LEXIKON ZU DEN SCHRIFTEN CICERO'S MIT ANGABE SÄMTLICHER...

Hugo Merguet

LEXIKON

ZU DEN

REDEN DES CICERO

MIT ANGABE SÄMMTLICHER STELLEN

VON

H. MERGUET.

ZWEITER BAND.

JENA,

VERLAG VON GUSTAV FISCHER

VORMALS

FRIEDRICH MAUKE.

1880.

Vorwort.

An der Ausarbeitung des vorliegenden zweiten Bandes nach den bei Beginn des Werkes aufgestellten Grundsätzen haben sich mehrere hiesige Philologen, nämlich die Herren Otto Hoffmann, Georg von Kobilinski, Hugo Buchholz, Max Harwardt, Bernhard Günther durch Anfertigung von Vorarbeiten und Bearbeitung bestimmter Abschnitte beteiligt und dadurch die schnellere Förderung des Buches ermöglicht. Ich benutze diese Gelegenheit, um den genannten Herren für die aufgewandte Mühe und Sorgfalt meinen Dank auszusprechen.

Königsberg i. Pr., den 1. November 1880.

H. Merguet.

Damnatio, Verurtheilung: I. **Subject:** accedit: ut ad illam ... praedam damnatio Sex. Roscii velut cumulus accedat; Sex. Rosc. 8.

aufert: cum illi, in quem dicitur, damnatio omne ignominiae periculum iam abstulerit; Cluent. 10.

confirmat: potest esse dubium, quin illa damnatio Staieni non modo non sit contra Cluentium, sed maxime nostram causam ... confirmet? Cluent. 102.

est: ista damnatio .. cuius modi fuerit audite; Verr. I, 72. sententia sine crimine, damnatio sine defensione; ib. V, 23. ne falsa damnatio ... magistratibus nostris quaestui possit || posset || esse; ib. 130. damnatio est enim iudicum, quae manebat; Sulla 63. non eadem supplicia esse in hominibus existimo, quae fortasse plerique, damnationes, expulsiones, necis; Piso 95. f. confirmat. — invidiosa: putabant absentis damnationem, praesertim tantae pecuniae, multo invidiosiorem fore; Verr. II, 42.

iuvat: quid (te iuvat) Philodami damnatio? Verr. I, 84.

manet: f. est; Sulla 63.

obtingit: damnatio ista, quae in te flagitatur, obtigit P. Rutilio; Piso 95.

potest: f. est; Verr. V, 130. — II, 1. coniungo.

II. **nach Verben:** 1. coniungo: neminem dubitare existimo quin illa damnatio ambitus nulla ex parte cum causa Cluentii ... coniuncta esse possit; Cluent. 98.

deploro: quorum alter eloquentia damnationem illam, alter tacita pietate deplorat; Cluent. 65.

duco: hanc damnationem duci non oportere; Verr. II, 100.

expleo: (eum) ad explendam damnationem praesto fuisse; Caecin. 29.

flagito: f. I. obtingit.

praedico: C. Aesernii damnatio praedicatur; Cael. 71.

profero: quid ego ... acerbissimas damnationes ... proferam? Piso 87.

puto: nisi forte damnationem pro praetura putat; Phil. XI, 11.

rescindo: qui ... damnationem Philodami Opuntii resciderunt; Verr. II, 109.

2. sum: hae pecuniae ... tibi fraudi et damnationi esse deberent; Verr. III, 91.

3. consisto in: rerum ... suarum salutem in istius damnatione consistere; Verr. II, 16.

dubito de: qui igitur ... potes de damnatione dubitare? Verr. V, 74.

offero ad: neque iste mihi videtur se ad damnationem solum offerre; Verr. I, 8.

permisceo cum: eius rationem cum damnatione Dolabellae permiscuit; Verr. III, 177.

propono ex: credo maius emolumentum Caepionibus et Metellis propositum fuisse ex Q. Pompei damnatione; Font. 27.

respondeo de: quoniam ad omnia ... de Oppianici damnatione respondi; Cluent. 143.

III. **nach Substantiven:** 1. causae: eas ipsas causas [satis] iustas esse damnationis; Verr. II, 13.

dubitatio: nam dubitatio damnationis illis recuperatoribus quae poterat esse? Verr. III, 70.

iudicium: domesticum iudicium accessit [sententiae et damnationis tuae]; Piso 97.

poena: si propter divitias poenam damnationis contemneret; Verr. III, 55.

terror: terrorem damnationis et minas non quanti volet existimabit || aestimabit ||? leg. agr. II, 40.

IV. **Umstand:** 1. comparare: cur non eius damnatione aliquid ad hoc iudicium praeiudicii comparasti? Planc. 55.

deicere: hunc ego si metum Siciliae damnatione istius ... deiecero; Verr. V, 130.

iudicare: quid est illa damnatione iudicatum? Cluent. 55. qui Fabriciorum damnatione de Oppianico iudicarant; ib. 59. idcirco illius damnatione aliquid de Cluentio iudicabatur? ib. 92. si Staieni damnatione Oppianicum iudicium corrumpere voluisse ... indicatum est; ib. 102.

recuperare: nisi eam (provinciam) vos istius damnatione recuperaritis; Verr. III, 226.

tolli: cum ... ius illud matrimonii ... damnatione viri sublatum arbitraretur; Cluent. 175.

zum Satz: cuius (hominis) damnatione totus ordo cum populo Romano et in laude et in gratia posset esse; Verr. I, 21. cuius damnatione sepulcrum L. Catilinae floribus ornatum ... est; Flacc. 95.

2. post: cum ... Gabinii ... post damnationem calamitas omnem tabularum fidem resignasset; Arch. 9.

damnatorius, verurtheilend: iudicium: Verres in Xenonem iudicium dabat illud suum damnatorium de iugerum possessione; Verr. III, 55.

damno, verurtheilen: A. **substantivisch** (vgl. B, II. alqm): I, 1. provocant, volunt: ut et de vi et maiestatis || de maiestate || damnati ad populum provocent, si velint; Phil. I, 21.

2. sum: quid est Sergius? armiger Catilinae, ... damnatus iniuriarum; dom. 13.

II, 1. conligo: quid enim mihi damnatos ambitus conligitis, alia lege, certis criminibus, plurimis testibus? Cluent. 114.

restituo: ut damnati in integrum restituantur; Verr. V, 12.

2. comparo: damnatis de vi restitutio ... comparabatur; Sest. 66.

honesto, imminuo: si his damnatis non modo non imminuit calamitas clarissimi nominis gloriam, sed etiam honestavit; dom. 86.

3. dico contra: contra damnatum et mortuum pro incolumi et [pro] vivo dicere; Cluent. 10.

sum pro: cum iam pro damnato mortuoque esset; Verr. IV, 33.

III. flagitia, furta: omnium ante damnatorum scelera, furta, flagitia ... vix cum huius parva parte aequari posse; Verr. I, 21.

poena: ne ego indemnatus ... damnatorum poenam sustinerem; dom. 9. si est poena damnati;

quae damnata est; ib. V, 177. in quo (loco) vita esset damnata; Milo 86.

damnum, Verlust, Nachtheil, Schaden, Buße: I. **Subject:** sunt tanta: damna ... nulla tanta sunt, quae non viri fortes ... ferenda arbitrentur; Verr. III, 60.

II. **nach Verben:** 1. ago: neque enim is, qui hoc iudicium dedit, de ceteris damnis ab lege Aquilia recedit, in quibus nihil agitur nisi damnum; Tull. 41.

compenso, dissolvo: multa eius in stipendiis damna proferentur, quae ab isto aetatis fructu dissoluta et compensata sunt; Verr. V, 33.

do: quod damnum datum M. Tullio diceremus; Tull. 5. ut ... armati damnum nemini darent; ib. 8. *ut* ... id ex huius modi damno (valeret), quod vi per servos armatos datum esset, *quodque iure umquam dari posse ne putari quidem deberet*; ib. 11. eam ipsam familiam sibi damnum dedisse; ib. 28. nec consulto alteri damnum dari sine dolo malo potest; ib. 34. non esse iniuria M. Tullio damnum datum; ib. 39. s. **armo,** B. hominem; Tull. 7. 12. 27. 28. 31. (B. I, S. 293, a).

facio: necesse est aut damnum aut certe non magnum lucrum fecisse decumanos; Verr. III, 110. eos ... damnum facturos fuisse; ib. 111. nihil est damni factum novi, sed, quod erat, inventum est; Fr. B. XIII, VIII.

fero: s. I. — invenio: s. facio; Fr. XIII, VIII.

patior: damnum passum esse M. Tullium; Tull. 23.

perfero: damna, dedecora, quae res patris eius, aetas ipsius pertulit, praetereantur; Verr. I, 33. etiamne haec tot detrimenta atque damna (debent) ... perferre? ib. III, 228.

praetereo: s. perfero; Verr. I, 33.

profero: s. compenso.

sentio: Centuripini ... etiam ceterarum civitatum damna ac detrimenta senserunt; Verr. III, 108.

suggero: suggerebantur etiam saepe ... damna aleatoria; Phil. II, 67.

tollo: necesse putavit esse ... illam latebram tollere DAMNUM INIURIA; Tull. 11.

2. satis do: qui redemerit, satis det damni infecti ei, qui ..; Verr. I, 146.

3. addo ad: *ad* DAMNUM adderetur INIURIA; Tull. 41.

exprimo ex: expressae sunt enim ex unius cuiusque damno ... a praetore formulae; Qu. Rosc. 24.

versor in: quae (iniuriae) ... in ... damnis eorum, a quibus auferebat, versatae esse videantur; Verr. IV, 38.

III. **nach Substantiven:** 1. alqd: s. II, 1. facio; Fr. B. XIII, VIII.

flagitium: non queror ... flagitium huius iacturae atque damni; leg. agr. I, 21.

iniuria: iudicio damni iniuria constituto; Qu. Rosc. 32. cum ... lis contestata cum Flavio damni iniuria esset; ib. 54.

2. lex de: cum sciret de damno legem esse Aquiliam; Tull. 9. quae (lex Aquilia) de damno est; ib. 42.

IV. **Umstand:** 1. adfici: ne praetore Verre decumana mulier damno adfici posset; Verr. III, 77.

cogere: quis autem umquam tanto damno senatorem coëgit? Phil. I, 12.

commoveri: non damno commoventur magistratus, ut ..; Tull. 41.

explere: quod stomachum suum damno Tullii explere conatus est; Tull. 15.

2. de: s. II, 1. ago. — ex: s. II, 1. do; Tull. 11.

sine: ut ... sine damno alterius ... fieri non potuerit; Tull. 32.

datio, Geben: tollo: cuius iudicium legumque datio ... tollitur; leg. agr. II, 60.

de, von, aus, über, wegen, nach: I. **nach Verben:** abduco: quos domum suam de piratis abduxerat; Verr. V, 72. de consiliis abducant quos velint; leg. agr. II, 34.

abeo: de provincia clam abire; Verr. II, 55.

abicio: quod (insigne) ille de suo capite abiecerat; Sest. 58.

abripio: quem obtorta gula de convivio in vincla ... abripi iussit; Verr. IV, 24. Cappadocem modo abreptum de grege venalium diceres; sen. 14.

abstraho: num etiam de matris hunc complexu ... avellet atque abstrahet? Font. 46.

accipio: quos de publico nummos acceperat; Verr. III, 170. nihil humile de Tarquinio ... accepimus; Phil. III, 10. s. lego; Sest. 139.

accuso: s. **accuso,** I, B, 2. alqs; Sex. Rosc. 90. Cluent. 58. Rab. Post. 9. — II. alqm; Sest. 90. 95. Balb. 52. alqm ambitus; Cluent. 114 (B. I, S. 49, f.).

addo: ut mihi ... de populo subscriptor addatur? div. Caec. 50. neque ideo de iniuria non addiderunt, quod ..; Tull. 43. nihil addo de meo; har. resp. 40.

adduco: adductus est in iudicium Polemocrates de dolo malo et de fraude; Flacc. 74.

adfero: quod de nullo alio ... adferret; Ligar. 17 (vgl. fingo).

adfirmo: quamquam adfirmare de altero difficile est; Phil. XIII, 43.

admiror: quid tu admirere de multitudine indocta? Muren. 39.

admoneo: de quo (proelio) vos paulo ante invitus admonui; imp. Pomp. 45. de quibus (discordiis) ... a dis immortalibus admonemur; har. resp. 44.

adsentior: cui vos maximis saepe de rebus adsentiebamini; Phil. XII, 1. de mandatis litterisque M. Lepidi ... Servilio adsentior; ib. XIII, 50.

adsumo: quae (sacra) cum essent adsumpta de Graecia; Balb. 55.

aedifico: de tua pecunia aedificatam esse navem; Verr. V, 45. navem de tua pecunia aedificatam; ib. 47.

ago: s. **ago,** I, A, 3, a. dies. potestas; Quir. 46. — B, 1. Sex. Rosc. 73. 103. ✕ div. Caec. 60. Verr. II, 31. Tull. 42. Caecin. 20. 55. 83. 85. imp. Pomp. 14. Muren. 28. Flacc. 24. Quir. 14. dom. 7. Sest. 125. 129. prov. cons. 28. Phil. I, 11. 12. II, 52. — 2, a. Verr. a. pr. 36. II, 55. imp. Pomp. 47. Cluent. 78. 160. Muren. 51. Sest. 132. Balb. 24. 50. Rab. Post. 19. Ligar. 33. Phil. II, 88. cives; Verr. II, 90. — II. alqd; Verr. a. pr. 26. I, 49. II, 55. 155. 180. III, 200. IV, 26. 41. Muren. 28. Sulla 65. sen. 22. Quir. 11. 21. dom. 40. Sest. 73. 74. 122. Piso 64. Phil. XIII, 43. causam; Sest. 120. Scaur. 27. gratias; Sest. 146 (B. I, S. 154 ff.). vgl. II, praecipitem ago.

aio: quid ait medicus? nihil de veneno; Deiot. 18.

ambigo: s. **ambigo** (5 St.) B. I, S. 199.

amitto: cum ... rem de manibus amisisses; Verr. III, 32. praeda .. de manibus amissa; ib. IV, 44. cur Licinium de manibus amiserunt? Cael. 64. cum ‖cur‖ Licinium ... manus ista de manibus amiserit ‖miserit‖; ib. 66.

appello: appellatus es de pecunia; Phil. II, 71.

appono: accusator autem apponitur civis Romanus de creditoribus Lampsacenorum; Verr. I, 74. apponit de suis canibus quendam; ib. IV, 40.

arguo: de quibus quoniam verbo arguit; Sex. Rosc. 82.

attendo: de hac coniuratione ... hoc primum attendite; Sulla 14. ut nihil possit de officiis legatonis attendere; Phil. XII, 26.

attingo: ut ... nihil ex sacro, nihil de publico attingeres; Verr. II, 113. nihil ipse attigit de Valerianis bonis; Flacc. 89. qui rem nullam de meis bonis attigerit; dom. 108.

audio: s. **audio,** I, 3, a. Verr. I, 139. IV, 125. Marcell. 14. — b. alqs de (12 St.). iudices; Verr. II, 62. IV, 64. V, 111. Cluent. 3. Flacc. 98. mater. populus; Verr. III, 106. vir; Verr. II, 43. — II, 1. de — III. alqm de (3 St.). alqd de (23 St.).

crimen; Font. 37. principes. querimonias; Verr. III, 22. testem; Flacc. 9 (B. I, S. 351 ff.) vgl. III.

avello: f. abstraho.

averto: avertere aliquid de publico ... solebant; Verr. IV, 53.

aufero: f. **aufero,** I, 2. Verr. IV, 27. — III. alqm; Verr. IV, 87. anulos. partem; Verr. IV, 139. pecuniam; Verr. III, 181. res. signum; dom. 112 (B. I, S. 359 ff.).

cado: cecidisse de equo dicitur; Cluent. 175. istis latronibus ... de manibus arma cecidissent; Phil. XIV, 21.

capio: signum de praeda hostium captum; Verr. IV, 88. quod de ‖quod‖ Campanis ceperant; leg. agr. II, 81. huiusce rei coniecturam de tuo ipsius studio .. facillime ceperis; Muren. 9. ut imperator agros de hostibus captos consecraret; dom. 128.

caveo: agros, de quibus cautum sit foedere; leg. agr. I, 10. agros, de quibus foedere cautum est; ib. II, 58. de nostra maiestate, nihil de illorum caveretur; Balb. 37. f. quaero; Sulla 85.

celo: se ... cupisse te celare de phaleris; Verr. IV, 29. non est profecto de illo veneno celata mater; Cluent. 189. celatum esse Cassium de Sulla uno; Sulla 39. de armis, de ferro, de insidiis celare te noluit? Deiot. 18.

censeo: ista omnia, de quibus senatus censuit; leg. agr. II, 36. de poena quid censeatis; Catil. IV, 6. de ea re ita censeo; Phil. III, 37. X, 25. de ea re ita censuerunt, uti ..; ib. VIII, 14.

certo: de hereditate certaret; Verr. I, 115. ut ... inermus plane de sponsione certaret; Caecin. 93. nihil enim supererat de quo certarent; leg. agr. II, 91. ut vobiscum de amore rei publicae certent; Catil. IV, 15. qui de imperio paene certavit; Sest. 59.

clamo: cum ... hoc de pecunia clamaret; Verr. V, 17. cum et de suo et de uxoris interitu clamaret; Cluent. 31. de te autem, Catilina, cum quiescunt, probant; cum patiuntur, decernunt; cum tacent, clamant; Catil. I, 21. de qua (morte Clodii) ... impune Miloni palam clamare ac mentiri gloriose liceret; Milo 72.

coëo: quae (conlegia) coëant de hominum locupletissimorum bonis; dom. 47. f. III. societas.

cogito: f. **cogito,** II, 1 (32 St.). — III. alqd de (25 St.). vgl. III. alqd; Verr. III, 79 (B. I, S. 554 ff.).

cognosco: f. **cognosco,** I, 2, b. praetores. — II, 1. (14 St.) B. I, S. 558, a f. qui de aliis multa cognovit; Sulla 48.

cohortor: numquam de P. Popilio L. Opimius, ... numquam de Q. Metello ... M. Antonius ... populum est cohortatus; Quir. 11.

commemoro: f. **commemoro,** II, 1 (4 St.). — III. alqd; div. Caec. 17. Verr. II, 110. IV, 124. Balb. 18. felicitatem (B. I, S. 576, f.).

commentor: consules multos mensis de rei publicae libertate commentati atque meditati; Phil. III, 36.

committo: negat se de existimatione sua cuiquam nisi suis commissurum; Verr. III, 137.

commoneo: quin ... de avaritia tua commoneretur; Verr. I, 154. te neque praesens filius de liberum caritate neque absens pater de indulgentia patria commonebat? ib. V, 109. aras deorum ... virginis lamentationibus de vestro iudicio commoneri; Font. 47.

communico: cum et de societate multa inter se communicarent et de tota illa ratione atque re Gallicana; Quinct. 15. ut cum eo *de* dedicatione communicares; dom. 132.

commuto: nihil est de Scipionis provincia commutatum; Phil. XI, 17.

comperio: aliquid sese, quod de his duobus habuerint compertum, de ceteris *non* comperisse; Cluent. 127. nihil de hoc consul comperi, nihil suspicatus sum; Sulla 86.

compono: compone hoc, quod postulo, de argento; Verr IV, 36. f. III. interdictum.

concedo: num ... iste discipulus magistro tantulum de arte concedere (videtur)? Sex. Rosc. 118. ut vix Apronio illi de familiaritate concedere videatur; Verr. II, 108. si hoc de cella atque hac aestimatione concederetur; ib. III, 200. de qua (levitate) nos ... facile concedimus; Flacc. 37.

concurro: cur cuncta civitas Lampsacenorum de contione ... domum tuam concurrerit; Verr. I, 80.

condemno: [quem hominem absentem de litteris corruptis ... condemnasti?], Verr. II, 110. ut de pecuniis repetundis condemnari possit; ib. III, 222. cuius etiam familiares de vi condemnati sunt; Phil. II, 4 Licinium Denticulam de alea condemnatum ... restituit; ib. 56.

conduco: qui colonus habuit conductum de Caesennia fundum; Caecin. 94.

confero: f. III. condicio. lex.

conficio: potestas innumerabilis pecuniae conficiendae de vestris vectigalibus; leg. agr. II, 33.

confirmo: quorum omnium testimoniis de hac Dionis pecunia confirmatum est; Verr. II, 23. difficile est hoc de omnibus confirmare; Arch. 15.

confiteor: f. **confiteor,** II, 1 (12 St.). — III. alqd; Verr. III, 141. Cluent. 183. Rabir. 23 (B. I, S. 618, f.).

coniuro: (se) de interficiendo Pompeio coniurasse; Milo 65.

conloquor: Varus ... de insidiis ... et de sollicitatione Diogenis recenti re secum Cleophantum conlocutum esse dicebat; Cluent. 53.

conqueror: f. **conqueror,** II (8 St.). — III. alqd; Muren. 55 (B. I. S. 634).

conrogo: nummulis conrogatis de nepotum bonis ac de scenicorum corollariis; Verr. III, 184.

consentio: qui de communi salute consentimus; Vatin. 23. cives de rei publicae salute ... consentiunt; Phil. I, 21.

considero: de me autem ita considerent; Quinct. 55. de qua (intercessione) ... quid liceat considerabunt; imp. Pomp. 58.

constituo: constitutum inter eos alia de re fuisse, ut ..; Cluent. 53. proinde quasi ... alio modo sit constituturus aut de religione pontifex aut de re publica civis; dom. 31. qui ... bene de rebus domesticis constituti (sunt); Sest. 97. si de certo, de perspicuo, de utili, de probato, de iudicato vobis iure esse constituendum videtis; Balb. 64. vgl. III. cognitio. formula. iudex. iudicium. ius. lex. locus. proscriptio. quaestio. tropaea.

consulo: f. **consulo,** II. de (2 St.). — IV. alqm; Verr. I, 120. dom. 33. Balb. 45. Phil. II, 102. VII, 1. augurem. populum. senatum (2 St.). — V (B. I, S. 678 f.).

contendo: f. **contendo,** II, 1 (12 St.) B. I, S. 684).

conticesco: nec ulla umquam aetas de tuis laudibus conticescet; Marcell. 9. numquam .. de vobis eorum ... gratissimus sermo conticescet; Phil. XIV, 33.

contionor: de religionibus sacris ... est contionatus ... Clodius; har. resp. 8.

converto: si nihil de patris fortunis amplissimis in suam rem convertit; Sex. Rosc. 144.

convivor: cotidie solitum esse non modo in publico, sed etiam de publico convivari; Verr. III, 105.

credo: non crederem hoc de statuis; Verr. II, 158. qui nihil de me credidistis; leg. agr. III, 2. f. quaero; Sulla 85.

cresco: si videor hic ... de uno isto voluisse crescere, isto absoluto ... de multis mihi crescere licebit; Verr. V, 173.

criminor: libet enim tibi nescio quid etiam de illa tribu criminari; Planc. 38.

curro: ut statim de iure aliquis cucurrerit; Quinct. 79.

damno: f. **damno,** A, I, 1. II, 2. comparo. B, II. alqm de (3 St.) reum; Cluent. 116. senatorem; Verr. a. pr. 38. — decedo: f. **decedo,** alqs de (19 St.) homo. legati. periculum. sapiens. — decerno: f. **decerno,** II, 1. (20 St.). III. alqd; Catil. III, 15. sen. 38. Phil. X, 17. III. auctoritatem. — decerto: f. **decerto,** II. (4 St.). — decido: f. **decido,** II, 1 (4 St.).

declamito: XVII dies de me ... declamitavit; Phil. V, 19.

declaro: si meo interitu senatui ... doloris sui de me declarandi potestas esset erepta; Sest. 51.

declino: f. **declino,** I. alqs; prov. cons. 41. viri.

deduco: quos (colonos) T. Manlius ... de oppidis Siculorum deduxit; Verr. II, 123. f. **deduco,** I, 2. II. alqm de (5 St.). hominem; Catil. II, 18.

defendo: qui illum solus antea de ambitu defendisset; Sulla 6.

defero: ut de periculo publico non ad consilium publicum rem integram deferrem; Catil. III, 7. nullius litteris de P. Sulla rem ullam ad me esse delatam; Sulla 85. bona ad vicinum consulem de Palatio, de Tusculano item ad ||ad item|| vicinum alterum consulem deferebantur; sen. 18. f. **defero,** III. alqd; leg. agr. III, 1. nomen Sex. Rosc. 28. 64. div. Caec. 10. Verr. II, 142. Cael. 56. 76.

deflecto: f. **deflecto,** I (2 St.). — deicio: f. **deicio,** II. alqm; Quinct. 46. 79. ⨯. Sex. Rosc. 100. Verr. a. pr. 25. IV, 86. Caecin. 82. ⨯. 87. Phil. IX, 8. consulem. dominum. hominem; Milo 75. oculos; Verr. IV, 33.

delabor: sicut aliquem ... de caelo delapsum; imp. Pomp. 41. quod (signum) de caelo delapsum; Phil. XI, 24.

deleo: quem (senatum) totum de civitate delerant; Sest. 44.

delibero: f. **delibero,** II, 1 (4 St.).

deligo: quin vos ... ad suam spem aliquam de civitate delegerit; Planc. 39.

deminuo: f. **deminuo,** alqd (5 St.). — demo: f. **demo,** I. II. alqd (3 St.). medimna. modios. — demoveo: f. **demoveo,** alqm; Verr. a. pr. 52. Caecin. 49. Sest. 101. ⨯. animum. consulem.

denuntio: cur .. de isto potius fundo quam de alio ... Caecinae denuntiabas? Caecin. 95.

depello: f. **depello,** alqm de (4 St.) iudices. — deperdo: f. **deperdo,** alqd de (3 St.). — deploro: f. **deploro,** I. (6 St.).

depromo: quam tu pestem ... de matris sinu deprompseris; Cluent. 186.

deripio: f. **deripio** (3 St.).

derogo: de adversarii testium fide derogatur; Caecin. 3.

descendo: descendit de palatio; Sex. Rosc. 133. cum ... descendisset .. de rostris; Vatin. 26.

desilio: cum .. hic de raeda ... desiluisset; Milo 29.

desisto: de qua (petitione) ne aliquid iurares destitisti; Planc. 52.

despero: cum de toto ordine desperarit; Verr. I, 22.

detraho: f. **detraho,** I, 1. (9 St.). II. alqd de (8 St. aliquid, 5 St. B. I, S. 179, a). anulum; Verr. IV, 58. celeritatem. conlegam. frumentum. modios. patrem. quinquagesimas. rem; Phil. II, 104. — detrudo: f. **detrudo,** alqm de. dominum. Quinct. 89.

devoco: quod eum de provincia devocent; prov. cons. 29.

dico: f. **dico,** II, 2, a (165 St.). e (5 St.). III. alqd de (144 St.). causam; Quinct. 31. Sex. Rosc. 61. 76. Cluent. 90. 98. 152. Sulla 82. Sest. 18. 80. Cael. 10. Balb. 11. Planc. 40. (B. I, S. 471). ius; prov. cons. 7. sententiam; sen. 8. dom. 26. 31. 69. 70. har. resp. 14. Sest. 69. 70. prov. cons. 3. Phil. I, 3. III, 37. XIV, 22. testimonium; Sex. Rosc. 102. Verr. I, 52. III, 122. Cluent. 99. Sulla 83. Vatin. 41. Planc. 55.

dictito: an id ... de te confiterere ac dictitares; Verr. III, 141.

diiudico: de rationibus ... societatis volt diiudicari; Quinct. 43.

dilabor: *de* mea memoria dilabuntur; Phil. XIII, 11.

dimico: ut ... de imperio dimicaretis; imp. Pomp. 9. qui de vita ... dimicant; Arch. 23. nec (animus) totiens de ipsa vita dimicaret; ib. 29. reos de capite, de fama, de civitate, de fortunis, de liberis dimicantis; Sest. 1. aut de salute aut de gloria dimicaret? Cael. 47. L. Cornelium de fortunis omnibus dimicare; Balb. 5.

dimoveo; rem publicam de suis possessionibus ... dimoveri; leg. agr. III, 15.

discedo: quod ... neque de praediis ... discesserit; Sex. Rosc. 79. ante horam tertiam noctis de foro non discedit; Verr. II, 92. ne sine corollario de convivio discederet; ib. IV, 49. de foro ... discessimus; ib. 147. illum de Gallia non discesisse; Phil. VIII, 21.

discepto: possumus ... de re pecuniaria disceptare? Quinct. 45. qua de re iure disceptari || deceptari, al. || oporteret; Caecin. 1. de invidia .. sic inter nos disceptare debetis, ut ..; Cluent. 3. de civitatis enim iure, non de foederibus disceptamus; Balb. 29. miseremini eius, qui non de suo peccato, sed *de* huius summi ... viri facto, non de aliquo crimine, sed periculo suo de publico iure disceptat; Balb. 64.

displiceo: ut populo ... de exsulibus Byzantiis displiceret; dom. 53.

disputo: ineptum est de tam perspicua eius impudentia pluribus verbis disputare; Verr. I, 148. de quo crimine quid ego disputem? ib. II, 119. de decumis, de civium Romanorum condicione in arationibus disputo; ib. III, 59. de hac imperatoria iam tua laude disputo; ib. V, 11. eos ... de iure et iniuria disputare noluerunt; Tull. 42. nondum de Caecinae causa disputo; Caecin. 34. quid ego haec pluribus quasi de re obscura disputo? Cluent. 87. dum de his singulis disputo iudiciis; ib. 89. quorum ego de sententia non debeo disputare; ib. 106. cum de infamia iudiciorum disputarem; ib. 138. coram mecum de agri Campani divisione disputet; leg. agr. II, 78. neque ego nunc de illius bonitate, sed de generi impudentia ||genere impudentiae|| disputo; ib. III, 13. nunc de studiis ad honorem [depositis], non de insita cuiusque virtute disputo; Muren. 30. audacius paulo de studiis humanitatis ... disputabo; ib. 61. quid ego de epistulis Falcidii aut de Androne Sextilio aut de Deciani censu tam diu disputo [postulo]? Flacc. 94. quid ego de hoc plura disputem? Sulla 64. neque ego praecipue de consularibus disputo; ib. 82. quid de vestro iure et religione contra quam proposueram disputo? dom. 122. neque ego nunc de religione, sed de bonis omnium nostrum, nec de pontificio, sed de iure publico disputo; ib. 128. quae sunt adhuc a me de iure dedicandi disputata; ib. 138. mihi de isdem rebus esse arbitror, si non subtilius disputandum, at certe dolentius deplorandum; Sest. 14. haec studia, de quibus disputo; Cael. 45. de provincia disputo; prov. cons. 8. nihil de superbia, nihil de contumacia, nihil de crudelitate disputo; ... de provincia, quod agitur, id disputo; ib. nunc tantum disputo de iure populi; Planc. 8. de quo disputarem; Scaur. 14. quid plura de lege disputo? Phil. I, 22. nihil disputo de iure belli; ib. XIII, 32.

dissentio: qui ita de ambulatione ac de suffragiis suis cum colonis dissenserunt, ut ..; Sulla 61. de summa re publica dissentientis; Phil. II, 38.

dissero: si de tam perspicuis rebus diutius disseram; Sex. Rosc. 82. de quo ne multum dis-

seram; Verr. I, 72. deque eo pauca disseram; Muren. 31. quoniam de hoc teste ... disseruit subtiliter et copiose Q. Hortensius; Flacc. 41. qui dies totos de officio ac de virtute disserunt; sen. 14. multa de incontinentia intemperantiaque disseruit; Cael. 25. omnia illa, de quibus disserui paulo ante; prov. cons. 36. disseres de triumpho; Piso 60.

dissideo: cum ... maximi exercitus ... civium dissiderent *de* iudiciis ac legibus; Font. 6.

do: illi statim myoparonem egregium de sua classe ornatum ... dederunt; Verr. I, 86. de suis bonis ita dat, ut ..; ib. 114. de fraternis bonis quicquam dari; ib. 123. si hoc donum Veneri non de Sthenii bonis dedisses, sed de tuis; ib. II, 116. nam de conventu nullum umquam iudicem nec recuperatorem dedit; ib. III, 28. is nummum dabat. unde? de frumento? ib. 118. negas de conventu recuperatores daturum; ib. 139. dat de lucro; Flacc. 91. cum ... nummos aureos daret, de meis bonis se dare dixit: si enim de suis dixisset ..; Phil. XII, 20. f. **cohors,** II, 3. do de (5 St.) B. I, S. 566, b.

doceo: ut mori mallet quam de his rebus Sullam doceri; Sex. Rosc. 26. quo minus de his rebus Sulla doceatur; ib. 110. ut de his rebus a legatis Amerinorum doceri L. Sullam passus non sit; ib. 127. sequitur, ut de frumento empto vos, iudices, doceam; Verr. III, 163. ut de eius iniuriis iudices docerent; ib. IV, 113. de religione, de rebus divinis ... pontificum conlegium docere conari; dom. 33.

dubito: is, de cuius officio nemo umquam dubitavit; Quinct. 99. timui ne quis de mea fide atque integritate dubitaret; Verr. I, 17. nihil esse quod quisquam dubitaret de exitio sociorum; ib. 59. qua de re dubitare nemo possit; ib. II, 119. de accessione dubito an Apronio ipsi data sit merces operae atque impudentiae; de tritici quidem numero tanto quis potest dubitare quin ad istum ... pervenerit? ib. III, 76. qui igitur ... potes de damnatione dubitare? ib. V, 74. quod ... sapientissimi iudices de clarissimis ... viris dubitandum non putaverunt; Font. 23. vos ... bis iam de eadem causa dubitasse; Caecin. 6. ne diutius de controversia nostra ac de communi iure dubitetis; ib. 9. in quo iudicio non de armis dubitatum ... esse dicatur; ib. 38. quid est quod aut de re aut de perficiendi facultate dubitemus? imp. Pomp. 69. quoniam Cornelius ... de indicando dubitat; Sulla 52. de quo etiam si quis dubitasset antea; ib. 68. quid est quod de eius civitate dubitetis? Arch. 10. quid est quod possimus de Syria Macedoniaque dubitare? prov. cons. 3. ne de vestra sapientia atque de vestra humanitate dubitare videar; Balb. 19. de eo (iure) numquam omnino esse dubitatum; ib. 44. de hoc ||haec|| non dubito; Piso 65. „si hoc indicasti, ... te gubernare non posse, de virtute tua dubitavi; si nolle, de voluntate"; Planc. 13. de cuius vos pudore, religione, integritate dubitetis; ib. 31. quam diu est de illius salute dubitatum; Marcell. 34. quid est quod de voluntate caelestium dubitare possimus? Phil. IV, 10.

duco: ut ducere animam de caelo non queant; Sex. Rosc. 72.

edico: ut illo edicto ... in Sicilia de hereditatum possessionibus dandis edixit idem; Verr. I, 117. non enim hoc potest hoc loco dici, multa esse in provinciis aliter edicenda: non de hereditatum quidem possessionibus, non de mulierum hereditatibus; ib. 118.

effugio: quia de manibus vestris effugit; Sex. Rosc. 34. qui de suis manibus effugerint; ib. 151.

eicio: nos hunc Heracliensem ... de nostra civitate eiciemus? Arch. 22.

elabor: haec elapsa de manibus nostris; Muren. 85. (mos) iam de manibus elabitur; Flacc. 15.

eligo: unum aliquod de nefariis istius factis eligam; Verr. I, 62. myoparonem .. de decem Milesiorum navibus electum; ib. 87. ne de venalibus quidem homines electos; Sest. 134. ut de tribus Antoniis eligas quem velis; Phil. X, 5.

emitto: cur hunc ... de carcere emitti iusserit; Verr. V, 22.

emo: quae de viro clarissimo ... sese dicit emisse; Sex. Rosc. 6. num etiam de L. Papinio ... turibulum emisti? Verr. IV, 46. P. Fabius nuper emit agrum de C. Claudio; Tull. 14. emit de A. Rupilio ... Stratonem quendam; Cluent. 176. Tusculanum ... Crassum emisse de libertino homine; Balb. 56. praeter .. duos de lapide emptos tribunos; Piso 35.

eripio: Sex. Roscii vita erepta de manibus sectorum; Sex. Rosc. 149. mihi praeda de manibus eripitur; Verr. I, 142. si qua vis istum de vestra severitate eripuerit; ib. V, 173. horum ego faces eripere de manibus et gladios extorquere potui; Sulla 28. accusatores esse tuos de tuis tuorumque manibus ereptos; Vatin. 34.

excido: gladii de manibus crudelissimis exciderunt; Piso 21.

excito: te de somno excitari; Phil. II, 68.

excutio: omnia ista nobis studia de manibus excutiuntur; Muren. 30.

exeo: servos de cavea exire iubebant; har. resp. 26. de balineis exeunti; Vatin. 31. mitto exire de provincia; Piso 50.

exigo: HS ↀ VENERI ERICYNAE DE STHENII BONIS EXACTURUM; Verr. II, 93.

eximo: sese nomen Sex. Roscii de tabulis exempturum; Sex. Rosc. 26. dies de fastis eximere; Verr. II, 132. de reis eximit; ib. IV, 41. cum de vectigalibus eximebatur; Phil. II, 101.

existimo: maiores nostri longe aliter et de illo et de ceteris talibus viris existimabant; Sex. Rosc. 50. de hoc ut existimabas praedicabas; Qu. Rosc. 19. usque eo de omnibus bonis male existimat; Verr. a. pr. 8. quo facilius de singulari eius impudentia existimare possitis; ib. II, 18. qui male de isto existimarunt; ib. III, 50. qui vos de religione sua ac dignitate vere existimare maxime vellet; ib. IV, 16. quid socii de imperatoribus nostris existiment; imp. Pomp. 43. quamquam de homine, sicut necesse erat, existimabant; Cluent. 49. nihil de illo umquam secus esse existimatum; ib. 124. neque ipsi secus existimant quam nos existimari volumus de huius pudore; ib. 133. quid Tmolitae et Lorymenii de L. Flacco existiment; Flacc. 5 (Z. 27). quid tandem de his existimes summis viris; Sulla 4. de quo aliquid scire ipse atque existimare potuisset; ib. 13. quid de me populus Romanus existimaret; ib. 92. si ... existimare vere de omni hac causa volueritis; Cael. 2. quid ... frater eius de M. Caelio existimet; ib. 24. id quod vosmet de me existimatis; prov. cons. 23. de quo non dubito quid existimes; Ligar. 32. quod de te in his litteris non male existimem; Phil. II, 9. ita de quoque, ut quemque meritum arbitrantur, existimant; ib. XIV, 19. te ... tam male de populo Romano existimare; Fr. B. VIII, 6. f. **bene,** I. existimo (6 St.) B. I, S. 408, b.

expedio: nunc de peripetasmatis quem ad modum te expedias non habes; Verr. IV, 28.

expello: iam de fundo expulsus; Quinct. 83. dominum expulsum esse de praedio; ib. 85.

experior: numquam se ... coepisse de tantis iniuriis experiri; Cael. 20. de me experior; Phil. XII, 6.

expeto: haec ego semper de vobis expetivi, haec optavi, haec precatus sum; Piso 46.

expostulo: regna ... omnia de nostris cupiditatibus et iniuriis expostulant; Verr. III, 207.

exquiro: exquire de Blesamio num ..; Deiot. 42.

exspecto: de quo ipso tamen quid est quod exspectetis? Cael. 23.

exsilio: properans de sella exsilit; Verr. II, 75.
extermino: utinam ... possent ... oppugnatores rei publicae de civitate exterminari! Balb. 51.
extimesco: vir ... de salute populi Romani extimescebat; Deiot. 11.

extorqueo: extorqueri alia (vasa) de manibus mulierum; Verr. IV, 52. cuius iste donum ... de manibus regiis extorsit; ib. V, 184. quotiens tibi iam extorta est ista sica de manibus! Catil. I, 16. qui P. Lentulo ferrum et flammam de manibus extorsimus; Flacc. 97. tela ... de coniuratorum nefariis manibus extorsi; Piso 5. extorta est ei confitenti sica de manibus; Milo 18. f. eripio; Sulla 28.

facio: vetus est de scurra multo facilius divitem quam patrem familias fieri posse; Quinct. 55. quid sibi [de ea re] esset faciendum; Verr. II, 69. quod ... nullo umquam de homine factum est; ib. III, 45. hoc de cella ne Lepidus quidem fecerat; ib. 212. in qua (domo) porticum post aliquanto Q. Catulus de manubiis Cimbricis fecit; dom. 102. fac igitur, quod de homine nobilissimo ... fecisti nuper in curia, nunc idem in foro de optimis ... fratribus; Ligar. 37. de templo carcerem fieri; Phil. V, 18. quid te facturum de belua putas? ib. VIII, 13. quid de eo fieri vellet; Fr. B. II, 5. f. III. decretum. iudicium. sponsio. verbum.

fero: quod Sulla ipse ita tulit de civitate, ut ..; Caecin. 102. hoc idem de ceteris sacerdotiis Cn. Domitius, tribunus plebis, ... tulit; leg. agr. II, 18. qui tulerit de aliqua curatione ac potestate; ib. 21. nihil de iudicio ferebat; Sulla 63. de me quod tulisse te dicis; dom. 26. quod de me ... tulisses; ib. 42. si etiam pluribus de rebus uno sortitore tulisti ||sortitu rettulisti||; ib. 50. tulisti de me, ne reciperer; ib. 51. quod de me ipso nominatim tulisti; ib. nihil erat latum de me; ib. 62. nihil de meo capite potuisse ferri; ib. 68. si nihil de me tulisti; ib. 82. quod C. Gracchus de P. Popilio, Saturninus de Metello tulit, homines seditiosissimi de optimis ac fortissimis civibus; ib. de capite non modo ferri, sed ne iudicari quidem posse nisi comitiis centuriatis; Sest. 73. ne de me ferri pateretur; ib. 78. cum .. de me eodem ex senatus consulto comitiis centuriatis ferebatur; ib. 109. cum de dignitate mea ferebatur; ib. 112. de Vatinio quem ad modum ferret; Vatin. 38. neque enim sine causa de Cn. Publicio Menandro ... ad populum latum est, ut ..; Balb. 28. nihil omnino umquam de isto foedere ad populum, nihil ad plebem latum esse dico; ib. 33. C. Valerium Flaccum, praetorem urbanum, nominatim ad populum de Calliphana Veliense, ut ea civis Romana esset, tulisse; ib. 55. tulit enim de caede, quae ..; Milo 15. de quo ferre, cum de reliquis ferres, noluisti; Phil. II, 98. tribuni plebis tulerunt de provinciis contra acta C. Caesaris; ib. V, 7. de Cn. Pompei imperiis ... tribuni plebis turbulenti tulerunt; ib. XI, 18. f. III. lex. proscriptio. sententia.

fingo: cotidie aliquid de *me* ficti ||defecti|| adferebat; Sest. 133.

flecto: cum de foro in Capitolium currus flectere incipiunt; Verr. V, 77.

fleo: flebat uterque, non de suo supplicio, sed pater de filii morte, de patris filius; Verr. I, 76.

fluo: fluent arma de manibus; Phil. XII, 8.

glorior: non tam sum existimandus de gestis rebus gloriari; dom. 93. quoniam ... de tuis divitiis intolerantissime gloriaris; Vatin. 29. num quando vides Tusculanum aliquem de M. Catone ..., num de Ti. Coruncanio municipe suo, num de tot Fulviis gloriari? Planc. 20.

habeo: concessit, credo, Aebutio, quantum vellet de Caesenniae bonis ut haberet; Caecin. 18. f. III. oratio. proscriptio.

iacio: in quem scyphum de manu iacere conatus est; Verr. IV, 24.

iacto: iactat se iam dudum de Calidio; Verr. IV, 46.

immuto: cum successor aliquid immutat de institutis superiorum ||priorum||; Flacc. 33.

impendo: quod tu de tua pecunia dicis impensum; Verr. V, 47.

indico: quis tibi, Laeli, de epistulis istis indicavit? Flacc. 92. qui posset de absente se indicare; Deiot. 22.

indignor: nimium cito ait me indignari de tabulis; Qu. Rosc. 5.

ineo: f. III. consilium.

instituo: de iure vero civili si quis novi quid instituit; Verr. I, 109.

intellego: de gestu intellego quid respondeas; Vatin. 35.

intercedo: qua (lege) intercedi de provinciis non licebit; prov. cons. 17.

interdico: praetor interdixit ... DE VI HOMINIBUS ARMATIS; Caecin. 23. qui de fossis, de cloacis, de minimis aquarum itinerumque controversiis interdicit; ib. 36. cum de vi interdicitur; ib. 86. vgl. III. interdictum.

interrogo: quem ego interrogem de patellis, pateris, turibulis; Verr. IV, 48. una quaque de re testis ... interrogandus est; Font. 22. qui de me ... Graeculorum instituto contionem interrogare solebat; Sest. 126. quem in contione de me et de clarissimis viris interrogavit; ib. 132. quid enim te de Hispaniensibus flagitiis tuis ... interrogem? Vatin. 13. de quo (crimine) Triarius omnis Sardos interrogavit; Scaur. 21.

iudico: quin secus iudicaret ipse de se; Quinct. 32. neque C. Aquilius de capite alterius libenter iudicat; ib. 44. de quo si vos vere ac religiose iudicaveritis; Verr. a. pr. 3. iudicium, in quo vos de reo, populus Romanus de vobis iudicabit; ib. 47. quos (iudices) ... populus Romanus de nobis voluerit iudicare; ib. I, 22. quid tum hos de te iudicaturos arbitratus es? ib. 52. cum index alium de suo iudicio putaret iudicaturum; ib. II, 33. quem statim de capite suo putaret iudicaturum; ib. nec cogat ante horam decimam de absente secundum praesentem iudicare; ib. 41. „qui de homine Siculo ... iudicem"; ib. 72. de se homines ... hunc hominem ... nolunt iudicare; ib. 77. hic de capite libero iudicabit? ib. 79. te consilio tuo dimisso viris primariis ... remotis de re iudicata iudicavisse; ib. 81. ut de isto non severissime iudicetur; ib. III, 144. quo modo ... de hoc (homine) ipse non modo praeiudicarit, verum gravissime ac vehementissime iudicarit; ib. 153. quin simul de istius scelere atque improbitate iudicaretur; ib. si quo de homine severius iudicaverit; ib. V, 19. populus Romanus iudicabit de eo homine; ib. 178. quid est facilius, quam de eo, qui confitetur, iudicare? Tull. 2. qui se non solum de reo, sed etiam de accusatore debere iudicare arbitrabantur; Font. 25. hac de sponsione vobis iudicandum est; Caecin. 23. cum de incognita re iudicare voluisset; ib. 29. neque enim fieri potest, ut aliud iudicari de iure, aliud responderi oporteat; ib. 68. si de iure vario quippiam iudicatum est; ib. 69. quod vos de ea re iudicare non debetis; ib. 102. statuite quid vos tempora rei publicae de armatis hominibus, quid illius confessio de vi, quid nostra decisio de aequitate, quid ratio interdicti de iure admoneat ut iudicetis; ib. 104. quid de me iudicaretis; imp. Pomp. 2. qui Fabriciorum damnatione de Oppianico iudicarant; Cluent. 59. idcirco illius damnatione aliquid de Cluentio iudicabatur? ib. 92. cum de reo iudicarunt; ib. 116. videamus quid tandem censores de illo iudicio corrupto iudicasse dicantur; ib. 123. quis enim de homine audeat paulo maioribus opibus praedito vere et fortiter iudicare? ib. 153. iterum de eisdem iudicabatur; leg. agr. II, 26. cum maiores binis comitiis voluerint vos de singulis magistratibus iudicare; ib. 27. iudicare per quinquen-

nium vel de consulibus vel de ipsis tribunis plebis poterunt, de illis interea nemo iudicabit; ib. 34. singuli de maximis rebus iudicent; ib. hac tanta de re P. Rullus cum ceteris xviris conlegis suis iudicabit? ib. 43. cum vos volueritis de privatis hereditatibus cviros iudicare; ib. 44. ne de capite civium Romanorum iniussu vestro iudicaretur; Rabir. 12. a iiviris, iniussu vestro, non iudicari de cive Romano, sed ..; ib. de quibus iudicastis; Catil. IV, 5. de facto quid iudicetis; ib. 6. quid de tota re et causa iudicarit; ib. 10. de vestra vita, de coniugum vestrarum atque liberorum anima, de fortunis omnium, de sedibus, de focis vestris hodierno die vobis iudicandum est; ib. 18. nisi prius de causa iudicasset; Muren. 60. non estis de Lydorum aut Mysorum aut Phrygum ..., sed de vestra re publica iudicaturi, de civitatis statu, de communi salute, de spe bonorum omnium; Flacc. 3. cum de nobis iudicatur; ib 88. non iudicatis in hac causa de exteris nationibus, non de sociis: de vobis et de vestra re publica iudicatis; ib. 99. qui aliquid de ingeniis poterant iudicare; Arch. 5. de mea causa ... iam omnes urbes, omnes ordines, omnes di atque homines iudicarunt; dom. 44. quod enim est ... consilium, quod non de meis rebus gestis ea, quae mihi essent optatissima ..., iudicarit? ib. 73. nego umquam ... ulla de re, ne de capite quidem virginum Vestalium, tam frequens conlegium iudicasse; har. resp. 13. frequentiores pontifices de mea domo quam umquam de caerimoniis virginum iudicasse; ib. potuit magis de re iudicare quam eum ..? Balb. 42. quid essent lege Papia de M. Cassio Mamertinis repetentibus iudicaturi; ib. 52. qui de re simili iudicarunt; ib. 64. vos in hac causa non de maleficio L. Cornelii, sed de beneficio Cn. Pompei iudicaturos; ib. 65. quo minus de moribus nostris quinto quoque anno iudicaretur; Piso 10. de quo iam pridem omnes mortales ... iudicaverunt; ib. 96. gravius de te iudicatum putarem, quam est hoc; Planc. 9. si umquam de bonis et fortibus viris, si umquam de bene meritis civibus potestas [vobis] iudicandi fuit; Milo 4. Cn. Pompeius rogatione sua et de re et de causa iudicavit; ib. 15. si ... neque de causa nostra quicquam aliter ac nos vellemus a senatu iudicatum est; ib. 23. qui multis post saeculis de te iudicabunt; Marcell. 29. non enim tam timeo quid tu de rege Deiotaro, quam intellego quid de te ceteros velis iudicare; Deiot. 4. nec poterat aliter de adversariis iudicari ducibus; Phil. III, 21. quid igitur D. Brutus de M. Antonio iudicavit? ib. IV, 8. quid in cive de Dolabella iudicandum est? ib. XI, 9. poteratne fieri ut non proinde homines *de* quoque, ut quisque mereretur, iudicarent? ut enim de universo senatu populus Romanus verissime iudicat nullis ... temporibus hunc ordinem firmiorem . . fuisse, sic ..; ib. XIV, 19. nosmet ipsos de nostris rebus iudicare; Fr. B. XVI, ii, 2. f. fero; Sest. 73. suspicor; Cluent. 34.

labor: effigiem Cereris ... de caelo lapsam; Verr. V, 187.

laboro: non enim laborat de pecunia; Sex. Rosc. 128. de Sthenio ne laborent; Verr. II, 96. de ceteris operibus ... se non laborare; ib. IV, 67. de quibus ego antea laborabam; Caecin. 3. non minus de capite huius quam de sua vita laborat; Cluent. 198. si nihil nisi de salute meorum civium laborassem; dom. 145. homines de meo reditu laborasse; Vatin. 7. cum de illo laboro tum de multis amplissimis viris; Deiot. 39. de se nihil laborat; Phil. VIII, 27. si de Antonio non laboratis; ib. XII, 19. quid est quod de eis laboret? ib. nam de victo nihil laboro; ib. XIII, 30. si quis de contentione principatus laborat; ib. XIV, 18.

laetor: laetari omnis non ||ut|| de unius solum, sed ||ut|| de communi omnium salute sentio; Marcell. 33.

licet: ac de his tamen legibus ... saltem queri possumus: de eis ... ne illud quidem licuit; Phil. I, 25.

loquor: de te loquitur; Quinct. 84. de te ... familiariter tecum loquar; div. Caec. 37. tametsi ita de meo facto loquor; Verr. I, 29. quid ego de M. Marcello loquar? ... quid de L. Scipione? ... quid de Flamminino? ... quid de L. Paullo? ... quid de L. Mummio? ib. 55. quid ego de cotidiano sermone querimoniaque populi Romani loquar? de istius impudentissimo furto seu potius novo ... latrocinio? ib. 129. de isto ... ne ille quidem obscure locutus est; ib. II, 48. quid ego de Syracusis loquar? ib. 160. conferrent viri boni capita, de comissatione loquerentur inter se ac de mulierculis; ib. III, 31. civitas, de qua loquor; ib. 67. nihil de luxuria Apronii loquor, nihil de insolentia, [nihil de permissa ab isto licentia] nihil de singulari nequitia ac turpitudine; ib. 106. de cella loquor; ib. 200. non loquor de integris, innocentibus, religiosis; ib. IV, 7. loquor enim de tuo ... monumento; ib. 69. adulescentes cum Sextio suo de plaga et de uno illo ictu loquebantur; ib. V, 119. locutus erat liberius de istius improbitate atque nequitia; ib. 141. quid ego de ceteris civium Romanorum suppliciis singillatim potius quam generatim atque universe loquar? ib. 143. quid loquar amplius de hoc homine? Caecin. 25. de eo dubito nunc quo modo aut loquar aut taceam; ib. nondum de iure possessionis nostrae loquor; ib. 34. cum de possessionis controversia et de privatorum hominum contentione iuris loquemur ||loquamur||; ib. 41. cum de iure et legitimis hominum controversiis loquimur; ib. 47. „qua de re mecum locutus es"; Cluent. 72. de periculo salutis ac libertatis loquor; leg. agr. I. 21. quasi de aliqua sentina ac non de optimorum civium genere loqueretur; ib. II, 70. sed quid ego de eis omnibus ... loquor? Rabir. 27. sed cur tam diu de uno hoste loquimur et de hoste, qui ..? Catil. II, 17. nihilne secum esset de fatis Sibyllinis locutus; ib. III, 11. quid alienigenae de vobis loqui soleant; Flacc 65. quorum tacita gravitas et fides de uno quoque loquitur; Sulla 82. ut me ... patiamini de studiis humanitatis ac litterarum paulo loqui liberius; Arch. 3. quae ... et de hominis ingenio et communiter de ipsius studio locutus sum; ib. 32. quis de tali cive satis digne umquam loquetur? sen. 19. quid de P. Sestio loquar? ib. 30. nihil loquor de pontificio iure, nihil de ipsius verbis dedicationis, nihil de religione, caerimoniis; dom. 121. quid ego de dedicatione loquor? ib. 122. non ego de meis, sed de vestris factis loquor; har. resp. 16. ne plura de re minime loquar dubia: ib. 20. quid ego de illis ludis loquar? ib. 24. de quo (di immortales) loquantur; ib. 32. contionem, de qua loquor; ib. 51. quid de patria loquar? ib. 58. de consulibus loquor; Sest. 27. quid ego de aedile ipso loquar? ib. 95. si de poëtis, de histrionibus, de ludis in iudicio loquar; ib. 119. quid quisque nostrum de se ipse loquatur; Vatin. 9. ne diutius loquar de auguratu tuo; ib. 21. de eius fama ac pudicitia ... nemo loquebatur; Cael. 11. nimium multa de re minime dubia loquor; ib. 15. sed quid ego de dignitate istorum testium loquor? ib. 63. sed ego non loquor de sapientia ...: de impetu animi loquor, de cupiditate vincendi, de ardore mentis ad gloriam; ib. 76. nihil de hac eius urbana ... audacia loquor; prov. cons. 8. quid ego de consulatu loquar, parto vis, anne gesto? Piso 3. hic, de quo loquor; ib. 70. quid ego de me, de fratre meo loquar? Planc. 20. nihil homines aliud Romae nisi de quaestura mea loqui; ib. 64. cum de vitiis gentis loquor; Scaur. 44. „de me .. semper populus Romanus, semper omnes gentes loquentur"; Milo 98. sed non loquor de nobis: de illis loquor, qui occiderunt; Ligar. 18. loquor de legibus promulgatis; Phil. I, 26. ne loqui quidem sum te passus de gratia; ib. II, 49. loquamur potius de

nequissimo genere levitatis; ib. 63. quid ego de commentariis infinitis, quid de innumerabilibus chirographis loquar? ib. 97. quoniam longo intervallo loqui nobis de re publica licet; ib. III, 6. quid ego de L. Cinna loquar? ib. 26. locutus sum de re publica, minus quidem libere quam mea consuetudo, liberius tamen quam periculi minae postulabant; ib. V, 19. quid loquar de caede civium Romanorum? de direptione fanorum? ib. XI, 6. quid de Cn. Pompeio loquar? ib. 34 nec umquam de illo et sperare optime et loqui destiti; ib. XIII, 8. quid de Pansa et Hirtio loquor? ib. 46.

meditor: meditetur de ducibus hostium; Verr. I, 12. f. commentor.

memini: quam (felicitatem) praestare de se ipso nemo potest, meminisse et commemorare de altero possumus; imp. Pomp. 47. ex omnibus novis hominibus, de quibus meminisse possumus; leg. agr. II, 3. ne qui posset tantum aut de rei publicae aut de alicuius periculo meminisse quantum vellet; Sulla 43. meministi ipse de exsulibus; Phil. II, 91.

mentior: f. clamo; Milo 72.

mercor: fundum Cymaeum Romae mercatus est de pupillo Meculonio; Flacc. 46.

mereor: cum de Siculis male mereretur; Verr. III, 59. ita de populo Romano meritus est, ut ..; ib. IV, 81. si (corpus) ita de se meritum esset; Muren. 51. in hominibus de me divinitus meritis; sen. 30. non quo illi ita de me merito onus illud imponerem; dom. 16. quod de me civi ita ||a, ac, al.|| de re publica merito tulisses; ib. 42. in me, ita de sua salute merito; ib. 58. huic ego et tali et ita de me ac de patria merito viro numquam ... praeripiam ... reum; har. resp. 7. nulla enim potest cuiquam male de re publica merendi iusta esse causa; ib. 44. praeclare vir de re publica meritus, L. Opimius; Sest. 140. me etiam miserum illorum ita de me meritorum miseriis ac dolore! prov. cons. 10. quod si esset ||est|| commotus, ad perniciemne non dicam amicissimi, non ita de sua laude meriti, non ita de re publica; Piso 75. quod ita de me meriti sunt illi ipsi; Planc. 56. ita de me est meritus ille ordo; Rab. Post. 6. „quoquo modo (patria) erit merita de me“; Milo 93. non male aliquando de me meriti, sed semper optime; ib. 99. ut de re publica quisque mereatur; Phil. II, 119. cum Ser. Sulpicius ... ita de re publica meritus sit, ut ..; ib. IX, 17. — civis optime de re publica meritus; sen. 8. cum bene de re publica meritis testimonium a consensu civitatis datur; Phil. XIV, 13. f. **bene,** I mereor (45 St.) B. I, S. 409.

metuo: de absolutione istius neque ipse iam sperat nec populus Romanus metuit, de impudentia singulari ... sunt qui mirentur; Verr. I, 6.

ministro: bibitur usque eo, dum de dolio *imo* ||de † solio|| ministretur; Piso 67.

minuo: nihil minuam de libertate mea pristina; sen. 36. ut ne quid aut de dignitate generum aut de sacrorum religione minuatur; dom. 36

miror: f. metuo.

mitto: solitum esse istum ..., quantum frumenti esset Romam mittendum, tantum de suo quaestu ac de sua copia frumenti mittere; Verr. III, 171. mitto de amissa maxima parte exercitus; Piso 47. f. III. legati. litterae.

moneo: post discidium optimatium, de quo ipso nunc monemur; har. resp. 45. cum di immortales monent de optimatium discordia; ib. 53.

moveo: deiectus vero qui potest esse quisquam, nisi in inferiorem locum de superiore motus? Caecin. 50. ut alter de senatu movere velit; Cluent. 122. cum te ... neque frequens senatus agendo de vendita atque addicta sententia movere potuit; Phil. II, 52.

neglego: de Theopompo, summo homine, neglegimus; Phil. XIII, 33.

nomino: f. praedico; Arch. 26.

numero: qui de sua pecunia HS ꟾↄꟾↄLX milia numeravit; Verr. I, 150.

nuntio: cum ... esset de hoc Tempsano incommodo nuntiatum; Verr. V, 41. simul ac libertus de morte uxoris nuntiavit; Scaur. 12. qui dicatur de Cyri morte nuntiasse; Milo 48. quid de Cyro nuntiaret? ib.

obicio: quae de peculatu ac de eius modi rebus commenticiis inaudita nobis ante hoc tempus ac nova obiecit; Sex. Rosc. 82. quod obiectum est de pudicitia; Cael. 6. de Cispio mihi igitur obicies? Planc. 75.

obsequor: de te tibi obsequor; Cluent. 149.

occurro: nec quid tibi de alio audienti de se ipso occurrat reformidat; Ligar. 6.

omitto: omitto de melle; Verr. II, 183. de reditu Gabinii omittamus; Piso 51. at de me omittamus; Rab. Post. 34.

opinor: quod de vobis hic ordo opinatur non secus ac de acerrimis hostibus; Piso 45.

opto: f. expeto.

ordior: de quo si paulo altius ordiri ... videbor; Verr. IV, 105.

orno: quod privati homines de suis pecuniis ornant ornaturique sunt; Verr. IV, 71.

patefacio: de altero patefactum est quid cogitaret; Phil. XI, 1.

percontor: Hermippo .. percontanti de nomine Fufiano respondit ..; Flacc. 47.

percutio: compluris in Capitolio res de caelo esse percussas; Catil. III, 19.

peroro: f. III. pars.

pertimesco: eos, qui alterum accusant, non minus de laude, de honore, de fama sua quam illos, qui accusantur, de capite ac fortunis suis pertimescere; div. Caec. 71. Siculi ... de suis periculis fortunisque omnibus pertimescunt; Verr. V, 115. nec ... illi umquam de se pertimescent; Sest. 94.

perturbo: cum T. Annius ipse magis de rei publicae salute quam de sua perturbetur; Milo 1.

pervenio: num quid aliud de bonis eius pervenisset ad Verrem; Verr. IV, 27. Tusculanum, quod ... ad Metellum pervenisse de Vennonii Vindicii bonis non tenebat; Balb. 56.

peto: si quis quid de absente peteret; Verr. II, 59.

placeo: ut populo de Cyprio rege placeret; dom. 53.

polliceor: quod nos de Cn. Pompeio pollicemur; dom. 16. nihil ego tum de meis opibus pollicebar, sed de horum erga me benevolentia promittebam; Planc. 101.

possum: si hoc de me potuit; dom. 46.

postulo: quid ego de epistulis Falcidii aut de Androne Sextilio aut de Deciani censu tam diu disputo [postulo]? Flacc. 94. primo de vi postulavit; sen. 19. sapientes homines ... a senatu de foedere postulaverunt; Balb. 34. postulatur me praetore primum de pecuniis repetundis; Fr. B. VI, 1. f. III. recuperator.

praedico: de quo homine praeconis vox praedicat; Quinct. 50. quod ... non falso ille de vobis iam in morte ipsa praedicavit; Verr. V, 113. de se autem hoc praedicat ..; Caecin. 25. cum ipse hoc de se iuratus praedicet; ib. ut vos nunc de vestris maioribus praedicatis ..., sic vestri posteri de vobis praedicabunt; leg. agr. II, 84. quod tu nunc de tuo patruo praedicas; Rabir. 23. in eo ipso praedicari de se ac nominari volunt; Arch. 26. quae soleam de me praedicare; dom. 92. quod solere me dicas de me ipso gloriosius praedicare; ib. 93. mihi ista licet de me vera cum gloria praedicare; Piso 2. quae de illo viro Sulla, quae Murena ... quam ornate, quam honorifice, quam graviter saepe in senatu praedicaverunt; Phil. XI, 33. f. existimo; Qu. Rosc. 19.

praedico: di immortales ... de clarissimorum ... civium dissensione praedicunt; har. resp. 53.

praedor: tuus apparitor ... de aratorum bonis praedabitur? Verr. III, 182.

praefinio: neque de illo tibi quicquam praefinio; Verr. V, 174.

praeiudico: ut per illum ... de hoc praeiudicaretur; Cluent. 172. f. iudico; Verr. III, 153.

praesto: f. memini; imp. Pomp. 47.

praetereo: de Apollonio ... praeteriri potest? Verr. V, 16.

praetermitto: nihil enim praetermittendum de istius impudentia videtur; Verr. IV, 86.

precor: f. expeto. — probo: f. clamo; Catil. I, 21.

profero: res ita multas ... proferre de vita et moribus et existimatione M. Tullii; Tull. 3.

proficio: nihil profecit de universis; Sest. 132.

profiteor: ego de me ipse profitebor; Phil. II, 118.

prohibeo: de Sex. Peducaeo ... sese antea ... a C. Verre prohibitos esse; Verr. IV, 142.

promitto f. polliceor; Planc. 101.

promoneo: nos de istius scelere ac furore ac de impendentibus periculis maximis prope iam voce Iovis ... promoneri; har. resp. 10.

promulgo: qui .. promulgarent de salute mea; sen. 4. cum L. Caecilius ... publice promulgarit de mea salute cum conlegis paene omnibus; ib. 22. ut (tribuni) de salute mea .. promulgarent; ib. 29. cum de eo tribunus plebis promulgasset; dom. 83. de meo reditu octo tribuni promulgaverunt; Sest. 69. tribuni plebis, qui omnes se de me promulgaturos confirmarant; ib. 72. de me cum omnes magistratus promulgassent praeter unum praetorem; Piso 35. f. III. lex.

pronuntio: ut de Philodamo AMPLIUS pronuntiaretur; Verr. I, 74. tum tu ipse de te FECISSE VIDERI pronuntiavisti; Piso 97.

provideo: est autem etiam de Brundisio ... providendum; Phil. XI, 26.

purgo: de luxuria purgavit Erucius; Sex. Rosc. 39.

quaero: de quibus nunc quaerimus; Sex. Rosc. 51. cui ne quaerendi quidem de morte patris potestas permittitur; ib. 78. dum ex eis de patris morte quaeratur; ib. de cuius morte quaeritur; ib. 103. dum de patris morte quaereretur; ib. 119. „in dominos quaeri de servis iniquum est"; ib. 120. ut is de pecuniis repetundis quaereret; Verr. a. pr. 21. alterum esse quaesiturum de pecuniis repetundis; ib. 27. ac de avertenda pecunia quaero abs te utrum ipsae civitates solitae sint ..; ib. II, 144. quaerere incepimus de Carpinatio quisnam is esset Verrucius; ib. 187. quaerit continuo de signo; ib. IV, 85. si de mea gloria atque amplitudine quaeritis, iudices; ib. V, 173. de quo hoc primum quaero, venerit ea res in hoc iudicium necne; Tull. 38. tantum de tua defensione ... quaero; Caecin. 34. in quo iudicio ... de verbis quaesitum esse dicatur; ib. 38. de eo quaeri oporteret; ib. 93. quaero de te putesne ..; ib. 96. sin hominibus remotis de causa quaeritis; ib. 104. quaero enim de te ..., num Fabricios quoque innocentis condemnatos existimes; Cluent. 62. eodem modo quaesitum si esset de Scamandro; ib. 105. iudicem quaestionis ... quaerere de veneno; ib. 148. DEQUE EIUS CAPITE QUAERITO; ib. ✕. de hoc Stratone et de Ascla quodam servo suo quaesiturum esse dixit; ib. 176. triennio post mortem Oppianici de eius morte quaerebatur; ib. 181. Romae quaesitum de istis hominibus non erat? ib. 182. cum de furto quaereretur; ib. 183. cum igitur de furto quaereretur et eo furto, quod ..; ib. 185. hic iam ... de te ipso, Labiene, quaero; Rabir. 20. de te ipso, inquam, Labiene, quaero; ib. 21. mitto iam de rege quaerere; Sulla 22. sese aiunt quaesisse de Cassio, quid Sulla sentiret; ib. 36. sibi aliquid de Sulla esse quaerendum; ib. 38. de tantis omnium periculis cum quaererem omnia, multa audirem, crederem non omnia, caverem omnia ib. 85. hic iam de ipso accusatore quaero ..., num illo die (cum praesidio) fuerit; Sest. 78. quod de me potissimum tu in accusatione quaesisti, quae esset nostra natio optimatium; ib. 96. videsne me nihil de anni illius causa, nihil de eo, quod tibi commune cum summis viris esse videatur, sed de tuis propriis sceleribus ex te quaerere? Vatin. 30. quae (lex) de seditiosis consceleratisque civibus ... cotidie quaeri iubeat; Cael. 1. de vi quaeritis; ib. 70. huius de facto .. ita quaeri, ut ..; Balb. 10. cum de homine occiso quaeratur; Milo 8. de hoc igitur latum est ut quaereretur; ib. 31. Milo de Clodii reditu unde quaesivit? ib. 46. cuius de morte tamquam de caerimoniis violatis quaeritur; ib. 59. maiores nostri in dominum [de servo] quaeri noluerunt; ib. in reum de servo accusatoris cum quaeritur; ib. cum more maiorum de servo in dominum ne tormentis quidem quaeri liceat; Deiot. 3. de Caesare ipso si quaereres quidnam egisset in urbe; Phil. I, 18. quid enim attinebat nova lege quaeri de eo, qui hominem occidisset? ib. II, 22. si de meo iudicio quaeris, nollem; ib. 75. atqui hoc bello de elegantia quaeritur! ib. XIII, 38.

queror: nihil de suo patrimonio queritur; Sex. Rosc. 143. de tui comitis iniuria questum ad te ... venirent; Verr. I, 80. qui de Dionis iniuriis gravissime per litteras cum Verre questus es; ib. II, 24. etiam in contione tribunum plebis de causa Sthenii M. Palicanum esse questum; ib. 100. Siculos ... de Sthenii calamitate questos esse; ib. 103. de hospitio violato et de tuo isto nefario scelere nihil queror; ib. 111. de quo (viro) quis umquam arator questus est? ib. III, 216. num ... in caritate de aestimatione frumenti (arator) questus est? ib. quid de isto plura dicam aut querar? ib. IV, 97. ut ... maxime de religione quererentur; ib. 113. ut nihil de illo tempore, nihil de calamitate rei publicae querar; Caecin. 95. de quo (matris pelicatu) ne queri quidem se sine scelere posse arbitraretur; Cluent. 13. nihil de alteris Oppianici nuptiis queror; ib. 188. illud primum queror, de illo scelere ... Fabriciani veneni; ib. 189. quia ... queri est ausus ... de morte Saturnini; Rabir. 24. si ... ipsa .. nihil queri vere de iniuriis potest; Flacc. 5 (Ʒ. 39). Graecus apud Graecos ... de poena questus est; ib. 17. de subselliis queror? ib. 22. querendum est ... de omni accusationis iniquitate: primum de communi genere [testium]; ib. 23. liceat mihi potius de levitate Graecorum queri quam de crudelitate; ib. 61. cum de poena queritur; Sulla 63. questus sum in iudicio ... quaedam de re publica; dom. 41. haud scio an vivere nobis atque his de rebus iam queri liceret; har. resp. 22. (consules) de Cyprio rege quererentur? Sest. 64. questus est de praeteritis; ib. 67. neque putavi ... de uno sagittario me queri convenire; ib. 133. quid ego de me querar? Vatin. 26. cum de adventu regis Ptolemaei quereretur; Cael. 18. sunt qui de via Appia querantur! Milo 91. nam de statua quis queritur? Deiot. 34. nihil de suo casu, multa de vestro querebatur; Phil. 1, 9. pauca querar de hesterna Antonii iniuria; ib. 11. ac de his tamen legibus ... saltem queri possumus; ib. 25. an de interitu rei publicae queri non debui? ib. II, 6. de M. Antonio querentem abstinere maledictis; ib. de re publica graviter querens de homine nihil dixi; ib. 7. de quo Caesar in senatu aperte in te invehens questus est; ib. 74. nihil queror de Dolabella; ib. 79. quid iam querar de agro Leontino? ib. 101. quin etiam de illo homine queri solebas; ib. VIII, 13. de me querebantur; ib. XII, 18. tria, ut opinor, haec in Milonis personam questus es: de aere alieno, de vi, de ambitu. duo praeteristi: nihil de religionibus violatis, nihil de incestis ||incestus|| stupris questus es; Fr. B. XV, III, 2.

quiesco: f. clamo; Catil. I, 21.

rapio: navium praefectos ... de complexu parentum suorum ... ad mortem ... rapuisti; Verr. V, 138.

recedo: recede de medio; Sex. Rosc. 112.

recito: quod elogium recitasti de testamento Cn. Egnatii patris; Cluent. 135. quam tu mihi ex ordine recita de legis scripto populi Romani auctionem; leg. agr. II, 48. de tabulis publicis recitat eis, quae ..; Flacc. 40. vgl. III. lex; Tull. 47.

recordor: si recordari volueritis de novis hominibus; leg. agr. II, 3. recordare de ceteris; Sulla 5. ut omittatis de unius cuiusque casu cogitando recordari; Sest. 1. quoniam istis vestris lacrimis de illis recordor, quas pro me ... profudistis; Planc. 104. nec vero sine magno animi maerore ... de te recordor; Scaur. 49. te aliquid de huius illo quaestorio officio, etiam de aliis quibusdam quaestoribus reminiscentem recordari; Ligar. 35.

recuso: „quis poterit Verre absoluto de transferendis iudiciis recusare?" Verr. a. pr. 20. sin absolvitur, desinemus nos de iudiciis transferendis recusare; ib. I, 6. qui de transferendis iudiciis possit recusare; ib. III, 224. nihil de poena recusabo; Planc. 3.

redeo: si qui iam de foro redeuntem ... domum tuam te introire prohibuerit; Caecin. 89.

reduco: de exsilio reducti a mortuo; Phil. I, 24. ut tibi per me liceat quendam de exsilio reducere; ib. II, 9.

redundo: si quid redundarit de vestro frumentario quaestu; Verr. III, 155.

refero: Cn. Pompeio ... de tribunicia potestate referente; Verr. a. pr. 44. refertur de Peducaeo; ib. IV, 143. refertur deinde de Verre; ib. ut (tribuni) de salute mea et promulgarent et referrent; sen. 29. P. Lentulus consul ... simul ac de sollemni religione rettulit; Quir. 11. coeptum est referri de inducendo senatus consulto; dom. 10. cum frequentissimus senatus eos, ut de me referrent, cotidie flagitaret; ib. 70. ex Kalendis Ianuariis ... de me rettulisti; ib. potestisne referre de mea domo? har. resp. 11. omnia senatus reiciebat, nisi de me primum consules rettulissent; Sest. 68. ut statim de eius facto referretur; ib. 129. ut etiam Q. Metellus consul ... de mea salute rettulerit; ib. 130. nisi prius de me rettulissetis; Piso 29. consule, Cn. Pompeio, de hac ipsa quaestione referente; Rab. Post. 13. de supplicationibus referebatur; Phil. I, 12. cum de triumpho refertur; ib. quamquam vos nihil aliud nisi de parricidio ... rettulistis; ib. III, 13. quid est aliud de eo referre non audere, qui ..? ib. 21. cum de re publica relaturus fuisset; ib. 24. tribuni plebis, qui de praesidio consulum senatusque referatis; ib. 25. cuius de laudibus et honoribus ... ut primo quoque tempore referretur; ib. IV, 4. ut et de ||et, de|| praemiis militum et de honoribus imperatorum primo quoque tempore referretur; ib. V, 4. de supplicatione referebat; ib. 19. quae referri videtis, de honoribus et praemiis bene de re publica meritorum; ib. 28. de re publica quoad rettulistis satis decrevisse videor; ib. 34. dixi ad ea omnia, consules, de quibus rettulistis; ib. 53. causa ... consulibus ... de re publica primum referendi fuit ex eo, quod ..; ib. VI, 1. de Appia via et de Moneta consul, de Lupercis tribunus plebis refert; ib. VII, 1. quibus de rebus refers, P. Servilio adsentior; ib. 27. de M. Apuleio separatim censeo referendum; ib. X, 24. num te de supplicatione voluit referre? ib. XIV, 23. at enim de corrigenda lege rettulerunt; Fr. B. VI, 15. — C. Cottam de suis legibus abrogandis ipsum ad senatum rettulisse; Fr. B. VI, 8. f. **ad,** I. refero; Verr. IV, 142. ✕. imp. Pomp. 58. Catil. II, 26. sen. 27. dom. 70. 136. har. resp. 11. 12. prov. cons. 28. Piso 29. Phil. II, 14. 15. III, 20. 39. VIII, 33. XI, 27. 31. XIII, 19 (B. I, S. 75).

reicio: „decurias scribamus". „quas decurias?" „de cohorte mea reicies" inquit; Verr. III, 28.

relinquo: cui de tanto patrimonio praedo iste nefarius ne iter quidem ad sepulcrum patrium reliquisset; Sex. Rosc. 24.

reminiscor: f. recordor; Ligar. 35.

remitto: ne quam ego horam de meis legitimis horis remittam; Verr. I, 25. de HS IↃLX milibus remisit D. Bruto HS CX milia; ib. 150. illum viris fortissimis iudicarunt patres conscripti remittere de summa non potuisse; ib. III, 82. qui de capite vectigalium populi Romani remisisti; ib. aliquid de summo supplicio remitteres; ib. V, 168. neque enim fuit Gabinii remittere tantum de suo; Rab. Post. 31. remisisset aliquid profecto de severitate cogendi; Phil. I, 12. si aliquid de summa gravitate Pompeius, multum de cupiditate Caesar remisisset; ib. XIII, 2.

removeo: plura clam de medio removebat; Sex. Rosc. 23. decumani ... removendas de medio litteras censuerunt; Verr. II, 175. litteras enim communis de medio removere potuerunt; ib. clamabo litteras remotas esse de medio; ib. 177. quae remota de medio ... sunt; ib. 181.

renovo: de lege, de foedere, de exemplis, de perpetua consuetudine civitatis nostrae renovabo ea, quae dicta sunt; Balb. 17.

renuntio: quod cum isti renuntiaretur de basi ac litteris; Verr. IV, 79.

reperio: quam multi enim essent de victoribus qui te crudelem esse vellent, cum etiam de victis reperiantur! Ligar 15.

requiro: nihil de suis veteribus ornamentis requiret; div. Caec. 71. de te tantum requiro, utrum ..; Planc. 71.

reseco: de vivo igitur aliquid erat resecandum; Verr. III, 118.

respondeo: sed de isto custode toto sic vobis brevissime respondebo; div. Caec. 51. videat quid de illis respondeat; Verr. I, 12. de ipsis tibi inimicitiis respondeo; ib. III, 6. quoniam ad omnia ... de Oppianici damnatione respondi; Cluent. 143. nisi forte de locis religiosis ac de lucis ... pluribus verbis tibi respondendum putas; Rabir. 7. an de sororis filio diligentius respondendum est? ib. 8. qui paulo ante aliquid tamen de gladiis ac sicis ... respondisset; Catil. III, 10. M. Catoni ... de officio meo respondebo; Muren. 3. quo in loco C. Postumo ||P. Postumio, al.|| ... de divisorum indiciis et de deprehensis pecuniis, ... Ser. Sulpicio de equitum centuriis, M. Catoni ... de ipsius accusatione, de senatus consulto, de re publica respondebo; ib. 54. erat Castriciano nomine irata, de quo toto respondit Hortensius; Flacc. 54. hic tibi ego de testimoniis meis hoc respondeo; Sulla 21. quid respondit de Sulla Cassius? ib. 38. de dignitate M. Caelius notis ac maioribus natu ... tacitus facile ipse respondet; Cael. 3. quod haud scio an de ambitu et de criminibus istis sodalium ac sequestrium ... similiter respondendum putem; ib. 16. quasi quisquam sit qui sibi hunc falsum de iure respondisse dicat; Planc. 62. de Calidio tibi tantum respondeo, quod ipse vidi; ib. 69. quid de vestra in illa causa perseverantia respondebitis? Ligar. 29. de plausu autem quid respondeam? Deiot. 34. prius quam de ceteris rebus respondeo; Phil. II, 3. nec vero tibi de versibus plura respondebo; ib. 20. ne *de* iocis quidem respondebo; ib. 39. idem de Casilino respondissem; ib. 102. nihil tibi de Galba respondeo; ib. XIII, 33. f. iudico; Caecin. 68.

reticeo: de Chelidone reticuit quoad potuit; Verr. I, 139. ne forte ... de privatis iniuriis reticeat; ib. IV, 15.

∙ revello: Cn. Pompeio ... de corpore rei publicae tuorum scelerum tela revellente; Piso 25.

rogo: rogatus de cybaea; Verr. IV, 17. de

hoc nihil cogitante ... est rogatum, ut ..; Sest. 57. regno enim iam publicato de ipso Catone erat nominatim rogatum; ib. 62. ut ne cui ||neve, neque|| privilegium inrogari liceret neve de capite nisi comitiis centuriatis rogari; ib. 65. qui a senatu de me rogabantur; ib. 130. quae te de te ipso rogaro; Vatin. 10. ego te, quaecumque rogabo, de te ipso rogabo; ib. 13. te .. in extremo pauca de ipsa causa rogabo; ib. 40. quid erat quod me rogares, si erat is, de quo rogabas, Caesaris lege reductus? Phil. II, 10.

sancio: cum de eo nihil sanxerit, quod antea commissum non erat; Sex. Rosc. 70. in quibus (legibus) multa sanxit de aetate hominum ..., de quaestu ..., de censu, de ceteris rebus; Verr. II, 122. f. III. lex.

satis facio: de quo (Dione) multis primariis viris testibus ... vobis priore actione satis factum est, HS deciens numeratum esse; Verr. II, 20.

scio: de quo ne cuius rei argueretur quidem scire potuit; Caecin. 73. credo celatum esse Cassium de Sulla uno, nam de ceteris certe sciebat; Sulla 39. qui de omnibus scierit, de Sulla se scire negarit; ib. de quibus maiores nostri vos solos et consuli et scire voluerunt; dom. 33. f. existimo; Sulla 13.

sciscitor: sic de uno quoque nostrum ... sciscitantur omnes; Phil. XIV, 19.

scisco: si Gaditani sciverint nominatim de aliquo cive Romano; Balb. 27.

scribo: incredibile dictu est quam multi Graeci de harum valvarum pulchritudine scriptum reliquerint; Verr. IV, 124. quid de eis rebus Fonteius ad legatos suos scripserit; Font. 18. de quorum (populorum) rebus scribitur; Arch. 23. qui praesertim usque eo de suis rebus scribi cuperet, ut ..; ib. 26. quoniam de uno homine scriberet; dom. 52. quod de omnibus ... scriptum est in legibus; ib. 82. quae si tu interpretaris de nostris aedibus atque agris scripta esse ..; ib. 128. multa homines doctos ... scripta de deorum immortalium numine reliquisse; har. resp. 19. de ea re scriptum est ..; ib. 20. ita de me illum ... hostem pudoris ... scripsisse quae scripsisset; Sest. 73. de quo ad senatum cum gratulatione aliqua scribi abs te oporteret; Piso 40. ita multa ad istum de ipso quoque scripsit, ut ..; ib. 70. f. III. lex.

sentio: de qua (dissensione) ... quid sentire debueris; Verr. I, 34. quod de re publica sensit, ita sensit, ut ..; ib. 37. ut intellegas quid hi de te sentiant; Catil. I, 20. quid de re publica sentiat; ib. 32. qui omnia de re publica praeclara atque egregia sentirent; ib. III, 5. quod illa gens quid de nostro imperio sentiret ostendit armis; Flacc. 69. ut idem de communi salute sentirent; Sulla 61. quis non de communi salute optime, quis non fortissime, quis non constantissime sensit? ib. 82. quae ego per hos dies in senatu de re publica sensi; dom. 3. ut hos talis viros ... aliud de summa religione hoc tempore sensuros ac me absente sentirent arbitrere; ib. proinde quasi isti .. de Cn. Pompeio aliter atque ego existimo sentiant; ib. 31. ut ... omnes idem de re publica sensuri esse videantur; Sest. 106. qui ... senserat tantum de re publica aliud atque homines exspectabant; ib. 114. de te autem homines quid sentiant in honore experti sumus; Vatin. 10. M. Bibulum consulem, non dicam bene de re publica sentientem; ib. 21. cum esses interrogatus quid sentires de consulatu meo; Piso 14. ego C. Caesarem non eadem de re publica sensisse quae me scio; ib. 79. quid de summa rei publicae sentires; Planc. 52. hoc nomine audito ... de familia nobili ipsi quoque cum orbis terrarum auctoritate sentiatis; Scaur. 45. de iudicio animi mei, ut volet, quisque sentiat; Rab. Post. 44. quid de Ti. Gracchi morte sentiret; Milo 8. ut nesciam quid de morte Clodii sentiatis; ib. 72. ut pro aliis etiam loquar quod de me ipse sentio; Marcell. 32. quae sentiam de re publica; Phil. I, 27. quid .. ille singularis vir ... de me senserit sciunt; ib. II, 39. D. Carfulenum, bene de re publica sentientem; ib. III, 23. quos bene sentire de re publica cognoverat; ib. V, 22. quid decernere nos de M. Bruto, quid sentire oporteret; ib. X, 17. qui libere de re publica sensimus; ib. XI, 3. quid cuncta Italia de vestra gravitate sentiat; ib. 39. quid hac de re sentiatis; ib. XIV, 6. tu, si ego de re publica optime sentiam, ut me vincas, ipse pessime senties? ib. 18.

sequor: sequitur de locis sacris, religiosis; har. resp. 30.

servo: se de caelo servasse; dom. 40. quos tu cotidie sciebas servare de caelo; Vatin. 16. f. **caelum,** I, 3. servo de (11 St.) B. I, S. 441.

sevoco: haud mediocriter de communi quodcumque ||quidquid, al.|| poterat ad se in privatam domum sevocabat; Quinct. 13.

significo: est aliquid etiam de virtute significatum tua; Planc. 52.

sileo: silebitur toto iudicio de maximis et notissimis illius furtis et iniuriis; div. Caec. 32. sileatur de nocturnis eius bacchationibus ac vigiliis; Verr. I, 33. me non solum silere de vestris monumentis oportebit; ib. IV, 81. silere de tantis vestris beneficiis nullo modo possum; leg. agr. II, 2. cum ceteri de nobis silent; Sulla 80. numquam de me siluistis; sen. 3. cum ... de altero (populo) siletur; Balb. 36. nec vero de legione Martia ... sileri potest; Phil. III, 6. nec vero de L. Egnatuleio, fortissimo ... civi ..., silendum arbitror; ib. V, 52. ac de hac quidem divina ... laude Bruti silebo; ib. X, 7. si de clarissimo adulescente siluero; ib. XIII, 28.

solvo: PECUNIA PRAESENS SOLVETUR. cuius ||quibus|| de bonis? eius, qui ... clamavit. cuius ||quibus|| de bonis? pupilli; Verr. I, 146.

spargo: qui ... nummos populo de rostris spargere solebat; Phil. III, 16.

spero: ne qui forte incipiat improbus ... aliquid sperare de te; Sulla 34. his omnibus ad bene de [omni] re publica sperandum quasi signum aliquod sustulisti; Marcell. 2. f. loquor; Phil. XIII, 8. metuo.

statuo: si aliter de te statuere voluerint; Verr. III, 107. quid de eo statutum esset; Cluent. 126. quid vosmet ipsi de genere vestro statuatis; Flacc. 65. ut vos de mea domo statueretis; dom. 69. videte igitur, pontifices, quid statuatis in mea causa de omnium fortunis; ib. 119 de sacris publicis, de ludis maximis, de deorum penatium Vestaeque matris caerimoniis, de illo ipso sacrificio ... quod tres pontifices statuissent, id ..; har. resp. 12. ut statuant ipsi (populi) non de nostris, sed de suis rebus; Balb. 22. in quibus (generibus) per senatum more maiorum statuatur aliquid de legibus; Fr. B. VI, 11, a.

subscribo: quae de iudicio corrupto subscripserunt; Cluent. 127. quod censores de ceteris subscripserunt; ib. 135.

sum: nunc quoniam exploratum est omnibus, quo loco causa tua sit et quid de te futurum sit; Verr. V, 164. quod (genus) proprium Catilinae est de eius dilectu, immo vero de complexu eius ac sinu; Catil. II, 22. lex Papiria vetat aedis iniussu plebis consecrari: sit sane hoc de nostris aedibus ac non de publicis templis; dom. 128. respondebo ad ea, quae dixisti, quae pleraque de ipso me fuerunt; Planc. 58. tertium (genus) est de legum derogationibus ||ut de legibus derogetur||; Fr. B VI, 11, c.

sumo: Apronio permittis, ut quos velit de cohorte sumat recuperatores? Verr. III, 140. non sunt quaesita ex occulto aliquo genere litterarum, sed sumpta de medio; dom. 138. — **supplicium:** quos nobis poëtae tradiderunt patris ulciscendi

causa supplicium de matre sumpsisse; Sex. Rosc. 66. ut ... homo nefarius de homine nobili ... suoque hospite virgis supplicium crudelissime sumeret; Verr. II, 91. archipiratam ipsum videt nemo, de quo supplicium sumi oportuit; ib. V, 64. quod sciret sibi crimini datum iri pecuniam accepisse neque de vero archipirata sumpsisse supplicium; ib. 73. supplicium ... sumitur de miseris parentibus nauarchorum; ib. 117. ut de Verre supplicium sumant? ib. 126. si quis pater familias ... supplicium de servo non quam acerbissimum sumpserit; Catil. IV, 12. cum idem supplicium minuatur optimis civibus, quod ego de ... pessimis sumpserim; Phil. III, 18.

supersum: ut .. nulli supersint de inimicis; Marcell. 21.

surgo: qui de accusatoris subsellio surgit; Sex. Rosc. 104. de sella surrexit atque abiit; Verr. IV, 147.

suspicor: quaesisse num ille aut ille defensurus esset: de me ne suspicatum quidem esse; Sex. Rosc. 59. qui de eius scelere suspicari nihil potuerunt; ib. 117. Antiochus ... nihil de istius improbitate suspicatus est; Verr. IV, 65. quid de Oppianico suspicatus sit, videtis; quid iudicarit, non obscurum est; Cluent. 34. nisi forte nihil est aequum nos ||vos|| de eorum audacia suspicari; leg. agr. II, 37. cum is se nihil audisse de P. Sulla, nihil suspicatum esse diceret; Sulla 14. de quibus illi aliquid suspicari viderentur; ib. 36. de quo nihil umquam est suspicatus; ib. 48. s. comperio; Sulla 86.

taceo: de quo .. neque quo modo dicam neque quo modo taceam reperire possum; Sex. Rosc. 124. an me taciturum tantis de rebus existimavistis? Verr. a. pr. 27. de me autem ipso vereor ne adrogantis sit apud vos dicere, ingrati tacere; leg. agr. II, 2. taceo de ceteris; ib. 24. in quibus (rebus) de se et suis de factis taceri velit; ib. III, 4. praetor ... tanta de re tacebit? Caecin. 36. sed quid ego ... de salute omnium nostrum, de fortunis civitatis, de summa re publica taceo? Flacc. 94. est ridiculum ... de hominum memoria tacere, litterarum memoriam flagitare; Arch. 8. sunt qui de via Appia querantur, taceant de curia; Milo 91. nec vero de virtute, constantia, gravitate provinciae Galliae taceri potest; Phil. III, 13. cum de illo tacuerit; ib. 21. de eis tamen ... tacere non potui; ib. XIII, 28. s. clamo; Catil. I, 21. loquor; Caecin. 25.

testor: quibus (votis) illa etiam deos immortalis de suo scelere testatur; Cluent. 194. de quo te, te, inquam, patria, testor et vos, penates patriique dei; Sest. 45. curia illa vos de gravissimo principatu patris ... testatur; Scaur. 46.

timeo: eos ... de se nihil timere; Sest. 1. nobis omnibus de vita eius ||*talis*|| viri et civis timentibus; ib. 62. dum vos de vobis aliquid timebitis; ib. 94. quod de reditu meo nihil timerent; Planc. 71.

tollo: non modo ignoscendi ratio, verum etiam cognoscendi consuetudo iam de civitate sublata est; Sex. Rosc. 3. perfacile hunc hominem incautum ... de medio tolli posse; ib. 20. ne quis frumentum de area tolleret ante, quam ..; Verr. III, 36. cetera de oratione mea tollam; ib. 103. Sappho, quae sublata de prytanio est; ib. IV, 126. cum diem festum ludorum de fastis suis sustulissent; ib. 151. qui saxa iacerent, quae de terra ipsi tollerent; Caecin. 60. illum hominem aedilicium ... clamore de foro atque adeo de civitate esse sublatum; Cluent. 79. fidem de foro, dignitatem de re publica sustulistis; leg. agr. I, 23. sublata erat de foro fides; ib. II, 8. ut illud summum auxilium maiestatis atque imperii ... de re publica tolleretur; Rabir. 2. me in consulatu meo carnificem de foro, crucem de campo sustulisse; ib. 10. hic ... umquam ausus esset senatum de re publica tollere? Sest. 30. senatum ... omnino de civitate esse sublatum; ib. 42. ut censoria notio et gravissimum iudicium sanctissimi magistratus de re publica tolleretur; ib. 55. nomen suum de tabula sustulit; ib. 72. non posse quemquam de civitate tolli sine iudicio; ib. 73. non solum regem, sed etiam regnum de re publica sustulissem; Phil. II, 34. quod dictaturae nomen ... de re publica sustulisti; ib. 91. in quo (consulatu) ... provincias de populi Romani imperio sustulit; ib. VII, 15. sententiam meam de numero sententiarum sustulerunt; ib. XIV, 22.

trado: eodem modo de utraque re traditum nobis est; Caecin. 96. quae de quoque deo nobis tradita sunt; har. resp. 24. vgl. III. anulus.

traho: anne de nobis trahere spolia foederatis licebat, de hostibus non licebat? Balb. 54.

transfero: litterae lituraeque omnes ... de tabulis in libros transferuntur; Verr. II, 189. „quaternos HS ... in cistam tranferam de fisco"; ib. III, 197. vgl. III. exemplum.

transigo: cum de sua parte Roscius transegit cum Flavio; Qu. Rosc. 55. ut [eo celerius] de isto transigamus; Verr. III, 60.

triumpho: triumphavit L. Murena de Mithridate; imp. Pomp. 8. qui anno ante de Numantinis triumpharat; Phil. XI, 18.

valeo: plus impudicissimae mulieris apud te de Cleomenis salute quam de sua vita lacrimas matris valere; Verr. V, 112. de me ut valeret (rerum gestarum memoria), semper senatus flagitavit; Quir. 10. de civitate ne tam diu quidem valuit, quam diu ..; dom. 79.

venio: ad iudicium non modo de contione, sed etiam cum ipsa contione veniebat; Cluent. 93. cum innumerabilis multitudo bonorum de Capitolio supplex ad eum sordidata venisset; sen. 12. qui de legione secunda ... ad ... consules venissent; Phil. V, 53.

venit in mentem: quorum de honore utinam mihi plura in mentem venirent! Phil. XIV, 31.

vereor: qui aliquid de se verebantur; Rab. Post. 10.

video: de Capitone post viderimus; Sex. Rosc. 84. de quo non audire aliquando, sed videre cotidie possemus; Verr. I, 130. alio loco de aratorum animo et iniuriis videro; ib. II, 150. de reliquo videro; ib. IV, 36. posterius de verbo videbimus; Caecin. 32. de te tu videris; Phil. II, 118.

videor: quid est quod hac tandem de re vobis possit videri? Quinct. 54.

vivo: te ... cum perditissimis latronibus non solum de die, sed etiam in diem vivere; Phil. II, 87.

volo: si idem de coitione voluisset, adiunxisset: QUIVE COIERIT; Cluent. 148.

II. **nach Adjectiven und Zahlwörtern:** certior: certiores a me facti de hac nocturna excursione Catilinae; Catil. II, 26.

dubius: ut de istius facto dubium esse nemini possit ||posset||; Verr. IV, 91. ut de civitate in dubium veniret; Caecin. 18.

integer: de quibus est integrum vobis; Phil. I, 26.

iratus: quam promptus homo P. Septimius! quam iratus de iudicio et de vilico! Flacc. 11.

planus: si de pecunia testibus planum facere non possem; Verr. II, 81.

praecipitem ago: si glebis aut saxis aut fustibus aliquem de fundo praecipitem egeris; Caecin. 60.

ratus: ademit eisdem agros: de agris ratum est; dom. 79. de quibus ... id esset ... ratum; Balb. 33.

reliquus: quibus nihil non modo de fructu, sed ne de bonis quidem suis reliqui fecit; Verr. III,

115. qui duo de consularium numero reliqui sunt; Phil. II, 13. duo reliqui sunt de consularibus; Fr. B. VII, 3.

sacrosanctus: de eis ... quicquam audes dicere sacrosanctum fuisse? Balb. 33.

sollicitus: video vos non solum de vestro ac rei publicae, verum etiam ... de meo periculo esse sollicitos; Catil. IV, 1.

Zahlen (vgl. III. alqs. alqd): unus: hominem missum ab isto scitote esse Messanam de legatis unum; Verr. IV, 18. gratias agendas esse .. de privatis uni; sen. 31. de praetoribus unus alienus; Sest. 87. unus enim fuit de magistratibus defensor salutis meae; Planc. 78. se gladio percussum esse ab uno de illis; Milo 65. — duo (vgl. reliquus): de quibus duos praetextatos sedentis vides; Vatin. 16. — tres: de tribus et decem fundis tris nobilissimos fundos eum video possidere; Sex. Rosc. 98. — primus: quem ... primum de plebe aedilem curulem factum esse dixit; Planc. 58. — unus quisque: unius cuiusque de varia improbitate generis iudicia ... profero; Verr. IV, 49. — nullus: nulla de virtutibus tuis plurimis; Ligar. 37.

III. **nach Substantiven und Verbindungen von Substantiven und Verben:** alqs: mihi crede, aliquem de societate tua reperies; Sex. Rosc. 93. quemvis ut hoc mallem de eis, qui essent idonei, suscipere quam me; div. Caec. 16. vereor ne quis forte de populo ... haec ... fingi a me arbitretur; Verr. I, 138. poterat aliquis ad id negotium de populo accedere; ib. 148. si quis de populo redemptor accessisset; ib. 150. qui ... [de veteribus iudicibus] ... iudices erunt constituti; ib. V, 178. si me ... non familia deiecisset ..., sed aliquis de familia; Caecin. 55. de liberis autem quisquis est, procuratoris nomine appelletur; ib. 57. dicat qui volt hodie de illo populo concitato; Cluent. 90. est nescio quis de eis, quos amicos nostros arbitramur; ib. 143. quis de plebe Romana testimonium dixit umquam, cui non ...? ib. 157. video de istis, qui se popularis haberi volunt, abesse non neminem; Catil. IV, 10. si quis umquam de nostris hominibus a genere isto studio ac voluntate non abhorrens fuit; Flacc. 9. de conlegio quis tandem adfuit? dom. 117. nam hoc quidem verbo neque P. Clodius neque quisquam de gregalibus eius aut de consiliariis designatur; har. resp. 53. num quis eorum, qui de foederatis civitatibus esset civitate donatus, in iudicium est vocatus? Balb. 48. nemo queritur Syrum nescio quem de grege noviciorum factum esse consulem; Piso 1. dico venisse paene neminem, ne de officiosissima quidem natione candidatorum; ib. 55. sed quisnam est iste tam demens? de tuisne?. Marcell. 21. mittent aliquem de suo numero; Phil. XI, 25. qui ei de parricidis audacissimi videbantur; ib. XII, 19. f. I. reperio. vgl. abduco; Verr. V, 72.

alqd: Metellus ... utrumque rescindit, et de Epicrate et de Heraclio; Verr. II, 62. hoc non esse Romae natum de societate decumarum; ib. III, 141. extremum reliquum est de aestimato (frumento); ib. 188. ut aliquid de suis bonis recuperaret; ib. V, 128. tametsi de hoc iure permulta praetereo; Caecin. 101. illud, quod nemo fecit, de minore parte populi, quo pertineat videte; leg. agr. II, 20. si illud de duobus consulibus ... perenne ac proprium manere potuisset; sen. 9. concludam illud de optimatibus eorumque principibus ac rei publicae defensoribus; Sest. 136. de me hoc sit extremum; Vatin. 9. de tribus enim, quae proposui, hoc extremum est; Phil. VII, 21. vgl. I. attingo; Verr. II, 113. Flacc. 89. — V, 1.

animum suscipio: de vestri imperii dignitate atque gloria ... videte quem vobis animum suscipiendum putetis; imp. Pomp. 11.

anulus: si vestitum, quo ipse tectus erat, anulumque de digito suum tibi tradidit; Sex. Rosc. 144.

arbitrum sumo: f. compromissum.

arbitrium: cuius (iudicis) de ea re nullum est arbitrium; Qu. Rosc. 25.

auctoritas: illorum auctoritatem de Cn. Pompei dignitate a vobis comprobatam semper esse; imp. Pomp. 63. f. iudicium; imp. Pomp. 63.

caput: iterum enim iam quaero abs te, sicut modo in illo capite Anniano de mulierum hereditatibus, nunc in hoc de hereditatum possessionibus, cur ..; Verr. I, 118.

caupo: Ambivium quendam, cauponem de via Latina, subornatis; Cluent. 163.

causa: f. **causa,** II, 1. dico; Quinct. 31. Sex. Rosc. 61. 76. Cluent. 90. 98. 153. Sulla 82. Sest. 18. 80. Cael. 10. Balb. 11. Planc. 40. Fr. B. VI, 29 (B. I, S. 471). f. I.: ago causam.

certamen est: de quorum urbis possessione ... etiam inter deos certamen fuisse proditum est; Flacc. 62.

civis: vgl. I. appono; Verr. I, 74.

cognitionem constituo: ne quod iudicium neve || ne qua || ipsius cognitio illo absente de existimatione eius constitueretur; Verr. II, 60.

commemoratio: intellegi potest ... Apronii de isto non modo confessio, verum etiam commemoratio; Verr. III, 142.

compromissum facio: quid ita de hac pecunia, de his ipsis HS ıↃↃↃ, [de] tuarum tabularum fide compromissum feceris, arbitrum sumpseris; Qu. Rosc. 12.

condiciones confero: Sulla cum Scipione ... de auctoritate senatus, de suffragiis populi, de iure civitatis leges inter se et condiciones contulerunt; Phil. XII, 27.

confessio: f. commemoratio.

coniectura: f. **coniectura,** II, 1. facio; Verr. I, 125. II, 183. III, 106. V, 34 (B. I, S. 622, b).

consensio: nulla de illis magistratuum consensio; sen. 38.

consensus: tantus vester consensus de salute mea fuit, ut ..; sen. 5. omitto civitatium ... de meis ... meritis unum iudicium unumque consensum; dom. 75.

consilium: in consiliis de re publica capiendis; Quir. 24. quorum privatum de re publica consilium et factum ... est comprobatum; Phil. X, 23. f. **consilium,** I, 1. est hoc; Phil. II, 24. — II, 1. claudo. ineo; Sex. Rosc. 96. dom. 129. Sest. 69. Phil. XIV, 15. laudo; leg. agr. II, 6. patefacio. — 5. eo in; Verr. I, 51 (B. I, S. 645 ff.).

consultum: cui senatus consulto ne intercederent verebatur? de supplicatione, credo, M. Lepidi; Phil. III, 23. f. **consultum,** I, 1. exstant. — 3. Verr. III, 100. — II, 1. commemoro. facio; leg. agr. II, 35. Piso 41. Phil. III, 24. Fr. B. VI, 11 (B. I, S. 679, b).

contentio: neque fere umquam venit in contentionem de accusando; div. Caec. 62. quorum de sedibus haec mihi est proposita contentio; dom. 144.

contio: f. **contio,** I. declarat; Phil. XII, 19. sunt gratae. — II, 1. cedo. exspecto; har. resp. 9. habeo; Sest. 106. 107. Piso 41 (B. I, S. 689 f.).

controversia: f. **controversia,** I. est; Quinct. 20. 42. Verr. III, 194. Tull. 5. Caecin. 21. intercedit. — II, 1. habeo; Verr. II, 122 (B. I, S. 696, b).

crimen: de perduellionis iudicio ... meum crimen est; Rabir. 10. f. **crimen,** I, 1. calet. est reliquum; Cael. 56. unum. — II, 1. relinquo; Verr. II, 151 (B. I, S. 718. 720, b).

decessio: an decessionem de summa fecerit; Rab. Post. 30.

decretum: recita .. decretum de tributis; Verr. III, 100. scribae ... non obscurum de meis ... beneficiis suum iudicium decretumque esse voluerunt; dom. 74. quae tanta possit iniuria omnium imperatorum de Deiotaro decreta delere; Deiot. 37. unum egregium de rege Deiotaro ... decretum in Capitolio fixum; Phil. II, 93. — facio: decreta

Centuripinorum, quae de statuis erant facta, non tolluntur; Verr. II, 162. omnes . . . societates de meo consnlatu ac de meis rebus gestis amplissima . . . decreta fecerunt; dom. 74. conlegiorum omninm decreta de me rei pnblicae causa esse facta fateamur; Vatin. 8. qui cum de me decretum Capuae fecisset; Milo 39.

deliberationem habeo: quas (deliberationes) habebat domi de re publica; Phil. I, 2.

dictum: aliquod dictum adiungere de veneno; Cluent. 184. est illud imperitissime dictum de populis fundis; Balb. 27.

discessus: cuius quondam de patria discessus molestus omnibus . . . visus est; sen. 25.

dissensio: est . . . parva de re dissensio? Phil. VIII, 17.

dolor, vgl. I. declaro.

edictum: qui illud edictum de hereditate (conscripsit); Verr. I, 143. recita: EDICTUM DE PROFESSIONE || recita e. d. p. ||; ib. III, 26. EDICTUM DE IUDICIO IN OCTUPLUM; ib. edictum, quod de funeribus habeant; Phil. IX, 17.

epistulam mitto: quam (epistulam) ego ad Cn. Pompeium de meis rebus gestis et de summa re publica misi; Sulla 67.

exemplum: ut illud Uticense exemplum de Hadriano transferretur Syracusas; Verr. V, 94.

existimatio: de omnibus nobis . . . non illa tacita existimatio . . ., sed vehemens . . . populi Romani iudicium consequetur; Verr. V, 176. ut . . . existimatio sit quaedam tacita de vobis pudoris; Font. 28. de C. Fannio quae sit existimatio videmus; Sest. 113.

exspectatio est: f. opinio est; div. Caec. 71.

factum: ut in omnibus meis factis atque consiliis vestrum de me factum consiliumque laudetur; leg. agr. II, 6. f. consilium.

fama: cum haec fama de nostrorum hominum avaritia et cupiditate percrebruerit; Verr. IV, 68. ea non solum fama iam de illo, sed etiam laetitia peragravit; Milo 98.

fletus: quanto cum fletu de illis nostris incendiis ac ruinis! Sest. 121.

formulam constituo: sunt iura, sunt formulae de omnibus rebus constitutae; Qu. Rosc. 24.

fundus fio: de nostra vero re publica, de nostro imperio, de nostris bellis, de victoria, de salute fundos populos fieri noluerunt; Balb. 22. videbat enim populos de suo iure, non de nostro fundus fieri solere; ib. 48.

gleba: vobis . . . gleba nulla de paternis atque avitis *his* possessionibus relinquetur; leg. agr. II, 82. non adimi cuiquam glebam de Sullanis agris; ib. III, 3.

gratia: f. I. ago gratias.

homo: P. Iunii erat hominis de plebe Romana filius; Verr. I, 151.

ignoratio: cuius scientiam de omnibus constat fuisse, eius ignoratio de aliquo purgatio debet videri; Sulla 39.

interdictum: cur . . . in hoc interdictum DE HOMINIBUS ARMATIS non additur? Caecin. 91. ex hoc interdicto DE ARMATIS HOMINIBUS; ib. — est: fuit illud interdictum apud maiores nostros de vi, quod hodie quoque est; Tull. 44. interdictum esse de hominibus armatis; Caecin. 62. cum interdictum esset de pluribus; ib. — compono: ideo de coactis (hominibus) compositum interdictum est; Caecin. 59.

iudex: de conventu ac negotiatoribus nulli indices; Verr. II, 34. f. iudicium; Verr. a. pr. 51. — sum: qui qua de re iudex fuisset testis esset; Qu. Rosc. 47. de iniuria quae tibi facta sit neminem nostrum graviorem iudicem esse oportet quam te ipsum; div. Caec. 58. cum iudices sitis de pecunia capta conciliata; Verr. III, 218 neminem voluerunt maiores nostri non modo de existimatione cuiusqnam, sed ne pecuniaria quidem de re minima esse iudicem, nisi qui inter adversarios convenisset; Cluent. 120. cum . . . idem iudices retineantur, qui fuerint de reo; Rab. Post. 36. dic te, Caesar, de facto Ligarii iudicem esse; Ligar. 30. — constituo: qui de quaque re constituti iudices sint; dom. 33. — habeo: ut . . . istum . . . de vobis iudicem . . . habeatis; Verr. II, 77. de vi te ipsum habebo iudicem; Caecin. 48. — sortior: ut de eo praetor iudices ex P. Rupilii decreto . . . sortiatur; Verr. II, 32.

iudicium: cuius (arbitri) de ea re proprium non || proprium || erat iudicium; Qu. Rosc. 25. qua lege populus Romanus de pecuniis repetundis optimis iudiciis severissimisque iudicibus usus est; Verr. a. pr. 51. (populus Romanus) de iure .. libertatis et civitatis suum putat esse iudicium; ib. I, 13. iam hoc magnum iudicium hominum de istius singulari improbitate; ib. 111. licet omnia de pecuniis repetundis iudicia tollatis; ib. II, 27. in eum iudicium de professione iugerum postulabatur; ib. III, 39. Verres in Xenonem iudicium dabat illud suum damnatorium de iugerum professione; ib. 55. tum neque iudicium de numero iugerum dabatur; ib. 117. nihil opus fuisse iudicio de vi coactis armatisque hominibus; Tull. 9. vestrum ab illis de eodem homine iudicium populique Romani auctoritatem improbari; imp. Pomp. 63. hoc capite etiam quaestionem de clarissimis viris . . . iudiciumque de pecuniis repetundis ad xviros translatum videtis; leg. agr. II, 59. propter singulare animi mei de tua virtute iudicium; Muren. 60. vestro nobis iudicio standum esse de vobis; Flacc. 65. intelleges et de hoc et de aliis iudicium meum et horum par atque unum fuisse; Sulla 5. vestra de me multa iudicia; sen. 2. cuius est gravissimum iudicium de iure legum; dom. 71. penes quem (censorem) maiores nostri . . . iudicium senatorum || senatorium || de dignitate esse voluerunt; ib. 130. quibus (temporibus) nostrorum civium spectentur iudicia de nobis; Vatin. 10. quae (urbs) primum iudicium de capite vidit M. Horatii; Milo 7. nullum iudicium de se senatus imminutum putat; Deiot. 36. senatus . . iudicia de illo tam multa ..; ib. 37. tuum de auspiciis iudicium interitus Caesaris sustulit? Phil. II, 88. quae de se exspectat iudicia graviora quam amicorum suorum? ib. III, 37. occulta enim fuit eorum voluntas iudiciumque de Antonio; ib. VII, 21. quod fuerit de hoc bello iudicium senatus; ib. IX, 7. f. consensus; dom. 75. decretum; dom. 74. existimatio; Verr. V, 176. lex; Verr. a. pr. 41. — est: iudicium esse . . . non de re pecuniaria, sed de fama fortunisque P. Quinctii vides; Quinct. 33. maleficium, de quo iudicium est; Sex. Rosc. 117. iudicium de pecuniis repetundis ne sit hoc tempore; Verr. IV, 82. reliquum iudicium iam non de mea fide . . . nec de istius vita . . ., sed de iudicibus et . . . de te futurum est; ib. V, 177. de hoc iudicium est; Tull. 23. de quo (iure) iudicium est; Caecin. 10. cum iudicium de vi sit; ib. 104. nullum fuisse de alea lege iudicium; Phil. II, 56. — constituo: quorum causa iudicium de pecuniis repetundis est constitutum; div. Caec. 11. post . . . iudicia .. de pecuniis repetundis constituta; Verr. III, 130. de eo si quis legem aut iudicium constitueret; Tull. 9. praetores . . . de vi et armis severum iudicium constituerunt; ib. 42. quo de iure hoc iudicium constitutum est || sit ||; Balb. 44. cuius enim de illo incesto stupro iudicium decernendi senatui potestas esset erepta, de eius interitu quis potest credere senatum iudicium novum constituendum putasse? Milo 13. f. cognitio. — decerno: f. constituo; Milo 13. — facio: quod contra omnium consuetudinem iudicium prius de probro quam de re maluit fieri; Quinct. 9. de re iudicium fieri oportere; ib. 30. ut hoc iudicium non de illorum praeda, sed de huius maleficio fieri videretur; Sex. Rosc. 95. de quo non praeiudicium, sed plane iudicium iam factum putatur; div. Caec. 12. ut non

nullum etiam de suo ingenio iudicium fieri arbitretur; ib. 44. cum socii populi Romani iudicia de pecuniis repetundis fieri nolunt; Verr. a. pr. 42. quod .. iudicium secundum Heraclium de compromisso factum erat; ib. II, 66. DE ABSENTE IUDICIUM NULLUM FIERI PLACERE; ib. 95. de quibus (civitatibus) facillime fieri iudicium voluntatis potest; ib. 153. ut .. de suo capite iudicium fieri patiatur praesens ac sedens; ib. III, 135. non de praetore Siciliae, sed de nefario tyranno fieri iudicium; ib. V, 117. ut in hac causa non de improbitate Sex. Aebutii, sed de iure civili iudicium fieri videretur; Caecin. 4. de quo homine vos ... tanta et tam praeclara iudicia fecistis? imp. Pomp. 43. iudicium de Oppianico factum esse; Cluent. 55. quae facta postea iudicia de illo iudicio dicerentur; ib. 88. ut de eis, qui rem iudicarint, huiusce modi iudicia fieri possint; ib. 152. gravia iudicia pro rei publicae dignitate multa de coniuratorum scelere fecistis; Flacc. 94. de quo gravissimum ... iudicium nudius tertius decimus feceritis; Phil. V, 3. senatui non placere id iudicium de Sullae bonis fieri; Fr. B. VI, 16. — habeo: me confitear non iudicium aliquod habuisse de utilitate rei publicae; Planc. 93. — voco in: ut ... non de vitiorum suorum poena, sed de virtutis praemio in iudicium vocetur; Balb. 65.

ius constituo: nihil de testamento illius novi iuris constitui oporteret; Verr. I, 107. tu de optimo, de iustissimo, de honestissimo genere hominum, hoc est de aratoribus, ea iura constituebas, quae ..; ib. III, 27. f. formula. — dico: ut tibi de pecuniis creditis ius ... dicere liceret; prov. cons. 7. — sancio: qui de civitate et libertate ea iura sanxerunt, quae ..; dom. 80.

lacrimae: te patris lacrimae de innocentis filii periculo non movebant; Verr. V, 109.

laetitia: f. fama; Milo 98.

legati veniunt: de qua expugnatione cum legati ... venissent; Verr. I, 50. — mitto: de eis iniuriis ... populus Centuripinus legatos noluit mittere; Verr. III, 108. ad eum legatos de pace mittemus? Phil. XII, 11.

lex: cum lex ipsa de pecuniis repetundis sociorum ... patrona sit; div. Caec. 65. ut lex de pecuniis repetundis iudiciumque tolleretur; Verr. a. pr. 41. cedo mihi leges ... omnis praeterea de iure civili; ib. I, 109. ille legem mihi de XII tabulis recitavit ... et legem antiquam de legibus sacratis; Tull. 47. qua lege in eo genere a senatore ratio repeti solet, de pecuniis repetundis; Cluent. 104. lex, qua coacti huc convenistis, de criminibus veneni; ib. 164. eos ... lege de vi ... teneri; har. resp. 15. C. Caesaris legem de pecuniis repetundis non putat esse legem? Sest. 135. qui quamquam lege de vi certe non tenebatur ..; Cael. 71. quod hic adsecutus est legis de ambitu praemio; Balb. 57. quae ... lex ... Iulia de pecuniis repetundis planissime vetat; Piso 50. datur tibi tabella [iudicii]. qua lege? „Iulia de pecuniis repetundis." quo de reo? „de equite Romano"; Rab. Post. 12. eas leges ... de provinciis, de iudiciis ... evertendas putamus? Phil. I, 24. lege de sicariis commisit L. Varenus; Fr. B. II, 6. Cottae legem de iudiciis privatis anno post ... *abrogatam;* ib. VI, 9. legem Liciniam et Muciam de civibus redigundis ||regundis|| ... perniciosam rei publicae fuisse; ib. 10. Cn. Pompeium causam lege Varia de maiestate dixisse; ib. 29. — est: quae (lex) de proscriptione est; Sex. Rosc. 125. Syracusis lex est de religione; Verr. II, 126. tametsi lex est de pecuniis repetundis; ib. IV, 17. de damno legem esse Aquiliam; Tull. 9. quae (lex Aquilia) de damno est; ib. 42. legi Fabiae, [quae est de numero sectatorum]; Muren. 71. leges, quae sunt de iure et de tempore legum rogandarum; Sest. 56. legis Liciniae, [quae est de sodaliciis]; Planc. 36. lege, quae est de alea, condemnatum; Phil. II, 56. vgl. quaestio est; Milo 13. — confero: f. condiciones. — conscribo: ut eis ... praetor de senatu cooptando leges conscriberet; Verr. II, 122. — constituo: quin tota lex de pecuniis repetundis sociorum causa constituta sit; div. Caec. 17. legem Semproniam esse de civibus Romanis constitutam; Catil. IV, 10. f. iudicium constituo; Tull. 9. — do: leges ... de cooptando senatu et de numero veterum ac novorum dedit; Verr. II, 125. legem ... de libertinorum suffragiis Cornelius C. Manilio dedit; Fr. B. VI, 3. — fero: Piso ille Frugi, qui legem de pecuniis repetundis primus tulit; Verr. III, 195. qui (L. Piso) primus de pecuniis repetundis legem tulit; ib. IV, 56. iubet ferre de his legem curiatam ||l. d. h. c.||; leg. agr. II, 28. quam (legem) L. Flaccus interrex de Sulla tulit; ib. III, 5. quod legem de ambitu tuli, certe ita tuli, ut eam, quam mihimet ipsi iam pridem tulerim de civium periculis defendendis, non abrogarim; Muren. 5. consules ... impediebantur lege, non ea, quae de me, sed ea, quae de ipsis lata erat; sen. 4. an de peste civis ... licuit tibi ferre non legem, sed nefarium privilegium? dom. 26. quo die de te lex curiata esse dicatur; ib. 39. quo exemplo legem nominatim de capite civis indemnati tulisti? ib. 43 qui legem de meo reditu ferendam non censuit; ib. 68. ut de me lex ferretur; ib. quam (legem) idem iste de Macedonia Syriaque tulerat; ib. 70. de me rettulisti, legem promulgasti, tulisti; ib. quam (legem) de me tulisti; ib. 71. te, P. Lentule, legem de me ferente; ib. 75. legem de iniuriis publicis tulisti Anagnino nescio cui Menullae pergratam ||per gratiam||; ib. 81. ante quam est lata lex de me; ib. 85. de me ... dicit se legem tulisse; Sest. 109. legem te de alternis consiliis reiciendis tulisse; Vatin. 27. quo (anno) lex lata est de pecuniis repetundis acerrima: ib. 29. cum ego legem de ambitu tulerim ex senatus consulto, tulerim sine vi, tulerim salvis auspiciis, tulerim salva lege Aelia et Fufia; ib. 37. tulit apud maiores nostros legem C. Furius de testamentis, tulit Q. Voconius de mulierum hereditatibus, innumerabiles aliae leges de civili iure sunt latae; Balb. 21. si lex *de ea* re ferretur; Rab. Post. 18. Q. Fabricio, viro optimo, cum de reditu meo legem ferret, pulso; Milo 38. cum est lata lex de me; ib cum leges eas, quae numquam promulgatae essent, et de te et a te latas confiterere; Phil. II, 6. de exsulibus legem, quam fixisti, Caesar tulit? ib. 98. si quam legem de actis Caesaris confirmandis deve dictatura in perpetuum tollenda deve coloniis in agros deducendis tulisse M. Antonius dicitur; ib. V, 10. de quibus (actis Caesaris) confirmandis et sanciendis legem comitiis centuriatis ex auctoritate nostra laturus est; ib. X, 17. eos, de quibus lata est (lex Hirtia); ib. XIII, 32. — habeo: Agrigentini [de senatu cooptando] Scipionis leges antiquas habent; Verr. II, 123. — iubeo: de quo legem populus Romanus iusserat; Verr. III, 182. legem populum Romanum iussisse de civitate tribuenda; Balb. 38. — promulgo: de quibus, ut eos iudices habeamus, legem ab homine ... nobilissimo promulgatam videmus; Verr. II, 174. lege de iudiciis iudicibusque novis promulgata; ib. V, 177. legem separatim initio de salute mea promulgavit; sen. 21. quae (lex) promulgata est de tertia decuria; Phil. I, 19. f. fero; dom. 70. — rogo: leges, quae de civium Romanorum supplicio rogatae sunt; Catil. I, 28. — sancio: quas (leges) senatus de ambitu sanciri voluerit; Planc. 44. — scisco: quod primus scivit legem de publicanis; Planc. 35. — scribo: „lex scripta *est* de gladiatoribus"; Sest. 135.

libellos propono: de quo libelli in celeberrimis locis proponuntur; Quinct. 50. — relinquo: quos (libellos) M. Brutus ... de iure civili reliquit; Cluent. 141.

liber: cum ... Platonis ... ornate scriptum librum de morte legisset; Scaur. c. 3 § 4.

libertas: quod eidem in posterum de extraordinariis potestatibus libertatem ademisses; dom. 22.

lis: quod ... de pecuniis repetundis lis aestimata sit eo nomine, quod ..; Verr. a. pr. 38.

littera: in quibus tabellis de furto littera nulla invenitur; Cluent. 184.

litterae exstant: cuius de probris, adulteriis ac stupris exstant Acmonensium litterae; Flacc. 34. — veniunt: cum a C. Verre litterae ... de laudatione venissent; Verr. IV, 141. — adfero: de eadem re litterae complures a multis eius amicis ... adferuntur; Verr. II, 97. — mitto: aliquotiens ad socios litteras de istius iniuriis miserat; Verr. II, 171. accidit ut Carpinatius ... crebras postea litteras ad socios de istius summis officiis in rem communem beneficiisque mitteret; ib. 172. Carpinatium saepe ad se de eius officiis litteras misisse dixerunt; ib. de quo litteras eas ... ad se missas ... scirent esse; ib. 180. litterae recitantur, ad civitates de ternis denariis missae; ib. III, 225. cum .. eadem de re Cn. Lentulus ... litteras misisset; Flacc. 45. ad quos litteras L. Piso de suis rebus non audet mittere; prov. cons. 25. ut ad senatum tantis de rebus gestis litteras mittat; Piso 49. te aiebas de tuis rebus gestis nullas litteras misisse; Planc. 85. ille litteras ad te mittat de sua spe? Phil. VII, 5. ad te ipsum, P. Servili, num misit ullas conlega litteras de illa calamitosissima pugna Pharsalia || pharsalie || ? ... at misit postea de Alexandria, de Pharnace; ib. XIV, 23.

locus: recita hunc ipsum locum de testimonio; Verr. I, 79. nunc mihi tertius ille locus est reliquus || r. e. || orationis de ambitus criminibus; Muren. 54. — constituo: nuper apud C. Orchivium ... locus ab iudicibus Fausto Sullae pecuniis residuis non est constitutus; Cluent. 94.

mentio: numquam ab eo mentio de me nisi honorifica; Phil. II, 39. — facio: cum statuisses mentionem de pecunia facere; Quinct. 39. mentio de lege nulla fiebat; Verr. V, 178. de quo (capite) ego consulto ... neque apud vos ante feci mentionem; leg. agr. III, 4. numquam in hoc ordine de Q. Metello mentio facta est; sen. 38. numquam de P. Popilio ..., numquam de Q. Metello ..., numquam de C. Mario ... in senatu mentio facta est; Quir. 9. cum de quibusdam esset mentio facta; Vatin. 38.

moderatio: quae etiam conlegae eius moderatio de me; Sest. 72.

monumentum pono: hoc de homine ac de huius bonis etiam in Eryco monte monumentum tuorum flagitiorum crudelitatisque posuisti; Verr. II, 115. — prodo: haec de ... clarissimis viris ... monumenta nobis litterae prodiderunt; Planc. 94.

navis: navem tu de classe populi Romani ... ausus es vendere? Verr. I, 87.

negotium do: „eidem .. utraque de re negotium dedi"; dom. 52.

nuntium adfero: adlato nuntio de legione quarta; Phil. III, 24. adfertur ei de quarta nuntius; ib. XIII, 19. — perfero: recenti nuntio de illo senatus consulto ... perlato; Sest. 120.

opinio: quae est opinio hominum de M. Antonio falsa; Verr. I, 60. a vobis ... parvam exigui temporis usuram bonae de me opinionis postulo; leg. agr. III, 2. si honesta *deest* de numine eorum (deorum) ac mente opinio; dom. 107. — est: quod est de me opinionis; div. Caec. 36. de quo nulla umquam opinio fuerit nullaque in hoc ipso iudicio exspectatio futura sit; ib. 71. ut opinio est de cuiusque moribus; Cluent. 70. quae fuerint opiniones in Sardinia de istius mulieris morte: nam fuerunt duae; Scaur. c. 5. § 7. — adfero: si quam huc graviorem de illo iudicio opinionem attulistis; Cluent. 142. — habeo: falsam de illis habuit opinionem, malam de vobis; Verr. III, 59. quam (opinionem) de vobis habet; ib. V, 177. quam (opinionem) de vobis habeo; ib. 183. — imbibo: nisi de vobis malam opinionem animo imbibisset; Verr. a. pr. 42.

oratio: de corruptelis, de adulteriis, de protervitate, de sumptibus immensa oratio est; Cael. 29. quae fuit oratio de concordia? Phil. I, 31. — conscribo: orationem Stratonis conscribere de furto; Cluent. 184. — expromo: an de peculatu facto aut de tabulario incenso longa oratio est expromenda? Rabir. 8. — habeo: ut omnem orationem meam non de illorum facto, sed de ratione censoria habitam existimari velim; Cluent. 118. quas (orationes) de re publica habuisset; ib. 141.

pactionem facio: utrum Roscius cum Flavio de sua parte an de tota societate fecerit pactionem; Qu. Rosc. 34. cum de tota lite faceret pactionem; ib. 40. qui de sociis cum hostibus, de civibus cum sociis faciat pactiones; prov. cons. 12.

pars: ut de suis commodis aliquam partem velit committere || nolit omittere; al. ||; Quinct. 38. ut aliquam partem de istius impudentia reticere possim; Verr. I, 32. illam alteram partem de nece Saturnini nimis exiguam ... esse voluisti; Rabir. 9. illam partem causae patior graviter et ornate a M. Crasso peroratam de seditionibus Neapolitanis, de Alexandrinorum pulsatione Puteolana, de bonis Pallae; Cael. 23.

persona: exsultabat gaudio persona de mimo, modo egens, repente dives; Phil. II, 65.

poëta: cum ei libellum malus poëta de populo subiecisset; Arch. 25.

popa: fuit || fuerit || audiendus popa Licinius nescio qui de circo maximo; Milo 65.

postulatum: quae sunt in eisdem postulatis de iniuriis tuis; Verr. II, 147. hoc postulatum de statuis ridiculum esse videatur ei, qui ..; ib. 148. nonne legati Apollonidienses omnia postulata de iniuriis unius Deciani detulerunt? Flacc. 79.

potestas: omnem suam de nobis potestatem tradidit vobis; Flacc. 4.

praedicatio: quae (ab illo) praedicatio de mea laude ... praetermissa est? dom. 27.

praeiudicium est: Apronio condemnato de isto praeiudicium futurum; Verr. III, 153. — facio: praeiudicium || a || se de capite C. Verris per hoc iudicium nolle fieri; Verr. III, 152. de quo homine praeiudicium noluerit fieri per recuperatores; ib. 153. ea de eo praeiudicia esse facta ab ipsis iudicibus; Cluent. 9. quae praeiudicia de eo facta esse constarent; ib. 104. f. iudicium facio; div. Caec. 12.

preces: f. vota; Planc. 97.

privilegium fero: f. legem fero; dom. 26.

proscriptionem fero: cum de capite civis ... et de bonis proscriptio ferretur; Sest. 65.

quaestio: in hac quaestione de pecuniis repetundis; Verr. II, 15. quid mea (quaestio) de pecuniis repetundis? Cluent. 147. hinc illae ... de morte Oppianici quaestiones; ib. 191. his duabus quaestionibus de vi et maiestate sublatis; Phil. I, 22. f. iudicium; leg. agr. II, 59. — est: quaestio de furto est; Cluent. 184. erant enim leges, erant quaestiones vel de caede vel de vi; Milo 13. [de servis nulla lege quaestio est in dominum nisi de incestu, ut fuit in Clodium;] ib. 59. haec est quaestio de interitu P. Clodii; ib. 79. quamquam de morte Clodii fuit quaestio; Phil. II, 22. — venit: cum ... acerrima de civitate quaestio Licinia et Mucia lege venisset; Balb. 48. — constituo: qua de re lege est haec quaestio constituta; Cluent. 1. cum ... quaestio de patris sui morte constitui diceretur; ib. 176. constituitur quaestio de furto; ib. 181. — fero: num igitur ulla quaestio de Africani morte lata est? Milo 16. quis tandem de interitu meo quaestionem tulisset? ib. 20. Pompeius de iure, non de facto quaestionem tulit; ib. 31. si ... potuisset .. quaestionem de morte P. Clodii ferre; ib. 79. de eius nece lata quaestio est; ib. — habeo: mortis paternae de servis paternis

quaestionem habere filio non licet; Sex. Rosc. 78. Chrysogonus suine maleficii occultandi causa quaestionem de his haberi non volt? ib. 122. quaestionem habere de viri morte constituit; Cluent. 176. post triennium igitur agitata denuo ‖ denique ‖ quaestio de viri morte habebatur, et de quibus servis habebatur? ... de Stratone et de Nicostrato; ib. 182. eadem de re triennio post, isdem de hominibus ... in filii caput quaestionem habere conata es? ib. cum haberetur de furto quaestio; ib. 183. quaestiones urgent Milonem, quae sunt habitae nunc in atrio Libertatis. quibusnam de servis? rogas? de P. Clodii; Milo 59. — instituo: institutam esse quaestionem de morte Oppianici; Cluent. 181. — promulgo: promulgarisne ... quaestionem de tot ... viris? Vatin. 26.

quaestus: invenietur ‖ inibitur, al. ‖ enim ratio quaestus de nostra ‖ vestra ‖ pecunia; leg. agr. II, 67.

querella: his de tot tantisque iniuriis ... consulum querella esse debuit; Sest. 64.

querimonia: ita liberae querimoniae de aliorum iniuriis esse dicuntur; imp. Pomp. 41. — audio: de cuius improbitate ... querimonias audistis; Verr. III, 22. — habeo: Romae querimoniae de tuis iniuriis conventusque habebantur; Verr. III, 132. querimonia, quam sum habiturus de Istius crudelitate et de civium Romanorum indignissima morte; ib. V, 72.

rationem ineo: inirent ... rationem de commodis militum veteranorum augendis; Phil. V, 53. — reddo: tibi non solum de tuis, sed etiam de illorum factis rationem esse reddendam; Verr. II, 29. de laudatione .. ratio sic mihi reddita est; ib. IV, 141.

recuperatores: Scandilius postulare de conventu recuperatores; Verr. III, 137. f. **cohors**, III. recuperatores de (3 St.) B. 1, S. 566, b.

redemptor: vgl. alqs; Verr. I, 150.

res: recens [Syracusana] erat illa res ... de Heraclio; Verr. II, 53. altera res est de honoribus; Phil. V, 35. vgl. I. attingo; dom. 108.

responsum: tantis de rebus responsum dedisti; Verr. V, 40. responsum haruspicum hoc recens de fremitu in contione recitavit; har. resp. 9. ex quibus (responsis) est primum de ludis; ib. 29.

reus: reo de pecuniis repetundis Catilinae fuit advocatus; Sulla 81. qui est de vi reus; Sest. 75. eques Romanus de pecuniis repetundis reus; Rab. Post. 11. — facio: nec oportuisse Sestium de vi reum fieri; Vatin. 31. quem negaveris reum omnino de vi fieri debuisse; ib.

rogationem fero: Sullam illam rogationem de se nolle ferri; Sulla 65. nisi rogationem de piratico bello tulisset; sen. 11. quae (rogatio) de Pompeio a ... consulibus lata est; Balb. 33. — promulgo: quam (rogationem) promulgarat non de tollenda, sed de levanda calamitate fratris sui; Sulla 62. promulgantur ... rogationes ab eodem tribuno de mea pernicie et de provinciis consulum nominatim; Sest. 25.

rumor: eius modi *de* candidato *rumore* amici intimi debilitantur; Muren. 45. graves de te rumores; Deiot. 25.

scientia: f. ignoratio.

sententia: cuius sententiam senatus [omnis] de salute mea ... secutus est; Milo 39. — dico: f. **dico**, III. sententiam; sen. 8. dom. 26. 31. 69. ✕. 70. har. resp. 14. Sest. 69. 70. prov. cons. 3. Phil. I, 3. III, 37. XIV, 22. — fero: P. Servilius ... adest de te sententiam laturus; Verr. I, 56. cum de te sententiam ferent; ib. 154. qui in senatu sine ulla cupiditate de bello et pace sententiam ferat; ib. II, 76. quod iste ... sententiam de capite civis Romani ferat; ib. 77. de quo vos sententiam per tabellam feretis? ib. IV, 104. clam an palam de se sententiam ferri vellet; Cluent. 55. quam ob rem ... tam pauci de hominum fortunis sententiam fertis? ib. 147. non illi vos de unius municipis fortunis arbitrantur, sed de totius municipii statu ... sententias esse laturos; ib. 196. maiores de singulis magistratibus bis vos sententiam ferre voluerunt; leg. agr. II, 26. ne de capite videlicet civium Romanorum sententiam ferat; Catil. IV, 10. non solum de L. Murenae, verum etiam de vestra salute sententiam feretis; Muren. 84. qui de Flacco sententiam laturus es; Flacc. 85. non se de salute mea sententiam ferre; sen. 28. de quo foedere populus Romanus sententiam non tulit; Balb. 34. de quo homine, de quo genere, de quo nomine sententias feratis; Scaur. 13. — rogo: si ipse A. Cluentius sententiam de iudiciis rogaretur; Cluent. 136. hos ... de re publica sententiam rogo; Catil. I, 9. — paro: parata de circumscribendo adulescente sententia consularis; Phil. XIII, 19.

sermo est: eius modi voluisti de te sermonem esse omnium? Verr. V, 46. de Alexandrinis esse video sermonem; har. resp. 34. nullum tibi omnino cum Albinovano sermonem non modo de Sestio accusando, sed nulla umquam de re fuisse; Vatin. 3. — habeo: quod eius modi sermones de se habuerint; Verr. V, 102.

societatem coëo: qui societatem coieris de municipis ... fortunis; Sex. Rosc. 87.

spes est: quae (spes) de illo est; Vatin. 25. — habeo: an iste umquam de se bonam spem habuisset? Verr. a. pr. 42.

sponsionem facio: qui ... sponsionem de probro facere maluerit; Quinct. 46. sponsio fit de capite ac fortunis tuis; Verr. III, 13. cum eodem Apronio ... eandem sponsionem de societate fecit, quam Rubrius facere voluerat; ib. 135. sponsio facta est cum cognitore tuo Apronio de fortunis tuis omnibus; ib. 137. sponsiones Ipso praesente factas de decumarum societate; ib. 144.

sponsor: si ... Pompeius idem mihi testis de voluntate Caesaris et sponsor est illi de mea; prov. cons. 43.

suffragium fero: de eius capite ... conductos et sicarios ... suffragium ferre; dom. 46. cum omnes principes civitatis ... suffragium se non de civis, sed de civitatis salute ferre censebant; ib. 90. qui se suffragium de me tulisse confiteretur; Sest. 68. se ... suffragium de salute mea tulisse; ib. 109. is de me suffragium tulit; ib. 111.

suspicio: eum, de quo esset orta suspicio pecunia oppugnatum; Cluent. 76. numquam illum ... propriam non nullorum de ipso suspicionem ... sedare voluisse; Sest. 8. de quo nulla umquam suspicio durior ... adlata .. est; ib. 59.

tabellas diribeo: dum de te quinque et septuaginta tabellae diribeantur; Piso 96. — do: cum tabella vobis dabitur, iudices, non de Flacco dabitur solum: dabitur de ducibus auctoribusque conservandae civitatis; dabitur de omnibus bonis civibus; dabitur de vobismet ipsis; dabitur de liberis vestris, de vita, de patria de salute communi; Flacc. 99. f. lex; Rab. Post. 12. — figo: cuius de meritis ... fuit aënea tabula fixa Thermis in curia; Verr. II, 112.

terrorem inicio: terror iniectus Caesari de eius actis; prov. cons. 43.

testimonium dico: f. **dico**, III. testimonium; Sex. Rosc. 102. Verr. I, 52. III, 122. Cluent. 99. Sulla 83. Vatin. 41. Planc. 55.

testis: de quibus vos aliis testes esse debetis, de eis ipsi alios testis audietis? Flacc. 9. f. iudex sum; Qu. Rosc. 47. sponsor. — pluris te testis habere de Voltinia quam quot in ea tribu puncta tuleris; Planc. 54.

timor: timor meus de vestra fide; Verr. I, 23.

triumphus: de classe populi Romani triumphum agere piratam! Verr. V, 100. derideatur de rege Pyrrho triumphus M. Curii, de Philippo T. Flaminini, de Aetolis M. Fulvii, de rege Perse L. Pauli, de Pseudophilippo Q. Metelli, de Corinthiis L. Mummii; Muren. 31.

tropaea constituo: in qua (urbe) tropaea de me et de re publica videam constituta; dom. 100.

verbum facio: si verbum de re publica fecisset; Sex. Rosc. 2. de bonorum venditione et de ista societate verbum esse facturum neminem; ib. 28. de bonorum emptione deque ea societate neminem esse qui verbum facere auderet; ib. 58. qui tam multa de tuis emptionibus verba faciam; Verr. IV, 35. QUOD VERBA FACTA SUNT DE SEX. PEDUCAEO; ib. 143. QUOD VERBA FACTA SUNT DE C. VERRE; ib. perpauca mihi de meo officio verba facinnda sunt; Cluent. 117. ille de eo, quod quaerebatur, verbum nullum fecit? ... de furto ... verbum fecit ullum? ib. 185. qui ... verba de salute mea fecerant; dom. 54. cum ... multa de conlegii iudicio verba fecissent; har. resp. 13. de quo ego ... verbum feci ... numquam; Sest. 133. quacumque de re verbum facere coeperatis [aut referre ad senatum]; Piso 29. ne verbum quidem ausus est facere de Caesare; Phil. III, 20. „quod L. Opimius consul verba fecit de re publica; ib. VIII, 14. quod C. Pansa consul verba fecit de litteris; ib. X, 25.

versum dico: f. **dico**, III. versum (2. St.). — percelebro: [de qua muliere plurimi versus ... percelebrantur; Verr. V, 81]. — scribo: de qua muliere versus plurimi supra tribunal ... scribebantur; Verr. III, 77.

vinum: panis et vinum a propola atque de cupa; Piso 67.

viri: adhibentur in scribendo ||in exscribendo|| de conventu viri primarii; Verr. II, 189.

vociferatio: an te L. Flavii ... de L. Herennio vociferatio commovebat? Verr. V, 156.

voluntas: quae Caesaris de bello voluntas fuerit; Marcell. 15.

vota: eorum . . preces et vota de meo reditu exaudiens; Planc. 97.

vocem mitto: vox de quaestura missa nulla est; Flacc. 6.

IV. **zum ganzen Satz gehörige Bestimmungen**: de Alexandrinis; har. resp. 34. Sthenio; Verr. II, 97.

aliquo; Planc. 25. ipso .. ambitu; Planc. 36 — de bonis . . . Cupidinem posuit; Verr. V, 142. — causa: f. **causa**, V, 2. de (30 St.) Bd. I, S. 479, a. suo consilio; Cluent. 53. L. Sulla Q. Metello consulibus; Verr. I, 130. — ceteris damnis; Tull. 41. [DE] DOLO MALO; Tull. 29. — quam tu ne de facie quidem nosti; Piso 81. familia; Tull. 35. foederibus; Balb. 45. qui eum de Pharsalia fuga Paphum persecuti sunt; Phil. II, 39. — improviso; Sex. Rosc. 151. industria; Verr. a. pr. 35. infamia; Verr. III, 132. iniuria; Tull. 38. integro; Verr. II, 139. Cluent. 28. 167. 177. Phil. V, 10. toto iure pacis et belli; Balb. 45. — litteris corruptis; Verr. II, 107. loco superiore; Verr. I, 14. II, 102. IV, 49. 86. Milo 29. — moribus; Cluent. 164. — de quo nomine, ... de eo; Q. Rosc. 13. nocte Muren. 22. 69. multa de nocte; Sest. 75. hac pecunia; Qu. Rosc. 13. principio; Sulla 69. — reliquo; Caecin. 103. qua de re; Verr. II, 28. III, 73. Tull. 41. Cluent. 133. maximis acerbissimisque rebus; div. Caec. 37. — scripto (dicere); Sest. 129. Planc. 74. Phil. X, 5. (vgl. I. recito; leg. agr. II, 48). sella; Verr. II, 94. IV, 86. sensu Catil. IV, 11. Erucii sententia; Sex. Rosc. 104. multorum propinquorum s. Verr. I, 111. decem legatorum s. Verr. II, 32. 39. 40. 90. sententia scribae; Verr. II, 75. omnium s. ib. 100. eorum s. ib. 122. latronum, hoc est, de comitum suorum s. ib. V, 114. Oppianici s. Cluent. 55. T. Annii ..., ceterorum honestissimorum virorum s. ib. 182. quorum de sententia; Sulla 55. har. resp. 21. senatus s. Sest. 50. Balb. 55. mea s. Vatin. 16. cognatorum s. Cael. 68. suorum propinquorum, fortissimorum virorum, s. ib. conlegae Q. Metelli s. Piso 35. f. **amicus**, B, I, 4, a. sententia (8 St.) B. I, S. 211, a. (idque tibi de amicorum [de his de Aquilii] sententia responderat? Caecin. 95). **consilium**, IV, 1. sententia (11 St.) B. I, S. 649 (D. C. S.; Verr. V, 54). — tribunali; Verr. V, 16. leg. agr. II, 93. sella ac tribunali; Verr. II, 94. — qua victoria; Verr. III, 186. qua (utilitate); Phil. XII, 30.

V. **ohne unmittelbaren Zusammenhang**: 1. **Ellipsen**: cum iste „quid de hordeo" inquit „et de Docimo, amiculo meo? quid cogitatis? Verr. III, 79. tritici quod satis esset, de suis decumis; ib. IV, 62. sed quid ego plura de Gavio? ib. V, 169. nihil, ut opinor, praeterea de legibus; Tull. 47. quid de tota Caria? Flacc. 65. de nostrum enim omnium — non audeo totum dicere; Milo 33. iam satis multa de causa; ib. 92. sed nihil de Caesare; Phil. II, 53. sed nimis multa de nugis; ib. 78. VI, 15. sed augur verecundus sine conlegis de auspiciis; ib. V, 7. satis multa de turpitudine; ib. VII, 16. sed nimis multa de verbo; ib. VIII, 4. Sulla cum Sulpicio de iure legum ...; Cinna cum Octavio de novorum civium suffragiis; ib. 7. tu igitur ipse de te? dixerit quispiam; ib. XIV, 13.

2. **Citate**: DE LITIBUS AESTIMATIS; Verr. I, 96. DE L. MARCIO M. PERPERNA CENSORIBUS; ib. 143. DE CRIMINE VINARIO. DE BELLO VOCONTIORUM. DE DISPOSITIONE HIBERNORUM; Font. 20. DE POSTUMI CRIMINIBUS. DE SERVII ADULESCENTIS; Muren. 57. „de improbis" inquit „et audacibus"; Phil. XIV, 7. L. Mario Sex. Iulio consulibus de legibus Liviis; Fr. B. VI, 11, b.

3. **Lücken**: se de tota re ex *; Tull. 17. utrum illa quo ea pecunia ** sit an nunc de ea? Rab. Post. 38.

dea, Göttin: I. est: at quae dea est? bonam esse oportet, quoniam quidem est abs te dedicata; dom. 110.

incolunt, al.: vos ... imploro et appello, sanctissimae deae, quae illos Hennensis lacus lucosque incolitis, cunctaeque Siciliae ... praesidetis; Verr. V, 188.

nascuntur: natas esse has in eis ||his|| locis deas; Verr. IV, 106.

II, 1. appello: f. I. incolunt. — dedico: f. I. est.

detraho: deam deae detrahere conatus es? Verr. IV, 112.

dico: quod fit per virgines Vestalis, ... fit ei deae, cuius ne nomen quidem viros scire fas est; quam iste idcirco Bonam dicit, quod ..; har. resp. 37.

imploro, obtestor: ceteros item deos deasque omnis imploro et obtestor; Verr. V, 188. f. I. incolunt.

violo: hanc deam quisquam violare audeat? dom. 112.

2. dedico: censor ... Concordiae signum volebat in curia curiamque ei deae dedicare; dom. 130.

detraho: f. 1. detraho.

facio: ut ... nostri imperatores maximis ... bellis huic deae vota facerent; har. resp. 28. f. 1. dico.

tribuo; ut omnium iudicio plus homini quam deae tribueretur; Balb. 9.

3. peto: ab Iove ... ceterisque dis deabusque immortalibus, quorum ope et auxilio ... haec res publica . . . gubernatur, pacem ac veniam peto, precorque ab eis, ut ..; Rabir. 5. ut ab Iove ... ceterisque dis deabusque omnibus opem et auxilium petam; Fr. B. VI, 30.

precor: f. peto; Rabir. 5.

III. auxilium: f. II, 3. Rabir. 5. — nomen: f. II, 1. dico.

ope: earum templum inflammavit dearum, quarum ope etiam aliis incendiis subvenitur; har. resp. 57. f. II, 3. Rabir. 5.

periculum: qui si Fortunae muneribus amplissimis ornatus saepius eius deae periculum facere nollet; prov. cons. 35.

pulvinaria: qui pulvinaribus Bonae deae stuprum intulerit; har. resp. 8. cum stuprum Bonae deae pulvinaribus intulisset; Piso 95.

sacrarium: ut ante ipsum sacrarium Bonae deae, ... ante ipsam, inquam, Bonam deam ... volnus acciperet; Milo 86.

sacrificium: cum sacrificium Bonae deae fieret; dom. 105.

sententia: eum ... sapientissimae deae sententia liberatum; Milo 8.

templum: f. ope.

IV. ante: f. III. sacrarium.

dealbo, weißen: columnas: f. **columna**, II, 1. dealbo (3 St.) B. I, S. 571, a.

debeo, schulden, verdanken, verpflichtet sein, müssen: I. **absolut**: 1. **unpersönlich**: doce (te) ... dixisse deberi: debuisse concedam; Quint. 37. negamus deberi; ib. 44. eis debebatur; ib. 73. si paret deberi; Qu. Rosc. 12.

2. **persönlich**: alqs: si debuisset .., petisses; Quinct. 40. debuit tibi C. Quinctius; ib. 41. si debuisset; ib. 48. debere tibi dicis Quinctium; ib. 61. nemone fuit cui deberet Quinctius? ib. 73. cum ipse ultro deberet; ib. 74. quem sua causa cupere ac debere intellegebat; Sex. Rosc. 149. nolebas sciri debere tibi Roscium; Qu. Rosc. 9. debebat? immo in suis nummis versabatur; ib. 22. primo debere negavit; post sine controversia solvit; Cluent. 162. quibus maxime debeo; Muren. 3. qui ita Romae debuit, ut ..; Sulla 58. non plus me Plancio debere quam bonis omnibus; Planc. 68. me debere bonis omnibus; ib. quibus ego debeo; ib. me multis debere; ib. qui .. debet, is retinet alienum; ib. neque ego nunc Plancio desinam debere: ib. quem mihi debere oporteret; ib. 72. quia multis debeo; ib. 78. me tibi debere; Phil. II, 5. nemo igitur iure consultus ... ex ista syngrapha debere dicet ||deberi dicit|| pro eis rebus, quae ..; ib. quibus (tabulis) debuisti; ib. 103. f. 1. Quinct. 37. IV. alqd; Phil. XIII, 25.

II. **der Infinitiv zu ergänzen**: Quinctius porro istum posse facere videbat; debere intellegebat; Quinct. 18. sese decumas ei quem ad modum deberent daturos; Verr. III, 68. „at debet vos certiores facere quo pacto se habeat provincia." debet; verum tamen non cogitur; ib. 122. respondi homini, ... ut debui; ib. IV, 147. tantum valuit istius decreti auctoritas, quantum debuit eius hominis, qui ..; ib. V, 55. de furto si non eo loco, quo debuit, ne in extrema quidem ... parte quaestionis verbum fecit ullum? Cluent. 185. ut odio permotus esse videar, quo debeo; Catil. I, 16. fui paulo ante *in te* intemperantior fortasse quam debui; Vatin. 1. si non sum adiutus, non debui; prov. cons. 43. quamquam languet iuventus nec perinde atque debebat in ... gloriae cupiditate versatur; Piso 82. iudicavit (populus). „non debuit"; Planc. 11. ego senatum defendam hoc loco, iudices? omni equidem loco debeo; Rab. Post. 6. de te dies noctisque, ut debeo, cogitans; Marcell. 22. quamquam parum erat ... a quibus debuerat adiutus; Phil. I, 10. quamquam non sum usus eo verbo quo debui; ib. III, 3. quem umquam iste ordo patronum adoptavit? si quemquam, debuit me; ib. VI, 13. quamquam enim est tanta in te auctoritas, quanta debet in homine nobilissimo; ib. XIII, 15. vgl. III. credere.

III. **mit Infinitiv**: abesse: quam longe videtur a carcere ... abesse debere qui? Catil. I, 19.

abhorrere: non debent togati iudices a Musarum honore ... abhorrere; Arch. 27. longe ab ista suspicione abhorrere debet; Cael. 10.

accipere: ut (patria) lucem ... accipere debuit; dom. 75.

accusari: cum ... debuerint potius accusari de pecuniis repetundis; Cluent. 114.

adferre: mihine (hae res) maius odium adferre debent? Sulla 3. animum nobis adferre legati debuerunt; Phil. VIII, 22.

adiuvare: qui te neque debent adiuvare, si possint, neque possunt, si velint; Verr. IV, 20.

admonere: quorum clamor ... admonere vos debebit, ut ..; Milo 3.

adripere: non debes .. adripere maledictum ex trivio; Muren. 13.

adsequi: quid est quod ego ... efficere aut adsequi debeam? Verr. III, 137. quid eius sit vos coniectura adsequi debetis; ib. V, 64.

advertere: qua de re praetor animum debeat ||debet|| advertere; Tull. 41.

agere: non debuisse, cum praetor esset, suum negotium agere aut mentionem facere hereditatis; Flacc. 85. qui etiam gratias tibi agere debeo; Vatin. 26. maximas vobis gratias omnes et agere et habere debemus; Phil. III, 25. maximas tibi, Pansa, gratias omnes et habere et agere debemus; ib. X, 1.

aperiri: maleficium, quod non modo non occultari per se, sed etiam aperiri inlustrarique deberet; Sulla 7.

appellare: me ipsum appellare debetis; leg. agr. II, 100.

aspernari: f. augere; Rab. Post. 44. neglegere.

audire: (iudicem) audire praeterea nihil debuisse; Cluent. 104.

augere: quam quidem vos, iudices, eius ... bonitatem ... non modo *non* aspernari ac refutare, sed complecti etiam et augere debetis; Rab. Post. 44. veteranos ... non tueri solum, sed etiam commodis augere debeo; Phil. XI, 37.

carere: qui omnia in pecunia posuisset, honore animo aequo carere debere; Vatin. 38.

cogitare: hi debent ... quid ... metuendum sit cogitare; Verr. I, 39. non enim debetis hoc cogitare; ib. III, 199. nec vero de illo sicut de homine aliquo debemus ... cogitare; Phil. VI, 7.

colere: ego vos universos ... deorum in numero colere debeo; sen. 30. quem patris loco ... colere debebas; Phil. II, 99.

commendari: ut ... civitati commendatus esse debeat; Verr. IV, 81.

commovere: quod ... quemvis debet commovere; Verr. III, 188.

complecti: quos quidem vos libertatis adiutores complecti debetis; Phil. X, 18. f. augere; Rab. Post. 44.

concedere: etiam gravius aliquid ei deberes concedere; Quinct. 52.

condemnare: ut ... eos, qui agebant, condemnare deberem? dom. 7.

conferre: neque ego ... praesidia vestra cum illius latronis inopia ... conferre debeo; Catil. II, 24.

conficere: quadragena milia nummum ... eum numerum sententiarum conficere debebant; Cluent. 74.

confidere: debuisse Cluentium magno opere causae confidere; Cluent. 10.

congredi: ut ego tecum luctari et congredi debeam; Sulla 47.

conlaudare: quem nos senatus consulto conlaudare debemus; Phil. VII, 24.

consentire: in Oppianico sibi constare et superioribus consentire iudiciis debuerunt; Cluent. 60.

conservare: quibus parcere et consulere ..., quod genus hominum studiosissime conservare debuisti; Verr. III, 75. ut maiestatem illi nostram conservare ||servare|| deberent; Balb. 38. quos conservare debemus; Phil. XI, 37.

constare: f. consentire.

consulere: quibus vos absentibus consulere debetis; imp. Pomp. 18. vobismet ipsis, pontifices, ... consulere debetis; dom. 45. mihi certe, patres conscripti, consulere debetis; Phil. XII, 19. f. conservare; Verr. III, 75.

contemnere: tu ... minime fructum laborum tuorum ... contemnere debuisti; Piso 63.

credere: potest igitur testibus iudex non cre-

dere? cupidis et iratis ... non solum potest, sed etiam debet; Font. 21.
cupere: cupere debemus ... eodem gloriam ... penetrare; Arch. 23.
damnare: eos .. ego potissimum damnare debui; dom. 9.
dare: quod reus satis dare non deberet; Quinct. 29. quam pecuniam populis dare debui; Verr. III, 175. quibus cum decumas dare deberent; ib. 226. tritici modium LX milia empta populo Romano dare debebant; ib. IV, 20. NE NAVEM DARE DEBEANT; ib. V, 50. Netinos frumentum dare non debere; ib. 56.
decernere: cum supplicationes ... decernere debeamus; Phil. XIV, 11.
decorari: ut eis ornamentis decorari debeat; Phil. IX, 17.
deesse: ut (pecunia) deesse non debeat; leg. agr. II, 47.
defendere: cuius aetatem ... defendere praetor debuit; Verr. I, 146. „non debes tu quemquam in coniurationis quaestione defendere"; Sulla 48. qui rem publicam cum defendere deberent; har. resp. 3.
depellere: qui tela depellere et volneribus mederi debeam; Quinct. 8.
derigere: quod intueri et quo cursum suum derigere debeant; Sest. 98.
deturbare: quasi ... debueris ... P. Quinctium de possessione deturbare; Quinct. 83.
dicere: ego ... diutius dicere non debeo; Qu. Rosc. 8. boni debent dicere; Tull. 46. mihi videor hoc ... debere dicere; Font. 37. non hoc debent dicere; Caecin. 68. nihil minus accusator debet dicere quam ..; Sulla 10. quid enim .. debeo dicere? dom. 95. impune tamen deberem dicere; Planc. 16.
dimittere: quem hominem ... sine supplicio dimittere non debuisti; Verr. III, 141.
disceptare: de invidia autem sic inter vos disceptare debetis, ut ..; Cluent. 3.
disputare: quorum ego de sententia non debeo disputare; Cluent. 106.
distribuere: pecunias, quas civitatibus distribuere debeat; Verr. III, 171.
docere: pluribus verbis docere non debeo; Cluent. 115. id quod certe ... docere debuit; Flacc. 34.
dubitare: dubitare vos non debuisse; Caecin. 46. illud quis est qui dubitare debeat? Cluent. 10. non enim debeo dubitare; ib. 158. ut dubitare debeat nemo; Marcell. 17.
ducere: debere eum aiebat suam quoque rationem ducere; Verr. I, 126.
edere: eam tribum ... edere debuisti; Planc. 38.
efficere: quid efficere possit ac debeat; Verr. III, 199. s. adsequi; Verr. III, 137.
emere: frumentum ... emere debuit Verres; Verr. III, 163. praetor, qui frumentum emere debeat; ib. 171. a quibus frumentum emere debuisset; ib. V, 55.
erigere: quae (libertas) ... extollere iam caput et ... se erigere debebat; Planc. 33.
erudire: eos instituere atque erudire ad maiorum instituta ... debuisti; Verr. III, 161.
esse: tuum testimonium ... gravissimum debet esse; Quinct. 76. quod ... satis esse deberet; ib. 79. proprium id Rosciorum esse debebit; Sex. Rosc. 122. sin autem victoria nobilium ... emolumento rei publicae ... debet esse; ib. 142. quid est quod .. populo Romano gratius esse debeat? div. Caec. 7. cur hoc mihi detrimento esse debeat; ib. 15. omnibus .. rebus is ... paratissimus esse debet; ib. 47. uter nostrum illi amicior esse deberet; ib. 59. quae (causa) non solum probabilis videri, sed etiam grata esse debet; ib. 64. quo maiore ... apud vos odio esse debet; Verr. a. pr. 42. cui adventus istius gratissimus esse debuit; ib. I, 38. nomen legati eius modi esse debet; ib. 85. quo (animo) ... quivis liber debet esse; ib. II, 58. quibus iratus esse debuit; ib. 59. gravissima .. apud te voluntas patris esse debuisset; ib. 98. is non tibi plus etiam quam inimicus esse debeat? ib. III, 6. hae pecuniae ... tibi fraudi ... esse deberent; ib. 91. eius modi res publica debet esse; ib. 162. (spes salutis) minor esse nunc ... debet; ib. 169. ut (aestimatio legis) ... te praetore etiam grata esse debuerit; ib. 174. quae optimo iure ... esse debet; ib. 211. qui (splendor) ex clarissimis ... gemmis esse debebat; ib. IV, 65. non dubito quo animo iudex huius criminis esse debeas, qui apud alium iudicem multo acrior ... actor accusatorque esse deberes; ib. 70. quod senatus consultum ratum esse non deberet; ib. 149. illa falsa defensio non minus esse ei perniciosa quam mea vera accusatio debeat; ib. V, 151. vos ... quo tandem animo esse debetis? imp. Pomp. 11. quorum ... res et fortunae vobis curae esse debent; ib. 17. quis igitur hoc homine scientior ... esse debuit? ib. 28. quanta innocentia debent esse imperatores? ib. 36. an ipse ... expers esse debet gloriae? ib. 57. qui ... praecipuo iure esse deberet; ib. 58. ut ... auctor vobis gravior nemo esse debeat; ib. 68. in hoc loco falsa invidia imbecilla esse debet; Cluent. 5. proinde quasi non satis signi esse debuerit ab omnibus eum fuisse desertum; ib. 109. quamquam satis magno argumento esse debet, quod ..; ib. 114. idcirco grave debet esse; ib. 124. id non ita fixum esse deberet; ib. 126. quorum (agrorum) adhuc penes Cn. Pompeium omne iudicium ... debet esse; leg. agr. II, 52. consulum gravis ... cura ac diligentia debet esse; ib. 100. studium .. conservandi hominis commune mihi vobiscum esse debebit; Rabir. 4. esse apud vos ... in honore debebit is, qui ..; Catil. III, 2. mea vox, quae debet esse in re publica princeps; ib. IV, 19. quis mihi ... debet esse coniunctior? Muren. 3. is ... auctor beneficii ... esse debebit; ib. neque enim ... nunc ... adiutor eodem pacto esse debeo; ib. 8. quae (pars) gravissima debebat esse; ib. 11. si id crimen homini novo esse deberet; ib. 17. cuius ingenio paterni omnes necessarii munitiores esse debebant; ib. 56. ut eius opes atque ingenium praesidio multis ... esse deberet ||deberent||; ib. qua nulla res cuiquam potior debet esse; ib. 86. de quibus vos aliis testes esse debetis; Flacc. 9. Pompei .. auctoritas ... tanta est quanta esse debet; ib. 14. cui debebat esse notissimus; ib. 46. istud ne ipsi quidem patri Flacci valde molestum esse debuit; ib. 77. mihi non videretur in hunc id criminosum esse debere; Sulla 36. quae (vox) verissima ... debet esse; ib. 78. num (res) inveterata quam recens debuit esse gravior? ib. 81. si qua ... commendatio debet esse; Arch. 31. horam nullam vacuam voluptate esse debere; sen. 14. cum custodes rei publicae esse deberent; Quir. 21. quae omnis notio pontificum ... esse debuit; dom. 34. neque Fonteius es, qui esse debebas; ib. 35. quorum (sacrorum) custodes vos esse debetis; ib. 37. qui illi unus inimicissimus esse debuerat; har. resp. 45. debet esse gratum quod praedicunt; ib. 56. par prope laus P. Sestii esse debet; Sest. 8. qui a me nullo meo merito alienus esse debebat; ib. 39. qui duces publici consilii esse deberent; ib. 42. hoc ... amoris mei signum esse debet certissimum; ib. 49. consulum querella esse debuit; ib. 64. quod iudicium ... futurum sit nemini dubium esse debet; ib. 113. quibus gloriosum etiam hoc esse debet; Cael. 21. huic facinori ... illa Venus adiutrix esse non debuit; ib. 52. quae studia ... contractiora esse debent; Cael. 76. quo animo unus quisque vestrum debet esse in illos, hoc ero; prov. cons. 2. me ... inimiciorem Gabinio debere esse quam Caesari; ib. 18. ego senator ... amicus esse

... rei publicae debeo; ib. 19. illius mihi iudicium gratum esse debebat; ib. 41. non is solum gratus debet esse; ib. inimicus esse debui; ib. 43. quanta (auctoritas) in his tantis virtutibus ... esse debet; Balb. 10. quibus iratus esse deberem; Piso 75. aliis me inimiciorem quam tibi debere esse dicis; ib. 78. me tibi non inimicum, sed hostem, illis non modo non iratum, sed etiam amicum esse debere; ib. 80. ea .. ita magni ... ponderis apud vos esse debere; Planc. 4. si ... inferior esse debuit; ib. 17. cui notissimus esse debet; ib. 43. quorum ... cum scientia certissima tum dolor gravissimus esse debuerit; ib. 46. sicuti esse debuit; ib. 50. honos, qui eis .. debet esse iucundus; ib. consuetudo ... mihi debet esse notissima; Rab. Post. 9. satis multa ... haec esse debent; ib. 45. si (odium) praecipuum esse debebat; Milo 78. quo gratior tua liberalitas ... nobis ... debet esse; Marcell. 16. cum res publica immortalis esse debeat; ib. 22. inimicitiae, quae esse non debebant; Deiot. 30. vacui metu esse debemus; Phil. I, 25. cum actorum Caesaris defensor esse deberet; ib. II, 109. omnes enim in consulis iure et imperio debent esse provinciae; ib. IV, 9. quibus certe pietas fraudi esse non debuit; ib. V, 39. nullus iste timor esse debet; ib. 50. armati animis iam esse debemus; ib. VII, 26. se illi amicum esse debere; ib. VIII, 18. sic animati esse debetis; ib. IX, 12. factum tuum gratum omnibus debet esse; ib. X, 1. se graviore odio debere esse in Antonium quam senatum; ib. XII, 8. populo Romano vilis meus spiritus esse non debet; ib. 21. quales vos esse debetis; ib. XIII, 5. quae (contentio) nulla esse debet; ib. XIV, 18. quae sunt nostra iudicia, debent esse modestissima; Fr. B. XVI, 11, 1.

excidere: nonne vobis videor ... illud tristissimum tempus debere ... ex animo ... excidere? prov. cons. 43.

excitare: quod (genus belli) maxime vestros animos excitare atque inflammare ... debeat; imp. Pomp. 6. debet enim talibus in rebus excitare animos ... recordatio; Phil. II, 47.

exigere: quod exigi debeat; Verr. I, 132. quando ||quo modo?|| magistratus ex istius edicto exigere debebant; ib. III, 70.

existimare: eae (leges) debent et populi Romani et senatus existimari; Verr. II, 121. quae causa nobis tacendi fuerit existimare debetis; Font. 22. similem sui eum fuisse ... existimare debetis; Cluent. 41. sic enim existimare debetis, Quirites; Rabir. 4. existimare debetis omnis Catilinae copias ... concidisse; Catil. III, 16. existimare debes non huic voluntatem defuisse; Planc. 77.

exspectare: non modo nihil timere, sed maiora ... exspectare debemus; Phil. V, 51.

extollere: f. erigere.

facere: quid debeat facere; Quinct. 6. tu planum facere debes; Sex. Rosc. 54. vos autem maxime debetis in eos impetum facere; ib. 57. quid enim debuit praetor facere? Verr. II, 57. quod facere debuisti; ib. 116. de ceteris ex hoc coniecturam facere debebitis; ib. 183. quid facere debuisti? ib. III, 195. quid nunc ... facere debemus? ib. V, 172. neque enim id semper facere debemus; Cluent. 145. sicut facere debetis; ib. 156. quod ex senatus consulto facere debetis; har. resp. 14. quid nos tandem facere debemus? Sest. 141. quod nos patroni facere debeamus; Cael. 32. quid ego senator facere debeo? prov. cons. 30. neque ... quicquam aliud in ignoto teste facere debemus nisi ut ..; Scaur. 15. hoc facere debes; Rab. Post. 7. quanto hoc magis in fortissimis civibus facere debemus; Milo 92. quid facere ipse deberet; Phil. I, 15. omnes id quidem facere debebamus; ib. VIII, 30. quod idem in M. Bruto facere debetis; ib. X, 24. f. agere; Flacc. 85. II. Verr. III, 122. — fieri: quod fieri debuit; Sest. 39. quem negaveris reum omnino de vi fieri debuisse; Vatin. 41. id quod fieri minime debet; Phil. X, 2. quo minus ab eo rem illam dicebant fieri debuisse; ib. 15.

feriri: non ego nego securi quemquam feriri debere; Verr. V, 133.

ferre: non sane ut moleste ferre adversarii debeant; Sex. Rosc. 148. etiamne haec nova debent edicta ... ferre? Verr. III, 228. is ... civibus suis rationes ferre debebat; ib. V, 60. quo tandem animo ferre debetis? imp. Pomp. 12. de quo iurati sententias ferre debebant; Cluent. 29. huic ... salutem ferre debemus; Arch. 1

gubernare: qui gubernare debueras; prov. cons. 7.

habere: quo non ... spem summam habere P. Quinctius debeat; Quinct. 5. ecquid auctoritatis apud vos ... socii ... habere debeant; div. Caec. 17. sociorum ... rationem diligenter habere debetis; Verr. II, 2. quam (auctoritatem) apud populum Romanum habere debetis; ib. IV, 24. ut metum iudicii propositum habere deberes; ib. V, 74. quibus neque ... honorem habere debetis; Font. 15. artes ... pergratam utilitatem debent habere; Muren. 23. misericordiam spoliatio consulatus magnam habere debet; ib. 87. non debet habere auctoritatem; Flacc. 40. si parentes carissimos habere debemus; sen. 2. qui consul Kalendis Ianuariis habere provinciam debet; prov. cons. 36. hunc tu cum auctorem ... debuisses habere; Phil. II, 14. usum in re publica .. magnum iam habere et debes et potes; ib. X, 6. f. agere; Phil. III, 25. X, 1.

horrere: quae (supplicia) metuere atque horrere debent; Sex. Rosc. 8.

ignorare: f. neglegere.

ignoscere: mihi Fabius debebit ignoscere; Tull. 3. Cluentio ignoscere debebitis; Cluent. 18. mihi ignoscere non deberetis; ib. debuisti ... mihi ignoscere; Vatin. 2.

imitari: imitari .. potius avi mores disciplinamque debebas quam optimo ... viro ... male dicere; Deiot. 28.

impedire: nec imperatorem ... revocare nec totam Gallici belli rationem ... perturbare atque impedire debemus; prov. cons. 35.

imperare: navem imperare ex foedere debuisti; Verr. IV, 21.

impetrare: nonne (patria) impetrare debeat? Catil. I, 19. hoc ... impetrare causa ipsa debet; Sulla 93. qui nihil a iudicibus debeam umquam impetrare; Planc. 75.

implorare: quos vos, Quirites, precari, venerari, implorare debetis; Catil. II, 29.

inflammare: f. excitare; imp. Pomp. 6.

ingredi: quanto enim honore ... in hoc templum ingredi debent ... urbis liberatores? Phil. XIV, 12.

inlustrari: f. aperiri. — instituere: f. erudire.

intellegere: intellegere debetis .., interesse ..; Verr. I, 22. te deiectum debeo intellegere; Caecin. 37. pertenuis vis intellegi debet; ib. 47. ex quo intellegi debet ..; Flacc. 89. Phil. II, 30.

intercludi: cur (aditus ad causam) ... mihi interclusus esse debuerit; Sulla 4.

intrare: in senatum venire, in Capitolium intrare ... non debuisti; dom. 5.

intueri: f. derigere.

irasci: irasci certe non debeo; Milo 33.

iudicare: cur secundum Roscium iudicari debeat; Qu. Rosc. 14. se ... de accusatore debere iudicare; Font. 25. quod vos de ea re ||de re|| iudicare non debetis; Caecin. 102. nec debere eodem tempore Romae et Athenis res iudicare; Phil. V, 14. ex quo iudicare debetis ..; ib. XI, 15.

iuvare: ne foro quidem et commeatu Mamertini

iuvare populum Romanum debuerunt. quae tandem civitas fuit quae deberet? Verr. V, 52.

legere: quae non ut delectemur solum legere et spectare debemus; Rab. Post. 29.

loqui: videor enim mihi iam liberius apud vos pro Siculis loqui debere; Verr. II, 11.

luctari: f. congredi.

malle: consiliorum relinquere ... effigiem nonne multo malle debemus? Arch. 30.

mederi: cum capiti Sex. Roscii mederi debeam; Sex. Rosc. 128. f. depellere.

meminisse: ut te consulem esse meminisse deberes; Phil. II, 85.

merere: nam certe HS ccc1ↃↃↃ ccc1ↃↃↃ ccc1ↃↃↃ merere et potuit et debuit; Qu. Rosc 23.

metuere: socium officii metuere non debuerunt; Sex. Rosc. 117. quod praeter ceteros tu metuere non debeas; ib. 145. f. horrere.

minuere: non debebat minuere illorum suspicionem et purgare eos; Sulla 36.

mirari: ea mirari deberemus; Arch. 17. ut nemo mirari debeat humana consilia divina necessitate esse superata; Ligar. 17.

mittere: qui ex foedere ipso navem ... mittere debuerunt; Verr. V, 50.

mori: qui ... videbatur omnino mori non debuisse; Arch. 17.

neglegere: quorum ego nec benevolentiam erga me ignorare nec auctoritatem aspernari nec voluntatem neglegere debeam; Sex. Rosc. 4.

niti: quorum fide res publica niti debuit; Sest. 27.

nolle: vos, tales viri, nolle deberetis ..; Tull. 36.

nosse: quae mulier ... ne domum quidem ullam nisi socrus suae nosse debuit; Cluent. 35. qui leges eas ... nosse deberem; ib. 144.

nuntiare: si qui servavit ..., debet nuntiare; Phil. II. 81.

obesse: ut (gratia tibi) etiam obesse deberet; Verr. II, 169. hoc Bulbi iudicium non plus huic obesse causae debet; Cluent. 98. „pater ... etiam obesse filio debet"; Planc. 31. pater ut ... obesse filio debeat? ib.

obtinere: quod debeam forsitan obtinere; Verr. V, 4. si ... hunc vitae statum usque ad senectutem obtinere deberet; Balb. 18.

occultari: f. aperiri.

odisse: quem neque metuere potes neque odisse debes; Sex. Rosc. 147.

offendere: profectio certe animum tuum non debet offendere; Ligar. 4.

opitulari: cui misericordia opitulari debebat; Rab. Post. 46.

opprimere: vos et audaciae resistere et ... potentiam exstinguere atque opprimere debetis; Sex. Rosc. 36.

optare: quod ut illi ... perpetuum sit, Quirites ..., velle et optare debetis; imp. Pomp. 48. quod ipse sibi optare deberet; Cluent. 171. qualem .. eum maxime velle esse et optare debemus; Phil. V, 51.

ostendere: eo minus quid possint debent ostendere; Quinct. 9.

parcere: f. conservare; Verr. III, 75.

partiri: tecum partiri non debet. Qu. Rosc. 56.

pellere: eumne potissimum Libertas domo sua debuit pellere? dom. 111.

persequi: f. petere; Qu. Rosc. 55.

perspicere: quam quidem rationem vos, iudices, diligenter ... cogitare et penitus perspicere debetis; Cluent. 95.

perturbare: f. impedire.

pervenire: ad te pervenire nihil debet; Qu. Rosc. 54.

petere: quod per te persequi et petere debes; Qu. Rosc. 55. qui petere debet; Verr. III, 35.

ponere: ut statuas in palaestra deberet ponere; Verr. II. 36.

poscere: quamquam non debebam ego abs te has litteras poscere; Verr. IV, 36.

posse: istius pecuniam ... apud se contra honorem meum nihil posse debere; Verr. I, 19. quia maius est beneficium, quam posse debet civis civi dare; Sulla 72.

possidere: possidere omnia eo iure deberes; Quinct. 85.

praedicare: non debes is homo et is civis praedicare ..; Planc. 11.

praestare: Roscium ... praestare debere societati; Qu. Rosc. 35. non solum nos [abstinentis], sed etiam comites nostros praestare debemus; Verr. II, 28. se in testimonio nihil praeter vocem et os ... praestare debere; Font. 29. quod medici nihil praeter artificium, oratores etiam auctoritatem praestare debent; Cluent. 57. quod ego populo Romano praestare debeam; ib. 157. si ... is periculum iudicii praestare debet; Muren. 3. quod mea virtus praestare debuit; Quir. 9. sive egomet aliquid ... pro tanto beneficio populo Romano praestare debui; dom. 17. ut meum factum semper omnes praestare tuerique deberent; Sest. 38. praestare hoc senator debeo; prov. cons. 39. (id) hoc tempore ... praestare debeo; Marcell. 34.

paeteriri: qui non debuerit praeteriri; Planc. 14.

precari: f. implorare.

probare: quod cuivis probare deberent; div. Caec. 20.

prodesse: si prodesse L. Flacco .. debet, quod ..; Flacc. 101.

prohibere: quod et potuisti prohibere ne fieret et debuisti; div. Caec. 33.

propulsare: totum genus oppugnationis huius, iudices, ... propulsare debebitis; Cael. 20.

providere: omnes ... providere debent ..; Verr. III, 1.

putare: vos autem, iudices, putare debetis esse quiddam ..; Verr. III, 98. *quod iure umquam dari posse ne putari quidem deberet;* Tull. 11. illud primum debes putare; Planc. 10. nec vero M. Antonium consulem post Lupercalia debuistis putare; Phil. III, 12. non debemus illam Hirtii legem putare; ib. XIII, 32.

quaerere: quaerere ita debetis; Sex. Rosc. 118. aliis otium quaerere debent; Sest. 139. qua re victus sis non debere iudicem quaerere; Planc. 14. non debuit is, qui dabat, quo *modo* ille, qui accipiebat, consumeret quaerere; Rab. Post. 6. ut nihil iam quaerere aliud debeatis nisi ..; Milo 23.

queri: an de interitu rei publicae queri non debui? Phil. II, 6.

recipere: qui recipere non debebat; Verr. I, 65.

recusare: quos labores liberandi populi Romani causa recusare debemus? Phil. VIII, 32.

reddere: quid dare populo Romano, quid reddere maioribus tuis debeas; Verr. a. pr. 51. quid sperare, quid maioribus suis reddere deberet; Sest. 87.

referre: in codicem acceptum et expensum referri debuit; Qu. Rosc. 8. quam (rationem) ... statim referre debuit: Verr. I, 98. qui (praetores) iurati debent optimum quemque in lectos iudices referre; Cluent. 121. ne manubias referre debeat; leg. agr. II, 60.

refugere: quem ... refugere non deberet; Qu. Rosc. 45.

refutare: f. augere; Rab. Post. 44.

relinquere: gloriam in morte debent ei ... relinquere; Phil. XII, 25.

remanere: auctoritas ea, quae in vobis remanere debet; Verr. a. pr. 2.

remittere: ut eorum reprehensionem vos vestrae prudentiae adsumere, meae modestiae remittere debeatis; Planc. 56.

repetere: earum rerum ... A. Licinius fructum a me repetere prope suo iure debet; Arch. 1.

reprehendere: quod animadversum est ..., non debeo reprehendere; Sex. Rosc. 137.
repudiare: cuius vota ... repudiare debetis; Cluent. 201. cetera testimonia repudiare debetis; Fr. A. III, 4.
reservare: ego ... rei publicae consulere, inimicitias in aliud tempus reservare deberem; prov. cons. 47.
resistere: generi igitur totius accusationis resistere, iudices, debetis; Scaur. 37. f. opprimere.
retinere: non minus diligenter ... publica patrimonia iuris ... retinere debetis; Caecin. 75. id ... memoria retinere debemus; imp. Pomp. 19. vos ... omni ratione otium retinere debetis; leg. agr. II, 102. illi debuerunt clarissimum ... senatorem in civitate retinere; Phil. XI, 11.
revocare: „quae quidem te ... revocare debuit"; Catil. III, 10. f. impedire.
scire: qui .. scire deberent; Quinct. 86. quod scire potuit et debuit; Qu. Rosc. 42. iudicium .. quod fuerit ..., scire debetis; Verr. III, 39. quasi vero id .. ego scire debuerim; Piso 55. qui (motus) quam crebro accidat experti scire debemus; Milo 69.
sedere: qui ... ad gubernacula rei publicae sedere debebant; Sex. Rosc. 51.
seiungere: is tamen hanc causam ab illa debet seiungere; Cluent. 96.
sentire: de qua ... quid sentire debueris; Verr. I, 34.
sequi: servitutis auctores sequi non debetis; Phil. X, 18.
servare: quem tu ... Romam deducere, dare potestatem iudicandi, incolumem denique servare quaestioni ... debuisti; Cluent. 187.
servire: quanto tandem studio debeo naturae meae ... servire? Muren. 6. quae (persona principis) non animis solum debet, sed etiam oculis servire civium; Phil. VIII, 29.
solvere: quam (pecuniam) aratoribus solvere debuisti; Verr. III, 181.
sortiri: te ex lege Rupilia sortiri iudices debuisse; Verr. II, 44.
spectare: initium repromissionis spectare debemus ||debes||; Qu. Rosc. 39. quid deceat vos ... spectare debetis; Rab. Post. 11. in iudice enim spectari et fortuna debet et dignitas; Phil. I, 20. f. legere.
sperare: ut neque accusator timere neque reus sperare debuerit; Cluent. 20. debeo sperare omnis deos ... relaturos esse gratiam; Catil. IV, 3. omnibus esse se probatum debet sperare; Planc. 27. quod sperare nos quidem debemus ..; Phil. XIV, 5. f. reddere; Sest. 87.
stare: stare enim omnes debemus tamquam in orbe aliquo rei publicae, qui quoniam versatur, eam deligere partem, ad quam ..; Planc. 93.
statuere: hoc statuere, iudices, debetis; div. Caec. 71. statuere te debuisse, utrum ..; Verr. I, 34. qui iurati statuere maiore cum religione ... debuerunt; Cluent. 121.
superare: in quo (odio tui) etsi omnis ... superare debeo; Vatin. 1.
suscipere: qui .. plus etiam ... muneris suscipere debeam; Verr. III, 3. accusatoris vim suscipere debes; ib. IV, 69. illud vero neque suscepit neque suscipere debuit; Flacc. 29.
suspicari: quod tamen nemo suspicari debet; Verr. IV, 124. suspicari tamen debuit ..; Milo 51.
sustinere: non quin hanc personam ... deberem et possem sustinere; har. resp. 61.
tegere: cuius senectutem tueri et tegere debebat; Deiot. 2.
temptare: non debeo ... temptare ecquonam modo ..; Deiot. 40.
timere: timere non debeo; Verr. V, 171. certe timere non debeo; Phil. XI, 37. f. exspectare. sperare; Cluent. 20.
tradere: quis aedem Castoris sartam tectam deberet tradere; Verr. I, 131. cum ... quae acceperant tradere deberent; ib. IV, 140.
transferre: incitare et inflammare tuum studium, non ad aliam ... curam transferre debemus; Phil. XI, 23.
tribuere: quantum neque ambitiosus imperator neque invidus tribuere alteri in communicanda gloria debuit; Muren. 20. cui quidem, patres conscripti, vos idem hoc tempore tribuere debetis; Phil. X, 23.
tueri: quod ... meum erga te ... beneficium tueri debeo; Cael. 7. cuius ego salutem non secus ac meam tueri debeo; Planc. 3. ego autem veteranos tueri debeo; Phil. XI, 37. f. augere; Phil. XI, 37. praestare; Sest. 38. tegere.
valere: quod apud vos plurimum debet valere; div. Caec. 11. haud scio an ... plus iudicium voluntatis valere quam sortis debeat; Verr. I, 41. utrum ea res ad opem an ad calamitatem ... valere debebat? ib. IV, 89. quod in aliis causis debet valere; Tull. 11. id quod in teste profecto valere plurimum debet; Font. 27. quae (invidia) in iudiciis valere non debet; Cluent. 201. quae (auctoritas) in iudiciis aut nihil valere aut ad salutem debet valere; Muren. 67. multum haec vox fortasse valere deberet eius hominis; Sulla 14. id aeque valere debet ac si ..; ib. 51. negabat hoc beneficium re ipsa sublata valere debere; Balb. 48. cur non potius ad summam laudem huic ... Caesaris familiaritas valere debeat? ib. 63. neque enim illud ad neglegendam meam gratiam debet valere; Planc. 82.
velle: non eum quam diutissime vivere velle debebat? Cluent. 171. hoc omnes sanare velle debemus; leg. agr. I, 26. f. optare.
venerari: quos omnes paene venerari debemus; Phil. X, 4. f. implorare.
venire: f. intrare.
vereri: „qua de causa vereri debuerit"; Sex. Rosc. 58. quam (advocationem) ... ut iudicem unum vereri debeamus; Qu. Rosc. 15. profecto vereri non debeo ne ..; Verr. II, 118.
versari: quae (dignitas) in iudiciis publicis versari debet; Cluent. 107.
videri: id ad probandum non multo videri debet aequius? div. Caec. 65. neque enim, Quirites, illud vobis iucundum ... debet videri; leg. agr. II, 10. eadem (causa iustissima) vobis ad absolvendum debet videri; Rabir. 1. eius ignoratio de aliquo purgatio debet videri; Sulla 39. utra igitur causa popularis debet videri? Sest. 109. ut omnia humana leviora videri debeant; ib. 141. non tam iucundum mihi videri debuit non interfectum *me* a te; Phil. II, 5.
vincere: tametsi statim vicisse debeo; Sex. Rosc. 73.
violare: hunc adflictum violare non debeo; Rab. Post. 19.
ulcisci: non id solum spectari solere qui debeat, sed etiam illud, qui possit ulcisci; div. Caec. 53.
vocare: non tam me officium debuit ad hominis amici fortunas (defendendas) ... vocare; Muren. 5.

IV. **mit Object**: alqd: aut societatem sibi quidpiam debere aut privatim Quinctium debuisse; Quinct. 15. quantum deberetur; ib. 17. ne quid sibi societas deberet; ib. 23. quia Sex. Naevio neque ex societatis ratione neque privatim quicquam debuit Quinctius; ib. 37. [quod debitum numquam est;] ib. 39. si quid deberetur; ib. 41. nihil esse debitum Naevio; ib. nihil deberi; ib. 42. si quid deberetur; ib. 46. mihi si quid deberetur; ib. quod non debet, eripiendum ... est; ib. 47. nihil igitur debuit; ib. quod petat non deberi; ib. 66. nihil

autem umquam *cuiquam* debuit; Sex. Rosc. 39. quem ad modum turpe est scribere quod non debeatur, sic improbum est non referre quod debeas; Qu. Rosc. 2. si amplius HS nummo petisti, quam tibi debitum est; ib. 10. plus se petere quam debeatur; ib. 11. debere || deberi || tibi ex societate nihil clamitasti; ib. 26. aufer quod debetur; ib. 32. si Flavius nihil debet; ib. 38. omne, quod debuit, dissolvit; ib. si quidem ... id Fannius societati, hoc est Roscio, debebat; ib. 56. qui se omnia mea causa debere arbitrabatur; Verr. a. pr. 23. negat id sibi deberi; ib. I, 134. quod non debebatur; ib. II, 22. QUOD TE DEBERE DICIS; ib. 31. si plus abstulerit quam debitum sit; ib. III, 26. quantum ille deberi dixerit; ib. 28. ecquem putatis decumanum ... plus quam deberetur poposcisse? ib. 29. qui grano amplius quam sibi deberetur deberi professus esset; ib. cum is non quantum deberetur ... aufert; ib. 35. quo plus sumitur quam debetur; ib. 42. se decumanis plus quam deberet non daturum; ib. 61. quantum Apronius edidisset deberi; ib. 70. quod deberent (aratores); ib. 113. tantum ... ex edicto istius sibi deberi; ib. 129. ut, si (decumae) magno venierint, plus arator debeat; ib. 147. aratores ... multo plus quam debuerint dedisse; ib. 153. nulli quod debitum est reddidit; ib. 165. (eos) dare quod non debebant coëgisti; ib. 174. neque enim id, quod debebatur, ... imperavit; ib. 225. quid e lege censoria debeant; ib. V, 53. num quid praeter singulas decumas ex lége Hieronica debent? ib. hi certe nihil debent; ib. soli ex foedere quod debuerunt non dederunt; ib. 58. reliquis quod deberent non dare; ib. 61. „iudica, quod mulier sine tutore auctore promiserit, deberi"; Caecin. 72. quid cuique deberetur; Cluent. 75. ut tantum maioribus eorum debitum esse videatur; leg. agr. II, 1. aliquid se novem tribuum notis hominibus debere; ib. 21. a me petere quod debeo ... debetis; ib. 100. me tibi contra honorem L. Murenae ... tantum debuisse, contra salutem nihil debere; Muren. 7. quid ipse deberet; ib. 50. persolvi patriae quod debui; reliqua iam a me meae perpetuae consuetudini naturaeque debentur; Sulla 87. quod vobis debemus; sen. 2. cum multa vobis, magna populo Romano, innumerabilia parentibus, omnia dis immortalibus debeamus; ib. cui ego ipsi ... sentio quantum debeam; ib. 21. cum mihi aliquid illa debebat; ib. 36. cum ego illi plurimum debeo; ib. ut quantum antea parentibus, quantum dis immortalibus, quantum vobismet ipsis, tantum ... populo Romano debeamus; Quir. 5. huic ego homini .. tantum debeo, quantum hominem homini debere vix fas est; Quir. 17. male meritis ... referre quod debeas; ib. 22. cui res publica non tantum debeat; dom. 120. si erit eis id, quod debetur, persolutum; Sest. 52. ceteris ... hunc debere plurimum video: ego quantum ei debeam, alio loco; Balb. 1. hoc deberi huius .. viri .. gloriae; ib. 5. se quae deberentur postero die persoluturum; Piso 93. quid cuique ipsi debeant; Planc. 10. quid cuique a re publica debeatur; ib. populum quod voluisset fecisse, non quod debuisset; ib. 16. id quod debes; ib. 48. cives comitiis aediliciis aliquid se meo nomine Plancio debere dicebant; ib. 68. ei ... me omnia debere; ib. 72. quod permagnum est alieno debere idem quod parenti; ib. cui nihil magno opere deberem; ib. 74. cui ... me plurimum debere; ib. 77. cum tantum iam Plancio deberem; ib. quid cuique debeam; ib. 79. quid ego Plancio debeam; ib. 98. non solum quid possit, sed etiam quid debeat; Rab. Post. 12. cum .. patriae quod debes solveris; Marcell. 27. si quid debuerat; Deiot. 13. id .. me non nullo eius officio debere; Phil. I, 11. quid enim non debeo vobis, Quirites? ib. VI, 17. „qui omnia eius nomini debes." debet vero solvitque praeclare; ib. XIII, 25. vgl. frumentum; Verr. III, 56. laudem. sestertios; Phil. II, 93.

a n i m u m: talem se animum ... patriae debuisse; Flacc. 104.

b e n e f i c i u m: tantum beneficium ei se debere; Milo 32.

c o r o n a m: mihi ... civicam coronam deberi a re publica; Piso 6.

d e c u m a m: non decumam debitam ... tollit; Verr. III, 54. civitates, quae decumas debent; ib. 100. debet populo Romano Sicilia decumas; ib. 202.

d i e m: quem illi diem festum ... debitum reddebant; Verr. II, 51.

d o t e m: deberi viro dotem; Caecin. 73.

e x p i a t i o n e m: quibus dis violatis expiatio debeatur; har. resp. 21.

f r u m e n t u m: frumentum, quod deberet; Verr. II, 5. ut frumenti daret non quantum deberet, sed quantum cogeretur; ib. III, 56. cum frumentum deberetur; ib. 189. dices frumentum Mamertinos non debere. quo modo non debere? ib. V, 52.

g l a d i a t o r e s: gladiatores, quos testamento patris videmus deberi; Sulla 54. ut repente gladiatores populo non debitos polliceretur; Fr. B. VIII, 11.

g r a d u m: quod is (gradus consulatus) iam patri debitus a filio petebatur; Muren. 15.

g r a t i a m: maioribus nostris praecipuam laudem gratiamque debemus; leg. agr. II, 9. huic ... iustam et debitam gratiam refero; Balb. 59. huius beneficii gratiam ... di immortales sibi deberi putant; Milo 83. maiorem ei res publica gratiam debet; Phil. II, 27. cui quamquam gratia referri tanta non potest quanta debetur; ib. III, 4.

h e r e d i t a t e m: hereditas [ea], quae nulla debetur; Verr. II, 43.

h o n o r e m: ei locus ille atque honos in illum annum ita deberi putabatur, ut ..; Verr. II, 128. honorem debitum detraxerunt ... ordini; ib. IV, 25. multi saepe honores dis immortalibus iusti habiti sunt ac debiti; Catil. III, 23. qui (honores) ei ... divini immortalesque debentur; Phil. IV, 4. huic ... beneficio quis est tantus honos qui non debeatur? ib. V, 37. cum C. Caesari meritos illi quidem honores et debitos ... decrevistis; ib. VII, 10. ut videatur honorem debitum patri praestitisse; ib. IX, 12. cui nullus honos tribui non debitus potest; ib. 15. quibus etiam novi singularesque (honores) debentur; ib. XIV, 11.

l a c r i m a s: reddam etiam lacrimas quas debeo; Rab. Post. 47.

l a u d e m: me ... tantum impertire laudis, quantum forti viro ... debeatur; imp. Pomp. 20. f. gratiam; leg. agr. II, 9.

l o c u m: ut quem locum semel honoris cuipiam dederit, eundem ||in|| reliquis honoribus debeat; Muren. 35. f. honorem; Verr. II, 128.

m a l u m: nullum esse tantum malum quod non tibi ... iam diu debeatur; Verr. I, 48.

m e d i m n a: ut, quot iugera sint sata, totidem medimna decumae debeantur; Verr. III, 112.

m i s e r i c o r d i a m: misericordia, quae tibi nulla debetur; Catil. I, 16.

m o r t e m: mors, quae naturae debita pro patria est potissimum reddita; Phil. XIV, 31.

n a v e m: navem populo Romano debeantne? Verr. IV, 150. quam deberent navem; ib. V, 136.

n u m m u m: debebat Epicrates nummum nemini; Verr. II, 60.

o d i u m: cum ... agnoscas odium omnium iustum et iam diu tibi debitum; Catil. I, 17. in tanto omnium mortalium odio, iusto praesertim et debito; Piso 33.

o f f i c i u m: officium tuo ||tuum,|| debitum generi; Verr. IV, 79. me ... tibi omnia studia atque officia ... debuisse; Muren. 7.

o r n a m e n t a: Caesari plura et maiora (ornamenta) debentur; Phil. XIII, 41.

pecuniam: cum pecuniam C. Quinctius P. Scapulae debuisset; Quinct. 17. qui tibi ... certis nominibus grandem pecuniam debuit; ib. 38. si qua (pecunia) deberetur; ib. 39. quod neque pecunia debebatur, et si maxime deberetur ..; ib. 60. hanc pecuniam ei non deberi; Qu. Rosc. 9. pecunia tibi debebatur certa; ib. 10. sibi pecuniam non deberi; ib. 13. pecuniam petis ... . quam? ... utrum quae tibi ex societate debeatur an ..? ib. 16. quae (pecunia) ex societate debeatur? ib. pecunia, quae pro frumento debita esset ||est||, dissoluta est? Verr. III, 180. cum pecunia deberetur; ib. 226. cum ei praesertim pecunia ex partitione deberetur; Caecin. 15. cum pecunia Caesenniae ex illa hereditate deberetur; ib. 16. eam (pecuniam) praesentem Oppianicus non debitam mulieri solvit; Cluent. 34. invita solverat Castricio pecuniam iam diu debitam; Flacc. 54. ut in provinciis ... ei maximae pecuniae deberentur; Sulla 58. [dissimilis est ratio pecuniae debitae;] Quir. 23. qui pecuniam Postumo debuit; Rab. Post. 38. quam (pecuniam) pro domo ... debebas; Phil. II, 71.

pensionem: tua minime avara coniunx ... nimium diu debet populo Romano tertiam pensionem; Phil. II, 113.

pestis: quod te Idibus Martiis a debita tibi peste seduxit; Phil. XIII, 22.

poenam: quibus omne supplicium atque omnis iure optimo poena debetur; Sest. 94. quae (poena) tuo facinori deberetur; Piso 91. vobis ... iustae .. et debitae poenae solutae sunt; Milo 85. „poenas ille debitas luerit: nos subeamus, si ita necesse est, non debitas"; ib. 104 ut is ... poenas dis hominibusque meritas debitasque persolvat; Phil. XI, 29.

postilionem: quod eodem ostento Telluri postilio deberi dicitur; har. resp. 31.

praemium: ex illa ipsa re ... potissimum Veneri ||V. p.|| deberi praemium; Verr. II, 116.

sestertios: HS ꟾↃↃ ad libellam sibi deberi; Qu. Rosc. 11. quadringentiens sestertium, quod Idibus Martiis debuisti, quonam modo ante Kalendas Aprilis debere desisti? Phil. II, 93.

spiritum: eum spiritum, quem naturae debeat, patriae reddere; Phil. X, 20.

studia: f. officium; Muren. 7.

supplicia: supplicia, quae debentur hostibus victis; Verr. V, 77. vitam istam, multis suppliciis iustis debitisque ereptam; Catil. I, 20. f. poena; Sest. 94.

tempus: Veneri iam et Libero reliquum tempus deberi; Verr. V, 27.

veniam: postea quam illius auctoritate eam dedi veniam quam debui; Rab. Post. 33.

vitam: vita, quae necessitati deberetur; Sest. 47.

vota: qui ... Veneri et Cupidini vota deberet; Verr. IV, 123.

debilis, schwach, gebrechlich: alqs: Q. Scaevola, ... membris omnibus captus ac debilis; Rabir. 21. eos ... infirmos sine eo ac debilis fore; Catil. III, 8.

corpus: duo corpora esse rei publicae, unum debile, ... alterum firmum; Muren. 51.

praetura: mancam ac debilem praeturam futuram suam; Milo 25.

senex: si gladium ... imbecillo seni aut debili dederis; Sest. 24. senex .. debilis primus veniebat in curiam; Phil. VIII, 31.

vires: quorum vires erant debiles; Milo 94.

debilitas, Schwäche: pauci ... stuporem debilitatemque linguae (noramus); Piso 1.

debilitatio, Schwächung, Fassungslosigkeit: quid debilitatio atque abiectio animi tui? Piso 88.

debilito, schwächen, lähmen, der Fassung berauben: alqm: debilitati stupris; Catil. II, 10. L. Catilina consiliis ... meis circumclusus ac debilitatus; ib. 14. Cethegus ... recitatis litteris debilitatus atque abiectus; ib. III, 10. se facilius inermem et debilitatum te oppressuros; Muren. 82. me dolor debilitat; Rab. Post. 48.

actionem: quoniam ... actio .. maximae causae debilitatur loco; Deiot. 7.

amicos: eius modi *de* candidato rumore amici intimi debilitantur; Muren. 45.

animum: f. **animus,** II, 1. debilito (3 St.) B. I, S. 231, b.

audaciam: quorum ego ferrum et audaciam ... debilitavi in foro; Muren. 79. horum ego ... audaciam debilito; ib. 80.

civitatem: civitatem ... mutam ac debilitatam ... erexit; dom. 25.

consensum: consensus populi Romani, ... si nos languescimus, debilitetur necesse est; Phil. VIII, 4.

corpus: debilitato corpore; Sest. 79.

cupiditatem: an vos ... populi Romani libertatis recuperandae cupiditatem non imminutam ac debilitatam putatis legatione pacis audita? Phil. XII, 7.

ferrum: f. audaciam; Muren. 79.

furores: quae leges saepe numero tribunicios furores debilitarunt; Vatin. 18.

homines: saucii .. homines cum corpore debilitantur; Caecin. 42.

legationem: legationem orbam et debilitatam reliquit; Phil. IX, 1.

manum: contra illam naufragorum eiectam ac debilitatam manum; Catil. II, 24.

membra: membra, quae debilitavit lapidibus, fustibus, ferro; Flacc. 73.

mentem: mentem debilitatam metu concidisse; dom. 135.

nomen: iam fractum prope ac debilitatum Graeciae nomen; Flacc. 62.

spem: f. virtutem; Phil. VII, 5.

studia: accusandi terrores ... amicorum studia debilitant; Muren. 48.

tribunatum: tuo praecipitante iam et debilitato tribunatu; dom. 40.

veritatem: ut multis incommodis veritas debilitata ... recreetur; Quinct. 4.

vim: quae (vis) non ferro et viribus debilitari frangique possit; Marcell. 8.

virtutem: me ... esse ... debilitata virtute; Quir. 19. an (hoc est) debilitare virtutem? Phil. V, 4. bonorum spem virtutemque debilites? ib. VII, 5.

vocem: haec ... mentio .. vocem meam fletu debilitavit; Cael. 60.

urbem: quod nervis omnibus urbis exsectis urbem ipsam solutam ac debilitatam reliquerunt; leg. agr. II, 91.

debitio, Schuld: quamquam dissimilis est pecuniae debitio et gratiae; Planc. 68.

debitor, Schuldner: I. solent: fecit eadem omnia, quae nostri debitores solent; Flacc. 48.

II. addico: nonne ... creditorem debitoribus suis addixisti? Piso 86.

III. Furiae: quem ultae ||quam multae|| videntur Furiae debitorum; Phil. XI, 14.

IV. cum: eundem .. bona creditorum ... cum debitoribus Graecis divisisse; Sest. 94.

decedo, weggehen, abgehen, gehen, scheiden, abweichen, schwinden: alqs: cum tu decederes; div. Caec. 29. qui (Verres) plenus decesserat; Verr. II, 12. Romam mecum decedere cupiverunt; ib. 65. cum iste iam decedebat; ib. 172. in Sicilia sit an iam decesserit; ib. 188. se certe decessurum; ib. III, 104. postea quam illinc M'. Aquilius decessit; ib. V, 7. simul cum iste decederet; ib. 44. omnis enim vis est, quae periculo .. decedere nos alicunde cogit; Caecin. 46. decessi unius hominis telo proterritus; ib. 47. quod ei ... nondum de-

cesserant; Muren. 37. unde cum honore decesseris; ib. 89. cum ille decessisset; Flacc. 29. cum inde decessisset; dom. 52. decessit illinc Pompei iudicio probatissimus; Cael. 73. Aetoliam ... decedens miseram perdidisti; Piso 91. idem ... Dyrrachium ut venit decedens; ib. 92. cum ille edicto iustitio domum decedens rogasset Granium quid tristis esset; Planc. 33. hac spe decedebam, ut ..; ib. 65. desitum est per hunc, qui decessit; Fr. B. VI, 37. — abl.: cuius consilio ... Hannibal ... Italia decedere coactus est; Catil. IV, 21. decedens Considius provincia; Ligar. 2. — de: de meo iure decedam; Sex. Rosc. 73. cur de fundo decedit? Qu. Rosc. 36. ante quam de Sicilia decesseris; div. Caec. 29. cum ... de officio ac dignitate decedis; Verr. a. pr. 28. ut de sua provincia decedat; ib. I, 72. istum de provincia decedentem; ib. 113. aliquem de suis bonis omnibus decedere; ib. II, 43. is ... istum reliquit de provinciaque decessit; ib. 48. CUM IS DE PROVINCIA DECESSISSET; ib. 146. ut multo maluerint de suo more decedere; ib. 155. si ne minimum quidem de meo curriculo vitae ... decessero; ib. 179. cum Verres iam de provincia decessisset; ib. III, 154. se de via decessisse; Cluent. 163. quicumque de provincia decesserit; leg. agr. II, 59. ne ei quidem ... decedent de possessione; ib. 68. qui iam de vita decesserunt; Rabir. 30. „multi obviam prodierunt de provincia decedenti"; Muren. 68. se nulla cupiditate inductum de via decessisse; Cael. 38. qui de civitate decedere quam de sententia maluit; Balb. 11. — ex: decedit ex Gallia Romam simul Naevius; Quinct. 16. cum ... ita .. ex ea provincia decessissem, ut ..; div. Caec. 2. Verrem ex Asia decedentem; Verr. I, 52. sibi ... ex Sicilia decedendum ... esse; ib. II, 157. qui cum iam ex provincia ... ad iudicium decederet; ib. V, 40. eos ex eis agris ... decedere coëgit; Font. 13. qui ex eis agris ex Cn. Pompei decreto decedere sunt coacti; ib. 14. cum ex ea provincia cum eodem Lucullo decederet; Arch. 6. decedens e provincia; Planc. 65. me e provincia decedere; ib. L. Tubero ... decedens ex Asia; ib. 100. decedens ex Syria; Phil. II, 12. modo enim ex Africa decesserat; ib. III, 26. decedat ex Gallia; ib. V, 26.

alqd: f. periculum.

decumani: ut (decumani) aliquando ex eorum agris .. decederent; Verr. III, 100.

frater: decesserat ex Asia frater meus magno squalore; Sest. 68. cum frater meus nuper ab his decesserit; Scaur. 39.

homo: repente hominem de provincia iubet ante noctem decedere; Verr. IV, 66.

legati, al.: quaestores, legatos, praefectos, tribunos suos multi ... de provincia decedere iusserunt; Verr. III, 134.

negotiatores: inviti enim (negotiatores) Romam raroque decedunt; Verr. III, 96.

periculum: ut de causa eius periculi nihil decederet? Cluent. 167.

sapiens: ipsum sapientem ... de sententia decedere aliquando; Muren. 63.

senatus: cum quidem (senatus) nihil a superioribus ... decretis decesserit; Flacc. 27.

decem, zehn: I. **allein**: anni: decem his annis proximis; Qu. Rosc. 23. inter decem annos; Verr. a. pr. 37. quae est aetas nostris legibus decem annis minor quam consularis; Phil. V, 48.

augures: xviri cum ... decem augures ... constituerint; leg. agr. II, 96.

consulares: in quo (senatu) decem fuimus consulares; Phil. XIII, 28.

dies: decem dies sunt ante ludos votivos; Verr. a. pr. 31. dies nondum decem intercesserant; Cluent. 28. ludi per decem dies facti sunt; Catil. III, 20. decem dierum est supplicatio decreta; prov. cons. 27. cum ... supplicationem dierum decem ||duodecim|| decrevistis; ib. si ab urbe plus quam decem dies afuisset; Phil. II, 31.

duces: contra Cn. Pompeium decem duces comparantur; leg. agr. III, 16.

fisci: quasi decem fiscos ad senatorem illum relictos esse; Verr. a. pr. 22.

horae: decem horis nocturnis; Sex. Rosc. 19.

laudatores: qui decem laudatores dare non potest; Verr. V, 57.

legati: qui in decem legatis erat; Sex. Rosc. 26. de decem legatorum sententia; Verr. II, 32. 39. 40. 90. cum ... legatorum decem ... dignitas ... intercederet; ib. 40. actum est de decem legatis; prov. cons. 28. imperatori decem legatos decrevit; Balb. 61. ut bellis confectis decem legatis permitti solet more maiorum; Phil. XII, 28.

medimna: ut plus quam decem medimna ex ingero exararent; Verr. III, 113.

menses: decem illis mensibus; Cluent. 35.

naves: myoparonem pulcherrimum, de decem Milesiorum navibus electum; Verr. I, 87. decem enim navis ... populus Milesius ... fecerat; ib. 89. unam ex decem (navibus); ib. decem navibus suis semiplenis; ib. V, 63.

primi: ut decem primi proficiscantur; Sex. Rosc. 25. venit in decem primis legatus; ib. 109. evocat ad se Centuripinorum magistratus et decem primos; Verr. II, 162.

reges: uti decem reges ... constituerentur; leg. agr. II, 15.

tribuni: decem tribunos plebis hoc statuisse; Verr. II, 100. x tribuni plebi comitiis curiatis creati sunt; Fr. B. VI, 24. decem tribunos plebis per pontificem ... creaverunt; ib. 25.

viri: si ... decem soli essent in civitate viri boni; Planc. 9.

II. **mit andern Zahlen**: fundos decem et tris reliquit; Sex. Rosc. 20. de tribus et decem fundis; ib. 98. creare xviros per tribus xvii; leg. agr. II, 16. interea xvii dies de me ... declamitavit; Phil. V, 19. cum ego mihi c et x dies solos in Siciliam postulassem; Verr. I, 30. QUADRINGENTOS DECEM ET SEPTEM NUMMOS; ib. 36. X. remisit D. Bruto HS cx milia; ib. 150. decem milia civium esse Centuripinorum; ib. II, 163. $\bar{x}$ medimnum potius addidissent; ib. III, 72. si ... domino xx milia nummum pro x miserit; ib. 119. decem milia obiecta sunt; Rab. Post. 30. cuius hic in aediculis habitat, decem, ut opinor, milibus; Cael. 17. decem milia talentum Gabinio esse promisa; Rab. Post. 21. quibus superciliis renuentes huic decem milium crimini! ib. 36.

December, des December: Kalendae diem praestituit operi faciundo Kalendas Decembris; Verr. I, 148. ut Kalendis Decembribus adsit Sthenius Syracusis; ib. II, 94. erat spatium dierum fere triginta ante Kalendas Decembris; ib. 96. litteras a patre adferunt ante Kalendas Decembris; ib. 97. mane Kalendis Decembribus ... Sthenium citari iubet; ib. f. Nonae.

Nonae, Idus: nemo Habonio molestus est neque Kalendis Decembribus neque Nonis neque Idibus; Verr. I, 149.

decempeda, Meßstange: 1. dividere: quam (urbem) iam peritus metator ... decempeda sua Saxa diviserat; Phil. XIV, 10.

2. cum: qui cum architectis et decempedis villas multorum ... peragrabat; Milo 74.

decempedator, Feldmesser: qui fuerat aequissimus agri privati et publici decempedator; Phil. XIII, 37.

xvir, Mitglied des Zehnmännercollegs, pl. Zehnmännercolleg: I. **absolut**: 1. adiudicant: f. sunt; leg. agr. II, 44.

adsignant: QUAE IN MUNICIPIA QUASQUE IN COLONIAS XVIRI VELINT, DEDUCANT COLONOS QUOS

VELINT ET EIS AGROS ADSIGNENT QUIBUS IN LOCIS VELINT; leg. agr. I, 17.

deducunt: IN OMNIA QUAE VELINT OPPIDA COLONOS UT XVIRI DEDUCANT QUOS VELINT; leg. agr. I, 20. permittit xviris, ut in omnia municipia ... colonos deducant quos velint; ib. II, 75. f. adsignant. constituunt.

dicunt: dicent enim xviri ... regnum illud populi Romani esse factum; leg. agr. I, 1. quem (locum) xviri non possint dicere publicum populi Romani esse factum; ib. II, 39. cum is xvir, qui aliquam in urbem .. exspectatus ut hospes ... venerit, illum ipsum locum, quo venerit, illam ipsam sedem hospitalem, in quam erit deductus, publicam populi Romani esse dicet? ib. 46. P. SERVILIUS RULLUS ..., xvir, S. D. CN. POMPEIO; ib. 53.

divendunt: hic permittit sua lege xviris ..., ut in qua velint solitudine bona populi Romani possint divendere; leg. agr. I, 7.

emunt: quis ergo ||igitur|| emet agros istos? eidem xviri; leg. agr. I, 14.

habent: sine curiata lege xviros habere potestatem ||p. h.|| non posse; quoniam per novem tribus essent constituti; leg. agr. II, 28. iubet [auspicia] coloniarum deducendarum causa xviros habere pullarios; ib. 31.

imponunt: iubet ||enim|| eosdem xviros omnibus agris publicis pergrande vectigal imponere, ut eidem possint et liberare agros ... et ... publicare; leg. agr. I, 10.

increpant: simul ac xviri increpuerint; leg. agr. II, 82.

iudicant: xviri prima actione non iudicaverunt; Caecin. 97. cur populi Romani hereditatem xviri iudicent; leg. agr. II, 44. si xviri sacramentum in libertatem iniustum iudicassent; dom. 78.

liberant: f. imponunt. — possunt: f. dicunt; leg. agr. II, 39. divendunt. habent; leg. agr. II, 28. imponunt. — publicant: f. imponunt.

sunt: EI XVIRI .. EODEM IURE SINT, QUO QUI OPTIMA LEGE; leg. agr. II, 29. qui sunt isti xviri, quos perspiciamus regnum Alexandriae Ptolemaeo gratis adiudicaturos? ib. 44.

(suscipiunt: quam causam suscipere iurati iudices noluerunt, hanc isti xviri suscipere * ||ausi sunt||; leg. agr. I, 12).

tenent: pecuniam omnem xviri tenebunt; leg. agr. II, 72.

vagantur: cum isti xviri cum imperio ... per [totum] orbem terrarum vagabuntur; leg. agr. II, 45.

vendunt: praedam, ... castra denique Cn. Pompei sedente imperatore xviri vendent; leg. agr. I, fr. 1. vectigalia, quae xviri vendant; ib. I, 2. haec lege tribunicia xviri vendent; ib. II, 36. id xviros iubet vendere; ib. 38. quin ... totam denique Bithyniam xviri vendituri sint; ib. 40. quot res et quantas xviri legis permissu vendituri sint; ib. 47. ut xviri vestra vectigalia vendant nominatim; ib. ut eos (agros) xviri vendant; ib. 51. eos agros ... xviri vendent? ib. 52. permittitur xviris, ut vendant quibuscumque in locis videatur; ib. 55. xviri vestra vectigalia ... ne praecone quidem publico teste vendent? ib. 56.

venit: f. dicunt; leg. agr. II, 46. — volunt: f. adsignant. deducunt. divendunt.

utuntur: hac (pecunia) uti xviros; leg. agr. I, 13. ut ... ea (pecunia) xviri utantur; ib. II, 62.

2. sum: ut, quem VIIII tribus fecerint, is xvir sit; leg. agr. II, 16. qui se xviros sperant futuros; ib. 63.

II. nach Verben: 1. constituo: f. **constituo,** III. xviros (4 St.) B. I. S. 657, b. IV. xviros (S. 660, b). — creo: f. **creo,** II. xviros (5 St.) B. I, S. 717, b. — deduco, exspecto: f. I, 1. dicunt; leg. agr. II, 46.

designo: ut sibi iam xvir designatus esse videatur; leg. agr. II, 53.

facio: quos novem tribus xviros fecerint; leg. agr. II, 21. quos tandem igitur xviros fieri volt? ib. in xviris faciendis sive fides haberetur sive honos; ib. 23. quo minus xvir fieri possit; ib. 24. ne cum P. Rullo ... xvir fieri possit; ib.

mitto: cum mittantur in orbem terrarum xviri summo cum imperio; leg. agr. I, 9. in ipsa castra xviri cum imperio ... mittuntur; ib. II, 60.

orno: lege curiata xviros ornat; leg. agr. II, 26.

renuntio: quis xviros quos voluit renuntiavit? leg. agr. II, 22.

2. (sum:) cognitio xvirum (ager) privatus sit an publicus; leg. agr. II, 56.

3. addico: ceteri agri omnes ... xviris addicentur; leg. agr. II, 57.

do: quae potestas xviris et quanta detur; leg. agr. II, 26.

dono: urbes pacatae ... xviris donabantur; leg. agr. I, 2.

inicio: cum ... Cotta xviris religionem iniecisset; Caecin. 97.

pario: parta sit pecunia ... xviris tanta, quanta est ||sit|| in terris; leg. agr. II, 62.

permitto: xviris, quibus in locis ipsis videatur, vendendi potestas lege permittitur; leg. agr. I, 7. f. I, 1. deducunt; leg. agr. II, 75. divendunt. vendunt; leg. agr. II, 55.

quaero: quantae ... divitiae xviris in tantis auctionibus ... quaerantur; leg. agr. II, 62.

trado: ut furtim tota (Alexandria, Aegyptus) xviris traditur! leg. agr. II, 41. ut agros ... quanti ipsi velint xviris tradant; ib. 68.

videor: f. permitto.

4. defero ad: ut, quod quisque imperator habeat pecuniae ||p. h.||, protinus ad xviros deferat ||referat||; leg. agr. I, 13.

profiteor apud: id profiteri apud xviros et ad eos referre iubet; leg. agr. II, 59. ut quicumque de provincia decesserit, apud eosdem xviros quantum habeat praedae ... profiteatur; ib.

refero ad: id ad xviros referri iubet; leg. agr. I, 12. f. profiteor.

reporto ad: si est aequum praedam ac manubias suas imperatores ... ad xviros tamquam ad dominos reportare; leg. agr. II, 61.

transfero ad: earum rerum omnium potestatem ad xviros esse translatam; leg. agr. II, 54. iudicium .. de pecuniis repetundis ad xviros translatum videtis; ib. 59.

III. nach Substantiven: dicio, al.: omnis gentis, ... regna xvirum dicioni, iudicio potestatique permissa et condonata esse; leg. agr. II, 39.

satellites: his ... audacibus xvirum satellitibus agri Campani possessio tota tradetur ||tradatur||; leg. agr. II, 84.

IV. Umstand: a: conlocari: ibi nostri coloni delecti ad omne facinus a xviris conlocabuntur; leg. agr. I, 18. — deduci: in hos agros ... colonias ab his xviris deduci iubet; ib. II, 73. — inferri: illud vexillum Campanae coloniae ... Capuae a xviris inferetur; ib. 86.

cum: hac tanta de re P. Rullus cum ceteris xviris conlegis suis iudicabit? leg. agr. II, 43.

per: omnes urbes, quae circum Capuam sunt, a colonis per eosdem xviros occupabuntur; leg. agr. I, 20. sine lege curiata nihil agi per xviros posse; ib. II, 28.

xviralis, der Zehnmänner: auctio: quod minuit auctionem xviralem; leg. agr. II, 58.

audacia: quod audaciae xvirali ... magna permittitur potestas; leg. agr. II, 37.

benignitas: benignitate xvirali nihil utitur; leg. agr. II, 61.

concursatio: quam quaestuosa concursatio xviralis futura sit; leg. agr. I, 8.

conlegium: ex amplissimo conlegio decemvirali sacerdotes; Verr. IV, 108.
dicio: populum Romanum ... redigas in istam xviralem dicionem ac potestatem? leg. agr. II, 74.
emptio: ad hanc emptionem xviralem duo genera agrorum spectant; leg. agr. II, 70.
pecunia: videtis ... coacervatam pecuniam xviralem; leg. agr. I, 14.
potestas: f. dicio.
regnum: nullum regnum xvirale (esse metuendum); leg. agr. I, 24.

xviratus, Zehnmänneramt: I. habeo: ut ei xviratum habeant, quos plebs designaverit; leg. agr. II, 26.
odoror: quos odorari hunc xviratum suspicamini; leg. agr. II, 65.
II. honos: qui honore xviratus excluditur prope nominatim; leg. agr. II, 60.

deceo, sich schicken, gehören, geziemen: I. **absolut**: ieci ... fundamenta rei publicae, serius omnino quam decuit; Phil. V, 30. res ... confecta est, minus quidem illa severe quam decuit; ib. VI, 1.
II. **mit Subject**: alqd: multi dubitabant ... quid deceret; Marcell. 30. quid autem ... quod minus deceat quam contra senatum ... exercitum ducere? Phil. XIII, 14.
III. **mit acc. c. inf.**: quid me deceat dicere; Verr. I, 32. me huic maledicto utrum non respondere an demisse respondere decuit? dom. 93. non restitui me solum, sed etiam ornari a senatu decere; Sest. 73. neque enim decebat ... in tali illum oratione versari; Cael. 7. ne ... minime .. deceat ... me ad eius causam parem animi magnitudinem adferre non posse; Milo 1. quod fieri decet; Marcell. 33. etsi minime decere videtur ... falli ... eum, cui ..; Phil. XII, 1.
IV. **mit Object**: alqm: illa ornamenta ... decere me ... non putabam; prov. cons. 41. quid deceat vos; Rab. Post. 11. facetus esse voluisti, quam id te ... non decebat! Phil. II, 20. quem decet muliebris ornatus, quem incessus psaltriae; Fr. B. XIII, v, 1.
augurem: nec scit quod augurem nec facit quod pudentem decet; Phil. II, 81.

decerno, entscheiden, beschließen, bestimmen, erklären, beantragen, genehmigen, um die Entscheidung kämpfen: I. **absolut**: 1. **substantivisch**: a. aequabilitas: sapiens praetor ... aequabilitate decernendi benevolentiam adiungit; Muren. 41.
potestas: postea quam vobis decernendi potestas facta non est; sen. 3.
tempus: decernendi enim tempus nondum erat; Phil. VIII, 5.
b. in: quibus verbis in decernendo Metellus usus est? Tull. 39. fortes in decernendo non erant; Muren. 51. quam (rationem) in decernendo secuti sumus; Planc. 39.
2. **verbal**: a. **unpersönlich**: oportere decerni; Verr. IV, 141. decretum ita esse, ut ..; ib. decernitur; ib. 143. decernatur tamen; Catil. IV, 7. ita censeo decernendum; Phil. V, 45. ita enim est decretum, ut si ..; ib. VI, 4. est enim ita decretum, ut ..; ib. 9. quando ita decerni vidisti? ib. X, 6.
b. **persönlich**: alqs: voluisti ... ex urbano edicto decernere; Verr. I, 112. contra illud ipsum edictum suum sine ulla religione decernebat; ib. 119. quod iste aliter atque ut edixerat decrevisset; ib. inter quos iam decreverat; ib. 120. ut decernerent; ib. IV, 141. tu aliter decernere eadem in causa non potuisti; ib. V, 56. Flaccum iniuria decrevisse in tua re; Flacc. 77. „decrevit Flaccus". num aliud atque oportuit? ib. 78. decrevit, cum ibidem esses; ib. si non decrevisset, sed edixisset; ib. ne quis decerneret; sen. 8. ita decernunt; Phil. XI, 22. ne decernam capitis periculo; ib. XIII, 6.
praetor: „ita, verum praetor decernebat;" Quinct. 63.

ratio: quod vitae ratio cum ratione vitae decerneret; Quinct. 92.
senatus: neque tamen (senatus) satis severe ... decrevit; Muren. 51.

II. **mit Ergänzung**: 1. **de**: quod uno iudicio de fortunis omnibus decernit; Quinct. 6. decernat de vita et ornamentis; ib. 43. qui de capite decernit; ib. 72. de te, ... cum patiuntur, decernunt; Catil. I, 21. de summa salute ..., de vestris coniugibus ac liberis, de aris ac focis, de fanis atque templis, de totius urbis tectis ac sedibus, de imperio ac libertate, de salute Italiae, de universa re publica decernite diligenter ... ac fortiter; ib. IV, 24. cum de mea dignitate ... senatus ... decrevisset; dom. 14. qui non amplissime non modo de salute mea, sed etiam de dignitate decreverint; ib. 74. quod (senatus) severe de religione decerneret; ib. 104. consilium, quod tum non honorificentissime de mea salute decrevisset; Sest. 32. decrevit senatus frequens de meo reditu; ib. 68. de me uno patres conscripti decreverunt, ut ... vitam custodirent; ib. 128. de me senatus ita decrevit ..., ut ... in hostium numero putaretur; Piso 35. universum ordinem decernere de salute rei publicae prohibuisti; Phil. II, 52. de re publica ... satis decrevisse videor; ib. V, 34. de exercitu ... ita censeo decernundum: senatui placere ..; ib. 53. de libertate decernitur; ib. VI, 19. de libertate ..., non de suis commodis armis decernendum vident; ib. X, 6. quo bello de dignitate, de libertate, de vita decernamus; ib. XI, 21. nos ... de pace decernere; ib. XII, 9. de quibus decernitis; ib. XIV, 24.
2. **ut**: decrevit senatus ..., ut eis C. Claudius ... leges conscriberet; Verr. II, 122. Centuripinorum senatus decrevit populusque iussit, ut ... locarent; ib. 161. decernunt, ut eae litterae ... removerentur; ib. 173. ut (senatus) decernat, ut alterae decumae exigantur, ita decernit, ut ... pecunia solvatur; ib. III, 42. decretum .. est, ut ... pecunias in aerarium referrent; ib. 81. cum senatus decernit, ut ematur ... frumentum; ib. 172. decernunt statim .., UT HOSPITIUM .. FIERET; ib. IV, 145. postea decernitur ... prope cunctis sententiis: UT LAUDATIO ... TOLLERETUR; ib. decrevit quondam senatus, ut ... consul videret ..; Catil. I, 4. nos hic nonne ... decrevimus, ut classis in Italia navigaret? Flacc. 30. frater meus ... decrevit, ut ... in duplum iret; ib. 49. vos decrevistis, ut cuncti ... venirent; sen. 24. non oportere ut de me lex ferretur decerni; dom. 68. (senatus) decrevit, ut omnes ... venirent; ib. 73. ex hoc haruspicum responso decrevit senatus, ut de locis sacris ... referretis; har. resp. 11. decrevistis, ut ... referretur; ib. 12. decrevit ... senatus, ut eis ... agerentur gratiae; Sest. 129. decernebat enim (senatus), ut ... quaereretur; Milo 14. me ... decreturum fuisse, ut ... miscerentur? Phil. I, 13. cuius de laudibus ... senatus ... decrevit, ut ... referretur; ib. IV, 4. decrevistis, ut ... referretur; ib. V, 4. cum decrevistis, ut consules ... proficiscerentur; ib. VII, 11. f. 1. Sest. 128. Piso 35.
3. **ne**: decrevistis, ne quis ... rem impediret; sen. 27. ne serviamus armis animisque decernere; Phil. III, 33.
4. **Infinitiv**: si quidem legiones decreverunt senatum defendere; Phil. V, 4.
5. **acc. c. inf.**: Segestani praetoris imperio parendum esse decreverunt; Verr. IV, 76. quod non eadem mihi ... condicione utendum esse decrevi; leg. agr. II, 6. si hic ordo placere decreverit te ire in exsilium; Catil. I, 20. mea virtute ... coniurationem patefactam esse decrevistis; ib. IV, 5. decrevit senatus eos ... lege de vi ... teneri; har. resp. 15. decrevit idem senatus frequentissimus, qui meam domum violasset, contra rem publicam esse facturum; ib. utrum decreturus fueris, id quod augures omnes ... decreverunt,

Iove fulgente cum popuplo agi nefas esse? Vatin. 20. cur caedem ... contra rem publicam senatus factam esse decrevit? Milo 13. ego ipse decrevi ..., non eum ... contra rem publicam fecisse; ib. 14. sic modo decrevit senatus, D. Brutum optime de re publica mereri; Phil. IV, 8. tumultum esse decrevi; ib. VI, 2. bene scriptas litteras decretum a senatu? ib. X, 6. (leges) contra auspicia latas decrevistis; ib. XIII, 5. f. 1. Phil. V, 53.

III. **mit einfachem Object:** alqm: quae (mulier) haberet palam decretum semper aliquem; Cael. 38. decernerem plane, sicut multa ||*in*|| consulibus, alterum ambove; Phil. XI, 26.

alqd: decernit: quam aequum nihil dico; unum hoc dico „novum"; Quinct. 30. „hoc decrevissem." decerne, modo recte; Sex. Rosc. 138. inter aliquos contrarium ... decernebat ac proximis paulo ante decreverat; Verr. I, 120. iste omnia ... decernere solebat; ib. II, 172. hoc decrevisse decumanos; ib. 174. quaeram decretumne sit; ib. 180. qui hoc istius causa decreverunt; ib. si ... decrevisset aliquid iniuria; ib. III, 7. quid decernis? ib. 135. utrum hoc decerneres; ib. 141. cum ob ... decernendum ... aliquid ... pecuniam acceperat; ib. 156. ut quicquam contra C. Verrem decerneretur; ib. IV, 138. nihil esse decretum; ib. 141. non id prius decernere, quod ..; ib. 142. ut nobis absentibus si quid vellent decernerent; ib. 145. excogitat sane acute quod decernat; ib. 147. potuit nihil decerni? Cluent. 136. quid est decretum? ib. in quos ... idem illud senatus decreverat; ib. 137. quod senatus decreverat; ib. omnis haec decuriones decrevisse lacrimantis; ib. 197. idem hoc decretum est in L. Cassium; Catil. III, 14. de quo nihil nominatim erat decretum; ib. 15. (senatus) decrevit quod nihil opus est; Muren. 67. id decernitur omnibus postulantibus candidatis; ib. 68. in tam varia iuris dictione tam multa decreta; Flacc. 6. quid me consule senatus decreverit; ib. 27. P. Orbius ... contra te omnia decrevit; ib. 76. nihil umquam senatus de P. Popilio decrevit; sen. 38. sin autem ... nihil decerni libere potuit; dom. 10. negat oportuisse quicquam uni extra ordinem decerni; ib. 18. quid decrerint Capuae decuriones; Sest. 10. quod numquam senatus in universae rei publicae periculo decrevit, id in unius mea salute conservanda decernendum putavit; ib. 128. quod est postridie decretum; ib. 129. Albucius, quod a senatu petebat, ipse sibi in Sardinia ante decreverat; prov. cons. 15. cum ego idem antea multa decrerim; ib. 26. senatum ... quod ego vellem decernere; Milo 12. qui (ordo id) decrevit invitus; Phil. I, 13. in te, M. Antoni, id decrevit senatus ..., quod in hostem togatum decerni est solitum more maiorum; ib. II, 51. hoc qui non videt, excors, qui cum videt decernit, impius *est;* ib. V, 5. ne multa nobis cotidie decernenda sint; ib. 34. tamen eadem, sed fortasse serius decernetis; ib. quae si erunt sine mora matureque decreta; ib. 53. quod ... senatus me auctore decrevit; ib. VI, 1. quod paulo ante decretum est; ib. 5. quod decrevit senatus; ib. 7. re publica oppressa nihil posse decerni; ib. VIII, 5. ea decernis; ib. X, 3. quid decernere nos de M. Bruto ... oporteret; ib. 17. quid enim atrocius potuit, quid severius decernere? ib. XI, 15. quae decrevimus; ib. XII, 12. decrevissent id, quod ..; Fr. B. VI, 16. f. alqm; Phil. XI, 26. — II, 5. Vatin. 20. vgl. I, 2, b. alqs; Flacc. 78.

aurum: lex ... (aurum coronarium) decerni ... vetabat nisi decreto triumpho; Piso 90.

bellum: decernat bellum Cretensibus; Verr. II, 76.

coronam: quid est quod ... coronam illam lauream tibi tanto opere decerni volueris a senatu? Piso 58.

custodiam: qui reo custodiam, quaesitori gratulationem, indici praemium decrevit; Catil. IV, 10.

dilectus: dilectus tota Italia decreti sublatis vacationibus; Phil. VIII, 6.

Galliam: duas Gallias qui decernit consulibus duobus; prov. cons. 17. qui ... alteram Galliam (decernit) et aut Syriam aut Macedoniam; ib. quorum alter ulteriorem Galliam decernit cum Syria, alter citeriorem; ib. 36. decreturum aliquem Antonio illam ultimam Galliam; Phil. V, 5.

gratulationem: mihi uni conservata re publica gratulationem decrevistis; Catil. IV, 20. f. custodiam.

honorem: vos .., patres conscripti, multos decrevisse eximios honores C. Caesari; prov. cons. 38. M. Lepido ... decernendos honores quam amplissimos censeo; Phil. V, 38. cum C. Caesari meritos illi quidem honores ... decrevistis; ib. VII, 10. cur decernit honorem sepulturae? ib. IX, 14. honores ei decrevi quos potui amplissimos; ib. XIII, 8.

imperium: clarissimo viro ... decrevit imperium, privato tamen; Phil. XI, 19.

iniuriam: qui iniuriam decernebat; Quinct. 69.

intercalarium: Cephaloeditani decrerunt intercalarium XXXV ||XLV|| dies longum; Verr. II, 130.

iudicium: cuius de illo incesto stupro iudicium decernendi senatui potestas esset erepta; Milo 13.

laudationem: quam (laudationem) se ... decresse dicebant; Verr. IV, 140. LAUDATIO, QUAE C. VERRI DECRETA ESSET; ib. 145. non illi in libellis laudationem decretam miserunt; Cluent. 197.

legationem: si decrevissent legationem quae contra istum diceret; Verr. II, 12.

legatos: qui contra istum legati decreti erant; Verr. II, 14. idem ... imperatori decem legatos decrevit; Balb. 61. senatus decernit legatos ad Antonium; Phil. V, 4. legatos decernis? ib. 25. cum ante legatos decerni non censuissem; ib. VIII, 21.

Macedoniam: Syriam Macedoniamque decerni; prov. cons. 1. ego idem, qui nunc consulibus eis, qui designati erunt, Syriam Macedoniamque decerno, decernam easdem praetorias; ib. 17. f. Galliam; prov. cons. 17.

pecuniam: te .. pecuniam ... faeneratum ... ob frumentum decretam; Verr. III, 169. ne posthac tantas pecunias magistratibus nostris decerneremus; ib. 200. decrevistis tantam pecuniam Pompeio, quantam ..; Phil. XIII, 10.

praemium: f. custodiam.

provinciam: tu provincias consularis ... lege Sempronia per senatum decretas rescidisti; dom. 24. eripueras senatui provinciae decernendae potestatem; Vatin. 36. quas sim provincias decreturus; prov. cons. 1. decernendae sunt nobis ||n. s.|| lege Sempronia duae (provinciae); ib. 3. ei ||et|| ... provinciam extra ordinem decernebant; ib. 19. ego idem nunc in provinciis decernendis ... interpellor; ib. 29. nos hoc tempore in provinciis decernendis perpetuae pacis habere oportere rationem; ib. 30. ut eam (provinciam) desponsam, non decretam habere videatur; ib. 36. cui fuerit, ante quam designatus est, decreta provincia; ib. 37. te invito provinciam tibi esse decretam; Phil. XI, 23. provinciam sibi decretam audiet; ib. 24.

quaestionem: nulla quaestio decreta a senatu est; Milo 16. num quae nova quaestio decreta est? ib. 19.

res: cedo mihi eiusdem praetoris litteras .. rerum decretarum; Verr. V, 56. LITTERAE RERUM DECRETARUM; ib.

sepulcrum: qui sepulcrum publice decernendum Ser. Sulpicio censuit; Phil. IX, 14. f. statuam; Phil. IX, 14.

HS: in frumentum imperatum HS duodetriciens ... Verri decernebatur; Verr. III, 163. „quaternos HS, quos mihi senatus decrevit"; ib. 197.

statuam: pedestrem ex aere statuam ... decerno; Phil. IX, 13. maiores quidem nostri statuas multis decreverunt, sepulcra paucis; ib. 14. cur *ei* decerneretis statuam in rostris; ib. XIII, 9.

stipendium: relatum est ad nos nuper de stipendio exercitus: non decrevi solum, sed etiam ut vos decerneretis laboravi; prov. cons. 28.

supplicationem: supplicatio dis immortalibus ... meo nomine decreta est, ... et his verbis decreta est; Catil. III, 15. quoniam ad omnia pulvinaria supplicatio decreta est; ib. 23. quod meo nomine supplicationem decrevistis; ib. IV, 5. supplicationem mihi decrevit; ib. 10. cui uni togato supplicationem decreverit; Sulla 85. qui ... C. Caesari supplicationes decrevistis; prov. cons. 25. supplicationem quindecim dierum decrevi sententia mea; ib. 26. ego, quo consule referente primum decem dierum est supplicatio decreta Cn. Pompeio; ib. 27. cum ... supplicationem dierum decem decrevistis; ib. in illa supplicatione, quam ego decrevi; ib. „quid est, Caesar, quod te supplicationes totiens iam decretae tot dierum tanto opere delectent?" Piso 59. ut decernerentur supplicationes mortuo? Phil. I, 13. L. Cotta ... supplicationem decrevit verbis amplissimis; ib. II, 13. supplicationem decernitis; ib. XIV, 7. cum supplicationes iustissimas ... decernere debeamus, Serviliusque decreverit, augebo omnino numerum dierum, praesertim cum non uni, sed tribus ducibus sint decernendae; ib. 11. cui viginti his annis supplicatio decreta est; ib. supplicatio ab eo ... decernenda non fuit; ib. supplicationem modo qui decrevit; ib. 22. numquam .. in civili bello supplicatio decreta est. decretam dico? ib. nulla supplicatio decreta a senatu; ib. 23. mihi consuli supplicatio ... decreta est; ib. 24. supplicatione decernenda hostis eos ... iudicetis necesse est; ib. decerno igitur eorum trium nomine quinquaginta dierum supplicationes; ib. 29.

Syriam: f. Galliam; prov. cons. 17. Macedoniam.

triumphum: uti ... triumphus tibi navalis decerneretur; Verr. V, 67. f. aurum.

tumultum: tumultum decerni; Phil. V, 31. ut mihi senatus adsentiens tumultum decerneret; ib. VI, 16.

IV. **mit doppeltem Accusativ:** Dolabella hesterno die hoste decreto; Phil. XI, 16. vgl. III. legatos; Verr. II, 14.

decerpo, abpflücken, Abbruch thun: nihil sibi ex ista laude centurio, nihil praefectus, nihil cohors, nihil turma decerpit; Marcell. 7.

decertatio, Entscheidungskampf: cum .. harum rerum omnium decertatio consulibus ... commissa et commendata sit; Phil. XI, 21.

decerto, um die Entscheidung kämpfen: I. **absolut:** 1. **unpersönlich:** a. laetemur decertandi oblatam esse fortunam; Phil. XIII, 7.

b. erat non iure, non legibus, non disceptando decertandum; Planc. 87. si saepius decertandum sit, ut erit; Phil. II, 43. pro libertate vitae periculo decertandum est; ib. X, 20.

2. **persönlich:** alqs: ut confligendum sibi et armis decertandum putent; Caecin. 46. armis decertare pro mea salute nolui; Quir. 13. hos decertare pro meo capite ... velle; Planc. 101. — contra: f. **contra,** A, I. decerto; (2 St.) B. I, S. 692, b. — cum: f. **cum,** I. decerto; dom. 91. Sest. 43. prov. cons. 33. Piso 19. Planc. 86. Scaur. 20. Phil. II, 2. V, 33. (B. I, S. 743).

viri: viri fortes, etiam si ferro inter se comminus decertarint; Piso 81.

II. **mit de:** neque eorum quisquam ... non ... de se, de liberis suis, de patria, de fortunis hodierno die decertari putat; Milo 3. de sanguine et de spiritu decertat; Phil. XI, 24. f. **cum,** I. decerto; leg. agr. II, 51. Sest. 142 (B. I, S. 743).

decessio, Abzug: I. concedo: mille talentum decessionem esse concessam; Rab. Post. 31.

facio: utrum accessionem decumae ... an decessionem de summa fecerit; Rab. Post. 30.

II. post: neque ante adventum C. Verris neque post decessionem; Verr. II, 188.

decessus, Abgang: an Caesaris decreto post M. Bruti decessum potuit liberari? Phil. II, 97.

decīdo, abschließen, abmachen, sich vergleichen: I. **absolut:** 1. **unpersönlich:** nisi cum muliere decideretur; Verr. I, 125.

2. **persönlich:** alqs: ut cum Chrysogono ... decideret; Sex. Rosc. 114. „tu sine me cum Flavio decidisti"; Qu. Rosc. 32. cur igitur decidit et non restipulatur neminem amplius petiturum; ib. 36. Roscium cum Flavio pro societate decidisse; ib. 37. Roscium pro se decidisse; ib. 38. qui ... cum accusatore decidat; Verr. II, 79. qui DCC medimnis decidere noluisset; ib. III, 56. pro decuma ... decidit HS XVI milibus et medimnis IↃCLIII; ib. 93. ut in iugera singula ternis medimnis decidere liceret; ib. 114. quibus ternis medimnis non est licitum decidere; ib. 116. ut in iugera singula ternis medimnis decidere liceret; ib. 117.

mancipes: mancipes pretio cum civitatibus decidisse? Verr. III, 175.

II. **mit Ergänzung:** 1. **de:** nisi prius de rebus rationibusque societatis omnibus decidisset; Quinct. 19. „de tota re .. decidisti;" Qu. Rosc. 34. qui de sua parte decidit; ib. 35. cum de tota re decidisset cum Roscio; ib. 40. Flavium cum Fannio de Panurgo decidisse; ib. 49.

2. **ne:** cum propinquis suis decidit ne reos faceret; har. resp. 42.

3. **indirecte Frage:** per te ... decidit P. Quinctius, quid liberis eius dissolveret; Quinct. 17. decidis ..., quid eis ad denarium solveretur; ib.

III. **mit Object:** alqd: quicquam cum isto sua voluntate decidere; Verr. III, 69.

partem: „magno tu tuam dimidiam partem decidisti." magno et tu tuam partem decide; Qu. Rosc. 32. tuam partem dimidiam ... decide; ib. 34.

res: res ... istius, more deciditur; Verr. II, 128. omnibus rebus actis atque decisis; ib. V, 120.

decĭdo, hineingerathen: tametsi ne oculis quidem captus in hanc fraudem ... decidisti; Verr. IV, 101.

deciens, zehnmal, ellipt. Million: Dionem HS deciens centena milia numerasse; Verr. I, 28. dixit HS deciens; ib. 92. quo modo ex deciens HS sexcenta sint facta; ib. quod plus frumenti fecit accepisse istum, HS deciens et octoginta milia; ib. 100. hinc HS quater deciens P. Tadio numeratum || numerata ||; ib. HS deciens numeratum esse; ib. II, 20. ita HS deciens Q. Dionem ... perdidisse; ib.

decimus, (decumus), zehnte, decumum das Zehnfache (decuma f. unten): A. **bei Substantiven:** I. **allein:** annus: qui esset annus decimus post virginum absolutionem; Catil. III, 9.

hora: nec cogat ante horam decimam de absente ... iudicare; Verr. II, 41. eum mortuum postridie hora decima denique ei nuntiabatur? Milo 48. cum hora diei decima fere ad Saxa rubra venisset; Phil. II, 77.

locus: decimo vero loco testis ... dixit senator; Caecin. 28.

pars: agros ... populo Romano ex parte decuma ... vectigalis fuisse; Verr. III, 103. qui remanserant, vix decuma pars aratorum; ib. 121. vix pars aedium mearum decima ad Catuli porticum accessit; dom. 116. horum ... vix decimam partem reperies || repperis, al. || gloria dignam; Planc. 60.

II. **mit andern Zahlen:** ante diem XIII Kalendas Februarias; Milo 27. qui dies nudius tertius decimus fuerit; Phil. V, 2. de quo gravissimum ... iudicium nudius tertius decimus feceritis; ib. 3. a. d. XIII Kalendas Octobris; ib. 19. ante diem XIII Kalendas Ianuarias; ib. 28. quod XIII

Kalendas Ianuarias senatus ... decrevit; ib. VI, 1. a. d. XIII Kalendas Ian.; ib. X, 23. me ante diem XIII Kalendas Ianuarias principem revocandae libertatis fuisse; ib. XIV, 19. — hoc quinto decimo die crimen esse natum; Verr. V, 106. — ut ... Staieni sententia septima decima accederet; Cluent. 74.

B. **substantivisch:** ager efficit ... cum decumo; Verr. III, 112. cum ager ... cum decumo extulisset; ib. 113. ut cum decumo fructus arationis perceptus sit; ib. 114.

decipio, täuschen, bethören, blenden: I. **absolut:** 1, a: cuius prudentiam populus Romanus in cavendo, non in decipiendo perspexerit; Caecin. 78.

b. etsi minime decere videtur ... decipi; Phil. XII, 1.

2. alqs: in eo quidem fallis et decipis; Muren. 77. scilicet verba dedimus, decepimus; Phil. XIII, 33.

II. **mit Object:** alqm: Roscium per imprudentiam deceptum esse; Qu. Rosc. 21. ut me ab eo delectari facilius quam decipi putem posse; div. Caec. 44. vos populumque Romanum ... rugis supercilioque decepit; sen. 15. me ipsum ... quondam paene ille decepit; Cael. 14. quod ille vos tristitia voltuque deceperit; prov. cons. 12. non enim nos color iste servilis, non pilosae genae, non dentes putridi deceperunt; Piso 1. hic eos, quibus eras ‖ erat ‖ ignotus, decepit; ib. decepti ‖ decepti, decepti ‖, inquam, sumus; Phil. XII, 3. „ut isdem ornamentis deceperit vos, quibus deceptum Caesarem gloriatus est"; ib. XIII, 40. a me „deceptos" ait „isdem ornamentis" Hirtium et Caesarem; ib. 41. deceptum autem Caesarem a me dicere audes? ib.

advenam: incidit in istum eodem deceptus supercilio, Graecus atque advena; Piso 70.

homines, socios: novem homines fortissimos, eiusdem muneris ... socios .. decepit; Sex. Rosc. 117.

legatos: (legati) istius fide ac potius perfidia decepti; Sex. Rosc. 110.

populum: s. alqm; sen. 15.

viros: (viri) quo tandem decepti munere? har. resp. 50.

decisio, Abmachung, Vergleich, Entscheidung: I. admonet: quid nostra decisio de aequitate ... admoneat ut iudicetis; Caecin. 104.

II. ago, gero: nihil aliud neque gestum neque actum est nisi ... decisiones; prov. cons. 9.

augeo: hanc decisionem Roscii oratione et opinione augere licet; Qu. Rosc. 33.

facio: dicat decisionem factam esse, quae facta non est; ib. 48.

renuntio: renuntiat Habonius illam decisionem tutoribus; Verr. I, 141.

III. arbiter: decisionis arbiter C. Caecilius fuit; Flacc. 89.

IV, 1. satis facere: negat eum sibi illa decisione satis facere posse; Verr. I, 140.

post: post decisionem veterem Roscii; Qu. Rosc. 39.

declamatio, Redeübung: I. placet: non placet mihi ... declamatio potius quam persalutatio; Muren. 44.

II. contendere: desinamus ... volgari et pervagata declamatione contendere; Planc. 47.

declamator, Redekünstler: non vobis videtur cum aliquo declamatore ... disputare? Planc. 83.

declamito, Redeübungen halten: ipse interea XVII dies de me ... declamitavit; Phil. V, 19.

declamo, Redeübungen halten, eifern: I, 1. causa: haec enim ei causa esse declamandi solet; Phil. V, 19.

2. alqs: qui pro isto vehementissime contra me declamasset; Verr. IV, 149. tot dies in aliena villa declamasti? quamquam tu quidem ... vini exalandi ... causa declamas; Phil. II, 42.

II. alqd: quae mihi iste visus est ex alia oratione declamare; Sex. Rosc. 82.

declaratio, Kundgebung: quae declaratio (tum fuerit) voluntatis ab universo populo Romano; Sest. 122.

declaro, kund thun, offenbaren, erklären, erkennen lassen, bezeichnen: I. **absolut:** alqs: sicut ... testamento declaravit; Caecin. 10.

calamitates: declarat multitudo proscriptorum, tot municipiorum maximae calamitates; Phil. V, 43.

cicatrix: ut declarat cicatrix; Phil. VII, 17.

contiones: declarant huius ... contiones; Milo 12. ut declarant eius ... contiones; Phil. XII, 19.

epistula: ut istius epistula ad te missa declarat; Verr. III, 189.

exitus, principia: sicut et illa principia et hi recentes rerum exitus declararunt; Planc. 86.

multitudo: s. calamitates.

res: ut res ipsa declaravit; Cluent. 47. res declarat; Phil. XII, 24.

II. **mit Ergänzung:** 1. **indirecte Frage:** res declarabit, ut cupierit; Verr. II, 157. declarat quid fuerit; ib. IV, 127. declarabitis hoc iudicio quid sentiatis; Flacc. 105. sententia sua quam esset cara sibi mea salus declaravit; sen. 22. quid populus Romanus sentire se ostenderet utroque in genere declaratum est; Sest. 117. puer, qui his lacrimis qua sit pietate declarat; ib. 146. quid parentes sentiant lacrimae matris incredibilisque maeror, squalor patris et haec praesens maestitia ... luctusque declarat; Cael. 4. quae fuerit ... Pompei gravitas .. perspicua admiratione declarari videbatur; Balb. 2. qualem hunc putent, adsiduitate testimonioque declarant; Planc. 27. ut ... quantum gravitatis in huius ordinis consilio esset, populo Romano declarare possetis; Phil. V, 2. cum ... (populus) gemitu .. et maestitia declaravit quantum haberet odium servitutis; ib. 38. declaravit quam odisset senatum; ib. IX, 7. quoniam significatio vestra satis declarat quid ... sentiatis; ib. XIV, 6. quae .. esset facturus in hac urbe ..., declaravit in Parmensium calamitate; ib. 8. est .. fidei ... nostrae declarare fortissimis militibus quam memores simus; ib. 29.

2. **acc. c. infin.:** Africanus, qui suo cognomine declarat tertiam partem orbis terrarum se subegisse; Sex. Rosc. 103. pecuniam intercessisse ipsa decretorum novitas ... declarat; Verr. I, 125. neque enim iste anulus aureus ... istum virum fortem ... esse declarat; ib. III, 187. declarat ipsa ascriptio esse aliquid; Caecin. 95. diversa genera .. bellorum ... nullam rem esse declarant ..., quae ..; imp. Pomp. 28. quandoquidem ... actum esse per viros primarios res ipsa declarat; Flacc. 68. in huius periculo declarant se ... hominum maleficio deterritos esse; Sulla 13. est vestri animi ... declarare non esse eos vos, ad quos ..; ib. 93. me dicere quae Gaditani iudicarint res ipsa declarat; Balb. 41. quod imperatoris nomen, quod laureati fasces, quod illa tropaea ... te commentatum esse declarant; Piso 97. cuius quidem aequitas et ea voluntas ... facile declarat non fuisse fugiendos tribulis hoc iudices; Planc. 43. magnam quidem esse partem sine fide ... res ipsa declarat; Scaur. 44. satis declarat se non terrorem inferre vobis; Milo 71. is profecto declarat se maluisse non dimicare; Marcell. 15. facturum fuisse declaravit in eo, quod potuit; Phil. V, 39. una voce cuncta contio declaravit nihil esse a me ... nisi optime cogitatum; ib. XIV, 16. s. III. alqd; Sest. 125.

III. **mit einfachem Object:** alqm: qui (Frugi) uno cognomine declarabatur non modo quis esset, sed etiam qualis esset; Font. 39. cum iam facti

prope superioribus comitiis declaratique venissent; Planc. 53.

alqd: quod res ipsa declaravit; Verr. IV, 63. hoc verbum UNDE utrumque declarat; Caecin. 87. [ut... nihil numero et suffragiis declarari ... posset; leg. agr. II, 99]. nihil iudices sententiis, nihil populus suffragiis, nihil hic ordo auctoritate declaravit; sen. 6. haec ... hominum multitudo, haec populi Romani tanta significatio ... quid declaravit nisi optimorum civium salutem ... populo Romano caram esse? Sest. 125. id quod ... etiam improborum iudicio declaratum est; Vatin. 41. quod ... non minus ille declararet; Planc. 27. id ... suffragiis populi Romani saepe esse declaratum; Milo 25.

auctoritatem: illa res quantam declarat ... ... auctoritatem! imp. Pomp. 46. eis .. verbis ea de me senatus auctoritas declarata est, ut ..; Piso 35.

beneficium: coloni decurionesque ... beneficium P. Sestii testimonio declarant; Sest. 9.

benevolentiam: nullam benevolentiam insignem in rem publicam declarat; dom. 98. gaudio suam erga me benevolentiam ac misericordiam declararunt; Sest. 117.

consulem: in consule declarando; Muren. 38.

consulatum: his tu ... insignibus consulatum declarari putas? Piso 23.

cupiditatem: qui (populus) ... declaravit .. maximam libertatis recuperandae cupiditatem; Phil. VII, 22.

diligentiam: industriam meam celeritas reditionis, diligentiam multitudo ... testium declaravit, pudorem vero ac religionem, quod ..; Verr. I, 16.

dolorem: si ... senatui ... doloris sui de me declarandi potestas esset erepta; Sest. 51. cum senatus luctum ac dolorem suum vestis mutatione declarandum censuisset; Piso 17.

fidem: eodem monimento declarari et virtutem suorum et populi Romani pietatem et senatus fidem et crudelissimi memoriam belli; Phil. XIV, 35.

industriam: ſ. diligentiam.

iudicium: populi Romani iudicium .. consessu gladiatorio declaratum est; Sest. 124.

luctum: ſ. dolorem. — memoriam: ſ. fidem.

misericordiam: ſ. benevolentiam; Sest. 117.

numen: prodigia vim eius (Cereris) numenque declararunt ||declarant||; Verr. IV, 107.

pietatem: ſ. fidem.

psephismata: psephismata, non sententiis neque auctoritatibus declarata; Flacc. 15.

pudorem: ſ. diligentiam.

raptum: locus ut ipse raptum illum virginis declarare videatur; Verr. IV, 107.

religionem: ut vocabulo ipso et appetita religio externa et Matris magnae nomine suscepta declaretur; har. resp. 24. ſ. diligentiam.

res: verbum, quod satis daclararet utrasque res; Caecin. 87.

spem: quorum epistulas spem victoriae declarantis in manu teneo; Phil. XII, 9.

studia: ut sua studia ... re et sententiis declararent; Milo 4.

vim: volnus corporis magis istam vim quam terror animi declarabit? Caecin. 43.

virtutem: ſ. fidem. voluntatem; Phil. VII, 6.

voluntatem: in studiis vestris tanta animorum declarata est voluntas, ut ..; Quir. 6. in quo ... populus voluntatem suam declararit; Planc. 49. in qua (causa) et voluntatem suam et virtutem declararent; Phil. VII, 6.

IV. **mit doppeltem Accuſativ:** (vgl. III. religionem) ſ. **consul,** I, 1. debet; Muren. 3. II, 1. declaro; leg. agr. II, 4. Muren. 2. Piso 3. Milo 96. (B. I, S. 669.)

declinatio, Ausweichen, Vermeidung: I. sum: haec tua recusatio ... (sit) laboris et periculi non legitimi declinatio; Cluent. 148.

II. effugere: quot ego tuas petitiones ... parva quadam declinatione ... effugi! Catil. I, 15.

declino, abweichen, ausweichen, vermeiden: I. alqs: si qua in re ipse ab religione officii declinarit; Verr. III, 2. magna rerum permutatione impendente declinasse me paulum; Sest. 73. subire vim ... malui quam ... de meo statu declinare; prov. cons. 41.

viri: quin ei tales viri ... de statu suo declinarint; Cluent. 106.

II. laqueos: illam beluam, iudicii laqueos declinantem; Milo 40.

urbem: urbem unam mihi amicissimam declinavi; Planc. 97.

decoctor, Verſchwender, Banquerotteur: sum: cum esset lege Roscia decoctoribus certus locus; Phil. II, 44.

conligo ex: exercitum ... conlectum ex rusticis decoctoribus; Catil. II, 5.

decoquo, das Vermögen aufbrauchen, Banquerott machen: praetextatum te decoxisse; Phil. II, 44. quamvis quis fortunae vitio non suo decoxisset; ib.

decoro, ſchmücken, verherrlichen: alqm: omnes ... Marcelli, Fulvii non sine communi omnium nostrum laude decorantur; Arch. 22. eos omni populi Romani significatione decorari; Sest. 127. quem populus Romanus *inauditis honoribus* singularibusque decorasset; Balb. 16. quem ... orationibus scriptisque decorassem; Piso 75. ut (Sulpicius) eis ornamentis decorari debeat; Phil. IX, 17.

clementiam: o clementiam ... omnium laude, praedicatione, litteris monumentisque decorandam! Ligar. 6.

mortem: grati simus in eius morte decoranda; Phil. IX, 15.

oppidum: qui oppidum ... maximis ex sua pecunia locis communibus monumentisque decoravit; Verr. II, 112.

rem publicam: quam (rem publicam) ipse decorarat; Piso 27.

triumphum: an ... huic donis militaribus patris triumphum decorare fugiendum fuit? Muren. 11.

decresco, ſich vermindern: amici: non mihi absenti decrevisse amicos; Sest. 69.

decretum, Entſcheidung, Beſchluß, Beſcheid: I. **abſolut:** 1. **Subject:** est, sunt: vestra ... decreta et evertuntur saepe dicendo et sine defensione oratoris firma esse non possunt; Muren. 29. non obscurum de meis ... beneficiis suum iudicium decretumque esse voluerunt; dom. 74. honestiora decreta esse legionum quam senatus; Phil. V, 4. his vestris decretis .. ille vos aequo animo aspicere poterit? ib. 29.

exsistunt: nulla de illis ... decreta municipiorum et coloniarum exstiterunt; sen. 38.

manent: ut [chirographorum et commentariorum] sua conlegaeque sui decreta maneant; Phil. VIII, 26.

possunt: ſ. est; Muren. 29.

2. **ohne Verbindung:** DECRETUM DECURIONUM; Sex. Rosc. 25. decreta eius modi: SI NON ACCIPIT; Verr. II, 31. DECRETUM FLACCI; Flacc. 78. DECURIONUM DECRETA; Sest. 10. constitui (provincias) per senatum [decreta]; dom. 24.

II. **nach Verben:** 1. **Accuſativ:** audio: audite decretum mercennarii praetoris; Verr. V, 54.

aufero: palam decreta auferebantur; Verr. V, 27.

cogito: cum de me (facta sint) ... ea decreta publicanorum, ea conlegiorum, ea denique generum ordinumque omnium, quae non modo ego optare numquam auderem, sed cogitare non possem; Piso 41.

cognosco: ipsum decretum .. cognoscite; Sex. Rosc. 25.

commemoro: quid ego illa divina atque immortalia municipiorum et coloniarum et totius Italiae decreta commemorem, quibus tamquam gradibus mihi videor in caelum ascendisse? dom. 75.

deleo: quae tanta possit iniuria omnium imperatorum de Deiotaro decreta delere? Deiot. 37.

everto: f. I, 1. est; Muren. 29. — exprimo: f. recito; Sest. 10.

exspecto: Caesar non exspectavit vestra decreta; Phil. VIII, 5. num igitur Brutus exspectavit decreta nostra? ib. XI, 27.

facio: decurionum decretum statim fit, ut decem primi proficiscantur; Sex. Rosc. 25. decreto isto facto; Verr. II, 176. quorum tanta studia cognoscuntur in decretis faciendis; Phil. VII, 23. f. cogito. **de,** III. decretum facio (4 St.) S. 14, b.

figo: unum egregium de rege Deiotaro ... decretum in Capitolio fixum; Phil. II, 93. qui ... falsa decreta in aes incidenda et in Capitolio figenda curaverit; ib. III, 30.

incido: f. figo; Phil. III, 30.

interpono: quin is ab Siculis ob decreta interponenda pecunias ceperit; Verr. II, 119.

muto: decretum .. mutabat; Verr. I, 120.

opto: f. cogito.

perfringo: senatus gravissima decreta perfregerat; Milo 87.

peto: nova decreta ... petebantur; Verr. I, 137.

profero: possum sexcenta decreta proferre, in quibus ut ego non dicam pecuniam intercessisse, ipsa decretorum novitas iniquitasque declarat; Verr. I, 125. quid ego istius decreta ... proferam? Phil. II, 62.

pronuntio: nos Cn. Pompei decretum de consilii sententia pronuntiatum recognoscemus? Balb. 11.

recito: recitarem decreta Centuripinorum; Verr. II, 163. recita .. decretum de tributis; ib. III, 100. non recito decretum officio aliquo expressum; Sest. 10.

recognosco: f. pronuntio.

repudio: cuius idem tu superbissime decreta ... repudiasti; Piso 64.

scribo: decreto scribendo primum video adfuisse Lysaniam; Flacc. 43.

statuo: f. V, 2. ex; Verr. II, 32.

tempto: idcirco suum decretum pecunia esse temptatum; Verr. II, 59.

tollo: decreta Centuripinorum ... non tolluntur; Verr. II, 162.

vendito: istius omnia decreta ... venditabat; Verr. II, 135.

vendo: qui Romae ... omnia decreta vendiderit; Verr. II, 119. in vendendis istius decretis; ib. 169. qui ... eis decretum vendidisset; ib. V, 55. decreta falsa vendebat; Phil. V, 11.

2. **Dativ:** pareo: procuratorem decreto praetoris oportuisse parere; Quinct. 65. qui (consul) parere vestris decretis non dubitet; Catil. IV, 24. quis umquam consul senatum ipsius decretis parere prohibuit? Sest. 32.

3. **mit Präpositionen:** cognosco ex: is eam rem quam vehementer vindicandam putaverit ex decretis eius poteritis cognoscere; Quinct. 28. id ... ex istius factis decretisque cognosco; Verr. V, 9.

decedo a: cum quidem nihil a superioribus ... decretis decesserit; Flacc. 27.

puto pro: tamen ego pro decreto putarem; Phil. XI, 27.

III. **nach Adjectiv:** immemor: vos autem, patres conscripti, non tam immemores vestrorum gravissimorum decretorum videbamini; Phil. XII, 2.

IV. **nach Substantiven:** auctores: neque istius decreti ... auctores esse voluerunt; Flacc. 54.

auctoritas: tantum valuit istius decreti auctoritas; Verr. V, 55. si auctoritas decretorum vestrorum (agitur); prov. cons. 47. auctoritatem nostri decreti rebus gestis suis comprobavit; Phil. XIV, 28.

improbitas: ecquis est ex ... improbitate decretorum ... qui hoc non ... iudicarit? Verr. III, 143.

iniquitas, novitas: f. II, 1. profero; Verr. I, 125.

libido: cum cogitet varietatem libidinemque decretorum tuorum; Verr. III, 6.

tabula: ne qua tabula ... ullius decreti Caesaris ... figeretur; Phil. I, 3.

varietas: quae varietas decretorum (fuerit); Verr. I, 120. f. libido.

venditio: huius venditione decreti ... provinciam Cretam perdidistis; Phil. II, 97.

verba: decreti nostri non omnes verba noverunt; Phil. VII, 14.

V. **Umstand:** 1. **Ablativ:** ascendere: f. II. 1. commemoro.

concidere: decretis vestris eum concidistis; Phil. V, 28.

concitari: qui decretis ... tuis in te concitati infestique sunt; Verr. I, 93.

defendere: me ... suis decretis legatisque defenderant; Piso 95.

deprecari: eidem homines ... periculum decreto suo deprecantur; Sest. 9.

eripi: decreto sociorum erepta mihi esse istius indicia ... furtorum; Verr. II, 177.

habere: habeat ergo huius tanti facti ... decreto nostro testimonium; Phil. V, 37.

honestare: quanta (laude) vos me vestris decretis honestastis; Catil. IV, 20. a quo (ordine) saepe magnificentissimis decretis sumus honestati; sen. 2.

infestus: f. concitari.

iudicare: quo decreto quis non perspicit hostem esse Antonium iudicatum? Phil. IV, 5. legio Martia ... non ipsa suis decretis prius quam senatus hostem iudicavit Antonium? ib. quem modo hostem ... multis decretis iudicaritis; ib. VII, 9.

iugulare: postea quam tam multis eum factis decretisque iugulasset; Verr. II, 64.

liberari: an Caesaris decreto Creta ... potuit liberari? Phil. II, 97.

licere: ut ... decreto gentis Manliae neminem patricium Manlium Marcum vocari licet; Phil. I, 32.

notari: cum gravissimis vestris decretis absens notatus est; Fr. B. VIII, 3.

permoveri: si vos Acmonensium decretis ... permoveri putarem; Flacc. 38.

petere: cur non item ut tum, decreto || directo || et palam regionem illam petierunt? leg. agr. II, 44.

probari: istam adoptionem nullo decreto huius conlegii probatam; dom. 38.

prohibere: auctionem heredes L. Rubrii decreto Caesaris prohibuerunt; Phil. II, 74.

reduci: qui ... reducti (sunt) ... non decretis Italiae; dom. 87.

refigere: quas (tabulas) vos decretis vestris refixistis; Phil. XII, 12.

removere: hoc decreto remotas esse litteras; Verr. II, 174. si istas litteras non decreto decumanorum magistri removissent; ib. 176. litteras eas ... suo decreto remotas .. esse; ib. 180. decreto decumanorum (litterae) remotae sunt; ib. III, 166.

revocare: me in patriam ter suis decretis Italia cuncta revocavit; Quir. 10.

sancire: qui si suis decretis ... sanxissent, ne ..; Balb. 25.

statuere: cui si statuam in rostris decreto vestro || decretis vestris || statueritis; Phil. IX, 10. si omne ius decretis eius statueretur; ib. X, 12.

suscipere: cuius causam ... neque suis decretis Italia cuncta susceperat; Sest. 37.

urgueri: ille ... decretis nostris urguendus est; Phil. III, 32.

2. **Präpositionen:** ex: qui ex ipsius decreto .. satis daret; Quinct. 82. ut de eo praetor iudices

ex P. Rupilii decreto, quod is de decem legatorum sententia statuit, ... sortiatur; Verr. II, 32. qui ex agris ex Cn. Pompei decreto decedere sunt coacti; Font. 14. nego me ex decreto praetoris restitutum esse; Caecin. 82.

in: quod est in eodem decreto scriptum; Flacc. 45. cur hi ... neque in decreto nominantur? ib. f. II, 1. profero; Verr. I, 125.

ob: cum ob tua decreta ... pecuniae dabantur; Verr. II, 26. qui [ob tuum decretum] ... pecuniam .. dandam ... putabant; ib. 57.

decuma, Zehnte: I. **Subject:** est, sunt: decumas esse praetoris; Verr. III, 136. dum arator ne plus decuma det, expedit ei decumam esse quam maximam; ib. 147. quibus odio sunt nostrae ... decumae; Flacc. 19. f. veneunt; Verr. III, 106.

possunt: f. veneunt; Verr. III, 147. — solent: f. veneunt; Verr. III, 13.

veneunt: quarum (civitatum) decumae venire non soleant; Verr. III, 13. non decumas frumenti, sed dimidias venire partis; ib. 40. qui decumas venisse arbitretur; ib. 70. primo anno venierunt eius agri decumae tritici modium XVIII; ib. 75. cum decumae venissent tritici modium XVIII; ib. cum ... venissent .. decumae medimnum III, hoc est HS XXXXV; ib. 90. cum decumae c med. venissent; ib. 91. cum decumae venissent agri Hennensis med. VIII cc; ib. 100. tantone minoris decumae venierunt quam fuerunt, an, cum satis magno venissent ..? ib. 106. agri Leontini decumae tertio anno venierunt tritici medimnum XXXVI, hoc est, tritici modium cc et xvi milibus. magno, iudices, magno; ib. 110. pluribus milibus medimnum venisse decumas agri Leontini, quam ..; ib. 113. si quidem decumae ac non bona venibant aratorum; ib. decumae XXXVI medimnum venierunt; ib. quanti decumae venierunt; ib. 116. saepe decumae tanti venierunt, cum lege Hieronica venirent, quanti nunc lege Verria venierunt; ib. 117. ut antea solebant facere in decumis, cum aequa lege ... venibant; ib. 118. quanti decumae venierint; ib. ut frumenta nata sunt, ita decumae veneunt; ib. ut decumae quam plurimo venire possint; ib.

II. **nach Verben:** 1. **Accusativ:** accipio: f. **accipio,** III. decumas (5 St.) B. I, S. 40, b.

addico: f. **addico,** II. decumas (6 St.) B. I, S. 85, b.

ago: agri Aetnensis et Leontini decumas agemus; Verr. III, 104.

aufero: f. **aufero,** III. decumas (3 St.) B. I, S. 360, b.

cogo: decumas imperatarum pecuniarum || decumis † imperatorum pecuniam || sibi coëgisse; Rab. Post. 30.

debeo: f. **debeo,** IV. decumam (3 St.) S. 25, b.

deporto: ut ante Kalendas Sextilis omnes decumas ad aquam deportatas haberent; Verr. III, 36. ut ante Kalend. Sext. decumas deportatas haberet; ib. 51.

detraho: hinc cum unae decumae ... detrahantur, alterae ... imperentur; Verr. III, 227.

do: quantum decumanus edidisset aratorem sibi decumae dare oportere, ut tantum arator decumano dare cogeretur; Verr. III, 25. quis arator te praetore decumam dedit? quis duas? ib. 42. sese decumas ei quem ad modum deberent daturos; ib. 68. quorum incolae decumas dant; ib. 91. ut decumas agri sui, quas Calacte dare consueverant, Amestrati M. Caesio decumano darent; ib. 101. ut pro singulis decumis ternas decumas dare liceret; ib. 115. ne amplius quam singulas, ... ne plus quam ternas decumas darent; ib. quibus cum decumas dare deberent, vix ipsis decumae relictae sunt; ib. 226.

emo: non se decumas emisse, sed bona fortunasque aratorum; Verr. III, 31. eius agri decumas cum emisset idem Apronius; ib. 67. cum emisset Apronius decumas tritici modium XXV DCCC; ib. 76. hordei decumas eiusdem agri Docimus emerat; ib. 78. emit agri Liparensis ... decumas tritici medimnis IↃC; ib. 84. Thermitani miserunt qui decumas emerent agri sui; ib. 99. ut pluribus aliquanto medimnis decumas emerent quam iugera erant sata; ib. 113. quod undique ad emendas decumas solent eo convenire; ib. 149. si decumas emisset; ib. 150.

eripio: cum tot decumas non senatus consulto, sed novis edictis tuis ... exigeres et eriperes; Verr. III, 42.

exigo: ut alterae decumae exigantur; Verr. III, 42. f. eripio.

facio: qui ... decumas aratoribus nullas reliquas fecerit; Verr. III, 147.

habeo: f. deporto. — impero: f. detraho.

impono: impositis ita magnis decumis, ut ..; Verr. III, 88. imponitis decumas; ib. 199.

pronuntio: si praeco decumas pronuntiavit; Verr. III, 40.

redimo: Apronium decumas redemisse; Verr. III, 129.

relinquo: f. do; Verr. III, 226.

sumo: cur tu Apronium malebas ... decumas agri Leontini sumere? Verr. III, 149.

tollo: non decumam debitam ... tollit; Verr. III, 54.

vendo: decumas, quas iste contra legem Hieronicam vendiderat, sese venditurum Hieronica lege edixerat; Verr. II, 63. ut nostri magistratus posthac decumas lege Hieronica vendant. tu primus contra vendideras; ib. 147. decumas lege Hieronica semper vendundas censuerunt; ib. III, 15. ut vini et olei decumas et frugum minutarum, quas ante quaestores in Sicilia vendere consuessent, Romae venderent; ib. 18. „magno“ inquit „decumas vendidi“. quid ais? an tu decumas ... vendidisti? ib. 40. si pluris vendidisses tu dimidias quam ceteri decumas; ib. pluris decumas vendidisti || vendidi || quam ceteri; ib. te pluris quam ceteros decumas vendidisse; ib. 48. magno tu decumas vendidisti; ib. 49. addictis iam et venditis decumis; ib. 51. iam venditis decumis; ib. hac lege .. decumas vendidit Verres; ib. 70. tu magno decumas vendidisti? ib. 72. LEX DECUMIS VENDUNDIS C. VERRE PR.; ib. 83. tantone minoris te decumas vendidisse? ib. 84. cum magno decumas vendidisses; ib. cum eorum decumas medimnis DCCC vendidisses Bariobali Venerio; ib. 89. ita .. dissolute decumas vendidisti, ut ..? ib. 90. permagno decumas eius agri vendidisti; ib. magno se decumas vendidisse; ib. 117. CCXVI (mod.) agri Leontini decumas vendidisti: si ex lege, magno; si, ut lex esset libido tua ..., parvo vendidisti; ib. cedo mihi C. Norbani decumas venditas. C. NORBANI DECUMAE VENDITAE AGRI LEONTINI; ib. in vendundis decumis nummorum faciebat accessiones ad singulas decumas; ib. 118. te magno decumas vendidisse; ib. 119. pluris decumas vendidisse C. Verrem quam innocentissimum hominem; ib. se decumas lege Hieronica venditurum ib. 121. DECUMAS FRUMENTI LEGE HIERONICA VENDIDI; ib. 123. dicit quanti cuiusque agri decumas vendiderit; ib. ut quam plurimo decumas venderem; ib. 124. decumis contra instituta, leges ... venditis; ib. 131. istum decumas nova lege atque adeo nulla lege ... vendidisse; ib. 142. decumas agri Leontini magno dicis te vendidisse; ib. 147. qui verbo decumas vendiderit; ib. vendidisse alios magno decumas agri Leontini ceterorumque agrorum, et lege Hieronica vendidisse et pluris etiam quam te vendidisse; ib. magno te decumas vendidisse; atque aliorum quidem agrorum pro portione [magno decumas vendidisse], agri vero Leontini ... tritici mod. CCXVI milibus; ib. 148. si decumas tu lege Hieronica venderes; ib. 150. magno te decumas vendidisse; ib. 151. ✕. se unius agri

decumas xxx milibus modium minoris quam potuerit vendidisse; ib.

voco: ut, quae dimidiae essent, decumae vocarentur; Verr. III, 117.

2. **Ablativ:** defungor: cum tribus decumis pro una defungeretur; Verr. III, 42.

3. **mit Präpositionen:** accedo ad: ut populo Romano nescio quid te praetore ad decumas accederet; Verr. III, 43.

addo ad: Q. Minucium cum sui similibus ad decumas agri Leontini tritici modium non mille nec duo nec tria milia, sed ad unius agri decumas tritici modium triginta voluisse addere; Verr. III, 148.

decerno in: Verri decernebatur ... in alteras decumas fere ad nonagiens; Verr. III, 163.

disputo de: de decumis ... disputo; Verr. III, 59.

do ex: mulierculae publicanae noluit ex decumis nimium lucri dare; Verr. III, 78. — pro: pro alteris decumis ... nihil datum; ib. 198.

emo in: ut illi in alteras decumas ... triticum emere ... cogerentur; Verr. III, 101. f. habeo in.

habeo in: permultos aratores in alteras decumas ... non habuisse et ... emisse; Verr. III, 178.

mitto de: mittit homini ... tritici quod satis esset, de suis decumis; Verr. IV, 62.

solvo pro: ut pro his decumis pecunia solvatur aratoribus; Verr. III, 42.

versor in: multo etiam impudentius in decumis Acestensium versatus est; Verr. III, 83.

III. **nach Substantiven:** 1. **Genetiv:** alqd: tum fit ut tantum decumae sit quantum severis, hoc est, ut, quot iugera sint sata, totidem medimna decumae debeantur; Verr. III, 112. f. II, 1. do; Verr. III, 25.

accessio: utrum accessionem decumae, ut nostri, facere coactores solent in centesima ||centima al.||, an decessionem de summa fecerit; Rab. Post. 30.

causa: ad illam ... causam ... decumarum revertar; Verr. III, 83.

imperia: non illi decumarum imperia ... conquerebantur; Verr. IV, 111.

iniquitas: Tyndaritanam, nobilissimam civitatem, ... Capitinam perditas esse hac iniquitate decumarum; Verr. III, 103.

medimna: ei cum pro iugeribus quinquaginta medimna DCC decumae imperarentur; Verr. III, 56. minus tribus medimnis in iugerum neminem dedisse decumae; ib. 114. f. alqd.

mentio: tu mihi etiam audes mentionem facere decumarum? Verr. III, 48.

nomen: cum omnis aratorum fortunas decumarum nomine eriperes; Verr. III, 48. te non minus domum tuam avertisse quam Romam misisse decumarum nomine; ib. 49. quantum populo Romano decumarum nomine daturi sunt; ib. 87. quod omnis frumenti copia decumarum nomine penes istum esset redacta; ib. 171. ex quo (acervo) partem tu idem decumarum nomine probaris; ib. 173. decumarum nomine tantum erat ablatum, quantum ..; ib. 198.

quaestus: se uno quaestu decumarum omnia sua pericula redempturum esse; Verr. III, 49.

ratio: se ... in omni ratione decumarum nihil istius simile facturum; Verr. III, 44.

redemptor: ipsum praetorem ... redemptorem decumarum ... fuisse; Verr. III, 71.

societas: hoc non esse Romae natum de societate decumarum; Verr. III, 141. sponsiones ipso praesente factas de decumarum societate; ib. 144.

summa: si quam partem tuae praedae ad summam decumarum addidisses; Verr. III, 48. cum iam ad summam decumarum nihil ... posset accedere; ib. 51.

venditio: ut ... ne legem quidem venditionis decumarum ... commutarent; Verr. III, 14.

2. **mit Präpositionen:** accessio ad: f. II, 1. vendo; Verr. III, 118.

frumentum ex: cum ex eisdem agris eiusdem anni frumentum ex decumis Romam mancipes advexissent; Verr. III, 172.

minister in: Atidius, istius item || item istius || minister in decumis; Verr. III, 75.

vectigal ex: neque ex decumis neque ex scriptura vectigal conservari potest; imp. Pomp. 15.

IV. **Umstand:** 1. **abl. compar.:** ut .. ab invito aratore plus decuma non possit auferri; Verr. III, 20. se plus decuma non daturum; ib. 36. neminem minus tribus decumis dedisse; ib. 114. f. I. est; Verr. III, 147.

2. **Präpositionen:** ex: quantum ex primis decumis fuisset; Verr. III, 163.

in: quia fuerit in decumis iste vehementior; Verr. II, 149. novam legem te in decumis statuisse; ib. III, 17. Aeschrio ... in Herbitensibus decumis novus instituitur publicanus; ib. 77. quod vectigalibus Metellus prospiceret in decumis; ib. 128. TE SIBI IN DECUMIS ESSE SOCIUM; ib. 132. TE .. SOCIUM IN DECUMIS ESSE; ib. 135. socium te sibi in decumis esse; ib. 137. adferam rem eius modi in decumis, ut ..; ib. 146. quem omnes tuum procuratorem esse in decumis ... loquebantur; ib. 149. tibi Apronium in decumis socium fuisse; ib. 157. quem iste in decumis ... praecursorem habere solebat; ib. V, 108. f. I. veneunt; Verr. III, 118. vgl. III, 2. minister in.

praeter: quid decumani, num quid praeter singulas decumas ... debent? Verr. V, 53.

pro: pro decumis hordei alia pecunia cogitur; Verr. III, 73. pro decuma ... decidit HS XVI milibus; ib. 93. f. II, 1. do; Verr. III, 115. — II, 2.

propter: eos tibi esse inimicissimos. nempe ... propter decumas; Verr. II, 150. „aratores inimici sunt propter decumas"; ib. 166.

decumanus, zehntpflichtig, den Zehnten oder den Zehntpächter betreffend; Zehntpächter: A. **Bei Substantiven:** ager: praeterea omnis ager Siciliae civitatum decumanus est; Verr. III, 13. glebam commosset in agro decumano Siciliae nemo; ib. 45. quantus numerus frumenti cogatur ex omni agro decumano; ib. 100. omnis .. agros decumanos ... C. Verri ... vectigalis fuisse; ib. 103. quod ager decumanus ... desertus est; ib. 120. hoc peraeque in omni agro decumano reperietis; ib. 121. in tua potestate . . . omnis fructus agri decumani fuisse; ib. 178. Apronii . . . in agro decumano regna; ib. 200.

crimen: ab initio decumani criminis; Verr. III, 142. totum hoc crimen decumanum peroraro; ib. 154. conclusurum me esse crimen decumanum; ib. 162. quae (res) tollat omnem dubitationem ... decumani criminis; ib. 178.

frumentum: quod ... de capite quantum commodum fuerit frumenti decumani detraxerit; Verr. I, 11. de decumano ... dicemus frumento; ib. III, 12. ut aliquos summa frumenti decumani vinceret; ib. 48. emendi (frumenti) duo genera fuerunt, unum decumanum, *imperatum* alterum ...; illius decumani tantum, quantum ex primis decumis fuisset ...: pretium autem constitutum decumano in modios singulos HS III; ib. 163. ut ex eodem horreo (frumentum) decumanum probaretur; ib. 172. dictum .. est de decumano frumento; ib. 188.

mulier: ne ... decumana mulier damno adfici posset; Verr. III, 77. cum in lecto decumanae mulieris vestigia viderent recentia; ib. 79.

B. **allein:** I. **absolut:** 1. **Subject:** abeunt: f. II, 2. do; Verr. III, 79.

adfert: Segestam ... Symmachus decumanus immittitur: is ab isto litteras adfert, ut ..; Verr. III, 92.

aufert: te in decumanum, si plus abstulerit quam debitum sit, in octuplum iudicium daturum ||esse||; Verr. III, 26. ecquem putatis decumanum hac licentia permissa, ut tantum ab aratore quantum poposcisset auferret, plus quam deberetur po-

poscisse? ib. 29. ut ... frumentum omne decumanos auferre iusserit; ib. 97.

censent: decumani ... removendas de medio litteras censuerunt; Verr II, 175.

debent: quid decumani, uum quid praeter singulas decumas ... debent? Verr. V, 53.

decedunt: f. II, 2. do; Verr. III, 100.

decernunt: hoc decrevisse decumanos; Verr. II, 174.

dicit: cum tantum dederit decumano, quantum ille deberi dixerit; Verr. III, 28.

dictitant: decumanos dictitasse tuas esse partis; Verr. III, 131.

edit: quantum decumanus edidisset aratorem sibi decumae dare oportere, ut tantum arator decumano dare cogeretur; Verr. III, 25. quod decumanus edidisset sibi dari oportere; ib. 34. quantum decumanus ediderat; ib. 117.

est: socios istius fuisse decumanos; Verr. IIII, 50. decumanos procuratores istius quaestus ... fuisse; ib.

faciunt: non magnum lucrum fecisse decumanos; Verr. III, 110.

habet: apparitores a praetore adsignatos habuisse decumanum; Verr. III, 61.

interponunt: f. loquuntur; Verr. III, 131.

loquuntur: loquebantur .. decumani palam ..; Verr. III, 130. hoc cum palam decumani ... loquerentur tuumque nomen ... interponerent; ib. 131.

negat: ut decumanus Nymphonem negaret ... numerum iugerum professum esse; Verr. III, 53.

opponunt: cum decumani aratoribus ... tuum scelus ac nomen opponerent; Verr. III, 131.

petit: utrum est aequius decumanum petere an aratorem repetere? Verr. III, 27.

poscunt: quin malit decumanis tuis dare quod poposcerint; Verr. III, 34. f. aufert; Verr. III, 29.

profitetur: nemo (erat) decumanorum, qui grano amplius quam sibi ||s. q.|| deberetur deberi professus esset; Verr. III, 29. tantum decumanum professum esse ... sibi deberi; ib. 129.

surgit: surrexisset Apronius ..., non ut decumanus squaloris plenus ac pulveris; Verr. III, 31.

tollit: Apronius decumanus non decumam debitam ... tollit; Verr. III, 54.

volt: si decumanus volet; Verr. III, 35. ut arator decumano quo vellet decumanus vadimonium promitteret; ib. 38.

2. **Prädicat**: sum: non se decumanum esse Apronium; Verr. III, 81. praetor ipse decumanus est; ib. 87. decumanus Apronius; ib. 104.

II. **nach Verben**: 1. **Accusativ**: convoco: decumanos convocat, rem defert; Verr. II, 173.

facio: fit hic interpres ... reperte decumanus; Verr. III, 84.

fraudo: ut ... (non) posset arator ... fraudare decumanum; Verr. III, 20.

habeo: praetorem socios habuisse decumanos; Verr. III, 130.

immitto: f. I, 1. adfert.

instituo: qui .. certos instituerit nomine decumanos; Verr. III, 21.

mitto: ad quos tu decumanum Diognetum misisti; Verr. III, 86.

persequor: iudicio ut arator decumanum persequatur? Verr. III, 26.

voco: qui decumani vocabantur; Verr. III, 22.

2. **Dativ**: constituo: ita diligenter constituta sunt iura decumano, ut ..; Verr. III, 20.

do: tantum decumanis dedit, quantum iste imperavit; Verr. III, 55. se decumanis plus quam deberet non daturum; ib. 61. cum tantum lucri decumano sit datum; ib. 72. eas publice pecunias decumanis ab Herbitensibus datas esse; ib. 79. haec decumanis merces dabatur, ut aliquando ... abirent; ib. ut ... lucri decumano HS $\overline{LII}$ darentur; ib. 90. quae publice decumanis lucra data sint, ut aliquando ... decederent; ib. 100. ut decumas agri sui ... Amestrati M. Caesio decumano darent; ib. 101. medimnum ... ex iugero decumano dari oportebat; ib. 113. f. I, 1. dicit. edit; Verr. III, 25. possunt.

pateo: quod (cubiculum) nisi mulieri et decumano patebat alii nemini; Verr. III, 56.

permitto: hanc tu licentiam diripiendorum aratorum cum decumanis ... permisisses; Verr. III, 32.

promitto: ut vadimonium decumano quocumque is vellet promitteretur; Verr. III, 51. f. I, 1. volt; Verr. III, 38.

sum: quae erat ratio decumanis? Verr. III, 113.

trado: quae lex ... aratorem decumano tradidit; Verr. III, 20.

3. **mit Präpositionen**: do in: in decumanos octupli iudicium se daturum; Verr. III, 34. f. I, 1. aufert; Verr. III, 26.

facio cum: quae (pactiones) factae sunt cum decumano Cn. Sergio; Verr. III, 102.

paciscor cum: ante quam cum decumano pactus esset; Verr. III, 36.

peto ab: nec beneficium petebatur ab decumano, ut ..; Verr. III, 117.

sum inter: quae (controversiae) essent inter aratorem et decumanum; Verr. III, 35.

venio ad: haec ad decumanos lucra venisse; Verr. III, 91.

III. **nach Adjectiv**: iniquus: iniquos .. decumanis omnis esse, qui ..; Verr. III, 28.

IV. **nach Substantiven**: 1. **Genetiv**: alqs: f. I, 1. profitetur; Verr. III, 29. — decretum: f. **decretum**, V, 1. removere; Verr. II, 176. III, 166 (S. 34, b.)

impetus: decumanorum hos impetus ... proponite; Verr. III, 58. quantum incendium decumanorum impetu ... per agros ... pervaserit; ib. 66.

iniuriae: in tantis ... iniuriis .. decumanorum; Verr. III, 33. quod decumanorum iniurias ferre non poterat; ib. 55. exagitati decumanorum iniuriis; ib. 75. ab decumanorum iniuriis civis suos non redemerunt; ib. 79. neque enim eos ... hae decumanorum iniuriae laeserunt; ib. 109. ut homines propter iniurias licentiamque decumanorum mortem sibi ipsi consciverint; ib. 129.

licentia: qui ... licentia decumanorum decumas aratoribus nullas reliquas fecerit; Verr. III, 147. f. iniuriae; Verr. III, 129.

merces: quae merces decumani ... esse videatur; Verr. III, 99.

nomen: istum decumanorum nomine ad suos quaestus esse abusum; Verr. III, 61.

pactiones: cum singulis pactiones decumanorum litteris persequi ... necesse est; Verr. III, 112.

ratio: ea est enim ratio decumanorum, ut ..; Verr. III, 112.

2. **mit Präpositionen**: conlusio cum: cum ... sit ... tuorum comitum ... conlusio cum decumanis; Verr. III, 33.

V. **Umstand**: inter: inter aratores et decumanos lege frumentaria, quam Hieronicam appellant, iudicia fiunt; Verr. II, 32.

decumbo, niedersinken: quod gladiatores nobiles faciunt ut honeste decumbant; Phil. III, 35.

decuria, Abtheilung, Decurie: I. est: quae est ||[est]|| ista tertia decuria? centurionum; Phil. I, 20.

II, 1. emo: cum decuriam emerunt; Verr. III, 184.

excogito: hanc tertiam decuriam excogitavit; Phil. V, 15.

obtineo: [hic alteram decuriam senatoriam iudex obtinebit?] Verr. II, 79.

scribo: „decurias scribamus". „quas decurias?" Verr. III, 28.

2. conicio in: saltatores, citharistas, totum denique comissationis Antonianae chorum in tertiam decuriam iudicum scitote esse coniectum; Phil. V, 15. f. III.

promulgo de: quae (lex) promulgata est de tertia decuria; Phil. I, 19.
subsortior ex: ex hac decuria vestra, cuius mihi copiam quam largissimam factam oportebat, quos iste adnuerat, in suum consilium sine causa subsortiebatur; Verr. I, 158.
III. dignus: ut honestis decuriis potius dignus videatur quam in turpem iure coniectus; Phil. I, 20.
IV. copia: f. II, 2. subsortior ex.
iudices: seminarium iudicum decuriae tertiae; Phil. XIII, 3.
munus: quod non suae decuriae munere ... sedisset; Cluent. 103.
V. in: ut ei res in tertia decuria iudicent; Phil. I, 20. ut Alaudae in tertia decuria iudicarent; ib. XIII, 37.

decuriatio, Eintheilung in Decurien: decuriatio tribulium, discriptio populi ... severitatem senatus ... excitarent ||excitarunt||; Planc. 45.

decurio, in Decurien eintheilen: I. alqs: decuriasse Plancium, conscripsisse; Planc. 45.
II. exercitus: cum ... decuriatos ac discriptos haberes exercitus perditorum; dom. 13.
homines: cum vicatim homines conscriberentur, decuriarentur; Sest. 34.
improbos: non rursus improbos decuriabit? Phil. VII, 18.
tribulis: (Plancium) conscripsisse, tribulis decuriavisse; Planc. 47.

decurio, Decurienvorsteher, Decurienführer: I. decernunt: omnis haec decuriones decrevisse lacrimantis; Cluent. 197. quid decrerint Capuae decuriones; Sest. 10.
declarant, deprecantur: coloni decurionesque ... beneficium P. Sestii testimonio declarant, periculum decreto suo deprecantur; Sest. 9.
ferunt: graviter id decuriones Larinatium cunctique municipes tulerunt; Cluent. 43.
iudicant: illum tabulas publicas Larini censorias corrupisse decuriones universi iudicaverunt; Cluent. 41.
II. constituo: isti xviri cum ... centum decuriones ... constituerint; leg. agr. II, 96.
III. decretum: decurionum decretum statim fit, ut ..; Sex. Rosc. 25. DECRETUM DECURIONUM; ib. DECURIONUM DECRETA; Sest. 10.
voluntas: voluntatem decurionum ac municipum omnium tantidem quanti fidem suam fecit; Sex. Rosc. 115.
IV. a: ipse Sex. Roscius ... a decurionibus publice [Roscio] mandatus est; Sex Rosc. 115.

decurro, schreiten, seine Zuflucht nehmen, durcheilen: I. alqs: ad haec extrema ... iura tam cupide decurrebas, ut ..; Quinct. 48. ceteri tum ad istam orationem decurrunt, cum ..; Caecin. 65.
II. aetatem: prope acta iam aetate decursaque; Quinct. 99.
passus: septingenta milia passuum vis esse decursa biduo? Quinct. 81. biduo DCC milia passuum esse decursa; ib. 88.

decus, Zierde, Glanz: I, 1. dicit: dixit senator ..., decus atque ornamentum iudiciorum; Caecin. 28.
2. sum: Cn. Pompeium, quod imperii populi Romani decus ac lumen fuit; Phil. II, 54.
II. adfero: clarissimorum virorum formas illi taeterrimo parricidae aliquid decoris adferre; Milo 86.
appello: Castricium quibus verbis ... decus patriae ... appellant; Flacc. 75.
desidero: si quidem auctoritas senatus decus, honestatem ... desiderat; Phil. VII, 14.
minuo: decus illud ... triumphi minuendum ... non putavi; prov. cons. 28.
nomino: decora atque ornamenta fanorum posthac ... in supellectile Verris nominabuntur; Verr. IV, 97.
praetereo: lumen et decus illius exercitus paene praeterii, T. Annium Cimbrum; Phil. XI, 14.
reddo: reddite prius nobis Brutum, lumen et decus civitatis; Phil. XI, 24.
2. facio in: quae ipse in se atque in domesticum decus impure ... fecerit; Phil. II, 50.
nascor ad: ad decus et ad libertatem nati sumus; Phil. III, 36.
III. alqd: f. II, 1. adfero.
IV. praeter: Martiam et quartam nihil cogitantis ||[cogitetis]|| praeter dignitatem et decus; Phil. XII, 29.

dedecus, Schmach, Schande, Schandfleck, Schändlichkeit: I. absolut: 1. Subject: accidit: f. II, 1. persequor.
est: dedecus, infamia, turpitudo verba atque ineptiae; Piso 65. nihil est detestabilius dedecore; Phil. III, 36. quanta enim erit illa rei publicae turpitudo, quantum dedecus! ib. VII, 15.
evenit: quod tantum evenire dedecus ... potest? Quinct. 49.
exsistit: quod umquam in terris tantum flagitium exstitisse auditum est? [...] tantum dedecus? Phil. II, 57.
haeret: quod privatarum rerum dedecus non haeret in fama ||infamiae, al.||? Catil. I, 13.
inest: nullum profecto dedecus reperire posset, quod in hoc non inesset; har. resp. 57.
potest: f. evenit.
2. Vocativ: Romam vero ipsam, o familiae ... dedecus, quem ad modum ingressus es? Piso 53.
II. nach Verben: 1. Accusativ: adfero: dedecus vero certe numquam attulerunt; Scaur. 32.
admitto: eum ... summum admisisse dedecus; Sex. Rosc. 111. f. persequor.
committo: ut dedecus et flagitium se committere putaret; sen. 25.
coniungo: quid me attinet ... coniungere cum istius flagitio cuiusquam praeterea dedecus? Verr. V, 34.
deporto: obiciendum Murenae fuit ... aliquod aut in Asia susceptum aut ex Asia deportatum flagitium ac dedecus; Muren. 12.
fero: tulit hoc commune dedecus familiae ... graviter filius; Cluent. 16.
habeo: dolor meus .. vestrum ... dedecus haberetur; Piso 32.
imprimo: quorum (iudicum) lectione duplex imprimeretur rei publicae dedecus; Phil. V, 16.
obicio: f. deporto.
orno: an Antonios potius ornem ||ornarem|| ..., Romani nominis probra atque dedecora? Phil. XI, 36.
perfero: dedecora, quae ... aetas ipsius pertulit, praetereantur; Verr. I, 33.
persequor: quod ego ..., cum admissum erit, dedecus severe me persecuturum esse polliceor, id ne accidat ..; Verr. a. pr. 51.
praetereo: f. perfero.
propulso: crudelitatem mortis et dedecus virtus propulsare solet; Phil. IV, 13.
puto: dedecus (illud) huius imperii ..., non iudicium putandum est; Planc. 70.
relinquo: ne ... dedecus aeternum miseris ... relinquat; Font. 48.
reperio: f. I, 1. inest. — suscipio: f. deporto.
tego: neque haec tot et tanta dedecora dissimulatione tua ... tegere voluisti; Verr. V, 138.
video: cuius ... dedecus et egestatem reliquae vitae ... vidimus; dom. 126.
2. Dativ: sum: mihi tale populi iudicium ... dedecori .. esse oportere; dom. 88.
3. mit Präpositionen: constituo ad: ea ... ad sempiternum dedecus sui generis ... funesta indicia constituit; Piso 92.
pertineo ad: quae ... ad commune familiae dedecus pertinebant; Cluent. 188.

III. nach Adjectiv: plenus: domum suam ... plenam dedecoris; Verr. IV, 83. quae iu te dedecoris plena fuerunt; Piso 38. illa tropaea plena dedecoris et risus; ib. 97.

IV. nach Substantiv: memoria: ue aeternam memoriam dedecoris relinquat; Sulla 88.

V. Umstand: 1. Ablativ: coniungi: mulieris ... libido non solum dedecore, verum etiam scelere coniuncta; Cluent. 12. ea summa miseria est summo dedecore coniuncta; Phil. III, 35.

foedare: memoriam iuventutis ... seuectutis dedecore foedavit; Scaur. c. 3 § 2.

infamis: homines, quos ... omni dedecore iufamis videbaut; Clueut. 130.

maculare: quo miuus castissimos ludos ... dedecore maculares; har. resp. 47.

uotari: ne is ... dedecore ... notetur; Quinct. 99.

obliui: sunt omnia .. summo dedecore ... oblita; Verr. III, 8.

operiri: iudicia senatoria ... operta dedecore; Cluent. 61.

zum Satz: iudicum ... dedecore etiam censorium uomen ... poscitur; div. Caec. 8.

abl. comp.: f. I, 1. est; Phil. III, 36.

2. Präpositionen: cum: cuius ... victus ... sub praeconem cum dedecore subiectus est; Quinct. 49. calamitosum est bonis everti, calamitosius cum dedecore; ib. 95. sumptus effusi cum probro atque dedecore; Sex. Rosc. 68. ne ... cum dedecore caderet; Sest. 37. sententiam tuam .. cum summo dedecore miserrimam pestem importaturam esse regibus; Deiot. 43.

in: homine in dedecore uato; Verr. III, 60. in tanto tuo dedecore; ib. 134.

per: ei ... vitae ornameuta per summum dedecus ... deripi; Quinct. 64. per summum dedecus vitam amittere; Sex. Rosc. 30.

sine: ut ad suum quisque ... sine cuiusquam dedecore ... perveniat; Quinct. 46. cum ... nihil possit offensionis accipere ... sine summo dedecore vitae; Clueut. 10. domo ... carere sine ... meo dedecore ... non possum; dom. 146. fecisset certe, si sine maximo dedecore ... potuisset [emori]; Rab. Post. 29.

dedicatio, Weihung, Einweihung: I. deterret: nisi quem forte illius castissimi sacerdotis superstitiosa dedicatio deterret; dom. 103.

est: an ... dedicatio est religiosa? dom. 125.

habet: „dedicatio magnam .. habet religiouem“; dom. 127.

II, 1. appello: hanc tu igitur dedicatiouem appellas, ad quam uou coulegium ... adhibere potuisti? dom. 118.

coustituo: an istae dedicationes ... ad honorem deorum ... constitutae sint? dom. 119.

2. praesum: si M. Horatius ... huius modi alicui dedicatioui praefuisset; dom. 139.

3. adhibeo ad: f. 1. appello.

communico de: ut cum eo *de* dedicatioue || dedicationem || communicares; dom. 132.

exsto ex: ueque nllum est passus ex ea dedicatioue litterarum exstare mouumeutum; dom. 137.

loquor de: quid ego de dedicatioue loquor? dom. 122.

III. verba: nihil (loquor) de ipsius verbis dedicationis; dom. 121.

IV. in: postem teneri in dedicatione oportere ... templi; dom. 121. in dedicatioue nonne et quis dedicet || dicit || et quid et qui [quo modo] || et quid et quo. modo || quaeritur? ib. 127.

dedico, weihen, einweihen, angeben: I. absolut: 1. ius: quae sunt ... de iure dedicandi disputata; dom. 138.

in: ambulationis postis nemo umquam teuuit in dedicando; dom. 121.

2. alqs: quis dedicet et quid et qui [quo modo] || quid et quo modo ||; dom. 127. quis eras tu, qui dedicabas? ib. si .. ueque is, cui licuit, neque id, quod fas fuit, dedicavit, quid me attinet ... docere, non eis || his || iustitutis ac verbis, quibus caerimoniae postulant, dedicasse? ib. 138.

II. mit Object: alqd: ut quicumque velit, quod velit, quo modo velit possit dedicare? dom. 127. QUOD IN LOCO PUBLICO LICINIA ... INIUSSU POPULI DEDICASSET; ib. 136. f. I, 2.

aediculam: cum Licinia, virgo Vestalis, ... aram et aediculam et pulvinar sub Saxo dedicasset; dom. 136.

aedis: aedes Caepionis essent dedicatae? dom. 120.

aram: f. aediculam. simulacrum; dom. 121.

Capitolium: qui ... coustantissima mente Capitolium dedicavit; dom. 139.

Concordiam: nou videri eam (Coucordiam) recte posse dedicari; dom. 136.

curiam: quin id signum curiamque Concordiae dedicaret; dom. 130. ceusor ... Coucordiae signum volebat in curia curiamque ei deae dedicare; ib. in illa curia quae poterat sine cuiusquam iucommodo dedicari *; ib. 131.

deam: quoniam quidem (dea) est abs te dedicata; dom. 110.

delubrum: delubrum eius in oppido dedicaverunt; Arch. 19.

domum: si qui ... domum eius per poutificem dedicarit; dom. 120. cum ..., domum eius ... per pontificem aliquem dedicasses; ib. 122. „dum dedico domum Cicerouis“; ib. 133.

praedia: haec praedia etiam in censum dedicavisti; Flacc. 79.

pulviuar: f. aediculam.

siguum: te signum dedicasse; dom. 51. censorem de signo Concordiae dedicando ad pontificum conlegium rettulisse; ib. 136. f. curiam; dom. 130.

simulacrum: cum audissent simulacrum Iovis Optimi Maximi dedicatum; Verr. IV, 64. simulacrum Dianae ... apud Segestanos ... dedicatum fuisse; ib. 80. simulacrum ... aut aram si dedicasti; dom. 121. censorem ... simularum Concordiae dedicare poutifices in templo inaugurato prohibuerunt; ib. 137.

templa: duo templa se Romae dedicaturum; Verr. IV, 123.

dedisco, verlernen: multa oportet discat atque dediscat; Quinct. 56.

deditio, Uebergabe: I. reliquus ad: cum locum tibi reliquum ... ue ad deditionem quidem feceris; Phil. XIII, 48.

II. spes: idem Cretensibus ... spem deditionis non ademit; imp. Pomp. 35. spe adlata deditionis; Phil. XII, 2.

dedo, deditus, ergeben, übergeben, überliefern, preisgeben: alqm (se): ut ... ipse se dedat; Quinct. 47. ue cum bouis ... Sex. Naevii cupiditati ... dedatur; ib. 59. quem dedi putabas; Sex. Rosc. 61. eorum (civium) voluntati et gratiae deditus fuit; Verr. III, 59. ut ... eius religioni || † religione || te... dedant || dedamus ||; ib. IV, 90. quem pater patratus dedidit; Caecin. 98. praedoues ... unius huius se imperio ac potestati dediderunt; imp. Pomp. 35. quod ... omnes huic se uni dediderunt; ib. 46. ei .. se omnis Cretensium civitates dedere velle dixerunt; ib. ue nos quidem huic uni studio penitus umquam dediti fuimus; Arch. 2. me his studiis esse deditum; ib. 12. Epicureus, non penitus illi disciplinae ... deditus; sen. 14. uisi *me* constrictum domesticis hostibus dedidissent; Quir. 13. me ... puto .. paene deditum; dom. 30. nisi me unum sibi dedidissent; Sest. 45. nisi ego essem uuus deditus; ib. 46. studio litterarum se subito dedidit; ib. 110. si qui ... se vitiorum inlecebris ... dediderunt; ib. 138. optimis se viris deditum esse; Cael. 12. si sese isti vitae dedidis-

set; ib. 47. deditum .. vobis ac liberis vestris habebitis; ib. 80. non nulli litteris ac studiis doctrinae dediti; Balb. 3. ego homo astutus ei me dedebam, cui ..; Planc. 74. qui semper vestrae auctoritati dediti fuimus; Milo 4. quibus (amicis) ille est deditus; Phil. V, 29.

adulescentem: ut ... nobilissimus adulescens et ... innocens filius istius carnifici Sextio dederetur; Verr. V, 125.

aetatem: cuius prima aetas dedita disciplinae fuit; Cael. 72.

animum: animus libidini deditus; Cael. 45.

auris: ut ... poëtis ... auris suas dederet; Arch. 26.

civem: f. **civis,** II, 1. dedo (3 St.) B. I, S. 520, b.

conservatores, defensores: tormentis etiam dedendi fuerunt conservatores domini, ultores sceleris, defensores necis; Milo 58.

familiam: en quibus familiis ... *de*datis hanc familiam! Scaur. 13.

filium: f. adulescentem.

hominem: ab homine religionibus dedito; dom. 127. „est enim homo iste populo Romano deditus"; Sest. 110.

operam: dedita opera; Sex. Rosc. 4.

praetores: omnes ... praetores dedantur Mamertinis; Verr. V, 49. praetores nostros deditos (esse); Flacc. 60.

reum: eundem (reum) telis militum dedere; Milo 2.

servum: mulieri crudelissimae servum ... ad supplicium dedidit; Cluent. 181.

supplicem: ne ... barbaris ... supplicem vestrum dederetis; Flacc. 24.

virum: vir ... auctoritati senatus deditus; Milo 91.

vitam: quin illorum libidini Sex. Roscii vita dedatur; Sex. Rosc. 8. vitam vitiis flagitiisque omnibus deditam; ib. 38. quam (vitam) ... nolite ... dedere suspicioni; Sulla 79.

ultores: f. conservatores.

usum: adsiduus usus uni rei deditus; Balb. 45.

Lücke: dediderim periculis omnibus; Fr. B. XII, 7.

deduco, führen, hinführen, vorführen, mitbringen, leiten, geleiten, wegführen, ablenken, bestimmen, fortbringen, wegnehmen, abziehen: I. **absolut**: alqs: qui deduxit; leg. agr. II, 92. (se) omnibus portis quo veliut deducturum; Phil. VIII, 9.

scriba: quam ob rem enim scriba deducat et non potius mulio? Verr. III, 183. f. II. alqm; Tull. 20.

II. **mit einfachem Object**: alqm: ut aut ipse Tullium deduceret aut ab eo deduceretur. dicit deducturum se Tullius; Tull. 20. cur se moribus deduci volebat? Caecin. 95. iubet agros emi, quo deducamini; leg. agr. II, 63. nisi erunt deducti optima condicione; ib. 68. deducent suos; ib. 78. te domum iam deducam tuam; Muren. 66. qui numerasse dicitur, non est deductus; Flacc. 23. „non deduxi .. Sextilium"; ib. 35. ex hoc tanto numero deductus est nemo; ib. 44. cum ipse non deducendo Falcidium iudicium feceris; Flacc. 93. ut ... destiterit fratris auctoritate deductus; Sulla 62. — a: f. **a,** I. deduco (3 St.) B. I, S. 4, b. — ad: f. de; Fr. B. XV. **ad,** I. deduco (13 St.) B. I, S. 64, b. — de: cuius divitiae me de fide deducere non potuissent; Verr. a. pr. 25. ut me ... prope de vitae meae statu ... deducerent; ib. II, 10. quo die in rem praesentem veniretur et de fundo Caecina moribus deduceretur Caecin. 20. si impendens patriae periculum me necessario de hac animi lenitate deduxerit; Catil. II, 28. si non aliquando (de provinciis) deducendi essent; prov. cons. 13. eosdem ad caedem civium de Apennino deduxisti; Fr. B. XV, ıı, 2. — ex: quos ex eo loco deduxisset; Verr. V, 87. f. in; Verr. V, 68. — in: in has lautumias ... etiam ex ceteris oppidis Siciliae deduci imperantur; Verr. V, 68. an † in Italiam aliove deducamini; leg. agr. II, 66. ut in eas (possessiones) vos deducamini; ib. III, 8. tu ... in eum locum te deducas, ut ..? Sulla 44. in paternae vitae || culpae, al. || similitudinem deductus est; Rab. Post. 4. cum eosdem in agros etiam deduxerit; Phil. VII, 17.

causam: huc universa causa deducitur, utrum ..; Qu. Rosc. 34.

coloniam: f. **colonia,** II, 1. deduco (15 St.) B. I, S. 568, b. — colonos: f. **colonus,** II, 1. deduco (11 St.) B. I, S. 570. vgl. numerum.

xvirum: in quam (sedem xvir) erit deductus; leg. agr. II, 46.

filios: qua in civitate rogati infimorum hominum filios prope de nocte ex ultima saepe urbe deductum venire soleamus; Muren. 69.

hominem: quod (hi homines) .. deduci de sententia possunt; Catil. II, 18. quod homines ... cum gladiis in campum deduci a Catilina sciebam; Muren. 52. prehendi hominem iussit ad Scaurumque deduci; Deiot. 31. cur homines ... barbaros .. cum sagittis deducis in forum? Phil. II, 112. hominem deductum ex ultimis gentibus; ib. XIII, 27.

milites: ut Pachyno deduceret milites; Verr. V, 135. milites veteranos, qui cum ab Antonio in colonias essent deducti ..; Phil. V, 3. quo milites veterani deducti essent; ib. 53.

modios: deductis tritici modium ccxvi; Verr. III, 116.

numerum: huc isti xviri cum numerum || cum || ıɔɔ colonorum ... deduxerint; leg. agr. II, 96.

nummum: non modo istas duas quinquagesimas, sed omnino nummum nullum cuiquam esse deductum; Verr. III, 182.

petitorem: petitorem ego ... magnis copiis et in forum et in campum deduci volo; Muren. 44.

plebem: quo plebes publice deducatur; leg. agr. II, 65.

privatos: omnibus legibus agris publicis privatos esse deductos; leg. agr. II, 65.

quinquagesimas: f. nummum.

rem: rem huc deduxi, ut ..; Catil. II, 4.

servum: quem (servum) tu ... Romam deducere ... debuisti; Cluent. 187. servos agrestis ... ex Apennino deduxerat; Milo 26.

testis: eos enim deduxi testis; Verr. IV, 91. ego testis a Sicilia publice deduxi; Flacc. 17.

veteranos: vide ne tu veteranos ... in eum .. locum deduxeris, ex quo ..; Phil. XIII, 31. f. milites.

IV. **mit doppeltem Accusativ**: a Poenis ... Sardi non deducti in Sardiniam ..., sed ... repudiati coloni; Scaur. 42.

deductio, Hinführung, Ansiedlung, Austreibung, Abzug: I, 1. est: quae erit in istos agros deductio? leg. agr. I, 16.

2. in oppida militum crudelis et misera deductio; Phil. II, 62.

II. facio: ne qua deductio fieret; div. Caec. 32. ex omni pecunia ... certis nominibus deductiones fieri solebant; Verr. III, 181. ut moribus deductio fieret; Caecin. 27. ut vis ac deductio moribus fieret; ib. 32.

III. genus: illud genus tertium deductionis erat eius modi, quasi ..; Verr. III, 181.

pars: qui aliquam partem illius deductionis ... attigerunt; leg. agr. II, 92.

IV. perturbari: perturbatam (mihi civitatem) vestris ... deductionibus tradidistis; leg. agr. I, 23.

defatigatio (defet.), Ermüdung: I. adfert: nulla res ei finem caedendi nisi defatigatio et satietas attulisset; Phil. V, 20

II. desistere: defetigatione ... aliquando caedere destiterunt; Sest. 79.

defatigo (defet.), ermüden: alqm: qui vadimoniis, iudiciis, proscriptione bonorum defatigati; Catil. II, 21. nostrum est ... non defetigari supplicando; Planc. 11. noli .. in conservandis bonis viris defetigari; Marcell. 20.
licitatores: emit domum licitatoribus defatigatis; dom. 115.
viros: in quo (negotio) ille tot et talis viros defatigat; Quinct. 42.

defectio, Abfall: I. voco: istas tu partis potius quam a populo Romano defectionem vocas? Phil. XIII, 39.
II. in: iu illa omnium barbarorum defectione; Piso 84.

defendo, abwehren, abweisen, schützen, vertheidigen, vertreten, rechtfertigen, behaupten: I. **absolut:** 1. **substantivisch:** a. do ad: quid mihi ad defendendum dedisti? Sex. Rosc. 58.
b. expertus: ego expertus ... defendendi; Muren. 46.
satis: quod ad defendendum prope modum satis erit [hoc] mihi temporis; Rabir. 6.
c. cautio: defendendi facilis est cautio; Flacc. 31.
consuetudo: versutius, quam mea consuetudo defendendi fert; Caecin. 85.
facultas: neque defendendi facultatem (sibi) reliquit; Verr. IV, 104.
potestas: etsi ... dat ipsa lex potestatem defendendi; Milo 11.
ratio: rationem illi defendendi totam esse mutandam; div. Caec. 25.
d. causa: defendendi haec causa, non gloriandi eloquor; Cael. 45.
in: si impudentes in defendendo esse noluissent; Verr. II, 192. si palam in defendendo non dicet Hortensius; ib. III. 223. in defendendo officium (esse acerrimum); Muren. 46. quid in defendendo mihi agendum sit; Scaur. 18.
2. **verbal:** a. **unpersönlich:** si id est defendere, cupiditati alterius obtemperare; Quinct. 7. „non est istud ... iudicio defendere"; ib. 63.
b. **persönlich:** alqs: sese ... iudicio defendere; Quinct. 27. qui defendere consuerunt; ib. 33. omnes ... defendunt; ib. 75. me defendente; ib. 94. Flacc. 98. prov. cons. 24. Phil. XI, 11. qui cum fide defendat; Sex. Rosc. 30. num ille aut ille defensurus esset; ib. 59. me ... officio defendere; ib. 91. si iniuriam tibi factam quereris, defendam; div. Caec. 58. qui antea defendere consuerat; ib. 70. me uno defendente; Verr. I, 139. tu mihi ita defendis: „non est ..?" ib. II, 26. si ita defenderet: „recepi nomen ..;" ib. 101. si ita posset defendere; ib. V, 148. qua tu ratione defendas; ib. 175. quem ad modum nos defendimus; Caecin. 17. qui ipso nomine ac rumore defenderit; imp. Pomp. 45. ut ... interdum non defendere, sed praevaricari [accusationi] videretur; Cluent. 58. num tibi ita defendisse videor, ut ..? ib. 143. silvam Scantiam vendis ...: defendo; leg. agr. III, 15. Q. Hortensio copiosissime defendente; Rabir. 18. qui etiam defenderent; Catil. II, 3. qui defendo; Sulla 4. omnes pro sua parte ... defendunt; ib. quia defendam; ib. 50. quia tu defendis; ib. 84. defendentibus nobis; Cael. 4. ego defendi fide optima; Phil. XI, 11.
custodes, vigiles: qui (custodes, vigiles) .. cum ... defendere conarentur; Verr. IV, 94.
filii: filii, qui ... defendere facile possent; Sex. Rosc. 64.
homines: si (eius modi homines) ab hoste defendant; imp. Pomp. 13.
hospites: si ... omnes huius hospites ... auderent libere defendere; Sex. Rosc. 148.
parentes, propinqui: parentes propinquique ... adsunt, defendunt; Verr. V, 108.
principes: principes civitatis .. defendunt; Balb. 43.
tutores: tutoribus defendentibus; Verr. I, 146. tutoresne defendent? ib. 153.
II. **mit Ergänzungssatz:** 1. **ne:** quae (navis) defenderet ne provincia spoliaretur; Verr. V, 59.
2. **accus. c. inf.:** quod numquam factum esse iudicio defendimus; Quinct. 45. se paratum esse ... defendere quod petat non deberi; ib. 66. pater eius hoc defendebat licere fieri; Verr. II, 102. qui defendere non poterit se non ... litteras publicas corrupisse; ib. 105. tibi hoc licitum esse defendes? ib. III, 169. id recte ... factum esse defendis? ib. 194. id ... recte factum esse defendes? ib. 205. id aliorum exemplo se fecisse defendat? ib. 211. si posset defendere nihil in vita se M. Antonii simile fecisse; ib. 213. quod ab isto recte factum esse defendes; ib. 222. hunc tu igitur imperatorem esse defendis? ib. V, 32. si ... tibi libitum esset ita defendere, tuam familiam non fecisse; Tull. 32. quod hic ... suum esse defenderet; ib. 53. sin ... id ... ab se iure factum esse defenderent; Caecin. 4. defendes homines coactos non fuisse; ib. 59. utrum malim defendere non esse deiectum eum; ib. 64. si mihi defendendum sit eum ... non esse deiectum; ib. te vero nullo modo posse defendere ... verba spectari oportere; ib. 85. Oppianicus eos omnis liberos esse ... coepit defendere; Cluent. 43. possunt eidem illud iudicium fuisse defendere? ib. 92. tum illorum iudicium coniunctum cum re esse || c. r. coni. e. || defendito; ib. 124. qui ... integrum ius libertatis defendo servari oportere; Rabir. 11. si ... id .. recte factum esse defenderem; Muren. 5. cum vero nihil commissum contra legem esse defendam; ib. L. Murenam legatum fortissimi animi ... cognitum esse defendimus; ib. 34. defendebat ... non se recitandi causa legisse; Vatin. 5. pudor tuus defendet nihil a M. Caelio petulantius esse factum; Cael. 50. cuius tandem te rei cupiditate arsisse defendes? Piso 56. qui arma ... iure optimo sumpta esse defendit; Planc. 88. iure factum esse defendi; Milo 8. cum M. Cicero apud te defendit alium in ea voluntate non fuisse; Ligar. 6.
III. **mit Object:** alqm (se); qui communi studio ... Sex. Naevium defendunt; Quinct. 7. cum eum defenderit idem; ib. 62. qui Quinctium iudicio defenderet; ib. eum non defendi; ib. 64. iudicio defendi Quinctium; ib. 66. quem iudicio nemo defenderit; ib. 84. ut eum nemo iudicio defenderit: quod contra copiosissime defensum esse contendi; ib. 87. possitne se contra luxuriem ... parsimonia defendere; ib. 92. uti satis firmo praesidio defensus Sex. Roscius ... esset; Sex. Rosc. 5. cum ab nullo defensus esset; ib. 28. quem dedi putabas, defendi intellegis; ib. 61. quod diligenter defenditur; ib. 148. satis copiose defenderetur; ib. nunc ita defenditur; ib. ut defenderim multos; div. Caec. 1. eos defendes, qui se ab omnibus desertos potius quam abs te defensos esse malunt; ib. 21. respondet, defenditur; Verr. I, 2. quem nemo sit ausus defendere; ib. 3. summis opibus ... defendatur; ib. cum eum Syracusis amplius centum cives ... defenderent; ib. 14. quem nemo prima actione defendere ausus esset; ib. 31. istum ... cives Romani ... defendunt; ib. II, 15. neque nunc tam mihi isti Verrem defendere videntur, quam ..; ib. 27. amici Epicratem defendere destiterunt; ib. 61. qui Sopatrum defendebant; ib. 70. qui Sopatrum defendebat; ib. 72. qui Sopatrum defendit; ib. 80. ita .. laudatus defensusque ab omnibus Siculis, ut ..; ib. 113. quos defenderem; ib. 179. Nympho cum se aequo vellet iudicio defendere; ib. III, 54. defendebat Xenonem homo summo splendore ... praeditus; ib. 55. cur eum defensum esse vis? ib. IV, 79. cur ... P. Scipio eum ... defendit? ib. alii cum ... ab omnibus defenderentur; ib. V, 72. qui eum ... defenderent; ib. 155. ut ... iure se potius quam armis defenderent; Tull. 8. ego me ad iudicem sic defendam,

ut ..; ib. 29. ut defenderet Fabium; ib. 35. si se telo defendat; ib. 47. num ... se telo defenderunt? ib. 48. nisi SE TELO DEFENDET; ib. 50. si se telo defenderit; ib. 52. Ita ego defendo M. Fonteium; Font. 1. qui defensum (M. Fonteium) velint; ib. 15. omnes ... negotiatores uno animo M. Fonteium ... defendunt; ib. 46. qui se ita defenderit: reieci ..; Caecin. 38. qui te verbo litteraque defendas; ib. 66. ego in hoc Caecinam non defendo; ib. 94. sin ... verbo se, non aequitate, defendere conetur; ib. 104. eum quibus rebus possent defendere; Cluent. 49. cum Scamandrum nos defendere videremur; ib. 54. quod ... Iunio defendendi sui potestas erepta sit; ib. 93. cum Cn. Plaucum defenderet; ib. 140. quem defendo; ib. 144. ne se lege defenderem; ib. se re ipsa et gesto negotio, non lege defendi; ib. 149. quoniam ita defensus sit; ib. 156. res enim se ipsa defendit; ib. 167. vetustate possessionis se ... defendunt; leg. agr. II, 57. qua de causa quemque defendam; Rabir. 1. quae iustissima mihi causa ad hunc defendendum esse visa est; ib. me .. amicitiae vetustas ... ad C. Rabirium defendendum est adhortata; ib. 2. labor in hoc defendendo; ib. 4. qui te defendere audeat; Catil. I, 6. non publico me praesidio, sed privata diligentia defendi; ib. 11. magna in re publica dignitas, quae me semper tacita defendet; ib. III, 27. Murena [a] senatus auctoritate defenditur; Muren. 73. quem plurimi cives ... defendant ..., hunc ... defendam; Flacc. 5 (§. 30). si quem infimo loco natum ... defenderem; ib. 24. quam ob rem ista civitas neque .. Flaccum ... benigne defenderit; ib. 58. scilicet defendam Decianum; ib. 81. consul ego nuper defendi C. Pisonem; ib. 98. defendi item consul L. Murenam, consulem designatum; ib. qui defendendus ... esse videatur; Sulla 3. quin innocentem P. Sullam defenderet; ib. 4. qui in hoc genere quaestionis defenderim neminem; ib. 5. qui illum solus antea de ambitu defendisset; ib. 6. quis C. Cornelium defendendum putavit? ib. si defendas eum, quem ..; ib. „Sullam defendis“; ib. 10. a me defendi Sullam; ib. hunc defendunt; ib. 13. nondum utor hac voce ad hunc defendendum; ib. 14. me ... Sullam defendere; ib. ut se defenderem; ib. 18. „quem defendis“; ib. 21. nisi eum ... defenderem; ib. 35. quod eum defendo; ib. 48. quem ego defendo; ib. „non debes tu quemquam in coniurationis quaestione defendere“; ib. „regnum est ... defendere quem velis.“ immo servitus est ... non defendere quem velis; ib. cum Sullam .. defenderent; ib. 49. ego iacentem et spoliatum defendo; ib. 50. non Pompeianos a Sulla magis quam sese esse defensos; ib. 60. qui ... P. Sullam defendimus; ib. 80. non defenderem, si coniurasset; ib. 85. non defenderem Sullam, si coniurasse arbitrarer; ib. hunc ego ... non omni ratione defendendum putem? Arch. 18. qui me .. omnibus rebus ... defendit; sen. 20. ut cuncti ... ad me unum, hominem fractum ..., defendendum venirent; ib. 24. qui civis me non defendisset; ib. 25. laborantem mutatione vestis ... defendistis; ib. 31. altera (pars me) timide defendere ... putabatur; ib. 33. potui ... me vi armisque defendere; ib. cum C. Antonium, conlegam meum, defenderem; dom. 41. qui me vestris sententiis ... defendistis; ib. 69. ut omnes ... ad me unum defendendum venirent; ib. 73. cum ... a populo Romano semper sim defensus; ib. 88. qui non pro suis opibus in illa tempestate me ||tempestatem|| defenderit; ib. 108. ego ... tamen me rei publicae iure defenderem; ib. 122. ne se stuporis excusatione defendat; har. resp. 5. homines te in re foedissima defenderunt; ib. 38. a quibus nos defendi putabamur; ib. 46. me ... omni ratione ... defendendum putarunt; Sest. 26. cum alii me ... non defenderent; ib. 46. qui me civem ... non defenderant ||defenderunt||; ib. 64. quae (me domus) ... suo praesidio periculoque defenderat; ib. 131. quia me defenderunt; ib. 145. cur C. Cornelium non defenderem; Vatin. 5. si te defenderint; ib. qui se alterius facto, non suo defendat; ib. 15. qui se ipse sua gravitate ... defenderet; Cael. 11. defendunt suos; ib. 21. defendi a me eum, qui ..; ib. 27. quid enim esset in quo se non facile defenderet? ib. 38. impudentia ei sui defendendi facultatem dabit; ib. 50. quae (vis veritatis) ... se per se ipsa defendat; ib. 63. in eodem defendendo; prov. cons. 24. a quibus est defensus; Balb. 1. qui esset paratus ad se defendendum; Piso 55. quem defendo; Planc. 56. ad defendendum Plancium; ib. 72. quem ego ... te eodem auctore defendi; ib. 75. quod nimium multos defenderem; ib. 84. ego defendi Scaurum; Scaur. c. 2 § 3. Africa ipsa ... se a societate Puuicorum bellorum ... defendit; ib. 45. Capitolium ..., aditus Iovis ... M. Scaurum apud *vos ... ab omni avaritiae ... suspicione defendunt;* ib. 47. defendi plurimos; Rab. Post. 9. quonam se modo defendent ||defenderint||? ib. 19. quem ... summo studio defenderim; ib. facilius certe P. Rutilium Rufum necessitatis excusatio defendet; ib. 27. cur eum defenderem; ib. 32. causa defendendi Gabinii; ib. 33. si se telo defenderet; Milo 9. qui sui defendendi causa telo esset usus; ib. 11. qui se defendisset; ib. 14. cum ... se .. acri animo defenderet; ib. 29. ut iam illum natura ipsius consuetudoque defendat; ib. 36. se a te postea defensum; ib. 68. hic se lacrimis defendi vetat; ib. 105. quamquam hoc loco Deiotarum ... religione vitae defendendum puto; Deiot. 16. ut me adversus populum Romanum ... facile possem defendere; Phil. I, 13. armis utatur ... sui defendendi causa; ib. 27. quo modo sis eos inter sicarios defensurus; ib. II, 8. ut se contra suum patrem ... defenderem; ib. 45. quem nemo ... inventus sit qui defenderet; ib. V, 5. defendit Antonium; ib. VIII, 18. cur semper tui dissimilis defendis? ib. X, 3. nisi me moenibus ... defendissem; ib. XII, 20. f. rem publicam; har. resp. 3.

alqd: me ... id maxime defendisse, ut ei vincerent, qui vicerunt; Sex. Rosc. 136. hoc ... neque neglegenter defendendum (est); Qu. Rosc. 16. quod ... quem ad modum defensurus esset; div. Caec. 33. utrum malles ... defendere; Verr. I, 34. quod amici ... nollent defendere; ib. II, 61. quod defendi aliqua ratione posset; ib. 101. qui id defendet Hortensius? ib. 177. quid defensurus sis; ib. III, 85. hoc quisquam defendet? ib. 107. te ita illud defendere; ib. 151. quid defendis? ib. 194. illud ... eadem ista ratione defendes? ib. 206. haberes quod defenderes; ib. IV, 28. quid sit defensurus Hortensius; ib. V, 22. quod quisquam ... defenderet; ib. 110. id, quod defendit; ib. 151. quid enim defendit? ib. quod tu defendis; ib. 153. aequum et bonum quod defendant; Caecin. 65. quod defendebat; ib. 67. te hoc in hac re alieno tempore ... defendisse; ib. illud volgo in iudiciis defendi; ib. quod Scaevola defendebat; ib. 69. cum idem defenderet quod Accius; Cluent. 101. ea ... brevissime esse defensa; ib. 160. qui ... ea ... defendere ... possit; Catil. IV, 24. omnia ... ab eis defendi ... putantur; Muren. 24. quod idem defendam, quod lege punierim; ib. 67. reliqua ... adversarii defenderunt; har. resp. 50. haec qui pro virili parte defendunt; Sest. 138. quae ... adulescentiae qui vellet excusatione defenderet; Cael. 43. id, quod defendo; Balb. 39. cum id defendas, quod esse optimum sentias; ib. 60. neque ego id, quod non agitur, defendere (debeo); Rab. Post. 7. nihil habeo quod defendam; Milo 30. quod non posset honeste vereque defendere; ib. 64. nisi forte ... id ..., quamvis iniquum et inutile sit, defendetur; Phil. I, 19. haec ... domo prolata defendimus; ib. 24. omnes ... idem defendunt; ib. VIII, 8.

absentem: f. **absens,** II, 1. defendo (11 St.) B. I, S. 23, a. — acta: f. **actum,** II, 1. defendo (13 St.) B. I, S. 58, a.

aedificia: quasi ad ea (aedificia) defendenda ... venisset; Verr. IV, 120.

aerarium: accusatio, quae ... diligentius Rutenorum quam populi Romani defendat aerarium; Font. 4.

aetatem: cuius aetatem et solitudinem ... defendere praetor debuit; Verr. I, 146.

agros: quae (insula) non portus suos et agros et aliquam partem regionis ... defenderet; imp. Pomp. 54. hos (agros) defendit; leg. agr. III, 12.

ambitum: ambitum accusas: non defendo; Muren. 67.

amicum: cum ... a me hospites atque amici publice privatimque defendantur; Verr. II, 118. amicum ego defendo meum; Sulla 48. defendebant amicum; ib. 81.

auctoritatem: f. **auctoritas,** II, 1. defendo (13 St.) B. I, S. 335, b.

audaciam: tu mihi ... M. Antonii exemplo istius audaciam defendis? Verr. III, 213.

auspicia: ut in privata re deos penatis suos, in re publica iura tribunatus atque auspicia defenderet; Sest. 95.

beneficium: quo minus vobis fretus vestrum ius beneficiumque defendam; imp. Pomp. 58. nos enim Caesaris beneficia defendimus; Phil. XIII, 26.

bonos: uti ... mihi ... bonos potius defendere liceat; Verr. V, 189.

calamitosos: miseros calamitososque defendere; div. Caec. 70.

caput: f. **caput,** II, 1. defendo (4 St.) B. I, S. 454.

castra: cum .. C. Caesar ... sua castra feliciter defenderit; Phil. XIV, 37.

causa: f. **causa,** II, 1. defendo (35 St.) B. I, S. 470.

chirographa: qui chirographa Caesaris defendisset lucri sui causa; Phil. II, 109.

civem: a quo periculo defendite, iudices, civem fortem; Font. 49. qui me civem ... non defenderant; Sest. 64.

civitatem: defendo enim multos mortalis, multas civitates, provinciam Siciliam totam; div. Caec. 5. quia defenderam civitatem; sen. 36.

commoda: quid negotii sit .... sociorum salutem, commoda provinciarum, vim legum, gravitatem iudiciorum defendere; div. Caec. 27. „quod sociorum commoda ac iura defendi"; Verr. II, 166. f. salutem; div. Caec. 3.

coniuges: nos leges, iudicia, libertatem, coniuges, liberos, patriam defendimus; Phil. VIII, 8.

conlegam: f. alqm; dom. 41. — consulem: f. alqm; Flacc. 98. **consul,** II, 1. defendo (4 St.) B. I, S. 669, b. — crimen: f. **crimen,** II, 1. defendo (8 St.) B. I, S. 719, b.

criminationem: annui temporis criminationem omnis aetas L. Flacci ... defendet; Flacc. 100.

curiam: neque tecta neque templa neque forum neque curiam ... posse defendi; sen. 19. ut semper in rostris curiam, in senatu populum defenderim; Piso 7.

custodes: ceteros ... custodes gubernatoresque rei publicae quem ad modum mortuos defendemus? Rabir. 26.

deos: f. auspicia. domum; Milo 38.

diem: hunc unum diem, unum, inquam, hodiernum diem, hoc punctum temporis ... defende; Phil. II. 112.

dignitatem: ad communem dignitatem defendendam; leg. agr. I, 27.

domum: quam (domum) senatus unam ... a magistratibus defendendam ... putarit; har. resp. 16. quam (domum) publice magistratus omnes defenderent; ib. cum domum ac deos penatis suos ... defenderet; Milo 38.

equitem: aliquis defendisset equitem Romanum; Cluent. 109.

existimationem: f. rem; Tull. 3.

factum: Scipionis factum statim P. Mucius consul ... defendit; dom. 91. si populi quoque factum defendo; Planc. 17. cum suum, non cum senatus factum defenderet; ib. 89.

famam: f. fortunas; Quinct. 8. vitam; Sex. Rosc. 15. Verr. I, 76.

familiarem: * tuum familiarem, defenderim; Vatin. 5.

filiam: ut ... filiam defendant; Verr. I, 67.

filium: quia Cleomenem in defendendo filio laeserat; Verr. V, 110.

finis: qui agri finis armis proferre mallet quam iure defendere; Tull. 14. facile urbis suas finisque defendent; Catil. II, 26.

fortunas: qui caput alterius, famam fortunasque defendam; Quinct. 8. „sine nos per eum nostras fortunas defendere, cuius" ..; div. Caec. 20. „qui eius iura fortunasque defenderem;" ib. 65. eorum .. fortunas defendere; ib. 66. qui videbatur eorum fortunas ... posse defendere; ib. 67. me ad meas fortunas defendendas accedere non sines; Verr. I, 142. ut hospitis salutem fortunasque defenderem; ib. II, 117. in quo (bello) gloria nominis vestri, salus sociorum, vectigalia maxima, fortunae plurimorum civium ... defendantur; imp. Pomp. 19. sociorum fortunas, non sua tecta defendere; ib. 32. ut ... statum civitatis, fortunas civis bene meriti defenderetis; Quir. 16. f. salutem; Muren. 5.

forum: qui ab eo spirante forum putent potuisse defendi; Milo 91. f. curiam; sen. 19.

fundamenta: dignitatis haec fundamenta sunt, haec membra, quae tuenda principibus et ... defendenda sunt; Sest. 98.

gloriam: f. fortunas; imp. Pomp. 19. — Graeciam: f. provinciam; Phil. X, 26. — gravitatem: f. commoda; div. Caec. 27. — gubernatores: f. custodes.

hominem: qui me ad defendendos homines ... dedissem; div. Caec. 4. videor .. non .. a defendendis hominibus ... discedere; ib. 5. hominem flagitiosissimum ... defendit; Verr. II, 192. quem hominem ... defendas; ib. V, 174. ut non minus hominem ipsum quam ius commune defensum velitis; Caecin. 94. nuper hominem tenuem, scribam aedilicium, D. Matrinium, cum defendissem; Cluent. 126. virum bonum atque integrum hominem defendimus; Muren. 14. qui (homo) ... etiam per alienos defendatur; ib. 45. si ... hac dignitate hominem defenderem; Planc. 72. ut eos (homines) ... etiam in culpa defenderent; Fr. A. III, 15. f. alqm; sen. 24.

honorem: ut eius honos ab eis ... defendatur; Verr. IV, 81.

hospites: f. amicum; Verr. II, 118.

hostem: acerrimum hostem huius imperii Mithridatem ... defendit; Sest. 58.

Illyricum: f. provinciam; Phil. X, 26.

imperium: f. libertatem; Phil. III, 37. IV, 8.

improbitatem: angustior locus improbitatis defendendae relinquatur ||relinquetur||; Verr. III, 206.

iniuriam: omnes hi ... iniuriam ... putant oportere defendi, defendere ipsi ... non audent; Sex. Rosc. 1.

innocentiam: istius innocentiam M. Antonii facto ... defendito; Verr. III, 216. quorum studio ... defendi huius innocentiam vides; Sulla 4.

iudicia: f. coniuges.

ius: ubi defendis ius nomenque legati? Verr. I, 83. si ius suum defenderet; dom. 20. f. auspicia. beneficium. commoda; Verr. II, 166. fortunas; div. Caec. 65. hominem; Caecin. 94.

legem: non posse eos homines ... leges in iudicando religiose defendere; Verr. III, 225. quam

(legem) consul ... posset defendere; leg. agr. II, 15. f. coniuges. rem publicam; Verr. I, 4.

liberos: cum meos liberos et uxorem ... defendisses; Planc. 73. f. coniuges.

libertatem: cum Arretinae mulieris libertatem defenderem; Caecin. 97. nolite dubitare ... libertatem defendere; leg. agr. II, 16. praesidio et copiis defendi vitam et libertatem necesse esse; Sest. 86. cum ... populi .. Romani libertatem imperiumque defendat; Phil. III, 37. quod ... legio quarta ... populi .. Romani libertatem defendat ac defenderit; ib. 39. princeps vestrae libertatis defendendae fui; ib. IV, 1. cum ... populi .. Romani libertatem imperiumque defenderet. a quo defenderet? ib. 8. quod .. legio Martia atque quarta ... rem publicam, libertatem populi Romani defendant defenderint; ib. V, 46. qui ... libertatem populi Romani ... defenderint atque defendant; ib. 53. quicquid habuit virium, id in eorum libertatem defendendam contulit; ib. X, 16. eo maiore animo studioque libertatem defendite; ib. XI, 3. quo proelio legio Martia ... libertatem populi Romani defenderit; ib. XIV, 36. f. coniuges.

locum: quem (locum) adhuc honestissime defendit; Quinct. 43. quem (locum) vel pauci possint defendere; Verr. V, 84. quem (locum) statuerunt defendere; Caecin. 42.

maiestatem: cuius (populi) maiestas foederis sanctione defenditur; Balb. 36. ut omnes ad ... maiestatem .. populi Romani defendendam conspirasse videantur; Phil. III, 13.

maleficium: idem (maleficium) in illorum socio ... defendere; Sulla 19.

matrem: defende tu matrem ***Bostaris;*** Scaur. c. 2. § 3.

membra: f. fundamenta.

miserum: cum illum miserum ... nemo defenderet; Verr. I, 74. f. calamitosos.

moenia: ne sua moenia portusque defenderent; Verr. V, 50.

monumenta: quae (religio) monumenta hostium in bello ipso soleat defendere; Verr. II, 159. ut monumenta maiorum ita suorum quisque defendat, ut ..; ib. IV, 79. volet haec (monumenta) ... bonis civibus defendenda ... tradere; ib. 82.

mortalis: f. civitatem; div. Caec. 5.

mortem: Caesaris mors facillime defenditur oblivione et silentio; Phil. XIII, 39.

nobilitatem: cupiditate defendendae nobilitatis; Verr. I, 35.

nomen: f. ius; Verr. I, 83. salutem; Catil. IV, 3.

officium: ut commune officium censurae ... defenderent; prov. cons. 20. quod ... officium praetermissum imprudentiae ... excusatione defenditur; Fr. E.

palaestritas: ita palaestritas defendebat, ut ..; Verr. II, 54.

partem: eam partem ... defendit; Sex. Rosc. 16. ut defenderet contrariam partem; Cluent. 130. Antoniusne potius et Ventidius partis Caesaris defenderent quam .. Caesar? Phil. XIII, 47. f. agros; imp. Pomp. 54.

patriam: cum esset extra ordinem ad patriam defendendam vocatus; dom. 19. f. coniuges.

pacem: semel enim pacem defendi? Phil. VIII, 11.

penatis: f. domum; Milo 38.

pericula: tu tua pericula communi periculo defendes? Verr. V, 77. in hominum periculis defendendis; Cluent. 157. de civium periculis defendendis; Muren. 5. cum ... alienorum hominum pericula defendere acerrime soleas; Fr. B. IX, 5.

populum: cum ... a gravissimis periculis populus Romanus defensus sit et hoc tempore defendatur; Phil. III, 38. f. curiam; Piso 7.

portus: f. agros; imp. Pomp. 54. moenia.

possessiones: a me Sullanas possessiones defendi; leg. agr. III, 10. f. rem; Cluent. 161.

possessorem: num ego quem ***Sullanum*** possessorem defendam; leg. agr. III, 15.

praesentem: me .. praesentem ... defenderant; Piso 25. qui ... absens indicio bonorum defensus esse maluit quam praesens manu; Phil. X, 7.

praetorem: eius praetoris, qui in eis rebus non ita defendatur ut mediocris praetor; Verr. V, 18.

propinquum: ut propinquum suum defenderem; Quinct. 77.

provinciam: ab isto praeclare defensa provincia est; Verr. V, 42. uti provincia defenderetur; ib. 43 ut illa (provincia Macedonia) per hunc ... defensa est; Font. 44. haec vobis provincia ... est defendenda; imp. Pomp. 14. uti ... Brutus ... provinciam Macedoniam, Illyricum cunctamque Graeciam .. defendat; Phil. X, 26. quod ... defendere provinciam iudicata est; Fr. B, I. f. civitatem; div. Caec. 5.

pudicitiam: an ex sororum cubiculo egressus pudorem pudicitiamque defendat; har. resp. 9. f. vitam; Verr. I, 76.

pudorem: f. pudicitiam.

rationes: quemquam .. rationes Sullae nimium vehementer defendere; leg. agr. III, 10.

rem: eius omnis res gestas ... publica auctoritate defendimus; Verr. III, 81. ***ut non*** minus diligenter illius existimationem, quam rem M. Tullii viderer defendere; Tull. 3. rem .. integram ... defendere; Cluent. 57. Habiti vilici rem domini et privatam possessionem defenderunt; ib. 161. Sullanas res defendere † criminor; leg. agr. III, 13. rem nullam maiorem ... a consule defensam (esse); Rabir. 4. defendo enim rem universam; Balb. 30.

responsa: fingunt responsa Antonii eaque defendunt; Phil. VII, 2.

rem publicam: socios, leges, rem publicam senatorio consilio maxime posse defendi; Verr. I, 4. communem rem publicam communi studio ... defendite; leg. agr. I, 26. vos ad rem publicam *defendundam cohortarer*; Rabir. 35. studio defendundae rei publicae; Catil. IV, 15. cui rem publicam cupio tradere ... defendendam; Muren. 80. in ea (re publica) defendenda; sen. 36. si eam (rem publicam) tum defendebam; ib. a me defensa res publica; ib. nulla ad rem publicam defendendam populi Romani convocatio; ib. 38. qui rem publicam ... consul defendisset; dom. 114. qui me, qui rem publicam cum defendere deberent ..; har. resp. 3. *M.* Catone tribuno plebis ... rem publicam defendente; Sest. 12. qui ne vestitu quidem defendi rem publicam sissent; ib. 44. si quae vos aliquando necessitas ad rem publicam ... defendendam vocabit; ib. 51. qui rem publicam ... defenderat; ib. 53. maioribus ... copiis oppugnatur res publica quam defenditur; ib. 100. si ego consul rem publicam ... defendissem; ib. 111. qui rem publicam ... defenderent; ib. 141. si Themistoclem ... non deterruit a re publica defendenda .. Miltiadi calamitas; ib. si ... suam rem publicam illam defenderunt; ib. eam (rem publicam) defendentem occidere; ib. qui hanc tantam rem publicam ... defenderint; ib. 143. in defendenda re publica nostra; Balb. 49. qui ... nostram rem publicam defendunt; ib. 51. consulibus ... rem publicam defendentibus; Piso 77. qui nihilo segnius rem publicam defendit; Milo 82. nobis imperatoribus rem publicam defendendam datam; Deiot. 11. qui rem publicam religione defendant; Phil. I, 25. ut ad defendendam rem publicam te adhortarer; ib. II, 89. defendi rem publicam adulescens; ib. 118. ut rem publicam ... possit defendere; ib. III, 5. alacritatem mihi summam defendendae rei publicae adfert; ib. IV, 1. ut rem publicam defendant; ib. V, 34. „uti L. Opimius consul rem

publicam defenderet"; ib. VIII, 14. consulibus senatus rem publicam defendendam dedit; ib. 15. qui (veterani) ... hodie .. rem publicam defendunt; ib. XI, 37.

reum: ecquem existimatis ulla umquam in provincia reum absentem ... tanta cupiditate esse defensum? Verr. II, 11. ne non tam innocentia reus sua quam recordatione meorum temporum defensus esse videatur; Planc. 4.

regem: cum rex [Mithridates] ... altitudine montium defendatur; leg. agr. II, 52. eum regem ... cogor defendere; Deiot. 2.

sacerdotes: cuius (Vestae) castissimas sacerdotes ... defendi; dom. 144.

salutem: non iam ut commoda sua, sed ut vitam salutemque totius provinciae defenderem; div. Caec. 3. vos ... sociorum salutem una cum imperii vestri dignitate defendere; imp. Pomp. 14. qui ... salutem rei publicae defenderunt; Rabir. 27. populi Romani nomen salutemque defendite; Catil. IV, 3. quos .. libertas ... ad salutem patriae defendendam excitavit; ib. 16. non tam me officium debuit ad hominis amici fortunas quam res publica consulem ad communem salutem defendendam vocare; Muren. 5. omnium tum salus esset ... gentium defensa; Flacc. 2. ut ... Italiam ad unius salutem defendendam excitaret; sen. 24. nolui, cum consul communem salutem sine ferro defendissem, meam privatus armis defendere; ib. 34. qui salutem communem ... defendisset; Sest. 12. in necessitate defendendae salutis suae; ib. 92. ad huius salutem defendendam .. stimulari me; Planc. 69. a quo meam (salutem) sciunt esse defensam; ib. quantum mea fides studii mihi adferat ad salutem regis Deiotari defendendam; Deiot. 1. qui ad salutem communem defendendam non excitaretur; Phil. II, 17. ſ. commoda; div. Caec. 27. fortunas; Verr. II, 117. imp. Pomp. 19.

scelus nullum (a me) scelus ... defendi; Sulla 86.

scribam: ſ. hominem; Cluent. 126.

senatum: ego senatum defendam? Rab. Post. 6. si quidem legiones decreverunt senatum defendere; Phil. V, 4.

sententiam: ornate ... hanc sententiam defendit; Caecin. 53. non semper easdem sententias ab eisdem ... esse defensas; Planc. 94.

Siciliam: quae (Sicilia) mihi defendenda tradita est; Verr. V, 188.

socios: non potest ... socios vere defendere is, qui ..; div. Caec. 32. quem socium defendistis? ib. 32. ſ. rem publicam; Verr. I, 4.

solitudinem: ſ. aetatem.

spoliatorem: si tu ... eorum (monumentorum) etiam spoliatorem vexatoremque defendis ‖ defendes ‖; Verr. IV, 80.

statum: quod hunc statum rei publicae non magno opere defendendum putem; leg. agr. III, 4. ſ. fortunas; Quir. 16.

studium: quibus excusationibus antea ... studium tuum defendere solebas; Verr. V, 176. ſ. vitam; Cael. 39.

stultitiam: facti stultitiam alia ‖ mali, al. ‖ iam superior stultitia defendit; Rab. Post. 24.

tecta: vestra tecta custodiis vigiliisque defendite; Catil. II, 26. sua templa atque urbis tecta defendunt; ib. 29. ea (tecta) custodiis vigiliisque defendite; ib. III, 29. qui sua tecta defendit; Sest. 90. ſ. curiam; sen. 19. fortunas; imp. Pomp. 32.

templa: ſ. curiam; sen. 19. tecta; Catil. II, 29.

tempus: illud tempus aetatis ... defendo; Cael. 10.

tribunatum: si illa labes ... rei publicae suum ... tribunatum ... divina religione defenderit; dom. 2.

vectigalia: ſ. fortunas; imp. Pomp. 19.

vexatorem: ſ. spoliatorem.

virum: defendo ‖ defendendo ‖ fortem virum; Fr. A. III, 13. ſ. hominem; Muren. 14.

vim: cum vi vis inlata defenditur; Milo 9. ſ. commoda; div. Caec. 27.

vitam: fama et vita innocentis ab hospitibus ... defenditur; Sex. Rosc. 15. quae (facultas dicendi) istius vitam ... possit defendere; Verr. a. pr. 10. ille quod pudicitiam liberorum, hic quod vitam patris famamque sororis defenderat; ib. I, 76. quam (vitam) ego ... * defendere; leg. agr. II, 100. eiusdem nunc causam vitamque defendere; Sulla 83. vitam .. tum suam ... fugae praesidio ... defendit; Sest. 76. ut vitam suam posset defendere; ib. 78. ut hanc tu vitam atque haec studia defenderes? Cael. 39. vitam ut impune liceat defendere; Milo 6. ſ. libertatem; Sest. 86. salutem; div. Caec. 3.

voluntatem: iudicis (esse) voluntatem scriptoris ... defendere; Caecin. 65.

urbem: ut ... hanc (urbem) ... defendant; Catil. II, 29. ut .. urbs fidelissimorum sociorum defenderetur; Muren. 33. ſ. finis; Catil. II, 26.

uxorem: ſ. liberos.

defensio, Vertheidigung: I. **absolut**: 1. **Subject**: coarguit: tua defensio furoris (te coarguit); Verr. V, 153.

debet: ſ. est; Verr. V, 151.

displicet: cui Cornelii defensio displicet; Vatin. 5. ſ. V, 2. post.

est: defensio mea quae est? Qu. Rosc. 37. quae est ista defensio? Verr. II, 26. quamquam haec perditissima defensio est; ib. 101. quae vestra defensio futura sit; ib. 165. mala .. ac misera defensio; ib. III, 175. mala est ... defensio criminis, sed tamen hac ipsa tibi, si uti cupias, non licet; ib. 176. reliquam tibi ullam defensionem putas esse? ib. 184. quae est igitur defensio? ib. 225. hic denfensio nulla est; ib. V, 75. ipsa illa falsa defensio non minus esse ei perniciosa ... debeat; ib. 151. mea facilis defensio fore videbatur; Tull. 2. quae haec est causa? quae defensio? Font. 12. quanto ista sit angustior ... defensio quam si illa uterere; Caecin. 64. mea, mea est ista defensio; ib. 83. non quo mihi potior ... sit officii mei quam huiusce salutis defensio; Muren. 2. praeclara defensio facinoris tui; Vatin. 28. ad istam omnem orationem brevis est defensio; Cael. 9. haec est innocentiae defensio; ib. 55. „ubi (est) .. tua illa, M. Tulli, quae plurimis fuit auxilio, vox atque defensio? mihine ea soli ... nihil potest opitulari?" Milo 94. est pietatis plena defensio; Phil. II, 44. quae potest esse turpitudinis tantae defensio? ib. 84. ſ. II, 1. opto.

exoritur: ex quo ... nullam tibi defensionem ... exortam; Verr. V, 39. exoritur hic ... illa defensio, eum deici posse, qui ..; Caecin. 90.

nititur: cum ... hac spe tota defensio Sopatri niteretur; Verr. II, 71.

obsistit: huic civitati .. obsistere tua defensio non potest; Verr. III, 74. quae a quoquam excogitata defensio huic uni crimini potuit obsistere? Cluent. 48.

opitulatur: ſ. est; Milo 94.

pertinet: alienae gloriae defensionem ad officium suum pertinere; Verr. IV, 82.

placet: placet mihi ista defensio; Verr. II, 177.

potest: ſ. est; Milo 94. Phil. II, 84. obsistit.

respirat: innocentiae defensio interclusa respirat; Cluent. 183.

solet: cum ... soleat ... defensio numquam vituperari; Vatin. 5.

videtur: haec enim mihi ad omnia defensio patefieri videtur; Verr. IV, 8. an vero illa defensio vobis praeclara visa est? Caecin. 31. ſ. est; Tull. 2.

ohne Verb: cur hunc ... nulla defensione ... emitti iusserit; Verr. V, 22.

2. **Prädicat:** sum: haec est ... non oratio neque defensio, sed ..; Tull. 55. cuius ... tribunatus nihil aliud fuit nisi ... defensio salutis meae; sen. 30.

3. **Ausruf:** o defensionem miseram ac perditam! Verr. II, 151. praeclaram defensionem! ib. IV, 8.

II. **nach Verben:** 1. **Accusativ:** audio: quod nunc nostra defensio audiatur tanto silentio; Cluent. 93.

comparo: hoc tibi defensionis ... comparabas? Verr. III, 32. quod ... non ingeniosa aliqua defensio ... comparatur; ib. 188.

conficio: aut tuo ... gladio aut nostro defensio tua conficiatur necesse est; Caecin. 82.

confirmo: quin illa damnatio Staieni ... nostram causam defensionemque confirmet; Cluent. 102.

coniungo: cum huius periculi propulsatione coniungam defensionem officii mei; Sulla 2.

constituo: utrum magistratus peccato defensionem constituant; Tull. 40. defensionem causae constituere vos; Caecin. 79.

contineo: ut eius oratio non defensionem modo videretur criminum continere; Sest. 14.

desidero: non quo vos hanc in hac causa defensionem desiderare arbitrarer; Caecin. 101.

do: qui non poenam confessioni, sed defensionem dedit; Milo 15.

excludo: in quo opprimitur et excluditur omnis tua defensio; Tull. 31.

excogito: vide quam commodam defensionem excogitaris; Verr. V, 153. f. I, 1. obsistit; Cluent. 48.

existimo: quod haec ... non potius accusatio quam defensio est existimanda; div. Caec. 5. f. 4. utor; Cluent. 52.

facio: ne illam quidem tibi defensionem reliquam fecisti; Verr. III, 175.

fingo: fingitur improba defensio; Verr. IV, 36.

habeo: putabat se aliquid defensionis habiturum; Verr. I, 149. habetis hominis ... custodiam defensionemque provinciae; ib. V, 25. habet defensiones duas; Sest. 135.

impedio: quid est quod meam defensionem latio legis impediat? Muren. 5.

intercludo: f. I, 1. respirat.

laudo: quae est enim alia laudanda defensio? Phil. IV, 8.

obicio: cum tu mihi Cornelii defensionem in maledictis obiciendam putaris; Vatin. 5.

offero: quae prima innocentis mihi defensio est oblata suscepi; Sulla 92.

opprimo: f. excludo.

opto: non enim est illa defensio contra vim umquam optanda, sed non numquam est necessaria; Milo 14.

ostendo: quaedam mihi magnifica et praeclara eius defensio ostenditur, cui quem ad modum resistam ..; Verr. V, 1.

patefacio: vide quam tibi defensionem patefecerim, quam iniquam in socios, quam remotam ab utilitate rei publicae, quam seiunctam a ... sententia legis; Verr. III, 193. f. I, 1. videtur; Verr. IV, 8.

pertimesco: non ego istam defensionem vestram pertimescam; Verr. III, 217.

praecido: illa ... tibi praecisa est defensio, in qua ... tua furta ... latere posse arbitratus es; Verr. III, 151.

probo: si hanc defensionem probabitis; Verr. II, 27. defensionem .. non probabo; ib. III, 206. quin probaturus sim vobis defensionem meam; Milo 11.

puto: ratio iuris ... respuit hanc defensionem et pro nihilo putat; Caecin. 56. ut *hanc meam* defensionem pro amici periculo fidelem, pro rei publicae salute consularem putetis; Rabir. 38.

quaero: aliquam defensionem libertum quaerere; Verr. III, 157. crimini defensio ... quaeritur? ib. 205. defensionem suorum furtorum praetorem ... quaerere; ib. V, 115.

relinquo: quam postea tibi tu defensionem relinquebas, in ea maxime ostendisti ..; Verr. I, 112. ei ... tot defensiones tamen ... maiores reliquerunt; Tull. 45.

remota: f. patefacio.

reperio: ut ne defensionem quidem maleficiorum suorum ... reperire possit; Verr. I, 158.

scribo: defensionem causae suae scripsit; Verr. V, 112.

seiuncta: f. patefacio.

spolio: cum ... defensionem meam spoliare auctoritate voluisset; Sulla 35.

sumo: neque ego istum sibi ex communi calamitate defensionem ullam sinam sumere; Verr. I, 143.

suscipio: ut suarum fortunarum ... defensionem .. susciperem; div. Caec. 2. ut ... salutis .. suae defensionem susciperem; ib. II, 156. in confessione facti iuris tamen defensionem suscipi posse; Milo 15. f. offero.

tollo: qua in re praetor illi improbam defensionem tolli voluit; Tull. 33.

vitupero: f. I, 1. solet.

2. **Genetiv:** indigeo: quid est in hac causa quod defensionis indigeat? Sex. Rosc. 34.

3. **Dativ:** condono: non sibi ac defensioni suae condonatum esse Oppianicum; Cluent. 109.

habeo fidem: fides huic defensioni non haberetur; Verr. V, 148. si defensioni Gabinii fidem non habes; Rab. Post. 20.

polliceor: neque auxilium modo defensioni meae, verum etiam silentium pollicentur; Milo 3.

refero: id .. me non ad meam defensionem attulisse, sed illorum defensioni rettulisse; Caecin. 85.

relinquo: ut defensioni locum non relinqueret; Verr. II, 191. iudicia senatoria ... defensioni locum nullum reliquissent; Cluent. 61.

resisto: f. 1. ostendo.

tribuo: ut ... nec testimonio fidem tribui convenerit nec defensioni auctoritatem; Sulla 10.

4. **Ablativ:** utor: qui ista defensione non possit uti: etenim cum Verres utatur ..; Verr. II, 27. mala et improba defensione, verum aliqua tamen uti videretur; ib. 101. qua defensione sis usurus; ib. 149. quoniam ... hac una defensione usurus es; ib. IV, 8. sive illa defensione uti voluisses sive hac, qua uteris; Tull. 32. quot defensionibus eum ... uti posse maiores voluerint; Caecin. 93. cum illa defensione usus essem, quae in libertinorum causis honestissima semper existimata est; Cluent. 52. videbam in hac defensione, qua iam sum usus, plus dignitatis, in illa, qua me hic uti noluit, minus laboris futurum; ib. 145. omni me defensione usurum esse legis, qua nunc ut utar ... non conceditur; ib. 158. utatur hac defensione; Sest. 135. si illa extrema defensione uterer; Planc. 16. f. I, 1. est; Verr. III, 176. Caecin. 64.

5. **mit Präpositionen:** abutor ad: quamquam ... tribunatu ... ad huius criminis defensionem non abutemur; Milo 6.

accedo ad: homines ad legum defensionem ... quam honestissimos ... accedere; div. Caec. 70.

adfero ad: f. 3. refero.

averto a: qui mentem optimi ... viri ... a defensione meae salutis averterant; Sest. 67.

caveo ad: satis cautum tibi ad defensionem fore, si ..; Verr. I, 88.

coniungo cum: meam causam praeteriti temporis cum huius praesenti defensione esse coniunctam; Sest. 31.

contendo cum: id cum defensione nostra contendito; Sex. Rosc. 93.

deicio ex: si prius illud propugnaculum ... ex defensione eius deiecero; Verr. III, 40.
lateo in: f. 1. praecido.
pono in: *reliqua ... non in defensione nostra posita esse;* Tull. 36. spes erat posita in defensione mea; Caecin. 3.
quaero de: tantum de tua defensione ... quaero; Caecin. 34.
sumo ad: utrum tibi sumes ad defensionem? Verr. III, 84.
venio ad: ante quam ad meam defensionem ... venio; Caecin. 24.
versor in: quod in eis rebus ... versor, ... temperantia, defensione miserorum; Verr. IV, 81.
III. **nach Adjectiv:** firmus ad: utrum tandem tibi ad defensionem firmius fore putasti ..? Verr. V, 75.
IV. **nach Substantiven:** 1. **Genetiv:** alqd: f. II, 1. comparo; Verr. III, 32. habeo; Verr. I, 149.
aequitas: ut tantum facinus non in aequitate defensionis ... latuisse videatur; Caecin. 38.
auctor: eum auctorem defensionis esse; Caecin. 79.
auctoritas: aliquid se de auctoritate meae defensionis posse detrahere; Sulla 2.
aura: sibi auram posse aliquam adflari ... defensionis .. eorum; Verr. I, 35.
caput: hoc ... esse vis caput defensionis tuae; Verr. III, 148.
constantia: si ... vobis constantiam .. huius ... defensionis probaro; Sulla 2. videbant ... defensionis constantiam; Milo 62.
exempla: ab eis tu defensionis exempla quaeris? Verr. III, 210.
exitus: qui ... exitum ac rationem defensionis (invenerunt); Verr. III, 190. ad exitum defensionis tuae; ib. V, 32.
facultas: quicumque hac facultate defensionis contenti esse possunt; Cluent. 149.
fauces: premit faucis defensionis tuae; Verr. III, 176.
fides: me ... adductum fide atque officio defensionis; Cluent. 10. ut neque fides huius defensionis relicta ... esse videatur; ib. 118. nihil .. praeter fidem defensionis exspectare; Sulla 21.
fundamentum: hoc uti initio ac fundamento defensionis; Cluent. 30. iacta sunt fundamenta defensionis; Muren. 14. videor mihi iecisse fundamenta defensionis meae; Cael. 5. ut me totius nostrae defensionis quasi quaedam iacere fundamenta patiamini; Scaur. 21.
genus: cur ... isto genere defensionis uteris? Verr. III, 206.
impudentia: animos iudicum ... defensionis impudentia commoveri; Cluent. 58.
initium: ab initio huius defensionis; Cluent. 138. f. fundamentum; Cluent. 30.
introitus: mihi .. videtur .. hic introitus defensionis adulescentiae M. Caelii maxime convenire, ut ..; Cael. 3.
ius: cur me a ceteris ... in defensionis iure secernas; Sulla 3.
modus: non defensionis tuae modus ... finem dicendi fecit; Tull. 6.
mucro: hic est mucro defensionis tuae; Caecin. 84.
officium: de officio defensionis meae ... dicendum nobis erit; Muren. 6. f. fides; Cluent. 10.
pars: iam tibi maximam partem defensionis praecideris; Verr. II, 151. — partes: multo pluris partis mihi defensionis ... suscepisse videor; Verr. II, 10. a me ... pietatis potius quam defensionis ... partis esse susceptas; Sest. 3.
partitio: haec inter nos partitio defensionis .. est ... facta; Sulla 13.
praesidia: in arce legis praesidia constituere defensionis meae; Cluent. 156.
principia: redeo nunc ad illa principia defensionis meae; Caecin. 89.
ratio: in Verre defensionis temptare rationem; Verr. II, 27. eadem nunc ab illis defensionis ratio viaque temptatur; ib. V, 4. mihi mutanda ratio defensionis; Tull. 3. non enim una ratio est defensionis; Sulla 4. nobis da viam rationemque defensionis; Cael. 50. lubrica defensionis ratio proponitur; Planc. 5. f. exitus; Verr. III, 190.
spatium: quoniam ... me .. ex ... constituto spatio defensionis in semihorae curriculum ||circulum|| coëgisti; Rabir. 6.
spes: cum spem defensionis nullam reliquisset; Tull. 12.
studium: ex utriusque studio defensionis; Cluent. 44. quoniam ... studium meae defensionis (reprehensum est); Muren. 2.
via: *aliam mihi defensionis viam esse ineundam;* Tull. 1. f. ratio; Verr. V, 4. Cael. 50.
voluntas: ut alter dies amicis ... voluntatem defensionis auferret; Verr. I, 20.
2. **mit Präposition:** damnatio sine defensione; Verr. V, 23.
V. **Umstand:** 1. **Ablativ:** dissolvi: quae (crimina) erant antea ... defensione ... dissoluta; Verr. II, 68.
implicari: ipse tua defensione implicabere; Verr. II, 44.
praecludere: orbem terrarum ... civibus Romanis ista defensione praeclusеris; Verr. V, 168.
tegere: cum maiores vim armatam nulla iuris defensione texerint; Caecin. 83.
2. **Präpositionen:** cum: quod tu ... neque cum defensione aliqua confiteri (posses); Verr. I, 144.
in: ut solemus interdum in defensionibus dicere; Verr. III, 141. quae (causa) nunc in defensione commemorabitur; ib. V, 146. illud in tota defensione tua mihi maxime mirum videbatur; Caecin. 65. in ista defensione accusas eos, qui consuluntur; ib. 66. numera quam multa in ista defensione falsa sint; ib. 90. distributionem ... sic in defensione servare, ut ..; Cluent. 1. in hac defensione capitis ... proponenda ratio videtur esse; Rabir. 1. quem in stuprorum defensionibus ... verbis uti improbissimis solitum esse scimus; Sulla 71. ut in hac confusa atque universa defensione nihil a me ... praetermissum esse videatur; Sest. 5. secum etiam in rei publicae defensione coniunctos; Phil. XIII, 26. quid tu potes in defensione tua dicere? Fr. B. VIII, 16. f. II, 1. relinquo; Verr. I, 112.
post: paulo post istam defensionem meam, quam tu bonis viris displicuisse dicis; Vatin. 6.
sine: vestra responsa ... sine defensione oratoris firma esse non possunt; Muren. 29. si parum vobis essem sine defensione purgatus; Phil. XIV, 17.

defensor, Vertheidiger: I. **absolut:** 1. **Subject und Apposition:** confitetur: quod ego defensor sine periculo possim confiteri; Planc. 63.
consequitur: quantum defensor purgandis criminibus consequi et dicendo probare potuerit; Cluent. 3.
consumunt: plus ego in hac causa laboris ... consumo in poscendis testibus quam ceteri defensores in refutandis; Font. 11.
devertit: quod ... ad hospites meos ... causae communis defensor deverti potius; Verr. I, 16.
exspectat: defensor .. causae meae nihil progreditur, consilia exspectat inimicorum meorum; Sest. 75.
iudicant: quid, si haec ... ipsius amici defensoresque iudicarunt? Verr. III, 152.
moritur: si quisquam huius imperii defensor mori potest; Balb. 49.
oppugnat, petit: magnus ille defensor ...

eius tibi suffragatur, me oppugnat, aperte ab iudicibus petit, ut ..; div. Caec. 23.
postulat: haec abs te non Siculorum defensor (postulat); Verr. IV, 82.
potest: s. confitetur. consequitur. moritur.
probat: s. consequitur. — progreditur: s. exspectat.
pugnant: quod palam iam isti defensores iudiciorum pugnaverunt; Fr. B. VI, 16.
respondit: cum .. defensor suppliciter demisseque responderat; Flacc. 21.
rogat: quid ego autem defensor rogem? Flacc. 23.
suffragatur: s. oppugnat.
tenet: tenebo igitur hunc ordinem defensor; Flacc. 5 (Z. 41).
vivit: hic ..., custos defensorque provinciae, sic vixit, ut ..; Verr. V, 81.
ohne Verb: at quod erat tempus? clarissimus ... consul, ... defensor vestrae voluntatis ...; octo tribuni, illius adversarii, defensores mei; Milo 39.
2. **Prädicat:** exsisto: exstitit ||demittit, al.|| ... salutis defensor; sen. 26.
permaneo: tu tamen permanes constantissimus defensor Antonii; Phil. VIII, 17.
sum: me defensorem calamitatem suarum ... esse voluerunt; div. Caec. 11. alterum se cupere defensorem esse fortunarum suarum; ib. 20. quem ... defensorem .. fortunarum suarum potissimum esse voluerunt; ib. 65. me omnium provinciarum defensorem esse profitebor; Verr. III, 217. nemo erat voluntarius ... defensor periculorum? ib. IV, 143. profiterer satis idoneum esse me defensorem; Caecin. 5. popularis vero tribunus plebis *es*, custos defensorque iuris et libertatis; Rabir. 12. is potissimum [consul] ... defensor periculi esse debebit? Muren. 3. alter fuit propugnator mearum fortunarum et defensor adsiduus ... C. Piso; sen. 38. reliqui magistratus paene omnes fuerunt defensores salutis meae; Quir. 15. harum rerum ... esse defensorem ... magni animi est; Sest. 99. qui ... meae .. salutis ... defensor fuisset; Planc. 76. unus enim fuit de magistratibus defensor salutis meae; ib. 78. nisi vero gratius putat esse vobis sui se capitis quam vestri defensorem fuisse; Milo 81. cum actorum Caesaris defensor esse deberet; Phil. II, 109. cuius (libertatis) quidem ego ... defensor ... fui; ib. III, 28.
abl. absol.: quibus ... defensoribus omnium tum salus esset ... defensa; Flacc. 2.
3. **Vocativ:** quid ais, bone custos defensorque provinciae? Verr. V, 12.
II. **nach Verben:** 1. **Accusativ:** adopto: quem sibi illa (provincia) defensorem sui iuris ... adoptavit; div. Caec. 54.
appello: me ..., defensorem .. Capitolii, ... hostem Capitolinum appellare ausus es? dom. 7.
constituo: a tam inlustri provincia defensorem constitui et deligi; Verr. I, 21. populus Romanus minus diligenter sibi constituet ||constitueret|| defensorem, quam tu tibi? Fr. B. VIII, 6.
convenio: postea [senex Verres] defensores ... omnis Sthenii convenit; Verr. II, 96.
dedo: tormentis etiam dedendi fuerunt ... defensores necis; Milo 58.
defendo: studio ut diligentissimum defensorem commodorum suorum (defendunt); Balb. 43.
deligo: s. constituo; Verr. I, 21. — dico: s. tueor.
do: is potissimum summo honore adfecto defensor daretur, qui ..; Muren. 4.
efficio: ita perpetuos defensores Macedoniae vexatores ... effecisti; Piso 84.
facio: postea quam defensor eius consul est factus; Verr. a. pr. 20.
habeo: qui quattuor in una provincia quaestores studiosissimos defensores ... habuerit; Verr. II, 12. consul designatus defensorem non haberet; Muren. 10. hunc .. defensorem ... coloniae si ... incolumem habere non potuerunt, ... per vos iuvari conservarique cupiunt; Sulla 61. quem habuit ille pestifer annus ... defensorem salutis meae; sen. 3. quin ille sanguis tribunicius ... consules ultores et defensores esset habiturus; Sest. 43. quae (pars provinciae) defensorem habeat; prov. cons. 36. habet ... res publica adulescentis nobilissimos paratos defensores; Phil. II, 113.
invenio: cum miserorum fidelem defensorem negasset inveniri posse; Muren. 50.
iuvo: s. habeo; Sulla 61.
laudo: ego defensorem in mea persona ... maxime laudari volo; Verr. I, 98.
numero: horum qui voluntati ... serviunt, defensores optimatium ... numerantur; Sest. 97.
odi: ut odisset .. defensorem salutis meae; Milo 35.
profiteor: me propugnatorem P. Scipionis defensoremque profiteri; Verr. IV, 80. cum ... se defensorem salutis meae ... profiteretur; Piso 80.
quaero: cur universa provincia defensorem suae salutis eum quaesiverit; Verr. III, 64.
reperio: ille miser defensorem reperire neminem ||n. rep.|| poterat; Verr. I, 74.
repudio: hunc honestissimarum rerum defensorem populus Romanus ... repudiare potest? Fr. B. VIII, 6.
retineo: est tuum ... retinere adiutorem, defensorem; Muren. 83.
tueor: ego autem Cn. Pompeium, non dico ... defensorem salutis meae (non tuear)? Planc. 93.
video: video P. Sestium, meae salutis ... defensorem ..., reum; Sest. 144. video Milonem, ... defensorem templorum ..., sordidatum et reum; ib.
2. **Dativ:** aufero: ut alter dies amicis istius ac defensoribus ... voluntatem defensionis auferret; Verr. I, 20.
credo: utrum malit meis testibus an tuis defensoribus credere; Verr. II, 81.
dico: te statim hoc istis tuis defensoribus dicere; Verr. II, 149. num quid horum dicere istis defensoribus tuis audes? ib. V, 147.
importo: tantam importare meis defensoribus ... calamitatem; Sest. 146.
praebeo: cum ... Marii ... monumentum ... rei publicae defensori sedem ... praebuisset; Sest. 116.
trado: si ... alterum (annum) ... defensoribus traderet; Verr. a. pr. 40.
videor: idem .. hoc amicis eius et defensoribus videbatur; Verr. II, 70.
3. **Ablativ:** utor: cum is L. Sisenna, defensore tuo, tam familiariter uteretur; Verr. IV, 43. ipse eis neque defensoribus uti ... potuit; Cluent. 56. si is uti me defensore voluerit; ib. 158.
III. **nach Substantiven:** 1. **Genetiv:** hospes qui ... L. Sisennae, tui defensoris, ... hospes fuisset; Verr. II, 110.
iniqui: tu ... notes ... iniquos vel meos vel etiam defensorum meorum? Planc. 40.
officium: defensoris et amici officio adductus; Muren. 86.
persona: quam personam iam e cotidiana vita cognoscitis ..., defensoris nimium litigiosi; Caecin. 14.
2. **mit Präpositionen:** alqd de: concludam illud de ... rei publicae defensoribus; Sest. 136.
bellum cum: cum omnibus meae salutis defensoribus bellum esse sibi gerendum; Sest. 4.
IV. **Umstand:** a: cum ... dici a defensore coeptum est factitatum esse aliquid; Verr. III, 209.

defero, hinbringen, hinschaffen, abliefern, anbieten, darbringen, hinterbringen, anmelden, anzeigen, hintreiben, hingeben, verschlagen: I. **absolut:** 1. **unpersönlich:** facit coram esse delatum; Verr. II, 101. coram ubi facit delatum (nomen?); ib. 104.
2. **persönlich:** ad Verrem quis detulit? nemo; Verr. II, 21. ad pontificem detulisses; dom. 132.

II. **mit Ergänzung:** 1. **ut:** defers ad Pergamenos, ut illi reciperent in suas litteras publicas ... emptiones tuas; Flacc. 74. vgl. III. alqd; Verr. II, 29.

2. **ind. Frage:** delatum [tum] est ad vos, pontifices, ... quem ad modum iste ... fecerit; dom. 140.

III. **mit Object:** alqm: cum delati essent in mare; Sex. Rosc. 71. eadem lectica usque in cubiculum deferebatur; Verr. V, 27. vellem alio potius eum cupiditas gloriae detulisset; Cael. 74. me ille ... socium esse voluit, detulit, invitavit, rogavit; Piso 79. quo tempore a L. Caleno furti delatus sis; Fr. B. VIII, 6. f. **ad,** I. defero; Verr. V, 152. 154. Muren. 64. Arch. 11. Rab. Post. 47. Phil. I, 7. 11. (B. I, S. 65).

alqd: multo magis est petendum ..., ut eant nobiscum in provinciam, quam hoc illis in beneficii loco deferendum; Verr. II, 29. huc omnia undique deferebantur; ib. IV, 23. omnia deferuntur; ib. 52. quae apud vos de me deferunt; leg. agr. III, 1. quae ego deferrem; Catil. II, 8. haec omnia iudices detulerunt; ib. IV, 5. ea non petenti detulerunt; Cael. 5. quae tu quoniam ... in forum deferri iudiciumque voluisti; ib. 35. mihi populum Romanum ultro omnia delaturum; Planc. 65. haec non delata solum; Milo 64. cum te ultro mihi idem illud deferentem numquam sim adhortatus; Phil. II, 49. id ego unius iudicio delatum comprobem? ib. XI, 26. f. **ad,** I. defero; div. Caec. 34. Verr. a. pr. 19. II, 46. 90. Caecin. 8. imp. Pomp. 52. 67. 69. leg. agr. I, 13. Catil. III, 7. Flacc. 79. dom. 41. Sest. 8. Scaur. 28. Phil. II, 35. XII, 29.

accusationem: qua causa inflammatus Decianus ad Laelium detulerit hanc opimam accusationem; Flacc. 81.

acta: quae (acta Dolabellae) necesse est aliquando ad nostrum conlegium deferantur; Phil. II, 83.

aedilitatem: ubi (est) aedilitas delata summo studio bonorum? Phil. VI, 11.

aegrotos: ut etiam aegrotos deferri oporteret; Phil. I, 11.

aetatulam: qui ... primam illam aetatulam suam ad scurrarum locupletium libidines detulit; har. resp. 42.

argentum: ut quicquid caelati argenti fuit in illis bonis ad istum deferatur, quicquid Corinthiorum vasorum, stragulae vestis; Verr. II, 46.

auctoritatem: f. copias.

bellum: quod alter uni illud bellum suscipiendum vestris suffragiis detulit, alter delatum susceptumque confecit; imp. Pomp. 58. nec tum quidem populus Romanus ad privatum detulit bellum; Phil. XI, 18.

beneficium: quibus omnia populi Romani beneficia dormientibus deferuntur; Verr. V, 180. „meum beneficium ad eum potius detuli, qui ..;" Planc. 12.

bona: sen. 18. Sest. 54 (B. I, S. 65).

candelabrum: ut id (candelabrum) in praetorium involutum quam occultissime deferrent; Verr. IV, 65. se illud *candelabrum* scire ad istum esse delatum; ib. 70.

caput: quod caput ... ad Sullam ... manibus ipse suis detulit; Fr. B. VIII, 15.

causam: f. **causa,** II, 1. defero (14 St.) B. I, S. 470, f.

chartas: chartis et linteis et vitro delatis; Rab. Post. 40.

confessiones: cum ad vos indicia, litteras, confessiones communis exitii detuli; Sest. 145.

coniurationem; Sulla 12. 81. — consilia; Cluent. 143 (f. B. I, S. 65). — consulta: f. **consultum,** II, 1. defero (3 St.) B. I, S. 679, b.

contionem: quae (contio) est ad me tota delata; har. resp. 8.

controversias: controversiae secreto deferebantur; Verr. V, 27.

copias: Cn. Pompeium ... omnem .. ei suam auctoritatem, gratiam, copias, opes ad hoc negotium conficiendum detulisse; Flacc. 14.

crimen: cum primum ad me (crimen) delatum est; Verr. V, 158. novum crimen ... ad te Q. Tubero detulit; Ligar. 1. crimina in dominum delaturum se esse; Deiot. 31.

dissensionem; Sulla 60. — exitum; Muren. 34. — facinus; Catil. IV, 6. — fascis; Phil. XIV, 15. — gubernacula; Phil. II, 113 (f. B. I, S. 65). — gratiam; f. copias.

honorem: honos ad patrem, insignia honoris ad te delata sunt; Sulla 50. ad hunc honorem et imperium extra ordinem nominatim rogatione tua detulisti? dom. 21. honos tali populi Romani voluntate paucis est delatus ac mihi; Vatin. 10. omnis enim honores populus Romanus mihi ipsi, non nomini detulit; Piso 2. homini ille (populus Romanus) honorem, non generi ... deferebat; ib.

imperium: si illud imperium esse potuit, quod ad privatum || privato || clamore multitudinis imperitae, nullo publico consilio deferebatur; Ligar. 3. f. honorem; dom. 21.

indicia: f. confessiones.

insidias: cum ... eas .. insidias ... ad me animo amicissimo detulisset; Planc. 100.

insignia: f. honorem; Sulla 50.

instrumentum: ut praeclarum videlicet munus atque instrumentum tribunatus ad aliquem ... deferre posses; Milo 33.

iudicia: si ad causas iudicia iam facta domo deferemus; Cluent. 6.

laudationem: qui eam (laudationem) detulistis; Cluent. 196.

legationem: mihi legationem quam vellem ... detulit; prov. cons. 41.

lintea: f. chartas.

litteras: litteras a me prius aperiri quam ad senatum deferrem || deferre, al. ||; Catil. III, 7. triduo lex (litteras) ad praetorem deferri ... iubet: tricesimo die vix deferuntur; Flacc. 21. f. confessiones.

maleficia: cum servi ad dominam ... maleficium Caelii detulissent; Cael. 62.

mandata: qui haec ab illo mandata defertis; Sulla 54. delata mandata: non paruit; Phil. XII, 11.

mercis: onera atque merces in praetoriam domum deferebantur; Verr. V, 145.

munus: f. instrumentum.

negotium: optatum negotium sibi in sinum delatum esse; Verr. I, 131. cum ... senatus .. ad conlegam eius ... negotium deferret; Phil. XI, 17.

nomen: quam ob rem videantur illi non nihil tamen in deferendo nomine secuti; Sex. Rosc. 8. ut nomen huius de parricidio deferrent; ib. 28. nomina filiorum de parricidio delata sunt; ib. 64. qui Sex. Roscii nomen deferendum curavit; ib. 132. cum de pecuniis repetundis nomen cuiuspiam deferatur; div. Caec. 10. neque L. Philoni in C. Servilium nominis deferendi potestas est data neque M. Aurelio Scauro in L. Flaccum neque Cn. Pompeio in T. Albucium; ib. 63. nomen hominis audacissimi detuli; Verr. I, 15. ut ei ... non modo deferendi nominis ... facerent potestatem; ib. huic eidem Sopatro eidem inimici ad C. Verrem ... eiusdem rei nomen detulerunt; ib. II, 68. ut ... nomen ... deferret; ib. 94. si liceret nomen absentis deferre; ib. itaque defertur (nomen); ib. nomen eius de pecuniis repetundis statuarum nomine deferemus; ib. 142. iste non dubitat iubere nomen deferri; ib. IV, 40. servi cuiusdam nomen defertur; ib. 100. Cluentium non accusatorio animo ... nomen Oppianici detulisse; Cluent. 11. se nomen Oppianici ... delaturum esse; ib. 13. Cluenti[illegible] ... nomen eius detulit, cuius ..; ib. 49. „me nomen consularis candidati delaturum";

Muren. 62. nomen Sex. Propertii detulit; dom. 49. si ... nomina deferunt inter se sodales; Cael. 26. si hic nullius nomen detulisset; ib. 56. nisi iterum eadem de re suo familiari absoluto nomen hic detulisset; ib. nomen amici mei de ambitu detulit; ib. 76. cur tibi nomen non deferrem; Piso 82. L. Aelium || Laelium, al. || ... nomen Q. Muttonis ... detulisse; Scaur. 23. horum nomina ad aerarium detulisset? Phil. V, 15 (vgl. I, 1).

nummos: ad Staienum sescenta quadraginta milia nummum esse delata; Cluent. 87.

onera: s. mercis.

opes: illuc opes suas deferre ... cogitant; leg. agr. I, 18. cum iam opes omnis ... Pompeius ad Caesarem detulisset; Phil. II, 24. s. copias.

palmam: hanc primam esse tamen lemniscatam (palmam), quae Roma ei || Romae || deferatur; Sex. Rosc. 100.

pecuniam; Cluent. 69. leg. agr. I, 13. Flacc. 55. — postulata; Flacc. 79 (s. B. I, S. 65).

potestatem: quo minus ... potestatem imperatoribus nostris deferamus; Balb. 37.

praedones: ut ... praedones ... eodem deferrentur; Verr. IV, 21.

praefectum: in praetura, in consulatu praefectum fabrum detulit; Balb. 63.

praemium: quod (praemium dignitatis) populus Romanus cum huius maioribus semper detulisset ..; Flacc. 1.

praeturam: in Chelidonis domum praeturam totam detulisti; Verr. V, 38. praetura item maioribus delata est tuis; Piso 2.

principatum: qui tibi ... detulerat ex latronibus suis principatum; Phil. II, 5.

querellam; Flacc. 52. Vatin. 12. Ligar. 25. — querimoniam; div. Caec. 67. Verr. I, 50. V, 130. — rationes; Piso 61 (s. B. I, S. 65).

regnum: C. Caesari, dictatori perpetuo, M. Antonium consulem populi iussu regnum detulisse; Phil. II, 87.

rem: si nihil aliud fecerunt nisi rem detulerunt; Sex. Rosc. 108. (rem) ad Verrem per eius interpretes deferunt; Verr. II, 54. ille ... rem defert; ib. 173. an potuit rem delatam eius modi repudiare? Cluent. 136. rem defert ad senatum; Milo 65. s. **ad,** I. defero; Sex. Rosc. 20. 106. Verr. I, 64. 135. 139. II, 95. 128. 188. IV, 70. 85. 99. V, 10. 160. imp. Pomp. 48. Cluent. 47. 111. leg. agr. II, 23. Rabir. 4. Catil. II, 12. III, 7. Sulla 85. dom. 19. 138. Cael. 62. 68. Rab. Post. 32. Phil. I, 2 (B. I, S. 65).

HS: HS sescenta quadraginta milia deferri ad se domum iussit; Cluent. 69.

sitellam: dum sitella defertur; Fr. B. VI, 13. sitellam ipsam cum || coram || ipso intercessore deferre; ib. 14.

spem: cui ... etiam spem eius nominis deferebamus; Phil. XIV, 28.

tabulas: quid refert igitur tanto post ad iudices deferantur (tabulae) an omnino non deferantur? Flacc. 21.

vasa, vestem: s. argentum. — vitrum: s. chartas.

voltum: si modo voltum importunum in forum detulisset; sen. 15.

vocem: quam vocem eius ad hunc M. Catonem statim Favonius detulit; Milo 26.

defervesco, verbrausen, austoben: alqd: iam ista deferbuerint; Cael. 77.

cupiditates: quorum cum adulescentiae cupiditates deferbuissent ..; Cael. 43.

studia: hominum studia defervisse; Cluent. 108.

defetiscor, ermüden, ermatten: accusatio: ita defessa ac refrigerata accusatione; Verr. a. pr. 31.

aratores: ut aratores cultu agrorum defessi urbis domiciliis uterentur; leg. agr. II, 88.

aures: aures convicio defessae; Arch. 12.

Italiae: defessa Italia Punico bello; har resp. 27.

tormenta, tortor: cum iam tortor atque essent tormenta ipsa defessa; Cluent. 177.

deficio, nachlassen, abnehmen, ausgehen, fehlen, abfallen, verlassen, im Stiche lassen: I. **absolut:** alqs: animo non deficiam; Sex. Rosc. 10. qui a re publica defecerunt; Catil. I, 28. te a se et a re publica et a tua dignitate deficere; Sulla 35.

alqd: id quoque in hac causa deficit; Quinct. 4.

amici: amici deficiunt; Fr. B. II, 1.

anima: cum *anima defecerit* mea; Quir. 24.

civitas: Lampsacena civitas ... deficere ab imperio ac nomine nostro volebat? Verr. I, 79. ut civitates eius insulae ... numquam postea deficerent; ib. II, 2.

consules: consules ... a senatu, a re publica, a bonis omnibus defecerant; Planc. 86.

copiae: manebat insaturabile abdomen, copiae deficiebant; Sest. 110.

doctrina, ingenia: non quo aut ingenia deficiant aut doctrina puerilis; Cael. 46.

finitimi: cum ceteri deficerent finitimi ac vicini; Sulla 58.

odium: ut ... id (odium) in me uno potius quam in optimo quoque et universa civitate deficeret; Quir. 1.

studia: etiam si hominum studia deficiant; Catil. II, 25.

vicini: s. finitimi.

vires, vox: ne vox viresque deficerent; Verr. I, 31.

II. **mit Object:** alqm: tempus .. te citius quam oratio deficeret; Sex. Rosc. 89. quam multa te deficiant vides; div. Caec. 52. me dies, vox, latera deficiant; Verr. II, 52. quoniam me Leontina civitas atque legatio ... defecit; ib. III, 110. dies me citius defecerit; ib. IV, 59. si me in ea querimonia ... non modo vires, verum etiam vita deficiat; ib. V, 72. dolor me non deficit; ib. 158. si M. Fonteium .. in causa deficerent omnia; Font. 34. res eos iam pridem, fides nuper deficere coepit; Catil. II, 10. ita eum non modo ingenium illud et dicendi exercitatio ..., sed etiam ... impudentia ... improbitasque defecit; ib. III, 11. dies iam me deficiat; Cael. 29. ea (studia) .. illum cuncta iam exacta aetate defecerant; Deiot. 28.

mulierem: mulier abundat audacia, consilio et ratione deficitur; Cluent. 184.

patres: NE ... PATRIBUS ... PERICULA .. CREENTUR, AUXILIOQUE † DIMINUTIS DEFICIANTUR; har. resp. 40.

defigo, hineinstoßen, befestigen, festsetzen, einprägen: audaciam: nihil de hac eius urbana, quam ille praesens in mentibus vestris oculisque defixit, audacia loquor; prov. cons. 8.

cogitationes: ut omnis vigilias, curas cogitationes in rei publicae salute defigeret; Phil. VII, 5.

crucem: s. **crux,** II, 1. defigo (4 St.) B. I, S. 728, b.

curas: qui omnis suas curas in rei publicae salute defigunt; Phil. XIV, 13. s. cogitationes.

dedecora: multa .. (dedecora) in eo penitus defixa ... praeteriret; har. resp. 57.

flagitia, furta: ut non modo in auribus vestris, sed in oculis omnium sua furta atque flagitia defixurus sim; Verr. a. pr. 7.

indicium: doloris mei defixum indicium; dom. 103.

memoriam: ut omnia rei publicae subsidia, totum statum civitatis, omnem memoriam temporum praeteritorum, salutem praesentium, spem reliquorum in vestra potestate, in vestris sententiis, in hoc uno iudicio positam esse et defixam putetis; Flacc. 3.

oculos: in cuius possessiones atque fortunas non impudentissimos oculos spe et mente defigere (eum censetis)? Phil. XI, 10.

salutem, spem, statum, subsidia: f. memoriam.
sententiam: quam (sententiam) populi sermo in animis nostris iam ante defixerat; dom. 9.
sicam: quod eam (sicam) necesse putas esse in consulis corpore defigere; Catil. I, 16.
vigilias: f. cogitationes.
virtutem: virtus est una altissimis defixa radicibus; Phil. IV, 13.

definio, abgrenzen, begrenzen, bestimmen, andeuten, beschränken, abschließen: I. **mit indirecter Frage:** tibi quid facias definit; Quinct. 84. tu non definias quo colonias ... deduci velis? leg. agr. II, 74.
II. **mit Object:** aedis, Albana: aedis sibi optimas, hortos, Tusculana Albana definiunt; Phil. VIII, 9.
agros: cur eos (agros) non definis? leg. agr. II, 66.
bona: qui mala dolore, bona voluptate definiunt; Piso 42.
discordias: quas ego alias optimatium discordias a dis immortalibus definiri putem? har. resp. 53.
figuram: non solum numerum signorum, sed etiam unius cuiusque magnitudinem, figuram, statum litteris definiri vides; Verr. I, 57.
genus: genus universum ... brevi circumscribi et definiri potest; Sest. 97.
hortos: f. aedis.
imperium: qui ... imperium populi Romani orbis terrarum terminis definisset; Sest. 67. quae (loca) regione orbem terrarum, rebus illius gestis imperium populi Romani definiunt; Balb. 64.
Italiam: „definio" inquit „Italiam"; leg. agr. II, 66.
ius: certum et definitum ius religionum; dom. 4.
legem: cur ... huic praecipua lex iniuriae definitur? Verr. III, 211.
locum: quod eius auctionis ... locum sibi nullum definiunt; leg. agr. I, 7. non definis locum; ib. II, 67.
magnitudinem: f. figuram. — mala: f. bona.
memoriam: neque aequum est tempore et die memoriam beneficii definire; Quir. 23.
moderationem: ad nostrum usum prope modum iam est definita moderatio rei familiaris; dom. 146.
modum: hic tu modum vitae tuae non salute rei publicae, sed aequitate animi definies? Marcell. 25.
mortem: cum esset omnibus definita mors; Sest. 47.
numerum: f. figuram.
orationem: ut aliquando totam huius generis orationem concludam atque definiam; Verr. IV, 115.
orbem: f. imperium; Balb. 64.
partem: eius .. fundi extremam partem oleae directo ordine definiunt; Caecin. 22.
potestatem: definit (potestatem) in quinquennium; leg. agr. II, 32.
rem: si res eae, quas gessimus, orbis terrae regionibus definiuntur; Arch. 23. rem ut definiat; Cael. 6. hic ego ipsam rem definiam; ib. 48.
statum: f. figuram. — Tusculana: f. aedis.

definite, bestimmt, ausdrücklich: quae (lex) definite potestatem Pompeio civitatem donandi dederat; Balb. 32.

definitio, Bestimmung: illa definitio iudiciorum aequorum, quae nobis a maioribus tradita est, retineatur; Cluent. 5.

deflagratio, Brand: cum mea domus ardore suo deflagrationem urbi ... minaretur; Planc. 95.

deflagro, niederbrennen, untergehen: I. **absolut:** cives: qui (cives) ... communi incendio malint quam suo deflagrare; Sest. 99.
domus: quibus (facibus) incensa L. Bellieni domus deflagravit; Phil. II, 91.
II. **mit Object:** imperium: ut gentem Allobrogum ... in cinere deflagrati imperii conlocarent; Catil. IV, 12.

deflecto, ablenken, abwenden: I. **absolut:** alqs: a: qui semel a veritate deflexit; Qu. Rosc. 46. nihil ut a patris ... virtute ... deflexisset; har. resp. 41. — de: si qui tantulum de recta regione deflexerit; Verr. V, 176. cum [te] de curriculo petitionis deflexisses; Muren. 46.
II. **mit Object:** (vgl. I. Muren. 46): rem: si ad verba rem deflectere velimus; Caecin. 51.
vestigium: Laterensis ne vestigium quidem deflexit; Fr. C. 19.

defleo, beweinen: alqd: haec satis diu multumque defleta sunt; Phil. XIII, 10.
casum, al.: deflevi coniugis .. discidium, liberorum .. solitudinem, fratris ... casum, ... familiae ruinas; dom. 96.
discessum: meum discessum, quem saepe defleras; Planc. 86.

defloresco, verblühen: hae deliciae ... mature .. et celeriter deflorescunt; Cael. 44.

defluo, zufließen, abfallen: alqd: necesse est, si quid redundarit de vestro frumentario quaestu, ad illum potissimum, per quem agebatis, defluxisse; Verr. III, 155.
tribunus: ex novem tribunis ... unus me absente defluxit; Sest. 69.

deformis, mißgestaltet, häßlich: alqs: qui senes ac deformes erant; Verr. V, 64. ut eum paeniteat non deformem esse natum; Cael. 6.
campus: campus Leontinus ... sic erat deformis atque horridus, ut ..; Verr. III, 47.

deformitas, Häßlichkeit: illam .. deformitate summa fuisse; Scaur. c. 4, § 6.

deformo, entstellen, verunstalten: alqm: in qua (contione) Pompeium ornat an potius deformat? har. resp. 51. deformandi huius causa; Cael. 3.
alqd: quae ita deformata sunt a fortuna, ut ..; Sulla 73. quid magis inquinatum, deformatum ... dici potest quam ..? har. resp. 25.
auctores: auctores ... omni facinore et flagitio deformatos habetis; Scaur. 13.
hominem: si unum hominem deterrimum poëta ... fictis vitiis ||fictis|| conquisitis deformatum vellet inducere; har. resp. 57.
imaginem: ut .. imaginem clarissimi viri ... deformatam ignominia ... videat? Muren. 88.
parietes: parietes ... nudos ac deformatos reliquit; Verr. IV, 122.

deformo, schildern: quem supra deformavi; Caecin. 14.

defringo, abbrechen: qui praetereuntes ramum defringerent arboris; Caecin. 60.

defugio, ausweichen, sich entziehen: I. **absolut:** et tu, qui potes, et ceteri, qui defugiunt; Planc. 84.
II. **mit Object:** alqd: non quo mihi fas sit quicquam defugere quod salus Plancii postulet; Planc. 56.
auctoritatem: quam ego defugiam auctoritatem consulatus mei; Sulla 33.
coniunctionem: quorum auctoritate illam coniunctionem Caesaris defugi; prov. cons. 45.
contentionem, al.: nullas .. sibi ille neque contentiones neque inimicitias neque vitae dimicationes nec pro re publica nec pro me defugiendas putavit; Planc. 77. ullum esse tantum periculum, tantum laborem, tantam contentionem, quam ego non modo pro salute tua, sed etiam pro dignitate defugerim? ib. 78.
iudicia: ne quis te iudicia defugere arbitraretur; Vatin. 34.

defungor, erledigen, abmachen, loskommen: concitatione: ut omni populari concitatione defungerer; Sest. 74.

decumis: cum tribus decumis pro una defungeretur; Verr. III, 42.

honoribus: quod .. te ... defunctum honoribus ... cogites; Verr. V, 175. non nulli defuncti honoribus; Planc. 52.

periculis: cum ... iam defunctos sese periculis arbitrarentur; Sex. Rosc. 21.

degenero, entarten, ausarten: alqs: nihil se degenerasse; Scaur. 42. Flacc. 25. — filii; prov. cons. 18. — frater; Phil. XIII, 30. f. a, I. degenero (B. I, S. 5, a).

puer: ut ... eum (puerum) .. disciplina degenerare non sineret? Verr. III, 59.

dego, zubringen: aetatem: inter feras satius est aetatem degere; Sex. Rosc. 150.

vitam: ut sibi per te liceat ... vitam in egestate degere; Sex. Rosc. 144. ut ... foedissimam vitam ... degeret; Sulla 75.

degusto, kosten: qui aliquid ex eius sermone speculae degustarant; Cluent. 72.

dehortor, abmahnen: res ipsa ... me ipsum ... aut invitabit aut dehortabitur; Piso 94.

deicio, herabstürzen, umstürzen, niederreißen, abreißen, vertreiben, verjagen, verdrängen, entfernen: I. **absolut:** alqs: ut vi me deiecisse confitear, dolo malo negem; Tull. 29. nisi ipse egomet deiecissem; ib. 30. sive ipse deiecissem; ib. se vi deiecisse; ib. 45. ut unde deiecisset restitueret; Caecin. 23. „non deieci, sed obstiti"; ib. 31. „non deieci, non enim sivi accedere"; ib. 64. qui deiecerit; ib. 83. „non deieci, sed reieci"; ib. 84. UNDE DEIECISTI, sive ex quo loco sive a quo loco, EO RESTITUAS; ib. 88. sive ex hoc loco deiecisti ... sive ab hoc loco; ib. qui fateatur se deiecisse; ib. 91. se vi deiecisse; ib. 92. si vi deiecit; leg. agr. III, 11.

II. **mit Object:** alqm: qui ... hunc per insidias vi de agro communi deiecerit; Quinct. 46. „de saltu deicitur Quinctius quo die?" ib. 79. deicitur de saltu ... pridie Kalend. intercalaris; ib. insui voluerunt in culeum vivos atque in flumen deici; Sex. Rosc. 70. sic nudos in flumen deicere; ib. 71. quem ... minorem annis LX de ponte [in Tiberim] deiecerit; ib. 100. si me aedilitate deiecissent; Verr. a. pr. 23. ne eiusdem pecunia de honore deicerer || deiceret, al. ||; ib. 25. ut Sopatrum de porticu ... praecipitem in forum deiciant; ib. IV, 86. si vi deici M. Claudium, dolo malo deici; Tull. 29. vel se a me ipso vi deiectum esse vel me consilium inisse, ut vi deiceretur; ib. unde dolo malo meo vi deiectus sit; ib. 30. unde a me vi deiectus esset; ib. [ut vi deiceretur]; ib. te dolo malo meo vi deiectum iudicari; ib. UNDE TU AUT FAMILIA AUT PROCURATOR TUUS ILLUM AUT FAMILIAM AUT PROCURATOREM ILLIUS IN HOC ANNO VI DEIECISTI; ib. 44. qui deiectus sit; ib. 45. is, qui armis ... pulsus est, non videtur esse deiectus? Caecin 31. si Caecina ... inde deiectus esset; ib. 35. nullo modo deiectum esse inde, ubi non fuerit; ib. „unde deiectus?" ib. 36. deici porro nullo modo potuisse qui non accesserit; ib. „deicior ego", inquis „si quis meorum deicitur omnino"; ib. 37. quo modo tu deiceris, cum servus tuus deicitur? ib. te deiectum debeo intellegere; ib. „reieci ego te armatis hominibus, non deieci"; ib. 38. utrum ... tum expellar ac deiciar; ib. 39. deiectus detrususque sum; ib. 47. deiectus quem ad modum sit, qui non accesserit; ib. 49. demoveri ... necesse est eum, qui deiciatur; ib. unde se deiectum esse dicit; ib. diceresne esse deiectum? ib. poterisne dicere deiectum esse eum, qui tactus non erit? ib. deiectus vero qui potest esse quisquam, nisi ... ib. 50 illud vero nullo modo potest, [deiectus esse quisquam] ... qui tactus non sit; ib. eos enim vere possumus dicere esse deiectos; ib. si me vilicus tuus solus deiecisset, non familia deiecisset; ib. 55. qui me deiecerit; ib. „a familia mea fateor te esse deiectum"; ib. sive me tu deieceris sive ..; ib. 56. utrum me tuus procurator deiecerit; ib. 57. qui vi deiectus est; ib. 58. si tuus me libertus deiecerit; ib. si procurator (me) deiecerit; ib. quem hominibus armatis deieceris; ib. 60. si ... ego ita deiectus essem; ib. 62. non esse deiectum eum, cui vi et armis ingredienti sit occursum; ib. 64. eum, qui pulsus fugatusque sit, non esse deiectum; ib. „unde deiectus es?" ib. 66. „reiectus est, non deiectus"; ib. „non deieci te ex eo loco, quem in locum prohibui ne venires"; ib. vi armatis hominibus deiectum eum, quem ..; ib. 75. si ingressum modo in praedium deieceris; ib. 76. deiectum esse, qui prohibitus sit; ib. nisi ex eo loco, ubi vestigium impresserit, deici neminem posse; ib. non posse probari quemquam esse deiectum, nisi ex eo loco, in quo fuisset; ib. 79. „quia ... deiectus est Caecina vi hominibus armatis aliquo ex loco"; ib. 80. unde deiectus esset; ib. ><. aliquo ex loco deiectum esse Caecinam; ib. simne deiectus, non de Fulciniano fundo; ib. 82. si ex eo fundo essem deiectus; ib. unde deiectus essem; sum ex proximo vicini fundo deiectus, qua adibam ad istum fundum; sum de via, sum certe alicunde, sive de privato sive de publico; ib. qui deiectus sit; ib. 83. deiectum esse qui fugatus sit; ib. „si non sum ex eo loco deiectus, quo prohibitus sum accedere, at ex eo sum deiectus, quo accessi"; ib. 84. si qui meam familiam de meo fundo deiecerit, ex eo me loco deiecerit; ib. 87. unde deiecti essent (Galli); ib. 88. unde deiectus est; ib. si quis te ex aedibus tuis vi hominibus armatis deiecerit; ib. 89. unde deiectus es; ib. tam te in aedis tuas restitui oportere, si e vestibulo, quam si ex interiore aedium parte deiectus sis; ib. eum deici posse, qui tum possideat; ib. 90. quod negabas quemquam deici posse, nisi inde, ubi tum esset || nisi indubium esse etiam posse ||; ib. eum qui non possideat, negas deici posse; ib. UNDE ILLE ME VI DEIECIT; ib. 91. si deici nemo potest, qui non possidet; ib. negas deici, nisi qui possideat; ib. ><. si sine vi armatis ... hominibus deiectus quispiam sit; ib. qui deiectus sit; ib. si fateatur esse *sic* deiectum; ib. non satis est posse docere se deiectum, nisi ostendere potest, cum possideret, tum deiectum; ib. 92. ***quem ad modum deiectum ... imposita insula operuit Typhonem;*** Scaur. 29. eum ... de sententia deiecistis; Phil. IX, 8. Metellus ... † legis || lege || deiectus est ratione || pactione || an vi an veri * *; Fr. B. VI, 2. f. a, I. deicio; Caecin. 86. 87. ><. 88. ><. 90 (B. I, S. 5, a).

aedificium: deiectum aedificium se vidisse dicunt; Tull. 24.

amicos: deiectos ... esse populi Romani socios atque amicos; Verr. III, 127.

aratores: duo et quinquaginta aratores ita video deiectos, ut ..; Verr. III, 120.

civem: f. hominem; Muren. 76.

columnas: columnae ... machina apposita nulla impensa deiectae; Verr. I, 145.

conservos: noctu duos conservos dormientis occidit in piscinamque deiecit; Cluent. 179.

consulem: hi et integrum consulem et bonum imperatorem ... deici de urbis praesidio ... volunt; Muren. 79.

cruciatum: hac se commemoratione civitatis ... cruciatum .. a corpore deiecturum arbitrabatur; Verr. V, 162.

dominum: ut dominus de suo fundo a sua familia vi deiceretur; Quinct. 81.

familiam: f. alqm; Tull. 44. Caecin. 87.

fratrem: f. hominem; Milo 75.

hominem: dupliciter homines deiciuntur, aut sine coactis armatisve hominibus aut per eius modi ... vim; Caecin. 92. homo integerrimus, civis

optimus ... his haedinis pelliculis praetura deiectus est; Muren. 76. qui Appium fratrem, hominem mihi coniunctum fidissima gratia, absentem de possessione fundi deiecit; Milo 75.

imperatorem: f. consulem.

intercessorem: num intercessorem vi deiecerit; Vatin. 5.

iugum: cuius a cervicibus iugum servile deiecerant; Phil. I, 6.

libellos: libellos Sex. Alfenus procurator ... deicit; Quinct. 27. libellos deicit Sex. Alfenus; ib. 61. fatetur enim libellos Alfenum deiecisse; ib. 63. Alfenum ... non deiecisse libellos; ib. 73.

magistratus: magistratus templo deicias? Sest. 78.

metum: hunc ego si metum Siciliae damnatione istius ... deiecero; Verr. V, 130.

mucrones: mucrones .. eorum a iugulis vestris deiecimus; Catil. III, 2.

oculos: pueri ... oculos de isto nusquam deicere; Verr. IV, 33. si tantulum oculos deiecerimus; ib. V, 181. nec a re publica deiciebam oculos ex eo die; Phil. I, 1.

praesidium: cuius praesidium Claterna deiecit Hirtius; Phil. VIII, 6 „deieci praesidium; Claterna potitus sum"; ib.

procuratorem: f. alqm; Tull. 44.

propugnaculum: si prius illud propugnaculum ... ex defensione eius deiecero; Verr. III, 40.

rem publicum: ex qua (possessione rem publicam) nec Gracchorum benignitas deiecisset; leg. agr. II, 81.

senatum: cum senatum a gubernaculis deiecisses; dom. 24.

servum: f. alqm; Caecin. 37. — socios: f. amicos.

statuam: ut eius in provincia statuae ... per vim ... deicerentur; Verr. II, 158. statuam eius a Tauromenitanis esse deiectam; ib. 160. Tyndaritani deiecerunt in foro (statuam); ib. Leontinis ... istius in gymnasio statua deiecta est; ib. cum statuae sunt istius deiectae; ib. dum ego in Sicilia sum, nulla statua deiecta est; ib. 161. si eius statuae essent deiectae; ib. 162. si maxime statuae deiectae essent; ib. 164. cum ... statuae veterum hominum deiectae (sunt); Catil. III, 19.

tegulas: cum paucas tegulas deicere impune familia tua non potuerit; Tull. 53.

urnas: num quis reus ... urnas deiecerit? Vatin. 34.

deiectio, Vertreibung: qui illam vim deiectionemque tuo rogatu ... fecerit; Caecin. 57.

deinceps, demnächst, nach einander, der Reihe nach: possem deinceps totam rem explicare, deinde ad extremum id ... dicere; Verr. I, 28. etenim deinceps videamus Herbitensis civitas ... quem ad modum ... vexata sit; ib. III, 75. de quo mihi deinceps dicendum est; ib. 169. deinceps omnis magistratus nominavit; Cluent. 148. opera mea rem publicam incolumem magistratibus deinceps traditam; Quir. 17. deinceps fuit annus, quo ego consulatum petivi; Cael. 10. quaero deinceps, num hodiernus dies qui sit ignores? Phil. II, 110. horum similia deinceps; ib. III, 22. deinceps laudatur provincia Gallia; ib. IV, 9. de quibus deinceps intellego esse dicendum; ib. V, 35. dicam deinceps ... de periculo; ib. VII, 16.

deinde, dein*), darauf, alsdann, sodann, von da ab, ferner, außerdem: A. **allein**: I. **ohne vorangehende Zahl- oder Zeitbestimmung**: 1. **Aussage**: a. **einfach**: sine vadimonio disceditur. deinde Romae ... commoratur; Quinct. 23. videamus quae deinde sint consecuta; ib. 61. * Naevium ne appellasse quidem Quinctium ...; deinde quod omnia iudicia difficillima ... fieri mallet; ib. 85. quaesivi quae causa fuisset .... deinde illud quoque requisivi ..; ib. 88. deinde quod ceterorum neque dictum obscurum potest esse; Sex. Rosc. 3. ut ... resideret, deinde spatiaretur; ib. 59. deinde sunt testes viri clarissimi; div. Caec. 13. ipsam Veneri ... adiudicat; deinde bona vendit; ib. 56. commemorasse istum ...; deinde continuo esse pollicitum ..; Verr. a. pr. 23. in hoc homine statuetur ..; deinde est eius modi reus in quo ..; ib. 47. ut ... quadragesimo post die responderes, deinde ita tempus duceretur, ut ..; ib. I, 30. dixit HS deciens; deinde in codicis extrema cera nomen infimum ... fecit; ib. 92. habui rationem eorum annorum ...; deinde quaesivi ..; ib. II, 182. aspice aedem Castoris: deinde ... fac mentionem innocentiae; ib. III, 41. codicis lituras tui contemplare ...: deinde dicere aude te ||a. te d.|| diligentem; ib. quasi vero ... senatus tibi hoc mandaverit, ut ...: deinde, si quam partem ... addidisses, bene ... meritus viderere; ib. 48. cognoscite Agyrinensium publicas litteras; deinde testimonium publicum civitatis; ib. 74. recita testimonium Liparensium, deinde quem ad modum nummi Valentio sint dati; ib. 85. quantam... spem praedae propositam arbitramur fuisse ...? deinde ipse Minucius numquam habere voluisset, si ..; ib. 150. frumentum improbare ..., deinde a civitatibus pecuniam ... cogere; ib. 173. mancipes ... pecunias abstulisse, deinde ipsos sibi frumentum coëmisse; ib. 175. id providete, ne .... deinde, iudices, videte ..; ib. 220. qui tamen signa ... non ablata ex urbibus ... domum deinde ... auferebant; ib. IV, 6. mittit homini munera .... deinde ipsum [regem] ad cenam vocat ||vocavit||; ib. 62. rex ita discessit, ut .... vocat ad cenam deinde ipse praetorem; ib. suscipiam partis, quas .... deinde ista praeclara nobilitas desinat queri ..; ib. 81. decernitur. refertur deinde de Verre; ib. 143. quid deinde factum sit; ib. V, 11. decreta auferebantur. deinde ... Veneri ... reliquum tempus deberi arbitrabatur; ib. 27. deinde alii quaestus instituuntur; ib. 61. tantam esse in homine impudentiam ...; deinde hoc quinto decimo die crimen esse natum; ib. 106. clamabat ... facinus esse indignum .... deinde etiam illud video esse dictum ..; ib. 118. ut ... eadem (fides) vestra sit in iudicanda (causa); deinde uti C. Verrem ... dignus exitus ... consequatur; ib. 189. venit in Thurinum interea Tullius: deinde iste pater familias ... animadvertit ..; Tull. 19. UNDE TU .... deinde additur ...: CUM ILLE ..; ib. 44. difficile est enim ...; deinde si qua gratia testes deterrentur ..; Font. 3. cum ipse hoc ... praedicet. deinde L. Caelius ... dixit ..; Caecin. 26. dubium est quin ... possederit? deinde ipse ... venit; ib. 94. difficile est ...; deinde ... eos esse talis ... nemo arbitratur; imp. Pomp. 64. si interrogarentur num ...; si deinde essent rogati quid ..; Cluent. 105. doce ... unde dederit ...; vince deinde bonum virum fuisse Oppianicum; ib. 124. dixit se scire ...: deinde ... iussit equum traducere; ib. 134. quid ... proferre potuistis? deinde ... triennio post mortem ... quaerebatur; ib. 181. ID AD XVIROS REFERRI iubet .... deinde ... sancit, ut ..; leg. agr. I, 13. tantis .. confirmat opibus ...; deinde ornat apparitoribus; ib. II, 32. adiungit agros Bithyniae regios ...; deinde Attalicos agros; ib. 50. quod ... ante pecuniae coguntur ..., quam gleba una ematur; deinde emi iubet; ib. 71. hoc vectigali etiam belli difficultates sustentantur. deinde ... ne illud quidem dici potest ..; ib. 84. Campanum agrum dividis ...; deinde Italiae ... possessiones venalis ... video; ib. III, 15. exponam enim vobis .. ; deinde singulis medicinam ... adferam; Catil. II, 17. Lentulus ... manum suam cognovit .... Gabinius deinde introductus ..; ib. III, 12.

*) dein f. A, I, 1, a. Cael. 63. Milo 28. — II, 1. prius; Piso fr. 6. — B, 1. postea; Milo 65. repente; Cael. 62. subito; Milo 41.

„fundus Sabinus meus est": „immo meus": deinde iudicium; Muren. 26. a vobis salubritas quaedam ... petitur. deinde vestra responsa ... evertuntur; ib. 29. Romam se contulit; deinde in Asiam rediit; Flacc. 49. amoris esse hoc signum, *quod* ...; deinde gratulari tibi, quod ..; dom. 22. quod est .. ius adoptionis? ... quae deinde causa cuique sit adoptionis ... quaeri ... solet; ib. 34. qui cum fana spoliasset, deinde aram ... consecraret; ib. 140. sine voce constitit; deinde respexit; har. resp. 2. usque eo non fuit popularis, ut bona solus comesset; deinde ... Graeculum se ... putari voluit; Sest. 110. quod mihi discessum obiecisti meum .... deinde eius viri discessum increpas, quem ..; Vatin. 7. qui fuit tuus ille tantus furor, ut ... conloquerere populo Romano vidente? deinde interrogares ..? ib. 26. in balneis delituerunt: ... dein temere prosiluerunt; Cael. 63. fugit aliquis e manibus; deinde scabilla concrepant, aulaeum tollitur; ib. 65. cuius iter in provinciam fuit eius modi, ut .... deinde adventus in Syriam primus equitatus habuit interitum; prov. cons. 9. deinde hoc ita fit, ut ..; Piso 81. „desiderarunt te .. oculi mei ...; deinde sitientem me virtutis tuae deseruisti; Planc. 13. paulisper ... commoratus est, dein profectus id temporis, cum ..; Milo 28. C. Calvisius Africam .... deinde M. † Cusini Siciliam; Phil. III, 26. alteri a puero pro deliciis crudelitas fuit; deinde ea libidinum turpitudo, ut ..; ib. XI, 9. deinde vos obsecro, patres conscripti, quis hoc vestrum non videt ..? ib. XIII, 10. in familiam Ancharianam incidisse dixerunt, deinde Populenum occisum esse; Fr. B. II, 5.

b. **wiederholt**: iubent venire agros Attalensium ...; deinde agros in Macedonia regios ...; deinde agrum ... Corinthium ...; post autem agros in Hispania ...; tum ipsam veterem Karthaginem vendunt; leg. agr. I, 5.

2. **Frage**: quid deinde fit? Quinct. 66. quae deinde sunt consecuta? Qu. Rosc. 32. deinde ... cur potius HS ccclↃↃↃ ... data dixit? ib. 55. quid scribit? ... deinde quid scribit? Verr. III, 124. deinde cur in isto genere solo frumenti ista aestimatio constituatur? ib. 202. quid deinde sequitur? ib. V, 14. deinde cur quicquam contra leges parasti? ib. 46. quae deinde interceptio poculi? Cluent. 167. quid? deinde quid feci? Sulla 42. ut in hodiernum diem vestitus mutetur, deinde cras sagati prodeamus? Phil. XIV, 2. (vgl. 1, a. Vatin. 26. Phil. XIII, 10). — quid deinde? Qu. Rosc. 49. Verr. V, 10. leg. agr. III, 11. Sest. 43. Deiot. 26.

II. **mit vorangehender Zahl- oder Zeitbestimmung**: 1. **einfach**: et: nam et publicani ... suas rationes ... in illam provinciam contulerunt ...; deinde ex ceteris ordinibus homines gnavi ... in Asia negotiantur; imp. Pomp. 18.

initio: iste, qui initio proditor fuit, deinde perfuga; Sex. Rosc. 117. vgl. primo; Cluent. 69.

maxime: vos autem maxime debetis in eos impetum facere, qui merentur ...: deinde ... etiam ... in suspicione latrotote; Sex. Rosc. 57.

porro: quod Oppianici ... nomen ... ignotum fuisset, indignissimum porro videretur circumventum esse innocentem pecunia, hanc deinde suspicionem augeret Staieni improbitas; Cluent. 79.

primo: ac primo rem differre ... coeperunt; deinde aliquanto lentius [nihil] agere; Sex. Rosc. 26. qui primo sociorum consilia adversariis enuntiavit, deinde societatem cum ipsis adversariis coiit; ib. 117. et primo illo suo leniore ‖leviore‖ artificio Heraclium adgredi conatur .... deinde a quibusdam Syracusanis admonetur; Verr. II, 36. primo mirantur omnes improbitatem calumniae; deinde qui istum nossent .. suspicabantur ..; ib. 37. ut ... primo dominus ... gaudeat ..., deinde ... summo supplicio vilicum adficiat; ib. III, 119. primo dixit se istum publice laudare ...; deinde neque se illa babuisse venalia neque ..; ib. IV, 16. asciverunt sibi illud oppidum piratae primo commercio, deinde etiam societate; ib. 21. primo mirum omnibus videri ...; deinde esse perspicuum ..; ib. 40. primo nobis fuit dubium quid ageremus; deinde cito venit in mentem ..; ib. 138. primo ... *se* continebat; deinde ita flagrare coepit amentia ..; Cluent. 12. ut ... primo relevari videntur, deinde multo gravius ... adflictantur; Catil. I, 31. C. Marium ... primo senile corpus paludibus occultasse demersum, deinde ad infimorum ... hominum [Minturnis] misericordiam confugisse; Sest. 50. utroque in genere declaratum est: primo, cum ... absenti senatui plausus est ... datus; deinde, cum senatoribus ... redeuntibus; ib. 117. — primo gravari coepit ...; post exoratus initio permagnam pecuniam poposcit; deinde ad id pervenit, quod confici potuit; Cluent. 69. qui me ... primo reliquerunt, deinde prodiderunt, postremo oppugnarunt; har. resp. 3.

primum: primum magnitudo periculi summo timore hominem adficit ...; deinde habet adversarium ... Sex. Naevium; Quinct. 7. primum quod ... iudicium prius de probro ... maluit fieri; deinde quod ita constituit id ipsum iudicium, ut ..; ib. 9. primum exspectare; deinde ... amicos convenire; ib. 54. haec duo quaero: primum qua ratione Naevius susceptum negotium non transegerit ...; deinde cur ... alius ad istam rationem nemo accesserit; ib. 76. primum a Chrysogono peto, ut ...; deinde a vobis, iudices, ut ..; Sex. Rosc. 7. quam multa esse oporteat in eo, qui alterum accuset ...: primum integritatem .... deinde accusatorem firmum verumque esse oportet; div. Caec. 29. primum M. Metellum amicissimum, deinde Hortensium consulem; Verr. a. pr. 26. primum ab dis immortalibus ... hoc ... opto, ut ...; deinde ... hoc vobis ... confirmo ..; ib. 50. primum interesse utrum ...; deinde etiam illud cogitare ..; ib. I, 22. primum ut urbs tota spoliaretur ...; deinde ut ... filio statuam ponerent; ib. II, 50. primum neglegere coepit ...; deinde ... commodissimum putavit esse de provincia clam abire; ib. 55. primum ipse in Sicilia saepe ... dixerat .... deinde Romae ... pater eius hoc defendebat licere fieri; ib. 102. primum quo tantam pecuniam? deinde quam ob rem censores ad statuam tibi conferebant? ib. 137. recita ... hunc primum libellum; deinde illum alterum; ib. 183. primum quae potest esse controversia ...? deinde in hoc ... veterator esse volt; ib. III, 35. primum tuam rem illam ... fuisse .... deinde immensum ... lucrum esse factum; ib. 149. primum enim ... nihil erat quod ullum praeiudicium vereretur; deinde ... Metellus ... hoc indicabat; ib. 153. primum pro spectatione et collybo, deinde pro nescio quo cerario; ib. 181. qui honos ... babetur .. primum populo Romano ..., deinde ordinis auctoritati; ib. IV, 25. primum, quod omnes religione moventur ...; deinde ... baec opera ... Graecos homines nimio opere delectant; ib. 132. primum ... nihil esse decretum; deinde ... maximo clamore esse ... repudiatos; ib. 141. ea primum breviter *re*cognoscite ...; deinde haec expendite; ib. V, 23. primum insimulatio est repentina ...; deinde crimen sine accusatore; ib. primum video potuisse fieri, ut ...; deinde ... multas pecunias ... inanis esse perscriptas; ib. 48. primum ... honestius est ei nullum (laudatorem) dare quam ...; deinde ..., quae est ista tandem laudatio? ib. 58. primum utrum recte an perperam (iudicatum est)? ... deinde ... non potius contra iuris consultos ... pronuntiatum est; Caecin. 69. primum alium, non me excogitasse, deinde huius rationis ... ne probatorem quidem esse me; ib. 85. qua in re primum illud concedis ...; deinde nihil rationis adfers; ib. 96. primum ex eo intellegi potest, quod vos de ea re iudicare non debetis, deinde quod Sulla ipse ita tulit de civitate, ut ..; ib. 102. etenim primum illud parvi refert

.... deinde ... id ... memoria retinere debemus; imp. Pomp. 19. ac primum quanta innocentia debent esse imperatores, quanta deinde ... temperantia? ib. 36. primum istam tuam legem ... comprobo; deinde te hortor, ut ..; ib. 69. primum in te satis esse animi ... arbitror; deinde ... quid est quod ... dubitemus? ib. primum ... neminem umquam maioribus criminibus ... esse in iudicium vocatum; deinde ea de eo praeiudicia esse facta; Cluent. 9. primum illum iudicem pecunia corrupit; deinde ipsum M. Aurium ... interficiendum .. curavit; ib. 23. primum suo iudicio ..., deinde legis vi ... est condemnatus; ib. 59. cum primum illi ipsi debuerint potius accusari de pecuniis repetundis .... deinde ... cur ... ceteri rei facti non sunt? ib. 115. factum est primum illorum aequitate ..., ut ...; ipse deinde populus Romanus ... legem repudiavit; ib. 137. in respondendo primum exposuit ..., deinde ... tris ipse excitavit recitatores; ib. 141. primum ... eius modi est, ut .... deinde quis umquam hoc senator recusavit ...? ib. 150. primum ... id sperare desistat, deinde habeat ipsum me sibi documento; leg. agr. I, 27. primum cur ... xviri iudicent? ... deinde quis aget causam? ib. II, 44. qui homines possidebunt? primum quidem acres ...; deinde ad paucos ... agrum Campanum perferri videbitis; ib. 82. ex hac copia ... primum illa apta est adrogantia ...; deinde ea luxuries; ib. 95. primum ... ab Iove ... veniam peto ...; deinde vos ... oro; Rabir. 5. ista laus primum est maiorum nostrorum ..., deinde multorum virorum fortium; ib. 10. non intellegis primum quos homines ... arguas? deinde quot ... arcessas? ib. 26. primum gladiatori illi ... consules ... opponite; deinde ... florem totius Italiae ... educite; Catil. II, 24. primum mihi gratiae ... aguntur ...; deinde ... praetores ... laudantur; ib. III, 14. nam primum debeo sperare ...; deinde ... aequo animo ... moriar; ib. IV, 8. primum dignitas in tam tenui scientia non potest esse ...; deinde, etiam si quid ... fuit ... admirationis, id ... est contemptum; Muren. 25. qui primum ... venit in periculum, ne ..., deinde ... etiam in veteris fortunae discrimen adducitur; ib. 55. primum rei publicae causa ... vos ... moneo ...; deinde ego idem vos ... oro ..; ib. 86. opponemus Asiae provinciae primum magnam partem eiusdem provinciae ...; deinde provinciam Galliam; Flacc. 100. iudicium tollere ... primum conflato voluit gladiatorum ... tumultu, deinde ... lapidatione; Sulla 15. primum eis fundamentis .. adulescentiae iactis ..., deinde L. Torquati ... filius; ib. 30. in quo primum erat illud absurdum ...; deinde alterum iam oratoris vitium ..; ib. 31. primum ... numen .. vestrum aeque mihi grave ... futurum; deinde ... nullo me loco rei publicae defuturum; Quir. 18. qua ex lege ‖re, al.‖ primum caritas nata est, deinde inopia; dom. 25. nego istam adoptionem pontificio iure esse factam: primum, quod eae vestrae sint aetates, ut ..; deinde, quod causa quaeri solet adoptandi, ut ...; ib. 36. quo ritu, primum hoc dico, civis domum consecrares, deinde civis eius, cui ..? ib. 132. quam (domum) primum inimicus ipse ... ne una quidem attigit littera religionis; deinde eandem domum populus Romanus ... eodem iure esse iussit; har. resp. 11. quae (domus) primum aedificatur ... pecunia publica, deinde ... tot senati consultis ... saepta est. primum negotium isdem magistratibus est datum .... deinde ... decrevit senatus ..; ib. 15. primum habeo auctores .... maiores nostros .... deinde ... etiam cognovi ..; ib. 19. qui primum eum civem ... depulit ...: deinde ... senatum ipsum ... pervertit; ib. 58. primum non est periculum, ne ...; deinde numquam iam ... quisquam improbus ... dicet ..; Sest. 52. oritur (seditio) sensim ex clamore primum, deinde aliqua discessione contionis; ib. 77. alterum Thracibus ... primum pacem ... vendidisse, deinde ... vexandam eis Macedoniam ... tradidisse; ib. 94. qui primum eam rem publicam ... conarere pervertere, deinde sanctissimas leges ... conculcaris; Vatin. 23. primum qualis es, talem * te existiment ...; deinde ut ea in alterum ne dicas, quae ..; Cael. 8. fuit (aetas M. Caelii) primum ipsius pudore, deinde etiam patris diligentia ... munita; ib. 9. a quo quaeram ... primum cur statim nihil egerit? deinde ... cur tanto post potius ... queri maluerit? ib. 19. qui primum sint talis feminae familiares, deinde eam provinciam susceperint, ut ..; ib. 63. primum ad se revocarent maximi facinoris crimen; deinde id se vidisse dicerent, quod ..; ib. 65. praegestit animus iam videre primum lautos iuvenis ...; deinde fortis viros; ib. 67. est primum dissimile .... deinde Albucius ... ipse sibi ... decreverat; prov. cons. 15. primum enim sacrosanctum esse nihil potest, nisi ...; deinde sanctiones sacrandae sunt; Balb. 33. primum verbi genus hoc ... imperantis est ...; deinde ... ille populus in superiore condicione ... ponitur; ib. 36. primum esse omnis ... reos clarissimos illos viros ...; deinde senatum; ib. 65. qui sis ausus primum facere ..., deinde ... confiteri ..; Piso 47. primum igitur hic habuit studia suorum ardentia .... deinde tui municipes sunt illi quidem spendidissimi homines; Planc. 21. quae comitia primum habere coepit consul ...; deinde habere coepit subito; ib. 49. primum certe liberatur Milo non eo consilio profectus esse, ut .... deinde ... scitis .. fuisse qui ..; Milo 47. primum erat nihil cur properato opus esset; deinde si quid esset, quid tandem erat, quod ..? ib. 49. primum Milone occiso habuisset suos consules; deinde quis in eo praetore consul fortis esset? ib. 89. at id fieri potuit primum occultius in potione ...; deinde etiam impunius fit, quod ..; Deiot. 18. primum maximas gratias ... habeo Pisoni ...: deinde a vobis ... peto, ut ..; Phil. I, 15. primum deprecor ne irascatur; deinde ... peto ut sic irascatur, ut civi; ib. 27. primum, cum sector sis isto loco natus, deinde cum Pompei sector; ib. II, 65. (redii) primum luce, non tenebris; deinde cum calceis et toga; ib. 76. tantum queror, primum eorum reditus inquinatos ...; deinde nescio cur non reliquis idem tribuas; ib. 98. hac [virtute] maiores vestri primum universam Italiam devicerunt, deinde Karthaginem exciderunt; ib. IV, 13. primum duces eos laudavistis, qui ...; deinde milites veteranos, qui ..; ib. V, 3. quid est aliud omnia ... hosti arma largiri? primum nervos belli ...; deinde equitatum; ib. 5. quod ille latronibus suis pollicetur primum domos ...; deinde omnibus portis quo velint (se) deducturum; ib. VIII, 9. in quo bis laberis: primum quod tuas rationes communibus interponis; deinde quod quicquam stabile ... in regno putas; ib. 12. bonos civis primum natura efficit, adiuvat deinde fortuna; ib. XIII, 16. Antoniusne potius et Ventidius partis Caesaris defenderent quam primum Caesar ..., deinde Pansa et Hirtius? nollem, primum rei publicae causa, deinde etiam dignitatis tuae; ib. XIV, 18. — p r i m u m dico pro capite fortunisque regis ...; d e i n d e eum regem (reum capitis esse), quem .... a c c e d i t ut accusatorum ... indignitate conturber; Deiot. 2. — p r i m u m iudices ... suae potius religioni ... paruerunt; d e i n d e praetores urbani ... numquam ... duxerunt; censores d e n i q u e ipsi ... non steterunt; Cluent. 121. primum omnium me ipsum vigilare ...; deinde magnos animos esse in bonis viris ...; deos denique immortalis ... auxilium esse laturos; Catil. II, 19. sustinuisset hoc crimen primum ipse ...; deinde ibi multi ... in suspicionem caderent, tota denique rea citaretur Etruria; Milo 50. — contra suum Clodium p r i m u m simulate, d e i n d e non libenter, a d e x t r e m u m tamen pro Cn. Pompeio vere ... pugnavit; Piso 27. — ea p r i m u m vetustate equestris nominis, ut ... maiores ... equites .. fuerint ...; d e i n d e ut ipse ... summo

splendore fuerit; ut postea princeps inter suos ... iudex; Planc. 32. — ostendam primum causam non fuisse, cur ... postulares, ut ... possideres; deinde ex edicto te possidere non potuisse; postremo non possedisse; Quinct. 36. primum ... remisit D. Bruto HS cx milia ...; deinde nummi numerati sunt Cornificio ...; postremo ipsius Habonii tabulae praedam illam istius fuisse clamant; Verr. I, 150. primum [enim] de decumano, deinde de empto dicemus frumento, postremo de aestimato; ib. III, 11. primum ... binis centesimis faeneratus est; deinde permultis civitatibus pro frumento nihil solvit omnino; postremo nulli quod debitum est reddidit; ib. 165. primum ... veri similius .. esset, eum potius corrupisse, qui ...; deinde ... eum certe potius, qui ...; postremo certe potius eum, qui ..; Cluent. 63. „primum gravissimis criminibus accusabam ...; deinde condemnatum adducebam ...; postremo ... mearum ... fortunarum status incolumis maneret“; ib. 81. „primum ipsam multitudinem criminum ... pertimescebam; deinde ... me esse condemnatum sentiebam; postremo in eum casum veneram, ut ..;“ ib. primum nescio; deinde timeo; postremo non committam, ut ..; leg. agr. I, 16. primum ut in oppidum introferretur ...; deinde ut ferrent ephebi; postremo ut imponeretur aurea corona mortuo; Flacc. 75. primum ne qui posset tantum ... meminisse quantum vellet; deinde ne cui liceret .. reprehendere illud indicium ...; postremo ne quid iam a me ... quaereretur; Sulla 43. primum omnis ... dissensio delata ad patronos est ...; deinde ita a patronis res cognita est, ut ...; postremo coloni ipsi sic intellegunt ..; ib. 60. illos homines ... miror, primum quod ... patiuntur, deinde si existimant ..., postremo quod non sentiunt ..; har. resp. 46. primum homini ... nihil esse credendum; deinde a proditore ... bene rem publicam geri non potuisse; postremo ne deos quidem immortalis velle ..; prov. cons. 14. etenim fidem primum ipsa tollit consensio ...; deinde illa cupiditas ...; postremo ipsa natio ..; Scaur. 38. ille erat ut odisset primum defensorem salutis meae, deinde ... domitorem armorum suorum, postremo etiam accusatorem suum; Milo 35. — primum praedones ... redactos esse omnis in potestatem, deinde Syriam esse nostram ..., praeterea Cretam ... esse nostram; Flacc. 30. — primum mihi videtur de genere belli, deinde de magnitudine, tum de imperatore deligendo esse dicendum; imp. Pomp. 6. haec postulo: primum ... ut ne quid huc praeiudicati adferatis ...; deinde ... ne repugnetis ...; tum autem ... ne ipsi ... subiciatis; Cluent. 6. primum Sittius ... profectus est aliquanto ante furorem Catilinae ...; deinde est profectus non tum primum .... tum autem ... aes alienum eiusdem est dissolutum; Sulla 56. — primum quod mihi gratias egistis ..., deinde quod P. Lentulum se abdicare praetura coëgistis; tum quod eum et ceteros ... in custodiam dandos censuistis ...; postremo ... praemia legatis Allobrogum ... dedistis; Catil. IV, 5. — primum in ea civitate nati ..., tum in tanta gloria insistentes ..., deinde ad eam rem publicam tuendam adgressi; Sest. 141. primum vos docuit ...; tum me ... posuit rogari ...; deinde ipse ad extremum ... obsecravit; Quir. 16. — primum generis antiquitas ...; tum autem continuae praeturae ...; deinde recens memoria parentis ...; postremo ipse ... honestus; Font. 41. — primum quid est dignus? ... quid est porro facere contumeliam? ... deinde: „nec timor .... horum similia deinceps; Phil. III, 22.

primus: prima Haluntinorum navis capitur ...; deinde Apolloniensis navis capitur; Verr. V, 90. qui ... primam illam aetatulam suam ad scurrarum .. libidines detulit ...; deinde ... provinciae se ... dedit ...; post ... fugit; har. resp. 42. prima classis vocatur ..; deinde ... suffragia *equitum*, tum secunda classis vocatur; Phil. II, 82. — ut primo die ..., ut alter dies ..., ut tertius dies ...; deinde reliquis diebus ..; Verr. I, 20.

princeps: cui princeps senatus, tum autem ordines omnes, deinde Italia tota, post cunctae gentes testimonium ... dedissent; dom. 132.

prius: prius iura Siculorum, deinde istius instituta cognoscite; Verr. II, 32. genus ipsum prius cognoscite ..; deinde fortasse non ... quaeretis ..; ib. IV, 1. de commodo prius vestro dicam ..; deinde ad amplitudinem ... rei revertar; leg. agr. II, 76. prius enim Gallus, dein Gallic*anus*, extremo *Semi*placentinus haberi * *coeptus* est; Piso fr. 6.

proximus: L. Apuleium esse video proximum subscriptorem .... deinde ... habet Alienum; div. Caec. 48.

statim: Gabinium statim ad me ... vocavi; deinde item arcessitus est L. Statilius et post eum C. Cethegus; tardissime autem Lentulus venit; Catil. III, 6.

tum: tum iste, se comperisse ...; deinde iubet ..; Verr. V, 161. hic tum iniectus est hominibus scrupulus ...: deinde homines sapientes ... non liquere dixerunt; Cluent. 76.

2. **deinde wiederholt:** a. **doppelt:** primum: qua re enim primum ille adesse noluit ...? deinde tu cur ... iudices alios sortitus es ...? deinde ceteras dicas ... quaestor sortitus est; Verr. II, 44. primum averti pecuniam domum non placere, deinde ipsarum statuarum modum quendam esse oportere, deinde illud, certe ab invitis exigi non oportere; ib. 143. primum ... hi se praetores appellari volebant .... deinde anteibant lictores .... deinde patres conscripti vocabantur; leg. agr. II, 93. at quam sententiam dixi? primum eam, quam populi sermo ... defixerat; deinde eam, quae erat ... agitata in senatu; deinde eam, quam senatus ... secutus est; dom. 9. primum quaero num ...? deinde quae sit auctoritas ...? deinde ..., id tu tibi .. sumes? Vatin. 15. — primum ut ne poena capitis cum pecunia coniungatur, deinde ne improdicta die quis accusetur ..., tum multa etiam ad placandum ... concessa sint, deinde exorabilis populus ..., denique etiam si qua res ..; dom. 45.

b. **dreifach:** primum qua re civis optimi bona venierint, deinde qua re hominis eius ... bona venierint ..., deinde qua re aliquanto post eam diem venierint ..., deinde cur tantulo venierint; Sex. Rosc. 130.

B. **mit andern Zahl- und Zeitangaben:** 1. **einfach:** primo necessarios istius ad eum adlegatos esse dicebat; deinde aliquando coactus Chelidonem nominavit; Verr. I, 139. qui permultos annos quievit; deinde aliquando cum servis Habiti furti egit; Cluent. 163. — cito: s. A, II, 1. primo; Verr. IV, 138. — quaestor es factus: deinde continuo ... ad Caesarem cucurristi; Phil. II, 50. — possem deinceps totam rem explicare, deinde ad extremum id, quod accidit, dicere; Verr. I, 28. infinitam caedem fore ...; deinde ad extremum, neque se neque generum ... defuturum; Piso 78 (s. A, II, 1. primum am Ende; Quir. 16). — ut pecuniam ... polliceatur, deinde eam postea supprimat; Cluent. 71. servos ... sibi confessos esse ..., dein postea se gladio percussum esse; Milo 65. — „qui delitiscerent, dein repente ... prosilirent“; Cael. 62. tu ... notes ... necessarios ...? deinde effundas repente? Planc. 40. — illum respondisse, venabulo: statim deinde ... in crucem esse sublatum; Verr. V, 7. — cum ille in saepta ruisset ..., dein subito ... fugeret; Milo 41 (vgl. A, II, 1. primum; Planc. 49).

2. **wiederholt:** hi ludi dies quindecim auferent; deinde continuo Romani consequentur ...; tum denique se ... responsuros esse arbitrantur; deinde se ducturos ... ad ludos Victoriae; Verr. a. pr. 31.

delabor, herabkommen, herabsinken: alqs: Cn. Pompeium sicut aliquem ... de caelo delapsum

intuentur; imp. Pomp. 41. cum id adsequi non potuissent, istuc potissimum sunt delapsi; Muren. 29.
deus: ut deus aliqui delapsus e caelo coetus hominum adeat; har. resp. 62.
oratio: a maledictis pudicitiae ad coniurationis invidiam oratio est vestra delapsa; Cael. 15.
signum: quod (signum) de caelo delapsum Vestae custodiis continetur; Phil. XI, 24.

delatio, Anklage: do: cui potissimum delatio detur; div. Caec. 10. ne haec mihi delatio detur; ib. 22. cuicumque vos delationem dedissetis; ib. 49.
ostento: qui sibi delationem nominis ... ostentarat; Cluent. 25.
postulo: cum in P. Gabinium ... L. Piso delationem nominis postularet; div. Caec. 64.

delectamentum, Ergötzlichkeit: inania sunt ista ... delectamenta paene puerorum; Piso 60.

delectatio, Unterhaltung, Vergnügen, Genuß: I. est: quod in his omnibus erat quaedam ex ipsa varietate ... rerum et criminum delectatio; Verr. III, 10.
versatur: in omni parte corporis semper oportere aliquod gaudium delectationemque versari; sen. 14.
II, 1. habeo: qui et [ab delectatione omni] negotiis impedimur et in ipsa occupatione delectationes alias multas habere possumus; Muren. 39.
peto: si ex his studiis delectatio sola peteretur; Arch. 16.
2. antefero: solet ... oculorum et aurium delectationi abdominis voluptates anteferre; Piso 66.
natus: qui se ... delectationi natos arbitrantur; Sest. 138.
3. devoco ad: non (illum devocavit) amoenitas ad delectationem; imp. Pomp. 40.
impedio ab: f. II, 1. habeo.
III. spes: quos ... cum aliqua spe delectationis exspecto; Cael. 66.
studia: relinquenda (sunt) studia delectationis; Cael. 46.
IV. causa: quae ... compararat, non tam suae delectationis causa quam ..; Verr. II, 83.

delecto, anziehen, fesseln, unterhalten, erfreuen, ergötzen: I. **absolut:** alqd: haec omnia desiderata magis quam adsidue percepta delectant; Quir. 4.
imagines: quae (imagines regum) non solum pictorum artificio delectabant, sed etiam commemoratione hominum; Verr. IV, 123.
regio: placuit oppidum; regio delectavit; Flacc. 72.
studia: haec studia ... delectant domi; Arch. 16.
II. **mit Object:** alqm: quod eum minime res tota delectat; div. Caec. 24. me ab eo delectari facilius ... posse; ib. 44. quoniam haec te omnis dominatio regnumque iudiciorum tanto opere delectat; Verr. a. pr. 35. delectat enim me hominis gravitas, scientia iuris, praetoris auctoritas; ib. I, 106. Voconia lex te videlicet delectabat; ib. 107. quem ad modum vos propinquis vestris praediis maxime delectamini; ib. II, 7. si istis hominibus delectamini; ib. 77. quod enm multo magis figura et liniamenta hospitae delectabant; ib. 89. si quem statuae magno opere delectant; ib. 143. si non virtute, non industria, non innocentia, non pudore, non pudicitia, at sermone, at litteris, at humanitate eius delectamini; ib. III, 8. quoniam te recentia exempla delectant; ib. 211. quibus (rebus) iste delectatur; ib. IV, 3. quae (signa) non modo istum hominem ingeniosum ..., verum etiam quemvis nostrum ... delectare possent; ib. 4. quotienscumque alicuius aut gemma aut anulo delectatus est; ib. 57. ista (cognatio), qua vos delectamini, generis et nominis; ib. 81. videlicet solus vasis Corinthiis delectaris; ib. 98. quarum (bullarum) iste non opere delectabatur, sed pondere; ib. 124. mirandum in modum Graeci rebus istis ... delectantur; ib. 134. quod (eae res) ... maxime .. eum delectabant; ib. V, 44. an hoc genere eloquentiae delectetur, nescio; leg. agr. II, 13. si quis agri ... bonitate delectatur || delectetur, al. ||; ib. 76. quem Capua magis quam Roma delectet; ib. quae te, hominem clementem ... delectant; Rabir. 13. quod te iam in hac urbe delectare possit; Catil. I, 13. dum praediis lectis, familiis magnis, conviviis apparatis delectantur; ib. II, 20. nihil me mutum potest delectare, nihil tacitum; ib. III, 26. quae (praecepta) te delectant; Muren. 66. equidem Q. fratris mei *hac* laude delector, sed aliis magis; Flacc. 33. quia tunc te nudus delectaverat; ib. 51. otium te delectat; ib. 71. si iam te crassi agri delectabant; ib. cur tanto opere hoc homine delectemur; Arch. 12. nunc quidem certe cogitatione quadam speque delector; ib. 30. res familiaris sua quemque delectat; Quir. 3. neque is sum, qui ... eis delecter ... litteris, quae nostros animos deterrent ... a religione; har. resp. 18. populus ... otio suo et dignitate optimi cuiusque et universae rei publicae gloria delectatur; Sest. 104. qua (suavitate humanitatis) prope iam delectantur omnes; Cael. 25. barbula, qua iste delectatur; ib. 33. quem non quies, non remissio, non aequalium studia, non ludi, non convivia delectarent; ib. 39. quoniam hoc magno opere delectare verbo; Balb. 42. his (rebus) delector; Piso 45. quid est .. quod te supplicationes ... tanto opere delectent? ib. 59. si ... id te magis forte delectat; Planc. 13. *te* delectat amplissimus civitatis gradus, sella curulis, fasces, imperia, provinciae, sacerdotia, triumphi, denique imago; Rab. Post. 16. quae non ut delectemur solum legere ... debemus; ib. 29. ut eum nihil delectaret quod per leges liceret? Milo 43. quod eius ingenio studiisque delector; Ligar. 8. quos sors divina delectet; Phil. III, 26. ita domesticis stupris, forensibus parricidiis delectatur, ut ..; ib. VI, 4. qui otio delectantur; ib. XI, 38. quem bellum servile delectat; ib. XIII, 1.
dominum: ut ... primo dominus ... gaudeat vilicoque delectetur; Verr. III, 119.
homines: homines, quos ... non solum libido et voluptas, verum etiam ipsius nequitiae fama delectat; Verr. II, 115. hic ornatus, haec opera atque artificia, signa, tabulae pictae, Graecos homines nimio opere delectant; ib. IV, 132. qua re delectant homines ... ludi; Muren. 40. f. alqm; Verr. IV, 4. Rabir. 13.
multitudinem: quo (spectaculi genere) multitudo maxime delectatur; Sest. 124.
populum: populum ac volgus imperitorum ludis magno opere delectari; Muren. 38.
regem: regem primo delectatum esse munere; Verr. IV, 103.
viros: ne id viros optimos diutius delectet; har. resp. 51. ut viros fortis species eius (virtutis) et pulchritudo etiam in hoste posita delectet; Piso 81.
volgus: f. populum.

delectus (dilectus), Auswahl, Truppenaushebung: I, 1. accedunt: ad has copias ... dilectus accedent; Phil. XI, 34.
erigit: Pansae dilectus urbem ... erexit; Phil. X, 21.
est: hic delectus, hoc discrimen te praetore fuit, ut ..: Verr. III, 87.
solet: f. II, 1. habeo; Phil. V, 13.
2. qui: qui autem dilectus centurionum! Phil. V, 22.
II, 1. decerno: dilectus tota Italia decreti; Phil. VIII, 6.
do: hunc dilectu dato iudicium exspectaturum fuisse? Milo 70.
eripio: qui imperatoribus ... in exercitu delectum virtutis ... eripi vellet; Balb. 49.
excito: totius Italiae dilectus excitavistis; Phil. XIII, 5.

habeo: illum exercitum prae ... hoc dilectu, quem in agro Piceno ... Q. Metellus habuit, ... contemno; Catil. II, 5. habuit proficiscens dilectum in Umbria; Muren. 42. servorum dilectus habebantur pro tribunali Aurelio; Sest. 34. pro Aurelio tribunali ... dilectus servorum habebantur ab eo, qui ..; Piso 11. cum servorum dilectus haberetur in foro; ib. 23. dilectus .. et notatio iudicum etiam in nostris civibus haberi solet; Phil. V, 13. dilectum haberi (oportere) sublatis vacationibus; ib. 31. ne dilectus habeat; ib. VI, 4. Antonium ... dilectus qua possit habiturum; ib. 5. cum dilectus haberi tota Italia iussistis; ib. VII, 13. dilectus habitus in Macedonia est; ib. X, 13. dilectu tota Italia habito; ib. XIII, 23. quid C. Pansa egit aliud dilectibus habendis? ib. XIV, 5.

timeo: si Italiae dilectus (times); Milo 67.

tollo: qui ... omnium .. rerum dilectum atque discrimen pecunia sustulisset; Verr. II, 123.

2. conquiesco a: si Italia a dilectu ... numquam esset conquietura; Milo 68.

sum de: quod (genus) proprium Catilinae est, de eius dilectu; Catil. II, 22.

suppleo ex: „cum sex legionibus ... suppletis ex D. Bruti exercitu," non modo ex dilectu suo; Phil. VIII, 27.

III. necessitas: qui (exercitus) non dilectus necessitate ... se ad rem publicam contulerunt; Phil. XI, 24.

studium: bello ... dubio quod potest studium esse dilectus? Phil. V, 31.

IV, 1. conligi: exercitus ... superbissimo dilectu conlectus; prov. cons. 5.

conscribere: Collinam novam dilectu perditissimorum civium conscribebat; Milo 25.

curare; hunc tu civem ... servorum dilectu ... cedere curasti; dom. 5.

duci: non dilectu aliquo aut sapientia ducitur ad iudicandum; Planc. 9.

2. in: quod idem facere censores in delectu dignitatis ... convenit? Cluent. 128.

prae: f. II, 1. habeo; Catil. II, 5.

sine: ceteri agri omnes ... sine ullo delectu ... xviris addicentur; leg. agr. II, 57. sine dilectu ... rem publicam liberavi; Sulla 33.

delego, übertragen: I. absolut: improborum convicia sustinere non poteram: delegavi amico locupletiori; dom. 16.

II. crimen: si hoc crimen optimis nominibus delegare possumus; Font. 18.

delenio (delinio), beschwichtigen, gewinnen: accensum: scribas accensumque pretio deleniat; Verr. III, 157. quae se non nuptialibus donis, sed filiorum funeribus esse delinitam videret; Cluent. 28.

aetatem: quibus (rebus) illa aetas capi ac deliniri potest; Cluent. 13.

animos: tu gubernacula rei publicae petas ... deleniendis animis? Muren. 74.

multitudinem: plebem et infimam multitudinem ... ut ... tribus suis patrimoniis deleniret; Milo 95. muneribus, monimentis congiariis, epulis multitudinem imperitam delenierat; Phil. II, 116.

plebem: f. multitudinem; Milo 95.

scribas: f. accensum.

deleo, tilgen, auslöschen, vernichten, zerstören, zu Grunde richten: alqm: quorum alteri uno adventu nostri exercitus deleti sunt; Muren. 74. quos lapidibus, quos ferro, quos facibus, quos vi, manu, copiis delere non potuerunt; Sest. 2. C. Curionem, perpetuum hostem improborum omnium, auctorem publici consilii, ... cum filio ... delere voluisti; Vatin. 24.

alqd: qui haec delere conati sunt; Catil. IV, 7. qui haec paene delerunt; sen. 4. qui haec delere voluissent; Quir. 19. quod haec omnia deleta videntur reditu meo; Sest. 146. qui haec omnia flamma ac ferro delere voluerunt; prov. cons. 24. sintne haec ... deleta ... per me; Fr. B. XII, 8.

adversaria: haec (adversaria) deleantur statim; Qu. Rosc. 7.

aedificia: idcirco illa aedificia non esse deleta; leg. agr. II, 38.

auctorem: f. alqm; Vatin. 24.

auctoritatem: senatus auctoritate deleta; dom. 130.

auspicia: auspicia delevit; har. resp. 58.

barbariam: *ut* ... inveteratam quandam barbariam ex Gaditanorum moribus disciplinaque delerit; Balb. 43.

bonos: f. rem publicam; Phil. VIII, 16.

civitatem: si est initum a P. Sulla consilium ... delendae civitatis; Sulla 3. f. urbem; imp. Pomp. 38.

consilium: f. senatum; Phil. IV, 14.

copias: magnas hostium .. copias multis proeliis esse deletas; imp. Pomp. 21.

decreta: quae tanta possit iniuria omnium imperatorum de Deiotaro decreta delere? Deiot. 37.

domicilium: qui singulas ... domos et universum rei publicae domicilium delere conati sunt; Catil. IV, 12.

domum: si iste ... hanc unam domum ... sibi delendam putavit; dom. 143. f. domicilium.

fortunas: f. imperium; Catil. IV, 19.

Himeram: Himera deleta; Verr. II, 86.

honestos: f. rem publicam; Phil. VIII, 16.

hostem: f. alqm; Vatin. 24.

imperium: qui delere imperium (conati sunt); Catil. IV, 7. cogitate quantis laboribus fundatum imperium, quanta virtute stabilitam libertatem, quanta deorum benignitate auctas ... fortunas una nox paene delerit; ib. 19. se tantum imperium posse delere; Sulla 28. delendi .. imperii coniurationem; har. resp. 18. neque umquam ex illo delendi huius imperii tam consceleratus impetus exstitisset; Cael. 14.

improbitatem: ut mihi ... omnino improbitas ... delenda sit; div. Caec. 26.

infamiam: vos ... conceptam huic ordini turpitudinem atque infamiam delere ... potestis; Verr. a. pr. 49.

innocentes: f. rem publicam; Phil. VIII, 16.

indicia: senatus vero indicia de illo ... quae tanta delebit oblivio? Deiot. 37.

iura: quae (lex) omnia iura religionum ..., omnis leges ... una rogatione delevit; Sest. 56.

Karthaginem: Karthagine deleta; Verr. II, 3. IV, 80. deleta Karthago est, quod ..; leg. agr. II, 87. duos terrores huius imperii, Karthaginem Numantiamque deleverat; Muren. 58. f. urbem; imp. Pomp. 60. Catil. IV, 21.

legata: cum tabulas prehendisset Oppianicus ..., digito legata delevit; Cluent. 41.

libertatem: f. imperium; Catil. IV, 19.

maculam: delenda est vobis illa macula [Mithridatico] bello superiore concepta; imp. Pomp. 7.

memoriam: cuius omnino rei memoriam omnem ... deleri arbitror oportere; Quinct. 70. nominis prope Romani memoriam ... non modo ex sedibus Graecorum, verum etiam ex litteris esse deletam; Flacc. 60. omnem memoriam discordiarum oblivione sempiterna delendam censui; Phil. I, 1. commemoratio illius tui sceleris intermissa est, non memoria deleta; ib. II, 51. num etiam memoriam rerum delere possumus? ib. XII, 12.

monumentum: id (monumentum P. Scipionis) funditus delevit; Verr. IV, 79. clarissimi viri mortui monumenta delebat; dom. 102.

nationem: qui hanc nationem deleri ... cupivit; Sest. 132.

nomen: Verrem ... nomen ... omnino P. Scipionis delendum ... curasse; Verr. IV, 80.

Numantiam: f. Karthaginem; Muren. 58. urbem; imp. Pomp. 60. Catil. IV, 21.

oppidum: hoc quondam oppidum ... a Karthaginiensibus vi captum atque deletum est; Verr. IV, 72.

ordinem: quem (ordinem) deleveras; Piso 39.

pestem: delebitur non modo haec tam adulta rei publicae pestis, verum etiam stirps ac semen malorum omnium; Catil. I, 30. T. Annius ad illam pestem ... funditus delendam natus esse videtur; har. resp. 6.

principes: ut delectos viros et principes civitatis ... delere tua rogatione conarere; Vatin. 24.

pulchritudinem: hanc pulchritudinem ... delere; Verr. IV, 120.

rem publicam: quae (dissensiones) non ad delendam ... rem publicam pertinerent; Catil. III, 25. quod initum delendae rei publicae consilium? ib. IV, 13. quod ... monumentum deletae rei publicae conlocaris; dom. 137. qua una rogatione quis est qui non intellegat universam rem publicam esse deletam? Sest. 33. quibus (volneribus) rem publicam putasti deletum iri ‖ deleri ‖; Vatin. 20. neque ... umquam se illi rem publicam delere posse duxerunt; Piso 16. se ... delere rem publicam consensisse; Phil. II, 17. ne deleri et everti rem publicam funditus velles; ib. 52. deleantur innocentes, honesti, boni, tota res publica! ib. VIII, 16.

semen: f. pestem; Catil. I, 30.

senatum: Marius ... reditu suo senatum cunctum paene delevit; sen. 38. qui ad delendum senatum ... se illis fascibus ... ornatos esse arbitrabantur; Sest. 17. senatum consules, credo, vocassent, quem totum de civitate delerant; ib. 44. senatum, id est orbis terrae consilium, delere gestit; Phil. IV, 14. ut senatum funditus deleas; ib. XIII, 23.

solum: sepulcrorum .. sanctitas in ipso solo est, quod nulla vi moveri neque deleri potest; Phil. IX, 14.

stirpem: f. pestem; Catil. I, 30.

suspicionem: ut ... deleatis ex animo suo suspicionem; Sex. Rosc. 6.

templum: non quae (flamma) deleret Iovis Optimi Maximi templum, sed ..; Verr. IV, 69.

terrores: f. Karthaginem; Muren. 58. — turpitudinem: f. infamiam. — viros: f. principes.

urbem: si Iuppiter ... urbis delevit; Sex. Rosc. 131. utrum pluris arbitramini per hosce annos militum vestrorum armis hostium urbis an hibernis sociorum civitates esse deletas? imp. Pomp. 38. duas ... urbis potentissimas ..., Karthaginem atque Numantiam, ab eodem Scipione esse deletas; ib. 60. qui duas urbis huic imperio infestissimas, Karthaginem Numantiamque, delevit; Catil. IV, 21. inita sunt ... consilia .. urbis delendae; Muren. 80. tu ne aspicias urbem eam, quam delere voluisti; har. resp. 33.

deletrix, Zerstörerin: tum est illa in templo Castoris scelerata et paene deletrix huius imperii sica deprehensa; har. resp. 49.

deliberatio, Erwägung, Ueberlegung, Bedenkzeit: I. est: ut haec vobis deliberatio difficilis esset, quemnam ... bello praeficiendum putaretis; imp. Pomp. 27.

II. consumo: quae deliberatio non in reddenda ..., sed ... in augenda mercede consumpta est; Quir. 12.

habeo, ab: ad deliberationes eas, quas habebat domi de re publica, principes civitatis adhibebat; Phil. I, 2.

deliberator, Ueberleger: illi interea deliberatori merces ... duplicata est; Sest. 74.

delibero, erwägen, überlegen, sich entscheiden, beschließen: I. absolut: 1. postulo ad: nisi is tribunus pl. ... noctem sibi ad deliberandum postulasset; Quir. 12. noctem sibi ad deliberandum postulavit; Sest. 74.

2. causa: se iniecturos vobis causam deliberandi; Caecin. 4.

potestas: erit integra potestas nobis deliberandi; Phil. VII, 26.

II. mit Ergänzung: 1. de: illi ...... recuperatores non de absolvendo Apronio deliberarent; Verr. III, 31. cum de bello deliberetis; imp. Pomp. 68. ut ... uni helluoni bis de eadem re deliberandi ... *potestas* ... fieret; Sest. 55. facilius de pace deliberabitis; Phil. XIII, 22.

2. Infinitiv: certum est deliberatumque ... omnia ... dicere; Sex. Rosc. 31. quod iste certe statuerat ac deliberaverat non adesse; Verr. I, 1. sic habuisti statutum cum animo ac deliberatum, omnis ... iudices reicere; ib. III, 95. deliberatum autem est ... eos persequi; ib. V, 183. cum mihi deliberatum et constitutum sit, ita gerere consulatum; leg. agr. I, 25.

3. indirecte Frage: si iam tibi deliberatum est, quibus abroges fidem iuris iurandi, responde; Qu. Rosc. 44. tibi vero .. diu deliberandum ... est, utrum potius Chaereae ... credas? ib. 45. ut ... quem ad modum non responderet deliberaret; Verr. I, 20. ut saltem deliberare plebes Romana possit, quid intersit sua; leg. agr. II, 66.

III. mit Object: alqd: si quid deliberares; dom. 132.

rem: re quaesita et deliberata; Caecin. 97.

delibo, entnehmen: ut omni ex genere orationem aucuper et omnis undique flosculos carpam atque delibem; Sest. 119.

delibuo, salben: composito et delibuto capillo; Sex. Rosc. 135.

delicatus, fein, elegant, wählerisch, üppig: alqs: qui ... tam delicati esse non possumus; Verr. IV, 126.

Asia: Asiam istam refertam et eandem delicatam sic obiit, ut ..; Muren. 20.

comitatus: muliebri ac delicato ancillarum puerorumque comitatu; Milo 28.

iuventus: „utrum lenocinium .. a grege delicatae iuventutis ... petebas?" Muren. 74.

litus: ubi illud contubernium muliebris militiae in illo delicatissimo litore? Verr. V, 104.

pueri: hi pueri tam lepidi ac delicati ... etiam sicas vibrare ... didicerunt; Catil. II, 23.

versus: ut omnis hominis libidines ... delicatissimis versibus expresserit; Piso 70.

deliciae, Wonne, Lust, Galanterien, Liebling: I. absolut: 1. Subject: tenent, al.: hae deliciae, quae vocantur, quae firmiore animo praeditis diutius molestae non solent esse ..., numquam hunc occupatum ... tenuerunt; Cael. 44.

2. Apposition und Attribut: Rubrium, delicias suas, ... parum laute deversari dicit; Verr. I, 64. vetat te Volcatius, tuae tuorumque deliciae, mentionem mancipis facere; ib. III, 176. tum deliciae atque amores populi Romani L. Antonius; Phil. XIII, 26.

3. Prädicat: sum: cum alter se Catilinae delicias ... fuisse diceret; dom. 62.

II. nach Verben: 1. Accusativ: excutio: Haluntini excussis deliciis cum argento puro domum revertuntur; Verr. IV, 52. excutiemus omnis istorum delicias; Cael. 67.

perfero: etiamne huius operarii studia ac delicias .. perferetis? Verr. IV, 126.

persequor: ut ... Apronium, delicias ac vitam tuam ..., persequantur; Verr. III, 27.

2. Dativ: do: Apronio, deliciis praetoris, lucelli aliquid iussi sunt dare; Verr. III, 72.

2. mit Präpositionen: deposco ad: Caelii adulescentia ... ad mulieris libidinosae delicias deposcitur; Cael. 70.

habeo in: etiamne ... in deliciis quidam optimi viri viperam illam ... habere potuerunt? har. resp. 50.

r e d e o a d: redeo ad amores deliciasque vestras, L. Antonium; Phil. VI, 12.

s u m i n: quae (civitas) tibi una in amore atque in deliciis fuit; Verr. IV, 3. quibus eras in deliciis; Vatin. 20. — p r o: alteri a puero pro deliciis crudelitas fuit; Phil. XI, 9.

III. **nach Substantiven:** c o m e s: multarum deliciarum comes est extrema saltatio; Muren. 13.

o b i u r g a t i o: deliciarum obiurgatio fuit longa; Cael. 27.

p u e r u l i: inter suos omnium deliciarum atque omnium artium puerulos; Sex. Rosc. 120.

s e r m o: ut iste interpositus sermo deliciarum desidiaeque moreretur; Cael. 76.

v i a: adiungetur etiam illa via vendibilis Herculanea, multarum deliciarum; leg. agr. II, 36.

IV. **Umstand:** c a u s a: deliciarum causa . . . etiam senatores ... cum † maeciapella saepe videmus; Rab. Post. 26. quem Antonius deliciarum causa loris ... caedi iubebat; Phil. XIII, 26.

delictum, Vergehen, Fehler: I. **Subject:** e s t l e v e: at leve delictum est; Muren. 62. — m a i u s: in eo quo delictum maius est, eo poena est tardior; Caecin. 7. — n u l l u m: qui tibi in suspicionem nullo suo delicto venit; Flacc. 81. te ... nullo suo delicto ferri praecipitem; Vatin. 39. — s c e l u s: omne delictum scelus esse nefarium; Muren. 61.

p e r t i n e n t: quid ad P. Sestii causam eorum ... delicta pertineant; Sest. 31.

II. **nach Verben:** 1. c o m m i t t o: sin ... hominum delictum fortunae iudicio committere minime censorium est; Cluent. 129.

f e r o: quorum etiam delicta ... omnis bonos ferre oporteret; dom. 9.

s e p a r o: patimini me delicta volgi a publica causa separare; Flacc. 58.

2. d o: delictis (eorum) veniam dare solebant; Fr. A. III, 15.

i g n o s c o: sapientem . . . numquam cuiusquam delicto ignoscere; Muren. 61.

3. c o n f i t e o r d e: prius de vestro delicto confiteamini necesse est; Ligar. 2.

III. **nach Substantiven:** c o n s c i e n t i a: quae quemvis etiam mediocrium delictorum conscientia perculisset; Milo 64.

c r i m e n: ut nullius in delicti crimen vocaretur; Balb. 5.

c u l p a: non enim C. Rabirium culpa delicti (in discrimen capitis vocavit); Rabir. 2.

g e n e r a: distincta genera esse delictorum; Muren. 63.

s u s p i c i o: ut etiam delicti suspicionem tegere possit; Verr. III, 209. ut ... nulla alicuius delicti suspicio referatur ||proferatur||; Font. 5.

t e s t i s: cuius ipsam calamitatem ... nullius delicti ... testem esse videatis; sen. 36.

v e n i a: eius delicti veniam petit; Muren. 62. „delicti veniam peto;" Ligar. 30.

IV. **Umstand:** 1. A b l a t i v: s. I. est nullum.

2. i n: ut mutam in delicto personam nomenque praeberet; dom. 134. quorum in huius delicto ... dolor gravissimus esse debuerit; Planc. 46.

o b: audio quibus dis violatis expiatio debeatur, sed hominum quae ob delicta quaero; har. resp. 21. ut hominem sibi carissimum ... non ob ipsius aliquod delictum, sed ob suam familiaritatem vestris oppressum sententiis audiat; Balb. 64. si poenas a populo Romano ob aliquod delictum expetiverunt; Marcell. 18.

p r o p t e r: quamquam tum propter multorum delicta etiam ad innocentium periculum tempus illud exarserat; Rab. Post. 13.

deligo, binden, anbinden: a l q m: qui ... producuntur e carcere, deligantur; Verr. V, 120.

c i v e m: ut civis Romanus ... deligatus in foro virgis caederetur; Verr. V, 163.

h o m i n e m: in ea (statua) Sopatrum, hominem ... nobilem ..., divaricari ac deligari iubet; Verr. IV, 86. cum repente hominem ... deligari ... iubet; ib. V, 161.

s i g n u m: cum alii (conarentur signum) deligatum omnibus membris rapere ad se funibus; Verr. IV, 95.

deligo, auswählen, auserwählen, wählen: I. **absolut:** p o t e s t a s: si vobis ex omni populo deligendi potestas esset data; leg. agr. II, 23.

II. **mit Ergänzung:** 1. **ut:** si deligere potuisses, ut potius telis tibi Gallorum quam periuriis intereundum esset; Font. 49.

2. **indirecte Frage:** vestrum est deligere quem existimetis ..; div. Caec. 73.

III. **mit Object:** a l q m: qui ex civitate in senatum propter dignitatem, ex senatu in hoc consilium delecti estis propter severitatem; Sex. Rosc. 8. ad eamne rem delecti (estis) ut ..? ib. 151. me potissimum esse delectum; div. Caec. 15. „delectus sum ab universa provincia qui eius iura ... defenderem;" ib. 65. ut arbitratu eius deligeretur ex senatu qui reus fieret; Verr. a. pr. 9. quem delegit? ib. II, 107. dubitate ..., quin eum iste potissimum ex omni numero delegerit, cui hanc ... personam imponeret; ib. 109. populus cui maximam fidem suarum rerum habeat maxima cura deligit; ib. 131. quod sibi iste Mamertinos delegerat ad quos omnia ... deportaret; ib. 185. ex omnibus ... imperatoribus M. Antonium delegisti et eius improbissimum factum quod imitarere; ib. III, 213. ad tantum bellum is erat deligendus; imp. Pomp. 50. quod ... vos unum illum ex omnibus delegistis quem bello praedonum praeponeretis; ib. 63. in quo .. universi deligant quem populo Romano maxime consulturum putent; leg. agr. II, 17. quem unum ex cunctis delegissetis, ut eum omnibus ... bellis ... praeponeretis; ib. 23. delegisti quos Romae relinqueres; Catil. I, 9. non optimus quisque nec gravissimus, sed impudentissimus loquacissimusque deligitur; Flacc. 11. qui iam ex tota Italia delecti tecum de honore ... contendent; Sulla 24. vos ... ab accusatoribus delecti ad spem acerbitatis; ib. 92. deliget quem volet? Sest. 30. nunc iam nihil est quod populus a delectis principibusque dissentiat; ib. 104. ut ... deligerentur .. in id consilium ab universo populo; ib. 137. a se ex coniunctissima ... civitate fortissimum quemque esse delectum; Balb. 47. cum illam, quae Graecum illud sacrum ... faceret, ex Graecia deligerent; ib. 55. quem ego * ... unum potissimum delegissem; Piso fr. 8. cur se potissimum delegeris; Planc. 46. quem tu ex tuis fidelissimum [...] delegisti; Deiot. 14. f. amicos.

a c t o r e m: in actore causae suae deligendo; div. Caec. 14. harum rerum actorem ... ipsa delegit; ib. 19.

a d f i n e m: tum te ad tuum adfinem non delectum a te, sed relictum a ceteris contulisti; dom. 134.

a d u l e s c e n t i s: ego ex praefectura Reatina compluris delectos adulescentis ... miseram; Catil. III, 5.

a m i c o s: tu deligas ex omni populo aut amicos tuos aut inimicos meos aut denique eos, quos inexorabilis ... existimes? Planc. 40.

a u c t o r e s: ut non nuntios pacis ac belli, non oratores, non interpretes, non bellici consilii auctores, non ministros muneris provincialis senatus more maiorum deligere posset? Vatin. 35.

c e n s o r e s: erant enim tum censores legibus facti, delecti a suis civitatibus; Verr. II, 138.

c e n t u r i o n e s: Brundisii ... delectos Martiae legionis centuriones trucidavit; Phil. XIII, 18.

c i v i s: aratores Centuripini ... tris legatos, civis suos, delegerunt, ut eorum testimonio ... Siciliae calamitates cognosceretis; Verr. III, 108.

c o g n o m e n: hoc enim sibi Staienus cognomen ex imaginibus Aeliorum delegerat; Cluent. 72.

colonos: ibi nostri coloni delecti ad omne facinus a xviris conlocabuntur; leg. agr. 1, 18.
comites: comites illi tui delecti manus erant tuae; Verr. II, 27.
consilium: f. **consilium,** II, 1. deligo (3 St.) do; Verr. V, 55. (B. I, S. 645, b).
conspectum: Italiae conspectus ad eam rem ab isto delectus est, ut ille ... cognosceret ..; Verr. V, 169.
consulem: vos uuiversos in consule deligendo plurimum vidisse; leg. agr. II, 103. quae (facultas) saepe valuit in consule deligendo; Muren. 24.
domum: eam sibi domum sedemque delegit, in qua ... videret; Cluent. 188.
equites: cum ... equitaret cum suis delectis equitibus; Deiot. 28.
factum: f. alqm; Verr. III, 213.
homines: si quinque hominum milibus ad vim ... delectis locus ... quaeritur; leg. agr. II, 77. ad certas res conficiendas certos homines delectos ... habebat; Catil. III, 16.
imperatorem: de imperatore deligendo esse dicendum; imp. Pomp. 6. de imperatore ad id bellum deligendo ... dicendum esse; ib. 27. imperatores enim comitiis consularibus, non verborum interpretes deliguntur; Muren. 38. eripueras senatui ... imperatoris deligendi iudicium; Vatin. 36. ut populus deligeret imperatorem; ib.
inimicos: f. amicos.
iuterpretes: f. auctores. imperatorem; Muren. 38.
iudices: eos iudices, quos ego ... delegerim; Verr. V, 173. quos (iudices) lex ipsa, non quos hominum libido delegerit; Piso 94. dubitatis igitur, iudices, quin vos M. Laterensis ... ad suam spem aliquam de civitate delegerit? Planc. 39. neque ex delectis iudicibus ... constitutos iudices ita feremus, ut ..? ib. 41.
inventutem: cum illa delecta finitimorum iuventute ... vagabuntur; leg. agr. II, 45.
legatos: f. civis.
locum: te idcirco illum locum deligere, ut ..; Verr. V, 169.
lumina: itaque delegit ex florentissimis ordinibus ipsa lumina; Milo 21.
ministros: f. auctores.
mulierem: quo in oppido non isti ex aliqua familia non ignobili delecta ad libidinem mulier esset; Verr. V, 28.
nuntios: f. auctores.
oppidum: delectum est oppidum, quo in oppido uno pecunia ... poneretur; Flacc. 56.
oratores: f. auctores.
partem: omnes debemus ... eam deligere partem, ad quam ..; Planc. 93.
personam: mea .. persona ad istam pacem conciliandam minime fuit deligenda; Phil. XII, 17.
praesidium: cuius tu praesidium || consilium || in tua turpissima causa delegisti; Fr. B. VIII, 6.
provincias: provincias certe dignissimas vobis deligemus; Phil. XI, 24.
quaesitorem: quaesitore consilioque delecto; Vatin. 28.
reum: M. Laterensem ... reum sibi hunc potissimum delegisse; Planc. 2.
sedem: f. domum.
statuam: ex quibus (statuis) iste C. Marcelli statuam delegit; Verr. IV, 86.
tribum: quam tibi commodum est, tribum unam delige; Planc. 48. quamcumque tribum ... delegeris; ib.
virum: idemne .. delecti amplissimis ex ordinibus ... viri iudicabunt? Muren. 83. in amplissimis viris ad sacerdotia deligendis; dom. 2. summum virum, saepe ad extrema rei publicae discrimina delectum; ib. 24. ut delectos viros et principes civitatis tollere ... conarere; Vatin. 24. si ... locus amplissimorum ordinum delectis viris datus est, ut ..; Milo 4.
urbem: hanc sibi iste urbem delegerat, quam haberet adiutricem scelerum; Verr. V, 160.
IV. **mit doppeltem Accusativ:** (vgl. III. reum): alqm: quae causa fuit honestior, quam a tam inlustri provincia defensorem ... deligi? Verr. I, 21.
magistratus: populus Romanus deligit magistratus quasi rei publicae vilicos; Planc. 62.

delino, abnehmen: ex qua (columna) tantum tectorium vetus delitum || deiectum, deletum, al. || sit et novum inductum; Verr. I, 145.

delinquo, sich vergehen, verschulden: I. alqs: nec minus delinquere eum, qui gallum gallinaceum, cum opus non fuerit, quam eum, qui patrem suffocaverit; Muren. 61.
miles: qui (miles) in bello propter hostium metum deliquerat; Cluent. 128.
II. alqd: si quid deliquero; leg. agr. II, 100. cuius competitores si nihil deliquerunt; Muren. 57. quid tanto opere deliqui illo die? Sest. 145.

delitisco, sich verbergen, verstecken: alqs: in dolo malo volunt delitiscere; Tull. 33. cave in ista tam frigida ... calumnia delitiscas; Caecin. 61. verbum unum, ubi delitiscam; ib. 66. non in aliquo impudenti mendacio delituisse ... dicitur; Balb. 5.
amici: ut eo mitteret amicos qui delitiscerent; Cael. 62.
homo: delituit (homo) in quadam cauponula; Phil. II, 77.
serpens: ista serpens, quae tum hic delitiscit, tum se emergit; har. resp. 55.
testes: in balneis delituerunt (testes); Cael. 63.
tribunus: qui (tribunus plebis) ... sub alieno scelere delituit || delerit, al. ||; sen. 3.

delubrum, Tempel, Heiligthum: I. sunt: quorum moenia, delubra ... maiores nostri imperii ... terminos esse voluerunt; Balb. 39.
II, 1. colo: in qua urbe imperatores ... Musarum delubra coluerunt; Arch. 27.
commendo: vobis omnium deorum templa atque delubra ... (patria) commendat; Catil. IV, 18.
consecro, depeculor: delubra omnia sanctissimis religionibus consecrata depeculatus || depopulatus || est; Verr. a. pr. 14.
dedico: delubrum eius (Homeri) in oppido dedicaverunt; Arch. 19.
eripio: ut ... templa atque delubra ... ex foedissima flamma ... eriperem; Catil. IV, 2.
inchoo: novum delubrum cum in urbis clarissimo loco ... inchoares; dom. 132.
2. venit in mentem: cum (mihi) illorum delubrorum atque templorum ... veniebat in mentem; Sulla 19.
3. circumdo, subicio: templis, delubris ... subiectos prope iam ignis circumdatosque restinximus; Catil. III, 2.
infero: qui ... deorum templis atque delubris sunt funestos ... ignis inferre conati; Catil. III, 22.
4. depello a: cum ... vastitatem a templis, delubris ... depellebam; Flacc. 1. quorum ego a templis atque delubris pestiferam illam ... flammam depuli; dom. 144.
propugno pro: me ... pro patriis fanis atque delubris propugnandum putare; Rabir. 30.
sum in: „quod auri, quod argenti ... in meis ... delubris fuit"; div. Caec. 19.
tollo ex: quod eorum simulacra sanctissima C. Verres ex delubris religiosissimis sustulisset; div. Caec. 3.
versor in: quorum vidisti ... flammam in delubris ... versari; Planc. 71.
III. melius est: utrum ... putes ... deorum immortalium delubris ... melius fuisse et praestabilius me civem ... nasci an te? Vatin. 10.
IV, 1. religiones: an ... templorum et delu-

brorum religiones ad honorem deorum ... constitutae sint; dom. 119.

2. bellum cum: qui cum omnium sacris delubrisque bella gesserunt; Font. 49.

deludo, hinhalten, täuschen: I. absolut: deinde: aliquanto lentius [nihil] agere atque deludere; Sex. Rosc. 26.

II. alqm: deludi vosmet ipsos diutius a tribuno plebis patiemini? leg. agr. II, 79.

demens, unsinnig, thöricht: alqs: ille subito scelere demens ... ostendit ..; Catil. III, 11. ego sim tam demens? Sulla 83. quoniam ille demens ... putavit ..; dom. 3. neque tu eras tam ... demens, ut ..; ib. 48. ipse L. Saturninus ita fuit effrennatus et paene demens, ut ..; har. resp. 41. an ille demens ... inquinatior in Cn. Pompeio accusando ... fuit? ib. 51. erat tam demens hic .... ut ..? Cael. 57. quis est tam demens quin sentiat ..? Balb. 43. ego te non ... Athamante dementiorem putem? Piso 47. nisi vero existimatis dementem P. Africanum fuisse; Milo 8. nec sum tam demens ..., ut ..; ib. 72. num quis est igitur tam demens ..., ut ..; ib. 72. num quis est igitur tam demens qui ..? ib. 78. quisnam est iste tam demens? Marcell. 21. ita ille demens erat, ut ..? Deiot. 21. quisnam esset ... tam demens ..., qui ..? Phil. II, 64. nec ruere demens nec furere desinit; ib. III, 31. hos ille demens iudices legisset? ib. V, 15. quem tum ille demens laedere se putabat edictis; ib. XIII, 19.

alqd: quid te aut fieri aut fingi dementius potest? dom. 76. fieri nihil posse dementius quam ..; Rab. Post. 24. quid est enim dementius quam ..? Phil. II, 20.

consilium, factum: quam causam sui dementissimi consilii et facti adferebat, nisi ..? Phil. II, 53.

dives: si tandem aliquem divitem timidum, dementem, inertem nactus esset; Qu. Rosc. 19.

temeritas: est quidem ille plenus ... dementissimae temeritatis; har. resp. 55.

dementer, unsinnig: tam dementer tantae res creditae ... barbaris [...] numquam essent; Catil. III, 22.

dementia, Thorheit, Wahnsinn: I, 1. sum: non iam levitatis est, sed ... dementiae; Phil. V, 3.

2. intericio inter: videte quantum intervallum sit interiectum inter maiorum nostrorum consilia et inter istorum hominum dementiam; leg. agr. II, 89.

sum in: in ... tanta .. dementia ne audaciae quidem locum ad timorem comprimendum fuisse; dom. 140.

II. adiutor: revocare te a furore Lepidus voluit, non adiutor esse dementiae; Phil. XIII, 43.

culpa: in hoc uno genere omnis inesse culpas istius ... dementiae, libidinis ..; Verr. V, 42.

III. depravari: dementia aliqua depravati; Catil. IV, 22.

inflammari: hic ira dementiaque inflammatus; Phil. XII, 26.

abl. comp.: a dis ... quae potest homini maior esse poena furore atque dementia? har. resp. 39.

demergo, eintauchen, versenken; pass. versinken: alqm. (C. Marius) in paludibus demersus; Quir. 20. quem (C. Marium) Italia ... demersum in Minturnensium paludibus ... vidit; Piso 43. vos fortasse .. istum ... demersum fluctibus audire malletis; Fr. A. V, 2.

caudam: videtis extremam partem nominis, caudam illam Verrinam tamquam in luto demersam ||esse|| in litura? Verr. II, 191.

corpus: C. Marium ... senile corpus paludibus occultasse demersum; Sest. 50.

patriam: patriam demersam extuli; Sulla 87.

populum: demerso populo Romano; dom. 137.

demigro, auswandern: I. unpersönlich: demigrandum potius aliquo est; dom. 100.

II. alqs: ad ... M. Marcellum demigrasti; Catil. I, 19.

homines: demigraturos in illa loca nostros homines; leg. agr. II, 42.

hostes: quos (hostis) tu ... ex oppidis ... Dolopum demigrare ... coëgisti; Piso 91.

mentes: quae (mentes) mihi videntur ex hominum vita ... demigrasse; Rabir. 30.

strumae: strumae denique ab ore improbo demigrarunt; Vatin. 39.

urbs: huic urbi melius est .. in alias, si fieri possit, terras demigrare; Phil. XIII, 49.

deminuo, vermindern, schmälern: alqd: ne quid de summa re publica deminueretur; Catil. IV, 13. nihil enim potest de tutela legitima nisi omnium tutorum auctoritate deminui; Flacc. 84. tantum se de huius praesidiis deminuturum; Sulla 2. ut de nostro iure aliquid deminueretur; Balb. 20. idcirco aliquid de libertate mea deminutum; Planc. 91. — (DIMINUITIS; har. resp. 40).

imperium: neque vectigalia solum, sed etiam imperium populi Romani huius domesticis nundinis deminutum est; Phil. II, 92.

partem: quo (iure) sublato non solum pars aliqua iuris deminuta ... esse videatur; Caecin. 5.

praedia: praediis deminutis; Sulla 56.

sententiam: si ulla ex parte sententia huius interdicti deminuta ... sit; Caecin. 38.

vectigalia: cum ... vectigalia populi Romani sint deminuta; Verr. III, 127. f. imperium.

deminutio (dim.), Verminderung, Verlust: I. accedit: DIMINUTIO ||DEM.|| .. ACCEDAT; har. resp. 40.

II. fero: quo animo libertatis vestrae diminutionem ||dem.|| ferre possitis; leg. agr. II, 16.

queror: non queror diminutionem ||dem.|| vectigalium; leg. agr. I, 21.

III. vestigium: nullum in eis nominibus intertrimenti aut deminutionis vestigium reperietur; Font. 3.

IV. multari: quod multari imperatorem deminutione provinciae contumeliosum est; prov. cons. 38.

zum Satz: ultus est huius victoriae crudelitatem postea Sulla: ne dici quidem opus est quanta deminutione civium; Catil. III, 24.

demiror, sich wundern: I. indir. Frage: in quo demiror cur Milonem impulsu meo rem illam egisse dicas; Phil. II, 49.

II. acc. c. inf.: te vero illud idem ... nunc rettulisse demiror; Cluent. 86. (vos) sperasse me consule adsequi posse demiror; leg. agr. II, 100. in quo ego demiror meminisse te ..; Rabir. 7. cuius (possessionis) eos non pudere demiror; Phil. X, 22.

demisse, demüthig: cum ... demisse .. responderat; Flacc. 21. huic maledicto utrum non respondere an demisse respondere decuit? dom. 93.

demissus, gesenkt, bescheiden, niedergeschlagen, muthlos: alqs: cum iste repente ex alacri atque laeto sic erat humilis atque demissus, ut ..; Verr. a. pr. 17. „videsne tu illum tristem, demissum?" Muren. 45. quis P. Sullam nisi maerentem demissum adflictumque vidit? Sulla 74. es inventus ... in provincia paulo .. quam ille demissior; Piso 40.

alqd: ita nescio quid istuc fractum, humile, demissum ... est; Piso 62.

animus: f. **animus,** II, 1. demitto (5 St.) B. I, S. 232, a.

caput: demisso capite discesserat; Cluent. 58. occultantem se capite demisso; dom. 83.

demitto, herablassen, herabneigen: alqm: crebro se accensus demittebat ad aurem; Verr. II, 74. cum tu ... per tegulas demitterere ||dimitterere||; Phil. II, 45.

hominés: quo (Phalaris) vivos supplicii causa demittere homines ... solebat; Verr. IV, 73.
purpuram: ut ... illam usque ad talos demissam purpuram recordemini; Cluent. 111.

demo, wegnehmen, abziehen: I. absolut: quibus ille de capite dempsisset; Verr. III, 81.
II. alqd: semper aliquid demendo; Verr. I, 158. quantum erat de capite demptum; ib. III, 78. quod de capite iste dempsit; ib. 80. demi ... de his ornamentis aliquantum malim; Fr. B. VI, 43.
atrocitatem: verbi atrocitate dempta; Phil. VIII, 1.
medimna: demit de capite medimna DC; Verr. III, 77.
modios: tritici modium CIƆCIƆCIƆ de capite esse dempta; Verr. III, 83.
tegulas: demptis tegulis; Verr. III, 119.
voluptates: se nullum bonum intellegere posse demptis corporis voluptatibus; Piso 69.

demolior, herabwälzen, herabnehmen, herabreißen: Dianam: ut eam (Dianam) demoliantur; Verr. IV, 75.
Mercurium: (Mercurium) demoliendum curavit Demetrius; Verr. IV, 92.
sacellum: ut (sacellum) alius fecerit, tibi tantum modo sit demoliendum; har. resp. 31.
signum: signum ut demolirentur; Verr. IV, 84. ut (signum) demoliretur; ib. 85. demoliri signum ... conantur; ib. 94. horam amplius iam in demoliendo signo permulti homines moliebantur; ib. 95.
simulacrum: (simulacrum) Verrem demoliendum ... curasse; Verr. IV, 80.
statuas: ut ... eas (statuas) quaestores demoliendas locarent; Verr. II, 161. civitatem ... statuas iudicasse C. Verris demoliendas; ib. 164.
tectum: si tectum hoc insciente aut per vim demolitus esses; Tull. 53.

demolitio, Abnehmen, Niederreißen: I. videtur: quod eorum (signorum) demolitio ... perdifficilis videbatur; Verr. IV, 110.
II. facio: dum .. ea demolitio fieret; Verr. II, 161.
III. tolli: aditus templorum erant non solum praesidiis et manu, verum etiam demolitione sublati; sen. 32.

demonstratio, Angabe: 1. habeo: (mystagogi) conversam iam habent demonstrationem suam; Verr. IV, 132.
2. intersum: *finium .. demonstrationi interessent;* Tull. 17.

demonstro, bezeichnen, darlegen, beweisen, nachweisen: I. mit Ergänzung: 1. indirecte Frage: quoniam quibus rebus adductus ad causam accesserim demonstravi; div. Caec. 10. demonstrat qua iste oratione usus esset; Verr. a. pr. 23. quo modo Lyciam ... adflixerit non est necesse demonstrare verbis; ib. I, 95. alio loco ut se tota res habeat ... demonstrabitur; ib. II, 15. ut ante demonstrabant, quid ubique esset; ib. IV, 132. II. alqd; Verr. II, 165. rem; Tull. 13.
2. acc. c. inf.: demonstrabant de re iudicium fieri oportere; Quinct. 30. non potuisse bona possideri demonstravi; ib. 86. quem ... ne in vivorum quidem numero tum demonstrat fuisse; ib. 88. demonstrant ... perfacile hunc hominem ... de medio tolli posse; Sex. Rosc. 20. se demonstrat incolumem esse non posse, si ..; Verr. I, 72. per omnis partis provinciae te ... pervasisse demonstro; ib. 96. ipse ... in sermone multis demonstrarat, licere nomen recipere absentis; ib. II, 102. quae (Sicilia) mihi ... pecuniam per vim coactam esse demonstrat; ib. 146. volgo esse ab omnibus ita demonstratum Metello, tibi Apronium in decumis socium fuisse; ib. III, 157. demonstrat hanc istius consuetudinem [...] fuisse; ib. 171. quod (oppidum) ab Aenea ... conditum esse demonstrant; ib. IV, 72. ego culpam ... in te fuisse demonstro; ib. V, 133. Herennium Sertorianum fuisse abs te demonstrari ... volo; ib. 155. cuius (fundi) istum emptorem demonstravi fuisse; Caecin. 19. satis esse arbitror demonstratum .., eis criminibus accusatum esse Oppianicum, uti ..; Cluent. 49. haec Cato nimium nos ... magna facere demonstrat; Muren. 31. omnis bonos tum ... crudelis demonstrabas fuisse; sen. 17. demonstrandum est non esse popularis omnis eos, qui putentur; Sest. 119. ut ... eis .. demonstrent ... merita ... eorum grata esse senatui; Phil. VI, 6. vgl. II. alqd; Verr. II, 55. 154. Sulla 67.
II. mit Object: alqd: quid igitur demonstrat? Quinct. 48. demonstranda .. sunt omnia; div. Caec. 39. demonstrant id, quod ille sciebat, se HS LXXX dedisse; Verr. II, 55. quae (statuae) hoc demonstrare videantur, ... non minus multas statuas istum posuisse; ib. 154. quod simul demonstratum est, quantum odium ... fuerit; ib. 165. mihi autem hoc perarduum est demonstrare; ib. III, 166. cum hoc mihi primum Halaesae demonstravit ... homo summo ingenio; ib. 170. id ipsum tabulis demonstrari non potest; ib. IV, 36. nihil mihi ab illis est demonstratum prius; ib. 74. id ... ut mihi ab illis demonstratum est; ib. 141. quod antea demonstravi; ib. V, 80. quod nec atrocius verbis demonstrari potest quam ..; Tull. 2. uti demonstretur, quod ante oculos est; Caecin. 5. id quod ipsius tabulis tum est demonstratum; Cluent. 40. demonstrata sunt omnia; ib. 104. haec ... neque in contione neque in iudicio demonstrata sunt; ib. 108. quae paucis demonstrari potuerint; ib. 160. me hoc demonstrasse dicis, Sullam in illa fuisse superiore coniuratione; Sulla 67.
actionem: qui ... eius rei leniorem actionem nobis aliquam demonstrare possit? Caecin. 9.
causam: me posse causam commodius demonstrare quam antea demonstrata sit; Quinct. 34. ipsam causam demonstrare non posses; div. Caec. 43. causa illis demonstrata; Cluent. 161.
consuetudinem: qui ... consuetudinem .. omnium annorum demonstrent; Verr. II, 124.
cupiditatem: ad hanc istius cupiditatem demonstrandam; Verr. I, 145. istius cupiditatem minasque demonstrat; ib. IV, 85.
finis: neque dum finis auctor demonstraverat; Tull. 17. *cum fines demonstrarentur*; ib. illis absentibus finis Acerronio demonstravit; ib.
fortunam: demonstrata pristina fortuna; Sest. 121.
iter: demonstrabo iter: Aurelia via profectus est; Catil. II, 6. me ... iter demonstrasse adipiscendorum (honorum); Planc. 59.
libidinem: quid ego istius in iure dicendo libidinem et scelera demonstrem? Verr. II, 39.
locum: advocatis locum se qua effugerent demonstrasse; Caecin. 44.
magnitudinem: magnitudo pecuniae demonstratur; Sex. Rosc. 20.
minas: f. cupiditatem; Verr. IV, 85.
ordines: vestros ordines demonstrabat; Sest. 120. cum omnis ordines demonstraret; ib. 122.
peccata: quo minus alterius peccata demonstrare possint; div. Caec. 34.
quaesturam: quaestura istius demonstrata; Verr. I, 43.
rem: rem demonstrat; Verr. I, 126. rem demonstrat; ib. 138. res, quam ante demonstravi; ib. II, 53. ille ... rem demonstrat; ib. IV, 85. rem ipsam, ut gesta sit, dum breviter vobis demonstro; Tull. 13. si forte videbor altius initium rei demonstrandae petisse; Caecin. 10. paulo longius exordium rei demonstrandae petam; Cluent. 10.
scelera: his tantis sceleribus breviter a me demonstratis; Cluent. 29. f. libidinem.
vitia: demonstro vitia: tollite! Phil. I, 26.

demorior, verſterben: alqs: NE QUIS EMERET NISI IN DEMORTUI LOCUM. si qui Romae esset demortuus? immo si quis ibidem; Verr. IV, 9.

senator: cum esset ex veterum numero quidam senator demortuus; Verr. II, 124.

demoveo, entfernen, verdrängen: alqm: ut ne quis te de vera et certa possit sententia demovere; Verr. a. pr. 52. demoveri .. et depelli de loco necesse est eum, qui deiciatur; Caecin. 49. qui .. adhibita vi manu demotus; ib. ut non alteros demovisse, sed utrosque constituisse videatur; Sulla 62. qui (Q. Metellus) ... de civitate maluit quam de sententia demoveri; Sest. 101. quem (Q. Catulum) neque periculi tempestas neque honoris aura potuit umquam de suo cursu aut spe aut metu demovere; ib. qui te incautum fortasse nunc tuo loco demovere potuerunt, providentem autem ... numquam certe *de*movebunt; Planc. 53. (vgl. **dimoveo**).

animum: quae (vis) periculo mortis iniecto [formidine animum perterritum] loco saepe et certo de statu demovet; Caecin. 42.

consulem: vigilantem consulem de rei publicae praesidio demovere volunt; Muren. 82.

labem: similis a re publica labes in posterum demovebatur; dom. 68.

molestiam: sperabam hanc a me posse molestiam demoveri; div. Caec. 4.

rem publicam: Rullus exstitit qui ex ea possessione rem publicam demoveret; leg. agr. II, 81.

suspicionem: ut ab se sceleris illius suspicio demoveretur; Verr. IV, 100.

virtutem: quae (virtus) numquam vi ulla .. potest .. demoveri loco; Phil. IV, 13.

demum, gerade, eben, erſt: is: is enim demum est mea quidem sententia iustus triumphus; Phil. XIV, 13.

iste: *iste demum vicinus novus improbae spei ... coepit inhiare;* Tull. 16.

nunc: nunc demum tenetur; Verr. III, 177. nunc demum intellego ..; Cael. 17. „nunc enim demum mi animus ardet"; ib. 37.

tum: tum demum illa omnia victa videbuntur, cum ..; Verr. I, 3. ut tum demum animis saluti vestrae provideretis, cum ..; Catil. III, 4.

denarius, Denar: I. est: quotus erit iste denarius, qui non sit ferendus et in quo primum aestimationis iniquitas ... reprehendatur? Verr. III, 220.

II, 1. adnumero: cum .. senatus ... singulos tibi denarios adnumerasset, quos tu pro singulis modiis aratoribus persolveres; Verr. III, 195.

aufero: ſ. do; Verr. III, 197.

cogo: si ternos denarios qui coëgit, erit absolutus, quaternos, quinos, denos denique aut vicenos coget alius; Verr. III, 220.

confero: haec denarium XXXIX milia .. contulerunt in statuam; Verr. II, 137.

do: ut ... pro singulis modiis ternos denarios dare liceret; Verr. III, 191. vecturae difficultate adductos ternos denarios dare maluisse? ib. „a me, cui singulos dari denarios a te oportuit, binos aufers?" ib. 197. det pro singulis modiis tritici ternos denarios; ib. 202.

exigo: pro tritici modiis singulis denarios ternos ab aratoribus exegit; Verr. III, 189. Titurium Tolosae quaternos denarios in singulas vini amphoras portorii nomine exegisse; Font. 19. senos denarios ab eis ... exegisse; ib.

fero: ſ. I. — persolvo: ſ. adnumero.

impero: singulis censoribus denarii trecenti ad statuam praetoris imperati sunt; Verr. II, 137.

2. mitto litteras de: litterae ... ad civitates de ternis denariis missae; Verr. III, 225.

pendeo ex: neque ex ternis denariis pendere crimen; Verr. III, 189.

pervenio ad: „sperabam ... me ad denarios perventurum"; Verr. III, 196.

III, 1. aestimare: tritici modios singulos cum aratoribus ternis denariis aestimavit; Verr. III, 188. aestimavit denariis III; ib. 214. praetor Antonius denariis III aestimavit; ib. 215. ternis denariis aestimare licere, denis non licere; ib. 220. ubi ternis denariis aestimatum frumentum? ib. V, 83.

emere: „frumentum .. me abs te emere oportet ..; modium denario"; Verr. III, 196.

esse: ternis denariis tritici modium fuisse; Verr. III, 193. cum esset ante novum tritici modius denariis quinque; ib. 214.

putare: *si* denariis quadringentis Cupidinem illum putasset; Verr. IV, 13.

2. ad: quid eis ad denarium solveretur; Quinct. 17.

in: ſ. I.

propter: hoc quoque propter tuos ternos denarios nunc primum postulatur; Verr. II, 147.

denego, verſagen, abſchlagen, verweigern: I. abſolut: ut senatus ... huius unius litteris nuntiantibus non crederet, postulantibus denegaret? Piso 45.

II. alqd: ut semper omnia, quae iucunda videntur esse, ... ipsi naturae ac necessitati denegarem; Verr. V, 35. reliquis ... tribubus nihil erit quod non putent suo iure ‖se‖ denegare; leg. agr. II, 21. quae multis petentibus denegarunt; Cael. 5. non omnia voluptatibus denegentur; ib. 42. quod iracundiae denegavisti; Deiot. 40.

honorem: tibi ... quemquam bonum ... non salutem, verum honorem ullum denegaturum? Flacc. 102. videbor suffragio meo ... honorem homini amicissimo denegavisse; Phil. XI, 19.

praemium: quod enim esset praemium dignitatis, quod populus Romanus ... huic denegaret? Flacc. 1.

salutem: ſ. honorem; Flacc. 102.

supplicationem: cum (senatus) frequens supplicationem Gabinio denegavit; prov. cons. 14. etiam T. Albucio supplicationem hunc ordinem denegasse; ib. 15. hanc eius temeritatem senatus supplicatione denegata notavit; ib. supplicatio ... postulantibus nostris imperatoribus deneganda est; ib. XIV, 24.

deni, je zehn: anni: pueri annorum senum septenumque denum; Verr. II, 22.

denarii: denos (denarios) ... coget alius; Verr. III, 220. ternis denariis aestimare licere, denis non licere; ib.

iugera: ista dena iugera continuabunt; leg. agr. II, 78. in iugera dena discribat; ib. 79. dena iugera dari vobis; ib.

sestertia: qui sestertia dena meritasset; Verr. III, 119. — HS: tibi Halaesinos HS quinos denos dedisse; ib. 173.

denique, endlich, überhaupt, kurz: I. Reihenfolge: 1. einzelne Wörter: a. Subſtantiva: adfinitas, societas, omnes denique causae et necessitudines veteres; Quinct. 48. Curtios, Marios, denique † Mammeos ‖Mamercos, al.‖; Sex. Rosc. 90. in Achaia, Asia, Cilicia, Pamphylia, Romae denique; div. Caec. 6. mihi, vobis, M.' Glabrioni, populo Romano ‖praetori‖, sociis, exteris nationibus, ordini, nomini denique senatorio; Verr. a. pr. 4. voltus, oratio, mens denique; ib. I, 141. consulum, censorum, praetorum, quaestorum denique; ib. 142. aratorum fugae, calamitates, exsilia, suspendia denique; ib. III, 144. sumptus, laboris, militiae, rerum denique omnium; ib. IV, 23. unum, alterum mensem, prope annum denique; ib. V, 76. legati, quaestoris, praetoris denique potestatem; ib. 83. omnia sua iura, commoda, auxilia, totam denique libertatem; ib. 172. agros, vias denique infestas habebant; Tull. 19. omnia commoda nostra, iura, libertatem, salutem denique; Cluent. 155. praedam, manubias, sectionem, castra denique; leg. agr. I, fr. 1. provincias, civitates liberas, socios amicos, reges de-

nique; ib. 11. magistratus, senatum, consilium commune, omnia denique insignia rei publicae; ib. 19. aerarii, vectigalium, provinciarum omnium, totius rei publicae, regnorum, liberorum populorum, orbis denique terrarum; ib. II, 15. Pergamum, Smyrnam, Trallis, Ephesum, Miletum, Cyzicum, totam denique Asiam; ib. 39. omnis agros, urbis, stagna, portus, totam denique Bithyniam; ib. 40. omnes urbes, agri, regna denique, postremo etiam vectigalia vestra; ib. 62. [iuris] dicionem, potestatem urbis, nationes, provincias, liberos populos, reges, terrarum denique orbem; ib. 98. condicio, exspectatio, mentio ipsa denique; Rabir. 16. parricidarum, sicariorum, denique omnium facinorosorum; Catil. II, 22. tabellae, signa, manus, denique unius cuiusque confessio; ib. III, 13. litterae, signa, manus, denique unius cuiusque confessio; ib. IV, 4. fugitivos, exsules, hostis, insanos denique; Muren. 61. pacis, otii, concordiae, libertatis, salutis, vitae denique; ib. 78. omnis ratio, cogitatio, totus denique tribunatus; sen. 30. amicitiae, consuetudines, vicinitates, clientelae, ludi denique et dies festi: Quir. 3. fide, consilio, virtute, auctoritate, felicitate denique sua; dom. 16. opibus, contentione, precibus, periculis denique; ib. 30. civitatium, nationum, provinciarum, regum, orbis denique terrarum; ib. 75. vi, lapidibus, ferro, servitio denique concitato; Sest. 53. patris, avi, proavi, maiorum denique suorum omnium; ib. 126. oculi, supercilia, frons, voltus denique totus; Piso 1. animo ..., consilio, fide, gravitate, vigilantia, cura, toto denique munere consulatus omni officio tuendo; ib. 23. memoriam consulatus tui, facta, mores, faciem denique ac nomen; ib. 96. amplissimus civitatis gradus, sella curulis, fasces, imperia, provinciae, sacerdotia, triumphi, denique imago ipsa; Rab. Post. 16. iuris publici, moris maiorum, rei denique publicae; Milo 70. omnia municipia, praefecturas, colonias, totam denique Italiam; Phil. II, 58. suo studio, consilio, patrimonio denique; ib. IV, 2. saltatores, citharistas, totum denique comissationis Antonianae chorum; ib. V, 15. te consularem aut senatorem, denique civem putes? ib. VII, 5.

b. **Adjectiva und Zahlwörter:** in homines alienissimos, denique inimicissimos; Quinct. 51. quaternos (denarios), quinos, denos denique aut vicenos coget alius; Verr. III, 220. omnibus acerbum, indignum, luctuosum denique videbatur; ib. IV, 99. proximo, altero, tertio, denique reliquis consecutis diebus; Phil. I, 32.

c. **Verba:** pulsus, fugatus, eiectus denique; Caecin. 50. sacella suffossa, inaedificata, oppressa, summa denique turpitudine foedata esse; har. resp. 32.

2. **erweiterte Satztheile und kurze Sätze:** eques Romanus locuples, sui negotii bene gerens, denique is, quem ... procuratorem Romae reliquit; Quinct. 62. Burrieni, qui iniuriam decernebat, omnium denique illorum, qui ..; ib. 69. si ... satis daret et iudicium accipere vellet, denique omnia, quae postulares, facere voluisset; ib. 83. mores feros immanemque naturam et vitam vitiis ... deditam [et] denique omnia ad perniciem profligata; Sex. Rosc. 38. nonne satis fuit eis gratias agi? denique ... honoris aliquid haberi? ib. 108. delubra omnia ... depeculatus ||depopulatus|| est. deum denique nullum Siculis ... reliquit; Verr. a. pr. 14. reliquae ... tam graves civitates, tota denique Sicilia; ib. II, 14. quem ... Romam deducere, dare potestatem indicandi, incolumem denique servare quaestioni; Cluent. 187. nomen huius rei publicae, sedem urbis atque imperii, denique hoc templum Iovis; leg. agr. I, 18. pacem externam, libertatem propriam generis ... vestri, otium domesticum, denique omnia, quae vobis cara ... sunt; ib. II, 9. privatorum pecunias augeri, publicas exhauriri; denique ... reges in civitate constitui; ib. 15. urbis copiosissimae ... iudex, arbiter, dominus, rex denique opulentissimi regni; ib. 43. adimi Sullanos agros vobisque dividi aut denique minui privatorum possessiones; ib. III, 3. salus rei publicae, consulare officium, consulatus denique ipse; Rabir. 2. secedant improbi, secernant se a bonis, ... muro denique ... discernantur a nobis; ... sit denique inscriptum in fronte unius cuiusque quid de re publica sentiat; Catil. I, 32. mens sana cum amentia, bona denique spes cum omnium rerum desperatione confligit; ib. II, 25. aspectus urbis, possessio libertatis, lux denique haec ipsa; ib. IV, 16. non adimo ... ingeniorum acumen, dicendi copiam, denique etiam, si quae sibi alia sumunt, non repugno; Flacc. 9. vitam omnium civium, statum orbis terrae, urbem hanc denique; Sulla 33. tribuniciis ... rogationibus, interfectis inimicis denique; sen. 38. deprecante Cn. Pompeio, omnibus hominibus faventibus, dis denique ... comprobantibus; Quir. 18. cum ... condemnari non potuerim, qui accusatus non sim, denique ne pulsus quidem ita sim, ut ..; dom. 88. disturbari tecta, diripi fortunas, patriae denique causa patriam ipsam amittere; ib. 98. petita est auctoritas vestra, ... consensio bonorum omnium, totus denique civitatis status; har. resp. 45. senatus sollicitus, vos ... excitati, Italia cuncta permota, omnes denique ... cives; Sest. 25. ut meam causam susciperent, agerent, aliquid denique ad senatum referrent; ib. senatum ... tollere, equitum Romanorum preces aspernari, civium ... ius ... pervertere; ib. 30. tanto studio senatus, consensu tam incredibili bonorum omnium, tam parato, tota denique Italia ... expedita; ib. 36. tribum suam non tulit, Palatinam denique ... perdidit; ib. 114. speremus quae volumus ...; cogitemus denique ..; ib. 143. Albinovanum ... multa tecum locutum .., denique contiones P. Sestii scriptas ... te Albinovano dedisse; Vatin. 3. omnium civium desiderio, ipsius denique rei publicae luctu; ib. 7. cuius desiderio ... forum maestum, muta curia, omnia denique bonarum artium studia siluerunt; ib. 8. si cognati respuunt, ... adfines erubescunt, strumae denique ab ore improbo demigrarunt; ib. 39. ipsius confessione, multorum oculis, facinoris denique voce; Cael. 66. fide illius populi, iustitia nostra, vetustate denique ipsa; Balb. 34. qui vos non ... animo aspernetur, recordationem denique ipsam ||recordatione d. ipsa|| consulatus vestri perhorrescat; Piso 45. tractus ille celeberrimus, Venafranus, Allifanus, tota denique nostra illa ... regio; Planc. 22. quam ob rem senatus ... tribus edi voluerit ... neque eandem editionem transtulerit in ceteras causas, de ipso denique ambitu reiectionem fieri voluerit; ib. 36. squalent municipia, adflictantur coloniae, agri denique ipsi ... civem desiderant; Milo 20. multi ... in suspicionem caderent, tota denique rea citaretur Etruria; ib. 50. domi una eruditi, militiae contubernales, post adfines, in omni denique vita familiares; Ligar. 21. spectarem curiam, intuerer forum, caelum denique testarer ipsum; Deiot. 6. consulibus missis, Caesare ornato, sagis denique sumptis; Phil. XIII, 23. ubi terrarum sit, quid agat, vivat denique an mortuus sit; ib. 33.

3. **mit Wiederholung desselben Wortes:** a. **vollständige Wiederholung:** α. Substantiva: leges: legum ministri magistratus, legum interpretes iudices, legibus denique idcirco omnes servimus, ut ..; Cluent. 146.

os: s. β. qui? Verr. I, 127.

res: tot res tam pretiosas, omnis denique res, quae alicuius pretii fuerint; Verr. IV, 8.

servi: hos ludos servi fecerunt, servi spectaverunt, tota denique hoc aedile servorum Megalesia fuerunt; har. resp. 24.

sodalis: cur sodalis uxorem, sodalis socrum, domum denique totam sodalis mortui contra te testimonium dicere (cogis)? Verr. I, 94.

β. Adjectiva und Pronomina: alter —

alter: alter advolarat subito ...; alter eam legem sibi statuerat, ut ...; denique alter ad evertendam rem publicam praesidia quaerebat, alter ad conservandam; Phil. X, 12.

ecquis: ecqua civitas est ..., rex denique ecquis est qui ..? Verr. IV, 25.

hic: quasi hoc mihi non satis sit ad crimen ..., hoc denique, quod concedit; Verr. IV, 59. hoc concursu hominum litteratissimorum, hac vestra humanitate, hoc denique praetore exercente iudicium; Arch. 3. hoc iuris in hac civitate ... dico fuisse; hoc nobis esse a maioribus traditum; hoc esse denique proprium liberae civitatis, ut ..; dom. 33. esse hanc (gloriam) unam, quae ...; hanc denique esse, cuius ..; Milo 97. hunc igitur ego consulem, hunc civem Romanum, hunc liberum, hunc denique hominem putem? Phil. III, 12. f. quisquam; Verr. III, 184. y. dico.

ille: an ille praetor, ille vero consul ..., ille denique vivus mali nihil fecisset? Milo 90.

is: haec quis tulit? is, qui auctoritati senatus ... paruit, denique is tulit, cui ..; Muren. 47. ea decreta publicanorum, ea conlegiorum, ea denique generum ... omnium; Piso 41. „eum (occidi), cui nihil umquam nefas fuit ...; eum, qui aedem Nympharum incendit ...; eum denique, cui iam nulla lex erat"; Milo 74.

nemo: nemini licitum est contra dicere; nemo denique, ut defenderet contrariam partem, laborabat; Cluent. 130. quod nemo bonus, nemo denique civis est, qui ..; Piso 45.

nihil: nihilne tibi venit in mentem existimationi tuae consulere? nihil denique capiti ... providere? Verr. III, 131. nihil in aedibus ...; nihil in locis communibus ...; nihil apud Siculum, nihil apud civem Romanum, denique nihil istum ... tota in Sicilia reliquisse; ib. IV, 2. nihil de illo umquam secus esse existimatum, nihil denique praeiudicatum; Cluent. 124. nihil se testibus, nihil tabulis, nihil aliquo gravi argumento comperisse, nihil denique causa cognita statuisse; ib. 126. nihil me mutum potest delectare, nihil tacitum, nihil denique eius modi, quod ..; Catil. III, 26. nihil igitur illa vicinitas redolet? nihil hominum fama? nihil Baiae denique ipsae loquuntur? Cael. 47.

nullus: nulla in iudiciis severitas, nulla religio, nulla denique iam existimantur esse iudicia; Verr. a. pr. 43. nullam gravitatem, nullam constantiam, nullum firmum ... consilium, nullam denique ... fidem; Flacc. 36.

nullus — nihil: nullas a me opes P. Sullam, nullam potentiam, nihil denique praeter fidem defensionis exspectare; Sulla 21.

omnes: omnes legati ..., omnes equites Romani ..., omnes negotiatores ..., denique omnes ... socii; Font. 32. omnes orae atque omnes exterae gentes ..., denique maria omnia: imp. Pomp. 31. omnes adsunt omnium ordinum homines, omnium denique aetatum; Catil. IV, 14. omnes societates, omnes ordines, omnes, qui aut re aut spe denique sunt bona; dom. 142. omnes illim praestigiae, illim ||illinc||, inquam omnes fallaciae, omnia denique ab eis mimorum argumenta nata sunt; Rab. Post. 35. omnis reges ..., omnis liberos populos, omnis socios, omnis provincias, omnia denique omnium arma; Deiot. 15.

quantus: quantam exspectationem ..., quantam auditorum multitudinem ..., quantam denique audientiam; div. Caec. 42. quanti haec eorum iudicio ... aestimentur, quanti venire soleant, quanti ... venire possent, denique ipse Verres quanti aestimet; Verr. IV, 13. quantum ad alias voluptates ... conceditur temporum, quantum alii tribuunt tempestivis conviviis, quantum denique alveolo; Arch. 13.

qui: qui diligebant hunc ...; qui admirabantur hunc ...; qui denique huius nomen audierant ..; Qu. Rosc. 29. id, quod ego non quaero, quod denique ... tamen ... quaeri oporteat; Verr. V, 11. qui socrum, qui uxores, qui ... fratrem .. ipsum, qui denique suos liberos interfecerit; Cluent. 125. quos privatae fortunae, quos communis res publica, quos denique libertas ... excitavit; Catil. IV, 16. qui non illum ... quaestus cotidiani locum, qui non cubile ... suum, qui denique non cursum ... salvum esse velint; ib. 17. qui ordinem, qui fortunas, qui amplissimam rem publicam, qui patriam ..., qui denique nosmet ipsos nobis reddidistis; sen. 1. quem honos, quem dignitas, quem causa, quem res publica tuebatur, cuius denique pecunia non expetebatur; dom. 46. qui senatum ... traderent, qui ... vetarent, quibus inspectantibus domus ... diriperetur, qui denique ... iuberent; ib. 113. quod mediocres homines, quod nullo usu ... praediti militari, quod librarioli denique *se* scire profiteantur; Balb. 14. *quod M. Crassum*, quod Q. Metellum, quod denique ... patrem suum facere viderat; Balb. 51.

quis? quis enim hoc fecit umquam? quis denique conatus est facere? Verr. III, 168. quis eum senator appellavit? quis salutavit? quis denique ita aspexit ut ..? Catil. II, 12. quis reliqua praestaret? cui ||restaret? quod, quid|| denique erat dubium quin ..? Sest. 43. num petivit? ... num quis obiecit? num quis denique fecisset mentionem? Cael. 56. quis te illis diebus sobrium, quis agentem aliquid ..., quis denique in publico vidit? Piso 22. quis enim te aditu, quis ullo honore, quis denique communi salutatione dignum putet? ib. 96. — quid? quid ageret, taceret responderet, quid faceret denique; Verr. III, 62. quid *id* ad causam possessionis? quid ad restituendum eum ...? quid denique ad ius civile? Caecin. 35. quid agat, quid moliatur, quid denique cotidie cogitet; Cluent. 194. quid? ut *eis* agerentur gratiae ...? quid? ut ad illam diem .... convenirent? quid denique illo die ..? sen. 27. quid illa ... milia? quid nostri equites Romani? quid senatus? quid denique omnes boni? dom. 56. quid gravitas, quid integritas, quid magnitudo animi, quid denique virtus valeret; Sest. 60.

qui? qui deus appellandus est? cuius hominis fides imploranda est? qui denique questus ... inveniri ... potest? Quinct. 94. quo ore iste ceteros homines ..., quo ore homines rusticanos ..., quo denique ore ... libertinos homines solitus sit appellare; Verr. I, 127. quam tu domum, quam urbem adisti, quod fanum denique? ib. II, 52. quod ius nobis, quam condicionem vobismet ipsis, quam denique civitati legem constituere velitis; Caecin. 40. quas spoliationes, quas pactiones, quam denique ... nundinationem iuris ... fore putatis? leg. agr. I, 9. cuius ordinis, cuius generis, cuius denique fortunae studia? Phil. I, 30.

verschiedene Fragewörter: quo confugient socii? quem implorabunt? qua spe denique ... tenebuntur? Verr. V, 126. quid agat, quo modo adgrediatur iudicem, qua denique digitum proferat; Caecin. 71.

quisquam: hoc quemquam ferre posse? hoc quemquam denique ... animo aequo audire arbitrare? Verr. III, 184. mihi cuiusquam salus tanti fuisset, ut ...? veritatem .. contaminarem aliquo mendacio? quemquam denique ego iuvarem, a quo ..? Sulla 45. f. d. si; Verr. II, 17.

tu: tu mihi etiam legis Porciae, tu C. Gracchi, [tu horum libertatis,] tu cuiusquam denique hominis popularis mentionem facis? Rabir. 13. — vos me ... convertistis; vos denique ... lumen ... praetulistis; Sulla 40.

tuus: tua mens liberalis conscia, tua domus popularis ministra, tua denique hospitalis illa Venus adiutrix esse non debuit; Cael. 52.

ullus: signum ullum, tabulam pictam, ullum denique ornamentum urbis; Verr. IV, 133.

y. Verba: accuso: accusant ei, qui ... invaserunt ...; accusant ei, quibus ... bono fuit ...;

accusant ei, qui ... cupierunt ...; denique accusant ei, quos populus poscit; Sex. Rosc. 13.

dico: hoc nauarchi reliqui dicunt; hoc ... civitas publice dicit; hoc Amestratini ... publice dicunt; tuus denique testis ... hoc dicit; Verr. V, 133.

laboro: quanto opere laborare soleatis ...; voltu denique laboratis ne ..; Font. 28.

mitto: mitto vincla, mitto carcerem, mitto verbera, mitto securis, crucem denique illam praetermitto; Verr. III, 59.

nego: negant id ... fieri posse; fas denique negant esse; Verr. II, 127.

possum: potestne igitur nostra maiestas ... conservari ...? potest esse ulla denique maiestas, si ..? Balb. 37.

scio: sciunt haec omnes nobiles, sciunt boni viri, sciunt denique nostri homines, sciunt mediocres negotiatores; Flacc. 73.

sum: erat .. frater eius regis, qui ..., erat eodem genere ..., denique erat rex; Sest. 57. ut sibi ... sit in nostris castris, sit in imperatorum praetoriis, sit denique inter signa ... locus; Balb. 40.

δ. Partikeln: a: a conspectu parentum ac liberum, denique a libero spiritu; Verr. V, 23. a verberibus, ab unco, a crucis denique terrore; Rabir. 16. ſ. cum; Phil. I, 37.

ad: ad honestatem, gravitatem ..., ad omnis denique virtutes; Muren. 60. vgl. non; imp. Pomp. 40. si; Verr. V, 171.

ante quam: ante quam aditum in ius esset, ante quam mentio denique controversiae facta esset ulla; Verr. II, 55.

aut: aut causa criminis aut facti suspicio aut quaelibet denique vel minima res; Sex. Rosc. 8. aut industria aut opera probata aut frugalitatis existimatione praeclara aut denique ... adsiduitate; Verr. I, 101. in extrema .. aut media aut aliqua denique parte quaestionis; Cluent. 185. ut ... me ... aut otium meum abstraxerit aut voluptas avocarit aut denique somnus retardarit; Arch. 12. ne in praedae quidem societate mancipem aut praedem ... aut denique suffragii latorem in ista tua proscriptione; dom. 48. aut amicos tuos aut inimicos meos aut denique eos, quos ..; Planc. 40.

cum: „cum frumentum imperarem, cum stipendium cogerem, cum aliquid denique rei publicae causa gererem; Verr. I, 70. cum ad arma consules ... evocassent; cum armatus M. Aemilius ... constitisset ...; cum denique Q. Scaevola ... animi vim ... ostenderet; cum L. Metellus, Ser. Galba ... arma cepissent; cum omnes praetores ...; cum hic C. Curio, cum denique omnes clarissimi viri cum consulibus essent; Rabir. 21. cum omnes principes ... censebant; cum denique homines ... venerunt; dom. 90. cum a summis, mediis, infimis, cum denique ab universis hoc idem fit; Phil. I, 37.

cum (Präp.): cum Mario, Scauro ..., cum bonis denique omnibus; Rabir. 21.

cur: cur his per te frui libertate sua, cur denique esse liberos non licet? Flacc. 71. cur sibi hoc oneris imposueris, cur se potissimum delegeris, cur denique se divinare malueris; Planc. 46.

in: in meis agris atque in mea civitate, denique in eis locis, in quibus [es]; Verr. III, 193. in foederibus, pactionibus ..., in universo denique belli iure; Balb. 15. neque solum in ipsum, sed in eius socios ..., in totam denique M. Antonii domum; Phil. XII, 17. vgl. non; Catil. II, 1.

istinc: si istinc pecunia, istinc Staienus, istinc denique omnis fraus ... est; Cluent. 83.

-ne: conatusne sis, voluerisne, denique ... cogitarisne; Vatin. 19.

ne: ne carcer, ne catenae, ne verbera, ne secures, ... ne denique etiam exsanguia corpora mortuorum, ne maeror parentum ... quaestui possit ||posset|| esse; Verr. V, 130. ne quid totius vitae splendor ... noceat, denique ne ea soli huic obsint bona M. Catonis; Muren. 58. ne ... memoria (mea) nimia videretur, ne denique ... diligentia crudelis putaretur; Sulla 43. ne hostis appelletur, ne hanc labem ... relinquat ..., ne denique hic miser ... proditoris filius nominetur; ib. 88.

nec: nec vis temporum nec potentia magistratuum nec res iudicata nec denique universi populi Romani potestas; dom. 80. nec numero Hispanos nec robore Gallos nec calliditate Poenos nec artibus Graecos nec denique hoc ... domestico ... sensu Italos ... superavimus; har. resp. 19.

nisi: nisi huic urbi, nisi dis penatibus, nisi aris ..., nisi denique naturae ... inventus esset inimicus; Phil. XI, 10.

non: non condicio, non sponsio, non denique ulla ... postulatio; Quinct. 71. non vim? non scelus? non latrocinium? non denique omnia potius, quam ..? ib. 82. non gratia, non cognatione, non aliis recte factis, non denique aliquo mediocri vitio; Verr. a. pr. 47. non avaritia (illum) ... ad praedam aliquam devocavit, non libido ad voluptatem, non amoenitas ad delectationem, non nobilitas urbis ad cognitionem, non denique labor ipse ad quietem; imp. Pomp. 40. non (timuisse) limen cubiculi? non cubile filiae? non parietes denique ipsos? Cluent. 15. non admiratur audaciam, non impudentiam aspernatur, non denique illam Oppianici domum ... reformidat; ib. 27. non ... culpa delicti, non invidia vitae, non denique veteres ... inimicitiae; Rabir. 2. non in campo, non in foro, non in curia, non denique intra domesticos parietes pertimescemus; Catil. II, 1. non campus ..., non curia ..., non domus ..., non lectus ..., non denique haec sedes honoris; ib. IV, 2. non conlegium, non ... pontificem, non denique * adulescentem quemquam; dom. 118. non me magis violavit ..., non denique in me sceleratior fuit; har. resp. 5. non re, non verbo, non voltu denique; Balb. 58. ſ. β. qui; Catil. IV, 17. si; Verr. V, 171.

non — nondum: non legibus datis, non auditis verbis imperatoris, nondum denique bello confecto; leg. agr. II, 52

num: num quis testis Postumum appellavit? ... num accusator? num denique ... Postumi nomen audistis? Rab. Post. 10. num Latine scit? num est ex iudicum genere et forma? num ... leges nostras moresve novit? num denique homines? Phil. V, 13. ſ. β. quis? Cael. 56.

prius: „prius undis flamma“, ut ait poëta nescio quis, prius denique omnia; Phil. XIII, 49.

quando: quando enim hoc non factum est, quando reprehensum, quando non permissum? quando denique fuit ut ..? Cael. 48.

quod: quod multis benigne fecerit, pro multis spoponderit ..., quod denique omnibus officiis ... Atinatem praefecturam comprehenderit; Planc. 47.

si: si te nihil impediret, si voluntas eadem maneret, si valeres, denique si viveres; Quinct. 82. si humano modo, si usitato more, si denique uno aliquo in genere peccasset; Verr. II, 9. si cuiquam generi hominum ..., si cuiquam ordini ... probatus sit ..., si cuiquam denique ... temperavit; ib. 17. si haec non ad civis Romanos, non ad aliquos amicos ..., denique, si non ad homines ... deplorare vellem; ib. V, 171. si eam (opinionem) ratio convellet, si oratio labefactabit, si denique veritas extorquebit; Cluent. 6. quid? si omnes societates venerunt ...? quid? si multi homines ...? quid? si illa ... natio candidatorum? si denique ipse accusator ... venit? Muren. 69. quae si per alios agerent, si denique per populi nomen ... multitudinem concitassent; Flacc. 96. sin te potentia mea, si dominatio, si denique aliquod dictum ... movet; Sulla 25. si umquam vos eos ... fore putasset, si denique imaginem iudiciorum (futuram) ... credidisset; Sest. 30. si hoc in urbe, in hortis, si in Baiarum illa celebritate faciat ||faciet||, si denique ita se gerat ||geret||; Cael. 49. si ad clarissi-

mum generum redire properaret, si in Capitolium invehi ... gestiret, si denique timeret casum aliquem; prov. cons. 35. si ... voluit ..., et si ... putabatis ..., et si ... habeo testem ...; si denique Cn. Pompeius idem mihi testis ... est; prov. cons. 43. si doces tabulis ...; si denique nitere testibus; Scaur. 18. si umquam de bonis ... viris, si umquam de bene meritis civibus potestas [vobis] iudicandi fuit, si denique umquam locus ... delectis viris datus est; Milo 4. quae si non probaret, si tibi penitus inhaesisset ista suspicio ..., si denique Italia ... numquam esset conquietura; ib. 68.

tam (tantus): tantam mansuetudinem, tam inusitatam ... clementiam, tantum ... modum, tam denique incredibilem sapientiam; Marcell. 1.

ubi: ubi erant ceteri creditores? denique hoc tempore ubi sunt? Quinct. 74. ubi muli? ubi tabernacula? ubi tot tantaque ornamenta ...? denique ubi praefecti, ubi tribuni tui? Verr. V, 83. „ubi studia municipiorum? ubi Italiae voces? ubi denique tua illa ... defensio?“ Milo 94.

vel: vel nescio vel non dico vel denique ... si dicerem, sed impune tamen deberem dicere; Planc. 16.

umquam: ſ. si; Milo 4.

ut: ut ... accusatorem veterem compararent ..., denique ut ... tempore ipso pugnarent; Sex. Rosc. 28. ut naturam ipsam vinceret, ut amorem ... eiceret ..., ut denique patrem esse sese oblivisceretur; ib. 53. ut arare, ut pascere, ut negotiari libeat, ut denique sedes ... conlocare; Verr. II, 6. ut certo tempore anni, ut ibidem, [in Sicilia,] denique ut lege Hieronica venderent; ib. III, 14. ut venenum, ut insidiae, facinus denique ipsum ut manifesto comprehenderetur; Cael. 64.

utrum: utrum de te aratores, *utrum negotiatores*, utrum denique Siculi universi bene existiment; Verr. II, 167.

b. unvollständige Wiederholung (fehlt bei denique): hic: huic civitati, huic rei publicae, huic urbi, ... viris his ..., horum bonis ..., denique deorum immortalium delubris; Vatin. 10.

omnis: ad omnis columnas, omnibus etiam *in* intercolumniis, in silva denique; Verr. I, 51. omnia signa ..., omne ebur ... omnis undique tabulas pictas, deorum denique simulacra; ib. II, 50. omnis hominis libidines, omnia stupra, omnia cenarum ... genera, adulteria denique eius; Piso 70.

qui: qui invidiam Sullanorum agrorum ferre non possint; qui vendere cupiant ...; perdere iam denique illos agros ... velint; leg. agr. II, 68.

ex: qui ... ex civitatibus suis, ex provincia, denique bonis ... omnibus ereptis profugerunt; Verr. III, 128.

hinc: hinc honestas, illinc turpitudo; hinc continentia, illinc libido; denique aequitas, temperantia ... certant cum iniquitate, luxuria; Catil. II, 25.

non: repete a Deciano, non pecuniam, non praedia, socrum denique sibi habeat; Flacc. 73.

quam: quam multa M' Aquilius audivit ...? quam multa L. Cotta? denique P. Rutilius? Font. 38.

4. in selbständigen Schlußsätzen: a Cn. Dolabella denique praetore postulat, ut ..; Quinct. 30. heres ... ad te ipsum venit in agrum communem; eo denique, ubi ... res erat; ib. 38. denique ex hoc ipso saltu ... servos privatos Quinctii omnis eiectos non esse; ib. 90. denique ipsius inimici voltum superbissimum subiit; ib. 97. denique nihil tam vile ... est cuius partem ullam reliquerint; Sex. Rosc. 71. ei denique ... Sex. Roscio temporis illius acerbitatem ... obicient? ib. 81. denique etiam illud suspicor, omnino haec bona non venisse; ib. 127. denique de iniuria ... neminem nostrum graviorem iudicem esse oportet quam te ipsum; div. Caec. 58. minari denique divisoribus ratio non erat; Verr. a. pr. 24. ipse denique Cn. Pompeius cum primum contionem ... habuit ..; ib. 45. pro se quisque manus adfert; aqua denique ferventi ... Philodamus perfunditur; ib. I, 67. denique ille ipse M. Marcellus ... superatis hostibus temperavit; ib. II, 4. omnes denique hoc in hac causa intellegent; ib. 157. damna denique .. nulla tanta sunt, quae ..; ib. III, 60. omnis denique agros decumanos ... C. Verri ex omni reliquo vectigalis fuisse; ib. 103. regna denique [etiam] omnia de nostris ... iniuriis expostulant; ib. 207. denique quae ornamenti causa fuerunt, non requirit; ib. IV, 18. navem denique maximam ... apud istos faciundam curavit; ib. 23. denique non opinor negaturum esse te ..; ib. 44. hanc navem denique maximam a Mamertinis datam ... fatebuntur; ib. 150. denique ... id quoque munus ... Mamertinis remisisti; ib. V, 52. denique Syracusas totas timet; ib. 69. denique proximus lictor ... oculos misero tundere vehementissime coepit; ib. 142. denique ... isto absoluto ... de multis mihi crescere licebit; ib. 173. denique ... nemo est civis Romanus qui sibi ulla excusatione utendum putet; Font. 46. denique imperium domesticum nullum erit, si ..; Caecin. 52. denique nimia ista ... potentia in hoc solo genere quiescit; ib. 71. denique .. ne pretio quidem corrumpi iudex ... potest; ib. 72. quod denique genus esse belli potest, in quo ..? imp. Pomp. 28. denique illa definitio iudiciorum aequorum ... retineatur; Cluent. 5. quod in hoc uno denique falsae infamiae finis ... reperiatur; ib. 7. ipsa denique nuper Larino ... Romam advolavit; ib. 18. denique omnis accusatio ... veneni deprehensione conclusa est; ib. 50. denique hoc loco causa testibus honestissimis hominibus premebatur; ib. 53. censores denique ipsi saepe numero superiorum censorum iudiciis ... non steterunt; ib. 122. unum denique ||[aliquod]|| a Cluentio profectae pecuniae vestigium ostende; ib. 124. totius denique huius ab illa est ... adornata comparatio criminis; ib. 191. eum denique nos agrum P. Rullo concessisse, qui ..; leg. agr. I, 21. reus denique, quo minus xvir fieri possit, non excipitur; ib. II, 24. denique ... nihilne interest utrum ..? ib. 46. „denique eos fundos ... sine ulla cura possidebit“; ib. III, 14. mors denique si proponitur, in libertate moriamur; Rabir. 16. tu denique, Labiene, quid faceres? ib. 22. denique, quotienscumque me petisti, per me tibi obstiti; Catil. I, 11. deos denique immortalis ... auxilium esse laturos; ib. II, 19. denique ita me in re publica tractabo, ut ..; ib. III, 29. denique ipsum latorem Semproniae legis ... poenas rei publicae dependisse; ib. IV, 10 in omni denique iure civili aequitatem reliquerunt; Muren. 27. sit denique in civitate ea prima res, propter quam ..; ib. 30. denique ... non dicere pro nobis ... possunt; ib. 71. ad omne denique periculum ... solus opponitur; ib. 87. denique hoc primus frater meus in Asia fecit; Flacc. 33. audiamus igitur Sextilium; fratres denique ipsi prodeant; ib. 35. in qua tribu denique ista praedia censuisti? ib. 80. meum denique gravius esse iudicium? Sulla 3. denique istam ipsam personam vehementem ... natura ipsa detraxit; ib. 8. omnes denique illi Marcelli ... non sine communi omnium nostrum laude decorantur; Arch. 22. vestros denique honores, quos eramus gradatim singulos adsecuti, nunc a vobis universos habemus; Quir. 5. denique omnes ... rerum mearum gestarum auctores ... fuerunt; ib. 16. denique ... sic ulciscar facinora eorum ||facinorum, al.|| singula, quem ad modum ..; ib. 21. ego denique ... in senatum nominatim vocabar; dom. 15. tua denique omnis actio ... fuit omnia ... rescindi oportere; ib. 40. denique de mea causa ... iam omnes urbes ... indicarunt; ib. 44. ut ... denique ... tota causa iudiciumque sublatum sit; ib. 45. denique etiam ille novicius Ligus ... mortem eius se velle persequi dixit; ib. 49. denique universus senatus ... „gratias agendas“ censuit „civitatibus eis“; ib. 85. denique ipsi di immortales

... idcirco mihi videntur fructum ... gratulationis meae ad suorum sacerdotum potestatem ... revocasse; ib. 143. quae denique nostri maiores tam sancta duxerunt, ut ..? har. resp. 28. denique ipsum corpus tenuissima de causa saepe conficitur; ib. 39. quam denique tam immanem Charybdim poëtae fingendo exprimere potuerunt, quae ..? 59. denique etiam sermones ansas dabant || sermonis a. dabat ||; Sest. 22. denique videbatur ea condicione tam fortis fuisse, ut ..; ib. 37. non haec denique a me tum tamquam fata ... canebantur? ib. 47. denique ... mortem ... ego vir consularis ... timerem? ib. 48. denique ex bellica victoria non fere quemquam est invidia civium consecuta; ib. 51. numquam denique erit tam oppressus senatus, ut ..; ib. 52. (num quis) eas denique omnis res ... commiserit, quarum ..? Vatin. 34. ubi denique est in ista suspicione Caelii nomen auditum? Cael. 15. „non denique modo te Q. Metelli matrimonium tenuisse sciebas?“ ib. 34. cui denique commisit? ib. 57. lux denique longe alia est solis ac lychnorum; ib. 67. quod volent denique homines existiment; prov. cons. 24. si denique aliquid [quod] non contra ac liceret factum diceretur ..; Balb. 7. vos denique, mutae religiones, imploro; ib. 13. ipsa denique Iulia ..., qui fundi populi facti non essent, civitatem non haberent; ib. 21. servos denique ... persaepe libertate ... donari videbamus; ib. 24. Gabinium denique si vidissent IIvirum vestri illi unguentarii, citius agnovissent; Piso 25. numerandus est ille annus denique in re publica, cum ..? ib. 26. deprehensus denique cum ferro ... is, quem ...; ib. 28. denique nullam mihi poenam videtur habere id, quod ..; ib. 95. denique, etiam si iudicat, non ... sapientia ducitur ad iudicandum; Planc. 9. honos, qui eis denique debet esse iucundus, quorum ..; ib. 50. bona denique reus n*e retinere voluisse* ... *videretur;* Scaur. c. 2 § 4. si denique in illa bona invadere nullo modo potuisset nisi mortuo Bostare; ib. omnium || omnia tum || denique in illum odia civium ardebant desiderio mei; Milo 39. hoc denique ipso die, si quae vis est parata ..., deposco; ib. 100. pax denique per eum ... confirmata est; Phil. I, 2. omnia denique ... uni accepta referemus Antonio; ib. II, 55. denique ... nomen ipsum legatorum hunc ..; populi Romani restinguet ardorem; ib. V, 25. „denique quid non aut probastis aut fecistis, quod ..?“ ib. XIII, 34. denique ... milites imperatorem reliquerunt; ib. 35. ipse denique fatetur ..; ib. 36. „denique summa iudicii mei spectat huc, ut ..:“ ib. 46. cum hoc pacem M. Lepidus ... denique aut vellet aut fieri posse arbitraretur? ib. 49. non denique ... L. Sisenna bonorum Cn. Cornelii possessionem ... P. Scipioni ... dedisset; Fr. B. VI, 18. denique illi negare potuerunt; ib. VIII, 17.

II. **Zeit**: 1. **allein**: ei (operarii) denique illud (signum) ... sustulerunt; Verr. IV, 77. Milonis consulatus, qui vivo Clodio labefactari non poterat, mortuo denique temptari coeptus est; Milo 34. (vgl. I, 3, a, β. qui; Verr. V, 11. — 4. Verr. I, 67. Piso 28. Phil. XIII, 35).

2. **mit andern Zeitbestimmungen**: annus: ne is ... sexagesimo denique anno dedecore ... notetur; Quinct. 99.

ante: denique aliquanto ante in provinciam iste proficiscitur; Verr. I, 149. re denique multo ante Gadibus inaudita ... * senatus consulta fecerunt; Balb. 41.

biennium: post biennium denique appellas; Quinct. 41.

dies: postea quam ... classis est .. Pachynum quinto die denique appulsa; Verr. V, 87.

ad extremum: boni ... ad extremum ipsa denique necessitate excitantur; Sest. 100.

hora: eum mortuum postridie hora decima denique ei nuntiabatur? Milo 48.

iam: eo iam denique adducta est, uti ..; Cluent. 199.

Kalendae: Kalendis ei denique Martiis nascetur repente provincia; prov. cons. 37.

nunc: nunc denique praeturae (rationem) ... usque ad hoc tempus non rettulit; Verr. I, 98. denique nunc vide quid ..; ib. II, 114. nunc denique incipiunt credere ..; imp. Pomp. 41. quod nunc denique patefactum est; Cluent. 189. nunc denique materculae suae festivus filius ... purgat se per epistulam; Flacc. 91. ut nunc denique de vita hominis ... dicam; Sulla 69. nunc denique est perfectum ut ..; prov. cons. 33. nunc denique ... sibi facinoris suspicionem ... obstare; Milo 96.

tum: tum denique vocem accusatoris audiat? Quinct. 43. cum ... Caecilius tum denique se aliquid futurum putet, si ..; div. Caec. 49. tum denique se ad ea ... responsuros esse arbitrantur; Verr. a. pr. 31. tum nobis denique responderi, cum ..; ib. 54. ut ... tum denique testem interrogarem; ib. I, 29. tum denique recte iudicari posse, si ..; ib. II, 1. hoc ei tum denique in mentem venisse; ib. 64. tum denique nomen eius ... deferemus; ib. 142. tum amittitur haec civitas denique, cum ..; Caecin. 100. Oppianicum reum factum esse tum denique, cum ..; Cluent. 80. tum denique in familiae luctum ... nupsit; ib. 188. ut ... tum denique emeret a quibus vellet; leg. agr. II, 64. tum denique ager emetur, cum ..; ib. 67. tum denique interficiere, cum ..; Catil. I, 5. ut morte eius nuntiata tum denique bellum confectum arbitraretur; Muren. 34. tum denique quid Tmolitae ... existiment audiemus; Flacc. 5 (Z. 26). tum denique ei resistebam; Sulla 19. ne si argueret quidem tum denique, cum esset interrogatus, id mihi criminosum videretur; ib. 38. hanc ego devotionem capitis mei, cum ero in meas sedes restitutus, tum denique convictam esse ... putabo; dom. 145. tum quaeram denique ex quo iste fonte senator emanet; Cael. 19. haec mihi sunt tractanda ... tum denique, cum respondero criminibus; Planc. 4. quibus rebus explicatis tum denique ad hoc ... crimen accedam; Scaur. 22. tum denique obsecrabo obtestaborque vos ..; Milo 6. qui mihi tum denique se salutem putavit reddere, si ..; Ligar. 7. tum denique liberati ... videbamur; Phil. I, 32. tum vero denique filium neque seduxit; ib. IX, 9. tum denique amplissimi honoris nomen obtinebis; ib. X, 6.

denoto, bezeichnen: qui uno nuntio atque una significatione [litterarum] civis Romanos necandos trucidandosque denotavit; imp. Pomp. 7.

dens, Zahn: I. decipiunt: non enim nos ... dentes putridi deceperunt; Piso 1.

II. dono: praefectum regium dentis eburneos ... e fano sustulisse ... Masinissaeque donasse; Verr. IV, 103.

repono: qui eos dentis reponerent; ib.

III. carpere: non illo inimico, sed hoc maligno || maledico || dente carpunt; Balb. 57.

dentatus, mit Zähnen: in auctione ... aduncam ex omni parte dentatam et tortuosam venire serrulam; Cluent. 180.

denudo, entblößen: ne denudetur a pectore; Verr. V, 32.

denuntiatio, Anzeige, Ankündigung, Androhung: I. sum: quamquam ... non est illa legatio, sed denuntiatio belli; Phil. VI, 4. quamquam illa legatio non est — denuntiatio est; ib. VII, 14.

II, 1. pareo: facile vero huic denuntiationi parebit; Phil. VI, 4. huic denuntiationi ille pareat? ib. 5.

2. ingredior in: postea quam in istam accusandi denuntiationem ingressus es; Muren. 46.

III. convenire: cum ... ad M. Laecam ... Catilinae denuntiatione convenit; Sulla 52.

deterrere: locupletis homines ..., ne sibi adversentur, testimonii denuntiatione deterret; Flacc. 18.
terrere: ut eos ... testimonii denuntiatione terreret; Flacc. 14. quem ... consul proscriptionis denuntiatione terrebat; Planc. 87.

denuntio, anzeigen, zumuthen, ankündigen, androhen: I. **absolut:** 1. **unpersönlich:** domum denuntiare; Quinct. 54. domino denuntiatum est; Verr. V, 10. „venisset“, inquit „si esset denuntiatum“; Flacc. 92.

2. **persönlich:** alqs: an ... domum potius denuntio? Quinct. 54. in iudicium ut denuntiaret; Qu. Rosc. 26. iudici hic denuntiavit: absolutus est; ib. moneo, praedico, ante denuntio; Verr. a. pr. 36. quibus (testibus) nos praesentibus denuntiavimus; ib. II, 12. is qui antea denuntiarat; Cluent. 24. fratres saltem exhibe. „non denuntiavi;“ Flacc. 35. moneo et praedico, integra re ... denuntio; Rab. Post. 15. monebo, praedicam, denuntiabo; Phil. VII, 20.
praetor: quid praetor edixisset, ubi cenaret, quo denuntiasset || quod enunt., al. ||; leg. agr. II, 94.
tribunus: cum tribunus plebis .. denuntiare potueris; dom. 117.

II. **mit Ergänzung:** de: cur .. de isto potius fundo quam de alio ... Caecinae denuntiabas? Caecin. 95.
ut: Siculis denuntiatum esse ..., domum ad illum ut venirent; Verr. a. pr. 25. cum denuntiavit, ut adesset; ib. V, 10. qui illi hosti ... denuntiarent, ut a Mutina discederet; Phil. XIV, 4.
ne: ut ei senatus ... denuntiaret, ne oppugnaret Saguntum; Phil. VI, 6. denuntiatum est, ne Brutum obsideret; ib. XII, 11.
indirecte Frage: denuntiasti homo adulescens quid de summa rei publicae sentires; Planc. 52.
acc. c. inf.: denuntiat sese procuratorem esse; Quinct. 27. huic ego homini iam ante denuntio, ... rationem illi defendendi totam esse mutandam; div. Caec. 25. singillatim uni cuique calamitati fore se denuntiabat; Verr. IV, 76. homini Romae in foro denuntiat fundum illum ... suum esse; Caecin. 19. denuntiat Caecinae se armatos habere; ib. 20. ut ... senatui denuntiaris tuis actionibus augurum responsa ... impedimento non futura; Vatin. 14. testificor, denuntio, ante praedico nihil M. Antonium eorum ... facturum; Phil. VI, 5. eos cavendos esse denuntiant; ib. VII, 3.

III. **mit Object:** alqd: idem ego, quod is ..., clamo, praedico, denuntio; Rabir. 33. quae interdicta et denuntiata sunt; Phil. VII, 26. quae sibi iussu vestro denuntiarentur; ib. IX, 7. quod simul ab eo mihi et rei publicae denuntiabatur; Fr. B. XIII, 1, 2.
arma: nec mihi ille iudicium populi nec legitimam aliquam contentionem nec disceptationem aut causae dictionem, sed vim, arma, exercitus, imperatores, castra denuntiabat; Sest. 40. denuntio vim, arma: removete! Phil. I, 26.
caedem: ut ... mihi caedem et dimicationem denuntiarent; dom. 55. cum proscriptio, caedes, direptio denuntiaretur; Sest. 46.
castra, contentionem: f. arma; Sest. 40.
cruciatum: omnibus ... pestem, vastitatem, cruciatum, tormenta denuntiat; Phil. XIV, 8.
dictionem: f. arma; Sest. 40.
diem: neque tanto ante exsilii et fati diem rei publicae denuntiavisset; Catil. III, 17.
disceptationem, exercitus, imperatores: f. arma; Sest. 40. — dimicationem: f. caedem; dom. 55. — direptionem: f. caedem; Sest. 46.
inimicitias: amicum rei publicae ... novas huic inimicitias ... denuntiaturum; Flacc. 2. inimicitias mihi denuntiavit; Phil. V, 19.
iudicium: iudicium minitanti ac denuntianti; Muren. 51. f. arma; Sest. 40.
mortem: mortem ab illo denuntiatam Miloni et praedicatam palam; Milo 52. L. Cassio ... mortem denuntiare; Phil. III, 23.
periculum, praesidium: illa arma, centuriones, cohortes non periculum nobis, sed praesidium denuntiant; Milo 3.
pestem: f. cruciatum. — proscriptionem: f. caedem.
servitutem: quid erat aliud nisi denuntiare populo Romano servitutem? Phil. V, 21.
testimonium: si accusator voluerit testimonium eis denuntiare; Sex. Rosc. 110. me tuis familiarissimis in hanc rem testimonia denuntiaturum; Verr. I, 51. quibus ego testimonium denuntiavi; ib. II, 65.
timorem: „nec timor, quem denuntiat inimicus.“ quid ergo? ab amico timor denuntiari solet? Phil. III, 22.
tormenta, vastitatem: f. cruciatum.
vim: ut oculis et aspectu denuntiare omnibus vim tribuniciam ... videretur; leg. agr. II, 13. ei vim denuntiabat; Muren. 49. f. arma.

denuo, von Neuem: censeo: censa denuo est; Verr. II, 139.
habeo: post triennium igitur agitata denuo || denique || quaestio de viri morte habebatur; Cluent. 182.
recito: recita denuo; Verr. I, 37.

deonero, entlasten: cum ... ex illius invidia deonerare aliquid et in te traicere coeperit; div. Caec. 46.

depeciscor, ausbedingen, abmachen: I. alqs: neque ante dimissum quam ad condicionem eius depectus est; Verr. III, 60.
II. partem: cum illo partem suam depecisci; Sex. Rosc. 110.
praedia: ipse tria praedia sibi depectus est; Sex. Rosc. 115.

depeculator, Plünderer: I. venit: te unum solum suum depeculatorem ... venisse; Piso 96.
II. adduco: adduxi ... depeculatorem aerarii; Verr. a. pr. 2.

depeculor, plündern: delubra: delubra omnia ... depeculatus est; Verr. a. pr. 14.
hominem: quod hominem dignissimum tuis moribus ... omni argento ... spoliasti ac depeculatus es; Verr. IV, 37.
honorem, laudem: qui laudem honoremque familiae vestrae depeculatus est; Verr. IV, 79.

depello, vertreiben, verdrängen, beseitigen, entfernen: alqm: quo loco depulsus Caecina; Caecin. 22. ab eo ... te depulsum putas; Planc. 17. depulso iam Antonio; Phil. III, 8. — a: f. a, I. depello; Tull. 39. Caecin. 88. sen. 7. Sest. 43. Phil. III, 8 (B. I, S. 5). — de: depelli de loco necesse est eum, qui deiciatur; Caecin. 49. non de spe conatuque depulsus; Catil. II, 14. quem de suscepta causa ... nulla contumelia, nulla vis, nullum periculum possit depellere; Ligar. 26. de Falerno Anseres depellantur; Phil. XIII, 11. — ex: te ex illa ratione esse depulsum; Caecin. 90. ut ex omni custodia vestrae libertatis, ex omni potestate ... Cn. Pompeius depelleretur; leg. agr. II, 25. te ex illa ... actione .. regia meo consilio ... esse depulsum; Rabir. 17. cum est ex urbe depulsus; Catil. II, 1.
alqd: quonam modo ea .. depellere potuissetis? Milo 76.
adversarium: depulso adversario seditionis; Muren. 88.
arma: ea ipsa (arma) depulimus nos quidem; Phil. VII, 14.
caedem: cum ... caedem a vobis ..., vastita-

tem a templis ... depellebam; Flacc. 1. caedem a vobis liberisque vestris, vastitatem, incendia, rapinas meo dolore ... depuli; Sest. 49.

civem: qui .. eum civem vi, ferro, periculis urbe, omnibus patriae praesidiis depulit; har. resp. 58.

copias: depulsis ... tuis copiis; dom. 15.

crimen: criminis depellendi (causa); dom. 95. depellendi criminis causa; Cael. 31.

ferrum: qui ab aris, focis ferrum flammamque depellit; Sest. 90.

flammam: quorum ego a templis ... flammam depuli; dom. 144. f. ferrum.

furorem: hanc ego vim .., hoc scelus, hunc furorem meo corpore opposito ab omnium bonorum cervicibus depuli; dom. 63.

homines: hominum, quos ego a vestris cervicibus depuli; Sulla 28. homines ... ab huius ordinis coniunctione depulsi; prov. cons. 38.

impetum: ab huius nunc capite Gallorum impetus terroresque depellit; Font. 44. impetus domesticorum hostium, depulsus a vobis; Catil. III, 28.

importunitatem: huius importunitatem matris a filii capite depellite; Cluent. 195.

incendia: f. caedem; Sest. 49.

iudices: iudices quaestionum de proximis tribunalibus esse depulsos? Vatin. 34.

metum: qui ... metum bonis, spem audacibus, timorem huic ordini, servitutem depulit civitati; sen. 19. iam paene belli depulso metu; dom. 15.

molem: non facile hanc tantam molem mali a cervicibus vestris depulissem; Catil. III, 17.

mortem: neque ulla alia re ab se mortem nisi opinione mortis depulit; Sest. 79.

periculum: alterius partis periculum ... Cn. Pompei divino consilio ... depulsum est; imp. Pomp. 10. ad hominum pericula depellenda; Cluent. 17. si illo sublato depelli a vobis omne periculum iudicarem; Catil. II, 3. dum modo a vobis huius horribilis belli ... periculum depellatur; ib. 15. his depulsis urbis periculis; ib. III, 16. quamquam iam est periculum depulsum; ib. 29. si id (periculum) depulsum sit; ib. IV, 1. in eorum periculis depellendis; Sest. 2.

perniciem: cum a patria perniciem depuli; dom. 93.

pestem: f. **a,** I. depello; Muren. 52. sen. 17 (B. I, S. 5). — rapinas: f. caedem; Sest. 49. — scelus: f. furorem. — servitutem: f. metum; sen. 19.

simulacra: cum ... simulacra deorum depulsa sunt; Catil. III, 19.

spem: f. metum; sen. 19.

suspicionem: uti falsam proditionis a se suspicionem depelleret; Phil. XII, 6.

tela: qui tela depellere ... debeam; Quinct. 8.

terrores: f. impetum; Font. 44. — timorem: f. metum; sen. 19.

tribunum: venientem in forum virum optimum ..., M. Cispium, tribunum plebis, vi depellunt; Sest. 76.

turpitudinem: nobilissimas virgines ... morte voluntaria necessariam turpitudinem depulisse; prov. cons. 6.

vastitatem: f. caedem.

verbera: hac se commemoratione civitatis omnia verbera depulsurum ... arbitrabatur; Verr. V, 162.

virum: f. tribunum.

vim: ne quis .. vim vi depulsam reprehenderet; Sest. 39. [ut ... vim depelleret;] Sest. 92. f. furorem.

Lücke: qui ... * moenibus excluserunt, ... opibus, copiis depulerunt; Balb. 39.

dependo, zahlen, erleiden: poenas: ipsum latorem Semproniae legis iussu populi poenas rei publicae dependisse; Catil. IV, 10. omnes fere rei publicae poenas aut praesenti morte aut turpi exsilio dependerunt; Sest. 140.

deperdo, verderben, verlieren, einbüßen: I. alqd: habet enim nihil quod in offensione deperdat; div. Caec. 71. — de: ut ne quid de libertate deperderet; Verr. II, 73. ne quid apud vos ... de existimatione sua deperderet; Font. 29. cum de iure civitatis nihil potuerit deperdere; Caecin. 102.

bona, honestatem: qui ... non solum bona, sed etiam honestatem miseri deperdiderunt; prov. cons. 11.

depingo, schildern: quem ad modum vitam huiusce depinxeris; Sex. Rosc. 74.

deploro, beklagen: I. de: hoc animo totiens apud patronos de suis miseriis deplorarunt; Verr. II, 10. ut eis ne deplorare quidem de suis incommodis liceat; ib. 65. ut homines quidvis perpeti quam non de istius improbitate deplorare ... mallent; ib. III, 45. multa Sosippus ... de aratorum miseriis graviter et copiose dixisse ac deplorasse dicitur; ib. 204. querendum est ergo et deplorandum ... de omni accusationis iniquitate: primum de communi genere [testium]; Flacc. 23. mihi de isdem rebus esse arbitror ... dolentius deplorandum; Sest. 14.

II. alqm: f. patrem.

alqd: si ... ad saxa et ||ad|| scopulos haec conqueri ac deplorare vellem; Verr. V, 171. f. I. Verr. III, 204.

calamitatem: cur his ... deplorandae calamitatis adimis potestatem? div. Caec. 21. quis est qui pro rerum atrocitate deplorare tantas calamitates queat? Phil. XI, 6.

damnationem: quorum alter eloquentia damnationem illam, alter tacita pietate deplorat; Cluent. 65.

domum: cum patrem pulsum, patriam adflictam deploraret, domum incensam, eversam; Sest. 121.

ius: ut homines miseri ... deplorandi iuris sui potestatem non habeant; Verr. a. pr. 53.

nomen: ut ... nemo ne ad deplorandum quidem populi Romani nomen ... relinquatur; Catil. IV, 4.

patrem: me ille absentem ut patrem deplorandum putarat; Sest. 121. f. domum.

patriam: f. domum.

depono, niederlegen, aufgeben, verzichten, ablehnen, in Verwahrung geben: I. **absolut**: qui aut deponere aut accipere ... solent; Verr. a. pr. 36.

II. **mit Object**: alqd: id ... propter infirmitatem animi deponere; Sex. Rosc. 10.

arma: f. **arma,** II, 1. depono (4 St.) B. I, S. 288, a.

audaciam: vivis non ad deponendam, sed ad confirmandam audaciam; Catil. I, 4.

causam: communem causam populique ius in vestra fide ac religione deponit; Caecin. 103.

civitatem: non adimitur eis civitas, sed ab eis ... deponitur; Caecin. 100.

commoda: omnibus provincialibus ornamentis commodisque depositis; sen. 35.

dignitatem: hanc tu .. potuisti aequo animo tantam dignitatem deponere? Phil. I, 31.

errorem: si errorem suum deposuerint; Phil. VIII, 32.

exercitum: „exercitum depono;" Phil. VIII, 25.

inimicitias: ceteri novis adfinitatibus adducti veteres inimicitias saepe deponunt; Cluent. 190. a clarissimis viris *veteres et* iustissimas inimicitias saepe cum bene meritis civibus depositas esse; Flacc. 2. si ipsas inimicitias depono rei publicae causa; prov. cons. 20. possem etiam summorum virorum exemplo inimicitias rei publicae causa deponere; ib. 47. depositis inimicitiis; Phil. I, 31.

insidias: ut iam ex memoria quas mihi ipsi fecerat insidias deponerem; Sulla 18.

invidiam: ut liceat illi invidiam deponere; leg. agr. II, 69.

ius: f. causam.

lecticam: lectica paulisper deposita; Verr. IV, 53.

legem: lex ... deposita est in senatu; Sulla 65.
luctum, maerorem: qua (oratione) deponerent maerorem atque luctum; Phil. XIV, 34.
mentem, mentum: cum in gremiis mimarum mentum mentemque ||mentem mentumque|| deponeres; Phil. XIII, 24.
memoriam: depono memoriam doloris mei; Cael. 50.
nomen: deponere alienum nomen ipse maluit; Phil. XIII, 22.
odium: Q. Metellus ... omnia privata odia deposuit; sen. 25. odium ... potest ... communi .. utilitate deponi; Quir. 23. ut viri fortes ... illud contentionis odium simul cum ipsa pugna armisque deponant; Piso 81.
onus: potero ego hoc onus tantum .. in hoc iudicio deponere? Verr. V, 179. onere deposito domestici officii; Sulla 65.
opinionem: ut ... hanc (opinionem) causa perspecta ... deponatis; Cluent. 142. ut ... hoc ipso in loco depositam (opinionem) ... relinquatis; leg. agr. III, 2.
ornamenta: f. commoda.
partem: mihi videor ... maxime aegram et prope depositam rei publicae partem suscepisse; Verr. I, 5. ut ille ... aliquam partem maeroris sui deponeret; Sest. 7.
pecuniam: qui ab illo pecuniam depositam nostris recuperarent; leg. agr. II, 41.
personam: possumus petitoris personam capere, accusatoris deponere? Quinct. 45.
petitionem: deposita atque abiecta petitione; Muren. 48.
phaleras: apud alium quoque eas (phaleras) habuisse depositas; Verr. IV, 29. ubi erant depositae; ib.
provinciam: ego provinciam Galliam ... in contione deposui; Piso 5. quam provinciam P. Lentulus ... interposita religione sine ulla dubitatione deposuisset; ib. 50. qui instructam ornatamque a senatu provinciam deposui; Phil. XI, 23.
HS: qui HS quingentis milibus depositis id se perfecturum polliceretur; Verr. a. pr. 23.
signa: multa (signa) deposita apud amicos; Verr. IV, 36.
simultates: qui ... simultates, quas mecum habebat, deposuisset; Planc. 76.
studium: studium deponat licebit; Sex. Rosc. 49. de studiis ad honorem [depositis] ... disputo; Muren. 30. studia deponunt; ib. 45.
timorem: timorem, si quem habetis, deponite; Milo 4.
voluntatem: eam (erga me voluntatem) ... deponite; Catil. IV, 1.
Lücke: † sic et si ceperis eos ||labores, per quos ea ceperis, al.||, cum adeptus sis, deponere, esset hominis ... ingrati; Muren. 8.

depopulatio, Verwüstung: I, 1. permovet: non (me) depopulatio praediorum ... permovet; dom. 146.
2. sum: cuius praetura urbana aedium sacrarum fuit publicorumque operum depopulatio; Verr. a. pr. 12.
II, 1. ago: quid tandem erat actum ...? an agrorum depopulatio? Piso 40.
habeo: totum iter Antoniorum quid habuit nisi depopulationes? Phil. V, 25.
infero: qui ... depopulationem ... meis omnibus tectis atque agris intulerunt; har. resp. 3.
2. defendo a: ut illa per hunc a Thraecum ... depopulatione defensa est; Font. 44.

depopulator, Verwüster: quis est Sergius? ... fori depopulator; dom. 13.

depopulor, verwüsten, verheeren: agros: f. **ager**, II, 1. depopulor (3 St.) B. I, S. 149, b.
domos, fana: quibus in provinciis multas domos, plurimas urbis, omnia fana depopulatus est tum; Verr. a. pr. 12. hoc tu fanum depopulari audebas? ib. I, 48.
provinciam: Siciliam provinciam C. Verres per triennium depopulatus esse ... dicitur; div. Caec. 11. ne provinciam depopuletur; Phil. VI, 4.
silvas: quibus (servis) silvas publicas depopulatus erat; Milo 26.
urbis: ut urbis depopularetur; Piso 41. f. domos.

deporto, hinbringen, hinschaffen, liefern, mitbringen: I. **absolut**: his hoc opponitur: „deportatum habeas ante Kalendas Sextilis.“ „deportabo igitur.“ ... sic deportandi dies praestituta tollere cogebat ex area; Verr. III, 37. vgl. II. frumentum; Verr. III, 192.
II. **mit Object**: alqm: ut eam (Tertiam) secum ex provincia deportaret; Verr. V, 31. quam (Tertiam) tu tecum deportaras; ib. 40.
alqd: ad quos omnia ... deportaret; Verr. II, 185. voluisse deportare tam multa; ib. IV, 59. omnia ... Karthaginem sunt ex illo loco deportata; ib. 72. victoriae putabat esse multa Romam deportare; ib. 120. f. argentum. pecuniam; Verr. I, 92. signum; dom. 111.
argentum, Corinthia: ut quicquid Haluntii esset argenti caelati aut si quid etiam Corinthiorum, ut omne statim ad mare ex oppido deportaretur; Verr. IV, 51.
consultum: id (senatus consultum) me Romam deportare; Verr. IV. 149.
crimen: crimen ... Romam ex provincia deportatum; Verr. III, 141.
decumas: f. **decuma**, II, 1. deporto (2 St.) S. 35, a.
dedecus: aliquod ... ex Asia deportatum flagitium ac dedecus; Muren. 12.
exercitum: victorem exercitum deportavit; imp. Pomp. 61.
flagitium: f. dedecus.
fructus: te ... ad fructus deportandos onerariam navem comparare; Verr. V, 46.
frumentum: in deportando frumento; Verr. III, 20. eo die, quo iusseris, (frumentum) deportabunt; ib. 192. vgl. I.
furta: quo furta undique deportares; Verr. V, 59.
litteras: non te ex Sicilia litteras in Verrem deportare velle; div. Caec. 28. ipsi publicas litteras deportaverunt; Verr. III, 106. eas litteras deportavi, ut ..; ib. IV, 91. quas ego litteras ... deportandas ... curavi; ib. 140.
Mercurium: deportatum Mercurium esse sumptu publico; Verr. IV, 92.
ornamenta: f. signum; Verr. I, 54.
pecuniam: quantum pecuniae Malleoli deportasset; Verr. I, 92. C. Sentium vidimus ... permagnam ex cibariis pecuniam deportare; ib III, 217. huius pecuniae deportandae ... M. Catonem praefecisti; dom. 20.
praedam: quae (navis) praedam ex Sicilia deportaret; Verr. V, 46.
signum: quae signa atque ornamenta ex eis urbibus sustulisses, haec non in tuam domum neque in suburbana amicorum, sed Romam in publicum deportasses; Verr. I, 54. plurima signa pulcherrima, plurimas tabulas optimas deportasse te; ib. 61. signum ut ... Messanam deportarent; ib. IV, 84. quod signum, quae tabula picta est quae non ab hostibus victis ... deportata sit? ib. V, 127. omnia signa, tabulas, ornamentorum quod superfuit ... tota e Graecia ... domum suam deportavit; dom. 111. signa, tabulas ... partim in hortos Pompei deportavit, partim in villam Scipionis; Phil. II, 109.
simulacrum: hoc (simulacrum) quidam homo nobilis ... ad ornatum aedilitatis suae deportavit; dom. 111.
tabulam: quae tabula ... nunc a me ... depor-

tata est; Verr. II, 112. quod lege excipiuntur tabulae publicanorum, quo minus Romam deportentur; ib. 187. ut mihi tabulas ... deportare liceret; ib. IV, 149. cedo tabulas. „non deportavi;" Flacc. 35. f. signum; Verr. I, 61. V, 127. dom. 111. Phil. II, 109.

v a s a: Agyrio ... vasa Corinthia ... Syracusas deportata sunt; Verr. IV, 50. vgl. argentum.

deposco, dringend verlangen, sich ausbedingen, herausfordern: I. **absolut:** hoc denique ipso die, si quae vis est parata, si quae dimicatio capitis futura, deposco; Milo 100.

II. **mit einfachem Object:** a l q m: hunc etiam si tota Asia deposcit ad supplicium; Flacc. 5 (Z. 32). altera (pars) me deposcere ... putabatur; sen. 33. qui . me deposcere videbantur; ib. cum alii ... me unum deposcerent; Sest. 46.

a l q d: hoc mihi deposco, quod agam; Verr. a. pr. 36. id ... appetam atque deposcam; Phil. III, 33.

a d u l e s c e n t i a m: hac nunc ||enim|| lege Caelii adulescentia ... ad mulieris libidinosae delicias deposcitur; Cael. 70.

c a u s a m: homines ... coeperunt .. causam illam totam deposcere; Cluent. 77.

• d i s p e n s a t i o n e m: hanc mihi dispensationem ... deposco; Phil. XIII, 11.

d o m i c i l i u m: cum ... idem sibi domicilium et vitae et mortis deposceret; sen. 37.

g u b e r n a c u l a: qui sibi gubernacula patriae depoposcerunt; Sest. 99.

i m p e r a t o r e m: imperatorem a vobis certum deposcere ... (non) audent; imp. Pomp. 12.

i n s i d i a s: quis sibi has urbanas insidias caedis atque incendiorum depoposcerit; Catil. II, 6.

i t e r: cum ... iter hoc sibi magis ad quaestum suum ... accommodatum depoposcisset; Verr. I, 63.

p a r t i s: tene ... tibi partis istas depoposcisse, ut ..? Sex. Rosc. 95. qui has sibi partis depoposcit; Scaur. 31.

p r o c u r a t i o n e m: qui sibi procurationem incendendae urbis depoposcerat; Catil. III, 14.

p r o v i n c i a m: tuus pater ... illam sibi officiosam provinciam depoposcit, ut ..; Sulla 52.

s a l u t e m: a quo populus Romanus frequens ita salutem D. Bruti una voce depoposcit, ut ..; Phil. XIV, 5.

t e m p l u m: quae (flamma templum Iovis) praeclarius ... deposceret; Verr. IV, 69.

III. **mit doppeltem Accusativ:** unum ab omnibus sociis ... ad id bellum imperatorem deposci; imp. Pomp. 5. cum universus populus ... unum sibi ad commune ... bellum Cn. Pompeium imperatorem depoposcit; ib. 44. populum Romanum disceptatorem ... deposco; Flacc. 97. ut deposcerent imperatorem et ducem Caesarem; Phil. XI, 20. — qui Cn. Pompeium interficiendum depoposcit; dom. 13.

depravo, verderben, verführen: I. **absolut:** quamquam solent domestici depravare non numquam; Phil. I, 33.

II. **mit Object:** a l q m: quod in vetere fortuna illos natos ... copiae depravabant; leg. agr. II, 97. qui .. ex numero civium, dementia aliqua depravati; Catil. IV, 22. „quamquam eos vos ||quoniam vos|| adsentationibus et venenatis muneribus venistis depravatum ||† venistis. depravati||;" Phil. XIII, 35.

a l q d: quid spe aut metu depravatum ... videretur; Font. 25. ea iure consultorum ingeniis pleraque ... depravata sunt; Muren. 27. quae depravari nullo modo possunt; Arch. 8.

deprecatio, Fürsprache, Entschuldigung, Abbitte: I. e s t: quae deprecatio est ... ei reliqua? Verr. IV, 112. nulla (erat) aequitatis deprecatio; Phil. V, 20.

II, 1. a d f e r o: huic quidem adferet aliquam deprecationem periculi aetas illa; Rabir. 26.

2. n u d o: qui mea pericula ... vestra deprecatione nudarunt; sen. 31.

u t o r: adgrediar ad crimen cum illa deprecatione .., qua mihi saepius utendum esse intellego; Cluent. 8.

III, 1. Abl. non enim ille deprecatione rediit; Quir. 7.

2. c a u s a: quae ... mutatio non deprecationis causa est facta; Sest. 27.

IV. Lücke: quis enim deprecatione deorum * non conscientiae fide commovetur? Qu. Rosc. 46.

deprecator, Fürsprecher: I, 1. a d e s t: qui adesse nobilissimos adulescentis ... deprecatores salutis meae iusserit; Sest. 27.

2. s u m: honoris potius L. Flacci me adiutorem futurum quam miseriarum deprecatorem; Flacc. 1.

II. l e g o: cum ... civis amplissimos legavit ... periculi deprecatores; Balb. 42.

m i t t o: cum ad eum ... legatos deprecatoresque misissent; imp. Pomp. 35. summos homines ... deprecatores huius periculi missos videtis; Balb. 41.

p r o f i t e o r: me .. deprecatorem fortunarum tuarum ... profitebor; Planc. 102.

deprecor, Fürbitte einlegen, um Gnade bitten, durch Bitten abwenden, erflehen: I. **absolut:** 1. **unpersönlich:** v a l e o a d: sive illa vestis mutatio ... ad deprecandum valebat; Sest. 32.

l o c u s: cum mihi apud te locus sit etiam pro altero deprecandi; Ligar. 31.

2. **persönlich:** a l q s: deprecante Cn. Pompeio; Quir. 18. te deprecante damnabantur; dom. 49. quod esset ausus pro civi, pro bene merito civi, pro amico, pro re publica deprecari; Sest. 29. ei vos vestram misericordiam me deprecante tribuatis; Planc. 3. quo deprecante? me; Milo 102. cum M. Marcellum deprecantibus vobis rei publicae conservavit, me ... nullo deprecante ... patriae reddidit; Marcell. 13. arma deponat, roget, deprecetur; Phil. V, 3. legatos decernis? si, ut deprecere, contemnet; ib. 25.

a d f i n e s, c o g n a t i, f i l i i: non enim pro meo reditu, ut pro P. Popilii, ... adulescentes filii et ... cognati atque adfines deprecati sunt; Quir. 6.

p a t r e s: qui pro me patres conscriptos deprecari ... vetarent; dom. 113. pro uno filio duo patres deprecamur; Planc. 102.

II. **mit Ergänzung:** 1. u t: nec deprecaturi sumus, ut crimen hoc nobis ... condonetis; Milo 6. f. III. alqd; Rab. Post. 2.

2. n e: tum deprecabitur a vobis, ne patiamini ..; Verr. V, 2. Servilius ... deprecari, ne ... iudicium capitis in se constitueretur; ib. 141. civis a civibus communis humanitatis iure ... deprecarer, ne ignotis testibus, ne incitatis, ne accusatoris consessoribus ..., ne hominibus ... barbaris civem dederetis, ne periculosam imitationem exempli ... proderetis; Flacc. 24. deprecor ne irascatur; Phil. I, 27. f. III. alqd; Muren. 58. Rab. Post. 2.

III. **mit Object:** a l q m: nullae sunt imagines, quae me a vobis deprecentur; leg. agr. II, 100. me ... C. Pisonis ... auctoritas atque virtus fratrisque ... cotidianae lacrimae sordesque lugubres a vobis deprecatae sunt; Quir. 7. me ... consules, praetores, tribuni plebis, senatus, Italia cuncta semper a vobis deprecata est; ib. 16. quem enim deprecarere? Sest. 27. non ego meis ornatum beneficiis a vobis deprecor, iudices; Planc. 102.

a l q d: si pauca ante fuerimus a vobis, iudices, deprecati; Verr. III, 10. primum illud deprecor, ne quid L. Murenae dignitas illius, ne quid exspectatio tribunatus, ne quid totius vitae splendor ... noceat, denique ne ea soli huic obsint bona M. Catonis; Muren. 58. illud tamen deprecor, ut ... ne quid ad eas ruinas ... addendum acerbitatis putet; Rab. Post. 2.

a c e r b i t a t e m: hunc ... acerbitatem pro patre ... deprecantem; Sest. 144.

animos: ut eorum iratos animos atque horribilis impetus deprecetur; Font. 36.
calamitatem: si ullam ab sese calamitatem poterit deprecari; Verr. I, 157. propinqui ... mihi ad deprecandam calamitatem meam non fuerunt; Quir. 9.
crimina: avaritiaene crimina frugalitatis laudibus deprecetur? Verr. II, 192.
ignominiam: illam ignominiam a familia deprecatus est; Phil. XI, 17.
impetus: f. animos.
invidiam: quam (invidiam) ... oratio mea deprecata est; Cluent. 81.
malevolentiam: deprecandae malevolentiae causa; Balb. 18.
mortem: ut ... innocentissimi civis mortem ac sanguinem deprecaretur; Verr. V, 125.
odium: ut excusatione summae stultitiae summae improbitatis odium deprecetur? Caecin. 30.
periculum: illi ad deprecandum periculum proferebant .. purpuram; Verr. V, 146. periculum decreto suo deprecantur; Sest. 9.
populum: pro me non, ut pro P. Popilio, ... adulescentes filii, non propinquorum multitudo populum Romanum est deprecata, non, ut pro Q. Metello, ... filius; sen. 37.
querimoniam: ut a me ... patriae querimoniam ... deprecer; Catil. I, 27.
salutem: cum ad fratris salutem a populo Romano deprecandam venisset; Sest. 76. ut salutem a vobis nepotis sui || nepoti suo || deprecarentur; Scaur. 46.
sanguinem: f. mortem.
supplicium: non supplicium deprecarer; Rabir. 31.
vacationem: erat enim meum deprecari vacationem adulescentiae; Cael. 30.
vim: ut virgarum vim deprecaretur; Verr. V, 162.
vitam: quam multorum hic vitam est a L. Sulla deprecatus! Sulla 72.

deprehendo, antreffen, auffangen, entdecken, überraschen, ertappen, ereilen: I. **mit einfachem Object:** alqm: qui ... in eo ipso (vitio) deprehenditur; Verr. III, 4. tum se deprehensum negare non potuisse ..; ib. IV, 29. quasi esset in aliquo manifesto scelere deprehensus; ib. V, 111. tu ... in extrema India deprehensus; ib. 166. se praesente Scamandrum cum veneno pecuniaque deprehensum esse; Cluent. 53. qui, cum venenum ... dare vellet, manifesto deprehensus sit; ib. 125. nisi eum mulieres exornatum ita deprehendissent; har. resp. 44. deprehensus ... cum ferro ad senatum is, quem ..; Piso 28. cum deprehendebare in adulteriis, cum deprehendebas adulteros ipse; Fr. B. VIII, 18, b.
adulteros: f. alqm; Fr. B. VIII, 18, b.
ceram: cera deprehensa ... audaciam ... oppressam teneri; Flacc. 38.
conatum: cuius ego non modo factum, sed inceptum ullum conatumve contra patriam deprehendero; Catil. II, 27.
coniurationem: quam haec tanta in re publica coniuratio manifesto ... deprehensa est; Catil. III, 17.
facinus: Oppianici facinus manifesto compertum atque deprehensum; Cluent. 43. cuius ego facinora oculis prius quam opinione, manibus ante quam suspicione deprehendi; Cael. 14.
factum: f. conatum.
ferrum: ferro ... deprehenso; Sest. 69.
furta: non te diligentiorem in faciundis fuisse furtis quam me in deprehendendis; Verr. III, 107.
gladios: de gladiis ac sicis, quae apud ipsum erant deprehensa; Catil. III, 10.
hominem: hominem P. Quinctii deprehendis in publico; Quinct. 61.
hostis: deprehensis atque oppressis domesticis hostibus; Sest. 11.
inceptum: f. conatum.
libertum: „cum ... libertus .. eius in maleficio deprehensus esset;“ Cluent. 61.
mulierculas: si quas (mulierculas) a praetore abeuntis possent deprehendere; Verr. III, 31.
multitudinem: scutorum, gladiorum, frenorum || framearum, al. || pilorumque etiam multitudo deprehendi posse indicabatur; Milo 64.
nummos: quos (nummos) in circo Flaminio deprehensos esse dixisti; Planc. 55.
pecuniam: pecunia obsignata ... in manibus Scamandri ... deprehenditur; Cluent. 47. de deprehensis pecuniis ... respondebo; Muren. 54.
percussorem: domi Caesaris percussor ... deprehensus dicebatur esse cum sica; Phil. II, 74.
pestem: tu inclusam in litteris rei publicae pestem deprehendisti; Flacc. 102.
rem: hac re comperta manifesteque deprehensa; Cluent. 48. deprehensa re; ib. 189. ut ... tota res ... a vobis manifesto deprehenderetur; Catil. III, 4. in minimis rebus saepe res magnas vidi .. deprehendi; Flacc. 37.
scelus: propter vim sceleris manifesti atque deprehensi; Catil. III, 11.
sicam: tum est illa in templo Castoris ... sica deprehensa; har. resp. 49. f. gladios.
venenum: cum manifesto venenum deprehendisset; Cluent. 20. cuius in manibus venenum deprehenderat; ib. 49. VENENUM ESSE DEPREHENSUM; ib. 50. deprehensum esse illud quondam Fabricianum venenum; ib. 201. quinam isti viri boni testes manifesto deprehensi veneni dicerentur; Cael. 63.
II. **mit doppeltem Accusativ:** ut signum, ut litterae suae testes manifesti sceleris deprehenderentur; Catil. III, 17.

deprehensio, Ergreifung: accusatio ... manifesta veneni deprehensione conclusa est; Cluent. 50.

deprimo, niederdrücken, unterdrücken, in den Grund bohren: classem: ab eodem imperatore classem ... esse ... depressam; imp. Pomp. 21. nostra semper feretur ... depressa hostium classis; Arch. 21.
domum: depressam ... domum pluris quam te ... aestimasti; Scaur. 45.
fortunam: vos meam fortunam deprimitis? Piso 41.
navem: navem ceperunt ... onere suo ... depressam; Verr. V, 63.
opes: hic primum opes illius civitatis comminutae depressaeque sunt; Verr. V, 98.
saxum: totum est e saxo in mirandam altitudinem presso; Verr. V, 68.
supercilium: altero ad mentum depresso supercilio; Piso 14.
veritatem: saepe multorum improbitate depressa veritas; Cluent. 183.
virtutem: virtutem depressam ... cupitis; Verr. III, 7.

depromo, hervorheben, entlehnen: maledicta: maledicta ... deprompta ex recordatione impudicitiae; Phil. III, 15.
pecuniam: pecuniam ex aerario depromptam; imp. Pomp. 37.
pestem: quam tu pestem innocentissimo filio de matris sinu deprompseris; Cluent. 186.
verba: hoc CAEDE, CONCIDE nonne vobis verba domo patroni depromere videtur? Verr. III, 155. cum illa verba gravissima ex intimo artificio deprompsisset; Cluent. 58.

depugno, bis zur Entscheidung kämpfen: alqs: non erit cur depugnare quisquam posthac possessionis causa velit; Caecin. 47. depugnarem potius cum summo ... periculo; Sest. 46. si semper cum eis ... depugnemus; Planc. 93. ter depu-

gnavit Caesar cum civibus; Phil. II, 75. qui peregre depugnarit; ib. V, 30. si in hoc foro spectantibus vobis depugnasset; ib. VI, 13.
myrmillo: qui myrmillo Mylasis depugnarat; Phil. V, 20. myrmillo in Asia depugnavit; ib. VII, 17.

depulsio, Abwehr: quae causa iustior est belli gerendi quam servitutis depulsio? Phil. VIII, 12.

depulsor, Zerstörer: qui ... depulsor .. dominatus quam particeps esse maluit; Phil. II, 27.

derectus: f. **directus.**

derelinquo, gänzlich verlassen: alqm: nanctus es ex perditis atque ab omni ... spe derelictis conflatam improborum manum; Catil. I, 25. me a magistratibus ... derelictum; sen. 33.
angulum: angulum mihi aliquem eligas provinciae ... derelictum? Verr. III, 193.
arationes: ut ... homines ... arationes derelinquerent; Verr. III, 120.

derideo, spotten, verspotten: I. absolut: deridet, cum sibi ipsum iubet satis dare Habonium; Verr. I, 146.
II. alqm: vereor ne se derideri putet; Quinct. 19. te derideri vides; Verr. V, 79. Pergameni te deriserunt; Flacc. 76 ne derideare; Sulla 25. deridebor, si mentionem tensarum fecero; Planc. 83.
alqd: hoc ... in eo deridendum (est), quod ..; leg. agr. II, 30.
adrogantiam: superbiam ... atque adrogantiam eius deridendam magis arbitrarentur; Cluent. 112.
beneficium: derisum tuum beneficium esset; Verr. III, 215.
hominem: derisum esse credo hominem amentem; Verr. V, 103.
superbiam: f. adrogantiam.
triumphum: derideatur de rege Pyrrho triumphus M'. Curii; Muren. 31.

derigo: f. **dirigo.**

deripio, fortreißen, abreißen: alqm: hos vos de provinciis ... deripiendos non putaretis? prov. cons. 13.
alqd: quantum de mea auctoritate deripuisset; Sulla 2.
ornamenta: ei misero ... omnia vitae ornamenta ... deripi; Quinct. 64.
Victoriam: Henna tu de manu Cereris Victoriam deripere ... conatus es? Verr. IV, 112.

derivo, ableiten: crimen: non derivandi criminis causa; Milo 29.
culpam: te tuam culpam ... derivare in aliquem ... posse; Verr. II, 49.
partem: partem aliquam in Asiam ... derivare curae et cogitationis tuae; Phil. XI, 22.
responsionem: alio responsionem suam derivavit; Verr. I. 139.

derogatio, Abschaffung: tertium (genus) est de legum derogationibus ||ut de legibus derogetur||; Fr. B. VI, 11, c.

derogo, abschaffen, beschränken, vermindern: I. absolut: de adversarii testium fide derogatur; Caecin. 3. de ipsa lege Calpurnia, cui derogaretur; Fr. B. VI, 11, c.
II. alqd: non enim tantum mihi derogo ..., ut ..; Sex. Rosc. 89.
auctoritatem: f. fidem; Font. 23.
fidem: fides huius ... ne perfidia Sex. Naevii derogetur; Quinct. 75. quorum virtuti, generi, rebus gestis fidem et auctoritatem in testimonio cupiditatis ... suspicio derogavit; Font. 23. tamenne .. haec ... longinqui temporis cognitarum rerum fidem derogabunt? Flacc. 5 (3. 40). non quo nationi huic ego unus maxime fidem derogem; ib. 9.

descendo, herabsteigen, kommen, sich einlassen, entschließen, eingehen: alqs: alter tibi descendit de palatio; Sex. Rosc. 133 qui ... quo ego vellem descensuros pollicebantur; Verr. I, 97. postridie mane descendit; ib. II, 92. placet mihi ista defensio, descendo; ib. 177. videte quo descendam; Font. 12. de castello descendunt; Caecin. 20. descendi [in campum] cum firmissimo praesidio; Muren. 52. num ... cogitasset ... descendere Kalendis Ianuariis cum lictoribus; Sulla 68. cum iam Vettius ... descendisset .. de rostris; Vatin. 26. cum descendisset (ad hanc accusationem); Cael. 2. hodie non descendit Antonius; Phil. II, 15. qui, cum essent devii, descenderunt; ib. 106. qui iam descendit in causam; ib. VIII, 4. me Parilibus ... cum fascibus descensurum; ib. XIV, 14. f. **ad,** I. descendo (9 St.) B. I, S. 66, a.
civis, homo: ut civis Romanus aut homo liber quisquam cum gladio in forum descenderit ante lucem; Sest. 78.
consul: consul se cum praesidio descensurum esse dixit; Phil. VIII, 6.
viri: viri boni ... pedetemptim istuc descendunt; Quinct. 51.

descisco, abfallen, sich lossagen: propugnatores .. rei publicae qui esse voluerunt, si leviores sunt, desciscunt; Sest. 101. f. **a,** I, descisco (5 St.) B. I, S. 5, b.

describo, (vgl. **discribo**), abschreiben, darstellen, schildern, vertheilen, festsetzen: I. **mit einfachem Object:** alqm: non .. contumeliae causa describam quemquam, praesertim ingeniosum hominem; Piso 68. quos describis; ib. 80. nulla tenuissima suspicione describi ... Cornelium; Fr. B. VI, 52.
Asiam: ut ... vosmet ipsi describatis Asiam; Flacc. 65.
censores: describebat censores binos in singulas civitates Timarchides; Verr. II, 133.
competitorem: descripsistine eius necessarium, nostrum competitorem? Fr. B. V, 6.
coniugem: quam (coniugem) ego sine contumelia describo; Phil. II, 113.
consularis: quia sunt descripti consulares; Sulla 82.
formulam: nisi vero hactenus ista formula ... orationis tuae describi ... potest; Flacc. 36.
homines: ad certas res conficiendas certos homines ... descriptos habebat; Catil. III, 16. f. alqm; Piso 68.
indicium: indicio lecto, descripto; Sulla 44.
ius: quae diligentissime descripta a maioribus iura finium ... sunt; Caecin. 74. nondum ... civili iure descripto; Sest. 91.
legem: descriptam [ad me] legem adferunt; leg. agr. II, 13.
litteras: eas (litteras) tu ... describendas etiam des improbis civibus? Phil. VII, 5.
necessarium: f. competitorem.
rationem: quem ad modum esset ei ratio totius belli descripta; Catil. II, 13.
sesquimodios: quos (sesquimodios) tu cum ... populo Romano in capita descripsisses; Verr. III, 215.
suffragia: suffragia descripta tenentur a paucis; har. resp. 60
tabulas: (tabulas publicas) describi ab omnibus librariis ... imperavi; Sulla 42.
II. **mit doppeltem Accusativ:** si quae mulier sit eius modi, qualem ego paulo ante descripsi; Cael. 50. me videlicet latronem ac sicarium abiecti homines ... describunt; Milo 47.

descriptio, Abschrift, Entwurf: I. est: quae (erit) totius rei ratio atque descriptio? leg. agr. I, 16.
II. explico: explicate descriptionem imaginemque tabularum; Verr. II, 190.

desero, desertus, verlassen, aufgeben, im Stiche lassen, abfallen, part. verlassen, öde, einsam: I. **absolut:** 1. unpersönlich: ut ... ingrati in deserendo existimarentur; Verr. II, 192.

2. alqs: tu ... repente relinquas, deseras? Verr. I, 40.

cognati: cognati deserunt; Fr. B. II, 1.

II. **mit Object:** alqm: uti ne (Sex. Roscius) omnino desertus esset; Sex. Rosc. 5. sin a vobis ... deserar; ib. 10. qui se ab omnibus desertos potius ... esse malunt; div. Caec. 21. cum eum ... in ipsis periculis ... deseruit; Verr. a. pr. 12. qui ... eos .. ambo ... deseruerit; ib. I, 42. ne tamen istum ... plane nudum esse ac desertnm putetis; ib. IV, 148. si vos eos deseretis; ib. V, 126. Cleomenem acerrime pugnantem ab eis relictum esse atque desertum; ib. 135. ab omnibus eum fuisse desertum; Cluent. 109. vitam ... deserti ab omnibus; ib. 170. ei ... a consiliis malitiae deseruntur; ib. 183. deserite eos, a quibus ... brevi tempore deseremini; leg. agr. I, 26. si L. Catilina ... deseruerit suos; Catil. II, 14. „is me deseruit;" Flacc. 81. qui deserendus esse videatur; Sulla 8. qui me ... non consules, sed latrones ... deseruerunt; sen. 10. consul, ut me et rem publicam ... desereret; ib. 32. „ a quo desertus est." ego vero neque me tum desertum puto; dom. 29. si (sum) desertus; prov. cons. 43. Epicurum desertum || disertum || dicere; Piso 69. sitientem me virtutis tuae deseruisti; Planc. 13. deserti, deserti inquam sumus ... a principibus; Phil. VIII, 22. si M. Brutum [deserueritis]; ib. X, 7. nisi forte eos ... deserendos putatis; ib. „ut liberato Bruto." id enim restabat, ut relicto, deserto, prodito; ib. XI, 22. eos .. nec inhumatos esse nec desertos; ib. XIV, 34.

alqd: quam deserta ... omnia; Verr. IV, 114. quae ... ab aliis deserta ... sunt; dom. 2. qui ea ... animo aequo rei publicae causa deserit; dom. 98. omnia discessu meo deserta ... fuerunt; Sest. 128.

agrum: s. **ager,** II, 1. desero (5 St.) B. I, S. 149, b.

arationem: s. **aratio,** II, 1. desero (4 St.) B. I, S. 270, b.

calamitosos: qui calamitosos non deserit; Sulla 22.

campos, collis: hos (campos collisque) ita vastatos nunc ac desertos videbam, ut ..; Verr. III, 47.

causam: s. **causa,** II, 1. desero (3 St.) B. I, S. 471, a.

consulem: quaestor consulem, exercitum, sortem provinciamque deseruit; Verr. I, 34.

culturam: agri cultura deseritur; imp. Pomp. 15.

exercitum: desertum exercitum; Verr. a. pr. 11. „deseruerat exercitum;" ib. V, 110. neque exercitum deseruit; ib. 111. qui exercitum deseruerunt; Catil. II, 5. qui illum exercitum deseruisse dicuntur; non enim deseruerunt; Muren. 79. s. consulem. vadimonium; Catil. II, 5.

fidem: „fidem Dolabellae" ... deserere homo pius non potest; Phil. XIII, 42.

fortunas: ut ne meas fortunas desereret; Piso 77.

gentem: quam (gentem) deseruisti; dom. 55.

genus: genus agrorum ... propter pestilentiam vastum atque desertum; leg. agr. II, 70

homo: o desertum hominem! Verr. IV, 146.

honorem: cur honorem Caesaris ... deseri patimur? Phil. II, 110.

indicia: si tu ea (monumenta atque indicia virtutis) ... deseris || deseres ||; Verr. IV, 80.

insulas: quam multas existimatis insulas esse desertas? imp. Pomp. 32.

introitum: introitus in urbem desertus ab amicis; Piso 97.

ius: quod (ius civile) si ... desertum ... erit; Caecin. 73. quoniam ... suum ius non deseruit; ib. 103.

litus: in litore deserto; dom. 140.

locus: in agro locisque desertis; Caecin. 1. quod ... locum .. illum ... a tribunicia voce desertum oppresserat; Cluent. 110. qui locus est .. tam desertus? Phil. II, 33. nunc erit locus desertissimus; Fr. C. 4.

milites: miserandnm in modum milites ... deserti; prov. cons. 5.

monumenta: s. indicia.

negotium: desertum negotium; har. resp. 17.

nocentis: etiam nocentis viri boni ... deserendos esse non putant; Sulla 6.

oppida: ex miserrimis desertissimisqne oppidis; Verr. II, 14.

ora: ullam usquam esse oram tam desertam; imp. Pomp. 44. in oras Africae desertissimas pervenisse; Sest. 50.

partis: „mihi quidem constat ... nec deserere partis, quas Pompeius odivit;" Phil. XIII, 42.

praetores: abeuntis (praetores) deserunt; Flacc. 87.

provinciam: s. consulem.

reditus: ut nullius negotiatoris obscurissimi reditus umquam fuerit desertior; Piso 55.

rem publicam: defendi rem publicam adulescens, non deseram senex; Phil. II, 118. s. alqm; sen. 32.

salutem: ego meam salutem deserui; sen. 6. optime de me meriti salus deserenda (est); Planc. 6.

sepulcrum: cuius ... sepulcrum desertissimum in litore Dyrrachino relictum est; Sest. 140.

sermonem: sermo paene est familiarium deserendus: Cael. 46.

solitudinem: in aliqua desertissima solitudine; Verr. V, 171.

sortem: s. consulem.

testem: meum testem deseram; Verr. V, 154.

vadimonium: vadimonium sibi ait esse desertum; Quinct. 48. multis vadimoniis desertis; ib. 51. „cum vadimonium desertum esset;" ib. 56. si (vadimonium) numquam deseruit; ib. si desertum vadimonium esset; ib. ais esse vadimonium desertum; ib. 57. vadimonium mihi deseruit; ib. 75. qui tibi vadimonium non deseruisset; ib. 85. cum desertum esse dicat vadimonium; ib. 86. qui vadimonia deserere quam illum exercitum maluerunt; Catil. II, 5.

viam: haec deserta via ... relinquatur; Cael. 42.

vitam: si meam vitam deseruissem; Sest. 50.

Lücke: ex deserto † Gaviolaeliore; Sest. 72.

desertor, preisgebend: ex ea parte homines ... aut proditores esse aut desertores salutis meae; Quir. 13.

deservio, dienen, ergeben sein: alqs: si potius vobis ac rei publicae, quam sibi et suis commodis opera, sumptu, labore deserviunt; Verr. III, 228. vigeant apud istam mulierem ..., haereant, iaceant, deserviant; Cael. 67.

fructus: si (existimationis partae fructus) non extremo discrimine ... fortunae deserviet || deserit, al. ||; Sulla 77.

labor, al.: si ille labor meus pristinus, si sollicitudo, si officia, si operae, si vigiliae deserviunt amicis; Sulla 26.

vir: qui (vir) bonis viris deserviat; Sest. 93.

desiderium, Wunsch, Verlangen, Sehnsucht: I. **Subject:** obest: utrique nostrum desiderium nihil obfuisset; Muren. 21.

reviviscit: postea quam ... reviviscere ... desiderium mei vidit; har. resp. 48.

tenet: ut aliquando vos ... memoria mei misericordiaque [desiderium] teneret; Quir. 1.

II. **nach Verben:** 1. augeo: an dies auget eius desiderium? prov. cons. 29.

commoveo: qui ... desideria imperitorum misericordia commoveret; Rabir. 24.

contineo: filii .. parvi desiderium mei lacrimaeque pueriles ... testis ac tenebris continebantur; Quir. 8.

fero: quod desiderium tui discidii ferre non posset; Phil. II, 45. cuius desiderium ferre diutius civitas non potest; ib. X, 21.

lenio: ut ... populus ... desiderium liberatoris sui perpetuo plausu et clamore leniret; Phil. I, 36. quae quidem (statua) magnum civium ... desiderium honore monimenti minuit et leniet; ib. IX, 13.

minuo: f. lenio; Phil. IX, 13.

misceo: flens ... mixto dolore ac desiderio mei; Sest. 120.

pono: tu desiderium equestris ordinis ... in maledicti loco pones? Piso 32.

relinquo: haec Sappho sublata quantum desiderium sui reliquerit; Verr. IV, 127. par desiderium sui reliquit ... Labienus; Rabir. 14.

renovo: cotidianis precibus desiderium mei nominis renovari ... coëgit; sen. 37. qui suo fletu desiderium mei renovaret; Quir. 8.

2. audio de: de horum desiderio ... cotidie aliquid ... audiebam; Planc. 101.

sum in: erat enim (vir) in desiderio civitatis; Phil. X, 14.

suscipio ex: ut ... dolorem gemitumque susciperet .. ex desiderio clarissimi [...] civis; Vatin. 19.

III. **nach Adjectiv**: plenus: cum ipsa legatio plena desiderii ... fuisset; Ligar. 5. mentio ... plena amicissimi desiderii; Phil. II, 39.

IV. **Umstand**: 1. ardere: in illum odia civium ardebant desiderio mei; Milo 39.

commoveri: desiderio suorum commovebatur; imp. Pomp. 23.

concidere: concidit in curiae paene limine ... desiderio .. (credo) Pisonis; har. resp. 2.

efflagitari: iudiciorum desiderio tribunicia potestas efflagitata est; div. Caec. 8.

exardescere: tota Italia desiderio libertatis exarsit; Phil. X, 19.

flere: f. II, 1. misceo.

gemere: qui non gemeret desiderio mei; Piso 25.

impediri: animus ... desiderio ... impeditus; Cael. 45.

maestus, al.: cuius desiderio ... forum maestum, muta curia, omnia ... studia siluerunt; Vatin. 8.

reduci: reducti ... non desiderio civitatis; dom. 87.

revocari: quem vides omnium civium desiderio esse revocatum; Vatin. 7.

tabescere: ne patiantur desiderio sui Catilinam miserum tabescere; Catil. II, 6.

2. ex: quam (filiam) ex gravissimo tum primum desiderio ... conspexi; Sest. 131.

in: in tanto luctu ac desiderio mei; Sest. 76.

propter: illud ... fortasse homines propter aliquod desiderium approbabant; Sest. 121.

desidero, verlangen, sich sehnen, vermissen: I. **absolut**: dignitas, nomen: Capitolium sic ornare, ut templi dignitas imperiique nostri nomen desiderat; Verr. IV, 68.

populus: qui ... populum Romanum desiderantem ... excitavit; har. resp. 46.

II. **Infinitiv**: audire: quod quisquam ex vobis audire desideret; Sex. Rosc. 104.

III. **mit einfachem Object**: alqm: quin ... reliquos .. desideraret; Verr. V, 71. qui cum ... desideraretur; Cluent. 38. „quem res publica desideravit"; dom. 4. ad immortalitatem gloriae plus adfert desideratum esse a suis civibus; ib. 86. quod me ... ut mitissimum parentem, omnium civium studiis desideratum, .. arcessitum vident; ib. 94. quem aeque ipsa tribunalia desideraverunt; Sest. 128. „desiderarunt te .. oculi mei"; Planc. 13. iste ... neque desideravit quemquam; Phil. II, 109. (legio) quarta victrix desiderat neminem; ib. XIV, 31. f. filium.

alqd: id quod omnes tum desiderabant; Verr. I, 75. quid est quod possit quisquam manifestius hoc desiderare? ib. III, 144. ea, quae a me desiderari arbitror; Cluent. 149. quod maxime res publica desiderat; leg agr. I, 27. haec omnia desiderata magis quam adsidue percepta delectant; Quir. 4. noli ... desiderare id, quod ..; Planc. 50. neque ego hoc ab omnibus eis desidero; Phil. I, 15. f. signum.

accusationem: qui perpetuam orationem accusationemque desideret; Verr. a pr. 55.

aratores: centum et unum aratores unus ager ... desiderat; Verr. III, 120.

archipiratam: istum ... [archipiratam] ab omnibus desideratum (esse); Verr. V, 78.

auctores: si auctores ad liberandam patriam desiderarentur; Phil. II, 26.

benevolentiam: cum tu ... et amicissimi benevolentiam et gravissimi hominis fidem et ... fortissimi viri magnitudinem animi desideres; Milo 69.

civem: quem (civem) a cuncta Italia desideratum ... confiteris; dom. 5. agri ... tam mansuetum civem desiderant; Milo 20. desideratis clarissimos civis; Phil. II, 55

confirmatorem: sequester et confirmator pecuniae desiderabatur; Cluent. 72.

crimen: inaudita (crimina populus) desiderat; Verr. V, 117. accusatio crimen desiderat; Cael. 6.

cultorem: ut ager ipse cultorem desiderare ... videretur; Verr. III, 47.

curiam: ut in singulis oppidis curiam populi Romani non desideretis; Phil. VII, 23.

decus: si quidem auctoritas senatus decus, honestatem, laudem dignitatemque desiderat; Phil. VII, 14.

defensionem: non quo vos hanc in hac causa defensionem desiderare arbitrarer; Caecin. 101.

deos: pluris esse a Syracusanis istius adventu deos quam victoria Marcelli homines desideratos; Verr. IV, 131.

dignitatem: f. decus.

diligentiam: crimina, quae patroni diligentiam desiderant; Rabir. 9.

eloquentiam: qui locus ... oratoris eloquentiam magno opere desiderat? Sex. Rosc. 34.

fidem: f. benevolentiam.

filium: cum vos me ut carissimum filium desiderabatis; prov. cons. 43.

fortunas: magis vestras fortunas lugerem quam desiderarem meas; sen. 34.

furorem: in qua (contione) eius furor desideratus est; Milo 27.

homines: f. deos. — honestatem: f. decus.

honorem: si mors legati ... nullum honorem desiderat; Phil. IX, 14.

iudicia: qui severiora iudicia desiderant; Verr. II, 174.

laudem: magis ... quam illorum severissima senectus desiderat meam laudem; Qu. Rosc. 44. f. decus.

legationem: etsi hanc legationem res publica ... non desiderat; Phil. XII, 30.

lenitatem: haec (natura) in omni vita misericordiam lenitatemque desiderat; Sulla 8.

loca: et quaerimus di immortales quae loca desiderent? har. resp. 32.

magnitudinem: f. benevolentiam.

mercedem: nullam enim virtus aliam mercedem ... desiderat praeter hanc laudis; Arch. 28 neque enim ullam mercedem tanta virtus praeter hanc laudis ... desiderat; Phil. V, 35.

militem: ut ne unum quidem militem desiderarit; Phil. XIV, 36.

misericordiam: f. lenitatem.

munus: quod (munus) petitio praeturae desiderabat; Muren. 37.
numerum: res publica ... hunc tot patrum familias numerum desiderat; Verr. III, 120.
officium: quod in tabulis dodrantariis ... Fontei officium desiderat; Font. 2.
orationem: f. accusationem.
ornamenta: quorum tacita gravitas et fides ... neque cuiusquam ornamenta orationis desiderat; Sulla 82.
parentem: f. alqm; dom. 94.
pecuniam: quam (pecuniam) ereptam non tanto opere desiderat; Verr. IV, 17.
plausum: qui (plausus) nec desideratus umquam a te est; Deiot. 34.
poenam: singularem quandam poenam istius immanis ... natura desiderat; Verr. I, 8.
potestatem: non tanto opere homines fuisse tribuniciam potestatem desideraturos; Verr. a. pr. 44. o graviter desiderata ... tribunicia potestas; ib. V, 163.
prudentiam: in hac causa non nihil ... tuam, sed multo magis patris tui prudentiam desidero; Ligar. 10.
rationem: qui in vita sua rationem summi officii desideremus; Quinct. 55.
res: duae res vehementer in praetura desideratae sunt; Muren. 37.
severitatem: iudiciorum severitatem desiderant; div. Caec. 8. [vestram severitatem desiderant;] Verr. V, 172. cum res publica vim et severitatem desiderabat; Muren. 6.
signum: neque quicquam ex fano Chrysae praeter unum perparvolum signum ex aere desideratum est; Verr. IV, 96.
tabulas: hic tu tabulas desideras Heracliensium publicas; Arch. 8. est ridiculum ... tabulas ... desiderare; ib.
tribunum: numquam desideratus vehemens esset tribunus; Planc. 28.
viros: ut tales viri desiderandi sint; Font. 43.
vim: quantam vim omnium remediorum a magistratibus proximis res publica desiderarit; Sest. 55. vim scilicet ego desideravi; ib. 127. f. severitatem; Muren. 6.
vitam: se illorum vitam desiderare; sen. 4.
vocem: quam (vocem praeconis) minime desiderarit; Milo 96.
IV. **mit doppeltem Accusativ:** nimium diu te imperatorem tua illa Manliana castra desiderant; Catil. I, 10. me auctorem, credo, desideravit; Phil. II, 26.

desidia, Trägheit, Unthätigkeit: I. (est:) nihil ceterorum simile Graecorum: nulla desidia; Verr. II, 7.
II, 1. coarguo: sin autem fuga laboris desidiam ... coarguit ..; Muren. 9.
video: videbamus genus vitae, desidiam, inertiam; Sest. 22.
2. avoco ad: ab industria plebem ad desidiam avocari; Sest. 103.
III, 1. homo: homo tantae luxuriae atque desidiae; Verr. II, 76.
sermo: ut iste interpositus sermo deliciarum desidiaeque moreretur; Cael. 76.
suspicio: cum ... celebritas loci suspicionem desidiae tollat; Scaur. 45.
2. oratio cum: mihi omnis oratio est cum virtute, non cum desidia; Sest. 138.
IV. propter: [qui propter desidiam in otio vivunt;] leg. agr. II, 103.

desidiosus, träge: Campanam adrogantiam ... ad inertissimum ac desidiosissimum otium perduxerunt; leg. agr. II, 91.

designo, bezeichnen, bestimmen, ernennen: alqm: quam diu fuit designatus; Verr. I, 119. iam designatus alio voltu ... esse meditabatur; leg. agr. II, 13. me designato; ib. ut ei ‖uti‖ xviratum habeant, quos plebs designaverit. oblitus est nullos ab plebe designari; ib. 26. nobis designatis; ib. 102. notat et designat oculis ad caedem unum quemque nostrum; Catil. I, 2. quotiens tu me designatum, quotiens consulem interficere conatus es! ib. 15. postea quam es designatus; Muren. 77. qui ut est designatus; sen. 8. Calidius statim designatus ... declaravit; ib. 22. hoc quidem verbo neque P. Clodius neque quisquam de gregalibus eius ... designatur; har. resp. 53. P. Sestius .. [designatus] iter ... suscepit; Sest. 71. hoc primum iter designatus ... suscepit; ib. ante quam designatus est; prov. cons. 37.
aedilem: f. **aedilis,** II, 1. designo (2 St.) B. I, S. 134, a.
civem: quae ... designatum rei publicae civem sustulisset; Cluent. 32.
consulem: nihilne id valebit? nihil invito consule designato; Verr. a. pr. 20. f. **consul,** II, 1. designo (53 St.) B. I, S. 669, b.
xvirum: ut sibi iam xvir designatus esse videatur; leg. agr. II, 53.
magistratus: magistratibus novis designatis; Sest. 70.
praetorem: cum praetores designati sortirentur; Verr. a. pr. 21. iste praetor designatus ... appellat heredem L. Annium; ib. I, 105.
tribunum: tres hi homines veteres tribuni militares sunt designati; Verr. a. pr. 30. legem agrariam tribunos plebis designatos conscribere; leg. agr. II, 11. intonuit vox perniciosa designati tribuni; Muren. 81. cum esset designatus tribunus plebis; Sest. 61. non ferent .. oculi ... duo designatos tribunos; Phil. XII, 20. tribuni primum duo designati, Tullus Hostilius ... . alter est designatus Insteius ‖Viseius, al.‖ nescio qui; ib. XIII, 26.

desilio, herabspringen: cum .. hic de raeda ... desiluisset; Milo 29.

desino, ablassen, aufhören: I. **absolut:** quod si licet desinere ..., ego vero libenter desino; Muren. 9. desitum est per hunc, qui decessit; Fr. B. VI, 37.
II. **mit Infinitiv:** arbitrari: quaproter desinant aliquando dicere male aliquem locutum esse ..., desinant suam causam cum Chrysogono communicare, desinant ... de se aliquid detractum arbitrari; Sex. Rosc. 140.
circumstare: desinant insidiari consuli, circumstare tribunal ..., obsidere curiam, ... faces ... comparare; Catil. I, 32.
cogitare: desinant furere ac ... dictaturas cogitare; Catil. II, 20. mihi parcere ac de me cogitare desinite; ib. IV, 3.
communicare: f. arbitrari.
comparare: f. circumstare.
contendere: desinamus aliquando ... pervagata declamatione contendere; Planc. 47.
debere: neque ego nunc Plancio desinam debere; Planc. 68. quadringentiens sestertium quonam modo ... debere desisti? Phil. II, 93.
dicere: desinent homines dicere ..; Verr. I, 6. f. arbitrari.
dictitare: desinant amici eius ea dictitare; Verr. III, 144.
dubitare: desinite dubitare utrum ..; Verr. III, 208. desinet profecto dubitare ..; Phil. XIII, 22.
esse: desinant igitur aut ei, qui non timent, simulare se timere ..., aut hi cauti ... nimium esse timidi; Phil. X, 17.
fieri: postea quam iudicia severa Romae fieri desierunt; Verr. IV, 133.
furere: nec ruere demens nec furere desinit; Phil. III, 31. f. cogitare; Catil. II, 20.
impugnare: hominem impugnare non desinunt; Fr. B. VII, 19.

incurrere: non desino incurrere in crimen hominis nimium ... grati; Planc. 91.
inflare: proinde desinant aliquando me isdem inflare verbis; dom. 29.
insidiari: f. circumstare.
mirari: ut mirari Torquatus desinat; Sulla 14. desinite mirari ..; Phil. II, 67.
obsidere: f. circumstare.
oppugnare: desinat oppugnare Brutum; Phil. V, 26.
parcere: f. cogitare; Catil. IV, 3.
petere: quod iste caput petere non desinebat; Quinct. 29.
putare: aliquando desinat ea se putare *posse* emere; Verr. III, 144. desinant putare auctoritatem esse in eo testimonio; Flacc. 53.
quaerere: desino quaerere cur emeris; Verr. IV, 10.
queri: nobilitas desinat queri ..; Verr. IV, 81.
recitare: [quod ... accusator recitare non desineret;] Verr. IV, 144.
recusare: desinemus nos de iudiciis transferendis recusare; Verr. I, 6.
ridere: rem, quam homines soluti ridere non desinant; dom. 104.
ruere: f. furere.
scrutari: desinamus aliquando ea scrutari; Sex. Rosc. 83.
simulare: desine, quaeso, simulare ..; Verr. II, 144. f. esse.
sperare: desinant, desinant homines ... sperare me .. posse labefactari; dom. 27.
suscensere: mihi suscensere desinito; Verr. V, 19.
timere: „ut tandem aliquando timere desinam"; Catil. I, 18. quod ... timere desino; Deiot. 4. simul ac timere desisses; Phil. II, 89.

disipio, thöricht sein: utrum ego desipio? Verr. V, 123. licet me desipere dicatis; Planc. 90.

desisto, abstehen, ablassen, aufhören: I. **absolut:** usque ad M. Terentium C. Cassium consules (tabulas) confecisse, postea destitisse; Verr. I, 60. si quid artificio ... moliri cogitas, magno opere censeo desistas; ib. V, 174. ut ... promulgarit impulsus amore fraterno, destiterit fratris auctoritate deductus; Sulla 62. ut magis paeniteret coepisse quam liceret desistere; Rab. Post. 5.
II. **Ablativ:** Mamertini publice suscepta causa destiterunt; Balb. 52.
III. **de:** de qua (petitione) ne aliquid iurares destitisti; Planc. 52.
IV. **Infinitiv:** agere: de me agere non destitit; Sest. 132.
augere: nec interea locupletare amicos umquam suos destitit, mittere in negotium, dare partis, augere re ||augere||, fide sustentare; Rab. Post. 4.
caedere: defetigatione ... aliquando caedere destiterunt; Sest. 79.
cogitare: destiti quid de me audituri essent homines cogitare; Planc. 66.
colere: eos colere atque observare destiterunt; Sex. Rosc. 106.
conari: neque tamen conari ac velle desistis; Catil. I, 15.
convenire: interea non desistebant clam inter se convenire; leg. agr. II, 12.
cursare: homines cursare ultro et citro non destiterunt; Sex. Rosc. 60.
dare: f. augere.
defendere: amici Epicratem defendere destiterunt; Verr. II, 61.
dicere: ut aliquando ... de iudiciis datis dicere desistamus; Verr. II, 118.
esse: compositionis auctor esse non destiti; Phil. II, 24.
liceri: is liceri non destitit; Verr. III, 99. postremo liceri destiterunt; ib.
locupletare, mittere: f. augere..
loqui: nec umquam de illo et sperare optime et loqui destiti; Phil. XIII, 8.
observare: f. colere. — oppugnare: f. populari.
petere: cum petere destitit; Muren. 57.
populari: Brutum ... oppugnare, urbis ... populari destiterit (oportet); Phil. VII, 26.
postulare: simul illud item postulare non desistebant; Verr. II, 60.
servire: populo Romano adhuc servire non destitit, sibi servire iam pridem destitit ||desiit||; Qu. Rosc. 23.
sperare: id sperare desistat; leg. agr. I, 27. f. loqui.
stomachari: destiti stomachari; Planc. 65.
sustentare: f. augere.
velle: auctionem velle facere desistit; Quinct. 16. f. conari.
vociferari: quod vociferari non destitit; Flacc. 85.

despectus, f. **despicio.**

desperatio, Hoffnungslosigkeit, Resignation, Verzweiflung: I. quae: quae propter conscientiam scelerum desperatio vitae! Phil. II, 88.
II, 1. adfero: his ... pacis nomen adferemus, id est desperationem victoriae? Phil. XII, 10.
inicio: quibus rebus qui timor bonis omnibus iniectus sit quantaque desperatio rei publicae; Muren. 50.
2. confligo cum: spes cum omnium rerum desperatione confligit; Catil. II, 25.
voco a: qui me ... a desperatione ad spem ... vocavit; sen. 24.
III. cogi: fuerit nulla desperatione rerum suarum ... coactus; Rabir. 23.
recedere: non nulli ... desperatione rei publicae paululum a mea causa recesserunt; sen. 7.

despero, desperatus, die Hoffnung aufgeben, verzweifeln, part. verzweifelt, hoffnungslos: I. **mit Ergänzung:** 1. **a:** (Gabinium) spem habere a tribuno plebis ...; a senatu quidem desperasse; Piso 12.
2. **de:** cum de toto ordine desperarit; Verr. I, 22.
3. **Dativ:** sibi: „quoniam sibi hic ipse desperat"; Muren. 45.
fortunis: bonos .. viros lugere malui meas fortunas quam suis desperare; sen. 34.
oppido: cum oppido desperassent; Piso 84.
rebus: tu totiens diffidens ac desperans rebus tuis; Piso 89.
saluti: saluti desperare vetuit; Cluent. 68.
4. **acc. c. inf.:** ut desperent id ... se consequi posse; Catil. II, 19. cum iam desperasset, aliquid auctoritate sua profici posse; Sest. 60. nec despero tamen ... futuros aliquos; Piso 82. non erat desperandum ... fore aliquem tolerabilem statum civitatis; Phil. XIII, 2.
II. **mit Object:** alqm: essent illi quidem desperandi, sed tamen essent ferendi; Catil. II, 10. a te ipso desperatum et relictum ... videre te volui; Piso 99. f. alqd.
alqd: quid (te) desperatius? dom. 80.
duces: cum desperatis ducibus ... haberes exercitus perditorum; dom. 13.
fugam: post discessum latronis vel potius desperatam fugam; Phil. V, 30.
hominem: in istius hominis desperati causa; Verr. a. pr. 35. o desertum hominem, desperatum, relictum! ib. IV, 146. si ex urbe exierint desperatorum hominum flagitiosi greges; Catil. II, 10. hominis desperati ... casum lugebunt; Sest. 33.
honorem: honores, quos quieta re publica desperant; Catil. II, 19. ut honorem desperasse videatur; Muren. 43.

iudicia, leges: quasi desperatis nostris legibus et iudiciis; Verr. I, 82.
morbos: ex ... diuturnis et iam desperatis rei publicae morbis; Sulla 76.
pecunias: ut uostri homines desperatas iam pecunias exigerent; Muren 42.
perfugium: illo tamen desperatissimo perfugio uti posset; Verr. II, 101.
rem: desperatis iam omuibus rebus; Verr. V, 12. rei .. paene iam desperatae; dom. 24.
rem publicam: aegrotanti ac prope desperatae rei publicae; div. Caec. 70.
salutem: ante ... quam honestis iudicibus nocentium salus desperata est; Phil. V, 15.
senectutem: senectutem iam prope desperatam; Cael. 80.
senes: exercitum ... conlectum ex senibus desperatis; Catil. II, 5.
statum: hoc rei publicae statu desperato; Font. 6.
turpitudinem: hoc enim accusante pristini illius sui iudicii turpitudinem desperabat; Sest. 89.
vitam: iu quos ... vitam .. domini desperantis cum incidisset; Milo 56.

despicatus, verachtet: alqs: ne contemptissimi ac despicatissimi esse videamur; Verr. III, 98. num ... splendorem tuum ... cuiquam es infimo ac despicatissimo || desperatissimo || antelaturus? Piso 64.
homo: si ... cessi tribuni plebis, despicatissimi hominis, furori; Sest. 36.

despicatus, Verachtung: si quis despicatui ducitur; Flacc. 65.

despicio, despectus, herabblicken, verachten, fortblicken: I. **absolut**: simul atque ille despexerit; Sex. Rosc. 22.
II. **mit Object**: alqm: ut omnis despiciat; Sex. Rosc. 135. a populo Romano contemnimur, despicimur; Verr. a. pr. 43. quem ad modum iste tenuissimum quemque contempserit, despexerit; ib. I, 123. in alterius iniuria se despectos; ib. III, 95. quo minus ... vos despiciant; ib. IV, 26. se ... a te solo ita esse ... despectum, ut ..; ib. 43. non ut ego te despiciam; har. resp. 33. ut ... (te) vexatum potius quam despectum vellem dimittere; Vatin. 1. me cum eis confligere, quos despicerem; Piso 75. contemptum, despectum a ceteris ... videre te volui; ib. 99. videte quam despiciamur omnes; Phil. III, 15. qui Aricinum tanto opere despicit; ib. qua (dignitate) fretus me contemnis et despicis; Fr. B. VIII, 18, a.
alqd: id unus tu ... condemnendum, despiciendum, inridendum putares? Vatin 17. si haec omnia contemnis ac despicis; ib. 38. haec ipsa, quae despicis; Planc. 18. quid despicere possit Antonius; Phil. II, 2.
auctoritatem: ne usque eo suam auctoritatem despiceret; Verr. I, 126.
conscios: alter ... despiciens conscios stuprorum ac veteres vexatores aetatulae suae; Sest. 18.
copias: si tantas ... copias Indutiomarus ipse despexerit; Font. 46.
diligentiam: quin ... non solum meam, sed etiam vestram diligentiam prudentiamque despexerit; leg. agr. III, 3.
frugalitatem: despicitis eorum (hominum novorum) frugalitatem; Verr. III, 7.
homines: homines despecti et contempti; Sest. 87.
humilitatem: is .. humilitatem despicere audet cuiusquam? Phil. XIII, 23.
ingenium: L. Metelli ingenium [.. contemni] ac despici a fugitivo Timarchide; Verr. III, 156.
legatos: legatos nostros ab Antonio despectos; Phil. VIII, 32.
lucrum: qui tantum praesens lucrum ... contempserit atque despexerit; Verr. III, 150.
nobilitatem: iu quo praedicationem nobilitatemque despiciunt; Arch. 26.
ordinem: non usque eo despiceret contemneretque ordinem senatorium, ut ..; Verr. a. pr. 9. tu sic ordinem senatorium despexisti; ib. III, 95. ea re contemnis equestrem ordinem et despicis? ib. IV, 45. eum ordinem, quem despexeras; Piso 39.
pecunias: quoniam pecunias aliorum despicis; Vatin. 29.
praedicationem: f. nobilitatem.
prudentiam: f. diligentiam.
rem publicam: non usque eo L. Catilina rem publicam despexit atque contempsit, ut ..; Muren. 78.
senatum: hoc igitur fretus senatu Pompeianum senatum despicit; Phil. XIII, 28. non esset Pompeianus despiciendus senatus; ib. 29.
Siciliam: hanc loquacem Siciliam non despexit; Fr. B. XIII, III, 3.
vexatores: f. conscios.

despolio, ausplündern: ut etiam una cum ceteris Siculis despoliaretur; Verr. IV, 43.

despondeo, zusagen, verheißen: filiam: invito despondit ei filiam suam; Cluent. 179.
laudem: cui me praeripere desponsam iam et destinatam laudem ... valde est iniquum; har. resp. 6.
provinciam: is ut eam (provinciam) desponsam, non decretam habere videatur; prov. cons. 36.

destino, bestimmen: fortunas: qui ue sorti quidem fortunas nostras destinavit; Phil. V, 33.
laudem: f. **despondeo,** laudem.
locum: qui locus orbi terrae iam non erat alicui destinatus? Sest. 66.

destituo, preisgeben, bloßstellen, im Stiche lassen, hintergehen: alqm: iste ... subito solus destitutus pertimuit; Verr. II, 74. destitui alios in convivio; ib. III, 66. nudus paene est destitutus; ib. V, 110. hunc ... nudum in causa destitutum videtis; Caecin. 93. se ab Oppianico destitutum; Cluent. 72. [sese ab Oppianico destitutum; ib.] ut destitutus ab Oppianico videretur; ib. 83. cum ... in hac fortuna miserrima ... destitutus sit; Sulla 90. eundem in viviratu nonne destituisti? Phil. II, 99.
homines, socios: novem homines fortissimos, eiusdem muneris ... socios ... destituit; Sex. Rosc. 117.
signa: (duo signa) relicta ac destituta a ceteris signis; Verr. I, 61.
viros: viri boni ... timide ... istuc descendunt, ... multis vadimoniis desertis saepe ... destituti; Quinct. 51.

destitutio, Täuschung: iratus: ut ... eos, qui leviores erant, destitutione iratos Oppianico redderet; Cluent. 71.
percelli: destitutione illa perculsus; Quinct. 20.

destringo, ziehen, zücken: gladium: gladios in rem publicam destrictos rettudimus; Catil. III, 2. destrictis gladiis et cruentis; Sest. 76. cum ille ... gladios destringendos ... curavisset; Milo 41. quid enim tuus ille .. destrictus in acie Pharsalica gladius agebat? Ligar. 9.
sicas: duas uno tempore conantur in rem publicam sicas destringere; Fr. B. VIII, 21.

desuefacio, entwöhnen: quod ... multitudinem .. desuefactam iam a contionibus ad veteris consuetudinis similitudinem revocarat; Cluent. 110.

desultorius, Springerpferd: qui ... mihi videtur praetorius candidatus in consularem quasi desultorius in quadrigarum curriculum incurrere; Muren. 57.

desum, fehlen, im Stich lassen, den Beistand versagen, verabsäumen: I. **mit einfachem Subject**: alqs: qui libere dicat ..., non deest profecto;

Sex. Rosc. 30. qui accuset eos non deerit; ib. 91. vide ne tibi desis; ib. 104. commodis eorum me non defuturum; div. Caec. 2. posse te .. illi quoque iudicio non deesse; ib. 47. me praeterea causae non defuturum; Verr. III, 145. QUANDOQUE TU NULLA UMQUAM MIHI IN CUPIDITATE ... DEFUISTI; ib. 187. si illi communi legatorum voluntati et saluti Siciliae defuissent; ib. IV, 139 ut causae communi salutique ne deessent; ib. 140. Netini .. sibi non defuerunt; ib. V, 56. ne ... omnes potius me arbitrentur causae quam vos religioni vestrae defuisse; Caecin. 5. tantae voluntati omnium Larinatium deesse noluit; Cluent. 43. si in minus firmis causis hominum periculis non defuissem; ib. 51. non defore qui illa restituerent; leg. agr. II, 90. vos ne populo Romano deesse videamini providete; Catil. IV, 18. si consuli defuissem; Muren. 10. neque enim desunt qui istos ... incitent; Flacc. 66. quod ego ... non desim P. Sullae; Sulla 5. studio, amore, animo huic necessitudini non defuerunt; sen. 21. nullo me loco rei publicae defuturum; Quir. 18. neque enim iam deerunt qui imitari velint; dom. 120. neque huic vestro tanto studio audiendi nec vero huic tantae multitudini ... deero; Sest. 36. num defuit gladiis? ib. 80. si apud Athenienses ... non deerant qui rem publicam ... defenderent; ib 141. cuius ego voluntati in eius periculis nullo modo deesse possum; Balb. 4. neque huic umquam labori, officio, muneri defui; ib. 60. neque se neque generum neque conlegam suum tribuno plebis defuturum; Piso 78. non auxilium mihi, sed me auxilio defuisse; Planc. 86. hisce ego auxiliis salutis meae si idcirco defui; ib. 89 non mihi auxilium, sed me auxilio defuisse; ib. ego C. Caesaris laudibus desim? ib. 93. tu numquam meis ... liberis, numquam coniugi meae defuisti; Rab. Post. 47. ei, quem Asiae praefeceras, in nulla re defuit; Deiot. 24. alium alia de causa deesse dignitati suae; Phil. I, 15. me nec rei publicae nec amicis umquam defuisse; ib. II, 20. cui bello ... propter libidines defuisti; ib. 71. equidem non deero; ib. VII, 20. ut ... defuerit civium studiis potius; ib. X, 14.

alqd: ut eis ne quid desit; Sex. Rosc. 8. hoc etiam tuae deesse impudentiae, ut ..; Verr. V, 5. neque istorum pecuniis quicquam aliud deesse video, nisi eius modi fundos; leg. agr. II, 78. nihil tibi consulatum petenti a me defuit; Muren. 7. qui ... nihil sibi defuturum arbitrantur; Phil. IV, 9. quod maxime deerat; ib. XII, 10. f. malum.

accusator: ut iudicium potius rei publicae quam aut reus iudicibus aut accusator reo defuisse videatur; Verr. a. pr. 3. cum ... huic .. accusatores viva matre deesse non possint; Cluent. 167.

aequitas: fides erga plebem Romanam, aequitas in vos ... vehementer defuit; leg. agr. II, 20.

amici: Autronio nonne sodales, non conlegae sui, non veteres amici ..., non hi omnes, qui sunt ... principes, defuerunt? Sulla 7.

animus: f. **animus,** I. deest (6 St.) B. I, S. 230, a.

auctor: „non deerit auctor et dux bonis"; Sest. 20.

auctoritas: non deest rei publicae ... auctoritas huius ordinis; Catil. I, 3.

auxilium: f. **auxilium,** I. deest (4 St.) B. I, S. 392, a. — benevolentia: f. fides; Quir. 24. Planc. 96.

calamitas: haec deerat iniuria et haec calamitas aratoribus; Verr. III, 198.

caput: huic (corpori) ... caput se vivo non defuturum; Muren. 51.

classes: neque vero classes deerunt; Phil. XI, 35.

conlega: f. alqs; Piso 78. amici. — consilium: f. **consilium,** I, 1. deest (6 St.) B. I, S. 644, b.

consules: nos, nos ... consules desumus; Catil. I, 3.

copia: quorum (amicorum) copia bonis viris ... deesse non solet; Muren. 70. — copiae: non copias defuisse; Verr. V, 135. pedestris sibi copias non defuturas; Catil. III, 9.

cura: non quo L. Philippo ... studium aut cura defuerit; Phil. IX, 1.

diligentia: ne aut accusatoribus diligentia aut pecunia testibus deesset; Cluent. 192. f. fides; Quir. 24.

domus: domus tibi deerat? Scaur. 45.

dux: f. auctor.

exempla: illi exempla non deerunt; Verr. III, 207.

facultas: f. oratio; Arch. 13.

fides: qui his hominibus ... fidem putet aut ingenium defuisse; Sulla 42. mihi neque ... diligentiam neque ... fidem neque ... libertatem nec ... industriam nec ... benevolentiam defuturam; Quir. 24. C. Vergilio ... benevolentiam in me, memoriam communium temporum, pietatem, humanitatem, fidem defuisse? Planc. 96. f. aequitas.

frequentia: cuius (populi) frequentia huic causae numquam defuit; Verr. III, 80. frequentiam ... non modo dignitati ullius umquam, sed ne voluntati quidem defuisse; Muren. 69.

fundi: f. alqd; Verr. II, 78. — gener: f. alqs; Piso 78. — humanitas: f. fides; Planc. 96. — industria: f. fides; Quir. 24.

ingenium: non quo ei deesset ingenium; Quinct. 11. f. fides; Sulla 42.

inimicus: non magis mihi deerit inimicus quam Verri defuit; Verr. III, 162. ut inimicus neque deesse nocenti possit; ib. mihi neque inimici neque invidi defuissent; Muren. 17.

iniuria: f. calamitas. — invidi: f. inimicus; Muren. 17. — iudicium: f. accusator; Verr. a. pr. 3.

lex: legem ambitus flagitasti, quae tibi non deerat; Muren. 46.

libertas: f. fides; Quir. 24.

lingua, manus: consilio .. neque manus neque lingua deerat; Catil. III, 16.

malum: quid enim erat mali quod huic ... deesse videretur? Sulla 91.

memoria: f. fides; Planc. 96.

milites: etsi in hac quadriremi ... minime multi remiges et milites deerant; Verr. V, 88.

numerus: cum magnus numerus deesset; Verr. V, 72.

occasio: aliis occasio defuit; voluntas nemini; Phil. II, 29.

officium: quod tibi ... nullum a me ... pietatis officium defuit; Milo 100.

opinio: si honesta *deest* de numine eorum (deorum) ... opinio; dom. 107.

opus: mensis octo continuos his opus non defuit; Verr. IV, 54.

oratio: ne oratio deesset; Verr. I, 31. in qua (causa) oratio deesse nemini possit; imp. Pomp. 3. utrum oratio ad eius rei disputationem deerit? leg. agr. II, 40. oratio et facultas, quae ... numquam amicorum periculis defuit; Arch. 13. nullo modo mihi deesse posset oratio; Deiot. 6.

patronus: huic .. patronos propter Chrysogoni gratiam defuturos; Sex. Rosc. 28. patronos huic defuturos putaverunt, desunt: ib. 30. illi causae patronum defuisse; Cluent. 51. in qua (civitate) nemini umquam infimo maiores nostri patronum deesse voluerunt; Muren. 10.

pecunia: si forte desit pecunia, quae tanta ... recipi potest, ut deesse non debeat; leg. agr. II, 47. ut ... non sit pecunia populo Romano defutura; Phil. V, 12. f. diligentia.

perseverantia: vitam .. mihi prius quam vim perseverantiamque ad illorum improbitatem persequendam defuturam; Verr. a. pr. 50.

pietas: s. fides; Planc. 96.
plaga: plaga una illa extrema defuit; Sest. 80.
poenae: tibi ... hominum poenas deesse adhuc, non deorum; har. resp. 38.
poëtae: neque poëtae ... tempori meo defuerunt; Sest. 123.
praeda: praeda perierit; alia non deerit; dom. 65.
praesidium: vobis populi Romani praesidia non desunt; Catil. IV, 18. bonorum mihi praesidium defuisse? dom. 95. „mihi umquam bonorum praesidium defuturum putarem?“ Milo 94.
principes: s. amici.
propinqui: eorum propinqui neque tibi neque illis desunt; Verr. V, 121.
propugnatio: ne mea propugnatio ei potissimum defuisse videatur, per quem est perfectum ne ceteris civibus deesset; Sest. 3.
propugnatores: propugnatores rei publicae qui esse voluerunt ..., si timidiores (sunt), desunt; Sest. 101.
remiges: s. milites. — reus: s. accusator; Verr. a. pr. 3.
salus: rei publicae salus deerit; Verr. III, 207.
senatores: quo in genere senatores deesse non solent; Phil. I, 12.
sententiae: quattuor tibi sententias solas ad perniciem defuisse; Fr. B. XIII, VII, 2.
sodales: s. amici.
studium: tum non mihi vestrum studium, sed meum prope vestro defuisse; Sest. 43. s. cura.
tempora: tempora defuerunt; Phil. IV, 1.
verbum: verbum mihi deest; leg. agr. II, 35.
vexillum: num umquam perditis civibus vexillum quo concurrant defuturum putatis? Phil. V, 29.
vis: non animus eis, sed vires defuerunt; Flacc. 61. s. perseverantia.
vita: s. perseverantia. — voluntas: s. occasio.
vox: sibi vocem praeconis modo defuisse; Milo 96.
II. **mit doppeltem Nominativ**: omnino nemo ullius rei fuit emptor cui defuerit hic venditor; Phil. II, 97. neque se ei legatum ... defuturum; ib. XI, 17.

deterior, geringer, weniger gut, schlechter: A. **bei Substantiven:** alqs: pro te Verrem substituisti alterum civitati, nisi forte hoc deteriorem ..., quod ..; Verr. III, 161.
alqd: quicquid dixisses te deterius esse facturum; Verr. III, 133.
causa: ne ... deterior causa sit eorum; Caecin. 46. neque ideo est Gaditanorum causa deterior; Balb. 35.
homo: homo omnium ... quadruplatorum deterrimus; Verr. II, 22. homo [deterrime]; ib. 40. si unum hominem deterrimum poëta ... vellet inducere; har. resp. 57.
ius: quod is deteriore iure esset; Caecin. 18.
mulier: te mulieri deterrimae recte remisisse? Verr. III, 82.
mulierculae: mulierculaum deterrimarum .. cognitores; Verr. III, 78. civitas ... duabus deterrimis mulierculis ... vectigalis fuit; ib. 79.
partes: quae vitiis animi in deterrimas partis iura hominum convertit; Cluent. 199.
patronus: ita deterrimus obscurissimusque patronus adhibetur; Cluent. 57.
res: quam quidem (rem) intellego verbo fieri interdum deteriorem solere; Phil. VIII, 4.
status: deteriore .. statu ut simus; har. resp. 61.
tempus: deteriore tempore absens auctionatur; Quinct. 20.
B. **allein:** I. sum: DETERIORES qui sint post docebo; har. resp. 56. qui sit unus omnium mortalium ... deterrimus; ib.
II, 1. appello: DETERIORES, REPULSOS ... hos appellant, quorum et mentes et res sunt perditae; har. resp. 53.
caveo: deteriores cavete; quorum quidem est magna natio, sed tamen eorum omnium hic dux est atque princeps; har. resp. 57.
iugulo: deteriores enim iugulari cupio; Phil. XIII, 40.
2. augeo: NE DETERIORIBUS REPULSISQUE HONOS AUGEATUR; har. resp. 56.

deterreo, abschrecken, zurückschrecken: I. **absolut**: neque erat causa cur prohibendo non tam deterrere videretur quam admonere; dom. 127. et vinci turpe putavit et deterreri et latere; Sest. 89.
II. **mit Object:** alqm: me ... anulus aureus scribae tui deterret; Verr. I, 157. nisi quem forte illius ... dedicatio deterret; dom. 103. — a: s. a, I. deterreo; leg. agr. II, 92. dom. 4. Sest. 141. Phil. XIII, 20. XIV, 28. (B. I, S. 5, b). — Infinitiv: eius libidines commemorare pudore deterreor; Verr. a. pr. 14. agere ... libere comitiorum metu deterrebar; ib. 24. — ne: se non crimine coniurationis, ne adessent ceteris, sed hominum maleficio deterritos esse; Sulla 13. deterrere te, ne popularis esses, non poteramus; Phil. VIII, 19.
animos: quae (litterae) nostros animos deterrent ... a religione; har. resp. 18.
clientis: ut suos novos clientis a bello faciendo deterreat; Font. 36.
emptores: deterrentur emptores ... pretio; Caecin. 16.
hominem: Sex. Naevius hominem multis verbis deterret ne auctionetur; Quinct. 16. locupletis homines ..., ne sibi adversentur, testimonii denuntiatione deterret; Flacc. 18. labor offendit ||labore fiendi, al.|| homines a studioque deterret; Cael. 46. s. testem; Verr. a. pr. 28.
testem: testis, praesertim [Siculos] timidos homines ..., auctoritate deterrere; Verr. a. pr. 28. testis ... deterrere verbis ... coepit; ib. II, 64. qui multos in istum testis imperio ... deterruit; ib. III, 122. si qua gratia testes deterrentur; Font. 3. testis non modo Afer ..., sed quivis etiam elegantior ... deterreri ... potest; Scaur. 15.

detestabilis, verabscheuenswerth: alqs: te ... detestabilem ... esse; Phil. II, 65.
alqd: in odio esse .. detestabile; Phil. I, 33. nihil est detestabilius dedecore; ib. III, 36.
civis: eum detestabilem civem rei publicae natum iudico; Phil. XIII, 1.
homo: o detestabilem hominem! Phil. II, 110.
omen: hoc .. detestabile omen avertat Iuppiter; Phil. XI, 11.

detestatio, Buße: cum pro detestatione tot scelerum unam aram nefarie consecraret; dom. 140.

detestor, verabscheuen, verwünschen, abwenden: alqm, auspicium: (te) tamquam auspicium malum detestantur; Vatin. 39.
exitum: detestor exitum; Phil. VIII, 7.
faciem, al.: omnes memoriam consulatus tui, facta, mores, faciem denique ac nomen a re publica detestantur; Piso 96.
omen: o di immortales, ... detestamini .. hoc omen; Phil. IV, 10.
querimoniam: ut a me ... patriae querimoniam detester; Catil. I, 27.

detineo, festhalten, beschäftigen: tantum civium numerum tam prope ab domo, tam bonis fructuosisque rebus detineri; Verr. II, 6.

detorqueo, wenden: quae (voluntas testium) ... nullo negotio flecti ac detorqueri potest; Cael. 22.

detraho, abnehmen, abreißen, herabziehen, erniedrigen, entziehen, entfernen, nöthigen: I. **absolut:** 1. de: ut ipse de me detraham; Verr. IV, 53. de hoc ego teste detraham? Caecin. 26. de hominibus, non de iure civili detrahit; ib. 70. quo fa-

cilius de hoc senatu detrahere possitis; Rabir. 20. tu ... dubites de possessione detrahere? Catil. II, 18. „qui in contione detrahat de Pompeio." detrahat ille vituperando? har. resp. 50. mihi ... tum de illius amplissima dignitate detrahere ... videbatur; ib. si de Scauri fama detraxerint; Scaur. 36. an in senatu facillime de me detrahi posse credidit? Phil. II, 2.

2. ex: illum ex ea pecunia ... detraxisse; Font. 3.

II. **mit Object:** alqm: ut hunc Oppianicum ... ad hanc accusationem detraheret; Cluent. 179. P. Clodius cum in iudicium detrahi non posset; Milo 38.

alqd: quod ei detrahere possis; Sex. Rosc. 147. nihil mihi detraham; Qu. Rosc. 44. tantum detraxit, quantum commodum fuit; Verr. III, 165. nihil detraho magistratibus; ib. 201. nihil potest esse detractum; Font. 3. cum huic omnia cum honore detracta sint; Sulla 90. mihi quod potuit ... sceleratorum hominum furor detrahere; Quir. 19. si cetera inimica oratione detrahitis; Cael. 57. posse suffragiis ... detrahere quod velit cuique; Planc. 11. quantum tuis operibus diuturnitas detrahet; Marcell. 12. nihil senatui detraxisse Cornelium; Fr. B. VI, 31. f. aurum. facultatem. frumentum. tempus. — de: quod ipsum non de summa frumenti detractum est; Verr. IV, 20. quae tu de re publica nostra detraxeris; ib. V, 58. ut nihil possit ... detractum de re familiari latere; Cluent. 82. quantum potest, de auctoritate senatus detrahit; ib. 140. nihil detrahit de vivo; Flacc. 91. ut nihil de capite civis aut de bonis ... detrahi possit; dom. 33. de ipso, qui scripsit, detrahi nihil volo; Piso 71. nihil est ... de te detractum. detractum dico? Planc. 52. f. **aliquis,** B, II, 2. detraho (5 St.) B. I, S. 179, a. — ex: cum ... Alienus ex ea facultate ... aliquantum detracturus sit; div. Caec. 49. quantum tandem ex his horis detraheret? Flacc. 82. ex qua (dignitate) ei nihil detrahi potest; Rab. Post. 44.

anulum: qui ipsi anulos aureos .. liberis .. suis detraxerant; Verr. III, 187. patri familias ... anulus de digito detractus est; ib. IV, 58.

argumenta: ea (argumenta) detrahenda curavit omnia; Verr. IV, 124.

aurum: ex ipsa Diana quod habebat auri detractum ... esse; Verr. I, 54.

calamitatem: ut calamitatem mihi detraxisse ... videamini; Quir. 6.

celeritatem: celeritas detracta de causa est; Phil. VI, 15.

conlegam: conlegam quidem de caelo detraxisti; Phil. II, 107.

consuetudinem: hanc tibi consuetudinem ... bonis obtrectandi si qui detraxerit; Phil. X, 6.

crustas: eis crustae aut emblemata detrahebantur; Verr. IV, 52.

deam: deam deae detrahere conatus es? Verr. IV, 112.

decumas: hinc cum unae decumae lege et consuetudine detrahantur; Verr. III, 227.

dignitatem: detrahendae spoliandaeque dignitatis gratia; Cael. 3.

emblemata: f. crustas.

facultatem: ut ... tantum facultatis timor detrahat; Deiot. 1.

frumentum: quod ... de capite quantum commodum fuerit frumenti decumani detraxerit; Verr. I, 11.

homines: qui mihi homines ex provinciis potissimum detrahendi sint; prov. cons. 1.

honorem: honorem debitum detraxerunt non homini, sed ordini; Verr. IV, 25.

inimicum: inimicum ex Gallia sententiis suis non detrahebant; prov. cons. 19.

lauream: detractam e cruentis fascibus lauream; Piso 74.

laudem: ut neque vera laus ei detracta oratione mea ... videatur; imp. Pomp. 10. bellicas laudes solent quidam ... detrahere ducibus; Marcell. 6.

manubias: qui ex calamitate senatoris ... manubias detrahere conatus sit; Verr. I, 157.

mercedem: qua quidem (mercede laudis et gloriae) detracta; Arch. 28.

modios: quae (modium ↀↀↀↀↀↀ) cum de populi Romani victu, de vectigalium nervis, de sanguine detraxisset aerarii; Verr. III, 83.

ornamenta: detrahes (pupillae) ornamenta ... ingenuitatis? Verr. I, 113.

patrem: „quae patrem complexa triumphantem ab inimico tribuno plebei de curru detrahi passa non est; Cael. 34.

pecuniam: si potest ista pecunia sine aratorum iniuria detrahi; Verr. III, 182.

personam: istam ipsam personam vehementem ... iam voluntas et natura ipsa detraxit; Sulla 8.

quinquagesimas: scribae nomine de tota pecunia binae quinquagesimae detrahebantur; Verr. III, 181.

rem: his rebus detractis; Verr. III, 200. de fortunis Varronis rem ullam esse detractam; Phil. II, 104.

sacerdotem: qui ... sacerdotem ab ipsis aris ... detraxeris; har. resp. 28.

spolia: ut ... cruenta spolia detrahere mallet; Sex. Rosc. 146. ad eius spolia detrahenda advolaverunt; Sest. 54.

tempus: qui ... quaestor tantum ex re militari detraxerit temporis; Planc. 61.

detrectatio, Ablehnung: non esse detrectationem; Fr. C. 28.

detrecto, ablehnen: quod non detrectare militiam, sed defendere provinciam iudicata est; Fr. B. I.

detrimentum, Nachtheil, Einbuße, Verlust: I. sunt: tua ista detrimenta sunt, illa nostra; Phil. II, 101.

II, 1. accipio: f. **accipio,** III. detrimentum (3 St.) B. I, S. 40, b. — capio: f. **capio,** II. detrimentum (2 St.) B. I, S. 451, a.

facio: res publica detrimentum fecit; Verr. IV, 20.

perfero: haec tot detrimenta ... (debent) perferre? Verr. III, 228.

sentio: etiam ceterarum civitatum ... detrimenta senserunt; Verr. III, 118.

2. sum: nescio cur hoc mihi detrimento esse debeat; div. Caec. 15. quae detrimento ... nobis omnibus esse possint; Verr. III, 144.

III. alqd: f. II, 1. accipio; Phil. V, 34. capio.

IV, 1. adfici: adfectum illum quibusdam ... detrimentis; Deiot. 8.

2. cum: cum maximo detrimento ... vectigalium totam Hieronicam legem sustulisti; Verr. III, 19. minore quidem cum rei publicae detrimento; sen. 11.

sine: ut peccare sine summo rei publicae detrimento ... non possitis; Verr. I, 22. non sine magno quidem rei publicae provinciaeque Siciliae detrimento; ib. IV, 20. sin ... sine ullo rei publicae detrimento respicio .. salutem .. meam; Planc. 91.

detrudo, hinwegstoßen, verdrängen: alqm: UNDE [DE] DOLO MALO TUO, M. TULLI, M. CLAUDIUS AUT FAMILIA AUT PROCURATOR EIUS VI DETRUSUS EST; Tull. 29. qui vi alterum detrusisse dicitur; ib. 45. deiectus detrususque sum; Caecin. 47. detrusum dicesne? ib. 49. potestne detrudi quisquam, qui non attingitur? ib. eum detrudi, cui manus adferantur; ib. neminem statui detrusum, qui non ... actus praeceps intellegatur; ib. — de: Quinctius ... de saltu ... a servis communibus vi detruditur; Quinct. 28. eum ipsum ...

invitum de praedio detrudi vetat; ib. 84. — ex: ex praedio vi detrusum esse Quinctium; Quinct. 89.

civis: nisi in eandem impiorum poenam optime meritos civis detruserint; Flacc. 94.

dominum: DOMINUM .. INVITUM DETRUDERE NON PLACET; Quinct. 84. edictum, quod aperte dominum de praedio detrudi vetaret; ib. 89.

familiam, procuratorem: s. alqm; Tull. 29.

deturbo, vertreiben, herabstürzen: I. absolut: miserum est deturbari fortunis omnibus; Quinct. 95.

II. alqm: de fortunis omnibus P. Quinctius deturbandus est; Quinct. 77. quasi ... potueris P. Quinctium de possessione deturbare; ib. 83. sua quemque fraus ... de sanitate ac mente deturbat; Piso 46.

consulem, imperatorem: hi et integrum consulem et bonum imperatorem ... de custodia civitatis ... deturbari volunt; Muren. 79.

quaesitorem: num quis reus ... eum (suum quaesitorem) .. vi deturbarit? Vatin. 34.

statuam: Tyndaritani statuam istius ... deturbarunt; Verr. IV, 90. statuam istius persimilem ... deturbant; Piso 93.

deveho, hinbringen: pass. hinfahren: alqs: ego celeriter Veliam devectus; Phil. I, 9.

arma: arma in villam Ocriculanam devecta Tiberi; Milo 64.

devenio, hinkommen: devenit autem seu potius incidit in istum ... Graecus atque advena; Piso 70. s. **ad,** I. devenio (4 St.) B. I, S. 66, a.

deversor, in einer Herberge wohnen: alqs: Rubrium ... parum laute deversari dicit; Verr. I, 64 in qua (domo) iste deversabatur; ib. 69. in qua (domo) deversabare; ib. 78. apud quem deversatus es; ib. IV, 37. hac te in domo tam diu deversari non pudet? Phil. II, 68.

rex: domi suae deversatum esse Antiochum regem Syracusis; Verr. IV, 70.

deversorium, Herberge, Sitz: habeo: si domus haec habenda est potius quam ... deversorium flagitiorum omnium; Sex. Rosc. 134.

volo: studiorum .. suorum Varro voluit illud, non libidinum deversorium; Phil. II, 104.

deverticulum, (div.), Seitenweg, Schlupfwinkel: quaero: quae deverticula flexionesque quaesisti? Piso 53.

reperio: aliud fraudis et insidiarum eodem vestigio diverticulum ||dev.|| repperit; Qu. Rosc. 51.

deverto(r) (div.), abwenden, einkehren: alqs: quo ... tamen devertisset; Verr. IV, 25. cum ... eius ipsius domum devertisti; Piso 83. devertit Clodius ad Albanum; Milo 51. eum ... ad villam suam deversuram; ib. devertit in villam Pompei; ib. 54. cum ... domum regis ... devertisses; Deiot. 17. se Pompei conveniendi causa divertisse ||dev.|| Massiliam; Phil. XIII, 13. — locus ..., quo deverteretur; Verr. III, 75. si qui Cobiamacho ... deverterentur; Font. 19.

defensor: ad hospites meos ... causae communis defensor deverti potius quam ad eos, qui ..; Verr. I, 16.

frater: quo L. frater meus ... devertit; Verr. IV, 25.

devincio, fesseln, binden, verbinden, verpflichten: I. acc. c. inf.: hunc vir clarissimus ... omni cautione, foedere, exsecratione devinxerat nihil ... contra me esse facturum; Sest. 15.

II. alqm: ut ... eius religioni te ipse devinctum ... dedant ||eius † religione te isti ... dedamus||; Verr. IV, 90. simul ab isto donis beneficiisque multis devinciebatur; ib. V, 82. ut eum ... testamenti spe devinctum posset habere in potestate; Cluent. 179. quo scelere se devinxerit; har. resp. 5. eodem se conscientiae scelere devinxit; Cael. 52. illum ipsum ... novo reditu in gratiam quasi devinctum arbitrabatur; Milo 88. suos praemiis, adversarios clementiae specie devinxerat; Phil. II, 116. quamquam nos ... usus, consuetudo ... devinxit; ib. VII, 6. eosdem ... consensu et amore devinxit ... turpissimae vitae similitudo; ib. XI, 2. s. domum.

adversarios: s. alqm; Phil. II, 116.

Atellam, al.: Atellam, Cumas, Neapolim, Pompeios, Nuceriam suis praesidiis devincient; leg. agr. II, 86.

auctoritatem: recitatur vobis iure iurando devincta auctoritas; Cael. 55.

civis: cives ... devincti necessitudine ac vetustate; Flacc. 5 (Z. 29).

domum: Octavios et Catonem et totam Hortensiorum domum devinctam consuetudine cum teneret; Arch. 6.

filium: „vis ... illum filium familias ... habere tuis copiis devinctum"; Cael. 36.

Italiam: quam (Italiam) ... omnibus vinclis devinctam ... teneretis; leg. agr. I, 16.

iudicem: iudicem ... non devinctum legibus esse oportere; Cluent. 160.

nationes: nationes .. nondum legibus, nondum iure certo, nondum satis firma pace devinctae; prov. cons. 19.

oppida: cetera oppida praesidiis devincient; Fr. A. IV.

partis: qui omnis omnium gentium partis tribus triumphis devinxerat; Piso 29.

sedem: si sedem ipsam ac templum publici consilii religione Concordiae devinxisset; dom. 131.

suffragia: suffragia largitione devincta; Planc. 45.

templum: s. sedem.

tribus: quas (tribus) is largitione devinctas haberet; Planc. 37.

devinco, völlig besiegen: alqm: qui ... Antiochum .. devicit; Rab. Post. 27. qui Hernicos devicit; Phil. VI, 13. qui iam devicti sunt; ib. XIV, 25. s. regem.

adversarios: devictis adversariis; Marcell. 26.

Africam: Africa devicta; Piso 43.

Capuam: Capua devicta ... est; leg. agr. II, 70.

condicionem: a quo etiam ipsius victoriae condicio visque devicta est; Marcell. 12.

Italiam: hac [virtute] maiores vestri ... Italiam devicerunt; Phil. IV, 13.

regem: Antiochus ..., rex Asiae, .. postea quam a L. Scipione devictus *est;* Deiot. 36.

vim: s. condicionem.

devito, vermeiden: insidias: quas (insidias) .. mea diligentia devitarim; Verr. a. pr. 3.

procellam: ut ... procellam temporis devitaret; Verr. a. pr. 8.

devius, abgelegen, unstät: alqs: qui, cum essent devii, descenderunt; Phil. II, 106.

homo: homo ... in omnibus consiliis praeceps et devius; Phil. V, 37.

oppidum: in oppidum devium Beroeam defugisti; Piso 89.

deunx, elf Zwölftel: facit heredem ex deunce et semuncia Caecinam; Caecin. 17.

devoco, abberufen, verleiten: nihil est quod eum (hominem) de provincia devocent; prov. cons. 29. s. **ad,** I. devoco (2 St.) B. I, S. 66, a.

devolo, hinfliegen: ad florentem aliam (amicitiam) devolare; Quinct. 93.

devolvo, hinabstürzen: ad spem estis inanem pacis devoluti; Phil. VII, 14.

devoro, verschlingen, verschlucken, ertragen: beneficia: beneficiis Caesaris devoratis; Phil. XIII, 3.

bona, fortunas, fructus: cum ... omnium locupletium fortunas, omnium provinciarum fructus,

... regum bona spe atque avaritia devorasses; dom. 60.
lucrum: quod erat spe devoratum lucrum; Flacc. 57.
molestiam: exspectate legatorum reditum et paucorum dierum molestiam devorate; Phil. VI, 17.
partim: cum partim eius praedae profundae libidines devorassent; Piso 48.
patrimonium: non modo unius patrimonium ..., sed urbis et regna celeriter tanta nequitia devorare potuisset; Phil. II, 67.
pecuniam: devorare omnem pecuniam publicam non dubitavit; Verr. III, 177. devorata pecunia; Piso 90.
praedam: qui iam spe ... praedam illam devorasset; Verr. I, 135.
regna, urbis: f. patrimonium.
verbum: verbum ipsum omnibus ... *sensibus* devorabat; Sest. 23.

devotio, Gelübde, Opfer: I, 1. committo, convinco: hanc ... devotionem capitis mei ... convictam esse et commissam; dom. 145.
2. convinco: eius devotionis me esse convictum; Quir. 1.
II. in: in devotione vitae ... imitatus est P. Decium filius; Rab. Post. 2.

devoveo, weihen, opfern, preisgeben: alqm: qui ... pro alieno se aere devovit; Phil. XI, 13. f. caput. fortunas. vitam.
caput: me .. atque meum caput ea condicione devovi, ut ..; dom. 145
fortunas: cum me fortunasque meas pro vestra incolumitate ... devovi; Quir. 1.
hostiam: quod ... T. Annio devota ... ista hostia esse videtur; har. resp. 6.
sicam: quae (sica) .. quibus abs te .. sacris .. devota sit nescio; Catil. I, 16.
vitam: ex qua (civitate) P. Decius ... se ac vitam suam pro salute populi Romani ... devovisset; Sest. 48.

deus, Gott: I. **absolut**: 1. **Subject**: accipiunt: te eius di penates acceperunt; Deiot. 8.
adit: ut deus aliqui delapsus e caelo coetus hominum adeat, versetur in terris, cum hominibus conloquatur; har. resp. 62.
adiuvant: ut omnes di adiuvent; Verr. III, 112. quam (causam) etiam di adiuverunt; Ligar. 19. „si me ... di immortales ... adiuverint;" Phil. XIII, 45.
admonent: di immortales nos admonent; har. resp. 61.
approbant: di approbent! Verr. V, 49.
aspernantur: cuius preces si di aspernarentur; Font. 48. cuius ... crudelitatem deos immortalis a suis aris ... aspernatos esse; Cluent. 194.
audiunt: in quo di immortales meas preces audiverunt; Piso 43.
avertunt: f. **averto,** omen; Flacc. 104. Phil. III, 35. IV, 10. XII, 14. XIII, 41. XIV, 26 (B. I, S. 359, a).
canunt: ut haec ... canere di immortales viderentur; Catil. III, 18.
cogunt: nonne ... di ipsi immortales cogant ... tanta vitia superari? Catil. II, 25.
committunt: haec di immortales, qui me ... receperunt ..., vestrae potestati .. commiserunt; Sest. 147.
comprobant: dis .. immortalibus ... reditum meum comprobantibus; Quir. 18. deos immortalis ... numine suo reditum meum .. comprobasse; dom. 15.
conciliat: si qui mihi deus vestram ... benevolentiam conciliarit; Cluent. 7.
concupiscunt: di immortales domum meam concupiverunt? dom. 108.
conferunt: ut mihi quidem videantur di immortales ... vel placati iam vel satiati ... spem salutis ad clementiam victoris ... contulisse; Marcell. 18.
congerunt: ad quem cum di ... omnia ornamenta congessissent; Deiot. 12.
conloquitur: f. adit.
consentiunt: deos immortalis ad rem publicam conservandam .. consensisse; Phil. IV, 10.
consuescunt: ex perfidia ... di immortales hominibus irasci et suscensere consuerunt; Qu. Rosc. 46.
cupit: f. opitulatur.
dant: utinam tibi istam mentem di immortales duint! Catil. I, 22. di immortales, quantum mihi beneficium dedisse videmini! sen. 9. di immortales mihi liberos dederunt; Quir. 5. di immortales ... mentem illi perdito ... dederunt, ut ..; Milo 88. di immortales nobis haec praesidia dederunt; Phil. III, 34. quorum opprimendorum di immortales incredibilem ... fortunam dederunt; ib. 36. quod di dent! ib. X, 13.
deferunt: quantas (res) di immortales ad Cn. Pompeium detulerunt; imp. Pomp. 48.
desiderant: di immortales quae loca desiderent, quid significent, de quo loquantur; har. resp. 32.
detestantur: o di immortales, avertite et detestamini .. hoc omen! Phil. IV, 10.
est, sunt: hic di penates (sunt); dom. 109. qui ... deos esse non sentiat; har. resp. 19. cum deos esse intellexerit; ib. — quem tibi ... deum ... auxilio futurum putas? Verr. IV, 78. quem tibi .. deum ... auxilio futurum putas? ib. IV, 101. ducibus dis immortalibus; imp. Pomp. 50. dis .. immortalibus ducibus; Catil. III, 22. omnis tibi deos ... esse inimicos; Phil. II, 65. dis hominibusque invitis; Verr. I, 9. Vatin. 38. invitis dis immortalibus; Verr. IV, 78. quodvis exsilium his est optatius ... quam di penates, uno illo exsulante; Ligar. 33.
expiant: tua scelera di immortales in nostros milites expiaverunt; Piso 85.
faciunt: di immortales faxint ne sit alter! Verr. III, 81. di faciant ut ... belli mentionem facere audeas! ib. V, 33. di faxint ut meus conlega ... latrocinium armatus opprimat! Muren. 84. utinam di immortales fecissent! Milo 103. vellem di immortales fecissent ... ut vivo potius Ser. Sulpicio gratias ageremus! Phil. IX, 1.
ferunt: deos .. immortalis huic invicto populo ... auxilium esse laturos; Catil. II, 19.
flectunt: nisi di immortales omni ratione placati suo numine prope fata ipsa flexissent; Catil. III, 19.
gignit: ut idem deus urbem hanc gentibus ... genuisse videatur; Phil. XIV, 32.
ignoscunt: hoc ignoscant di immortales velim; Phil. I, 13.
immigrant: deos immortalis ... in eius domum adflictam ... immigrare voluisse? dom. 107.
impellunt: nisi eum di immortales in eam mentem impulissent, ut ..; Milo 89.
ineunt: omnes .. di, qui vehiculis tensarum sollemnis coetus ludorum initis; Verr. V, 186.
irascuntur: f. consuescunt.
iudicat: P. Lentulus consul, parens, deus ... nihil ... sibi prius ... agendum iudicavit; Quir. 11. quem ad modum omnes iam di ... iudicarunt; dom. 26. de mea causa ... omnes di ... iudicarunt; ib. 44. id .. deos immortalis spero aequissimum iudicare; Phil. XI, 39.
iuvant: dis iuvantibus; Phil. III, 36.
loquuntur: haruspices haec loquuntur an patrii penatesque di? har. resp. 37. f. desiderant.
monent: cum di immortales monent de optimatium discordia; har. resp. 53.
neglegunt: „quas (supplicationes) di neglegunt;" Piso 59.
obruunt: quod di omen obruant! har. resp. 42.
oderunt: omnes te di ... oderunt; Phil. XIII, 45. si etiam di oderunt quos oportet; ib. XIV, 8.

offert: quis populo Romano obtulit hunc divinum adulescentem deus? Phil. V, 43. quo tempore di ipsi immortales praesidium ... nobis obtulerunt; ib. XIII, 18.

opitulatur: quem deum, si cupiat, posse opitulari rei publicae credamus? Marcell. 23.

peccant: maluit videlicet homines peccare quam deos; Verr. II, 22.

perduint: di te perduint! Deiot. 21.

potest: f. opitulatur. II, 1. placo; Font. 31. dom. 105. Fr. B. XIII, III, 1.

praecinunt, praemonstrant: aliquid deos populo Romano praemonstrare et praecinere; har. resp. 20.

praedicunt: sive .. prodigiis atque portentis di immortales nobis futura praedicunt; Phil. IV, 10.

praesident: omnis deos, qui huic urbi praesident, mihi ... relaturos esse gratiam; Catil. IV, 8. f. II, 1. testor; imp. Pomp. 70. Phil XIII, 20.

prohibent: di prohibeant .., ut hoc praesidium sectorum existimetur; Sex. Rosc. 151.

putat: P. Lentulus, parens ac deus nostrae vitae, ... hoc lumen consulatus sui fore putavit; sen. 8. huius beneficii gratiam ... di immortales sibi deberi putant; Milo 83.

rapiunt: rapiunt eum ad supplicium di patrii; Verr. I, 7.

recipiunt: f. committunt. — referunt: f. praesident.

repetunt: a quo etiam di immortales sua repetunt; Verr. IV, 71.

revocant: ipsi di immortales, qui hanc urbem ... tuentur, ... mihi videntur fructum ... gratulationis meae ad suorum sacerdotum potestatem ... revocasse; dom. 143.

significant: f. desiderant. — suscensent: f. consuescunt.

tribuunt: sive hunc di immortales fructum mei reditus populo Romano tribuunt; dom. 17.

vident: di immortales suorum templorum custodem ... pulsum cum viderent; dom. 141. — videtur: f. canunt. conferunt. dant; sen. 9. gignit. revocant. II, 1. committo. relinquo; Verr. a. pr. 14. spolio.

ulciscuntur: ut ipsi se di immortales ulciscerentur; Verr. IV, 87.

volunt: SI DI VOLUNT; Verr. III, 157. si hunc exitum consulatus mei di immortales esse voluerunt; Catil. IV, 2. quorum (ludorum) ipsi di immortales atque illa mater Idaea te ... spectatorem esse voluit; har. resp. 22 ne deos quidem immortalis velle aperiri sua templa; prov. cons. 14. quem di immortales omnibus gentibus imperare voluerunt; Phil. 19. f. immigrant.

elliptisch: di meliora! Phil. VIII, 9. X, 5.

2. **Prädicat:** sum: vos, iudices, quos huic A. Cluentio quasi aliquos deos ... fortuna esse voluit; Cluent. 195.

3. **Ausruf** (f. II, 1. testor; Sest. 45): di boni! Milo 59. Phil. II, 20. 80. V, 14. 25. X, 7. di immortales! Sex. Rosc. 37. div. Caec. 45. Verr. II, 46. 110. IV, 8. 84. V, 141. Cluent. 51. 109. 188. leg. agr. I, 20. Rabir. 20. Catil. IV, 15. Muren. 84. Flacc. 75. Quir. 4. Piso 45. Scaur. 29. Milo 40. 64. 75. Phil. I, 20. II, 14. 19. 90. X, 11. XI, 10. ✕. XIV, 25. di, inquam, immortales! Flacc. 5 (Z. 16). di patrii ac penates! Sulla 86. f. 1. dant; sen. 9.

o: o di boni! Sest. 19. o di immortales! Sex. Rosc. 77. Verr. I, 44. 87. V, 35. 84. Catil. I, 9. Flacc. 97. Sulla 40. dom. 104. Sest. 93. Piso 41. Rab. Post. 6. Milo 104. Phil. V, 39. VIII, 29. f. 1. detestantur.

pro: pro di immortales! Qu. Rosc. 4. Verr. III, 121. 132. IV, 104. V, 97. Font. 12. imp. Pomp. 33. Cluent. 48. har. resp. 25. 42. Sest. 122. Cael. 59. Piso fr. 1. Phil. VIII, 23. Fr. A. V, 1. pro dei immortales! Sest. 53.

II. **nach Verben:** 1. **Accusativ:** accipio: deos patrios, quos a maioribus acceperunt, colendos sibi diligenter et retinendos esse; Verr. IV, 132.

amitto: cuius opera ... deos .. patrios amiserant; Verr. IV, 151.

appello: qui deus appellandus est? Quinct. 94.

attingo: f. violo; Verr. IV, 121.

aufero: eosdem illos deos nefario scelere auferebat; Verr. IV, 77. di ablati; ib. 104.

colo: f. accipio.

committo: ut ... di penates, bona ... vestrae sapientiae ... commissa creditaque esse videantur; dom. 1.

constituo: sanctissimos deos illo constituisse in templo videtur ..., ut ..; Scaur. 46.

contestor: deos hominesque contestans; Verr. IV, 67.

credo: f. committo.

defendo: ut ... deos penatis suos ... defenderet; Sest. 95. cum ... deos penatis suos ... defenderet; Milo 38.

desidero: pluris esse ... istius adventu deos ... desideratos; Verr. IV, 131.

eripio: istum ... deos .. penatis a maioribus traditos ex aedibus suis eripuisse; Verr. II, 13.

expello: ista tua pulcra Libertas deos penatis ... expulit? dom. 108.

expugno: expugnari deos patrios; Verr. IV, 94.

facio: f. relinquo; Verr. a. pr. 14.

habeo: sese iam ne deos quidem in suis urbibus ad quos confugerent habere, quod eorum simulacra ... sustulisset; div. Caec. 3. qui (Tenes) apud Tenedios sanctissimus deus habetur; Verr. I, 49. is (Chrysas) apud illos habetur deus; ib. IV, 96. si parentes carissimos habere debemus, ... si deos immortalis, quorum beneficio .. haec tenuimus; sen. 2.

imploro: illa deos hominesque implorante; Verr. I, 153. deos ... omnis imploro et obtestor, quorum templis et religionibus iste ... bellum ... habuit indictum; ib. V, 188.

macto: cum puerorum extis deos manis mactare soleas; Vatin. 14.

nomino: Mithridatem deum ... nominabant; Flacc. 60.

obtestor: f. imploro; Verr. V, 188.

orno: ille deos deorum spoliis ornari noluit; Verr. IV, 123.

placo: deos placandos esse; Font. 31. deos immortalis .. hominum ... sanguine facillime posse placari; ib. quae ... in dis immortalibus placandis occupata est; ib. 46. quae (res) ad placandos deos pertineret; Catil. III, 20. deos satis posse placari; dom. 105. facile ab se deos placari posse; Fr. B. XIII, III, f. 1, 1. conferunt. flectunt.

precor: ut deos immortalis scientia peregrina ... precaretur; Balb. 55. f. V, in.

puto: huic homini ... pauci deos propitios, plerique autem iratos putabunt; Cael. 42.

recipero: in dis penatibus reciperandis; dom. 143. f. reporto.

relinquo: deum .. nullum Siculis qui ei ... antiquo artificio factus videretur reliquit; Verr. a. pr. 14. (se) deos penatis ... relicturum; Phil. XII, 14.

repeto: in dis patriis repetendis; Verr. IV, 18. repetebant ... deos patrios; Phil. II, 75.

reporto: deos patrios reportabat Segestanis, ex urbe hostium recuperatos; Verr. IV, 77.

reposco: deos penatis te patrios reposcit; Verr. IV, 17.

restituo: illi di penates ac familiares mei ... mecum erunt restituti; dom. 143.

retineo: f. accipio.

saluto: cum deos salutatum aliqui venerint; Sex. Rosc. 56.

satio: f. I, 1. conferunt.

spolio: ut ... di immortales spoliati ... esse videantur; Verr. V, 179.

statuo: cuius ego patrem deum ... statuo ... nominis mei; Sest. 144.
subicio: deos penatis subiectos esse libidini tribuniciae? dom. 106.
testor: ego omnis homines deosque testor; Caecin. 83. testor .. omnis deos et eos maxime, qui huic loco temploque praesident; imp. Pomp. 70. quibus (votis) illa etiam deos immortalis de suo scelere testatur; Cluent. 194. te .., patria, testor et vos, penates patriique dei; Sest. 45. omnis homines deosque testor; Rab. Post. 15. testabor semper deos hominesque quid sentiam; Phil. VII, 20. testor ... omnis deos, qui huic urbi praesident; ib. XIII, 20.
tollo: qui etiam inventorem olei deum sustulisset; Verr. IV, 139.
trado: s. eripio.
vendo: ut deos patrios venderet; Verr. IV, 11.
veneror: s. V. in.
vereor: quem veretur ut deum; Planc. 29.
violo: in quo di immortales violati; Verr. IV, 60. multos .. ab isto deos ... violatos; ib. 71. deum vero nullum violavit, nullum attigit; ib. 121. quibus dis violatis expiatio debeatur; har. resp. 21. in qua (quaestura) idem iste deos hominesque violavit; ib. 43.
volo: ita mihi deos velim propitios, ut ..; div. Caec. 41. ita mihi omnis deos propitios velim; Verr. V, 37.
2. Dativ: ago: gratias egit dis immortalibus; Muren. 75.
commendo: qui antea dis immortalibus (ea) commendavit; Muren. 2.
concilio: dis immortalibus ... nos primum natura conciliat; har. resp. 57.
consecro: ministri publici Martis atque ei deo ... consecrati; Cluent. 43.
debeo: multi saepe honores dis immortalibus iusti habiti sunt ac debiti; Catil. III, 23. ut ... omnia dis immortalibus debeamus; sen. 2. quantum dis immortalibus (debemus); Quir. 5. s. 1. violo; har. resp. 21.
decerno: supplicatio dis immortalibus pro singulari eorum merito meo nomine decreta est; Catil. III, 15.
habeo: magna dis immortalibus habenda est ... gratia; Catil. I, 11. de honore dis immortalibus habendo sententias dicimus; Phil. XIV, 22. s. debeo; Catil. III, 23.
indico: cum bellum ... dis hominibusque indixissent; Verr. I, 48. dis immortalibus bellum indictum; ib. IV, 72.
infero: quos poëtae ferunt bellum dis immortalibus intulisse; har. resp. 20.
orno: dum forum dis immortalibus ... habuit ornatum; Verr. IV, 6.
ostendo: tu illarum aedium dis penatibus os impurissimum ostendere (ausus es)? Phil. II, 68.
pareo: ei .., uti deo, pareain; Phil. XIII, 6.
pendo: nisi poenas .. dis .. immortalibus ... penderet; Piso 50.
persolvo: qui meritam dis immortalibus gratiam ... persolvunt; Planc. 80. ut ... poenas dis hominibusque meritas debitasque persolvat; Phil. XI, 29.
placeo: si dis immortalibus placet; Sex. Rosc. 102. si dis placet; Piso 38.
sum: POSTILIONES || POSTULATIONES || ESSE IOVI, SATURNO, NEPTUNO, TELLURI, DIS CAELESTIBUS; har. resp. 20.
tendo: quas (manus) pro vobis dis immortalibus tendere consuevit; Font. 48.
tribuo: res ipsa tributa est dis immortalibus; prov. cons. 27.
videor: id ... semper ipsis dis immortalibus satis sanctum ... esse visum est; har. resp. 12. quod ... indignum dis immortalibus esse visum; ib. 34.
3. Ablativ: exturbo: hunc miserum ... dis .. penatibus praecipitem ... exturbat; Sex. Rosc. 23.
moveo: se moveri ... dis penatibus negant oportere; leg. agr. II, 57.
pello: ego pulsus ... dis penatibus; Sest. 145.
4. mit Präpositionen: accedo ad: homines .. ad deos nulla re propius accedunt quam ..; Ligar. 38. — prope: proxime deos accessit Clodius; Milo 59.
accipio a: quam (conscientiam) ab dis immortalibus accepimus; Cluent. 159.
committo in: multa ... in deos ... nefarie .. commisit; Verr. I, 6.
confugio ad: s. 1. habeo; div. Caec. 3.
consequor a: multa .. a dis immortalibus optata consecuti sumus; Quir. 5.
duco a: quoniam omnium rerum magnarum ab dis immortalibus principia ducuntur; Vatin. 14.
eicio a: hic ... iam a suis dis penatibus praeceps eiectus; Quinct. 83.
extermino a: exterminabit civis Romanos edicto consul a suis dis penatibus? Sest. 30.
facio apud: res illum divinas apud eos deos ... facere vidisti; Verr. IV, 18. — in: cum ... multa in deos hominesque nefarie fecerit; Verr. a. pr. 56.
fero contra: „arma ... contra deos patrios ... tuli;" Phil. II, 72.
iuro per: si per plures deos iuret; Rab. Post. 36.
obsecro per: obsecrans per deos immortalis, ut ..; Quinct. 96.
opto a: ab dis immortalibus ... opto, ut ..; Verr. a. pr. 50. qui ab dis immortalibus tot ... res tacitus auderet optare; imp. Pomp. 48. numquam ego a dis immortalibus optabo ..., ut ..; Catil. II, 15. quod ... ego semper optabam ab dis immortalibus; ib. III, 4 (vgl. consequor).
peto a: illae ... ab dis immortalibus pacem ... petunt; Font. 30. ab Iove ... ceterisque dis ... immortalibus, quorum ope et auxilio ... res publica ... gubernatur, pacem ... peto, precorque ab eis, ut ..; Rabir. 5. ut ab Iove ... ceterisque dis ... omnibus opem et auxilium petam; Fr. B. VI, 30.
precor a: quae precatus a dis immortalibus sum ..., eadem precor ab eisdem dis immortalibus; Muren. 1. quod precatus a Iove ... ceterisque dis immortalibus sum; Quir. 1. s. peto a; Rabir. 5.
redeo ad: si ad deos penatis ... redire properaret; prov. cons. 35.
sum a: a dis quidem immortalibus quae potest homini maior esse poena furore atque dementia? har. resp. 39. — ante: ante hos deos erant arulae; Verr. IV, 5.
tollo ad: quoniam illum, qui hanc urbem condidit, ad deos immortalis ... sustulimus; Catil. III, 2.
trado de: quae de quoque deo nobis tradita sunt; har. resp. 24.
traho ab: legio Martia, quae mihi videtur divinitus ab eo deo traxisse nomen; Phil. IV, 5.
veneror pro: me ... lapidem .. e sepulcro venerari pro deo; Planc. 95.
venio ab: ab dis manibus innocentium poenas ... in tuum iudicium esse venturas; Verr. V, 113.
usu capio a: ut nihil mortales a dis immortalibus usu capere possint; har. resp. 32.
III. nach Adjectiven: 1. Dativ: carus: quam cara dis immortalibus (illa gens) esset; Flacc. 69. [quam deo cara;] ib.
exiguus: dis immortalibus non erat exigua eadem gratulatio; prov. cons. 26.
gratus: dis immortalibus ... gratum et iucundum meum reditum .. esse; dom. 147. quae (causa) dis hominibusque gratissima; Phil. V, 44. hoc ... ne dis quidem immortalibus gratum (est); ib. XIV, 2. gratae vero nostrae dis immortalibus gratulationes erunt; ib. 7.
ingratus: ne aut invisa dis immortalibus oratio nostra aut ingrata esse videatur; imp. Pomp. 47.
invisus: Antonii ... promissa ... dis hominibusque invisa; Phil. VIII, 10.

iratus: is cum istum adulescentem iam tum hac dis irata fronte vidisset; Piso 68.
iucundus: ſ. gratus; dom. 147.
perinvisus: hominem dis ... perinvisum; Fr. B. VI, 29.
similis: eum ... simillimum deo indico; Marcell. 8.

2. mit Präpositionen: gratus in: putarem te gratum in deos; Verr. II, 116.
impius, al. in: in deos immortalis quam impius, quam sceleratus, quam nefarius fueris; Verr. I, 47.
sceleratus in: non .. in me sceleratior fuit quam in ipsos deos immortalis; har. resp. 5.

IV. nach Substantiven: 1. Genetiv: amor: deorum immortalium summo erga vos amore; Catil. III, 1.
antistites: nobis erunt alii antistites deorum immortalium ... requirendi; dom. 2.
arae: aras deorum immortalium ... de vestro iudicio commoneri; Font. 47.
auxilium: ſ. II, 4. peto a; Rabir. 5.
beneficium: cum .. deorum immortalium ... beneficia ... recordarer; Deiot. 6. non ... deorum immortalium beneficio utemini? Phil. III, 32. est enim quasi deorum immortalium beneficio et numere datum rei publicae Brutorum genus; ib. IV, 7. cum C. Caesar deorum immortalium beneficio ... colonias patrias adiit; ib. V, 23. C. Caesarem, deorum beneficio natum ad haec tempora; ib. XII, 9. maiore ... deorum immortalium beneficio rei publicae natus est; ib. XIII, 46. ne .. deorum immortalium beneficium festinatione praeripuisse ... videamur; ib. XIV, 5. Caesarem, deorum beneficio rei publicae procreatum; ib. 25. ſ. II, 1. habeo; sen. 2.
benignitas: nunc deum immortalium benignitate omnium fortunae sunt certae; Qu. Rosc. 33. quanta deorum benignitate auctas ... fortunas; Catil. IV, 19.
caerimoniae: de deorum penatium ... caerimoniis ... quod tres pontifices statuissent; har. resp. 12.
coetus: quos equidem in deorum immortalium coetu ac numero repono; Sest. 143.
consilium: ut deorum immortalium nutu atque consilio ... provisa esse videantur; Catil. III, 18.
conspectus: in deorum hominumque conspectu esset occisus; Sest. 83. in conspectu deorum penatium necare hospitem; Deiot. 15.
cura: deorum immortalium cura res illa perfecta (est); Milo 85.
delubra: deorum templis atque delubris sunt ... ignis inferre conati; Catil. III, 22. vobis omnium deorum templa atque delubra ... commendat; ib. IV, 18. deorum immortalium delubris ... melius fuisse; Vatin. 10.
deprecatio: quis enim deprecatione deorum* non conscientiae fide commovetur? Qu. Rosc. 46.
dies festi: eos dies, qui quasi deorum immortalium festi ... sunt ... celebrati; Piso 51.
donum: quod (poëtae) quasi deorum aliquo dono atque munere commendati nobis esse videantur; Arch. 18.
fides: deorumne immortalium ... fidem implorem? Sex. Rosc. 29. deum ... fidem implorabis; Verr. I, 25. pro deum hominumque fidem! Qu. Rosc. 23. 50. div. Caec. 7. Verr. III, 137. IV, 7. deorum hominumque fidem! Font. 4. deum fidem! Fr. B. II, 15.
foci: deorum ignis, solia, mensas, abditos ... focos, oculta ... sacra ... pervertit; har. resp. 57.
honos: ei deorum honores haberi, qui simulacra deorum abstulisset; Verr. IV, 151. an istae ... religiones ad honorem deorum immortalium ... constitutae sint? dom. 119. Graeci homines deorum honores tribuunt eis viris, qui ..; Milo 80.
ignes: ſ. foci.
impulsus: homines consceleratos impulsu deorum terreri; Piso 46. consensus omnium sine impulsu deorum esse non potuit; Phil. IV, 10.
incunabula: quod horum in eis locis vestigia ac prope incunabula reperiuntur deorum; Verr. IV, 107.
insigne: non dubitavit illud insigne penatium hospitaliumque deorum ... tollere; Verr. IV, 48.
insula: qua ex opinione hominum illa insula eorum deorum sacra putatur; Verr. I, 48.
interdictum: nomen interdictumque deorum immortalium ... vendidit; Piso 48.
ira: graviores deorum immortalium iras subire; har. resp. 39. nec vero non eadem ira deorum hanc eius satellitibus iniecit amentiam; Milo 86.
iudicium: quicum me deorum hominumque iudicium coniunxerat; div. Caec. 65. me esse convictum iudicio deorum immortalium; Quir. 1. omnia mihi videntur deorum immortalium iudicio expiata; Phil. V, 40.
iura: qui omnia deorum hominumque iura ... scelere polluerit; Phil. XI, 29.
iussa: cum praesertim deorum immortalium iussis atque oraculis id fecisse dicantur; Sex. Rosc. 66.
laus: quem ego civem ... cum deorum immortalium laude coniungo; Piso 20.
Mater: sedem domiciliumque Matris deorum; har. resp. 28.
mensae: ſ. foci.
mentes: iustis precibus deorum mentis ... posse placari; Cluent. 194. mentes deorum immortalium ludorum instauratione placantur; har. resp. 23.
meritum: ſ. II, 2. decerno.
metus: metu deorum immortalium ... commoveri; Font. 30.
monita: ad quem metum si deorum monitis non duceremur; har. resp. 54.
monumenta: cum illi tamen ornarint templa deorum immortalium, hic etiam illorum monumenta atque ornamenta sustulerit; Verr. IV, 123. manubias suas imperatores non in monumenta deorum immortalium ... conferre; leg. agr. II, 61.
munera: qui ... deorum immortalium munera ... reddidistis; sen. 2. ſ. beneficium; Phil. IV, 7. donum.
nomen: ſ. interdictum.
numen: quorum potestas proxime ad deorum immortalium numen accedit; Rabir. 5. numen .. vestrum aeque mihi ... sanctum ac deorum immortalium ... futurum; Quir. 18. qui apud me deorum immortalium vim et numen tenetis; ib. 25. abuti deorum immortalium numine... voluisti? dom. 125. magna vis est .. in deorum immortalium numine; ib. 141. scripta de deorum immortalium numine reliquisse; har. resp. 19. deorum numine omnia regi; ib. deorum immortalium numen implorare potero; Scaur. 17. a numine deorum tracta ratio; Phil. XI, 8. numine deorum immortalium videtur hoc fortuna voluisse, ut ..; ib. XIII, 12. „apparuisse numen deorum;“ ib. 22.
numerus: eos in deorum immortalium numero venerandos; leg. agr. II, 95. vos ... deorum in numero colere debeo; sen. 30. ſ. coetus.
nutus: hanc urbem deorum immortalium nutu ac potestate administrari; Catil. III, 21. ſ. consilium.
odium: L. Antonius, insigne odium omnium ... deorum; Phil. XIV, 8.
ope: ſ. II, 4. peto a; Rabir. 5. — oracula: ſ. iussa. — ornamenta: ſ. monumenta; Verr. IV, 123.
poenae: tibi ... hominum poenas deesse adhuc, non deorum; har. resp. 38. deorum immortalium has esse in impios ... poenas; Piso 46.
portenta: portentis deorum immortalium religionique parebo; har. resp. 11.
potestas: ut ... de potestate deorum ... pauca dicamus; imp. Pomp. 47. cum omnis deorum immortalium potestas .. translata sit ad vos; Muren. 2. ſ. nutus.
religio: religiones deorum immortalium expiandae (sunt); Verr. I, 8. honorem hominis deorum religione consecratum; ib. II, 51. deorum immorta-

lium religiones omnis repudiavit; ib. 126. honorem hominibus habitum ... non nulla religione deorum consecrari; ib. 158. qui religiones deorum immortalium retinere volt; ib. III, 6. quae (mentes) mihi videntur ex hominum vita ad deorum religionem et sanctimoniam demigrasse; Rabir. 30. mecum deorum et hominum sanctitates omnes et religiones afuerunt; sen. 34. quod eosdem .. religionibus deorum immortalium ... praeesse voluerunt; dom. 1. magistratus ... deorum immortalium religione armare; ib. 2. verba ad religionem deorum immortalium composita; ib. 123. f. portenta. — II, 1. imploro; Verr. V, 188.

sacra: f. foci. — sanctimonia: f. religio; Rabir. 30. — sanctitates: f. religio; sen. 34.

significationes: multis et non dubiis deorum immortalium significationibus; Catil. II, 29.

simulacra: simulacra .. deorum ... consistere eius animum ... non sinunt; Verr. I, 7. deorum simulacra ex fanis suis sublata; ib. 59. ut ... deorum ... simulacra ... auferret; ib. II, 50. deorum simulacra restitue; ib. IV, 18. patella grandis cum ... simulacris deorum; ib. 46. cum .. simulacra deorum depulsa sunt; Catil. III, 19. f. bonos; Verr. IV, 151. — II, 1. habeo; div. Caec. 3.

solia: f. foci. — spolia: f. II, 1. orno.

tela: deorum tela in impiorum mentibus figuntur; har. resp. 39.

templa: templa .. deorum omnisque Italiae partis illorum donis ... exornatas videmus; Verr. I, 55. templa deorum immortalium ... ad exitium ... vocas; Catil. I, 12. deorum templa inflammata; sen. 7. cum ... deorum immortalium templa incenderentur; Quir. 14. templa deorum immortalium inflammaret? Sest. 84. deorum immortalium templa patefecit; Piso 6. nos deorum immortalium templa ... defendimus; Phil. VIII, 8. hostis ... deorum immortalium templis ... imminentis prostravit; ib. XIV, 27. cum ... templa deorum immortalium ... conservarint; ib. 37. qui sanguinem pro ... templis deorum immortalium profudissent; ib. 38. f. delubra. monumenta; Verr. IV, 123. — II, 1. imploro; Verr. V, 188.

vestigia: f. incunabula.

vis: ut eum ... non deorum vis ... contineret; Verr. IV, 101. nonne timuisse, si minus vim deorum ..? Cluent. 15. f. numen; Quir. 25.

voluntas: ea .. omnia deorum voluntate ... gesta esse; Sex. Rosc. 136. quae voluntas deorum immortalium esse videatur; dom. 107.

vox: vox ipsa deorum immortalium non mentis omnium permovebit? har. resp. 62. haec deorum immortalium vox ... iudicanda est; ib. 63.

2. **Dativ:** hostis: neque tam illi hostes hominibus quam tu dis immortalibus; Verr. IV, 112. quisnam esset ... tam dis hominibusque hostis; Phil. II, 64.

inimicus: nisi ille ... dis penatibus ... inventus esset inimicus; Phil. XI, 10.

3. **mit Präpositionen:** bellum contra: contra deos penatis ... gerit bellum; Phil. XIII, 16. — cum: istae (nationes) cum ipsis dis immortalibus bella gesserunt; Font. 30.

certamen inter: inter deos certamen fuisse; Flacc. 62.

pietas erga: qua sanctissimi homines pietate erga deos immortalis esse soleant; Quir. 18. nec est ulla erga deos pietas; dom. 107.

V. **Umstand:** a: admoneri: prodigiis .. a dis immortalibus admonemur; har. resp. 44. — constitui: quae poena ab dis immortalibus periuro ... constituta est; Qu. Rosc. 46. mortem ab dis immortalibus non esse supplicii causa constitutam; Catil. IV, 7. quae (poenae) solae sunt hominum sceleri a dis immortalibus constitutae; har. resp. 39. — definiri: quas ego alias optimatium discordias a dis immortalibus definiri putem? har. resp. 53. — dari: tantum boni, quod vobis ab dis immortalibus oblatum et datum est; imp. Pomp. 49. hoc mihi maius ab dis immortalibus dari nihil potest; Phil. II, 119. — eripi: nisi ab dis immortalibus huic tantae audaciae consilium esset ereptum; Catil. III, 22. — moneri: quid eidem haruspices iam a dis immortalibus dicant moneri; har. resp. 40. — offerri: f. dari; imp. Pomp. 49. — tradi: veterem ab ipsis dis immortalibus ... Etruriae traditam disciplinam; har. resp. 20.

in: ut in ipsis dis immortalibus non semper eosdem atque alias alios solemus et venerari et precari; sen. 30.

per: per deos immortalis! Quinct. 83. Sex. Rosc. 34. 146. 153. ✕. Verr. a. pr. 43. I, 12. 118. II, 43. 145. III, 25. 80. 84. 106. 157. 218. IV, 80. 105. 113. V, 123 136. Caecin. 40. imp. Pomp. 53. Cluent. 60. 155. leg. agr. I, 1. 26. Catil. IV, 1. Muren. 87. Flacc. 6. 104. Sest. 17. 102. Balb. 23. 64. Rab. Post. 9. Milo 61. Phil. I, 29. 38. III, 29. 34. V, 27. VII, 25. XII, 7. 13. XIII, 5. XIV, 10. Fr. A. III, 16. dum per deos immortalis licet; imp. Pomp. 59.

dexter, recht, subst. Rechte, Handschlag, Versicherung: A. **bei Substantiv:** manus: sinistra manu retinebat arcum; dextra ardentem facem praeferebat; Verr. IV, 74. insistebat in manu Cereris dextra grande simulacrum ... Victoriae; ib. 110.

B. **allein:** I, 1. (est): mea dextera illa, mea fides; Flacc. 103. ubi dexterae complexusque? Verr. V, 104. f. solent.

ostendit, porrigit: cui civi supplici non illa dextera invicta fidem porrexit et spem salutis ostendit? Verr. V, 153.

solent: dexterae, quae fidei testes esse solebant, sunt perfidia ... violatae; Phil. XI, 5.

2. o: o fidam dexteram Antonii, qua ille plurimos civis trucidavit! Phil. XIII, 4.

II, 1. porrigo: qui mihi ... iacenti consularem fidem dextramque porrexit; sen. 24. quem ad modum mihi ... dextram porrexerint Brundisini; Sest. 131. per dexteram istam te oro, quam regi Deiotaro ... porrexisti, istam, inquam, dexteram non tam in bellis ... quam in ... fide firmiorem; Deiot. 8.

tendo: dexteram tendens; prov. cons. 9. quae (Graecia) ... tendit dexteram Italiae; Phil. X, 9.

transfero: a cuius altaribus saepe istam impiam dexteram ad necem civium transtulisti; Catil. I, 24.

violo: f. I, 1. solent.

2. oro per: f. 1. porrigo; Deiot. 8.

sum ad: quid ad dextram, quid ad sinistram sit; Phil. XII, 26.

III. minari: cum dextra sinistra ... minaretur dominis, notaret domos; Phil. XIII, 19.

repellere: „eius furores ... hac dextera a cervicibus vestris reppuli;“ Milo 77.

trucidare: f. I, 2.

diadema, Königsbinde: abicio, al.: diadema ostendis. ... unde diadema? non enim abiectum sustuleras, sed attuleras domo meditatum ... scelus; Phil. II, 85.

impono: tu diadema imponebas cum plangore populi; Phil. II, 85. qui imposuerit diadema; ib. 86. ut conlegae diadema imponeret; ib. III, 12. Antonio diadema Caesari imponente; ib. V, 38. qui diadema imposuerint; ib. X, 7. Caesari diadema imponens Antonius; ib. XIII, 17.

dialecticus, Dialektiker: quoniam iam dialecticus es; dom. 47.

dica, Prozeß, Klage: 1. scribo: scribitur Heraclio dica; Verr. II, 37. qui dicam scripserant; ib. 42. ut ... ex lege Rupilia dicam scribi iubeat; ib. 59. f. sortior; Verr. II, 37.

sortior: quo die sese ex instituto ac lege Rupilia dicas sortiturum Syracusis iste edixerat: paratus ad hanc dicam sortiendam venerat. tum eum docet Heraclius non posse eo die sortiri, quod lex Rupilia vetaret diebus xxx sortiri dicam quibus scripta esset; Verr. II, 37. ut hanc Heraclii dicam

sortiri post dies xxx ex lege posset; postquam ea dies venit, iste incipit simulare se velle sortiri; ib. 88. ex lege Rupilia sortiri dicas oportere; ib. 42. ceteras dicas omnis illo foro M. Postumius quaestor sortitus est; hanc solam tu illo conventu reperiere sortitus; ib. 44.

2. differo: iste omnibus dicis diem distulit; Verr. II, 38.

dicatio, bürgerliche Aufnahme: neque solum dicatione ..., sed etiam postliminio potest civitatis fieri mutatio; Balb. 28.

dicax, witzig: alqs: quo impunius dicax esset; Quinct. 11. quam volent in conviviis faceti, dicaces ... sint; Cael. 67.

populus: populum etiam dicacem in te reddidisti; Phil. II, 78.

dicio, Gewalt, Botmäßigkeit: I, 1. condono, permitto: omnis ... provincias, regna xvirum dicioni ... permissa et condonata esse dico; leg. agr. II, 39.

2. cado sub: qui ... sub populi Romani imperium dicionemque ceciderunt; Font. 12.

redigo in: populum Romanum ... redigas in istam xviralem dicionem? leg. agr. II, 74. Galliam in nostram dicionem esse redigendam; prov. cons. 32. quos ... in dicionem nostram redegimus; Balb. 25. bellicosissimas gentis in dicionem huius imperii redegerunt; Phil. IV, 13.

subiungo sub: qui ... urbis .. Achaiae ... sub imperium populi Romani dicionemque subiunxit; Verr. I, 55. ut sub vestrum ius, [iuris] dicionem, potestatem urbis ... subiungeretis; leg. agr. II, 98.

sum in (acc.): quae (nationes) in amicitiam populi Romani dicionemque essent; div. Caec. 66. — (abl.) cuius in dicione ac potestate sunt; Quinct. 6. quae (nationes) in eorum regno ac dicione sunt; Verr. IV, 60.

teneo in: istum in sua potestate ac dicione tenuit; Verr. I, 97.

II. contra: si fas est respirare P. Quinctium contra nutum dicionemque Naevii; Quinct. 94.

dicis causa, zum Schein: ut illis aliquid ... nummulorum dicis causa daret; Verr. IV, 53.

dico, weihen, aufnehmen lassen: alqm: qui se alii civitati dicarit; Balb. 28. in aliam se civitatem dicavit; ib. 30.

candelabrum: id (candelabrum) ... se ... dicare .. Iovi; Verr. IV, 67. illud Iovi ... dicatum esse ab rege Antiocho; 70.

donum: donum ... tibi dicatum atque promissum; Verr. V, 184.

dico (bene, male dico f. **bene, male**), sprechen, aussprechen, sagen, reden, behaupten, nennen: I. **absolut**: 1. **substantivisch**: a. **Gerundium**: *α.* **nach Verben**: adfero ad: qui .. non minus adferret ad dicendum auctoritatis quam facultatis; Muren. 4.

adgredior ad: adgrediar ad dicendum; Sest. 3.

consisto in: nec ... consistere cuiquam in dicendo licebat; Cluent. 108.

do ad: (tempus) mihi ad dicendum datur; Verr. I, 32. ne .. irato facultas ad dicendum data ... esse videatur; Font. 22.

relinquo ad: nihil enim mihi novi ... ad dicendum reliquit; Balb. 17.

reperio ad: ad dicendum .. in altera (re) videar mihi aliquid reperire posse; Caecin. 64.

sumo ad: ut ita tibi multum temporis ad dicendum sumas; Tull. 6.

venio ad: qui meditati ad dicendum paratique venimus; Verr. I, 103.

utor ad: si utar ad dicendum meo legitimo tempore; Verr. a. pr. 32.

β. **nach Adjectiven und Adverb**: apertus in: cognovi ... te etiam apertiorem in dicendo; Phil. II, 111.

callidus in: homine in dicendo vehementi et callido; Cluent. 140.

copiosus ad: mihi, non copioso homini ad dicendum; Caecin. 64. — in: ut ... in dicendo copiosus est; Verr. II, 88.

exercitatus in: homo ... in dicendo exercitatus; Cluent. 50.

fortis in: ut erat in dicendo non solum sapiens, sed etiam fortis; Verr. V, 3.

insolens in: non sum ... tam insolens in dicendo; Sest. 119.

loquax, odiosus in: (orator) odiosus in dicendo ac loquax; Muren. 30.

magnus ad: magna .. mihi res ... ad dicendum videtur esse; leg agr. II, 41. — in: qui in dicendo magni sunt; Muren. 29.

ornatus ad: conspectus vester ... ad dicendum ornatissimus est visus; imp. Pomp. 1.

paratus ad: cum homine ... ad dicendum paratissimo; div. Caec. 44.

sapiens in: f. fortis in.

satis ad: ut ... ad dicendum temporis satis habere possim; Verr. II, 2.

vehemens in: f. callidus in.

γ. **nach Substantiven**: *αα.* Genetiv: ars: se artem dicendi traditurum etiam ceteris; Flacc. 42.

celeritas: cum se ... quadam praecipiti celeritate dicendi ... iactaret; Flacc. 48.

consuetudo: aliqua dicendi consuetudo; div. Caec. 35. oratio mea aliena ... a cotidiana dicendi consuetudine; Verr. IV, 109. dicendi consuetudo longe ... antecellit; Muren. 29. quoniam minime ignoras consuetudinem dicendi meam; Sulla 47. qui hanc consuetudinem libere dicendi excluderet; Phil. V, 19.

contentio: quia dico aliquid ... contentione dicendi; Planc. 35. ad omnem impetum dicendi contentionemque leviora; Deiot. 5. an decertare mecum voluit contentione dicendi? Phil. II, 2.

copia: cui summam copiam facultatemque dicendi natura largita est; Quinct. 8. quae (est) tanta facultas dicendi aut copia? Verr. a. pr. 10. tribuo illis ... dicendi copiam; Flacc. 9. quae tanta (potest exsistere) dicendi copia? sen. 1. egit causam summa cum gravitate copiaque dicendi; Sest. 107. nullius ||nulla|| dicendi ... tanta vis, tanta copia (est); Marcell. 4. f. facultas; imp. Pomp. 32. gravitas; imp. Pomp. 42.

disceptatio: Iunium ... non disceptatione dicendi ... de civitate esse sublatum; Cluent. 79.

disciplina: f. ratio; Arch. 2.

exercitatio: quantum (facultatis) ... prope cotidiana dicendi exercitatio potuit adferre; imp. Pomp. 2. enm ... dicendi exercitatio ... defecit; Catil. III, 11. si qua (est in me) exercitatio dicendi; Arch. 1. propter hanc exercitationem usumque dicendi; Cael. 54.

facultas: ut illis quoque ... facultas .. dicendi .. sit; Verr. a. pr. 55. omni dicendi facultate contendas; ib. V, 174. pro tua summa copia ac singulari facultate dicendi; imp. Pomp. 52. quae facultas dicendi ... huic uni crimini potuit obsistere? Cluent. 48. gravis etiam illa est ... [dicendi] facultas; Muren. 24. vir summa ... facultate dicendi; ib. 48. cum eum ... non dicendi facultas commendaret; sen. 13. ut res maxime inter se repugnantis dicendi facultate coniungerent; Cael. 41. homine nato ad dicendi singularem quandam facultatem; Balb. 3. f. copia; Quinct. 8. Verr. a. pr. 10.

finis: si finem faciam dicendi; Qu. Rosc. 14. nox tibi finem dicendi fecit; Tull. 6. ante dicendi finem faciam; Sest. 136.

genus: me ... hoc uti genere dicendi; Arch. 3. me ... uti ... inusitato genere dicendi; ib. quoniam me in hoc novo genere dicendi tam diligenter attenditis; ib. 18. neminem ... fuisse .. tam divino ... genere dicendi; Quir. 5. remissiore uti genere

dicendi; Sest. 115. me . ad insolitum genus dicendi labi; ib. 119. etsi ... dicendi genere quodam tenebamini; Cael. 25.

gravitas: quantum dicendi gravitate et copia valeat; imp. Pomp. 42. C. Gracchus ... quanta gravitate dicendi! har. resp. 41. excitatus ... P. Servilii .. *incredibili* quadam gravitate dicendi; Sest. 130. permotus ... P. Servilii incredibili gravitate dicendi; prov. cons. 22. s. copia; Sest. 107.

impetus: s. contentio; Deiot. 5.

initium: cum ... initio dicendi commoveri soleam vehementius; Deiot. 1.

labor: magnus dicendi labor; Muren. 29.

libertas: quam ipse adhibere consnevit ... libertatem .. dicendi; Cluent. 118.

locus: quo etiam mihi durior locus est dicendi datus; Muren. 48. hoc extremo dicendi loco; Sest. 3. quotienscumque ei locus dicendi ac potestas fuit; prov. cons. 2.

moderatio: adhibebitur a me certa ratio moderatioque dicendi; leg. agr. II, 2.

ordo: me .. meum dicendi ordinem servare; Cluent. 6. omittam ordinem dicendi meum; dom. 3.

periculum: dicendi periculum non recuso; Phil. I, 14.

potestas: quaecumque dicendi potestas esset data; Cluent. 57. non modo dicendi ab reo ... potestas erat; ib. 93. cur mihi tam diu potestas dicendi datur? ib. 147. cum etiam tibi contra senatus ... auctoritatem ... dicendi potestas fuit; dom. 90. s. locus; prov. cons. 2.

ratio: novi omnis hominis petitiones rationesque dicendi; div. Caec. 44. ne ... vetus illa Antoniana dicendi ratio ... proferatur; Verr. V, 32. in hac insolita mihi ex hoc loco ratione dicendi; imp. Pomp. 3. dicendi rationem reddere; Rabir. 1. quod ... neque haec dicendi ratio aut disciplina (in hoc sit); Arch. 2. s. moderatio.

studium: me officii potius quam dicendi studio hanc suscepisse operam; Balb. 17.

tempus: haec omnia .. in aliud dicendi tempus reicio; Verr. III, 59.

vis: s. copia; Marcell. 4.

voluptas: in tanta voluptate dicendi; Cael. 46.

usus: s. exercitatio; Cael. 54.

ββ. mit Präpositionen: contentio in: altera pars ... non magnae in dicendo contentionis fore videtur; Cluent. 2.

facultas in: [nisi tuam in dicendo facultatem nossem;] Phil. X, 5.

gravitas in: cuius tanta in dicendo gravitas; har. resp. 41. quae fuerit ... Pompei gravitas in dicendo; Balb. 2.

impedimento est ad: quoniam ad dicendum impedimento est aetas; Sex. Rosc. 149.

moderatio, modestia in: si meam ... in dicendo moderationem modestiamque cognostis; Phil. II, 10.

partes ad: *videte* ne multo vestrae maiores gravioresque partes sint ad cogitandum quam ad dicendum meae; Font. 21.

spatium ad: si spatium ad dicendum ... habuissemus; Verr. a. pr. 56.

δ. Umstand: *αα.* Ablativ: absumere: ne dicendo tempus absumam; Quinct. 34.

adipisci: quod adipisci poterant dicendo; Balb. 54.

adsequi: quod ego dicendo ... efficere aut adsequi debeam; Verr. III, 137. quantum dicendo adsequi poterat; ib. IV, 139.

commovere: ecquonam modo dicendo misericordiam tuam commovere possim; Deiot. 40.

comprimere: qui dicendo non numquam comprimat tribunicios furores; Muren. 24.

consequi: si ... omnia dicendo consequi potuero; Cluent. 7.

consumere: qui dicendo tempus consumerent; Verr. II, 96.

contendere: si te mecum dicendo ... contendere putarem; Verr. a. pr. 33.

dicere: non committam, ut videar non dicendo voluisse dicere; Cluent. 167.

ducere: se ducturos .. dicendo ... ad ludos Victoriae; Verr. a. pr. 31.

efficere: s. adsequi; Verr. III, 137.

everti: vestra responsa ... evertuntur saepe dicendo; Muren. 29.

eximi: ne dicendo dies eximatur; Tull. 6.

explicare: quem ad modum se explicent dicendo; Flacc. 10. qui eam (causam) ... dicendo non possem explicare; dom. 57.

impedire: eloquentia Q. Hortensii ne me dicendo impediat; Quinct. 1.

obscurare: nihil me ... voluisse ... obscurare dicendo; Cluent. 1.

peragrare: possum omnis latebras suspicionum peragrare dicendo; Cael. 53.

perficere: ut posset ... ut boni minus bene sentirent perficere dicendo; har. resp. 41.

probare: quantum defensor ... dicendo probare potuerit; Cluent. 3. non ut vobis rem tam perspicuam dicendo probaremus; Balb. 56.

refricare. cum ... illud Castricianum volnus dicendo refricuisset; Flacc. 54.

ββ. Präposition: in: quid in dicendo posset; div. Caec. 48. ne is quidem tantum contendet in dicendo quantum potest; ib. quod ipse potest in dicendo; ib. si sibi primas in dicendo partis concesserit; ib. 49. quod saepe experti in dicendo sumus; Verr. I, 27. ut cetera mihi in dicendo digna re ... suppetant; ib. V, 158. si quid in dicendo consequi possum; imp. Pomp. 2. mihi non tam copia quam modus in dicendo quaerendus est; ib. 3. haec ... a me in dicendo praetereunda non sunt; ib. 34. quod nos facimus in dicendo; Cael. 45. quod adferam in dicendo me fingere; Scaur. c. 5 § 7.

b. Supinum: difficilis: ut difficile dictu sit, utrum ..; imp. Pomp. 42. difficile est dictu .., quanto in odio simus; ib. 65. utrum impudentior hic ..., difficile dictu est; Cluent. 26. difficile dictu est quam sint solliciti; ib. 198.

facilis: non solum hoc in loco dicam, ubi est dictu [id] facillimum; leg. agr. II, 6.

gravis: „hic quam ille dignior" perquam grave est dictu; Planc. 16. grave dictu est; Phil. IX, 8.

incredibilis: incredibile dictu est; Verr. III, 129. Cluent. 195. incredibile dictu est, quam multi ..; ib. IV, 124. incredibile dictu; Phil. II, 106.

turpis: quae mihi turpia dictu videbuntur; Verr. I, 32.

2. verbal: a. im Zusammenhang: ||id|| non eo dico; Quinct. 5. ut qui pro capite diceret, is posteriore loco diceret; ib. 33. quam diu diceremus; ib. qui tum dixit; ib. 34. dicturum esse eum non arbitror; cum autem antea dixisse audio ..; ib. 63. „nisi tu ante novo modo priore loco dixeris"; „dicendum necessario est"; ib. 71. „dicet Hortensius"; ib. 72. cum dixerint; ib. 75. dic. negas? ib. 81. se non belle dicere ... posse; ib. 93. si quis horum dixisset; Sex. Rosc. 2. ut dicerent; ib. 4. qui minimo periculo possem dicere; ib. 5. qui libere dicat; ib. 30. „cui dixit?" ib. 54. quod non alius potius diceret. coepi dicere; ib. 60. qui contra voluntatem eius dicere auderet; ib. vel apud Cassianos iudices ... pro Sex. Roscio dicere; ib. 85. quam diu diceres! ib. 89. ut te copiosius quam me putem posse dicere; ib. necesse est aliquem dixisse municipem; ib 105. sin autem dico ..; ib. 124. ut partim me dicere pro me ipso putetis, partim pro Sex. Roscio; ib. 129. ipse pro Sex. Roscio diceret; ib. 149. perinde dicemus; Qu. Rosc. 15. dic audacter; ib. 16. audacter dico; ib. 17. planius dicam; ib. 32. apertius dicam; ib. 43. dic, aude; ib. 44. „dicit ... iniuratus Luscio et Manilio." si diceret iuratus, crederes? ib. 46.

si diceret iuratus; ib. 47. cum dicit iniuratus; ib. quo die citato reo mihi dicendum sit; div. Caec. 41. cum possit aliquanto clarius dicere; ib. 48. dicam aperte; Verr. a. pr. 33. una hora, qua coepi dicere; ib. I, 20. quia non dixerim; ib. 24. me ... nunc dicere; ib. quam diu liceat dicere; ib. 25. si bis est dicere commodum; ib. 26. qui posterius dixerit; ib. dixerunt qui senserunt; sunt alii qui dicant; ib. 127. nolite Cn. Fannio [dicenti] credere; ib. 128. dixit Q. Tadius; ib. dixit iuratus P. Titius ...; dixit M. Iunius ...; Mustius dixisset ...; dixit L. Domitius; ib. 139. dic, dic, quaeso, clarius; ib. 143. dic; ib. cum repente iubetur dicere; ib. II, 72. „dic"; ib. „age, dic"; ib. 75. dicit unus et alter breviter; ib. praeco DIXISSE pronuntiat; ib. palam de loco superiore dixerat; ib. 102. legati Centuripini ... dixerunt; ib. 120. nec potest aliter dicere; ib. 141. ita dicis; ib. 150. dixerunt Halaesini; ib. 156. nunc ... reliqui dicent; ib. dicam paulo promptius; ib. 176. ut .. quisque contra voluntatem eius dixerat; ib. III, 39. non .. augendi criminis causa .. dicam; ib. 46. dixerunt .. ipsi priore actione publice; ib. 105. dic, dic, quaeso, clarius; ib. 106. multos testis esse dicturos; ib. 145. me dicente; ib. 164. dic etiam clarius; ib. 175. „dic, dic" inquit ille „planius"; ib. 197. attendite etiam quem ad modum dicam; ib. IV, 2. contra ac dico; ib. 11. cum tam multi testes dixissent; ib. 33. cum testis diceret; ib. 125. solet sua sponte dicere; ib. 142. tum sortito coguntur dicere; ib. vir primarius ... dicit; ib. V, 120. quo dolore animi dicam? ib. 158. vere ut dicam; ib. 177. ut ego non dicam; ib. 179. *L. Quinctius dicens pro homine alienissimo;* Tull. 4. cum coactus dicam; ib. 5. te ... non quam ornatissime et copiosissime dicere; ib. 6. dicendum est ad ea; ib. 36. quid attinet .. nos dicere? ib. 38. ita dicis, quasi ..; ib. 39. eum ... non .. induci odio ut dicat; Font. 3. dicunt, qui ..; ib. 14 ✕. quia Galli dicunt; ib. 21. dicunt enim Galli; ib. quoniam quidem testes dicunt; ib. Indutiomarum ... tam temere dixisse; ib. 29. dixit senator; Caecin. 28. cum ... testes .. dicerent; ib. 30. qui (testes) ante eum dixissent; ib. ex hoc, ut ita dicam, campo aequitatis; ib. 84. in quem dicitur; Cluent. 10. pro quo dicimus; ib. semper equidem magno cum metu incipio dicere; quotienscumque dico, totiens ..; ib. 51. cum callidissime se dicere putaret; ib. 58. placuit repente pronuntiari DIXERUNT; ib. 73. tum si dicerem; ib. 80. dicat qui volt hodie de illo populo concitato; ib. 90. neque enim ipse dici patiebatur; ib. 108. ut gravissime dicam; ib. 126. neque illi aliter dicunt; ib. 133. cum ita dixi; ib. 142. quid ergo est? dic; ib. 148. neque hoc loco pro te dico; ib. 149. ut vere dicam; ib. 152. ut videar non dicendo voluisse dicere; ib. 167. [ipse modice dicam;] leg. agr. II, 2. cum idem possit iudicare qui dixerit; ib. 39. dixi ad id tempus, *quod* ..; Rabir. 38. dico aperte; Catil. I, 3. ut levissime dicam; ib. III, 17. ante quam pro L. Murena dicere instituo; Muren. 2. nunc pro L. Murena dicere; ib. 6. qui dicunt; ib. 29. cum ante me .. ille dixisset; ib. 48. qui ante me dixerunt; ib. 54. non dicere pro nobis ... possunt; ib. 71. ut levissime dicam; ib. 87. quia suspiciose dici poterat; Flacc. 5 (Z. 48). qua confidentia dicant; ib. 10. qua religione dicant; ib. iratus Flacco dixit M. Lurco; ib. cum dixerat accusator acriter et vehementer; ib. 21. qui .. sine ullo studio dicebant; ib. in hominem dicendum est igitur; ib. 23. dicet enim natio minime ... religiosa; ib. prius quam dixerit; ib. 51. ita enim dixisti, ut ..; ib. 83. quo modo igitur dicit? ib. 90. pro meo iure dico; ib. 95. clarissima voce dicam; Sulla 34. aliter ac dictum sit; ib. 40. „regnum est dicere in quem velis"; ib. 48. immo servitus est non dicere in quem velis; ib. dicerem fortasse et facile et libenter dicerem; ib. 64. me pro summo poëta ... dicentem; Arch. 3. dixerunt in eandem sententiam ceteri; Quir. 17. qui dixerit; dom. 9. dico igitur et quam possum maxima voce dico; ib. 95. qui ante me dixerunt; Sest. 4. vere dicam; ib. 22. dixit vehementer; ib. 61. sic enim dixisti; ib. 96. populum ipsum, ut ita dicam, iam non esse popularem; ib. 114. totum .. se P. Servilio dicenti etiam tum tradidit; ib. 130. ut levissime dicam; ib. 145. levius dixi; Vatin. 33. cum pro se diceret; Cael. 45. quia nunc sine teste dico; prov. cons. 6. vere ut dicam; ib. 19. ut verius dicam; Piso 64. ut vere dicam; ib. 68. quod mihi non solum pro Cn. Plancio dicendum est ..., sed etiam pro me ipso; Planc. 3. dicam; ib. 14. vel non dico vel denique ... si dicerem, sed impune tamen deberem dicere; ib. 16. timide dico, sed tamen dicendum est; ib. 24. qui etiam ipse in te dixeris; ib. 85. si ... pro L. Tubulo dicerem; Scaur. c. 2 § 5. solet is dicere in eum, qui ..? Rab. Post. 31. qui in illum ... non dixerit; ib. qui non dixit; ib. 32. quo voltu soleant ||quid vultis sileant, al.|| dicere; ib. 35. dixerunt hic modo nobiscum; ib. 36. pro fortissimo viro dicere incipientem timere; Milo 1. dicam enim aperte; ib. 29. in Cn. Pompeium pro Milone dicentem; ib. 40. dicam, ut sentio; ib. 65. auderet enim dicere; ib. 72. pace tua, patria, dixerim: metuo enim ne scelerate dicam in te quod pro Milone dicam pie; ib. 103. quia non est omnibus stantibus necesse dicere, a me certe dici volunt; Marcell. 33. dico pro capite fortunisque regis; Deiot. 1. qui pro multis saepe dixisti; ib. 7. mihi ... pro re publica dicenti; Phil. I, 27. nam ita dixisti; ib. II, 3. me pro me dicentem; ib. 10. ut verius dicam; ib. 65. cum Caesar ita dixisset; ib. 80. dicam tamen dolore commotus; ib. 86. qui in illam miseram tam spurce, tam impie dixeris; ib. 99. avet animus ... pro reo dicere; ib. V, 13. dixisse eum minacius quam facturum fuisse; ib. 21. dixi ad ea omnia; ib. 53. fuit aliquis fatalis casus, ut ita dicam; ib. VI, 19. dicam animo amicissimo; ib. VII, 5. ego igitur pacis, ut ita dicam, alumnus; ib. 8. periculose dico; ib. invitus dico, sed dicendum est; ib. III, 9. ita enim dixisti et quidem de scripto; ib. X, 5. ut levissime dicam; ib. XII, 30. putes Censorinum dicere; ib. XIII, 26. qui ante dixit; ib. XIV, 11. ut pro me dicerem; ib. 17. dum privati dicunt; Fr. B. VI, 13. possum dicere; ib. C. 8. — dixi; Verr. a. pr. 56. diximus; Fr. B. VII, 2. — * capta nusquam Staienus eadem lege dixit; Cluent. 103. — f. **apud,** I, dico; Verr. IV, 27. Cluent. 115. dom. 34. 36. Ligar. 6. Phil. II, 18. 51. V, 13. (B. I, S. 264 f.). — f. **contra,** A, I, dico; Quinct. 8. 44. 77. Sex. Rosc. 45. div. Caec. 44. Verr. I, 24. 155. 157. II, 12. Tull. 2. Caecin. 53. 69. Cluent. 10. Muren. 10. Balb. 34. 38. Planc. 5. Phil. II, 2. 10. 18. 51. (B. I, S. 692, f.). B, I, dico (15 St.) B, I, S. 695, b.

b. **eingeschaltet:** ego ille, dicam saepius, pacis semper laudator; Phil. VII, 8. sed — saepe iam dixi — omnes ... erunt consulares; ib. VIII, 22.

quem ad modum ipse dicit; Sex. Rosc. 21. ante dixi; ib. 91. Verr. III, 24. dico; Verr. II, 178. paulo ante dixi; ib. ipsum dicere audivi; ib. III, 153. dicere solebas; ib. IV, 17. tu soles dicere; ib. V, 45. dicitur; ib. 53. Caecin. 82. illorum testem dicere audistis; Caecin. 22. dicebat ipse; Muren. 49. multi in senatu me absente dixerunt; Sest. 50. dixi; Phil. VIII, 3.

sicut ipsum dicere audistis; Verr. IV, 53. — sicuti solet dicere; Verr. IV, 133. sicuti dixi; leg. agr. III, 5.

ut dico; Verr. I, 137. 139. II, 36. 136. III, 62. V, 17. 60. 127. ego dico; Ligar. 10. dicis; Planc. 25. tute dicis; Sex. Rosc. 76. tu dicis; Cluent. 87. Asclepiades dicit; Flacc. 38. dicit; Phil. I, 27. dicimus; Phil. XII, 24. nos dicimus; Cluent. 87. dicitis; Flacc. 88. Sulla 52. Cael. 51. ipsi di-

cunt; Verr. V, 47. dicitur; Flacc. 38. 46. Cael. 28. ✕. Phil. II, 34. III, 19. XII, 23. ita ut dicitur; Verr. IV, 117. a me dicitur; har. resp. 50. dicebas quidem; Phil. II, 35. dicebas ipse; Phil. II, 71. ille dicebat; har. resp. 58. ipse dicebat; Rab. Post. 21. Phil. X, 11. dixi; Quinct. 12. div. Caec. 19. Verr. I, 109. II, 53. 71. 83. III, 176. V, 38. Font. 13. Cluent. 46. leg. agr. II, 87. Catil. I, 19. Muren. 28. 76. har. resp. 11. Sest. 97. Scaur. 9. Ligar. 31. Phil. II, 37. III, 8 VII, 6. XII, 22. Fr. B. XII, 5. ita ut dixi; Sulla 43. ante dixi; Verr. III, 1. V, 98. imp. Pomp. 16. Cluent. 147. sen. 8. har. resp. 29. Sest. 138. Milo 45. iam ante dixi; Sex. Rosc. 143. Sulla 53. paulo ante dixi; Piso 95. antea dixi; leg. agr. II, 92. dixi antea; har. resp. 30. initio dixi; Sulla 35. a principio dixi; Balb. 59. saepe dixi; Phil. V, 53. saepe iam dixi; Cluent. 96. Catil. I, 23. ego semper dixi; har. resp. 58. supra dixi; Milo 88. dixisti; Sest. 132 ipse dixisti; Verr. III, 52. noster divinus ille dixit Epicurus; Piso 59. dixit Sibylla; Rab. Post. 4. Q. Arrius, meus amicus, dixit; Milo 46. abs te dictum est; Piso 62. mihi a quibusdam eius familiaribus dictum est; Phil. I, 28. dixeras; 19. tu Insuber dicere ausus es; Piso 34. ipsum Sopatrum dicere audistis; Verr. IV, 86. ita ut ipsum priore actione dicere audistis; ib. V, 101. dici audiebam; Piso 24. coepi dicere; Sex. Rosc. 91. institui dicere; Verr. II, 41. dicere institueram; Caecin. 15. solemus interdum in defensionibus dicere; Verr. III, 141. dici solet; Caecin. 65. sapienter dicere Crassus solebat; Phil. XIV, 17. — uti dicis; Caecin. 37. dixi; Verr. III, 109. dicere institui; Verr. III, 24.

II. **mit Ergänzung: 1. unabhängig: a bei Erklärung eines Ausdrucks**: cum in portum dico ... in urbem dico ... venisse piratas; Verr. V, 96. utrum „diem tertium" an „perendinum" ... dici oporteret; Muren. 27. consulem .., nihil dicam adrogantius, tantum dicam, totos dies ... de re publica cogitantem; ib. 78. quos testis? primum dicam ... Graecos; Flacc. 9. leges, Aeliam et Fufiam dico; Vatin. 23. viro — fratre volui dicere; Cael. 32. non nullis rebus inferiorem quam te, genere dico et nomine; Planc. 30. „sed fui" inquit, — putabam in Vaccaeis dicturum — „bis in Bithynia"; ib. 84. „et consul et Antonius?" hoc est dicere, et consul et impudicissimus; Phil. II, 70. C. Caesari, patri dico; ib. V, 49. nobis, consularibus dico; ib. VIII, 20. cum dico mihi, senatui dico populoque Romano; ib. XI, 20. — strangulatos maluit dicere (?): Flacc. 5 (Z. 11).

Frage: qui comitatus ...! comitatum dico? immo vero quantus exercitus! Flacc. 13. ipso die, die dico? immo hora atque etiam puncto temporis eodem; Sest. 53. consulibus illis, tacentibus dicam? immo vero etiam approbantibus; ib. 55. de te detractum, detractum dico? Planc. 52. in litibus .... in litibus dico? Rab. Post. 10. vestras pecunias: pecunias dico? Milo 76. constantia. constantiam dico? nescio an melius patientiam possim dicere; Ligar. 26. cuius ... nomen est occultatum? occultatum dico? cuius non statim divolgatum? citius dixerim iactasse se aliquos; Phil. II, 25. quid duos Servilios — Cascas dicam an Ahalas? ib. 27. quae autem domus? ... domum dico? quid erat in terris ..? ib. 48. quae Charybdis tam vorax? Charybdim dico? ib. 67. equitatum, quantum velit. equitatum dico? dubitabit, credo ..; ib. V, 5. multitudine hostium interfecta — hostium dico? ita, inquam, hostium; ib. XIV, 12. numquam ... supplicatio decreta est. decretam dico? ib. 22. — Gabinio dicam anne Pompeio, an utrique? imp. Pomp. 57. o stultitiamne dicam an impudentiam singularem! Cael. 71. — quid dico nuper? immo vero modo; Verr. IV, 6. helluo patriae! nam quid ego patrimonii dicam? Sest. 26. hoc archipirata — quid enim dicam tyranno? Phil. XIII, 18.

ne: crudelem Castorem, ne dicam sceleratum et impium; Deiot. 2. D. Bruti nutum ipsum, ne dicam imperium; Phil. XII, 9. ipsi, ne dicam mihi, rei publicae poenas dederunt; ib. 24. satis inconsiderati fuit, ne dicam audacis; ib. XIII, 12.

non: quem hominem (damnasti)? ... non dicam amicum tuum ..., non hospitem; Verr. II, 110. isto oculo, non dicam isto animo, ista fronte, non vita, tanto supercilio, non enim possum dicere, tantis rebus gestis; sen. 16. qui timor fuit? non dicam, in me ...: quid illa tot virorum fortissimorum milia? dom. 56. ad perniciemne non dicam amicissimi, non ita de sua laude meriti, non ita de re publica, non consularis, non senatoris, non civis, non liberi: in hominis caput ille tam crudelis propter versum fuisset? Piso 95. si .. niteretestibus, non dico bonis viris ac probatis, noti sint modo; Scaur. 18. vivo Milone, non dicam consule; Milo 33.

non — sed: quae civitas antea umquam fuit, non dico Atheniensium ..., non Karthaginiensium ..., non Rhodiorum ..., *sed* quae civitas umquam antea tam tenuis ... fuit? imp. Pomp. 54. non dicam vitium, sed erratum; Cluent. 133. non dicam viro ..., sed bono viro; ib. 182. nihil est ... non dico factum, sed nihil omnino excogitatum; leg. agr. II, 90. non dicam, operam perdidisti, sed illud dicam, nullam esse in ista disciplina munitam ad consulatum viam; Muren. 23. factum ... non dicam audacius, sed quod cuiquam paulo minus consideratum videatur; Sulla 72. non dicam complecti orando, sed percensere numerando; sen. 1. non dicam quid egit prius, sed quid omnino egit aliud nisi ut ..? ib. 8. non dicam in me ..., sed omnino in ullo civi; dom. 58. qui illorum prudentiam, non dicam adsequi, sed quanta fuerit perspicere possint; har. resp. 18. qui ... non dico equitem Romanum, non ornatissimum ... virum, non amicissimum rei publicae civem, non ... casum amici ... lugentem, sed civem Romanum ... eiecerit; Sest. 29. cum summo non dicam exitio, sed periculo certe vestro; ib. 46 illum non dicam loqui, sed vivere; ib. 108. consulem, non dicam bene de re publica sentientem ..., sed hominem certe nusquam progredientem; Vatin. 21. an vero, non dicam, non licuerit, sed nefas fuerit; Balb. 10. non dicam male sentienti, sed sedenti; Piso 10. non dicam auxilio vestro, quod vere licet dicere, sed certe silentio; ib. 23. hos consules non dicam animi hominum, sed fasti ulli ferre possunt? ib. 30. o familiae, non dicam Calpurniae, sed Calventiae, neque huius urbis, sed Placentini municipii, neque paterni generis, sed bracatae cognationis dedecus! ib. 53. quis .. non dicam horum aut civium ceterorum, sed tuorum legatorum? ib. praeposuisse se Q. Catulo ... non dico C. Serranum ..., non C. Fimbriam ..., sed Cn. Manlium; Planc. 12. sum non dicam miser ..., sed certe exercitus; ib. 78. ut beneficio non dicam indignus, sed victus esse videare; ib. 81. ego autem Cn. Pompeium, non dico auctorem ... salutis meae ..., sed dico hoc, quod ..; ib. 93. immemor non dicam meorum in bonos meritorum, sed bonorum in me; ib. 102. quid erat cur Milo non dicam admitteret, sed optaret? Milo 34. si haec non dico maiora fuerunt in Clodio quam in Milone, sed in illo maxima, nulla in hoc; ib. 35. quae (copia) non dicam exornare, sed enarrare ... res tuas gestas possit; Marcell. 4. tuis non dicam cursibus, sed victoriis; ib. 5. quid .. est minus non dico oratoris, sed hominis? Phil. II, 9. illud cuius est non dico audaciae ..., sed ... stultitiae? ib. 19. quam paucis non dico mensibus, sed diebus; ib. 66. cum ullo, non dicam bono cive, sicut ille est, sed homine sano; ib. XIII, 43. utrius .. tibi tribunatus minus probari potest, C. Cornelii an, non dicam P. Sulpicii, non L. Saturnini, non Gai Gracchi, non Tiberii ..., sed avunculi tui? Fr. B. VII, 4. — sed etiam: omni est non

dico dignitate, sed etiam spe salutis spoliatus; Phil. XII, 5. — **verum**: non dico inusitatum, verum omnino inauditum; Caecin. 36. non dico animo ferre, verum auribus accipere; Phil. VIII, 28.

paene: paene dicam, respersas manus sanguine paterno iudices videant oportet; Sex. Rosc. 68. iudicia summae existimationis et paene dicam capitis; Qu. Rosc. 16. nemo erat illorum, paene dicam, quin ..; Cluent. 192.

prope: iam tu potes liberatus discedere molestia prope dicam non minore quam Quinctius; Quinct. 44. cui prope dicam soli potestatem factam oportebat; Verr. I, 142. plus quam ceterarum ac prope dicam tantum ... auctoritas potuit quantum ..; ib. III, 78. quorum honoribus agri ipsi prope dicam ... favebant; Planc. 20. vanissimae genti ac prope dicam pellitis testibus; Scaur. 45.

vel: qua ex vita vel dicam quo ex sermone; Cael. 75. stuporem hominis vel dicam pecudis attendite; Phil. II, 30.

b. **mit directer Rede**: tibi ... praetor ... palam dicit: ita possideto, ut ..; Quinct. 85. dices „quid postea?" Sex. Rosc. 94. soletis ... continuo dicere: necesse est ..; ib. 105. qui dicat „vellem quidem liceret"; ib. 138. solent fere dicere ...: egone ..? Qu. Rosc. 1. „sunt duo menses iam" dices? ib. 8. fortasse dices: „quid ergo?" div. Caec. 40. non enim potest dicere „cum seditionem sedare vellem"; Verr. I, 70. multi enim ita dicent „de illo nihil dixit"; ib. 103. dicit [ei] quidam ex illis canibus ... „tu Verres ..;" ib. 133. ut quisquam posset dicere „improbe, verum callide"; ib. 141. dixi iam dudum, non est homo acutior quisquam; ib. II, 128. qui ita dicunt: „non tollam potius, quam paciscar"; ib. III, 37. dicere praetorem ... homini honesto ... „vende mihi vasa caelata; hoc est enim dicere: non es dignus tu qui ..; ib. IV, 45. hic tu etiam dicere audebis: „est in iudicibus ille familiaris meus"; ib. V, 136. tantum brevissime .. dico: nullum fuit omnino ... discrimen; ib. 140. vere dicam .., genus ipsum legis agrariae vituperare non possum; leg. agr. II, 10. dixerit enim fortasse quispiam: „quid me ista laedunt?" ib. 32. sic enim dico: si ..; ib. 84. qui dicit „dedimus"; Flacc. 23. cum vero is ... tantum dicit: „dedi"; ib. 40. maxima voce ... dico semperque dicam: adeste omnes animis; Sulla 33. dixi antea: ne si argueret quidem ..; ib. 38. hoc tibi sumis, dicet fortasse quispiam, ut ..? ib. 84. grave esse videtur eum ... dicere in iudicio: non defenderem; ib. 85. dices: quem virum? dom. 21. dicitis ||dicis, al.||: quem reperiet ||repperit, al.|| pontificem? ib. 120. „multae insidiae sunt bonis" verissime dictum est; Sest. 102. nollem idem alio loco dixisset ||dixit, al.||, quod exciperent improbi cives, „oderint, dum metuant"; ib. ut „mater te appello" dicturus videretur; ib. 126. quo .. senatus consulto legatus sis? ... tua lege, dicis; Vatin. 35. diceret talis pater: „cur te in istam vicinitatem meretriciam contulisti?" Cael. 37. dices enim ...: „quid est, Caesar, quod ..? Piso 59. cum ille ... dixisset „quid agis, Grani?" Planc. 33. ei dices „quousque?" ib. 75. ei quidem ... dici „quousque?" ib. sic enim dixisti: „vidi ego tuam lacrimulam"; ib. 76. dixi equidem modo: dictatoris Lanuvini stata sacrificia nosse negotii nihil erat; Milo 45. tunc diceres: „Caesar, cave credas"; Ligar. 16. qui „oderint, dum metuant" dixerit; Phil. I, 34. sic enim dixit: „Brutus ... Ciceronem exclamavit"; ib. II, 30. cum „alio die" dixeris; ib. 84. tu igitur ipse de te? dixerit quispiam? ib. XIV, 13. L. ille Septimius diceret ...: „Erucius hic noster Antoniaster est"; Fr. B. II, 10. f. **aliquis**, B, I, 1, a. dicit (5 St.) B. I, S. 176, a.

2. **abhängig**: a. **de**: de quo dicam; Quinct. 35. de cuiusquam vita dicere audes? ib. 83. bis de rebus ... neque satis me commode dicere ... posse; Sex. Rosc. 9. quibus de rebus nos dicere oporteat; ib. 34. de hisce omnibus rebus me dicere oportere intellego ... non eodem modo de omnibus; ib. 35. de quorum audacia tum me dicturum pollicitus sum; ib. 78. illud, de quo ante dixi; ib. 116. de quibus si coepero dicere; ib. 123. de quo ... quo modo dicam; ib. 124. quid ego ineptus de Roscio apud Pisonem dico? Qu. Rosc. 18. dicendum necessario est de contentione nostra; div. Caec. 10. de utroque dicam et de eo prius ..., hoc est, de voluntate eorum; ib. 11. sin autem de accusatione dicimus; ib. 34. de sumptu in adventum, de contumeliis et iniuriis ... tametsi dici cum vere tum graviter et vehementer potest, tamen dicere praetermittam; Verr. I, 86. de quo (edicto) ante dixi; ib. 117. ut possim ... de eis rebus ... dicere; ib. II, 1. ante quam de incommodis Siciliae dico; ib. 2. civis Romanos ... maximis de rebus ... pro testimonio dicere; ib. 16. qua de re alius mihi locus ad dicendum est constitutus; ib. 50. iubet eum de litteris publicis in absentem Stheuium dicere; ib. 92. ut aliquando de rebus ab isto cognitis ... et de iudiciis datis dicere desistamus; ib. 118. quoniam de ea pecunia ... dixi; ib. 141. de tuis moribus non dicere; ib. 155. primum [enim] de decumano, deinde de empto dicemus frumento, postremo de aestimato; ib. III, 11. iniquitates, de quibus antea dixi; ib. 40. singillatim .. de unius cuiusque incommodo dicere; ib. 53. cum Philinus ... de calamitate aratorum et de fuga et de reliquorum paucitate publice diceret; ib. 80. qua de paucitate aratorum alio loco dicam; ib. tantum de quaestu ac lucro dicam unius anni; ib. 106. si ego accusator totiens de re eadem dicerem ib. 126. de qua (epistula) cum dixero; ib. 154. de quo mihi deinceps dicendum est; ib. 169. dictum .. est de decumano frumento, dictum de empto; ib. 188. de quibus (hominibus) antea dixi; ib. 210. de aestimatione frumenti cum dices; ib. 222. ridiculum est me nunc de Verre dicere, cum de Pisone Frugi dixerim; ib. IV, 57. de qua (trulla) satis ... gravem testem ... dicere audistis; ib. 62. de quibus ante dixi; ib. 73. Diana, de qua dicimus; ib. 74. non modo breviter mihi de uno quoque dicendum (est); ib. 97. de qua (spoliatione fani) priore actione testis dicere audistis; ib. 102. de quorum (deorum) religione iam diu dicimus; ib. 105. de quibus (rebus) antea dixi; ib. 116. Insula, de qua ante dixi; ib. 122. Verrucios, de quibus ante dixi; ib. 137. de quo ante dixi; ib. V, 20. quoniam de militari eius gloria dico; ib. 25. mihi videor iam de omnibus rebus eius gestis dixisse; ib. sic de bello praedonum, sic de classe Siciliensi .. dicam, ut ..; ib. 42. tamen dici quidem in iudicio de pecuniis repetundis necesse est; ib. 45. quorum ego de ... cruciatu dicam ..., et ita dicam, ut ..; ib. 72. item de ceteris navibus dicit; ib. 112. neque de filio dicit; ib. 120. dicit is pro testimonio de missione nautarum, de fame, de Cleomenis fuga; ib. 122. lictor, de quo iam saepe dixi; ib. 142. cum iam tot horas de uno genere ac de istius nefaria crudelitate dicam; ib. 159. quem ad modum de tanta re dicam? ib satis copiose de eo dicere, quod ..; Tull. 2 ut semel una quaque de re dicas; ib. 6. aedificium, de quo antea dixi; ib. 21. ut de eo tibi apud recuperatores dicere liceret; ib. 39. Massilia, de qua ante dixi; Font. 13. cum de eo mihi iure dicendum sit; Caecin. 5. fundum illum, de quo ante dixi; ib. 19. de re ipsa ... dixerunt; ib. 27. ipso praesente de virtute eius ... timidius dicerem; ib. 77. dicendum est enim de Cn. Pompei ... virtute; imp. Pomp. 3. primum mihi videtur de genere belli, deinde de magnitudine, tum de imperatore deligendo esse dicendum; ib. 6. de Lucullo dicam alio loco et ita dicam .., ut ..; ib. 10. cum essem de belli genere dicturus; ib. 17. quoniam de genere belli dixi; ib. 20. restat ut de imperatore ... deligendo

... dicendum esse videatur; ib. 27. de huius . hominis felicitate ... hac utar moderatione dicendi; ib. 47. reliquum est ut de Qu. Catuli auctoritate ... dicendum esse videatur; ib. 59. ante quam de ipsa causa dicere incipio; Cluent. 6. cum ego una quaque de re dicam; ib. ante quam de causa dico; ib. 8. me invitum de patris tui causa dicere; ib. 10. in iudicio filii de turpitudine parentis dici vix oportere; ib. 17. cum una quaque de re a P. Cannutio ... graviter et diu diceretur; ib. 29. C. Fabricius, is, de quo ante dixi; ib. 49. postea quam de re coepit dicere; ib. 58. longum est de singulorum virtute ita dicere; ib. 107. qua de re ante quam dicere incipio; ib. 117. de quo ante dixi; ib. 157. de quibus (rebus) iam dixerim; ib. 160. Stratonem isdem in tormentis dixisse de veneno; ib. 183. de veneno statim dixit? ib. 185. non sine necessariis me ... causis ... de matre dixisse; ib. 188. maiore verecundia de te ... dicimus; ib. 198. mihi ... de meis maioribus dicendi facultas non datur; leg. agr. II, 1. de me .. ipso vereor ne adrogantis sit apud vos dicere; ib. 2. de commodo prius vestro dicam; ib. 76. primum de oppido dicam; ib. de Saturnini [crimine] ac de clarissimi patrui tui morte dicemus; Rabir. 18. de officio defensionis meae ac de ratione accusationis tuae fortasse etiam alia in parte orationis dicendum nobis erit; Muren. 6. de generis novitate accusatores esse dicturos; ib. 17. omittamus .. de genere dicere; ib. 18. parcius de eius laude dicerem; ib. 29. de eis (dico), qui in dicendo magni sunt; ib. si mihi nunc de rebus gestis esset ... dicendum; ib. 33. cum ... de tota re dicerem; ib. 48. eum de his rebus iussi ... dicere; ib. 51. de cuius praestanti virtute cum vere graviterque diceres; ib. 66. dicam de genere universo et de condicione omnium nostrum; Flacc. 6. de his nostris testibus dicam; ib. 12. non de culpa sua dixit; ib. 17. quoniam de eorum gravitate dicimus; ib. 31. quoniam de communi ... crimine est dictum; ib. 34. cum de perfidia Deciani diceret; ib. 81. mihi ... facultas ... dabitur de mea laude dicendi; Sulla 2. qui cum suppressa voce de scelere P. Lentuli, de audacia coniuratorum omnium dixisset ..., de supplicio [de Lentulo], de carcere magna ... voce dicebat; ib. 30. me de invidiosis rebus ... dicentem attendite; ib. 33. ut nunc denique de vita hominis ac de moribus dicam; ib. 69. semper enim est de ea (auctoritate) dicendum, quamquam a me timide modiceque dicetur; ib. 80. ut de eorum constantia ... dicam; ib. 82. si nihil aliud nisi de civitate ac lege dicimus; Arch. 8. nondum de mea sententia dico; dom. 4. quis ... de illius dignitate inlustrius || industrius ||, quis ... saepius dixit? ib. 27. de iure rei publicae dicam; ib. 32. de hac igitur lege dicimus, quae ..; ib. 50. cum ego de me nisi coactus ... dicerem; ib. 93. mihi de toto hoc ostento ... datam ... necessariam causam esse dicendi; har. resp. 10. de hoc igitur loco sacro potissimum videntur haruspices dicere; ib. 14. de mea domo dicere audes? ib. 30. cum de domo tua dixero; ib. 31. suspicor de tuorum iudicum manifesto periurio dici; ib. 36. qua re .. de eis dici suspicer; ib. dicam ego de omni statu P. Sestii, de genere vitae, de natura, de moribus, de incredibili amore in bonos, de studio conservandae salutis communis; Sest. 5. de quo quidem tribunatu ita dictum est a Q. Hortensio, ut ..; ib. 14. ante quam de tribunatu P. Sestii dicere incipiam; ib. 15. cum omnes certatim aliusque gravius atque ornatius de mea salute dixisset; ib. 74. me ... de fortissimorum ... civium dignitate et gloria dicentem; ib. 144. vellem dictum esset ab eodem etiam de Dione; Cael. 23. dicam enim iam confidentius de studiis eius honestis; ib. 44. mulier de veneni celeritate dicere audebit? ib. 60. possum de omni regione, de omni genere hostium dicere; prov. cons. 31. aude nunc ... de tuo (consulatu) dicere; Piso 8. de qua (tribu) dicam alio loco; Planc. 21. res eae, de quibus dixi; ib. 27. vita, de qua iam dicam; ib. iubes Plancium de vitiis Laterensis dicere; ib. 63. si de quaestura mea dixero; ib. 64. dicam enim primum de ipso genere accusationis, postea de Sardis; Scaur. 22. a me est de universo genere dicendum; ib. 44. velle se de Q. Ligarii scelere dicere; Ligar. 17. num (tibi videor) de eius facto dicere? ib. 29. dicere apud eum de facinore ... grave est; Deiot. 4. ante quam de accusatione ipsa dico; ib. 7. cum ... de tuo periculo dicerent; ib. 8. de exercitu dicam breviter; ib. 22. prius quam de re publica dicere incipio; Phil. I, 11. de reliquis rei publicae malis licetne dicere? ib. 14. dicam alio loco et de Leontino agro et de Campano; ib. II, 43. scisne me de rebus mihi notissimis dicere? ib. 45. me de ementitis auspiciis ... esse dicturum; ib. 88. mihi videmini ... optima mente potestatem nobis de tota re publica fecisse dicendi; ib. III, 13. ego de notis iudicibus dixi; ib. V, 15. de quibus (honoribus) deinceps intellego esse dicendum; ib. 35. de qua (statua) ... non possem sine risu dicere; ib. VI, 15. dicam deinceps ... de periculo; ib. VII, 16. dixi de periculo; ib. 21. de proximo bello civili non libet dicere; ib. VIII, 7. exercitus ei, de quibus dixi; ib. X, 15. quasi vero de facie tua .. dixerim; Fr. B. V, 8.

b. **indirecte Frage:** *a.* **vollständig:** dici vix potest quam multa sint; Quinct. 55. „qua de causa vereri debuerit nemo dicit; Sex. Rosc. 58. habeo etiam dicere quem ... deiecerit; ib. 100. dicerem cur petissent; div. Caec. 15. cur nolint, etiam si tacent, satis dicunt; ib. 21. de qua nihil sum dicturus quid sentire debueris; Verr. I, 34. quae iste signa ... sustulerit non dicam hoc loco; ib. 45. ne haec quidem duo signa ... habes *dicere* quo modo emeris; ib. 61. cum .. quae causa illius tumultus fuerit testes ... dixerint; ib. 80. dicent (legati) ... quid illo myoparone factum sit; ib. 90. uti ... diceret saltem quantum pecuniae Malleoli deportasset; ib. 92. qua re hoc sit aequissimum facile est dicere; ib. 114. quem ad modum se gesserit, quid ego dicam? ib. 127. quam improbe fecerit longum est dicere; ib. 156. civitas qua ratione isti amica sit dicetur certo loco; ib. II, 13. dicebant quantum cuique ... esset datum; ib. 47. dicent quid statuerint; ib. 175. dicit quanti ... decumas vendiderit; ib. III, 123. in provincia quem ad modum fuisset [non] dicerem; ib. 159. quid tui scribae fecerint tu potes dicere; ib. 182. illud vero quid sit iam non queo dicere; ib. IV, 89. audistis Centuripinos ... publice dicere, quae solitudo esset in agris; ib. 114. quantum desiderium sui reliquerit dici vix potest; ib. 127. dicit qui primi suaserint; ib. 143. quot praesidia ... pudoris ... ceperit quid me attinet dicere? ib. V, 34. dicebant, quot ex sua quisque nave missos sciret esse; ib. 101. ut non auderet ... iterum dicere, quod milia fundus suus abesset; Caecin. 28. dic quae sit (actio); ib. 37. tu dic quam ob rem ... non accesserit; ib. 48. ut Romae vixerint ..., longum est dicere mihi; Cluent. 36. dicat quos agros empturus sit; leg. agr. II, 71. ANNE TU DICIS QUA EX CAUSA VINDICAVERIS? Muren. 26. dicam iam apertius in quo meus necessarius fuerit inferior; ib. 43. dici vix potest quid caritatis ... (patria) habeat; Quir. 4. obscure dicitur quae sacra polluta sint? har. resp. 37. quae (causa) quanta fuerit iam mihi dicere non est necesse; Sest. 62. quid ego nunc dicam quibus viris ... maxime plaudatur? ib. 115. dixeritne Clodiae *quam ad rem aurum tum sumeret an non dixerit. si non* dixit, cur dedit? si dixit ..; Cael. 52. dixit profecto, quo vellet aurum; ib. 53. venenum ... quem ad modum paratum sit non dicitur; ib. 61. me dicere quae Gaditani iudicarint; Balb. 41. magnificentius est dicere quem ad modum gesserimus consulatum; Piso 3. quae fieri passus sis dico; ib. 10. in quo (convivio) nemo potest dicere utrum iste plus biberit [...] an effuderit; ib. 22. quae

lex quem ad modum accepta sit quid me attinet dicere? ib. 36. ne quibus in locis quidem fueris dicere audes; ib. 97. non potest dici satis ..., quantum in illo sceleris ... fuerit; Milo 78. initium quae vellem ... meo pristino more dicendi; Marcell. 1. si libere quae sentiam de re publica dixero; Phil. I, 27. dicerem .., qui recte factorum fructus esset; ib. 30. velim mihi dicas ..., L. Turselius qua facie fuerit; ib. II, 41. quid omnino rectius fuerit, dicere non est necesse; ib. XI, 34. dic mihi praeterea .., Ventidius ubi sit; ib. XII, 23. ut te illic gesseris, non audeo dicere; Fr. B. VIII, 8. f. III. alqm; Cluent. 185. quid? Sex. Rosc. 133. Sest. 66. Planc. 29.

β. **unvollständig:** ut arguatis aliquem patrem occidisse neque dicere possitis aut qua re aut quo modo; Sex. Rosc. 57. respondebat, SI PARET, ADVERSUM EDICTUM FECISSE; in qua re, se in iudicio dicturum esse aiebat; Verr. III, 69. deportatum Mercurium esse Messanam sumptu publico; dicent, quanti; ib. IV, 92. refertur deinde de Verre. dic, quaeso, quo modo? ib. 143. accusavit Oppianicum; quam constanter ..., postea dicam; Cluent. 20. ultus est ... crudelitatem .. Sulla: ne dici quidem opus est quanta deminutione civium; Catil. III, 24. „a testibus laeditur.“ ante quam dico a quibus ..; Flacc. 6. Brutum vidi: quanto meo dolore non dico; Phil. I, 9. dicam, cur inutile rei publicae, sed prius, quam turpe consulibus sit, videte; ib. XI, 21.

c. **nomin. c. infin.:** quod ... neque exsilii causa solum vertisse diceretur; Quinct. 86. cum ... oraculis id fecisse dicantur; Sex. Rosc. 66. qui ... sapientissimi fuisse dicuntur; ib. 69. sapienter fecisse dicitur; ib. 70. ex quibus omnia nata esse dicuntur; ib. 71. bona venisse dicuntur; ib. 128. ne ullum pilum viri boni habere dicatur; Qu. Rosc. 20. quis quem fraudasse dicatur; ib. 21. si Fannius Roscium fraudasse diceretur; ib. ut Roscii discipulus fuisse diceretur; ib. 31. quibus factae esse dicantur iniuriae; div. Caec. 10. Verres ... fana spoliasse dicitur; ib. 11. cui facta (esse iniuria) dicitur; ib. 58. ubi aliquid ereptum ... dicitur; Verr. I, 27. qui urbem illam dicitur condidisse; ib. 49. quanta vis hominum convenisse dicebatur? ib. II, 160. multa ... deplorasse dicitur; ib. III, 204. is (Hercules) dicebatur esse Myronis; ib. IV, 5. quae (phalerae) regis Hieronis fuisse dicuntur; ib. 29. taurus, quem ... Phalaris habuisse dicitur; ib. 73. dixisse dicitur (Scipio); ib. dicitur (Ceres) inflammasse taedas; ib. 106. ad quos Ceres ... venisse dicitur; ib. 108. ut (urbs) ex quattuor urbibus .. constare dicatur; ib. 118. qui [...] inventor olei esse dicitur; ib. 128. quod eo ipso die Syracusae a Marcello captae esse dicuntur; ib. 151. nullaene consensiones factae esse dicuntur? ib. V, 9. cuius (urbis) hic situs ... esse ... dicitur; ib. 26. Tertia ... maximas ... effecisse dicitur turbas; ib. 31. ubi primum fruges inventae esse dicuntur; ib. 99. qui cives Romani esse dicerentur; ib. 136. qui sinus quosdam obsedisse ... dicuntur; ib. 145. quae (immanitas) in isdem locis versata esse dicitur; ib. ille Aetnam ... tenuisse dicitur; ib. 146. quod mercatores spoliati dicerentur; ib. 149. a quibus initia vitae ... dispertita esse dicuntur; ib. 187. cum multae familiae dicerentur ... armatae esse; Tull. 8. quod a familia factum diceretur; ib. 10. quod vi ... familia fecisse diceretur; ib. 39. qui vi alterum detrusisse dicitur; ib. 45. vectigal .. esse impositum ... dicitur; Font. 20. ne ille ignis ... exstinctus esse dicatur; ib. 47. nostra lingua, quae dicitur esse inops; Caecin. 51. ut ... Medea ... profugisse dicitur; imp. Pomp. 22. ut ... ne vestigium quidem cuiquam pacato nocuisse dicatur; ib. 39. ita liberae querimoniae de aliorum iniuriis esse dicuntur; ib. 41. quae (civitas) ... mare tenuisse dicitur; ib. 54. L. Philippus dixisse dicitur ..; ib. 62. corrupisse dicitur A. Cluentius iudicium; Cluent. 9. quo sequestre ... dicebatur esse usus; ib. 25. quae facta postea iudicia ... dicerentur; ib. 88. multa petita esse dicitur; ib. 96. Fidiculanius quid fecisse dicebatur? ib. 104. quod (venenum) quaesitum Habito diceretur; ib. 105. quid .. censores ... iudicasse dicantur; ib. 123. cum vir optimus ... pecunia circumventus diceretur; ib. 136. mea enim (auctoritas) esse dicitur; ib. 138. servolus ... multa dicitur domino renuntiare solitus esse; ib. 175. cecidisse de equo dicitur; ib. cum ... illa quaestio ... constitui diceretur; ib. 176. sin ... ager Recentoricus dicitur ... esse publicus; leg. agr. I, 11. qui locus ... crudelitatem genuisse dicitur; ib. 18. turbulenta consilia ... inita esse dicebantur; ib. II, 8. dici illud regnum ... populi Romani esse factum; ib. 41. Lentulus ... dicitur renuntiasse ..; ib. 82. quod ille de suo fundo dixisse dicitur; ib. 83. innocens in exsilium eiectus ... esse dicetur; Catil. II, 14. dicatur sane eiectus esse a me; ib. 15. qui ... se in illa castra conferre dicuntur; ib. 21. quae (tabellae) a quoque dicebantur datae; ib. III, 10. quas (voces gladiator) habuisse ||iactavisse|| in contione domestica dicebatur; Muren. 50. qui illum exercitum deseruisse dicuntur; ib. 79. qui numerasse dicitur; Flacc. 23. ut Flacco absenti aliquid civitates tribuisse dicantur; ib. 36. quod (testimonium) accusatori dicitur datum; ib. 37. ut ipsa (urbs) ex sese suos civis genuisse dicatur; ib. 62. ut Mysorum ultimus esse dicatur; ib. 65. quae (coniuratio) ... facta esse dicitur; Sulla 11. quae (coniuratio) ... a vobis prolata esse dicitur; ib. 12. cum Appii tabulae neglegentius adservatae dicerentur; Arch. 9. quam multos scriptores ... Alexander secum habuisse dicitur! ib. 24. cum diceretur esse inimicus; sen 32. quo die de te lex curiata lata esse dicatur; dom. 39. Tanagraea quaedam meretrix fuisse dicitur; ib. 111. qui peritissimus pontifex fuisse dicitur; ib. 139. quod imperitus adulescens ... fecisse dicatur; ib. quod ... Telluri postilio deberi dicitur; har. resp. 31. qui dicuntur ... esse ... laudatores voluptatis; Sest. 23. C. Caesar ... inimicissimus esse meae saluti ... dicebatur; ib. 39. mortem, quam etiam virgines ... contempsisse dicuntur; ib. 48. per quam (tribum) omnes illae pestes vexare rem publicam dicebantur; ib. 114. theatrales .. consessus dicuntur omnino solere ... plausus exilis ... excitare; ib. 115. ut numquam maior consensio ... fuisse ... diceretur; ib. 124. vitam eius ... immortalitas excepisse dicatur; ib. 143. codicem legisse dicebatur; Vatin. 5. quod (pater) ... parum pie tractatus a filio diceretur; Cael. 3. qui .. dictus est adiutor fuisse; ib. 23. aurum sumptum a Clodia ... dicitur; ib. 30. quod (aurum) sumptum a Clodia dicitur; ib. 51. in negotio, quod actum esse dicitur; ib. 55. quae (domus) temptata esse scelere ... dicitur; ib. quod ista mulier ... fecisse dicatur; ib. 68. non enim furatus esse civitatem ... dicitur; Balb. 5. si .. aliquid ... factum diceretur; ib. 7. contra foedus ... fecisse dicitur; ib. 10. si ... id ... contra foedus factum diceretur; ib. 16. L. Marcius primipili centurio cum Gaditanis foedus icisse ||fecisse|| dicitur; ib. 34. comes benigni ... homines esse dicuntur; ib. 36. quod dicitur Atinae factum a iuventute; Planc. 30. venenum hospiti ... si diceretur cenanti ab illo datum; Scaur. c. 2. § 5. tum illa est a liberto suspendisse se dicta; ib. 11. qui dicatur de Cyri morte nuntiasse; Milo 48. quae (leges) iam latae dicuntur; Phil. I, 25. percussor ... deprehensus dicebatur esse cum sica; ib. II, 74. quas (leges) M. Antonius tulisse dicitur; ib. V, 10. si quam legem ... tulisse M. Antonius dicitur; ib. quod ab eis actum diceretur; ib. 21. dicitur ... mortem fratri esse minitatus; ib. VI, 10. nec enim eae legiones ... Antonii ... fuisse dicentur; ib. X, 12. quae lex lata esse dicatur; Fr. B. VI, 11. P. Africanus ... dicitur ... saepe accusatus esse; ib. 12. praeclara

dicentur iudicia tulisse; ib. VIII, 17. cuius satisdationes semper dicuntur induci; ib. XIII, III, 5.

d. **accus. c. infin.:** Praes.: dico; Sex. Rosc. 127. Verr. I, 48. 54. 57. 72. 96. 142. 145. ×. II, 176. III, 5. 29. 50. ×. 51. 70. 79. 122. 127. ×. 148. 164. IV, 2. 37. V, 43. 44. 53. ×. 96. 123. 131. ×. 133. 134. ×. ×. 140. Tull. 34. Font. 1. Caecin. 41. imp. Pomp. 20. Cluent. 65. 87. 99. 165. 168. leg. agr. I, 21. II, 39. Rabir. 11. 31. Catil. I, 8. Muren. 79. Sulla 43. sen. 32. dom. 8. 33. 92. har. resp. 4. 30. Vatin. 9. Balb. 33. 41. 55. Piso 32. 55. Planc. 25. 46. Scaur. 39. Phil. II, 36. 101. V, 31. VII, 6. XI, 22. XIII, 11. Fr. B. VIII, 1. dicis; Quinct. 61. Sex. Rosc. 44. 74. Qu. Rosc. 28. div. Caec. 28. 58. Verr. I, 80. ×. 84. III, 26. 135. 147. IV, 17. 27. 36. 37. V, 6. 47. 164. Tull. 38. Caecin. 35. 48. 83. Catil. I. 20. Flacc. 51. 77. 82. Sulla 11. 21. ×. 36. 67. Arch. 8. dom. 26. 126. Vatin. 6. 29. 41. Piso 9. 73. 78. Planc. 9. 30. 54. 89. Rab. Post. 20. Deiot. 21. Phil. II, 21. 83. 103. DICIS; Verr. II, 31. dicit; Sex. Rosc. 6. 144. Qu. Rosc. 11. 13. ×. Verr. I, 64. 105. II, 80. ×. 139. III, 124. 136. 139. 168. 175. IV, 54. 64. V, 17. 74. 105. ×. 151. 155. Tull. 20. 24. Caecin. 49. 70. Cluent. 106. leg. agr. I, 26. Flacc. 34. 35. 37. 40. 56. 90. Arch. 8. har. resp. 51. Sest. 109. Cael. 32. Balb. 19. Piso 69. Milo 95. Deiot. 42. Phil. II, 103. 112. V, 7. 8. dicimus; Sex. Rosc. 122. Verr. a. pr. 56. III, 168. Caecin. 43. Phil XIII, 14. dicitis; Sex. Rosc. 120. 143. Caecin. 79. ×. Cluent. 39. 136. 169. leg. agr. II, 81. har. resp. 25. dicunt; Sex. Rosc. 70. 126. Verr. I, 109. 133. II, 26. 45. 56. III, 184. IV, 104. V, 154. Tull. 24. ×. Font. 11. Caecin. 68. ×. Cluent. 84. [Muren. 61.] Flacc. 43. 44. 90. Arch. 8. 19. har. resp. 22. 31. ×. 40. Cael. 50. Piso 42. 70. Planc. 35. Scaur. 29. Rab. Post. 6. 25. Phil. VII, 3. X, 15. XII, 25. dicitur contra nullum esse testamentum; leg. agr. II, 42. dicam; Sex. Rosc. 125. Qu. Rosc. 44. Verr. I, 117. 125. imp. Pomp. 32. ×. 47. Catil. III, 22. Muren. 38. Flacc. 63. prov. cons. 18. Phil. II, 1. dicas; Cluent. 62. 97. 187. dom. 93. Vatin. 15. 40. Cael. 64. Phil. II, 49. dicat; Quinct. 74. 86 ×. Qu. Rosc. 13. 42. 48. Verr. I, 24. 71. 117. III, 70. 180. 211. IV, 35. 40. 133. V, 102. 154. 168. Tull. 56. Font. 3. 44. Caecin. 102. Cluent. 163. Catil. I, 5. Flacc. 42. Sulla 52. dom. 57. 72. 105. Balb. 47. Planc. 62. 82. Milo 77. Phil. XIII, 22. DICAT; Verr. I, 117. III, 135. dicamus; Verr. III, 157. Cluent. 188. Arch. 12. Sest. 58. Rab. Post. 1. dicatis; Verr. II, 149. Caecin. 79. Cluent. 182. Planc. 90. dicant; Verr. II, 36. IV, 70. V, 164. Cluent. 127. Catil. II, 12. 15. Flacc. 35. har. resp. 40. Planc. 4. Scaur. c. 4, § 5. Phil. XII, 25. in quo iudicio ... de verbis quaesitum esse dicatur; Caecin. 38. — Imperf.: dicebam; Quinct. 77. div. Caec. 4. Phil. II, 89. dicebas; Qu. Rosc. 19. Tull. 39. Catil. I, 7. dom. 40. Vatin. 16. Planc. 73. 77. Deiot. 9. *dicebas;* Scaur. c. 2, § 4. dicebat; Quinct. 18. div. Caec. 55. Verr. I, 85. 92. 125. 131. 139. II, 108. III, 49. 55. ×. ×. 67. 77. IV, 39. 91. V, 72. 141. 146. ×. 166. 176. Caecin. 79. Cluent. 52. ×. 53. ×. 55. ×. 69. 77. 100. 138. 141. Catil. III, 12. Flacc. 36. 50. dom. 66. har. resp. 31. 48. Sest. 18. 23. 40. ×. 41. ×. 109. 120. 126. Balb. 36. Rab. Post. 20. ×. Milo 88. Ligar. 22. Phil. II, 45. V, 11. 12. VIII, 7. dicebant; div. Caec. 2. Verr. I, 53. II, 47. 60. 71. 90. III, 68. 69. IV, 5. 29. 75. 111. 140. dom. 14. 15. 42. 70. har. resp. 48. Sest. 24. 69. prov. cons. 45. Planc. 68. Milo. 64. Marcell. 18. Phil. X, 15. Fr. B. VII, 14. dicerem; Verr. III, 182. Cluent. 144. dom. 97. 122. Planc. 72. diceres; Quinct. 57. Qu. Rosc. 19. Verr. I, 157. II, 89. IV, 54. V, 75. 78. Caecin. 49. 55. Sulla 59. dom. 22. Sest. 19. Vatin. 11. 41. Cael. 68. Piso 13. Milo 55. Phil. X, 11. Fr. B. XIII, III, 4. diceret; Sex. Rosc. 127. div. Caec. 64. Verr. a. pr. 40. I, 64. 74. 98. 132. II, 48. 88. 94. 156. III, 3. 31. 63. 136. 152. IV, 52. 66. V, 17. 65. 75. 142. 163. 166. 169. Caecin. 86. imp. Pomp. 62. leg. agr. II, 19. 56. Flacc. 40. 46. 49. Sulla 14. 41. dom. 62. 69. 116. har. resp. 5. 45. 49. Sest. 74. 133. Cael. 19. 78. Balb. 8. Piso 72. Scaur. 49. Milo 12. 66. Phil. II, 7. V, 12. IX, 9. Fr. B. XIII, III, 2. diceremus; Tull. 5. diceretis; Piso 29. dicerent; Sex. Rosc. 64. Verr. a. pr. 23. I, 27, 28. ×. II, 113. III, 16. V, 165. Caecin. 50. Cluent. 105. ×. 153. Catil. I, 30. dom. 15. 28. 42. Sest. 23. 47. Cael. 20. 65. ×. Piso 30. Planc. 4. Milo 47. — Fut. I: dicam; Verr. I, 53. 155. V, 165. imp. Pomp. 60. ×. Phil. II, 20. dices; Verr. I, 58. 83. II, 155. III, 48. 209. 222. IV, 37. V, 52. Caecin. 33. 49. 60. Flacc. 84. Vatin. 28. 30. Phil. VIII, 17. 19. dicet; Verr. II, 152. 177. III. 111. 182. 207. V, 22. 126. Cluent. 48. leg agr. II, 46. Sest. 52. 83. 135. 146. Planc. 12. Scaur. 19. ×. Phil. II, 96. dicemus; imp. Pomp. 17. Milo 86. dicetis; Verr. I, 143. IV, 115. leg. agr. II, 33. dicent; Verr. II, 102. IV, 150. Cluent. 126. leg. agr. I, 1. II, 78. — Perf.: dixi; Quinct. 77. 89. Sex. Rosc. 119. 123. Verr. I, 27. II, 82. III, 227. IV, 32. 47. 140. Cluent. 144. leg. agr. II, 6. 9. 86. Catil. I, 7. Muren. 48. 62. Sulla 51. dom. 38. 138. Sest. 99. Phil. VI, 2. dixisti; Qu. Rosc. 18. Caecin. 67. Cluent. 143. 161. Rabir. 7. 8. Catil. I, 9. 19. Muren. 62. 66. 67. Sulla 22. 68. dom. 121. Vatin. 6. 7. 9. Piso 62. 75. Planc. 55. 71. 86. 95. Deiot. 21. Phil. II, 4. 21. 39. 81. 83. VIII, 16. Fr. B. VI, 47. dixti; Caecin. 82. dixit; Sex. Rosc. 39. 132. Qu. Rosc. 51. div. Caec. 55. Verr. I, 14. ×. ×. 99 ×. 128. II, 13. 102. IV, 16. 27. 29. 44. 46. V, 47. 73. ×. 156. Font. 29. Caecin. 23. 26. ×. 30. ×. 46. 80. 92. Cluent. 25. 134. 176. 177. 184. Catil. III, 8. IV, 13. ×. Muren. 7. 51. Flacc. 17. 34. ×. 36. 37. Sulla 39. 65. sen. 13. Quir. 17. dom. 13. 40. 49. 68. 84. har. resp. 9. Sest. 72. 74. Cael. 26. ×. 53. prov. cons. 45. Balb. 48. Piso 6. Planc. 58. Milo 46. 58. ×. 73. Phil. I, 12. II, 12. 80. 81. 95. III, 27. ×. V, 19. VIII, 2. 6. 23. XI, 15. 17. 18. XII, 14. 19. 20. Fr. B. XIII, IV, 3. dixistis; imp. Pomp. 59. Cluent. 168. Cael. 17. dixerunt; Verr. I. 13. 93. II, 172. III, 59. 70. V, 58. Caecin. 27. imp. Pomp. 46. Cluent. 76. 106. 176. Catil. III, 9. 10. 19. 20. Flacc. 39. Sulla 36. Sest. 41. Cael. 41. Deiot. 37. Phil. III, 25. Fr. B. II, 5. cuius auctoritati dictum est ab illa causa concedi nimium non oportere; Caecin. 77. est enim dictum ab illis fore qui dicerent ..; Cael. 20. dixerim; Verr. IV, 94. Cluent. 138. Muren. 60. Vatin. 41. Phil. II, 25. dixeris; Sulla 22. Vatin. 3. ×. dixerit; Verr. a. pr. 38. I, 71. III, 28. V, 135. Cluent. 78. Arch. 9. sen. 29. Vatin. 24. 38. Cael. 60. Phil. V, 21. dixerint; Cluent. 121. ||dixerunt||. dom. 80. Sest. 60. — Plusquamp.: dixeram; Verr. III, 116. 163. V, 81. 116. dixeras; Verr. V, 15. dom. 21. Deiot. 19. dixerat; Verr. I, 133. Cluent. 68. sen. 32. Sest. 78. Phil. III, 27. dixissem; Piso 55. dixisses: Vatin. 3. ×. Deiot. 21. dixisset; Verr. a. pr. 45. III, 133. V, 41. 73. Caecin. 28. Cluent. 75. Catil. III, 10. Flacc. 85. Sulla 39. Quir. 17. Sest. 43. 72. Deiot. 31. Phil. II, 100. XII, 20. dixissent; Caecin. 30. Flacc. 11. dom. 133. — Fut. II: dixero; Planc. 6. dixerit; leg. agr. II, 46. Phil. X, 18. XII, 4. — Imperat.: dic; Qu. Rosc. 24. 26. ×. 48. 49. ×. Ligar. 30. dicito; Verr. III, 41. 216. Caecin. 60. Marcell. 27. — Infin.: histor.: illi vero dicere ..; Verr. IV, 75. dicere omnes; ib. V, 100. (ille) in contionibus dicere ..; har. resp. 48. Subject: difficile est; Verr. III, 213. perniciosius sit; ib. neque prudentiae neque auctoritatis tuae est; Caecin. 37. commodum erit; leg. agr. II, 39. calumnia est; dom. 37. fas fuisset; ib. 94. licebit; Vatin. 33. Object: bellissimum putaverunt dicere amissas (esse literas); Flacc. 39. nach Hilfsverben: (s. **audeo** u. s. w.): audeo: Verr. II, 137. III, 34. 117. 119. Caecin. 18. 62. 73. Cluent. 80. sen. 17. dom. 20. har. resp. 55. prov. cons. 45. Balb. 13. 14. 33. Piso 23. 97. Planc. 64. Milo 75. Phil. I, 12. II, 16. 49. 99. V, 21. XII,

17. XIII, 41. coepi; Verr. II, 64. III, 209. IV, 32. Milo 25. conor; Cluent. 160. desino; Sex. Rosc. 140. Verr. I, 6. non dubito; Verr. III, 81. Planc. 69. noli; Verr. III, 216. possum; Verr. II, 151. 168. 178. III, 169. IV, 53. V, 132. 164. ⨯. Caecin. 41. 48. 49. 50. 85. leg. agr. II, 39. Sulla 82. dom. 51. har. resp. 25. Cael. 53. Phil. VIII, 5. Fr. B. VI, 8. soleo; Verr. I, 60. Cluent. 140. Muren. 43. sen. 9. dom. 92. Deiot. 36. im nom. c. inf.: dixisse dicitur; Verr. IV, 78. imp. Pomp. 62. satisne ipsa restipulatio dicere tibi videtur ..? Qu. Rosc. 38. im acc. c. inf.: nach mirum videbatur; Caecin. 65. pudet; dom. 117. aio; Verr. a. pr. 29. Arch. 20 (dixisse). Sest. 23. animadverto; Verr. III, 74. audio; Verr. II, 13. 119. IV, 70. 84. 113. V, 116. 120. Quir. 20. Cael. 56. Piso 68 (dici). Milo 44 (dixisse). Ligar. 33. confirmo (esse dicturum); Verr. III, 180. dico (dixisse); Verr. II, 80. Catil. III, 9. Vatin. 38. Piso 42 (dicturum). doceo (dixisse); Quinct. 37. memini; Catil. I, 7. memoria teneo; Verr. III, 105. obliviscor (dici); prov. cons. 45. paret (dixisse); div. Caec. 56. planum facio (dixisse); Verr. a. pr. 40. scio (dixisse); Verr. II, 119. elliptisch: Verr. I, 138. Caecin. 59 (dixisse).

e. de und acc. c. infin.: qua de re Cn. Lentulum ... dicere audistis Siculos ... de Sthenii calamitate questos esse; Verr. II, 103. de hoc Verri dicitur, habere eum perbona toreumata; ib. IV, 38. de huius spe tantum dico, nullas a me opes P. Sullam ... exspectare; Sulla 21. qui etiam de me ipso ... id funus ... iure indictum esse dicebant; dom. 42. ego de me tantum audeo dicere, amicitiam meam voluptati pluribus quam praesidio fuisse; Planc. 82.

III. **mit einfachem Object:** alqm: adeunt hi, quos dixi; Verr. I, 138. me cum dico, leve est; ib. IV, 24. Gavius hic, quem dico; ib. V, 160. istam ipsam quaestionem dicite, qui ||quis|| obsignarit, unum aliquem nominatim ||nominate||; Cluent. 185. quaero num Sullam dixerit Cassius? Sulla 36. coniuratos videlicet dicebat; Sest. 28. unus ..., quem quidem ego possum dicere, ... L. Opimius; ib. 140. quis enim non intellegit quos dicas; Piso 75. te dixi; Scaur. 8. cum omnis dico, eos excipio, quos ..; Phil. VIII, 8.

alqd: elliptisch: ego, quae clara sunt consuetudine, diutius dicere non debeo; Qu. Rosc. 8. qui si dixisset quod iste iussisset; Verr. I, 74. dixit iste quae velle accusatorem putavit; ib. 97. neque enim perfacete dicta ... sunt; ib. 121. quaerebant, quid? respondebat se ad recuperatores esse dicturum; ib. III, 68. non perquiris, cui dixerit Apronius? ib. 133. non iniuriam factam ..? qui poterit dicere? ib. 205. dicent quae necesse erit ingratis; ib. IV, 19. non abstulit; nollem dixissem; ib. 42. plura etiam quam ego potui dicere; ib. 140. se telo defenderunt? dici non potest; Tull. 48. si, ut quidque ex illo loco dicetur, ex oraculo aliquo dici arbitrabitur; Font. 25. quodcumque diceret, honestius diceret, quam ..; Cluent. 86. ut, quae reticenda putaram, libeat iam libere dicere; ib. 89. ego vero, si quid eius modi dixi, ... (non) pro testimonio dixi; ib. 139. ut, si quid .. non opus esset ab se esse dictum, posset negare dixisse; ib. 140. quo iure Accius quae voluit dixit? ib. 147. incredibile dictu est, sed a me verissime dicetur; ib. 195. dicendum est enim quod sentio; Muren. 22. quod ... dixisti, [aut non dixisses] aut ..; ib. 64. quae quamquam utilia sunt causae, timide tamen dico; Flacc. 13. quae quidem a me si, ut dicenda sunt, dicerentur; ib. 60. etiam si a me minus dicuntur; ib. 66. num honestior est civitas ...? ne ipsi quidem dicunt; ib. 74. dicam ipso audiente, quod sensi; dom. 25. dicam quidem certe quod sentio; har. resp. 50. dicam enim quod sentio; Sest. 85. quae ... ita ... scripta videntur esse, ut vel a Q. Catulo ... praeclare posse dici viderentur; ib. 122. dicam ... quod sentio; Vatin. 15. Piso 81. ego tantum dicam, quod .. causae satis ... possit esse; Scaur. 32. dicam plane .. quod sentio; Ligar. 14. qui pro re publica quae ipsis visa erunt dixerint; Phil. I, 27. ut in te quae vellet diceret; ib. 42. ille sensim dicebat quod causae prodesset; ib. quae omnia sunt citius facta quam dixi; ib. 82. quod nemo intellegat dicere; ib. III, 22. ut quod sentio dicam; ib. V, 3. quamvis dicant, quod quosdam audio dicturos; ib. 26. etsi erit .. acerbum auditu ... a M. Cicerone esse dictum; ib. VII, 8. dicam quod dignum est .. senatore; ib. 14. grave dictu est, sed dicendum tamen; ib. IX, 8. dicendum est enim ... quod sentio; ib. XI, 39. intellego quam in absentem esse dicenda; Fr. B. XIII, III, 6. — mit Adjectiven: an Cluvius falsum Luscio ... dixit? Qu. Rosc. 43. Cluvium falsum dixisse Luscio; ib. 45. tantum possem in te dicere, quantum ..; Verr. II, 176. tantum mihi licet dicere, quantum possum; ib. tantum, quantum ego dicam, non fuisse; ib. 178. magnum videor dicere; ib. IV, 2. quem constet verum pro testimonio dixisse; ib. 19. incredibile dicam, sed ita clarum, ut ..; ib. 57. quin verum dicerent; Caecin. 31. si falsum dixerim, te in eosdem dixisse; sin verum, non esse hoc regnare, cum verum iuratus dicas, probare; Sulla 21. dicere .. falsum non ausus est; ib. 39. equidem audita dico; Sest. 72. ut haec minima dicam; Vatin. 8. si verum tibi Caelius dixit ...; si non est ausus dicere; Cael. 53. si verum tunc severissima fronte dixerunt; Rab. Post. 35. non audeo totum dicere; Milo 33. ut ... non modo non cohaerentia inter se diceres, sed maxime diiuncta atque contraria; Phil. II, 18. tu cursim dicis aliena; ib. 42. prope modum aequa et iusta dicebas; ib. 72. s. quae; Cluent. 70. — aliquid: s. **aliquis,** B, II, 2 dico (15 St.) B. I, S. 179, a. — aliud: s. **alius,** A, II, **b,** 2, a dico (11 St.) B. I, S. 190, a. — amplius: s. **amplus,** B, dico (14 St.) B. I, S. 219, a. — cetera: s. **ceterus,** B, **c,** II, 1. dico (3 St.) B. I, S. 510, a. — hoc: unum hoc dico „novum“; Quinct. 30. is non hoc palam dicit? ib. 46. conaris hoc dicere; ib. 62. testes qui hoc dicant; ib. 75. hoc dico; ib. 85. div. Caec. 30. Verr. I, 53. 156. II, 111. IV, 109. Cluent. 100. Muren. 33. 69. Sulla 23. dom. 132. Phil. V, 17. hoc ab accusatore ne dici quidem audistis; Sex. Rosc. 39. (hoc) commonendi gratia dicam; ib. 45. nonne hoc palam dicis? ib. 58. neque hoc mihi nunc primum in mentem venit dicere; ib. 122. in quem hoc dicam quaeris? ib. 127. „hoc dixissem.“ dicas licet; ib. 138. unum hoc dico; ib. 139. utrum ... hoc dicis? div. Caec. 12. Sicilia ... hoc diceret; ib. 19. si tibi ... hoc Siculi dicerent; ib. 20. nunc hoc dicunt; ib. Siculos hoc dicere; ib. 28. unum hoc dico; Verr. I, 34. dictum est hoc in Dolabellae iudicio; dictum? etiam aestimatum; ib. 45. hoc tum dixit; ib. 71. non enim hoc potest hoc loco dici; ib. 118. hoc dicam; ib. 157. dixit hoc idem M. Lucullus; ib. II, 23. dicent hoc multi Siculi, dicent omnes Halicyenses, dicet etiam praetextatus Sopatri filius; ib. 80. vix ille hoc dixerat; ib. 93. si hoc non dicant; ib. 149. te statim hoc istis tuis defensoribus dicere; ib. an hoc dicere audebis? ib. 167. neque tu hoc dicere audebis; ib. hoc me magis accusatorie quam libere dixisse; ib. 176. cum hoc tota Sicilia diceret; ib. III, 26. qui (legati) hoc idem pro testimonio dixerunt; ib. 78. quis hoc dicit? ib. 89. hoc Aetnenses soli dicunt? ib. 108. ut hoc posses dicere; ib. 132. non potest hoc dicere is; ib. 151. praetorem hoc dicere; ib. 175. quoniam hoc non audes dicere; ib. 191. hoc dixit; ib. 200. hoc numquam dicet; ib. 205. hoc dico et magna voce dico; ib. 217. vellem etiam hoc posset dicere; ib. 225. hoc diceret; ib. IV, 16. hoc .. dicam; ib. 32. non hoc idem iuratum dicere audistis? ib. 50. hoc sua causa etiam M. Marcellum ipsum sperabat esse dicturum; ib. 91. hoc nos dicimus? ib. 92. dixit hoc apud vos Zosippus; ib. hoc me memini dicere; ib. 147. dixit

hoc L. Flavius ...; dixit ipse Matrinius; dicet vir clarissimus Cn. Lentulus censor; ib. V, 15. aude hoc saltem dicere; ib. 45. iste hoc causae dicit; ib. 106. ne hoc posses dicere; ib. 120. hoc nauarchi reliqui dicunt; hoc Netinorum foederata civitas publice dicit; hoc Amestratini, hoc Herbitenses, hoc ... Tyndaritani publice dicunt; tuus denique testis ... Cleomenes hoc dicit; ib. 133. hoc tu .. idem dicis; ib. 165. audaciter hoc dico; Font. 11. mihi videor hoc ... debere dicere; ib. 37. si qui mihi hoc iudex recuperatorve dicat; Caecin. 8. hoc dicit in iudicio; ib. 24. in Aebutium hoc dicit; ib. 25. in quem ego hoc dicere ... numquam volui; ib. hoc idem P. Rutilius dixit et eo libentius dixit, ut ..; ib. 27. hoc dicat; ib. 33. hoc ... apud vos dici patiemini saepius? ib. 34. ne hoc dicas; ib. 38. tuus enim testis hoc dixit; ib. 44. ego hoc dico; ib. 46. non ||nec|| hoc debent dicere; ib. 68. hoc dicam; ib. 78. potest hoc enim dici; imp. Pomp. 20. hoc brevissime dicam; ib. 48. cum hoc „respicite" ... saepe dixisset; Cluent. 58. tene hoc .. dicere? ib. 84. an hoc dicitis? ib. 181. 183. adhuc non esse hoc dictum; ib. hoc dicam planius; leg. agr. II, 20. unum hoc certe videor mihi verissime posse dicere; ib. 64. si hoc ab se dictum negat; ib. 79. hoc Valeria lex non dicit; ib. III, 8. si hoc idem ... M. Marcello dixissem; Catil. I, 21. saepe hoc maiores natu dicere audivi; Muren. 58. si quis hoc forte dicet; 60. sine gemitu hoc dici non potest; ib. 84. hoc quibus verbis a Graecis dici soleat; Flacc. 10. prius quam hoc τε κοσο dixeris; ib. 23. quis hoc dixit umquam? Sulla 60. dico hoc; ib. 85. a nobis hoc ita dici; Arch. 2. hoc ... dico; dom. 17. hoc si quis tibi ... diceret; ib. 114. iam hoc dicere tibi non licebit; ib. 121. hoc breve dicam; Sest. 12. hoc dicam; Cael. 9. hoc tamen dico; ib. 15. qui hoc iurati dicere audebunt; ib. 20. magno hoc dico cum dolore; prov. cons. 5. atque hoc quidem etiam isti tui dicunt voluptarii Graeci; Piso 42. hoc D. Silanus consul ..., hoc mens etiam conlega dicebat; ib. 56. vere me hercule hoc dicam; Planc. 64. dico hoc; ib. 93. quanto hoc dixi cum dolore! Rab. Post. 45. hoc enim ab istis saepe dicitur; Milo 17. dixit (hoc) in contione; ib. 26. dixit hoc comes item P. Clodii; ib. 46. hoc pace dicam tua; Marcell. 4. apud quem igitur hoc dico? Ligar. 7. qui hoc ei diceret; Phil. I, 12. ut hoc in eo templo dicere ausus sis; ib. II, 15. hoc vero ne P. quidem Clodius dixit umquam; ib. 17. hoc ne Cotyla quidem dicere auderet; ib. V, 7. iure hoc meo dico; ib. VIII, 20. dolenter hoc dicam potius quam contumeliose; ib. 22. hoc malo dicere, audirem; ib. XII, 4. timide hoc dicam; ib. 24. nisi forte hoc dicturus es; Fr. B. VIII, 6. quamquam sentio, quanta hoc cum offensione dicturus sim, dicendum est; ib. C. 15. — haec: qui (testes) haec dicerent; Quinct. 75. haec possum omnia vere dicere; Sex. Rosc. 107. si enim haec ... libere dicentur; ib. 125. haec .. cum ego dicerem; Verr. I, 28. haec dicerem; ib. II, 163. haec tum dicerem; ib. haec et dicentur alio loco et dicta sunt; ib. III, 10. dixisset haec; ib. 31. haec, quae vera sunt, dicam; ib. 158. ut haec eadem dicat ipse Heius; ib. IV, 15. haec dicito; ib. V, 135. cum (pater) tibi haec diceret; ib. 136. haec si tibi tuus parens diceret; ib. 138. cum haec testes dicerent; ib. 143. si haec apud Scythas dicerem; ib. 150. haec ... fatetur adversarius eos (testis) vere dicere; Tull. 24. quod haec a me dici patiatur; Cluent. 18. dicit accusator haec; ib. 81. haec pluribus verbis dicerem; ib. 166. an me existimasti haec iniuratum in iudicio non esse dicturum? Sulla 34. haec ... aliter atque a me dicta erant detulerunt; dom. 41. si dixisset haec solum; Sest. 28. non quo .. ipse haec dici quam existimari malit; Sest. 87. utrum .. haec Aesopum potius pro me ... dicere oportuit? ib. 123. ne sint haec in te dicta; Cael. 70. haec dicere vix audeo ...: dicam tamen; Piso 12. haec dicat; Planc. 12. qua (mente) haec ipsa ... dicimus; Milo 84. haec ego non dicerem; Ligar. 29. haec tu non propter audaciam dicis tam impudenter; Phil. II, 19. — idem: mei quoque testes idem dicunt; Verr. II, 26. ut idem dicas; Caecin. 35. Cominii dicebant idem; Cluent. 100. quibus necesse est idem dicere; Cael. 26. f. hoc; Verr. II, 23. III, 73. IV, 50. V, 165. Caecin. 27. Catil. I, 21. istud. — eadem: eadem dicit; Verr. V, 122. ut eadem a principibus civitatis ... dicerentur; sen. 26. omnis praetorios eadem dicere; Quir. 17. f. haec; Verr. IV, 15. — illud: unum illud dico; Quinct. 70. si enim illud diceres; ib. 81. mitto illud dicere; ib. 85. illud dico; ib. illud iu talem virum non audeo dicere; Sex. Rosc. 103. ex quo mihi venit in mentem illud dicere; Verr. a. pr. 41. nisi vero illud dicet; ib. I, 71. sin illud dicis; ib. II, 44. ut ... illud dicendum putem; ib. 166. ne illud quidem tibi dicere licebit; ib. 178. nam illud quidem non dices; ib. III, 107. primum illud dico; ib. 113. non dicam ne illud quidem; ib. V, 20. illud enim potest dici iudici ab aliquo non tam verecundo homine; Caecin. 72. ne illud quidem dici potest; leg. agr. II, 84. illud dicam; Muren. 23. dico illud; Sulla 85. etiam illud dixeris? Vatin. 41. totiens unum dices illud; Rab. Post. 25. iam illud ipse dicet profecto; Milo 16 — illa: se omnia illa pro testimonio esse dicturum; Sex. Rosc. 101. quid ego nunc illa dicam? Qu. Rosc. 24. neque .. erat cuiquam dubium quin illa dixisset; div. Caec. 56. planius .. quam (illa) ipsum Ligurem pro testimonio dicere audistis; Verr. I, 126. illa quem ad modum dixit idem! Sest. 122. illa quem ad modum dicerentur; Piso 70. — ipsa: f. haec; Milo 84. — id: dici id non potest; Quinct. 60. aude id dicere, non palam, sed [eis] ipsis; ib. 69. id ... dixit; Qu. Rosc. 42. qui id, quod scit, familiaribus suis dicit; ib. 47. si id audebis dicere; div. Caec. 12. nonne id dicerent? ib. 20. nunc tamen id dicam; ib. 23. ut vobis dicam id; Verr. I, 23. posses ... id, quod accidit, dicere; ib. 28. non dicam id; ib. 157. cum id ... diceret Heraclius; ib. II, 39. id non dices; ib. 178. ne id quidem dicet; ib. III, 205. ne id quidem ei licet dicere; ib. 225. non dicam id; ib. V, 4. cum id iurati dicunt; Caecin. 3. quod ex illa parte id dicit; ib. 24. si id dicunt; ib. 68. non enim id sum dicturus; ib. 86. ego autem non solum hoc in loco dicam, ubi est dictu id facillimum; leg. agr. II, 6. dicam id; Catil. III, 17. id enim potius est dicendum; ib. IV, 17. id ... quanto cum pudore ... dixit! Flacc. 10. ut id ... dicere auderent; ib. 59. non dico id; Sulla 85. neque solum id dixit; sen. 12. iam neque tu id dicere audes; dom. 72. dicendum igitur est id; ib. 95. L. Cotta dixit id; Sest. 73. quo loco possum dicere id; Cael. 18. neque id eo ||ego|| dico, ut ..; ib. 21. certe id dicam; Piso 32. dicendum est id; Planc. 6. me id dixisse dicunt; ib. 35. id te accusantem tam diu dicere; ib. 63. id tot annis post tu es inventus qui diceres? Phil. II, 22. qui id audeat dicere; ib. V, 6. id enim fortasse quispiam improbus dixerit; ib. XI, 12. f. quod; Phil. II, 23. — ea: posset ea quamvis diu dicere; Sex. Rosc. 91. ut ... invitus ea dicam; ib. 95. nec ea dico; div. Caec. 29. ea dicam; Verr. a. pr. 18. uti possit Hortensius .. ea dicere; ib. I, 24. ea dicit ipse adversarius; Tull. 24. ea ... quanta auctoritate ... dicantur; Font. 23. cum ea dicimus iurati; ib. 29. bono te animo ... dicere .. ea; imp. Pomp. 56. cum ea ... breviter a me strictimque dicuntur; Cluent. 29. ut ea dicamus; ib. 139. si ... ea coram potius me praesente dixissent; leg. agr. III, 1. ea dicam vobis audientibus; Muren. 43. ea .. dixit; sen. 12. longum est ea dicere; Sest. 12. ut ea dicant; ib. 104. ut ea in alterum ne dicas; Cael. 8. quod ea te invitum dicere videbamus, ..

quod ornate politeque dixisti; ib. ego cum ... dicere ... prohiberer ea; Piso 6. generatim ea ... dicam; ib. 86. ea ... non secus dixi, quam ..; Scaur. 37. quod est amicorum ante dicere ea; Phil. I, 26. quoniam .. ea dixi; ib. 38. ut illius beneficio possemus ea ... libere dicere; ib. III, 5. ea .. dicere reformidat (animus); ib. XIV, 9. — istud: te idem istud nimis crebro dicere; Marcell. 25. — ista: tum ista dicito; Caecin. 61. „quo usque ista dicis?" Planc. 75. an ista, si vera essent, sic a te dicerentur? Fr. B. IX, 4. — multa: tum mihi Roscius .. alia multa ... dixit; Quinct. 78. si multa dixissem; Verr. I, 24. multa quae quemvis commovere possent dixit; ib. 126. scitis quam multi et quam multa priore actione dixerint; ib. II, 156. multa ... me memini dicere; ib. IV, 147. multa in illum ipsum [Scaurum] esse dicta, falso: quis negat? verum tamen ab inimico dicta; Font. 38. multa ... contra virum fortem ... graviter ornateque dixisti; imp. Pomp. 52. si multa in eius modi causa dixissem; Cluent. 51. multa dici possunt qua re ..; ib. 63. quam multa a me dicta sint; ib. 164. qui multa dixit; Scaur. 37. cum mihi ... et pro me aliquid et in M. Antonium multa dicenda sint; Phil. II, 10. — plus: f. quid (indef.); Flacc. 12. — plura: plura non dico; Quinct. 76. quia ... multo plura dixisse quam dixisset putaretur; Sex. Rosc. 2. plura non dicam; imp. Pomp. 24. Cluent. 133. ut plura non dicam; imp. Pomp. 44. me plura extra causam dixisse quam ..; dom. 32. plura dixi quam dicendum fuit; Sest. 111. me ... plura etiam dicere parantem; ib. 144. temporum magis ego nunc vitio quam ||vitiis inquam|| genere iudicii plura dicam; Balb. 15. multo et plura et a pluribus peritissimis esse dicta quam ..; ib. 56. plura ne dicam; Planc. 104. mihi ... necessitatem attulit paulo plura dicendi sententia eius; Phil. X, 2. — nihil: decernit; quam aequum nihil dico; Quinct. 30. causae nihil dicimus quin ..; ib. 57. horum nihil dicitur; ib. 75. si nihil diceret; ib. 78. vere nihil potes dicere; Sex. Rosc. 54. ut mihi in communem causam sectorum dicendum nihil magno opere videatur; ib. 124. quo nihil captiosius neque indignius potest dici; Qu. Rosc. 52. nihil dicam nisi singulare; Verr. I, 44. nihil dicimus; ib. II, 104. nihil aliud arbitror falso in istum esse dictum ab eis; ib. III, 50. nihil dicet ex tempore, nihil ex sua voluntate, nihil cum utrumvis licuisse videatur; ib. 167. contra dici nihil potest; ib. IV, 126. quod antea nihil in istum dixi; Tull. 4. si nihil dixissem; Cluent. 51. nihil a me dicetur; ib. 66. nihil umquam abs te dictum, nisi ..; Rabir. 7. nihil igitur in vitam L. Murenae dici potest, ||potest?|| nihil, inquam, omnino; Muren. 14. ut aliud nihil dicam; ib. 32. nihil dicam adrogantius; ib. 78. nihil dixit, quod laederet; Flacc. 10. nihil minus accusator debet dicere quam ..; Sulla 10. est ridiculum ad ea ... nihil dicere; Arch. 8. ut, quo minus occulte vestrum malum gemeretis, nihil diceret; sen. 12. nihil enim poterat dicere qua re ..; dom. 84. qui .. nihil dixit; ib. 134. nihil se te invita dicere; Cael. 35. nihil iam in istam mulierem dico; ib. 38. quorum ego nihil dico ... nunc in hominem ipsum; prov. cons. 8. nihil dicam gravius; Piso 3. nihil .. me novi, nihil temporis causa dicere; Planc. 74. nihil hoc amentius dicitur; Rab. Post. 1. ei nihil in Gabinium dixerunt; ib. 31. nihil dico quid res publica consecuta sit; nihil quid vos, nihil quid omnes boni; Milo 30. ut decernerentur supplicationes mortuo? nihil dico cui; Phil. I, 13. magis proprie nihil possum dicere; ib. II, 77. nihil praeter sententiam dicerem; ib. IX, 3. f. II, 2, a. Arch. 8. **amplus,** B. dico (11 St.) B. I, S. 219, a. — omnia: ego etiamsi omnia ... libere dixero; Sex. Rosc. 3. omnia non modo dicere, verum etiam libenter, audacter libereque dicere; ib. 31. tametsi neque omnia dicam; ib. 83. haec possum omnia vere dicere; 107. dicenda ... sunt omnia; div. Caec. 39. cum omnia dicta sunt; Verr. a. pr. 55. omnia dicat; ib. II, 76. „omnes omnia dicant"; ib. III, 145. quae cum omnia graviter severeque dixerit; ib. V, 22. omnia, ut a me paulo ante dicta sunt; Cluent. 38. dicta ... sunt omnia; ib. 104. a me ... omnia caute pedetemptimque dicentur; ib. 118. omnia ... dico expertus in nobis; Planc. 22. ego .. sine iracundia dico omnia; Phil. VIII, 19. — pauca: pro me ipso pauca dicam; Muren. 2. si pauca ante ... dixero; Phil. XIV, 6. — permulta: qua in oratione permulta in L. Pisonem turpia ac flagitiosa dicuntur; Font. 39. — quod: quod dixisset; Quinct. 18. quod iterum iam dico; ib. 19. „quod dixisti"; ib. quod saepe multis in locis dixisti; ib. 43. quod Hortensium ... dicturum arbitror; ib. 68. quod possit criminose ac suspiciose dicere; Sex. Rosc. 55. quod dixerit; ib. 102. ecquid habes quod dicas? ib. 104. quod si dixerint; ib. 120. neque est quod possim dicere, neque, si esset, dicerem; div. Caec. 36. quid habes quod possis dicere? ib. 59. quod te dicturum ||dict. te|| esse audio; ib. quod instituеram dicere; Verr. a. pr. 34. quod si in alium reum diceretur; ib. I, 44. quod posset dicere; ib. 71. nihil habuisse quod diceret; ib. quod neque taceri ullo modo neque dici pro dignitate potest; ib. 86. quod dicuut; ib. 127. quod institui dicere; ib. II, 65. se .. nihil habere quod dicerent; ib. 90. quod diceret; ib. 92. quod dico; ib. 103. III, 164. IV, 5. quod utinam dicas; ib. III, 107. quod contra istum diceret; ib. 166. quod, etiam si palam in defendendo non dicet Hortensius, tamen ita dicet, ut ..; ib. 223. quod dicam; ib. V, 7. quod alio loco antea dixi; ib. 58. quod quisquam diceret; ib. 110. quod omnibus audientibus dixisti palam; ib. 169. quid haberes quod diceres? Tull. 31. quod dixissent; Caecin. 3. quod ipse antea dixit; ib. 35. quod ... mirabar abs te quam ob rem diceretur; ib. 65. quod dicitur SIVE NIVE; ib. quod dicitur; ib. 81. quod ego iam antea dixi; ib. 86. quod ego dico; ib. 89. Cluent. 100. quod timide dicam; Cluent. 51. quod saepe dictum est; ib. 138. quod a me initio orationis meae dictum est; ib. 169. quod ante dixi; ib. 184. quod initio dixi; leg. agr. II, 24. quod non liceat ei dicere; ib. 39. quod ego nondum statuo mihi esse dicendum; ib. 64. quod ab hoc tribuno plebis dictum est in senatu; ib. 70. quod abs te saepissime dicitur; Rabir. 28. quod sum dicturus; Catil. III, 18. quod dixerit; Muren. 63. quod atrociter in senatu dixisti; ib. 64. quod dicunt; Flacc. 10. quod dixit; ib. quod Laelius dixit; ib. 59. quod cum dicit; Sulla 4. nihil .. est quod in hac causa dici possit vehementius; ib. 76. quod initio dixi; ib. 85. quod vere dixerat; sen. 9. quod non dicerem nisi coactus; dom. 95. quod forsitan non nemo vir fortis ... dixerit; Sest. 45. quod soles dicere; Vatin. 13. quod vir clarissimus ... paulo ante dixit; Cael. 18. quod hesterno die dixit ipse; Balb. 5. quod vere licet dicere; Piso 23. quod dicturus sum; ib. 32. quod vobis audientibus saepe iam dixi; ib. 81. quod quisque dixit; Planc. 35. quod dixit idem; ib. 82. qui quod dici potuit non dixerim; ib. 85. quod ei dicunt; Scaur. 19. quod pro M. Scauro dicam; ib. 46. quod dicas nihil habebis; Rab. Post. 8. quod a Milonis inimicis saepissime dicitur; Milo 12. quod ipse dicebat; ib. 24. quod dicam; Marcell. 12. Ligar. 11. quod ille numquam tamen dixisset; Deiot. 25. quod ... nemo in me dixit; Phil. II, 22. quod vero dicere ausus es idque multis verbis; ib. 23. quod quosdam audio dicturos; ib. V, 26. quod dixero; ib. VII, 8. quod cum ab eo esset dictum; ib. XI, 17. quod in hoc Planco proverbii loco dici solet; ib. XIII, 27. quod certe ille dicit invitus; ib. 30. quod illi non dixerint; Fr. B. VIII, 16. f. quiddam. — id quod: id quod iam ante dixi; Sex. Rosc. 25. id quod praeclare a sapientibus dicitur; ib. 37. id quod antea dixi; Verr. V, 157. id quod

dixi antea; Font. 25. id quod nescio an dici oporteat; Cluent. 99. id quod vobis dicendum est; ib. 183. id quod et dicitur a multis et saepe dictum est; leg. agr. I, 1. id quod dixi; ib. II, 93. [id] quod saepe iam dixi; Catil. I, 32. id quod in contione dixisti; Vatin. 40. — quae: quae dicenda sunt; Sex. Rosc. 3. quae dicimus; ib. 14. quae dici possunt; ib. 94. quae si dicam; div. Caec. 29. quae dico; ib. 39. 47. Verr. III, 152. IV, 49. 107. quae dixerint; div. Caec. 50. quae dixi; ib. 72. Verr. II, 61. Cael. 50. Scaur. 37. quae ille ... non ... tam aperte palamque dixisset, quae tamen a me pedetemptim cauteque dicentur; Verr. a. pr. 18. quae a nobis dicta erunt; ib. 31. quae legati Samiorum dicerent; ib. I, 52. quae si diceret; ib. 70. quae ex societatis litteris dicere in istum ... possemus; ib. II, 171. quae antea dicta sunt; ib. III, 10. quae ... quam varie et quam copiose dicantur exspectare nolite; ib. 11. quae volgo dicere solebat; ib. 31. quae cum dixisset; ib. quae dicimus; ib. 175. quae in nullum hominem alium dici ... possint; ib. 206. quae quia dixit; ib. IV, 18. quae dicturus sum; ib. 105. quae disperse a me multis in locis dicentur ac dicta sunt; ib. 116. quae cum omnia graviter severeque dixerit; ib. V, 22. quae cum apud te diceret; ib. 112. quae si dices; ib. 135. quae a me dicta sunt; ib. quae dicam; ib. 139. quae L. Suetium ... dicere audistis; ib. 147. quae mei testes dicunt; Tull. 24. quae mei testes non dicunt; ib. quae dixit Quinctius; ib. 36. quae dicuntur a testibus; Font. 23. quae in M. Marcellum inimico animo dixit; ib. 24. quae dicis; Caecin. 34. quae a me adhuc dicta sunt; imp. Pomp. 51. quae copiosissime dici possunt; Cluent. 29. quae a me breviter dicta sunt; ib. 59. quae vera dicuntur a nobis; ib 70. quae dicta sunt; ib. 99. quae illo iudicio in Staienum dicta sunt; ib. 100 quae abs te dicta sunt; ib. 143. quae dici possunt; ib. 167. quae a me dicuntur; leg. agr. I, 27. quae dixero; leg. agr. III, 2. quae dicam; Catil. I, 27. quae ipsi soli ... saepe dixi; Muren. 43. quae quidem a me si ... dicerentur; Flacc. 60. quae dici possunt in hominum levitatem; ib. 66. quae leviter dixerat; Sulla 31. quae clare diceret; ib. quae iuratus in maxima contione dixissem; ib. 34. quae dicerentur; ib. 42. quae ... dicere non esset ausus; sen. 12. quae ... in te conversa atque interpretata dicuntur; har. resp. 37. quae .. dicebant; Sest. 96. quae mihi ... video esse dicenda; Vatin. 33. quae accusatores ... dixerunt; Cael. 3. quae dici in eam sententiam possunt; ib. 29. quae cum turpitudine aliqua dicerentur; ib. 69. quae (dicere) constitueram; Piso 6. quae ab eo numquam dicta sunt; Planc. 35. quae tibi ultro pater et maiores tui ... dicent; ib. 52. quae dixisti; ib. 58. quae dicebam; Scaur. 26. quae dicta sunt a te; Ligar. 33 quae dicenda hoc tempore arbitror; Phil. I, 1. quae diiunctius dicuntur; ib. II, 32. quae honeste non possum dicere; ib. 47. quae dico dicturusque sum; ib. 57. quibus a te dictis; ib. IX, 8. quae tibi dicere non licebit; Fr. B. VIII, 16. — quodcumque: quodcumque diceret; Cluent. 86. — quid (indef.): ego si quid liberius dixero; Sex. Rosc. 3. metuo ne quid adrogantius ... videar dicere; Verr. I, 10. num quid horum dicere istis defensoribus tuis audes? ib. V, 147. si quid forte dicam; Tull. 5. si quid eius modi dixi; Cluent. 139. si quid aliquando non opus esset ab se esse dictum; ib. 140. si quid a nobis dictum ... sit; ib. ne quid plus minusve quam sit necesse dicat; Flacc. 12. ne quid a me dictum in te potius putes; Vatin. 33. si quid in vitam eius aut in mores ... dixero; Phil. I, 27. ne quid adrogantius videar dicere; ib. XII, 21. — quid? (interrog.) quid hoc iniquius aut indignius ... dici ... potest? Quinct. 8. quid possis dicere; ib. 41. quid aliud dicere possit; ib. 63 quid dicam; Sex. Rosc. 58. quid hic pro se dici velit; ib. 129. familiam vero quantam ... habeat quid ego dicam? ib. 133. quid is dicit? Qu. Rosc. 42. quid ad haec dici potest? div. Caec. 52. quid tu dicturus sis; ib. quid enim dices? ib. quid a quoque dictum sit; Verr. a. pr. 54. quid me deceat dicere; ib. I, 32. quid idem iuratus dixerit; ib. 84. quid dicant ex Sicilia testes; ib. 154. quid a me amplius dicendum putatis? ib. III, 60. quid aliud dicis nisi hoc? ib. 96. quid dicetis? ib. 123. nam quid hic dicet? ib. 137. quid igitur dicit? ib 205. quid possumus contra illum praetorem dicere? ib. 223. quid dicis? ib. V, 5. quid hoc loco potes dicere ... nisi id? ib. 11. quid diceres? ib. 77. 79. quid enim dicit aliud C. Numitorius? ib. 165. quid dicatis pro testimonio; Font. 28. quid impudentius dici possit; Caecin. 4. in eum quid dicam nisi id? ib. 29. quid enim dicet? ib. 36. quid neglegentius aut quid stultius maioribus nostris dici potest? ib. 40. quid dicemus? ib. 60. quid ad haec dicimus? ib. 82. non quid dicatur a nobis, sed quid oporteat dici; Cluent. 3. quid dici possit; ib. 188. quid diceret; leg. agr. II, 13. quid dicam? ib. 38. quid ad haec possumus dicere? ib. 76. quid dicerent? Catil. II, 15. quid dicam in ignotum? Flacc. 23. quid sit dicere paratus; ib. 51. quid in suos civis civitatemque, si vellem, dicerem; ib. 53. quid hoc impudentius dici ... potest? ib. 56. quid enim diceres? dom. 51. quid enim .. debeo dicere? ib. 95. quid diceres? ib. 133. quid dici ... ius fuerit; ib. 138. quid haruspices dicant; har. resp. 18. quid planius, quid religiosius, quid gravius dici potest? ib. 37. quid dicam? Sest. 17. quae cogitata (fuerint), quid dicam? ib. 66. „egone quid dicam?“ Cael. 37. quid velim vel potius quid nolim dicere; ib. 69. nunc vero quid dicitur? Balb. 8. quid enim potuit dici imperitius quam ..? ib. 20. quid dicam (ut vivat) cum patruo? Planc. 29. quid enim potest dicere cur ista editio non summam habeat acerbitatem? ib. 39. quid diceret apud Voltiniensis? ib. 43. immo vero tu quid diceres? ib. quid diceres? ib. 44. quid apud hos dices? ib. 46. sine tensis autem quid potero dicere? ib. 83. quid dicam? ib. 96. quid tam [perversum] praeposterum dici ... potest? Rab. Post. 37. quid enim nobis duobus .. laboriosius, quid magis sollicitum, magis exercitum dici ... potest? Milo 5. quid hac quaestione dici potest integrius, quid incorruptius? ib. 60. nunc quid dicis? Ligar. 16. quid hac postulatione dici potest aequius? Phil. I, 27. quid est dictum a me cum contumelia? ib. II, 6. tu ... quid dicis? ib. 31. quid dicam; ib. 48. quid enim aliud ille dicebat? ib. 53. quid enim aliud dicam? ib. 77. quid potes dicere cur alia defendas? ib. 111. quid potest dicere quin ... se hostem confessus sit? ib. III, 21. quid dicere vellet; ib. quid dicturi sint quidam eorum; ib. V, 5. quo quid absurdius dici ... potest? ib. VIII, 4. quid tu potes in defensione tua dicere? Fr. B. VIII, 16. — quae? mihi vero ipsi ... quae dicere ausus es? Piso 12. — quae! hic .. iratus quae dixit! Phil. II, 80. quae in illa villa antea dicebantur! ib. 105. — quiddam: quod non nulli ... quasi quiddam incredibile dicere putabantur; Balb. 3. — quidnam: quidnam Vettius dicturus sit; Verr. III, 167. quidnam sit dicturus; Flacc. 51. — quippiam: numquam ... Agyrinensis contra quemquam infimum civem Romanum dixisse ... quippiam; Verr. III, 74. dixisti quippiam; Muren. 62. quotiens eorum quippiam dices; Rab. Post. 25. ne gravius quippiam dicam; Phil. I, 27. — quicquam: nolo in eos gravius quicquam ... dicere; Sex. Rosc. 139. nego esse quicquam a testibus dictum; Verr. I, 29. qui poterat quicquam eius modi dicere? ib. IV, 16. ut quicquam eius modi dicere audeas; ib. V, 5. ab his quicquam sancte aut moderate dictum putabitis? Font. 31. ne ipsi quidem ... quicquam aliud dicent praeter sermonem atque famam; Cluent. 126.

neque dixi quicquam pro testimonio; Fr. B. XIII, I, 4. — quidque: ut quidque ex illo loco dicetur; Font. 25. quibus verbis quidque dicatur; Caecin. 58. — quicquid: quicquid tu contra dixeris; Sex. Rosc. 93. quicquid dicerent; ib. 119. quicquid dixisses; Verr. III, 133. quicquid dicant; Sest. 104. quicquid dixi; Ligar. 29. — reliqua: acervatim iam reliqua .. dicam; Cluent. 30. — satis: cum hominem nomino, satis mihi videor dicere; Quinct. 40. — utrum: utrum dixeris; div. Caec. 45. utrum enim horum dixeris; Verr. III, 106. — **de**: ellipt.: qua de re dicam ... quae sentio; prov. cons. 18. — Adj.: de quo dum certa et pauca et magna dicam breviter; Verr. III, 163. — aliquid: f. **aliquis**, B, II, 2. Sex. Rosc. 28. Muren. 11. Sulla 69. har. resp. 31. Planc. 83. Phil. III, 17 (B. I, S. 179, a). — cetera: se cetera de illo loco „respicite, iudices", non posse dicere; Cluent. 59. — ecquid: ecquid ego dicam de occupatis meis temporibus; Planc. 66. — hoc: ego de meis (scribis) hoc dico; Verr. III, 182. hoc dico de toto genere Graecorum; Flacc. 9. quibus de rebus ... hoc possum dicere; Sulla 27. — haec: si haec apud Scythas dicerem, non hic in tanta multitudine civium Romanorum, ... de tot ... suppliciis civium Romanorum; Verr. V, 150. possum de L. Philo, de C. Gallo dicere haec eadem; Muren. 66. haec propterea de me dixi, ut ..; Ligar. 8. haec dico de futuris; Phil. I, 26. f. quid? Caecin. 24. — idem: idem populus Romanus de hoc vectigali potest dicere; leg. agr. II, 83. — eadem: cum de se eadem dicerem; Ligar. 8. f. haec; Muren. 66. — ea: his de rebus non necesse habeo dicere ea; Quinct. 13. ante quam de re publica ... dicam ea; Phil. I, 1. — multa: de cuius laude neque hic locus est ut multa dicantur neque plura tamen dici possunt; Sex. Rosc. 33. multa Sosippus ... de aratorum miseriis graviter et copiose dixisse ... dicitur: Verr. III, 204. de illo volnere multa dixit; ib. V, 3. de qua (plaga) ab ... Hortensio multa gravissime dicta sunt; Muren. 48. mihi de memet ipso tam multa dicendi necessitas quaedam imposita est; Sulla 35. multa de me C. Messius ... dixit; sen. 21. multa homines doctos ... dixisse ... de deorum .. numine; har. resp. 19. de quo ego ipse tam multa nunc dico; ib. 42. possum multa dicere de liberalitate, de domesticis officiis, de tribunatu militari, de provinciali in eo magistratu abstinentia; Sest. 7. cum multa in Albinovanum de praevaricatione diceres; Vatin. 41. dixit enim multa de luxurie, multa de libidine, multa de vitiis iuventutis, multa de moribus; Cael. 25. cum de libidine eius tam multa dicis; ib. 53. multa de pace dixi; Marcell. 15. quod ... multa copiose de illius laude dixisti; Phil. IX, 3. mihi ... minus multa de illo dicenda sunt; ib. X, 2. — plus: nec vereor de tali viro ne plus dicam; Caecin. 77. — plura: nolle me plura de istorum scelere dicere; Sex. Rosc. 123. hic ego de te plura non dicam; div. Caec. 28. quid iam de isto plura dicam? Verr. IV, 97. plura dixi quam volui [de illo archipirata]; ib. V, 79. quid est quod iam de Oppianici persona causaque plura dicamus? Cluent. 59. de cuius hominis levitate ... plura non dicam; ib. 135. an de servis alienis ... retentis aut de civibus Romanis ... necatis plura dicenda sunt? Rabir. 8. ut ne plura de pudicitia dicerem; ib. 9. ne de huius miseria plura dicam; Sulla 92. si ... de me ipso plura dicere videbor; Sest. 31. de cuius laude plura dicam; ib. 87. de quo accusatores plura paene quam de re reoque dixerunt; Planc. 3. de isto plura dicam; ib. 71. nec de pudicitia plura dixit; Scaur. c. 4. § 6. de quo plura iam non dicam; ib. 37. f. multa; Sex. Rosc. 33. — nihil: nihil dico de meo ingenio; div. Caec. 36. de quo (reo) nihil dicat accusator; Verr. I, 24. de illo nihil dixit; ib. 103. de subsortitione illa Iuniana iudicum nihil dico; ib. 157. de ista furandi ... ratione nihil dico; ib. V, 11. nihil de hominis frugalitate ... dicam; ib. 20. duo praeterea testes nihil de vi, sed de re ipsa ... dixerunt; Caecin. 27. nihil de vi dixerunt, nihil praeterea, quod ..; ib. nihil enim dicam de ceteris; Cluent. 112. ut nihil dicam de eis, qui condemnarunt; ib. 131. quo de homine nihil etiam nunc dicere nobis est necesse; ib. 163. de eis, qui dissimulant ..., nihil dicimus; Catil. II, 17. nunc nihil de me dico, sed de eis, qui ..; Muren. 29. nihil dicam enim de me; Flacc. 103. qui te tribuno plebis nihil de me dicam; dom 13. nihil enim umquam de me dixi sublatius ..; ib. 95. nihil me de scientia vestra, nihil de sacris, nihil de abscondito iure pontificum dicturum; ib. 138. ego de Antonio nihil dico praeter unum; Sest. 8. nihil dicam hoc loco de me; Cael. 9. de qua (muliere) ego nihil dicam; ib. 31. hic ego nunc de praetore Macedoniae nihil dicam amplius; Planc. 99. de homine nihil dixi; Phil. II, 7. nihil de genere belli dicam; ib. 59. statueram ... nihil de illo ... dicere; Fr. B. XIII, I, 1. f. quod; Balb. 2. — nimium: quibus de rebus mihi pro Cluentii voluntate nimium, pro rei dignitate parum, pro vestra prudentia satis dixisse videor; Cluent. 160. — omnia: de quo iudicio si velim dicere omnia; Verr. I, 155. — parum: f. nimium. — minus: si minus de aliquo dixero; Sest. 108. — pauca: pauca mihi videntur esse de provinciae dignitate ... dicenda; Verr. II, 2. de magnitudine (belli) pauca dicam imp. Pomp. 20. reliquum est ut de felicitate ..., sicut aequum est homines de potestate deorum, timide et pauca dicamus; ib. 47. de me pauca dicam; Catil. IV, 20. de qua (re) pauca .. dicam; Sest. 96. dicam ... pauca de Scauro; Scaur. 22. de accusatorum spe pauca dicam; Deiot. 7. de amicitia ... pauca dicam; Phil. II, 3. f. Adj. — perpauca: de Aetnensibus perpauca dicam; Verr. III, 105. — quod: quid est quod de hoc dici possit? Verr. I, 118. quod ante de istius abstinentia dixeram; ib. IV, 48. quod ille de suo fundo dixisse dicitur; leg. agr. II, 83. quod vos Catilinae gregales de me dicere solebatis; dom. 75. quod de pietate dixistis; Cael. 4. nihil enim umquam audivi quod mihi de iure subtilius dici videretur, nihil memoria maiore de exemplis, nihil peritius de foederibus, nihil inlustriore auctoritate de bellis, nihil de re publica gravius, nihil de ipso modestius, nihil de causa et crimine ornatius; Balb. 2. quod iam de eo ... saepe dixi; Piso 79. quod de patruo tuo dicebatur; Phil. II, 56. — quae: quae mihi ... de communibus invidiae periculis dicenda esse videantur; Cluent. 8. quae de lege ab Accio dicta sunt; ib. 149. quae de causa ... breviter simpliciterque dixi; Arch. 32. habeo quae de locis religiosis velim dicere; har. resp. 31. quae dico de Plancio; Planc. 22. quae de Plancio dicerem; ib. 72. quae dixi de Caesare deque eius exercitu; Phil. III, 8. — quid (indef.): de lege agraria nescio quid voluisse eum dicere; leg. agr. II, 13. si quid de his rebus dicere vellet; Catil. III, 11. si quid ab improbis de me improbe dicitur; Sulla 30. — quid? (interrog.) quid de hac condicione dicimus? Quinct. 45. nam quid ego de Q. Lollio .. dicam? Verr. III, 61. nam de Sex. quidem Peducaeo ... quid dicetis? ib. 216. quid de illa multitudine dicemus eorum, qui ..? ib. V, 156. nam quid ego de P. Gavio ... dicam? ib. 158. quid ego de hoc teste dicam nisi hoc? Caecin. 24. quid de illis honestissimis viris ... dicemus? Rabir. 27. nam quid ego dicam de Lydia? Flacc. 65. quid tandem de illa nocte dicit? Sulla 52. quid ego de praestantissimo viro, T. Annio, dicam? sen. 19. cuius ego de effrenato ... furore quid dicam? har. resp. 2. nam quid ego de supercilio dicam, quod ..? Sest. 19. quid ego de singulari magnitudine animi eius ac de incredibili virtute dicam? ib. 62. quid dicam de auctoritate? Balb.

10. quid habes igitur dicere de Gaditano foedere eius modi? ib. 33. tu quid, tu apud quos, tu de quo dicas intellegis? Piso 75. quid de me dicam ...? quid de his tot viris talibus? Planc. 29. quid enim ego de muliercula Scantia, quid de adulescente P. Apinio dicam? Milo 75. quid de fratribus dicam? Ligar. 33. quid de virtute eius dicam? de magnitudine animi? Deiot. 37. scis de immunitate quid dixeris; Phil. II, 19. quid satis potest dici de tanta impudentia? ib. 104. nam quid ego de universo populo Romano dicam? ib. VII, 22. quid dicam de Apulo Domitio? ib. XI, 3. nam quid ego de Trebellio dicam? ... quid de T. Planco? ib. 14. quid de patre dicam? ib. 33. nam quid ego de proximo dicam? ib. XIII, 2. quid dicam de Hirtio? ib. XIV, 27. — quaedam: de ipso emendatore ... quaedam dicenda sunt; Phil. II, 43. — quicquam: quicquam de existimatione P. Fabii dicere: Tull. 5. — quicquid: quicquid de subscriptionibus eorum mihi dicendum erit, eo dicam animo, ut ..; Cluent. 118. — satis: quoniam de illa faeneratione satis dictum est; Verr. III, 170. *de his cum satis dictum sit;* Tull. 36. equidem mihi iam satis superque dixisse videor de Asiatico genere testium; Flacc. 66. quoniam de eis omnibus ... satis est dictum; har. resp. 40. si satis de omnibus (dixero); Sest. 108. de Caesare satis hoc tempore dictum habebo; Phil. V, 52. f. nimium. quid? Phil. II, 104. — tantum: cuius ego de virtute ... tantum dico ..; Sulla 62. de his (consularibus) tantum mihi dicendum putavi, quod satis esset ..., ib. 82. — unum: f. hoc; Quinct. 30. Sex. Rosc. 139. Verr. I, 34. leg. agr. II, 64. illud; Quinct. 70. Rab. Post. 25.

adventus: quid dicam adventus meos? Piso 51.

caliginem: discussa est illa caligo, quam paulo ante dixi; Phil. XII, 15.

causam: dixitne tandem causam C. Fidiculanius Falcula ...? dixit et bis quidem dixit; Cluent. 108. f. **causa,** II, 1. dico (76 St.) B. I, S. 471.

chirographa, commentariolos: in commentariolis et chirographis et libellis ... ne prolatis quidem, sed tantum modo dictis; Phil. I, 16.

copiam: haec copia, quam dico, iudicum; Verr. II, 34.

dictum: dictum aliquod in petitionem tuam dici potuisse; Planc. 85. materia facilis est in te et in tuos dicta dicere; Phil. II, 42.

diem: „dic, Naevi, diem"; Quinct. 79. „dic" inquam „diem." pudet dicere; ib. diem Scaevolae dixit; Sex. Rosc. 33. nuper Cn. Domitium scimus M. Silano diem dixisse propter unius hominis ... iniurias; div. Caec. 67. quadriennio post quam diem operi dixerat; Verr. I, 149. quod patri L. Flacci aedili curuli pater tuus tribunus plebis diem dixerit; Flacc. 77. cui dies dicta est; ib. qui diem dixit; ib. si dies dicta esset; dom. 57. quis diem dixit? ib. 77. me, cui dies dicta numquam est; ib. 83. diem dixisset, ut iecerat ||fecerat||: fecissem ut ei statim tertius a praetore dies diceretur; har. resp. 7. qui etiam diem dixit et accusavit de vi Milonem; Sest. 95. die dicta ab eo, quem ..; Vatin. 41. diem mihi, credo, dixerat; Milo 36.

dotem: deberi viro dotem, quam mulier nullo auctore dixisset; Caecin. 73. quaecumque sine hoc auctore est dicta dos, nulla est; Flacc. 86.

epilogos: ut miserabiliores epilogos possem dicere; Planc. 83.

iniuriam: ad rem pertinere arbitror, qualis iniuria dicatur; div. Caec. 55.

Insulam: quarum (urbium) una est ea, quam dixi, Insula; Verr. IV, 118.

ius: in provincia ius dicebatur; Quinct. 41. si ius diceret; ib. 82. in iure dicundo bonorum ... condonatio; Verr. a. pr. 12. ut ex utroque genere et iuris dicendi et sartorum tectorum exigendorum ea postuletis, quae ..; ib. I, 103. omnis antea ius ita dixisse; ib. 114. quae libido istius in iure dicundo fuerit; ib. 120. qui ius dicit; ib. 124. qui ob ius dicendum M. Octavium Ligurem ... poscere pecuniam non dubitarit; ib. 127. istius in iure dicendo libidinem; ib. II, 39. ob ius dicendum ... procuratores suos isti centum triginta milia nummum dedisse; ib. 119. se isti pecuniam ob ius dicendum dedisse; ib. qui M. Octavium Ligurem pecuniam ob ius dicendum poposcerit; ib. ut omittam ... ob ius dicendum pecunias acceptas; ib. III, 206. non ius dici; ib. V, 31. cum tibi sorte obtigisset, uti ius diceres; ib. 38. M. Lucullus, qui summa aequitate et sapientia ius dixit; Tull. 8. huius sors .. fuit ... iuris dicundi; Muren. 41. quo modo is, qui anno ante Romae ius dixerat, anno post in Asia ius dixerit; Flacc. 6. ubi ... ius a nostro magistratu dicitur; ib. 71. ut tibi de pecuniis creditis ius in liberos populos ... dicere liceret; prov. cons. 7. ut .. ius non diceres; ib. statuit ab initio ... ius publicano non dicere; ib. 10. qui cum praetor urbis esset, ... ius non dixit; Phil. X, 7.

legem: legem enim sibi ipsi dicunt innocentiae; Verr. III, 1. ut ... legem .. his rebus quam ipsis videretur dicerent; ib. 18. quibus (viris) senatus legum dicendarum in locandis vectigalibus omnem potestatem permiserat; ib. 19. quod iniquam legem novamque dixisset; ib. 51.

libellos: f. chirographa.

logos: ego te certo scio omnis logos, qui ludis dicti sunt, animadvertisse; Fr. B. IX, 6.

maiores: haec qui prospexerunt, maiores nostros dico; leg. agr. II, 95.

multam: Crassus consul ... Flacco conlegae ... multam dixit; Phil. XI, 18.

neglegentiam: restat ut aut summa neglegentia tibi obstiterit aut unica liberalitas: si neglegentiam dices, mirabimur; Quinct. 41.

nomina: neque eorum tamen (philosophorum) nomina poterat dicere; Sest. 23.

numerum: f. versum; Arch. 18.

orationem: recitetur oratio, quae propter rei magnitudinem dicta de scripto est; Planc. 74.

partes: partes .. dicuntur in foro, in curia; Phil. XIII, 39.

patrem: Ti. Gracchus — patrem dico; prov. cons. 18.

pecuniam: praeter eam quam dixi pecuniam numeratam; Verr. III, 107. „doti .. Valeria pecuniam omnem suam dixerat"; Flacc. 86.

praedam: praeter eam praedam, quam dixi; Sex. Rosc. 8.

rem: una quaeque earum (rerum) multis cum argumentis dici potest; Sex. Rosc. 123. dicit enim rem incredibilem; Verr. I, 128. clara res est, quam dicturus sum; ib. III, 61. res, quam ego dico; ib. 203. quas (res) te ... forti animo [et] agere [et dicere] videbam; Muren. 43. quotiens (ego hunc vidi) revocatum eandem rem dicere commutatis verbis! Arch. 18. gesta res est quam dixerat; Milo 44.

reges: reges ei, quos dico; Verr. IV, 64.

salutem: TIMARCHIDES VERRIS ACCENSUS APRONIO [SALUTEM DICIT]; Verr. III, 154. P. SERVILIUS RULLUS ... S. D. CN. POMPEIO; leg. agr. II, 53.

sententiam: qui ... primus sententiam diceret; Verr. I, 73. quando iste sententiam dicere audebit aut poterit? ib. II, 76. sententiae dicebantur; ib. 95. ut ... dicat sententiam qui velit; ib. IV, 142. sententiam dixit ex ordine; ib. 143. CUM .. NEMO .. SENTENTIAM DICERET; ib. antiquiorem in senatu sententiae dicendae locum; ib. V, 36. aliam (sententiam) non diceret, atque ei dixerunt, quorum ..; Cluent. 136. QUIVE IN SENATU SENTENTIAM DIXIT, DIXERIT; ib. 148. QUI ... IN .. SENATU SENTENTIAM DIXERIT; ib. dictae sunt a principibus acerrimae ac fortissimae sententiae; Catil. III, 13. qui cum sententiam secundum Plotium se dicturum ostenderet; Flacc. 50. cum ... sententias dicere prohiberemini;

sen. 4. numquam dubitavit sententiam de salute mea se et re publica dignam dicere; ib. 8. sententiam .. dicunt et iudicant quantum cuique libidini tribuendum esse videatur; ib. 15. qui ... sententiam dixisset eam, quam ..; ib. 31. quod ego in sententia dicenda salutem civium cum honore Cn. Pompei coniunxerim; dom. 3. at quam sententiam dixi? primum eam, quam ..; ib. 9. multis iam sententiis dictis rogatus sum sententiam; dixi rei publicae saluberrimam, mihi necessariam; ib. 16. non licuit de salute populi Romani sententiam dicere? ib. 26. quam (sententiam) dixeram de annona; ib. 31. haec vidit in sententia dicenda; ib. 68. nec sententiam dicere sibi licere; ib. qui ornatissimam de me sententiam dixit; ib. 69. quotienscumque de me senatus sententiam dixit; ib. quoniam quidem (senatus) scripto illo istius sententiam dicere vetabatur; ib. sententiam de me designatus consul saepe dixisti; ib. 70. ut sine studiis dissensionis sententiae dicerentur; ib. 131. qui primi de hac domo sententiam dixistis; har. resp. 14. senatus principe Cn. Pompeio sententiam dicente; ib. 45. dixit eam sententiam, cuius ..; Sest. 61. cum in senatu privati ut de me sententias dicerent flagitabant; ib. 69. praestantissimam de me sententiam dixit; ib. 70. cum vir is ... de scripto sententia dicta mihi uni testimonium patriae conservatae dedit; ib. 129. si princeps eam sententiam dicerem; prov. cons. 1. qui ante me sententiam dixit; ib. in hac sententia dicenda non parebo dolori meo; ib. 2. sensum doloris mei ... a sententia dicenda amovebo; ib. de quibus (provinciis) adhuc intellego sententias esse dictas; ib. 3. in senatu sententias dici ut his legibus teneremini; Rab. Post. 18. de qua (dictatura) ne sententias quidem diximus; Phil. I, 3. quam sententiam dicturus essem; ib. 12. ego vero eam sententiam dixissem, ut ..; ib. 13. qui sententiam consulari loco dicunt; ib. 15. L. Caesar ... qua gravitate sententiam dixit in sororis suae virum! ib. II, 14. in qua (cella Concordiae) me consule salutares sententiae dictae sunt; ib. 19. uti ... sententiae .. de summa re publica libere dici possint; ib. III, 37. facile erit statuere quam sententiam dicatis; ib. V, 6. opertis valvis Concordiae ... patres conscriptos sententias dicere; ib. 18. C. Caesarem ... sententiam .. loco praetorio dicere; ib. 46. an ille non potuit primus in hoc ordine ... sententiam dicere? ib. VI, 8. dicere in hoc ordine sententiam M. Antonium consulari loco! ib. VII, 15. ante quam sententiam diceret; ib. VIII, 1. aliam sententiam dicturum fuisse *se* eamquae se ac re publica dignam, nisi propinquitate impediretur; ib. 2. nihil praeter sententiam dicerem; ib. IX, 3. qui primus sententiam dixerit; ib. X, 6. qui dignas nobis sententias diximus; ib. XI, 3. dixit enim severam, gravem, re publica dignam sententiam; ib. 15. si quis eorum ... graviorem sententiam dixisset; ib. duae dictae sunt sententiae; ib. 16. quousque sententias dicemus veteranorum arbitratu? ib. 38. quam dixi sententiam; ib. 40. quam (sententiam) cum hic vobis audientibus dixero; ib. XII, 28. quas in eos sententias dixeritis; ib. XIII, 5. qui hoc loco sententias dicimus; ib. XIV, 19. de honore dis immortalibus habendo sententias dicimus; ib. 22. vos sententiam dixistis; Fr. B. XII, 7.

HS: uti diceret saltem quantum pecuniae Malleoli deportasset, a multis efflagitatus aliquando dixit HS deciens; Verr. I, 92.

signa: haec omnia, quae dixi, signa; ib. IV, 7. quae dico signa; ib.

testimonium: L. Albius ... dicet testimonium; Quinct. 58. dicent hi quoque testimonium; ib. testimonia etiam in Sex. Roscium dicturus est; Sex. Rosc. 102. ut *vel* in minimis rebus homines amplissimi testimonium de sua re non dicerent; ib. Africanus ..., si sua res ageretur, testimonium non diceret ...; si diceret, non crederetur; ib. 103. testimonium dicturus est is, qui ..; ib. Fannium invitum ... testimonium contra se dicere cogo; Qu. Rosc. 37. contra se numquam testimonium dicet; ib. 42. ipse in eum, cui legatus ... fuerat, inimicissimum atque improbissimum testimonium dixit; Verr. I, 41. qua de re Charidemum Chium testimonium priore actione dicere audistis; ib. 52. cum ... idem testimonium diceret; ib. 74. cum in te homo ipse nocens acerrimum testimonium dixit; ib. 77. quod (testimonium) apud Neronem dixisti; ib. 78. cur (cogis) sodalis uxorem ... contra te testimonium dicere? ib. 94. cum patruo testimonium dicente; ib. 151. in neminem civitates ante hunc testimonium publice dixerunt; ib. II, 9. dicit praeterea testimonium tota Sicilia; ib. 103. dicta sunt priore actione et privatim et publice testimonia; ib. 120. ut quisque ex provincia Sicilia gravior homo ... testimonium vehementius dixerit, sicuti [Siculi] multi primarii viri multa dixerunt; ib. 149. [ut in eum publice testimonium dicerent;] ib. 155. qui priore actione ita testimonia graviter vehementerque dixerunt, ut ..; ib. 156. Lollius ... ad testimonium dicendum venire non potuit; ib. III, 63. qui nunc contra praetorem ... publice testimonium dicere cogerentur; ib. 74. num exspectatis dum L. Metellus ... absens de istius scelere ... testimonium dicat? ib. 122. qui ... ornatiores tuo iudicio ad testimonia dicenda venerunt; ib. 186. quae in istum testimonia essent dicta; ib. IV, 33. qui apud vos antea testimonium dixit; ib. 38. eos testimonium non esse dicturos; ib. 92. testimonium ne quod dicerent; ib. 113. scit Indutiomarus quid sit testimonium dicere? Font. 27. an vero istas nationes religione iuris iurandi ... in testimoniis dicendis commoveri arbitramini? ib. 30. quae (testimonia) in Staienum sunt dicta ab eis; Cluent. 99. ne illa quidem testimonia recito, quae dicta sunt de HS ĪƆC ||Fr. C, 9: septingentis milibus||; ib. falsumne testimonium dixerit; quis de plebe Romana testimonium dixit umquam, cui non ...? nam dicturum quidem certe ... neminem umquam esse confirmo; ib. 157. qui .. dicit testimonium ex nostris hominibus; Flacc. 12. si mihi libeat totius gentis in testimoniis dicendis explicare levitatem; ib. natio minime in testimoniis dicendis religiosa; ib. 23. [dicto testimonio;] ib. 41. qui ante dictum testimonium sibi temperarit; ib. eum [tu testem] ... venire ad testimonium dicendum coëgisti; ib. 51. quoniam testimonium **nondum** dixit; ib. quamquam ... moderatus est in testimonio dicendo orationi ||religioni|| suae; ib. 87. Andro ... ad dicendum testimonium non venit; ib. 88. „in Autronium testimonium dixisti;" Sulla 10. qui in illum testimonia gravia dixerunt; ib. 13. in quos testimonia dixisti; ib. 21. cur dixisti testimonium in alios? ib. 48. qui testimonium de coniuratione dixi in alios; ib. 83. cum ante Gellius ... testimonium diceret; Vatin. 4. cum in eundem nuper ... cupidissime falsum testimonium dixeris; ib. 40. in eas (actiones) plurimis verbis testimonium dixisti; ib. 41. dixerisne in eum testimonium de vi? ib. an gravis ... vir religiose testimonium dixisse videatur; Cael. 55. cum quidam apud eos ... testimonium publice dixisset; Balb. 12. qui ita semper testimonium de ambitu dicunt, quasi ..; Planc. 55. testis in dicendo suo testimonio falsa veris miscens; Fr. A. III, 3.

togam: non dixi hanc togam, qua sum amictus, nec arma scutum aut gladium unius imperatoris; Piso 73.

versum: quotiens ego hunc vidi ... magnum numerum optimorum versuum de eis ipsis rebus ... dicere ex tempore! Arch. 18. de Domitio dixit versum Graecum eadem sententia; Deiot. 25.

viam: SUIS UTRISQUE SUPERSTITIBUS PRAESENTIBUS ISTAM VIAM DICO; ITE VIAM; Muren. 26.

IV. **mit doppeltem Accusativ:** qui iudiciorum se dominos dici volebant; Verr. I, 58. qui

istius se similem dici vellet; ib. 117. quod (vectigal) stipendiarium dicitur; ib. III, 12. dicere aude te diligentem; ib. 41. canis venaticos diceres — ita odorabantur omnia; ib. IV, 31. nihil cuiquam, quod suum dici vellet, relictum (est); ib. 36. nimium fortasse dicet aliquis hunc diligentem; ib. 56. qui se elegantis dici volunt; ib. 98. facinus est vincire civem Romanum ...; quid dicam in crucem tollere? ib. V, 170. „cogis me .. dicere inimicum meum Frugi;“ Font. 39. is qui legitime procurator dicitur; Caecin. 57. illam unam (sententiam) nemo tum istorum suam dici vellet; Cluent. 105. is (ager) cum erit divisus, * neque vester dicetur; leg. agr. II, 81. hic se popularem dicere audet, me alienum a commodis vestris? Rabir. 15. C. Marium, quem vere patrem patriae, parentem, inquam, vestrae libertatis atque huiusce rei publicae possumus dicere; ib. 27. nonne esset puditum ... non modo legatum, sed Trallianum omnino dici Maeandrium? Flacc. 52. a Trallianis requiro, quam pecuniam a se ablatam querantur, suamne dicant, sibi a civitatibus conlatam in usum suum? ... „non“ inquit „dicimus“; ib. 55. ut ... [eorum eadem terra parens, altrix, patria dicatur]; ib. 62. ut me ... eundem ne improbi quidem crudelem dicerent; Sulla 20. qua re neque tu me peregrinum posthac dixeris ... neque regem; ib. 25. sine sensu, sine sapore, elinguem, tardum, inhumanum negotium, Cappadocem modo abreptum de grege venalium diceres; sen. 14. quae (comitia centuriata) maxime maiores comitia iusta dici haberique voluerunt; ib. 27. ubi tu te popularem ... potes dicere? dom. 77. vide ne tu te soleas Iovem dicere, quod ..; ib. 92. quam (deam) iste idcirco Bonam dicit, quod ..; har. resp. 37. domicilia coniuncta, quas urbis dicimus; Sest. 91. qui te Pythagoreum soles dicere; Vatin. 14. quinam isti viri boni testes huius manifesto deprehensi veneni dicerentur; Cael. 63. mihi ... perhonorificum *est* discessum meum funus dici rei publicae, prov. cons. 45. a quibus dicebare consul; Piso 3. Epicurum desertum ||disertum|| dicere; ib. 69. ut nulla (praefectura) tota Italia frequentior dici possit; Planc. 21. quis nostrum se dicit M.' Curio ... parem? ib. 60. quae non modo summa bona, sed nimirum audebo vel sola dicere; Marcell. 19. frugi hominem dici non multum habet laudis in rege: fortem, iustum, severum, gravem ..; Deiot. 26. ecquid est quod tam proprie dici possit actum eius ... quam lex? Phil. I, 18. in quo potes me dicere ingratum? ib. II, 6. duos Servilios — Cascas dicam an Ahalas? ib. 27. dixisset ... avus tuus se et consulem et Antonium: numquam dixit; dixisset etiam conlega meus; ib. 70. nihil erat quod is ... posset suum dicere; ib. 73. bonus augur — C. Laelium diceres; ib. 83. ille Tarquinius ... non crudelis, non impius, sed superbus est habitus et dictus; ib. III, 9. „Aricina mater“. Trallianam aut Ephesiam putes dicere; ib. 15. hunc in senatu ne improbum quidem dicere audet; ib. 21. qui se populi Romani ... patronum dicere auderet; ib. VI, 12. et quidem dicuntur vel potius se ipsi dicunt consularis; ib. VII, 5. quos tamen non miseros, sed laboriosos solemus dicere; ib. XI, 8. Allienus ... profecto ne ||profectione|| dici quidem se legatum Dolabellae volet; ib. 32. Fortuna, quae dicitur caeca; ib. XIII, 10. — ut (haec) mihi semper Scipionis fore videantur itaque dicantur; Verr. II, 87. qui semper apud omnis sancti sunt habiti itaque dicti; Arch. 31. vgl. III. togam.

V. **Lückenhafte Stellen:** boni debent dicere; Tull. 46. hic in senatu princeps sententiae fuit, idemque * dixisset; dom. 30.

dictator, Dictator: I, 1. fert: populus Romanus L. Sulla dictatore ferente comitiis centuriatis municipiis civitatem ademit; dom. 79.

multat, odit: istud ne apud eum quidem dictatorem, qui omnis quos oderat morte multabat, quisquam egit isto modo; Ligar. 12.

vendit: emisti bona Sex. Alfeni L. Sulla dictatore vendente; Quinct. 76.

2. sum: post eos consules Sullam dictatorem fuisse; leg. agr. III, 6. se consules ac dictatores ... sperant futuros; Catil. II, 19. [quod erat dictator Lanuvii Milo;] Milo 27. utinam P. Clodius ... dictator esset; ib. 103.

3. ut ... primum versum attenderet: si esset DICTATOR, CONSUL ..; Rab. Post. 14.

II, 1. nomino: si .. Sullam dictatorem nominasset; leg. agr. III, 6.

2. defero: C. Caesari, dictatori perpetuo, M. Antonium ... regnum detulisse; Phil. II, 87.

3. ago apud: f. I, 1. multat.

III. magister: cuius tu ... dictatoris magister equitum (fueras); Phil. II, 71.

metus: ut eius (regni) omne nomen propter proximi dictatoris ||omen ... proximum dictatorem|| metum tolleres; Phil. II, 91.

nomen: cum dictatoris nomen ... funditus ex re publica sustulisset; Phil. I, 4. tu propter unius dictatoris odium nomen dictatoris funditus sustulisti; ib. 32.

odium: f. nomen; Phil. I, 32.

sacrificca: dictatoris Lanuvini stata sacrificia nosse negotii nihil erat; Milo 45.

IV. a: illo ipso die Lanuvii a dictatore Milone prodi flaminem necesse esse; Milo 46. quae (bella) ... a dictatoribus gesta et confecta sunt; Phil. XI, 17.

dictatorius, dictatorisch: stilus: ne censorium stilum ... aeque posthac atque illum dictatorium ||[gladium]|| pertimescamus: Cluent. 123.

dictatura, Dictatur: I. obsidit: f. II. tollo; Phil. I, 3.

II. cogito: desinant ... dictaturas cogitare; Catil. II, 20.

tollo: dictaturam, quae iam vim regiae potestatis obsederat, funditus ex re publica sustulit; Phil. I, 3. diem, quo dictaturam sustulisti; ib. II, 115. legem ... de .. dictatura in perpetuum tollenda; ib. V, 10.

III. memoria: propter perpetuae dictaturae recentem memoriam; Phil. I, 4.

nomen: quod dictaturae nomen sustulisti; Phil. I, 32. quod dictaturae nomen in perpetuum de re publica sustulisti; ib. II, 91.

dictio, Rede, Spruch (denuntio, divido, voco ad f. **causa,** IV, 1. dictio; B. I, S. 478): I. est: haec fundamenta sunt ...: indicia, iuris dictio ...; Sest. 98.

respondet: Asiaticae iuris dictioni urbana iuris dictio respondebit; Flacc. 100.

II, 1. attingo: praeturae iuris dictio ... non attingitur; Flacc. 6.

confero: ut ... iuris dictionem cum ferro ... conferatis; Verr. IV, 121.

habeo: quin is venalem in Sicilia iuris dictionem habuerit; Verr. II, 119.

intermitto: iurisdictionem intermitti (oportere); har. resp. 55.

omitto: omitto iuris dictionem ... contra leges; prov. cons. 6.

2. respondeo: f. I. respondet.

III. in: quis vestrum (istius libidinem) non in ||ex|| urbana iuris dictione cognovit? Verr. II, 39. in tam varia iuris dictione tam multa decreta; Flacc. 6.

dictito, oft sagen, im Munde führen, behaupten: I. **absolut:** 1. aiunt enim te ita dictitare; Verr. III, 151.

2. ut dictitas; Verr. I, 93. ut patroni tui dictitant; ib. V, 155. ut palam dictitas; Vatin. 38. ut dictitabat; Milo 25. ut non nulli conquisitores tui dictitarunt; ib. 67. ut tui familiarissimi dictitant; Phil. II, 42.

II. **mit Ergänzung:** 1. **de:** s. III. Verr. III, 141. 2. **acc. c. inf.:** dictitat; Phil. V, 32. ita dictitat; Verr. a. pr. 4. „dictitatis"; Phil. XIII, 32. dictitant; Catil. II, 16. dictitabat; Milo 26. boni viri dictitabant; dom. 15. dictitaret; Verr. III, 137. Cluent. 38. DICTITARET; Verr. III, 132. dictitaris; Vatin. 34. dictitarat homo improbus; Verr. III, 140. dictitasset; Verr. I, 131. Apronium dictitare; Verr. III, 133. eundem .. dictitare; dom. 92. te ... dictitasse; Verr. III, 131.

III. **mit Object:** alqd: id quod dictitas; div. Caec. 52. ut hoc palam dictitet; Verr. a. pr. 8. quod ille dictitat; ib. 28. ut hoc palam iam dictitent; ib. I, 23. haec eum dictitasse; ib. II, 102. id Apronium dictitasse; ib. III, 136. an id, quod Apronius dictitabat, tute de te confiterere ac dictitares? ib. 141. desinant amici eius ea dictitare, quae ..; ib. 144. quae iste in provincia palam dictitabat; ib. V, 176. quod tum Sassia dictitavit; Cluent. 183. quod non nulli dictitant; Milo 21.

dictum, Ausspruch, Aeußerung: I. **Subject:** cadit: in quo aliquid a poëta dictum cadere in tempus nostrum videretur; Sest. 118.

est: quod ceterorum neque dictum obscurum potest esse; Sex. Rosc. 3. etiam illud video esse dictum, quod ..; Verr. V, 113. Catonis est dictum „pedibus compensari pecuniam"; Flacc. 72. grave est hoc dictum fortasse; Sulla 80. est illud imperitissime dictum de populis || populi || fundis; Balb. 27.

movet: sin te ... aliquod dictum adrogans aut superbum movet; Sulla 25.

potest: s. est; Sex. Rosc. 3. II, 1. dico; Planc. 85.

versantur: in ... reficienda salute communi omnia reperientur P. Sestii facta, dicta, consilia versata; Sest. 15.

videtur: s. cadit.

II. **nach Verben:** 1. adiungo: aliquod dictum adiungere de veneno; Cluent. 184.

commemoro: publicanorum in Q. Scaevolam ... aspere et ferociter et libere dicta commemorem? Planc. 33. qui spurce dictum commemorarent; Fr. B. IX, 3.

dico: dictum aliquod in petitionem tuam dici potuisse; Planc. 85. in te et in tuos dicta dicere; Phil. II, 42.

perscribo: qui omnia iudicum dicta ... perscriberent; Sulla 41.

profero: ut eius ... nullum petulans dictum [in vita] proferatur; Muren. 14.

recito: testium dicta recita; Cluent. 62. multa in equites Romanos cum ex ea oratione asperius dicta recitasset; ib. 140. dictis testium recitatis; Rab. Post. 32.

refero: si ... omnia .. ad eorum voluntatem nostra dicta facta referuntur; Phil. X, 19.

reperio: s. I. versantur.

reprehendo: ne dictum quidem aliquod reprehenderunt; Font. 40.

2. audiens: s. **audio,** I, 2. (7 St.) B. I, S. 351, a.

concedo: quod ceterorum ... neque temere dicto concedi (potest); Sex. Rosc. 3.

pareo: „animum adverte ac dicto pare"; Rab. Post. 29.

3. intellego ex: ex ceteris dictis ... Sex. Naevii quivis potest intellegere ..; Quinct. 90.

III. **nach Adjectiven:** 1. cupidus: uter igitur nostrum est cupidior dicti? Planc. 85.

2. similis: estne hoc illi dicto ... Fimbriano simillimum? Sex. Rosc. 34.

IV. **Umstand:** 1. dissimilis: ut isti ... factis dictisque omnibus ... dissimillimus esse ... videar; Verr. III, 5.

obstupescere: homo ... obstupuit hominis improbi dicto; Verr. I, 66.

repugnare: cum ... omnibus dictis atque factis repugnarim et restiterim crudelitati; Rabir. 15.

2. ex: in litibus .. nemo appellabatur nisi ex testium dictis; Rab. Post. 9.

dido, vertheilen: „dide ac dissice! per me licebit"; Cael. 37.

dies, Tag, Termin, Zeit: I. **absolut:** 1. **Subject:** adfert: diuturni silentii ... finem hodiernus dies attulit; Marcell. 1. dies enim adfert ... magnas saepe clades; Phil. III, 2. si ille dies vitae finem mihi adlaturus esset; ib. VI, 2.

advenit: interea dies advenit, quo die ..; Verr. II, 37.

aufert: ut alter dies amicis istius ... voluntatem defensionis auferret; Verr. I, 20.

auget: an dies auget eius desiderium? prov. cons. 29. ut idem dies non modo iniquissima me invidia liberarit, sed etiam celeberrima populi Romani gratulatione auxerit; Phil. XIV, 16.

cogit: sic deportandi dies praestituta tollere cogebat ex area; Verr. III, 37.

congruunt: quod suos dies mensisque congruere volunt cum solis lunaeque ratione; Verr. II, 129.

coniungit: quos ... hodiernus dies vobiscum ... coniungit; Catil. IV, 15.

consequitur: o nox illa, quam iste est dies consecutus! Flacc. 103. s. **consequor,** I, dies (3 St.) B. I, S. 639, a.

deficit: me dies, vox, latera deficiant; Verr. II, 52. dies me citius defecerit, quam nomina; ib. IV, 59. dies iam me deficiat; Cael. 29.

est, sunt: decem dies sunt ante ludos votivos; Verr. a. pr. 31. aut nulli aut perpauci dies ad agendum futuri sunt; ib. dies XXX nondum fuerant; ib. II, 37. istius nomine apud eos diem festum esse; ib. 52. dies is erat legitimus comitiis habendis; ib. 129. ut nullus umquam dies tam magna ... tempestate fuerit quin aliquo tempore eius diei solem homines viderint; ib. V, 26. certo die, qui dies futurus esset ante diem VI Kal. Novembris; Catil. I, 7. si non minus nobis iucundi ... sunt ei dies, quibus conservamur, quam illi, quibus nascimur; ib. III, 2. eandem .. diem intellego, quam spero aeternam fore, propagatam esse .. ad salutem urbis; ib. 26. quis enim dies fuit ..., quem tu non totum in ista ratione consumpseris? Muren. 46. qui dies (est) ..., cum ego non ex istorum insidiis ... eripiar? ib. 82. ille vero dies qui fuit, cum te ..? dom. 75. ille unus dies, quo die me populus ... honestavit, tantae mihi iucunditati fuit, ut ..; ib. 76. cum ipsis Nonis Sextilibus * idem dies adventus mei fuisset reditus*que*, qui natalis idem carissimae filiae; Sest. 131. quibus ille dies acerbissimus fuit, qui idem tibi laetissimus; Vatin. 6. unus ille dies mihi quidem immortalitatis instar fuit; Piso 52. profectionis huius diem illi notum, reditus illius huic ignotum fuisse; Milo 52. si ille dies tibi gloriosissimus, populo Romano gratissimus fuit; Ligar. 37. qui tibi dies ille .. fuit? Phil. II, 90. qui dies ille conlegae tui fuit? ib. 107. num hodiernus dies qui sit ignores? nescis heri quartum in circo diem ludorum Romanorum fuisse? ib. 110. is enim erat dies ..., ut ..; ib. III, 20. recordamini qui dies nudius tertius decimus fuerit; ib. V, 2. qui umquam ... dies laetiores fuerunt? ib. X, 8. gloriosissimum illum D. Bruto futurum diem, quo die ..; ib. XIV, 3. s. V, 2. Zeit; Sest. 53. — improdicta: ne improdicta || in prodicta, al. || die quis accusetur; dom. 45.

exsistunt: si civitati ... exstiterunt dies illi pro festis paene funesti; har. resp. 23.

facit: idem ... dies et victoribus imperii et victis vitae finem facit; Verr. V, 77.

fallit: num me fefellit ... dies? Catil. I, 7. quem ad modum igitur eum dies non fefellit? Milo 45.

frequentat: quos (scribas) cum casu hic dies ad aerarium frequentasset; Catil. IV, 15.

habent: dies festi quid haberent voluptatis; Quir. 3.
incidit: cum in Kalendas Januarias compitaliorum dies incidisset; Piso 8.
inlucescit: hodiernum diem ... ad rem publicam constituendam inluxisse; Rabir. 5. Kalendis Ianuariis, qui dies post obitum ... vestrum rei publicae primus inluxit; Piso 34. inlucescet aliquando ille dies, cum ..; Milo 69. quem potes recordari in vita inluxisse tibi diem laetiorem? Phil. I, 30. hic enim dies vobis ... inluxit ..., ut ..; ib. V, 2. quam hesternus dies nobis ... turpis inluxit! ib. VIII. 20. qui hic inluxit dies! mihi quidem ... peroptatus; Fr. A. V, 1 (Piso fr. 1).
intercedit: dies nondum decem intercesserant, cum ..; Cluent. 28. unus et alter dies intercesserat, cum ..; ib. 72.
lenit: te ... studiis flagrantem ... dies leniet, aetas mitigabit; Muren. 65.
liberat: f. auget; Phil. XIV, 16.
mitigat: quam (invidiam) dies mitigavit; Cluent. 81. iam aetas omnia ..., iam dies mitigarit; Cael. 77.
perturbat: dies intermissus ... saepe perturbat omnia; Muren. 35.
proficiunt: hoc dies duodecim profecerunt, ut ..; Phil. V, 5.
prosternit: ut tertius dies sic hominem prosterneret; ut ..; Verr. 1, 20.
relinquit: quae ille calamitosus dies reliquerat; Verr. IV, 151.
solet: f. II. 1. exspecto; Phil. III, 2.
subest: cum ... dies comitiorum subesset; Milo 42.
venit: postquam ea dies venit; Verr. II, 38. venit tandem concilio de me agendi dies VIII Kalendas Februarias; Sest. 75. cum is dies venisset; Vatin. 33. cum cuiusque dies venerit; Planc. 68. cum is dies, quo me adesse iusserat, venisset; Phil. V, 20. ||cum|| ex promulgatione trinundinum dies ad ferendum ... venisset; Fr. B. VI, 32.
versatur: versantur ante oculos omnia: dies ille, quo cum ego Hennam venissem ..; Verr. IV, 110.
videtur: quam dissimilis hic dies illi tempori videbatur! Verr. IV, 77.
voluerant: nisi vero aut ille dies, ||in|| quo Ti. Gracchus est caesus, aut ille, quo Gaius, aut quo ||aut|| arma Saturnini *oppressa sunt*, ... rem publicam tamen non voluerarunt; Milo 14.
2. **Ausruf:** ecce: ecce Dolabellae comitiorum dies; Phil. II, 82.
o: o miserum et infelicem diem, quo consul ... P. Sulla renuntiatus est! Sulla 91. o diem illum ... funestum senatui! Sest. 72. o reliquos omnis dies noctisque eas, quibus iste ... Tessalonicam me ... perduxit! Planc. 99.
3. **ohne Verbindung:** dies unus, alter, plures: non referri; Verr. IV, 66. utrum „diem tertium" an „perendinum" ... dici oporteret; Muren. 27.
II. **nach Verben: 1. Accusativ:** addo: an supplicationes addendo diem contaminari passus es? Phil. II, 110.
adfero: quo non attuleris istum tecum diem; Verr. II, 52.
adsequor: Habonius istam diem quo modo adsequitur? Verr. I, 149.
agito: f. **agito,** dies (3 St.) B. I, S. 154, a.
ago: f. **ago,** II. diem (4 St.) B. I, S. 159, a.
amitto: nos amissos tot dies rei gerendae queremur; Phil. VI, 9.
antepono: hunc ... diem tuis maximis ... gratulationibus iure antepones; Marcell. 11. unum illum diem, quo in aede Telluris senatus fuit, non omnibus his mensibus anteponis? Phil. I, 31.
appello: quem ego diem vere natalem huius urbis aut certe salutarem appellare possum; Flacc. 102.
audio: quorum nobis etiam dies natales audiendi sunt; Phil. II, 14.
aufero: Quinctius a Scapulis paucos dies aufert; Quinct. 20. hi ludi dies quindecim auferent; Verr. a. pr. 31.
celebro: f. **celebro,** dies (3 St.) B. I, S. 486, b.
confero: ut tuum laetissimum diem cum tristissimo meo conferam; Piso 33.
consequor: quae (nox) consecuta est posterum diem nonarum Novembrium; Sulla 52.
constituo: f. **constituo,** III. diem (4 St.) IV. diem. B. I, S. 657, b. — consumo: f. **consumo,** II. diem (3 St.) B. I, S. 681, b.
debeo: quem illi diem festum cum recentibus beneficiis C. Marcelli debitum reddebant, tum generi ... Marcellorum ... tribuebant; Verr. II, 51.
defendo: hunc unum diem, unum inquam, hodiernum diem ... defende; Phil. II, 112.
denuntio: neque tanto ante exsilii ac fati diem rei publicae denuntiavisset; Catil. III, 17.
dico: quid (dicam) eos dies, qui ..? Piso 51. f. **dico,** III. diem (15 St.) S. 103, a.
differo: iste omnibus dicis diem distulit; Verr. II, 38.
edico: non proscripta neque edicta die; Verr. I, 141.
edisco: qui ... singulis diebus ediscendis fastos populo proposuerit; Muren. 25.
effugio: si illum diem effugisset; Verr. II, 37.
eximo: ut ... eximant unum aliquem diem aut summum biduum ex mense, quos illi exaeresimos dies nominant; Verr. II, 129. eximi iubet non diem ex mense, sed ..; ib. neque dies de fastis eximere (voluit); ib. 132. non vereor ne dicendo dies eximatur; Tull. 6.
exopto: hunc igitur diem campi speratum atque exoptatum sibi proponens; Milo 43.
exspecto: certus autem dies non ut sacrificiis ||sacrificii||, sic consiliis ||consilii|| exspectari solet; Phil. III, 2. hunc ego diem exspectans; ib. 33. hunc diem non exspectabant; ib. V, 1.
habeo: etiam si ... vacuos .. dies habuissemus; Verr. a. pr. 56.
impertio: Syracusanos unum diem festum Marcellis impertire noluisti; Verr. II, 51.
instituo: omitto Etruriae festos et actos et institutos dies; Milo 98.
intermitto: ut ter ante magistratus accuset intermissa die quam ..; dom. 45. si ex eo tempore dies nullus intermissus esset; Phil. V, 30. f. I, 1. perturbat.
interpono: prope XL diebus interpositis; Verr. a. pr. 31. [quadraginta diebus interpositis]; ib. 54. his ludorum diebus interpositis; ib. I, 20.
invenio: invenitur dies profectionis; Quinct. 57.
malo: acerbissimum eius supremum diem malim quam L. Cinnae dominatum; Phil. I, 34.
mando: ut eum diem memoriae mandetis; Quinct. 24.
memini: meministis illum diem, cum ..; Sest. 62.
nomino: f. eximo; Verr. II, 129.
numero: hunc diem iam ne numerat quidem; Verr. a. pr. 31.
obeo: diem edicti obire neglexit; Phil. III, 20.
observo: ipse in tuo redemptore nullam certam diem observares; Verr. III, 16.
omitto: omitto epulum populi Romani, festum diem; Vatin. 31.
paciscor: cui sciam pactam ... cum Manlio diem; Catil. I, 24.
persequor: persequere continentis his funeribus dies; Piso 11.
peto: a me nominis eius, quod infitiatus esset, diem petivit; Quinct. 75. a quibus etiam dies, tamquam a Chaldaeis, petebantur; Muren. 25.
pono: pone ante oculos diem; Deiot. 20.
postulo: cum ego diem inquirendi in Siciliam

perexiguam postulavissem, invenit iste qui sibi in Achaiam biduo breviorem diem postularet; Verr. a. pr. 6. qui, cum ego mihi c et x dies solos in Siciliam postulassem, c et VIII sibi in Achaiam postularet; ib. I, 30. quam diem testium postularet; Scaur. 23.
praefinio: quae dies in lege praefinita est; Sex. Rosc. 130. exiguam diem praefinire operi, qua ceteros ab negotio excluderes; Verr. III, 16. praefinit enim successori diem; prov. cons. 36.
praestituo: diem praestituit operi faciundo Kalendas Decembris; Verr. I, 148. f. I, 1. cogit.
praetereo: querellam praeteritorum dierum sustulit oratio consulum; Phil. V, 1. praetereo illum ... paene acerbum et luctuosum populo Romano diem! Fr. B. VIII, 19.
prodico: ut ... quarta sit accusatio trinum nundinum prodicta die, qua die ..; dom. 45.
propago: f. I, 1. est; Catil. III, 26.
propono: f. exopto.
prorogo: ut dies sibi prorogaretur; Verr. I, 98. paucis tibi ad solvendum propter inopiam tuam prorogatis diebus; Phil. II, 74.
proscribo: f. edico.
recordor: recordare .. illum ... diem, quo dictaturam sustulisti; Phil. II, 115.
recupero: f. tollo; Verr. IV, 151. — reddo: f. debeo.
relinquo: quem diem ille ... numquam reliquisset; Milo 45.
repono: praeclarum diem illis reposuisti, Verria ut agerent; Verr. II, 52.
spero: f. exopto.
sumo: dies ex utriusque commodo sumitur; Caecin. 20. quod videtis hos quasi sumptos dies ad labefactandam illius dignitatem; Rab. Post. 44. sume diem, vide qui te inauguret; Phil. II, 110.
teneo: non nulli etiam illum diem memoria tenebant, cum ...; Verr. IV, 77.
tollo: ut dies XXXV ||XLV|| inter binos ludos tollerentur, per quos solos iudicium fieri posset; Verr. II, 130. ut ... eius .. familiae dies festos tollerent, per quam ceteros quoque festos dies recuperarant; ib. IV, 151. si qua res illum diem aut auspiciis aut excusatione sustulit; dom. 45. sustulit illum diem fortuna populi Romani; Phil. II, 88.
tribuo: ut quintus praeterea dies Caesari tribueretur; Phil. II, 110. f. debeo.
video, vito: si quam diem ... in cautione viderunt ..., in eam diem ego, cum potuissem vitare, incidissem; Verr. I, 31.
voco: qui illo die Romae fuerit, quem tu diem in iudicium vocas; Rabir. 31.
2. **mit Präpositionen**: defero ad: „(pecuniam) delatam ad nos ... ad eius dies festos"; Flacc. 55.
differo in: „in posterum ... diem distulit"; Deiot. 21.
dissentio a: tam valde reliquum tempus ab illo uno die dissensisse; Phil. I, 5.
erumpo in: omnia ... in hos dies ... erumpunt; Muren. 81.
incido in: f. 1. video.
proscribo in: ut ... in eum diem ||in eo die, eo die|| Kalendas Martias proscribi iuberet; Verr. II. 129.
reservo in: cur ... praesentis fraudis poenas in diem reservatis? Cael. 59.
sum pro: nonne tibi nox erat pro die? Piso 53.
vivo de, in: cum perditissimis latronibus non solum de die, sed etiam in diem vivere; Phil. II, 87.
utor ad: (vas,) quo solitus esset uti ad festos dies; Verr. IV, 32.
III. **nach Adjectiv**: longus: Cephaloeditani decrerunt intercalarium XXXV ||XLV|| dies longum; Verr. II, 130.
IV. **nach Substantiven**: brevitas: diei brevitas conviviis ... continebatur; Verr. V, 26.
celebritas: spoliatus illius supremi diei celebritate; Milo 86.
cumulus: ille cumulus dierum hominis est dignitati tributus; prov. cons. 26.
epulae: quid ego illorum dierum epulas ... praedicem? Piso 22.
exitum: expectans huius exitum diei; Catil. IV, 3.
fama: quo non illius diei fama pervaserit; imp. Pomp. 44.
gratulatio: mihi populus ... non unius diei gratulationem ... donavit; Piso 7.
hora: hora fortasse sexta diei; dom. 41. cum hora diei decima fere ad saxa Rubra venisset; Phil. II, 77.
iter: ab urbe dierum iter afuerunt complurium ||ad urbem dierum fuerit iter complurium, al.||; Fr. B. VI, 41.
memoria: nullum monumentum laudis postulo praeterquam huius diei memoriam sempiternam; Catil. III, 26. neque illius diei memoriam perhorrescit; Phil. XIII, 31.
mens: si illius diei mentem servare potuisses; Phil. II, 90.
metus: idcirco ... Italiam multorum dierum metu perturbasti? Phil. II, 77.
molestia: paucorum dierum molestiam devorate; Phil. VI, 17.
numerus: numerus dierum Caesaris ipsius laudi ... concessus est; prov. cons. 27. C. Caesarem senatus ... ornavit .. numero dierum novo ||novem||; Balb. 61. ut (senatus) eos ... novis honoribus adficiat et numero dierum et genere verborum; Piso 45. augebo omnino numerum dierum; Phil. XIV, 11.
oratio: f. II, 1. praetereo; Phil. V, 1.
pars: praetor ... in hac officina maiorem partem diei ... sedere solebat; Verr. IV, 54.
poenae: equites .. Romanos daturos illius diei ||dies|| poenas; Sest. 28.
possessio: retinete istam possessionem ... festorum dierum; leg. agr. II, 71.
ratio: dierum ratione pervolgata; Muren. 25.
spatium: erat spatium dierum fere triginta ante Kalendas Decembris; Verr. II, 96.
supplicatio: supplicationem quindecim dierum decrevi sententia mea: rei publicae satis erat tot dierum quot C. Mario; prov. cons. 26. ego, quo consule referente primum decem dierum est supplicatio decreta Cn. Pompeio; ib. 27. cum supplicationem dierum decem decrevistis; ib. „quid est .. quod te supplicationes totiens iam decretae tot dierum tanto opere delectent?" Piso 59. decerno ... quinquaginta dierum supplicationes; Phil. XIV, 28.
tempus: f. I, 1. est; Verr. V, 26.
via: video quot dierum via sit; Verr. III, 191. cum .. abessent aliquot dierum viam; Planc. 98. venisse eam tibi tot dierum via gratulatum; Phil. II, 61.
virtutes: unius .. diei quot ... virtutes ... fuerunt? Phil. XIV, 25.
vox: ut ... huius .. diei vocem testem ... relinquerem meae ... voluntatis; Phil. I, 10.
V. **Umstand**: 1. **Accusativ**: **Zeit**: Romae dies XXX fere Quinctius commoratur; Quinct. 23. QUOIUS EX EDICTO PRAETORIS BONA DIES XXX POSSESSA SINT; ib. 30. SI BONA SUA EX EDICTO P. BURRIENI PRAETORIS DIES XXX POSSESSA NON ESSENT; ib. qui (scrupulus) se dies noctisque stimulat; Sex. Rosc. 6. Furiae, quae dies noctisque parentum poenas a consceleratissimis filiis repetant; ib. 67. qui tum armati dies noctisque concursabant; ib. 81. quae te noctis diesque commoneant ..; Verr. a. pr. 52. qui tot dies tacuisset; ib. V, 73. hic dies aestivos [iam continuos] populi Romani praetor ... sic vixit, ut ..; ib. 81. uxorem eius parum poterat animo soluto ... tot in acta dies secum habere; ib. 82. Cleomenes ... totos dies in litore ... perpotabat; ib. 87. tot dies continuos, per quos num-

quam visus esset, ubi fuisset; ib. 94. praetore tot dies cum mulierculis perpotante; ib. 100. cum lacrimans in carcere mater noctis diesque adsideret; ib. 112. dies continuos compluris in litore ... iacuisti; ib. 137. qui dies totos .. vim fieri vetat; Caecin. 36. cum ... ibidem diem posterum commoraretur; Cluent. 37. cum unum iam et alterum diem desideraretur; ib. 38. paucos dies exspectasset Quinctius; ib. 90. cum ... paucos dies ex subsortitione sedisset; ib. 103. illum ... aliquot dies aegrotasse; ib. 168. in quo (loco) non ... dies omnis atque noctis ... mater de pernicie filii cogitaret; ib. 190. quos ... huius exspectatio iudicii dies noctisque sollicitat; ib. 195. cum huius causa dies noctisque vigilaret; ib. 198. qui paulo ante diem noctemque tribunicium nomen horrebant; leg. agr. II, 68. quamquam me vester honos vigilare dies atque noctis ... iubet; ib. 77. num unum diem postea L. Saturninum ... rei publicae poena remorata est? at nos vicesimum iam diem patimur hebescere aciem horum auctoritatis; Catil. I, 4 ut suos necessarios [candidatos] adsectentur totos dies; Muren. 70. audite consulem ... totos dies atque noctis de re publica cogitantem! ib. 78. re multos dies promulgata; Flacc. 15. lex dies fuit proposita paucos; Sulla 65. quae (virtus) noctis ac dies animum gloriae stimulis concitat; Arch. 29. qui dies totos de officio ... disserunt; sen. 14. cum tu nihil aliud dies et noctis nisi de salute mea cogitares; dom. 30. hominem dies atque noctis de laude ... cogitantem; Vatin. 26. quod ... iacuisti maerens aliquot dies; Piso 89. si viginti quiessem dies; Planc. 90. hi centum dies penes accusatorem cum fuissent; Milo 60. equidem de te dies noctisque cogitans; Marcell. 22. haec ille ... dies noctisque cogitans; Deiot. 38. si ab urbe plus quam decem dies afuisset; Phil. II, 31. tot dies in aliena villa declamasti? ib. 42. totos dies potabatur; ib. 67. quam multos dies in ea villa turpissime es perbacchatus! ib. 104. quae est autem vita dies et noctis timere a suis? ib. 116. ipse interea XVII dies de me ... declamitavit; ib. V, 19. an ego ... non dies noctisque de vestra libertate ... cogitem? ib. VI, 17. cum .. dies et noctis omnia nos undique fata circumstent; ib. X, 20. meas .. auris dies noctisque omnium praeceptis ... patuisse; ib. XIV, 20.

2. **Ablativ:** definire: neque aequum est tempore et die memoriam beneficii definire; Quir. 23.

excludere: cum die ceteros redemptores exclusisset; Verr. I, 150. f. II, 1. praefinio; Verr. III, 16.

longior: non numquam uno die longiorem mensem faciunt aut biduo; Verr. II, 129.

Zeit: quod hesterno die fecerunt; Quinct. 33. quo die vadimonium istuc factum esse diceres; ib. 57. quo die Roma in Galliam profectus sit; ib. bona postulas ut ex edicto possidere liceat. quo die? ib. 79. de saltu deicitur Quinctius quo die? ib. quod uno die transigi posset; ib. 85. quo die hunc sibi promisisse dicat, eo die ne Romae quidem eum fuisse; ib. 86. quo die ad te iudicem venimus, eodem die illorum minas neglegere coepimus; ib. 92. stipulatus es? ubi? quo die? Qu. Rosc. 13. quo die citato reo mihi dicendum sit; div. Caec. 41. ego Siciliam totam quinquaginta diebus sic obii, ut ..; Verr. a. pr. 6. repente, his diebus paucis, comitiis consularibus factis; ib. 17. illis ipsis diebus ... nuntiatur mihi ..; ib. 21. quo quidem die primum ... consedistis; ib. I, 19. primo die testium tanto numero citato; ib. 20. reliquis diebus his criminibus ... sic obrutus ... est, ut ..; ib. quod a nobis IX solis diebus prima actio ... transacta sit; ib. 156. quo die Siciliam tetigit; ib. II, 19. quo die sese ... dicas sortiturum ... edixerat; ib. 37. non posse eo die sortiri, quod lex Rupilia vetaret diebus XXX sortiri dicam quibus scripta esset; ib. eo die nihil actum est; ib. 41. quo die mihi Messanae praesto essent; ib. 65. res illo die non peroratur; ib. 70. quin iste ... illo die rem illam quaesiturus non esset; ib. 72. eo die transigi nihil potuit; ib. 96. quo die iste, ut Syracusis Sthenius adesset, edixerat; ib. quo die ... esse oporteret Idus Ianuarias; ib. 129. minus XXX diebus Metellus totam triennii praeturam tuam rescidisset; ib. 140. quo die est ei nuntiatum ..; ib III, 129. eo die, quo iusseris, deportabunt; ib. 192. illud argentum se paucis illis diebus misisse Lilybaeum; ib. IV, 39. quam (laudationem) se ... paucis illis diebus decresse dicebant; ib. 140. quo quidem die nihil aegrius factum est ..; ib. 146. quod eo ipso die Syracusae a Marcello captae esse dicuntur; ib. 151. qui visus multis diebus non esset; ib. V, 86. postea quam ... classis est .. Pachynum quinto die ... appulsa; ib. 87. agi nihil ... toto die, nisi ..; ib. 101. hoc quinto decimo die crimen esse natum; ib. 106. te ... superioribus .. diebus omnibus in litore ... perpotasse; ib. 131. quo quisque die datus in custodiam, quo mortuus, quo necatus sit; ib. 147. eo .. ipso die casu Messanam Verres venit; ib. 160. quo die populo Romano tribuni plebi restituti sunt; ib. 175. alterius (rei) ego vobis hodierno die causam .. auferam; Caecin. 9. illis paucis diebus ... denuntiat ..; ib. 19. quo die in rem praesentem veniretur; ib. 20. qui uno die ... civis Romanos necandos ... denotavit; imp. Pomp. 7. undequinquagesimo die totam ... Ciliciam adiunxit; ib. 35. quo die a vobis maritimo bello praepositus est; ib. 44. hodierno enim die ... criminis diluendi potestas est data; Cluent. 8. eis diebus paucis est mortua; ib. 22. quod facere nisi festis diebus antea non solebat; ib. 27. eo ipso die puer ... combustus est; ib. eo die, quo postremum Asuvius visus erat, Avillium cum eo fuisse; ib. 38. venenum diebus paucis comparatur; ib. 47. ut hodierno die primum causa illa defensa sit, hodierno die primum veritas vocem contra invidiam ... miserit; ib. 88. paucis enim diebus illis et ipse privatus est factus et ..; ib. 108. quod autem tempus veneni dandi illo die? ib. 167. nego illum adulescentem ... omnino illo die esse mortuum; ib. 168. dicitur ... paucis diebus esse mortuus; ib. 175. quaestio illo die ... dimissa est; ib. 176. qualis vos hodierno ||hodierna|| die ... praebuistis; leg. agr. II, 103. qui illo die Romae fuerit; Rabir. 31. fore in armis certo die ... C. Manlium; Catil. I, 7. te illo ipso die meis praesidiis circumclusum; ib. patefeci in senatu hesterno die; ib. II, 6. ut hesterno die ... senatum ... convocavi; ib. 12. rem publicam ... hodierno die ... conservatam ... videtis; ib. III, 1. hesterno die ... praetores ... ad me vocavi; ib. 5. cum hodierno die mane per forum ... coniurati ... ducerentur; ib. 21. hesterno die praemia legatis Allobrogum ... dedistis; ib. IV, 5. indices hesterno die maximis praemiis adfecit; ib. 10. quae vos statueritis hodierno die; ib. 14. de fortunis omnium ... hodierno die vobis iudicandum est; ib. 18. id quod in civili causa hodierno die primum videmus; ib. 19. id ne ... cogitari .. possit a civibus, hodierno die providendum est; ib. quae precatus ... sum ... illo die, quo L. Murenam consulem renuntiavi; Muren. 1. ne postero die comitia haberentur; ib. 51. quem cum supremo eius die Maximus laudaret; ib. 75. tricesimo die vix deferuntur (tabulae); Flacc. 21. si sexaginta diebus apud praetorem essent professi; Arch. 7. quo quidem die cum CCCCXVII senatores essetis; sen. 26. illo die cum rem publicam ... conservatam ... iudicassetis; ib. ut eadem ... in contione postero die dicerentur; ib. quid denique illo die, quem ..? ib. 27. quo die nos comitiis centuriatis ... arcessivit in patriam; ib. quo die quis civis fuit qui ..? ib. 28. hodierno .. die ... gratias esse agendas ib 31. eo die confecta res esset; Quir. 12. vobis hodierno die constituendum est ..; dom. 2. „in Capitolium intrare turbulento illo die

non debuisti"; ib. 5. quae (sententia) erat superioribus diebus agitata in senatu; ib. 9. subito illo ipso die ... vilitas consecuta est; ib. 14. quo die de te lex curiata lata esse dicatur; ib. 39. hunc consulem illo ipso die contendo servasse de caelo; ib. hora nona illo ipso die tu es adoptatus; ib. 41. prodicta die, qua die iudicium sit futurum; ib. 45. dies, quo die me populus ... honestavit; ib. 76. se illo die .. Romae non fuisse; ib. 79. quem (populum) illo clarissimo die .. vidisti; ib. 90. qui paucis illis diebus in conlegium venerat; ib. 118. hesterno die ... putavi mihi reprimendam esse P. Clodii .. impudentiam; har. resp. 1. qui hesterno die dolore me elatum ... longius .. progressum arbitrabantur; ib. 3. in Clodium .. non est hodie maius odium quam illo die fuit, cum ..; ib. 4. eius conatum refutabo, velut hesterno die; ib. 7. postero die frequentissimus senatus ... statuit ..; ib. 13. vidi enim hesterno die quendam murmurantem; ib. 17. ni tu Megalesia illo die spectare voluisses; ib. 22. qui tum extremis diebus consulatus mei res eas, quas gesseram, vexare cupiebant; Sest. 11. ut omnibus fastis diebus legem ferri liceret; ib. 33. exponam .. hodierno die ... rationem facti ... mei; ib. 36. illo ipso die, qui mihi funestus fuit, omnibus bonis luctuosus ... — illo, inquam, ipso die, die dico? immo hora ... Pisoni provincia rogata est; ib. 53. ille se adfirmare postero die moram nullam esse facturum; ib. 74. quietus eo die Sestius; ib. 75. nihil ... hoc ipso turbulentissimo die criminamini Sestium; ib. 77. caedem .. tantam ..., nisi forte illo Cinnano atque Octaviano die, quis umquam in foro vidit? ib. num illo die (cum praesidio) fuerit; ib. 78. si illo die ... effecisset; ib. 81. cum illis ipsis diebus de me actum iri putaretur; ib. 125. si diebus quinque, quibus agi de me potuisset, non esset actum; ib. 129. quid tanto opere deliqui illo die? ib. 145. Cornelium concilium illo die dimisisse; Vatin. 5. quod eo die scires de caelo esse servatum; ib. 15. ut adesses die tricensimo; ib. 33. quod diebus festis ludisque publicis ... hoc iudicium exerceatur; Cael. 1. qua in civitate paucis his diebus Sex. Clodius absolutus est ||sit||; ib. 78. alterum ... necesse est paucis diebus paeniteat audere; prov. cons. 15. quo die censor est factus; ib. 20. quae fuerit hesterno die Cn. Pompei gravitas in dicendo; Balb. 2. quod hesterno die dixit ipse; ib. 5. quos quidem hesterno die Cn. Pompeius ... secum ... contendere iubebat; ib. 59. quis te illis diebus sobrium ... vidit? Piso 22. me consequentibus diebus in ea ipsa domo ... patres conscripti conlocaverunt; ib. 52. se quae deberentur postero die persoluturum; ib. 93. (causa) disputata hesterno die copiosissime a Q. Hortensio; Planc. 37. diebus eis ... decedens e provincia; ib. 65. quo die Roma exissem; ib. in quo (libro) ... Socrates illo ipso die, quo erat ei moriundum, permulta disputat; Scaur. c. 3, § 4. eis ||his|| ipsis diebus hostem persequi, cum ..; Rab. Post. 42. de fortunis hodierno die decertari; Milo 3. [quae (contio) illo ipso die habita est;] ib. 27. cum in senatu fuisset eo die; ib. 28. si quidem eo die Romam venturus erat; ib. potuitne illo die (iure se ulcisci), cum ..? ib. 38. vidit necesse esse Miloni proficisci Lanuvium illo ipso quo est profectus die: itaque antevertit. at quo die? quo ... fuit insanissima contio; ib. 45. Milonem fore eo die in via; ib. illo ipso die ... prodi flaminem necesse esse; ib. 46. P. Clodium illo die in Albano mansurum fuisse; ib. qui Clodium negant eo die Romam ... fuisse rediturum; ib. 47. illo die ... devertit Clodius ad Albanum; ib. 51. si Romam illo die reverti vellet; ib. hunc prae se tulisse illo die Roma exiturum, illum eo die se dissimulasse rediturum; ib. 52. hoc .. ipso die, si quae vis est parata ..., deposco; ib. 100. fructum omnis ante actae vitae hodierno die maximum cepit; Marcell. 3. quam (laudem) hodierno die consecutus es; ib. 4. hodierno vero die te ipsum vicisti; ib. 12. hodierno die sententiam tuam ... importaturam esse regibus .. incolumem famam; Deiot. 43. cur in senatum [hesterno die] tam acerbe cogerer; Phil. I, 11. quo senatus die laetior? quo populus Romanus? ib. 32. proximo, altero, tertio, denique reliquis consecutis diebus non intermittebas quasi donum aliquod cotidie adferre rei publicae; ib. quonam modo illa tam multa quam paucis ... diebus effuderit; ib. II, 66. horum paucis diebus nihil erat; ib. „alio die" inquit; ib. 83. cum „alio die" dixeris; ib. 84. quae formido praeclaro illo die! ib. 88. neque te illo die neque postero vidi; ib. 89. reliquis diebus in Capitolio praeclara senatus consulta fecisti; ib. 91. si .. Kalendae Ianuariae fuissent eo die, quo primum ex urbe fugit Antonius; ib. III, 2. cui .. hodierno die ... tribuenda est auctoritas, ut ..; ib. 5. eorum .. commoda ... curae nobis fore hodierno die; ib. 7. quo .. ille die ... ebrius est contionatus ..., eo die se ... libertate abdicavit; ib. 12. qui foedo illo et flagitioso die .. quid pati ... posset ... ostendit; ib. eo die ipse non adfuit; ib. 19. praeclara senatus consulta illo ipso die vespertina; ib. 24. hodierno die ... in possessionem libertatis pedem ponimus; ib. 28. hodierno enim die ... fundamenta iacta sunt reliquarum actionum; ib. IV, 1. hanc igitur dubitationem ... senatus hodierno die sustulit; ib. 2. quas (copias) paucis diebus novi consules comparabunt; ib. 12. hodierno .. die ... ad spem libertatis exarsimus; ib. 16. illo die ... ea constituistis, ut ..; ib. V, 2. quo die ... caedis initium fecisset a me; ib. 20. cum ... paucis diebus exercitum fecit; ib. 23. eodem .. die ... factum eius conlaudastis; ib. 28. quid igitur illo die aliud egistis nisi ut ..? ib. 29. quo die primum convocati sumus; ib. 30. maximum .. signum illo die dedit voluntatis; ib. 38. quae vix hodierno die consequemur; ib. 45. eo die primum .. fundamenta sunt iacta rei publicae; ib. VI, 2. hodierno .. die ... remissior senatus fuit; ib. 3. minus hodierno die contendi; ib. 16. confusius hesterno die est acta res; ib. VIII, 1. omnes illo die ... arma sumpserunt; ib. 15. hic hesterno die sententias vestras in codicillos ... referebat; ib. 28. uti ... consules ... primo quoque die ad senatum referant; ib. 33. placere eum quam amplissime supremo suo die efferri; ib. IX, 16. hodierno die senatum te habiturum; ib. X, 1. hunc eis ipsis ludorum diebus videbam ..; ib. 8. Dolabella hesterno die hoste decreto; ib. XI, 16. ut eodem die reverterer; ib. XII, 24. eo .. ipso die innumerabilia senatus consulta fecit; ib. XIII, 19. paucis diebus ... in hortos paternos immigrabit; ib. 34. quo die ... redierimus; ib. XIV, 3. cum hesterno die ... me ... populus Romanus in Capitolium domo tulerit; ib. 12. uno die locis pluribus res publica est conservata; ib. 28. qui hesterno die me esse dignum consulatu negabas; Fr. B. VIII, 6. f. ante; Piso 55. — I, 1. est; Catil. III, 2. improdicta. venit; Phil. V, 20. versatur. volneraut. 2. o; Sulla 91. Planc. 99. — II, 1. antepono; Phil. I, 31. recordor. — V, 3. ex; Phil. I, 1.

abhinc: comitiis iam abhinc diebus triginta factis; Verr. II, 130.

ante: Sex. Naevium diebus compluribus ante in possessionem misisse, quam postularet ..; Quinct. 88. Herodotus cum Roma revertitur, diebus ... quindecim ante comitia; Verr. II, 130. ut Catilina paucis ante diebus erupit ex urbe; Catil. III, 3. cum ... paucis diebus ante Catoni ... respondisset ..; Muren. 51. quam (imaginem) paucis ante diebus laureatam ... conspexit; ib. 88. quibus in locis paucis ante diebus factum esse consulem Murenam nuntii ... celebrarant; ib. 89. cum volgo essent et illo ipso et multis ante diebus admoniti; Piso 55. fecerat enim hoc ... L. Piso xxx diebus ante; Phil. V, 19.

post: ut ... quadragesimo post die responderes; Verr. I, 30. cum ... ille vir ... tertio die post quam in curia ... floruisset, ... eriperetur; Cael. 59. liberatus periculo caedis paucis post diebus senatus; Phil. I, 5. malui viginti diebus post sententiam meam laudari; ib. VI, 16. Cassii classis paucis post diebus consequebatur; ib. X, 8.

3. **mit Präpositionen:** ad: quam ad diem proscriptiones ... fiant; Sex. Rosc. 128. ex ea die ad hanc diem quae fecisti; Verr. I, 34. quando illa frumentum, quod deberet, non ad diem dedit? ib. II, 5. ut ad eum diem, quae sacris epulisque opus essent, in compluris annos locarentur; ib. 52. si ego ad diem non adfuissem; ib. 99. Caecina cum amicis ad diem venit; Caecin. 20. cum ad constitutam diem tempusque venisset; ib. 32. vester honos ad mei temporis diem petitus; leg. agr. II, 3. si Catilina in urbe ad hanc diem remansisset; Catil. III, 17. ut ad illam diem ... pari studio convenirent; sen. 27. quibus (sententiis) ad hanc diem viximus; Phil. II, 19. ad illum diem Memmius erat Memmius; Fr. C. 23. — usque ad: id (signum) ... usque ad hanc diem integrum ... servatum est; Verr. IV, 130. eos usque ad hanc diem retinere illam immanem ... consuetudinem; Font. 31.

ante: Roma egreditur ante diem II Kalend. Februarias Quinctius; Quint. 24. „dic, Naevi, diem." „ante diem V Kalend. intercalaris; ib. 79. meministine me ante diem XII Kalendas Novembris dicere ..? Catil. I, 7. qui dies futurus esset ante diem VI Kal. Novembris; ib. ut ... ante hodiernum diem (signum non) conlocaretur; ib. III, 20. quo pervenire ante certam diem non licebit; prov. cons. 37. iter ... necessarium ante diem XIII Kalendas Februarias Miloni esse; Milo 27. crimen ... ante hunc diem non auditum; Ligar. 1. ut adesset senatus frequens a. d. VIII Kalendas Decembris; Phil. III, 19. adesse in senatum iussit a. d. XIII Kalendas Octobris; ib. V, 19. ante diem XIII Kalendas Ianuarias decretis vestris eum concidistis; ib. 28. quod a. d. XIII Kalendas Ian. D. Bruto ... tribuistis; ib. X, 23. me ante diem XIII Kalendas Ianuarias principem revocandae libertatis fuisse; ib. XIV, 19. — in ante: caedem te optimatium contulisse in ante diem V Kalendas Novembris; Catil. I, 7. diem edicti obire neglexit: in ante diem IV Kalendas Decembris distulit; Phil. III, 20.

ex: domum ex hac die biduo ante conduxerat; Piso 61. nec a re publica deiciebam oculos ex eo die, quo in aedem Telluris convocati sumus; Phil. I, 1. ex illo die recordamini eius usque ad Idus Martias consulatum; ib. II, 82. f. ad; Verr. I, 34.

in: crescit in dies singulos hostium numerus; Catil. I, 5. tanto hic magis in dies convalescebat; Milo 25. cum ... in dies malum cresceret; Phil. IV, 3. ut in hodiernum diem vestitus mutetur; ib. XIV, 2. f. ante.

per: hunc per hosce dies sermonem volgi ... fuisse; Verr. I, 1. cum per eos ipsos dies, per quos causam Dio diceret, reperiretur pecunias sumpsisse mutuas; ib. 28. ut eum per illos dies nemo extra illum locum videre posset; ib. V, 30. per hos dies ... non offendebantur homines; ib. 31. ubi iste per eos dies ... castra luxuriae conlocarat; ib. 96. te per eos dies nemo tuae domi convenire ... potuit; ib. 137. per quos dies Iunium accusavit; Cluent. 108. ludi per decem dies facti sunt; Catil. III, 20. qui ad triumphum per eos dies venerat; Muren. 69. quae ego per hos dies in senatu de re publica sensi; dom. 3. per quos (dies) senatum haberi liceret; Sest. 74. quod idem intellegebam per hos dies uni cuique vestrum videri; Phil. V, 1. per hos dies creberrimum fuisse sermonem ..; ib. XIV, 14. uti ... supplicationes per dies quinquaginta ad omnia pulvinaria constituat; ib. 37. f. 1. Verr. V, 94. — II, 1. tollo; Verr. II, 130.

post: postulaturus eras. quando? post dies XXX; Quinct. 82. qua re (bona) aliquanto post eam diem venierint; Sex. Rosc. 130. ut hanc Heraclii dicam sortiri post dies XXX ex lege posset; Verr. II, 38. post diem tertium gesta res est quam dixerat; Milo 44. post diem tertium veni in aedem Telluris; Phil. II, 89.

differo, aufschieben, verzögern, sich unterscheiden, verschieden sein: I. **intransitiv:** alqs: equidem ... statui tamen a vobis ... non differre vestitu; Phil. VIII, 32.

alqd: vide quid differat inter meam opinionem ac tuam; div. Caec. 61. hoc quam habet vim, ut ... ex aliqua parte differre videatur, utrum ..? Caecin. 39. quid hoc ab illo differt? ib. quod etiam si verbo differre videbitur; ib. 59.

adventus: ut ... ipsorum adventus in urbis sociorum non multum ab hostili expugnatione differunt; imp. Pomp. 13.

ager: quasi vero paulum differat ager Campanus a Stellati; leg. agr. II, 85.

res: proinde quasi ... ea res ... et ea ... inter se genere iniuriae ... differat; Verr. III, 203.

II. **transitiv:** 1. **absolut:** quo in reo ... qui distulit cautus ... existimatur; Cluent. 108. „in posterum .. diem distulit"; Deiot. 21. in ante diem IV Kalendas Decembris distulit; Phil. III, 20.

2. **mit Object:** alqd: te id ... ad crudelitatis tempus distulisse; Vatin. 28.

bellum: quid est aliud ... differre bellum? Phil. XII, 13.

diem: iste omnibus dicis diem distulit; Verr. II, 38.

horam: ut differri iam hora non possit; Phil. VI, 19.

praeturam: * tuamque praeturam non tuo more differas; Fr. B. XV, III, 4.

rem: rem differre cotidie ... isti coeperunt; Sex. Rosc. 26. si ... nec totiens dilata res (esset) prov. cons. 13.

tempus: alii tempus differebant; prov. cons. 28. cum tempus ille differret; Phil. VIII, 23.

vadimonia: cum vadimonia saepe dilata essent; Quinct. 22. cum ceteris quae habebat vadimonia differt; ib. 23. in vadimoniis differendis; ib. 46.

vim: ut ... neque vim tantam doloris in posterum differre potuerint; Verr. I, 81.

difficilis, schwer, schwierig, beschwerlich: I. **bei Substantiven:** alqd: quorum illi aetati utrumque difficile est; Quinct. 56. quasi vero mihi difficile sit quamvis multos ... proferre; Sex. Rosc. 47. difficile est quod polliceor; Qu. Rosc. 9. id quod difficillimum fuerit; Verr. a. pr. 8. contra tabulas ... audeam dicere? difficile est; ib. I, 157. quod probare difficile est; ib. non quo iugerum numerum vere profiteri esset difficile; ib. III, 39. id quod tametsi isti difficile est; ib. 162. utrum mihi difficile est dicere an ..? ib. 213. difficile est [enim] finem facere pretio; ib. IV, 14. quam (provinciam) tueri ... difficile esset; ib. V, 38. non esset difficile alium ... supponere; ib. 79. mihi .. difficile est satis copiose de eo dicere; Tull. 2. difficile est enim eum ... non .. induci odio ut dicat; Font. 3. orationis difficilius est exitum ... invenire; imp. Pomp. 3. difficile est in Asia ... ita versari nostrum imperatorem, ut ..; ib. 64. quod erat difficillimum; Catil. III, 4. difficile est enim tacere, cum doleas; Sulla 31. difficile est hoc de omnibus confirmare; Arch. 15. difficile est non aliquem ... praeterire; sen. 30. istorum animos ... non est difficillimum mitigare; Balb. 57. est difficile ... id non exsequi; Rab. Post. 5. neque enim erat difficile scire; Milo 27. difficile est ... putare ..; Phil. XIII, 36. quamquam adfirmare de altero difficile est; ib. 43. dictu: f. **dico,** I, 1, b. difficilis (4 St.) S. 91. b. factu: id quod difficile factu est; Cluent. 201.

actio: mihi difficiliorem actionem factam putabitis; Tull. 33.
aditus: ut difficilis aditus veritati relinquatur; Font. 20. scilicet ... difficilis aditus; Vatin. 8.
adlegationes: cum sibi ... adlegationes difficilis ... viderent; Verr. I, 136.
ascensus: quod (oppidum) erat difficili ascensu; Verr. IV, 51.
bellum: maximo difficillimoque bello; Verr. II, 5. bellum magnum atque difficile; Arch. 21.
causa: qui .. ceterorum causam apud te difficiliorem fecit; Verr. IV, 44. ut quaeque causa difficillima est; Cluent. 57.
condicio: Scapulis difficiliore condicione dissolvit; Quinct. 20.
deliberatio: ut haec vobis deliberatio difficilis esset; imp. Pomp. 27.
exitus: difficilis tibi Alexandriae fore exitus; Deiot. 24.
iudicium: quod omnia iudicia difficillima ... fieri mallet; Quinct. 85. vestrum difficilius iudicium ... fore; Tull. 2.
lex: legem ... ad scribendum difficilem; Fr. B. VI, 3.
locus: quam .. difficili .. in loco verser; div. Caec. 35. in ultima ac difficillima ad portandum loca; Verr. III, 190. quo mihi difficilior est hic extremus perorandi locus; Balb. 4.
morbus: ut quisque (morbus) est difficillimus; Cluent. 57.
palma: sexta palma urbana etiam in gladiatore difficilis; Phil. XI, 11.
ratio: quae .. omnibus est difficilis ... ratio; leg. agr. II, 5. accedit ... difficillima ratio consulatus gerendi; ib. 6. sibi difficilem esse investigandi rationem; Cluent. 23. difficilis ratio belli gerendi; Fr. B. XVI, III, 5.
reprehensio: reliquorum factorum ... difficilis est sane reprehensio; Phil. II, 59.
res: in difficillimis rebus; Verr. IV, 107. ut nulla res tanta sit ac tam difficilis; imp. Pomp. 59. difficilis .. res ideo non putatur, quod ..; Muren. 28. rem quaeris ... (non) mihi difficilem ad perdocendum; Sest. 96.
tempus: difficili rei publicae tempore; Verr. IV, 108. imp. Pomp. 61. difficillimo rei publicae tempore; Phil. IX, 15. X, 25. XIV, 30. difficillimo .. r. p. t.: ib. V, 46. difficillimo tempore; ib. V, 36. temporibus illis difficillimis solutionis Caecin. 11. difficillimi temporis vocem illam; Fr. B. VI, 22.
vectura: longa difficilique vectura; Verr. I, 147.
II. allein: opto: ne difficilia optemus; Verr. IV, 15.
patior: pati vel difficillima malumus quam servire; Phil. XIII, 15.
subeo: quam multa (sunt) molesta et difficilia, quae subimus; Cluent. 150.

difficultas, Schwierigkeit, Widrigkeit, Noth, Verlegenheit: I. est: difficultatem annonae (fuisse perspicuum est); dom. 12. — nullae: nullis populi Romani difficultatibus; Verr. V, 51.
fert: ut temporis difficultas ... tulit; Verr. III, 126.
tenet: num tanta difficultas eum rei nummariae tenuerit; Verr. IV, 11.
II, 1. expono: expositis suis difficultatibus; Verr. II, 69.
exsorbeo: multorum ... difficultatem exsorbuit; Muren. 19.
habeo: altera pars ... quantum in agendo difficultatis ... sit habitura; Cluent. 2. habere videtur ista res ... difficultatem; Catil. IV, 7.
suscipio: quam ob rem ... tantam difficultatem cum crimine ... susceperis; Verr. V, 61.
sustento: hoc vectigali etiam belli difficultates sustentantur; leg. agr. II, 83.
2. pertineo ad: quae ... non ad domesticam tuam difficultatem ... pertinent; Catil. I, 14.
sum in: se in summa difficultate esse nummaria; Verr. II, 69.
III. alqd: f. II, 1. habeo; Cluent. 2.
excusatio: neque est excusatio difficultatis; Quir. 23.
IV, 1. adduci: vecturae difficultate adductos; Verr. III, 191. Heium ... neque difficultate aliqua temporis ... adductum esse; ib. IV, 14.
adfici: tot tantisque difficultatibus adfectus; Quinct. 10. tametsi multis .. difficultatibus .. adfectus est; div. Caec. 8.
adfligi: cetera vectigalia belli difficultatibus adfliguntur; leg. agr. II, 83.
leniri: odium ... difficultate ulciscendi leniri (potest); Quir. 23.
zum Satz: ut vecturae difficultate ad quam vellent aestimationem pervenirent; Verr. III, 190.
2. in: summa in difficultate navium; Verr. V, 51. in hac difficultate illa me res ... consolatur; Cluent. 3.
propter: si ego haec propter .. rerum .. difficultatem adsequi non potui; div. Caec. 40.

difficulter, schwer, kaum: quae difficillime praecaventur; Sex. Rosc. 116. quem (aculeum) pati ... viri boni difficillime possunt; Verr. III, 95.

diffidenter, ängstlich: altera (pars orationis videbatur) ... timide et diffidenter attingere rationem veneficii criminum; Cluent. 1.

diffido, mißtrauen, kein Vertrauen haben: I. absolut: „iacet, diffidit, abiecit hastas“; Muren. 45.
II. acc. c. inf.: diffidebam ... me posse in hac causa consistere; Quinct. 77. me posse (tutum esse) diffido; Phil. XII, 27. duo praetores sine causa diffisi se aliquid habituros; ib. XIII, 26.
III. alicui: qui sibi alia ratione diffideret; Cluent. 63. hoc et tu tibi confidis magis et nos prope iure diffidimus; har. resp. 35. ut ... sibi ipse diffideret; Phil. IX, 2. diffidebant etiam Servilio; ib. XII, 18.
causae: alter causae confidit, alter diffidit; Qu. Rosc. 11. cum diffidit (causae); Sest. 135.
fidei: si eius fidei diffisus essem; Verr. a. pr. 31.
ingenio: ne ingeniis vestris videar diffidere; Sex. Rosc. 82. me ... diffisum ingenio meo; Muren. 63.
rebus: diffidentem rebus suis; imp. Pomp. 23. illum diffidentem rebus suis; Cluent. 20. tu totiens diffidens ac desperans rebus tuis; Piso 89. diffidentem tuis rebus; ib. 99.

diffluo, sich auflösen: omnia, quae dilapsa iam diffluxerunt; Marcell. 23.

diffugio, entfliehen: alqs: diffugerant .. permulti; Verr. III, 46. metu perterriti repente diffugimus; Phil. II, 108.
ministri: ministros ... ereptis (gladiis) diffugisse; dom. 6.

diffundo, verbreiten: laudem: o Cn. Pompei sic late longeque diffusa laus! Balb. 13.
numerum: numerus ... huius generis late et varie diffusus est; Sest. 97.

digero, ordnen: nomina: utrum cetera nomina in codicem accepti et expensi digesta habes an non? Qu. Rosc. 9.
tabulas: quas (tabulas) diligentissime legi atque digessi; Verr. I, 60.

digitulus, Fingerchen: ut illi aniculae ... collum digitulis duobus oblideret; Scaur. 10.

digitus, Finger: I. perscribunt: egone ... hos digitos meos impellere potui, ut falsum perscriberent nomen? Qu. Rosc. 1.

II, 1. confringo, restituo: digitos, quos confregit, ... restituere non potest; Flacc. 73.
impello: f. 1.
profero: qua .. digitum proferat non habet; Caecin. 71.
tollo: digitum tollit Iunius patruus; Verr. I, 141.
2. aufero de: istum ... de digitis anulos abstulisse; Verr. IV, 57.
constituo in: cum ... coeperit .. in digitis suis singulas partis causae constituere; div. Caec. 45.
detraho de: anulus de digito detractus est; Verr. IV, 58.
trado de: si ... anulum .. de digito suum tibi tradidit; Sex. Rosc. 144.
III, 1. pueri ... neque ab argento digitum discedere; Verr. IV, 33.
2. attingere: qui ... genus hoc vitae .. extremis, ut dicitur, digitis attigissent; Cael. 28.
delere: digito legata delevit; Cluent. 41.
liceri: qui digito sit licitus; Verr. III, 27.
tangere: cuius quam quisque partem tetigit, digito, voce ..; dom. 50.

digne, würdig: loquor: quis de tali cive satis digne umquam loquetur? sen. 19.
persequor: quam (iniuriam) nulla lege satis digne persequi possent; Verr. I, 82.

dignitas, Würde, Tüchtigkeit, Verdienst, Ansehn, Ehre, Rang: I. **absolut:** 1. **Subject:** adhortatur: me ... dignitas hominis ... ad C. Rabirium defendendum est adhortata; Rabir. 2.
adversatur: cui legi cum vestra dignitas vehementer adversetur; Verr. V, 178.
attribuit: timor, quem mihi ... attribuit .. vestra dignitas; Sex. Rosc. 9.
commovet: si quem rei dignitas commovet; leg. agr. II, 76. cum me .. vestra dignitas ... magno opere commosset; har. resp. 1.
consistit: cum in eo (interitu tuo) ... libertas populi Romani dignitasque consisteret; Phil. III, 19.
debet: quis ... eius dignitatis, quae in iudiciis publicis versari debet, peritior? Cluent. 107. f. II, 1. specto; Phil. I, 20.
defendit: f. est in; Catil. III, 27.
desiderat: Capitolium sic ornare, ut templi dignitas ... desiderat; Verr. IV, 68.
deterret: cum ... nec eum coloniae florentissimae dignitas ... a parricidio deterreret; Phil. III, 20.
est: haec praetoris dignitas (fuit); Verr. III, 87. ubi erit imperii nomen et dignitas? ib. IV, 25. tanta nominis Romani dignitas est apud omnis nationes; ib. V, 150. dignitas .. est persaepe eadem omnium; Muren. 18. magnus dicendi labor, ... magna dignitas; ib. 29. an tuum ... salva dignitate retinebis? Flacc. 85. optimorum civium ... dignitatem populo Romano caram esse; Sest. 125. magna dignitas (est) ... consulis; Piso 24. principum dignitas erat paene par; Ligar. 19. talis senatorum .. dignitas ... fuit; Phil. XIII, 30. — in: Siculum, in quo aliquis splendor dignitasque esset; Verr. II, 106. quam in te tantam virtutem esse aut dignitatem arbitratus es, ut ..? ib. IV, 90. videbam in hac defensione ... plus dignitatis ... futurum; Cluent. 145. magna (est) in re publica dignitas, quae me semper tacita defendet; Catil. III, 27. summam video esse in te ... dignitatem; generis; Muren. 15. cuius (generis) est magna in utroque dignitas; ib. 18. summa in utroque est ... dignitas; ib. 21. summa dignitas est in eis, qui ..; ib. 24. dignitas in tam tenui scientia non potest esse; ib. 25. dignitas in ista scientia consularis numquam fuit; ib. 28. parem dignitatem ad consulatus petitionem ... in Murena atque in Sulpicio fuisse; ib. 43. tu ipse, in quo summa est dignitas; ib. 76. quaecumque in equite Romano dignitas esse possit, quae certe potest esse maxima, eam semper in M. Caelio habitam esse summam; Cael. 3. tanta (est) in magnitudine animi ... dignitas, ut haec a virtute donata (esse videatur); Marcell. 19.
exstinguit: quas (inimicitias) ... exstinxit rei publicae *utilitas* dignitasque ipsorum; prov. cons. 22.
hortatur: mihi ante oculos obversatur rei publicae dignitas, quae me ad sese rapit, haec minora relinquere hortatur; Sest. 7.
inest: in quo ipso inest quaedam dignitas imperatoria; imp. Pomp. 42. in ea vita ... quae dignitas (inesset); Cluent. 153.
intercedit: cum ... legatorum decem ... dignitas ... intercederet; Verr. II, 40.
inurit: dignitas hominis ... mihi superbiae ... infamiam inussisset; Muren. 8.
movet: quod eos .. Philodami dignitas ... movebat; Verr. I. 67.
nititur: nec enim Acmonensium testimonio Flacci ... dignitas nititur; Flacc. 36.
nocet: ne quid L. Murenae dignitas illius ... noceat; Muren. 58.
obversatur: f. hortatur.
patitur: neque enim hoc ... municipii ... dignitas patitur; Piso fr. 8. quoad .. dignitas ... patietur; Phil. XII, 30.
poscit: ut ipsius dignitas poscit; Quinct. 28.
postulat: quid populi Romani dignitas postulet; Font. 15. sicut ipsius dignitas ... postulabat; Catil. IV, 9. quantam (religionem) rei publicae dignitas postulat; Muren. 1. sicut huius imperii dignitas ... postulabat; ib. 6. quid dignitas P. Sestii ... postulet; Sest. 119. quod tua dignitas postularit; Planc. 46.
potest: hanc ... labem turpitudinis ... poterit populi Romani dignitas sustinere? dom. 102. f. est in; Muren. 25. Cael. 3. — II, 1. violo; har. resp. 46.
praestringit: cuius dignitas et splendor praestringebat; Vatin. 25.
prodest: si sibi suus pudor ac dignitas non prodesset; Sulla 15.
rapit: f. hortatur.
refert: cum in eo vestra dignitas mihi fructum diligentiae referret; Verr. I, 20.
revertitur: ut corpus abesset meum, dignitas iam in patriam revertisset; sen. 5.
subvenit: cum Q. Metelli ... dignitas ... rei publicae subvenisset; sen. 5.
surgit: surrexisset Apronius, nova dignitas publicani; Verr. III, 31.
sustinet: f. potest.
tegit: Catonem, cuius eximia .. dignitas ... tegere videretur improbitatem ... actionis tuae; dom. 23.
tollit: † suspicionem omnem ||animi|| tollit *Curionis* ... dignitas; Fr. B. VI, 2.
tuetur: quem dignitas ... tuebatur; dom. 46.
valet: dignitas Pisonis valebat plurimum; div. Caec. 64. si ... manus ista plus valuerit quam vestra ac rei publicae dignitas; Catil. IV, 20. tantum eximia consulis dignitas valuit; sen. 25. si ipsius summa dignitas (non satis valeret); Quir. 6.
venit: cum omnium nobilium dignitas ... in discrimen veniret; Sex. Rosc. 16.
versatur: numquam tibi ... populi ... dignitas ... in oculis ... versata est? Verr. V, 144. f. debet; Cluent. 107.
videtur: dignitas ..., beneficia vestra, quamquam mihi semper clarissima visa sunt, tamen ea nunc renovata inlustriora videntur, quam si obscurata non essent; Quir. 4. ut omnis rei publicae dignitas ... vestrae sapientiae ... commissa creditaque esse (videatur); dom. 1. f. est in; Marcell. 19. tegit. — II, 1. laedo.
2. **Ausruf:** o: o populi Romani excellens dignitas! Balb. 13. — o speciem dignitatemque populi Romani, quam reges ... pertimescant! dom. 89. o dignitatem consilii admirandam! Phil. V, 12.

quae: quae familiarium dignitas! Sulla 73. quae rei publicae dignitas! Quir. 4.

II. **nach Verben:** 1. **Accusativ:** abicio: dignitatem .. ordinis ... abiectam; Verr. III, 95.
addico: ut consularem dignitatem ... provinciarum foedere addiceres? sen. 16.
addo: quod is paulum tribunis plebi ... dignitatis addidit; Fr. B. VI, 27.
adduco: quod iniquum in discrimen adducas dignitatem tuam; Planc. 8.
adfero: f. **adfero,** II. dignitatem (4 St.) B. I, S. 91, b.
adipiscor: qui ullam dignitatem praestabiliorem ea, quam per vos esset adeptus, putarit; prov. cons. 38.
admiror: f. I, 2. o; Phil. V, 12.
ago: si dignitas agitur Caesaris; prov. cons. 47.
amitto: ut vestram dignitatem amittatis; Phil. XII, 4.
amplifico: amplificare eius pristinam dignitatem; Marcell. 8.
antefero: te ... dignitatem .. rei publicae tuis ... suspicionibus anteferre; Marcell. 3.
antepono: tum ... dignitati horum anteponant suam; Flacc. 61.
attingo: ut eam (dignitatem tuam) ego ulla contumelia coner attingere; Planc. 8.
augeo: f. **augeo,** II. dignitatem (5 St.) B. I, S. 362, b.
commemoro: quid ... commemorem dignitatem? Sulla 73.
committo: f. I, 1. videtur; dom. 1.
concedo: dignitas verborum, ... numerus dierum Caesaris ipsius laudi ... concessus est; prov. cons. 27.
coniungo: Pompei dignitas ..., coniuncta cum utilitate communi; dom. 27. alii cum voluptate dignitatem coniungendam putaverunt; Cael. 41.
consequor: f. **consequor,** III. dignitatem (6 St.) B. I, S. 640, a.
conservo: qui principes fuerunt conservandae ... dignitatis meae; Balb. 59. ut conservem dignitatem tuam; Planc. 10.
constituo: cuius lege ... dignitas populo Romano ... constituta est; imp. Pomp. 57.
contemno: f. **contemno,** II. dignitatem (3 St.) B. I, S. 683, a. — credo: f. I, 1. videtur; dom. 1.
defendo: ad communem dignitatem defendendam; leg. agr. I, 27.
depono: hanc tu .. potuisti ... tantam dignitatem deponere? Phil. I, 31.
desidero: si quidem auctoritas senatus ... dignitatem .. desiderat; Phil. VII, 14.
detraho: detrahendae spoliandaeque dignitatis gratia; Cael. 3.
do: non tibi idcirco ... tantam .. ornamentorum omnium dignitatem datam; Verr. V, 39. qui mihi unus ... dedit ... dignitatem; Quir. 16.
dono: f. I, 1. est in; Marcell. 19.
habeo: artes ... admirabilem dignitatem ... debent habere; Muren. 23. hanc eius operam non minus ad consulatum adipiscendum ... dignitatis habuisse; ib. 34. habebat ea molestia quandam tamen dignitatem; har. resp. 41. si quam (dignitatem) habemus; Phil. VII, 7. hanc tu habes dignitatem, qua fretus me contemnis; Fr. B. VIII, 18, a. f. I, 1. est in; Cael. 3.
imploro: vestram .... dignitatem ... non imploro; Verr. III, 146.
labefacto: ad labefactandam illius dignitatem; Rab. Post. 44.
laedo: ut neque .... cuiusquam .. dignitas laesa ... esse videatur; Cluent. 118.
obscuro: f. I, 1. videtur; Quir. 4.
oppono: solent ... aequi et boni nomen dignitatemque opponere; Caecin. 65.
orno: senatus ... dignitatem meam quibus potuit verbis amplissimis ornavit; Quir. 15. *qui ... ornasset dignitatem domo;* Scaur. 45.
pario: dum modo meis laboribus vobis ... dignitas salusque pariatur; Catil. IV, 1.
pertimesco: quorum ... pertimuisti dignitatem; dom. 132. f. I, 2. o; dom. 89.
polliceor: dignitatem ... pollicemur; Phil. VIII, 10.
praebeo: dignitatem ... praebuerunt; Planc. 21.
praefero: me ... rei publicae dignitatem ... meis omnibus commodis ... praeferre oportere; imp. Pomp. 71. qui ... dissensioni nostrae ... dignitatem meam praetulisset; dom. 7.
propono: si ad eam dignitatem, quam in civitate sibi propositam videt, ... redire properaret; prov. cons. 35.
puto: f. adipiscor.
quaero: qui dignitatem ... quaeritis; Sest. 102.
recupero: se patrum ... dignitatem recuperare; Verr. II, 86. recuperata .. sua dignitate; Quir. 20. cum ipse eius opera .. dignitatem ... recuperarim; har. resp. 6. dignitate omni recuperata; Sest. 129. spem .. attulit ... dignitatis pristinae recuperandae; Phil. V, 1. ut ... C. Pompei filius posset .. dignitatem ... recuperare; ib. XIII, 12.
reddo: qui dignitatem ... nobis reddidistis; sen. 1. mihi dignitatem meam reddidistis; ib. 31. quibus tu ... dignitatem suam reddidisti; Marcell. 10.
renovo: f. I, 1. videtur; Quir. 4.
repeto: repetit eam, quam ego patri suo ... spoponderim, dignitatem; Flacc. 106.
restituo: ut ... dignitas nobilitati restitueretur; Verr. I, 37. L. Otho ... equestri ordini restituit ... dignitatem; Muren. 40.
retineo: quibus incolumibus .. domi dignitas ... retineretur; Sex. Rosc. 136. si ... pacis dignitatem retinere voltis; imp. Pomp. 14. ut ... nobis ... dignitatis retinendae ... spes relinquatur; leg. agr. I, 17. si minus liceat dignitatem (retinere); Sulla 80. me illius pulcherrimi facti ... dignitatem .. retinere; dom. 94. ut ... retineret ... generis, familiae, nominis dignitatem; Scaur. c. 1 § 1. pro mea perpetua cupiditate vestrae dignitatis retinendae; Phil. VII, 8. retinete vestram dignitatem; Fr. B. XIII, VIII.
sancio: ut ... vestram in posterum dignitatem ... sanciret; sen. 8.
sequor: quid ut secuti esse videamini? ... dignitatem testium? Font. 32.
significo: si dignitas significaretur in nomine; Phil. II, 70.
specto: qui dignitatem spectatis; Sest. 51. in iudice enim spectari ... debet .. dignitas; Phil. I, 20.
spolio: f. detraho. — spondeo: f. repeto.
sustineo: qui ... specie ipsa dignitatem rei publicae ||et dignitate rem publicam|| sustinent; dom. 3.
teneo: qui ... omnem dignitatem iudiciorum tenebat; Rabir. 20. suam dignitatem non posse se tenere; Quir. 25. nec vos vestram nec rei publicae dignitatem tenere potuistis; Phil. VIII, 28. „ut teneat dignitatem"; ib. XII, 4.
tollo: dignitatem de re publica sustulistis; leg. agr. I, 23.
tueor: ut dignitatem nostram ... virtute tueamur; Verr. III, 9. ut nobilitatis dignitatem virtute tueri posse videatur; Cluent. 111. ut ... illius absentis dignitatem ... tuerer; leg. agr. II, 49. senatum ... tueri facile ... dignitatem .. eorum, qui ..; Sest. 12. ut tueatur dignitatem suam; Milo 34. ut ... tueretur .. dignitatem tuam; Ligar. 18. mihi ... licebit dignitatem tueri; Phil. I, 14.
vendo: qui ... dignitatem eius imperii ... vendiderunt; Quir. 21. dignitatem imperii regi Aegyptio vendidit; Piso 48.
video: videte gravitatem civitatis ac dignitatem; Verr. II, 161. quorum ... dignitatem ... videtis; Marcell. 13. f. propono.

violo: dignitas populi Romani violabatur; leg. agr. I, 2. maledictis posse ... cuiusquam gloriam dignitatemque violari; har. resp. 46.
volo: dignitatem quam volunt; Planc. 55.
2. **Genetiv**: memini: ut sui iuris dignitatisque meminisset; Verr. II, 73.
paenitet: quos certo scio dignitatis optimarum feminarum non paenitere; Phil. III, 17.
sum: meae dignitatis ista sunt; Verr. IV, 45. suae dignitatis esse arbitrabantur eum ... defendere; Cluent. 49. vestrum est hoc, iudices, vestrae dignitatis; ib. 202. qui id ... non putent esse suae dignitatis recusare; Catil. IV, 8. ut munus sit funeris, epulae quidem ipsae dignitatis; Vatin. 30.
3. **Dativ**: adfero: negas tribunatum Plancii quicquam attulisse adiumenti dignitati meae; Planc. 77.
antepono: f. 1. antepono.
aspergo: ne qua ex tua summa indignitate labes illius dignitati aspersa videatur; Vatin. 15.
commendo: si ... huic amplissimae dignitati esse commendati volunt; prov. cons. 38.
concedo: dignitati eorum concessit; Muren. 57. cuius fortunae dignitatique non concessit? Balb. 58.
consulo: me ... cuiquam consulturum potius quam ... dignitati meae? Verr. a. pr. 27. ego incolumitati civium primum, ut postea dignitati possemus, ille praesenti dignitati potius consulebat; Phil. II, 38.
debeo: talem se animum .. generis dignitati ... debuisse: Flacc. 104.
desum: frequentiam ... non modo dignitati ullius umquam ... defuisse; Muren. 69. alium alia de causa deesse dignitati suae; Phil. I, 15.
do: quorum dignitati populus Romanus testimonium ... dedit; Planc. 50.
gero morem: gestus est mos ... dignitati tuae; Muren. 46.
inludo: horum virorum talium dignitati inludere; Sex. Rosc. 54.
invideo: inviderunt ... dignitati meae; Quir. 21.
male dico: qui ... [isti dignitati] non possit ... male dicere; Cael. 8.
propono: qui ordo industriae propositus est et dignitati; Verr. III, 184.
repugno: cui dignitati vestrae repugno? Sulla 50.
satis facio: non existimavi me .. dignitati praefecturae gravissimae ... satis esse facturum; Scaur. 27.
servio: qui dicerent dignitati esse serviendum; Sest. 23.
subvenio: quod C. Caesar ... dignitati .. populi Romani subvenerit; Phil. V, 46.
suffragor: si eius dignitati suffragatus viderer; dom. 27.
sum: mihi tale populi iudicium .. dignitati potius ... esse oportere; dom. 88. ei ... dignitati .. eam rem fore; Phil. XIII, 50.
tribuo: ille cumulus dierum hominis est dignitati tributus; prov. cons. 26.
4. **Ablativ**: fruor: f. IV, 1. vinculum.
privo: ut ceteri turpi iudicio damnati ... omni honore ac dignitate privantur; Cluent. 119. nolite ... eum ... omni dignitate ... privare; Muren. 87.
spolio: ne eundem ... spoliatum omni dignitate conspiciat; Muren. 88. spoliatus omni dignitate; Sulla 89. omni est ... dignitate ... spoliatus Antonius; Phil. XII, 5.
sum: nullum ... hac dignitate consilium fuisse; Verr. a. pr. 49. simili ... dignitate consilium nullum fuisse; ib. I, 18. qua apud omnis Siculos dignitate ... sit; ib. II, 111. quanta dignitate esset; dom. 75. quae tanta dignitate est, ut ..; Sest. 141. cum tot sceleratos incolumi dignitate esse voluisses; Ligar. 19. cum pari dignitate simus; Phil. XI, 19.
5. **mit Präpositionen**: abhorreo a: otium quod abhorreat a dignitate; Sest. 98.
cogito de: de ... dignitate vestra quod cogitandum sit; Phil. III, 33. hominis .. nihil de dignitate ... cogitantis; ib. VIII, 29.
confero ad: ita se contulerant ad ... rei publicae dignitatem; Phil. XI, 20.
coniungo cum: quod esset ... cum dignitate coniunctum; Cael. 39. homines .. cum ... populi .. Romani dignitate coniunctos; Phil. XIV, 8.
consentio ad: qua virtute ad communem salutem dignitatemque consentiunt! Catil. IV, 15.
contendo cum: humanitatem cum [dignitate] ... contendere; Sex. Rosc. 136. — de: „ut ... cum his ... de dignitate contendas"; Muren. 21. tecum ... de omni dignitate contendent; Sulla 24.
decedo de: cum ... de ... dignitate decedis; Verr. a. pr. 28.
decerno: cum de mea dignitate ... decrevisset; dom. 14. qui ... de dignitate (mea) decreverint; ib. 74. quo bello de dignitate ... decernamus; Phil. XI, 21.
deficio a: te ... a tua dignitate deficere; Sulla 35.
depello a: quos ... nec minae nec tela ... a populi Romani dignitate ... depellerent; sen. 7.
detraho de: de illius amplissima dignitate detrahere ... videbatur; har. resp. 50.
dico de: pauca ... esse de provinciae dignitate ... dicenda; Verr. II, 2. quis ... de illius dignitate inlustrius ... dixit? dom. 27. me ... de ... civium dignitate ... dicentem; Sest. 144.
exigo ad: quorum iter iste ... non ad religionum dignitatem faciundum exigendumque curavit; Verr. V, 186.
existimo de: qui vos de religione sua ac dignitate vere existimare maxime vellet; Verr. IV, 16.
exspecto ad: me ... ad meam pristinam dignitatem exspectatum atque revocatum; dom. 57.
extraho ex: neque te ex amplissimi viri dignitate ... extraham; Vatin. 13.
facio ad: f. exigo ad.
fero de: cum de dignitate mea ferebatur; Sest. 112 — pro: nullum casum pro dignitate ... patriae non ferendum putare; Phil. XIII, 49.
instituo ad: quibus (artibus) instituimur ... ad ... dignitatem; Cael. 72.
interest inter: intersit inter vitae dignitatem summorum atque infimorum; Milo 17.
invito ad: cum te ... fortuna tua ... ad dignitatem invitet; Phil. X, 3.
loquor de: quid ego de dignitate istorum testium loquor? Cael. 63.
minuo de: ne quid .. de dignitate generum ... minuatur; dom. 36.
natus ad: vir ad .. dignitatem .. natus; Sest. 89. — in: homines in vetere dignitate ... nati; leg. agr. I, 18.
perduco ad: quae vitae via facillime viros bonos ad .. dignitatem .. perducat; leg. agr. I, 27.
pertineo ad: id quod ad dignitatem populi Romani maxime pertinet; Font. 49. quae magis ad hominis dignitatem ... pertinerent; prov. cons. 26.
pono insidias contra: quas ... insidias se posuisse arbitrantur contra Cn. Pompei dignitatem; leg. agr. II, 49.
redeo ad: f. 1. propono.
refero ad: cum omnia semper ad dignitatem rettulissem nec sine ea quicquam expetendum esse homini ... putassem; Sest. 48. ut omnia ... facta ad dignitatem referremus; Phil. X, 20.
reflecto ad: cum ... ad illius generis ... dignitatem propinqui sui mentem ... reflexisset ‖refixisset‖; Sest. 130.
respondeo de: de dignitate ... facile ipse respondet; Cael. 3.
restituo in: per eos in meam pristinam dignitatem restitutus; dom. 9. sunt in suam pristinam dignitatem restituti; ib. 86.

retineo in: quid .. existimatis .. nobis ... in nostra ... dignitate retinendum ||vobis ... vestra ... retinenda||? leg. agr. I, 22.
revertor ad: ad ... dignitatem *rei* revertar; leg. agr. II, 76.
revoco ad: f. exspecto ad. — in: me ... in meam pristinam dignitatem ... esse revocatum; Sest. 52.
scribo contra: num quid ad regem contra dignitatem tuam scripserit; Deiot. 42.
specto ad: si ... mea consilia ad ... dignitatem rei publicae ... spectaverunt; Verr. V, 188.
sum cum: qui cum dignitate est; Phil. III, 22. — erga: qualis T. Ligarius ... fuerit erga te et dignitatem tuam; Ligar. 35. — in: maiestas est ... in omni populi Romani dignitate; Fr. B. VI, 53.
supersum ex: nihil sibi ex pristina dignitate superesse; Sulla 15.
suscipio animum de: de vestri imperii dignitate ... videte quem vobis animum suscipiendum putetis; imp. Pomp. 11. — pro: quam (contentionem) ego non pro illius dignitate susceperim; dom. 27.
transfero ex: ex hac familiarium dignitate in impiorum partem (Sullam) ... transferetis? Sulla 77.
valeo ad: qui honos ... non solum ad dignitatem valet; Phil. V, 45.
III. **nach Adjectiven und Adverbien**: 1. **Genetiv**: expers: eum ... expertem fieri dignitatis; leg. agr. II, 25.
immemor: homines .. immemores dignitatis suae; Phil. III, 20.
imperitus: homo imperitissime ... verae dignitatis; Vatin. 8.
peritus: f. I, 1. debet; Cluent. 107.
plenus: exempla ... plena dignitatis; Verr. III, 209. cum essent eae nuptiae plenae dignitatis; Cluent. 12. est ... plena dignitatis [dicendi] facultas; Muren. 24. res illa plena ... dignitatis; dom. 130. domus ... plena est .. dignitatis; Cael. 55. a viris ... plenissimis dignitatis; ib. 63. quae in te dedecoris plena fuerunt, in me dignitatis; Piso 33.
studiosus: hominem studiosissimum .. dignitatis ... meae; Planc. 2.
2. **Dativ**: amicus: qui amici fuerint ... dignitati meae; Balb. 2.
inimicus: quae sint inimica ... dignitati tuae; Phil. X, 3.
proximus: proximus est huic dignitati ordo equester; dom. 74.
3. **Ablativ**: alienus: hanc ... mercaturam ... alienam dignitate populi Romani semper putavi; leg. agr. II, 65. alienum sibi videri dignitate imperii; prov. cons. 18. non quo alienum mea dignitate arbitrarer; ib. 42. illa ... aliena consulum dignitate ... sententia est; Phil. XI, 21.
fretus: f. II, 1. habeo; Fr. B. VIII, 18.
praeditus: iudices tali dignitate praediti; Cluent. 147. ceteros pari dignitate praeditos custodes; Rabir. 26. hominem summa dignitate ... praeditum; Muren. 64.
4. **mit Präpositionen**: alienus a: quo mihi nihil videtur alienius a dignitate ... maiorum; prov. cons. 36.
parum pro: pro rei dignitate parum ... dixisse videor; Cluent. 160.
satis ad: cui .. satis erit praesidii non solum ad salutem, verum etiam ad dignitatem; Catil. IV, 23. — pro: quod pro ... tanta .. dignitate imperii nequaquam satis multi cives forti ... animo invenirentur; Sest. 1.
una cum: sociorum salutem una cum imperii vestri dignitate defendere; imp. Pomp. 14. concedenda (est) una cum dignitate libertas; Phil. XII, 4.
IV. **nach Substantiven**: 1. **Genetiv**: alqd: f. I, 1. est in; Cluent. 145. — II, 1. addo. adfero (B. I, S. 91, b). habeo; Muren. 34.

adflictor: senatus odit te, ... adflictorem ac perditorem ... dignitatis (suae); Piso 64.
aequatio: aequationem .. dignitatis (flagitasti); Muren. 47.
amissio: quae est igitur poena? ... amissio dignitatis; Piso 23.
ascriptor: exstitit ||demittit|| ... ascriptor dignitatis meae; sen. 26.
auctor: hi auctores huius dignitatis ... habiti sunt; Sest. 139. eiciundus est ex urbe civis auctor et custos ... dignitatis; Fr. B. XV, 1, 2.
causa: id pertinere ad communem causam ... dignitatis; Verr. V, 143.
certamen: *ut* urbi Capuam ad certamen dignitatis opponeretis; leg. agr. II, 98.
contentio: alteram (partem orationis) in contentione dignitatis ... esse versatam; Muren. 11. facilior est mihi aditus ad contentionem dignitatis; ib. 14.
cupiditas: dignitatis habuisse nimis magnam iudicatus est cupiditatem; Sulla 73.
custos: f. auctor; Fr. B. XV, 1, 2.
delectus: idem facere censores in delectu dignitatis; Cluent. 128.
fautor: dignitatis meae fuisse fautorem; Phil. VII, 6.
flos: velle ipsum florem dignitatis infringere; Balb. 15.
fructus: cepit magnum suae virtutis fructum ac dignitatis; imp. Pomp. 59.
fundamenta: huius .. otiosae dignitatis haec fundamenta sunt, haec membra; Sest. 98.
gradus: cum altiorem gradum dignitatis ... esset consecutus; Cluent. 150. quae (artes) possunt locare homines in amplissimo gradu dignitatis; Muren. 30. ut omnes .. dignitatis ... gradus tollerentur; ib. 47. dum ... unum ascendere gradum dignitatis conatus est; ib. 55. apud quem omnis gradus dignitatis tuae retinuisses; Flacc. 81. in altissimo gradu dignitatis ... conlocati sumus; sen. 2. praecipitari ex altissimo dignitatis gradu; dom. 98. ut ... summum ... gradum tenuerint .. dignitatis; Planc. 32. in altissimo gradu dignitatis locati; Phil. I, 14.
homines: ceterorum eiusdem dignitatis amplissimorum hominum; imp. Pomp. 63.
honos: non omnis honos ab isto dignitatis ... sublatus est? Verr. V, 84.
iactura: huius dignitatis iactura facienda est; Planc. 6.
inimicus: quis est civis ... tam inimicus dignitatis suae? Phil. VI, 18.
insignia: in homine .. turpissimo obsolefiebant dignitatis insignia; Phil. II, 105.
iudex: tunc † magni dignitatis iudicem putas esse populum? Planc. 7. semper dignitatis iniquus iudex est qui ..; ib.
laus: quaeritur .. in re .. publica dignitatis (laus); Flacc. 28.
membra: f. fundamenta.
odium: contra me fecit ... [odio dignitatis]; har. resp. 5.
ordo: non eundem esse ordinem dignitatis et renuntiationis; Muren. 18.
ornamentum: ornamenta dignitatis meae ... addidistis; sen. 27. eum ... dignitatis ornamentis ... esse privatum; dom. 146. quin quassata res publica ... multa perderet .. ornamenta dignitatis; Marcell. 24. est ... illud ornamentum dignitatis; Phil. III, 13.
pars: maxima parte ... dignitatis ... caruit; imp. Pomp. 54.
perditor: f. adflictor.
portus: ut ... capere otii illum portum et dignitatis (possint); Sest. 99.
possessio: retinete istam possessionem ... dignitatis; leg. agr. II, 71.
praemium: quod .. esset praemium dignitatis,

quod ..? Flacc. 1. cui senatus ... amplissimae dignitatis praemia dedit; Balb. 10.

proditores: proditores vestrae dignitatis; Sest. 17.

ratio: ut ... dignitatis illius habita ratio esse intellegatur; Verr. a. pr. 18. habuit .. dignitatis ... suae rationem; ib. II, 48. habita est a multitudine ratio ... dignitatis; ib. V, 94. coges me ... habere rationem meae dignitatis; Sulla 46. quae ratio generum ac dignitatis (cuique sit); dom. 34.

reliquiae: si reliquiae pristinae dignitatis non tam inlustres fuissent; Sulla 37.

sedes: in hanc excelsissimam sedem dignitatis ... ascendissem; Sulla 5.

simulacrum: nihil huic eripi potest praeter hoc simulacrum pristinae dignitatis; Rab. Post. 41.

spes: neque spe ... amplissimae dignitatis (adductus); leg. agr. II, 49. neque eripueritis *rei publicae* ... spem *dignitatis*; Rabir. 34. civitatem ... ad aliquam spem ... pristinae dignitatis erexit; dom. 25. optima ipsum spe praeditum summae dignitatis; Flacc. 2. ea spe proposita amplissimae dignitatis; Sulla 30.

splendor: ut P. Sulla ... dignitatis suae splendorem obtinere ... potuisset; Sulla 1.

spoliatio: Cn. Domitium ... non spoliatio dignitatis ... excitavit? Phil. II, 27.

testimonium: quis est Italiae locus in quo non fixum sit ... testimonium dignitatis (meae)? Sest. 128.

venditores: non consules, sed ... venditores vestrae dignitatis; sen. 10.

vestigium: ut ... nullum vestigium retineret pristinae dignitatis; Sulla 91.

via: haec est una via ... dignitatis; Sest. 137.

vinculum: hoc .. vinculum est huius dignitatis, qua fruimur in re publica; Cluent. 146.

2. **Ablativ**: alqs: adsunt ... Marrucini .. pari dignitate; Cluent. 197. cum multi pari dignitate fiant; Muren. 18.

civis: T. Coponius, civis .. summa ... dignitate; Balb. 53.

custodes, al.: quando illa dignitate rogatores, diribitores custodesque vidistis? sen. 28.

homo: Lamiam, ... praestanti dignitate hominem; sen. 12. si ... hac dignitate hominem defenderem; Planc. 72.

vir: vir summa dignitate ..., M. Crassus; Muren. 48. qua dignitate (vir)! har. resp. 41.

3. **mit Präpositionen**: auctoritas de: illorum auctoritatem de Cn. Pompei dignitate a vobis comprobatam semper esse; imp. Pomp. 63.

conspiratio contra: nihil de conspiratione audiebat certorum hominum contra dignitatem tuam; Deiot. 11.

iudicium de: censor .., penes quem ... iudicium senatorum ||senatorium, al.|| de dignitate esse voluerunt; dom. 130. — erga: f. studium erga.

oratio cum: mihi omnis oratio est ... cum dignitate; Sest. 138.

otium cum: id quod est praestantissimum ..., cum dignitate otium; Sest. 98.

reditus cum: videbam ... celerem mihi summa cum dignitate reditum; dom. 64.

sacrarium cum: erat ... sacrarium magna cum dignitate in aedibus; Verr. IV, 4.

sententiam fero de: vos ... de totius municipii statu, dignitate ... sententias esse laturos; Cluent. 196.

studium erga: omne suum erga meam dignitatem studium et iudicium; dom. 142.

V. **Umstand**: 1. **Ablativ**: adlici: nulla re adlici hominum mentis oportere ... nisi dignitate; Muren. 76.

antecellere: hunc ordinem .. dignitate antecellere; Verr. III, 93.

augeri: se augeri dignitate; Planc. 22. non augeri dignitate; ib.

celebrari: quorum ... dignitate celebrari hoc iudicium ... vides; Sulla 4.

cohonestare: ut acta tui praeclari tribunatus hominis dignitate cohonestes; dom. 81.

commoveri: vos hominis dignitate ... esse commotos; leg. agr. II, 24.

comprobare: eorum ego dignitate accustionem meam comprobare non potero? Verr. II, 168. quem amicorum videtis comprobari .. dignitate; Arch. 31.

coniungi: erant enim non matrimonii dignitate coniunctae; Cluent. 35. publicanos nobiscum ... dignitate coniunctos; Piso 41.

consolari: ut ... dolorem profectionis meae reditus dignitate consoler; sen. 23.

delectari: populus ... dignitate optimi cuiusque delectatur; Sest. 104.

efferri: neque .. rerum gerendarum dignitate homines efferri ita convenit, ut ..; Sest. 98.

excellere: qui dignitate principibus excellit; imp. Pomp. 41.

impetrari: ut vester honos ... dignitate impetratus esse videatur; leg. agr. II, 3.

metiri: te omnia quaestu tuo, non illius dignitate metiri; Phil. II, 111.

niti: cum ... hac spe tota defensio Sopatri niteretur, consilii frequentia et dignitate; Verr. II, 71.

ornatus: vir omni dignitate ornatissimus; Piso 44.

posse: qui apud me ... dignitate plurimum possunt; Sex. Rosc. 4.

princeps: libertate esse parem ceteris, principem dignitate; Phil. I, 34.

proximus: equites ordini senatorio dignitate proximos ... esse cupiunt; Cluent. 152.

restitui: qua dignitate sit restitutus; dom. 29.

revocare: si ... non me ipsa res publica ... ad gravitatem ... sua dignitate revocaret; Sulla 83.

superare: me dignitate superatum non arbitrabor; div. Caec. 73. ut neque ipse dignitate vinci potuerit neque te dignitate superarit; Muren. 15. superavi .. dignitate Catilinam; ib. 17. ut ... omnis hac dignitate copiaque superarem; Quir. 9. ut omnium domos et laxitate et dignitate superaret; dom. 116. „qui ... omnis prope civis ... dignitate superabat“; Cael. 34. qua (se Laterensis) dignitate superarit; Planc. 6. Laterensem a Plancio dignitate esse superatum; ib. te ... ab ullo dignitate potuisse superari; ib.

sustentari: qui (ordo) est semper dignitate sua ... sustentatus; prov. cons. 10.

sustinere: qui sua dignitate personam populi Romani ... sustinerent; dom. 133.

tueri: cum homines se ... dignitate atque innocentia tuebantur; Cluent. 95.

vinci: f. superare; Muren. 15.

2. **Präpositionen**: causa: convivium publicum non dignitatis causa inibit; Piso 65. nollem, primum rei publicae causa, deinde etiam dignitatis tuae; Phil. XIV, 18.

contra: huic se ... contra suam dignitatem venditabant; Phil. VIII, 28.

cum: mihi ludos antiquissimos ... cum dignitate maxima ... esse faciundos; Verr. V, 36. qui praesunt iudiciis summa cum ... dignitate; Sulla 64. qui ... redii cum ||dicam|| maxima dignitate; dom. 87. et tu in Bithynia summa cum dignitate fuisti et ego Rhodi non minore; Planc. 84. ut M. Aemilius cum sua dignitate omni ... pellitis testibus condonetur? Scaur. 45. ut cum dignitate potius cadamus; Phil. III, 35. cum dignitate moriamur; ib. 36. vgl. IV, 3. reditus cum. sacrarium cum.

ex: quanto honore ipsa ex illorum dignitate adficeretur; Sex. Rosc. 147.

gratia: dignitatis .. L. Murenae gratia facio; Muren. 78.

in: valeret hoc crimen in illa vetere ... dignitate rei publicae; Verr. V, 46. ut aliquando in otio

possit esse, praesertim in imperio ac dignitate; leg. agr. II, 9. ut ... in publica dignitate omnia ad gloriam ... revocarent; Flacc. 28.

praeter: nihil cogitantis praeter dignitatem; Phil. XII, 29.

pro: quem pro dignitate ne laudare quidem quisquam satis commode posset; Sex. Rosc. 33. quod ... neque dici pro dignitate potest; Verr. I, 86. cum pro dignitate L. Sisennae domus esset plena hominum honestissimorum; ib. IV, 33. imperaverunt pro dignitate sua quod visum est; Font. 18. uterque .. pro sua dignitate ... in summa severitate versatur; Catil. IV, 7. quamquam pro sua dignitate moderatus est ... orationi suae; Flacc. 87. gravia iudicia pro rei publicae dignitate multa ... fecistis; Flacc. 94. id se pro dignitate hominis ornare ... solere; dom. 19. quem tu non pro illius dignitate produxeras; ib. 21. „honores ut pro dignitate tua consequare"; Planc. 13. quam (contentionem) ego pro dignitate (tua) defugerim; ib. 78. nullum se umquam periculum pro tua dignitate fugisse; Milo 68. aderat .. hospitum invitatio liberalis pro dignitate summi viri; Phil. IX, 6. ludos pro sua populique Romani dignitate apparatos; ib. X, 7. id ... Brutum ... pro sua maiorumque suorum dignitate ... fecisse; ib. X, 25.

propter: qui ... in senatum propter dignitatem ... delecti estis; Sex. Rosc. 8. propter cuius ... dignitatem Sthenius ab omnium Siculorum consuetudine discederet; Verr. II, 107. quod ... propter hominis dignitatem acerbum omnibus ... videretur; ib. 111. qui .. propter ... dignitatem ... commovebatur; Sulla 12. me id ... facere uberius propter ipsius Caesaris dignitatem; prov. cons. 28. leges eum non tenent, propter eximiam, credo, dignitatem; Phil. XI, 11. nullius apud me ... auctoritas maior est quam M. Lepidi ... propter familiae dignitatem; ib. XIII, 7.

sine: dum otium volunt etiam sine dignitate retinere; Sest. 100. nec sine aliqua dignitate casum illum ... tuli; Phil. III, 28. s. II, 5. refero ad; Sest. 48.

dignus, werth, würdig, verdienend, angemessen: A. **bei Substantiven:** alqs: qui ita dignissimus est scena propter artificium ut dignissimus sit curia propter abstinentiam; Qu. Rosc. 17. ut ... Pompeius hunc hospitio suo dignissimum statueret ||statuerit||; Verr. II, 113. non quo istum ullo honore dignum arbitrarentur; ib. 172. ut, qui unum equitem Romanum contumelia dignum putasset, ab universo ordine malo dignus iudicaretur; ib. III, 94. istum .. summo supplicio dignum existimabit; ib. 119. supplicio dignus est; ib. 217. non es dignus tu qui habeas quae tam bene facta sunt; ib. IV, 45. tu dignior, Verres, quam Calidius? ib. non quo illum ... quisquam supplicio ... dignum putaret; ib. V, 107. ut se ... dignos existimetis, quorum salutem tali viro commendetis; imp. Pomp. 13. si uni omnia tribuenda sint, dignissimum esse Pompeium; ib. 52. quem omni supplicio dignum esse ducebant; Cluent. 29. quanto est Oppianicus ... maiore supplicio dignus? ib. 32. nemo illum aditu, nemo congressione, nemo sermone, nemo convivio dignum iudicavit; ib. 41. ut ... alter ... ordine amplissimo dignum existimet; ib. 122. non nulli aliquando digni maiorum loco reperiuntur; leg. agr. II, 1. qua re dignus vestro honore sim singularique iudicio ||sing. iud. sim||; ib. 2. ea .. qui secutus sit, laude potius et honore quam poena et supplicio dignum iudicare; Rabir. 3. qui se ipsum iam dignum custodia iudicarit; Catil. I, 19. quo etiam maiore sunt isti odio supplicioque digni; ib. III. 22. ut ... summa .. amplitudine dignus putarere; Muren. 16. aliis ego te virtutibus ... consulatu et omni honore semper dignissimum iudicavi; ib. 23. quod se tribunum militum, quod quaestorem, quod legatum ... dignum suis maioribus praestitit; Flacc. 101. hunc ... cognitione atque hospitio dignum existimarunt; Arch. 5. cum ipse per se dignus putaretur; ib. 6. ut ... dignissimus ea civitate videar; Quir. 25. Deiotarum, saepe a senatu regali nomine dignum existimatum; har. resp. 29. unum esse in hac civitate dignum huius imperii gloria dicit; ib. 51. reliquis honoribus non tam uti voluit quam dignus videri; Sest. 6. omni supplicio esset dignus; ib. 28. qui ... eos ... honore dignissimos iudicet; ib. 114. quem nemo congressu, nemo aditu, nemo suffragio, nemo luce dignum putet; Vatin. 2. ut ... illum ... huius ||ius|| civitatis honore ||honorem|| dignissimum iudicaret; Balb. 42. cum ceteris praemiis digni sunt ... tum certe dignissimi sunt qui civitate ea donentur; ib. 51. quin te luce dignum non putarent; Piso 3. misericordia dignior quam contumelia ... putaretur; ib. 32. me Cn. Pompeius ... semper sua coniunctione dignissimum iudicavit; ib. 76. cum me ... omni laude dignum putet; ib. 82. quis enim te aditu, quis ullo honore, quis denique communi salutatione dignum putet? ib. 96. quem reliqui milites ... omni cruciatu dignissimum putent ||putant||; ib. 98. ut fueris dignior quam Plancius ... — ut fueris dignior; Planc. 10. „hic quam ille dignior"; ib. 16. ut honore dignus essem; ib. 50. si praeterea nemo est honore dignus; ib. 62. non libertate solum, sed etiam omnibus praemiis dignissimos fuisse, qui ..; Milo 58. neque omnis ... exsilio aut morte dignos iudicaret; Marcell. 31. ut honestis decuriis .. dignus videatur; Phil. I, 20. ab eodem amplissimis praemiis dignissimos iudicatos; ib. II, 32. quo nomine dignus est nemo, nisi qui ..; ib. VII, 5. quos nemo civitate dignos putat; ib. VIII, 8. si ... eodem honore digni non putemur; ib. XI, 19. dignum illum omni poena putarem; ib. XIII, 17. qui illum negaret dignum Antonii senatu; ib. 28. non quo illum dignum putarem; ib. 48. qui ... me esse dignum consulatu negabas; Fr. B. VIII, 6. s. B, **a,** I. facit.

alqd: quidnam pro offensione hominum ... et magnitudine rerum [dignum] eloqui possim; div. Caec. 42. illud mihi nequaquam dignum industria conatuque meo videbatur; Verr. a. pr. 35. quae maxime digna sint eo reo; ib. I, 103. quid est dignius in quo omnis nostra diligentia ... consumatur? ib. 112. neque .. hac severitate digna sunt; ib. 121. quid (est) minus libero dignum quam ..? ib. II, 58. qui hoc dignum populo Romano arbitraretur; ib. 86. vestra .. auctoritate et prudentia dignissimum est ..; ib. III, 10. ut cetera mihi in dicendo digna re, digna dolore meo suppetant; ib. V, 158. ut viro forti ac sapienti dignum fuit; Caecin. 18. quid horum auctoritate ... dignum esset; ib. 81. quid est quod quisquam .. illo dignum ... possit adferre? imp. Pomp. 29. quod non dignum hoc conventu et silentio, dignum vestris studiis atque auribus esse videatur; Cluent. 66. nihil video esse in hoc P. Sulla ... odio dignum, misericordia digna multa; Sulla 88. quod dignissimum re publica fuit; Sest. 73. quid re publica, quid se dignum esset; ib. 87. mihi quidem hoc dignum re publica videtur; Balb. 5. quod esset libero dignum; Piso 22. ut Mediolanensi praecone, avo tuo, dignum esse videatur; ib. 62. qui si nihil gesseras dignum honore; ib. 97. quod mihi scitum esse videatur et homine ingenuo dignum atque docto; Planc. 35. fuit (id) dignum constantia tua; ib. 38. quid enim minus illo dignum quam ..? Milo 71. quia nihil volgare te dignum videri potest; Deiot. 34. quid suppliciis omnibus dignius? Phil. II, 86. plures (sunt), quam re publica dignum est; ib. VI, 16. serius omnino, quam dignum populo Romano fuit; ib. 19. dicam quod dignum est et senatore et Romano homine; ib. VII, 14. quod honore praemiove dignum esse videatur; ib. VIII, 33.

adulescens: adulescens ... dignus illo loco ac nomine; Verr. III, 159.

animus: animum .. dignum .. ipso et maioribus eius; Phil. X, 13.
artifex: cum artifex eius modi sit, ut solus dignus videatur esse qui in scena spectetur, tum vir eius modi est, ut solus dignus videatur qui eo non accedat; Quinct. 78.
auctor: ita levem habebit auctorem, ut memoria dignum non putarit; Planc. 57.
auctoritas: ut eius oratio ... videretur ... memoria dignam iuventuti rei publicae capessendae auctoritatem disciplinamque praescribere; Sest. 14.
audacia: ut ... eo maiore odio dignam istius incredibilem audaciam iudicetis; Verr. IV, 73.
buccae: † pulsataeque buccae, dignae Capua; Piso 25.
causa: digna causa videretur cur ..; Verr. II, 117.
civis: si civis Romanus dignus isto negotio nemo fuit; Verr. V, 83. ne non unus iste civis Romanus illa cruce dignus (iudicetur); ib. 171.
conscientiae: an etiam consilia conscientiasque eius modi facinorum supplicio dignas iudicarent; Cluent. 56.
consilia: alia sunt tua facta atque consilia summa laude digna; Verr. III, 212. ſ. conscientiae.
consularis: ne unus modo consularis ... dignus illo honore, dignus re publica inveniretur; Phil. I, 14.
conventus: ut (conventus) non modo illa provincia, verum etiam hac re publica dignissimus existimetur; Verr. V, 94.
copia: exempla, quorum est copia digna huius imperii gloria; Sest. 101.
custodiae: custodias circumdat .. dignas scelere hominum perditorum; Catil. IV, 8.
Diana: etiam hostibus (Diana) digna quam sanctissime colerent videbatur; Verr. IV, 72.
disciplina: ſ. auctoritas.
donum: donum regale, dignum tuo pulcherrimo templo, dignum Capitolio atque ista arce omnium nationum, dignum regio munere; Verr. V, 184.
eques: ſ. alqs; Verr. III, 94.
exitus: uti C. Verrem ... dignus exitus eius modi vita atque factis ... consequatur; Verr. V, 189.
facinus: facinus quod maiore supplicio dignum sit; Verr. V, 154.
facta: ſ. consilia.
gravitas: o gravitatem dignam exspectatione! Sex. Rosc. 101.
homo: utrum digniores homines esse existimasti eos, ... qui aequo iure uterentur? Verr. I, 118. hominem dignissimum tuis moribus; ib. IV, 37. huc homines digni istius amicitia, digni vita illa conviviisque veniebant; ib. V, 30. nobilis homines esse dignos maioribus suis; Sest. 21. homo eis dignissimus, quibuscum vivit; ib. 133. hominem ... non modo facie, sed etiam oculo tuo dignissimum; Piso 8. homo dignissimus tuis laudibus; ib. 14. at hominem dignum mittent. num P. Servilio digniorem? Phil. XI, 25.
imperator, legio: dignus imperator legione Martia, digna legio imperatore; Phil. XIV, 26.
incessus: incessus Seplasia dignus et Capua; Piso 24.
legatus: ſ. alqs; Flacc. 101.
locus: et erit dignior locus in terris ullus qui hanc virtutem excipiat? Milo 101.
luxuries: est enim quaedam (luxuries) ... ingenuo ac libero dignior; Piso 67.
maeror: qui .. questus, qui maeror dignus inveniri calamitate tanta potest? Quinct. 94.
mulier: ecqua virgo sit aut mulier digna quam ob rem ... diutius commoretur; Verr. I, 63.
munus: erat .. munus Scipionis dignum et eo ipso et illo Q. Metello; Sest. 124.
negotium: luteum negotium esse, non dignum quod in suo argento Verres haberet; Verr. IV, 32.
onus: onus ... dignum in quo omnis nervos ... contenderem; Verr. a. pr. 35.
oratio: oratio digna equitis Romani vel studio vel pudore; Planc. 58.
pars: horum ... vix decimam partem reperies ‖repperis, al.‖ gloria dignam; Planc. 60.
poena: poenam nullam suo dignam scelere suscepit; imp. Pomp. 7.
provinciae: provincias certe dignissimas vobis deligemus; Phil. XI, 24.
quaestor: ſ. alqs; Flacc. 101. — questus: ſ. maeror.
res: dignam rem esse regno Syriae, dignam regio munere, dignam Capitolio; Verr. IV, 65. quamquam ... res bellicas gesserat .. triumpho dignas; Phil. XIII, 9. ſ. tempus.
scelus: singulare scelus maiore odio dignum esse ducetis; Cluent. 12.
scribae: qui (scribae) digni sunt illo ordine; Verr. III, 183.
sedulitas: qui sedulitatem mali poëtae duxerit aliquo tamen praemio dignam; Arch. 25.
sententia: numquam dubitavit sententiam ... se et re publica dignam dicere; sen. 8. aliam sententiam dicturum fuisse *se* eamque se ac re publica dignam; Phil. VIII, 2. qui dignas nobis sententias diximus; ib. XI, 3. dixit ... re publica dignam sententiam; ib. 15.
supplicium: quod supplicium dignum libidine eius invenias? Verr. II, 40.
tempus: si res, si vir, si tempus ullum dignum fuit; Milo 19.
tribunus: ſ. alqs; Flacc. 101.
verbum: quae (verba) scelere istius digna sint; Verr. V, 159. verbo satis digno tam nefaria res appellari nullo modo potest; ib. 170.
vir: vir ... eis consiliis ... dignior; Piso 54. sic ab illo ... omni laude et honore dignissimo viro dilectus est, ut ..; Planc. 27. virum omni laude dignum; Ligar. 2. vir bonus et re publica dignus; Phil. II, 56. vir patre, avo maioribusque suis dignissimus; ib. III, 25. ſ. artifex. tempus.
virgo: ſ. mulier.
virtus: virtus digna summo imperatore; Balb. 6. ut excellentium civium virtutem imitatione dignam, non invidia putarent; Phil. XIV, 17. cum .. virtus legionum digna clarissimis imperatoribus exstiterit; ib. 38.
voluntas: voluntas .. omni laude digna; dom. 131.
vox: erumpat ... vera et me digna vox! Phil. X, 19.

B. **allein: a. masc.:** I. adsequi possunt: quod etiam minus digni adsequi possint; Catil. III, 26.
facit: „nulla contumelia est, quam facit dignus." primum quid est dignus? nam etiam malo multi digni, sicut ipse. an quam facit is, qui cum dignitate est? Phil. III, 22.
II. praetereo: qui (populus) ... solet non numquam dignos praeterire; Planc. 8.

b. neutr.: confero: stomachor, cum aliorum non me digna in me conferuntur; Planc. 35.

digredior, ſich entfernen, abſchweifen: alqs: quo ex loco sum digressus, revertar; Verr. V, 59. nusquam est a me digressus; Sulla 34.
oratio: huc longius ... ab epistula Timarchidi digressa est oratio mea; Verr. III, 163. unde digressa est oratio; ib. IV, 35.

digressus, Fortgang: digressum meum ... longe tuo praestitisse; Piso 63.

diiudico, entſcheiden: I. abſolut: cum contra ac Deiotarus sensit victoria belli diiudicarit ‖iudicarit‖; Phil. XI, 34.
II. de: de rationibus societatis volt diiudicari; Quinct. 43.

III. alqd: alterum levius est, propterea quod ... disceptatore domestico diiudicatur; Caecin. 6.
controversias: qui ... controversias non aequitate diiudicas; Caecin. 49.
dissensiones: [illae ... dissensiones ... ut ... internicione civium diiudicatae siut;] Catil. III, 25.

diiun— f. **disiun—.**

dilabor, zerfallen, entschwinden: alqs: sunt alii plures fortasse, sed *de* mea memoria dilabuntur; Phil. XIII, 11.
alqd: omnia, quae dilapsa iam defluxerunt; Marcell. 23. „male parta male dilabuntur"; Phil. II, 65.

dilacero, zerfleischen: qui ... annum integrum ad dilacerandam rem publicam quaereret; Milo 24.

dilanio, zerreißen: P. Clodii cruentum cadaver ... canibus dilaniaudum reliquisti; Milo 33.

dilargior, verschenken: qui omnia ... quibus voluit est dilargitus; leg. agr. II, 81.

dilatio, Aufschub: I. est quae est ... vel minimi dilatio temporis? Phil. III, 2.
II. propter: cum propter dilationem comitiorum ter praetor ... renuntiatus sum; imp. Pomp. 2.

dilato, ausdehnen: non dilatabo orationem meam; Flacc. 12.

dilectus: f. **delectus.**

diligens, wachsam, umsichtig, pünktlich, gewissenhaft: alqs: qua in re ita diligens erat, quasi ..; Quinct. 13. hic tu fortasse eris diligens, ne ..; Verr. I, 25. qui in re ... hereditaria tam diligens ... esset; ib. 126. dicere aude te diligentem; ib. III, 41. non te diligentiorem in faciundis fuisse furtis quam me in deprehendis; ib. 107. homo frugi ac diligens; ib. IV, 39. nimium fortasse dicet aliquis hunc diligentem; ib. 56. an (te) M. Annii ... auctoritas paulo diligentiorem ... fecerat? ib. V, 156. non mitior in supplicio, sed diligentior esse coepit; ib. 157. in uno Gabinio sunt tam diligentes; imp. Pomp. 58. quis P. Octavio Balbo ... fide, religione, officio diligentior ... commemorari potest? Cluent. 107. neque .. hoc homine ... in omnibus officiis retinendis diligentior esse quisquam potest; ib. 133. neque in eo solum diligens fuit, ut ..; ib. 191. sane est in eo diligens; leg. agr. I, 4. non fuit tam diligens, quam est Rullus; ib. II, 51. quos diligentissimos in exquirendis condicionibus civitatum ... esse arbitramur? Balb. 45. omnibus eram visus in omni officio diligentissimus; Planc. 64. tu in Caesaris memoria diligens? Phil. II, 110. quam diligentes libertatis vos oporteat esse; Fr. B. VII, 12. f. **ad,** II. diligens (4 St.) B. I, S. 80.
accusatio: tam severam diligentemque accusationem ... vobis placuisse; div. Caec. 73.
accusator: si ... diligens et firmus accusator ad iudicium veniret; Verr. II, 1.
agricola: ut ... diligentissimus agricola ... haberetur; Deiot. 27.
arator: Nympho ..., [diligentissimus] arator; Verr. III, 53. audietis Agrigentinorum, ... diligentissimorum aratorum querimonias; ib. 103.
cautio: utrum ... ulciscendi ... an pertimescendi diligentior cautio est? Phil. VII, 3.
consul: qui ... me non diligentissimum consulem ... existimari velint; Catil. II, 14.
custos: monitus a ... diligentissimo custode pacis; prov. cons. 39.
defensor: defendunt ... ut diligentissimum defensorem commodorum suorum; Balb. 43.
dux: quem ... diligentissimum ducem ... cognoverunt; Flacc. 8.
homo: homines ad legum defensionem ... diligentissimos .. accedere; div. Caec. 70. „effugiemus .. hominem in quaerendo nimium diligentem"; Verr. a. pr. 29. iste homo certus et diligens ... praesto est; ib. II, 92. habemus hominem ... in publicis religionibus foederum ... diligentem; ib. V, 49. C. Verres, ... homo sanctus et diligens; Cluent. 91. rem publicam .. homini ... diligenti .. commisistis; leg. agr. II, 100. hunc .. hominem ... tam in perditis rebus diligentem; Catil. III, 17. L. Flaccum, hominem cum semper in re publica tum in magistratibus gerendis, in sacerdotio caerimoniisque ... diligentissimum; Rabir. 27. Q. Pompeio, ... homini .. omnis officii diligentissimo; Cael. 73.
iudices: ut istos ego iudices ... tam diligentis ... non habeam; Verr. III, 143.
praetor: cum Haluntium venisset praetor ... diligens; Verr. IV, 51. iste .. praetor ... diligens; ib. V, 28. tam diu ... classem iste praetor diligens vidit; ib. 86.
praetura: quis non ... diligentissimam .. praeturam illius hominis existimat? Verr. III, 216.
procurator: constat procuratoris diligentis officium; Quinct. 61.
relatio: relatio ... diligens fuerat consulis; Piso 14.
satellites: quos putavit fore diligentissimos satellites scelerum; prov. cons. 5.
senatores: idem, quasi ... senatores diligentes, bellicum me cecinisse dicunt; Phil. VII, 3.
senatus: non senatus in ea causa cognoscenda ... diligentior ... fuit; Rabir. 32.
servi: diutius .. servitutem perpessi quam captivi servi ... diligentes solent; Phil. VIII, 32.

diligenter, achtsam, umsichtig, pünktlich, gewissenhaft: accuso: semper ei diligentissime ... accusaverunt; div. Caec. 71. accusavit Oppianicum; ... quam diligenter, postea dicam; Cluent. 20.
adorno: ut idem accusationem et petitionem [consulatus] diligenter adornet atque instruat; Muren. 46.
adservo: navis eorum atque onera diligenter adservanda curabat; Verr. V, 146.
ago: Caecilium ... hanc causam ... non nimis diligenter acturum; div. Caec. 71. haec omnia me diligenter ... acturum esse; Verr. a. pr. 40.
attendo: f. **attendo,** I. alqs; Quinct. 22. Verr. II, 82. V, 42. Caecin. 80. har. resp. 38. iudices; Sex. Rosc. 60. Verr. III, 104. Cael. 2. — III. alqm; Arch. 18. alqd; Quinct. 79. Verr. IV, 102. Font. 43. Fr. B. II, 8. reliqua; Verr. III, 72 (B. I, S. 325 f.).
audio: quoniam ... Hortensium diligenter audistis; Sulla 14. sum a vobis ... diligenter auditus; Phil. I, 38.
caveo: ut diligenter caveret atque prospiceret; Verr. II, 173. quibus hic ordo diligentissime caverat; Phil. I, 6. diligentius ... caveamus Antonium; ib. XI, 10.
cogito: quam .. rationem ... diligenter ... cogitare ... debetis; Cluent. 95. quid ... reddere deberet diligentissime cogitabat; Sest. 87.
cognosco: ut condicionem societatis diligenter cognosceretis; Qu. Rosc. 31. inimicos diligenter cognoscere; Verr. II, 135. diligenter testimonii verba cognoscite; Cael. 55.
colo: quos ... colendos sibi diligenter et retinendos esse arbitrantur; Verr. IV, 132. f. observo.
conficio: f. **conficio,** II. rationem; Verr. V, 147. tabulas; Qu. Rosc. 4. 7. Cluent. 82 (B. I, S. 615).
conligo: haec dum nostri conligunt omnia diligentius; imp. Pomp. 22.
conservo: aliud genus imperatoris sane diligenter retinendum et conservandum; Verr. V, 25. ut ... ea (existimatio) diligenter conservata ac retenta videatur; Font. 28.
considero: velle se eam (trullam) diligentius considerare; Verr. IV, 63. consideres .. diligenter, utrum ..; Cluent. 135. diligenter considerate; leg.

agr. II, 77. si diligenter ... qui vir fuerit consideraris; Muren. 32.
constituo: ita diligenter constituta sunt iura decumano; Verr. III, 20. populus Romanus minus diligenter sibi constituet ||constitueret|| defensorem? Fr. B. III, 6.
consulo: sic diligenter Rullum sua lege consulere; ut ..; leg. agr. III, 3.
decerno: quid est decretum? ... quam diligenter! Cluent. 136. de universa re publica decernite diligenter; Catil. IV, 24.
defendo: quod diligenter defenditur; Sex. Rosc. 148. *ut non* minus diligenter illius existimationem ... viderer defendere; Tull. 3. quae (accusatio) ... diligentius Rutenorum quam populi Romani defendat aerarium; Font. 4.
describo: quae diligentissime descripta ... iura finium ... sunt; Caecin. 74.
digero: quas (tabulas) diligentissime legi atque digessi; Verr. I, 60.
diiudico: qui tam diligenter ... verbis controversias ... diiudicas; Caecin. 49.
expendo: testem diligenter expenditis; Flacc. 12.
explano: explanandum est.. diligentius; Verr. V, 96.
explico: qui totam causam ... diligentissime vobis explicavit; Balb. 17.
expono: si, quae cognovi ..., diligenter exposuero; Verr. II, 179.
exquiro: qui pretia diligentissime exquisisti; Verr. III, 71. si pretium exquisisses diligenter; ib. 72.
facio: neque diligenter facere possum; Sex. Rosc. 123. fecit diligentissime; Verr. I, 60. LUDOS MINUS DILIGENTER FACTOS; har. resp. 21. qui sunt ludi minus diligenter facti? ib. quos ... ludos minus diligenter factos ... esse dicunt? ib. 22. SACRIFICIA ... MINUS DILIGENTER FACTA; ib. 37.
gero: ita diligenter Sex. Naevii studio ... morem gerunt; Quinct. 9.
habeo: mihi temporis eius ... habenda ratio est diligenter; Verr. I, 32. multo diligentius habere dico Servilium praedam populi Romani quam te tua furta notata atque perscripta; ib. 57. sociorum ... rationem diligenter habere debetis; ib. II, 2. quorum (civium) vobis ... habenda est ratio diligenter; imp. Pomp. 17.
instruo: f. adorno.
iudico: haec ... quis est qui ab illis ... diligenter iudicata arbitretur? Cluent. 127.
laudo: Popilium ... pro testimonio diligentissime laudat; Cluent. 132.
lego: f. digero.
mando: ut quid pollicitus sim diligenter memoriae mandetis; Quinct. 36. qui (magistratus) diligentissime mandatur a populo; Verr. II, 131.
noto: f. habeo; Verr. I, 57.
observo: diligenter observari videmur et coli; Muren. 70.
obtempero: illis legibus ... diligenter obtemperabat; Verr. V, 28.
pareo: me ... diligentissime senatui paruisse; dom. 50.
paro: „hortos ... diligenter eo loco parasti"; Cael. 36.
percipio: percipite .. diligenter quae dicam; Catil. I, 27.
perficio: ex ebore diligentissime perfecta argumenta erant in valvis; Verr. IV, 124.
perpendo: M. Catoni ... diligentissime perpendenti momenta officiorum omnium; Muren. 3.
perscribo: f. habeo; Verr. I, 57.
peto: cum ... petisset diligenter; Muren. 53.
prospicio: f. caveo; Verr. II, 173.
provideo: providendum (erit) diligenter, ne..; Verr. III, 4. quae diligentissime providenda sunt; imp. Pomp. 20.
quaero: quaesivi .. diligenter; dom. 111. si diligenter quaeres; Planc. 60.
recondo: ceteri (libelli) ... diligentius sunt reconditi; Verr. II, 185.
reicio: diligenter reiectis ab accusatore iudicibus; Verr. I, 4.
removeo: cur tam diligenter nos in provinciis ab emptionibus removerent; Verr. IV, 10.
requiro: nimium diligenter praedonum numerum requirebant; Verr. V, 157.
respondeo: an de sororis filio diligentius respondendum est? Rabir. 8. quin criminibus ... diligentissime respondeam non recuso; Cael. 30.
restipulor: qui ... restipularetur a Fannio diligenter; Qu. Rosc. 56.
retineo: retinebatur hoc ... ab illis diligenter; Verr. III, 94. ut ex eo genere homines ... diligenter vobis retinendos existimetis; Font. 42. nihil esse in civitate tam diligenter quam ius civile retinendum; Caecin. 70. non minus diligenter ea ... publica patrimonia iuris ... retinere debetis; ib. 75. quam diligenter retineat ius tribuniciae potestatis; leg. agr. II, 30. f. colo. conservo.
rogo: quod diligentissime rogabat; Planc. 24.
sancio: diligentissime sancit, ut ..; leg. agr. I, 13. quod non sit lege Iulia [...] sanctum diligenter; Piso 90.
scribo: (legem) diligentissime scriptam; Verr. III, 20. scripta lex ita diligenter est, ut ..; ib.
sermocinor: cum isto se diligenter sermocinaturam; Verr. I, 138.
servo: quae .. diligentius servanda ... erant; Verr. II, 185.
supplico: „condiscas .. mihi paulo diligentius supplicare"; Planc. 13.
venio: diligentius paratiusque venisses; Sex. Rosc. 72.

diligentia, Sorgfalt, Umsicht, Achtsamkeit: I. **Subject**: adsequitur: ut haec diligentia, quam ego a me exspectari maxime puto, nihil eorum investigare, nihil adsequi potuerit; Verr. II, 181.
certat: certet mea diligentia cum illorum omnium cupiditate; Verr. I, 3.
debet: consulum gravis ... diligentia debet esse; leg agr. II, 100.
deest: ne .. accusatoribus diligentia ... deesset; Cluent. 192. mihi neque in consiliis ... capiendis diligentiam ... defuturam; Quir. 24.
est: sibi ait ... diligentiam ... cordi fuisse; Quinct. 93. in publicis ... rebus ... summa diligentia; Verr. II, 7. quae ista nova diligentia, quam ob causam abs te excogitata? ib. V, 156. summa est ... hominis in communem municipii rem diligentia; Cluent. 196. tantam in nobis consulibus fore diligentiam; Catil. I, 32. in quibus diligentia plena simultatum est; Flacc. 87. non est ... in volgo ... diligentia; Planc. 9. fuit in illo ... diligentia; Phil. II, 116. f. debet.
investigat: f. adsequitur.
minuit: quo facilius ... audiendi diligentia (tua) minuat hanc perturbationem meam; Deiot. 7.
potest: f. adsequitur.
reformidat: diligentia (mea) speculatorem reformidat; div. Caec. 51.
solet: diligentia quae solet adhiberi in cetero iudicio; Cluent. 115.
videtur: mihi non praetermittenda videtur praeclari imperatoris egregia ... diligentia; Verr. V, 28.
vincit: quod ... mea diligentia istorum impudentiam vicerat; Verr. a. pr. 16.

II. **nach Verben**: 1. **Accusativ**: adfert: iste motus servitiorum ... tibi ... diligentiam custodiendae provinciae ... attulit? Verr. V, 15.
adhibeo: f. **adhibeo,** diligentiam (4 St.) B. I, S. 99, a.
adiungo: in altera (parte) diligentia vestra nobis adiungenda est; Cluent. 3.

augeo: augebimus diligentiam; Marcell. 22.
cognosco: f. **cognosco**, III. diligentiam (4 St.) B. I, S. 560, b.
comparo: subsidium mihi diligentiam comparavi; Quinct. 4.
conlaudo: eorum ... diligentiam .. conlaudat; Verr. V, 161.
consumo: in quo omnis nostra diligentia ... consumatur; Verr. I, 112.
declaro: diligentiam (meam) multitudo litterarum ... declaravit; Verr. I, 16.
desidero: crimina, quae patroni diligentiam desiderant; Rabir. 9.
despicio: quin ... non solum meam, sed etiam vestram diligentiam ... despexerit; leg. agr. III, 3.
excogito: f. I. est; Verr. V, 156.
exspecto: f. I. adsequitur.
habeo: si eandem vim, diligentiam ... habent adversaria; Qu. Rosc. 6. habetis hominis .. diligentiam; Verr. V, 25.
laudo: laudabam ... incredibilem diligentiam Cn. Pompei; Milo 65.
oppugno: horum omnium ... diligentiam ... mater oppugnat; Cluent. 199.
perspicio: f. 5. postulo pro.
pertimesco: esse mihi nimiam diligentiam pertimescendam; Catil. III, 7.
pono: ut ... diligentiam .. suam in petitione non possit ponere; Muren. 45.
praesto: quod fidem meam diligentiamque praestarem; Caecin. 5.
praetermitto: f. I. videtur.
probo: si in hac causa nostrum officium ac diligentiam probaverimus; div. Caec. 72. cum ipsa in || in ipsa || accusatione eorum ... diligentia probaretur; Verr. I, 17. probatam meam fidem esse et diligentiam; ib. 19.
puto: ne ... diligentia crudelis putaretur; Sulla 43. diligentiam ... nimiam nullam putabam; Milo 66.
recordor: est operae pretium diligentiam maiorum recordari; leg. agr. II, 73.
reprehendo: huius diligentia reprehendenda non esset; Flacc. 31.
requiro: in quo igitur praetoris est diligentia requirenda? Flacc. 32. an diligentia umquam requisita est? Balb. 9.
specto: in quo meam ... diligentiam spectari volo? Verr. III, 137.
video: videte maiorum diligentiam; Verr. IV, 9. videte hominis ... diligentiam; ib. 73. leg. agr. II, 28. videte hominis diligentiam; ib. 23. videte diligentiam Gallorum; Sulla 36.
Lücke: contra bellum praedonum classem habuit ornatam diligentiamque * || adhibuit || in eo singularem; Verr. V, 42.
2. **Genetiv:** sum: est ingenii diligentiaeque tuae; Verr. III, 16.
3. **Dativ:** eripio: cuius iste .. diligentiae .. nulla ratione eripi possit; Verr. III, 64.
obsisto: quoniam ... diligentiae meae ... obstitisti; Rabir. 6.
satis facio: satis fidei et diligentiae meae ... fecisse videar; Qu. Rosc. 14.
4. **Ablativ:** sum: cum maiores nostri tanta diligentia ... fuerint; Caecin. 34. qua diligentia fuerit; Cluent. 47. Metellus ... tanta diligentia fuit; Arch. 9.
5. **mit Präpositionen:** conicio in: haec ... crimina a multitudine in tuam nimiam diligentiam ... coniecta sunt; Muren. 73.
constituo in: si quidem (existimatio tua) in Apronii constituitur diligentia; Verr. III, 154.
dico de: nihil de hominis ... diligentia dicam; Verr. V, 20.
discedo ab: quam longe videar ab ... diligentia (mea) discedere; Font. 12.
interest inter: tantum intererit inter vestram et privatorum diligentiam? leg. agr. II, 82.
postulo pro: pro .. hac, quam perspicitis, ad conservandam rem publicam diligentia nihil a vobis nisi huius temporis ... memoriam postulo; Catil. IV, 23.

III. **nach Substantiven:** 1. fructus: (meae) diligentiae .. capiam fructum; Verr. a. pr. 32. cum in eo vestra dignitas mihi fructum diligentiae referret; ib. I, 20.
magistra: vita ... haec rustica ... diligentiae .. magistra est; Sex. Rosc. 75.
pensum: meae diligentiae pensum magis in Leontino agro est exigendum; Verr. III, 109.
periculum: eos velle meae fidei diligentiaeque periculum facere; Verr. a. pr. 34.
vicarius: nolite mihi subtrahere vicarium meae diligentiae; Muren. 80.
2. homo: homo summa ... diligentia; Verr. a. pr. 30.
vir: vir summa ... diligentia; Muren. 48.
3. alqd cum: „quid mihi ... cum ista ... diligentia?" Quinct. 55.
IV. **Umstand:** 1. **Ablativ:** adsequi: quibus rebus id adsecutus es? ... diligentia? Verr. III, 41.
bonus: agros habent ... diligentia ... meliores; Flacc. 71.
circumcludi: te ... mea diligentia circumclusum; Catil. I, 7.
commendare: qui causam senatus ... sic sua diligentia multitudini commendavit, ut ..; sen. 20. cui non illa civitas sit huius ... diligentia commendatior? Balb. 43.
comprimi: ista ... privatorum diligentia comprimentur; Muren. 85.
conferri: haec omnia summa ... diligentia recognita et conlata et ... obsignata sunt; Verr. II, 190.
conficere: ut is idem conficeret diligentia ... sua; Verr. a. pr. 6.
consequi: tantam causam ... diligentia consequi; div. Caec. 39. omnia ... diligentia est consecutus; Cael. 74.
constitui: ut ... mea diligentia constituta auctoritas iudiciorum videretur; Verr. I, 5. omnia et provisa et parata et constituta sunt ... mea summa ... diligentia; Catil. IV, 4.
custodiri: summa diligentia vitam Sex. Roscii custodiri; Sex. Rosc. 28.
defendere: qui videbatur eorum fortunas fide diligentiaque sua posse defendere; div. Caec. 67. me ... privata diligentia defendi; Catil. I, 11. cum .. C. Caesar ... diligentia ... sua castra feliciter defenderit; Phil. XIV, 37.
devitare: quas (insidias) . . mea diligentia devitarim; Verr. a. pr. 3.
eniti: ut ... enitendum .. (sit eis) omni ... diligentia; Sest. 99.
facere: si facultatem vere ... iudicandi ... diligentia mea fecero; Verr. II, 179. — fieri: eius ... diligentia factum est, ut ..; Sex. Rosc. 27. fit vestra diligentia; Planc. 84.
frangere: ut .. Catilinam diligentia mea ... fregistis; Phil. IV, 15.
investigari: quoniam diligentia inimici investigatum est quod latebat; Ligar. 1.
muniri: fuit (aetas M. Caelii) ... patris diligentia ... munita; Cael. 9.
notari: haec ... diligentia C. Memmii publicis tabulis esse notata atque testata; Vatin. 34.
obsignari: f. conferri.
obstupefieri: non obstupefactus ac perterritus mea diligentia ... esse dicetur; Catil. II, 14.
par: diligentia par eis, quos ..; Cluent. 107.
parari: f. constitui; Catil. IV, 4.
pari: diligentia ... petitorum honos paritur; Planc. 7.
patefieri: mea ... diligentia ... coniurationem patefactam esse; Catil. IV, 5.

perficere: diligentia perfecit, ut ..; Sex. Rosc. 149. mea diligentia perfeci, ut ..; Verr. II, 169. diligentia .. perfecit; Muren. 42.
perpendere: omnia acerbissima diligentia perpendemus? Balb. 11.
perterreri: s. obstupefieri.
praestare: sive egomet aliquid ... diligentia ... praestare debui; dom. 17.
providere: tu tua ... diligentia ... potes providere; Verr. a. pr. 51. s. constitui; Catil. IV, 4.
reverti: uti ... aratores vestra ... diligentia ... in sedis suas revertantur; Verr. III, 228.
sublevari: summa tribunorum ... diligentia sublevati; sen. 18.
sustinere: magnitudinem causae ... sustinere .. diligentia; div. Caec. 73.
testari: s. notari.
vitare: quam (mortem) ... coniugis diligentia vitare potuisset; Phil. IX, 5.
Lücke: quam quidem rem quanta ... diligentia senatus * ||egerit||; dom. 136.
2. **Präpositionen**: cum: servatus est a procuratore summa cum diligentia; Quinct. 61. qui iurati statuere maiore cum ... diligentia debuerunt; Cluent. 121.
ex: etiam plus ex nimia praetoris diligentia suspicionis ... futurum; Verr. V, 103.
in: in audiendi diligentia non minus religioni tribuere quam voluptati; Verr. III, 10.
pro: petit ab eo pro sua fide ac diligentia ..., ne ..; Verr. I, 135.

diligo, hochachten, schätzen, lieben: I. **absolut:** a bonis viris ... diligi; Sest. 137. diligi gloriosum est; Phil. I, 33.
II. **mit Object:** alqm: quos diligebat; Quinct. 70. usque eone te diligis? Qu. Rosc. 5. qui diligebant hunc; ib. 29. istum ... cives Romani ... diligunt; Verr. II, 15. cum iste Dorotheum sic diligebat, ut ..; ib. 89. ab universa provincia ... diligitur; ib. 168. hunc cubicularii diligunt; ib. III, 8. valde .. te Syracusani ... diligunt; ib. IV, 145. sic hanc Tertiam dilexit, ut ..; ib. V, 31. maxime ... Stratonem illum dilexerat; Cluent. 184. non multi mihi ab uno sic diligi videntur; ib. 198. qui te .. diligunt; Sulla 35. hunc ego non diligam? Arch. 18. Marius item eximie L. Plotium dilexit; ib. 20. hodie sic hunc diligit, ut ..; Sest. 6. qui .. me ipsum ... unice diligebat; ib. 29. se a suis civibus ... diligi; Vatin. 7. quem propter haec ipsa studia diligebat; Cael. 54. ut eos ... diligitis et caros habetis; Balb. 59. me Cn. Pompeius ... semper dilexit; Piso 76. cum me ... diligat; ib. 82. quod is ab sociis unice diligebatur; Planc. 24. Macedonia sic eum diligit; ib. 28. ut eos saepe, quos numquam vidimus, diligamus; Marcell. 9. quod eos plus etiam rei publicae ... gratia diligo; Phil. I, 8. an ille quemquam plus dilexit? ib. II, 38. Trebellium valde iam diligit; ib. VI, 11. hi Antonium diligent? ib. VII, 21. quos acerbissime ceteri oderunt, tu constantissime diligas? ib. X, 4.
alqd: quod tanto opere diligis ||didicisti||; Muren. 23.
adulescentulum: qui adulescentulus ... sic ab illo ... viro dilectus est; Planc. 27.
amicum: amicum atque hospitem meum Sthenium, quem ego ... singulariter ||singulare|| dilexissem; Verr. II, 117.
auctores: qui .. victor pacis auctores diligit; Marcell. 15.
civem: hoc etiam magis ab omnibus eius modi civis ... diligendus est; Verr. III, 2.
civitatem: quam (civitatem) meus frater in primis ... diligit; Flacc. 52.
consilia: quam diu C. Caesaris consilia in re publica non maxime diligebatis; prov. cons. 25.
continentiam: mirifice .. Servius maiorum continentiam diligebat; Phil. IX, 13.
filium: quem (filium) diligebat; Cluent. 135.
hominem: sic .. nostros homines diligunt, ut ..; Verr. II, 7. homo nobilis, qui a suis ... diligi vellet; ib. IV, 51. si qui hominem non diligunt; prov. cons. 29.
hospitem: s. amicum.
imperium: ut ... imperium .. populi Romani sic diligant, ut ..; Verr. V, 8.
ingenia: poëtae, quorum ego semper ingenia dilexi; Sest. 123.
insulam: ut haec insula ab ea (Cerere) ... diligi ... videatur; Verr. IV, 107.
magnificentiam: populus Romanus ... publicam magnificentiam diligit; Muren. 67.
mansuetudinem: an mansuetudinem (eius) victi (magis) dilexerint; imp. Pomp. 42.
matrem: *matrem Bostaris* ... infami ac noto adulterio iam diu diligebat; Scaur. 8.
nomen: ut non solum rem publicam nostram, sed etiam ... nomen ipsum Romanum semper dilexerit; Verr. II, 163.
observantiam, officia: officia observantiamque (hominis) dilexit; Balb. 63.
palaestritas: ut ille palaestritas diligeret; Verr. IV, 139.
patriam: quam (patriam) ... certe dilexeram; Sest. 145.
pudorem: sin ... pudorem, veritatem virtutemque diligitis; Cluent. 200.
rationem: antiquam officii rationem dilexit; Quinct. 59.
rem publicam: quin eos tam oderim quam rem publicam diligo; Phil. XI, 36. s. nomen.
senatum: qui si senatum dilexisset; Phil. XIII, 27.
tribulis: ne observent tribulis suos, ne diligant; Planc. 45.
veritatem, virtutem: s. pudorem.
virum: illum virum ... praecipue dilexi; Scaur. c. 1 § 4.

diligo, auswählen (vgl. **deligo**): ducem: ad quod (bellum) populus Romanus ita sibi ipse dilegit ||diligit, delegit|| idoneum ducem; Phil. XI, 17.
imperatorem: imperator est diligendus ||del.||; Phil. XI, 16. ut ad arbitrium illorum imperatores etiam diligamus ||del.||; ib. 38.
iuventutem: dilecta ||del.|| iuventus; Milo 67.

dilucesco, hell werden: cum iam dilucesceret; Catil. III, 6. diluxit, patet, videmus omnia; Phil. XII, 5.

dilucide, klar, deutlich: diluo: quod crimina diluere dilucide ... solerent;
respondeo: dum ... accusationi breviter dilucideque respondeo; Cluent. 8.
veto: quae (lex) dilucide vetat ..; Sest. 133. cum mea lex dilucide vetet ..; Vatin. 37.

diluculum, Morgendämmerung: primo diluculo nuntius hic Ameriam venit; Sex. Rosc. 19.

diluo, auseinandersetzen, entkräften: I. cum ego una quaque de re dicam et diluam; Cluent. 6.
II. alqd: nisi forte exspectatis ut illa diluam; Sex. Rosc. 82. quae tu ... diluas oportet; Cael. 35. quia dedisti mihi .. quod diluerem; Scaur. 14.
crimen: s. **crimen,** II, 1. diluo (9 St.) B. I, S. 719, b.
res: res tam levis qua ratione infirmem ac diluam; Sex. Rosc. 42.

dilutius, verdünnt: Gallos post haec dilutius esse poturos; Font. 9.

dimano, sich ausbreiten: meus hic forensis labor vitaeque ratio dimanavit ad existimationem hominum paulo latius; Cael. 6.

dimicatio, Kampf, Ringen: I. est: talis in rem publicam nostram labor, adsiduitas, dimicatio; Balb. 6. si quae dimicatio capitis futura (est); Milo 100.

II, 1. defugio: nullas enim sibi ... vitae dimicationes ... defugiendas putavit; Planc. 77.

denuntio: ut ... mihi caedem et dimicationem denuntiarent; dom. 55.

fugio: me ... dimicationem caedemque fugisse; Sest. 45.

paro: cum ... infinita dimicatio pararetur; Planc. 89.

2. obicio: qui se ... dimicationi capitis ... obiecerit; Balb. 23.

3. obicio in: numquam me ... in tot ac tantas dimicationes ... obiecissem; Arch. 14.

III. metus: propter metum dimicationis; sen. 29. auxerunt dimicationis metum; ib. 33.

IV. 1. committi: illam pugnam ... parva dimicatione commissam arbitraris? Muren. 33.

conservare: cum .. rem publicam ... conservarint dimicatione et periculo vitae suae; Phil. XIV, 37.

Zeit: si non (existimationis partae fructus) ... dimicatione fortunae deserviet || deserit, al. ||; Sulla 77.

2. cum: subvenire ... periculis maximis cum dimicatione capitis; prov. cons. 23.

in: quod in tanta dimicatione capitis ... fieri necesse est; Rabir. 5. quae (amicitia) in capitis dimicatione a Ser. Sulpicio non idcirco obruetur, quod ..; Muren. 8. pater ut in dimicatione fortunarum ... obesse filio debeat? Planc. 31.

sine: erepti enim estis ... sine dimicatione; Catil. III, 23. id ... sine maximis dimicationibus meis me esse ausurum; Milo 82.

dimico, kämpfen, ringen: I. **absolut**: 1. **unpersönlich**: omni ratione erit dimicandum; div. Caec. 72. si dimicare placuisset; sen. 3. armis .. fuit dimicandum; Planc. 87. fortitudo dimicare iubet; Phil. XIII, 6.

2. **persönlich**: alqs: L. Lucullo dimicante; Arch. 21. quia nolui dimicare; Planc. 89. se maluisse non dimicare; Marcell. 15. quid ... properet dimicare? Phil. XII, .

acies: „ne videret unius corporis duas acies ... dimicantis“; Phil. XIII, 40.

II. **mit Ergänzung**: cum: s. **cum**, I. dimico (6 St.) B. I, S. 743, b. — de: s. **de**, I. dimico (6 St.) S. 5, b.

pro: pro salute patriae cotidie dimicare erat ... molestum; har. resp. 41. privatus .. ne quis vir ... pro nostro imperio ... dimicaret; Balb. 25. an ... Dolabella pro te in Hispania dimicaret? Phil. II, 76.

dimidiatus, halb: eximi iubet ... ex anno unum dimidiatumque mensem; Verr. II, 129.

dimidius, halb: A. pars: pro dimidia parte; Qu. Rosc. 32. „magno tu tuam dimidiam partem decidisti“; ib. tuam partem dimidiam ... decide; ib. 34. PARTEM DIMIDIAM ... ME SOLUTURUM; ib. 37. ut ... partem eius dimidiam Roscio dissolveret; ib. 38. repromisisse ... eius partem dimidiam; ib. 39. cum ... pars eius dimidia Roscii esset; ib. 51. ut ... dimidiam partem sibi dissolveret; ib. 56. dimidias venire partis; Verr. III, 40. ad dimidias partis emendas; ib. si pluris vendidisses tu dimidias; ib. plus etiam quam dimidiae venierunt; ib. quae dimidiae essent; ib. 117. ex parte dimidia; dom. 38.

B. pervenit: ne minus dimidium ad A. Trebonium ... perveniret; Verr. I, 123.

impero: dimidium eius ... imperavit; Flacc. 32.

abl.: dimidio fere pluris; Verr. III, 77. Tull. 14. dimidio ... plus; Verr. III, 117. quos dimidio redderet stultiores; Flacc. 47. prope dimidio carius; dom. 115.

dimin— s. **demin—**

dimissio, Entlassung: classis ... infirma propter dimissionem propugnatorum atque remigum; Verr. V, 86.

dimitto*), fortschicken, herumschicken, entlassen, lassen, aufgeben: I. **absolut**: Tullius statim dimittit ad amicos; Tull. 22.

II. **mit Object**: alqm.: quos illa ... cum quaestu ... dimittit; Verr. II, 6. Venerios ... circum agros eius ... dimittere; ib. 92. erant ... ceteri dimissi; ib. V, 87. neque quemquam esse dimissum; ib. 102. quot et quanti quemque dimiserit; ib. 112. si pater vendidit, eum ... ex potestate dimittit; Caecin. 98. ut ... hunc ... ab se dimitteret; Sulla 57. ut te ... tacitus dimitterem; Vatin. 1. ut ... (te) vexatum ... vellem dimittere; ib. ut eum ... a se dimitteret; Deiot. 21.

beluam: beluam ne inclusam ... dimittatis cavete; Phil. VII, 27.

censores: in omnis civitates ... censores dimisit; Verr. II, 136.

coetum: vixdum etiam coetu vestro dimisso; Catil. I, 9.

commemorationem: non cum vitae tempore esse dimittendam || *dimetiendam*, al. || commemorationem nominis nostri; Arch. 29.

concilium: Cornelium concilium illo die dimisisse; Vatin. 5.

consilium: s. **consilium**, II, 1. dimitto (4 St.) B. I, S. 645, b.

custodiam: praesidium tu rei publicae, custodiam provinciae ... dimisisses, si ..? Piso 48. custodiam mei capitis dimittere; Planc. 97.

duces: cum praedonum duces accepta pecunia dimiserit; Verr. I, 9.

equitem: neque ante (equitem) dimissum quam ..; Verr. III, 60.

exercitum: dimittendi .. exercitus quam potes adferre causam? Piso 47. exercitum dimisisti; ib. 91. an Deiotarus ... continuo dimisit exercitum? Deiot. 19. ut omnes exercitus dimittantur; Phil. VII, 2.

familiam: si familiam tuam dimisisses; Piso 48.

familiarem: eum familiarissimum suum dimittere ab se; Sulla 57.

filium: alterum (filium) a se non dimittebat; Sex. Rosc. 45.

hominem: Epicrates homines ... male ab se acceptos dimittit; Verr. II, 56. qui ... honestos homines ... a consilio .. dimittat; ib. 79. quem hominem ... sine supplicio dimittere non debuisti; ib. III, 141. ut homines servos ... e medio supplicio dimiserit; ib. V, 13. hominem amantissimum sui ... dimittendum esse; Sulla 57.

ignominiam, iniuriam: possemus hanc iniuriam ignominiamque nominis Romani inultam impunitamque dimittere? Verr. V, 149.

iudicium: dimittitur iudicium; Verr. II, 70. illud (iudicium) pro potestate dimitti iussit; Cluent. 74.

ius: concessa omnibus iura dimitto; Cael. 30. sui quemque iuris ... dimittendi esse dominum; Balb. 31.

libertatem: quam (libertatem) ego neque dimisi umquam neque dimittam; Planc. 94.

lictores: lictoribus dimissis; Planc. 98.

milites: remigibus militibusque dimissis; Verr. V, 100. te pretio remiges milites que dimisisse arguo; ib. 133. quos (milites) ... beneficii causa a se esse dimissos; Piso 92. (milites) non dimissi abs te; ib. 96

nautas: „dimiserat nautas“; Verr. V, 110. remiges nautasque dimissos; ib. 131.

partem: partem militum ... dimisit; imp. Pomp. 26.

*) † dimissius; Sex. Rosc. 11.

patrimonium: quod patrimonium unius incommodo dimittetur; Caecin. 75.
plebem: plebem a iudicio dimisimus; Planc. 21.
praesidium: f. custodiam; Piso 48.
pueros: pueros circum amicos dimittit; Quinct. 25.
quaestionem: si dimisisset eo tempore quaestionem; Verr. II, 74. quaestio illo die ... dimissa est; Cluent. 176.
remiges: tu pretio remiges dimisisti; Verr. V, 136. f. milites; Verr. V, 100. 133. nautas; Verr. V, 131.
regem: quem ad modum regem ex provincia spoliatum ... dimitteret; Verr. IV, 63. quem (regem) L. Sulla ... cum pace dimisit; Muren. 32.
senatum: praetor ... dimitti iubet senatum; Verr. IV, 146. quoad senatus est dimissus; Milo 28.
servos: f. hominem; Verr. V, 13.
tempus: nullum tempus ... dimittam; Phil. III, 33.
vitam: quae (vita) me ... dimissa molestiis omnibus liberaret; Phil. II, 37.
uxorem: neque (uxorem) dimittere propter dotem volebat; Scaur. 8.

dimoveo, (vgl. **demoveo**), entfernen: alqm: qui hos dimovit; Planc. 17.
rem publicam: rem publicam de suis possessionibus ... dimoveri ||dem.||; leg. agr. III, 15.

dioecetes, Finanzbeamter: est: „dioecetes fuit regius"; Rab. Post. 22.
potest: id .. [facere] non poterat nisi dioecetes; ib. 28.

diploma, Empfehlungsbrief: mitto diplomata tota in provincia passim data; Piso 90.

directus (der.), gerade: alqd: quid est in iudicio? directum, asperum, simplex; Qu. Rosc. 11.
Henna: Henna ... ab omni aditu circumcisa atque directa est; Verr. IV, 107.
iter: derectum iter ad laudem ... qui probaverunt; Cael. 41.
ordo: fundi extremam partem oleae directo ordine definiunt; Caecin. 22.
ratio: vera illa et derecta ratio; Cael. 42.
senex: huic tristi ac derecto seni responderet Caelius ..; Cael. 38.

direptio, Plünderung: I, 1. abest: abesse videbatur a foro ... bonorum ... indigna direptio; Verr. V, 31.
est: quae est ista ... direptio sociorum? Verr. III, 88. „tibi .. direptio .. sociorum impunita fuit"; Catil. I, 18. in urbe auri, argenti maximeque vini foeda direptio; Phil. II, 62.
excogitat: direptio eius pecuniae ... hanc tertiam decuriam excogitavit; Phil. V, 15.
impendet: impendebat ... direptio; dom. 25.
permovet: non me bonorum direptio ... permovet; dom. 146.
2. sum: nominis inscriptio tibi num aliud videtur esse ac meorum bonorum direptio? dom. 51.
II, 1. ago: nihil aliud *neque gestum* neque actum est nisi ... direptiones; prov. cons. 9. quid tandem erat actum aut gestum ...? an sociorum direptio? Piso 40.
commemoro: unius .. urbis ... direptionem commemorabo et in medium proferam; Verr. IV, 115.
conqueror: non illi ... bonorum direptiones ... conquerebantur; Verr. IV, 111.
denuntio: cum ... direptio denuntiaretur; Sest. 46.
gero: f. ago. — profero: f. commemoro.
propono: ante oculos ... aratorum direptiones ... proponite; Verr. III, 58.
2. impono: huic ... direptioni cellae nomen imponis; Verr. III, 197.
3. advolo ad: alter advolarat subito ad direptionem ... sociorum; Phil. X, 12.
incito ad: cum .. homines ... ad direptionem incitarentur; Sest. 34.
loquor: de: quid loquar ... de direptione fanorum? Phil. XI, 6.

direptor, Plünderer: I. facio: cum ... direptoribus .. bonorum meorum in ius adeundi potestatem non fecerit; sen. 22.
II. genus: quos ... in eodem genere .. direptorum .. pono; Catil. II, 20.

diribeo, sondern: tabellas: dum de te quinque et septuaginta tabellae diribeantur; Piso 96. diribitae *tabellae;* Planc. 49.

diribitio, Sonderung der Stimmtafeln: nihil iam est ... quod diribitio ... exspectetur; Planc. 14.

diribitor, Sonderer der Stimmtafeln: I. sum: vos diribitores ... fuisse tabellarum; Piso 36.
II. video: quando illa dignitate .. diribitores ... vidistis? sen. 28.

dirigo, (der.), richten, lenken: alqd: haec omnia ad rationem civitatis si dirigas; Muren. 77.
cursum: quo (gubernatores) cursum suum derigere debeant; Sest. 98.
vitam: M. Catoni vitam ad certam rationis normam derigenti; Muren. 3.

dirimo, trennen, vereiteln: pacem: „ideone ego pacem Pyrrhi diremi?" Cael. 34.
societatem: cum ille ... omnium officiorum societatem diremisset; Sulla 6. hanc iucundissimam vitae atque officiorum omnium societatem certi homines ... falsis criminibus diremerunt; dom. 28. „utinam .. cum Caesare societatem ... numquam diremisses!" Phil. II, 24.

diripio, rauben, plündern, berauben: I. **absolut**: 1. trado ad: cum ... alteri Syriam ... ad diripiendum tradidisses; dom. 60.
2. cupiditas: quibus causa belli propter diripiendi cupiditatem inferatur; imp. Pomp. 65.
II. **mit Object**: alqd: ubi omnia diripuit; Piso 48. ut ... omnia ... diriperet; Phil. X, 12. omnia ... diripere cupientis; ib. XI, 4. f. argentum.
aedem: quae (aedis) ab isto sic ... direpta est; Verr. IV, 122.
Ambraciam: Ambracia direpta; Piso 96.
aratores: licentiam diripiendorum aratorum; Verr. III, 32. aratores indignissimis iniuriis ... diripi; ib. 52.
argentum: argenti vestisque stragulae domi quod fuerit esse direptum; Verr. II, 20.
bona: f. **bonus**, B, II, 2, a. diripio (11 St.) B. 1, S. 430, b.
domum: domus mea diripiebatur; sen. 18. quibus inspectantibus domus mea .. diriperetur; dom. 113.
fanum: fana direpta; Verr. IV, 139. fani locupletissimi ... diripiendi causa; imp. Pomp. 23. a te Iovis Urii ||vel surii|| fanum antiquissimum ... direptum est; Piso 85.
fortunas: ad fortunas aratorum .. diripiendas; Verr. III, 24. in aratorum .. fortunis .. diripiendis; ib. 131. diripi fortunas; dom. 98. fortunas locupletium diripere; Vatin. 6.
fructus: cum fructus diripiebantur aratorum; Verr. III, 198.
hereditatem: qui hereditatis deripiendae participes fuissent; Verr. IV, 139.
instrumentum: omne instrumentum diripuit Verr. III, 57.
Italiam: attribuit ... Italiam .. diripiendam .. Catilinae; Catil. IV, 13.
oppidum: quod (oppidum)... direptum .. erat; Verr. I, 36. oppida pacata sociorum ... diripienda ... curasti; ib. 56.
portum: portum Caietae ... a praedonibus esse direptum; imp. Pomp. 33.

provincias: ad ... diripiendas .. provincias; imp. Pomp. 57. (an fidem) diripiendarum .. provinciarum? Phil. XIII, 42.

res: quas (res) ... ex tota Asia direptas ... congesserat; imp. Pomp. 22.

socios: socios, quos diripuit; har. resp. 58. diripuit socios; Fr. B. VIII, 7.

vestem: f. argentum.

villas: diripiuntur villae; Phil. III, 31.

urbem: cum operis ... ad diripiendam urbem concitatis; Sest. 38.

diritas, Schrecklichkeit: quamquam es omni diritate atque immanitate taeterrimus; Vatin. 9.

dirumpo, zerreißen, pass. bersten: alqm: quem tu dirumperis cum aedilicium vides; Vatin. 16.

furiam: dirumpatur licet ista furia; dom. 99.

hominem: homo diruptus dirutusque, Q. Caelius; Phil. XIII, 26.

diruo, zerstören, verkürzen: alqm: aere dirutus est; Verr. V, 33.

alqd: quod ... dirueris, aedificaris; dom. 137.

domum: qui ... meam domum diruit; Cael. 78.

hominem: homo diruptus dirutusque, Q. Caelius; Phil. XIII, 26.

tectum: tectum diruunt; Tull. 34.

discedo, auseinandergehen, sich trennen, weggehen, sich entfernen, abziehen, davonkommen, hingehen, schwinden: I. **unpersönlich:** sine vadimonio disceditur; Quinct. 23. disceditur; ib. 25. ita tum disceditur, ut ..; ib. 29. postea quam inde discessum est; ib. IV, 63. mature disceditur; Tull. 20. testamento ... obsignato disceditur; Cluent. 37. multo esse indignius ... discedi ab legibus; ib. 146. sine iudicio ... discessum est; ib. 161. discessum est; Sest. 74. turpe est ... ab eorum (deorum) aris ... ad saga sumenda discedere; Phil. XIV, 2.

II. **persönlich:** alqs: conturbatus sane discedit Quinctius; Quinct. 32. iam tu potes liberatus discedere; ib. 44. discedens in memoriam rediit Quinctius ..; ib. 57. si in causa pari discedere inferior videretur; ib. 59. ut hinc discedas; div. Caec. 52. te sine vituperatione ... discedere; ib. 60. ut turpissime flagitiosissimeque discedat; ib. 71. simul ac discesserunt; Verr. I, 88. tum discedunt; ib. 138. ut sine praeda ipse discederet; ib. II, 37. qui, ante quam aditum in ius esset ..., discessisset ib. 55. hos pateris impune discedere? ib. 57. discedunt omnes; ib. 71. postea quam illinc discessi; ib. 161. ut accepto lucro discederet; ib. III, 67. ut ipsi sine ignominia ... discederent; ib. 69. si discessissent; ib. 121. cur non in media oratione mea consurgitis atque disceditis? ib. 208. iubet illos discedere; ib. IV, 65. discedens mandat proagoro Sopatro ..; ib. 85. omnis liberatos discessisse; ib. 140. cum disceditis; Font. 28. se, quo impudentius egerit, hoc superiorem discessurum; Caecin. 2. ut statim testificati discederent; ib. 45. si ... statim Caecina discessisset; ib. 46. qui vivus discesserit; ib. „quam ob rem discede“; Catil. I, 18. [con]victus fractusque discessit; Flacc. 41. te iam illinc cum tua fugitivorum manu discessisse; dom. 7. non nulli propter timorem ... discesserunt; ib. 8. qui discesserunt; ib. 10. repudiatus convictusque discessit; ib. 50. duplicata gloria discessissem; ib. 95. ne constricti discedatis cavete; Rab. Post. 18. nec vero usquam discedebam; Phil. I, 1. ea mente discessi, ut ..; ib. 6. qui quidem discedens mecum ita locutus est; ib. IX, 9. — ab: f. **ab,** I. discedo (29 St.) B. I, S. 6, a. — abs: hunc abs te sine praemio discedere noluisti; Verr. III, 141. — de: f. **de,** I. discedo (5 St.) S. 5, b. — ex: discessi cum fratre e curia; Verr. IV, 145. se ex iudicio discessisse victum; Cluent. 111. — in: in vestra tecta discedite; Catil. III, 29. tu in cubiculum discessisti; Deiot. 19.

audacia: quae ... a te non discedit, audacia; Phil. II, 90.

cives: cives Romani a me nusquam discedere; Verr. IV, 146.

fratres: vicerunt Agyrinenses fratres ita, ut egentes inanesque discederent; Verr. II, 25.

frequentia: cum haec frequentia totius Italiae Roma discesserit; Verr. a. pr. 54.

gladiatores: ab his hoc postulare homines sicarios atque gladiatores, ... ut spoliis ex hoc iudicio ornati ... discedant; Sex. Rosc. 8.

homo: insimulat hominem fraudandi causa discessisse; Verr. II, 59. f. gladiatores.

iniuria: si istius haec tanta iniuria impunita discesserit; Verr. IV, 68.

invidia: ab eo invidiam discedere aliquando; Cluent. 83.

mater: patimini matrem ... victam potius vestra aequitate discedere; Cluent. 200.

possessores: possessores animo aequiore discedent; Phil. VI, 14.

praesidia: cum bonorum praesidia discesserint; Phil. VII, 18.

pueri: pueri ... neque ab argento digitum discedere; Verr. IV, 33.

rex: rex ita discessit, ut ..; Verr. IV, 62.

senatus: senatus ... perturbatus .. discedit Verr. IV, 85.

sicarii: f. gladiatores.

tyrannus: tyrannus non discedebat longius; Verr. IV, 51.

disceptatio, Erörterung, Verhandlung: I, 1. est: nulla disceptatione ... privata publicare; leg. agr. II, 57. iuris tamen disceptationem esse voluit; Milo 23.

2. sum: illa tandem ... disceptatio ... fuit? Cluent. 90. vis illa fuit et ... quidvis potius quam ... disceptatio; ib. 96. hic tandem disceptationem ... fore putatis? Flacc. 24.

II, 1. denuntio: nec disceptationem, ... sed vim ... denuntiabat; Sest. 40.

2. do ad: liberum tempus nobis dabitur ad istam disceptationem; Rabir. 17.

reicio a: quam (invidiam) ... vestra fides ... a veritatis disceptatione reiecit; Cluent. 81.

versor in: quanta (causa) nulla umquam in disceptatione versata est; Deiot. 5.

III. similis: ruinae similiora ... quam ... disceptationi fuisse; Cluent. 88.

IV. aequitas: aequitatem nostrae ‖vestrae‖ disceptationis ... retinuissent; leg. agr. III, 1.

V. tolli: illum hominem ... non disceptatione dicendi ... de civitate esse sublatum; Cluent. 79.

disceptator, Schiedsrichter: I, 1. habeo: eos scribas tecum disceptatores huius criminis habebo; Verr. III, 184.

recuso: populum Romanum disceptatorem ... non recuso: Flacc. 97.

2. probo: severissimis disceptatoribus M. Caelii vitam me probaturum esse; Cael. 35.

relinquo: numquid cuiquam iniquissimo disceptatori haec suspicio relinquenda est? Fr. A. III, 2.

3. utor: populo Romano disceptatore uti volo; leg. agr. I, 23.

II. diiudicari: alterum ... disceptatore domestico diiudicatur; Caecin. 6.

discepto, erörtern, verhandeln, entscheiden: I. **absolut:** 1. unpers.: condicione aequa disceptari posse; Cluent. 94. erat ... non disceptando decertandum; Planc. 87.

2. alqs: ut sibi cum palaestritis ... aequo iure disceptare liceat; Verr. II, 38. posse eum cum eo disceptare; Tull. 20. disceptante te; Deiot. 6.

iudices: iudices, vobis disceptantibus; Verr. III, 169.

populus: disceptante populo Romano; Verr. V, 183.

II. ſ. **de,** I. discepto (5 St.) S. 5, b.
III. **mit Object:** a l q d: qui haec iuste sapienterque disceptet; Milo 23.
dissensionem: non est illa dissensio disceptata bello; Fr. C. 20.

discerno, ſondern, unterſcheiden: auditorem: ubi discerni (possit) stultus auditor ... ab religioso ... iudice; Font. 23.
improbos: improbi ... muro ... discernantur a nobis; Catil. I, 32.
sororem, uxorem: cum uxorem sororemque non discernis; har. resp. 39.

discessio, Scheidung, Abſtimmung: I. facio: cum ... discessio facta esset; Verr. IV, 146. cum fieret .. sine ulla varietate discessio; Sest. 74. quamquam discessio facta non esset; Phil. VI, 3. has in sententias meas si consules discessionem facere voluissent; ib. XIV, 21.
II, 1. oriri: oritur (seditio) ... aliqua discessione contionis; Sest. 77.
2. in: tua voluntas in discessione fuit ad lenitatem propensior; Phil. VIII, 1.
per: senatus consultum de supplicatione per discessionem fecit; Phil. III, 24.

discessus, Abgang, Abreiſe: I. eripit: quo (tempore) meus discessus isti causam caedis eripuit; dom. 115.
est: acerbiorem mihi .. reditum esse, quam fuerit ille ipse discessus; Milo 103.
infligit: quae meus discessus rei publicae volnera inflixit; Piso 32.
videtur: cuius quondam de patria discessus molestus omnibus ... visus est; sen. 25.
II. defleo: quod meum discessum, quem saepe defleras, nunc quasi reprehendere et subaccusare voluisti; Planc. 86.
dico: discessum meum funus dici rei publicae; prov. cons. 45.
increpo: eius viri discessum increpas; Vatin. 7.
obicio: obicitur mihi meus ille discessus; dom. 95. quod mihi discessum obiecisti meum; Vatin. 6.
pono: ausus es meum discessum illum ... in maledicti ... loco ponere? Piso 31.
reprehendo, subaccuso: ſ. defleo.
sustento: praesidio ... discessum illum sustentasti; Rab. Post. 47.
III, 1. contentus: discessu ceterorum ... te contentum esse; Catil. I, 7.
2. situs in: quod in meo ... discessu .. cotidianus seditionis timor (situs videbatur); dom. 15.
IV. solitudo: discessus .. solitudo ei ... fuit quaerenda; Scaur. 11.
V, 1. concidere: rem .. publicam concidere unius discessu; dom. 96.
excidere: discessu tum meo ... gladii de manibus .. exciderunt; Piso 21.
exsultare: discessu meo ... exsultavit; Sest. 133.
laetari: discessu nostro laetatus est; Phil. II, 109.
servare: servari .. rem publicam discessu meo; Sest. 49.
Zeit: quem ad modum discessu meo frugum inopia ... fuisset; dom. 17. quis ... testamentum discessu meo fecit? ib. 85. cum tu eius civis discessu ... oppressam ... rem publicam teneres; ib. 122. omnia discessu meo deserta ... fuerunt; Sest. 128.
2. in: in discessu civium exercitu se ... revocavit; Quir. 7. in illo tristi et acerbo ... discessu; Planc. 73.
post: non multo post discessum meum; sen. 3. post meum discessum; ib. 19. dom. 60. Sest. 60. aliquanto post meum discessum; dom. 59. post discessum latronis; Phil. V, 30.

discidium, Trennung, Zerwürfniß: I. exsistit: sin ... discidium exstiterat; Cael. 61.
II, 1. defleo: deflevi coniugis miserae discidium; dom. 96.
existimo: civile discidium (tu illud existimavisti); Ligar. 19.
facio: saepe fieri ... adfinitatum discidia; Cluent. 190. hoc discidio ac dissensione facta; Sulla 60.
2. moneo de: post discidium optimatium, de quo ipso nunc monemur; har. resp. 45.
III. desiderium: quod desiderium tui discidii ferre non posset; Phil. II, 45.
IV, 1. dissidere: gentem ... dissidentem a populo Romano ... discidio; Balb. 30.
distrahi: belli discidio distractus a fratribus; Ligar. 5.
2. cum: odium .. cum crudelissimo discidio exstitisse; Cael. 31.
post: ſ. II, 2.

discindo, zerreißen: „discidit vestem?" Cael. 38.

disciplina, Unterweiſung, Kenntniß, Zucht, Methode: I. **Subject:** accedit: nisi accessisset etiam disciplina; Phil. II. 18.
cogit: ut eum ... disciplina patris similem esse cogeret; Verr. V, 30.
est: quid (erat) Roscii? disciplina; Qu. Rosc. 28. imperatoris ita erat severa domi disciplina; Verr. V, 98. quod ... neque haec dicendi ratio aut disciplina (in hoc sit); Arch. 2. „haec est igitur tua disciplina?" Cael. 39. ſ. II, 2. deditus; sen. 14.
increbrescit: ut proxime ad nostram disciplinam illam veterem, non hanc, quae nunc increbruit, videantur accedere; Verr. II, 7.
locat: disciplina, quae erat ab hoc tradita, locabat se non minus HS CCCIↃↃↃ; Qu. Rosc. 28.
remanet: quorum usque ad nostram memoriam disciplina navalis ... remansit; imp. Pomp. 54.
sinit: ut ... eum .. disciplina degenerare non sineret; Verr. III, 159.
valet: nisi ... disciplina plus valeret quam dolor; Flacc. 11.
II. **nach Verben:** 1. **Accuſativ:** accipio: o morem praeclarum disciplinamque, quam a maioribus accepimus, si quidem teneremus! Flacc. 15.
antepono: cuius ego civitatis disciplinam ... haud scio an cunctis gentibus anteponendam dicam; Flacc. 63.
cognosco: nisi [ut] ex ea (epistula) totius familiae ... disciplinam cognosceretis; Verr. III, 157.
commuto: qui ... commutare disciplinam conatus es; Rabir. 13.
conservo: alteri ... disciplinam suam legesque conservant; Muren. 74.
contineo: si quidem philosophia ... continet ... bene vivendi disciplinam; Piso 71.
do: do (illis) multarum artium disciplinam; Flacc. 9.
imitor: imitari ... avi mores disciplinamque debebas; Deiot. 28.
possideo: qui ... plus veritatis quam disciplinae possidet in se; Qu. Rosc. 17.
praescribo: disciplinam .. praescribere; Sest. 14.
relinquo: relicta virorum bonorum disciplina; Quinct. 94.
requiro: non requirebat ille Cupido ... meretriciam disciplinam; Verr. IV, 7.
teneo: ſ. accipio.
trado: hanc nobis a maioribus esse traditam disciplinam; Sulla 49. mitto illam veterem ab ipsis dis ... Etruriae traditam disciplinam; har. resp. 20. ſ. I. locat.
video: potest animo aequo istius ... meretriciam disciplinam ... videre? Verr. III, 6.
2. **Dativ:** deditus: non penitus illi disciplinae quaecumque est deditus; sen. 14. cuius prima aetas dedita disciplinae fuit; Cael. 72.
licet: neque enim licuit aliter vestro generi, ... disciplinae; Ligar. 20.

studeo: si optimis ... disciplinis ... studuisses et in his elaborasses; div. Caec. 39.
3. **Ablativ:** sum: is homo est aut ea familia ac disciplina, ut ..? Sulla 58.
4. **mit Präpositionen:** accedo ad: f. I. increbrescit.
confugio in: qui ... confugit in huius .. disciplinam; Qu. Rosc. 30.
deleo ex: *ut* ... barbariam ex Gaditanorum moribus disciplinaque delerit; Balb. 43.
divisus a: quae (civitas) tam procul a Graecorum ... disciplinis linguaque divisa; Flacc. 63.
educo in: in furis atque divisoris disciplina educatus; Verr. III, 161.
effluo ex: effluunt multa ex vestra disciplina; dom. 121.
elaboro in: f. 2. studeo.
munio in: nullam esse in ista disciplina munitam ad consulatum viam; Muren. 23.
proficiscor ab: huiusce rei ratio aliqua ab optimarum artium ... disciplina profecta; Arch. 1. — ex, in: qui ... e pueritiae disciplinis ... in militiae disciplinam profectus est; imp. Pomp. 28.
promo ex: HS ccc1ↃↃↃ ex disciplina ... Roscius promebat; Qu. Rosc. 29.
sum ex: hac ex disciplina nobis illa sunt; Muren. 62.
trado in: adulescentis in disciplinam ei tradite; Verr. I, 115. te in disciplinam meam tradideras; Phil. II, 3.
versor in: qui non ... in illius aetatis disciplinis ... versatus est; Flacc. 5 (Z. 45).
III. **nach Adjectiven:** 1. ignarus: adeone ignarus (es) disciplinae ... nostrae? Rabir. 28.
plenus: erat Italia tunc plena Graecarum ... disciplinarum; Arch. 5.
2. alienus a: quo mihi nihil videtur alienius ||quae ... minus|| a dignitate disciplinaque maiorum; prov. cons. 36.
peritus ad; virum ... ad usum ac disciplinam peritum; Font. 43.
IV. **nach Substantiven:** 1. alqd: f. II, 1. possideo.
iter: huic misero notiora sunt itinera iudiciorum ... quam ... disciplinarum; Sulla 89.
magister: tu es magister veteris disciplinae? Cluent. 129.
praecepta: sin perpendere ad disciplinae praecepta velis; Muren. 77.
proprium: quod ... disciplinae .. maiorum proprium est; Catil. I, 12.
2. homo: hominem .. (summa) disciplina; Verr. IV, 131.
3. alqs ex: M. Crepereius ex acerrima illa ... disciplina; Verr. a. pr. 30. qualis vir M. Iuventius Pedo fuit ex vetere illa iudicum disciplina? Cluent. 107.
alqd ex: num quid ... nisi ex hominis gravissimi ... disciplina? Deiot. 20. quid (domus illa viderat) nisi ex ... sanctissima disciplina? Phil. II, 69.
amicus ex: amicum ... ex optima divisorum disciplina; Verr. a. pr. 23.
homo ex: homines ... ex Amerina disciplina; Sex. Rosc. 120. hominem .. ex vetere illa equestri disciplina; Verr. III, 137. homines ... ex vetere illa disciplina iudiciorum; Cluent. 76.
V. **Umstand:** 1. consultus: ut natura, non disciplina consultus esse videatur; Caecin. 78.
corroborari: virtus non solum natura corroborata, verum etiam disciplina; Flacc. 63.
defendere: qui se ipse ... disciplina domestica ... defenderet; Cael. 11.
institui: si ... non his ... disciplinis institutus eras; Verr. I, 47. qualis nos illorum ... disciplina .. institutos videtis; leg. agr. II, 1.
lenis: ab hominibus ... disciplina lenissimis; Verr. I, 81.
muniri: fuit (aetas M. Caelii) ... patris diligentia disciplinaque munita; Cael. 9.
provideri: cum .. haec ... pericula ... dominorum disciplina provisa sint; Verr. V, 8.
2. ad: eos instituere ... ad civitatis disciplinam ... debuisti; Verr. III, 161. neque ad Pauli rationem ac disciplinam; ib. V, 25.
in: in ... tam praeclara rei publicae disciplina; leg. agr. II, 89.

discipulus, Zögling, Schüler: I, 1. videtur: num ... iste discipulus magistro tantulum de arte concedere (videtur)? Sex. Rosc. 118.
2. sum: quod Roscii fuit discipulus; Qu. Rosc. 29. ut Roscii discipulus fuisse diceretur; ib. 31. si est tuus ... consuetudine discipulus; Verr. III, 162. se P. Africani discipulum; Balb. 47.
II, 1. comparo: si fuisset in discipulo comparando meliore fortuna; Piso 71.
habeo: habebat .. rhetor iste *discipulos* adulescentis quosdam locupletis; Flacc. 47.
invenio: inventum .. esse ... patris istius discipulum; Verr. a. pr. 23.
2. disputo cum: non (videtur) cum laboris et fori discipulo disputare; Planc. 83.
persolvo a: se pecuniam ... a discipulis suis Fufiis persoluturum; Flacc. 46.
III. aequitas: cognoscite nunc discipuli aequitatem; Sex. Rosc. 119.

disco, lernen, kennen lernen, erfahren: I. **absolut:** 1. praeclarus ad: rem quaeris praeclaram iuventuti ad discendum; Sest. 96.
facultas: pars, quae aliquam facultatem discendi ||dicendi|| adferre posset; Rab. Post. 9.
tempus: quoniam hoc primum tempus discendi nactus es; div. Caec. 27.
2. alqs: ubi didicisset; Qu. Rosc. 30. nolebat in agendo discere; Verr. II, 17. cupio discere; Caecin. 37. qui cogeretur docere ante quam ipse didicisset; dom. 141.
II. **mit Ergänzung:** 1. **ind. Frage:** hoc quam nihil sit, tametsi ex multis Siciliae civitatibus ... didici; Verr. I, 88. quod didicit iam populus Romanus quantum cuique crederet; Phil. II, 117. satis esse viris fortibus didicisse quam sit re pulcrum ..; ib. in iudiciis quanta vis esset, didicit; Fr. B. VIII, 4.
2. **Infin.:** amare, al.: hi pueri ... non solum amare et amari, neque saltare et cantare, sed etiam sicas vibrare et spargere venena didicerunt; Catil. II, 23.
cavere, fugere: ut cavere etiam et fugere discamus; Rab. Post. 29.
dicere: Q. Hortensius contra caput non didicit dicere; Quinct. 44.
ferre: cohortatio gravior quam aures Ser. Sulpicii ferre didicissent; Phil. IX, 9.
parere: qui senatui parere didicisset; Deiot. 13. illi regibus parere ... didicerant; Phil. III, 9.
prospicere: iste sibi ... prospicere didicit; Verr. I, 158.
saltare: quod nudi in conviviis saltare didicerunt; Catil. II, 23.
sapere: ut populi Romani tanta mercede nihil sapere disceres; Phil. II, 43.
3. **acc. c. inf.:** populus ... didicit nihil esse homini Romano foedius servitute; Phil. XII, 15.
III. **mit Object:** alqd: multa oportet discat; Quinct. 56. quod priore actione didicistis; Verr. I, 11. ut ea ... disceres; ib. 47. id quod ex plurimis testibus priore actione didicistis; ib. II, 69. quae domi didicit ipse; ib. III, 157. id quod didicistis; ib. 198. id quod ex testibus didicistis; ib. IV, 30. quae una cum populo didici; dom. 39. quod tu ipse potuisti in tua causa discere; ib. 77. ut ea maiores nostri ... non ab illis didicisse videantur; har. resp. 19. non didicit eadem ista quae tu; Piso 59. ego vero haec didici; Planc. 94.
artes: quae (artes) sine summo otio non facile discuntur; Balb. 15.

causam: mihi provinciae causam in provincia ... discendam putavi; Scaur. 24. me ... causam tamquam unius clientis in cubiculo meo discere; ib. 26.
ius: unde ius civile discatur; Verr. I, 115. ius civile didicit; Muren. 19. quod quidem ius civile didicisti; ib. 28. disce ab homine religionibus dedito ius totum omnium religionum; ib. 127.
legem: nata lex, quam non didicimus; Milo 10.
litteras: si ... litteras Graecas Athenis ... didicisses; div. Caec. 39.
nomina: didici etiam ... artificum nomina; Verr. IV. 4.
orationem: discite orationem, pontifices ...: etiam tu, rex, disce a gentili tuo ||actu, al.||; dom. 127.
sacra: quos memoriae proditum est ab ipso Hercule ... sacra didicisse; dom. 134.

discolor, verschiedenfarbig: ut discoloribus signis iuratorum hominum sententiae notarentur; Verr. a. pr. 40.

discordia, Uneinigkeit, Zwietracht: I. **absolut:** 1. delectant: quem discordiae (delectant); Phil XIII, 1.
est: quem ad modum discessu meo ... discordia fuisset; dom. 17. quae potest esse maior discordia? Phil. VII, 23.
2. o: o ... stultas .. nostras discordias! har. resp. 43.
II. **nach Verben:** concito: facultas ... discordiae concitandae; Muren. 83.
definio: quas ego alias optimatium discordias a dis immortalibus definiri putem? har. resp. 53.
excito: quod ... discordiam excitari videbant; Sest. 103.
molior: quis .. optimatium discordiam molitur? har. resp. 40.
placo: nostrae nobis sunt inter nos irae discordiaeque placandae; har. resp. 63.
sedo: non sedabantur discordiae; har. resp. 46. in sedandis discordiis; Phil. I, 1.
tollo: tollatur haec e civitate discordia; har. resp. 55.
2. avoco a: ab illis eos maioribus discordiis avocarem; Balb. 60.
moneo de: cum di immortales monent de optimatium discordia; har. resp. 53.
sum in: in discordia .. pax civilis esse nullo pacto potest; Phil. VII, 23.
III. **nach Adj.:** plenus: omnia videbitis ... plena discordiarum; Phil. VII, 25.
IV. **nach Subst.:** exitus: neque ... alius discordiarum solet esse exitus; har. resp. 54.
finis: sit discordiarum finis; har. resp. 46.
impetus: impetum discordiarum ... excepi meo corpore; dom. 63.
memoria: memoriam discordiarum oblivione sempiterna delendam censui; Phil. I, 1.
tempestates: navem ... fluitantem in alto tempestatibus ... discordiarum; Sest. 46.
V. **Umstand:** 1. consumi: summis ducibus .. civitatis discordiis ... consumptis; Font. 42.
contineri: quae (odia) tacitis nunc discordiis continentur; Muren. 47. portentorum expiationes ||explanationes|| Etruscorum disciplina contineri; har. resp. 18.
efferri: *non* discordia ||discordes|| (efferebantur); leg. agr. II, 91.
excitari: hominem ... perniciosis optimatium discordiis excitari; har. resp. 50.
pasci: qui ... discordiis civium ... pascantur; Sest. 99.
2. in: in discordiis civitatis; Cluent. 39. in discordiis nostris; har. resp. 44. in discordiis principum; ib. 45. in maximis nostris malis atque discordiis; Balb. 58. in ruinis nostris vestrisque [discordiis]; ib. in dissensione et discordia civium; Phil. VIII, 8.
per: NE PER OPTIMATIUM DISCORDIAM ... PERICULA .. CREENTUR; har. resp. 40.

discrepo, abweichen, nicht übereinstimmen: alqs: nulla in re discrepat; Verr. V, 122. ne ab aliorum iudiciis discrepent; Cluent. 60. quod in eo ... nullo modo possunt inter se discrepare; Muren. 28.
alqd: si quid discrepet; Verr. II, 129. quae ... inter conlegas discrepare videatis; Cluent. 122.
commodum, studium: cum multis in rebus multitudinis studium aut populi commodum ab utilitate rei publicae discrepabat; Sest. 103.
factum: factum tuum a sententia legis doceo discrepare; Planc. 42.
iudicium: vestrum iudicium ab suo iudicio ne discrepet; div. Caec. 14.

discribo, vertheilen, anweisen (überall Var. describo): I. **absolut:** 1. quem ad modum discriptum ... erat; Catil. III, 8.
2. alqs: non Archimedes melius potuit discribere; Cluent. 87. in iugera dena discribat; leg. agr. II, 79.
II. **indir. Frage:** HS sescenta milia, quae ne falso quidem potuit quibus data essent discribere; Verr. I, 36.
III. **mit Object:** alqd: quae .. multi homines ... discripta sustinuerunt; Rab. Post. 41.
aetates, al.: tributim et centuriatim discriptis ordinibus, classibus, aetatibus; Flacc. 15.
bona: quorum ipsorum bona ... suis comitibus ... discripsit; Phil. V, 22.
civitates: cum omnis Asiae civitates pro portione [in provincias] discripsisset; Flacc. 32.
curationem: quae (curatio) non esset ... discripta; Sest. 66.
exercitus: cum ... discriptos haberes exercitus perditorum; dom. 13.
iugera: in eo (Stellati campo) duodena discribit in singulos homines iugera; leg. agr. II, 85.
iura: quis tandem nobis ista iura tam aequa discribit? Quinct. 45. ubi paulisper ... pretio, non aequitate, iura discripserat; Verr. V, 27.
partis: discripsisti urbis partis ad incendia; Catil. I, 9.
pecuniam: discripsit .. pecuniam ad Pompei rationem; Flacc. 32.
(HS): illud septiens miliens ... ita discribetur, ut ..; Phil. XIII, 12.
summas: civitatibus pro numero militum pecuniarum summas discribere; Verr. V, 62.

discrimen, Unterschied, Unterscheidung, Entscheidung, Krisis, Gefahr: I. **Subject:** abhorret: cum huiusce iudicii discrimen ab opinione tua non abhorreret; Verr. III, 52.
est: hoc discrimen te praetore fuit, ut ..; Verr. III, 87. nullum fuit omnino civitatis ... discrimen; ib. V, 140. sit hoc discrimen inter gratiosos civis atque fortis, ut ..; Balb. 49. non est ... discrimen (in volgo); Planc. 9. quod discrimen .. fuerit in re publica; ib. 86.
II. **nach Verben:** 1. **Accusativ:** constituo: haecine plebi Romanae te praetore est constituta condicio? ... hoc capitis vitaeque discrimen? Verr. V, 157.
fugio: fugiam omne discrimen; Phil. XIII, 6.
pono: huius totius belli in unius viri ... vita positum esse discrimen; Phil. XIV, 3.
praedico: ut ... Sullani Cinnanique temporis extremum paene discrimen ... praedixerint; har. resp. 18.
tollo: qui .., omnium .. rerum ... discrimen pecunia sustulisset; Verr. II, 123.
vito: nullum (sibi) vitae discrimen vitandum umquam putavit; sen. 20.
2. **mit Präpositionen:** adduco in: s. **adduco,** alqm; leg. agr. II, 6. Catil. IV, 4. Muren.

55. Sest. 45. avum. civis. civitatem; dom. 76. dignitatem. rem; Verr. I, 6. Phil. III, 29. V, 39. VI, 19. VII, 1. vitam.

adfero ad: nisi ad ipsum discrimen eius temporis divinitus Cn. Pompeium ... fortuna ... attulisset; imp. Pomp. 45.

deligo ad: summum virum, saepe ad extrema rei publicae discrimina delectum; dom 24.

infero in: ne quis se ... in vitae discrimen inferret; Balb. 25.

offero in: qui auderent se ... in discrimen offerre; Sest. 1. obtulit in discrimen vitam suam; ib. 61.

pertineo ad: minus haec ... ad vitae nostrae discrimen ... pertinent; Verr. II, 76.

venio in: cum omnium nobilium dignitas ... in discrimen veniret; Sex. Rosc. 16. se ipsos in discrimen existimationis venire; div. Caec. 71. in discrimen venire non posset; Verr. I, 110. venerat res in iudicium atque [in] discrimen; ib. III, 140. in discrimen extremum venimus; Muren. 84. rem publicam ... in id discrimen ... non esse venturam; dom. 17. quasi res in contentionem aut in discrimen aliquod posset venire; Planc. 54. si maximum in discrimen venitur; Phil. VIII, 29.

versor in: ea res ... in discrimine versatur, utrum ..; Quinct. 92.

voco in: non omnes ... in discrimen ... vocandi? Verr. V, 179. quod salus sociorum summum in periculum ac discrimen vocatur; imp. Pomp. 12. non enim C. Rabirium ... inimicitiae civium in discrimen capitis vocaverunt; Rabir. 2. eum ... in discrimen omnium fortunarum vocavisti; Flacc. 81. ne ... res publica per eundem me extremum in discrimen vocaretur; sen. 36.

III. **Umstand:** 1. separari: cum (duo maria) pertenui discrimine separentur ||separarentur||; leg. agr. II, 87.

Zeit: si non (existimationis partae fructus) extremo discrimine ... fortunae deserviet ||deserit||; Sulla 77.

2. in: in ipso discrimine ordinis iudiciorumque vestrorum; Verr. a. pr. 2. in tanto discrimine et periculo civis; Ligar. 16. maluit in maximo rei publicae discrimine emori; Phil. IX, 6.

discrimino, scheiden, durchschneiden: Etruriam discriminat Cassia; Phil. XII, 23.

discriptio, (überall Var. descriptio), Eintheilung, Vertheilung: I. excitat: discriptio populi ... severitatem senatus (excitaret); Planc. 45.

II, 1. celebro: servorum omnium vicatim celebrabatur tota urbe discriptio; dom. 129.

constituo: discriptio totam per urbem caedis atque incendiorum constituta est; Sulla 52. nosse discriptionem civitatis maioribus nostris sapientissime constitutam; Sest. 137.

novi: s. constituo; Sest. 137.

2. accommodatus: ad Pompei rationem, quae fuit accommodata L. Sullae discriptioni; Flacc. 32.

3. requiro in: in quo igitur praetoris est diligentia requirenda? ... in discriptione aequabili sumptus; Flacc. 32.

III. nobilis: urbs ... discriptione aedificiorum ... nobilis; leg. agr. II, 40.

superbus: Campani semper superbi ... urbis .. discriptione; leg. agr. II, 95.

discrucio, quälen, martern: alqm: quod enim ipse celeriter adripuit, id cum tarde percipi videt, discruciatur; Qu. Rosc. 31. ut ille Trebonium et, si posset, etiam Brutum, Cassium, discruciatos necaret; Phil. XIII, 37.

discumbo, sich niederlegen: mature veniunt; discumbitur; Verr. I, 66.

discutio, vertreiben, vereiteln: advocationem: cum ... eorum .. advocationem manibus, ferro, lapidibus discussisti; dom. 54.

caliginem: discussa est illa caligo; Phil. XII, 5.

periculum: hoc, quod conceptum res publica periculum parturit, consilio discutiam; Muren. 84.

diserte, deutlich: hoc cum diserte scribere; Verr. III, 126.

disertus, beredt: A. **bei Substantiven:** alqs: qui ... isti uni ... disertus videretur; Verr. III, 23. non numquam etiam ad vinum diserti sint; Cael. 67. quaeris num disertus sit? Planc. 62. quotus enim quisque disertus ... est? ib. te disertum putabo; Phil. II, 8. si te disertum facere potuisset; ib. 101.

adulescens: adulescens ... in primis disertus; Verr. III, 63. adulescens bonus et disertus; Cluent. 156. adulescens bonus, ... disertus; Flacc. 11. diserti adulescentis .. oratio; Cael. 15.

avus: disertissimum cognovi avum tuum; Phil. II, 111.

homo: huiusce aetatis homines disertissimos; Quinct. 7. cum homine disertissimo; div. Caec. 44. homo disertus et prudens; Verr. III, 80. homo disertissimus; ib. 204. homo disertus ac nobilis; ib. V, 40. contra hominem disertissimum nostrae civitatis; Caecin. 97. honestis hominibus et disertis; Cluent. 100. hominibus potentibus, gratiosis, disertis; Cael. 21. disertus homo; Balb. 48. homo diserte; Phil. II, 8. homo disertus non intellegit ..; ib. 18.

orator: gravem oratorem ac disertum; har. resp. 37.

patronus: cum patrono disertissimo; Quinct. 2.

poëta: disertissimus poëta; Sest. 122.

subscriptores: cum subscriptoribus exercitatis et disertis; div. Caec. 47.

B. **allein:** potentes, diserti, nobiles omnes advocandi sunt; Quinct. 47.

disicio, (diss—), zerstreuen, verthun: I. „dide ac dissice!" Cael. 37.

II. haec (adversaria) sunt disiecta, illae (tabulae) sunt in ordinem confectae; Qu. Rosc. 7.

diiuncte, getrennt, in Gegensätzen: non enim fortasse satis, quae diiunctius dicuntur, intellegis; Phil. II, 32.

disiunctio, (diiunctio), Trennung: I. facit: animorum disiunctio dissensionem facit; leg. agr. II, 14

II. in: an erat mihi in ... tanta diiunctione ... vita retinenda? Sest. 47. ut in disiunctione sententiae coniuncti tamen amicitia maneremus; prov. cons. 40.

disiungo, disiunctus, (diiun—), trennen, scheiden, entfernen, entzweien, part. verschieden, entgegengesetzt: alqm: qui possis eos ... testimonio coniungere; Vatin. 41. quem mecum eadem res publica, quae in tribunatu eius diiunxerat, ... coniunxit; Piso 35. s. **a,** I. diiunctus; Verr. I, 154. Sest. 141. diiungo; Sulla 60. Phil. II, 23. ✕ (B. I, S. 6, a).

alqd: ea, quae sunt longissime disiuncta, comprehendam; Piso 3. ut ... diceres .. maxime diiuncta atque contraria; Phil. II, 18.

aditum: aditus omnis ... non modo disiunctus, sed etiam clausus fuit ||est||; Verr. V, 6.

Aetoliam: Aetoliam, quae procul a barbaris disiuncta [est] gentibus; Piso 91.

commoda: cum commoda colonorum a fortunis Pompeianorum rei publicae fortuna diiunxerit; Sulla 62.

fontem: nisi (fons) munitione ac mole lapidum diiunctus esset a mari; Verr. IV, 118.

homines: quasi (homines nobiles) natura et genere diiuncti sint; Verr. V, 182.

insulam: insula est Melita .. satis lato a Sicilia mari ... diiuncta; Verr. IV, 103.

interdicta: ad duas dissimilis res duo diiuncta interdicta sunt; Caecin. 92.

loca: duobus in locis disiunctissimis maximeque diversis; imp. Pomp. 9.
mentis: quorum mentes et res sunt perditae longeque a communi salute diiunctae; har. resp. 53.
monstrum: ex aliquo diiuncto diversoque monstro significatum; har. resp. 26.
mores: mores M. Caelii longissime a tanti sceleris atrocitate esse disiunctos; Cael. 53.
partem: pars oppidi, quae appellatur Insula, mari diiuncta angusto; Verr. IV, 117.
res: f. mentis.
terras: nec vero disiunctissimas terras citius ... potuisse peragrari; Marcell. 5.
vitam: quae vita maxime disiuncta a cupiditate est; Sex. Rosc. 39.

dispar, ungleich, verschieden: I. **bei Substantiven:** causa: in causa dispari offendi te a me; Planc. 79.
condicio: disparem condicionem fuisse; Verr. V, 49. in utriusque pari scelere disparem condicionem facit; prov. cons. 17.
dominus: „quam dispari domino!“ Phil. II, 104.
fortuna: o fortunam longe disparem! Font. 49. disparem fortunam provincialium negotiorum ... fuisse; Muren. 43.
gradus: honorum gradus summis hominibus et infimis sunt pares, gloriae dispares; Planc. 60.
poenae: disparis (esse) poenas; Muren. 63.
ratio: in hac tam dispari ratione belli; Phil. VIII, 9.
II. **allein:** quam ab dispari (tecta) tenebantur! Phil. II, 104.

dispensatio, Vertheilung, Verwaltung: deposco: hanc mihi dispensationem ... deposco; Phil. XIII, 11.
eripio: eripueras senatui ... aerarii dispensationem; Vatin. 36.
suscipio: si curationem et quasi dispensationem regiam suscepisset; Rab. Post. 28.

dispenso, vertheilen: expelleret a dispensantibus; Fr. B. VII, 14.

disperdo, zu Grunde richten: ut ... possessiones .. disperdat; leg. agr. I, 2.

dispereo, zu Grunde gehen: unumne fundum pulcherrimum populi Romani, caput vestrae pecuniae, pacis ornamentum, subsidium belli, fundamentum vectigalium, horreum legionum, solacium annonae disperire patiemini? leg. agr. II, 80.

dispergo, zerstreuen, verbreiten: bellum: bellum ... tam late divisum atque dispersum; imp. Pomp. 31. bellum ... tam longe lateque dispersum; ib. 35.
busta: nec (eos esse) dispersis bustis humili sepultura crematos; Phil. XIV, 34.
conlectionem: ut eorum conlectio dispersa ... celeritatem persequendi retardaret; imp. Pomp. 22.
homines: ut quodam tempore homines ... dispersi vagaremur; Sest. 91.
praedones: qui (praedones) ... toto mari dispersi vagabantur; Flacc. 30.
sermonem: ne .. disperso .. sermoni fortunas innocentium subiciendas putetis; Planc. 56.

disperse, zerstreut: quae disperse a me multis in locis dicentur; Verr. IV, 116.

dispertio, vertheilen, zutheilen: fortunas: ut ... fortunas nostras ... dispertiat parricidis; Phil. VIII, 8.
initia: a quibus initia vitae ... hominibus ... dispertita esse dicuntur; Verr. V, 187.
pecuniam: pecuniam illam .. iudicibus dispertiendam ... esse; Cluent. 69.
tempora: qui tempora voluptatis laborisque dispertiunt; Muren. 74.
vincula: vincula ... municipiis dispertiri iubet; Catil. IV, 7.

dispertitio, Zertheilung: qui ... cum exercitu Romani sit ... ad dispertitionem || dispersionem, al. || urbis venire conatus; Phil. III, 30.

dispicio, wahrnehmen, ermitteln: libertatem: populi Romani ... libertatem iam ex diuturna servitute dispicientis; Sest. 118.
lucem: cum ... lucem in re publica ... dispicere coepistis; sen. 5.
res: ut tot res ... in illa turbulentissima tempestate rei publicae mea sponte dispexerim; Sulla 40.

displiceo, mißfallen, sibi: übler Laune sein: I. **unpersönlich;** 1. de: ut populo ... de exsulibus Byzantiis displiceret; dom. 53.
2. Infin.: displiceatne mihi legum praesidio capitis periculum propulsare? mihi ... non displicet; Cluent. 144.
3. acc. c. inf.: ne tibi ... displiceat ... quam plurimos esse custodes monumentorum; Verr. IV, 82.
II. **persönlich:** alqs: si tibi antea displicuisset; Verr. I, 37. si non modo parenti ..., verum etiam municipio ... displiceret; Cael. 5. cum ... mihimet displicerem; Phil. I, 12.
alqd: ut id Hieroni et Tlepolemo displiceret; Verr. IV, 31. id sibi ... vehementissime displicere; sen. 13.
acta: acta mea sibi ait displicere; Sest. 133.
arx: sibi nomen huius rei publicae, sedem urbis ..., denique hoc templum ... atque hanc arcem omnium gentium displicere; leg. agr. I, 18.
consilium: neque enim cuiquam eius consilium vehementius quam ipsi displicet; Rab. Post. 1.
crudelitas: cui crudelitas displicet; Piso 17.
defensio: cui Cornelii defensio displicet; Vatin. 5. quam (defensionem) tu bonis viris displicuisse dicis; ib. 6.
dominatus: ei dominatum regium maxime displicere; Phil. V, 40.
filius: qua re is (filius) patri displiceret; Sex. Rosc. 41.
iudicia: iudicia displicent; Sest. 92.
nomen, sedes, templum: f. arx.
vis: vim tibi maxime displicere; dom. 54. non quo mihi ... vis * privati hominis displiceret; ib. 91.

dispono, vertheilen, ordnen: praesidia: sic .. erant disposita praesidia, ut ..; Phil. V, 9.
signa: quae (signa) apud te ... in silva .. disposita ... vidimus; Verr. I, 51.
Lücke: * ||*domum*|| aptam et ratione dispositam se habere existimant; Sex. Rosc. 132.

disposite, geordnet: non possum disposite istum accusare; Verr. IV, 87.

dispositio, Anordnung: DE DISPOSITIONE HIBERNORUM; Font. 20.

disputatio, Erörterung Untersuchung: I. est: magis facilis disputatio est quam necessaria; Phil. XIII, 32.
II, 1. duco: f. 3. ingredior in.
habeo: deliciarum obiurgatio ... plus .. disputationis habuit quam atrocitatis; Cael. 27.
ingredior: cum istam disputationem mecum ingressus esset; Caecin. 79.
2. sum: isti disputationi ||disputationis|| *hic* certe nihil est loci; Balb. 35.
3. desum ad: utrum oratio ad eius rei disputationem deerit? leg. agr. II, 40.
ingredior in: hic ego dubitem in eam disputationem ingredi, quae ducatur ex natura hominum? Fr. C. 27.
revoco a: revocate iam animos vestros ab hac subtili nostra disputatione; dom. 142.
III. alqd: f. II, 1. habeo.
locus: hic totus locus disputationis ... meae .. pertinet ..; Balb. 30.
IV, 1. refellere: qua disputatione orationem refellam eius; Flacc. 23.

2. in: me nulla in disputatione ab Accio videri esse superatum; Cluent. 149. solet .. in disputationibus suis ... abdominis voluptates anteferre; Piso 66.

disputo, auseinandersetzen, vortragen, erörtern: I. **absolut:** 1. **substantivisch:** confutare: quae potest eloquentia disputando ignoti hominis impudentiam confutare? Scaur. 19.

causa: haec ... M. Cato ... adripuit, neque disputandi causa; Muren. 62.

2. **verbal:** alqs: neque enim ego ita disputabo; Sex. Rosc. 106. neque ego ullam in partem disputo; Verr. V, 7. neque vero nunc ideo disputabo; leg. agr. III, 4. NE DISPUTARET; sen. 8. ut tu disputas; Piso 65. non potero equidem disputare; Scaur. 17. ita enim disputabant; Rab. Post. 17. nonne sic disputant? Phil. VII, 3. — contra: ut illius contra te oratione potius quam mea disputem; Planc. 12. — cum: f. **cum,** I. disputo; Piso 38. Planc. 83. Scaur. 19. (B. I, S. 743, b).

II. **mit Ergänzung:** 1. **de:** dum .. de singulis sententiis breviter disputo; Phil. XIII, 22. f. **de,** I. disputo (22 St.) S. 5, b.

2. **indirecte Frage:** de capite civis — non disputo cuius modi civis; Sest. 65. quae ego omnia ... repudiavi, quam sapienter, non disputo; prov. cons. 41.

3. **acc. c. infin.:** omnes .. palam disputare, minime esse mirandum; Verr. V, 100. qui disputent horam nullam vacuam voluptate esse debere; sen. 14. qui ita disputant, se ... ad Cn. Pompeium delaturos; dom. 19. ita disputabant, eos teneri legibus *eis* oportere; Rab. Post. 16.

III. **mit Object:** alqd: quod disputari posset; Verr. II, 55. hoc disputari; ib. 159. qui hoc disputant; Caecin. 68. libenter haec coram cum Q. Catulo ... disputarem; imp. Pomp. 66. quod disputari contra nullo pacto potest; leg agr. II, 40. hic ego iam illud ... ne disputo quidem; ib. 65. nihil tamen contra disputabo; Flacc. 51. quorsum igitur haec disputo? Quir. 5. cum illis tamen possum aliquid disputare; dom. 20. quod ... pro re publica disputandum (fuit); Sest 3. disputavit etiam multa prudenter; ib. 73. quid ego disputo, quae mihi tum, si Gaditani contra me dicerent, vere posse dici viderentur? Balb. 38. cum haec disputabis; Piso 59. neque hoc a me novum disputatur; Scaur. c. 3 § 1. in quo (libro) ... permulta disputat; ib. § 4. in qua tandem urbe hoc homines stultissimi disputant? Milo 7. quid plura disputo? ib. 44. — de: f. **de,** I. disputo; Cluent. 87. Sulla 64. dom. 138. prov. cons. 8. Phil. I, 22. XIII, 32 (S. 5, b).

causam: causa ... disputata (est) hesterno die copiosissime a Q. Hortensio; Planc. 37.

disquisitio, Untersuchung: I. interest ad: ad facinoris disquisitionem interest adesse quam plurimos; har. resp. 13.

II. in: in magnis disquisitionibus ... vitam unius cuiusque esse testem; Sulla 79.

dissemino, verbreiten; alqd: omnia ... me .. disseminare arbitrabar in ... memoriam sempiternam; Arch. 30.

malum: latius opinione disseminatum est hoc malum; Catil. IV, 6.

sermonem: ne disseminato ... sermoni fortunas innocentium subiciendas putetis; Planc. 56.

dissensio, Meinungsverschiedenheit, Uneinigkeit, Zwietracht: I. **Subject:** est: erat tum dissensio civium, de qua nihil sum dicturus quid sentire debueris; Verr. I, 34. illae .. omnes dissensiones erant eius modi, quae ... ad commutandam rem publicam pertinerent; Catil. III, 25. [illae .. omnes dissensiones, quarum nulla exitium rei publicae quaesivit, eius modi fuerunt, ut ... internicione civium diiudicatae sint;] ib. erit inter eos etiam, ... sicut inter nos fuit, magna dissensio; Marcell. 29. idcirco tolerabilior erat nostra dissensio; Phil. II, 38. parva est enim mihi tecum aut parva de re dissensio? ib. VIII, 17.

minuit, videtur: ne ... minuere amicitiam nostram videatur perpetua dissensio; Phil. X, 2.

pertinent, quaerit: f. est; Catil. III, 25.

II. **nach Verben:** 1. armo: armata dissensione civium; Cael. 70.

audio: f. memini.

commoveo: ne ... viderer .. aliquid ... novae dissensionis commovere; leg. agr. III, 4.

defero: omnis Pompeianorum colonorumque dissensio delata ad patronos est; Sulla 60.

diiudico: f. I. est; Catil. III, 25.

discepto: non est illa dissensio disceptata bello; Fr. C. 20.

exstinguo, frango: omnis fracta dissensio est armis, exstincta aequitate victoris; Marcell. 32.

facio: amicorum disiunctio dissensionem facit; leg. agr. II, 14. „dissensione facta"; Sulla 60.

instituo: dissensione hominum ad caedem instituta; dom. 68.

memini, recordor, video: recordamini .. omnis civilis dissensiones, non solum eas, quas audistis sed eas, quas vosmet ipsi meministis atque vidistis; Catil. III, 24.

2. adsentior: neque me dissensioni meae pristinae .. potius adsentiri; Balb. 61.

praefero: qui ... dissensioni nostrae ... dignitatem meam praetulisset; dom. 7.

3. comparo ex: divitiae ... ex dissensionibus civium comparari solent; leg. agr. II, 102.

conquiesco a: a diuturnis dissensionibus conquiescamus; har. resp. 46.

excito ex: hoc .. bellum non est ex dissensione partium ... excitatum; Phil. V, 32.

praedico de: (di) de ... civium dissensione praedicunt; har. resp. 53.

revoco ex: quos ex multorum annorum dissensione huius ordinis ... revocatos; Catil. IV, 15.

sentio de: f. I. est; Verr. I, 34.

suscipio ex: inimicitias sibi mecum ex rei publicae dissensione susceptas esse; Sest. 72.

III. **nach Substantiven:** alqd: f. II, 1. commoveo.

exitus: civilis .. dissensionis ... non est iste molestus exitus; Verr. V, 152.

studia: ut sine studiis dissensionis sententiae dicerentur; dom. 131.

IV. **Umstand:** 1. sustentari: cuius initia furoris dissensionibus eorum ... sustentata sunt; har. resp. 50.

2. in: a quibus partibus in dissensione civili non esset receptus; Ligar. 26. hoc bellum ... geritur ... non in dissensione ... civium; Phil. VIII, 8.

per: NE PER OPTIMATIUM .. DISSENSIONEM ... PERICULA .. CREENTUR; har. resp. 40.

dissentio, verschiedener Meinung, in Uneinigkeit sein, widersprechen, abweichen: alqs: qui dissentiunt; imp. Pomp. 68. 68. dissensit unus; sen. 26. uno dissentiente; Quir. 15. uno isto dissentiente; dom. 14. dissentiente nullo; Sest. 68. multa dissentientibus respondi; prov. cons. 28. me quidem dissentiente; Phil. II, 90. — ab: f. **ab,** I. dissentio (18 St.) B. I, S. 6, b. — de: f. **de,** I. dissentio (2 St.) S. 5, b.

antistes: uno illo solo antistite sacrorum dissentiente; har. resp. 14.

consul: dissensit cum Mario ... consul nobilissimus; har. resp. 54.

dolor: ut dolor meus nihil a communi utilitate dissentiat; prov. cons. 1.

homo: hominem ... tantum animo ab actionibus tuis dissentientem; Vatin. 21.

hostis: ut unus dissentiret hostis; Sest. 129.

nationes: quae (nationes) tantum a ceterarum gentium more ... dissentiunt; Font. 30.

populus: quod populus a delectis ... dissentiat; Sest. 104. in dissentiente populo; Planc. 53.
principes: dissentiebant principes; Sest. 103.
senator: a te dissentiens senator; Phil. X, 5.
tempus: tam valde reliquum tempus ab illo uno die dissensisse; Phil. I, 5.

dissero, auseinandersetzen, entwickeln, erörtern: I. absolut: 1. de quibus si coepero dicere, pluribus verbis sit disserendum; Sex. Rosc. 123. quicum .. disserendum ... sit; div. Caec. 44.
2. cum idem et disseret et iudicabit; leg. agr. II, 40. veniant coram et ... disserant; ib. III, 16.
II. de: f. **de,** I. dissero (5 St.) S. 5, b.
III. alqd: f. **de,** I. dissero; Verr. I, 72. Muren. 31. Cael. 25.

dissideo, nicht übereinstimmen, uneins sein: alqs: nihil (supererat) ubi dissiderent; leg. agr. II, 91. qui ab hac ... voluntate bonorum palam dissideret; Sest. 130. a vestris sanctissimis mentibus dissidere; prov. cons. 41. cum dissidebamus; Piso 81. non enim consiliis solum et studiis, sed armis etiam et castris dissidebamus; Marcell. 30. me non cum homine solere, sed cum causa dissidere; Phil. XI, 15.
civis: conloquia ... cum acerbissime dissidentibus civibus; Phil. XII, 27. talis .. vir et civis ... voluntate a re publica dissidere nullo pacto potest; ib. XIII, 8.
conlega: cum Octavio conlega Cinna dissedit; har. resp. 54.
consules: consules ... a tribuno plebis ... dissedissent; Sest. 44. dissidentibus consulibus; Piso 3.
cupiditas: ut popularis cupiditas a consilio principum dissideret; Sest. 103.
exercitus: cum ... maximi exercitus in Italia ||in Italiam m. ex.|| civium dissiderent *de* iudiciis ac legibus; Font. 6.
gens: nullam esse gentem ... tam dissidentem a populo Romano odio quodam atque discidio; Balb. 30.
homines: (homines nobiles) ita dissident a nobis animo et voluntate; Verr. V, 182.
principes: dissident principes; har. resp. 55.
vir: f. civis; Phil. XIII, 8.

dissimilis, unähnlich, verschieden: A. **bei Substantiven**: alqs: quis tam tui .. dissimilis (fuisset)? Quinct. 38. ut isti ... dissimillimus esse ac semper fuisse videar; Verr. III, 5. si sui dissimilis (esset); ib. IV, 16. dissimilem me in utroque praebui; Sulla 17. si qui similis istius ... quem mei dissimilem ... adflixerit; dom. 120. num diutius sui potuit dissimilis esse? Phil. II, 92. ut dissimilis esset sui; ib. 107. dissimilem se futurum sui; ib. IX, 6.
causa: quamquam dissimilis est militum causa et tua; Phil. II, 59. quorum causam Caesar dissimilem iudicarit; ib. 98.
civis: civem ... dissimilem vestri; dom. 83. saturavit se sanguine dissimillimorum sui civium; Phil. II, 59.
contentio: erat huic iudicio longe dissimilis illa contentio; Sulla 49.
debitio: quamquam dissimilis est pecuniae debitio et gratiae; Planc. 68.
dies: quam dissimilis hic dies illi tempori videbatur! Verr. IV, 77.
genus: quam turbam dissimillimo ex genere distinguebant homines percussi Sullani temporis calamitate; Muren. 49. semper eum duo dissimilia genera tenuerunt, lenonum et latronum; Phil. VI, 4.
homo: homo ... fuit tum sui dissimilis; Verr. II, 48. homines ... municipum .. suorum dissimillimi; Cluent. 46. homo illorum et vita et prudentia dissimilis; Fr. B. VI, 18.
lex: omnium legum iniquissimam dissimillimamque legis esse arbitror eam, quam ..; leg. agr. III, 5.
mulier: si esset aliqua (mulier) dissimilis istius; Cael. 38. si quae mulier sit ... tui dissimilis; ib. 50.
ratio: quod dissimillima ratione factum sit; leg. agr. II, 31. ut eius diversa studia in dissimili ratione perspicere possitis; Catil. II, 9. reliqui temporis spatium ... ab utroque dissimillima ratione tractatum est; Muren. 19. C. Marii ... dissimilis fuit ratio; Quir. 7. [in officio persolvendo dissimilis est ratio pecuniae debitae;] ib. 23.
res: ad duas dissimilis res duo diiuncta interdicta sunt; Caecin. 92.
vir: virum .. tui dissimillimum; Verr. III, 185.
B. **allein**: masc.: cur semper tui dissimilis defendis? Phil. X, 3.
neutr.: est .. dissimile res in Sardinia ... gesta et bellum ..; prov. cons. 15.

dissimilitudo, Unähnlichkeit, Verschiedenheit: I. commovet: ecquid te ... interdictorum dissimilitudo ... commovet? Caecin. 93.
est: an tu maiores ullas inimicitias putas esse quam ... dissimilitudines studiorum et voluntatum? Verr. III, 6.
facit: non potestatum dissimilitudo ... dissensionem facit; leg. agr. II, 14.
Lücke: dissimilitudo enim civitatum varietatem * ||*iuris adferret*||; Balb. 31.
II, 1. conferri: regum res gestas cum tuis ... (non) dissimilitudini bellorum posse conferri; Marcell. 5.
2. propter: propter temporis dissimilitudinem; Verr. III, 214. propter hanc .. tantam dissimilitudinem hominum atque causarum; Sulla 17.

dissimulatio, Verstellung, Verheimlichung: 1. tegere: ne dissimulatione quidem tectam improbitatem; Verr. II, 71. neque haec ... dedecora dissimulatione tua ... tegere voluisti; ib. V, 138.
2. cum: qui ... dicebant .. cum dissimulatione aliqua cupiditatis; Flacc. 21.
sine: quin ... versatus .. sit sine ulla ... dissimulatione in omni genere furandi; Verr. V, 1.

dissimulo, verbergen, verhehlen, sich verstellen: I. **absolut**: 1. fovere: *lenitas, qua antea famam illius ... dissimulando ... foveram;* Tull. 3.
sedare: numquam illum ... suspicionem ... dissimulando sedare voluisse; Sest. 8.
2. alqs: cum dissimulare non posses; Verr. III, 131. non possum dissimulare; ib. V, 3. quia nemo istorum dissimulat; ib. 126. potero dissimulare? ib. 179. qui dissimulant; Catil. II, 17. Muren. 40. non dissimulant; Flacc. 22. quid taces? quid dissimulas? Planc. 48. cur dissimularet; Rab. Post. 38. non dissimulat; Phil. II, 84.
II. **acc. c. infin.**: si dissimulare omnes cuperent se scire ..; Sex. Rosc. 102. cupiebam dissimulare me id moleste ferre; Verr. a. pr. 21. dissimulate, si potestis, vos intellegere ..; ib. III, 71. neque se Sullanum esse dissimulat; leg. agr. III, 13. non dissimulo me nescire ea, quae, etiam si scirem, dissimularem; dom. 121. numquam dissimulavi me plurimum debere; Planc. 77. illum eo die se dissimulasse rediturum; Milo 52.
III. **mit Object**: alqd: dissimulamus .., quod saepe experti ... sumus; Verr. I, 27. qui haec omnia dissimulare ac neglegere possit; ib. III, 144. neque id ... dissimulare ullo modo poterat; Cluent. 54. qui ... ea quae vident dissimulent; Catil. I, 30. ea, quae exaudio, ... dissimulare non possum; ib. IV, 14. neque .. est hoc dissimulandum; Arch. 26. cum ... ea .. non silentio consulum dissimularentur; Sest. 35. id homo eruditus ... dissimulandum putaret? Cael. 54. f. II. dom. 121.
beneficia: cum ceteri vera beneficia ... dissimulent; Planc. 73.
fontem: neque ego, si fontem maledicti re-

perietis, ut neglegatis aut dissimuletis umquam postulabo; Planc. 57.
scelus: neque .. dissimulari tantum scelus poterat; Sest. 25.
tenuitatem: tenuitas hominis eius modi est, ut dissimulari non queat; Sex. Rosc. 86.

dissipatio, Verschleuderung: I. fero: illa .. dissipatio pecuniae publicae ferenda nullo modo est; Phil. V, 11.
II. in: quantam (pecuniam) ... in praedae dissipatione ... redegisset; Phil. XIII, 10.

dissipo, verbreiten, ausstreuen, zerstreuen, zertrümmern, verschleudern: alqm: dissipatos unum in locum congregarunt; Sest. 91.
alqd: mihi quod potuit vis ... detrahere, eripuit, abstulit, dissipavit; Quir. 19. nihil ... latius dissipatur (quam maledictum); Planc. 57.
argentum: argentum, vestem, supellectilem, vinum amittet aequo animo, quae ille helluo dissipavit; Phil. XIII, 11.
bona: qui praefuerunt his Heraclii bonis ... dissipandis; Verr. II, 47.
concursum: dissipato concursu impiorum; Phil. I, 30.
copias: dissipatis tuis copiis; dom. 15.
famam: famam istam fascium dissipaverunt; Phil. VIII, 15.
fortunas: ut ... fortunas nostras .. dissipet; Phil. VII, 8.
fructus: dissipatis fructibus vestris; leg. agr. II, 89.
hominem: hominem fractum et prope dissipatum; sen. 24.
liberos: dissipati liberi; Sest. 145.
maledictum: vgl. alqd; Planc. 57.
membra: quam praedicant in fuga fratris sui membra ... dissipavisse; imp. Pomp. 22.
milites: miserandum in modum milites ... dissipati sunt; prov. cons. 5. milites ... non dimissi abs te, sed dissipati; Piso 96.
patrimonium: qui patrimonium ... Graecorum conviviis maluit dissipare; Flacc. 90.
pecuniam: qui per easdem tabulas innumerabilem pecuniam dissipavisti; Phil. II, 35. pecunia publica dissipata; ib. VI, 3. in quo (consulatu) pecuniam publicam maximam dissipavit; ib. VII, 15.
possessiones: ut a maioribus nostris possessiones relictas ... dissipet; leg. agr. I, 2.
reliquias: cum tu reliquias rei publicae dissipavisses; Phil. II, 6.
res: tot res tam dissipatas ... absorbere; Phil. II, 67.
rumores: rumoribus improbissimis dissipatis; Phil. XIV, 10.
sermonem: cum ... sermones eius modi dissipassent; Verr. I, 17. quod ... sermo est tota Asia dissipatus; Flacc. 14.
statuam: statuam istius ... dissipant; Piso 93.
subsellia: num quis reus ... subsellia dissiparit? Vatin. 34.
supellectilem, vestem, vinum: s. argentum.

dissolute, nachlässig, leichtsinnig: conficio: res ... confecta est ... non .. omnino dissolute; Phil. VI, 1.
facere: ut dissolute factum criminer; Verr. V, 19.
relinquo: ne dissolutius rem relinquere videretur; Caecin. 103.
vendo: ita .. dissolute decumas vendidisti; Verr. III, 90.

dissolutio, Auflösung, Abschaffung, Widerlegung: I. sum: haec utrum tandem lex est an legum omnium dissolutio? Phil. I, 21.
II. audio: ut eorum (criminum) omnem dissolutionem ab oratore quaeratis; Cluent. 3.
III. post: qui post iudiciorum dissolutionem aediles facti sunt; Verr. IV, 133.

dissolvo, dissolutus, auflösen, vernichten, entkräften, widerlegen, bezahlen; part. nachlässig, leichtfertig, zügellos: I. **absolut:** alqs: Scapulis difficiliore condicione dissolvit; Quinct. 20. uterque ... pro sua parte dissolvit; Qu. Rosc. 55. an ita dissolvit, ut omnes alii dissolverunt? Font. 1. eodem modo Hirtuleium dissolvisse; ib. 2.

II. **mit Object:** alqm.: quis tam dissolutus in re familiari fuisset? Quinct. 38. sit aliqui dissolutior in iudicando; Verr. III, 143. dissoluti si cupiamus esse; ib. IV, 114. maluisse Domitium crudelem ... quam in praetermittendo dissolutum videri; ib. V, 7. poterone esse ... in eum dissolutus? ib. 104. cupio in tantis rei publicae periculis me non dissolutum videri; Catil. I, 4. qui ... (possessionum) amore inducti dissolvi nullo modo possunt; ib. II, 18.
alqd: quid liberis eius dissolveret; Quinct. 17. qui Roscio omne, quod debuit, dissolvit; Qu. Rosc. 38. neque quicquam ulli dissolveris civitati; Verr. III, 174. id iam mala consuetudine dissolutum est; Caecin. 7. ut, quod in alea perdiderat, beneficio legis dissolveret; Phil. II, 56 non omnino dissolutum est quod decrevit senatus; ib. VI, 7.
acta: acta Caesaris dissolvi; Phil. I, 18.
adsignationem: haec agrorum adsignatio ... L. Caesaris ... sententia dissoluta est; Phil. VI, 14.
aes: praediis venditis aes alienum eiusdem est dissolutum; Sulla 56. ut aes alienum filii dissolveret; Phil. II, 46.
amicitiam: amicitiam dissolvere; Sex. Rosc. 112.
animum: quis tam dissoluto animo est? Sex. Rosc. 32.
argentariam: iam argentaria dissoluta; Caecin. 11.
auspicia: an ... auspicia fueris augur dissoluturus? Vatin. 20.
consilia: o consilia dissoluta! leg. agr. II, 55.
consuetudinem: coarguere ... dissolutam Graecorum consuetudinem; Flacc. 20.
crimina: quae (crimina) erant antea ... iudicio dissoluta; Verr. II, 68. criminibus omnibus fere dissolutis; Sulla 69.
criminationem: Erucii criminatio tota ... dissoluta est; Sex. Rosc. 82.
damna: quae (damna) ab isto aetatis fructu dissoluta ... sunt; Verr. V, 33.
gratiam: gratiam ... qui habet dissolvit; Quir. 23.
hominem: homo liberalis et dissolutus; Qu. Rosc. 27. tametsi omnium hominum dissolutissimus ... semper fuisti; Verr. III, 129. iste homo barbarus ac dissolutus; ib. V, 148.
interdictum: [dissolvi] hoc [interdictum]; Caecin. 40.
iudicium: ecquod iudicium Romae tam dissolutum ... fore putasti? Verr. III, 131. ut omnino huiusce modi iudicia dissolveret; Tull. 35. severissimum iudicium ... per vos videri esse dissolutum; ib. 36. interea dissolvant iudicia publica; leg. agr. II, 34. s. severitatem; Tull. 27.
iura: quoniam omnia iura dissolvit; Phil. XI, 14.
leges: lege, quae promulgata est ..., nonne omnes iudiciariae leges Caesaris dissolvuntur? Phil. I, 19.
nepotem: quis ... nepos ... sic dissolutus fuisset, ut ..? Quinct. 40.
nomen: huic nomen, quod urget, ... dissolvere; Planc. 68.
partem: ut ... partem eius dimidiam Roscio dissolveret; Qu. Rosc. 38. ut ... dimidiam partem sibi dissolveret; ib. 56.
patrem: quoniam pater tam neglegens ac dissolutus est; Verr. III, 162.

pecuniam: his populis pecuniam dissolvisti; Verr. III, 180. his civitatibus omnisne pecunia ... dissoluta est? ib. quibus ... pecuniam ... ex lege dissolverant; ib. V, 53. quod pecuniam qui retinet non dissolvit; Quir. 23. qui pecuniam dissolvit; Planc. 68.

proscriptionem: ut (proscriptio) se ipsa dissolvat; dom. 50.

HS: quam ob rem . . HS ccciↃↃↃ separatim Fannio dissolverit? Qu. Rosc. 40 HS ccciↃↃↃ Panurgi nomine Flavium Fannio dissolvisse; ib. 42. iam antea HS iↃↃↃ dissolverat; ib. 51.

severitatem: totum hoc iudicium et praetoris severitas dissolveretur; Tull. 27. ‖in‖ dissolvenda severitate; Muren. 65.

societatem: in societate dissoluta; Qu. Rosc. 38.

virum: vir dissolutissimus; Cluent. 175.

dissuadeo, widerrathen: I. alqs: Cn. Lentulus Marcellinus dissuasit; Verr. IV, 53.

II. legem: quis ... umquam tam secunda contione legem agrariam suasit quam ego dissuasi? si hoc dissuadere est; leg. agr. II, 101.

dissuasio, Widerrathen: quod in dissuasione rogationis eius ... de auctoritate senatus detrahit; Cluent. 140.

distinctio, Unterscheidung: quoniam congesta fuit accusatio magis acervo quodam criminum, non distinctione aliqua generum; Scaur. c. 1, § 4.

distineo, in Anspruch nehmen, hindern: alqm: cum tot tantisque negotiis distentus sit; Sex. Rosc. 22. distineor ... dolore; Planc. 79. nos alio bello distineri putat; Phil. XI, 6.

pacem: ne imperita multitudo per me pacem distineri putet; Phil. XII, 28.

distinguo, unterscheiden, bestimmen, absondern, auszeichnen, besetzen, verzieren. I. ind. Frage: Graecus primo distinguere et dividere illa quem ad modum dicerentur; Piso 69.

II. alqd: ea ... criminibus et oratione distinguere; div. Caec. 38.

crimina: ea (crimina) quo pacto distinguere ... possim; Verr. IV, 88.

formulam: nisi vero hactenus ista formula testimonii (tui) ... distingui potest, ut ..; Flacc. 36.

genera: distincta genera esse delictorum; Muren. 63.

libertatem: ut libertatem a servitute nulla re alia nisi mentiendi licentia distinguendam putent; Scaur. 38.

locum: si praetor non distinxit locum, quo me restitui iuberet; Caecin. 84.

pocula: quae (pocula) ... gemmis erant distincta clarissimis; Verr. IV, 62.

provinciam, regionem: in eius modi regione atque provincia, quae ... portubus distincta ... esset; Flacc. 27.

rationem: distinguit (populus) rationem officiorum ac temporum, vicissitudinem laboris ac voluptatis; Muren. 76.

servos: ut servos non numero distinguant; Caecin. 56.

turbam: quam turbam dissimillimo ex genere distinguebant homines percussi Sullani temporis calamitate; Muren. 49.

viam: ut via illa nostra ... castris Thraeciis distincta (sit); prov. cons. 4.

vicissitudinem: s. rationem.

disto, sich unterscheiden, entfernt sein: I. unpersönlich: ut distare aliquid ... videatur, utrum ..; Caecin. 39.

II. argumentatio: quantum distet argumentatio tua ab re ipsa; Sex. Rosc. 44.

loca: res ... tam distantibus in locis positas; Phil. II, 67.

distortus, verwachsen: solos sapientis esse, si distortissimi sint, formosos; Muren. 61.

distraho, losreißen, trennen, auflösen, zerstören: alqm: quonam ille modo cum regno ... distractus esset? Deiot. 15. s. **ab,** I. distraho (7 St.) B. I, S. 6, b.

aemulum, comitem: illo aemulo atque imitatore studiorum ac laborum meorum quasi quodam socio a me et comite distracto; Marell. 2.

controversias: *cum* omnia iudicia .. distrahendarum controversiarum ... causa reperta sint; Caecin. 6.

imitatorem: s. aemulum.

membra: ab eis membra citius ... distrahi posse; Sulla 59.

reliquias: ad reliquias vitae ... distrahendas; Quinct. 50.

sententias: fuerunt distractae ... sententiae; Marcell. 30.

servatorem: qui a me mei servatorem capitis ... distrahat; Planc. 102.

socium: s. aemulum.

vim: cum haec (vis) Cn. Pompeium terruerit iam distracta; dom. 67.

distribuo, eintheilen, vertheilen, verbreiten: I. **absolut:** 1. quem ad modum discriptum distributumque erat; Catil. III, 8.

2. arma ..., C. Mario consule distribuente, dantur; Rabir. 20.

II. **mit Object:** agrum: quem ad modum illum agrum esset distributurus; leg. agr. II, 79.

bona: quibus bona fortunaeque nostrae notatae sunt et iam ad cuiusque opinionem distributae; Phil. V, 32.

causam: me ita distribuisse initio causam in crimen ... et in audaciam; Sex. Rosc. 122.

classem: bipartito classem distributam fuisse; Flacc. 32.

doctrinam, al.: Athenienses, unde humanitas, doctrina, religio, fruges, iura, leges ortae atque in omnis terras distributae putantur; Flacc. 62.

fortunas: s. bona.

fruges: inventis frugibus et in orbem terrarum distributis; Verr. V, 188. s. doctrinam.

genus: quod (genus) praeterea civitatibus aequaliter esset distributum; Verr. III, 163.

nummos: quadragena milia nummum in singulos iudices distributa; Cluent. 74.

orationem: quae (oratio) cum sit in ius religionis et in ius rei publicae distributa; dom. 32.

partis: distribuisti partis Italiae; Catil. I, 9. distributis partibus; Flacc. 14. 15.

pecunias: pecunias, quas civitatibus distribuere debeat; Verr. III, 171.

praedones: non nullos (praedones) scribis ... distribuit; Verr. V, 64.

triennium: ita triennium illud praeturae Siciliensis distributum habere, ut ..; Verr. a. pr. 40.

distributio, Eintheilung, Vertheilung: I. est: haec eadem erit quadripertita distributio totius accusationis meae; Verr. I, 34.

II. repudio: cum orbis terrae distributionem ... *repudiavistis;* Rabir. 32.

servo: hanc eandem distributionem invidiae et criminum sic in defensione servare, ut ..; Cluent. 1.

distringo, in Anspruch nehmen, beschäftigen: me hoc iudicio districtum ... futurum; Verr. a. pr. 24. vos ancipiti contentione districti; imp. Pomp. 9.

disturbo, zertrümmern, zerstören, zerstreuen, vertreiben: I. **absolut:** si hoc dissuadere est ac non disturbare; leg. agr. II, 101.

II. **mit Object:** aedificium: cum aedificium tuo iure disturbare non potueris; Tull. 53.

contionem: contionem gladiis disturbari; Milo 91.

domum: quibus inspectantibus domus mea disturbaretur; dom. 113. qua (manu domum) disturbaras; har. resp. 33. inimicorum domus disturbavit; ib. 58. se publicis operis disturbaturum ... domum; Phil. I, 12. se ... domum meam, disturbaturum esse; ib. V, 19.

iudicium: ille ambitus iudicium ... disturbare ... voluit; Sulla 15. quem ... vi [conatum] et armis disturbare iudicia (scimus); ib. 71. solet ... vi iudicium disturbare; Sest 135. in iudicio disturbando; Vatin. 34. exemplum disturbandorum iudiciorum; Fr. B. VI, 7.

monimentum: cum is tribunus plebis ... tuum monimentum ... disturbaret; dom. 114.

porticum: quam porticum ... non modo sententiis, sed ... manibus vestris disturbare cuperetis; dom. 103.

societatem: disturbat vitae societatem; Sex. Rosc. 111.

tectum: tectum villamque disturbant; Tull. 21. tecto illo disturbato; ib. 53. disturbari tecta; dom. 98. uti ... tecta disturbaret? Sest. 84.

villam: f. tectum; Tull. 21.

diu, lange: I. **allein:** mo non diutius quam ipsam rem publicam ... afuturum; sen. 34. diu .. aegrotavit; Cluent. 175. quod ... non diu Scipionis appellarentur; Verr. II, 87. ferre atque audire diutius Timarchidem non potuit; Verr. II, 70. — si diutius calumniarentur; sen. 27. [ea carere diutius non potes;] Catil. I, 16. tu ut illa carere diutius possis? ib. 24. cui nulla hostium diutius urbs umquam fuit clausa; har. resp. 49. diutius uno de teste cogitare; Font. 22. id ... diutius cogitandum est; Milo 53. quam ob rem ipse Lampsaci diutius commoretur; Verr. I, 63. apud quos ille diutissime commoratur; imp. Pomp. 13. quae ... diu conlecta sunt; div. Caec. 72. diu conlectam vim improborum; dom. 63. tibi ... diu deliberandum et concoquendum est; Qu. Rosc. 45. nihil (feci) non diu consideratum; har. resp. 3. de Capua multum est et diu consultum; leg. agr. II, 88. primo, neque id ipsum diu, ... *se* continebat; Cluent. 12. ne diu crucietur; Verr. V, 118. — ne id viros optimos diutius delectet; har. resp. 51. delibero: f. concoquo. diutius dicere non debeo; Qu. Rosc. 8. cum ... graviter et diu diceretur; Cluent. 29. si ... diutius disseram; Sex. Rosc. 82. num diutius sui potuit dissimilis esse? Phil. II, 92. Cn. Pompeium ... diutius furori suo veniam daturum; dom. 66. sese in iudiciis diutius dominari non posse; div. Caec. 24. ne diutius ... de communi iure dubitetis; Caecin. 9. — in eo ... quemquam diutius .. errare; Planc. 91. — (id) neque diu neque diligenter facere possum; Sex. Rosc. 123. id ne vobis diutius faciendum sit; Catil. III, 29. fieri diutius posse, ut ..; dom. 64. cum ... neque improbitatem ... diutius ferre posset; Cluent. 175. ne diutius inviti ferre cogamini; leg. agr. II, 62. id .. rem publicam diutius quam, quoad ... careret his moenibus, esse laturam? dom. 137. quae flagitia domus illa diutius ferre non potuit; Phil. II, 45. tui te ... diutius non ferent; ib. 116. cuius desiderium ferre diutius civitas non potest; ib. X, 21. f. audio; Verr. II, 70. — quorum ... diu ad pedes iacuit stratus; Quinct. 96. ne qui diutius ... talem imperatorem ignorare possit; Verr. V, 25. quae (voluptates) cum inclusae diutius ... fuerunt; Cael. 75. diutius inludere viri optimi existimationi; Qu. Rosc. 39. — diutius ... laedi famam suam; Cluent. 14. ne diutius loquar; Vatin. 21. si ... diutius ludificare videatur; Quinct. 54. — si diutius in hac urbe ... maneret; har. resp. 12. hunc diutius manere patiemini? prov. cons. 8. quae (deliciae) ... diutius molestae non solent esse; Cael. 44. in qua ego diutius non morabor; Cluent. 168. in ea re publica ... diutius vestrorum scelerum pestem morari; Piso 27. — neque sese .. posse diutius alienam pecuniam ... obtinere; Sex. Rosc. 26. se id ... diutius obtinere non posse; Verr. V, 56. non obtundam diutius; Verr. IV, 109. — deludi vosmet ipsos diutius ... patiemini? leg. agr. II, 79. diutius .. servitutem perpessi quam captivi servi ... solent; Phil. VIII, 32. — haec diu multumque ... quaesita; Sulla 73. — diu recusans; Ligar. 2. eo .. diutius vivos hostium duces reservant, ut ..; Verr. V, 77. retinete .. in provincia diutius eum; prov. cons. 12. — servire diutius non potest civitas; Phil. X, 19. diutius haec stare potuisse; Sulla 76. annum et eo diutius post mortem C. Quinctii fuit in Gallia; Quinct. 37. cum diutius in negotio ... fueram; Verr. IV, 137. potero ego hoc onus ... diutius tacitus sustinere? Verr. V, 179. nec ... gravitatem ... diutius homo ... potuit sustinero; Sest. 130. nec diutius obsidionis metum sustinere; Phil. XI, 26. — ne diutius teneam; Sex. Rosc. 20. Verr. I, 34. non tenebimus iudicia diutius; Verr. a. pr. 20. ne diutius oratione mea suspensa exspectatio vestra teneatur; Cluent. 8. cur diutius vos .. teneo? Cael. 55. quod te diutissime torsit; Piso 90. — diutius in tanto metu ... versabitur; Quinct. 59. hanc (crudelitatem) ... diutius in hac re publica versari; Sex. Rosc. 154. non versabor in uno genere diutius; Verr. III, 103. hoc .. vos *in* errore versari diutius; leg. agr. III, 16. diutissime ... Siciliam vexatam ... esse; Verr. IV, 73. diu vexati; Milo 4. diu legiones Caesaris viguerunt; Phil. XI, 39. nec diutius vixit quam locuta est; Cluent. 30. eum quam diutissime vivere; ib. 171. frontis .. integimento ... diutius uti; sen. 16.

ohne Zusammenhang: tum te satis diu vixisse dicito. quid est enim [omnino] hoc ipsum diu, in quo est aliquid extremum? Marcell. 27.

II. **mit andern Partikeln:** aliquam: f. **aliquam** (3 St.) B. I, S. 166, b.

etiam: dubitabitis etiam diutius? Font. 17.

iam: id quod populus Romanus iam diu flagitat; div. Caec. 26. inimicitias iam diu susceptas; div. Caec. 64. cum interea aliud quiddam iam diu machinetur; Verr. a. pr. 15. quod (malum) non tibi ... iam diu debeatur; ib. I, 48. tametsi civis Romanus ... iam diu est; ib. II, 23. quae iam diu ... comparata .. essent; ib. III, 21. audivimus hoc iam diu; ib. 50. de quorum religione iam diu diximus; ib. IV, 105. pater ... iam diu lecto tenebatur; ib. V, 16. qui iam diu Caeseuniae viduitate ... aleretur; Caecin. 13. quod iam diu nihil quaesierat; Cluent. 71. rostra iam diu vacua; ib. 110. quae contra rem publicam iam diu cogitarunt; leg. agr. I, 22. pestem, quam tu in nos [iam diu] machinaris; Catil. I, 2. nobiscum versari iam diutius non potes; ib. 10. odium ... iam diu tibi debitum; ib. 17. iam diu te nihil iudicat nisi de parricidio suo cogitare; ib. quorum ego vix abs te iam diu manus ... contineo; ib. 21. iam diu ... in his periculis ... versamur; ib. 31. quae iam diu comparantur; Muren. 85. quae (Graecia) iam diu suis consiliis perculsa ... est; Flacc. 16. pecuniam iam diu debitam; ib. 54. quod odium ... in omnis bonos conceptum iam diu continerent; Quir. 1. cum hoc non possent iam diutius sustinere; Sest. 69. quod iam diu minus in foro ... versatur; Cael. 3. quae (Macedonia) multis victoriis erat iam diu ... pacata; prov. cons. 4. iam diu mare videmus ... a populo Romano ... clausum teneri; ib. 31. quae (amicitia) mihi cum illo iam diu est; Planc. 5. qui est princeps iam diu publicanorum; ib. 24. *Aris matrem Bostaris* ... adulterio iam diu diligebat; Scaur. 8. tibi ... iam diu noti; Deiot. 41. quod iam diu parturit; Phil. II, 118. ea ... iam diu nota sunt nobis; ib. III, 8. quod iam diu non fecissent; ib. XII, 2.

ita: ita diu iactata [ista res] est, ut ..; Cluent. 88.

nimium: nimium mihi diu videor in uno genere versari criminum; Verr. IV, 105. nimium diu te

imperatorem ... castra desidorant; Catil. I, 10. Cn. Pompei nimium diu reconditus ... animi dolor; dom. 25. nimium diu debet populo Romano tertiam pensionem; Phil. II, 113. nimium diu teximus quid sentiremus; ib. III, 36. quibus rebus hic ordo caruit nimium diu; ib. VII, 14.

quam (absol. u. interrog.): ut nobis tempus quam diu diceremus praestitueres; Quinct. 33. quam diu diceres! Sex. Rosc. 89. quam diu etiam furor iste tuus nos eludet? Catil. I, 1.

quam (relativ): quam diu tacuit; Verr. I, 71. quam diu adsunt ei; ib. 88. quam diu fuit designatus; ib. 119. quam diu tecum in provincia fuit; ib. II, 58. quam diu intellegebant ..; ib. III, 121. quam diu vixit; ib. V, 112. quam diu quisquam erit, qui ..; Catil. I, 6. quam diu mihi ... insidiatus es; ib. 11. quam diu incolumis fuit; Arch. 9. quam diu turbulentum tempus fuit: dom. 6. quam diu afui; ib. 59. quae quam diu haerebant in uno me; har. resp. 47. quam diu ille tribunus pl. fuit; ib. 49. habuit quam diu voluit; Cael. 31. quam diu C. Caesaris consilia ... non maxime diligebatis; prov. cons. 25. quam diu inimicissimus Gabinio fui; Rab. Post. 33. quam diu tu voles; Phil. II, 84. quam diu ** ferundi transferuntur; Fr. B. VI, 13. — tam — quam: quod accusator nolit tam diu quam diu liceat dicere; Verr. I, 25. cur ea, quam diu alium praetorem ... in consilium iturum putasti, tam diu domi fuerunt? ib. 51. ignominia ... tam diu in illo homine fuit quam diu iste in provincia mansit; ib. II, 67. tam diu pependit in arbore ..., quam diu voluntas Apronii tulit; ib. III, 57. tam diu ... classem ... vidit quam diu convivium ... praetervecta est; ib. V, 86. de civitate ne tam diu quidem valuit, quam diu illa Sullani temporis arma valuerunt; dom. 79. ille inclusus domi tam dui fuit quam diu inimicus meus in tribunatu; Sest. 69. contentio tam diu sapiens est, quam diu ... proficit aliquid; Balb. 60. homo ... humanus, sed tam dui, quam diu cum aliis est; Piso 68. cum id ... tam diu praestiterim, quam diu est de illius salute dubitatum; Marcell. 34.

quamvis: posset ea quamvis diu dicere; Sex. Rosc. 91.

satis: satis diu fuit in miseriis; Cluent. 202. „satis diu vel naturae vixi vel gloriae"; Marcell. 25. tum te ... satis diu vixisse dicito; ib. 27. haec satis diu multumque defleta sunt; Phil. XIII, 10.

tam: quod tam diu nihil petivit; Quinct. 41. quod iudicia tam diu facta non essent; Sex. Rosc. 28. cur tam diu iacet hoc nomen in adversariis? Qu. Rosc. 8. tam diu fuit Apollonius in carcere; Verr. V, 21. piratam vivum tenuisti .... cur tam diu? ib. 75. cur mihi tam diu potestas dicendi datur; Cluent. 147. cur ... Asellium esse inultum tam diu sinis? ib. 172. cur tam diu de hoste loquimur? Catil. II, 17. „afueris tam diu, ut ..;" Muren. 21. quod unis vestimentis tam diu lautus es; Flacc. 70. quid ... de Deciani censu tam diu disputo? ib. 94. ubi nobis haec auctoritas tam diu tanta latuit? cur in lustris ... tam eximia virtus tam diu cessavit? sen. 13. id te accusantem tam diu dicere; Planc. 63. si modo haec templa ... stare eo vivo tam diu .., potuissent; Milo 90. hac te in domo tam diu deversari non pudet? Phil. II, 68. tam diu morari Antonium; ib. XI, 26. sine causa ... locutus est tam diu? ib. XII, 6. — dum: ne tam diu quidem dominus erit in suos, dum ex eis de patris morte quaeratur? Sex. Rosc. 78. usus est hoc Cupidine tam diu, dum forum ... habuit ornatum; Verr. IV, 6. ille erat unus timendus .., sed tam diu, dum urbis moenibus continebatur; Catil. III, 16. qui valuit tam diu, dum huc prodiret; Flacc. 41. tam diu .. ut obtineat, dum ... consules provincias obtinebunt; Phil. VIII, 27.

divarico, ausstrecken: in ea (statua) Sopatrum, hominem ... nobilem ..., divaricari ac deligari iubet; Verr. IV, 86.

divello, trennen, zerreißen, losreißen: alqm: divellor dolore; Planc. 79. s. **ab,** I. divello; dom. 97. 98. Sest. 146. Milo 99 (B. I, S. 6, h).

adfinitatem: adfinitas liberis istius vivis divelli nullo modo poterat; Quinct. 25.

conscientiam: quae (conscientia mentis) a nobis divelli non potest; Cluent. 159.

consensum: consensus ordinum est divolsus; har. resp. 60.

facinorosos: s. parricidas.

hominem: hominem miserum ... divelli a suis; Fr. B. VII, 10.

membra: ab eis membra citius divelli ... posse; Sulla 59.

parricidas, sicarios: neque (parricidae, sicarii, facinorosi) ab eo divelli possunt; Catil. II, 22.

servatorem: qui a me mei servatorem capitis divellat; Planc. 102.

divendo, verkaufen: bona: ut ... bona populi Romani possint divendere; leg. agr. I, 7.

vectigalia: in quo (consulatu) ... vectigalia divendidit; Phil. VII, 15.

diversus, verschieden, entgegengesetzt: aditus: qui (portus) cum diversos inter se aditus habeant; Verr. IV, 117.

cupiditates: monstrum ... tam ex contrariis diversisque ... naturae studiis cupiditatibusque conflatum; Cael. 12.

fortunas: ut hi fratres diversas sententias fortunasque sequerentur; Ligar. 34.

genera: diversa genera et bellorum et hostium; imp. Pomp. 28.

loca: loca inter se maxime diversa; Verr. III, 192. duobus in locis .. maxime .. diversis; imp. Pomp. 9. ex locis tam ... diversis; ib. 46.

maria: duo maria maxime navigationi diversa; leg. agr. II, 87.

monstrum: ex aliquo diiuncto diversoque monstro; har. resp. 26.

ratio: *ad diversam veteris* aeris alieni rationem; Font. 2. filii longissime diversa ratio est; Phil. V, 49.

sententiae: s. fortunae.

studia: ut eius diversa studia ... perspicere possitis; Catil. II, 9. s. cupiditates.

voluntates: diversae voluntates civium fuerunt; Marcell. 30.

divert— s. **devert—**

dives, reich: A. **bei Substantiven**: alqs: qui nostra pecunia dives es; Sex. Rosc. 93. Heraclium divitem ... futurum; Verr. II, 35. ut Apronium et Turpionem, servos homines, tuo ... periculo divites fieri velles; ib. III, 91. sisne ex pauperrimo dives factus; Vatin. 29. exsultabat gaudio persona de mimo, modo egens, repente dives; Phil. II, 65. ex mendicis fieri repente divites; ib. VIII, 9.

homo: „homo dives repente ... citatur;" Verr. V, 16. s. alqs; Verr. III, 91.

mulier: si (mulier) ... dives effuse ... viveret; Cael. 38.

persona: vgl. alqs; Phil. II, 65.

sapientes: solos sapientis esse, ... si mendicissimi (sint), divites; Muren. 61.

scurra: qui posset scurrae divitis cotidianum convicium sustinere; Quinct. 62.

B. **allein** (vgl. A. alqs): facio: vetus est de scurra multo facilius divitem quam patrem familias fieri posse; Quinct. 55.

nanciscor: si tandem aliquem divitem timidum ... nactus esset; Qu. Rosc. 19.

divexo, mißhandeln: alqd: omnia divexare cupientis; Phil. XI, 4.

agros: agros divexat civium optimorum; Phil. XIII, 21.

divido, theilen, trennen, scheiden, vertheilen: I. alqs: haec doce, ... decuriasse Plancium, conscripsisse, ... divisisse; Planc. 45.

II. inb. Frage: Graecus primo distinguere et dividere illa quem ad modum dicerentur; Piso 69.
III. alqd: ea, quem ad modum locis temporibusque divisa sint, ... distinguere; div. Caec. 38.
agrum: s. **ager,** II, 1. conservo. divido (13 St.) B. I, S. 149, b.
bellum: hoc tantum bellum, ... tam late divisum; imp. Pomp. 31.
bona: eundem .. bona creditorum ... cum debitoribus Graecis divisisse; Sest. 94.
campum: colonis ... Stellatem campum dividi iubet; leg. agr. I, 20. si iam campus Martius dividatur; ib. II, 85.
civitatem: quae (civitas) tam procul a Graecorum omnium regionibus, disciplinis linguaque divisa; Flacc. 63.
dictionem: causae meae dictionem certas in partis dividam; Quinct. 35.
Italiam: Italiam moderato homini ... dividendam dedit; Phil. V, 7.
iura: perangusto fretu divisa servitutis ac libertatis iura; Verr. V, 169.
mancipia: alia (mancipia) divisit; Verr. II, 46.
membra: cum accusationis tuae membra dividere coeperit; div. Caec. 45.
nummos: cuius legati ... dividere ... tuis operis nummos solebant; har. resp. 28.
orationem: omnem accusatoris orationem in duas divisam esse partis; Cluent. 1.
partis: urbis partes, quae una via lata perpetua multisque transversis divisae; Verr. IV, 119.
pecuniam: quam (pecuniam) iudicibus divideret; Verr. a. pr. 39. qui pecuniam ... magistratibus diviserit; imp. Pomp. 37.
praedam: ne praedam quidem adhuc esse divisam; div. Caec. 34.
Semurium: eis quoque divisit Semurium; Phil. VI, 14.
sententiam: divisa sententia est; Milo 14.
tabulas: (tabulas) dividi passim ... imperavi; divisi totae ||toti|| Italiae; Sulla 42.
urbem: urbem se divisurum esse; Phil. IV, 10. utrum M. Antonio facultas detur ... urbis dividundae; ib. V, 6. urbem ... divisurum se; ib. VIII, 9. divisurum se urbem; ib. XIII, 19. quam (urbem) iam peritus metator ... decempeda sua Saxa diviserat; ib. XIV, 10.

divinatio, Ahnung, Vermuthung, Weissagung: I, 1. est: haec est illorum ... coniectura et quasi divinatio; Tull. 55.
2. sum: iam ista divinatio est, qua si uti licet, vide ne ..; Cluent. 97.
II, 1. sum: id ipsum quantae divinationis est innocentem fuisse reum? Cluent. 131.
2. opus est: ut nihil divinatione opus sit; Sex. Rosc. 96.
utor: s. I, 2.

divinitus, durch göttliche Fügung, Hilfe, herrlich: adfero: nisi ... divinitus Cn. Pompeium ... fortuna populi Romani attulisset; imp. Pomp. 45.
adiungo: fuit ... summis viris quaedam ... divinitus adiuncta fortuna; imp. Pomp. 47.
comparo: o iura praeclara atque divinitus ... a maioribus nostris comparata! Balb. 31.
do: id non humano consilio, sed prope divinitus datum atque oblatum ... videtur; Verr. a. pr. 1. tempus hoc vobis divinitus datum esse; ib. 43.
exsisto: ut illa flamma divinitus exstitisse videatur; Verr. IV, 69.
facio: id non divinitus esse factum putatis? Catil. III, 22.
incido: in eam fraudem videtur mihi divinitus incidisse; Verr. III, 178.
instituo, invenio: cum multa divinitus .. a maioribus nostris inventa atque instituta sunt; dom. 1.
meritus: in hominibus de me divinitus meritis; sen. 30.
offero: s. do; Verr. a. pr. 1.
perscribo: quae quamquam divinitus perscripta video; har. resp. 19.
provideo: multa divinitus ... non mea sponte providi; Sulla 43.
servo: qui (homo) mihi videtur ... in re publica divinitus servari; Fr. A. III, 17.
traho: legio Martia, quae mihi videtur divinitus ab eo deo traxisse nomen; Phil. IV, 5.
venio: Metello divinitus hoc venit in mentem? Verr. III, 45.

divino, weissagen, ahnen, errathen: I. absolut: 1. ut iam nihil esse videatur nisi divinare sapientis; Rab. Post. 1.
2. „non possum .. divinare"; Sex. Rosc. 96. cur .. se divinare malueris quam eos ... iudicare? Planc. 46.
II. Ergänzung: 1. quisquamne divinare potest quid vitii in auspiciis futurum sit? Phil. II, 81.
2. neque .. quisquam divinare poterat te postulaturum, Quinct. 6. quasi divinans se rediturum; Phil. III, 26.
III. alqd: neque .. haec divinabat; Ligar. 36.

divinus, göttlich, herrlich, erhaben: A. **bei Substantiven:** alqs: sapientes ac divini fuistis; prov. cons. 38. „noster divinus ille .. Epicurus"; Piso 59.
alqd: haec divina (sunt); Sest. 102.
admurmuratio: o divina senatus ... admurmuratio! Verr. V, 41.
adulescens: quis ... obtulit hunc divinum adulescentem deus? Phil. V, 43.
animus: divinus animus mortale nihil habuit; Scaur. 50.
auctoritas: C. Pisonis ... divina quaedam ... auctoritas atque virtus; Quir. 7.
beneficium: P. Lentuli beneficio excellenti atque divino; sen. 28. beneficio divino; Quir. 1.
bona: haec bona quae videmus divina; Muren. 61. divinis quibusdam bonis instructum; Cael. 39.
commendatio: si qua non modo humana, verum etiam divina ... commendatio debet esse; Arch. 31.
consilium: divino consilio ... factum; Sex. Rosc. 131. fuit illis iudicibus divinum ... [iudicium] consilium; Font. 25. Cn. Pompei divino consilio; imp. Pomp. 10. divino quodam consilio natus; ib. 42. cum ... divino consilio eripiar; Muren. 82. s. mens; leg. agr. II, 90.
consulta: illa de me divina senatus consulta; Sest. 129.
decreta: illa divina ... Italiae decreta; dom. 75.
domicilium: divinum .. domicilium ... compilavit; Verr. V, 185.
factum: ipsum factum ... divinum (est); Phil. II, 114.
fides: vir ... divina et incredibili fide; Milo 91.
genus: quod tam divinum ... genus orationis? sen. 1. neminem ... tam divino ... genere dicendi (fuisse) Quir. 5.
gloria: illa est .. gloria divina Pompei; Flacc. 30.
gravitas: orationis .. divina quadam gravitate; sen. 25. vim et gravitatem illam ... paene divinam; har. resp. 2. illam divinam gravitatem; Sest. 130.
habitus: naturae ipsius habitu prope divino; Arch. 15.
homo: divini hominis Africani mors; Muren. 75. divinum hominem Africanum; Arch. 16. [divini] hominis — dicam enim quod sentio ... — divini ... domus; Sest. 85.
honores: cuius de laudibus et honoribus, qui ei pro divinis ... meritis divini ... debentur; Phil. IV, 4.
iudicium: s. consilium; Font. 25.
ius: iura divina atque humana; Sex. Rosc. 37. omnia divina atque humana iura; ib. 65. domum

... et humano et divino iure munitam; har. resp. 14. ius legatorum ... divino iure esse vallatum; ib. 34. invento et divino iure et humano; Sest. 91.
laus: ea laus praeclara atque divina est ‖sit‖; dom. 98. de hac .. divina atque immortali laude Bruti silebo; Phil. X, 7. f. honores.
legio: illas caelestis divinasque legiones; Phil. V, 28. caelestis et divina legio; ib. XII, 8.
magnitudo: divina animi ... magnitudine; Phil. V, 23.
mens: homines divina mente et consilio praeditos; leg. agr. II, 90. virorum bonorum mentes divinae ... videntur esse; Rabir. 29. homo ... divina quadam mente praeditus; Milo 21. C. Caesar adulescens ... divina quadam mente atque virtute; Phil. III, 3.
meritum: L. Racilii ... divina in me merita; Planc. 77. propter eorum divinum ... meritum; Phil. III, 14. f. honores.
munus: omnibus divinis muneribus careremus; Quir. 5. quasi divino munere donatus; har. resp. 6.
necessitas: humana consilia divina necessitate esse superata; Ligar. 17.
numen: divinum numen scelere violatum; dom. 140. divino me numine esse rei publicae redditum; ib. 143. non sine aliquo divino numine; prov. cons. 34. qui nullam vim esse ducit numenve divinum; Milo 83.
opportunitas: divina ... opportunitas, ut ..; Phil. III, 24.
pietas: propter tuam divinam pietatem; Phil. XIII, 43.
pignus: *divinum incolumitatis nostrae pignus;* Scaur. 48.
religio: contra omnis divinas atque humanas religiones; Verr. V, 34. si ... tribunatum ... divina religione defenderit; dom. 2.
res: res illum divinas ... facere vidisti; Verr. IV, 18. patera, qua mulieres ad res divinas uterentur; ib. 46. quibus ad res divinas uti consuerunt; ib. 47. de rebus divinis ... pontificum conlegium docere conari; dom. 33. omnium rerum divinarum humanarumque praedo; Sest. 27. quas (ego vidi) res divinas! Milo 80.
sapientia: tam .. incredibilem sapientiam ac paene divinam tacitus praeterire; Marcell. 1.
scientia: paene divina eius in legibus interpretandis ... scientia; Phil. IX, 10.
sententia: eum ... divina ... sententia liberatum; Milo 8.
sors: quos mihi divina quaedam sors dedit iudices; Milo 44. quos sors divina delectet; Phil. III, 26. duarum credo provinciarum sortis minus divinas fuisse; ib.
spiritus: mentis ... quasi divino quodam spiritu inflari; Arch. 18.
studium: praestanti in me benevolentia et divino studio exstiterunt; Quir. 15.
vir: divinum illum virum, ... C. Marium; Sest. 50. ille singularis vir ac paene divinus; Phil. II, 39.
virtus: unius hominis incredibilis ac divina virtus; imp. Pomp. 33. est haec divina atque incredibilis virtus imperatoris; ib. 36. cuius divina atque eximia virtus; prov. cons. 32. quo est ista magis divina virtus; Milo 99. ne tua divina virtus admirationis plus sit habitura; Marcell. 26. incredibilis ac divina virtus; Phil. X, 11. XIII, 19. memorabilis ac divina virtus; ib. 44. divinae virtutis testes sempiternae; ib. XIV, 33. ut exstet ... militum .. divina virtus; ib. 38. f. auctoritas. mens; Phil. III, 3.
vis: quod vis divina adsequi non possit; Sex. Rosc. 131. f. gravitas; har. resp. 2. numen; Milo 83.
voluntas: incredibili quadam et paene divina ... laetitiae voluptate caruissem; Quir. 2.
B. **allein**: qui omnia divina et humana violarint, vexarint, perturbarint, everterint; Sest. 1.

divisio, Vertheilung: de agri Campani divisione disputet; leg. agr. II, 78.

divisor, Vertheiler, Geldvertheiler: I, 1. est: f. II, 1. adfligo. — intellegunt: f. II, 2. minor.
relinquit: quantum reliquerat divisor Antonius; Phil. V, 20.
2. sum: quo divisore (tribus) corrupta sit; Planc. 48. qui divisor (fuerit); ib. 55. qui si erat divisor; ib.
II, 1. adfligo: ut divisores, quos honoris sui ministros esse voluerat, lege ambitus vellet adfligere; Fr. B. VI, 34.
appello, convenio: divisores appellare omnis et convenire; Verr. a. pr. 25.
macto: ut ... divisores omnium tribuum domi ... mactaret; har. resp. 42.
propono: illa ... lumina, nonne ante oculos proponitis? ... Nuculam et Lentonem, Italiae divisores; Phil. XI, 13.
voco: divisores omnium tribuum noctu ad istum vocatos; Verr. a. pr. 22.
2. do: quod HS ccc milia divisoribus, ut praetor renuntiarere, dedisti; Verr. IV, 45.
minor: minari .. divisoribus ratio non erat, quod eos intellegere videbam ..; Verr. a. pr. 24.
3. accedo in: nisi poena accessisset in divisores; Fr. B. VI, 19.
III. disciplina: ex optima divisorum discplina; Verr. a. pr. 23. in furis atque divisoris disciplina educatus; ib. III, 161.
indicia: C. Postumo ... de divisorum indiciis ... respondebo, Muren. 54.

divitiae, Reichthum: I. deducunt: cuius divitiae me de fide deducere non potuissent; Verr. a. pr. 25.
latent: „latent regiae divitiae"; Rab. Rost. 45.
movent: neque me divitiae movent, quibus omnis Africanos ... multi venalicii ... superarunt; Fr. B. VII, 8.
perfringunt: sin istius ingentes divitiae iudiciorum religionem ... perfregerint; Verr. a. pr. 3.
possunt: f. deducunt. — solent: f. II, 1. comparo.
veniunt: ad quem morte eius divitiae venerint; Sex. Rosc. 88.
II, 1. comparo: illis ... divitiae ex tumultu ... comparari solent; leg. agr. II, 102.
profundo: ut eorum veteres inlibatasque divitias in profundissimum libidinum suarum gurgitem profundat; Sest. 93.
quaero: quantae et quam immanes divitiae xviris ... quaerantur; leg. agr. II, 62.
2. glorior de: quoniam ... de tuis divitiis intolerantissime gloriaris; Vatin. 29.
perduco ab: postea quam rem paternam ab idiotarum divitiis ad philosophorum reculam ‖regulam, al.‖ perduxit; Sest. 110.
III, 1. augere: ut Sullanos possessores divitiis augeatis; leg. agr. II, 69.
refertus: insula Delos, ... referta divitiis; imp. Pomp. 55.
superare: f. I. movent.
terrere: qui ... divitiis nos iam tuis terreas; Vatin. 23.
2. propter: si propter divitias poenam damnationis contemneret; Verr. III, 55.

divolgo, bekannt machen, preisgeben: indicium: indicio lecto, descripto, divolgato; Sulla 44.
nomen: cuius (nomen) non statim divolgatum (est)? Phil. II, 25.
rem: hanc rem sermonibus divolgari; Font. 20.
seria: quam multa seria (solent esse in epistulis), neque tamen ullo modo divolganda; Phil. II, 7.
tempus: cuius primum tempus aetatis palam fuisset ad omnium libidines divolgatum; sen. 11.

divortium, Scheidung, Ehescheidung: I. ecce: ecce ... subitum divortium, quod solacium malorum omnium fore videbatur; Cluent. 14.

II. facio: susceptis inimicitiis saepe fieri divortia; Cluent. 190. quod cum mima fecit divortium; Phil. II, 69.

III. Lücke: divortium pontificis maximi *; Fr. B. XIII, vi, 3.

diurnus, bei Tage: fur: nocturnum furem quoquo modo, diurnum autem, si se telo defenderet, interfici impune; Milo 9.

quies: nullam partem neque nocturnae neque diurnae ‖ diur. — noct. ‖ quietis; leg. agr. II, 5.

tempus: nullum tempus ... dimittam neque diurnum neque nocturnum; Phil. III, 33.

dius, me dius (medius) fidius, bei Gott! ut me dius fidius .. invitus ea dicam; Sex. Rosc. 95. qui medius fidius ... plus fidei ... possidet; Qu. Rosc. 17. vix medius fidius tu ... postulare auderes; ib. 50. si me dius fidius ... non me ipsa res publica ... revocaret; Sulla 83. conlegia, medius fidius, ... tota reperientur; dom. 47. civem me dius fidius egregium; ib. 83. ad servos, medius fidius, res publica venisset ‖ res pervenisset ‖; ib. 92. mihi, me dius fidius, tum de ... dignitate detrahere ... videbatur; har. resp. 50. voltu, me dius fidius, conlegae sui libidinem ... franget; Sest. 20. mihi, me dius fidius, ... quaevis fuga ... esset optatior; Piso 33. si me dius fidius, decem soli essent in civitate viri boni; Planc. 9. sed, me dius fidius, multo citius meam salutem pro te abiecero; ib. 79. species me dius *fidius viri ... sic omnis commoveret;* Scaur. 49. a liberis, me dius fidius, ... vestris numquam ille ... libidines cohibuisset; Milo 76. dura, me dius fidius, mihi iam Fortuna ... videbatur; ib. 87. parietes, me dius fidius, ... tibi gratias agere gestiunt; Marcell. 10. Oceanus, me dius fidius, vix videtur tot res ... absorbere potuisse; Phil. II, 67. demi medius fidius de his ornamentis aliquantum malim; Fr. B. VI, 43.

diuturnitas, lange Dauer, Länge der Zeit: I. comprobat: maiorum instituta ..., quae diuturnitas imperii comprobat; Muren. 75.

detrahit: quantum tuis operibus ‖ op. t. ‖ diuturnitas detrahet; Marcell. 12.

II. statuo: imperii diuturnitati modum statuendum; imp. Pomp. 26.

III. spes: si isti agri ... aliquam spem diuturnitatis attingunt; leg. agr. III, 8.

IV. adduci: cum accusatio nostra in oblivionem diuturnitate ‖ diuturnitatis ‖ adducta sit; Verr. a. pr. 54.

consumi: ut ... copiae regis diuturnitate obsessionis consumerentur; Muren. 33.

diuturnus, lange dauernd, langjährig, lange bestehend: alqs: dum istis consiliis uteris, non potes ... esse diuturnus; Phil. II, 113.

bellum: f. **bellum,** I, 1. versatur; Verr. III, 47. 124. — II, 1. conficio; imp. Pomp. 35. gero; Font. 12. Sest. 58. — V, 3. ex; Tull. 10 (B. I, S. 397 ff.).

caritas: ut homines non iam diuturnam caritatem ... timerent; dom. 12.

cupiditas: cum ... finem diuturnae [cupiditatis] turpitudinis et servitutis adferret; Fr. B. VI, 14.

dissensiones: a diuturnis dissensionibus conquiescamus; har. resp. 46.

exspectatio: exspectatione supplicii iam non diuturna implicatus; har. resp. 7.

fidelitas: propter diuturnam pacem fidelitatemque populi Syracusani; Verr. IV, 122.

fructus: laborum ... fructus uberes diuturnosque capietis; Cael. 80.

honos: si (honorem) diuturnum esse licuisset; Caecin. 12.

impunitas: cuius (convicii) exercitationem ... diuturna impunitate munivit; dom. 3. quorum .. furor alitur impunitate diuturna; Sest. 82.

infamia: cum ... invidia .. et infamia ... diuturna flagraret; Verr. a. pr. 5. gravi diuturnaque iam flagramus infamia; ib. 43.

invidia: f. infamia; Verr. a. pr. 5.

labor: eos ... diuturno labore ... (consules) esse factos; leg. agr. II, 3.

laetitia: nulla (victoria) .. tam diuturnam attulit laetitiam; Milo 77.

magister: timor .., non diuturnus magister officii; Phil. II, 90.

memoriam: ut ... diuturnam .. memoriam quaesturae ... relinquerem; div. Caec. 2. eis ... pro brevi vita diuturnam memoriam reddiderunt; Phil. IX, 4.

morbus: ex ... diuturnis ... rei publicae morbis; Sulla 76. infirmus ex gravi diuturnoque morbo; Phil. VIII, 5.

nuptiae: quae nuptiae non diuturnae fuerunt; Cluent. 35.

obscuritas: quae in diuturna obscuritate latuerunt; Cluent. 66.

obstructio: haec obstructio nec diuturna est neque ..; Sest. 22.

odium: cum ... odium .. diuturnum ... saturare cuperetis; Vatin. 6.

pax: quantam (vilitatem) vix ... diuturna pax efficere potuisset; imp. Pomp. 44. vix ut se possit diuturna pace recreare; prov. cons. 5. f. fidelitas.

possessiones: cum locupletes possessionibus diuturnis moverentur; Sest. 103.

preces: nec (honos) diuturnis precibus efflagitatus; leg. agr. II, 3.

promissa: Antonii .. promissa ... nec diuturna neque salutaria; Phil. VIII, 10.

servitus: populi ... libertatem iam ex diuturna servitute despicientis; Sest. 118. quo diuturnior servitus esset; Phil. X, 20. f. cupiditas.

silentium: diuturni silentii ... finem hodiernus dies attulit; Marcell. 1.

tenebrae: hominem emersum subito ex diuturnis tenebris lustrorum; Sest. 20.

turpitudo: f. cupiditas.

vita: quo ... minus diuturna (est hominum) vita; imp. Pomp. 59.

usura: cur ... piratis lucis usuram tam diuturnam dedisti? Verr. V, 75.

divus, göttlich, neutr. freier Himmel: I. est ergo flamen ... divo Iulio M. Antonius? Phil. II, 110.

II. (signa) in silva .. disposita sub divo; Verr. I, 51.

do (duint: f. III. mentem; Catil. I, 22. — pessum do, satis do: f. **pessum do, satis do**), geben, hingeben, übergeben, übertragen, liefern, zahlen, zugeben, einräumen, gestatten, bestimmen, anführen, nennen, ernennen, darstellen, zeigen, verursachen, erregen: I. **absolut:** 1. **substantivisch:** causa: sociis causam dandi adferre; Verr. II, 143.

in: in dando ... processit longius; Rab. Post. 5.

2. **verbal:** a. **unpersönlich:** eripitur, cum datur; leg. agr. III, 6. cui datum est; ib.

b. **persönlich:** alqs: cum ille non daret; Verr. I, 44. non dares; ib. 116. qui dabant, obtinebant causas; ib. II, 26. Volcatio dicunt sese dedisse; ib. qui tamen de cohorte sua dare non solebat; ib. 34. qui dedissent; ib. 57. omnes dederunt; ib. 152. qui dederunt; ib. 186. dabis; ib. III, 25. da .. scribae; ib. 26. an turpius meretrici dedit? ib. 83. Caesio renuntiat se dedisse; ib. 88. dare, profundere oportere; ib. 155. quo loco daret; ib. 192. in cellam cum cupiant gratis dare; ib. 228. sese ... dedisse ... Graecis pictoribus; ib. IV, 31. eis dedit; ib. 53. „ego dem iudicibus?“ Cluent. 70. quis dedit? leg. agr. III, 7. qui dicit „dedimus“; Flacc. 23. ab A. Sextilio dicit se dedisse; ib. 35. potuit dare Sextilius; ib. dedisse se dicant; ib. privatim dicit se dedisse; ib. 40. tantum dicit: „dedi“; ib. dat de lucro; ib. 91. potuisse non dare; Scaur. 19. qui dabat; Rab. Post. 6. is Gabinio dedit; ib. 38. improbum, qui dederit! Phil. VI, 14. vgl. III. nummum; Quinct. 18. praemium; Balb. 6.

homines: ut eidem darent homines aratorum nomine: dederunt; Verr. II, 145.

pater: pater dat filiae .... de suis bonis ita dat, ut ab iure non abeat; Verr. I, 114.

praetor: si praetor dedit; Flacc. 44.

II. **mit Ergänzung: 1. ut:** quod tibi natura dat ut semper possis; Quinct. 35. si tibi fortuna non dedit, ut patre certo nascerere ..., at natura certe dedit, ut humanitatis non parum haberes; Sex. Rosc. 46. datur .. eis primum, ut eis liceat ||liceat ea, al.|| vendere omnia; leg. agr. II, 35. ſ. III. alqd; Rab. Rost. 2.

2. **acc. c. infin.:** ſ. III. alqd; Flacc. 36. Sulla 22.

III. **mit einfachem Object:** alqm: cum .. se ... rei familiari vitaeque rusticae dedisset; Sex. Rosc. 18. qui vel ipse sese in cruciatum dari cuperet; ib. 119. qui me ad defendendos homines ... dedissem; div. Caec. 4. cum Siculos eorum legibus dari oporteret; Verr. II, 31. qui bene penitus in istius familiaritatem sese dedit; ib. 169. patronum tuum ... populo se ac coronae ||ac populus ac coronae, al.|| daturum; ib. III, 49. dant sese in fugam ... milites; ib. IV, 95. dabat sese labori atque itineribus; ib. V, 27. se .. in conspectum nautis paulisper dedit; ib. 86. quo quisque die datus (sit) in custodiam; ib. 147. cum familiariter me in eorum sermonem insinuarem ac darem; leg. agr. II, 12. quod tu te ipse in custodiam dedisti; Catil. I, 19. in custodiam dandos censuistis; ib. IV, 5. qui in custodiam nominatim dati sunt; ib. provinciae se ac rei militari dedit; har. resp. 42. nisi primo se dedisset eis; ib. 47. se populo dedit; Sest. 124. da te populo: Piso 65. dedit se in consuetudinem; ib. 68. datus est tibi ille; Planc. 75. dedit se etiam regibus; Rab. Post. 4. cuius auctoritati te ... dedisti; ib. 7. cum ... me senatui dedissem; Milo 94. da hunc populo; Ligar. 37. quos in custodiam dederat; Phil. III, 10. ſ. praesidium; Phil. III, 34.

alqd: [id datum non est;] Quinct. 39. quid mihi ad defendendum dedisti? Sex. Rosc. 58. quod mihi apertum tuum scelus ... dat; ib. 37. QUANTUM ... MELIUS SIT, DARI; Qu. Rosc. 11. quantum ... melius sit dari; ib. 12. quantum aequius esset sibi dari; ib. quid .. Flavius tibi daturus est? ib. 38. „da mihi hoc;“ div. Caec. 23. „quod cum dederis, ... illud dederis, ut is absolvatur;“ ib. id ... prope divinitus datum ... videtur; Verr. a. pr. 1. id ... consilii mihi ... dabitis; ib. 32. quid dare populo Romano ... debeas; ib. 51. quod mihi lex mea causa dedit; ib. I, 25. date hoc ... pudori meo, ut aliquam partem ... reticere possim; ib. 32. homini proscripto ... quicquam dari; ib. 123. id tibi datum ... est; ib. II, 27. „daturus non sum amplius;“ ib. 70. quod mihi abs te datur; ib. 150. da mihi hoc; ib. 151. utar eo, quod datur; ib 152. do hoc tibi; ib. III, 16. quantum decumanus edidisset aratorem sibi decumae dare oportere, ut tantum arator decumano dare cogeretur; ib. 25. quantum poposcerit Apronius, dato; ib. ego tantundem dabo? ib. cum dederint Apronio, quod poposcerit; ib. 27. cum tantum dederit decumano; ib. 28. quod decumanus edidisset sibi dari oportere; ib. 34. decumanis tuis dare quod poposcerint; ib. se plus decuma non daturum; ib. 36. malo .. plus dare; ib. 37. qui ... nihil omnino dederunt; ib. 42. tantum decumanis dedit; ib. 55. se decumanis plus quam deberet non daturum; ib. 61. tantum ex edicto dandum erat; ib. 70. si minus dedisset arator; ib. coguntur Aeschrioni ... tantum dare; ib. 78. quantum populo Romano ... daturi sunt; ib. 87. si aratoribus id, quod deberent, licitum essent ... dare; ib. 113. minus tribus medimnis in iugerum neminem dedisse decumae; ib. 114. neminem minus tribus decumis dedisse; ib. id ... inviti dabant? ib. 118. dum arator ne plus decuma det; ib. 147. aratores ... Apronio multo plus quam debuerint dedisse; ib. 153. eos ... dare quod non debebant coëgisti; ib. 174. ut sibi pro frumento quanti frumentum esset dare liceret; ib. 189. quanti Ephesi sit frumentum, dare potius in Phrygia; ib. 191. pro alteris decumis ... aut nihil datum aut tantum [datum] ..; ib. 198. [dent] emptum praeterea: dabunt, si voletis; ib. 199. tantundem detur in cellam, quantum semper datum est; ib. 201. do hoc vobis; ib. 218. „quid vis nobis dare?“ ib. IV, 32. habuisse tam multum quod daret; ib. 59. ut ex aerario nihil darent; ib. V, 48. quantum ex hoc genere frumenti empti darent; ib. 53. quo plus darent; ib. quod debuerunt non dederunt; ib. 58. ut populo Romano nihil darent; ib. reliquis quod deberet non dare; ib. 61. „ut adeas, tantum dabis; ut [tibi] cibum ... intro ferre liceat, tantum;“ ib. 118. „quid dabis?“ ib. quod abs te mihi datur; ib. 165. si daretur, unde a me vi deiectus esset; Tull. 30. quod mihi contra illos datum est; ib. 33. multa dantur ei; ib. 45. ex acceptis et datis; Font. 3. ut ... dent quod retinere vix possunt; leg. agr. I, 14. si tantum des; ib. 15. dari vobis nihil; ib. II, 15. ut id ... populi ad partes daret; ib. 19. quod dari populo nullo modo poterat, tamen quodam modo dedit; ib. ostendat et quid et quibus daturus sit; ib. 71. quae a Sulla essent data; ib. III, 10. QUAE DATA; ib. 11. quod dandum est amicitiae, large dabitur a me; Muren. 10. date hoc ipsius pudori, date patri mortuo, date generi et familiae, date etiam Lanuvio; ib. 90. das enim mihi, quod haec causa maxime postulat, nullam gravitatem ... in Graecis hominibus ... esse; Flacc. 36. si hoc tibi dem, ... hos adfuturos non fuisse;“ Sulla 22. nec vero possum tantum meo ingenio dare; ib. 40. do (aliquid) adulescentiae; ib. 46. neque ego tantum fraterno amori dandum arbitror; ib. 63. quid dulcius hominum generi ab natura datum est quam sui cuique liberi? Quir. 2. qui ... mihi eadem omnia dedit, quae universae rei publicae, salutem, otium, dignitatem; ib. 16. se extra ordinem nihil cuiquam dare: cum Pompeio datum sit, id se ... tueri solere; dom. 19. extra ordinem dari nihil cuiquam oportere; ib. 20. cum sint mihi data a vobis; har. resp. 16. detur aliquid aetati; Cael. 42. quod illi a populo datum sit; prov. cons. 36. quod senatus dederit; ib. ei ... omnia, quae faceret, recte se dare ||tractare||; Balb. 3. posse suffragiis .. dare ... quod velit cuique; Planc. 11. cum ... consul id illi ordini per populum dedit, quod per senatum, si licuisset, dedisset; ib. 35. quia dedisti mihi, Triari, quod diluerem; Scaur. 14. non habuisti quod dares? ib. 19. cum sit hoc generi hominum prope natura datum, uti ... hanc (laudem) ... persequantur; Rab. Post. 2. dabis profecto id misericordiae; Deiot. 40. fac id te dedisse mihi; Phil. II, 60. hoc mihi maius ab dis immortalibus dari nihil potest; ib. 119. nihil est profecto quod possit dari bellum gerenti; ib. V, 3. sin id tribuit Sex. Sulpicio, quod non est datum Cn. Octavio, cur, quod illi datum est, huic dandum esse non censet; ib. IX, 14. quod di dent! ib. X, 13. non ... id existimandum est datum; ib. XI, 20 quod ... nemini putavi ||putat|| dandum; ib. 25. quae dare nullo modo possumus; ib. XII, 11. ego te, nisi das aliquid, hostem, si quid dederis, regem ... iudicabo; Fr. B. XVI, III, 2. ſ. frumentum; Verr. III, 56. laxamentum. licentiam; Ligar. 23. locum; Quinct: 53. lucellum. lucrum; Verr. III, 72. 75. 78. 149. militem; Verr. IV, 150. nummulos. nummum; Verr. II, 47. III, 196. pecuniam; Verr. V, 43. poenas; Phil. II, 1. spem; Sulla 39. tempus; Verr. IV, 19. Cael. 42. testis; Verr. V, 158. vocem.

accessionem: nec nummorum accessionem cogebatur arator dare; Verr. III, 117.

accusationem: ut tibi potissimum accusatio detur; div. Caec. 62.

actionem: ſ. **actio,** II, 1. do (3 St.) B. I, S. 56, a.

aditum: date huic religioni aditum; dom. 123.
adulescentiam: qui totam adulescentiam voluptatibus dedissent; Cael. 28.
aedificia: QUI ... AGRI, AEDIFICIA, LACUS, STAGNA, LOCA, POSSESSIONES ... PUBLICE DATA ... SUNT; leg. agr. III, 7.
aedilitatem: aedilitas ... alicui candidato data; Verr. V, 37.
agrum: f. **ager,** II, 1. adsigno; Phil. V, 53 (eisque militibus ... ita darent, adsignarent). do (9 St.) B. I, S. 149, b.
Alexandriam: dabitis igitur Alexandriam clam petentibus his ||iis||; leg. agr. I, 1.
amicum: dat iste amicum M. Trebellium, nos communem necessarium, ... propinquum nostrum; Quinct. 21.
angustias: quas (angustias) natura nobis ad vivendum dedit; Marcell. 27.
ansas: sermones ansas dabant ||sermonis ansas dabat||; Sest. 22.
anulum: anulus aureus abs te datus; Verr. III, 187. eundem anulum ab alio datum; ib.
aratorem: unum .. da mihi ex illis aratoribus; Verr. III, 180.
archipiratam: si ... archipiratam in eandem custodiam dedisset; Verr. V, 69.
argentum: dabatur (argentum) .. de publico; Verr. IV, 9.
arma: f. **arma,** II, 1. do (6 St.) B. I, S. 288.
Armeniam: Armeniam abstulerat a senatu datam; Phil. II, 94.
assem: assem sese negat daturum; Quinct. 19. qui assem nullum dedit; Qu. Rosc. 49.
auctoritatem: f. **auctoritas,** II, 1. do (4 St.) B. I, S. 336, a.
aurum: quod (aurum) L. Luccei servis daret; Cael. 51. cur dedit (aurum)? ib. 52. (aurum) non dedit. ita si verum tibi Caelius dixit, ... sciens tu aurum ad facinus dedisti; si non est ausus dicere, non dedisti; ib. 53.
bellum: f. **bellum,** II, 1. do (2 St.) B. I, S. 398, b.
beneficium: quanto maius (beneficium) dedissetis! sen. 9. f. **beneficium,** II, 1. do (7 St.) B. I, S. 411, a.
bestiarios: „do .. bestiarios;" Sest. 135.
bonum: hoc tantum boni, quod vobis ... datum est; imp. Pomp. 49.
campum: nullum .. vobis sors campum dedit in quo ..; Muren. 18.
candelabrum: id (candelabrum) ... se ... dare ... Iovi; Verr. IV, 67.
causam: f. **causa,** II, 1. do (3 St.) B. I, S. 472, a.
cenam: is cenam isti dabat; Verr. IV, 48.
cervices: f. **cervices,** I, 1. do (4 St.) B. I, S. 502, a.
chirographa: chirographa ... aut non daret, aut, si dedisset ..; Phil. I, 18.
Ciliciam: cui quidem cum Ciliciam dedisses ..; dom. 23.
civem: civis Romanus datur; Verr. II, 32. in custodiam civis Romanos dedit; Catil. IV, 10.
civitatem: f. **civitas,** II, 1. do (8 St.) B. I, S. 532, b.
classem: quam (classem) tibi Milesia civitas ... dedisset; Verr. I, 87.
cognitionem: orbis terrarum ... datur cognitio; leg. agr. II. 33. vobis cognitio dabitur; har. resp. 14.
cognitorem: qui ... (non) cognitorem locupletem daret; Verr. V, 168.
comitem: dederitis mihi comitem ad contionem populo carum; Catil. IV, 11.
commoda: commoda ... lucemque ... spiritumque ... ab eo (Iove) nobis dari; Sex. Rosc. 131.
condicionem: f. **condicio,** II, 1. do (2 St.) B. I, S. 608, b.
coniugem: *coniugem ... istius ... cupiditati* cum dare nollet; Scaur. c. 2, § 6.
consilium: f. **consilium,** II, 1. do (3 St.) B. I, S. 645, b.
consulatum: quibus hic consulatus ... datus esset; Muren. 1. f. gladium.
contionem: data contio Laelio est; Flacc. 17. contiones P. Sestii ... te Albinovano dedisse; Vatin. 3.
coronam: ut coronam dent civicam; Planc. 72.
corpus: ad sepulturam corpus vitrici sui negat a me datum; Phil. II, 17.
crimen: ut aut suspicioni crimen aut invidiae materiam dedisse videamur; Phil. XI, 21.
cursum: quemcumque cursum fortuna dederit; Milo 95.
cybaeam: navem ... cybaeam ... tibi datam ... esse; Verr. V, 44.
damnum: f. **damnum,** II, 1. do (6 St.) S. 3, a. — **armo,** B. hominem; Tull. 7. 12. 27. 28. 31 (B. I, S. 293, a).
decumam: f. **decuma,** II, 1. do (8 St.) S. 35, a.
defensionem: qui non poenam confessioni, sed defensionem dedit; Milo 15.
delationem: f. **delatio,** do (3 St.) S. 57, a. — denarios: f. **denarius,** II, 1. do (4 St.) S. 64, a.
Dianam: ut ... (Dianam) sibi dent; Verr. IV, 75.
dignitatem: non tibi idcirco fascis ac securis et tantam imperii vim tantamque dignitatem datam, ut ..? Verr. V, 39. f. alqd; Quir. 16.
dilectum: exercitu, .. dilectu dato; Milo 70.
diplomata: mitto diplomata tota in provincia passim data; Piso 90.
disciplinam: do (Graecis) multarum artium disciplinam; Flacc. 9.
documenta: dederas enim quam contemneres popularis insanias ... documenta; Milo 22.
dolorem: date parenti hunc ... dolorem; Cluent. 200.
dominatum: Cassio ... dominatum et principatum dari; Phil. XI, 36.
domum: P. Valerio ... data domus est in Velia publice; har. resp. 16.
donum: si hoc donum Veneri non de Sthenii bonis dedisses; Verr. II, 116.
drachmas: publice datum drachmarum $\overline{\text{CCVI}}$; Flacc. 34. se privatim drachmarum CCVI milia dedisse; ib. se Flacco ... drachmarum XV milia dedisse; ib. 43.
epulum: cum epulum ... populo Romano daret; Muren. 75.
equites: equites Romanos ad Apronii iniurias dedisti; Verr. III, 96. f. pecuniam; Font. 26.
excusationem: Sappho ... dat tibi iustam excusationem; Verr. IV, 126.
exercitum: homini peradulescenti ... imperium atque exercitum dari; imp. Pomp. 61. quantum (exercitum) non senatus ... dederat; Piso 37. tibi enim exercitum ... patria pro se dedit; Phil. XIII, 14. f. dilectum. pecuniam; Piso 28.
facultatem: ut ... mihi summa facultas ad accusandum daretur, iudici libera potestas ad credendum; Verr. II, 178. ne .. irato facultas ad dicendum data ... esse videatur; Font. 22. improbo facultas dari (solet), ut ... tabulas secutus esse videatur; Caecin. 71. multae mihi ad satis faciendum ... facultates dabuntur; Cluent. 10. mihi ... de meis maioribus dicendi facultas non datur; leg. agr. II, 1. quae non semper facultas datur; Catil. IV, 19. dedit ei facultatem res publica liberalitatis; Muren. 42. ut maior facultas tribunis plebis detur depulso adversario seditionis ... concitandae; Muren. 83. multis .. locis mihi et data facultas est et saepe dabitur de mea laude dicendi; Sulla 2. impudentia ei sui defendendi facultatem dabit; Cael. 50. utrum M. Antonio facultas detur opprimendae

rei publicae; Phil. V, 6. das .. mihi facultatem eos ... nominandi; Fr. B. VI, 44.

fascis: f. dignitatem. imperium; Phil. XI, 20.

fidem: si fides Saturnino data est ..., non eam C. Rabirius ... dedit; Rabir. 28. quae fides .. qui potuit sine senatus consulto dari? ib. fidem publicam iussu senatus dedi; Catil. III, 8. fidem quam tibi dedi || † quam ||; Rab. Post. 47. „fidem, quam dedi Dolabellae;" Phil. XIII, 42.

fortunam: f. potestatem; Phil. III, 36.

fratrem: illi mihi fratrem incognitum ... dederunt; Quir. 5.

fructus: ob earum rerum laborem ... fructus illos datos; Verr. V, 36

frumentum: quando illa frumentum ... non ad diem dedit? Verr. II, 5. ut frumenti daret ... quantum cogeretur; ib. III, 56. quibus aut frumentum aut pecuniam publice cogebat dari; ib. 84. cum tibi ego frumentum ... paratus sim dare; ib. 193. „senatus te voluit mihi nummos, me tibi frumentum dare;" ib. 197. placet vobis in cellam magistratibus vestris frumentum Siculos dare gratis ||gr. d.||? ib. 200. cum aratores frumentum dare gratis mallent; ib. 215. frumentum eos in cellam dare; ib. 226. etiamne frumentum pro empto gratis dare (debent)? ib. 228. Netinos frumentum dare non debere; ib. V, 56. M.' Aquilius etiam mutuum frumentum dedit; leg. agr. II, 83 f. pecuniam; Font. 26. (vgl. alqd; Verr. V, 53).

fundum: si a Sulla mihi (fundus) datus esset; leg. agr. III, 9.

Galliam: ne citerior Gallia nobis invitis alicui *detur*; prov. cons. 39.

genus: est .. quasi deorum ... munere datum rei publicae Brutorum genus et nomen; Phil. IV, 7.

gladiatorem: quae (lex) dilucide vetat gladiatores biennio, quo quis [...] petiturus sit, dare; Sest. 133. se non gladiatores, sed unum gladiatorem dare; ib. 135. cum mea lex dilucide vetet, BIENNIO, QUO QUIS PETAT ..., GLADIATORES DARE; Vatin. 37. ut in ipsa petitione gladiatores audeas dare; ib.

gladium: si gladium parvo puero ... dederis; Sest. 24. cum hominibus enervatis ... consulatus tamquam gladius esset datus; ib.

gloriam: ut mihi illa omnia immortalem gloriam dederint; Piso 63.

granum: frumenti granum Halaesinos ... nullum dedisse; Verr. III, 171.

hereditatem: eripe hereditatem propinquis, da palaestritis; Verr. II, 46.

honorem: mihi illum honorem ... datum; Verr. V, 35. honorem Caesaris tua lege datum; Phil. II, 110. qui honos ... datur propter spem temporum reliquorum; ib. V, 41.

horas: cui sex horas omnino lex dedit; Flacc. 82.

immunitates: num immunitates datae? Phil. I, 3.

imperium: homini ... quis ... Syriam, quis bellum ..., quis pecuniam ..., quis imperium infinitum dedit? dom. 23. cum Gabinio Syria dabatur, Macedonia Pisoni, utrique infinitum imperium, ingens pecunia; ib. 55. demus .. imperium Caesari; Phil. V, 45. C. Caesari .. imperium extraordinarium ... dedi; ib. XI, 20. huic extraordinarium imperium non darem? ib. imperium dandum fuit; ib. eripuissetis C. Caesari ... imperium, nisi dedissetis; ib. imperium C. Caesari belli necessitas, fascis senatus dedit; ib. privato ... quando imperium senatus dedit? ib. qui ... viro privato imperium extra ordinem non dedi; ib. 25. cui cum imperium dabamus; ib. XIV, 28. f. exercitum; imp. Pomp. 61. praemium; Balb. 10.

impunitatem: f. veniam; Phil. VIII, 32.

indicium: si tibi indicium postulas dari; div. Caec. 34. quod ornamentum pueritiae pater dederat, indicium atque insigne fortunae; Verr. I, 152.

initia: a quibus initia vitae ... civitatibus data ... esse dicuntur; Verr. V, 187.

insigne: f. indicium; Verr. I, 152.

interpretationem: f. indicium; Balb. 52.

indicem: si ... praetor ... det quem velit iudicem; Verr. II, 30. quod civis Romanus a Siculo petit, Siculus iudex datur; ib. 32. ut in eam rem iudices dentur ex eis civitatibus; ib. 38. ut iudices ex lege Rupilia dentur; ib. quinque iudices, quos commodum ipsi fuit, dedit; ib. 39. quem ad modum iudices inter Siculos dares; ib. 40. quinque iudicibus ... ex libidine istius datis; ib. 41. quod iudices ex lege Rupilia dati non erant; ib. 42. si eos (iudices), qui erant antea dati, utriusque dederas voluntate; ib. 44. cum primo sunt dati iudices; ib. 55. sese ... iudicem de sua cohorte daturum; ib. 66. de conventu nullum umquam iudicem nec recuperatorem dedit; ib. III, 28. f. recuperatorem; Tull. 41.

iudicium: iudicium dat statim; div. Caec. 56. „in me iudicium ne det;" Verr. I, 137. qui iudicia dant; ib. II, 30. ut in ea verba praetor iudicium det; ib. 31. an huiusce modi iudicium det; ib. 43 sese iudicium iniuriarum non daturum; ib. 66. de iudiciis datis dicere; ib. 118. te in decumanum ... in octuplum iudicium daturum; ib. III, 26. in decumanos octupli iudicium se daturum: ib. 34. se in aratorem in quadruplum (iudicium) daturum; ib. quid reliqui est iudicii, quod in aratorem dari possit? ib. Verres in Xenonem iudicium dabat illud suum damnatorium; ib. 55. dabat iste iudicium, SI PARERET ..; ib. iste nihilo minus iudicium HS IↃↃↃ dabat; ib. neque iudicium de numero ||modo|| iugerum dabatur; ib. 117. ut ex edicto suo iudicium daret in Apronium; ib. 152. iudicium datum est quadruplum; Tull. 7. in universam familiam iudicium dare; ib. 10. cum iudicium ita daret; ib. 12. si ita iudicium daretur, ut ..; ib. 27. si ita iudicium datum esset: QUANTAE PECUNIAE PARET ..; ib. 31. ut in haec verba iudicium dent; ib. 41. qui hoc iudicium dedit; ib. qui hoc iudicium dederunt; ib. 42. unum est ... aurium iudicium et ... communiter stultis ac sapientibus ab natura datum; Font. 22. qui iudicia dat; Caecin. 8. in Lurconis libertum iudicium ex edicto dedit; Flacc. 88. habetis ... clarissimorum virorum interpretationem iuris ac foederum: dabo etiam iudicum ..., dabo universi populi Romani, dabo sanctissimum ... iudicium etiam senatus; Balb. 52.

iugera: dena iugera dari vobis; leg. agr. II, 79.

iugulum: optabilius Miloni fuit dare iugulum P. Clodio; Milo 31.

ius iurandum: f. litteras; Catil. III, 9.

lacus: f. aedificia.

laetitiam: nolite ... inimicis meis ... dare laetitiam; Planc. 103.

laudationem: laudationem ... ab Acmonensibus Flacco datam; Flacc. 36. laudatio, quam ille temporis causa nobis datam dicit, datam quidem confitetur; ib. 37.

laudatores: qui decem laudatores dare non potest, honestius est ei nullum dare; Verr. V, 57.

laxamentum: ne legi quidem quicquam per tribunum plebis laxamenti datum est; Cluent. 89.

lectum: lectus ad quietem datus; Catil. IV, 2.

legationem: cum ei legatio iam Romam ... esset data; Verr. II, 109. quibus vos legationes dedistis; leg. agr. I, 8.

legatos: de decem legatis, quos alii omnino non dabant, ... alii sine ullis verborum ornamentis dabant; prov. cons. 28.

legem: quam (legem) P. Rupilius consul ... dedisset; Verr. II, 39. cum ... Publius .. Rupilius postea leges ita Siculis ... dedisset, ut ..; ib. 90. nihil ... valuisse leges ... ab senatu ... datas: quas .. leges sociis amicisque dat is, qui habet ... auctoritatem legum dandarum ab senatu; ib. 121. C. Claudius ... leges Halaesinis dedit; ib. 122.

leges .. similis de cooptando senatu ... dedit; ib. 125. non legibus datis; leg. agr. II, 52. nondum legibus datis; ib. 54. legem .. de libertinorum suffragiis Cornelius C. Manilio dedit. quid est hoc „dedit"? ... dedisse ridiculum est; Fr. B. VI, 3.

libellam: ecquis Volcatio ... unam libellam dedisset? Verr. II, 26.

libellum: libellum mihi dat; Verr. IV, 149.

liberos: di immortales mihi liberos dederunt; Quir. 5. f. alqd; Quir. 2.

librum: quem (librum) tibi magister ludi ... dedit; div. Caec. 47. ei te ... libros .. dedisse; Vatin. 3.

libertatem: quam (libertatem) vos sociis dedistis; Verr. V, 114. si Scaevae ... libertas data est; Rabir. 31. quae (tabella) ... dat .. eam libertatem, ut ..; Planc. 16.

licentiam: quam infinitam istis hominibus licentiam pecuniarum eripiendarum daturi sitis; Verr. III, 220. date hanc tribuno plebis licentiam; dom. 47. vide quid licentiae .. nobis tua liberalitas det; Ligar. 23.

litem: quo minus secundum eas (tabulas) lis detur non recusamus; Qu. Rosc. 3.

litteram: nec vobis tam hanc salutarem in iudicando litteram quam illam tristem dedisset; Milo 15. — litteras: statim Messana litteras dedit; Verr. I, 27. ut ad illum propinquum suum det litteras; ib. IV, 39. huic ad Catilinam esse || esse ad C. || datas litteras; Catil. III, 3. quod in litteris dandis ... vigilarat; ib. 6. ius iurandum sibi et litteras ... ad suam gentem data esse; ib. 9. quas (litteras) sibi ... ad Catilinam datas esse dicebat; ib. 12. easdem (litteras) mulieri a me datas; Flacc. 78. quas (litteras) ad eum ... Blesamio dedisti; Deiot. 38.

locum: aliquid loci rationi ... dedisses; Quinct. 53. qui locus .. absentis defendendi procuratori primus datus est? ib 61. cum ... locus .. ei publice quo deverteretur datus esset; Verr. III, 75. cur tu fortunae illorum innocentium veniam ac locum non dedisti? ib. V, 132. quem locum semel honoris cuipiam dederit; Muren. 35. quo etiam mihi durior locus est dicendi datus; ib. 48. ut locus ... in foro daretur amicis; ib. 72. praefectum fabrum semel locum tribulibus suis dedisse; ib. 73. locum ad spectandum dare; ib. primum ante populi consessum senatui locum P. Africanus ... dedit; har. resp. 24. datus illo in bello esset hiemi locus; Sest. 12. quoad aetas M. Caelii dare potuit isti suspicioni locum; Cael. 9. cuius ... virtus dubitationi locum non daret; Balb. 16. ne quem irridendi nobis daret ... locum; Scaur. c. 4, § 6. si .. umquam locus ... delectis viris datus est, ut sua studia ... declararent; Milo 4. si locus Miloni datus esset; ib. 68. f. aedificia.

lucellum: Apronio ... lucelli aliquid iussi sunt dare. putatote Apronio datum; Verr. III, 72.

lucrum: ut ... Apronio lucrum dent; Verr. III, 71. cogere invitos lucrum dare alteri; ib. cum tantum lucri decumano sit datum; ib. 72. hoc tantum lucri coguntur dare publice; ib. 75. mulierculae publicanae noluit ex decumis nimium lucri dare; ib. 78. non Turpioni lucrum datum esse; ib. 90. quae publice decumanis lucra data sint; ib. 100. hoc idem lucri Minucius Apronio libenter dedisset; ib. 149. f. medimna; Verr. III, 72. modios; Verr. III, 75. HS; Verr. III, 90.

ludum: datur ... huic aliqui ludus aetati; Cael. 28.

lucem: f. commoda.

Macedoniam: f. imperium; dom. 55.

magistratum: ut ei || uti || curiata lege magistratus detur, cui nullis comitiis ante sit datus; leg. agr. II, 26.

malum: quae (cohors) plus mali dedit Siciliae; Verr. II, 27.

mancipia: multa mancipia pretiosa Verri data esse; Verr. II, 47.

mandata: quorum legatis ... senatus ea mandata dedit; Verr. III, 108. quamvis severa legatis mandata dederimus; Phil. V, 25. quod a senatu dantur mandata legatis, ut ..; ib. VI, 6.

materiam: f. crimen.

medimnum: Apronio dent lucri tritici medimnum $\overline{XXXIII}$; Verr. III, 72. dant Bariobali medimna DCCCL, HS MD; ib. 89. medimnum .. ex iugero decumano dari oportebat; ib. 113 (vgl. alqd; Verr. III, 114).

mentem: utinam tibi istam mentem di immortales duint! Catil. I, 22. di immortales ... mentem illi ... dederunt, ut ..; Milo 88.

mercedem: haec decumanis merces dabatur; Verr. III, 79. cur ei ... merces tanta detur; ib. 183. data merces est erroris mei magna; dom. 29. quanta merces rhetori data est! Phil. II, 43.

militem: quid militum aut nautarum per triennium dederint? nullum datum dicent; Verr. IV, 150. ecquem nautam, ecquem militem ... Mamertini dederunt? ib. V, 51. quorum (municipiorum) tanta studia cognoscuntur in ... militibus dandis; Phil. VII, 23.

modios: coguntur Herbitenses lucri dare ei tritici modium XXXVII milia; Verr. III, 75. tertio anno $\overline{XII}$ mod. tritici lucri ... dare coacti sunt; ib. 86. Venuleio dantur ... tritici mod. $\overline{VII}$ et praeterea HS $\overline{II}$; ib. 99. Apronio coacti sunt dare tritici modium $\overline{XVIII}$ et HS III milia; ib. 100. haec IↃCCC milia modium quod emptum populo Romano darent; ib. 178. si mille modium Verri suae partis in cellam gratis dedisset; ib. 201. tritici modium LX milia empta populo Romano dare debebant; ib. IV, 20. f. HS; Verr. III, 106.

monumenta: quae (monumenta) victores civitatibus Siculis .. dederunt; Verr. a. pr. 14.

munus: tantum datis muneribus perfecerat; Cluent. 66. tempus dandi muneris; Sulla 54. cui (munus) dabatur; Sest. 124.

myoparonem: illi statim myoparonem egregium de sua classe ... dederunt; Verr. I, 86.

nataliciam: dat nataliciam in hortis; Phil. II, 15.

navigium: quod navigium dederunt; Planc. 26.

navem: quam (navem) Verri dederint || dederunt ||; Verr. IV, 150. hanc navem ... a Mamertinis datam; ib. NE NAVEM DARE DEBEANT; ib. V, 50. UT NAVEM DARE NECESSE SIT; ib. ne navem darent; ib. 51.

nautas: ne nautas darent; Verr. V, 61. f. militem; Verr. IV, 150. V, 51.

necessarium: f. amicum.

negotium: statim negotium dat illis suis comitibus ..., uti videant ..; Verr. I, 63. quibus erat negotium datum; ib. 130. dat amico suo cuidam negotium ..., ut diligenter caveret ..; ib. II, 173. sibi istum negotium dedisse atque imperasse, ut ... omne argentum conquireret; ib. IV, 50. ei negotium dedit, ut quicquid Haluntii esset argenti ..., ut omne ... deportaretur; ib. 51. negotium datur quaestoribus ..., ut noctu vigilias agerent; ib. 93. Tlepolemo dat et Hieroni negotium; ib. 96. dat hospiti suo cuidam negotium, ut aliquem reperiret; ib. 100. legatis suis ... negotium dedit; Font. 18. Aebutio negotium datur; Caecin. 16. „eidem .. utraque de re negotium dedi || dedisses ||." quid? si eidem negotium dedisset || dedisses ||, ut in Asia cistophorum flagitaret? dom. 52. praetori urbano negotium datum, ut curaret ..; ib. 137. negotium isdem magistratibus est datum anno superiore, ut curarent ..; har. resp. 15. Arinem ... negotium dedisse liberto, ut illi aniculae ... collum ... oblideret; Scaur. 10.

nomen: nisi erant auctores facti nomenque dederant; dom. 78. quem in numerum ... nemo no-

men dedit nisi ..; dom. 116. quis nomen non dedit? Phil. II, 16. omnes ... summo .. cum studio nomina dant; ib. VII, 13. f. genus.

numerum: frumenti tantus numerus imperio tuo datur; Verr. III, 73. f. pecuniam; Verr. III, 79.

nummulos: ut illis aliquid ... nummulorum dicis causa daret; Verr. IV, 53.

nummum: quasi domi nummos haberet, ita constituit Scapulis se daturum; Quinct. 18. eos nummos sumi, ut Verri darentur; Verr. I, 28. quantum cuique eius iussu nummorum esset datum; ib. II, 47. procuratores suos isti centum triginta milia nummum dedisse; ib. 119. nummi praeterea imperantur. dantur; ib. III, 73. quem ad modum nummi Valentio sint dati; ib. 85. huic ... nummos praeter frumentum coactus est dare; ib. 93. nummos dabat arator; ib. 118. is nummum dabat; ib. cogit .. Scandilium quinque illa milia nummum dare ... Apronio; ib. 140. ut nummos pro frumento darent; ib. 191. „quid ergo a me tibi nummorum dari potest?“ ib. 196. nummos, quos mihi senatus dare voluit; ib. 197. nummos, quos tibi daret; ib. 198. nummos .. ut det arator; ib. 199. qui ... duo milia nummum aut summum tria dedisset; ib. 201. num ... nummum arator quisquam dedit? ib. 216. quos (nummos) qui dederat; ib. V, 62. nummum ob sepulturam datum (esse) nemini; ib. 135. unum se ... M. Fonteio nummum dedisse; Font. 3. ut quadragena milia sedecim (nummum) iudicibus darentur; Cluent. 87. Cluentii nummus nullus iudici datus ... reperietur; ib. 102. quod tibi nummum nullum dedit; har. resp. 29. cum Aquilae primi pili nummos aureos daret, de meis bonis se dare dixit; Phil. XII, 20. f. frumentum; Verr. III, 197. HS; Verr. I, 36.

obsides: aratoribus Metellus obsides non dedit; Verr. III, 124.

occasionem: occasione data; Phil. VII, 18.

operam: dabo operam, ut ... cognoscatis; Quinct. 11. dedit operam, ut ... Dio .. veniret; Verr. II, 19. opera danda est, ut eos nobiscum educamus; ib. 28. M. Petilium ... iubet operam dare; ib. 71. dederunt operam, ut ita potestatem gererent; ib. 138. ut ... opera .. daretur, ne ea res C. Verri fraudi esse posset; ib. 173. SUMMA VI DATA EST A ME OPERA, UT QUAM PLURIMO DECUMAS VENDEREM; ib. III, 124. ipse dabat purpuram, tantum operam amici; ib. IV, 59. ut ... daret .. operam, ut is eo crimine damnaretur; ib. 100. det operam, ut admittatur; ib. 126. ***ut augendae rei negotiando operam dare posset***; Tull. 14. quem Caesenniae dare operam nemo miraretur; Caecin. 16. ut ... operam .. darent, ut imperium ... conservaretur; Rabir. 20. uti ... dent operam, uti senatus ... haberi possit; Phil. III, 37. eos .. dare operam, ut eae provinciae ... in senati potestate ... sint; ib. 38. uti ... operam .. det, ut ... quam proxime Italiam sit; ib. X, 26. — operas: qui in portu Syracusis operas dabat; Verr. II, 171. qui in portu operas daret; ib. 176.

optionem: cui haec optio tam misera ... daretur; Quinct. 32. si .. mihi ... optio detur, utrum ..; Caecin. 64. optio vobis datur, utrum ..; Fr. B. II, 14.

ornamenta: ubi tot tantaque ornamenta magistratibus ... data? Verr. V, 83. f. indicium; Verr. I, 152.

otium: f. alqd; Quir. 16.

palmam: Accio ‖Attio‖ ... palmam dari, non Bruto; Phil. I, 36.

partem: quibus partem Chrysogonus dederit; Sex. Rosc. 107. neve partem dato; Verr. I, 143. eis tu nostri imperii partem dedisti; ib. V, 85. quam partem causae tibi daremus? Flacc. 83. quam .. partem accusationis ... esse Atratino datam; Cael. 7. dare partis (amicis); Rab. Post. 4 (vgl. primas).

pecuniam: haec pecunia necesse est aut data aut ... stipulata sit: datam non esse Fannius confitetur; Qu. Rosc. 14. qui pecuniam datam dicat; ib. 42. pecuniam publicam ... consuli datam; Verr. I, 11. qui pecuniam Dioni dederunt; ib. 28. alia .. pecunia, ne accusaretur, data. cui sit data, nihil ad me ... pertinere arbitror; datam quidem esse ... constabat; ib. 101. tutores pecuniam praetori si ... dedissent, ... quem ad modum sine periculo suo dare possent, non videbant; ib. 106. tibi pecuniam se dedisse; ib. 128. quibus pecuniam se dedisse ostendit; ib. pecuniae maximae dabantur; ib. II, 26. cum ob tua decreta ... pecuniae dabantur; ib. ab illis pecuniam datam; ib. 48. qui pecuniam dederant; ib. 55. Bidinos .. pecuniam contra praetoris famam ... dedisse; ib. 57. qui [...] ob tuum iudicium pecuniam .. dandam ... putabant; ib. pecuniam praetori dare; ib. 69. quantam (pecuniam) hic dedisset; ib. 70. qui pecuniam maiorem dedit; ib. 78. [iuratus dicit pecuniam datam;] ib. 80. maiorem pecuniam ab accusatoribus dari; ib. se isti pecuniam ob ius dicendum dedisse; ib. 119. qui isti pecuniam dedissent; ib. 125. pecuniam illam ob censuram contra leges clam dederunt; ib. 137. eam pecuniam datam statuarum nomine; ib. 143. quin is ... pecuniam statuae nomine dederit vi ... adductus; ib. 153. qui pecunias Verri dedissent; ib. 186. [hoc est, pecuniam dare;] ib. III, 71. eum frumenti numerum et eas publice pecunias decumanis ab Herbitensibus datas esse; ib. 79. pecuniam .. Sex. Vennonio datam (esse); ib. 89. hanc pecuniam tantam, datam tibi ex aerario ..., datam ad frumentum ..., datam, ut Siculis ... solveretur; ib. 164. Halaesinos ... pecuniam Timarchidi ... dedisse; ib. 171. quam (pecuniam) his oportuit civitatibus pro frumento dari; ib. 174. cui pecuniam datam dicit? ib. 175. quam pecuniam populis dare debui, mancipibus dedi; ib. data tibi est pecunia; ib. 202. tibi datam pecuniam domi retines; ib. quod pecuniam non dedisset; ib. V, 17. quid tibi Mamertini clam pecuniae dederint; ib. 43. Mamertinos tibi pecuniam non dedisse; ib. 48. pecuniam ... non datam; ib. 56. alius, ne condemnaretur, pecuniam dedit; ib. 117. etiam ob hanc causam pecunia lictori ‖pecunia‖ dabatur; ib. 118. ut levandi cruciatus sui causa lictori pecunia daretur; ib. 119. qui magistratui pecuniam dederit; Font. 3. si .. aliis aeque magnas (pecunias) ... dederunt; ib. extra ordinemne pecunia est data? ib. quod (vestigium) significet pecuniam M. Fonteio datam; ib. 12. equites, frumentum, pecuniam ... dare coacti sunt; ib. 26. quae (pecunia) ob eam rem dabatur; Cluent. 47. C. Aelio Staieno iudici pecuniam grandem Statium Albium ad corrumpendum iudicium dedisse; ib. 65. audete negare ab Oppianico Staieno iudici pecuniam datam; ib. ab ista parte iudici pecuniam ante iudicium datam (esse); ib. qui pecuniam dederant; ib. 83. „pecuniam Staieno dedit Oppianicus non ad corrumpendum iudicium“; ib. 84. quae (pecunia) Staieno data est; ib. 87. Oppianicum iudici ad emendas sententias dedisse pecuniam; ib. 102. doce quam pecuniam Cluentius dederit, unde dederit, quem ad modum dederit; ib. 124. qui pecuniam pro abortione dederit; ib. 125. (qui) pecuniam iudici dederit ad sententias iudicum corrumpendas; ib. cum illam pecuniam nominatim Flacco datam referant, maiorem aliam cum huic eidem darent ..; Flacc. 44. ab illo tantam pecuniam Flacco datam; ib. 90. ut eam pecuniam ... Flacco dedisse videatur; ib. 91. si dat tantam pecuniam Flacco, nempe idcirco dat, ut rata sit emptio; ib. si esset data (tanta pecunia); ib. 93. si tibi provinciam, si exercitum, si pecuniam ... dedisset; Piso 28. negabant pecuniam Gabinio datam; Rab. Post. 34. nullam pecuniam Gabinio nisi in rem militarem datam; ib. cum is ... (pecuniam) Gabinio dederit; ib. 38. si sibi pecuniam, quantam poposcerat, non dedisset; Milo 75. auctionibus factis pecuniam dedit; Deiot. 14.

eo tempore ipso pecuniam dedit; ib. 24. tantam (pecuniam) dari placere; Phil. V, 53. quaestores ... ad eam rem pecuniam dare ... iubeant; ib. XIV, 38. f. frumentum; Verr. III, 84. imperium; dom. 23. 55.

petitionem: f. possessionem; Verr. I, 113.

pignus: magnum .. pignus ab eo rei publicae datum; Phil. I, 4.

plausum: cum ... senatui plausus est ab universis datus; Sest. 117.

poculum: uxori ... cum ipse poculum dedisset; Cluent. 30.

poenas: eum poenas Romae daturum; Verr. I, 82. tum das eas poenas, quae ..; har. resp. 39. equites .. Romanos daturos illius diei ||dies|| poenas; Sest. 28. mihi poenarum illi plus quam optarem dederunt; Phil. II, 1. ipsi ... rei publicae poenas dederunt; ib. XII, 24. „dedisse poenas sceleratum cineri ... clarissimi viri"; ib. XIII, 22. Trebonium dedisse poenas; ib. nisi ... rei publicae poenas dederis; ib. 44. f. defensionem.

portorium: his pro rebus quod portorium non esset datum; Verr. II, 176.

possessionem: NEC PETITIONEM .. NEC POSSESSIONEM DABO; Verr. I, 113. uti ... secundum eum possessio daretur; ib. 114. possessio Minuciae genti esset data; ib. 115. SECUNDUM TABULAS TESTAMENTI POTISSIMUM POSSESSIONEM DABO; ib. 117. SE EI (POSSESSIONEM) DATURUM, QUI ..; ib. si protulerit (tabulas) ..., non des possessionem: si omnino tabulas non proferet, dabis; ib. de hereditatum possessionibus dandis edixit idem; ib. dat his possessionem; ib. 123. ei Verres possessionem hereditatis negat se daturum; ib. 124. das possessionem ei, qui non iuravit; ib. „mihi det possessionem"; ib. 137. te possessiones hereditatum ... secundum eos, qui dicerent testamentum factum, dedisse; ib. III, 16. possessionem .. eius bonorum ... huic ... equiti Romano datam; Cluent. 165. quid hereditatum possessiones datas ... proferam? Phil. II, 62. L. Sisenna bonorum Cn. Cornelii possessionem ex edicto suo P. Scipioni ... non dedisset; Fr. B. VI, 18. f. aedificia.

potestatem: istum ... nunc nobis vix respirandi potestatem dare; Quinct. 87. neque sibi ullam caedis faciundae potestatem dari; Sex. Rosc. 28. quoniam potestas data est; ib. 122. neque L. Philoni in C. Servilium nominis deferendi potestas est data; div. Caec. 63. simul ac potestas primum data est; Verr. I, 138. potestas erat isti ... data, ut ... sese gravissima levaret infamia; ib. III, 140. quoniam mihi potestatem apud se agendi dedit; ib. V, 173. criminis diluendi potestas est data; Cluent. 8. quaecumque dicendi potestas esset data; ib. 57. cur mihi tam diu potestas dicendi datur? ib. 147. non solum sibi potestatem datam ... esse; ib. 159. si detur potestas; ib. 185. dare potestatem indicandi ... debuisti; ib. 187. si vobis ex omni populo deligendi potestas esset data; leg. agr. II, 23. quae potestas xviris et quanta detur; ib. 26. quibus vos amplissimas potestates dedistis; ib. 31. dat praeterea potestatem, verbo praetoriam, re vera regiam; ib. 32. reguorum vel ||regnorum|| dandorum summa potestas datur; ib. 34. hanc ... tribuno plebis potestatem dabitis, ut proscribere possit quos velit? dom. 44. ubi tibi haec potestas data sit; ib. 128. quae (lex) definite potestatem Pompeio civitatem donandi dederat; Balb. 32. tabella est, quae dat potestatem; Rab. Post. 11. tacite dat ipsa lex potestatem defendendi; Milo 11. quorum opprimendorum di immortales incredibilem rei publicae potestatem et fortunam dederunt; Phil. III, 36. haec potestas data est, ut ... declarare possetis; ib. V, 2. avunculus tuus ... populo Romano dedit ... cooptandorum sacerdotum potestatem; Fr. B. VII, 5. f. facultatem; Verr. II, 178.

praecepta: tibi praecepta dat; Quinct. 84. qui etiam Apronio improbitatis praecepta det; Verr. III, 155. huic misero puero ... hoc iudicio vivendi praecepta dabitis; Flacc. 106. praeclara enim illa praecepta dederat iuventuti; Sest. 102. quid cessat hic homullus ... dare haec praeclara praecepta sapientiae clarissimo ... imperatori? Piso 59.

praedia: cur tria praedia ... statim Capitoni dantur? Sex. Rosc. 108.

praemium: tanta praemia civitates ... servis dare coactas; Verr. III, 143. quod equiti Romano praemium dari par fuisset? Rabir. 31. praemia legatis Allobrogum ... dedistis amplissima; Catil. IV, 5. cum praemia mihi tanta pro hac industria sint data, quanta antea nemini; Muren. 8. praemia quidem ipsa non sunt in eius facto, qui adeptus est, sed in eius, qui dedit; Balb. 6. cui senatus ... amplissimae dignitatis praemia dedit non postulanti, imperia vero ||n. p. imp. verum|| etiam recusanti; ib. 10. f. veniam; Fr. A. III, 15.

praerogativam; dedit .. praerogativam suae voluntatis eius modi, ut ..; a. pr. 26.

praedes: nec praedes dati; Rab. Post. 8. si .. praedes dedisset Gabinius; ib. 37.

praesidium: di immortales nobis haec praesidia dederunt: urbi Caesarem, Brutum Galliae; Phil. III, 34. ille .. mihi praesidium extraordinarium dederat; ib. XI, 20.

prandia: prandia si volgo essent data; Muren. 67.

pretium: „pretium dedit." cui dedit? per quem dedit? unde aut quantum dedit? Sex. Rosc. 74. ob vacationem pretium datum; Font. 17.

primas: primas omnium civium P. Nasicae ... dare solebat; Phil. VIII, 13.

principatum: f dominatum.

propinquum: f. amicum.

provinciam: illam sibi ab isto provinciam datam; Verr. IV, 51. tu provincias consularis ... ... nominatim dedisti ... rei publicae pestibus; dom. 24. cur provinciae Bruto, Cassio datae? Phil. II, 31. f. pecuniam; Piso 28.

provocationem: non .. provocatio ista lege datur; Phil. I, 22. quibus cum provocatio datur; ib. 23.

purpuram: f. operam; Verr. IV, 59.

rationem: si non ... rationem daret; Verr. I, 92. nobis da viam rationemque defensionis; Cael. 50.

recuperatores: habuisse te edictum recuperatores in octuplum daturum; Verr. III, 32. quod omnium controversiarum ... edicit se recuperatores daturum; ib. 35. SI UTER VOLET, RECUPERATORES DABO; ib. recuperatores de cohorte sua daturum minabatur; ib. 68. quaerebant quae in verba recuperatores daret; ib. 69. recuperatores dicis te daturum; ib. 135. recuperatores dicit se de cohorte sua daturum; ib. 136. negas (te) de conventu recuperatores daturum; ib. 139. ex qua (cohorte) recuperatores in aratorem nulli dabantur; ib. 158. recuperatores se de cohorte sua dicebat daturum; ib. V, 141. necesse putavit esse ... recuperatores dare; Tull. 10. nec recuperatores potius darent quam iudicem nec in universam familiam, sed in eum, *qui*cum nominatim ageretur, nec in quadruplum, sed in duplum; ib. 41. f. iudicem; Verr. III, 28.

regna: quibus regna ipse dederat; Quir. 20. qui regna dedit; Milo 73. regna data; Phil. V, 12. f. potestatem; leg. agr. II, 34.

res: quas (res) mihi aut natura aut fortuna dederat; Sest. 47.

responsum: senatus Sopatro responsum nullum dat; Verr. IV, 85. Valentinis ... responsum dedisti; ib. V, 40.

sacerdotium: ita Iovis illud sacerdotium ... Theomnasto datur; Verr. II, 127.

salutem: is est nimirum SOTER, qui salutem dedit; Verr. II, 154. salutem tibi eidem dare possunt; Planc. 102. si eam (salutem) nullis spoliatam ornamentis dedisset; Ligar. 7. quam (salutem) ...

cum utrisque his dederis; ib. 36. salutem hominibus dando; ib. 38. si illi absenti salutem dederis, praesentibus his omnibus te daturum; ib. quibus salutem dedisti; Deiot. 40. ſ. alqd; Quir. 16.

scutum: scuta ... homines inviti dant, etsi ad salutem communem dari sentiunt; Verr. IV, 52. ne quod tamen scutum dare in iudicio viderentur eis; Tull. 43.

securis: cur secures datae (sint); Verr. V, 22. ſ. dignitatem.

senatum: senatus ex aliqua civitate qui iudicet datur; Verr. II, 32. si quando (senatus) sit datus; ib. 34. quibus senatus dabatur; har. resp. 1.

sensum: quibus natura sensum dedit; leg. agr. II, 9.

sepulcrum: quod optimo iure publice sepulcrum datum esset; Phil. IX, 17.

servos: ne (servi) in quaestionem dentur; Sex. Rosc. 120.

HS: SI PARET HS ıↃↃↃ DARI; Qu. Rosc. 11. ut Fannio daret HS CCıↃↃıↃↃ; ib. 38. HS CCCıↃↃↃ a Flavio data esse Fannio, quae data non sunt; ib. 48. dic HS CCCıↃↃↃ dedisse, qui assem nullum dedit; ib. 49. cur potius HS CCCıↃↃↃ quam CCCıↃↃↃ CCCıↃↃↃ CCCıↃↃↃ data dixit Fannio a Flavio? ib. 51. DEDI STIPENDIO ... HS MILLE SESCENTA TRIOINTA QUINQUE MILIA QUADRINGENTOS DECEM ET SEPTEM NUMMOS; Verr. I, 36. HS sescenta milia ... quibus data essent; ib. uno nomine HS trecenta ‖CCL, al.‖ milia iussu praetoris data esse; ib. II, 47. se HS LXXX dedisse; ib. 55. sese HS LXXX nummum frustra dedisse; ib. 56. dicunt Bidini Volcatio se (HS LXXX) dedisse; ib. ut in medimna singula denter Apronio HS; ib. III, 73. iubes HS $\overline{XXX}$ lucri dari; ib. Tissenses HS $\overline{XXI}$ lucri dare coguntur; ib. 86. P. Naevio Turpioni ... HS $\overline{LII}$ dare coacti sunt; ib. 90. ut ... lucri decumano HS $\overline{LII}$ darentur; ib. Turpioni ... HS $\overline{XV}$ dare coacti sunt; ib. 91. ut Apronio darent HS XX milia; ib. 100. unus ager uno anno trecenta milia modium tritici et praeterea HS $\overline{L}$ lucri dat Apronio; ib. 106. ad singula medimna multi HS binos, multi HS singulos semis accessionis cogebantur dare; ib. 116. cogit Scandilium Apronio ... HS $\overline{V}$ mercedis ... nomine dare; ib. 140. in medimna singula ... tibi Halaesinos HS quinos denos dedisse; ib. 173. „cum senatus tibi quaternos HS dederit"; ib. 196. „quaternos HS, quos mihi senatus ... ex aerario dedit"; ib. 197. „pro singulis modiis ... tu mihi octonos HS dato;" ib. pro eo ‖eodem‖ numero frumenti HS VIII milia dare coactus est; ib. 201. „sestertios cIↃ me .. poposcerunt; dixi me daturum"; ib. IV, 32. quod HS CCC milia divisoribus ... dedisti, CCC accusatori; ib. 45. L. Flaccum sibi dare cupisse, ut a fide se abduceret, sestertium viciens; Flacc. 83. ſ. medimnum; Verr. III, 89. modios; Verr. III, 99. 100.

signum: signi satis dedit ..., se tacere non posse; Verr. I, 71. multa (signa) aliis data; ib. IV, 36. signum bucina datur; ib. 96. signum dari iussit; ib. V, 88. cum iste ... multa signa dederat, quam ob rem ..; ib. 178. signum de busto meretricis ablatum isti dedit; dom. 112. signo dato; har. resp. 22. quasi signo dato; 34. cunctae Italiae ... signum dedit, ut ..; Milo 39. signum date populo Romano; Phil. III, 34. maximum .. signum illo die dedit ... iudicii sui; ib. V, 38.

spatium: nisi tempus et spatium datum sit; Quinct. 4. (vos) illi spatium ad sese conligendum dedisse; Caecin. 6. ut ne si cogitasset quidem largiri quispiam, daretur spatium comparandi; Planc. 49.

specimen: qua in re ... ceteris specimen aliquod dedisti? div. Caec. 27.

spectacula: „spectacula sunt tributim data"; Muren. 72.

spem: quo plus spei Gallis daret; Sulla 39. quam spem rei publicae datis? Sest. 98. qui spem dedisti; Ligar. 30.

spiritum: ſ. commoda. — stagna: ſ. aedificia.

statuam: (statuae) a communi Siciliae ... datae; Verr. II, 114. Syracusana civitas ... dedit ipsi statuam; ib. 145. quandam ex his statuam aratores dedisse. si honoris causa statuam dederunt, inimici non sunt: ... sin autem metu coactae dederunt ..; ib. 150. (statuas) A COMMUNI SICILIAE DATAS; ib. 154. quas (statuas) inviti ... dedissent; ib. 161. nullam tibi statuam voluntate cuiusquam datam; ib. 165. neque illam statuam esse ex pecunia publica neque publice datam; ib. IV, 139.

stolam: tamquam stolam dedisset; Phil. II, 44.

suffragia: nec suffragia dabis; Fr. B. XV, IV, 1.

sumptum: sumptum omnem in classem ... nauarcho civitas semper dare solebat; ib. V, 60.

Syriam: Gabinio ... Syriam nominatim dedisti; dom. 23. ut Gabinio pro illa sua Cilicia ... Syria daretur; Sest. 55. ſ. imperium; dom. 23. 55.

tabellam: ceratam uni cuique tabellam dari cera legitima; div. Caec. 24. quae (tabellae) a quoque dicebantur datae; Catil. III, 10. cum tabella vobis dabitur, iudices, non de Flacco dabitur solum: dabitur de ducibus ... conservandae civitatis; dabitur de omnibus bonis civibus; dabitur de vobismet ipsis; dabitur de liberis vestris; Flacc. 99. datur tibi tabella; Rab. Post. 12. tabella modo detur nobis, sicut populo data est; Phil. XI, 19.

tabernam: ei ... medicinae exercendae causa tabernam dedit; Cluent. 178.

tabulam: cui primam ... dederas tabulam praerogativae; Piso 11.

talenta: talenta quinquaginta se Flacco dicit dedisse; Flacc. 90. cum CC talenta tibi Apolloniatae Romae dedissent; Piso 86.

tempus: ut ... illis .. id tempus impugnandi detur; Quinct. 8. omne tempus, quod mihi ab amicorum negotiis datur; div. Caec. 41. tempus hoc vobis divinitus datum esse; Verr. a. pr. 43. accusandi mihi tempus mea causa datum est; ib. I, 25. quod (tempus) mihi ad dicendum datur; ib. 32. tempore dato; ib. IV, 18. ut quam minimum dem illis temporis ad meditandum ... periurium; ib. 19. liberum tempus nobis dabitur ad istam disceptationem; Rabir. 17. cum dederit aliquid temporis ad ludum aetatis; Cael. 42. ante ... quam potuerit tempus ei rei datum suspicari; Phil. XI, 24. ſ. spatium; Quinct. 4.

testimonium: dabit .. nobis ... vita acta ... firmum et grave testimonium; Qu. Rosc. 17. unde illud est: „da mihi testimonium mutuum"? Flacc. 10. quod (testimonium) accusatori dicitur datum; ib. 37. aeternum se testimonium laudis daturum esse; Arch. 31. cui ... testimonium ... imperii conservati dedissent; dom. 132. cum ... mihi uni testimonium patriae conservatae dedit; Sest. 129. qui ordo clarissimis civibus bene gestae rei publicae testimonium multis ... dedit; Phil. II, 2. cum bene de re publica meritis testimonium a consensu civitatis datur; ib. XIV, 13.

testis: in huius modi sponsionem testis dare oportebat ex eo numero qui ..; Quinct. 75. quod in illa (accusatione) tunc, cum omnia dicta sunt, testes dantur, hic in singulas res dabuntur; Verr. a. pr. 55. cum testis ex Sicilia dabo; ib. IV, 48. ficti testes in eum dantur; ib. 100. dedi tantum priore actione testium, res ut ..; ib. V, 158. ad arbitrium tuum testis dabo; ib. 164. testes ex eo genere a me sunt dati, non qui ..; ib. 165. testis dare volumus; Fr. B. VII, 2.

togam: cui superior annus ... virilem ... togam dederit; Sest. 144. cui de balineis exeunti praeter te toga pulla umquam data est? Vatin. 31. qui ut huic virilem togam dedit; Cael. 9.

triticum: triticum, quod ei dabatur; Verr. III, 73.

vacationem: pro hisce rebus vacatio data est ab isto sumptus; Verr. IV, 23.

varietatem: (natura) multarum rerum iucundissimarum varietatem dedit; Cael. 41.

vasa: rex ... (vasa) libentissime dedit; Verr. IV, 63.

venenum: cuius servum ... ad venenum Habito dandum ... sollicitare coepit; Cluent. 47. quod (venenum) Habito daretur; ib. 55. cum venenum privigno suo dare vellet; ib. 125. QUICUMQUE ... (venenum) DEDERIT; ib. 148. id (venenum) cum daretur in mulso; ib. 166. quod .. tempus veneni dandi illo die? ... per quem porro datum? ... cur non de integro autem datum? ib. 167. quod (venenum) ei datum sit in pane; ib. 169. per quem venenum datum? ib. 172. in pane datum venenum; ib. 173. a Stratone illo venenum antea viro suo datum; ib. 178. quod (venenum) Clodiae daretur; Cael. 30. quam ob rem isti mulieri venenum dare vellet Caelius; ib. 56. (venenum) datum esse aiunt huic ||hoc|| P. Licinio; ib. 61. *veneni dati suspicio;* Scaur. c. 2, § 2. venenum hospiti ... si diceretur cenanti ab illo datum; ib. 5. sororis filio infudit venenum, non dedit; Phil. XI, 13.

veniam: huiusce rei veniam maiores non dederunt; Tull. 51. illis imperatoribus ... venia danda quod reliquerunt; imp. Pomp. 8. ut in hac causa mihi detis hanc veniam; Arch. 3. Cn. Pompeium ... diutius furori suo veniam daturum; dom. 66. cui non ... maximorum scelerum venia ulla [ad ignoscendum] dari possit; Piso 98. postea quam ... eam dedi veniam quam debui; Rab. Post. 33. rei veniam te daturum fuisse; Deiot. 9. ceteris ... veniam et impunitatem dandam puto; Phil. VIII, 32. aliquam veniam iusto dolori date; ib. XII, 19. non solum recte factis eorum praemia, sed etiam delictis veniam dare solebant; Fr. A. III, 15. f. locum; Verr. V, 132.

verba: scilicet verba dedimus, decepimus; Phil. XIII, 33.

vestitum: quem (vestitum) illi mos et ius ingenuitatis dabat; Verr. I, 152. serius populo Romano hunc vestitum ... dedimus; Phil. X, 19.

viam: quibus sese viam per fratris [sui] fundum dedisse dixit; Caecin. 26. f. rationem; Cael. 50.

vicarios: si in bello dari vicarii solerent; Phil. XII, 3.

vim: vim in inquirendo tantam habui, quantam mihi lex dabat; Verr. I, 16. vim argenti dederant ... imperatori; prov. cons. 4. f. dignitatem.

vitam: eis se dedisse vitam, quibus non ademerint; Phil. II, 5. brevis a natura nobis vita data est; ib. XIV, 32.

vocem: cum ei natura nihil melius quam vocem dedisset; Quinct. 11.

usuram: cur ... piratis lucis usuram tam diuturnam dedisti? Verr. V, 75. unius usuram horae gladiatori isti ad vivendum non dedissem; Catil. I, 29.

IV. **mit Object (Objectivsatz) und Ergänzung** (vgl. **ad,** I. do; B. I, S. 66, b): 1. **Dativ:** **crimini:** f. **crimen,** II, 2. do (9 St.) B. I, S. 720, b.

culpae: te .. inopia criminum summam laudem Sex. Roscio vitio et culpae dedisse; Sex. Rosc. 48.

faenori: quod idem pecunias eis ... faenori dabat; Verr. II, 170.

laudi: illi aetati ... solere laudi dari, .. si ... hominum periculis non defuissem; Cluent. 51. quod Q. Metello laudi datum est; Planc. 89.

vitio: f. culpae.

2. **Gerundiv:** ipse percussit an aliis occidendum dedit? Sex. Rosc. 74. cum illi bellum maritimum gerendum datum est; Flacc. 30. nobis imperatoribus rem publicam defendendam datam; Deiot. 11. hic omnem Italiam moderato homini ... dividendam dedit; Phil. V, 7. eas (litteras) tu ... describendas etiam des improbis civibus? ib. VII, 5. consulibus senatus rem publicam defendendam dedit; ib. VIII, 15. populus Romanus consuli ... bellum gerundum dedit; ib. XI, 18.

3. **doppelter Accusativ:** quod civis cum civi ageret, .. eum iudicem, quem commodum erat, praeconem, haruspicem, medicum suum dabat; Verr. II, 33. dat iste viros optimos recuperatores; ib. III, 54. de accessione dubito an Apronio ipsi data sit merces operae; ib. 76. hic tu medicum et haruspicem et praeconem tuum recuperatores dabis aut illum etiam ipsum ... hominem severum? ib. 137. quem (Mercurium) P. Africanus ... Tyndaritanis ... fidei ... monumentum atque indicium dedisset; ib. IV, 84. dedit .. tibi nunc fortuna Siculorum C. Marcellum iudicem; ib. 90. in hoc reo, quem mihi inimicum Siculi dederunt; ib. V, 183. hanc .. condemnationem dederat obsidem Bulbo ..., ut destitutus ab Oppianico videretur; Cluent. 83. is potissimum summo honore adfecto defensor daretur; qui ..; Muren. 4. quos mihi divina quaedam sors dedit iudices; Milo 44. Saxa nescio quis, quem nobis Caesar ex ultima Celtiberia tribunum plebis dedit; Phil XI, 12 (vgl. III. iudicem; Verr. II, 30. 32). f. **cognitor,** II, 1. do (6 St.) B. I, S. 558, a.

doceo, lehren, unterweisen, zeigen, darthun, nachweisen: I. **absolut:** **alqs:** quo quisque est sollertior ..., hoc docet iracundius et laboriosius; Qu. Rosc. 31. si doces tabulis ..., attendam acriter; Scaur. 18.

ager: docuit ager ipse nihil ferendo; leg. agr. II, 95.

magister, pontifex: illo pontifice [et] magistro, qui cogeretur docere ante quam ipse didicisset; dom. 141.

II. **mit Ergänzung:** 1. **indirecte Frage:** nisi tu quod esset tuum ius ... docuisses; Quinct. 33. quam pridem sibi hereditas venisset docet; Verr. I, 126. quem ad modum manus ... abstinueris abs te doceri oportere; ib. V, 4. quod nuper ipse iuratus docuit quem ad modum gestum esset; ib. 15. in qua (oratione) docet quot ... nautas acceperit; ib. 112. doce ... quid ... sit obiectum; Cluent. 62. cuius rei quae consuetudo sit ..., pluribus verbis docere non debeo; ib. 115. doce quam pecuniam Cluentius dederit; ib. 124. quid intersit ..., lex nos docet; ib. 148. doceat ipse num ... possessorem defendam; leg. agr. III, 15. quam cara dis immortalibus esset (illa gens) docuit, quod est victa; Flacc. 69. DETERIORES qui sint post docebo; har. resp. 56. prius quam docuero quibus initiis ... laudes excitatae sint; Sest. 5. qui mihi ... videtur re docuisse, non verbis, .. quid oporteret ... fieri; ib. 86. tu doce ... quo divisore corrupta sit: ego ... per quem tulerit docebo; Planc. 48. ego, qua ratione tulerit, docebo; ib.

2. **Infinitiv:** sapiens ille, qui inire viam doceret; Muren. 26.

3. **accus. c. infin.** (f. III. alqd; Caecin. 69. 104. Flacc. 34. dom. 138. Planc. 45): doceo; Planc. 42. 44. ante quam doceo; Quinct. 48. quot modis doceo? dom. 50. si doceo; Verr. I, 83. III, 49. 111. 148. Cluent. 64. leg. agr. III, 3. si ... doceo; Verr. III, 49. V, 50. Planc. 17. si ... te ipso .. teste doceo; Verr. I, 83. si L. Eppii ... testimonio doceo; Flacc. 31. ut ego doceo; Planc. 47. si doces; Verr. V, 47. docet; Verr. II, 37. nisi docet; Caecin. 92. docent; Verr. I, 123. doceas oportet; Quinct. 73. doceas oportebit; Verr. III, 193. oportet [... doceas]; Cael. 35. doceat; Sulla 25. uti doceamus; Font. 18. — docebat; Verr. I, 125. si ... docerem; Verr. III, 169. ut docerem; Cluent. 88. — docebo; Verr.

III, 40. Scaur. 38. Phil. VII, 21. si testimonio L. Metelli ac litteris ... docebo; Verr. III, 123. — docui; Quinct. 60. 86. quo modo ... docui; Verr. III, 51. etsi satis docui; Cluent. 64. docuit; Verr. II, 48. Rabir. 18. Phil. V, 47. qui docuit; sen. 19. quod ... creator huius urbis ... docuit; Balb. 31. quamquam ... cura ... docuit; Phil. VII, 6. quae (legio) ... docuit; ib. XIV, 27. docuerunt; Verr. V, 56. Scaur. 42. — cum ... docuissem; Verr. II, 100. — nisi docueris; Flacc. 86. — doce; Quinct. 37. ×. Muren. 68. sic tu doce; Planc. 47. — illos ... docere; Verr. V, 101. liceret docere; Cluent. 80. si ... posses docere; Verr. IV, 28. non satis est posse docere: Caecin. 92. satis est ... docere; Milo 32. si vis .. docere; Verr. III, 193. — doceri; Caecin. 104. — elliptisch: „sectabantur multi." doce mercede; Muren. 70. senatus num obviam prodire crimen putat? ... „non, sed conductos": doce; ib. 73. quod falsum intenderit? qui doces? Flacc. 84.

III. **mit Object:** alqm: an a Siculis ... (Metellus) doctus est? Verr. III, 45. Apronium doces? ib 155. ut ante vos docui; ib. V, 160. id ... calamitate docti memoria retinere debemus; imp. Pomp. 19. ut vos doceamus; Cluent. 3. neque enim docebantur: ib. 78. neque tantum ipse es improbus, sed etiam alios docere voluisti; Vatin. 36. ubi alitus aut doctus est; Planc. 81. ad quam (legem) non docti sed facti ... sumus; Milo 10. ut docti sumus duorum consulum designatorum calamitate; Fr. B. VI, 19.

alqd: haec tria cum docuero; Quinct. 36. quo modo hoc doces? Verr. III, 51. haec omnia doceo litteris civitatum; ib. 122. si hoc doceo; ib. 148. ut hoc doceret, illud ... non esse ius; Caecin. 69. me .. id ipsum docuisse, fundum esse Caecinae; ib. 104. cum haec docuero; Cluent. 9. id quod certe ... docere debuit, se ... dedisse; Flacc. 34. quid me attinet iam illud tertium ... docere, uon eis ... verbis ... dedicasse? dom. 138. tabulis hoc censoriis || censoris ||, memoria multorum firmabo ac docebo; har. resp. 30. haec doce, haec profer ..., decuriasse Plaucium; Planc. 45.

homines, patronos: eos (tuos patronos, homines ingeniosos,) ita abs te institui et doceri, ut ..; Verr. II, 149.

IV. **mit Object und Ergänzung:** 1. de: s. **de,** I. doceo (6 St.) S. 6, a.

2. **indirecte Frage:** ut ... doceant .. eum, qui vir Sex. Roscius fuerit; Sex. Rosc. 25. docet hominem, quid possit fieri; Verr. I, 105. prima (Sicilia) docuit maiores nostros, quam praeclarum esset ... imperare; ib. II, 2. docuerunt vos, quid lucelli fecerit; ib. III, 106. cum ... senatum populumque docuissem, quid eis utilitatis ... adferrem; ib. IV, 138. vos docebit, qualis sit L. Flaccus; Flacc. 8. doceant nos, verum quo voltu soleant dicere; Rab. Post. 35. doceret me vel potius vos ..., quem ad modum ipse Caesaris acta defenderet; Phil. I, 16.

3. **Infinitiv:** ceteros docuit ante istius avaritiae ... occurrere; Verr. V, 24. ut doceam Rullum posthac ... tacere; leg. agr. III, 4. qui te tanta mercede ... nihil sapere doceat; Phil. II, 8 (vgl. III. alqm; Vatin. 36).

4. **accus. c. infin.:** si te legatum ita Lampsaci tractatum esse senatum docuisses; Verr. I, 85. qui te nunc sero doceant, iudices non sero, illum P. Gavium ... civem Romanum ... fuisse; ib. V, 164. vos docuit meis consiliis rem publicam esse servatam; Quir. 16. cum (populus Romanus) a tribunis plebi doceretur ambitum ||idem|| ... exstingui * nullo modo posse; Fr. B. VI, 19. s. 5. Verr. IV, 144.

5. **doppelter Accusativ:** docet me eius modi rem et factum simul Sex. Naevii; Quinct. 79. qui (legati) eum leges doceant; Verr. II, 124. qui nos ea, quae ad iudicium pertinerent, doceret; ib. III, 170. pro se quisque ... docere me coepit ea, quae ... commemoravi; ib. IV, 139. etiam hoc me docent, eius modi se consultum fecisse; ib. 144. quod nos eadem Asia atque idem iste Mithridates ... docuit; imp. Pomp. 19. has partis lenitatis et misericordiae, quas me natura ipsa docuit; Muren. 6. ut ea maiores nostri docuisse illos ... videantur; har. resp. 19. nisi forte ea, quae nos libri || liberi || docent ..., ea Cn. Pompeium neque ... litterae neque ... regiones ipsae docere potuerunt; Balb. 15. quid nunc te, asine, litteras doceam? Piso 73. s. **causa,** II, 1. doceo (5 St.) B. I, S. 472, a.

docilitas, Gelehrigkeit: perspecto genere humanae docilitatis; Sest. 91.

doctor, Lehrer: cui non magistri sui atque doctores, cui non locus ..., ubi alitus ... est, cum grata recordatione in mente versetur; Planc. 81.

doctrina, Unterricht, Gelehrsamkeit: I. accedit: accessit istuc doctrina non moderata nec mitis, sed ... paulo asperior et durior; Muren. 60.

deficit: non quo aut ingenia deficiant aut doctrina puerilis; Cael. 46.

oritur: unde humanitas, doctrina ... leges ortae atque in omnis terras distributae putantur; Flacc. 62.

valet: saepius ad laudem ... naturam sine doctrina quam sine natura valuisse doctrinam; Arch. 15.

II. distribuo: s. oritur.

effero: illi ipsi summi viri ... istane doctrina quam tu effers laudibus, eruditi fuerunt? Arch. 15.

sumo: mihi sumpsi hoc loco doctrinam quandam iuventuti; Sest. 119.

III, 1. praeditus: vir ... illis artibus atque doctrina (praeditus); Cael. 54.

2. nobilis ex: Demetrium ... ex doctrina nobilem; Rab. Post. 23.

IV. adiumenta: me ... quaesisse adiumenta doctrinae; Muren. 63.

conformatio: cum ad naturam eximiam ... accessit ratio quaedam conformatioque doctrinae; Arch. 15.

ratio: omnis sapientiae ratio omnisque doctrinae; Phil. II, 105. s. conformatio.

studium: eo accessit studium doctrinae; Sex. Rosc. 46. non nulli ... studiis doctrinae dediti; Balb. 3. studia ... familiae vestrae ... doctrinae ... nota mihi sunt; Ligar. 12.

V, 1. constare: ceterarum rerum studia .. doctrina ... constare; Arch. 18.

eruditus: homines ... doctrina eruditi; Scaur. 24. s. II, effero.

excellens: homo ... doctrina excellens; Ligar. 10.

excolere: nisi animos nostros doctrina excolamus; Arch. 12.

florere: quae (Graecia) doctrina ... floruit Flacc. 64.

ornatus: homo ... omni doctrina ... ornatissimus; Verr. III, 204.

relaxare: nisi eos (animos nostros) doctrina eadem relaxemus; Arch. 12.

2. sine: multos homines ... sine doctrina naturae ipsius habitu ... gravis exstitisse; Arch. 15. s. I. valet.

doctus, gelehrt, gebildet, klug: A. **bei Substantiven:** adulescentes: adulescentes humanissimi et doctissimi; Cael. 24.

homo: homo doctissimus atque humanissimus; Verr. IV, 98. homo doctus et sapiens; Flacc. 41. homo ..., ut sibi videtur, ita doctus, ut ..; ib. 42. homines doctos sapientisque; har. resp. 19. homo doctus; Sest. 23. hominis doctissimi nomen; Vatin. 14. apud Graecos, doctissimos homines; Cael. 40. in insidiis doctissimi hominis; ib. 54. ipse est homo doctus; prov. cons. 14. hunc ... tam doctum

hominem; Piso 58. homine ingenuo dignum atque docto; Planc. 85. homini mediocriter docto; Rab. Post. 23. doctum hominem; ib. doctissimi homines; Milo 8. doctorum hominum in contemnenda morte prudentiam; Marcell. 25.

vir: virum .. illis temporibus doctissimum; Arch. 16. domus .. optimorum et doctissimorum virorum; Sest. 131. virum unum totius Graeciae facile doctissimum, Platonem; Rab. Post. 23. doctum virum atque sapientem; Phil. XII, 27.

B. allein: dicunt: quae omnes docti atque sapientes summa ... bona esse dixerunt; Deiot. 37.

sunt: sunt in illo numero multi boni, docti, pudentes; Flacc. 9.

praescribo: sin hoc .. ratio doctis ... praescripsit; Milo 30.

documentum, Beweis, Beispiel, Warnung: I. absolut: id te posse, hominem facinorum et stuprorum omnium *documentum* ..., obtinere; dom. 50. homo omnium scelerum flagitiorumque documentum; ib. 126. P. Rutilius, qui documentum fuit hominibus nostris virtutis, antiquitatis, prudentiae; Rab. Post. 27.

II, 1. capio: ex quo nimirum documentum nos capere fortuna voluit quid esset victis extimescendum; Phil. XI, 5.

do: dederas .. quam contemneres popularis insanias ... documenta maxima; Milo 22.

2. habeo: habeat ipsum me sibi documento; leg. agr. I, 27.

dodrantarius, um drei Viertel reducirt: tabulae: quod in tabulis dodrantariis et quadrantariis ... Fontei officium desiderat; Font. 2. laudas illum, quod dodrantarias tabulas instituerit; ib.

dolenter, schmerzlich, mit Trauer: ago: cum ita dolenter ageret causam meam, ut ..; Sest. 123.

deploro: mibi de isdem rebus esse ... dolentius deplorandum; Sest. 14.

dico: dolenter hoc dicam potius; Phil. VIII, 22.

fero: cum dolenter feras; dom. 98.

respondeo: cum mihi hoc responderis ... ita dolenter, ut ..; Vatin. 10.

doleo, Schmerz empfinden, trauern, unwillig sein, bedauern: I. absolut: 1. unpersönlich: cui placet obliviscitur, cui dolet meminit; Muren. 42. „si egebis, tibi dolebit"; Cael. 37. minus dolendum fuit re non perfecta; Milo 19. minus dolendum, quod ab homine ... non caverit; Phil. XII, 25.

2. alqs: difficile est enim tacere, cum doleas; Sulla 31. laesi dolent; Cael. 21. dolebam .. et acerbe ferebam, si huius salus ... esset infestior; Planc. 1. f. III. alqd; Phil. XIII, 22.

II. mit Ergänzung: 1. acc. c. infin.: quam doleo abesse ... L. Volusienum; Cluent. 198. ut dolerent boni non illa tanta ornamenta ad meliorem mentem ... esse conversa; har. resp. 41. ut ... spoliari suo praesidio ... me doleret; Cael. 59. offendi te a me doleo; Planc. 79. dolebam ... virum talem ... non in eadem esse fortuna; Marcell. 2. dolui ... pacem ... repudiari; ib. 14. doleo ... eam (rem publicam) in unius mortalis anima consistere; ib. 22. quos quidem doleo in suspicionem ... venire ... metus; Phil. I, 15. quem ... doleo a te omnibus vitiis [eum] esse superatum; ib. II, 17. dolebam, dolebam ... rem publicam ... esse perituram; ib. 37. ut doleremus quicquam esse ex illis reliqui; ib. 73. qui senatum dolent ... revirescere; ib. VII, 1. f. III. alqd; Sest. 131. vgl. exercitus.

2. Ablativ: calamitate: plus quam satis est doleo tanta calamitate miseriaque sociorum; Verr. V, 123.

incommodis: qui sociorum iniuriis provinciarumque incommodis doleat; Verr. III, 6.

iniuria: nemo (mea) iniuria doluit, cui non ..; Planc. 25. f. incommodis.

miseria: f. calamitate.

volnere: dolerem quidem tanto rei publicae volnere; Phil. IX, 5.

III. mit Object: alqd: quae dolemus; Flacc. 57. ut summa in laetitia illud dolerem, civitatem ... oppressam fuisse; Sest. 131. quod per ignotos actum si comperisset, doleret; Cael. 54. „cognita morte C. Trebonii non plus gavisus sum quam dolui." videte quid se gavisum, quid doluisse dicat; Phil. XIII, 22.

casum: quia meum casum luctumque doluerunt; Sest. 145. quis non doluit rei publicae casum? Vatin. 31.

condicionem: non tam adflictam regiam condicionem dolebam; Deiot. 3.

exercitus: doletis tris exercitus populi Romani interfectos; Phil. II, 55.

factum: qui id factum dolebant; Phil. X, 15.

interitum: quis non dolet interitum talis ... viri? Phil. XII, 25.

luctum: f. casum; Sest. 145.

mortem: ut nemo umquam unici filii mortem magis doluerit; Phil. IX, 12.

vicem: nos si alienam vicem pro nostra iniuria doleremus; Verr. I, 113. in quo quidem pro amicitia tuam vicem dolere soleo; Phil. X, 6.

dolium, Faß: bibitur usque eo, dum de dolio *imo* ‖de † solio‖ ministretur; Piso 67.

dolor, Schmerz, Betrübniß, Kränkung, Kummer, Unwille, Aerger: I. absolut: 1. Subject: accedit: dolor accessit bonis viris; Fr. B. XIII, VIII.

cogit: qua (oratione) me uti ... dolor meus ... coëgit; Sex. Rosc. 143. si dolor *me* meus respondere non cogeret; Sulla 35. quem id facere dolor ... coëgit; Scaur. 31.

concedit: non multum eius perturbationi meus dolor concedebat; Phil. IX, 9.

debet: f. est; Planc. 46.

debilitat: me dolor debilitat intercluditque ‖includitque‖ vocem; Rab. Post. 48.

deficit: tametsi dolor me non deficit; Verr. V, 158.

dissentit: ut dolor meus nihil a communi utilitate dissentiat; prov. cons. 1.

effert: si me ... efferret aliquando ... animi quidam dolor; har. resp. 17.

elicit: in qua quaestione dolor elicere veram vocem possit etiam ab invito; Deiot. 3.

erigit: f. subvenit.

est: tantus dolor (est) in iniuria; Verr. III, 74. hic dolor erat tantus, ut, ..; ib. IV, 111. eorum dolorem ... prope maiorem ... esse; ib. 140. qui est dolor! Font. 49. qui huius dolor ... erit! Muren. 89. qui dolor animorum? Flacc. 74. dolor .. est malum; Piso 65. quorum ... dolor gravissimus esse debuerit; Planc. 46. „longus fuit dolor"; Phil. XI, 8. ubi dolor? Fr. B. IX, 5. f. II, 1. inuro; Milo 99. suscipio; Sest. 4.

excitat: C. autem Gracchum ... dolor ... excitavit; har. resp. 43.

facit: iniuriae dolor facit me ... gloriosum; Phil. XIV, 13.

gubernat: illa tormenta gubernat dolor; Sulla 78.

habet: plus falsam epistulam habituram ponderis quam ipsius ... simulatum dolorem; Flacc. 93.

haeret: infixus haeret animo dolor; Phil. II, 64.

hortatur: quamquam dolor animi ... virum hortabatur: Sest. 88.

insidet: si ... nullus dolor insideret; Verr. III, 95.

intercludit: f. debilitat.

parit, parturit: ut aliquando dolor populi Romani pariat, quod iam diu parturit; Phil. II, 118.

postulat: quantum vester atque omnium bonorum dolor postulavit; har. resp. 4.

potest: f. elicit. — II, 1. inuro; Milo 99. suscipio; Sest. 4.
redundant: omnes in me meosque redundant ex fonte illo dolores; Milo 103.
revocat: ut eam ... non filii dolor ... a cupiditate revocaret; Cluent. 12.
subvenit: excitatus ... Cn. Pompei nimium diu reconditus et penitus abstrusus animi dolor subvenit subito rei publicae civitatemque fractam ... erexit; dom. 25.
valet: nisi ... (nostra) disciplina plus valeret quam dolor; Flacc. 11.

2. **Ausruf:** o magnum atque intolerandum dolorem! Verr. V, 119.

II. **nach Verben:** 1. **Accusativ:** abstrusus: f. I, 1. subvenit. — accipio: f. **accipio,** III. dolorem (4 St.) B. I, S. 40, b. — adfero: f. **adfero,** II. dolorem (4 St.) B. I, S. 91, b.
adimo: multos uno ||dolore|| dolores animi atque corporis ... ademisset; Catil. IV, 8.
animadverto: animadverte horum omnium dolorem; Ligar. 32.
capio: minimum ... dolorem capiet qui istam non videbit; Cael 33.
celo: cupiebam animi dolorem voltu tegere et taciturnitate celare; Verr. a. pr. 21.
cognosco: cognoscetis Entellinorum ... dolorem; Verr. III, 103. civitatis ... istum dolorem ... cognoscite; Flacc. 55.
commoveo: magnum et acerbum dolorem commovent; Verr. IV, 47.
concedo: me dolorem ... rei publicae concessisse; prov. cons. 44.
coniunctus: f. suscipio; Sest. 4.
consolor: ut ... dolorem profectionis meae reditus dignitate consoler; sen. 23.
contineo: ut contineret dolorem; Sest. 88.
declaro: doloris sui de me declarandi potestas; Sest. 51. cum senatus ... dolorem suum vestis mutatione declarandum censuisset; Piso 17.
do: date parenti hunc incredibilem dolorem; Cluent. 200.
excito: bonorum omnium vim ac dolorem excitarent ||excitarunt||; Planc. 45. f. I, 1. subvenit.
fero: vix dolorem ferebamus; Vatin. 20. eum ipsum dolorem hic tulit paulo apertius; Planc. 34. nec abiecte ... dolorem tuli; Phil. III, 28. dolorem ferre non potuit doloris mei; ib. XIV, 16.
frango: dolorem iustissimum, si non potuero frangere, occultabo; Phil. XII, 21.
fugio: quod illae (nationes) laborem doloremque fugiunt; Phil. X, 20.
habeo: habet magnum dolorem ..., cum ignominia reverti; Muren. 89. ille dolor meus dum taxat, vestrum quidem scelus ... haberetur; Piso 32. quamquam proprios dolores suarum rerum omnes habebant; Phil. VIII, 18.
haurio: dolorem (hausit) ille animi non minorem; Sest. 63. illum hausi dolorem vel acerbissimum in vita; Cael. 59.
impertio: dolorem suum nemini impertiebat; Verr. II, 84.
infigo: f. I, 1. haeret.
invenio: multi et graves dolores inventi parentibus; Verr. V, 119.
inuro: cur hunc dolorem cineri eius ... inussisti? Verr. I, 113. quantum et quam acerbum dolorem sociorum ... animis inusserint istius iniuriae; ib. II, 163. tantus ... illorum temporum dolor inustus est civitati; Catil. II, 20. nullum umquam .. mihi tantum dolorem inuretis — etsi quis potest esse tantus? — sed ne hunc quidem ipsum, ut ..; Milo 99. tertio .. generi ... hostium cupio quam acerbissimum dolorem inurere; Phil. XI, 38.
iungo: ut cum illo commodo ... animi quidam dolor iungeretur; Phil. II, 40.
lenio: qui non dolore ... nocentis suum dolorem ... lenierit; Catil. IV, 12. quae (statua) .. magnum civium dolorem ... honore monimenti minuet et leniet; Phil. IX, 3.
minuo: f. lenio; Phil. IX, 3.
misceo: mixto dolore ac desiderio mei; Sest. 120.
mitigo: actio .. iniuriarum ... dolorem imminutae libertatis ... mitigat; Caecin. 35.
occulto: f. frango.
patior: facile dolorem corporis patiebatur; Verr. V, 112.
perfero: perfer hunc dolorem commemorationis necessariae; Cluent. 168. ut ... omnis dolores ... perferrem; Catil. IV, 1. ne dolorem perferre non possent; Milo 57. „dolores Trebonius pertulit magnos; Phil. XI, 8.
persequor: qui ... dolorem suum magna contentione animi persequebatur; Sest. 39. quod eiusdem mulieris dolorem ... Vettiano nefario stupro sunt persecuti; Cael. 71.
reconditus: f. I, 1. subvenit.
reprehendo: ne tua ista querella dolorque nimius ... reprehendatur; Planc. 51.
significo: ut ... significent ... curam animi ac dolorem; Cluent. 196. ne hunc suum dolorem veste significarent; Sest. 32. huius in periculo non significarem dolorem meum? Planc. 76.
simulo: f. I, 1. habet.
suscipio: suscipere tantos animi dolores; dom. 98. neque officio coniunctior dolor ullus esse potest quam hic meus susceptus ex hominis .. periculo; Sest. 4. ut ... duplicem dolorem susciperet; Vatin. 19. dolorem alii, nos luctum ... suscepimus; Balb. 61.
sustento: cum sustentare vix posses ... dolorem .. decessionis; Piso 89.
sustineo: ut perpetuum dolorem ... sustinerem; dom. 145.
tego: f. celo.
video: quorum iustissimum videas dolorem in petendo; Ligar. 31.
vinco: vicit .. dolorem aliquem domesticum patriae caritate; Phil. XIV, 4.
ulciscor: cum ... alii ulcisci dolorem aliquem suum vellent; Sest. 46.

2. **Dativ:** antefero: te auctoritatem huius ordinis ... tuis .. doloribus ... anteferre; Marcell. 3.
concedo: quantum .. pio dolori ... concedendum putetis; Sest. 4.
consulo: causam ... alieno dolori ... consulendi; Cael. 21.
do: aliquam veniam iusto dolori date; Phil. XII, 19.
obtempero: populus Romanus dolori suo maluit ... obtemperare; imp. Pomp. 56.
pareo: non parebo dolori meo; prov. cons. 2.
pateo: pateat .. hoc perfugium dolori; Scaur. 40.
permitto: incommoda sua ... dolori suo permittere; Verr. I, 82.
servio: qua in re dolori suo ... serviunt; div. Caec. 64. huius potius tempori serviam quam dolori meo; Sest. 14.
sum: quae res municipibus ... multo maiori dolori fuit; dom. 81. hominibus iniuria ... dolori non fuit; har. resp. 38. Ti. Graccho ... senatus severitas dolori ... fuit; ib. 43. illa iniuria dolori fuit publicanis; Planc. 34.
tribuo: veniam ... dolori meo tribueretis; prov. cons. 1.

3. **Ablativ:** libero: magnis ... doloribus liberatus; Marcell. 34.

4. **mit Präpositionen:** comparo ex: cui ex [omni] gemitu doloreque certa merces comparabatur; Verr. V, 118.
coniungo cum: fuit in his omnibus ... (causa) cum aliquo animi ||et|| virilis dolore coniuncta; har. resp. 44.

exprimo ex: expressae sunt ... ex unius cuiusque .. dolore ... a praetore formulae; Qu. Rosc. 24.
insum in: magno in dolore ... inest tamen aliquid ..; Phil. XI, 1.
III. nach Adjectiven: 1. dignus: ut cetera mihi in dicendo ... digna dolore meo suppetant; Verr. V, 158.
2. luctuosus ad: mihi exire domo mea ad privatum dolorem fuit luctuosum; har. resp. 49.
IV. nach Substantiven: auctor: si hunc habent auctorem Tralliani doloris sui; Flacc. 53.
causa: doloris ... et periculi fuit illa causa communis; Sulla 9.
dolor: s. II, 1. fero; Phil. XIV, 6.
indicium: hanc ... porticum esse ... doloris mei defixum indicium; dom. 103.
memoria: depono memoriam doloris mei; Cael. 50. se ... memoriam veteris doloris abiecisse; Phil. I, 30. ne memoria maneat domestici doloris; ib. V, 51.
monumentum: sin mea domus ... monumentum praebet inimico doloris mei; dom. 100.
partes: a me ... doloris (potius) quam ingenii partis esse susceptas; Sest. 3.
periculum: cum illi ... mors ... doloris (periculum) iam abstulerit; Cluent. 10.
poenitor: „fuit ... poenitor doloris sui;" Milo 35.
quaestor: [cum fuerit quaestor non imperii, sed doloris mei;] sen. 35.
ratio: me communis utilitatis habere rationem, non doloris mei; prov. cons. 18.
sensus: „ne cum sensu doloris aliquo spiritus auferatur"; Verr. V, 118. an vos quoque hic ... maeror pari sensu doloris adficit? ib. 123. quid ei tandem eripuit mors ||m. e.|| praeter sensum doloris? Cluent. 171. sensum doloris mei ... a sententia dicenda amovebo; prov. cons. 2.
tempus: brevi tempore doloris interiecto; Sest. 52.
testis: qui locuples testis doloris ... sui non fuerit; Flacc. 40.
vis: vim tantam doloris in posterum differre; Verr. I, 81.
vox: quae est umquam iacta ... iracundiae vox aut doloris? Flacc. 6. quae ... Plancii vox fuit contumeliae potius quam doloris? Planc. 34.
V. Umstand: 1. Ablativ: adfici: s. **adficio,** alqm dolore (3 St.) B. I, S. 94, b. — adimere: s. II, 1. adimo.
angi: filia, quae ... illo communi dolore muliebri ... angeretur; Cluent. 13.
ardere: s. **ardeo,** alqs dolore (3 St.) B. I, S. 283, a.
cogi: qui ... magno dolore publice testimonium dicere cogerentur; Verr. III, 74.
commoveri: s. **commoveo,** I, 1. div. Caec. 64. II. alqm; Verr. II, 10. III, 63. Phil. II, 86. (B. I, S. 583, f.).
confici: hominis ... animi dolore confecti; Muren. 86.
concitari: ut animi multitudinis in istum dolore ... concitarentur; Verr. V, 163. Arinis uxorem pelicatus dolore concitatam; Scaur. 9.
consumi, cruciari: quos ... dolore corporis cruciari et consumi vides; har. resp. 39.
deducere: ut me ... prope de vitae meae statu dolore (suo) ... deducerent; Verr. II, 10.
definire: qui mala dolore ... definiunt; Piso 42.
depellere: caedem a vobis ... meo dolore luctuque depuli; Sest. 49.
dicere: quo dolore animi dicam? Verr. V, 158.
distineri: distineor .. et divellor dolore; Planc. 79.
divelli: „eo maiore a te dolore divellor"; Milo 99. s. distineri.
efferri: dolore me elatum; har. resp. 3.
excitari: omnes ... excitati dolore; Phil. VIII, 21. qui ad servitutem propulsandam ingenuo dolore excitetur; ib. X, 18.
exprimere: nihil dolore expressum ... reperientur; Flacc. 26. poëtae ingenium ... dolore exprimebat; Sest. 120. vox ... non expressa dolore; Scaur. 41.
fieri: Saturninum ... scimus dolore factum esse popularem; har. resp. 43.
impedire: impedior ... dolore animi, ne ..; Sulla 92. mentio ... mentem dolore impedivit; Cael. 60.
lenire: s. II, 1. lenio; Catil. IV, 12.
miser: me etiam miserum illorum ... dolore; prov. cons. 10.
multare: morte me ipse potius quam sempiterno dolore multassem; sen. 34.
ostendere: qui suam erga me benevolentiam ... animi dolore ... ostendit; sen. 30.
perire: minore dolore perituros se cum multis; Catil. II, 21.
pugnare: quod ... voce ipsa ac dolore pugnavit; Sest. 60.
restinguere: exortam videtur flammam paucorum dolore ... restinxisse; Verr. V, 14.
sanare: multa meo quodam dolore in vestro timore sanavi; Catil. IV, 2.
venire: talis viros quo dolore meretricis domum venisse arbitramini? Verr. I, 137.
videre: Brutum vidi: quanto meo dolore, non dico; Phil. I, 9.
vinci: „ignominiae dolore ... se victum non potuit pati"; Scaur. c. 3, § 3.
uti: quo (silentio) eram ... usus, non timore aliquo, sed .. dolore; Marcell. 1.
2. Präpositionen: cum: hanc primam ... vocem cum dolore ... emittere; Verr. I, 94. ne omnia cum dolore agere videamur; ib. II, 52. se maximo cum dolore emori; Cluent. 30. in qua (luce) cum maximo ... dolore retinetur; Sulla 90. a quibus cum summo dolore divellitur; dom. 98. magno hoc dico cum dolore; prov. cons. 5. cum aliquo dolore flagitiorum suorum recordabitur; Piso 12. quanto hoc dixi cum dolore! Rab. Post. 45. cum .. quanto cum dolore vidi! Marcell 16. si cum dolore faciunt; Ligar. 33. magno loquor cum dolore; Phil. I, 31.
ex: ea ... ex animi mei sensu ac dolore pronuntio; Sex. Rosc. 129. ridiculi [inveniebantur] ex dolore; Verr. I, 121. qui (concursus) si verus fuit, ex dolore hominum; dom. 11. facta lapidatio est. si ex dolore plebei ..; ib. 12.
in: ille in dolore ... moriens; Verr. V, 169. ut multi saepe fortes viri in eius modi dolore; Cluent. 171. est mihi ... grata in dolore vestra erga me voluntas; Catil. IV, 1. ut in alterius dolore ... indulgentiae vestrae serviatis; Cael. 79. qui in ipso dolore risum posset continere; Phil. II, 93.
inter: cum ... nulla vox ... miseri inter dolorem ... audiebatur, nisi haec; Verr. V, 162.
per: quod (dictum) ... per dolorem expressum videretur; Cluent. 184.
pro: cum ....pro suo quisque ... dolore loqueretur; Verr. I, 69.
propter: quem popter animi dolorem pertenuis suspicio potuisset ... testem ... constituere; Cluent. 168.
sine: ne quem putetis sine maximo dolore argentum ... protulisse; Verr. IV, 52. quae videre sine summo animi dolore non poterat; Cluent. 16. cursum vitae conficere sine dolore; dom. 86. rem, quam homines ... tristiores sine maximo dolore audire non possint; ib. 104. domo ... carere sine ... dolore non possum; ib. 146. ut me ... hoc honoris gradu sine dolore caruisse glorier; Sest. 49. cum abesse ab ea sine summo dolore non

possem; ib. nec .. sine magno animi ... dolore ... de te recordor; Scaur. 49. nec sine magno dolore feret; Rab. Post. 44. vos illum sine dolore summo videbitis? Phil. V, 29. sine anime summi dolore (a te dissentire) non possum; ib. VIII, 17. nec tamen sine dolore animi (dico omnia); ib. 19. sine odio omnia, nihil sine dolore; ib

VI **Lücke:** quod ... † ab equitum nota doloris ||ad equitum notam ad dolorem, al.|| bonorum omnium sublato Q. Catuli nomine incideris; dom. 137.

dolosus, arglistig: Ptolemaeus dolosis consiliis ... Romam venit; Rab. Post. 4.

dolus, Betrug, Arglist, Täuschung: I. est: in ipsa vi dolus est; Tull. 34.

exstat: in omnibus (rebus) dolum malum exstare; Tull. 34.

haeret: ut in singulis (partibus) dolus malus haereat; Tull. 34.

inest: in vi enim dolus malus inest; Tull. 29.

II, 1. addo: ubi dolus malus additur; Tull. 30.

adhibeo: ne quis dolus adhibeatur; dom. 36.

2. adduco de: adductus est in iudicium Polemocrates de dolo malo; Flacc. 74.

delitisco in: in dolo malo volunt delitiscere; Tull. 33.

seiungo a: potestis ... id factum a dolo malo seiungere? Tull. 25.

III, 1. deici: f. **deicio,** I. Tull. 29. — II. alqm; Tull. 29. 30. ><.

detrudi: UNDE [DE] DOLO MALO TUO ... VI DETRUSUS EST; Tull. 29.

dari: QUANTAE PECUNIAE PARET DOLO MALO FAMILIAE P. FABII ... DAMNUM DATUM ESSE M. TULLIO; Tull. 7. videreturne ... damnum dolo malo familiae datum; ib. 12.

facere: an dolo malo factum sit; Tull. 23. quid familiae dolo malo factum esset; ib 27. id dolo malo fieri necesse est; ib. 28. fit .. dolo malo eius; ib consilium capiunt, ut ad servos M. Tullii veniant: dolo malo faciunt. arma capiunt: dolo malo faciunt. tempus ad insidiandum ... idoneum eligunt: dolo malo faciunt; ib. 34. nihil posse dolo malo familiae fieri; ib. 35.

ohne Zusammenhang: istuc totum DOLO MALO additur in hoc iudicio eius causa, qui agit; Tull. 26. addito DOLO MALO; ib. 28. quod additum est DOLO MALO; ib. 31.

2. per: huc Tertia illa perducta per dolum atque insidias; Verr. V, 31.

sine: id sine dolo malo factum iudicabitur; Tull. 32. nec homo occidi nec consulto alteri damnum dari sine dolo malo potest; ib. 34. totum facinus sine dolo malo factum iudicabitis? ib. sine dolo malo posse familiam congregari; Fr. C. 31.

domesticus, zum Hause, zur Familie gehörig, häuslich, einheimisch, Hausgenosse: A. **bei Substantiven:** arma: urguebamur armis domesticis; Phil. VII, 14.

auctor: quod .. domesticum auctorem, patrem suum, facere viderat; Balb. 51.

auctoritas: summa auctoritate domestica praeditum; Caecin. 102.

bellum: ex bello ... domestico; Tull. 10. omnibus domesticis externisque bellis; leg. agr. II, 90. huius belli domestici ducem; Catil. II, 1. domesticum bellum manet; ib. 11. bellum intestinum ac domesticum; ib. 28. bellum civile ac domesticum; ib. III, 19. domestici belli exstinctorem; har. resp. 49. domestico bello rem publicam liberarat; Planc. 70.

celebritas: celebritatem domesticam ... cuiquam es ... antelaturus? Piso 64.

coniectura: errat coniectura domestica; Verr. III, 156.

consilia: a domesticis *consiliis* est cavendum; Rabir. 33.

consuetudo: f. usus; Sex. Rosc. 15.

consul: domesticum et suum consulem; Muren. 90.

contio: in contione domestica; Muren. 50.

copiae: domesticis copiis ... apparare convivium; Verr. IV, 44. id (oppidum) ... non domesticis copiis esse tutum; Cluent. 195.

crimen: crimen domesticum ac vernaculum; Verr. III, 141.

crudelitas: populum Romanum ... domestica crudelitate laborare; Sex. Rosc. 154. monumentum .. domesticae crudelitatis; Verr. IV, 73.

decus: in domesticum decus ||dedecus||; Phil. II, 50.

difficultas: quae ... non ad domesticam tuam difficultatem ac turpitudinem ... pertinuet; Catil. I, 14.

disceptator: disceptatore domestico diiudicatur; Caecin. 6.

disciplina: qui se ... disciplina domestica ... defenderet; Cael. 11.

dolor: domestico dolore commotus; Verr. III, 63. memoria .. domestici doloris; Phil. V, 51. vicit .. dolorem aliquem domesticum; ib. XIV, 4.

egestas: egestas domestica ... proferebatur; Cluent. 101.

exemplum: domesticis .. virtutis exemplis; Verr. IV, 73. domesticum te habere .. exemplum; Muren. 66. ad domestici exempli memoriam; Sest. 130. alienis exemplis ... uti quam ... domesticis malle; Phil. XIII, 15. quod habebunt domestica exempla virtutis; ib. XIV, 34.

flagitia: quae (convivia) domesticis stupris flagitiisque flagrabunt; Verr. IV, 71.

Furiae: hae sunt impiis adsiduae domesticaeque Furiae; Sex. Rosc. 67.

hostis: ex ... hac multitudine domesticorum hostium; Catil. III, 14. ab Lentulo ceterisque domesticis hostibus; ib. 22. impetus domesticorum hostium; ib. 28. domesticorum hostium conventu; Flacc. 95. quae domesticos hostis ... necavit; Sulla 32. sceleratum civem aut domesticum potius hostem; sen. 19. *me* ... domesticis hostibus dedidissent; Quir. 13. oppressis domesticis hostibus; Sest. 11. perditorum civium [vel potius domesticorum hostium;] ib. 39. domesticos hostis .. exterminarat; Vatin. 25. quid ... timuerimus a domesticis hostibus; ib. XIV, 10. isti hostes domestici; ib. 12.

imagines: ex domesticis imaginibus; Sulla 27.

immanitas: ut ... domestica .. immanitate .. civitatis humanitatem inquinares? Deiot. 32.

imperium: imperium domesticum nullum erit; Caecin. 52.

incommodum: ex ipsorum domestico incommodo; Verr. III, 95.

insidiae: hominem ... nisi ex domesticis insidiis ... compulissem; Catil. III, 17.

instituta: neque rebus externis magis laudandus quam institutis domesticis; Phil. II, 69.

iudicium: domesticum iudicium accessit; Piso 97.

labes: cum domesticas labes ... protuleris; Flacc. 5 (Z. 23). mitto omnem domesticam labem; Sest. 56.

latrocinium: cum ... rem publicam ... latrocinio domestico liberarint; Sest. 1. exstinctorem domestici latrocinii; ib. 144.

laus: oblivisci laudis domesticae; Verr. a. pr. 52. domesticae laudis amplitudinem; ib. IV, 80. domesticae laudis patrocinium; ib. 81. „aemulam domesticae laudis"; Cael. 34.

leges: domesticarum legum metu; Verr. I, 90.

lenocinium: istius ... domesticum lenocinium videre; Verr. III, 6. luxuriem domestico lenocinio sustentavit; sen. 11.

luctus: in luctu domestico; Vatin. 31.
maeror: diem ... mihi ad domesticum maerorem gravem; Sest. 27.
malum: hoc ... domesticum malum ... exsistit; Verr. I, 39. qui hoc tantum domestici mali filio nuntiet; ib. 67. res publica ... malis coacta domesticis; ib. III, 81. nullum est malum domesticum, quod ..; ib. V, 8. malum ... domesticum est; leg. agr. I, 26. nullum posthac malum civile ac domesticum ... esse venturum; Catil. IV, 15. domesticis malis ... est resistendum; Sest. 51. malis domesticis impediti; ib. 97.
mens: ut ... mente domestica et civili precaretur; Balb. 55.
mercatus: qui ... earum ... rerum omnium domesticum mercatum instituerit; Phil. III, 30.
mors: *ne se* ... domestica *morte* privetis; Rabir. 37.
natura: cum domestica vita naturaque constaret; Flacc. 5 (Z. 17).
notae: signa domesticis inusta notis veritatis; Planc. 29.
nundinae: imperium ... huius domesticis nundinis deminutum est; Phil. II, 92.
nuntii: veniunt... domestici nuntii; Verr. II, 97.
obtrectatio: ex ... obtrectatione domestica; Font. 26.
officium: omnia officia domestica; Qu. Rosc. 15. onere deposito domestici officii; Sulla 65. possum multa dicere ... de domesticis officiis; Sest. 7.
otium: otium domesticum; leg. agr. II, 9.
parietes: intra domesticos parietes; Catil. II, 1. intra [domesticos] parietes; Deiot. 5. domesticis me parietibus vix tueor; Phil. XII, 24.
periculum: domestici periculi metu; div. Caec. 31. vestris .. domesticis periculis; Arch. 31.
praedones: patrimonium domestici praedones ... possident; Sex. Rosc. 15.
quaestus: quaestum illum domesticum ... renovasti; Piso 87.
religio: religionem domesticam ... requirebant; Verr. IV, 93. si quid tibi piandum ... fuisset religione domestica; dom. 132.
res: in ... forensibus domesticisque rebus; leg. agr. II, 64. in re domestica; Flacc. 28. bene de rebus domesticis constituti; Sest. 97. ad curam rei domesticae Cael. 42. rebus ornatum hominem, tam externis, quam domesticis; Planc. 30.
sanguis: ad expetendas domestici sanguinis poenas; har. resp. 43.
scelus: ut ... id ... in domestico scelere versetur; Cluent. 175.
seditiones: multae in hac re publica seditiones domesticae; leg. agr. II, 90
sensus: hoc ipso huius gentis ... domestico nativoque sensu; har. resp. 19.
sordes: propter ... sordis .. domesticas; Vatin. 1.
stupra: in domesticis est germanitatis stupris volutatus; har. resp. 42. domesticis stupris ... delectatur; Phil. VI, 4. f. flagitia.
testes: quae (accusatio) ... libentius ... utatur alienigenis quam domesticis testibus; Font. 4.
tumultus: tumultum Italicum, quod erat domesticus; Phil. VIII, 3.
turpitudo: nota domesticae turpitudinis; Catil. I, 13. f. difficultas.
victoria: est ... condicio melior externae victoriae quam domesticae; Catil. IV, 22.
vita: *vitae domesticae* tenebris; Fr. A. V, 11. f. natura.
volnera: fuerit ... nullis domesticis volneribus coactus; Rabir. 23.
usus: cum Metellis ... erat ei ... domesticus usus et consuetudo; Sex. Rosc. 15. mittit .. munera ... ad usum domesticum; Verr. IV, 62.
B **allein: a. masc.:** solent: solent domestici depravare non numquam; Phil. I, 33.
sum: quod erant familiares M. Antonii, quod domestici; Phil. XII, 1.
antefero: potestis ... alienigenas domesticis ... anteferre? Font. 32.
sermones: adsiduis domesticorum sermonibus; Rab. Post. 4.
fieri: si (vis fit) ... adsiduis ac domesticis; Caecin. 63.
b. neutr.: sum: quoniam erat domesticum; Flacc. 34.
mitto: omnia domestica atque urbana mitto, quae tanta sunt, ut ..; prov. cons. 4. mitto enim domestica, quae negari possunt; Piso 11.

domicilium, Wohnsitz: I. **absolut:** 1. est: quibus in oppidis erant domicilia regis; imp. Pomp. 21. in qua urbe domicilium quondam superbiae fuit; sen. 17. nullum domicilium sceleri suo fore; Piso 15.
videntur: f. II, 1. committo.
2. sum: carcer ille ... domicilium civium Romanorum fuit; Verr. V, 143.
II. **nach Verben:** 1. committo: ut ... domicilia vestrae sapientiae ... commissa creditaque esse videantur; dom. 1.
compilo: quorum iste ... divinum .. domicilium ... compilavit; Verr. V, 185.
coniungo: tum domicilia coniuncta, quas urbis dicimus, ... divino iure et humano *ut* moenibus saepserunt; Sest. 91.
conioco: ut .. sedes ac domicilium conlocare (libeat); Verr. II, 6. qui ... suorum improbissimorum sermonum domicilium in auribus eius ... conlocarant; Piso 76.
consecro: ne domicilia ... indemnatorum civium consecrarentur; dom. 127. quia consecrabantur aedes, non privatorum domicilia; ib. 128.
conservo: hoc domicilium clarissimi imperii, fortunatissimam ... urbem ... ex faucibus fati ereptam et vobis conservatam ac restitutam videtis; Catil. III, 1.
credo: f. committo.
defendo: nos domicilia sedesque populi Romani ... defendimus; Phil. VIII, 8.
deleo: qui ... hoc universum rei publicae domicilium delere conati sunt; Catil. IV, 12.
deposco: qui ... idem sibi domicilium et vitae et mortis deposceret; sen. 37.
dico: f. coniungo. — eripio: f. conservo.
habeo: SI TUM ... IN ITALIA DOMICILIUM HABUISSENT; Arch. 7. cum hic domicilium Romae multos iam annos haberet; ib. an domicilium Romae non habuit is, qui ..? ib. 9. domicilium certum non habebit; Marcell. 29.
praebeo: urbem ipsam imperio domicilium praebere posse; leg. agr. I, 19. numquam haec urbs summo imperio domicilium ... praebuisset; prov. cons. 34.
redimo: domicilium imperii quinque hominum ... poena redemi; Sulla 33.
restituo: f. conservo. — saepio: f. coniungo.
servo: alter eiusdem imperii domicilium sedesque servaret; Catil. III, 26.
termino: ut eius gloriae domicilium communis imperii finibus terminetur; Balb. 13.
vasto: qui ... sedem domiciliumque Matris deorum vastaris; har. resp. 28.
video: f. conservo.
2. infero: qui ... vestris domiciliis atque tectis ... sunt ... ignis inferre conati; Catil. III, 22.
3. careo: quem ... censoriae leges .. urbis domicilio carere voluerunt; Rabir. 15.
utor: ut aratores ... urbis domiciliis uterentur; leg. agr. II, 88.
4. conloco in: coloni Capuae in domicilio superbiae ... conlocati; leg. agr. II, 97.
pono in: ut (signum) in Capitolio, hoc est in terrestri domicilio Iovis poneret; Verr. IV, 129.

III. **Umstand:** seiungi: ut negaret fas esse ... domicilio ... se a me esse seiunctum; Quir. 8.

domina, Herrin: I, 1. offert: humanarum rerum domina, Fortuna, in istius societatem gloriae se non offert; Marcell. 7.

2. sum: sit sane Fors domina campi; Piso 3.

II, 1. pello: „pellitur e medio“ ... illa domina rerum, „sapientia“; Muren. 30.

2. indico: rem omnem dominae indicavit; Cluent. 180.

3. defero ad: cum servi ad dominam rem ... detulissent; Cael. 62.

vivo cum: quos intellegebat ... familiarius cum domina vivere; Cael. 57.

III. familiaris: istos quoque servos familiaris esse dominae; Cael. 58.

dominatio, Herrschaft, Alleinherrschaft: I. adfectat: f. munitat.

deicit: ex qua (possessione) ... eam nec Sullae dominatio deiecisset; leg. agr. II, 81.

delectat: quoniam haec te omnis dominatio ... iudiciorum tanto opere delectat; Verr. a. pr. 35.

movet: sin te potentia mea, si dominatio ... movet; Sulla 25.

munitat, versatur: quae quidem dominatio .. in aliis rebus antea versabatur, nunc vero quam viam munitet, quod iter adfectet videtis; Sex. Rosc. 140.

II, 1. comparo: vobis novam dominationem comparare; leg. agr. I, 19.

exspecto: qui ... dominationem .. exspectant; Catil. II, 19.

fero: eos ... servi nequissimi dominationem ferre posse; Sex. Rosc. 140. debent ... Apronii dominationem ... ferre? Verr. III, 228. tulit haec civitas ... regiam istam vestram dominationem in iudiciis ..., tulit; ib. V, 175. crudelem superbamque dominationem nobis ... ferendam esse; Phil. III, 34.

quaero: novae dominationes ... quaeri putabantur; leg. agr. II, 8. a certis hominibus dominationem ... omnium rerum quaeri; ib. 25.

2. antepono: ut ... horum calamitatem dominationi illorum omnes anteponant; Sest. 142.

resisto: qui ager ... Sullanae dominationi ... restitisset; leg. agr. I, 21.

3. scribo ad: cum (lex) ad paucorum dominationem scripta sit; leg. agr. III, 13

III. socius: alienae dominationis ||damnationis, al.|| ... socius; dom. 49. te socium fore .. dominationis Antonii; Phil. VIII, 12.

IV. in: qua impudentia putatis eum in dominatione fuisse? Verr. III, 155.

propter: propter nimiam dominationem potentium secederent; Fr. B. VI, 24.

dominatus, Herrschaft, Alleinherrschaft: I. displicet: ei dominatum regium maxime displicere; Phil. V, 40.

est: neque alius discordiarum solet esse exitus ... nisi ... victoris dominatus; har. resp. 54.

II, 1. do: Cassio ... dominatum ... dari; Phil. XI, 36.

facio: fit in dominatu servitus, in servitute dominatus; Deiot. 30.

fero: quae (familia) non .. dominatum ... cuiusquam ferre potuit; Phil. II, 26. impuri latronis feremus ... dominatum? ib. III, 29.

malo: acerbissimum eius supremum diem malim quam L. Cinnae dominatum; Phil. I, 34.

opprimo: huius praesidio Antonii dominatus oppressus est; Phil. V, 44.

2. libero: „qui civitatem dominatu regio liberavit“; Planc. 60. qui ... dominatu regio rem publicam liberavit; Phil. I, 13. liberati regio dominatu videbamur; ib. VII, 18.

3. dedo ad: ad miserrimum ... dominatum dedi patiamini; Fr. B. VII, 11.

sum in: in superbissimo dominatu fuit; Rab. Post. 39.

III. depulsor, particeps: depulsor .. dominatus quam particeps esse maluit; Phil. II, 27.

indicium: quae domus erat ipsa indicio crudelissimi tui dominatus; dom. 110.

insolentia: quamquam .. insolentia dominatus extulerat animos; dom. 141.

IV, 1. pelli: me ... novo .. dominatu pulsum esse; dom. 68.

tollere: quae (iudicia) tu ... dominatu regio sustulisti; Phil. II, 87.

2. in: f. II, 1. facio.

dominium, Besitz: huius argento dominia vestra ... ornari; Verr. III, 9.

dominor, herrschen, den Herrn spielen: I. **unpersönlich:** cupiditas: cum illo .. te dominandi cupiditate conferre; Phil. II, 117. cupiditatem dominandi ... anteferre ... gloriae; ib. V, 50.

II. **persönlich:** alqs: illis dominantibus; Quinct. 68. ut in capite fortunisque hominum honestissimorum dominentur ei; ib. 94. cum illum in suis paternis bonis dominari videret; ib. 98. videre in Sex. Roscii ... bonis ... dominantem T. Roscium; Sex. Rosc. 24. sese in iudiciis diutius dominari non posse; div. Caec. 24. quae (Chelidon) ... in his sartis tectisque dominata est; Verr. I, 136. unus .. dominabatur; Sest. 34. dominentur sumpti; Cael. 67. „dominatus est .. Alexandriae“; Rab. Post. 39. memineramus ... Sullam .. dominantem; Phil. II, 108. dominabitur Lucius; ib. VII, 16. Caesare dominante; ib. XIII, 18.

cohors: auctio facta est, in qua cohors istius invicta dominata est; Verr. II, 46.

homo: dominante homine furioso; Milo 78.

indigni: ne dominarentur indigni; Phil. VIII, 7.

invidia: falsa invidia ... dominetur in contionibus; Cluent. 5.

potentia: quae dominatur in civitate potentia; Caecin. 71.

vis: vis dominetur necesse est; Sest. 92.

dominus, Herr, Gebieter, Eigenthümer, Besitzer, Wirth: I. **absolut:** 1. **Subject:** arcet: non .. te dominus modo illis aedibus ... arcebit; Phil. II, 104.

confitentur: cum ... haec scelera ... domini impudentissime confiteantur; Tull. 40.

deicit: utrum me tuus procurator deiecerit, ... quasi quidam paene dominus; Caecin. 57.

dicunt: causam dicere dominos; Verr. V, 14.

est: pecuniam domino incolumi obtinere; Sex. Rosc. 26. qui .. moribus eisdem essent quibus dominus; Verr. III, 62. dominum esse ad villam; Tull. 20. ubi erant tum illi ... legum domini? Sest. 125. cum ipse epuli dominus Q. Arrius albatus esset; Vatin. 31. o tecta ipsa misera, „quam dispari domino!“ Phil. II, 104. si non sit molestus dominus, tamen est miserrimum posse, si velit; ib. VIII, 12. f. imperat.

fugiunt: eorum (agrorum genus) unum propter invidiam domini fugiunt; leg. agr. II, 70.

gaudet: primo dominus, ignarus incommodi sui, gaudeat vilicoque delectetur; Verr. III, 119.

habet: quod .. liberum possit habere ille arator ac dominus; Verr. III, 227.

imperat: nec imperante nec sciente nec praesente domino; Milo 29.

inspectat: domino .. trans ripam inspectante; Milo 74.

potest: f. habet. — scit: f. imperat.

tenet: si ... dominum patiatur cetera praedia tenere; Quinct. 85.

venit: qui (xvir) aliquam in urbem ... repente ut dominus venerit; leg. agr. II, 46.

volt: f. est; Phil. VIII, 12.

2. **Prädicat:** sum: ne tam diu quidem dominus erit in suos? Sex. Rosc. 78. „vos .. dominos esse dicitis“; ib. 120. quorum (comitiorum) iste se ... dominum esse arbitrabatur; Verr. a. pr. 25. ille erat ... in convivio dominus; ib. III, 23. se .. esse ... dominum illorum; ib. 31. se ... nec dominum eius esse fundi; ib. 55. ipsum praetorem ... aratorum dominum ... fuisse; ib. 71. ut servos Venerios Siculorum dominos esse velles; ib. 87. ille populus est dominus regum; dom. 90. cum ... dominum se in meis bonis esse voluisset; ib. 107. sui quemque iuris et retinendi et dimittendi esse dominum; Balb. 31. unus tu dominus ... frumenti omnis fuisti; Piso 86. quo modo iste dominus? Phil. II, 104. te inquilino — non enim domino; ib. 105.

II. **nach Verben:** 1. **Accusativ:** accuso: s. **accuso,** II. dominum (3 St.) B. I, S. 51, a.

adficio: quo supplicio dominos indemnatos adficiebat; Verr. V, 18.

comparo: etiamne in nostros liberos dominum ... comparabat? Phil. XIII, 17.

constituo: cui ... domini constituuntur; Quinct. 50. uti decem reges aerarii ... orbis .. terrarum domini constituerentur; leg. agr. II, 15.

deicio: ut dominus de suo fundo ... deiceretur; Quinct. 81.

delecto: s. I, 1. gaudet.

detrudo: DOMINUM .. INVITUM DETRUDERE NON PLACET; Quinct. 84. quod (edictum) aperte dominum de praedio detrudi vetaret; ib. 89.

dico: qui iudiciorum se ||se iud.|| dominos dici volebant; Verr. I, 58.

expello: dominum expulsum esse de praedio; Quinct. 85.

facio: ipse amplissimae pecuniae fit dominus; Sex. Rosc. 23.

habeo: hos omnium rerum ... dominos habebimus; leg. agr. II, 21. qui ... eum ... dominum habere velles; Phil. II, 85.

impono: nobis dominum cur imponebat? Phil. XIII, 17.

lugeo: ut ager ipse ... lugere dominum videretur; Verr. III, 47.

noto: dominos contionum omni odio populi notari; Sest. 127.

reperio: urbi copiosissimae ... dominus ... reperietur ||reperitur||; leg. agr. II, 43.

restituo: clarissimo domino restituto; Phil. XIII, 12.

video: quem accumbere atratum videras? dominum cum toga pulla? Vatin. 32.

2. **Dativ:** adfero: domino a familia sua manus adlatas esse; Quinct. 85.

denuntio: domino denuntiatum est; Verr. V, 10.

minor: cum ... minaretur dominis; Phil. XIII, 19.

mitto: si qui vilicus ... domino xx milia nummum pro x miserit; Verr. III, 119.

probo: hoc eum .. non vobis omnium gentium dominis probaturum; leg. agr. II, 22.

reddo: sunt ... illi domino redditi; Verr. V, 11.

renuntio: multa dicitur domino renuntiare solitus esse; Cluent. 175.

succurro: cum ... domino succurrere prohiberentur; Milo 29.

sum: domus erat non domino magis ornamento quam civitati; Verr. IV, 5.

3 **mit Präpositionen:** accipio a: HS $\overline{LX}$ a domino accepisti; Verr. V, 15.

armo contra: servum ... contra dominum armare; Deiot. 30. — in: servi in dominos armabantur; Planc. 86.

defero ad: rem ad dominum detulit; Cluent. 47. — in: crimina in dominum delaturum se esse; Deiot. 31.

pervenio ad: quid ... possit ad dominos ... reliqui pervenire; Verr. III, 200.

quaero in: „in dominos quaeri de servis iniquum est.“ at *neque in dominos* quaeritur; Sex. Rosc. 120. cum ... de servo in dominum ne tormentis quidem quaeri liceat; Deiot. 3. maiores nostri in dominum [de servo] quaeri noluerunt; Milo 59.

reporto ad: praedam ... ad xviros tamquam ad dominos reportare; leg. agr. II, 61.

III. **nach Adjectiven:** 1. fidelis: quem ... fuisse .. nimium domino fidelem arbitrabatur; Cluent. 176.

2. fidelis in: qui animo fideli in dominum ... fuerunt; Milo 29.

fugitivus ab: neque tam fugitivi illi ab dominis quam tu ab iure; Verr. IV, 112.

IV. **nach Substantiven:** 1. **Genetiv:** benignitas: an vero servos nostros ... metu dominorum benignitas ... liberat? Rabir. 16.

caput: qui domini caput defendissent; Milo 58.

condicio: est .. haec condicio ... huius principis populi et omnium gentium domini; Planc. 11.

conservatores: delendi fuerunt conservatores domini; Milo 58.

disciplina: cum .. haec ... pericula ... dominorum disciplina provisa sint; Verr. V, 8.

fuga: explorare fugam domini videbatur; Verr. V, 44.

hospes: in servis ad hospitem domini necandum sollicitandis; Cael. 51.

iussus: si ... domini iussu quidpiam promisisset; Quinct. 19.

mors: quia videbatur indignum esse et [domini] morte ipsa tristius; Milo 59.

multitudo: ut ... dominorum multitudinem quaereremus; Verr. III, 47.

numerus: incolumis numerus manebat dominorum atque aratorum; Verr. III, 125.

patrimonium: domini patrimonium circumplexus; Phil. XIII, 12.

patronus: qui se populi Romani victoris dominique omnium gentium patronum dicere auderet; Phil. VI, 12.

potestas: nemo ... tam fuit in domini potestate; Phil. II, 45.

res: rem domini ... defenderunt; Cluent. 161.

servi: neque tam servi illi dominorum quam tu libidinum; Verr. IV, 112.

vita: vitam .. domini desperantis; Milo 56. quas (poenas) ab eo servi fideles pro domini vita expetiverunt; ib.

2. **mit Präpositionen:** adiutor contra: ille adiutorem servum contra dominum repudiavit; Deiot. 31.

quaestio in: [de servis nulla lege quaestio est in dominum;] Milo 59.

V. **Umstand:** ab: arationes ... ab dominis relictas esse; Verr. III, 228.

domitor, Bändiger: ut odisset ... domitorem armorum suorum; Milo 35.

domo, bändigen, bezwingen: alqm: eos .. domuit; prov. cons. 32.

civis, al: vir, qui sceleratissimos civis, qui acerrimos hostis, qui maximas nationes, qui reges, qui gentis feras ..., qui praedonum infinitam manum, qui etiam servitia virtute victoriaque domuisset; Sest. 67.

gentem: domitis iam gentibus finitimis; prov. cons. 5. nulla gens est quae non ... ita domita (sit), ut ..; ib. 31. domuisti gentis immanitate barbaras; Marcell. 8.

homines: (homines) modo bello domiti; Font. 12.

nationes: domitae sunt a Caesare maximae nationes; prov. cons. 19. quas nationes nemo umquam fuit quin .. domari .. cuperet; ib. 33. ceteras (nationes) ... domuit; ib. s. civis.

domus (domu: s. II, 1. expilo. V, 2, d. eicere; Phil. II, 45), Haus, Wohnung, Hauswesen,

Familie, Heimath: I. **Subject:** abest: cum domus patris a foro longe abesset; Cael. 18.

accipit: cum .. me domus eadem ... accepisset, quae proximo anno maerens receperat et ... defenderat; Sest. 131.

adipiscitur: felix ista domus, quae .. impunitatem .. adepta sit; Deiot. 29.

ardet: f. **ardeo,** domus (4 St.) B. I, S. 283, a.

capit: tot domus locupletissimas istius domus una capiet? Verr. IV, 7.

continet: si ... nec privata domus parietibus continere voces coniurationis [tuae] potest; Catil. I, 6.

debet: f. est; Cael. 52. — defendit: f. accipit.

deflagrat: quibus (facibus) incensa L. Bellieni domus deflagravit; Phil. II, 91.

deest: domus tibi deerat? at habebas; Scaur. 45.

dicit: cur (cogis) ... domum .. totam sodalis mortui contra te testimonium dicere? Verr. I, 94.

est: cum Romae domus eius, uxor, liberi sint; Quinct. 54. cui Romae domus, uxor, liberi, procurator esset; ib. 85. cum domus erat Romae; ib. cum Romae domus eius, uxor, liberi essent; ib. 86. domum Romae fuisse, quo ..; ib. 89. cum Ameriae Sex. Roscii domus, uxor liberique essent; Rosc. 96. domus referta vasis Corinthiis; ib. 133. quam inanes domus eorum omnium (fuerint), qui de iure civili consuli solent, quam plena ac referta Chelidonis; Verr. I, 120. domus erat plena; ib. 137. domus erat non meretricio conventu, sed praetoria turba referta; ib. plena domus caelati argenti; ib. II, 35. huius domus est vel optima Messanae; ib. IV, 3. ea domus ... ornata sic fuit, ut urbi quoque esset ornamento; ib. domus erat non domino magis ornamento quam civitati; ib. 5. erat .. Percenniorum ... domus honestissima; ib. 25. cum ... domus esset plena hominum honestissimorum; ib. 33. domus plena signorum pulcherrimorum; ib. 36. domus erat ... nulla paulo locupletior, qua in domo haec non essent; ib. 46. nulla domus in Sicilia locuples fuit, ubi ..; ib. 58. plena domo telarum; ib. 59. in qua (urbe) domus est, quae Hieronis regis fuit, qua praetores uti solent; ib. 118. domum suam ornamento urbi futuram; ib. 121. cui ... non domus, commune perfugium, ... vacua mortis periculo ... fuit; Catil. IV, 2. ut domus, quae huius adulescentiae prima fuit, eadem esset familiarissima senectuti; Arch. 5. in conspectu ... urbis domus est mea ..; in qua si manet illud ... sepulcrum ..; dom. 100. in Vacci pratis domus fuit M. Vacci, quae publicata *est* et eversa; ib. 101. quid est sanctius, quid omni religione munitius quam domus unius cuiusque civium? ib. 109. quae domus erat ipsa indicio crudelissimi tui dominatus; ib. 110. M. Fulvii domum ... monumentum tuarum manubiarum esse voluisti; ib. 114. se vivo illam domum istius numquam futuram; ib. 115. domus illa mea prope tota vacua est; ib. 116. in ea causa esse dixit domum meam; har. resp. 9. quae tandem est ... domus ab ista suspicione religionis tam vacua atque pura? quamquam vestrae domus ... sunt liberae religione ..; ib. 11. eandem domum populus ... eodem iure esse iussit, quo fuisset; ib. multae sunt domus in hac urbe ... atque haud scio an paene cunctae iure optimo; ib. 14. ut ... consuli domus exsilium esse non posset; Vatin. 22. huic facinori ... tua domus popularis ministra ... esse non debuit; Cael. 52. domus .. illa, quae temptata esse scelere ... dicitur, plena est integritatis; ib. 55. erat non solum domus mea, sed totum Palatium senatu ... refertum; Piso 11. domus ... scutis referta; Milo 64. quodvis exsilium his est optatius ... quam domus; Ligar. 33. quae autem domus? suam enim quisque domum tum obtinebat nec erat usquam tua; Phil. II, 48. domus erat aleatoribus referta, plena ebriorum; ib. 67. f. adipiscitur. II, 3. emigro ex. III, 1. V, 3 in; har. resp. 37.

fert: quae flagitia domus illa diutius ferre non potuit; Phil. II, 45.

flagrat: flagrabat tota domus praetoria studio hominum; Verr. II, 133.

florent: quorum domus cum honore ... florerent; Verr. I, 55.

fumat: quod ita domus ipsa fumabat, ut ..; Sest. 24.

habet: quid habet mea domus religiosi? har. resp. 33.

haurit: quos (quaestus) M. Antonii tota ex *re publica* hausit domus; Phil. V, 11.

hiat: f. patet; Verr. III, 8.

iacet: depressam, caecam, iacentem domum pluris ... aestimasti; Scaur. 45.

maeret: f. accipit.

minatur: cum mea domus ardore suo deflagrationem urbi ... minaretur; Planc. 95.

patet: mea domus tibi patet, mihi clausa est; Sex. Rosc. 145. huic homini si cuius domus patet, utrum ea patere an hiare ac poscere aliquid videtur? Verr. III, 8. ipsi Tullio patebat domus locupletissima Cn. Pompei Basilisci; ib. IV, 25. si domus (mea), ... si aures patent omnibus; Sulla 26. Pompeio sua domus patebit, eamque non minoris, quam emit Antonius, redimet; redimet, inquam, Cn. Pompei domum filius; Phil. XIII, 10. meam domum ... omnium praeceptis ... patuisse; ib. XIV, 20. f. II, 1. expono.

personat: cum conlegae tui domus cantu ... personaret; Piso 22.

poscit: f. patet; Verr. III, 8.

potest: ut ... nullius domus clausa ... contra tuam ... audaciam posset esse; Verr. V, 39. f. continet. est; Vatin. 22. fert.

praebet: sin mea domus non modo mihi non redditur, sed etiam monumentum praebet inimico doloris mei; dom. 100.

recipit: f. accipit. — redundat: f. II, 1. reformido.

videt: quid ... domus illa viderat nisi pudicum? Phil. II, 69. — videtur: f. patet; Verr. III, 8. II, 3. coniungo cum; dom. 102.

II. **nach Verben:** 1. **Accusativ:** adeo: quam tu domum ... adisti ..? Verr. II, 52.

adfligo: f. **adfligo,** domum (4 St.) B. I, S. 97, b. — aedifico: f. **aedifico,** II. domum (5 St.) B. I, S. 133, b. — aestimo: f. emo. I. iacet.

appello: quid eius ... domum appello? Muren. 89.

aspicio: quam domum aliquam diu nemo aspicere poterat, nemo sine lacrimis praeterire; Phil. II, 68. quis domum (aspicere poterat)? ib, XIV, 10.

capio: domo capta et oppressa; Verr. II, 46. f. I. capit.

celebro: a quibus si domus nostra celebratur; Muren. 70.

claudo: f. **claudo,** II. domum (4 St.) B. I, S. 548, a.

complano: Sp. Maelii regnum appetentis domus est complanata; dom. 101.

compleo: ut ... meam domum refertam viris bonis ... complerent proscriptionis metu; dom. 55.

concupisco: di immortales domum meam concupiverunt? dom. 108

conduco: f. **conduco,** II. domum (3 St.) B. I, S. 611, a. — coniungo: f. **coniungo,** domum (4 St.) B. I, S. 624, a. — consecro: f. **consecro,** domum (6 St.) B. I, S. 637, b. — convestio: f. everto; dom. 101.

custodio: quae (iuventus) tuum corpus domumque custodit; Milo 67.

dedico: f. **dedico,** II. domum (3 St.) S. 39, b. — defendo: f. **defendo,** III. domum (3 St.) S. 43, a.

deleo: qui singulas ... domos ... delere conati sunt; Catil. IV, 12. si ... hanc unam domum ... sibi delendam putavit; dom. 143.

deligo: eam sibi domum sedemque delegit, in qua cotidie ... spolia fortunarum videret; Cluent. 188.

depopulor: multas domos ... depopulatus est; Verr. a. pr. 12.

deprimo: f. I. iacet.

devincio: totam Hortensiorum domum devinctam consuetudine cum teneret; Arch. 6.

dico: domus dico? Phil. II, 48.

diripio: domum mea diripiebatur; sen. 18. domus mea .. diriperetur; dom. 113.

diruo: qui ... meam domum diruit; Cael. 78.

disturbo: f. **disturbo,** II. domum (5 St.) S. 136, a.

do: P. Valerio ... data domus est; har. resp. 16.

emo: emit domum ... prope dimidio carius quam aestimabatur ||aestimabat||; dom. 115. f. I. patet; Phil. XIII, 10.

eripio: f. everto; dom. 146.

everto: ut ... possim intueri domum meam eversam; dom. 101. Sp. Cassii domus ... *est* eversa; ib. eius domum eversam duobus lucis convestitam videtis; ib. eius domus eversa et publicata est: in qua porticum ... fecit; ib. 102. se .. domum civis optimi evertisse; ib. 105. deos ... in eius domum ... eversam ... immigrare voluisse? ib. 107. domo per scelus erepta, per latrocinium occupata, per religionis vim ... eversa, carere non possum; ib. 146. cum domos civium evertis; har. resp. 39. cum ... deploraret domum incensam, eversam; Sest. 121. eversa domus est; ib. 145. ut ... nullius domum evertant; Cael. 28. multas ... eversas domos (viderat); Deiot. 33. f I. est; dom. 101.

excido: f. incendo; Sest. 95.

exhaurio: cuius domum per hospitium exhausit et exinanivit; Verr. V, 109. ut exhaustas domos replere possent; prov. cons. 4. cuius domum ad meam [domum] exhauriendam patefeceras; Piso 26. ut ... exhauriret domos; ib. 41. qui ... refertam eius domum exhauserit; Phil. III, 30.

exinanio: C. Verres ... domos exinanisse ... dicitur; div. Caec. 11. f. exhaurio; Verr. V, 109.

exorno: quod domum eius exornatam et instructam fere iam iste reddiderat nudam; Verr. II, 84. domus erit .. exornata; Sulla 88.

expilo: domu ||domo|| sua tota expilata; Verr. V, 128. f. incendo; Piso 52.

expono: non habere domum ... patentem atque adeo expositam cupiditati; Quinct. 93.

expugno: expugnabuntur domus; Verr. I, 78.

facio: tu meam domum religiosam facere potuisti? har. resp. 33.

firmo: f. munio; Catil. I, 10

habeo: si domus haec habenda est; Sex. Rosc. 134. Verres ornamentorum ||ornamentis|| ... habeat plenam domum; Verr. IV, 126. f. expono. — I, 1. deest.

incendo: coeperitne domum, in qua deversabare, illa multitudo incendere; Verr. I, 78. incensa domo; Catil. IV, 12. qui domos inimicorum suorum oppugnavit, excidit, incendit; Sest. 95. vos eius domum (incendere voluistis); Piso 15. me ... in ea ipsa domo, qua tu me expuleras, quam expilaras, quam incenderas, pontifices ... conlocaverunt; ib. 52. domum incenderat; Milo 87. domum mei fratris incenderat; ib. f. everto; Sest. 121.

ingredior: ingredi illam domum ausus es? Phil. II, 68.

instruo: te instruere domum tuam; Verr. IV, 9. f. exorno; Verr. II, 84.

introspicio: ne quis ... introspicere tuam domum possit; har. resp. 33.

intueor: f. everto; dom. 101.

lego: sibi non hanc, quam nunc male tuetur, sed M. Pisonis domum ubi habitaret legaret; Phil. II, 62.

libero: una mea domus iudiciis omnibus liberata in hac urbe sola est; har. resp. 11. meam domum ... omni religione una mente omnes liberaverunt; ib. 12. domum meam iudicio pontificum religione liberatam videri; ib. 13. qui primi de hac domo sententiam dixistis et eam religione omni liberastis; ib. 14. mea domo iudicio pontificum liberata ||meam domum ... liberatam||; ib. 31. f. IV, 2. consulta de.

metuo: ut meam domum metueret; Sest. 133. nonne ipsam domum metuet? Cael. 60.

munio: quam domum satis ... munitam fuisse (putatis)? imp. Pomp. 65. domum meam maioribus praesidiis munivi atque firmavi; Catil. I, 10. nego esse ullam domum aliam privato eodem ... iure munitam; har. resp. 14. f. IV, 2. consulta de.

novi: quae mulier ... ne domum quidem ullam nisi socrus suae nosse debuit; Cluent. 35. novi domum nomenque vestrum; Ligar. 12. nostis totam domum; Phil. III, 35.

noto: cum ... notaret domos; Phil. XIII, 19.

obeo: quo facilius .. nostras domus obire ... posset; Cael. 18.

obligo: huius domum ... religione sempiterna obligare; dom. 106.

obsideo: domus obsessa ab inimicis; Sex. Rosc. 30. cum ... milites domum, in qua istum esse arbitrarentur; obsidere coeperunt; Piso 93.

obtineo: f. I. est; Phil. II, 48.

occupo: f. 1. everto; dom. 146.

offendo: „maestam .. domum offendi“; Phil. XII, 5.

opprimo: f. capio.

oppugno: domus est oppugnata ferro; Sest. 85. domum oppugnare ... coepit; ib. 88. oppugnata domo; Milo 38. oppugnata domus C. Caesaris ... nuntiabatur; ib. 66. f. incendo; Sest. 95.

orno: Verres Africani monumentis domum suam plenam stupri, plenam flagitii, plenam dedecoris ornabit? Verr. IV, 83. f. I, est; Verr. IV, 3.

patefacio: si quae ... mulier domum suam patefecerit omnium cupiditati; Cael. 49. f. exhaurio; Piso 26.

polliceor: quod ille latronibus suis pollicetur .. domos; Phil. VIII, 9.

possideo: non est ausus meam domum, cuius cupiditate inflammatus erat, possidere; dom. 107.

praetereo: f. aspicio; Phil. II, 68.

prospicio: ut ille ... ex cruce Italiam cernere ac domum suam prospicere posset; Verr. V, 169.

publico: f. everto; dom. 102. — I. est; dom. 101.

recipero: haec (est) restitutio in domo, in sedibus ... reciperandis; dom. 143.

reddo: f. exorno; Verr. II, 84. — I. praebet.

redimo: f. I. patet; Phil. XIII, 10.

reformido: non .. illam Oppianici domum viri sui sanguine redundantem reformidat; Cluent. 27.

relinquo: sibi relinquendas domos ac sedis suas ... esse; Verr. II, 157. domum .. illam in perpetuum scelerum omnium ||scelere omni|| adfluentem reliquisset; Cluent. 189. domum meam relinquendam putarem; Catil. I, 17.

reperio: ne domus quidem ulla paulo locupletior expers huius iniuriae reperietur; Verr. IV, 48.

repleo: repleri quaestu vestram domum; Piso 87. f. exhaurio; prov. cons. 4.

requiro: non requirebat ille Cupido lenonis domum; Verr. IV, 7.

scrutor: cum .. omnium domos ... scrutarere; Vatin. 12.

supero: ut omnium domos et laxitate et dignitate superaret; dom. 116.

teneo: f. devincio.
transfero: cum domus in Palatio ... ad .. consulem transferebatur; dom. 62.
tueor: f. lego.
vacuefacio: cum morte superioris uxoris novis nuptiis domum vacuefecisses; Catil. I, 14.
vendo: ut sibi domum venderet; dom. 115.
video: videsne ... hanc Brocchorum domum? Ligar. 33. f. everto; dom. 101.
violo: qui meam domum violasset? har. resp. 15.

2 **Ablativ**: careo: f. **careo**, II. domo (5 St.) B. I, S. 458, a.
fruor: *ut* domo sua fruatur; Rabir. 37.
privo: quem nova poena legis .. domo ... privat; Muren. 89.
utor: f. I. est; Verr. IV, 118. — III, 1.

3 **mit Präpositionen**: absum a: abesse a domo .. maluit; Verr. IV, 39. ut ille ... abesset a domo; ib. V, 82.
coacervo in: quantum ... coacervari una in domo potuit; Sex. Rosc. 133. tanta pecunia una in domo coacervata est; Phil. V, 12
cognosco de: de qua (domo) cognostis; dom. 146.
commeo in: cuius in hortos, domum ... libidines omnium commearent; Cael. 38.
confugio in: confugit in huius domum; Qu. Rosc. 30.
congero in: innumerabilis pecunia congesta in illam domum est; Phil. V, 12.
coniungo cum: ut domus M. Tullii Ciceronis cum domo Fulvii Flacci ... coniuncta esse videatur; dom. 102. cum ... meam domum cum Flacci domo coniungebat; ib. cum ... id .. cum eius civis ... domo coniungeret; ib. 114.
conloco in: monumentum ... ea in domo conlocabit, in qua ... lenonum .. flagitia versantur; Verr. IV, 83. Libertatis simulacrum in ea domo conlocabas; dom. 110. f. 1. incendo; Piso 52.
conservo ex: ut ... id per te ex praedonis domo conservare possint; Verr IV, 80.
debeo pro: pecunia, quam pro domo ... debebas; Phil. II, 71.
defero e: ad quem e domo Caesaris tam multa delata sunt; Phil. II, 35. — in: in Chelidonis domum praeturam totam detulisti; Verr. V, 38. merces in praetoriam domum deferebantur; ib. 145.
deporto in: haec non in tuam domum ... deportasses; Verr. I, 54.
deversor in: ad eam domum, in qua iste deversabatur, profecti sunt; Verr. I, 69. hac te in domo tam diu deversari non pudet? Phil. II, 68. f. 1. incendo; Verr. I, 78.
dico de: de mea domo dicere audes? har. resp. 30. cum de domo tua dixero, in qua ... est inaedificatum sacellum; ib. 31. f. 1. libero; har. resp. 14.
distraho cum: quonam ille modo ... cum domo ... distractus esset? Deiot. 15.
emigro ex: ex illa domo praetoria, quae regis Hieronis fuit, sic emigrabat, ut ..; Verr. V, 30.
emitto ex: illum ... ex domo pontificis maximi emissum; har. resp. 4.
eo ad: cum ... ad magistratuum domos cum ferro ... iretur; Quir. 14.
eripio ex: qui ex pontificis maximi domo religionem eripuit, is meam intulit? dom. 104. quod (librarium) te aiunt eripuisse e domo; Milo 33.
excludo a: a domo tua Chelidonem ... excludere noluisti; Verr. V, 38.
fero ad: „iubeo ... (scyphos) ad praetoris domum ferri"; Verr. IV, 32.
immigro in: in domum et in hortos paternos immigrabit; Phil. XIII, 34. f. 1. everto; dom. 107.
immitto in: illos impetus ... in nostras domos immisisti; Phil. II, 91.
incurro in: ne incurrat in alterius domum; Cael. 42.
infero in: mortuum se in domum eius inlaturum; Milo 75.
invehor in: in totam .. M. Antonii domum sum semper invectus; Phil. XII, 17.
iudico de: pontifices de mea domo ... iudicasse; har. resp. 13.
maneo in: f. I. est; dom. 100.
pono in: in istius lenonis turpissimi domo ... Capitolii ornamenta ponentur? Verr. IV, 71. quem (Mercurium) Verres in domo et in ... palaestra posuit; ib. V, 185.
prodeo ex: una ex domo prodeunt; Flacc. 22.
profero ex: totum crimen profertur ex inimica ... domo; Cael. 55.
proficiscor ad: f. deversor in; Verr. I, 69.
progredior ex: ex hac .. domo progressa ista mulier; Cael. 60.
quaero ex: *qui ... totam (dignitatem) ex domo quaesisset;* Scaur. 45.
refero de: potestisne referre de mea domo? har. resp. 11.
restituo in: di penates ... in meam domum mecum erunt restituti; dom. 143.
retineo in: hostium duces privata in domo retinuisti? Verr. V, 76.
revoco in: omnibus comitiis ... unam in domum revocatis; Verr. II, 133.
sevoco in: quodcumque ‖quidquid‖ poterat ad se in privatam domum sevocabat; Quinct. 13.
statuo de: ut vos de mea domo statueretis; dom. 69.
sum in: f. I. est; Verr. IV, 46. — II, 1. obsideo; Piso 93.
tollo ex: ut simulacrum Cereris ... Henna ex sua sede ac domo sustulerit; Verr. V, 187.
transfero in: ornamenta ... in meretriciam domum transtulit; Verr. IV, 123.
venio ex: ex domo ... praetoria manum fugitivorum ... venisse; Verr. IV, 94. — in: te ... venisse ... in M. Laecae domum; Catil. I, 8.
versor in: f. conloco in; Verr. IV, 83. — V, 3. in; Cael. 57.

III. **nach Adjectiv und Adverbien**: 1. contentus: domo sua regia [quae regis Hieronis fuit, qua praetores uti solent,] contentus non fuit; Verr. V, 80.
2. longe a: fuit proprium populi Romani longe a domo bellare; imp. Pomp. 32. si .. aut domi est aut non longe a domo; Phil. XII, 23.
prope a: tantum civium numerum tam prope ab domo ... detineri; Verr. II, 6.

IV. **nach Substantiven**: 1. celebratio: quae domus [quae] celebratio cotidiana! Sulla 73.
cupiditas: f. II, 1. possideo.
2. concursus, impetus ad: fit ad domum eius ... concursus atque impetus; Verr. V, 93.
consulta de: ullo ... de templo tot senatus exstare consulta quot de mea domo; quam senatus unam ... a pontificibus liberandam, ... a iudicibus muniendam putarit; har. resp. 16.
inruptio in: inruptionem armatorum in Trebonii domum; Phil. XI, 7.
sententia de: f. II, 1. libero; har. resp. 14.

V. **Umstand**: 1. **Ablativ**: continere: domo principem vi et metu continere; Fr. B. XV, II, 8.
invitare: qui senatorem populi Romani tecto ac domo non invitet; Verr. IV, 25.
ornare: *qui ... ornasset dignitatem domo;* Scaur. 45.
tenere: qui cum ... domo se teneret; sen. 29. domo me tenui; dom. 6.
Ort: clamor .. fit tota domo; Verr. I, 67.
2. **adverbielle Formen**: a. domi: α. Verba: ut domi meae te adservarem; Catil. I, 19. — domi nostrae conditum; Verr. II, 5. domi conditus consulatus; Muren. 49. (Libertatem) domi

meae conlocasti; dom. 110. cui (aquilae) domi tuae sacrarium ... constitutum fuit; Catil. I, 24. (tabulas) non continui domi; Sulla 42. cum ... virum inclusum domi contineres; dom. 110. qui ... alios domi contineret; har. resp. 6. se domi continebat; Sest. 26. an se domi contineret? ib. 89. cum ... M. Bibulum ... inclusum domi contineres; Vatin. 22. — domi Caesaris percussor ... deprehensus dicebatur esse; Phil. II, 74. domi suae deversatum esse Antiochum; Verr. IV, 70. — quasi domi nummos haberet; Quinct. 18. servos ... cum haberet domi; Verr. I, 92. eam iste habere domi suae noluit; ib. IV, 7. Verresne habebit domi suae candelabrum Iovis; ib. 71. haec habeat domi; ib. 126. ceterae feminae ... habere domi fortunarum omnium socium ... possunt; Font. 47. quod habuit imaginem L. Saturnini domi suae; Rabir. 24. habere ... Panaetium domi; Muren. 66. (eum venenum) habuisse aiunt domi; Cael. 58. domi .. causam amoris habuisti; Phil. II, 78. — includit se domi; Verr. V, 92. ille inclusus domi tam diu fuit; Sest. 69. f. continere; dom. 110. Vatin. 22. — me domi mansisse; dom. 6. Caesar ... domi manet et manebit; Piso 61. Tuberonem domi manere voluisse; Ligar. 21. — cum domi suae miserrimus in loculis ‖miserrimis in locis‖ ... tantum nummorum positum videret; Cluent. 70. quae (imago) domi posita; Rabir. 25. [domi meae] certi homines [ad eam rem positi]; Sest. 41. eius .. vitae a me insidias apud me domi positas esse; ib. est illud quidem exemplum tibi propositum domi; Muren. 66. — P. Africano domi suae quiescenti; Milo 16. — nullum signum domi reliquisti; Verr. I, 51. ut domi prorsus nihil reliqueret; ib. 91. cum patrem domi reliquisses; ib. V, 109. quos ... domi suae reservavit; Verr. I, 12. quibus incolumibus .. domi dignitas ... retineretur; Sex. Rosc. 136. se ... praedonum duces ... domi suae ... retinuisse; Verr. I, 12. pecuniam domi retines; ib. III, 202. quod quisquam putaret se ... domi retinere posse; ib. IV, 42. hostem ... privatus intra moenia domi suae retinere poterit? ib. V, 76. virum ... domi vobis ... retinere ... maletis ‖malitis‖; Font. 43. — „cum sederem .. domi tristis“; Verr. IV, 32. si domi illius aliquotiens fuisti; div. Caec. 58. cur ea (signa) ... tam diu domi fuerunt? Verr. I, 51. qui tuae domi semper fuissent; ib. argenti ... domi quod fuerit; ib. II, 20. esse illa signa domi suae? ib. IV, 16. multi domi Cn. Calidii cum potestate ... fuerunt; ib. 44. domi esse apud sese archipiratas; ib. V, 73. domi tuae piratae ... fuerunt; ib. 76. hospes tuus, cuius tu domi fueras; ib. 108. ut (vectigal) .. domi sit; leg. agr. II, 81. fuerint incorruptae litterae domi; Flacc. 21. eum domi tuae fuisse; Vatin. 3. Qu. Marcium ... domi fuisse otiosum; Piso 54. quoniam id domi tuae est; Phil. II, 11. cuius domi quaestuosissima est ... chirographorum officina; ib. 35. hic cum essem in urbe ac domi; ib. XII, 22. si ... domi est; ib. 23. — β. Adject. und Part.: vir ... cum foris clarus tum domi admirandus; Phil. II, 69. — clarus: f. nobilis; Verr. V, 110. 112. — homo domi suae cum primis locuples atque honestus; Verr. II, 68. qui .. domi suae cum primis honestus existimatus est; Caecin. 10. — idem domi quam libidinosus, quam impurus, quam intemperans! sen. 14. hominem .. domi nobilem; Verr. I, 45. homo in primis domi suae nobilis; ib. II, 35. homo ... domi nobilis; ib. 128. III, 80. 200. homo domi suae nobilissimus; ib. IV, 16. homo .. domi nobilis; ib. 38. hominem non solum domi, sed tota Sicilia in primis nobilem; ib. 51. hominem .. domi nobilem; ib. 86. homo domi suae clarus et nobilis; ib. V, 110. homo domi suae nobilissimo loco natus; ib. 111. homo ... non domi suae solum, post mortem tota Sicilia clarus et nobilis; ib. 112. vir ... domi nobilis; Cluent. 23. domi suae nobilissimus vir; Milo 16. — homo .. virtute et nobilitate domi suae ... princeps; Verr. III, 56. — γ. Subst.: quod .. permulta essent ornamenta ..., locus, auctoritas, domi splendor; Cluent. 154. — δ. zum Satz: qui istius domi erat eductus; Quinct. 21. quae domi gerenda sunt; Sex. Rosc. 149. iactatur domi suae vir primarius; Verr. I, 67. Uticae domi suae vivus exustus est; ib. 70. ut ... domi certet suis legibus; ib. II, 32. omnis honores domi suae facillime cum adeptus esset; ib. 112. quae domi didicit; ib. III, 157. quanti (frumentum) domi vendidisset; ib. 192. huius imperatoris ita erat severa domi disciplina; ib. V, 93. te ... nemo tuae domi convenire ... potuit; ib. 137. ut domi suae caput suum ... ferro defendere liceret; Tull. 50. quantas ille res domi militiae ... gesserit; imp. Pomp. 48. huius domi est mortuus; Cluent. 165. domi furtum fecit; ib. 179. desinant insidiari domi suae consuli; Catil. I, 32. cum domi meae paene interfectus essem; ib. II, 12. cui (aquilae) ille etiam sacrarium [scelerum] domi suae fecerat; ib. 13. quorum ego ferrum ... compressi etiam domi meae saepe; Muren. 79. si nemini ... odio nec domi nec militiae fuit; ib. 87. qui domi stare non poterant; Flacc. 14. plura ... quom tu ei domi ante praescripseris; ib. 23. damnatus turpissimis iudiciis domi; ib. 34. sin istum ... domi proterendum ... putaverunt; ib. 53. domi eius pleraque conflata esse; Sulla 39. haec studia ... delectant domi; Arch. 16. sacrificium, quod alienae domi fieret; dom. 105 ut ... divisores omnium tribuum domi ipse suae ... mactaret; har. resp. 42. obsessus est ipse domi; ib. 49. id ... domi suae coeptum esse; Cael. 54. nullum ... factum aut militiae aut domi; Piso 1. pistor domi nullus; ib. 67. ut etiam summa res publica mihi domi fuerit gerenda; Planc. 66. incidebantur iam domi leges; Milo 87. quod nos [domi] petimus; Ligar. 13. cum hoc domi faceremus; ib. 14. quod nos domi petimus; ib. domi una eruditi, militiae contubernales; ib. 21. arguitur domi te suae interficere voluisse; Deiot. 15. quas (deliberationes) habebat domi de re publica; Phil. I, 2. cum domi tuae turpissimo mercatu omnia essent venalia; ib. II, 6. te domi P. Lentuli esse educatum; ib. 18. cuius etiam domi iam tum quiddam molitus est; ib. 48. huius domi inter quasilla pendebatur aurum; ib. III, 10.

b. domum: α. Verba: domum se abdidit; Piso 93. quos domum suam ... abduxerat; Verr. V, 72. artifices domum abducti; ib. 73. tuam domum piratas abducere; ib. 136. servum ... abducere domum; Deiot. 30. eos ad me domum adduxit; Cluent. 49. averti pecuniam domum; Verr. II, 143. te non minus domum tuam avertisse; ib. III, 49. te hanc pecuniam domum tuam avertisse; ib. 164. multa palam domum suam auferebat; Sex. Rosc. 23. si domum abstulisset; Verr. II, 87. qui tamen signa ... non ... domum ... auferebant; ib. IV, 6. — quo die me populus ... domum ... comitatum honestavit; dom. 76. quam facile ... Cn. Pompeium ... domum .. *compulerit* ‖coniecerit‖; dom. 67. Cn. Pompeium ferro domum compulit; har. resp. 58. quod ... Cn. Pompeium domum suam compulistis; Piso 16. qui ... civem domum ... compulit; Milo 73. cur ... civitas ... domum tuam concurrerit; Verr. I, 80. si urbis ornamenta domum suam non contulisset; ib. IV, 121. domum se contulit; Deiot. 13. cuiusdam hominis nobilis ... domum Catilinam et Antonium ... convenisse; Fr. B. VIII, 1. te ... pecuniam domum tuam convertisse; Verr. III, 76. — domum decedens; Planc. 33. te domum iam deducam tuam; Muren. 66. HS sescenta quadraginta milia deferri ad se domum iussit; Cluent. 69. domum potius denuntio? Quinct. 54. domum denuntiare; ib. omnia signa ... domum suam deportavit; dom. 111. cum ... eius ipsius domum devertisti; Piso 83. „cum ... domum

regis ... devertisses;“ Deiot. 17. — domum ad istum in ius eductus est; Verr. III, 56. — sin aliquid domum tulerunt; Font. 3. — tu illius domum inire ... voluisti; Deiot. 8. infero: f. II, 3. eripio ex; dom. 104. si qui ... domum tuam te introire prohibuerit; Caecin. 89. domum tuam te introire putas? Phil. II, 68. eum .. inimicissimi Sthenii domum suam statim invitant; Verr. II, 89. te ... domum suam invitavit; ib. 110. — ut is domum quoque pueros mitteret; Verr. a. pr. 21. Venerios domum Sthenii mittere; ib. II, 92. — nuntiat domum non filii, red T. Capitonis inimici; Sex. Rosc. 19. res ... isti domum nuntiatur; Verr. II, 48. — prospicio: vgl. II, 1. prospicio. — ea Sex. Roscium ... recepit domum; Sex. Rosc. 27. qui .. Panurgum ... domum recepit; Qu. Rosc. 31. noluit videri ... Rubrium invitus domum suam recepisse; Verr. I, 65. eum domum suam receperunt; Arch. 5. cum ... te domum recepisti; Phil. I, 30. cum ... clam te domum recepisti; ib. II, 88. domum recipere legatum hostium; ib. VIII, 29. te .. domum tuam redeuntem; Caecin. 35. ille non potuit ... domum redire? Phil. VI, 8. ut domum reducatur; Quinct. 61. ut Hortensius ... domum reducebatur; Verr. a. pr. 18. cum ... me ... populus ... domum .. reduxerit; Phil. XIV, 12. spem falsam domum rettulerunt; Sex. Rosc. 110. spolia domum suam referre; Verr. I, 157. nihil incolume domum ... rettulisti; Piso 53. imperia tua domum ad senatum suum renuntiaverunt; Verr. III, 73. non ... pecuniam domum ... volt .. reportare; Verr. V, 128. si domum revenisset; Balb. 28. se ... conturbatum domum revertisse; Verr. IV, 32. Haluntini ... cum argento puro domum revertuntur; ib. 52. meam mentem .. domum saepe revocat .. uxor; Catil. IV, 3. mercatores provinciarum (ulciscar) revocando domum; Quir. 21. — Ligarius domum spectans; Ligar. 3. — venisti domum ultro Roscii; Qu. Rosc. 26. domum ad illum ut veniret; Verr. a. pr. 25. domum ad eum venit; ib. I, 126. talis viros quo dolore meretricis domum venisse arbitramini? ib. 137. se iam domum venisse; ib. V, 157. num furatum domum P. Fabii noctu venerunt? Tull. 48. quam ob rem domum suam venissent; Catil. III, 11. Albinovanum ... domum tuam venisse; Vatin. 3. cur illi servi non ad Caelium domum venerint; Cael. 61. Milo ... domum venit; Milo 28. non domum ...: in Macedoniam ... venit; Ligar. 27. cum ... servus ad eum clam domum venisset; Deiot. 31. cum fabris se domum meam venturum esse; Phil. I, 12. domum venit capite obvoluto; ib. 77. domum ad se venire iussit centuriones; ib. V, 22. Caelium ... ventitasse domum; Cael. 26. domum meam ventitaras; Phil. II, 3. quo se miser vertet? domumne? Muren. 88. „domum suam istum non fere quisquam vocabat;“ Sex. Rosc. 52. non vocare domum suam possunt; Muren. 71. — *β.* Subst.: domum reditus erat eius modi, ut ..; Sest. 131. is meus domum fuit e foro reditus, ut ..; Piso 7. — *γ.* ellipt.: qui tum inde reditus aut qualis? prius in ultimam Galliam ex Aegypto quam domum; Phil. II, 48.

c. domos: qui ... fortunarum mearum reliquias suas domos comportari iuberent; dom. 113. cum ... omnes fere domos omnium concursent; Muren. 44.

d. domo: unam (epistulam attulerat) domo; Verr. II, 64. (diadema) attuleras domo; Phil. II, 85. domo eius omnia abstulit; Verr. II, 83. — hunc tu civem ... domo et patria ... cedere coëgisti; dom. 5. — si ... iudicia iam facta domo deferemus; Cluent. 6. verba domo patroni depromere; Verr. III, 155. — domo est egressus; Ligar. 4. hunc miserum ... nudum eicit domo; Sex. Rosc. 23. Sex. Roscium .. eiectum domo; ib. 27. Clodii .. cadaver eiecisti domo; Milo 33. quotiens te pater eius domu sua eiecit? Phil. II, 45. domo eius emigrat atque adeo exit; Verr. II, 89. si qui me exire domo mea coëgisset; Caecin. 34. qui domo exire nolebant; Flacc. 14. exiro domo mea; har. resp. 49. me domo mea per vim expulistis; Sex. Rosc. 32. quod me domo mea expulistis; Piso 16. f. II, 1. incendo; Piso 52. extrahitur domo latitans Oppianicus; Cluent. 39. qui M. Bibulum domo ‖ domum, domu ‖ vi extraheret; Vatin. 22. — cum ... me ... populus Romanus in Capitotium domo tulerit; Phil. XIV, 12. domo fugientes; Verr. IV, 30. — cum ... homines .. certos domo misisset; Verr. II, 98. legatus ... domo missus; ib. IV, 17. sive (testimonium) missum domo est; Flacc. 38. — eumne .. Libertas domo sua debuit pellere? dom. 111. haec me domo mea pellet? dom. 112. consilium peterent ... foris potius quam domo? Phil. II, 26. archipiratam domo producere ausus es; Verr. V, 136. argentum caelatum domo ... protulisse; Verr. IV, 52. haec uno, verum optimo auctore domo prolata; Phil. I, 24. hosce ... domo profugisse; Verr. IV, 30. si ... domo tua profugisset; ib. V, 77. domo profugere; Phil. VI, 11. C. Pisoni domo tectisque suis prohibito; Caecin. 36. — domo sibi quaerendum remedium existimavit; Cluent. 27.

3. **Präpositionen**: ante: ne in freto ante sua tecta et domos navigarent; Verr. V, 50.

ex: ex qua domo recitatur vobis ... auctoritas; Cael. 55.

in: quae vero convivia? honesta, credo, in eius modi domo; Sex. Rosc. 134. lectum ... in eadem domo sibi ornari; Cluent. 14. ut nullum in privata domo furtum .. sit ... inventum; Catil. III, 17. fit in ea domo, quae est in imperio; har. resp. 37. in M. Crassi castissima domo; Cael. 9. in eius modi domo, in qua mater familias meretricio more vivat, in qua nihil geratur quod foras proferendum sit, in qua lustra, libidines versentur; ib. 57. cum omnis impuritates impudica in domo cotidie susciperes; Phil. II, 6. hac te in domo ... deversari; ib 68. una in domo omnes ... imperium ... nundinabantur; ib. III, 10. f. II, 1. deligo. everto; dom. 102. — 3. dico de; har. resp. 31. vgl. II, 3. coacervo in.

VI. **Lücke**: NON MULTO POST IN DOMUM; Verr. I, 79.

donatio, Schenkung: I. satiat: quos non bonorum donatio ... satiavit; Phil. IV, 9.

versantur: ante oculos versantur ... donationes; Sex. Rosc. 24.

videtur: quae tua donatio ... incredibilis videbatur; Verr. III, 185.

II. 1. constituo: qua ex praeda ... haec abs te donatio constituta est? Verr. III, 186.

2. advoco ad: [ad eam donationem contio est advocata;] Verr. III, 187.

aestimo in: qui umquam tenuissime in donationem histrionum aestimavit; Verr. IV, 35.

III. genus: aliud quoddam genus donationis inducit; leg. agr. III, 10.

praefatio: quae .. tua praefatio donationis fuit? Verr. III, 187.

IV, 1. avertere: sestertium septiens miliens falsis .. donationibus .. avertit; Phil. V, 11.

2. post: post hanc civitatis donationem; Balb. 48.

donec, bis: donec ad reiciundos iudices venimus; Verr. I, 17. donec populus ... senatum clamore coëgit, ut ..; ib. IV, 87. donec vicinum eius modi nactus est; Tull. 14.

dono, schenken, verleihen, beschenken: I. **absolut**: 1. causa: contionem donandi causa advocare; Verr. III, 185.

2. alqs: eius unius (crimen est), qui donavit; Balb. 7.

II. **mit Object**: alqm: Siculos praeterea potentissimos ... donasti; Verr. III, 186. Sulla cum Hispanos donaret; Arch. 25. T. Annius ... quasi

divino munere donatus rei publicae; har. resp. 6. donatum esse L. Cornelium; Balb. 19. cum in contione donaret eos; Phil. XII, 19. — alq. re: quam ob causam a Chrysogono tantis praemiis donabantur? Sex. Rosc. 108. Q. Rubrium ... corona et phaleris et torque donasti; Verr. III, 185. „eum tu ob virtutem corona ante donaras"; ib. V, 110. me praeda donavit; Muren. 38. me inaurata statua donarant; Piso 25. f. **anulus,** I. est. II. detraho; Verr. III, 187. III. donare; Verr. III, 187 (B. I, S. 254, f.). **civitas,** V, 1. donare (21 St.) B. I, S. 541, a.

alqd: non pauca suis adiutoribus large effuseque donabat; Sex. Rosc. 23. multa aliis ... donata; Verr. IV, 36. QUAE .. DONATA; leg. agr. III, 11. haec a virtute donata ... esse; Marcell. 19.

aedis: cui meas aedis ... donaret; dom. 107.

aerarium: consulibus aerarium, provinciae, legiones, imperia donabantur; sen. 18.

aeternitatem: mihi populus ... non unius diei gratulationem, sed aeternitatem immortalitatemque donavit; Piso 7.

agros: urbes pacatae, agri sociorum, regum status xviris donabantur; leg. agr. I, 2.

amicos: eos (amicos) in contione anulis aureis donabas; Verr. II, 29.

anulum: anulum ... abs te donatum; Verr. III, 187.

bona: mea bona donare se; Phil. XII, 19.

candelabrum: id (candelabrum) sibi ut donaret; Verr. IV, 66. id ... se ... donare ... Iovi; ib. 67.

cibaria: civitas ... menstrua cibaria ... donare Apronio cogitur; Verr. III, 72.

civitatem: quae (lex) definite potestatem Pompeio civitatem donandi dederat; Balb. 32.

cohortis: *cohortis duas ... civitate donavit;* Balb. 46.

cybaeam: praetori donata cybaea; Verr. V, 59. f. navem.

dentis: praefectum regium dentis eburneos ... Masinissae .. donasse; Verr. IV, 103.

gratulationem: f. aeternitatem.

hereditatem: „donavit populo Syracusano illam hereditatem;" Verr. II, 45.

immortalitatem: f. aeternitatem.

imperia, legiones, provincias: f. aerarium.

navem: navem .. cybaeam ... tibi .. donatam .. esse; Verr. V, 44.

regna: cui regna omnia ... donaras; dom. 124.

scribam: scribas suos anulis aureis ... donarunt; Verr. III, 185. scribam tuum anulo ... donasti; ib. [anulo aureo scriba donatus;] ib. 187.

status, urbes: f. agros.

vitam: ut vita ... patriae potius donata ... videretur; Sest. 47.

donum, Geschenk, Weihgeschenk: I. comparent: dona comparere omnia; Verr. I, 132.

sunt: grata fore vobis ... sua ... dona; Verr. IV, 68. non putat tua dona esse tanti; Cael. 36.

volunt: quid haec sibi horum ‖trium‖ civium Romanorum dona voluerunt? Verr. III, 186.

II, 1. adfero: qui ... pulcherrimum donum in Capitolium adferrent; Verr. IV, 64. donum aliquod cotidie adferre rei publicae; Phil. I, 32.

dico, al.: cuius iste donum regale, ... tibi factum ab regibus, tibi dicatum atque promissum, ... extorsit; Verr. V, 184.

do: si hoc donum Veneri non de Sthenii bonis dedisses; Verr. II, 116.

interverto: interverso hoc regali dono; Verr. IV, 68.

mitto: cui magnificentissima dona ... misit; Deiot. 19.

2. nudo: cuius duo fana ... iste omnibus donis .. nudavit; Verr. V, 184.

III. commendari: quod (poëtae) quasi deorum aliquo dono ... commendati nobis esse videantur; Arch. 18.

decorare: donis militaribus patris triumphum decorare; Muren. 11.

deliniri: se non nuptialibus donis ... esse delinitam; Cluent. 28.

devinciri: donis .. multis devinciebatur; Verr. V, 82.

exornari: omnis .. Italiae partis illorum donis ... exornatas videmus; Verr. I, 55.

obstringere: Oppianicum ... donis ... obstrinxit; Cluent. 190.

ornari: huius amplissimis domis ornati aditus Iovis; Scaur. 47.

dormio, schlafen: alqs: dormientis eos repertos esse; Sex. Rosc. 65. qui auderet .. dormientem excitare; Verr. V, 93. quibus ... beneficia dormientibus deferuntur; ib. 180. dormientis vigilantibus insidiari; Catil. II, 10. a quo numquam ... dormientes opprimemini; Muren. 78.

conservi: duos conservos dormientis occidit; Cluent. 179.

consul: dormienti in maximo rei publicae motu consuli; Piso 10.

dos, Mitgift, Heiratsgut: I. est: f. II, 1. dico.

II, 1. accipio: praeter dotem, quam a civilibus malis acceperant; Phil. XI, 12.

conficio: cum ... filiae nubili dotem conficere non posset; Quinct. 98.

conloco: ut in eo fundo [dos] conlocaretur; Caecin. 11.

debeo: deberi viro dotem; Caecin. 73.

dico: quaecumque sine hoc auctore est dicta dos, nulla est; Flacc. 86.

numero: cum uteretur uxoris dote numerata; Caecin. 11.

2. dico: „doti .. Valeria pecuniam omnem suam dixerat;" Flacc. 86.

3. utor: f. 1. numero.

III. praeter: f. II, 1. accipio.

propter: neque eam ... dimittere propter dotem volebat; Scaur. 8.

drachma, Drachme: f. **do,** III. drachmas (3 St.) S. 142, b.

draco, Drache: domini patrimonium circumplexus, quasi [thesaurum] draco; Phil. XIII, 12.

dubitatio, Zweifel, Bedenken: I. est: causam, in qua ne tenuissima quidem dubitatio posset esse; Verr. II, 20. dubitatio damnationis ... quae poterat esse? ib. III, 70. ut ... nulla dubitatio sit; Caecin. 90. cum ... neque in causa ulla dubitatio posset esse; Cluent. 20. hanc .. dubitationem, quamquam nulla erat, tamen ne qua posset esse, senatus ... sustulit; Phil. IV, 2.

facit: sive iuris dubitatio (vos) tardiores fecit adhuc ad iudicandum; Caecin. 9.

potest: f. est.

II, 1. adfero: ut (nomen civitatis) dubitationem ‖dilationem‖ aliquam crucis ... posset adferre; Verr. V, 165. quorum exspectatio dubitationem belli adfert; Phil. V, 31.

considero: cum .. vestram in iudicando dubitationem (considero); Caecin. 4.

habeo: sin .. foedus illud habet aliquam dubitationem; leg. agr. I, 11.

inicio: iniectus est hominibus scrupulus et quaedam dubitatio quidnam esset actum; Cluent. 76.

relinquo: nulla dubitatio relinquetur quin honore ‖honorem‖ mortui ... (iniuriam) sarciamus; Phil. IX, 8.

tollo: quae (res) tollat omnem dubitationem ... criminis; Verr. III, 178. f. 1. est; Phil. IV, 2.

2. do: cuius ... virtus dubitationi locum non daret; Balb. 16.

III, 1. aestuare: aestuabat dubitatione; Verr. II, 74.

2. in: in ea obscuritate ac dubitatione omnium; Cluent. 73. in nostris dubitationibus; har. resp. 12.
sine: sine dubitatione; leg. agr. II, 23. sine ulla dubitatione; Verr. III, 30. 60. IV, 39. Font. 21. Cluent. 75. Catil. IV, 5. har. resp. 56. Balb. 31. Piso 6. 50. Phil. XIV, 1. 10. sine cuiusquam dubitatione; har. resp. 11. sine cuiusquam aut magistratus aut iudicis aut periti hominis [aut imperiti] dubitatione; Caecin. 97.

dubito, zweifeln, schwanken, unentschlossen sein, Bedenken tragen, zögern: I. **absolut:** numquam dubitavit; Verr. IV, 57. eo minus dubitaretis; Caecin. 46. qui si dubitabunt; imp. Pomp. 58. non dubitanti fidele consilium ... ostenditur; leg. agr. II, 5. ipse ... dubitans, timens; dom. 140. timentem multumque dubitantem confirmasti; Piso 83. ille haud dubitans cessisset patria; Milo 68. ut vos ... dubitare vos negatis; Phil. IV, 8. vgl. II, 2. Planc. 18. Phil. XIII, 22.

II. **mit Ergänzung:** 1. **de:** is possitne de istius improbitate dubitare? Verr. III, 143. f. **de,** I. dubito (15 St.) S. 6, a.

2. **quin:** dubitare quisquam potest quin honestius sit ..? div. Caec. 65. non dubito quin ... tibi scelerum veniat in mentem; Verr. I, 47. potestis dubitare quin istum fortuna non ... eripere voluerit? ib. 71. non dubito quin offensionem ... effugere non possim; ib. 103. non dubito quin, ut mihi ... res haec acerba videtur ..., sic uni cuique vestrum; ib. 112. non dubitabat quin ... commovere .. posset; ib. 126. nemo dubitat quin multo maius sit ..; ib. 147. nemo dubitabat quin ... voluntatem spectaret eius; ib. II, 33. haec nemo dubitabat quin ... comportari necesse esset; ib. 46. non dubitabat Minucius ... quin iste ... quaesiturus non esset; ib. 72. dubitate etiam, si potestis, quin eum ... delegerit; ib. 109. quisquam dubitabit quin tu istam ... invidiam ... susceperis? ib. 137. quemquam .. putas dubitaturum quin is ... pecuniam ... dederit? ib. 153. nemo in Sicilia dubitat quin eo sit occisus; ib. III, 63. non dubitabat quin is ... praesto esset futurus; ib. dubitaturum quemquam existimas quin ... haec tibi omnis pecunia quaesita sit? ib. 91. num quis poterit ... dubitare quin .... quaestus feceris? ib. 111. non possum dubitare quin is ... statuat ..; ib. 144. non dubito quin vobis satis fecerim; ib. quis dubitet quin servorum animos ... oppresserit? ib. V, 14. cum dubitaret nemo quin abs te pecunia liberatus esset; ib. 78. quin ita sit non dubitabitis; Tull. 26. dubitabitis etiam diutius, iudices, quin illud ... verissimum sit? Font. 17. an vero dubitatis, iudices, quin insitas inimicitias ... habeant? ib. 33. quasi vero ... quisquam fuerit qui dubitaret quin emeretur Caesenniae; Caecin. 16. dubitare vos non debuisse quin Caecinae facta vis esset; ib. 46. et quisquam dubitabit quin huic ... bellum transmittendum sit? imp. Pomp. 42. dubitatis .. quin hoc tantum boni ... in rem publicam ... conferatis? ib. 49. nolite dubitare quin huic uni credatis omnia; ib. 68. neminem dubitare existimo quin illa damnatio ambitus nulla ex parte cum causa Cluentii ... coniuncta esse possit; Cluent. 98. neque enim dubito quin tales viri ... declinarint; ib. 106. non enim debeo dubitare .. quin ... absolvatis; ib. 158. non dubitabitis ||dubitatis|| quin idcirco haec ... non vendiderint ei; leg. agr. I, 4. et vos [non] dubitatis quin vectigalia vestra vendatis? ib. II, 69. qui potest dubitari quin ... multo plus adferat dignitatis? Muren. 22. quin contra legem sit, dubitare nemo potest; ib. 67. dubitabitis, iudices, quin ... civem vindicetis? Flacc. 40. quem ... non dubitasse quin innocentem P. Sullam defenderet; Sulla 4. nec ... dubitavi quin me secum ipsa (res publica) reduceret; Quir. 14. an ego ... dubitarem quin is me ... reduceret? ib. 15. non quo dubitaret quin ab isto nihil legibus ... esset actum; dom. 69. non dubito quin ea tela ... hebetiora esse videantur; har. resp. 2. non dubito quin sit miserrimus; ib. 5. dubitatis quin ei vis esset adlata? Sest. 62. non dubito quin ... statua huic ... statueretur; ib. 83. nec dubitet quin tanti facinoris reus arguatur; Cael. 1. non dubito quin sint pergraves; ib. 63. dubitandum fuit quin ... iudicia imperatorum valerent? Balb. 54. non dubito quin illum ... revocare possis; Piso 61. dubitabat nemo quin violati hospites ... efficerent vastitatem; ib. 85. non enim dubito quin ... non existimes ..; Piso 94. num dubitas igitur quin omnes ... te aedilem fecerint? equidem non dubito; Planc. 18. dubitatis igitur, iudices, quin vos ... delegerit? dubitatis quin eas tribus ... indicarit officiis ab hoc observatas? ib. 39. non dubito quin omnis ad te conversura fuerit multitudo; ib. 50. „dubitatis ||dubitabitis|| .. quin coitio facta sit?“ ib. 53. non enim dubito quin probaturus sim vobis defensionem; Milo 11. non dubitaturum fortem virum quin ... cederet; ib. 63. ut dubitare debeat nemo quin multos ... excitaret; Marcell. 17. non dubito quin admiratus sis; Ligar. 17. non dubito quin hanc salutem anteponas illi victoriae; ib. 28. an potest quisquam dubitare quin ... in eadem sententia fuerit futurus ||fut. fuer., al.||; ib. 34. non dubito quin tuis litteris ... se magis etiam erexerit; Deiot. 38. nec vero dubito quin ... reditus eius ... gratus fuerit ... futurus; Phil. IX, 1. quis dubitat quin ei vitam abstulerit ipsa legatio? ib. 5. quod si quis dubitare adhuc potuit quin nulla societas ... possit esse, desinet profecto dubitare his cognitis litteris; ib. XIII, 22. dubitaturumne A. Hirtium aut C. Pansam ... quin ad Antonium transeant? ib. 46.

3. **indirecte Frage:** dubitate etiam nunc, iudices, ... a quo sit Sex. Roscius occisus; Sex. Rosc. 78. poteritisne dubitare, iudices, quis iudicarit? ib. 107. an vero dubitamus quo ore iste ceteros homines ... solitus sit appellare? Verr. I, 127. dubitamus quid iste ... molitus sit? ib. 154. quis dubitare posset ... qualis iste ... futurus esset; ib. II, 18. quis posset dubitare, quidnam esset futurum? ib. 70. ne quis forte dubitet cuius modi hoc totum sit negotium; ib. 108. dubitabitis etiam cui ista tanta praeda quaesita sit? ib. III, 111. non dubito quo animo ... esse debeas; ib. IV, 70. de eo dubito nunc quo modo .. loquar; Caecin. 25. et quisquam dubitabit quid virtute perfecturus sit? imp. Pomp. 45. dubitatis quo animo ... fuerit futurus? sen. 9. dubitabimus quos ille fremitus nuntiet ludos esse pollutos? har. resp. 23. quid (vos) iudicare oporteat dubitandum putatis? Sest. 81. dubito quem patrem potissimum sumam; Cael. 37. non dubitabit quid sentire me conveniat; prov. cons. 1. ne ... dubitasse quisquam, verumne an falsum esset, videretur; Balb. 11. nos ... qualis fuerit Cn. Pompeius dubitabimus? ib. 12. vos potestis dubitare quid fecerit? Milo 44. qui dubitet quae Caesaris de bello voluntas fuerit; Marcell. 15. multi dubitabant quid optimum esset; ib. 30. quamquam quid facturi fueritis ||non|| dubitem; Ligar. 24. de quo non dubito quid existimes; ib. 32. num igitur, utrum horum sit, dubitare possumus? Phil. IV, 8. dubitate quid agatis; ib. V, 6. dubitandum (est), uter miserior sit? ib. XI, 9. f. **an,** B, II, 2, c, a. dubito (5 St.) B. I, S. 226, a.

4. **Infinitiv:** abire: dubitas ... abire? Catil. I, 20.

adducere: dubitabit, credo, gentis barbaras secum adducere; Phil. V, 5.

adferre: eisne rebus manus adferre non dubitasti? Verr. IV, 101.

adquirere: f. detrahere.

agere: ecquando dubitaris contra eas leges cum plebe agere et concilium convocare? Vatin. 18.

anteferre: quis dubitet ... imperatores nostros anteferre? Balb. 45.

appellare: eos hostis appellare dubitamus? Phil. XIV, 10. Caesarem ... dubitemne appellare imperatorem? ib. 25. quisquam dubitabit appellare Caesarem imperatorem? ib. 28.

aperire: cum ille non dubitarit aperire quid cogitaret; Milo 44.

auferre: quod iste ... monumenta ... non dubitarit auferre; Verr. I, 11. supellectilem omnem auferre non dubitasti; ib. IV, 37. quod ... signum ... non dubitavit auferre; ib. 88. quod iste ... non dubitasset auferre; ib. 119. bullas aureas omnis ex eis valvis ... non dubitavit auferre; ib. 124.

confiteri: quod non dubitavit id ... confiteri; Caecin. 2. qui de meo facto non dubitem ... confiteri; Ligar. 8. hanc (legem) dubitabit contra auspicia latam confiteri? Phil. V, 8.

coniungere: numquam dubitastis meam salutem cum communi salute coniungere; sen. 4.

consecrare: non dubitavit Martis manubias Musis consecrare; Arch. 27.

convocare: f. agere.

defendere: nolite dubitare ... libertatem ... defendere; leg. agr. II, 16.

detrahere: dubites de possessione detrahere, adquirere ad fidem? Catil. II, 18.

devorare: devorare omnem pecuniam publicam non dubitavit; Verr. III, 177.

dicere: ut dicere in contione non dubitaret ..; Verr. III, 81. numquam dubitavit sententiam ... dignam dicere; sen. 8. cum quidem non dubitaret ... dicere; Planc. 69.

esse: ego ... dubitarem .. meliore condicione esse? dom. 64.

evertere: evertere statuam non dubitaverunt; Verr. II, 160.

expromere: ut numquam dubitaret ... ea (supplicia) in civis Romanos expromere; Verr. V, 139.

exstruere: „non dubitavit exstruere aedificium in alieno"; Milo 74.

facere: num dubitas id ... facere? Catil. I, 13.

fateri: dubitaret id fateri? Milo 81.

incumbere: num dubitandum vobis sit omni studio ad id bellum incumbere; imp. Pomp. 19.

inferre: dubitaret, credo, ... bellum inferre nobis; Phil. V, 37.

ingredi: hic ego dubitem in eam disputationem ingredi? Fr. C. 27.

iubere: iste non dubitat iubere nomen deferri; Verr. IV, 40.

iurare: id iurare in litem non dubitet; Qu. Rosc. 4.

iuvare: quis me ... recipere ... et iuvare dubitavit? dom. 85.

liberare: quis dubitaret suffragio suo se metu ... liberare? Milo 34.

ludere: qui non dubitaret vel in foro alea ludere; Phil. II, 56.

mandare: homo mitissimus ... non dubitat P. Lentulum ... vinculis .. mandare; Catil. IV, 10.

occidere: hunc iniuria ... non dubitavit occidere? Milo 41.

offerre: „re dubia hau ||haut|| dubitarit vitam offerre"; Sest. 120.

ostendere: dubitabitis ... exteris nationibus ... ostendere ..? Font. 35.

parere: qui .. parere vestris decretis non dubitet; Catil. IV, 24.

poscere: qui ... poscere pecuniam non dubitarit; Verr. I, 127.

proficisci: quid dubitaret proficisci eo; Catil. II, 13.

proscribere: „non dubitavi ... bona proscribere"; Quinct. 56.

quaerere: noli .. dubitare ... laudem quam saepissime quaerere; Ligar. 37.

recipere: ceterae civitates omnes non dubitarent nostros homines recipere; Balb. 29. f. iuvare.

reddere: non est viri ... dubitare eum spiritum ... patriae reddere; Phil. X, 20.

redire: cum ipsi ... in gratiam non dubitarint redire; prov. cons. 47.

reprehendere: non dubitabo ... eius consilium reprehendere; Ligar. 23.

sequi: dubitabitis exemplum iudicum illorum sequi? Verr. II, 109.

statuere: vos id statuere ... dubitabitis? Verr. II, 109.

tollere: non dubitavit illud insigne penatium ... tollere; Verr. IV, 48. caput illud pulcherrimum ... num dubitasti tollere? ib. 128.

vindicare: hic vos dubitatis, iudices, tantam istius audaciam ... vindicare? Verr. II, 109.

vitare: dubitas ... eorum aspectum ... vitare? Catil. I, 17.

5. **mit doppelter Ergänzung**: de accessione dubito an Apronio ipsi data sit ...; de tritici quidem numero tanto quis potest dubitare quin ad istum ... pervenerit? Verr. III, 76.

III. **mit Object:** alqd: si quod illorum forte dubitabitur; Sex. Rosc. 118. quod dubitandum videretur; Verr. II, 69. quod ..., tametsi dubitari non potest, tamen, ne si dubitetur quidem, quaeri oporteat; ib. V, 11. an vero vos id ... dubitabitis? Font. 23. quam idem in Clodio non dubitandum! Milo 43. id vero .. etiam dubitandum ... est? ib. 53.

rem: ut res minime dubitanda in contentione ponatur; Cael. 55.

IV. **mit Object und Ergänzung**: 1. **de:** f. **de,** I. dubito; Verr. I, 59. Font. 23. imp. Pomp. 69. Arch. 10. prov. cons. 3. Phil. IV, 10 (S. 6, a).

2. **quin:** an hoc dubitabit quisquam omnium quin is venalem ... iuris dictionem habuerit ...? et quin is ab Siculis ... pecunias ceperit? Verr. II, 119. illud quis est qui dubitet, quin ... suscipienda accusatio fuerit? Cluent. 48.

3. **indir. Frage:** ut hoc dubitemus, uter potius Sex. Roscium occiderit; Sex. Rosc. 88. dubitari hoc potest .., utri oppugnasse videantur? Tull. 55.

4. **Infinitiv:** illud quis est qui dubitare debeat, contra damnatum ... pro incolumi ... dicere? Cluent. 10.

dubius, zweifelhaft, unsicher, unentschieden, bedenklich: A. **bei Substantiven und Sätzen:** de: ut de istius facto dubium esse nemini possit; Verr. IV, 91.

quin: num ergo dubium est quin ei obtulerint hanc praedam? Sex. Rosc. 107. quasi vero dubium sit quin tota lex ... sociorum causa constituta sit; div. Caec. 17. neque enim erat cuiquam dubium quin illa dixisset; ib. 56. dubium nemini est quin ... pecuniae positae sint in eorum potestate ..., quin nemo vestrum possit aedis suas ... obtinere; Verr. II, 30. non .. esse dubium quin eum ... condemnari necesse esset; ib. 143. num cui dubium esse poterit quin ... statuat eripere certe non licere? ib. 145. dubiumne est quin ista omnis improbatio cogendae pecuniae causa nata sit? ib. III, 172. nemini video dubium esse .. quin apertissime ... spoliarit; ib. V, 1. numquid dubium poterit esse quin ... plus Mamertinis cybaea (opitulata sit)? ib. 50. nunc cuiquam credo esse dubium quin tu id commissurus non fueris; ib. 78. ut non dubium sit quin maior adhibita vis ei sit; Caecin. 42. neque enim dubium est quin ... familiam intellegamus quae constet ex servis pluribus, quin unus homo familia non sit; ib. 55. dubium est quin ... heres [eodem iure] possederit? ib. 94. nemini dubium est quin ea re ... plurimum possit; imp. Pomp. 43. potest esse dubium quin illa damnatio ..; maxime nostram causam ... con-

firmet? Cluent. 102. cui ||quod, al.|| denique erat dubium quin ille sanguis ... defensores esset habiturus? Sest. 43. num est igitur dubium ex eis rebus ... quin ego ... rei publicae (prospexerim)? prov. cons 24. sibi non fuisse dubium quin nullo foedere ... impediretur; Balb. 47. nec fuisse dubium quin ... armis superior posset esse; Planc. 89. quod erat nemini dubium quin is in regnum restitueretur; Rab. Post. 4.

indirecte Frage: dubiumne est ad quem maleficium pertineat? Sex. Rosc. 152. si esset dubium petissent necne; div. Caec. 15. nobis fuit dubium quid ageremus; Verr. IV, 138. cui potest esse dubium quam ob rem ... consuetudinem ... immutaris; ib. V, 61. an ... dubium vobis fuit inesse vis aliqua videretur necne? Caecin. 31. non dubium est utrum iudices ... vituperandi sint; ib. 69. cum esset non dubium quid iudicari necesse esset; Cluent. 63. quod iudicium ... futurum sit nemini dubium esse debet; Sest. 113.

alqd: quasi dubium sit aliquid; Verr. V, 139. quae dubia sunt; leg. agr. III, 13. quod est dubium; Muren. 68. quod nemini dubium potest esse; ib. — quin: an hoc dubium est quin neque verborum tanta copia sit ..; Caecin. 51. — indir. Frage: nisi forte id etiam dubium est quo modo iste praetor factus sit; Verr. I, 100. iam hoc nemini dubium est ..., quid ... indicarit; Catil. IV, 10.

elliptisch: quid ego commemorem? dubium esse nemini ... *scio;* Caecin. 97. tabulas in Laelii potestate fuisse? num dubium est? Flacc. 83.

animus: quae (res) cuiusquam animum ... dubium facere possit; imp. Pomp. 27.

bellum: bello .. dubio; Phil. V, 31.

casus: „respicite dubios ... casus"; Cluent. 58.

causa: in causa aperta minimeque dubia; Balb. 56. causa tum dubia; Ligar. 19.

fortuna: coniunctio secundae dubiaeque fortunae; Verr. I, 38.

opinio: opinione dubia; Verr. II, 105. in opinione dubia; dom. 11.

ratio: propter iuris obscuram dubiamque rationem; Caecin. 6.

res: quasi res dubia aut obscura sit; div. Caec. 14. res ut nemini dubia esse posset; Verr. V, 158. cum habeam rem non dubiam; Cluent. 64. rem minime dubiam ... iudicaverunt; Flacc. 48. non quo dubia res esset; har. resp. 12. ne plura de re minime loquar dubia; ib. 20. „re dubia"; Sest. 120. nimium multa de re minime dubia loquor; Cael. 15.

significationes: non dubiis deorum .. significationibus; Catil. II, 29.

spes: spe non dubia; Rab. Post. 21.

tempora: dubiis formidolosisque temporibus; Verr. V, 1. ad dubia rei publicae tempora reservandus; ib. 4. (reservandum) Font. 42.

B. **allein:** I. revoco in: fortunae ... omnium in dubium incertumque revocabuntur; Caecin. 76.

venio in: non ... quo mihi veniat in dubium tua fides; Quinct. 5. res in dubium venire non potest; ib. 67. ut de civitate in dubium veniret; Caecin. 18.

voco in: nec beneficium tuum in dubium vocari; Deiot. 39.

II. sine: sine dubio; Verr. I, 6, 122. II, 180. Catil. II, 1. har. resp. 54. Balb. 55.

ducenti, zweihundert: I. **allein:** bestiarii: unus leo, ducenti bestiarii; Sest. 135.

consulta: ducentis .. senati consultis; har. resp. 8.

finitores: finitores ||ianitores|| ... ducentos in annos singulos stipatores corporis constituit; leg. agr. II, 32.

iugera: IUGERA CC; leg. agr. II, 67.

talenta: cum cc talenta tibi ... dedissent; Piso 86.

II. **mit andern Zahlen:** si potest Dionysia HS CCCIↃↃↃ CCCIↃↃↃ merere; Qu. Rosc. 23. ACCEPI .. DUCENTA TRIGINTA QUINQUE MILIA QUADRINGENTOS DECEM ET SEPTEM NUMMOS; Verr. I, 36. HS ducenta triginta duo milia; ib. 100. transigunt HS ducentis milibus; ib. 140. si eundem populum HS cc milia poposcit; ib. II, 143. cum decumae venissent ... med. $\overline{\text{VIII}}$CC; ib. III, 100. decumae ... venierunt ... tritici modium cc et XVI milibus; ib. 110. quid, si ostendo ... lucri fieri tritici modium c? quid, si cc ... milia? ib. 111. deductis tritici modium $\overline{\text{CCXVI}}$; ib. 116. $\overline{\text{CCXVI}}$ ... decumas vendidisti; ib. 117. CCL aratores habuit; ib. 120. te decumas vendidisse ... tritici mod. CCXVI milibus; ib. 148. quae tu facile posses vendere HS cc milibus; ib. IV, 28. datum drachmarum $\overline{\text{CCVI}}$; Flacc. 34. se privatim drachmarum CCVI milia dedisse; ib. ut ab urbe abesset milia passuum ducenta; Sest. 29. dum ne propius urbem Romam cc milia admoveret; Phil. VI, 5. se ... cc milibus circumscriptum esse; ib. nec propius urbem milia passuum cc admoverit; ib. VII, 26.

ducentie(n)s, zweihundertmal (zwei Millionen): testis non invenitur in ducenties ||ducentis|| et tricies sestertio; Font. 4. amplius sestertium ducentiens acceptum hereditatibus rettuli; Phil. II, 40.

duco, ziehen, hinschleppen, ableiten, führen, leiten, bestimmen, verleiten, heimführen, abführen, meinen, halten, rechnen, schätzen: I. **absolut:** se ducturos et dicendo et excusando facile ad ludos Victoriae; Verr. a. pr. 31. SI PETIT, DUCAS; ib. II, 31.

II. **mit Ergänzung:** 1. **nomin. c. infin.:** id apud iudicem grave et sanctum esse ducetur? Qu. Rosc. 6.

2. **accus. c. infin.:** tenuissimum quemque liberum esse numquam duxerit; Verr. I, 123. nihil ... religiosi duxit esse; ib IV, 72. numquam te ... sub legum ... potestatem casurum esse duxisti? ib. V, 144. qui ... fructum ... tribuendum esse duxerunt; imp. Pomp. 2. si vectigalia nervos esse rei publicae semper duximus; ib. 17. scelus maiore odio dignum esse ducetis; Cluent. 12. liberos amittere iucundum esse duxit; ib. 28. quem omni supplicio dignum esse ducebant; ib. 29. numquam sibi ... ignominiam impedimento esse oportere duxerunt; ib. 121. quaerendum esse duxerunt; ib. 126. fructum ... duco esse permagnum; leg. agr. II, 5. omnia potius perpetienda esse duco; ib. 6. iustam mihi causam necessitudinis esse duxi; Rabir. 1. quam (viam) ... lubricam esse ducebat; Flacc. 105. neque ... mihi locum in hac urbe esse duxi; Quir. 14. mobilia haec esse duxi; dom. 146. quod ... conlegae sibi timendum esse duxerint; Vatin. 17. quem (sensum) ... communem semper vobis mecum esse duxistis; prov. cons. 2. cum eis ... bellandum esse duxit; ib. 32. qui nihil sibi ... pati turpe esse duxit; Piso 11. neque ... se illi rem publicam delere posse duxerunt; ib. 16. cedendum esse duxit; ib. 20. illam calamitatem esse non duco; ib. 32. quod principum munus esse ducebat resistere; Milo 22. qui nullam vim esse ducit numenve divinum; ib. 83. nec fas esse ducebam versari me ..; Marcell. 2. officio ... satis factum esse duxit; Deiot. 13. tuum .. hostem esse duxit suum; ib. 14. id ... perfugium esse ducebas; Phil. II, 50.

III. **mit einfachem Object:** alqm: quo me non cupiditas ducit, sed fides; Sex. Rosc. 83. litteris eorum ... Chrysogonus ducitur, ut ... velit ..; ib. 120. C. Fuficium duci iussit petitorem; Verr. II, 31. si quis earum (statuarum) honore .. ducitur; ib. 143. cum ipse secum sui similis duxisset non parum multos; ib III, 22. non .. duco in hac ratione eos; ib. 116. eos in Siciliam duxit; ib. IV, 31. se non solum artificio ... duci; ib. 124. qua ducebantur; ib. V, 66. eos ... ad supplicium duci; ib. si tu ... ad supplicium ducerere; ib. 166. an vos in errorem ducere velit; Font. 2. si ad

rem iudicandam verbo ducimur; Caecin. 55. verba nos eo ducunt; ib. 89. Sassiam in matrimonium ducere, Habiti matrem, ... concupivit; Cluent. 26. nisi forte ineptis fabulis ducimur, ut existimemus ..; ib. 171. si qui vestrum spe ducitur se posse ..; leg. agr. I, 27. ne mihi in carcere habitandum sit, si tribunus plebis duci iusserit; ib. II, 101. quin spe posteritatis ... ducatur; Rabir. 29. ad mortem te .. duci ... oportebat; Catil. I, 2. hunc in vincula duci; ib. 27. si ... ludis .. oblectamur et ducimur; Muren. 39. non re ductus es, sed opinione; ib. 62. quem iudicatum hic duxit Hermippus; Flacc. 45. optimus quisque maxime gloria ducitur; Arch. 26. ad quem metum si deorum monitis non duceremur; har. resp. 54. qui rumore et ... favore populi tenetur et ducitur; Sest. 115. levitate me ductum; ib. 119. si qui voluptatibus ducuntur; ib. 138. qui imaginibus, qui nominibus vestris ducuntur; Planc. 18. ductum esse ab eo in provinciam aliquem; ib. 30. an te illa argumenta duxerunt? ib. 53. si te omen nominis vestri *forte* duxit; Scaur. 30. spe commodorum ... ducuntur; ib. 36. huc te e balneo ... ducere volebat; Deiot. 17. „in balneum te ducere coeperunt"; ib. 21. f. duces; prov. cons. 18. greges; Milo 55.

alqd: quae ex ipsa re causaque ducantur; Cluent. 139.

animam: ut ducere animam de caelo non queant; Sex. Rosc. 72.

archipiratam: quem (archipiratam) ante currum tuum duceres; Verr. V, 67.

causam: unde haec omnis causa ducitur; imp. Pomp. 4.

civis: qui (cives) maxime gloria ac laude ducuntur; Font. 35. quo errore ductos vidi egomet non nullos imperitos homines, nostros civis; Balb. 30.

commendationem: qui ... commendationem .. ineuntis aetatis ab impietate ... duxerit; Deiot. 2.

coniuratos: cum ... per forum ... et coniurati et eorum indices in aedem Concordiae ducerentur; Catil. III, 21.

consulem: cum eum tu consulem in vincula duceres; Vatin. 21. per quem (pontem) consul ... non in carcerem, sed ad supplicium ... duceretur; ib.

disputationem: quae (disputatio) ducatur ex natura hominum; Fr. C. 27.

duces: his (ducibus) per triumphum ductis ..., illos duci in carcerem iubent; Verr. V, 77. quo duces essent hostium Scipione triumphante ducti, eodem ipsum duci, qui triumphasset? prov. cons. 18.

equitatum: equitatus, qui in Syriam ducebatur bipertito, .. eum quaestorem, a quo ducebatur, reliquit; Phil. X, 13.

exercitum: L. Catilinam ducere exercitum hostium; Catil. II, 15. duxit exercitum; Muren. 20. exercitus duxit; ib. 89. si te senatus ... exercitum ducere coëgisset; Piso 57. qui contra se consulem exercitum duceret; Phil. III, 21. in Galliam mutilatum ducit exercitum; ib. 31. quacumque exercitum duxit; ib. contra quem qui exercitus ducunt; ib. IV, 5. qui autem hos exercitus ducunt? ib. X, 15. contra patriam exercitum ducere; ib. XIII, 14. contra patriam ducere exercitum; ib.

exoletos: f. greges; Milo 55.

familiam: familiam ducit; Phil. V, 30.

filiam: duxit ... C. Albini filiam; Sest. 6.

filium: qui ... filios ad necem duceret; Verr. I, 7. in Siciliam ... filium ducebas? ib. III, 159.

funus: huic acerbissimum vivo ... funus ducitur; Quinct. 50.

furorem: furor tribuni plebis ductus ex non nullis ... exemplis; dom. 123.

greges: casu pueros symphoniacos uxoris ducebat et ancillarum greges; ille, qui semper secum scorta, semper exoletos, semper lupas duceret, tum neminem; Milo 55. sui similis greges ducebant per forum; Phil. V, 18.

homines: „in quibus (supplicationibus) homines errore ducuntur"; Piso 59. f. civis; Balb. 30.

hospites: qui hospites ad ea, quae visenda sunt, solent ducere; Verr. IV, 132.

indices: f. coniuratos.

initium: quam ob causam initium legum ... suarum hinc duxerit, ut ..? leg. agr. II, 17.

iudicium: ut duceret iudicium? Flacc. 82.

legionem: legio, quam L. Piso ducebat; Phil. X, 13.

lupas: f. greges; Milo 55.

matrem: f. alqm; Cluent. 26.

medimna: quoniam $\overline{XC}$ medimnum duximus; Verr. III, 116.

mendacium: unde hoc totum ductum ... mendacium est? Qu. Rosc. 48.

mulierculas: num suas secum mulierculas sunt in castra ducturi? Catil. II, 23.

navem, nautas: vestros quondam nautas contra Karthaginem Scipio duxit; at nunc navem contra praedones paene inanem Cleomenes ducit; Verr. V, 125.

nomen: ut maior timor oriatur. unde etiam nomen ductum est tumultus; Phil. VIII, 3.

ordinem: qui ordines duxerunt; Phil. I, 20. „quicumque ordinem duxit"; ib.

parietem: qui parietem sic per vestibulum sororis instituit ducere; Milo 75.

petitorem: f. alqm; Verr. II, 31.

populum: (populus) non ... sapientia ducitur ad iudicandum; Planc. 9.

principia: quoniam omnium rerum magnarum ab dis immortalibus principia ducuntur; Vatin. 14.

pueros: f. greges; Milo 55.

rationem: cum officii rationem atque existimationis duci conveniret; Quinct. 53. non ullius rationem sui commodi ducit; Sex. Rosc. 128. facultatis ad agendum ducta ratio est; div. Caec. 16. debere eum aiebat suam quoque rationem ducere; Verr. I, 126. qui non tam caeli rationem quam caelati argenti duceret; ib. II, 129 ut ... officii potius ... rationem duxerit; ib. 154. officii rationem ..., non commodi esse ducendam; Sest. 23.

rem: ut ... res ita duceretur, ut ..; Verr. a. pr. 26. utrum res ab initio ita ducta est an ..? ib. II, 61.

rivolum: sin .. est rivolus ... ductus ab ipso capite accusationis vestrae; Cael. 19.

scorta: f. greges; Milo 55.

senatorem: quisquis erat eductus senator Syracusanus ab Heraclio, duci iubebat; itaque permulti ducti sunt; Verr. II, 63.

sororem: qui in matrimonium sororem eius antea duxisset; Cluent. 190.

sortem: SORS DUCITUR; Verr. IV, 143.

spiritum: spiritum quem ducimus; Sex. Rosc. 131. eos portus, quibus vitam ac spiritum ducitis; imp. Pomp. 33. cum ... nullum tranquillum ... spiritum duxerimus; Arch. 30.

tempus: ut ... ita tempus duceretur, ut ..; Verr. I, 30.

Venerios: Apronius stipatores Venerios secum habebat; ducebat eos circum civitates; Verr. III, 65.

vitam: f. spiritum; imp. Pomp. 33.

uxorem: qui eius uxorem, quem occiderat, in matrimonium duxerit; Cluent. 125. quam (uxorem) secum .. ad exercitum duxerat; Phil. V, 22. vgl. IV. 5. Sest. 110.

IV. **mit Object und prädicativem Zusatz: 1. in:** eos in hostium numero ducit; Verr. V, 64. ipsi in hostium loco numeroque ducimini; ib. V, 125. ut omnes ... in hostium numero ducerentur; Catil. III, 25. non istas res in actis suis duceret; Phil. I, 18.

2. **pro:** tu ausus es pro nihilo ... tot res sanctissimas ducere? Verr. II, 40.

3. Genetiv: omnia pericula ... parvi esse ducenda; Arch. 14. ut tantus ille vir tanti ducat hunc; Rab. Post. 41.

4. Dativ: si quis despicatui ducitur; Flacc. 65.

5. doppelter Accusativ: hoc sibi amplissimum ... ducebant, ... iniurias propulsare; div. Caec. 66. uti se praefectum in Africam duceret; Verr. II, 29. hanc damnationem duci non oportere; ib. 100. omnium minas atque omnia pericula ... levia duxerunt; ib. 156. contempsit Siculos; non duxit homines; ib. III, 58. eundem anulum ... testem virtutis duceremus; ib. 187. ut omnium bona praedam tuam duceres; ib. V, 39. ut ... videamini ... graviorem duxisse eius obsecrationem ... quam eorum audaciam; Font. 49. suam salutem posteriorem salute communi ducere; Rabir. 3. si haec leviora ducis; Muren. 38. qui sedulitatem mali poëtae duxerit aliquo tamen praemio dignam; Arch. 25. quae numquam cara ac iucunda duxit; dom. 98. quae .. nostri maiores tam sancta duxerunt, ut ..; har. resp. 28. duxit *iterum* uxorem ... filiam L. Scipionis; Sest. 7. qui ... libertinam duxit uxorem; ib. 110. ut repulsam tuam triumphum suum duxerint; Vatin. 39. qui .. veterem illam speciem foederis Marciani semper omni sanctiorem arce duxerunt; Balb. 39. consulem te quisquam duxit? Piso 26. quae illi idiotae ... praeclara duxerunt; ib. 62. sapientes ea ... ferenda, non semper laudanda duxerunt; Planc. 9. quem ad modum illam uxorem duceret; Scaur. 8. matrem illam Bostaris duxit uxorem; ib. 12. ut eam fortunam, quaecumque erit tua, ducam meam; Milo 100. quicquid prospere gestum est, id paene omne ducit suum; Marcell. 6. nec vero haec tua vita ducenda est; ib. 28. qui .. illum ordinem ... gravissimum sanctissimumque duxisset; Deiot. 10. „ista .. nimis antiqua ac stulta ducimus; Phil. I, 25. quis (hoc) non turpe duceret? ib. II, 63. Campanus ager et Leontinus, quae duo maiores nostri annonae perfugia ducebant; ib. VIII, 26. ut haec libertate posteriora ducas; ib. XIII, 6.

ductor, Führer: multis ... in bellis ... versatum atque in primis bonum ductorem ‖doctorem‖; Fr. A. III, 14.

ductus, Führung, Leitung: I. sumo: aquae ductus, haustus, iter, actus a patre ... sumitur; Caecin. 74.

II. gerere: rem optime ductu suo gerere; imp. Pomp. 61.

prohibere: quae suo ductu et imperio ... supplicia neque a sociorum moenibus prohibere ... potuerunt; har. resp. 3.

dudum, lange (nur mit iam): dico: dixi iam dudum; Verr. II, 128.

erro: tametsi iam dudum ego erro; Verr. IV, 35.

facio: id quod iam dudum facio; Flacc. 23.

fero: fero ego te .. iam dudum; Sulla 46.

hortor: quod te iam dudum hortor; Catil. I, 12.

iacto: iactat se iam dudum; Verr. IV, 46.

iudico: qui hoc non iam dudum statuerit et iudicarit; Verr. III, 143.

loquor: quae iam dudum loquor; Verr. III, 83.

percipio: percipitis animis .. iam dudum quid velim ... dicere; Cael. 69.

perspicuus: iam dudum omnibus istius improbitatem perspicuam esse; Verr. II, 108.

profero: genera iam dudum innumerabilium iniuriarum ... profero; Verr. III, 58.

statuo: f. iudico.

vereor: iam dudum vereor ne ..; Verr. IV, 109.

videor: iam dudum enim mihi nimium tenuiter ... argumenta conligere videor; Verr. II, 157.

voco: vocat me alio iam dudum tacita vestra exspectatio; Cluent. 63. qui (tribunatus) ipse ad sese iam dudum vocat; Sest. 13.

dulcedo, Süßigkeit: nostri illi fortes viri, sed rustici ac milites, dulcedine quadam gloriae commoti; Arch. 24.

dulcis, süß, lieblich, angenehm: alqd: quia nihil est victoria dulcius; Verr. V, 66. quid dulcius hominum generi ab natura datum est quam sui cuique liberi? Quir. 2. nihil (est) vera gloria dulcius; Phil. V, 20.

aqua: fons aquae dulcis; Verr. IV, 118.

commendatio: valeret (pater) ... dulcissima commendatione naturae; Planc. 31.

libertas: libertas, ea quae dulcissima est; Catil. IV, 16.

nomen: o nomen dulce libertatis! Verr. V, 163. nomen pacis dulce est; Phil. II, 113. pacis .. dulcissimum ... nomen; ib. XII, 9. dulce ... nomen est pacis; ib. XIII, 1.

salus: cui patriae salus dulcior quam conspectus fuit; Balb. 11.

solum: cui non ... patriae solum .. sit ... dulce atque iucundum; Catil. IV, 16.

dum, während, so lange bis, wenn nur, noch: I. allein: 1. Indicativ: a. Praesens: absum; Quir. 14. abes; Phil. II, 107. abest; Phil. II, 90. aedificant; Catil. II, 20. aequantur; Fr. B. VI, 13. aguntur; Verr. V, 91. — commemoro et profero; Verr. IV, 105. commendat; Phil. V, 3. comparas; Muren. 48. comparat; Milo 28. conaris; div. Caec. 53. conligunt; imp. Pomp. 22. — dedico; dom. 133. defertur; Fr. B. VI, 13. delectantur; Catil. II, 20. demonstro; Tull. 13. dicunt; *diribentur;* Fr. B. VI, 13. disputo; Cluent. 89. Phil. XIII, 22. — exercetur; Verr. IV, 56. explico; Phil. VII, 9. expono; Verr. V, 42. Milo 23. exspectat; Verr. II, 92. — fit; Fr. B. VI, 13. — gerit; Muren. 67. geruntur; Quinct. 28. — inquiro; Verr. IV, 4. — licet; imp. Pomp. 59. Rab. Post. 15. — patefacio; leg. agr. II, 49. persequeris; Piso 53. potestis; Rab. Post. 15. possunt; Sex. Rosc. 72. profero; Verr. IV, 105. — recito; Phil. XIII, 22. recitatur; Cluent. 196. respondeo; Cluent. 8. — sum; Verr. II, 161. est; Quinct. 49. Verr. I, 115. — volt; div. Caec. 56. Verr. II, 42. 106. Tull. 15 voltis; Cael. 17. volunt; Sest. 100. uteris; Phil. II, 113.

b. Imperfect: continebatur; Catil. III, 16. — erat occupatus; Sex. Rosc. 91. necesse erat; ib. 139. erant occulta; Muren. 26.

c. Perfect: conatus est; Muren. 55. — habuit ornatum; Verr. IV, 6. — iudicavit; Verr. III, 224. — licuit; Verr. III, 33. potita est; Sex. Rosc. 70. — reiecti sunt; Verr. a. pr. 16. — fuisti; Verr. V, 75. fuit; Sest. 127. fuerunt; Sex. Rosc. 126. — tenuit; Ligar. 30. — vixistis; Phil. XIV, 33.

d. Futurum I: constabit; Cluent. 125. constabunt; ib. — dicam; Verr. III, 163. — (dum — dum) exstabit; Phil. II, 51. — licebit; Sex. Rosc. 83. Phil. XIII, 43. — obtinebunt; Phil. VIII, 27. — erit; Sex. Rosc. 91. ✕. Verr. I, 89. Catil. IV, 23. — timebitis; Sest. 94.

2. Conjunctiv: a. Praesens: agam (exspecto); Verr. IV, 48. — confiteare; Phil. II, 19. consulat; Sulla 63. — dicat (exspecto); Verr. III, 122. diribeantur (exspecto); Piso 96. — exsistat (exspecto); Verr. I, 94. fodiamus (exspecto); Phil. II, 86. „intercidant“; Deiot. 25. iudicetur; Verr. III, 55. — „metuant“; Sest. 102. Phil. I, 34. — obeam (exspecto); Verr. II, 125. — possim; Verr. IV, 43. — proficiscantur, revertantur; Phil. V, 31. — quaeratur; Sex. Rosc. 78. — serviat; Verr. IV, 15. sit; Phil. IV, 9. — VENDAM; leg. agr. II, 53. velimus; Caecin. 55.

b. Imperfect: compararet; Verr. a. pr. 9. — extollerem; Planc. 95. — fieret; Verr. II, 161. Vatin. 27. — inquireret; Scaur. 23. — maneret; Verr. II, 50. — navigaret; Verr. V, 82. — ostenderet; Fr. B. II, 5. — prodiret; Flacc. 41. — quaereretur; Sex. Rosc. 119. — esset; sen. 9. Phil. II, 102. — ve-

niret; Verr. V, 168. Milo 54. videret; Verr. IV, 89. viveret; Sest. 132. uteretur; Quinct. 85.

c. Plusquamperfect: vixisset; Font. 10.

II. **mit andern Partikeln:** dum modo: depellatur; Catil. II, 15. eat; ib. exspectet; prov. cons. 16. intersit; Catil. I, 10. pariatur; Catil. IV, 1. repellat; Phil. XII, 9. sequamur; Verr. III, 210. sit, seiungatur; Catil. I, 22. teneatur; Cael. 42. videat; Cluent. 18. utamur; Milo 12. — ut ... qualibet, dum modo tolerabili, condicione transigeret; Quinct. 97.

ne: dum arator ne plus decuma det; Verr. III, 147. dum ne propius ... admoveret; Phil. VI, 5.

neque: neque dum finis auctor demonstraverat; Tull. 17. qui ... neque dum rem perfectam arbitraretur; Cluent. 73. cum ... neque dum ... sensisset; Phil. XI, 2.

nihil: qui nihil dum etiam istius modi suspicabantur; Verr. IV, 9. nihil dum suspicantem; Catil. III, 6.

usque: usque dum inveniretur ..; Quinct. 67. usque dum per me licuerit; Verr. I, 12. usque eo, dum ... ministretur; Piso 67.

dumtaxat, wenigstens, nur: inferiorem esse *se* patitur, dumtaxat usque eo, ne ..; Quinct. 59. non alia ratio iuris in hoc genere dumtaxat; Caecin. 57. cum is inimicus ... spiritu dumtaxat viveret; Quir. 10. ille dolor meus dumtaxat, vestrum quidem scelus ... haberetur; Piso 32. procellas in illis dumtaxat fluctibus contionum semper putavi Miloni esse subeundas; Milo 5. cogitans casus dumtaxat humanos; Marcell. 22. etsi non iniquum est in tuo dumtaxat periculo; Deiot. 1. qui commodis populi Romani lingua dumtaxat ... consulit; Fr. B. VII, 13. minus me commovit hominis summa auctoritas in hoc uno genere dumtaxat, nam in ceteris egregie commovit; ib. C. 24.

duo, zwei: I. **allein:** 1. **bei Substantiven:** cum duobus Rosciis; Sex. Rosc. 17. duo ... T. Roscii; ib. duo Roscii; ib. 107. duorum Scipionum; leg. agr. I, 5. duo Gracchi; ib. II, 81. duos Mucios; Rabir. 6. duobus Lucullis; Phil. II, 12. duos Servilios; ib. 27. duos .. Anagninos; ib. 106. — duas accusationes; Cael. 78. duas acies; Phil. XIII, 40. duabus actionibus; Font. 37. 40. duae (aedes); Verr. IV, 118. duo .. aemuli; Verr. III, 78. duos ... amicissimos; Milo 68. archipiratas .. duos; Verr. V, 73. duae .. artes; Muren. 30. — duo bella; imp. Pomp. 60. duorum bellorum; Verr. IV, 78. duobus ... bellis; Phil. XI, 17. — duo .. capita; Phil. XI, 1. duae ... causae; leg. agr. II, 36. duas causas; leg. agr. I, 10. duos civis; Verr. II, 66. Catil. III, 26. civitates duae; Verr. III, 13. duas civitates, quarum duarum; div. Caec. 14. duarum civitatum; Caecin. 100. Balb. 28. duarum .. civitatum; Verr. III, 104. *cohortis duas;* Balb. 46. cohortis duas; ib. 50. duae coniurationes; Sulla 11. duos conservos; Cluent. 179. duo consules; imp. Pomp. 62. Quir. 13. dom. 7. 9. Sest. 32. Phil. XIII, 39. 47. Fr. B. VI, 10. XV, 11, 3. duo .. consules; Verr. a. pr. 29. Phil. XIII, 16. duo ... consules; sen. 10. duos consules; Muren. 4. 79. Flacc. 98. Fr. B. VIII, 13. duo consules (acc.); dom. 113. Sest. 34. Phil. XIII, 29. duo (consules); sen. 9. duorum consulum; imp. Pomp. 62. Phil. XIV, 6. Fr. B. VI, 19. [duorum .. consulum;] Fr. B. VI, 20. consulibus duobus (dat.); prov. cons. 17. duobus ... consulibus; sen. 18. duobus consulibus (abl.); Muren. 33. seu. 9. duobus .. consulibus; dom. 122. Vatin. 18. duo consulares; Phil. XII, 1. duo reliqui sunt de consularibus; Fr. B. VII, 3. qui duo de consularium numero reliqui sunt; Phil. II, 13. duobus ... senatus consultis; Phil. III, 30. cornua duo; Phil. XIII, 47. duo corpora; Muren. 51. duo crimina; div. Caec. 14. Cael. 30. duo ... crimina; Cael. 51. duorum criminum; Cael. 31. duorum .. criminum; Scaur. 13. — duas (decumas); Verr. III, 42. defensiones duas; Sest. 135. digitulis duobus; Scaur. 10. duas ... domos; dom. 115. duo duces (acc.); Piso 44. — duorum Epicureorum; Piso 92. duo equites; Catil. I, 9. exceptiones duae; leg. agr. I, 10. duobus (exercitibus); Phil. XII, 8. — duo fana; Verr. V, 184. duo ... fata; Sest. 93. duo filii; Sex. Rosc. 64. duo .. filii; Sex. Rosc. 64. Phil. VIII, 14. duos filios; Sex. Rosc. 42. 45. duos ... filios; Phil. V, 39. duobus .. filiis; Sex. Rosc. 64. duo foedera; Verr. V, 50. duorum fratrum; Phil. X, 10. duobus fratribus; Verr. II, 25. duo fulmina; Balb. 34. duo ... funera; prov. cons. 2. — Galliae duae; prov. cons. 3. duas Gallias; prov. cons. 17. duo genera; Verr. II, 128. III, 163. Caecin. 86. 87. leg. agr. II, 70. Sest. 96. duo . genera; Phil. VI, 4. duobus .. Graeculis; Phil. XIII, 33. — .. hereditates; Verr. I, 90. duabus Hispaniis; Font. 16 imp. Pomp. 35. leg. agr. III, 12. Balb. 34. duo homines (acc.); Tull. 19. duos .. homines; Verr. III, 182. duorum hominum; Verr. IV, 22. duobus hominibus; Verr. II, 26. horae duae; Quinct. 53. duas (horas); Deiot. 19. duabus ... horis; Phil. XIV, 16. duo ... hostis; Vatin. 25. — duo ... imperatores; imp. Pomp. 8. duabus in insulis; Verr. V, 184. duo .. interdicta; Caecin. 92. duos ... iudices; Verr. a. pr. 30. duo iudicia; Cluent. 98. — duos laqueos; Fr B. VI, 48. duos legatos; Phil. III, 26. duas legiones; Phil. XIV, 27. duae ... leges; Phil. I, 22. duas leges; har. resp. 58. Fr. B. VI, 6. duos .. libellos; Verr. II, 182. duobus locis; har. resp. 12. duobus in locis; imp. Pomp. 9. dom. 112. duobus lucis; dom. 101. — duo magistri; Verr. III, 168. duorum magistratuum; Font. 5. duo maria; imp. Pomp. 35. leg. agr. II, 87. duo menses; Qu. Rosc. 8. duabus .. muliercalis; Verr. III, 79. — duae (opiniones); Scaur. c. 5, § 7. duabus .. orationibus; Cluent. 140. — duae partes; Qu. Rosc. 13. sen. 33. duas ... partis; Cluent. 1. duabus partibus; Verr. III, 49. duo patres; Planc. 102. duobus patriciis; Muren. 17. duo ... patrimonia; Rab. Post. 38. duo ... perfugia; Phil. VIII, 26. duabus ... pestibus; Sest. 65. duo pocula; Verr. IV, 49. populares .. duo; Sest. 114. duorum populorum; Verr. V, 50. duo ... portenta; prov. cons. 2. duobus portubus; Verr. IV, 118. duo praeiudicia; Cluent. 62. duobus praeiudiciis; ib. 59. duobus .. praeiudiciis; ib. 68. duos praetextatos; Vatin. 16. duo praetores; Phil. XIII, 26. duo praetores (acc.); Phil. XII, 20. duorum praetorum; Verr. a. pr. 28. V, 94. duobus pretiis; Verr. III, 179. duo .. prodigia; Sest. 38. duobus prodigiis; Vatin. 36. duo ... proditores; Vatin. 25. duobus ... proditoribus; ib. 18. duobus (proeliis); Phil. XIV, 6. duae (provinciae); prov. cons. 3. duarum .. provinciarum; Phil. III, 26. duabus in provinciis; Verr. V, 94. — duabus quaestionibus; Phil. I, 22. duas quinquagesimas; Verr. III, 182. — duae rationes; Flacc. 20. duobus recitatoribus; Cluent. 140. duabus ... repulsis; Planc. 51. duae res; Muren. 37. res ... duae; Quinct. 1. duas res; Sex. Rosc. 80. 112. Caecin. 88. prov. cons. 24. duas (res); Sex. Rosc. 36. duas .. res; Caecin. 92. Phil. XI, 23. duabus in rebus; Verr. II, 13. duo reges; imp. Pomp. 12. 16. duos reges; Deiot. 40. duobus .. regibus; imp. Pomp. 4. — duorum senatorum; Qu. Rosc. 43. duae ... sententiae; Phil. XI, 16. duas .. sententias; Catil. IV, 7. duo sepulchra; Verr. V, 94. duos servos; Sex. Rosc. 77. 119. duos .. servos; Caecin. 30. sestertiis duobus; div. Caec. 30. HS II; Verr. III, 174. duabus sextulis; Caecin. 17. duas ... sicas; Fr. B. VIII, 21. duo .. sigilla; Verr. IV, 95. duo signa; Verr. I, 61. signa duo; ib. IV, 110. duo .. signa; ib. IV, 5. duo (signa); ib. I, 51. 61. — duo templa; Verr. IV, 119. 123. duobus in ... templis; ib. V, 184. duo tem-

pora; Ligar. 4. duo .. tempora; Vatin. 10. Phil. II, 24. duos terrores; Muren. 58. duo .. testes; Caecin. 27. tribuni .. duo; Phil. XIII, 26. duos tribunos; Fr. B. VI, 24. duo .. tribunos; Phil. XII, 20. duos ... tribunos; Piso 35. duobus tribunis; Phil. I, 36. duas .. tribus; Phil. XI, 18. duo ... turbines; Sest. 25. — duo verba; Quinct. 53. duobus .. verbis; har. resp. 1. duo .. viri; imp. Pomp. 8. duos ... viros; leg. agr. II, 10. duobus ... viris; Sest. 6. duobus .. volneribus; Phil. XIV, 26. duo volturii; Sest. 72. duas urbis; Verr. IV, 78. Catil. IV, 21. duas .. urbis; imp. Pomp. 60.

2. **ohne Substantiv**: a. **masc.**: *α.* possunt, al.: duo, qui privati tum essent, et praesto esse ‖praeesse‖ et parare, si vellent, exercitum posse; Sest. 40.

sunt: reos esse hos duos, quos videtis; Sest. 94.

abl. comp.: quid enim nobis duobus .. laboriosius ... fingi potest? Milo 5.

β. absolvo: duo soli absoluti; Verr. II, 55.

corrumpo: duos esse corruptos solos pecunia? Cluent. 127.

eicio: eiciuntur duo; dom. 65.

emo: duo soli erant empti; Sest. 87.

existimo: duo populares existimabantur; Sest. 113.

facio: duo a populo Romano praetores video esse factos; Sest. 113.

iudico: duos solos ... adfinis ei turpitudini iudicari; Cluent. 127.

video: vos ... duos adhuc vidimus, qui ..; leg. agr. II, 89.

comperio de: quod de his duobus habuerint compertum; Cluent. 127.

sum in: cum in his duobus tota causa sit; Verr. V, 110.

γ. inimicus: ego .. me ... inimicum semper esse professus sum duobus, qui ..; har. resp. 3.

b. **neutr.**: opto: duo modo haec opto; Phil. II, 119.

pono: duo sola recentia sine cuiusquam infamia ponam; Verr. V, 34.

praetereo: duo certe non praeteribo, quae maxime occurrunt; Phil. XIV, 31. duo praeteristi; Fr. B. XV, III, 2.

quaero: ego haec duo quaero; Quinct. 76.

specto: haec duo in primis spectari oportere; div. Caec. 10.

II. **mit andern Zahlen**: duobus milibus nummum; Sex. Rosc. 6. [21.] HS ducenta triginta duo milia; Verr. I, 100. duo et viginti annos; ib. II, 25. HS CIↃ CIↃ; ib. III, 76. medimnum II milia; ib. 84. HS $\overline{XXII}$; ib. 88 HS $\overline{LII}$; ib. 90 ✕. HS $\overline{II}$; ib. 99. modium $\overline{XXXII}$CCCC; ib. 116. XXXII (aratores) duo et quinquaginta aratores (acc.); ib. 120. aratores CCLII; ib. duo (milia modium); ib. 148. HS IIS; ib. 174. duo milia nummum; ib. 201. duobus milibus HS. Cluent. 40. iudices XXXII; ib. 74. duo milia iugerum; Phil. II, 43. III, 22. duo (milia iugerum); ib II, 101. Threcum mille aut duo milia; ib. XIV, 12.

duodecies, zwölfmal (1,200000): quae essent HS duodecies; Verr. II, 185.

duodecim, zwölf: I. duodecim aeris; Qu. Rosc. 28. — duodecim coloniarum; Caecin. 102. — dies duodecim; Phil. V, 5. — duodecim secures; imp. Pomp. 32. — duodecim tabulae; Milo 9. XII tabulae; Tull. 50. dom. 43. XII tabulas; Tull. 51. duodecim tabulis; Phil. II, 69. XII tabulis; Tull. 47. 51. Sest. 65.

II. HS $\overline{XII}$: Verr. III, 79. $\overline{XII}$ mod. tritici; ib. 86.

duodecimus, zwölfte: ante diem XII Kalendas Novembris; Catil. I, 7.

duodeni, je zwölf: duodena .. in singulos homines iugera; leg agr. II, 85. — duodenos sestertios; Verr. III, 194. in modios singulos duodenos sestertios; div. Caec. 30.

duodetriciens, achtundzwanzigmal (2,800000): HS duodetriciens in annos singulos Verri decernebatur; Verr. III, 163.

duodeviginti, achtzehn: tritici modium $\overline{XVIII}$; Verr. III, 75. ✕. 100.

duovir: s. **duumvir.**

duplex, zweifach, doppelt: dedecus: duplex imprimeretur rei publicae dedecus; Phil. V, 16.

dolor, gemitus: ut ... duplicem dolorem gemitumque susciperet; Vatin. 19.

opinio: hic opinio fuit ... duplex; Scaur. 9.

pars: reliqua pars accusationis duplex fuit; Deiot. 22.

pestes: has duplicis pestis sociorum; prov. cons. 13.

quaestus: ita quaestus duplex unius missionis fiebat; Verr. V, 62.

dupliciter, doppelt: dupliciter homines deiciuntur; Caecin. 92.

duplico, verdoppeln: gloriam: duplicata gloria discessissem; dom. 95.

mercedem: deliberatori merces ... duplicata est; Sest. 74.

supplicationem: cuius sententia primum duplicata est supplicatio consularis; prov. cons. 27.

duplus, zweifach, doppelt: do in: nec in quadruplum (darent), sed in duplum; Tull. 41.

eo in: ut ... in duplum iret; Flacc. 49.

dupondius, zwei As: si dupondius tuus ageretur; Quinct. 53.

dure, hart, streng: appello: alii errorem appellant, alii timorem; qui durius, spem; Ligar. 17.

dico: sunt qui dicant dure illi quidem, sed tamen dicunt; Phil. XII, 25.

duritia, (durities), Härte, Gefühllosigkeit: habeo: an ego tantam .. animi duritiem habere ... possim? dom. 101.

puto: eam .. animi duritiam ... stuporem potius quam virtutem putarem; dom. 97.

durus, hart, streng, rauh, gefühllos: alqs: ut esses durissimus; Tull. 54. qui durior ad haec studia videbatur; Arch. 19. non nimium dura archipiratae; Fr. C. 13.

alqd: durum hoc fortasse videatur; Verr. V, 7. quod idem in iudicio capitis durum ... est; har. resp. 13. quod ... in illum minime durum ... possit esse; Scaur. 32. hoc vero multo ... est durius; Ligar. 13. quanto hoc durius? ib. 14. durum videbatur; Phil. XII, 4.

animus: sin ea crudelitas ... vestros quoque animos ... duriores ... reddidit; Sex. Rosc. 150. tam animo ... duro fuit; Arch. 17.

annona: quae (annona) quia ... facta erat durior; dom. 15.

bellum: hunc in Hispania durissimo bello ... fuisse; Balb. 5.

condicio: durioribus legum condicionibus uti; Cluent. 150 non libenter duriorem fortunae communi condicionem ... constituit; Muren. 47. ne duriorem vobis condicionem statuatis; Rab. Post. 15.

conquisitio: exercitus ... durissima conquisitione conlectus; prov. cons. 5.

doctrina: accessit istuc doctrina ... durior quam ... natura patitur; Muren. 60.

edicta: quod ... duriora edicta interposuerit; Verr III, 48.

Fortuna: dura ... mihi iam Fortuna populi Romani ... videbatur; Milo 87.

hiems: durissima quidem hieme; Scaur. 25.

homo: homo durus ac priscus; Fr. B. XIII, IV. 1.

leges: quod durissimis se ipse legibus iam obligavit; Cael. 77.
locus: quo etiam mihi durior locus est dicendi datus; Muren. 48.
montani: Ligures montani ‖ Ligures ‖ duri atque agrestes; leg. agr. II, 95.
natio: dura natio est; Phil. V, 14.
ordo: neque vero tam durus in plebem noster ordo fuit, ut ..; Planc. 45.
os: mihi videri ore durissimo esse, qui ..; Quinct. 77.
pater: Caecilianumne aliquem (patrem sumam), vehementem atque durum? Cael. 37.
senex: removebo illum senem durum; Cael. 36.
suspicio: de quo nulla umquam suspicio durior ... adlata .. est; Sest. 59.
tempora: ante haec durissima rei publicae tempora; dom. 93. duris ... temporibus rei publicae nostrae; Balb. 34.
vox: o vocem duram! Planc. 31. dura vox! multo illa durior: salvi sint improbi; Phil. VIII, 16.

duumvir, Duumvir: I appello: cum in ceteris coloniis IIviri appellentur; leg. agr. II, 93.
video: Gabinium .. si vidissent IIvirum; Piso 25.
II. a: hic popularis a IIviris ... civem Romanum capitis condemnari coëgit; Rabir. 12.

duumviratus, Duumvirat: Capua, in qua ipsa tum imaginis ornandae causa IIviratum gerebat; Sest. 19.

dux, Führer, Leiter, Anführer, Feldherr, Rädelsführer: I. **absolut:** 1. **Subject:** despicit: si ... copias Indutiomarus ipse despexerit [dux Allobrogum]; Font. 46.
deest: „non deerit ... dux bonis"; Sest. 20.
efficit: ille .. ex myrmillone dux ... * quas effecerit strages; Phil. III, 31.
exspectant: quid duces ... sibi exspectent? Flacc. 5 (Z. 6).
facit. quin ... multa .. uterque dux faceret armatus, quae idem togatus fieri prohibuisset; Marcell. 24.
fugit: ut ... nocte tectus, metu perterritus, princeps latronum duxque fugerit; Phil. XIV, 27.
habent: esse duo duces in provinciis ..., habere exercitus, appellari imperatores; Piso 44. „quid tandem habet iste currus? quid vincti ante currum duces? ib. 60.
habitat: praedonum ducem vivere, habitare apud te; Verr. V, 77.
iubet: praedonum dux Heracleo ... classem ... incendi .. iussit; Verr. V, 91.
molitur: ducem .. hostium ... in senatu videmus ... perniciem rei publicae molientem; Catil. I, 5.
oscitans, al.: adde inscitiam pransi, poti, oscitantis ducis; Milo 56.
prohibet: f. facit.
statuunt: utrum .. hoc Graeci statuent ... an ... nostri duces? Flacc. 27.
sunt: f. habent; Piso 44.
suscipiunt: duces eos laudavistis, qui contra illum bellum ... suscepissent; Phil. V, 3.
vivit: f. habitat.
2. **Prädicat:** sum: sicariorum multitudinem, in qua ipsi duces ... erant; Sex. Rosc. 81. eius .. rei duces ... fuisse, quos scribis; Verr. I, 85. qui in sua patria dux isti ... ad spoliandum Dianae templum fuit; ib. III, 54. quem ducem belli futurum vides; Catil. I, 27. qui esset futurus dux ... calamitosorum; Muren. 50. utrum ... boni duces nostri an comites fuerint; Flacc. 5 (Z. 10). ut ... dux (sceleris) fuisse videar; dom. 101. eorum omnium hic dux est; har. resp. 57. dux omnium voluntatis fuissem; Sest. 38. qui duces publici consilii esse deberent; ib. 42. dux ... rerum illarum fuit; ib. 61. eius modi furias illis mercennariis gregibus duces ... fuisse; ib. 112. cui ... casus ... rerum non duces, sed comites consiliorum fuerunt; Balb. 9. qui nostrae causae duces ... fuissent; Planc. 74. Cn. Pompeius, auctor et dux mei reditus; Milo 39. huius .. rei tu idem es et dux et comes; Marcell. 11. quos duces operarum fuisse dixisti; Fr. B. VI, 47.
abl. absol.: nullo duce; Verr. I, 100. me duce; ib. III, 228. leg. agr. II, 3. Sest. 11. duce Timarchide; Verr. IV, 94. ducibus Sertorianis; imp. Pomp. 21. Cn. Pompeio duce; ib. 34. ducibus dis immortalibus; ib. 50. vobis ducibus; Cluent. 82. Piso 16. Rullo duce; leg. agr. II, 71. me uno togato duce; Catil. II, 28. III, 23. quibus .. ducibus; ib. II, 29. dis .. immortalibus ducibus; ib. III, 22. eodem duce; Muren. 26. Arch. 21. acerrimis ducibus; Muren. 33. hoc duce; ib. 38. Quir. 15. isdem ducibus; sen. 33. his atque eius modi ducibus; ib. dom. 13. desperatis ducibus; ib. duce tribuno plebis; ib. 96. Pisone et Gabinio ducibus; ib. 102. ducibus .. consulibus; ib. 143. novo duce; Sest. 42. illis ducibus; Balb. 64. quibus ducibus; Planc. 88. natura ipsa duce; Rab. Post. 4. uno ex suis satellitibus [Sex. Clodio] duce; Milo 90. P. Clodio duce; ib. 95. duce te; Marcell. 11. quo duce; ib. 21. duce L. Egnatuleio quaestore; Phil. III, 7. 39. his ... ducibus; ib. 36. duce L. Egnatuleio; ib. IV, 6. C. Caesare duce; ib. V, 46.
II. **nach Verben:** 1. **Accusativ:** adhibeo: cum ad suum scelus ... homines improbos duces ... adhibuisset; Verr. IV, 93.
adiuvo: armis nostros duces adiuverunt; Phil. XII, 10.
amitto: res publica non tot duces ... amisisset; Phil. II, 37.
appello: f. I, 1. habent; Piso 44.
armo: ut ... parati atque armati seditionis duces (essent); dom. 12. f. I, 1. facit.
capio: f. **capio,** II. ducem (3 St.) B. I, S. 451, b.
cognosco: quem ... exercitus ... diligentissimum ducem ... cognoverunt; Flacc. 8.
comparo: contra Cn. Pompeium decem duces comparantur; leg. agr. III, 16.
comprehendo: quoniam ... belli .. duces ... comprehensos tenetis; Catil. III, 16.
constituo: cum ... dux Lentulus esset constitutus; Sulla 33.
consumo: summis ducibus .. aetate ... consumptis; Font. 42.
custodio: custodiri ducem praedonum novo more quam securi feriri ... magis placuit? Verr. V, 68.
deposco: ut deposcerent ... ducem C. Caesarem; Phil. XI, 20.
desperatus: f. I, 2. abl. absol. dom. 13.
dico: Cn. Pompeium non dico .. ducem .. salutis meae; Planc. 93.
diligo: ad quod (bellum) ... sibi ipse dilegit ‖ diligit, al. ‖ idoneum ducem; Phil. XI, 17.
dimitto: cum praedonum duces accepta pecunia dimiserit; Verr. I, 9.
duco: quo duces essent hostium Scipione triumphante ducti; prov. cons. 18.
eligo: si quidem in hunc unum .. praestantissimus dux electus ... est; Milo 67.
everto: everso senatus ... duce; har. resp. 58.
expeditus: qui .. dolent ... expeditos duces; Phil. VII, 1.
expello: harum rerum .. duces .. spoliari omnibus fortunis atque civitate expelli posse; Flacc. 96.
exspecto: illa castra nunc non Catilinam ducem exspectant; Catil. II, 14.
habeo: habetis ducem memorem vestri, oblitum sui; Catil. IV, 19. cum senatus duces nullos ac pro ducibus proditores ... haberet; Sest. 35. hi duces ... huius ... imperii semper habiti sunt; ib. 139. cum senatus ... haberet ducem; Phil. II, 17.

habebat ducem Gabinium; ib. 48. nondum ullos duces habebamus; ib. V, 42. habemus ... eos duces ..., ut ..; ib. VII, 20. populum ... nunc habemus ducem; ib. 22. „victum Ciceronem ducem habuistis." eo libentius „ducem" audio, quod ..; ib. XIII, 30.
interficio: interfectis ducibus; Arch. 21.
invenio: nisi ducem Telephum invenisset; Flacc. 72.
iuvo: qui nostros duces auxilio laboris ... iuverit; Balb. 23.
laudo: f. I, 1. suscipiunt.
libero: dux liberatus; Verr. V, 73.
nanciscor: (vis) nancta tam audacis duces; dom. 63. qui cum .. sunt .. duces suorum studiorum ... nacti; Sest. 99.
nomino: comitatum relinquo, duces nomino; Phil. XIII, 3.
paro: ducibus paratis; Phil. III, 32. f. armo.
percutio: duces praedonum a se securi non esse percussos; Verr. I, 12.
perterreo: f. I, 1. fugit.
praebeo: ut ... ad illam parvam manum exstinguendam ducem te ... praeberes; Verr. V, 40. ducem .. se militibus tuis praebuit; Vatin. 33.
praeficio: cui populo duces Lentidios ... praefeceras; dom. 89.
profiteor: huic ego me bello ducem profiteor; Catil. II, 11.
quaero: ut a multis in lautumiis verus ille dux quaereretur; Verr. V, 69. studii sui quaerebant aliquem ducem; Ligar. 3. illi secuti sunt, tu quaesisti ducem; Phil. II, 59. militum ducem quaerentium studio; ib. V, 43.
relinquo: cum ... belli acerrimos duces Romae reliquisset; Catil. III, 3.
reservo: qui triumphant eoque diutius vivos hostium duces reservant; Verr. V, 77.
retineo: se ... praedonum duces vivos atque incolumis domi suae ... retinuisse; Verr. I, 12. hostium duces privata in domo retinuisti? ib. V, 76.
sequor: homines ... L. Pisonem ducem optimae sententiae non secutos; Phil. I, 14. cives nefarium secuti ducem; ib. XII, 13. f. quaero; Phil. II, 59.
servo: ut ... eorum ducem servare cupiam; Sulla 83.
spolio: f. expello. — tego: f. I, 1. fugit.
teneo: si L. Afranium, summum ducem, ... res publica tenere potuisset; Phil. XIII, 29. f. comprehendo.
video: quem ... ducem (seditionis) vidistis; Cael. 78. quem ... clementissimum in victoria ducem vidimus; Deiot. 34. postea .. quam legio Martia ducem praestantissimum vidit; Phil. V, 23. f. I, 1. molitur.
vinco: hunc ... belli domestici ducem ... vicimus; Catil. II, 1. f. I, 1. habent; Piso 60.
2. **Dativ:** decerno: cum (supplicationes) non uni, sed tribus ducibus sint decernendae; Phil. XIV, 11.
detraho: bellicas laudes solent quidam ... detrahere ducibus; Marcell. 6.
do: ut .. praestantissimis ducibus a nobis detur auctoritas; Phil. III, 14.
obicio: quem ... caedis et incendiorum ducibus obieceras; dom. 21.
refero: si ... ducibus .. ne referri quidem potest gratia; Phil. III, 14.
tribuo: clarissimis ducibus supplicationum honorem tribuemus; Phil. XIV, 12.
3. **Ablativ:** careo: quoniam publicis ducibus res publica careret; Sest. 26.
orbo: cum viderem senatum ducibus orbatum; sen. 33.
4. **mit Präpositionen:** accipio a: quod (volnus) ille in capite ab hostium duce acceperat; Verr. V, 3.
confligo cum: cum ducibus ipsis ... confligant; Balb. 62.
coniungo cum: qui ... se cum his urbanis ducibus coniungeret; Catil. III, 8.
conloquor cum: Cn. Pompeius ... cum P. Vettio Scatone, duce Marsorum, ... conlocutus est; Phil. XII, 27.
do tabellam de: dabitur (tabella) de ducibus ... conservandae civitatis; Flacc. 99.
habeo pro: f. 1. habeo; Sest. 35.
iudico de: nec poterat aliter de adversariis iudicari ducibus; Phil. III, 21.
meditor de: meditetur de ducibus hostium; Verr. I, 12.
mitto ad: litteras misit ad eos duces, quibuscum tum bellum gerebamus; imp. Pomp. 9. legati missi ... ad latronum et gladiatorum ducem; Phil. XIII, 20.
III. **nach Adjectiv:** gratus erga: ut erga duces ipsos ... salutis meae satis gratus iudicarer; sen. 24.
IV. **nach Substantiven:** 1. copiae: cum Pacori nobilissimi ducis ||nobilissimos, duces|| maximas copias fudit; Phil. XI, 35.
felicitas, virtus: latrocinium ... felicitate et virtute .. ducum .. vestrorum ... oppressum; Phil. IV, 15.
inscitia: f. I, 1. oscitans.
nomen: qui saepe istius ducis nomen audissent; Verr. V, 65.
2. bellum cum: f. II, 4. mitto ad; imp. Pomp. 9.
certamen: erat certamen inter clarissimos duces; Marcell. 30.
V. **Umstand:** ab: relicti ab duce ... classis; Verr. V, 89. eum ... a ducibus fugitivorum esse missum; ib. 161. a servorum ducibus caedem fieri senatus; Planc. 87.
sine: an ... sine duce ullo ... pervenerit ad hanc improbitatem; Verr. I, 105.

dynastes, Herrscher: si ceteri reges, tetrarchae dynastaeque fecissent; Phil. XI, 31.

E: f. ex.

eblandior, erschmeicheln: eblandita illa, non enucleata esse suffragia; Planc. 10.

ebriosus, Trunkenbold: ebriosos sobriis (insidiari); Catil. II, 10.

ebrius, trunken: A. alqs: tametsi ... iacebat ebrius; Verr. V, 63. ebrio Cleomene; Cluent. 14. Deiotarum .. quisquam .. ebrium vidit? Deiot. 26. ebrius est contionatus; Phil. III, 12. qui illum ... ferre potuissent ... semper ebrium; ib. V, 24.
servi: servos Milonis apud se ebrios factos; Milo 65.
B, I. servio: ebriis servire; Phil. III, 35.
II. plenus: domus erat ... plena ebriorum; Phil. II, 67.
III, voces: personabant omnia vocibus ebriorum; Phil. II, 105.

ebur, Elfenbein: I, 1. aufero: ut ... omne ebur ... auferret; Verr. II, 50.
coëmo: qui ... ebur, gemmas coëmeret; Verr. IV, 8.
2. facio ex: quicquam ex ... ebore factum; Verr. IV, 1.
perfectus ex: valvas .. ex ... ebore perfectio-

res; Verr. IV, 124. ex ebore diligentissime perfecta argumenta; ib.
sum in: quid est praeterea? multa in ... argento, ebore; leg. agr. II, 38.
II. pondus: te maximum pondus ... eboris ... exportasse; Verr. II, 176.
vis: erat .. magna vis eboris; Verr. IV, 103.

eburneus, elfenbeinern: dentes: praefectum regium dentis eburneos ... sustulisse; Verr. IV, 103.
signum: signum ullum ... eburneum; Verr. IV, 1.
Victoriae: eburneae Victoriae, antiquo opere ... perfectae; Verr. IV, 103.

ecce, siehe da: ecce ipse Aebutius in castellum venit; Caecin. 20. ecce idem qui solet; ib. 30. ecce tibi eius modi sortitio; Cluent. 75. ecce isdem auctoribus ... restituti sumus; har. resp. 46. ecce tibi consul, praetor ... nova ... edicta proponunt; Sest. 89. ecce illa tempestas; prov. cons. 43. ecce tibi alter; Piso 48. ecce enim Kalendis Iuniis ... mutata omnia; Phil. I, 6. ecce Dolabellae comitiorum dies; ib. II, 82. ecce tibi geminum in scelere par; ib. XI, 2. s. **autem,** I, 7 (5 St.) B. I, S. 387, b.

ecquando, wann denn? wohl jemals: audio, reddo: ecquando te rationem ... redditurum putasti? ecquando his de rebus talis viros audituros existimasti? Verr. II, 43.
careo: ecquando igitur isto fructu quisquam caruit? Verr. V, 66.
creo: quaero ..., ecquando nisi per xxxv tribus creati sint (xviri); leg. agr. II, 17.
dubito: ecquando dubitaris ... concilium convocare? Vatin. 18.

ecqui, ecquis, wohl irgend einer? irgend welcher? A. **bei Substantiven:** archipirata: ecquem scis ... captum archipiratam? Verr. V, 67.
bellum: ecquod in Sicilia bellum gessimus quin ..? Verr. V, 84.
civitas: ecqua civitas est ...? rex denique ecquis est qui ..? Verr. IV, 25. ecquam putatis civitatem pacatam fuisse quae locuples sit? ecquam esse locupletem quae ..? imp. Pomp. 67.
commissum: ecquod est huius factum aut commissum ... audacius ..? Sulla 72.
contio: ecquae seditio umquam fuit ...? ecqui seditiosus ...? ecquae turbulenta contio? Sest. 110.
decumanus: ecquem putatis decumanum ... plus ... poposcisse? considerate ... ecquem putetis; Verr. III, 29.
factum: s. commissum.
facultas: ecquae facultas suscipiendi maleficii fuerit; Sex. Rosc. 92.
homo: ecquo de homine hoc umquam audivistis? Verr. II, 158. ecquem hominem vidimus, ecquem vere commemorare possumus? Font. 24.
incendium: ecquod ... incendium fuit? Piso 26.
iudex: ecquis est iudex ...? ecquis hoc non ex eo statim iudicavit? Verr. III, 142.
iudicium: ecquod iudicium Romae tam dissolutum ... fore putasti? Verr. III, 131. videamus ecquod aliud iudicium ... proferre possimus; Cluent. 103.
locus: ecqui locus ... vacuus ... imperio Clodiano fuisset? dom. 24.
metus: ecqui pudor est? ecquae religio, Verres? ecqui metus? Verr. IV, 18.
miles: ecquem nautam, ecquem militem ... dederunt? Verr. V, 51.
modus: ecquo modo petitorem ... condemnare possent; Verr. III, 31.
mulier: ecqua virgo sit aut mulier digna ..; Verr. I, 63.
nauta: s. miles.
oppidum: ecquo in oppido pedem posuit ..? Verr. I, 62.
praetor: ecquis inventus est postea praetor qui ..? Verr. I, 111.
pudor, religio: s. metus.
res: ecquam rem putatis esse ... nisi ad nutum istius iudicatam? Verr. II, 67. ecqua res ... expetitur ..? ib. 120.
reus: ecquem existimatis ... reum absentem ... tanta cupiditate esse defensum? Verr. II, 11. ecquis umquam reus ... sic accusatus est? Font. 37.
rex: s. civitas; Verr. IV, 25. — seditio, seditiosus: s. contio. — virgo: s. mulier.
verbum: verbum ecquod umquam ... excidit? Sulla 72.
vox: ecquae vox umquam est audita consulum? Sest. 64.
B. **allein: a. masc.:** I. aspicit, committit: ecquis istorum popularium tuos ludos aspexerit, ecquis se theatro commiserit; Sest. 116.
audit: ecquis me audiat? Tull. 29. ecquis audivit? Piso 29.
contendit: ecquis umquam tam palam ... contendit? div. Caec. 22.
dat: ecquis Volcatio ... unam libellam dedisset? Verr. II, 26.
est: ecquis est ... qui ..? Verr. III, 143. ecquis fuit quin lacrimaret? ib. V, 121. ecquem tu horum ... tam sceleratum statuis fuisse? Sulla 32. ecquis est ex tanto populo qui ..? Rab. Post. 45. ecquis est igitur ... qui ..? Phil. II, 29.
versatur: ecquem vidistis, ecquem audistis in tantis furtis ... esse versatum? Verr. III, 64.
II. prodeo: eccui autem non proditur [reverteuti]? Muren. 68.
sum: eccui potestas in forum insinuandi fuit? Phil. V, 8.
b. neutr.: I. est: quaerit ecquid sit quod ..; Verr. I, 132. ecquid est quod ius non sit? Caecin. 95. ecquid est quod ..? Phil. I, 18.
interest: ecquid [igitur] interest .. inter haec iuterdicta? ecquid interest, utrum ..? Caecin. 93.
II. adfero: ecquid ||quid|| adferebat festinationis? Milo 49.
adiuvo: „ecquid me adiuvas?“ Cluent. 71.
animadverto, attendo: ecquid attendis, ecquid animadvertis horum silentium? Catil. I, 20.
audio: ecquid audieris ..? Vatin. 38.
commoveo: ecquid te ratio iuris, ecquid interdictorum dissimilitudo, ecquid auctoritas maiorum commovet? Caecin. 93.
confero: ecquid suo nomine in tuam statuam contulerit; Verr. II, 152.
dico: ecquid ego dicam de occupatis meis temporibus? Planc. 66.
habeo: ecquid habes quod dicas? Sex. Rosc. 104 s. valeo; div. Caec. 17.
profero: ecquid hoc tota Sicilia clarius, ecquid indignius, ecquid manifestius proferri potest? Verr. V, 16.
recordor: ecquid .. recordaris quid responderis? Piso 78. illam armorum officinam ecquid recordaris? Piso 87.
refero: ecquid ad eum umquam de re publica rettulisti? Phil. II, 14.
reperio: ecquid reperies ex ... oratione mea, cui te respondere posse confidas? Phil. II, 111.
respondeo: ecquid mihi respondetur ad illud? Caecin. 86.
sentio, video: ecquid vides, ecquid sentis ... quos posthac iudices simus habituri? Piso 94.
valeo: ecquid hanc rem apud vos ... valere oporteat, ecquid auctoritatis ... socii ... habere debeant; div. Caec. 17. ecquid apud vos querimoniae valerent ... sociorum; Verr. II, 14.
III. zum Satz: ecquid tandem tibi videtur ...

senex ... minoris facere Eutychum filium? Sex. Rosc. 46. ecquid sciat ... Theodosium ... sica percussum? har. resp. 34.

ecquinam, ecquisnam, wohl irgend einer? A. modus: ecquonam modo dicendo misericordiam tuam commovere possim; Deiot. 40.

principium: ecquodnam ||ecquenam|| principium putatis libertatis capessendae? Phil. X, 19.

B, I. dicit: ecquisnam tibi dixerit ..; Vatin. 38.

II. nomino: ecquosnam alios posset nominare; Vatin. 26.

ecquo, wohin wohl? ecquo te tua virtus provexisset? ecquo *industria?* Phil. XIII, 24.

eculeus, Pferdchen, Folter: I, 1. aufero: eculeos argenteos nobilis, quique maximi fuerant, aufert; Verr. IV, 42.

pono: ponite .. ante oculos ... vincla, verbera, eculeum; Phil. XI, 7.

2. equito in: in his equitabit eculeis; Verr. IV, 43.

II. in: facti .. in eculeo quaestio est; Milo 57. quem in eculeo appellare non posset; Deiot. 3.

edax, gefräßig: edacem .. hospitem amisisti; Flacc. 41.

edico, bestimmen, bekannt machen, verordnen, verfügen: I. **absolut:** alqs: „fecit, fecerit?" quis umquam edixit isto modo? Verr. I, 107. te ipsum totidem verbis edixisse, quot verbis edici Romae solet; ib. 118. quod iste aliter atque ut edixerat decrevisset; ib. 119. ut edixerat; ib. II, 97. si non decrevisset, sed edixisset; Flacc. 78. quo modo edixit? Phil. III, 19.

praetor: si longe aliter possedit quam praetor edixit; Quinct. 84.

II. **mit Ergänzung:** 1. **ut:** edicit statim, ut Kalendis Decembribus adsit Sthenius Syracusis; Verr. II, 94. quo die iste, ut Syracusis Sthenius adesset, edixerat; ib. 96. edixit, ut ... id ab aratore magistratus Siculus exigeret; ib. III, 34. quod edixerat, ut aratores iugera ... profiterentur; ib. 38. edixit .., ut ab urbe abesset milia passuum ducenta; Sest. 29. edicunt duo consules, ut ad suum vestitum senatores redirent; ib. 32. edixeritne C. Memmius praetor ex ea lege, ut adesses die tricensimo? Vatin. 33. consulem edicere ut senatus consulto ne obtemperetur; Piso 17. edicere est ausus ..., ut senatus ... ad vestitum rediret; ib. 18. Kalendis Iuniis, quibus ut adessemus edixerat; Phil. I, 6. edixit, ut adesset senatus frequens a. d. VIII Kalendas Decembris; ib. III, 19. ne sine causa videretur edixisse, ut senatus adesset; ib. 24.

2. **ne:** ut, ... ne aperte incommoda patriae lugeretis ediceret; sen. 12. edicere audebas ||audeas||, ne maererent homines meam ... calamitatem? Sest. 32. f. 1. Piso 17.

3. **acc. c. infin.:** quo die sese ... dicas sortiturum Syracusis iste edixerat; Verr. II, 37. decumas ... sese venditurum Hieronica lege edixerat; ib. 63. edixit sese iudicium iniuriarum non daturum; ib. 66. qui in decumanos octupli iudicium se daturum edixit; ib. III, 34. edicit se recuperatores daturum; ib. 55.

III. **mit Object:** alqd: ne quid novi ediceret; Verr. I, 105. si hoc iuris, non unius hominis causa edixisses; ib. 110. hoc si in posterum edixisses; ib. ecquis inventus est postea praetor qui idem illud ediceret? non modo nemo edixit, sed ne metuit quidem quisquam ne quis ediceret; ib. 111. neminem umquam hoc postea alium edixisse; ib. 117. in Sicilia de hereditatum possessionibus dandis edixit idem, quod omnes Romae; ib. multa esse in provinciis aliter edicenda; ib. 118. quae Romae ... edixeras; ib. quae ex tempore ... edixit; ib. III, 36. haec omnia ... anno tertio te edixisse dico; ib. 51. quod edixeras; ib. 150. quid praetor edixisset; leg. agr. II, 94. quaecumque falso [in eum] ediceret in sanctissimum adulescentem; ib. XIII, 19.

diem: non proscripta neque edicta die; Verr. I, 141.

iustitium: iustitium edici oportere; har. resp. 55. edicto iustitio; Planc. 33. iustitium edici ... oportere; Phil. V, 31. iustitium edici ... placere; ib. VI, 2.

edictum, Bekanntmachung, Verordnung, Verfügung: I. **absolut:** 1. **Subject:** est: qui plurimum tribuunt edicto praetoris edictum legem annuam esse dicunt; Verr. I, 109. est eius modi edictum, ut ..; ib. 110. hoc vetus edictum translaticiumque esse; ib. 114. si hoc tum fuisset edictum; ib. 125. cuius modi edicta sint; ib. III, 37. edicta praetorum fuerunt eius modi, ut ..; ib. V, 7.

exoritur: exoritur peculiare edictum repentinum, ne quis frumentum ... tolleret; Verr. III, 36.

faciunt: faciebant cum pupilla ... edicta praetorum; Verr. I, 104.

impedit: neque me impediet cuiusquam inimicum edictum; imp. Pomp. 58.

nascitur: cum illud edictum repente ... nascitur, ut decumas ... deportatas haberent; Verr. III, 36. cur ... nova nascebantur edicta? ib. 51.

pertinet: f. V, 2. ex; Verr. III, 53.

potest: f. II, 1. convello. propono; Phil. III, 8.

valet: edictum eius non oportere in eas hereditates valere; Verr. I, 125.

vetat: recitavi edictum, quod aperte dominum de praedio detrudi vetaret; Quinct. 89.

videtur: f. II, 1. scribo.

2. **Prädicat:** sum: an (est hoc) in hostis victos insani edictum ... tyranni? Verr. III, 25.

3. **Ausruf:** o severum edictum! Verr. III, 29.

4. **ohne Verbindung:** recita. EDICTUM ||recita edictum|| DE PROFESSIONE; Verr. III, 26. EDICTUM DE IUDICIO IN OCTUPLUM; ib.

II. **nach Verben:** 1. **Accusativ:** addo: addite nunc eodem istius edicta; Verr. III, 200.

adfero: edictum Bruti adfertur et Cassii; Phil. I, 8. f. propono; Phil. V, 28.

audio: edictum audite .. praeclarum; Verr. III, 25.

cognosco: f. **cognosco,** III, edictum (3 St.) B. I, S. 560, b.

compono: componit edictum eis verbis, ut ..; Verr. I, 116. cum edictum totum eorum arbitratu ... componeret; ib. 119.

conscribo: f. **conscribo,** II. edictum (3 St.) B. I, S. 636, b.

constituo: qualis in edicto constituendo fuerit; Verr. I, 104.

convello: quod magistratus edictum ... non infirmari ac convelli potest? Caecin. 51.

corrigo: scio te edicta superiorum omnium correxisse; Verr. III, 16.

excogito: ut tuis praeclaris abs te principe inventis et excogitatis edictis ... uteretur; Verr. III, 43.

fero: etiamne haec nova debent edicta ... praetorum ... ferre? Verr. III, 228.

habeo: si habuisset iste edictum, quod ante istum et postea omnes habuerunt; Verr. I, 115. [quod edictum Sacerdos non habuerat;] ib. 125. habuisse te edictum recuperatores in octuplum daturum; ib. III, 32. aedilis curulis edictum, quod de funeribus habeant, Ser. Sulpicii ... funeri remittere; Phil. IX, 17.

infirmo: f. convello. — invenio: f. excogito.

interpono: ut hoc edictum tam improbum ... interponeret; Verr. I, 105. quod ... duriora edicta interposuerit; ib. III, 48.

neglego: edicta omnium neglegit; Verr. I, 116.

ostendo: si edictum praetoris ostendero, concident; Catil. II, 5.
praetereo: f. propono; Phil. III, 8.
probo: quandoquidem ... edictum probas; Flacc. 68.
propono: consul, praetor, tribunus plebis nova novi generis edicta proponunt „ne reus adsit, ne citetur, ne quaeratur, ne mentionem ... iudiciorum facere liceat"; Sest. 69. recens edictum D. Bruti, quod paulo ante propositum est, certe silentio non potest praeteriri; Phil. III, 8. cum tot edicta proposuisset; ib. 19. quod .. edictum D. Bruti ... propositum sit; ib. 37. edicto adlato atque proposito; ib. V, 28.
recito: si haec edicta non ... recitare possem; Verr. III, 26. f. I, 1. vetat.
remitto: f. habeo; Phil. IX, 17.
scribo: ne totum edictum ad Chelidonis arbitrium scriptum videretur; Verr. I, 106.
tracto: tracta edictum; Quinct. 60.
vendo: qui Romae totum edictum ... vendiderit; Verr. II, 119.
video: videtis edictum; Verr. II, 34.
2. Dativ: adfero: si finem edicto praetoris adferunt Kalendae Ianuariae; Verr. I, 109.
tribuo: f. I, 1. est; Verr. I, 109.
3. Ablativ: utor: f. 1. excogito.
4. mit Präpositionen: decerno contra: contra illud ipsum edictum suum ... decernebat; Verr. I, 119.
dico de: illo edicto, de quo ante dixi, ... edixit idem; Verr. I, 117.
facio adversum: SI PARET, ADVERSUM EDICTUM FECISSE; Verr. III, 69. — adversus: quod adversus edictum feceris; ib. 70. — contra: contra edictum fecisse damnabere; ib. 25. eos ... contra edictum praetoris fecisse; ib. 68.
habeo in: ipse in Siciliensi edicto hoc non habet; Verr. I, 117. cum ... hoc haberet Verres ipse in edicto; ib. II, 90. habuit in edicto se in aratorem in quadruplum datururm; ib. III, 34.
perspicio ex: quod ex hodierno eius edicto perspicere potuistis; Phil. IV, 7.
redeo ad: redeamus ad edictum; Quinct. 84.
sum in: cum .. verbo iudicium sit in edicto; Verr. III, 33.
tollo ex: ipse ex Siciliensi edicto hoc sustulisti; Verr. I, 112. ea sola te ... ex edicto Siciliensi sustulisse video; ib. 118.
transfero in: cur ea capita in edictum provinciale transferre nolueris; Verr. I, 118.
III. nach Adjectiven: contumeliosus in: quam contumeliosus in edictis! Phil. III, 15.
exercitatus, prudens in: hominem in edictis praetoriis ... tam prudentem, tam exercitatum; Verr. III, 17.
IV. nach Substantiven: clausula: illa vero praeclara est clausula edicti; Verr. III, 35.
dies: diem edicti obire neglexit; Phil. III, 20.
iniquitas: quod ex hac iniquitate novorum edictorum intellegi velim; Verr. III, 39.
initium: cur non initium quoque edicti nascitur a Kalendis Ianuariis? Verr. I, 109.
poena: nulla erat edicti poena certa; Verr. III, 54. tritici septem milia medimnum ... edicti poena ... tollit; ib.
sententiolae: sententiolas edicti cuiusdam memoriae mandavi; Phil. III, 21.
V. Umstand: 1. Ablativ: addici: huius audaciae ... socios ... traditos .. atque addictos fuisse, novis ... edictis; Verr. III, 24.
adfligere: eos .. superioribus edictis satis perdiderat atque adflixerat; Verr. III, 37.
adimere: qui ... edicto .. suo ... patribus conscriptis .. indicia luctus ademerint; Planc. 87.
amplecti: tu edicto plus amplecteris quam lege; Verr. I, 109. neque tu aliud quicquam edicto amplecteris; ib. 116.

auferre: tuis novis edictis ... plus aliquanto se ... ablaturum; Verr. III, 150.
compellare: Q. Ciceronem ... compellat edicto; Phil. III, 17.
concitare: qui .. edictis .. tuis in te concitati infestique sunt; Verr. I, 93. cum tam atroci edicto nos concitavisset; Phil. III, 20.
condonare: se posse ei condonare edicto hereditatem; Verr. I, 105.
edicere: f. II, 4. dico de.
eicere: civem ... ut edicto ex patria consul eiecerit; Sest. 29.
eripere, exigere: cum tot decumas ... novis edictis tuis ... exigeres et eriperes; Verr. III, 42.
exterminare: exterminabit civis Romanos edicto consul? Sest. 30.
facere: qui ... edicto ... decumas aratoribus nullas reliquas fecerit; Verr. III, 147.
impediri: NON VIDERI STHENIUM IMPEDIRI EDICTO QUO MINUS EI ROMAE LICERET ESSE; II, 100.
infestus: f. concitare; Verr. I, 93.
iubere: cum edictis tuis tabernas claudi iubebas; dom. 54.
laedere, laudare: me isdem edictis nescit laedat an laudet; Phil. III, 18. quem ... laedere se putabat edictis; ib. XIII, 19.
licere: cum eorum omnium edicto non liceret Romae quemquam esse qui ..; Verr. II, 100. tuis edictis ... senatui ... non est licitum ... rei publicae subvenire; sen. 16.
opprimi: cum edictis ... servitute oppressam civitatem teneres; dom. 131.
perdere: f. adfligere.
pervertere: novis et inauditis edictis ius libertatemque pervertere; Sest. 30.
progredi: in eum annum progredi nemo poterit edicto, quo praetor alius futurus est; Verr. I, 109.
prohibere: nisi ... illam rem imperio edictoque prohibuisset; Verr. II, 160.
proponere: quis umquam eius rei ... periculum proposuit edicto, quae neque post edictum reprehendi neque ante edictum provideri potuit? Verr. I, 107.
redigere: quo edicto omnia iudicia redegerat in suam potestatem; Verr. II, 33.
repudiare: cum tuam auctoritatem tute ipse edicto provinciali repudiabas; Verr. I, 112.
sancire: Flaccus sanxit edicto, ne ..; Flacc. 67.
tradi: hoc edicto ... equites ... vincti Apronio traditi sunt; Verr. III, 37. f. addici.
transferre: te ... edicto tuo possessiones hereditatum a liberis ad alienos ... transtulisse; Verr. III, 16.
venire: si ... edicto .. plus etiam quam dimidiae venierunt; Verr. III, 40.
vetare: cum senatus equitesque Romani flere pro me ... edictis ... vetarentur; Quir. 13. qui pro me patres conscriptos deprecari ... edictis ... vetarent; dom. 113.
2. Präpositionen: adversus: ni adversus edictum praetoris vis facta esset; Caecin. 45.
ante: f. 1. proponere.
contra: Quinctius interea contra ... edicta praetorum ... detruditur; Quinct. 28.
ex: nego ex edicto possidere potuisse; nego possedisse; Quinct. 36. quod praetor ... ex edicto suo fieri iubebat; ib. 60. cum te praetor iussisset ex edicto possidere; ib. 83. praetor te quem ad modum possidere iussit? opinor ex edicto; ib. 84. quin ... iste ex edicto non possederit; ib. QUI EX EDICTO MEO IN POSSESSIONEM VENERINT; ib. ais enim te ex edicto venisse; ib. Naevium ex edicto non possedisse; ib. 89. voluisti ... ex urbano edicto decernere; Verr. I, 112. EX EDICTO

URBANO; ib. 116. EX EDICTO SICILIENSI; ib. 117. ex edicto istius ... sextam partem hereditatis ab Ligure petere coepit; ib. 125. quid .. postulat arator? nihil nisi ex edicto iudicium in octuplum; ib. III, 28. in quem iudicium ex edicto tuo postulatum sit; ib. 29. quod ... nullum ex isto praeclaro edicto non modo factum, sed ne postulatum quidem iudicium invenitur; ib. 33. quod ex edicto professus non esset; ib. 39. Nymphonem .. ex edicto illo praeclaro, quod ... ad huius modi quaestus pertinebat, numerum iugerum professum esse; ib. 53. tantum ex edicto daudum erat; ib. 70. quando magistratus ex istius edicto exigere debebant; ib. tantum ... ex edicto istius sibi deberi; ib. 129. ut ex edicto suo iudicium daret; ib. 152. iudicium ex edicto non potest impetrare; ib. non sum ex edicto restitutus; Caecin 84. possessionem .. eius bonorum, ex edicto praetoris, huic ... datam; Cluent. 165. iudicium ex edicto dedit; Flacc. 88. bonorum Cn. Cornelii possessionem ex edicto suo P. Scipioni ... non dedisset; Fr. B. VI, 18. f. **bonus**, B, II, 1, a. veneunt; Quinct. 73. 88. — 2, a. possideo; Quinct. 25. 30. ×. ×. 31. 36. ×. 45. 48 50. 60. 65. 73. 76. ×. 79. 84. 86 (B. I, S. 431, b).

in: quem in edictis Spartacum appellat; Phil. III, 21. cum in edictis tam ferus fuisset; ib. 23.

ob: cum ob tua decreta [edicta] ... pecuniae dabantur; Verr. II, 26.

per: quoad licuit per eorum edicta; sen. 31.

post: f. 1. proponere.

edisco, erlernen: alqd: si ... aliquid eius modi ediscere potueris; div. Caec. 43.

dies: qui ... singulis diebus ediscendis fastos populo proposuerit; Muren. 25.

editicius, vorgeschlagen: iudex: editicios iudices esse voluisti; Muren. 47. editicios iudices es secutus; Planc. 36. nomen editicii iudicis non tulerunt; ib. 41.

editio, Angabe, Vorschlag: I. est, habet: cur ista editio non summam habeat acerbitatem; Planc. 39. idcirco ista editio per se non acerba est; ib. 41.

II. transfero: quam ob rem senatus ... (non) eandem editionem transtulerit in ceteras causas; Planc. 36.

editus, hoch, hervorragend: locus: Henna ... est loco perexcelso atque edito; Verr. IV, 107. edito adversarii atque excelso loco; Milo 53.

mons: ex tuo edito monte; Milo 85.

ordo: sic est hic ordo quasi propositus atque editus in altum; Verr. III, 98.

edo, angeben, vorschlagen, bekannt machen, begehen, vollbringen, hingeben, aushauchen: I. **absolut**: ego vobis edam: duo reliqui sunt ..; Fr. B. VII, 3.

II. **acc. c. infin.**: Sicilia, quae ... consulibus edidit, rogare ... patres conscriptos, ut ..; Verr. II, 103. quantum decumanus edidisset aratorem sibi decumae dare oportere; ib. III, 25. quod decumanus edidisset sibi dari oportere; ib. 34. quantum Apronius edidisset deberi; ib. 70.

III. **mit Object**: alqm: ut eos ederes imprudens; Planc. 41. f. quaesitorem.

alqd: legationes ... etiam hoc ediderunt, UT ..; Verr. II, 146. si plus edidisset quam quantum natum esset; ib. III, 70. quantum decumanus ediderat; ib. 117. „nec scriptum habeo nec possum edere"; ib. IV, 36.

animam: si tum P. Sestius ... animam ... edidisset; Sest. 83.

facinus: f. scelus; Phil. XIII, 21.

hominem: f. quaesitorem.

indicium: toto iam indicio ... edito; Catil. III, 11. indiciis ... editis; ib. 13 cum ... tibi ... editi indicium fuerint scribae mei; Sulla 44.

iudices: editos ad reiciendum ... iudices; Planc. 41. eis iudicibus editis; ib. 42.

iudicium: iudicium id, quod edat; Quinct. 66.

nomen: quorum edidi nomina Metello; Verr. II, 65. meum nomen operis ediderat; dom. 14. qui ... sua .. nomina edidissent; Phil. V, 53.

postulata: postulata consulibus ... ediderunt; Verr. II, 10. qui ... in te gravissima postulata consulibus ediderunt; ib. 156.

quaesitorem: si quaesitor huic edendus fuisset, quem tandem potius quam hunc C. Alfium, ... vicinum, tribulem, gravissimum hominem ... edidisset? Planc. 43.

scelus: scelera, quae ab illo in patriam sunt edita; har. resp. 58. scelera, quae in suos edidit; ib. 59. quod (scelus) in me illorum immanitas edidit; Sest. 58. quod scelus, quod facinus parricida non edidit? Phil. XIII, 21.

scriptum: ede mihi scriptum; Verr. IV, 35.

spiritum: cuius in complexu libenter extremum vitae spiritum ediderim; Phil. XII, 22.

tabellas: quae (tabellae quaestionis) .. vobis .. editae sunt; Cluent. 184.

tabulas: edi (tabulas) populo Romano imperavi; Sulla 42.

testis: testibus editis; Verr. I, 26.

tribulem: f. quaesitorem.

tribum: quam ob rem senatus hoc uno in genere tribus edi voluerit ab accusatore; Planc. 36. cum reo tribus ederentur eae, quas ..; ib. 37. si vel ea, quae maxime esset cuique coniuncta, tribus ederetur; ib. quas tribus edidisti? ib. 38. eam tribum ... edere debuisti; ib. hanc (tribum) ... cur non edidisti? ib. 38. eas tribus ... cum ille non ediderit; ib. 39. ut huic et suam et ab hoc observatas tribus ederes; ib. 42 cum .. has tribus edidisti; ib. si reus tribus ederet; Voltiniam fortasse Plancius ..., suam vero certe edidisset; ib. 43. quod eas tribus ... non edideris; ib. 44.

verba: verba, quae Naevius edebat; Quinct. 63.

vitam: qui pro re publica vitam ediderunt; Planc. 90.

IV. **mit doppeltem Accusativ**: socium tibi in eis bonis edidisti Quinctium; Quinct. 76. qui sibi eum nuper edidit socium; ib. 88.

edoceo, Auskunft geben: quid ea nocte egisset ..., edocui; Catil. II, 13.

alqm: qui causam meam ... imperitos edocuerit; sen. 29.

edormio, ausschlafen: edormi crapulam; Phil. II, 30.

educatio, Erziehung: cum etiam feras inter se ... educatio ... conciliet; Sex. Rosc. 63.

educator, Erzieher: quis est nostrum liberaliter educatus cui non educatores ... cum grata recordatione in mente (versentur)? Planc. 81.

educo, erziehen: alqm: „quo pacto educatus sim"; Quinct. 55. tu ... in furis ... disciplina educatus; Verr. III, 161. qui a parentibus spe nostri imperii ... educati .. sunt; ib. V, 123. illi miseri, nati in illis agris et educati; leg. agr. II, 84. in vetere fortuna illos natos et educatos; ib. 97. quis est nostrum liberaliter educatus cui non ..? Planc. 81. te domi P. Lentuli esse educatum; Phil. II, 18.

filium: cum ... eius filius ... apud matrem educaretur; Cluent. 27.

hominem: a Q. Apronio, .. homine ... ad turpitudinem educato; Verr. III, 60. habemus hominem in fetialium manibus educatum; ib. V, 49.

operarium: huius operarii, ... qui ... ita educatus est; Verr. IV, 126

educo, herausführen, vorführen, mitnehmen, herausziehen, zücken, erziehen: alqm: qui istius domi erat eductus; Quinct. 21. ut te in ius educerent; ib. 33. qui apud te esset eductus; ib. 69. ut eos

nobiscum educamus; Verr. II, 28. educit ex urna tris; ib. 42. Sthenium statim educunt; ib. 90. domum ad istum in ius eductus est; ib. III, 56. cum in ius ipsum eduxi; ib. 112. eductus est Apronius; eduxit vir primarius C. Gallus; ib. 152. quos tecum educeres; Catil. I, 9. educ tecum etiam omnis tuos; ib. 10. si ... secum .. suos eduxerit; ib. 30. Tongilium mihi eduxit; ib. II, 4. is .. eductus ad consules; Planc. 55. quos educere invitos in provinciam non potuit; Fr. B. III, 2.

copiam: ea copia, quam secum eduxit; Muren. 78. — copias: utinam ille omnis secum suas copias eduxisset! Catil. II, 4.

exercitum: exercitum eduxit ex Syria; Piso 49. mitto ... educere exercitum; ib. 50. ut exercitum citra flumen Rubiconem ... educeret; Phil. VI, 5. exercitum citra flumen Rubiconem eduxerit; ib. VII, 26. cum ... exercitum castris eduxerit; ib. XIV, 36.

florem: florem totius Italiae ac robur educite; Catil. II, 24.

gladios: educuntur ... gladii; Catil. III, 6. gladiis eductis; Milo 29.

homines: nefariorum hominum, quos secum eduxit; Muren. 83.

legatos: cum ceteri ... quos voluerunt legatos eduxerint; imp. Pomp. 57.

legiones: e castris duas legiones eduxit; Phil. XIV, 27.

medicum: medico, quem tecum tum eduxeras; Piso 83.

milites: mallem secum milites eduxisset; Catil. II, 5.

robur: f. florem.

senatorem: quisquis erat eductus senator Syracusanus; Verr. II, 63.

sortes: „tris sortes conici, unam educi"; Verr. II, 127.

tribus: homo felix educet ||educit|| quas volet [tribus]; leg. agr. II, 21. [(tribus) ab eodem Rullo eductae;] ib.

viros: eodem ... multos fortis viros eduxerant; Catil. III, 5.

effemino, weibisch machen, verweichlichen: alqm: servitus ... intolerabilis est [servire] ... effeminato; Phil. III, 12.

hominem: homo effeminatus; Milo 89.

voltum: qui effeminare voltum ... potes; Fr. B. XIII, v, 1.

vocem: furialis illa vox, nefariis stupris, religiosis altaribus effeminata; Planc. 86.

effero (ecf.), herausstragen, forttragen, bestatten, tragen, hinreißen, erheben, preisen, übermüthig machen: I. **absolut**: ager: cum ager ... cum decumo extulisset; Verr. III, 113.

II. **mit Object**: alqm: quae res extulit eum? Qu. Rosc. 31. non gloriae cupiditate efferebantur; leg. agr. II, 91. quibus illi rebus elati; ib. 97. progredientur longius, efferentur; ib. te ... vi naturae atque ingenii elatum; Muren. 65. hic Dorylensis nuper cum efferretur; Flacc. 41. res .. gestae, credo, meae me nimis extulerunt; Sulla 27. cum L. Torquatus, ... optimi civis filius, interdum efferatur immoderatione verborum; ib. 30. dolore me elatum et iracundia; har. resp. 3. si me ... efferret aliquando ad gloriam ... animi quidam dolor; ib. 17. elatus *est* spe; ib. 49. cum eum maximis laudibus efferebat; ib. 50. populari studio elatus; Sest. 134. eum summis laudibus extulisti; Vatin. 41. irati efferuntur; Cael. 21. ex eo quicquid erat .. totum .. se ... extulit; ib. 75. res efferent se aliquando; prov. cons. 34. quos .. fortuna extulit; Balb. 18. effers Laterensem laudibus; Planc. 63. te ... quibus laudibus efferemus? Marcell. 10. hac laetitia Deiotarum elatum; Deiot. 26. spe victoriae elati; Phil. II, 38. tu .. insolentia elatus; ib. 102. honoribus nostris elatus; ib. V, 48. eum quam amplissime supremo suo die efferri; ib. IX, 16. f. hominem; Catil. I, 28.

alqd: quicquid (provincia) ex sese posset efferre; Verr. II, 5. quod agri segetesque extulissent; ib. III, 198. nimium forsitan haec illi ... efferant; ib. IV, 124. qui ex aedibus Cethegi, si quid telorum esset, efferret; Catil. III, 8. quae tum ... in caelum laudibus efferebantur; Flacc. 103. quae quorum ingeniis efferuntur; Arch. 21. efferri hoc foras; Phil. X, 6.

animos: quamquam .. insolentia dominatus extulerat animos; dom. 141.

doctrinam: doctrina, quam tu effers laudibus; Arch. 15.

filium: f. alqm; Sulla 30.

genus: extulisti tuum (genus); Muren. 15.

hominem: qui te hominem per te cognitum ... tam mature ad summum imperium ... extulit; Catil. I, 28. rerum gerendarum dignitate homines efferri; Sest. 98. hac exspectatione elatus homo; ib. 134.

honestatem: eam (honestatem) liceat ei secum ex hoc loco efferre; Quinct. 99.

laborem: „nisi laborem summa cum cura ecferas"; Sest. 102.

mortem: secum ... mortem extulit; Phil. IX, 5.

mucronem: quod .. non cruentum mucronem ... extulit; Catil. II, 2.

numerum: ex quibus ille maximum sicarum numerum et gladiorum extulit; Catil. III, 8.

patriam: patriam demersam extuli; Sulla 87.

pedem: „simul ac pedem limine extulerat"; Cael. 34.

res: cum alii laudibus ad caelum res tuas gestas efferent; Marcell. 29.

rem publicam: tua rogatione funere elatam rem publicam esse; dom. 42.

tela: f. alqd; Catil. III, 8.

vasa: efferri sine thecis vasa; Verr. IV, 52.

effervesco, aufwallen, aufbrausen: ferocitas: si cui nimium efferbuisse videtur huius ... ferocitas; Cael. 77.

Pontus: Pontum armatum effervescentem in Asiam; prov. cons. 6.

undae, al.: si campus atque illae undae comitiorum, ut mare profundum ..., sic effervescunt quodam quasi aestu; Planc. 15.

efficio, bewirken, durchsetzen, zu Stande bringen, herstellen, hervorbringen: I. **absolut**: 1. ab homine ... ad efficiendum acerrimo; Cluent. 67.

2. alqs: quoad se efficere posse arbitrabantur; Verr. III, 77.

ager: ager efficit cum octavo; Verr. III, 112.

II. **mit Ergänzung**: 1. ne: sine Staieno ne in consilium iretur, tribunicia potestate effectum est; Cluent. 83. effice ne id ... cupere videare; Phil. XI, 23. qui ne quid tale in re publica fieri posset effecerit; ib. XIV, 14.

2. quin: ut effici non possit quin eos tam oderim quam ..; Phil. XI, 36.

3. ut: ut amici tibi essent qui vincebant effecisti; Quinct. 70. id pretio ut fieri posset effecit; Verr. II, 122. effecit ut aliquando vere videremur ... imperare; imp. Pomp. 56 efficiam profecto ut intellegatis ..; Cluent. 7. [vestrae cupiditates provinciarum effecerunt] ut ego excluderer; Piso 76. si possim efficere ut Milonem absolvatis; Milo 79. quae (gloria) efficeret ut absentes adessemus; ib. 97. si .. exitus C. Caesaris efficere non potest ut malis carus esse quam metui; Phil. I, 35. effecisti .. non ... ut similis tui, sed certe ut dissimilis esset sui; ib. II, 107. f. III. alqd; Phil. II, 10.

III. **mit Object**: alqd: quae .. efficiat; Sex. Rosc. 135. quid efficere possim; div. Caec. 26. quod tu HS IↃLX locasti, se HS LXXX milibus effecturum esse; Verr. I, 146. quid effecisti? ib. III, 43. quantum ille bonis suis omnibus efficere non

posset; ib. 219. quid est qnod ego dicendo aut cogitando efficere ... debeam? ib. 137. qui (ager) plurimum efficit; ib. 148. omnia pecunia effici posse; ib. 155. multos ... multa ludibundos [libidinose] apud Verrem effecisse; ib. 156. facilius vos efficiebatis ludibundi, quae volebatis a Verre; ib. quid efficere possit; ib. 199. tantum victus efficere potuit; imp. Pomp. 25. hic .. idem illud effecit per alieni corporis mortem; Cluent. 32. non id efficere, quod possim; ib. 51. qui id efficere posset; ib. 69. quid effecerit; Muren. 32. quo facilius Romae ea ... efficeret; Sulla 57. ne ille omnia vi posset efficere; sen. 19. ut ... id is consul efficeret; har. resp. 45. quiduam (tua vox) ... effectura esse videatur; Sest. 10. si illo die gens ista Clodia quod facere voluit effecisset; ib. 81. haec ut efficere posset; ib. 84. hoc ... qui efficiunt; ib. 98. nisi vero hoc mediocri virtute effici potest; Rab. Post. 41. quod ... efficere cautius potuit; Deiot. 18. quid efficere posset; Phil. I, 15. alterum ipse efficiam ut ... attente audiatis; ib. II, 10. multis periculis quod cogitarat effecerat; ib. 116. quantum cura, labore, vigiliis, auctoritate, consilio niti atque efficere potero; ib. IV, 16. nihil esse quod non illius auctoritate et sapientia effici posset; ib. IX, 8. alter effecit quod optarat; ib. XI, 1. quae L. Antonius in Parmensium liberis et coniugibus effecerit; ib. XIV, 9. f. bonum. malum.

bonum: quid ex eo boni sperari atque effici potest? Verr. III, 160.

caedis: magistratuum privatorumque caedis effecerat; Milo 87.

Capitolium: vel Capitolium ... gratis exaedificari atque effici potuit; Verr. V, 48.

civis: bonos civis.. natura efficit; Phil. XIII, 16.

facinora: statim .. illa mirabilia facinora effecit; Phil. II, 109.

malum: nihil est enim mali, nihil sceleris quod illa non ... effecerit; Cluent. 188. quantum (mali) illi effecerunt; prov. cons. 4.

necessitudinem: summam .. necessitudinem magna eius officia ... effecerunt; Deiot. 39.

opus: HS LXXX milibus id opus ... se effecturos esse; Verr. I, 144. ante ... quam opus effectum est; ib. 149.

pacem: si talem (pacem) potest efficere, qualem nuper effecit; Phil. XIII, 9.

res: quas res luxuries in flagitiis ... efficere potuisset; div. Caec. 3.

scelus: f. malum; Cluent. 188.

sepulturam: qui illam insepultam sepulturam effecerant; Phil. I, 5.

strages: quas effecerit strages; Phil. III, 31.

turbas: Tertia .. maximas in istius castris effecisse dicitur turbas; Verr. V, 31.

vastitatem: quin ... fana vexata hanc tantam efficerent vastitatem; Piso 85.

vilitatem: quantam (vilitatem) vix ... diuturna pax efficere potuisset; imp. Pomp. 44.

IV. **mit doppeltem Accusativ:** unam columnam efficere ab integro novam; Verr. I, 147. ut Catilinam consulem efficeret; Sulla 68. perpetuos defensores Macedoniae vexatores ac praedatores effecisti; Piso 84.

effigies, Bild, Abbild: exprimo: consiliorum relinquere ac virtutum nostrarum effigiem nonne multo malle debemus, summis ingeniis expressam et politam? Arch. 30.

facio, al: ut homines ... videre ... effigiem Cereris non humana manu factam, sed de caelo lapsam arbitrarentur; Verr. V, 187.

polio: f. exprimo.

relinquo: nullum monimentum clarius Ser. Sulpicius relinquere potuit quam effigiem morum suorum; Phil. IX, 12. f. exprimo.

servo: eius effigiem ... servare; Verr. II, 159.

effingo, abwischen, nachbilden: imaginem: ex hoc illa (imago) efficta est; Phil. XI, 6.

mores: effictos nostros mores; Sex. Rosc. 47.

sanguinem: e foro spongiis effingi sanguinem; Sest. 77.

efflagitatus, Forderung: coactu atque efflagitatu meo producere ... eum; Verr. V, 75.

efflagito, verlangen, auffordern: I. ut: cum iste a Cn. Dolabella efflagitavisset ut se ... mitteret; Verr. I, 63.

II. alqm: a multis efflagitatus aliquando dixit HS deciens; Verr. I, 92. ecflagitatus || et flagitatus, effl || a provincia; Ligar. 4.

honorem: nec (honos) diuturnis precibus efflagitatus; leg. agr. II, 3.

legem: cum legem Aureliam ... (plebs) efflagitavit; Fr. B. VI, 28.

misericordiam: qui illam (misericordiam) efflagitant; Milo 92.

poenam: poena gravior in plebem tua voce efflagitata est; Muren. 47.

potestatem: iudiciorum desiderio tribunicia potestas efflagitata est; div. Caec. 8.

efflo, aushauchen: quem ... animam efflantem reliquisset; Milo 48.

effloresco, emporblühen: si quidem (illa aetas) efflorescit ingenii laudibus; Cael. 76.

effluo, entfallen: alqd: me commonuit Pisonis anulus quod totum effluxerat; Verr. IV, 57. etsi effluunt multa ex vestra disciplina; dom. 121.

effor, aussprechen: neque verbum ullum sollemne potuit effari; dom. 141.

effrenate, zügellos, unaufhaltsam: cum ... legio effrenatius in aciem hostium inrupisset; Phil. XIV, 26.

effrenatio, Zügellosigkeit: quae effrenatio impotentis animi! Phil. V, 22.

effrenatus, zügellos, unbändig: alqs: L. Saturninus ita fuit effrenatus; har. resp. 41.

animus: istius effrenatum animum; Verr. V, 139.

audacia: sese effrenata iactabit audacia; Catil. I, 1.

cupiditas: cupiditates .. effrenatas habebat; Verr. I, 62. tua cupiditas effrenata; Catil. I, 25. cum ... effrenata cupiditate; dom. 115. *istius ... effrenatae cupiditati*; Scaur. c. 2, § 6.

furor: cuius .. de effrenato ... furore; har. resp. 2. eius ... effrenatos furores; ib. 52. quorum effrenatus furor; Sest. 82.

libido: o libidinem effrenatam! Cluent. 15. effrenatas suas libidines; Milo 76.

mens: mente nescio qua effrenata; Cael. 35.

violentia: novi hominis ... effrenatam violentiam; Phil. XII, 26.

effringo, erbrechen, aufbrechen: foris: effringi multorum foris; Verr. IV, 52. foris aedis effringunt; ib. 96. „foris effregit"; Cael. 38.

ianuam: qua (ianua) effracta; Muren. 33.

valvas: effractis .. valvis; Verr. IV, 94.

effugio, entfliehen, entkommen, entrinnen, entgehen: I. **absolut**: effugere non posses; Verr. III, 169. cum ... neque mari effugere ullo modo possent; ib. V, 91. semustilatus effugit; Tull. 18. qua effugere possent; Caecin. 26. qua effugerent; ib. 44. qui effugerit; ib. 45.

a: a quibus (ludis) vix vivus effugit; Sest. 116.

de: quia de manibus vestris effugit; Sex. Rosc. 34 qui de suis manibus effugerint; ib. 151.

ex: ex his ... rebus effugere te posse; Verr. II, 105. qui graviter saucius e caede effugerat; Tull. 22. rex ipse e manibus effugit; imp. Pomp. 22. quotiens ego ipse .. ex P. Clodii telis et ex cruentis eius manibus effugi! Milo 20. qui e proelio effugerant; Phil. II, 71.

II. **mit Object:** alqd: haec cum tu effugere non potuisses; Scaur. 45. quae non effugisses; Phil. II, 53. alterum effugere nemo potest; ib. VIII, 29.
bella: parietes, quorum ornatus ... tot bella effugerant; Verr. IV, 122.
calumniam: calumniam non effugiet; Cluent. 163.
conlegam: qui ... L. Paulum conlegam effugere vellet; Milo 24.
crimen: qui ... maledictum omne, non modo crimen effugit; Flacc. 7. videmurne ... avaritiae crimen effugere? ib. 89.
crudelitatem: cuius ego crudelitatem effugere non potuissem; Phil. XII, 20.
cruces: multas .. cruces propositas effugere cupiebant; Verr. III, 70.
diem: si illum diem effugisset; Verr. II, 37.
famam: quotus quisque est qui istam (famam) effugere possit? Cael. 38.
famem, ferrum: milites, qui ferrum, qui famem, qui morbum effugerunt; Piso 98.
hominem: „effugiemus .. hominem in quaerendo nimium diligentem“; Verr. a. pr. 29.
infamiam: crudelitatis infamiam effugerunt; leg. agr. II, 91. infamiam veram effugere non poterat; Cael. 11.
iniquitatem: cum per leges militaris effugere liceret iniquitatem tribuni; Flacc. 77.
insidias: effugi insidias; Phil. XII, 26.
maledictum: f. crimen; Flacc. 7.
morbum: f. famem.
multitudinem: neque vim praetoris nec multitudinem creditorum nec bonorum proscriptionem effugere potuisset; sen. 11.
negotium: qui omne tale negotium cuperet effugere; Ligar. 4.
offensionem: non dubito quin offensionem neglegentiae ... effugere non possim; Verr. I, 103.
pericula: haec .. tanta pericula si effugero; Phil. XII, 30.
pestem: quod hanc ... rei publicae pestem totiens iam effugimus; Catil. I, 11.
petitiones: quot ego tuas petitiones ... parva quadam declinatione ... effugi! Catil. I, 15.
poenam: nullius ... iudicii poenam effugere potuerunt; dom. 108.
proscriptionem: f. multitudinem.
sermones: cuius frater germanus sermones iniquorum effugere non potuit; Cael. 38.
testem: cum iam testem illum effugere non possit; Flacc. 41.
testimonium: te ... testimonium .. effugere non posse; Verr. IV, 44.
vim: f. multitudinem.

effugium, Entfliehen: si non effugium, ne moram quidem mortis ... adsequi potuit? Verr. V, 166.

effundo, ergießen, vergießen, ausschütten, aussprechen, loslassen, zerstreuen, verschwenden: I. **mit einfachem Object:** alqm: deinde (eos) effundas repente? Planc. 40.
alqd: id per luxuriam effundere; Sex. Rosc. 6. qui ... plura etiam effundet quam tu ei domi ante praescripseris; Flacc. 23. effudit quae voluit omnia; ib. 41. utrum iste plus biberit [an vomuerit] an effuderit; Piso 22. nec enim omnia effundam; Phil. II, 43. quod statim effundas; ib. 50. quonam modo illa tam multa ... effuderit; ib. 66.
aerarium: effundamus aerarium; leg. agr. I, 15.
bona: cum effundant sua (bona); Phil. XI, 13.
carcerem: qui ... carcerem totum in forum effudit; Sest. 95. quod in me carcerem effudistis; Piso 16.
consularis: f. Italiam.
fructus: effusis ... fructibus vestris; leg. agr. II, 89.
indices: qui omnis indices tribunus e carcere in forum effudit; har. resp. 34.
Italiam: omnis .. consularis, ... cunctum senatum, totam Italiam ||esse|| effusam; Deiot. 11.
lacrimas: quas (lacrimas) tu ... plurimas effudisti; Planc. 101.
manum: effusam illam ... Catilinae importunam manum; Sest. 42.
patrimonium: ne effundat patrimonium; Cael. 42. patrimonium .. suum effudit ...; non enim effudit; Phil. III, 3.
pecuniam: quamquam ea (pecunia) .. sit effusa; Phil. I, 17. pecunia publica ... effusa; ib. VI, 3.
praedam: effusa iam maxima praeda; Piso 48.
sanguinem: qui multum pro re publica sanguinem effudistis; Milo 101.
senatum: f. Italiam.
spiritum: qui extremum spiritum in victoria effudistis; Phil. XIV, 32.
sumptus: sumptus effusi cum probro; Sex. Rosc. 68.
vocem: vox in coronam turbamque effunditur; Flacc. 69.
II. **mit doppeltem Accusativ:** te tua ... mater pecudem ex alvo, non hominem effuderit; Fr. A. V, 9.

effuse, maßlos, verschwenderisch: dono: non pauca suis adiutoribus large effuseque donabat; Sex. Rosc. 23.
petulans: quam potestatem minuere ... nemo tam effuse petulans conatus est; Piso 10.
vivo: si ... (mulier) dives effuse ... viveret; Cael. 38.

effusio, Herausströmen, Verschwendung: dico: quid (dicam) effusiones hominum ex oppidis? Piso 51.
facio: quas effusiones fieri putatis? Sex. Rosc. 134. *ni .... multo maiores effusiones ... fecisses;* Scaur. 45.

effusus, verschwenderisch: quis in largitione effusior? Cael. 13.

egens, arm, bedürftig: A. **bei Substantiven:** alqs: qui in sua re fuisset egentissimus; Sex. Rosc. 23. qui postea factus sit egentissimus; ib. 88. cum esset egens; Cluent. 70. [huic] egenti et roganti ... pecuniam credidit; Rab. Post. 4. nudus atque egens fugit e regno; ib. 39. advolasti egens ad tribunatum; Phil. II, 50. persona de mimo, modo egens, repente dives; ib. 65. quem ... egentem ... cognorat; ib. 78.
alqd: nihil .. illo homine ... egentius; Flacc. 53.
calumniator: est hic Ennius egens quidam calumniator; Cluent. 163.
cives: egentium civium ... armis meos civis ... obici; Milo 36.
fratres: vicerunt Agyrinenses fratres ita, ut egentes inanesque discederent; Verr. II, 25.
ganeo: in ... egentissimum ganeonem; Sest. 111.
homo: hominem egentem; Quinct. 62. homini .. egenti ... quicquam dari; Verr. I, 123. homo egens et levis; ib. II, 94. homo levis atque egens; ib. III, 84. ad hominis egentis ... familiaritatem se applicavit; Cluent. 66. homines tenuis atque egentis; Catil. II, 20. homini egenti; Flacc. 52. homini egentissimo; dom. 25. hominem sua virtute egentem; ib. 116. sic .. homines egentes ... loquebantur; Fr. B. XV, II, 7.
latro: scelerato latrone atque egenti; Phil. XI, 4.
milites: tui .. perditi milites atque egentes; dom. 58.
testes: per egentissimos testis; Flacc. 5 (§. 38).
B. **allein:** I. concupiscunt: ut eas (pecunias) ... egentes ... concupiscant; dom. 46.
ferunt: egentis et perditos suffragium ferre; dom. 46.
II. armo: egentes in locupletis ... armabantur; Planc. 86.

prolecto: egentis et levis spe legationis ... prolectat; Flacc. 18.
video: cum videatis ... ex altera parte egentem; Sex. Rosc. 152.
congrego ex: multitudinem hominum ... ex egentibus congregatam; dom. 89.
III. animi: sollicitari posse animos egentium; Catil. IV, 17.
contio: cuius lingua ... est egentium contio ventilata; Flacc. 54.
fremitus: nego esse ista testimonia ..., sed fremitum egentium; Flacc. 23.
manus: cum omni egentium atque improborum manu; leg. agr. I, 22.
operae: conductis operis non solum egentium, sed etiam servorum; dom. 79.

egeo, arm sein, Mangel leiden, bedürfen, entbehren: I. **absolut:** alqs: egebat? immo locuples erat; Qu. Rosc. 22. „si egebis, tibi dolebit"; Cael. 37. egere ... Gabinium; Piso 12. cum iam egeret; ib. 48. pecunia superabat? at egebas; Scaur. 45. ut existimaretur egere? Rab. Post. 39. tu hodie egeres; Phil. II, 37.
nationes: quae (nationes) nunc omnes egent; Verr. V, 127.
II. **mit Ablativ:** consilio: quamquam ille non eguit consilio cuiusquam; Phil. III, 19. quamquam non eges consilio; ib. VII, 27.
hortatore: quamquam hortatore non egetis; Phil. XI, 3.
interpretatione: quamquam illa auspicia non egent interpretatione; Phil. V, 7.
medicina: nec enim eguissem medicina consulari; sen. 9.
monimento: hoc statuae monimento non eget; Phil. IX, 11.
pecunia: pecuniam infinitam, qua nunc eget; Phil. V, 5.
rebus, al.: omissis his rebus, quibus nos suppeditamur, eget ille, senatu, equitibus Romanis, urbe, aerario, vectigalibus, cuncta Italia, provinciis omnibus, exteris nationibus; Catil. II, 25.
senatu: qui senatu non egeret; Phil. II, 109. f. rebus.

egestas, Dürftigkeit, Armuth, Mangel: I. **absolut:** 1. addicit: quos egestas ... tribuno plebis constrictos addixerat; Sest. 58.
cogit: cogebat egestas; Phil. II, 62.
consequitur: ut omnis animi cruciatus ... etiam egestas ... consequatur; Catil. IV, 10.
premit: num ... tanta egestas (eum) ... presserit; Verr. IV, 11.
recipit: non recipit ... egestas animi (tui maiestatem consulis); Piso 24.
versatur: filii .. eius egestas indignissima (ante oculos versabatur); Sex. Rosc. 24.
2. ecce: ecce ... consulum scelus, cupiditas, egestas; prov. cons. 43.
II. **nach Verben:** 1. adfero: cui ... mors patris attulit ... egestatem; Sex. Rosc. 13.
consolor: facile consolatur honestas egestatem; Quinct. 49.
expleo: egestatem (suam)... expleri non posse; Quir. 13. ad explendas egestates latrocinii sui; Phil. XIV, 10.
fero: facile egestatem suam se laturum putat; Sex. Rosc. 128.
profero: egestas domestica ... in medium proferebatur; Cluent. 101.
sustento: egestatem ... domestico lenocinio sustentavit; sen 11.
video: cuius ... egestatem reliquae vitae ... vidimus; dom. 126.
2. subvenio: quae res egestati (tuae) ... subvenire potuisset? Phil. II, 36.
3. adiungo ad: suspicionem potius ad praedam adiungerent quam ad egestatem; Sex. Rosc. 86.
confero cum: neque ego ... praesidia vestra cum illius latronis ... egestate conferre debeo; Catil. II, 24.
confligo cum: copia cum egestate ... confligit; Catil. II, 25.
relinquo in: quos tu miseros in egestate ... reliquisti; Verr. I, 77.
traduco ex: ex summa egestate in eandem rerum abundantiam traducti; leg. agr. II, 97.
versor in: qui ... in egestate ... versatur; Sex. Rosc. 78.
III. **nach Adjectiv:** praeditus: qua egestate ... praeditis (testibus); Flacc. 6.
IV. **nach Substantiven:** 1. perfugium: id .. unum in terris egestatis ... perfugium esse; Phil. II, 50.
2. alqs: fuit Avillius quidam Larino ... summa egestate; Cluent. 36.
V. **Umstand:** 1. cogi: egestate ... coactus; sen. 11.
concidere: tu ... egestate ... concidisses; Phil. II, 24.
perditus: reliquis egestate ... perditis; Verr. V, 100. egestate ... perditus; dom. 116. per homines egestate ... perditos; Sest. 2. hominum .. egestate ... perditorum clamore; ib. 85.
2. in: vitam in egestate degere; Sex. Rosc. 144.

ego, ich: A. **allein:** I. **Singular:** 1. **ego:** a. **Activ:** abieci; Milo 100. absum; Sex. Rosc. 94. Quir. 14. aberam; dom. 84. accessi; Verr. a. pr. 2. V, 130. accederem; Verr. V, 129. accepi; Verr. V, 35. acciperem; Phil. VIII, 24. accusarem; Verr. II, 10. accuso; ib. III, 137. IV, 104. Sulla 48. accusem; Verr. V, 175. adfero; Sex. Rosc. 7. attuli; Phil. II, 72. adiuvabo; Flacc. 66. administrabo; Catil. II, 28. admiror; har. resp. 28. sum ... admiratus; prov. cons. 27. admiratus sum; Scaur. c. 1, § 4. sum admiratus; Phil. II, 27. adsentiar; Verr. III, 206. adsentiebar; prov. cons. 41. adsequar; Verr. a. pr. 3. adfuissem; Verr. II, 99. adessem; Sulla 22. adsumo; Sulla 84. adversor; Sulla 50. aestimo; Verr. IV, 13. agnovi; Sest. 132. agam (fut.); Verr. a. pr. 48. Caecin. 26. agam (coni.); Verr. I, 14. IV, 48. agerem; Cluent. 166. Muren. 48. Sulla 35. egi; Muren 6. 79. AIO; Muren. 26. amplecterer; Qu. Rosc. 37. amplexus .. sum; Verr. II, 1. anteposui; Planc. 12. antepono; Rab. Post. 44. appellem: Verr. IV, 1. Sest. 17. appello; leg. agr. II, 35. appellavi; Phil. XII, 17. appetivi; Milo 100. apportavi; Scaur. 45. apprehenderam; Cluent. 52. arbitror; Quinct. 63. div. Caec. 26. 43. Verr. I, 60. II, 19. Cluent. 17. 97. 98. leg. agr. II, 53. Catil. II, 21. Sulla 39. 63. har. resp. 48. Sest. 16. Piso 68. Phil. XI, 39. arbitrabor; div. Caec. 73. arbitrer; Verr. I, 9. arbitrarer; Cluent. 50. arbitrabar; Catil. III, 7. Arch. 30. Phil. VIII, 16. arcessivi; Sest. 11. argumentabor; Cluent. 64. argumentor; Milo 44. ascendissem; Sulla 5. ascendi; Planc. 67. ascisco; dom. 92. aspernor; Planc. 35. attigi; Verr. III, 175. (attigi); Verr. II, 161. attingo; dom. 40. Scaur. 21. auderem; Verr. III, 26. IV, 55. Piso 41. audeo; Planc. 82. ausus sum; Phil. XII, 17. audio; Caecin. 65. Phil. VIII, 18. audivi; Cluent. 192. audiam (coni.); Catil. I, 8. Phil. XIII, 6. auferam; Caecin. 9. auguror; Muren. 65. — carui; Sest. 145. cessissem; sen. 4. Piso 16. 19. Sest. 36. cessi; dom. 56. cedam; Milo 93. censuerim; prov. cons. 20. censui; Phil. XII, 17. coepi; Verr. IV, 149. cogitabo; Quir. 21. cogito; Planc. 93. cognoram; Verr. IV, 149. cognoscerem; Scaur. 25. cognovi; Phil. VII, 24. cohortabor; Phil. IV, 11. commemoro; div. Caec. 33. Verr. V, 109. imp. Pomp. 32. Catil. IV, 16. Sest. 118. Milo 18. commemorem; div. Caec. 17. Verr. I, 48. IV, 124. V, 140. Caecin. 97. Catil. IV, 15. dom. 75. Sest. 129. Planc. 33. Phil. II, 107. commemorarem; Verr. I, 121. Ligar. 26. commemoravi; Caecin. 67. committam (coni.);

Mureu. 76. Sulla 83. Phil. XII, 24. committerem; Planc. 89. commoratus essem; Cluent. 53. commossem; Planc. 90. commutavi; Piso 5. comparem; Rabir. 8. comparo; Marcell. 8. compulissem; Catil. III, 17. *comperendinavi*; Scanr. 29. comperi; Catil. II, 10. complectar (fut.); Sest. 146. complexus sum; Rab. Post. 15. comprobem; Phil. XI, 26. concedam (fut.); div. Caec. 27. Verr. I, 12. II, 106. IV, 8. concedo; Verr. I, 114. II, 162. III, 194. concidissem; sen. 17. Planc. 90. concepi; Milo 103. concurram (fut.); Scaur. 20. condemnem; div. Caec. 30. contuli; Flacc. 52. confido; Verr. V, 177. Cluent. 194. Catil. II, 11. IV, 22. confirmo; Verr. II, 16. IV, 47. imp. Pomp. 71. confirmavi; Cluent. 88. confiteor; Qu. Rosc. 35. imp. Pomp. 51. Muren. 7. Arch. 1. Planc. 87. Ligar. 25. Fr. B. IV. confitear; Sulla 68. Planc. 6. 58. conformabam; Arch. 14. coniunxerim; dom. 3. coniungo; Piso 20. conligam (coni.); Verr. II, 68. conligo; Verr. IV, 38. Planc. 52. conor; Verr. IV, 49. coner; Sulla 84. Planc. 8. conarer; Phil. II, 23. cooptabo; Phil. XIII, 12. conquerar; Verr. a. pr. 40. conquirerem; Verr. III, 112. consecutus sum; Verr. a. pr. 6. leg. agr. II, 49. conservabo; Flacc. 51. conservavi; prov. cons. 45. Piso 4. constitui; Phil. II, 11. consuevi; Scaur. 37. consulo; Quinct. 54. Verr. a. pr. 32. consulebam; Phil. II, 15. 38. (consulebam); ib. consumerem; Verr. a. pr. 33. consumo; Font. 11. consumpsi; Catil. III, 4. contaminarem; Sulla 45. contemno; Catil. II, 5. prov. cons. 39. (contemno); Phil. VII, 16. contendo; Qu. Rosc. 28. 47. Arch. 15. Planc. 48. contendissem; Caecin. 97. contendi; Planc. 97. contineo; Catil. I, 21. contudi; Phil. XIII, 29. conveni; Caecin. 79. credo; Sex. Rosc. 1. dom. 134. crederem; Font. 33. cuncter; Balb. 8. cupio; Sex. Rosc. 132. Muren. 7. Phil. VIII, 17. cupiebam; Verr. II, 183. curavi; Verr. IV, 140. — debeo; Qu. Rosc. 8. Cluent. 106. Catil. II, 24. sen. 30. 36. Quir. 17. Planc. 3. 68. Phil. XI, 37. (debeo); Rab. Post. 7. debeam; Sex. Rosc. 4. Verr. III, 137. Cluent. 157. Sulla 47. sen. 21. Balb. 1. Planc. 98. debebam; Verr. IV, 36. debui; dom. 9. deberem; prov. cons. 47. debuerim; Piso 55. decrevi; prov. cons 27. deduxi; Flacc. 17. defendo; Font. 1. Caecin. 94. Sulla 48. ×. 50. Cael. 10. defendam (coni.); Tull. 29. leg. agr. III, 15. Rab. Post. 6. Ligar. 6. defendi; Flacc. 98. Planc. 75. Scaur. c. 2, § 3. Phil. XI, 11. Fr. B. VI, 16. defenderem; dom. 122. deferrem; Catil. II, 3. definiam (fut.); Cael. 48. defugiam (coni.); Sulla 33. defugerim; Planc. 78. deiecero; Verr. V, 130. delegissem; Piso fr. 8. demiror; Rabir. 7. demonstrem; Verr. II, 39. demonstro; Verr. V, 133. denuntio; div. Caec. 25. denuntiavi; Verr. II, 65. depuli; Sulla 28. dom. 63. 144. deprecor; Muren. 58. Planc. 102. deprehendero; Catil. II, 27. deprehendi; Cael. 14. derogem; Flacc. 9. descripsi; Cael. 50. describo; Phil. II, 113. deserui; sen. 6. desideravi; Sest. 127. desidero; Phil. I, 15. desino; Muren. 9. desinam (fut.); Planc. 68. desipio; Verr. V, 123. despiciam (coni.); har. resp. 33. desim; Sulla 5. Planc. 93. defui; Planc. 89. detraham (coni.); Caecin. 26. dico; Sex. Rosc. 127. Verr. I, 142. II, 26. III, 29. 50. 79. 182. 203. V, 123. 131. 133. Tull. 34. Caecin. 41. 46. 89. Cluent. 100. Sulla 62. 85. sen. 32. Sest. 8. Vatin. 9. prov. cons. 8. Planc. 35. 46. Ligar. 10. Phil. II, 36. VIII, 19. XI, 22. XIII, 11. *dico;* Scaur. 39. dicam (coni.); Sex. Rosc. 133. Qu. Rosc. 24. 44. Verr. I, 125. 127. II, 178. III, 61. V, 158. 179. Caecin. 24. imp. Pomp. 32. Cluent. 6. Muren 38. Flacc. 63. 65. sen. 19. har. resp. 2. Sest. 19. 26. 62. 115. Cael. 37. Planc. 66. Milo 75. Phil. VII, 22. XI, 14. XIII, 2. dicam (fut.); div. Caec. 28. Verr. V, 72. leg. agr. II, 6. Catil. III, 22. Sest. 5. Cael. 31. Balb. 15 Planc. 99. Scaur. 32. dicerem; Verr. I, 28. II, 163. Cluent. 144. dom. 93. Planc. 72. 83. Ligar. 29. dixi; Caecin. 86. Cluent. 139. har. resp. 58. Sest. 99. Phil. II, 7. V, 15. dixerim; Cluent. 138. dixeram; Verr. III, 116. dixero; Sex. Rosc. 3. ×. dixissem; Piso 55. Phil. I, 13. dilexissem; Verr. II, 117. diligam (coni.); Arch. 18. dilexi; Sest. 123. diluam (coni.); Sex. Rosc. 36. dimisi; Planc. 94. diremi; Cael. 34. didici; Planc. 94. discutiam; Muren. 84. disputo; Verr. V, 7. Cluent. 87. leg. agr. II, 65. III, 13. Flacc. 94. Sulla 82. dom. 128. Balb. 38. disputem; Verr. II, 119. Sulla 64. disputabo; Sex. Rosc. 106. dissentiam (coni.); Planc. 9. dissimulavi; Planc. 77. dissuasi; leg. agr. II, 101. daturus sum; div. Caec. 35. dabo; Verr. III, 25. dedi; Verr. III, 175. dem; Cluent. 70. dedissem; Catil. I, 29. Milo 94. doceo; Planc. 47. docebo; Planc. 48. ×. dubito; Verr. I, 112. dubitarem; Quir. 15. dom. 64. dubitem; Fr. C. 27. duco; leg. agr. II, 5. — edam; Fr. B. VII, 3. effugi; Catil. I, 15. elaborassem; Verr. I, 2. ementior; Flacc. 73. eripui; Sest. 111. eripuissem; Sest. 53. erro; Verr. IV, 35. examinabo; Planc. 79. excipio; Catil. IV, 15. Scaur. 44. existimo; Sex. Rosc. 123. Font. 20. imp. Pomp. 28. 47. Cluent. 149. Muren. 31. dom. 31. existimavi; Flacc. 55. Scaur. 27. expetivi; Piso 46. 99. explicabo; Planc. 95. expromo; dom. 60. exstiti; Sex. Rosc. 5. exspecto; Verr. III, 151. Cael. 66. Piso 51 exspectem; Piso 96. exstinxi; Piso 5. extorsi; Piso 5. — facio; Muren. 78. Planc. 70. 71. 94 faciam (coni.); Qu. Rosc. 14. Sest. 136. faciam (fut.); Quinct. 35. Verr. III, 104. fecerim; Verr. I, 29. feci; leg. agr. III, 4. Sest. 133. facerem; Verr. IV, 138. fecissem; Verr. IV, 147. Piso 12. fateor; Arch. 12. 15. har. resp. 18. prov. cons. 25. Planc. 68. 86. 91. Phil. II, 21. fatear; Marcell. 6. faveo; Ligar. 8. Phil. VIII, 17. [×]. fero; Cluent. 142. Sulla 46. Vatin. 7. ferrem; Qu. Rosc. 45. tuli; Verr. II, 14. Phil. II, 72. tulerim; Vatin. 37. firmavi; Phil. XII, 29. fruebar; Quir. 4. fugi; Piso 20. — gaudeo; leg. agr. II, 57. geram; Verr. IV, 25. gessi; Catil. III, 27. gerebam; Sest. 47. — habeo; Sex. Rosc. 145. Verr. III, 4. har. resp. 18. sum ... habiturus; div. Caec. 50. habui; Verr. II, 153. habeam; Verr. III, 143. habebo; Verr. III, 164. 197. habuissem; Verr. IV, 145. haberem; har. resp. 16. hortor; Sulla 93. Phil. VI, 15. — ignosco; Cael. 2. ignoscam (coni.); Piso 79. ignoscerem; Phil. II, 56. impellerem; Phil. II, 26. impertiam (coni.); Sest. 87. imperavi; Sulla 21. implorabo; Rab. Post. 13. imploro; Milo 92. incidissem; Verr. I, 31. induxi; Cael. 35. sum ingressus; Catil. II, 29. inquam; Planc. 65. insimulo; Verr. V, 153. Caecin. 3. institui; Catil. IV, 6. intellego; Quinct. 61. div. Caec. 10. Tull. 37. Cluent. 7. leg. agr. II, 8. prov. cons. 30. 38. Planc. 85. intellexi; Muren. 46. interpretor; Sest. 8. Phil. IX, 3. interrogem; Verr. IV, 48. interfui; Verr. I, 103. ×. intuebar; Planc. 101. invehor; Verr. IV, 8. inveni; Verr. III, 167. Phil. III, 21. invenio; Caecin. 66. invenerim; Caecin. 86. invideo; Verr. III, 217. invitem; Catil. I, 24. irascor; Verr. II, 164. Sulla 50. iussi; Piso 5. iudico; Catil. IV, 11. Deiot. 26. Phil. II, 3. XIV, 26. iudicavi; Muren. 23. iudicabo; Fr. B. XVI, III, 2 iuravi; Piso 6. iuvarem; Sulla 45. — laboro; div. Caec. 23. laborabam; Caecin. 3. Planc. 25. laboravi; Sulla 92. laeter; Catil. IV, 2. laetor; Sulla 33. largiar; Caecin. 35. laudo; div. Caec. 44. Phil. II, 34. laudem; dom. 19. liberavi; Piso 4. loquor; Rabir. 27. Sulla 9. dom. 122. har. resp. 16. Cael. 63. 76. Ligar. 30. (loquor); Milo 95. loquar; Verr. I, 55. 129. II, 160. V, 143. har. resp. 24. 41. Sest. 95. Balb. 39. Piso 8. Planc. 20. Phil. II, 97. III, 26. loquerer; Verr. IV, 110. — malim; Cluent. 85 malueram; sen. 4. mallem; Rabir. 10. sen. 23. maluissem; Sest. 44. malo; Cael. 50. Planc. 59. mentiar (fut.); Qu. Rosc. 49. metuam (coni.); Muren. 79. (metuam); Phil. I, 25. metuam (fut.); Phil. XIII, 43. metuo; Phil. VII, 18. miror; leg. agr. II, 100. har. resp. 46. mirer; Sulla 30. miseram; Catil. III, 5. misi; Sulla 67. miti-

gavi; Piso 5. morabor; Cluent. 168. — narravi; Cluent. 143. nego; Verr. V, 133. Phil. II, 9. 31. negem; Sest. 100. nescio; har. resp. 52. nolim; Verr. III, 162. nolui; Quir. 13. prov. cons. 44. noluissem; dom. 66. nolo; Phil. VII, 19. VIII, 15. nominem; Sex. Rosc. 47. nomino; imp. Pomp. 37. Phil. II, 30. nominarem; Sulla 72. novi; Sex. Rosc. 48. 57. leg. agr. I, 14. Ligar. 21. numero; Piso 54. — obii; Verr. a. pr. 6. obicio; Piso 81. obieci; Milo 100. obtestabar; Flacc. 102. occuram (fut.); Cluent. 63. occurro; Muren. 80. omitto; Cluent. 59. optabo; Catil. II, 15. optabam; Catil. III, 4. optarem; Piso 45. orno; Phil. XI, 36. ornem; Phil. XI, 36. oro; Muren. 86. ostendo; Sex. Rosc. 79. ostendi; Verr. I, 15. Caecin. 81. ostendero; Catil. II, 5. — paream; Vatin. 37. parebo; prov. cons. 2. paterer; Sex. Rosc. 85. Verr. III, 162. passus . . sum; dom. 124. sum passus; Milo 37. pellebam; Catil. III, 16. pendam (fut.); leg. agr. III, 9. percurro; Balb. 50. perfeci; Verr. II, 169. perspicio; Verr. a. pr. 10. persuadeo; Caecin. 6. persuasi; Phil. II, 27. pertimescam (fut.); Verr. III, 217. pertimescam (coni.); Flacc. 25. peto; Verr. II, 29. petivi; Cluent. 142. Cael. 10. Planc. 95. polliceor; Verr. a. pr. 51. imp. Pomp. 69. Catil. II, 29. pollicitus sum; Verr. III, 60. pollicebor; Quir. 18. pollicebar; Planc. 101. pono; Verr. III, 212. Catil. II, 20. *ponerem;* Tull. 2. ponam; Muren 21. *possiderem*; Caecin. 91. possum; Sex. Rosc. 35. 42. 89. 91. 123. Qu. Rosc. 46. div. Caec. 36. Verr. III, 196. Muren. 60. (><). Flacc. 7. 102. sen. 29. dom. 95. Sest. 140. Cael. 56. prov. cons. 22. 24. Balb. 4. Piso 68. Phil. II, 117. XIV, 18. possim; div. Caec. 7. Verr. IV, 43. Muren. 28. dom. 101. Sest. 146. poteram; dom. 97. possem; Verr. I, 31. II, 164. V, 129. Catil II, 12. dom. 28. Phil. VIII, 11. 28. potero; Verr. II, 168. V, 179. Milo 102. potui; Quinct. 75. Qu. Rosc. 1. ><. div. Caec. 40. Verr. IV, 140. Cluent. 51. Sulla 12. 28. sen. 25. Quir. 9. potuissem; Sulla 9. dom. 64. Phil. XII, 20. postulo; Sex. Rosc. 77. Verr. IV, 81. Catil. III, 26. Flacc. 26. Ligar. 12. postulavissem; Verr. a. pr. 6. postulassem; Verr. I, 30. postularem; Sulla 26. postulabo; Planc. 57. praedicem; Sest. 12. Piso 22. Fr. B. VIII, 7. praedixeram; Catil. I, 10. praemisi; Catil. II, 26. praeripiam (fut.); har. resp. 7. praefuissem; dom. 14. praetereo; Verr. III, 106. praeterii; Cluent. 138. praetermittam (fut.); Verr. I, 62. praetermitto; Catil. I, 14. praetermisi; Phil. II, 23. sum precatus; Muren. 1. precarer; Piso 43. privavi; Piso 4. probabo; Verr. I, 10. probavi; Verr. I, 31. Caecin. 97. Planc. 94. Phil. I, 23. probarim; Verr. V, 173. prodidero (ego — ego); Flacc. 103. produxero; Verr. V, 154. profero; Sex. Rosc. 51. proferam (coni.); Verr. I, 75. Piso 87. Phil. II, 62. protuli; Caecin. 85. proferam (fut.); Phil. II, 9. profiteor; imp. Pomp. 58. Catil. II, 11. professus sum; har. resp. 3. profitebor; Phil. II, 118. progrediar (coni.); Qu. Rosc. 2. proiecissem; Rab. Post. 33. proposueram; imp. Pomp. 17. [prospexi; leg. agr. II, 103]. (prospexerim); prov. cons. 24. prosum; Planc. 101. providi; Catil. III, 27. Sulla 43. provideam; Phil. VI, 17. provideo; Phil. XII, 26. pugnabo; div. Caec. 58. puto; div. Caec. 70. Verr. II, 181. Verr. IV, 53. leg. agr. II, 48. Flacc. 34. dom. 30. Cael. 12. 39. Phil. XII, 26. XIII, 34. putem; div. Caec. 29. Verr. III, 155. V, 150. Cluent. 149. Catil. II, 4. har. resp. 53. Piso 23. 47. Planc. 78. Scaur. 35. Phil. III, 12. putabam; Muren. 17. prov. cons. 41. putarem; div. Caec. 61. Sulla 45. Cael. 38. prov. cons. 18. Planc. 4. 90. Phil. XI, 27. putabo; dom. 145. Phil. II, 8. (putabo); Cael. 42. putavi; sen. 34. Quir. 14. dom. 94. 146. Sest 22. Scaur. 24. Fr. E. — quaero; Quinct. 76. Sex. Rosc. 130. Verr. III, 85. V, 11. [ego]; Sex. Rosc. 125. quaerebam; Piso 19. quaesivi; Verr. V, 173. queror; Verr. V, 149. Planc. 42. querar (coni.); imp. Pomp. 33. —

recepissem; Verr. a. pr. 34. II, 117. recitem; Verr. II, 23. recitassem; Verr. III, 157. recitavi; Phil. XIII, 48. recordor; har. resp. 31. recuso; Flacc. 100. recusabo; Phil. I, 27. reddo; Vatin. 8. reddidissem; Milo 94. redirem; sen. 4. redemi; Sulla 33. refero; Caecin. 84. Balb. 59. rettuli; Phil. II, 40. (rettuli); Verr. I, 36. (referam, fut.); sen. 24. refregissem; Muren. 17. refuto; har. resp. 34. reieci; Caecin. 38. Muren. 79. [ego] relinquam (fut.); Verr. I, 62. relinquo; dom. 42. remittam (coni.); Verr. I, 25. remittam (fut.); Flacc. 38. reperio; Sex. Rosc. 84. leg. agr. II, 15. repetam (coni.); Verr. III, 182. reprehendo; Verr. I, 123. III, 5. Flacc. 86. Planc. 44. repressissem; Verr. II, 64. repressi; Sulla 51. repudiavi; Verr. I, 98. prov. cons. 41. repudiarem; dom. 9. Sest. 128. repugnarim; Rabir. 15. repugno; Rab. Post. 2 reservavi; Verr. V, 77. restitissem; Verr. I, 158. dom. 91. Piso 79. resistam (fut.); leg. agr. I, 22. resistam (coni.); Cael. 53. respondebo; Catil. I, 29. respondeo; Sulla 21. respondeam; Fr. B. VI, 21. restituo; Verr. I, 26. retinuissem; Verr. a. pr. 31. rettuderam; dom. 63. revertissem; sen. 4. Phil. II, 76. revoco; Catil. II, 22. REVOCO; Muren. 26. revocavi; Planc. 13. rogabo; Vatin. 13. rogabam; Planc. 25. rogavi; Phil. II, 72. — satis dabo; Quinct. 45. scio; Sex. Rosc. 58. Piso 79. Fr. B IX, 6. scripsi; Planc. 66. scrutor; dom. 39. sedavi; Phil. II, 46. sentio; Catil. II, 20. Sulla 2. dom. 15. Balb. 15. Milo 70. sentiam (coni.); Phil. XIII, 25. XIV, 18. sentiebam; Milo 34. sentirem; Phil. II, 38. sensi; Muren. 40. dom. 3. Vatin. 4. Phil. X, 1. senserim; dom. 8. sensissem; dom. 8. sequor; Cluent. 140. sum secutus; Flacc. 81. secutus sum; Marcell. 14. servem; Cluent. 89. significarem; Planc. 76. sinam (fut.); Verr. I, 43. soleo; Muren. 16. dom. 93. solebam; Verr. IV, 33. sperabam; div. Caec. 4. sperarem; Phil. I, 1. spoponderim; Flacc. 106. statuo; leg. agr. II, 64. Sest. 3. 144. Planc. 51. statui; imp. Pomp. 71. statuam (coni.); Muren. 32. studeo; Catil. II, 17. suasi; Phil. II, 21. subibo; dom. 101. sum; Verr. II, 161. IV, 70. leg. agr. II, 10. Catil. IV, 2. 3. Sulla 10 67. dom. 10. Planc. 25. 77. Fr. B. VIII, 13. (sum); Sex. Rosc. 2. 94. leg. agr. II, 101. Rabir. 11. Planc. 85. Rab. Post. 17. Phil. II, 10. XIII, 40. sim; Quinct. 80. Verr. III, 193. Sulla 83. Phil. XII, 16. Fr. B. XIII, VI, 2. eram; dom. 58. essem; Phil. II, 51. XIV, 20. (ero); Verr. a. pr. 37. fui; Sex. Rosc. 94. sen. 21. Balb. 61. Planc. 84. Phil. III, 28. (fui); Planc. 84. Scaur. 32. Marcell. 2. Phil. XII, 17. (fuerim); Piso 18. fuissem; Quir. 17. dom. 58. 73. Deiot. 29. (fuissent); Piso 78. sumpserim; Phil. III, 18. superavi; Muren. 21. surrexerim; Sex. Rosc. 1. surrexi; Sex. Rosc. 60. Cluent. 51. suscenseo; Sulla 48. suscepi; Verr. III, 4. Catil. III, 22. Sulla 34. Planc. 103. suscipio; Verr. IV, 79. suscepero; Verr. V, 183. susciperem; Rabir. 18. susceperim; dom. 27. suscepissem; har. resp. 61. suspicor; Sex. Rosc. 122. suspicarer; leg. agr. II, 9. sustinerem; dom. 9. sustinui; Piso 4. — tacui; Catil. IV, 2. teneo; Phil. VIII, 31. testor; Caecin. 83. timui; Sulla 59. Milo 36. timuerim; dom. 8. sustulissem; Rabir. 10. Catil. II, 3. tradidissem; Piso 79. tradam (fut.); Phil. XIII, 40. tuear (ego — ego); Planc. 93. — VENDAM; leg. agr. II, 53. veni; Verr. II, 63. 138. 140. dom. 6. venissem; Verr. II, 99. IV, 110. 136. Planc. 65. venirem; dom. 7. Phil. II, 3. vereor; Verr. II, 161. video; Verr. III, 218. leg. agr. II, 50. Catil. IV, 9. 20. Planc. 56. videbam; Catil. IV, 6. Sest. 49. (videbam); Phil. II, 38. viderem; Cluent. 17. vidi; Flacc. 53. Sulla 41. 51. Arch. 18. ><. Quir. 19. Sest. 13. Piso 21. Rab. Post. 47. Milo 80. Marcell. 16. Phil. I, 9., vidissem; Verr. I, 31. III, 47. videor; Sulla 83. videar; Phil. VI, 9. vicerim; Quinct. 84. vici; Verr. I, 21. viceram; Planc. 86. vitavi; Phil. III, 33. vivo; Sex. Rosc. 145. viverem; Catil. I, 9. vivebam; Sest. 50. vituperabo;

Scaur. 31. vociferor; Caecin. 83. vociferarer; Flacc. 38. voco; Muren. 26. volo; Verr. a. pr. 18. I, 98. III, 154. V, 84. Catil. III, 26. Muren. 44. velim; Verr. I, 24. V, 37. Cael. 37. Piso 19. volebam; Phil. II, 37. vellem; Verr. I, 97. Milo 12. volui; Caecin. 25. Phil. VIII, 15. utor; div. Caec. 14. 29. Sulla 14. utar (fut.); Sulla 10. Quir. 20. prov. cons. 44.

b. **Passiv**: adducor; Catil. I, 5. adnumerer; Sex. Rosc. 89. adficerer; Piso 42. appellor; Phil. II, 30. (appellor); Verr. IV, 104. armatus sim; leg. agr. II, 101. — cogar (coni.); Quinct. 8. cogor; Sest. 2. Rab. Post. 17. commoveor; div. Caec. 41. commovebar; Muren. 40. comparer; Quinct. 2. — deicior; Caecin. 37. deiectus essem; Caecin. 62. sim ... deiectus; Caecin. 90. — eripiar (coni.); Muren. 82. excluderer; Piso 76. — sum .. factus; Muren. 18. (factus sum); Planc. 16. flectebar; Sulla 18. — impellor; Planc. 17. inducor; Planc. 104. (invectus sum); Phil. II, 79. — moveor; Catil. IV, 11. — nominabar; dom. 15. — (occupatus sum); har. resp. 18. — pascor; Piso 45. sum .. percussus; Deiot. 17. perturbor; Verr. a. pr. 4. — reductus sum; Quir. 10. — sum sustentatus; sen. 20. — traducerer; div. Caec. 4. — vincebar; Planc. 18.

c. **Infinitiv**: ego instare; Verr. II, 188. ego legem recitare; Verr. IV, 149.

d. **Ellipsen**: IOVEM EGO OPTIMUM MAXIMUM; div. Caec. 43. quid ego plura de Gavio? Verr. V, 169. quid ego ceteros? dom. 124. haec ego tecum; Milo 99. a me C. Caesar pecuniam? cur potius quam ego ab illo? Phil. II. 72. quod ergo ille re, id ego etiam verbo; ib. XIV, 24.

e. **Lücken**: quam ego summis *; leg. agr. II, 100. idem P. Ventidium, cum alii tr. pl. † volusennm, ego semper hostem; Phil. XIV, 21.

f. **mit andern Personen**: „ut ruri ... essemus ego et Brutus filius"; Cluent. 141. „in Albano eramus ego et Brutus filius"; ib. „adsedimus ego et Brutus filius"; ib. fuimus ... ego et Cn. Pompeius; dom. 27. quem ego et frater meus ... amamus; Phil. III, 18. fuimus imperatores ego et M. Bibulus; ib. XI, 34.

2. **me (acc.)**: a. **Subject im acc. c. inf.** *α.* **Activ**: afuturum; sen. 34. accessisse; div. Caec. 9. accedere; div. Caec. 12. Cluent. 7. accusare; Sex. Rosc. 91. addere; Fr. B. XIII, 1, 4. adferre; Verr. IV, 32. 148. attulisse; Caecin. 85. adeptum fore; Sulla 27. esse adepturum; har. resp. 7. adsentiri; Balb. 61. adsignare; Verr. V, 131. adesse; Verr. II, 99. Sulla 7. Phil. V, 20. agere; Verr. a. pr. 36. I, 151. Cael. 33. 36. Scaur. 27. Rab. Post. 19. Phil. VI, 16. egisse; Cluent. 160. acturum esse; Verr. a. pr. 37. 40. anteponere; Sulla 25. apparere; Sulla 5. arbitrari; Verr. a. pr. 41. attigisse; Planc. 98. esse ausurum; Milo 82. audere; Phil. I, 9. audisse; Sex. Rosc. 84. Verr. I, 139. Planc. 58. augere; Verr. IV, 124. — cecinisse; Phil. VII, 3. carere; Catil. I, 17. caruisse; Sest. 49. cognosse; Cluent. 142. coëgisse; Caecin. 66. commemorare; Quinct. 13. comprobare; Cluent. 149. concessisse; prov. cons. 44. conclusurum .. esse; Verr. III, 163. confirmasse; Phil. VI, 9. confligere; Piso 75. consecutum esse; Vatin. 6. consulturum; Verr. a. pr. 27. consuluisse; dom. 68. conturbare; Planc. 68. — debere; prov. cons. 18. Piso 78. 80. Planc. 68. × ×. 72. 77. Phil. I, 11. II, 5. debuisse; Muren. 7. ×. decedere; Planc. 65. declinasse; Sest. 73. decreturum fuisse; Phil. I, 13. defendisse; Sex. Rosc. 136. Rab. Post. 32. defensurum; Cluent. 143. 158. defendere; Muren. 7. Sulla 14. 86. delaturum; Muren. 62. deiecisse; Tull. 29. demonstrasse; Sulla 67. denuntiaturum; Verr. I, 51. deportare; Verr. IV, 149. descendere; div. Caec. 1. descensurum; Phil. XIV, 14. desipere; Planc. 90. defuturum; div. Caec. 2. Verr. III, 145. Quir. 18. defuisse; Caecin. 5. Planc. 86. 89. Phil. II, 20. dicere; Quinct. 8. Sex. Rosc. 9. 36. 85. 129. Verr. IV, 57. 147. V, 34. Cluent. 10. Catil. I, 7. Muren. 10. Balb. 41. Piso 36. Planc. 74. Phil. II, 45. dixisse; Verr. II, 176. Cluent. 188. dom. 32. Planc. 36. dicturum; Sex. Rosc. 78. dom. 138. esse dicturum; Sulla 34. Phil. II, 88. discere; Scaur. 26. dissensisse; prov. cons. 25. distribuisse; Sex. Rosc. 122. dare; Verr. III, 197. daturum; Verr. IV, 32. docuisse; Caecin. 104. docere; dom. 138. — ementitum esse; dom. 50. ementiri; Planc. 72. emere; Verr. III, 196. enumeraturum; Verr. II, 82. errasse; Sex. Rosc. 142. Phil. VIII, 16. errare; Caecin. 32. esse; Sex. Rosc. 94. div. Caec. 11 (me — me — me — me). Verr. II, 148. III, 7. 111. 217. V, 165. 183. Tull. 5. Caecin. 5. 85. 96. Catil. I, 4. 18. II, 27. Muren. 4. Flacc. 9. 70. Sulla 8. 22. ×. ×. 23. 25. Quir. 19. dom. 56. 71. 92. ×. 97. ×. 101. har. resp. 3. 17. ×. Sest. 49. 111. 147. Vatin. 9. prov. cons. 2. 25. 41. ×. 43. 44. ×. 47. Balb. 4. Piso 79. Planc. 4. 71. 78. ×. 79. 80. 82. 104. Milo 103. Ligar. 7. Phil. II, 39. III, 19. VI, 18. Fr. B. VIII, 5. 6. ×. (esse); Planc. 91. [esse]; Muren. 28. fuisse; Sex. Ros. 137. Sulla 1. 11. 21. dom. 126. Sest. 36. Planc. 64. 77. 84. Phil. II, 37. 40. XIV, 19. (fuisse); Verr. III, 107. futurum; Verr. a. pr. 24. leg. agr. II, 9. 12. Flacc. 1. futurum esse; leg. agr. II, 6. fore; Verr. a. pr. 40. [me]; Quir. 18. evellere; dom. 34. excogitasse; Caecin. 85. exisse; Sest. 128. exponere; Sest. 15. exspectasse; leg. agr. II, 65. — facere; div. Caec. 6. Sex. Rosc. 83. Verr. I, 33. Tull. 4. imp. Pomp. 70. Muren. 78. sen. 36. prov. cons. 18. 28. Planc. 95. 98. Rab. Post. 33. fecisse; Verr. II, 16. facturum; Quinct. 86. esse facturum; Verr. I, 27. Cluent. 50. Catil. III, 7. favisse; Phil. II, 21. ferre; Verr. a. pr. 21. dom. 9. (esse laturum); Verr. I, 2. laturum (*me*); Fr. B. VIII, 10. fingere; Verr. V, 164. frui; Planc. 13. fugisse; Sest. 45 (me — me). — gloriari; dom. 92. — habere; Verr. IV, 36. Caecin. 32. Cluent. 143. Sulla 46. prov. cons. 18. 41. Phil. II, 60. habiturum; Verr. IV, 32. habuisse; Sex. Rosc. 135. Planc. 93. — iacere; Scaur. 21. impertire; imp. Pomp. 20 indignari; Qu. Rosc. 5. inisse; Tull. 29. interfuisse; Sulla 11. invigilasse; Phil. XIV, 19. irasci; Phil. VIII, 19. ire; Planc. 100. Phil. II, 89. — lapsum esse; leg. agr. II, 6. labi; Sest. 119. loqui; Verr. IV, 2. Ligar. 38. — maluisse; Vatin. 6. mansisse; dom. 6. meminisse; Ligar. 35. mentiri; Verr. V, 147. metiri; Verr. III, 193. mirari; Verr. IV, 139. misisse; Phil. II, 7. 8. — nasci; Vatin. 10. nescire; dom. 121. nolle; Sex. Rosc. 123. nosse; Piso 94. — obicere; Verr. V, 131. oblitum esse; Phil. II, 10. obsistere; leg. agr. III, 3. obstare; Sest. 46. occultare; dom. 30. occursurum; Phil. I, 9. offendisse; Fr. B. VII, 14. ortum; Rab. Post. 15. — pepercisse; Planc. 86 (me — me). peperisse; Planc. 59. peierare; Qu. Rosc. 49. perdidisse; Planc. 85. esse perfecturum; leg. agr. II, 103. perpeti; Sest. 49. persecuturum esse; Verr. a. pr. 51. persequi; Planc. 56. perspexisse; Verr. II, 188. perspicere; Verr. II, 188. perstringere; Verr. IV, 105. perventurum; Verr. III, 196. pollicitum esse; Qu. Rosc. 37. esse pollicitum; div. Caec. 2. ponere; Flacc. 40. posse; Quinct. 34. 77. Sex. Rosc. 10. 89. div. Caec. 44. Tull. 1. Caecin. 85 leg. agr. II, 12. Catil. I, 19. Sulla 19. dom. 8. 27. 96. har. resp. 17. prov. cons. 42. Piso 78. Milo 1. Phil. XII, 27. Fr. B. VIII, 10. potuisse; Planc. 87. (potuisse); Sulla 48. postulare; Verr. IV, 138. praeferre; imp. Pomp. 71. praeripere; har. resp. 6. (praestare); dom. 14. praeterire; imp. Pomp. 25. praeterisse; Phil. XIII, 28. probaturum; Sulla 2. probaturum esse; Cael. 35. proferre; Milo 14. profugisse; dom. 95. esse prolapsum; Caecin. 101. putare; Rabir. 10. — quaesisse; Muren. 63. quae-

rere Vatin. 30. queri; Sest. 133. — recitare; Verr. III, 26. redditurum; Planc. 48. redire; sen. 27. Sest. 126. rediturum; Planc. 71. redisse; Phil. XII, 28. relaturum; imp. Pomp. 58. Planc. 101. rettulisse; Sulla 40. refecturum; Verr. I, 142. remissurum; Verr. I, 30. restitisse; Catil. III, 22. respondere; Fr. B. VIII, 20. retinere; dom. 94. — sanxisse; Planc. 83. satis facere; Balb. 2. satis esse facturum; Verr. II, 79. Scaur. 27. scire; Verr. I, 139. Catil. II, 5. scrutari; Sex. Rosc. 128. sentire; prov. cons. 1. (sensisse); Piso 79. separare; Flacc. 58. servare; Cluent. 6. silere; Verr. IV, 81. solere; dom. 92. 93. Phil. VIII, 16. XI, 15. SOLUTURUM; Qu. Rosc. 37. spargere; Arch. 30. spopondisse; Qu. Rosc. 13. stetisse; Sest. 120. sublevaturum fuisse; Verr. I, 24. sumpsisse; Verr. II, 179. suscepisse; Verr. a. pr. 35. II, 118. imp. Pomp. 71. ><. Catil. IV, 20. Balb. 17. (suscipere); div. Caec. 16. ><. — taciturum; Verr. a. pr. 27. tacuisse; Verr. I, 24. timuisse; dom. 95. Planc. 89. sustulisse; Rabir. 10. transisse; Planc. 96. — valuisse; Planc. 25. valere; Planc. 82. venire; Verr. a. pr. 7. Planc. 96. venisse; leg. agr. II, 14. Phil. II, 3. vereri; Quinct. 77. versari; Verr. IV, 67. V, 35. Marcell. 2. Phil. II, 57. esse versatum; Arch. 1. vidisse; Verr. IV, 94. dom. 96. Phil. II, 39. (vidisse); Phil. VIII, 16. videri; Cluent. 149. Catil. I, 4. Sulla 25. vigilare; leg. agr. II, 77. Catil. I, 8. voluisse; Sex. Rosc. 135. Cluent. 1. uti; Verr. V, 154. Cluent. 145. Arch. 3. usurum esse; Cluent. 158. usurum; Verr. V, 158. usum esse; Phil. II, 39.

β. **Passiv:** adduci; div. Caec. 4. adfectum esse; Planc. 80. adfici; Phil. XIV, 17. admoueri; Piso 94. — celatum; Phil. II, 32. esse commotum; har. resp. 18. esse condemnatum; Cluent. 81. conservatum esse; Planc. 69. conservatum; Ligar. 19. esse contemptum; leg. agr. II, 55. esse convictum; Quir. 1. — esse deditum; Arch. 12. esse deductum; Verr. I, 17. defendendum; Sest. 26. esse delectum; div. Caec. 15. deplorandum; Sest. 121 (me, me). desertum; dom. 30. desideratum; dom. 94. — elatum; har. resp. 8. excludi; Caecin. 79. excusatum; Verr. I, 103. existimari; Catil. II, 14. Phil. VI, 9. exspectatum; dom. 57. — factum; leg. agr. II, 7. Vatin. 6. ferri; Planc. 6. — includi; Phil. XII, 3. interfici; Muren. 82. interiectum; Phil. XII, 18. esse iussum; Deiot. 38. — obligatum; Phil. XIII. 8. obstringi; Verr. V, 35. obstrictum esse; Planc. 73. opprimi; Sex. Rosc. 10. oppugnatum; sen. 33. — perdoctum; Balb. 60. esse praepositum; div. Caec. 16. purgatum .. esse; dom. 32. — reprehendendum .. esse; Sulla 4. restitui; Caecin. 82. 84. Sest. 73. ><. restitutum esse; Caecin. 82. Milo 103. restitutum; dom. 100. (restituendum); Quir. 14. esse revocatum; Sest. 52. rogari; Muren. 76. Quir. 16. — saeptum esse; Catil. IV, 23. seiungendum; Vatin. 26. spoliari; Cael. 59. stimulari; Planc. 69. superatum; div. Caec. 73.

b. **Ausruf:** miserum me! Flacc. 101. Piso 3. Rab. Post. 45. Phil. II, 64. me miserum! Phil. VII, 14. me etiam miserum! prov. cons. 10. o me miserum! o me infelicem! Milo 102.

c. **Object:** abducis; Verr. III, 210. abieci; Milo 100. abstrahebat; Sulla 11. abstraxerit; Arch. 12. accepit; dom. 75. Piso 52. accepisset; Sest. 131. accuset; Catil. II, 3. accusat; Sulla 40. addixi; Planc. 93. adfecistis; leg. agr. II, 4. est adhortata; Rabir. 2. adiuverunt; Verr. III, 109. adiuvant; Caecin. 3. adiuvas; Cluent. 71. adiuverint; Phil. XIII, 45. (adoptare); Phil. VI, 13. egerint; Phil. XIII, 36. antetuleritis; leg. agr. II, 6. appellans; Verr. V, 129. appellat; Flacc. 106. apponite; div. Caec. 51. arcessierit; sen. 39. arcesserent; dom. 7. arguis; Phil. II, 29. asciverant; Piso 25. ascribe; Phil. II, 33. aspectas; Planc. 101. aspexit; Milo 33. aspicis; Phil. II, 76. attendite; Sulla 33. attenditis; Arch. 18. attraxit; Verr. II, 1. esset .. auditurus; Quinct. 77. auditote; Verr. I, 103. audiatis; Verr. II, 17. Cluent. 8. ><. 89. Phil. I, 15. II, 10. XIII, 22. audiat; Tull. 29. audistis; Cluent. 66. audire; leg. agr. II, 71. Catil. II, 17. audierit; Flacc. 97 auditis; Sest. 31. audiendi; Sest. 136. audiant; Cael. 67. audiunt; Phil. II, 112. — caveret; dom. 28. coargueris; Sulla 44. coarguerit; Phil. II, 28. cognoverant; Verr. I, 17. coegit; Sest. Rosc. 143. Verr. I, 23. prov. cons. 23. coëgisset; Verr. II, 117. Sulla 10. cogis; Font. 39. coëgerit; Caecin. 10. coëgisset; coëgisti; Rabir. 6. coget; Cael. 32. cogas; Planc. 40. cogeret; Phil. V, 51. *(me)* Sulla 35. commendarunt; leg. agr. II, 100. commendavi; dom. 145. commendavit; Sest. 128. 146. Piso 34 (me — me). committam; Muren. 76. Phil. XII, 24. commisero; Phil. II, 25. commonuit; IV, 57. commovet; Verr. a. pr. 4. Cluent. 145. Rabir. 18. Cael. 26. commovebat; Verr. a. pr. 20. Muren. 7. commovent; Verr. III, 162. commosset; har. resp. 1. commovit; Fr. C. 24. compararem; Piso 63. complexus est; Piso 80. condemno; Catil. I, 4. (condemnas); Piso 14. conferam; Vatin. 10. confero; Piso 3. contuli; Sex. Rosc. 64. Planc. 97. confecit; Milo 37. conticeret; Phil. II, 37. confirmavi; Cluent. 88. congregavit; Sest. 132. coniunxerat; div. Caec. 65 (me — me). coniunxissent; dom. 29. conlegi; Cluent. 51. conlocatis; dom. 100. conlocetis; dom. 147. conlocarunt; dom. 82. conlocaverunt; Piso 52. conlocavit; Phil. II, 6. conservabo; Flacc. 51. conservavit; Phil. II, 24. consolatur; div. Caec. 5. Cluent. 3. consolatus est; Caecin. 80. consolabar; Phil. VIII, 21. consolor; Phil. XII, 1. consulis; Catil. I, 13. Ligar. 20. consuluisti; Phil. II, 102. consumpsisset; Planc. 90. contemneret; Fr. B. VIII, 10. contemnis; Fr. B. VIII, 18. conturbat; Planc. 4. convertistis; Sulla 40. convincas; Phil. II, 8. custodiunt; Phil. XII, 22. — debilitat; Rab. Post. 48. deceat; Verr. I, 32. decere; prov. cons. 41. decepit; sen. 15. declaravit; leg. agr. II, 4. Piso 3 (me — me — me). *(me)* dedidissent; Quir. 13. dedebam; Planc. 74. deducere; Verr. a. pr. 25. deducerent; Verr. II, 10. deduxerit; Catil. II, 28. deducit; Planc. 6. defendam; Tull. 29. defendi; Catil. I, 11. defendet; Catil. III, 27. defendit; sen. 20. defendisset; sen. 25. defendistis; dom. 69. defenderit; dom. 108. defenderem; dom. 122. defenderent; Sest. 46. defenderunt; Sest. 145. defenderant; Piso 25. defendere; sen. 33. Phil. I, 13. defendissem; Phil. XII, 20. detulissent; Phil. I, 7. deficiant; Verr. II, 52. defecit; Verr. III, 110. defecerit; Verr. IV, 59. deficiat; Verr. V, 72. Cael. 29. deficit; Verr. V, 158. deiecissent; Verr. a. pr. 23. deiecisset; Caecin. 55. deiecerit; Caecin. 55. 57. 58. 87. ><. deieceris; Caecin. 56. delectat; Verr. I, 106. delectare; Catil. III, 26. deposcere; sen. 33. ><. deprecentur; leg. agr. II, 100. deprecatae sunt; Quir. 7. deprecata est; Quir. 16. describebant; Milo 47. deseruit; Flacc. 81. deseruerunt; sen. 10. desereret; sen. 32. deseruisti; Planc. 13. desiderabatis; prov. cons. 43. deterret; Verr. I, 157. devovi; Quir. 1. dom. 145. dico; Verr. IV, 25. dixeris; Sulla 25. (dicere); Rabir. 15. dicere; Phil. II, 6. dilexit; Piso 76. divellet; Sest. 146. dedisti; Qu. Rosc. 32. dedissem; div. Caec. 4. Milo 94. docet; Quinct. 79. docere; Verr. IV, 139. docent; Verr. IV, 144. Cluent. 198. doceret; Phil. I, 16. docuit; Muren. 6. Scaur. 25. docuisset; Scaur. 27. donavit; Muren. 38. donarant; Piso 25. ducit; Sex. Rosc. 83. — extulerunt; Sulla 27. efferret; har. resp. 17. eierabant; Phil. XII, 18. eiecisset; dom. 88. eripuissem; Sest. 53. evocaverunt; leg. agr. III, 16. exanimant; Milo 93. exaudire; Milo 67. existimarem; Muren. 10. existimassent; Sulla 20. expedisses; Piso 74. expulistis; Sex. Rosc. 32. Piso 16. expuleras; Piso 52. expulerat; Milo 87. expetat; Piso 82. exsolveritis;

Catil. IV, 11. *(me)* exturbares; dom. 110. — fecistis; leg. agr. II, 3. ><. fecisset; Rabir. 18. fecerant; sen. 27. fecerunt; Sest. 146. faciebat; Piso 2. feci; Planc. 64. feceritis; Milo 99. fecit; Phil. II, 40. VII, 4. facit; Phil. XIV, 13. fallit; Quinct. 54. Sex. Rosc. 48. Sest. 106. fefellerit; Verr. V, 178. fefellit; Verr. I, 19. Catil. I, 7. Sulla 41. sen. 11. Phil. II, 92. fallebat; Cael. 45. fefellissem; Rab. Post. 33. fallo; Phil. XII, 21. ferre; har. resp. 17. tulerit; Phil. XIV, 12. flagitabat; dom. 14. flagitat; Planc. 6. fraudavit; Quinct. 75. fugerat; Piso 76. — geram; leg. agr. I, 26. gessi; Catil. III, 25. Planc. 75. — habere; Milo 68. honestastis; Catil. IV, 20. honestavit; dom. 76. hortere; Piso 94. — iecissem; Sest. 45. ignoras; Rab. Post. 32. imitare; Phil. XI, 23. impediat; Quinct. 1. impediunt; Verr. a. pr. 15. Planc. 104. impediet; imp. Pomp. 58. impulit; Sex. Rosc. 2. Vatin. 2. Scaur. c. 1, § 4. includis; Phil. II. 32. indicabo; Arch. 28. inflammare; prov. cons. 24. inflare; dom. 29. insectari; Phil. II, 39. insinuarem; leg. agr. II, 12. interfecturos esse; Catil. I, 9. interficere; Catil. I, 15. interponerem; Phil. II, 9. interrogas; Catil. I, 13. interrogavit; dom. 77. intuetur; Flacc. 106. intuentem; Sest. 144. intuens; Cael. 59. invitarunt; Verr. IV, 25. invitant; Cluent. 89. iudicabo; leg. agr. I, 3. iudicatote; Phil. VI, 18. iuvat; Verr. IV, 12. — labefactare; div. Caec. 44. lacessivit; Piso 55. lacessisti; Phil. II, 1. laedunt; Caecin. 3. leg. agr. II, 32. laedat; Phil. III, 18. legeret; dom. 82. levare; Planc. 84. liberabis; Catil. I, 10. liberavit; har. resp. 49. liberare; Phil. XIV, 16. liberarit; Phil. XIV, 16. — manet; Phil. XIII, 45. metuerent; Catil. I, 17. metueret; dom. 28. misereri; Verr. I, 77. miseret; Phil. II, 69. 90. monuissent; Verr. I, 31. movet; Muren. 3. har. resp. 31. Milo 33. 72. movent; har. resp. 31. Cael. 26. Fr. B. VII, 8. moverunt; Sest. 35. 39. Cael. 27. movit; Sest. 40. ><. Planc. 86. movebat; Cael. 26. moveat; prov. cons. 29. multassem; sen. 34. munire; prov. cons. 41. — nominabat; Cael. 59. nominavit; Piso 6. nominaverunt; Phil. II, 4. norunt; Sex. Rosc. 136. novit; Phil. XIII, 47. nudarent; dom. 55. — obiecissem; Arch. 14. obsecrarunt; Verr. II, 156. occideris; Phil. II, 5. occidisti; Phil. II, 59. oderunt; Sulla 29. Phil. XII, 30. odisse; Piso 81. obtuli; Milo 94. omitto; Phil. VI, 13. opprimet; div. Caec. 44. oppresserit; Catil. IV, 3. oppugnat; div. Caec. 23. oppugnatum; Tull. 55. oppugnavit; Sest. 132. ornastis; sen. 31. ornabat; prov. cons. 41. ornaret; Phil. II, 25. orare; Cluent. 144. — paenitet; Cluent. 80. Cael. 14. Rab. Post. 32. paenitebit; Catil. IV, 20. paeniteret; Flacc. 76. Planc. 82. paeniteat; Planc. 76. pellet; dom. 112. perduxit; Planc. 99. permovet; dom. 146. perstrinxit; Sulla 46. perturbant; Deiot. 1. perturbat; Cluent. 135. Deiot. 4. perturbasset; Phil. V, 1. petisti; Catil. I, 11. pigeat; dom. 29. poposcerunt; Verr. IV, 32. praebeo; Catil. IV, 12. Planc. 91. praebui; Sulla 17. praemonebat; Verr. a. pr. 23. praeterit; Caecin. 98. 101. Cluent. 17. *(me)*; Verr. III, 182. probarit; dom. 57. prodiderunt; Quir. 21. profiteor; Verr. a. pr. 36. Catil. II, 11. profiteri; Verr. IV, 80. professus sim; leg. agr. III, 4. profitebor; Planc. 102. prohibuerit; Caecin. 87. prohibuerunt; imp. Pomp. 1. prosecuti sunt; dom. 56. prosecutus esses; Planc. 73. provexit; Sest. 123. provocare; Phil. II, 46. pudeat; Arch. 12. Phil. II. 76. puderet; Phil. X, 8. putarem; Verr. II, 118. putas; Milo 33. putatis; Phil. XII, 19. putetis; Phil. XIII, 30. — rapit; Sest. 7. recipere; dom. 85. receperunt; Sest. 147. receperit; Planc. 26. recitaturum fuisse; dom. 84. recuperasset; sen. 37. Quir. 25. recreavit; Muren. 38. recreat; Milo 2. recuperavistis; Sest. 147. redargue; Cluent. 62. reddidistis; sen. 1. Quir. 3. reddidissetis; Quir. 8. reddidisset; sen. 8. reddiderunt; Sest. 145. reddidit; Marcell. 13. Ligar. 7. reduceret; Quir. 14. 15. reduxit; Quir. 18. reducit; prov. cons. 23. reducat; prov. cons. 25. reduxisset; Rab. Post. 19. reficere; Sest. 147. reliquerunt; har. resp. 3. removisset; Muren. 10. (reperiet); Phil. V, 3. repetebat; dom. 141. repetistis; dom. 144. reposuistis; Quir. 17. reportavit; sen. 34. reposcebat; sen. 10. reprehendis; Muren. 67. Sulla 50. reprehendat; Arch. 13. reprehendet; prov. cons 20. reprehendit; Piso 55. reprehendisti; Planc. 84. repressit; Sest. 144. reservabo; Phil. I, 38. reservarem; Phil. III, 33. retinuit; Planc. 100. retinere; Phil. I, 7. revocabitis; Quinct. 36. revoca; Verr. III, 184. revocas; Verr. III, 210. Tull. 51. Caecin. 84. revocaturus es; Verr. III, 213. revocaret; Sulla 83. revocavistis; sen. 3. revocavit; Quir. 10. Piso 33. revocabis; Piso 82. revocare; Milo 102. rogavit; Verr. II, 72. prov. cons. 41. 42. rogas Muren. 76. rogarent; Planc. 91. rogares; Phil. II, 10. — scripserat; Milo 48. secernas; Sulla 3. est .. secutus; Phil. II, 27. seduxit; Phil. IX, 9. servasset; Milo 20. sines; Verr. I, 142. sinite; Planc. 103. sociarat; Planc. 95. spoliarent; dom. 55. submisi; Planc. 24. sustentare; sen. 22. sustentat; Milo 100. — tardaret; Caecin. 77. tegeret; Muren. 52. tenet; Cluent. 7. tenui; dom. 6. tenuisset; Piso 19. terrerent; dom. 55. testatus est; Phil. II, 28. tractabo; Catil. III, 29. (tractavit); Phil. II, 10. traduxit; Cluent. 144. tradere; Sest. 45. trucidaret; Sulla 18. 52. tueor; Phil. XII, 25. — vertam; Verr. III, 166. V, 2. Cluent. 4. Scaur. 19. Ligar. 1. vexarint; prov. cons. 3. viderat; Verr. a. pr. 19. viderunt; Verr. IV, 32. vident; Verr. IV, 32. viderem; Catil. I, 17. videtis; Catil. IV, 3. videbis; Sulla 9. videretis; har. resp. 45. viderit; Sest. 146. videbatis; prov. cons. 25. vides; Piso 61. Planc. 101. videre; Sest. 63. Planc. 2. videbitis; Planc. 56. viderent; Planc. 66. vidit; Phil. II, 12. videbant; Phil. XIV, 17. vincas; Phil. XIV, 18. vindicat; Sulla 26. violare; Catil. III, 27. violarunt; Quir. 21. violavit; har. resp. 5. est .. ultus; Sest. 111. vocat; Verr. I, 12. Cluent. 63. Flacc. 97. vocas; Caecin. 81. Planc. 6. vocare; Muren. 5. Planc. 16. vocent; Muren. 6. VOCASTI; Muren. 26. vocarent; dom. 7. vocarit; dom. 88. voces; Phil. II, 59. vocaverunt; Phil. VII, 21. vocavit; sen. 24. Phil. VII, 22. velint; div. Caec. 22. urgere; Scaur. 17.

d. **Präpositionen**: ad: (vgl. **ad** u. s. w.): adduco; Cluent. 49. 56. adfero; Verr. II, 179. leg. agr. II, 13. Muren. 51. Flacc. 102. attinet; Quinct. 71. Sex. Rosc. 90. 120. 122. 124. Verr. I, 21. 61. Cluent. 4. leg. agr. II, 28. Piso 82. concurro; Verr. IV, 146. convenio; Catil. III, 7. deduco; Catil. III, 6. Cael. 9. defero; div. Caec. 34. Verr. a. pr. 19. IV, 138. V, 130. 139. 158. imp. Pomp. 4. Cluent. 144. Catil. III, 7. Flacc. 81. Sulla 85. har. resp. 8. Sest. 8. Planc. 100. Scaur. 24. ><. Rab. Post. 47. Deiot. 17. Phil. XIV, 15. dico; Verr. II, 72. dimitto; Planc. 98. mitto; Catil. I, 10. Ligar. 7. perfero; Catil. II, 6. pertineo; Sex. Rosc. 97. Verr. I, 101. Cluent. 149. 157. har. resp. 31. pervenio; Caecin. 74. Sulla 14. profero; Verr. I, 117. revertor; Ligar. 9. scribo; Deiot. 38. venio; Quinct. 3. Qu. Rosc. 49. div. Caec. 2. Verr. a. pr. 23. IV, 137. Catil. I, 10. 19. Sulla 18. Piso 51. Planc. 100. Phil. I, 8. II, 49. voco; Catil. III, 5. 6. — concursus; Phil. XIV, 15. 18. — ad me audiendum; Cluent. 7. purgandum me; Sulla 14. me restituendum; Quir. 9. Milo 39. me conservandum; Quir. 16. me revocandum; dom. 57. me retinendum; dom. 57. me opprimendum; Piso 11.

ante: s. **ante**, A. II, 1 (12 St.) B. I, S. 245, b.

apud: ago; Sest. 9. dico; dom. 28. facio reum; Cluent. 148. habito; Verr. V, 77. obtineo; Sulla

19. pono; Sest. 41. possum; Sex. Rosc. 4. Verr. I, 19. teneo; Quir. 25. valeo; Sulla 47. Marcell. 14. — magnus; Phil. XIII, 7.

contra: ago; Sest. 112. comprobo; Sest. 33. declamo; Verr. IV, 149. dico; Quinct. 8. div. Caec. 44. Balb. 38. Phil. II, 51. facio; har. resp. 5. Sest. 15. fero legem; Sest. 109. gero; dom. 80. habeo contionem; Sest. 42. ineo consilium; Catil. I, 18. pugno; Verr. a. pr. 33. sentio; Caecin. 79. utor; Verr. I, 19. — acer; Verr. II, 12.

erga: beneficium; Sest. 74. Phil. II, 48. benevolentia; Sex. Rosc. 4. sen. 30. Sest. 117. Planc. 101. meritum; sen. 30. dom. 31. Planc. 3. 4. Milo 34. studium; Piso 76. voluntas; leg. agr. II, 4. III, 2. Catil. IV, 1. Planc. 103.

in: admitto; Milo 103. committo; sen. 23. commoveo; Phil. III, 18. concito; Verr. III, 182. Phil. II, 33. confero; Verr. I, 149. Quir. 5. 23. Planc. 35. Milo 100. congero; Planc. 83. converto; Catil. IV, 1. Milo 37. dico; Phil. II, 22. do indicium; Verr. I, 137. do arma; har. resp. 38. edo; Sest. 58. effundo; Piso 16. evomo; Phil. V, 20. incido; Planc. 99. incito; Flacc. 66. inruo; Sulla 40. intendo; har. resp. 7. invehor; Sulla 35. Phil. III, 33. profundo; Piso 16. redundo; Sulla 27. Milo 103. sum; Verr. II, 164. utor; leg. agr. III, 3. — gratus; Sest. 122. sceleratus; har. resp. 5. — amor; sen. 24. Quir. 8. Piso 31. animus; sen. 22. har. resp. 5. beneficium; sen. 30. Quir. 24. Phil. IV, 16. benevolentia; Quir. 15. Planc. 96. coniectus; Sest. 115. crudelitas; prov. cons. 2. honos; dom. 27. Planc. 64. impetus; Caecin. 62. dom. 96. har. resp. 7. Phil. XIV, 15. iniuria; Phil. II, 49. maledicta; Phil. XIII, 40. meritum; sen. 1. 30. Planc. 2. 69. 73. 77. 95. 102. Milo 100. Ligar. 19. Phil. XIII, 7. misericordia; Planc. 25. odium; Planc. 71. Phil. XII, 21. officium; Sulla 18. sen. 23. Deiot. 39. pietas; sen. 37. scelus; Vatin. 1. studium; Planc. 89. — in me custodiendum transferre; Planc. 61.

inter: intersum; Catil. I, 10. sen. 6. Quir. 13. 20. — zum Satz: *inter* me; Tull. 29.

per: licet; Verr. I, 12. V, 76. Vatin. 11. Cael. 37. Ligar. 25. Phil. II, 9. — zum Satz: div. Caec. 11. Verr. I, 33. Catil. I, 11. III, 3. Sulla 4. 45. 83. sen. 29. dom. 96. har. resp. 16. Planc. 67. Milo 77. Phil. II, 46. XII, 28. Fr. B. XII, 8.

post: sen. 33. Phil. V, 5.

propter: sen. 6. Sest. 146. ×. Milo 93.

3. **mei:** oblitum esse; Phil. II, 10. — confirmandi mei causa; Quinct. 78. iusta causa restituendi mei; Milo 36. causa .. appellandi mei; Phil. II, 28. refellendi mei causa; Phil. VI, 9. — amans; Cluent. 50. [amantissimus]; Sest. 76. cupidus; sen. 21. Sest. 45. cupidissimus; prov. cons. 43. dissimilis; dom. 120. studiosus; Sest. 41. Milo 21. — desiderium; Quir. 8. har. resp. 48. Sest. 76. Milo 39. memoria; Quir. 1. odium; har. resp. 5. satietas; Muren. 21.

4. **mihi:** a. **nach Verben:** accedit; leg. agr. II, 6. accessit; har. resp. 5. accesserit; Phil. I, 38. accideret; Quinct. 77. accidere; sen. 24. Vatin. 8. accidit; Piso 33. acciderit; Milo 99. accidisset; Sest. 45. Phil. I, 10. addicat; Verr. I, 137. addatur; div. Caec. 50. adferre; Sulla 3 (mihi — mihi). attulerunt; Sulla. 27. adferunt; Quir. 3. adferat; Deiot. 1. adferret; Deiot. 6. adfert; Phil. IV, 1. adlaturus esset; Phil. VI, 2. attulit; Phil. X, 2. attulerit; Phil. XII, 26. adhibere; Sex. Rosc. 31. adimat; Verr. I, 137. ademisset; Planc. 101. adquiri; Catil. III, 28. adripis; Muren. 13. adrogabo; Quinct. 34. adrogare; Planc. 64. adrogo; Phil. VII, 8. aedificandam domum; Piso 52. adsentiare; div. Caec. 23. est adsensus dom. 9. estis adsensi; prov. cons. 27. Phil. XIII, 8. adsensus; Phil. IV, 4. adsensuri; Phil. VI, 3. adsentiens; Phil. VI, 16. [mihi] aderat; Flacc. 53. adesse; Quir. 8. adesset; Milo 37. adsumo; Sulla 84. prov. cons. 45. gratias ageret; Verr. III, 62. 170. Phil. II, 12. aguntur; Catil. III, 14. egistis; Catil. IV, 5. agebant; Phil. I, 30. anteferri; div. Caec. 61. anteponare; div. Caec. 23. 59. anteposueritis; div. Caec. 73. anteponat; dom. 88. aperuisti; Marcell. 2. appeto; Verr. IV, 80. appetere; Sulla 84. apposuisse; Phil. II, 25. ascisco; dom. 92. 97. attribuit; Sex. Rosc. 9. *abstul*eritis; Rabir. 34. ausculta; Sex. Rosc. 104. — cedo; Verr. I, 83. 109. III, 29. 96. 99. 117. V, 56. 147. circumdedi; Quinct. 36. clausa est; Sex. Rosc. 145. commemorabis; Verr. III, 209. commemoras; Sest. 127. commemorat; Phil. VIII, 11. commendabant; Cluent. 50. commendatus; Rabir. 2. commendabat; Phil. II, 45. esse commissam (mihi — mihi); Verr. V, 36. comparavi; Quinct. 4. comparatum est; Catil. III, 27. comprobet; Verr. V, 35. concedit; Quinct. 35. concessum est; Verr. I, 25. concedas; Verr. II, 151. Sulla 68. concedunt; Verr. IV, 3. concedat; Cluent. 64. 118. concedas; Cluent. 146. concederet; Rabir. 18. concedendum est; Arch. 13. concesserint; prov. cons. 44. concedant; prov. cons. 46. concessisse; Phil. II, 4. conciliari; imp. Pomp. 70. conciliarit; Cluent. 7. conciliavit; Deiot. 39. conduxerat; Piso 61. (coniunctus: s. b.) confligitis; Cluent. 114. conlocassem; Piso 61. conserves; Planc. 104. constituam; Quinct. 35. [constitui]; leg. agr. II, 103. constituit; sen. 27. constat; Phil. XIII, 42. consulere; Phil. XII, 19. contigit; Catil. III, 15. contrahatur; Catil. IV, 9. conveniat; Sex. Rosc. 79. convenit; Tull. 23. credite; Verr. IV, 133. creditam; div. Caec. 51. creditum est; leg. agr. II, 100. credas; Sulla 46. crediderunt; Fr. B. XIII, vi, 2. mihi crede, credite: s. **credo,** II, 1 (40 St.) B. I, S. 715. — deberetur; Quinct. 46. debebat; sen. 36. deberi; Piso 6. debere; Planc. 72. decrevit; Verr. IV, 197. Catil. IV, 10. *de*crevisse; Sest. 69. defendis; Verr. II, 26. III, 213. (est delatus); Vatin. 10. detulit; prov. cons. 41. delaturum; Planc. 65. deferentem; Phil. II, 49 demonstrat; Verr. II, 146. demonstravit; Verr. III, 170. est demonstratum; Verr. IV, 74. demonstratum est; Verr. IV, 141. denuntiarent; dom. 55. denuntiabat; Sest. 40. denuntiavit; Phil. V, 19. denuntiabatur; Fr. B. XIII, I, 3. deposco; Verr. a. pr. 36. Phil. XIII, 11. derogo; Sex. Rosc. 89. deseruit; Quinct. 75. defuturam; Verr. a. pr. 50. Quir. 24. deerit; Verr. III, 162. DEFUISTI; Verr. III, 187. deest; leg. agr. II, 35. defuissent; Muren. 17. defuit; sen. 33. Phil. IV, 1. defuisse; dom. 95. Sest. 43. Planc. 86. 89. deesse; Planc. 86. Deiot. 6. defuisset; Planc. 87. defuturum; Milo 94. detraham; Qu. Rosc. 44. detraxisse; Quir. 6. detrahere; Quir. 19. dixit; Quinct. 78. dicere; Verr. III, 117. Piso 12. dicat; Caecin. 8. dixerat; Milo 36. dictum est; Phil. I, 28. dicas; Phil. II, 41. dic; Phil. XII, 23. displiceat; Cluent. 144. displicet; Cluent. 144. displiceret; dom. 91. das; Flacc. 36. Fr. B. VI, 44. dat; Sex. Rosc. 97. Verr. IV, 149. det; Verr. I, 137. detis; Arch. 3. da; div. Caec. 23. Verr. II, 151. III, 180. Flacc. 10. dato; Verr. III, 197. dabat; Verr. I, 16. dabitis; Verr. a. pr. 32. dedisti; Sex. Rosc. 58. Scaur. 14. dedit; Verr. I, 25. V, 173. Quir. 16. Milo 44. dederunt; Verr. V, 183. imp. Pomp. 2. Quir. 5. ×. Phil. II, 1. (dederunt); Phil. XII, 24. dederint; Piso 63. dederat; Sest. 47. Phil. XI, 20. (×). dederitis; Catil. IV, 11. dare; Verr. III, 197. ×. dedisse; sen. 9. Phil. II, 60. datur; div. Caec. 41. Verr. I, 32. II, 150. V, 165. Cluent. 147. leg. agr. II, 1. detur; div. Caec. 22. dabatur; dom. 95. daretur; Verr. II, 178. dabuntur; Cluent. 10. est .. datus; Muren. 48. data est; Catil. IV, 1. data .. est; Sulla 2. datum est; Verr. I, 25. Tull. 33. sint data; Muren. 8. sint .: data; har. resp. 16. datus esset; leg. agr. III, 9. dari; Phil. II, 119. datum; Verr. V, 35. datam ... esse; har.

resp. 10. — ede; Verr. IV, 35. eduxit; Catil. II, 4. eligas; Verr. III, 193. eligis; Cluent. 97. eripuisti; div. Caec. 19. Planc. 83. eripuissetis; Verr. I, 30. eripitur; Verr. I, 142. eripuit; Verr. II, 24. 164. erepta .. esse; Verr. II, 177. ereptum; Verr. V, 173. eripe; Catil. I, 18. eriperis; Milo 99. eripient; Milo 99. eructant; Catil. II, 10. eveniret; Muren. 1. expediit; Muren. 21. expetebam; Piso 19. explicaris; Flacc. 44. exstitisse; Arch. 1. — copiam ... factam; Verr. I, 158. (iniuria) facta est; Verr. I. 103. insidiae ... factae sint; Verr. a. pr. 3. (insidias) facere; Verr. a. pr. 4. mentionem facere; Verr. III, 48. V, 57. mentionem facis; Rabir. 13. mentionem facit; har. resp. 26. fieri potestatem; Verr. a. pr. 149. potestas facta .. esset; Verr. IV, 149. potestas ... fiet; Phil. I, 38. fructum .. ferre; Cael. 54. — gloriatur; Piso 2. gratificatur; Balb. 14. gratulabantur; Sest. 20. essent .. gratulati; Planc. 66. (est gratulatus); Phil. II, 28. — iacuit; Verr. V, 129. ignoscere; Tull. 3. Cluent. 18. Vatin. 2. ignoscas; Vatin. 7. ignoscet; Scaur. 43. ignosceret; Ligar. 8. ignoscite; leg. agr. II, 49. Fr. B. VI, 58. impendeant; Sex. Rosc. 31. impenderet; Catil. I, 29. Cael. 59. imperabo; Phil. XII, 21. impertiunt; leg. agr. II, 5. impositum est; Sex. Rosc. 10. imposuit; Verr. I, 62. Sulla 8. impone; Verr. II, 148. impositam; Muren. 6. imponis; Sulla 8. imposita est; Sulla 35. imponam; Vatin. 33. indixerit; Phil. II, 1. *(mihi)* indixerat; Fr. B. XIII, 1, 2. inducas; Scaur. 17. inicit; Qu. Rosc. 48. inrogaretur; dom. 58. instare; Caecin. 8. intercedit; Quinct. 54. intercederet; div. Caec. 6. intercederent; Cael. 32. interclusus esse; Sulla 4. interdiceretur; dom. 82. inviderent; Quir. 13. iussisset; Muren. 8. iuretis; Milo 99. irasci; Caecin. 28. imp. Pomp. 37. Phil. I, 27. irascare; Sulla 48. Vatin. 21. (iratus: f. b). iudicavit; Verr. II, 105. — largitur; Phil. II, 43. libet; Quinct. 48. Cael. 43. libeat; Catil. III, 28. Flacc. 12. liberet; Sex. Rosc. 83. licet; Verr. II, 176. V, 180. Cluent. 156. Muren. 8. prov. cons. 44. Piso 2. Milo 93. Phil. I, 14. liceat; Quinct. 54. Verr. II, 148. V, 189. leg. agr. I, 25. Catil. IV, 11. Muren. 21. Flacc. 61. Rab. Post. 17. liceret; Verr. IV, 149. Sulla 26. dom. 64. 71. 106. 145. har. resp. 15. Cael. 18. licebit; Verr. I, 25. V, 173. licuit; Verr. III, 225. dom. 26. dom. 124. Phil. I, 16. II, 60. licuisset; Cluent. 131. Phil. V, 20. licuerit; Milo 93. licere; Sest. 115. — est insidias .. machinatus; Sest. 133. malo quam mihi; Planc. 59. mandaverit; Verr. V, 35. manet; Quir. 19. Piso 61. minaretur; har. resp. 7. minuit; Deiot. 4. miserunt; Verr. II, 65. missas; Phil. XIII, 22. movet; Phil. X, 4. — narrare; Verr. IV, 32. narras; Verr. IV, 85. necesse est; Qu. Rosc. 28. Caecin. 52. est necesse; Verr. I, 155. Sest. 62. sit necesse; Verr. V, 179. necesse sit; har. resp. 31. prov. cons. 1. necesse esset; Planc. 5. necesse fuerit; Sulla 48. nocebunt; Verr. III, 162. noceant; Catil. III, 27. noceri; Catil. III, 27. nocuerit; Piso 74. nuntiatur; Verr. a. pr. 21. nuntiaretur; dom. 6. nuntiatum est; dom. 6. — obiectas; dom. 76. Planc. 76. obiciatur; div. Caec. 15. obiciuntur; dom. 93. obiectum est; dom. 93. Phil. II, 32. obicitur; dom. 95. obiciendam; Vatin. 5. obiecisti; Vatin. 6. Phil. II, 37. obicies; Planc. 75. obiecit; Phil. II, 11. obiit; Quinct. 54. obloqui; Cluent. 63. oboriatur; Ligar. 6. obstitissent; Phil. II, 38. obesse; Verr. II, 164. obsint; Catil. III, 27. obfuissent; Planc. 85. obfuisse; Planc. 85. obtinebit; dom. 86. obversatur; Sest. 7. occurratur; Caecin. 39. offers; Sest. 112. oblatam; Catil. III, 4. oblatum ... esse; Sulla 1. est oblata; Sulla 92. offerentis; Planc. 24. opitulari; Milo 94. opponit; Verr. a. pr. 15. opponere; Caecin. 84. Flacc. 58. opponas; Phil. II, 8. opus erit; div. Caec. 51. opus esset; Verr. I, 2. opus est; Verr. III, 196. Font. 21. leg. agr. II, 7. opus fuisset; Piso 18. opus fuerat; Piso 19. ostenditur; Verr. V, 1. Cael. 51. — parcere; Catil. IV, 3. parci; Phil. II, 59. parati; Planc. 13. paratas; Planc. 100. patefecit; Piso 6. (patet); Sulla 4. perferente; Ligar. 7. permittet; Quir. 21. permitteret; Piso 6. sit ... perscripta; Piso 35. persuadeo; Sex. Rosc. 7. Verr. III, 26. Caecin. 6. Muren. 7. persuadetur; Verr. I, 105. persuadere; Marcell. 2. petas; Muren. 74. placet; Verr. II, 177. III, 26. Muren. 77. Phil. II, 111. XIV, 31. placeat; Sex. Rosc. 135. Verr. III, 209. Phil. II, 111. placebat; Verr. a. pr. 22. placuit; Phil. I, 8. polliceretur; dom. 28. posita sit; Cluent. 157. porrexit; sen. 24. porrexerint; Sest. 131. postulassem; Verr. I, 30. postularem; Sulla 26. praebuistis; leg. agr. II, 103. praeberet; Piso 81. praeciderit; Verr. II, 164. praecurritis Catil. IV, 19. praeeatis; dom. 133. praeponendum .. esse; div. Caec. 1. praeripere; div. Caec. 50. praescribat; Caecin. 8. praestitutam esse; Rabir. 9. prae*sti*tutum est; Rabir. 38. praestat; Sest. 146. Phil. XII, 23. praestiterunt; Planc. 97. praesis; Muren. 76. probari; Phil. XI, 25. proferunt; Verr. IV, 140. profitemini; leg. agr. I, 27. proponit; Verr. a. pr. 15. proposui; Verr. a. pr. 34. Catil. IV, 12. proposueram; imp. Pomp. 17. proposuissem; Cluent. 139. proponens; Arch. 14. proponitur; leg. agr. II, 5. Planc. 5. sit propositum; Quinct. 35. propositum ... est; Muren. 66. propositum est; Sest. 31. est .. propositum; Sest. 53. est proposita; dom. 144. propositum fuit; Verr. II, 179. fuit propositus; Phil. II, 22. esse propositum; Cluent. 30. esse .. propositam; sen. 34. esse propositos; Fr. B. VI, 48. propositum; Sulla 11. profuisse; Piso 61. profuerit; Planc. 66. — quaeram; imp. Pomp. 70. quaesisse; imp. Pomp. 71. quaereretur; Cluent. 70. esse quaesita; Piso 74. queritur; Verr. I, 156. — recita; Verr. II, 183. leg. agr. II, 48. recitavit; Tull. 47. reddita est; Verr. IV, 141. reddere; Verr. IV, 147. Ligar. 7. reddidistis; sen. 1. 31. Quir. 3. har. resp. 16. reddidisset; sen. 8. Planc. 92. redditur; dom. 100. redde; Planc. 13. reddiderunt; Planc. 102. reddidit; Marcell. 13. redundaret; Catil. I, 29. referret; Verr. I, 20. rettulisse; leg. agr. I, 2. relaturos esse; Catil. IV, 3. referret acceptam; Phil. II, 12. reliquisti; Rabir. 6. relinquitur; Sulla 26. relictum; sen. 24. reliquit; Balb. 17. remisissent; div. Caec. 4. remittere; Planc. 73. renuntiatur; Verr. II, 149. reperi; Verr. III, 180. reservabo; Verr. III, 83. Phil. I, 38. restitisset; Sulla 22. (respondes); Caecin. 36. respondeas; div. Caec. 52. Vatin. 14. 17. 21. 29. 40. respondeat; Verr. II, 188. responde; Verr. II, 190. respondeto; Vatin. 23. responderet; Verr. II, 188. 189. respondebis; Verr. V, 45. responderis; Vatin. 10. responderit; Cael. 19. respondere; div. Caec. 47. Verr. a. pr. 34. II, 190. IV, 150. V, 135. esse responsurum; div. Caec. 52. respondetur; Caecin. 86. responderi; Vatin. 41. sint restituta; sen. 39. restitutus; Quir. 18. restituta; har. resp. 16. ✕. ✕. restituta est; Sest. 2. restabat; Sest. 45. rogata est; Sest. 53. — satis facere; Qu. Rosc. 9. satis facerent; Phil. I, 9. satis fieri; Phil. II, 49. satis esse facturum; Phil. II, 49. (servissem); Planc. 92. servirem; Planc. 92. significasse; Verr. III, 213. speras; Verr. I, 82. statuo; Verr. III, 5. statui; Verr. V, 163. statuam; Muren. 82. statuebam; Phil. I, 1. suasissem; Arch. 14. subici; Verr. V, 25. subtrahere; Muren. 80. est; Sex. Rosc. 84. Verr. I, 45. imp. Pomp. 4. Cluent. 100. 117. Muren. 8. Flacc. 18. 44. Quir. 22. Sest. 138. prov. cons. 43. Planc. 5. Phil. VIII, 17. XI, 20. XII, 30. Fr. B. VI, 42. sunt; Ligar. 21. sit; prov. cons. 40. Ligar. 31. Deiot. 7. erat; Sest. 29. 38. 39. erant; Sest. 39. Planc. 42. esset; Sulla 11. Piso 20. Phil. II, 7. essent; prov. cons. 47. erit; Verr. a. pr. 33. Cluent. 10. sen. 30.

Balb. 51. futurae sunt; Verr. III, 162. fuit; Flacc. 81. sen. 21. dom. 76. prov. cons. 24. 40. Piso 52. Planc. 50. Rab. Post. 32. fuerunt; Quir. 9. fueris; Muren. 21. fuerit; Rab. Post. 32. fuisset; Verr. I, 97. sen. 35. Planc. 1. esse; Quinct. 4. Sex. Rosc. 75. div. Caec. 15. Verr. a. pr. 34. Verr. III, 194. Cluent. 49. Rabir. 1. Quir. 14. dom. 88. Planc. 13. fuisse; Planc. 95. fore; dom. 113. futurum; Milo 94. sumo; div. Caec. 16. Verr. a. pr. 36. Planc. 3. sumam; Cluent. 118. Catil. III, 22. sumpsero; Arch. 13. sumpsi; Sest. 119. sumpseram; Phil. X, 2. suppeditat; Scaur. 46. suppeterent; Verr. I, 31. suppetant; Verr. V, 158. supplicarat; Planc. 12. supplicare; Planc. 13. suscensere; Verr. V, 19. suscenseat; Arch. 13. Cael. 33. suscepi; Cluent. 142. suscipio; Cael. 37. — tolle; Muren. 67. tradidit; Sex. Rosc. 149. traditur; Verr. IV, 85. tradi; Verr. IV, 149. tradita est; Verr. V, 188. tradidistis; leg. agr. I, 23. tribui; Arch. 4. tribuerit; dom. 85. tributis; har. resp. 61. tribuit; Phil. V, 6. — valeat; Catil. III, 29. vende; Verr. V, 45. venire; Phil. II, 40. veniunt in mentem; Caecin. 55. in mentem venirent; Phil. XIV, 31. in mentem venit; Sex. Rosc. 122. venit in mentem; div. Caec. 41. Verr. a. pr. 41. V, 124. Cluent. 183. Planc. 2. venit ... in mentem; Sex. Rosc. 95. Verr. IV, 110. V, 3. 180. leg. agr. II, 10. veniebat in mentem; Sulla 19. venerat in mentem; Piso 46. veniat in dubium; Quinct. 5. usu venit; Sex. Rosc. 42. versatur; Verr. V, 123. Catil IV, 11. versantur; Muren. 88. versabatur; Sest. 47. versatus ... *es;* Scaur. 49. videor; Quinct. 40 Verr. a. pr. 50. I, 5. II, 10. 11. 16. 157. 181 IV, 105. V, 25. Font. 37. imp. Pomp. 27. Cluent. 51. 160. leg. agr. II, 49. 64. Catil. IV, 11. Flacc. 66. Sulla 46. dom. 75. Cael. 5. Planc. 29. videar; Caecin. 64. videbar; leg. agr. II, 93. Fr. B. IX, 1. visus sum; Verr. a. pr. 3. videris; Sex. Rosc. 80. Muren. 23. *videris;* Muren. 83. videtur; Sex. Rosc. 83. Qu. Rosc. 20. div. Caec. 46. Verr. a. pr. 15. I, 6. 8. 112. II, 78. 141. III, 95. 178. IV, 8. V, 28. 121. Tull. 4. Font. 38. Caecin. 2. 22. imp. Pomp. 6. 57. Cluent. 2. 85. 134. leg. agr. I, 13. II, 41. Rabir. 25. Catil. II, 2. 7. IV, 3. Muren. 34. 57. 60. Sulla 36. 62. har. resp. 6. 18. Sest. 86 141. Cael. 3. prov. cons. 36. Balb. 5. 29. Piso 43. 94. 95. Milo 15. Marcell. 10. Ligar. 17. Phil. IV, 5. V, 29. 41. IX, 13. XI, 6. XIII, 12. Fr. A. III, 17. (videtur); Catil. IV, 12. videmini; Verr. V, 11. Phil. III, 13. videntur; Sex. Rosc. 129. div. Caec. 57. Verr. II, 2. 27. IV, 97. Tull. 33. Cluent. 198. leg. agr. II, 6. 9. 61. Rabir. 29. 30. Catil. II, 18. IV, 12. Muren. 29. 65. dom. 143. har. resp. 46. Sest. 122. Phil. V, 40. videatur; Sex. Rosc. 124. Verr. IV, 83. dom. 76. Balb. 3. Planc. 35. Phil. I, 5. videantur; Verr. II, 87. IV, 60. 111. Cluent. 8. Catil. II, 20. Marcell. 18. Ligar. 31. videbare; Cael. 29. videbatur; Verr. a. pr. 35. III, 171. 185. Caecin. 65. Cluent. 1. leg. agr. II, 13. har. resp. 50. Scaur. 26. Milo 87. Phil. I, 8. 10. II, 37. 92. videbantur; Cluent. 144. videretur; Verr. II, 164. Caecin. 81. leg. agr. II, 12. Muren. 48. Sulla 38. Cael. 14. Balb. 2. Phil. I, 27. viderentur; Balb. 38. Piso 56. Ligar. 19. videbuntur; Verr. I, 32. es visus; Qu. Rosc. 19. visus es; Flacc. 74. Phil. VIII, 1. visus est; Sex. Rosc. 82. Caecin. 30. est visus; imp. Pomp. 1. visa est; Verr. III, 47. Rabir. 1. Arch. 28. Piso 9. 52. visum est; Verr. IV, 91. 138. Muren. 16. Phil. V, 1. visa sunt; Catil. III, 13. Quir. 4. dom. 41. Phil. XIV, 28. videri; Quinct. 77. Caecin. 67. Muren. 27. 43. Piso 98. Phil. II, 5.

b. **nach Adjectiven (Substantiven, Participien) und Adverbien:** acerbus; Planc. 99. acerbior; Milo 103. adfinis; Quir. 11. adversarius; div. Caec. 4. amicus; sen. 29. Piso 80. 81. Planc. 99. amicior quam mihi; dom. 68. Piso 80. amicissimus; sen. 25. 29. dom. 68. Sest. 15. 75. 133. Piso 25. Planc. 73. 97. Rab. Post. 33. amplus; Verr. a. pr. 34. — brevis; Verr. III, 106. — carus; Phil. XII, 21. carior; Quir. 2. Sest. 45. Phil. XIII, 7. carissimus; Muren. 10. Sest. 53. Planc. 69. Milo 93. [Phil. I, 29]. certus; Verr. a. pr. 53. Caecin. 24. Cluent. 1. communis; Rabir. 4. Phil. XII, 19. coniunctus; Planc. 95. Milo 75. Phil. III, 25. VI, 1. coniunctior; Muren. 3. coniunctissimus; Phil. I, 7. criminosus; Planc. 4. — difficilis; Sex. Rosc. 47. Verr. III, 213. Tull. 2. Sest. 96. difficilior; Tull. 33. Balb. 4. — exploratissimus; Quir. 15. facilior; Muren. 14. facilior quam mihi; Planc. 59. familiaris; prov. cons. 24. familiarissimus; Phil. VII, 5. fas; Planc. 56. fatalis; sen. 4. funestus; Sest. 53. — gratus; prov. cons. 41. gravis; Quir. 18. Sest. 27. gravissimus; Planc. 16. Deiot. 5. — ignotus; Sulla 51. Phil. XI, 4 inauditus; Piso 94. ingratus; Planc. 58. inimicus; sen. 32. Sest. 111. 130. Piso 63. 74. 80. Phil. II, 1. 2. 90. inimicissimus; Quir. 21. Vatin. 10. Phil. I, 27. insolitus; imp. Pomp. 3. integer; Verr. V, 79. Rabir. 18. 19. invidiosus; Catil. II, 15. iratus; leg. agr. I, 26. dom. 3. Sest. 15. 16. 41. prov. cons. 42. iucundus; Verr. III, 5. Catil. IV, 1. iucundior; Planc. 69. iucundior quam mihi; Quir. 3. iucundissimus; Verr. V, 37. — longus; Cluent. 36. Rabir. 9. longior; Rab. Post. 35. luctuosus; har. resp. 49. — magnus; Planc. 86. molestus; Verr. III, 155. IV, 148. Cael. 18. molestissimus; Planc. 5. — necessarius; imp. Pomp. 71. dom. 16. Phil. II, 6. notus; Muren. 61. Piso 87. Ligar. 12. Phil. I, 12. notior quam mihi; Phil. II, 47. 57. notissimus; Rab. Post. 9. Phil. II, 45. novus; Verr. II, 26. — obviam; Verr. II, 65. V, 129. Planc. 96. (optatus, optandus; f. c). — perarduus; Verr. III, 166. perdifficilis; Quinct. 77. perfacilis; Cael. 24. periculosissimus; Verr. a. pr. 35. peroptatus; Fr. A. V, 1. potior; Muren. 2. praeclarus; Verr. V, 72. praesto; Verr. II, 11. 65. IV, 110. Caecin. 87. Planc. 88. PRAESTO; leg. agr. II, 53. probabilis; Verr. V, 173. promptus; Muren. 28. propitius; div. Caec. 41. Verr. V, 37. magis proprium; Sulla 9. — reliquus; Verr. II, 65. III, 104. Cluent. 169. Muren. 54. sen. 24. — sanabilis; Sest. 44. „sat“; Cael. 37. satis; Quinct. 68. div. Caec. 36. Verr. IV, 59. Tull. 34. ✕. Rabir. 6. Sulla 39. Phil. I, 38. seiunctus; Piso 32. — tanti; Catil. II, 15. Sulla 45. tranquillus; Quir. 2. turpis; sen. 34. turpissimus; Phil. II, 32. — uberior quam mihi; Phil. II, 2. vilis; Sest. 49. utilis; Tull. 6.

c. **logisches Subject beim Passiv:** *α.* **Perfect** (vgl. a. posita sit; Cluent. 157): constituta sunt; Verr. I, 42. consultum atque provisum est; Catil. II, 26. deliberatum et constitutum sit; leg. agr. I, 25. est elaboratum; div. Caec. 40. intellectum est; Marcell. 3. esset optatior; Piso 33. esset optatius; Phil. XIV, 18. essent optatissima; dom. 73. provisa atque praecauta est; Verr. IV, 91. est ... probata; Piso 75. receptam, ... susceptam esse; div. Caec. 26. susceptum est; imp. Pomp. 71. susceptum esse; Catil. IV, 22. esse susceptum; har. resp. 4. suscepti; Milo 94.

β. **Gerundiv** (vgl. a. videtur; Verr. I, 6. II, 141. III, 95. V, 28. Tull. 4. Font. 38. imp. Pomp. 6. Cluent. 134. Sulla 62. videntur; div. Caec. 57. Verr. II, 2. IV, 97. videatur; dom. 76. videantur; Cluent. 8): est accusandus; div. Caec. 5. esset ... agenda; Caecin. 5. agendum sit; Scaur. 18. — capiendum; Verr. a. pr. 32. capienda essent; Rabir. 30. cogitandum; Phil. XII, 22. cognoscendam; Scaur. 24. confligendum; sen. 32. sit confligendum; Scaur. 18. conitendum est; Verr. III, 130. est .. considerandum; Piso 82. — decertandum fuit; dom. 91. decertandum fuisset; Piso 19. defendendum sit; Caecin. 64. deserenda est; Sulla 58. detrahendi sint; prov. cons. 1. dicendum est; Verr. III, 169. Planc. 3. dicendum sit; div. Caec. 41. Caecin. 5. dicendum erit; Cluent. 118. dicenda

est; Cluent. 149. esse dicendum; leg. agr. II, 64. dicendum; Sulla 82. esse dicenda; Vatin. 33. dicenda sint; Phil. II, 10. dicenda sunt; Phil. X, 2. esset diluendum; Cluent. 166. esse ... disputandum; Sest. 14. — sit elaborandum; Cluent. 2. excitandus est; Cael. 33. erunt ... extimescendi; Phil. XII, 30. — faciendum; Verr. a. pr. 32. faciundos; Verr. V, 36. esse faciundos; Verr. V, 36. faciendum .. est; Cluent. 10. faciunda sunt; Cluent. 117. faciendum fuerit; dom. 31. fingenda .. fuit; Planc. 72. — gerendas; Cael. 32. fuerit gerenda; Planc. 66. — habenda .. est; Verr. I, 32. habendam ... esse; Phil. XII, 21. habitandum sit; leg. agr. II, 101. — *esse ineundam*; Tull. 1. interrogandus est ‖et‖; Font. 22. — laetandum .. esse; imp. Pomp. 3. — metuendum .. esset; Verr. a. pr. 22. moderandum .. esse; Verr. III, 103. mutanda; Tull. 3. — obtemperandum est; Cluent. 158. opprimendus sit; div. Caec. 26. optandum ... esse; Verr. IV, 15. optandum .. est; Verr. V, 183. optandam; Sest. 47. optandum .. fuisse; Sest. 127. optandam ... fuisse; Piso 32. optanda .. est; Phil. II, 119. — patefaciendum .. esse; dom. 30. pereundum ... esse; Sest. 43. perpetienda esse; leg. agr. II, 6. esse ... pertimescendam; Catil. III, 7. 16. erunt ... pertimescendi; Catil. IV, 9. fuit pertimescendum; dom. 57. petenda essent; dom. 28. petenda; prov. cons. 20. placandam; Verr. V, 36. praetermittenda sunt; Verr. II, 1. est producendus; Qu. Rosc. 42. properandum .. est; Verr. I, 42. est ... protrahendus; Scaur. 20. est .. providendum; Verr. V, 1. — quaerendus erat; Verr. II, 182. quaerendus est; imp. Pomp. 3. esse redeundum; sen. 34. remanendum; sen. 34. sit ... repetendum; Planc. 64. reprimendam esse; har. resp. 1. erat ... retinenda; Sest. 47. — suscipiendum; div. Caec. 5. suscipienda fuerit; div. Caec. 14. — timendum sit; Verr. a. pr. 15. timendum fuit; Milo 36. sunt tractanda; Planc. 4. — veniendum est; Verr. II, 2. erit verendum; Catil. I, 5. verendum ... erat; Catil. I, 29. est .. verendum; prov. cons. 42. esse vincendos; sen. 33. vitandum ... esse; dom. 146. vivendum est; Verr. V, 180. Catil. III, 27. vivendum ... esse; Catil. II, 27. utendum esse; Cluent. 8. leg. agr. II, 6. esse utendum; Sest. 2. utendum fuit; dom. 19.

d. **Ellipsen:** „quid mihi .. cum ista sanctimonia?" Quinct. 55. quem mihi tu Bulbum? Verr. II, 79. videbam ... celerem mihi ... reditum; dom. 64. „quas tu mihi .. intercessiones?" Phil. I, 25. — **Lücken:** ut mihi renovatus ille tuus in to *; Vatin. 4. ut mihi *; Fr. B. VII, 7.

5. **mi:** „mi animus ardet"; Cael. 37.

6. **me (abl.):** a. **nach Verben:** carere; har. resp. 17. me sis usurus aequo; Verr. V, 154. uti me defensore; Cluent. 158.

b. **nach Adjectiv:** dignus; Planc. 35. Phil. X, 19.

c. **Subject im ablat. absol.:** *α*. **Activ:** absente; [Quir. 8]. dom. 3. Sest. 50. 69. Cael. 50. Balb. 58. Planc. 73. 76. Rab. Post. 47. actore; Verr. V, 179. agente; div. Caec. 6. 25. 32. Verr. V, 173. Rabir. 32. auctore; Caecin. 60. Flacc. 98. Phil. IV, 16. VI, 1. X, 23. — consule; leg. agr. I, 3. 22. 27. II, 55. 100. [103.] III, 15. Muren. 78. Flacc. 27. 67. 79. 102. Sulla 11. 14. 32. 45. 52. 86. sen. 12. Quir. 15. Sest. 28. 61. Milo 8. Phil. II, 16. 19. VIII, 1. — defendente; Quinct. 94. Flacc. 98. prov. cons. 24. Phil. XI, 11. deprecante; Planc. 3. Milo 102. dicente; Verr. III, 164. dissentiente; Phil. II, 90. duce; Verr. III, 228. Sest. 11. — ignaro; Planc. 40. imperante; Catil. I, 13. incolumi; div. Caec. 3. inspectante; Milo 103. invito; div. Caec. 51. Verr. I, 142. Cael. 16. 76. Phil. II, 9. XIII, 20 — postulante; Verr. V, 76. praesente; leg. agr. III, 1. dom. 57. Phil. XII, 27. praetore; Cael. 10. Fr. B. VI, 1. — recusante; Balb. 17. referente; Muren. 50. 67. Piso 44. rogante; Muren. 1. — stante; Piso 16. suffragatore; Milo 34. — tacente; Muren. 48. Sulla 69. tacito; Verr. II, 180. vivo; Sulla 29. *me vivo*; Quir. 24.

β. **Passiv:** conservato; sen. 8. Marcell. 34. designato; leg. agr. II, 13. expulso; dom. 66. Sest. 63. perculso; Sest. 54. restituto; dom. 59. Sest. 49. 50.

d. **ablat. compar.:** quis est enim me mitior? Catil. IV, 11. nemo me minus timidus; Phil. XII, 24.

e. **mit Präpositionen:** **a** (vgl. **a** u. s. w.): abstineo; Phil. XII, 26. absum; Sulla 26. Planc. 13. accipio; Quinct. 44. dom. 134. Phil. II, 7. alieno; Piso 76. Phil. II, 38. audio; Verr. I, 32. IV, 55. Rabir. 17. har. resp. 8. aufero; Verr. III, 197. cognosco; Verr. a. pr. 55. contendo; Sex. Rosc. 4. Planc. 12. Fr. B. VIII, 20. demoveo; div. Caec. 4. descisco; Sulla 35. desidero; Cluent. 149. desum; Muren. 7. Milo 100. detestor; Catil. I, 27. digredior; Sulla 34. discedo; Verr. IV, 146. Cael. 10. dissentio; Phil. I, 31. distraho; Marcell. 2. divello; Planc. 102. exigo; Verr. III, 34. expeto; Piso 16. exspecto; Qu. Rosc. 42. Verr. II, 181. V, 139. Rabir. 19. Sulla 21. facio initium; Phil. V, 20. fero; Catil. I, 19. flagito; Sulla 35. Sest. 39. habeo; Verr. V, 173. Sest. 49. Piso. 25. Planc. 92. ><. impetro; Phil. II, 9. ineo gratiam; Sest. 132. orior; Planc. 67. peto; Quinct. 75. 77. Qu. Rosc. 48. div. Caec. 4. 6. 12. 14. 15. 17. Verr. I, 16. 149. II, 148. IV, 138. V, 130. Cluent. 49. leg. agr. II, 100. dom. 16. Fr. B. VI, 5. VIII, 20. posco; Verr. II, 117. Planc. 79. postulo; Quinct. 34. ><. Verr. III, 182. Catil. II, 3. Muren. 7. propulso; Catil. IV, 22. quaero; Verr. III, 6. Cluent. 72. Muren. 70. 79. Sulla 43. Planc. 69. Phil. III, 33. recedo; Cael. 10. Planc. 99. repeto; Arch. 1. requiro; div. Caec. 2. Piso 82. seiunctus; Quir. 8. — alienus; Sest. 39. 64. — alienatio; Phil. II, 1. munus; Verr. I, 14. — elliptisch: „a me C. Caesar pecuniam?" Phil. II, 72. — logisches Subject beim Passiv: esse accusandum; har. resp. 5. addicuntur; Rab. Post. 45. adlata sit; dom. 9. adhibebitur; leg. agr. II, 2. adhiberi; Balb. 17. sunt ... administrata; Catil. III, 18. agitari; leg. agr. II, 58. agi; div. Caec. 25. agetur; Verr. a. pr. 48. sunt acta; Verr. I, 29. sunt ... actae; Flacc. 102. esse agendas; sen. 31. esse amissum; Sulla 47. aperiri; Catil. III, 7. appellabitur; Cluent. 12. arguitur; Verr. IV, 104. auctus; Phil. II, 49. canebantur; Sest. 47. coarguuntur; leg. agr. I, 18. esse ... cogitatum; Phil. XIV, 16. coactus est; Verr. V, 77. commemorata esse; Verr. IV, 120. commoneri; Muren. 50. concessa; Phil. XII, 16. conservata esse; Cluent. 117. conservatam esse; Phil. VI, 2. esse constitutum; Sest. 123. consumitur; Verr. III, 208. debentur; Sulla 87. deceptos; Phil. XIII, 41. deceptum; Phil. XIII, 41. defendantur; Verr. II, 118. defendi; leg. agr. III, 10. Sulla 10. Cael. 27. defensa; sen. 36. defendetur; Sulla 13. deiectus esset; Tull. 30. demonstratis; Cluent. 29. deportata est; Verr. II, 112. deprehenderetur; Catil. III, 4. dicitur; har. resp. 50. dicuntur; Cluent. 29. leg. agr. I, 27. Flacc. 66. dicerentur; Flacc. 60. dicetur; Cluent. 66. 95. Sulla 80. dicentur; Verr. a. pr. 18. IV, 116. Cluent. 118. dicta est; Cael. 70. dictum est; Cluent. 169. dictum; Vatin. 33. est dictum; Phil. II, 6. dicta sunt; Verr. V, 135. imp. Pomp. 51. Cluent. 38. 59. dicta sint; Cluent. 164. dicta erant; dom. 41. dici; Marcell. 33. dicendum; Verr. III, 60. est ... dicendum; Scaur. 44. sunt ... disputata; dom. 138. disputatur; Scaur. c. 3, § 1. dari; Verr. III, 196. sunt dati; Verr. V, 165. dabitur; Muren. 10. datas; Flacc. 78. datum; Phil. II, 17. eiectus; Catil. I, 23. eiectum esse; Catil. II, 12. eiectus esse; Catil. II, 15. factus sit; Verr.

a. pr. 5. factum esse; Verr. I, 25. Catil. I, 5. facti; Catil. II, 26. fingi; Verr. I, 138. 156. Balb. 41. fingitur; Flacc. 73. gestarum; Sulla 83. gesta esse; Sulla 83. habita sunt; Sulla 51. haberi; dom. 19. Vatin. 2. est ... habita; Planc. 74. indicati sunt; leg. agr. I, 5. iniectus; Catil III, 7. institutum est; Sulla 21. labefactari; Verr. III, 182. lacessiti; Phil. II, 1. laedi; Sex. Rosc. 145. mandata sunt; Planc. 74. monendi estis; Font. 42. monendum esse; Sulla 23. nominari; div. Caec. 13. nominatur; Cluent. 118. nominarentur; leg. agr. II, 63. nominari; Phil. II, 1. occultari; Sulla 86. esset offensa; sen. 21. offendi; Planc. 79. opprimantur; Verr. IV, 150. ornari; Phil. XI, 36. est ... peractus; Piso 7. perorata; Verr. a. pr. 54. pervestigata; Verr. V, 174. ponitur; Verr. IV, 88. positis: Sulla 26. positas esse; Sest. 41. praedicarentur; Cael. 43. praetereunda . . sunt; imp. Pomp. 34. praeteritum; Deiot. 35. praetermissum sit; Tull. 37. est ... praetermissus; Cluent. 143. praetermissum esse, Sest. 5. premeretur; Verr. I, 139. productus est; Verr. I, 93. prolatam; Verr. II, 179. profectum; dom. 97 provocati; leg. agr. III, 1. referendam; Planc. 78. est reprehensum; Verr. III, 214. reprehensa ... est; Sulla 65. sunt ... repudiata; Catil. IV, 23. retractandus; Muren. 54. rogari; Muren. 76. servatam esse; dom. 76. Phil. II, 60. spoliatus; Catil. II, 14. susceptam; div. Caec. 51. esse susceptas; Sest. 3. sublatum esse; Rabir. 10. traditur; Muren. 3. tributum esse; Vatin. 41. est tributum; Phil. XIII, 41. violatam esse; Phil. II, 3. vocari; Verr. a. pr. 35. V, 133. vulnerari; har. resp. 2.

cum: ago; Verr. III, 200. IV, 137. Caecin. 34. Muren. 74. dom. 56. Planc. 73. 92. Phil. XIV, 17. certo; div. Caec. 59. congredior; Muren. 67. coniungo; Tull. 4. Piso 35. 54. Scaur. 31. conloquor; Scaur. 25. contendo; div. Caec. 63. Verr. a. pr. 33. V, 174. Flacc. 5 (Z. 8). decerto; Phil. II, 2. disputo; leg. agr. II, 78. facio; Caecin. 79. 80. habeo; Verr. III, 182. loquor; Verr. a. pr. 20. III, 62. Cluent. 72. Catil. I, 27. Milo 94. Phil. I, 28. IX, 9 pugno; Verr. a. pr. 15. reputo; sen. 32. sentio; Sest. 85. socio; Planc. 73. sum; Verr. V, 77. Cael. 10. ×. Piso 7. 54. ×. Planc. 87. ×. versor; Verr. III, 187. elliptisch: Milo 99. Phil. II, 118. — communis; Verr. I, 18. prov. cons. 2. consors; Milo 102. pariter; Verr. V, 173. simul; dom. 17. 137. Sest. 45. 49. 50. 112. Planc. 102. — coniunctio; Phil. VIII, 2. contentio; Phil. II, 18. disputatio; Caecin. 79. in gratiam redeo; Verr. IV, 149. Sest. 130. prov. cons. 22. Phil. II, 76. inimicitiae; Sest. 72. necessitudo; Planc. 100. pactio; Qu. Rosc. 26. res est; Verr. V, 183. simultas; Planc. 76. — zum Satz: div. Caec. 47. Cael. 10. s. **cum,** IV, 1. mecum (25 St.) 8. 1, S. 748, b.

de: ago; sen. 22. Quir. 11. 14. Sest. 73. 74. 75. 120. 122. 125. 129. 132. 146. Piso 64. audio; Sest. 108. Planc. 66. Phil. XII, 29. cogito; Catil. IV, 3. confiteor; Verr. a. pr. 3. considero; Quinct. 55. consulo; dom. 71. credo; leg. agr. III, 2. decerno; Piso 35. declamito; Phil. V, 19. declaro; Sest. 51. Piso 35. defero; leg. agr. III, 1. detraho; Verr. IV, 53. Phil. II, 2. dico; Catil. IV, 20. Muren. 29. Flacc. 103. Sulla 30. sen. 21. dom. 13. 75. 93. 95. Cael. 9. Planc. 29. 82. Ligar. 8. sententiam dico; dom. 69. ×. 70. Sest. 69. 70. existimo; Sulla 92. prov. cons. 23. experior; Phil. XII, 6. fero; dom. 26. 51. 62. 82. Sest. 78. fingo (de *me*); Sest. 133. interrogo; Sest. 126. 132. iudico; imp. Pomp. 2. loquor; Planc. 20. Milo 98. mereor; sen. 23. 30. Quir. 22. dom. 16. har. resp. 7. 48. Sest. 2. 4. Vatin. 2. prov. cons. 10. 44. Piso fr. 3. Planc. 56. 75. 78. 91. Rab. Post. 6. Milo 93. 99. Phil. XI, 20. omitto; Rab. Post. 34. possum; dom. 46. praedico; dom. 92. Piso 2. profiteor; Phil. II, 118 promulgo; Sest. 72. Piso 35. quaero; Sest. 96. Piso 18. queror; Vatin. 26. Phil. XII, 18. refero; dom. 70. ×. Sest. 68. Piso 29. rogo; Sest. 130. scribo; Sest. 73. sentio; Marcell. 32. Phil. II, 39. sileo; sen. 3. suspicor; Sex. Rosc. 59. valeo; Quir. 10. — extremum; Vatin. 9. consultum; Sest. 129. Piso 41. contio; Sest. 106. Phil. XII, 19. decretum facio; Vatin. 8. Milo 39. factum; leg. agr. II, 6. iudicium; sen. 2. legem fero; sen. 4. dom. 68. 71. 75. 85. Sest. 109. Milo 38. mentio; Phil. II, 39. moderatio; Sest. 72. opinio; div. Caec. 36. leg. agr. III, 2. suffragium fero; Sest. 68. 111. tropaea constituo; dom. 100.

ex: agnosco: Planc. 35. audio; div. Caec. 28. Verr. II, 179. Caecin. 98. dom. 99. Phil. I, 34. cognosco; div. Caec. 27. 55. Verr. a. pr. 15. 38. IV, 141. erumpo; Vatin. 15. fero; Sest. 68. peto; Fr. B. VIII, 20. quaero; Sest. 132. Planc. 65. Phil. VI, 1.

in: adhaeresco; dom. 63. constituo; div. Caec. 2. requiro; dom. 97. Planc. 94. sum; div. Caec. 22. 23. imp. Pomp. 2. ×. 69. Sulla 10. Arch. 1. 13. dom. 56. 77. Sest. 145. Balb. 1. Planc. 82. 90. Phil. I, 1. Fr. B. VIII, 6. valeo; Phil. XII, 26. — zum Satz: dom. 58. 83. 87. 126. Piso 33. Planc. 89. Milo 99. in me .. audiendo; dom. 32. conservando; sen. 9. dom. 9. (conservando); Planc. 104. reprehendendo; Planc. 58. [retinendo]; Planc. 90. sustentando; sen. 35.

prae: fero; Rabir. 17. Phil. I, 11. II, 5. — zum Satz: Verr. a. pr. 37.

pro: gratias ago; Planc. 78. deprecor; sen. 37. dom. 113. dico; Sest. 123. Phil. II, 2. 10. ×. facio; Vatin. 41. fleo; Quir. 13. loquor; Cael. 33. lugeo; Planc. 101. pereo; sen. 33. Quir. 13. persolvo; Planc. 101. profundo; Planc. 104. pugno; Quinct. 72. dom. 55. scribo; Sest. 122. spondeo; leg. agr. II, 100. supplico; Sest. 130. — supplex; Piso 80. — zum Satz: Qu. Rosc. 32. ×. ×. Caecin. 79. sen. 29. Quir. 8. 11. Sest. 42. Piso 80. Planc. 77. Milo 46. 87. Phil. XII, 24.

sine: Qu. Rosc. 32. Sest. 146. Milo 93. Phil. II, 72.

II. **Plural: 1. nos (nomin.): a. Activ:** (accessimus); div. Caec. 63. accepimus; Verr. V, 5. Phil. VIII, 14. accepissemus; Piso 13. attulimus; Planc. 24. adsedimus; Verr. IV, 138. egimus; Cluent. 102. arguimus; Caecin. 3. ausi sumus; Phil. IX, 9. audivimus; Verr. V, 5. cesserimus; Caecin. 2. (cessimus); Sest. 63. circumvenerimus; Fr. A. III, 19. concedimus; Flacc. 37. concessimus; Phil. VIII, 28. confitemur; Flacc. 37. confiteremur; Planc. 44. consulebamus; Balb. 45. contemnimus; Verr. IV, 134. contempsimus; Rab. Post. 17. convocassemus; Sulla 65. (credemus); Verr. I, 127. debemus; Sest. 141. Phil. VII, 24. XIV, 5. decrevimus; Flacc. 30. defendimus; Caecin. 17. Phil. VIII. 8 (nos — nos — nos — nos). XIII, 26. denuntiavimus; Verr. II, 12. depulimus; Phil. VII, 14. desinemus; Verr. I, 6. dicimus; Verr. IV, 92. Cluent. 87. Rab. Post. 6. (damus); Quinct. 21. doleremus; Verr. I, 113. dubitabimus; Balb. 12. eiciemus; Arch. 22. erogabamus; Flacc. 30. experti sumus; Verr. II, 5. faciamus; Verr. II, 118. Phil. III, 35. facimus; Verr. IV, 53. Cael. 45. fecimus; Tull. 7. feremus; Flacc. 105. Planc. 41. tulimus; Phil. III, 9. tulissemus; Planc. 96. gessimus; Arch. 28. habuimus; Muren. 40. haberemus; Balb. 20. 29. Rab. Post. 41. habemus; Planc. 20. Deiot. 25. Phil. II, 81. VIII, 9. hausimus; Sest. 63. incidimus; Catil. III, 10. interpretamur; Scaur. 30. invenimus; Verr. III, 154. (iudicamus)) Marcell. 29. languescimus; Phil. VIII, 4. liberassemus; Catil. III, 17. lugeamus; Milo 4. mittimus; Phil. V, 27. nati; Deiot. 10. (nati); Sest. 50. neglegemus; Arch. 17. negemus; Caecin. 16. noluimus; Font. 22. simus obliti; Sest. 14. obtinemus; Caecin. 75. opinemur; Cael. 4. patimur; Catil. I, 4. perdidissemus; Sest. 72. pereamus; Catil. IV, 3. perfuncti sumus; Muren. 4. pergamus; Flacc. 41. persequamur; Verr.

II, 105. persequimur; Verr. V, 181. persecuti sumus; Piso 83. pertimescemus; Flacc. 35. pertimescimus; Flacc. 97. pertimescamus; Cael. 50. petimus; Ligar. 13. 14. polliceremur; dom. 16. pollicemur; Phil. VIII, 10. ><. posuerimus; Phil. XII, 13. possumus; Verr. I, 57. II, 58. 87. Balb. 29. poteramus; imp. Pomp. 55. possemus; leg. agr. II, 90. postularemus; Phil. II, 95. proferebamus; Flacc. 36. proposuimus; Verr. I, 80. putaremus; Scaur. c. 3, §. 4. putamus; Phil. I, 24. querimur; leg. agr. II, 30. quereremur; Phil. VI, 9. recognosceremus; Balb. 11. reddemus; Phil. XIV, 30. reppulimus; Phil. II, 91. repudiabimus; Arch. 19. redierimus; Phil. XIV, 2. *nos* (sanciemus); Phil. XIII, 12. secuti sumus; Verr. V, 124. Deiot. 12. serviamus; Phil. III, 29. solemus; Planc. 62. solebamus; Phil. II, 76. statuebamus; Quinct. 92. subeamus; Milo 104. sufferamus; Flacc. 96. sumus; Verr. II, 185 fuerimus; Sest. 125. essemus; Phil. II, 37. erimus; Phil. V, 9. suscepimus; Balb. 61. Phil. X, 14. 20. sustinemus; Rab. Post. 42. tenebimus; Verr. a. pr. 20. sustulimus; Phil. XIII, 31. tribuerimus; Balb. 26. tuebimur; Phil. XII, 24. venderemus; leg. agr. I, 4. venimus; Verr. IV, 25. Caecin. 53. veniremus; Planc. 41. (veniemus); Phil. XII, 28. videremus; Sex. Rosc. 101. vidimus; Font. 26. leg. agr. II, 89. Arch. 25. Deiot. 34. videbamus; Flacc. 83. Phil. X, 12. videmus; Sest. 142. videmur; Catil. I, 12. Sulla 24. videremur; Cluent. 54. velimus; Qu. Rosc. 15. volumus; Cluent. 133. utimur; Sex. Rosc. 12. Font. 29. essemus usi; Verr. I, 30. usi sumus; Verr. I, 115. Caecin. 37. ><. 40. 89. utemur; Font. 16. utamur; Milo 12.

b. **Passiv:** adfecti sumus; leg. agr. II, 31. (capti sumus); Phil. XII, 6. contemnendi; Phil. II, 96. dediti fuimus; Arch. 2. eludimur; Sex. Rosc. 128. facti sumus; Phil. VIII, 21. habebimur; Catil. IV, 12. instituti ... sumus; Phil. X, 20. moveamur; Arch. 19. nominabamur; leg. agr. II, 94. nominamur; Flacc. 96. numeramur; Verr. V, 124. numerabamur; Quir. 13. pulsi .. eramus; Sest. 84. putabamur; har. resp. 46. reprehendemur; dom. 24. reprehendimur; Phil. XII, 6 suppeditamur; Catil. II, 25. tenemur; Cluent. 151.

2. **nos (acc.): a. Subject im acc. c. infin.:** *α.* **Activ:** adsentiri; Phil. I, 3. adsecutos esse; Caecin. 35. agere; Verr. II, 185. Ligar. 33. amissuros; Caecin. 55. capere; Phil. XI, 5. concessisse; leg. agr. II, 21. concurrere; Phil. XIII, 38. contingere; Verr. III, 157. decernere; Phil. X, 17. XII, 9. dicere; Quinct. 33. Sex. Rosc. 34. Tull. 38. (esse); Verr. I, 118. futuros; Caecin. 2. [esse]; Muren. 61. esse; Fr. A. III, 19. facere; Muren. 31. fateri; Milo 15. habere; Verr. III, 223. prov. cons. 30. malle; Verr. I, 50. nolle; Quinct. 34. polliceri; Fr. B. XIII, II, 2. proferre; Flacc. 37. pugnare; Caecin. 81. putare; Ligar. 33. recitaturos; Qu. Rosc. 43. recuperare; imp. Pomp. 18 suspicari; leg. agr. II, 37. traditiros; leg. agr. I, 16. tributuros; Phil. XIV, 29. 35. vidisse; Sulla 51. videri; Fr. B. XIII, v, 1. vivere; Verr. III, 9. velle; prov. cons. 35.

β. **Passiv:** adhiberi; Sulla 13. distineri; Phil. XI, 6. implicatos; Phil. XII, 3. moveri; Scaur. 39. privari; Balb. 25. promoveri; har. resp. 10. victos; Phil. XII, 11. victos ... fore; Phil. XII, 13.

b. **Ausruf:** o nos beatos! Catil. II, 10. o nos turpis! Phil. XIII, 34.

c. **Object:** addicerent; Milo 87. addixit; Phil. V, 33. adhortatur; Phil. XIII, 7. admonent; har. resp. 61. amemus; har. resp. 19. arcessivit; sen. 27. attendit; Verr. I, 27. attribuit; Catil. IV, 13 ceperat; Phil. III, 9. circumstent; Phil. X, 20. cogit; Caecin. 46. coëgit; Phil. III, 29. cohortatus es; Phil. IX, 8. conciliat; har. resp. 57. concitavisset; Phil. III, 20. coniunxit; Milo 21. converterit; Planc. 93. criminari; Vatin. 29. deceperunt; Piso 1. devinxit; Phil. VII, 6. doceret; Verr. III, 170. docuit; imp. Pomp. 19. docet; Cluent. 148. docent; Balb. 15. doceant; Rab. Post. 35. ducunt; Caecin. 89. eiecisti; Piso 13. eludet; Catil. I, 1. excitaret; Planc. 59. exerceamus; Arch. 28. [nos] exstinguere; Verr. V, 113. facere; prov. cons. 15. fecit; Phil. I, 14. fefellisset; Verr. a. pr. 5. fefellerit; Verr. II, 28. fefellerunt; Flacc. 3. fugerit; Caecin. 37. gerimus; Phil. VIII, 32. impediet; Phil. X, 18. intuetur; Verr. II, 108. lacessisset; Sest. 58. liberavit; imp. Pomp. 56. libera; Deiot. 8. miseret; Philo 92. monerent; har. resp. 25. moverunt; har. resp. 62. perfundere; Sex. Rosc. 80. persalutet; Flacc. 42. praestare; Verr. II, 28. privare; Catil. IV, 7. prohibebis; Ligar. 13. reddidistis; Quir. 8. reficiamus; Muren. 84. removerent; Verr. IV, 10. reperiet; Sex. Rosc. 82. sine; div. Caec. 20. sprevit; Phil. XII, 21. sublevat; Caecin. 23. superare; Catil. III, 22. terret; Sex. Rosc. 117. Phil. XIII, 14. terreas; Vatin. 23. trucidare; Catil. IV, 12. videtis; leg. agr. II, 1. videt; Phil. III, 32. vindicabunt; Rabir. 16. vindicare; Phil. II, 93. vocas; Vatin. 23. urguet; Phil. VIII, 27.

d. **mit Präpositionen:** ad: confluo; Planc. 84. defero; Flacc. 55. intro voco; Verr. I, 66. mitto; Phil. VIII, 24. pertineo; Verr. II, 76. refero; prov. cons. 28. Phil. XI, 27. elliptisch: Piso 68

apud: dico; Balb. 16. exsisto; Cael. 40. sum; Sest 142. valeo; Sest. 21. — notus; Flacc. 52.

contra: dico; Sex. Rosc. 45. facio; Quinct. 1. pugno; Deiot. 30.

erga: voluntas; Milo 42.

in: facio; Phil. II, 50. machinor; Catil. I, 2. meditor supplicia; Phil. XI, 3. redundo; dom. 69. transfero; Sest. 82. — qualis; Phil XIII, 17. — animus; Phil. V, 22. beneficium; sen. 3. crimen fingo; Flacc. 96. index; Sulla 92. promeritum; sen. 1. Quir. 8.

inter: coniunctus; dom. 27. discepto; Cluent. 3. sum; leg. agr. II, 11. Scaur. 50. Marcell. 29. — communis; Verr. III, 98. — ira; har. resp. 63. partitio; Sulla 13. — zum Satz: Caecin. 52. Balb. 60.

per: ago; Sex. Rosc. 111. tolli; Sest. 123. video; Phil. XII, 5. rex est; har. resp. 29.

post nos consules; leg. agr. I, 13.

secundum: iudico; Qu. Rosc. 15. Caecin. 90.

3. **nostri:** propter odium nostri; Verr. I, 22.

4. **nostrum:** ante oculos omnium nostrum; Verr. IV, 67. communem patriam omnium nostrum; leg. agr. II, 86. ad omnium nostrum vitam; Catil. I, 14. vitae .. omnium nostrum causa; Muren. 78. communis nostrum omnium patria; Flacc. 5 (Z. 30). de salute omnium nostrum; ib. 94. de bonis omnium nostrum; dom. 128. in omnium nostrum umeris; har. resp. 60. de communi condicione omnium nostrum; Balb. 18. de nostrum enim omnium — non audeo totum dicere; Milo 33. aris et focis omnium nostrum; Phil. XI, 10. — nemo; Sex. Rosc. 55. neminem; leg. agr. I, 17. nemini; Cael. 76. ne quis; Balb. 31. quis? Sulla 6. ><. ><. 66. Arch. 17. Sest. 91. Balb. 43 Planc. 81. quem? leg. agr. III, 6. cui? Phil. III, 4. cuiusquam; Verr. III, 7. quisquam; Cluent. 132. Sulla 69. cuiquam; Muren. 88. quisque; leg. agr. I, 26. Vatin. 9. Balb. 18. cuiusque; Verr. I, 153. quotus .. quisque? Phil. III, 15. unus quisque; Verr. a. pr. 46. IV, 126. Font. 27. dom. 80. Phil. XI, 19. uni cuique; Cluent. 95. Flacc. 37. unum quemque; Cluent. 123; Muren. 66. Phil. XIII, 4. unius cuiusque; Verr. V, 139. Catil. IV, 12. de uno quoque; Phil. XIV, 19. uter? div. Caec. 59. Rabir. 11. Planc. 85. in utroque; div. Caec. 22. utrique; Muren. 21. uterque; Sulla 13. Piso 3.

5. **nostrorum:** quem ignorare nostrorum ‖ nostrum ‖ putat? Cluent. 194.

6. **nobis (dat.): a. nach Verben:** accedit; Quinct. 3. accedet; Verr. a. pr. 29. adferebant; Sulla 66. adferre; Phil. VIII, 22. attulissent; Phil. XII, 10. adempta .. erit; Quinct. 8. ademerit;

Sex. Rosc. 150. adesse; Caecin. 77. *adsis*; Scaur. 50. es . . . antelaturus; Piso 64. appropinquet; Phil. IV, 10. audientes sunt; Verr. V, 85. circumscripsit; Rabir. 30. clausa .. erant; imp. Pomp. 53. commendati .. esse; Arch. 18. comparantur; Flacc. 96. condonetis; Milo 6. conservatis; Cael. 80. constituere; Caecin. 40. constituisset; Catil. III, 17. constituti; Sulla 92. erat ... constitutus; Cael. 11. crederet; Verr. I, 127. creditam; Flacc. 55. demonstrare; Caecin. 9. denuntiant; Milo 3. detraxerint; Muren. 72. discribit ||describit||; Quinct. 45. dare; Quinct. 87. Verr. IV, 32. dari; Sex. Rosc. 131. dabit; Qu. Rosc. 17. dabitur; Rabir. 17. da; Cael. 50. daret; Scaur. c. 4, § 6. dedit; Marcell. 27. Phil. XI, 12. det; Ligar. 23. detur; Phil. III, 14. dederunt; Phil. III. 34. detur; Phil. XI, 19. datam; Flacc. 37. data est; Phil. XIV, 32. erepta sunt; Verr. II, 181. eripuit; Phil. II, 55. eriperent; Phil. XII, 27. eripuisset; Phil. XIII, 29. excutiuntur; Muren. 30. exhibeas; Verr. II, 191. exhiberet; Cael. 18. exoritur; leg. agr. III, 10. tulerunt; Catil. III, 18. genuit; Cael. 41. impendeat; Catil. I, 22. impertias; Sex. Rosc. 11. fuerit impositurus; Milo 33. imposuit; Phil. XI, 19. imponebat; Phil. XIII, 17. inferre; Sest. 2. Phil. V, 37. intulerunt; prov. cons. 4. inferrentur; Balb. 39. inhalasses; Piso 13. inhiberet; Phil. XIII, 37. intentata est; Milo 37. interdictum sit; Balb. 30. latuit; sen. 13. liceat; Verr. II, 54. Flacc. 61. Sulla 80. licebit; dom. 42. liceret; har. resp. 22. Balb. 25. 38. Phil. XIV, 30. licet; Phil. III, 6. licuisset; Phil. XIII, 2. minitatur; Sulla 78. mutetur; Verr. a. pr. 53. narraret; Planc. 58. natum; Phil. V, 24. [nobis] erat ... natus; Muren. 56. est necesse; Cluent. 163. obiecit; Sex. Rosc. 82. oboediant; Caecin. 52. obstare; Sex. Rosc. 122. Verr. V, 105. obtulit; Phil. V, 43. obtulerunt; Phil. XIII, 18. opus esse; Quinct. 92. opus est; Phil. XI, 26. ostendunt; har. resp. 63. ostenditis; Sest. 93. parcere; Phil. XIII. 36. patefacta est; Verr. a. pr. 17. patefacere; Catil. IV, 21. pensitant; imp. Pomp. 16. permissum est; Phil. XII, 28. porrigi; Milo 9. praebuit; leg. agr. II, 90. praeciderem us; Verr. III, 3. praedixerint; har. resp. 18. praedicunt; Phil. IV, 10. praestitueres Quinct. 33. prodiderunt; Planc. 94. Scaur. 42. Milo 83. propositam; div. Caec. 72. proderit; Sulla 77. reddidistis; sen. 1 (nobis — nobis). 2. reddite; Phil. XI, 24. reliquissent; imp. Pomp. 55. relinquatur; leg. agr. I, 17. reliquerunt; Sex. Rosc. 50. leg. agr. II, 48. 84. Arch. 14. relictam; leg. agr. II, 65. relinquemus; Rabir. 30. relinquet; Piso 65 relinquatur; Milo 6. relinqueret; Milo 63. reliquit; Fr. C. 6. remittere; Phil. VII, 2. renuntiatur; Cluent. 163. responderi; Verr. a. pr. 54. respondit; Verr. I, 60. respondent; Flacc. 10. restitue; Sex. Rosc. 61. fuit; Quinct. 34. fuisse; Verr. II, 5. esse; Verr. III, 144. Cael. 32. sunt; Verr. V, 58. Muren. 62. est; Verr. V, 109. Catil. III, 28. Flacc. 69. Cael. 31. erit; Cluent. 159. Phil. VII, 26. fuerit; Font. 22. futura sit; leg. agr. II, 47. sit; Flacc. 34. fuerunt; Flacc. 77. fuisset; dom. 20. fore; Phil. III, 7. V, 45. futurum; Phil. XIII, 40. suppeditantur; leg. agr. II, 95. suppeditat; Arch. 12. suppetere; Arch. 12. tradiderunt; Sex. Rosc. 66. Verr. IV, 145. leg. agr. I, 6. traditum .. est; Caecin. 96. tradita est; Cluent. 5. sen. 2. esse traditam; Sulla 49. esse ... traditum; dom. 33. tribuere; Muren. 71. videantur; Verr. IV, 132. Phil. VII, 18. videntur; Verr. IV, 134. videretur; Verr. IV, 137.

b. **nach Adjectiven**: aequus; Sest. 71. amicissimus; imp. Pomp. 20. Balb. 44. luce .. clarior; Catil. I, 6. communis; Verr. III, 98. dubius; Verr. IV, 138. funestus; Flacc. 103. gratus; Verr. III, 10. gratior; Marcell. 16. ignotus; Phil. XII, 1. XIII, 23. infestus; Milo 3. inimicus; Phil. XI, 10. integer; leg. agr. I, 22. iratior; Phil. III, 4. iucundior; Verr. I, 112. notus; Flacc. 8. prov. cons. 33. Deiot. 41. Phil. III, 8. XI, 27. notior ... quam nobis; Verr. I, 103. periculosus; Verr. a. pr. 1. reliquus; Verr. I, 36. turpis; Phil. VIII, 20. tutus; dom. 109. vacuus; prov. cons. 30. utilis; Balb. 60. elliptisch: Fr. B. XIII, iv, 1.

c. **logisches Subject beim Passiv**: *α*. **Perfect**: est ... auditum; Flacc. 31. est .. cognita; div. Caec. 20.

β. **Gerundiv**: adiungenda est; Cluent. 3. agendum ... fuit; dom. 11. audiendi sunt; Phil. II, 14. belligerandum fuit; Quir. 19. carendum .. erit; Balb. 22. est cavendum; Rabir. 33. certandum est; Catil. II, 11. cogitandum fuit; Phil. XIII, 33. constituendae ... sunt; har. resp. 63. decernendae sunt; prov. cons. 3. decernenda sint; Phil. V, 34. dicendum .. erit; Muren. 6. dimicandum ... fuisset; Catil. III, 7. excitandus .. erit; Font. 36. exoptanda .. fuit; Flacc. 36. faciendum est; Verr. IV, 11. Phil. III, 7. 12. ferendam esse; Phil. III, 34. gerendi .. essent; leg. agr. II, 11. est ... habenda; Muren. 61. intuendos; Phil. XI, 39. laborandum est; Verr. II, 76. odoranda est; Cluent. 82. orandus erit; Font. 36. esse ... pertimescendos; Catil. II, 5. sunt ... placandae; har. resp. 63. providenda est; Marcell. 21. reddendam; Verr. II, 28. erunt ... requirendi; dom. 2. est ... retinenda; Phil. III, 8. retinenda est; Phil. VII, 14. standum esse; Flacc. 65. subeunda est; Catil. IV, 12. verendum ... erit; leg. agr. I, 24. vigilandum; Verr. V, 181. vitandum; Verr. IV, 138.

d. **Lücke**: Flacc. 5 (Z. 19).

7. **nobis (abl.)**: a. **nach Adjectiv**: dignus; Phil. XI, 8.

b. **Subject im abl. absol.**: *α*. **Activ**: absentibus; Verr. IV, 145. consulibus; leg. agr. I, 3. 24. II, 8. Catil. III, 18. (consulibus); Catil. III, 20. defendentibus; Cael. 4. inspectantibus; Phil. I, 24. invitis; prov. cons. 39. optantibus; Phil. III, 3. mortuis; Verr. I, 113. pueris; Scaur. 23. Rab. Post. 3. salvis; Phil. II, 113. XI, 12. suspicantibus; Sulla 92. tacentibus; Verr. II, 104. tacitis; Caecin. 53. timentibus; Sest. 62. vigilantibus; Phil. III. 36. vivis; Catil. II, 2. 16.

β. **Passiv**: cohortandis; Phil. XIV, 5. designatis; leg. agr. II, 102.

c. **abl. compar.**: quid enim nobis duobus .. laboriosius? Milo 5.

d. **mit Präpositionen**: a: abalieno; Verr. IV, 60. alieno; leg. agr. II, 55. concilio; Arch. 17. consequor; Muren. 71. discerno; Catil. I, 32. dissideo; Verr. V, 182. exspecto; Verr. II, 104. habeo; div. Caec. 72. Phil. II, 86. ineo gratiam; Caecin. 79. peto; Verr. IV, 137. Muren. 71. postulo; Muren. 70. quaero; Arch. 12. repello; Sulla 93. repeto; Cael. 34. — procul; imp. Pomp. 55. — logisches Subject beim Passiv: est ... acta; Milo 12. appellari; Cluent. 18. cogitatum; Phil. XI, 24. commendatam; Phil. III, 5. comparantur; Catil. II, 5. esset constitutum; Balb. 20. dedita; Sex. Rosc. 104. dicatur; Cluent. 3. dicuntur; Cluent. 70. dictum ... sit; Cluent. 140. dici; Arch. 2. impositas ... esse; Balb. 41. investigatas esse; Piso 83. est invitatus; Phil. XII, 11. ministrata sunt; Verr. V, 124. notata ... sunt; Piso 83. producti; Verr. I, 80. est ... prolata; Flacc. 37. recipiatur; Balb. 32. refertur; Quinct. 44. retentus; Flacc. 41. statutum ... est; leg. agr. II, 40. suscipiantur; Font. 42. transacta sit; Verr. I, 156. venerandos; leg. agr. III, 95.

cum: ago; Verr. I, 9. Phil. II, 113. coniunctus; Balb. 29. 39. Piso 41. conspiro; leg. agr. I, 26. facio; Caecin. 104. loquor; har. resp. 25. sum; Catil. II, 17. III, 4. Ligar. 33. Phil. XII, 23. versor; Catil. I, 10. dom. 74. har. resp. 25. Cael. 3. vivo; Ligar. 11. — simul; Arch. 30. dom. 79. una; Phil. XIII, 46. — foedus; Balb. 41. — zum Satz: Verr. II, 28. 29. Muren. 19. Flacc. 90. Arch. 16. Rab. Post. 36. Phil. IX, 5.

de: audio; Planc. 20. cogito; Marcell. 19. existimo; Qu. Rosc. 15. iudico; Verr. I, 22. Flacc. 88. loquor; Ligar. 18. sileo; Sulla 80. traho; Balb. 54. — existimatio; Verr. V, 176. iudicium; Vatin. 10. potestas; Flacc. 4.

ex: cognosco; Font. 18. — partim e nobis; Phil. VIII, 32.

in: experior; Planc. 22. sum; Quinct. 2. — situs; Arch. 1.

prae: fero; Arch. 26.

pro: dico; Muren. 71. sum; Fr. C. 14.

B. **Verbindungen: I. mit Substantiven:** quid ego ineptus ... dico? Qu. Rosc. 18. si ego accusator ... dicerem; Verr. III, 126. succedam ego vicarius; ib. IV, 81. ego homo imperitus iuris ... puto; Caecin. 32. ego consul ... nihil iudico; leg. agr. II, 41. ego ... consul .. adfero; ib. 102. hos ego video [consul]; Catil. I, 9. ego vehemens ille consul ... quaesivi; Catil. II, 13. ego ... consul ... commendo; Muren. 90. quid ego .. defensor rogem? Flacc. 23. ego consul ... liberavi; Sulla 33. ego ille coniurationis investigator ... non defenderem; ib. 85. quem ego ... consul ornaram; Quir. 12. ego ... consul ... eripui; dom. 132. ego vir consularis ... timerem? Sest. 48. si ego consul ... defendissem; Sest. 111. ego senator ... debeo; prov. cons. 19. 30. ego homo amicissimus ... imponam; Piso 82. ego defensor ... possim; Planc. 63. ego homo astutus ei me dedebam; ib. 74. huius ego alienus consiliis consul usus sum; Phil. II, 14. ego .. pacis ... alumnus ... — ego ille ... pacis semper laudator ... nolo; ib. VII, 8. — me consulem ... interficere voluisti; Catil. I, 11. me .. consulem ... attingere; Muren. 3. me adfinem tuum ... tradidisti; sen. 17. me .., custodem defensoremque Capitolii ..., hostem .. appellare ausus es; dom. 7. te ... me custodem urbis ... relaturum; ib. 40. ad me consulem ... adferre; ib. 134. in me cognitorem ... coniciebatur; har. resp. 45. qui me civem ... non defenderant; Sest 64. me conservatorem et custodem feras; Vatin. 7. ad me consulem ... esse delatas; ib. 12. — si .. mihi, non copioso homini ad dicendum, optio detur; Caecin. 64. mihi designato consuli nuntiabatur; leg. agr. II, 11. mihi praetori ... imposuistis; ib. 49. mihi consuli designato .. insidiatus es; Catil. I, 11. mihi consuli ... intulisset; ib. 21. si mihi inimico ... tuo conflare vis invidiam; ib. 23. si mihi homini vehementer occupato stomachum moveritis; Muren. 28. mihi consuli praecipuum fuit; Sulla 9. mihi .., equitis Romani filio, faciliorem fuisse ... viam; Planc. 59. mihi consuli supplicatio ... decreta est; Phil. XIV, 24. — in me .., homine parvis opibus ... praedito; div. Caec. 69. quod de me civi ... tulisses; dom. 42. missusne sis a me consule; Vatin. 12. — nos consules perferemus? Catil. I, 3. nos, nos ... consules desumus; ib. quod nos patroni facere debeamus; Cael. 32. quem nos pueri ... vidimus; Deiot. 31. — qui nos Sullanos in invidiam rapit; leg. agr. III, 7. — nobis necessariis tuis ... condonaveris; Ligar. 36. nobis imperatoribus ... datam; Deiot. 11. — a nobis consulibus (probatae); leg. agr. II, 93. in nobis consulibus fore; Catil. I, 32.

II. **mit andern Pronomina (und unus):** 1. **idem:** ego idem confirmo; Verr. IV, 47. dixi; Catil. I, 7. decernam; prov. cons. 17. decrerim; prov. cons. 26. interpellor; ib. 29. non recuso; Cael. 30. idem ego ... clamo; Rabir. 33. potui; Sulla 20. non destiti; Phil. II, 24. — per eundem me ... vocaretur; sen. 36. — ab eodem me ... confici; Verr. V, 151. habuit de eodem me ... contionem; Sest. 107. cedo ... de me eodem ... contionem! ib. 108. de me eodem ... ferebatur; Sest. 109. — nos ... eidem ... carebamus; imp. Pomp. 55.

2. **ille:** idem ego ille ... persolvi; Sulla 87. ego ille, qui semper pacis auctor fui; Phil. VII, 7.

3. **ipse:** ego ipse ... commovear; Verr. IV, 110. commemorabo; Verr. V, 9. postulem; Tull. 53. dico; har. resp. 42. aspicio; Planc. 69. effugi; Milo 20. decrevi; Milo 14. ego ... ipse existimarem; Muren. 10. reputavi; sen. 32. exsisterem; Phil. XIV, 14. — me ipsum egisse; Verr. I, 29. II, 100. appellare debetis; leg. agr. II, 100. vigilare; Catil. II, 19. contempsit; Sest. 26. diligebat; Sest. 29. videbit; Sest. 146. invitabit; Piso 94. in me ipsum incurrit; Planc. 17. habeat ipsum me; leg. agr. I, 27. in ipsum me ... adhibuistis; dom. 60. me ipsum, me, inquam, ... decepit; Cael. 14. me fingere ipsum; Scaur. c. 5, § 7. — mihi ipsi accidit; Muren. 17. fecerat insidias; Sulla 18. fuit ... oppetenda? Sest. 47. perhonorificum *est*; prov. cons. 45. detulit; Piso 2. erat .. turpis; ib. 72. (fuit?) Scaur. 32. tribuenda .. esset; Milo 82. turpe; Phil. I, 9. — me dicere pro me ipso; Sex. Rosc. 129. pro me ipso pronuntio; ib. a me ipso deiectum esse; Tull. 29. me ipso iudice; Caecin. 59. de me .. ipso ... dicere; leg. agr. II, 2. Sulla 69. pro me ipso pauca dicam; Muren. 2. quod in me ipso ... consule probavi; ib. 42. de me ipso ... dicebant; dom. 42. quod de me ipso .. tulisti; ib. 51. de me ipso .. praedicare; ib. 93. de me ipso .. dicere; Sest. 31. a me ipso caveret; Sest. 133. a me ipso elaborata; Cael. 54. est in me ipso .. reprehensum; Planc. 4. a me ipso praedicarentur; ib. quae .. de ipso me fuerunt; ib. 58. intellectum est ... in me ipso; Marcell. 3. — nos ipsi ... satis fecimus; Cael. 77.

4. **unus:** nisi ego essem unus deditus; Sest. 46. ego unus ita me gessi; Planc. 75. — me unum abstrahas; Sulla 9. haurire; dom. 30. adoptavit; Sest. 9. dedidissent; ib. 45. deposcerent; ib. 46. tristem esse; Phil. II, 21. petunt; ib. XII, 24. me esse unum; leg. agr. II, 3. me unum vis ferum ..., me asperum, me inhumanum existimari; me singulari immanitate ... praeditum; Sulla 7. unum me ... obtuli; Piso 21. ad me unum ... restituendum; sen. 24. defendendum; dom. 73. in me unum coniectos esse; Verr. V, 35. convertit; Catil. III, 28. intentus *est* arcus; Sest. 15. incumberet; Balb. 58. merita; Marcell. 34. per me unum ... conservatam esse; Quir. 17. nemo erit praeter unum me; Phil. XI, 23. sordes susceptae sunt propter unum me; Sest. 145. — mihi uni proponetur; Catil. IV, 2. decrevistis; ib. 20. esse bellum susceptum; Sulla 28. sunt infensae; ib. 29. necesse erit; dom. 8. fas fuisset; ib. 94. dedit; Sest. 129. Phil. II, 2. hostem; ib. XII, 19. mihi .. uni privato amico ... dedit; Quir. 16. mihi .. uni esse inimicissimum; dom. 28. — me uno defendente; Verr. I, 139. togato duce; Catil. II, 28. III, 23. de uno me cogitasset; Sulla 18. in me uno ... deficeret; Quir. 1. in me uno .. faces iactae; dom. 63. haerebant in uno me; har. resp. 47. de me uno ... decreverunt; Sest. 128. tantum .. in me esse uno roboris; Piso 79. quod pro me uno ... susceptum est; Planc. 87.

III. **mit Affix:** egomet audivi; Qui. 20. cognovi; Verr. I, 50. concedam; Muren. 6. debui; dom. 17. horrebam; Cael. 25. intellego; Verr. a. pr. 32. potuissem; Sest. 120. statui; Verr. V, 163. fui; Piso 63. sumpsero; Arch. 13. vidi Verr. V, 44. leg. agr. II, 92. Balb. 30. impedior; Sulla 92. — mihimet displicerem; Phil. I, 12. satis esse facturum; Verr. II, 179.

IV. **mit Affix und Pronomen:** nisi ipse egomet deiecissem; Tull. 30. — memet ipsum commemorare; leg. agr. II, 2. — mihimet ipsi amicissima; Quinct. 34. probatum sit; Verr. III, 164. tulerim; Muren. 5 de memet ipso ... dicendi; Sulla 35. — nosmet ipsi obiectamur; Muren. 39. tacemus; Sulla 80. (usi sumus); Milo 83. — nos ... ipsimet .. praecideremus; Verr. III, 3. — nosmet ipsos reddidistis; sen 1. con-

ferre; Milo 20. iudicare; Fr. B. XVI, 11, 2. — nobismet ipsis reddidistis; Quir. 8.

egredior, hinausgehen, ausrücken, absegeln: alqs: Roma egreditur ... Quinctius; Quinct. 24. extra quos (terminos) egredi non possim; ib. 35. si extra hos cancellos egredi conabor; ib. 36. simul atque e navi egressus est; Verr. II, 19. egreditur in Centuripina quadriremi Cleomenes e portu; ib. V, 86. sese in terram esse egressum; ib. 133. cum hinc egressi sunt; leg. agr. II, 45. egredere aliquando ex urbe; Catil. I, 10. egredere ex urbe; ib. 20. egredere; ib. 23. ex urbe ... egredientem verbis prosecuti sumus; ib. II, 1. quod vivis nobis egressus est; ib. 2. cum Catilina egrederetur ad exercitum; Sulla 53. quem cum egredientem insequi coepissem; har. resp. 2. ex sororum cubiculo egressus; ib. 9. L. Catilinam ... egredi ex urbe iussi; Piso 5. videte nunc illum .. egredientem e villa; Milo 54. domo est egressus ... nullum ad bellum; Ligar. 4. egressus est non viis, sed tramitibus paludatus; Phil. XIII, 19. D. Brutum egressum iam Mutina esse; ib. XIV, 1.

mercatores: cum ... mercatores e navi egredientis terreres; Vatin. 12.

senatus: cum senatum egressum vidi; Piso 52.

egregie, ausgezeichnet, vortrefflich, außerordentlich: commoveo: me .. hominis summa auctoritas ... egregie commovit; Fr. C. 24.

facio: fecerat hoc egregie ... Metellus; Verr. II, 63. Hercules egregie factus ex aere; ib. IV, 5. (Sappho) fuit egregie facta; ib. 127.

egregius, ausgezeichnet, vortrefflich, außerordentlich: alqd: Syracusis .. permulta atque egregia reliquit; Verr. IV, 121. illud est egregium; leg. agr. II, 71. qui omnia de re publica ... egregia sentirent; Catil. III, 5.

animus: Cn. Domitii animum ... egregium; Sest. 113. cuius animum egregium ... perspicere potuistis; Phil. X, 13.

auctor: ut auctor esset egregius; har. resp. 41.

bona: haec bona quae videmus ... egregia; Muren. 61.

censura: Q. Metelli ... egregia censura; dom. 87.

civis: M. Scaurum, ... civem egregium; Muren. 36. patrem tuum, civem ... egregium; dom. 83. quem ... egregium civem semper putavit; ib. 85. civem egregium ... procella pervertit; Sest. 140. civi egregio ... volnerato; Milo 38. si non metuis ... egregios .. civis; Phil. II, 116. M. Piso, ... civis egregius; ib. III, 25. duce L. Egnatuleio, .. civi egregio; ib. 39. L. Visidio, ... civi .. semper egregio; ib. VII, 24.

decretum: egregium de rege Deiotaro ... decretum; Phil. II, 93.

diligentia: imperatoris egregia ... diligentia; Verr. V, 28.

familiaritas: video signum cuiusdam egregiae familiaritatis; Cael. 31.

fides: propter egregiam ... Cn. Plancii ... fidem; Planc. 1.

fortuna: in quo sit ... egregia fortuna; imp. Pomp. 49.

lex: lex tam egregia; Phil. V, 15. alteram (legem) egregiam; Fr. B. VI, 6.

magistratus: esse egregios magistratus; Catil. II, 27.

mater: illa egregia ... mater; Cluent. 14.

merita: pro eius egregiis in rem publicam meritis; Phil. V, 38.

myoparo: myoparonem egregium ... dederunt; Verr. I, 86.

provincia: egregia ... provincia; Muren. 41.

res: ab eodem Cn. Pompeio omnium rerum egregiarum exempla sumantur; imp. Pomp. 44.

sigilla: in qua (patella) sigilla erant egregia; Verr. IV, 48.

templum: est ... templum .. egregium Iovis Olympii; Verr. IV, 119. duo templa sunt egregia; ib.

testes: testis egregios! Cael. 63.

vir: habeatur vir egregius Paulus; Catil. IV, 21. conlacrimavit vir egregius; Sest. 130. vidit ... egregium virum; Planc. 51. defendo fortem egregiumque virum; Fr. A. III, 13.

virtus: virtus enituit egregia M. Catonis; Muren. 32. istius egregia virtus adiuvabitur; Planc. 67. testimonium virtutis egregiae; Phil. V, 52.

voluntas: propter eorum egregiam ... voluntatem; dom. 9. egregia etiam voluntas; Phil. I, 2.

egressus, Ausgang: si minus frequentia sua vestrum egressum ornando ... prosequebantur; Piso 31.

eiectio, Vertreibung: eiectio nusquam est. verum sit; dom. 51.

eiero, durch einen Eid entsagen, ablehnen: alqm: me iniquum eierabant; Phil. XII, 18.

forum, provinciam: negotiatores sibi putant esse turpe id forum sibi iniquum eierare ||eiurare||, ubi negotientur: praetor provinciam suam sibi totam iniquam eierat ||eiurat||; Verr. III, 137.

eicio, hinauswerfen, ausstoßen, vertreiben, verbannen, abweisen, pass. stranden: alqm: hoc ... damnato et eiecto; Sex. Rosc. 6. hunc ... nudum eicit domo atque focis patriis disque penatibus praecipitem; ib. 23. Sex. Roscium ... eiectum domo; ib. 27. quid est tam commune quam ... litus eiectis? ib. 72. postremo eiciuntur; ib. honestissimi ... indicta causa damnati et eiecti; Verr. a. pr. 13. eiecto eo, qui ..; ib. I, 98. cum multis ab isto eiectis; ib. III, 53. eicitur fugaturque Tlepolemus; ib. IV, 96. potest ... eiectus (esse); Caecin. 50. a me non eiectus; Catil. I, 23. si se eiecerit; ib. 30. istos ipsos eicerem; ib. II, 12. dicatur sane eiectus esse a me; ib. 15. quod (illum) eiecerim; ib. qui illum ... eiectum esse dicant; ib. cuius ... eiecti vita tanti existimata est; Muren. 34. revocemus eiectos; Flacc. 96. a quibus eiectus sum; Quir. 10. eiciuntur duo; dom. 65. quem eiectum ... egregium civem .. putavit; ib. 85. C. Mevulanum ... Capua praecipitem eiecit; Sest. 9. consul ... eiciet nominatim? ib. 30. is ... cantorum ipsorum vocibus eiciebatur; ib. 118. unde tu nos ... eiecisti; Piso 13. nisi fuisset iniusta (causa) eiciendi (mei); Milo 36. multos sedibus ac fortunis eiecerat; ib. 87. ipsum eicietis? ib. 101. si (hunc) eiecerit; ib. 105. quotiens te pater eius domu sua eiecit? Phil. II, 45. Patavini ... alios eiecerunt; ib. XII, 10. illos Caesaris virtute eiectos; ib. XIII, 49. — a: a suis dis penatibus praeceps eiectus; Quinct. 83. — de: nos hunc Heracliensem ... de nostra civitate eiciemus? Arch. 22. — ex: eiectus e praedio Quinctius; Quinct. 28. iam sese in terram e navi eiecerat; Verr. V, 91. cum ... ex senatu eiectus esset; Cluent. 119. Cn. Egnatium ... ex senatu eiecerunt; ib. 135. Oppianicum ... eiectum e civitate; ib. 170. L. Catilinam ... ex urbe .. eiecimus; Catil. II, 1. cum ex urbe Catilinam eiciebam; ib. III, 3. [eiecit ex urbe] C. Marium; ib. 24. Hannibale ... ex Africa eiecto; Muren. 32. eiecto ... ex urbe Catilina; Sulla 17. si me populus ... e civitate eiecisset; dom. 88. qui eum ex senatu censor eiecerat; ib. 123. cum omnes, qui ita fecerant, e civitate eicerentur; Sest. 141. hunc sui cives e civitate eiecerant; ib. 142. qua ex vita vel dicam quo ex sermone ... — ex eo, quicquid erat, emersit totumque se eiecit; Cael. 75. L. Opimius eiectus est e patria; Piso 95. cum illum e civitate eiecerunt; Planc. 70. eum .. ex numero hominum eiciendum ... puto; Phil. XIII, 1. — in: a me in exsilium eiectum esse Catilinam; Catil. II, 12. in exsilium eiciebam, quem ..? ib. 14. ille eiectus in exsilium; ib. innocens in exsilium

eiectus a consule ... esse dicetur; ib. f. ex; Verr. V, 91.

alqd: quod tum explosum et eiectum est; Cluent. 86.

amicum: f. socium.

amorem: ut amorem illum ... eiceret ex animo; Sex. Rosc. 53.

aratores: si ex provincia tota CLXX (aratores) eiecisses; Verr. III, 121. eiectos aratores esse dico; ib. 122. dico aratores istius avaritia eiectos; ib. 127. qui (aratores) ... ex agris eiecti sunt; ib. 128.

cadaver: ab hoc eiecto cadavere; Piso 19. tu P. Clodii cruentum cadaver eiecisti domo; Milo 33.

civem: f. **civis,** II, 1. eicio (6 St.) B. I, S. 521, a.

classem: classem ... in litus expulsam et eiectam; Verr. V, 91.

consules: duo consules, ... simul ex Italia eiectos; Phil. XIII, 29.

corpus: ne corpus eiciatur; Sulla 89.

filiam: filiam eius, sororem tuam, eiecisti; Phil. II, 99.

fluctus: magni fluctus eiciebantur; Verr. I, 46.

genus: quod genus hominum ... funditus eicitur; leg. agr. II, 84.

heredes: vi eiectis veris heredibus; Phil. II, 41.

homines: circumitis rostris eicerentur lapidibus homines; Fr. B. VI, 38.

liberos: ex altera (cavea) liberos eiecisti; har. resp. 26.

manum: contra illam naufragorum eiectam ac debilitatam manum; Catil. II, 24.

navem: navis ... expulsa atque eiecta fluctu; Verr. I, 46.

patrem: cum patrem eicerent; Cluent. 135.

peregrinos: qua (lege) peregrini Roma eiciuntur; leg. agr. I, 13.

senatum: eiecto senatu; dom. 137.

sentinam: si quidem hanc sentinam urbis eiecerit; Catil. II, 7.

servos: servos privatos Quinctii omnis eiectos non esse; Quinct. 90.

socium: eiectum socium populi Romani atque amicum; Verr. IV, 68.

sororem: f. filiam.

vicinos: eiciunt vicinos; Phil. XIV, 7.

vim: ea (vi) confecta et eiecta; Sulla 76.

viros: multos .. fortis viros .. eiecit ex civitate; Catil. III, 24.

voluptates: quae (voluptates) ... subito se ... eiciunt universae; Cael. 75.

eiulatus, Wehklagen: non sunt illi eiulatus ... Philoctetae tam miseri; har. resp. 39.

eius modi: f. **modus.**

elabor, entwischen, entrinnen, entfallen: alqs: idcirco te ex hoc crimine elapsum esse arbitrabare? Verr. I, 88. satis te elapsurum omni suspicione; ib. 102. te ex tot tantisque criminibus elapsum; ib. II, 142. nec elabi alio accusatore poterat Albius; Cluent. 86. qui neque elabi ex iudicio ... potest; Sest. 134.

alqd: si haec elapsa de manibus nostris in eum annum ... redundarint; Muren. 85.

frater: frater meus ... quotiens est ex vestro ferro ac manibus elapsus? dom. 59.

mos: (mos) iam de manibus elabitur; Flacc. 15.

reus: reus ne elabatur; Verr. a. pr. 32.

sica: quotiens ... ista (sica) elapsa est! Catil. I, 16.

verbum: ex isto ore religionis verbum ... elabi potest? dom. 104.

elaboro, sich anstrengen, bemühen, ausführen, ausarbeiten: I. **absolut:** ad: si nullam ad rem nisi ad officium et virtutem omnes meae curae, vigiliae cogitationesque elaborarunt; Verr. V, 188.

in: si ... in his (disciplinis atque artibus) elaborasses; div. Caec. 39. ut elaborandum tibi in ratione reddenda sit; ib. 62. in eo elaborari, ut res in illud tempus reiceretur; Verr. I, 31. in hoc elaborandum (mihi est), ut omnes intellegant ..; ib. III, 130. in quo elaborasset; ib. 198. cum ... in eis (monumentis) elaboret; ib. IV, 82. in quo maxime elaborandum est ne ... contemnenda esse videantur; imp. Pomp. 20 quo modo mihi in utraque re sit elaborandum; Cluent. 2. in quo agricolarum cultus non elaboret; leg. agr. II, 67. unum hominem elaborare in ea scientia; Muren. 19. in hoc elaborandum est, ut rem publicam constituas; Marcell. 27. f. II. alqd; Verr. I, 2. curriculum.

ne: f. in; imp. Pomp. 20.

ut: ut (in me) esse possent, magno studio mihi ... est elaboratum; div. Caec. 40 qui ... ut suos necessarios mihi amicos redderet elaborarit; sen. 29. f. in; Verr. I, 31. III, 130. Marcell. 27.

II. **mit Object:** alqd: quid ego in hac accusatione comparanda ... elaborassem; Verr. I, 2. nihil huc nisi ... elaboratum industria adferri oportere; imp. Pomp. 1. cum a me ipso elaborata proferri viderentur; Cael. 54.

curriculum: curriculum industriae nostrae in foro, in curia, in amicorum periculis propulsandis elaboratum est; Phil. VII, 7.

opus: Silanionis opus ... tam elaboratum; Verr. IV, 126.

rationem: ratio ... cura et vigiliis elaborata; Cael. 45.

elegans, fein, geschmackvoll: alqs: qui se elegantis dici volunt; Verr. IV, 98. quivis etiam elegantior ... flecti potest; Scaur. 15. tu elegans; Fr. B. XIII, v, 1.

alqd: quid .. facere potuit elegentius ad hominum existimationem? div. Caec. 57. quid potuit elegantius facere praetor? Verr. III, 140. nihil (apud hunc) elegans; Piso 67. utrum sit elegantius ... Trebonii mortem persequi; Phil. XIII, 38. „utrum‘ inquit „elegantius“; ib.

familiae: inter ... puerulos ex tot elegantissimis familiis lectos; Sex. Rosc. 120.

homo, opus: Silanionis opus ... tam elegans ... populus potius haberet quam homo elegantissimus, Verres? Verr. IV, 126.

poëma: poëma .. facit ... ita elegans, nihil ut fieri possit argutius; Piso 70.

supellex: compararat supellectilem ex aere elegantiorem; Verr. II, 83.

eleganter, anständig: adulescentiam traductam eleganter! Planc. 31.

elegantia, Feinheit, Geschmack, Anstand: I. contemno: noli ludorum huius elegantiam ... contemnere; Muren. 58.

quaero de: atqui hoc bello de elegantia quaeritur! Phil. XIII, 38.

II. cum: qui cum summa elegantia atque integritate vixistis; Sulla 79.

elephantus, Elephant: alo: ut nepotem regis Antiochi ... ephantos alere prohiberet; Phil. IX, 4.

redigo: quod C. Caesar ... elephantos in suam ... potestatem redegerit; Phil. V, 46.

elicio, herausholen, hervorlocken, aufmuntern: alqm: propositis praemiis elicere ex civitatibus sociorum ... optimum quemque; Balb. 22. si ad eam (maiestatem) retinendam Gaditanos praemiis elicere ‖ eligere ‖ non possumus; ib. 37.

animas: cum inferorum animas elicere ... soleas; Vatin. 14.

querellas: f. vocem; Fr. B. IX, 5.

vocem: ne quam vocem eliciat; Cael. 60. in qua quaestione dolor elicere veram vocem possit; Deiot. 3. ardor animi, qui etiam ex infantium ingeniis elicere voces et querellas solet; Fr. B. IX, 5.

eligo, wählen, auswählen: I. **mit Ergänzung:** ut eligas utrum velis factum esse necne; div. Caec. 45.

II. **mit einfachem Object:** a l q m: non electus unus qui ..; Sex. Rosc. 5. eligere e civium Romanorum numero, ex amicorum ... copia quem cognitorem darei; Verr. II, 107. quem volet ille eligat; ib. IV, 48. qui ... fortissimum quemque elegit; Milo 105. ut de tribus Antoniis eligas quem velis; Phil. X, 5.

a l q d: utrumlibet elige; Quinct. 81. quo minus utrum velis eligas; div. Caec. 58. me ... electurum ea, quae maxime excellerent; Verr. II, 82. utrum tibi commodum est, elige; ib. 151. quod ... regione proximum potuit, elegit; ib. V, 170. ex tota causa Bulbi, quod tibi commodum est, elige; Cluent. 97.

a n g u l u m: angulum mihi aliquem eligas provinciae? Verr. III, 193.

a n n u m: unum annum eligam; Verr. III, 104.

c o l o n o s: isti a Rullo ... electi coloni; leg. agr. II. 97.

d u c e m: si quidem ... praestantissimus dux electus ... est; Milo 67.

e q u i t e s: misit ex eis (equitibus), quos habuit, electos; Deiot. 24.

f a c t u m: unum aliquod de nefariis istius factis eligam; Verr. I, 62.

h o m i n e m: aliquem electum hominem egentem; Quinct. 62. si in hominibus eligendis nos spes amicitiae fefellerit; Verr. II, 28. hominem pecuniosissimum sine causa quaestus electum; ib. V, 24. homines honestissimos, electos e suis civitatibus; ib. 107. adducit ... homines electos; Tull. 18. cum .. ne de venalibus quidem homines electos ... nominibus gladiatoriis ornarit; Sest. 134.

i u d i c e s: ut ... iudices dentur ex eis civitatibus ... electi; Verr. II, 38.

l o c u m: eum locum ad pugnam potissimum elegerat; Milo 53.

m a l a: ad minima malorum eligenda; Verr. III, 201.

m y o p a r o n e m: myoparonem pulcherrimum, de decem Milesiorum navibus electum; Verr. I, 87.

n o m e n: contemptissimum nomen electum || eiectum || [esse] ex eis, qui tribuni pl. fuerunt; Fr. B. VII. 7.

o p p i d u m: oppidum sibi elegit Ariminum; Verr. I, 36.

s p o l i a t i o n e m: ex quibus eligam spoliationem nobilissimi ... fani; Verr. IV, 102.

t e m p u s: ut idoneum tempus eligerent; Tull. 25. tempus ad insidiandum ... idoneum eligunt; ib. 34.

u r b e m: vestrane urbs electa est, ad quam ..? Verr. IV, 26. urbem Syracusas elegerat; ib. V, 26. quam potuit urbem eligere .. opportuniorem? Phil. III, 6.

III. **mit doppeltem Accusativ:** ille ... legatus a suis civibus electus est; Verr. II, 156.

elinguis, sprachlos, stumm: a l q s: elinguem, tardum ... diceres; sen. 14.

c u r i a: elinguem curiam ... videbatis; sen. 6.

t e s t i s: testem ... elinguem reddidit; Flacc. 22.

eloco, verpachten: fundum elocatum esse dicebat; Verr. III, 55.

elogium, Angabe, Grabschrift: i n c i d o: hoc nusquam opinor scriptum fuisse in illo elogio, quod te consule in sepulcro rei publicae incisum est; Piso 72.

r e c i t o: quod elogium recitasti de testamento Cn. Egnatii patris; Cluent. 135.

eloquens, beredt: h o m o: ex homine ... [eloquentissimo]; Verr. III, 3. oratio hominis ... longe ... eloquentissimi; Font. 39. homo longe eloquentissimus; Caecin. 53. M. Antonius, homo eloquentissimus; Quir. 11. a P. Cannutio, homine eloquentissimo; Cluent. 29. copia patronorum, hominum eloquentissimorum; ib. 109. hominis eloquentissimi ..., L. Crassi, auctoritatem; ib. 140. homini ... eloquentissimo, M. Pisoni; Planc. 12. tu homo sapiens non solum eloquens; Phil. II, 11.

v i r: a Q. Hortensio, clarissimo viro atque eloquentissimo; Sest. 3. L. Cornelii causa defensa est ... ab eloquentissimis (viris); Balb. 1.

eloquentia, Beredsamkeit: I. **absolut:** 1. c o n f u t a r e p o t e s t: quae potest eloquentia disputando ignoti hominis impudentiam confutare? Scaur. 19.

e s t: an eloquentia (tua maior quam C. Gracchi)? Rabir. 14. erat in eo summa eloquentia; Muren. 58.

f a c i t: contra nos .. faciunt ... summa gratia et eloquentia; Quinct. 1.

i m p e d i t: eloquentia Q. Hortensii ne me dicendo impediat; Quinct. 1.

2. o: o praeclaram illam eloquentiam tuam! Phil. II, 86.

II. **nach Verben:** 1. d e s i d e r o: qui locus ... oratoris eloquentiam magno opere desiderat? Sex. Rosc. 34.

e x s p e c t o: exspecto .. eloquentiam tuam; Phil. II, 111.

h a b e o: HABES .. ELOQUENTIAM; Verr. III, 154.

o p p o n o: ut alicuius eloquentiam mihi opponat; Verr. a. pr. 15.,

p e r t i m e s c o, p r o b o: tametsi probabam eius eloquentiam, tamen non pertimescebam; Cael. 27.

q u a e r o: dictum quod ... oratoris eloquentiam quaereret; Verr. I, 29.

r e q u i r o: ut neque mea ... eloquentia requiratur; Verr. V, 159. quae (tempora) istam eloquentiam ... requirebant; Planc. 13.

2. s u m: neminem umquam tanta eloquentia fuisse; Quir. 5.

3. c o n l o c o i n: si ... in alicuius eloquentia ... spem aliquam conlocasset; Verr. a. pr. 9.

s u m: non enim ... omnia sunt in eloquentia; Quinct. 80.

III. **nach Substantiven:** 1. a d r o g a n t i a: adrogantia ... eloquentiae multo molestissima (est); div. Caec. 36.

g e n u s: an hoc genere eloquentiae delectetur; leg. agr. II, 13.

p a r t e s: a me in hac causa ... querellae (potius) quam eloquentiae ... partis esse susceptas; Sest. 3.

p r a e m i a: in tantis praemiis eloquentiae; Cael. 46.

2. a l q s: C. Gracchus, ... qua eloquentia! har. resp. 41. L. Philippus, summa ... eloquentia; Planc. 52.

h o m o: per L. Crassum, ... hominem incredibili eloquentia; Balb. 49.

v i r: qua gravitate vir! qua eloquentia! har. resp. 41. vir ... summa eloquentia; prov. cons. 45.

IV. **Umstand:** 1. a n t e c e l l e r e: qui eloquentia ceteris antecellit; Fr. B. VI, 40.

c o m m o v e r i: animos iudicum non illius eloquentia ... commoveri; Cluent. 58.

d e c i p e r e: vos ... non consilio neque eloquentia ... decepit; sen. 15.

d e f e n d e r e: cum ista eloquentia alienorum hominum pericula defendere acerrime soleas; Fr. B. IX, 5.

d e p l o r a r e: alter eloquentia damnationem illam ... deplorat; Cluent. 65.

f l o r e n s: pro me pugnabit L. Philippus eloquentia ... florentissimus civitatis; Quinct. 72.

p r a e d i t u s: hominem ... qua eloquentia ... praeditum! Cluent. 141.

2. a d: est ad L. Crassi eloquentiam gravis; Fr. B. II, 10.

p r o p t e r: propter eloquentiam legatus ... electus est; Verr. II, 156.

eloquor, äußern, vortragen: quidnam pro... magnitudine rerum [dignum] eloqui possim; div. Caec. 42. defendendi haec causa ... eloquor; Cael. 45.

eluceo, hervorleuchten, sichtbar werden: i n g e n i u m: in eo ... ingenium elucere eius videbatis; Cael. 45.

prudentia: ubi elucere possit prudentia; Font. 23.
tenuitas: tenuitas hominis ... eo magis elucet, quo magis occultatur; Sex. Rosc. 86.

eludo, Spott treiben, seinem Uebermuth fröhnen, verspotten, täuschen: I. **absolut:** alqs: istum rebus omnibus ... impune eludentem circumfluere; Verr. III, 9. quod quidem tu ... eludebas; Piso 82. posse se eludere in illis suis cogitatis furoribus; Milo 32.
servi: cum ille servorum eludentium multitudini senatum ... tradidisset; har. resp. 22.
II. **mit Object:** alqm: ab isto nebulone facetius eludimur quam putamus; Sex. Rosc. 128. te ... quem ad modum sit elusurus; div. Caec. 45. quam diu etiam furor iste tuus nos eludet? Catil. I, 1. Dolabella, qui tum est ... elusus; Phil. II, 79.
aratores: hic Venerius quem ad modum aratores eluserit; Verr. III, 92.
exspectationem, minas: „magnas accusatoris minas magnamque exspectationem iudicii ... eludemus"; Verr. a. pr. 30.
pueros: a pueris nobilibus, quos adhuc elusit; div. Caec. 24.

eluo, auswaschen, tilgen: libidinem: ut eius libidinem hominum innocentium sanguine elui velles; Verr. I, 77.
maculam: macula ... elui non potest; Sex. Rosc. 66. cum te maculas furtorum ... tuorum sociorum innocentium sanguine eluere arbitrabare; Verr. V, 121. quam (maculam) nemo iam posset eluere; Sest. 63.
praedicationem, sanguinem: ut centurionum profusus sanguis eluatur, num elui praedicatio crudelitatis potest? Phil. XII, 12.
sordis: libentissime severitate iudicandi sordis suas eluet; Phil. I, 20.

eluvies, Ueberfluthung: idcirco tu ad illam labem atque eluviem civitatis sine summa vi pervenire potuisti? dom. 53.

emancipo, entlassen, abtreten: adoptatum emancipari statim; dom. 137. venditum atque emancipatum tribunatum consiliis vestris opposuit; Phil. II, 51.

emano, entstehen, entspringen: fama: quae fama non idcirco solum emanarat, quod ..; Verr. I, 1.
oratio: oratio mea ... in volgus emanare poterit; Sex. Rosc. 3.
senator: ex quo iste fonte senator emanet; Cael. 19.

emblema, eingelegte Arbeit, Reliefplatte: I. detraho: eis ... emblemata detrahebantur; Verr. IV, 52.
evello: evolso emblemate; Verr. IV, 46. emblemata evellenda curavit; ib. 49.
relinquo: postea quam tantam multitudinem conlegerat emblematum, ut ne unum quidem cuiquam reliquisset; Verr. IV, 54.
II, 1. multitudo: s. I. relinquo.
vis: hanc tantam vim emblematum ... coacervare; Verr. IV, 54.
2. pocula cum: duo pocula ... cum emblemate; Verr. IV, 49.
scaphia: scaphia cum emblematis; Verr. IV, 37.

embolium, Zwischenspiel: qui omnia sororis embolia novit; Sest. 116.

emendator, Verbesserer: I. o: o praeclarum ... emendatorem nostrae civitatis! Balb. 20.
II. dico de: de ipso emendatore ... nostro quaedam dicenda sunt; Phil. II, 43.

emendo, verbessern: alqd: non nulla leviter emendare possim; Muren. 60.
vim: ut tua mihi conscelerata illa vis ... † emendanda fuisse videatur; dom. 76.

ementior, lügen, erdichten: I. **absolut:** 1. unpersönlich: si ... tantum haberent .. ad ementiendum animi; Font. 40. qui ne ementiendo quidem potueris auctorem adumbrare meliorem; dom. 80. qui religiones omnis pollueris .. ementiundo; ib. 125.
2. alqs: ut ementiretur; Sex. Rosc. 127. ementiri ... voluisti; dom. 125.
II. **acc. c. inf.:** eo me beneficio obstrictum esse ementior? Planc. 73.
III. **mit Object:** alqd: ut animum eius ... inflammarent ementiendo aliquid; Verr. II, 89. me quae de Plancio dicerem ementiri; Planc. 72.
auctoritatem: me ... non ementitum esse auctoritatem eius ordinis; dom. 50.
auspicia: ementitus es auspicia; Phil. II, 83. quod me de ementitis auspiciis ... putares esse dicturum; ib. 88.
genus: non genus suum ementitus (esse dicitur); Balb. 5.
rem: tu ... repente tantam rem ementiare? Sulla 44.

emergo, hervorkommen lassen, auftauchen, emporkommen, hervorkommen: I. **absolut:** alqs: emerserit ex peculatus etiam iudicio; Verr. I, 12. istum .. ex paternis probris emergere; ib. III, 162. ut ... velit .. emergere ex patrio regno; imp. Pomp. 7. Catilina, cum e pruina Apennini atque e nivibus illis emersisset; Sest. 12. emergebat subito; ib. 126. qui in eo magistratu ... emerseris ex mendicitate; Vatin. 23. multos ... emersisse aliquando; Cael. 28. qua ex vita vel dicam quo ex sermone ... —, ex eo, quicquid erat, emersit; ib. 75. ne tum quidem emersisti ... ex miserrimis naturae tuae sordibus; Piso 27. ut illo e iudicio tamquam e naufragio nudus emersit; Fr. B. XIII, 1, 6.
auctoritas: emergere auctoritatem vestram e fluctibus illis servitutis; har. resp. 48.
bella: cum tam multa ex illo mari bella emerserint; Verr. IV, 130.
belua: si .. (belua) illim emerserit; Phil. IV, 12.
oratio: quoniam emersisse iam e vadis ... videtur oratio mea; Cael. 51.
veritas: hoc uno modo ... depressa veritas emergit; Cluent. 183.
II. **mit Object:** alqm: unus tu emersus e caeno; Vatin. 17.
hominem: hominem emersum subito ex diuturnis tenebris lustrorum; Sest. 20.
serpentem: iam ista serpens ... se emergit; har. resp. 55.

emigro, ausziehen: domo eius emigrat atque adeo exit; nam iam ante emigrarat ‖ migrarat ‖; Verr. II, 89. huc ex illa domo praetoria ... sic emigrabat, ut ..; ib. V, 30.

emineo, hervortreten, hervorragen: alqd: quod quo studiosius ... absconditur, eo magis eminet; Sex. Rosc. 121.
audacia: quorum eminet audacia; Cluent. 183.
canes: tam eminentibus canibus Scyllam ... videtis? har. resp. 59.
crudelitas: toto ex ore crudelitas eminebat; Verr. V, 161.
oculi: te ... oculis eminentibus ... intulisti; Vatin. 4.

emissarius, Sendbote, Späher: I. petit: petit Naevius Turpio quidam, istius ... emissarius; Verr. II, 22.
II, 1. habeo: quem iste in decumis ... habere solebat .. emissarium; Verr. V, 108.
2. incido in: potius ... quam in aliquem istius emissarium inciderent; Verr. III, 99.
III. quaeri: quin illis emissariis haec tibi omnis pecunia quaesita sit; Verr. III, 91.

emitto, entlassen, abschicken, loslassen, ausstoßen, herausweisen, abschießen: alqm: cur ...

Apollonium ... de carcere emitti iusserit; Verr. V, 22. „ut abs te non emissus ex urbe ... esse videatur"; Catil. I, 27. L. Catilinam ... ex urbe ... emisimus; ib. II, 1. quod illum emiserim potius quam quod eiecerim; ib. 15. emisso iam ex urbe Catilina; Sulla 17. cum illum ... cognovi .. ex incesto stupro atque ex domo pontificis maximi emissum; har. resp. 4. quod te iudices emiserunt excussum; ib. 37. nisi ex eo loco ... ancillarum beneficio emissus esset; ib. 44. qui neque .. ex iudicio ... emitti gratia potest; Sest. 134. „emissus aliqui *est* e carcere." et quidem emissus per imprudentiam, emissus ... adulescentis rogatu; Planc. 31. ut D. Brutus emitteretur; Phil. XII, 3. „nisi .. emisero Brutum"; ib. XIII, 34.

aculeum: mortuus est aculeo iam emisso; Flacc. 41. (aculeos) emittere in hominem et in reum; Cael. 29.

auctorem: emissus etiam ille auctor tuus provinciae; Piso 95.

gladiatores: gladiatores ... emissi a Serrano; Sest. 85.

hominem: hominem pecuniosissimum ... repente e carcere emissum; Verr. V, 24.

hostem: quod tam capitalem hostem ... emiserim; Catil. II, 3.

sicarios: sicariis e carcere emissis; Sest. 78.

tabulas: (tabulas) emisi in omnis provincias; Sulla 42.

tela: quae (tela) conlega patris emisit; har. resp. 2.

vocem: cur cogis sodalis filium hanc ... vocem ... emittere? Verr. I, 94. voces sunt contumeliosae, temere ab irato accusatore ... emissae; Cael. 30. tu ... virilem vocem audes emittere? Fr. B. XIII, v, 2.

emo, kaufen, erkaufen: I. **absolut: 1. unpersönlich: a. substantivisch:** mercatura: hanc .. emendi et vendendi quaestuosissimam .. mercaturam; leg. agr. II, 65.

potestas: ei potestatem emendi non esse factam; Verr. III, 148.

in: quas (artis) in emendo secuti sumus; Planc. 62.

b. **verbal:** publice .. quamvis magno emi; Verr. III, 99. [dent] emptum praeterea; ib. 199. emi iubet, ab invito vetat; leg. agr. II, 71.

2. **persönlich:** alqs: se emisse; Verr. I, 60. cum ille magno praesertim emisset; ib. III, 68. si magno emerat; ib. 71. cum emisset; ib. 75. si erat Heraclio ab senatu mandatum ut emeret, emisset; ib. 88. qui emeret; ib. 99. cum emisses; ib. 195. „emi" inquit; ib. IV, 8. defensio patefieri videtur, emisse; ib. concedam, ut emeris; ib. concede ut impune emerit, modo ut bona ratione emerit; ib. 10. desino quaerere cur emeris; ib. malo emere quam rogare; ib. 12. qui aut non minoris aut etiam pluris emerint; ib. 14. si modo te posses docere emisse; ib. 28. dicat se licet emisse; ib. 35. utrum emeris necne et quo modo et quanti emeris; ib. dices te emisse; ib. 37. emit enim, non abstulit; ib. 43. „emi; pecuniam solvi"; ib. si emeras; ib. narrat omnibus emisse se; ib. 46. ut posset dicere se emisse; ib. 53. „emebat." credo; ib. 60. licet iste dicat emisse se; ib. 133. quem ... sibi emere nemo posset suspicari; Caecin. 16. ne emat ab invito; leg. agr. I, 14. ab invito emere iniuriosum esse; ib. regio delectavit; emisses; Flacc. 72. non .. a te emit; Phil. II, 96.

II. **mit Ergänzung**: ut: emisti a foedissimo tribuno plebis ..., emisti grandi pecunia, ut tibi ... ius ... dicere liceret; prov. cons. 7.

III. **mit Object**: alqm: ut Diogenem Habitus emeret; Cluent. 47. Diogenes emitur; ib. Diogenem emptum ... esse dicebat; ib. 53. emit de A. Rupilio ... Stratonem quendam; ib. 176. quod Habitus in emendo Diogene fecerat; ib. quid emebat, cum te emebat? Flacc. 83. ex eis princeps emitur ab inimicis meis is; Sest. 72. Atilius hic Gavianus ... cum esset emptus; ib. 74. duo soli erant empti ad impediendum; ib. 87.

alqd: sese ... tempus ipsum emisse iudicii sui, quo cetera facilius emere postea posset; Verr. a. pr. 8. unum ostende ... emptum esse; ib. I. 61. empta non audebis dicere; ib. II, 137. quod abs te emerat; ib. 139. ut ... id emi ... putetur; ib. III, 42. ea se *posse* emere; ib. 144. si is ... quod apud quemque esset emere vellet; ib. IV, 10. haec emisse te dicis; ib. 27. unde quidque aut quanti emeris; ib. 35. quid emeris; ib. V, 48. quod a malo auctore emissent; ib. 56. emes quod voles; leg. agr. I, 14. nihil est quod non emi possit; ib. 15. hoc tu emes? ib. II, 67. aliena emamus quanti possessores velint; ib. 72. emit igitur aliquid, quod ..; Flacc. 91. id emptum ita vendidisti, ut ..; prov. cons. 7. omnia sibi et empta et emenda esse; ib. 9. quae a tuis emebantur; Phil. II, 93 f. alqm; Flacc. 83. modios; Verr. III, 178.

aedis: cum aedis meas idem emeret et venderet; dom. 116. aedis in Palatio nobilissimas emisse se; ib.

agrum: quanti integrum (agrum) ... Claudius *emerat;* Tull. 14. f. **ager,** II, 1. emo (17 St.) B. I, S. 149, b.

arenam: ut ... arenam aliquam aut paludes emat; leg. agr. II, 71.

argentum: ut emeret argentum; Verr. IV, 9.

bona: f. **bonus,** B, II, 2, a. emo (4 St.) B. I, S. 431, a.

consules: duo consules empti pactione provinciarum; Quir. 13.

decumas: qui (decumas) multo pluris voluerit emere; Verr. III, 151. f. **decuma,** II, 1. emo (9 St.) S. 35.

decuriam: cum decuriam emerunt; Verr. III, 184.

domum: emit domum ... prope dimidio carius; dom. 115. eam (domum) .. non minoris, quam emit Antonius redimet; Phil. XIII, 10.

finis: quantos (finis provinciae) pretio mei capitis emerat; Piso 49.

fortunas: se .. emisse .. bona fortunasque aratorum; Verr. III, 31.

fructus: fructus ... Falcidius emerat HS nongentis milibus; Flacc. 91.

frumentum: emptum est ... frumentum ab Siculis; div. Caec. 32. de empto dicemus frumento; Verr. III, 12. ut de frumento empto vos ...doceam; ib. 163. frumentum in Sicilia emere debuit Verres .... emendi duo genera fuerunt; ib. pecunia ... ad emendum frumentum attributa; ib. 165. ut praetor, qui frumentum emere debeat, non emat; ib. 171. ut ematur in Sicilia frumentum; ib. 172. ut ... (frumentum) emptum improbaretur; ib. ex quo loco senatus ... (frumentum) emi voluerit; ib. 173. pecuniam ad emendum frumentum cogere; ib. utrum .. te lex Terentia Siculorum pecunia frumentum emere an populi Romani pecunia frumentum a Siculis emere iussit? ib. frumentum emptum Siculorum pecunia; ib. 176. dictum (est) de empto (frumento); ib. 188. ad emendum frumentum Ephesum pecuniam et legatos mittere; ib. 191. ibi tanti frumentum emeret; ib. 192. ubi (frumentum) emere non possim; ib. 193. frumentum ... ne emisses; ib. 195. „frumentum .. me abs te emere oportet ..; modium denario"; ib. 196. pro ... empto .. frumento; ib. 198. una (pecunia) qua frumentum tibi emeres in cellam, altera qua frumentum emeres a civitatibus; ib. 202. ematur .. frumentum quotannis publice; ib. 227. frumentum pro empto gratis dare; ib. 228. cum ... frumentum aequabiliter emi ab omnibus Siciliae civitatibus oporteret; ib. V, 52. quod (frumentum) emeretur; ib.

quantum ex hoc genere frumenti empti darent; ib. 53. numquam in Sicilia frumentum publice est emptum quin ..; ib. 55. a quibus frumentum emere debuisset; ib.

fundum: (fundum) emptum habebat cum socio; Tull. 16. *ut fundum iam communem emeret;* ib. cum potestas esset emendi fundum illum; Caecin. 15. ut fundum sibi emat; ib. (fundum) sibi emptum esse; ib. 16. quin (fundus) emeretur Caeseuniae; ib. fundum illum ... sese .. sibi emisse; ib. 19. nulla se pecunia fundum cuiusdam emere potuisse; leg. agr. II, 82. qui emeret (fundum) a Caesare; Phil. II, 103.

genus: alterum genus agrorum ... emetur ab eis, qui ..; leg. agr. II, 70.

gladiatores: gladiatores emptos esse Fausti simulatione; Sulla 54. ut emat gladiatores et ut hos ipsos emat; ib. 55. eos (gladiatores) ipse consularis candidatus ... emit; Fr. B. VIII, 11.

glebam: ante ... quam gleba una ematur; leg. agr. II, 71.

hominem: (servos, homines) suos esse dicebat, se emisse; Verr. I, 92. „homines .. emisti"; Sest. 84. homines ... ex ergastulis emptos; ib. 134. frugi hominem si pro fabro ... emimus; Planc. 62. sin autem (hominem) emimus, quem ..; ib.

intercessionem: auctoritas senatus empta intercessione sublata est; Milo 14.

intercessorem: iu qua (colonia) nemo erat emptus intercessor; sen. 29.

iudices: Verrem emptos habere iudices; Verr. III, 145.

locum: ad istum emptum venerunt illum locum senatorium non solum veteres; Verr. II, 124.

mancipium: NE QUIS EMERET (mancipium) NISI IN DEMORTUI LOCUM; Verr. IV, 9.

modius: permultos aratores ... in haec IↃCCↃ milia modium, quod emptum populo Romano darent, non habuisse et a tuo procuratore ... emisse; Verr. III, 178. tritici modium LX milia empta populo Romano dare debebant; ib. IV, 20. f. frumentum; Verr. III, 196.

mulierem: mulierem cum emisset a sectoribus; Cluent. 162.

numerum: quem (numerum frumenti) ei civitati imperas emendum; Verr. III, 173.

paludes: f. arenam.

partis: ad dimidias partis emendas; Verr. III, 40.

pacem: pro empta pace bellum nobis ... intulerunt; prov. cons. 4.

peripetasmata: illa Attalica ... [peripetasmata] emere oblitus es; Verr. IV, 27.

phaleras: phaleras ... utrum tandem abstulisti an emisti? Verr. IV, 29.

plausus: levitate non nullorum emptos plausus exilis ... excitare; Sest. 115.

possessiones: Pompeianas possessiones quanti emerint; Phil. XIII, 11.

praeturam: hinc empta apertissime praetura; Verr. I, 100.

provincias: cum proficiscebamini .. in provincias .. emptas; Piso 31. emptis provinciis; Planc. 86.

puerum: puer emptus libidinis causa; Phil. II, 45.

rem: cum te plurimas res emisse dicis; Verr. IV, 36. omnium rerum ... emendarum potestatem; leg. agr. II, 63. in emendis ... rebus; ib. 66. re vendita, iterum empta; Fr. E.

scaphia: scaphia ... empta esse dicis? Verr. IV, 37.

sententias: Oppianicum iudici ad emendas sententias dedisse pecuniam; Cluent. 102.

servos: servos ad caedem idoneos emit; Sest. 95. f. hominem; Verr. I, 92.

signum: ne haec quidem duo signa ... habes *dicere* quo modo emeris; Verr. I, 61. tabulae nullum (signum) indicant emptum; ib. IV, 36.

tempus: f. alqd; Verr. a. pr. 8.

tribunos: praeter .. duos de lapide emptos tribunos; Piso 35.

triticum: ut illi in alteras decumas ... triticum emere ... cogerentur; Verr. III, 101.

turibulum: num etiam de L. Papinio ... turibulum emisti? Verr. IV, 46.

Tusculanum: Tusculanum ... Crassum emisse de libertino homine; Balb. 56.

venenum: QUICUMQUE (venenum) ... EMERIT; Cluent. 148.

emolumentum, Vortheil, Nutzen: I. venit: nullum ad Scamandrum morte Habiti venturum emolumentum fuisse; Cluent. 52.

II, 1. praetermitto: emolumentis (meis omnibus) .. praetermissis; dom. 145.

propono: maius emolumentum ... Metellis propositum fuisse; Font. 27.

2. sum: siu autem victoria nobilium ... emolumento rei publicae ... debet esse; Sex. Rosc. 142.

III, 1. impelli: etsi boni nullo emolumento impelluntur in fraudem; Milo 32.

teneri: rationem arandi spe magis ... quam ... emolumento teneri; Verr. III, 227.

2. ob: qui ob aliquod emolumentum suum cupidius aliquid dicere videntur; Font. 27.

sine: ut ad maleficium nemo conetur sine ... emolumento accedere; Sex. Rosc. 84.

emorior, sterben, hinsterben: alqs: se maximo cum dolore emori; Cluent. 30. accusare ... quam illo modo emori maluit; Cluent. 42. si emori aequo animo non potes; Catil. I, 20. an haec ipsa vis est, non posse emori? Sest. 80. nedum emori cum pernicie rei publicae vellem; Planc. 90. si sine maximo dedecore ... potuisset [emori]; Rab. Post. 29. maluit in maximo rei publicae discrimine emori; Phil. IX, 6.

alqd: neque tuorum quicquam potuit emori praeter corpus; Scaur. 50.

emptio, Kauf, Ankauf: I, 1. devorant: cum partim eius praedae ... devorassent ... emptiones; Piso 48.

est: acerbiorem ... esse civitatibus falsam istam et simulatam emptionem; Verr. IV, 134. ut rata sit emptio; Flacc. 91.

versatur: bonorum emptio flagitiosa (ante oculos versabatur); Sex. Rosc. 24.

2. sum: ereptionem esse, non emptionem; Verr. IV, 10.

II, 1. aperio: aperiri bonorum emptionem; Sex. Rosc. 60.

facio: hac emptione facta; Caecin. 17. emptiones falsas ... fecisti; Flacc. 74.

recipio: ut illi reciperent in suas litteras ... emptiones tuas; Flacc. 74.

simulo: f. I, 1. est; Verr. IV, 134.

2. paenitet: quod eum ... emptionis suae paenitebat; Tull 16.

3. ascribo: non est ausus suum nomen emptioni illi ascribere; dom. 116.

4. consumo in: consumetur (pecunia) .. in agrorum emptionibus; leg. agr. I, 14.

dico de: de ... emptione fundi dixerunt; Caecin. 27.

erogo ad: ad hanc frumenti emptionem ... centiens et viciens erogatum est; Verr. III, 163.

removeo ab: cur ... nos ... ab emptionibus removerent; Verr. IV, 10.

specto ad: ad hanc emptionem xviralem duo genera agrorum spectant; leg. agr. II, 70.

III, 1. contagio: qui aliqua se contagione ... emptionis contaminaverunt; dom. 108.

simulatio: te .. ista simulatione emptionis vi ... eripuisse; Verr. IV, 14.

spes: si maiorem spem emptionis tuae in huius exitio ponis; Sex. Rosc. 146.
2. verbum facio de: de bonorum emptione ... verbum facere; Sex. Rosc. 58. qui tam multa de tuis emptionibus verba faciam; Verr. IV, 35.
IV, 1. pervenire: emptionibus ea solere saepe ad alienos homines ... pervenire; Balb. 56.
2. in: in hac una emptione lucri fieri tritici modium c; Verr. III, 111.

emptor, Käufer: I, 1. accedunt: si ... ita emptores accessissent, ut ..; Verr. III, 40.
arbitrantur: arbitrantur isti bonorum emptores ..; Sex. Rosc. 151.
conveniunt: quo ... conveniunt ... bonorum emptores; Quinct. 50.
2. sum: qui ... bonorum ... emptor ... est; Sex. Rosc. 103. bonorum ... emptor est Chrysogonus; ib. 125. cuius (fundi) istum emptorem .. fuisse; Caecin. 19. nemo ullius rei fuit emptor cui ..; Phil. II, 97.
II, 1. deterreo: deterrentur emptores ... gratia Caesenniae; Caecin. 16.
invenio: emptor ... inventus est nemo; Phil. XI, 13.
reperio: emptorem ei loco reperire non potuit; leg. agr. II, 51. emptorem non reperiant? ib. 68.
2. addo: emptori lucrum addi oportere; Verr. III, 71.
expedio: cum idem expediet emptori et venditori; leg. agr. II, 67.
reddo: nec bonorum emptoribus reddidit; Cluent. 68.
3. accuso apud: si hunc apud bonorum emptores ipsos accusares; Sex. Rosc. 72.

en, siehe, sehet: I. **mit Sätzen:** 1. direct: en hoc illud est, quod ante dixi; Cluent. 184. en ego ... restitutus ... pollicebor; Quir. 18.
2. indirect: en cui tuos liberos committas; Verr. I, 93. en quod Tyndaritani libenter praedicent; ib. V, 124. en cur ceteri reges ... arbitreutur ..; Sest. 59. en quibus familiis ... dedatis hanc familiam, iudices! en quibus testibus commoti de quo homiue ... sententias feratis! Scaur. 13. en cur magister eius ex oratore arator factus sit; Phil. III, 22. en ad quem legatos mittamus; ib. V, 33.
II. **mit Substantiven:** en foederum interpretes, societatis pactores, religionis auctores! Verr. V, 55. — nom: en crimen, en causa, cur regem fugitivus ... accuset; Deiot. 17. — acc.: en memoriam mortui sodalis, en metum vivorum existimationis; Verr. I, 93. en causam cur lex ... ferretur; Phil. V, 15.

enarro, erschöpfend erzählen: quae (dicendi copia) ... enarrare ... res tuas gestas possit; Marcell. 4.

endoploro, um Hilfe rufen: ENDOPLORATO, hoc est, conclamato, ut aliqui audiant et conveniant; Tull. 50.

enervatus, entnervt, kraftlos: alqd: quid enim illo ... enervatius? Fr. A. V, 5.
homines: cum hominibus enervatis ... consulatus ... esset datus; Sest. 24.
reus: tam enervato reo; Piso 82.

enim, denn, nämlich, freilich, allerdings: A. **allein:** I. **an zweiter Stelle:** 1. **nach Substantiven:** a. **Eigennamen:** Sex. enim Roscius; Sex. Rosc. 120. Rhodi; Planc. 84. Postumi; Rab. Post. 7. M. enim Marcello; Marcell. 2. Q. enim Ligarius; Ligar. 2. Iove; Phil. V, 7. Pompeio; ib. 39. Caesaris; ib. XIII, 19.
b. **Appellativa:** actio; Caecin. 35. acta; Phil. II, 100. aditus; Verr. IV, 99. amicum; Verr. IV, 25. arator; Verr. III, 35. armis; Phil. I, 21. auctoritate; Phil. III, 2. caritas; Verr. III, 215. causa; Sex. Rosc. 142. Cluent. 80. causam; Verr. I, 25. Rabir. 25. censor; dom. 130. clamori; Phil. VI, 12. criminibus; Verr. IV, 104. dies; Phil. III, 2. dissimilitudo; Balb. 31. dolor; Piso 65. edictum; Verr. II, 33. exsilium; Caecin. 100. facti; Milo 57. fastos; Muren. 25. fatum; Phil. XIII, 30. filius; Verr. IV, 56. flos; Planc. 23. fortunae; Piso 43. furor; Verr. V, 139. hiemis; imp. Pomp. 39. homo; Catil. II, 12. Milo 18. hominis; dom. 68. homini; Flacc. 41. homines; Verr. V, 132. Ligar. 38. honestatis; Sulla 73. honoris; Sulla 90. imperatores; Muren. 38. inimicitias; Cluent. 169. iure; Balb. 27. lex; Piso 90. legem; Verr. III, 1. V, 126. leges; leg. agr. II, 21. legibus; Phil. V, 47. litteras; Verr. II, 175. mater; Cluent. 12. mentes; Catil. III, 27. mors; Balb. 16. odio; Vatin. 1. pactionem; Qu. Rosc. 26. pater; Muren. 16. patres; Verr. V, 120. populus; Arch. 21. Balb. 35. possessiones; Phil. V, 23. principiis; Cluent. 11. quaestor; div. Caec. 63. regno; Sest. 62. religionibus; Piso 58. res; Cluent. 131. 167. Ligar. 13. Phil. VI, 1. rem; Cluent. 57. re; Deiot. 4. res (pl.); Muren. 25. Sulla 27. reus; Milo 35. rex; Deiot. 30. Phil. II, 95. saluti [enim]; Verr. II, 11. scelerum; Phil. VIII, 10. senatus; Phil. VIII, 23. senatum; Phil. XII, 8. status; Sulla 63. studiorum; Phil. II, 104. testes; Verr. V, 10. testibus; Scaur. 40. tribulibus; Planc. 45. vectigal; Font. 20. vestitus; Verr. I, 152. victus; Sest. 103. virtute; Phil. III, 8. vis; har. resp. 22. vim; Caecin. 59. vita; Phil. IX, 10. voltus; Cluent. 89. vota; Milo 76. urbis; dom. 146. urbem; Phil. VIII, 9. usus; Caecin. 19.
2. **nach Adjectiven und Zahlbestimmungen** (nemo, nihil: s. 3): absentem; Phil. I, 31. aequa; Verr. II, 177. aliquot; Cael. 27. alia; Piso 20. optimus; Verr. a. pr. 20. optimo; leg. agr. III, 9. ceteris; Catil. IV, 20. Phil. VIII, 7. civilis; Verr. V, 152. communem; Flacc. 89. decem; Verr. I, 89. deteriores; Phil. XIII, 40. dulce; Phil. XIII, 1. duris; Balb. 34. edacem; Flacc. 41. gravissimis; Balb. 35. hebeti; Phil. X, 17. hodierno; Cluent. 8. Phil. IV, 1. indignum [enim]; Verr. V, 143. inviti; Verr. III, 96. leve; Planc. 78. liberi; Verr. II, 192. magna; leg. agr. II, 41. magnum; Catil. III, 27. multi; Verr. I, 103. har. resp. 37. multa; Verr. I, 6. 96. II, 180. Caecin. 11. Flacc. 24. Cael. 41. Phil. XII, 29. multas; Verr. III, 70. multorum; Deiot. 33. multis; Sulla 2. prov. cons. 41. nullum; Verr. V, 154. leg. agr. II, 35. Muren. 18. nulli; Cael. 63. nulla; har. resp. 44. nullam; Verr. III, 170. leg. agr. I, 4. Flacc. 15. Arch. 28. nullas; Planc. 77. occulta; Phil. VII, 21. XI, 10. omnis; Caecin. 46. omnem; dom. 64. omne; Phil. VII, 7. X, 12. omnes; Verr. III, 156. Cluent. 139. Muren. 23. 45. Planc. 62. Marcell. 13. 21. Ligar. 28. Phil. I, 21. IV, 9. omnis (a. pl.); Piso 2. omnia; Muren. 24. omnibus; div. Caec. 47. Verr. III, 130. Phil. XIII, 16. paratus; Ligar. 1. minimum; Cael. 33. paucis; Cluent. 108. permulti; Quir. 6. posteriores; Phil. XII, 5. postremam; Verr. V, 90. praeclara; Sest. 102. praesentem; leg. agr. II, 24. primus; Scaur. c. 1, § 4. princeps; Phil. XIV, 26. quanta; Phil. VII, 15. quantam; Verr. III, 222. quantum; Qu. Rosc. 12. quanto; Phil. XIV, 12. quotus enim quisque; Flacc. 104. Planc. 62. Phil. III, 15. quotus enim .. quisque; Ligar. 26. recentior; dom. 113. sacrosanctum; Balb. 35. salvis; Phil. XIII, 10. simillima; Qu. Rosc. 55. singula; Verr. III, 112. solus; Verr. I, 111. summa; imp. Pomp. 36. summi; Sest. 120. talibus; Deiot. 11. tantus; Catil. II, 20. tanta; Verr. V, 150. Phil. II, 33. tantam; Marcell. 1. tantum; Phil. II, 45. XIII, 5. tanti; Verr. III, 174. tantis; leg. agr. II, 32. togatorum; Verr. II, 166. totus; leg. agr. II, 84. totum; Verr. V, 128. leg. agr. III, 8. Flacc. 51. turpis; Verr. III, 166. veri enim simile; Verr. III, 25. unus; Planc. 78. unum; Sest. 45. uno; Verr. IV, 93. dom. 76.
3. **nach Pronomina:** a. **persönliche:** ego; Verr. III, 26. V, 123. Tull. 2. Caecin. 84. imp. Pomp. 27.

47. Cluent. 88. 97. Catil. IV, 8. 11. har. resp. 3. 18. Planc. 95. Rab. Post. 44. Phil. II, 40. XIV, 18. me; Verr. IV, 36. Planc. 13. mihi; div. Caec. 46. Verr. I, 42. II, 26. 149. Font. 22. Cluent. 183. prov. cons. 27. Piso 46. Phil. II, 37. XI, 4. mecum; Piso 54. Milo 94. nos; Verr. V, 5. ×. Phil. II, 81. XIII, 26. nostrum; Verr. IV, 126. tu; Qu. Rosc. 38. Sulla 3. te; Sulla 50. har. resp. 11. Milo 67. Ligar. 33. Phil. I, 29. tibi; Verr. III, 43. Piso 59. Phil. XIII, 14. tecum; Sex. Rosc. 84. vos; Sex. Rosc. 120. dom. 104. prov. cons. 25. Milo 85. Phil. IX, 8. Fr. B. XII, 7. vobis; Sulla 40. secum; Phil. IX, 5.

b. **possessive:** mea; Cluent. 138. meum; Verr. V, 153. tuus; Verr. IV, 69. Caecin. 44. tua; Marcell. 21. tuis; Phil. XII, 5. suam; Phil. II, 48. suos; Sex. Rosc. 50. nostri; Marcell. 16. vestra; Sulla 79.

c. **demonstrative:** hic; Verr. V, 146. Phil. I, 20. V, 2. hunc; Verr. II, 145. Balb. 6. Phil. VIII, 32. haec; Sex. Rosc. 124. Verr. IV, 8. Tull. 51. Flacc. 28. Planc. 80. Marcell. 11. Phil. V, 19. IX, 11. hanc; Cluent. 83. leg. agr. I, 20. Deiot. 6. Phil. III, 26. hoc; Verr. III, 110. 192. 213. Caecin. 88. Cluent. 18. 72. 146. Milo 17. Phil. VI, 11. XI, 37. huic; Piso 15. Phil. VI, 14. hoc (abl.); leg. agr. II, 70. III, 16. har. resp. 40. Sest. 89. Cael. 10. Rab. Post. 28. hi; Phil. V, 17. hos; leg. agr. II, 89. haec; Verr. III, 209. Cluent. 67. har. resp. 45. Planc. 45. horum; Verr. I, 61. harum; Rabir. 16. his; Phil. IX, 15. [his]; Phil. XIV, 7. iste; Verr. V, 28. 146. isto; Ligar. 17. ille; Verr. II, 131. leg. agr. III, 13. Flacc. 29. Deiot. 36. Phil. XI, 20. illum; prov. cons. 28. illa; Sulla 8. Phil. XII, 9. illam; Balb. 62. illud; Caecin. 72. illi; Verr. III, 3. V, 102. illae; Phil. I, 25. illis; Balb. 38. is; Sex. Rosc. 83. Caecin. 14. leg. agr. II, 53. Sest. 122. Phil. III, 20. IX, 7. XII, 21. XIV, 13. id; Verr. a. pr. 32. leg. agr. III, 8. Catil. I, 20. IV, 17. Phil. I, 10. VIII, 9. X, 12. XI, 22. 39. ×. eius; Deiot. 33. eos; Verr. IV, 91. Caecin. 50. Milo 74. Phil. XIV, 23. eis; Phil. IX, 4. eodem; har. resp. 57. ipse; Verr. IV, 51. Deiot. 25. Phil. II, 23. ipsum; Cluent. 135. Phil. II, 103. ipsa; Sest. 105. ipsi; Verr. III, 106. Phil. XI, 3. ipsae; Balb. 32.

d. **relative:** qui; Phil. III, 27. quem; Rab. Post. 19. quod; Qu. Rosc. 31. Verr. V, 170. Tull. 9. Muren. 28. dom. 73. cuius; Milo 13. Phil. XI, 35. quo; Phil. II, 4. III, 12. qui (pl.); Phil. V, 1. quos; Flacc. 58. quas; Verr. I, 54. Vatin. 41. Phil. X, 2. XIV, 9. quae (neutr.); Sex. Rosc. 129. Piso 15. Phil. II, 17.

e. **interrogative:** quis? Sex. Rosc. 136. Qu. Rosc. 46. Verr. I, 74. II, 139. 168. III, 51. 168. IV, 55. V, 82. Font. 31. imp. Pomp. 31. Cluent. 153. leg. agr. I, 16. II, 41. 101. Muren. 46. Flacc. 59. sen. 11. dom. 87. har. resp. 38. Sest. 20. 49. 91. Cael. 57. Balb. 49. Piso 75. 96. Milo 34. Marcell. 4. Deiot. 6. Phil. I, 16. 22. II, 7. 16. 25. 61. 94. III, 4. 6. 15. XI, 5. XII, 25. qui? Cael. 15. Planc. 86. quem? imp. Pomp. 37. Flacc. 4. Sest. 27. 86. 128. Phil. IV, 5. VIII, 11. XIII, 22. Fr. A. V, 4. B. VIII, 2. quae? Verr. II, 76. III, 127. Sulla 15. Balb. 3. Planc. 34. Marcell. 31. Deiot. 37. Phil. II, 32. XII, 11. quam? Planc. 70. quam! Qu. Rosc. 29. quid? Quinct. 42. Qu. Rosc. 26. 37. 55. div. Caec. 52. 57. Verr. I, 112. 142. 143. 157. II, 57. 80. 141. 147. III, 39. 96. 128. IV, 16. 27. 52. 101. V, 45. 151. 165. ×. 169. Caecin. 36. 55. 73. 74. Cluent. 60. 61. 114. leg. agr. I, 19. 20. 22. II, 9. 95. Rabir. 8. 10. Catil. II, 7. 18. Muren. 73. Flacc. 82. Sulla 3. 89. 91. Arch. 8. sen. 24. dom. 51. 59. 62. 95. har. resp. 5. 9. 46. 52. Sest. 27. 37. Vatin. 13. Cael. 38. 64. 69. Balb. 9. 20. 63. Piso 13. 15. 41. Planc. 39. 72. 102. Scaur. 32. Rab. Post. 22. Milo 5. 35. 71. 75. Ligar. 9. Deiot. 35. Phil. I, 21. 36. II, 2. 9. ×. 11. 22. 29. 33. 53. 69. 77. 81. III, 17. 23. V, 7. 39. 50. VI, 4. 17. VII, 26. VIII, 27. IX, 8. XI, 15. XII, 7. 9. XIII, 18. Fr. A. V, 6. B. VI, 42. quod? Verr. II, 120. imp. Pomp. 65. Muren. 35. 72. Flacc. 1. sen. 3. dom. 27. Milo 58. Phil. II, 9. cuius? Phil. I, 12. quo? Cael. 71. Phil. XII, 19. Fr. B. XV, IV, 4. qua? Sest. 120. Phil. XIII, 18. XIV, 9. quos? Planc. 101. quibus? Verr. III, 166. Caecin. 63. Phil. XIII, 5.

f. **unbestimmte:** aliquid; Phil. II, 20. quidam; Marcell. 18. utrum; Verr. III, 106. Tull. 28.

g. **negative:** (nullus: s. 2.): nemo; Sex. Rosc. 65. Qu. Rosc. 28. 30. Verr. I, 110. II, 111. 191. III, 189. Tull. 27. Cluent. 105. Muren. 13. Vatin. 1. Deiot. 4. Phil. II, 1. nihil; Sex. Rosc. 90. Verr. II, 101. 110. IV, 86. Cluent. 70. 112. leg. agr. II, 91. Flacc. 53. 84. Sulla 76. dom. 84. 95. har. resp. 5. Cael. 75. Balb. 2. 17. 26. Piso 39. Planc. 95. Milo 14. Deiot. 21. Phil. I, 33. II, 16. III, 26. VII, 8. XI, 39.

4. **nach Verben:** accessi; Verr. I, 5. accepit; Qu. Rosc. 33. accipis; Verr. III, 174. adduxi; Verr. a. pr. 2. adfirmabat; Cluent. 144. adimo; Verr. I, 26. adiungitur; Muren. 45. adest; Verr. IV, 17. adsunt; Verr. V, 154. agit; Cluent. 156. agitur; Cluent. 3. Rabir. 4. Phil. IV, 12. agnosco; Planc. 35. ais; Quinct. 84. aiunt; Verr. III, 151. aiebant; Cael. 19. ait; Rab. Post. 30. animadverti; Cael. 25. arant; Verr. III, 108. attendite; Verr. III, 37. attende; Phil. II, 31. auderet; Milo 72. audietis; Verr. V, 111. audisse; Phil. VI, 11. cavet; leg. agr. I, 14. caverat; Piso 28. coeperas; Planc. 13. cognoscentur; Verr. V, 33. cognoram; sen. 15. cogit; Verr. III, 140. coguntur; Phil. I, 12. condemnatur; Verr. I, 75. considerant; Quinct. 51. constat; dom. 75. Scaur. c. 4 § 6. constabat; prov. cons. 15. consumetur; leg. agr. I, 14. consumptis; Phil. II, 64. credo; dom. 77. Scaur. 44. Phil. I, 29. XIII, 34. cupit; Phil. II, 19. debet; Phil. II, 47. est enim .. decretum; Phil. VI, 9. decernebat; Milo 14. decernendi; Phil. VIII, 5. declarasti; Phil. X, 1. defendo; div. Caec. 5. Balb. 30. delata enim ... est; Scaur. 24. delectat; Verr. I, 106. demoveri; Caecin. 49. dicis; Verr. III, 26. dicit; Qu. Rosc. 46. Verr. I, 128. dicunt; Font. 41. dicam; Sest. 85. Cael. 44. Scaur. 22. Milo 29. dices; Piso 59. dicet; Flacc. 23. dicent; leg. agr. 1. dixisti; Planc. 86. dixit; Cael. 25. Milo 58. Phil. VI, 15. dixerunt; Verr. III, 105. dixerit; leg. agr. II, 32. est enim dictum; Cael. 20. diffugerant; Verr. III, 46. das; Flacc. 36. Fr. B. VI, 44. datur; Cael. 28. dabatur; Verr. IV, 9. dabit; Qu. Rosc. 17. dedit; Verr. a. pr. 26. dederas; Milo 22. est enim ... datum; Phil. IV, 7. dolebam; Marcell. 2. emit; Verr. IV, 42. erectus; Phil. I, 9. eripiunt; Verr. II, 167. erepti enim estis; Catil. III, 23. erravit; Piso 58. erumpet; Vatin. 15. erumpat; Phil. X, 19. excipit [enim]; leg. agr. I, 10. exegerat; Verr. I, 117. exponam; Catil. II, 17. Sest. 36. exspecto; Phil. II, 110. fac; Verr. III, 160. facite; Cluent. 111. facit; Sest. 115. facere; Milo 9. fecerat; Phil. V, 19. erant enim ... facti; Verr. II, 138. fieri; Cael. 45. fit; Phil. I, 8. fatetur; Quinct. 63. fateris; Tull. 31. fateor; Muren. 63. Phil. II, 37. tulit; Verr. V, 145. Milo 15. finxit; Muren. 60. frueretur; Caecin. 12. habeo; Verr. I, 78. Cael. 54. habet; div. Caec. 71. Verr. III, 95. habemus; Verr. I, 153. Catil. I. 4. IV, 9. habent; Phil. V, 14. habebat; Flacc. 47. habuit; Cael. 12. haererem; Piso 74. iaciuntur; Catil. IV, 14. impediebat; Flacc. 10. inire; Cluent. 36. erat enim .. iniectus; imp. Pomp. 23. intellegetis; Verr. II, 15. 186. Caecin. 55. intellegebant; Cluent. 154. intervenit; Phil. II, 99. invenietis; Verr. II, 82. invenietur; leg. agr. II, 67. inveteravit; Verr. a. pr. 1. iubet; Caecin. 102. leg. agr. I, 13. II, 16. 20. 28. iubes; Deiot. 38. libet; Planc. 38. licebat; Verr. II, 137. licet; Cluent. 79. licebit; leg. agr. I, 9. loquebantur; Verr. III, 130. loquor; Verr. IV, 69. malo; Verr. III, 37. meminerant; Caecin. 28. meministis;

Muren. 50. memini; Planc. 101. Deiot. 38. metuo; Milo 103. mitto; Verr. V, 38. Piso 11. mittuntur; Phil. VI, 4. missos; Phil. VII, 14. missos enim facio; leg. agr. I, 14. monent; har. resp. 55. necesse enim fuisse; Muren. 75. negabunt; Verr. II, 148. negat; Milo 95. nolo; Cael. 43. noli; Planc. 44. 52. nolite; Sex. Rosc. 67. har. resp. 62. Piso 46. noverunt; imp. Pomp. 66. novi; Ligar. 12. obicitur; Muren. 87. obliviscor; Qu. Rosc. 50. obruitur; Verr. II, 151. omitto; Piso 17. opinor; Sex. Rosc. 128. ostendit; Verr. II, 59. patimur; Verr. V, 126. perditis; Verr. III, 79. perspeximus; Phil. XI, 1. sunt enim ... pervolgata; Cael. 6. petunt; Muren. 83. pollicetur; Phil. III, 8. erat enim posita; leg. agr. II, 87. posuistis; Cael. 15. possedit; Caecin. 94. possidet; Flacc. 80. potuisti; Caecin. 8. potuisse; Phil. II, 59. potest; Phil. VIII, 2. postulant; Verr. II, 148. postulat; Phil. VIII, 27. praebebatur; Verr. IV, 9. praefinit; prov. cons. 36. praescribere; dom. 131. praevideo; Verr. V, 22. sunt enim ... publicati; leg. agr. III, 12. putant; Cluent. 150. har. resp. 31. quaero; Qu. Rosc. 52. Tull. 31. Font. 2. Cluent. 62. dom. 44. Cael. 66. quaeritur; Flacc. 28. quaesivi; dom. 111. quaerit; Planc. 6. recepi; Verr. II, 1. refert; Cael. 57. reliqueras; Balb. 32. reperietis; Verr. II, 113. har. resp. 10. reprimebat; Verr. V, 59. retineri; Verr. V, 143. scio; Sex. Rosc. 100. Sest. 43. Milo 42. Phil. XII, 24. sciebam; Verr. II, 182. scire; Planc. 19. scitis; Phil. XIV, 14. scriptum enim ... esse; Sex. Rosc. 126. erat enim .. scripta; Muren. 46. scripsisti; Piso 72. erat enim scripta; Phil. II, 77. sequitur; leg. agr. II, 47. esset enim ... serviendum; Phil. III, 12. silent; Milo 11. solent; Verr. III, 96. solebat; Cluent. 175. solet; Sest. 135. Phil. XI, 26. statuerunt; Cluent. 128. stare; Planc. 93. subvenit; Phil. V, 43. succubuissem; dom. 16. supplet; Flacc. 40. est; Verr. I, 35. 46. III, 174. V, 84. Caecin. 7. 86. Cluent. 149. 159. Flacc. 34. Sulla 25. Arch. 11. dom. 50. Sest. 110. 132. Vatin. 19. 41. Cael. 14. 23. 69. Balb. 8. 15. Piso 67. Planc. 11. Scaur. 21. Rab. Post. 8. Phil. III, 13. V, 5. 13. ><. VII, 16. XI, 7. 28. Fr. B. XV, III, 3. sumus; Planc. 22. sum; leg. agr. II, 36. Catil. II, 18. Muren. 38. Rab. Post. 38. Phil. II, 8. III, 2. IV, 3. X, 6. eras; div. Caec. 32. erat; Quinct. 69. Sex. Rosc. 106. Verr. II, 95. V, 89. Cluent. 109. Sest. 21. 44. 124 Cael. 30. Rab. Post. 9. Marcell. 30. Ligar. 28. Phil. X, 14. erant; Cluent. 35. Cael. 64. Milo 13. Deiot. 17. esset; Deiot. 38. erit; Phil. IX, 7. fuit; Font. 42. imp. Pomp. 24. 47. Muren. 61. Sulla 53. dom. 79. Planc. 12. ><. Rab. Post. 3. Phil. II, 69. VI, 2. fuerant; Scaur. 31. suscepi; Verr. II, 1. susceperas; Verr. III, 161. tenuerunt; Verr. IV, 112. venit; Sex. Rosc. 95. Verr. IV, 110. V, 3. leg. agr. II, 10. veniebat; Sulla 18. vereor Sex. Rosc. 95. verebatur; Font. 29. versantur; leg. agr. II, 5. versatur; leg. agr. II, 7. video; div. Caec. 30. Verr. I, 79. II, 141. Catil. I, 8. dom. 42. 127. Planc. 2. Milo 48. videt; div. Caec. 24. vident; Cluent. 152. videbat; imp. Pomp. 68. Balb. 48. videbant; Milo 62. vidi; Verr. IV, 125. har. resp. 17. Cael. 59. Milo 37. Ligar. 31. vidit; Verr. I, 58. Planc. 51. vidistis; Verr. V, 163. viderunt; Phil. VIII, 9. videras; Piso 87. videor; Verr. II, 11. Catil. IV, 11. Sulla 10. vixit; Quinct. 59. volitat; leg. agr. II, 59. volo; Verr. V, 79. volt; Font. 20. utar; Arch. 18.

5. **nach Partikeln**: adhuc; Verr. V, 165. aeque; Qu. Rosc. 2. 16. aliter; Verr. II, 139. Phil. I, 20. *antea enim;* Tull. 1. at: s. **at,** II. at enim (46 St.) B. I, S. 305, b. aut; div. Caec. 56. Phil. XIII, 7. cum; Sex. Rosc. 55. Verr. III, 179. Cluent. 126. 139. Flacc. 33. Piso 19. Planc. 42. Phil. III, 13. VI, 16. XII, 30. cur? Verr. III, 154. Muren. 76. dom. 37. Cael. 62. Planc. 18. ecce; Phil. I, 6. eo enim usque; Verr. I, 158. etsi; Phil. II, 114. facilius; Verr. IV, 3. fortasse; Verr. II, 107. hinc; Cluent. 191. iam; Verr. IV, 59. 97. Font. 37. Cluent. 188. Sulla 69. Cael. 35. Phil. II, 43. IV, 10. ibi; dom. 121. Deiot. 21. idcirco; Flacc. 31. ita; Verr. I, 56. IV, 17. V, 1. Flacc. 74. 82. dom. 44. Vatin. 30. Piso 61. Phil. IV, 4. V, 50. VI, 4. X, 5. XIII, 36. iterum; Verr. I, 118. male; Phil. XIV, 17. mature; Cael. 44. maxime; Font. 20. minus; Verr. III, 3. Cluent. 84. mirifice; Phil. IX, 13. modo; Phil. III, 26. moleste; Cluent. 141. multo; Verr. III, 117. nec; Verr. III, 147. Flacc. 36. sen. 9. Phil. I, 10. II, 4. 43. 81. V, 30. VI, 10. IX, 10. X, 12. XI, 27. 32. XIII, 32. Fr. B. XIII, IV, 4. nequaquam; Cael. 75. neque; Quinct. 60. 70. Sex. Rosc. 17. 22. 83. 104. div. Caec. 52. 56. 67. Verr. a. pr. 15. ><. 44. I, 4. 121. II, 3. 45. 48. 91. 164. 176. III, 77. 109. 110. 185. 187. 192. 195. 225. IV, 45. 49. 114. V, 11. 67. Tull. 41. Caecin. 55. 68. 82. 101. imp Pomp. 18. 29. 38. Cluent. 45. 78. 106. 108. 133. 142. 145. 149. leg. agr. II, 7. 9. 10. 91. Catil. I, 15. 22. 25. II, 18. Muren. 8. ><. 18. 31. 64. 70. Flacc. 66. 87. Sulla 9. 20. 68. 69. 72. 76. ><. 88. Arch. 20. 26. dom. 39. 120. 127. har. resp. 54. Sest. 25. 42. 49. 82. 92. 97. 98. Vatin. 21. Cael. 5. 7. 32. Balb. 28. 34. 51. Piso fr. 3. 16. 51. 56. Planc. 25. 29. 36. 53. 55. 82. 95. Scaur. 10. 16. 26. Rab. Post. 31. 33. Milo 8. 21. 27. 105. Marcell. 14. Ligar. 20. 36. Deiot. 10. 12. Phil. II, 83. 98. III, 5. 8. IV, 2. 11. 16. V, 35. X, 15. XI, 16. 27. XII, 28. XIII, 14. Fr. B. VI, 14. C. 7. neque [enim]; Flacc. 37. non; Quinct. 80. Sex. Rosc. 45. 89. 106. 111. 125. 128. 135. Qu. Rosc. 46. div. Caec. 23. 24. 52. Verr. I, 9. 21. 22. 40. 70. 105. 118. 155. 157. II, 22. 151. III, 147. 159. 162. 199. 220. IV, 2. 9. 29. 37. V, 31. 52. 93. 96. 107. 146. Caecin. 10 31. 38. 57. 61. 63. 64. 86. imp. Pomp. 19. 22. 36. 40. Cluent. 134. 149. 158. leg. agr. I, 13. II, 14. 53. III, 5. Rabir. 2. Catil. II, 1. 10. III, 3. Muren. 79. Flacc. 45. 57. 68. Sulla 4. 6. 58. sen. 16. Quir. 6. 7. dom. 60. 71. Sest. 122. Cael. 20. 78. prov. cons. 32. Balb. 5. Piso 1. 14. 15. 94. Planc. 4. 9. 21. 24. 41. Scaur. c. 1, § 4. 16. Rab. Post. 6. Milo 1. 11. 14. 21. 47. 99. Marcell. 16. 20. 30. Ligar. 23. Deiot. 4. 35. Phil. II, 32. 67. 85. 96. 104. 105. III, 3. V, 27. 41. 43. VII, 1. VIII, 14. X, 20. XII, 27. XIII, 45. Fr. B. XV, v, 3. nondum; Muren. 14. Scaur. 34. numquam; Verr. V, 110. Cluent. 115. Arch. 11. Cael. 16. Planc. 50. Marcell. 7. Phil. XIV, 22. nunc; Quinct. 92. Verr. IV, 127. har. resp. 52. Cael. 37. Milo 77. Phil. III, 5. VI, 16. nusquam; Verr. I, 116. perfacile; Verr. V, 8. potius; Verr. III, 206. praeclare; Milo 99. praeterea; Qu. Rosc. 13. primum; Verr. III, 153. Tull. 35. leg. agr. II, 39. Balb. 33. primum [enim]; Verr. III, 12. prius; Piso fr. 6. Phil. II, 21. profecto; Verr. II, 44. quamquam; Phil. III, 2. XIII, 9. 15. 44. quamvis; Planc. 64. Phil. II, 68. V, 10. XI, 22. quando? sen. 24. Sest. 77. Cael. 48. Milo 12. Phil. XI, 25. XII, 12. quasi; Verr. V, 141. qui? Caecin. 96. Cluent. 86. Sest. 16. Phil. III, 25. VII, 4. quo; Cluent. 12. quo enim usque? Phil. III, 3. quod; Verr. I, 77. V, 175. quotiens! Milo 12. repente; Vatin. 4. saepe; Verr. III, 185. Piso 56. Marcell. 25. sed; Cael. 60. semel; Phil. VIII, 11. semper; Verr. I, 88. Sulla 80. Phil. II, 95. si; Quinct. 81. Sex. Rosc. 124. 125. div. Caec. 47. Verr. a. pr. 41. II, 28. V, 78. Caecin. 3. 48. leg. agr. III, 6. Cael. 58. Rab. Post. 11. Ligar. 13. Phil. I, 35. II, 34. III, 33. 34. IV, 12. V, 4. VIII, 4. X, 9. XII, 20. XIII, 14. 25. sic; div. Caec. 61. leg. agr. II, 84. Rabir. 4. Catil. I, 16. III, 13. har. resp. 34. Sest. 55. 96. Vatin. 16. Cael. 18. 57. 63. Piso 68. Planc. 18. 48. 76. Deiot. 11. Phil. II, 30. III, 5. V, 20. Fr. B. XII, 1. simul; Marcell. 22. Phil. X, 5. sive; Milo 63. Phil. IV, 10. tametsi; Verr. V, 158. tum; Qu. Rosc. 33. 47. Verr. II, 150. Font. 49. Caecin. 3. Muren. 51. prov. cons. 17. Planc. 8.

valde; Deiot. 34. Phil. XIII, 33. ubi; Verr. III, 220. Cluent. 148. Deiot. 30. ubi? leg. agr. I, 16. dom. 82. Planc. 88. Phil. II, 87. una; Muren. 87. ut; Milo 46. Ligar. 27. Deiot. 15. Phil. I, 32. XIV, 18. 19. ut enim quisque; Verr. III, 39. Phil. I, 20. utrum? Verr. III, 173. Flacc. 45. Balb. 13.

II. **an dritter Stelle nach** non modo; Quinct. 18. necesse est; Sex. Rosc. 40. magna est; ib. 63. Verr. III, 201. in hac; Sex. Rosc. 86. nemo est; Sex. Rosc. 130. Cluent. 3. si qua; Qu. Rosc. 16. expressae sunt; ib. 24. quid erat? ib. 28. nihil est; div. Caec. 27. Cluent. 188. Sulla 31. prov. cons. 34. Balb. 35. Milo 42. Marcell. 11. nulla est; Verr. a. pr. 46. Sulla 9. Muren. 71. Marcell. 8. reus est; Verr. I, 6. de iure; ib. 13. in tabulas; ib. 144. quis est? ib. 153. Catil. IV, 11. 16. Cael. 8. Balb. 43. Phil. I, 21. IV, 4. XII, 8. qua re? Verr. II, 44. iam dudum; ib. 157. magna est [enim]; ib. III, 41. in eodem; ib. 92. ea est; ib. 112. ab omnibus; ib. 116. quid est? ib. 226. Catil. I, 13. dom. 33. 72. Marcell. 27. Phil. II, 20. 70. V, 47. VIII, 3. difficile est [enim]; Verr. IV, 14. superbum est; ib. 45. hoc est; ib. tanta erat; ib. 108. ad omnis; ib. V, 2. meo iure; ib. 19. explanandum est; ib. 96. cum homine; ib. 109. ea est; ib. 133. in ceteris; ib. 141. *ex quo enim;* Tull. 14. in vi; Tull. 29. difficile est; Font. 3. Sulla 31. unum est; Font. 22. a verbis; Caecin. 37. dicendum est; imp. Pomp. 3. potest hoc; ib. 20. ab illo; Cluent. 96. in summam; ib. 103. nihilo minus; ib. acta est; ib. 104. summa est; ib. 196. scriptum est; leg. agr. I, 17. grave est; ib. II, 45. quam multos? ib. 68. ex hac enim parte; Catil. II, 25. causa est enim ... inventa; ib. IV, 14. obiecta est; Muren. 11. dicendum est; ib. 22. ab hoc; ib. 30. magnum est; ib. 45. illa est; Flacc. 30. avolsum est; ib. 57. nihil dicam; ib. 103. damnatio est; Sulla 63. quae tanta? sen. 1. id est; dom. 43. opus erat; ib. 117. hic est; ib. 143. Planc. 27. ita est; har. resp. 13. ad suam; Sest. 37. in illorum enim numero; Vatin. 41. nullum est; Cael. 30. duo sunt; ib. 51 quae fuit? ib. 56. qui minus? ib. 64. contra foedus; Balb. 10. quae est? ib. 13. Scaur. 44. de civitatis enim iure; Balb. 29. haec sunt; ib. 31. vetus est; Planc. 5. non est; ib. 9. nihil est enim ... detractum; ib. 52. hoc miror; Scaur. 45. dominatus est; Rab. Post. 39. de nostrum enim omnium —; Milo 33. liberae sunt; ib. 79. intellectum est; Marcell. 3. quicquid est; ib. 26. quam multi! Ligar. 15. ab omnibus; Deiot. 37. ad singulare; Phil. I, 8. in iudice; ib. 20. satis erat; ib. 37. ad haec; ib. II, 47. ab huius enim scelere; ib. 50. tanta est; ib. 60. in homine; ib. 105. necesse erat; ib. III, 21. ad ea; ib. 36. quae est? ib. IV, 8. X, 3. XI, 20. ad quem? ib. VI, 3. is est; ib. 5. adducta est; ib. VII, 1. de tribus; ib. 21. parva est; ib. VIII, 17. quo usque? ib. 17. 18. haec sunt; ib. 25. eius est enim annus; ib. 27. etsi est; ib. X, 15. de libertate; ib. 16. non sunt; ib. 18. necesse est; ib. XI, 27. dicendum est; ib. 39. non modo; ib. XII, 26. parendum est; ib. XIII, 6 ex litteris; ib. XIV, 22. quo modo? ib. 25. aequum est; ib. 29. a quibus? Fr. B. VIII, 14, b. quo *modo?* ib. XIII, IV, 4.

III. **an vierter Stelle nach** quam ob rem? Verr. III, 183.

B. **enim vero:** 1. „enim vero ferendum hoc quidem non est"; Verr. I, 66. enim vero iste ridere; ib. III, 61. hic enim vero tu exclamas; ib. 139. ille enim vero negat; ib. IV, 147.

2. verum enim vero cum esset (frumentum) HS binis; Verr. III, 194.

eniteo, hervorleuchten: Athenae: cum illae (Athenae) ... prope cunctis gentibus enitebant; Flacc. 17.

virtus: quo quidem in bello virtus enituit egregia M. Catonis; Muren. 32.

enitor, streben, bewirken: I. ut: ut ... enitendum .. (sit eis) omni scientia ..., ut ... tenere cursum possint; Sest. 99. enitendum est Miloni, ut tueatur dignitatem suam; Milo 34.

II. alqd: in quo quid eniti ... possim; div. Caec. 26. quantum facere enitique potui; Phil. II, 23.

enixe, eifrig: meam causam . . omnes boni proprie enixeque susceperant; Sest. 38.

enucleo, hervorsuchen, sorgfältig abgeben: argumenta: acu quaedam enucleata argumenta; Scaur. 20.

suffragia: eblandita illa, non enucleata esse suffragia; Planc. 10.

enumeratio, Aufzählung: enumeratio singulorum argumentorum non est necessaria; Cluent. 64.

enumero, aufzählen: I. ne longum me in enumerando ... putetis; Phil. XIII, 30.

II. alqm: enumerare omnis non est necesse; Verr. II, 156. quod omnes enumerari nullo modo possent; Planc. 74.

alqd: quid praeco enumeraret; Sex. Rosc. 133. me non omnia istius ... enumeraturum; Verr. II, 82. quod ea non enumeres; Planc. 63.

causas: te ... enumerare causas omnis oportebat; Sex. Rosc. 53.

facta: neque ... istius facta omnia enumerare conor; Verr. IV, 49.

multitudinem: qui vestram magnitudinem multitudinemque beneficiorum ... enumerare ... possit; Quir. 5.

triumphos: tuos (triumphos) enumerare non possumus; Deiot. 12.

enuntio, verrathen ausplaudern: alqd: ne quid enunties; div. Caec. 51.

consilia (voluntatem): s. **consilium,** II, 1. enuntio (4 St.) B. I, S. 646, a.

mysteria: enuntiatis vestris mysteriis; Muren. 25.

eo, gehen: cupiditati hominum ait se obviam ire: Verr. I, 106. ut tu ipse illa (via) ire non audeas; ib. 154. qua (via) itur Hennam; ib. IV, 96. cum illuc irent; ib. 108. neque Tolosam ire vellent; Font. 19. I, LICTOR; Rabir. 13. ibis tandem aliquando, quo ..; Catil. I, 25. Catilinam Massiliam ire; ib II, 16. NE PEDIBUS IRET; sen. 8. ut inquisitum non ieris; Scaur. 23. quocumque ibat; Milo 55. illuc isti; Deiot. 19. quod ire noluerunt; ib. 23. cum ceteri consulares irent, redirent; Phil. II, 89. qui ... Karthaginem ire iussi erant; ib. V, 27. nostros quo iubemus ire? ib. quocumque iret; ib. X, 12. isse et redisse me putatote; ib. XII, 28. si tuto licebit ire; ib. 30. nihil moror eos ... ire quo lubet; ib. XIII, 35. — ad: s. **ad,** I. eo (18 St.) B. I, S. 67 (ad saga iretur. ibitur; Phil. VI, 9). — in: cum ... in idem conclave ... isset; Sex. Rosc. 64. in possessionem se ire iussurum; Verr. I, 125 ut eant nobiscum in provinciam; ib. II, 29. quasi in hortulos [iret] in arenarias ... perductus; Cluent. 37. sese ... in provinciam non iturum; leg. agr. I, 26. te ire in exsilium; Catil. I, 20. si ... ire in exsilium animum induxeris; ib. 22. si in exsilium iussu consulis ieris; ib. 23. simul atque ire in exsilium iussus est; ib. II, 12. dum modo eat in exsilium. sed ... non est iturus; ib. 15. ut eat in exsilium; ib. 16. tu in provinciam ire noluisti; Muren. 42. ibit igitur in exsilium miser? quo? ib. 89. ut ... in duplum iret; Flacc. 49. ut ... inde iret in Hispaniam; dom. 52. in Asiam me ire; Planc. 100. quem ... in Italiam ire iussisset; Phil. II, 5. se in exsilium iturum; ib. 45. in eam (sententiam) se iturum; ib. XI, 15. qui ... in suburbium ... ire non sum ausus; ib. XII, 24. in consilium: s. **consilium,** II, 5. eo in (10 St.) B. I, S. 647, b.

viam: ITE VIAM; Muren. 26.

eo, A. da, dahin, dazu, so weit, bis zu dem Grade: I. accedo: qui eo non accedat; Quinct. 78. eo accessit studium doctrinae; Sex. Rosc. 46. eo accedebat quod ..; Verr. II, 42. accedant eo ... HS xc milia; ib. III, 116. accedit eo mons Gaurus; leg. agr. II, 36.

adduco: eo rem iam adducam, ut ..; Sex. Rosc. 96. eo .. adduxit eos ..., ut vererentur; Verr. V, 3. eo iam denique adducta est, uti ..; Cluent. 199.

conicio: eo quod multos ... coniecerat; Verr. V, 69.

convenio: quod ... solent eo convenire; Verr. III, 149.

deduco: eo quoque colonos deduxit; Verr. II, 125. eo coloniam ... deducere; Phil. II, 102.

immitto: eone tu servos ... immittere ausus es? Verr. IV, 101.

incumbo: eo maxime incumbis; Phil. XI, 22.

mitto: eo mihi nuntium miserunt; Verr. II, 65. ut eo mitteret amicos; Cael. 62

penetro: eone pirata penetravit? Verr. V, 98.

pervenio: usque eo pervenit, quoad ..; Cluent. 111. ut eo ... perveniat; Muren. 22.

proficiscor: proficiscar eo; Verr. I, 12. quid dubitaret proficisci eo? Catil. II, 13.

progredior: eo enim usque progreditur, ut ..; Verr. I, 158.

prorumpo: eo prorumpere hominum cupiditatem; Sex. Rosc. 12.

restituo: ut ... eo restitueretur; Caecin. 80. eo (me restitui); ib. 82. eo restitui sum iussus; ib. cum .. eo restitui iubet; ib. 88. ut eo restituerentur; ib. EO RESTITUAS; ib. ut ... eo restitueretur; ib. ut ... eo restituatur; ib. ut eo restituaris; ib. 89. cum ... eo ... restitui sis iussus; ib.

revoco: revocandi estis eo, quo ..; Sulla 69.

specto: res .. eo spectat, ut ..; Ligar. 13.

sum: res erat ... eo iam loci, ut ..; Sest. 68.

traho: eo tractus est, quo ..; Phil. VI, 4.

transeo: eo transire ... infamiam; Cluent. 83.

venio: eo denique (venit), ubi ..; Quinct. 38. venio nunc eo, quo ..; Sex. Rosc. 83. eo postea quam ventum est; Verr. III, 78. eo cum venio; ib. IV, 32. eo veniebant; ib. V, 27. eo venisse Caecinam; Caecin. 26. quod ... eo venirem; dom. 7. Plancium ... eo venisse cursu; Planc. 17.

voco: eo vocari homines; Verr. III, 65.

II. respectus: ut eo ex acie respectum haberemus; Phil. XI, 26.

III. usque: qui usque eo fervet ferturque avaritia, ut ..; Quinct. 38. inferiorem esse *se* patitur, dumtaxat usque eo, ne ..; ib. 59. quid ergo est? non usque eo tamen, ut ..; ib. 94. quod Amerinis usque eo visum est indignum, ut ..; Sex. Rosc. 24. usque eo quid arguas non habes, ut ..; ib. 45. cui vos usque eo inimici estis, ut ..; ib. 57. usque eo animadverti .. eum iocari ..., ante quam ..; ib. 60. (macula) usque eo permanat ad animum, ut ..; ib. 66. usque eone te diligis ..., ut ..? Qu. Rosc. 5. usque eo de omnibus male existimat, usque eo senatoria iudicia perdita ... arbitratur, ut ..; Verr. a. pr. 8. non usque eo despiceret ... ordinem senatorium, ut ..; ib. 9. usque eo timui ..., donec ..; ib. I, 17. ne usque eo suam auctoritatem despiceret ..., ut ..; ib. 126. neque se usque eo Sthenio esse inimicum, ut ..; ib. II, 94. usque eo commotus est, ut ..; ib. IV, 39. non usque eo est improbus; ib. 86. in quibus (itineribus) eo usque se praebebat patientem ..., ut ..; ib. V, 27. usque eo non moleste tulit, donec ..; Tull. 14. cum usque eo vicinos proscriberet, quoad ..; leg. agr. III, 14. non usque eo L. Catilina rem publicam despexit; Muren. 78. qui .. usque eo de suis rebus scribi cuperet, ut ..; Arch. 26. qui ... usque eo non fuit popularis, ut ..; Sest. 110. bibitur usque eo, dum ..; Piso 67. usque eo est oppressa ... civitas, ut ..; Planc. 33. usque eo se tenuit, quoad ..; Deiot. 11. qui usque eo felix est, ut ..; Phil. XIII, 40. s. I. pervenio; Cluent. 111. progredior.

B. deswegen, desto: I. **bei Verben:** non eo dico ..., quo mihi veniat in dubium; Quinct. 5. hoc eo per te agebatur, quod ... non satis erat; ib. 17. neque ego haec eo profero, quo conferenda sint; Sex. Rosc. 51. an, quod probare ... fidem ... non potueritis, eo vobis iudicandi potestas erepta sit; Verr. I, 22. ut ... rationem referre liceret, eo Sullanus repente factus est, non ut honos ... restitueretur; ib. 37. eo .. sese esse absolutum, quod plaunm fecisset; ib. 52. quin eo sit occisus, quod habere clausa non potuerit sua consilia; ib. III, 63. hoc eo facit, ut ille ... abesset; ib. V, 82. quod tametsi eo volo, quia mihi utile est; Tull. 6. quia volunt .. poenam subterfugere ..., eo solum vertunt; Caecin. 100. eo mihi semihoram ... praestitutam esse, ut ne plura de pudicitia dicerem; Rabir. 9. neque id eo dico ut invidiosum sit; Cael. 21. (plausus) eo praetermissus, quia nihil volgare te dignum videri potest; Deiot. 34.

II. **bei Comparativen:** eo mors atrocior erit ..., quod is in monumentis ... sit interfectus; Milo 17. — quae quo plura sunt, ... eo ... meliore mente; Quinct. 4. — [eo celerius] ..., quo maturius; Verr. III, 60. — eo .. diutius vivos hostium duces reservant, ut ... spectaculum ... populus Romanus percipere possit; Verr. V, 77. ne, cum altiorem gradum ... esset consecutus, eo se putaret durioribus legum condicionibus uti oportere; Cluent. 150. — *eo* iratiores erant ... quo minus ... dicebant fieri debuisse; Phil. X, 15. — deliciarum obiurgatio fuit longa et eo lenior ...; quo etiam audita est attentius; Cael. 27. quo maiore conatu ... aguntur, eo leviora ... existimo; Quinct. 47. eo leviores istius iniuriae videbantur, quod erat ..; Verr. I, 119. quasi ... non eo libentius ... cesserimus, quo ... facilius obsisteremus; Caecin. 2. dixit et eo libentius dixit, ut ..; ib. 27. eo libentius „ducem“ audio, quod certe ille dicit invitus; Phil. XIII, 30. tu .. eo liberior, quod ea in te admisisti; Phil. II, 47. — hoc quo minus est credibile ..., eo magis est ... vindicandum; Sex. Rosc. 69. tenuitas hominis ... eo magis elucet, quo magis occultatur; ib. 86. quae ... eo magis etiam (praetereo), quod ... vereor ..; ib. 94. quod quo studiosius ... absconditur, eo magis eminet; ib. 121. idem ... eo etiam magis (videbatur), quod iste ... habebat; Verr. II, 70. legem .. sibi ipsi dicunt ..., atque eo magis, si ..; ib. III, 1. aratores funditus evertebantur, et eo magis, quod iam ... adflicti erant; ib. 77. quod ... quemvis debet commovere, tum vero eo magis, quod ... confessio comparatur; ib. 188. quod eo magis ferre ... videmur, quia nemo istorum dissimulat; ib. V, 126. eos ... notare voluerunt, et eo magis, quod ... erant iudicia ... communicata; Cluent. 130. qui me ... eo etiam magis (oderunt), quod ... arbitrantur; Sulla 29. movet me ... religio Telluris, et eo magis, quod ... Telluri postilio deberi dicitur; har. resp. 31. ignosco, et eo magis, quod est contra illud iudicatum; Rab. Post. 20. quam ... bonitatem ... augere debetis, et eo magis, quod videtis ..; ib. 44. obtestor .. vos, atque eo magis, si adventicia pecunia petitur; ib. 46. at eo repugnante fiebat (consul), immo vero eo fiebat magis; Milo 34. eo magis ea fugienda videretur, quo diuturnior servitus esset; Phil. X, 20. ut ... eo maiore odio dignam ... audaciam iudicetis; Verr. IV, 73. nonne fuit eo maior adhibenda medicina? dom. 12. quo est ista magis divina virtus, eo maiore a te dolore divellor; Milo 99. eo maiore animo ... libertatem defendite, quo maiora ... supplicia servitutis videtis; Phil. XI, 3. sive uni gratias agebant, eo maius (iudicium); ib. XIV, 13. mihi semper eo maiora beneficia ... visa sunt, quo minus

erant ... postulanda; ib. 28. unde eo plus opis auferret, quo minus attulisset gratiae; Quinct. 32. quo plus intererat, eo plus aberat a me; Planc. 13. — quo plus ... possunt, eo minus quid possint debent ostendere; Quinct. 9. quasi ... quo plura abstulisset, eo minore periculo in iudicium venturus esset; Verr. IV, 49. eo minus mirari me oportere, si ..; ib. 139. — *iste ... eo securior, quod M. Tullius abesset;* Tull. 16. — quo delictum maius est, eo poena est tardior; Caecin. 7. — quod .. eo vehementius tibi laborandum est, quia in eandem cadere suspicionem conlega ... non potest; Phil. XI, 24.

eodem eben dahin, dazu: accedo: si accedit eodem, ut ..; Sex. Rosc. 86. eodem accedit, quod ..; Verr. III, 142. accedit eodem ut ..; Muren. 45. accedunt eodem multa ... merita; Phil. XIII, 7.

addo: addite nunc eodem istius edicta; Verr. III, 200. addam ... eodem Q. Labienum; Rabir. 20.

adgrego: si ... eodem ceteros ... naufragos adgregarit; Catil. I, 30.

condo: quod eodem ceteros piratas condi imperarat; Verr. V, 69.

convenio: convenisse eodem compluris ... socios; Catil. I, 8.

converto: eodem ... convertit aculeum testimonii sui; Flacc. 86.

defero: ut ... eodem deferrentur; Verr. IV, 21.

duco: eodem ipsum duci; prov. cons. 18.

educo: eodem ... multos fortis viros eduxerant; Catil. III, 5.

incumbo: eodem incumbunt municipia; Phil. VI, 18.

penetro: eodem gloriam ... penetrare; Arch. 23.

pervenio: quin eodem perscriptum hoc indicium pervenerit; Sulla 43.

redeo: ut ... eodem statim redirent; Muren. 26. eodem te ... rediturum; Deiot. 19.

revertor: eodem revertamur; Sex. Rosc. 41. eodem cum ignominia reverti; Muren. 89.

venio: eodem Licinium esse venturum; Cael. 61.

ephebus, Jüngling: I. ferunt: ut (mortuum) ferrent ephebi; Flacc. 75.

II. cognosco: quem tu cum ephebum Temni cognosses; Flacc. 51.

ephemeris, Tagebuch: ad ephemeridem revertitur; Quinct. 57.

epigramma, Sinngedicht: facio: quod epigramma in eum fecisset; Arch. 25.

incido: epigramma Graecum pernobile incisum est in basi; Verr. IV, 127.

epilogus, Schlußrede: ut miserabiliores epilogos possem dicere; Planc. 83.

epistula, Brief, Sendschreiben: I, 1. declarat: ut istius epistula ad te missa declarat; Verr. III, 189. quorum epistulas spem victoriae declarantis in manu teneo; Phil. XII, 9.

est: haec epistula est, quam nos Syracusis ... invenimus; Verr. III, 154. unde esset epistula; ib. IV, 58.

habet: plus falsam epistulam habituram ponderis; Flacc. 93.

immutat: f. II, 1. adfero; Verr. II, 64.

2. EPISTULA C. VERRIS AD NERONEM; Verr. I, 83. epistula L. Metelli; ib. III, 54. 123.

II, 1. adfero: is epistulas compluris attulerat; in his unam domo, quae totum immutarat hominem; Verr. II, 64. cum ... epistula Agrigento adlata esset; ib. IV, 58.

invenio: f. I, 1. est; Verr. III, 154.

lego: legi epistulam Antonii, quam ad quendam vIIvirum ... miserat; Phil. V, 33.

mitto: si L. Metellus hanc epistulam non misisset; Verr. III, 45. f. lego. recito; Sulla 67. I, 1. declarat; Verr. III, 159

profero: epistulam mater eius profert et alteram soror; Flacc. 90

recito: recita epistulam; Verr. III, 154. neque ego huius fugitivi vobis .. epistulam recitassem; ib. 157. his ... epistulis ... recitatis; Flacc. 93. epistulam meam saepe recitas, quam ... misi; Sulla 67. hanc ego epistulam ... recitavi; Phil. XIII, 48.

teneo: f. I, 1. declaro; Phil. XII, 9.

trado: ei .. epistulam tradidit; Phil. II, 77.

2. cognosco ex: quin is ... relictos agros ex ... epistula L. Metelli cognoverit; Verr. III, 144.

digredior ab: longius ... ab epistula Timarchidi digressa est oratio mea; Verr. III, 163.

disputo: quid ego de epistulis Falcidii ... tam diu disputo? Flacc. 94.

indico de: quis tibi .. de epistulis istis indicavit? Flacc. 92.

sum in: quam multa ioca solent esse in epistulis! Phil. II, 7.

venio ad: venio nunc ad epistulam Timarchidi; Verr. III, 154.

III, 1. aucupari: cur epistulis ... matris imbecillitatem aucupatur? Flacc. 92.

moveri: una se epistula Mithridatis moveri impellique potuisse; Flacc. 57.

2. in: ut tu in multis epistulis ad amicos tuos gloriaris; Verr. III, 174.

per: per epistulam quod volet iniuratus probabit? Flacc. 90. purgat se per epistulam; ib. 91.

epoto, austrinken: poculum: quem statim epoto poculo mortuum esse; Cluent. 168.

venenum: venenum ... celerius potuit comestum quam epotum in venas ... permanare? Cluent. 173.

epulae, Gastmahl, Festschmaus: I. sunt: tui sacerdotii sunt ... epulae .. ludorum; har. resp. 21. ut munus sit funeris, epulae quidem ipsae dignitatis; Vatin. 30.

II, 1. amo: non amat profusas epulas; Muren. 76.

omitto: omitto .. epulas; Sest. 54.

praedico: quid ego illorum dierum epulas ... praedicem? Piso 22.

2. intersum: is interfuit epulis ... parricidarum; Sest. 111.

2. opus sum: quae (dies) sacris epulisque opus essent; Verr. II, 52.

3. versor in: qui in epulis cotidianis ... versatus sit; Verr. III, 160.

III. celebrari: sepulcrum L. Catilinae ... epulis .. celebratum est; Flacc. 95.

delenire: epulis multitudinem imperitam delenierat; Phil. II, 116.

retineri: epulis retentus; Phil. III, 20.

zum Satz: qui cotidianis epulis in robore accumbunt; Muren. 74.

epulo, Ordner des Festmahls: ad quos (pontifices) epulones Iovis Optimi Maximi ... adferunt; har. resp. 21.

epulor, speisen, schmausen: alqs: nuper epulati .. Pergameni; Flacc. 17.

consules: consules epulabantur; dom. 62. Sest. 54.

milites: epulantur milites; Phil. III, 31.

epulum, Mahlzeit, Gastmahl: I. est: ita .. illud epulum est funebre, ut ..; Vatin. 30.

II, 1. do: cum epulum Q. Maximus ... populo Romano daret; Muren. 75.

omitto: omitto epulum populi Romani; Vatin. 31.

video: numquam epulum videras? Vatin. 32.

2. expleo ex: Fausti ... ex epulo magnificentissimo famem ... non expleras? Vatin. 32.

III. dominus: cum ipse epuli dominus Q. Arrius albatus esset; Vatin. 31.

nomen: nisi violasses ... nomen epuli; Vatin. 32.

IV. in: ut in epulo Q. Arrii ... cum toga pulla

accumberes; Vatin. 30. qui sermo alius in illo epulo fuit nisi ..? ib. 31.

eques, Reiter, Ritter: I. **absolut**: 1. **Subjekt**: abiciunt: cum ... equites Romani se ad lenonis .. pedes abiecissent; sen. 12.

addit: dico equitem Romanum ... tritici modium triginta voluisse addere; Verr. III, 148.

adferunt: hi tot equites Romani ... quid dignitatis huius petitioni attulerunt? Planc. 21.

adsunt: qui adesse ... honestissimos equites Romanos ... iusserit; Sest. 27. adsunt equites Romani publice; Planc. 22.

agunt: quid vos, equites Romani, ... estis acturi? Rab. Post. 14.

amittunt: hoc vos, equites Romani, ius ... amittetis? Rab. Post. 18.

arbitrantur: vos, equites Romani, excitati ... (arbitrabamini); Sest. 25.

clamant: etiam illi equites Romani (cum tacent, clamant); Catil. I, 21.

concurrunt: concurrebant equites Romani; Sest. 68.

condemnant: equites Romani, qui te suo iudicio condemnarunt, horum iudicio condemnari noluerunt; Verr. II, 175.

credunt: eidem nuper tres equites Romani ... non crediderunt; Flacc. 40.

cupiunt: omnes equites Romani ... M. Fonteium incolumem esse cupiunt; Font. 32.

defendit: causam Sopatri defendebat Q. Minucius eques Romanus; Verr. II, 69.

dicit: dixit Cn. Fannius, eques Romanus; Verr. I, 128. eques Romanus ... iuratus dicit; ib. II, 80. Cn. Sertium M. Modium, equites Romanos, ... dixisse; ib. 119. M. Annius, eques Romanus, dicit; ib. V, 74. quae L. Suetium, equitem Romanum, ... dicere audistis; ib. 147. A. Cluentius causam dicit eques Romanus; Cluent. 156.

dat: M. Petilium equitem Romanum ... iubet operam dare; Verr. II, 71. equites .. Romanos daturos illius diei poenas; Sest. 28.

est, sunt: Volcatius idem apud te postea fuit, eques Romanus; Verr. II, 58. quo (animo) ... eques Romanus ... debet esse; ib. [equites Romani] nunc eidem in eum iudices si essent; ib. 180. multi equites Romani; ib. III, 136. equites ordini senatorio dignitate proximos ... esse cupiunt; Cluent. 152. hoc omni tempore equites in ora maritima non fuerunt? Flacc. 30. quis enim eques Romanus ... in clivo Capitolino non fuit? Phil. II, 16. quasi vero ignotus nobis fuerit splendidus eques Romanus, Trebonii pater; ib. XIII, 23.

exit: quam multi equites Romani ... ad eos *exierunt!* Font. 16. L. vero Lamiam, equitem Romanum, ... exire ex urbe iussit; sen. 12.

facit: P. Scandilius, eques Romanus, ... sponsionem de societate fecit; Verr. III, 135. si eques Romanus hoc idem fecerit; Cluent. 145.

flent: cum . equites .. Romani flere pro me ... vetarentur; Quir. 13.

habent: illi equites Romani ... habuerunt tantum animi; Font. 26.

indicat: [equite Romano iudicante;] Verr. a. pr. 38. si equites Romani iudicarent; ib. III, 168. equites ... rem ad illorum libidinem iudicasse; Font. 36.

liberant: reperti sunt duo equites Romani qui te ista cura liberarent; Catil. I, 9.

mentiuntur: mentitos esse equites Romanos; Fr. B. VIII, 8.

nolunt: f. condemnant.

oderunt: quod vos equites Romani (odernnt) Piso 45.

parent: equites .. Romani ... suae potius religioni ... paruerunt; Cluent. 121.

persequuntur: tot equites Romani ... poenam octupli ... non persequebantur? Verr. III, 30.

possunt: (te) videre equites Romani non possunt; Piso 64.

probant: probantibus ... equitibus Romanis; har. resp. 17.

proiciunt: vos, .. equites Romani, ... vos pro meo capite ... proiecistis; Sest. 26.

relinquit: eques Romanus locuples ... procuratorem Romae reliquit; Quinct. 62.

resistit: Q. Septicio, honestissimo equite Romano, resistente Apronio; Verr. III, 36. M. Druso ... aperte equites Romani restiterunt; Rab. Post. 16.

sequuntur: equites Romani ... consularem auctoritatem (secuti sunt)? Rabir. 22. te ... equites .. Romani ... sequebantur; har. resp. 22.

statuunt: statuerunt equites Romani illo iudicio ..; Rabir. 24.

triumphat: quid tam inauditum quam equitem Romanum triumphare? imp. Pomp. 61. quid tam incredibile quam ut iterum eques Romanus ... triumpharet? ib. 62.

venit: venit ad Chelidonem C. Mustius, eques Romanus; Verr. I, 137. eo ... veniebant equites Romani; ib. V, 27. equitem Romanum ex hac urbe ... venire in eum locum, ubi ..; Rab. Post. 22.

vident: nunc vos, equites Romani, videte; Rab. Post. 15. f. possunt.

volt: f. addit.

elliptisch: equites numero plurimi e Gallia; Font. 8. quid nostri equites Romani? dom. 56. „ubi equites Romani illi ... tui?" Milo 94. hinc equites Romani lautissimi; Phil. III, 16.

2. **Prädikat**: sum: eques Romanus est; Qu. Rosc. 42. cum sit Cn. Plancius is eques Romanus ..., ut maiores eius omnes equites Romani fuerint; Planc. 32.

3. **Ausruf**: o viros fortis, equites Romanos! Cluent. 153.

II. **nach Verben**: 1. **Accusativ**: accuso: cum ... equites Romanos ... accusaret; Sest. 122.

addico: nonne ... Fufidium, equitem Romanum, ... debitoribus suis addixisti? Piso 86.

adripio: est adreptus unus eques Romanus ... reus; Rab. Post. 11.

amplector: an equites Romanos amplectetur? Phil. VII, 21.

appello: quem enim appellem? ... an equites Romanos? Flacc. 4.

audio: audietur ... eques Romanus, L. Flavius; Verr. I, 14.

commemoro: quid ego hic equites Romanos commorem? Catil. IV, 15.

condemno: f. I, 1. condemnant.

contemno: contemnebat equites Romanos; Sest. 18.

defendo: quorum certe aliquis defendisset equitem Romanum; Cluent. 109.

deligo: cum ... equitaret cum suis delectis equitibus; Deiot. 28.

do: equites Romanos ad Apronii iniurias dedisti; Verr. III, 96. equites ... dare coacti sunt; Font. 26.

dono: P. Caesium, equitem Romanum, .. Ravennatem, ... nonne civitate donavit? Balb. 50.

excipio: equitem Romanum ... labentem excepit; Rab. Post. 43.

excito: f. I, 1. arbitrantur.

expello: ut ex urbe expulerit [relegarit], non dico equitem Romanum; Sest. 29.

fugo: fugati equites; Phil. VIII, 6.

imploro: vos prius implorabo, equites Romani; Rab. Post. 13.

interficio: Q. Seio, equite Romano, ... per te apertissime interfecto; har. resp. 30.

mitto: quid tam inusitatum quam ut ... eques Romanus ad bellum ... pro consule mitteretur? missus est; imp. Pomp. 62. equites Romanos cum ... laudatione miserunt; Cael. 5. equites non optimos misisse; Deiot. 24.

nomino: si L. Raecium, equitem Romanum, ...

nominabat; Verr. V, 168. vellem praesentem possem P. Helvetium Rufum, equitem Romanum, ... nominare! Cluent. 198.
occido: cum ornatissimum equitem Romanum ... occidisset; Milo 18. equitem Romanum occiderat; ib.
permoveo: equites Romanos proscriptionis ... metu esse permotos; sen. 33.
perterreo: perterritis equitibus Romanis; dom. 96.
prohibeo: equitem Romanum scitote biduum cibo tectoque prohibitum; Verr. III, 60
prosequor: quemcumque equitem Romanum in provincia viderant, beneficiis ... prosequebantur; Verr. III, 94.
puto: qui unum equitem Romanum contumelia dignum putasset; Verr. III, 94.
redigo: hoc uno metu se putant equites Romanos in potestatem suam redacturos; Cluent. 152. quod C. Caesar ... equites ... in suam ... potestatem redegerit; Phil. V, 46.
reduco: reducam iterum equitem Romanum, L. Flavium; Verr. V, 155.
relego: ut equites Romani a consule relegentur; Sest. 52. cum equites Romani relegarentur; Piso 23.
reperio: f. I, 1. liberant.
statuo: statuitur ... eques Romanus ... in Apronii convivio; Verr. III, 62.
sustineo: quis equites Romanos (poterit sustinere)? Phil. VII, 17.
trado: equites Romani ... vincti Apronio traditi sunt; Verr. III, 37.
video: videt multos equites Romanos; Verr. a. pr. 7. Luceria equites Romanos ... laudatores videtis; Cluent. 197. videsne ... hos omnis equites Romanos? Ligar. 33. f. prosequor.
vincio: f. trado.
violo: non me magis violavit ... quam equites Romanos; har. resp. 5.
voco: eo vocari ... equites Romanos; Verr. III, 65.
2. **Dativ**: adfero: si equitibus Romanis ... manus ab Apronio ... adferebantur; Verr. III, 60. equitibus Romanis ... adferuntur ex Asia cotidie litterae; imp. Pomp. 4.
concedo: ut ... equiti Romano in plorando non sit concessa libertas; Planc. 33.
credo: nega .. equiti Romano ... credi oportere; Qu. Rosc. 43. se ... tot equitibus Romanis ... non credidisse; Verr. I, 10. credet eis equitibus Romanis populus Romanus; ib. 13.
do: possessionem ... equiti Romano datam; Cluent. 165. equiti Romano praemium dari; Rabir. 31. „cum ... me .. dedissem ... equitibus Romanis, quorum vires erant debiles“; Milo 94. „si equitibus ... praemia ... dederitis“; Phil. VIII, 25.
licet: Cn. Calidio, equiti Romano, ... licuit habere argentum; Verr. IV, 44.
minitor: ut ... equitibus Romanis mortem ... minitarentur; dom. 55.
praefinio: census praefiniebatur ... equiti .. Romano; Phil. I, 20.
reddo: quo minus ... responsum equitibus Romanis redderetur; Planc. 34.
statuo: statui ... modum ... C. Numitorio, equiti Romano; Verr. V, 163.
sum: „equiti Romano ... libertinus homo sit heres?“ Verr. I, 124. fuisse P. et L. Cominiis, equitibus Romanis, controversiam cum Staieno; Cluent. 100.
3. **Ablativ**: egeo: eget ille .. equitibus Romanis; Catil. II, 25.
4. **mit Präpositionen**: aufero ab: a M. Caelio, equite Romano, ... quae voluisti .. abstulisti; Verr. IV, 37. iste ab equite Romano ..., Cn. Calidio, ... eculeos argenteos ... aufert; ib. 42. ab equite Romano C. Matrinio ... HS $\overline{DC}$ abstulisti; ib. V, 15.
dico de: quid ego de Q. Lollio .. dicam, equite Romano? Verr. III, 61. quid de illis ... equitibus Romanis dicemus? Rabir. 27.
emo de: num etiam de L. Papinio, ... equite Romano, turibulum emisti? Verr. IV, 46.
expeto ab: a quo senatus ... equite Romano ... auxilium expetisset; Balb. 16.
impetro ab: „cum ab equite Romano, ... M. Paconio, non impetrasset, ut ..;“ Milo 74.
offendo apud: quid me apud equites Romanos offendisse dicebant? Fr. B. VII, 14.
peto ab: petam a C. Cluvio, equite Romano ..., ut ..; Qu. Rosc. 48.
postulo ab: neque postulandum est ... ab equitibus Romanis, ut ..; Muren. 70.
repeto ab: se ... poenas ab equitibus Romanis esse repetiturum; sen. 12. se ... poenas ab equitibus Romanis repetiturum; ib. 32.
sum in: tantam in equitibus Romanis (fore) virtutem; Catil. I, 32. quaecumque in equite Romano dignitas esse possit; Cael. 3. — inter: ut ... inter ... equites Romanos summo splendore fuerit; Planc. 32.
sumo a: sumpsit a C. M. Fufiis, equitibus Romanis; Flacc. 46.
transfero ad: fiscos compluris ... ad equitem Romanum esse translatos; Verr. a. pr. 22.
venio ad: ad L. Vibium, equitem Romanum, ... veni; Verr. II, 182.
elliptisch: altera (statua) ab equitibus Romanis; Phil. VI, 13.
III. **nach Adjectiven**: 1. pacatus: L. Visidio, equiti Romano, ... poteritne esse pacatus Antonius? Phil. VII, 24.
2. refertus: erat ... Palatium .. equitibus Romanis ... refertum; Piso 11.
IV. **nach Substantiven**: 1. animi: equitum Romanorum animi ad causam excitati; Sest. 87.
census: cum ... in equitum censu C. Licinius Sacerdos prodisset; Cluent. 134.
centuriae: de equitum centuriis ... respondebo; Muren. 54. si L. Natta ... in equitum centuriis voluit esse; ib. 73. patronus centuriarum equitum Romanorum; Phil. VII, 16.
coniunctio: coniunctionem vestram equitumque Romanorum; Catil. IV, 22.
filius: cum equitis Romani esses filius; Muren. 16. cum ... consul designatus ab equitis Romani filio .. defenderetur; ib. 17. equitis Romani .. esse filium; Cael. 4. quod equitis Romani filius est; Planc. 17. equitum Romanorum filii petiverunt; ib. mihi .., equitis Romani filio; ib. 59. Q. Fufii, honestissimi equitis Romani, (filium) ... ne nominat quidem; Phil. II, 41.
flos: flos .. equitum Romanorum; Planc. 23.
frequentia: frequentia equitum Romanorum praesentium; har. resp. 1.
imago: f. umbra.
libertas: libertatem equitis Romani se ferre non posse; Planc. 33.
magister: MAGISTER EQUITUM; Rab. Post. 14. ut ... magister equitum constitueretur; Phil. II, 62. magister equitum; ib. 63. cuius tu ... fueras dictatoris magister equitum; ib. 71. qui magister equitum fuisse tibi viderere; ib. 76.
maledicta: equitum ego Romanorum ... maledicta ... commemorem? Planc. 33.
nomen: ut huic optimo viro ... nomen equitis Romani ... ne eripiatis; Rab. Post. 48.
ordo: equester ordo, at quorum equitum [Romanorum]! Rabir. 20.
pater: pater huius equitis Romani; Balb. 53.
praesidia: cum ... tibi magna praesidia [auxilia] ... equitum .. polliceretur; Piso 84.
preces: equitum Romanorum preces aspernari; Sest. 30.
pudor, studium: oratio digna equitis Romani vel studio vel pudore; Planc. 58.

suffragia: deinde, ita ut adsolet, suffragia *equitum*; Phil. II, 82.
testimonium: adductus ... testimoniis .. multorum equitum Romanorum; Verr. V, 158. si L. Eppii, L. Agrii, C. Cestii, equitum Romanorum, ... testimonio doceo; Flacc. 31.
vires: f. II, 2. do; Milo 94.
umbra: umbram equitis Romani et imaginem videtis; Rab. Post. 41.
2. alqs ex: fuisse iudicem ex illis equitibus Romanis ... neminem quin ..; Balb. 11.
dicta in: multa in equites Romanos ... asperius dicta; Cluent. 140.
tabellam do de: datur tibi tabella ... de equite Romano; Rab. Post. 12.
V. Umstand: ab: eum ... defensum esse ... ab equite Romano; Quinct. 87. quem .. ab eis [equitibus Romanis] ... condemnari necesse esset; Verr. II, 180. rogari ab equitibus Romanis; Quir. 16. (virtus) ab equitibus Romanis ... perspecta et cognita; Deiot. 26. se ... ab equitibus Romanis ... civem carum haberi; Phil. V, 49.
apud: cui ... [non apud equites Romanos] ... venia ... dari possit; Piso 98.
cum: ubi cum equitibus Romanis ... illius Verrucios ... explicabam; Verr. IV, 137. meruisse cum L. Raecio, splendidissimo equite Romano; ib. V, 161. cum primum senatores cum equitibus Romanis lege Plotia iudicarent; Fr. B. VI, 29. f. II, 1. deligo.
per: expensum est (aurum) ... per Sex. Caesium, equitem Romanum; Flacc. 68. per equites Romanos ... harum rerum auctores ... expelli posse; ib. 96.
VI. Lücke: † ab equitum nota doloris bonorum omnium; dom. 137.

equester, zum Reiter, Ritterstande gehörig, ritterlich, zu Pferde: auctoritas: equestri vetere illa auctoritate et gratia fretus; Verr. III, 61.
disciplina: ex vetere illa equestri disciplina; Verr. III, 137. f. familia.
familia: M. Creperius ex acerrima illa equestri familia et disciplina; Verr. a. pr. 30.
gratia: f. auctoritas;
ius, libertas: nimium retinens equestris iuris et libertatis; Planc. 55.
locus: ab homine ... non ex equestri loco profecto; Verr. II, 174. quem equestri ortum loco consulem videt; leg. agr. I, 27. pater .. fuit equestri loco; Muren. 16. reliquos video esse ex equestri loco; Planc. 15. ne contendat cum praetorio nomine equester locus; ib. hominibus ortis hoc nostro equestri loco; ib. 17.
nomen: ea .. vetustate equestris nominis; Planc. 32.
ordo: cum equester ordo iudicaret; Verr. a. pr. 38. III, 94. iudicavit; ib. 224. concludatur; Cluent. 152. (arma cepisset); Rabir. 20. citaretur; Sest. 35. (susceperat); ib. 38. captus; ib. 52. erat mecum; Planc. 87. maeret; Milo 20. proximus huic dignitati ordo equester; dom. 74. — nisi ad equestrem ordinem iudicia referantur; Verr. III, 223. contemnis; Verr. IV, 45. converte .. ad e. o. ... easdem vitae condiciones; Cluent. 150. quod odium habuit in e. o; Cluent. 151. non teneri; ib. 154. adfligendum; Sest. 17. coniunxerim; Piso 7. penes e. o. essent; Scaur. c. 1, § 2. in e. o. quaestionem; Rab. Post. 16. accusa; Phil. II, 19. — principes equestris ordinis; Verr. II, 175. homine; Verr. III, 166. homines; Sulla 72. gratiam; prov. cons. 29. desiderium; Piso 32. principibus; Planc. 41. studio; Phil. VII, 27. robora ... equestris .. ordinis; Cluent. 153. inimicissimum ordinis equestris; prov. cons. 11. princeps; Rab. Post. 3. — equestri ordini restituit ... dignitatem; Muren. 40. aeque atque huic ordini, ut equestri; Phil. II, 94. — iudicia cum equestri ordine communicata; Cluent. 130. indignus ... ordine equestri; Sest. 110. ab equestri ordine? Fr. B. VIII, 14, d.
pugna: pugna erat equestris ... picta; Verr. IV, 122.
splendor: qui equestrem splendorem pati non potuerunt; Sex. Rosc. 140. qui ne equestrem quidem splendorem ... retinere potuisset; Planc. 12.
statua: statuae equestres inauratae; Verr. II, 150. statuae illae equestres; ib. 167. equestres sunt ... Marcellorum statuae; ib. IV, 86. statuam equestrem inauratam ... statui; Phil. V, 41. aspicite ... equestrem statuam inauratam; ib. VI, 12. statua ... inaurata equestris; ib. IX, 13.

equidem, allerdings, fürwahr, meinerseits: I. erste P. sg.: abducam; Cael. 22. accepi: dom. 107. non .. accuso; Planc. 17. adfirmo; Rabir. 23. adsumo; Planc. 3. egi; Ligar. 30. non arbitror; Phil. X, 15. audiebam; Sest. 122. Phil. II. 88. cepi; har. resp. 2. cognovi; Rab. Post. 42. confido; Phil. III, 2. confitear; Verr. a. pr. 8. consolabar; Phil. VIII, 21. cupio; Phil. X, 10. debeo; Rab. Post. 6. delector; Flacc. 33. desidero; Ligar. 10. non deero; Phil. VII, 20. dico; Sest. 72. dicam; Piso 81. dixi; Milo 45. non dubito; Planc. 18. existimo; leg. agr. II, 85. Flacc. 27. Sest. 71. 125. Balb. 15. Piso 95. Planc. 81. Phil. I, 17. exspectabam; Cael. 63. extimesco; Marcell. 22. feci; Caecin. 34. ferebam; har. resp. 47. feram; Piso 99. flagitabam; Phil. III, 1. incipio dicere; Cluent. 51. laboravi; Planc. 50. laboro; Deiot. 39. laetor; Sulla 23. laudabam; Milo 65. laudo; Phil. XIII, 15. locutus sum; Phil. V, 19. malui; Fr. A. V, 2. moveor; Verr. IV, 83. nescio; Cluent. 4. non opinor; Tull. 29. perfunctus sum; dom. 44. non potero equidem disputare; Scaur. 17. negare non possum; Phil. XIII, 24. praetermittam; Phil. IV, 16. profluxi; Cael. 6. putavi; Milo 5. relinquam; Verr. II, 151. repono; Sest. 143. sentio; Balb. 29. statui; Phil. VIII, 32. auctor fui; Ligar. 28. teneo; Ligar. 35. testor; Rabir. 30. vidi; Flacc. 37. et vidi ... et audivi; Cael. 28. equidem *video;* Scaur. 49. viderem; Marcell 10. videbam; Phil. XII, 3. videor; Flacc. 66. — tu igitur ipse de te? dixerit quispiam. equidem invitus, sed ..; Phil. XIV, 13.
II. dritte P. sg.: qui equidem non in umbra ... versatus est; Flacc. 5. (Z. 41).

equitatus, Reiterei, Ritterschaft: I. est: noster (est) equitatus; Phil. X, 14. cum ... legiones, exercitus, equitatus in consulum ... potestate sint; ib. 25. nullo equitatu; ib. XIV, 27.
relinquit: equitatus, qui in Syriam ducebatur bipertito, ... quaestorem ... reliquit; Phil. X, 13.
II, 1. abduco: equitatum ad se abduxit Dolabellae; Phil. XI, 27. quo iure equitatum a consule abduceret; ib.
duco: f. I. relinquit.
habeo: habet equitatum; Phil. XI, 26.
impero: magnos equitatus ... imperavit; Font. 13.
largior: equitatum (largiri), quantum velit. equitatum dico? Phil. V, 5.
mitto: ut equitatum ... mitterent; Catil. III, 9.
perdo: neque equitatum ... perdidissemus; Sest. 72.
2. confligo cum: cum ... equitatu .. conflixit; Phil. XIV, 27.
III, 1. excursio: cum una excursio equitatus ... vectigal auferre possit; imp. Pomp. 16.
interitus: adventus in Syriam primus equitatus habuit interitum; prov. cons. 9.
praesidium: a quo ... praesidium .. equitatus (comparatum est); Phil. X, 24.
2. alqd ad: nihil ad tuum equitatum; Deiot. 24.
IV, 1. adiuvari: ab eodem rege adiuti sumus .. equitatu; Phil. XI, 34.

instruere: civem sceleratum ... equitatu .. instrueres? Phil. V, 6.
2. cum: cum ... maximo equitatu ... Gallorum; Phil. XIII, 44.

equito, reiten: qua (certatione) tu contra Alfenum equitabas; Quinct. 73. iactabit se et in his equitabit eculeis; Verr. IV, 43. cum in illo nostro exercitu equitaret; Deiot. 28.

equus, Pferd, Roß: I. est: intus ... est equus Troianus; Muren. 78. alveusne ille an equus Troianus fuerit; Cael. 67.
extimescunt: equi ipsi gladiatorum repentinis sibilis extimescebant; Sest. 126.
II, 1. commemoro: quid ... equos (istius) muneraque commemorem? Verr. I, 49.
introduco: equum Troianum introductum ... diceret; Verr. IV, 52.
relinquo: equum inanem reliquerunt; Verr. II, 160.
trado: se suo iure ... equos vectigalis Sergio mimo tradere; Phil II, 62.
traduco: iussit equum traducere; Cluent. 134.
2. utor: optime ut equis uteretur; Deiot. 28.
3. cado de: cecidisse de equo dicitur; Cluent. 175.
includo in: in huius tu me consilii societatem tamquam in equum Troianum cum principibus includis? Phil. II, 32.
prospicio ex: ipse .. ex equo nudatam ab se provinciam prospicit; Verr. II, 154.
sedeo in: ut eum nemo umquam in equo sedentem viderit; Verr. V, 27. cum sedere in equis triumphantium praetextati potissimum filii soleant; Muren. 11.
tollo in: Deiotarum cum plures in equum sustulissent; Deiot. 28.
III, 1. greges: greges equorum eius istum abigendos curasse; Verr. I, 28. greges nobilissimorum equorum abactos; ib. II, 20.
2. statua: altera (statua) ab equitibus Romanis, equo publico; Phil. VI, 13.
3. legati in: quid (tandem habent) legati in equis et tribuni? Piso 60.
IV, 1. dimittere: equis circum agros eius ... dimittere; Verr. II, 92.
merere: quicumque equo meruisset; Phil. I, 20.
reportari: equis insignibus ... reportati (sumus); sen. 28.
subvenire: ut ... equis, viris D. Bruto subveniremus; Phil. VIII, 21.
2. in: obviam fit ei Clodius .. in equo; Milo 28. ille ... tum in equo; ib. 55.

era, Herrin: „nam numquam era errans" hanc molestiam nobis exhiberet; Cael. 18.

erectus, s. **erigo.**

ereptio, Raub: quod putabant ereptionem esse, non emptionem; Verr. IV, 10.

ereptor, Räuber: I, 1. fert: tu etiam ereptor civitatis legem ... tulisti; dom. 81.
petit: iste ... bonorum ... ereptor ... nihil petit; Quinct. 30.
2. sum: cum ... publicanus ... non ereptor ... soleat esse; Verr. III, 27. me, quem ... ereptorem libertatis esse dicebat; Sest. 109.
II. adduco: non .. furem, sed ereptorem ... adduximus; Verr. I, 9.

erga, gegen: I. **nach Adjectiven:** gratus: ut erga duces ... satis gratus iudicarer; sen. 24.
qualis: qualis T. Ligarius ... fuerit erga te; Ligar. 35.
talis: Deiotarum talem erga te cognovisti; Deiot. 19.
II. **nach Substantiven:** amor: summo erga vos amore; Catil. III, 1. eius erga me studio atque amori; Piso 76.
animus: huius animum erga M. Brutum studiumque; Phil. X, 17. hoc animo erga vos ... erit; Fr. B. VI, 28.
beneficium: s. **beneficium,** II, 1. adiungo. commemoro; Phil. II, 48. tueor; Cael. 7. — V, 1. consequi; Balb. 35 (B. I, S. 410 ff.).
benevolentia: s. **benevolentia,** I, 1. remanet. — II, 1. conlaudo. declaro; Sest. 117. ignoro. ostendo. perspicio. — 2. 3. 4. — IV, 1. causae. — 2 (B. I, S. 414, f.).
diligentia: eorum benevolentiam erga se diligentiamque; Verr. V, 161.
fides: fides erga plebem Romanam; leg. agr. II, 20. virum ... erga meam salutem fide ac benevolentia singulari; prov. cons. 1.
iudicium: s. studium; dom. 142.
merita: eorum erga me merita; sen. 30. pro Cn. Pompei meritis erga me; dom. 31. suis erga me meritis; Planc. 3. merita Cn. Plancii erga me; ib. 4. Milonis erga me ... meritorum memoria; Milo 34.
misericordia: suam erga me benevolentiam ac misericordiam; Sest. 117.
officia: officio et studio, quod habebat erga propinquum suum; Quinct. 78. gradibus officiorum erga rem publicam nostram; Deiot. 27.
pietas: qua ... pietate erga deos immortalis esse soleant; Quir. 18. nec est ulla erga deos pietas; dom. 107.
studium: omne suum erga meam dignitatem studium et iudicium; dom. 142. hominum ... studium erga hunc ordinem; prov. cons. 39. sua studia erga fortis ... civis; Milo 4. s. amor; Piso 76. animus; Phil. X, 17. officium; Quinct. 78. voluntas; leg. agr. II, 4.
voluntas: Siculorum erga te voluntatis argumenta; Verr. II, 157. eandem voluntatem erga Syracusanos; ib. IV, 145. indicem vestrarum erga me voluntatum ac studiorum; leg. agr. II, 4. voluntatem, quam semper habuistis erga me; ib. III, 2. vestra erga me voluntas; Catil. IV, 1. ea voluntas erga Cn. Plancii salutem; Planc. 43. metu commutatae vestrae voluntatis erga me; ib. 103. voluntas erga nos; Milo 42. testem ... meae perpetuae erga se voluntatis; Phil. I, 10.

ergastulum, Sclavenzwinger: emo ex: homines ... ex ergastulis emptos; Sest. 134.
sum in: apud eum in ergastulo fuit; Cluent. 21.
alqs ex: ille ex compedibus atque ergastulo, Gracchus; Rabir 20.

ergo, deshalb, daher, demnach, also: I. **Aussage:** 1. **am Anfang des Satzes vor** ab universa provincia; Verr. II, 168. ad haec crimina; Rabir. 9. ad cenam; Muren. 74. addito; Tull. 28. adhuc; Cluent. 103. prov. cons. 42. adfuit; Quinct. 61. ergo „aderat vis"; Rab. Post. 28. aratores; Verr. II, 149. aut; Phil. XI, 37. „ergo" inquiet aliquis „donavit"; Verr. II, 45. ego; prov. cons. 19. Phil. II, 30. equites; Verr. II, 175. et; Marcell. 2. habet; Phil. VIII, 9. hercule; Quinct. 50. Phil. II, 83. haec; Cael. 42. hoc; Verr. II, 137. hoc (abl.); Verr. II, 178. Phil. IX, 11. hac; leg. agr. III, 11. haec; Cael. 25. Ligar. 4. Phil. I, 24. his; Verr. V, 8. Piso 9. hominis; Sest. 33. huc; Qu. Rosc. 34. idem; leg. agr. II, 43. idcirco; Sex. Rosc. 112. ille; Arch. 17. prov. cons. 26. Planc. 89. Rab. Post. 27. Phil. VIII, 2. illud; Sex. Rosc. 41. illum; Arch. 22. illi; Milo 45. illi (pl.); Arch. 19. Phil. VIII, 6. X, 16. illa; Milo 64. in eum; Quinct. 52. in illa supplicatione; prov. cons. 27. in iudicium; Balb. 6. „ergo", inquit „idcirco"; Cluent. 92. is; Flacc. 90. Rab. Post. 38. Phil. VIII, 14. ea; leg. agr. II, 72. id; Quinct. div. Caec. 33. 45. Verr. III, 223. Tull. 27. Phil. XI, 2. eius; dom. 101. ei (pl.); Planc. 33. eorum; leg. agr. II, 57. istius; Sulla 12. isto; Verr. III, 5. istis; Tull. 48. ita; Muren. 67. quia; Verr. I, 116. si; dom. 120. ergo si; Tull 34. erimus;

Phil. XII, 28. ut; Verr. III, 206. Cael. 71. Planc. 23. Phil. II, 77.

2. **im Satz nach** exsistat; Balb. 47. habeat; Phil. V, 37. hic; Phil. XIV, 28. hanc; Phil. V, 16. huius; Milo 79. haec; Sest. 42. iam; Cluent. 113. mimi; Cael. 65. non; Tull. 42. non tu; Ligar. 11. omnes; Phil. II, 29. omnibus; Flacc. 84. proximum est; Flacc. 27. querendum est; Flacc. 23. quicquid; leg. agr. II, 38. quod (pron.); Tull. 25. 39. Flacc. 35. Phil. XI, 25. XIV, 24. tres; Phil. XII, 22. tu; Phil. II, 85.

II. **Frage:** nach cur? Qu. Rosc. 25. Caecin. 91. Flacc 71. dom. 37. num? Sex. Rosc. 107. Phil. V, 9. quis? div. Caec. 19. Cluent. 149. leg. agr. I, 14. Sulla 12. dom. 118. Sest. 97. quem? Cael. 11. quae est? Verr. III, 173. Ligar. 25. quid? Sex. Rosc. 54. Verr. I, 117. II, 57. 150. III, 196. Tull. 24. Cluent. 93. leg. agr. III, 7. Sulla 54. har. resp. 14. dom. 125. Vatin. 8. 26. Phil. X, 15. XI, 3. XII, 3. quid? ergo ..? Verr. V, 105. Sest. 40 quid ergo? Sex. Rosc. 2. 86. div. Caec. 40. Verr. I, 149. III, 69. 140. ✕. IV, 102. Caecin. 39. 50. 56. Cluent. 63. 147. leg. agr. II, 38. Catil. II, 18. Muren. 44. Sulla 84. dom. 47. Rab. Post. 35. Phil. II, 21. III, 22. XIII, 31. quid ergo est? Quinct. 6. 11. 57. 73. 94. Sex. Rosc. 55. 80. Qu. Rosc. 15. Tull. 5. Caecin. 34. Cluent. 144. 148. quid ergo erat? Milo 54. quot? Verr. II, 127. est? Phil. II, 110. ubi? Rab. Post. 31. unde? Verr. III, 120.

erigo, aufrichten, erheben, ermuthigen: alqm: homo se erexit; Sex. Rosc. 60. erigit se; Verr. I, 35. erexit se; ib. V, 63. hi .. vagantur laeti atque erecti; Font. 33. adflictum erexit; imp. Pomp. 23. qui se erigit; Flacc. 45. hunc Cn. Pompeius ... erexit; Sest. 58. quin tuis litteris ... se magis etiam erexerit; Deiot. 38. erectus ... pulcherrimi facti sui conscientia; Phil. I, 9. multo sum erectior; ib. IV, 2. vos ... erectos ad libertatem recuperandam; ib. 11. erecti ... animis iam esse debemus; ib. VII, 26. vos ad libertatem sensit erectos; ib. X, 9.

alqd: haec ... ne ... erigere se possent; leg. agr. II, 87.

aculeos: cum eos (aculeos) accusator erexerit in rem; Cael. 29.

animum: f. **animus,** II, 1. erigo (5 St.) B. I, S. 232, a.

auris: auris iudex erigeret? Verr. I, 28. erigite mentis aurisque vestras; Sulla 33.

civitatem: civitatem ... ad aliquam spem ... erexit; dom. 25.

homines: homines imprudentia lapsos non erigere; Rab. Post. 2.

Italiam: erecta Italia; Sest. 87. urbem totamque Italiam erexit; Phil. X, 21.

libertatem: quae (libertas) ... se erigere debebat; Planc. 33.

malum: malum erigi ... imperavit; Verr. V, 88.

mentis: f. auris; Sulla 33.

oculos: ut erigere oculos ... videretur; Sest. 68.

populum: populum ... ad spem recuperandae libertatis erectum; Phil. III, 32.

provinciam: provinciam adflictam ... erexisti; Verr. III, 212.

urbem: f. Italiam; Phil. X, 21.

eripio, entreißen, entziehen, retten, nehmen, hinraffen: I. **absolut:** ut videatur ... non eripi pupillo; Verr. I, 146. ut ... eripere ... videretur; ib. II, 134. eripere certe non licere; ib. 145. si qui ... eripiat palam; ib. IV, 134. cum ... eripiatur vobis; leg. agr. II, 85. Corneliis .. legibus eripitur, cum ||cui|| datur; ib. III, 6. eripuit, coëgit; Scaur. 18. vi ereptum esse dicet; ib. 19.

II. **mit einfachem Object:** alqm: „iste quidem tibi eripietur"; Verr. a. pr. 20. istum ... ex manibus populi Romani eripi nullo modo posse; ib. I, 9. ne .. istum vis ulla ex populi Romani suffragiis eripere ... possit; ib. 14. qui istum eripiendum redemerunt; ib. 31. quin istum fortuna non tam ex illo periculo eripere voluerit; ib. 71. cum te ex ferro ... eripueris; ib. 82. si ex hoc iudicio aliqua vi sese eripuerit; ib. II, 77. cuius iste fidei ... nulla ratione eripi possit; ib. III, 64. ex horum severitate te ulla vis eripiet? ... non eripiet; sed si eripuerit ..; ib. 83. qui se eripere ex infamia cuperet; ib. 140. si qua vis istum de vestra severitate eripuerit; ib. V, 173. istum mihi ex hoc iudicio ereptum; ib. si quis eum forte casus ex periculo eripuerit, Cluent. 70. erepti .. estis ex crudelissimo ... interitu, erepti sine caede; Catil. III, 23. ut vos populumque Romanum ex caede miserrima, coniuges liberosque vestros virginesque Vestalis ex acerbissima vexatione, templa atque delubra, hanc pulcherrimam patriam omnium nostrum ex foedissima flamma, totam Italiam ex bello et vastitate eriperem; ib. IV, 2. qua ex pugna cum se ille eripuisset; Muren. 34. Ser. Galbam ... nonne proavo tuo ... populus Romanus eripuit? ib. 59. cum ego non ex istorum insidiis ... eripiar; ib. 82. ut eripiam te ex improborum subita gratia; Sulla 35. ab eis (operis) se ereptum ... praedicabat; Sest. 18. cum ego me e complexu patriae ... eripuissem; ib. 53. cum Q. Metellus ... eriperetur ... civitati; Cael. 59. quod C. Marium e civili ferro atque ex impiis manibus eripuerunt; Planc. 26. protectum ... ex hostium manibus eripi; ib. 72. e suo complexu ut eriperer; ib. 97. „si mihi eriperis"; Milo 99. „non .. inimici mei te mihi eripient"; ib. subito ereptus e causa; Phil. IX, 1. e manibus est ereptus Antonius; ib. XII, 7. si non Fortuna nobis modo eripuisset Ser. Sulpicium eiusque conlegam ante; ib. XIII, 29.

alqd: quod non debet, eripiendum ... est; Quinct. 47. nisi forte ... quod huius est ... huic eripere potes; Qu. Rosc. 56. id mihi ... eripuisti; div. Caec. 19. se tantum eripuisse, ut ..; Verr. a. pr. 4. ubi aliquid ereptum ... dicitur; ib. I, 27. quae ab sociis ... erepta .. essent; ib. 59. per Dolabellam ereptum existimabatur; ib. 75. haec omnia ... Siculis ... erepta sunt; ib. II, 33. quod alicui eripuerimus; ib. 45. hoc mihi Metellus non eripuit; ib. 164. quae ... erepta nobis sunt; ib. 181. nonne plus lucri nomine eripitur? ib. III, 86. cum eripiuntur e manibus ea; ib. IV, 47. hoc sibi eripi miserum esse; ib. 67. quae privatim sibi eripuisti; ib. V, 128. omnia ista vobis ... erepta sunt; ib. 175. quid ei tandem eripuit mors ||m. er.|| praeter sensum doloris? Cluent. 171. id totum eripere vobis ... conatus est; leg. agr. II, 19. quod adimi nullo pacto potest, ... eripere conatur; ib. [quod non vos ... ereptum teneretis;] ib. 99. qui ... erepta recuperare vellent; Muren. 50. ereptum repetere vos; Sulla 49. haec ... una eripuit hora; ib. 73. quae erepta sunt; ib. 89. id sibi ne eripiatis; ib. mihi quod potuit vis ... detrahere, ... eripuit; Quir. 19. quantum manu ac viribus ... eripere ... potuissent; Sest. 91. nihil huic eripi potest praeter hoc simulacrum pristinae dignitatis; Rab. Post. 41. nec vos huic ... quicquam praeterea potestis eripere; ib. 46. quod ipsum fortuna eripuerat; ib. 49. haec vivus eripuit; Phil. II, 94. quae tyranni eripuissent; ib. 96. quibus erepta essent; ib. eripiet tibi ista populus Romanus; ib. 113. quod ereptum non est; ib. XI, 20.

accusatores: accusatores esse tuos de tuis tuorumque manibus ereptos? Vatin. 34.

adulescentem: f. filium.

agros: agros ereptos rei publicae; Phil. II, 43.

argentum: f. **argentum,** II, 1. eripio (4 St.) B. I, S. 284, b.

arma: arma ... ab aliis erepta sunt; Marcell. 31.

auxilium: alterum (auxilium) rei publicae penitus ereptum; Piso 19.
beneficia: per istum erepta Siculis maiorum nostrorum beneficia; Verr. III, 123.
bona: f. **bonus,** B, II, 2, a. eripio (9 St.) B. I, S. 431, a. — causam: f. **causa,** II, 1. eripio (2 St.) B. I, S. 472, a. — civem: f. **civis,** II, 1. eripio (4 St.) B. I, S. 521, a — civitatem: f. **civitas,** II, 1. eripio (3 St.) B. I. S. 533, a. — coniuges: f. alqm; Catil. IV, 2. — conlegam: f. alqm; Phil. XIII, 29.
consilium: nisi ab dis ... audaciae consilium esset ereptum; Catil. III, 22.
conspectum: ut huic optimo viro ... nomen equitis Romani et usuram huius lucis et vestrum conspectum ne eripiatis; Rab. Post. 48.
consulatum: qui ... consulatum vobis eripiebant; Sulla 49. consulatum Miloni eripi non posse; Milo 26.
contentionem: possumne eripere orationi tuae contentionem vestrum? Planc. 17.
decumas: cum tot decumas ... eriperes; Verr. III, 42.
delubra: f. alqm; Catil. IV, 2.
deos: istum ... sacra deosque penatis ... ex aedibus suis eripuisse; Verr. II, 13.
dispensationem: f. potestatem; Vatin. 36.
domum: domo per scelus erepta; dom. 146.
faces: horum ego faces eripere de manibus ... potui; Sulla 28.
filium: ex sinu patriae nobilissimus adulescens et ex complexu matris ereptus innocens filius; Verr. V, 125. sibi non solum filium, sed etiam exsequiarum munus ereptum; Cluent. 28.
fortunas: cum omnis aratorum fortunas ... eriperes; Verr. III, 48. fortunis .. omnibus ereptis; ib. 128. qui pretio adductus eripuerit patriam, fortunas, liberos civi innocenti; Cluent. 129.
fructum: noli .. eripere hunc ... fructum officii; Muren. 71. nec plebi Romanae eripiendi fructus isti sunt ludorum; ib. 77. ut ... hunc ei fructum eripere cupiant; Phil. XIV, 3.
frumentum: a quibus omne frumentum eripuit; Verr. III, 115. frumentum, quod erat ereptum ab aratoribus; ib. 179.
gladios: gladiis .. ereptis; dom. 6.
gubernacula: ereptis senatui gubernaculis; Sest. 46.
hereditatem: cui condonabat hereditatem ereptam a liberis; Verr. I, 106. eripis hereditatem; ib. II, 46. eripe hereditatem propinquis; ib.
hominem: nonne videntur hunc hominem ex rerum natura ... eripuisse? Sex. Rosc. 71. hominem miserum ... eripi rei publicae; Fr. B. VII, 10.
imperatorem: talem imperatorem populo Romano ... eripi; Verr. V, 2.
imperium: eripuissetis C. Caesari ... imperium; Phil. XI, 20.
indicia: erepta mihi esse istius indicia ac monumenta furtorum; Verr. II, 177.
Italiam: f. alqm; Catil. IV, 2. — iudicium: f. potestatem; Vatin. 36.
ius: neque ... Naevio ius ereptum; Quinct. 87. eripias tu voluntatem mortuis, bona vivis, ius omnibus? Verr. I, 114. sibi eripi ius; ib. IV, 146. cui ius imperatorium ... soli eripitur; leg. agr. II, 60.
lacrimas: eripis lacrimas non consolando, sed minando; Piso 18.
latronem: ne .. mulier ... turpissimum latronem eripuisse ... videatur; Cael. 78.
liberos: f. alqm; Catil. IV, 2. fortunas; Cluent. 129.
libertatem: sibi ... eripi libertatem; Verr. IV, 146. quibus ... libertas erepta sit; Caecin. 100. eripi .. libertatem; leg. agr. II, 15. Porcia lex libertatem civium lictori eripuit; Rabir. 12. mitto ereptam libertatem populis; Piso 90.
librarium: quod (librarium) te aiunt eripuisse e domo; Milo 33.
locum: quem (locum) eripere belli ... lege posset; Verr. II, 50.
lucem: ne lucem quoque hanc ... eripere cupiat; Sex. Rosc. 150.
mensis: mensis mihi tris cum eripuissetis; Verr. I, 30.
medimna: eripiuntur tritici medimnum $\overline{XXXIII}$ et praeterea HS $\overline{LX}$; Verr. III, 73.
monumenta: f. indicia.
munus: f. filium; Cluent. 28.
nomen: f. conspectum.
numerum: innumerabilem frumenti numerum ... esse ereptum .. aratoribus; Verr. III, 163.
nummos: quibus olim erepti essent nummi; har. resp. 36.
orationem: eripient .. tibi istam orationem ... statuae illae; Verr. II, 167.
ornamentum: hoc (ornamentum) ab isto praedone ereptum esse; Verr. I, 152. ornamenta, quae ex urbibus fanisque erepta sunt; ib. V, 126. tu populo ... ornamenta pacis eripias? leg. agr. I, 3. mihi eripuisti ornamentum orationis meae; Planc. 83.
Palladium: eripuit flamma Palladium illud; Scaur. 48.
partis: eripuerisne partis illo tempore carissimas .. a Caesare? Vatin. 29.
patrem: cui si patrem ... eripitis; Flacc. 106.
patriam: f. alqm; Catil. IV, 2. fortunas; Cluent. 129.
patrimonium: patrimonium ... vi ereptum; Sex. Rosc. 15.
pacem: quibus est propter avaritiam pax erepta; prov. cons. 4.
pecuniam: pecuniam ... si alicuius eripuit iniuria; Quinct. 49. civibus cum sunt ereptae pecuniae; div. Caec. 18. praetereo pecuniam quam eripuit; Verr. I, 49. ut haec Heraclio pecunia eriperetur; ib. II, 67. pecuniam frumentario nomine ereptam; ib. III, 49. Petrinis pecuniam ereptam; ib. 90. licentiam pecuniarum eripiendarum; ib. 220. quam (pecuniam) ereptam non ... desiderat; ib. IV, 17. a quo pecuniam grandem eripueras; ib. 37. pecuniam ... post iudicium ereptam esse; Cluent. 65. ut ... pecunia omnis Staieno ... erepta sit; ib. 78. ut ne eripi quidem pecunia posset; ib. 81. pecuniam ... ereptam ex sui Caesaris rebus actis; dom. 23. pecuniam ereptam ex rei publicae visceribus; Piso 28.
pignus: eriperet ex hac flamma stirpem profecto suam, qui eripuisset ex illo incendio divinum incolumitatis nostrae pignus; Scaur. 48.
populum: f. alqm; Catil. IV, 2.
possessiones: quid hereditatum possessiones ... ereptas proferam? Phil. II, 62.
potestatem: an ... eo vobis iudicandi potestas erepta sit; Verr. I, 22. quod ... Iunio defendendi sui potestas erepta sit; Cluent. 93. ut invitis (potestas) eripi nullo modo possit; leg. agr. II, 32. si ... senatui ... doloris sui de me declarandi potestas esset erepta; Sest. 51. eripueras senatui provinciae decernendae potestatem, imperatoris deligendi iudicium, aerarii dispensationem; Vatin. 36. iudicium decernendi senatui potestas esset erepta; Milo 13. conlegiis eripuit cooptandorum sacerdotum potestatem? Fr. B. VII, 5.
praedam: mihi praeda de manibus eripitur; Verr. I, 142. sibi ereptam praedam; ib. 150.
praesidium: hoc erepto praesidio; Verr. a. pr. 10.
provincias: cum proficiscebamini .. in provincias ... ereptas; Piso 31.
pudicitiam: pudicitiam cum eriperet militi tribunus militaris; Milo 9.
religionem: qui ex pontificis maximi domo religionem eripuit; dom. 104.

rem: rebus omnibus undique ereptis; Verr. III, 9. ex ore impurissimo Sex. Clodii rem frumentariam esse ereptam; dom. 26. nec (res) ... e manibus erepta; prov. cons. 18.

rem publicam: rem publicam consul ex vestris manibus ... eripui; dom. 132.
reum: cui reus tam nocens ... impune eripi possit; Verr. I, 10.
sacra: s. deos. — sanguinem: s. vitam; Quinct. 39.
scaphia: scaphia ... confiteris erepta? Verr. IV, 37.
servos: hos (servos) ... ex media morte eripere; Verr. V, 12.
HS: s. medimna.
signa: te .. ista (signa) ... eripuisse; Verr. IV, 14.
simulacrum: (simulacrum) ereptum ex meretricis sepulcro; har. resp. 33.

spem: neque eripueritis *rei publicae* spem libertatis, *spem* salutis, spem *dignitatis*; Rabir. 34. eripit etiam spem; Catil. IV, 8. qui foederatis ... spem praemiorum eripi vellet; Balb. 49.
stirpem: s. pignus.
telum: telum e manibus ereptum est? Fr. B. III, 1.
templa: s. alqm; Catil. IV, 2.
timorem: „hunc mihi timorem eripe"; Catil. I, 18.
togam: eripies igitur pupillae togam praetextam? Verr. I, 113.
vacationem: neque ei suam vacationem eripio; Verr. II, 164.
vasa: a Diodoro erepta sibi vasa; Verr. IV, 39.
verbum: ei verbum ipsum ereptum esse; Caecin. 104
virum: quem virum fortuna ex hostium telis eripuisset; Verr. V, 3.
virgines: s. alqm; Catil. IV, 2.
vitam: hominis propinqui sanguinem vitamque eripere conatur; Quinct. 39. Sex. Roscii vita erepta de manibus sectorum; Sex. Rosc. 149. vos ereptam vitam neglegetis? imp. Pomp. 11. vitam ... suppliciis ... ereptam; Catil. I, 20. quam (vitam) si eripuisset; ib. IV, 8. qui ex summis periculis eripueris urbem hanc et vitam omnium civium; Sulla 27. vita erepta est superiore iudicio; ib. 89. quia (vita) non a te sit erepta; Phil. II, 60. a quo certe vitam habemus e tuis facinerosissimis manibus ereptam; ib. XIII, 25.
voluntatem: s. ius; Verr. II, 114.
urbem: quam (urbem) e suis faucibus ereptam esse luget; Catil. II, 2. urbem ... e flamma ... ac paene ex faucibus fati ereptam; ib. III, 1. urbem ... ex omni impetu regio atque totius belli ore ac faucibus ereptam esse; Arch. 21. s. vitam; Sulla 27.
usuram: lucisne hanc usuram eripere vis? Sulla 90. s. conspectum.

III. **mit doppeltem Accusativ**: nonne te mihi testem in hoc crimine eripuit ... legis exceptio? Verr. II, 24.

erogo, verausgaben: pecuniam: pecunia publica ex aerario erogata; Verr. III, 165. pecunias isti erogatas; ib. V, 48. nonne ... pecunia in classem est erogata? Flacc. 30. erogarisne pecunias ex aerario? Vatin. 29.
HS: centiens et viciens erogatum est; Verr. III, 163. nonne ... in mare superum ... sestertium ter et quadragiens erogabamus? Flacc. 30.

erratum, Irrthum, Verirrung: I, 1. coniungo: nolo ... inlustris viri ne minimum quidem erratum cum maxima laude coniungere; Cael. 43.
expio: ea .. errata expiantur; har. resp. 23.
2. peto: peterem veniam errato L. Caecilii; Sulla 64.
propono: cuius errato nulla venia ... proponitur; leg. agr. II, 5.
II. suspicio: ab ... minimi errati suspicione remotissimum; Verr. IV, 40.
venia: errati veniam impetravissent; Ligar. 1.
III. ob: „in .. Habitum animadverterunt." ... nullum ob ... erratum; Cluent. 133.

erro, irren, sich irren, umherirren: I. unpersönlich: cuiusvis hominis est errare; Phil. XII, 5. quod si est erratum ... spe falsa ..., redeamus in viam; ib. 7.
II. alqs: me ... prope modum errare; Sex. Rosc. 128. fateor me errasse; ib. 142. ne quis .. in genere iniuriae ... errare possit; Qu. Rosc. 24. erras; ib. 43. Verr. I, 82. erravit ... Apronius? Verr. III, 113. hic vehementer errat Timarchides ...: sed errat coniectura domestica; ib. 156. in hoc errat uno, quod existimat ..; ib. 157. vehementer errat; ib. 159. tametsi iam dudum ego erro; ib. IV, 35. errabas, Verres, et vehementer errabas; ib. V, 121. utrum ipse erret; Font. 2. fac in hoc errare me; Caecin. 32. errat vehementer, si quis ..; Cluent. 139. cum vagus et exsul erraret ... Oppianicus; ib. 175. errastis .. vehementer; leg. agr. I, 23. erratis, si ..; ib 27. ne illi vehementer errant, si ..; Catil. II, 6. errant qui ... ib. 18. vehementer erratis; ib. IV, 6. vehementer errasti; Muren. 46. errasti aliqua in re; ib. 62. si quid errasset; Flacc. 25. quo in loco etiam Agamemnon cum exercitu errasset, nisi ..; ib. 72. vehementer erras; Sulla 8. vehementer errat; Arch. 23 errasse se; Cael. 14. semper hic erro; ib. 32. „qui erranti comiter monstrat viam; Balb. 36. ne utilius vobis ... sit illis ducibus errare; ib. 64. te ... cum lictoribus errantem visum esse; Piso 54. erravit enim; ib. 58. si ... tu ita errasti, ut ..; Planc. 41. in eo neque te neque quemquam diutius patiar errare; ib. 91. aliud est errare Caesarem nolle; Ligar. 16. vide ne erretis; ib. 29. „erravit, lapsus est"; ib. 30. „erravit, temere fecit"; ib. in eo ... temporibus errasti; Phil. II, 23. in hoc uno ... me multum errasse; ib. VIII, 16. errare eum, cui ..; ib. XII, 1. una cum sapientissimo consule erravi; ib. ut in eorum praenominibus errem; ib. XIII, 28. erras, Clodi; Fr. B. XIII, VIII.
era: „era errans"; Cael. 18.
homines: errare homines, si ..; Sest. 28.
oculi: quod non solum curiosos oculos excludit, sed etiam errantis; har. resp. 37.
prudentes: ut prudentes errarent; har. resp. 41.
veterator: visus est mihi .. veterator ... errare, quod ..; Caecin. 30.

error, Irrthum, Wahn, Verblendung, Verirrung, Irrfahrt: I. est: qui tibi ... error (erit)! div. Caec. 45. nihil erroris erit in causa; Sulla 78. in quo quantus error est ... eorum! Phil. I, 20. quo in bello si fuit error; ib. XI, 34.
versatur: error in hac causa (versatus est); Cluent. 8. versatur magnus error; leg. agr. II, 7.
II, 1. accuso: accusare ... solebat .. errorem senatus; Sest. 122.
appello: alii errorem appellant; Ligar. 17.
depono: si errorem suum deposuerint; Phil. VIII, 32.
obicio: si quis vobis error in tanta re sit obiectus; Caecin. 5. solet ... bono viro [iudici] error obici; ib. 71.
reticeo: non possum utriusque vestrum errorem reticere; Phil. I, 29.
tollo: omni errore sublato; Cluent. 83. Milo 7. iam omnis omnium tolletur error; leg. agr. I, 18. ut tollatur error; Sest. 97.
2. paenitet: in eodem homine me quoque erroris mei paenitet; Cael. 14.
3. satis facio: errori, si quid nescierat, satis factum esse duxit; Deiot. 13.

4. confugio ex: Latonam ex longo errore ... confugisse Delum; Verr. I, 48.
duco in: an vos in errorem ducere velit; Font. 2.
induco in: prius quam in istum errorem induceremini; Piso 58.
persevero in: nullius nisi insipientis (est) in errore perseverare; Phil. XII, 5.
versor in: in verborum errore versari; Caecin. 50. hoc enim vos *in* errore versari diutius non oportet; leg. agr. III, 16. non patiar te in tanto errore versari; Muren. 23.
III. alqd: f. I. est; Sulla 78.
culpa: etsi aliqua culpa tenemur erroris humani; Marcell. 13.
multa: ille .. furoris multam sustulerat, hic erroris; Deiot. 36.
tenebrae: in tantis tenebris erroris; Sulla 40.
IV, 1. capi: eodem captus errore quo nos; Phil. XII, 6.
commendari: hominem ... errore hominum ... commendatum; Sest. 22.
desistere: errore ... aliquando caedere destiterunt; Sest. 79.
duci: quo errore ductos ... homines; Balb. 30. „in quibus homines errore ducuntur"; Piso 59.
labi: errore communi lapsus est; Deiot. 10.
moliri: optimatium discordiam molitur ... quodam errore nostro; har. resp. 40.
obrepere: obrepsisti ad honores errore hominum; Piso 1.
permovere: stultos errore permovit; Flacc. 15.
servari: gemini nominis errore servatus est; Sest. 82.
2. in: ad quos Ceres in illo errore venisse dicitur; Verr. IV, 108.
praeter: quia tum in causa nihil erat praeter .. errorem; Cluent 93.
sine: ad omnia intima istorum consilia sine ullo errore pervenimus; Verr. a. pr. 17.

erubesco, erröthen, sich schämen: alqs: erubescit; Qu. Rosc. 8. quae cum tibi falso responsa sint, erubescas; Cael. 8.
adfines: si ... adfines erubescunt; Vatin. 39.

eructo, ausstoßen: qui ... eructant sermonibus suis caedem bonorum atque urbis incendia; Catil II, 10.

erudio, eruditus, unterrichten, ausbilden, bilden, aufklären: alqm: illum eruditum ... existimabant; Qu. Rosc. 29. Panurgum ... summo cum labore ... erudiit; ib. 31. eos ... erudire ad maiorum instituta ... debuisti; Verr. III, 161. horum ille artibus eruditus; sen. 15. cum artibus honestissimis erudiretur; Cael. 9. se legationibus bellicis eruditum; Balb. 47. ne utilius vobis ... sit illis ducibus errare quam hoc magistro erudiri; ib. 64. valebis ... apud indoctum eruditus; Piso 59. tu eruditior quam Piso; ib. 62. domi una eruditi; Ligar. 21.
adulescentiam: cuius adulescentia ... triumphis est erudita; imp. Pomp. 28.
auctores: auctoribus eruditissimis inductus; Muren. 62.
hominem: homo ... eruditissimus, Verres; Verr. IV, 126. iste eruditus homo; ib. 127. homines ... victoriis eruditos; Font. 43. eruditissimum hominem Panaetium; Muren. 66. homo eruditissimus; ib. 75. Hermippum, hominem eruditum; Flacc. 46. me pro ... eruditissimo homine dicentem; Arch. 3. urbe ... eruditissimis hominibus ... adfluenti; ib. 4. a summis hominibus eruditissimisque; ib. 18. eruditi homines; Cael. 41. homo eruditus; ib. 54. est homo ... subtilius eruditus; prov. cons. 14. hominem tam eruditum; Piso 58. hominem .. eruditum; ib. 68. in hominum eruditissimorum ... coetu; ib. homines ... doctrina eruditi; Scaur. 24.
sapientiam: sapientiam istam, quamvis sit erudita; Phil. XIII, 6.
vicinitatem: vicinitas ... non erudita artificio simulationis; Planc. 22.
virum: vir eruditus, ... Q. Tubero; Muren. 75. illi ... viri ... istane doctrina ... eruditi fuerunt? Arch. 15.

erumpo, hervorbrechen, hervorstürmen, zum Ausbruch kommen: alqs: (Catilina) evasit, erupit Catil. II, 1. ut Catilina paucis ante diebus erupit ex urbe; ib. III, 3. erupit e senatu triumphans gaudio; Muren. 51. „erumpet"; Milo 63.
alqd: si erumpunt omnia; Catil. I, 6. ut id, quod latebat, erumperet; ib. II, 27. omnia ... in hos dies, in hos mensis, in hoc tempus erumpunt; Muren. 81. unde ista erumpunt? Phil. II, 100.
audacia: ex avaritia erumpat audacia (necesse est); Sex. Rosc. 75.
coniuratio: cum illa coniuratio ex latebris atque ex tenebris erupisset; Sest. 9.
cupiditas: quonam esset eius cupiditas eruptura; Verr. II, 74. quae (cupiditates) si ita erumpunt, ut .; Cael. 28.
furor: furorem incredibilem ... erupisse in meo consulatu; Sulla 67.
ignes: qui (ignes) ex Aetnae vertice erumpunt; Verr. IV, 106.
malum: erupturum illud malum aliquando; har. resp. 4.
maturitas: audaciae maturitas in nostri consulatus tempus erupit; Catil. I, 31.
odia: ut odia [occulta] civium ... in fortunas optimi cuiusque erumperent; Muren. 47.
Pontus: Pontum ... erumpentem ore; prov. cons. 6.
vis: ex magnis ... rei publicae morbis ista repente vis erupit; Sulla 76. quae (vis improborum) ... iam erumpebat; dom. 63.
vox: erumpet ... ex me vera vox; Vatin. 15. erumpat ... me digna vox! Phil. X, 19.

eruo, aufstöbern: alqd: si quid est quod ... ex tenebris erueris; leg. agr. I, 3.
memoriam: non ex sermone hominum recenti, sed ex annalium vetustate eruenda memoria est nobilitatis tuae; Muren. 16.

escendo, hinaufsteigen, hingehen: alqs: in contionem escendit; sen. 12. illum iam escendentem in currum; Piso 61. escendis; Phil. II. 85. escendi in contionem; Fr. B. XII, 4.
magistratus: non pudebat magistratus ... in hunc ipsum locum escendere; imp. Pomp. 55.
reus: num quis reus in tribunal sui quaesitoris escenderit ‖ ascenderit ‖? Vatin. 34.

esculentus, von Speisen: vomens frustis esculentis ... tribunal implevit; Phil. II, 63.

essedum, Streitwagen: vehebatur in essedo tribunus plebis; Phil. II, 58.

esurio, hungern: esurientibus ceteris; Verr. V, 87.

et, und, auch, und zwar, sowohl — als auch: A. **am Anfang des Satzes:** et hoc ipsum tacuissem mallem; Quinct. 30. et is pecuniam ... non peteret? ib. 39. et ... laborabit et ... versabitur et ... perterrebit? ib. 59. et audes ..? ib. 62. et forsitan ... temere ... fecerim; Sex. Rosc. 31. et ... putabunt? ib. 81. et ... id ... contendito; ib. 93. et illa fuit pecunia immanis; Qu. Rosc. 23. et quem ad modum ... petit; Qu. Rosc. 55. et ait; div. Caec. 23. 24. et hoc te praeterit; ib. 53. et ais; Verr. I, 83. et hoc ... dixit; ib. 124. et is ... decessit; ib. II, 48. [et trades?] ib. 78. et erat spatium; ib. 96. et eadem de causa ... reliquerunt; ib. 160. et in hoc homine ... quaeris; ib. III, 6. et is erit ... carior? ib. 9. et casu scribae tum duo magistri fuerunt; ib. 168. et in hac causa ... concitabit Hortensius

et ... dicet? ib. 182. et hic ... difficile est? ib. 213. et mehercule ... mirari solebam; ib. IV, 33. et Marcellus ... noluit; ib. 123. et his tot criminibus ... convictus ... spem sibi .. proponit? ib. V, 41. et nunc cuiquam credo esse dubium; ib. 78. et Glabrionem id ... facere laetatus sum; ib. 163. et... id leve ... indicabitur? ... et volnus corporis magis istam vim ... declarabit? et sauciatio quaeretur? Caecin. 43. et hoc loco .. dixisti ..; ib. 67. et horum utrumque ... potest accidere; ib. 86. et aequum*; ib. 95. et quisquam dubitabit ..? imp. Pomp. 42. et quisquam dubitabit ..? ib. 45. et est quisquam qui ..? Cluent. 30. et ad hanc mortem ... vestigia veneni ... fuerunt; ib. et ei ... principem ... sceleris absolverent? et ... hunc ... liberarent? ib. 60. „et condemnastis C. Fabricium"; ib. 61. et omnino quam ob rem tota ista res per Staienum ... ageretur? ib. 87. et eundem ... laudat; ib. 132. et is orbem terrarum constringit novis legibus? leg. agr. II, 26. et, credo, P. Rullus ... proficiscetur; ib. 53. et hoc parvum argumentum vobis erit? ib. 25. et vos [non] dubitabitis ..? ib. 69 et erunt, qui ... velint; Catil. II, 14. et primum M. Catoni ... respondebo; Muren. 3. et is est reus avaritiae? Flacc. 7. et eum tu accusas avaritiae? ib. 83. „inimicum ego .. accuso meum." et amicum ego defendo meum; Sulla 48. et tanta fuisti intemperantia; dom. 21. et tu unus ... negas? ib. 85. et quaerimus? har. resp. 32. et video; ib. 37. et causam dicit Sestius de vi? Sest. 80. et tu hoc loco laudas Milonem et iure laudas; ib. 86. et quaeso hoc in loco; ib. 119. et aiunt? ib. 135. et cohortari ausus est? ib. et erat tam demens? Cael. 57. et adoptatio Theophani agitata est; Balb. 57. et ais; Planc. 54. et quemquam putas fuisse tam excordem? ib. 71. et mihi lacrimulam ... obiectas; ib. 76. „creditum est aliquando Sardis." et fortasse credetur aliquando; Scaur. 41. et sunt qui de via Appia querantur; Milo 91. et erit dignior locus? ib. 101. „et fratres meos ... in vincula coniecit; Deiot. 22. et ... is Blesamio ... tyrannus videri potest? ib. 34. et vos acta Caesaris defenditis? Phil. I, 19. et eius viri nomine me insectari audes? ib. II, 39. et tu ... ausus es? ib. 51. et de exsulibus legem ... tulit? ib. 98. et tu in Caesaris memoria diligens? ib. 110. et Pompeius ... accessit; ib. V, 44. et sollicitant homines imperitos; ib. X, 22. et nunc tota Asia vagatur; ib. XI, 6. et hic ... aliquando fuit meus; ib. 10. et ut omittam; ib. XII, 10. et ad eum legatos ... mittemus? ib. 11.

et certe ... commeatus multum iuvant; Marcell. 6.

et, cum is iudicium acciperet; Quinct. 62. occisus esset; Sex. Rosc. 19. componeret; Verr. I, 119. sit; ib. II, 184. esset; ib. IV, 6. sciret; Tull. 9. remotus sis; leg. agr. II, 31. [et] cum ea non reperiantur; Muren. 13. egeris; Sest. 78. inhalasses; Piso 13. meritus sit; Phil. IX, 17. compello; ib. XIII, 10. et ... cum ... emeret; dom. 116.

etenim et circumspiciamus omnia; leg. agr. I, 23.

et ait etiam meus familiaris ..; Rab. Post. 32.

[et] ei ... ne pecuniam quidem reddes? Verr. II, 78.

et nimirum id est; leg. agr. II, 70.

et ... non habebit? Caecin. 36. et ... id ... non videbitur movisse? Caecin. 43. et eis temporibus non pudebat; imp. Pomp. 55. et ... is ... nota non inuretur? Cluent. 129. et vos non videtis? Cael. 56. et ... non debemus ..; Phil. XIII, 32.

et ne forte ... praedices; Qu. Rosc. 37. et ne forte .. existimetis; Verr. IV, 54. et, ne longum sit; Cluent. 198. et ne tangantur rationes ad Opis; Phil. VIII, 26.

et, nisi ... venisset; Verr. II, 140.

et hoc praeterea addit; Verr. II, 93.

et profecto .. hoc remedium est; div. Caec. 70.

et quamquam sunt; sen. 30. causa est ... perorata; Sest. 3.

et quia ... exit; Planc. 35.

et quidem ... simulabat; Cael. 12. emissus; Planc. 31. in custodia etiam fuit regia; Rab. Post. 22. vide; Phil. II, 41. se introiturum; ib. III, 27. dicuntur; ib. VII, 5. negat; ib. VIII, 18. etiam ... arbitror; ib. IX, 12. a Karthaginiensibus Regulus (cruciatus est); ib. XI, 9. fratri tuo ... extorsimus; ib. XIII, 30. ego lanista? et quidem non insipiens; ib. 40. — „causam ... cognosci oportet". *et* ea re quidem, quod ..; Verr. I, 25. et aspexit me illis quidem oculis; Milo 33. et ceteros quidem omnis ... viceras; Marcell. 12. et domi quidem causam amoris habuisti; Phil. II, 78.

et quoniam ... sunt; Verr. II, 7. dixi; ib. 141. dictum est; ib. III, 170. fuistis; imp. Pomp. 7. valet; ib. 43. feci mentionem; leg. agr. II, 92. ostendi; ib. III, 15. Muren. 43. nondum est perscriptum; Catil. III, 13. videris; Muren. 23. non est ... habenda; ib. 61. existimavit; Sulla 2. audistis; ib. 14. reprehendis; dom. 93. est ... conlocatus; Sest. 5. facta mentio est; ib. 118. Vatin. 35. provexit; Sest. 123. ducuntur; Vatin. 14. est; ib. 15. usurpas; ib. 27. despicis; ib. 29. coepimus; Piso 51. fuit; Planc. 58. congesta fuit; Scaur. c. 1 § 4.

et si ... non cogitabas; Verr. I, 48. [et] si non putas; ib. 142. quaeritis; ib. IV, 53. profuisset; ib. V, 166. cognorunt; ib. 183. forte videbor; Caecin. 10. novi; leg. agr. I, 14. C. Marius ...*; Rabir. 31. viderem; Catil. I, 17. non minus ... inlustres sunt; ib. III, 2. habet; Muren. 12. debet; Flacc. 101. scripsi; Sulla 67. nihil est homini magis optandum; Quir. 2. fero; Vatin. 7. profuit; Cael. 23. essent adficiendi; Balb. 18. poteris; Piso 59. fuisset; Phil. II, 34. et si ab hasta valeat hasta; ib. 103. pertulerat; ib. XIII, 17.

et simul ... imperat; Verr. I, 66. non desistebant; ib. II, 60. ostendit; ib. 69. coepit hortari; ib. 94. est argumento; ib. III, 153. devinciebatur; ib. V, 82. iussit; ib. 88. absurda res est; Balb. 37. volo; Piso 71. et illud simul ait; Verr. III, 55.

simul et ... dixit; Verr. V, 3. illud quis est qui dubitare debeat? Cluent. 10. illud quis est qui dubitet? ib. 48. illud quam sit iniquum cogitemus; ib. 155. illud facit; prov. cons. 36. vos ... admonebo; Balb. 44. illa ... proponite; ib. 55.

et tamen aiunt; Verr. II, 49. nescio; Phil. VIII, 28. et ab his tamen exigis; Verr. V, 56.

et tametsi causa postulat; Quinct. 13.

et ut ... figeret; Verr. V, 53. perspiceret; ib. 70. agam; Tull. 55.

B. **im Satz**: I. **hervorhebend** (= etiam): Roscius et alia multa ... dixit; Quinct. 78. et alii multi (Romae erant); Sex. Rosc. 92. et alii multi (sectores sunt); ib. 94. gere et tu tuum (negotium) bene; Qu. Rosc. 32. magno et tu tuam partem decide; ib. et Cluvio non esse credendum; ib. 43. erunt qui [et] in eo quoque audaciam eius reprehendant; Verr. I, 11. quod et in Tettii testimonio ... interpellavit Hortensius; ib. 71. qui mihi non idem tribuerit, quod [et] si adessem; dom. 85. quod si [et] illis ... probro non fuit; ib. 87. notata a nobis sunt et prima illa scelera; Piso 83. non modo [civis Romanos, sed et] nobilis adulescentis; Rab. Post. 26. possum dicere ...; possum et eiusdem Cottae legem ..; Fr. B, VI, 8. neque enim poterant iudicio et hi damnari, qui iudicabant; ib. c, 7.

II. **anreihend: 1. einmal: a. Substantiva, substantivische Pronomina**: gratia et eloquentia; Quinct. 1. tempus et spatium; ib. 4. te et eos; ib. vim et gratiam; ib. 5. gravitas et virtus; ib. te et hos; ib. vi et gratia; ib. fides et constantia; ib. iniquitate et iniuria; ib. 9. gratia et potentia; ib.

studio et cupiditati; ib. iura societatis et officia certi patris; ib. 11. auctore et consuasore; ib. 18. singulare genus fraudis et novam rationem insidiarum; ib. 22. Scipione et Norbano; ib. 24. ab atriis Liciniis et a faucibus macelli; ib. 25. familiaris et propinquus; ib. 27. modo et ratione; ib. 28. annum et sex mensis; ib. 30. ius et officium potestasque; ib. 33. ratio .. omnis et omnes litterae; ib. 38. anno et sex mensibus; ib. 40. rationibus et controversiis; ib. 43. vita et ornamentis; ib. vitam et sanguinem; ib. 46. rem ipsam et factum; ib. 48. causae et necessitudines; ib. adiumento et solacio; ib. 49. fama et existimatio; ib. 50. qua lege et qua condicione; ib. quid et quantum? ib. 51. rationi et consilio; ib. 53. post tempus et in aliena re; ib. 54. socius et adfinis; ib. fraudem et malitiam; ib. 56. postulatione et proscriptione; ib. more et instituto; ib. 63. dedecus et ignominiam; ib. 64. Alfenum et Naevium; ib. 65. per ius et per magistratum; ib. 68. vim et scelus; ib. 69. splendorem nostrum et gratiam; ib. 72. frequentiam et consessum; ib. sponsores et creditores; ib. 73. officio et studio; ib. 78. abs te .. et a vobis; ib. 79. cupiditatem .. et audaciam; ib. veritatem et pudorem; ib. administri et satellites; ib. 79. Aquilio et talibus viris; ib. 81. cupiditate et avaritia; ib. 83. improbitatem et gratiam; ib. 84. inopia et veritate; ib. uxor, liberi ... et procurator; ib. 86. ex quo et ex ceteris dictis; ib. 90. res ipsa et periculi magnitudo; ib. 91. pudori et sanctimoniae; ib. 93. cupiditati et voluptatibus; ib. coniugem et liberos; ib. 97. nobilitatem et amplitudinem; Sex. Rosc. 3. aetatem et prudentiam; ib. capite et fortunis; ib. 5. sanguinem et vitam; ib. 7. scelere et ferro; ib. 8. studio et industria; ib. 10. usus et consuetudo; ib. 15. fama et vita; ib. dignitas et salus; ib. 16. in foro et in ore omnium; ib. cliens et familiaris; ib. 19. inopia et solitudo; ib. 20. scelere et iniuriis; ib. 25. scelera et flagitia; ib. tela et minas; ib. 27. sceleris et audaciae; ib. 28. de bonorum venditione et de ista societate; ib. nomine parricidii et atrocitate criminis; ib. testis ... et accusatores; ib. 30. minae et terrores; ib. 31. vitio et culpae; ib. 48. probro et crimini; ib. 48. quo studio et qua intellegentia; ib. 49. vitam et famam; ib. bonitatem et multitudinem; ib. hoc imperium et populi Romani nomen; ib. 50. huius miseri fortunis et horum ... dignitati; ib. 54. horum existimationem et legem Remmiam; ib. 55. vestro consessu et hoc conventu; ib. 59. in minimis noxiis et in his levioribus peccatis; ib. 62. specie et figura; ib. 63. educatio et natura ipsa; ib. sua .. fraus et suus terror; ib. 67. honore et pretio; ib. 77. in egestate et *in* insidiis; ib. 78. per quos et a quibus? ib. 80. collorum et bonorum; ib. in praeda et in sanguine; ib. 81. incommodum et calamitatem; ib. 83. salus huius et mea fides; ib. crimen et suspicionem; ib. 86. inimicitias ... et magnas ... controversias; ib. 87. in .. fide .. et clientela; ib. 93. agricola et rusticus; ib. 94. audacia ... et impudentia; ib. 95. cliens et familiaris; ib. 96. de bonis et de caede; ib. 103. fidem et clientelam; ib. 106. consilia et voluntatem; ib. 110. amicitiam et fidem; ib. 112. fraude et perfidia; ib. 117. litteris .. et urbanitate; ib. 120. diligentiam ... et fidem; ib. 121. in crimen ... et in audaciam; ib. 122. indigna suspicione et ficto crimine; ib. 128. nutu et arbitrio; ib. 131. vi .. et magnitudine; ib. architectum et machinatorem; ib. 132. de palatio et aedibus suis; ib. 133. in turba et rapinis; ib. animi et aurium; ib. 134. honorem et gradum; ib. 136. has caedis et rapinas et hos ... sumptus; ib. 139. agricola et rusticus, ib. 143. hospitiis et gratia; ib. 148. aetas et pudor; ib. 149. bonitas et misericordia; ib. 150. auctoritate et potestate; ib. 154. hanc manum [...] et hos digitos; Qu. Rosc. 1. eius ... et eius; ib. 2. copia et facultate; ib. perscriptionum et liturarum; ib. 5. fidem et religionem; ib. 7. arbitrum et iudicem; ib. 12. fidei et diligentiae; ib. 14. causae et controversiae; ib. formulae et sponsioni; ib. caput et supercilia; ib. 20. capite et superciliis; ib. fraude et malitia; ib. in causa et in iudicio; ib. 23. innocentia et integritate; ib. 26. disciplina et artificio; ib. 29. quam .. spem et exspectationem, quod studium et quem favorem? ib. pro me et pro te; ib. 32. oratione et opinione; ib. 33. re et veritate; ib. molestia et cura; ib. 34. alio nomine et alia de causa; ib. 40. T. Manilii et C. Luscii; ib. 43. [⨯]. Luscio et Manilio; ib. 43. ⨯. 45. 46. Luscius et Manilius; ib. 43. Manilio et Luscio; ib. 44. 45. Luscium et Manilium; ib. 44. fidem et religionem; ib. 45. perfidia et malitia; ib. 46. Roscium et Cluvium; ib. 50. fraudis et insidiarum; ib. 51. eum ... et eum; ib. 53. consilio et auctoritate; ib. 56. cautione et repromissione; ib. voluntas et sententia; div. Caec. 16. civili .. actione et privato iure; ib. 18. in legis et in iudicii severitate; ib. 21. defensor et amicus; ib. 23. L. Crassum et L. Antonium; ib. 25. fidem et ingenium; ib. illius praetura et tua quaestura; ib. 28. scribam et familiarem; ib. 29. furtis et iniuriis; ib. 32. criminibus et oratione; ib. 38. mente et cogitatione; ib. 42. laudi et existimationi; ib. 48. Veneriorum et eorum, qui ..; ib. 55. viro optimo et homini aequissimo; ib. 56. SE ET SUA; ib. auctoritas et dignitas; ib. 64. consul et censor; ib. 69. contionibus et legibus; Verr. a. pr. 2. spe et praedicatione; ib. voluntate et exspectatione; ib. invidia .. et infamia; ib. 5. diligentia et industria; ib. 6. labore et vigiliis; ib. hoc praetore et hoc consilio; ib. 10. Asiae .. et Pamphyliae; ib. 12. addictio et condonatio; ib. monumenta et indicia; ib. stupris .. et flagitiis; ib. 14. officio et dignitati; ib. 27. consulari metu et duorum praetorum potestate; ib. 28. consules et quaesitor; ib. 29. Q. Manlium et Q. Cornificium; ib. 30. familia et disciplina; ib. religione et diligentia; ib. tempore et causa; ib. 33. ista ... potentia et ea cupiditas; ib. 35. improbitate et audacia; ib. 36. imperio et potestate; ib. 37. patronis et defensoribus; ib. 40. strepitus et ... admurmuratio; ib. 45. vim et acrimoniam; ib. 52. libertatis et civitatis; ib. I, 7. 13. M. Marcelli et P. Africani; ib. 11. ex fanis religiosissimis et ex urbibus sociorum; ib. litterarum et testium; ib. 16. splendore et dignitate; ib. 18. fidem .. et diligentiam; ib. 19. onus ... et incommodum; ib. 22. fidem .. et religionem; ib. de meo iure .. et commodo; ib. 25. a M. Glabrione praetore et magna parte horum iudicum; ib. 30. magistratuum gerendorum et rei publicae administrandae; ib. 34. honos et dignitas; ib. 37. errore et fuga; ib. 48. Erythris et Halicarnasso; ib. 49. fanum Iunonis et oppidum Samum; ib. 52. iure et nomine; ib. 54. Philippum et Macedoniam; ib. 55. signis et tabulis pictis; ib. virtutis et innocentiae; ib. 56. scelus et latrocinium; ib. 57. vi et virtute; ib. libidine et cupiditate; ib. signa et tabulas pictas; ib. 58. signa et ornamenta; ib. 59. sumptu publico et legationis nomine; ib. 60. adiutorem .. et conscium; ib. 64. praetores et consules; ib. 65. sermo ... et invitatio; ib. 66. clamor ... *et* pugna; ib. 67. vir primarius et homo honestissimus; ib. ligna et sarmenta; ib. 69. Philodamum et filium; ib. 71. Neronem et eius consilium; ib. 72. praefectos et tribunos; ib. 73. vi et imperio; ib. 74. lacrimas et concursationes; ib. 75. sine Verre et sine Dolabella; ib. Philodamus et eius filius; ib. luctum et gemitum; ib. 76. vi et crudelitate; ib. 77. impulsu tuo et tua cupiditate; ib. 80. legibus et iudiciis; ib. 82. ⨯. oppidis et civitatibus; ib. causam et culpam; ib. 83. THEMISTAGORAS ET THESSALUS; ib. Themistagoram et Thessalum; ib. 83. 85. contumeliis et iniuriis; ib. 86. L. Magio et L. Fannio; ib. 87. mensem Februarium et consulum .. nomen;

ib. 90. morbo et cupiditate; ib. 91. mater et avia; ib. 92. Malleolus ... et mater; ib. 93. dolore et querimonia; ib. 94. MATRIS ET AVIAE; ib. vi et iniuria; ib. 96. [PR. ET PRO PR.] ib. 99. Q. et Cn. Postumis; ib. 100. nequitiam [et iniquitatem]; ib. 121. avaritiae et audaciae; ib. 128. genere et nomine; ib. peccata et maleficia; ib. hominum honestorum testimoniis et virorum bonorum tabulis; ib. C. Sacerdos et M. Caesius; ib. 130. ex Cn. Fannio et ex Q. Tadio; ib. pupillos et pupillas; ib. 131. signa et dona; ib. 132. tutor et patruus; ib. 139. praedibus et praediis; ib. 142. 143. aetatem et solitudinem; ib. 146. nomine .. et memoria; ib. 151. tutoribus et propinquis; ib mos et ius; ib. 152. ludum et iocum; ib. 155. sibi et saluti suae; ib. 158. vi populi et hominum clamore; ib. Romae et ad urbem; ib. II, 17. fugam et furtum; ib. 18. excursor et emissarius; ib. 22. Sosippus et Philocrates; ib. 25. summam rem publicam et existimationem ordinis; ib. 28. adsectator et ex numero amicorum; ib. 29. eorum ... et eorum; ib. 30. aratores et decumanos; ib. 32. cupiditates et insanias; ib. 35. Cleomenes et Aeschrio; ib. 36. libidinem et scelera; ib. 39. amicorum et propinquorum; ib. 41. amici et consiliarii; ib. 42. Heraclium et eos; ib. auctores iniuriae et ... socii praedae; ib. 47. iniquitate .. et improbitate; ib. 50. lacrimis et gemitu; ib. iniuria et peccandi consuetudo; ib. 53. barba et capillo; ib. 62. Heraclius ille et Epicrates; ib. 65. rem .. et causam; ib. 68. libertus et accensus; ib. 69. transactor et administer; ib. iudicio Sacerdotis et causae suae; ib. amicis .. et defensoribus; ib. 70. improbitatem et audaciam; ib. 71. tempus ... et causa; ib. 73. importunitate et audacia; ib. 74. bello et pace; ib. 76. fidem et religionem; ib. 78. humanitatem et aequitatem; ib. 86. fortunas et dignitatem; ib. [oppidi .. et fluminis;] ib. 87. honore et nomine; ib. haec et alia; ib. Agathinus ... et Dorotheus; ib. 87. figura et liniamenta; ib. senatus .. et populus; ib. 90. Cn. Lentulus et L. Gellius; ib. 95. crudelitatem et iniquitatem; ib. auctoritate et gratia; ib. 106. auctoritatem et dignitatem; ib. 107. rebus et temporibus; ib. conlegam et socium; ib. 108. sine crimine et sine teste; ib. 110. familiaritatem et hospitium; ib. 113. inimici et accusatores; ib. te et hunc Siculum; ib. 114. libido et voluptas; ib. 115. modum .. et finem; ib. 118. studio .. et cupiditate; ib. 133. pretiis et licitationibus; ib. in .. corruptelis et in ... luxuria; ib. 134. ingenio et cogitatione; ib. ars et malitia; ib. 135. facultates et copias; ib. accusatorum et quadruplatorum; ib. amicus recens et cognatus voluntarius; ib. 139. testimoniis et litteris; ib. 141. inimici .. et adversarii; ib. 149. animo et iniuriis; ib. 150. legatum et publice testem; ib. 156. virtutem et fidem; ib. per vim et per ... multitudinem; ib. 158. in Siculis .. et in omnibus Graecis; ib. magistratus et decem primos; ib. 162. iudicio et voluntate; ib. vi et auctoritate; ib. 164. decretis et iudiciis; ib. 170. portum .. et scripturam; ib. 171. oratio et causa; ib. 175. fidem .. et religionem; ib. consilio et gratia; ib. 178. fide et diligentia; ib. 179. cura et diligentia; ib. 190. Crassi illi et Antonii; ib. 191. Crassi et Antonii; ib. 192. virtus et integritas; ib. III, 3. lege et condicione; ib. 5. studiorum et voluntatum; ib. 6. squalore et lacrimis; ib. nequitia et audacia; ib. 7. virtus et integritas; ib. ingenium .. et virtutem; ib. signis et tabulis; ib. 9. rerum et criminum; ib. 10. magnitudine iniuriae et re; ib. iucunditatis ... et varietatis; ib. auctoritate et prudentia; ib. Hispanis et plerisque Poenorum; ib. 12. voluntate et institutis; ib. 13. C. Octavio et C. Cottae; ib. 18. hospes .. et familiaris; ib. voltum .. et aspectum; ib. 22. vorago .. et gurges; ib. 23. oris et corporis; ib. institutis et edictis; ib. 24. aratorem et decumanum; ib. 35. Septicium et non nullos Septicii similis; ib. 37. quae cohors et qui comitatus: ib. 39. laudis et honoris; ib. 43. in arationibus et in earum rerum iure; ib. 48. procuratores .. quaestus et administros rapinarum; ib. 50. iura .. et consuetudinem; ib. 51. crudelitate et audacia; ib. 52. rationem et cogitationem; ib. dux ... et magister; ib. 54. summo splendore et summa auctoritate; ib. 55. hac .. vi et hoc metu; ib. mulieri et decumano; ib. 56. pugnis et calcibus; ib. virtute et nobilitate; ib. vitae et sanguinis; ib. voltuntati et gratiae; ib. 59. auctoritate et gratia; ib. 61. aetate et auctoritate; ib. 62. aetate et morbo; ib. 63. parentis iniuriis et domestico dolore; ib. sermo .. et blanditiae; ib. 65. libertatis et civitatis; ib. 66. medico et praecone; ib. magistratus et quinque primi; ib. 68. 73. acta et imperia; ib. magnis iniuriis et magno dolore; ib. 74. iniuriis et incommodis; ib. supra tribunal et supra praetoris caput; ib. 77. „de hordeo .. et de Docimo"; ib. 79. eum frumenti numerum et eas pecunias; ib. 79. quo .. frumento et quibus pecuniis; ib. temporibus et malis; ib. 81. incommodorum et calamitatum; ib. tritici med. V̄ et accessionem; ib. 83. ><. furta et flagitia; ib. 84. praedae .. et quaestui; ib. 85. fraudi et damnationi; ib. 91. Apronium et Turpionem; ib. HS XVI milibus et *medimnis* IↃCLII; ib. 93. litteras et testimonium; ib. 99., TABULAE .. ET TESTIMONIUM; ib. tritici modium X̄V̄ĪĪĪ et HS III milia; ib. 100. professiones sationum et pactiones; ib. 102. dolorem et iniurias; ib. 103 unius anni et unius agri; ib. 106. de triennio et de tota Sicilia; ib. culpa et crimen; ib. Androni et Artemoni; ib. 108. senatus et populus; ib. ratio et via; ib. 110. legatum et testem; ib. 114. lege et condicione; ib. 118. vi et malo; ib. fructus et cultura; ib. 119. arationes et agros; ib. sibi et populo; ib. 121. Verri et Apronio; ib. imperio et potestate; ib. 122. Cn. Pompeium et M. Crassum; ib. 123. in decumis et in tota re frumentaria; ib. 128. ad quaestum et ad praedam; ib. 129. luctu et gemitu; ib. 132. capiti et fortunis; ib. vi et metu; ib. 143. litteris et epistula; ib. 144. in re frumentaria et in bonis; ib. 146. rem .. et praedam; ib. 149. edictis et .. institutis; ib. 150. VIM ET METUM; ib. 152. vi et metu; ib. 153. liberti .. et accensi; ib. 154. per se et per alios; ib. 156. METELLO ET VOLTEIO; ib. libertus et accensus; ib. 157. ><. consuetudo ... et disciplina; ib. 159. impudicas mulieres et intemperantis viros; ib. 160. quo animo et quo consilio; ib. 164. P. Servilii et C. Antistii; ib. 168. Timarchidi et Volcatio; ib. 171. senatus et populus; ib. 173. ex eo loco ... et ex eo acervo; ib. in Carbonem et in Dolabellam; ib. 178. in alteras decumas et in haec IↃCCC milia modium; ib. spectatione et collybo; ib. 181. L. Mamilium et L. Sergium; ib. 182. industriae ... et dignitati; ib. 184. ex senatus consulto et ex legibus; ib. 188. cum aratoribus et cum civitatibus; ib. aratorum et civitatum; ib. 189. beneficii .. et gratiae; ib. liberalitate et accommodatione; ib. beneficium et gratiam; ib. 191. pecuniam et legatos; ib. haec .. iniuria et haec calamitas; ib. 198. boves et aratrum; ib. 199. Artemone et Menisco; ib. 200. hoc munus et hoc vectigal; ib. 201. iniuriis et calamitatibus; ib. 203. doctrina et virtute; ib. 204. cupiditatibus et iniuriis; ib. 207. P. Servilium et Q. Catulum; ib. 210. iniuriis .. et cupiditatibus; ib. 213. commodo et voluntate; ib. 214. frumenti ... ratio et annona; ib. 215. in crimen et in iudicium; ib. 217. ab annonae ratione et ab aratorum voluntate; ib. 220. aequitatis et legis improbitatis et avaritiae; ib. spe .. et iucunditate; ib. 227. casum et eventum; ib. certus .. labor et certus sumptus; ib. lege et consuetudine; ib. magistratibus et legatis; ib. sibi et suis commodis; ib. 228. edicta et im-

peria; ib. socii et ... coloni; ib. severitate et diligentia; ib. duce et auctore; ib. morbum et insaniam; ib. IV, 1. forum et basilicas; ib. 6. Centuripinos et Halaesinos; ib. 20. Cilicum et praedonum; ib. 21. [nepos L. Pauli et M. Catonis et P. Africani sororis filius;] ib. 22. socios et exteras nationes; ib. 25. nomen et dignitas; ib. causam et factum; ib. 28. Tlepolemus et Hiero; ib. 30. Hieroni et Tlepolemo; ib. 31. amicum et hospitem; ib. 32. praeclaro opere et grandi pondere; ib. a patre et a maioribus; ib. [cupiditatis et] continentiae; ib. 34. re et opinione; ib. furtis .. et damnis; ib. 38. amentiam .. et furorem; ib. auro et gemmis; ib. 39. senatorem ... et iudicem; ib. 42. opibus et copiis; ib. 46. antiquo opere et summo artificio; ib. grande vas et maius opus; ib. 47. indicia ... et exempla; ib. 49. imperio et potestate; ib. Archagathum et argentum; ib. 51. Archagathi et Lentuli; ib. 53. leges et iudicia; ib. 54. patellis et turibulis; ib. tunica pulla ... et pallio; ib. lectos aeratos et candelabra aënea; ib. 60. a patre et a maioribus; ib. 61. ad se et ad Selenen; ib. auro et gemmis; ib. 67. mente et cogitatione; ib. amicus et socius; ib. avaritia et cupiditate; ib. 68. virtutem et diligentiam; ib. 73. gratulatione .. et laetitia; ib. 74. sacrorum et religionum; ib. 75. legum et iudiciorum; ib. luctu et gemitu; ib. 76. lacrimis et lamentationibus; ib. matronas et virgines; ib. 77. coronis et floribus; ib. generi et nomini; ib. 79. studiorum et artium; ib. 81. generis et nominis; ib. viris fortibus et bonis civibus; ib. 82. Zosippus et Ismenias; ib. 92. quaestoribus et aedilibus; ib. 93. precibus et gratulationibus; ib. 94. Tlepolemo .. et Hieroni; ib. 96. furta et scelera; ib. 97. bono viro ... et bono auctore; ib. 102. Cereri et Liberae; ib. 106. planities et aquae; ib. 107. auctoritas et vetustas; ib. 108. ab iure et ab legibus; ib. 112. lingua et natione; ib. natura et moribus; ib. Cereris et Victoriae; ib. 113. Honoris et Virtutis; ib. 121. forum et iuris dictionem; ib. ferro et armis; ib. adventum et comitatum; ib. exercitu et victoria; ib. religionum et consuetudinis; ib. 122. Veneri et Cupidini; ib. 123. commemoratione hominum et cognitione formarum; ib. temeritati et mendacio; ib. 124. eruditus homo et Graeculus; ib. 127. ore et angustiis; ib. 129. calamitates et iniurias; ib. 132. Asia et Graecia; ib. 133. 135. oblectamenta et solacia; ib. mecum et cum fratre; ib. 137. conventum et locum; ib. 138. senatum et populum; ib. aspectu .. et commemoratione; ib. 139. voluntati et saluti; ib. hoc et illud; ib. 140. clamore .. et convicio; ib. 141. aetate et honore; ib. 142. 143. vim et metum; ib. 147. tabularum et litterarum; ib. 149. virtute .. et vigilantia; ib. V, 1. ad vitam et ad fortunas; ib. 13. caput et sanguinem; ib. anno et sex mensibus; ib. 21. frigorum et tempestatum; ib. 26. stupris et flagitiis; ib. Veneri .. et Libero; ib. 27. viros et mulieres; ib. 30. pudoris et pudicitiae; ib. 34. vi et audacia; ib. mentis .. et cogitationes; ib. 35. cura et caerimonia; ib. 36. dignitate .. et religione; ib. laborem et sollicitudinem; ib. vi et auctoritate; ib. 39. cupiditatem et audaciam; ib. tunica pulla et pallio; ib. 40. praesidii et vecturae; ib. 45. tecta et domos; ib. 50. ius foederis et imperii condicionem; ib. auctore et interprete; ib. 52. foro .. et commeatu; ib. ex senatus consulto et ex lege; ib. 53. legati et principes; ib. 58. sociorum et Latinorum; ib. 60. P. Caesetius et P. Tadius; ib. 63. metu et suspicione; ib. 70. aurum et argentum; ib. 73. gemitus .. et clamor; ib. 74. crimen et iudicium; ib. metu et periculo; ib. 80. ipsum et .. filium; ib. 81. magistratibus et legatis; ib. 83. classi et navibus; ib. 85. nautarum et remigum; ib. 87. honorem et gratiam; ib. 88. remiges et milites; ib. improbitatem et calamitatem; ib. 99. egestate et fame; ib. 100. ignominia et calamitas; ib. foro et conventu; ib. 101. timore et fuga; ib. clamor et admiratio; ib. 106. ad latus .. et ad aurem; ib. 107. praecursorem ... et emissarium; ib. 108. collo et cervicibus; ib. sceleris et crudelitatis; ib. 112. voltum et manum; ib. 113. sociorum et civium; ib. 118. de plaga et de ... ictu; ib. 119. parentibus et propinquis; ib. furtorum et flagitiorum; ib. 121. cruciatus et maeror; ib. 123. spolia et praemia; ib. 125. libidine et scelere; ib. 128. laborem et industriam; ib. 129. fidem et misericordiam; ib. fidem et veritatem; ib. 130. in crimen et in invidiam; ib. 133. ab quaestore et ab legato; ib. 136. vitam et sanguinem; ib. 139. sceleris et audaciae; ib. virgis et verberibus; ib. 140. terrarum et gentium; ib. 143. existimatio ... et frequentia; ib. libertatis et dignitatis; ib. legum et iudiciorum; ib. 144. indicibus et custodibus; ib. 145. gemmas .. et margaritas; ib. 146. vox et imploratio; ib. 147. opem ... et salutem; ib. forum .. et basilicas; ib. 152. mors et cruciatus; ib. 153. mercatoribus et naviculariis; ib. Italiam et moenia Reginorum; ib. 160. scelere et furore; ib. 161. fascis et securis; ib. 163. imploratio et vox; ib. fletu et gemitu; ib. M. et P. Cottii; ib. 165. libertatis et civitatis; ib. 170. cruciatum et crucem; ib. saxa et scopulos; ib. 171. ornamenta .. et beneficia; ib. 175. in iudiciis et in omni re publica; ib. de iudicibus et ... de te; ib. 177. civitate et condicione; ib. 180. per ludum et per neglegentiam; ib. 181. regio et via; ib. virtus et industria; ib. natura et genere; ib. 182. animo et voluntate; ib. Melitae et Sami; ib. 184. tectum et parietes; ib. opinio et religio; ib. 185. arbitri et testes; ib. 186. Castor et Pollux; ib. quaestum ... et praedam; ib. Ceres et Libera; ib. 187. hominibus et civitatibus; ib. templis et religionibus; ib. 188. furore et audacia; ib. officium et virtutem; ib. a cura et a cogitatione; Tull. 1. iniquitate et iniuria; ib. 8. agris .. et pascuis; ib. aequitate et sapientia; ib. Macedonia et Asia; ib. 15. ad procuratorem .. et ad vilicum; ib. 17. animis et viribus; ib. 18. actoris et petitoris; ib. 28. consilio et opera; ib. me et L. Claudium; ib. 29. universam rem et totum facinus; ib. 34. vi et armis; ib. 42. ius et iniuriam; ib. iure et iniuria; ib. praedonem et latronem; ib. 50. testibus et arbitris; ib. usitato iure et cotidiana actione; ib. 54. triumviratus et quaesturae; Font. 5. laboris et operae; ib. 11. consuetudine .. et cautione; ib. 12. hominum et civitatum; ib. caede et fuga; ib. 14. sociis et civibus; ib. 15. testis et conscios; ib. 16. laudatore et teste; ib. Bellieno et C. Fonteio; ib. 18. Porcium et Munium; ib. 19. [Croduni et Vulchalone;] ib. Tolosam et Narbonem; ib. coniecturae et cogitationi; ib. 23. Cn. et Q. Caepionibus; ib. L. et Q. Metellis; ib. fidem et auctoritatem; ib. Caepionibus et Metellis; ib. 27. caede et sanguine; ib. 31. minis et terrore; ib. 34. hanc urbem et hoc imperium; ib. 35. nationibus et gentibus; ib. Cn. Domitius et Q. Maximus; ib. 36. nationem Allobrogum et reliquias; ib. summi consilii et maximi animi; ib. 41. parentis et sororis; ib. 48. ornamento et adiumento; ib. vi et armis; Caecin. 1. usum et fructum; ib. 11. auctionis et partitionis; ib. 13. deunce et semuncia; ib. 17. adsiduitatis et molestiae; ib. fundi et fructus; ib. 19. Caecinae .. et amicis; ib. 20. confessione et testimoniis; ib. 24. A. Atilius et eius filius; ib. 27. pace et otio; ib. 33. more et exemplo; ib. 36. eadem vi et isdem armis; ib. 39. causam et rationem; ib. 40. caedes et occisio; ib. 41. loco .. et certo de statu; ib. 42. incursus et impetus; ib. 45. pacti et conventi; ib. 51. consiliis et auctoritatibus; ib. 52. usum et auctoritatem; ib. 54. consilium et auctoritas; ib. 56. genere et nomine; ib. 58. iuris ... et aequitatis; ib. 61. scuto et gladio; ib. 62. cum fustibus et cum saxis;

ib. 64. vi et armis; ib. verborum et litterarum; ib. 65. voluntas et aequitas; ib. 66. a iure et a legibus; ib. 74. virtute .. et prudentia; ib. 77. rem et sententiam; ib. 79. a verbo et ab scripto; ib. 80. ius et aequi ... rationem; ib. quo consilio et qua sententia; ib. 81. re et sententia; ib. re et sententia; ib. 86. causam et ius; ib. 98. Mithridate et Tigrane; imp. Pomp. 4. sociis et civibus; ib. 5. fortissimi viri et summi imperatores; ib. 8. rationes et copias; ib. 17. res et fortunae; ib. Ponti et Cappadociae; ib. 21. timore et fuga; ib. 23. regum et nationum; ib. 24. virtute et subsidio; ib. 30. Hispaniis et Gallia; ib. 35. signa et tabulas; ib. 40. gravitate et copia; ib. 42. opinione ... et fama; ib. 43. inopia et caritate; ib. 44. socios et vectigalia; ib. 45. Scipioni, Mario et ceteris .. imperatoribus; ib. 47. salus et vera causa; ib. 53. disciplina navalis et gloria; ib. 54. exuviis nauticis et classium spoliis; ib. 55. te ... et ceteros; ib. 56. auctoritate et sententia; ib. 59. libidines et iniurias; ib. 65. Q. Catulo et Q. Hortensio; ib. 66. quibus iacturis et quibus condicionibus; ib. 67. ingenio et prudentia; ib. 68. tibi et populo; ib. 69. commodis et rationibus; ib. 71. invidiae et criminum; Cluent. 1. quantum ... difficultatis et quantum laboris; ib. 2. parum firmamenti et parum virium; ib. 5. criminibus et testibus; ib. 10. dedecore vitae et turpitudine; ib. regionis .. et vicinitatis; ib. 11. Sulla et Pompeio; ib. odio et crudelitate; ib. 12. scelere et immanitate; ib. manibus et gremio; ib. 13. maerore et lacrimis; ib. cotidianis querimoniis et adsiduo fletu; ib. 16. opibus et copiis; ib. 18. squalore .. et sordibus; ib. scelere et audacia; ib. 23. proscriptionis et mortis; ib. 25. animo et spe; ib. 28. sermone .. et vociferatione; ib. 30. indicia et vestigia; ib. perdita nequitia et summa egestate; ib. 36. blanditiis et adsentationibus; ib. conviva et adiutore; ib. se et suos amicos; ib. 38. cognatis et adfinibus; ib. 41. Habitum et Oppianicum; ib. C. et L. Fabricii; ib. 46. spe et pretio; ib. 47. vita et audacia; ib. 50. summa religione et summa auctoritate; ib. 53. re .. vera et periculo; ib. 54. re et existimatione; ib. 56. lege et pronuntiatione; ib. vicinos et amicos; ib. inopia et necessitate; ib. 57. dedecore et infamia; ib. 61. conventu et silentio; ib. 66. mente et cogitatione; ib. 69. vitam et naturam; ib. 70. malitiam et fraudem; ib. periculum et infamiam; ib. sequester et confirmator; ib. 72 fraude et mendacio; ib. scrupulus et quaedam dubitatio; ib. 76. rumorum et contionum; ib. 77. necessarii et amici; ib. 78. multitudinem .. et atrocitatem; ib. 81. Cluentius et Cannutius; ib. 83. Bulbo et ceteris; ib. fraus et audacia; ib. reus et accusator; ib. 86. iudicio et disceptationi; ib. 88. P. et L. Cominiis; ib. 100. pacis et concordiae; ib. 101. lege et crimine; ib. 103. adiutores .. et conscios; ib. 106. mores et adrogantiam; ib. 111. officiorum et amicitiarum; ib. 117. fidem et diligentiam; ib. 118. L. Metello et Cn. Domitio; ib. 119. L. Gellius et Cn. Lentulus; ib. 120. furti et captarum pecuniarum; ib. religione et diligentia; ib. 121. in M'. Aquilium et in Ti. Guttam; ib. 127. mortis et supplicii; ib. 128. fidem .. et religionem; ib. 129. levitate et inconstantia; ib. 135. M. Lucullus et C. Cassius; ib. 137. aequitate et sapientia; ib. rem .. et rogationem; ib. clamore et concursu; ib. quaestionem .. et legem; ib. iudicii et auctoritatis; ib. 139. ex re et ex causa; ib. 141. quo lepore et quibus facetiis; ib. ego et Brutus; ib. ><. ><. ex tabulis et ex censu; ib. M. Plaetorii et C. Flaminii; ib. 147. imperio et praescripto; ib. laboris et periculi; ib. 148. honoris et amplitudinis; ib. 150. legum et condicionum; ib. integritate et innocentia; ib. 152. nomen et gratia; ib. 154. rem publicam et fortunas; ib. 155. cura et opera; ib. 157. lex et religio; ib. 159. Ancharii et Paceni; ib. 161. vim et manus; ib. hospes .. et familiaris; ib. 165. calamitatem et falsum crimen; ib. 168. animi et virtutis; ib. 171. amici et hospites Oppianici et ipsius mulieris; ib. 176. furtum .. et caedem; ib. 179. de Stratone et de Nicostrato; ib. 182. consilio et ratione; ib. 184. [Stratone et Nicostrato;] ib. 186. Aquinatium et Fabraternorum; ib. 192. comitatu et pecunia; ib. pueris ... et mulieribus; ib. 195. iustitia et fides; ib. 196. testimonio et laudatione; ib. 198. aequitatem et mansuetudinem; ib. 199. crudelitate et scelere; ib. nomen et iura; ib. facto et cupiditate; ib. 200. vota et preces; ib. 201. Mysia et Phrygia; leg. agr. I, fr. 3. armis et virtute; ib. 4. terroris et mali; ib. 9. Sulla et Pompeio; ib. 10. rebus et modis; ib. 14. suspicionibus et coniectura; ib. 18. superbiam et crudelitatem; ib. argento et auro; ib. 22. vox et auctoritas; ib. 24. lege et condicione; ib. II, 6. vim et interpretationem; ib. 7. Tiberium et Gaium Gracchos; ib. 10. noctem .. et solitudinem; ib. 12. oculis et aspectu; ib. 13. sudore et sanguine; ib. 16. fructum .. et commodum; ib. 17. studio et suffragio; ib. utilitatem et fructum; ib. 22. terra et mari; ib. 23. dignitate et contumelia; ib. 24. vitiis .. et sceleribus; ib. 25. religionem et diligentiam; ib. 28. opibus et copiis; ib. 32. ministros et satellites; ib. formam ... et speciem; ib. terrorem .. et minas; ib. 40. tenebris et caligine; ib. 44. labori et negotio; ib. 46. praedae et quaestui; ib. imperio et victoria; ib. 50. iudicium et potestas; ib 52. Sulla et Pompeio; ib 56. emptori et venditori; ib. 67. [sanguine et sudore;] ib. 69. *opibus et* praesidiis; ib. 75. praesidiis et coloniis; ib. amplitudinem et dignitatem; ib. 76. superbia et contumelia; ib 79. spes et iucunditas; ib. opibus et copiis; ib. 82. Corinthi et Karthagini; ib. 90. senatum et magistratus; ib. mente et consilio; ib. Aristonico, Mithridate et ceterist ib. ratione et consilio; ib. 91. M. Bruto ... [e; P. Rullo]; ib. 92. L. Considio et Sex. Saltio; ib. ad praeconem et ad tibicinem; ib. 93. Albana et Seplasia; ib. 94. mercatorum et advenarum; ib. 95. multa cultura et magno labore; ib. montibus .. et convallibus; ib. 96. fortunis et copiis; ib. 97. Rullo et Rulli similibus; ib. sceleris et flagitii; ib. [auro et argento; ib. 99. numero et suffragiis; ib. vi et manu; ib.] iudiciis et aequitate; ib. 102. otii et concordiae; ib. III, 4. de se et de suis factis; ib. Marium et Carbonem; ib. 7. ><. caelum et mare; ib. Marium et Carbonem; ib. 11. laude .. et honore; Rabir. 3. poena et supplicio; ib. furorem et audaciam; ib. 4. perfugium et praesidium; ib. ope et auxilio; ib. 5. ratione .. et consilio; ib. iuris et libertatis; ib. 12. eum ... et eum; ib. 19. tribunos plebis et praetores; ib. 20. C. Marius et L. Valerius; ib. Cn. et L. Domitii; ib. 21. improbitas et furor; ib. 22. furoris et sceleris; ib. 24. [sensu et vita;] ib. 29. de se et gloria sua; ib. religionem et sanctimoniam; ib. 30. C. Mario et L. Valerio; Catil. I, 4. oculi et aures; ib. 5. praesidio et copiis; ib. 11. Lepido et Tullo; ib. 15. consulum et principum; ib. parva .. declinatione et ... corpore; ib. leges et quaestiones; ib. 18. vim et manus; ib. 21. laudi et gloriae; ib. 23. servorum et civium perditorum; ib. 27. furoris et audaciae; ib. 31. cura et metu; ib. malleolos et faces; ib. 32. hunc et huius socios; ib. 33. stuprorum et scelerum; ib. II, 9. vino et alea; ib. 10. comissationes .. et scorta; ib. fatum .. et poenam; ib. 11. vi et minis; ib. 14. unum .. et idem; ib. 19. proscriptiones et dictaturas; ib. 20. duce et imperatore; ib. 28. furore et scelere; ib. III, 4. a senatu et a vobis; ib. L. Flaccum et C. Pomptinum; ib. 5. Tiberis ... et pons; ib. sicarum .. et gladiorum; ib. 8. mandata et litteras; ib. ius iurandum .. et litteras; ib. 9. ab his et a L. Cassio; ib. Cinnam ... et Sullam; ib. Lentulo et aliis; ib. 10. senatui et

populo; ib. patriam et civis; ib. L. Flaccus et C. Pomptinus; ib. 14. opem et auxilium; ib. 18. Cotta et Torquato; ib. 19. duce et imperatore; ib. 23. bello et vastitate; ib. IV, 2. auctore et cognitore; ib. 9. re et causa; ib. 10. largitorem et prodigum; ib. animi .. et corporis; ib. humanitate et misericordia; ib. 11. aspectus .. et furor; ib. dolore et cruciatu; ib. 12. operis et quaestus; ib. 17. periculis et insidiis; ib. 18. facibus et telis; ib. arcem et Capitolium; ib. furore et scelere; ib. 20. obsidione et metu; ib. 21. vim et religionem; Muren. 1. laboribus et periculis; ib. 3. lenitatis et misericordiae; ib. 6. vim et severitatem; ib. voluptatem et luxuriam; ib. 11. honos et gloria; ib. 12. populo .. et suffragatoribus; ib. 16. dignitatis et renuntiationis; ib. 18 adsiduitatis et operarum; ib. 21. laus et industria; ib. 22. consulatu et omni honore; ib. 23. in imperio et in statu civitatis; ib. 24. consilio et periculo; ib. fraudis .. et stultitiae; ib. 26. mihi et adversario; ib. 28. rationes et copias; ib. 32. consilio et virtute; ib. 33. senatus et populus; ib. 34. extrema fortuna et fuga; ib. quantas perturbationes et quantos aestus; ib. 35. adiumenta et subsidia; ib. 38. lacrimarum et squaloris; ib. 42. terrores et minae; ib. 43. animi et facultatis; ib. 44. operam et gratiam; ib. 45. iudicio et accusationi; ib. officia et studia; ib. accusationem et petitionem; ib. 46. civitatibus et municipiis; ib. 47. dux et signifer; ib. 50. caput et collum; ib. 52. metu et periculo; ib. splendor et gravitas; ib. 58. in periculo .. et in pernicie; ib. 59. sententiae .. et praecepta; ib. 61. Platone et Aristotele; ib. 63. praeceptores et virtutis magistri; ib. 65. officium et fides; ib. oratione et praeceptis; ib. 66. comitatem et facilitatem; ib. more et modo; ib. 72. amicis et tribulibus; ib. propinqua et necessaria; ib. 73. sordis et inhumanitatem; ib. 76. natura et fortuna; ib. 79. ferrum et audaciam; ib. L. Catilina et Cn. Pisone; ib. 81. auctoritate et auxilio; ib. 82. animo et usu; ib. 83. defensoris et amici; ib. 86. squalore et sordibus; ib. hospites et amici; ib. 89. mansuetudine et misericordia; ib. 90. generi et familiae; ib. auctoribus et defensoribus; Flacc. 2. odio et furori; ib. vitia et flagitia; ib. 5 (§. 25). *Tmolitae et Lorymeni*; ib. (§. 26). suspiciones et simultates; ib. 6. religionem et fidem; ib. 9. tremore et pallore; ib. 10. de iudicio et de vilico; ib. 11. verba et ineptiae; ib. 12. iure et more; ib. 14. sutores et zonarii; ib. 17. opifices et tabernarios; ib. 18. POMPEI ET HYPSAEI; ib. 20. disceptationem et cognitionem; ib. 24. Silano et Murena; ib. 30. M. Curtio et P. Sextilio; ib. conversione et moderatione; ib. 31. cursu et remis; ib. 32. sumptu .. et litteris; ib. vita et dignitas; ib. 36. doloris et sanguinis; ib. 40. bona et senatorium nomen; ib. 43. Flacco et eis; ib. fraudatorum et infitiatorum; ib. 48. vi ... et metu; ib. 49. [studia et] officia; ib. 52. quaestum et faenerationem; ib. 56. virorum et civium; ib. 57. imperio et bellica laude; ib. 64. animis et cogitatione; ib. 66. ex Italia et ex omnibus provinciis; ib. 67. luxuria et levitate; ib. 71. mercennarium et administrum; ib. 74. de dolo malo et de fraude; ib. proscriptiones et emptiones; ib. venustatem et facetias; ib. 76. praetor ... et consul; ib. 77. humanitatis et aequitatis; ib. 78. matrem et sororem; ib. 92. per senatores et per equites; ib. 96. mentem et voluntatem; ib. ferrum et flammam; ib. 97. de vobis et de vestra re publica; ib. 99. Septimio et Caelio; ib. 100. P. Servilius et Q. Metellus; ib. ferrum et flammam; ib. 102. urbis et civium; ib. ad me et ad senatum; ib. studio et dignitate; Sulla 4. laboribus et periculis; ib. 5. immanitate et crudelitate; ib. 7. tempus et res publica; ib. 8. voluntas et natura; ib. opinionis .. et auctoritatis; ib. 10. Lepido et Volcatio; ib. 11. temporum et sermonum; ib. ambitio et forensis labor; ib. consiliis et sermonibus; ib. 15. sermone et congressu; ib. 16. patri et filio; ib. 19. nervos et industriam; ib. 24. me et vos; ib. 25. ingenio et prudentia; ib. 32. quaestionibus et indiciis; ib. 39. erroris et inscientiae; ib. 40. virtute et fide; ib. 42. familiari et contubernali; ib. 44. severitatis et constantiae; ib. 45. Autronii et Catilinae; ib. 51. Catilinae .. et Autronii copias et conatum; ib. officio et fide; ib. 58. in provinciis et in regnis; ib. virtute et constantia; ib. 62. gravitate et dignitate; ib. 64. pietas et fraternus amor; ib. operas et manum; ib. 68. intemperantia et scelere; ib. 70. consuetudine et studio; ib. periculo et crimini; ib. 71. pugnis et calcibus; ib. vi [..] et armis; ib. vita et natura; ib. 73. honestatis .. et dignitatis; ib. urbis et fori; ib. 74. impetum et conatum; ib. 76. gravitas et fides; ib. 82. temporibus et periculis; ib. laboribus et periculis; ib. 83. gravitatem .. et constantiam; ib. casu .. et felicitate; ib. virtute et consilio; ib. iudiciorum et fori; ib. 89. campi et disciplinarum; ib. laetitia et voluptate; ib. 91. luctum et lacrimas; ib. mansuetudine et misericordia; ib 93. Mario .. et Catulo; Arch. 5. auctoritate et gratia; ib. 6. Silvani .. et Carbonis; ib. 7. cum mandatis et cum publico testimonio; ib. 8. Iulio et Crasso; ib. 11. animi et corporis; ib. 13. oratio et facultas; ib. animum et mentem; ib. 14. saxa et solitudines; ib. 19. Hispanos .. et Gallos; ib. 25. vir et imperator; ib. 27. laudis et gloriae; ib. 28. statuas et imagines; ib. 30. caligine et tenebris; sen. 5. virtus et fides; ib. me et meos inimicos; ib. 6. caedi et flammae; ib. 7. ferro et facibus; ib. se et re publica; ib. 8. civi et viro; ib. 9. egestatem et luxuriem; ib. 11. egestate et improbitate; ib. lustris et helluationibus; ib. 13. edictis et imperiis; ib. 16. lamentatio et gemitus; ib. 17. fide et diligentia; ib. 18. opibus et copiis; ib. 19. vim et ferrum; ib. 22. duces .. et principes; ib. 24. dedecus et flagitium; ib. 25. equis insignibus et curru aurato; ib. 28. dimicationis et sanguinis; ib. 29. vim et crudelitatem; ib. benevolentiam et fidem; ib. 30. praesidiis et manu; ib. 32. me et rem publicam; ib. caedis et incendiorum; ib. 33. iudicio et posteritati; ib. deorum et hominum sanctitates .. et religiones; ib. 34. L. et C. Metelli; ib. 37. propugnator ... et defensor; ib. 38. virtute et pietate; ib. Pontum et Bithyniam; ib. municipiorum et coloniarum; ib. virtutem et fidem; ib. 39. ludi .. et dies festi; Quir. 3. squalor et luctus; ib. 8. municipiorum et coloniarum; ib. 10. me et inimicos meos; ib. 13. vis et ferrum; ib. 14. ferro et facibus; ib. T. Annius et P. Sestius; ib. 15. laudi et dignitati; ib. 21. virtuti et gloriae; ib. tempore et die; ib. 23. vim et numen; ib. 25. domo et patria; dom. 5. dolore .. et fame; ib. 11. instimulator et concitator; ib. otii et pacis; ib. 12. L. Sergium et M. Lollium; ib. 13. otii et concordiae; ib. 15. societas .. et amicitia; ib. 20. caedis et incendiorum; ib. 21. honorem et imperium; ib. nubibus et procellis; ib. 24. libertatis et pristinae dignitatis; ib. 25. fortunis et bonis; ib. opem et auxilium; ib. 27. ego et Cn. Pompeius; ib. suspicionibus ... et scelere; ib. 28. studio et auctoritate; ib. 30. dies et noctis; ib. tutelarum et hereditatium; ib. 35. perfidiam et scelus; ib. 44. auctoritate et sapientia; ib. 45. AQUA ET IGNI; ib. 47. scriptor et subscriptor; ib. 49. testamento et iudicio; ib. M. Scauro et L. Crasso; ib. 50. facinorum et stuprorum; ib. Decumis et Clodiis; ib. unum et idem; ib. 51. caedem et dimicationem; ib. 55. argenti et supellectilis; ib. 60. tectis et sedibus; ib. 61. odio et crudelitate; ib. 62. vi et armis; ib. 63. scelere et furore; ib. 68. Piso et Gabinius; ib. 70. sceleribus .. et flagitiis; ib. 72. populorum .. et gentium ib. 73. civitatem et libertatem; ib. 80. civitate et libertate; ib. legem et inscriptionem

statuae; ib. 81. aqua et igni; ib. 82. sine dolore et sine iniuria; ib. 86. auctoritatem et studium; ib. 90. sororem et uxorem; ib. 92. hanc urbem et hanc rem publicam; ib. 94. perditorum et coniuratorum; ib. 96. de me et de re publica; ib 100. coniurationis et sceleris; ib. 101. auctor et dux; ib. turpitudinis et inconstantiae; ib. 102. Pisone et Gabinio; ib. caerimoniarum et sacrorum; ib. 104. auctorem .. et magistrum; ib. flagitio et stupro; ib. 105. labore et consilio; ib. 107. bonitate et modestia; ib. 110. fanis et communibus locis; ib. 111. *pontifex* et tribunus plebis; ib. 120. iure et religione; ib. 122. dedecus et egestatem; ib. 126. sceleris et crudelitatis; ib. 128. propugnatore et custode; ib. 129. furore .. et caecitate; ib. illum et te; ib. sceleris .. et furoris; ib. 130. modestia et gravitate; ib. scelere et audacia; ib. terrore et minis: ib. 131. societate et nefario foedere; ib. pontifice [et] magistro; ib. 141. studium et iudicium; ib. 142. reditus et gratulationis; ib. 143. te ... et te; ib. 144. urbi et rei publicae; ib. furore et scelere; ib. fortunae et temporum; ib. 146. facultatem .. et copiam; ib. vim et gravitatem; har. resp. 2. ductu et imperio; ib. 3. furiis et facibus; ib. 4. pabulo ... et glande; ib. 5. legum .. et iudicii; ib. 7. religionibus sacris et caerimoniis; ib. 8. sacra et religiones; ib. sacris et religionibus; ib. 9. te ... et te; ib. 11. consul et pontifex; ib. 12. P. Lentulo et Q. Metello; ib. 13. mihi et liberis meis; ib. 16. animos et mentis; ib. 20. turba et angustiis; ib. 22. ad caedem et ad funus; ib. 24. agros et nemora; ib. sacellum ... et aras; ib. 30. eiulatus et gemitus; ib. 39. dolori et timori; ib. 43. adfinis et sodalis; ib. 45. consilio et facto; ib. 49. vobis ... et vestrae saluti; ib. 54. hanc personam et has partis; ib. 61. procurationes et obsecratio; ib. 63. se et salutem suam; Sest. 1. egestate et scelere; ib. 2. caritatem ... et benevolentiam; ib. 6. sollicitudine et molestia; ib. impetus et conatus; ib. 11. otii et communis salutis; ib. 15. scelerum et malorum; ib. 16. auctor et dux; ib. 20. amicum et adfinem; ib. auctores et laudatores; ib. 23. animi et corporis; ib. exercitum et pecuniam; ib. 24. gladiis et lapidibus; ib. 27. cum senatu et cum bonis; ib. 29. socii et Latini; ib. 30. vos et omnes boni; ib. 31. forum et contiones; ib. 34. armis et latrociniis; ib. spe et promissis; ib. metu et periculo; ib. 35. facti et consilii; ib. 36. ultores et defensores; ib. 43. haec .. et multa alia; ib. 49. consilio et auxilio ib. 52. Gabinio et Pisoni; ib. 53. custodes et conservatores; ib. de iure et de tempore; ib. 56. viri et civis; ib. 62. de capite ... et de bonis; ib. 65. res .. et causa; ib. 68. Pisone et Gabinio; ib. 70. pudoris et pudicitiae; ib. 73. servorum et libertorum; ib. 76. noctis et fugae; ib. vi et armis; ib. 78. vim et ferrum; ib. 79. fragmentis saeptorum et fustibus; ib. defetigatione .. et errore; ib. 79. misericordia et modo; ib. manum ... et copias; ib. 84. legibus et iudiciis; ib. 86. praesidio et copiis; ib. vitam et libertatem; ib. virtute et consilio; ib. 91. vim et manum; ib. 92. [Gabinium et Pisonem;] ib. 93. defensorem et patronum; ib. 99. tutores .. et duces; ib. otii .. et dignitatis; ib. periculorum et insidiarum; ib. 100. praesidiis et copiis; ib. largitio et spes; ib. 105. otio et tranquillitate; ib. 110. epulis et gratulationibus; ib. 111. te et gregalis tuos; ib. duces et auctores; ib. 112. sermonibus .. et suffragiis; ib. 113. opibus et gratia; ib. 114. comitiorum et contionum; ib. 115 rumore et ... favore populi; ib. actor et acroama; ib. 116. a me et a senatu; ib. 123. salutem et dignitatem; ib. 125. populum Romanum et contionem; ib. 127. salutem et vitam; ib. 128. luctus et maeroris; ib. multitudine et gratulatione; ib. 131. de me et de clarissimis viris; ib. 132. periculo et crimine; ib. opibus et potentia; ib. 134. clamores et concursus; ib. sua lege et suo beneficio; ib. 135. carnificina ... et crudelitas; ib. libertatem et commoda; ib. 137. auctores et conservatores; ib. 138. otium ... et voluptates; ib. 139. consiliis et factis; ib. impetus et conatus; ib. gravitas et magnitudo; ib. 141. de imperio et de gloria; ib. 142. litteris .. et memoria; ib. vitam .. et virtutem; ib. 143. dignitate et gloria; ib. 144. squalore et sordibus; ib. defensoribus et conservatoribus; ib. 146. luctum et gemitum; Vatin. 6. scelus et furorem; ib. perditorem et vexatorem; ib. 7. conservatorem et custodem; ib. momenti et ponderis; ib. 9. obscuritate et sordibus; ib. 11. improbitatis et sceleris; ib. 13. ad supplicium et ad necem; ib. 21. linguam et vocem; ib. 24. sceleri et menti; ib. dignitas et splendor; ib. 25. indicio et crimine; ib. de laude et de re publica; ib. 26. beneficio et aequitate; ib. 27. patris et fratris; ib. 28. vim et furorem; ib. 33. Marsorum et Paelignorum; ib. 36. optio et potestas; ib. 40. gladiatoribus et bestiariis; ib. forma et species; Cael. 6. scelere ... et audacia; ib. 7. facilitatis et patientiae; ib. 14. de ambitu et de criminibus; ib. 16. congressu .. et constituto; ib. 20. adiutor .. et conscius; ib. 23. in hominem et in reum; ib. 29. auri et veneni; ib. 30. nomen et caput; ib. 31. candor ... et proceritas; ib. 36. cum laude et cum dignitate; ib. 39. ego .. et pauci; ib. 42. frondibus et virgultis; ib. ventris et gurgitis; ib. 44. amores .. et hae deliciae; ib. cura et vigiliis; ib. 45. auri ... et veneni; ib. 51. causam et veritatem; ib. 55. Camurtii et C. Aesernii; ib. 71. ✕. dolorem et iniuriam; ib. res .. et possessiones; ib. 73. labore et diligentia; ib. 74. coniuge et fratre; ib. 78. Gabinium et Pisonem; prov. cons. 2. a senatu et a populo; ib. 7. contra senatus consulta et contra legem; ib. fronte et supercilio; ib. 8. pudore et temperantia; ib. Iudaeis et Syris; ib. 10. helluonis et praedonis; ib. 11. gentibus *et* tyrannis; ib. 15. Pisoni et Gabinio; ib. 17. consul et pontifex maximus; ib. 20. P. Servilium et M. Lucullum; ib. 22. religionem et pudicitiam; ib. 24. auctor et princeps; ib. 25. virtutem et animi magnitudinem; ib. 27. humanitas et lepos; ib. 29. urbes .. et viae militares; ib. 31. Germanorum et Helvetiorum; ib. 33. honoribus et beneficiis; ib. 38. ratio et causa; ib. 40. familiaritatis et consuetudinis; ib. saluti et dignitati; Balb. 2. causa et crimine; ib. bellis et victoriis; ib. 3. religionem et fidem; ib. 10. labor et industria; ib. 18. lex .. et condicio; ib. genere et fortunae gradu; ib. amicitias et rei familiaris copias; ib. sociis et Latinis; ib. 21. Heracliensium et Neapolitanorum; ib. his praemiis et his honoribus; ib. 24. auctoritate et exemplo; ib. 31. largitio et communicatio; ib. a Gellio et a Lentulo; ib. 33. obtestatione [et consecratione]; ib. Cn. et P. Scipiones; ib. 34. commendatione et iudicio; ib. 35. voluntate et sententiis; ib. memoria et gloria; ib. 40. sibi et liberis; ib. multa et poena; ib. 42. gratiam et facultatem; ib. 43. studia et beneficia; ib. labore .. et studio; ib. Furium et Cascellium; ib. 45. de foederibus et de toto iure pacis et belli; ib. gravitate et prudentia; ib. 50. iudicium et factum; ib. 51. labore et periculo; ib. virtute et dignitate; ib. 53. T. et C. Coponios; ib. lingua et ingenio; ib. 54. manu et virtute; ib. Q. Metelli ... et L. Crassi; ib. 56. temporibus et concordiae; ib. 61. mercator et praeco; Piso fr. 4. [Caesare et Bibulo;] Piso 3. senatum et bonos omnis; ib. 4. exercitu et pecunia; ib. 5. voce et consensu; ib. 7. L. Iulium et C. Marcium; ib. 8. pudoris et modestiae; ib. 9. animadversio .. et iudicium; ib. 14. stipendio .. et frumento; ib. Catilinam et eum; ib. 15. Catilinae et Lentuli; ib. 16. vos et Catilinam; ib. gravitate et consilio; ib. 19. loci .. et temporis; ib. 21. laetitiam et gratulationem; ib. 22. in lictoribus

[in toga] et praetexta; ib. 23. Seplasia .. et Capna; ib. 24. sceleris et crudelitatis; ib. 31. maledicti et contumeliae; ib. voce et clamore; ib. voce et litteris; ib. 34. te et conlegam tuum; ib. 37. pudoris et consilii; ib. 39. municipiorum et coloniarum; ib. 41. te et Gabinium; ib. 42. cibo et vino; ib. 43. „sanie et sanguine"; ib. gloria et laude; ib. 44. scelerum et fraudium; ib. furorem et insaniam; ib. 46. caput et salutem; ib. 56. argilla et luto; ib. 59. legati ... et tribuni; ib. 60. levitate et cupiditate; ib. 61. dignitatis et auctoritatis; ib. 64. decreta et preces; ib. oculorum et aurium; ib. 66. panis et vinum; ib. 67. caeno et sordibus; ib 72. pacis ... et otii; ib. 73. ad te et ad tuum conlegam; ib. 77. roboris et virtutis; ib. 79. socium .. et adiutorem; ib. 80. species .. et pulchritudo; ib. 81. laudis et gloriae; ib. 82. volutationibus corporis et cubilibus; ib. 83. scelerum et crudelitatis; ib. 85. vi et metu; ib. 86. Boeotii et Byzantii, Cherronesus *et* Thessalonica; ib. vocabula ... et genera; ib. 90. Poena et Furia; ib. 91. aras et focos; ib. insignia et monumenta; ib. 92. generis et nominis; ib. viro et civi; ib. 95. iudicum et rei publicae; ib. sceleris et conscientiae; ib. Dyrrachium et Apollonia; ib. 96. Parthini et Bulienses; ib. [sententiae et damnationis;] ib. 97. fonte et seminario; ib. dedecoris et risus; ib. conspectus et consessus; Planc. 2. consensus et societas consiliorum et voluntatum; ib. 5. diligentia et gratia; ib. 7. tempestate ... et fluctibus; ib. 11. splendore et vetustate; ib. 12. eloquentiam et virtutem; ib. 13. ad caput et ad fontem; ib. 18. squalore et luctu; ib. 21. legatione et testimonio; ib. 22. parenti et custodi; ib. 25. laude et honore; ib. 27. legationem .. et mandata; ib. 28. occursatio et blanditia; ib. 29. a sociis et a se; ib. 34. testis et iudices; ib. 37. aequitas et ea voluntas; ib. 43. auctoritate et gratia; ib. 47. gravitas .. et magnitudo animi; ib. 50. nobilitate et eloquentia; ib. 52. pater et maiores; ib. iuris et libertatis; ib. 55. nos et nostros liberos; ib. 59. ad laborem et ad laudem; ib. Cn. et P. Scipionibus; ib. 60. T. Didii et C. Marii; ib. 61. virtute .. et innocentia; ib. 62. ludis et feriis; ib. 66. viri et cives; ib. 68. pecuniae .. et gratiae ib. urbe et curia; ib. 71. is homo et is civis; ib. hoc splendore et hac dignitate; ib. 72. liberos et uxorem; ib. 73. lacrimas et fletum; ib. 76. vim et iniuriam; ib. 77. memoria et gratia; ib. 81. laboris et fori; ib. 83. belli intestini et vastitatis; ib. 87. senatus et bonorum; ib. contentione et armis; ib. 89. gloria et laude; ib. memoriam et gratiam; ib. 93. civi et viro; ib. 96. preces et vota; ib. 97. temporis .. et loci; ib. 99. mecum et cum meo fratre; ib. 100. vi ... et complexu; ib. tibi et his; ib. 104. labore et constantia; Scaur. c. 1, § 4. distinctione ... et varietate; ib. stirpis et nominis; ib. 3, 1. metus et fugae; ib. 9. facinore et flagitio; ib. 13. agmen ... et catervas; ib. 17. fidem et mansuetudinem; ib. seriem .. et ordinem; ib. 18. ratio et cogitatio; ib. 21. fluminibus et cuniculis; ib. 27. dolor et suspicio; ib. 31. humanitate et sapientia; ib. 33. fidem et auctoritatem; ib. 38. spe et pro*missione;* ib. fide et humanitate; ib. 39. promissis .. et praemiis; ib. 41. hospes et familiaris; ib. 43. moribus et humanitate; ib. 44. stirpis .. et gentis; ib. societate et coniunctione; ib. propinquitas et celebritas; ib. 45. te et fortunas tuas; ib. ***munificentiae et liberalitatis;*** ib. 47. vitam .. et consuetudinem; Rab. Post. 4. homines et ordines; ib. 15. crimen et accusationem; ib. 20. deliciarum .. et voluptatis; ib. 26. soccos .. et pallium; ib. 27. familiaris et necessarius; ib. 32. ostentationis et gloriae; ib. 38. umbram ... et imaginem; ib. 41. auxilio et fide; ib. fortunae et gloriae; ib. 43. iudicio et voluntate; ib. 45. in foro et in iudicio; Milo 2. voltu et verbis; ib. 4. re et sententiis; ib. tempestates et procellas; ib. 5. in iudicio .. et in eo consilio; ib. voltu et verbis; ib. insidiatori .. et latroni; ib. 10. in vim et in tela; ib. vis et insidiae; ib. 14. latronis et parricidae; ib. 18. calceos et vestimenta; ib. 28. preces et lacrimae; ib. 34. lumen et ornamentum; ib. 37. auctor et dux; ib. 39. vos et omnes boni; ib. 41. scelus et facinus; ib. 43. Interamnae .. et Romae; ib. 46. illum .. et me; ib. 48. occultator et receptor; ib. 50. morae et tergiversationes; ib. 54. sine praesidio et sine custodia; ib. 56. sanguine et volneribus; ib. 58. praesidiis et armis; ib. 61. sermones et opiniones; ib. 62. virtute et gloria; ib. 73. vi et armis; ib. architectis et decempedis; ib. 74. Ianiculo et Alpibus; ib. aditu et limine; ib. 75. hoc ferro et hac dextera; ib. 77. legibus et iudiciis; ib. 78. periculum .. et invidiam; ib. 82. impunitatem et licentiam; ib. 84. sociae et aequales; ib. 85. stupro et scelere; ib. cruore et luto; ib. 86. plebem et infimam multitudinem; ib. 95. corpus et vitam; ib. 100. viri et .. civis; ib. 101. vocem et auctoritatem; Marcell. 2. ferro et viribus; ib. 8. mentem sensusque et os; ib. 10. tropaeis et monumentis; ib. 11. opere et manu; ib. [iustitia et lenitas;] ib. 12. aequitate et misericordia; ib. pacis et togae; ib. 14. clementiam .. et sapientiam; ib. 18. fortuna et gloria; ib. 19. natura et moribus; ib. animi et consilii; ib. tantae latebrae .. et tanti recessus; ib. 22. animorum .. et armorum; ib. 24. tranquillitate et otio; ib. 27. corpore et spiritu; ib. 28. consiliis et institutis; ib. 29. consiliis .. et studiis; ib. 30. armis .. et castris; ib. vitae .. et saluti; ib. 32. excubias et custodias; ib. laterum ... et corporum; ib. precibus et lacrimis; ib. 33. populo .. Romano et rei publicae; ib. liberalitatis et sapientiae; Ligar. 6. discrimine et periculo; ib. 16. causa et fortuna; ib. aditus et postulatio; ib. 17. maestitiam et dolorem; ib. 32. ipsius et filii; ib te et dignitatem tuam; ib. 35. impietate et scelere; Deiot. 2. conventum et eam frequentiam; ib. 5. spe et cogitatione; ib. 7. incommodis et detrimentis; ib. 8. promissis et fide; ib nuntiis et rumoribus; ib. 11. concordiae et pacis; ib. tectis et copiis; ib. 14. honore et nomine; ib. ingenio et prudentia; ib. 16. fide et religione; ib. excursionibus et latrociniis; ib. 22. regionis .. et fluminis; ib. 24. modestiam et temperantiam; ib. 26. agricola et pecuarius; ib. 27. studio et cupiditate; ib. 28. acerbitas et odii magnitudo; ib. 30. iura et exempla; ib. 32. tranquillitatem et quietem; ib. 38. in me et in exercitum; ib. 39. sociorum ... et amicorum; ib. 40. fide et virtute; ib. 41. per eum et per liberos eius; Phil. 1, 2. comitis et familiaris; ib. 8. Bruti .. et Cassii; ib. in urbe et in toga; ib. 18. vi et maiestate; ib. 22. aqua et igni; ib. 23. nationibus et provinciis; ib. 24. vi et armis; ib. 26. avorum et avunculi; ib. 27. incendio et caedis metu; ib. 30. laudi et gratulationi; ib. testimonia .. et iudicia; ib. 36. plausu et clamore; ib. familiari et necessario; ib. II, 3. Cn. Pompeius et Q. Hortensius; ib. 4. Mustelae ... et Tironi; ib. 8. sceleratum et latronem; ib 9. auctorem et praeceptorem; ib. 14. suasorem .. et probatorem; ib. 29. commentariorum et chirographorum; ib. 35. egestati et aeri alieno; ib. 36. duces et exercitus; ib. 37. amici .. et necessarii; ib. 40. in te et in tuos; ib. 42. te et avum tuum; ib. emendatore et correctore; ib. 43. iure et potestate; ib. 46. stupra et flagitia; ib. 47. rem publicam et religiones; ib. 48. imperiis et potestatibus; ib. 53. consilii et facti; ib. arborum et stirpium; ib. 55. vi .. et armis; ib. 56. in sinum .. et in complexum; ib. 61. urbis et regna; ib. 67. aedis .. et hortos; ib. aras .. et focos; ib. 72. calceis et toga; ib. 76. Gallicis et lacerna; ib. consules et reliqui magistratus; ib. 81. in legibus et in iudiciis; ib. 87. sorori et uxori;

ib. 99. compransoribus .. et conlusoribus; ib. 101. mimos .. et mimas; ib. confidentiae et temeritatis; ib. 104. Mustelam et Laconem; ib. 106. C. Cassium et Brutos; ib. 107. vi et armis; ib. metum ... et arma; ib. caritate .. et benevolentia; ib. 112. pacem et servitutem; ib. 113. lucrum et laudem; ib. 115. dies et noctis; ib. 116. aras et focos; ib. III, 1. laude et testimonio; ib. 7. generis et nominis; ib. 11. impudicitiae et stuprorum; ib. 15. palla et cothurnis; ib. 16. patris et patrui; ib. 18. ego et frater meus; ib. auctorem et hortatorem; ib. 19. salus et vita; ib. vi et minis; ib. 23. cupiditate et audacia; ib. 25. L. Lentulus et P. Naso; ib. L. Annius et M. Antonius; ib. 26. direptor et vexator; ib. 27. casum ... et dolorem; ib. caedis et incendiorum; ib. 30. falsas leges ... et falsa decreta; ib. armis et praesidiis; ib. populum et magistratus; ib. consilio et copiis; ib. 31. unum et idem; ib. 32. me et meas viris; ib. 33. potestatem et fortunam; ib. 36. auctoribus et ducibus; ib. 36. D. Bruto et L. Planco; ib. 38. laudibus et honoribus; ib. IV, 4. beneficio et munere; ib. 7. genus et nomen; ib. iure et imperio; ib. 9. bona et fortunas; ib. crudelitatem et dedecus; ib. 13. generis et seminis; ib. consensum et concordiam; ib. 14. pacis et foederis; ib. studio et virtute; ib. 15. felicitate et virtute; ib. auctore et principe; ib. 16. Gallorum et Germanorum; ib. V, 6. castellis et operibus; ib. 9. iudiciorum et iuris; ib. 12. genere et forma; ib. 13. dilectus .. et notatio; ib. Romae et Athenis; ib. 14. fulmina et tonitrua; ib. 15. defetigatio et satietas; ib. 20. nobis et rei publicae; ib. 24. de fortunis et de bonis; ib. 25. moram et tarditatem; ib. opinione .. et fama; ib. 26. P. Valerium .. et Q. Baebium; ib. 27. honoribus et praemiis; ib. 28. honores et praemia; ib. retardatione et mora; ib. 30. opinio .. et fama; ib. 32. Pansa et Hirtio; ib. studio et consensu; ib. 36. municipiis et coloniis; ib. 37. voluntatis et iudicii; ib. 38. gemitu .. et maestitia; ib. armis et ferro; ib. 39. humanitate et sapientia; ib. 40. clementia et mansuetudine; ib. audaciae et sceleri; ib. 42. duce et auctore; ib. 46. ad senatum et ad bonos; ib. 49. tempus et necessitas; ib. 53. lenonum et latronum; ib. VI, 4. iudicium et auctoritatem; ib. 5. tarditas et procrastinatio; ib. 7. legiones .. et provinciam; ib. 8. aqua et igni; ib. 10. sponsores et creditores; ib. 11. virtute et voluntate; ib. VII, 6. generis et nominis; ib. 11. conlegia et familiaris; ib. 12. re et veritate; ib. 13. comitem et familiarem; ib. 17. vigilia et prospicientia; ib. 19. excubias et custodias; ib. 24. urbis et agros; ib. 26. vita et fortunae; ib. 27. metu et periculo; ib. bellum et pacem; ib. VIII, 4. municipiis et coloniis; ib. Mario et Carbone; ib. 7. dissensione et discordia; ib. 8. aquas .. et Puteolos; ib. 9. te et illos; ib. 13. Gracchus et M. Fulvius; ib. 14. gravitatem et fidem; ib. 19. audaciam et scelus; ib. 21. Cafoni .. et Saxae; ib. 26. mimorum et mimarum; ib. [chirographorum et commentariorum;] ib. Mustelae et Tironi; ib. 27. tu ... et tu; ib. 28. veniam et impunitatem; ib. 32. L. Philippo et L. Pisoni; ib. IX, 1. auctoritate .. et sententia; ib. 7. auctoritate et sapientia; ib. 8. laude et gratulatione; ib. 9. a legibus et ab iure civili; ib. 11. auctoritate et voluntate; ib. 13. dolorem et desiderium; ib. gaudio et gratulatione; ib. X, 1. labore et periculo; ib. 5. tranquillitatem et modestiam; ib. 7. clamore et plausu; ib. 8. pace et concordia; ib. undis .. et litoribus; ib. imperiis et praesidiis; ib. 10. imperio et exercitu; ib. 12. lux ... et spes salutis; ib. studio et industria; ib. 13. ipso et maioribus; ib. generis et nominis; ib. 14. ad dignitatem et ad virtutem; ib. 20. dies et noctis; ib. Saxa et Cafo; ib. 22. mimos et mimas; ib. consilium et factum; ib. 23. opera et virtute; ib. 26. Dolabella et Antonius; ib. XI, 1. consensu et amore; ib. 2. perfidia et scelere; ib. 5. aris et focis; ib. 10. naturae et humanitati; ib. spe et mente; ib. Antoniorum et Dolabellae; ib. 13. Nuculam et Lentonem; ib. lumen et decus; ib. 14. 24. manu et copia; ib. gloria et virtute; ib. 18. imperatorem et ducem; ib. 20. Asiam et Syriam; ib. 21. Asiae et Syriae; ib. 21. Asiam et Syriam; ib. 22. curae et cogitationis; ib. de sanguine et de spiritu; ib. 24. conversione et perturbatione; ib. 27. animi et consilii; ib. 28. familiaris et necessarius; ib. 32. ego et M. Bibulus; ib. 34. dominatum et principatum; ib. 36. gloria et laude; ib. 37. Saxae .. et Cafoni; ib. 37. Pisone et Caleno; ib. XII, 3. consulem et imperatorem; ib 8. hostem et oppugnatorem; ib. honores et imperia; ib. 14. deos penatis et sedis patrias; ib. socios .. et ministros; ib. 17. Lentonis et Nuculae; ib. 20. vobis .. et populo; ib. 21. urbem et res urbanas; ib. 24. legibus et iudiciorum metu; ib. 25. gloriam ... et praemia; ib. 26. Cales et Teanum; ib. 27. leges ... et condiciones; ib. dignitatem et decus; ib. 29. Marius et Carbo; ib. XIII, 1. conlusores et sodalis; ib. 3. conlegam et scelerum socium; ib. 5. in oculis .. et ... in faucibus; ib. beneficio et misericordia; ib. 8. vir et civis; ib. necessitudine et coniunctione; ib. 11. aras et focos; ib. 16. flagitiis et sceleribus; ib. 17. dominum et tyrannum; ib. cursus et fuga; ib. 20. latronum et gladiatorum; ib. Hirtio et Caesari; ib. 22. virtute et industria; ib. 24. laterum et vocis; ib. 26. nobilitate et voluntate; ib. 29. lege et senatus consulto; ib. 31. Petraeum et Menedemum; ib. 33. adsentationibus et venenatis muneribus; ib. 35. Nucula et Lentone; ib. 37. oblivione et silentio; ib. 39. Hirtium et Caesarem; ib. 41. urbis et Italiae; ib. 42. Antonium et Dolabellam; ib. foedere et fide; ib. Pansa et Hirtio; ib. 46. Antonius ... et Ventidius; ib. 47. pietate et memoria; ib. Pansa et Hirtius; ib. monstra ... et portenta; ib. 49. dignitate et libertate; ib. a consulibus et a propraetore; ib. XIV, 6. propudium .. et portentum; ib. 8. liberis et coniugibus; ib. 9. coloniarum et municipiorum; ib. 10. coniunctione et familiaritate; ib. 16. nuntii et litterae; ib. membris et visceribus; ib. 25. maerorem et luctum; ib. 31. sedem et locum; ib. 32. laboribus et periculis; ib. dimicatione et periculo; ib. 37. salute et libertate; ib. 38. virtute et felicitate; Fr. A, III, 6. industria et studio; ib. 7. virtutis et existimationis; ib. 17. agros et loca; ib. B, II, 5. persuasu et inductu; ib. 14. studio et gratia; ib. V, 6. turpitudinis et servitutis; ib. VI, 14. vocem .. et voluntatem; ib. re et tempore; ib. 20. genere et exemplo; ib. opem et auxilium; ib. 30. Africanos et Laelios; ib. VII, 8. aurum et argentum; ib. L. Paullum et L. Mummium; ib. Catilinam et Antonium; ib. VIII, 1. animae et spiritus; ib. 15. voces et querellas; ib. IX, 5. mihi et rei publicae; ib. XIII, i, 2. lubidinem et stuprum; ib. v, 2. inimici et hostis bilem et licentiam; ib. iv, 4. auctor et custos; ib. XV, i, 2. vi et metu; ib. ii, 8. liniamentis ... et figuris; ib. v, 1. religione et fide; ib. E.

b. **Adjectiva, adjectivische Participia, mit Adjectiven correspondirender Genetiv und Ablativ**: bene culta et fructuosa; Quinct. 12. bonus et cum primis honestus; ib. 24. caros et honestos; ib. 38. tot et talis; ib. 42. extrema et inimicissima; ib. 48. volgaria et obsoleta; ib. 56. certo et confirmato; ib. 77. clarissimo et fortissimo; Sex. Rosc. 6. amplum et copiosum; ib. aequa et honesta; ib. 7. splendidus et gratiosus; ib. 20. plurimis et maximis; ib. 40. miserum et indignum; ib. 49. maximam et florentissimam; ib. 50. multa et manifesta; ib. 62. miseram et calamitosam; ib. 77. verissimum et sapientissimum; ib. 84. tot et tanta; ib. 89. aperta et manifesta; ib. 95. promptum et propositum; ib. 118. nova.. et singularis; ib. 124. indigna et intolerabilia; ib. 129. nequam et improbi; ib. 130. aptam et ratione dispositam; ib.

132. amoenum et suburbanum; ib. 133. praeclarum et propinquum; ib. Corinthiis et Deliacis; ib. optimo et nobilissimo; ib. 142. nova et multo crudelior; ib. 153. leve et tenue; Qu. Rosc. 4. leve et infirmum; ib. 6. grave et sanctum; ib. AEQUIUS ET MELIUS; ib. 11. 12. gravius et odiosius; ib. 16. levius et facilius; ib. perfidiosum et nefarium; ib. firmum et grave; ib. 17. purissimam et castissimam; ib. improbissimum et periurissimum; ib. 20. tantas et tam infinitas; ib. 24. captiosam et indignam; ib. 29. pravum et perversum; ib. 30. sollertior et ingeniosior; ib. 31. mediocrem et tenuem; ib. 33. gravissimum et firmissimum; ib. 37. certiora et clariora; ib. mirum et incredibile; ib. 40. inani et tenui; ib. 43. soluto et quieto; ib. firmissimis .. et sanctissimis; ib. sanctos et religiosos; ib. 44. locupletis et pecuniosos; ib. periurum et mendacem; ib. 46. castissimus et constantissimus; ib. 47. callidus et versutus; ib. 48. vacuam et integram; ib. 52. simillima .. et maxime gemina; ib. 55. populare et plausibile; div. Caec. 8. meliore et honestiore; ib. 25. acutum et suspiciosum; ib. 28. certissimi et maximi; ib. 31. maximis et notissimis; ib. 32. acerba et indigna; ib. 38. quae et quantae; ib. 40. disertissimo et ad dicendum paratissimo; ib. 44. exercitatis et disertis; ib. 47. ornatissimus et paratissimus; ib. copiosa .. et locuples; ib. 55. fortissimus et innocentissimus; ib. 64. clarissimum .. et prudentissimum; ib. 66. honestissimos et integerrimos; ib. 70. plurima et maxima; Verr. a. pr. 12. avarissimi et libidinosissimi; ib. 13. blando et gratioso; ib. 25. timidos .. et adflictos; ib. 28. innocente .. et propinquo; ib. tristis et integer; ib. 30. amplum et praeclarum; ib. 34. magnum ... et mihi periculosissimum; ib. 35. fortissimo et clarissimo; ib. 44. vera et certa; ib. 52. lauti et urbani; ib. I, 17. turpissimum et flagitiosissimum; ib. 32. obscurum et eius modi; ib. 35. antiquissimi et nobilissimi; ib. 50. vetus .. et nobile; ib. 53. hoc ... et illud; ib. antiquissimum et sanctissimum; ib. 54. antiqua et iam obsoleta; ib. 56. acerbo et lugubri; ib. 58. novum et ridiculum; ib. 60. certissima .. et clarissima; ib. 62. clarum et nobile; ib. 63. sedati et quieti; ib. sceleratior et nequior; ib. 70. miseros ut calamitosos; ib. 82. formosos et litteratos; ib. 92. avarissime et spurcissime; ib. 94. stultissime et amentissime; ib. 102. tam improbum et tam inhumanum; ib. 105. scelerata et nefaria; ib. 108. bonos et honestos; ib. 123. modestum et maxime pertinacem; ib. 134. frugalissimus .. et castissimus; ib. 137. satis grandem .. et satis impudentem; ib. 140. tua .. et iudicum; ib. 157. diligens et firmus; ib. II, 1. pleraeque .. et maxime inlustres; ib. 2. rudis .. et tiro; ib. 17. nova ... et inopinata; ib. 24. salvi et honesti; ib. 29. nequam et levis; ib. 30. [deterrime et] impudentissime; ib. 40. turpiorem .. et iniquiorem; ib. 42. honestissimo .. et ... clarissimo; ib. 50. ferus et immanis; ib. 51. unus et alter; ib. 75. clarum et ornatum; ib. 86. iratus ... et incensus; ib. 89. certus et diligens; ib. 92. egens et levis; ib. 94. aequiora et placabiliora; ib. 95. acerba et indigna; ib. mala et improba; ib. 101. antiquissimi et fidelissimi; ib. 122. ingeniosus et peracutus; ib. 127. locuples et domi nobilis; ib. 128. nota et pretiosa; ib. bella ... et quaestuosa; ib. 145. Sthenii .. et tua; ib. 147. honestissimo et certissimo; ib. 156. multas .. et varias; ib. quantum et quam acerbum; ib. 163. amicissima et fidelissima; ib. pusilli et contempti; ib. 185. Mamertina et Tauromenitana; ib. III, 13. sapientissimos et clarissimos; ib. 16. suavis et iucundus; ib. 23. fortis et experiens; ib. 28. praeclarum et commemorandum; ib. 29. splendidi .. et ... gratiosi; ib. 37. gnavus et industrius; ib. 53. magno et libero; ib. 60. honestis et inlustribus; ib. nocentis et improbos; ib. 64. profligatissime et perditissime; ib. 65. quod et quantum; ib. 66. fideli et inlustri; ib. 67. satis fortes et plane frugi; ib. honesta et antea copiosa; ib. 75. maximos et feracissimos; ib. 84. nequam .. et improbos; ib. improbi et rapaces; ib. 94. clarissimo et fortissimo; ib. 97. Aetnensem et Leontinum; ib. 104. Aetnensis et Leontini; ib. honestissimorum et locupletissimorum; ib. 108. magni et navi; ib. 120. tam notam ... et tam manifestam; ib. 134. quot et quam manifestis; ib. 149. homini amico et ... necessario; ib. 153. gemino et simillimo; ib. 155. Terentia et Cassia; ib. 163. turpis ... et periculosa; ib. 165. improbis et audacibus; ib. 176. unum et idem; ib. 179. fortis et innocentis; ib. 188. aequa et ferenda; ib. 202. ea res ... et ea; ib. 203. magna ... et tanta; ib. 209. ingeniosum et intellegentem; ib. IV, 4. tristem et conturbatum; ib. 32. maximam et pulcherrimam; ib. 37. splendidus et gratiosus; ib. 38. splendido et gratioso; ib. 43. quam multa et quam praeclara; ib. 46. magnum et acerbum; ib. 47. maxima et locupletissima; ib. 50. laboriosus et diligens; ib. 51. perdives et nobilis; ib. 59. plurima et pulcherrima; ib. 62. iucundum et gratum; ib. 63. clarissimis et pulcherrimis; ib. 65. miserum .. et indignum; ib. 67. antiquissimis et clarissimis; ib. opulentissimo et maximo; ib. amplum et excelsum; ib. 74. optimum .. et nobilissimum; ib. 76. vivo et incolumi; ib. 80. recentissima .. et maxima; ib. 86. novum et singulare; ib. 88. sanctum ... et religiosum; ib. 94. fortes et fideles; ib. 96. pulcherrimum et magnificentissimum; ib. 108. multis et variis; ib. 114. pulcherrimum et maximum; ib. 119. multae et graves; ib. 124. armatus et victor; ib. 130. levia et contemnenda; ib. 132. falsam .. et simulatam; ib. 134. nobilium et formosarum; ib. 136. plurimis .. et maximis; ib. 142. aequus et sapiens; ib. 146. hunc et illum Numidicum; ib. 147. magnifica et praeclara; ib. V, 1. quae ... et quanta; ib. 4. novum et eius modi; ib. 13. nobilis .. et honesti; ib. 15. quot et quanta; ib. 23. facilem ... et iucundum; ib. 26. acerba et indigna; ib. 31. maximae et locupletissimae; ib. 43. antiquae ... et mortuae; ib. 45. Terentia et Cassia; ib. 52. tanta et tam turpi; ib. 56. gratissimus ... et iucundissimus; ib. 66. periti et humani; ib. 71. praeclarum et iucundum; ib. 72. inops et infirma; ib. 86. constrata et ita magna; ib. 89. clarus et nobilis; ib. 110. 112. multi et graves; ib. 119. plurimis et pulcherrimis; ib. 127. tot et tanta; ib. 138. multos et crudelis; ib. 145. pluribus et immanioribus; ib. 146. quot ... et quanta; ib. 149. tot et tam acerbis; ib. 150. clarissimum et fortissimum; ib. 153. infelici et aerumnoso; ib. 162. nobile et inlustre; ib. 166. tanta et tam indigna; ib. 171. probabilis .. et facilis; ib. 173. sapientissimi et vigilantissimi; ib. 180. tacitae .. et occultae; ib. 182. inimicos et invidos; ib. sanctissimum et pulcherrimum; ib. 184. sanctissima et antiquissima; ib. clarissimis et religiosissimis; ib. augustissimo et religiosissimo; ib. 186. inaudita et singularia; ib. 189. tantam .. et tam atrocem; Tull. 1. acerba .. et misera; ib. 23. dodrantariis et quadrantariis; Font. 2. invidiosissimum et maximum; ib. 19. unum ... et simplex; ib. 22. stultus .. et credulus; ib. 23. religioso et sapienti; ib. inimicissimis ... et crudelissimis; ib. 43. multis et firmis; ib. 44. fidelis et amica; ib. fidelissima et gravissima; ib. 45. faciliore et commodiore; Caecin. 8. periti iuris et callidi; ib. 14. aequo .. et plano; ib. 50. versuti et callidi; ib. 55. in uno .. et in pluribus; ib. 57. aequum et bonum; ib. 65. aequi et boni; ib. aequo et bono; ib. honestiores et utiliores; ib. 77. iustus .. et bonus; ib. 78. grave et periculosum; imp. Pomp. 4. magna et gravia; ib. 6. certissima ... et maxima; ib. magnam et ornatam; ib. 21. locupletissimi et religiosissimi; ib. 23. magnum et sanctum; ib. 24. varia et diversa; ib. 28. tanta et tam praeclara; ib. 43. tot et tantas; ib. 48. quot et

quantas; ib. fortissimorum et clarissimorum; ib. 51. Asiatico et regio; ib. 64. magnae et multae; ib. locupletes et copiosae; ib. 65. summis et clarissimis; ib. 66. pro incolumi et [pro] vivo; Cluent. 10. grandem .. et nubilem; ib. 11. egregia et praeclara; ib. 14. effrenatam et indomitam; ib. 15. nefarium et consceleratum; ib. 29. propiora ... et adiunctiora; ib. 30. sceleratissimum et nocentissimum; ib. quantis et quam profusis; ib. 36. unum .. et alterum; ib. 38. cognitum et saepe victorem; ib. 40. crudelis et huic infesta; ib. 42. constans et moderata; ib. 46. non incallidus et ... frugi; ib. 47. aperta et manifesta; ib. 54. longo et alte petito; ib. 58. unus et alter; ib. 72. vehemens et gravis; ib. 77. sanctus et diligens; ib. 91. levissimis et infirmissimis; ib. honestis .. et disertis; ib. 100. seditiosis et turbulentis; ib. 103. summi et clarissimi; ib. 134. honestissimi .. et sapientissimi; ib. 135. eloquentissimi et sapientissimi; ib. 140. vehementi et callido; ib. molesta et difficilia; ib. 150. tranquillam et quietam; ib. 153. bonus et disertus; ib. 156. incertum et infinitum; ib. 147. obscurum et occultum; ib. vagus et exsul; ib. 175. percuriosus et minime mendax; ib. infestum .. et immane; ib. 188. optimi et honestissimi; ib. 198. vigilans et acutus; leg. agr. I, 3. optimum et fructuosissimum; ib. 5. multae et graves; ib. II, 5. difficilis et magna; ib. inculto et horrido; ib. 13. boni et fortes; ib. 14. quae ... et quanta; ib. 26. iucundi et fertiles; ib. 40. quot .. et quantas; ib. 47. luctuosam et acerbam; ib. 48. opimos et fertilis; ib. 51. firmum .. et ratum; ib. 58. quantae et quam immanes; ib. 62. suspensam et incertam; ib. 66. vestram et privatorum; ib. 82. optima et modestissima; ib. 84. fraudulenti et mendaces; ib. 95. multis et variis; ib. summum et firmissimum; ib. 103. perspicuum .. et invidiosum; ib. III, 6. paterna et avita; ib. 7. bonorum et fortium; Rabir. 3. aequi et iurati; ib. 7. optimi et sapientissimi; ib. 29. vehemens et grave; Catil. I, 3. multis .. et firmis; ib. 6. magna et perniciosa; ib. 12. summi et clarissimi; ib. 29. Piceno et Gallico; ib. II, 5. levior et nequior; ib. 9. ornatus et copiosus; ib. 18. manicatis et talaribus; ib. 22. confecto et saucio; ib. 24. tot et tanta; ib. 25. crudelissimum et maximum; ib. 28. tanto et tam insidioso; ib. 28. tantis et tam absconditis; ib. III, 3. suis et .. rei publicae; ib. 14. inhumanissimus et crudelissimus; ib. IV, 12. fortissimus et amantissimus rei publicae; ib. 13. praesentem et audientem; ib. potentissimus .. et nobilissimus; ib. 21. infirma et levis; Muren. 11. amplae et honestae; ib. 15. litteratis [et historicis]; ib. 16. vetere et inlustri; ib. 17. tacitam et quietam; ib. 18. gratiosam et inlustrem; ib. negotiosam et molestam; ib. magna .. et grata; ib. 19. fortissimo et sapientissimo; ib. 20. multas .. et magnas; ib. gravis ... et plena dignitatis; ib. 24. grave .. et vehemens; ib. 32. maximo et fortissimo; ib. plurima et maxima; ib. 33. magnificentissimos et nullos; ib. 41. tuam et istius; ib. magno et forti; ib. 43. ingeniosissimo et copiosissimo; ib. 48. Arretinorum et Faesulanorum; ib. 49. integrorum et fortunatorum; ib. 50. saucios et miseros; ib. ingenioso et bono; ib. 54. gravis ... et vehemens; ib. 58. magnum .. et excelsum; ib. 60. asperior et durior; ib. nota et iucunda; ib. 61. divina et egregia; ib. stultum et levem; ib. miseri et calamitosi; ib. 62. sceleratus et nefarius; ib. bonis .. et beneficis; ib. 70. inermem et debilitatum; ib. 82. vestrae et ceterorum civium; ib. 86. domesticum et suum; ib. 90. sapientissimorum et lectissimorum; Flacc. 2. *veteres et* iustissimas; ib. gravissimo et sanctissimo; ib. 5 (§. 53). varia et multiplex; ib. 6. summo et periculosissimo; ib. largo et liberali; ib. 14. sapientissimi et sanctissimi; ib. 15. locupletis et gravis; ib. 18. egentis et levis; ib. tuta .. et pacata; ib. 29. superum et inferum; ib. 30. maius et gloriosius; ib. 31. falsarum et corruptarum; ib. 39. honesti et graves; ib. 40. doctus et sapiens; ib. 41. ineptus et loquax; ib. 42. acerrima et conficientissima litterarum; ib. 44. unam et eandem; ib. 48. multa et magna; ib. 52. magnifica et gloriosa; ib. pudentis ... et gravis; ib. 55. gravissima et moderatissima; ib. 57. constantissimum et pudentissimum; ib. 93. lectissimorum .. et amplissimorum; ib. 97. graves et sapientes; ib. 98. praeclara et vera; ib. 101. optimae et spectatissimae; ib. 102. praecipitem et lubricam; ib. 105. planae et stabili; ib. clarissimum et fortissimum; ib. 106. miseris et adflictis; Sulla 1. multis .. et magnis; ib. 5. meum et borum; ib. vehementem et acrem; ib. 8. tranquillo .. et quieto; ib. 26. infensae et adversae; ib. 29. magna et queribunda; ib. 30. crudelissimum et luctuosissimum; ib. 33. plurimis et pulcherrimis; ib. 56. horribile et pertimescendum; ib. 59. summi .. et ornatissimi; ib. 72. vehemens et mortiferum; ib. 73. verissima et gravissima; ib. 78. miserum et infelicem; ib. 91. novo .. et inusitato; Arch. 3. celebri ... et copiosa; ib. 4. moderatissimos .. et continentissimos; ib. 16. fortissimum et clarissimum; ib. 21. magna .. et iucunda; ib. 28. tam exiguo ... [et tam brevi]; ib. immensum . et infinitum; sen. 2. singulari .. et praestantissima; ib. 5. tacitam et fractam; ib. 6. publica et consulari; ib. 10. Aelia et Fufia; ib. 11. pressa .. et temulenta; ib. 13. agrestem et inhumanum; ib. libidinosum et perditum; ib. superbissimis et crudelissimis; ib. 17. gravissimis .. et plurimis; ib. 26. summo et clarissimo; ib. 37. scelerati .. et audaces; Quir. 1. tranquilla et placata; ib. 2. divina quaedam et inaudita; ib. 7. nobilissimo et constantissimo; ib. 9. optimo .. et mitissimo; ib. 10. grave et sanctum; ib. 18. amplissimi et clarissimi; dom. 1. pestiferum et funestum; ib. 2. certum et definitum; ib. 4. gratam et iucundam; ib. 8. maximam .. *et* summi periculi; ib. 18. egentissimo et facinorosissimo; ib. 25. privatum et publicum; ib. fortissimo et clarissimo; ib. 29. legitimo et pontificio; ib. 36. centuriatorum et curiatorum; ib. 38. Caeciliam et Didiam; ib. 41. peritus et callidus; ib. 47. tecti et beati; ib. 49. Caeciliae .. et Didiae; ib. 53. incredibilis et inauditus; ib. 59. hostificum quoddam et nefarium; ib. 60. optatissima et pulcherrima; ib. 73. quantus et quanta dignitate; ib. 75. fortis et constans; ib. 87. contaminatam .. et cruentam; ib. 108. tuta .. et sancta; ib. 109. veteribus et traditis; ib. 122. summo .. et clarissimo; ib. 123. nefanda et perniciosa; ib. 133. vivi .. et spirantis; ib. 134. pestiferam .. et nefariam; ib. 144. celeberrimae et maximae; ib. 146. caduca .. et mobilia; ib. gratum et iucundum; ib. 147. effrenato et praecipiti; har. resp. 2. fortissimo et clarissimo; ib. 6. SACRA ET RELIGIOSA; ib. 9. propinquo et suburbano; ib. 20. reconditus et horribilis; ib. patrimus et matrimus; ib. 23. maximis et periculosissimis; ib. 28. maximum et sanctissimum; ib. 32. impuri et sacrilegi; ib. 33. fortem et clarum; ib. 43. clarissimorum et optime meritorum; ib. 53. claros et potentis; ib. 54. nobilissimus et fortissimus; ib. firma ... et valens; ib. 60. magis pervolgata ... et leviora; ib. 62. forti et magno; Sest. 1. bonum et fortem; ib. divina et humana; ib. honestissimi et spectatissimi; ib. 6. optimi et calamitosissimi; ib. 7. clara ... et omnibus grata; ib. impia et scelerata; ib. 9. ignarus ... et imprudens; ib. 16. furiosum et audacem; ib. 20. fortem et gravem; ib. plena et conferta; ib. 23. horridus et severus; ib. 26. novis et inauditis; ib. 30. multis et fortibus; ib. 37. optimi et fortissimi; ib. 39. vir fortis et acris animi; ib. 45. vivus, ut aiunt, .. et videns; ib. 59. meum et rei publicae; ib. 60. amentissimum et profligatissimum; ib. 73. optimum et constantissimum; ib. 76. destrictis .. et cruentis; ib. patricium et praetorium; ib. 77. exsanguem et confectum; ib. 79. bonorum et for-

tium; ib. 87. gravissimi et clarissimi; ib. 97. audaces .. et perditi; ib. 100. gravis et honestos; ib. 105. graves et magni; ib. gravis et grata; ib. 107. impuro .. et petulante; ib. 110. fortem et bonum; ib. constantem et egregium; ib. 113. exilis et raros; ib. 115. verum et incorruptum; ib. 119. optimorum et doctissimorum; ib. 131. amplissimis et fortissimis; ib. 132. fortissimorum et clarissimorum; ib. 144. sordidatum et reum; ib. fortissimo et clarissimo; ib. tot et talium; ib. 145. iucundum et honorificum: Vatin. 4. impudentissimo et mihi inimicissimo; ib. 10. melius .. et praestabilius; ib. immanibus et barbaris; ib. 14. Aelia et Fufia; ib. 18. 37. moderatissimus et constantissimus; ib. 21. Aeliam et Fufiam; ib. 23. summo et clarissimo; ib. 24. impurissime [et perditissime]; ib. 26. tot amplissimis et talibus; ib. tantam et tam gravem; ib. 31. Licinia et Iunia; ib. 33. misera et prostrata; ib. 35. facinorosorum .. et perditorum; ib. 40. fortis .. et bonos; Cael. 14. humanissimi et doctissimi; ib. 24. tam triste .. et tam asperum; ib. 25. faciles et tolerabiles; ib. 28. leni .. et clementi; ib. 38. deserta .. et inculta; ib. 42. vera .. et derecta; ib. pudenti .. et bono; ib. 61. calceati et vestiti; ib. 62. nobilissimorum et clarissimorum; ib. 68. praecipuum .. et proprium; prov. cons. 2. invitis et oppressis; ib. 3. pacatam ... et quietam; ib. 5. infelicissimo et taeterrimo; ib. 7. fortis et innocens; ib. impurissimi et sceleratissimi; ib. 14 fortissimorum et clarissimorum; ib. 18. tutum et clausum; ib 31. acerrimis .. et maximis; ib. 33. impolitae ... et asperae; ib. 34. magni ... et persapientis; ib. 44. iustum et indictum; ib. 45. acerrimis ... et maximis; Balb. 5. Sucronensi et Turiensi; ib. acerrimum et maximum; ib. 14. firmam .. et stabilem; ib. 19. iniuriosum et contumeliosum; ib. 24. fidelissimos et coniunctissimos; ib. indemnati et incolumes; ib. 28. Gellia et Cornelia; ib. 32. gravissimis .. et plurimis; ib. 35. PIA ET AETERNA; ib. acre et magnum; ib. 40. Licinia et Mucia; ib. 48. firma et inlustri; ib. fortissimi et clarissimi; ib. 49. sanctissimus et summa religione; ib. 50. sanctissimum et sapientissimum; ib. 52. Licinia et Mucia; ib. 54. peregrina et externa; ib. 55. domestica et civili; ib. copiosa .. et gravi; ib. 59. carissimum et familiarissimum; ib. 64. summi et clarissimi; ib. utilius ... et honestius; ib. levi et subito; Piso fr. 4. bonos et fortis; Piso 4. Aelia et Fufia; ib. 9. Aeliam et Fufiam; ib. 10. salutaris et diligens; ib. 14. consularis et senatoria; ib 19. vaecors et amens; ib. 21. tuo et Gabinii; ib. 26. religiosus et sanctus; ib. 28. bono .. et sapienti; ib. 33. unam ... et perpetuam; ib. iusto .. et debito; ib. celeberrimae et gratissimae; ib. 34. expulsum et naufragum; ib. 43. impios et sceleratos; ib. 46. gravissimo et sanctissimo; ib. 47. nova quaedam et inaudita; ib. 48. clarissimo et summo; ib. 59. iusti et magni; ib. moderatus et constans; ib. praestantissimus et ornatissimus; ib. 64. eruditissimorum et humanissimorum; ib. 68. facilis et valde venustus; ib. 70. austerior et gravior; ib. 71. tuum et Gabinii; ib. 75. meam et Caesaris; ib. 82. nefarium .. et crudele; ib. 84. exsanguis et mortuus; ib. 88. improbis et probis; ib. 99. egregiam et singularem; Planc. 1. multos et bonos; ib. perdifficilis .. et lubrica; ib. 5. multa et magna; ib. 6. caecum .. et praecipitem; ib. clarissimi et sapientissimi; ib. 11. sapientissimo et sanctissimo; ib. 12. profundum et immensum; ib. 15. tot et tanta; ib. 27. gravissimo et sanctissimo; ib. solida et expressa; ib. 29. clementis .. et misericordis; ib. 31. sanctissimus et iustissimus; ib. 32. minus honestum et alienum; ib. severissimorum ... et gravissimorum; ib. 38. volgari et pervagata; ib. 47. potentissimo et clarissimo; ib. 51. restrictos et tenacis; ib. 54. perelegans et persubtilis; ib. 58. gravis et ingeniosus; ib. 59. summis .. et infimis; ib. 60. optimis et ornatissimis; ib. 62. inania et levia; ib. 63. plurimi et lautissimi; ib. 65. magnificum et praeclarum; ib. 66. suum et familiae; ib. 69. liber .. et solutus; ib. 72. forti .. et pugnanti comminus; ib. tristi et acerbo; ib. 73. fortissimi et constantissimi; ib. 77. miseris et laborantibus; ib. 84. iustissimos ... et clarissimos; ib. 89. laetos et uberes; ib. 92. sapientissimis et clarissimis; ib. 94. miserrimus et optimus; ib. 102. sceleratissimum et audacissimum; Scaur. c. 2 § 5. horribile et formidulosum; ib. 22. usitata .. et valde pervagata; ib. 33. percarus et iucundus; ib. 39. plurima et acerbissima; ib. 45. fortissimus et maximus; Rab. Post. 3. optimo et praestantissimo; ib. 13. potentissimo et nobilissimo; ib. 16. nobilem et clarum; ib. 23. lauta et copiosa; ib. 38. bonis et honestis; ib. fallaces .. et fucosae; ib. 40. salutaribus et necessariis; Milo 2. sapientissimi et iustissimi; ib. bonis et fortibus; ib. 4. fortis et bonos; ib. alta et divina; ib. 21. agrestis et barbaros; ib. 26. fideli ... et praesenti; ib. 29. clarissimus et fortissimus; ib. 39. gravissimam et ornatissimam; ib. privato .. et reo; ib. 40. quanta .. et quam sollicita; ib. 42. optimum et fortissimum; ib. 44. clarissimi et fortissimi; ib. 66. aegras et labantis; ib. 68. splendido et forti; ib. 74. maximam et ... verissimam; ib. 78. iustae .. et debitae; ib. 85. honesti et ornati; ib. 86. dura ... et crudelis; ib. 87. divina et incredibili; ib. 91. bene moratam et liberam; ib. 93. vestras .. et vestrorum ordinum; ib. 95. fortis et sapientis; ib. 96. gravissimo et maximo; Marcell. 3. tuam ... et propriam; ib. 7. insolens et superba; ib. 9. maiorum suorum et suis; ib. 10. maximis et innumerabilibus; ib. 11. prudens et sciens; ib. 14. tantum et tam luctuosum; ib. 18. praeclarissimam et sapientissimam; ib. 25. optimo et amantissimo; ib. 34. honesto et misericordi; Ligar. 16. proprium et verum; ib. 17. optimos et integerrimos; ib. 36. nobilissimo et clarissimo; ib. 37. sceleratum et impium; Deiot. 2. amicum et placatum; ib. 8. longinquus et alienigena; ib. 10. plurima et maxima; ib. 12. fidelissimum [et probatissimum]; ib. 14. inhumani et ingrati; ib. 15. inconsultus et temerarius; ib. 16. gravissimi et sanctissimi; ib. 20. nequam et improbus; ib. 21. fatuus et amens; ib. singularis et admiranda; ib. 26. optimo et clarissimo; ib. 28. abiectam et obscuram; ib. 30. magno .. et erecto; ib. 36. supplicibus et calamitosis; ib. 40. impuros et nefarios; Phil. I, 5. multa et magna; ib. 6. multas ... et praeclaras; ib. 18. iniquum ei inutile; ib. 19. iratum et armatum; ib. 27. misera .. et luctuosa; ib. II, 6. multae et tam magnae; ib. 7. tot et talibus; ib. 13. sapiens et considerate; ib. 31. stabili et certo; ib. 44. noto .. et mimico; ib. 58. difficilis ... et lubrica; ib. 59. militum .. et tua; ib. crudelis et misera; ib. 62. violentus et furens; ib. 68. clarissimum et nobilissimum; ib. 71. aequa et iusta; ib 72. qui ... et quantus; ib. 90. timidos et imperitos; ib. 95. Campana et Leontina; ib. 101. grandiferae et fructuosae; ib. quae et quanta; ib. 108. summi et singularis; ib. III, 1. crudelis et pestifer; ib. 3. optimo et fortissimo; ib. 7. foedo .. et flagitioso: ib. 12. lautissimi et plurimi; ib. 16. fortissimo et constantissimo; ib. 23. magno .. et constanti; ib. 26. ignominiosam .. et flagitiosam; ib. 34. optimorum et fortissimorum; ib. 38. fidelissimo et fortissimo; ib. 39. capitalem et pestiferum; ib. IV, 3. divinis et immortalibus; ib. 4. gravissimum et severissimum; ib. V, 3. sceleratum et perditum; ib. 6. Caecilia et Didia; ib. 8. Iunia et Licinia; ib. audacissimum et perditissimum; ib. 13. vehemens et violentus; ib. 19. taeterrimum et crudelissimum; ib. 21. firmissimorum [et fortissimorum]; ib. 24. firmissimam et splendidissimam; ib. Martiam et quartam; ib. 28. praeceps et devius; ib. 37. summi et singularis; ib. 39. soluto

et libero; ib. 41. praecipitem et lubricam; ib. 50. maiora et meliora; ib. 51. fortissimo et constantissimo; ib. 52. singularis et immortalis; ib. VII, 10. taetram et pestiferam; ib. 27. severus et prudens; ib. VIII, 13. meam .. et tuam; ib. 15. Campanus .. et Leontinus; ib. 26. pugnacis et lacertosos; ib. frugi et diligentes; ib. 32. orbam et debilitatam; ib. IX, 1. clari .. et magni; ib. 4. admirabilis quaedam et incredibilis; ib. 10. optimorum et fortissimorum; ib. X, 10. firmissimum ... et gravissimum; ib. 17. vera et me digna; ib. 19. immoderati ... et turbulenti; ib. 23. insperatum et repentinum; ib. 24. magnae et firmae; ib. firmissimum et constantissimum; ib. crudeli et miserabili; ib. XI, 1. taeterrima et spurcissima; ib. miseram ... et flebilem; ib. 7. perditissimi .. et amentissimi; ib. 9. quos et quam multos; ib. 10. clarissimum et praestantissimum; ib. 11. hanc et huius generis; ib. 14. magno et gravi; ib. 17. constantissimus et gravissimus; ib. 19. optimis et fortissimis; ib. 21. fortissimum et omnium clarissimum; ib. 22. magnam .. et gravem; ib. 26. legitima et iusta; ib. 28. crudelissimi et taeterrimi; ib. 29. fortis et constantis; ib. 32. fortis et praeclari; ib. robustus et victor; ib. acerbissimum et calamitosissimum; ib. 34. maximam .. et singularem; ib. 35. acerrimam .. et fortissimam; ib. XII, 7. caelestis et divina; ib. 8. dulcissimum et pulcherrimum; ib. 9. inopem et vagam; ib. 15. florentissimo et maximo; ib. 16. alacres et laeti; ib. 18. fortem ... et constantem; ib. vehementissimum et fortissimum; ib. Martiam et quartam; ib. 29. magnis et multis; ib. XIII, 8. varia et magna; ib. 16. invito et repugnante; ib. 20. boni et locupletes; ib. 23. optimos et nobilissimos; ib. 26. fortissimo et constantissimo; ib. 33. aequas .. et verecundas; ib. 37. privati et publici; ib. elegantius et partibus utilius; ib. 38. plura et maiora; ib. 41. magni et clari; ib. fortissimi et maximi; ib. XIV, 3. improbis .. et audacibus; ib. 7. [his ... et talibus;] ib. ferum et immane; ib. 8. huius .. et ceterarum; ib. 9. peritus .. et callidus; ib. 10. ieiuno .. et angusto; ib. 17. constantium et fortium; ib. incolumis et florens; ib. 23 novo et inaudito; ib. 24. immanem et foedam; ib. 25. quot et quantae; ib. admirabilius et maius; ib. 30. clari et magni; ib. 33. optimis et fortissimis; ib. 34. multa et varia; ib. fortissimi et ornatissimi; Fr. A, III, 11. Liciniam et Muciam; ib. B, VI, 10. communi et cotidiano; ib. 18. antiquos et barbatos; ib. VII, 18. noti et cogniti; ib. VIII, 1. acerbum et luctuosum; ib. 19. tam austerum et tam vehementem; ib. XIII, IV, 2. egentes et turbarum cupidi; ib. XV, II, 7.

c. **Adverbia und andre adverbielle Ausdrücke:** annum et eo diutius; Quinct. 37. timide .. et pedetemptim; ib. 51. saepe et diu; ib. 96. ultro et citro; Sex. Rosc. 60. maxime et primum; ib. 62. recte et ordine; ib. 138. audacter et aperte; Qu. Rosc. 16. iracundius et laboriosius; ib. 31. blande et concinne; ib. 49. cupide et libenter; ib. graviter et acerbe; div. Caec. 4. aperte .. et perspicue; Verr. a. pr. 20. male et flagitiose; ib. 44. magnifice et ornate; ib. I, 65. graviter et vehementer; ib. 86. perite et callide; ib. 97. ante istum et post ea; ib. 115. graviter .. et acerbe; ib. 152. saepe et palam; ib. II, 102. peritissime et callidissime; ib 135. quotiens et quot nominibus; ib. 145. quam varie et quam copiose; ib. III, 11. graviter et copiose; ib. 204. facete et commode; ib. IV, 95. facile et libenter; ib. V, 70. ornatissime et copiosissime; Tull. 6. promisse et communiter; Font. 22. privatim et publice; ib. 32. astute et callide; Caecin. 4. maxime et maturissime; ib. 7. tam diligenter et tam callide; ib. 49. ornate et copiose; ib. 53. iterum et saepius; imp. Pomp. 30 timide et diffidenter; Cluent. 1. quam constanter et quam diligenter; ib. 20. graviter et diu; ib. 29. vehementer .. et saepe; ib. 113. honeste ... et libere; ib. 142. vere et fortiter; ib. 152. acerbe et penitus; ib. 171. saepe et multum; ib. 201. gravissime et verissime; leg. agr. I, 21. graviter et libere; ib. 25. decreto et palam; ib. II, 44. vere et diligenter; ib. 77. multum .. et diu; ib. 88. crudeliter et regie; Catil. I, 30. gravissime et acerbissime; Muren. 7. longe et multum; ib. 29. austere et Stoice; ib. 74. tributim et centuriatim; Flacc. 15. acriter et vehementer; ib. 21. subtiliter et copiose; ib. 41. facile et libenter; Sulla 64. diu multumque et multo labore; ib. 73. ficte et fallaciter; dom. 77. vere et sapienter; ib. laxe et magnifice; ib. 115. raptim et turbulente; ib. 139. foedissime et crudelissime; har. resp. 35. sero et raro; Sest. 77. late et varie; ib. 97. huc et illuc; Cael. 13. titubanter et strictim; ib. 15. graviter et ornate; ib. 23. *copiose* et graviter; ib. 29. honeste et magnifice; ib. 40. mature .. et celeriter; ib. 44. invito et multum; ib. 76. constanter .. et fortiter; prov. cons. 41. luce [et] palam; Piso 23. plane et vere; ib. 37. scite et litterate; ib. 61. graviter et ornate; Scaur. c. 3 § 4. saepe et multum; Planc. 104. severius ... et sanctius; Rab. Post. 8. recte et iure; Milo 8. constanter et fortiter; ib. 58. comiter et iucunde; Deiot. 19. severissime et gravissime; ib. 27. ingrate et impie; ib. 30. nimis iracunde ... et valde intemperanter; Phil. I, 12. impure et intemperanter; ib. II, 50. copiosius ... et paratius; ib. 79. bene et e re publica; ib. III, 30. praeclare et loco; ib. IV, 5. animose et fortiter; ib. 6. recte et vere; ib. 7. sine ulla mora et confestim; ib. V, 31. recte et ordine; ib. 36. X, 5. plane et Latine; ib. VII, 17. recte et fortiter; ib. VIII, 22. bene et e re publica; ib. X, 25. recte et ordine; ib. 26. fortiter et patienter; XI, 7. diligentius et vigilantius; ib. 10. bene et e re publica; ib. 11. pariter et una; ib. XII, 1. semel et saepius; ib. XIV, 22.

d. **Zahlwörter:** sex et quinquaginta milia; Sex. Rosc. 19. decem et tris; ib. 20. tribus et decem; ib. 98. quinque et triginta; Verr. I, 14. c et x; ib. 30. c et VIII; ib. DECEM ET SEPTEM; ib. 36. ✕. deciens et octoginta milia; ib. 100. duo et viginti; ib. II, 25. CC et XVI milibus; ib. III, 110. duo et quinquaginta; ib. 120. centum et unum; ib. viginti et septem; ib. IV, 123. VI et XX; leg. agr. II, 21. quinque et septuaginta; Piso 96. V et LXX; Planc. 41. quinque et triginta; Phil. VI, 12. ✕. VI, 16. quinque et viginti; Fr. B, XIII, VI, 2. — tertium et vicesimum; imp. Pomp. 7. tertio et tricesimo; Phil. V, 48. — centiens et viciens; Verr. III, 163. ducentiens ||ducentis|| et triciens; Font. 4. ter et quadragiens; Flacc. 30. centiens et octogiens; Piso 86. bis miliens et quadringentiens; Rab. Post. 21. — senis et trientibus; Sest. 55.

e. **Verba (und Participia):** consistere et confirmari; Quinct. 10. gesta et contracta sit; ib. 11. victus et perterritus; ib. 47. lacerandas et distrahendas; ib. 50. commendare .. et concredere; ib. 62. perseverare et transigere; ib. 76. peteret et summe contenderet; ib. 77. nata et profecta esse; ib. 85. teneri et possideri; ib. 89. damnato et eiecto; Sex. Rosc. 6. perdiderit et adflixerit; ib. 33. possunt et solent; ib. 59. agitari et perterreri; ib. 67. sustulisse et eripuisse; ib. 71. versa et mutata; ib. 103. violarit et imminuerit; ib. 109. officis et obstas; ib. 112. opprimitur et absconditur; ib. 121. eminet et apparet; ib. vis et putas; ib. 127. composito et delibuto; ib. 135. patior et ferendum puto; ib. 145. reicitis et aspernamini; ib. 153. accepti et expensi; Qu. Rosc. 2. 4. 5. 9. acceptum et expensum; ib. 8. conclusa et comprehensa sint; ib. 15. promissa sit et ostentata; ib. 16. fraudarit et fefellerit; ib. 17. restinguitur et refrigeratur; ib. concidit et exstinguitur; ib. eruditum et perfectum; ib. 29. exige et aufer; ib. 32. possideat et persequatur; ib. potuit et debuit; ib. 42. deliberandum et concoquendum est; ib. 45.

irasci et suscensere; ib. 46. consistere et commorari; ib. 48. ductum et conflatum .. est; ib. resistere et repugnare; ib. 51. persequi et petere; ib. 55. rogare et orare; div. Caec. 3. spectatam .. et cognitam; ib. 11. adnumerare et reddere; ib. 56. patiar et concedam; ib. 58. defendam et negabo; ib. corruptis et contaminatis; ib. 70. nudatum et proditum; Verr. a. pr. 11. renovavit et instauravit; ib. 12. cruciati et necati; ib. 13. damnati et eiecti; ib. amissae et perditae; ib. appellare .. et convenire; ib. 25. esset intellectum et animadversum; ib. agere et cogitare; ib. 26 inita et constituta; ib. spectatus et cognitus; ib. 29. premitur et urgetur; ib. 36. investigare et consequi; ib. 48. reticeat et absit; ib. I, 2. constitui et deligi; ib. 21. proponerem et explicarem; ib. 29. date .. et concedite; ib. 32. auctam et ornatam; ib. 56. accusari et condemnari; ib. 59. rapuit et furatus est; ib. 60. videant et investigent; ib. 63. rogat et orat; ib. 72. oppugnatum et proditum; ib. 77. legi et audivi; ib. 79. condemnato et eiecto; ib. 98. cognitum et iudicatum .. esset; ib. 130. cognoscerent et iudicarent; ib. caedendus et apportandus fuit; ib. 147. adit et postulat; ib II, 38. capta et oppressa; ib. 46. neglegere .. et contemnere; ib. 55. rescinderet et inritas faceret; ib. 63. pertimuit et conturbatus est; ib. 74. parcite et conservate; ib. 76. dicat et sentiat; ib. exornatam et instructam; ib. 84. ementiendo aliquid et criminando; ib. 89. ostendit et confirmavit; ib. 90. pertimuit .. et commotus est; ib. 101. erat ... scriptum et incisum; ib. 112. recusantibus et plorantibus; ib. 129. indagare et odorari; ib. 135. conciliarit et ceperit; ib. 142. rogant et orant; ib. 147. vide et perspice; ib. 149. institui et doceri; ib. videndum et considerandum est; ib. 155. sunt .. deiectae et eversae; ib. 160. expressam et coactam; ib. 165. dicere .. et proferre; ib. 171. scrutatus sum ... et quaesivi; ib. 182. accepti et expensi; ib. 186. adsimulatae et expressae; ib. 189. convellere et commutare; ib. III, 15. reprehendo et accuso; ib. 16. do ... et concedo; ib. prolatas et inventas; ib. tollere et commutare; ib. reiecta et repudiata; ib. 24. rapiebat et asportabat; ib. 29. inlusos .. et inrisos; ib. 30. exigeres et eriperes; ib. 42. inventis et excogitatis; ib. 43. hortatur et rogat; ib. 44. deplorare et conqueri; ib. 45. addictis .. et venditis; ib. 51. pulsari ... et verberari; ib. 66. imperato et expresso; ib. 73. datur et cogitur; ib. auditum et cognitum; ib. 74. parcere et consulere; ib. 75. pervagatum et pervolgatum est; ib. 77. perditis ... et direptis; ib. 79. captae et conciliatae; ib. 91. contemptam et abiectam; ib. 95. praetereo et relinquo; ib. 106. persequi et conficere; ib. 112. amotas et venditas; ib. 119. desiderat et reposcit; ib. 120. conlegisse et recreasse; ib. 124. perpeti et perferre; ib. 131. sedes et quiescis; ib. 133. statuerit et iudicarit; ib. 143. inrideri ... [et contemni]; ib. 156. probato et accepto; ib. 174. clausum et compressum; ib. 179. concedo .. et largior; ib. 194. adflictam et perditam; ib. 212. significasse et adnuisse; ib. 213. videte .. et prospicite; ib. 218. do ... et concedo; ib. suspicari et cogitare; ib. 223. scirem et cogitarem; ib. IV, 16. relicta et tradita; ib. debebant et solebant; ib. 20. sepositum et reconditum; ib. 23. bene cognitos et re probatos; ib. 31. odorabantur et pervestigabant; ib. contemplari ... et considerare; ib. 33. tractaret et consideraret; ib. 34. habere et proferre; ib. 36. ornare et apparare; ib. 44. contemnis ... et despicis; ib. 45. investigabant et perscrutabantur; ib. 47. amari et diligi; ib. 51. fractus et comminutus est; ib. 56. instruxisse et ornasse; ib. 60. instructum et paratum; ib. 62. rogare et vehementissime petere; ib. 66. dicatum esse ... et consecratum; ib. 70. requiro et flagito; ib. 79. demoliendum et asportandum; ib. 80. adsunt et implorant; ib. intellegis et iudicas; ib. 98. audite et diligenter ... attendite; ib. 102. commemoro et profero; ib. 105. investigare et conquirere; ib. 106. commemorabo et in medium proferam; ib. 115. coniunguntur et confluunt; ib. 117. adiungitur et continetur; ib. colitur ... et habitatur; ib. 119. delere et exstinguere; ib. 120. colendos ... et retinendos esse; ib. 132. conclamant .. et approbant; ib. 142. cognoram et acceperam; ib. 149. commemorabo et proferam; ib. V, 9. concedam et remittam; ib. 22. propositum et iniectum; ib. 24. retinendum et conservandum; ib. 25. dissoluta et compensata sunt; ib. 33. creditum et commissum; ib. 35. mitto .. et praetereo; ib. 38. cautum et exceptum sit; ib. 50. posceret et flagitaret; ib. 71. substituere et supponere; ib. 72. cruciati et necati; ib. 73. ablatum et aversum; ib. 73. permissa et data; ib. 83. expulsam et eiectam; ib. 91. cingitur et continetur; ib. 96. [tolli et] referri; ib. 103. constratam .. et minus exinanitam; ib. 104. acta et constituta sunt; ib. 106. exhausit et exinanivit; ib. 109. lactaris ... et triumphas; ib. 121. oppressus ... et captus est; ib. 122. usurpata et comprobata; ib. 125. patimur ... et silemus; ib. 126. ferre ... et concedere; ib. relinquunt et neglegunt; ib. 127. capta et incensa est; ib. 137. confici et concidi; ib. 151. demonstrari et probari; ib. 155. loqui .. et queri; ib. 160. retractum esse et adservatum; ib. videas ... et consideres; ib. 174. temptata .. et coepta sunt; ib. pervestigata et cognita; ib. recreari et confirmari; ib. 178. cruciati et necati; ib. 179. gigni et propagari; ib. 180. instructa et comparata; ib. 186. ascita et accepta; ib. 187. imploro et appello; ib. 188. imploro et obtestor; ib. opprimitur et excluditur; Tull. 31. audiant et conveniant; ib. 50. acceptis et datis; Font. 3. oppositum et obiectum; ib. 13. superati et oppressi; ib. 26. dicta et obiecta; ib. 38. tradere et condonare; ib. 43. convocandis .. et armandis; Caecin. 2. deliberandi et iudicandi; ib. 4. coëgisse et armasse; ib. 20. 46. coactis .. et armatis; ib. 32. convocati .. et armati; ib. 33. coacti .. et armati; ib. 35. coactos et armatos; ib. 36. pulsos ut fugatos esse; ib. 41. confligendum .. et armis decertandum; ib. 46. obstitisse et reppulisse; ib. 48. demoveri .. et depelli; ib. 49. demotus et actus praeceps; ib. respuit... et pro nihilo putat; ib. 56. congregat .. et convocat; ib. 59. fugis et reformidas; ib. 84. obrutis ... et perditis; ib. 90. perspicis ... et fateris; ib. 96. quaesita et deliberata; ib. 97. tueri et conservare; imp. Pomp. 11. vident et sentiunt; ib. 13. implicata est ... et cohaeret; ib. 19. meminisse et commemorare; ib. 47. velle et optare; ib. 48. oblatum et datum est; ib. 49. visendam et concelebrandam; ib. 61. niti et magno opere confidere; Cluent. 1. dicam et diluam; ib. 6. damnatum et mortuum; ib. 10. ornari et sterni; ib. 14. esset conflatum et profectum; ib. 18. investigandum et recuperandum; ib. 23. oppressum et circumventum esse; ib. 30. servare et salvum parere; ib. 33. demissum et oppressum; ib. 58. explosum et eiectum est; ib. 86. sciente et vidente; ib. 129. praetermitti ... et neglegi; ib. 130. regi .. et administrari; ib. 147. attenditis et auditis; ib. 156. commissum sit et creditum; ib. 159. fingenda esse .. et proferenda; ib. 160. instructam ... et ornatam; ib. 178. struere et moliri; ib. conquirendorum et conducendorum; ib. 192. audivi et comperi; ib. 192. orat ... et flens obsecrat; ib. 201. condemnato .. et mortuo; ib. constructam et coacervatam; leg. agr. I, 14. devinctam et constrictam; ib. 16. deliberatum et constitutum sit; ib. 25. oppugnant et impediunt; ib. II, 7. [centuriata et tributa;] ib. 27. vidit et perspexit; ib. 28. est credendum et pertimescendum; ib. 37. permissa et condonata esse; ib. 39. statutum ... est et iudicatum; ib. 40. committi et condonari; ib. 46. emendi et vendendi; ib. 65. emendis et vendendis; ib. 66. succumbenti et oppresso; ib. 69. coguntur et coacer-

vantur; ib. 71. teneant et fruantur; ib. 78. armati ... et expediti; ib. 82. exturbari et expelli; ib. 84. colitur et possidetur; ib. constitui et conlocari; ib. nati ... et educati; ib. venerandos ... et colendos; ib. 95. alimur et vivimus; ib. elati et inflati; ib. 97. natos et educatos; ib. comparato et constituto; Rabir. 6. implorat et flagitat; ib. 9. defigi et constitui; ib. 11. repugnarim et restiterim; ib. 15. notat et designat; Catil. I, 2. excidit ... et elapsa est; ib. 16. pactam et constitutam; ib. 24. residebit et erit inclusum; ib. 31. esse adflictum et profligatum; ib. II, 2. exsultat et triumphat; ib. 3. levata .. et recreata; ib. 7. saltare et cantare: ib. 23. investigata et comprehensa sint; ib. III, 3. ignoratis et exspectatis; ib. vigilavi et providi; ib. captos .. et comprehensos; ib. 16. inlustrata et patefacta; ib. 21. condi et conlocari; ib. 26. inveterascent et corroborabuntur; ib. misceri et concitari; ib. IV, 6. excipio et secerno; ib. 15. confringere et labefactare; ib. 22. tenet [et scit]; Muren. 22. defendi et firmari; ib. 24. contemptum et abiectum; ib. 25. pervolgata et cognita; ib. iactata et excussa; ib. 26. nosse et tractare; ib. 28. effracta et revolsa; ib. 33. expulsi et eiecti; ib. 34. oblectamur et ducimur; ib. 39. exploratus et domi conditus; ib. 49. conformare et leviter emendare; ib. 60. fixum et statutum est; ib. 62. moderati .. et temperati; ib. 63. exorari .. et placari; ib. observari .. et coli; ib. 70. fallis et decipis; ib. 77. discutiam et comprimam; ib. 84. videre et perspicere; ib. 88. cruciatur et sollicita est; ib. promittam et spondeam; ib. 90. positam esse et defixam; Flacc. 3. proferenda et patefacienda; ib. 5 (§. 5). promulgata et cognita; ib. 15. perculsa et adflicta est; ib. 16. querendum est .. et deplorandum; ib. 23. oro et obtestor; ib. 26. statuendum et faciendum fuisse; ib. 29. aestuantem et tergiversantem; ib. 47. proterendum et conculcandum; ib. 53. quaesitum et prolatum; ib. 68. recordanda et cogitanda; Sulla 26. admonitum et interrogatum; ib. 37. dividi .. et pervolgari; ib. 42. revoco .. et reflecto; ib. 46. luctari et congredi; ib. 47. iacentem et spoliatum defendo et protego; ib. 50. procurante ... et gerente; ib. 56. reprehensa et abiecta est; ib. 65. confecta et eiecta; ib. 76. convalescere .. et sanari; ib. laetari et perfrui; ib. 88. feretur et praedicabitur; Arch. 21. expressam et politam; ib. 30. oppresso et adflicto; sen. 18. adflicto et iacenti; ib. 24. restituendum et defendendum; ib. sustentando et conservando; ib. 35. spectatum et ... cognitum; Quir. 5. ad cohortandos vos et ad rogandos; ib. 16. vinctos et constrictos; dom. 23. suscepti et provisi; dom. 29. occultare et tacere; ib. 30. scire et videre; ib. 37. praecipitante .. et debilitato; ib. 40. plorare et supplicare; ib. 55. retinendum et conservandum; ib. 57. audieram et legeram; ib. 64. oriens et congregata; ib. 67. distracta et exstincta; ib. velle et iubere; ib. 80. exstructam et positam; ib. 101. publicata *est* et eversa; ib. eversa et publicata est; ib. 102. adflictam et eversam; ib. 107. proiecta .. et effrenata; ib. 115. emeret et venderet; ib. 116. confundis et perturbas; ib. 127. convictam esse et commissam; ib. 145. devota et constituta; har. resp. 6. desponsam .. et destinatam; ib. praemonstrare et praecinere; ib. 20. praedictum et responsum esse; ib. 29. excussum et exhaustum; ib. 37. cruciari et consumi; ib. 39. ictum ... et fumantem; ib. 45. consulendum et prospiciendum; ib. 54. insitum .. et inustum; ib. 55. deberem et possem; ib. 61. intuentes et respectantes; Sest. 13. tacent et quiescunt; ib. 14. adflictam et constrictam; ib. 24. adflictae et perditae; ib. 31. excisam et eversam; ib. 35. expulsus et spoliatus; ib. 56. erigere oculos et vivere; ib. 68. debilitato .. et contrucidato; ib. 79. iacentem et concisum; ib. contritum et contemptum; ib. 86. despecti et contempti; ib. 87. lacessere et terrere; ib. 88. frangeret et refutaret; ib. vexandam ... et spoliandam; ib. 94. circumscribi et definiri; ib. 97. tenetur et ducitur; ib. 115. reprehendere et accusare; ib. 122. deleri et concidi; ib. 132. laudari et diligi; ib. 137. esse experiundos et subeundos; ib. 138. esse instructos et subornatos; Vatin. 3. debilitarunt et represserunt; ib. 18. tollere et delere; ib. 24. scimus et vidimus; Cael. 10. praemuniri .. et fingi; ib. 19. orietur et nascetur; ib. arcessitus et ductus; ib. commendavit et tradidit; ib. 39. loqui .. et scribere; ib. 40. audita et percelebrata ... est; ib. 69. dicta est ... et perorata; ib. 70. compressae et constrictae; ib. 75. existimatis et facitis; prov. cons. 23. praedicanda et habenda; Balb. 2. tribui et concedi; ib. 9. gessit et confecit; ib. 47. defenderit et probarit; ib. 49. incisum et perscriptum fuisse; ib. 58. monstraret et faceret; ib. 55. diligitis et caros habetis; ib. 59. instructam et ornatam; Piso 5. inspectante et tacente; ib. 9. stante et manente; ib. 16 impedita et oppressa; ib. 43. essent ... admoniti et rogati; ib. 55. eversae ... et perditae; ib. 57. distinguere et dividere; ib. 69. lecta et audita; ib. 71. probabit ... et agnoscet; ib. 74. obicio et oppono; ib. 81. accepta .. et devorata; ib 90. desperatum et relictum; ib. 99. dolebam .. et acerbe ferebam; Planc. 1. reficit et recreat; ib. 2. intueor et contemplor; ib. submisi me et supplicavi; ib. 24. providentem .. et praecaventem; ib. 53. ementiri et ... fingere; ib. 72. distineor .. et divellor; ib. 79. reprehendere et subaccusare; ib. 86. consulendum et parcendum; ib. 89. obtemperem et paream; ib. 94. subire et perpeti; ib. 99. retinebo et complectar; ib. 102. oro et obtestor; ib. 104. inridendi ... et iocandi; Scaur. c. 4 § 6. succumberem et cederem; ib. 16. expresso et coacto; ib. 20. posita et constituta; ib. 21. cognoscendam et discendam; ib. 24. patefecit et inlustravit; ib. 30. gaudeant et mirentur; ib. 41. amendati et repudiati; ib. 42. contendes .. et postulabis; ib. 45. vivis et viges; ib. 50. egenti et roganti; Rab. Post. 4. dando .. et credendo; ib. 5. fabricatus .. est et vendidit; ib. 7. moneo et praedico; ib. 15. parendum .. et serviendum sit; ib. 22. maneat et fixum sit; ib. 25. legere et spectare; ib. 29. cavere .. et fugere; ib. habet et celat; ib. 38. tuetur et sustinet; ib. 41. fulsit et sustinuit; ib. 43. complecti .. et augere; ib. 44. recreat et reficit; Milo 2. prae se ferens et confitens; ib. 43. abiecti .. et perditi; ib. 47. denuntiatam .. et praedicatam; ib. 52. spoliantem .. et exsultantem evertit et perculit; ib. 56. sanares et confirmares; ib. 68. obduruerat et percalluerat; ib. 76. aderant .. et impendebant; ib. vigeat et sentiat; ib. 84. exanimant et interimunt; ib. 93. conficiat et consumat; Marcell. 11. audientes et legentes; ib. 28. refellere et redarguere; Ligar. 16. vidi .. et cognovi; ib. 31. tueri et tegere; Deiot. 2. audiente et disceptante; ib. 6. perspecta et cognita; ib. 26. adflictas et eversas; ib. 33. tributa et data; Phil. I, 17. prolatas esse et fixas; ib. 23. metui .. et in odio esse; ib. 33. complexus et gratulans; ib. II, 12. edormi ... et exala; ib. 30. expulsos ... et relegatos; ib. 33. sentirem et spectarem; ib. 38. audite ... et cognoscite; ib. 43. deleri et everti; ib. 52. fugisset et reformidasset; ib. 64. promissum et receptum; ib. 79. meditatum et cogitatum; ib. 85. ferre et pati; ib. quaesita et ante perspecta; ib. 99. eripiet et extorquebit; ib. 113. instructum et paratum; ib. III, 1. est habitus et dictus; ib. 9. adflictus et perditus; ib. 25. tulimus et perpessi sumus; ib. 29. vigilantibus et multum ... providentibus; ib. 36. avertite et detestamini; ib. IV, 10. ardentis et erectos; ib. 11. moliatur et cogitet; ib. V, 25. timeam et cogitem; ib. 29. velle .. et optare; ib. 51. pareret et dicto audiens esset; ib. VII, 2. retinendae et augendae; ib. 8. meritos ... et debitos; ib. 10. placabit et leniet; ib. 25. expulsus et repudiatus est; ib. in-

terdicta et denuntiata sunt; ib. 26. inclusam et constrictam; ib. 27. retinendum .. et optandum; ib. VIII, 16. contempti et reiecti; ib. 21. remittit .. et relaxat; ib. 27. despectos et inrisos; ib. 32. reficiendi .. et curandi; ib. IX, 6. minuet et leniet; ib. 13. placa ... et mitiga; ib. X, 6. [deserueritis et] prodideritis; ib. 7. confirmandis et санciendis; ib. 17. timere et prospicere; ib. gesta et confecta sunt; ib. XI, 17. commissa et commendata sit; ib. 21. incitare et inflammare; ib. 22. professos esse et prae se tulisse; ib. XII, 7. languescet et mollietur; ib. 8. isse et redisse; ib. 28. sprevit et pro nihilo putavit; ib. XIII, 21. contudi et fregi; ib. 29. existimare et iudicare; ib. 37. contemnis et despicis; Fr. B, VIII, 18. subactus et prostitutus es; ib. C, 21.

f. **Wiederholung desselben Wortes:** petisses, et petisses statim; Quinct. 40. cum eis et propter eos; ib. 70. fuerunt et complures fuerunt; ib. 73. putat ... et recte putat; Verr. I, 13. manent et ... manebunt; ib. 89. prolata sunt et proferentur; ib. 127. hostis et hostis ... nimis ferus; ib. II, 51. coepit vendere; et vendidisset; ib. 93. reum ... et eum reum; ib. 151. quam multi et quam multa; ib. 156. sit et fuerit; ib. 165. III, 157. V, 7. Phil. V, 53. producam testis et producam pluris; Verr. II, 177. sterni .. et in foro sterni; ib. III, 65. tenetur ... et manifesto tenetur; ib. 152. debet esse et erit; ib. 162. non putant, et recte non putant; ib. 168. minor ... et tanto minor; ib. 169. dico et magna voce dico; ib. 217. esse et semper fuisse; ib. IV, 11. reus et reus lege comperendinatus; ib. 34. audisti et audies; ib. 70. praetoris et eius praetoris, qui ..; ib. V, 18. nihil ... videtur ...; et recte nihil videtur; ib. 115. errabas .. et vehementer, errabas; ib. 121. videmus et animo aequo videmus; ib. 152. debet valere et valet; Tull. 11. poterat fieri et facile poterat; ib. 27. adfuit et adesse ... solet; Caecin. 17. dixit et eo libentius dixit; ib. 27. valuisse et valere; imp. Pomp. 51. de furto .. et eo furto; Cluent. 185. viderunt et vident; leg. agr. II, 25. iudicabit? et verum iudicabit? ib. 43. a plebe et a plebe optima; ib. 84. qua de causa et quorum causa; ib. III, 15. fuerit, et fuerit nulla desperatione; Rabir. 23. vivis, et vivis non ad deponendam, sed ..; Catil. I, 4. de uno hoste .. et de hoste, qui ..; ib. II, 17. amare et amari; ib. 23. decreta est ... et his verbis decreta est; ib. III, 15. hic nati et summo loco nati; ib. IV, 16. quantum audet et quantum potest; ib. agri ... et eius agri; Flacc. 80. veniebat ... et saepe veniebat; Sulla 18. ut emat gladiatores et ut hos ipsos emat; ib. 55. dicerem .. et facile ... dicerem; ib. 64. manet et permanebit; Quir. 19. licet et recte licet; dom. 8. sensi et sentio; ib. 25. dico .. et ... maxima voce dico; ib. 95. habetis ... et semper habuistis; ib. 103. erat expulsus ... et expulsus non alio aliquo ... crimine; Sest. 53. lex ... et ea lex; ib. gener et Piso gener; ib. 54. victa .. est ... et victa non auspiciis; ib. 78. quod sentio et quod mecum sentiunt omnes; ib. 85. laudas .. et iure laudas; ib. 86. ordo amplissimus et ordo is, qui ..; prov. cons. 25. habent ... et semper habuerunt; Balb. 51. consuli et sextum consuli; Piso 20. manet et manebit; ib. 61. a me ortus et per me nixus; Planc. 67. est et semper erit; ib. 89. magna ... et magna in utramque partem; Milo 61. prohibiti estis ... et prohibiti summa iniuria; Ligar. 24. venit ..., et venit .. rogatus; Deiot. 13. licet et semper licebit; Phil. I, 14. esse inimicos et futuros; ib. II, 65. venierunt et veneunt; ib. 95. gessit et gerit; ib. III, 7. fecisse et facere; ib. 38. sunt et fuerunt; ib. defensus sit et hoc tempore defendatur; ib. tutatus est et tutatur; ib. IV, 2. meritorum et merentium; ib. V, 28. esse et fore; ib. 36. X, 25. sensit et sentiet; ib. XIII, 24. negare potuerunt et negaverunt; Fr. B. VIII, 17. vgl. h. et is. et ita. — elliptisch: evertebantur, et eo magis, quod ..; Verr. III, 77. dicebatur esse Myronis ...: et recte; ib. IV, 5. se nihil additurus. et recte; Tull. 39. notare voluerunt, et eo magis, quod ..; Cluent. 130. „o fortunate" inquit ...; et vere; Arch. 24. movet me ..., et eo magis, quod ..; har. resp. 31. ignosco, et eo magis, quod ..; Rab. Post. 20. augere debetis, et eo magis, quod ..; ib. 44. forsitan possim et libenter; Phil. XIV, 18.

g. **verschiedene Wortarten:** timide et pauca; imp. Pomp. 47. agros .. Vaticanum et Pupiniam; leg. agr. II, 96. liber et civis; Flacc. 97.

h. **ausgeführtere Satztheile und Sätze:** et; Quinct. 3. 8. 9. 12. ×. ×. 14. 16. ×. 19. 21. 25. 27. 31. 33. 36. 38. 43. 50. ×. 55. 56. ×. 63. 67. 73. 76. 81. 83. 85. *(et)*. Sex. Rosc. 5. 7. ×. 10. 19. 25. 27. 33. 39. ×. ×. ×. 41. 43. 48. 53. 55. 56. 65. 73. 83. ×. 90. 93. 95. ×. 101. 111. 115. 133. 134. 135. 136. 137. ×. ×. 143. 148. 152. 153. 154. Qu. Rosc. 1. 5. 20. 34. 37. 43. 48. 49. 54. 56. div. Caec. 6. 10. 11. 16. 29. 39. 41. 45. 48. 49. 62. 64. Verr. a. pr. 1. 10. 16. 19. ×. 20. 21. × 23. ×. 27. 28. 32. ×. 35. I, 6. 15. ×. 24. 35. 48. ×. 52. 53. 56. 66. 73. ×. 79. 91. 113. 114. 117. 120. 134. 138. 143. 145. 146. 149. 157. 158. II [1]. 14. 17. 29. ×. 33. 35. 36. [×]. 38. 50. ×. 52. 55. 56. 58. 61. 64. 71. 73. ×. 95. ×. [101]. 102. 107. 108. 111. 112. 114. 125. 128. 141. 144. 149. 157. 161. 185. 186. 187. 190. III, 3. 16. 22. 26. 28. 32. 36. ×. 41. 46. 47. 49. 53. 57. 58. 61. 66. 71. 72. 75. 76. ×. 84. 89. 100. 103. 108. 112. 115. 119. 124. 125. 130. 132. 133. 134. 139. 148. 154. 157. 163. 167. ×. ×. 176. 178. ×. 180. 182. 187. 188. 192. 195. 197. ×. ×. 200. ×. 202. 204. ×. 209. ×. 210. 211. 213. 214. 215. 216. ×. 220. 224 IV, 3. 20. 25. 30. 32. 35. 37. ×. 40. ×. 43. 50. ×. 53. 54. 56. ×. 64. 65. 70. 73. 75. 78. 82. 84. 85. 88. 91. 92. ×. 93. 96. 97. 103. 107. 108. 109. ×. 112. 113. 118. 119. 127. 132. ×. 134. 140. ×. 143. 147. V, 4. 5. 7. 8. 10. ×. 11. 12. ×. 16. 17. ×. 21. 23. ×. 26. 28. 37. 39. 40. 41. 46. ×. 48. 49. 53. ×. 54. 55. 56. 63. 68. 71. ×. 72. ×. 73. ×. 80. ×. 85. ×. 87. ×. 89. 90. 93. ×. 96. 97. 100. 101. 103. 104. 106. 111. 112. 115. [121]. ×. 123. ×. 125. 126. 129. 141. 142. 143. 146. 147. ×. 149. 151. 152. 153. 155. 160. ×. ×. ×. 161. ×. 163. 164. ×. ×. 169. 172. 173. 174. 178. 180. 185. ×. 186. 188. Tull. 3. 8. 13. 16. ×. 17 *(et)*. 18. 27. ×. 28. 29. 38. 41. 42. 43. 44. 47. 53. Font. 2. ×. ×. 11. 18. 19. 20. 21. 22. 30. 33. 34. 39. 40. 44. 47. Caecin. 4. 6. 7. 10. ×. 12. 20. 22. ×. 23. 24. 27. 28. 29. ×. 30. 32. 34. ×. 37. ×. 41. ×. 45. 47. ×. 49. ×. 53. 58. 59. 67. 68. 69. 76. 79. 80. 83. 84. ×. ×. 87. 88. 89. 94. 102. 104. imp. Pomp. 2. 9. 18. 19. 20. 22. 23. ×. 32. 35. 40. 64. Cluent. 2. ×. 5. 10. 12. 15. 20. ×. 21. ×. 22. 23. 24. ×. 25. ×. ×. 27. ×. 28. 31. 36. 37. ×. 38. ×. ×. ×. 40. 47. 49. ×. 50. 53. 56. 59. ×. ×. 60. 66. 68. ×. 69. 70. 71. ×. 72. 74. 76. ×. 77. ×. 79. 87. 88. 91. 95. ×. 96. 97. ×. 101. 106. ×. 117. 119. 122. 126. 127. 129. ×. 131. 132. ×. ×. 134. 136. 137. 138. 139. ×. 140. 143. 144. 148. 152. ×. 153. ×. ×. 155. 156. ×. 158. 159. ×. 161. 164. 165. 168. ×. 170. 175. ×. 176. ×. [×]. 177. 178. 179. 180. ×. 182. 183. ×. 186. 188. 192. 194. 197. 198. ×. 200. leg. agr. I, 1. 4. 11. 12. 16. 17. 18. ×. 21. 22. 25. II, 3. 5. 8. 13. ×. 15. 19. 21. 22. ×. 26. 36. 38. 42. 49. 50. 55. 56. 59. 60. 64. 66. ×. ×. 67. 68. 74. ×. 76. 77. 78. ×. 79. ×. 81. 84. 85. ×. 87. 89. ×. 91. 94. 95. 98. [99]. 101. III, 1. 3. 10. ×. 13. 16. Rabir. 17. 19. 20. 21. ×. [24.] 25. 26. 37 *(et)*. Catil. I, 4. 9. ×. ×. 11. 12. ×. 14. 17. ×. 18. 20. 22. 27. 29. 30. 33. II, 3. 17. 18. ×. 19. 22. ×. 23 24. III, 1. 4. ×. 6. 10. 11. 12. ×. 20. ×. 24. ×. 29. IV, 1. 5. ×. 6. ×. 7. 8. ×. ×. 9. ×. 10. ×. 12. 13. ×. 14. 16. 22. 24. Muren. 1. 3. 6. ×. 11. 16. ×. 18. 22. 26. 28. 29

(et). 30. 31. 33. 34. ×. ×. 35. 38. ×. 41. 43. 44. 45. 48. 50. 52. 53. 54. 58. 60. 62. 63. 72. 75. 79. ×. 85. 86. ×. 89. Flacc. 4. 6. 13. 17. 18. 20. ×. ×. 22. 23. 32. 35. ×. 38. 40. ×. 42. 43. 47. 48. 49. 52. 54. 57. [62]. 71. 74. 78. 83. 90. 93. 96. 100. 104. Sulla 4. 12. 13. 17. 18. 20. 21. ×. 24. 27. 28. 29. 33. 34. 35. 36. ×. ×. 44. 48. 50. 51. 56. 57. ×. 58. 65. 67. ×. 72. ×. 74. 83. 92. Arch. 1. ×. 3. ×. ×. 5. 6. 7. 9. ×. 10. 13. 15. 16. ×. 21. ×. 24. 26. 27. ×. 28. ×. [×.] 29. sen. 2. 7. 12. ×. 14. 15. 17. 25. 27. 29. 31. 34. 37. Quir. 1. ×. 3. 5. 6. 15. ×. 17. dom. 3. 6. 7. ×. ×. 23. ×. 25. 28. 32. 35. ×. 37 *(et)*. 43. 45. 46. ×. ×. 47. ×. ×. 52. 58. 62. 66. 84. 85. 86. 88 (*et*). 92. 97. 98. ×. 101. ×. ×. 105. 108. 110. 113. ×. ×. 119. 120. 123. ×. 125. 126. 127. 129. 135. 137. 139. 140. 141. har. resp. 2. 3. 7. ×. ×. 14. 19. 22. ×. 23. 26. 28. ×. 29. 31. 35. 39. 41. ×. 43. 44. 45. 48. 51. ×. 55. ×. 57. 63. Sest. 1. ×. 2. 6. 9. 11. 12. ×. 13. 14. 15. 18. 20. 21. 24. 25. 26. ×. 30. 33. ×. 37. 38. 39. 42. ×. 44. 45. 46. 49. 50. 51. ×. 53. ×. 54. 55. 57. 58. 59. ×. ×. 60. 62. 63. 72. ×. 73. 77. 78. 81. ×. 92. 95. 96. 97. 98. ×. ×. 99. 100. ×. 103. ×. 109. 113. ×. 114. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 124. 127. ×. ×. 129. ×. 130. ×. ×. 131. ×. 132. [134]. ×. 135. ×. 136. 137. 140. 143. 144. 147. ×. Vatin. 14. 15. 18. 21. 22. 24. 26. 32. 39. 41. ×. Cael. 2. 3 (*et*). 4. 5. 6. 7. 11. 12. ×. 13. 14. 25. ×. ×. 26. 27. ×. 28. ×. ×. 32. 33. 35. 36. 38. 39. 43. 47. 51. 54. ×. 59. 61. 62. ×. 64. 73. 75. 76. 77. 78. prov. cons. 1. 2. 4. 4. 5. 6. ×. ×. 7. 10. 13. ×. 14. ×. 15. 17. ×. 19. 20. 25. 26. 27. ×. 28. ×. 33. ×. 34. 35. 36. 39. 41. ×. 43. ×. 44. 45. ×. ×. 46. Balb. 1. 6. 11. 12. 13. 14. 20. 24. ×. ×. 28. 31. 34. 43. 51. 52. 56. 57. Piso fr. 6. Piso 6. 8. 12. 18. 19. 20. ×. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 32. 35. 36. 52. 57. 70. 81. 83. ×. 84. 87. 88. 89. 91. 92. 93. 94. ×. Planc. 6. 11. 13. 15. 17. ×. ×. 24. 26. 27. 31. 33. × (*et*). 35. 42. 45. 50. 56. 61. 63. 65. ×. 66. 69. 71. 72. 74. 75. 79. ×. 80. 93. 102. Scaur. c. 1 § 2. c. 2 § 1 (*et*). 9. 10. 17. 18. 20. 21. 48. 49. Rab. Post. 1. 2. 10. ×. 13. 15. 22. ×. 48. Milo 1. 3. 4. 20. 25. 31. 33. 34. 35. 36. 38. 39. 40. 42. 44. 48. 53. ×. 55. 58. 59. 60. 61. 68. 69. 76. 79. ×. 85. 90. 91. 92. ×. ×. 93. ×. 94. 95. 98. 101. 104. 105. Marcell. 2. ×. 4. 6. 9. ×. 10. 13. 15. 16. 19. 20. 21. 22. 29. 32. 33. Ligar. 1. 14. ×. 17. 18. 25. 36. 37. Deiot. 5. 11. 17. 22. 25. 27. 31. 32. 34. 38. ×. 40. 41. 42. Phil. I, 5. 9. 12. 13. 19. 25. 29. ×. 33. 35. 36. ×. II, 3. 27. 38. 42. 44. 47. 56. 62. 63. ×. 69. 81. 83. 91. 115. III, 11. 12. 24. 30. ×. 33. 34. V, 4. 10. 16. 19. 20. 22. 31. 32. ×. 41. 44. 53. VI, 3. 5 (*et*). 9. 14. 17. VII, 1. ×. 3. 5. 18. ×. 21. ×. 25. VIII, 1. 6. 7. 23. 27. 28. 31. 32. ×. 33. IX, 6. 16. X, 2. 6. ×. 9. ×. 11. 13. 15. ×. 22. 25. 26. ×. XI, 2. 17. 20. ×. 22. 23. 26. ×. 27. 28. 31. 32. XII, 9. 10. ×. 12. 13. 19. 25. 29. ×. XIII, 5. 9. 22. 23. 24. ×. 25. 26. 27. 33. ×. 35. ×. 36. 38. 43. 45. ×. 46. 50. XIV, 4. 26. 27. 31. Fr. A, III, 8. 10. 14. 17. B, VI, 2. VII, 5. VIII, 1. 11. 20. IX, 1. XII, 10. XIII, I, 4 (*et*). IV, 1. — et cum; Quinct. 14. 22. 47. 77. div. Caec. 30. Verr. I, 18. 69. 74. 102. II, 83 [cum]. 100. 124. III, 35. 56 112. 131. IV, 43. 138. V, 8. Font. 18. Caecin. 19. Cluent. 41. 58. 70. 198. leg. agr. II, 12. 64. III, 13. Catil. III, 5. 25. Muren. 2. 52. Flacc. 44. 72. Sulla 19. 35. 37. 62. 74. Arch. 6. sen. 12. dom. 34. 68. har. resp. 26. Sest. 69. 76. 126. Vatin. 6. Cael. 18. 59. Balb. 34. Piso 93. Rab. Post. 10. Deiot. 32. Phil. VIII, 1. Fr. B, VI, 19. — et ne; Verr. I, 24. Phil. II, 72. — et nisi; Verr. III, 121. — et postea quam; Quir. 3. Vatin. 27. — et quamquam; Rab. Post. 13. — et quamvis; Phil. I, 19. — et quia; Quinct. 68. Sex. Rosc. 56. Tull. 38. leg. agr. II, 14. Catil. IV, 12. dom. 101. — et quin; Verr. II, 119. — et quod; Verr. II, 187. IV, 93. 145. Tull. 15. Cluent. 91. Catil. III, 2. Muren. 52. dom. 22. Sest. 114. Vatin. 6. Piso 36. Planc. 56. Phil. III, 39. V, 40. 46. — et quo minus; Qu. Rosc. 3. — et quoniam; leg. agr. III, 16. Muren. 2. — et si; Quinct. 27. 60. Qu. Rosc. 24. 49. Verr. I, 3. II, 95. 143. III, 219. 226. Caecin. 43. Cluent. 132. Rabir. 14. Muren. 8. 9. 10. Sulla 29. Arch. 7. 16. 29. dom. 20. 95. 115. 145. Sest. 119. Balb. 20. Piso 96. Planc. 43. Milo 32. 83. Ligar. 16. 37. Phil. II, 81. XI, 30. XIII, 37. Fr. B. VI, 13. — et simul atque; har. resp. 2.

i. **besondere Verbindungen**: a e q u e e t: quos ... aeque et eos ... sollicitat; Cluent. 195.

e t — e t i a m: libidine et ... etiam licentia; Verr. III, 205. tenetur et manet etiam; ib. IV, 104. omnia, quae dixi ..., et plura etiam; ib. 140. fateor, et addo etiam; Sulla 23. frater Metellus et concors etiam tum senatus; har. resp. 45. me perculso ... et spirante etiam re publica; Sest. 54. dicentem et plura etiam dicere parantem; ib. 144. cum multis et cum quibusdam etiam bonis; Cael. 14. impetu ... et quadam etiam temeritate; Planc. 9. Trebonium et, si posset, etiam Brutum; Phil. XIII, 37. cum invidia ... et cum vitae etiam periculo; ib. XIV, 15.

e t i d e m: mancipes ... decidisse et eosdem ... abstulisse; Verr. III, 175. novus arator et idem pecuarius; Tull. 19. Asiam istam refertam et eandem delicatam; Murcu. 20. aedilem non esse factum et eundem ... factum esse consulem; Planc. 51. familiarissimus et idem comes Clodii; Milo 46.

e t i n p r i m i s: frugi ac sobrii et in primis haec civitas; Verr. III, 67. adulescenti pudentissimo et in primis honesto; Cluent. 165.

e t i p s e: qui et ipsi incensi sunt studio; Sex. Rosc. 48.

e t i s i p s e: urgebant comitia, et in eis ‖ his ‖ ipsis oppugnabar grandi pecunia; Verr. a. pr. 24.

e t i s: quem voles ... rogato et eum, qui ..; Verr. II, 152. exempla .. et ea non antiqua; ib. III, 210. cum plurimis rebus et eis, quas ..; ib. V, 44. altera pars et ea, quae ..; Cluent. 2. incendia ... comparari, et ea per civis; Catil. III, 21. vincula .. et ea sempiterna; ib. IV, 7. dicam ... et ea dicam; Muren. 43. unus .. consul et is ... occupatus; ib. 85. quini et ei ex aliena tribu; Sest. 109. maximi calices, et ei ... Placentini; Piso 67. me multis debere et in eis Plancio; Planc. 68. te ... appello et ea voce, ut ..; Milo 67. cum una legione et ea vacillante; Phil. III, 31. aënea statua .. et ea pedestris; ib. IX, 13.

e t i t a: ita saepe et ita vehementer; div. Caec. 14. esse mutandam et ita [tamen] mutandam; ib. 25. sponsionem faceret et ‖ faceret ‖ ita de hereditate certaret; Verr. I, 115. si palam praeco ... praedicasset ... et ita emptores accessissent, ut ad dimidias partis emendas; ib. III, 40. non versabor ... diutius et ita cetera ... tollam, ut ..; ib. 103. dicam ..., et ita dicam, ut ..; ib. V, 72. ne ... concedat et ita fieri velit; ib. 126. obviam venit et ita ... mihi ad pedes misera iacuit, quasi ..; ib. 129. si hoc crimen ... delegare possumus et ita, non ut ..; Font. 18. ita dicis et ita constituis; Caecin. 35. sin autem ingredienti cum armata multitudine obvius fueris et ita venientem reppuleris; ib. 76. regnat et ita regnat, ut ..; imp. Pomp. 7. dicam alio loco et ita dicam .., ut ..; ib. 10. conlegi me aliquando et ita constitui, fortiter esse agendum; Cluent. 51. aegrotasse et ita esse mortuum; ib. 168. vives, et vives ita, ut vivis; Catil. I, 6. cum ... petisset diligenter et ita petisset, ut ..; Muren. 53.

e t i t e m: grandes natu matres et item parvi liberi miserorum; Verr. V, 129. ego mei satietatem ... superavi et tu item fortasse; Muren. 21. si gladiatoribus [volgo] locus tributim et item prandia si volgo essent data; ib. 67.

e t m a x i m e: semper .. existimasti et maxime in Sicilia; Verr. I, 88. sibi instituunt amicos ..., et eos maxime, qui ..; ib. IV, 21. ut mos est re-

gius et maxime in Syria; ib. 62. testor .. omnis deos et eos maxime, qui ..; imp. Pomp. 70. in multis et maxime in me ipso; Marcell. 3. in bello et maxime civili; Phil. V, 26. ora vobis eorum ponite ante oculos et maxime Antoniorum; ib. XIII, 4. de uno quoque nostrum et maxime, qui hoc loco sententias dicimus; ib. XIV, 19.

et nihil: otioso .. et nihil agenti; Phil. XI, 20.

et non: cur .. decidit et non restipulatur? Qu. Rosc. 36. decedit et .. non absolvitur? ib. manere ... et non omnino ... discedere; div. Caec. 5. patior .. et non moleste fero; Verr. I, 2. ut videatur .. res agi et non eripi pupillo; ib. 146. id, quod deberent, ... et non quod Apronius imperasset; ib. III, 113. quam ob rem .. scriba deducat, et non potius mulio? ib. 183. superbum ... et non ferendum; ib. IV, 45. venisse .. et non Proserpinam asportasse; ib. 111. longum est et non necessarium; ib. 135. hoc praedandi genus ... in illo uno adhibitum ... et non per illum omnibus ... metum propositum; ib. V, 24. periniquum et non ferundum; imp. Pomp. 63. per mihi brevis et non magnae ... contentionis; Cluent. 2. si haec solutio legatorum et non merces abortionis appellanda est; ib. 34. iudicem, quod ei videatur, statuere et non devinctum legibus esse oportere; ib. 160. video quosdam .. strepitu significare nescio quid et non eosdem voltus ..., in hanc contionem mihi rettulisse; leg. agr. III, 2. improbum civem esse et non retinendum; Rabir. 24. multis et non dubiis ... significationibus; Catil. III, 29. nimium mihi sumam et non sim ferendus; ib. II, 22. bellum ... facere posse et non nolle; ib. tenuiorum et non occupatorum amicorum; Muren. 70. quasi vero esset Diogenes Cynicus mortuus et non divini hominis Africani mors honestaretur; ib. 75. gravis iniuria ... et non ferenda; Flacc. 84. adductus huius pudore et non amplissimis patrimonii copiis; ib. 89. non dicere in quem velis et non defendere quem velis; Sulla 48. si iam populus ... consultus esset et non omnia per servos ... gessisses; dom. 53. videmus ... examina tanta servorum immissa ... et non commovemur? har. resp. 25. hominem perditum et non obscure ... in illa coniuratione versatum; Sest. 9. Calatinus, credo, aliquis ... et non Caesoninus; Piso 14. quasi vero isti ... magistratus ceperint, quod triumpharant, et non ... re bene gesta triumpharint; Planc. 61. si iudices et non parricidae patriae nominandi sunt; ib. 70. quasi vero me tuo arbitratu et non meo gratum esse oporteat; ib. 71. me fingere ipsum et non a reo causam cognoscere; Scaur. c. 5 § 7. neque in his corporibus ... inest quiddam quod vigeat et sentiat, et ||sentiat|| non inest in hoc tanto naturae ... motu: Milo 84. tamquam extruderetur ... et non contra prohiberetur proficisci; Phil. X, 10. — et non modo; prov. cons. 44. — et non nullorum; Cluent. 79. — et non numquam; Caecin. 67. Sulla 46. har. resp. 52. Deiot. 34. — et non solum; Cluent. 141. 159.

et numquam: non quasi saepe iam dicta et numquam probata sit; Cluent. 8. unis moribus et numquam mutatis legibus; Flacc. 63.

et paene: summae existimationis et paene dicam capitis; Qu. Rosc. 16. verbis et paene imperio; Muren. 6. incredibilis multitudo .. et paene Italia ipsa; sen. 25. incredibili quadam et paene divina; Quir. 2. effrenatus et paene demens; har. resp. 41. scelerata et paene deletrix; ib. 49. cernere et paene tangere; Scaur. 26. virtutes ... quasi theatris propositae et paene populares; Rab. Post. 42. praemiis propositam et paene addictam; Milo 56. conspirantem et paene conflatum; Ligar. 34. necessarium et fatalem paene casum; Phil. X, 19. nefarium ... et paene acerbum; Fr. B, VIII, 19.

et potius: „tibi uni parcam et potius istius culpae crimen ... suscipiam; Verr. V, 105. foris potius quam domo? Phil. II, 26. — insidias ... factas, et me potissimum consule; Sulla 45.

et praeterea: medimnum XXXIII et praeterea HS LX; Verr. III, 73. trecenta milia modium tritici et praeterea HS L; ib. 106. retines et praeterea ... aufers; ib. 202.

et prope: calamitate et prope pernicie; Verr. I, 63. viri fortes et prope pars civitatis; Muren. 42. fractum et prope dissipatum; sen. 24. mutatione vestis et prope luctu vestro; ib. 31. mirabili ... et prope singulari; dom. 21. omnium civium et prope gentium; Sest. 38. eximios ... et prope singularis; prov. cons. 38. labentem et prope cadentem; Phil. II, 51. magna ... et prope explorata; ib. X, 20. ovantem et prope triumphantem; ib. XIV, 12. — crebra et iam prope cotidiana; Sex. Rosc. 62. me ante tempus .. haec scrutari et prope modum errare; ib. 128.

et quasi: principes et quasi senatores publicanorum; Verr. II, 175. quasi ... profiteare et quasi ... cupias; ib. III, 222. coniectura et quasi divinatio; Tull. 55. habent quoddam commune vinculum et quasi cognatione ... continentur; Arch. 2. conventicula et quasi concilia; dom. 74. natus ... et quasi divino munere donatus; har. resp. 6. huius ordinis auctoritate uti magistratus et quasi ministros gravissimi consilii esse; Sest. 137. duces et quasi signiferi; Planc. 74. curationem et quasi dispensationem; Rab. Post. 28. decesserat et quasi divinans ... reliquerat; Phil. III, 26.

et quidem: multum te ista fefellit opinio et quidem multis in locis; Verr. I, 88. „in Italia fuit (bellum)." fateor, et magnum quidem; ib. V, 5. defendes homines coactos non fuisse, et verbo quidem superabis; Caecin. 59. dixit et bis quidem dixit; Cluent. 103. et primo quidem adiutoribus consulibus; dom. 66. erat mecum senatus et quidem veste mutata; Planc. 87. isdem testibus et quidem non productis; Rab. Post. 32. qui multis post saeculis de te iudicabunt et quidem haud scio an incorruptius quam nos; Marcell. 29. duo milia iugerum ... adsignasti et quidem immunia; Phil. II, 43. id decrevit senatus et quidem incolumis; ib. 51. aspicis me et quidem ... iratus; ib. 76. iussus es renuntiari consul et quidem cum ipso; ib. 79. veni in aedem Telluris et quidem invitus; ib. 89. convenerunt corrogati et quidem ampli quidam homines, sed immemores dignitatis suae; ib. III, 20. magni honores habiti Cn. Pompeio ... et quidem iure; ib. V, 43. ita .. dixisti et quidem de scripto; ib. X, 5. quem ... expulit, et quidem crure fracto; ib. XI, 14.

et quodam modo: in fidem et quodam modo in patrocinium; leg. agr. II, 9. ad sese ... vocat et quodam modo absorbet orationem meam; Sest. 13. persapienter et quodam modo tacite; Milo 11.

et — quoque: quoniam iam dialecticus es et haec quoque liguris; dom. 47.

et sic: ita quaero ... et sic tecum agam, ut ..; Sex. Rosc. 73. me ... confirmavi et sic paravi, ut ..; Cluent. 88.

et simul: et simul tibi in mentem veniat facito ..; Sex. Rosc. 74. cognoscite ... edictum novum, et simul ... adulescentis ... ei tradite; Verr. I, 115. Habonium quiescere iubet et simul ei non nullam spem societatis ostendit; ib. 134. praetorem .. ob salutem malle accipere, et simul malle ... rem iudicatam non rescindere; ib. II, 69. „me quoque Petilius ... rogavit"; et simul a subselliis abire coepit; ib. 72. attendite ... et simul videte ..; ib. 98. in beneficio praetor hoc petit ... et simul ostendit ..; ib. III, 44. ut mihi ... gratias ageret et simul qui nos ea ... doceret; ib. 170. attendite et ... simul aequitatem praetoris attendite; ib. 196. eum excitavit abiectum et simul saluti desperare vetuit; Cluent. 68. revocare se non poterat familiaritate implicatus et simul inconstantiae famam

verebatur; Piso 70. ita mecum loquuntur ... et simul admonent quiddam; Phil. I, 28.

simul et: cui simul et Volcatio pecunia ... numerata est; Verr. III, 176. simul et verebar; ib. IV, 136. moram ad condemnandum quaesisse, simul et illi spatium ad sese conligendum dedisse; Caecin. 6. nuptiis adligatum simul et testamenti spe devinctum; Cluent. 179.

et tamen: nihil horum ne confingi quidem potest, et tamen causa de parricidio dicitur; Sex. Rosc. 76. scis hunc nihil habere ..., et tamen oppugnas eum; ib. 147. nec nummorum accessionem cogebatur arator dare ..., et tamen populo Romano magnus frumenti numerus mittebatur; Verr. III, 117. negat ... et tamen auget; ib. 138. Gorgonis os ... abstulit; et tamen indicavit ..; ib. IV, 124. nominatim nemo rogatur, et tamen ... solet sua sponte dicere; ib. 142. nihil quod iste ... scripserit: et tamen ... suspicor; ib. V, 9. plura dixi ..., et tamen ea ... praetermisi; ib. 79. intellego, et tamen dicendum est ..; Tull. 37. putabitur aliqui ab initio non sedisse et tamen Oppianicum gratis condemnasse; Cluent. 113. morem homini gessi, et tamen idcirco feci ..; ib. 145. non referam ..., et tamen faciam ut intellegas ..; Catil. I, 20. honori vestro repugnabant, et tamen id inviolata vestra amicitia ... faciebant; Sulla 49. me nec rei publicae ... defuisse, et tamen ... perfecisse ut ..; Phil. II, 20. „aequissimas condiciones ferentem et tamen ex his aliquid remittere cogitantem"; ib. XIII, 36.

et tamquam: in hac custodia et tamquam specula; Phil. VII, 19.

2. zweimal: a. Substantiva: cupiditatem et scelus et audaciam; Sex. Rosc. 12. genere et nobilitate et pecunia; ib. 15. crimen .. et audacia et potentia; ib. 35. cupiditas et avaritia et audacia; ib. 101. vocum et nervorum et tibiarum; ib. 134. consilio et imperio et felicitate; ib. 136. fraudem et malitiam et perfidiam; Qu. Rosc. 23. fidem et auctoritatem et religionem; Verr. I, 14. duces et auctores et principes; ib. 85. ipsi ... et patri ... et filio; ib. II, 145. vini et olei .. et frugum minutarum; ib. III, 18. Sostratus et Numenius et Nymphodorus; ib. 57. medicum et haruspicem et praeconem; ib. 137. praecepta et instituta et disciplinam; ib. 157. corona et phaleris et torque; ib. 185. Africanos .. et Catones et Laelios; ib. 209. Theodorum et Numenium et Nicasionem; ib. IV, 113. formosi homines et adulescentes et artifices; ib. V, 73. legum et iudiciorum et iuris; ib. 171. Latona et Apollo et Diana; ib. 185. vita et moribus et existimatione; Tull. 3. vocem et os [et audaciam]; Font. 29. voluntas et consilium et sententia; Caecin. 50. rem et causam et utilitatem communem; ib. consilium ... et rationem et auctoritatem; ib. 51. verbis et litteris et ... summo iure; ib. 65. rem et sententiam et aequitatem; ib. 76. Bulbo et Staieno et Guttae; Cluent. 75. legati et praefecti et tribuni militares; ib. 99. Bulbi et Popilii et Guttae; ib. 103. ingenio et diligentia et religione; ib. 107. nervis et sanguine et membris; ib. 146. pietate et religione et iustis precibus; ib. 194. legibus et contionibus et deductionibus ‖ deditionibus ‖; leg. agr. I, 23. virtus et honestas et pudor; Rabir. 24. Mariis et Didiis et Caeliis; Muren. 17. dignitate et diligentia et facultate dicendi; ib. 48. Tarquinium et Numam et me; Sulla 22. a se et a re publica et a tua dignitate; ib. 35. Lentulo et Catilina et Cethego; ib. 75. coniurati et conscelerati et proditoris; ib. 88. auctoritate et religione et fide; Arch. 8. ingenium et virtutem in scribendo et copiam; Arch. 25. squalore et lacrimis et cotidianis precibus; sen. 37. liminum .. et columnarum et valvarum; dom. 60. municipiorum et coloniarum et totius Italiae; ib. 75. tecti et aquae et ignis; ib. 78. Kaeso ille Quinctius et M. Furius Camillus et C. Servilius Ahala; ib. 86. aram et aediculam et pulvinar; ib. 136. saxis et ignibus et ferro; har. resp. 15. parentibus et dis immortalibus et patriae; ib. 57. purpura et sceptro et illis insignibus regiis; Sest. 57. caput et cervices et iugulum; ib. 90. somno et conviviis et delectationi; ib. 138. periculo et tempori .. et voluntati; Vatin. 2. auctores et impulsores et socios; ib. 24. gravitate et castimonia et .. disciplina domestica; Cael. 11. Galliae duae ... et Syria et Macedonia; prov. cons. 3. honos et novitas et numerus dierum; ib. 27. virtutis .. et officii et bene vivendi; Piso 71. modum .. et consilium et rationem; Planc. 15. venditorem et corruptorem et sequestrem; ib. 38. quaestor ... et tribunus plebis et aedilis; ib. 60. chartis et linteis et vitro; Rab. Post. 40. rapinis et incendiis et omnibus exitiis; Milo 3. servorum et egentium civium et facinorosorum; ib. 36. fidem et constantiam et clementiam; Deiot. 8. Hieras et Blesamius et Antigonus; ib. 41. commentariolis et chirographis et libellis; Phil. I, 16. te et Basilum ... et alios; ib. II, 107. hostem .. et latronem et parricidam; ib. IV, 5. antesignanos et manipularis et Alaudas; ib. V, 12. moenibus et portis et studio; ib. XII, 20. regem et socium et amicum; Fr. B. XVI, III, 2.

b. Adjectiva: vanum .. et perfidiosum et impium; Quinct. 26. iustam et magnam et perspicuam; Sex. Rosc. 40. multis et magnis et necessariis; ib. liberalis et dissolutus et bonitate adfluens; Qu. Rosc. 27. acerbum et miserum et grave; Verr. I, 76. tot et tantae et tam graves; ib. II, 14. disertus et prudens et domi nobilis; ib. III, 80. inerti et improbo et impuro; ib. 161. navus et pudens et probus; ib. certa et pauca et magna; ib. 163. paucae et parvae et metu repressae; ib. V, 57. ingeniosi et periti et aequi; Font. 21. Aperensem et Oroandicum et Eleusanum; leg. agr. II, 50. robustis et valentibus et audacibus; ib. 84. varium et mixtum et turbulentum; Catil. II, 21. turpem et infirmam et abiectam; ib. IV, 20. Lydis et Phrygibus et Mysis; Flacc. 100. bonae .. et constanti et gravi; ib. 106. subito et exiguo et turbido; Sulla 43. magnis et diuturnis et iam desperatis; ib. 76. sanis et bonis et beatis; Sest. 98. immanibus et barbaris et bellicosis; prov. cons. 33. solidam et robustam et adsiduam; Planc. 21. magno et impedito et muliebri; Milo 28. optimum et sapientissimum et fortissimum; ib. 105. multa et lauta .. et magnifica; Phil. II, 66. expedito ... et parato ... et eo, qui ..; ib. XI, 26. gravis et vehemens et volubilis; Fr. B. II, 10.

c. Adverbia: liberius et fortius et magis more nostro; Cael. 7. severe et graviter et prisce; ib. 33. remisse et leniter et urbane; ib. aspere et ferociter et libere; Planc. 33.

d. Verba: voluerunt et cogitarunt et perfecerunt; Tull. 25. dicta et exposita et demonstrata sunt; Cluent. 104. esse natum et auctum et retentum; har. resp. 19. fractos esse et abiectos et repudiatos; Planc. 9. perspexit et legit et emit; Fr. B, VIII, 11.

e. Wiederholung desselben Wortes: vendidisse alios magno decumas ... et lege Hieronica vendidisse et pluris etiam quam te vendidisse; Verr. III, 147. dominum .. et dominum absentem et dominum amicissimum nostrae rei publicae; Deiot. 3.

f. Verbindung verschiedener Wortarten: quales et quot et quotiens; Font. 16. bonos et utilis et e re publica civis; Phil. VIII, 13. fortissimi et ornatissimi [et] ipsa victoria; Fr. A, III, 11.

g. ausgeführtere Satztheile, Sätze: Sex. Rosc. 20. 34. 39. 129. 143. Qu. Rosc. 15. 16. div. Caec. 42. 46. Verr. I, 72. 100. 151. II. 48. 71. 82. 161. 190. III, 28. 54. 69. 80. 130. 180. 228. IV, 35. V, 31. 74. 163. X. Tull. 47. Caecin. 13. 56. 97. imp. Pomp. 20. 47. 54. 71. Cluent. 78. 85. 94. 96. 128. 157.

158. 175. 179. leg. agr. II, 52. 64. Rabir. 16. Catil. II, 5. 14. III, 19. 20. IV, 3. Muren. 25. 32. 73. 74. Flacc. 5 (3. 42). 43. 98. Sulla 44. Arch. 8. sen. 25. Quir. 19. dom. 4. 110. 116. 123. 130. har. resp. 51. Sest. 21. ×. 22. 23 24. 55. 60. 115. 117. 121. 131. 138. 139. Vatin. 2. Cael. 34. 75. prov. cons. 27. 43. Balb. 54. ×. 59. Piso 25. 50. Planc. 38. Rab. Post. 29. 48. Milo 83. 98. Marcell. 22. Ligar. 13. Deiot. 18. Phil. V, 43. 53. XIII, 26. Fr. A, V, 3. B, II, 6. VIII, 5. XIII, v, 1.

h. **Besondere Verbindungen:** (et .. etiam: s. e. Verr. III, 147). prompti hominis et experientis et i n p r i m i s gratiosi; Verr. IV, 37. censeo desistas, et illa ... moneo ut exstinguas et longius progredi n e sinas; ib. V, 174. agitatum iam et te praetore iactatum et n o n ab inimicis Romae compositum; ib. III, 141. causam iuris et aeqnitatis et non nostrae possessionis; Caecin. 81. pugnax et acer et non rudis; Muren. 32. magna ... vis et incredibilis animus et non unius viri vires; Milo 67. magnam et maxime aegram et p r o p e depositam; Verr. I, 5. valere ... et excitari et q u a s i divino .. spiritu inflari; Arch. 18.

3. **dreimal:** pudor .. meus .. et vestra dignitas et vis adversariorum et Sex. Roscii pericula; Sex. Rosc. 9. vigilantes et boni et fortes et misericordes; ib. 139. in quaestura et legatione Asiatica et praetura urbana et practura Siciliensi; Verr. I, 34. [Theomnastum et Aeschrionem et Dionysodorum et Cleomenem;] ib. II, 50. ignes et illa extrema ... et cruciatus et crux; ib. V, 14. furoris .. et immanitatis et inauditae crudelitatis et paene novae proscriptionis; ib. 153. cupidis et iratis et coniuratis et ab religione remotis; Font. 21. M. et N. Aurios et Cn. Magium et filiam Magiam; Cluent. 21. vir fortis et experiens et domi nobilis et M. illius Aurii propinquus; ib. 23. A. Aurium illum ... et alterum A. Aurium et eius L. filium et Sex. Vibium; ib. 25. mens et animus et consilium et sententia; ib. 146. Saturnini et Gracchorum et Flacci et superiorum complurium; Catil. I, 29. frigore et fame et siti et vigiliis; ib. II, 9. incendia et legum interitum et bellum civile ... et ... imperii occasum; ib. III, 19. Cn. Pisonem et Catilinam et Vargunteium et Autronium; Sulla 67. conductos et sicarios et egentis et perditos dom. 46. levis ... et audacis et malos et perniciosos; Sest. 139. cuius ... et parentis eius ... et fratris et utriusque filiorum; Planc. 97. Macedonia et Illyricum et cuncta Graecia et legiones; Phil X, 25. — **Sätze:** div. Caec. 37. leg. agr. II, 51. Rabir. 14. Sest. 104.

4. **viermal:** re et condicione et lege et edicto et licentia; Verr. III, 147. Lucullos .. et Drusum et Octavios et Catonem et totam Hortensiorum domum; Arch. 6. ferro et armis et exercitus terrore et consulum scelere et audacissimorum hominum minis; dom. 5. in Gracchorum ferocitate et in audacia Saturnini et in conluvione Drusi et in contentione Sulpicii et in cruore Cinnano; Vatin. 23. aspera et montuosa et fidelis et simplex et fautrix; Planc 22.

III. **correspondirend: a. mit et: 1. zweimal: a. Substantiva:** et Albium et Quinctium; Quinct. 58. et rem et famam; ib. 62. et quaestum et sumptum; ib. 94. et nobis et rei publicae; Sex. Rosc. 11. et accusatores et iudices; ib. 91. et sector .. et sicarius; ib. 103. et se et causam; ib. 142. et adversarium et testem; Qu. Rosc. 9. et gestum et animam; ib. 24. et se et sua; div. Caec. 55. et legatus et pro quaestore; Verr. a. pr. 12. et in laude et in gratia; ib. 51. I, 21. et in deos et in homines; ib. I, 6. et furto et scelere; ib. 43. et istius et patris eius; ib. 60. et sententia .. et oratio; ib. 68. et maiores nostri et nos; ib. 115. et iuris et officii; ib. II, 31. et Siculis et civibus Romanis; ib. 33. et in ceteris rebus et n iudiciis; ib. 40. et ipse et eius amici; ib. 42. et de Epicrate et de Heraclio; ib. 62. et Siculus et reus; ib. 70. [et] terra et mari; ib. 96. et populi Romani et senatus; ib. 121. et Siculis et togatis; ib. 154. et Siculorum et civium Romanorum; ib. 155. et illi et reliqui; ib. 156. et te et patronos tuos; ib. III, 41. et amicus et necessarius; ib. 166. et iniquitatis et inertiae; ib. 176. et exercitum et consulem; ib. 177. et animo et corpore; ib. IV, 126. et sollicitudinis et laboris; ib. V, 37. et terra et mari; ib. 131. et legum et existimationis; ib. 167. et sociis et civibus; Font. 32. et stultitia et impudentia; Caecin. 102. et virtutis et humanitatis; ib. 104. et ipsorum et rei publicae; imp. Pomp. 6. et bellorum et hostium; ib. 28. et sibi et ceteris; ib. 64. et sceleris et conscientiae; Cluent. 25. et naturae et legibus; ib. 29. et .. huius et .. aliorum; ib. 82. et haec et alia; ib. 100. et sibi et rei iudicatae; ib. 106. et integritate et prudentia; ib. 107. et populus Romanus et exterae gentes; ib. 134. et populi Romani et iudicum; ib. 139. et consilio et voluntati; ib. 144. et spe et metu; ib. 176. et minis et promissis; ib. 191. et virorum et mulierum; ib. 192. et quid et quibus; leg. agr. II, 71. et aratorum et militum; ib. 84. et suppliciorum et verborum; Rabir. 15. et ex urbe et ex agris; Catil. II, 21. et ab illis .. et a nostris; ib. III, 6. et signum et manum; ib. 10. 12. et coniurati et eorum indices; ib. 21. [et senatus et vos;] ib. et urbem et civis; ib. 25. et illi et nos; ib. IV, 3. et terra et mari; Muren. 33. et opes .. et nomen; ib. et liberalitatis et virtutis; ib. 37. et praetore et consule; ib. 42. et in forum et in campum; ib. 44. et voluntati et dignitati; ib. 46. et dignitatis et gratiae; ib. 47. et spe et cupiditate; ib. 52. et mihi et vobis; ib. 61. et in circo et in foro; ib. 72. et in nostris rebus et in re publica; Flacc. 3. et amicis et rei publiae; ib. 13. et praedonum et regum; ib. 14. et Pompeius et Flaccus; ib. 32. et personarum .. et litterarum; ib. 44. et Iudaeorum et hostium; ib. 68. et uxor .. et filia; ib. 72. et Apollonide et Romae; ib. 80. et sororis et matris; ib. 92. et de hoc et de aliis; Sulla 5. et timoris et periculi; ib. 9. et consilii ... et timoris; ib. 12. et nomen et honos; ib. 24. et ad poenam et ad salutem; ib. 79. et opem et salutem; Arch. 1. et patre et filio; ib. 6. et voluntate et legibus; ib. 19. et periculorum ... et laborum; ib. 28. et amicitiae et rei publicae; sen. 21. et in me et in rem publicam; ib. 28. et inimicus et frater inimici; ib. 25. et auctoritatis et orationis; ib. et vitae et mortis; ib. 37. et tibi et gladiatoribus tuis; dom. 6. et legis et actionis; ib. 23. et tecum et cum illis; ib. 91. et senatum et omnis bonos; ib. 99. et laxitate et dignitate; ib. 116. et aetas et honos; ib. 117. et templorum et delubrorum; ib. 119. et dignitatem et salutem; har. resp. 6. et vobis et equitibus Romanis; ib. 17. et pro te et pro conlegis tuis; ib. 21. et mentes et res; ib. 53. et voce et sententia; Sest. 35. et senatus et civitatis; ib. 39. et sibi et huic imperio; ib. 58. et sacratis legibus et XII tabulis; ib. 65. et honore et gloria; ib. 136. et boni viri et boni cives; Vatin. 40. et ipsius et fratris eius; prov. cons. 18. et praedicatorem et actorem; Balb. 4. et in classe et in exercitu; ib. 5. et legum et foederum; ib. 12. et pro facultate et pro fide; ib. 17. et iuris et verbi; ib. 21. et animo et virtute; ib. 25. et ingenium et artem; ib. 45. et a senatu et a populo Romano; ib. 55. et princeps et auctor; ib. 61. et consulis et senatus; Piso 19. et tecum et cum conlega tuo; ib. et amoris et iudicii; ib. 31. et voluntate et dignitate; ib. 41. et auctoritate senatus et sorte; ib. 50. et mihi et ceteris; ib. 56. et dignitatis et salutis; Planc. 2. et animi ... et consilii; ib. 12. et virtute et laude; ib. 27. et propinquitatis et adfinitatis; ib. et dignitatis et gratiae; ib. 32. et

voltu ... et lingua; ib. 34. et humanitate et virtute; ib. 58. et ingenio et humanitati; ib. et consul et homo; ib. 69. et illos et consules; ib. 86. et legum et iudiciorum; Rab. Post. 17. et illum et me; ib. 32. et de re et de causa; Milo 15. et poenis .. et legibus; ib. 17. et civis et viri; ib. 66. et more maiorum et suo iure; ib. 71. et religionem et memoriam; ib. 80. et vobis et rei publicae; Marcell. 2. et naturam et coudicionem; ib. 8. et dux et comes; ib. 11. et sibi .. et patriae; ib. 13. et frequentiam et dignitatem; ib. et civibus et sociis; Ligar. 2. ×. et animo et more; Deiot. 19. et se et filium suum; ib. 25. et ipsi et filio; ib. 36. et profectionis et reversionis; Phil. I, 1. et fortuna .. et dignitas; ib. 20. et de vi et maiestatis; ib. 21. et mente et voce; ib. et de Pompeio et de re publica; ib. II, 24. et animi et ingenii; ib. 46. „et consul et Antonius"; ib. 70. et consul et impudicissimus, et consul et homo nequissimus; ib. et consulem et Antonium; ib. et ad te et ad praedes tuos; ib. 73. et risus .. et querellas; ib. 98. et vir et civis; ib. III, 25. et generis et nominis; ib. 29. et nobis et populo Romano; ib. V, 45. et in senatu et in contione; ib. VI, 9. et voluntatem .. et virtutem; ib. VII, 6. et senatore et Romano homine; ib. 14. et .. senatus et .. populi Romani; ib. 26. et spem .. et audaciam; ib. VIII, 9. et senatui et populo Romano; ib. 30. et vita et fortuna; ib. X, 3. et exercitus et imperii; ib. 12. et Brutus et Cassius; ib. XI, 27. et patris et filii; ib. 33. et equitatu et pedestribus copiis; ib. 34. et bellum et iusta arma; ib. 37. et animis et corporibus; ib. XII, 7. et civis et viri; ib. 25. et dignitatem et fortunas; ib. XIII, 12. et dignitas et multitudo; ib. 30. et in domum et in hortos; ib. 34. et virtutis et fortunae; ib. 49. et vita et prudentia; Fr. B, VI, 18. et uxorem et filiam; ib. VIII, 18. et reorum .. et iudicum; ib. XV, III, 3.

b. **Adjectiva und andere attributive Bestimmungen:** et prudens et attentus; Quinct. 11. et honestissimam et suavissimam; Sex. Rosc. 48. et haec et alia; div. Caec. 29. et urbanis et provincialibus; Verr. I, 20. et tuas et patris; ib. 61. et privatas et publicas; ib. 158. et Deliacam et Corinthiam; ib. II, 83. et vestra et superiorum; ib. III, 64. et publicis et privatis; ib 109. et magnificentius .. et clarius; ib. IV, 64. et puerili .. et regio; ib. 65. et nostris .. et Karthaginiensium; ib. 116. et nostra et patrum; Font. 23. [et] familiaris et cotidianus; Caecin. 52. et privato et publico; imp. Pomp. 53. et honesto et nobili; Cluent. 11. et aperta et nefaria; ib. 18. et .. suo et .. uxoris; ib. 31. et insignis .. et nova; leg. agr. II, 54. et locupletioribus .. et melioribus; Catil. II, 18. et ignotis et barbaris; ib. III, 22. et magna et vetus; Muren. 8. et suis et populi Romani; ib. et astuti et ingrati; ib. et perpaucis et minime obscuris; ib. 28. et honestus et .. nobilis; ib. 75. et prudens et innocens; Flacc. 76. et nostri et equestris ordinis; Sulla 72. et suis et consulatus; ib. 81. et Graeci et Latini; Arch. 14. et moderatos et gravis; ib. 15. et maxime fidelem et minime timidum; sen. 3. et meam et aliorum; dom. 8. et magnas et nobilis; ib. 115. et privatas et publicas; har. resp. 14. et humano et divino; ib. et carus maxime et iucundus; Sest. 6. et divino .. et humano; ib. 91. et meo et rei publicae; ib. 111. et nostra et patrum; Cael. 43. et ceterorum patronorum et mea; ib. 53. et unum et tam imbecillum; ib. 67. et .. meo et .. suo; prov. cons. 47. et grata ... et probata; Balb. 59. et multi et potentes; ib. et tuos et tuorum amicorum; Planc. 40. et locupletem et molestam; Scaur. 8. et praeclarissima et vestra; Milo 36. et absente .. et invito; Phil. I, 6. et caecum et senem; ib. 11. et suas et populi Romani; ib. II, 24. et de Leontino .. et de Campano; ib. 43. et in publicis et in privatis; ib. 109. et patrum .. et nostra; ib. III, 16. et urbanas et rusticas; ib. V, 20. et praesentis et eos, qui ..; ib. XII, 17. et antiquis et domesticis; ib. XIII, 15.

c. **Adverbia und andere Umstandsbestimmungen:** et sero et nequiquam; Quinct. 79. et privatim et publice; Verr. II, 120. V, 1. dom. 99. et publice et privatim; Verr. V, 187. et honeste et libenter; leg. agr. II, 15. et libenter et facile; Flacc. 37. et hic et in contionibus; har. resp. 48. et nunc et quoad licuit; Sest. 39. et grate et pie; Planc. 98. et magno animo et libenter; Milo 80. et saepe et iure; Phil. III, 23. et bene et feliciter; ib. V, 40.

d. **Verba:** et latrare et mordere; Sex. Rosc. 57. et sentire et defendere; ib. 64. et est et inveniri potest; ib. 83. et ali et vestiri; ib. 147. et potuit et debuit; Qu. Rosc. 23. et potuisti ... et debuisti; div. Caec. 33. et dicendo et excusando; Verr. a. pr. 31. et erant et habebantur; ib. I, 11. et faceret et cogitaret; ib. III, 213 et audierat ... et suspicabatur; ib. IV, 62. et recusare et deprecari; ib. V, 141. et credere et consulere; Font. 15. et praestare et probare; ib. 18. et missis et adlatis; ib. 18. et habeant et gerant; ib. 33. et vidimus et audivimus; Caecin. 43. est et inventa et adornata; Cluent. 191. et disseret et iudicabit; leg. agr. II, 40. et vendendarum et emendarum; ib. 63. et gesta et provisa esse; Catil. III, 18. [et] agere [et dicere]; Muren. 43. et agunt et moliuntur; ib. 82. et diligunt et retinent; Sulla 35. et defenderent et laudarent; ib. 49. et .. suscipiendam et .. ingrediendam; Arch. 1. et promulgarent et referrent; sen. 29. et venerari et precari; ib. 30. et servatam et amplificatam esse; dom. 26. et consuli et scire; ib. 33. et pronuntiarit et fecerit; ib. 140. et dixisse et scripta ... reliquisse; har. resp. 19. et sentire .. et facere; Sest. 86. et vidit et fecit; ib. 92. et haberi et esse; ib. 96. et acta et scripta .. esse; ib. 122. et vidi ... et audivi; Cael. 28. et retinendi et dimittendi; Balb. 31. et adsunt ... et defendunt; ib. 43. et potest et solet; Planc. 8. et esse .. et videri; ib. 80. et dicat et sentiat; Milo 77. et imploro et exposco; ib. 92. et actos et institutos; ib. 98. et iam versatur et semper habitabit; ib. et hortamur et obsecramus; Marcell. 32. et ago et habeo; Phil. I, 15. et faceret ... et diceret; ib. II, 80. et habet et exspectat; ib. III, 11. et agere et habere; ib. 25. et exquiruntur et parati sunt; ib. V, 49. et habere et agere; ib. X, 1. et audio et spero; ib. 4. et debes et potes; ib. 6. et accipiantur et remittantur; ib. XII, 28. et sperare .. et loqui; ib. XIII, 8.

e. **Wiederholung desselben Wortes:** et est et semper fuit; Verr. I, 48. et esse et fuisse; Verr. II, 15. Piso 59. Phil. III, 19. et est et fuit; Verr. II, 87. et dicentur alio loco et dicta sunt; ib. III, 10. et Romae .. habuerat et habebat in provincia; ib. 152. et familiam P. Fabii fecisse et vi hominibus armatis fecisse; Tull. 31. et ex quo loco et a quo loco; Caecin. 87. et ex quo et a quo; ib. 88. et aliqua ex parte habebat et maiore ex parte se habere simulabat; Cluent. 67. et ab initio petivi et nunc peto; ib. 142. et dicitur a multis et saepe dictum est; leg. agr. I, 1. et privati et privatum ad negotium; ib. 8. et data .. est et saepe dabitur; Sulla 2. et egi et agam; sen. 30. et pro me et mecum; ib. 33. et cogitant et cogitaverunt; Muren. 80. et vincere et vinci; Quir. 13. et fecisse et facere; dom. 66. et vocet et vocarit; Cael. 1. et empta et emenda esse; prov. cons. 9. et publici consilii et meorum omnium consiliorum; ib. 25. et cum his et inter hos; Planc. 75. et sum et semper fui; ib. et facio .. et semper faciam; ib. 94. et iudicant et iudicaverunt; Phil. I, 20. et de te et a te; ib. II, 6. et facit et fecit; ib. III, 9. s. h. Flacc. 9. dom. 36. Verr. IV, 36. Planc. 15. Ligar. 14.

f. **Verbindung verschiedener Wortarten:** et susceptam et tam manifestam; Cluent. 39. et quanta et qua ratione; Catil. III, 3. et sine mea oratione et tacitus; Cael. 3. et post praeturam et consul; Piso 95. et alias et in consulatus petitione; Planc. 18. et privatus et in magistratibus; Phil. IX, 15.

g. **ausgeführtere Satztheile und Sätze:** Quinct. 3. 8. 15. 34. 41. 51. 54. 69. 82. 86. 94. Sex. Rosc. 22. ×. 25. ×. 36. 48. 49. ×. 50. 85. 91 103. 114. 123. 127. 128. 136. 145. 149. Qu. Rosc. 12. 18. 21. ×. 37. 50. div. Caec. 1. 49. 54. 70. ×. Verr. a. pr. 12. 16. 18. 39. 54. I, 7. 8. 17. 67. 90. 103. II, 2. 3. 8. 16. 45. 57. 58. 62. 68. 70. 96. 102. ×. 109. 113. ×. 118. 122. 123. 131. 134. 142. 149. 156. 159. 160. 169. [180]. III, 3. 62. 100. 104. 122. 129. 153. 175. 182. 189. 209. 225. IV, 21. 38. 62. 66. 73. ×. 117. V, 8. 47. 50. 56. 58. 59. ×. ×. ×. 62. 77. 93. 124. 172. ×. 183. Tull. 5. 33. Font. 17. ×. 20. 28. 41. 42. Caecin. 1. 6. 10. ×. 22. 26. 27. 71. 77. 96. 97. imp. Pomp. 2. ×. ×. 6. 14. 22. 45. 51. 52. Cluent. 5. 19. 108. 116. 119. 134. 172. 174 176. 177. 183. leg. agr. I, 10. 11. 21. 23. II, 2. 7. 13. 17. 23. 49. 50. 57. 81. 91. Rabir. 5. × *(et — et)*. 6. 21. 30. Catil. II, 2. 11. III, 5. 8. 26. IV, 6. 7. 24. Muren. 2. 12. 23. 29. 33. 37. ×. 39. 43. 48. 55. ×. 59. 65. 71. 73. 85. 88. Flacc. 50. 51. 71. ×. 86 Sulla 1. ×. 10. 24. 50. 52. 62. 66. 82. Arch. 5. 12. 19. 32. sen. 2. 4. ×. 29. 36. Quir. 1. 2. 23. dom. 1. 12. ×. ×. ×. ×. 35. 38. 41. 87. 102. 105. 139. 141. 145. 146. har. resp. 1. 2. 7. 24. ×. 35. 36. Sest. 4. 7. 8. 9. 27. 31. 40. 41. 59. 71. 86. 97. 103. ×. 110. 120. 124. 135. 136. 144. Vatin. 15. 19. Cael. 5. ×. 7. 18. ×. 20. 45. 50. 60. 64. 78. prov. cons. 2. 8. 17. 43. Balb. 29. 31. 39. 42. 44. 51. 55. 56. 60. ×. 61. Piso 25. 45. 54. 90. Planc. 4. 27. 37. 42. 46. 68. 84. ×. 86. 94. 95. 99. Scaur. 32. 37. 39. Rab. Post. 4. 21. 23. Milo 22. 23. 24. 29. 31. 67. 83. Marcell. 2. 15. 24. 27. Deiot. 16. 18. 21. 29. 37. Phil. I, 6. 10. 13. ×. 30. 38. II, 2. 7. 10. 20. 31. 34. 50. 91. 113. III, 10. 12. 19. IV, 1. 10. V, 4. 26. VI, 19. VIII, 1. 10. IX, 1. 3. 6. X, 3. 13. XI, 33 XII, 27. 30. XIII, 2. 33. XIV, 1. 24.

h. **besondere Verbindungen:** et esse .. et magis e t i a m tum ... fuisse; Flacc. 9. — ut et is adoptet ... et i t a adoptet, ut ..; dom. 36. — et mihi et i t e m rei publicae; Marcell. 13. — quod et illos ... interfici noluit, et n e quis bonus interiret ... providit; Planc. 89. et quia scitis .. et ne quem ... revocare videatur; Fr. B. VI, 17. — ut et se perire cuperet et n i h i l haberet quod ..; Sulla 32. — quo et omnes utimur et n o n praebetur a populo; Verr. IV, 9. et prolatis et non prolatis; ib. 36. quod et ad graviores res pertinet et non honorariam operam amici ... requirit; Caecin. 6. et novum et non ferendum; Vatin. 33. et factos aliquos et non factos esse; Planc. 15. quod et fecimus et ... non frustra fecimus; Ligar. 14. et non sortiri absurdum est et quod sortitus sis non habere; prov. cons. 37. — et ad insignem memoriam turpitudinis et p a e n e ad iustum odium imperii nostri; prov. cons. 6. — et eis ... et p r a e t e r e a multis; Cluent. 59. — et praetore et p r o p e toto consilio; Verr. a. pr. 30. — et illi q u o q u e iudicio non deesse et causae ... satis facere; div. Caec. 47. — et subvenire ... et r u r s u m ... subire; prov. cons. 23. — s i m u l et amicitiam dissolvere et fallere eum; Sex. Rosc. 112. simul utrumque et huic accusare et illi condemnari; Cluent. 43. simul .. et rei publicae consules et propones ..; Phil. X, 5. — ut et populo ... suppeditaretur et aratoribus t a m e n arare ... expediret; Verr. III, 43.

2. **d r e i m a l:** a. **Substantiva:** et amicitia et beneficiis et dignitate; Sex. Rosc. 4. et agris et urbibus et nationibus; ib. 50. et natura et consuetudine et disciplina; Verr. I, 81. et oratio et voluntas et auctoritas; ib. 153. et dignitatis et aetatis et nobilitatis; ib. II, 48. et in legatione et in praetura et hic in Sicilia; ib. III, 187. et auctoritate et aetate et ... usu rerum; ib. IV, 138. et sermonis et iuris et multarum rerum; ib. V, 167. et legem et voluntatem et sententiam; imp. Pomp. 69. et natura et voluntate et instituta ratione vitae; Cluent. 42. et vos [et maiores vestri] et fortissimus quisque vir; leg. agr. II, 9. et tempestatum... et praedonnm et locorum; Muren. 4. et senatus et populi et eorum, qui ..; ib. 24. et domo et parente et omnium suorum consuetudine; ib. 89. et Tarentini et Regini et Neapolitani; Arch. 5. et doctrina et praeceptis et arte; ib. 18. et regiis .. opibus et ipsa natura et regione; ib. 21. et senatus et populus Romanus et omnes mortales; dom. 99. et mihi et vobis et populo Romano; Sest. 2. et laudis et dignitatis et honoris; ib. 137. et digressum meum et absentiam et reditum; Piso 63. et deorum immortalium et populi Romani et senatus; Deiot. 6. et te et tua et tuos; Phil. II, 68. et vos et populum Romanum et omnis deos; ib. XIII, 20.

b. **Adjectiva:** et turbulenta et temeraria et periculosa; Caecin. 34. et pudens et constans et gravis; Flacc. 89. et sapiente et sancto et severo; Sest. 6. et bonus et innocens et bonis viris semper probatus; ib. 114.

c. **Verba:** et provisa et parata et constituta sunt; Catil. IV, 14. et petendi et defendendi et accusandi; Muren. 46. et vinci ... et deterreri et latere; Sest. 89.

d. **verschiedene Wortarten:** et quis dedicet et quid et qui [quo modo]; dom. 127.

e. **ausgeführtere Satztheile und Sätze:** Quinct. 35. Sex. Rosc. 14. 47. 122. Qu. Rosc. 15. 19. Verr. I, 66. II, 4. 29. 94. 122. 140. III, 210. IV, 64. 106. V, 29. 61. Tull. 9. Font. 22. Caecin. 97. imp. Pomp. 24. 51. 59. Cluent. 128. leg. agr. II, 35. 40. 90. 92. [103]. III, 1. Catil. I, 19. 21. II, 3. III, 19. IV, 10. Muren. 3. 15. 79. Flacc. 49. 104. Arch. 11. Quir. 12. dom. 130. 135. har. resp. 18. 57. Sest. 7. 58. 95. Vatin. 3. Cael. 14. 22. Balb. 40. Piso 27. Planc. 45. 51. 61. Scaur. c. 5 § 7 *(et, et, et)*. Milo 7. 56. 69. Ligar. 9. Phil. III, 14. VI, 1.

f. **besondere Verbindungen:** et fateor et laetor et tibi e t i a m in hoc gratulor; Planc. 91. et per se et per suos et v e r o e t i a m per alienos; Muren. 45. et bonus et fortis et i n p r i m i s disertus; Verr. III, 63.

3. **v i e r m a l:** et audaciam ... singularem ostendere et mores feros ... et vitam vitiis ... deditam [et] denique omnia ... perdita; Sex. Rosc. 38. et laederes et laudares et virum optimum et hominem improbissimum esse diceres; Qu. Rosc. 19. et diligentia consequi et memoria complecti et oratione exprimere et voce ac viribus sustinere; div. Caec. 39. et Sex. Pompeius Chlorus dixit ... et Cn. Pompeius Theodorus ... et Posides Macro Soluntinus ... et hac actione dicent; Verr. II, 102. et ... iudicium dare ... et recuperatores dare ... et poenam graviorem constituere ... et illam latebram tollere; Tull. 10. 11. et ubertate agrorum et varietate fructuum et magnitudine pastionis et multitudiue earum rerum, quae exportantur; imp. Pomp. 14. et Gaditanum Asdrubalem ... et Mamertinos Ovios ||obvios|| et quosdam Uticensis et Saguntinos Fabios civitate *donavit;* Balb. 51. [et] adflictum praesertim et absentem, et in tanta fortuna sua ... *et* tanta occupatione; Rab. Post. 41. et virtutem suorum et populi Romani pietatem et senatus fidem et crudelissimi memoriam belli; Phil. XIV, 35. — sin hoc et ratio doctis et necessitas barbaris et mos gentibus et feris e t i a m beluis natura ipsa praescripsit; Milo 30. et sine amore et sine cupiditate et r u r s u s sine odio et sine invidia; Marcell. 29.

4. **f ü n f m a l:** vir et in re publica fortissimus et in suscepta causa firmissimus et bonorum voluntati

et auctoritati senatus deditus et in hac Milonis .. invidia ... incredibili fide; Milo 91. et huic et Tullo Cluvio et L. Roscio et Sp. Antio et C. Fulcinio; Phil. IX, 5.

b. mit nec, neque: 1. **einmal:** qui neque usu satis et ingenio parum possum; Quinct. 2. neque C. Aquilius de capite alterius libenter iudicat et Q. Hortensius contra caput non didicit dicere; ib. 44. si neque adhuc consumpta est ista pecunia et est perspicuum non consumptum iri; Verr. II, 142. neque hic locus vacuus .. fuit ... et meus labor ... fructum est .. consecutus; imp. Pomp. 2. nec sapienter et me invito facit; Cael. 16. quae neque invidiosa est et ... eius modi est; Balb. 56. nec multis et occultis (telis); Phil. V, 17. — qui et rem agnoscit neque hominem ignorat; Flacc. 46. via et certa neque longa; Phil. XI, 4. mihi quidem et ille pervenisse videtur ... neque Antonius ullius supplicii adhibendi ... ullam esse partem relicturus; ib. 6. et in fratre suo summam virtutem esse ... neque se ei legatum ... defuturum; ib. 17. et honores ei decrevi ... nec umquam de illo .. sperare optime ... destiti; ib. XIII, 8. et animum ei praesto fuisse nec consilium defuisse; ib. 13.

2. **zweimal:** is neque ut accusaretur a nautis committere audebat et civibus suis rationes ferre debebat et in illo omni negotio ... periculo suo versabatur; Verr. V, 60.

c. mit deinde: nam et publicani ... suas rationes ... in illam provinciam contulerunt ...; deinde ex ceteris ordinibus homines gravi ... in Asia negotiantur; imp. Pomp. 17.

etenim, nämlich, und allerdings: I. **allein:** 1. **Aussage:** accipietis; Quinct. 36. exornat; ib. 49. putabat; Sex. Rosc. 16. versabantur; ib. 24. arbitror; ib. 47. qui ... putes; ib. 50. materies est; ib. 89. debetis; ib. 118. qui ... volunt; ib. 138. repudiat; div. Caec. 51. valet; ib. 62. pervenit; Verr. a. pr. 6. ea dicam; ib. 18. sic ratiocinabantur; ib. 20. sine dubio ... adducitur; ib. I, 6. sic ... tenetis; ib. 29. debet; ib. 85. erat iniquum; ib. 123. iudicium ... vicit; ib. 139. erat eius modi causa; II, 22. re vera ... est petendum; ib. 29. compararat; ib. 83. sic considerate; ib. 145. omnes dederunt; ib. 152. sic ... constabat; ib. 154. electus est; ib. 156. cognoscite; ib. 169. non modo ... ferendus est; ib. III, 4 deinceps videamus; ib. 75. non modo ... ceperunt; ib. 109. saepe ... venierunt; ib. 117. eius modi ... debet esse; ib. 162. sic ... administrasti; ib. 164 exstitit; ib. 178. nata est; ib. 189. hoc dico; ib. 217. impenditur; ib. 227. qui modus est; ib. IV, 14. est primus; ib. 15. hic ... sunt ... litterae factae; ib. 35. erat eo splendore; ib. 65. non audebat; ib. 93. prope est; ib. 107. declararunt; ib. 107. iam dudum vereor; ib. 109. videtur; ib. 111. tria ferebantur; ib. 129. dicitur; ib. 131. delectantur; ib. 134. scriptum esse ita; ib. 144. minime conveniebat; ib. 151. vel Capitolium ... effici potuit; ib. V, 48. tunc esset hoc animum advertendum; ib. 111. verebatur; ib. 163. permagni momenti est; ib. 177. timendae sunt; ib. 182. non damno commoventur; Tull. 41. non minus ... sublevat; Caecin. 23. non ea sola vis est; ib. 42. ipse ... egit; ib. 69. hoc sublato nihil est; ib. 70. adhuc ita ... contenderunt; imp. Pomp. 8. primum illud parvi refert; ib. 18. talis est vir; ib. 59. sicut ... habet; Cluent. 5. amittemus; ib. 6. vereor; ib. 41. erat ... invidia versata; ib. 130. quod ... praefinitum fuit; leg. agr. I, 10. et circumspiciamus omnia ..., nihil ... reperiemus; ib. 23. arbitrabar; ib. II, 11. convenit; ib. 17. quem ... delegissetis; ib. 23. illis honores ... comparari solent; ib. 102. circumscripsit; Rabir. 30. iam diu ... versamur; Catil. I, 31. recordamini; ib. III, 24. quaero; ib. IV, 12. omne instrumentum ... alitur otio; ib. 17. mors ... est parata; ib. 20. eiusdem animi ... est; Muren. 16. mihi ipsi accidit; ib. 17. quae ... aguntur; ib. 28. petitur; ib. 29. ut ait; ib. 30. videbant; ib. 49. sciebam; ib. 52. videmur; ib. 65. quibus auctoribus ... salus esset ... defensa; Flacc. 2. puer ... est profectus; ib. 5 (Z. 46). potest esse infinita; ib. 12. iam ... cognita cupiditate accedam; ib. 27. quibus ... remittam; ib. 38. perspiciunt; ib. 96. opponemus; ib. 100. sentio; ib. 103. memini; Sulla 28. esset absurdum; ib. 37. constabat; ib. 39. studuit animus; ib. 69. habent; Arch. 2. facilior ratio est; Quir. 22 cogitarat; dom. 111. iam est definita; ib. 146. violavit; har. resp. 5. ut ... mihi videtur; ib. 6. vix haec ... cohaerebunt; ib. 60. haec deorum .. vox ... iudicanda est; ib. 63. tegebantur; Sest. 22. qui ... caruisset; ib. 63. multitudo est; ib. 99. significari ... potest; ib. 106. debuisti; Vatin. 2. dixit; Cael. 26. semper ... refrenandi ... fuerunt; ib. 76. ei succedo orationi; Balb. 4. grave est; ib. 24. exstant; ib. 32. digni sunt; ib. 51. putavi; ib. 60. omitto; Piso 23. dicit; ib. 69. veniamus; Planc. 18. est gravius; ib. 22. verebantur; ib. 54. honorum gradus .. sunt pares; ib. 60. multi sunt ascensus; ib. putavi; ib. 66. cupio; ib. 80. audeo dicere; ib. 82. testis ... flecti potest; Scaur. 15. fidem ... tollit; ib. 38. palam dictitabat; Milo 26. occiderunt; Phil. II, 29. vereor; ib. 32. est pietatis plena defensio; ib. 44. nimium diu debet; ib. 113. dixerat; ib. III, 27. aderat; ib. V, 20. dicam; ib. VII, 5. cui ... fuisset; ib. IX, 3. habuit; ib. XI, 10. qui ... se profiteatur; ib. XII, 25. cui ... decreta est; ib. XIV, 11. solet; ib. 32. est ... gravis; Fr. B. II, 10. probro nemini umquam fuit; ib. III, 5. tria ... questus es; ib. XV, III, 2.

2. **Frage:** quid aliud ... temptatur? Sex. Rosc. 13. quis ... est? ib. 32. quid est? ib. 72. quod est ingenium? Verr. a. pr. 10. quis poterit? ib. 20. qua stultitia fuissem? ib. I, 31. quid erat operis? ib. 145. quis dubitare posset? ib. II, 18. quam tu domum .. adisti? ib. 52. quod esset iudicium? ib. III, 30. ad utram partem ... profertur? ib. V, 6. cui non perspicuum est? Caecin. 38. quantulum interest? leg. agr. II, 66. quid est? Catil. I, 6. quis est? har. resp. 19. quod sacrificium ... est? ib. 37. utrum ... nesciebat? Balb. 14. quis est? ib. 43. quis te .. audiret? Planc. 44. quae res ... subvenire potuisset; Phil. II, 36. quod ... flagitium exstitisse auditum est? ib. 57. quis est? ib. VI, 18.

II. **Verbindungen:** e t e n i m, c r e d o, Manlius ... bellum ... suo nomine iudixit; Catil. II, 14.

e t e n i m c u m: s. **cum,** I, **b.** etenim cum (12 St. B. I, S. 739, a). etenim ... cum ... simus ingressi; Phil. VIII, 32.

e t e n i m q u a m q u a m illi sunt mortui; Verr. V, 121.

e t e n i m q u o n i a m ... cognostis; Sex. Rosc. 119. non possum expromere; Verr. III, 53.

e t e n i m s i ... colitur; Quinct. 26. volt; ib. 56. possedisti; ib. 73. laeditur; Sex. Rosc. 37. nocuit; ib. 131. accepisses; div. Caec. 60. probabilis est; ib. 64. volumus; Verr. I, 38. illud est iam flagitiosum; ib. II, 78. posset; ib. 99. poposcisset; ib. 143. vendidisset; ib. IV, 29. expetuntur; ib. 108. existimandus est; Font. 21. praestituit; Caecin. 8. duximus; imp. Pomp. 17. consulis; leg. agr. II, 22. putavit; Rabir. 28. libertas data est; ib. 31. loquatur; Catil. I, 27. honestaruut; ib. 29. putavit; ib. IV, 2. confiterer; Muren. 5. removisset; ib. 10. tanta ... religio est; ib. 38. defendebam; sen. 36. nemo ... tam barbarus ... fuit; dom. 140. vellet; har. resp. 57. accidisset; Sest. 45. attendere ... volueritis; Cael. 2. indixi; prov. cons. 24. fuisset; Balb. 16. reiciebat; ib. 45. grata est tabella; Planc. 16. offe-

rebant; ib. 26. ederet; ib. 43. debebat; Milo 78. id non negat; ib 81. solemus; ib. 92. iussus esset; Deiot. 36. desiderarentur; Phil. II, 26. negavi; ib. 119. — etenim ... si quis te ... deiecerit; Caecin. 89. etenim tibi si in praesentia non potuero ..; Cluent. 10 etenim .. si ea ... reperta non essent; Catil. III, 7.

etenim ut simul Africani ... aequitatem cognoscatis; Verr. II, 86.

etesiae, Passatwinde: qui etesiis ||quietis iis||, qui per cursum rectum [regnum] tenere non potuerunt; leg. agr. II, 44.

etiam, auch, noch, sogar, selbst, ja, wieder: I. **absolut:** si non (habes), quo modo tabulas conficis? si etiam, quam ob rem ... relinquebas? Qu. Rosc. 9. etiamne (dandum erat), si plus edidisset, quam quantum natum esset? etiam, quando magistratus ex istius edicto exigere debebant; Verr. III, 70. „misericordia commotus ne sis.“ etiam, ||in, al.|| dissolvenda severitate; Muren. 65. me e provincia decedere: „etiam me hercule“, inquit „ut opinor, ex Africa“; Planc. 65.

II. **im Zusammenhang: vorangestellt:** etiam telum; Quinct. 8. hunc miserum; ib. 94. ad hoc ipsum iudicium; Sex. Rosc. 13. qui antea metuerant; ib. 21. quod omnino coluit; ib. 49. Kal. omnis; ib. 57. puerum vocaret; ib. 59. feras; ib. 63. dicere; ib. 100. neglegentia; ib. 113. illud; ib. 127. Verr. I, 22. 103. II, 67. III, 147. V, 21. 113. 133. Tull. 15. Cluent. 89. leg. agr. I, 9. Muren. 69. Arch. 15. har. resp. 9. Vatin. 33. 41. Balb. 38. 65. ✕. (*etiam illud*); Scaur. c. 2, § 4. Deiot. 4. 24. [etiam videtis]; Sex. Rosc. 135. sese .. aliquid posse; ib. 141. potens; ib. crudelitati; ib. 150. qui natura mitissimi sumus; ib. 154. apud omnis; Qu. Rosc. 6. iudici; ib. 14. in me; div. Caec. 2. censorium nomen; ib. 8. quae ... commisisti; ib. 35. de suo ingenio; ib. 44. tot ... legationes; Verr. a. pr. 7. nostrorum imperatorum; ib. 14. [etiam] antea; ib. 23. Q. Metellum; ib. 26. nobis illud; ib. 29. in M. Metelli locum; ib. 30. in istius ... causa; ib. 35. aestimatum; ib. I, 45. *in* intercolumniis; ib. 51. illum ipsum; ib. 53. huiusce rei; ib. 60. haec; ib. 62. filium suum; ib. 65. praefectos; ib. 73. aequissimus iudex; ib. in hac ipsa civitate; ib. 88. rescinderes mortuorum; ib. 111. sine patrono; ib. 119. ridiculi; ib. 121. tribunus plebis; ib. 122. ad extremum ascripserit; ib. 148. priore actione ... questus est; ib 151. queritur; ib. 156. iniurias; ib. II, 8. ut me ... deducerent; ib. 10. Verres; ib. 36. patriis .. bonis; ib. 46. de vobis; ib. 77. praetextatus .. filius; ib. 80. argenti; ib. 83. Stesichori; ib. 87. etiam ... capella quaedam est; ib. nos; ib. in contione; ib. 100. pater; ib. 102. Sthenium ... corrupisse ... iudicavit; ib. 105. in Eryco monte; ib. 115. nuper; ib. 118. id; ib. 145. hoc; ib. 146. Siculi; ib. 154. dies festi agitantur; ib. Romae; ib in aedibus sacris; ib. 158. obesse; ib. 169. is quaestus; ib. 170. quod laetere; ib. 180. amicorum uxores; ib. 183. poculis; ib. III, 23. inlusos se; ib. 30. direpta; ib. 31. callidus; ib. 35. locupletes; ib. 53. virgas; ib. 55. cubaret; ib. 56. haec frumentaria lucra; ib. 85. istum [senatorem]; ib. 96. ceterarum civitatum; ib. 108. quina; ib. 114. dicere audebit; ib. 117. litis; ib. 132. Apronio; ib. 155. Timarchides: ib. 157. libertus; ib. grata; ib. 174. nummi; ib. 198. delicti suspicionem; ib. 209. illos; ib. 221. hoc posset dicere; ib. 225. instrumenta; ib. 226. in cellam; ib. 227. etiam ... artificum nomina; ib. IV, 4. ab institutis suis; ib. 12. cetera; ib. 19. necessario; ib. 21. societate; ib. erat inimica; ib. 22. vos; ib. 24. Percenniorum; ib. 25. scyphi; ib. 32. tabulae; ib. 43. una cum ceteris; ib. de L. Papinio; ib. 46. Corinthiorum; ib. 51. tritici; ib. 62. pocula; ib. etiam [vas vinarium] ex una gemma pergrandi trulla; ib. trullam; ib. 63. di; ib. 71. hostibus; ib. 72. ille nobilis taurus; ib. 73. illum diem; ib. 77. basim; ib. 79. singularem ... cupiditatem; ib. 99. oculos; ib. 101. in annalibus legerit; ib. 115. illorum monumenta; ib. 123. id; ib. 125. etiam .. Archimedem; ib. 131. inventorem olei; ib. 139. intra Syracusanam insulam; ib. 144. Verria; ib. 151. pro suo iure; ib. V, 2. alter locus; ib. 10. res ad pugnam ... vocabatur; ib. 28. audebit; ib. 57. in sociorum ... stipendio; ib. 60. ex ceteris oppidis; ib. 68. suspicabare; ib. 74. libertus; ib. 81. dignitatis; ib. 94. etiam .. Heraclius; ib. 111. ob hanc causam; ib. 118. illis; ib. 120. ornandas esse; ib 124. exsanguia corpora; ib. 130. in ipso supplicio; ib. 134. Siciliam totam; ib. 135. dicere audebis; ib. 136. sine istius nutu; ib. 140. barbarorum hominum; ib. 150. id; ib. 151. hae formidines; ib. 157. Consanos; ib. 164. te, Apollo; ib. 185. pater; Tull. 16. non interrogandus; Font. 22. sermo; ib. 24. deos; ib. 31. illis optimis temporibus; ib. 39. monendi estis; ib. 42. de matris .. complexu; ib. 46. pretio; Caecin. 16. antea; ib. 59. alia ... opinio; imp. Pomp. 23. praecipuo iure; ib. 58. simultates; ib. 71. alia causa; Cluent. 44. consilia; ib. 56. auctoritatem: ib. 57. ipse; ib. 58. 62. illa iudicia; ib. 62. bestiae; ib 67. studio; ib. 72. usu; ib. 84. pro hoc esse; ib. 88. pro Cluentio est; ib. 103 illi quinque; ib. 105. querimur; ib. 111. illa .. exsectio linguae; ib. 191. deos; ib. 194. nequissimi homines; leg. agr. I, 7. in reliquum tempus; ib. 13. externis hostibus victis; ib. 19. quod posteris solveretur; ib. II, 1. ille ... labor; ib. 6. libertatem; ib. 15. ignorata vobis sunt; ib. 35. illa via; ib. 36. quaestionem: ib. 59. vectigalia; ib. 62. ultro; ib. 68. mutuum frumentum; ib. 83. belli difficultates; ib. bonorum ... civium; Rabir. 3. legis Porciae; ib. 13. ille; ib. 20. C. Marii nomen; ib. 27. oculi; Catil. I, 6 omnis tuos; ib. 10. ad me; ib. 19. aquilam; ib. 24. defenderent; ib. II, 3. moleste fero; ib. 4. in senatum venire; ib. 5. sacrarium; ib. 13. non nullos agrestis; ib. 20. sumptibus; ib. 21. muta; ib. III, 10. infimorum; ib. 12. ille ... Romulus; ib. 19. nobis; ib. 28. libenter; ib. IV, 7. spem; ib. 8. appellari posse popularem; ib. 10. publicationem bonorum; ib. egestas; ib. grave .. volnus; ib. 13. tenuissimorum; ib. 16. illi; ib. 21. alia in parte; Muren. 6. alienissimos; ib. 8. adversariis; ib. 9. amicis; ib. acclamari; ib. 18. illa ... facultas; ib. 24. non nobiles; ib. dies; ib. 25. controversum ius; ib. 28. in extrema fortuna; ib. 34. sine ulla aperta causa; ib. 35. populus; ib. apud universum populum; ib. 38. illos; ib. 40. ipse candidatus; ib. 45. alienissimis; ib. ceteri vitae fructus; ib. 47. in veteris fortunae discrimen; ib. 55. alienis; ib. 56. domi meae; ib. 79. in illo sacrario; ib. 84. ceteris ... honestatibus; ib. 87. Lanuvio; ib. 90. hoc ipso nomine; Flacc. 5 (Z. 47). ab inimicis; ib. 6. qui Graece nesciunt; ib. 10. praesidii causa; ib. 28. occisus est; ib. 31. magistrum; ib. 42. ceteris; ib. aerarii nostri tabulas; ib. 43. inter deos; ib. 62. imperio; ib. 64. Agamemnon; ib. 72. fratris mei; ib. 78. quod ... restituta; ib. 79. M. Lurco; ib. 86. scripsit; ib. 92. senatus ... laudatio; ib. 101. me intuetur; ib. 106. nocentis; Sulla 6. sua ... officia; ib. 18. peregrini; ib. 22. crudelis insidias; ib. 45. in crimen vocatur; ib. 61. in aliis; ib. 73. nosmet ipsi; ib. 80. in ipsa suspicione; ib. 81. delubrum; Arch. 19. expetunt; ib. in sepulcro Scipionum; ib. 22. Cordubae; ib. 26. in eis libellis; ib. his ... periculis; ib. 31. ab inferis; sen. 26. ut ... amicos redderet; ib. 29. post me; ib. 33. frugum ubertas; ib. 34. adiuvante; Quir. 15. deorum; dom. 2. in Capitolium; ib. 6. etiam ... hostem .. appellare ausus es; ib. 7. delicta; dom. 9. percussum esse; ib. 13. es argumentatus; ib.

22. recenti lege; ib. 23. sororem; ib. 25. hoc utile est; ib. 30. de me ipso; ib. 42. perfidiam; ib. 44. Palatinam; ib. 49. ille novicius Ligus; ib. tectis; ib. 61. tuo iudicio; ib. 62. spectator; ib. 64. etiam ... exsulem appellare ausus es; ib. 72. quibus damnatis interdictum est; ib. 82. tibi; ib. 90. alia; ib. 91. gloriari vetas; ib. 92. sermonem urbanum; ib. muliebribus religionibus; ib. 105. scientia; ib. 117. tibi; ib. 118. curiosus; ib. 121. ad nostras auris; ib. tu .. disce; ib. 127. vobis inspectantibus; har. resp. 1. eius familiaris; ib. 5. sua contio; ib. 8. cognovi; ib. 19. pro pontificum conlegio; ib. 21. generis sui; ib. 26. regem appellari; ib. 29. etiam ... religio Telluris; ib. 31. in hoc ordine; ib. 32. medicis suis; ib. 35. Cilicum libidines; ib. 42. post tribunatum; ib. 50. etiam ne causam diceret, etiam ne privatus esset; ib. coitione hominum; ib. 55. aliis incendiis; ib. 57. invito senatu; Sest. 18. mortuorum; ib 21. sermones; ib. 22. omni ratione; ib. 26. consul; ib. 47. optandum; ib. virgines; ib. 48. exteras nationes; ib. 56. bello victis regibus; ib. 57. servitia; Sest. 67. fatum; ib. 72 conlegae; ib. diem dixit; ib. 95. libertini; ib. 97. sponte sua; ib. 100. sine dignitate; ib. nostra memoria; ib. 103. inimicis; ib. 121. M. Atilium Regulum; ib. 127. Q. Metellus; ib. 130. ipsius coloniae; ib. 131. potentibus; ib. 139. hostem; ib. 142. de mea sententia; Vatin. 16. inter Sullana arma; ib. 23. filium; ib. 25. gratias; ib. 26. nos criminari soles; ib. 29. patris diligentia; Cael. 9. industriae .. stimuli; ib. 12. [etiam studia rei militaris;] ib. Caelius; ib. 14. hoc; ib. 21. de Dione; ib. 23. *etiam* verear; ib. 35. aleret adulescentis; ib. 38. meretriciis amoribus; ib. 48. illa; ib. 53. ex cotidianis sumptibus; ib. 57. ad vinum; ib. 67. miramur; ib. 69. minimorum; ib. 77. huius miseri senectutem; ib. 79. sine imperio; prov. cons. 5. T. Albucio; ib. 15. L. Lucullus; ib. 22. me defendente; ib. 24. sine hoc subsidio; ib. 28. oppugnatus; ib. 43. acta illa; ib. 44. summorum virorum; ib. 47. ipsi casus; Balb. 9. in ipsa religione; ib. 12. illarum (artium); ib. 15. ab imperatoribus nostris; ib. 25. hostibus recipiendis; ib. 31. ad civitatem; ib. 40. accusatorem; ib. 42. mortuorum; ib. 49. iudicum; ib. 52. senatus; ib. hoc; ib. 53. ad vestras auris; ib. 56. ab illis ... discordiis; ib. 60. post mortem; ib. 65. gloriatur; Piso 2. qui te numquam viderant; ib. poenas; ib. 16. ad perniciem meam; ib. 19. mentionem facies; ib. 23. in Sex. Clodio; ib. etiam ... ausus es; ib. 31. etiam ... deprimitis; ib. 41. boni viri; ib. 42. isti tui ... Graeci; ib. in illis locis; ib. 48. conlega; ib. 56 falsae gloriae; ib. 57. in hac cotidiana ... vita; ib. 64. senes; ib. 67. in hoste; ib. 81. accessio fuit; ib. 84. in illa ... defectione; ib. ille auctor; ib. 95. hanc molestiam; Planc. 3. neglegenter petenti; ib. 13. Iuventia; ib. 19. de nobis; ib. 20. nos; ib. 24. offerentis; ib. obesse; ib. 31. de illa tribu; ib. 38. antiquitatis; ib. 45. de virtute; ib. 52. pater ... videtur; ib. 55. communes inimici; ib. nostri iniqui; ib. 57. summa res publica; ib. 66. purgasti; ib. 71. gregarii milites; ib. 72. est illa testis oratio; ib. 74. ut esse possem; ib. 79. addidisti; ib. 83. ipse; ib. 85. salutem; ib. 91. senatus; ib. 93. lacrimae; ib 104. populi iudicium; Scaur. c. 1, § 1. lege Varia; ib. § 3. *Cleombrotum*; ib. c. 3, § 4. spe commodorum; ib. 36. laudantibus; ib. 40. navem perforet; ib. 45. regibus; Rab. Post. 4. consuetudo ... nova; ib. 8. ad innocentium periculum; ib. 13. molestia; ib. 17. accusationis tuae; ib. 20. id; ib. insanisse; ib. 25. L. Sullam; ib. 27. nomen; ib. 28. ferae; ib. 42. lacrimas; ib. 47. tanto pondere auri; ib. in confessione facti; Milo 15. ipse; ib. 21. invitis illis; ib. 25. reprehensio; ib. 33. accusatorem suum; ib. 35. iustum; ib. causa manendi; ib. 45. etiam ... corruperit; ib. 46. confitentem; ib. 50. timentes; ib. utile fuisse; ib. 52. latro; ib. 55. Catilinam; ib. 63. mediocrium delictorum; ib. 64. nullis armis datis; ib. 70. praemia laudis; ib. 81. repugnante; ib. 92. odisse; ib. in caelum; ib. 97. mortuis; Marcell. 10. ipsius victoriae; ib. 12. cum capitis mei periculo; ib. 15. etiam ... gloriae; ib. 25. quae laudet; ib. 28. quid liceret; ib. 30. [etiam] exsilio; ib. 31. studii; Ligar. 3. ad meum aliquem fructum; ib. 8. tuam ... prudentiam; ib. 10. de victis; ib. 15. hi; ib. di; ib. 19. impediretur; ib. 21. vinculum; ib. probata; ib. 23. cum crudelitate; ib. 26. apud iudicem; ib. 30. pro altero deprecandi; ib. 31. minabamur; ib. 33. te ... recordari; ib. 35. ingenii tui; ib. de aliis quibusdam quaestoribus; ib. ab invito; Deiot. 3. loci ipsius insolentia; ib. 5. filium; ib. 9. suam (salutem); ib. 11. furiosum illum Caecilium; ib. 25. nos; ib. accusatorem; ib. 31. sola bona; ib. 37. voluntas; Phil. I, 2. nos; ib. 3. aegrotos; ib. 11 Appium; ib. ante Pompeia; ib. 20. iudices; ib. suspicionem; ib. 33. in fabula; ib. 34. hoc; ib. 37. familiares; ib. II, 4 dies natales; ib. 14. disciplina; ib. 18. Ahalae; ib. 26. sine his clarissimis viris; ib. laetatum esse; ib. 29. gratias; ib. 33. reliquis; ib. 36. hoc; ib. 43. domi; ib. 48. legionibus; ib. 60. ingredi ... ausus es; ib. 68. conlega; ib. 70. volnus; ib. 75. quaerebat; ib. 76. ante Kalendas; ib. dicacem; ib. 78. spectionem; ib. 81. tuum ... iudicium; ib. 88. institores ||imitatores|| sunt; ib. 97. ad censuram petendam; ib. 98. Capuam; ib. 100. infimis civibus; ib. 109. optanda; ib. 119. reges; ib. III, 9. intra muros; ib. 13. natura pater; ib. 15. Q. Ciceronem; ib. 17 malo; ib. 22. consularis; ib. V, 5. hanc legem; ib. 7. armorum interpretes; ib. 9. exterae nationes; ib. 12. in nostris civibus; ib. 13. fabros se missurum; ib. 19. Lucium fratrem; ib. VI, 10. videre; ib. 11. tribuni militares; ib. 14. M. Antonius; ib. VII, 17. summi gubernatores; ib 27. nomen; ib. VIII, 3. vos; ib. 6. tantum bellum; ib. 7. Q. Fufius; ib. 11. mandata; ib. 22. praemia; ib. 25. summis honoribus usi; ib. 28. seducere; ib. 29. ad posteritatis memoriam; ib. IX, 7. ad famam; ib. 12. is vir; ib. 15. hodie; ib. X, 6. in gladiatore; ib. XI, 11. P. Decii auctionem; ib. 13. tarditatem adfert; ib. 25. transmarinum; ib. 26. de Brundisio; ib. dilectus; ib. 34. nimium; ib. 36. ornare; ib. 37. diligamus; ib. 38. fautores; ib. XII, 2. obfutura est; ib. 7. expertes; ib. 10. memoriam; ib. 12. Servilio; ib. 18. odium; ib. 27. nomen; ib. XIII, 1. ab Antonio; ib. 11. eos; ib. permittitur; ib. 14. in rei publicae defensione; ib. 26. etiam .. Decius; ib. 27 Asinius; ib. 28. conlegae; ib. 35. queritur; ib. 37. L. Antonio; ib. nostrorum militum; ib. XIV, 6. di; ib. 8. novi (honores); ib. 11. in eos; ib. 13. dignitatis tuae; ib. 18. verbo; ib. 24. spem; ib. 28. tacentibus; ib. 30. nomen; ib. 32. ad inferos; ib. conlegium; Fr. B, VI, 21. haec recentiora; ib. 26. mercedem; ib. VIII, 13. ex infantium ingeniis; ib. IX, 5.

2. **eingeschaltet und nachgestellt**: illud etiam; Quinct. 33. Verr. V, 20. Sulla 4. har. resp. 62. Vatin. 19. Balb. 35. Piso 46. Rab. Post. 31. testimonia etiam ... dicturus est; Sex. Rosc. 102. terret etiam nos; ib. 117. ex peculatus etiam iudicio; Verr. I, 12. nisi forte id etiam dubium est; ib. 100. quaerimus etiam quid ..; ib. 154. contemnere etiam signum; ib. II, 89. ex his etiam .. rebus; ib. 105. paulum etiam attendite; ib. 108. dubitate etiam ... quin ..; ib. 109. exspectas etiam quid ..; ib. 140. hoc etiam addidit; ib. 164. dubitabitis etiam cui ..? ib. III, 111. exspectate etiam ... auctoritatem; ib. 127. erit aliquis etiam, qui ..; ib. 144. regna denique [etiam] omnia; ib. 207. attendite etiam quem ad modum dicam; ib. IV, 2. gaudeo etiam, si quid ab eo abstulisti; ib. 37. unius etiam urbis; ib. 115. hoc etiam tuae

deesse impudentiae; ib. V, 5. fumantis etiam nostras navis; ib. 95. spirantem etiam; Tull. 21. obiectum est etiam; Font. 17. unum etiam est; Cluent. 135. est etiam reliqua; ib. 138. unum etiam mihi reliquum ... est; ib. 169. audes etiam .. mentionem facere? leg. agr. II, 31. quam diu etiam ..? Catil. I, 1. summa etiam utilitas; Muren. 24. privata etiam benignitate; Flacc. 18. huius etiam clarissimi viri; ib. 31. vestram etiam scientiam implorarem; ib. 38. nomen etiam obruisset; Arch. 24. queritur etiam importuna pestis; dom. 26 vivi etiam; ib. 134. accedit etiam, quod ..; har. resp. 6. de aliis etiam; ib. 31. illum etiam; ib. 49. non nulli etiam, quos esse putaveram; Sest. 69. disputavit etiam multa; ib. 73. pro vino etiam saepe oppignerabantur; ib. 110. graviterque etiam se ferre; Vatin. 38. scelere etiam; Cael. 13. inopia etiam ... impeditus; ib. 45. me etiam miserum! prov. cons. 10. obiectum est etiam, quod ..; Balb. 57. vita etiam contempta; Planc. 12. coniunctione etiam vicinitatis; ib. 21. obesse etiam; ib. 23. ut verba etiam fingas; ib. 30. splendor etiam; ib. 35. quaeris etiam .. quid ..; ib. 51. tibi etiam ipsi; ib. 73. admonuisti etiam quod ..; ib. 85. o custodiam etiam mei capitis infelicem! ib. 101. residet etiam aliqua suspicio? Scaur. 14. in custodia etiam fuit; Rab. Post. 22. vestitum etiam illum; ib. 28. nisi forte eos etiam, qui ..; ib. 29. cavere etiam; ib. illi etiam ipsi; ib. 33. nimis etiam multa; ib. 45. hesterna etiam contione; Milo 3. multa etiam alia; ib. 21. tormentis etiam dedendi fuerunt; ib. 58. pilorumque etiam multitudo; ib. 64. nisi forte hoc etiam casu factum esse dicemus; ib. 86. inimici etiam; ib. meminit etiam; ib. 96. sceleris etiam accedit ... consensio; Marcell. 23. tibi etiam soli; ib. 25. inter eos etiam, qui nascentur; ib. 29. servi .. eis etiam iudicibus; ib. pro aliis etiam; ib. 32. necessitatem etiam honestam; Ligar. 4. bello .. gesto etiam ex parte magna; ib. 7. praemiis etiam invitabat; ib. 12. Romam etiam mitteret; Deiot. 22. posteris etiam suis; ib. 41. Graecum etiam verbum; Phil. I, 1. praeter naturam etiam; ib. 10. quibusdam etiam in rebus; ib. 18. optima etiam re publica; ib. II, 19. furere etiam saepe vigilantem; ib. 68. ipsi etiam, qui ..; ib. III, 25. parentes etiam; ib. V, 6. legem etiam iudiciariam; ib. 12. audebo etiam obligare fidem meam; ib. 51. describendas etiam des; ib. VII, 5. studiorum etiam honestissimorum societas; ib. 6. summo etiam cum studio; ib. 13. in agros etiam deduxerit; ib. 17. Cafoni etiam; ib. VIII, 26. caveri etiam volt eis; ib. multum etiam valuisse; ib. IX, 12. notetur etiam M. Antonii ... audacia; ib. 15. eos etiam, quibus ..; ib. X, 10. sententiis, periculis etiam; ib. XII, 21.

3. **bei Comparativen:** etiam gravius aliquid; Quinct. 52. etiam te iudice magis opus esse; ib. 92. eo magis etiam; Sex. Rosc. 94. plus etiam scire; Qu. Rosc. 30. aetatis non modo meae, sed multo etiam superioris; div. Caec. 70. minus etiam; Verr. a. pr. 37. quo maiore etiam ... odio; ib. 42. maior etiam; ib. I, 41. aliquanto etiam felicior fuit; ib. 70. etiam frigidiores erant; ib. 121. multo etiam rem turpiorem fore; ib. II, 42. multo etiam magis; ib. 49. paulo etiam atrocius; ib. 59. multo etiam pluris; ib. 61. atque eo etiam magis; ib. 70. gravius etiam; ib. 73. quanto etiam sceleratius? ib. 78. etiam multo magis; ib. 155. non illud solum ..., sed multo etiam illud magis; ib. 165. hoc erat etiam capitalior; ib. 170. hoc etiam magis; ib. III, 2. minus etiam; ib. 3. plus etiam; ib. 6. 7. 40. 78. Phil. I, 8. II, 31. amplius etiam; Verr. III, 39. multo etiam impudentius; ib. 83. potius etiam; ib. 109. pluris etiam; ib. 147. plus etiam multo; ib. 150. dic etiam clarius; ib. 175. etiam planius; ib. IV, 2. etiam pluris; ib. 14. hoc etiam acrior; ib. 39. etiam multo vehementius; ib. 76. altiore etiam basi; ib. 90. acerbiorem etiam; ib. 134. plura etiam; ib. 140. hoc etiam maius; ib. V, 94. etiam plus; ib. 103. hoc etiam iste infestior; ib. 146. maiorem etiam; Font. 16. dubitabitis etiam diutius? ib. 17. magis etiam; Caecin. 6. etiam hoc amplius; ib. 27. etiam multo maior; ib. 42. multo etiam minus; ib. 104. quo etiam carent aegrius; imp. Pomp. 13. hoc etiam magis; ib. plures etiam gentes; ib. 23. quo mihi etiam indignius videtur; ib. 57. potius etiam; Cluent. 172. aliquanto etiam latius; Rabir. 8. hoc etiam sunt timendi magis; Catil. II, 5. maiores etiam possessiones; ib. 18. quo etiam maiore ... odio; ib. III, 22. etiam minus digni; ib. 26. multo etiam maiore .. voluntate; ib. IV, 14. etiam rectius; Muren 3. multo etiam inanior; ib. 28. quo etiam .. durior locus; ib. 48. multo etiam magis; ib. 82. magis etiam tum, cum plus erat otii; Flacc. 9. plura etiam; ib. 23. etiam magis; ib. non [modo] solum idcirco, quod ..., sed eo etiam magis; Sulla 29. prius etiam; ib. 44. multo etiam longius; ib. 53. paulo etiam longius; ib. 64. etiam minor; dom. 34. etiam apertius; ib. 41. etiam pluribus de rebus; ib. 50. sceleratius etiam; ib. 146. hoc .. etiam turpius; har. resp. 40. pluris etiam; Sest. 34. magno squalore, sed multo etiam maiore maerore; ib. 68. aliquid etiam acutius; ib. 135. cum re publica coniunctiore etiam; Vatin. 24. quo etiam maiore .. malo; ib. 36. quo etiam ... attentius; Cael. 27. hoc etiam .. pluris; prov. cons. 12. etiam crudeliores; Piso 15. plura etiam; ib. 46. inferius etiam est; ib. 62. multo etiam minus; Planc. 8. etiam minora; ib. 73. quo quidem etiam magis sum non dicam miser; ib. 78. quo etiam facilius; Scaur. c. 5, § 7. magis etiam credita; ib. 10. etiam plus; ib. 11. non modo Afer ..., sed quivis etiam elegantior; ib. 15. hoc maiorem etiam; ib. 34. multo crudelius etiam; Milo 33. etiam potius alienum; ib. 52. multo sit etiam adiuvandus magis; ib. 92. ut etiam ille melior sit; Marcell. 31. maiores etiam; ib. 33 etiam impunius; Deiot. 18. magis etiam; ib. 38. etiam maiorem ... gratiam; Phil. II, 27. etiam turpiorem; ib. 78. etiam facilius; ib. 81. magis etiam; ib. III, 22. † etiam id potius exstingui; ib. V, 39. quo etiam ... minus; ib. VI, 16. etiam languidiores; ib. VIII, 21. etiam vehementius; ib. XII, 11. vgl. 3. immo etiam; Verr. III, 25. etiamne; leg. agr. III, 7.

4. **Verbindungen:** at etiam: f. **at,** II. at etiam (23 St.) B. I, S. 306, a. — atque etiam: f. **atque,** II, 1. atque etiam (27 St.) B. I, S. 308. — 2, g. atque etiam (23 St.) B. I, S. 322, a. — etiam atque etiam: f. **atque,** II, 2, e, β. (14 St.) B. I, S. 321, a. — aut etiam: f. **aut,** I, 1, h. aut etiam (13 St.) B. I, S. 373, a. — II, 1, g. aut etiam (12 St.) B. I, S. 378, b.

etiam cum ... videntur; Sex. Rosc. 62. auferebant; Verr. IV, 53. videremus; Arch. 17. iam desperasset; Sest. 60. properabat; Milo 55. leguntur; Marcell. 9. subesset; Fr. B, VIII, 18. etiam ... cum ... conligeret; Sulla 37.

qui nihil dum etiam istius modi suspicabantur; Verr. IV, 9.

et — etiam: f. **et,** A. et — etiam (S. 213, a). B, II, 1. i. et — etiam (11 St.) S. 229, b. — III, **a,** 2, f. Planc. 91. Muren. 45. — 3. Milo 30. (S. 234, b).

erunt etiam fortasse .. qui ..; Verr. I, 11. etiam fortassis mater ... simulasset; Cluent. 201. extra causam etiam nimis fortasse multa; Milo 92.

etiam hercule illud ... merito reprehenderetur; Verr. IV, 151.

avarus erat? immo etiam ... semper liberalissimus; Qu. Rosc. 22. quid omne? „plus immo etiam"; Verr. III, 25. hoc Aetnenses soli dicunt? immo etiam Centuripini; ib. 108. non hi omnes ... defuerunt? immo etiam testimonio plerique laeserunt; Sulla 7. „M. Tullium" — tantumne?

immo etiam „civem optime ... meritum“; dom. 85. f. vero etiam

etiamne ... venistis? Sex. Rosc. 32. argumentatio quaerenda ... est? ib. 97. haec tam parva civitas ... quaestui fuit? Verr. III, 85. etiamne haec nova debent edicta ... ferre? etiamne frumentum ... gratis dare? etiamne ... pecuniam grandem addere? etiamne haec tot detrimenta ... perferre? ib. 228. gramineas hastas — (concupisti)? ib. IV, 125. perferetis? ib. 126. etiamne privatus, etiamne reus, etiamne paene damnatus hostium duces ... retinuisti? ib. V, 76. id magnum fuit? ib. 168. deducent colonias ... . etiamne si rei publicae non expediat? leg. agr. II, 73. etiamne meliore (iure) quam paterna? ib. III, 7. id eo iure teneret, quo quod optimo privatum *est?* etiamne, si vi deiecit? etiamne, si clam, si precario venit in possessionem? ib. 11. praeconem mentiri coëgisti? Flacc. 34. ea neglegamus, quae ..? har. resp. 32. in sinu ... habere potuerunt? ib. 50. edicere audebas, ne ..? Sest. 32. eius ... legem ... non putat esse legem? ib. 135. Valerio teste primam actionem confecisti? Scaur. 29. is solet? Rab. Post. 32. feremus ... dominatum? Phil. III, 29. hanc moram adferemus? ib. V, 31. legatorum verba audirentur? ib. VI, 10. fugiam omne discrimen .... etiamne, si erit ... serviendum? ib. XIII, 6. omniane bonis viris ... facienda sunt? etiamne, si turpia, si perniciosa erunt, si facere omnino non licebit? ib. 14. in nostros liberos dominum ... comparabat? ib. 17. f. I. Verr. III, 70.

qui nondum etiam omnia paterno funeri iusta solvisset; Sex. Rosc. 23.

etiam nunc ... remanent; Sex. Rosc. 27. postulo; ib. 77. nomen ipsum reformidant; ib. 85. salvi etiam nunc esse possumus; ib. 150. retinentur; Verr. I, 93. non modo tum fuerit ..., verum etiam nunc sit; ib. II, 58. sanguine redundat; ib. IV, 26. exspectare videmini; ib. V, 11. dicere nobis est necesse; Cluent. 163. bellum gerat; leg. agr. I, 6. moliatur; ib. II, 52. belli nomen reliquum sit; ib. concedam; Catil. II, 6. per tot annos etiam nunc statuere non potuisse; Muren. 27. de iudicando dubitat; Sulla 52. feretur tamen; har. resp. 7. hi quoque etiam nunc volitant; Sest. 94. sustentant; prov. cons. 12. reus est; Milo 43. — nachgestellt: dubitate etiam nunc; Sex. Rosc. 78. quaeritur; ib. 105. si qua reliqua est; Flacc. 3. si metuitur; Milo 67. effecisti .. non tu quidem; Phil. II, 107. M. Brutum retinet; ib. XI, 26. — quod nunc etiam facit; Milo 68.

quin etiam hoc memoriae proditum est; Verr. IV, 103. nocturna sacrificia ... cognovimus; Cluent. 194. suspicor; Rabir. 9. principes ... partem illam subselliorum ... reliquerunt; Catil. II, 12. parens tuus ... Catilinae fuit advocatus; Sulla 81. si xviri ... iudicassent ..., rem iudicatam referri ||referre|| posse voluerunt; dom. 78. L. Herennium dicere audistis; Cael. 56. si virum bonum (praemio adfecisset); Balb. 7. haec illi soleo praecipere; Planc. 59. si me vis aliqua morbi ... consumpsisset; ib. 90. M. Favonio ... respondit; Milo 26. fuit ||fuerit, al.|| audiendus popa Licinius; ib. 65. illa ipsa rerum humanarum domina ... se non offert; Marcell. 7. corpus libenter obtulerim; Phil. II, 118. de illo homine queri solebas; ib. VIII, 13. — quin idcirco etiam maioribus nostris praecipuam laudem ... debemus; leg. agr. II, 9. quin mihi etiam ... gratulabantur; Phil. I, 30.

eius modi cetera, quae forsitan alii quoque etiam fecerint; Verr. III, 206. vgl. etiam nunc; Sest. 94.

etiam sane sit aliqui dissolutior in iudicando; Verr. III, 143.

sed etiam: „at est hoc illi crimen obiectum.“ fateor, sed etiam legionem esse ab eo sollicitatam; Cluent. 97. sed etiam ... hoc naturae atque virtutis; Arch. 5. sed etiam ei ... aliquid se ... Plancio debere dicebant; Planc. 68. — neque haec ... tegere voluisti, sed etiam navium praefectos ... ad mortem ... rapuisti; Verr. V, 138. neque eo contentus fuit, sed etiam in contionem escendit; sen. 12. neque senatui modo, sed etiam publicis praesidiis; Milo 61. — ne conivente quidem te ..., sed etiam hilarioribus oculis ... intuente; Piso 11. — facinus ... nemini lege concessum, sed fortasse adhuc in nullo etiam vindicatum; Verr. III, 194. — non suis commodis, sed etiam suorum municipum; Cluent. 43. non continui domi, sed etiam describi ... imperavi; Sulla 42. non instrumentum ..., sed etiam arbores; dom. 62. non dico dignitate, sed etiam spe salutis; Phil. XII, 5. f. 3. Sest. 68. — non adesa iam, sed abundanti etiam pecunia; Quinct. 40. — non modo illae amplissimae fortunae, sed etiam victus vestitusque necessarius; Quinct. 49. ostenderes — offerres; Sex. Rosc. 87. aetas — leges; ib. 90. sibilis — convicio; Qu. Rosc. 30. a populo Romano — ab ultimis nationibus; div. Caec. 18. persequendi iuris sui — deplorandae calamitatis; div. Caec. 21. in animis iudicum — in oculis ... omnium; ib. 27. populo Romano — sibi; Verr. a. pr. 17. commemorabuntur — expositis certis rebus agentur; ib. 37. aures hominum — oculi [populi Romani]; ib. 48. spem victoriae — voluntatem defensionis; ib. I, 20. deseruerit — prodiderit; ib. 42. relictum — spoliatum; ib. 77. inter sociorum iura — inter hostium tela; ib. 85. his temporibus — apud maiores nostros; ib. 106. patrias eius fortunas — bona tutorum; ib. 146. genera furandi — nomina; ib. II, 18. communi voluntate virtutis — vi quadam; ib. III, 2. factis dictisque omnibus — oris oculorumque illa contumacia; ib. 5. reiciendi — sumendi; ib. 32. oratione mea — re ipsa; ib. 33. quam tu — quam qui ante te vendiderunt; ib. 43. ad invidiam imperitorum — ad contumeliam improborum; ib. 96. in publico — de publico; ib. 105. per iniuriam — per contumeliam; ib. publicis — — privatis; ib. 107. liceret — oporteret; ib. 181. illis Punicis bellis — hac praedonum multitudine; ib. IV, 103. lenitudine — liberalitate; ib. 136. disiunctus — clausus; ib. V, 6. his extraordinariis cupiditatibus — ipsi naturae; ib. 35. labore — periculo; ib. 60. ex eis oppidis — ex finitimis; ib. 66. a latere — a tergo; ib. 98. inanis — apertas; ib. 104. in socios — in civis; ib. 133. voluptati — quaestui; ib. 138. eos — illos; ib. 183. quis esset — qualis esset; Font. 39. saluti — honori; Font. 42. in eum fundum — in illum proximum; Caecin. 21. Aebutium — se; ib. 25. postulat — cogit; ib. 55. iudiciorum — utilitatis; ib. 70. oppressum — desertum; ib. 73. a calamitate — a metu calamitatis; imp. Pomp. 14. provinciis — Appia iam via; ib. 55. auctoritatem — nomen; Cluent. 6. conscio — conviva; ib. 36. vita — nomen; ib. 79. ab eis — ab illis; ib. 80. quanta fuerit — ad quam rem fuerit; ib. 87. de contione — cum ipsa contione; ib. 93. reprehendat — rescindat; ib. 122. eum — conlegas eius; leg. agr. II, 21. ad statuendum — ad dicendum; ib. 41. reges atque exterarum nationum homines — imperatores nostros; ib. 61. suppliciis invisitatis ||inusitatis|| — verborum crudelitate inaudita; Rabir. 13. foro — caelo; ib. 15. a corpore — a cogitatione; ib. 16. honestate — simulatione honestatis; ib. 23. audiam — videam; Catil. I, 8. maximum — solum; Muren. 12. in publicis — in privatis; Flacc. 37. munitum — ornatum; ib. 103. ob causam — ob necessariam causam; Sulla 56. a bonis — a liberis; sen. 18. levaret — honestaret; ib. 24. adiumenta salutis — ornamenta dignitatis; ib. 27. suo praesidio — vestra deprecatione; ib. 31. desereret — hostibus ... proderet; ib. 32. liberos — servos; dom. 54. pugnare — plorare; ib. 55. se — me; ib. 57. de salute mea — de dignitate; ib. 74. cives — optimi cives; ib. 79. in

civium numero — in eo loco, in quo ..; ib. 82. civem — egregium civem; ib. 85. defendit — ornavit; ib. 91. iustam — necessariam; har. resp. 10. patienti — libenti; ib. 11. negando — iuridendo; Sest. 25. ex memoria — ex fastis; ib. 33. contra vim et ferrum — verba atque interfationem; ib. 79. maiestate horum — urbe; Vatin. 21. nostra acta — amicissimi tui legem; ib. 29. permittente patre — suadente; Cael. 18. haec aetas — iam corroborata; ib. 41. sine ullo timore — cum aliqua spe delectationis; ib. 66. tantis beneficiis — mediocri hominum benevolentia; prov. cons. 44. Cornelio — Cn. Pompeio; Balb. 4. facie — oculo tuo; Piso 8. omnium generum ... omnes viri — moenia ipsa; ib. 52. amplissimae — minimae; ib. 74. incolumem — amplissimum; ib. 76. defensorem salutis meae — supplicem; ib. 80. in eam familiam — in praefecturam illam; Planc. 19. pro salute tua — pro dignitate; ib. 78. beneficio — benevolentiae significatione; ib. 81. salvum — ornatum; ib. 104. in Cornelia — ante in lege Servilia; Rab. Post. 9. a iudicio — a sermone; ib. 27. occasio — causa; Milo 40. inspectantibus — armatis; ib. 101. viveret — praetor ... esset; ib. 103. in gestis rebus — in fictis; Marcell. 9. pacem — orationem; ib. 14. excubias et custodias — laterum nostrorum oppositus; ib. 32. periculo liberatus — honore amplissimo ornatus; Deiot. 15. perfecto — cogitato; ib. apud te — a suis; ib. 29. impunita fuerit — a tanta auctoritate approbata; ib. 30. ad bene — ad beate vivendum; ib. 37. regno — regni timore; Phil. I, 4. impune — cum summa interfectoris gloria; ib. 35. tua familiaritate — congressione; ib. II, 46. visu — auditu; ib. 63. urbem — lucem; ib. 87. consulatu — libertate; ib. III, 12. defensor — conservator; ib. 28. recusem — appetam; ib. 33. aspectu — auditu; ib. V, 18. salutis — dignitatis; ib. VII, 6. consulem — memoria mea praestantissimum ... consulem; ib. rerum — verborum; ib. VIII, 2. apud maiores nostros — nuper; ib. 30. avarissimae — crudelissimae; ib. XIII, 18. virum — fortissimum virum; ib. 24. vivis — victoribus; ib. XIV, 23. scripta — lata esset; Fr. B. VI, 3. accepit — efflagitavit; ib. 28. Sätze: Sex. Rosc. 19. Verr. I, 7. 29. II, 1. 123. III, 53. 128. 161. 174. 198. IV, 18. 97. Font. 28. 45. Caecin. 28. 44. imp. Pomp. 27. 48. 56. Cluent. 17. 120. leg. agr. II, 9. 29. Catil. III, 11. Muren. 28. Sulla 84. har. resp. 17. Sest. 100. Vatin 23 (*modo*). Cael. 26. Planc. 92. Rab. Post. 2. 30. Milo 5. 15. 32. 42. ╳. 63. 95. Marcell. 8. Phil. III, 5. VIII, 12. XIV, 16. non modo ..., ***sed etiam;*** Verr. a. pr. 1. Tull. 1. in veränderter Stellung: non defensionem modo ..., sed etiam ..; Sest. 14. n. m. ex numero vivorum exturbatur, sed ... infra etiam mortuos amandatur; Quinct. 49. n. m. vidit, sed omnium etiam studio visendam ... putavit; imp. Pomp. 61. n. m. confiteor ..., sed te etiam reprehendo, quod ..; Planc. 63. n. m. meam, sed huius etiam ipsius; Rab. Post. 1. n. m. ipse, sed totus etiam ordo; ib. 12. n. m. [...] nobilis adulescentis, sed quosdam etiam senatores; ib. 26. n. m. inimicorum ..., sed non nullorum etiam imperitorum; Milo 62. n. m. armatis, sed interdum etiam otiosis; Marcell. 18. n. m. bello, sed morte etiam; Phil. II, 113. n. m. crudelem ..., sed ignominiosam etiam; ib. III, 34. n. m. reliquissent, sed bello etiam persequerentur; ib. V, 28. vgl. 3. div. Caec. 70. Scaur. 15. mit zweiter Negation: non modo non seditiosus, sed etiam seditiosis adversarius; Cluent. 94. recuso — deposco; Flacc. 97. recuso — postulo; ib. 100. occultari per se — aperiri; Sulla 7. a senatu — oppresso senatu; Quir. 10. propulsanda — † emendanda; dom. 76. imminuit — honestavit; ib. 86. minuit — auget; Cael. 44. aluisse — perculisse; ib. 80. iratum — amicum; Piso 80. oppugnator — defensor; Planc. 76. servis — regnas; Phil. II, 35. consul — hostis; ib. III, 14. Sätze: leg. agr. III, 3. dom. 24. 50. Planc. 91. non modo incommoda non est, sed etiam grata est; Verr. III, 214. n. m. se non contaminarunt, s. e. honestarunt; Catil. I, 29. n. m. mihi non redditur, s. e. monumentum praebet; dom. 100. non modo ... non, sed etiam; Font. 48. Phil. XII, 26. n. m. n. abhorrens a consuetudine, sed usitata etiam; Scaur. 33. n. m. ***non*** aspernari ..., sed complecti etiam; Rab. Post. 44. n. m. incommodi nihil ceperunt, sed etiam ... in quaestu sunt ... versati; Verr. III, 109. non modo ... nihil minuam ..., sed etiam adaugebo; sen. 36. n. m. nihil ignoscendum, sed etiam acriter est resistendum; Cael. 2. n. m. igitur nihil prodest, sed obest etiam; Milo 34. ut n. m. nullius audaciae cedamus, sed etiam omnis improbos ... lacessamus; Catil. III, 28. n. m. nullius delicti, sed etiam bonorum ... beneficiorum; sen. 36. probrum n. m. mihi nullum obiectas, sed etiam laudem inlustras meam; dom. 76. n. m. nullo senatus consulto, sed etiam repugnante senatu; Sest. 33. n. m. nulla nova quaestio, sed etiam vetera iudicia; ib. 85. n. m. nullo proposito praemio, sed etiam interdicto; Balb. 26. n. m. honoribus nullis adficietis, sed etiam ad supplicium rapi patiemini? Milo 80. — ne ex facto solum sapientis illos iudicetis, sed etiam ex hominibus ipsis; Cluent. 107. — non solum contra legem Hieronicam nec solum contra consuetudinem superiorum, sed etiam contra omnia iura Siculorum; Verr. III, 38. arationes — sedis suas; ib. 46. inscientibus — invitis; Phil. XII, 9. n. s. spoliata illa pateris, sed eorum etiam spoliatorem ... defendis? Verr. IV, 80. nec suam solum pecuniam .., s. e. amicorum; Rab. Post. 5. nec .. armis solum, s. e. decretis; Phil. III, 32. nec solum .. animose ..., sed considerate; ib. IV, 6. n. s. propagare bellum, sed concedere etiam victoriam; ib. XII, 13. Sätze: nec ... solum, sed etiam; Rab. Post. 12. neque solum per bona, sed etiam per iura libertatis; Verr. III, 66. reos fieri — absentis; ib. IV, 41. argumentis — certis testibus; ib. V, 101. Caelius — adulescentes humanissimi; Cael. 24. apud nos — apud Graecos; ib. 40. summo in viro — mediocri in homine; prov. cons. 38. hoc genus pecuniae capiendae turpe — nefarium esse; Rab. Post. 16. ut quieto — ut magno animo simus; Milo 3. singulis — populis universis; Phil. II, 92. legibus contra auspicia ferendis — coulega una ferente eo; ib. III, 9. ***neque solum me vivo***, sed etiam cum ***anima defecerit*** mea; Quir. 84. neque eum solum, s. e. ceteros legatos; Piso 24. neque vero .. populo solum, s. e. senatui; Milo 61. neque vectigalia solum, s. e. imperium; Phil. II, 92. Sätze: neque solum — sed etiam; Verr. II, 136. Balb. 28. neque .. solum — sed etiam; Verr. a. pr. 14. III, 120. 185. Cluent. 191. Catil. I, 21. n. s. illi hosti ..., sed his etiam propinquis illius; Sulla 19. Sätze: neque solum — sed .. etiam; Phil. V, 12. — non sedabantur discordiae, sed etiam crescebat in eos odium; har. resp. 46. non incessu solum, sed ornatu ..., non flagrantia oculorum, non libertate sermonis, sed etiam complexu; Cael. 49. non solum exponenda, sed etiam graviter ... agenda est; div. Caec. 39. commoveor animo — toto corpore perhorresco; ib. 41. ne quid enuntics — ne quid auferas; ib. 51. probabilis videri — grata esse; ib. 64. deseruit — oppugnavit; Verr. a. pr. 12. auctoritate deterrere — consulari metu; ib. 28. graviter tulit — in medium protulit; ib. 29. notis — ignotis; ib. I, 19. pecuniae — consulis; ib. 40. numerum signorum — unius cuiusque magnitudinem; ib. 57. fortunae — ingenuitatis; ib. 113. nos [abstinentis] — comites nostros; ib. II, 28. de tuis — de illorum factis; ib. 29. Heraclium divitem — ornatum supellectile; ib. 35. deterrere verbis — vi retinere; ib. 64. [non solum] ... fuisset, [sed etiam habitasset ;] ib. 83. negavit — ostendit ..; ib. 85. hominum iura

— deorum immortalium religiones; ib. 126. PATRONUM illius insulae — SOTERA; ib. 154. diligitur — ornatur; ib. 168. iuris iurandi ... periculo — communi inter se conscientia; ib. 177. avaritia — imprudentia; ib. III, 29. iugorum — dominorum; ib. 47. Siculos — equites Romanos; ib. 65. per agros — per reliquas fortunas; ib. 66. legum ac iudiciorum — rumorum ac temporum; ib. 98. propter imperium — propter crudelitatem; ib. 130. contra voluntatem eius — contra fortunas; ib. 135. filio — rei publicae; ib. 161. tibi — patriae; ib. potestati tuae — fidei; ib. IV, 14. oculis — auribus; ib. 39. Siculi — cives Romani; ib. 42. suae victoriae — illorum fidei; ib. 84. oporteret — necesse esset; ib. temperantia — intellegentia; ib. 98. diligi — incoli; ib. 107. pictorum artificio delectabant — commemoratione hominum; ib. 123. artificio — pretio; ib. 124. discessio facta esset — perscriptum; ib. 146. sapiens — fortis; ib. V, 3. datum — creditum; ib. 35. abesset — libenter ... abesset; ib. 82. illis ornamentis — viris nobilissimis; ib. 124. cognoscerent — lacrimantes ... defenderent; ib. 155. potest — debet; Font. 21. de reo — de accusatore; ib. 25. consilio — manu; ib. 44. fateri — profiteri; Caecin. 24. vobis inimicissimi — vestris sociis; imp. Pomp. 12. adventus mali — metus ipse; ib. 15. calamitate — calamitatis formidine; ib. 16. gesta — confecta; ib. 28. propter virtutem — propter fortunam; ib. 47. propter rei militaris gloriam — propter animi continentiam; ib. 67. municipii Larinatis — regionis illius; Cluent. 11. propinquorum — omnium Larinatium; ib. 24. filium — exsequiarum munus; ib. 28. mores et adrogantiam eius — voltum atque amictum; ib. 111. adflixerunt — funditus ... sustulerunt; leg. agr. II, 87. meam — vestram diligentiam; ib. III, 3. eventus atque perpessio. — condicio; Rabir. 16. amare et amari — sicas vibrare; Catil. II, 23. a me — a senatu; ib. III, 4. vestris domiciliis atque tectis — deorum templis atque delubris; ib. 22. simulatio prudentiae — „sapientia"; Muren. 30. dignitatem — voluptatem; ib. 40. praesidii — ornandi imperii causa; Flacc. 27. latibulis occultorum locorum — tempestatum conversione; ib. 31. avaritiae crimen effugere — liberalitatis laudem adsequi; ib. 89. fecit — prolixe accumulateque fecit; ib. intemperantia et scelere — consuetudine et studio; Sulla 70. ipse qui laudatur — populi Romani nomen; Arch. 22. suo — vestro (auxilio); sen. 10. apud vos — apud universum populum; ib. 29. animi dolore — corporis volneribus; ib. 30. calamitatem mihi detraxisse — dignitatem auxisse; Quir. 6. auctoritatem — testimonium; ib. 17. cum his — cum fortuna; ib. 19. consiliis suis — specie ipsa; dom. 3. a fame ||ea me|| — a caede; ib. 18. pigeat — pudeat; ib. 29. egentium — servorum; ib. 79. aspectu — incesto flagitio; ib. 105. adfligere — religione sempiterna obligare; ib. 106. ad suas caerimonias — ad populi iussa; ib. 136. dignitatis ornamentis — urbis patriae visu; ib. 146. auctoritate — precibus vestris; har. resp. 3. curiosos oculos excludit — errantis; ib. 37. alieni — sui; ib. 56. alacris ... volitare — fortissimis ... civibus periculum moliri; Sest. 1. si vi interissem — si morbo exstinctus essem; ib. 49. consiliis — sanguine suo; ib. 67. auctorem meae salutis — supplicem; ib. 107. plausu — gemitu suo; ib. 123. facto tuo — exemplo; Vatin. 36. a suis — ab omnibus; Cael. 3. nobili — nota (muliere); ib. 31. sententia sua — verborum gravitate; prov. cons. 2. bona — honestatem; prov. cons. 11. memoriae testimonio — annalium litteris; ib. 20. comitem — laudatorem; ib. 25. tribunatus — perniciosissimae res; ib. 45. virtutis in bello — religionis in pace; Balb. 13. in legibus publicis — in privatorum voluntate; ib. 27. pro Cn. Plancio — pro me ipso; Planc. 3. virtus n. s. maxima — mater virtutum omnium; ib. 80. homines — locus ipse; Scaur. 27. fidelissimis regnis — in ipsa provincia; ib. 45. quid possit — debeat; Rab. Post. 12. cum chlamyde — cum crepidis; ib. 27. divina — sapientissimae deae sententia; Milo 8. sermonibus — suffragiis; ib. 25. fama — laetitia; ib. 98. sapientiae — sanitatis; Marcell. 32. sibi — rei publicae; Ligar. 36. odia — arma; Deiot. 18. tetrarches nobilis — optimus pater familias; ib. 27. ingratus — amens; ib. 38. meis laudibus ornaret — alienis; Phil. II, 25. regem — regnum; ib. 34. de die — in diem; ib. 87. licet — necesse est; ib. III, 33. homines — deos immortalis; ib. IV, 10. scelus ipsius — fortuna quaedam rei publicae; ib. V, 29. cum exercitu suo — cum omni immanitate barbariae; ib. 37. audaciam et scelus — insolentiam superbiamque; ib. VIII, 21. in vivo — in mortuo; ib. XI, 8. in hoc ordine — in contione; ib. XII, 14. audivit — didicit; ib. 15. amicorum fidelitas — universae civitatis oculi; ib. 22. commodis suis — necessitati victus; ib. XIV, 5. a iugulis nostris — a membris et visceribus; ib. 25. imperatorem — clarissimum imperatorem; ib. 26. recte factis eorum praemia — delictis veniam dare; Fr. A, III, 15. confiteor — profiteor; ib. B, IV. f. nec solum; Verr. III, 38. Sätze: Qu. Rosc. 31. Verr. I, 88 II, 125. IV, 81. Font. 45. Caecin. 5. 69. Sulla 42. Quir. 16. dom. 15. 109. prov. cons. 4. 22. Piso 86. Planc. 6. 79. non solum *sordissimo* atque infimo .., *sed etiam* impudentissimo; Vatin. 10. non solum meretrix, *sed etiam proterva meretrix* procaxque; Cael. 49. in veränderter Stellung: non id solum ..., sed etiam illud; div. Caec. 53. ab homine — a provincia tota; Verr. II, 113. desideraret — posceret; ib. V, 71. relinquere — prodere; Caecin. 50. in caede — in animo; ib. 76. ingenii — virtutis; Cluent. 51. bipedum — quadripedum; dom. 48. auctoritate sua — precibus; har. resp. 46. invisa — inaudita; ib. 57. restitui me — ornari; Sest. 73. in Graecia — apud nos; ib. 142. inimicitias — bellum; prov. cons. 24. decrevi — ut vos decerneretis laboravi; ib. 28. philosophia — ceteris studiis; Piso 70. sententiis suis — studiis; Milo 12. causa — necessitas; ib. 45. libertate — omnibus praemiis; ib. 58. illius — meam vocem; Marcell. 2. conservato — ornato; ib. 34. impunitatem — accusandi licentiam; Deiot. 29. inhumanitatis — amentiae; Phil. II, 9. cognitio — recordatio; ib. 47. victoriae — celeritatis; ib. III, 2. legiones — nationes; ib. VII, 3. cohortatus est — facultatibus suis sublevavit; ib. 24. animis — oculis; ib. VIII, 29. instructa — ornata; ib. X, 9. adsentior — gratias ago; ib. XI, 15. tueri — commodis augere; ib. 37. non enim .. tua solum ... auctoritas, s. e. anulus aureus; Verr. I, 157. non ingenio solum ..., sed fortuna etiam; ib. II, 191. non solum ut eas poenas ... solveret, sed ut illa etiam scelera ... vindicarentur; ib. III, 178. n. s. meo consilio uti consuevi, sed multum etiam eius ... voluntati obtempero; Cluent. 144. n. s. maritimi cursus, sed urbes etiam; prov. cons. 31. non enim consiliis solum ..., sed armis etiam; Marcell. 30. n. s. ad hospitium, sed ad periculum etiam; Deiot. 24. non centurioni quidem solum, sed equiti etiam Romano; Phil. I, 20. non hi solum ..., sed illi etiam; ib. XII, 30. non eis solum ..., sed eis etiam; ib. XIII, 39. hoc Verre praetore factum est solum? non, sed etiam quaestore Caecilio; div. Caec. 33. f. 3. Verr. II, 165. Sulla 29. mit zweiter Negation: non solum minuenda non sunt auxilia ..., sed etiam nova ... comparanda; Muren. 84. — non istius solius hoc esse facinus, sed eorum etiam, qui approbarint; Verr. IV, 68. non ea sola vis est ..., sed etiam multo maior ea; Caecin. 42. — neque tantum ipse es improbus, sed etiam alios docere voluisti; Vatin. 36. — non enim tantum admiratus sum ..., sed etiam praecipue dilexi; Scaur. c. 1, § 4.

etiam si ... dixero; Sex. Rosc. 3. metuimus; ib. 116. taceant; div. Caec. 21. cuperet; ib. 32. habuissemus; Verr. a. pr. 56. faciat; ib. I, 26. fiebant; ib. 95. non esset; ib. 108. non essent; ib. 146. esset mortua; ib. II, 53. adesset; ib. 59. tacerent; ib. 138. statuerit; ib. 145. non possum dicere; ib. 166. concedam; ib. III, 151. abduceret; ib. 159. vir bonus non esset; ib 166. inimicissimus isti esset; ib. non dicet; ib. 223. esset invitatus; ib. IV, 25. nihil esset argenti; ib. 46. abriperet; ib. V, 30. iucundissimus est; ib. 37. essent rogandi; ib. 59. confessus erit; Tull. 45. venerit; ib. 50. tactus non fueris; Caecin. 37. videbitur; ib. 59. defendant; imp. Pomp. 13. inruptio nulla facta est; ib. 15. non defuissem; Cluent. 51. absolutus fuisset; ib. 81. offensus esse videatur; ib. 158. oderitis; ib absoluturi sitis; ib. intercessum sit; leg. agr. II, 30. privati sint; ib. 57. esset ... perventurum; ib. 85. sustulissent; ib. 90. esset integrum; Rabir. 19. non possit; Catil. I, 19. ostendero; ib. II, 5. perierit; ib. 23. deficiant; ib. 25. oppresserit; ib. IV, 3. tulisset; Muren. 5. accuseris; ib. 7. etiam *si* noris; ib. 77. deposcit; Flacc. 5 (Z. 32). sumunt; ib. 9. neglegenda sint; ib. 24. minus dicuntur; ib. 66. fuisset; ib. 103. non cogeret; Sulla 35. existimares; sen. 13. ulcisci possem; ib. 23. calumniarentur; ib. 27. offendit; dom. 31. est poena damnati; ib. 72. scirem; ib. 121. fieri potuerit; Sest. 60. expelleretur; ib. 63. esset rogatum; ib. 73. nihil agere potuissent; ib. 113. falso venisses; Vatin. 2. non alitur; Cael. 45. detrahitis; ib. 57. est factum; ib. 69. videretur; prov. cons. 1. non audiatis; ib. 8. non appellatur; ib. 12. aliud vellet; ib. 30. licet; Balb. 8. latum esset; ib. 33. torreatur; Piso 42. non impediret; ib. 50. minus magnum bellum gesserat; ib. 62. decertarint; ib. 81. iudicat; Planc. 9. nolis; ib. 20. ruere vellem; ib. 91. forte non nosset; Scaur. 49. experti non sumus; Rab. Post. 29. iuret; ib. 36. oppressa sunt; Milo 14. cupisset; ib. 21. fecisset; ib. 38. vellet; ib. 51. 79. non timeret; ib. 52. expetiverunt; Marcell. 18. non pertinebit; ib. 30. sentiret; Ligar. 21. prohibiti estis; ib. 25. accidisset; Deiot. 24. sequi minus audebitis; Phil. I, 15. nulla inest contumelia; ib. 28. nemo obstaret; ib. V, 9. essent rogatae; ib. 16. careat; ib. 35. adlaturus esset; ib. VI, 2. fuit; ib. 15. non sit molestus; ib. VIII, 12. commiserit; ib. 15. amplecterer; ib. X, 18. non erunt insidiae; ib. XII, 26. averterat; Fr. B, XIII, v. 3. — etiam si quid antea recti ... habere visi essent || sint, al. ||; Quinct. 77. qua fuit ... occasio; Verr. V, 10. quando ... arbitrantur; Font. 31. qui sunt pudore ... moderatiores; imp. Pomp. 64. quem habetis; ib. 66. quid ... fuit ... admirationis; Muren. 25. quid errasset; Flacc. 25. quis dubitasset; Sulla 68. qui forte simulabant; Arch. 6. qua res illum diem ... sustulit; dom. 45. quid ipsi accidat; Milo 58. — etiam si, ut longius a verbo recedamus ..., si tuus servus nullus fuerit; Caecin. 58. etiam si formam hominis, si nomen, si tribum nostis; Flacc. 12. — quis est ... qui isti aetati [...] non possit quam velit petulanter, etiam si sine ulla suspicione, at non sine argumento male dicere? Cael. 8. f. II, 2. Verr. IV, 37. vgl. etiamne; leg. agr. II, 73. III, 11. Phil. XIII, 6. 14. quin etiam; dom. 78 Balb. 7. Planc. 90.

simul etiam illud volo uti respondeas; Vatin. 18. sit || est || simul etiam sollicitudo aliqua; Rab. Post. 17.

sin etiam: si (decrevistis), quod ita meritus erat, grati, sin etiam, ut quam coniunctissimus huic ordini esset, sapientes ... fuistis; prov. cons. 38.

sive etiam illius morte patriam liberare voluisset; Milo 63.

etiam tum: quod acres sint etiam tum; Sex. Rosc. 56. latratote; ib. 57. videbunt; Verr. I, 154. in integro tota res esset; ib. II, 97. incolumes erant; ib. III, 115. patrem ... in hominum numero putabat; ib. IV, 41. moliebantur; ib. V, 88. semisomnus stuperet; ib. 95. imperatore bellum administrante; leg. agr. II, 54. re e. t. probata; Catil. II, 4. praetextatus e. t. Archias esset; Arch. 5. hoc iuris ... etiam tum ... fuisse; dom. 33. essent in armis; ib. 79. concors e. t. senatus; har. resp. 45. senatum aliquid ... posse; Sest. 28. quiesceretis; ib. 81. tradidit; ib. 130. esset etiam tum ... lex Aelia; Vatin. 18. qui civis e. t. speciem haberet; Phil. XI, 5. caput e. t. plenum animae et spiritus; Fr. B, VIII, 15. f. 3. Flacc. 9.

tum etiam ne tam necessarium quidem est ..; Quir. 22. * dixisset, tum etiam ... populum Romanum obsecravit; dom. 30. dicam primum de ipso genere accusationis, postea de Sardis, tum etiam pauca de Scauro; Scaur. 22. ut in pace semper, sic tum etiam in bello; Marcell. 16. tum Phormioni alicui, tum Gnathoni, tum etiam Ballioni; Phil. II, 15. — cum — tum etiam: f. **cum**, II, 1. Verr. II, 111. 156. III, 56. IV, 7. 147. V, 83. 87. imp. Pomp. 67. Catil. IV, 14. Muren. 24. Sulla 66. Arch. 5. 31. dom. 3. 68. Sest. 25. Vatin. 3. Cael. 11. 34. 59. 73. prov. cons 1. Planc. 103. Scaur. c. 4 § 6. Marcell. 16. 19. Ligar. 10. Phil. I, 29 — 2. Muren. 38. Sest. 20. Deiot. 41. Phil. X, 4. — 5. dom. 45. har. resp. 34. Cael. 14 (B. I, S. 740 ff.). cum iste omnia ... decernere solebat, tum etiam ille plura scribebat; Verr. II, 172. cum me purgatum vobis esse cuperem, tum etiam vestra ... benignitas provexit orationem meam; dom. 32. ut, cum antea consuetudo inter eos fuisset, tum etiam nuptiis iungerentur; Scaur. 9. cum frequentis hic videt nos, tum sperat etiam liberos convenisse; Phil. III, 32.

etiam tunc ... utimur; Font. 29. invictum; leg. agr. II, 95.

vel etiam: vel respondendi vel interpellandi ... vel etiam ... interrogandi; Sex. Rosc. 73. illud addit ... vel etiam, cum hoc ipsum concessit, vincit tamen sponsionem; Caecin. 92. vel denuntiare .. vel etiam cogere; dom. 117. neglegentiam senatus vel etiam iniurias civium; har. resp. 60. laudanda est vel etiam amanda; Planc. 22. vel suburbano vel etiam urbano; ib. vel iniquos vel meos vel etiam defensorum meorum; ib. 40. studium tuum vel etiam ... existimatio; ib. 79.

vero etiam: nova Siculis omnibus, mihi vero etiam incredibilis videbatur; Verr. III, 185. cum illi ... damnatio omne ignominiae periculum iam abstulerit, mors vero etiam doloris; Cluent. 10. et per se et per suos et vero etiam per alienos; Muren. 45. cum vero etiam litteris studere incipit; sen. 14. ego vero etiam rei publicae semper interesse putavi ..; dom. 94. plausum vero etiam si quis ... acceperat; Sest. 105. praemia dedit non postulanti, imperia vero etiam recusanti; Balb. 10. olim furunculus, nunc vero etiam rapax; Piso 66. quem ... aut tacitum testem haberes aut vero etiam excitares? Planc. 43. id vero, iudices, etiam dubitandum ... est? Milo 53. actum .. praeclare vobiscum, fortissimi, dum vixistis, nunc vero etiam sanctissimi milites; ib. XIV, 33. — conquisituri sint aliquid ... flagitii; immo vero etiam hoc magis ..., quod ..; leg. agr. II, 97. vivit? immo vero etiam in senatum venit; Catil. I, 2. tacentibus dicam? immo vero etiam approbantibus; Sest. 55.

verum etiam: neque auxilium modo ..., verum etiam silentium; Milo 3. — ut non ex illis maleficiis ... hoc intellegatur, verum ex hoc etiam ... convincatur; Sex. Rosc. 118. non satis habitum est quaeri quid ..., verum etiam illud, quid ..; Tull. 27. — non modo honeste partis bonis, verum etiam communi luce; Quinct. 74. ignoscendi ratio — cognoscendi consuetudo; Sex. Rosc. 3. clam — hic in foro; ib. 12. luctum — egestatem; ib. 13. sui municipii — eius vicinitatis; ib. 15. hospitium — domesticus usus; ib. dicere — liben-

ter, audacter libereque dicere; ib. 31. contra nos — contra rerum naturam; ib. 45. armis — consilio; ib. 69. subsellia — urbem ipsam; ib. 88. malitiosius — neglegentius; ib. 111. infirmari — vindicari; ib. 122. veteres leges — novas; ib. 126. suspicionem — mentionem; div. Caec. 31. exsistit — opprimit; Verr. I, 39. civitates ... pacatae — sociorum; ib. 78. cera — sanguine; ib. II, 79. sine crimine — sine accusatore; ib. 110. amicus — cognatus; ib. 138. ferendum — audiendum; ib. III, 80. confessio — commemoratio; ib. 142. [non modo] Apronio ... [verum etiam] Veneriis servis; ib. 143. istum hominem ingeniosum — quemvis nostrum; ib. IV, 4. facinoris — minimi errati; ib. 40. in Sicilia — Romae; ib. 57. religione — dissimulatione; ib. V, 1. ea, quae perspicua sunt, videre — occulta suspicari; ib. 71. vires — vita; ib. 72. illa provincia — hac re publica; ib. 94. resistendi — suppeditandi; ib. 127. vestris civibus — exteris nationibus; Font. 35. morte — volnere; Caecin. 41. audiendum fuit — iudicandum; Cluent. 29. consilio — casu; leg. agr. II, 6. venierit — locuta sit; ib. 54. emere — coacervare; ib. 66. salutis — periculi; Rabir. 21. fortuna — spe; Catil. I, 25. haec tam adulta rei publicae pestis — stirps ac semen malorum omnium; ib. 30. invidiae meae — vitae periculo; ib. II, 3. si aciem exercitus nostri — si edictum praetoris ostendero; ib. 5. impellendo — adiuvando; ib. 8. administrandae — conservandae rei publicae; ib. 14. praetoris ius — civis; ib. III, 15. cogitata — suscepta esse; ib. 21. ex sedibus Graecorum ex litteris; Flacc. 60. recipiebat suis urbibus — ultro vocabat; ib. 61. ex suspicione tanti sceleris — ex omni hominum sermone; Sulla 59. a consuetudine iudiciorum — a forensi sermone; Arch. 3. L. Lucullum — populi Romani nomen; ib. 21. humana — divina; ib. 31. salutis defensor — ascriptor dignitatis; sen. 26. ad nostram — ad sempiterni memoriam temporis; ib. 27. commissum — commendatum esse; dom. 142. vinci — vinciri; har. resp. 6. speramus — iam videmus; Vatin. 28. furori — irrisioni tuae; ib. 31. parenti, tali viro, — municipio tam inlustri; Cael. 5. a facti — a conscientiae suspicione; ib. 23. ab huius saeculi licentia — a maiorum consuetudine; ib. 48. mens — oculi; Scaur. 46. iustum — necessarium; Milo 9. salutis conservandae — dignitatis pristinae recuperandae; Phil. V, 1. in invidia — in culpa; Fr. A, III, 15. vivo ||cum|| Sulla — illo mortuo; ib. B, VI, 27. f. etiam nunc; Verr. II, 58. Sätze: Sex. Rosc. 8. 154. Verr. a. pr. 53. I, 136. II, 47. 161. IV, 21. 145. V, 53. Tull. 8. 33. leg. agr. II, 102. III, 10. ***non modo — verum etiam***; Scaur. c. 2 § 3. ***non*** modo agendo, v. e. cogitando; Cael. 45. in veränderter Stellung: non pecuniam modo, v. e. hominis propinqui sanguinem; Quinct. 39. non confitendum modo, v. e. praedicandum; Milo 80. mit zweiter Negation: ut non modo armati damnum nemini darent, v. e. lacessiti iure se potius quam armis defenderent; Tull. 8. non modo non laedetur ..., verum etiam ornabitur; Sex. Rosc. 138. venditabant — coëmebant; Verr. IV, 133. prosint — aliquid obsint; Flacc. 103. segregandum — asciscendum fuisse; Arch. 4. repellendi sunt — expetendi; prov. cons. 38. petenti — recusanti; Phil. XI, 20. non modo servos ... occidere iure non potuisti, v. e. si tectum ... demolitus esses ..; Tull. 53. — neque solum quid istum audire, verum etiam quid me deceat dicere considerabo; Verr. I, 32. nec solum Siculi, v. e. ceterae gentes; ib. IV, 108. neque s. parentibus perpetuis, v. e. tutoribus annuis; sen. 4. neque s. ingratus ..., v. e. impius; Quir. 23. — non solum audiant, verum etiam libenter studioseque audiant; div. Caec. 39. hominum — temporum; Verr. I, 56. bona sua — sacra deosque penatis; ib. II, 13. defensione — iudicio; ib. 68. mente — corpore; ib. 74. libido et voluptas — ipsius nequitiae fama; ib. 115. sciri — commemorari; ib. 116. veteres — novi; ib. 124. pecuniam n. s. numeratam — huiusce modi in rebus positam; ib. 184. consulibus — mensibus; ib. 186. instituta — nomen; ib. III, 15. conscios libidinis suae — administros; ib. 76. obtinemus — publica auctoritate defendimus; ib. 81. amicus — amator; ib. 148. viam quaestus — exitum ac rationem defensionis; ib. 190. inspiciendi — auferendi; ib. IV, 38. hominibus — dis immortalibus; ib. 72. perpetua societate — cognatione; ib. suis posteris — omnibus viris fortibus; ib. 82. ingenio — artificio; ib. 87. animo commovear — corpore perhorrescam; ib. 110. visere — venerari; ib. 130. in imperio — in stipendiis; ib. V, 33. provinciae saluti — ipsi praedae posset esse; ib. 80. semel — breviter interrogandus est; Font. 22. egeris — condemnaris; Caecin. 35. dedecore — scelere; Cluent. 12. videre — probare; ib. 16. qua eloquentia — quo lepore; ib. 141. potestatem datam — fidem habitam esse; ib. 159. testimonium suum ... significent — curam animi; ib. 196. commoda — salutem; leg. agr. II, 7. ab hominibus — a bestiis; ib. 9. videre — tenere; ib. 50. illis in locis vagari — ad ipsius exercitum pervenire; ib. 54. honoribus populi — patientia paupertatis ornatos; ib. 64. copia — insolentia; ib. 97. tenebris vetustatis — luce libertatis; Rabir. 13. „ad neglegendas leges — ad evertendas"; Catil. I, 18. ad obsidendum stuprum — ad facinus obeundum; ib. 26. insidiantem somno maritorum — bonis otiosorum; ib. improbi — imperiti; ib. 30. ex urbe — ex agris; ib. II, 8. numero — genere ipso; ib. 22. de vestro ac rei publicae — de meo periculo; ib. IV, 1. fortiter — libenter; ib. manavit n. s. per Italiam — transcendit Alpis; ib. 6. ad salutem — ad dignitatem; ib. 23. vobis, iudices, — ipsi Catoni; Muren. 3. videre quid agatur — providere quid futurum sit; ib. 4. odiosus in dicendo — „bonus"; ib. 36. virtus n. s. natura corroborata — disciplina; Flacc. 63. reprehendendum — condemnandum; ib. 86. levitatis culpa — quaedam contagio sceleris; Sulla 6. studium — opinionis aliquid et auctoritatis; ib. 10. consiliis et sermonibus — aspectu atque voltu; ib. 15. verbis .. improbissimis — pugnis et calcibus; ib. 71. ingenii ac litterarum — naturae atque virtutis; Arch. 5. ad intuendum — ad imitandum; ib. 14. civium lacrimas — patriae preces; sen. 12. hortatus sit — obsecrarit; ib. 29. praesidiis et manu — demolitione; ib. 32. sine ullis copiis ac manu — cum paucis amicis; dom. 6. suscepit — appetivit; har. resp. 7. rei publicae causa — Caesaris; Vatin. 15. bonorum — improborum; ib. 41. suasit — rogavit; prov. cons. 42. municipii — vicinitatis; Planc. 23. notos tibi — probatos viros; Ligar. 33. socius imperatorum nostrorum — dux copiarum suarum; Phil. XI, 33. licet — necesse est; ib. XIV, 21. e sapientissimis hominibus — a se ipso; Fr. B, VI, 12. Sätze: Verr. II, 4. 136. III, 2. IV, 151. Caecin. 26. 75. Cluent. 121. Muren. 29. Arch. 6. in veränderter Stellung: non scientia solum, verum etiam bonitas; Caecin. 78. civium — gentium; Flacc. 2. adiutor — socius; sen. 20. rogavit — obsecravit; Quir. 16. loquuntur — personant; Cael. 47. is — is; prov. cons. 41. interfuisti — crudelissime praefuisti; Piso 11. a te — a fratribus; Ligar. 35. hospitio — familiaritate; Deiot. 13. templo — aditu; Phil. III, 23. fortitudo — sapientia; ib. XIII, 6. Sätze mit non .. solum — verum etiam: Verr. I, 1. Sest. 9. mit zweiter Negation: non solum id ... non imminuerunt, verum etiam id ... coëmerunt; leg. agr. II, 81. — neque his tantum (se commisit), verum etiam eius potestati, cui ..; Milo 61.

„vix etiam veri simile est"; Phil. XIII, 36.

vixdum etiam coetu vestro dimisso; Catil. I, 10.

etsi, obgleich, obwohl, gleichwohl: I. **allein**: 1. **Aussage**: etsi talem acceperant iniuriam; Verr. I, 82. antea iam ... consecratum esset; ib. IV, 67. recte ... dixeram; ib. V, 81. in hac quadriremi ... minime multi ... deerant; ib. 88. damnatus est; Font. 38. satis docui; Cluent. 64. alii ... iudicabant; ib. 76. est apertum; ib. 148. arbitrabatur; ib. 176. libente illo; leg. agr. II, 49. non est meae consuetudinis; Rabir. 1. hoc factum ... non est; Muren. 72. teneo; Flacc. 51. nihil aliud ... abstulissetis; Sulla 90. miserum ... fuisset; dom. 42. aliis verbis tulit; dom. 44. id est aetatis; ib. 118. in eo providisti; ib. effluunt multa; ib. 121. non iusta; har. resp. 44. me attentissimis animis ... auditis; Sest. 31. omnes probabant; ib. 37. omnis ... superare debeo; magna ex parte ingenio eius ... tenebamini; Cael. 25. iam multis (subvenire) non potestis; prov. cons. 11. non contemno; ib. 39. sibi ipse praecidit; Piso 51. vereor; Milo 1. contra vim conlocata sunt; ib. 2. persapienter ... dat ipsa lex potestatem defendendi; ib. 11. non est iniqua; ib. 13. boni nullo emolumento impelluntur in fraudem; ib. 32. nefarie fecisti; ib. 33. aequabiliter ... in alienos, in suos inruebat; ib. 76. aliqua culpa tenemur; Marcell. 13. persaepe virtuti ... gratulabere; ib. 19. spero falsam esse; ib. 21. non iniquum est; Deiot. 1. a veritate longe ... abhorrebat; ib. 17. hoc verbo scio laudari regem non solere; ib. 26. inique Castorem cum Domitio comparo; ib. 31. iure poteram (proferre); Phil. II, 9. ille nullo modo consul; ib. 10. incidamus; ib. 47. nullo modo poterit .. satis facere; ib. 57. iam negat; ib. 69. tum ... funeri tyranni ... praefuisti; ib. 90. facilis explicatio videtur; ib. VII, 1. erit vel acerbum auditu vel incredibile; ib. 8. minus est fugiendum; ib. 16. in illius viri consiliis ... nihil nec nimium nec parum umquam fuit; ib. X, 23. tolerabile non erat; ib. XI, 12. minime decere videtur; ib. XII, 1. hanc legationem res publica ... non desiderat; ib. 30. habet honoris nomen amplissimi; ib. XIV, 25.

2. **Frage**: etsi quis potest esse tantus? Milo 99. in rebus iniquissimis quid potest esse aequi? Phil. II, 75. quis potest refragari ... recusanti? ib. XI, 20.

II. **Verbindungen**: etsi enim satis in ipsa conscientia pulcherrimi facti fructus erat; Phil. II, 114. etsi est enim Brutorum commune factum; ib. X, 15. nam etsi optabilius est cursum vitae conficere sine dolore; dom. 86. etsi ne C. quidem Antonii celeritas contemnenda est; Phil. X, 11. etsi id quidem non tanti est; Milo 58.

evado, entweichen, hervorgehen, werden: I. alqs: quod tu eius modi evasisti; Verr. III, 161. abiit, excessit, evasit, erupit; Catil. II, 1. si potuisset ullo modo evadere; Ligar. 5. — ex: ex hoc quoque (iudicio) evaserit; Verr. I, 12. cuius ex insidiis evaseris; Sulla 83. si ... evasissent subito ex balneis; Cael. 65.

II. mit doppeltem Nominativ: quem ego .. quamvis bonum fortemque facile paterer evadere; Verr. III, 162. qui oratores evadere non potuerunt; Muren. 29. te potuisse tam improbum evadere; Phil. II, 18.

eveho, fortschaffen: omnia ex fanis, ex locis publicis ... plaustris evecta exportataque esse; Verr. I, 53.

evello, ausreißen, vertilgen, vernichten: alqd: ex patellis et turibulis quae evellerat; Verr. IV, 54.

actiones: me radicitus evellere omnis actiones tuas; dom. 34.

aculeum: hoc metu proposito evellere se aculeum severitatis vestrae posse confidunt; Cluent. 152.

calamitatem: Opimii .. calamitas utinam ex hominum memoria posset evelli! Planc. 70.

consulatum: cuius totus consulatus est ex omni monimentorum memoria evolsus; Phil. XIII, 26.

consules: consules, quos nemo est quin || qui || non modo ex memoria, sed etiam ex fastis evellendos putet; Sest. 33.

emblema: te ... evolso emblemate remisisse; Verr. IV, 46. emblemata evellenda curavit; ib. 49.

linguam: linguam se evellisse M. Catoni; Sest. 60.

opinionem: evellam ex animis hominum tantam opinionem? Cluent. 4.

scrupulum: hunc sibi ex animo scrupulum ... ut evellatis; Sex. Rosc. 6.

suspicionem: nullo ut evelli modo posset (suspicio); Milo 68.

tempus: si (illud tempus) ex rerum natura non possim evellere; prov. cons. 43.

evenio, sich ereignen, eintreten: I. absolut: ut plerumque evenit; Planc. 15. ut ita cuique eveniat; Phil. II, 119. ita ... eveniat; ib. IV, 10.

II. ut: „forte evenit, ut ruri ... essemus"; Cluent. 141. qui autem evenit, ut tibi ... ignobilis videatur? Phil. III, 17. qui enim evenit, ut ... malint? ib. VII, 4.

III. alqd: id quod nunc evenit; Quinct. 31. id quod perraro evenit; Verr. III, 113. utinam ipsis evenissent ea! Sest. 72. si tibi evenerit quod metuis ne accidat; Piso 99. quid evenerit postea nescio; Phil. II, 107. si (id) evenerit; Phil. XI, 7. ✕. — ut: quid evenerit, ut in tantum periculum veniret; Verr. I, 70. qui hoc evenit, ut ... idem sit gravis auctor iniuriae publicae? Flacc. 40. quod tibi proficiscenti evenit, ut omnes exsecrarentur; Piso 33.

dedecus: quod tantum evenire dedecus ... potest? Quinct. 49.

incommoda: ut, quaecumque accidant ... incommoda, propter eam causam sceleris istius evenire videantur; Verr. IV, 113.

mors: ex quibus causis mors eveniat repentina; Scaur. c. 2 § 2.

res: ut ea res mihi ... feliciter eveniret; Muren. 1. ut eis quoque hominibus ... ea res fauste, feliciter prospereque eveniret; ib.

eventum, Ausgang, Erfolg: I. reservo: spei fructum rei convenit et evento reservari; Phil. XIV, 5.

II. ponderare: non eventis, sed factis cuiusque fortunam ponderari; Piso 98. ut consilia eventis ponderemus; Rab. Post. 1.

eventus, Ausgang, Erfolg, Ereigniß: I. est: harum ... rerum ... eventus atque perpessio ... indigna cive Romano ... est; Rabir. 16. casus est enim in capiendo, locus, eventus, occasio; Flacc. 31. cui etiam ipsi casus eventusque rerum non duces, sed comites consiliorum fuerunt; Balb. 9. quicumque belli eventus fuisset; Marcell. 24.

II, 1. cogito: cogitans ... incertos eventus valetudinis; Marcell. 22.

miseror: ut non queam satis ... huius eventum fortunamque miserari; Muren. 55.

2. conloco in: ut ... spem maleficii praesentis in incerto reliqui temporis eventu conlocares; Quinct. 82.

impendo ad: ad incertum casum et eventum ... certus sumptus impenditur; Verr. III, 227.

everriculum, Kehrbesen: quod umquam .. huiusce modi everriculum ulla in provincia fuit? Verr. IV, 53.

everro, ausfegen: fanum: quod (fanum) non eversum atque extersum reliqueris; Verr. II, 52.

provinciam: videte satisne paratus ... ad everrendam provinciam venerit; Verr. II, 19.

eversio, Zerstörung, Umsturz: I. est: talis .. (fuit) eversio illius exsecratae columnae; Phil. I, 5.

potest venire: illi tantam .. eversionem civitatis in mentem subito ... venire potuisse har. resp. 55.

II. infero: eversionem ... meis omnibus tectis ... intulerunt; har. resp. 3.
III. pro: quae erant pro ... eversione patriae consecuti; prov. cons. 13.

eversor, Zerstörer: I. sum: eum plane eversorem rei publicae fore; Sest. 129.
II. adficio: qua poena senatus adfecerat eversorem civitatis; dom. 102.
appello: hocine ut ego nomine appellem eversores huius imperii? Sest. 17.
III. scelus: oportere ... eversorum rei publicae sceleri legibus ... resistere; Sest. 86.

everto, umstürzen, stürzen, vernichten, zerstören, zu Grunde richten: I. **absolut**: calamitosum est bonis everti; Quinct. 95 quo iudicio indicta causa fortunis omnibus everti necesse sit; Verr. II, 43.
II. **mit Object**: alqm: hunc funditus evertit bonis; Sex. Rosc. 115. eos nunc plane fortunis omnibus conaris evertere? div. Caec. 21. paucos homines ... Q. Opimium ... fortunis omnibus evertisse; Verr. I, 155. nihilo minus ... hunc everti bonis posse, quam Heraclius esset eversus; ib. II, 54. omnes se ... fortunis eversos esse; Flacc. 11. ut .. amplissimo honore ... everteretur; Sulla 1. ea iura ..., quibus alios everteres; dom. 125. qui (Mars communis) saepe ... exsultantem evertit; Milo 56. qui Catilinam ... everterim; Phil. XIV, 14.
alqd: qui haec ... everteret; Verr. III, 21. ea iste ... ipsius religionis nomine evertit; dom. 109. cuius ante manu eversa vos mihi ... reddidistis; har. resp. 16. qui omnia divina et humana ... everterint; Sest. 1. ut haec omnia perturbet, evertat; Phil. VIII, 8.
acta: qui Caesaris acta everti ... volunt; Phil. X, 15.
aratores: f. **arator,** II, 1. everto (8 St.) B. I, S. 273, a.
bustum: cum illud ... bustum in foro evertit; Phil. II, 107.
causam: quo facto causam omnem evertit suam; Verr. II, 101.
civis: ut ... bonis civis Romanos everteres; prov. cons. 7.
civitatem: f. **civitas,** I, 1. subeunt. — II, 1. everto (5 St.) B. I, S. 532 f.
comitem: everso senatus, ut ego semper dixi, comite, duce, ut ille dicebat; har. resp. 58.
curiam: quam (curiam) vivus everterat; Milo 90.
decreta: vestra responsa atque decreta .. evertuntur saepe dicendo; Muren. 29.
domum: f. **domus,** II, 1. everto (13 St.) S. 158, a.
ducem; f. comitem.
fortunas: te .. consilium cepisse hominis propinqui fortunas funditus evertere; Quinct. 53.
fundamenta: ad evertenda rei publicae fundamenta Gallos arcessit; Catil. IV, 13.
hominem: quem ipsum hominem cuperent evertere; Verr. II, 159.
Karthaginem: qui illam (Karthaginem) ... quasi fatali adventu solus evertit; har. resp. 6.
iura: everte leges, testamenta, voluntates mortuorum, iura vivorum; Verr. II, 46.
legem: „ad evertendas (leges et quaestiones) ... valuisti"; Catil I, 18. cum ... leges omnes sint eversae; prov. cons. 46. a fatali portento ... lex Aelia et Fufia eversa est; Piso 9. qui leges eius evertitis; Phil. I, 19. eas .. Caesaris leges nos ... evertendas putamus? ib. 24. is leges Caesaris easque praeclaras ... evertit; ib. II, 109. f. iura.
monumentum: quod ... rerum gestarum monumenta evertere ... ausus est; Verr. IV, 88. cum is tribunus plebis ... tuum monimentum ... everteret; dom. 114. imperatorum monumenta evertit; har. resp. 58.
Numantiam: Numantiam everterunt; Phil. IV, 13.
opes: ad illius opes evertendas; leg. agr. II, 50.
propinquum: per se eversum propinquum suum; Quinct. 74.
provinciam: funditus eversae provinciae; div. Caec. 7. ne ... omnis provincias evertatis, Verr. III, 219.
publicanos: videtis ... eversos publicanos; prov. cons. 11.
puerum: eversum a te puerum patriis bonis esse; Verr. I, 93.
pupillum: ne ... pupillum Iunium fortunis patriis conetur evertere; Verr. I, 135. ne pupillo ... consulerent quo minus fortunis omnibus everteretur; ib. III, 16.
res: [in his rebus evertendis;] Rabir. 2.
responsa: f. decreta.
rem publicam: quae res evertendae rei publicae solerent ||solent|| esse; Verr. II, 132. nisi evertere rem publicam cuperetis; leg. agr. I, 19. vos ... posse in evertenda re publica popularis existimari; ib. 23. eversa re publica; dom. 79. in ruinis eversae ... rei publicae; Sest. 5. qui tribunus plebis felix in evertenda re publica fuit; ib. 16. rem publicam everti scelere paucorum; ib. 67. cum ... rem publicam evertebas; Piso 56. nisi eversa re publica; Phil. II, 4. ne ... everti rem publicam funditus velles; ib. 52. non ut everteret (rem publicam); ib. V, 50. ad evertendam rem publicam praesidia quaerebat; ib. X, 12.
senatum; everso atque eiecto senatu; dom. 137.
statuam: istius evertere statuam non dubitaverunt; Verr. II, 160. cum statuae sunt istius ... eversae; ib.
testamenta: f. iura.
tribunatum: si ... augures totum evertunt tribunatum tuum; dom. 41.
villam: cum ipsa villa ... funditus everteretur; dom. 62.
voluntates: f. iura.
urbem: urbem nondum excisam et eversam; Sest. 35. quam (urbem) tu idem ... everteras; prov. cons. 7.

eviscero, zerfleischen: ut tu ... „saxis fixus asperis, evisceratus latere penderes"; Piso 43.

eunuchus, Castrat: quo nostros ... Maximos .. multi eunuchi e Syria Aegyptoque vicerunt; Fr. B. VII, 8.

evocator, Aufwiegler: quem esse ... evocatorem servorum et civium perditorum (comperisti); Catil. I, 27.

evoco, aufrufen, vorfordern, vorladen: I. absolut: cum ad arma consules ... evocassent; Rabir. 21.
II. alqm: Dionem evocavit; Verr. I, 27. quos tu tui quaestus causa evocaras; ib. III, 73. te oportuit evocare Apronium; ib. 133. quoniam me in vestram contionem ... evocaverunt; leg. agr. III, 16. cum ... ab inferis evocasset Metellos; Sest. 130. si ... vellet illum ab inferis evocare; Milo 79. venit ... evocatus; Deiot. 13. f. magistratus.
familiam: Deiotarus vestram familiam ... e tenebris in lucem evocavit; Deiot. 30.
homines: non (te) eos homines ... consulum litteris evocandos curare oportuit? Verr. I, 84. Pericles Ephesius, homo nobilissimus, Romam evocatus est; ib. 85.
magistratus: evocat ad se Centuripinorum magistratus et decem primos; Verr. II, 162. Agyrio magistratus et quinque primi accitu istius evocantur; ib. III, 68. magistratus eorum evocabat; ib. IV, 76.
misericordiam: (misericordia tua) occurrere solet ... calamitosis, nullius oratione evocata; Deiot. 40.
testis: tam multos testis huc evocare non potuissem; Verr. II, 64.

evolo, entweilen, entfliehen: alqs: evolet (iste) ex vestra severitate; Verr. I, 13. iste ... cupere aliqua evolare; ib. 67. ex illa flamma ... evolavit; ib. 70. cum ... ex flamma sociorum evolaris; ib. 82. quae nox, cum ego non ex istorum insidiis ... evolem? Muren. 82. exanimatus evolat ex senatu; Sest. 28. qua e poena si tum ... evolarunt; prov. cons. 14.

alqd: ubi .. id, quod intus est ..., impune evolare potest; Deiot. 30.

quadriremis: evolarat iam e conspectu fere fugiens quadriremis; Verr. V, 88.

testes: repente evolasse istos praeclaros testis; Cael. 63.

evolvo, herausfinden: cuius (criminis) ego neque principium invenire neque evolvere exitum possum; Cael. 56.

evomo, ausspeien, ausschütten: alqd: ne ..; libentius haec in illum evomere videar quam verius; Milo 78.

orationem: in me absentem orationem ex ore impurissimo evomuit; Phil. V, 20.

pecuniam: accepta .. et devorata pecunia ... evomere non poteras; Piso 90.

pestem: quod (urbs) tantam pestem evomuerit; Catil. II, 2.

ex, e, aus, heraus, von — her, seit, nach, gemäß: I. **nach Verben:** abduco: quo minus e fano Dianae servum ... abduceret; Verr. I, 85. cum iste e foro abduci ... solebat; ib. V, 33.

abeo: ut aliquando ex eorum agris atque ex urbibus abirent; Verr. III, 79. ex qua (urbe) illi abirent; Phil. X, 8.

abripio: e complexu parentum abreptos filios; Verr. I, 7. Ditem ... abreptam .. ex eo loco virginem secum asportasse; ib. IV, 107.

abstraho: quod ex tanto comitatu ... me unum abstrahas; Sulla 9. cum Q. Metellus abstraheretur e sinu ... patriae; Cael. 59.

absum: „quod ex aede Minervae hoc et illud abesset; quod ex aede Iovis; quod ex aede Liberi; Verr. IV, 140. me non diutius ... ex hac urbe afuturum; sen. 34. numquam ex urbe afuit nisi sorte; Planc. 67.

accedo: ex alto cum ad patriam accessisset; Caecin. 88.

accido: ne quid ex ea (victoria) calamitatis sibi accideret; Sex. Rosc. 16.

accio: haruspices acciendos ex Etruria putaremus; har. resp. 25.

accipio: cum ex aerario acceperis; Verr. III, 173. ut Romae ex istius amicis acceperam; ib. IV, 136. accepta ... calamitate ex eo proelio; imp. Pomp. 45. qua .. ex re magnum accipio dolorem; Phil. I, 14. quem (dolorem) ex crudeli ... morte C. Trebonii ... accepimus; ib. XI, 1.

addo: ut mihi non ex his ... subscriptor addatur; div. Caec. 50.

adduco: qui ex Gallia pueros venalis isti adducebat; Quinct. 24. ex qua (Gallia) ... nationes ad urbem conetur adducere; Phil. VII, 3.

adeo: cum adirent ex Italia; Verr. IV, 26.

adfero: quantum (facultatis) ... ex forensi usu ... exercitatio potuit adferre; imp. Pomp. 2. adferuntur ex Asia cotidie litterae; ib. 4. ut eam (calamitatem) ... non ex proelio nuntius, sed ex sermone rumor adferret; ib. 25. ut nihil possint ex eis (litteris) .. ad communem adferre fructum; Arch. 12. ex ea (provincia) ... nuntius ad senatum adlatus est nullus; Piso 44.

adficio: quanto honore ipsa ex illorum dignitate adficeretur; Sex. Rosc. 147. quoniam ... pudore quodam adficeretur ex sua laude; Caecin. 77.

adipiscor: nihil ex fugitivorum bello ... laudis adeptus est; Verr. V. 42. haec eos ex piratarum societate adeptos esse; ib. 146.

adripio: non debes .. adripere maledictum ex trivio aut ex scurrarum aliquo convicio; Muren. 13. qui cognomen sibi ex Aeliorum imaginibus adripuit; Sest. 69. (legem) ex natura ipsa adripuimus, hausimus, expressimus; Milo 10.

adsequor: praemium, quod nemo adsequi posset ||possit|| nisi ex senatoris calamitate; Balb. 54.

adsum: adsunt homines ex tota provincia nobilissimi; div. Caec. 14. adsunt ex Achaia cuncta multi legati; Flacc. 63. isdem ... ex municipiis adsunt equites Romani; Planc. 22.

adsumo: laudem ... sibi ex Asiae nomine adsumpsit; Muren. 31.

adveho: cum ex eisdem agris eiusdem anni frumentum ex decumis Romam mancipes advexissent; Verr. III, 172.

aedifico: (domum) ex aerario aedificandam; har. resp. 16.

ago: quod agam ex eo loco, ex quo me populus ... secum agere ... voluit; Verr. a. pr. 36.

agnosco: agnosco .. ex me; Planc. 35.

amitto: sensum omnem humanitatis ex animis amittimus; Sex. Rosc. 154.

appareo: ex quo facile apparet; Verr. III, 90. ut ex acceptis ... appareat; Font. 3.

appeto: ex eo bello partem .. laudis appetere conaris? Verr. V, 5.

appono: calumniatores ex sinu suo apposuit; Verr. I, 27.

apporto: ex Sicilia Siculum frumentum apportari oportere; Verr. III, 172.

arcesso: nec arcessere (potes) res transmarinas ex eis locis; Verr. V, 45. ex ultimis terris arcessita; har. resp. 24.

ascisco: sacra ... ascita ex Phrygia; har. resp. 27. ex qua (gente) ... asciscere civem; Balb. 30.

aspergo: ne qua ex tua summa indignitate labes illius dignitati aspersa videatur; Vatin. 15.

asporto: asportare te velle ex Sicilia litteras; div. Caec. 28. hoc iste e signo Cereris avellendum asportandumque curavit; Verr. IV, 110. s. abripio; Verr. IV, 107.

attingo: ut ex oppido Thermis nullum signum, ... nihil ex sacro, nihil de publico attingeres; Verr. II, 113. „ex illo fano nihil attigit“; Flacc. 67. ex quibus (bonis) nemo rem ullam attigit; dom. 108. rem ullam ex illis attingere; Phil. XIII, 12. s. posco.

attribuo: pecunia ... ex vectigalibus ... attributa; Verr. III, 165. sestertium centiens et octogiens ... ex aerario tibi attributum; Piso 87.

aucupor: ut omni ex genere orationem aucuper; Sest. 119.

audio: s. **audio,** I, 3, a. Cluent. 69. — b. alqs ex (6 St.). vir; Verr. I, 157. II, 102. — II. 1. ex (4 St.). — 2. ex (6 St.). — III. alqd ex (15 St.). causam; Verr. II, 179. decretum. nuntium; leg. agr. II, 82. 83. rem; Verr. V, 94 (B. I, S. 351 ff.). — avello: s. asporto. — aufero: s. **aufero,** II, 2. — III, alqm ex (2 St.) alqd ex (3 St.) argentum; Verr. IV, 36. aurum. bona; Verr. III, 66. bullas. crateras. deos; Verr. IV, 77. ebur. monumenta. HS; Verr. a. pr. 56. III, 184. pondus; Verr. I, 45. signa; Verr. IV, 6. 7. simulacrum; (3 St.) B. I, S. 359 ff.

auguror: cum ex nomine istius quid facturus esset ... augurabantur; Verr. II, 18.

capio; s. **capio,** II. alqd; Flacc. 59. coniecturam; Verr. III, 111. documentum; Phil. XI, 5. fructum; Caecin. 12. Sulla 90. har. resp. 2. hominem; Sex. Rosc. 16. pecuniam; Verr. III, 40. praedam. HS (2 St.). signum; Verr. IV, 129. voluptatem; Verr. V, 37. Balb. 4 (B. I, S. 450 ff.). — cedo: s. **cedo,** II. alqs; Planc. 95. Phil. I, 9. servator. vir; Milo 81. (B. I, S. 484, f.).

cedo: cedo mihi .. ex ipsius sinu litteras Syracusanorum; Verr. V, 147.

cerno: ut ille ... ex cruce Italiam cernere ... posset; Verr. V, 169.

circumscribo: tempore Sullano ex accusatione circumscripto; Verr. I, 43.

coacervo: quantum e multis ... familiis coacervari una in domo potuit; Sex. Rosc. 133.

coëmo: te ... tot res ... tota ex provincia coëmisse; Verr. IV, 8.

cogito: ex ea contumacia ... illos eius spiritus quos fuisse putetis cogitate ac recordamini; Verr. III, 22.

cognosco: cognoscere ex me causam; Verr. a. pr. 15. ex Heraclii .. testimonio cuius modi esset cognovistis; ib II, 15. ex nobis ... quid ... rescripserint cognoscite; Font. 18. f. **cognosco,** I, 2, b. alqs; div. Caec. 55. Verr. I, 130. — II, 2, b. alqs; Quinct. 28. div. Caec. 27. Verr. III, 85. 92. Flacc. 20. dom. 136. Phil. I, 10. populus. — 3, b. alqs; Verr. II, 120. III, 89. 144. Phil. XIV. 1. iudices. — III. alqd; Sex. Rosc. 110. Verr. III, 83. 87. 93. 106 (ex ipsorum testimonio). IV, 141. 143. 145. V, 9. 61. imp. Pomp. 36. Phil. IV, 3. diligentiam; Verr. I, 57. disciplinam. genus; Piso 85. impudentiam; Verr. III, 167. industriam. mores. multitudinem. personam. rem; Verr. V, 90. renuntiationem. studium; Cluent. 198 (B. I, S. 558 ff.).

cogo: pecuniae ex aratorum bonis ... coactae; Verr. a. pr. 13. quantus numerus frumenti cogatur ex omni agro decumano; ib. III, 100. me .. ex comparato ... spatio defensionis in semihorae curriculum coëgisti; Rabir. 6.

commonefacio: quin tui sceleris ... ex illa oratione commonefiat; Verr. V, 112.

commoveo: ille ex Sicilia iam castra commoverat; Verr. IV, 40. praetorem commosse ex eo loco castra; ib. V, 96.

comparo: f. **comparo,** III. copias; Catil. II. 17. divitias. exercitum; imp. Pomp. 9. Phil. III, 3. mercedem. praedam (B. I, S. 590 f.).

compello: nisi ex domesticis insidiis in castrense latrocinium compulissem; Catil. III, 17.

comperio: ex quibus omnia comperi; Verr. a. pr. 22. quod ... ex multis ... comperi; Cluent. 192.

compono: (librum) ex alienis orationibus compositum; div. Caec. 47.

comporto: haec ... non modo ex illa domo ..., verum ex tota provincia ... comportari; Verr. II, 46.

concilio: qua re ... HS viciens ex hoc uno genere conciliarit; Verr. II, 142.

concipio: f. **concipio** alqd; Cluent. 31. animal. furorem; Verr. V, 73. maculam; Sex. Rosc. 66. (B. I, S. 601 f.). — concito: f. **concito** conlegia. invidiam; Verr. V, 21. manum; Piso 16. servos; dom. 54. (B. I, S. 602).

concupisco: ex his .. bonis ... di immortales domum meam concupiverunt? dom. 108.

concurro: ad fanum ex urbe tota concurritur; Verr. IV, 95. homines ex agris concurrunt; ib. 96.

confero: permulti et ex urbe et ex agris se in illa castra conferre dicuntur; Catil. II, 21. ex hoc portu se in illos fluctus ... contulerunt; prov. cons. 38.

conficio: f. **conficio,** II. alqd; Verr. II, 141. exercitum; Phil. IV, 3. V, 44. pecuniam; Verr. I, 138 (B. I, S. 614).

confirmo: Lentulum .. sibi confirmasse ex fatis Sibyllinis ..; Catil. III, 9.

conflo: ex perditis ... conflatam improborum manum; Catil. I, 25. monstrum ... ex contrariis ... cupiditatibus .. conflatum; Cael. 12. ex communi infamia iuventutis aliquam invidiam Caelio .. conflare; ib. 29.

confugio: Latonam ex longo errore ... confugisse Delum; Verr. I, 48. ad Cn. Pompeium ... permulti ... ex illo Sertoriano numero militum confugerunt; ib. V, 153.

conglutino: ex his totus conglutinatus est; Phil. III, 28.

congrego: multitudinem hominum ex servis, ex conductis, ex facinorosis, ex egentibus congregatam; dom. 89.

conicio: quam multos esse oporteret ex ipso navigio ... et ex remorum numero coniciebant; Verr. V, 71. cum illum ex occultis insidiis in apertum latrocinium coniecimus; Catil. II, 1.

coniungo: exercitus, qui coniunctus est ex duobus; Phil. XII, 8.

conligo: f. **conligo** alqm; imp. Pomp. 24. alqd; Deiot. 33. exercitum; Catil. II, 5. homines. invidiam. milites. naufragia; Phil. XI, 36. numerum vim; har. resp. 22. (B. I, S. 630). — conquiro: f. **conquiro** alqd; Verr. IV, 136. acerbitates (B. I, S. 634, b). — consequor: f. **consequor,** I, alqd; Phil. XIV, 1. caedes. gloria. vilitas; imp. Pomp. 45. III. alqm; Sest. 51. auctoritatem; Vatin. 16. fructum. honorem; imp. Pomp. 70. victoriam (B. I, S. 639, f.).

conservo: ut ... id per te ex praedonis domo conservare possint; Verr. IV, 80. ex mediis mortis insidiis vita ad luctum conservata; Cluent. 201. ex tanta coniuratione ... re publica conservata; Catil. III, 14.

conspicio: ex quibus (templis) hic locus conspici potest; imp. Pomp. 44.

constituo: f. **constituo,** II, 3. Cluent. 75. III. donationem (quibus ex hostium spoliis, ... qua ex praeda ... donatio constituta est? Verr. III, 186). gloriam. iudicium; Caecin. 9. legionem. opus. ornamentum. salutem; Verr. II, 8. testem; Cluent. 168. Verria (B. I, S. 656 ff.). — cum hoc sibi quaestus constituisset ... ex eis causis; Verr. II, 30. neque ex delectis iudicibus, sed ex omni populo ... constitutos iudices; Planc. 41.

consto: f. **consto,** IV. alqs; Qu. Rosc. 20. Asia. familia. opinio. populus. provincia. scientia. urbs (B. I, S. 661).

convello: quem ... convellere ex suis sedibus ... conatus est; Verr. V, 186. ut simulacrum ... e sacrario Catina convellendum ... curaverit; ib. 187.

convenio: f. **convenio,** II. alqs; Verr. V, 66. Sest. 129. ×. haruspices. multitudo; Sest. 26. (B. I, S. 699). — converto: f. **converto** alqd; Sex. Rosc. 114. 115 (B. I, S. 701). si ... ex hoc cursu sceleris ... iter ad fugam ... converterit; Catil. II, 14.

convinco: ex hoc ... convincatur; Sex. Rosc. 118.

convoco: ut ... cuncta ex Italia omnes ... convocarentur; Sest. 128

convolo: qui cuncta ex Italia ... convolaverunt; dom. 57.

coopto: ex quibus (generibus) in eum ordinem cooptari liceret; Verr. II, 120.

creo: cum suffragiis tres ex tribus generibus creati sunt; Verr. II, 127. ex consularibus te creavit potissimum; Milo 22.

cresco: f. **cresco,** alqs; Sex. Rosc. 83. Cluent. 77. facultas (B. I, S. 717, b).

decedo: f. **decedo** alqs ex (14 St.). decumani. frater; Sest. 68 (S. 27, a). me e provincia decedere. ... „ut opinor, ex Africa." ... „immo ex Sicilia; Planc. 65.

decerpo: nihil sibi ex ista laude centurio ... decerpit; Marcell. 7.

declamo: quae mihi iste visus est ex alia oratione declamare; Sex. Rosc. 82.

decoro: qui oppidum ... maximis ex pecunia sua ... monumentis .. decoravit; Verr. II, 112.

deduco: f. **deduco,** II. alqm ex. in; Verr. V, 68. filios. hominem; Phil. XIII, 27. servum; Milo 26 (S. 40).

defero: cum .. me ex Sicilia ad Leucopetram ... venti detulissent; Phil. I, 7. ad quem e domo Caesaris tam multa delata sunt; Phil. II, 35.

degusto: qui aliquid ex eius sermone speculae degustarant; Cluent. 72.
deicio: f. **deicio,** I. Caecin. 88. ×. II. alqm; Caecin. 66. 76. 79. 80. ×. 82. ×. 84. 87. 89. ×. propugnaculum. rem publicam (S. 52 f.). **ab,** I. deicio; Caecin. 86. 87. ×. ×. 88. ×. (B. I, S. 5, a). deiectus est ..., si non ex eo loco, quem in locum venire voluit, at ex eo certe, unde fugit; Caecin. 80.
delabor: deus aliqui delapsus e caelo; har. resp. 62.
deleo: f. **deleo** barbariam. memoriam; Flacc. 60. suspicionem (S. 58 f.). — deligo: f. **deligo,** I. III. alqm; Sex. Rosc. 8. Verr. a. pr. 9. II, 109. III, 213. imp. Pomp. 63. leg. agr. II, 23. Sulla 24. Balb. 47. 55. Deiot. 14. amicos. cognomen. lumina. mulierem. statuam. virum; Muren. 83 (S. 60 f.).
delino: ex qua (columna) tantum tectorium vetus delitum || deiectum, al. || sit; Verr. I, 145.
demigro: quae (mentes) mihi videntur ex hominum vita ... demigrasse; Rabir. 30. quos tu ... ex oppidis Agrianum ... demigrare ... coëgisti; Piso 91.
demoveo: qui ex ea possessione rem publicam demoveret || dim. ||; leg. agr. II, 81.
deonero: ex illius invidia deonerare aliquid; div. Caec. 46.
depello: f. **depello** alqm ex (4 St.) S. 70, b.
depono: ut iam ex memoria ... insidias deponerem; Sulla 18.
deporto: f. **deporto,** II. alqm Verr. V, 31. alqd; Verr. IV, 72. argentum. crimen. dedecus. litteras; div. Caec. 28. pecuniam; Verr. III, 217. praedam. signum; dom. 111 (S. 72). — depromo: f. **depromo** (3 St.) S. 74. — detraho: f. **detraho,** I, 2. II. alqd ex (3 St.). aurum. homines. inimicum. lauream. manubias. tempus (S. 83).
detrudo: ex praedio vi detrusum esse Quinctium; Quinct. 89.
dico: quae ex societatis litteris dicere in istum et proferre possemus; Verr. II, 171. si, ut quidque ex illo loco dicetur, ex oraculo aliquo dici arbitrabitur; Font. 25. quod ex illa parte id dicit; Caecin. 24. in hac insolita mihi ex hoc loco ratione dicendi; imp. Pomp. 3. eodem ex loco summos viros ... dicere; Quir. 17. quae mihi ... ex eodem isto loco video esse dicenda; Vatin. 33. dicam ex animo; Piso 81.
digredior: quo ex loco sum digressus; Verr. V, 59.
dimitto: f. **dimitto,** II. alqm; Caecin. 98. hominem; Verr. V, 13. regem; Verr. IV, 63 (S. 124).
diripio: quas (res) ... ex tota Asia direptas; imp. Pomp. 22.
discedo: ex tanta aede ... se non opimum praeda ... discedere; Verr. I, 132. f. **discedo,** II. alqs ex (2 St.). gladiatores (S. 128).
disco: f. **disco,** II, 1. Verr. I, 88. III. alqd; Verr. II, 69. IV, 30 (S. 128, b). — do: f. **do,** III. alqd; Verr. V, 48. 53. lucrum; Verr. III, 78. medimnum; Verr. III, 113. pecuniam; Verr. III, 164. recuperatores; Verr. III, 158. HS; Verr. III, 197. statuam; Verr. IV, 139. testis; Quinct. 75. Verr. IV, 48. V, 165. — IV, 3. Phil. XI, 12 (S. 141 ff.). date parenti hunc .. dolorem ex salute, ex victoria liberum; Cluent. 200. † ex aedificiis ... arma ... dantur; Rabir. 20.
dono: ex uno agro ... menstrua cibaria ... donare Apronio cogitur; Verr. III, 72. quorum ex bonis istum anulo aureo donabas; ib. 187.
duco: quae ex re ipsa ... ducantur; Cluent. 139. furor tribuni plebis ductus ex non nullis ... exemplis; dom. 123. huc te e balneo ... ducere volebat; Deiot. 17.
educo: f. **educo** alqm; Verr. II, 42. exercitum; Piso 49. legiones (S. 176, a). — effero: f. **effero,** II. alqm; Cael. 75. alqd; Verr. II, 5. Catil. III, 8. honestatem numerum (S. 176).
efficio: quid ex eo boni sperari atque effici potest? Verr. III, 160.
effiugo: f. **effingo** (2 St.) S. 177, b.
effluo: effluunt multa ex vestra disciplina; dom. 121.
effugio: f. **effugio,** I. ex (5 St.) S. 177, b.
effundo: omnis iudices tribunus e carcere ... effudit; har. resp. 34. te ... mater pecudem ex alvo ... effuderit; Fr. A, V, 9.
egredior: f. **egredior,** alqs; Verr. II, 19. V, 86. Catil. I, 10. 20. II, 1. har. resp. 9. Milo 54. mercatores (S. 193, a). — eicio: f. **eicio** alqm ex (4 St.) amorem. aratores; Verr. III, 121. 128. civem (4 St. B. I, S. 521, a). consules. liberos. viros (S. 193 f.). ex ... saltu ... servos ... eiectos non esse; Quinct. 90. e fundo ornatissimo eiectus; ib. 98. — elabor: f. **elabor,** alqs; Verr. I, 88. II, 142. Sest. 134. frater. verbum (S. 194, a). — elicio: f. **elicio** alqm; Balb. 22. vocem; Fr. B. IX, 5 (S. 194, b). — eligo: f. **eligo,** II. alqd; Cluent. 97. equites. hominem; Verr. V, 107. iudices. nomen. spoliationem (S. 195, a).
emano: ex quo iste fonte senator emanet; Cael. 19.
emergo: f. **emergo** (13 St.) S. 196, b.
emigro: huc ex illa domo praetoria ... emigrabat; Verr. V, 30.
emineo: toto ex ore crudelitas eminebat; Verr. V, 161.
emitto: f. **emitto** alqm; Catil. I, 27. II, 1. Sulla 17. har. resp. 4. 44. Sest. 134. hominem. sicarios (S. 197, a).
emo: ex quo (loco) senatus ... emi voluerit; Verr. III, 173. homines ... ex ergastulis emptos; Sest. 134.
eripio: f. **eripio,** II. alqm (19 St.). alqd; Verr. IV, 47. deos. filium. librarium. ornamentum; Verr. V, 126. pecuniam; dom. 23. Piso 28. pignus. religionem. rem. rem publicam. servos. simulacrum. telum. virum. vitam; Sulla 27. Phil. XIII, 25. urbem (3 St.) S. 209, f.
erogo: f. **erogo,** Verr. III, 165. Vatin. 29 (S. 211, a). erumpo: f. **erumpo,** alqs; Catil. III, 3. Muren. 51. audacia. coniuratio. ignes. vis; Sulla 76. vox; Vatin. 15 (S. 212, b). — eruo: f. **eruo** (2 St.) S. 212, b. — evado: f. **evado,** I, ex (3 St.) S. 244, a.
eveho: omnia ex fanis, ex locis publicis ... plaustris ... evecta esse; Verr. I, 53.
evello: f. **evello** alqd. calamitatem. consulatum. consules. opinionem. scrupulum. tempus (S. 244).
evenio: ex quibus causis mors eveniat repentina; Scaur. c. 2 § 2.
evoco: vestram familiam ... e tenebris in lucem evocavit; Deiot. 30.
evolo: f. **evolo** (7 St.) S. 246, a.
evomo: orationem ex ore impurissimo evomuit; Phil. V, 20.
exardesco: ex multis ... vitiis ... importuntias inauditi sceleris exarsit; Sulla 75.
exaro: ut plus quam decem medimna ex iugero exararent; Verr. III, 113.
excedo: f. **excedo** (5 St.).
excido: tempus ... ex animo ... excidere; prov. cons. 43.
excīdo: verbum ecquod umquam ex ore huius excidit, in quo ..? Sulla 72. ex isto ore religionis verbum excidere ... potest? dom. 104.
excipio: si ex omnibus rebus se ipsum ... exciperet; Sex. Rosc. 144. ut te ex populi sermone exciperes; Flacc. 82.
excito: f. **excito** alqm ex. bellum; Phil. V, 32. Fr. B, VIII, 11 (B. I, S. 398, b). civis contentiones. incendium; Phil. VII, 3. plausum; Sest. 124.

excurro: quod (Karthago) ... excurrere ex Africa ... videbatur; leg. agr. II, 87.
excutio: iuventutem omnem ex tota Italia excussimus; Phil. XII, 16.
exeo: f. **exeo,** II. alqs ex (9 St.). eques. greges. hostis. piratae. praedones. verbum. vir.
exhaurio: f. **exhaurio** pecuniam; leg. agr. II, 98. praedam. sentinam.
exigo: nec ex bonis populo *universa pecunia* exacta est; Rab. Post. 8.
eximo: f. **eximo** (5 St.).
existimo: ex lacrimis horum .. existimare potestis ..; Cluent. 197.
exorior: f. **exorior,** alqs; Balb. 23. crimen; Rab. Post. 30. — expello: f. **expello** alqm ex (6 St.) civem; Sest. 29. 30 (B. I, S. 521, a). conlegam. consules. filiam; Cluent. 188. plebem. tribunos.
expeto: haec sacra maiores nostros ex vestris libris expetisse; har. resp. 26.
expleo: ex epulo .. famem ... expleras; Vatin. 32.
explico: si .., ex his te laqueis ...explicaris; Verr. V, 151.
explodo: postea quam e scena ... explodebatur; Qu. Rosc. 30.
exporto: f. **exporto** alqd; Verr. I, 53. II, 185. Dianam. furta? signum. — **aurum,** II, 1. exporto; Flacc. 67 (B. I, S. 366, b). — exprimo: f. **exprimo,** II. formulam. legem. — exsisto: f. **exsisto,** I. alqs; Cael. 33. avaritia. beluae. impetus; Cael. 14. — II, 2. Quir. 15. — exsto: f. **exsto,** milites. monumentum; dom. 137. — extermino: f. **extermino** alqm; Sest. 9. Ligar. 33. Phil. XIII, 1. auctoritatem. virtutem. — extorqueo: f. **extorqueo,** II. alqd; Cluent. 52. leg. agr. II, 19. arma; Phil. XIII, 15. ferrum. — extraho: f. **extraho** (5 St.) — exturbo: f. **exturbo** alqm; Quinct. 49. civem. hominem. plebem. populum.
exuo: ex his te laqueis exueris; Verr. V, 151.
facio: ex homine ... factus est Verres; div. Caec. 57. ignem ex lignis viridis ... fieri iussit; Verr. I, 45. quo modo ex deciens HS sexcenta sint facta; ib. 92. statua ex aere facta est; ib. II, 50. ex quibus pecuniam maximam fecit; ib. 136. Hercules egregie factus ex aere; ib. IV, 5. candelabrum factum e gemmis; ib. 67. simulacrum ... factum e marmore; ib. 96. ex quo fit navis; ib. V, 47. qui esset totus ex fraude ... factus; Cluent. 72. sisne ex pauperrimo dives factus; Vatin. 29. qui haec ex minimis tanta fecerunt; Cael. 39. me arcem facere e cloaca; Planc. 95. en cur magister eius ex oratore arator factus sit; Phil. III, 22. ex mendicis fieri repente divites; ib. VIII, 9.
fero: fructum pietatis suae .. ex me ... ferre; Sest. 68. quoniam ... fructus .. ex sese ... acerbitate permixtos tulissem; Planc. 92.
fingo: alterum fingere opinor e cera solitum esse; Verr. IV, 30. quae ex accusatorum oratione praemuniri iam et fingi intellegebam; Cael. 19. ex argilla et luto fictus Epicurus; Piso 59.
fugio: si qui ex acie fugerint; Sex. Rosc. 151. ex Hispania fugientis; Verr. V, 72. 151. si ... ex eo loco ... fugisset; Caecin. 49. fugit aliquis e manibus; Cael. 65. fugientem e Sardinia; Scaur. c. 2 § 1. ex Sardinia est fugere conatus; ib. 6. fugit e regno; Rab. Post. 39. quo primum ex urbe fugit Antonius; Phil. III, 2.
fundo: quae te beluam ex utero ... fudit; Piso fr. 5.
gigno: ut ipsa ex sese suos civis genuisse dicatur; Flacc. 62.
habeo: habebat ... ex ea liberos; Quinct. 16. habeo ex eis, qui adfuerunt, quos producam; Verr. II, 175. granum ex provincia Sicilia nullum haberemus; ib. III, 44. non habes ne ex his quidem hominibus ... ullum auctorem; ib. 210. quem habebat e Caesennia filium; Caecin. 11. cum haberet ex Novia infantem filium; Cluent. 27. habet .. magistros non ex istis ineptis; sen. 14.
haurio: sumptum haurit ex aerario; leg. agr. II, 32. illa ... ex quo fonte hauriam sentio; Arch. 13. alterum haurire cotidie ex ... Syriae gazis innumerabile pondus auri; Sest. 93. quos (quaestus) M. Antonii tota ex *re publica* hausit domus; Phil. V, 11. f. adripio; Milo 10.
immigro: di ... ex suis templis in eius aedis immigrare nolebant; dom. 141.
immitto: quae (tela) ex illius actionibus in meum corpus immissa sunt; dom. 39. vis ... servorum ... repente *e* fornicibus immissa; har. resp. 22.
incipio: ex quo potius numero (incipiam) quam ex ipsis laudatoribus tuis? Verr. IV, 3.
infero: te, tamquam serpens e latibulis, ... intulisti; Vatin. 4.
inflammo: qui semper ex rei publicae malis sceleris sui faces inflammaret; dom. 18.
inflecto: ubi primum ex alto sinus ab litore ad urbem inflectitur; Verr. V, 30.
ingenero: ingenerantur hominibus mores ... ex eis rebus, quae ..; leg. agr. II, 95.
instituo: alii quaestus instituuntur ex uno genere navali; Verr. V, 61.
intellego: qua ex re intellegi facile potuit; Quinct. 26. ex quo et ex ceteris dictis ... quivis potest intellegere; ib. 90. ex quo intellegere posses; Sex. Rosc. 46. cum multis ex rebus intellegi potest ..., tum ex hac re vel maxime; ib. 69. ut non ex illis maleficiis ... hoc intellegatur; ib. 118. ex eis ... nonne quivis potest intellegere? ib. 132. ex eis, quae legi ..., intellego; Verr. I, 79. ex reliquis criminibus intellegetis; ib. II, 36. ex ipsa ratione intellego; ib. 190. ex quo intellegi potest; ib. III, 8. 178. Phil. VII, 4. quod ex hac iniquitate novorum edictorum intellegi velim; Verr. III, 39. ex Hyblensium pactionibus intellegetis; ib. 102. unde ergo hoc intellegi potest? ex hoc maxime, quod ..; ib. 120. omnia simul intellegere potestis .. ex hoc uno crimine Scandiliano; ib. 141. ex quo intellexistis; ib. 163. ex illorum querimoniis intellegere possumus; ib. IV, 132. ex quo iam intellegis; ib. V, 39. ut intellegeretur ex mercibus; ib. 146. ex quibus intellegi potest; Font. 38. quod ex verbis intellegi possit; Caecin. 52. potest hoc ex verbis intellegi; ib. 54. ex eo intellegi potest; ib. 102. ex quo intellegi possit; Cluent. 10. ex quo ... intellegetis; ib. 43. ex quo intellegitur; ib. 64. ex quo intellegi potuit; ib. 138. ex quo intellegi .. potest; leg. agr. II, 102. ex eo ipso ... intellegere possumus; Catil. II, 25. ex quo intellegi debet; Flacc. 89. Phil. II, 30. ex hac frequentia colonorum ... intellegere potestis; Sulla 61. ex quo intellegitur; dom. 105. ex ipsius sermone intellexit; ib. 115. ex quo intellectum est; Sest. 69. ex quo intellegi necesse est; Balb. 27. ex quo profecto intellegis; Marcell. 3. cum .. ex litteris ... intellectum sit; Phil. X, 26.
invehor: qui iam in portum ex alto invehuntur; Muren. 4.
invenio: ut .. levissimi quidam ex miserrimis ... oppidis invenirentur; Verr. II, 14. quem (anulum) ex his rebus invenit; ib. III, 176. ex quo fructu nummos ... inveniret? ib. 198. ex quibus (libris) inventum est ..; ib. IV, 108. quod tanta ex frequentia inveniri nemo potuit; leg. agr. II, 13. ex domesticis imaginibus invenies: Sulla 27. cum ex eodem stupro tibi et uxorem et filiam invenisti; Fr. B, VIII, 18. vgl. III. amicus.
iudico: ex quo genere hominem istum iudicetis; Verr. I, 45. *ec*quis hoc non ex eo statim iudicavit? ib. III, 142. ecquis est ex iniuriarum magnitudine ... qui hoc non ... iudicarit? ib. 143. ex quo iudicare potestis; dom. 67. ut vos facillime po-

testis ex hac ... molestia iudicare; Sest. 6. ex quo iudicari potest; Phil. V, 48. ex quo iudicare debetis; ib. XI, 15.

laboro: et res publica ex illis et ipsi ex invidia minus laborarent; Sex. Rosc. 149. ex quibus rebus maxime res publica laborat; ib. 154. ex invidia laboravit; Cluent. 202.

langueo: cum .. e via languerem; Phil. I, 12.

lego: puerulos ex tot elegantissimis familiis lectos; Sex. Rosc. 120. ex quibus ille cum optimos viros legeret; Milo 21.

libero: hos ... ex media morte ... liberare; Verr. V, 12. multos ex his incommodis pecunia se liberasse; ib. 23.

mano: ex uno fonte omnia scelera manare; Phil. XIII, 36.

metior: frumentum, quod illi ex area ... metiri || admetiri || licebat; Verr. III, 73.

misceo: (bellum) [mixtum ex civitatibus atque ex bellicosissimis nationibus;] imp. Pomp. 28.

mitto: alter ex ipsa caede .. nuntium ... misit; Sex. Rosc. 102. libellos a L. Canuleio missos sociis ex portu Syracusis; Verr. II, 182. si qui vilicus ex eo fundo ... domino xx milia nummum pro x miserit; ib. III, 119. (epistula) missa est ... ex itinere; ib. 154. num ex Aegypto ... frumentum Romam missurus es? ib. 172. quot ex sua quisque nave missos sciret esse; ib. V, 101. aliquem .. ex hac urbe missum; imp. Pomp. 41. toto .. ex Samnio .. laudationes .. missae sunt; Cluent. 197. ut ex ea provincia ... nullam sit ad senatum litteram mittere ausus; Piso 44. qui ad me ex Aegypto litteras misit; Ligar. 7. cui .. dona ... misit ex Asia; Deiot. 19.

moueo: in apium fortasse examine nos ex Etruscorum scriptis haruspices ... monerent; har. resp. 25.

narro: quod nisi ex Publicio [narratum Naevio esset]; Quinct. 24.

nascor: ex quo uno haec omnia nata et profecta esse concedit; Quinct. 85. ex quibus omnia nata esse dicuntur; Sex. Rosc. 71. ex improbo patre probum filium nasci; Qu. Rosc. 30. quae fere omnia ex tuis iniuriis nata sunt; Verr. II, 146. ex Sthenii calamitate ... natum est; ib. 147. ex tua praetura primum haec est nata postulatio; ib. 148. ex quo igitur crimen ... nascitur? ex hominum iudicio; ib. 162. haec aestimatio nata est ... non ex praetorum ..., sed ex aratorum ... commodo; ib. III, 189. quaestus hic ... ex annonae natus est varietate; ib. 192. quod (malum) ex ipsa provincia nasci possit; ib. V, 8. iudicia ... ex improborum iniquitate ... nata sunt; Tull. 8. ut ex iure civili ... etiam bonitas nata videatur; Caecin. 78. ex quo illa nata sunt omnia; Cluent. 109. superbia nata esse ibi || inibi esse || ex Campanorum fastidio videtur; leg. agr. I, 20. qua ex lege primum caritas nata est; dom. 25. ille nefarius, ex omnium scelerum conluvione natus; Sest. 15. virum .. ex isdem ... radicibus natum; ib. 50. si ipse orietur et nascetur ex sese; Cael. 19. horum omnium bellorum causae ex rei publicae contentione natae sunt; Phil. VIII, 7.

navigo: quibus ex locis navigarent; Verr. V, 146. qui usque ex ultima Syria ... navigarent; ib. 157. Flaccus ex Asia in Macedoniam navigavit; Flacc. 32.

nomino: cuius ex nomine Tenedus nominatur; Verr. I, 49.

nubo: „cum ex amplissimo genere in familiam clarissimam nupsisses“; Cael. 34.

numero: ex quibus in primis numeranda est civitas Halaesina; Verr. III, 170. mensa (numeravit) aut ex vectigali aut ex tributo; Flacc. 44.

obtineo: cum idem alii iuris ex eadem causa non obtinerent; Verr. V. 56. quae (tabulae) solae ex illa professione ... obtinent ... auctoritatem; Arch. 9.

offero: ex quo (indicio) oblata salus esset omnibus; Sulla 42.

orior: ex pertinacia ... intercessoris oritur saepe seditio ...; oritur ex concertatione magistratuum; oritur sensim ex clamore ... contionis; Sest. 77. scitis me ortum e vobis; Rab. Post. 15. ex quibus (discordiis) oriuntur bella civilia; Phil. VII, 25. f. nascor; Cael. 19.

ostendo: odium ... patris in filium ex hoc .. ostenditur; Sex. Rosc. 52. ostendam ex tabulis; Verr. III, 173. ex qua praesertim periculi nihil ostenderetur; ib. IV, 120. quod perspicio et quod ostendam ... ipsorum ex litteris; ib. V, 48. neque id solum ex litteris ostendam; ib. 164. ostendo ex hoc interdicto; Caecin. 91.

pello: quem ... cum ex urbe pellebam; Catil. III, 16. „pellitur e medio“; Muren. 30. ex omnibus oris ... hoste pulso; ib. 34. qui Catilinam ex urbe pepulit; Flacc. 5 (ℨ. 2). pulsus e rostris; Sest. 76. cum ... viri boni lapidibus e foro pellerentur; Piso 23. pulsi e foro bonis omnibus; ib. 30.

pendeo: pendere alios ex arbore; Verr. III, 66. non ex aestimatione neque ex ternis denariis pendere crimen, sed ex coniectione annonae atque aestimationis; ib. 189. non ex verbis aptum pendere ius; Caecin. 52. nonne omnis ille terror ... ex Autronii improbitate pendebat? Sulla 66. quod non totum penderet ex teste; Scaur. 14. ex unius tua vita pendere omnium; Marcell. 22.

percipio: qui (fructus) ex perpetua oratione percipi potuit; Verr. a. pr. 33. voluptas, quae percipitur ex libidine; ib. I, 57. ut sensum iam percipere possit ex maerore patrio; Flacc. 106. si quis minorem gloriae fructum putat ex Graecis versibus percipi quam ex Latinis; Arch. 23.

percontor: ex his scribis ... percontamini; Verr. III, 183.

perdo: HS $\overline{\text{LX}}$ socios perdidisse ex vicesima portorii; Verr. II, 185.

perficio, perfectus: [ex accusatione] perficiam ut ..; Verr. a. pr. 32. candelabrum e gemmis clarissimis opere mirabili perfectum; ib. IV, 64. candelabrum .. e gemmis auroque perfectum; ib. 71. valvas .. ex auro atque ebore perfectiores; ib. 124. ex ebore diligentissime perfecta argumenta; ib. „quoad ... ex multis praediis unam fundi regionem ... perficeret || perfecerit ||; leg. agr. III, 14.

perspicio: ex quo illud perspicere possitis; Cluent. 169. quod ex hodierno eius edicto perspicere potuistis; Phil. IV, 7. cuius animum egregium ... ex Bruti litteris perspicere potuistis; ib. X, 13. f. ostendo; Verr. V, 48.

pervenio: perparvum ex illis magnis lucris ad se pervenire; Verr. III, 130. QUOD AD QUEMQUE PERVENIT ... EX PRAEDA, EX MANUBIIS, EX AURO CORONARIO; leg. agr. I, 12. si ad vos esset singulos aliquid ex hoc agro perventurum; ib. II, 85. quod ex malis boni posset in rem publicam pervenire; Sest. 63. quod ex ea pecunia ... pervenisse; Rab. Post. 37. cuius ex salute non minor paene ad omnis ... laetitia pervenerit; Marcell. 4.

peto: si ex his studiis delectatio sola peteretur; Arch. 16. cum ... exempla semper ex summorum hominum factis mihi censuerim petenda; prov. cons. 20. si id non negat, ex quo nihil petit nisi ut ignoscatur, dubitaret id fateri, ex quo etiam praemia laudis essent petenda? Milo 81. te ex me ... petisse, ut ..; Fr. B, VIII, 20.

pigneror: Mars ipse ex acie fortissimum quemque pignerari solet; Phil. XIV, 32.

portendo: cum ... metus ex ostentis portenderetur; Verr. IV, 108. ex quo periculum portenditur; har. resp. 26.

porto: quo ex loco in quem locum ne portarent?

Verr. III, 191. columnae marmoreae ex aedibus meis ... ad socrum consulis portabantur; dom. 62.

posco: qui ex illo sacrario quicquam poscere aut tollere aut attingere auderet; Verr. IV, 7.

possum: si quid possumus, ex eo possumus, quod ..; Milo 21.

postulo: ut ex utroque genere ... ea postuletis, quae ..; Verr. I, 103.

praecido: quidnam ... mihi ex hac oratione praeciderit; Verr. II, 164.

praecipito: qui se praecipitatos ex locis superioribus dicerent; Caecin. 50. praecipitari ex altissimo dignitatis gradu; dom. 98. se ex altissimo praecipitasse muro; Scaur. c. 3 § 4.

praedor: ex ista .. hereditate istum ita praedatum; Verr. II, 45. qui ex tensarum orbitis praedari sit ausus; ib. III, 6. quo modo ex locatione illa columnarum docui istum esse praedatum: opinor, ex eo maxime, quod ..; ib. 51.

praemunio: f. fingo; Cael. 19.

procedo: procedit iste repente e praetorio; Verr. V, 106.

prodeo: una ex domo prodeunt; Flacc. 22. nescio quo e gurgustio te prodire; Piso 13.

produco: producuntur e carcere; Verr. V, 120. quem ex tanto hominum numero testem ... producere potestis? Font. 16. Epicure noster, ex hara producte, non ex schola; Piso 37.

profero: quod HS ɪɪɪɪ ∞ ɪɪ ex arca proferebas; Qu. Rosc. 29. si unum factum ex omni antiquitate protulero; Cluent. 133. cum .. omnis offensiones iudiciorum non ex mea opinione, sed ex hominum rumore proferrem; ib. 139. totum crimen profertur ex inimica, ex infami, ex crudeli, ex facinorosa, ex libidinosa domo; Cael. 55. f. dico; Verr. II, 171.

proficiscor: qui e Chelidonis sinu in provinciam profectus esset; Verr. II, 24. ab homine ... non ex equestri loco profecto; ib. 174. ex illo oppido proficiscitur; ib. IV, 85. (generis antiquitatem) ex clarissimo municipio profectam; Font. 41. qui e ludo atque e pueritiae disciplinis ... in militiae disciplinam profectus est; imp. Pomp. 28. e publico iudicio ad privatum Staieni iudicium profectus est; Cluent. 74. eo ex Italia consilio profectus est, ut ..; Phil. XI, 28. f. nascor; Quinct. 85.

profugio: ut ... ex Sicilia profugeret; Verr. III, 53. colonus ... ex agro profugerat; ib. 55. cum ex agris tres fratres consortes profugissent; ib. 57. cum ... aratores ex agris ... profugissent; ib. 75. eos plane non solum ex agris, verum ex civitatibus suis profugisse; ib. 121. qui ... ex civitatibus suis, ex provincia ... profugerunt; ib. 128. qui ex praedonum insidiis, qui ex tempestatum periculis profugissent; ib. V, 157. cum ... clam e lautumiis profugisset; ib. 160. ex suo regno sic Mithridates profugit, ut ex eodem Ponto Medea illa quondam profugisse dicitur; imp. Pomp. 22. consules ex Italia profugisse; Deiot. 11.

progredior: ex hac .. domo progressa ista mulier; Cael. 60.

proicio: qui ex naufragio luculenti patrimonii ad haec Antoniana saxa proiectus est; Phil. XII, 19. hoc S. C. facit clam te ex urbe proieceris? Fr. C. 33.

promo: HS ᴄᴄᴄɪↄↄↄ ex disciplina ... Roscius promebat; Qu. Rosc. 29. cum tibi senatus ex aerario pecuniam prompsisset; Verr. III, 195. tune aurum ex armario tuo promere ausa es? Cael. 52.

propono: propositi ex negotiatoribus iudices nulli; Verr. II, 34. cum ... tot ex cohorte recuperatores proponerentur; ib. 112. credo maius emolumentum Caepionibus ... propositum fuisse ex Q. Pompei damnatione ..., quam cunctae Galliae ex M. Fontei calamitate; Font. 27. vgl. seligo; Verr. II, 32.

proripio: se ex curia repente proripuit; har. resp. 2.

prospicio: ex equo ... provinciam prospicit; Verr. II, 154.

protraho: non est unus mihi quisque ex illorum acie protrahendus; Scaur. 20.

quaero: ut ex eis quaeratur; Sex. Rosc. 77. dum ex eis de patris morte quaeratur; ib. 78. qui quaeri velit ex eis; ib. 123. cum eius patronus ex eo quaereret; Verr. I, 18. velim quaerere nunc ex ipso Metello; ib. II, 164. quid ego ex te quaero? ib. III, 85. hoc ex te quaero; ib. 165. tu ex illius honore in eos ipsos ... supplicia quaerebas? ib. IV, 90. ex eis quaeritur; ib. 100. ex ipsorum litteris testibusque quaeremus; ib. V, 43. quaerebant ex isto palam; ib. 94. hoc quaeri ex nauarchis; ib. 101. quaerit ex illis singillatim; ib. 102. defensionem ... praetorem .. ex indignissima morte innocentium quaerere; ib. 115. ex quibus (agris) maxima vis frumenti ... quaeritur; ib. 123. cum ex vobis quaereret; imp. Pomp. 59. neque quo mihi ex cuiusquam amplitudine ... adiumenta honoribus quaeram; ib. 70. ex tota ista subscriptione rumorem quendam ... esse quaesitum; Cluent. 131. quaesivit ex eo; leg. agr. II, 79. ex his rebus ... aliquid ... invidiae esse quaesitum; Flacc. 13. ne quid ex meis commentariis quaereretur; Sulla 43. ex ea crimen ... quaeris; ib. 67. ex ea quaeratur; ib. 78. cum ex eo quaereretur; Arch. 20. nisi forte ex te ita quaesitum est; dom. 35. quaere hoc ex Clodio; ib. 83. non sunt quaesita ex occulto aliquo genere litterarum; ib. 138. cum ex mea contentione interitus bonorum omnium quaereretur; ib. 145. quaero ex eo ipso; har. resp. 17. quaerebat ex eo; ib. 48. ex te ... potissimum quaero; Sest. 116. quod ex me quaesisti; ib. 132. sic enim ex te quaero; Vatin. 16. quaero illud etiam ex te; ib. 19. quaero ex te; ib. 29. 34. Planc. 70. me ... de tuis propriis sceleribus ex te quaerere; Vatin. 30. quaero etiam illud ex te; ib. 33. ex ipsa quaeram; Cael. 33. quaere ex familiari tuo; Piso 74. cum ex me quidam quaesisset; Planc. 65 *qui ... totam (dignitatem) ex domo quaesisset;* Scaur. 45. quaerenti ex eo; Milo 26. qui ... caedis ... causam quaesierit ex funere; Phil. III, 30. quod quaesivit ex me P. Apuleius; ib. VI, 1. quaeram ex ea; ib. XIII, 6. si familiariter ex Q. Catulo ... velim quaerere; Fr. B, VII, 4.

rapio: raptam esse Liberam ... ex Hennensium nemore; Verr. IV, 106. e carcere ... ad necem rapiebantur; ib. V, 72.

recido: quam cito illa omnia ex laetitia ... ad luctum ... reciderunt! Sulla 91.

recipio: ex quibus alienissimis hominibus ... tibi hospes aliquis est recipiendus; div. Caec. 49. cum se ex hisce locis reciperent; Verr. IV, 21. si qua (pecunia) ... ex novis vectigalibus recipiatur; leg. agr. I, 13. II, 62. pecunia, quae tanta ex superioribus recipi potest; ib. II, 47. ex Latio multi ... et ex ceteris regionibus ‖generibus‖ gentes universae in civitatem sunt receptae; Balb. 31. multi in civitatem recepti ex liberis ... populis; ib. 52. quem .. ex tantis inimicitiis receptum in gratiam; Rab. Post. 19. si ... tantum ex eius bonis ... populus recepisset; ib. 37. cum ex illa fuga ... clam te domum recepisti; Phil. II, 88.

recito: si haec edicta non ex ipsius tabulis totidem verbis recitare possem; Verr. III, 26. recitet ex codice professionem; ib. recita sationes ex litteris publicis; ib. 102. recita ex litteris publicis professiones sationum; ib. quem ad modum ... recitare ex litteris publicis audistis; ib. 120. recita ex tabulis; ib. IV, 12. quae vobis locatio ex publicis litteris ... recitata est; ib. 79. quae tum ex tabulis Oppianici recitabantur; Cluent. 34. recitavit ex oratione; ib. 138. cum ... ex duabus eius orationibus capita alterna ... recitanda curasset; ib. 140. cum ex ea oratione asperius dicta recitasset; ib. ex qua domo recitatur vobis ... auctoritas; Cael. 55. ex quibus multa ... recitarem;

Piso 71. quae paulo ante ex conlegae litteris Pansa recitavit; Phil. VIII, 6.

recognosco: ex eo ... recognoscere potestis; Verr. I, 32.

recordor: f. cogito.

recreo: qui ... ex illo metu mortis ... recreatus revixisset; Verr. V, 160. cum vix se ex magno timore recreasset; Catil. III, 8. qui e gravi morbo recreati sunt; Quir. 4. nondum ex longinquitate gravissimi morbi recreatus; Phil. X, 16.

recupero: deos ... ex urbe hostium recuperatos; Verr. IV, 77. quod ... ex urbe hostium recuperarint; ib. 80.

reddo: ut ... non minora illis ornamenta ex sua laude redderet; Sex. Rosc. 147.

redeo: ut primum e provincia rediit; Verr. a. pr. 16. Romam ut ex Sicilia redii; ib. I, 17. cum Apronius e palaestra redisset; ib. III, 61. senatoribus ... e senatu redeuntibus; Sest. 117. cum ... ex legatione redieris; Vatin. 34. ex qua (provincia) ... nemo rediit ... quin triumpharit; Piso 38. redire ex Macedonia; ib. 53. „ex ea (provincia) sic redii“; ib. 61. ex Hispania redeunti; Phil. II, 78.

redigo: cum omnem pecuniam ... ex vectigalibus redegissetis; leg. agr. II, 98. quantam (pecuniam) ex bonis patriis ... redegisset; Phil. XIII, 10.

reduco: ut Hortensius ... domum reducebatur e campo; Verr. a. pr. 18. quo istum ex illo praeclaro convivio reduxerant; ib. V, 92.

redundo: quantum ex eo ... redundarit; Verr. III, 103. si ex hoc tanto ... beneficio nullum in me periculum redundarit; Sulla 27. ad quos aliquantum etiam ex cotidianis sumptibus ... redundet; Cael. 57. non igitur reus ex ea causa ... redundat Postumus; Rab. Post. 11. omnes in me meosque redundant ex fonte illo dolores; Milo 103.

refero: qui ex calamitate senatoris ... spolia domum suam referre ... conatus sit; Verr. I, 157. si hanc ex faenore pecuniam populo non rettuleris; ib. III, 167. si ex illa iactatione ... referunt aspectum in curiam; prov. cons. 38. ex illo fonte ... triumphorum cum arida folia laureae rettulisses; Piso 97. f. refero; Planc. 41.

reficio: quod (opus) ex mea pecunia reficiatur; Verr. I, 142. quod tanto plus sibi mercedis ex fundo refectum sit; ib. III, 119. ubi .. animus ex hoc forensi strepitu reficiatur; Arch. 12.

reicio: si .. ex omni copia conventus Syracusani ... faceres potestatem aratori non modo reiciendi, sed etiam sumendi aratores; Verr. III, 32. recuperatores reice. ... ex quo numero? ex eadem cohorte; ib. 70. ex qua copia recuperatores reici oporteret; ib. 136. indignum uni potius ex iniquis sumendi quam utrique ex aequis reiciundi fieri potestatem; ib. 140. P. Sullam .. ex his ... amicorum gregibus reicietis? Sulla 77. cum ex CXXV iudicibus ... V et LXX reus reiceret, L referret; Planc. 41.

relinquo: relictus ex omnibus; Sex. Rosc. 5. qui unus relictus ex illorum nefaria caede restat; ib. 13. ex omnibus suis commodis hoc solum filio reliquit; ib. 15. ex minima ... re publica maximam ... nobis reliquerunt; ib. 50. unus puer ... ex tanta familia Sex. Roscio relictus non est; ib. 77. ex his quasi decem fiscos ad senatorem illum relictos esse; Verr. a. pr. 22. cum ... ne paleae quidem ex omni fructu atque ex annuo labore relinquerentur; ib. III, 114. qui unus videtur ex illis ad lugendos coniuratos relictus; Sulla 31. qui in urbe ex eo numero relicti sunt; Phil. XII, 13. ego unus relictus ex multis; ib. XIII, 29.

remitto: ex eo ... aliquantum remittet; div. Caec. 48. quod ex ea pecunia remiserit; Verr. III, 82. „ex his aliquid remittere cogitantem“; Phil. XIII, 36.

reparo: quod ... eodem ex agro reparare posset; Verr. III, 199.

repello: veritas ... ex hoc loco repulsa; Quinct. 5.

reperio: illud ex hominibus certis ... reperiebam; Verr. a. pr. 22. quod ego maxime genus ex sociorum litteris reperire cupiebam; ib. II, 183. ex provincia Sicilia ... recuperatorem nullum posse reperiri; ib. III, 138. sicuti ex multis rebus reperietis; Cluent. 23. reperietis .. ex hoc toto prodigio ..; har. resp. 10. quibus e municipiis vix iam qui carnem Latinis petant reperiuntur; Planc. 23. ecquid reperies ex tam longa oratione mea, cui ..? Phil. II, 111.

repeto: ut non ita multum mihi gloriae sit ex quaesturae laude repetendum; Planc. 64.

reporto: non ex litibus aestimatis tuis pecuniam domum, sed ex tua calamitate cineri ... filii sui solacium volt .. reportare; Verr. V, 128.

requiro: ex te ipsa requiro; Cael. 50. ex quibus requiram; ib. 67. si iam ex te requiram; Planc. 48.

reservo: habetis consulem ex plurimis periculis ... atque ex media morte ... reservatum; Catil. IV, 18.

resto: cum ex multis unus ei restaret Dolabella; Scaur. 45. f. relinquo; Sex. Rosc. 13.

revertor: victor e Thessalia ... revertisti; Phil. II, 59. cur ego ex ipso cursu tam subito revertissem; ib. 76.

revivisco: f. recreo; Verr. V, 160.

revoco: me ex hoc ... campo aequitatis ... revocas; Caecin. 54. ex multorum annorum dissensione ... revocatos; Catil. IV, 15. *e fuga revocatum;* Scaur. c. 2 § 1. quae (amicitiae) essent ex inimicitiis revocatae in gratiam; Fr. E.

scio: quo modo .. hoc adsequar .. ut sciam ...? non ex Apronii tabulis; Verr. III, 112. id .. sciri facillime potest ex litteris; ib. 120. ex quo haec Verres scire posset; ib. V, 161. quod vos, si nulla alia ex re, ex litteris quidem nostris ... scire potuistis; Font. 18. „quis sim scies ex eo“; Catil. III, 12. scire ex te pervelim; Sulla 23. illud scire ex te cupio; Vatin. 30. ex quibus id facillime scire posset; Milo 46.

seiungo: quod me ex fortissimorum civium numero seiungendum non putasti; Vatin. 26.

seligo: selecti iudices ex conventu civium Romanorum proponi solent; Verr. II, 32. selecti e conventu ... iudices nulli; ib. 34.

sentio: quod ex omnium precibus ... sentire potuisti; Marcell. 33.

servo: quo ex iudicio te ulla Salus servare posset? Verr. III, 131. bis ex ... flamma ... servata est; ib. 78. urbem ... ex omni impetu regio ... esse .. servatam; Arch. 21. ex quibus (manibus) si me non ... fortuna servasset; Milo 20.

significo: ex hoc illa tua singularis significatur insolentia; Verr. IV, 89. quod .. ex aliquo diiuncto ... monstro significatum; har. resp. 26.

sortior: paucos ex multis ad ignominiam sortiere? Cluent. 129.

spero: f. efficio.

subicio: te ... e postremo in tertium locum esse subiectum; Fr. B, VIII, 5.

subsortior: ex hac decuria vestra ..., quos iste adnuerat, in suum consilium ... subsortiebatur; Verr. I, 158.

sum: repente ex alacri ... sic erat humilis; Verr. a. pr. 17. multa .. sunt ex eodem genere; ib. I, 96. erant ex eo [haec] genere; ib. II, 183. erat quaedam ex ipsa varietate ... criminum delectatio; ib. III, 10. quantum est ex Sicilia frumenti horuotini; ib. 45. esset ex inerti ... parente navus ... filius; ib. 161. quantum ex primis decumis fuisset; ib. 163. quod ex eo loco sit ... et ex eo acervo; ib. 173. quae sunt tibi igitur exempla ex ‖in‖ Sicilia cellae? ib. 212. qui (splendor) ex clarissimis ... gemmis esse debebat; ib. IV, 65. qui ex eadem familia sint; ib. 81. ex aere fuit

quoddam (simulacrum); ib. 109. ex quo genere iste sit; ib. V, 25. cum ipsa (navis) quoque esset ex praeda; ib. 44. non enim erat hoc genus frumenti ex eo genere quod exigeretur, sed ex eo quod emeretur; ib. 52. totum (opus) est e saxo; ib. 68. quis est ex eo numero, qui vobis auctor placeat? Font. 16. M. Fulcinius fuit .. e municipio! Tarquiniensi; Caecin. 10. municipii Larinatis, ex quo erat, ... princeps; Cluent. 11. C. et L. Fabricii fratres gemini fuerunt ex municipio Aletrinati; ib. 46. quod erat ex eodem municipio; ib. 49. quo ex genere iste est Manlius; Catil. II, 20. sunt homines ex eis coloniis, quas Sulla constituit; ib. qui est ex eis colonis, quos ..; ib. III, 14. hac ex disciplina nobis illa sunt; Muren. 62. fuit eodem ex studio vir eruditus ..., Q. Tubero; ib. 75. „te esse ex municipio". fateor, et addo etiam ex eo municipio, unde ..; Sulla 23. neminem esse ex illo honoris gradu qui non ..; ib. 82. ex hoc esse hunc numero ... Africanum, ex hoc C. Laelium ..., ex hoc ... M. Catonem; Arch. 16. est .. ex eo numero, qui ..; ib. 31. ex qua hic est puer; Sest. 6. ex hoc genere illos fuisse arbitror Camillos; Cael. 39. quo minus ex cive Romano civis Gaditanus possit esse; Balb. 27. reliquos video esse ex equestri loco; Planc. 15. tu es e municipio antiquissimo Tusculano, ex quo sunt plurimae familiae consulares ... — tot ex reliquis municipiis omnibus non sunt —, hic est e praefectura Atinati; ib. 19. quia esset e familia consulari; ib. 59. ecquis est ex tanto populo qui ..? Rab. Post. 45. ex quo quidem maximus est fructus ... sapienti; Marcell. 19. ex plurimis malis ... hoc tamen boni est; Phil. II, 117. qui sumus e municipiis; ib. III, 15. num est ex iudicum genere et forma? ib. V, 13. alteri sunt e mediis C. Caesaris partibus; ib. 32. unde autem ista suspicio est? ex pacis patrocinio repentino; ib. XII, 6. vgl. III. testis.

sumo: istum sibi ex communi calamitate defensionem ullam .. sumere; Verr. I, 43. ex multis similibus ea sumam; ib. II, 68. pauca ex aliis generibus sumemus; ib. 118. cum ex provincia ... aequam partem tu tibi sumpseris; ib. III, 49. ex ipsa etiam Gallia ... auxilia sumuntur; Font. 45. ex hac mihi concedat ut tantum mihi sumam; Cluent. 118. sunt ... sumpta de medio, ex rebus ... delatis, ex senatus consulto, ex lege; dom. 138. quid ... potest ex omni memoria sumere inlustrius? Sest. 27. ex istis tuis sumam aliquem; Cael. 36. f. reicio; Verr. III, 32. 140.

supersum: ut nihil sibi ex pristina dignitate superesse arbitraretur; Sulla 15.

suppedito: ut .. populo Romano satis frumenti ex Sicilia suppeditaretur; Verr. III, 43. quae tibi ex alio genere frumentum suppeditare possit; ib. 172.

suppleo: „legionibus ... suppletis ex D. Bruti exercitu", non modo ex dilectu suo; Phil. VIII, 27.

surgo: ex accusatorum subselliis surgunt; Flacc. 22.

surripio: qui ex eius custodia ... regis amici filium ... surripuisset; dom. 66.

suscipio: quam (filiam) ex genero susceperat; Cluent. 179. dolor ... susceptus ex hominis ... periculo; Sest. 4. inimicitias sibi mecum ex rei publicae dissensione susceptas esse; ib. 72. ut ... duplicem dolorem gemitumque susciperet, et ex desiderio clarissimi [...] civis et ex honore turpissimi; Vatin. 19. ipse ex libertini filia susceperit liberos; Phil. III, 17.

suspicor: ex eo ... quid sibi impenderet coepit suspicari; Cluent. 66. ex eo, quod sequitur, suspicor ..; har. resp. 36.

tollo: nonne videntur hunc hominem ex rerum natura sustulisse? Sex. Rosc. 71. hanc (crudelitatem) tollite ex civitate; ib. 154. quod eorum simulacra ... ex delubris .. sustulisset; div. Caec. 3. quas tabulas pictas ex Achaia sustulerit; Verr. I, 45. ex fano Apollinis ... clam sustulit signa; ib. 46. quae signa ... ex eis urbibus sustulisses; ib. 54. quae signa ... ex urbe hostium ... sustulit; ib. 57. simulacra ex fanis suis sublata; ib. 59. ipse ex Siciliensi edicto hoc sustulisti; ib. 112. ea sola te ... ex edicto Siciliensi sustulisse; ib. 118. quasi quicquam redivivi ex opere illo tolleretur; ib. 148. ut ne hostium quidem urbem ex sociorum insula tollendam arbitraretur; ib. II, 4. ut signa ... ex oppido Thermitanorum ... tollerentur; ib. 85. tolli ex urbe monumenta maiorum; ib. 88. tollit ex tabulis id; ib. 101. ut ... ambitiones ex hominibus ... tollerentur; ib. 132. NE TOLLAT .. EX AREA; ib. III, 37. non mature ex area tollere; ib. tollere cogebat ex area; ib. ut ex area ... ne tolleret; ib. 51. tritici septem milia medimnum ex Nymphonis arationibus ... tollit; ib. 54. ex uno agro Q. Apronium ... ccc milia modium tritici ... sustulisse; ib. 107. cum ... ex illo oppido signa tolleret; ib. IV, 4. non dubitavit illud insigne penatium ... ex hospitali mensa tollere; ib. 48. P. Scipionis monumentum ... ex Aesculapii .. fano sustulisti; ib. 93. hoc signum ... ex illo ... loco sustulerunt; ib. 99. praefectum regium dentis eburneos ... e fano sustulisse; ib. 103. Cererem ... a C. Verre ex suis templis ... esse sublatam; ib. 109. tabulas pulcherrime pictas ex eadem aede sustulit; ib. 123. signum Paeanis ex aede Aesculapii ... non sustulisti? ib. 127. ex aede Liberae † parinum caput illud ... num dubitasti tollere? ib. 128. illud (signum) ... ex aede sua sustulit; ib. 129. id (signum) Verres ex templo Iovis sustulit; ib. 130. ignis e specula sublatus; ib. V, 93. totum ... ex sua patria ... sustulisti; ib. 128. non ego metum ex re militari ... tolli dico oportere; ib. 133. ut ... (simulacrum) alterum ... ex sua sede ... sustulerit; ib. 187. illud verbum ... ex toto testimonio suo sustulit; Font. 29. ex Miseno .. eius ipsius liberos ... a praedonibus esse sublatos; imp. Pomp. 33. tollatur id ex causa; Cluent. 124. si ... publicum ex illa urbe consilium sustulissent; leg. agr. II, 88. quod urbem ex Italia pulcherrimam non sustulerunt; ib. 91. quod utinam ... ex hac re publica sustulissem! Rabir. 10. si ex tanto latrocinio iste unus tolletur; Catil. I, 31. tolle mihi e causa nomen Catonis; Muren. 67. sublatus erat e numero recuperatorum; Flacc. 11. ut singuli cives singulis versiculis e civitate tollantur; dom. 44. quam (Libertatem) ex urbe tota sustulisti; ib. 110. tollatur haec e civitate discordia; har. resp. 55. quibus (viris) e civitate sublatis; Vatin. 24. ut patres conscripti ex re publica funditus tollerentur; ib. 55. noli tollere ex ordine nostro liberalitatem; Planc. 47. potestis tollere e civitate quem voltis; Rab. Post. 11. quod (librarium) te aiunt ... ex mediis armis ... sustulisse; Milo 33. dictaturam ... funditus ex re publica sustulit; Phil. I, 3. cum dictatoris nomen ... funditus ex re publica sustulisset; ib. 4. tollere ex vita vitae societatem; ib. II, 7. qui ... provincias universas ex imperii populi Romani iure sustulerit; ib. III, 30. qui ex Fadia sustulerit liberos; ib. XIII, 23. sublatus e proelio; ib. XIV, 26. f. posco.

tracto: liberaliter ex istius cibariis tractati; Verr. II, 12.

traduco: ex agro homines traduci in forum; Verr. III, 26. hi ex summa egestate in eandem rerum abundantiam traducti; leg. agr. II, 97. eos .. ex feritate illa ad iustitiam ... traduxerunt; Sest. 91.

traho: qui ... cognomen ex contumelia traxerat; Phil. III, 16. unde est adhuc bellum tractum nisi ex retardatione et mora? ib. V, 30.

transeo: ne ex Italia transire in Siciliam ... possent; Verr. V, 5. ad .. auctoritatem .. censoriam exemplum illos e consuetudine militari transtulisse; Cluent. 128. si hoc exemplum ex re militari ad animadversionem censoriam transferendum

fuit; ib. 129. P. Sullam ... ex hoc hominum numero, ex hac familiarium dignitate in impiorum partem ... transferetis? Sulla 77. quae e balneo in cubiculum transferri non posseut; Deiot. 21. qui ... ad se ex eis (hortis) omnia ornamenta transtulerit; Phil. III, 30.

tribuo: ex agro populi Romani plus frumenti servo Venerio ... tribui; Verr. III, 89. statim ex eis rebus ... iubere ei praemium tribui; Arch. 25.

triumpho: cum amplissime ... ex praetura triumphasset; Muren. 15. [qui ... ex Macedonia non triumphares;] Piso 55. ex qua provincia T. Flamininus, L. Paulus ... triumpharunt; ib. 61. sine qua (urbe) numquam ex Transalpinis gentibus maiores nostri triumphaverunt; Phil. VIII, 18.

vador: cum ex Leontino usque ad Lilybaeum aliquem vadaretur; Verr. III, 38.

vendo: ex hoc loco vendidit; leg. agr. II, 56.

venio: homines ex tota provincia nobilissimi ... venerunt; Verr. II, 11. quod praeda ex illis bonis ad multos Syracusanos ... venerat; ib. 50. ex primo ordine explosorum in secundum ordinem civitatis se venisse; ib. III, 184. ex eius regno piratas ad Siciliam esse venturos; ib. IV, 66. ex domo atque ex cohorte praetoria manum fugitivorum ... venisse; ib. 94. ut nemo tam rusticanus homo ... Romam ex ullo municipio ... venerit; ib. V, 34. quaecumque navis ex Asia, quae ex Syria ... venerat; ib. 145. qui ex municipiis veniant; Sulla 23. ut cuncti ex omni Italia ... venirent; sen. 24. qui e municipiis venissent; ib. 27. cum ... ex provincia venisset; dom. 59. Platorem ex Orestide ... venisse; har. resp. 35. ex qua (colonia) non ... venerint; Piso 51. equitem Romanum ex hac urbe ... venire in eum locum; Rab. Post. 22. venis e Gallia; Phil. II, 49. ex qua (provincia) se instructum ... venturum esse; ib. III, 1. venit ex Asia; Fr. B, XII, 6. ×.

verto: ex illa pecunia magnam partem ad se vertit; div. Caec. 57.

video: videamus ex litteris publicis; Verr. III, 120. video ex litteris publicis ..; ib. 173. ex veterum rerum monumentis ... video; Muren. 31.

vindico: QUA EX CAUSA VINDICAVERIS; Muren. 26. se non modo ex suspicione tanti sceleris, verum etiam ex omni hominum sermone ... vindicavit; Sulla 59.

vivo: qui ... in caede atque ex caede vivunt; Sex. Rosc. 78.

utor: quo ex genere mihi testium ... si uti voluissem, magna copia fuisset; Verr. I, 97. hoc ipso ex consilio utar exemplis; ib. III, 212. cum exemplis uterer multis ex omni memoria antiquitatis; Caecin. 80.

II. **nach Adjectiven, Zahlwörtern, Pronomina und Adverb** (vgl. I. relinquo): aliqui(s): ex ipso illo numero nauarchorum aliqui vivunt; Verr. V, 121. vellem aliqui ex vobis robustioribus ... suscepisset; Cael. 7. aliquis ... ex barbatis illis; ib. 33. vgl. unus; div. Caec. 27. Sest. 19.

alius: ex eodem ordine alios; Verr. a. pr. 49.

alter: quibus ex generibus alteri; Sest. 96.

aptus: ex hac copia ... illa apta est || capta est, al. || adrogantia; leg. agr. II, 95. f. 1. pendeo; Caecin. 52.

ceteri: ut ceteros ex vestra familia; Verr. a. pr. 29.

clarus: Demetrium et ex re publica ... et ex doctrina nobilem et clarum; Rab. Post. 23.

complures: e vobis complures; Verr. I, 15. ex ea provincia ... complures; ib. II, 155.

duo: ex eis duo; Sest. 113.

infirmus: cum esset infirmus ex gravi ... morbo; Phil. VIII, 5.

is: ex his ea, quae probat populus Romanus exempla; Verr. III, 210. quini et ei ex aliena tribu; Sest. 109.

multi: ex eo numero ... multi; leg. agr. II, 37. quarum ex numero multi; Muren. 69. multi ... ex omni ordine atque ex omni aetate; Cael. 12. ex hac copia quam multos? ib. 21. multorum ... ex infimo genere; Balb. 18. — plures ... ex colonorum numero quam ex veterum Agrigentinorum; Verr. II, 123.

nemo: ex tot creditoribus alius ... nemo; Quinct. 76. ex tot creditoribus nemo; ib. 88. ex quibus ... neminem; ib. 89. nemo est ex tanto numero aratorum; Verr. III, 224. ex quorum numero ... nemo; Tull. 55. nemo est ex tanto numero; Font. 15. nemo .. ex tam multis cognatis; Cluent. 41. ex tam multis indicibus ... nemo; ib. 114. nemo ex tot hospitibus; ib. 193. neminem esse .. ex his omnibus; Rabir. 31. ex hoc tanto numero ... nemo; Flacc. 44. ex multis Clodiis nemo; dom. 116. ex quibus neminem; Cael. 43. fuisse iudicem ex illis equitibus ... neminem; Balb. 11. neminem ex sociis; ib. 27. ex grege latrocinii neminem; Phil. XIII, 10.

nihil: nihil ex illa impura adulescentia sua; Verr. I, 32. nihil ex eis; Catil. III, 12. nihil ... ex actis Caesaris; prov. cons. 45. quibus ex rebus nihil est quod ..; Piso 60. nihil .. est ex meis temporibus, quod ..; Planc. 95. cuius ex omni vita nihil est honestius; Phil. II, 69. ex quibus ... nihil erat quod ..; ib. 73.

nobilis: f. clarus.

non nemo: ex isto genere consultorum non neminem; Caecin. 79.

non nulli: non nullae ex eo numero; Verr. V, 28. ex (legione) Martia non nulli; Phil. XIV, 31.

nullus: oppidum ... nullum ex eis oppidis; Verr. V, 28. nullam esse gentem ex omni regione terrarum; Balb. 30. ex omnium omnibus flagitiis nullum; Phil. II, 76. — unum signum .. ex maximo numero nullum haberent; prov. cons. 7.

obscurum est: ex hoc ipso non esse obscurum; Sex. Rosc. 18.

omnes: omnes ex conventu; Verr. II, 188. omnes ex omni aetate; Phil. IX, 10.

partim: e quibus partim plane tecum sentiebant; Vatin. 16. cum partim e nobis ita timidi sint; Phil. VIII, 32.

pauci: ex tanta multitudine civium tam pauci; Cluent. 147.

primus: ex novis hominibus primum me; leg. agr. II, 4. ex quibus sit sane nobis prima civitas Acmonensis; Flacc. 34. ex quibus sit sane prima (querella) Deciani; ib. 70. ex quibus (responsis) est primum de ludis; har. resp. 29. eum primum .. ex illius temporis consularibus; Phil. II, 12.

princeps: ex eis princeps; Sest. 72.

qui: quem voles e conventu Syracusano virum bonum; Verr. IV, 55. qui .. ex numero civium; Catil. IV, 22. qui ... ex nostris hominibus; Flacc. 12. ex quibus qui animo fideli ... fuerunt; Milo 29. ex eadem acie conservat quos potest; Marcell. 17. qui .. ex eis, quibus illa promissa sunt; Phil. XIV, 35.

quidam: quidam ex illis canibus; Verr. I, 133. quidam vetus adsectator et ex numero amicorum; ib. II, 29. ex veterum numero quidam senator; ib. II, 124. quandam ex his statuam; ib. 150. quidam ex illius amicis; ib. IV, 141. quidam ex advocatis; Cluent. 177. quidam ex amicis Sassiae; ib. 180. ex eis quidam Roma recentes; Phil. I, 8. quosdam .. ex eis, a quibus est interfectus; ib. II, 116.

quis? qui? quis ex tanta multitudine? Sex. Rosc. 92. quem .. ex his tribus? Qu. Rosc. 42. quod exemplum ex tot hominum rationibus relatis? Verr. I, 36. quis .. ex hac frequentia, tot ex tuis amicis? Catil. I, 16. quis iucundior eodem ex studio isto? Muren. 66. quis est ex gigantibus illis? har. resp. 20. quem iudicem ex illis ... haberes? Planc. 43.

quis, qui (indef.): si quid ex vetere aliqua oratione ... ediscere potueris; div. Caec. 43. nisi

quem forte ex illo grege moratorum; ib. 49. si quis est forte ex ea provincia; Verr. III, 180. num quis ex toto conlegio? Vatin. 17. num quem ex omnibus tribunis plebis; ib. 18. hoc ex genere si qui se ... proiecerint; Cael. 22. ne cui liceat ex eis civitatibus; Balb. 26. nescio quem ex eo numero; Deiot. 24.

quisnam: quisnam ... ex hoc numero? Marcell. 21.

quisquam: quicquam ex fano; Verr. IV, 96. quisquam ex Oppianici familia; Cluent. 28. ex foederato populo quemquam; Balb. 19.

quisque: qua quisque lege ex illis iudicibus reus factus esset; Cluent. 115.

quot: quot ex eis, qui vivunt? Rabir. 26.

recens: cum e provincia recens esset; Verr. a. pr. 5.

reliquus: satis multos ex illa calamitate Ariminensium testis ... reliquos esse; Verr. I, 36. cum ex utroque genere par numerus reliquus esset; ib. II, 124. quibus aliquid .. reliqui fuerit ex magno patrimonio; ib. III, 121. „reliqui?" quo ex bello? qua ex vastitate? ib. 124. reliquos hos esse, non ex bello neque ex ... calamitate, sed ex tuo scelere; ib. 126. qui ex illo numero reliqui; ib. V, 101. si qui ex tanto exercitu reliqui milites exstant; Piso 96. quicquam esse ex illis reliqui; Phil. II, 73. vgl. unus; Cluent. 22.

solus: ex tota societate, hoc est, ex tot sicariis, solus tu; Sex. Rosc. 87. ex tota provincia soli sunt; Verr. IV, 150. soli ex Sicilia; ib. V, 58. locus solus ex privatis locis omnibus; har. resp. 14. solus ex toto illo conlegio; prov. cons. 18. f. unus; Fr. B, XVI, I, 3.

tres: ex Verris ... comitatu tres; Verr. III, 30. ex eis tres erant; Vatin. 16.

vectigalis: agros ... populo Romano ex parte decuma, C. Verri ex omni reliquo vectigalis fuisse; Verr. III, 103.

ullus: ex eis rebus ... rem ullam; Cluent. 92.

unus: ex his unus .. testis; Qu. Rosc. 42. ex quibus si unum aliquod in te cognoveris; div. Caec. 27. unam ex decem (navibus); Verr. I, 89. unum ex triennio; ib. III, 29. unum ... ex illis aratoribus; ib. 180. unum ex multis .. reliquum esse; Cluent. 22. uno ex servis puero ... conscio; ib. 179. me esse unum ex omnibus novis hominibus; leg. agr. II, 3. unus .. ex istis omnibus; Catil. III, 16. unus ex patriciis; har. resp. 44. unum aliquem .. ex barbatis illis; Sest. 19. ex quibus unum; ib. 40. ex novem tribunis ... unus; ib. 69. unus ex omnibus civibus; ib. 86. unus ex eis; Balb. 48. civis unus ex civitate; Piso 26. me unum ex eis feci; Planc. 65. uno ex suis satellitibus; Milo 90. provinciam unam ex omnibus; Ligar. 24. ex multis rebus gestis M. Antonii rem unam pulcherrimam; Phil. II, 84. unum ex Graecis comitibus; ib. 94. ex hereditate tanta unum solum nomen; Fr. B, XVI, I, 3.

Superlative: audacissimus ego ex omnibus? Sex. Rosc. 2. quis est ex his gravissimus? Qu. Rosc. 42. homo omnium ex illo conventu quadruplatorum deterrimus; Verr. II, 22. ex quibus hoc eis ... indignissimum videbatur; ib. III, 204. hominibus ex illo conventu honestissimis; ib. IV, 137. maxime ex omnibus servis Stratonem illum dilexerat; Cluent. 184. cuius ex omnibus pugnis ... vel acerrima mihi videtur illa; Muren. 34. ex omnibus illa plaga est iniecta ... maxima; ib. 48. ex omnibus praemiis virtutis ... amplissimum esse praemium gloriam; Milo 97. ex eis optime sentientis centuriones; Phil. III, 30. f. unus; Phil. II, 84. f. I. adsum; div. Caec. 14.

III. **nach Substantiven und Verbindungen von Substantiven und Verben:** alqs (vgl. II): M. Crepereius ex acerrima illa equestri familia et disciplina, L. Cassius ex familia ... severissima; Verr. a. pr. 30. quamvis puer, ... quamvis ex eo loco, ex quo non liceret (senatorem fieri); ib. II, 121. Valentinis, ex tam inlustri ... municipio; ib. V, 40. M. et P. Cottii ..., ex agro Tauromenitano; ib. 165. Caesenniam, eodem e municipio; Caecin. 10. qualis vir M. Iuventius Pedo fuit ex vetere illa iudicum disciplina? Cluent. 107. ille ex compedibus; Rabir. 20. ex eodem numero L. Cassius; ib. posse (civem fieri) ex foederatis; Balb. 27. ex eadem civitate T. Coponius; ib. 53. C. Megaboccus ex Sardinia; Scaur. 40. vgl. I. invenio.

alqd (vgl. II): num quid nisi modeste, ... nisi ex hominis gravissimi ... disciplina? Deiot. 20. etiam hoc ... ex Caesaris commentariis? Phil. II, 43. quid nisi ex optimo more et sanctissima disciplina? ib. 69.

aditus: navibus aditus ex alto est; Verr. V, 84.

adulescens: aliquem (adulescentem) ex agro Veiente; Sex. Rosc. 47. ex praefectura Reatina compluris delectos adulescentis; Catil. III, 5.

amicus: inventum esse fortem amicum ex eadem familia, Q. Verrem, Romilia, ex optima divisorum disciplina; Verr. a. pr. 23.

argentum, aurum: AURUM, ARGENTUM EX PRAEDA, EX MANUBIIS, EX CORONARIO; leg. agr. II, 59.

barbari: non nullorum ex Gallia barbarorum; Balb. 32.

bucula: ex aere Myronis buculam; Verr. IV, 135.

causa est: causa ... referendi fuit ex eo quod ..; Phil. VI, 1. — causam dico: T. Matrinius ... dixit causam ex colonia Latina; Balb. 48.

cicatrix: cicatrices ... ex mulierum morsu; Verr. V, 32.

civis: civis Romanos honestissimos ex Sicilia plurimos; Verr. II, 16. civem Romanum e conventu Panhormitano; ib. V, 140. centum civis Romanos .. ex conventu Syracusano; ib. 155. plurimi cives tota ex Italia; Flacc. 5 (Z. 29).

civitas: civitates ex Sicilia permultae; Verr. II, 114.

comes: nec ex Italia comes ... fuit; Rab. Post. 19.

concursus: qui concursus ex oppidis finitimis? Flacc. 74. qui concursus legatorum ex Italia cuncta ... fuerit; Sest. 72. concursus ex agris; Piso 51.

coniectura adsequor: ex his parvis libellis ... vos iam coniectura adsequi posse; Verr. II, 184. vos [ex vestris impensis,] ex vestris rebus rusticis coniectura adsequi posse; ib. III, 200. — coniecturam facio: f. **coniectura,** II, 1. facio; Verr. I, 125. II, 183. IV, 34. V, 34. Rabir. 31. Muren. 44.

consul: ex familia vetere ... consul designatus; Muren. 17.

copiae: frumenti maximus numerus e Gallia, peditatus amplissimae copiae e Gallia, equites numero plurimi e Gallia; Font. 8.

craterae: crateras ex aere pulcherrimas; Verr. IV, 131.

Cupido: Cupidinis e marmore; Verr. IV, 5.

deductionem facio: ex qua (pecunia) ... ne qua deductio fieret; div. Caec. 32. ex omni pecunia ... deductiones fieri solebant; Verr. III, 181

dolor: dolorem ex istius iniuriis; Verr. IV, 140.

dux: ille .. ex myrmillone dux, ex gladiatore imperator * quas effererit strages ..; Phil. III, 31.

effusiones: quid (dicam) effusiones hominum ex oppidis? Piso 51.

equites: f. copiae.

eunuchi: quo nostros ... multi eunuchi e Syria ... vicerunt; Fr. B, VII, 8.

exemplum: exspectant ... exempla ex vetere memoria, ex monumentis ac litteris; Verr. III, 209. vgl. I. utor.

exitus; exitus eorum ex illo loco; Verr. V, 148.

finitores: finitores ex equestri loco ducentos; leg. agr. II, 32.

flamma: flamma ex ipso incendio navium; Verr. V, 93.
frumentum: ut ex eodem horreo (frumentum) decumanum probaretur; Verr. III, 172.
gladiatores: gladiatores ex praetoris comitatu; Sest. 85.
gratulatio: nulla ex trinis aestivis gratulatio; Piso 97.
heres: heres ex sua parte qua hereditatem adiit, socius ex ea qua societatem coiit; Qu. Rosc. 55. facit heredem ex deunce et semuncia Caecinam, ex duabus sextulis M. Fulcinium; Caecin. 17.
homo: homines illius ordinis ex municipiis rusticanis; Sex. Rosc. 43. homines paene operarios, ex Amerina disciplina patris familiae rusticani; ib. 120. tot hominibus honestissimis ex tam inlustri provincia; Verr. I, 10. homines rusticanos ex municipiis; ib. 127. homines honestos e conventu Syracusano; ib. II, 70. quisque ex provincia Sicilia gravior homo; ib. 149. Papirium Potamonem, hominem severum, ex vetere illa equestri disciplina; ib. III, 137. homines e conventu Syracusano; ib. IV, 70. iste homo ex eius modi civitate; ib. V, 105. ex eo genere homines; Font. 42. ex ceteris ordinibus homines gnavi atque industrii; imp. Pomp. 18. homines sapientes et ex vetere illa disciplina iudiciorum; Cluent. 76. homines Galli ex civitate male pacata; Catil. III, 22. ex ea parte homines, cuius partis nos vel principes numerabamur; Quir. 13. ex oppidis municipales homines honesti; Phil. II, 58.
hospes: defendunt ... officio ut ||officium, al.|| ex nobilissimo civi sanctissimum hospitem; Balb. 43.
Iacchus: ex marmore Iacchum; Verr. IV, 135.
imperator: f. dux.
iudicium: iudicium in aratorem in quadruplum. ex quo iudicum numero? ex cohorte praetoria; Verr. III, 70.
lapis: me ... lapidem .. e sepulcro venerari pro deo; Planc. 95.
laudatores: florem legatorum laudatorumque Flacci ex vera ... Graecia; Flacc. 61.
legati: legati ex Asia; Verr. I, 59. f. laudatores.
litterae: nullae ad senatum e provincia litterae; Piso 97.
lucrum facio: qui ex publicis vectigalibus tanta lucra facit; Verr. III, 86. ex hisce ternis medimnis ... quid lucri fiat; ib. 115.
manipulares: addo etiam iudices manipularis ex legione Alaudarum; Phil. I, 20.
manubias facio: qui manubias sibi tantas ex L. Metelli manubiis fecerit; Verr. I, 154.
mensae: mensas Delphicas e marmore; Verr. IV, 131.
monile: monile ... ex auro et gemmis; Verr. IV, 39.
monstrum: novum monstrum ex vetere illa immanitate; Verr. V, 145.
multitudo: quae ex quoque ordine multitudo! Sulla 73.
negotiator: negotiatorem ex Africa; Verr. I, 14.
numerus: f. copiae.
opera: de ceteris operibus ex auro et gemmis ... se non laborare; Verr. IV, 67.
pars: ex quo (acervo) partem ... probaris; Verr. III, 178.
pecunia: illam ex aerario pecuniam ... lucri factam; Verr. III, 174.
pocula: exponit ... pocula ex auro; Verr. IV, 62.
principatus: qui tibi ... detulerat ex latronibus suis principatum; Phil. II, 5.
processio: f. reditus; imp. Pomp. 24.
quaestus: ut hic quoque Apronio ... ex miseris aratoribus calumniandi quaestus accederet; Verr. III, 38. quaestum M. Fonteium ex viarum munitione fecisse; Font. 17.
rationes: illarum rationum ex ea faece legationis ... tuae .. illa sunt nomina; Verr. I, 99.
recuperatores: tui ex cohorte recuperatores; Verr. III, 111.
reditus: ut ex eis locis a militibus nostris reditus magis maturus quam processio longior quaereretur; imp. Pomp. 24. is meus domum fuit e foro reditus; Piso 7. qui tum inde reditus ...? prius in ultimam Galliam ex Aegypto quam domum; Phil. II, 48. post eius ex Africa reditum; ib. 71.
respectus: ut eo ex acie respectum haberemus; Phil. XI, 26.
sacerdotes: ex amplissimo conlegio decemvirali sacerdotes; Verr. IV, 108.
senatus: senatus ex aliqua civitate qui iudicet datur; Verr. II, 32.
sicarii: hosce ex urbe sicarios; Sex. Rosc. 74.
signum: erant signa ex aere complura; Verr. II, 87. signum ex aere; ib. IV, 96.
simulacrum: fuit apud Segestanos ex aere Dianae simulacrum; Verr. IV, 72. ibi est ex aere simulacrum .. Herculis; ib. 94. vidistis simulacrum Cereris e marmore; ib. 109. simulacrum e marmore in sepulcro positum fuit; dom. 111. vgl. I. sum; Verr. IV, 109.
statuam: pedestrem ex aere statuam ... decerno; Phil. IX, 13.
stipendiarii: stipendiarios ex Africa, Sicilia, Sardinia, ceteris provinciis; Balb. 24.
supellex: supellectilem ex aere elegantiorem; Verr. II, 83.
testes: quod .. ex Sicilia testes erant ei; Verr. I, 17. quid dicant ex Sicilia testes; ib. 154. qui ex Sicilia testes sunt; ib. II, 152.
trulla: erat etiam [vas vinarium] ex una gemma pergrandi trulla excavata; Verr. IV, 62.
turba: turbam dissimillimo ex genere; Muren. 49.
tyrannus: ex caeno nescio qui atque ex tenebris tyrannus; Vatin. 23.
vectigal: neque ex portu neque ex decumis neque ex scriptura vectigal conservari potest; imp. Pomp. 15.
via: cum ex omnibus civitatibus via sit in nostram; Balb. 29.
vir: viri fortes ..., sed nequaquam ex tam ampla neque tam ex nobili civitate; Verr. IV, 96. tot viros primarios .., praesertim ex iudicum numero; ib. 124. virum bonum ..., foederato ex populo; Balb. 50. vir amplissimus, ex ea civitate; ib. quo ex ordine vir praestantissimus; Piso 64. viri boni ex Sardinia; Scaur. 43. ex cunctis ordinibus amplissimi viri; Milo 5.
urbs: tametsi urbem ex Tigrani regno ceperat; imp. Pomp. 23.
IV. **zum ganzen Satz gehörige Bestimmungen:** (vgl. I. iudico): 1. **Pronomina:** ex eo; Verr. III, 205. ×. ×. Phil. XIII, 20. ex quo; Verr. a. pr. 41. Marcell. 15. Phil. XII, 19. vgl. I. peto; Milo 81. *ex quo*; Tull. 14.
2. **Substantiva:** ex ... accommodatione; Verr. III, 189. ex actis; Phil. V, 12. ex omni aditu; Verr. IV, 117. imp. Pomp. 21. ex adversariis; Qu. Rosc. 5. 7. ex impuro adulescente; Sest. 110. ex aedilitate; Phil. XI, 11. [ex aequitate]; Verr. III, 205. ex aequo; Caecin. 65. ex senatus aestimatione; Verr. III, 195. ex hac ... alienatione; har. resp. 47. ex animo; Phil. XI, 34. ex eorum arca; Font. 3. ex artificio; Qu. Rosc. 28. ex auctoritate: f. **auctoritas,** V, 2. (13 St.) B. I, S. 342, a. — ex bello: f. **bellum,** V, 3 (5 St.). B. I, S. 406, b. ex ... bono; Caecin. 65. — ex belli caede; Font. 14. ex superioris anni caligine; sen. 5. ex nostro ... casu; Sest. 140. ex causa: f. **causa,** V, 2. ex (6 St.) B. I, S. 479, a. ex censu; Qu. Rosc. 42. [Verr. II, 131.] Cluent. 141. ex qua (civitate); Sest. 48. ×. ×. quibus ex civitatibus; Balb. 31. ex clamore; Verr. IV, 94. ex intimis vestris cogi-

tationibus; Sulla 64. ex commentariis; Phil. V, 11. ex utriusque commodo; Caecin. 20. qua ex concitatione? Sest. 77. ex condicione iuris; Qu. Rosc. 37. ex eadem conductione; Caecin. 94. ex vetere illa coniuratione; dom. 92. ex conlegio; dom. 135. ex iuris peritorum consilio; Qu. Rosc. 56. ex huius ordinis consilio; Phil. II, 11. ex omnium consuetudine; Quinct. 48. ex consuetudine; Qu. Rosc. 37. Cluent. 38. ex senatus consulto: f. **consultum,** IV, 2. ex (27 St.) B. I, S. 680, b. ex magnis contentionibus; Sest. 130. ex contrario; Qu. Rosc. 47. ex conventu; Caecin. 22. ex crimine; Sulla 69. ex meis curis; Muren. 55. — ex huius modi damno; Tull. 11. ex decreto: f. **decretum,** V, 2 (4 St.) S. 34, b. ex gravissimo ... desiderio; Sest. 131. ex testium dictis; Rab. Post. 9. ex die: f. **dies,** V, 3 (4 St.) S. 111, a. ex nimia praetoris diligentia; Verr. V, 103. ex dolore: f. **dolor,** V, 2. ex (4 St.) S. 152, b. — ex edicto: f. **edictum,** V, 2. ex (45 St.) S. 174, b. B. I, S. 431, b. — ex istius facto; Verr. IV, 113. ex facto .. turpi; Caecin. 7. ex facto; Cluent. 107. ex ... fame; dom. 11. ex fatis; Catil. IV, 12. ex fide; Qu. Rosc. 42. e ... fide; Phil. III, 39. ex foedere; Verr. IV, 21. V, 50. 58. 136. ex ipso foedere; Balb. 35. ex formula; Quinct. 30. Tull. 29. ex ... fuga; Font. 14. ex eodem furore; Cluent. 191. — ex alio genere; Verr. V, 53. ex hoc aetatis gradu; Flacc. 5 (Z. 51). ex morbi gravitate; Phil. XI, 8. — ex illa hereditate; Caecin. 16. ex hominibus; Cluent. 107. ex honoribus; Muren. 55. ex humanitate; Sulla 64. ex magna iactatione; Muren. 4. ex improviso; Verr. I, 112. ex ipsorum domestico incommodo; Verr. III, 95. ex hac iniquitate istius et improbitate; Verr. II, 50. ex iniuria; Verr. I, 85. ex instituto; Verr. II, 37. ex Sex. Peducaei instituto; Verr. V, 55. ex omni ... invidia; Rab. Post. 18. ex Italia; Piso 34. ex ipsius Chrysogoni iudicio; Sex. Rosc. 108. EX IURE; Verr. II, 31. Muren. 26. × [ex iure;] Verr. III, 205. ex iure; Caecin. 34. 100. Muren. 30. ex callido versutoque iure; Caecin. 65. ex nostro iure; Caecin. 100. — ex Kal. Ianuariis; Verr. a. pr. 29. 30. 36. ex Kalendis Ianuariis; dom. 70. Phil. XIV, 19. — ex meis .. laboribus; Muren. 55. ex corporis vestri laceratione, ... ex famae; Piso 42. ex ... levitate; Sulla 79. ex lege; div. Caec. 19. Verr. I, 117. II, 38. 42. III, 117. 174. 205. V, 53. Cluent. 92. 103. e lege; Verr. IV, 140. V, 53. Cluent. 96. E LEGE; Verr. I, 117. ex legibus; Verr. III, 188. ex sua lege; leg. agr. II, 43. ex ea lege; Vatin. 33. Balb. 19. ex lege illa Cornelia; Cluent. 55. ex lege Hieronica; Verr. V, 53. ex lege Iulia; Phil. III, 38. ex lege Rupilia; Verr. II, 34. 38. 39. 42. ×. 44. 59. ex ... lege Rupilia; ib. 37. ex lege Rulli; leg. agr. II, 96. ex lege Terentia et Cassia; Verr. III, 163. V, 52. ex libris; Cluent. 141. ex Etruscis libris; har. resp. 37. ex liberalitate; Qu. Rosc. 16. Verr. III, 189. ex libidine; Verr. II, 41. Sulla 79. [EX LITIBUS;] Verr. I, 99. EX LITTERIS; Verr. III, 85. ex Carpinatii litteris; ib. 165. ex litteris; ib. 225. Phil. XIV, 22. ex C. Sacerdotis ... litteris; Verr. V, 55. ex eis litteris; Phil. XIV, 11. ex quo (loco); Verr. II, 121. certo ex loco; ib. 188. superiore ex loco; ib. V, 151. ex hoc loco; ib. 174. imp. Pomp. 21. leg. agr. II. 58. hoc ipso ex loco; imp. Pomp. 42. ex locis tam longinquis; ib. 46. ex hoc ipso loco; ib. 52. illo ex loco; leg. agr. II, 55. ex multis locis; Sest. 45. ex gravissimo ... luctu; Sest. 131. — ex manibus; Verr. II, 52. ex marmore; Arch. 22. ex memoria; Catil. III, 13. ex omni memoria; Scaur. c. 2, § 5. ex aliorum miseriis; Muren. 55. ex tuo edito monte; Milo 85. ex moribus suis; Sulla 69. — ex sua natura; Sex. Rosc. 26. Sulla 79. ex tua natura; Verr. a. pr. 33. ex ... natura .. tua; ib. II, 52. ex necessitate; Rab. Post. 29. ex nomine; Verr. II, 52. [ex oppidi nomine;] ib. 87. ex eo numero; Verr. II, 44. ex numero; ib. III, 215. — ex ... obtrectatione; Font. 26. ex occulto; Cluent. 47. ex oculis; dom. 114. ex illo omine; Verr. II, 19. ex opinione; Qu. Rosc. 29. Verr. I, 48. ex opibus; Quinct. 5. ex tua oratione; Qu. Rosc. 54. ex oratione; Planc. 58. ex ordine; Verr. IV, 143. leg. agr. I, 4. II, 48. — ex pactione; Qu. Rosc. 46. aequa ex parte; leg. agr. II, 22. aliqua ex parte; Sex. Rosc. 10. 95. Verr. a. pr. 10 12. I, 5. 79. III, 208. IV, 79. imp. Pomp. 26 Cluent. 67. Sest. 95. ex aliqua parte; Caecin. 39. ex alia parte; Verr. I, 66. ex altera parte; Sex. Rosc. 152. ×. Verr. I, 76. IV, 5. V, 110. Font. 45. 46. Cluent. 39. 135. Muren. 42. ×. ceteris ex partibus; Cael. 59. ex contraria parte; Cluent. 7. ex parte dimidia; dom. 38. ex hac .. parte; Catil. II, 25. magna ex parte; div. Caec. 32. Muren. 32. Flacc. 5 (Z. 15). Cael. 25. ex magna parte; Flacc. 6. ex parte magna; Ligar. 7. maiore ex parte; Cluent. 67. ex maxima parte; Verr. I, 41. III, 47. Phil. II, 91. maxima ex parte; har. resp. 11. nulla ex parte; Verr. III, 46. Cluent. 98. nulla .. ex parte; Verr. IV, 95. Cluent. 96. ex omni parte; Cluent. 180. ex omnibus partibus; Catil. III, 8. ex omnibus .. partibus; Verr. V, 145. ne qua ex parte; div. Caec. 35. qua ex parte? Verr. V, 5. ex qua parte; Qu. Rosc. 28. ×. ex sua .. parte; Verr. I, 123. ulla ex parte; Caecin. 38. Phil. XI, 23. ex ulla parte; Qu. Rosc. 33. ex utraque parte; Verr. II, 135. Phil. XI, 4. aliqua ex particula; Verr. I, 100. ex aliqua particula; ib. II, 47. ex partitione; Caecin. 15. ex pecunia; Verr. I, 89. ex perfidia; Qu. Rosc. 46. ex utriusque persona; Qu. Rosc. 21. ex isdem praediis; Flacc. 80. ex huius modi principio; Verr. III, 189. ex promulgatione; Fr. B, VI, 32. ex hac provincia; Verr. II, 3. ex illa provincia; Verr. III, 11. ex omnibus provinciis; imp. Pomp. 53. ex qua provincia; Piso 44. — ex societatis ratione; Quinct. 37. ex officii ratione; Quinct. 48. ex consulum ... ratione; Verr. II, 188. ex annonae ratione; ib. III, 195. nulla ex certa ratione; Muren. 36. ex illa ipsa re; Verr. II, 116. ex re; Cluent. 141. ex eis rebus; prov. cons. 24. aliqua ex re; Balb. 54. e re publica; Verr. I, 21. III, 194. Phil. III, 30. 39. VIII, 13. IX, 17. X, 25. XI, 11. *e re publica;* Quir 24. ex .. re publica; Phil. III, 38. V, 36. X, 26. ex hoc haruspicum responso; har. resp. 11. ex restipulatione; Qu. Rosc. 51. ex una rogatiuncula; dom. 51. — ex schola; Piso 59. e Ti. Coruncanii scientia; dom. 139. ex petulanti ... scurra; Cluent. 39. ex animi mei sensu; Sex. Rosc. 129. ex omnium sententia; Cluent. 177. ex senatus sententia; dom. 102. Balb. 19. Phil. I, 12. ex huius ordinis sententia; Phil. V, 41. VII, 23. IX, 16. ex his adsiduis ... sermonibus; Sest. 24. ex omni ... sermone malevolorum; Rab. Post. 18. ex serrula; Cluent. 183. ex diuturna servitute; Sest. 118. ex ... simultate; Sulla 79. ex societate; Qu. Rosc. 16. ×. 26. 52. ex vestra sollicitudine; leg. agr. II, 12. ex sponso; Quinct. 32. ex civilibus studiis; Font. 26. ex subsortitione; Cluent. 103. ex summa; Verr. III, 215. ex syngrapha; Muren. 35. Phil. II, 95. ex ista syngrapha; ib. 96. — ex tuis tabulis; Qu. Rosc. 5. ex huius et ex aliorum tabulis; Cluent. 82. ex tabulis; ib. 141. ex testium ... tabulis; Rab. Post. 9. ex duodecim tabulis; Phil. II, 69. ex rei publicae tempestate; Balb. 61. ex eo tempore; Quinct. 21. Phil. V, 30. ex tempore; Verr. III, 36. 51. 167. Flacc. 36. Arch. 18. non ex meo, sed ex meorum necessariorum tempore; div. Caec. 5. ex istius tempore; Verr. a. pr. 33. ex tempore aliquo; ib. I, 60. ex certo tempore; ib. 108. ex illo tempore; ib. II, 64. ex tempore periculi tui; ib. III, 141. ex temporibus; ib. 215. ex quo tempore; Caecin. 19. infinito ex tempore; leg. agr. II, 56. ex illo tempore; Sulla 65. ex hoc tempore; Sest. 1. ex eo .. tempore; ib. 79. ex superioris anni ... tenebris; sen. 5. ex

testamento; Verr. I, 124. II, 21. 36. Cluent. 162. EX TESTAMENTO; Vatin. 37. ex trunco; Qu. Rosc. 28. — ex veritate; Quinct. 5. Qu. Rosc. 29. 42. e vestigio; div. Caec. 57. ex vino; Fr. B, IX, 1. ex vi; Rab. Post. 29. ex vita; Qu. Rosc. 42. ex illius voluntate; Verr. a. pr. 29. magis ex sua ... quam ex populi Romani voluntate; ib. I, 104. ex sua voluntate; ib. III, 167. leg. agr. II, 64. ex voluntate; Piso 46. ex eius voluntate: Phil. IX, 13. ex usu; Fr. A, III, 19.

Lücken: ex deserto † Gaviolaeliore; Sest. 72. — Font. 3. Fr. B, XIII, v, 3.

exactio, Erhebung, Eintreibung: I. est: operum publicorum exactio ... num aliud videtur esse ac meorum bonorum direptio? dom. 51.

II. revoco ad: me ad M. Antonii ... exactionem .. pecuniae revocaturus es? Verr. III, 213.

III. exitus: non exitum exactionis, sed initium repromissionis spectare debemus; Qu. Rosc. 39.

exaedifico, aufbauen: vel Capitolium ... gratis exaedificari ... potuit: Verr. V, 48.

exaequo, gleichmachen, ausgleichen: alqm: superiorem esse contra improbos minus est negotii quam bonis exaequari; Quir. 22.

iura: qui omnia iura pretio exaequasset; Verr. II, 123.

exaeresimus, ausgeschieden: quos illi exaeresimos dies nominant; Verr. II, 129.

exaggero, vergrößern: beneficium: beneficium Plancii ... verbis exaggero; Planc. 71.

fortunas: deorum benignitate .. exaggeratas .. fortunas; Catil. IV, 19.

sextulam: cum iste sextulam suam nimium exaggeraret; Caecin. 19.

exagito, aufregen, beunruhigen, quälen, tadeln: alqm: istius iniuriis exagitati; Verr. II, 9. III, 46.

aratores: aratores ... exagitati decumanorum iniuriis; Verr. III, 75.

causam: causam senatus exagitatam contionibus improborum; sen. 20.

fallacias, fraudes: exagitabantur eius omnes fraudes atque fallaciae; Cluent. 101.

exalo, f. **exhalo.**

examen, Schwarm: videmus universi repente examina tanta servorum immissa in populum Romanum; har. resp. 25. f. **apis** (2 St.) B. I, S. 257, a.

examino, untersuchen: haec meis ponderibus examinabo; Planc. 79.

exanimo, entseelen, betäuben, erschrecken, außer Fassung bringen: alqm: exanimatus ad aedis contendit; Verr. I, 67. illum ... exanimatum ... reliuquo; ib. II, 189. cum exanimatus subito ipse accurrit; ib. V, 16. exanimatus evolat ex senatu; Sest. 28. se abiecit exanimatus; ib. 79. sedebat exanimatus; ib. 118. Milonem ... nulla conscientia exanimatum Romam revertisse; Milo 61. non poteram ... non metu exanimari; ib. 65. me ... exanimant ... hae voces Milonis; ib. 93.

matrem: illa (mater) ... Larinum confestim exanimata venit; Cluent. 28.

uxorem: exanimata uxor; Catil. IV, 3.

exardesco, entbrennen: alqs: pro patria solus exarsi; har. resp. 45. ad spem libertatis exarsimus; Phil. IV, 16. ipsi .. vestra sponte exarsistis ad libertatis recuperandae cupiditatem; ib. XI, 3.

bellum: bellum subito exarsit; Ligar. 3.

homo: homo ... sic exarsit ad id; Verr. I, 64. homo ... exarsit iracundia ac stomacho; ib. II, 48.

importunitas: ex multis ... vitiis repente ista tanta importunitas inauditi sceleris exarsit; Sulla 75.

Italia: tota Italia desiderio libertatis exarsit; Phil. X, 19. quo (studio Italia) contra commune incendium exarserat; ib. XII, 7.

tempus: etiam ad innocentium periculum tempus illud exarserat; Rab. Post. 13.

exaresco, austrocknen: [si montes resedissent, amnes exaruissent;] Piso 82.

exaro, mit dem Ackerbau gewinnen: alqd: quantum exaravero; Verr. III, 25. f. frumentum.

frumentum: hae litterae ... hoc (frumenti) ... exaraverunt; Verr. III, 45. quantum (frumenti) exararant; ib. 57. quantum omnino frumenti exararant; ib. 86. quorum patres tantum labore suo frumenti exarabant; ib. V, 99.

medimna: ut plus quam decem medimna ex iugero exararent; Verr. III, 113.

nummos: quos (nummos) non exarat; Verr. III, 199.

exaudio, deutlich hören, verstehen: I. absolut: tantum modo ut vos ... exaudire possetis; Sulla 30. ut omnes exaudire possint; ib. 33. vgl. III. alqd; Ligar. 6.

II. acc. c. inf.: exaudivi etiam nimium a me Brutum [...] ornari; Phil. XI, 36.

III. alqm: ut me exaudire possis; Milo 67.

alqd: ea, quae exaudio; Catil. IV, 14. ut idem omnes exaudiant; Sulla 34. ut [hoc] populus Romanus exaudiat; Ligar. 6. id exaudio; Phil. XI, 20.

fremitus, strepitus: exauditus in agro propinquo ... est strepitus quidam reconditus et horribilis fremitus armorum; har. resp. 20.

preces, vota: eorum .. preces et vota de meo reditu exaudiens; Planc. 97.

voces: quorum tu ... voces paulo ante exaudire potuisti; Catil. I, 21. qui eius vocem exaudire possent; sen. 24. non patiar hanc exaudiri vocem huius imperii; Fr. B, XVI, III, 2.

excavo, aushöhlen: erat ... ex una gemma pergrandi trulla excavata; Verr. IV, 62.

excedo, hinausgehen, sich entfernen, entweichen, scheiden: alqs: abiit, excessit; Catil. II, 1. cum is excessisset; sen. 7. multa vita excedens providit; Phil. II, 12. — ex: ut primum ex pueris excessit Archias; Arch. 4. excessit e vita; Phil. IX, 2. excessurum se ex Italia dixit; ib. XII, 14. ex qua (urbe) excesserat legibus; ib. XIII, 27. qui ex vita excesserint sine tormentis; ib. 41.

mentes: cum (mentes) ex corpore excessissent; Sest. 47.

excellenter, vortrefflich: qui .. in re publica ... se excellentius gerere studuerunt; Sest. 96.

excello, excellens, hervorragen, sich auszeichnen, hervorragend, vortrefflich: alqs: ita in utroque excellunt, ut ..; Quinct. 31. Hortensius excellens ingenio, nobilitate, existimatione; ib. 72. ut ille princeps quam maxime excellat; div. Caec. 48. qui dignitate principibus excellit; imp. Pomp. 41. iustitia, fides, pudor temperantia; quibus te .. excellere omnes intellegunt; Muren. 30. neque sibi fas esse ... in patriae parricidio excellere || et scelere ||; dom. 133. cum in omni genere ac varietate artium ... Cn. Pompeius excellat; Balb. 15. ut is maxime gloria excellat; Planc. 60.

alqd: quae maxime improbitate excellere videbuntur; Verr. II, 68. quae maxime excellerent; ib. 82. quae excellunt; Piso 94.

amor: f. animus; Sest. 12.

animus: multos homines excellenti animo ac virtute fuisse; Arch. 15. M. Petrei .. excellens animus et amor rei publicae; Sest. 12. excellenti animo, virtute, auctoritate, praesidio, copiis T. Annius (exstitit); Quir. 15. vir excellenti animo in rem publicam ingressus; Vatin. 7.

ars: propter excellentem artem ac venustatem; Arch. 17.

auctoritas: nolo ... adferat ... auctoritatem excellentem; Muren. 59. Pompei .. auctoritas ... excellit in ista provincia; Flacc. 14. f. animus; Quir. 15.
beneficium: P. Lentuli beneficio excellenti; sen. 28.
bonum: gaude tuo isto tam excellenti bono; Marcell. 19.
cives: excellentium civium virtutem; Phil. XIV, 17.
copiae: f. animus; Quir. 15.
dignitas: o populi Romani excellens dignitas; Balb. 13.
gratiae: excellentibus gratiis paucorum; leg. agr. II, 7.
homo: hunc hominem tantum excellere ceteris; imp. Pomp. 39. homini in omni virtute excellenti; Muren. 54. cogitatione hominum excellentium; Arch. 14. homo cum ingenio tum etiam doctrina excellens; Ligar. 10.
ingenium: quod excellens ingenium requiratur; Caecin. 5. propter excellens eorum ingenium; Quir. 2.
memoria: quo magis ipsius memoria excelleret; Scaur. 33.
nobilitas: si eum ... excellens nobilitas aliquo impulisset; Vatin. 15.
praesidium: f. animus; Quir. 15.
venustas: f. ars.
vir: virum ... excellentem virtute, auctoritate, copiis; Verr. III, 185. huius excellentis viri .. gloriae; Balb. 5. si ... excellentem virum ... armasset; Phil. XIII, 32.
virtus: prompta excellensque virtus ... hortabatur; Sest. 88. sociis excellenti virtute praeditis; Balb. 24. ab excellenti ... virtute progressum aetatis exspectari non oportere; Phil. V, 47. f. animus; Arch. 15. Quir. 15.

excelsus, hoch, erhaben: A. basis: haec (Diana) erat posita Segestae sane excelsa in basi; Verr. IV, 74.
homo: ad omnis .. virtutes magnum hominem et excelsum; Muren. 60.
locus: edito adversarii atque excelso loco; Milo 53.
sedem: in hanc excelsissimam sedem dignitatis; Sulla 5.
signum: erat admodum amplum et excelsum signum; Verr. IV, 74.
B. allein: simulacrum Iovis ... in excelso conlocare; Catil. III, 20.

exceptio, Ausnahme, Einschränkung: I. eripit: nonne te mihi testem ... eripuit ... legis exceptio? Verr. II, 24.
est: sunt .. in tota lege exceptiones duae; leg. agr. I, 10. est alia .. .quaestuosa exceptio, quae teget eos agros; ib. II, 58.
facit: quod si exceptio facit, ne liceat; Balb. 32.
tegit: f. est; leg. agr. II, 58.
II, 1. Abl.: non .. hac exceptione unus adficitur beneficio; leg. agr. I, 13.
2. sine: etsi recte sine exceptione dixeram virum; Verr. V, 81. interdixit ... DE VI HOMINIBUS ARMATIS sine ulla exceptione; Caecin. 23. vim ... restitui sine ulla exceptione voluerunt; ib. 63.

excido, abhauen, verwüsten, vernichten, entfernen: aedis: qui monumenta publica, qui aedis sacras, qui domos inimicorum ... excidit; Sest. 95.
arbores: exciscis arboribus; Verr. III, 119.
domos: f. aedis.
Epirum: Epirus excisa; Piso 96.
Karthaginem: Karthaginem exciderunt; Phil. IV, 13.
monumenta: f. aedis.
saxum: totum est e saxo ... multorum operis penitus exciso; Verr. V, 68.
tempus: videor ... illud tristissimum tempus debere ... ex animo ... excidere; prov. cons. 43.
urbem: cum omnes urbem nondum excisam ... videremus; Sest. 35.

excido, entfallen, entschwinden, verloren gehen: cornua, formidines: tum habuisti quasdam formidines, *quae* quasi cornua quaedam exciderunt impleta; Fr. B, XV, v, 2.
gladii: gladii de manibus crudelissimis exciderunt; Piso 21. excident gladii; Phil. XII, 8.
mens: voltus, oratio, mens denique excidit; Verr. I, 141.
nummi: si qui (nummi) isti exciderant; Verr. II, 136.
oratio: excidebat repente oratio; Quinct. 39. f. mens.
sica: quotiens .. excidit casu aliquo (ista sica de manibus)! Catil. I, 16.
verbum: verbum ecquod umquam ex ore huius excidit, in quo ..? Sulla 72. ex isto ore religionis verbum excidere ... potest? dom. 104. quod verbum tibi non excidit ... fortuito; Phil. X, 6.
voltus: f. mens.

excipio, ausnehmen, ausbedingen, auffangen, auf sich nehmen, empfangen: I. **absolut**: ubi *non est exceptum, ibi* necesse est licere; Balb. 32.
II. **mit Ergänzung**: 1. ind. Fr.: quibus (legibus) exceptum est, de quibus causis .. magistratum capere non liceat; Cluent. 120.
2. ne: ut Tauromenitanis ... exceptum sit foedere, NE NAVEM DARE DEBEANT; Verr. V, 50. quorum in foederibus exceptum est, ne quis .. recipiatur; Balb. 32. ubi est .. *exceptum* foedere Gaditano, ne quem ... recipiat? ib. 32.
3. ut ne: non exceperas, ut ... ne esset rogatum? dom. 106.
4. quo minus: neque Camertium foedere esse exceptum quo minus ... praemia .. tribuerentur; Balb. 47.
III. **mit Object**: alqm: si ex omnibus rebus se ipsum nudum neque praeterea quicquam excepit; Sex. Rosc. 144. qui excipiatis eos; ib. 151. excipitur ab omnibus eius modi clamore, ut ..; Verr. V, 94. Phalacrum ... exceptum esse a Cleomene; ib. 116. hunc in illo timore et fuga Tigranes ... excepit; imp. Pomp. 23. excipit Pompeium; leg. agr. I, 13. Glaucippus excipitur; ib. eum, quem amat, excipit; ib. II, 60. is excipitur unus, ne manubias referre debeat; ib. non mihi videntur honoris causa excipere Pompeium; ib. 61. ut te ex populi sermone exciperes; Flacc. 82. neminem excipio; Scaur. 44. exceptis eis, qui ..; Phil. II, 29. eos excipio; ib. VIII, 8. in eodem excipiendo; ib. 32. f. adfinis. adulescentiam.
alqd: quod exciperent improbi cives; Sest. 102. in quo ||qua|| aliquid [sacrosanctum] exceptum videretur; Balb. 33. nec quicquam illis verbis, SI QUID SACROSANCTUM EST, esse exceptum videretur; ib. quod lege exceptum videretur; ib. 38. nihil citius excipitur; Planc. 57. f. alqm; Sex. Rosc. 144.
adfinis: quae (lex) non modo eum ..., sed etiam conlegas eius, cognatos, adfinis excipit, ne ..; leg. agr. II, 21.
adulescentiam: excipitur hac lege non adulescentia, non legitimum aliquod impedimentum, non potestas, non magistratus ...; reus denique, quo minus xvir fieri possit, non excipitur: Cn. Pompeius excipitur, ne ... xvir fieri possit; leg. agr. II, 24.
agrum: f. **ager,** II, 1. excipio (4 St.) B. I, S. 150, a.
amicum: equitem Romanum, veterem amicum ... labentem excepit; Rab. Post. 43.
cicatrices: cicatrices ... adverso corpore exceptas; Verr. V, 3.
cognatos, conlegas: f. adfinis.
copias: eius copias acerrimumque impetum moenibus ... exceperunt; Verr. II, 159.

equitem: f. amicum.
flammam: cum in me ... illa flamma ... coniciebatur. excepi; har. resp. 45.
foedus: ... „exceptum .. est foedus, si quidem sacrosanctum est"; Balb. 32.
fortunam: quamvis excipere fortunam; prov. cons. 41.
fugientis: ex Hispania fugientis se excepisse; Verr. V, 151. qui .. fugientis exciperet; Catil. III, 8.
homines: hosce ego homines excipio; Catil. IV, 15.
impedimentum: f. adulescentiam.
impetum: cum tuum ... impetum meo corpore excepi; dom. 76. f. copias.
legiones: legiones conscripsit novas, excepit veteres; Phil. XI, 27.
magistratum: f. adulescentiam.
onera: ille onera multorum huius amicorum excepit unus; Rab. Post. 41.
potestatem: f. adulescentiam.
rem: quae (res) ... excipi possit; Caecin. 81. rem nullam esse exceptam; leg. agr. II, 38.
reum: f. adulescentiam.
rumores: qui rumores Africanos exciperent; Deiot. 25.
spiritum: ut filiorum suorum postremum spiritum ore excipere liceret; Verr. V, 118.
tabulas: lege excipiuntur tabulae publicanorum, quo minus ..; Verr. II, 187.
tela: omnium tela excipiat; Verr. II, 177. exceptis eis telis; dom. 39. me ... omnia tela ... excipere unum; prov. cons. 23.
tempus: excepto illo Cinnano tempore; sen. 9.
virum: quae (terra) hunc virum exceperit; Milo 105.
virtutem: vitam eius et virtutem immortalitas excepisse dicatur; Sest. 143. qui (locus) hanc virtutem excipiat; Milo 101.
vim: vim improborum ... excepi meo corpore; dom. 63. vim omnium sceleratorum acerbitas mei casus exceperat; ib. 64. hanc vim frigorum ... excipere; Rab. Post. 42.
vitam: f. virtutem; Sest. 143.
volnera: volnera (esse) excipienda; Sest. 23.

excisio, Zerstörung: I. permovet: non me ... tectorum excisio ... permovet; dom. 146.
II. infero: qui ... excisionem ... meis omnibus tectis ... intulerunt; har. resp. 3.

excito, aufrichten, aufrufen, erwecken, ermuntern, aufscheuchen, hervorrufen, erregen, antreiben: alqm: se ... clamore populi ... excitatum; Verr. I, 12. haec te vox non ... excitavit? ib. III, 132. eo nuntio excitatus; ib. IV, 95. ne excitetur Verres; ib. V, 32. non ipsa praeconis voce excitatus es? ib. 38. conscientia sceleris ... excitatus; ib. 73. dormientem excitare; ib. 93. iste excitatus; ib. 94. excitandus Cn. Domitius; Font. 36. promissis suis eum excitavit abiectum; Cluent. 68. ut vos ... excitarem; Catil. IV, 19. Catilinam excitavi; Muren. 51. me iacentem posse ... excitari; dom. 96. ad excitandum Antonium; Sest. 12. qui excitatus ... auctoritate P. Servilii; ib. 130. tertio quoque verbo excitabantur; Rab. Post. 34. rumores, qui ... Caecilium excitaverunt; Deiot. 25. hos auctoritate mea censes excitatos? Phil. II, 27. quae (faces) excitent tantae causae indormientem; ib. 30. vestro iudicio ... excitatus ... veni; ib. VI, 2. quem non excitet ... vester iste consensus; ib. 18. excitati ... esse debemus; ib. VII, 26. ut omnes ... excitati dolore ... Bruto subveniremus; ib. VIII, 21. — ab: f. **ab,** I. excito; Font. 36. Catil. II, 20. Cael. 33. Milo 79. Marcell. 17. (B. I, S. 7). excitate, excitate ipsum ... a mortuis; Milo 91. — ad: f. **ad,** I. excito; Cluent. 172. har. resp. 43. Sest. 81. 136. Planc. 55. 59. 69. Phil. II, 17. 27. VII, 21. XIV, 20 (B. I, S. 67, b). — de: perterritum te de somno excitari; Phil. II, 68. — ex: te ex somno saepe excitabunt; Sulla 24.
alqd: ea ... magnis excitantur praemiis; Rab. Post. 42. omnia sunt excitanda tibi; Marcell. 23.
animum: f. **animus,** II, 1. excito (4 St.) B. I, S. 232, a.
arma: omnium arma contra se unum excitare; Deiot. 15.
bellum: f. **bellum,** II, 1. excito (5 St.) B. I, S. 398, b.
bonos: qui ... bonos excitarit; sen. 29. boni ... necessitate excitantur; Sest. 100.
civis: ut ... senatus omnis ex omnibus agris ... civis totamque Italiam ... excitaret; sen. 24. praestantissimos civis, paene ex Acheronte excitatos; ib. 25.
coniuratos: qui sua lege coniuratos etiam ab inferis excitandos putarat; sen. 26.
consuetudinem: excitavit illam suam ... consuetudinem rei publicae bene gerendae; Sest. 67.
consulem: quibus hic rebus consulem ad rem gerendam excitarit; Sest. 12.
contentiones: contentiones ... ex utriusque studio defensionis excitabantur; Cluent. 44.
dilectus: totius Italiae dilectus excitavistis; Phil. XIII, 5.
discordiam: discordiam excitari; Sest. 103.
dolorem: excitatus aliquando Cn. Pompei, — excitatus, inquam, ... animi dolor; dom. 25. severitatem senatus et bonorum omnium vim ac dolorem excitarent || excitarunt ||; Planc. 45.
equites: vos, equites Romani, excitati; Sest. 25.
filium: quasi ego eius excitare ab inferis filium possem; Verr. V, 129.
flammam: post illam flammam aliorum facto ... excitatam; Cluent. 200.
fletum: ut ... fletum etiam inimicis ... excitaret; Sest. 121.
fluctus: quantos fluctus excitari in contione videtis! Flacc. 57. in re publica fluctus excitantur; Sest. 99. „haec res tibi fluctus illos excitavit"; Piso 72.
Galliam: Galliam ... sua sponte ... excitatam; Phil IV, 8.
hominem: quos (homines ordinesque) .. libertas ... excitavit; Catil. IV, 16. hominem ... optimatium discordiis excitari; har. resp. 50.
incendium: si quod esset in suas fortunas incendium excitatum; Muren. 51. ex qua (provincia) illa fax excitare non possit incendium; Phil. VII, 3.
invidiam: invidiae populariter excitatae restitisset; Cluent. 134.
Italiam: Italia tota ... excitata; Phil. III, 32. f. civis; sen. 24.
iudicem: f. testem; Planc. 43.
laudes: quibus initiis ... tantae summis in rebus laudes excitatae sint; Sest. 5.
legatos: legatos excito; Balb. 41.
liberos: ut nos et nostros liberos ... excitarent; Planc. 59.
libidines: huius libidines ... etiam auribus excitabantur; Verr. IV, 39. ad libidines adulescentulorum excitandas; Cluent. 36.
memoriam: vestram memoriam ... excitate; Sest. 11. audetisne excitare tanti flagitii memoriam? Cael. 71.
mentem: nunc est una vox, una mens ... praemiis excitata; Scaur. 41.
motum: sin ille tum mōtus est temeritate imperitorum excitatus; Flacc. 58.
negotiatores: excitarem negotiatores; Flacc. 38.
odium: qua de causa excitatum esse dicamus in aratores tam infestum odium? Verr. III. 157.
ordines: f. hominem; Catil. IV, 16.
plausum: plausus exilis et raros excitare; Sest. 115. tantus est ex omnibus spectaculis ..., tantus ex fori cancellis plausus excitatus, ut ..; ib. 124.
poëtam: poëtam ... mentis viribus excitari; Arch. 18.

populum: populum Romanum ... precibus ... excitavit; har. resp. 46.
recitatores: tris ipse excitavit recitatores; Cluent. 141.
regiones: regiones ... aliquanto etiam latius excitatae; Rabir. 8.
rem publicam: qui ... rem publicam adflictam excitarint; Sest. 1.
risus: quantos excitat risus! Phil. III, 21.
senatum: quibus (cohortationibus) a te excitatus senatus; Phil. XII, 15.
servitia: servitia excitantur; Catil. IV, 4.
severitatem: f. dolorem; Planc. 45.
suspicionem: hanc eius suspicionem .. litteris ... excitaverunt; Sest. 41.
tempestatem: ut (tempestas) casu excitata esse videatur; Muren. 36. quanta tempestas excitaretur; har. resp. 4. illam tempestatem ... Caesare impulsore ... esse excitatam; prov. cons. 18.
testem: quem iudicem ex illis aut tacitum testem haberes aut vero etiam excitares? Planc. 43. possum excitare multos [reductos] testis liberalitatis tuae; Rab. Post. 47.
tragoedias: Appiae nomen quantas tragoedias excitat! Milo 18.
tumultum: tumultus Gallici excitandi causa; Catil. III, 4.
ventum: vento aliquo in optimum quemque excitato; Sulla 41.
virum: vir, qui ... ingenuo dolore excitetur; Phil. X, 18.
vim: f. dolorem; Planc. 45. — vocem: f. mentem.

exclamo, aufschreien, laut ausrufen, nennen: I. manus: manus illa Clodiana ... exclamat; Sest. 79.

II. acc. c. inf.: tu exclamas hominem improbum, qui postulet ..; Verr. III, 139. illa in media potione exclamavit se ... emori; Cluent. 30. mulier exclamat se ab eo nullo modo curari velle; ib. 40. cur tam temere exclamarit occisum; Sest. 80.
III. alqm: Ciceronem nominatim exclamavit; Phil. II, 28. Ciceronem exclamavit; ib. 30.

excludo, ausschließen, fernhalten: alqm: excludit eum solum; Verr. I, 142. omnes exclusi sunt non minus aperte quam pupillus; ib. 148. angustiis temporis excluduntur omnes; ib. verbo me excludi; Caecin. 79. undique exclusus Oppianicus; Cluent. 175. excludebar; leg. agr. II, 12. qui honore xviratus excluditur prope nominatim; ib. 60. exclusi eos; Catil. I, 9. exclusus hac criminatione Torquatus; Sulla 40. ut ego excluderer; Piso 76. exclusi provincia; Ligar. 25. excludit (Antonium) provincia; Phil. IV, 8. ad excludendum Antonium; ib. VIII, 4. alios excluserunt; ib. XII, 10. — ab: f. **ab,** I excludo (4 St.) B. I, S. 7, b.

alqd: quod anno ante frater Metellus ... excluserat; har. resp. 45. quod adfinis ... excluserat; ib.
amicos: exclusis amicis; Vatin. 21.
civis: illa (Capua) impios civis iudicavit, eiecit, exclusit; Phil. XII, 7.
consuetudinem: qui hanc consuetudinem libere dicendi excluderet; Phil. V, 19.
cupiditatem: excluditote eorum cupiditatem; Cael. 22.
defensionem: excluditur omnis tua defensio; Tull. 31.
exercitus: qui nostros exercitus saepe excluserant; Verr. V, 84.
hominem: ceteri, saepe frugalissimi homines, excluduntur; Verr. III, 8. homo consularis exclusus miser puncto temporis; Vatin. 27.
magistratus: qui ... armis et praesidiis populum et magistratus foro excluserit; Phil. III, 30.
matres: matres ... ab extremo conspectu liberum exclusae; Verr. V, 118.
observantiam: quae (poena) possit observantiam tenuiorum ... excludere; Muren. 71.
oculos: quod ... curiosos oculos excludit; har. resp. 37.
populum: qui populus? isne, qui exclusus est? Phil. I, 26. f. magistratus.
pupillum: f. alqm; Verr. II, 148.
redemptores: cum die ceteros redemptores exclusisset; Verr. I, 150.
senatum: armis ... exclusit senatum; Phil. VII, 15.
socios: his honoribus exclusos esse fidelissimos ... socios; Balb. 24.
suavitatem: qui ... excludat auribus omnem suavitatem; Cael. 42.
Lücke: * moenibus excluserunt; Balb. 39.

excogito, ersinnen, ausdenken, erfinden: I. **absolut:** ab homine ad excogitandum acutissimo; Cluent. 67. legem ... ad excogitandum reconditam; Fr. B, VI, 3.

II. **mit indir. Frage:** excogitat ... — excogitat, inquam, quem ad modum ... comitia haberentur; Verr. II, 128. si ipse excogitare non poterat, quem ad modum quam plurimo venderet; ib. III, 43. neque hoc parvum crimen quem ad modum defensurus sit homo quisquam umquam excogitabit; ib. 118. ut excogitaret quem ad modum calamitatem meam ... honestaret; sen. 24. scilicet homo sapiens excogitavi quam ob rem viderer ..; Planc. 72. excogitare quae tua ratio sit .. non possum; Phil. VIII, 19.

III. **mit Object:** alqd: qui neque excogitare ... multa possum; Quinct. 34. excogitat — quid? nihil ingeniose; Verr. I, 141. te aliquid excogitasse; ib. III, 17. excogitat sane acute quod decernat; ib. IV, 147. excogitavit nescio quid; ib. V, 16. hoc totum ... non me excogitasse; Caecin. 85. nihil excogitem quam ob rem ..? Cluent. 70. quantum excogitant; ib 183. excogitabit aliquid; leg. agr. I, 2. quid tribunus ... acutus excogitet; ib. 3. nihil est ... contra hanc rem publicam ... excogitatum; ib. II, 90. haec tu ... excogitasti; ib. 98. quid tam [..] praeposterum ... excogitari potest? Rab. Post. 37. f. causam; Deiot. 20. poenam.

aestimationem: hac sua, quam tum primum excogitavit, Siciliensi aestimatione; Verr. I, 95.
causam: neque adhuc causam ullam excogitare potuit; Verr. I. 70. quid .. causae excogitari potest? Deiot. 20.
conciliationem: istam conciliationem gratiae ... excogitavit; Cluent. 84.
decuriam: scelerum magnitudo ... hanc tertiam decuriam excogitavit; Phil. V, 15.
defensionem: vide quam commodam defensionem excogitaris! Verr. V, 153. a quoquam excogitata defensio; Cluent. 48.
diligentiam: quae ista nova diligentia, quam ob causam abs te excogitata? Verr. V, 156.
edicta: tuis praeclaris abs te principe ... excogitatis edictis; Verr. III, 43.
genus: quod (genus pecuniae cogendae) non ... excogitavit? Verr. II, 120. eundem mira quaedam excogitare genera furandi; ib. 134. quod innocentem in hominem ... singulare supplicii genus excogitavit; ib. IV, 88.
honores: excogitati quidem erant a Siculis honores in me inauditi; Planc. 64.
legem: qui istam legem excogitaverunt; Phil. I, 20.
poenam: quid excogitat poenae? Verr. III, 140.
rationem: hanc excogitat rationem; Verr. IV, 40. praedandi rationem ab hoc primum excogitatam; ib. V, 60. ratio excogitata Larini est; Cluent. 36.

rem: excogitat rem singularem; Verr. V, 82. rem excogitat singularem; Cluent. 70. o rem excogitatam! Fr. B, VII, 2.

supplicium: supplicium in parricidas singulare excogitaverunt; Sex. Rosc. 70. quod tandem excogitabitur in eum supplicium? Rabir. 28.

excolo, ausbilden: nisi animos nostros doctrina excolamus; Arch. 12.

excors, einfältig: alqs: neque tu eras tam excors; dom. 48. quemquam putas fuisse tam excordem? Planc. 71. tam .. eras excors; Phil. II, 18. hoc qui non videt, excors ... *est;* ib. V, 5.

excrucio, quälen: amicum: populi Romani socium atque amicum fumo excruciatum semivivum reliquit; Verr. I, 45.

legatum: qui legatum ... vinculis atque verberibus atque omni supplicio excruciatum necavit; imp. Pomp. 11.

excubiae, Wache: I. o: o excubias tuas ... miseras! Planc. 101.

II. armo: si excubiae, si vigiliae, si dilecta iuventus ... contra Milonis impetum armata est; Milo 67.

cognosco: cuius ego excubias et custodias mei capitis cognovi; Phil. VII, 24.

polliceor: omnes .. tibi excubias et custodias ... pollicemur; Marcell. 32.

excubo, wachen: excubabo vigilaboque pro vobis; Phil. VI, 18.

excurro, hinauseilen, einen Ausflug machen, hervorbrechen: alqs: excurrat aliquis; Verr. I, 67.

cives: provinciam, quo (cives) facile excurrant; Verr. II, 6.

Karthago: quod (Karthago) ... excurrere ex Africa ... videbatur; leg. agr. II, 87.

virtus: in quo (campo) excurrere virtus cognoscique posset; Muren. 18.

excursio, Einfall, Streifzug, Auszug: I. aufert: cum una excursio equitatus ... totius anni vectigal auferre possit; imp. Pomp. 16.

II. tueor ab: quibus (copiis) finis suos ab excursionibus ... tueretur; Deiot. 22.

III. certiorem facio: certiores a me facti de hac nocturna excursione Catilinae; Catil. II, 26.

IV. infestus: ut via ... excursionibus barbarorum sit infesta; prov. cons. 4.

excursor, Kundschafter: petit Naevius Turpio quidam, istius excursor et emissarius; Verr. II, 22.

excusatio, Entschuldigung: I. defendit: P. Rutilium Rufum necessitatis excusatio defendet; Rab. Post. 27.

est: neque est excusatio difficultatis; Quir. 23. an potest ulla esse excusatio? Piso 10. nullae istae excusationes sunt; Phil. V, 6. erat tunc excusatio oppressis; ib. VII, 14. nullam sibi putavit excusationem esse oportere; ib. VIII, 5.

valent: illae valent apud me excusationes iniuriae tuae; Sulla 47.

videtur: ullam ... satis iustam excusationem esse visam; Piso 36.

vindicat: si me ... neque honoris neque aetatis excusatio vindicat labore; Sulla 26.

II, 1. accipio: accipietne excusationem is? Phil. V, 14.

do: Sappho ... dat tibi iustam excusationem; Verr. IV, 126.

habeo: habet excusationem; leg. agr. III, 5. qui habet excusationem .. pietatis; Cael. 2. habent .. legitimam excusationem; Phil. V, 14.

puto: nemo sibi nec valetudinis excusationem nec senectutis satis iustam ullam putavit; Sest. 112.

quaero: cum ... familiaris funeris excusatio quaereretur; Rabir. 8.

recordor: si excusationem Ser. Sulpicii ... legationis obeundae recordari volueritis; Phil. IX, 8.

2. addo: morbi excusationi poena addita est; Muren. 47.

obsisto: vehementius *eius* accusationi obstitistis; Phil. IX, 8.

3. opus est: ut magna excusatione opus eis sit; Phil. XIII, 30.

utor: qui sibi ulla excusatione utendum putet; Font. 46. excusatione te uti valetudinis; Piso 13. si ... aetatis excusatione usus esset; Deiot. 9.

III. defendere: quibus excusationibus .. studium tuum defendere solebas; Verr. V, 176. ne se stuporis excusatione defendat; har. resp. 5. neglegentiae excusatione defenditur; Fr. E.

deprecari: ut excusatione summae stultitiae summae improbitatis odium deprecetur; Caecin. 30.

facere: quod ... non facitis vel aetatis excusatione vel honoris; Piso 36.

tollere: si qua res illum diem ... excusatione sustulit; dom. 45.

excuso, entschuldigen, vorschützen: I. absolut: se ducturos ... excusando facile ad ludos Victoriae; Verr. a. pr. 31. *famam illius ... excusando foveram;* Tull. 3. statuerat excusare; Ligar. 21.

II. nomin. c. inf.: si Lysiades citatus iudex non responderit excuseturque Areopagites esse; Phil. V, 14.

III. alqm: me vehementer excusatum volo; Verr. I, 103.

iudices: qui (iudices) fortasse excusabuntur; Phil. V, 14.

morbum: re magis morbum quam oratione excusantem; Phil. IX, 8.

propinquitatem: propinquitatem excusavit; Phil. VIII, 1.

excutio, abschütteln, rauben, durchsuchen, abschießen: alqm: non excutio te; Sex. Rosc. 97. quod te iudices emiserunt excussum; har. resp. 37.

alqd: excussa inanissima prudentiae reperta sunt; Muren. 26.

aculeos: noli aculeos orationis meae ... excussos arbitrari; Sulla 47.

blanditia: illa occursatio et blanditia popularis ... procul apparet, non excutitur [non in manus sumitur]; Planc. 29.

delicias: excussis deliciis; Verr. IV, 52. excutiemus omnis istorum delicias, omnis ineptias; Cael. 67.

homines: s. imperatores.

iactationem: excutient tibi istam verborum iactationem; Sulla 24.

imperatores: qui non modo reges atque exterarum nationum homines, sed etiam imperatores nostros excutiant; leg agr. II, 61.

ineptias: s. delicias; Cael. 67.

iuventutem: iuventutem omnem ex tota Italia excussimus; Phil. XII, 16.

occursationem: s. blanditiam.

reges: s. imperatores.

studia: omnia ista nobis studia de manibus excutiuntur; Muren. 30.

voces: excussis tuis vocibus; Phil. II, 73.

exemplar, Muster, Vorbild: I. dicit: dixit senator populi Romani, ... exemplar antiquae religionis; Caecin. 28.

II. propono: ad imitandum .. tam mihi propositum exemplar illud est quam tibi; Muren. 66.

servo: qui mihi videtur quasi quoddam exemplar pristinae gravitatis ... servari; Fr. A, III, 17.

exemplum, Probe, Beispiel, Entwurf, Abschrift, Abbild, Muster, Vorgang, Präcedenzfall: I. Subject: delectant: quoniam te recentia exempla delectant; Verr. III, 211.

desunt: illi exempla non deerunt; Verr. III, 207.

est: quod exemplum ... huius modi est? Verr. I, 36. quae ista sunt exempla multorum? ib. III, 209. quae sunt tibi igitur exempla ex ||in|| Sicilia cellae? ib. 212. quod est huiusce rei ... exem-

plum? ib. V, 76. non occurrit uni cuique vestrum ... exemplum quod testimonio sit? Caecin. 52. ubi exempla? Rab. Post. 31. f. II, 1. sequor; Verr. II, 40.

interit: ut exemplum rei publicae conservandae mecum simul interiret; Sest. 49.

nascuntur: a quo ipsa exempla nata sunt; Phil. IX, 3.

occurrit: f. est; Caecin. 52.

proficiscuntur: haec tot exempla ... profecta sunt in eundem hominem a Q Catuli ... auctoritate; imp. Pomp. 63.

vetant: cum ... mos maiorum .. et exempla .. vetarent; Piso 50.

vivit: vivit mecum simul exemplum fidei publicae; Sest. 50.

II. **nach Verben: 1. Accusativ:** adfero: adferet aliquod scelerati hominis exemplum; Phil. XIII, 34.

audio: f. habeo; Verr. III, 182.

compono: quarum (litterarum) .. iam exemplum ab istis compositum esse; leg. agr. II, 53.

condemno: f. sequor; Verr. III, 210.

corrumpo: ut huius urbis iura et exempla corrumperes; Deiot. 32.

exspecto: exspectant ... exempla ex vetere memoria; Verr. III, 209.

habeo: ut ... exempla litterarum ipsi habere non nollent; Verr. II, 182. vetera exempla pro fictis fabulis iam audiri atque haberi; ib. III, 182. domesticum te habere dixisti exemplum ad imitandum; Muren. 66. quod exemplum (habuisti)? Piso 47. quod in iuventute habemus inlustrius exemplum veteris sanctitatis? Phil. III, 15. quod habebunt domestica exempla virtutis; ib. XIV, 34.

instituo: qui aliquod iustitui exemplum disturbandorum iudiciorum ... cupierunt; Fr. B, VI, 7.

intueor: exemplum imperii veteris ... diceres intueri; Sest. 19.

lego: quarum (litterarum) exemplum legi; Deiot. 38.

neglego: quamquam omnia exempla maiorum ... neglexisti; Rabir. 17.

novi: norunt ... exempla maiorum? Phil. V, 25.

perimo: quod peremptum esset mea morte id exemplum; Planc. 90.

persequor: maiorum exempla persequens; Phil. XI, 13.

peto: cum ... meorum ... factorum exempla semper ex summorum hominum factis mihi censuerim petenda; prov. cons. 20. unde pudoris pudicitiaeque exempla peterentur; Deiot. 28.

praebeo: ut ... exempla nequitiae parentis vita praeberet; Verr. V, 137.

praetereo: non ... exemplum ... P. Africani praetereundum videtur; Cluent. 134.

probo: f. sequor; Verr. III, 210.

prodo: in hoc .. reo ne quod perniciosum exemplum prodatur; Flacc. 25. hoc illius funesti anni prodito exemplo; Sest. 59.

profero: recens exemplum fortissimi viri profero; Verr. I, 56. unius cuiusque ... generis ... exempla profero; ib. IV, 49. unius profer exemplum; ib. V, 67.

propono: ut ceteris ... exempla periculorum proponeret; Verr. V, 23. est illud quidem exemplum tibi propositum domi; Muren. 66. propositis tot exemplis iracundiae levitatisque popularis; Sest. 141. proponens illi exempla ad imitandum; Phil. X, 5. proposito praesertim exemplo Dolabellae; ib. XIII, 47.

quaero: ab eis tu defensionis exempla quaeris? Verr. III, 210. exempla quaerimus et ea non antiqua; ib. non quaeram exemplum foris; ib. 212. alii exempla quaerebant; prov. cons. 28. non igitur exempla maiorum quaerenda (sunt); Phil. IX, 3.

relinquo: si ... posterioribus exemplum ... reliquisti; Verr. III, 41. ut vetera exempla, quorum est copia ..., relinquam; Sest. 101. exemplum facti reliquerunt; Phil. II, 114.

renovo: Atheniensium .. renovavi vetus exemplum; Phil. I, 1.

sequor: nullum exemplum (fuit) quod sequi velles? Verr. II, 40. dubitabitis exemplum iudicum illorum sequi? ib. 109. qui exemplum sequerer humanitatis atque officii; ib. 118. dum modo ex his (moribus) ea, quae probat populus Romanus exempla, non ea, quae condemnat, sequamur; ib. III, 210.

statuo: in quo homine statueris exemplum huius modi; Verr. II, 111. in quos aliquid exempli populus Romanus statui putat oportere; ib. III, 210.

sumo: ab eodem Cn. Pompeio omnium rerum egregiarum exempla sumantur; imp. Pomp. 44.

transfero: ut illud Uticense exemplum de Hadriano transferretur Syracusas; Verr. V, 94. ad .. auctoritatem .. censoriam exemplum illos e consuetudine militari transtulisse; Cluent. 128. si hoc exemplum ex re militari ad animadversionem censoriam transferendum fuit; ib. 129.

2. **Ablativ:** utor: hoc ipso ex consilio utar exemplis; Verr. III, 212. exemplis nunc uti videlicet mihi necesse est harum rerum; Caecin. 52. cum exemplis uterer multis; ib. 80. cur non Habiti exemplo usus es? Cluent. 172. vide ne alienis exemplis ... uti ... malle videare; Phil. XIII, 15.

3. **mit Präpositionen:** dico de: quod ... memoria maiore de exemplis (dici videretur); Balb. 2.

duco ex: ille furor tribuni plebis ductus ex non nullis perveterum temporum exemplis; dom. 123.

revoco ad: ad quae me exempla revocas? Verr. III, 210. te ille ad ... maiorum exempla revocabit; Planc. 12.

III. **nach Adjectiven:** plenus: plena (est) exemplorum vetustas; Arch. 14.

rudis: dicat se ... non rudem exemplorum ... fuisse; Balb. 47.

IV. **nach Substantiven:** alqd: f. II, 1. statuo; Verr. III, 210.

auctor: possumusne .. tibi probare auctorem exempli? Balb. 46.

copia: non utar exemplorum copia; Cluent. 126. f. II, 1. relinquo; Sest. 101.

imitatio: ne periculosam imitationem exempli ... proderetis; Flacc. 24.

memoria: cum .. eum ad domestici exempli memoriam ... convertisset; Sest. 130.

severitas: propter severitatem exempli nemini ... inauditum; Verr. V, 7.

vetustas: quos ... vetustas exemplorum ... deterret; dom. 4.

V. **Umstand: 1. Ablativ:** accedere: accedant eo novo pessimoque exemplo HS xc milia; Verr. III, 116.

addere: hoc praeterea addit ... nullo exemplo; Verr. II, 93.

adduci: adductus sum ... bonorum exemplo; div. Caec. 5.

adimere: adimis tu ei, qui iuravit: quo exemplo? Verr. I, 124.

agere: agebat exemplo bonorum ... civium; Sest. 87.

arcessere: cum eos novo exemplo universos arcesserent; Verr. a. pr. 53.

cogi: cogantur etiam nummi ab aratore? ... quo exemplo? Verr. III, 198.

concedi: quasi vero hoc scribis ullo exemplo sit ... concessum; Verr. III, 182.

confirmare: neque aliorum exemplis confirmem; imp. Pomp. 44.

consecrare: exemplo tuo bona tua nonne L. Ninnius ... consecravit? dom. 125.

consolari: cuius exemplo se consolatur; prov. cons. 16.

dedicare: quis eras tu, qui dedicabas? ... quo exemplo? dom. 127.
defendere: M. Antonii exemplo istius audaciam defendis? Verr. III, 213.
deponere: possem etiam summorum virorum exemplo inimicitias ... deponere; prov. cons. 47.
facere: se exemplo fecisse quod fecisset; Verr. II, 102. iste quod fecisset aliorum exemplo ... fecisse; ib. hoc neque exemplo cuiusquam ... fecit; ib. III, 118. id aliorum exemplo se fecisse defendat? ib. 211. id ... vetere exemplo ... faciebant; Sulla 49. cum ... Spartaci exemplo ludos facere maluerit; har. resp. 26. quo exemplo ... feceris? Vatin. 30. quod exemplo fortissimorum ... civium facere possim; prov. cons. 18. quod nullo exemplo fieri potuit; ib. 45.
feriri: ducem praedonum ... securi feriri omnium exemplo; Verr. V, 68.
funestus: ut spectaculum illud ... exemplo miserum ac funestum videremus; Fr. B, VI, 20.
gaudere: ut .. domesticis .. virtutis exemplis gaudeatis; Verr. IV, 73.
inicere: hoc iniecto metu iudicibus, ... nullo exemplo; Verr. II, 67.
interdicere: praetores ... interdicere hoc *exemplo;* Tull. 29.
interimere: crudelissimis exemplis interemit propudium illud; Phil. XIV, 8.
liberari: si improborum exemplis improbi iudicio ... liberabuntur; Verr. III, 207.
miser: ſ. funestus.
posse: potui exemplo multorum; Qu. Rosc. 32.
probari: *id ita esse exemplis probari potest;* Scaur. c. 3 § 1.
statui: imperii diuturnitati modum statuendum vetere exemplo; imp. Pomp. 26.
volnerare: exemplo rem publicam volnerasti; Vatin. 36.
usitatus: maiorum exemplo multis in rebus usitatum; Caecin. 45.
zum Satz: piratam vivum tenuisti. ... quo exemplo? Verr. V, 75. voluit ... adulescentium exemplo ... industriam suam ... ex ... accusatione cognosci; Cael. 73.
2. **Präpositionen:** causa: in qua muliere ... quasi exempli causa vestigia antiqui officii remanent; Sex. Rosc. 27. quod apud vos quasi exempli causa proferre possem; Verr. II, 183. exempli causa ponam unum illud; Cluent. 119. quia in alicuius libris exempli causa id nomen invenerant; Muren. 27. exempli causa paucos nominavi; Phil. XIII, 2.
in: ut ... in exemplo pertimescenda videantur; Flacc. 24.

exeo, weggehen, ausgehen, ausziehen, entkommen, hervorkommen, bekannt werden: I. **unpersönlich:** tum Catilinae dies exeundi ... constituta est; Sulla 52. Miloni ... exeundi ... necessitas fuit; Milo 45. — mitto exire de provincia; Piso 50.

II. **persönlich:** alqs: domo eius ... exit; Verr. II, 89. cum paludatus exisset; ib. V, 34. qui se dixerit exisse in terram; ib. 135. si qui me exire domo mea coëgisset armis; Caecin. 34. te ipsum iam esse exiturum; Catil. I, 9. sin tu ... exieris; ib. 12. tune eum ... exire patiere? ib. 27. exeant; ib. II, 6. 11. si qui exire volunt; ib. 27. quo exire possimus; ib. IV, 21. qui domo exire nolebant; Flacc. 14. ut exirem; dom. 51. ✕. mihi exire domo mea ... fuit luctuosum; har. resp. 49. me studio gloriae ... exisse; Sest. 128. cui de balineis exeunti? Vatin. 31. quo die Roma exissem; Planc. 65. hunc ... illo die Roma exiturum; Milo 52. se ... exiturum .. cum vellet; Phil. III, 27. unde exeam; ib. XII, 26. videbar mihi videre ... alios .. exeuntis; Fr. B, IX, 1. — ex: quod ex urbe parum comitatus exierit; Catil. II, 4. ut e patriciis exeat; dom. 37. se ... ex urbe exire a consulibus iuberi; Sest. 30. cum ... omnes ... ex oppido exissent; Scaur. 11. si quidem exiturus ad caedem e villa non fuisset; Milo 48. Ligarium ex Africa exire; Ligar. 20. cum e balneo exisses; Deiot. 42. prius ... quam ex illa circumscriptione exiret; Phil. VIII, 23. ex quo (loco) ipsi iam sentiunt se numquam exituros; ib. XIII, 31.
alqd: quia ... exit aliquando aliquid ... non rusticum; Planc. 35.
eques: L. vero Lamiam, equitem Romanum, ... consul imperiosius exire ex urbe iussit; sen. 12.
greges: si ex urbe exierint desperatorum hominum flagitiosi greges; Catil. II, 10.
hostis: exire ex urbe iubet consul hostem; Catil. I, 13.
imperator: cum in terram imperator exisset; Verr. V, 91.
legatus: quotiens legati ad eos *exierunt!* Font. 16. exierisne legatus in ulteriorem Hispaniam; Vatin. 12. legatos exire inde tuto; Phil. VI, 6.
manus: coniuratorum manum simul exituram; Catil. III, 3.
nomen: CUIUM NOMEN EXISSET; Verr. II, 127.
nummi: nummos, qui per simulationem ab isto exierant, revertisse; Verr. II, 61.
oratio: nequaquam .. similiter oratio mea exire ... poterit; Sex. Rosc. 3.
pecunia: pecuniam, quae via modo visa est exire ab isto, eam semita revertisse; Verr. II, 57.
piratae: postea quam e portu piratae ... exierunt; Verr. V, 100.
praedones: exeuntes e Cilicia praedones; Verr. IV, 21.
privati: qui .. privati ... exierunt; leg. agr. I, 8.
pueri: qui (pueri) nisi exeunt; Catil. II, 23.
senatores: senatores, qui C. Verre ... sortiente exirent in eum reum; Verr. a. pr. 39.
servi: servos de cavea exire iubebant; har. resp. 26.
verbum: verbum ex ore exire cuiusquam; Vatin. 4.
vir: bono viro ... optabilius putas sic exire e patria? Piso 33.
vivus: te vivum exire passi sunt; Verr. I, 82. quod vivus exierit; Catil. III, 3. quem omnino vivum illinc exire non oportuerat; Muren. 51.
volturii: exierunt ... duo volturii paludati; Sest. 72.

exerceo, üben, ausüben, beschäftigen, verwalten, geltend machen, äußern, heimsuchen: alqm: dum armis exercetur; Verr. IV, 56. in quo (genere belli) illum non exercuerit fortuna rei publicae; imp. Pomp. 28. ad hanc te amentiam ... voluntas exercuit; Catil. I, 25. quid est quod ... tantis nos in laboribus exerceamus? Arch. 28. sum non dicam miser ..., sed certe exercitus; Planc. 78.
alqd: quid enim nobis duobus ... magis exercitum dici ... potest? Milo 5.
crudelitatem: quae erat ista libido crudelitatis exercendae? Verr. V, 145. ut suam insatiabilem crudelitatem exercuerit ... in mortuo; Phil. XI, 8.
inimicitias: videto ne nimium familiariter inimicitias exercere videare; div. Caec. 13.
iudicium: iudicium in praetura publicum exercuit; Verr. I, 155. hoc .. praetore exercente iudicium; Arch. 3. qui iudicium exercet; ib. 32. quod ... unum hoc iudicium exerceatur; Cael. 1.
medicinam: medicinae exercendae causa; Cluent. 178.
simultates: an simultates ... cum libertis vestris Flaccus exercet? Flacc. 88.
vectigalia: res .. in vestris vectigalibus exercendis occupatae; imp. Pomp. 4. qui (vectigalia) exercent; ib. 16. qui exercet illa (vectigalia); ib. 17.

exercitatio, Uebung, Geübtheit: I. adfert: quantum (facultatis) ... cotidiana dicendi exercitatio potuit adferre; imp. Pomp. 2.
deficit: eum ... dicendi exercitatio ... defecit; Catil. III, 11.
est: si qua exercitatio dicendi (in me est), in qua me non infitior mediocriter esse versatum; Arch. 1.
II, 1. contemno: contemnendane tibi (videtur esse) ... aliqua in foro ... exercitatio? div. Caec. 35.
munio: cuius exercitationem ... impunitate munivit; dom. 3.
perdo: hic exercitationem virtutis ... perdidit; Milo 34.
2. antecello: dicendi consuetudo ... vestrae exercitationi ... antecellit; Muren. 29.
3. utor: ut exercitatione ludoque campestri tunicati uteremur; Cael. 11.
4. versor in: f. I. est.
III. praeditus: te ... usu atque exercitatione praeditum; Cluent. 84.
IV, 1. adsuefieri: stuprorum et scelerum exercitatione adsuefactus; Catil. II, 9.
robustus: tertium genus est ... exercitatione robustum; Catil. II, 20.
tiro: usu forensi atque exercitatione tironem; div. Caec. 47.
valere: qui cum videantur nec ... exercitatione rerum valere; Deiot. 7.
2. propter: propter hanc exercitationem usumque dicendi; Cael. 54.

exercitatus, geübt erfahren: alqs: eum esse ... exercitatum; div. Caec. 48. usu .. bellorum gerendorum in primis ... exercitatus; Font. 41. illi miseri ..., glebis subigendis exercitati; leg. agr. II, 84. ille exercitatus est in propagandis finibus, tu in regendis; Muren. 22. quis exercitatior? Phil. VI, 17.
homo: homo .. in aliis causis exercitatus; Quinct. 3. hominem in edictis praetoriis, in censoriis legibus ... tam exercitatum; Verr. III, 17. homines in maritimis rebus exercitatissimos; imp. Pomp. 55. homo ... in dicendo exercitatus; Cluent. 50. hominis in uxoribus necandis exercitati; ib. 52. hominis ... in iudiciis corrumpendis exercitati; ib. 66. hominem .. in fallendo exercitatissimum; Fr. A, III, 10.
lictores: lictores ... ad pulsandos ... homines exercitatissimi; Verr. V, 142.
manus: manum .. in propinquorum bonis proscribendis exercitatam; Quinct. 97.
subscriptores: cum subscriptoribus exercitatis; div. Caec. 47.

exercitus, Heer, Kriegsheer: I. **absolut:** 1. **Subject:** accedit: quod M. Bruti accessit exercitus; Phil. X, 23.
adit: quo exercitus adire non posset; Muren. 34.
agit: quid egit tuus invictus exercitus, nisi ut suum ius tueretur? Ligar. 18. quid .. agunt nunc tot exercitus? Phil. X, 15.
capit: f. II, 1. commoveo. laudo.
cognoscunt: quem ... vestri exercitus fortissimum militem ... cognoverunt; Flacc. 8.
comparat: cum exercitus perditorum civium clandestino scelere conflatus ... exitium patriae comparasset; Sulla 33.
conferunt: ne exercitus .. nostri, qui ... se ad rem publicam contulerunt, tardentur animis; Phil. XI, 24.
convenit: L. Luculli exercitus, qui ad triumphum convenerat, ... L. Murenae praesto fuit; Muren. 37.
dissident: cum ... maximi exercitus in Italia civium dissiderent *de* iudiciis; Font. 6.
est: maximos populi Romani exercitus in duabus Hispaniis ... fuisse; Font. 16. cum in eorum insula noster .. exercitus .. esset; imp. Pomp. 46. quod .. permulta essent ornamenta, ... [exercitus]; Cluent. 154. maximo et fortissimo exercitu; Muren. 32. exercitibus ornatissimis; Flacc. 101. erat in Italia eius exercitus; Sest. 41. ubi exercitus? Piso 97. ut ... exercitus in senati ... potestate ... sint; Phil. III, 38. si C. Caesaris ... exercitus non fuisset; ib. IV, 4. certus, si modo erat ullus, exercitus; ib. X, 11. cur eis ... M. Bruti sit suspectus exercitus; ib. 17. cum ... legiones, exercitus, equitatus in consulum ... potestate sint; ib. 25. est Q. Caecilii Bassi ... robustus et victor exercitus; ib. XI, 32. exercitu florentissimo et maximo; ib. XII, 16. illum exercitum senatus ... esse; ib. XIII, 14. multi saepe exercitus .. clari et magni fuerunt; ib. XIV, 33. suo exercitu ita incolumi, ut ..; ib. 36. f. convenit.
facit: id .. exercitum ... recte ... facere; Phil. III, 38.
ferunt: quantas calamitates ... nostri exercitus ferant; imp. Pomp. 37.
fugiunt: f. II, 1. pello; Caecin. 43.
fundit: exercitus eodem duce ... Armeniorum copias fudit; Arch. 21.
gerit: cum ... exercitum ... bellum gerentem cum Antonio ... laudibus amplissimis adfecistis; Phil. VII, 11.
habet: si quam spem in Cn. Pompeio exercitus habeat; leg. agr. II, 54.
hiemat: exercitus .. Cn. Pompei ... hiemavit in Gallia; Font. 16.
insequuntur: hunc A. Hirtii, C. Caesaris exercitus insecuti sunt; Phil. X, 21.
inspectat: quae (dona) Africanus inspectante exercitu accepit; Deiot. 19.
interit: exercitus noster ... conlectus omnis interiit; prov. cons. 5.
peragrat: eas (gentis) noster ... exercitus et populi Romani arma peragrarunt; prov. cons. 33.
redeunt: AD UNUM IMPERIUM PROVINCIAE REDEANT EXERCITUSQUE; har. resp. 40.
transmittunt: cum exercitus vestri numquam a Brundisio nisi hieme summa transmiserint; imp. Pomp. 32.
tuetur: f. agit; Ligar. 18.
valent: exercitus atque arma valuerunt; Quir. 10.
venit: f. II, 1. omitto.
versatur: versabitur ... in campo exercitus; Muren. 85. illi nunc et eorum exercitus in pace versantur; Phil. VIII, 6.
vivunt: vivere volebam ... optimorum civium exercitus; Phil. II, 37.
utitur: f. II, 1. commoveo.
2. **Ausruf:** qui comitatus in inquirendo! comitatum dico? immo vero quantus exercitus! Flacc. 18.
II. **nach Verben:** 1. **Accusativ:** abduco: qui ab illo abducit exercitum; Phil. X, 9.
accipio: f. **accipio,** III. exercitum (3 St.) B. I, S. 40, b. ut ab eo ... exercitum (acciperent); Sest. 24.
adduco: f. **adduco** exercitum (3 St.) B. I, S. 88, a.
adficio: victorem exercitum stipendio adfecit; Balb. 61. f. I, 1. gerit.
adimo: exercitus adimendus ... fuit; Phil. XI, 20.
admoveo: f. **admoveo** exercitum (2 St.) B. I, S. 110, a. — alo: f. **alo** exercitum (4 St.) B. I, S. 192, a. — amitto: f. **amitto** exercitum, (6 St.) B. I, S. 212, b. — armo: f. **armo,** B. exercitum (3 St.) B. I, S. 293, a.
audio: quorum alterius iam nobis notus esset exercitus, alterius auditus; Phil. XI, 27.
caedo: si ... hostium exercitum caesum fusumque cognovi; Phil. XIV, 1.
circumsedeo: ne exercitum ... circumsedeat,

ne oppugnet; Phil. V, 27. circumsedet ... exercitum; ib. XIII, 21.
committo: postea quam tibi ... exercitum .. commisit; Verr. I, 37. Mario ... exercitus esse commissos; imp. Pomp. 47.
commoveo: exercitus, tametsi urbem ... ceperat et proeliis usus erat secundis, tamen nimia longinquitate locorum ... commovebatur; imp. Pomp. 23.
comparo: f. **comparo,** III. exercitum (12 St.) B. I, S. 590, b.
compilo: quasi ... non ... exercitum ... compilarit; Verr. I, 35.
conficio: f. **conficio,** II, exercitum (5 St. Phil. XIII, 16) B. I, S. 614, b. — conflo: f. **conflo** exercitum (2 St.) B. I, S. 620, a. — coniungo: f. 2. Phil. XII, 8. — conligo: f. I, 1. interit. — conscribo: f. **conscribo,** II. exercitum (3 St.) B. I, S. 636, b. — constituo: f. **constituo,** III. exercitum (4 St.) B. I, S. 657, b.
contemno: illum exercitum ... contemno; Catil. II, 5.
contineo: neque .. potest exercitum is continere imperator; imp. Pomp. 38.
cupio: neque .. quisquam potest exercitum cupere aperteque petere, ut non ..; Piso 56.
decurio: f. habeo; dom. 13.
denuntio: exercitus ... denuntiabat; Sest. 40.
depono: „exercitum depono"; Phil. VIII, 25.
deporto: victorem exercitum deportavit; imp. Pomp. 61.
desero: f. **desero,** II. exercitum (7 St.) S. 76, a. — dimitto: f. **dimitto,** II. exercitum (4 St.) S. 124, b. — discribo: f. habeo; dom. 113. — do: f. **do,** III. exercitum (5 St.) S. 142, b. — duco: f. **duco,** III. exercitum (11 St.) S. 166, a. — educo: f. **educo** exercitum (5 St.) S. 176, a.
excludo: qui nostros exercitus saepe excluserant; Verr. V, 84.
facio: paucis diebus exercitum fecit; Phil. V, 23. princeps exercitus faciendi ... fuit; ib. 44.
fugo: exercitus maximos saepe pulsos et fugatos esse; Caecin. 41.
fundo: f. caedo.
habeo: uterque horum exercitum habuit; Verr. III, 210. ut habeat exercitum; imp. Pomp. 50. qui ... exercitus habuistis; leg. agr. I, 12. cum ... decuriatos ac discriptos ||descr.|| haberes exercitus perditorum; dom. 13. unum habere exercitum in Italia maximum; Sest. 40. habebas exercitum tantum, quantum ..; Piso 37. duces ... habere exercitus; ib. 44. se ... ad urbem exercitum habiturum; Phil. III, 27. ille cum exercitum nullum habuisset, repente conflavit; ib. IV, 15. habemus ... eos exercitus, ut ..; ib. VII, 20. exercitum Brutum habere; ib. X, 15. qui ... exercitum (habeat); ib. XI, 26. quid habemus ... quod remittamus? an ... exercitum? ib. XII, 13.
immitto: nisi exercitum C. Caesaris ... nisi eum, inquam, exercitum signis infestis in curiam se immissurum minitaretur; har. resp. 47.
insector: num obscure videntur ... insectari Cn. Pompei exercitum? leg. agr. I, 6.
instituo: nostro more institutus exercitus; Phil. XI, 33.
instruo: instruite ... vestros .. exercitus; Catil. II, 24. instructo exercitu; prov. cons. 9. exercitum instruere; Rab. Post. 42.
interficio: doletis tris exercitus ... interfectos; Phil. II, 55.
laudo: si quattuor exercitus ei, de quibus dixi, propterea laudantur, quod ... arma ceperunt; Phil. X, 15.
metuo: nihil esse metuendum, nullum exercitum; leg. agr. I, 24.
mitto: contra hostis exercitum mittere putatis? imp. Pomp. 66.
moveo: quod exercitus armatos movet; Caecin. 43.
novi: f. audio.
omitto: omitto ... exercitum totum Luculli, qui ad triumphum ... venerat; Muren. 69.
oppono: quem (exercitum) furori M. Antonii opponeret; Phil. V, 43.
oppugno: qui ... populi Romani exercitum .. oppugnant; Phil. VII, 22. Brutum exercitumque eius oppugnare ... destiterit; ib. 26. f. circumsedeo.
orno: ad exercitus ornandos et tectis ... recipiendos; leg. agr. II, 90.
paro: parare ... exercitum posse; Sest. 40. nisi Caesar exercitum paravisset; Phil. IV, 4. paratos exercitus; ib. VII, 1.
pello: vi pulsos .. exercitus esse eos, qui .. fugerunt; Caecin. 43. vetere exercitu pulso; imp. Pomp. 26. f. fugo.
perdo: alter exercitum perdidit, alter vendidit; Planc. 86.
persequor: C. Caesaris ... exercitum persecuta est; Phil. III, 7. IV, 6.
pertimesco: non tam exercitum illum esse nobis (pertimescendum); Catil. II, 5. Caesaris exercitum .. pertimuit; Phil. III, 11.
pono: cur hic M. Bruti exercitus non in eadem causa ponatur? Phil. X, 15.
puto: ut periculosum rei publicae M. Bruti putaret exercitum; Phil. X, 17.
recipio: f. orno.
relinquo: ut exercitum ... relinqueret; Verr. I, 73. idcircone exercitum ... relinquebas? ib. 77.
remitto: f. habeo; Phil. XII, 13.
retineo: illum ... retinere exercitum praeda ... posse; prov. cons. 28. exercitum .. in senatus potestate retineat; Phil. III, 38.
sollicito: exercitu L. Luculli sollicitato; har. resp. 42.
spolio: vidimus ... exercitum ... spoliatum; Verr. III, 177.
supero: qui ... exercitus regios superare posse videatur; imp. Pomp. 66. cum mihi privato confligendum viderem cum eodem exercitu, quem consul ... superaram; sen. 32.
sustento: exercitum Cn. Domitii ... copiis sustentavit; Deiot. 14.
tardo: f. I, 1. conferunt.
tempto: quid ... exercitus, quos temptavit? har. resp. 58.
teneo: sine quo (imperio) ... teneri exercitus ... non potest; Phil. V, 45. ut sine imperio teneatur exercitus; ib. XI, 20.
timeo: nec tam timendus est nunc exercitus L. Catilinae; Muren. 79.
transporto: Macedoniam, in quam tantum exercitum transportasses; Piso 47.
vendo: exercitum populi Romani ... vendidit; Piso 48. f. perdo.
vestio: maximos exercitus nostros vestivit; Verr. II, 5.
2. **Genetiv:** pudet: ne veterani quidem exercitus (te pudebat)? Phil. II, 61. pudet optimi exercitus, qui coniunctus est ex duobus; ib. XII, 8.
3. **Dativ:** metior: exercitui si metiendum esset; Verr. III, 73.
polliceor: nostris exercitibus quid pollicemur? Phil. VIII, 10. quae sit antea pollicitus .. exercitibus .. nostris; ib. XIV, 38.
praesum: exercitui cum praeesset; Verr. III, 211. ei .. exercitui ... praesit; Phil. X, 26.
4. **Ablativ:** utor: ut ... exercitu populi Romani ... uteretur; Phil. X, 12.
5. **mit Präpositionen:** accedo ad: ad L. Sullae ... victorem .. exercitum accessit; Phil. V, 44.
confero ad: se ad exercitum ... contulit; Flacc. 5 (Z. 51). — cum: conferte huius cohortem impuram cum illius exercitu invicto; Verr. IV, 115.

ut ... comitatum cum exercitu ... conferatis; ib. 121.
confligo cum: f. 1. supero; sen. 32.
decerno de: de exercitu .. C. Caesaris ita censeo decernundum; Phil. V, 53.
detraho de: aliquid de eius exercitu ... detrahi posse; leg. agr. II, 54.
dico de: de exercitu dicam breviter; Deiot. 22. quae dixi de ... eius exercitu; Phil. III, 8. f. 1. laudo.
duco ad: quam (uxorem) secum ... ad exercitum duxerat; Phil. V, 22.
egredior ad: cum Catilina egrederetur ad exercitum; Sulla 53.
infero a: si iste a tanto exercitu ... in urbem se intulit; Piso 55.
interest inter: quasi vero quicquam intersit inter A. Hirtii ... et hunc exercitum M. Bruti; Phil. X, 15.
mitto ad: cum quaestor ad exercitum missus sis; Verr. I, 40.
pervenio ad: ad ipsius exercitum pervenire; leg. agr. II, 54.
postulo pro: pro exercitu ... mei consulatus memoriam postulo; Catil. IV, 23.
proficiscor ad: non ad exercitum profectus est; Verr. I, 37. qui ... ad patris exercitum ... profectus est; imp. Pomp. 28.
removeo ab: hominem .. ab exercitu suo removit; Verr. I, 38.
sum apud: f. **apud**, I. sum; Verr. IV, 49. Muren. 21. Arch. 11 (B. I, S. 267). — in: qui ... miles in exercitu fuit summi imperatoris; imp. Pomp. 28. hunc ... in exercitu fuisse; Balb. 5. qui in exercitu M. Antonii sunt; Phil. V, 34. qui in exercitu Caesaris bis fuerunt; ib. VI, 14.
suppleo ex: „eis (legionibus) .. suppletis ex D. Bruti exercitu“; Phil. VIII, 27.
venio ad: venit ... ad exercitum consularem cum pecunia; Verr. I, 34.
III. **nach Adjectiv und Adverb:** procul a: cum procul esset a consulibus exercitibusque nostris; Phil. XI, 2.
reliquus ex: si qui ex tanto exercitu reliqui milites exstant; Piso 96.
IV. **nach Substantiven: 1. Genetiv:** acies: si aciem exercitus nostri ... ostendero; Catil. II, 5.
adventus: adventu nostri exercitus deleti sunt; Muren. 74.
decus: lumen et decus illius exercitus; Phil. XI, 14.
felicitas: felicitate et virtute exercituum ... vestrorum ... oppressum; Phil. IV, 15.
gladii: imbuti gladii sunt ... exercituum .. nostrorum; Phil. XIV, 6.
gloria: expers ... gloriae ... eius exercitus; imp. Pomp. 57.
imperator: maximi ipse exercitus imperator; imp. Pomp. 28.
interitus: exercitus nostri interitus ferro; Piso 40.
ius: exercitus ... ius amittit is, qui eo ... exercitu rem publicam oppugnat; Phil. X, 12.
lumen: f. decus.
manus: ut non modo manus tanti exercitus, sed ne vestigium quidem cuiquam pacato nocuisse dicatur; imp. Pomp. 39.
minae: absentis exercitus terrore et minis; dom. 131.
pars: mitto de amissa maxima parte exercitus; Piso 47.
poena: ut ... scelus imperatoris in poenam exercitus expiatum esse videatur; prov. cons. 5.
res: si ... de rebus gestis esset nostri exercitus ... dicendum; Muren. 33.
salus: cum ... salus ... exercituum nostrorum ... interierit; Verr. III, 127. pro salute exercitus; dom. 64.
stipendium: relatum est ... de stipendio exercitus; prov. cons. 28.
sumptus: ad sumptum exercitus consularis; Verr. III, 177.
terror: civem ... exercitus terrore ... cedere curasti; dom. 5. nec armati exercitus terrorem opponet togatis; Sest. 52. f. minae.
vestigium: f. manus. — victus: f. felicitas.
2. **mit Präpositionen:** alqd (est) cum: quid (ei) cum P. Vatinii imperatoris exercitu? Phil. X, 11.
contentio cum: erat ... mihi contentio non cum victore exercitu; Sest. 38.
impetus in: in exercitum nostrum... impetum fecit; imp. Pomp. 25. cum ... impetum .. in ... exercitum .. hostium fecerit; Phil. XIV, 36.
officia in: magna eius officia in me et in exercitum meum; Deiot. 39.
res est cum: erat .. res ei cum exercitu C. Marii invicto; Sest. 37.
V. **Umstand: 1. Ablativ:** agere: cum egisset aliud nihil illo exercitu; Piso 41.
armare: consules ... exercitu armavit; har. resp. 58.
circumfluere: circumfluentem colonorum ... exercitu; Muren. 49.
conservare: quam facile ... exercitu socios ... conservaturus sit; imp. Pomp. 45.
gerere: quas res gessisti .. exercitu? Piso 38.
instrui: Galliam ... exercitu ... instructam; Piso 5.
munire: „Macedoniam munitis exercitibus“; Phil. XIII, 30.
obsistere: exercitu obsistit; Phil. IV, 8.
oppugnare: domus est oppugnata ... exercitu Clodiano; Sest. 85. cum ... exercitu .. oppugnarer; ib. 133. f. IV, 1. ius.
petere: „qui ... alienos fundos ... exercitu ... petebat“; Milo 74.
posse: qui exercitu ... plurimum poterant; Planc. 86.
revocare: exercitu se ... revocavit; Quir. 7.
terrere: si .. nos exercitu terret; Phil. XIII, 14.
vexari: quae (Macedonia) ... exercitu ita vexata est; prov. cons. 5.
2. **Präpositionen:** cum: cum in eas (urbis) vi cum exercitu ... invasisses; Verr. I, 54. Hasdrubal cum Poenorum exercitu; ib. III, 125. quasi ad ea defendenda cum exercitu ... venisset; ib. IV, 120. cum exercitu venit; imp. Pomp. 23. quem ... cum exercitu venisse; ib. 68. ut ... cum exercitu accederet; Catil. III, 8. cum exercitu venisse Catilinam; ib. IV, 12. ut eo ... mature cum exercitu perveniat; Muren. 22. quo in loco etiam Agamemnon cum exercitu errasset; Flacc. 72. erat alius ad portas cum ... exercitu; sen. 32. venit cum exercitu Capuam; Sest. 9. P. Sestium Capua arcessivi cum illo exercitu; ib. 11. Sestius cum illo exercitu ... C. Antonium consecutus est; ib. 12. neque ... Macedoniam cum exercitu ... perdidissemus; ib. 72. ad ... rapinas se cum exercitu suo contulit; ib. 88. quis umquam provinciam cum exercitu obtinuit qui ..? Piso 38. tantam .. provinciam cum tanto exercitu; ib. cum exercitu impetum facere conatur; Phil. III, 1. cum exercitu Romam ... venire; ib 30. se ... ad urbem futurum cum exercitu; ib. V, 21. cum exercitu suo ... bellum inferre nobis; ib. 37. advolabat ... cum exercitu; ib. 42. quod ... cum exercitu subsidio profectus sit; ib. 46. quo consulem ... cum exercitu misimus; ib. VIII, 5.
in: sit in eius exercitu signifer; Verr. II, 77. cuius in exercitu centuriatus veneant; imp. Pomp. 37. qui ... in hoc ... exercitu ... praecipuo iure esse deberet; ib. 58. in exercitu seditionem esse conflatam; Cluent. 99. in .. eo exercitu ... fratrem praefecerat; Sest. 41. imperatoribus ... in

exercitu delectum virtutis ... eripi; Balb. 49. pudicitiam cum eriperet militi tribunus militaris in exercitu C. Marii; Milo 9. cum in illo nostro exercitu equitaret; Deiot. 28. cum essem tiro in eius exercitu; Phil. XII, 27. ut istum omittam in exercitu Sullano praedonem; Fr. B, VIII, 14.
sine: erepti .. estis ... sine exercitu; Catil. III, 23. sine exercitu ... rem publicam liberavi; Sulla 33. nec sine exercitu fratrem tuum capere potuisset; Phil. XIII, 32.

exhaeresimus: f. **exaer.**

exhalo (exalo), f. ausdünsten: crapulam: f. **crapula** (2 St.) B. I, S. 713, b.
vinum: tu ... vini exalandi ... causa declamas; Phil. II, 42.

exhaurio, ausschöpfen, ausleeren, erschöpfen, schwächen, vernichten: alqm: Catilina exhausto; Catil. II, 7. quod te iudices emiserunt ... exhaustum; har. resp. 37. illi exhausti sumptibus bellisque; prov. cons. 6.
Achaiam: Achaia exhausta; Piso 96.
aerarium: f. **aerarium** II, 1. exhaurio (7 St.) B. I, S. 140, a.
amicos, al.: provincias, civitates liberas, socios, amicos, reges denique exhauriunt; leg. agr. I, 11.
civitates: quae (civitates) ... bonis sunt exhaustae; Piso 86. f. amicos.
domum: f. **domus,** II, 1. exhaurio (5 St.) S. 158, a.
Galliam: Gallia ... exhauritur; Phil. XII, 9.
gurgites: quae (Charybdis) tantos exhaurire gurgites posset; har. resp. 59.
pecuniam: pecunias .. publicas exhauriri; leg. agr. II, 15. cum omnem pecuniam ex aerario exhausissetis; ib. 98.
plebem: urbanam plebem ... exhauriendam esse; leg. agr. II, 70.
poculum: iam exhausto illo poculo mortis; Cluent. 31.
praedam: quam (praedam) ex fortunis publicanorum, quam ex agris ... sociorum exhauserat; Piso 48.
rem: qui ... tuam (rem) exhauriunt; Phil. II, 15. suis rebus exhaustis; ib. XIII, 3.
sentinam: exhaurietur ex urbe tuorum comitum magna ... sentina rei publicae; Catil. I, 12.
spiritum: reliquum spiritum exhausisset; Sest. 80.
vinum: tantum vini in Hippiae nuptiis exhauseras; Phil. II, 63.
vitam: fortissimum virum ... eadem sibi manu vitam exhausisse; Sest. 48.
Fragment: exhaustum a quibus sit; Fr. B, VI, 39.

exheredo, enterben: alqm: „istum exheredare in animo habebat"; Sex. Rosc. 52. voluisse exheredare; ib. 54. „ne exheredaretur veritus est"; ib. 58. quem pater censoria subscriptione exheredavit; Cluent. 135.
filium: exheredare pater filium cogitabat; Sex. Rosc. 53. „exheredare filium voluit." ... exheredavitne? ib. 54. idcirco se exheredasse filium; Cluent. 135. cum eum filium exheredaret; ib. exheredabit igitur pater filium; dom. 34.
fratrem: fratrem exheredans; Phil. II, 41.
propinquum: „P. Aelii testamento propinquus exheredatus cum esset"; Cluent. 162.

exhibeo, herbeischaffen, ausweisen, erkennen lassen, beweisen: I. alqm: exhibeas nobis Verrucium; Verr. II, 191.
fratres: fratres saltem exhibe; Flacc. 35.
librarium: exhibe, quaeso ..., exhibe librarium illud legum vestrarum; Milo 33.
molestiam: hanc molestiam nobis exhiberet; Cael. 18.
servum: eum (servum) statim exhiberi iubet; Verr. V, 17.
II. ut omnia sibi integra quam primum exhiberentur; Verr. V, 63.

exigo, austreiben, vertreiben, vollenden, auftreiben, einfordern, verlangen: I. **absolut:** 1. legationes sumere liberas exigendi causa; Flacc. 86.
2. negat oportere exigi; Verr. I, 134. ab invitis exigi non oportere; ib. II, 143. cum exactum sit ab aratore; ib. III, 34. si iudicio vis a me exigere; ib. quando magistratus ex istius edicto exigere debebant; ib. 70. ab his tamen exigis; ib. V, 56.
II. **mit Object:** alqm: illam ... exegit; Phil. II, 69. ideone L. Tarquinius exactus? ib. 87.
alqd: exige ... quod debetur; Qu. Rosc. 32. quod iam pridem ipse exegit; ib. 38. exegisse nihil; ib. 39. quod sibi exegit; ib. 52. quod sibi petitur, certe alteri non exigitur; ib. non quod tum abstulit soli sibi exegit? ib. 53. quod abstulit, sibi, non tibi exegit; ib. quodcumque tibi exigeres; ib. 54. quod Roscius pro sua parte exegit; ib. quod exigi debeat; Verr. I, 132. se id exacturum esse; ib. 135. postea quam exegit quod crediderat; Rab. Post. 39. f. **ab,** I. exigo; Qu. Rosc. 38. 39. 56. Verr. III, 34. 117. 173. 174 (B. I, S. 7, b).
aetatem: f. **aetas,** II, 1. exigo (4 St.) B. I, S. 145, a. — columnas: f. **columna,** II, 1. exigo (3 St.) B. I, S. 571, a.
decumas: ut alterae decumae exigantur; Verr. III, 42. cum tot decumas ... exigeres; ib.
denarios: f. **denarius,** II, 1. exigo (3 St.) S. 64, a.
frumentum: cum eius apparitores frumentum a civitatibus exigant; Verr. III, 87. quod (frumentum) exigeretur; ib. V, 52. mitto rationem exacti ... frumenti; Piso 90.
iter: quorum (ludorum) iter iste ad suum quaestum ... exigendum .. curavit; Verr. V, 186.
lucra: haec frumentaria lucra ... exigebantur; Verr. III, 85.
medimna: cum ... etiam quina (medimna) exigerentur; Verr. III, 114. ne amplius ... quam terna medimna exigeret; ib.
mercedem: exegerat enim iam mercedem; Verr. I, 117.
navem: exigere te oportuit navem; Verr. V, 59.
nautas: in nautis remigibusque exigendis; Verr. IV, 76.
nomina: cum ... reperiretur ... nomina sua exegisse; Verr. I, 28.
numerum: utrum tantum numerum tritici ... huic exegerit; Verr. III, 86.
nummos: nummi praeterea exiguntur; Verr. III, 73.
partem: quem ad modum non sibi exegit (suam partem)? Qu. Rosc. 52. cum exegit suam partem; ib. 56.
pecuniam: ad exigendas pecunias; Verr. I, 73. pecuniam exegit; ib. 91. cum ... pro .. his rebus pecuniam exigeret; ib. 95. exigetur (pecunia)? leg. agr. I, 15. exigi (pecuniam lex) prohibet; ib. II, 72. ut nostri homines desperatas iam pecunias exigerent; Muren. 42. non exactas pecunias ... praedico; Piso 38. nec ex bonis populo *universa pecunia* exacta est; Rab. Post. 8. pecuniam ..., quae ... exigi possit, .. exigat; Phil. X, 26. f. **ab,** I. exigo; div. Caec. 33. Verr. I, 74. III, 173. 179. 202. 224 (B. I, S. 7, a).
pensum: meae diligentiae pensum magis in Leontino agro est exigendum; Verr. III, 109.
portorium: ab eis portorium esse exactum; Font. 19.
quinquagesimas: ab omnibus .. ternae praeterea quinquagesimae exigebantur; Verr. III, 116.
remiges: f. nautas.
reges: post reges exactos; Phil. III, 9. Fr. B, VI, 24.
HS: quem ad modum HS cccIↃↃↃ ... exegisti;

Qu. Rosc. 55. C. Verrem ... duodenos sestertios exegisse; div. Caec. 30. HS ꟾↄ VENERI ... EXACTUM; Verr. II, 93. duodenos sestertios exegisti; ib. III, 94.

tecta: sartorum tectorum exigendorum; Verr. I, 103. neque potuissent omnia sarta tecta exigere; ib. 130. in sartis tectis exigendis; ib. III, 16.

tempora: iam ad pariendum temporibus exactis; Verr. I, 48.

vectigalia: qui ... (vectigalia) exigunt; imp. Pomp. 16.

viam: quam tu viam tensarum ... eius modi exegisti, ut ..; Verr. I, 154.

vigiliam: tertia fere vigilia exacta; Catil. III, 6.

exiguus, knapp, gering, unbedeutend, beschränkt: copiae: exiguae amicorum copiae sunt; Quinct. 2. exiguas (copias) vix tueri potest; Deiot. 22.

curriculum: exiguum .. vitae curriculum; Rabir. 30. in hoc tam exiguo vitae curriculo; Arch. 28.

dies: exiguam diem praefinire operi; Verr. III, 16.

fines: suis finibus, exiguis sane; Arch. 23.

gratulatio: non erat exigua eadem gratulatio; prov. cons. 26.

ingenium: quod (ingenium) sentio quam sit exiguum; Arch. 1.

laus: exigua laus ... proponitur; leg. agr. II, 5.

manus: Macedoniam ... exigua manu ... tuebamur; prov. cons. 5.

pars: alteram partem ... nimis exiguam ... esse voluisti; Rabir. 9. non exigua pars populi; Planc. 49.

spes: spem exiguam reliquarum fortunarum; div. Caec. 21. spe exigua ... pendet; Flacc. 4.

tempus: exigui temporis usuram; leg. agr. III, 2. in hoc tam exiguo meo tempore; Rabir. 17. in quo .. tam ... exiguo ... tempore; Sulla 43. exiguum reliquae vitae tempus; sen. 24. ad exigui praedicationem temporis; Sest. 13.

exilis, dürftig, nämlich: plausus: emptos plausus exilis ... excitare; Sest. 115.

solum: quod solum tam exile ... est? leg. agr. II, 67.

exilium: s. **exsilium.**

eximie, außerordentlich: Marius .. eximie L. Plotium dilexit; Arch. 20.

eximius, ausgenommen, ausnehmend, außerordentlich: alqs: te illi unum eximium cui consuleret fuisse; div. Caec. 52.

animus: animum eximium in rem publicam; Sulla 12.

artes: artes eximiae; imp. Pomp. 36.

beneficia: pro eximiis suis beneficiis; prov. cons. 7.

dignitas: eximia consulis dignitas; sen. 25. propter eximiam .. dignitatem; Phil. XI, 11.

donum: illud .. eximium ... donum; Verr. IV, 64.

facies: facie eximia; Verr. V, 82.

felicitas: eximia ... felicitate; Fr. A, III, 6.

fortuna: hac tam eximia fortuna; prov. cons. 30.

honores: eximios honores; prov. cons. 38.

innocentia: laus eximiae... innocentiae; Verr. I, 56.

ius: o ius eximium nostrae civitatis! Verr V, 163.

laus: ornetur .. eximia laude; Catil. IV, 21.

liberalitas: pro tua eximia liberalitate; Flacc. 85.

natura: ad naturam eximiam; Arch. 15.

opera: opera eximia; Sex. Rosc. 137.

praemium: quasi eximio praemio sceleris exposito; Quinct. 74.

pulchritudo: eximia pulchritudine; Verr. I, 64. II, 87. propter eximiam pulchritudinem; ib. IV, 72.

res: eximiis aut novis rebus; prov. cons. 39.

scientia: eximia belli scientia; imp. Pomp. 49.

splendor: propter eximium splendorem; Qu. Rosc. 15.

venustas: eximia venustate; Verr. IV, 5.

virtus: eximia virtus; Sex. Rosc. 127. Rabir. 26. sen. 13. dom. 23. prov. cons. 32. laus eximiae virtutis; Verr. I, 56. propter hanc eximiam virtutem; ib. V, 3. eximia virtute; leg. agr. I, 5. Balb. 40. Fr. A, III, 6. B, VI, 18. eximia .. virtute; imp. Pomp. 3. Cluent. 118. Phil. V, 23. 47. eximiae virtutes; Cael. 43.

vis: eximia vis remigum; imp. Pomp. 40. hanc accusatoris eximiam vim: Muren. 58.

eximo, ausnehmen, herausnehmen, befreien: alqm: ne tu ex reis eximerere; Verr. II, 99. Diodorum ... de reis eximit; ib. IV, 41. ut ex nullius legis laqueis eximendi viderentur; Cael. 71. nulli eximentur; Piso 94.

alqd: *ut* ... id ex huius modi damno ... *iudicio eximeretur*; Tull. 11.

agros: qui (agri) cum de vectigalibus eximebantur; Phil. II, 101.

biduum: ut.... eximant ... biduum ex mense; Verr. II, 129.

diem: s. **dies,** II, 1. eximo (4 St.) S. 107, b.

horam: horam eximere ullam; Phil. VI, 7.

mensem: eximi iubet non diem ex mense, sed ex anno unum dimidiatumque mensem; Verr. II, 129.

nomen: sese nomen Sex. Roscii de tabulis exempturum; Sex. Rosc. 26.

exinanio, ausleeren, ausplündern: alqm: Imacharensis ... iniuriis tuis exinanitos; Verr. III, 100.

agros: istum ... agros vectigalis ... exinanisse; Verr. III, 119. agros vectigalis ... exinanitos; ib. 122.

Apolloniam: Apollonia exinanita; Piso 96.

domum: domos exinanisse ... dicitur; div. Caec. 11. cuius domum ... exinanivit; Verr. V, 109.

gentis: regibus atque omnibus gentibus exinanitis; leg. agr. II, 72.

homines: illi .. homines sunt ab isto ... exinaniti; Verr. III, 199.

navem: nox illa tota in exinaniunda nave consumitur; Verr. V, 64. qui solus habuerit .. navem .. minus exinanitam; ib. 104. istius avaritia navibus exinanitis; ib. 107.

reges: s. gentis.

existimatio, Meinung, Urtheil, Achtung Ruf: I. **absolut:** 1. **Subject:** coërcet: quam audaciam ... existimatio populi Romani ... (non posset) coërcere; Phil. II, 9.

cogit: si me ... existimatio .. offensa nostri ordinis ... non hoc facere coëgisset; Verr. II, 117.

comprobat: ita mihi meam voluntatem ... vestra ... existimatio comprobet; Verr. V, 35.

consequitur: de omnibus nobis ... non illa tacita existimatio, quam antea contemnere solebatis, ... consequetur; Verr. V, 176.

continet: ut eam (crupiditatem) ... non hominum existimatio contineret; Verr. IV, 101.

est: dum existimatio est integra; Quinct. 49. cui ... existimatio sanctissima fuit; Qu. Rosc. 15. cui meam existimationem caram esse arbitror; Verr. II, 29. facilior est existimatio quam reprehensio; ib. III, 190. ubi existimatio populi Romani; ib. V, 143. ut ... existimatio sit quaedam tacita de vobis pudoris; Font. 28. quorum tantum est existimatio; Cluent. 80. quibus ius iurandum iocus est ..., existimatio verba et ineptiae ‖vestra tenebrae‖; Flacc. 12. de Fannio quae sit existimatio; Sest. 113. est quidem ista vestra ‖nostra‖ existimatio; Cael. 4. existimatio ... verba atque ineptiae; Piso 65.

movet: si (te) hominum existimatio non movebat; Verr. I, 87.

producit: quae existimatio P. Quinctium usque ad senectutem produxit; Quinct. 99.
sequitur: quia res indigna sit, ideo turpem existimationem sequi; quia turpis existimatio sequatur ..; Caecin. 8.
valet: nihil putas valere in iudiciis ... ante actae vitae existimationem; Verr. III, 146
2. **Ausruf:** o ... praeclaram .. existimationem nostri ordinis! Verr. a. pr. 42.
II. **nach Verben:** 1. **Accusativ:** adfero: quam existimationem ... attulit; Quinct. 99.
ago: s. **ago,** II. existimationem (3 St.) V. I, S. 159, a.
amitto: reconciliare existimationem iudiciorum amissam; Verr. a. pr. 2. neque ... sui pudoris existimationem amitterent; ib. II, 192.
committo: tibi committit existimationem; Quinct. 98
concupisco: existimationem populi Romani concupivi; Verr. 21.
confero: ut non conferam ... existimationem tuam cum illius; Verr. IV, 45.
conligo: habet existimationem multo sudore ... conlectam; div. Caec. 72.
contemno: cum ... omnium ... existimationem contempserit; Verr. I, 148. s. I, 1. consequitur.
defendo: ut non minus diligenter illius existimationem ... viderer defendere; Tull. 3.
facio: quanti existimationem populi Romani ... fecerit; Verr. IV, 54.
habeo: cum ... hominum existimatio gravis habebatur; Verr. III, 210. s. conligo.
imminuo: in quo ... existimatio ... nominis populi Romani imminuta (est); Verr. IV, 60.
laedo: quibus (litteris) existimatio C. Verris laederetur; Verr. II, 173.
munio: bono praesidio munitur existimatio tua; Verr. III, 154.
offendo: amicissimi hominis existimatio offendenda est; Planc. 6. s. I, 1. cogit.
pario: ad quod tempus existimationis partae fructus reservabitur? Sulla 77.
possideo: huius ... existimatio cum bonis simul possidetur; Quinct. 50.
reconcilio: s. omitto; Verr. a. pr. 2.
retineo: non se cupidiorem esse civitatis retinendae quam existimationis; Cluent. 144.
sequor: iudices ... non existimationem populi Romani sequentur? Verr. a. pr. 20.
violo: qui violare P. Quinctii existimationem absentis auderet; Quinct. 73.
2. **Dativ:** consulo: consulet ... existimationi tuae; div. Caec. 48. existimationi tuae consulere; Verr. III, 131.
inludo: diutius inludere viri optimi existimationi; Qu. Rosc. 39.
probo: quem ad modum hominum existimationi te ... probari velis; Verr. III, 137.
satis facio: si ... populi Romani existimationi satis facere voluissent; Verr. a. pr. 44. ante ... quam tu omnium existimationi satis fecisses; ib. III, 133.
servio: nimium servientem populi existimationi; Verr. a. pr. 29. neque (mihi videor) ... magis meae ... existimationi .. servisse; ib. I, 5. nisi ... tuae potius existimationi servisset quam suae; ib. II, 58.
vendito: non aliqua simulatione existimationi se hominum venditasset? Verr. III, 132.
3. **Ablativ:** indigeo: magis mea adulescentia indiget illorum bona existimatione; Qu. Rosc. 44.
sum: qua apud omnis Siculos ... existimatione sit; Verr. II, 111.
4. **mit Präpositionen:** attineo ad: QUOD AD PRAETORIS EXISTIMATIONEM ATTINET; Verr. III, 154.
committo de: negat se de existimatione sua cuiquam nisi suis commissurum; Verr. III, 137.
deperdo de: ne quid ... de existimatione sua deperderet; Font. 29.
dico de: quicquam de existimatione P. Fabii dicere; Tull. 5.
dimano ad: vitae .. ratio dimanavit ad existimationem hominum; Cael. 6.
pertineo ad: quod ad vestram .. existimationem ... pertinet; Verr. I, 22. pertinet hoc ad ... existimationem ordinis nostri; ib. II, 28. quod videretur ad summam illius existimationem hoc iudicium pertinere; Caecin. 6.
profero de: res ita multas ... proferre de ... existimatione M. Tullii; Tull. 3.
valeo contra: quod contra ... existimationem valere posset; Verr. II, 173.
III. **nach Adjectiven:** 1. **Genetiv:** cupidus: praetor cupidus existimationis bonae; Verr. III, 140.
studiosus: existimationis meae studiosissimum; Verr. II, 117. studiosus est huius praeclarae existimationis; ib. IV, 33.
2. **Ablativ:** alienus: aliena ... huius existimatione suspicio; Quinct. 66.
contentus: neque Lentuli existimatione contentus fuit Gellius; Cluent. 132.
3. **mit Präpositionen:** elegans ad: quid .. facere potuit elegantius ad hominum existimationem? div. Caec. 57.
IV. **nach Substantiven:** 1. **Genetiv:** discrimen: se ipsos in discrimen existimationis venire; div. Caec. 71.
fides: (tabulae) perpetuae existimationis fidem et religionem amplectuntur; Qu. Rosc. 7.
fructus: non ullum existimationis bonae fructum umquam cogitarat; Cluent. 39. s. II, 1. pario.
iudicium: si qua .. sunt privata iudicia summae existimationis; Qu. Rosc. 16. exspectatum existimationis tuae iudicium; Verr. III, 139. existimationis suae iudicium ... committendum fuisse nemini; ib. 142.
metus: en metum vivorum existimationis; Verr. I, 93. te liberatum iam existimationis metu; ib. V, 175.
ornamenta: homo omnibus ornamentis ... existimationis praeditus; Fr. A. III, 17.
periculum: in tanto ... existimationis .. meae periculo; Verr. a. pr. 27. quae (liberalitas) sine periculo existimationis est; ib. II, 28. obligentur ... existimationis periculo; ib. 177. qui (magistratus) ... existimationis periculo continentur; ib. V, 167. quia existimationis periculum est; Caecin. 7. sive vos existimationis illius periculum ... tardiores fecit; ib. 9.
pudor: nullus existimationis pudor (tibi fuit)? Verr. II, 40.
ratio: cum .. rationem .. existimationis duci conveniret; Quinct. 53. habita est ... ratio ... existimationis .. communis; Verr. V, 94.
religio: s. fides.
studium: quanto studio existimationis bonae ... dicantur; Font. 23.
2. **Ablativ:** alqs: is ea existimatione eaque aetate saltavit? Deiot. 27.
homo: homo ... frugalitatis existimatione praeclara; Verr. I, 101.
3. **mit Präpositionen:** cognitio de: neve .. cognitio ... de existimatione eius constitueretur; Verr. II, 60.
homo sine: homini egenti ..., sine existimatione; Flacc. 52.
iudex de: neminem voluerunt ... de existimatione cuiusquam ... esse iudicem; Cluent. 120.
iudicium de: ibi de tua existimatione iudicium fieri; Verr. III, 139.
V. **Umstand:** 1. **Ablativ:** condemnari: Oppianico re et existimatione iam ... condemnato; Cluent. 56.

damnari: Asclepiades ... existimatione damnatus; Flacc. 35.
excellere: Hortensius excellens ... existimatione; Quinct. 72.
florere: quae (praeturae) ... existimatione innocentiae maxime floruerunt; Font. 41.
impediri: se ... hominum existimatione impediri; Verr. IV, 66.
princeps: Philodamum esse ... existimatione facile principem Lampsacenorum; Verr. I, 64. homo ... existimatione .. facile princeps; Cluent. 11. Amyntas est ... existmatione .. princeps illius civitatis; Flacc. 72.
reprehendi: quo minus saepe ... tacitorum existimatione reprehendar; prov. cons. 40.
revocare: me facile vestra existimatione revocabitis; Quinct. 36.
2. **Präposition:** causa: haec ... faciunt .. hominum existimationis ... causa; Quinct. 51. haec bonae existimationis causa comparata; Qu. Rosc. 15.

existimator, Beurtheiler: nemo iam erit tam iniustus existimator rerum; Marcell. 15.

existimo, achten, schätzen, beurtheilen, urtheilen, meinen, glauben, begutachten: I. **absolut:** 1. unpersönlich: qui isti inimicissimi sunt, ut ipse existimari volt; Verr. II, 152.
2. alqs: aliter causam agi atque ille existimaret; Sex. Rosc. 60. ego sic existimo; ib. 123. tu ipse quem ad modum existimes; div. Caec. 37. sic existimetis; Caecin. 85. ego enim sic existimo; imp. Pomp. 47. an vos aliter existimabatis? leg. agr. II, 25. tantum modo, si quis ea potestate temere usus est, existimamus; ib. 30. sic enim existimare debetis; Rabir. 4. fit aliud atque existimaris; Muren. 35. ut ego semper existimavi; Flacc. 55. existimare facilius possunt, qui adfuerunt; Sest. 122. neque nunc multo secus existimo; Planc. 42. ita me hercule existimo; Ligar. 12.
II. **mit Ergänzung:** 1. de: f. **de,** I. existimo (13 St.) S. 6, b. **bene,** I. existimo (6 St.) B. I, S. 408, b.
2. **directe Rede:** (vgl. I): equidem existimo, ... promiscue toto quam proprie parva frui parte malitis; leg. agr. II, 85.
3. **indirecte Frage:** cur id nomen infimum in litura sit vos existimabitis; Verr. I, 92. quam tibi amicus ... fuerit ..., nos existimare possumus; ib. II, 58. ante quam potuerunt existimare, quanto liberior vita sit eorum; ib. III, 3. non possum existimare, utrum ipse erret; Font. 2. quae causa nobis tacendi fuerit existimare debetis; ib. 22. quid ab eo ... factum sit, existimari potest; Cluent. 70. qua re dignus vestro summo honore sim ... vos eosdem existimaturos putem; leg. agr. II, 2. quid ... interesset existimare potuistis; sen. 6. quo animo in me fuerint vos existimare potuistis; ib. 22.
4. **nomin. c. infin.:** cum ... testimonia creditorum existimentur ad rem maxime pertinere; Quinct. 88. ne qua in istum fingere existimer; Verr. a. pr. 15. nulla .. iam existimantur esse iudicia; ib. 43. id .. illi merito accidisse existimatum est; Verr. I, 70. per Dolabellam ereptum existimabatur; ib. 75. recte fecisse existimentur; ib. III, 206. idem fecisse erit existimandus; ib. 214. quantum momenti oratio M. Antonii habuisse existimata sit; ib. V, 3. gloriae naufragium factum existimatur; ib. 98. civium Romanorum omnium sanguis coniunctus existimandus est; ib. 172. ne ab eo contemptus esse existimaretur; Caecin. 103. ut .. orationem meam ... de ratione censoria habitam existimari velim; Cluent. 118. non tam sum existimandus de gestis rebus gloriari; dom. 93. illam severitatem ... tua soror existimatur imitata; har. resp. 27. inventa signa legionum existimari cervicibus ... vestris; Sest. 42. causam Milonis ... coniunctam cum hoc existimari; Vatin. 41. existimetur Caelius Catilinae nimium familiaris fuisse; Cael. 10. cur existimari vellet nihil habere; Rab. Post. 38. ut existimaretur egere; ib. 39. id existimandum est datum; Phil. XI, 20. custodire sacrum ... oneris esse existimabitur; Fr. C, 4.
5. **accus. c. infin.:** existimo; Font. 20. imp. Pomp. 27. Cluent. 98. 149. Muren. 7. Flacc. 27. Sulla 50. dom. 60. 92. Sest. 71. 87. 125. Balb. 15. Piso 95. Ligar. 8. Phil. I, 17. Fr. B, VIII, 8. existimas; Quinct. 60. Verr. III, 91. 223. IV, 36. Cluent. 112. Catil. I, 29. Muren. 9. 41. 47. 66. Arch. 12. Planc. 71. Ligar. 20. Phil. XIII, 10. existimat; Verr. III, 157. Quir. 19. existimatis; Verr. I, 62. 147. II, 11. 21. III, 62. 93. IV, 60. 133. V, 24. 40. Font. 21. 31. 33. imp. Pomp. 16. 32. Cluent. 192. leg. agr. I. 22. II, 68. Flacc. 29. dom. 107. har. resp. 53. 55. Sest. 105. Milo 8. existimant; Sex. Rosc. 132. Font. 14. har. resp. 46. existimem; Verr. I, 103. Sulla 67. existimes; Font. 2. Cluent. 10. 62. Scaur. c. § 7. Deiot. 43. existimet: Sex. Rosc. 135. ×. Verr. II, 118. III, 70. 138. Phil. VI, 11. existimemus; Cluent. 171. Sest. 143. existimetis; div. Caec. 73. Verr. IV, 54. Font. 42. imp. Pomp. 38. 46. Cluent. 3. 160. existiment; Verr. V, 183. existimabam; Verr. IV, 136. Flacc. 2. Piso 5. Planc. 64. existimabas; Verr. III, 93. existimabat; Verr. IV, 98. existimabant; Sex. Rosc. 111. existimarem; Verr. III, 159. V, 35. Flacc. 31. Milo 2. existimares; Verr. V, 121. Deiot. 35. existimaret; Qu. Rosc. 30. existimabit; Muren. 60. Piso 23. existimabitis; Milo 78. existimabunt; Cluent. 156. existimavi; Flacc. 2. Scaur. 27. Milo 5. existimasti; Verr. I, 88. 102. 118. II, 42. leg. agr. I, 16. Muren. 46. Sulla 34. existimavit; Verr. III, 58. IV, 79. V, 84. imp. Pomp. 40. 56. Cluent. 27. Flacc. 33. Sulla 2. 59. Phil. II, 62. Fr. C, 4. existimavistis; Verr. a. pr. 27. existimastis; leg. agr. I, 17. existimaris; Cluent. 143. existimasset; Cluent. 151. existimassent; leg. agr. II, 89. existima; Quinct. 28. erant existimaturi; Verr. III, 153. existimare; Verr. III, 213. 223. 225. Cluent. 41. 197. Catil. III, 16. Flacc. 48. 105. dom. 135. Planc. 52. 77. Phil. II, 49. III, 19. 37. IX, 17. XIV, 37. Fr. A, III, 19. existimasse; Verr. II, 101. existimaturum; leg. agr. I, 11. Phil. VIII, 33. existimari; Flacc. 57. existimandum; Verr. III, 147.
III. **mit Object:** alqd: id quod omnes semper existimaverunt; Sex. Rosc. 27. quantum ego existimare possum; ib. 35. quid tu ... existimas aliter? Qu. Rosc. 18. qui hoc existimant; Verr. II, 16. metuit ne hoc vos existimetis; ib. 151. quod existimare hoc vos volo; ib. IV, 135. quid existimare eos ... arbitrabare? ib. V, 46. hoc ita existimavit; Tull. 9. quid existimant? Font. 14. quod ego longe secus existimo; Muren. 31. non quo ... haec dici quam existimari malit; Sest. 87. quantum vos existimatis; Cael. 9. quod volent .. homines existiment; prov. cons. 24. quid absurdius dici aut existimari potest? Phil. VIII, 4. de: f. **de,** I. existimo; imp. Pomp. 43. Cluent. 124. Flacc. 5 (Z. 27). Sulla 4. 13. 92. Cael. 24. prov. cons. 23. Ligar. 32 (S. 6, b).
IV. **mit Object und prädicativem Zusatz:** 1. **Adjectiv:** quam (nummorum facultatem) ... communem existimaret; Quinct. 16. quae ... eo leviora infirmioraque existimo; ib. 47. qui quondam in hostis lenissimus existimabatur; Sex. Rosc. 154. quam ob rem Roscium similem sui ... existimarit; Qu. Rosc. 20. illum eruditum et perfectum existimabant; ib. 29. ut tua ista ratio existimetur astuta; Verr. a. pr. 34. cum ... id .. mihi amplum et praeclarum existimassem; ib. ut ... isti turpe sibi existiment non primo indicare; ib. I, 26. si innocentes existimari volumus; ib. II, 28. quorum iste uxores numquam alienas existimavit; ib. 36. se memores gratosque existimari; ib. 172. ut ... ingrati in deserendo existimarentur; ib. 192. quod

eum ... avarum possumus existimare; ib. III, 190. quis non ... innocentissimam ... praeturam illius hominis existimat? ib. 216. ut ... hac re publica dignissimus existimetur; ib. V, 94. si ... idcirco M. Fonteius nocens existimandus est; Font. 21. cur alius alio iudice melior ... existimetur; ib. 22. si probi existimarentur; Caecin. 3. qui ... honestus existimatus est; ib. 10. fidem .. eius quantam ... existimari putatis? imp. Pomp. 42. ne impudentissimus existimarer; Cluent. 51. quae (defensio) ... honestissima semper existimata est; ib. 52. qui condemnavit constans existimatur; ib. 108. vos ... popularis existimari; leg. agr. I, 23. neque vero illa popularia sunt existimanda; ib. II, 10. populares existimandi sunt; ib. ipse me existimarem nefarium; Muren. 10 sapiens existimari nemo potest; ib. 28. civitatis ... gravis, ut ipsi existimari volunt; Flacc. 55. me inhumanum existimari; Sulla 7. quem boni constantem ... semper existimassent; ib. 20. quem ... etiam si agrestem ... existimares; sen. 13. quantum id (ingenium) convenit existimari; Arch. 31. vos in hoc crimine parem Sestii causam existimaturos; Sest. 87. vehementer duo populares existimabantur; ib. 113. vos laboriosos existimet; Cael. 1. talem * te existiment; ib. 8. ne Gabinius unus omnium nequissimus existimaretur; prov. cons. 12. quos crudelis existimes; Planc. 40. ut (honore dignus) existimarer; ib. 50. nihil tam proprium hominis existimo; ib. 81. se modestum existimari; Phil. VI, 9. quia (sententiam) alienam his temporibus existimo; ib. XI, 16. ne quid vita existimem antiquius; ib. XIII, 6. ut Lepidum ... insanum existimari velis; ib. 43. quem isti seditiosum existimant; Fr. B, VII, 4. **dignum**: f. **dignus**, A. alqs; Verr. III, 119. imp. Pomp. 13. Cluent. 122. Arch. 5. har. resp. 29 (S. 118).

2. **Substantiv im Nom. und Accus.**: neque parum facetus scurra Sex. Naevius ... est existimatus; Quinct. 11. ut hoc ... praesidium sectorum existimetur; Sex. Rosc. 151. quod haec ... non potius accusatio quam defensio est existimanda; div. Caec. 5. utrum te perfidiosum an praevaricatorem existimari mavis? ib. 58. accusatoremne se existimari? ib. 70. qui ... amicissimus .. nostrorum hominum existimatus esset; Verr. I, 65. utrum tibi Siculos ... amicos an inimicos existimari velis; ib. II, 155. qui se ipse scurram improbissimum existimari volt; ib. III, 146. qui tam religiosum existimari te voluisti interpretem foederum; ib. V, 56. neque .. illae sunt solae virtutes imperatoriae, quae volgo existimantur; imp. Pomp. 29. ut neque appellata umquam iudicia sint neque existimata; Cluent. 88. qui ... me ... crudelissimum tyrannum existimari vellet; Catil. II, 14. secessionem tu illam existimavisti; Ligar. 19. „te ... tyrannum existimari"; Deiot. 33. qui eum hostem non existimet; Phil. III, 14.

3. **Genetiv**: eae (leges) debent et populi Romani et senatus existimari; Verr. II, 121. cuius modi istius de cohorte recuperatores existimati sint; ib. III, 29. minas non quanti volet existimabit? leg. agr. II, 40. cuius ... vita tanti existimata est; Muren. 34.

4. **Ablativ**: eam summa integritate pudicitiaque existimari; Verr. I, 64.

5. **in**: socii fidelissimi in hostium numero existimati; Verr. a. pr. 13.

existo, f. **exsisto**.

exitialis, verderblich: perditae civitates ... hos solent exitus exitialis habere; Verr. V, 12.

exitiosus, verderblich, unheilvoll: alqd: caedem fieri senatus ... rei publicae exitiosum fuisset; Planc. 87.

coniuratio: tam exitiosam haberi coniurationem; Catil. IV, 6.

prodigia: cum his .. exitiosis prodigiis ... bellum; har. resp. 4.

exitium, Verderben, Untergang: I, 1. est: quantum in illo ... exitii fuerit; Milo 78.

versatur: non exitium ob oculos versabatur? Sest. 47.

2. sum: cuius legatio exitium fuit Asiae; Verr. a. pr. 12.

II, 1. comparo: cum exercitus perditorum civium ... exitium patriae comparasset; Sulla 33.

exopto: exitium exoptat; Cluent. 18.

molior: Catilinam exitium rei publicae ... molientem; Muren. 6.

paro: paratum illi exitium; Phil. VII, 14.

quaero: [quarum (dissensionum) nulla exitium rei publicae quaesivit;] Catil. III, 25.

2. sum: eius opes ... exitio vix cuiquam inimico esse; Muren. 56.

3. cogito de: qui ... de orbis terrarum exitio cogitent; Catil. I, 9. cum de ... exitio huius urbis ... cogitarit; ib. IV, 10.

contraho ad: „milites ... contraxistis tamquam ad exitium eorum, qui ..; Phil. XIII, 33.

dubito de: nihil esse quod quisquam dubitaret de exitio sociorum; Verr. I, 59.

natus ad: natus mihi videtur ad ... exitium .. Karthaginis; har. resp. 6.

pono in: si maiorem spem emptionis tuae in huius exitio ponis; Sex. Rosc. 146.

possum ad: parum potuisse ad exitium; Fr. B, III, 5.

voco ab: qui me ... ab exitio ad salutem vocavit; sen. 24. — ad: Italiam ... ad exitium ... vocas; Catil. I, 12.

III. praeceps ad: ille ... iam pridem ad poenam exitiumque praeceps; har. resp. 51.

IV. alqd: f. I, 1. est.

causa: iste huic rei publicae ... causa ... exitii fuit; Phil. II, 55.

confessiones: f. indicia.

exitus: qui civitatum adflictarum ... extremi exitiorum solent esse exitus; leg. agr. II, 10.

indicia, litterae: cum ad vos indicia, litteras, confessiones communis exitii detuli; Sest. 145. f. **communis**, A. exitium; Flacc. 5 (Z. 4). dom. 134. Milo 103 (B. I, S. 586, b).

metus: propter metum praesentis exitii; Deiot. 16.

nuntii: communis exitii nuntios cepisti; Flacc. 102.

solacium: solatium exitii quaerunt; div. Caec. 7.

V, 1. pascere: quos ... omnibus exitiis publicis pavit; Milo 3.

Satz: nisi eorum exitio non requieturam; Fr. B, XII, 3.

2. cum: cum ... exitio vectigalium ... legem sustulisti; Verr. III, 19. cum .. eorum exitio ... proficiscere; Catil. I, 33. depugnarem .. cum summo non dicam exitio? Sest. 46

in: qui quantum possent in salute alterius quam in exitio mallent ostendere; Sex. Rosc. 149. qui ... in exitio suo risum tenere non possit; Verr. III, 62.

sine: non sine exitio nostro futurum Antonii reditum fuisse; Phil. IV, 4.

exitus, Ausgang, Ende, Tod, Ergebniß: I. **Subject**: comparent: vestigia, quibus exitus eorum ex illo loco compareant; Verr. V, 148.

consequitur: uti C. Verrem ... dignus exitus eius modi vita ... consequatur; Verr. V, 189.

declarant: sicut ... hi recentes rerum exitus declararunt; Planc. 86.

efficit: si .. exitus C. Caesaris efficere non potest, ut ..; Phil. I, 35.

est: erant exitus eius modi, ut ..; Verr. V, 28. calamitatis non est iste molestus exitus, in quo reliquos ... licet conservare; ib. 152. quisnam exitus illius iudicii futurus esset; Cluent. 63. qui ... extremi exitiorum solent esse exitus; leg. agr. II, 10. hunc exitum consulatus mei ... esse; Catil.

IV, 2. neque ... alius discordiarum solet esse exitus; har. resp. 54. mimi .. est iam exitus, non fabulae; Cael. 65. cum esset incertus exitus ... belli; Marcell. 15. si rerum tuarum ... hic exitus futurus fuit; ib. 26. difficilis tibi Alexandriae fore exitus; Deiot. 24. incertos exitus esse belli; Phil. X, 20. incertus exitus belli; ib. XIII, 5.

potest: s. efficit. — solet: s. est; leg. agr. II, 10. har. resp. 54.

II. **nach Verben:** 1. addo: adde incertos exitus pugnarum; Milo 56.

attendo: attendite exitum; Cluent. 35.

cognosco: exitum huius adsimulatae familiaritatis cognoscite; Cluent. 36.

conficio, defero: neque .. eius belli conficiendum exitum ... ad Cn. Pompeium detulisset; Muren. 34.

detestor: detestor exitum; Phil. VIII, 7.

exspecto: exspectans huius exitum diei; Catil. IV, 3. eos ... non exspectare huius exitum iudicii; Flacc. 105. dum modo ... eius exitum exspectet; prov. cons. 16. hic cum similem exitum exspectaret; Piso 92. quos ... huius exitum iudicii exspectantis videtis; Milo 3.

fero: hunc exitum nostrae temeritatis feremus; Flacc. 105.

habeo: insula, quae undique exitus maritimos habeat; Verr. II, 185. perditae civitates ... hos solent exitus exitialis habere; ib. V, 12. legum contemptio .. quem habitura sit exitum; Sest. 134. quae (fuga) ipsa exitum non habebat; Phil. V, 42.

invenio: qui ... exitum ac rationem defensionis (invenerunt); Verr. III, 190. orationis difficilius est exitum quam principium invenire; imp. Pomp. 3. nullum invenire exitum potest; Cael. 64.

ostendo: quemnam ostenditis exitum nobis? Sest. 93.

perhorresco: te miror ... eorum exitus non perhorrescere; Phil. II, 1.

propono: cum omnes sententiae meae pervenerint ad eum, qui mihi fuit propositus, exitum; Phil. XII, 22.

quaero: impudentiae suae pudentem exitum quaesisse; Verr. I, 2.

reperio: exitus nullus reperiebatur; Verr, II, 59. ut exitus principio simillimus reperiretur; ib. 99. quod ... falsae infamiae ... exitus reperiatur; Cluent. 7. nullum fortunis communibus exitum reperietis; dom. 123. nullus exitus criminis reperietur; Cael. 66.

specto: non exitum exactionis ... spectare debemus; Qu. Rosc. 39.

timeo: cuius belli exitum omnes timeremus; Phil. V, 39.

vindico: quasi exitus rerum ... legibus vindicentur; Milo 19.

2. pervenio ad: s. 1. propono.

sum in: in exitu iam est meus consulatus; Muren. 80.

III. **Umstand:** 1. terminari: victoriam proeliorum exitu terminatam; Marcell. 17.

2. ad: ne ad exitum defensionis tuae vetus illa Antoniana ... auctoritas proferatur; Verr. V, 32.

in: in exitu (portus) coniunguntur; Verr. IV, 117. hoc tu in exitu ... exercitum dimisisti; Piso 91. s. I. est; Verr. 152.

IV. **ohne Zusammenhang:** „huic .. tua post principia atque exitus vitiosae vitae"; Sest. 118.

exlex, dem Gesetz nicht unterworfen: non quo illi .. exlegem esse Sullam ... putarent; Cluent. 94.

exoletus, Lustknabe: qui semper secum ... exoletos ... duceret; Milo 55.

exopto, herbeiwünschen, ersehnen: I. dies: diem campi ... exoptatum; Milo 43.

exitium: exitium exoptat; Cluent. 18.

iacturam: laudationis iactura exoptanda nobis fuit; Flacc. 36.

Kalendas: ut magis exoptatae Kalendae quam serae esse videantur; Phil. V, 1.

mortem: quam ob rem praeturam potius exoptes quam mortem; Vatin. 39.

nuntium: ut exoptatum inimico nuntium primus adferres; Sex. Rosc. 19.

pestem: tibi pestem exoptant; Piso 96.

praeturam: s. mortem.

severitatem: haec est illa exoptata iudiciorum severitas? Rab. Post. 6.

II. cui quaesitorem tribulem exoptandum fuisse videatis; Planc. 43.

exorabilis, leicht zu erbitten: exorabilis populus; dom. 45.

exordior, beginnen: I. „clamore exorsa"; Cael. 36.

II. exorditur ... exponere societatem; Qu. Rosc. 27.

exordium, Anfang: capio: a Bruto ... capiamus exordium; Phil. V, 35.

peto: paulo longius exordium rei demonstrandae petam; Cluent. 11.

exorior, entstehen, sich erheben, auftreten: alqs: repentinus Sulla nobis exoritur; leg. agr. III, 10. si quis ex his populis sit exortus qui ..; Balb. 23.

alqd: ante ... quam plane *esset* exortum; leg. agr. II, 90.

adulescens: qui (adulescens) ... exortus prius confecit exercitum quam ..; Phil. V, 43.

crimen: hinc primum exoritur crimen illud; Rab. Post. 6. ex hoc ipso crimen exoritur; ib. 30.

defensio: exoritur ... illa defensio; Caecin. 90. s. vis.

edictum: exoritur peculiare edictum; Verr. III, 36.

flamma: exortam videtur flammam ... restinxisse; Verr. V, 14.

immanitas: nova quaedam illa immanitas exorta est; Sulla 75.

libido: repente est exorta mulieris ... libido; Cluent. 12.

maledictum: aliud (maledictum) exortum est; dom. 94.

quaestura: exorta est illa rei publicae ... funesta quaestura; har. resp. 43.

servus: exortus est servus, qui ..; Deiot. 3.

vis: nullam tibi defensionem, sed maximam vim criminum exortam; Verr. V, 39.

exorno, ausschmücken, aufputzen: alqm: nisi eum mulieres exornatum ita deprehendissent; har. resp. 44.

aditus: carminibus templorum ... aditus exornavit; Arch. 27.

domum: domum eius exornatam; Verr. II, 84. domus erit .. exornata; Sulla 88.

partis, al.: urbem totam templaque deorum omnisque Italiae partis illorum donis ... exornatas videmus; Verr. I, 55.

res: quae (copia) non dicam exornare, sed enarrare ... res tuas gestas possit; Marcell. 4.

triclinium: exornat ample ... triclinium; Verr. IV, 62.

vitam: mors honesta saepe vitam quoque turpem exornat; Quinct. 49.

urbis: Siculorum urbis signis ... exornavit; Verr. II, 3.

exoro, flehen, inständig bitten, erbitten: I. absolut: viri non esse .. exorari; Muren. 61. „exorari scelus"; ib. 62. nec exorari fas est; Quir. 23.

II. alqm: quem ... ut peieret exorare facile potero; Qu. Rosc. 46. exoratus ... poposcit; Cluent. 69. traduxit ... exoratus; prov. cons. 42. ab omnibus ... exoratus anteposuit ..; Scaur. 35. semel exorari soles; Deiot. 9. exorare (te) nunc ut sis popularis non possumus; Phil. VIII, 19.

consulem: consul ... exoratus; Sest. 16.

hominem: negat illa posse hominem exorari; Verr. I, 138. qui hominem ... avarissimum exoraret; Rab. Post. 21.

sapientem: sapientem ... exorari; Muren. 63.

exorsus, Anfang: quoniam is est exorsus orationis meae; imp. Pomp. 11.

exostra, Bühnenerhöhung: quibuscum iam in exostra helluatur; prov. cons. 14.

expedio, expeditus, frei machen, in Bereitschaft setzen, erledigen, zu Statten kommen, nützlich sein; part. frei, unbehindert, kampfbereit: I. **intransitiv**: 1. Infinitiv: cui damnari expediret; Verr. I, 9. sibi expedire ita accipere; ib. 134. quibus expediret spem ostendere; ib. II, 135. qua lege Siculis .. arare expediret; ib. III, 20. ut ... aratoribus tamen arare ... expediret; ib. 43. Philomeliensibus expedire ... dare potius in Phrygia; ib. 191. quo portare non expediat; ib. 193.

2. acc. c. inf.: quem minime expediat esse in eo consilio; Verr. a. pr. 29. expedit ei decumam esse quam maximam; ib. III, 147. ut eis pacem expediat esse; ib. V, 8. ut nemini minus expediret ... bellum commoveri; ib. 20. eam (pecuniam) .. in praediis conlocari maxime expediret; Caecin. 16. mihi quidem vehementer expediit positam in oculis esse gratiam; Muren. 21. ut eis pacem esse expediret; Ligar. 4. bonis expedit salvam esse rem publicam; Phil. XIII, 16.

3. alqd: non opinor id ... cuiquam expedire; Quinct. 48. Siculis quanto opere hoc expediat; Verr. III, 201. quicquid expediat; ib. 211. quid expediat; leg. agr. II, 66. etiamne si rei publicae non expediat? ib. 73. quid sibi expediret; Marcell. 30.

II. **mit Object**: alqm: ut expeditus ... proficisci posset; Quinct. 23. dum expedire sese volt; Verr. II, 106. quem ad modum te expedias; ib. IV, 28. qui ... expediti ad urbem esse possint; leg. agr. II, 82. nisi tu me expedisses; Piso 74. quoquo modo possit se expedire; Rab. Post. 24. obviam fit ei Clodius, expeditus; Milo 28. si me altero expedissem; Fr. B, VI, 48.

alqd: unum quidque transigere, expedire; div. Caec. 45. quod expeditissimum est; leg. agr. II, 65.

animum: bonorum animus ad nutum nostri ordinis expeditus iam non erit; har. resp. 60.

causam: quoniam mea causa expedita est; har. resp. 18. filii causa est expeditissima; Cael. 38.

duces: expeditos duces; Phil. VII, 1.

hominem: expedito nobis homine ... opus est; Phil. XI, 26.

Italiam: Italia ad omnem contentionem expedita; Sest. 36.

latronem: iter expediti latronis; Milo 55.

pyxidem: cum ... pyxidem expediret; Cael. 65.

salutem: ut ... omnis honesta ratio esset expediendae salutis; Milo 10.

viam: illam viam *si* sibi vident expeditiorem ad honores; Flacc. 104.

virgas: virgas expediri iubet; Verr. V, 161.

expello, vertreiben, austreiben: alqm: hic ... de fundo expulsus; Quinct. 83. me domo mea per vim expulistis; Sex. Rosc. 32. expulsi bonis omnibus; Verr. II, 62. utrum ... tum expellar; Caecin. 39. qui ingressum expulerit; ib. Catilinam ... urbe expulisse; Muren. 6. expulsus regno; ib. 33. ante quam illum vita expulit; ib. 34. cuius expulsi ... vita; ib. quid enim diceres? ... expulsum? dom. 51. me expulso; ib. 66. Sest. 63. nisi .. ab improbis expulsus esset; dom. 87. qui expulsi sunt inique; ib. cum ... M. Bibulum foro ... expulisses; Vatin. 22. quod me domo mea expulistis; Piso 16. ab eodem expulsum; ib. 43. tu „naufragio expulsus“; ib. qua (domo) tu me expuleras; ib. 52. bonis expulsi; Milo 50. me patria expulerat; ib. 87. ut ... expellerentur ei; ib. 103. quem ... expulsum a vobis; ib. 104. quos tu expulsos a te praedicas; Phil. II, 33. Tarquinio expulso; ib. III, 8. cum (Tarquinius) est expulsus; ib. 11. D. Carfulenum ... senatu vi ... expellere; ib. 23. non queretur expulsos? ib. VII, 18. a qua (provincia) expulsus ... est; ib. 25. quem praestantissimus civis .. Pollentia expulit; ib. XI, 14. „Theopompum, nudum, † non expulsum a Trebonio“; ib. XIII, 33. quos voluit expulit; ib. XIV, 23. — ex: expulsus ... e praedio Quinctius; Quinct. 28. Sex. Roscium ... expulsum ex suis bonis; Sex. Rosc. 27. quem tu e patrimonio tamquam e naufragio nudum expulisti; ib. 147. Hannibale ex Italia expulso; Muren. 32. etiam si alia quapiam vi expelleretur ... ex hac urbe; Sest. 63. hunc ... ex hac urbe expellet? Milo 104.

amicos: fortunis omnibus expulsos esse ... socios atque amicos; Verr. III, 127.

aratores: expulsis aratoribus; leg. agr. II, 89.

civem: s. **civis,** II, 1. expello (4 St.) B. I, S. 521, a.

classem: classem pulcherrimam ... in litus expulsam; Verr. V, 91.

conlegam: expulit ex urbe conlegam; Catil. III, 24.

consules: consules ex Italia expulsos; Phil. II, 54.

consularem: qui ... tertius ante me consularis ... expulsus est; sen. 38.

deos: tua pulcra Libertas deos penatis et familiaris meos lares expulit; dom. 108.

dominum: dominum expulsum esse de praedio; Quinct. 85.

filiam: expulsa ... filia; Cluent. 14. mitto ... expulsam ex matrimonio filiam; ib. 188.

hominem: homines Graeci ... inique a suis civibus ... expulsi; Sest. 142. hominem miserum ... expelli patria; Fr. B, VII, 10.

inimicum: inimicum ut expellas? Sulla 90.

lares: s. deos.

navem: navis illa ... expulsa ... fluctu; Verr. I, 46.

plebem: expelli plebem ex agris; leg. agr. II, 84.

rem publicam: (res publica) mecum simul expulsa; dom. 137. rem publicam expulsam ... suis sedibus; Phil. II, 54.

regem: regno est expulsus Ariobarzanes rex; imp. Pomp. 12. rex ... regno expulsus; leg. agr. II, 52. expulsis regibus; Rabir. 10.

sacerdotem: ille sacerdos expulsus et spoliatus sacerdotio est; Sest. 56.

socerum: socerum ... fluctibus rei publicae expulsum; Sest. 7.

socium: per vim expulso socio; Quinct. 90. s. amicos.

tribunos: tribunos plebis ferro e rostris expelleret? Sest. 84.

virtutem: haec tanta virtus ex hac urbe expelletur? Milo 101.

Fragment: expelleret a dispensantibus; Fr. B, VII, 14.

expendo, abwägen, erwägen, prüfen, auszahlen: alqm: se ipsi expendant; Flacc. 61.

alqd: si non iussu huius expensum tulisset; Qu. Rosc. 2. quod sibi expensum ferri iussisset; ib. expensum tulisse non dicit; ib. 13. minus ... quam Verres illi expensum tulerit; Verr. I, 100. si ... his expensum non ferres; ib. 102. te expensum illis non tulisse; ib. haec expendite atque aestimate pecunia; ib. V, 23. ut ... id expensum cuiquam sit; Font. 3. s. **accipio,** V, 2 (5 St.) B. I, S. 43, b.

aurum: expensum est auri pondo centum paulo minus; Flacc. 68.

laudem: haec .. laus ... prudentium iudicio expenditur; Rab. Post. 43.

nomen: (nomen) in codicem acceptum et expensum referri debuit; Qu. Rosc. 8.
nummos: qui L. Antonio mille nummum ferret expensum; Phil. VI, 5.
pecuniam: pecuniam expensam tulerunt; Qu. Rosc. 1. haec pecunia necesse est ... expensa lata ... sit; ib. 14. (pecuniam) expensam latam non esse; ib. quas pecunias ferebat eis expensas; Verr. II, 170. in quibus (tabulis) sibi expensa pecunia lata sit; Caecin. 17. ut iam expendantur, non numerentur pecuniae; Phil. II, 97.
HS: expensa Chrysogono servo HS sexcenta milia; Verr. I, 92. quo modo Chrysogono (HS sexcenta milia) expensa lata sint; ib.
testem: testem diligenter expenditis; Flacc. 12.
voluptates: idem expendunt atque aestimant voluptates; sen. 15.

expergefacio, erwecken: si forte expergefacere te posses; Verr. V, 38.

expergiscor, erwachen: experrecta tandem virtus clarissimi viri; Piso 27.

experientia, Versuch: experientia patrimonii amplificandi labentem excepit; Rab. Post. 43.

experior, erfahren, durchmachen, kennen lernen, versuchen, erproben, geltend machen, gerichtlich verfahren; part. unternehmend, thätig: I. **absolut**: 1. unpersönlich: cum experiundi potestas non est; Quinct. 51. nullum experiundi ius (esse) constitutum; Caecin. 39. ut ea ... experiendo contempsisse videatur; Cael. 42. vi contra vim experiundum putavit; Phil. X, 23.
2. alqs: qui ... non ... summo iure experietur? Quinct. 38. ego experiri non potui; ib. 75. cum ... experiri posset cotidie; ib. 85. qui experiri non posset; Qu. Rosc. 19. iudicio gravi experiri nolebas? ib. 25. veniat nunc; experiatur; Verr. II, 26. Caecinae placuit ... experiri; Caecin. 20. iam experti videbamus; dom. 11. qui ... cum potuerit (procreare liberos), sit expertus; ib. 34. numquam se ... coepisse de tantis iniuriis experiri; Cael. 20. omnia ... dico expertus in nobis; Planc. 22. etiam si experti non sumus; Rab. Post. 29. qui (motus) quam crebro accidat experti scire debemus; Milo 69. te ... paulisper esse expertum; Phil. I, 30. de me experior; ib. XII, 6. quid, quod ne cum eis quidem expertus es? Fr. B, VI, 47.
arator: experiens arator; Verr. III, 28. experientissimus [...] arator; ib. 53.
homo: hominis .. experientis; Verr. IV, 37.
vir: vir fortis et experiens; Cluent. 23.
II. **mit Ergänzung**: 1. indir. Frage: ut experiar utrum ille ferat molestius ..; Verr. I, 24. quo minus experirentur ecquid ... querimoniae valerent; ib. II, 14. quid sentiant in honore experti sumus; Vatin. 10. cum iam essent experti quid valerent; Planc. 54. ut quantum ... vester .. consensus ... valiturus esset per legatos experiremur; Phil. VI, 3. quo minus ..., si quam opem rei publicae ferre posset, experiretur; ib. IX, 2. quo consilio redierim ... estis experti; ib. X, 8. „victores quales futuri sint vos potius experiemini“; ib. XIII, 45.
2. acc. c. inf.: quoniam in pecunia tantum praesidium experiatur esse; Verr. a. pr. 8. nos vero experti sumus ... Siciliam nobis ... pro aerario ... fuisse; ib. II, 5.
III. **mit Object**: alqd: quod saepe experti in dicendo sumus; Verr. I, 27. si quid cum periculo experiri velis; Flacc. 65. voluimus quaedam, contendimus, experti sumus; Balb. 61.
ius: qui ad constitutum experiundi iuris gratia venissent; Caecin. 33. [ut ius experiretur;] Sest. 92.
labores: magnos esse experiundos ... labores; Sest. 138.
molestiam: ego expertus ... accusandi molestiam; Muren. 46.
nervos: experietur consentientis senatus nervos atque viris; Phil. V, 32.
opes: in eius modi rebus opes suas experiuntur; Quinct. 9.
perfidiam: expertus .. es istius perfidiam; Verr. I, 77.
vim: vim .. eius (veneni) esse expertum in servo quodam; Cael. 58. s. nervos.

expers, unbetheiligt, ohne Antheil, entbehrend, frei, ledig: I. ab: vacui, expertes, soluti ac liberi fuerunt ab omni sumptu; Verr. IV, 23.
II. beneficiorum: ut omnium praemiorum beneficiorumque ||beneficioque|| nostrorum expertis faciat foederatos; Balb. 20.
consilii: „illum expertem eius consilii fuisse“; Cluent. 61. tam (eram) expers consilii aut ingenii? Sest. 47.
dignitatis: eum ... expertem fieri dignitatis; leg. agr. II, 25.
gloriae: an ipse ... expers esse debet gloriae? imp. Pomp. 57.
humanitatis: homo .. humanitatis expers; Phil. II, 7.
incommodorum: Leontinos ... expertis incommodorum atque iniuriarum fuisse; Verr. III, 109.
indicii: eius indicii ... expertem esse neminem volui; Sulla 42.
ingenii: s. consilii; Sest. 47.
iniuriae: ne domus quidem ulla ... expers huius iniuriae reperietur; Verr. IV, 48. s. incommodorum.
laboris, obsessionis, proelii: hunc ... nullius laboris, nullius obsessionis, nullius proelii expertem fuisse; Balb. 6.
praemiorum: s. beneficiorum.
rei publicae: qui .. expertes eius (rei publicae); Phil. XII, 10.
sensus: nec tam sum ... vestri sensus ... expers; Milo 72.
sermonum, temporum: scis me ... illorum expertem temporum et sermonum fuisse; Sulla 11.
turpitudinis: ut nulla eius vitae pars summae turpitudinis esset expers; Verr. II, 191.

expeto, erstreben, begehren, trachten, verlangen: I. absolut: ne legaretur A. Gabinius Cn. Pompeio expetenti; imp. Pomp. 57.
II. vincere: vincere illi expetunt; Phil. XII, 9.
III. alqm: illi alienum ... post mortem etiam expetunt; Arch. 19. hunc Heracliensem, multis civitatibus expetitum; Arch. 22. qui ... etiam expetendi (sunt); prov. cons. 38. cum me expetat; Piso 82.
alqd: quod expetis; div. Caec. 27. hoc scitote aratoribus ... expetendum ||petendum|| fuisse; Verr. III, 200. hoc solum auditione expetere coepit? ib. IV, 102. quid est quod iam ab hoc expetas? Sulla 50. quid est quod expetas amplius? ib. 90. quod summorum hominum ingeniis expetitum esse videatis; Arch. 31. expeti nihil ab eis quod sit iniustum; dom. 107. nec sine ea (dignitate) quicquam expetendum esse homini; Sest. 48. „id, quod multi ... expetant“; ib. 102. *qui* nihil in vita expetendum putaret, nisi ..; Cael. 39. s. honestatem. opem.
adventum: ut illi nocturnus ad urbem adventus vitandus potius quam expetendus fuit; Milo 49.
amicum: expetendus amicus est qui ..; Muren. 57.
Asiam: quae (Asia) ab hoc non ad voluptatem ... expetita est; Muren. 11.
auxilium: ab hoc auxilium absente expetivit; imp. Pomp. 30. a quo senatus adulescentulo ... saepe communi saluti auxilium expetisset; Balb. 16.
caedem: s. servitutem.
castores: propter quam (partem corporis castores) maxime expetuntur; Scaur. c. 2, § 7.

copiam: huius ingenium et virtutem in scribendo et copiam non expetisset? Arch. 25. quorum ego non tam facultatem umquam et copiam expetendam putavi, quam et in utendo rationem et in carendo patientiam; dom. 146.
facultatem: s. copiam; dom. 146.
famam: qui .. bonam famam bonorum ... expetunt; Sest. 139.
fortunam: mihi fuisse illam expetendam .. fortunam; Piso 32.
honestatem: nihil esse in vita magno opere expetendum nisi laudem atque honestatem; Arch. 14.
honores: sin eos (honores) expetamus; Planc. 11.
imperatorem: unum ab omnibus ... ad id bellum imperatorem ... expeti; imp. Pomp. 5.
ingenium: s. copiam; Arch. 25.
laudem: s. honestatem.
libertatem: quam (libertatem) ... etiam a bestiis expeti; leg. agr. II, 9.
opem, ornamentum: ab hoc eiecto cadavere quicquam mihi aut opis aut ornamenti expetebam? Piso 19.
patientiam: s. copiam; dom. 146.
pecuniam: cuius .. pecunia non expetebatur; dom. 46.
poenas: a Flacco Lentuli poenae per vos expetuntur; Flacc. 95. ad expetendas domestici sanguinis poenas; har. resp. 43. a me ... poenas expetistis; Piso 16. quas (poenas) ab eo servi ... expetiverunt; Milo 56. si poenas a populo Romano ... expetiverunt; Marcell. 18.
principatum: quem (principatum) numquam expetivi; Phil. XIV, 18.
provincias: si provinciae consulibus expetendae viderentur, sicut saepe *a* multis clarissimis viris expetitae sunt; Phil. XI, 24.
rationem: s. copiam; dom. 146.
rem: ecqua res apud Siculas civitates expetitur, in qua ..? Verr. II, 120. res, quae sint homini expetendae; Piso 68.
sacra: si Atheniensium sacra summa cupiditate expetuntur; Verr. IV, 108. haec sacra maiores nostros ex vestris libris expetisse; har. resp. 26.
sanguinem: numquam ego sanguinem expetivi tuum; Piso 99.
servitutem: caedem illi civium, vos servitutem expetistis; Piso 15.
virtutem: s. copiam; Arch. 25.
vitam: non expetere vitam; Deiot. 30.
IV. alqm — augurem: me augurem a toto conlegio expetitum ... nominaverunt; Phil. II, 4.

expiatio, Sühnung: contineo: portentorum expiationes Etruscorum disciplina contineri; har. resp. 18.
debeo: quibus dis violatis expiatio debeatur; har. resp. 21.

expilatio, Ausplünderung: concitari: is in te non expilatione Asiae ... concitetur? Verr. III, 6.
in: hunc in fanorum expilationibus ... adhibebat; Verr. III, 23.

expilo, ausplündern: alqm: se ipsos abs te .. expilatos .. esse; Verr. V, 58.
armarium: armario expilato; Cluent. 181.
domum: domu ||domo|| sua tota expilata; Verr. V, 128. quam (domum) expilaras; Piso 52.
fanum: fanum expilasse Apollinis; Verr. IV, 30.
Minervam: Minerva, quam ... duobus in clarissimis ... templis expilavit; Verr. V, 184.
provinciam: expilata provincia; Verr. V, 179.
regem: quem ad modum regem ... expilatum .. dimitteret; Verr. IV, 63.
socios: ad expilandos socios; imp. Pomp. 57.

expio, versöhnen, sühnen, entsündigen: alqd: quo (mari) cetera, quae violata sunt, expiari putantur; Sex. Rosc. 71. omnia mihi videntur deorum immortalium iudicio expiata; Phil. V, 40.
errata: ea .. errata expiantur; har. resp. 23.
forum: expiandum forum ... ab illis nefarii sceleris vestigiis esse; Rabir. 11. expiato foro; Phil. I, 30.
locum: locum .. illum omnem expiastis; Verr. IV, 26. expiandum illum locum esse; Cluent. 192.
manes: quibus (poenis) coniuratorum manes [mortuorum] expiaretis; Piso 16.
numen: s. religionem; Verr. IV, 111.
religionem: religiones deorum immortalium expiandae (sunt); Verr. I, 8. Cereris numen, sacrorum vetustatem, fani religionem istius ... supplicio expiari volebant; ib. IV, 111. expiabo religionem aedium mearum; har. resp. 11. „cuius supplicio senatus sollemnis religiones expiandas saepe censuit“; Milo 73.
scelus: id (scelus) ... ipsius supplicio expiari; har. resp. 35. ut ... scelus imperatoris in poenam exercitus expiatum esse videatur; prov. cons. 5. tua scelera di immortales in nostros milites expiaverunt; Piso 85.
vetustatem: s. religionem; Verr. IV, 111.

expiscor, ausforschen: nihil expiscatus est; Piso 69.

explanatio, Deutung: religionis explanatio vel ab uno pontifice perito recte fieri potest; har. resp. 13.

explano, deutlich darstellen: explanandum est .. diligentius eorum causa, qui locum ignorant; Verr. V, 96.

expleo, erfüllen, ausfüllen, ergänzen, vollzählig machen, befriedigen, sättigen: alqm: te ... expletum huius miseriis esse; Sulla 90. te cum ... rapinis explevisses, si hoc est explere *; Phil. II, 50.
animum: cuius non animum iam expletum esse putemus; Cluent. 202. explevi animos invidorum; dom. 44.
avaritiam: avaritiam suam pecunia explere; Sex. Rosc. 150. egestatem, avaritiam, libidines suas .. expleri non posse; Quir. 13.
cupiditates: ad explendas suas cupiditates; prov. cons. 2.
damnationem: ad explendam damnationem; Caecin. 29.
decumanos: ut ... (decumani) expleti ... decederent; Verr. III, 100.
egestates: ad explendas egestates latrocinii sui; Phil. XIV, 10. s. avaritiam; Quir. 13.
famem: testis tectorum meorum se famem suam expleturas; dom. 61. ex epulo magnificentissimo famem ... tuam non expleras? Vatin. 32.
insanias: ut non unius libidinem, non suos oculos, sed omnium cupidissimorum insanias ... expleret; Verr. IV, 47.
intemperantiam: quorum intemperantia expleta; har. resp. 42.
lacunam: ut illam lacunam rei familiaris explerent; Verr. II, 138.
libidinem: an explere libidinem voluisse videatur; Cael. 49. s. avaritiam; Quir. 13. insaniam.
munus: non explere susceptum rei publicae munus; prov. cons. 35.
naturam: cum ... naturam ipsam expleveris satietate vivendi; Marcell. 27.
numerum: illum quasi legitimum numerum consuetudinis non explere; Verr. V, 57. explere se numerum nautarum ... posse; ib. 87.
oculos: s. insaniam.
odium: cum sanguine inimici explesset odium suum; Milo 63.
stomachum: quod stomachum suum damno Tullii *explere* conatus est; Tull. 15.
vectigalia(?): ut vetera vectigalia † ea expleretis nova; leg. agr. II, 98.

explicatio, Auseinandersetzung: quarum rerum etsi facilis explicatio videtur; Phil. VII, 1.

explico, entwickeln, ausbreiten, aufschlagen, erklären, erörtern, herauswickeln, aus der Verlegenheit helfen: I. **indir. Frage:** explicare breviter quae mihi sit ratio; prov. cons. 40. possis quorum studio tuleris explicare; Planc. 48. explicabo tibi quae fuerint opiniones; Scaur. c. 5, § 7. prius quam quale sit explicaro; Phil. VII, 8.

II. **mit Object:** alqm: cum ... illius Verrucios ... explicabam; Verr. IV, 137. si ... ex his te laqueis ... explicaris; ib. V, 151. quem ad modum se explicent dicendo; Flacc. 10. qui se numquam ... explicabunt; Cael. 67. neque te istinc ... possis explicare; Phil. XIII, 25.

alqd: explicanda sunt omnia; div. Caec. 39. quo facilius id ... explicare possim; Verr. III, 104. si quae sunt in causa explicare ... potuero; Cluent. 7. nihil istorum explicari potest; Flacc. 66. quae tria dum explico; Phil. VII, 9.

aequitatem: eius in ... aequitate explicanda scientia; Phil. IX, 10.

Capuam: Capua planissimo in loco explicata; leg. agr. II, 96.

causam: f. **causa,** II, 1. explico (5 St.) B. I, S. 472, a. — crimen: f. **crimen,** II, 1. explico (4 St.) B. I, S. 719, b.

consilium: consilium est eorum ... explicandum; Phil. IX, 3.

descriptionem, imaginem: explicate descriptionem imaginemque tabularum; Verr. II, 190.

iniurias: ut posset multas istius ... iniurias ... explicare; Verr. II, 156.

levitatem: totius gentis in testimoniis dicendis explicare levitatem; Flacc. 12.

litteras: praetorum litteras ... explica; Verr. II, 106.

orationem: explicat orationem sane longam; leg. agr. II, 13.

peccata: explicare omnia vitia atque peccata filii; Sex. Rosc. 53.

rationem: nisi hanc mihi totam rationem ... explicaris; Flacc. 44. belli rationem prope iam explicatam; prov. cons. 35. cuius ego temporis rationem explicabo brevi; Planc. 95.

rem: possem .. totam rem explicare; Verr. I, 28. quae (res) vobis alio loco planius explicabuntur; ib. II, 184. quibus rebus explicatis; Scaur. 22. duas .. res ... uno tempore .. ne cogitando quidem explicare quisquam potest; Phil. XI, 23.

Siciliam: Sicilia, quam ... consilii celeritate explicavit; imp. Pomp. 30.

summam: quid avaritiae ... summam nunc explicem? Piso 86.

villam: villa, quam ... pictam olim in contionibus explicabat; Sest. 93.

vitam: vitam alterius totam explicare; div. Caec. 27. vitam ab initio usque ad hoc tempus explicatam; Sulla 74.

vitia: f. peccata.

volumen: explicet suum volumen illud; Sex. Rosc. 101.

explodo, auspochen, verwerfen: alqm: qui postea quam e scena non modo sibilis, sed etiam convicio explodebatur; Qu. Rosc. 30. ex primo ordine explosorum in secundum ordinem civitatis se venisse; Verr. III, 184.

alqd: quod tum explosum ... est; Cluent. 86.

exploro, erspähen, erforschen, prüfen, part. sicher, gewiß: alqd: quoniam exploratum est omnibus; Verr. V, 164. qua re exploratum cuiquam possit esse; Caecin. 70. cum mihi esset exploratissimum; Quir. 15.

consulatum: ut ei iam exploratus ... consulatus videretur; Muren. 49.

fiduciam: quae fuit ista ... tam explorata huius opprimendi fiducia? Scaur. 28.

fugam: quae (navis) ... explorare fugam domini videbatur; Verr. V, 44.

malum: ante quam ... (malum) explorare potueris; Verr. I, 39.

pacem: poteritis .. exploratam habere pacem; Phil. VII, 16.

rationem: mea quidem ratio ... explorata ... est; Verr. I, 15.

spem: magna ... spe et prope explorata; Phil. X, 20.

expono, aussetzen, preisgeben, ausstellen, zur Schau stellen, auseinandersetzen, erörtern: I. absolut: sicuti exposui; Milo 30.

II. indirecte Frage: res quem ad modum gesta sit, vobis exponemus; Sex. Rosc. 14. quid moliatur breviter ... vobis exponam; Verr. a pr. 16. exponam vobis breviter quid hominis sit; ib. II, 134. summatim exponam quibus criminibus Oppianicus damnatus sit; Cluent. 19. exponam .. vobis .. ex quibus ... comparentur; Catil. II, 17. quid senatus censuerit exponam; ib. III, 13. exponam quid in re sit; Flacc. 53. quo minus exponam quam multa ... senserit; Sest. 8.

III. alqd: ut ... Hortensius habeat exposita ad quae respondeat; Quinct. 35. ut omnia vobis ... possim exponere; Verr. I, 42. si, quae cognovi ..., diligenter exposuero; ib. II, 179. quod multorum est testimoniis expositum; ib. III, 178. haec dum breviter expono; ib. V, 42. omnia ... exponit; Cluent. 38. exposita ... sunt omnia; ib. 104. quae cum exposuero; leg. agr. II, 16. quae ... vobis iam exponam breviter; Catil. III, 3.

argentum: cum ... (esset) argentum .. expositum in aedibus; Verr. IV, 33. exponit suas copias omnis, multum argentum, non pauca etiam pocula ex auro; ib. 62.

causam: f. **causa,** II, 1. expono (4 St.) B. I, S. 472, a.

consilium: exponam vobis breviter consilium ... reversionis meae; Phil. I, 1. exposui ... profectionis consilium: nunc reversionis ... exponam; ib. 7.

consulatum: exposui breviter consulatum meum; Piso 7.

copias: f. argentum; Verr. IV, 62.

crimina: ut vobis breviter illa ... crimina exponam; Cluent. 10. pauca vobis illius iudicii crimina exponam; ib. 20.

cupiditates: hasce eius cupiditates exponam alio loco; Verr. II, 88.

domum: habere domum ... expositam cupiditati et voluptatibus; Quinct. 93.

facinus: exponam vobis Oppianici facinus; Cluent. 43.

fidem: qui tot annos ingenium, laborem, fidem suam populo Romano promptam expositamque praebuerit; Caecin. 78.

indicium: toto iam indicio exposito; Catil. III, 11. indiciis expositis; ib. 13.

ingenium, laborem: f. fidem.

naufragium: me ... rei publicae naufragium exponere; Sest. 15.

Pamphyliam: cum tibi exposita esset omnis ad praedandum Pamphylia; Verr. I, 93.

pocula: f. argentum; Verr. IV, 62.

praemium: quasi eximio praemio sceleris exposito; Quinct. 74.

rationem: exposuit utriusque rationem temporis; Cluent. 141. mei facti rationem exponere illis volo; har. resp. 3. exponam ... omnem rationem facti ... mei; Sest. 36. rationem tantae familiaritatis ... exponas necesse est; Cael. 35.

rem: omnia ... expositis certis rebus agentur; Verr. a. pr. 37. cum ita rem exposuissem; ib. II,

100. rem exposui; Catil. III, 5. rem gestam vobis dum breviter expono; Milo 23.

sensum: hunc (sensum) vere apud vos ... exponam; Verr. III, 46.

societatem: exorditur ... veteris histrionis exponere societatem; Qu. Rosc. 27.

vasa: vasa omnia, ut exposita fuerunt, abstulit; Verr. IV, 35. exponit ... pulcherrima vasa argentea; ib. 62. exposuit vasa Samia; Muren. 75.

vitam: vitam alterius ... in oculis conspectuque omnium exponere; div. Caec. 27.

volnera: in exponendis volneribus illis; Sest. 31.

exportatio, Ausfuhr: his exportationibus, quae recitatae sunt, scribit HS $\overline{LX}$ socios perdidisse; Verr. II, 185.

exporto, ausführen, fortschaffen: I. absolut: in qua (navi) exportares; Verr. V, 59.

II. alqd: omnia ex fanis, ex locis publicis ... exportata .. esse; Verr. I, 53. quae sine portorio Syracusis erant exportata; ib. II, 171. quid ex ceteris locis exportatum putetis; ... quid ex ceteris oppidis; ib. 185. quae ... occultius exportanda erant; ib. quae volebat ... occulte exportanda curabat; ib. IV, 23. permulta multis navibus illinc exportata; ib. 150.

argentum: ut inde .. exportari argentum .. prohiberes; Vatin. 12.

aurum: s. **aurum,** II, 1. exporto (3 St.) B. I, S. 366, b.

Dianam: cum Diana exportaretur ex oppido; Verr. IV, 77.

frumentum: qui in fame frumentum exportare erat ausus; Flacc. 17.

furta: furta praetoris, quae essent HS duodeciens, ex uno oppido solo exportata sunt; Verr. II, 185.

portentum: o portentum in ultimas terras exportandum! Verr. I, 40.

res: ratio ... rerum exportatarum; Verr. II, 182. earum rerum, quae exportantur; imp. Pomp. 14.

signum: quod (signum) cum ex oppido exportabatur; Verr. IV, 77.

vasa, vim, al.: dico te maximum pondus auri, argenti, eboris, purpurae, plurimam vestem Melitensem, plurimam stragulam, multam Deliacam supellectilem, plurima vasa Corinthia, magnum numerum frumenti, vim mellis maximam Syracusis exportasse; Verr. II, 176.

exposco, erbitten: quam (misericordiam) ... imploro et exposco; Milo 92.

expostulatio, Forderung, Beschwerde: I. facio: cum esset expostulatio facta; Cluent. 161.

II. flagitari: flagitabar bonorum expostulatione; dom. 16.

expostulo, vorhalten, sich beschweren: I. absolut: vix ut gravius expostulari (oporteret); Tull. 54. vehementius expostulasti? Sulla 44.

II. alqm: cuius ex oratione ne illum quidem Iuventium tecum expostulavi; Planc. 58.

exprimo, erpressen, erzwingen, ausdrücken, nachbilden, bestimmen: I. ut: expressi ut conficere se tabulas negaret; Verr. III, 112. cur tu id in iudicio ut fiat exprimis? Planc. 16.

II. alqd: quod non debet, ... exprimendum est; Quinct. 47. ut Latine uno verbo exprimi non possit; Verr. II, 154. ut amplius ab Herbitensibus exprimi non posset; ib. III, 77. nihil dolore expressum; Flacc. 26. nihil exprimere ab egentibus; prov. cons. 5. s. frumentum.

adulteria: ut omnis hominis libidines, omnia stupra, omnia cenarum ... genera, adulteria denique eius delicatissimis versibus expresserit; Piso 70.

causam: sic fuit illa expressa causa; Scaur. 26.

Charybdim: quam .. tam immanem Charybdim poëtae fingendo exprimere potuerunt? har. resp. 59.

consuetudinem: liberalitate vitam patris et consuetudinem expresserat; Rab. Post. 4.

crimen: cur non ... facinoris .. voce tanti sceleris crimen expresserint; Cael. 66.

decretum: decretum officio aliquo expressum; Sest. 10.

dictum: dictum ... per dolorem expressum; Cluent. 184. quod (dictum) ... non exprimeret ipse actor; Sest. 118.

effigiem: virtutem nostrarum effigiem ... summis ingeniis expressam; Arch. 30.

formulas: expressae sunt .. ex unius cuiusque damno ... formulae; Qu. Rosc. 24.

frumentum: ab eis ... tantum exprimi frumenti; Verr. III, 105

genera: s. adulteria.

imaginem: expressam .. imaginem [nostram] vitae cotidianae; Sex. Rosc. 47. imagines ... fortissimorum virorum expressas; Arch. 14.

ingenium: poëtae ingenium ... dolore exprimebat; Sest. 120.

iura: iura non utilitate communi, sed litteris exprimis; Caecin. 49.

laudem: laus .. ab invitis expressa; leg. agr. II, 5.

legem: lex, quam ... ex natura ipsa ... expressimus; Milo 10.

libidines: s. adulteria.

litteras, lituras: litterae lituraeque omnes adsimulatae et expressae; Verr. II, 189.

mentem: una vox, una mens, non expressa dolore; Scaur. 41.

numerum: tanto numero frumenti ... expresso; Verr. III, 73.

pactiones: pactiones vi et metu expressas; Verr. III, 143.

pecuniam: pecuniam ... vi expressam; Verr. II, 165. te expressisse ab iuvitis Liparensibus hanc pecuniam; ib. III, 84.

periurium: cum expresso ... periurio; Scaur. 20.

personam: persona illa ... natura vitaque est expressa; Qu. Rosc. 20.

psephismata: sic sunt expressa ista ... psephismata; Flacc. 15.

sensum: si intimos sensus civitatis expressero; Sest. 119.

signa: non expressa signa, sed adumbrata virtutum; Cael. 12. expressa [haec] signa probitatis; Planc. 29.

speciem: in Maeandrii persona esse expressam speciem civitatis; Flacc. 53.

stupra: s. adulteria.

vestigia: expressa sceleris vestigia; Sex. Rosc. 62. quae (vestigia) ... expressa ... reliquisti; Verr. II, 195.

vitam: s. consuetudinem. — vocem: s. mentem.

exprobro, vorwerfen: I. non .. exprobrandi causa ... dicam; Sex. Rosc. 45.

II. casus: num casus bellicos exprobrare ... videor? Verr. V, 132.

expromo, entwickeln, bethätigen, ausführen: alqd: homines ea me consule expromere; leg. agr. I, 22. si, quae dici ... possunt, coner expromere; Cael. 29.

causam: tantam causam ... oratione expromere; div. Caec. 39.

crudelitatem: quid ego vestram crudelitatem expromo? dom. 60. quoniam in meo inimico crudelitatem exprompsisti tuam; Milo 33.

industriam, laborem: quorum omnis industria vitae et vigilandi labor in antelucanis cenis expromitur; Catil. II, 22.

numerum, summam: quoniam summam ac numerum iniuriarum vobis .. non possum expromere; Verr. III, 53.

orationem: longa oratio est expromenda? Rabir. 8.
supplicia: ea (supplicia) in civis Romanos expromere; Verr. V, 139.

expugnatio, Erstürmung: I. est: expugnatio fani antiquissimi ... quam luctuosa Samiis fuit! Verr. I, 50.
II, 1. video: videtis aedificiorum expugnationes; Tull. 42.
2. differo a: ut ... ipsorum adventus ... non multum ab hostium expugnatione differant; imp. Pomp. 13.
III. legati: de qua expugnatione cum legati ... venissent; Verr. I, 50.

expugnator, Erstürmer: expugnatorem pudicitiae ... adduximus; Verr. I, 9.

expugno, erstürmen, erobern, erzwingen: I. ut: expugnasset iste, ut dies xxxv ... tollerentur; Verr. II, 130.
II. alqd: quod non expugnari pecunia possit; Verr. a. pr. 4. quid expugnasset; ib. II, 4.
coloniam: tu (coloniam) expugnari studes; Phil. VIII, 17.
deos: expugnari deos patrios; Verr. IV, 94.
domus: expugnabuntur domus; Verr. I, 78.
fortunas: se ... fortunas eius patrias expugnare posse; Cluent. 36.
hostis: ad expugnandos hostis inertissimus; Fr. C, 22.
legationem: quibus adlegationibus illam sibi legationem expugnavit! Verr. I, 44.
Mutinam: quin ... Mutinam expugnare cupiant; Phil. XIII, 46.
pudicitiam: expugnare pudicitiam; Cael. 49.
urbis: expugnare urbis; Rab. Post. 42.

expulsio, Vertreibung: non eadem supplicia esse in hominibus existimo ..., damnationes, expulsiones necis; Piso 95.

expulsor, Vertreiber: ubi erant tum ... civium expulsores? Sest. 125.

exquiro, fragen, forschen, sich erkundigen, prüfen, untersuchen, part. ausgesucht, vorzüglich: I. indirecte Frage: exquire de Blesamio num quid ... scripserit; Deiot. 42.
II. alqd: nihil (apud hunc) exquisitum; Piso 67.
auctoritatem: auctoritatis exquirendae causa; Vatin. 24.
condiciones: diligentissimos in exquirendis condicionibus civitatum; Balb. 45.
consilium: si consilium exquiris meum; Piso 19.
facta: noli eius facta ad antiquae religionis rationem exquirere; Verr. IV, 10.
honores: si .. militibus exquirendi sunt honores novi; Phil. III, 14. eis senatus arbitratur singularis exquirendos honores? ib. IV, 5. huic summi honores .. exquiruntur; ib. 49.
ius: non sum in exquirendo iure augurum curiosus; dom. 39. in rebus bonis non exquirere ea iura, quae ipsi in perditis non exquirant; prov. cons. 46.
mores: mores .. exquirendos putatis; Flacc. 12.
pretium: exquisitis palam pretiis; Verr. II, 133. qui pretia diligentissime exquisisti; ib. III, 71. si pretium exquisisses diligenter; ib. 72.
tabulas: eorum tabulas exquirebam; Verr. IV, 137.
verba: verba subtiliter exquiri omnia noluerunt; Caecin. 57. laudantur exquisitissimis verbis; Phil. IV, 6.
veritatem: re ac ratione exquirere possumus veritatem; imp. Pomp. 51.

exsanguis, blaß, erschöpft: alqs: exsanguis ... se ex curia .. proripuit; har. resp. 2. quem cum ... exsanguem et confectum viderent; Sest. 79. exsanguis et mortuus concidisti; Piso 88.
corpora: exsanguia corpora mortuorum; Verr. V, 130.
homines: cum hominibus enervatis atque exsanguibus; Sest. 24.

exsaturo, sättigen: cum eius cruciatu ... animum .. exsaturare vellent; Verr. V, 65.

exscindo, vernichten, zerstören: templum, al.: templum sanctitatis ..., caput urbis, aram sociorum ... exscindi; Milo 90.
urbem: ut hostium urbis ... odio solemus exscindere; dom. 61. quae (urbs) se vel potius exscindi ... pateretur; Planc. 97.

exscribo, abschreiben: I. absolut: quasi exscribendi potestatem non haberet; Verr. I, 98.
litteras: quas (litteras) exscripsistis; Font. 18.
tabulas: tabulas in foro ... exscribo; Verr. II, 189.

exseco, ausschneiden: fundum: armarii fundum exsecuit; Cluent. 179.
linguam: exsecta .. lingua; Cluent. 187.
nervos: nervis omnibus urbis exsectis; leg. agr. II, 91.
pestem, strumam: qui exsecant pestem aliquam tamquam strumam civitatis; Sest. 135.

exsecratio, Betheuerung, Verwünschung: I. est: ubi fides? ubi exsecrationes? Verr. V, 104. Thyestea est ista exsecratio poëtae; Piso 43.
II. devincire: hunc ... exsecratione divinxerat; Sest. 15.
zum Satz: exierunt malis ominibus atque exsecrationibus; Sest. 72.

exsecror, exsecratus, verwünschen, fluchen: I. absolut: nemo mentionem facit quin exsecretur; Vatin. 39. si ... tribules exsecrantur; ib. ut omnes exsecrarentur; Piso 33. Italia cuncta exsecratur; ib. 64.
II. alqm: cum Sacerdotem exsecrabantur; Verr. I, 121. te exsecrantur; Piso 96. te exsecratum populo Romano; Phil. II, 65.
columnam: eversio illius exsecratae columnae; Phil. I, 5.

exsectio, Ausschneiden: I. ex eodem furore etiam illa conscelerata exsectio linguae; Cluent. 191.
II. animadverto: cum exsectio illa fundi in armario animadverteretur; Cluent. 180.

exsequiae, Leichenbegängniß, Bestattung: I, 1. cohonesto: ad exsequias cohonestandas; Quinct. 50.
prosequor: mater exsequias illius funeris prosecuta; Cluent. 201.
2. spolio: spoliatum imaginibus, exsequiis; Milo 33.
II. munus: sibi ... exsequiarum munus ereptum; Cluent. 28.
III. sine: ut ... sine exsequiis ... amburereturc; Milo 86.

exsequor, ausführen, verfolgen: alqd: id non exsequi usque ad extremum; Rab. Post. 5.
cladem, fugam: qui per valetudinem exsequi cladem illam fugamque potuissent; Phil. II, 54.
mandata: quem exsequi mandata vestra properantem; Phil. IX, 9.

exsero, losmachen: qui se exserere || exercere, al. || aere alieno putet posse, cum vendat aliena; Phil. XI, 13.

exsilio, aufspringen: ita properans de sella exsilit; Verr. II, 75. exsiluit; ib. V, 73. cum ... perturbatus exsiluisti; ib. 165.

exsilium, Verbannung, Zufluchtsort: I, 1. est: exsilium .. non supplicium est, sed perfugium portusque supplicii; Caecin. 100. miserum (est) exsilium; Rabir. 16. exsilium ibi esse putat, ubi ..; Milo 101. quodvis exsilium his est optatius quam patria; Ligar. 33.

permovent: si quem aratorum ... exsilia ... non permovent; Verr. III, 144.
2. sum: ut ... consuli domus exsilium esse non posset? Vatin. 22.
II, 1. adfero: quae (imago) ... exsilium Sex. Titio attulit; Rabir. 25.
cogito: tu ut exsilium cogites? Catil. I, 22.
efflagito: exsilium in nostrum ordinem (efflagitatum est); Muren. 47.
propono: cui cum ... exsilium .. proponeretur; Planc. 97.
prospecto: quae (navis) ... prospectare iam exsilium ... domini videbatur; Verr. V, 44.
2. quaero: an comitatus exsilio quaeritur? Verr. III, 205.
3. levo: ut homines populares ... exsilio levarentur; Verr. V, 13.
privo: te ... exsilio privare voluerunt; Fr. B, XIII, viii.
4. attineo ad: quod ad exsilium attinet; Caecin. 100.
confugio in: confugiunt quasi ad aram in exsilium; Caecin. 100.
converto in: si ... iter ... in exsilium converterit; Catil. II, 14.
eicio in: qui verbo civis in exsilium eicio; Catil. II, 13. f. **eicio** alqm in (4 St.) S. 193, b. — eo in: f. **eo** in (8 St.) S. 202, b.
exeo in: num in exsilium (exire)? Catil. I, 13.
pergo in: recta perge in exsilium; Catil. I, 23.
proficiscor in: in exsilium ... proficiscere; Catil. I, 20.
profugio in: cum in exsilium profugissent; dom. 86.
recipio in: receptus est in exsilium, hoc est, in aliam civitatem; Caecin. 100.
reduco de: de exsilio reducti a mortuo; Phil. I, 24. quendam de exsilio reducere; ib. II, 9.
sum in: si .. est in exsilio; Ligar. 13.
III, 1. similis: locum ... exsilii simillimum; dom. 72.
2. dignus: neque omnis ... exsilio ... dignos iudicaret; Marcell. 31.
IV. dies: neque ... exsilii ac fati diem ... denuntiavisset; Catil. III, 17.
pericula: pericula ... exsilii parvi esse ducenda; Arch. 14.
V, 1. dependere: omnes fere rei publicae poenas ... turpi exsilio dependerunt; Sest. 140.
multare: maleficium ullum exsilio esse multatum; Caecin. 100. quem leges exsilio, natura morte multavit; Cluent. 29. ipse se exsilio paene multavit; Sulla 74.
reprehendere: ut eius exsilio ... iudicium populi Romani reprehendatis; Planc. 8.
saucire: me idcirco mea lege exsilio ambitum sanxisse; Planc. 83.
zum Satz: si civi Romano licet esse Gaditanum .. exsilio; Balb. 29.
2. causa: QUI EXSILII CAUSA SOLUM VERTERIT; Quinct. 60. exsilii causa solum vertisse; ib. 86. Phil. V, 14.

exsisto, hervortreten, auftreten, entstehen, sich zeigen: I. **mit einfachem Subject**: alqs: neminem exstitisse qui ..? Quinct. 62. si Crassi omnes ... exsistant; ib. 80. dum ab inferis ipse Malleolus exsistat; Verr. I, 94. uti nunc ... quisquam exsistat; Caecin. 102. Rullus exsistit qui ..; leg. agr. II, 81. exsistat .. ex hac familia aliquis; Cael. 33. qui .. si exstiterit; ib. qui utinam posset parumper exsistere! Scaur. 48.

alqd: nihil posse exsistere quod ..; leg. agr. II, 90. illud nescio quid praeclarum ac singulare solere exsistere; Arch. 15.

amor, animus: qui tum animus L. Flacci ..., qui amor in patriam, quae virtus, quae gravitas exstitit! Flacc. 103. si M. Petrei non excellens animus et amor rei publicae, non praestans ... virtus, non summa auctoritas ..., non mirificus usus in re militari exstitisset; Sest. 12.
avaritia: ex luxuria exsistat avaritia necesse est; Sex. Rosc. 75.
auctoritas: f. amor; Sest. 12.
bellum: ne quod ex ipsa (Sicilia) bellum posset exsistere; Verr. V, 8.
beluae: beluae quaedam illae ex portentis immanes ... exstiterunt; Sulla 76.
cives: duos civis exstitisse; Catil. III, 26.
copia: quae tanta ... potest exsistere ubertas ingenii, quae tanta dicendi copia, quod tam divinum ... genus orationis? sen. 1.
decreta: nullus Italiae motus, nulla decreta municipiorum ... exstiterunt; sen. 38.
discidium: discidium exstiterat; Cael. 61.
facinus: „nullum ... facinus exstitit"; Catil. I, 18.
fides: si exstitisset in rege fides; Rab. Post. 1.
flagitium: tantum flagitium exstitisse; Phil. II, 57.
flamma: ut illa flamma divinitus exstitisse videatur; Verr. IV, 69.
genus: f. copia. — gravitas: f. amor; Flacc. 103.
Ilias: nisi Ilias illa exstitisset; Arch. 24.
immanitas: ne ... tanti facinoris immanitas .. exstitisse ... videatur; Catil. I, 14.
impetus: cum totius impetus belli ad Cyzicenorum moenia exstitisset || constitisset ||; Muren. 33. neque umquam ex illo delendi huius imperii ... impetus exstitisset; Cael 14.
indices: summae benevolentiae indices falsi exstiterunt; Phil. XI, 5.
lacus: lacum ... repente exstitisse; Verr. IV, 107.
liberalitas: nisi Caesaris summa in omnis ... liberalitas exstitisset; Rab. Post. 41.
maleficium: quod (maleficium) ita raro exstitit; Sex. Rosc. 38.
malum: hoc ... domesticum malum ... exsistit; Verr. I, 39.
motus: f. decreta.
negotium: si ... neque aliud negotium exstiterit; leg. agr. II, 26.
odium: magnum .. odium video ... exstitisse; Cael. 31.
pactio: cum ... scelerum haec pactio exstiterit; Piso 57.
pater: Ditem patrem .. repente cum curru exstitisse; Verr. IV, 107.
praecepta: alia ... praecepta exstiterunt; Cael. 40.
res: nulla res tanta exsistet; Sex. Rosc. 31. alia res .. exstitit in hoc crimine; Verr. III, 178. cuius tantae res gestae ... exstiterunt; imp. Pomp. 68. L. Luculli .. res tantae exstiterunt; Muren. 33.
sententiae: cum ... exsisterent non nullae ... acerbae sententiae; Rab. Post. 13.
ubertas: f. copia.
vir: exsistat .. ille vir parumper cogitatione vestra; Balb. 47.
virtus: in quo (bello) nisi tanta militum virtus exstitisset; Phil. XIV, 35. f. amor.
usus: f. amor; Sest. 12.
II. **mit prädicativem Zusatz: 1. in demselben Casus**: ego huic causae patronus exstiti; Sex. Rosc. 5. quorum opera eximia in rebus gerendis exstitit; ib. 137. quales vos ... exstitistis; Rabir. 3. meum consulatum ... prope fatalem exstitisse; Catil. IV, 2. exsistet ipse nuntius suae calamitatis; Muren. 89. si forte ... laudis invidus exstitisset; Flacc. 2. harum .. rerum ... Torquatus ... auctor, adiutor, particeps exstitit; Sulla 34. hunc video mihi principem ... exstitisse; Arch. 1. multos homines ... gravis exstitisse; ib. 15. exstitit

... salutis defensor; sen. 26. ut ... tu in hoc ulcere tamquam inguen exsisteres; dom. 12. tu ... auspiciorum patronus subito exstitisti; ib. 40. me ... amiciorem vobis ... exstitisse; ib. 68. Minerva, quae ... testis laborum exstitisti; ib. 144. exstiterunt dies illi pro festis paene funesti; har. resp. 23. clava in hoc P. Sestii pietas exstitit; Sest. 7. quorum ... eximiae virtutes ... exstiterunt; Cael. 43. qui ... clarissimi cives exstiterunt; ib. 73. nisi nequior quam Gabinius exstitisses; Piso 3. nisi eius ... simillimus exstitisses; ib. 82. vos ... eius ... hostis exstitisse; Planc. 103. qui semper exstiterunt huic generi ... fautores; Scaur. 17. quae certe vera exstitissent; Milo 64. se aemulum mearum laudium exstitisse; Phil. II, 28. quamquam mihi inimicus subito exstitisti; ib. 90. talis ipse [in ceteros] exstitit; ib. XIII, 17. ipse exsisterem repente Catilina? ib. XIV, 14. cum .. virtus legionum digna clarissimis imperatoribus exstiterit; ib. 38

2. **Ablativ**: cuius pater ... singulari exstiterit ... fide; Sulla 58. tanto in me amore exstitit; Quir. 8. ex quibus excellenti animo ... T. Annius et P. Sestius ... exstiterunt; ib. 15. qui primi ... consilio praestanti exstiterunt; Sest. 91.

exsolvo, befreien: facile me [atque vos] crudelitatis vituperatione exsolveritis; Catil. IV, 11.

exsorbeo, ausschlürfen, verschlingen, auskosten: difficultatem: multorum ... difficultatem exsorbuit; Muren. 19.

praedas: quantas iste ... praedas exsorbuit; har. resp. 59.

sanguinem: sanguinem principum civitatis exsorbere; Vatin. 6. civilem sanguinem ... exsorbueras; Phil. II, 71.

exspectatio, Erwartung, Spannung, Sehnsucht: I. adfert: quorum exspectatio dubitationem belli adfert; Phil. V, 31. exspectatio .. quantum adferat languoris animis; ib. VII, 1.

commovet: neque tantum me exspectatio accusationis meae ... commovet; Verr. a. pr. 4.

crescit: exspectatio muneris (profuit), quae .. rumore ... creverat; Muren. 37.

est: quae sit omnium mortalium exspectatio; Sex. Rosc. 11. de quo ... nulla ... exspectatio futura sit; div. Caec. 71. nonne ... in testibus omnis exspectatio iudicum est? Verr. I, 27. erat hominum ... summa exspectatio; ib. II, 74. exspectatio summa hominum; ib. V, 16. summa omnium exspectatio; Cluent. 75. harum ... rerum ... exspectatio ... indigna cive Romano ... est; Rabir. 16. ubi est igitur illa exspectatio, quae versari in iudiciis solet? Flacc. 21. quae exspectatio populi ... fuerit; Sest. 72. nulla exspectatio suffragiorum; Planc. 15. quae est igitur exspectatio? Phil. III, 2.

nocet: ne quid exspectatio tribunatus ... noceat; Muren. 58.

obloquitur: f. vocat. — prodest: f. crescit.

sollicitat: quos ... huius exspectatio iudicii dies noctisque sollicitat; Cluent. 195.

superat: ut famam ingenii exspectatio hominis, expectationem ipsius adventus ... superaret; Arch. 4.

versatur: f. est; Flacc. 21.

vocat: vocat me alio ... tacita vestra exspectatio, quae mihi obloqui videtur; Cluent. 63.

II, 1. adfero: quam ... exspectationem ... in scenam attulit Panurgus! Qu. Rosc. 29. quantam exspectationem magnitudo iudicii sit adlatura; div. Caec. 42.

concito: concitata ... exspectatione P. Rulli; leg. agr. II, 13.

eludo: „magnam .. exspectationem iudicii ... eludemus"; Verr. a. pr. 30.

supero: f. I. superat.

suspensam teneo: ne diutius oratione mea suspensa exspectatio vestra teneatur; Cluent. 8.

vinco: vincam .. exspectationem omnium; Verr. V, 11.

2. occurro: occurram exspectationi vestrae; Cluent. 63.

plaudo: cum ... exspectationi nostrae plauderetur; Sest. 121.

satis facio: utinam .. haec (familia) ... aequorum exspectationi satis facere posset! Sulla 54.

3. converto ab: scribas ... ab exspectatione sortis ad salutem communem esse conversos; Catil. IV, 15.

III. dignus: o gravitatem dignam exspectatione! Sex. Rosc. 101.

IV, 1. attenuari: quod bellum exspectatione eius attenuatum ... est; imp. Pomp. 30.

elatus: hac exspectatione elatus homo; Sest. 134.

pendere: nolo suspensam ... plebem ... caeca exspectatione pendere; leg. agr. II, 66.

zum Satz: qui .. in agris ... exspectatione Metelli remanserunt; Verr. III, 128. quod exspectatione omnium ... T. Annio devota ... ista hostia esse videtur; har. resp. 6.

2. cum: exorditur magna cum exspectatione veteris histrionis exponere societatem; Qu. Rosc. 27. causae .. cum summa ... exspectatione populi Romani actor accessi; Verr. a. pr. 2. summa cum exspectatione concurritur; leg. agr. II, 13.

pro: quidnam pro ... exspectatione omnium ... [dignum] eloqui possim; div. Caec. 42.

exspecto, warten, abwarten, erwarten, vermuthen, gespannt sein, part. erwünscht, willkommen: I. **absolut**: 1. unpersönlich: primum exspectare; Quinct. 54.

2. alqs: ad extremum exspectetis; Cluent. 6. paucos dies exspectasset Quinctius; ib. 90. vos, qui ... exspectatis; Catil. III, 3. Miloni ... exspectandum fuit; Milo 49. qui exspectant; Phil. VIII, 10.

homines: senserat .. de re publica aliud atque homines exspectabant; Sest. 114.

II. **mit Ergänzung**: 1. dum: nolite exspectare, dum omnis obeam ... civitates; Verr. II, 125. num exspectatis, dum L. Metellus ... testimonium dicat? ib. III, 122. hic nolite exspectare, dum ego haec crimina agam ostiatim; ib. IV, 48. exspectarisne, dum C. Antonius reus fieret? Vatin. 27. an ego exspectem, dum ... tabellae diribeantur? Piso 96. num exspectas, dum te stimulis fodiamus? Phil. II, 86.

2. quoad: f. III. alqd; Phil. XI, 25.

3. ut: nisi forte exspectatis, ut illa diluam; Sex. Rosc. 82. os ut videam hominis exspecto; Piso 51. f. III. alqd; Piso 49.

4. indirecte Frage: exspecto quam mox ... utatur; Qu. Rosc. 1. quid exspectas quam mox ego ... dicam? ib. 44. exspectamus quid dicant? Verr. I, 154. dum exspectat quidnam ... adferatur; ib. II, 92. exspectabant homines quidnam acturus esset; ib. 127. exspectas etiam quid hi iudicent? ib. 140. summe exspectabant omnes quidnam ... teneretur; ib. 187. quam copiose dicantur exspectare nolite; ib. III, 11. exspectant omnes quantae tibi ea res curae sit; ib. 137. exspectat quidnam Vettius dicturus sit; ib. 167. exspectare videmini .. quid deinde factum sit; ib. V, 11. exspectabant omnes ... quidnam acturus esset; ib. 161. exspecto quid ... excogitet; leg. agr. I, 3. quidnam sit dicturus exspecto; Flacc. 51. quid sentiant ... exspectamus; Vatin. 10. equidem vehementer exspectabam quinam ... dicerentur; Cael. 63. si quis vestrum ... exspectat quas sim provincias decreturus; prov. cons. 1. quae laudet exspectat; Marcell. 28. exspectantibus omnibus quisnam esset tam impius; Phil. II, 64.

III. **mit einfachem Object**: alqm: venit exspectatus; Verr. I, 34. quem provincia tum maxime

exspectabat; ib. II, 37. ceteros Leontinos ... exspectare nolite; ib. III, 109. Archagathum et argentum ... exspectabat; ib. IV, 51. qui ... exspectatus ut hospes ... venerit; leg. agr. II, 46. ille ... exspectatus foris; Sulla 17. veni exspectatus; dom. 16. me ab omnibus ... exspectatum; ib. 57. an ... est potius exspectatus ab eo? Milo 53. ipsum .. exspectare magnum fuit; Phil. II, 103.

alqd: id quod maxime exspectari videbatur; Verr. a. pr. 45. neque hoc a vobis populus .. exspectat; ib. I, 3. quid exspectas? ib. 94. IV, 17. nihil ab isto vafrum ... exspectaveritis; ib. I, 141. quid exspectatis amplius? ib. II, 174. quid exspectatis? ib. 191. III, 60. quod ego exspecto; ib. 151. quid exspectamus? imp. Pomp. 50. nihil adversi, quod non ... improbi exspectarent; leg. agr. II, 8. huiusce modi me aliquid ab hoc ... exspectasse: ib. 65. ne quid exspectet; ib. 76. quid est .. quod iam amplius exspectes? Catil. I, 6. hi quid exspectant? ib. II, 6. quod exspectavi; ib. ea quae merentur exspectent; ib. 11. quid enim exspectas? ib. 18. quid auctores, quid duces, quid principes sibi exspectent? Flacc. 5 (Z. 7). nihil .. praeter fidem defensionis exspectare; Sulla 21. boni nihil ab illis nugis esse exspectandum; Sest. 24. quid est quod exspectetis? Cael. 23. quid exspectatis amplius? ib. 55. quid aliud exspectamus a furore eius nisi ut ... litteras mittat? Piso 49. quae sunt a bonis viris exspectanda; Planc. 8. id ... certe exspectatum est; ib. 38. ab eo ... maiora et meliora exspectare debetis; Phil. V, 51. an id exspectamus, quoad ne vestigium quidem ... relinquatur? ib. XI, 25. f. adiumentum.

adiumentum: nihil adiumenti ... exspectabam; Verr. IV, 137.

adventum: adventum eius exspectare; Quinct. 27.

aedilitatem: pro exspectata aedilitate; Sest. 78.

annum: annus est integer vobis exspectandus; prov. cons. 17.

argentum: f. alqm; Verr. IV, 51.

argumenta: quid ... exspectatis argumenta huius criminis? Verr. II, 104. nolite ... argumenta .. exspectare; ib. V, 139.

auctoritatem: exspectate etiam .., exspectate, si potestis, auctoritatem accusationis meae; Verr. III, 127. quid exspectas auctoritatem loquentium? Catil. I, 20.

auxilium: civitates ... vestrum auxilium exspectare ... coguntur; imp. Pomp. 12.

beneficium: maius .. a D. Bruto beneficium populus ... exspectat; Phil. III, 11.

causam: causam tam exspectatam; div. Caec. 39.

confessionem: quam a me graviorem confessionem aut quod in hunc maius crimen exspectas? Rabir. 19.

consilia: consilia exspectat inimicorum meorum; Sest. 75.

consulatum: si ... consulatum eius exspectare potuissent; Milo 90.

contionem: legem hominis contionemque exspectabam; leg. agr. II, 13. contio eius exspectatur; har. resp. 9.

contumeliam: vocis exspectas contumeliam? Catil. I, 16.

crimen: f. confessionem.

decreta: non exspectavit vestra decreta; Phil. VIII, 5. num .. Brutus exspectavit decreta nostra? ib. XI, 27.

diem: f. **dies,** II, 1. exspecto (3 St.) S. 107, b.

diligentiam: diligentia, quam ego a me exspectari .. puto; Verr. II, 181.

diribitionem: nihil (est) quod diribitio, nihil quod [supplicatio magistratuum,] renuntiatio [suffragiorum] exspectetur; Planc. 14.

dominationem: qui ... dominationem .. exspectant; Catil. II, 19.

eloquentiam: exspecto .. eloquentiam tuam; Phil. II, 111.

exempla: exspectant ... exempla ex vetere memoria; Verr. III, 209.

exitum: f. **exitus,** II, 1. exspecto (5 St.) S. 273, a.

facinus: exspectate facinus quam voltis improbum; Verr. V, 11.

fortunam: nescio quam fortunam .. ac tempus exspectant; har. resp. 55.

fratrem: L. fratrem exspectat; Phil. III, 31.

furtum: f. praedam.

hominem: cur .. exspectem hominem aliquem, qui ..? prov. cons. 25.

indicium: quod .. maius indicium exspectatis? Piso 16.

iudicium: tollis exspectatum existimationis tuae iudicium; Verr. III, 139. hoc iudicium sic exspectatur, ut ..: Tull. 36. hunc ... iudicium exspectaturum fuisse? Milo 70. quae de se exspectat iudicia graviora? Phil. III, 25. quae exspectas ... iudicia graviora? ib. IV, 6.

Kalendas: quas Kalendas Iunias exspectasti? Phil. II, 100. exspectantur Kalendae Ianuariae, quas non exspectat Antonius; ib. III, 1. si .. Kalendae Ianuariae ... non essent exspectatae; ib. 2. tum exspectabantur Kalendae Ianuariae; ib. V, 31.

legatos: „ne legatos quidem exspectabimus?“ Phil. VI, 16.

leges: nec (leges) se exspectari iubent, cum ei, qui exspectare velit, ante iniusta poena luenda sit; Milo 11. f. contionem; leg. agr. II, 13.

locum: tertius ille erat exspectatus locus testium; Flacc. 21.

mensem: f. nomen.

mortem: eius ... exspectatam esse mortem! Milo 16.

nobilitatem: idcircone exspectata nobilitas ... rem publicam reciperavit? Sex. Rosc. 141.

nomen: tametsi mensem Februarium et consulum designatorum nomen exspectant; Verr. I, 90.

noctem: huic ... noctem prope urbem exspectandam ... fuisse; Milo 52.

opes: alterius opes ... non exspectat; Quinct. 49.

praedam: furtum fortasse aut praedam exspectatis aliquam; Verr. V, 10.

praetores: venientis praetores exspectant; Flacc. 87.

progressum: ab excellenti ... virtute progressum aetatis exspectari non oportere; Phil. V, 47.

quaestores: quaestores sese in senatu exspectare dixit; Verr. I, 99.

quinquennium: exspectemus legitimum illud quinquennium; Verr. II, 142.

reditum: exspectate legatorum reditum; Phil. VI, 17.

renuntiationem: f. diribitionem.

rem: res, quam avidissime civitas exspectat; Phil. XIV, 1.

senatum: neque ... exspectabit senatum; Phil. XI, 26.

sententias: exspectabant sententias eorum, quos ..; Cluent. 75.

severitatem: f. vim.

supplicationem: f. diribitionem.

supplicium: exspectatur ab omnibus supplicium; Verr. V, 64.

tabulas: errant, qui istas (tabulas novas) a Catilina exspectant; Catil. II, 18.

tarditatem: neque occasionis tarditas exspectatur; Phil. II, 117.

tempus: neque legitimum tempus ad ulciscendum exspectare; Verr. I, 81. exspectatum .. tempus a Bruto est; Phil. X, 9. f. fortunam.

testem: testis exspectatus ... dixit senator; Caecin. 28. quos ... testis ... cum aliqua spe delectationis exspecto; Cael. 66.

ventum: ventum exspectans; Phil. I, 8.
virum: quem (virum) summe provincia exspectabat; Verr. IV, 42.
vim: exspecto vim edicti, severitatem praetoris; Verr. III, 28.
vocem: si hanc vocem exspectas; Catil. I, 20.
IV. **mit doppeltem Accusativ:** quem .. ex his tribus a me testem exspectabis? Qu. Rosc. 42. quem exspectari imperatorem in castris hostium sentis; Catil. I, 27. illa castra nunc non Catilinam ducem exspectant; ib. II, 14.

exspolio, ausplündern: non plane exspoliare urbem; Verr. IV, 120.

exstinctor, Tilger, Vertilger: I, 1. sedet: sedebas, non exstinctor, sed auctor incendii; Piso 26.
2. sum: ut ... non exstinctor coniurationis ..., sed auctor ... fuisse videar; dom. 101.
II. appello: ne exstinctor patriae ... appelletur; Sulla 88.
foedo: quoniam ... belli exstinctorem nefario scelere foedasset; har. resp. 49.
video: video Milonem, ... exstinctorem domestici latrocinii, ... reum; Sest. 144.
III. oculi: res .. publica ... obversabatur ante oculos exstinctoris sui; dom. 141.

exstinguo, auslöschen, tilgen, vernichten, unterdrücken, zu Grunde richten: alqm: se istius opera fundnus exstinctos esse; Verr. II, 52. non .. ita sunt exstincti; Sulla 84. qui me ... exstinctum .. voluerunt; har. resp. 3. hunc ... maturius exstingui volnere vestro quam suo fato; Cael. 79. cum ... Cn. et P. Scipiones exstincti occidissent; Balb. 34.
alqd: ut ... ea ... plane exstingueret; Verr. II, 172. illa ... moneo ut exstinguas; ib. V, 174. quod non ante exstingui ... posset; leg. agr. II, 90. ut cetera exstinguuntur; Phil. IX, 14. sintne haec ... exstincta per me; Fr. B, XII, 8.
ambitum: ambitum ... exstingui * nullo modo posse; Fr. B, VI, 19.
ardorem: non potest ullius auctoritate tantus ... ardor exstingui; Phil. XIII, 15.
auctorem: auctorem senatus exstinctum; Phil. IX, 7.
bellum: externa bella ... exstincta sunt; Sest. 51. sapientia † etiam id (bellum) potius exstingui quam armis; Phil. V, 39.
censuram: censuram exstinxit; har. resp. 58.
consuetudinem: sin autem ... exstincta erat consuetudo; Cael. 61.
Corinthum: f. lumen; imp. Pomp. 11.
crimen: falsum crimen ... statim ... exstinguitur; Qu. Rosc. 17.
dissensionem: dissensio est .. exstincta aequitate victoris; Marcell. 32.
faces: faces iam accensas ... exstinxi; Piso 5.
furorem: M. Antonii ... furorem exstinguere; Phil. VI, 18.
ignem: ne ille ignis aeternus ... sacerdotis vestrae lacrimis exstinctus esse dicatur; Font. 47.
imperium: consilium ... exstinguendi imperii; Sulla 3.
improbitatem: ut mihi ... improbitas ... exstinguenda ... sit; div. Caec. 26.
incendium: id (incendium) se non aqua, sed ruina exstincturum; Muren. 51.
indicia: cum illa indicia communis exitii ... exstinxi; Milo 103.
indolem: ita saepe magna indoles virtutis ... exstincta est; Phil. V, 47.
infamiam: omnem te .. invidiam atque infamiam tuam posse exstinguere; Verr. II, 168.
ingenium: f. virtutem.
inimicitias: quas (inimicitias) in viris fortissimis ... exstinxit rei publicae *utilitas;* prov. cons. 22.
instituta: exstinguenda omnia iura atque instituta maiorum; Sest. 17.
invidiam: mors .. cum exstinxisset invidiam; Balb. 16. f. infamiam.
iura: f. instituta.
leges: cum ... tyrannis institutis leges omnes exstinguantur; leg. agr. III, 5.
lumen: Corinthum patres vestri totius Graeciae lumen exstinctum esse voluerunt; imp. Pomp. 11. clarissimis viris interfectis lumina civitatis exstincta sunt; Catil. III, 24. omnis memoriae clarissimum lumen exstinguere; Deiot. 15. nondum tot luminibus exstinctis; Phil. II, 51.
maledictum: exstinctum est iam illud maledictum crudelitatis; dom. 94.
manum: ad illam parvam manum exstinguendam; Verr. V, 40.
memoriam: memoriam, non exstinctam illam quidem; Cael. 71. ut memoriam publicam recensionis ... exstingueret; Milo 73.
metus: omnes isti ... metus exstinguentur; har. resp. 55.
nomen: si aratorum numerum ac nomen exstinxeris; Verr. III, 226. populi Romani nomen exstinguere; Catil. IV, 7. quarum (partium) omnino nomen exstinctum est; Phil. XIII, 47
numerum: f. nomen; Verr. III, 226.
opinionem: cum ... opinio iniuriae beneficio sit exstincta; prov. cons. 47.
patrem: Pompeio .. patre ... exstincto; Phil. V, 39.
perniciem: ea vis ... illam perniciem exstinxit; Milo 84.
pestem: exstinguetur ... non modo haec ... rei publicae pestis, verum etiam stirps ac semen malorum omnium; Catil. I, 30. ad illam pestem .. exstinguendam; har. resp. 6.
potentiam: intolerandam potentiam ... exstinguere ... debetis; Sex. Rosc. 36.
pulchritudinem: hanc pulchritudinem ... exstinguere; Verr. IV, 120.
religionem: cupiditas .., quae tantam exstingueret religionem; Verr. I, 48.
reliquias: lex ... fumantis reliquias coniurationis exstinxit; Cael. 70.
salutem: ad eius ... salutem exstinguendam; Milo 5.
semen, stirpem: f. pestem; Catil. I, 30.
senatum: cum exstinguebas senatum; Piso 56. quem (senatum) exstinctum acceperam; Milo 94.
suffragationes: exstinctae (sunt) suffragationes; Planc. 15.
testis: non posse Verrem testis interficiendo [nos] exstinguere; Verr. V, 113.
virtutem: ingenium .. et virtutem .. exstinctam .. cupitis; Verr. III, 7.
vim: cum haec (vis) Cn. Pompeium terruerit iam ... exstincta; dom. 67. vim volumus exstingui; Sest. 92.

exsto, hervorragen, bestehen, vorhanden sein: alqd: scriptum exstat in isdem litteris; Verr. V, 148.
auctor: ut non exstet auctor; Planc. 57.
auctoritas: auctoritatem senatus exstare; leg. agr. II, 41.
consulta: tot senatus exstare consulta; har. resp. 16.
dolus: dolum malum exstare dico; Tull. 34.
foedera: quaedam foedera exstant; Balb. 32.
gens: ut (gens) vix exstet; prov. cons. 31.
heres: CUI HERES NON EXSTABIT; Quinct. 60.
indicium: ne quod indicium corrupti iudicii exstaret; Vatin. 26. quarum (libidinum) acerbissimum exstat indicium; prov. cons. 6.
iudicium: extare quod fuerit de hoc bello iudicium senatus; Phil. IX, 7.
litterae: exstant litterae .. publicae; leg. agr. II, 88. exstant Acmonensium litterae; Flacc. 34.

memoria: exstat memoria; Cluent. 62.
meritum: cuius non exstet in me summum meritum; Planc. 2.
milites: si qui ex tanto exercitu reliqui milites exstant; Piso 96.
monumentum: ut ... monumenta victoriae fanique ornamenta non exstent; Verr. V, 186. neque ullum est passus ex ea dedicatione litterarum exstare monumentum; dom. 137. eius monimentum exstare voluerunt; Phil. IX, 3.
nomen: dum populi Romani nomen exstabit; Phil. II, 51.
officia: quae (officia) certe sublata memoria ... nulla exstare possunt; Planc. 81.
oratio: exstant orationes; Font. 38. exstat oratio hominis; ib. 39.
ornamenta: f. monumentum; Verr. V, 186.
ratio: clarorum virorum ... non minus otii quam negotii rationem exstare oportere; Planc. 66.
scelus: ut exstet ... scelus .. hostium militumque divina virtus; Phil. XIV, 38.
sepulcrum: cuius sepulcrum usquam exstet; Phil. I, 13.
testamentum: quod (testamentum) tum non exstaret; Verr. I, 115.
testimonium: ut ... exstaret constantiae meae testimonium; Phil. I, 38.
vestigia: exstent oportet expressa sceleris vestigia; Sex. Rosc. 62. locus in quo non exstent huius ... consilii impressa vestigia; Balb. 13.
virtus: f. scelus.

exstructio, Bau: contectos publicis ... muneribus eaque exstructione, quae sit ... ara Virtutis; Phil. XIV, 34.

exstruo, aufhäufen, aufbauen, beladen: acervos: tantos acervos corporum exstructos; Sest. 77.
aedem: ab eodem aedem exstructam; dom. 101.
aedificium: „non dubitavit exstruere aedificium in alieno"; Milo 74.
mensam: exstructa mensa ... multa carne subrancida; Piso 67.
molem: erit .. exstructa moles opere magnifico; Phil. XIV, 33.
monimentum: cum vobis immortale monimentum ... exstruxerit; Phil. XIV, 33.
montem: ad hunc ... montem exstruendum; Piso 48.
villam: exstruit villam in Tusculano; dom. 124.

exsul, verbannt, ausgewandert: I, 1. conferunt: ad eum se exsules ... contulerunt; Verr. IV, 30.
errat: cum ... exsul erraret; Cluent. 175.
est: quid est enim exsul? dom. 72.
temptat: ut exsul potius temptare ... rem publicam posses; Catil. I, 27.
vivit: exsulem vivere; Catil. II, 16.
2. sum: nos ... exsules ... [esse dicunt]; Muren. 61.
II, 1. appello: hunc tu ... exsulem appellare ausus es; dom. 72. si patrem tuum ... nemo ... exsulem appellavit; ib. 83.
lego: legit exsules; Phil. V, 12.
reduco: ut ... exsules reducantur; Verr. V, 12. ut ... exsules Byzantium reducerentur; dom. 52. reducti exsules Byzantium condemnati; Sest. 56. qui ... exsules reduxerit; Phil. III, 30.
restituo: num qui exsules restituti? Phil. I, 3. restituebantur exsules; Phil. V, 11. exsules sine lege restituit; ib. VII, 15.
video: ut Gallia ... eundem ... exsulem videat? Muren. 89. neque ... hunc exsulem ... videbunt; Sest. 146.
2. trado: consularem hominem ... Samiario exsuli tradidit; Phil. XI, 5.
3. displicet de: ut populo ... de exsulibus Byzantiis displiceret; dom. 53.
memini de: meministi ipse de exsulibus; Phil. II, 91.
III. testimonium: ne exsulis testimonio laederetur? Cluent. 170.
vita: ut illam ... vitam esse arbitraretur, damnati, exsulis; Cluent. 170.
IV. ab: insidias .. mihi paratas ab exsulibus coniuratis; Planc. 100.
cum: si tuus scriptor ... non syngraphas cum Byzantiis exsulibus ... faceret; dom. 129.

exsulo, in der Verbannung leben: alqs: „exsulare sinitis"; Sest. 122. Italia prohibetur, exsulat; Ligar. 11. uno illo exsulante; ib. 33.

exsultatio, das Frohlocken: non sunt illi eiulatus ... Philoctetae tam miseri ... quam illa exsultatio Athamantis; har. resp. 39.

exsulto, frohlocken, sich freuen: alqs: ut exsultare victoria nobilitatis videretur; Sex. Rosc. 16. exsulta impio latrocinio; Catil. I, 23. quibus gaudiis exsultabis! ib. 26. illum tot iam in funeribus rei publicae exsultantem; Sest. 88. discessu meo, luctu vestro palam exsultavit; ib. 133. non exsultavit in ruinis nostris vestrisque [discordiis]; Balb. 58. qui (Mars) saepe ... exsultantem evertit; Milo 56. Mutinam .. illi exsultanti tamquam frenos furoris iniecit; Phil. XIII, 20.
furor: qui ... eius furorem exsultantem repressit; Sest. 95.
homo: hominem furentem exsultantemque continui; har. resp. 1.
mater: mater palam exsultare laetitia ... coepit; Cluent. 14.
oratio: in quo exsultat ... oratio mea; Catil. II, 3.
persona: exsultabat gaudio persona de mimo; Phil. II, 65.
praedo: fregi ... exsultantis praedonis audaciam; Phil. XIII, 29.

exsurgo, aufstehen, sich erheben: alqs: paulisper exsurge; Cluent. 168. exsurge, Amynta; Flacc. 73. exsurge, quaeso; Planc. 102. ut honestissime exsurgere possem; Phil. XII, 24.
alqd: haec ... ne quando recreata exsurgere ... possent; leg. agr. II, 87.
causa: (Pompeianorum causa) si esset iugulata, numquam exsurgeret; Phil. XIII, 38.
viri: exsurgite, quaeso, viri optimi; Fr. A, III, 16.

exta, Eingeweide: cum puerorum extis deos manis mactare soleas; Vatin. 14.

extemplo, sogleich: quid fingat extemplo non habet; Qu. Rosc. 8.

extenuo, vermindern, abschwächen: censum: locupletissimi cuiusque censum extenuarant, tenuissimi auxerant; Verr. II, 138.
crimen: si hoc crimen extenuari vellet; Verr. V, 103.
laudes: bellicas laudis solent quidam extenuare verbis; Marcell. 6.
querellam: (querellam tuam) numquam extenuabo verbis; Marcell. 21.

extergeo, rein ausplündern: quod fanum ... non eversum atque extersum reliqueris; Verr. II, 52.

extermino, vertreiben, verbannen: alqm: cum illum exterminari volebam; Catil. III, 3. C. Marcellum ... exterminandum ex illa urbe curavit; Sest. 9. tres tibi Ligarii ... ex civitate exterminandi (sunt); Ligar. 33. eum ... ex finibus humanae naturae exterminandum puto; Phil. XIII, 1.
auctoritatem: ante ... quam auctoritatem vestram e civitate exterminarint; prov. cons. 3.
civem: exterminabit civis Romanos edicto consul? Sest. 30. „qui civem ... servorum armis exterminavit"; Milo 73.
hostis, proditores: qui duo nefarios patriae proditores, domesticos hostis, legibus exterminarat; Vatin. 25.

montanos: Dolopes finitimique montani oppidis ... exterminati; Piso 96.

oppugnatores: oppugnatores rei publicae de civitate exterminari! Balb. 51.

rem publicam: illa (re publica) exterminata; sen. 34. re publica exterminata; Quir. 14. res .. publica quamquam erat exterminata mecum; dom. 141. rem publicam ... exterminatam suis sedibus! Phil. II, 54.

reges: cuius virtute regibus exterminatis; Flacc. 25.

virtutem: haec tanta virtus ex hac urbe .. exterminabitur? Milo 101.

externus, auswärtig, fremd: A. **bei Substantiven:** bella: domesticis externisque bellis; leg. agr. II, 90. externa bella gesserunt; Catil. III, 27. externorum bellorum ... victorem; har. resp. 49. externa bella ... exstincta sunt; Sest. 51.

homines: externorum hominum maleficorum; Verr. V, 144. [externi homines;] leg. agr. II, 81.

hostis: externis hostibus victis; leg. agr. I, 19. ab externo hoste; Catil. II, 29. hostis si esset externus; Phil. XIII, 5.

mores: externi isti mores; Ligar. 11.

pax: pacem externam; leg. agr. II, 9.

periculum: nullum externum periculum est; leg. agr. I, 26.

religio: neque ... externa vobis est religio; Verr. IV, 114. appetita religio externa; har. resp. 24.

res: rebus ... tam externis quam domesticis; Planc. 30. rebus externis; Phil. II, 69.

scientia: scientia peregrina et externa; Balb. 55.

victoria: coudicio .. externae victoriae; Catil. IV, 22.

B. **allein:** omnia sunt externa unius virtute ... pacata; Catil. II, 11.

Lücke: * externum cum domestica vita ... constaret; Flacc. 5 (Z. 17).

exterus, auswärtig: gentes: exterae gentes; imp. Pomp. 31. Cluent. 134. exterarum gentium; Verr. V, 149. Marcell. 5. exteris gentibus; Verr. II, 2. Phil. II, 65. VII, 2. exteris ... gentibus; Font. 35.

nationes: exterae nationes; Verr. IV, 132. leg. agr. II, 45. Sest. 64. Phil. V, 12. X, 10. nationes exterae; Verr. a. pr. 41. I, 78. dom. 89. nationes .. exterae; Verr. I, 59. exteras nationes; Verr. I, 82. IV, 25. Sulla 37. Sest. 56. Fr. A, III, 19. apud exteras nationes; Verr. I, 82. imp. Pomp. 38. 46. 65. nationes .. exteras; Verr. I, 68. III, 223. nationes exteras; ib. IV, 68. exterarum nationum; div. Caec. 63. Verr. V, 127. leg. agr. II, 47. 61. Balb. 15. nationum exterarum; div. Caec. 18. Verr. II, 2. Sulla 33. exteris nationibus (dat.); Verr. a. pr. 2. 4. IV, 114. Font. 35. dom. 147. Sest. 50. Piso 34. exteris .. nationibus; div. Caec. 7. nationibus exteris; Verr. IV, 68. imp. Pomp. 41. Sest. 128. exteris nationibus (abl.); Catil. II, 25. ab e. n.; div. Caec. 66. de e. n.; Flacc. 99.

extremus, äußerste, letzte: A. **bei Substantiven:** alqs: te ... extremum adhaesisse; Vatin. 11.

alqd: vgl. B.

cera: in codicis extrema cera; Verr. I, 92.

comes: nihil de eius extremis comitibus cogitavit; Milo 56. vgl. saltatio.

coniectura: haec est illorum ... extrema non oratio neque defensio, sed coniectura et quasi divinatio; Tull. 55.

conspectus: ab extremo conspectu liberorum exclusae; Verr. V, 118.

defensio: si illa extrema defensione uterer; Planc. 16. f. coniectura.

dies: extremis diebus consulatus mei; Sest. 11.

digiti: extremis, ut dicitur, digitis attigissent; Cael. 28.

discrimen: in discrimen extremum venimus; Muren. 84. extremo discrimine; Sulla 77. extremum in discrimen vocaretur; sen. 36. ad extrema rei publicae discrimina delectum; dom. 24. post Sullani ... temporis extremum paene discrimen; har. resp. 18. res in extremum est adducta discrimen; Phil. VI, 19. adducta est ... res ... in extremum paene discrimen; ib. VII, 1.

divinatio: f. coniectura.

exitus: qui ... extremi exitiorum solent esse exitus; leg. agr. II, 10.

fatum: si ... fatum extremum rei publicae venit; Phil. III, 35.

fortuna: in extrema fortuna; Muren. 34.

gentes: in extremis atque ultimis gentibus; Verr. V, 166.

hiems: extrema hieme; imp. Pomp. 35.

India: in extrema India; Verr. V, 166.

insula: in hac insula extrema; Verr. IV, 118.

iura: ad haec extrema ... iura tam cupide decurrebas? Quinct. 48.

locus: in ... hoc extremo dicendi loco; Sest. 3. hic extremus perorandi locus; Balb. 4.

mensi: extremo mense consulatus mei; Piso 5.

moenia: ut non adluantur mari moenia extrema; Verr. V, 96.

mors: mors sit extrema; Verr. V, 119.

oratio: in extrema oratione nostra; Sex. Rosc. 129. f. coniectura.

pars: in extremis Pamphyliae partibus; Verr. I, 154. extremam partem nominis; ib. II, 191. fundi extremam partem; Caecin. 22. in extrema ... parte quaestionis; Cluent. 185.

plaga: plaga una illa extrema defuit; Sest. 80.

praesidia: extrema (praesidia) sunt gratiora; Phil. XIII, 44.

pueritia: qui extrema pueritia miles ... fuit; imp. Pomp. 28.

ratio: ad hanc rationem extremam; Quinct. 54.

saltatio: multarum deliciarum comes est extrema saltatio; Muren. 13.

sensum: extremum sensum ... reservabat; Cael. 59.

spatium: usque ad extremum spatium; Arch. 30.

spes: quae (salus) spe exigua extremaque pendet; Flacc. 4.

spiritus: quem cum ... extremo spiritu exsanguem ... viderent; Sest. 79. vel extremo spiritu ... experiretur; Phil. IX, 2. libenter extremum vitae spiritum ediderim; ib. XII, 22. qui extremum spiritum in victoria effudistis; ib. XIV, 32.

supplicium: extremo summoque supplicio adfixum; Verr. V, 169. illud extremum ... supplicium legis; Piso 99.

tempus: extremis rei publicae temporibus; Rabir. 4. rei publicae paene extremis temporibus; Cael. 70. ad extremum belli tempus; Balb. 5. extremi ... temporis vocem illam; Fr. B, VI, 22.

tribus: non extrema [tribus] suffragiorum; leg. agr. II, 4.

vox: ne condemnaretur extrema servi voce morientis; Cluent. 187.

B. **allein:** I. est: quid erit extremum? Verr. III, 70. extremum reliquum est; ib. 188. fuit .. illud extremum; imp. Pomp. 24. id quod extremum est; har. resp. 60. de me hoc sit extremum; Vatin. 9. extremum illud est; ib. 41. ut imperii nostri terrarumque illarum idem esset extremum; prov. cons. 33. extremum illud est; ib. 47. in quo est aliquid extremum; Marcell. 27. de tribus ... hoc extremum est; Phil. VII, 21.

sequuntur: quid deinde sequitur? verbera atque ignes et illa extrema ad supplicium damnatorum; Verr. V, 14.

II, 1. concedo: cum extrema conceditis; Caecin. 44.

habeo: ut extremum habeat aliquid oratio mea; Sest. 136.

intellego: principiis .. coguitis multo facilius extrema intellegetis; Cluent. 11.
persequor: si idem extrema persequitur; prov. cons. 19.
propono: quod mihi ego extremum proposueram; imp. Pomp. 17.
tribuo: ut ... haec .. extrema ... fortunae tribuenda esse videautur; imp. Pomp. 10.
2. ascribo ad: qui etiam ad extremum ascripserit REDIVIVA SIBI HABETO; Verr. I, 148.
reservo ad: aliquid ad extremum causae reservatum; Deiot. 35.
sum in: haec sunt ... verba in extremo; Phil. III, 19.
venio ad: nunc venio ad illud extremum; Planc. 95. ne nimis sero ad extrema veniamus; Phil. II, 47.
III. usque: qui ad extremum usque contenderint; Caecin. 46. id non exsequi usque ad extremum; Rab. Post. 5. defendenda usque ad extremum; Phil II, 75.
IV, 1. Ablativ: prius .. Gallus, dein Gallica*nus*, extremo *Semi*placentinus haberi * *coeptus* est; Piso fr. 6.
2. ad: ad extremum ... conclusa est; Cluent. 50. concluditur; Muren. 41. defuturum; Piso 78. dicere; Verr. I, 28. erepta; prov. cons. 13. excitantur; Sest. 100. exspectetis; Cluent. 6. fugit; Rab. Post. 39. incipit philosophari; Phil. XIII, 45. misit; Verr. II, 172. negavit; Catil. III, 12. obsecravit; Quir. 16. petere coepit; Verr. I, 126. pugnavit; Piso 27. scribat; Verr. III, 128.
in: ego in extremo non partem aliquam agerem causae; Muren. 48. te .. in extremo pauca ... rogabo; Vatin. 40.

extimesco, in Furcht gerathen, fürchten: I. absolut: equi ipsi gladiatorum repentinis sibilis extimescebant; Sest. 126.
II, 1. de: de fortunis communibus extimescebam; Deiot. 3. vir ... de salute populi Romani extimescebat; ib. 11.
2. ne: non extimesco ne Cn. Plancio custodia ... obsit; Planc. 2.
III. alqm: erunt mihi ... illi etiam ... extimescendi; Phil. XII, 30.
alqd: quid voltu extimuistis? Milo 79. quid esset victis extimescendum; Phil. XI, 5.
cogitationes: nec tuas tacitas cogitationes extimescit; Ligar. 6.
consilia: consilia ac sententias inimicorum suorum extimescunt; har. resp. 55.
culpam: fortunae culpam non extimescere; Phil. XIII, 5.
eventus, fragilitatem: incertos eventus valetudinis et naturae communis fragilitatem extimesco; Marcell. 22.
ferocitatem, insolentiam: cum insolentiam certorum hominum tum etiam ipsius victoriae ferocitatem extimescentem; Marcell. 16.
insidias: nullasne insidias extimescendas? Phil. XII, 22.
periculum: a quo maius periculum ... extimescendum est; Phil. VII, 2.
sententias: s. consilia.
victorem: victorem orbis terrarum non extimescere; Deiot. 15.

extollo, erheben, preisen, aufrichten: alqm: extollere iacentem; Marcell. 8.
caput: quae (libertas) ... extollere iam caput ... debebat; Planc. 33.
civem: quem (civem) perculsum ipsa res publica suis manibus extolleret; dom. 119.
fortunam: vestram (fortunam) extollitis? Piso 41.
meritum: dum Plancii in me meritum verbis extollerem; Planc. 95.
pugionem: „cruentum alte extollens Brutus pugionem"; Phil. II, 28.

extorqueo, entwinden, entreißen, erpressen: I. absolut: extorquendum est invito; Quinct. 47. [extorquere] ... non oportet; Flacc. 86.
II. alqd: quod huius est *si* ab alio extorquere non potes; Qu. Rosc. 56. accusator (id) extorquebat e manibus; Cluent. 52. id totum ... e manibus extorquere cônatus est; leg. agr. II, 19. nihil ulla vi a miseris extorquere potuit; prov. cons. 5. si quidem potest vi et metu extortum honorarium nominari; Piso 86. extorquebit tibi ista populus; Phil. II, 113.
arma: extorquenda sunt (arma); Phil. VII, 14. extorqueri e manibus arma non possunt; ib. XIII, 15.
donum: donum ... de manibus regiis extorsit; Verr. V, 184.
ferrum: quod ei ferrum e manibus extorsimus; Catil. II, 2. qui P. Lentulo ferrum et flammam de manibus extorsimus; Piso 97. quorum impium ferrum ignisque pestiferos meus ille consulatus e manibus extorserat; Planc. 98.
flammam: s. ferrum; Piso 97.
gladios: horum ... gladios extorquere potui; Sulla 28.
humanitatem: suam citius abiciet humanitatem quam extorquebit tuam; Ligar. 16.
ignis s. ferrum; Planc. 98.
Macedoniam: fratri tuo ... (Macedoniam) extorsimus; Phil. XIII, 30.
opinionem: si .. (eam opinionem) veritas extorquebit; Cluent. 6.
pecuniam: ab hac eadem civitate ... extortam esse pecuniam; Verr. III, 89. mancipes a civitatibus pecunias extorserunt; ib. 175. ut ... pecunia omnis Staieno extorta ... sit; Cluent. 78. pecuniam, quam ab eo extorquere non poterat; har. resp. 35.
praemia: praemiis extortis; prov. cons. 13.
HS: HS cccc extorquenda curavit; Verr. II, 66.
sicam: quotiens tibi iam extorta est ista sica de manibus! Catil. I, 16. extorta est ei confitenti sica de manibus; Milo 18.
spem: cur eorum spem ... vi extorquere conaris? div. Caec. 61.
tela: tela ... de coniuratorum nefariis manibus extorsi; Piso 5.
vasa: extorqueri alia (vasa) de manibus mulierum; Verr. IV, 52.
vocem: istam .. vocem simulationemque clementiae extorquebit istis res ipsa; Phil. VI, 16.

extorris, heimathlos: hinc CXXXII patres familias extorres profugerunt; Verr. III, 120.

extra, außer, außerhalb, ausgenommen: I. egredior: extra quos (finis terminosque) egredi non possim; Quinct. 35. si extra hos cancellos egredi conabor; ib. 36.
sum: „qui extra periculum sit"; Quinct. 72. [si qui extra istum ordinem sunt;] Verr. II, 77. omnis extra culpam fuisse; ib. V, 134. tametsi extra causam est; Caecin. 94. si quid extra iudicium est; ib. 104. quicquid .. sit extra Italiam; leg. agr. II, 38. qui tum extra urbem cum praesidio fuit; Rabir. 26. extra coniurationem hunc esse; Sulla 39.
II. nemo: extra cohortem suam committendum fuisse nemini; Verr. III, 142. nemo est extra istam coniurationem; Catil. I, 13. civis est nemo ... extra contaminatam illam ... manum; dom. 108.
quisquam: ne in praedae quidem societate mancipem ... extra tuorum gladiatorum numerum ... quemquam ... reperire potuisti; dom. 48.
III. zum Satz: extra castra; Phil. XII, 26. 28. causam; dom. 32. Milo 92. hanc contentionem certamenque; div. Caec. 37. conventum et eam frequentiam; Deiot. 5. suum forum; Verr. III, 38. forum; ib. 92. meum fundum; Caecin. 87. EXTRA ITALIAM; leg. agr. II, 56. iudicium; Verr. V, 174. lectum; Verr. V, 26. illum locum; Verr. V, 30. munitiones; Phil. XIII, 30. ordinem; Verr. III, 8.

Font. 4. Cluent. 85. dom. 18. ×. 19. ×.×. 20. 21. ×. 23. 24. 25. 26. ×. prov. cons. 19. Milo 14. Phil. XI, 25. Fr. B, XIII, 11, 2. portam; Cluent. 37. 175. provinciam: Piso 49. Romam; Muren. 28. sortem; Verr. II, 127. tectum; Verr. V, 26. tumultum; Phil. V, 53.

extraho, hervorziehen, herausschleppen, retten: alqm: extrahitur domo latitans Oppianicus; Cluent. 39. neque te ex amplissimi viri dignitate, sed ex tuis tenebris extraham; Vatin. 13. qui M. Bibulum domo vi extraheret; ib. 22.

consulem: qui consulem ... extrahere ex suis tectis conatus sis; Vatin. 23. ex tenebricosa popina consul extractus; Piso 18.

nitedulam: illa ex vepreculis extracta nitedula; Sest. 72.

telum: telum ... e corpore extractum; Sex. Rosc. 19.

urbem: cum ... urbem ... ex periculis maximis extraxissent; Sest. 11.

extraneus, von außen kommend: nullum extraneum malum est; Rabir. 33.

extraordinarius, außerordentlich, außergewöhnlich: cupiditates: his extraordinariis cupiditatibus; Verr. V, 35.

fasces: locus ... vacuus extraordinariis fascibus; dom. 24.

honos: de cuius honore extraordinario; Phil. III, 23.

imperium: extraordinaria non imperia, sed regna; leg. agr. II, 8. extraordinarium imperium populare ... est; Phil. XI, 17. nec plus extraordinarium imperium ... quaesitum; ib. imperium extraordinarium ... dedi; ib. 20. huic extraordinarium imperium non darem? ib.

pecunia: tanta pecuuia extraordinaria iacet? Qu. Rosc. 4. hinc illae extraordinariae pecuniae; Verr. I, 100. extraordinariae pecuuiae crimen; ib. 102. pecunias .. extraordinarias ... faenerabatur; ib. II, 170.

potestates: de extraordinariis potestatibus; dom 22. contra extraordinarias potestates libera (lingua); Sest. 60.

praesidium: mihi praesidium extraordinarium dederat; Phil. XI, 20.

extrudo, hinausstoßen, verdrängen: alqm: posses (Catonem) extrudere ad Cypriam pecuniam? dom. 65. is tamquam extruderetur a senatu in Macedoniam; Phil. X, 10. alios ... vix solemus extrudere: hunc retinentes extrusimus; ib. 11.

exturbo, hinaustreiben, verjagen: alqm: is ... ex numero vivorum exturbatur; Quinct. 49. hunc miserum ... focis patriis ... praecipitem .. exturbat; Sex. Rosc. 23. patriis Heraclium bonis exturbare oportuit? Verr. II, 46. cum indemnatum *me* exturbares; dom. 110.

civem: posse ... quemvis civem ... ex civitate exturbari; Sest. 65.

filiam: exturbata filia; Cluent. 14.

hominem: quibus possis hominem e civitate ... exturbare; Muren. 45. exturbare homines e possessionibus; Sulla 71.

plebem: exturbari ... plebem ex agris; leg. agr. II, 84.

populum: cum ... populum e navi exturbasses; dom. 24.

regem: rex Antiochus ... praeceps provincia populi Romani exturbatus est; Verr. IV, 67

exulcero, aufbringen, erbittern: alqm; ille tot suspicionibus certorum hominum et scelere exulceratus; dom. 28.

animum: semel exulceratum animum tam facile potuisse sanari? Scaur. 45.

exuo, herausziehen, ablegen: alqm: ex his te laqueis exueris; Verr. V, 151.

humanitatem: nonne omnem humanitatem exuisses; Ligar. 14.

exuro, verbrennen, verheeren: alqm: ille ... domi suae vivus exustus est; Verr. I, 70. Boeotii exusti; Piso 96.

genus: illa calamitas ... exussit hoc genus totum maledicti; dom. 76.

vicos: vicos exustos esse compluris; imp. Pomp. 5.

villas: exustis villis omnibus; Tull. 14.

exuviae, Beute: ornari: locum ... exuviis nauticiis ... ornatum; imp. Pomp. 55. tu ornatus exuviis huius venis; Sulla 50.

Fabella, Märchen: velut haec tota fabella veteris et plurimarum fabularum poëtriae quam est sine argumento! Cael. 64.

faber, Schmied, Handwerker: I. cogo: publice coactis fabris; Verr. V, 48.

mitto: huc ... etiam fabros se missurum ... esse dixit; Phil. V, 19.

II. praefectus: praefectum fabrum semel locum tribulibus suis dedisse; Muren. 73. in praetura, in consulatu praefectum fabrum (eum) detulit; Balb. 63. ut suum praefectum fabrum ... vestris oppressum sententiis audiat; ib. 64.

III. cum: ille .. cum fabris se domum meam venturum esse dixit; Phil. I, 12.

pro: ut nos in mancipiis parandis quamvis frugi hominem, si pro fabro aut pro tectore emimus, ferre moleste solemus, si eas artis, quas in emendo secuti sumus, forte nesciverit; Planc. 62.

IV. quantum (operis) paucae operae [fabrorum] mercedis tulerunt; Verr. I, 147.

fabricor, verfertigen: is, qui fabricatus gladium est; Rab. Post. 7.

fabula, Gerede, Erdichtung, Erzählung, Theaterstück: I. consequitur: miramur, si illam commenticiam pyxidem obscenissima sit ||est|| fabula consecuta? Cael. 69.

II, 1. conficio: totam fabulam confecissem; Phil. II, 34.

fingo: non me praeterit .. vetera exempla pro fictis fabulis iam audiri atque haberi; Verr. III, 182. hoc ... fictis fabulis doctissimi homines memoriae prodiderunt; Milo 8. fabulam fictam .. perhorrescimus; ib. 42.

perhorresco: s. fingo; Milo. 42.

reficio: ut illa vetus aeraria fabula reficeretur; Cael. 71.

2. discedo ab: cum ab .. fabulis .. discesseris; Scaur. 3.

venio ad: ut ad fabulas veniamus; Sex. Rosc. 46.

III. exitus: mimi .. est iam ||etiam|| exitus, non fabulae; Cael. 65.

poëtria: velut haec tota fabella veteris et plurimarum fabularum poëtriae quam est sine argumento! Cael. 64.

IV, 1. duci: nisi forte ineptis fabulis ducimur, ut existimemus; Cluent. 171.

2. in: quem ad modum in fabulis saepe numero videtis; Sen. Rosc. 67. Eriphylam accepimus in fabulis ea cupiditate fuisse; Verr. IV, 39. quod in fabulis saepe videtis fieri; har. resp. 62. illa quanto

cum gemitu populi Romani ab eodem paulo post in eadem fabula sunt acta; Sest. 121. quod videmus etiam in fabula illi ipsi ... perniciosum fuisse; Phil. 1, 34.

facesso, machen, schaffen, bereiten, sich fortmachen: I. operae: operae facessant; Flacc. 97.
II. negotium: cum audissent ei negotium facessitum; Verr. IV, 142. si cui forte hac lege negotium facesseretur; Cluent. 158.
periculum: ipse .. metuere incipies, ne innocenti periculum facesseris; div. Caec. 46.

facete, launig, witzig, heiter: dico: numquam tam male est Siculis quin aliquid facete .. dicant; Verr. IV, 95.
eludo: nosque ab isto nebulone facetius eludimur quam putamus; Sex. Rosc. 128.
nomino: quae (contumelia) ... si facetius (iactatur), urbanitas nominatur; Cael. 6.
orno: quod ornabat facete ||facile|| locum; Flacc. 82.

facetiae, Scherz, Witz: I. perspicio: ne tum quidem hominum .. facetias perspicere potuisti? Flacc. 76.
II. praeditus: ut intellegere posset Brutus, quem hominem et ... quibus facetiis praeditum lacessisset; Cluent. 141.
III. perstringere: ille M. Antonii voluntatem asperioribus facetiis saepe perstrinxit; Planc. 33.

facetus, launig, witzig, heiter: alqs: facetus esse voluisti; Sulla 22. quam volent in conviviis faceti, dicaces, non numquam etiam ad vinum diserti sint; Cael. 67. facetus esse voluisti; Phil. II, 20.
homo: homo facetus inducis etiam sermonem urbanum ac venustum; dom. 92. audisse videor L. Aelium .. hominem .. facetum ... nomen Q. Muttonis .. detulisse; Scaur. 23.
scurra: neque parum facetus scurra Sex. Naevius ... est existimatus; Quinct. 11.

facies, Gestalt, Erscheinung, Antlitz: I. est: facies non erat, ars erat pretiosa; Qu. Rosc. 28.
II, 1. adfero: adfers faciem novam; Flacc. 70. senatus .. faciem secum attulerat; Phil. VIII, 23.
considero: faciem utriusque considerate; Qu. Rosc. 20.
detestor: omnes ... faciem (tuam) ... a re publica detestantur; Piso 96.
recordor: recordamini faciem .. eius; Cluent. 72.
2. sum: L. Turselius qua facie fuerit; Phil. II, 41.
3. dico de: quasi vero de facie tua .. dixerim; Fr. B. V, 8.
III. dignus: Sex. Clodium ... ludos facere ... passus es, hominem ... facie (tua) ... dignissimum; Piso 8.
IV. de: quam (virtutem) tu ne de facie quidem nosti; Piso. 81.

facile, leicht, ohne Mühe, unbedenklich, unstreitig: I. **bei Verben**: absolvo: prima actione facillime est absolutus (L. Quinctius); Cluent. 108.
accipio: rem facilius totam accipietis; Quinct. 36.
adduco: „facile .. adducuntur ||adducentur|| pecuniae magnitudine, ut velint vendere". leg. agr. II, 72. eosdem facile adducam; Catil. I, 21.
adipiscor: qui (Stheuius) omnis honores domi suae facillime cum adeptus esset; Verr. II, 112.
adlicio: ut regum adflictae fortunae facile multorum opes adliciant ad misericordiam; imp. Pomp. 24.
antecello: ut ... facile omnibus terris antecellat (Asia); imp. Pomp. 14.
appareo: f. **appareo,** I, 2, a. Verr. III, 99. — b. Verr. I, 110. II, 12. leg. agr. III, 3. Fr. B, XIII, IV, 3 (B. I, S. 257, b).
apparo: facilius apparabitis ea; Phil. V, 53.
capio: huiusce rei coniecturam de tuo ipsius studio .. facillime ceperis; Muren. 9.

coërceo: hominem modestum et minime pertinacem facile coërcet; Verr. I, 134.
cognosco: quo facilius .. res ... falsa esse cognosceretur; Cluent. 47. ex ipso senatus consulto facile cognoscetis; dom. 136.
comparo: vina ceteraque, quae in Asia facile comparantur; Verr. 1, 91.
compello: quam facile ferro ... Cn. Pompeium ... domum .. *compulerit* vidistis; dom. 67.
comprehendo: quo facilius .. comprehenderetur res eius indicio; Cluent. 47.
comprimo: eadem ista omnia ... facile et magistratuum consiliis et privatorum diligentia comprimentur; Muren. 85
concedo: omnes hoc mihi ... facile concedunt; Verr. IV, 3. de qua (levitate totius Asiae) nos ... facile concedimus; Flacc. 37.
concido: neque enim tam facile opes Carthaginis tantae concidissent; Verr. II, 3
confero: ita facillime causa Sex. Roscii cum tua conferetur; Sex. Rosc. 93.
consequor: id facillime consequar; Sest. 119. multa praetereo, quae ... facilius consequantur; Balb. 43. quasi ... facilius ... dignitatem quam volunt consequantur; Planc 55.
conservo: quam facile imperio atque exercitu socios et vectigalia conservaturus sit; imp. Pomp. 45.
consto: datam quidem esse (pecuniam) tum inter omnis recenti negotio facile constabat; Verr. 1, 101.
consolor: facile consolatur honestas egestatem; Quinct. 49.
contineo: facile illo sacrario patrio (Cupido) continebatur: Verr. IV, 7. singularis homo privatus ... vix facile ||artis|| sese regionibus officii magnis in fortunis .. continet; leg. agr. II, 97.
credo: haec ... facilius credetis; Cluent. 70.
damno: Bulbum ... idcirco facilius esse damnatum; Cluent. 97.
declaro: cuius .. aequitas ... facile declarat; Planc. 43.
defendo: coloni omnes municipesque vestri ... facile urbis suas finisque defendent; Catil. II, 26. quid .. esset in quo se non facile defenderet? Cael. 38. quae (veritas) ... facile se per se ipsa defendat; ib. 63. facilius .. P. Rutilium Rufum necessitatis excusatio defendet; Rab. Post. 27. Caesaris mors facillime defenditur oblivione et silentio; Phil. XIII, 39.
delibero: facilius de pace deliberabitis; Phil. XIII, 22.
dico: quo (simulacro) non facile dixerim quicquam me vidisse pulchrius; Verr. IV, 94. *facile contra infitiantem dicturus eram;* Tull. 2. facile .. dicerem; Sulla 64. facilius contra dicerem; Phil. V, 5.
disco: quae (artes) sine summo otio non facile discuntur; Balb. 15.
duco: deinde se ducturos (dies) et dicendo et excusando facile ad ludos Victoriae; Verr. a. pr. 31.
efficio: facilius vos efficiebatis ludibundi, quae volebatis a Verre; Verr. III, 156. quo facilius ea, quae conabatur, efficeret; Sulla 57.
emitto: nihil facilius emittitur (quam maledictum); Planc. 57.
excurro: quo facile excurrant (cives nostri); Verr. II, 6.
exsolvo: facile me [atque vos] crudelitatis vituperatione exsolveritis ||exsolvetis||; Catil. IV, 11.
facio: quo id facilius faciant; Flacc. 66.
fero: facile egestatem suam se laturum putat; Sex. Rosc. 128.
frango: facile hominis amentis fregissemus audaciam; Phil. III, 2.
impetro: quam rem facile a praetore impetrassent; Quinct. 33. a Lentulo ... facile hoc .. impetrabo; Cluent. 118.

inſero: quam ... facile falsas rationes inferre et in tabulas, quodcumque commodum est, referre soleant; Flacc. 20.

insideo: fore putabant, ut in exulcerato animo facile fictum crimen insideret; Deiot. 8.

intellego: id quod facile intellectum est; Sex. Rosc. 26. ita facillime ... intellegetis; ib. 34. facile intellego esse (te accusatorem firmum verumque) non posse; div. Caec. 29. facile omnes intellegent; ib. 34. facile intellexi; imp. Pomp. 2. ego me .. ad eam causam accedere ... facile intellego; Cluent. 7. principiis .. cognitis multo facilius extrema intellegetis; ib. 11. facile intellego; ib. 17.

interpretor: hoc quid sit per se ipsum non facile interpretor; har. resp. 36.

invehor: quoniam tam facile inveheris in amicos; Sulla 44.

libero: facile eo iudicio est liberatus; Verr. II, 68.

licet: quo facilius ipsis peccare liceat; Verr. III, 223.

minuo: quo facilius .. aequitas tua ... minuat hanc perturbationem meam; Deiot. 7.

obsisto: quo .. impudentiae facilius obsisteremus; Caecin. 2.

occurro: facilius eorum facta occurrent mentibus vestris; Sest. 17.

opprimo: se facilius inermem et debilitatum te oppressuros arbitrantur; Muren. 82. omne malum nascens facile opprimitur; Phil. V, 31.

oro: facile orari ... soles; Deiot. 9.

ostendo: facile ostendam; Verr. V, 21.

pareo: facile .. huic denuntiationi parebit; Phil. VI, 4.

patior: quare facile omnes patimur; Sex. Rosc. 56. tamen facile .. paterer; ib. 85. quem ego ... facile paterer evadere; Verr. III, 162. maiores nostri facile patiebantur, haec esse apud illos quam plurima; ib. IV, 134. ille .. facile dolorem corporis patiebatur; ib. V, 112. facile hoc Habitus patiebatur, facile Cannutius; Cluent. 74. quod ... facile patior sileri; Catil. I, 14. in ceteris malis facile patior oblatum mihi tempus esse; Sulla 1. qui non mandari versibus aeternum suorum laborum facile praeconium patiatur; Arch. 20. quod quemquam hominem ... impurissimi voce hominis violari facile patiuntur; har. resp. 46. ille etiam si alia quapiam vi expelleretur illis temporibus ex hac urbe, facile pateretur; Sest. 63. qui te ... ferri praecipitem est facile passus; Vatin. 39. illam partem causae facile patior graviter .. a M. Crasso peroratam; Cael. 23. quem vos socium vestrae religionis iurisque iurandi facile esse patiamini; ib. 54. in quibus (magistratibus) si qua est praeterea ars, facile patitur (populus Romanus); Planc. 62. facile patior id te agere multis verbis; ib. 63. quae (urbs) se vel potius exscindi quam e suo complexu ut eriperer facile pateretur; ib. 97. ut ... legatos nostros ab Antonio despectos et inrisos facile patiantur; Phil. VIII, 32. *facile patiebar* nihil me addere ad alterius periculum; Fr. B. XIII, I, 4.

perduco: quae vitae via facillime viros bonos ad honorem dignitatemque perducat; leg. agr. I, 27.

perficio: id illum (Cn. Pompeium) ... facillime perfecturum; dom. 16.

perspicio: quid iste speret et quo animum intendat facile perspicio; Verr. a. pr. 10. facilius .. perspicietur; Verr. IV, 3. ut quivis facile perspiceret; Verr. V, 70. quam (vitam) solam videtis ipsam ex sua natura facillime perspici; Sulla 79. quem .. ille ... facile perspexit; har. resp. 40. sic .. facillime perspicietis; Sest. 55.

pervenio: ut illis ... facilius fuerit ad Oceanum pervenire quam ad Peloridem accedere; Verr. V, 6. in quem (locum) ... facillime pervenisset; Sest. 114.

possum adsequi: facile adsequi coniectura poteritis; leg. agr. II, 12. — aemulari: f. laudare. — ascendere: quae (accusatio) facilius possit Alpis quam paucos aerarii gradus ascendere; Font. 4. — circumvenire: quo facilius circumvenire iudicio capitis .. filium possit (Sassia); Cluent. 192. — cognoscere: quo facilius ... cognoscere possitis; Sex. Rosc. 14. quo .. facilius *hi* .. *Scauri innocentiam* ... *cognoscere possint*; Scaur. 7. — coli: quo facilius ... ipse a suis coli posset; Cael. 18. — comprehendi: ut .. comprehendi Licinius facile posset; Cael. 64. — condemnare: quo facilius vos hunc omnibus sententiis condemnare possitis; Verr. IV, 100. — consolari: potest multo facilius se Deiotarus consolari; Deiot. 36. — constituere: crimen in eum constituere non tam facile possumus; Verr. III, 190. — corrumpi: ne corrumpi tabulae facile possint; Flacc. 21. — dari: faciliusne potuit (venenum dari in pane) quam in poculo? Cluent. 173. — decipi, delectari: ut me ab eo delectari facilius quam decipi putem posse; div. Caec. 44. — defendere: qui et sentire et defendere facile possent; Sex. Rosc. 64. ut me ... facile possem defendere; Phil. I, 13. — detrahere: quo facilius de hoc senatu detrahere possitis; Rabir. 20. an in senatu facillime de me detrahi posse credidit? Phil. II, 2. — diluere: quo facilius crimen inimicorum diluere possem; Verr. V, 77. — emere: quo cetera facilius emere .. posset; Verr. a. pr. 8. — esse: scitote .. eas cupiditates ... atque haec studia ... non facile in eodem homine esse posse; Cael. 45. quae (insidiae) facillime esse poterunt; Phil. XII, 26. — existimare: quo facilius de singulari eius impudentia existimare possitis; Verr. II, 18. existimare facilius possunt, qui adfuerunt; Sest. 122. — coli: quo facilius ... ipse a suis coli posset; Cael. 18. — comprehendi: ut .. comprehendi Licinius facile posset; Cael. 64. — exorare: (eum) ut peieret exorare facile potero; Qu. Rosc. 46. — explicare: quo facilius id, quod institui, explicare possim; Verr. III, 104. — exquirere: exquirere possumus veritatem atque hoc facilius; imp. Pomp. 51. — facere: id quo facilius facere possitis; Quinct. 11. vetus est de scurra multo facilius divitem quam patrem familias fieri posse; ib. 56. de quibus (civitatibus Siciliae) facillime fieri iudicium voluntatis potest; Verr. II, 153. quo facilius vos coniecturam de triennio et de tota Sicilia facere possitis; ib. III, 106. intellegebam, facile id me testibus planum facere posse; Tull. 1. id quia poterat fieri et facile poterat; ib. 27. vide ne etiam facilius istud facere potueris); Phil. II, 81. vide, an facile fieri tu potueris, cum is factus non sit, cui tu concessisti; Fr. B. XIII, II, 1. — fallere: facilius fallere in pane (potuit venenum) ... quam in poculo? Cluent. 173. — fingi: quae (voluntas testium) facillime fingi ... potest; Cael. 22. — frangi: haec furiosa vis vaesani tribuni plebis facile .. frangi .. potuit; dom. 55. f. superare; dom. 55. — impelli: facilius una se epistula Mithridatis .. impelli .. potuisse; Flacc. 57. — inire: inire .. consilium facilius in solitudine ... posse arbitrati sunt; Cluent. 36. — intellegere: qua ex re intellegi facile potuit; Quinct. 26. ut facilius intellegere possitis; Sex. Rosc. 14. id quod intellegi facillime re ipsa potest; Verr. II, 138. ut hoc totum facillime intellegi possit; ib. II, 152. ut intellegi facile possit; Rab. Post. 37. — invenire: quo facilius ... posset ... portum aliquem suorum malorum invenire; Sulla 41. — iudicare: ut vos facillime potestis ... iudicare; Sest. 6 — laudare: ut omnes eius (Massiliae) instituta laudare facilius possint quam aemulari; Flacc. 63. — moveri: facilius una se epistula Mithridatis moveri .. potuisse; Flacc. 57. — obire: quo facilius .. nostras domus obire ... posset; Cael. 18. — opprimere: quo is facilius, quem velit, .. opprimere possit; Quinct. 7. quo facilius .. iudicio capitis .. opprimere filium possit (Sassia); Cluent.

192. — persequi: quos sciebam ... celeritate scribendi facillime quae dicerentur persequi posse; Sulla 42. — perspicere: facillime perspicere poteritis; Verr. III, 226. quo facilius argumentis perspicere possitis; Milo 23. — pervenire: quo facilius ad Siciliam possim ... pervenire; Verr. I, 62. — placari: qui etiam deos immortalis arbitrentur hominum caede ||scelere|| et sanguine facillime posse placari; Font. 31. quibus iste ... facile ab se deos placari posse arbitrabatur; Fr. B. XIII, III, 1. — praestare: qui facile officium suum et praestare et probare possunt; Font. 18. — probare: ut vel oblivisci (eum) aliorum non sit mirum [vel, si meminerit, oblitum esse facile possit probare]; Rab. Post. 41. f. praestare. — restituere: ex qua (dignitate) illi nihil detrahi potest quod non ... facile restituat; Rab. Post. 44. — sanari: putas semel exulceratum animum tam facile potuisse sanari? Scaur. 35. — scire: id .. sciri facillime potest ex litteris publicis civitatum; Verr. III, 120. scire .. hoc .. facile possum; Planc. 19. erant permulti alii, ex quibus id facillime scire posset; Milo 46. — sciscere: sin autem is primus scivit, quod facile potuit; dom. 80. — sentire: f. defendere; Sex. Rosc. 64. — superare: quos mihi videor facillime posse superare; Sulla 46. haec furiosa vis vaesani tribuni plebis facile superari frangique potuit; dom. 55. — sustinere: quem existimetis facillime posse magnitudinem causae ac iudicii sustinere; div. Caec. 73. — vendere: quae tu facile posses vendere HS cc milibus; Verr. IV, 28. — vitare: eum ... facile cavendo vitare possis; Verr. I, 39.

probo: facile cui velles tuam causam et factum probares; Verr. IV, 28. qui abierit, facilius sibi vim factam probabit quam qui effugerit? Caecin. 45. facile probavit omnibus M.' Curium ... heredem esse oportere; ib. 53. me eius causam ... vel his iudicibus vel horum similibus facillime probaturum; Cluent. 158.

propulso: id (bellum) ego ... a me atque a meis facile propulsari posse confido; Catil. IV, 22.

reddo: uter .. facilius suae sententiae rationem redderet? Cluent. 106.

refero: f. infero.

remitto: illi multo mihi hoc facilius remisissent; div. Caec. 4.

repello: quod pericula facile ... innocentia tecti repellemus; imp. Pomp. 70.

reprimo: quam non facile (iniuria et peccandi consuetudo) reprimatur, videte; Verr. II, 53.

resisto: facile ... et falsae suspicioni et invidiae populariter excitatae restitisset; Cluent. 134.

respondeo: de dignitate M. Caelius ... facile ipse respondet; Cael. 3.

reticeo: hanc orationem ... facile tacentibus ceteris reticuissem; har. resp. 61.

retineo: *ut .. suas possessiones facillime retineret;* Scaur. c. 2. §. 3.

revivisco: „quo facilius reviviscat Pompeianorum causa totiens iugulata“; Phil. XIII, 38.

revoco: me facile ... revocabitis; Quinct. 36.

serpo: quam facile serpat iniuria et peccandi consuetudo, ... videte; Verr. II, 53.

servio: ut facile servires; Phil. II, 86.

simulo: ut ille suppositus facile .. se illum, qui non erat, esse simularet; Verr. V, 70.

soleo: f. infero. oro.

statuo: tum facilius statuetis; imp. Pomp. 38.

supero: facile ipsum magistrum scelere audaciaque superavit; Sex. Rosc. 17. facile ut omnium domos et laxitate et dignitate superaret; dom. 116.

teneo: nisi facile cupiditates nostras teneremus; Verr. III, 3. facile honestissimis testibus in re perspicua tenerentur; Caecin. 4.

tolero: nisi idcirco se facilius hiemem toleraturos putant; Catil. II, 23.

tueor: qui (senatores) se facile tuentur integritate et innocentia; Cluent. 152. per se ipsum senatum populumque Romanum ... tueri facile maiestatem suam dignitatemque eorum; Sest. 12.

video: ut eum non facile non modo extra tectum, sed ne extra lectum quidem quisquam videret; Verr. V, 26.

vinco: ingenio, venustate, artificio tu facile vicisti; Quinct. 70.

II. **bei Adjectiven**: doctissimus: virum unum totius Graeciae facile doctissimum, Platonem, ... in maximis periculis .. esse versatum accepimus; Rab. Post. 23.

infimus: ut ... id unus tu ..., omnium facile omnibus rebus infimus, contemnendum .. putares; Vatin. 17.

perspicuus: facile esse perspicuum; Verr. IV, 147.

primus: Sex. Roscius ... Amerinus fuit genere ... facile primus; Sex. Rosc. 15.

princeps: Philodamum esse quendam genere ... facile principem Lampsacenorum; Verr. I, 64. A. Cluentius Habitus fuit ... regionis illius et vicinitatis virtute, existimatione, nobilitate facile princeps; Cluent. 11. cum .. gloria .. Cn. Pompeius, omnium gentium, omnium saeculorum, omnis memoriae facile princeps, tuto se venire in senatum arbitraretur; sen. 5.

III. **bei Zahlwörtern**: huic hereditas ad HS facile triciens venit; Verr. II, 35. quo in fundo ... facile hominum mille versabantur valentium; Milo 53.

facilis, leicht, bequem, bereitwillig: alqs: Graecus facilis ... nimis pugnax contra imperatorem populi Romani esse noluit; Piso 70.

alqd: quorum alterum est gravius et odiosius, alterum levius et facilius; Qu. Rosc. 16. da mihi hoc; concede, quod facile est, quod honestum, quod non invidiosum; div. Caec. 23. qua re hoc sit aequissimum facile est dicere; Verr. I, 114. homo, id quod erat facillimum, primo vetat sortiri; ib. II, 127. quod erat inventu facillimum; ib. 182. quod facile homini ingenioso fuit in causa aequissima; ib. V, 126. *vobis* quid est facilius, quam de eo, qui confitetur, iudicare? Tull. 2. quod facile factu fuit; ib. 21. quid .. facilius est quam probare eis? Caecin. 55. ubi est dictu [id] facillimum; leg. agr. II, 6. id quod facile factu fuit; Sest. 39. facile est, cum id fit, quem ad modum et a quibus fiat ... videre; ib. 115. facile est accusare luxuriem; Cael. 29. utrum .. existimas facilius fuisse .. Ligarium ex Africa exire an vos in Africam non venire? Ligar. 20. facile erit statuere quam sententiam dicatis; Phil. V, 6. facile est bene agere cum eis, a quibus etiam tacentibus flagitari videmur; ib. XIV, 30.

aditus: hominum magnorum atque nobilium faciliorem aditum istius habet nequitia et audacia? Verr. III, 7. aditum facilem hostibus ... fuisse? ib. V, 6. ita faciles aditus ad eum privatorum ... esse dicuntur; imp. Pomp. 41. quo constituto facilior est mihi aditus ad contentionem dignitatis; Muren. 14. honorum aditus numquam illi faciliores optavi quam mihi fuerunt; Planc. 59.

blanditia: facilis est illa .. blanditia popularis; Planc. 29.

causa: facilis est populi causa; Verr. V, 126. est illa causa .. mihi facilis; ib. 173. mihi in causa facili .. perdifficilis ... defensionis ratio proponitur; Planc. 5.

cautio: defendendi facilis est cautio; Flacc. 31.

circumspectus: facilis est circumspectus unde exeam; Phil. XII, 26.

cupiditas: quae (cupiditates) ... faciles .. haberi solent; Cael. 28.

cursus: idem virtuti (est) cursus ad gloriam, hoc facilior fortasse; Planc. 67.

defensio: mea facilis defensio fore videbatur; Tull. 2.

disputatio: magis facilis disputatio est quam necessaria; Phil. XIII, 32.
existimatio: in hoc genere facilior est existimatio quam reprehensio; Verr. III, 190.
explicatio: quarum rerum etsi facilis explicatio videtur; Phil. VII, 1.
gradus: pater ... hoc faciliorem huic gradum consulatus adipiscendi reliquit; Muren. 15.
homo: faciles .. homines esse dicuntur, „qui erranti comiter monstrat viam", benigne; Balb. 36.
iudicium: ut facilius iudicium sit? Quinct. 44. potuisti ad tuum ius faciliore .. iudicio pervenire; Caecin. 8.
labor: itinerum ... laborem ... accipite quam facilem sibi iste ... reddiderit; Verr. V, 26.
materia: materia facilis est in te et in tuos dicta dicere; Phil. II, 42.
occursatio: facilis est illa occursatio .. popularis; Planc. 29.
preces: faciles sunt preces apud eos, qui ultro nobis viam salutis ostendunt; har. resp. 63.
ratio: ulciscendae iniuriae facilior ratio est quam beneficii remunerandi; Quir. 22.
reditus: facilem sibi fore in gratiam reditum arbitrabatur; Scaur. 31.
res: res Sopatro facilis videbatur; Verr. II, 68.
suffragatio: ut ... sit ... facilis suffragatio pro salute; dom. 45.
traditio: cum ille ... diceret, facilem pupillo traditionem esse; Verr. I, 132.
via: quaesisti utrum mihi putarem ... faciliorem fuisse ad adipiscendos honores viam an futuram esse filio meo; Planc. 59.

facilitas, Leichtigkeit, Leutseligkeit, Umgänglichkeit: I, 1. aspergo: si illius comitatem et facilitatem tuae gravitati .. asperseris; Muren. 66.
novi: novi facilitatem tuam; Phil. I, 27.
2. refero ad: ita ea ... semper ad facilitatem .. referebat; Phil. IX, 11.
II, 1. laus: in qua (provincia) laus .. facilitatis ad extremum ludorum voluptate concluditur; Muren. 41.
radices: nisi tot vitiorum tanta immanitas quibusdam facilitatis .. radicibus niteretur; Cael. 14.
2. praetor: cum viderent (servi) ea facilitate praetorem; Verr. V, 14.
III. par: ut is ... facilitate infimis par esse videatur; imp. Pomp. 41.

facinorosus, lasterhaft: A. alqs: ego P. Clodium arbitrabar ... facinorosum; Phil. VIII, 16.
domus: totum crimen profertur ... ex facinorosa .. domo; Cael. 55.
homo: *ne facinorosi* homines ipsi statuerent quo tempore possent suo iure arma capere; Tull. 12. si P. Clodii impulsu (facta lapidatio est), usitatum hominis facinerosi scelus; dom. 12. cum ... facinorosorum hominum .. manum videris; Vatin. 40. quod .. facinus nec in hominem improbum caderet ... nec in facinerosum; Deiot. 16.
manus: qui .. peregrinam manum facinorosorum concitavit; Sest. 95.
manus: a quo .. vitam habemus e tuis facinerosissimis manibus ereptam; Phil. XIII, 25.
sicarii: cum rem publicam a facinorosissimis sicariis ... esse oppressam atque conculcatam ||occultatam|| videretis; Sest. 81.
B, I, 1. recipio: nonne oppressam rem publicam putes, si tot ... tam facinerosi recepti sint? Phil. XII, 15.
2. permitto: omnibus facinerosis eandem licentiam permiseritis; Fr. C. 31.
3. congrego ex: o ... multitudinem hominum ... ex facinorosis .. congregatam; dom. 89.
vivo cum: illa .. in illo homine mirabilia fuerunt ... cum facinorosis audacter ... vivere; Cael. 13.
II. genus: quintum genus est ... omnium facinorosorum; Catil. II, 22.

facinus, Handlung, That, Schandthat, Uebelthat: I. **absolut:** 1. **Subject:** abest: quod facinus a manibus umquam tuis ... afuit? Catil. I, 13.
abhorret: ut hoc tantum ab eo (Habito) facinus non abhorrere videatur; Cluent. 167.
cadit: quod .. facinus nec in hominem improbum caderet ... nec in facinorosum; Deiot. 16.
deturbat: suum (quemque) facinus ... de sanitate ac mente deturbat; Piso. 46.
est: non istius solius hoc esse facinus, sed eorum etiam, qui approbarint; Verr. IV, 68. si eius omnia sunt inaudita et singularia facinora sceleris, audaciae, perfidiae, libidinis, avaritiae, crudelitatis; Verr. V, 189. f. II, 1. reperio.
exsistit: „nullum iam aliquot annis facinus exstitit, nisi per te"; Catil. I, 18.
latet: num quod lateat facinus; Sulla 78. ut tantum facinus non in aequitate defensionis, sed in una littera latuisse videatur; Caecin. 38.
nascitur: sic non omne facinus in omni vita nascitur; Sex. Rosc. 75. invenietis .. id facinus natum a cupiditate, auctum per stuprum, crudelitate perfectum atque conclusum; Verr. II, 82.
pertinet: quod (facinus) ad omnium liberorum caput et sanguinem pertineret; Verr. V, 13. quae (facinora) ad vitam et ad fortunas omnium pertinerent; ib.
2. **Prädicat:** sum: sancitur, ut quod semper malum facinus fuerit, eius quaestio ad populum pertineat; Verr. I, 108. ait indignum facinus esse, quod ego in senatu Graeco verba fecissem; ib. IV, 147. facinus esse indignum; ib. V, 112. facinus est vincire civem Romanum; ib. 170. quod ait Accius indignum esse facinus, si senator iudicio quempiam circumvenerit legibus eum teneri, si eques Romanus hoc idem fecerit, non teneri; Cluent. 145. id facinus pulcherrimum esse arbitrarer; Rabir. 19. nefarium est facinus ignoscere; Muren. 62.
videor: id tibi indignum facinus videtur? Sex. Rosc. 148.
3. **Ausruf:** improbum facinus .. non ferendum, nemini lege concessum; Verr. III, 194.
II. **nach Verben:** 1. **Accusativ:** accipio: accipite .. aliud eius facinus nobile et multis locis saepe commemoratum; Verr. II, 82. f. intendo.
admitto: quod sine eodem illo Catilina facinus admisit? Sulla 16. quod in me tantum facinus admisi? Milo 103.
agnosco: quod (facinus) nulla barbaria posset agnoscere; Phil. XIV, 8.
approbo: qui approbarint (hoc facinus); Verr. IV, 68.
augeo: f. I, 1 nascitur.
commemoro: dum id eius facinus commemoro; Verr. IV, 105.
committo: qui tantum facinus commiserunt; Sex. Rosc. 65. quae (natura) tantum facinus commiserit; Verr. I, 40. credibile est .. tantum facinus ob nullam causam esse commissum? Cael. 56. f. convinco.
comperio: exponam vobis Oppianici facinus manifesto compertum; Cluent. 43.
comprehendo: facinus .. ipsum ut manifesto comprehenderetur; Cael. 64.
concedo: f. I, 3. Verr. III, 194. — concludo: f. I, 1. nascitur.
conficio: is homo ... per quos homines hoc tantum facinus ... conficere potuerit; Sex. Rosc. 76.
convinco: volo inauditum facinus ipsius, qui id commisit, voce convinci; Quinct. 79.
credo: si tantum facinus, tam immane, tam acerbum credituri sunt; Sex. Rosc. 68. cui tantum facinus ... credidit? Cael. 57.
defero: quantum facinus ad vos delatum sit videtis; Catil. IV, 6.
deprehendo: exponam vobis Oppianici facinus

manifesto .. deprehensum; Cluent. 43. cuius ego facinora oculis prius quam opinione, manibus ante quam suspitione deprehendi; Cael. 14.
efficio: iste ... illa mirabilia facinora effecit; Phil. II, 109.
expono: f. comperio. deprehendo; Cluent. 43.
exspecto: exspectate facinus quam voltis improbum; Verr. V, 11.
facio: totum facinus sine dolo malo factum iudicabitis? Tull. 34. quod (facinus) in agris ... factum reprehenderet; Cael. 54. ut hoc stultissimum [facinus] ... sapienter factum esse videatur; Rab. Post. 24. Dolabellae ... facinus ... suo consilio factum esse testatur; Phil. XIV, 8.
fero: propterea quod ... turpissimum illud facinus .. graviter tulit; Verr. a. pr. 29. hunc .. diem campi ... sibi proponens Milo, cruentis manibus .. facinus prae se ferens, .. ad illa augusta centuriarum auspicia veniebat? Milo. 43. f. I, 3.
habeo: Lucium fratrem: ... quod facinus (secum habet Antonius)! Phil. XI, 10.
infero: qui tantum facinus in famam (suam) ... neque non audisset inlatum a Caelio neque neglexisset; Cael. 54.
intendo: quod facinus in alienum hominem intentum severe acciperet; Cael. 54.
iudico: non potestis hoc facinus improbum iudicare; Milo 30. non recusat quin id suum facinus iudices; Deiot. 43.
neglego: f. infero.
nego: hoc tantum facinus non .. negare ... poterunt; Verr. I, 90.
obeo: ad huius vitae studium meditati illi sunt qui feruntur labores tui, iacere humi ... ad facinus obeundum; Catil. I, 26.
obicio: ut .. nullum facinus ... obiceretur (ei); Font. 37.
occulto: nullum a me sciente facinus occultari; Sulla 86.
perficio: f. I, 1. nascitur.
profero: dum id eius facinus .. profero; Verr. IV, 105. nullum .. facinus quod maiore supplicio dignum sit .. proferri potest; Verr. V, 154. nullum facinus huius protulerunt; Font. 40.
punio: non fuit illud facinus puniendum; Milo 18.
puto: ut perraro fieret ut homo occideretur, idque nefarium ac singulare facinus putaretur; Tull. 9. quis ... non indignissimum facinus putavit illum ... vivere ac spirare? Sest. 108.
reperio: nullum .. facinus quod maiore supplicio dignum sit reperiri .. potest; Verr. V, 154.
reticeo: hoc tantum facinus ... ne producti quidem reticere poterunt; Verr. I, 90.
subeo: miserior .. qui suscipit in se scelus quam si qui alterius facinus subire cogitur; Phil. XI, 9.
suscipio: id (facinus) tu gratis suscipere conatus es; Verr. V, 11. quo .. Habitus metu adductus tantum in se facinus suscipere conatus est? Cluent. 170.
ulciscor: sic ulciscar facinora eorum singula || genera singula ||; Quir. 21.
vinco: id agit (Verres), ut semper superius suum facinus novo scelere vincat; Verr. V, 116.
voco: cum audiat nullum facinus ... in iudicium vocari; Cael. 1.

2. **Genetiv:** arguo: A. Terentius .. non modo Aebutium, sed etiam se pessimi facinoris arguit; Caecin. 25. quin tanti facinoris reus arguatur; Cael. 1.
damno: non eorum facinorum damnati (ut supplicio aut exsilio levarentur); Verr. V, 13. ut eius facinoris damnatos servos (e medio supplicio dimiserit); ib.

3. **Dativ:** debeo: quae (poena) tanto facinori deberetur; Piso 91.

4. **mit Präpositionen:** accedo ad: ut ad hoc nefarium facinus accederet (Oppianicus); Cluent 31. ut ... ad hoc nefarium facinus accederent. Sulla 60.
accommodo ad: num quis vestrum .. ad facinus .. accommodatus est? nemo; leg. agr. III, 16.
adduco ad: causa, quae te ad tantum facinus adduxerit; Sex. Rosc. 86. ad quod facinus nemo praeter te ulla pecunia adduci potuerit; Verr. V, 11.
appropero ad: nisi ad cogitatum facinus approperaret (ille); Milo 45.
contineor in: in quo (facinore) omnia nefaria contineri mihi atque inesse videantur; Verr. IV, 60.
deligo ad: ibi nostri coloni delecti ad omne facinus a xviris conlocabuntur; leg. agr. I, 18. si quinque hominum milibus ad .. facinus .. delectis locus atque urbs ... quaeritur; ib. II, 77.
dico de: dicere apud eum de facinore ... grave est; Deiot. 4.
do ad: sciens tu aurum ad facinus dedisti; Cael. 53.
impello ad: quae causa ceteros ad facinus impulit; Sulla 56.
quaero ad: quantum ad facinus aurum hoc quaereretur; Cael. 52.
venio ad: venio nunc ... ad eius modi facinus; Verr. IV, 60.

III. **nach Adjectiven:** 1. reus: f. II, 2. arguo; Cael. 1.
2. conscius: quem ... conscium illi facinori fuisse arbitrabatur; Cluent. 56. huic facinori tanto tua mens liberalis conscia ... esse non debuit; Cael. 52.
3. aptus ad: erat ei consilium ad facinus aptum; Catil. III, 16.
audax ad: nemo est in ludo gladiatoris paulo ad facinus audacior qui se non intimum Catilinae esse fateatur; Catil. II, 9.
paratus ad: ubi vidit homo ad omne facinus paratissimus fortissimum virum; Milo 25.

IV. **nach Substantiven:** 1. **Genetiv:** confessio: cur non ipsius confessione .., facinoris .. voce tanti sceleris crimen expresserint? Cael. 66.
conscientiae: an etiam consilia conscientiasque eius modi facinorum supplicio dignas iudicarent; Cluent. 56.
consilium: contra cuius vitam consilium facinoris inisse arguere; Deiot. 4. f. conscientiae.
crimen: neque enim istorum facinorum tantorum tam atrocium crimen .. P. Sullae persona suscipit; Sulla 68. duo sunt .. crimina una in muliere summorum facinorum; Cael. 50. primum ad se revocarent maximi facinoris crimen; ib. 65.
defensio: praeclara defensio facinoris tui; Vatin. 28.
disquisitio: quamquam ad facinoris disquisitionem interest adesse quam plurimos; har. resp. 13.
documentum: arbitraris ... id te posse, hominem facinorum .. omnium *documentum* Decumis et Clodiis auctoribus, obtinere? dom. 50.
imitator: ut sciamus utrum veterum facinorum sis imitator an inventor novorum; Vatin. 22.
immanitas: ne in hac civitate tanti facinoris immanitas aut exstitisse aut non vindicata esse videatur; Catil. I, 14.
inventor: f. imitator.
invidia: sensit rusticulus non incautus ... suum sanguinem quaeri ad restinguendam invidiam facinoris Clodiani; Sest. 82.
locus: nisi obire facinoris locum .. voluisset Milo 27.
memoria: ut illius facinoris || facinus || memoria et nomine loci notaretur; dom. 101.
minister: in eius .. facinorum .. ministros ... sum semper invectus; Phil. XII, 17.
nota: quas notas facinorum ... (in his) reperietis; Sulla 76.

ratio: non ratio ulla .. maximi facinoris reperietur; Cael. 53.
societas: parumne videtur omnium facinorum sibi cum Dolabella societatem initam confiteri? Phil. XIII, 36.
socius: in eius socios facinorum ... sum semper invectus; Phil. XII, 17.
suspicio: mirum omnibus videri, Diodorum reum, hominem .. ab omni .. facinoris ... suspicione remotissimum; Verr. IV, 40. sibi facinoris suspicionem ... obstare; Milo 96.
tempus: nisi obire facinoris .. tempus .. voluisset; Milo 27.
vestigium: non vestigium maximi facinoris reperietur; Cael. 53.
vis: ipsi illi parricidae ... adeo vim facinoris sui perhorruerunt ||perhorruerant||; Sest. 82.
2. **mit Präposition**: audacia ad: in illis ... ad omne facinus immanis audacia (est); Phil. XIII, 10.
V. **Umstand**: 1. commoveri: quo (facinore) provincia tota commota est; Verr. IV, 105.
deformari: duorum maximorum criminum auctores ... facinore .. deformatos habetis; Scaur. 13.
expellere: cum his ... facinoribus ... M. Bibulum foro ... expulisses; Vatin. 22.
necari: quia non alio facinore clari homines, alio obscuri necantur; Milo 17.
2. in: cui nihil umquam nefas fuit nec in facinore nec in libidine; Milo 73.
ob: qui iudicaverint hostem Dolabellam ob rectissimum facinus; Phil. XIII, 36. ×.

facio, machen, thun, handeln, schaffen, bilden, zu Stande bringen, ausrichten, bewirken, wählen, achten, annehmen, voraussetzen, erleiden: I **absolut**: 1. **substantivisch**: a. optimus: quaerunt quid optimum factu sit; Verr. I, 68. statuunt id sibi optimum esse factu; ib. 136. si hoc optimum factu iudicarem; Catil. I, 29.
difficilis: id quod difficile factu est; Cluent. 201.
facilis: quod facile factu fuit; Tull. 21. id quod facile factu fuit et quod fieri debuit; Sest. 39.
b. adlicio ad: si te laus adlicere ad recte faciendum non potest; Phil. II, 115.
2 **verbal**: a. **unpersönlich** (pass.): saepe, ut fit, ... ipse te retinebas; Quinct. 39. si fieri potest; ib. 49. erat, ut fit, insolens in aliena (re); Sex. Rosc. 23. verum, ut fit, multa saepe imprudentibus imperatoribus vis belli ac turba molitur; ib. 91. si ratione fiat; ib. 113. VELLEM SI FIERI POTUISSET, IUDICES; div. Caec. 43. ut ipse consul in hac causa prae me minus etiam, si fieri possit, quam privatus esse videatur; Verr. a. pr. 37. quo maiore etiam, si fieri potest, apud vos odio esse debet; ib. 42. queri cum multis, ut fit, incipiunt; ib. II, 56. praetorem ... malle, si fieri posset, rem iudicatam non rescindere; ib. 69. ait, si liceret nomen absentis deferre, se velle; iste vero et licere et fieri solere; ib. 94. itaque fit omnibus recusantibus et plorantibus; ib. 129. nunc pro te Verrem substituisti alterum civitati, nisi forte hoc deteriorem, si fieri potest; ib. III, 161. si, sicut nunc fit, custodes amicorum eum sectabuntur; ib. 162. neque ego .. istius facta omnia enumerare conor neque opus est nec fieri ullo modo potest; ib. IV, 49. tamquam ita fieri non solum oporteret, sed etiam necesse esset; ib. 84. conclamant omnes et approbant ita fieri oportere; ib. 142. sicut apud maiores nostros factum est; ib. V, 48. [ut solet fieri]; ib. 65. dicit ita fieri oportere; ib. 105. an dolo malo factum sit, ambigitur; Tull. 23. consilio et opera eius familiae factum esse; ib. 28. Caecinae placuit et amicis, quoad videretur salvo capite fieri posse, experiri; Caecin. 20. cum exsectio illa fundi in armario animadverteretur quaerebant homines quonam modo fieri potuisset; Cluent. 180. si in hunc animadvertissem, crudeliter et regie factum esse dicerent; Catil. I, 30. quos .. si ullo modo fieri possit, non tam ulcisci studeo quam sanare sibi ipsos; ib. II, 17. quod (bellum) ego sic administrabo .. ut, si ullo modo fieri poterit, ne improbus quidem quisquam in hac urbe poenam sui sceleris sufferat; ib. 28. ut non nullis in civitatibus fieri solet; Muren. 4. contra legem Calpurniam factum videri; ib. 67. „multi obviam prodierunt de provincia decedenti" [consulatum petenti]. [solet fieri]; ib. 68. nova, si fieri possit, comparanda (sunt auxilia); ib. 84. quod omnes non negent immortalitati, si fieri potest, mandandum; dom. 76. hoc etiam, si fieri potuerit, esse maiorem (illam libertatem); Sest. 60. si quando, ut fit, iactor in turba; Planc. 17. cum ille eum salutasset, *et*, ut fit, dixisset „quid agis"; ib. 33. quia, ut fit in multis, exit aliquando aliquid ... fortasse non rusticum; ib. 35. ut eis ... benigne a populo factum videretur; ib. 52. quem immortalem, si fieri posset, omnes esse cuperent; Milo 16. sese .. in aunum proximum transtulit (P. Clodius), non, ut fit, religione aliqua; ib. 24. dum se uxor, ut fit, comparat; ib. 28. dicam ... ut factum est; ib. 29. age, sit ita factum; ib. 48. ut dubitare debeat nemo quin multos, si fieri posset, C. Caesar ab inferis excitaret; Marcell. 17. ut fit in civilibus bellis; Ligar. 28. benigne sibi a populo Romano esse factum; Deiot. 36. an tu ... domum tuam te introire putas? fieri non potest; Phil. II, 68. quia non posse fieri videbatur; ib. III, 3. neque enim fieri potuit aliter; ib. 5. ut saepe fit; ib. X, 6. si .. fieri posset, vel pluris te animos habere vellem; ib. XI, 22. quod quoniam fieri non potest; ib. 22. vel in caelum vos, si fieri potuerit, umeris nostris tollemus; ib. 24. moveri sedibus huic urbi melius est atque in alias, si fieri possit, terras demigrare; ib. XIII, 49. f. b. alqs; Flacc. 41. II, 2. Sulla 69.
b. **persönlich**: alqs: seu recte seu perperam facere coeperunt; Quinct. 31. forsitan in suscipienda causa temere impulsus adulescentia fecerim; Sex. Rosc. 31. sapienter fecisse dicitur; ib. 70. veri simile videretur .. Fannium per malitiam fecisse; Qu. Rosc. 21. cur tam imperite facit? ib. 36. si tibi indicium postulas dari, quod tecum una fecerit, concedo; div. Caec. 34. sic faciet Alienus; ib. 48. (demonstrat) fuisse .. non nullos qui se una facturos esse dicerent; Verr. a. pr. 23. fecit (M. Antonius) diligentissime; ib. I, 60. ut eum suae libidines flagitiosae facere monebant; ib. 63. fecit perite et callide; ib. 97. quam aperte, quam improbe fecerit longum est dicere; ib. 156. illo .. perfugio uti posset, se imprudentem fecisse; ib. II, 101. aliter ... facere non potuit; ib. 139. contra edictum fecisse damnabere; ib. III, 25. si haec edicta non ex ipsius tabulis totidem verbis recitare possem, sicuti faciam; ib. 26. „tu nisi malo coactus recte facere nescis?" ib. 62. ait eos ipsos .. contra edictum praetoris fecisse; ib. 68. respondebat, SI PARET, ADVERSUM EDICTUM FECISSE; ib. 69. recuperatores reice, quod adversus edictum feceris; ib. 70. ut antea solebant facere in decumis; ib. 118. ut plerique faciunt; ib. 195. fecisti item, ut praedones solent; ib. IV, 21. diligenter, sicut adhuc fecistis, attendite; ib. 102. ut Nico [nobilissimus pirata] fecit; ib. V, 79. qui fecerit; Tull. 32. dolo malo faciunt; ib. 34. ×. FECISSE VIDERI eum; Caecin. 73. sicuti facitis; imp. Pomp. 48. sicut facere instituistis; Cluent. 8. ita .. feci; ib. 51. quamquam sedulo faciebat (Fabricius); ib. 58. sicut facere debetis; ib. 159. P. Aelius Habiti merito fecit; ib. 162. si ... id .. recte factum defenderem, facerem improbe; Muren. 5. facis iniuste, .. si putas nostro periculo vivere tuos contubernalis, praesertim cum tua neglegentia factum arbitremur; Flacc. 41. „at queritur (civitas)". impudenter facit; non enim omnia, quae dolemus, eadem queri iure possumus; ib. 57. sicut et tu ipse nuper

et multi viri boni saepe fecerunt; ib. 86. horum ego faces eripere de manibus et gladios extorquere potui, sicuti feci; Sulla 28. L. Cassium dixerunt commemorasse cum ceteris Autronium secum facere; ib. 36. si respondisset ... secum facere Sullam; ib. non respondit .. una facere Sullam; ib. 37. illum contra rem publicam salutemque bonorum concordiamque civium facturum; sen. 27. veriti sunt, ne gratiae causa facere viderentur; Quir. 11. ita .. fecit; dom. 44. Clodium esse qui contra leges faceret; ib. 48. cum *pro* populo fecisti; ib. 77. quia cum C. Graccho contra salutem rei publicae fecerat (M. Flaccus); ib. 102 quaero ... quo iure feceris; ib. 128. decrevit .. senatus .., qui meam domum violasset, contra rem publicam esse facturum; har. resp. 16. ut ... eo fecisse auctore se diceret; ib. 45. si quis aliter fecisset; Sest. 129. facit (Sex. Clodius) apertissime contra legem; facit is, qui ..; ib. 134. qui ita fecerant; ib. 141. quas contra (leges) praeter te nemo umquam est facere conatus; Vatin. 18. ut omnes intellegant te ne recte quidem facere sine scelere potuisse; ib. 27. quo exemplo, quo more feceris? ib. 30. ut in ceteris rebus feci; ib. 33. petulanter facimus, si matrem familiae secus quam matronarum sanctitas postulat nominamus; Cael. 31. contra foedus ..., contra populi Romani religionem et fidem fecisse dicitur; Balb. 10. utrum .. inscientem voltis contra foedera fecisse (Pompeium) an scientem? ib. 13. inscientem Cn. Pompeium fecisse significat; ib. 14. cum caput eius, qui ‖quem‖ contra fecerit, consecratur; ib. 33. ut saepe ante fecerant; ib. 40. sicuti ego fecissem in conlega meo; Piso 12. gratius se civitatibus suis facturos putant; Planc. 28. quod multis benigne fecerit (Plancius); ib. 47. vererer .. ne turpiter facerem, si hoc splendore ... hominem defenderem; ib. 72. neque tu aliter fecisses; Scaur. 28. fecerat (hic) temere; Rab. Post. 26. ut nostri facere coaciores solent in centesima; ib. 30. facere .. probus adulescens periculose quam perpeti turpiter maluit; Milo 9. decrevi ... non eum, qui se defendisset, contra rem publicam fecisse; ib. 14. etsi nefarie fecisti; ib. 33. „fecit (Milo) iratus, fecit inimicus“; ib. 35. neque aliter facere possunt ei, quibus tota commissa est res publica; ib. 65. viri fortis (est) ne suppliciis quidem moveri ut fortiter fecisse paeniteat; ib. 82. „temere fecit“: Ligar. 30. si fraterne, si pie, si cum dolore faciunt; ib. 33. ita .. fecisti; Deiot. 19. ut adhuc fecistis; Phil. I, 15. ego te ... fecisse non arguo; ib. II, 36. quae peto, ut ... tamen, ut facitis, attente audiatis; ib. 47. praesidii sui causa se facere dicit; ib. 112. praeclare facitis .. qui de praesidio consulum senatusque referatis; ib. III, 25 incumbite in causam .., ut facitis; ib. IV, 12. num putatis .. dixisse eum minacius quam facturum fuisse? ib. V, 21. quis est qui hunc non casu existimet recte fecisse, nequitia sceleste? ib. VI, 11. eum contra rem publicam fecisse; ib. VIII, 33. ne contra senatus consultum fecisse videatur; ib. X, 13. ut facio; ib. 18. Q. Hortensium .. recte et ordine exque re publica fecisse; ib. 26. ut adhuc quoque fecit; ib. XI, 26. ut .. semper .. fecimus; ib. XII, 24. ut adhuc fecistis; ib. XIII, 22. ut faciebas; ib. 24. Magnum Pompeium .. pro patris maiorumque suorum animo ... fecisse; ib. 50. si quis de contentione principatus laborat ... stultissime facit, si vitiis cum virtute contendit; ib. XIV, 18. potuistine contumeliosius facere? Fr. B. V, 8. facite, ut facitis, qui ad causam adestis; ib. VI, 45. quem .. nostrum fefellit ita vos esse facturos? ib. VII, 2. meministi me tibi respondere, impudenter te facere? ib. VIII, 20.

alqd, aequitas: omnia faciebant ‖faciebant omnia‖ cum pupilla, legis aequitas, voluntas patris, edicta praetorum, consuetudo iuris; Verr. I, 104.

auctoritas: auctoritatem sapientissimorum hominum facere nobiscum; Caecin. 104.

aures: multorum te .. oculi et aures non sentientem, sicut adhuc fecerunt, speculabuntur atque custodient; Catil. I, 6.

consuetudo, edicta: f. alqd.

consules: secum et illos et consules facere; Planc. 86.

familia: et familiam P. Fabii fecisse et hominibus armatis fecisse; Tull. 31. tuam familiam non fecisse; ib.

liberti: quem ad modum solent liberti nequam et improbi facere;

oculi: f. aures.

populus: nisi .. populus Romanus ... eius iussu faceret; dom. 136.

res: eae (res) contra nos .. faciunt; Quinct. 1. nisi ... rem .. interdicti mecum facere fatebatur; Caecin. 79.

sententia: nisi ... sententiam interdicti mecum facere fatebatur; Caecin. 79.

tribuni: commodius fecissent tribuni plebis .. si, quae apud vos de me deferunt, ea coram potius me praesente dixissent; leg. agr. III, 1.

verba: ostendit ... verba ipsa sponsionis mecum facere; Caecin. 80.

veritas: cum veritas cum hoc faciat; Quinct. 91.

virgo: non .. illa (virgo Vestalis) pie fecit; Muren. 73.

voluntas: f. alqd.

II. **mit Ergänzung**: 1. **Coniunctiv**: tibi in mentem veniat facito; Sex. Rosc. 74. fac tibi paternae legis [Aciliae] veniat in mentem; Verr. a. pr. 51. FAC DILIGENTIAM ADHIBEAS; ib. III, 154. FAC SCIAT IMPROBITATEM ARATORUM; ib. 157.

2. **ut**: ita fit ut ego ... tum id facere cogar; Quinct. 8. fit ... ut Alfenus promittat Naevio sisti Quinctium; ib. 67. ita fit, ut adsint propterea, quod; Sex. Rosc. 1. eius .. fide .. factum est, ut hic ... referretur; ib. 27. haec magnitudo maleficii facit ut ... parricidium .. credibile non sit; ib. 68. qua ratione factum est, ut iste tuus cliens ... nuntiaret? ib. 96. factum est uti ... non nullum etiam in me praesidium suis fortunis constitutum esse arbitrarentur; div. Caec. 2. putasne te posse ... facere, ut ... ea aeque acerba et indigna videantur esse his qui audient? ib. 38. ita fiet ut tua ista ratio existimetur astuta, meum hoc consilium necessarium; Verr. a. pr. 34. splendor vester facit, ut peccare sine summo rei publicae detrimento ac periculo non possitis; ib. I, 22. (C. Annius Asellus) fecit, ut filiam bonis suis heredem institueret; ib. 104. fecerunt (Siculi) .. ut me ... prope de vitae meae statu ... deducerent; ib. II, 10. „faciemus ut palaestritae ... petant hereditatem“; ib. 36. animo providebat ... fieri non posse ut sine praeda ipse discederet; ib. 37. facere eos nullo modo posse ut eodem crimine .. Sopatrum condemnarent; ib. 70. ita ‖itaque‖ fecit ut exitus principio simillimus reperiretur; ib. 99. fit ut pretio novus vincat litterasque a praetore auferat; ib. 124. ita factum est, ut essent permulta, quae ... dicere in istum et proferre possemus; ib. 171. facite ut vobis triennii totius veniat in mentem; ib. 184. fieri non potest, ut ... eum tu in tua provincia non cognoveris; ib. 190. fecit (iste) ut decumanus Nymphonem negaret ... numerum iugerum professum esse; ib. III, 53. tum fit ut tantum decumae sit quantum severis; ib. 112. quod si fieri non poterat, ut plus quam decem medimna ex iugero exararent (Leontini); ib. 113. non possum dubitare quin is ... statuat fieri non posse, ut de isto non severissime iudicetur; ib. 144. caritas .. annonae faciebat, ut istuc, quod re parvum videtur, tempore magnum videretur; ib. 215. facite ut ceteris posthac idem liceat; ib. 221. tu .. posses facere, ut Cn. Calidio non redderes (argentum); ib. IV, 43. di faciant, ut rei militaris, ut belli mentionem facere audeas! ib. V, 33. video potuisse fieri, ut ex aerario nihil darent (Mamertini); ib. 48. ut perraro

fieret ut homo occideretur; Tull. 9. non solum fecit (Quinctius) ut defenderet Fabium, sed ut omnino huiusce modi iudicia dissolveret; ib. 35. neque .. fieri potest ut aliud iudicari de iure, aliud responderi oporteat; Caecin. 68. ut perveniat ad me fundus, testamento alicuius fieri potest; ut retineam quod meum factum est || sit ||, sine iure civili fieri non potest; ib. 74. vestra admurmuratio facit .. ut agnoscere videamini qui haec fecerint; imp. Pomp. 37. faciam .. ut intellegatis; Cluent. 9. hoc loco faciendum mihi .. est ut vobis breviter illa ... crimina exponam; ib. 10. facite .. ut non solum mores et adrogantiam eius, sed etiam voltum atque amictum ... recordemini; ib. 111. SI QUI SUNT, QUORUM OPERA FACTUM SIT, UT IUDICIUM PUBLICUM CORRUMPERETUR; ib. 136. neque enim ullo modo facere possum, ut ... non ... sim || essem || popularis; leg. agr. II, 7. quod eorum (maiorum nostrorum) labore est factum, ut impune in otio esse possimus || possemus ||; ib. 9. vellem || velim || fieri posset, ut a me sine contumelia nominarentur ei, qui se xviros sperant futuros; ib. 63. faciam ut intellegas quid hi de te sentiant; Catil. I, 20. negavi me esse facturum ut de periculo publico non ad consilium publicum rem integram deferrem || deferre ||; ib. III, 7. ut nutu Iovis ... factum esse videatur, ut ... eo ipso tempore signum statueretur; ib. 21. si tibi hoc sumis, nisi qui patricius sit, neminem bono esse genere natum, facis ut rursus plebes || plebs || in Aventinum sevocanda esse videatur; Muren. 15 sic statuo, fieri nullo modo posse ut idem accusationem et petitionem [consulatus] diligenter adornet atque instruat; ib 46. neque .. fieri potest neque postulandum est a nobis aut ab equitibus Romanis, ut suos necessarios [candidatos] adsectentur totos dies; ib. 70. di faxint, ut meus collega .. hoc Catilinae nefarium latrocinium .. opprimat, ego ... hoc ... periculum .. consilio discutiam et comprimam; ib. 84. quo loco etiam atque etiam facite ut recordemini, quae sit temeritas multitudinis; Flacc. 57. fortasse fecisti || fecistis || ut te ex populi sermone exciperes || excideres ||; ib. 82. faciam ... contra atque in ceteris causis fieri solet, ut nunc denique de vita hominis ac de moribus dicam; Sulla 69. fecit ... ut quo minus occulte vestrum malum gemeretis nihil diceret; sen. 12. nonne fieri poterat ut populo de Cyprio rege placeret, de exsulibus Byzantiis displiceret? dom. 53. nec intellegebam fieri diutius posse, ut mihi non liceret esse in ea re publica, quam ipse servassem; ib. 64. fecissem ut ei statim tertius a praetore dies diceretur; har. resp. 7. facit .. vester iste in me animorum oculorumque coniectus, ut mihi .. licere putem; Sest. 115. in una mea causa ... factum est ut ... cuncta ex Italia omnes qui rem publicam salvam vellent convocarentur; ib. 128. invitus facio ut recorder ruinas rei publicae; Vatin. 21. scire ex te cupio, quo consilio ... feceris ut in epulo Q. Arrii ... cum toga pulla accumberes? ib. 30. „quae tu omnia tuis foedis factis facis, ut nequiquam velim"; Cael. 37. si ... ita fecisses, ut huic et suam et ab hoc observatas tribus ederes; Planc. 42. feci ut postea cotidie praesentem me viderent; ib. 66. hic fecit .. ut esse possem (salvus); ib. 79. fit vestra diligentia ... ut ad nos pleraeque (causae) confluant; ib. 84. quae (stultitia) facit, ut hoc stultissimum [facinus] ... sapienter factum esse videatur; Rab. Post. 24. eam (plebem et infimam multitudinem) .. se fecisse commemorat ut .. virtute flecteret; Milo 95. cum meus necessarius Pansa fecerit, ut id integrum iam non esset; Ligar. 1. fit .. plerumque ut ei, qui boni quid volunt adferre, adfingant aliquid quo faciant id, quod nuntiant, laetius; Phil. I, 8. quonam meo fato .. fieri dicam ut nemo his annis viginti rei publicae fuerit hostis qui non bellum eodem tempore mihi quoque indixerit? ib. II, 1. faciundum est .. nobis .. ut ... haec auctoritate nostra comprobentur; ib. III, 7. faciendum est .. nobis .. ut D. Bruti privatum consilium auctoritate publica comprobemus; ib. 12. quod gladiatores nobiles faciunt, ut honeste decumbant, faciamus nos ... ut cum dignitate potius cadamus quam cum ignominia serviamus; ib. 35. neque .. fieri potest ut non .. ei sint impii, qui contra consulem exercitus comparaverunt; ib. IV, 2. faciam ..., ut imperatores instructa acie solent, quamquam paratissimos milites ad proeliandum videant, ut eos tamen adhortentur; ib. 11. ita fit ... ut bellum sine tumultu possit, tumultus sine bello esse non possit; ib. VIII, 3. vellem di immortales fecissent .. ut vivo potius Ser. Sulpicio gratias ageremus quam honores mortuo quaereremus; ib. IX, 1. qui potest fieri ut sine imperio teneatur exercitus? ib. XI, 20. ita fiet ut ... meo semper periculo peccet Antonius; ib. XII, 16 cum Dolabella fecerit ut optanda mors esset, modo sine cruciatu atque tormentis; ib. 21. itaque fecerunt ut ... ad munitiones propius accederent; ib. XIII, 46. poteratne fieri ut non proinde homines *de* quoque, ut quisque mereretur, iudicarent? ib. XIV, 19. quid ego nunc tibi argumentis respondeam posse fieri, ut alius aliquis Cornelius sit, qui habeat Philerotem? Fr. B. VI, 21. f. III. alqd, hoc; Verr. a. pr. 55. II, 63. 115. imp. Pomp. 24. Cluent. 116. leg. agr. I, 7. II, 29. Flacc. 33. Piso 18. Rab. Post. 17. Milo 86. Phil. XIV, 11. idem; Cluent. 153. Phil. VIII, 1. illud; prov. cons. 36. Milo 63. id; Verr. I, 2. 73. II, 85. Catil. III, 22. Vatin. 1. Planc. 72. istud; Ligar. 26. quod; Verr. III, 45. V, 163. Cluent. 137. leg. agr. I, 9. Cael. 32. 45. Planc. 50. Milo 100. quid? Verr. I, 75. quicquam; Verr. V, 94. Cluent. 59. Scaur. 15.

3. **ne:** di immortales faxint ne sit alter (cui res publica se totam tradat); Verr. III, 81. audivimus M. Crassi .. virtute consilioque factum, ne ... fugitivi ad Messanam transire possent; ib. V, 5. quod si exceptio facit, ne liceat; Balb. 32.

4. **ut ne:** fecit animo libentissimo populus Romanus, ut ... ne .. de honore deicerer || deiceret ||; Verr. a. pr. 25. quoniam, quod fuit viri optimi, fecisti, ut ne cui innocenti maeror tuus calamitatem et falsum crimen adferret; Cluent. 168.

5. **quin:** fieri nullo modo poterat quin Cleomeni parceretur; Verr. V, 104.

6. **accus. c. infin.:** fac audisse (Glauciam) statim; Sex. Rosc. 97. quod plus fecit Dolabella Verrem accepisse, quam iste in suis tabulis habuit; Verr. I, 100. quod plus frumenti fecit accepisse istum; ib. tollit ex tabulis id, quod erat, [et] facit coram esse delatum; ib. II, 101. videtisne hoc totum || totum hoc || nomen, coram ubi facit delatum, esse in litura? ib. 104. fac ita esse; ib. 141. fac .. fuisse in eo C. Laelii aut M. Catonis materiem atque indolem; ib. III, 160. fac te impetravisse; fac aliquid gravius in Heium statuisse Mamertinos; IV, ib. 19. fac omnis amicissimos Fonteio fuisse; Font. 3. fac in hoc errare me nec ullo modo posse ... id adsequi, quod velim; Caecin. 32. si timuisse eos facis, qui discesserunt; dom. 10. fac me timidum esse natura; ib. 56. verum fac me multis debere et in eis Plancio; Planc. 68. fac potuisse (te eum occidere) Phil. II, 5. fac id te dedisse || faciunt edidisse || mihi; ib. 60. fac || faci || non esse; ib. V, 13. facite hoc meum consilium legiones novas non improbare; ib. XII, 29.

III. **mit einfachem Object:** alqm: is fieri nullo modo poterat; Verr. II, 128. qui esset totus ex fraude et mendacio factus; Cluent. 72. ut quem VIIII tribus fecerint, is xvir sit; leg. agr. II, 16. ab ea parte qui esset factus; ib. 18. „quaesturam una petiit et sum ego factus prior"; Muren. 18. cum multi pari dignitate fiant; ib. „alium faciam, quoniam sibi hic ipse desperat; ib. 45. cum ille ... plebeius est lege curiata factus; prov. cons. 45. facit (populus in comitiis) eos, a quibus est maxime ambitus; Planc. 9. si quotienscumque praeteritus erit is, qui non debuerit praeteriri, totiens oporte-

bit eum, qui factus erit, condemnari; ib. 14. ut et factos aliquos et non factos esse miremur; ib. 15. „hic factus est"; ib. 16. „an una fieri (Plotius et Plancius) potuerunt, si una tribus non tulissent?" ib. 53. cum iam facti (Plotius et Plancius) prope superioribus comitiis .. venissent; ib. ad quam (legem) ... facti ... sumus; Milo 10. „obstabat in spe consulatus Miloni Clodius." at eo repugnante fiebat, immo vero eo fiebat magis; ib. 34. vide, an facile fieri tu potueris, cum is factus non sit, cui tu concessisti; Fr. B. XIII, 11, 1. vgl. IV, 1, a. augurem.

alqd: Quinctius porro istum posse facere videbat; Quinct. 18. negat se alia ratione facturum; ib. 19. ut considerate fieret (id); ib. 51. quia fit (hoc) a Chrysogono; Sex. Rosc. 34. si per alios fecisse (id eum) dicis; ib. 74. respondit se neminem facturum putasse; ib. 70. si hanc ei rem privatim Sex. Roscius mandavisset ... illeque ||ille qui|| sese facturum recepisset; ib. 114. [iure fecerunt multi:] Qu. Rosc. 32. quid exspectas quam mox ... dicam ...? non faciam; ib. 44. ut eligas utrum velis, factum esse necne; div. Caec. 45. ea ratione facimus, ut malitiae illorum consilio nostro occurramus; Verr. a. pr. 55. ne sit hoc crimen in Verrem; fecerunt alii; ib. I, 44. audimus alium non ab initio fecisse, sed ex tempore aliquo confecisse; ib. 60. ut ante facta in iudicium non vocentur; ib. 108. libenter ait se esse facturam; ib. 138. commodissimum putavit esse de provincia clam abire; itaque fecit; ib. II, 55. „facite .. quod [vobis] libet; ib. 70. quod cuique negotii conflare volebat nullo labore faciebat; ib. 135. fecit (hoc) amicus recens et cognatus voluntarius; ib. 139. ne quis te invitum .. facere (id) cogat; ib. 148. id gravius esse putarunt, si publico consilio, quam si per vim multitudinis factum esse videretur; ib. 161. facturos se, si quid imperasset; ib. 172. itaque socii fecerunt, vetere instituto publicanorum; ib. negas esse factum (hoc)? ib. 177. quem ad modum dico, esse factum (hoc); ib. 178. Agyrinenses quod imperatum esset facturos se esse dixerunt; ib. III, 70. cur fecit (hoc)? ib. 89. incredibile dictu est, .. sed .. factum; ib. 129. impudenter tollis exspectatum existimationis tuae iudicium: non facis; ib. 139. ei cum responsum esset fieri (id) non posse; ib 145. rem tam improbam ... praetermittam? non faciam; ib. 166. quis ... posse (hoc) fieri cogitavit; ib. 168. utrum factum (hoc) negabis an tibi licitum esse defendes? ib. 169. ut ei quos innocentissimos meminimus aut audivimus, non fecerint (id); ib. 190. id, si facere non possunt, recusent; ib. 201. fecisse alios; ib. 205. illud ... eadem ista ratione defendes, fecisse alios? ib. 206. si eodem consilio fecerit; ib. 214. quoniam non eodem tempore neque simili (id) fecit annona; ib. 216. posthac (hoc) nemo nisi stultissimus non faciet; ib. 219. „feci quod arguis"; ib. 225. fecit (Cn. Pompeius Philo) quod Siculi non audebant; ib. IV, 48. FECISSE VIDERI pronuntiat; ib. V, 14. quid me attinet dicere ac coniungere cum istius flagitio cuiusquam praeterea dedecus? non faciam; ib. 34. „libenter" ait se facere; itaque perscribit; ib. 54. illi .. se ostendunt, quod vellet, esse facturos; ib. 102. quo iure (id) fecisti? ib. 151. *se ut advocaret, .. petunt*; .. *ille se* facturum negavit; Tull. 17. suam familiam fecisse (haec) dicit (Fabius); ib. 24. qui cur facerent (illud) causa non fuit; ib. 55. qui fecisse se (illud) confitentur; ib. tam restitues, si unus servolus, quam si familia fecerit (id) universa; Caecin. 58. si factum (id) sit; Cluent. 136. morem homini gessi, et tamen idcirco feci; ib. 145. *quicumque fecerit*; ib. 148. „non faciemus"; leg. agr. I, 16. video fecisse (id) alios; ib. II, 20. feci adhuc quae potui; ib. 49. „at occidit Saturninum Rabirius." utinam fecisset! Rabir. 31. sese quae eorum legatis confirmasset facturum esse; Catil. III, 10. orare ut item illi facerent quae sibi eorum legati recepissent; ib. saepe etiam sine ulla aperta causa fit aliud atque existimaris, ut non numquam ita factum esse etiam populus admiretur, quasi vero non ipse fecerit; Muren. 35. non modo horum nihil ita fore putatum est, sed ne cum esset factum quidem, qua re ita factum esset, intellegi potuit; ib. 36. factum (hoc) sit necne vehementer quaeritur; si factum est quin contra legem sit, dubitare nemo potest; ib. 67. suscepi causam .. et feci libenter; Sulla 20. facere (hoc) perfectae cumulataeque virtutis (est); Sest. 86. faciunt quod viri fortissimi solent; Cael. 21. quod is, qui fecit, ... fatetur; ib. 23. cum facere non possent (Graeci); ib. 40. fecit (Caelius) me .. invito et multum repugnante, sed tamen fecit; ib. 76. qui sis ausus primum facere; Piso. 47. quorum nihil est quod non sit lege Iulia [ne fieri liceat] sanctum diligenter; ib. 90. ipse de te *fecisse videri* pronuntiavisti; ib. 97. populum quod voluisset fecisse; Planc. 16. hoc vos .. ius a patribus acceptum amittetis? moneo ne faciatis; Rab. Post. 18. „moreretur" inquies; ... fecisset certe; ib. 29. an est quisquam qui hoc ignoret, cum de homine occiso quaeratur, aut negari solere omnino esse factum aut recte et iure factum esse defendi? Milo. 8 si propter amicitiam vellet illum ab inferis evocare, propter rem publicam non fecisset; ib. 79. confiteretur .., si fecisset, ... fecisse se libertatis omnium causa; ib. 80. utinam di immortales fecissent! ib. 103. ne Tubero quod numquam cogitavit facturus fuisse videatur; Ligar. 24. „non fecit"; ib. 30. quid refert utrum voluerim fieri an gaudeam factum? Phil. II, 29. quoquo animo facis; ib. 33. nec scit quod augurem nec facit quod pudentem decet; ib. 81. non ante factum vidimus quam futurum quisquam est suspicatus? ib. V, 7. utinam omnis M. Lepidus servare potuisset! facturum fuisse declaravit in eo; ib. 39. non metuo, .. ne .. Antonius ... senatui pareat. numquam faciet; ib. VI, 9. si quis eorum ... fecerit quod honore praemiove dignum esse videatur; ib. VIII, 33. se quod velletis esse facturum; ib. IX, 9. item .. si ceteri reges ... fecissent; ib. XI, 31. si facere omnino non licebit; ib. XIII, 14. — aliquid: f. **aliquis,** B, II, 2. facio (16 St.) B. I, S. 179, b. — aliud: f. **alius,** A, II, **b,** 2, a. facio (6 St.) B. I, S. 190, a. — gratum: videor mihi gratum fecisse Siculis, quod eorum iniurias ... sum persecutus; Verr. II, 16. cum, si solveres Siculis tantum, quantum populus Romanus iusserat, aratoribus fieri gratissimum posset; ib. III, 174 gratissimum omnibus fecisti; ib. 215. praesertim cum popularem te velis esse neque ulla re populo gratius facere possis; Vatin. 39. in Q. Ligario conservando multis tu .. gratum facies necessariis tuis; Ligar. 32. regem Deiotarum patrem et regem Deiotarum filium ... senatui populoque Romano gratum esse facturos; Phil. XI, 31. f. hoc; Verr. II, 16. nihil; Scaur. 36. quod; Sest. 131. — hoc: si hoc ... recte atque ordine factum videtur ||videatur||; Quinct. 28. hoc patrum voluntate liberi faciunt; Sex. Rosc. 48. „qua re tu hoc ||hoc tu|| ... nullo negotio facere potuisti"; ib. 80. „hoc fecissem" .. facias (hoc) licet; ib. 138. qui hoc facerent, quod facere Messalam videtis; ib. 149. solent hoc boni imperatores facere, ... ut in eo loco ... milites conlocent; ib. 151. hoc tu umquam faceres? Qu. Rosc. 24. [si fit hoc vero;] ib. 32. si ... hoc, quod facio, me rei publicae causa facere profiterer; div. Caec. 6. hoc Verre praetore factum est solum? ib. 33. hoc .. in statuis ornamentisque publicis fecit; Verr. a. pr. 14. quo modo ego ... conquerar, hoc factum esse in hac civitate? ib. 40. faciam hoc non novum, sed ab eis, qui nunc principes nostrae civitatis sunt, ante factum, ut testibus utar statim; ib. 55. hoc ... certe facere non potuisset; ib. I, 150. non minus hoc gratum me no-

stris civibus intellego fecisse; ib. II, 16. fecerat hoc egregie .. Metellus, ut omnis istius iniurias ... rescinderet; ib. 63. „recepi ‖ recipi ‖ nomen absentis, licet hoc fieri in provincia"; ib. 101. pater eius hoc defendebat licere fieri; saepe esse factum; ib. 102. faciunt hoc homines, quos ... ipsius nequitiae fama delectat, ut multis in locis notas ac vestigia suorum flagitiorum relinqui velint; ib. 115. si me animus atque amor in rem publicam existimatioque offensa nostri ordinis ac iudiciorum non hoc facere coëgisset; ib. 117. fecerunt hoc multi apud maiores nostros, fecit etiam nuper .. Cn. Domitius; ib. 118. hoc si Romae fieri posset; ib. 130. hoc si tuus inimicus fecisset; ib. 139. si hoc voluntate sua nulla civitas fecit; ib. 145. hoc contendat numquam esse factum ... necesse est; ib. 177. neque hoc in uno fecit (Verres) Annaeo; ib. III, 97. hoc neque exemplo cuiusquam neque iure ullo fecit; ib. 118. quis .. hoc fecit umquam? quis .. conatus est facere? ib. 168. quid interest, utrum hoc feceris an frumentum non improbaris? ib. 174. eum, qui hoc facit, avarum possumus existimare; ib. 190. hoc de cella ne Lepidus quidem fecerat; ib. 212. ubicumque hoc factum est, improbe factum est; quicumque hoc fecit, supplicio dignus est; ib. 217. hoc tu quam ob rem non fecisti? ib. V, 67. hoc quis ante te, quis praeter te fecerit quaero; ib. 75. hoc eo facit (iste); ib. 82. faciebant hoc idem ceteris in civitatibus grandes natu matres; ib. 129. quod putarent .. posse hoc talibus viris persuaderi non iniuria factum; Tull. 43. hoc mulier facere constituit; Caecin. 15. iudica hoc factum esse aut numquam esse factum; ib. 72. hoc fere sic fieri solere accepimus, ut regum adflictae fortunae facile multorum opes adliciant ad misericordiam; imp. Pomp. 24. hoc si vos temere fecistis; ib. 64. me hoc neque rogatu facere cuiusquam neque quo Cn. Pompei gratiam mihi ... conciliari putem; ib. 70. magis ut consuetudinem servem, quam quod vos non vestra hoc sponte faciatis, petam a vobis, ut me ... attente audiatis; Cluent. 89. hoc cotidie fieri videmus, ut reo damnato de pecuniis repetundis, ad quos pervenisse pecunias in litibus aestimandis statutum sit, eos eidem ‖ eosdem ‖ iudices absolvant; ib. 116. hoc tu idem facies censor in senatu legendo? ib. 128. si eques Romanus hoc idem fecerit; ib. 145. hoc etiam nequissimi homines consumptis patrimoniis faciunt, ut in atriis auctionariis potius quam in triviis aut in compitis auctionentur; leg. agr. I, 7. hoc ille utrum insidiarum causa fecerit ... nescio; ib. II, 13. si hoc fieri potest, ut in hac civitate ... quisquam nullis comitiis imperium aut potestatem adsequi possit; ib. 29. huiusce modi res commissa nemini est, ut ... hoc faceret per quinquennium; ib. 64. erit verendum mihi ne non hoc potius omnes boni serius a me quam quisquam crudelius factum esse dicat; Catil. I, 5. hoc, quod iam pridem factum esse oportuit, certa de causa nondum adducor ut faciam; ib. erunt, qui illum, si hoc fecerit, ... miserum ... existimari velint; ib. II, 14 cum hoc fieri bellissime posset; Muren. 26. nescio quo pacto semper hoc fit; ib. 43. etsi hoc factum a Murena omnino .. non est, ab eius amicis autem more et modo factum est; ib. 72. hoc primus frater meus in Asia fecit ut hoc sumptu remigum civitates levaret; Flacc. 33. utrum magis mihi hoc necesse fuerit facere an istud tibi; Sulla 48. vidimus hoc idem Cn. Lentulo censori tribunum plebis facere; dom. 124. hoc ... facere fortitudinis (est); Sest. 86. hoc vident omnes: Milo et vidit et fecit; ib. 92. multi hoc idem ... fecerunt; Cael. 12. quando .. hoc non factum est? ib. 48. si hoc in urbe ... faciat ‖ faciet ‖; ib. 49. quis hoc fecit ulla in Scythia tyrannus, ut eos, quos luctu adficeret, lugere non sineret? Piso 18. hoc ita fit; ib. 81. hoc tu idem tibi in M. Aemilio Scauro putasti esse faciendum? Scaur. 24. hoc plerumque facimus, ut consilia eventis ponderemus; Rab. Post. 1. neque tu .. hoc facere debes, ut senatum ... in tanta infamia versari velis; ib. 7. nisi forte hoc etiam casu factum esse dicemus, ut ante ipsum sacrarium Bonae deae ... illud volnus acciperet; Milo 86. quanto hoc magis in fortissimis civibus facere debemus? ib. 92. cum hoc domi faceremus, quod et fecimus et .. non frustra fecimus; Ligar. 14. cum .. ab universis hoc idem fit; Phil. I, 37. hoc feci; ib. III, 33. fecerat .. hoc idem maxima cum laude L. Piso; ib. V, 19. hoc primum faciam, ut imperatores appellem eos; ib. XIV, 11. — haec: haec in homines alienissimos .. viri boni faciunt; Quinct. 51. haec facta non sint necesse est; ib. 63. cum haec ita facta sint; ib. 73. haec omnia ... facta esse certo scio; Sex. Rosc. 21. haec omnia Chrysogonum fecisse dico; ib. 127. cum haec fierent; Verr. I, 29. haec cum omnia fierent; ib. 74. qui haec omnia fecerunt; ib. 98. ut haec .. gratis facta esse videantur? ib. II, 62. modo haec faciat (Metellus), quae facit; ib. 139. haec ... si sine tuo quaestu maximo fierent, cum tanto tuo periculo fieri paterere atque concederes? ib. III, 65. erant .. haec omnia antiquo opere et summo artificio facta; ib. IV, 46. Syracusani haec faciunt; ib. 140. haec sicubi facta sunt, facta sunt, ut homines populares ac nobiles supplicio aut exsilio levarentur; ib. V, 13. haec homo amentissimus ... sic palam faciebat; ib. 62. cum haec ita fierent; ib. 107. ne .. haec populus Romanus .. ita fieri velit; ib. 126. id quaeri, utrum haec tam acerba, tam indigna, tam atrocia facta essent necne, non utrum iure facta an iniuria? Tull 41. haec ubi concedentur esse facta; Caecin. 44. ut agnoscere videamini qui haec fecerint; imp. Pomp. 37. opinor haec omnia lege fieri; Cluent. 147. haec .. P. Servilii imperio et victoria vestra facta sunt; leg. agr. II, 50. contra legem facta haec videri, si facta sint; Muren. 67. haec P. Scipioni ... facta non sunt; Flacc. 75. qui haec fecerat; Arch. 22. haec ... fieri vetuit; dom. 128. haec qui facit; Marcell. 8. qui .. haec fugiens fecerit, quid faceret insequens? Phil. III, 27. haec eadem ... fecit M. Antonius; ib. 31. haec iam tota Italia fient; ib. VII, 23. haec si fecerit; ib. 26. — idem: requisivi, qua ratione ... nemo tum idem fecerit; Quinct. 88. idem fecisses quod anno post M. Piso; Verr. I, 37. idemque hoc praeter Siculos ceteri Sopatri amici advocatique fecerunt; ib. II, 73. idem fecit (Verres) Heracleae; ib. 124. illi censores fecerunt idem, quod in nostra re publica solent ei, qui per largitionem magistratus adepti sunt; ib. 138. idemque (cum) civitates ceterae fecerint; ib. 145. fac idem in eo frumento, quod ad populum Romanum pertinet; ib. III, 202. eos idem fecisse dices? ib. 209. „at idem fecit Sacerdos"; ib. 214. idem fecisse erit existimandus; ib. 214. noli .. dicere istum idem fecisse, quod Sacerdotem; ib. 216. sunt alii quoque complures, idem qui fecerint; ib. 221. Eupolemo Calactino ... non idem fecit (iste)? ib. IV, 49. in Leonte Imacharensi non idem fecisti? ib. V, 15. quis idem fecit? ib. 151. ne idem facias .. abs te postulo; Tull. 6. Fonteius idem fecisse reperitur; Font. 2. quod idem faceret quod tu nunc; Caecin. 67. quod idem facere censores in delectu dignitatis et in iudicio civium et in animadversione vitiorum qui convenit? Cluent. 128. non fecerunt idem, quod nunc Cluentius, ut aliquid culpae suscipere se putarent recusando; ib. 153 quasi ut idem faceret quod Habitus in emendo Diogene fecerat; ib. 176. facient idem ceteri libenter, ut possessionis invidiam pecunia commutent; leg. agr. I, 14. facerem *idem* ‖ id ‖ *quod* C. Marius fecit; Rabir. 35. quem (Scipionem) non paenitebat facere idem, quod tu; Muren. 66. cum ... idem omnes boni iam ante fecissent; sen. 12. neque enim per omnis fuit idem fieri necesse; Sest. 92. post continuo fecit idem in duobus prodigiis rei publicae Clodius; Vatin. 36. fac .. quod de homine nobilissimo .. fecisti nuper

.. nunc idem .. de optimis ... fratribus; Ligar. 37. quod idem fit, cum de triumpho refertur; Phil. I, 12. an, si cui quid ille promisit, id erit fixum, quod idem non facere potuit? ib. 17. idem fecit L. Philippus; ib. III, 25. idem fecit Sp. Oppius; ib. idem fecerat (L. Caesar) .. in sororis viro, quod .. in sororis filio fecit, ut et luctu sororis moveretur et saluti populi Romani provideret; ib. VIII, 1. fecerunt idem reliqui (Galli); ib. XII, 10. quod idem legiones tironum fecerint; ib. XIV, 36. f. hoc; Verr. V, 129. Cluent. 128. 145. dom. 124. Cael. 12. Scaur. 24. Phil. I, 37. V, 19. — eadem: alios eadem fecisse dicet; Verr. III, 207. fecit eadem omnia, quae nostri debitores solent; Flacc. 48. f. haec; Phil. III, 31. — illud: illud quia in Scaevola factum est; Sex. Rosc. 34. quasi ego illud mea voluntate potius quam vestra iniuria adductus fecerim; Verr. I. 29. quem illud fecisse insimularet; ib. IV, 100. illud semper omnes fecerunt; ib. V, 75. quod illud repente erat factum; Cluent. 74. illud, quod faciendum primum fuit, factum .. est; Catil. III, 15. simul et illud facit, ut ... quod senatus dederit, id senator properet auferre; prov. cons. 36. Gabinius illud, quoquo consilio fecit, fecit certe suo; Rab. Post. 21. sive .. illud animo irato .. fecisset, ut incensus odio trucidaret inimicum; Milo 63. qui illud aut fieri noluerit aut factum improbarit; Phil. II, 29. qui illud animi causa fecerit, hunc praedae causa quid facturum putatis? ib. VII, 18. — illa: esse perspicuum, fieri omnia illa propter argentum; Verr. IV, 40. tum illa fiebant, quae L. Suetium ... dicere audistis; ib. V, 147. quo minus admirandum est eum facere illa, qui immortalitatem concupiverit; Rab. Post. 42. — ipsum: f. id; Tull. 5. Cluent. 19. — id: ut ego ... tum id facere cogar; Quinct. 8. id quo facilius facere possitis; ib. 11. tu id semper facis ...; ego in hac causa faciam, propterea quod in hoc videor posse facere; ib. 35. quod viri optimi faciunt, ... id Sex. Naevius non faceret? ib. 38. id proinde quasi factum sit nostro iudicio confirmemus; ib. 45. ante quam doceo, id factum non esse; ib. 48. ut id fieri liceat; Sex. Rosc. 13. id odio factum criminaris; ib. 44. id eum supplicii causa fecisse dicis; ib. qua re id factum putemus? ib. 54. ne plane videaris id facere; ib. cum .. deorum immortalium iussis atque oraculis id fecisse dicantur; ib. 66. quod ... id Sex. Roscio facere non licet; ib. 77. neque enim id facerem ... et id erit signi me invitum facere; ib. 83. ut ea ... contra vosmet ipsos facere videamini? ib. 104. id pie facere non posses; div. Caec. 62. nunc id, quod facimus, ... necessario fieri intellegat; Verr. a. pr. 55. si iste id fecisset ... ut non adesset; ib. I, 2. quasi vero id cupiditate defendendae nobilitatis aut studio partium fecerit; ib. 35. doceut non oportere se id iurare || adiurare || facturos esse, quod contra legem Corneliam esset; ib. 123. fecit id ..., ut exercitum, provinciam, bellum relinqueret; ib. 73. id .. cum faciebat; ib. II, 33. ostendit fieri id nullo modo posse, ut signa antiquissima ... ex oppido Thermitanorum ... tollerentur; ib. 85. se id non esse facturum; ib. 94. quod Halaesini, ... Romae impetrarant, ut apud se ne suffragiis quidem fieri liceret, id pretio ut fieri posset effecit; ib. 122. negant id Syracusani per religiones sacrorum ullo modo fieri posse; ib. 127. ut id tibi facere ne liceat; ib. 148. id more potius suo quam merito tuo facere viderentur (Siculi); ib. 155. si id ... faciunt; ib. III, 1. si id te senatus aut populus Romanus facere voluisset; ib. 117. quo id iure atque adeo quo id potius more fecisti? ib. 118. id recte, ordine, e re publica, sine cuiusquam iniuria factum esse defendis? ib. 194. indignissimum videbatur ... id non modo fieri, sed ita fieri, quasi liceat concessumque sit; ib. 204. id, quod reprehenditur, recte factum esse defendes? ib. 205. quod nemo nisi improbus fecerit, id aliorum exemplo se fecisse defendat? ib. 211. dicito ... quod Antonius uno adventu et vix menstruis cibariis fecerit, id istum per triennium fecisse; ib. 216. quasi id ... te facturum profiteare; ib. 222. neque id .. ullo periculo feci; ib. IV, 16. id factum non oportuit; ib. 37. ille ... impunius id se facturum putavit; ib. 48. qua re id faceret rogare (illi); ib. V, 106. id ... sine periculo se facere intellegebat (Furius); ib. 112. qui tibi id facere || facere || licuit? ib. V, 151. ut, quod arguebam, id factum esse ostenderem; Tull. 1. et tum id feci quod oportuit et nunc faciam quod necesse est; ib. 5. cum coactus dicam ..., tamen id ipsum verecunde modiceque faciam; ib. ut id fieret, quod factum est; ib. 25. id quia poterat fieri et facile poterat; ib. 27. id dolo malo fieri necesse est; ib. 28. an quod factum eius modi est, ut ... sine maleficio fieri non potuerit, id sine dolo malo factum iudicabitur? ib. 32. id tametsi nullo iure fieri potuerit; ib. 39. si ... id vi aut clam factum iudicaretur; ib. 53. id .. tametsi improbe fit in aperta re; Caecin. 2. vereor ne id, quod videntur (illi) impudenter fecisse, astute et callide fecerint; ib. 4. sin ... id ... ab se iure factum esse defenderent; ib. quoniam ... id viri boni .. in iudicando faciunt; ib. 6. si quis, quod spopondit, ... id non facit; ib. 7. quasi id aliter fieri oportuerit; ib. 17. ille id || in || aliqua causa faciebat, tu || in || nulla facis; ib. 67. id feci; ib. 101. neque se id facere sine summo periculo posse arbitrantur; imp. Pomp. 12. ut id ipsum A. Cluentium vi ac necessitate coactum fecisse videatis; Cluent. 19. cum id multis locis fecisset (Oppianicus); ib. 41. idque a me ut facerem ... petebant; ib. 49. non gratis id ab eo factum esse ... iudicabant; ib. 78. sortitione id ipsum factum esse oportuit; ib. 129. videtur id senatus factum iudicare? ib. 136. neque enim id semper facere debemus; ib. 145. id .. Habiti consilio factum esse dicitis; ib. 169. id non fecit (illa); ib. 190. ut id studiosissime facerem; Rabir. 2. quoniam id facere non possum; ib. 19. cum iam nemo ... inveniri poterit qui id non iure factum esse fateatur; Catil. I, 5. quoniam id, quod est primum ..., facere nondum audeo, faciam id, quod est ad severitatem lenius; ib. 12. num dubitas id me imperante facere, quod iam tua sponte faciebas? ib. 13. si id feceris; ib. 23. id qua re fieri possit; ib. II, 17. ut homines Galli ... vestram .. salutem suis opibus anteponerent, id non divinitus esse factum putatis? ib. III, 22. id ne vobis diutius faciendum sit ... providebo; ib. 29. nonne hoc vestra voce volgatum est, si quid cum periculo experiri velis, in Care id potissimum esse faciundum? Flacc. 65. quo id facilius faciant; ib. 66. quod statuerat facere, ... id non solum fecit, sed etiam prolixe accumulateque || cumulateque || fecit; ib. 89. id inviolata vestra amicitia, integro officio, vetere exemplo atque instituto optimi cuiusque faciebant; Sulla 49. ut id libentius faciatis; Arch. 28. praeterquam quod ne id quidem per legem Liciniam ... facere potuisti? dom. 51. cum id feci; ib. 76. id .. ut esset faciundum; ib. 78. neque .. id fieri fas erat neque quisquam fecerat; ib. 127. si id facere vere ac sine cuiusquam dubitatione potero; har. resp. 11. qui id fecissent; ib. 15. duo ... id .. facturos esse dicebat; Sest. 40. nullis inimicitiis ... id eum umquam esse facturum; ib. 89. facile est, cum id fit, quem ad modum et a quibus fiat ... videre; ib. 115. fecissem id, quod his vehementer placebat, ut te ... tacitus dimitterem; Vatin. 1. quaero num quis ante te tam nefarius qui id fecerit? ib. 22. nisi id fecisses, quod fas non fuit; ib. 32. nec satis commode ... id facere possent; Cael. 62. cum id me facere dicam, quod exemplo fortissimorum et clarissimorum civium facere possim; prov. cons. 18. ut omnes intellegerent me id ... facere uberius; ib. 28. si id factum ab eo diceret, quod non oportuisset; Balb.

8. si ... id, quod is fecisset, contra foedus factum diceretur; ib. 16. neque id in uno Cornelio fecit (Pompeius); ib. 51. id factum est; ib. 56. quod in honoribus vestrorum propinquorum non facitis, ... id in salute mea ... vestra sponte fecistis; Piso 36. sin id tardius forte fiet; ib. 99. ne vobis id ille magna ratione fecisse videatur; Planc. 2. cur tu id in iudicio ut fiat exprimis, quod non fit in campo? ib. 16. si id facere non potueris; ib. 48. si id facere voluisses ... quod multi nobiles saepe fecerunt; ib. 50. num id in iudicio Calidii putes ... Metellum Pium ... non fuisse facturum; ib. 70. id etiam gregarii milites faciunt inviti, ut coronam dent civicam; ib. 72. ut id ne facerem; ib. 91. ut ... id contra foedus fieri dicant legemque naturae; Scaur. 5. qui .. id factum est? ib. 14. si te id tui Sardi facere voluissent; ib. 28. quem id facere dolor et suspicio sua coëgit; ib. 31. Gabinius se id fecisse dicebat rei publicae causa; Rab. Post. 20. id .. [facere] non poterat nisi dioecetes ... esset constitutus; ib. 28. fecerunt id servi Milonis, ... quod suos quisque servos in tali re facere voluisset; Milo 29. si id iure fieri non potuit; ib. 30. si id Milo fecisset; ib. 38. ne cum solebat quidem id facere; ib. 88. neque id fieri a multitudine imperita, ... sed ab uno; ib. 90. quod fieri decet, ... fieri id intellego; Marcell. 33. cuius id eum facere interfuit; Ligar. 23. qui si consilio id fecisset; ib. 34. id fieri potuit .. occultius in potione, in cibo; Deiot. 18. quamquam te .. id facturum non arbitror; Phil. I, 27. si id fecisses; ib. II, 3. neque fecisti nec .. tibi id per C. Curionem facere licuisset; ib. te id impune facere potuisse; ib. 5. id te invito me non esse facturum; ib 9. prius .. rem transegit quam quisquam eum facturum id suspicaretur; ib. 21. id .. se facturum esse adseveravit; ib. 80. in senatu dixit se ... id facturum esse, quod fecit; ib. 81. cum id factum esset antea numquam; ib. III, 24. cum .. id facere non possem; ib. 28. id eum ... recte atque ordine exque re publica fecisse et facere; ib. 38. si id ante facere conatus essem, nunc facere non possem; ib. IV, 1. nec solum id animose et fortiter, sed considerate etiam sapienterque fecerunt; ib. 6. neque .. id ... sine scelere facere possum; ib. 16. id eum recte et ordine exque re publica fecisse; ib. V, 36. an ille id faciat, quod paulo ante decretum est? ib. VI, 5. omnes id .. facere debebamus; ib. VIII, 30. neque .. id occulte faciunt; ib. X, 15. qui id factum dolebant; ib. id Q. Caepionem Brutum .. bene et e re publica ... fecisse; ib. 25. facis tu id quidem; ib. XI, 23. nec id fit fastidio meo, sed caritate rei publicae; ib. XII, 20. puto id .. potissimum faciendum, quod maxime interesse rei publicae iudicaro; ib. 30. cum id fecero; ib. XIII, 6. quid .. magis vituperandum quam id facere, quod non liceat? ib. 14. *id* praesente populo Romano factum est; Fr. B. VIII, 12. f. I, 2, b. Muren. 5. II, 2. Quinct. 8. — ea: QUI AB A. POSTUMIO Q. FULVIO CENSORIBUS POSTVE EA ... FECIT FECERIT; Verr. I, 106. „(qui ea) fecit, fecerit?" ib. 107. in lege Voconia non est (qui ea) fecit, fecerit; ib. 108. ea se libenter fecisse; ib. II, 173. cum ea, quae faciebat, tua se fiducia facere dicebat; ib. V, 176. ea .. te ex una rogatiuncula fecisse; dom. 51. qui ... ea ... casu fieri putet; har. resp. 19. ea P. Clodium facientem consules adiuverunt; Piso 15. — istud: quotus .. istud quisque fecisset, ut ... ad eos ipsos rediret? Ligar. 26. istud, quod te sacerdotii iure facere posse dixisti, ... minus facere potuisses? Phil. II, 81. — ista: putat ... ista omnia ... iure gentium facta; Sex. Rosc. 143. omnia ista ante facta sunt; Verr. II, 161. ne si ista quidem feceris; Phil. XIII, 34. — magnum: magnum te fecisse arbitrare; Verr. III, 42. — minus: an vero putas idcirco minus iudices mea causa facturos? Planc. 78. f. lucrum; Flacc. 91. — multa: ostendi quam multa .. fieri convenerit; Quinct. 86. multa scelerate, multa audaciter ‖audacter‖ multa improbe fecisti; Sex. Rosc. 104. ubi multa avare, multa audacter, multa improbe, multa perfidiose facta videbitis; ib. 118. cum multa libidinose, multa crudeliter in civis Romanos atque in socios ‖atque socios‖ multa in deos hominesque nefarie fecerit; Verr. a. pr. 56. „togatorum .. causa multa feci;" ib. II, 165. fecerunt alii .. alia quam multa; ib. III, 206. cum (Antonius) multa contra sociorum salutem, multa contra utilitatem provinciarum .. faceret; ib. 213. multa alia fecerunt; Tull. 19. quin ... multa .. uterque dux faceret armatus, quae idem togatus fieri prohibuisset; Marcell. 24. qui sapienter faciebat non minus multa quam fortiter; Phil. XIII, 13. f. quae; Catil. III, 18. — neutrum: neutrum facis eorum; Verr. III, 140. — nihil: ostendo non modo nihil eorum fecisse Sex. Roscium, sed ne potuisse quidem facere; Sex. Rosc. 79. si nihil in ista pugna Roscii quod operae pretium esset fecerant; ib. 108. si nihil aliud fecerunt, nisi rem detulerunt; ib. quorum nihil pernicii causa divino consilio, sed vi ipsa et magnitudine rerum factum putamus; ib. 131. nihil hunc in societatem fraudis fecisse iudicasti; Qu. Rosc. 25. ut possit aliquis suspicari C. Verrem ... nihil fecisse propter pecuniam; Verr. I, 35. an hoc solum argumentum est, nihil isto imprudente factum? ib. II, 58. in ea re iste nihil obscure facere voluit; ib. 132. nihil sane vafre nec malitiose facere conatus est; ib. ut nihil malitiose neque consulto fecisse videatur; ib. 164. se ... in omni ratione decumarum nihil istius simile facturum; ib. III, 44. nihil umquam patrem facere viderit, quod cum imitatus esset, non ... patris similis putaretur? ib. 160. quo ... ipse nihil audacius improbiusque fecisti; ib. 169. nihil in vita se M. Antonii simile fecisse, ib. 213. abs te nihil rectius factum esse dico; ib. IV, 37. quod ego ... in illa civitate nihil eius modi facerem; ib. 138. nihil aegrius factum est ... quam ut manus ab illo appellatore abstinerentur; ib. 146. fieri nihil potest; ib. V, 10. quod iste nihil umquam fecit sine aliquo quaestu atque praeda; ib. 11. nihil se miserum fecisse; ib. 17. nihil tam tutum ad custodiam .. fieri .. potest; ib. 68. nihil posse dolo malo familiae fieri; Tull. 35. statuit .. nihil sibi ... gravius esse faciendum, quam ut illa (matre) ne uteretur; Cluent. 16. nihil fecisset (L. Sulla) libentius quam omnem illam acerbitatem proscriptionis suae ... in hanc unam quaestionem contulisset; ib. 151. nihil est in ea ‖illa‖ urbe contra hanc rem publicam .. factum; leg. agr. II, 90. Cn. Pisonem et Catilinam et Vargunteium et Autronium nihil scelerate, nihil audacter ipsos per sese sine P. Sulla facere potuisse; Sulla 67. in quo vehemens fui vobiscum, nihil feci nisi coactus; ib. 87. quamquam in illa adoptatione legitime factum est nihil; dom. 77. qui .. nihil .. fecit omnino; ib. 134. nihil feci iratus, nihil impotenti animo, nihil non diu consideratum ac multo ante meditatum; har. resp. 3. nihil .. contra me fecit (Clodius) odio mei, sed odio severitatis [odio dignitatis], odio rei publicae; ib. 5. hunc ... nihil in tribunatu contra me esse facturum; Sest. 15. nihil sit factum mea causa; Vatin. 8. nihil Maximus fecit alienum aut sua virtute aut illis clarissimis Paulis, Maximis, Africanis; ib. 28. Vatinium in tribunatu gratis nihil fecisse; ib. 38. nihil a M. Caelio petulantius esse factum; Cael. 50. qui nihil sibi umquam nec facere nec pati turpe esse duxit; Piso 11. nihil ut fieri possit argutius; ib. 70. persuasum est Sardis se nihil Appio gratius esse facturos, quam si de Scauri fama detraxerint; Scaur. 36. confiteor fieri nihil posse dementius quam scientem in eum locum venire, ubi libertatem sis perditurus; Rab. Post. 24. ille .. vivus mali nihil fecisset? Milo 90. se nihil in vita nisi praeclarissime fecisse; ib. 96. nihil est .. opere et manu factum, quod non

[aliquando] conficiat et consumat vetustas; Marcell. 11. qui .. adulescens ... nihil umquam nisi severissime et gravissime fecerit; Deiot. 27. agitur ... an horum ei facere nihil liceat; Phil. V, 6. praedico nihil M. Antonium eorum, quae sunt legatis mandata, facturum; ib. VI, 5. nihil est damni factum novi, sed, quod erat, inventum est; Fr. B. XIII, VIII. f. iniuriam; Qu. Rosc. 32. scelus; Milo 32. — novum: f. hoc; Verr. a. pr. 55. — omnia: existima .. modo et ratione omnia .. Naevium fecisse; Quinct. 28 si ... omnia, quae postulares, facere voluisset; ib. 83. ne ... omnia Chrysogonum quae vellent esse facturum pollicerentur; Sex. Rosc. 25. iste omnia, quaecumque Carpinatius postulabat, facere .. solebat; Verr. II, 172. cum omnia contra omnium bonorum rem, causam, rationem, utilitatem voluntatemque fecerit; ib. III, 7. timeo ne C. Verres ... omnia, quae fecit, impune fecerit; ib. V, 3. in quo (dolo malo) .. cum omnia ipsi fecerunt, quae fatentur; Tull. 33. cum omnia ita facta essent; Caecin. 17. „feci .. quae dicis omnia ...; impune feci"; ib. 34. me omnia quae vellent esse facturum; Cluent. 50. omnia legum imperio et praescripto fieri videbitis; ib. 147. omnia . . se et fecisse et facere dicebat; dom. 66. quem ad modum iste ... omnia aliter ac vos in monumentis habetis ... fecerit; ib. 140. sapientis omnia sua causa facere; Sest. 23. alii voluptatis causa omnia sapientis facere dixerunt; Cael. 41. quae omnia sunt citius facta quam dixi; Phil. II, 82. omnia fecerit oportet, quae interdicta et denuntiata sunt; ib. VII, 26. omniane bonis viris, quae facere possunt, facienda sunt? ib. XIII, 14. quae vir fortis .. Aulus Gabinius ... fecit omnia; Fr. B. VI, 14. f. haec; Sex. Rosc. 21. 127. Verr. I, 74. 98. IV, 46. Cluent. 147. eadem; Flacc. 48. illa; Verr. IV, 40. ista (2 St.) quae; Verr. II, 13. — paululum: f. compendium. — permulta: qui permulta male agendi causa fraudandique fecerunt; Quinct. 53. — perpauca: ut perpauca occulte fecerit; Verr. II, 45. — qualia: quid Tarquinius tale, qualia innumerabilia et facit et fecit Antonius? Phil. III, 9. — quantum: tantum vobis, quantum facere possum, . . pollicebor; Quir. 18. quantum facere .. potui; Phil. II, 23. f. lucrum; Verr. III, 112. — quod: id quod parati sunt facere; Quinct. 8. quod eorum gratia et potentia factum est; ib. 9. quod virum bonum facere oportebat; ib. 16. quod si facere nolit; ib. 27. quod hesterno die fecerunt; ib. 33. faciam, quod te saepe animadverti facere; ib. 35. hoc ipsum, quod nunc facit; ib. 41. quod gravius aut crudelius facere posses; ib. 48. quod praetor non fieri, sed ex edicto suo fieri iubebat; ib. 60. ea, quae facta sunt, indigniora esse; Sex. Rosc. 14. quod consuetudine patres faciunt; ib. 44. quod benevolentia fit; ib. quod .. patri gratius ... facere posset; ib. 51. quod aperte facis; ib. 54. quod certum est non facere; ib. 83. utrum is quod ... fecerit vindicandum sit; ib. 102. cum quae facitis eius modi sint; ib. 104. quod invitus ac necessario facio, neque diu neque diligenter facere possum; ib. 123. postea quam id quod maxime volui fieri non potuit ut componeretur; ib. 136. quae ut fierent; ib. 137. quod si omnes ... facerent; ib. 149. id quod fieri profecto non potest; ib. 150. quod nemo nisi aut honestissimo aut amicissimo facere consuevit; Qu. Rosc. 18. quod si facit; ib. 45. is ... id, quod facio, probabit; div. Caec. 1. idne alteri crimini dabis, quod eodem tempore eadem in provincia tu ipse fecisti? ib. 31. daturus es huic crimini quod .. potuisti prohibere ne fieret? ib. 33. quod cum faciebat, quem ad modum defensurus esset non reperiebat; ib. quid est .. quod fieri possit? Verr. a. pr. 32. omnes homines non iam ex eodem ordine alios magis idoneos, quod fieri non potest, sed alium omnino ordinem ad res iudicandas quaerendum arbitrabuntur; ib. 49. id quod initio lege Rupilia fieri oportuerat; ib. II, 42. quod saepe per imprudentiam fit; ib. 57. quo facto causam omnem evertit suam; ib. 101. se exemplo fecisse, quod fecisset; ib. 102. iste quod fecisset aliorum exemplo institutoque fecisse; ib. 102. quod facere debuisti; ib. 116. hoc, quod facio; ib. 118. quod nullo in homine antea fecerunt (Siculi); ib. 155. si eius statuae essent deiectae, quod saepe vento aut aliquo casu fieri solet? ib. 162. quod nemo umquam post hominum memoriam fecit; ib. III, 44. quod ... nullo umquam de homine factum est, ut absens accusaretur ab eis palam; ib. 45. quod homines .. locupletes ... in Sicilia facere consueverunt; ib. 53. quod .. ante te praetorem illi fecerant; ib. 101. quod illi semper sui causa fecerant; ib. 121. estne aliquid quod improbius fieri possit? ib. 140. id quod ... haud scio an fieri possit; ib. 162. quod multi fortasse fecerunt; ib. 190. quod homines palam facere audeant in magistratu; ib. 195. quod aliqui fecerit; ib. 205. quod audacissime fecerunt, recte fecisse existimentur; ib. 206. quod non patrem suum, non avum Q. Metellum .. facere vidisset; ib. 211. quod adhuc nemo nisi improbissimus fecit; ib. 219. quod ab isto recte factum esse defendes; ib. 222. quod .. cum iste clam fecisset; ib. IV, 93. id quod fieri solet; ib V, 74. quod certe non fecisset (Cleomenes); ib. 133. Glabrionem, id quod sapientissime fecit, facere laetatus sum, ut repente consilium in medio testimonio dimitteret; ib. 163. id quod ... neque ullo modo posse fieri video; ib. 173. quod sine multorum scelere fieri non potest; ib. quod si facies; Tull. 6. quod a familia factum diceretur; ib. 10. quod a familia factum esset; ib. 27. quod ... familia fecisse diceretur; ib. 39. quod vi aut clam factum sit; ib. 53. quod nullo tempore iure fieri potest; Caecin. 4. quod facere ... antea non solebat; Cluent. 27. nihil .. est quod non fieri possit; ib. 70. si, quod erat factum, fateretur; ib. 85. (ut) quod hi fecerunt rectissime ac sapientissime factum probetis; ib. 107. quod cum fit; ib. 116. quod si ita fecissent; ib. 126. quod cum facit; ib. 132. quod si hoc Habito facere licuisset; ib. 134. quod tu Habiti pecunia factum esse arguis, ... factum est primum illorum aequitate et sapientia consulum, ut id ... referendum ad populum non arbitrarentur; ib. 137. quod si fieri posse existimasset; ib. 151. quod si esset ita factum; ib. 174. quod homines sancti non facient, ut pecuniam accipiant, ne vendant; leg. agr. I, 9. quod per caerimonias populi fieri non poterat; ib. II, 19. illud, quod nemo fecit; ib. 20. id, quod dissimillima ratione factum sit, eodem iure putas esse oportere; ib. 31. feci adhuc quae potui; ib. 49. quod in tanta dimicatione capitis, famae, fortunarumque omnium fieri necesse est; Rabir. 5. quod si maturius facere voluissent; Catil. II, 18. quod Pompeius fecit; Muren. 16. id quod est factum; ib. 52. quod nisi esset factum, magis mirandum videretur; Muren. 68. ego quod facio .. cum amicitiae dignitatisque L. Murenae gratia facio, tum me pacis, otii, concordiae, libertatis, salutis, vitae denique omnium nostrum causa facere clamo atque testor; ib. 78. querendum est .. et deplorandum, id quod iam dudum facio, de omni accusationis iniquitate; Flacc. 23. quod cum is tribunus plebis facit; Sulla 31. a vobis peto, ut ... quod fecit ipsi (tribuatis); ib. 72. quo facto; sen. 4. quod nemo umquam tyrannus (fecit); ib. 12. quod si fieret; dom. 40. quod factum non est, ut sit factum, ferri ad populum ... potest? ib. 47. id quod in omni mea causa semper studiis, consiliis, auctoritatibus sententiisque fecistis; ib. 100. gravius esse dicis, quod uno adulescente quam quod contione tota teste fecisti? ib. 126. ne valeat id, quod imperitus adulescens ... fecisse dicatur; ib. 139. quod ex senatus consulto facere debetis; har. resp. 14. id quod certe

fiet; ib. 14. quae tanta mente fiunt; ib. 19. nisi se Cn. Pompeio adiutore, M. Crasso auctore, quae faciebat facere clamaret (Clodius); ib. 47. quod in fabulis saepe videtis fieri; ib. 62. quod si fecissem; 49. si illo die gens ista Clodia quod facere voluit effecisset; ib. 81. quod ... gratissimum fratri suo fecit; ib. 131. quod sine senatus consulto tibi facere non licuit; Vatin. 12. quaero num tu senatui causam tuam permittas, quod facit Caesar? ib. 15. fecerisne, quod in hac re publica .. factum antea numquam [est]? ib. 33 quod quamquam nec sapienter et me invito facit (Caelius); Cael. 16. quid est aliud quod nos patroni facere debeamus, nisi ut eos, qui insectantur, repellamus? quod .. facerem vehementius; ib. 32. quod si facere vellem; ib. 43. fieri .. non potest ut animus libidini deditus ... hoc, quicquid est, quod nos facimus in dicendo quoquo *modo facimus non* modo agendo, verum etiam cogitando possit sustinere; ib. 45. quod ista mulier de suorum propinquorum .. sententia atque auctoritate fecisse dicatur; ib. 68. quod etiam si est factum, certe a Caelio non est; ib. 69. id quod vosmet ... facitis ipsi; prov. cons. 23. quod nullo exemplo fieri potuit; ib. 45. quod fecisse Cn. Pompeium constet; Balb. 5. fecisse Pompeium quod ei facere non licuerit; ib. 8. licueritne ei facere, quod fecit; ib. 10. qui (Pompeius) fecit quod C. Marium fecisse audierat, fecit quod P. Crassum, quod L. Sullam, ***quod M. Crassum***, quod Q. Metellum, quod denique ... patrem suum facere viderat; ib. 51. quod nulla in barbaria quisquam tyrannus (fecit); Piso 17. quod saepe feci; ib. 43. quod eum (senatum) tu facere iure concedis; ib. 64. ut quod velint faciant; Planc. 16. quod dicitur Atinae factum a iuventute; ib. 30. quod multi nobiles saepe fecerunt, ut ... populo Romano fracto animo atque humili supplicarent; ib. 50. quod ego in Plancii (iudicio) facio; ib. 70. quod verissime facere potes; ib. 77. quod in aliis aedilibus ante fecissem; ib. 83. quod ego et facio .. et semper faciam; ib. 94. confiteare .. aliquando me quod faciam et grate et pie facere; ib. 98. huic quae pro salute mea fecerit si minus profutura sint; ib. 98. quod cum fecissent; Rab. Post. 10. quod .. ne faciatis oro obtestorque vos; ib. 46. quod sua sponte fecit; Milo 15. id est, quod senatus contra rem publicam factum iudicavit; ib. 31. quod nunc etiam facit; ib. 68. quid habeo quod faciam pro tuis in me meritis nisi ut eam fortunam, quaecumque erit tua, ducam meam? ib. 100. quod fieri iam posse non arbitrabar; Marcell. 34. impunius fit, quod cum est factum, negari potest; Deiot. 18. quod cum praesens Deiotarus regio et animo et more fecisset; ib. 19. quod fieri solet in tantis periculis; ib. 40. quod non fecisti, ignosco; Phil. II, 34. quo .. facto tantum te cepisse odium regni videbatur; ib. 91. illi, quod nemo fecerat, fecerunt; ib. 114. quod confido .. consules designatos ... esse facturos; ib. III, 2. quod profecto non fecisset; ib. 6. quod .. faciendum (est); ib. 33. quod neque reges nostri fecerunt neque ei, qui .. regnum occupare voluerunt; ib. V, 17. quid ille fecit hostiliter, quod hic non aut fecerit aut faciat? ib. 25. quod profecto ... facere non auderem; ib. 51. quod paulo ante feci in senatu, faciam apud vos; ib. VI, 5. properent, legati, quod video esse facturos; ib. 9. quod si non possumus facere ... moriamur; ib. VII, 14. nolite .. id velle, quod fieri non potest; ib. 25. quid te facturum de belua putas? ib. VIII, 13. id quod fieri minime debet; ib. X, 2. quod idem in M. Bruto facere debetis; ib. 24. quod fecit Dolabella in quo potuit; ib. XI, 2. quod ea faceret; ib. 9. quod iam diu non fecissent; ib. XII, 2. „quid non aut probastis aut fecistis, quod ||quae|| faciat (Caesar), si reviviscat; ib. XIII, 34. quod ut cum invidia mea fieret et cum vitae etiam periculo; ib. XIV, 15. quod cum esset quasi mea voluntate factum; ib. 15. id quod semper ipse fecissem; ib. 17. quod in hac causa iam fieri non potest; ib. 22. quod hoc ipso tribuno pl. factum est; Fr. B. VI, 14. f. hoc; Sex. Rosc. 149. div. Caec. 6. Catil. I, 5. Ligar. 19. idem; Cluent. 147. Rabir. 25. Ligar. 37. Phil. VIII, 1. illud; Catil. III, 15. id; Quinct. 38. Verr. a. pr. 55. II, 122. III, 211. Tull. 25. Caecin. 4 Catil. I, 13. Flacc. 89. prov. cons. 18. Balb. 16. Piso 36. Planc. 16. 50. Milo 29. Marcell. 33. Phil. II, 81. I, 1, a. Sest. 39. I, b. quae: quae respondeatis ante fieri oportere; Quinct. 54. ex eis, quae nunc cum maxime fiunt; Sex. Rosc. 132. tu .. ne quae ille quidem fecit obicies; div. Caec. 35. quae ille libidinose, quae nefarie, quae crudeliter fecerit; ib. 38. quae ... in rebus iudicandis nefarie flagitioseque facta sunt; Verr. a. pr. 37. ex ea die ad hanc diem quae fecisti, in iudicium voco; ib. I, 34. quae omnia etiam si voluntate Dolabellae fiebant; ib. 95. quae cum omnia facta sint; ib. II, 13. quae si rei publicae causa faceres; ib. III, 51. (quae) quia tua causa faciebas; ib. 51. quae ... in Sicilia non fecisset (Verres); ib. 66. quae forsitan alii quoque etiam fecerint; ib. 206. quae iste in Apollonio fecit; ib. V, 23. ut omittam cetera, quae tam multa nobis consulibus facta sunt, ut haec, quae nunc fiunt, canere di immortales viderentur; Catil. III, 18. quae quoniam accusatorio iure et more sunt facta; Flacc. 14. etiamne ea neglegamus, quae fiunt cum maxime, quae videmus? har. resp. 32. se quae faceret contra salutem meam facere; Sest. 39. haec ut efficere posset, quae fieri nisi armis oppressa re publica nullo modo poterant; ib. 84. qui ea, quae faciebant, multitudini iucunda volebant esse; ib. 96. quae pro me a Sestio facta sint; Vatin. 41. quae abs te crudeliter in meos me absente facta sunt, neglego; Cael. 50. ei, qui omnis animo virtutes penitus comprehendisset, omnia quae faceret, recte se dare ||tractare||; Balb. 3. quae ab hoc ... facta sunt; ib. 59. ea, quae populus fecisset; Planc. 9. ea, quae fiunt in provinciis; ib. 63. eorum, quae facta sunt; Scaur. 7. negat ingratis civibus fecisse *se* quae fecerit; Milo 95. quae si facta non erunt; Phil. I, 26. ad haec .. quae in civili bello, quae in maximis rei publicae miseriis fecit, et ad ea, quae cotidie facit, festinat animus; ib. II, 47. quae senatus ... ne fieri possent perfecerat; ib. 55. quae si erunt facta; ib. V, 32. quae ... Aulus Gabinius in re optima fecit omnia; Fr. B. VI, 14. f. haec; Verr. II, 139. IV, 1, b. missum; Sex. Rosc. 131. — quaecumque: ut omnia, quaecumque ille fecisset, essent rata; leg. agr. III, 5. — quidlibet: quidlibet, modo ne nauseet, faciat, quod in porticu Minucia fecit; Phil. II, 84. — quid? quid deinde fit? Quinct. 66. tibi quid facias definit; ib. 84. quid facitis? Sex. Rosc. 78. quid enim factum est? Qu. Rosc. 26. tu, Caecili, quid facies? div. Caec. 30. quid facere possis considera; ib. 37. te praeterit ... quid facere possit quaeri solere; ib. 53. quid .. facere potuit elegantius ad hominum existimationem; ib. 57. quid faceres pro innocente homine et propinquo? Verr. a. pr. 28. vos consulo quid mihi faciendum putetis; ib. 32. quid hoc homine faciatis? ib. I, 42. qui in illa re quid facere statueret ||potuerit|| non habebat, nisi forte ... ut ageret eam rem sine Verre et sine Dolabella; ib. 75. dicent ... quid illo myoparone factum sit; ib. 90. docet hominem quid possit fieri; ib. 105. quaerimus .. ||quaeremus|| quid iste in ultima Phrygia, quid in extremis Pamphyliae partibus fecerit; ib. 154. quid iste in provincia facturus esset; ib. II, 18. quid hoc homine facias? ib. 40. quid .. debuit praetor facere? ib. 57. quid sibi [de ea re] esset faciendum; ib. 69. proinde .. videret [quid sibi esset faciendum]; ib. 70. quid .. horum se negat fecisse? ib. 80. nunc .. quid faciat Hortensius? ib. 192. in hoc homine atque

in eius modi causa quid facerent omnes Crassi et Antonii? ib. 192. nos, qui .. quid facere ... possemus ostendimus; ib. III, 3. quid facient? ib. 27. homo ... quid faceret ... nesciebat; ib. 62. quid facerent miseri? ib. 79. quid facis? ib. 135. quid facis? ib. 139. quid potuit elegantius facere praetor? ib. 140. quid tui scribae fecerint tu potes dicere; ib. 182. scio quid soleat fieri; ib. 188. quid facere debuisti? ib. 195. quaere ... quid fecerint; ib. 211. quid fecerit quispiam; ib. 213. quid facere potestis? ib. 218. quid .. nobis faciendum est? ib. IV, 10. quid fit? ib. 35. quid existimas hos [iudices] facere posse? ib. 36. nec quid faceret habebat (Archagathus); ib. 51. quid facimus in Verre? ib. 53. quid ... illi facere (possunt)? ib. 80. quid esse factum arbitrarentur; ib. 100. quid in re militari fortiter feceris; ib. V, 4. quid deinde factum sit; ib. 11. quid in eius modi re fieri potuit? ib. quid in ipsa provincia (hunc) fecisse existimatis? ib. 40. quid aliud isti faciunt ... nisi testimonio uobis sunt omnia te sibi esse largitum? ib. 58. quid quaeque navis remis facere posset; ib. 88. quid Cleomene fiet? ib. 104. quid Cleomenes facere potuit? ib. 107. quid ... potuit Cleomenes facere? ib. quid facere posses ||posset||? ib. 136. quid .. in nostro sanguine .. facere debemus? ib. 172. quid me oportet Tullium pro Tullio facere? Tull. 4. quid familia ipsa fesisset; ib. 27. quid familiae dolo malo factum esset; ib. quid faciendum vobis in M. Fonteio arbitramini? Font. 37. quid nunc vobis faciendum est? ib. 42. in atrocissima re quid faciat non habebit? Caecin. 36. quid huic tu homini facias? ib. 30. quid apud exteras nationes fieri existimetis; imp. Pomp. 38. quid Oppianicus fecerit, cognoscite; Cluent. 34. quid .. illi iudices facere potuerunt? ib. 60. perinde ut opinio est de cuiusque moribus, ita quid ab eo factum aut non factum sit, existimari potest; ib. 70. quo quisque animo quid faceret; ib. 76. Fidiculanius quid fecisse dicebatur? ib. 104. quid istis hominibus factum est? ib. 186. quaero abs te .. servo tuo Nicostrato quid factum esse dicas; ib. 187. quid pecuniae ||pecunia|| fiet? leg. agr. II, 72. quid .. C. Rabirio faciendum fuit? Rabir. 20. quid .. C. Rabirium facere convenit? ib. 21. quid faceres tali in re ac tempore? ib. 22. omnes ei, quorum tu ex aetate coniecturam facere potes quid tum fecerint, abs te ... citantur; ib. 31. *quid facerem*? ib. 35. quid fieri placeret ostendi; Catil. III, 5. de summa re publica quid fieri placeret; ib. 13. quid tandem fiet? Muren. 85. quid ... tandem fieri putatis? Flacc. 17. quid ... Flacco existimatis .. faciendum fuisse? ib. 29. Flaccus quid alii postea facturi essent scire non poterat; quid fecissent, videbat; ib. 33. quid vos fieri censetis Trallibus? an id, quod Pergami? ib. 57. si quid eius modi facis; Sulla 31. deinde quid ||quid deinde|| feci? ib. 42. te .. existimo tibi statuisse quid faciendum putares; ib. 50. quid nunc me facere oportet? sen. 36. quid mihi ... faciendum fuerit; dom. 31. quid parvus filius (meus) ... fecerat? ib. 59. quid te .. fieri .. dementius potest? ib. 76. intellexit quid fieri oporteret; ib. 115. quid .. faciat aliud? har. resp. 46. quid ... amplius ad eius laudem minuendam facere potuisset? ib. 52. quid existimatis eum ... esse facturum? ib. 52. tanto in luctu civitatis omitto quid ille tribunus ... fecerit; Sest. 27. quid fecerit videte; ib. 28. quid hoc homine facias? ib. 29. quid uti faceret? ib. 84. quid oporteret a praestantibus viris in re publica fieri et quid necesse esset; ib. 86. facile est ... quid integra multitudo faciat videre; ib. 115. quid nos .. facere debemus? ib. 141. quid ego senator facere debeo? prov. cons. 30. quid .. facere poteramus? Piso 13. quid facis? ib. 17. quaeris a me .. quid pro fratre meo ... amplius quam pro Plancio facio facere possim; Planc. 69. quid porro quaerendum est? factumne sit? Milo 15. vos potestis dubitare quid fecerit (ille)? ib. 44. quid facturi fuistis? quamquam quid facturi fueritis dubitem, cum videam quid feceritis? Ligar. 24. qui ... cogitavit .. quid facere ipse deberet; Phil. I, 15. quid cupide a senatu, quid temere fiebat? ib. II, 52. quid fecit ipse? ib. III, 19. quid hic faciet? ib. 30. quid .. ille umquam arbitrio suo fecit? ib. VI, 4. quid is ||si|| .. faciet inimico? ib. VII, 18. nisi prius sibi respondisset quid facturus esset; ib. VIII, 23. quid faciendum Deiotaro ... fuerit, dicere non est necesse; ib. XI, 34. quid huic facias? ib. XIII, 37. dum hic ostenderet, quid de eo fieri vellet; Fr. B. II, 5. f. haec; Phil. III, 27. illud; Phil. VII, 18. quod; Phil. V, 25. XIII, 34. iniuriam; Flacc. 70. lucellum: lucrum; Verr. III, 115. — q u a e? videamus ... quae post mortem Sex. Roscii abs te ... facta sint ||sunt||; Sex. Rosc. 95. nondum quae feceris, sed quae fieri passus sis dico; Piso 10. accipite nunc ... quae in nos ... impie ac nefario fecerit; Phil. II, 50. quae .. esset facturus ... declaravit; ib. XIV, 8. — q u i d: ne quid atrocius in P. Quinctium ... facere conetur; Quinct. 66. ne quid acrius ... publico consilio factum videretur; Sex. Rosc. 153. non vereor, ne quid horum non modo impulsu, verum omnino adventu meo factum esse videatur; Verr. II, 161. si quid stulte facit (Metellus); ib. 162. si quid est factum clementer, dissolute factum criminer; ib. V, 19. si quid eo factum esset, in quo spem essetis habituri; imp. Pomp. 59. „ne quid novi fiat contra exempla atque instituta maiorum"; ib. 60. ne quid adrogantius, quam eius mores ferunt, facere videatur; Phil. XIII, 13. ne quid tale in re publica fieri posset; ib. XIV, 14. — q u a: cetera si qua putas te occultius extra iudicium, quae ad iudicium pertineant, facere posse; Verr. V, 174. — q u i p p i a m: forsitan aliquis aliquando eius modi quippiam fecerit: Verr. II, 78. Agyrinensis contra quemquam infirmum civem Romanum .. fecisse quippiam; ib. III, 74. si aliter ||illiberaliter|| quippiam coacti faciant libere; Rab. Post. 29. — q u i c q u a m: cur in re tam vetere, tam usitata quicquam novi feceris; Verr. III, 16. nego ... tot familiis ... fuisse ... quicquam ex auro aut ebore factum; ib. IV, 1. in quibus (gramineis hastis) neque pulchritudo erat ulla; ib. 125. neque quicquam propius est factum, quam ut illud Uticense exemplum de Hadriano transferretur Syracusas; ib. V, 94. nec quicquam propius est factum, quam ut illum persequeretur; Cluent. 59. si quicquam misericordia adductus feceris; Muren. 62. quo foedius nec fieri nec cogitari quicquam potest; Piso. 17. neque .. quicquam aliud in ignoto teste facere debemus nisi ut argumento ... rerum ipsarum vim naturamque quaeramus; Scaur. 15. neque .. Pompeius me sua causa quicquam facere voluisset invitum; Rab. Post. 33. — q u i c q u i d: quicquid sua sponte faciebat; Verr. II, 134. — q u i d v i s: (reperiebam hunc) quidvis facere in eius modi rebus; Verr. II, 134. quicum quidvis rectissime facere posset; Phil. II, 48. — u t r u m? vide quid intersit, utrum faciendum fuerit; Verr. V, 75. utrum putatis potius facturum (eum) fuisse? Milo 79. — u t r u m q u e: utrumque horum facies; leg. agr. I, 14. quorum utrumque cum fieret; dom. 68. — u t r u m v i s: ut utrumvis salvo officio facere se posse arbitrarentur; Sex. Rosc. 4.

a c c e s s i o n e m: f. **accessio,** II, 1. facio (3 St.) B. I, S. 38, a.

a d i t u m: hunc quasi gradum quendam atque aditum ad cetera factum ||iactum|| videtis; leg. agr. II, 38.

a d m i r a t i o n e m: admiratio omnium vestrum facta est; Verr. IV, 27. fit ... admiratio populi; ib. V, 106.

a d m u r m u r a t i o n e m: factus est in eo strepitus et grata contionis admurmuratio; Verr. a. pr. 45.

adoptionem: nego istam adoptionem pontificis iure esse factam; dom. 36. dixi ... istam adoptionem ... contra omne pontificum ius factam pro nihilo esse habendam; ib. 38.
advocationes: quo maximarum rerum frequentissimae cotidie advocationes fiunt; Verr. I, 129.
anulum: f. **anulus,** II. facio (3 St.) B. I, S. 255, a. — argentariam: f. **argentaria,** facio (3 St.) B. I, S. 284, a. — argentum: f. **argentum,** II, 1. facio (5 St.) B. I, S. 284, b.
arma: cum pater armis faciendis tuus praefuisset; Piso 87.
arcem: in quo dixisti ... me arcem ||aram|| facere e cloaca; Planc. 95.
auctionem: f. **auctio,** I, 1. facio (7 St.) B. I, S. 330, a.
auctoritatem: id quod maxime facit auctoritatem; imp. Pomp. 43.
audientiam: prospicio ... quantam .. audientiam orationi meae improbitas illius factura sit; div. Caec. 42.
basim: ut eam basim .. faciendam ... locent; Phil. IX, 16.
bellum: f. **bellum,** II, 1. facio (11 St.) B. I, S. 398, f.
beneficium: at ego nimis magnum beneficium Plancii facio; Planc. 71.
bustum: cum ... bustum in foro facerent; Phil. I, 5.
caedem: f. **caedes,** II, 1. facio (37 St.) B. I, S. 438.
candelabrum: candelabra aënea num cui praeter istum ... facta esse existimatis? Verr. IV, 60. ut intellegi posset non ad hominum apparatum, sed ad amplissimi templi ornatum (candelabrum) esse factum; ib. 65. candelabrum factum e gemmis ... ab se C. Verrem abstulisse; ib. 67.
cantum: fit symphoniae cantus; Fr. B. IX, 1.
capellam: capella quaedam est ... scite facta et venuste; Verr. II, 87.
carcerem: qui (carcer) est a crudelissimo tyranno Dionysio factus Syracusis; Verr. V, 143. de templo carcerem fieri; Phil. V, 18.
castra: iste ... pulcherrimo Syracusarum loco stativa sibi castra faciebat; Verr. V, 29.
cautiones: cautiones fiebant pecuniarum; dom. 129.
censorem: f. **censor,** II, 1. facio (5 St.) B. I, S. 492, a.
civis: qua lege Saturninus C. Mario tulerat, ut in singulas colonias ternos civis Romanos facere posset; Balb. 48.
clamorem: f. **clamor,** II, 1. facio (7 St.) B. I, S. 543, a.
coëmptionem: horum ingenio senes ad coëmptiones faciendas interimendorum sacrorum causa reperti sunt; Muren. 27. quae (mulieres) coëmptionem facerent; ib.
coitionem: „dubitatis .. quin coitio facta sit?" Planc. 53.
columnam: nemo dubitat quin multo maius sit novam (columnam) facere; Verr. I, 147.
comitia: comitiis consularibus factis; Verr. a. pr. 17. comitiis iam abhinc diebus triginta factis; ib. II, 130.
comoedum: nemo ... a pessimo histrione bonum comoedum fieri posse existimaret; Qu. Rosc. 30.
compendium: ut paullulum tu compendii facias; Qu. Rosc. 49.
compromissum: quaero abs te quid ita de hac pecunia, de his ipsis HS ɪↄↄↄ, [de] tuarum tabularum fide compromissum feceris; Qu. Rosc. 12.
concessiones: attendite quantas concessiones agrorum hic noster obiurgator uno verbo facere conetur; leg. agr. III, 11.
concursum: f. **concursus,** II. facio (12 St.) B. I, S. 605, b.

condicionem: (is) in utriusque (consulis) pari scelere disparem condicionem facit; prov. cons. 17.
coniecturam: f. **coniectura,** II, 1. facio (10 St.) B. I, S. 622, b. — coniurationem: f. **coniuratio,** II, 1. facio (6 St.) B. I, S. 625, b.
consensiones: nullaene consensiones (servorum) factae esse dicuntur? Verr. V, 9.
constitutum: constitutum factum esse cum servis, ut venirent ad balneas Senias; Cael. 61. quid attinuerit fieri in eum locum constitutum; ib.
consultum: f. **consultum,** II, 1. facio (26 St.) B. I, S. 679, f. — contentionem: f. **contentio,** II, 1. facio (3 St.) B. I, S. 685, b.
contumeliam: „nulla contumelia est, quam facit dignus"; Phil. III, 22. quam (contumeliam) facit is; ib. quid est .. facere contumeliam? ib.
conventum: quorum (negotiatorum Siciliae) quanti conventus ... fieri soliti sint quis ignorat? Verr. III, 45. quem conventum mulierum factum esse arbitramini? ib. IV, 77.
convicium: qui (L. Quinctius) ... convicium C. Iunio iudici quaestionis maximum fecit; Cluent. 74. fit convicium mulierum; Fr. B. IX, 1.
copiam: cuius (decuriae vestrae) mihi copiam quam largissimam factam oportebat; Verr. I, 158.
crimen: qui .. probari potest in ea pecunia non referenda crimen sibi ipsum facere? Flacc. 33.
Cupidinem: idem .. artifex eiusdem modi Cupidinem fecit illum; Verr. IV, 4.
damnum: f. **damnum,** II, 1. facio (3 St.) S. 3, a.
xviros: in xviris faciendis sive fides haberetur sive honos; leg. agr. II, 23.
decessionem: utrum accessionem decumae ... an decessionem de summa fecerit; Rab. Post. 30.
decisionem: dicat, decisionem factam esse, quae facta non est; Qu. Rosc. 48.
decretum: f. **decretum,** II, 1. facio (4 St.) S. 34, a; **de,** III. decretum facio (4 St.) S. 14, b. — deductionem: f. **deductio,** II. facio (4 St.) S. 40, b.
deiectionem: qui illam .. deiectionem tuo rogatu aut tuo nomine fecerit; Caecin. 57.
demolitionem: dumque ea demolitio fieret; Verr. II, 161.
detrimentum: res publica detrimentum fecit; Verr. IV, 20.
deum: deum .. nullum Siculis qui ei paulo magis adfabre atque antiquo artificio factus videretur, reliquit; Verr. a. pr. 14.
discessionem: f. **discessio,** I. (4 St.) S. 127, a.
discidium: quod apud ceteros novis inter propinquos susceptis inimicitiis saepe fieri .. adfinitatum discidia vidimus; Cluent. 190. hoc discidio (facto); Sulla 60.
dissensionem: non potestatum dissimilitudo sed animorum disiunctio dissensionem facit; leg. agr. II, 14. (hac) dissensione facta; Sulla 60.
divites: viderunt .. ex mendicis fieri repente divites; Phil. VIII, 9.
divortium: quod apud ceteros novis inter propinquos susceptis inimicitiis saepe fieri divortia ... vidimus; Cluent. 190. quod cum mima fecit divortium; Phil. II, 69.
dominatum: fit in dominatu servitus, in servitute dominatus; Deiot. 30.
donum: Iuppiter Optime Maxime, cuius iste donum regale ... tibi factum ab regibus ... de manibus regiis extorsit; Verr. V, 184.
effigiem: videre se .. effigiem Cereris non humana manu factam; Verr. V, 187.
effusiones: quas effusiones fieri putatis? Sex. Rosc. 134. *ni ... multo maiores effusiones ... fecisses;* Scaur. 45.
emptionem: hac emptione facta; Caecin. 17. emptiones falsas ... fecisti; Flacc. 74.

epigramma: quod epigramma in eum fecisset; Arch. 25.
exercitum: paucis diebus exercitum fecit; Phil. V, 23. ipse princeps exercitus faciendi ... fuit; ib. 44.
explanationem: religionis explanatio vel ab uno pontifice perito recte fieri potest; har. resp. 13.
expostulationem: cum esset expostulatio facta; Cluent. 161.
facinus: f. **facinus**, II, 1. facio (4 St.) S. 292, a. — factum: vgl. alqd, id; Tull. 32.
facultatem: si facultatem vere atque honeste iudicandi fide et diligentia mea fecero; Verr. II, 179.
fidem: fac fidem te nihil nisi populi .. fructum quaerere; leg. agr. II, 22. quoniam auribus vestris ... minorem fidem faceret oratio mea; Catil. III, 4. non facies fidem; Piso 59. fidem maiorem varietas ipsa faciebat; Scaur. 40. quoniam vita talis .. viri fidem non faciebat; Milo 66.
finem: hic ego si finem faciam dicendi; Qu. Rosc. 14. non modum aliquem et finem orationi nostrae criminibusque faciamus; Verr. II, 118. ut ille aliquando impudentiae suae finem faciat; ib. III, 144. difficile est .. finem facere pretio, si libidini non feceris; ib. IV, 14. finem reddendi (argenti) fecisti; ib. 44. neque tamen finis huic iniuriae crudelitatique fiebat; ib. 87. idemque dies et victoribus imperii et victis vitae finem facit; ib. V, 77. mihi .. optandum ||optatum|| illud est, in hoc reo finem accusandi facere: ib. 183. nox tibi finem dicendi fecit; Tull. 6. cum iam tortor atque essent tormenta ipsa defessa neque tamen illa finem facere vellet; Cluent. 177. quibus (quaestionibus) finem aliquando non mulieris modus, sed amicorum auctoritas fecit; ib. 191. finem feci offerendi mei; leg. agr. II, 12. ut ego .. dicendi finem faciam; Sest. 136. non facis finem; Planc. 75. finem iam faciam; Ligar. 38. ne triumphus quidem finem facit belli? Phil. VIII, 18.
flagitia: intellegitur . . . imprudente L. Sulla .. haec .. flagitia fieri; Sex. Rosc. 25.
fletum: quos putatis fletus mulierum .. fieri (solitos) esse in hisce rebus? Verr. IV, 47. quem .. fletum mulierum (factum putatis)? ib. 52. quem fletum maiorum natu (factum esse arbitramini)? ib. 77. f. gemitum; Sex. Rosc. 24. Verr. IV, 110.
foedus: quid censetis in hoc foedere faciundo voluisse Mamertinos impendere laboris, operae, pecuniae? Verr. V, 51. quod non gratis fit (foedus), indico; leg. agr. II, 58. foedus fecerunt cum tribuno plebis palam; Sest. 24. fecerisne foedera tribunus plebis cum civitatibus, cum regibus, cum tetrarchis? Vatin. 29. foedera interea facta (sunt); Phil. V, 12. quod (foedus) cum Antoniis fecerimus; ib. XIII, 4.
fugam: cum fugam factam esse constabit; Caecin. 43. quas (iste tum) fugas fecerit ... vidistis; dom. 67.
funus: de integro funus iam sepulto filio fecit; Cluent. 28.
furtum: cuius rei furtum factum erat? Qu. Rosc. 26. ut intellegas non te diligentiorem in faciundis fuisse furtis quam me in deprehendendis; Verr. III, 107. Strato ille medicus domi furtum fecit; Cluent. 179. utrum furtum factum non est? ib. 183. quod (furtum) ille sine controversia fecerat; ib. 185.
gemitum: ut urbe tota fletus gemitusque fieret; Sex. Rosc. 24. tanti gemitus fletusque fiebant; Verr. IV, 110. tantus est gemitus factus; ib. 139. fit gemitus omnium; ib. V, 74. quantos et virorum et mulierum gemitus esse factos? Cluent. 192.
gradum: maioribus nostris in Africam ex hac provincia gradus imperii factus est; Verr. II, 3. hunc quasi 'gradum quendam .. ad cetera factum ||iactum|| intellegetis; leg. agr. II, 38. f. aditum.
gratulationem: nuntiatur mihi tantam isti gratulationem esse factam; Verr. a. pr. 21.
Herculem: ex altera parte (erat) Hercules, egregie factus ex aere; Verr. IV, 5.
heredem: QUI ... HEREDEM FECIT, FECERIT; Verr. I, 110.
hominem: Rubrius .. homo factus ad istius libidines; Verr. I, 64. ut es homo factus ||facetus|| ad persuadendum; Piso 59.
hospitium: UT CUM FRATRE L. HOSPITIUM PUBLICE FIERET; Verr. IV, 145. hospitium ... cum L. Cornelio Gaditanos fecisse publice dico; Balb. 41. cum hospitium fecit (populus Gaditanus); ib. 42.
hydriam: cum iste ab sese hydriam Boëthi manu factam ... abstulisset; Verr. IV, 32.
iacturam: propterea quod hic mediocrem iacturam facere cupiebat; Quinct. 21. patiatur eius vita reliqua me hanc tantam iacturam criminum facere; Verr. I, 33. non magna iactura facta; Cluent. 23. huius dignitatis iactura facienda est; Planc. 6. hos ... iacturam suarum tribuum ... fecisse; Planc. 54.
ignem: ignem ... in loco angusto fieri iussit; Verr. I, 45.
impensam: nullam impensam fecerant; Phil. VI, 14.
impetum: in reliquas omnes fortunas iste T. Roscius ... impetum facit; Sex. Rosc. 21. debetis in eos impetum facere; ib. 57. ut homines postremi ... in fortunas unius cuiusque impetum facerent; ib. 137. in bona eius impetum fecit; Verr. I, 90. ecquis est iudex cui non ... persuasum sit istum in aratorum bona fortunasque impetum fecisse? ib. III, 142. servorum armatorum fit .. impetus; ib. IV, 94. impetum in eas tabulas facio; ib. 148. fit ad domum eius ... impetus; ib. V, 93. si tu solus aut quivis unus ... impetum in me fecisset; Caecin. 62. in exercitum nostrum ... impetum fecit (Mithridates); imp. Pomp. 25. fit in eos impetus; Catil. III, 6. infractus furor tuus inanis faciebat impetus; dom. 64. cum omnium perditorum et coniuratorum incitata vis ... in me impetum faceret; ib. 96. si ... in me impetum impeditus facere conabitur; har. resp. 7. impetum faciunt in Fabricium; Sest. 75. complures cum telis in hunc faciunt ... impetum; Milo. 29. cum in Cn. Pompeium ... impetus factus est; ib. 40. ab eo, qui ... facere impetum cogitarat; Milo. 53. hi primum cum gladiis ... in regnantem impetum fecerunt; Phil. II, 114. qui in provinciam D. Bruti ... cum exercitu impetum facere conatur; ib. III, 1. cum .. A. Hirtius ... impetum .. in M. Antonium ... fecerit; ib. XIV, 63.
incendium: cur .. incendium curiae ... contra rem publicam senatus (factum) esse decrevit? Milo 13.
inclinationem: fieri quaedam ad meliorem spem inclinatio visa est; Sest. 67. minimis momentis .. maximae inclinationes temporum fiunt; Phil. V, 26.
indutias: quid [si ille faceret indutias]? Phil. VIII, 20.
initium: itaque ... initium facit (Staienus) a Bulbo; Cluent. 71. respondit a Romulia ||Romilia|| tribu se initium esse facturum; leg. agr. II, 79. quo die ... caedis initium fecisset a me; Phil. V, 20. cum C. Pansa . . initium cum hostibus confligendi fecerit; ib. XIV, 36.
iniuriam: iniuriam facere .. perseverat; Quinct. 31. facis iniuriam .., si maiorem spem ... ponis; Sex. Rosc. 146. nihil in ea re tibi iniuriae feci; Qu. Rosc. 32. quibus factae esse dicantur iniuriae; div. Caec. 10. qui eas iniurias fecisse arguatur; ib. 10. quibus iniuriae factae sunt; ib. 11. quid enim dices? an id quod dictitas, iniuriam tibi fecisse Verrem? ib. 52. cum omnibus Siculis faceret iniurias; ib. 52. cui maximam C. Verres iniuriam fecerit; ib. 54. eam tibi C. Verres fecit iniuriam; ib. 55. si iniuriam tibi factam quereris; ib. 58. quae (iniuria) tibi facta sit; ib. cui facta (iniuria)

dicitur; ib. quae (iniuria) tibi ab illo facta sit; ib. 59. si .. non ulla tibi facta est iniuria; ib. 60. quibus ipse insignis iniurias fecerit; Verr. a. pr. 7. non tibi iniuriam facio; ib. I, 25. qui sociis iniurias fecerant; ib. 59. si quam Rubrius iniuriam ... fecisset; ib. 80. quibus iniurias fecerit; ib. 81. cum ... populo Romano communique causae legatorum facta esset insignis iniuria; ib. 84. quae (iniuria) tibi esset facta; ib. 85. quae (iniuria) mihi aut amico meo facta est; ib. 103. cur tantam iniuriam P. Annio mortuo fecisti? ib. 113. quas (iniurias) scirent aliis esse factas; ib. II, 16. quae (iniuria) Sthenio facta esset; ib. 103. qui iniuriam sibi factam queri posset; ib. III, 29. iniuriamne factam sociis (intellegi velim)? ib. 39. quantam iniuriam fecerunt Verri aratores? ib. 157. quibus in rebus non solum filio, Verres, sed etiam rei publicae fecisti iniuriam; ib. 161. non iniuriam factam Siculis atque aratoribus (Hortensius dicet)? ib. 205. non .. putat ille sibi iniuriam factam; ib. IV, 37. ne qua tali viro mortuo fiat iniuria; ib. 121. tametsi iniuriam facio communi causae et iuri civitatis; ib. V, 141. maiorem ab eo iniuriam fieri; Font. 20. quibus Sulla voluit iniuriam facere; Caecin. 101. Cn. Decitio Samniti ... iniuriam ... ab huius familia factam esse dixisti: Cluent. 161. quae civitati facta est iniuria? Flacc. 57. quae vobis fit iniuria? ib. 65. quid tibi ... iniuriae factum est? ib. 70. neque huic ullam in eo fecisti iniuriam; ib. 80. Androni Sextilio gravis iniuria facta est; ib. 84. non secures ad iniuriam faciendam Flacci animum impulerunt; ib. 85. facio iniuriam fortissimo viro mortuo; Piso 8. non in eo, cui facta est iniuria, sed in eis, qui fecerunt, sceleris et conscientiae poena remansit; ib. 95. ne ... illi etiam ipsi facerem ... iniuriam; Rab. Post. 33. quam vivo iniuriam fecimus; Phil. IX, 8. „si .. oblivisci velint ipsi fecisse (iniurias)“; ib. XIII, 46.

inruptionem: si inruptio nulla facta est; imp. Pomp. 15.

insidias: cum multae mihi a C. Verre insidiae terra marique factae sint; Verr. a. pr. 3. istius insidiae nefariae, quas .. mihi, vobis, M.' Glabrioni, populo Romano, sociis, exteris nationibus, ordini, nomini denique senatorio facere conatur; ib. 4. cum omnis insidias fortunis suis a praetore fieri videret; ib. II, 41. Scamandro insidias factas esse per Diogenem; Cluent. 53. quae (insidiae) fierent Habito; ib. num quid aliud in illis iudiciis versatum est praeter hasce insidias Habito ab Oppianico per Fabricium ‖ Fabricios ‖ factas? ib. 62. quae (insidiae) ipsi populo Romano a popularibus tribunis plebis fiant; leg. agr. I, 25. sin insidias fieri libertati vestrae ... intellegetis; ib. II, 16. sperant ... aliquid illi insidiarum fieri ... posse; ib. 54. quas mihi ipsi fecerat insidias; Sulla 18. a quo .. crudelis insidias rei publicae factas ... putarem; ib. 45. nisi oculis videritis insidias Miloni a Clodio factas; Milo 6. ut .. quaerere .. debeatis .. uter utri insidias fecerit; ib. 23. insidias factas esse constat; ib. 31. ab utro factae (insidiae) sint, incertum est; ib. num quid .. aliud in iudicium venit nisi uter utri insidias fecerit? ib. insidias Miloni fecisse Clodium; ib. 32. Clodius insidias fecit Miloni? ib. 60. X. ut huic faceret insidias; ib. 88.

interitionem: aratorum interitio facta nulla est; Verr. III, 125.

invitationem: fit .. inter eos .. invitatio, ut Graeco more biberetur; Verr. I, 66.

iter: si sua sponte iter Ameriam faceret; Sex. Rosc. 97. quacumque iter fecit; Verr. I, 44. eorum alter ... iter per Siciliam facere voluit; ib. IV, 61. quacumque iter fecit (P. Servilius); ib. V, 66. quorum (deorum) iter iste ad suum quaestum, non ad religionum dignitatem faciundum ... curavit; ib. 186. itinera, quae per hosce annos ... nostri imperatores fecerint, recordamini; imp. Pomp. 38. quacumque illa iter fecisset; Cluent. 192. qui ea iter faciunt ‖ quem per iter qui faciunt ‖; leg. agr. II, 81. cum ... itineris faciendi causa decedens e provincia Puteolos forte venissem; Planc. 65. tardius iter fecit (Tubero); Ligar. 22. iter qua faciebat; Phil. IX, 6. volasse eum, non iter fecisse diceres; ib. X, 11. cum iter per agros et loca sola faceret cum Pompuleno; Fr. B. II, 5.

iudicatum: cum iudicatum non faceret; Flacc. 48

iudicium: Romae iudicia fiebant; Quinct. 41. iudicium fiat statim; ib. 44. si veretur, ut res iudicio facto parata sit; ib. non omnia iudicia fieri mallet; ib. 46. quod omnia iudicia difficillima cum summa sua invidia maximoque periculo P. Quinctii fieri mallet; ib. 85. ut acria ac severa iudicia fiant; Sex. Rosc. 11. quod iudicia .. facta non essent; ib. 28. iudicia fient; ib. 91. cum dixisset ... iudicia .. turpia ac flagitiosa fieri; Verr. a. pr. 45. ais iudicium esse factum te iniuria circumsessum esse Lampsaci; ib. I, 83. facit ipse iudicium; ib. 150. inter aratores et decumanos lege frumentaria ... iudicia fiunt; ib. II, 32. SI QUOD (IUDICIUM) ESSET FACTUM; ib. 95. per quos (dies) solos iudicium fieri posset; ib. 130. (utrum est aequius) iudicium integra re an perdita fieri? ib. III, 27. quod ... nullum ... factum ... iudicium invenitur; ib. 33. iudicia severa fiebant; ib. 210. cum iudicia fiebant; ib. IV, 22. postea quam iudicia severa Romae fieri desierunt; ib. 133. cum iudicia fiebant; ib. si ad causas iudicia iam facta domo deferemus; Cluent. 6. hoc tum iudicio facto; ib. 56. iudicio .. facto; ib. 68. „iudicia facta permulta sunt“: ib. 88. Oppianici pecunia post iudicium factum ab iudice ablata est; ib. 102. illud .. Iunianum (iudicium) per vim factum est; ib. 103. qui iudicia facta commemoras; ib. 112. iudicium fieri videtur; Flacc. 40. cum ipse non deducendo Falcidium iudicium feceris; ib. 93. quae (iudicia) per hos mensis in homines audacissimos facta sunt; Sulla 92. cum id dicerem, ... iudicium aequiore tempore fieri oportere; Fr. B. VI, 16. qui postulet .. de tua existimatione iudicium fieri; Verr. III, 139. f. **de,** III. iudicium facio (19 St.) S. 16, f.

iussa: omnia illa .. populi iussa ... rei publicae causa esse facta fateamur; Vatin. 8.

iusta: iusta Catilinae facta sunt; Flacc. 95.

lapidationem: fit magna lapidatio; Verr. IV, 95. facta lapidatio est; dom. 12. lapidationes .. fiebant; Sest. 34.

lamentationes: quas lamentationes (mulierum) fieri solitas esse (putatis) in hisce rebus? Verr. IV, 47.

largitionem: quae (largitio) ... fieri nisi exhausto aerario nullo pacto potest; leg. agr. II, 10. si largitionem factam esse confiterer; Muren. 5.

lectos: lectos aeratos ... num cui praeter istum ... (factas) esse existimatis? Verr. IV, 60.

licitationes: licitationibus factis; Verr. II, 133.

locationem: cum locatio fieret; Verr. III, 18.

lucellum: docuerun vos quid lucelli fecerit ... Apronius; Verr. III, 106.

lucrum: qui (Diognetus) ex publicis vectigalibus tanta lucra facit; Verr. III, 86. necesse est ... non magnum lucrum fecisse decumanos; ib. 110. si ostendo in hac una emptione lucri fieri tritici modium c; ib. 111. qui $\overline{\text{CCCC}}$ mod. lucri faciunt; ib. ut sciam quantum lucri factum sit; ib. 112. quid lucri fiat cognoscite; ib. 115. $\overline{\text{CCCC}}$ (modium tritici) lucri facta esse dixeram; ib. 116. cum tanta lucra facta ... cognoverit; ib. 143. immensum atque infinitum lucrum esse factum; ib. 149. [minus igitur lucri facit]; Flacc. 91. in eius modi pari lucrum fieri putabat ... si uterque cecidisset; Piso 27.

ludos: quos (ludos votivos) Cn. Pompeius facturus est; Verr. a. pr. 31. mihi ludos sanctissimos ... Cereri, Libero Liberaeque (esse) faciundos; ib. V, 36. mihi antiquissimos ... Iovi, Iunoni Miner-

vaeque esse faciundos; ib. 36. ludi per decem dies facti sunt; Catil. III, 20. qui trinos ludos aedilis feceram; Muren. 40. qui casu nullos (ludos) feceras; ib. sit idem magnificentissimos et nullos umquam fecisse ludos; ib. 41. ludi sunt non rite facti; har. resp. 20. LUDOS MINUS DILIGENTER FACTOS; ib. 21. qui sunt ludi minus diligenter facti? ib. quos .. haruspices ludos minus diligenter factos .. esse dicunt? ib. 22. quos (ludos) in Palatio nostri maiores ... fieri .. voluerunt; ib. 24. hos ludos servi fecerunt; ib. cum Athenionis aut Spartaci exemplo ludos facere maluerit quam C. aut Appii Claudiorum; ib. 26. illi cum ludos facerent; ib. qui ludos apparatissimos magnificentissimosque fecisti; Sest. 116. qui ludos faciebat; ib. 117. cuius (consulatus) fuit initium ludi compitalicii, tum primum facti post L. Iulium et C. Marcium consules; Piso 8. cum quidem tribunus plebis ... magistros ludos ... facere iussisset, privatus fieri vetuit; ib. Sex. Clodium ... ludos facere ... passus es; ib. ne quo modo fieri quidem posthac possint (ludi) possum .. suspicari; ib. 65. Praeneste fecisse (eum) ludos. quid? alii quaestores nonne fecerunt? Planc. 63. qui ne Apollinaris quidem ludos ... praesens fecit; Phil. X, 7.

magistros: cui magistri fiunt; Quinct. 50.

maleficium: conveniat mihi tecum necesse est ... ipsum sua manu fecisse (maleficium istud); Sex. Rosc. 79.

manubias: qui manubias sibi tantas ex Metelli manubiis fecerit; Verr. I, 154.

manum: facta manu armataque; Verr. IV, 96. si aliquam manum contra rem publicam facere potuisset (pirata); ib. V, 77. qui ... cum manum fecerit; Caecin. 33.

medicinam: medicinae faciendae locus non erit; Quinct. 8.

Megalesia: istius modi Megalesia fecit pater tuus? har. resp. 26.

mentionem: doce (te) aliquando mentionem fecisse (innumerabilis pecuniae); Quinct. 37. eius rei ... mentio facta non est; Sex. Rosc. 5. cum nulla .. proscriptionis mentio || memoratio || fieret; ib. 21. tamen fraudis ac furti mentionem facere audes? Qu. Rosc. 26. huius .. criminis .. mentio nulla fiet; div. Caec. 32. lenonum, aleatorum, perductorum nulla mentio fiat; Verr. I, 33. perpendiculi mentio fit nulla; ib. 134. cuius hereditatis ... mentionem fecerat nemo; ib. II, 46. ante quam mentio .. controversiae facta esset ulla; ib. 55. in senatu continuo Cn. Lentulus et L. Gellius consules faciunt mentionem, placere statui; ib. 95. postero anno L. Metellus mentionem tui census fieri vetat; ib. 139. audes ullius iudicii mentionem facere? ib. III, 33. fac mentionem innocentiae; ib. 41. tu mihi .. audes mentionem facere decumarum? ib. 48. vetat te Volcatius ... mentionem mancipis facere; ib. 176. quid eorum scribarum mentionem faciam? ib. 182. cuius (praefationis donationis) ne mentio quidem te praetore ulla facta est; ib. 187. di faciant ut rei militaris, ut belli mentionem facere audeas! ib. V, 33. hic mihi etiam audebit mentionem facere Mamertinae laudationis? ib. 57. Sthenius ... mentionem tuorum furtorum non facit; ib. 128. quo .. ore mentionem corrupti iudicii facitis? Cluent. 65. ut tota in causa mentionem ullam legis fecerim; ib. 143. audes .. mentionem facere legis Semproniae? leg. agr. II, 31. cum erat a tribuno plebis mentio legis agrariae facta; ib. 68. quoniam Bruti atque illius temporis feci mentionem; ib. 92. tu cuiusquam .. hominis popularis mentionem facis? Rabir. 12. non debuisse (eum) ... mentionem facere hereditatis; Flacc. 85. esset absurdum ... mentionem facere Sullae nullam; Sulla 37. is mihi etiam generis sui mentionem facit? har. resp. 26. „ne mentionem omnino cuiquam iudicum aut iudiciorum facere liceat“; Sest. 89. quoniam facta mentio est ludorum; ib. 118. quoniam legationis tuae facta mentio est; Vatin. 35. nemo mentionem facit (tui) quin exsecretur; ib. 39. num quis .. fecisset mentionem (auri)? Cael. 56. haec facta illius clarissimi .. viri mentio .. vocem meam fletu debilitavit; ib. 60. audetisne ... facere istorum hominum mentionem? ib. 71. tunc etiam mentionem facies consulatus? Piso 23. si mentionem tensarum fecero; Planc. 83. in qua (aestimatione litium) Postumi mentio facta nulla est; Rab. Post. 10. an huius ille legis ... mentionem facere ausus esset? Milo 33. illud cuius est ... stultitiae, ... clivi Capitolini mentionem facere? Phil. II, 19. maxime admiratus sum, mentionem te hereditatum ausum esse facere; ib. 42. legatorum mentionem nullam censeo faciendam; ib. V, 31. Asiae et Syriae mentio fiet? ib. XI, 21. ego .. mentionem omnino provinciarum factam dico alienissimo tempore; ib. 22. cur tam repente pacis est facta mentio? ib. XII, 3. mentio a te facta pacis suspicionem multis attulit immutatae voluntatis; ib. 18. Lupercorum mentionem facere audet? ib. XIII, 31. quis .. legis Hirtiae mentionem facit? ib. 32. „concordiae factam esse mentionem scribitis“; ib. 36. f. **de**, III. mentionem facio (6 St.) S. 17, a.

mercaturas: cum mercaturas facerent; Verr. V, 72.

modios: adde totius summae DXL milium modium tris quinquagesimas: fit tritici modium $\overline{\text{XXXII}}$ cccc; Verr. III, 116. f. lucrum; Verr. III, 111. X. 116.

monumentum: te monumentum fecisse in meis aedibus; dom. 51. placet .. mihi .. legionis Martiae militibus ... monumentum fieri quam amplissimum; Phil. XIV, 31. uti ... monimentum quam amplissimum .. faciundum .. curent; ib. 38.

moram: venire omnis suas possessiones ... maluit quam ullam moram cuiquam fieri creditorum suorum; Sulla 58. ille se adfirmare postero die moram nullam esse facturum; Sest. 74.

motum: nullus in eorum reditu motus municipiorum et coloniarum factus est; Quir. 10. quod ... factus in agro Piceno .. nuntiatur terrae motus; har. resp. 62.

mutationem: fit magna mutatio loci; Quinct. 12. quae .. tum mutatio (vestis) non deprecationis causa est facta, sed luctus; Sest. 27. hac mutatione vestis facta; ib. etiam postliminio potest civitatis fieri mutatio; Balb. 28.

naufragium: in hoc portu Atheniensium nobilitatis, imperii, gloriae naufragium factum existimatur; Verr. V, 98.

naviculariam: naviculariam ... (te) esse facturum? Verr. V, 46.

navem: decem navis ... populus Milesius ex pecunia vectigali populo Romano fecerat; Verr. I, 89. navem .. maximam ... apud istos faciundam curavit; ib. IV, 23. navem tibi operis publicis Mamertinorum esse factam eique faciendae senatorem Mamertinum publice praefuisse; ib. V, 47. et ex quo fit navis et qui faciunt; ib.

nomen: in codicis extrema cera nomen infimum in flagitiosa litura fecit; Verr. I, 92.

occasionem: haec Apollonidienses occasione facta ad Flaccum detulerunt? Flacc. 79.

occisionem: si .. occisio facta non erit; Caecin. 41.

olivetum: IN QUIBUS (IUGERIBUS) OLIVETUM FIERI POTEST; leg. agr. II, 67.

operarium: qui (operarius) ... ita factus (est) et animo et corpore; Verr. IV, 126.

oppugnationem: cur ... oppugnationem aedium M. Lepidi ... contra rem publicam senatus factam esse decrevit? Milo 13.

optionem: quotiens ille tibi .. optionem .. facturus sit; div. Caec. 45.

opus: LEX OPERI FACIUNDO; Verr. I, 143. ne vitiosum opus fieret? ib. diem praestituit operi faciundo Kalendas Decembris; ib. 148.

pactionem: *fecit pactionem*; Qu. Rosc. 25. dic pactionem fecisse (eum) ut absolveretur; ib. 26. „pactionem ... mecum fecerat"; ib. utrum Roscius cum Flavio de sua parte an de tota societate fecerit pactionem; ib. 34. cum de tota lite faceret pactionem; ib. 40. quae (pactiones) factae sunt cum decumano Cn. Sergio; Verr. III, 102. cum decumani aratoribus ad pactiones faciendas non suam vim, sed tuum scelus ac nomen opponerent; ib. 131. has .. pactiones sepulturae cum vivis etiam illis esse factas; ib. V, 120. quis pactionem fieri ... coëgit? Flacc. 89. pactiones sine ulla iniuria factas rescidit; prov. cons. 10. qui de sociis cum hostibus, de civibus cum sociis faciat || facit || pactiones; ib. 12.

partitionem: cur cum eo tantae pecuniae partitio fiat? Verr. III, 183. haec inter nos partitio defensionis non est fortuito .. nec temere facta; Sulla 13.

pacem: quae (pax) erat facta per obsidem puerum nobilem; Phil. II, 90. ei, cum quo pacem facias; ib. XII, 11. quid est aliud non pacem facere, sed differre bellum? ib. 13. cum eis facta pax non erit pax; ib. 14. pacem cum Scipione Sulla sive faciebat sive simulabat; ib. XIII, 2. cum hoc pacem fieri posse credamus? ib. 16. „negatis pacem fieri posse"; ib. 34. cum hoc pacem M. Lepidus ... fieri posse arbitraretur? ib. 49.

peculatum: an de peculatu facto ... longa oratio est expromenda? Rabir. 8.

pecuniam: quibusnam rebus in ea provincia maximam uno anno pecuniam facere posset; Verr. II, 17. hic [Timarchides] quantam pecuniam fecerit: ib. 133. ex quibus (nummis) pecuniam maximam fecit; ib. 136. ista ratione innumerabilem pecuniam facere cum posset; ib. III, 211.

periculum: quo tempore ... tute tui periculum fecisti? div. Caec. 27. cum ... mihi amplum et praeclarum existimassem, eos velle meae fidei diligentiaeque periculum facere, qui innocentiae abstinentiaeque fecissent; Verr. a. pr. 34. qui si ... saepius eius deae periculum facere nollet; prov. cons. 35. numquam (erat) periculum factum consilii; Piso 1. fac huius odii ... periculum; ib. 65. qui periculum fortunae cotidie facit; Phil. V, 14.

phaleras: phaleras pulcherrime factas ... utrum .. abstulisti an emisti? Verr. IV, 29.

piraticam: profecto ... piraticam ipse fecisset; sen. 11.

pocula: pocula quaedam (eum habere) ... Mentoris manu summo artificio facta; Verr. IV, 38.

poëma: poëma .. facit ita festivum; Piso 70.

pontem: fecerisne ante rostra pontem continuatis tribunalibus? Vatin. 21.

porticum: in qua (domo) porticum .. Q. Catulus ... fecit; dom. 102.

potestatem: ut meo loco vel respondendi vel interpellandi tibi potestatem faciam; Sex. Rosc. 73. quotiens ille tibi potestatem ... facturus sit; div. Caec. 45. ut ei ... ne subscribendi quidem ... facerent potestatem; Verr. I, 15. si lex ampliandi faciat potestatem; ib. 26. prodeundi tibi in publicum potestatem factam negas; ib. 80. cuius rei recognoscendae faciam vobis suo tempore potestatem; ib. 122. excludit eum solum, cui prope dicam soli potestatem factam oportebat; ib. 142. quibus ne reiciendi quidem amplius quam trium iudicum praeclarae leges Corneliae faciunt potestatem; ib. II, 77. faceres potestatem aratori non modo reiciendi, sed etiam sumendi recuperatores; ib. III, 32. utrique facit potestatem; ib. 35. indignum uni potius ex iniquis sumendi (recuperatores) quam utrique ex aequis reiciundi fieri potestatem; ib. 140. ei potestatem emendi non esse factam; ib. 148. neque se aliis videndi potestatem esse facturum; ib. IV, 64. legem recitare omnium mihi tabularum et litterarum fieri potestatem oportere; ib. 149. tabularum mihi postestas facta non esset; ib. IV, 149. patri .. et adulescenti filio adeundi ad illum miserum potestatem numquam esse factam; ib. V, 21. potestas aspiciendi (archipiratam) nemini facta est; ib. 66. potestatem tibi fieri oportere, ut, si posses, recuperatoribus persuaderes; Tull. 39. respondendi Fidiculanio potestas facta non esset; Cluent. 108. si quid de his rebus dicere vellet, feci potestatem; Catil. III, 11. postea quam vobis decernendi potestas facta non est; sen. 3. cum L. Caecilius ... direptoribus .. bonorum meorum in ius adeundi potestatem non fecerit; ib. 22. scio me ... et tibi et gladiatoribus tuis instaurandae caedis potestatem non fecisse; dom. 6. ut ... *utrique potestas contra Semproniam* legem fieret provinciae commutandae; Sest. 55. quae potestas si mihi saepius ... fiet; Phil. I, 38. mihi videmini ... potestatem nobis de tota re publica fecisse dicendi; ib. III, 13. ad Brutum adeundi legatis potestatem fecerit (oportet); ib. VII, 26. Q. Scaevolam .. memoria teneo ... facere omnibus conveniendi potestatem sui; ib. VIII, 31.

praedas: f. quaestum; Verr. III, 119.

praeiudicium: de quo non praeiudicium ... factum putatur; div. Caec. 12. cum hoc diceret ei Metellus praeiudicium se de capite C. Verris per hoc iudicium nolle fieri; Verr. III, 152. de quo homine praeiudicium noluerit fieri per recuperatores; ib. 153. ea de eo praeiudicia esse facta; Cluent. 9. nullo praeiudicio facto; ib. 60. qui (iudices) duo praeiudicia fecissent; ib. 62. quae praeiudicia de eo facta esse constarent; ib. 104.

praetorem: eam legem ab eo praetore populi Romani, qui sit primus factus, ferri iubet; leg. agr. II, 26.

proelium: Pharsalico proelio facto; Deiot. 13. princeps .. omnium Pansa proelii faciendi ... fuit; Phil. XIV, 26. hic .. adulescens maximi animi ... secundum .. proelium fecit; ib. 28.

promissa: ut multis multa promissa non fecit; Phil. I, 17.

proscriptionem: quam ad diem proscriptiones venditionesque fiant; Sex. Rosc. 128. quae (proscriptio) facta est in eos; ib. 153. praediorum proscriptiones cum mulierum || mulieribus || aperta circumscriptione fecisti; Flacc. 74.

psephisma: quod (psephisma) fecerunt (Smyrnaei) in Castricium mortuum; Flacc. 75.

pugnam: fit ... pugna inter servos Rubrii atque hospitis; Verr. I, 67.

quaestum: qui HS ccciↃↃↃ ccciↃↃↃ ccciↃↃↃ quaestus facere noluit; Qu. Rosc. 23. de quaestu, quem qui fecisset, ne legeretur; Verr. II, 122. num quis poterit ... dubitare quin propter improbitatem tam magnos quaestus feceris? ib. III, 111. ipsum maximos quaestus praedasque fecisse; ib. 119. quantum .. quaestum putamus factum esse per eum? ib. 150. invitum te quaestum facere putaremus? ib. V, 54. quaestus duplex unius missionis fiebat; ib. 62. NI FURTIS QUAESTUM FACERET; ib. 141. obiectum est ... quaestum M. Fonteium ex viarum munitione fecisse; Font. 17. quamvis quaestum || tum qua quaestum || faceret; Sest. 26. in eius modi pari .. fieri putabat immortalem .. quaestum, si uterque cecidisset; Piso 27.

rapinas: sin has .. rapinas ... facient; Sex. Rosc. 139. quas (rapinas) non faciebat Hannibal; Phil. V, 25.

reconciliationem: reconciliationem esse gratiae factam; har. resp. 51.

redemptionem: redemptio est huius iudicii facta grandi pecunia; Verr. a. pr. 16.

reiectionem: postea quam reiectio iudicum facta est; Verr. a. pr. 16. non intellego quam ob rem senatus ... de ipso .. ambitu reiectionem fieri voluerit iudicum alternorum; Planc. 36.

rem: statuit senatus hoc, ne illi quidem esse licitum ... a populo factarum .. rerum summas imminuere; Verr. III, 81. quam (rem) tu fecisti; ib.

203. res illum divinas ... facere vidisti; ib. IV, 18. negat ullo modo (rem) fieri posse; ib. 85. quas (res) improbissime fecit (Aebutius); Caecin. 23. quem ego magis fecisse illam rem sum admiratus quam facturum putavi; Phil. II, 27. quo minus ab eo rem illam dicebant fieri debuisse; ib. X, 15.

sacellum: in qua (domo) .. ita est inaedificatum sacellum, ut alius fecerit; har. resp. 31.

sacrarium: cui (aequilae) ille .. sacrarium [scelerum] domi suae fecerat; Catil. II, 13.

sacrificium: quod (sacrificium) alienae domi fieret: dom. 105. cum sacrificium Bonae deae fieret; dom. 105. quod (sacrificium) fit pro salute populi Romani; har. resp. 12. SACRIFICIA ... MINUS DILIGENTER FACTA; ib. 37. quod (sacrificium) fit per virgines Vestalis, fit pro populo Romano, fit in ea domo, quae est in imperio, fit incredibili caerimonia, fit ei deae, cuius ne nomen quidem viros scire fas est; ib. sacrificiis sollemnibus factis; Phil. V, 24.

sacra: quae sacra per summam castimoniam virorum ac mulierum fiant; Verr. IV, 102. quae (sacra) apud omnis gentis .. fiunt; ib. 109. ut ei sacra facerent (Syracusani) quot annis; ib. 151. cui (Iunoni Sospitae) omnis consules facere (sacra) necesse est; Muren. 90. ne quis meorum ... possit .. te sacra illa tua facientem videre; har. resp. 33. quae (sacerdos) Graecum illud sacrum .. faceret; Balb. 55. sacra pro civibus civem facere voluerunt; ib.

Sappho: ipsa (haec Sappho) fuit egregie facta; Verr. IV, 127.

satis: ipse mihi satis facere non possum; Qu. Rosc. 9. satis fidei et diligentiae meae, satis causae et controversiae, satis formulae et sponsioni, satis etiam iudici fecisse videar cur secundum Roscium iudicari debeat; ib. 14. venisti domum ultro Roscii: satis fecisti; ib. 26. causae atque officio tuo (te) satis facere arbitrabor; div. Caec. 47. sic breviter ... satis faciam universis; ib. 50. se avarissimi hominis cupiditati satis facere posse, nocentissimi victoriae non posse; Verr. a. pr. 41. quod si in rebus iudicandis populi Romani existimationi satis facere voluissent; ib. 44. nisi publice satis factum sit; ib. I, 79. negat eum sibi illa decisione satis facere posse; ib. 140. de quo (Dione) ... vobis priore actione satis factum est; ib. II, 20. cum utrisque satis facere non posset (Verres), et Siculis et togatis; ib. 154. me Siculis satis esse facturum; ib. 179. nec illum ante tibi satis facere quam tu omnium existimationi satis fecisses; ib. III, 133. non dubito quin vobis satis fecerim; ib. 144. satis illorum voluntati ... factum esse arbitrabor; ib. V, 130. satis est factum Siculis, satis officio ac necessitudini, .. satis promisso nostro ac recepto; ib. 139. cum .. populo Romano satis factum ... erit; ib. 183. multae mihi ad satis faciendum (tibi) ... facultates dabuntur; Cluentio nisi nunc satis fecero, postea mihi satis faciendi potestas non erit; Cluent. 10. qui et naturae et legibus satis fecit; ib. 29. si ... satis facere omnibus vobis cogitat; leg. agr. II, 79. satis facere rei publicae videmur; Catil. I, 2. huic ego .. satis facere cupio; Muren. 7. existimasti te utrique negotio satis facere posse? ib. 46. ipse .. Fufiis satis facit absentibus; Flacc. 47. utinam .. haec (familia) ipsa non modo iniquorum invidiae, sed aequorum exspectationi satis facere posset! Sulla 54. de principio studuit animus (meus) ... satis facere exspectationi hominum; ib. 69. si modo nos ipsi rei publicae satis fecimus; Cael. 77. cum .. ille suae gloriae iam pridem ... satis fecerit; prov. cons. 35. me omnibus ... si minus referenda gratia satis facere potuerim, praedicanda et habenda certe satis esse facturum; Balb. 2. omnes .. istius modi artes in eis reprehenduntur, qui cum professi sunt, satis facere non possunt; Planc. 62. non existimavi me .. dignitati praefecturae gravissimae ... satis esse facturum; Scaur. 27. ut omnium vel suspicioni vel malevolentiae vel crudelitati satis fiat; Rab. Post. 45. ut .. Considius ... satis facere hominibus non posset; Ligar. 2. vel officio ... vel errori ... satis factum esse duxit; Deiot. 13. quod ... patri satis faciendum esse arbitrabatur; ib. 29. ut mihi nulli neque remi neque venti satis facerent; Phil. I, 9. ut mihi satis fieri paterer a te; ib. II, 49. te non existimare ... umquam mihi pro tuis in me iniuriis satis esse facturum; ib. etsi nullo modo poterit oratio mea satis facere vestrae scientiae; ib. 57. qui cum aut morte aut victoria se satis facturum rei publicae spopondisset, alterum fecit; ib. XIV, 26.

scelus: intellegitur ... imprudente L. Sulla scelera haec fieri; Sex. Rosc. 25. libertus scelus se facturum arbitrabatur; Verr. I, 123. illa scelera ... invitissima civitate illa facta sunt; ib. II, 50. cum ... haec scelera servi audacissime faciant; Tull. 40. quae idem ille gladiator scelera .. fecerat; dom. 81. quo (consule) sceleris nihil facere posset; Milo. 32.

sermonem: fit sermo inter eos; Verr. I, 66.

servitutem: fit in dominatu servitus; Deiot. 30.

HS: quo modo ex deciens HS sexcenta sint facta; Verr. I, 92. fiunt per triennium HS D milia fortasse; Verr. III, 118. f. quaestum; Qu. Rosc. 23.

signum: existimabat ea (signa) non ad hominum luxuriem, sed ad ornatum fanorum atque oppidorum esse facta; Verr. IV, 98. signum Paeanis ex aede Aesculapii praeclare factum ... non sustulisti? ib. 127. tria ferebantur in orbe terrarum signa Iovis Imperatoris uno in genere pulcherrime facta; ib. 129. Q. Marcius censor signum Concordiae fecerat; dom. 130.

simulacrum: a Tyndaritanis non ... simulacrum Mercurii pulcherrime factum sustulisti? Verr. IV, 84. in eo (fano) Chrysae simulacrum est, praeclare factum e marmore; ib. 96. insistebat in manu Cereris dextra grande simulacrum pulcherrime factum Victoriae; ib. 110. ex aede Iovis religiosissimum simulacrum Iovis Imperatoris ... pulcherrime factum nonne abstulisti? ib. 128. idem .. iusserunt simulacrum Iovis facere maius; Catil. III, 20.

societatem: qui societatem cum Sex. Naevio fecerit; Quinct. 11. Quinctius fecit .. societatem earum rerum ||cum eo||; ib. 12.

sortitionem: dum sortitio fit; Fr. B. VI, 13.

sponsionem: iubet P. Quinctium sponsionem cum Sex. Naevio facere; Quinct. 30. sponsionem porro si istius modi faceret; ib. 31. sponsionem iubet facere; ib. si sponsionem fecisset; ib. 32. sponsionem facere maluit, fecit; ib. in eo sponsio facta est; ib. 36. qui ... sponsionem de probro facere maluerit; ib. 46. sponsio quae in verba facta est? ib. 84. in qua (pecunia) legitimae partis sponsio facta est; Qu. Rosc. 10. pecunia petita est certa cuius ||cum|| tertia parte sponsio facta est; ib. 14. si quis ... sponsionem faceret; Verr. I, 115. SI POSSESSOR SPONSIONEM NON FACIET; ib. 116. sponsio illa ne fieret laborasti; ib. III, 132. sponsio fit de capite ac fortunis tuis; ib. 133. cum eodem Apronio .. P. Scandilius ... eandem sponsionem de societate fecit, quam Rubrius facere voluerat; ib. 135. facta est sponsio HS $\overline{V}$; ib. sponsio facta est cum cognitore tuo Apronio de fortunis tuis omnibus; ib. 137. Scandilium cogis — quid? sponsionem acceptam facere? ib. 139. attuli sponsiones ipso praesente factas de decumarum societate ab ipso prohibitas iudicari; ib. 144. cogere eum coepit ... sponsionem ... facere cum lictore suo; ib. V, 141. ubi ita .. est .. sponsio facta; Tull. 29. sponsio facta est; Caecin. 23. *cum* optime sponsionem facere possent; ib. 45. „Aebutius ... necesse est male fecerit sponsionem"; ib. 80.

statuam: statua ex aere facta est; Verr. II, 50. erat etiam Stesichori poëtae statua senilis ..., summo .. artificio facta; ib. 87. utrum ipsae civitates solitae sint statuas tibi faciendas locare ei,

cui possent optima condicione; ib. 144. qui statuis faciundis praeesset; ib. si per eos statuae fiebant; ib. eos ... faciendam (statuam) .. curasse; ib. IV, 139. ut eam .. statuam .. faciendam ... locent; Phil. IX, 16.

strepitum: f. admurmurationem.

stuprum: quod nefarium stuprum non per illum (factum est)? Catil. II, 7. quem cum sorore germana nefarium stuprum fecisse L. Lucullus .. se .. dixit comperisse; Milo 73.

summam: quod ... in censu habendo potestas omnis aestimationis [habendae] summaeque faciendae censori permittitur; Verr. II, 131. summam faciam vobis ex litteris publicis ac testimoniis civitatum frumenti in cellam imperati; ib. III, 225. cum summam tantae pecuniae .. sibi ipse ex sua voluntate fecisset; leg. agr. II, 64.

sumptum: quos sumptus cotidianos ... fieri putatis? Sex. Rosc. 134. sin ... hos tantos tamque profusos sumptus .. facient; ib. 139. HABES SUMPTUM UNDE FACIAS; Verr. III, 155. qui maiorem sumptum ... in Timarchidi prandium .. fecerunt; ib. IV, 22. ut sumptum faciat in militem nemini vis adfertur; imp. Pomp. 39. *ni multo maiores sumptus ... fecisses;* Scaur. 45.

suspicionem: nunc facis suspicionem; Flacc. 83.

syngrapham: (Malleolus) syngraphas fecerat; Verr. I, 91. si tuus scriptor ... non syngraphas cum Byzantiis exsulibus ... faceret; dom. 129. qui cum Hermarcho Chio syngraphas fecit; har. resp. 34. factae .. syngraphae sunt in Albano Cn. Pompei; Rab. Post. 6. syngrapha ... facta in gynaecio est; Phil. II, 95.

taxationem: eius rei taxationem nos fecimus Tull. 7.

Tenem: Tenem, pulcherrime factum, ... abstulit; Verr. I, 49.

testamentum: testamentum P. Annius fecerat non improbum, non inofficiosum, non inhumanum. quod si ita fecisset ..; Verr. I, 107. is, qui testamentum fecerat; ib. II, 45. qui dicerent testamentum factum; ib. III, 16. testamento facto; Caecin. 17. testamentum fecit (Dinaea) eius modi; Cluent. 22. simulat se .. testamentum facere velle; ib. 37. Dinaea testamentum faciente; ib. 41. Habitus ... nullum testamentum umquam fecerat; ib. 45. neque hic in testamento faciendo interfuit; ib. 162. video qui testamentum factum esse confirmet; leg. agr. II, 41. testamentum saepe fecit (Archias) nostris legibus; Arch. 11. quis meorum amicorum testamentum discessu meo fecit? dom. 85. testamentum .. palam fecerat; Milo 48.

tribunum: tribunus militum L. Philippus ..., tribuni plebis P. Rutilius Rufus, C. Fimbria ... facti non sunt; Planc. 52.

tributum: tributum facere miseros ac perditos coëgisti; Verr. III, 100.

vadimonium: (quaesivit a te) quo die vadimonium istuc factum esse diceres; Quinct. 57.

valvas: ut, quae (valvae) olim ad ornandum templum erant maxime, nunc tantum ad cludendum factae esse videantur; Verr. IV, 124.

vas: a Diodoro erepta sibi vasa optime facta dicebat; Verr. IV, 39. quae (vasa) tam bene facta sunt; ib. 45. cum vas nullum fieret nisi aureum; ib. 54. cum aliquot abacorum faceret vasa aurea; ib. 57. haec aurea (vasa) nondum fecerat; ib. 62.

vastationes: quas (vastationes) non faciebat Hannibal; Phil. V, 25.

vela: vela fieri .. imperavit; Verr. V, 88.

venditiones: f. proscriptionem; Sex. Rosc. 128.

venenum: QUI VENENUM MALUM FECIT, FECERIT; Cluent. 148.

verbum: neque tamen tam multa verba faciam; Quinct. 34. verbum nullum facis; ib. 40. si .. haec tecum duo verba fecisses; ib. 53. dicebam .... mihi perdifficile esse contra talis oratores ... verbum facere conari; ib. 77. non mehercules verbum fecisses; Sex. Rosc. 58. ipsi Hortensio ... propinquis necessariisque eius ... verbum nullum facit; Verr. a. pr. 19. verbum .. facere non audebant; ib. I, 46. verba apud senatum fecit (Verres); ib. II, 48. Scandilius .. negat se apud Artemidorum recuperatorem verbum esse facturum; ib. III, 138. ante quam verbum facerem; ib. IV, 147. quod ego in senatu Graeco verba fecissem; ib. illi ipsi tui convivae, consiliarii, conscii, socii verbum facere non audent; ib. 143. satis mihi multa verba fecisse videor; imp. Pomp. 27. permulta .. contra eam legem verba fecisti; ib. 52. cum ille verbum omnino in hac ipsa causa nullum facere potuerit; Cluent. 167. si is ... pauca verba fecisset; dom. 120. nullo .. verbo facto; Sest. 77. verbum nemo facit; Planc. 20. quod tribuni plebis verba fecerunt; Phil. III, 37. f. **de,** III. verbum facio (16 St.) S. 19, a.

versuram: quae (tabulae) significabant multis nominibus eos homines versuram a Carpinatio fecisse; Verr. II, 186. a quibus versuras tantarum pecuniarum factas esse dicunt? Font. 11. negavit sese omnino versuram ullam fecisse Romae; Flacc. 48. versuram numquam omnino fecit ullam; Cael. 17.

versum: qui (versus) in istius cupiditatem facti sunt; Verr. V, 81. quod M. Cicero versum fecerit; Piso 72.

vestigium: cum ... in possessione vestigium fecero; Caecin. 39. hic vos .. orat .. ut ... sibi .. in hoc foro vestigium facere liceat; Rab. Post. 48.

vim: cum facit ipsa familia vim ||vi||; Tull. 28. cum .. (familia) rationem init, ut ea (vis) fiat, familia ipsa non facit, fit autem dolo malo eius; ib. non minus nunc in causa cederet A. Caecina Sex. Aebutii impudentiae, quam tum in vi facienda cessit audaciae; Caecin. 1. si facta vis esset moribus; ib. 2. quia contra ius moremque facta (vis) sit; ib. si negassent vim hominibus armatis esse factam; ib. 4. quis est qui .. vim hominibus armatis factam relinqui putet oportere? ib. 9. in quo (fundo) ex conventu vim fieri oportebat; ib. 22. improbus fuit (Aebutius), quod ... vim fecit; ib. 23. ut vis ... fieret; ib. 32. qui .. aut vim fieri vetat aut restitui factam iubet; ib. 36. „quod vis Caecinae facta non est"; ib. 41. tu vim negabis factam? ib. ibi vis facta negabitur? ib. 44. cum ad vim faciundam veniretur; ib. 45. NI ADVERSUS EDICTUM PRAETORIS VIS FACTA ESSET; ib. ut vim factam probes; ib. facilius sibi vim factam probabit? ib. quin Caecinae facta vis esset; ib. 46. ei vim non esse factam; ib. vim factam negare non potes; ib. 49. qui illam vim .. tuo rogatu aut tuo nomine fecerit; ib. 57. non vis ut fieret; ib. 59. ea (vis) fit plerumque per homines coactos armatosque; ib. 63. si alio *modo*, consilio eodem [..] facta (vis) sit; ib. quibus .. rebus plerumque vis fit eius modi; ib. si per alias res eadem facta vis est; ib. vim non esse factam; ib. 76. vim esse factam cui periculum mortis sit iniectum; ib. 83. neque in vi armatorum spectari oportere in quo loco sit facta vis, verum sitne facta; ib. 85. qui sine armis ac multitudine vim fecerit; ib. 93. cum ... vim se .. fecisse fateatur; ib. 104.

vota: mihi videntur (hi homines) vota facturi contra rem publicam; Catil. II, 18. ut ... nostri imperatores ... huic deae vota facerent; har. resp. 28. cum ... vos et omnes boni vota faceretis, ut Miloni uti virtute sua liberet; Milo 41. vota .. faceretis; ib. 76.

IV. **mit Object und prädicativem Zusatz:** 1. **in demselben Casus:** a. **Substantiva:** alqm — accusatorem: te pugna Cannensis accusatorem sat bonum fecit; Sex. Rosc. 89.

aedilem: f. **aedilis,** II, 1. facio (12 St.) B. I, S. 134. vgl. III. tribunum.

aratorem: en cur magister eius ex oratore arator factus sit; Phil. III, 22.

auctorem: f. **auctor,** II, 1 facio (3 St.) B. I, S. 332, b.
augurem: cogitarisne ... augur fieri in Q. Metelli locum? Vatin. 19. si ... augur factus esses; ib. 20. cum es factus (augur); Phil. II, 4.
censorem: C. Getam ... censorem esse ipsum postea factum; Cluent. 119. quo die censor est factus (M. Lepidus); prov. cons. 20.
citharoedos: ut aiunt in Graecis artificibus eos auloedos esse, qui citharoedi fieri non potuerunt; Muren. 29.
civem: f. **civis,** II, 1. facio (11 St.) B. I, S. 521, b.
cognatum: L. Metellus ... istius non modo amicus, verum etiam cognatus factus est; Verr. II, 138.
cognitorem: f. **cognitor,** II, 1. facio (6 St.) B. I, S. 558, a.
consulem: postea quam defensor eius consul est factus; Verr. a. pr. 20. f. **consul,** II, 1. facio (29 St.) B. I, S. 669, i.
xvirum: f. **xvir,** II, 1. facio (4 St.) S. 28, b.
decumanum: fit hic interpres ... repente decumanus; Verr. III, 84.
dominum: ipse amplissimae pecuniae fit dominus; Sex Rosc. 23.
filium: factus es eius filius contra fas; dom. 35.
fundum: nisi is populus fundus factus esset; Balb. 19. quid .. potuit dici imperitius quam foederatos populos fieri fundos oportere? ib. 20. qui fundi populi facti non essent; ib. 21. ut fundi populi beneficio nostro, non suo iure fiant; ib. utrum fundi facti (populi) sint an non, quaerendum esse videtur; ib. 22. fundos populos fieri noluerunt; ib. huic generi legum fundos populos fieri non solere; ib. 38. potuit magis fundus populus Gaditanus fieri? ib. 42. si tum fit fundus (populus Gaditanus); ib. fundum Spoletinum populum non esse factum; ib. 48. populos de suo iure ... fundos fieri solere; ib. quod .. populus fundus factus non esset; ib. 52. num fundos .. factos populos Latinos arbitramur? ib. 54. num .. fundos factos Velienses ... arbitramur ||arbitrabamur||? ib. 55.
heredem: ne quis heredem virginem neve mulierem faceret; Verr. I, 107. testamento fecit (Annaea) heredem filiam; ib. 111. P. Trebonius viros bonos et honestos compluris fecit heredes; in eis fecit suum libertum; ib. 123. (C. Sulpicius Olympus) fecit heredem M. Octavium Ligurem; ib. 125. testamento facit heredem quem habebat e Caesennia filium; Caecin. 11. heredem P. Caesennium fecit (M. Fulcinius); ib. 12. facit (Caesennia) heredem ex deunce et semuncia Caecinam, ex duabus sextulis M. Fulcinium; ib. 17. is (Cn. Magius) heredem fecit .. Oppianicum; Cluent. 21. is (Cn. Magius) .. cum ... heredem illum sororis suae filium faceret; ib. 33. cuius filium faceret heredem; ib. 34. me nemo nisi amicus fecit heredem; Phil. II, 40. te ... L. Rubrius Casinas [fecit heredem]; ib. te .. fecit heredem; ib. 41. *is* ... te faciebat heredem; ib.
inimicum: tot homines honestissimos ac locupletissimos tibi inimicissimos fieri nolles; Verr. III, 52. Pompeium inimicum mihi isto versu esse factum; Piso 74. ante quam ille rei publicae bonisque omnibus tam aperte est factus inimicus; Phil. XII, 23.
Latinos: qui cives Romani in colonias Latinas proficiscebantur, fieri non poterant Latini, nisi erant auctores facti; dom. 78.
libertos: servos nostros libertos suos fecisset; Milo 89.
Ligurem: si se Ligurem fecisset (Staienus); Cluent. 72.
mancipem: manceps fit Chrysogonus; Sex. Rosc. 21.
militem: qui miles factus non est; Caecin. 99. qui vicinos suos .. cohortatus est .. ut milites fierent; Phil. VII, 24. ut milites fiant (municipia et coloniae) sine vi; ib. VIII, 4.
patrem: pater conscriptus repente factus est (Asinius); Phil. XIII, 28.
praetorem: quo modo iste praetor factus sit; Verr. I, 100. is repente ... praetor factus est; ib. 101. ut praetor factus est, qui auspicato a Chelidone surrexisset; ib. 104. iubet .. QUI PRIMUS SIT PRAETOR FACTUS, EUM LEGEM CURIATAM FERRE; leg. agr. II, 28. cum ille ... praetor postea factus sit; Flacc. 77. duo a populo Romano praetores video esse factos; Sest. 113. praetorem aliquem esse factum, qui a suis rationibus dissensisset; Vatin. 38. me cum ... praetorem ... populus Romanus faciebat; Piso 2. qui praetor fieri non potuerit; Phil. XI, 11. nescis me praetorem primum esse factum? Fr. B. VIII, 5.
provocatores: cum sortito alios Samnitis, alios provocatores fecerit; Sest. 134.
quaestorem: ita quaestor sum factus; Verr. V, 35. quorum amplissimis iudiciis ornatus quaestor factus est; Flacc. 5. (Z. 58). cum P. Sestius [quaestor] esset ||sit|| cunctis suffragiis factus; Vatin. 11. cum quaestor es factus; Piso. 2. me cum quaestorem in primis ... populus Romanus faciebat; ib. Plancius .. quaestor est factus; Planc. 60. quaestor es factus; Phil. II, 50.
ivviros: se a Sulla et tris praeterea factos esse (ivviros) dixit; Cluent. 25.
reum: cum primum a me reus factus sit; Verr. a. pr. 5. ut .. deligeretur .. qui reus fieret; ib. 9. postea quam reus factus est; ib. I, 93. postea quam reus factus est; ib. 149. si praesens Sthenius reus esset factus; ib. II, 98. cum is reus fieret; ib. 106. postea quam reus factus es; ib. IV, 29. qui dicat se Diodorum .. rei capitalis reum velle facere; ib. 40. Habitus Oppianicum reum statim non fecit; Cluent. 56. C. Fabricium ... reum statim fecit (Habitus); ib. apud eosdem iudices reus est factus (Oppianicus); ib. 59. quod Scamander reus erat factus; ib. 66. Oppianicum reum factum esse; ib. 80. quod ex tam multis iudicibus .. nemo reus factus est; ib. 114. qua quisque lege ex illis iudicibus reus factus esset; ib. 115. cur ... ceteri rei facti non sunt? ib. ille ... reus hac lege ipsa factus esset; ib. 116. si quis apud me . te reum velit facere; ib. 148. Romae ... cum propinquis suis decidit ne reos faceret; har. resp. 42. dum C. Antonius reus fieret; Vatin. 27. postea quam ille est reus factus; ib. QUI TUAM POST LEGEM REUS FACTUS ESSET; ib. quo minus reus mea lege fias; ib. 37. nec oportuisse Sestium de vi reum fieri; ib. 41. quem negaveris reum omnino de vi fieri debuisse; ib. 41. ne reus fias; Piso. 99. qui ... cur abs te reus non est factus? Planc. 55. reus est factus (M. Scaurus) a Q. Servilio Caepione; Scaur. c. 1, § 2. *qui causam dicunt* ... non suis propriis iudiciis rei facti ||in rem facti|| condemnari solent; Rab. Post. 37. ne quis omnino umquam istis legibus reus fiat; Phil. I, 22. f. **absens,** III, 1. reum facio (7 St.) B. I, S. 23.
Samnitis: f. provocatores.
senatorem: neminem ulla in civitate senatorem factum esse gratis; Verr. II, 120. quicumque senator voluerat fieri, ... factum esse semper; ib. 121. neminem isto praetore fieri potuisse senatorem nisi qui isti pecuniam dedisset; ib. 125.
Sullanum: Sullanus repente factus est; Verr. I, 37.
tribunum: quod iterum tribunus plebis fieri voluit (Ti. Gracchus); Catil. IV, 4. ut tribunus plebis fieres; dom. 35. ut ... tribunus plebis fieri possit; ib. 37. cur ... quisquam vellet tribunum plebis se fieri non licere? ib. cui tribuno pl. fieri non liceret; har. resp. 44. cum tribunus plebis primus inter homines nobilissimos factus esset; Sest. 6. factus es tribunus plebis; Vatin. 13. Plancius ... est factus .. tribunus plebis; Planc. 60.

Verrem: ex homine tamquam aliquo Circaeo poculo factus est Verres; div. Caec. 57.

b. Adjectiva und Participia: admirabilem: cuius spectata ... integritas minus admirabilem facit huius honestissimi facti gloriam; Phil. III, 26.

aequum: tua sapientia fit (illud) aequissimum; Deiot. 4.

angustum: quae quoniam angustiora parietes faciunt; Deiot. 7.

apertum: apertior eius cupiditas improbitasque facta est; Verr. II, 42. quod ... neque apertius oratione mea fieri (potest) quam ipsorum confessione factum est; Tull. 2. timor eius, perturbatio, suspensus incertusque voltus, crebra coloris mutatio ... haec aperta et manifesta faciebant; Cluent. 54.

bonum: HOC OPUS BONUM SUO CUIQUE FACITO; Verr. I, 146. Phrygem plagis fieri solere meliorem; Flacc. 65. quamquam bonum te timor faciebat; Phil. II, 90. quibus (moris) .. melior fiat Antonius; ib. VIII, 17.

caecum: ne illum quidem (interfuisse sacrificio Bonae deae audisti), qui caecus est factus; dom. 105.

certiorem: f. **certus,** A. alqs (14 St.) B. I, S. 499, b.

communem: „Panurgus .. fuit Fannii; is fit ‖fuit‖ ei cum Roscio communis." Qu. Rosc. 27. „quod sibi exegit (Roscius) id commune societatis factum esse contendo"; ib. 52.

compotem: qui me huius urbis compotem fecerunt; Sest. 146.

copiosum: actoris et petitoris fit causa copiosior; Tull. 28.

deteriorem: nisi hoc ita statuisses, in re manifesta quicquid dixisses te deterius facturum; Verr. III, 133. quam (rem) .. intellego verbo fieri interdum deteriorem solere; Phil. VIII, 4.

difficilem: qui .. ceterorum causam apud te difficiliorem fecit; Verr. IV, 44. in ea re mihi difficiliorem actionem factam putabitis? Tull. 33.

diligentem: an M. Annii ... summa auctoritas paulo diligentiorem timidioremque (te) fecerat? Verr. V, 156.

disertum: quid, si te disertum facere potuisset? Phil. II, 101.

divitem: ut Apronium et Turpionem .. tuo liberumque tuorum periculo divites fieri velles; Verr. III, 91. quaero ex te sisne ex pauperrimo dives factus? Vatin. 29.

dubium: quae res est quae cuiusquam animum in hac causa dubium facere possit? imp. Pomp. 27.

durum: quae (annona) quia rursus in meo reditu facta erat durior; dom. 15.

ebrium: servos Milonis apud se ebrios factos sibi confessos esse; Milo 65.

egentem: qui postea factus sit egentissimus; Sex. Rosc. 88.

expertem: cum videatis eum, quem custodem vestrae libertatis fore videant, expertem fieri dignitatis; leg. agr. II, 25. ut omnium praemiorum beneficiorumque ‖beneficioque‖ nostrorum expertis faciat foederatos; Balb. 20.

familiarem: nisi forte mulier potens ... familiaris facta erat balneatori; Cael. 62. factus es ei rursus ... familiaris; Phil. II, 78.

firmum: senatum bene sua sponte firmum firmiorem vestra auctoritate fecistis; Phil. VI, 18.

frugi: frugi factus est (ille); Phil. II, 69.

gloriosum: iniuriae dolor facit me .. gloriosum; Phil. XIV, 13.

gratiosum: factus est (Deiotarus) gratiosus; Phil. II, 94.

improbum: improbum (te) fecit ea ... audacia; Phil. II, 90.

infamem: multas familias totas .. infamis ... fecisti; Verr. IV, 20.

infinitum: quod superiore parte legis praefinitum fuit, ... id rursus liberum infinitumque fecerunt; leg. agr. I, 10.

inritum: fecerat hoc egregie .. Metellus, ut omnis istius iniurias ... inritas faceret; Verr. II, 63. testamentum inritum fecit; Phil. II, 109. si leges inritas feceritis; ib. V, 21. quorum res iudicatas inritas fecimus; ib. XI, 11.

iracundum: eum iracundum audio esse factum; Phil. I, 27.

iucundum: iucundiorem .. faciet libertatem servitutis recordatio; Phil. III, 36.

laetum: f. II, 2. Phil. I, 8.

languidum: nos .. languidiores postea facti sumus; Phil. VIII, 21.

lenem: te ipsum ... factum iam putant leniorem; Phil. XII, 18.

liberum: f. infinitum.

locupletem: cum verbis se locupletem faceret; Flacc. 46.

longum: non numquam uno die longiorem mensem faciunt aut biduo (Siculi ceterique Graeci); Verr. II, 129.

magnum: si id (quod est de me opinionis) parum est, ego maius id commemorando facere non possum; div. Caec. 36. haec Cato nimium nos nostris verbis magna facere demonstrat; Muren. 31. quid clamore exorta verbis parvam rem magnam facis? Cael. 36.

manifestum: f. apertum; Cluent. 54. — meum: f. II, 2. Caecin. 74.

missum: qui postea vadimonium quoque missum fecerit; Quinct. 46. verum haec missa facio; Sex. Rosc. 76. ut haec missa faciam quae iam facta sunt; ib. 131. si in hominibus eligendis nos spes amicitiae fefellerit, (opera danda est) ut .. missos faciamus; Verr. II, 28. horum ego agrorum missos faciam quaestus triennii; ib. III, 104. quaestores legatos, praefectos, tribunos suos multi missos fecerunt; ib. 134. missos fac eos, quorum frumentum improbasti; ib. 173. ut illud missum faciam; ib. 178. alii quaestus instituuntur ex uno genere navali: ... pretio certo missos facere nautas; ib. V, 61. poterone ... missum facere eum, cui potestatem imperiumque commisi? ib. 104. missos .. facio ceteros; leg. agr. I, 14. missos faciant honores; Sest. 138. eas .. legiones bello confecto missas fieri placere; Phil. V, 53.

notum: quas .. gentis nullae nobis antea litterae, nulla vox, nulla fama notas fecerat; prov. cons. 33.

participem: fit (Catilina) publici consilii particeps; Catil. I, 2. cum .. fieri ... particeps invitus alieni sceleris cogeretur; dom. 135

peritum: quam (scientiam) si omnes consecuti sunt, certe peritiores vetustas facit; dom. 117.

perspicuum: nisi perspicuum (id) res ipsa fecerit; Sex. Rosc. 18. perspicua sua consilia conatusque omnibus fecit; Verr. a. pr. 5.

planum: ut hoc tibi planum sit faciendum; Quinct. 78. id testibus me pollicitus sum planum facturum; ib. 86. illud ‖illum‖ ... tu planum facere debes; Sex. Rosc. 54. quod planum facere .. non possis; ib. planum fac; ib. 58. cum planum iudicibus esset factum .. dormientis eos repertos esse; ib. 65. quod (volumen) ei planum facere possum Erucium conscripsisse; ib. 101. nisi planum facit, HS ɪↄↄↄ ad libellam sibi deberi, causam perdit; Qu. Rosc. 11. si . planum facio ... HS cccɪↄↄↄ Fannium a Q. Flavio Panurgi nomine abstulisse; ib. 39. si planum facio ... HS cccɪↄↄↄ a Flavio te abstulisse? ib. 41. quo teste .. hoc planum faciam? ib. 42. quod in C. Herennio, quod in C. Popilio, ... quod in M. Atilio ... hoc planum factum sit ‖est‖, eos pecuniam ob rem iudicandam accepisse; Verr. a. pr. 39. cum planum facere multis testibus possim C. Verrem in Sicilia .. saepe dixisse; ib. 40. hoc testibus, hoc tabulis privatis publicisque auctoritatibus ita vobis planum faciemus; ib. 56. dixi prima actione me

planum esse facturum C. Verrem HS quadringentiens contra leges abstulisse; ib. I, 27. quod planum fecisset ea ... ad Verrem, non ad se pertinere; ib. 52. quid ..' si planum facio ... te huius circumsessionis tuae causam et culpam in alios contulisse? ib. 88. hinc HS quater deciens P. Tadio numeratum ||numerata|| Athenis testibus planum faciam; ib. 100. quid est [Verres] quod planum fieri testibus possit, si hoc non fit? ib. 27. nisi vobis id hominum honestissimorum tabulis planum fecero; ib. 156. ea quem ad modum ad istum ... revertantur tabulis vobis testibusque .. planum faciam; ib. II, 50. si de pecunia testibus planum facere non possem; ib. 81. cum id planum fieret; ib. 143. si planum facio hoc decreto remotas esse litteras; ib. 174. si planum fit hoc ita, quem ad modum dico, esse factum; ib. 178. cum planum fieret ... in aratorum bonis fortunisque diripiendis decumanos dictitasse tuas esse partis, tuam rem, tuam praedam, idque te tacuisse; ib. III, 131. id quod et testimoniis omnium et tabulis aratorum planum factum .. est; ib. 189. cum haec omnia ... tuis patronis plana fecero; ib. V, 165. intellegebam, facile id me testibus planum facere posse; Tull. 1. Claudio utrumvis satis est planum facere vel se a me ipso vi deiectum esse vel me consilium inisse, ut vi deiceretur; ib. 29. si planum facit ab se illum aut vi aut clam aut precario possedisse; Caecin. 92. legionem esse ab eo sollicitatam in Illyrico C. Cosconii litteris et multorum testimoniis planum factum est; Cluent. 97. quod planum fecerint illos ob rem iudicandam pecuniam accepisse; ib. 98. quorum testimoniis planum factum est maxime eius opera ... in exercitu seditionem esse conflatam; ib. 99. quod ex ea pecunia ... pervenisse ad aliquem in illo primo iudicio planum factum sit; Rab. Post. 37.

plausibilem: f. popularem; div. Caec. 8.

popularem: id (censorium nomen) iam populare et plausibile factum est; div. Caec. 8. Saturninum ... scimus dolore factum esse popularem; har. resp. 43. P. Clodius ... est factus repente popularis; ib. 44. me .. semper .. adversarium multitudinis temeritati haec fecit praeclarissima causa popularem; Phil. VII, 4.

praetorium: „faciam .. illas (provincias) praetorias“; prov. cons. 17.

privatum: ipse privatus est factus; Cluent. 108. hos (agros) privatos facit (Rullus); leg. agr. III, 12.

profanum: Marcellus cum omnia victoria illa sua profana fecisset; Verr. IV, 122.

publicum: quarum (civitatum) ager cum esset publicus populi Romani factus; Verr. III, 13. quicquid .. sit extra Italiam, quod publicum populi Romani factum sit ..., id xviros iubet vendere; leg. agr. II, 38. quem (locum) xviri non possint dicere publicum populi Romani esse factum; ib. 39. quod (regnum Bithyniae) certe publicum est populi Romani factum; ib. 40.

religiosum: tu meam domum religiosam . facere potuisti? har. resp. 32. tum fis religiosus; Phil. II, 99.

reliquum: quae ipsa HS sescenta milia reliqua facta sunt; Verr. I, 36. ut illa de Cn. Carbonis pecunia reliqua HS sexcenta facta sint; ib. 92. quos civis belli calamitas reliquos fecerat; ib. II, 86. cum ... ne spem quidem ullam reliquam cuiquam feceris; ib. III, 48. qui aratori novem partis reliquas factas esse existimet? ib. 70. duarum mihi civitatum reliquos feci agros; ib. 104. quibus saltem aratrum aliquod .. Apronius reliquum fecit; ib. 128. ne illud quidem tibi reliquum fecisti, ut posses dicere; ib. 132. qui ... decumas aratoribus nullas reliquas fecerit; ib 147. ne illam quidem tibi defensionem reliquam fecisti? ib. 175. quod reliquum vitae viriumque fames fecerat; ib. V, 89. quicquid belli fortuna reliquum rei publicae fecerit; Marcell. 10. cum locum tibi reliquum non modo ad pacem, sed ne ad deditionem quidem feceris; Phil. XIII, 48.

robustum: inveteratum (malum) fit plerumque robustius; Phil. V, 31.

sanctum: sepulcra sanctiora fiunt vetustate; Phil. IX, 14.

saucium: saucius factus est nemo; Tull. 55.

sempiternum: facit sempiternam (potestatem) leg. agr. II, 32.

splendidum: causa .. splendidior fiet; Sex. Rosc. 142.

stipendiarium: quos .. stipendiarios (maiores nostri) fecerant; Verr. IV, 134.

suspiciosum: an te ... conscientia timidum suspiciosumque faciebat? Verr. V, 74.

suum: uti ... totum agrum, qui communis est, suum facere possit; Quinct. 90. si aliena censendo Decianus sua facere posset; Flacc 80.

tantum: qui haec ex minimis tanta fecerunt; Cael. 39.

tardum: sive vos existimationis illius periculum sive iuris dubitatio tardiores fecit .. ad iudicandum; Caecin. 9.

timidum: f. suspiciosum.

tuum: quod bona, quae Roscii fuerunt, tua facta sunt; Sex. Rosc. 145. *si illum ipsum locum ... tuum fuisse* .. verum factum esset; Tull. 53.

uberem: „at uberiora cibaria facta sunt caritate“; Verr. III, 216.

vectigalem: quos vectigalis .. (maiores nostri) fecerant; Verr. IV, 134. vectigalem provinciam ... servis tuis [publicanis] a te factam esse meministi? Piso. 87.

vestrum: quae (Mytilenae) certe vestrae ... factae sunt; leg. agr. II, 40.

vitiosum: quem (conlegam) ipse ementitis auspiciis vitiosum fecerat; Phil. III, 9. quem (conlegam) ipse fecit sua nuntiatione vitiosum; ib. V, 9.

unum: me unum ex eis feci, qui ad aquas venissent; Planc. 65.

2. **Genetiv:** lucri: illam ex aerario pecuniam ... lucri factam videtis; Verr. III, 174.

minoris: tibi videtur ... senex ille Caecilianus minoris facere Eutychum filium rusticum? Sex. Rosc. 46.

populi: regis Alexandri testamento regnum illud populi Romani esse factum; leg. agr. I, 1. commodum erit ... totam .. Asiam ... populi Romani factam esse dicere; ib. II, 39. illud regnum ... populi Romani esse factum; ib. 41. f. 1. b. publicum.

plurimi: quos plurimi faciunt; Sex. Rosc. 47.

quanti? voluntatem decurionum ac municipum omnium tantidem quanti fidem suam fecit; Sex. Rosc. 115. quanti is a civibus suis fieret ... ignorabas? Verr. IV, 19. videte quanti vos, quanti existimationem populi Romani, quanti leges et iudicia, quanti [testis] Siculos [negotiatores] fecerit; ib. 54. ut obliviscar quanti me semper feceritis; Milo 99. populum ... quanti faceret, ostendit; Fr. B. VIII, 9.

reliqui: ne hoc quidem sibi reliqui facit, ut ... impudentiae suae pudentem exitum quaesisse videatur; Verr. I, 2. nihil .. sibi reliqui fecit (Sthenius) quod defendi aliqua ratione posset; ib. II, 101. ut ipsis reliqui nihil fieret; ib. III, 88. quibus nihil non modo de fructu, sed ne de bonis quidem suis reliqui fecit; ib. 115. quantum reliqui scribae fecerant; ib. 198. quibus .. iste nihil reliqui quod perderent fecerat; ib. 121. nihil te aratoribus reliqui fecisse; ib. 178. quod fortuna in malis reliqui fecit, ut cum parente, cum liberis, cum fratre, cum his necessariis lugere suam calamitatem liceat; Sulla 89. cum .. ille suae gloriae iam pridem, rei publicae nondum satis fecerit; prov. cons. 35. cum .. id ... omnes ordines reliqui iam ante fecissent; Piso 18.

societatis: perstat in sententia Saturius, quodcumqne sibi petat socius, id societatis fieri; Qu. Rosc. 56.
tanti: L .. Apuleius hunc tanti facit; Planc. 28. tanti Tyrii Cassium faciunt; Phil. XI, 35.
3. **Adverbia:** obviam: fit ob viam casu ei multitudini C. Curio; Verr. a. pr. 18. ob viam fit ei Clodius; Milo 28. fit ob viam Clodio; ib. 29.
palam: nondum palam factum erat occidisse rem publicam; sen. 18.
V. Fragment: quid? hoc S. C. facit clam te ex urbe proieceris? Fr. C. 33.

factiosus, parteisüchtig: turbulenti, seditiosi, factiosi, perniciosi; Fr. A. V, 7.

factito, häufig thun: I. alqd: in Sicilia factitatum est (hoc); Verr. III, 211. factitatum esse aliquid; ib. 209. erat hoc .. factitatum semper; ib. V, 60 quid a maioribus factitatum ... esset ostendi; Caecin. 81.
sacrificia: multi sunt ... in hoc ordine, qui sacrificia gentilicia ... anniversaria ‖anniversarii‖ factitarint; har. resp. 32.
II. quem palam heredem semper factitarat; Phil II, 41.

factum, That: I. **absolut:** 1. **Subject:** discrepat: factum tuum a sententia legis doceo discrepare; Planc. 42.
est: cum .. nullum illius in vita rectius factum sit quam id, quod tu iniuriam appellas; div. Caec. 60. est .. obscurum et eius modi factum eius; Verr. I, 35. qnoniam facta istius in his generibus infinita sunt; ib. II, 118. alia sunt tua facta .. summa laude digna; ib. III, 212. quod factum eius modi est, ut ..; Tull. 32. quorum quod simile factum (est)? Catil. IV, 13. ecquod est huius (P. Sullae) factum ... audacius? Sulla 72. nullum non modo inlustre, sed ne notum quidem factum (tuum) aut militiae aut domi (est); Piso 1. quod .. ipsum factum per se praeclarum est atque divinum; Phil. II, 114. sunt .. facta eius immortalitatis; ib. IV, 3. factum tuum gratum omnibus debet esse; ib. X, 1. etsi est .. Brutorum commune factum; ib. 15. cuius facta hostilia sunt; Fr. B. XII, 10.
obest: vestrum est, ... mihi mea (facta recte) ne qnando obsint providere; Catil. III, 27.
occurrit: facilius eorum facta occurrent mentibus vestris; Sest. 17.
prodest: si ceteris facta sua recte prosunt; Catil. III, 27.
venit: factnm illius .. in iudicium venire; Caecin. 83.
videtur: quod (factum) cuiquam paulo minus consideratum videatur; Sulla 72.
2. **Prädicat:** ut retineam (id) quod meum factum est ‖sit‖; Caecin. 74.
II. **nach Verben:** 1. **Accusativ:** audio: unde Antoniorum nec facta nec nomen audiat (haec urbs); Phil. XIII, 49.
commemoro: hominem arbitror esse neminem ... quin facta .. eius nefaria commemorare possit; Verr. a. pr. 15.
complector: nullo modo possum omnia istius facta aut memoria consequi aut oratione complecti; Verr. IV, 57.
comprobo: quasi omnia eius facta .. senatus, populus, iudices comprobarint; Verr. III, 213. non factum comprobasse videremini; ib. 224. factum pulcherrimum Martialium comprobavistis; Phil. IV, 5. quorum ... factum auctoritate vestra est comprobatum; Phil. X, 23.
condemno: sic ... praestantissimi imperatoris factum condemnari volunt; Balb. 6. potest .. L. Cornelius condemnari, ut non C. Marii factum condemnetur? ib. 46. tuum factum non esse condemnatum iudicio amicorum; Piso 39.
confero: cum utrisne .. istius factum conlaturus es? Verr. III, 191.
confiteor: quod nos factum .. confitemur; Flacc. 27.
conlaudo: factum eius conlaudastis; Phil. V, 28.
consequor: s. complector.
considero: libet mihi ... rem ipsam et factum simul Sex. Naevii considerare; Quinct. 48. age ... Rosciorum factum consideremus; Sex. Rosc. 108. s. I, 1. videtur.
defendo: s. **defendo,** III. factum (3 St.) S. 43, b.
delego: delegisti .. eius unum improbissimum factum quod imitarere! Verr. III, 213.
deprehendo: cuius ego .. factum ... contra patriam deprehendero; Catil. II, 27.
detestor: omnes ... facta (tua) ... a re publica detestantur; Piso 96.
dico: neque illud meum factum laudabile ... dicerem; dom. 97.
doceo: docet me eius modi rem et factum simul Sex. Naevii; Quinct. 79.
enumero: istius facta omnia enumerare conor; Verr. IV, 49.
expono: quod .. factum ... expositum ad imitandum est; Phil. II, 114.
exquiro: noli eius facta ad antiquae religionis rationem exquirere; Verr. IV, 10.
gero: quod (factum) ... pro salute patriae gessissem; dom. 94.
imitor: credidit Quinctius, eum ... facta quoque (bonorum) imitaturum; Quinct. 16. neque illius Crassi factum ... M'. Aquillius potuit imitari; Scaur. c. 3, § 2. quorum facta imitere; Phil. II, 1. s. delego.
improbo: factum improbat (Verres); div. Caec. 56.
infirmo: hic tu Cn. Pompei ... factum infirmare conaris; Balb. 51.
intellego: cum ... factum sine consilio non possit (intellegi); Tull. 32.
laudo: ut in omnibus meis factis .. vestrum de me factum .. laudetur; leg. agr. II, 6. quorum ... factum auctoritate vestra est .. laudatum; Phil. X, 23.
muto: mutari factum iam nullo modo poterat; Rab. Post. 26.
nego: hoc si tu .. factum negabis; div. Caec. 13.
orno: Scipionis factum ... P. Mucius ... multis senatus consultis ... ornavit; dom. 91.
praesto: ut meum factum semper omnes praestare .. deberent; Sest. 38.
probo: quod meum factum lectissimi viri atque ornatissimi ... probarunt; Verr. I, 15. facile cui velles tuam causam et factum probares; ib. IV, 28. meo facto vobis probato; Muren. 2. si factum vobis non probaretur; Milo 81. non modo hoc a Villio Annale, sed vix .. a Q. Mutone factum probari potest; Fr. B. V, 1.
profero: si unum factum ex omni antiquitate protulero; Cluent. 133. nullum huius in privatis rebus factum avarum ... posse proferri; Flacc. 7.
propago: qui ... ad ... simile factum stirpem iam prope in quingentesimum annum propagavit; Phil. I, 13.
recognosco: tacitus (Verres) facta mecum sua recognoscit; Verr. IV, 104.
refero: si ... omnia .. ad eorum voluntatem nostra dicta facta referuntur; Phil. X, 19. ut omnia .. facta ad dignitatem et ad virtutem referremus; ib. 20.
reperio: in quo (rei publicae naufragio) conligendo ac reficienda salute communi omnia reperientur P. Sestii facta .. versata; Sest. 15.
reprehendo: quis .. esset, qui meum factum .. posset reprehendere; div. Caec. 6. quid .. est quem ob rem abs te Q. Hortensii factum ... non reprehendatur, reprehendatur meum? Sulla 3. ne reprehendo quidem factum tuum; ib. 50. quod (factum) a te reprehenditur; Balb. 46. nescis ini-

mici factum reprehendere; Milo. 57. vestrum iam hic factum reprehenditur, ... non meum; ac pulcherrimum quidem factum; Fr. B. XII, 5.
revoco: quem (Q. Metellum) P. Servilius ... ad sui generis communisque sanguinis facta .. revocavit; sen. 25.
seiungo: potestis ... id factum a dolo malo seiungere? Tull. 25.
sequor: fortis .. viros non tam praemia sequi solere recte factorum quam ipsa recte facta; Milo 96.
tueor: ut meum factum semper omnes .. tueri .. deberent; Sest. 38.
voco: in iudicium .. factum Pompei vocatur; Balb. 6.
2. **Genetiv:** paenitet: me .. meorum factorum .. numquam .. paenitebit; Catil. IV, 20.
3. **Dativ:** do: recte factis eorum praemia ... dare solebant; Fr. A. III, 15.
propono: quibus in rebus cum summa recte factis maiores nostri praemia tum plura peccatis pericula proposita esse voluerunt; Cluent. 154. cuius ... recte facto exigua laus et ab invitis expressa proponitur; leg. agr. II, 5.
4. **Ablativ:** libero: me ... facto suo liberavit; har. resp. 49.
5. **mit Präpositionen:** accipio, audio de: haec audivimus de clarissimorum virorum .. factis, haec accepimus, haec legimus; Sest. 139.
avoco a: ne metus quidem a foedissimis factis potest (te) avocare? Phil. II, 115.
cognosco ex: id adeo ... ex istius factis .. cognosco; Verr. V, 9.
confiteor de: ut, qui de meo facto non dubitem, de Ligarii non audeam ||de L. autem a.|| confiteri ||dicere||; Ligar. 8.
conqueror de: cum de tuis factis publice conqueruntur (Siculi); Verr. II, 155.
dico de: num de eius facto dicere (tibi videor)? Ligar. 29.
discepto de: qui ... *de* huius ... viri facto ... disceptat; Balb. 64.
eligo de: unum aliquod de nefariis istius factis eligam; Verr. I, 62.
fero de: Pompeius .. non de facto quaestionem tulit; Milo 31.
festino ad: ad singulare .. M. Antonii factum festinat oratio; Phil. I, 3.
habeo de: ut omnem orationem meam non de illorum facto ... habitam existimari velim; Cluent. 118.
intellego ex: ex ceteris .. factis .. Sex. Naevii quivis potest intellegere; Quinct. 90.
iudico ex: ne ex facto solum sapientis illos iudicetis; Cluent. 107.
lego de: s. accipio de.
loquor de: de meo facto loquor; Verr. I, 29. non ego de meis, sed de vestris factis loquor; har. resp. 16.
peto ex: cum ego omnium meorum consiliorum atque factorum exempla semper ex summorum hominum factis mihi censuerim petenda; prov. cons. 20.
quaero de: huius de facto .. ita quaeri; Balb. 10.
refero de: institui referre ad vos ... de facto quid iudicetis; Catil. IV, 6. ut statim de eius facto referretur; Sest. 129.
revoco ad: quem (Q. Metellum) P. Servilius ... et auctoritatis et orationis suae divina quadam gravitate ad sui generis communisque sanguinis facta virtutesque revocavit; sen. 25.
sum in: praemia .. ipsa non sunt in eius facto, qui adeptus est, sed in eius, qui dedit; Balb. 6. etsi in illius viri .. factis nihil nec nimium nec parum umquam fuit; Phil. X, 23.
taceo de: in quibus (rebus) ... de suis factis taceri velit (Rullus); leg. agr. III, 4.

III. **nach Substantiven:** 1. **Genetiv:** actor: qui sui facti ... voluit me esse ... actorem; Balb. 4.
auctor: unum cedo auctorem tui facti; Verr. V, 67. possumusne .. tibi probare auctorem .. facti illius ... C. Marium? Balb. 46. si patres auctores non erant facti; Planc. 8. habet istius pulcherrimi facti clarissimos viros res publica auctores; Phil. II, 36.
causa: quam causam sui ... facti adferebat? Phil. II, 53.
confessio: vidit .. etiam in confessione facti iuris .. defensionem suscipi posse; Milo 15. si neque omnis confessio facti est inusitata; ib. 23.
conscientia: erectus .. maximi ac pulcherrimi facti sui conscientia nihil de suo casu ... querebatur; Phil. I, 9. vgl. fructus; Phil. II, 114.
controversia: cum esset controversia nulla facti; Milo 23.
crimen: sibi .. non facti crimen obstare; Milo 96.
dignitas: me illius pulcherrimi facti ... splendorem verbis dignitatemque retinere; dom. 94.
exemplum: cum ego omnium meorum .. factorum exempla semper ex summorum hominum factis mihi censuerim petenda; prov. cons. 20. exemplum facti reliquerunt; Phil. II, 114.
fama: quem ad modum huius tui facti famam in regna aliorum atque in ultimas terras perventuram putasti? Verr. IV, 68.
fructus: dicerem .. qui recte factorum fructus esset; Phil. I, 30. etsi .. satis in ipsa conscientia pulcherrimi facti fructus erat; ib. II, 114.
gloria: cum totius Italiae concursus ... facti illius gloriam libens agnovisset; Milo 38. cuius spectacta .. integritas minus admirabilem facit huius honestissimi facti gloriam; Phil. III, 26.
infamia: qui istius facti non .. modo suspicione, sed ne infamia quidem est aspersus; Cael. 23.
iudex: hanc (rem publicam) sibi iudicem constituit .. omnium .. factorum; Phil. V, 50.
laus: est .. gloria laus recte factorum; Phil. I, 29.
licentia: cuius (facti) ipse sibi perpetuam licentiam optaret; Cael. 16.
memoria: illam pulcherrimi facti memoriam refricat; Phil. III, 18.
moderatrix: hanc (rem publicam) sibi .. constituit .. moderatricem omnium .. factorum; Phil. V, 50.
praedicator: qui sui facti ... voluit me esse ... praedicatorem; Balb. 4.
praemium: fortis .. viros non tam praemia sequi solere recte factorum quam ipsa recte facta; Milo 96.
probator: quid .. interest inter suasorem facti et probatorem? Phil. II, 29.
quaestio: facti .. in eculeo quaestio est; Milo 57.
ratio: ecquando te rationem factorum tuorum redditurum putasti? Verr. II, 43. quin eius facti, si non bonam, at aliquam rationem adferre soleant; Verr. III, 195. ut ipsi Catoni ... rationem facti mei probem; Muren. 3. si mei facti rationem vobis ... probaro; Sulla 2. mei facti rationem exponere illis volo; har. resp. 3. exponam ... omnem rationem facti .. mei; Sest. 36. videbant .. sapientissimi homines facti rationem; Milo 62.
reprehensio: reliquorum factorum eius .. difficilis est sane reprehensio et lubrica; Phil. II, 59.
reus: qui (Milo) etiam nunc reus est facti aut praeclari aut certe necessarii; Milo 43.
societas: quis .. meum in ista societate gloriosissimi facti nomen audivit? Phil. II, 25.
splendor: s. dignitas.
stultitia: huius ipsius ||istius|| facti stultitiam alia iam ||mali iam iam|| superior stultitia defendit; Rab. Post. 24.
suasor: s. probator.
suspicio: quod si ... facti suspicio ... repe-

rietur; Sex. Rosc. 8. ut ... eius facti in altero suspicionem quaereret; Cael. 16. qui .. a facti ‖facto‖ ... suspicione afuit; ib. 23. f. infamia.

testimonium: habeat .. huius tanti facti tamque praeclari decreto nostro testimonium sempiternum; Phil. V, 37.

testis: quae (conscientia) si optimorum .. factorum testis in omni vita nobis erit; Cluent. 159.

2. mit Präpositionen: iudex de: dic te .. de facto Ligarii iudicem esse; Ligar. 30.

ratio de: non statuebas tibi non solum de tuis, sed etiam de illorum factis rationem esse reddendam? Verr. II. 29.

IV. nach Adjectiven: 1. similis: estne hoc illi .. facto Fimbriano simillimum? Sex. Rosc. 34.

2. dignus: ut ... dignus exitus eius modi .. factis vestro iudicio consequatur; Verr. V, 189.

3. dubius de: ut de istius facto dubium esse nemini possit; Verr. IV, 91.

impudens in: cum impudens fuisset in facto; Verr. II, 191.

V. Umstand: 1. Ablativ: accedere: ut ... ad tua in me unum innumerabilia merita ... maximus hoc tuo facto cumulus accesserit; Marcell. 34.

damnari: in iudicium adductus est [C. Verres] homo vita atque factis ... damnatus; Verr. a. pr. 2.

defendere: si hoc crimen non modo Marcelli facto, sed ne Lěpidi quidem potes defendere; Verr. III, 212. istius innocentiam M. Antonii facto defendito; ib. 216.

dissimilis: ut isti .. factis .. omnibus ... dissimillimus esse ac semper fuisse videar; Verr. III, 5. quod existimaris me causam A. Cluentii non facto eius .. defensurum; Cluent. 143. qui se alterius facto, non suo defendat; Vatin. 15.

erigere: quibus (factis) illam tu provinciam adflictam et perditam erexisti atque recreasti; Verr. III, 212.

excitari: qui nunc primum post illam flammam aliorum facto .. excitatam ... erigere animum et paulum respirare a metu coepit; Cluent. 200.

facere: „quae tu omnia tuis foedis factis facis, ut nequiquam velim“; Cael. 37.

iugulare: postea quam tam multis eum factis .. iugulasset; Verr. II, 64.

parere: multa se arbitratur .. peperisse ante factis ... quae nullo modo possit amittere; Deiot. 37.

ponderari: factis cuiusque fortunam ponderari; Piso 98.

recreare: f. erigere.

repugnare, resistere: cum ... ego omnibus meis ... factis repugnarim et restiterim crudelitati; Rabir. 15.

sublevari: non aliis recte factis ... tot tantaque eius vitia sublevata esse videbuntur; Verr. a. pr. 47.

volnerare: quod .. facto tuo ... rem publicam volnerasti; Vatin. 36.

zum Satz: cum hoc quae pax potest esse? hostis si esset externus, id ipsum vix talibus factis, sed posset aliquo modo; Phil. XIII, 5.

2. Präpositionen: ex: tanta superstitio ex istius facto mentis omnium Siculorum occupavit; Verr. IV, 113. „est .. turpe iudicium“. ex facto quidem turpi; Caecin. 8.

in: nihil quod ante fuerit in consuetudine bonorum, nunc in istius facto reprehenditur; Verr. III, 188. potest gravioribus a me verbis volnerari quam est statim in facto ipso a gravissimo viro, P. Servilio, confectus ac trucidatus? har. resp. 2. qui (cives) ... etiam in recte factis (candidatorum) saepe fastidiunt; Milo 42. f. II, 1. laudo; leg. agr. II, 6.

ob: unum ob hoc factum dignum illum omni poena putarem; Phil. XIII, 17.

sine: cum consilium sine facto intellegi possit; Tull. 32.

facultas, Fähigkeit, Möglichkeit, Gelegenheit, pl. Vermögen: I. Subject: cogit: ut illos lex magis quaedam accusatoria quam vera male dicendi facultas de vita L. Murenae dicere aliquid coëgerit; Muren. 11.

commendat: cum eum ... commendaret ... non dicendi facultas; sen. 13.

crescit: quod ex his studiis haec quoque crescit .. facultas; Arch. 13.

deest: quae (facultas) ... numquam amicorum periculis defuit; Arch. 13.

est: cuius (P. Quinctii) .. nullae facultates ... sunt; Quinct. 2. (dicit) Romae sibi nummorum facultatem esse; ib. 16. videamus nunc ecquae facultas suscipiendi maleficii fuerit; Sex. Rosc. 92. qua re intellegatur, summam tibi facultatem fuisse maleficii suscipiendi; ib. 94. quae (est) tanta facultas dicendi? Verr. a. pr. 10. ut illis quoque eadem interrogandi facultas, argumentandi dicendique sit; ib. 55. cum oratori munus aliquod imponitur, non hominis, si quae sunt praeterea facultates, sed orationis ipsius vis ac ratio consideranda est; ib. III, 199. cum .. in me .. sit ... ad agendum facultatis tantum; imp. Pomp. 2. neque .. isdem redimendi (vectigalia) facultas erit; ib. 18. gravis .. illa est et plena dignitatis [dicendi] facultas ... posse consilio atque oratione et senatus et populi et eorum, qui res iudicant, mentis permovere; Muren. 24. cuius generis erat in senatu facultas maxima; Sulla 42. quod alia quaedem in hoc facultas sit ingenii; Arch. 2. quae (facultas) quantacumque in me est; ib. 13. quae fuerit .. Cn. Pompei .. in dicendo ... facultas; Balb. 2. Miloni manendi nulla [facultas] ... fuit; Milo 45.

ferunt: prout Thermitani hominis facultates ferebant; Verr. II, 83.

inest: non minus inerat auctoritatis in ea (oratione) quam facultatis; Sulla 12.

desistit: f. potest.

parit: praesertim cum haec eadem (facultas) res plurimas ... pariat; Muren. 24.

potest: quae facultas dicendi ... huic uni crimini potuit obsistere? Cluent. 47.

valet: quae (facultas) saepe valuit in consule deligendo; Muren. 24.

versatur: magno opere eis esse laetandum ... facultatem commendandi in hac civitate versari; Balb. 43.

II. nach Verben: 1. Accusativ: adfero: qui ... non minus adferret ad dicendum auctoritatis quam facultatis; Muren. 4. quae (pars) aliquam facultatem discendi adferre posset; Rab. Post. 9.

adimo: adempta est ... suppeditandi facultas; Verr. V, 127.

adripio: mirandum .. est homines eos ... libenter adripere facultatem laedendi quaecumque detur! Flacc. 19.

concedo: utinam hanc mihi facultatem causa concederet, ut possem hoc praedicare, C. Rabirii manu L. Saturninum ... interfectum! Rabir. 18.

considero: ceteras quoque facultates (suscipiendi maleficii) consideremus; Sex. Rosc. 93.

contemno: aliqua facultas agendi (contemnendane tibi videtur esse)? div. Caec. 35.

detraho: ut ... tantum facultatis timor (mihi) detrahat; Deiot. 1.

do: f. **do,** III, facultatem (13 St.) S. 142, b.

existimo: quam (facultatem) .. communem existimaret pro fraterna illa necessitudine; Quinct. 16.

expeto: quorum (munerum) ego non .. facultatem umquam .. expetendam putavi; dom. 146.

facio: si facultatem vere atque honeste iudicandi fide et diligentia mea fecero; Verr. II, 179.

habeo: si quam (facultatem) habet; div. Caec. 49. quantum quisque .. facultatis habere videatur; Muren. 44. sibi habeant ... ceterorum commodorum summas facultates; Flacc. 104.

largior: cui summam .. facultatem .. dicendi natura largita est; Quinct. 8. quam facultatem

mihi multitudo istius vitiorum peccatorumque largitur; Phil. II, 43.
nanciscor: hanc .. nactus facultatem, nullum tempus .. dimittam; Phil. III, 33.
novi: [nisi tuam in dicendo facultatem nossem]; Phil. X, 5.
offero: L. Quinctius ... oblatam sibi facultatem putavit, ut ex invidia senatoria posset crescere; Cluent. 77. facultatem mihi oblatam putavi, ut ... tota res ... manifesto deprehenderetur; Catil. III, 4. facultate oblata; dom. 10.
perspicio; ex utraque parte ... facultates (perspicere solebat); Verr. II, 135. genus orationis, facultatem ... perspexistis; Cael. 45.
peto: neque a vobis iam bene vivendi sed honeste moriendi facultatem petit; Rabir. 37.
relinquo: earum .. rerum nullam sibi iste ... defendendi facultatem reliquit; Verr. IV, 104. quae facultas recuperandae vestrae libertatis relinquetur? leg. agr. II, 75.
reperio: non facultas ... maleficii ... reperietur; Cael. 53.
2. **Ablativ:** confido: ego copia et facultate causae confisus vide quo progrediar; Qu. Rosc. 2.
utor: qua (facultate) usus (Murena) multas sibi tribus ... adiunxit; Muren. 42.
3. **mit Präpositionen:** detraho de: cum et ipse Alienus ex ea facultate ... aliquantum detracturus sit; div. Caec. 49.
dubito de: quid est quod ... de perficiendi facultate dubitemus? imp. Pomp. 69.
nascor ad: quae .. in L. Crasso potuit, homine nato ad dicendi singularem quandam facultatem, ... maior esse ubertas? Balb. 3.
pertineo ad: pertinere ... putavit .. ad perficiundi facultatem animum Caesaris a causa non abhorrere; Sest. 71.
III. **nach Substantiven:** 1. alqd: f. I. est; imp. Pomp. 2. Sulla 12. II, 1. adfero. detraho; habeo; Muren. 44.
ratio: unius cuiusque .. facultatis ad agendum ducta ratio est; div. Caec. 16.
2. vir: cum ante me .. dixisset .. vir summa .. facultate dicendi, M. Crassus; Muren. 48.
IV. **nach Adjectiv:** contentus: quicumque hac facultate defensionis contenti esse possunt; Cluent. 149.
praeditus: quod in me .., homine parvis ... facultatibus praedito, simulant sese mirari; div. Caec. 69.
V. **Umstand:** 1. **Ablativ:** coniungere: ut res maxime inter se repugnantis dicendi facultate coniungerent; Cael. 41.
contendere: non comparat se tecum gratia P. Quinctius, ... non facultate contendit; Quinct. 93. quo minus .. mecum .. omni dicendi facultate contendas; Verr. V, 174.
redimere: redimeret adulescentem ... rei familiaris facultatibus; Phil. II. 46.
sublevare: qui vicinos suos ... facultatibus suis sublevavit; Phil. VII, 24.
2. **Präpositionen:** ob: non mirum, si ob hanc facultatem homines saepe etiam non nobiles consulatum consecuti sunt; Muren. 24.
prae: quae si in illo minima fuissent, tamen prae tuis facultatibus maxima putarentur; Rabir. 14.
pro: multa pro tua ... singulari facultate dicendi contra .. A. Gabinium ... dixisti; imp. Pomp. 52. qui totam causam pro facultate ... sua diligentissime vobis explicavit; Balb. 17. quae ab hoc pro facultate huius .. facta sunt; ib. 59.
sine: aditus omnis hominibus sine ulla facultate navium ... clausus fuit ||est||; Verr. V, 6.

faeneratio, Wucher: I. est: ea faeneratio .. erat eius modi; Verr. II, 170. quod erat Carpinatii nota cum isto praetore .. faeneratio; ib. 187.
II. dico de: quoniam de illa faeneratione satis dictum est; Verr. III, 170.
transfero in: haec pecunia tota ab honoribus translata est in .. faenerationem; Flacc. 56.
III. perscriptor: scribam tuum dicit .. huius perscriptorem faenerationis fuisse; Verr. III, 168.

faenerator, Wucherer: greges: alter ... faeneratorum gregibus inflatus ... in tribunatus portum perfugerat; Sest. 18.
impudentia: quibus ex litteris impudentiam faeneratoris .. cognoscite; Verr. III, 167.

faeneror, auf Zinsen leihen: pecuniam: idem .. pecunias istius extraordinarias grandis suo nomine faenerabatur; Verr. II, 170. cum posita esset pecunia apud eas societates, unde erat attributa, binis centesimis faeneratus est (Verres); ib. III, 165. si .. te tuam pecuniam praetorem in provincia faeneratum docerem; ib. 169.

faenus, Zins: I. do: quod idem pecunias eis ... faenori dabat; Verr. II, 170.
II. pecunia ex: si hanc ex faenore pecuniam populo non rettuleris; Verr. III, 167.
III. accipere: si ... docerem ... (pecuniam) a publicanis faenore acceptam; ib. 169.
occupare: pecuniam adulescentulo grandi faenore, fiducia tamen accepta, occupavisti; Flacc. 51. cum ipsi gravi faenore istam pecuniam multos annos occupavissent; Flacc. 59.
trucidari: ne faenore trucidetur (iuventus); Cael. 42.

faex, Hefe: I, 1. concito: opifices et tabernarios atque illam omnem faecem civitatum quid est negotii concitare? Flacc. 18.
2. concito ex: innumerabilia quaedam nova (conlegia) ex omni faece urbis .. concitata (sunt); Piso 9.
II. rationes ex: illarum rationum ex ea faece legationis quaestoriaeque tuae procurationis illa sunt nomina; Verr. I, 99.

falcarius, Sichelmacher, (inter f. Sichelmacherstraße): dico te priore nocte venisse inter falcarios; Catil. I, 8. cum inter falcarios ad M. Laecam ... ... convenit; Sulla 52.

fallacia, Täuschung, Verstellung: I. nascuntur: illinc .. omnes fallaciae (natae sunt); Rab. Post. 35.
II, 1. exagito: exagitabantur eius omnes ||omnes eius|| .. fallaciae; Cluent. 101.
2. consto ex: ex .. fallaciis .. constare totus videtur; Qu. Rosc. 20.

fallaciter, trügerisch: I. vendito: vobis se coepit (Clodius) subito fallacissime venditare; har. resp. 48.
II. popularis: qui (maiores nostri) non .. fallaciter populares ... fuerunt; dom. 77.

fallax, trügerisch, ränkevoll: alqs: quod (vobis iste) fallax ... esse videtur ||videatur||; Piso 66.
alqd: nihil fallacius (est) ratione tota comitiorum; Muren. 36.
genus: fallacissimum genus esse Phoenicum; Scaur. 42.
homo: homini .. fallacissimo ... L. Pisoni nonne nominatim populos liberos ... vinctos et constrictos tradidisti? dom. 23.
merces: auditae visaeque (sunt) merces fallaces; Rab. Post. 40.
spes: „o spes fallaces ... meae“! Milo 49. quod si est erratum .. spe .. fallaci; Phil. XII, 7.
vicinitas: laudanda est ... vicinitas ... non fallax; Planc. 22.
Lücke: gente fallax? Scaur. 45.

fallo, täuschen, hintergehen, betrügen, sich irren: I. **absolut:** 1. exercitatus in: hominem .. in fallendo exercitatissimum; F. A. III, 10.

studium: quod ... ad studium fallendi studio quaestus vocabantur (Karthaginienses); leg. agr. II, 95.

2. alqs: non in sortitione fallere iste voluit; Verr. II, 132. ut, quicquid sua sponte faciebat, ... eripere potius quam fallere videretur; ib. 134. „improbi ... hominis est mendacio fallere“; Muren. 62. in eo .. fallis; ib. 77. fallere ... voluisti; dom. 125. nisi exercitum C. Caesaris — in quo fallebat ... — in curiam se immissurum minitaretur; har. resp. 47.

rex: quia fefellit rex; Rab. Post. 1.

II. **mit Object:** alqm: non multum me fallit .. quid sitis responsuri; Quinct. 54. nisi me fallit animus; Sex. Rosc. 48. quae quoniam te fefellerunt; ib. 61. illum acuere, hos, qui simul erant missi, fallere; ib. 110. perditissimi est .. hominis ... fallere eum, qui laesus non esset, nisi credidisset; ib. 112. fortasse aliqua in re nos .. fefellisset; Verr. a. pr. 5. putabam non solum notis, sed etiam ignotis probatam meam fidem esse et diligentiam; quod me non fefellit; ib. I, 19. multum te ista fefellit opinio et quidem multis in locis; ib. 88. si in hominibus eligendis nos spes amicitiae fefellerit; ib. II, 28. ei, quem fefelleris, ne pecuniam quidem reddes? ib. 78. [utrumque falles?] ib. si in hoc me ratio fefellerit; ib. V, 173. confiteare necesse est te opinionem multum fefellisse; Cluent. 143. num me fefellit .. non modo res ... verum ... dies? Catil. I, 7. id me multum fefellit; Sulla 41. quoniam .. multa nos et in nostris rebus et in re publica fefellerunt; Flacc. 3. qui Cn. Pompeium, qui praesentem, qui nullo impellente fallebant; ib. 20. quorum (consulum) alter .. neque me neque quemquam fefellit; sen. 10. tantumne te fefellit, cum ..? dom. 113. non mirum est ... multa illum et te fefellisse; ib. 129. eorum alter fefellit neminem; Sest. 20. alter multos plane in omnis partis fefellit; ib. 21. nisi me fallit; ib. 106. neminem vestrum fallit (cui generi civium maxime plaudatur); ib. 115. in eo ... inerat, nisi me propter benevolentiam forte fallebat, ratio .. bonis artibus instituta; Cael. 45. hic (voltus) eos, quibus eras ignotus, .. fefellit; Piso 1. me scilicet maxime, sed proxime illum quoque fefellissem; Rab. Post. 33. quem ad modum .. eum dies non fefellit? Milo 45. num .. me fefellit (iste)? Phil. II, 92. in quo nos fefellit; ib. V, 12. ne blanda aut supplici oratione ... fallamur; ib. VII, 26. etsi minime decere videtur .. falli .. eum cui vos maximis saepe de rebus adsentiebamini; ib. XII, 1. nisi me forte fallo; ib. 21. quem .. nostrum fefellit ita vos esse facturos? Fr. B. VII, 2.

consulem: qui (consul) minime falli posset; Phil. XII, 2.

fidem: „mihi .. constat ... nec fallere fidem“; Phil. XIII, 42.

homines: ut .. eos homines spes falleret; div. Caec. 4. fefellit .. homines opinio; Verr. IV, 86. neque .. ea res fefellit homines divina mente et consilio praeditos; leg. agr. II, 90. quod .. homines fefellisti; Sest. 32.

opinionem: si res opinionem meam ... fefellerit; Verr. V, 183.

sapientem: sapientem ... nulla in re falli; Muren. 61.

socium: in rebus minoribus socium fallere turpissimum est; Sex. Rosc. 116. qui socium fefellisset; ib. T. Roscius non unum rei pecuniariae socium fefellit; ib. 117. T. Roscius ... officii mandatorumque socios ... omni fraude .. fefellit; Sex. Rosc. 117. aeque .. perfidiosum et nefarium est fidem frangere ... et pupillum fraudare ... et socium fallere; Qu. Rosc. 16. quis sit qui socium .. fefellerit consideremus; ib. 17.

spem: quod si meam spem vis improborum fefellerit; Catil. IV, 23.

falso, fälschlich: accusor: si falso accuseris; Muren. 7.

confero: satis iudicatum est ... falso ista conferri in Milonem; Milo 70.

dico: nihil aliud arbitror falso in istum esse dictum; Verr. III, 50. multa in illum ipsum [Scaurum] esse dicta falso; Font. 38.

discribo: quae (HS sexcenta milia) ne falso quidem potuit quibus data essent discribere || describere ||; Verr. I, 36.

edico: quaecumque falso [in eum] ediceret in sanctissimum adulescentem; Phil. XIII, 19.

existimo: inventa signa legionum existimari cervicibus ac bonis vestris falso; Sest. 42.

iacto: qua re suum terrorem falso iactari .. patiatur; Sest. 52.

insimulo: non .. possum quemquam insimulare falso; Verr. V, 107.

obicio: male dictum est, si vere obicitur, vehementis accusatoris; sin falso, maledici conviciatoris; Muren. 13.

opinor: ex quo intellegitur multa in vita falso homines opinari; dom. 105.

oppono: eos, qui plurimum possent, opponi omnibus contionibus falso ... auctores ad perniciem meam; Sest. 42. qua re suum terrorem falso .. opponi .. patiatur; ib. 52.

praedico: quod ... non falso ille de vobis ... praedicavit; Verr. V, 113.

prodo: quod .. nationibus exteris .. falso memoriae proditum videbatur; imp. Pomp. 41.

puto: ut quidam falso putant; Marcell. 30.

respondeo: quae cum tibi falso responsa sint; Cael. 8.

venio: etiam si falso venisses in suspicionem P. Sestio; Vatin. 2.

falsus, falsch, unwahr, betrügerisch: A. **bei Substantiven:** alqd: multa sunt falsa; Sex. Rosc. 76. quod cum est veritate falsum tum ratione quoque est incredibile; Qu. Rosc. 50. ut eligas utrum velis, ... verum esse an falsum; div. Caec. 45. hoc vobis falsum videri; Verr. III, 26. ostendi falsa (haec) esse; Tull. 54. certe utrumque falsum est, et ob vacationem pretium datum ... et ob probationem; Font. 17. numera quam multa in ista defensione falsa sint; Caecin. 90. hoc quaeramus, verum sit an falsum (quod subscriptum est); Cluent. 124. habetis .. quae in totam causam de moribus A. Cluentii ... accusatores conlegerunt, ... quam falsa re! ib. 164. quae si falsa sunt; ib. 171. quae ... si falsa vobis videbuntur esse; leg. agr. II, 16. id C. Rabirius multorum testimoniis ... falsum esse docuit; Rabir. 18. bonorum mihi praesidium defuisse (debeo dicere)? falsum est; dom. 95. non me haec movent, quae perspicue falsa sunt; Cael. 26. quae tu ... [falsa esse doceas] (necesse est); ib. 35. ne forte, quod ille in tabulas publicas rettulisset, dubitasse quisquam, verumne an falsum esset, videretur; Balb. 11. id ipsum falsum reperiatur; Planc. 31. illa falsa fuerunt; Milo 64. omnia falsa ... comperta sunt; ib. 67. omitto quam haec falsa (sint); Phil. II, 53. alia omnia falsa .. sunt; ib. IV, 13.

accusator: sunt in te falsi accusatoris signa permulta; div. Caec. 29.

acta: si sunt (acta Caesaris) falsa; Phil. II, 100.

causa: cum ipse causam illius tumultus neque veram dicere neque falsam confingere audeat; Verr. I, 71.

chirographa: cuius domi quaestuosissima est falsorum .. chirographorum officina; Phil. II, 35.

codex: quod falsum codicem protuleris; Verr. I, 157.

cognitor: cui hanc cognitoris falsi improbam personam imponeret; Verr. II, 109.

commentarii: cuius domi quaestuosissima est falsorum commentariorum .. officina; Phil. II, 35.

conscriptiones: eiusdem amentiae falsae conscriptiones quaestionum (erant); Cluent. 191.
consultum: QUOD M. TULLIUS FALSUM SENATUS CONSULTUM RETTULERIT; dom. 50. si .. rettulit falsum senatus consultum; ib. senatus etiam consulta .. falsa referebat; Phil. V, 12. senatus consulta falsa delata ab eo iudicavimus; ib. XII, 12.
crimen: si ... falsum crimen quasi venenatum aliquod telum iecerint; Quinct. 8. falsum crimen ... exstinguitur; Qu. Rosc. 17. falsum esse crimen? Verr. III, 205. in quem ne falsi quidem causa conferri criminis potuit; ib. V, 111. quod (crimen) ostendatur esse falsum; Font. 20. ut ne cui innocenti maeror tuus .. falsum crimen adferret; Cluent. 168. hanc nostram coniunctionem ... certi homines ... falsis criminibus diremerunt; dom. 28.
damnatio: ne falsa damnatio ... magistratibus nostris quaestui possit || posset || esse; Verr. V, 130.
decreta: decreta falsa vendebat; Phil. V, 11. (qui) falsa decreta ... in Capitolio figenda curaverit; ib. III, 30.
defensio: ipsa illa falsa defensio .. esse ei perniciosa ... debeat; Verr. V, 151.
emptio: acerbiorem .. scitote esse civitatibus falsam istam .. emptionem; Verr. IV, 134. emptiones falsas .. fecisti; Flacc. 74.
epistula: plus falsam epistulam habituram ponderis; Flacc. 93.
fama: ut ... falsam a nobis crudelitatis famam repellamus; Sulla 93.
gloria: ut levitatis est ... omnis umbras etiam falsae gloriae insectari; Piso 57.
indices: summae benevolentiae indices falsi exstiterunt in amore simulato; Phil. XI, 5.
infamia: quod in hoc uno (aequo indicio) .. falsae infamiae finis aliqui .. reperiatur; Cluent. 7.
insimulatio: in falsam .. probrorum insimulationem vocabatur (Piso); Font. 39.
invidia: in hoc loco falsa invidia imbecilla esse debet; Cluent. 5. illa iudicia senatoria non falsa invidia ... notata atque operta ... defensioni locum nullum reliquissent; ib. 61. levate hunc ... tot annos in falsa invidia .. versatum; ib. 200. est mihi tanti .. huius invidiae falsae .. tempestatem subire; Catil. II, 15.
iudicium: quem ... falso iudicio circumventum esse dicitis; Cluent. 39. illa .. omnia Quinctiana .. falsa ... iudicia fuerunt; ib. 113.
laudatio: idem laudationem ... falsam esse dicebat; Flacc. 36.
laus: ut neque vera laus ei detracta oratione mea neque falsa adficta esse videatur; imp. Pomp. 10.
leges: (qui) falsas leges ... in Capitolio (figendas) curaverit; Phil. III, 30.
litterae: poena est .. Dorylai gravior quam apud alios falsarum .. litterarum; Flacc. 39. si falsas (litteras protulissent); ib.
locationes: multas pecunias ... in operum locationes falsas .. esse perscriptas; Verr. V, 48.
metus: iudicavit a plerisque ... falso .. metu ... bellum esse susceptum; Marcell. 13.
modus: *venditorem agri falsum* modum proscripsisse; Tull. 16.
nomen: ut falsum perscriberent nomen? Qu. Rosc. 1.
nuntius: sensimus hoc nuper falso nuntio; Phil. XIII, 45.
opinio: haec te opinio falsa in istam fraudem impulit; Sex. Rosc. 58. quae est opinio hominum de M. Antonio falsa; Verr. I, 60. falsam de illis habuit opinionem; ib. III, 59. hominem ... [falsa opinione] .. ab adulescentia commendatum sciebam; Sest. 22.
perscriptiones: per quam (dissipationem pecuniae) sestertium septiens miliens falsis perscriptionibus .. avertit; Phil. V, 11.
pirata: si hic falsus (pirata) esset mortuus; Verr. V, 79.
ratio: utinam posset aliqua ratione hoc crimen, quamvis falsa, ... defendere! Verr. III, 224. quam .. facile falsas rationes inferre ... soleant; Flacc. 20.
res: quoniam Quinctius ad causam pertinere putavit res .. falsas ... proferre; Tull. 3. quo facilius .. res ... falsa esse cognosceretur; Cluent. 47.
spes: hisce .. spem falsam ostendere; Sex. Rosc. 110. istius fide .. decepti ... pro re certa spem falsam domum rettulerunt; ib. istius spes falsa ... suffragatur; Verr. V, 178. o falsam spem! Sulla 91. cum tibi spe falsa ... animos rumor inflasset; Piso 89. cum tibi ... vana quaedam ... falsa spe inductus pollicebar; Planc. 101. quod si est erratum .. spe falsa; Phil. XII, 7.
suspicio: facile ... falsae suspicioni ... restitisset; Cluent. 134. quae (suspicio) .. solet esse falsa; Flacc. 6. quam (suspicionem) etsi spero falsam esse; Marcell. 21. quid egit nisi ut falsam proditionis a se suspicionem depelleret? Phil. XII, 6.
tabellae: falsas fuisse tabellas honestissimae civitatis existimo; Fr. B. VIII, 8.
tabulae: interponi (solent) falsae tabulae; Caecin. 71. in iure nihil est eius modi, .. non tabulae falsae; ib. hi tres etiam aerarii nostri tabulas falsas esse voluerunt; Flacc. 43. ipsarum .. rerum falsae tabulae ... toto Capitolio figebantur; Phil. V, 12.
testamentum: qui .. falsum testamentum obsignandum curaverit; Cluent. 125.
testimonium: improbo ac falso eiusdem testimonio ... conflagravit; Verr. I, 41. FALSUMVE TESTIMONIUM DIXERIT; Cluent. 157. ut ad falsum avaritiae [testimonium] verum maleficii crimen adiungat; Flacc. 41. si falsum (testimonium) dixerim; Sulla 21. cum ... falsum testimonium dixeris; Vatin. 40.
testis: falsum subornavit testem Roscius Cluvium; Qu. Rosc. 51. „falsi testes (sunt)“; Ligar. 30.
timor: „sin falsus (est hic timor)“; Catil. I, 18.
B. **allein:** audio: multa .. falsa de me audierunt; Phil. XII, 29.
dico: an Cluvius falsum Luscio et Manilio dixit? Qu. Rosc. 43. relictum est ut Cluvium falsum dixisse Luscio et Manilio contendat; ib. 45. ne ... falsi aliquid dicerent; Caecin. 3. ut aliquid falsi dicere cogerentur; Cluent. 177. dicere .. falsum non ausus est; Sulla 39.
intendo: quod falsum intenderit? Flacc. 84.
iudico: eum .. iudicem falsum iudicasse iudicavit; Verr. II, 66. impelli non poterit, ut falsum iudicet? leg. agr. II, 40. recuperatores ... falsum invitos iudicavisse; Flacc. 49.
misceo: quid potest auctoritatis habere testis in dicendo suo testimonio falsa veris miscens? Fr. A. III, 3.
perscribo qui falsum perscripsit; Qu. Rosc. 2.
profero: cum quaeritur ... verum an falsum proferatur; Caecin. 71. neque [enim] testis ipse .. falsum nos proferre dixit; Flacc. 37.
refero: egone talem virum corrumpere potui, ut mea causa falsum in codicem referret? Qu. Rosc. 1.
respondeo: quasi quisquam sit qui sibi hunc falsum de iure respondisse dicat; Planc. 62.
scribo: Metellum falsum scribere (dicetis)? Verr. III, 123.

falx, Sichel: qui ... cucurrerunt cum falcibus ad Castoris; Milo 91.

fama, Gerücht, Gerede, Ruf, Leumund, Ehre: I. **Subject:** celebrat: semper illius gravitatem ... omnium mortalium fama celebrabit; Phil. IX, 10.
consequitur: nequa fama consequeretur eius modi; Font. 29.
contingit: pulchra .. haec fama continget civitati; Fr. A. III, 19.
delectat: quos (homines) ... ipsius nequitiae fama delectat; Verr. II, 115.

emanat: quae fama ... emanarat; Verr. I, 1.
est: ut secum aliquid integra sua fama ... transigeret; Quinct. 97. ut hominum fama est; har. resp. 20. „at fuit fama"; Cael. 38. si .. gloria est .. pervagata magnorum ... fama meritorum; Marcell. 26. is .. erat dies, ea fama, is qui senatum vocarat, ut turpe senatori esset nihil timere; Phil. III, 20.
haeret: fama adulescentis paulum haesit ad metas; Cael. 75.
manat: cum ... tristis a Mutina fama manaret; Phil. XIV, 15.
moritur: cum vestrorum in nos beneficiorum .. fama moriatur; sen. 3.
obruit: fama nostrae severitatis obruet scelerati gladiatoris amentiam; Phil. V, 32.
pendet: in sententiis omnium civium famam nostram .. pendere; Piso 98.
penetrat: cupere debemus ... eodem .. famam .. (nostram) penetrare; Arch. 23.
peragrat: qua fines imperii populi Romani sunt, ea .. fama iam de illo ... peragravit; Milo 98.
percrebrescit: cum haec fama de nostrorum hominum avaritia et cupiditate percrebuerit; Verr. IV, 68. fama tota urbe percrebuit expugnari deos patrios; ib. 94.
pervadit: quo non illius diei fama pervaserit; imp. Pomp. 44.
pervenit: quem ad modum huius tui facti famam in regna aliorum atque in ultimas terras perventuram putasti? Verr. IV, 68. vix ad auris meas istius suspicionis fama pervenit; Sulla 12.
redolet: nihil hominum fama (redolet)? Cael. 47.
valet: quid mirum est in hoc felicitatis famam .. valuisse? Muren. 38.
venit: (dixerunt) non necesse famam alterius in iudicium venire; Quinct. 30.

II. **nach Verben**: 1. **Accusativ**: celebro: ab eis populi Romani fama celebratur; Arch. 21.
commendo: cui tu et rem et famam tuam commendare proficiscens et concredere solebas; Quinct. 62. cui fama mortui, fortunae vivi commendatae sunt atque concreditae; Sex. Rosc. 113.
committo: temere hunc ... famam (suam) libidini regiae commisisse; Rab. Post. 25.
concredo: f. commendo.
conligo: qui .. ut ante conlectam famam conservet; div. Caec. 71.
conservo: ut .. illius mortui famam et filii innocentis fortunas conservatas velit; Sex. Rosc. 25. f. conligo.
defendo: qui .. alterius famam .. defendam; Quinct. 7. fama .. innocentis ab hospitibus amicisque paternis defenditur; Sex. Rosc. 15. quod .. famam .. sororis defenderat; Verr. I, 76.
dissipo: famam istam fascium dissipaverunt; Phil. XIV, 15.
effugio: quotus quisque est qui istam (famam) effugere possit in tam maledica civitate? Cael. 38.
expeto: qui .. bonam famam bonorum ... expetunt; Sest. 139.
foveo: *qua (lenitate) antea famam illius ... foveram*; Tull. 3.
importo: velim existimes hodierno die sententiam tuam importaturam esse regibus .. incolumem famam cum salute; Deiot. 43.
laedo: suspicionibus obscuris laedi famam suam noluit (mater Habiti); Cluent. 14.
nomino: quae (bona fama bonorum) sola vere gloria nominari potest; Sest. 139.
obtineo: si per vos .. famam potest obtinere; Sex. Rosc. 49.
perhorresco: non gentis suae famam perhorrescent? Scaur. 41.
possideo: huius omnis fama .. cum bonis simul possidetur; Quinct. 50.
reprimo: hanc ... reprime famam; Phil. XI, 23.
sequor: illi .. eandem illam famam iudicii corrupti secuti sunt; Cluent. 133.
subeo: summae nobis crudelitatis in patriae civiumque pernicie fama subeunda est; Catil. IV, 12.
supero: ut famam ingenii expectatio hominis ... superaret; Arch. 4.
timeo: si minus .. hominum .. famam (timuit); Cluent. 15. timuit mulier amens ... non famam omnium; Cluent. 187.
vereor: inconstantiae famam verebatur; Piso 70.
violo: cum apud exteras nationes imperii nominisque nostri famam tuis probris flagitiisque violaris; Verr. I, 82.

2. **Dativ**: comparo: eaedem .. vestrae famae ... insidiae ... comparantur; Verr. a. pr. 17. quae (insidiae) tuae atque horum famae comparantur; ib. 52.
consulo: (dicit) istum aequum esse famae fortunisque P. Quinctii consulere; Quinct. 27. qui nostrae famae .. consulant; Verr. II, 28. si minus eius famae parcere videbor, quam antea consului; Tull. 3. tantum hominum numerum ... huius .. consuluisse famae; Font. 3. ne tu .. melius famae .. tuae consuluisses; Phil. II, 3.
facio: quod in tanta dimicatione .. famae .. omnium fieri necesse est; Rabir. 5.
inuro: *cuius* (intemperantiae) *notam accusator .. eius* (Scauri) .. *famae inurere voluit;* Scaur. c. 2. § 6.
invetera sco: quorum .. et nomen et honos inveteravit ... hominum famae; Sulla 24.
parco: summa cura cum tuae tum ... suae famae pepercisset; Verr. II, 49. f. consulo; Tull. 3.

3. **Ablativ**: privo: ille gurges ... cum ... multos (publicanos) fama .. privasset; Piso 41.
spolio: qui .. adfinem fama .. spoliare conatus est; Quinct. 26. quem spoliatum fama .. arbitrabare; ib. 76. quid .. erat mali quod huic, spoliato fama, .. deesse videretur? Sulla 91.

4. **mit Präpositionen**: detraho de: si de fama Scauri detraxerint; Scaur. 36.
dimico de: intueri potestis eos ..., de fama ... dimicantis; Sest. 1.
haereo in: quod privatarum rerum dedecus non haeret in fama (tua) ||infamiae||? Catil. I, 13.
incurro in: ne incurrat (iuventus) in alterius .. famam; Cael. 42.
infero in: qui tantum facinus in famam atque fortunas suas neque non audisset inlatum a Caelio neque neglexisset; Cael. 54.
loquor de: de eius fama ... nemo loquebatur; Cael. 11.
pertimesco de: nulla salus rei publicae maior est, quam eos, qui alterum accusant, ... de fama sua ... pertimescere; div. Caec. 71.
pertineo ad: vos, quod ad vestram famam ... pertinet, .. prospicite atque consulite; Verr. I, 22. ad famam Ser. Sulpicii filii arbitror pertinere, ut ..; Phil. IX, 12.
profluo ad: equidem ... ab his fontibus profluxi ad hominum famam; Cael. 6.
propulso a: ut ... ab huius .. fama ... inimicorum impetus propulsare possim; Muren. 2.

III. **nach Adjectiv**: quanti? hoc quanti putas esse ad famam hominum? Muren. 38.

IV. **nach Substantiven**: 1. celebritas: hac tanta celebritate famae cum esset iam absentibus notus; Arch. 5.
commendatio: si quem infimum loco natum, ... nulla commendatione famae defenderem; Flacc. 24.
defensio: in hac defensione .. famae ... C. Rabirii proponenda ratio videtur esse officii mei; Rabir. 1.
laceratio: an ego ... maiore adficerer laetitia ex corporis vestri laceratione, quam adficior ex famae? Piso 42.

metus: an fuisse in eis aliquem .. famae metum (putes)? Planc. 71.
omen: o praeclare coniectum [a volgo] in illam provinciam omen communis famae! Verr. II, 18.
poena: ut ... in Pompeio .. poena sit nulla nisi famae ‖si famam‖; Balb. 6.
pudor: in quo (homine) aliqui .. famae pudor ... est; prov. cons. 14.
volneratio: maior haec est .. famae .. suae volneratio; Piso 47.
volnus: ne quod accipiat famae volnus; Rabir. 36.
2. iudicium de: iudicium esse ... de fama .. P. Quinctii vides; Quinct. 33.
IV. **Umstand**: 1. **Ablativ**: audire: si quid ipsi audistis communi fama .. de vi, de manu, de armis; Flacc. 13.
celebrari: haec fama celebrantur; Sest. 102. cuius .. fama .. celebrantur aures cotidie meae novis nominibus gentium; prov. cons. 22.
commoveri: cum sciamus homines in tantis rebus ... fama ... commoveri; imp. Pomp. 43.
esse: ipsorum consulum fama ‖de fama‖ quid futurum est? Rabir. 27.
florere: quae (Graecia) fama ... floruit; Flacc. 64.
gloriosus: nec intellegis satis esse viris fortibus didicisse quam sit ... fama gloriosum tyrannum occidere? Phil. II, 117.
gubernari: quod (bellum civile) .. plerumque .. fama gubernatur; Phil. V, 26.
notus: quas .. gentis ... nulla (nobis antea) fama notas fecerat; prov. cons. 33.
tollere: quoniam illum, qui hanc urbem condidit, ad deos immortalis .. fama .. sustulimus; Catil. III, 2.
2. **Präpositionen**: contra: Bidinos .. pecuniam contra praetoris famam ... dedisse; Verr. II, 57.
cum: ne cum .. fama .. Sex. Naevii cupiditati crudelitatique dedatur; Quinct. 59. ipse Sex. Roscius cum fama ... publice [Roscio] mandatus est; Sex. Rosc. 115.
in: vestri auxilii est .. huius innocentiae .. in hac calamitosa fama ... subvenire; Cluent. 4.
praeter: quid .. censores secuti sunt? ne ipsi quidem ... quicquam aliud dicent praeter .. famam; Cluent. 126.
post: post hanc communem famam non mitior in supplicio sed diligentior esse coepit (Verres); Verr. V, 157.
pro: me pro illorum fama ... non secus ac pro patriis fanis atque delubris propugnandum putare; Rabir. 30.

fames, Hunger, Hungersnoth: I. **Subject**: accidit: si qui accidisset gravior rei publicae casus, ... si fames; Phil. I, 13.
est: erat ... futura fames; dom. 12. *quae* vis, quae causa maior quam fames esse potuit? ib. 10. quem ad modum discessu meo .. fames ... fuisset; ib. 17.
facit: quod reliquum vitae viriumque fames fecerat; Verr. V, 89.
impendet: impendebat fames; dom. 25.
stimulat: ut .. fames stimularet homines; dom. 12.
II. **nach Verben**: 1. effugio: qui (milites) .. famem .. effugerunt; Piso 98.
expleo: neque .. illa manus copiaeque Catilinae caementis ac testis tectorum meorum se famem suam expleturas putaverunt; dom. 61. Fausti ... ex epulo magnificentissimo famem illam veterem tuam non expleras? Vatin. 32.
fero: famem ferre poterat; Catil. III, 16.
perfero: idem ... fame ... (perferenda) fortis ab istis praedicabatur; Catil. II, 9.
timeo: ut iam plane .. fames .. timeretur; dom. 11. ut famem plane timerent; ib. 12.
2. dico de: dicit is pro testimonio ... de fame (nautarum); Verr. V, 122.
III. **nach Substantiv**: patientia: habes ubi ostentes tuam illam praeclaram patientiam famis; Catil. I, 26.
IV. **Umstand**: 1. amitti: fame reliquorum (classem esse amissam); Verr. V, 101.
cogi: nautae coacti fame radices palmarum agrestium ... conligebant; Verr. V, 87.
confici: dico .. illos ipsos reliquos nautas fame ... confectos fuisse ac perditos; Verr. V, 134.
consumi: milites populi Romani ... sunt .. fame .. consumpti; prov. cons. 5.
interitus: quid .. erat actum ... de quo ad senatum cum gratulatione aliqua scribi abs te oporteret? ... an exercitus nostri interitus .. fame? Piso 40.
moneri: ut etiam bestiae fame monitae plerumque ad eum locum, ubi pastae sunt aliquando, revertantur; Cluent. 67.
necari: nautae militesque Siculorum ... fame necati (sunt); Verr. a. pr. 13.
perdere: reliquis .. fame perditis; Verr. V, 100. f. confici.
2. a: rem maximam fuisse et summi periculi .. a fame ... nemo negat; dom. 18.
ex: ex .. hominum .. fame certe consules causam suscipere, certe senatum aliquid consilii capere oportuit; dom. 11.
in: qui (Athenagoras) in fame frumentum exportare erat ausus; Flacc. 17. cum in ipsa fame subvenissent; dom. 11.

familia, Dienerschaft, Gesinde, Hausgenossenschaft, Hausstand, Familie, Fechtertruppe: 1. **absolut**: 1. **Subject**: cogit, conducit: si quae familia ipsa in caede interesse noluisset et homines ... coëgisset aut conduxisset; Tull. 27.
committit: (id) quod omnino familia nulla potest committere; Tull. 35.
contemnit: quos .. hostes haec familia contempsit; Flacc. 58.
dat: eam ipsam familiam ... damnum dedisse; Tull. 27. cum .. ipsa familia ... damnum cuipiam dat; ib. 28 eam ipsam familiam sibi damnum dedisse; ib.
deicit: UNDE TU AUT FAMILIA (TUA) ... ILLUM AUT FAMILIAM AUT PROCURATOREM ILLIUS ... VI DEIECISTI: Tull. 44. cum paucas tegulas deicere impune familia tua non potuerit; ib. 53. UNDE TU AUT FAMILIA (tua deicit); Caecin. 55. non familia (tua me) deiecisset; ib.
est: non quo idem sit servolus unus quod familia; Caecin. 58. sin autem sunt amplae et honestae familiae plebeiae; Muren. 15. ex quo (municipio) sunt plurimae familiae consulares; Planc. 19. qui hanc familiam in hac urbe principem voluit esse; Scaur. 17.
facit: suam familiam fecisse (haec) dicit (Fabius); Tull. 24. quid familia ipsa fecisset; ib. 27. cum facit ipsa familia vim ‖vi‖; ib. 28. familia ipsa non facit; ib. familiam P. Fabii fecisse et vi hominibus armatis fecisse; ib. 31. tuam familiam non fecisse; ib. 32. quod ... familia fecisse diceretur; ib. 39. maximam caedem sine fraude facere (familiam tuam) potuisse; ib. 53. tam restitues, si unus servolus, quam si familia fecerit universa; Caecin. 58. si tua familia (vim fecit); ib. 63. utinam .. haec ipsa (familia) non modo iniquorum invidiae, sed aequorum exspectationi satis facere posset! Sulla 54.
floret: quae (familia) postea viris fortissimis floruit; Phil. IX, 4.
interest: si quae familia ipsa in caede interesse noluisset; Tull. 27. qua in re familia non interfuisset; ib. f. cogit.
occidit: istis legibus .. certe non potuit istius

familia servos M. Tullii occidere; Tull. 48. *in quo (loco) familia tua M. Tullii servos occidit;* Tull. 53.
occurrit: tota familia occurret (mihi); Phil. XII, 23.
permanet: cuius (L. Flacci) familia ... usque ad hoc tempus honoribus, imperiis, rerum gestarum gloria continuata permansit; Flacc. 25.
pertimescit: numquam eosdem testis (haec familia) pertimescet; Flacc. 58.
potest: f. cogit. committit. deicit; Tull. 53. facit; Tull. 53. occidit; Tull. 48. praebet.
praebet: „posset alia familia Fausti munus praebere"; Sulla 54.
2. **Prädicat:** sum: neque .. dubium est quin ... unus homo familia non sit; Caecin. 55.
II. **nach Verben: 1. Accusativ:** abduco: Apronius ... familiam (eorum) abduxit; Verr. III, 57.
abripio: familias abripuerunt; Piso 84.
adripio: „adrepta est familia"; Sulla 54.
armo: cum multae familiae dicerentur ... armatae esse caedesque facere; Tull. 8.
comparo: „nec opinante Fausto ... familia est comparata"; Sulla 54. ut ... tibi familias compararent; dom. 55.
concido: hoc sequitur, ut familia M. Tullii concidi oportuerit? Tull. 54.
concito: eum (servum) dicit .. familias concitasse; Verr. V, 17.
congrego: quod et familiae congregantur et magnitudo servitii perspicitur; Verr. V, 29. si iudicaveritis sine dolo malo posse familiam congregari; Fr. C. 31.
conloco: in possessione praediorum eius familiam suam conlocavit; Flacc. 72.
contineo: ut omnes ita familias suas continerent; Tull. 8. cum ... familiae non magnae magno metu continerentur; ib. 9. ei ipsi tuae familiae .. nomine continebuntur; Caecin. 58.
dedo: en quibus familiis quam foedis ... dedatis hanc familiam; Scaur. 13.
deicio: UNDE TU AUT FAMILIA AUT PROCURATOR TUUS .. FAMILIAM .. ILLIUS ... VI DEIECISTI; Tull. 44. si qui meam familiam de meo fundo deiecerit; Caecin. 87. f. I. deicit; Tull. 44.
detrudo: UNDE [DE] DOLO MALO TUO .. M. CLAUDIUS AUT FAMILIA .. EIUS VI DETRUSUS EST; Tull. 29.
dimitto: si familiam tuam dimisisses; Piso 48.
duco: Lucius .. frater eius ... familiam ducit; Phil. V, 30.
evoco: rex .. Deiotarus vestram familiam abiectam et obscuram e tenebris in lucem evocavit; Deiot. 30.
facio: multas familias totas .. infamis ... fecisti; Verr. IV, 20.
habeo: familiam .. quantam et quam variis cum artificiis habeat? Sex. Rosc. 133. „si habeo familiam"; Caecin. 55. cum publicani familias maximas ... magno periculo se habere arbitrentur; imp. Pomp. 16.
hercisco: nomine heredis arbitrum familiae herciscundae postulavit; Caecin. 19.
intellego: neque .. dubium est quin ... familiam intellegamus quae constet ex servis pluribus; Caecin. 55.
nanciscor: [iste nimia gloriae cupiditate] familiam gladiatoriam .. nactus est; Sest. 134.
nomino: quas ... familias honestatis amplitudinisque gratia nomino; Sex. Rosc. 15.
paro: si in paranda familia nulla suspicio est; Sulla 55.
praetermitto: „quae (familia) si esset praetermissa"; Sulla 54.
redigo: f. vindico.
relinquo: familiam magnam ... reliquit; Verr. I, 91.

video: quam (familiam) vidit (populus Romanus) amplissimam; Phil. XIII, 12.
vindico: nobilissimam .. familiam iam ad paucos redactam paene ab interitu vindicasti; Marcell. 10.
voco: Leonidae cuiusdam Siculi familia in suspicionem est vocata coniurationis; Verr. V, 10.
2. **Genetiv:** misereor: misereminì familiae (eius); Flacc. 106.
3. **Dativ:** commendo: ut non uni familiae ... commendatus esse (P. Africanus) debeat; Verr. IV, 81.
do: date hoc ipsius ... familiae; Muren. 90.
dedo: f. 1. dedo.
iudico: hoc est ... omnibus familiis nefarium bellum indicere; Deiot. 30.
ingenero: ut ingenerata familiae (eius) frugalitas videretur; Sest. 21.
licet: neque .. licuit aliter ... familiae (vestrae); Ligar. 20.
praesum: „at praefuit familiae"; Sulla 55.
sum: nego ... tot familiis tam copiosis ullum argenteum vas, ullum Corinthium aut Deliacum fuisse; Verr. IV, 1.
tribuo: illi ... familiae Marcellorum maxima voluntate (diem festum) tribuebant; Verr. II, 51.
4. **Ablativ:** nascor: sicine tu ... hominem, nobilissima familia natum, ... in discrimen omnium fortunarum vocavisti? Flacc. 81.
sum: Sittius ... homo est .. ea familia? Sulla 58. hic familia consulari est, ille praetoria; Planc. 14
utor: familia mea maxima tu uteris; Sex. Rosc. 144.
5. **mit Präpositionen:** adfero in: quod primus (Murena) in familiam veterem ... consulatum attulisset; Muren. 86. quod primus ille .. in eam familiam ... sellam curulem attulisset; Planc. 19. qui primus in eam familiam ... attulit consulatum; Phil. IX, 4.
conicio in: cum is ... se quasi armorum studio in maximam familiam coniecisset; Sest. 9.
conloco in: quod ... fratris .. filiam non in familia, sed in carcere conlocatam audire maluit quam videre; Vatin. 28.
deligo ex: quo in oppido non isti ex aliqua familia non ignobili delecta ad libidinem mulier esset; Verr. V, 28.
deprecor a: illam ignominiam a familia deprecatus est; Phil. XI, 17.
do in: necesse putavit esse .. in universam familiam iudicium dare, quod a familia factum diceretur; Tull. 10. recuperatores potius darent quam iudicem nec in universam familiam; ib. 41.
exsisto ex: exsistat .. ex hac ipsa familia aliquis; Cael. 33.
incido in: cum iter ... faceret .., in familiam Ancharianam incidisse dixerunt; Fr. B. II, 5.
lego ex: ut inter suos ... puerulos ex tot elegantissimis familiis lectos velit hos versari; Sex. Rosc. 120.
nubo in: cum ex amplissimo genere in familiam clarissimam nupsisses; Cael. 34.
numero in: cum ... illi (Martiales) Larini in Martis familia numerarentur; Cluent. 43.
pertineo ad: tantam caedem et tam atrocem ad familiam suam pertinere; Tull. 1.
recido in: ita ... huius amentiae poena in ipsum familiamque eius recidat; Phil. IV, 10.
relinquo ex: unus puer ... ex tanta familia Sex. Roscio relictus non est; Sex. Rosc. 77. — in: ne hanc labem tanti sceleris in familia relinquat; Sulla 88.
sentio de: de familia nobili ipsi quoque cum .. sentiatis; Scaur. 45.
sum ex: ut eius (P. Africani) honos ab eis, qui ex eadem familia sint, defendatur; Verr. IV, 81. quia esset e familia consulari; Planc. 59. — in:

quae tot annos in familia sacrarioque maiorum fuissent; Verr. IV, 11. (ea) quae a suis acceperunt, quae in familia semper fuerunt; ib. 47. is omnino servus in familia (Apollonii) non erat; ib. V, 17.

III. **nach Substantiven**: 1. **Genetiv**: columen: Timarchides .., columen familiae vestrae, premit faucis defensionis tuae; Verr. III, 176.

consilium: consilio et opera eius familiae factum esse; Tull. 28.

contentio: haec tibi est prima cum Plancio .. familiae .. (vestrae) contentio; Planc. 18.

dedecus: tulit hoc commune dedecus familiae .. graviter filius; Cluent. 16. quae ... ad commune familiae dedecus pertinebant; ib. 188. o familiae non dicam Calpurniae, sed Calventiae ... dedecus; Piso 53. an Antonios potius ornem, .. suarum familiarum ... probra atque dedecora? Phil. XI, 36.

dies: ut ... eius .. familiae dies festos tollerent (Syracusani), per quam ceteros quoque festos dies recuperarant; Verr. IV, 151.

dignitas: ex hac familiarum dignitate in impiorum partem atque in parricidarum sedem atque numerum (P. Sullam) transferetis? Sulla 77. ut ... retiueret ... familiae .. dignitatem; Scaur. c. 1. § 1. nullius apud me .. auctoritas maior est quam M. Lepidi ... propter familiae dignitatem; Phil. XIII, 7.

disciplina: [ut] ex ea epistula totius familiae praecepta et instituta et disciplinam cognosceretis; Verr. III, 157.

dolus: QUANTAE PECUNIAE PARET DOLO MALO FAMILIAE P. FABII; ... DAMNUM DATUM ESSE M. Tullio; Tull. 7. videreturne ... damnum dolo malo familiae datum; ib. 12. quid familiae dolo malo factum esset; ib. 27. nihil posse dolo malo familiae fieri; ib. 35.

filius: vis .. illum filium familias patre parco et tenaci habere tuis copiis devinctum; Cael. 36.

genus: ei ipsi tuae familiae genere .. continebuntur; Caecin. 58.

heres: quae (mulier quaedam) ... heredem familiae ... sustulisset; Cluent. 32.

honos: qui laudem honoremque familiae vestrae depeculatus est; Verr. IV, 79. dum ex honoribus continuis familiae ... unum ascendere gradum dignitatis conatus est; Muren. 55. cum honos agebatur familiae vestrae amplissimus; Sulla 49.

imagines: qui beneficio vestro imagines familiae suae consecuti sunt; leg. agr. II, 1.

instituta: s. disciplina.

laus: ex qua Asia laus familiae (Murenae) ... constituta est; Muren. 12. s. honos; Verr. IV, 79.

luctus: (illa) in familiae luctum ... nupsit; Cluent. 188.

macula: ut eam ... non macula familiae ... a cupiditate revocaret; Cluent. 12.

magnitudines: quorum (fundorum) subsidio familiarum magnitudines ... sustentare possint; leg. agr. II, 78.

mala: quanta mala florentissimae familiae sedavi vel potius sustuli; Phil. II, 46.

mater: si matrem familiae secus quam matronarum sanctitas postulat nominamus; Cael. 31. matres familiae ... militibus tradnntur; Phil. III, 31. — familias: quam multis matribus familias (istum) ... vim attulisse existimatis? Verr. I, 62. in Timarchidi potestate sociorum populi Romani ... matres familias ... (scitote) fuisse; ib. II, 136. mitto ... matres familias violatas; ib. IV, 116. tu sociorum atque amicorum ad ea convivia matres familias adhibuisti; ib. V, 137. lamentationem matrum familias ... perhorresco; Catil. IV, 12. in qua (domo) mater familias meretricio more vivat; Cael. 57. scorta inter matres familias versabantur; Phil. II, 105.

memoria: ad tantae familiae memoriam sola (statua) restat; Phil. IX, 5.

nomen: in uno servolo familiae nomen valere; Caecin. 55. ut ... appellent (servos) uno familiae nomine; ib. 56.

opera: s. consilium.

pater: ut inter suos ... puerulos ... velit hos versari ... ex Amerina disciplina patris familiae rusticani; Sex. Rosc. 120. — familias: C. Quinctius fuit P. Quinctii huius frater sane ceterarum rerum pater familias et prudens et attentus; Quinct. 11. ut ... officia certi patris familias nosse posset; ib. vetus est de scurra multo facilius divitem quam patrem familias fieri posse; ib. 56. patres familias ... nonne optatissimum sibi putant esse? Sex. Rosc. 43. considera ... quae studia a patribus familias maxime laudentur; ib. 48. res publica ... hunc tot patrum familias numerum desiderat et reposcit; Verr. III, 120. hinc CXXXII patres familias extorres profugerunt; ib. patri familias, L. Titio, .. anulus de digito detractus est; ib IV, 58. iste pater familias Asiaticus beatus ... cum ambularet in agro; Tull. 19. si quis pater familias ... supplicium de servo non quam acerbissimum sumpserit; Catil. IV, 12. utrum is (pater familias) clemens ac misericors an inhumanissimus et crudelissimus esse videatur? ib. sunt (Apollonidenses) ... patres familias suo contenti; Flacc. 71. quid (dicam) concursus ex agris patrum familias? Piso 51. ut ... optimus pater familias ... haberetur (Deiotarus); Deiot. 27. — familiis: ex his scribis, qui digni sunt illo ordine, patribus familiis ... percontamini; Verr. III, 183.

patronus: patronum esse illum .. familiae nobilissimae; Planc. 69.

praecepta: s. disciplina.

probrum: s. dedecus; Phil. XI, 36.

ruinae: deflevi ... subitas fundatissimae familiae ruinas; dom. 96.

splendor: te splendore et vetustate familiae fretum non valde ambiendum putasse; Planc. 12.

studia: studia .. familiae vestrae ... plurimarum artium atque optimarum nota mihi sunt; Ligar. 12.

vetustas: s. splendor.

2. **mit Präpositionen**: alqs de: aliquis de familia (tua me deiecisset); Caecin. 55. — ex: Verrem dicere aiebant, te non fato, ut ceteros ex vestra familia, ... consulem factum; Verr. a. pr. 29. M. Crepereius ex acerrima illa equestri familia; ib. 30. L. Cassius ex familia ... ad iudicandum severissima; ib. hunc tantum maerorem matri prius hominum rumor quam quisquam ex Oppianici familia nuntiavit; Cluent. 28.

alqd ex: quantum e multis splendidisque familiis ... coacervari una in domo potuit; Sex. Rosc. 133.

amicus ex: iuventum esse fortem amicum ex eadem familia; Verr. a. pr. 2.

consul ex: cum ex familia vetere ... consul ... defenderetur; Muren. 17.

iudicium de: si venit in iudicium de familia; Tull. 35.

IV. **Umstand**: 1. **Ablativ**: constitui: fortunas eius ita constitutas fuisse familia; Verr. V, 2.

consularis: est tuum nomen utraque familia consulare; Planc. 18.

copiosus, ornatus: tu familia ... ornatus et copiosus sis et dubites de possessione detrahere? Catil. II, 18.

delectari: hi dum ... familiis magnis .. delectantur; Catil. II, 20.

sustentari: cuius (P. Sestii) ego .. familia .. ita sum sustentatus; sen. 20.

2. **Präpositionen**: a: ut dominus ... a sua familia vi deiceretur; Quinct. 81. illud dico ... domino a familia sua manus adlatas esse; ib. 84. quod a familia factum diceretur; Tull. 10. a familia P. Fabii commissam (rem) negare non audent; ib. 23. quod a familia factum esset; ib. 27. QUAN-

TAE PECUNIAE PAREET A FAMILIA P. FABII ... DAMNUM M. TULLIO DATUM; ib. 31. „a familia mea fateor te esse deiectum"; Caecin. 55. Cn. Decitio Samniti ... iniuriam in calamitate eius ab huius familia factam esse dixisti; Cluent. 160. C. Varenus, qui a familia Anchariana occisus est; Fr. B. II, 8.

ex: ut bis ex eadem familia salus Siciliae constitueretur; Verr. II, 8.

in: in magna familia qui neminem ... improbum habeat; Sex. Rosc. 22. praeposuisse se Q. Catulo, summa in familia nato, ... Cn. Manlium; Planc. 12. qua in familia laus aliqua forte floruerit; Rab. Post. 2. C. Cassius, in ea familia natus, ... me auctorem .. desideravit; Phil. II, 26. reliqua populus Romanus in ea familia ... persequetur; ib. XIII, 12.

per: mihi negas optandum reditum fuisse per familias comparatas? Sest. 127.

praeter: quod in agro Leontino praeter unam Mnasistrati familiam glebam Leontinorum possidet nemo; Verr. III, 109.

familiaris, zum Hause, zur Familie gehörig, vertraut, befreundet, Freund: A. **bei Substantiven:** alqs: Cleomenem ... familiarissimum esse praetori; Verr. V, 107. quem .. Oppianico familiarissimum sciebat esse; Cluent. 172. quod paulo ante in eadem provincia familiarem Laelium Flacco viderunt; Flacc. 14. ecqui seditiosus (umquam fuit) cui ille non familiaris? Sest. 110. existimetur Caelius Catilinae nimium familiaris fuisse; Cael. 10. fuisse meo necessario Bestiae Caelium familiarem; ib. 26. cur .. tam familiaris huic fuisti? ib. 33. si tam familiaris (Caelius) erat Clodiae quam tu esse vis; ib. 53. si tam familiaris (Caelius Clodiae) non erat; ib. cum partim mihi illorum familiares *essent;* prov. cons. 24. fuisse .. sibi .. familiarem Milonem; Milo 21. factus es ei rursus ... familiaris; Phil. II, 78. familiaris coeperat esse balneatori et non nimium dura archipiratae; Fr. C. 13.

conlocutiones: secutae (sunt) conlocutiones familiarissimae cum Trebonio; Phil. XI, 5.

di: illi di penates ac familiares mei per vos in meam domum mecum erunt restituti; dom. 143.

domus: ut domus ... eadem esset familiarissima senectuti; Arch. 5.

frons: ubi ... frons omnium familiaris (est); Flacc. 87.

funus: cum ad iudicii moram familiaris funeris excusatio quaereretur; Rabir. 8. quis (umquam) in funere familiari cenavit cum toga pulla? Vatin. 31.

homo: dixit Q. Tadius, homo familiarissimus patris istius; Verr. I, 128. hominem amantissimum sui, familiarissimum, ... dimittendum esse arbitrabatur? Sulla 57. ut hominem sibi .. familiarissimum ... vestris oppressum sententiis audiat; Balb. 64. hunc ipsum mihi hominem familiarissimum ... consulem non putarem; Phil. VII, 5.

lar: illud dico ..., domino a familia sua manus adlatas esse ante suos Lares familiaris; Quinct. 85. relinquent Larem familiarem suum? Verr. III, 27. ut ... pauci essent reliqui, qui ... ad suum Larem familiarem redirent; ib. 125. ista tua pulcra Libertas ... familiaris meos lares expulit? dom. 108. illis tum erat reditus ... ad suos Lares familiaris; Sest. 30. repetebant ... larem suum familiarem; Phil. II, 75. quis larem familiarem (aspicere poterat sine fletu)? Phil. XIV, 10.

penates: penates familiares, ... vos obtestor; dom. 144.

res: quis tam dissolutus in re familiari fuisset? Quinct. 38. cumque se .. rei familiari .. dedisset; Sex. Rosc. 18. filios suos rei familiari .. servire; ib. 43. tibi fuisse cum Sex. Roscio ... magnas rei familiaris controversias concedas necesse est; ib. 87. non (est veri simile) ut rei familiaris negotio diligentiam cognorit eorum et fidem; ib. 120. Luscinm et Manilinm dicam .. esse ... copiis rei familiaris locupletis et pecuniosos? Qu. Rosc. 44. dederunt operam (illi censores), ... ut illam lacunam rei familiaris explerent; Verr. II, 138. ut nihil possit neque additum neque detractum de re familiari latere; Cluent. 82. vos ... res familiaris in pace ... retinere debetis; leg. agr. II, 102. nullam (huius) in re familiari sordem posse proferri; Flacc. 7. res familiaris sua quemque delectat; Quir. 3. ad nostrum usum prope modum iam est definita moderatio rei familiaris; dom. 146. qui propter implicationem rei familiaris communi incendio malint quam suo deflagrare; Sest. 99. sin autem multorum virtus ... rei familiaris copias consecuta est; Balb. 18. *qui in tam amplo rei familiaris ... patrimonio ornasset dignitatem domo;* Scaur. 45. qui (Sp. Maelius) annona levanda iacturisque rei familiaris ... in suspicionem incidit regni appetendi; Milo 72. (ut) redimeret adulescentem ... rei familiaris facultatibus; Phil. II, 46. qui ... vexaret urbis non ad spem constituendae rei familiaris; ib. XI, 4. „tuere ... ita rem familiarem"; ib. XIII, 6. res familiaris (M. Lepidi est) cum ampla tum casta a cruore civili; ib. 8.

sermo: sermo .. familiaris .. non cohaerebit; Caecin. 52.

servi: istos quoque servos familiaris esse dominae sciebat; Cael. 58.

B. **allein:** I. **absolut:** 1. **Subject:** ait: ait etiam meus familiaris .. eandem causam Alexandrinis fuisse; Rab. Post. 32.

bibit: id (venenum) ... Balbutium quendam, eius familiarem, intercepisse, bibisse statimque esse mortuum; Cluent. 166.

convertit: eodem .. M. Lurco .., meus familiaris, convertit aculeum testimonii sui; Flacc. 86.

deicit: libellos Sex. Alfenus procurator P. Quinctii familiaris ... Sex. Naevii deicit; Quinct. 27.

dictitant: ut tui familiarissimi dictitant; Phil. II, 42.

dicit: contra dixit ... familiaris tuus, Sthenius [hic] Thermitanus; Verr. III, 18. dixit C. Causinius Schola .. familiarissimus ... Clodii; Milo. 46.

est: viris optimis tuis familiaribus praesentibus; Qu. Rosc. 49. „est in iudicibus ille familiaris meus"; Verr. V, 136. in me fuit (Clodius) eodem animo, quo etiam eius familiaris Catilina .. fuisset; har. resp. 5. scio ... familiarem meum, Q. Marcium, ... domi fuisse otiosum; Piso 54.

existimat: quoniam L. Torquatus, meus familiaris ... existimavit ... aliquid se de auctoritate meae defensionis posse detrahere; Sulla 2.

facit: quid lucelli fecerit ... familiaris praetoris Apronius; Verr. III, 106.

ignoscit: mihi ignoscet Cn. Domitius Sincaius ... familiaris meus; Scaur. 43.

intercipit: f. bibit.

iudicat: familiarissimus eius ... L. Lentulus et P. Naso ... nullam Antonii sortitionem fuisse iudicaverunt; Phil. III, 25.

laborant: ne familiares ... laborarent; Phil. V, 18.

moritur: f. bibit.

nuntiat: primus Ameriam nuntiat Mallius Glaucia ... familiaris istius T. Roscii; Sex. Rosc. 19. Mallius Glaucia ... tuus cliens et familiaris (Ameriam nuntiat); ib. 96.

proficiscitur: quid .. profectus est .. meus .. familiaris A. Hirtius? Phil. VII, 12.

prosequitur: prosecuti sunt familiares et Albium et Quinctium; Quinct. 58.

testatur: Vettius, tuus familiarissimus ... testatur .. tuum impudentissimum furtum certissimumque peculatum; Verr. III, 168.

volt: Allienus, familiaris .. meus ... ne dici quidem se legatum Dolabellae volet; Phil. XI, 32.

2. **Prädicat:** sum: „Bruti .. erat familiaris"; Quinct. 69. quod is Habiti familiarem Iunium esse dicebat; Cluent. 55. qui (Plaetorius) illius Vibii .. fuit .. familiaris; ib. 165. se meum ... familiarem in adulescentia ... commemorabat (Autronius) fuisse; Sulla 18. cur tibi Caelius tam coniunctus fuit? .. viri tui familiaris? Cael. 34. si .. tam familiaris (Clodius) erat mulieris quam vos voltis; ib. 58. non dubito quin sint pergraves, qui .. sint talis feminae familiares; ib. 63. quia familiaris esset (Plancius) meus; Planc. 25. qui (Postumus) ... nec ex Italia comes nec familiaris Gabinii fuit; Rab. Post. 19. in omni .. vita familiares (eramus); Ligar. 21. qui sum illorum ... familiaris; Phil. II, 31. quod erant (consules) familiares M. Antonii; ib. XII, 1.

II. **nach Verben: 1. Accusativ:** absolvo: nisi iterum eadem de re suo familiari absoluto nomen hic detulisset; Cael. 56.

amando: quam absurdum ... eum familiarissimum suum dimittere ab se et amandare in ultimas terras; Sulla 57.

audio: animadverti .. audiri a vobis meum familiarem, L. Herennium, perattente; Cael. 25.

defendo: tuum familiarem defenderim; Vatin. 5.

habeo: cum haberes in conlegio familiarissimos; dom. 118.

iugulo: tantumne sibi sumpsit, quia Mylasis myrmillo Thraecem iugulavit, familiarem suum? Phil. VI, 13. qui familiarem iugularit; ib. VII, 18.

memini: meminerant ... Pisonem familiarem; Phil. XII, 18.

orno: cum ornasset Thraecidicis comitem et familiarem suum; Phil. VII, 17.

percutio: L. Flavius, qui suum familiarem Herennium ... dixit securi esse percussum; Verr. I, 14.

reicio: cum eius patronus ex eo quaereret cur suos familiarissimos, Sex. Peducaeum, Q. Considium, Q. Iunium reici passus esset; Verr. I, 18.

renuntio: perfecerat iste (Verres) imperio, ut pro suffragio Theomnastus familiaris suus in tribus illis renuntiaretur; Verr. II, 127.

retineo: (dico) Potamonem scribam et familiarem tuum retentum esse a Verre in provincia; div. Caec. 29.

rogo: ut .. neminem alium nisi T. Patinam, familiarissimum suum, rogasset; Milo 46.

sumo: dic nunc Roscium abs te petisse ut familiarem suum sumeres arbitrum; Qu. Rosc. 26.

video: praegestit animus iam videre .. lautos invenis, mulieris beatae ac nobilis familiaris; Cael. 67. vidit in vinculis familiaris suos; Rab. Post. 39.

2. **Dativ:** denuntio: non putasti me tuis familiarissimis in hanc rem testimonia denuntiaturum; Verr. I, 51.

dico: qui id, quod scit, familiaribus suis dicit; Qu. Rosc. 47.

do: datum (venenum) esse aiunt huic ‖hoc‖ P. Licinio, ... Caelii familiari; Cael. 61.

edo: abs te .. quaero ... tibi, meo familiari, .. prius .. edituri indicium fuerint scribae mei; Sulla 44.

reddo: cum ceteris familiaribus Sisennae reddisses (argentum); Verr. IV, 43.

respondeo: C. Postumo, ‖Postumio‖ familiari meo, .. de divisorum indiciis et de deprehensis pecuniis ... respondebo; Muren. 54.

succenseo: sapientissimus vir familiarissimis suis succensuit [pater tuus]; Sulla 49. neque huic A. Plotio (succenses) .. familiari meo; Planc. 17.

3. **mit Präpositionen:** adaequo cum: cum familiarissimis eius (C. Caesaris) est adaequatus (L. Cornelius); Balb. 63.

communico cum: Habitus .. cum M. Baebio senatore, familiarissimo suo, communicavit (id); Cluent. 47.

impetro a: C. Gallus ... a suo familiarissimo L. Metello iudicium ex edicto non potest impetrare; Verr. III, 152. a Lentulo .., familiari meo, ... facile hoc .. impetrabo; Cluent. 118. a Q. Metello Pio, familiarissimo suo, ... neque per se neque per Lucullos (illud) impetravisset (Archias)? Arch. 26.

invenio apud: quas (litteras) ... Romae in litterarum missarum (libris) apud magistrum L. Tullium, familiarem tuum, inveni; Verr. III, 167.

profiteor apud: professus est (Archias) apud praetorem Q. Metellum, familiarissimum suum; Arch. 7.

quaero ex: quaere ex familiari tuo, Graeco illo poëta; Piso 74.

venio ad: venit ad Cluvium ... familiarem; Qu. Rosc. 49. venio iam ad L. Cassium, familiarem meum; Planc. 58.

III. **nach Substantiven:** dignitas: quae familiarium dignitas! Sulla 73.

epulum: ut in epulo Q. Arrii, familiaris mei, cum toga pulla accumberes; Vatin. 30.

interpellatio: illam interpellationem mei familiarissimi ... non pertimescam; prov. cons. 18.

sermo: sermo paene est familiarium deserendus; Cael. 46.

villa: cum ... mansissem .. in villa P. Valerii, .. familiaris mei; Phil. I, 8.

IV. **Umstand:** a: ut mihi a quibusdam eius familiaribus dictum est; Phil. I, 28.

cum: non .. cum familiari meo ‖cum familiari aliquo meo‖ questus es? Sulla 44.

in: in suo familiarissimo viderat me ne aliorum quidem iniurias mediocriter posse ferre; Fr. B. VIII, 10.

per: Oppianicus ... per quendam Gallicanum, familiarem tuum, primum illum iudicem pecunia corrupit; Cluent. 23. quod (venenum) ei datum sit in pane per M. Asellium quendam, familiarem illius; ib. 169.

pro: an ego non venirem contra alienum pro familiari? Phil. II, 3.

familiaritas, Vertraulichkeit, Freundschaft: I. **Subject:** est: quicum familiaritas fuerat; Quinct. 25. quae (familiaritas) mihi cum patre eius erat; Sest. 29. dices familiaritatem tibi fuisse cum Q. Maximo; Vatin. 28. quae (ei) cum servis potuit familiaritas esse tanta? Cael. 58. quae (familiaritas) mihi cum illo ... fuit; prov. cons. 40. quae (familiaritas) est ei tecum; Ligar. 1.

inducit: induxerit eum L. Saturnini familiaritas, ut amicitiam patriae praeponeret; Rabir. 23.

manet: si manebat ... tanta familiaritas cum Clodia; Cael. 61.

patent: quae (familiaritates) late patere non possunt; Milo 21.

potest: f. est; Cael. 58. patent.

removet: si me tua familiaritas ab hac causa removisset; Muren. 10.

valet: quid .. est cur non potius ad summam laudem huic quam ad minimam fraudem Caesaris familiaritas valere debeat? Balb. 63.

II. **nach Verben:** 1. adfero: quocum mihi ... familiaritatem consuetudo attulit; Deiot. 39.

commemoro: Fabriciorum familiaritas commemorabatur; Cluent. 50.

obicio: quod Catilinae familiaritas obiecta Caelio est; Cael. 10.

sequor: (Sthenius) familiaritatem (hominis) secutus est; Verr. II, 107.

violo: si nostram in accusatione sua .. familiaritatem .. violasset; Sulla 2.

2. obliviscor: qui (Ser. Sulpicius) gravissime et acerbissime ferre se ‖se ferre‖ dixit me familiaritatis necessitudinisque oblitum causam L. Murenae contra se defendere; Muren. 7.

3. prohibeo: (ut) adulescentem ... tua familiaritate ... prohiberet; Phil. II, 46.

4. applico ad: ad eorum se familiaritatem Oppianicus applicarat; Cluent. 46. ad ... Staieni familiaritatem se applicavit (Oppianicus) ib. 66.
concedo de: ut vix Apronio illi de familiaritate concedere videatur (Claudius); Verr. II, 108.
dedo in: qui ... bene penitus in istius familiaritatem sese dedit; Verr. II, 169.
diiungo a: ipse .. Pompeium a mea familiaritate diiunxit; Phil. II, 23.
insinuo in: videtis, ut moneat Apronium quibus rebus ac muneribus se insinuet in familiaritatem Metelli; Verr. III, 157. qui (Aebutius) ... se in eius (Caesenniae) familiaritatem insinuasset; Caecin. 13.
pervenio ad: ante quam in istius tantam familiaritatem pervenisset; Verr. II, 171.
recipio in: hunc in familiaritatem libentissime recipiebat; Phil. II, 78.
sum in: si in mea familiaritate locus esset nemini nisi litigioso aut nocenti; Planc. 82.
venio in: in eam [iam] venerat [familiaritatem]; Verr. II, 169.
versor in: versatus (L. Cornelius) in intima familiaritate hominis potentissimi ... neminem umquam ... offendit; Balb. 58.
III. **nach Substantiven:** 1. crimen: nec Catilinae familiaritatis crimen haereat; Cael. 14.
exitus: exitum huius adsimulatae familiaritatis cognoscite; Cluent. 36.
infamia: tantum .. abest ab illius familiaritatis infamia ut eiusdem nunc ab sese inimicitias odiumque propulset; Cael. 75.
licentia: qui familiaritatis licentia suorum improbissimorum sermonum domicilium in auribus eius .. conlocarant; Piso 76.
necessitudines: mihi ad defendendum Plancium parum multae .. necessitudines erant familiaritatis; Planc. 72.
officia: dum ... Malleolus .. abs te officia .. familiaritatis .. flagitet; Verr. I, 94.
ratio: tu ... rationem tantae familiaritatis ... reddas atque exponas necesse est; Cael. 35.
signum: maximum video signum cuiusdam egregiae familiaritatis; Cael. 31.
tempus: illud tempus familiaritatis .., quae mihi cum illo ... fuit, praetermitto; prov. cons. 40.
2. via ad: quod existimat easdem vias ad omnium familiaritatem esse munitas; Verr. III, 157.
IV. **Adjectiv:** fretus: quod fretus nostra familiaritate promitto; Cael. 77. id (crimen) .. C. Pansa ... fretus fortasse familiaritate ea ... ausus est confiteri; Ligar. 1.
V. **Umstand:** 1. coniungi: ab amicissimis et .. cum L. Cornelio .. maxima familiaritate coniunctis (L. Cornelii causa defensa est); Balb. 1. quocum erat ... familiaritate coniunctus; Deiot. 13. quod quaesivit ex me P. Apuleius homo ... mihi .. summa familiaritate coniunctus; Phil. VI, 1. qui .. sum cum Bruto .. maxima familiaritate coniunctus; ib. X, 2.
contineri non .. mea gratia familiaritatibus continetur; Milo 21.
implicari: qui nostris familiaritatibus implicantur; Balb. 60. revocare se non poterat familiaritate implicatus; Piso 70.
induci: inductus .. familiaritate Quinctius fecit .. societatem earum rerum; Quinct. 12.
2. gratia: quod eos plus etiam rei publicae quam familiaritatis gratia diligo; Phil. I, 8.
in: mihi .. recordanti Ser. Sulpicii multos in nostra familiaritate sermones gratior illi videtur ... aënea statua futura; Phil. IX, 13.
ob: ut hominem sibi .. familiarissimum ... ob suam familiaritatem vestris oppressum sententiis audiat; Balb. 64.
pro: L. .. Lamiam ... saluti meae pro familiaritate ... amicissimum, consul imperiosus exire ex urbe iussit; sen. 12. qui (L. Lamia) .. me ipsum pro summa familiaritate, quae mihi cum patre eius erat, unice diligebat; Sest. 29. quicum profecto, si quid interesse tua putasses, pro summa familiaritate nostra communicasses; Phil. XI, 23. cum me pro summa nostra .. familiaritate liberare suspicione fascium vellet (P. Apuleius); ib. XIV, 16.
propter: quod propter C. Marii familiaritatem .. contra rem publicam sensisse eum .. dicerent; Verr. II, 113. quem propter familiaritatem Oppianici conscium illi facinori fuisse arbitrabatur; Cluent. 56. qui ... propter summam familiaritatem summumque amorem in patrem tuum ... patris tui periculis commovebatur; Sulla 12. hospitio invitabit (me) propter familiaritatem notissimam; Phil. XII, 23.

familiariter, vertraulich, freundschaftlich: dico: homini pro amicitia familiarius dixi; Quinct. 77.
do: cum familiariter me in eorum sermonem .. darem: leg. agr. II, 12.
exerceo: videto ne nimium familiariter inimicitias exercere videare; div. Caec. 13.
insinuo: cum familiariter me in eorum sermonem insinuarem; leg. agr. II, 12.
insusurro: cum vident ... ad aurem (praetoris) familiariter ... insusurrare; Verr. V, 107.
loquor: familiariter tecum loquar; div. Caec. 37.
quaero: si familiariter ex Q. Catulo ... velim quaerere; Fr. B. VII, 4.
vivo: ibi cum isto [Naevio] familiariter vivit; Quinct. 15. (dico) Caecilium ... esse cum Verre et cum illo familiarissime atque amicissime vivere; div. Caec. 29. quis ... inveniri potest qui se cum Catilina non familiarissime vixisse fateatur? Catil. II, 7. quos intellegebat ... familiarius cum domina vivere; Cael. 57.
utor: cum is L. Sisenna, defensore tuo, tam familiariter uteretur; Verr. IV, 43. his Fabriciis semper est usus Oppianicus familiarissime; Cluent. 46. cum ipse familiarissime Oppianico usus ... esset; ib. 61. quod ille Oppianico familiarissime est usus; ib. 172. cum ... ea .. (Sassia) Sex. Albio ... familiarius uteretur, quam vir dissolutissimus incolumi fortuna pati posset; ib. 175.

fanaticus, rasend: quid tibi necesse fuit .., homo fanatice, sacrificium ... invisere? dom. 105.

fanum, Heiligthum, Tempel: I. **absolut:** 1. **Subject:** caret: mavolt (Deiotarus) .. generum suum munere tuo quam illud fanum antiquitate religionis carere; har. resp. 29.
efficiunt: dubitabat nemo quin ... fana vexata hanc tantam efficerent vastitatem; Piso 85.
est: Pergae fanum antiquissimum et sanctissimum Dianae scimus esse; Verr. I, 54. fanum eius est in agro; ib. IV, 96. matris magnae fanum apud Enguinos est; ib. 97. ab eo oppido (Melita) non longe in promunturio fanum est Iunonis antiquum, quod tanta religione semper fuit, ut ... semper inviolatum sanctumque fuerit; ib. 103. quod in ea parte Fortunae fanum antiquum fuit; ib. 119. quod .. fanum putatis in illis terris nostris magistratibus religiosum ... fuisse? imp. Pomp. 65. quod fanum in Achaia ... (tam sanctum) fuit in quo ullum simulacrum, ullum ornamentum reliquum sit? prov. cons. 7.
2. **Prädicat:** sum: urbs illa (Henna) non urbs videtur, sed fanum Cereris esse; Verr. IV, 111.
II. **nach Verben:** 1. **Accusativ:** adeo: s. everto.
compilo: quorum iste .. fanum ... compilavit; Verr. V, 185.
depopulor: quibus in provinciis ... omnia fana depopulatus est; Verr. a. pr. 11. hoc tu fanum depopulari ... audebas? ib. I, 48.
diripio: s. **diripio,** II. fanum (3 St.) S. 125, b.
everto: quod fanum (adisti) .. quod non eversum atque extersum reliqueris? Verr. II, 52.

expilo: hosce opinor ... fanum expilasse Apollinis; Verr. IV, 30.
extergeo: s. everto.
nudo: id (fanum) quoque a te nudatum .. esse ... dico; Verr. I, 54. cuius duo fana ... idem iste omnibus donis ornamentisque nudavit; ib. V, 184.
orno: (ut) ... fana spoliis hostium ornasse (videatur); Verr. III, 9.
relinquo: s. everto.
reperio: fana vexata .. reperiuntur; Verr. IV, 104.
spolio: C. Verres ... fana spoliasse dicitur; div. Caec. 11. cum fana spoliarit; Verr. I, 9. cum fanum spoliatum viderent; ib. 46. seseque tum scire spoliatum esse fanum Iunonis; ib. 52. id (fanum) quoque a te .. spoliatum esse ... dico; ib. 54. qui fana spoliarit omnia; ib. III, 6. coue tu servos ad spoliandum fanum immittere ausus es? ib. IV, 101. quem (Autronium) ... spoliare fana (scimus); Sulla 71. qui cum fana spoliasset; dom. 140.
vendo: qui ... Brogitaro Gallograeco ... fanum (illud) .. vendideris; har. resp. 28. fanum .. sanctissimarum atque antiquissimarum religionum venditum (est) pecunia grandi Brogitaro; Sest. 56.
vexo: s. reperio. I, 1. efficiunt.

2. **mit Präpositionen:** abduco e: quo minus e fano Dianae servum suum ... abduceret; Verr. I, 85.
attingo ex: „Cn. Pompeius .. victor ex illo fano nihil attigit"; Flacc. 67.
aufero ex: quod iste M. Marcelli et P. Africani monumenta ... ex fanis religiosissimis ... non dubitarit auferre; Verr. I, 11. quae ex fanis religiosissimis ... abstulisti; ib. 57.
concurro ad: ad fanum ex urbe tota concurritur; Verr. IV, 95.
decerno de: de fanis (vestris) ... decernite diligenter .. ac fortiter; Catil. IV, 24.
desidero ex: neque quicquam ex fano Chrysae ... desideratum est; Verr. IV, 96.
eripio ex: quae (ornamenta) ex .. fanis .. erepta sunt; Verr. V, 126.
eveho, exporto ex: hoc dico, ... omnia ex fanis ... evecta exportataque esse; Verr. I, 53.
pono in: in hoc fano ... hydrias .. simili in genere ... perfectas .. Scipio ... posuerat; Verr. IV, 97.
propugno pro: me pro illorum fama, gloria, memoria non secus ac pro patriis fanis .. propugnandum putare; Rabir. 30.
relinquo in: nihil istum eius modi rerum in tota provincia reliquisse ... ne in fanis quidem; Verr. IV, 2. nihil in religiosissimo fano .. reliquit; ib. 97. nihil istum in religiosissimo fano reliquisse; ib. 104.
sum in: quae (simulacra) sunt in eo fano; Verr. IV, 109. in quo (fano) ullum simulacrum, ullum ornamentum reliquum sit; prov. cons. 7.
supersum in: ornamentorum quod superfuit in fanis; dom. 111.
tollo ex: ex fano Apollinis religiosissimo .. sustulit signa pulcherrima; Verr. I, 46. qui deorum simulacra ex fanis suis ||ex suis fanis|| sublata in foro venerabantur; ib. 59. Agrigento nonne ... signum Apollinis pulcherrimum ... ex Aesculapii religiosissimo fano sustulisti? ib. IV, 93. praefectum regium dentis eburneos .. e fano sustulisse; ib. 103.

III. **nach Adjectiv:** **refertus:** cum refertam urbem atque Italiam fanorum haberemus; har resp. 28.

III. **nach Substantiven:** **antiquitas:** est .. tanta apud eos eius fani religio atque antiquitas; Verr. I, 46.
antistitae: illius fani antistitae ... rem ad magistratus suos deferunt; Verr. IV, 99.
caerimoniae: caerimoniae .. omnium sacrorum fanorumque violatae ... consistere eius animum sine furore atque amentia non sinunt; Verr. I, 7.
custodes: clamor a .. fani .. custodibus tollitur; Verr. IV, 94.
decora: decora atque ornamenta fanorum posthac ... in instrumento atque in supellectile Verris nominabuntur; Verr. IV, 97.
direptio: (quid loquor) de direptione fanorum? Phil. XI, 6.
expilatio: hunc in fanorum expilationibus ... principem adhibebat; Verr. III, 23.
expugnatio: illa .. expugnatio fani antiquissimi et nobilissimi Iunonis Samiae quam luctuosa Samiis fuit! Verr. I, 50.
monumenta: ut nunc ... monumenta .. fani .. non exstent; Verr. V, 186.
ornamenta: (ut) pluris hic villas ornamentis fanorum quam ille fana spoliis hostium ornasse (videatur)? Verr. III, 9. Verres ornamentorum fanorum .. habeat plenam domum, villas refertas; ib. IV, 126. qui ab ornamentis fanorum ... manus, oculos, animum cohibere possit; imp. Pomp. 66. s. decora.
ornatus: existimabat ea (signa) ... ad ornatum fanorum .. esse facta; Verr. IV, 98.
religio: id (simulacrum) iste poscere Assorinos propter singularem eius fani religionem non ausus est; Verr. IV, 96. venit .. mihi fani .. religionis illius in mentem; ib. 110. fani religionem istius ... supplicio expiari volebant; ib. 111. s. antiquitas.
spoliatio: cum in legatione oppidorum fanorumque spoliationes cogitaret; Verr. II, 18. eligam spoliationem nobilissimi atque antiquissimi fani; ib. IV, 102. nullas (iniurias) Graeci homines gravius ferunt ac tulerunt, quam huiusce modi spoliationes fanorum; ib. 132.

V. **Umstand:** in: ut ... ea (vota) ... in illo .. fano .. persolverent; har. resp. 28.

farcio, stopfen: in qua (lectica) pulvinus erat .. rosa fartus; Verr. V, 27.

fas, Recht: I. sum: fas negant esse; Verr. II, 127. ne .. alio mense ac fas erat comitia haberentur; ib. 128. mater Habiti ... generi sui, contra quam fas erat, amore capta, primo ... in illa cupiditate se continebat ||continebatur||; Cluent. 12. ut id .. quoad fas esset .. populi ad partes daret (Domitius); leg. agr. II, 19. si .. neque is, cui licuit, neque id, quod fas fuit, dedicavit; dom. 138. nisi id fecisses, quod fas non fuit; Vatin. 32. ut eum nihil delectaret quod .. per naturam fas esset; Milo 43. quod fas non est; Phil. II, 87. ut facile appareret vidisse eum, quod fas non fuisset; Fr. B. XIII, IV, 3. — acc. c. inf.: si fas est respirare P. Quinctium; Quinct. 94. quae (sacra) non modo manibus attingi, sed ne cogitatione quidem violari fas fuit; Verr. IV, 99. quo liberos adire ne orandi quidem causa fas erat; ib. 101. quod (simulacrum) a viro non modo tangi, sed ne aspici quidem fas fuit; ib. V, 187. quod per populum creari fas non erat; leg. agr. II, 18. si eos hoc nomine appellari fas est; Muren. 80. ut negaret (frater) fas esse non modo domicilio, sed ne sepulcro quidem se a me esse seiunctum; Quir. 8. huic ego homini .. tantum debeo, quantum hominem homini debere vix fas est; ib. 17. bene meritos ne colas nec exorari fas est neque id rei publicae remittere ||rependere|| utique necesse est; ib. 23. quis civis fuit qui fas esse putaret ... non se de salute mea sententiam ferre? sen. 28. negant fas esse agi cum populo, cum de caelo servatum sit; dom. 39. cum mihi uni ... opera mea hanc urbem et hanc rem publicam esse salvam iurato dicere fas fuisset; ib. 94. ut inde abripi neminem fas sit; ib. 109. negabas fas esse duo consules esse in hac civitate inimicos rei publicae; ib. 113. neque .. id fieri fas erat;

ib. 127. cum te viri ... verbis gravissimis proterruissent neque sibi fas esse dixissent, furori interesse tuo; ib. 133. quae (sacra) viri oculis ne imprudentis quidem aspici fas est; har. resp. 8. cuius (deae) ne nomen quidem viros scire fas est; ib. 37. quo eum adire fas non fuerat; ib. 44. si fas est defendi a me eum; Cael. 27. non putas fas esse verbum ex ore exire cuiusquam quod non iucundum .. ad auris tuas accidat; Vatin. 4. non quo mihi fas sit quicquam defugere quod salus Plancii postulet; Planc. 56. negant intueri lucem esse fas ei, qui a se hominem occisum esse fateatur; Milo 7. non fuisse credo fas clarissimorum virorum formas illi taeterrimo parricidae aliquid decoris adferre; ib. 86. nec fas esse ducebam versari me in nostro vetere curriculo illo aemulo ... a me .. distracto; Marcell. 2. Iove .. tonante cum populo agi non esse fas quis ignorat? Phil. V, 7. populum Romanum servire fas non est; ib. VI, 19. legem illam appellare fas non est; ib. XIII, 32.

II. violo: in qua (praetura) idem iste ... fas .. violavit; har. resp. 43.

III. contra: noctu ... introferri solitus est (Verres) ad mulierem, nuptam uni .., contra fas; Verr. V, 34. factus es eius filius contra fas; dom. 35. qui contra fas et inter viros saepe mulier et inter mulieres vir fuisset; ib. 139. ORATORES CONTRA .. FAS .. INTERFECTOS; har. resp. 34.

fasceola, kleine Binde: P. Clodius a ... purpureis .. fasceolis ... est factus repente popularis; har. resp. 44.

fascia, Binde, Band: I. habeo: qui ... purpureas fascias habere non possumus; Fr. B. XIII, v, 1.

II. circumvincire: cum vincerentur pedes fasciis; Fr. B. XIII, v, 3.

fascis, Ruthenbündel: I. declarant: quod laureati fasces ... te commentatum esse declarant; Piso 97.

delectant: fasces (te delectant); Rab. Post. 16.

sunt: cum imperii populi Romani .. fasces essent Syracusis; Verr. V, 97. quod .. permulta essent ornamenta, quibus eam mitigare molestiam posset, ... toga praetexta, sella curulis, .. fasces; Cluent. 154. quorum (xvirorum) fasces formidolosi (erunt); leg. agr. I, 9.

II, 1. accipio: quibus auspiciis istos fascis augur acciperem? Phil. XIV, 14.

concedo: s. teneo.

defero: fascis ipsi ad me delaturi fuerunt; Phil. XIV, 15.

do: tibi idcirco fascis (datos esse); Verr. V, 39. C. Caesari .. fascis senatus dedit; Phil. XI, 20.

frango: cum ... consulis fasces frangerentur; Quir. 14. clarissimi consulis fascis fractos ... vidistis; sen. 7. itaque in illo tumultu fracti (sunt) fasces; Piso 28.

habeo: qui beneficio populi Romani fascis et securis haberet; Verr. V, 163. fascis certe habebat (Varus); Ligar. 22. quatenus haberem (istos fascis)? Phil. XIV, 14.

mitto: ille .. misit .. fascis; Sulla 17.

praemitto: cum fascis ... scirem esse (praemissos); Catil. II, 13.

teneo: a quo hoc ipso C. Pansa mihi ... concessos fascis laureatos tenui, quoad tenendos putavi; Ligar. 7.

trado: cui traderem (istos fascis)? Phil. XIV, 14.

vendo: fascis suos ... regi Aegyptio vendidit; Piso 48.

video: s. frango; sen. 7.

2. detraho e: cum tu ... detractam e cruentis fascibus lauream ... abiecisti; Piso 74.

III. vacuus: ecqui ‖sed qui‖ locus orbi terrarum vacuus extraordinariis fascibus ... fuisset; dom. 24.

IV. fama: famam istam fascium dissipaverunt; Phil. XIV, 15.

suspicio: cum me ... liberare suspicione fascium vellet; Phil. XIV, 16.

V, 1. eripere: te ... fascibus ab eo homine ... (haec signa) eripuisse atque abstulisse; Verr. IV, 14.

ornari: qui ad delendum senatum ... se illis fascibus ... ornatos esse arbitrabantur; Sest. 17.

2. cum: quaestores utriusque provinciae ... cum fascibus mihi praesto fuerunt; Verr. II, 11. cum isti xviri .. cum fascibus ... per [totum] orbem terrarum vagabuntur; leg. agr. II, 45. anteibant lictores ... cum fascibus bini ‖duobus‖; ib. 93. me Parilibus ‖postridie Palilia‖ ... cum fascibus descensurum; Phil. XIV, 14.

fastidio, Ekel haben, verschmähen: I. alqs: qui ... etiam in recte factis (candidatorum) saepe fastidiunt; Milo 42.

II. amicitiam: non fastidivit eius amicitiam; Piso 68.

fastidiose, mit Widerwillen: inquam: huic ego iam stomachans fastidiose: „immo ex Sicilia“, inquam; Planc. 65.

fastidium, Ekel, Ueberdruß: I. est: quod eorum tantum fastidium est? Phil. XI, 38.

II, 1. adfero: ista nostra adsiduitas .. nescis quantum interdum adferat hominibus fastidii; Muren. 21.

fero: quorum ... non possem ferre fastidium; Phil. X, 18.

2. nascor ex: nata esse ibi ex Campanorum fastidio videtur (superbia); leg. agr. I, 20.

III. fieri: nec id fit fastidio meo; Phil. XII, 20.

fastigium, Gipfel, Höhepunkt: I. est: quaeris placeatne mihi .. esse fastigium; Phil. II, 111.

II. habeo: quem is honorem maiorem consecutus erat, quam ut haberet .. fastigium? Phil. II, 110.

fastus, Spruchtag, Gerichtstag: A. dies: ut omnibus fastis diebus legem ferri liceret; Sest. 33.

B, I. ferre possunt: hos consules ... fasti ulli ferre possunt? Piso 30.

II, 1. propono: qui (Cn. Flavius) ... singulis diebus ediscendis fastos populo proposuerit; Muren. 25.

2. eximo de: neque dies de fastis eximere (iste voluit); Verr. II, 132.

evello ex: quos (consules) nemo est quin ... ex fastis evellendos putet; Sest. 33.

tollo de: cum diem festum ludorum de fastis suis sustulisseut (Syracusani) celeberrimum et sanctissimum; Verr. IV, 151.

III, 1. Zeit: vobis statuendum est ... non omnibus fastis legem ferri licere; prov. cons. 46.

2. in: ascribi iussit in fastis ad Lupercalia; Phil. II, 87.

fatalis, verhängnißvoll, verderblich: alqd: quod fuit illorum utrique fatale; Phil. II, 11.

adventus: qui (P. Scipio) illam (Karthaginem) ... quasi fatali adventu solus evertit; har. resp. 6.

annus: fatalem hunc annum esse ad interitum huius urbis atque imperii; Catil. III, 9. quem (annum) ego mihi quam patriae malueram esse fatalem; sen. 4.

bellum: perfuncta res publica est hoc .. fatali .. bello; Marcell. 31. ad eum .. rex Deiotarus venit hoc .. fatali .. bello; Deiot. 13.

calamitas: mihi ... fatalis quaedam calamitas incidisse videtur; Ligar. 17.

casus: fuit aliquis fatalis casus ..., quem tulimus; Phil. VI, 19. cum illum .. fatalem paene casum non tulerimus; ib. X, 19.

consulatus: cur ego non laeter meum consulatum ad salutem populi Romani prope fatalem exstitisse? Catil. IV, 2.

fortuna: fuit .. quaedam illa rei publicae fortuna fatalis; Sest. 17.

mors: quam (Caesaris mortem) omnes fatalem fuisse arbitrabantur; Phil. XIII, 33.

necessitas: quoniam nobis quasi aliqua fatali necessitate ... cum fortuna belligerandum fuit; Quir. 19.

nomen: si P. Lentulus suum nomen ... fatale ad perniciem rei publicae fore putavit; Catil. IV, 2.

portentum, prodigium: a fatali portento prodigioque rei publicae lex Aelia et Fufia eversa est; Piso 9.

vis: (illa) quae nos .. ferre coëgit .. vis quaedam paene fatalis; Phil. III, 29.

fateor, gestehen, bekennen: I. **absolut:** navem populo Romano debeantne (Mamertini)? fatebuntur; Verr. IV, 150. „at in Italia fuit" (fugitivorum bellum). fateor; ib. V, 5. archipiratam (securi esse percussum) negat: fateris; ib. 74. quid confitetur (Aebutius) atque ita libenter confitetur, ut non solum fateri, sed etiam profiteri videatur? Caecin. 24. „at est hoc illi crimen obiectum". fateor; Cluent. 97. intellego ... neminem tam improbum (fore) qui non fateatur; Catil. I, 30. delectant homines .. ludi ... non solum eos qui fatentur; Muren. 40. tu interea Romae scilicet amicis praesto fuisti; fateor; ib. 42. „hoc dico .. te esse ex municipio". fateor; Sulla 23. est labor, non nego; pericula magna, fateor; Sest. 102. fecerat temere: fateor; Rab. Post. 26. nisi vidisset posse absolvi eum, qui fateretur; Milo 15. cum videret nos fateri; ib. arguis fatentem; Ligar. 10. qui sum illorum, ut ipse fateor, familiaris; Phil. II, 31.

II. **mit Ergänzung:** 1. **nom. c. inf.:** quae est ista aequitas ... hunc (agrum) excipere nominatim, † qui publicus esse fateatur || quem publicum esse fatentur ||? leg. agr. II, 57.

2. **acc. c. inf.:** qui ... fateatur, se non pecuniam, sed vitam et sanguinem petere; Quinct. 46. fatetur .. libellos Alfenum deiecisse; ib. 63. fateor ... procuratorem decreto praetoris oportuisse parere; ib. 65. fatetur, te non belle dicere ... posse; ib. 93. qui se fateatur esse rusticum; Sex. Rosc. 51. „fateor, me sectorem esse"; ib. 94. bona quoque lege venisse fateor; ib. 126. fateor me errasse; ib. 142. fateor (me) insanuisse; ib. fateor me salutis omnium causa ad eam partem accessisse rei publicae sublevandae; div. Caec. 9. fatearis necesse est te illi iniustum impiumque bellum inferre conari; ib. 62. fateatur id, quod negari non potest, se privatum hominem praedonum duces vivos atque incolumis domi suae ... retinuisse; Verr. I, 12. fatebor etiam illud invitus, me prorsus ... omnia ... non potuisse cognoscere; ib. 103. hoc fatebere, abs te haec petita esse? ib. II, 137. necesse est .. te Verrucium esse fateare; ib. 191. ut Alba fateatur istum in re frumentaria ... aperte palamque esse praedatum; ib. III, 146. cum fuisse fateare qui multo pluris voluerit emere (decumas); ib. 151. ex pecunia publica HS ter deciens .. scribam tuum .. cum abstulisse fateare; ib. 184. qui se fateatur maximas pecunias cum summa sociorum iniuria cepisse; ib. 221. hanc navem .. maximam a Mamertinis datam onustam cum isto profectam fatebuntur (Mamertini); ib. IV, 150. cum tu te fassus esses id crimen tanto ante metuisse; ib. V, 78. fateor non modo in socios, sed etiam in civis militesque nostros persaepe esse ... vindicatum; ib. 133. fatetur adversarius eos vere dicere; Tull. 24. fateris .. omnia, et familiam P. Fabii fecisse et vi hominibus armatis fecisse; ib. 31. „fateor me homines coëgisse, fateor armasse, fateor tibi mortem esse minitatum, fateor hoc || haec || interdicto || interdictum || praetoris vindicari || vindicavi ||"; Caecin. 66. qui ... rem et sententiam interdicti mecum facere fatebatur; ib. 79. „qui (Aebutius) fatetur aliquo ex loco deiectum esse Caecinam"; ib. 80. qui fateatur se deiecisse; ib. 91. si fateatur esse sic deiectum (eum); ib. hoc nihil esse .. fateris; ib. 96. qui se homines coëgisse fateatur; ib. 104. cum ... vim se .. fecisse fateatur; ib. aliquando isti principes et sibi et ceteris populi Romani universi auctoritati parendum esse fateantur; imp. Pomp. 64. Asuvium .. a sese consilio Oppianici interfectum fatetur (Avillius); Cluent. 38. si quaesiveram quae inimicitiae Scamandro cum Habito *fuissent*, fatebatur nullas fuisse; ib. 52. cum ... iudici pecuniam ... ereptam esse fateamini; ib. 65. Oppianicum gratis condemnatum esse fateare; ib. 114. illum agrum publicum esse fatentur; leg. agr. II, 57. huiusce modi me aliquid ab hoc horrido ac truce tribuno plebis fateor expectasse; ib. 65. ut .. illi, qui honori inviderunt meo, .. vos universos in consule deligendo plurimum vidisse fateantur; ib. 103. fateor ... te ex illa crudeli ... actione .. meo consilio, virtute, auctoritate esse depulsum; Rabir. 17. nemo est ... qui se in Capitolio fuisse cum Saturnino fateretur; ib. 23. cum iam nemo ... inveniri poterit qui id non iure factum esse fateatur; Catil. I, 5. quis ... inveniri potest qui se cum Catilina non familiarissime vixisse fateatur? ib. II, 7. nemo est in ludo gladiatorio paulo ad facinus audacior qui se non intimum Catilinae esse fateatur; ib. 9. cur tam diu de uno hoste loquimur et de hoste, qui iam fatetur se esse hostem? ib. 17. fatetur aliquis se peccasse; Muren. 62. fateor .. me quoque in adulescentia ... quaesisse adiumenta doctrinae; ib. 63. Tralliani ... fateantur in Maeandrii persona esse expressam speciem civitatis; Flacc. 53 quandoquidem || quoniam quidem || ... iudicatum fateris; ib. 68. in quo (tempore) ... improbi ac perditi cives ... praecipitante re publica vehementem me fuisse atque fortem, conservata mitem ac misericordem faterentur; Sulla 1. ut ... te summae neglegentiae tuo iudicio convictum esse fateare? ib. 44. fateor me his studiis esse deditum; Arch. 12. multos homines ... per se ipsos ... gravis exstitisse fateor; ib. 15. nemo est tam inimicus patriae qui non meis consiliis patriam conservatam esse fateatur; dom. 72. iam fateor .. me in Gabinio nefarium fuisse"; ib. 126. ego .. fateor me ... haruspicum *voce* vehementer esse commotum; har. resp. 18. quis est ex gigantibus illis ... tam impius qui ... non magnum aliquid deos populo Romano praemonstrare et praecinere fateatur? ib. 20. quis est qui id non totum istius ludos praedictum et responsum esse fateatur? ib. 29. huic hominum generi fateor .. multos adversarios .. esse; Sest. 138. nihil neque crimini tuo neque testimonio credendum esse fateare (necesse est); Cael. 35. omnia illa ... decreta de me rei publicae causa esse facta fateamur; Vatin. 8. cetera accusator fatetur, hunc in Hispania .. cum Q. Metello ... fuisse; Balb. 5. donatum (civitate) esse L. Cornelium ... accusator fatetur; ib. 19. ut .. civitate illum mutatum esse fateretur; ib. 42. nobilis urbis atque plenas fateris ab hostibus esse captas; Piso 91. ego me debere bonis omnibus fateor; Planc. 68. id etiam gregarii milites faciunt inviti, ut ... se ab aliquo servatos esse fateantur; ib. 72. fateor ... me illi auxilio pepercisse; ib. 86. vinci .. improbos a bonis fateor fuisse praeclarum; ib. 88. fatebor ... me auxilio defuisse; ib. 89. ego me a C. Caesare in republica dissensisse fateor et sensisse vobiscum; prov. cons. 25. ei, qui a se hominem occisum esse fateatur; Milo 7. cum sua manu sororem esse interfectam fateretur (M. Horatius); ib. quae .. ego nisi ita magna esse fatear; Marcell. 6. tuam (gloriam) esse totam et propriam fatetur (Fortuna); ib. 7. vitricum tuum fuisse in tanto scelere fatebare; Phil. II, 18. quod .. ego favisse me tibi fateor; ib. 21. fateor .. me ... tanta in maestitia fuisse; ib. 37. cum me vidisse plus fateretur; ib. 39. cuius (viri) me amicum, te sectorem esse fateare; ib. quam-

quam in hoc genere fateor feliciorem esse te; ib. 40. potuisse (te me occidere) .. fateor; ib. 59. haec ipse fatetur esse in suis sordibus; ib. 63. cum omnes fateantur iure interfectum esse (eum); ib. 86. nisi forte vis fateri te omnia quaestu tuo ... metiri; ib. 111. quorum consiliorum Caesari me auctorem et hortatorem ... fuisse fateor; ib. III, 19. uno in homine .. fateor te vidisse plus quam me; ib. VIII, 16. vehementer me agere fateor, iracunde nego; ib. quid ego de proximo dicam, cuius acta defendimus, auctorem ipsum iure caesum fatemur? ib. XIII, 2. ipse .. fatetur ... non posse eos ... sibi parcere idem sentienti; ib. 36. est .. quisquam, qui hostis appellare non audeat, quorum scelere crudelitatem Karthaginiensium victam esse fateatur? ib. XIV, 9.

III. **mit Object**: alqd: hoc cum tute fatebere; ib. cum haec tam improba sint quae fatetur; ib. 141. quod sive fateris sive convinceris; ib. II, 149. in quo (dolo malo) .. cum omnia ipsi fecerunt, quae fatentur; Tull. 33. si, quod erat factum, fateretur (Staienus); Cluent. 85. quod in Gabinio fateris; dom. 126. quod is, qui fecit, aut non timet aut etiam fatetur; Cael. 23. nihil dicam gravius quam quod omnes fatentur; Piso 3. id ego .. fateor; Planc. 91. quod fatemur; Milo 31. quod tormentis invenire vis, id fatemur; ib. 57. dubitaret id fateri? ib. 81. s. II, 2. Verr. I, 12. 103. II, 137. Tull. 31. Balb. 5.

fatum, Geschick, Verhängniß: I. absolut: 1. circumstant: cum ... omnia nos undique fata circumstent; Phil. X, 20.

est: ut illud fati fuisse videatur; Marcell. 29. grave (illud) fatum (populi Romani erat); Phil. V, 39.

haurit: cum sciat duo illa rei publicae paene fata [Gabinium et Pisonem] alterum haurire ... innumerabile pondus auri ..., alterum ... pacem ... vendidisse; Sest. 93.

impendet: quibus ego confido impendere fatum aliquod; Catil. II, 11.

manet: cuius (Clodii) .. tibi fatum ... manet; Phil. II, 11. sin autem me aliud fatum manet; ib. XIII, 45.

vendit: s. haurit.

venit: quod si ... fatum extremum rei publicae venit; Phil. III, 35.

2. sum: quoniam id .. fatum civitatis fuit, ut illa ... nitedula rem publicam conaretur arrodere; Sest. 72. fuit hoc sive meum sive rei publicae fatum, ut in me unum omnis illa inclinatio communium temporum incumberet; Balb. 58. fatum .. meum est sine re publica nec vinci posse nec vincire; Phil. XIII, 30.

II. **nach Verben**: 1. cano: non haec .. a me tum tamquam fata in ipsa re gerenda canebantur? Sest. 47.

flecto: nisi di immortales ... prope fata ipsa flexissent; Catil III, 19.

refrico: sic tuis sceleribus rei publicae praeterita fata refricabis? Piso 82.

2. loquor de: qui cum ... quaesissent .. ab eo, nihilne secum esset de fatis Sibyllinis locutus; Catil. III, 11.

reservo ad: ille vitam suam ... ad rei publicae fatum ‖ratum‖ reservavit; Sest. 50.

III. **nach Substantiven**: dies: non ille ... fati diem rei publicae denuntiavisset; Catil. III, 17.

exitus: fati .. non est iste molestus exitus; Verr. V, 152.

fauces: fortunatissimam pulcherrimamque urbem ... paene ex faucibus fati ereptam ... videtis; Catil. III, 1.

necessitas: mors .. necessitatem habeat fati; Phil. XII, 30.

omen: ut eius oratio omen fati videretur; Phil. IX, 9.

praedictiones: qui ... fatorum veteres praedictiones Apollinis vatum libris ... contineri putaverunt; har. resp. 18.

IV. **Umstand**: 1. compelli: qui ad illa arma fato sumus nescio quo rei publicae misero .. compulsi; Marcell. 13.

conlocari: quod ... eo fato se in eis terris conlocatam esse arbitratur (Massiliensium civitas); Font. 45.

exstingui: nolite .. hunc ... velle maturius exstingui volnere vestro quam suo fato; Cael. 79.

fieri: quonam meo fato .. fieri dicam ut nemo his annis viginti rei publicae fuerit hostis qui non bellum eodem tempore mihi quoque indixerit? Phil. II, 1.

nasci: qui (Milo) hoc fato natus est, ut ne se quidem servare potuerit quin una rem publicam vosque servaret; Milo 30. noster est Brutus ... rei publicae natus .. fato quodam paterni maternique generis; Phil. X, 14.

venire: nisi C. Marcellus quasi aliquo fato venisset; Verr. II, 8.

2. ex: Lentulum .. sibi confirmasse ex fatis Sibyllinis; Catil. III, 9. sicut ipse ex fatis se sperasse confessus est; ib. IV, 12.

in: si in illo paene fato rei publicae obieci meum caput ... perditissimorum civium furori; dom. 145.

praeter: multa .. impendere (mihi) videntur ... praeter .. fatum; Phil. I, 10.

fatuus, thöricht: fatuus .. es; Deiot. 21.

fauces, Schlund, Kehle, Enge, bedrängte Lage: I. **nach Verben**: 1. premo: Timarchides ... premit faucis defensionis tuae; Verr. III, 176.

2. conloco in: castra sunt in Italia contra populum Romanum in Etruriae faucibus conlocata; Catil. I, 5.

conrogo a: ipse suos necessarios ... a faucibus macelli conrogat; Quinct. 25.

eripio ex: quam (urbem) e suis faucibus ereptam esse luget; Catil. II, 2. fortunatissimam ... urbem ... ex faucibus fati ereptam ... videtis; ib. III, 1. quorum ego consilio atque auctoritate rem publicam consul ex vestris .. faucibus eripui; dom. 132. urbem amicissimam Cyzicenorum eiusdem consilio ex ... belli .. faucibus ereptam esse atque servatam; Arch. 21.

haereo in: hi .. haerebunt ..., in faucibus; Phil. XIII, 5.

pono in: erat .. posita (Corinthus) ... in faucibus Graeciae sic; leg. agr. II, 87.

sedeo in: Albam Aemilium sedentem in faucibus macelli loqui palam vicisse Verrem; Verr. III, 145.

servo ex: s. eripio ex; dom. 132.

II. **Umstand**: exhaurire: tu istis faucibus ... tantum vini in Hippiae nuptiis exhauseras; Phil. II, 63.

premi: cum faucibus premeretur (Staienus); Cluent. 84.

fauste, glücklich: evenio: ut eis quoque hominibus ... ea res fauste ... eveniret; Muren. 1.

faustus, günstig, Glück bringend: alqd: quia faustum (id) putamus; Scaur. 30.

nox: o nox illa ... fausta huic urbi! Flacc. 103.

fautor, Gönner, Beschützer: I. **Prädicat**: sum: is ‖hic‖ cum .. nobilitatis fautor fuisset; Sex. Rosc. 16. quis erit ... tam fautor ordinis; Verr. III, 224. cum ... tam multos ... eius honori viderem esse fautores; Planc. 1. cum .. audirem meos partim inimicos, partim invidos huic accusationi esse fautores; ib. multi (sunt) fautores laudis tuae; ib. 55. non modo salutis, sed etiam dignitatis meae (eum) fuisse fautorem; Phil. VII, 6.

exsisto: qui (di) semper exstiterunt huic generi nominique fautores; Scaur. 17.

II. **nach Verben**: 1. laedo: ille improbissimus

Chrysogoni fautor ... laeditur cum ab hoc splendore causae separatur; Sex. Rosc. 142.
video: hic etiam fautores Antonii ... tristiores videbam; Phil. XII, 2.
2. utor: ut eo (Scamandro) fautore uteretur (Oppianicus); Cluent. 66.

fautrix, Gönnerin, Beschützerin: arbitratur: tota .. nostra illa ... fautrix suorum regio se huius honore ornari ... arbitrabatur; Planc. 22.

faveo, günstig sein, begünstigen: I. **absolut:** alqs: [quam multos (fuisse putatis) qui propter improbitatem favent?] Catil. II, 3. quod erat eo nomine ... favebant; Sest. 21.
iudex: semper dignitatis iniquus iudex est qui aut invidet aut favet; Planc. 7.
nobilitas: favente nobilitate; Fr. B. VII, 5.
II. **mit Dativ:** alicui: qui diligebant hunc (Roscium) illi (Panurgo) favebant; Qu. Rosc. 29. tibi favebo; Verr. V, 154. ut eis faveamus, qui eadem pericula, quibus nos perfuncti sumus, ingrediuntur ||ingrediantur||; Muren. 4. utrum magis favere putas Atinatis an Tusculanos suis? Planc. 19. quod .. ego favisse me tibi fateor; Phil. II, 21. Miloni ne favere quidem potui; ib. ei, qui hic ei nunc aperte favent; ib. VII, 18. ego huic faveo, tu illi? ib. VIII, 17. [ego D. Bruto faveo, tu M. Antonio]; ib. cur .. non eis faves .. quorum similem tuum filium esse vis? ib. X, 5. [cui favebitis?] ib. 7. alter (consul) ... aperte favere Antonio; ib. XII, 1.
aratori: faveo aratori; Verr. III, 28.
filio: cui (filio tuo) cum rei publicae causa faveo tum etiam tua; Phil. X, 4.
gladiatori: ut nobili ne gladiatori quidem faveret; Quinct. 69.
gloriae: cuius ego .. gloriae .. faveo; Ligar. 8.
honoribus: quorum honoribus agri ipsi prope dicam montesque favebant; Planc. 20.
hosti: faveas tu hosti? Phil. VII, 5. ut se hosti favere prae se ferant; ib. VIII, 32.
industriae: hominum nobilium non fere quisquam nostrae industriae favet; Verr. V, 182. cuius ego industriae .. faveo; Ligar. 8.
nobilitati: omnes boni semper nobilitati favemus; Sest. 21. qui favent nobilitati; Planc. 18.
regi: quis .. civis ei regi non faveret? Deiot. 6.
sententiae: animadverto .. quosdam huic favere sententiae; Phil. XIV, 3.
virtuti: cum virtuti Milonis favet (aliquis); Milo 3.

favor, Gunst: I. adfero: quem favorem secum in scenam attulit Panurgus! Qu. Rosc. 29.
II. duci: qui ... favore populi tenetur et ducitur; Sest. 115.
teneri: s. duci.

fax, Fackel, Anfang, Urheber: I. **absolut:** 1. adhaerescit: ne in hanc tantam materiem seditionis ista funesta fax adhaeresceret; dom. 13. in me uno consulares faces iactae manibus tribuniciis ... adhaeserunt; ib. 63.
capit: ista .. fax .. patriae cum urbem ... cepisset, occupasset, teneret; dom. 102.
depellunt: quos neque terror ... nec faces a vestra auctoritate, a populi Romani dignitate, a mea salute depellerent; sen. 7.
excitare potest: quae provincia est ex qua illa fax excitare non possit incendium? Phil. VII, 3.
occupat, tenet: s. capit.
versari coepit: cum mihi ... illae infestae ac funestae faces ... ante oculos versari ... (coeperant); Sulla 19.
2. sum: hae (sunt impiorum) faces; Piso 46. eius omnium incendiorum fax (erat); Phil. II, 48.
II. **nach Verben:** admoveo: an faces admovendae sunt quae excitent tantae causae indormientem? Phil. II, 30.
comparo: desinant (improbi) ... faces ad inflammandam urbem comparare; Catil. I, 32.
comprehendo: ego faces iam accensas ad huius urbis incendium comprehendi, protuli, exstinxi; Piso 5.
eripio: horum ego faces eripere de manibus ... potui; Sulla 28.
excito: istum ... ardentes furiarum faces excitaverunt; Fr. A. V, 3.
exstinguo: s. comprehendo.
habeo: quam facem (secum habet Antonius); Phil. XI, 10.
iacto: cum ardentis faces in vicinorum tecta iactas; har. resp. 39.
incendo: tu .. illas faces incendisti; Phil. II, 91.
inflammo: qui semper ex rei publicae malis sceleris sui faces inflammaret; dom. 18.
inicio: iniecta fax est foeda .. rei publicae; har. resp. 45.
ministro: ardentis faces furiis Clodianis paene ipse consul ministrabas; Piso 26.
nomino: si leges nominandae sunt ac non faces urbis; Milo 33.
praefero: dextra (manu) ardentem facem praeferebat (Diana); Verr. IV, 74. cui tu adulescentulo ... non ... ad libidinem facem praetulisti? Catil I, 13.
profero: s. comprehendo.
subicio: „cum omnes a meis inimicis faces invidiae meae subiciantur"; Milo 98.
timeo: nonne timuisse (eam) ... faces .. illas nuptialis? Cluent. 15.
video: ut ... omitam, visas nocturno tempore ab occidente faces; Catil. III, 18.
III. **nach Substantiven:** bellum cum: cum his .. facibus ... bellum mihi inexpiabile dico esse susceptum; har. resp. 4.
simulacrum cum: ex aere fuit quoddam (simulacrum Cereris) ... cum facibus; Verr. IV, 109.
IV. **Umstand:** 1. delere: quos facibus ... delere non potuerunt; Sest. 2.
incendi: quibus (facibus) incensa L. Bellieni domus deflagravit; Phil. II, 91.
obsideri: obsessa facibus .. impiae coniurationis vobis supplex manus tendit patria communis; Catil. IV, 18.
oppugnari: alterius tribuni plebis ... domus est oppugnata .. facibus; Sest. 85.
percuti: quasi illa ipsa face percussus (Verres) esset; Verr. IV, 75.
semustilatus: quibus (facibus) semustilatus ille est; Phil. II, 91.
2. cum: quarum (matrum) una ... cum multis facibus mihi obviam venit; ib. V, 129. cum ... ad magistratuum domos cum .. facibus iretur; Quir. 14. cum .. facibus homines tota urbe volitantis ... vidistis; sen. 7. qui cum facibus ad curiam cucurrerunt; Milo 91.

febris, Fieber: 1. iactari: cum .. febri .. iactantur (homines aegri); Catil. I, 31.
2. cum: postea quam ad urbem cum febri venerit (Oppianicus); Cluent. 175.

fecunditas, Fruchtbarkeit: o miserae mulieris fecunditatem calamitosam! Phil. II, 58.

fecundus, ergiebig: quaestus: quaestum illum maxime fecundum ... totum ad se .. redegit; har. resp. 42.

felicitas, Glück, Gedeihen: I. **Subject:** est: si potest ulla in scelere esse felicitas; Phil. II, 59.
inest: sic existimo, in summo imperatore ... inesse oportere ... felicitatem; imp. Pomp. 28.
putat: huius beneficii gratiam ... vestra felicitas (sibi deberi putat); Milo 83.
II. **nach Verben:** 1. adfero: quae (vis) saepe incredibilis huic urbi felicitates .. attulit; Milo 84.

cognosco: quorum (hominum) cognita .. felicitas in re militari sit; Font. 42.
2. sum: finem stipendiorum patris victoriam ac triumphum fuisse felicitatis fuit; Muren. 12.
3. adsigno: ut ... eam (salutem) virtuti Milonis potius quam populi Romani felicitati adsignetis; Milo 6.
commendo: sit in eius tutela Gallia, cuius .. felicitati commendata est; prov. cons. 35.
gratulor: felicitati tuae gratulabere; Marcell. 19.
tribuo: ut initia illa rerum gestarum magna atque praeclara non felicitati eius ... tribuenda esse videantur; imp. Pomp. 10.
4. sum: quanta felicitate (debent esse imperatores)? imp. Pomp. 36.
5. dico de: reliquum est ut de felicitate ... pauca dicamus; imp. Pomp. 47.
repono in: senatum populumque Romanum ... magnam spem in eius .. felicitate reponere otii, pacis, concordiae, libertatis; Phil. V, 41.
sum in: [in] tanta felicitate nemo potest esse; Sex. Rosc. 22.
III. **nach Substantiven:** 1. fama, sermo: quid mirum est in hoc felicitatis famam sermonemque valuisse? Muren. 38.
2. alqs: pari felicitate legatus una venit Nicomedes; Flacc. 43.
V. **Umstand:** 1. adiungi: qui (ager Corinthius) L. Mummii .. felicitate ad vectigalia populi Romani adiunctus est; leg. agr. I, 5.
capere: quem (Nicouem) P. Servilius qua felicitate ceperat, eadem recuperavit; Verr. V, 79.
conservari: trium imperatorum .. felicitate ... res publica est conservata; Phil. XIV, 28.
gerere: eaque omnia ... felicitate L. Sullae gesta esse intellego; Sex. Rosc. 136. non sum praedicaturus, quantas ille res ... quantaque felicitate gesserit; imp. Pomp. 48. ut ea ... casu magis et felicitate a me quam virtute et consilio gesta esse videantur; Sulla 83. Cn. Pompeius eximia .. felicitate in Hispania bellum gessit; Fr. A. III, 6.
liberari: quorum .. felicitate maximis periculis ... liberati sumus; Phil. XIV, 11. senatum existimare .. eorum trium imperatorum ... felicitate populum Romanum ... servitute liberatum; ib. 37.
opprimi: Antonii nefarium latrocinium ... felicitate .. exercituum ducumque vestrorum .. oppressum audietis; Phil. IV, 15.
perficere: id illum felicitate .. sua facillime perfecturum; dom. 16.
2. de: de huius .. hominis felicitate ... hac utar moderatione dicendi; imp. Pomp. 47.

feliciter, glücklich: decerto: cum acerrimis nationibus .. felicissime decertavit; prov. cons. 33.
defendo: cum .. C. Caesar ... castra feliciter defenderit; Phil. XIV, 37.
evenio: ut eis quoque hominibus ... ea res .. feliciter .. eveniret; Muren. 1.
gero: cum a M. Lepido imperatore .. saepe numero res publica ... feliciter gesta sit; Phil. V, 40. uti ob eas res .. feliciter .. gestas C. Pansa A. Hirtius .. alter ambove ... supplicationes ... constituat; ib. XIV, 37.
navigo: qui .. satis .. feliciter ... navigasset; Verr. II, 95.

felix, glücklich: alqs: quamvis ille felix sit; Sex. Rosc. 22. sic iste ... aliquanto etiam felicior fuit; Verr. I, 70. „numquam iste plus militi laboris imposuit quam sibi sumpsit, ipse cum fortis tum etiam felix"; Muren. 38. neque tu id dicere audes, quem isti satellites tui felicem Catilinam nominant; dom. 72. qui tribunus plebis felix in evertenda re publica fuit nullis suis nervis; Sest. 16. in quo Caesar felicior fuit; Phil. II, 23. in quo (bello) tu nimium felix fuisti; ib. 39. quamquam in hoc genere fateor feliciorem esse te; ib. 40. felix fuit (ille); ib. 59. Caesar Alexandrea se recepit, felix, ut sibi quidem videbatur; ib. 64. qui rei publicae sit hostis, felix esse nemo potest; ib. non enim semper iste felix (erat); ib. 67. o felicem utrumque! ib. III, 26. hunc quoque felicem! ib. „qui (Cicero) usque eo felix est"; ib. XIII, 40.
alqd: nihil felicius (est); Phil. III, 26.
domus: felix ista domus (est); Deiot. 29.
homo: homo felix (Rullus) educet ‖ educit ‖ quas volet [tribus]; leg. agr. II, 21.
imperator: at est (Verres) .. imperator .. felix; Verr. V, 4.
mulier: mulier sibi felicior quam viris auctionem provinciarum regnorumque faciebat; Phil. V, 11.
vir: virum ... ad casum fortunamque felicem domi vobis ac liberis vestris retinere ... maletis; Font. 43.

femina, Frau: I. **Subject:** accipit: quae (sacra) .. accepit ... femina; har. resp. 27.
est: qualem .. illam feminam fuisse putatis? Verr. IV, 102.
gignunt: ceterae feminae gignere ipsae sibi praesidia ... possunt; Font. 47.
habet: cum eius uxor, femina primaria, paternas arationes haberet in Leontino; Verr. III, 97. ceterae feminae ... habere domi fortunarum omnium .. participem .. possunt; Font. 47.
possunt: s. gignunt. habet; Font. 47.
II. **nach Verben:** 1. appello: cuius (Sassiae) ea .. est ... vis, ut (eam) nemo feminam appellare possit; Cluent. 199.
cogo: cur pudentissimas lectissimasque feminas in tantum virorum conventum insolitas invitasque prodire cogis? Verr. I, 94.
habeo: is habuit in matrimonio Caeseuniam, ... summo loco natam et probatissimam feminam; Caecin. 10.
insimulo: probri insimulasti pudicissimam feminam; Phil. II, 99.
puto: quae (femina) matronarum castissima putabatur; har. resp. 27.
2. sum: magno praesidio fuit Anniae pupillae mater, femina primaria; Verr. I, 153.
3. audio ex: nihil ex socru tua, femina primaria, Servilia ... audisti? Verr. II, 24.
III. **nach Substantiven:** adulterium: cuius nefandum adulterium ... nobilissimae feminae comprehenderunt; Milo 72.
complexus: num .. de matris hunc complexu, lectissimae miserrimaeque feminae, .. avellet atque abstrahet (Indutiomarus)? Font. 46.
dignitas: quos certo scio dignitatis optimarum feminarum non paenitere; Phil. III, 17.
familiaris: non dubito quin sint pergraves, qui .. sint talis feminae familiares; Cael. 63.
pater: quamquam huius sanctissimae feminae atque optimae pater ... praetorius fuit; Phil. III, 16. tuae coniugis, bonae feminae ... Bambalio quidam pater (est); ib.
vir: cum sororis suae, feminae lectissimae, virum praesentem et audientem vita privandum esse dixit (L. Caesar); Catil. IV, 13.
IV. **Umstand:** a: quasi vero nescias hunc et ali et vestiri a Caecilia, ... spectatissima femina; Sex. Rosc. 147.
in: cur te fraterna vitia potius quam bona paterna et avita et usque a nobis ... in feminis repetita moverunt? Cael. 34.

femur, Oberschenkel: 1. percutio: nulla perturbatio animi, nulla corporis frons non percussa, non femur; Fr. B. IX, 5.
plango: qui multis inspectantibus caput feriebas, femina plangebas; Fr. B. XV, II, 4.
2. inscribo in: cuius (signi Apollinis) in femore ... nomen Myronis erat inscriptum; Verr. IV, 93.

fen—: s. **faen—.**

ferax, fruchtbar: ager: qui cum agros .. feracissimos ... depopularetur; Verr. III, 84. agri sunt feraces; ib. 104.
campus: campus ille .. feracissimus ipse me causam paene docuit Leontinus; Scaur. 25.

ferculum, Tragbahre: neglego: neglectis ferculis triumphalibus; Piso 61.

fere, fast, ungefähr, beinahe: I. **bei Substantiven:** annus: annum fere una sunt; Quinct. 15.
biduum: idem illo fere biduo productus in contionem ... respondes; Piso 14.
biennium: biennio iam confecto fere appellas (eum); Quinct. 40. qui (Antiochus) Romae ... biennium fere comitatu regio atque ornatu fuisset; Verr. IV, 67.
dimidium: addicitur medimnum VIIIC, dimidio fere pluris quam superiore anno; Verr. III, 77. P. Fabius .. emit agrum ... dimidio fere pluris incultum; Tull. 14.
medimnum: in iugero Leontini agri medimnum fere tritici seritur; Verr. III, 112.
II. **bei Zahlwörtern:** decimus: cum hora diei decima fere ad Saxa rubra venisset; Phil. II, 77.
cccc milia: (Verres) pecuniam .. accipit, fere HS cccc milia; Verr. II, 25.
nonagiens: fere ad nonagiens (HS decernebatur); Verr. III, 163.
octingenti: quem magistratum iam octingenti fere consecuti sunt; Planc. 60.
quintus: cum ad te quinta fere hora ... venissem; Piso 13.
tertius: tertia fere vigilia exacta; Catil. III, 6.
triginta: Romae dies xxx fere Quinctius commoratur; Quinct. 23. erat spatium dierum fere triginta ante Kalendas Decembris; Verr. II, 96.
undecimus: fit ob viam Clodio ... hora fere undecima; Milo 29.
III. **bei Pronomina, Adjectiven und Adverbien:** ceteri: quae (causa frumentaria) magnitudine iniuriae et re fere criminibus ceteris antecellet; Verr. III, 10. equestres sunt medio in foro Marcellorum statuae, sicut fere ceteris in oppidis Siciliae; ib. IV, 86. quae (studia) fere [ceteros] Epicureos neglegere dicunt; Piso 70.
hic: quae (bella) in his fere locis .. gesta atque versata sunt; Verr. IV, 103. hoc ipso fere tempore Strato ille medicus domi furtum fecit; Cluent. 179.
idem: nescimus ... eosdem fere sectores fuisse collorum et bonorum? Sex. Rosc. 80. paulo sedatiore tempore est accusatus, quam Iunius, sed eadem fere lege et crimine; Cluent. 103. recitatae sunt tabellae in eandem fere sententiam; Catil. III, 10. in eisdem rebus fere versor; Muren. 48. quod eodem fere tempore factus in agro Piceno .. nuntiatur terrae motus; har. resp. 62. memini .. isdem fere verbis ad me te scribere; Deiot. 38.
medius: quae (Aetolia) ... medio fere Graeciae gremio continetur; Piso 91.
nemo: nemo fere vestrum est quin quem ad modum captae sint a M. Marcello Syracusae saepe audierit; Verr. IV, 115. nemo .. fere saltat sobrius, nisi forte insanit; Muren. 13. nemo .. fere est qui sui periculi iudex non sibi se aequiorem quam reo praebeat; Deiot. 4.
nullus: dicunt ei fere nullam esse columnam, quae ad perpendiculum esse possit; Verr. I, 133.
numquam: numquam .. fere nobilitas ... a populo Romano supplex repudiata est; Planc. 50. ob viam fit ei Clodius ... sine uxore, quod numquam fere (solebat); Milo 28.
omnes: (fundi) qui Tiberim fere omnes tangunt; Sex. Rosc. 20. quod in omnium fere finibus possessiones habent; Verr. III, 108. dixi .. multa (haec) fuisse fere apud omnis Siculos; ib. IV, 47. cum id .. omnes fere audissent; Caecin. 16. in quibus ... quam fere omnium constans et moderata ratio vitae (sit), nemo vestrum ... ignorat; Cluent. 46. hoc fere scitis omnes; ib. inter omnis fere video convenire; leg. agr. II, 42. cum ... omnes fere domos omnium concursent; Muren. 44. cuius (Atyanae) est fere nobis omnibus nomen auditum; Flacc. 31. quae (creta Asiatica) fere est omnibus nota nobis; ib. 37. criminibus omnibus fere dissolutis; Sulla 69. quod Graeca leguntur in omnibus fere gentibus; Arch. 23. ei ... omnes fere rei publicae poenas ... dependerunt; Sest. 140. qui causis ponderandis omnis fere repudiatis; Planc. 84. — omnia: quae (postulata communia) fere omnia ex tuis iniuriis nata sunt; Verr. II, 146.
optimus: duarum mihi civitatum reliquos feci agros .. fere optimos ac nobilissimos; Verr. III, 104.
quicquam: neque enim fere est quicquam; Verr. III, 195.
quisquam: „domum suam istum non fere quisquam vocabat"; Sex. Rosc. 52. neque mandat quisquam fere nisi amico neque credit nisi ei, quem fidelem putat; ib. 112. hominum nobilium non fere quisquam nostrae industriae favet; Verr. II, 182. ex bellica victoria non fere quemquam est invidia civium consecuta; Sest. 51.
quot annis: ubi piratae fere quot annis hiemare soleant; Verr. IV, 104.
satis: ut non satis fere esset paratus (Milo); Milo 56. mihi fere satis est quod vixi vel ad aetatem vel ad gloriam; Phil. I, 38.
totus: arant .. tota Sicilia fere Centuripini; Verr. III, 108. cum intellegam hanc fere totam legem ad illius opes evertendas tamquam machinam comparari; leg. agr. II, 50.
ullus: cum dixit hunc ne in convivio quidem ullo fere interfuisse; Sex. Rosc. 39.
umquam: neque fere umquam venit in contentionem de accusando qui quaestor fuisset quin repudiaretur; div. Caec. 62. ut prorsus una viveret nec fere umquam ab eo discederet; Piso 68.
IV. **bei Verben und Sätzen:** solent fere dicere, qui per tabulas hominis || homines || * citi pecuniam expensam tulerunt; Qu. Rosc. 1. civibus cum sunt ereptae pecuniae, civili fere actione et privato iure repetuntur; div. Caec. 18. quod domum eius ... fere iam iste reddiderat nudam atque inanem; Verr. II, 84. evolarat iam e conspectu fere fugiens quadriremis; ib. V, 88. lucebat iam fere; ib. 94. iam fere cum lux appropinquaret; Tull. 21. hoc fere sic fieri solere accepimus; imp. Pomp. 24. in litibus aestimandis fere iudices ... neglegentius attendunt cetera; Cluent. 116. cum illud iter Hispaniense pedibus fere confici soleat; Vatin. 12. has sacerdotes video fere aut Neapolitanas aut Veliensis fuisse; Balb. 55. uti ... hanc (laudem) fere, qui sunt eius stirpis, ... cupidissime persequantur; Rab. Post. 2.

feriae, Feiertage: has (orationes) ego scripsi .. feriis; Planc. 66.

ferio, schlagen, treffen, tödten, hinrichten, schließen: alqm: urget Dolabella ut quam primum securi feriantur; Verr. I, 75. alii ... securi feriebantur; ib. V, 72. qui pro archipirata securi feriretur; ib. 75. receuti re (eum) .. apud notos ... securi ferire (tibi ad defensionem firmius fore putasti)? ib. feriuntur securi; Verr. V, 121. non ego nego securi || securi nego || quemquam feriri debere; ib. 133. ut securi ferirentur; ib. 156. ut ... (ei) in Sicilia securi ferirentur; ib. 157.
archipiratam: ut ille archipirata .. securi feriretur; Verr. V, 78.
caput: qui multis inspectantibus caput feriebas; Fr. B. XV, II, 4.
cives: cum ... securi cives Romani ferirentur; Verr. V, 113. tu, qui cives Romani esse dicerentur, ... securi ferire potuisti; ib. 136.
ducem: custodiri ducem praedonum .. quam securi feriri .. magis placuit; Verr. V, 68.

filium: ne (filius tuus) saepius feriatur (quid dabis)? Verr. V, 118.

foedus: foedera feriebantur provinciarum; dom. 129. cui (foederi) feriendo ... interfuerat (Ti. Gracchus); har. resp. 43. ideone ego pacem Pyrrhi diremi, ut tu amorum turpissimorum cotidie foedera ferires? Cael. 34. quicum foedus feriri in Capitolio viderat; Rab. Post. 6.

hostem: „hostem qui feriet, erit .. mihi Karthaginiensis, quisquis erit“; Balb. 51.

parietem: cum parietem saepe feriens eum, qui cum Q. Catulo fuerat ei communis, crebro Catulum, saepe me, saepissime rem publicam nominabat; Cael. 59.

piratas: qui (piratae) securi ferirentur; Verr. V, 71.

feritas, Wildheit: si ... eos .. ex feritate ||efferitate|| illa ad iustitiam atque ad mansuetudinem transduxerunt; Sest. 91.

fero, tragen, bringen, mit sich bringen, ertragen, zufrieden sein, aushalten, Geduld haben, beantragen, hinreißen, beherrschen, erzählen, rühmen: I. **absolut:** 1. **unpersönlich:** familia mea maxima tu uteris, ego servum habeo nullum; patior et ferendum puto; Sex. Rosc. 144. ne in sceleratissimo quidem civi sine iudicio ferundum; dom. 47. cum contra me ferebatur; Sest. 109. si quidem philosophia, ut fertur, virtutis continet ... disciplinam; Piso 71. animi non minoris (est) fortiter ferre, si (quid tale) evenerit; Phil. XI, 7. nec gravius (est) incipere ferre quam perferre; Fr. B. VI, 14. ex promulgatione trinundinum dies ad ferendum potestasque venisset; ib. 32.

2. **persönlich:** alqs: mea domus tibi patet, mihi clausa est: fero; Sex. Rosc. 144. cum fanum spoliatum viderent ..., graviter ferebant; Verr. I, 46. cum .. statuas Centuripini publice sustulissent, audit Metellus; graviter fert; ib. II, 162. qui si intellexerint, interverso hoc regali dono graviter vos tulisse; ib. IV, 68. Aristaeus .. [ut Graeci ferunt, Liberi filius]; ib. 128. quem (Archimedem) cum audisset interfectum, permoleste tulisse (Marcellus dicitur); ib. 131. nonne eum graviter tulisse arbitramini? ib. V, 160. utrum videtur id senatus factum iudicare, an, si factum sit, moleste graviterque ferre? Cluent. 136. quod si solus in discrimen aliquod adducerer, ferrem .. animo aequiore; leg. agr. II, 6. est in adventu (decemvirorum) sumptus: ferent (miserae nationes); ib. 45. nobiscum versari iam diutius non potes; non feram; Catil. I, 10. quae si per alios agerent, si .. per populi nomen civium imperitorum multitudinem concitassent, aequiore animo ferre possemus; Flacc. 96. qui id impedisset, vos graviter molesteque laturos; sen. 27. etsi aliis verbis tulit; dom. 44. si per vim tulisti, tamenne lex est? ib. 53. quaero ... tuleris in eum? Vatin. 27. quaesisse quendam, de Vatinio quem ad modum ferret; ib. 38. levissime feram, si forte .. eis minus probaro; prov. cons. 47. non ferrem omnino moleste, si ita accidisset; Piso 44. si tibi evenerit quod metuis ne accidat, equidem non moleste feram; ib. 99. acerbe ferebam, si huius salus ob eam ipsam causam esset infestior; Planc. 1. „male iudicavit populus“ ... „non fero“. at multi clarissimi .. cives tulerunt; ib. 11. ego ... per quem tulerit docebo; ib. 48. ferre moleste solemus, si eas artis ... forte nesciverit; ib. 62. non facis finem: ferre non possumus; ib. 75. amicissimum hominem si honestate spoliatum audierit, nec sine magno dolore feret nec id amiserit, quod posse speret recuperari; Rab. Post. 44. quamvis atrociter ipse tulisset; Milo 21. ferremus, etsi tolerabile non erat; Phil. XI, 12. nec vehementius (est) ostendere se laturum invito conlega quam ipsi conlegae magistratum abrogare; Fr. B. VI, 14. utrum aequo animo laturum *me* putavit? ib. VIII, 10.

adversarii: ita defenditur non sane ut moleste ferre adversarii debeant; Sex. Rosc. 148.

advocati: nulla vis tormentorum acerrimorum praetermittitur; adversari advocati et iam vix ferre posse; Cluent. 177.

aetas: ut aetas illa fert; Cluent. 168.

casus: *quoniam ita tulit casus infestus;* Scaur. c. 1 § 1.

civitas: „at moleste fert civitas“; Flacc. 57.

cogitatio: ut mea .. cogitatio fert; Scaur. 21.

commodum: si ita commodum vestrum fert ||feret|| leg. agr. II, 77.

conlega: quae hic consul ... neglexit, ... conlega una ferente; Phil. III, 9.

consuetudo: hoc .. si vobis versutius, quam mea consuetudo defendendi fert, videbitur; Caecin. 85.

dictator: populus Romanus L. Sulla dictatore ferente comitiis centuriatis municipiis civitatem ademit; dom. 79.

difficultas: UT TEMPORIS DIFFICULTAS ARATORUMQUE PENURIA TULIT; Verr. III, 126.

homo: si .. aestimavit (frumentum) tanti, ut homines ferre non possent; Verr. III, 225. cum mulier fleret uberius, homo misericors ferre non potuit; Phil. II, 77.

mos: sicut mos maiorum ferebat; Verr. I, 40. ne quid adrogantius, quam eius mores ferunt, facere videatur; Phil. XIII, 13.

natura: vereor .. ne .. gravioribus utar verbis, quam natura fert; Quinct. 57. ita naturam rerum tulisse; Sest. 91.

opinio: ut opinio mea fert; Verr. IV, 23. Font. 39. Planc. 48. ut hominum opinio .. fert; Verr. V, 185. sicut opiniones hominum .. ferunt; ib. 187. ut mea fert opinio; Cluent. 46. intellego .. me plura extra causam dixisse quam .. opinio tulerit .. mea; dom. 32.

penuria: s. difficultas.

ratio: ita sui periculi rationes ferre ac postulare; Verr. V, 105. ut mea ratio .. fert; Scaur. 21.

religio: ut hominum .. religio fert; Verr. V, 185. sicut .. hominum .. religiones .. ferunt; Verr. V, 187.

res: si ita res tulisset; Phil. IV, 14.

tempus: si tempus ita ferret; Caecin. 75. quod ita existimabam tempora rei publicae ferre; Piso 5.

voluntas: tam diu pependit in arbore ... quam diu voluntas Apronii tulit; Verr. III, 57. decumarum nomine tantum erat ablatum, quantum voluntas tulerat Apronii; ib. 198. si vestra voluntas feret; imp. Pomp. 70. intellego .. me plura extra causam dixisse quam .. tulerit .. voluntas mea; dom. 32.

II. **mit Ergänzung:** 1. **de:** s. **de,** I. fero; Caecin. 102. leg. agr. II, 21. dom. 50. Sest. 73. 78. 109. 112. Vatin. 38. Milo 15. Phil. II, 98. V, 7. XI, 18.

2. **Relativsatz:** „quicumque ordinem duxit, iudicet“. at si ferretis, quicumque equo meruisset, ... nemini probaretis; Phil. I, 20.

3. **indir. Frage:** iudices cum prae se ferrent ||saepe praeferrent|| quid essent .. de M. Cassio .. iudicaturi; Balb. 52.

4. **quo minus:** (obsecrat) ne per te ferat quo minus ... eadem (existimatio) usque ad rogum prosequatur (P. Quinctium); Quinct. 99.

5. **quod:** quod de capite iste dempsit, quo tandem modo vobis .. ferendum ... videtur? Verr. III, 80. senatum et populum Syracusanum moleste graviterque ferre, quod ego ... in illa civitate nihil eius modi facerem; ib. IV, 138. quod salus sociorum summum in periculum ac discrimen vocatur, quo .. animo ferre debetis? imp. Pomp. 12. quod adventu tuo ista subsellia vacuefacta sunt ... quo .. animo tibi ferendum putas? Catil. I, 16. s. III. alqd, hoc; Sex. Rosc. 141. illud; Flacc. 96. id; Verr. IV, 147. nihil; Sest. 2. quod; Catil. II, 4.

6. **ut:** Glaucia primus tulit, ut comperendinaretur reus; Verr. I, 26. quod natura fert ||affert||, ut eis faveamus, qui eadem pericula, quibus nos perfuncti sumus, ingrediuntur ||ingrediantur||; Muren 4. quoniam ita tulit casus infestus, ut .. amplissimo honore ... everteretur (Sulla); Sulla 1. non tulit ut interdicatur (M. Tullio aqua et igni); dom. 47. quod factum non est, ut sit factum, ferri ad populum ... potest? ib. non est ita latum, ut mihi Romam venire liceret, sed ut venirem; ib. 71. non .. voluisti id, quod licebat, ferre ut liceret, sed me ita esse in re publica; ib. ubi tuleras, ut mihi aqua et igni interdiceretur? ib. 82. non ut esset interdictum, quod ferri non poterat, tulerunt, sed ut interdiceretur; ib. tuleram ut mihi liceret; ib. 106. C. Valerium Flaccum, praetorem urbanum, nominatim ad populum de Calliphana Veliense, ut ea civis Romana esset, tulisse; Balb. 55. tulit ut consularem (praeesse quaestioni) necesse esset; Milo 22. ne pateretur ferri ut absentis eius ratio haberetur; Phil. II, 24. (nescis) te .. ipsum ad populum tulisse ut quintus .. dies Caesari tribueretur? Phil. II, 110. f. III. alqd hoc; dom. 44. quod; dom. 52. quid? Milo 15.

7. **ne:** tulisti de me, ne reciperer; dom. 51. etiam si latum esset ... ne quem civem reciperemus; Balb. 33.

8. **ut ne:** neque .. sine causa de Cn. Publicio Menandro ... ad populum latum est, ut is Publicius ... ne minus civis esset; Balb. 28.

9. **Infinitiv:** voltum Considii videre ferundum vix erat; leg. agr. II, 93.

10. **acc. c. infin.:** tuli graviter et acerbe .. in eum me locum adduci; div. Caec. 4. hoc instituí atque adeo institutum referri ac renovari moleste ferunt (homines); ib. 68. non moleste fero me laboris mei, vos virtutis vestrae fructum esse laturos; Verr. I, 2. ut experiar utrum ille ferat molestius me tunc tacuisse an nunc dicere; ib. 24. moleste tulisti, a me aliquid factum esse quo minus iste condemnari posset; ib. 25. Carbo graviter ferebat sibi quaestorem obtigisse hominem singulari luxuria atque inertia; ib. 34. hoc ... ereptum esse, graviter ... homines ferebant; ib. 152. quod ego in paucis .. usu venisse non moleste tuli; ib. II, 14. perturbatus et ipse et eius amici et consiliarii moleste ferre coeperunt Heraclium profugisse; ib. 42. binas centesimas ab sese ablatas ferendum non putant; ib. III, 168. qui istos scribas esse moleste ferunt; ib. 184. non ferendum (est) dicere praetorem in provinca homini honesto .. „vende mihi vasa caelata"; ib. IV, 45. (Archagathus) ferebat graviter illam sibi ab isto provinciam datam; ib. 51. qua (spelunca) Ditem patrem ferunt repente cum curru exstitisse; ib. 107. neque moleste ferebant (homines) abesse a foro magistratum; ib. V, 31. indigne ferunt (Siculi) illam clementiam mansuetudinemque nostri imperii in tantam crudelitatem inhumanitatemque esse conversam; ib. 115. spoliatos (civis Romanos) ferendum puto; ib. 149. Siculi causam suam perisse .. mecum pariter moleste ferent; ib. 173. quem (fundum) se habere .. non moleste tulit (M. Tullius); Tull. 14. qua re videant ne sit .. non ferundum ... vestrum ab illis de eodem homine iudicium ... improbari; imp. Pomp. 63. acerbe ferre patronus, causam sibi eripi et se cetera de illo loco „respicite, iudices", non posse dicere; Cluent. 59. quasi non esset ullo modo ferendum se ex iudicio discessisse victum; ib. 111. moleste ... fortasse tulerat (Crassus) se in eis orationibus reprehensum; ib. 141. ego .. illa recitata esse non moleste fero; ib. 142. ut moleste ferat se de via decessisse; ib. 163. prae me fero te ex illa crudeli ... actione .. meo consilio, virtute, auctoritate esse depulsum; Rabir. 17. me totam esse in metu propter unum te ... non est ferendum! Catil. I, 18. qui (Ser. Sulpicius) gravissime et acerbissime ferre se ||se ferre|| dixit me familiaritatis .. oblitum causam L. Murenae contra se defendere; Muren. 7. graviter homines honesti ... tulerunt, a tali viro esse pugnatum, ut omnes ... gratiae gradus tollerentur; ib. 47. quos (gigantes) poetae ferunt bellum dis immortalibus intulisse; har. resp. 20. prae se populus Romanus ferebat sibi illum in tribunatu Cn. Domitii animum constantem (gratum fuisse); Sest. 113. *se* C. Alfium praeteritum permoleste tulisse; Vatin. 38. graviter .. se ferre praetorem aliquem esse factum, qui a suis rationibus dissensisset; ib. quam .. partem accusationis ... moleste tuli potissimum Atratino datam; Cael. 7. ut ipse moleste ferat errasse se; ib. 14. id in urbe ac domi suae coeptum esse leniter ferret? ib. 54. *Cleombrotum* Ambraciotam ferunt se ex altissimo praecipitasse muro; Scaur. 4. hunc prae se tulisse illo die Roma exiturum; Milo 52. id .. me non nullo eius officio debere [esse] prae me semper tuli; Phil. I, 11. in maximis .. rebus ... acta Caesaris dissolvi ferendum non puto; ib. 18. quibus (indiciis) vos non satis moveri permoleste fero; ib. 36. esse quosdam ... qui eius perpetuam in re publica adiuvanda voluntatem ... probari moleste ferant; ib. VIII, 30. ut se hosti favere prae se ferant; ib. 32. cum auctorem senatus exstinctum laete atque insolenter tulit (Antonius); ib. IX, 7. alterum circumsederi ||circumsedere|| non moleste fers; ib. X, 4 quod modo ferant veterani exercitum Brutum habere; ib. 15. quae tulisse illum fortiter et patienter ferunt; ib. XI, 7. inter has personas me interiectum amici Antonii moleste ferunt; ib. XII, 18. quem .. temperantem fuisse ferunt Pisauri balneatorem; ib. XIII, 26. haec populum Romanum videre ... quidam moleste ferunt; ib. XIV, 19. te .. tam male de populo Romano existimare moleste fero; Fr. B. VIII, 6. f. III. alqd, hoc; Verr. III, 9. 156. Catil. II, 10. illud; Cluent. 109. id; Balb. 25. quod; div. Caec. 27. Milo 58. quae; Phil. XI, 7.

III. **mit einfachem Object:** alqm: qui usque eo fervet ferturque avaritia; Quinct. 38. qui ardens avaritia feratur infestus in suos; Sex. Rosc. 88. homo ... ferre ... diutius Timarchidem non potuit; Verr. II, 70. quem .. ne bestiae quidem ferre possent; ib. III, 23. lectica octophoro ferebatur; ib. V, 27. praeceps amentia ferebare; ib. 121. quis eum (Quinctium) cum illa superbia atque intolerantia ferre potuisset? ... ita tulerunt, ut ..; Cluent. 112. quod si in vino et alea comissationes solum et scorta quaererent, essent illi ... ferendi; Catil. II, 10. quibus ego si me restitisse dicam, nimium mihi sumam et non sim ferendus; ib. III, 22. ut ferrent (Castricium mortuum) ephebi; Flacc. 75. fero ego te .. iam dudum, fero; Sulla 46. si ... feretur (P. Clodius) .. haesitans; har. resp. 7. quem aiebant negare ferri ||ferre|| me posse; ib. 17. qui ferre me non potest; ib. si qui se offerunt, insectantur, quoad ferri poterunt, perferemus; Sest. 14. latus odio ... plura dixi quam dicendum fuit; ib. 111. qui te ... ferri praecipitem est facile passus; Vatin. 39. ego .. caecum me et praecipitem ferri confitear in causa; Planc. 6. ei ferendi sunt, qui hoc queruntur? ib. 33. cum ipsa paene insula mihi sese obviam ferre vellet; ib. 96. iste operta lectica latus per oppidum est; Phil. II, 106. tui te .. diutius non ferent; ib. 116. an, cum illum homines non tulerint, te ferent? ib. 117. quem (Tarquinium) maiores nostri non tulerunt; ib. III, 9. Caesar fertur in caelum; ib. IV, 6. qui illum, ne si ita quidem venisset ut nullum bellum inferret, ferre potuissent; ib. V, 24. quonam modo istum ferre possemus? ib. VI, 13. quos nondum tantis parricidiis contaminatos vix ferebamus; ib. XII, 15. non ferent .. oculi Saxam, Cafonem; ib. 20. cum ... me ... populus Romanus in Capitolium domo tulerit; ib. XIV, 12. quam diu ** ferundi transferuntur; Fr. B. VI, 13.

alqd: quod in me ... simulant sese mirari, cum moleste ferunt; div. Caec 69. quoad videbatur ferri aliquo modo posse; Verr. III, 99. hoc plus impositum (est) quam ferre (Centuripini) possent; ib. IV, 20. quicquid erat oneris, ... Segestanis praeter ceteros imponebat, aliquanto amplius quam ferre possent; ib. 76. utrumque ita magnum est, ut nullo modo ... ferendum sit; leg. agr. II, 43. Pompeius .. hoc animo est || sit ||, ut, quicquid nobis placeat, sibi ferendum putet; ib. 62. negas esse ferenda quae soleam de me praedicare; dom. 92. quod acciderit feramus; ib. 143. multa, quae in libera civitate ferenda non essent, tulimus; Phil. III, 29 (vgl. I, 2. alqs; Sex. Rosc. 144 u. a.). — **hoc**: hoc ... num est ferendum? Sex. Rosc. 34. neque .. hoc indigne fero, quod verear ne quid possit; ib. 141. hoc iam neque leviter ferendum est neque neglegenter defendendum; Qu. Rosc. 16. concedes multo hoc ... ab omnibus ferri gravius oportere: div. Caec. 54. „enim vero ferendum hoc quidem non est; Verr. I, 66. hoc (populus Romanus) ferre non potest; ib. II, 77. si animo aequo provincia (hoc) tulisset; ib. 139. hoc ferendum nullo modo est; ib. 141. ferri hoc potest; ib. 145. hoc cuiquam ferendum putas esse, nos ita vivere in pecunia tenui? ib. III, 9. hoc tu feres? ib. 107. hoc .. ferri iam non potest invideri viri optimi, L. Metelli, ingenium; ib. 156. hoc quemquam ferre posse? ib. 184. hoc idem de ceteris sacerdotiis Cn. Domitius, tribunus plebis, ... tulit; leg. agr. II, 18. hoc .. quis ferre possit, inertis homines fortissimis viris insidiari? Catil. II, 10. hoc .. ferri nullo modo potest; Flacc. 40. est hoc .., quod obscurari non potest, prae nobis ferendum; Arch. 26. hoc ferre civitas (potest), ut singuli cives singulis versiculis e civitate tollantur; dom. 44. neque .. hoc mea natura fert nec municipii: Piso fr. 3. quo .. animo hoc tyrannum illum tulisse creditis? Milo 35. — **haec**: haec ... ferenda sunt; Verr. III, 60. servi .. eius ... haec omnia ferebant; ib. 62. quod si haec ferunt omnia; ib. 228. non ferebant homines moleste (haec); ib. V, 31. haec quis tulit? Muren. 47. is tulit (haec) cui minime proderant; ib. haec omnia ... cum dolenter feras; dom. 98. illi vitio lata (haec) esse dicebant; har. resp. 48. — **illud**: qui illud .. acerbe tulerit ... non sibi ac defensioni suae condonatum esse Oppianicum; Cluent. 109. illud .. ferri non potest, quod ... harum rerum auctores ... civitate expelli posse arbitrantur; Flacc. 96. illud ipsum .. semper prae me tuli; Phil. II, 5. — **illa**: „superiora illa, quamquam ferenda non fuerunt, tamen, ut potui, tuli"; Catil. 1, 18. si illa tulimus, quae nos necessitas ferre coëgit: Phil. III, 29. declaravit ... quam illa, quae tulerat, temporum magis necessitate quam iudicio tulisset; ib. V, 38. — **ipsum**: quamquam id ipsum esset ... non ferendum; Vatin. 33. „id ipsum .. non est ferendum"; Planc. 33. f. illud; Phil. II, 5. — **ipsa**: quae .. ipsa non tulimus; Phil. III, 29. — **id**: cupiebam dissimulare, me id moleste ferre; Verr. a. pr. 21. cum ... impetraret, uti se praefectum in Africam duceret et id terret moleste; ib. II, 29. quod ... apud Graecos Graece locutus essem, id ferri nullo modo posse; ib. IV, 147. id quidem esset ferendum; ib. V, 103. graviter id decuriones ... tulerunt; Cluent. 43. neque id obscure ferebat; ib. 54. quod vos ferre poteritis, id .. perficiet || perficiat || (Pompeius) ne diutius inviti ferre cogamini; leg. agr. II, 62. id sperasti rem publicam diutius ... esse laturam; dom. 137. id .. senatum gravissime laturum; Sest. 129. id numquam tam acerbe feret M. Caelius; Cael. 6. graviter id iure feremus, minui auxilia populi Romani; Balb. 25. tibi id est ferendum; Planc. 10. quonam modo id ferret civitas; Milo 77. quo modo id tulistis? Ligar. 25. id fertur; Phil. I, 22. est .. sapientis, quicquid homini accidere possit, id praemeditari ferundum modice esse; ib. XI, 7. f. ipsum. — **ea**: ea, quae ferri possunt, ferenda esse arbitror; Cluent. 17. ferimus ea, quae sunt ferenda; Flacc. 3. ea, quae sensit, prae se tulit; Sest. 61. neque id agunt, ut ea .. ferant, quae illi velint audire; ib. 104. semper .. sapientes ea ... ferenda ... duxerunt; Planc. 9. quonam modo ea .. potuissetis .. ferre? Milo 76. — **nihil**: ut ... nihil minus ferendum esse (mihi) videatur; Verr. IV, 83. Ligures montani duri (sunt); docuit ager ipse nihil ferendo nisi multa cultura ... quaesitum; leg. agr. II, 95. extra ordinem ferri nihil placet Clodio; dom. 26. nihil minus est ferendum, quam quod ... per vos nobis ... periculum inferre conantur; Sest. 2. alter ... tulerat nihil; ib. 114. f. **de,** I. fero; Sulla 63. dom. 62. 68. 82. Balb. 33 (S. 7, a). — **quod**: quod ... feret .. aequo animo; Sex. Rosc. 49. quod ... ferri non potest; ib. quod ... aliquo modo ferri posse videtur; ib. 116. nihil est, quod minus ferendum sit quam rationem ab altero vitae reposcere eum, qui non possit suae reddere; div. Caec. 27. quod iam iste ferre non poterat; Verr. I, 150. quod cum laetitia feras ac voluptate; ib. III, 4. quod .. mihi non mediocriter ferendum videtur; ib. 95. quod ferri nego posse; ib. 194. quod eo magis ferre animo aequo .. videmur; ib. V, 126. quod etiam moleste fero quod ex urbe parum comitatus exierit (hostis ille); Catil. II, 4. de me quod tulisse te dicis, ... nonne extra ordinem tulisti? dom. 26. quod de me tulisses; ib. 42. nihil (est) quod minus haec civitas ferre possit; ib. 43. id quod de me ipso tulisti; ib. 51. quod idem tu lege una tulisti, ut Cyprius rex ... subiceretur; ib. 52. quod C. Gracchus de P. Popilio ... tulit: ib. 82. quod in illo viro .. ferendum esset; Vatin. 15. quod multo etiam minus esset ferendum; Planc. 8. ex qua (dignitate) illi nihil detrahi potest quod non .. fortiter ferat; Rab. Post. 44. hic ... habet in his malis quod minus moleste ferat, quam ... esse .. illis meritum praemium persolutum; Milo 58. f. id; leg. agr. II, 62. — **quae**: homini ... quae tempus illud tulit .. respondit; Verr. II, 73. augures interrogabat, quae ita lata essent rectène lata essent? har. resp. 48. multa, quae in libera civitate ferenda non essent, tulimus; Phil. III, 29. quae tulisse illum fortiter et patienter ferunt; f. alqd; Phil. III, 29. illa; Phil. III, 29. ib. V, 38. ipsa; ib. XI, 7. ea; Cluent. 17. Flacc. 3. Sest. 104. — **quid?** quid hoc .. minus ferendum videri potest? Verr. IV, 71. ut intellegatis ... quid res ipsa tulerit; Cluent. 9. quid tulit legum scriptor? dom. 47. quid .. tulit (Cn. Pompeius)? nempe ut quaereretur; Milo 15. quid populus Romanus ferre .. posset; Phil. II, 85. videamus, quid moleste feras; ib. XIII, 23. — **quidnam?** f. sententiam; Cluent. 75.

acerbitates: omnis acerbitates omnis dolores cruciatusque feram non solum fortiter, verum etiam libenter; Catil. IV, 1.

aestimationem: si est .. ferenda (aestimatio frumenti); Verr. III, 202. istam aestimationem (frumenti) negant ullo modo ferri posse; ib 203.

arma: f. **arma,** II, 1. fero (6 St.) B. I, S. 288, b.

avaritiam: quod eius avaritiam cives Romani ferre non potuerunt; Verr. I, 70.

auxilium: f. **auxilium,** II, 1. fero (8 St.) B. I, S. 392, a.

beluam: hanc .. taeterrimam beluam quis ferre potest aut quo modo? Phil. III, 28.

calamitatem: f. **calamitas,** II, 1. fero (3 St.) B. I, S. 443, a.

casum: f. **casus,** II, 1. fero (4 St.) B. I, S. 463.

cellam: istam ipsam cellam ferre nullo modo possunt; Verr. III, 203. istam cellam ... negant ullo modo ferri posse; ib.

centuriam: ut nemo umquam prior eam (centuriam) tulerit; Planc. 49.

cibum: prohibentur (parentes) liberis suis cibum vestitumque ferre; Verr. V, 117. „ut [tibi] cibum vestitumque intro ferre liceat"; ib. 118.
cohortationem: ut .. Pansae .. accessit cohortatio gravior quam aures Ser. Sulpicii ferre didicissent; Phil. IX, 9.
concursum: cum concursum plorantium ... ferre non posses; Piso 89.
condicionem: f. **condicio,** II, 1. fero (7 St.) B. 1, S. 608, b.
consules: hos consules ... fasti ulli ferre possunt? Piso 30.
contentionem: an tu existimas ... ferre animos tantam posse contentionem? Arch. 12.
contumeliam: mihi videntur ... metuere ne ille eandem contumeliam quam ceteri ferre non possit; leg. agr. II, 61. „mihi .. constat nec meam contumeliam nec meorum ferre"; Phil. XIII, 42.
convivium: quod .. istius ... quasi aliquod Lapitharum [aut Centaurorum] convivium ferebatur; Piso 22.
copiam: qua in urbe homines in vetere dignitate fortunaque nati copiam rerum moderate ferre non potuerunt; leg. agr. I, 18.
cruciatus: f. acerbitates.
crudelitatem: id his non licere ... crudelitatis erat non ferendae; Piso 18.
curationem: ut ipse tibi curationem ferres; dom. 51.
damna: damna .. nulla tanta sunt, quae non viri fortes ferenda arbitrentur; Verr. III, 60.
dedecus: tulit hoc commune dedecus familiae .. graviter filius; Cluent. 16.
delicta: quorum .. delicta ... non modo me, sed omnis bonos ferre oporteret; dom. 9.
denarium: quotus quisque erit iste denarius, qui non sit ferendus? Verr. III, 220.
desiderium: quod desiderium tui discidii ferre non posset; Phil. II, 45. cuius desiderium ferre diutius civitas non potest; Phil. X, 21.
diminutionem: quo animo libertatis vestrae diminutionem ferre possitis; leg. agr. II, 16.
dissipationem: illa .. dissipatio pecuniae publicae ferenda nullo modo est; Phil. V, 11.
dolorem: f. **dolor,** II, 1. fero (4 St.) S. 151, a.
dominationem: f. **dominatio,** II, 1. fero (4 St.) S. 155, a.
dominatum: quae (familia) non modo dominatum, sed ne potentiam quidem cuiusquam ferre potuit; Phil. II, 26. etiamne huius impuri latronis feremus taeterrimum crudelissimumque dominatum? ib. III, 29.
edicta: etiamne haec nova debent edicta .. praetorum ... ferre? Verr. III, 228.
egestatem: facile egestatem suam se laturum putat; Sex. Rosc. 128.
exitum: nos ... hunc exitum nostrae temeritatis feremus; Flacc. 105.
expensum: f. **expendo,** alqd (6 St.) S. 274, b.
facinus: propterea quod ... turpissimum illud facinus .. graviter tulit; Verr. a. pr. 29. improbum facinus .. non ferendum; ib. III, 194. qui tantum facinus in famam atque fortunas suas neque non audisset inlatum a Caelio .. neque tulisset; Cael. 54.
famem: frigus, sitim, famem ferre poterat; Catil. III, 16.
fastidium: quorum ... non possem ferre fastidium; Phil. X, 18.
flagitia: quae flagitia domus illa diutius ferre non potuit; Phil. II, 45.
frigus: f. famem.
fructum: non moleste fero, me laboris mei, vos virtutis vestrae fructum esse laturos; Verr. I, 2. illa Segestanorum ... cognatio quos .. fructus huiusce necessitudinis in istius imperio tulit? ib. V, 125. Asia multos annos vobis fructum Mithridatico bello non tulit; leg. agr. II, 83. utriusque temporis fructum tuli maximum; dom. 99. cui (Pisoni) fructum pietatis suae neque ex me neque a populo Romano ferre licuit; Sest. 68. quae mihi ... fructum aliquem ferre potuissent; Cael. 54. ut ... fructus .. ex sese non .. laetos et uberes ... tulissem; Planc. 92.
frumentum: huic homini ... frumenti scitote ... tantum relictum esse, quantum Apronii libido tulit; Verr. III, 56. ut horum populorum agri frumentum eius modi te praetore ferrent, quod numquam antea; ib. 172.
furta: etiamne .. debent ... Veneriorum servorum furta rapinasque ferre? Verr. III, 228.
genus: hoc novum genus iniuriae ferre nemo posset; Verr. III, 32.
hominem: quod ferre novos homines non potuerit; Verr. I, 35. ferebant in oculis hominem quidam boni viri; har resp. 48.
imperia: etiamne haec nova debent .. imperia praetorum ... ferre? Verr. III, 228.
improbitatem: Oppianicus cum iam convalesceret neque improbitatem coloni in Falerno diutius ferre posset; Cluent. 175.
impudentiam: o impudentiam .. non ferendam! Phil. II, 15.
iniquitatem: ferebat hanc quoque iniquitatem Septicius; Verr. III, 36.
iniuriam: magnum crimen, ingens pecunia, furtum impudens, iniuria non ferenda; div. Caec. 30. eas (iniurias) ferendo maiorem laudem quam ulciscendo mererere; ib. 60. magistratuum .. nostrorum iniurias ita multorum tulerunt (Siculi); Verr. II, 8. praetoris iniurias tacite, hospitis placide ferendas arbitrabatur; ib. 84. quod decumanorum iniurias ferre non poterat; ib. III, 55. vos iniurias eorum leviter laturos existimavit; ib. 58. quas (iniurias) te praetore tulerunt (Siculi); ib. 203. nullas (iniurias) Graeci homines gravius ferunt ac tulerunt, quam huiusce modi spoliationes fanorum; ib. IV, 132. intellego ... homines parentum iniurias .. animo aequo ferre oportere; Cluent. 17. Androni Sextilio .. iniuria facta est .. non ferenda; Flacc. 84. tecum sic agam, tulisse ut potius iniuriam quam rettulisse [gratiam] videar; Sulla 47. ut ... etiam iniurias civium ferre posset (civitas); har. resp. 60. „ut meorum iniurias ferre possim"; Phil. XIII, 46. me ne aliorum quidem iniurias mediocriter posse ferre; Fr. B. VIII, 10.
invidiam: quam multos .. existimatis esse qui ... invidiam Sullanorum agrorum ferre non possint? leg. agr. II, 68.
iudices: nos ... ab accusatore constitutos iudices ita feremus, ut neminem reiciamus? Planc. 41.
iudicium: quorum (xvirorum) ... iudicium ac potestas erit non ferenda; leg. agr. I, 9. praeclara dicentur iudicia tulisse, si ... Catilinam absolverint confitentem; Fr. B. VIII, 17.
labores: ad huius vitae studium meditati illi sunt qui feruntur labores tui; Catil. I, 26.
laudem: quam laudem ille (Scipio) Africa oppressa cognomine ipso prae se ferebat; Muren. 31.
legatos: legatos vestros ‖ nostros ‖ ... exterae nationes vix ferre possunt; leg. agr. II, 45.
legem: contendo, post legem Valeriam latam ... quaestorem aliter neminem solvisse; Font. 1. Sulla legem tulit; Caecin. 95. quaero a vobis num istam legem ex isto senatus consulto L. Lucullus ... tulerit ...? non tulerunt; Cluent. 137. hanc ipsam legem NE QUIS IUDICIO CIRCUMVENIRETUR C. Gracchus tulit: eam legem pro plebe, non in plebem tulit; ib. 151. qui (tribunus plebis) eam legem tulerit; leg. agr. II, 16. iubet .. habere comitia xviris creandis eum, qui legem tulerit; ib. 20. quis legem tulit? Rullus; ib. 22. eam legem ab eo praetore ... ferri iubet; ib. 26. cum centuriata lex

censoribus ferebatur, cum curiata ceteris patriciis magistratibus; ib. iubet .. QUI PRIMUS SIT PRAETOR FACTUS, EUM LEGEM CURIATAM FERRE; SIN IS FERRE NON POSSIT, QUI POSTREMUS SIT; ib. 28. quid attinet tertio capite legem curiatam ferre iubere? ib. 29. quid postea, si ea (lex curiata) lata non erit? ib. consulibus legem curiatam ferentibus a tribunis plebis saepe est intercessum; ib. 30. quam (legem curiatam) praetor ferat; ib. si lata esset lex; ib. C. Gracchus legem tulit, ne de capite civium Romanorum iniussu vestro iudicaretur; Rabir. 12. etiam si alius legem tulisset; Muren. 5. (lex) ferri coepta numquam, deposita est in senatu; Sulla 65. CUM LEX FEREBATUR; Arch. 7. legem tribunus tulit; sen. 11. quae (leges) contra legem Caeciliam et Didiam latae essent; dom. 41. quaero quae lex lata sit, ut tu aedis meas consecrares; ib. 128. tum leges Iulias contra auspicia latas ... dicere; har. resp. 48. C. Caesare leges ferente; ib. lata lex est, ne auspicia valerent; Sest. 33. ut omnibus fastis diebus legem ferri liceret; ib. cum unus in legem per vim latam iurare noluerat; ib. 37. lex erat lata ... et ea lex, quae ut ne ferretur, senatus fuerat veste mutata; ib. 53. quae (leges) latae sunt; ib. 55. latae (leges) sunt consulibus illis ... approbantibus; ib. nulla *lata* lege; ib. 77. tabellaria lex ab L. Cassio ferebatur; ib. 103. agrariam Ti. Gracchus legem ferebat; ib. frumentariam legem C. Gracchus ferebat; ib. leges videmus saepe ferri multas; ib. 109. quae (leges) feruntur ita; ib. num legem aliquam Cornelius contra auspicia tulerit; Vatin. 5. quo minus ... legem .. ferres; ib. 15. num quis ex toto conlegio legem sit ausus ferre praeter unum te? ib. 17. cum ... multas (leges) iam alias tulisses; ib. 27. quoquo modo latae (leges) sunt; ib. 37. quam legem Q. Catulus ... tulit; Cael. 70. Iulias leges et ceteras illo consule rogatas iure latas negant; prov. cons. 45. vobis statuendum est ... non omnibus fastis legem ferri licere; ib. 46. cum lex feratur; ib. quam (legem) L. Gellius Cn. Cornelius ... tulerunt; Balb. 19. [neque legem neque poenam latam esse]; ib. 33. legem .. tulit P. Lentulus consul de conlegae Q. Metelli sententia; Piso 35. lege iudiciaria lata; ib. 94. qui illam legem ferebat; Planc. 35. qui legem tulit; Milo 70. lata lex numquam esset; ib. 79. leges multas .. se et praeclaras tulisse; Phil. I, 18. quae est .. ista cupiditas legis eius ferendae? ib. 21. quas vivus leges Caesar tulisset; ib. 23. quas (leges) ipse tulit; ib. 24. quibus (legibus) latis gloriabatur; ib. illae (leges) .. sine ulla promulgatione latae sunt; ib. 25. lege lata; ib. II, 10. quae hic consul augurque neglexit .. legibus contra auspicia ferendis; ib. III, 9. per auspicia ferri (haec lex) potuit? ib. V, 7. non ante lata (lex) quam scripta est? ib. quam legem .. se augur dicit tulisse, ... hanc dubitabit contra auspicia latam confiteri? ib. 8. quod cum eo conlega tulit (legem); ib. 9. quas (leges) M. Antonius tulisse dicitur, omnis censeo per vim et contra auspicia latas; ib. 10. easdem leges de integro ... ferri placet; ib. legem .. iudiciariam tulit; ib. 12. en causam cur lex ... ferretur; ib. 15. quas (leges) per vim Sulla latas esse dicebat; ib. VIII, 7. quam (legem) senatus per vim latam iudicavit; ib. XI, 13. leges statuimus per vim et contra auspicia latas; ib. XII, 12. per vim et contra auspicia latas (leges) decrevistis; ib. XIII, 5. contra legem comitiis centuriatis latam sauximus (colonias)? ib. 31. quae lex paucis his annis ... lata esset; Fr. B. VI, 3. cum is tribunus pl. duas leges tulisset in eo magistratu, unam perniciosam, alteram egregiam; ib. 6. possum (dicere) et eiusdem Cottae legem de iudiciis privatis anno post, quam lata sit a fratre eius *abrogatam;* ib. 9. quam (legem) duo consules ... tulissent; ib. 10. quae lex lata esse dicatur; ib. 11. cum ea (lex) feratur; ib. 13. quam (legem) C. Cornelius tulit; ib. 16. quae (lex) ex senatus consulto ferebatur; ib. 19. f. **de,** III. legem fero (30 St.) S. 16, b.

l i b e r t a t e m: illi (maiores nostri) libertatem imminutam civium Romanorum non tulerunt; imp. Pomp. 11. libertatem equitis Romani se ferre non posse; Planc. 33.

l i b i d i n e m: quis .. libidinem iudicum ferre potuisset? Cluent. 61. o .. libidinem non ferendam! Phil. II, 15.

m a g i s t r u m: non possunt hi mores ferre hunc tam austerum et tam vehementem magistrum; Fr. B. XIII, IV, 2.

m a n d a t a: haec tu mandata .. et tu ... animo ferre ... potuistis; Phil. VIII, 28.

m a n u m: iam consuetudine ad corpora civium Romanorum ... ferebatur manus ipsa lictoris; Verr. V, 140.

m a t r e m: sic inflammata ferri libidine (mater coepit); Cluent. 12. quam (matrem) caecam crudelitate et scelere ferri videtis; ib. 199.

m i n a s: eius (Autronii) minae ferebantur; Sulla 66.

m o r t e m: ut .. illa vox ... mortem illis acerbiorem ferret; Verr. V, 147. P. Clodii mortem aequo animo ferre nemo potest; Milo 20.

m u n u s: quod si hoc munus ... Sicilia ferre .. potest, populo Romano ferat potius quam nostris magistratibus; Verr. III, 201.

n a t u r a m: feremus amici naturam; Phil. I, 28.

n e g l e g e n t i a m: ut neglegentiam senatus ... ferre posset (civitas); har. resp. 60.

n e q u i t i a m: o .. nequitiam .. non ferendam! Phil. II, 15. cuius ne pacatam quidem nequitiam quisquam ferre posset; ib. V, 24.

n o m e n: quae (praeclara nomina artificum) isti ad caelum ferunt; Verr. IV, 12. clarissimi cives nomen editicii iudicis non tulerunt; Planc. 41. quorum (veteranorum) ille nomen prae metu ferre non poterat; Phil. XIII, 20.

n u m m o s: qui L. Antonii mille nummum ferret expensum; Phil. VI, 5.

o d i u m: an non putamus fore ut eos paeniteat .. prae se tulisse odium in Antonium? Phil. XII, 7.

o n u s: plus oneris sustuli quam ferre me posse intellego: hoc onus ... feram; Sex. Rosc. 10.

o p e m: quibus opem ... ferretis; Verr. II, 9. quae (vox) saepe multis in ultimis terris opem inter barbaros .. tulit; ib. V, 147. si est boni consulis ... ferre opem patriae; Rabir. 3. ita praesentes his temporibus opem .. nobis tulerunt; Catil. III, 18. statuerunt nihil a se .. opis .. ferri oportere; Sulla 82. huic ... opem .. ferre debemus; Arch. 1. qui meae saluti opem .. tulisset; dom. 27. tu idem fer opem; Ligar. 31. si quam opem rei publicae ferre posset; Phil. IX, 2. „militibus inclusis opem fertis"; ib. XIII, 35.

o r a; eorum ora ... ferre non possumus; Phil. XII, 13.

p a r t e m: qui ab eo partem praedae tulerunt; Sex. Rosc. 107.

p a t r e s: sunt isti patres ... vix ferendi; Cael. 37.

p e c u n i a m: sin aliquid (pecuniae) domum tulerunt (isti); Font. 3 f. **expendo,** pecuniam (5 St.) S. 275, a.

p e l i c a t u m: quae ... nefarium matris pelicatum ferre non posset; Cluent. 13.

p o e n a m: qui ... poenam .. hanc maternae temeritatis tulit; dom. 134. f. legem; Balb. 33.

p o n d u s: argenti optimi caelati grande pondus secum tulerat; Verr. I, 91.

p o t e n t i a m: non potentia vix ferenda ..., sed precibus aliquid attulimus etiam nos; Planc. 24. credo .. vos ... non ... populo Romano minime ferendam potentiam concupisse; Phil. I, 29. f. dominatum.

p o t e s t a t e m: cum regum potestatem non tulissent; Sest. 137. f. iudicium; leg. agr. I, 9.

principatum: ille huius belli feret principatum; Phil. XIII, 44.
privilegium: licuit tibi ferre .. nefarium privilegium; dom. 26.
proscriptionem: cum de capite civis ... et de bonis proscriptio ferretur; Sest. 65.
pugionem: ille, qui stillantem prae se pugionem tulit; Phil. II, 30.
pugnam: nostra semper feretur ... pugna illa navalis; Arch. 21.
puncta: quot in ea tribu puncta tuleris; Planc. 54.
quaestionem: M. Druso novam ||unam|| in equestrem ordinem quaestionem ferenti ... equites Romani restiterunt; Rab. Post. 16. num .. ulla quaestio de Africani morte lata est? Milo 16. quis .. de interitu meo quaestionem tulisset? ib. 20. non fuit cur sibi censeret Pompeius quaestionem ferendam; ib. 21. Pompeius de iure ... quaestionem tulit; ib. 31. si is .. potuisset .. quaestionem de morte P. Clodii ferre; ib. 79. de eius nece lata quaestio est; ib.
quaestus: illi immanes quaestus ferendine (sunt)? Phil. V, 11.
querellam: credo .. qui generi querellam moderate ferat, aequo animo laturum amici; Phil. VIII, 19.
rapinas: f. furta.
rationes: is ... civibus suis rationes ferre debebat; Verr. V, 60.
regem: ut ... rex non ferundus ... esse videatur; leg. agr. II, 32. L. Brutus regem superbum non tulit; Phil. III, 9.
regnum: ait se ille .. regnum meum ferre non posse; Sulla 21.
repulsam: nec quicquam illis comitiis quod boni viri vellent nisi repulsam tulit; Sest. 114. C. frater ... repulsam tulit; Phil. VIII, 27. ut .. praestantissimus vir ... repulsam tulisse videatur; ib. XI, 19.
rem: „at enim istam rem in publico frumento Sicilia non ferret; [hanc rem] in meo frumento tulit“; Verr. III, 203. eius ... perniciosissimae res ... iure latae videbuntur? prov. cons. 45. ut easdem res alio modo ferret; ib. 46. quamvis res bonas vitiose per vimque tulerit; Phil. V, 10. si qui non moleste tulerunt (illam rem); ib. XIII, 39.
responsum: legati ... responsum tulerunt, eius modi querimonias ... Romam deferri oportere; Verr. I, 50. cum a me quoque id responsum tulisses; Catil. I, 19.
rogationem: quae (rogatio) contra coloniam Narbonensem ferebatur; Cluent. 140. Q. Metellus ... dixit, Sullam illam rogationem de se nolle ferri; Sulla 65. quo in magistratu nisi rogationem de piratico bello tulisset; sen. 11. quae (rogatio) de Pompeio a Gellio et a Lentulo consulibus lata est; Balb. 33. num quae rogatio lata ... est? Milo 19.
salutem: quae (vox) saepe multis in ultimis terris .. inter barbaros .. salutem tulit; Verr. V, 147. huic ... salutem ferre debemus; Arch. 1.
sapientiam: graviter tulit populus Romanus hanc perversam sapientiam Tuberonis; Muren. 75.
scelus: f. facinus.
scuta: si scuta ipsi ferrent; Phil. V, 18.
scyphos: iubeo .. utrosque (scyphos sigillatos) ... mecum ad praetoris domum ferri; Verr. IV, 32.
sententiam: non enim singulos ferre sententiam; div. Caec. 24. qui sententiam laturi sunt; Verr. I, 153. vos in sententiis ferendis civi parcere quam hosti cedere maluisse; Font. 35. de quo iurati sententias ferre debebant; Cluent. 29. clam velle ferri (de se sententiam); ib. cum palam omnes laturi essent (sententiam); ib. 72. cum sententias Oppianicus ... palam ferri velle dixisset; ib. 75. quidnam sententiae ferrent leves ac nummarii iudices; Cluent. 75. mihi ... neque in periculis a re publica propulsandis animum neque in sententia simpliciter *e re publica* ferenda fidem ... defuturam; Quir. 24. ut in sententiis ferendis, quod sentietis, id audeatis; Milo 105. quam (sententiam) prae vobis fertis; Phil. IV, 11. f. **de,** III. sententiam fero (15 St.) S. 18.
sermones: vix feram sermones hominum; Catil. I, 23. eorum .. sermones ... ferre non possumus; Phil. XII, 13.
serpentem: quae (serpens) ... fertur illuc; har. resp. 55.
servitutem: omnes nationes servitutem ferre possunt: nostra civitas non potest; Phil. X, 20.
servum: mulieri crudelissimae servum fidelissimum non in quaestionem tulit (Oppianicus); Cluent. 181.
HS: quo modo Chrysogono (HS sexcenta milia) expensa lata sint; Verr. I, 92.
severitatem: non .. severitatem illorum ... ferre possemus; Planc 45.
signa: ut multo appositior ad ferenda quam ad auferenda signa esse videatur; Verr. IV, 126. tria ferebantur in orbe terrarum signa Iovis Imperatoris uno in genere pulcherime facta; ib. 129.
sitim: f. famem.
spoliationes: f. iniuriam; Verr. IV, 132.
suffragium: isdem operis suffragium ferentibus; sen. 18. quid indignius quam ... de eius capite ... conductos ... suffragium ferre? dom. 46. cum omnes principes civitatis ... suffragium se ... de civitatis salute ferre censebant; ib. 90. eisdem operis suffragium ferentibus; Sest. 57. inveniebatur nemo qui se suffragium de me tulisse confiteretur; ib. 68. vix ut quini ... qui suffragium ferant reperiantur; ib. 109. quis est qui non profiteatur se .. suffragium de salute mea tulisse? ib. is de me suffragium tulit; ib. 111. nullo ferente suffragium libero; Piso 57. qui suffragium ferant; Planc. 10. si in eo crimen est, quia suffragium tulit, quis non tulit publicanus? ib. 35. latum (est) suffragium; ib. 49. te ne gratuita quidem eorum suffragia tulisse; ib. 54.
supplicium: ut .. illa vox ... illis .. supplicium maturius ferret; Verr. V, 147.
tela: quae (tela) ... graviter equidem, sed aliquanto levius ferebam; har. resp. 47.
tempestatem: cum ... tempestatem querellarum ferre non posses; Piso 89. quam tempestatem nos vobiscum non tulissemus; Planc. 96.
tribum: tribum suam non tulit; Sest. 114. quam (tribum) tulerit Plancius; Planc. 48. ego qua ratione (tribum) tulerit docebo; ib. ut quas tribus tu tulisti, si iam ex te requiram, possis quorum studio tuleris explicare; ib. „cum tribus plerasque cum Plotio tulerit Plancius“; ib. 53. si una tribus non tulissent; ib. unam tribum sine Curione ferre potuisses? Phil. II, 4. qui ... duas .. tribus solas tulit; ib. XI, 18.
tribunatum: eius .. tribunatus ... iure (latus videbitur)? prov. cons. 45.
tyrannos: tulit .. illa quondam insula multos et crudelis tyrannos; Verr. V, 145.
vectigal: quod si ... hoc vectigal ... Sicilia ferre .. potest, populo Romano ferat potius quam nostris magistratibus; Verr. III, 201.
vestitum: f. cibum.
viam: eam sibi viam ipse patefecit ad opes suas amplificandas, quam virtus liberi populi ferre non posset; Phil. V, 49.
vim: ut ... eum .. ferre posse tantam vim tempestatis ... mirum videretur; Phil. V, 8.
virum: qui (equus Troianus) tot invictos viros muliebre bellum gerentis tulerit; Cael. 67. fertur ille vir .. gloria; Piso 59.
vitam: non moleste fero .. eam vitam; Verr. III, 5.
vitium: quod nos vitium in privatis saepe tulimus, id maiores nostri ne in rege quidem ferre potuerunt; Phil. III, 9.

voltus: ne voltus (illorum) quidem ferre possemus; Planc. 45.
voluntatem: nostrum est ... ferre modice populi voluntates; Planc. 11. quam (voluntatem) ille ... prae se fert; Planc. 43.
vocem: homo .. videlicet timidus ... vocem consulis ferre non potuit; Catil. II, 12. eius (Autronii) voces .. ferebantur; Sulla 66.
urbem: per quem (triumphum) lata est urbs ea; Phil. VIII, 18.
IV. **mit doppeltem Accusativ**: quem ego si ferrem iudicem; Qu. Rosc. 45. cognitor si fuisset tuus, quod vicisset iudicio, ferres tuum; ib. 53. non modo accusator, sed ne obiurgator quidem ferendus est is; Verr. III, 4. quod meis comitiis non tabellam vindicem tacitae libertatis, sed vocem unam prae vobis indicem vestrarum erga me voluntatum ... tulistis; leg. agr. II, 4. neque P. Sullam supplicem ferre ... potui; Sulla 20. peto a te, ut ... si ego te perditorem et vexatorem rei publicae fero, tu me conservatorem et custodem feras; Vatin. 7. ut augurem Vatinium ferre possemus; ib. 19. cuius paucos paris haec civitas tulit; Piso 8. quoniam .. hae quondam arationes grandiferae et fructuosae ferebantur; Phil. II, 101. vgl. III. libertatem; imp. Pomp. 11. signa; Verr. IV, 129. **expendo** alqd. nummos. pecuniam. HS (S. 271, b).

ferocia, Wildheit, Trotz: I. est: quam ferociam (illorum) fore putatis? leg. agr. II, 96.
II. comprimo: gladiatoris ferociam .. compressi; har. resp. 1.
perduco: illam Campanam .. indolerandam ferociam ... maiores nostri ad inertissimum ac desidiosissimum otium perduxerunt; leg. agr. II, 91.

ferocitas, wilde Wuth, Unbändigkeit: I. effervescit: si cui nimium efferbuisse videtur huius vel in suscipiendis vel in gerendis inimicitiis ||suis|| ferocitas; Cael. 77.
II, 1. comprimo: ut ferocitatem istam tuam comprimerem; Vatin. 2.
extimesco: quotiens ego eum ... vidi ... ipsius victoriae ferocitatem extimescentem; Marcell. 16.
2. sum: ut .. omittam ... cuius tantae ferocitatis (fuerit) victorem orbis terrarum non extimescere; Deiot. 15.
III. in: quae (leges) in Gracchorum ferocitate ... vixerunt; Vatin. 23.

ferociter, trotzig, übermüthig: dico: equitum ego Romanorum in homines nobilissimos ... ferociter .. dicta commemorem? Planc. 33.
respondeo: respondisti plane ferociter; Phil. II, 72.

ferox, ungestüm, trotzig, unbändig: alqs: nimium es .. ferox .. natura; Vatin. 4.
fiducia: quae fuit ista tam ferox ... fiducia? Scaur. 23.

ferramentum, Eisengeräth: I. prospicio: in munere servili obtulit se ad ferramenta prospicienda; Sulla 55.
II. studiosus: se semper bonorum ferramentorum studiosum fuisse; Catil. III, 10.

ferreus, eisern: alqs: quis tam fuit .. ferreus? Verr. V, 121. nec .. ego sum ille ferreus; Catil. IV, 3. mihi ... ferreus (videtur), qui non dolore et cruciatu nocentis suum dolorem cruciatumque lenierit; ib. 12. ferrei sumus .. qui quicquam huic negemus; Phil. VIII, 25. adeone me ferreum putatis? ib. XII, 19.
os: os tuum ferreum senatus convicio verberari noluisti; Piso 63.
patres: ferrei sunt isti patres; Cael. 37.

ferrum, Eisen, Waffe, Schwert: I. **Subject**: versatur: in qua civitate ... vis et ferrum in foro versaretur; Quir. 14. quorum vidisti toto illo anno ferrum in foro ... versari; Planc. 71.
II. **nach Verben**: 1. **Accusativ**: confero: qui cum ipso M. Fonteio ferrum .. contulerunt; Font. 12.
debilito: quorum ego ferrum ... debilitavi in foro; Muren. 79.
depello: qui ab aris, focis ferrum .. depellit; Sest. 90.
deprehendo: ferro .. deprehenso; Sest. 69.
effugio: qui (milites) ferrum ... effugerunt; Piso 98.
extorqueo: f. **extorqueo,** II. ferrum (3 St.) S. 286, b.
habeo: si quid .. ferri habuisti; Sex. Rosc. 97. qui neque ferri quicquam neque scutum ullum habuerint; Caecin. 64.
metuo: omni .. in sede ac loco ferrum .. metuemus; Muren. 85.
praefero: cui tu adulescentulo ... non .. ad audaciam ferrum ... praetulisti? Catil. I, 13.
recipio: num ... ferrum non recepit? Sest. 80.
reicio: quorum ego ferrum .. reieci in campo; Muren 79.
removeo: ferrum (removeatur); Flacc. 97.
retundo: cuius .. ferrum rettuderim; Sulla 83.
2. **Dativ**: obicio: si ... obieci meum caput ... perditissimorum civium .. ferro; dom. 145. quod eorum ferro ... meum corpus ... obicere voluistis; Piso 16.
reddo: quod reliquum vitae viriumque fames fecerat, id ferro potissimum reddere volebant; Verr. V, 89.
3. **mit Präpositionen**: armo contra: cum se .. contra .. ferrum ... legibus sacratis esse armatum putaret; Sest. 79.
celo de: de ferro .. celare te noluit? Deiot. 18.
comparo cum: ut ... comparetis ... forum et iuris dictionem cum ferro et armis; Verr. IV, 121.
confugio ad: qui ab iure, officio, [bonis] moribus ad ferrum ... confugerit; Caecin. 93.
conicio in: homines honestissimos ... in ferrum ... coniectos; Verr. V, 107.
elabor ex: quotiens est ex vestro ferro .. elapsus (frater meus)? dom. 59.
eripio ex: cum te ex ferro amicorum populi Romani eripueris; Verr. I, 82. fortunatissimam pulcherrimamque urbem e .. ferro ... ereptam ... videtis; Catil. III, 1. quod C. Marium e civili ferro ... eripuerunt; Planc. 26.
perficio contra: ea contra .. ferrum perficere potuisset; sen. 22.
servo ex: quae (Diana) ... bis ex duorum bellorum flamma ferroque servata est; Verr. IV, 78.
voco ad: cum ... coniurati ad ferrum .. vocabantur; Flacc. 102.
III. **nach Substantiv**: vires: ut ... possit .. ferri viribus volnerare; Sest. 24.
IV. **Umstand**: 1. **Ablativ**: adducere: ferro rem in discrimen adducere; Phil. V, 39.
adsequi: quod .. ipsi .. ferro adsequi consueverant ||consueverunt||; Sex. Rosc. 8.
appeti: filii vita infesta, saepe ferro .. appetita (est); Sex. Rosc. 30.
compellere: quam facile ferro ... Cn. Pompeium foro curiaque privarit domumque *compulerit* vidistis; dom. 67. Cn. Pompeium ferro domum compulit; har. resp. 58.
concidere: si tum illorum impiorum ferro .. concidissem; Planc. 90.
confici: tribuni plebis sanctissimum corpus ... volneratum ferro confectumque vidistis; sen. 7.
curare: hunc tu civem ferro ... domo et patria ... cedere curasti? dom. 5.
debilitare: quae (membra) debilitavit .. ferro; Flacc. 73. nulla est .. tanta vis quae non ferro .. debilitari frangique possit; Marcell. 8.
decertare: etiam si ferro inter se comminus

decertarint; Piso 81. decertare mihi ferro magnum fuit cum reliquiis eorum? ib. 86.
defendere: ut domi suae caput suum ... ferro defendere liceret; Tull. 50.
delere: quos ferro ... delere non potuerunt; Sest. 2. qui haec omnia .. ferro delere voluerunt; prov. cons. 24.
depellere: qui primum eum civem .. ferro .. urbe ... depulit; har. resp. 58.
dimicare: ne cum improbis boni ferro dimicarent; dom. 5.
discutere: cum ... eorum .. advocationem .. ferro .. discussisti; dom. 54.
expelli: erat (civis) .. expulsus ... ferro; Sest. 53. tribunos plebis ferro e rostris (ut) expelleret? ib. 84.
frangi: f. debilitare; Marcell. 8.
fugare: qui ferro alios fugaret; har. resp. 6.
inferre: cum ille ... ferro vastitatem meis sedibus intulisset; har. resp. 15.
instare: instare ferro ... coeperunt; Verr. I, 69.
interfici: qui ferro in legatione esset interfectus; Phil. IX, 3.
lacessere: ut .. ferro .. lacessere fortissimum virum auderet; Milo 84.
minitari: L. Catilinam ... vobis atque huic urbi ferro .. minitantem ... eiecimus; Catil. II, 1. qui ... huic urbi ferro ignique minitantur; Phil. XI, 37. cui .. ferro .. minitatur; ib. XIII, 47.
obsideri: cum .. ferro .. obsessi teneremini; sen. 3. principem civitatis ferro obsessum (ut) teneret; Sest. 84.
occidere: multos ferro (occidit); Sex. Rosc. 100.
oppugnari: in qua civitate .. legatus populi Romani ... ferro .. oppugnatus ... sit; Verr. I, 79. alterius tribuni plebis ... domus est oppugnata ferro; Sest. 85.
privare: f. compellere.
proterrere: ferro ... te reieci atque proterrui; ||perterrui||; Caecin. 24.
reciperare: idcircone .. nobilitas .. ferro rem publicam reciperavit? Sex. Rosc. 141.
reicere: f. proterrere.
repetere: „ferro .. rem repetunt"; Muren. 30.
repellere: eius furores ... hoc ferro ... a cervicibus vestris reppuli; Milo 77.
tenere: tu cum ferro ... servitute oppressam civitatem teneres; dom. 131.
trucidari: quos ferro trucidari oportebat; Catil. 1, 9.
vinci: victa .. est causa rei publicae ... ferro; Sest. 78.
volnerari: „quis ibi non est volneratus ferro Phrygio?" Sex. Rosc. 90. f. confici.

2. **Präpositionen:** cum: etiamne ad subsellia cum ferro .. venistis? Sex. Rosc. 32. ut in Caecinam advenientem cum ferro invaderet; Caecin. 25. ubi .. certis locis cum ferro homines conlocati (fuerint); ib. 41. cum ferro ... homines tota urbe volitantis ... vidistis; sen. 7. cum ... ad magistratuum domos cum ferro .. iretur; Quir. 14. deprehensus (est) .. cum ferro .. is; Piso 28.
sine: qui sine ... ferro fuerint; Caecin. 64. cum consul communem salutem sine ferro defendissem; sen. 34. qui (Lollius) sine ferro ne nunc quidem tecum est; dom. 13. quos ego ... sine ferro viceram; Planc. 86. si mors legati sine .. ferro nullum honorem desiderat; Phil. IX, 14.

fertilis, fruchtbar: ager: ut permulti locupletes homines ... agros .. fertilis desererent; Verr. III, 120. agri .. fertiles eodem capite .. continentur; leg. agr. II, 40. ascribit .. auctioni Corinthios agros .. fertilis; ib. 51.
Asia: Asia .. tam .. est .. fertilis; imp. Pomp. 14.
Syria: homini .. turpissimo ... quis illam .. fertilem .. Syriam ... dedit? dom. 23.

ferveo, heiß sein, glühen: alqs: qui usque eo fervet ... avaritia; Quinct 38.
aqua: aqua .. fervent a Rubrio ipso Philodamus perfunditur; Verr. 1, 67.

fervor, Brausen, Wallen: cuius (maris) fervore non solum maritimi cursus, sed urbes etiam et viae militares .. tenebantur; prov. cons. 31.

ferus, wild, unbändig: A. **bei Substantiven:** alqs: nisi vero me unum vis ferum praeter ceteros ... existimari; Sulla 7. cum in edictis tam ferus fuisset; Phil. III, 23. quis .. umquam .. tam ferus (erat)? ib. XIII, 21.
belua: an cum fera .. belua (nobis res est)? Verr. V, 109. beluae quaedam illae ex portentis .. ferae ... exstiterunt; Sulla 76. sin hoc ... feris etiam beluis natura ipsa praescripsit; Milo 30.
facinus: Dolabellae ferum .. facinus ... suo consilio factum esse testatur; Phil. XIV, 8.
gentes: qui gentis feras ... domuisset; Sest. 67.
homo: hunc hominem ferum .. fuisse; Sex. Rosc. 74. quoad progredi potuerit feri hominis amentia; Phil. XI, 6.
hostis: hostis in ceteris rebus ferus ... honorem hominis ... violare noluit; Verr. II, 51.
mores: eius ... ostendere mores feros; Sex. Rosc. 38.
natura: quae tam fera (est) .. natura? Sex. Rosc. 146.
par: ecce tibi geminum in scelere par, ... ferum, barbarum; Phil. XI, 2.
sodalitas: fera quaedam sodalitas ... germanorum Lupercorum; Cael. 26.
B. **allein: fera:** I. tegunt: cum etiam ferae latibulis se tegant; Rab. Post. 42.
II. 1. concilio: cum etiam feras inter sese partus atque educatio et natura ipsa conciliet; Sex. Rosc. 63.
2. obicio: noluerunt feris corpus obicere; Sex. Rosc. 71. illorum ... corpora feris obicientur; Verr. V, 119.
3. dego inter: inter feras satius est aetatem degere; Sex. Rosc. 150.

fessus, müde: quod fessum (C. Marium) .. fluctibus .. recrearunt; Planc. 26.

festinanter, eilig: in quo (genere accusationis) .. festinanter .. omnia ... videtis esse suscepta; Scaur. 37.

festinatio, Eile, Uebereilung, Ungeduld: I. est: quo tempore omnis illa mea festinatio fuit cum periculo capitis; Verr. II, 99. mea .. festinatio non victoriae solum avida est, sed etiam celeritatis; Phil. III, 2. quae (eius erat) festinatio! ib. V, 22.
inlustrat, patefacit: omnis ista .. festinatio ... illud patefecit et inlustravit; Scaur. 30.
significat: quid haec festinatio ... significat? Quinct. 82. quid haec tanta festinatio ... significat? Sex. Rosc. 97.
II. adfero: ecquid adferebat festinationis, quod heres erat? Milo 49.
III. praeripere: ne .. deorum immortalium beneficium festinatione praeripuisse ... videamur; Phil. XIV, 5.

festino, eilen: 1. alqs: ille .. festinans ... in hac constantia .. perseveravit; Phil. IX, 6.
animus: ad haec ... festinat animus; Phil. II, 47. quo festinat animus; ib. XII, 22.
oratio: ad singulare .. M. Antonii factum festinat oratio; Phil. I, 3.
II. fugere: fugere festinans senatus consultum de supplicatione per discessionem fecit; Phil. III, 24.

festive, fein, witzig: contexo: quam festive crimen contexitur; Deiot. 19.

ellipiisch: habet defensiones duas: primum „do" inquit „bestiarios: lex scripta est de gladiatoribus" festive; Sest. 135.

festivus, heiter, angenehm, hübsch: alqs: tu vero festivus; Fr. B, XIII, v, 1.

alqd: quid isto fore festivius arbitramur? Verr. III, 162.

acroama: tamquam festivum acroama ... convivis spectantibus emblemata evellenda curavit; Verr. IV, 49.

filius: materculae suae festivus filius ... purgat se per epistulam; Flacc. 91.

homo: (es) homo .. festivus; Phil. V, 13.

poëma: poëma .. facit ita festivum; Piso 70.

festus, festlich: f. **dies,** I, 1. est; Verr. II, 52. exsistunt. habent. — II, 1. debeo. impertio. omitto. tollo; Verr. IV, 151. — 2. defero ad. utor ad. — IV. possessio. — V, 2. Zeit; Cael. 1 (S. 106 ff.). — **agito** dies (3 St.) B. 1, S. 154, a. — **ago,** II. diem (4 St.) B. 1, S. 159, a.

fetialis, Fetiale: habemus hominem in fetialium manibus educatum; Verr. V, 49.

fibra, Faser: fibrae cincinnorum madentes; Fr. B, XIX, 1.

ficte, zum Schein: qui (maiores nostri) non ficte .. populares ... fuerunt; dom. 77.

fictor, Opferbildner: ne valeat id, quod imperitus adulescens ... sine fictore ... fecisse dicatur; dom. 139.

ficus, Feige: homini .. Phrygi ... fiscinam ficorum obiecisti; Flacc. 41.

fidelis, treu, zuverlässig: alqs: neque (quisquam) credit nisi ei, quem fidelem putat; Sex. Rosc. 112. quem (Nicostratum) ... nimium domino fidelem arbitrabatur; Cluent. 176. quem (Deiotarum) unum habemus in orbe terrarum fidelissimum huic imperio; har. resp. 29. eum, quem tu ex tuis fidelissimum ... delegisti; Deiot. 14. qui unum Deiotarum ... fidelem populo Romano iudicavit; Phil. XI, 34. quos minime mirum est ... fidelis esse; ib. XII, 10.

amicus: quod Halaesini .. fidelissimi socii atque amici, Romae impetrarant; Verr. II, 122. ut ... M. Tullio (me) fidelem .. amicum esse cognoscat; Tull. 5. cum .. mihi ... amicus .. fidelis videretur; Cael. 14.

animus: qui animo fideli in dominum .. fuerunt; Milo 29. tantum apud me grati animi fidelis memoria valuit; Marcell. 14.

auxilia: ex ipsa .. Gallia fidelissima .. auxilia sumuntur; Font. 45.

cives: potestis ... inimicissimos huic imperio ac nomini bonis ac fidelibus et sociis et civibus anteferre? Font. 32. Albae constiterunt, in urbe ... fidelissimorum civium; Phil. IV, 6.

civitas: cum Centuripinorum .. fidelissima civitas ... iudicarit; Verr. II, 163. nullam .. reperietis .. officiis fideliorem (civitatem); ib. III, 170. consolabor ... illam fidelissimam ... civitatem; Balb. 44. huius civitatis fidelissimae miserias nemo erat civis qui a se alienas arbitraretur; Phil. VIII, 18. te nulla sua calamitate civitas satiare tam fidelis potest? ib. 19.

coniux: quam (mortem) ... fidelissimae .. coniugis diligentia vitare potuisset; Phil. IX, 5.

consilium: Cethegum ... minus ei fidele consilium dedisse; Cluent. 85. non dubitanti (mihi) fidele consilium ... nobilitatis ostenditur; leg. agr. II, 5.

defensio: ut hanc meam defensionem pro amici periculo fidelem ... putetis; Rabir. 37.

defensor: cum miserorum fidelem defensorem negasset inveniri posse; Muren. 50. quem (L. Ninnium) habuit ille pestifer annus .. maxime fidelem ... defensorem salutis meae; sen. 3.

homines: committere ... eum fidelissimis hominibus noluit; Verr. V, 84.

municipium: cum .. legio Martia Albae constiterit, in municipio fidelissimo; Phil. III, 39.

navis: cuius ego ... manibus in navi ... fideli conlocatus ... Dyrrachium ... petere contendi; Planc. 97.

opera: amicus mulieris ... coniunctus magis opportuna opera .. quam fideli (fuit Aebutius); Caecin. 14. quod eorum opera .. fideli .. usus essem; Catil. III, 14.

populus: de Agyrinensi populo fideli .. breviter cognoscite; Verr. III, 67.

provincia: quod habent .. fidelem provinciam; Verr. II, 6. iamne intellegitis .. quae pestis, quae immanitas in nostra .. fidelissima .. provincia versata sit? ib. III, 64. obicitur ... Macedonia, fidelis ... provincia; Font. 44. cum fidelissimae .. provinciae patrocinium recepissem; Scaur. 26. cum ... provinciam fidelissimam ... laudibus amplissimis adfecistis; Phil. VII, 11.

reditus: Appium Claudium ... mecum ... fideli in gratiam reditu .. coniunctum nullo loco .. vituperabo; Scaur. 31.

regio: tota .. nostra illa ... fidelis ... regio se huius honore ornari ... arbitrabatur; Planc. 22.

regnum: Africa ipsa ... fidelissimis regnis ... se ... defendit; Scaur. 45.

servolus: Nicostratus .. fidelis Oppianici servolus ... multa dicitur domino renuntiare solitus esse; Cluent. 175.

servus: mulieri crudelissimae servum fidelissimum non in quaestionem tulit (Oppianicus); Cluent. 181. quas (poenas) ab eo servi fideles pro domini vita expetiverunt; Milo 56. quod .. praemium satis magnum est ... tam fidelibus servis? ib. 58. id tibi, ... servo .. fideli, non credidit; Deiot. 18.

Sicilia: ad eamne rem fuit haec .. fidelis Sicilia? Verr. V, 157.

socii: an (dicis) optimorum fidelissimorumque sociorum voluntatem apud hos gravem esse non oportere? div. Caec. 12. socii fidelissimi in hostium numero existimati (sunt); Verr. a. pr. 13. ecquid apud vos querimoniae valerent .. fidelissimorum .. sociorum; ib. II, 14. commemorarem decem milia civium esse Centuripinorum, .. fidelissimorum .. sociorum; ib. 163. huius audaciae, nequitiae, crudelitati fidelissimos socios ... scitote .. traditos; ib. III, 24. quid est hoc? ... populi Romani leges, iudicia in socios fidelis? ib. 66. si sociis fidelissimis prospicere non laboratis; ib. 127. uti .. socii .. fidelissimi (Siculi) ... in agros atque in sedis suas revertantur; ib. 228. cuncti Siculi, fidelissimi .. socii, ... graviter commoventur; ib. V, 115. istorum villae sociorum fidelissimorum ... spoliis ornatae refertaeque sunt; ib. 127. tu apud socios fidelissimos ... dies continuos compluris in litore conviviisque iacuisti; ib. 137. est .. urbs Massilia ... fidelissimorum .. sociorum; Font. 13. si ... fidelissimorum sociorum Massiliensium ... testimoniis tabulisque premeretur (M. Fonteius); ib. 34. ut .. urbs fidelissimorum sociorum defenderetur; Muren. 33. cur .. unus tu Apolloniensis .., populi Romani fidelissimos socios, miseriores habes quam aut Mithridates aut etiam pater tuus habuit umquam? Flacc. 71. hic tibi ... fidelissimus socius ad comparandam ... rem .. fuit; dom. 30. in ... foederatos iniuriosum et contumeliosum est his praemiis ... exclusos esse fidelissimos .. socios; Balb. 24. eis .. cum fidelissimis sociis uti posses; Piso 84. f. amicus; Verr. II, 122; cives; Font. 32.

viri: hanc virtutem Agrigentinorum imitati sunt Assorini, .. viri .. fideles; Verr. IV, 96. quam potuit urbem eligere ... fideliorum ||fideliorem|| .. virorum? Phil. III, 6.

urbs: quis ignorat ... urbem Byzantiorum vobis atque huic imperio fidelissimam hostilem in modum esse vexatam? prov. cons. 5.

fidelitas, Treue, Zuverlässigkeit: I. custodit: ubi me .. amicorum fidelitas (custodit); Phil. XII, 22.

II. sum in: tanta auctoritas est in eorum hominum fidelitate; Verr. III, 74.

III. ius: haec (civitas) apud te .. fidelitatis .. ne hoc quidem iuris obtinuit; Verr. V, 125.

IV. conservari: quae (vita mea) fidelitate amicorum conservata sit; Planc. 71.

propter: quae (Sicilia) optimo iure propter .. fidelitatem .. esse debet; Verr. III, 211. cum illa ... propter diuturnam .. fidelitatem .. populi Syracusani sacra religiosaque accepisset; ib. IV, 122.

fides, Glauben, Treue, Vertrauen, Zuverlässigkeit, Credit: I. **absolut**: 1. **Subject**: adfert: quantum mea fides studii mihi adferat ad salutem regis Deiotari defendendam; Deiot. 1.

adhibet: ut possit vim mihi maiorem adhibere metus quam fides; Sex. Rosc. 32.

coepit: s. deficit.

cogit: nec longius progrediar, quam me mea fides ... coget; Cael. 32.

cohaeret: haec fides atque haec ratio pecuniarum ... cum illis pecuniis Asiaticis .. cohaeret; imp. Pomp. 19.

concidit: scimus Romae solutione impedita fidem concidisse; imp. Pomp. 19.

consolatur: vehementius eum gratia adversarii perterrebit, quam fides iudicis consolabitur? Quinct. 59.

continet: quae (fides) continet vitam; Qu. Rosc. 16.

contremiscit: cuius (L. Ninnii) in mea causa numquam fides .. contremuit; Sest. 68.

deest: fides erga plebem Romanam ... vehementer defuit; leg. agr. II, 20. credo esse neminem qui his hominibus ad vere referendum .. fidem putet .. defuisse; Sulla 42. mihi ... neque in periculis a re publica propulsandis animum neque in sententia simpliciter *e re publica* ferenda fidem ... defuturam; Quir. 24. C. Vergilio ... fidem defuisse? Planc. 96.

deficit: fides nuper (eos) deficere coepit; Catil. II, 10.

desiderat: quorum tacita .. fides de uno quoque loquitur neque cuiusquam ornamenta orationis desiderat; Sulla 82.

ducit: quo me .. ducit .. fides; Sex. Rosc. 83.

est: sibi ait .. fidem ... cordi fuisse; Quinct. 93. ubi fides (est)? Verr. V, 104. quae (fides tua) nusquam erat neque umquam fuerat; ib. 108. ut ... quae mea ... fides in agenda (causa fuit), eadem vestra sit in iudicanda; ib. 188. uti ... mea .. fides una hac accusatione mea contenta sit; ib. 189. cuius .. sit .. ita prompta fides; Caecin. 78. summa est .. hominis ... in omnis homines .. fides; Cluent. 196. erat in eo .. summa fides; Muren. 58. das .. mihi ... in Graecis hominibus .. nullam .. esse testimonii fidem; Flacc. 36. sibi ... Q. Ancharii fidem ... gratam fuisse; Sest. 113. Plancio ... honori hanc fidem .. fuisse miraris? Planc. 26. in quibus (testibus) docebo .. nullam fidem ... esse; Scaur. 17. pacis .. quae potest esse cum eo ratio, in quo est .. fides nulla? Phil. IV, 14. quae potest esse maior fides quam fraudare creditores? ib. VI, 11.

exsistit: si exstitisset in rege fides; Rab. Post. 1.

loquitur: s. desiderat.

patitur: non patitur mea me iam || etiam || fides de Gabinio gravius agere; Rab. Post. 19.

postulat: quod non persequar longius quam ... mea fides postulabit; Sex. Rosc. 83. ut eo fautore uteretur cupidiore, quam fides iudicis postulabat; Cluent. 66. insistito || resistito || cum .. fides postulabit; Muren. 65.

prodit: mea fides (te prodiderit); Flacc. 103.

pugnat: hinc fides (pugnat); Catil. II, 25.

reicit: quam (invidiam) ... vestra fides .. a veritatis disceptatione reiecit; Cluent. 81.

repudiat: fides mea custodem repudiat; div. Caec. 50.

subvenit: cum praetorum, tribunorum plebis paene omnium .. fides rei publicae subvenisset; sen. 5.

tegit: cuius (Catonis) ... in eo negotio, quod gessit, fides .. tegere videretur improbitatem et legis et actionis tuae; dom. 23.

valet: fides (per se multum valet); Muren. 30.

venit: non eo dico .. quo mihi veniat in dubium tua fides; Quinct. 5.

versatur: quae (fides) Romae ... versatur; imp. Pomp. 19.

videtur: timuit ne videretur infirmior fides reconciliatae gratiae; Milo 21. s. tegit.

2. **Prädicat**: sum: huius .. otiosae dignitatis haec fundamenta sunt, haec membra ...: religiones, auspicia, ... fides; Sest. 98.

3. **Ausruf**: pro deum hominumque fidem! Qu. Rosc. 23. 50. div. Caec. 7. Verr. III, 137. IV, 7. deorum hominumque fidem! Font. 4. deum fidem! Fr. B, II, 15

II. **nach Verben**: 1. **Accusativ**: abicio: tu fidem, tu labores tuos, ... fractos esse et abiectos et repudiatos putas? Planc. 9.

abrogo: quibus abroges fidem iuris iurandi responde; Qu. Rosc. 44.

addico: s. habeo; Verr. II, 78.

adhibeo: quam ipse adhibere consuevit in amicorum periculis .. fidem; Cluent. 118.

ago: quorum agitur fides in hunc ordinem; Rab. Post. 13.

amitto: cum ... fidem numquam amiserim; sen. 39.

amplector: illae (tabulae) perpetuae existimationis fidem amplectuntur; Qu. Rosc. 7.

audio: cui ... Deiotari ... fides non audita est || sit audita ||? Deiot. 16.

celebro: semper illius .. fidem ... omnium mortalium fama celebrabit; Phil. IX, 10.

cognosco: s. **cognosco**, III. fidem (8 St.) B. I, S. 561, a.

colo: testimoniorum .. fidem numquam ista natio coluit; Flacc. 9.

commuto: qui ad perniciem innocentis fidem suam .. pecunia commutarit; Cluent. 129.

complector: hominis .. fidem est complexus; Balb. 63.

corrumpo: ut .. fidem suam corrumpi paterentur; Verr. V, 179.

constringo: Graeci homines, spectati viri, noluerunt religione videri potius quam veritate fidem esse constrictam || vinctam ||; Balb. 12.

curo: nihil iam aliud nisi fidem curat; Rab. Post. 46.

declaro: maximum .. solacium erit propinquorum eodem monimento declarari et virtutem suorum et ... senatus fidem; Phil. XIV, 35.

derogo: s. **derogo**, II. fidem (4 St.) S. 75, a.

desero: „fidem Dolabellae" . . deserere homo pius non potest . quam fidem? Phil. XIII, 42.

desidero: cum tu ... gravissimi hominis fidem ... desideres; Milo 69.

do: s. **do**, III. fidem (5 St.) S. 143, a.

emo: ut ille ... aliquando desinat .. se putare posse emere ... fidem; Verr. III, 144.

existimo: fidem .. eius quantam inter socios existimari putatis? imp. Pomp. 42.

expono: s. praebeo.

facio: s. **facio**, III. fidem (5 St.) S. 304, a.

fallo: „mihi .. constat ... nec fallere fidem"; Phil. XIII, 42.

frango: fidem frangere; Qu. Rosc. 16. s. abicio.

habeo: quam (fidem) habent spectatam iam et cognitam; div. Caec. 11. habuit honorem ut proditori, non ut amico fidem; Verr. I, 38. si .. est

.. flagitiosum ... pretio habere addictam fidem; ib. II, 78 cum .. fidem .. tuam iam alteri addictam pecunia accepta habueris; ib. populus cui maximam fidem suarum rerum habeat maxima cura deligit; ib. 131. quae ipse semper habuit venalia, fidem, ius iurandum, veritatem, officium, religionem; ib. III, 144. fides huic defensioni non haberetur; ib. V, 148. quibus neque propter iracundiam fidem ... habere debetis; Font. 15. cum eis sive creditur ... sive fides non habetur; Caecin. 3. illud est hominis magni, ... habere in consilio ... fidem; Cluent. 159. est .. sapientis iudicis ... sibi ... etiam fidem habitam esse meminisse; ib. in xviris faciendis sive fides haberetur sive honos; leg. agr. II, 23. quam fidem (habere) possunt (litterae)? Flacc. 21. quantum Asiaticis testibus fidem habere vos conveniret; ib. 60. cum habeas ... integerrimi municipii .. fidem; Arch. 8. si defensioni Gabinii fidem non habes; Rab. Post. 20.

implico: haec fides atque haec ratio pecuniarum ... implicata est cum illis pecuniis Asiaticis; imp. Pomp. 19.

imploro: cuius hominis fides imploranda est? Quinct. 94. deorumne immortalium, populine Romani, vestramne ... fidem implorem? Sex. Rosc. 29. deum atque hominum fidem implorabis; Verr. I, 25. vestram in hac re fidem ... non imploro; ib. III, 146. ut .. fidem tuam implorent; ib. IV, 80. implorare illi fidem praetoris; ib. V, 106. fidem tuam ... implorant; ib. 108. omnes hoc loco cives Romani .. vestram fidem implorant; ib. 172. non populi Romani fides imploranda (erit)? ib. 179. cum virgo Vestalis ... populi Romani fidem imploret; Font. 46. in altera (parte causae) fides (vestra) imploranda (nobis est); Cluent. 3. si est boni consulis ... implorare civium fidem; Rabir. 3. qui (Flaccus) ... meam ... fidem implorat; Flacc. 106. postea quam orba res publica consulis fidem ... imploravit; Quir. 11. videturne ipsa res publica ... implorasse .. senatus fidem? dom. 12. eorum fidem Pompeius implorabat; Sest. 41. qui ... imploraret hominum || omnium || fidem; Cael. 65. cum ... Italiae fidem imploraret; Piso 80. quid meam fidem imploras? Planc. 101. ipse cunctae Italiae .. eius fidem imploranti signum dedit; Milo 39.

infirmo: eius testis ad iudicem fidem infirmabit? Qu. Rosc. 45.

interpono: si ... in .. eam rem fidem suam ... interponeret; Sex. Rosc. 114. interposita fide per tris legatos; Fr. B. VI, 25.

iudico: quam (fidem eius) hostes omnes omnium generum sanctissimam iudicarint; imp. Pomp. 42.

labefacto: quorum fidem pretio labefactare conata sit tenemus; Cluent. 194.

laedo: quam (fidem amicorum) qui laedit; Sex. Rosc. 111. ut .. fidem suam ... laederet; Verr. I, 37.

libero: ipse ... fidem suam liberat; Flacc. 47.

neglego: FIDEM IUSQUE IURANDUM NEGLECTUM; har. resp. 36.

obligo: audebo .. obligare fidem meam .. vobis populoque Romano reique publicae; Phil. V, 51.

obtestor: nunc idem (Murena) ... vestram fidem obtestatur; Muren. 86.

ostendo: qui (P. Sestius) suam erga me .. fidem non solum animi dolore, sed etiam corporis volneribus ostendit; sen. 30. nisi eius ... summam fidem ... ostendero; Planc. 3.

perspicio: cuius (M. Marcelli) ... fidem ceteri [Siculi] perspexerunt; Verr. II, 4. quae (fides mea) perspecta est; ib. V, 177.

porrigo: cui civi supplici non illa dextera invicta fidem porrexit? Verr. V, 153. qui mihi primus adflicto et iacenti consularem fidem .. porrexit; sen. 24.

possideo: qui ... plus fidei quam artis ... possidet in se; Qu. Rosc. 17.

praebeo: qui ... fidem suam populo Romano promptam expositamque praebuerit; Caecin. 78.

praesto: quod fidem meam .. praestarem; Caecin. 5. quoniam .. fidem, quam tibi dedi, praestiti; Rab. Post. 47. fidem meam ... praestabo; Phil. VII, 20. qui ... fidem suam semper praestiterunt; ib. XII, 10. cum ... meam fidem rei publicae .. praestitero; ib. 30. id .. restat .. victoribus, quibus senatus fides praestabitur; ib. XIV, 30.

probo: probabit fidem ... suam L. Suetius; Verr. I, 14. putabam non solum notis, sed etiam ignotis probatam meam fidem esse; ib. 19. quod probare populo Romano fidem vestram .. non potueritis; ib. 22. vestram .. fidem .. is maxime probabit; Milo 105.

prodo: prodo meam (fidem); Ligar. 6.

propono: fidem cum proposuisses venalem in provincia; Verr. II, 78.

puto: fidem sanctissimam in vita qui putat; Verr. III, 6.

quaero: in qua (re) fides ... quaereretur; leg. agr. II, 23. nihil quaesivit [aliud] nisi ... fidem; Milo 22.

relinquo: ut neque fides huius defensionis relicta ... esse videatur; Cluent. 118.

removeo: fidem suam .. removere non possunt; Verr. II, 175.

repudio: f. abicio.

requiro: quorum utrumque || utrorumque || aetas ... fidem .. vestram requirebat; Verr. V, 129.

resigno: cum ... Gabinii, quam diu incolumis fuit, levitas post damnationem calamitas omnem tabularum fidem resignasset; Arch. 9.

retineo: ut ne praedonum quidem praetor in fide retinenda consuetudinem conservet; Verr. II, 78.

revoco: revocanda fides (tibi est); Marcell. 23.

sequor: „nos semper ... fidem .. populi Romani secuti sumus“; Verr. V, 124.

servo: quaero servarisne in eo fidem? Vatin. 15.

specto: si in hoc reo atque in hac causa ... fidem meam spectaverunt (di deaeque); Verr. V, 188. f. 3. commendo; Flacc. 102. IV, 2. homo.

suppono: in eis || his || (rebus) operae nostrae vicaria fides amicorum supponitur; Sex. Rosc. 111.

teneo: non tenuit omnino conloquium illud fidem; Phil. XII, 27.

tollo: fidem de foro ... sustulistis; leg. agr. I, 23. sublata erat de foro fides; ib. II, 8. fidem .. ipsa tollit consensio; Scaur. 38.

tribuo: ut ... nec testimonio (meo) fidem tribui convenerit nec defensioni auctoritatem; Sulla 10.

vexo: ut non ante attigerint (eas provincias) ... quam fidem publicam ... vexarint; prov. cons. 3.

vincio: cuius (Iovis) nomine maiores nostri vinctam testimoniorum fidem esse voluerunt; Font. 30.

violo: turpis haec culpa est, quod duas res sanctissimas violat, amicitiam et fidem; Sex. Rosc. 112. ut ... fidem suam ... violarent (hae civitates); Flacc. 57. idemque violavit (fidem); Rabir. 28.

2. Genetiv: sum: est .. fidei ... nostrae declarare fortissimis militibus quam memores simus; Phil. XIV, 29.

3. Dativ: commendo: idem consul ea || eum || vestrae fidei commendat; Muren. 2. cum tuae fidei optimae et spectatissimae salutem urbis et civium commendabam; Flacc. 102. quorum (pontificum) .. fidei .. maiores nostri sacra religionesque ... commendarunt; har. resp. 14. sit in eius tutela Gallia, cuius fidei .. commendata est; prov. cons. 35.

committo: quae (res) meae fidei commissae sunt; Verr. II, 1. quod eorum hominum fidei tabulae publicae periculaque magistratuum committuntur; ib. III, 183. quem (hominem) ... tuae .. fidei populus Romanus commiserat; ib. IV, 14. ut commissus (frugi homo) sit fidei (vestrae); Font. 40. ut ... omnium civium ... fortunae .. vestrae

sapientiae, fidei, potestati (commissae) .. esse videantur; dom. 1.
consulo: vestrae sapientiae .. est .. non ... vobis .. causam putare esse iustam alieno dolori potius quam vestrae fidei consulendi; Cael. 21.
diffido: si eius fidei diffisus essem; Verr. a. pr. 31.
eripio: cuius iste fidei .. nulla ratione eripi possit; Verr. III, 64.
facio: satis fidei et diligentiae meae ... fecisse videar cur secundum Roscium iudicari debeat; Qu. Rosc. 14. non existimari me ... fidei meae satis esse facturum; Scaur. 27.
tribuo: quod tribuendum est .. fidei .., id ita moderabor; Muren. 10.
4. **Ablativ:** exsisto: cuius pater ... singulari in rem publicam ... fide exstiterit; Sulla 58.
sum: (Sicilia) sola fuit ea fide .. erga populum Romanum; Verr. II, 2. quanta fide (debent esse imperatores)? imp. Pomp 36. qui (M. Baebius) qua fide ... fuerit, meminisse vos arbitror; Cluent. 47. quanta fide ... (ea) dicantur; Font. 23. quali fide .. existimatis esse eos? ib. 31. consulem esse oportet .. fide; Piso 23.
nitor: quorum fide .. Siculi maxime nituntur; div. Caec. 13. quorum (consulum) fide res publica niti debuit; Sest. 27.
5. **mit Präpositionen:** abduco a: ut a fide se abduceret; Flacc. 83.
accipio in: ut eum ... sic in vestram accipiatis fidem; Arch. 31.
acquiro ad: tu ... dubites ... acquirere ad fidem? Catil. II, 18.
applico ad: Sicilia se ad .. fidem .. populi Romani applicavit; Verr. II, 2
confero in: (Roscii) se in Chrysogoni fidem .. contulerunt; Sex. Rosc. 106. cum videam haec omnia ... in fidem ... mei consulatus esse conlata; leg. agr. II, 9.
confugio ad: ad cuius .. fidem confugiet? Sex. Rosc. 116. ad meam fidem ... confugiunt; div. Caec. 11. ad horum fidem .. confugere ... potero; Scaur. 17. — in: cum ... in tuam ... fidem .. P. Quinctius confugerit; Quinct. 10.
converto in: cum omnes boni omnem spem melioris status in eorum fidem convertissent; Sest. 70.
deduco de: cuius divitiae me de fide deducere non potuissent; Verr. a. pr. 25.
depono in: qui ... communem causam populique ius in vestra fide .. deponit; Caecin. 103.
derogo de: de adversarii testium fide derogatur; Caecin. 3.
dubito de: timui ne quis de mea fide .. dubitaret; Verr. I, 17.
maneo in: quod semper in .. fide .. (Thermitani) mansissent; Verr. II, 90. quae (civitates) in .. fide .. populi Romani perpetuo manserant; ib. V, 83. Piso .. in fide mansit; dom. 66.
pertineo ad: ille cum ... id .. maxime ad fidem suam pertinere arbitraretur; Milo 21.
pono in: qui istius causam in testium fide ... positam arbitrabantur; Verr. a. pr. 19. reliqua in vestra fide ... posita esse .. intellego; Tull. 36. frugi .. hominem ... videtis positum in vestra fide; Font. 40.
possum contra: quae (pecunia) apud me contra fidem meam nihil potuisset; Verr. I, 19.
recipio in: Siciliae civitates sic in amicitiam fidemque recepimus; Verr. III, 12. qui vos omnis in fidem suam recepit; Phil. VI, 12.
sto in: si in fide non stetit (Saturninus); Rabir. 28.
sum in: quaere in cuius fide sint et clientela; Sex. Rosc. 93. ostendite aliquid his in vestra fide praesidii esse oportere; Verr. I, 72. cum omnia illa municipia ... in fide mea .. essent; Planc. 97. quod (Dyrrachium) erat in fide mea; ib. qui (Reatini) essent in fide mea; Scaur. 27.

III. **nach Adjectiven:** 1. plenus: difficilis ratio belli gerendi, at plena fidei; Fr. B. XVI, III, 5.
2. fretus: fide sapientiaque vestra fretus plus oneris sustuli; Sex. Rosc. 10.
praeditus: iste ||is|| .. vir optimus et singulari fide praeditus tabulis, suis testibus uti conatur; Qu. Rosc. 1. opportune adest homo summa fide ... praeditus, L. Plaetorius; Cluent. 165. nihil eius generum, pari fide praeditum, C. Manilium (interrogas)? Flacc. 93. alterius tribuni plebis, [divini] hominis ... inaudita ... fide praediti, domus est oppugnata ferro; Sest. 85. corpora sua pro salute regum suorum hi legati tibi regii tradunt, Hieras et Blesamius et Antigonus ... eademque fide .. praeditus Dorylaus; Deiot. 41.
3. firmus in: per dexteram istam te oro, ... istam, inquam, dexteram non tam in bellis .. quam in .. fide firmiorem; Deiot. 8.

IV. **nach Substantiven:** 1. **Genetiv:** auctor: eiciundus est ex urbe civis auctor et custos fidei; Fr. B. XV. I, 2.
causa: suscipe causam .. fidei; Verr. a. pr. 51.
custos: f. auctor.
exemplum: in qua (re publica) ... vivit mecum simul exemplum fidei publicae; Sest. 50.
iudicium, monumentum: quem (Mercurium) P. Africanus .. Tyndaritanis non solum suae victoriae, sed etiam illorum fidei .. monumentum atque iudicium dedisset; Verr. IV, 84.
patronus: aedilicii (beneficia defendit) ... fidei patronus .. Trebellius; Phil. XIII, 26.
periculum: cum ... mihi amplum et praeclarum existimassem, eos velle meae fidei .. periculum facere; Verr. a. pr. 34.
ratio: neque tanta .. pernicies potest accidere ||accedere|| quam ... rationem .. fidei .. ab hoc ordine abiudicari; Verr. I, 4.
testes: quae (dexterae) fidei testes esse solebant; Phil. XI, 5.
virtus: aliis ego te virtutibus, continentiae ... fidei .. consulatu et omni honore semper dignissimum iudicavi; Muren. 23.
2. **Ablativ:** civis: ut ... non audeas civem singulari .. fide .. vituperare; Vatin. 40.
homo: habetis hominem ... spectata fide; Caecin. 104.
vir: decisionis arbiter C. Caecilius fuit ... vir qua fide! Flacc. 89. at quos viros (institui senatores)! .. summa .. fide; Sulla 42. adest vir summa ... fide, M. Lucullus; Arch. 8. vir incredibili fide ... L. Ninnius ad senatum de re publica rettulit; Sest. 26. quod habeo auctorem P. Servilium, ... virum ... fide .. singulari; prov. cons. 1. cum audiretur silentio M. Caelius, vir ... in hac Milonis ... fortuna singulari ... fide; Milo 91.
3. **mit Präpositionen:** compromissum de: quaero abs te quid ita de hac pecunia, de his ipsis HS ↀↀ [de] tuarum tabularum fide compromissum feceris; Qu. Rosc. 12.
homo sine: quem (Sex. Clodium) vos per biennium aut ministrum seditionis aut ducem vidistis, hominem .. sine fide; Cael. 78.
iter ad: quam viam munitet, quod iter adfectet videtis: ad fidem; Sex. Rosc. 140.
iudicium de: reliquum iudicium iam non de mea fide ... futurum est; Verr. V, 177.
timor de: haec me pluribus verbis .. vobis cum agere coëgit non timor meus de vestra fide; Verr. I, 23.
via ad: f. iter ad.

V. **Umstand:** 1. **Ablativ:** accusare: qua fide ego accusem; Verr. V, 175.
adduci: adductus sum .. fide ... ut onus huius laboris atque officii ... mihi suscipiendum putarem; div. Caec. 5. ut me invitum de patris tui causa dicere existimes, adductum fide atque officio defensionis; Cluent. 10.

adnumerare, appendere: si tibi optima fide sua omnia concessit, adnumeravit, appendit; Sex. Rosc. 144.
attingere: quae (civitates) .. fide ... populum Romanum attingunt; Verr. V, 83.
coli: si .. fide societas .. colitur; Quinct. 26.
commoveri: quis ... non conscientiae fide commovetur? Qu. Rosc. 46.
concedere: f. adnumerare.
coniungi: nullam esse gentem ... neque tam dissidentem a populo Romano ... neque tam fide ... coniunctam; Balb. 30. si ... Gaditanis ... fide .. coniunctis hoc idem non licebit; ib. 41.
conservari: umbram equitis Romani et imaginem videtis .. unius amici conservatam .. fide; Rab. Post. 41.
credere: qui .. credidit P. Fulvii Nerati .. fide; Flacc. 46.
defendere: qui videbatur eorum fortunas fide .. sua posse defendere; div. Caec. 67. cuius ego causam animadverte .. qua fide defendam; Ligar. 6. Deiotarum ... fide et religione vitae defendendum puto; Deiot. 16. ego defendi fide optima; Phil. XI, 11.
diligens: quis P. Octavio Balbo ... fide .. diligentior aut sanctior commemorari potest? Cluent. 107.
facere: si facultatem vere atque honeste iudicandi fide et diligentia mea fecero; Verr. II, 179.
fulcire: equitem Romanum ... fulsit et sustinuit .. fide; Rab. Post. 43.
gerere: qui magna fide societatem gererent; Quinct. 13.
ornari: tu tali fide ... ornatus ex adversariis pecuniam petere non auderes; Qu. Rosc. 7.
perficere: id illum (Cn. Pompeium) fide ... sua facillime perfecturum; dom. 16.
polliceri: polliceor hoc vobis .. bona fide ‖ bonae fidei ‖; leg. agr. II, 100.
posse: quod salva fide possim; Sex. Rosc. 95. quicquid .. fide .. possum; imp. Pomp. 69.
providere: ne publice a populo Romano spoliarentur, ... fide providerunt (socii vestri); Verr. V, 127.
resistere: qui fide ... consiliis audacium restiterunt; Sest. 139.
sancire: quid erat aliud, quod inter Antonium et Dolabellam ... fide sanciretur? Phil. XIII, 42.
sanctus: f. diligens.
sequi: quam rationem pari .. fide P. Sestius secutus ... nullum vitae discrimen vitandum umquam putavit; sen. 20.
sublevari: horum consulum ruinas vos consules vestra virtute fulsistis, summa tribunorum plebis praetorumque fide .. sublevati; sen. 18.
sumere: cum de hac pecunia tabularum fide arbitrum sumpsit; Qu. Rosc. 13. quam (pecuniam) huius fide sumpserat; Flacc. 46. eius (Hermippi) .. fide sumpsit a Fufiis; ib.
sustentare: nec interea .. amicos umquam suos destitit ... fide sustentare; Rab. Post. 4.
sustinere: quem existimetis facillime posse magnitudinem causae ac iudicii sustinere fide; div. Caec. 73. f. fulcire.
tenere: quod (foedus) cum .. fide illius populi ... teneretur; Balb. 34.
tueri: omnis amicitias tuendas semper putavi summa ... fide; Fr. E. 2.
venire: eum ... Thessalonicam fide tua venire iussisti; Piso 83.
2. Präpositionen: cum: quod mihi cum fide simul impositum est; Sex. Rosc. 10. qui cum fide defendat; ib. 30.
ex: si ex fide ‖ te ‖ (cum spectas), iudicem sumpsisti; Qu. Rosc. 42. uti C. Pansa A. Hirtius ... de his rebus ad hunc ordinem referrent, ita uti e .. fide .. sua videretur; Phil. III, 39.
per: cum per eius fidem laeditur cui se commiserit; Sex. Rosc. 116. hunc ego si metum Siciliae damnatione istius per vestram fidem .. deiecero; Verr. V, 130. ut statuatis utrum nos ... semper .. lugeamus an ... per vestram fidem ... recreemur; Milo 4. hoc nos .. metu .. per fidem ... tuam libera; Deiot. 8.
praeter: qui nihil se arbitrabantur ad iudicia causasque amicorum praeter fidem adferre oportere; div. Caec. 25. dico .. a me .. P. Sullam ... nihil .. praeter fidem defensionis exspectare; Sulla 21.
pro: petit ab eo pro sua fide; Verr. I, 135. qui totam causam ... pro fide sua diligentissime vobis explicavit; Balb. 17. qui .. ipse illis pro sua fide ... consuluit; Scaur. 39.
propter: cuius propter fidem et religionem iudicis testis comparabat ‖ comparabit ‖? Qu. Rosc. 45. ille .. propter .. fidem ... legatus a suis civibus electus est; Verr. II, 156. cum propter egregiam .. Cn. Plancii .. in mea salute custodienda fidem tam multos ... eius honori viderem esse fautores; Planc. 1. propter singularem eius civitatis .. fidem cotidie aliquid iracundiae remittebat (Caesar); Phil. VIII, 19.
sine: magnam .. esse partem sine fide; Scaur. 44.

fidius: f. **dius** (17 St.) S. 140, a.

fido, vertrauen: quod nos [domi] petimus ... non tam nostrae causae fidentes quam huius humanitati; Ligar. 13.

fiducia, Vertrauen, Zuversicht, Sicherheit: I. est: quae fuit ista .. tam explorata huius opprimendi fiducia? Scaur. 23.
II. accipio, al.: pecuniam adulescentulo grandi faenore, fiducia tamen accepta, occupavisti. hanc fiduciam commissam tibi dicis; tenes hodie ac possides; Flacc. 51.
III. iudicia: si qua .. sunt privata iudicia summae existimationis et paene dicam capitis, tria haec sunt, fiduciae, tutelae, societatis; Qu. Rosc. 16.
ratio: qui per ... fiduciae rationem fraudavit quempiam; Caecin. 7.
IV. facere: cum ea .. tua se fiducia facere dicebat; Verr. V, 176.
spoliare: cuius fiducia provinciam spoliaret; Verr. a. pr. 40.
tutus: hac una .. fiducia civitatis (nostrae) ... fore se tutos arbitrantur; Verr. V, 167.

fidus, treu, zuverlässig: adiutor: adiutorem se Bruto ad comparandum exercitum fidissimum .. praebuit; Phil. X, 24.
colonia: qui ... coloniam vestram fidissimam .. obsideret; Phil. VI, 2.
coniux: ut me ... fidissima coniuge ... sine dolore caruisse glorier; Sest. 49.
dextera: o fidam dexteram Antonii! Phil. XIII, 4.
gratia: qui Appium .. hominem mihi coniunctum fidissima gratia .. de possessione fundi deiecit; Milo 75.
socii: quae (urbs) est fidissimorum .. sociorum; Phil. XI, 5.

figo, anheften, aufrichten, part. fest, unveränderlich: alqm: ut tu ... „uspiam saxis fixus asperis .. penderes"; Piso 43.
alqd: id non ita fixum esse deberet; Cluent. 126. dixisti quippiam: fixum .. est; Muren. 62. illud .. fixum in animis vestris tenetote, vos in hoc causa ... de beneficio Cn. Pompeii iudicaturos; Balb. 65. illud .. fixum sit, quod neque moveri neque mutari potest; Rab. Post. 25. an, si cui quid ille promisit, id erit fixum, quod idem non facere potuit? Phil. I, 17.
beneficium: ut hoc beneficium ... trabali clavo figeret (Verres); Verr. V, 53.
crucem: f. **crux,** II, 1. figo (5 St.) B. I, S. 728, b.
decretum: unum egregium de rege Deiotaro ... decretum in Capitolio fixum (est); Phil. II, 93.

(qui) falsa decreta ... in Capitolio figenda curaverit; ib. III, 30.

leges: quas (leges) post mortem Caesaris .. esse .. fixas videtis; Phil. I, 23. quam (legem) fixisti; ib. II, 98. (qui) falsas leges ... in Capitolio (figendas) curaverit; ib. III, 30.

memoriam: quae (memoria totius mei consulatus) dum erit vestris fixa mentibus; Catil. IV, 23.

mucrones: nisi mucrones etiam nostrorum militum tremere voltis dubitantis utrum in cive an in hoste figantur; Phil. XIV, 6.

studium: quis est Italiae locus in quo non fixum sit in publicis monumentis studium salutis meae, testimonium dignitatis? Sest. 128.

subscriptiones: quid est quam ob rem quisquam nostrum censorias subscriptiones omnis fixas ... putet esse oportere? Cluent. 132.

tabulam: cuius de meritis ... fuit aënea tabula fixa Thermis in curia; Verr. II, 112. ne qua tabula post Idus Martias ullius decreti Caesaris aut beneficii figeretur; Phil. I, 3. ne qua ... immunitatis tabula neve cuius beneficii figeretur; ib. II, 91. toto Capitolio tabulae figebantur; ib. 92. nuper fixa tabula est; ib. 97. ipsarum .. rerum falsae tabulae ... toto Capitolio figebantur; ib. V, 12. num figentur rursus eae tabulae? ib. XII, 12.

tela: deorum tela in impiorum mentibus figuntur; har. resp. 39.

testimonium: f. studium.

vestigia: cuius (integritatis) ego nuper in Macedonia vidi vestigia ... fixa ad memoriam illius provinciae sempiternam; Sest. 13.

figura, Gestalt: I. adfert: si quam coniecturam adfert hominibus tacita corporis figura; Qu. Rosc. 20.

delectat: quod eum multo magis figura et liniamenta hospitae delectabant; Verr. II, 89.

II, 1. definio: unius cuiusque (signorum) .. figuram .. litteris definiri vides; Verr. I, 57.

2. sum: portentum atque monstrum certissimum est esse aliquem humana .. figura; Sex. Rosc. 63.

3. formo in: in his (signis) .. ipsa Himera in muliebrem figuram .. formata (erat); Verr. II, 87.

III. poni: nisi vero liniamentis hominis nomen et figuris positum, non naturis putas; Fr. B. XV, v, 1.

filia, Tochter: I. **Subject**: consenescit: filia ... in huius amantissimi sui fratris manibus ... consenescebat; Cluent. 13.

contemnunt: quam (mortem) etiam virgines Athenis .. Erechthei filiae pro patria contempsisse dicuntur; Sest. 48.

dedicat: QUOD IN LOCO PUBLICO LICINIA, GAI FILIA, INIUSSU POPULI DEDICASSET; dom. 136.

est: eius (Philodami) esse filiam ... mulierem eximia pulcritudine; Verr. I, 64. heres erat filia; ib. 104. mihi, cui mea filia maxime cordi est; ib. 112. hodieque apud Decianum est .. Amyntae .. filia; Flacc. 72. ex qua .. est ... nupta iam filia; Sest. 6.

petit: Sulpicii .. filia sextam partem hereditatis ab Ligure petere coepit; Verr. I, 125.

revocat: neque meam mentem non domum saepe revocat ... abiecta metu filia; Catil. IV, 3.

venit: in conventum suum mimi Isidori filiam venisse; Verr. V, 31.

violat: quid mea filia (vos violarat)? dom. 59.

II. **nach Verben**: 1. **Accusativ**: abduco: cum illa (Sassia) abducturam se filiam ... minaretur; Cluent. 181. f. deduco.

adduco: ad eum filiam eius adduxit; Sest. 7.

conloco: quod ... fratris .. filiam ... in carcere conlocatam audire maluit quam videre; Vatin. 28. homini levi et subito filiam conlocavit; Piso fr. 4. non ei filiam meam conlocavi; ib. 8.

conspicio: quam (filiam) .. tum primum ... conspexi; Sest. 131.

deduco: ad quem iste deduxerat Tertiam, Isidori mimi filiam, vi abductam ab Rhodio tibicine; Verr. III, 78.

defendo: his (servis) imperat ut ... filiam defendant; Verr. I, 67.

despondeo: invito despondit (Sassia) ei filiam suam; Cluent. 179.

duco: duxit ... C. Albini filiam; Sest. 6. duxit .. uxorem ... filiam L. Scipionis; ib. 7.

eicio: filiam eius .. eiecisti; Phil. II, 99.

expello: expulsa ... filia; Cluent. 14. mitto cupiditate matris expulsam ex matrimonio filiam; ib. 188.

exturbo: exturbata filia; Cluent. 14.

habeo: is cum haberet unicam filiam; Verr. I. 104. qui habebat in matrimonio Callidamam Agathini [eius] filiam; ib. II, 89. quae (Dinaea) ... filiam (habuit) Magiam; Cluent. 21. cuius pater Numitoriam Fregellanam, proditoris filiam, habuerit uxorem; Phil. III, 17. qui Aricinae filiam (habet uxorem); ib.

invenio: cum ex eodem stupro tibi et uxorem et filiam invenisti; Fr. B. VIII, 18, b.

pario: quae (uxor Amyntae) peperit apud Decianum filiam; Flacc. 72.

reddo: reddat (Decianus) misero patri filiam; Flacc. 73. filiam .. aerumnoso patri .. redde; ib.

relinquo: is (A. Cluentius Habitus) ... reliquit ... grandem .. et nubilem filiam; Cluent. 11.

repello: tu ... filiam meam ... a genibus tuis reppulisti; sen. 17.

suscipio: quam (filiam) ex genero susceperat (Sassia); Cluent. 179.

voco: „Philodame, cur ad nos filiam tuam non intro vocari iubes?“ Verr. I, 66.

2. **Dativ**: adfero: ut filiae suae vis adferretur; Verr. I, 67.

conficio: cum ... ipse filiae nubili dotem conficere non posset; Quinct. 98.

do: pater dat filiae; Verr. I, 114.

sterno: quem (lectum) biennio ante filiae suae nubenti straverat (mater Habiti); Cluent. 14.

venio: eodem (praetore), quo Anniae C. Annii senatoris [filiae] (hereditas venerat)? Verr. II, 21.

3. **mit Präpositionen**: audio de: de qua (filia) iste audierat; Verr. II, 89.

confero ad: sese ad Caeciliam [Nepotis filiam] ... contulit; Sex. Rosc. 27.

suscipio ex: (qui) ipse ex libertini filia susceperit liberos; Phil. III, 17.

III. **nach Substantiven**: conlocatio: quae (Sassia) ... Oppianicum accusatorem filio suo .. conlocatione filiae .. obstrinxit; Cluent. 190.

cubile: non cubile filiae (eam timuisse)? Cluent. 15.

dies natalis: cum ... idem dies adventus mei fuisset .. qui natalis idem carissimae filiae; Sest. 131.

fletus: cuius (filiae meae) fletus adsiduus ... ceterorum omnium .. oculos .. (flectebat); dom. 59.

indulgentia: qui simili sensu atque indulgentia filiarum commovemini; Verr. I, 112.

maeror: ut eam ... non filiae maeror a cupiditate revocaret; Cluent. 12. optimae filiae (meae) maeror adsiduus (aut itineribus necessariis aut magnam partem tectis ac tenebris continebatur); Quir. 8.

mors: ademit Albino soceri nomen mors filiae; Sest. 6.

pelex: etiam nomina necessitudinum ... mutavit (Sassia) ... filiae pelex; Cluent. 199.

sensus: f. indulgentia.

solitudo: filiae solitudinem sustentavit; Sest. 7.

victrix: victrix filiae ... suspicionibus obscuris laedi famam suam noluit; Cluent. 14.

IV. **Umstand**: a: quasi vero nescias hunc et ali et vestiri a Caecilia [Baliarici filia]; Sex. Rosc. 147.

cum: is cum Romam cum filia venisset; Piso fr. 4.

praeter: mulieres .. nuptae (adhibebantur) praeter unam mimi Isidori filiam; Verr. V, 81.

secundum: qui (L. Annius) erat institutus heres) secundum filiam; Verr. 1, 105.

filiola, Töchterchen: quoniam mihi videris istam scientiam iuris tamquam filiolam osculari tuam; Muren. 23.

filius, Sohn: I. **absolut:** 1. **Subject:** accubat: cum accubante praetextato praetoris filio .. saltare nudus coeperat; Verr. III, 23.

accusat: accusat (Murenam) Ser. Sulpicius, sodalis filius ‖ filii ‖; Muren. 56. „accusat C. Cornelii filius"; Sulla 51.

adfert: „adferet aliquod scelerati hominis exemplum ... filius eius (Pompei), si modo possit"; Phil. XIII, 34.

adsidet: „in Tiburti forte cum adsedimus ego et Brutus filius"; Cluent. 141.

aufert: patris pecuniam recte abstulit filius; Flacc. 59. illo mortuo .. rectissime potuit auferre (pecuniam); ib.

cohortatur: quod C. Caesar, Gai filius, ... milites veteranos ad libertatem populi Romani cohortatus sit; Phil. V, 46.

commendat: filius se ad pedes meos prosternens, lacrimans, te mihi commendabat; Phil. II, 45.

commonet: te neque praesens filius de liberum caritate neque absens pater de indulgentia patria commonebat? Verr. V, 109.

commovet: in ea (curia) nemo fuit ne quem nudus quidem filius (tuus) .. commoveret? Verr. IV, 143.

conloquitur: Cn. Pompeius, Sexti filius, ... inter bina castra conlocutus est; Phil. XII, 27.

conscribit: ut eis C. Claudius Appii filius Pulcher praetor de senatu cooptando leges conscriberet; Verr. II, 122.

cubant: f. dicit; Sex. Rosc. 64.

degenerant: cuius (Ti. Gracchi) utinam filii ne degenerassent a gravitate patria; prov. cons. 18.

deprecatur: pro me non ... adulescentes filii (deprecati sunt), ... (non) spectata iam adulescentia filius; sen. 37. non enim pro meo reditu ... adulescentes filii ... deprecati sunt, non ... iam spectata aetate filius, ... non sororum filii; Quir. 6.

devovet: ex qua (civitate) P. Decius primum pater, post aliquot annos ... filius se ac vitam suam .. pro salute populi Romani victoriaque devovisset; Sest. 48.

dicit: cum ... id aetatis .. duo filii propter cubantes ne sensisse quidem se dicerent; Sex. Rosc. 64. dicet (hoc) etiam praetextatus Sopatri filius; Verr. II, 80. L. Atilius et eius L. Atilius et armatos ibi fuisse et se suos servos adduxisse dixerunt; Caecin. 27.

discedit: cum ... Sextus .. Pompeius, Gnaei filius, Magnus, ... ab armis discesserit; Phil. V, 41.

est: cum hic filius adsiduus in praediis esset; Sex. Rosc. 18. veri simile non est, odio fuisse parenti filium; ib. 40. si ... perditus filius fuerit; ib. 41. alterum (filium) ruri esse patiebatur; ib. 45. cum ibidem essent duo adulescentes filii; ib. 64. cum in agro Amerino esset filius; ib. 76. audit pupillum esse filium; Verr. I, 131. M. Lollius, eius filius .. praesto est; ib. III, 63. quod scribit Metelli filium puerum esse; ib. 159. Metelli est filius in provincia non puer, sed adulescens bonus ac pudens, dignus illo loco ac nomine; ib. esset ex inerti et improbo et impuro parente navus et pudens et probus filius; ib. 161. cuius (Cn. Calidii) filium sciebat senatorem populi Romani et iudicem esse; ib. IV, 42. regis Antiochi filios pueros scitis Romae nuper fuisse; ib. 61. Aristaeus, qui [ut Graeci ferunt, Liberi filius] inventor olei esse dicitur; ib. 128. „cui filius agnatus sit"; Caecin. 72. filium eius (Dinaeae), M. Aurium, vivere et in agro Gallico esse in servitute; Cluent. 21. „ut ruri in Privernati essemus ego et Brutus filius"; ib. 141. „in Albano eramus ego et Brutus filius"; ib. quod iam certe incolumem filium fore putabat (Sassia); ib. 178. est [tam] veri simile [quam] cariorem huic sororis maritum quam sororis filium fuisse; Rabir. 8. obsignator (decisionis) C. Sextilius (fuit), Lurconis sororis filius; Flacc. 89. equitis Romani .. esse filium criminis in loco poni; Cael. 4. quia esset (filius meus) e familia consulari; Planc. 59. tuus parvus filius ... pacis obses fuit; Phil. I, 31. senatui placere C. Caesarem, Gai filium, ... senatorem esse; ib. V, 46. cuius (Q. Metelli) quattuor filii consulares (fuerunt); ib. VIII, 14. tibi ... filius (est) ..., natus ad laudem; ib. X, 4. cur .. non eis faves, .. quorum similem tuum filium esse vis? ib. 5.

facit: quid parvus filius (meus) ... fecerat? dom. 59. regem Deiotarum patrem et regem Deiotarum filium ... senatui populoque Romano gratum esse facturos; Phil. XI, 31. Magnum Pompeium, Gnaei filium, pro patris maiorumque suorum animo ... fecisse; ib. XIII, 50.

fert: tulit hoc commune dedecus ... graviter filius; Cluent. 16.

flet: de patris (morte) filius (flebat); Verr. I, 76.

habet: catenas habebat hospes tuus, Aristeus, Dexonis filius; Verr. V, 110.

imitatur: si quidem .. in gloria rei militaris ... Maximum filius ... imitatus est; Rab. Post. 2.

intuetur: f. II, 1. video; Sest. 144.

moritur: MORTUO POSTUMO FILIO; Caecin. 53. cum filius non modo non mortuus, sed ne natus quidem esset; ib.

nascitur: nemo .. ex improbo patre probum filium nasci ... posse existimaret; Qu. Rosc. 30. si qui (filius) natus esset; Cluent. 33. 34. f. est; Phil. X, 4. moritur.

notat: te sororis filius Postumius ... notavit; Sest. 111.

occidit: quam ob causam patrem filius occiderit; Sex. Rosc. 61. utrum inimicus potius an filius (Sex. Roscium occiderit); ib. 88.

petit: omnes tecum equitum Romanorum filii petiverunt; Planc. 17.

potest: f. aufert. recuperat.

proficiscitur: L. Albius Sex. filius Quirina ... una profectus est; Quinct. 24.

purgat: materculae suae festivus filius ... purgat se per epistulam; Flacc. 91.

recuperat: ut ... Cn. Pompei filius posset et dignitatem et fortunas patrias recuperare; Phil. XIII. 12.

redimit: redimet .. Cn. Pompei domum filius; Phil. XIII, 10.

refert: tu, (huius) sororis filius, ecquid ad eum umquam de re publica rettulisti? Phil. II, 14.

revocat: neque meam mentem non domum saepe revocat ... parvolus filius; Catil. IV, 3.

sedere solent: cum sedere in equis triumphantium praetextati potissimum filii soleant; Muren. 11.

serviunt: patres familias ... nonne optatissimum sibi putant esse, filios suos rei familiari .. maxime servire? Sex. Rosc. 43.

stat: huius (Verris) fornix in foro Syracusis est, in quo nudus filius stat; Verr. II, 154.

suscipit: numquam .. existimavi .. D. Laelium, optimi viri filium, ... eam suscepturum accusationem; Flacc. 2.

supplicant: (pro me) non .. Scipiones, Metellarum ‖ Metellorum ‖ filii ... populo Romano supplicaverunt; sen. 37.

versatur: inter eius modi viros et mulieres (Verris) filius versabatur; Verr. V, 30.

videtur: videri cariorem populo Romano filium scurrae quam C. Caesarem; Phil. XIII, 23.

vigent: vigent Caesaris filii; Phil. XI, 39.

volitat: volitat .. ante oculos istorum Iuba ‖ Iubae ‖ regis filius; leg. agr. II, 59.

2. **Prädicat:** sum: P. Iunii erat hominis de

plebe Romana filius; Verr. I, 151. Heraclius est Hieronis filius Syracusanus; ib. II, 35. si est (iste) tuus natura filius, consuetudine discipulus, voluntate similis; ib. III, 162. filius .. L. Pisonis erat (L. Piso); ib. IV, 56. quod erat libertini filius (Popilius); Cluent. 132. si eius, qui haec omnia suo solius periculo conservarit, illum filium esse memineritis; Catil. IV, 23. cum equitis Romani esses filius; Muren. 16. cum esset Tubero eiusdem Africani sororis filius; ib. 75. cum esset ... P. Africani .. sororis filius (Tubero); ib. 76. non ut eius filius esses; dom. 35. ne sit eius filius; ib. 37. quod equitis Romani filius est; Planc. 17. si Cn. Scipionis fuisset (Plancius) filius; ib. 60. Postume, tune es C. Curtii filius, C. Rabirii iudicio et voluntate filius, natura sororis [filius]? Rab. Post. 45. cuius tu imperatoris .. fueras ... testamento ... filius; Phil. II, 71. est .. Phaedri .. filius; ib. V, 13. est (Pompeius) eius patris filius, qui sapienter faciebat non minus multa quam fortiter; ib. XIII, 13.

II. **nach Verben**: 1. **Accusativ**: accipio: quarum (Oppianici nuptiarum) illa cum obsides filios ab eo mortuos accepisset; Cluent. 188.

adduco: ex altera parte filius (adductus ad supplicium); Verr. I, 76. Magnum Pompeium .. praestantissimi viri filium auctoritate adduxit (M. Lepidus) ad pacem; Phil. XIII, 8.

adgrego: huius (L. Lentuli) .. filium ... ad interitum patris adgregare voluisti; Vatin. 25.

adopto: *se* filium senatorem populi Romani sibi velle adoptare; dom. 37.

amitto: „patres .. veniunt amissis filiis irati"; Verr. V, 120.

amplector: quem (filium) mihi videtur amplecti res publica tamquam obsidem consulatus mei; Catil. IV, 3.

appello: patremne appellem *ante* an filium? dom. 113. Caesonium, hominis furacissimi filium, ausus est appellare; Piso fr. 4. scurrae filium appellat; Phil. XIII, 23.

aspicio: qua pace Cn. Pompei filium res publica aspiciet; Phil. XIII, 9.

circumvenio: quo facilius circumvenire iudicio capitis .. filium possit (Sassia); Cluent. 192.

cogo: cur cogis sodalis filium hanc primam in foro vocem cum dolore et querimonia emittere? Verr. I, 94.

commendo: commendo vobis parvum meum filium; Catil. IV, 23.

compello: idem etiam Q. Ciceronem, fratris mei filium, compellat edicto; Phil. III, 17.

condemno: condemnatur ... Philodamus et eius filius; Verr. I, 75. [ita ... P. Africani sororis filius (condemnatus est)]; Verr. IV, 22.

conloco: tu inter eius modi mulieres praetextatum tuum filium .. conlocavisti; Verr. V, 137. ut videatur a vobis Cn. Pompei filius in patrimonio suo conlocatus; ib. XIII, 12.

conservo: conservate parenti filium; Cael. 80.

constituo: a quo ... regem et se et filium suum constitutos esse meminisset; Deiot. 25.

damno: dixit, Philodamum et filium eius a C. Nerone esse damnatos; Verr. I, 71.

dedo: ut ... ex complexu matris ereptus innocens filius istius carnifici Sextio dederetur; Verr. V, 125.

deduco: qua in civitate rogati infimorum hominum filios prope de nocte ex ultima saepe urbe deductum venire soleamus; Muren. 69.

defendo: qui (Eubulidas) quia Cleomenem in defendendo filio laeserat; Verr. V, 110.

desidero: cum vos me ut carissimum filium desiderabatis; prov. cons. 43.

devincio: f. habeo; Cael. 36.

diligo: quem (filium) diligebat; Cluent. 135.

dimitto: alterum (filium) a se non dimittebat; Sex. Rosc. 45.

duco: qui .. e complexu parentum abreptos filios ad necem duceret; Verr. I, 7. tune ... in Siciliam tecum grandem praetextatum filium ducebas? ib. III, 159.

educo: cum ... alter .. eius filius ... Teani ... apud matrem educaretur; Cluent. 27.

effero: cum ... L. Torquati ... filius interdum efferatur immoderatione verborum; Sulla 30.

eripio: illa cum .. audisset sibi .. filium ... ereptum; Cluent. 28. f. dedo.

excito: quasi ego eius (matris) excitare ab inferis filium possem; Verr. V, 129.

exheredo: f. **exheredo** filium (5 St.) S. 268, a.

facio: tibi videtur ... senex ille Caecilianus minoris facere Eutychum filium rusticum? Sex. Rosc. 46. is (Cn. Magius) heredem fecit .. Oppianicum sororis suae filium; Cluent. 21. is .. cum ... heredem illum sororis suae filium faceret; ib. 33. cuius filium faceret heredem; ib. 34. factus es eius filius contra fas; dom. 35.

ferio: „ne (filius tuus) saepius feriatur (quid dabis)?" Verr. V, 118.

flagito: Dexo hic ... unicum miser abs te filium optimum atque innocentissimum flagitat; Verr. V, 128.

habeo: cum duos filios haberet; Sex. Rosc. 42. 45. cum patrem domi reliquisses, filium tecum haberes; Verr. V, 109. testamento facit heredem quem habebat e Caesennia filium; Caecin. 11. quae (Dinaea) filios habuit M. et N. Aurios et Cn. Magium; Cluent. 21. quod haberet ille tris filios; ib. 27. cum haberet ex Novia infantem filium; ib. vis .. illum filium familias patre parco ac tenaci habere tuis copiis devinctum; Cael. 36. duos Cn. Pompei ... filios incolumis haberemus; Phil. V, 39.

informo: informat (Cornelius) ad hoc adumbratum indicium filium; Sulla 52.

instituo: ut ille filius instituatur; dom. 37.

interficio: cum maxime filium interfectum cupit (mater); Cluent. 12. ut ... A. Aurium et eius L. filium ... proscribendos interficiendosque curaret; ib. 25. qua (manu) ... interficere filium cupiat (nefaria illa mulier); ib. 185. Pompeio .. patre ... exstincto interfectus est patris simillimus filius; Phil. V, 39. interfectus est .. M. Fulvius .. eiusque duo adulescentuli filii; ib. VIII, 14.

invenio: qui (frater) in me pietate filius ... inventus est; sen. 37. unus, qui quidem in foro posset adesse mihi, pietate filius inventus est, beneficio parens, amore idem, qui semper fuit, frater; Quir. 8. amicior causae quisquam inveniri potest quam filius? Phil. X, 16.

laedo: ut filium testimonio laederent (hae civitates), cuius patrem armis pellendum a suis moenibus censuissent; Flacc. 57.

mitto: filium suum ... ad propinquum suum quendam mittit (Philodamus) ad cenam; Verr. I, 65. si tantum auxilia Pompeio, vel si etiam filium misisset; Deiot. 9.

moveo: movebatur singulari pietate filius; Phil. IX, 9.

neco: cum ille alter filius infans necatur; Cluent. 28. cum ... filium .. eius impuberem ... in carcere necatum esse dixit; Catil. IV, 13.

nomino: ne .. hic miser coniurati et consceleratі et proditoris filius nominetur; Sulla 88.

occido: Q. Lollius eiusdem filius ... in itinere occisus est; Verr. III, 63.

odi: quem (filium) oderat; Cluent. 135.

opprimo: quo facilius .. iudicio capitis .. opprimere filium possit (Sassia); Cluent. 192.

oppugno: (Verres) rogat eos atque orat ne oppugnent filium [suum]; Verr. II, 96.

osculor: quae (mater) misera modo consulem osculata filium suum, nunc cruciatur; Muren. 88.

perdo: idcirco hunc illius filium studes perdere? Sex. Rosc. 145.

praetereo: clarissimi viri filium ... censor .. praeteriit; dom. 84. fratris filium praeteriit (L. Rebrius Casinas); Phil. II, 41. lumen et decus illius exercitus paene praeterii, T. Annium Cimbrum, Lysidici filium; ib. XI, 14.
privo: qui filium suum vita privavit; Sulla 32.
produco: Gracchi credo aut Saturnini aut alicuius hominis huius modi produxeram filium; Verr. I, 151.
proscribo: f. interficio; Cluent. 25.
quaero: non quaesivit procul alicunde ... sed proximum, paene alterum filium, quem illam pecuniam diceret abstulisse; Verr. II, 48.
recipio: qua pace Cn. Pompei filium res publica .. suo .. sinu complexuque recipiet; Phil. XIII, 9.
recupero: cum unius recuperandi filii spes esset ostentata; Cluent. 22.
relinquo: (P. Iunius) reliquit pupillum parvum filium; Verr. I, 130. nullum monimentum clarius Ser. Sulpicius relinquere potuit quam effigiem morum suorum ... filium; Phil. IX, 12.
restituo: ut ... sibi restituerent eum filium; Cluent. 22.
revoco: sperant fore ut patris litteris nuntiisque filius ab incepto ||furore|| revocetur; Verr. II, 97.
seduco: filium meque seduxit (Sulpicius); Phil. IX, 9.
sepelio: de integro funus iam sepulto filio fecit; Cluent. 28.
spolio: quod ... Apollonium, Niconis filium, ... omni argento .. spoliasti; Verr. IV, 37.
surripio: qui ex eius custodia .. regis amici filium .. surripuisset; dom. 66.
video: cum videatis ... ex altera parte egentem, probatum suis filium, in quo non modo culpa nulla, sed ne suspicio quidem potuit consistere; Sex. Rosc. 152. cum adulescentem filium videret (C. Marius) eiusdem socium calamitatis; Quir. 20. video hunc praetextatum eius filium oculis lacrimantibus me intuentem; Sest. 144.
2. **Genetiv:** misereor: misereminі filii (eius); Flacc. 106.
3. **Dativ:** accipio: erant acceptae pecuniae C. Verrucio C. f.; Verr. II, 187.
adfero: „ut uno ictu securis adferam mortem filio tuo, quid dabis"? Verr. V, 118.
adiungo: ut ... ei filio coheredes homines alienissimos adiungeret; Cluent. 135.
cogito: nihil .. est mali, nihil sceleris quod illa non ab initio filio voluerit, optaverit, cogitaverit, effecerit; Cluent. 188.
comparo: ut accusatorem filio suo compararet (Sassia); Cluent. 191.
concedo: quod .. pater filio suo concessit; Sex. Rosc. 44. cum et ipsi (Deiotaro) et filio nomen regium concessisti; Deiot. 36.
conservo: conservate .. parentem filio; Cael. 80.
depromo: quam tu pestem innocentissimo filio de matris sinu deprompseris; Cluent. 186.
distribuo: qui (praedones) aliquid formae, aetatis artificiique habebant, abducit (Verres) omnis, nonnullos .. filio .. distribuit; Verr. V, 64.
do: Syracusana civitas ... dedit ipsi (Verri) statuam ... et filio; Verr. II, 145. possessionem eius bonorum ... huic, illius sororis filio, ... datam, Numerio Cluentio; Cluent. 165. hic nuper sororis filio infudit venenum, non dedit; Phil. XI, 13.
efficio: f. cogito.
facio: quibus in rebus ... filio, Verres, ... fecisti iniuriam; Verr. III, 161. adulescenti filio adeundi ad illum miserum (Apollonium) potestatem numquam esse factam; ib. V, 21.
infundo: f. do; Phil. XI, 13.
instruo: his rebus cum instructum accusatorem filio suo Romam misisset (Sassia); Cluent. 192.
lego: ut illi filio HS cccc milia legaret (Dinaea); Cluent. 22.
licet: mortis paternae de servis paternis quaestionem habere filio non licet; Sex. Rosc. 78.
molior: moliri .. nefaria mulier coepit insidias filio; Cluent. 176. ut velle atque optare aliquid calamitatis filio potius quam id struere et moliri videretur (Sassia); ib. 178.
nuntio: excurrat aliquis qui hoc tantum domestici mali filio nuntiet; Verr. I, 67. haec ubi filio nuntiata sunt; ib.
obicio: ignobilitatem obicit C. Caesaris filio; Phil. III, 15.
obstringo: quae (Sassia) ... Oppianicum accusatorem filio suo donis, muneribus, conlocatione filiae, spe hereditatis obstrinxit; Cluent. 190.
obsum: „pater .. etiam obesse filio debet"; Planc. 31. pater ut apud talis viros obesse filio debeat? ib. is oberit honestissimo filio pater? ib. 32.
opto: f. cogito. molior; Cluent. 178.
parco: (Verres) unumquemque senatorem rogabat, ut filio suo parceret; Verr. II, 95.
pono: ibi inauratam istius et alteram filio statuam ponerent; Verr. II, 50.
praecipio: quae ille a Iove ortus suis praecipit filiis; Planc. 59.
reddo: redde bona sodalis filio; Verr. I, 94. eos dico ... Pompeianas possessiones .. filio reddituros; Phil. XIII, 11. ut, quod a patre accepi, filio reddam; ib. 12.
relinquo: ex omnibus suis commodis hoc solum filio reliquit; Sex. Rosc. 15.
resisto: resistebam ... Marcellis, patri et filio; Sulla 19.
struo: f. molior; Cluent. 178.
sum: neque sceleris (causam) filio fuisse; Sex. Rosc. 41. haec mulier satis firmum accusatorem filio suo neminem fore putavit; Cluent. 190. cui (filio meo) .. satis erit praesidii non solum ad salutem, verum etiam ad dignitatem; Catil. IV, 23. quaesisti utrum mihi putarem, equitis Romani filio, faciliorem fuisse ad adipiscendos honores viam an futuram esse filio meo; Planc. 59.
trado: cum ille confirmaret sese ... praedia vacua filio traditurum; Sex. Rosc. 26. tot praedia ... Sex. Roscius filio suo ... tradiderat? ib. 43. legio ... Ciceroni se filio meo tradidit; Phil. X, 13.
tribuo: quis (hoc) parens filio tribuit, ut, quodcumque rettulisset, id ratum haberet? Qu. Rosc. 3.
venio: cum eius filio ... hereditas a propinquo permagna venisset; Verr. I, 27. quae (hereditas) eius filio a propinquo homine .. venisset; ib. II, 19. haec hereditas quo praetore Dionis filio venerat? ib. 21.
volo: f. cogito. molior; Cluent. 178.
4. **Ablativ:** nitor: qui hoc unico filio nititur; Cael. 79.
orbo: quae (mater) ab sese ... orbata filio minore periculo necaretur; Cluent. 45. ne orbata filio laetetur (mater); ib. 200.
5. **mit Präpositionen:** abstineo a: manus a sodalis filio abstinere non potuisti? Verr. I, 93.
adeo ad: probibentur (parentes) adire ad filios; Verr. V, 117.
deprecor pro: pro uno filio duo patres deprecamur; Planc. 102.
dico de: vir primarius, homo nobilissimus, dicit, neque de filio dicit; Verr. V, 120.
distraho cum: quonam ille modo ... cum carissimo filio distractus esset? Deiot. 15.
lego a: ei testamento legat grandem pecuniam a filio; Cluent. 33. quae pecunia mulieri legata erat a filio; ib. 34.
pervenio ad: ad quem (filium) ... ne ficta quidem suspicio perveniret; Cluent. 178.
praetereo de: de Apollonio, Dioclis filio, ... praeteriri potest? Verr. V, 16.
repeto a: quae (Furiae) .. parentum poenas a consceleratissimis filiis repetant; Sex. Rosc. 67.
respondeo de: an de sororis filio diligentius respondendum est? Rabir. 31.

sum in: quae tanta vitia fuerint in unico filio; Sex. Rosc. 41. summa in filio (regis Deiotari) spes (est); Phil. XI, 33.
supplico pro: quia ||quod|| pro filio supplicabat; Planc. 24.
vivo cum: vivebat (Archias) cum Q. Catulo et patre et filio; Arch. 6. ne cum eius filio vivat; Ligar. 11.
III. nach Adjectiven: infestus, inimicus: incendebat eius amentiam infesta atque inimica filio mater Habiti; Cluent. 44.
iucundus: erat (Archias) .. iucundus Metello illi Numidico et eius Pio filio; Arch. 6.
IV. nach Substantiven: 1. Genetiv: accusatio: qui ... quod turpitudinis (solet esse) in confessione, id per accusationem filii susceperit; Sulla 51.
adeptio: ut haec simulata adeptio ||aditio|| filii quam maxime veritatem illam suscipiendorum liberorum imitata esse videatur; dom. 36.
adulescentia: fatebitur (Hortensius) apud istum neque senectutem patris neque adulescentiam filii neque lacrimas utriusque plus valuisse quam utilitatem salutemque provinciae; Verr. V, 22.
aes: patri persuasi, ut aes alienum filii dissolveret; Phil. II, 46.
amica: reiecta mater amicam impuri filii tamquam nurum sequebatur; Phil. II, 58.
avunculus: qui avunculum filii sui in servitute ac vinculis necaverit; Cluent. 125.
caput: itane .. mulier iam non morbo, sed scelere furiosa ... in filii caput quaestionem habere conata es? Cluent. 182. huius importunitatem matris a filii capite depellite; ib. 195.
causa: leni .. et clementi patri ... filii causa est expeditissima; Cael. 38.
cervices: quibus oculis cruentas cervices filii sui viderat (Eubulidas); Verr. V, 128.
cinis: (Dexo) ex tua calamitate cineri atque ossibus filii sui solacium volt aliquod reportare; Verr. V, 128.
desiderium: filii parvi desiderium mei lacrimaeque pueriles ... tectis ac tenebris continebantur; Quir. 8.
dolor: ut eam ... non filii dolor ... a cupiditate revocaret; Cluent. 12.
domus: nuntiat domum non filii, sed T. Capitonis; Sex. Rosc. 19.
egestas: filii .. eius egestas indignissima (ante oculos versabatur); Sex. Rosc. 24.
exercitus: Deiotari regis ... filii .. magnus ... exercitus; Phil. XI, 33.
fama: ad famam Ser. Sulpicii filii arbitror pertinere, ut ..; Phil. IX, 12.
fortunae: ut .. illius mortui famam et filii innocentis fortunas conservatas velit; Sex. Rosc. 25.
funera: quae (Sassia) se ... filiorum funeribus esse delinitam videret; Cluent. 28.
iudicium: in iudicio filii de turpitudine parentis dici vix oportere; Cluent. 17.
lacrimae: idem (populus Romanus) C. Iunii filii .. lacrimis commotus ... totam quaestionem illam et legem repudiavit; Cluent. 137. T. Brocchi ... lacrimas squaloremque ipsius et filii vides; Ligar. 32. f. desiderium.
locus: qui (Cn. Plancius) si mihi quaestor [imperatori] fuisset, in filii loco fuisset; sen. 35. ut is ... filii tibi loco per aetatem esse potuerit; dom. 36.
manus: cuius ego ... utriusque filiorum manibus in navi tuta .. conlocatus ... Dyrrachium ... petere contendi; Planc. 97.
memoria: recentior .. memoria filii est et cum meis rebus gestis coniunctior; dom. 113.
mors: pater de filii morte (flebat); Verr. I, 76. postremo etiam fortassis mater ... mortem se filii lugere simulasset; Cluent. 201. quam (mortem) ... optimi filii .. diligentia vitare potuisset; Phil. IX, 5. ut nemo umquam unici filii mortem magis doluerit quam ille maeret patris; ib. 12.
necessarii: omnis .. filii .. sui necessarios convocavit (Dinaea); Cluent. 22.
nequitia: quod filii nequitiam videret; Cluent. 141.
nomen: nomina filiorum de parricidio delata sunt; Sex. Rosc. 64. quarum (matrum) una ... filii nomen implorans, mihi ad pedes misera iacuit; Verr. V, 129.
noverca: etiam nomina necessitudinum ... mutavit (Sassia): ... noverca filii; Cluent. 199.
ossa: f. cinis.
peccata: erat .. accusatoris officium ... explicare omnia vitia atque peccata filii; Sex. Rosc. 53.
periculum: te patris lacrimae de innocentis filii periculo non movebant; Verr. V, 109.
pernicies: in quo (loco) ... dies omnis atque noctis tota mente mater de pernicie filii cogitaret; Cluent. 190.
pietas: filii pietas ... populum Romanum movere (potuit); Quir. 6. multum .. valuisse ad patris honorem pietas filii videbitur; Phil. IX, 12.
ratio: eius .. filii longissime diversa ratio est; Phil. V, 49.
sanguis: prohibete aditum matris a filii sanguine; Cluent. 200.
spiritus: quae (matres) nihil aliud orabant, nisi ut filiorum suorum postremum spiritum ore excipere liceret; Verr. V, 118.
squalor: cum tui filii squalorem aspexi; Scaur. 49. f. lacrimae; Ligar. 32.
statua: quae statuae C. Verris ipsius ... et filii essent; Verr. II, 161. in qua curia statua tua stabat et nuda filii; Verr. IV, 143.
suavitas: quorum (Marcellorum) .. apud me .. alter filii suavitatem obtinebat; Sulla 19.
vita: filii vita infesta, saepe ferro .. appetita (est); Sex. Rosc. 30.
vitia: f. peccata.
2. mit Präpositionen: aditus ad: non .. ad omnis praetorum filios eidem aditus sunt; Verr. III, 159.
odium in: odium .. acerrimum patris in filium ex hoc ostenditur; Sex. Rosc. 52.
V. Umstand: a: incredibile est, mortem oblatam esse patri a filio sine plurimis et maximis causis; Sex. Rosc. 40. quod is (consulatus) iam patri debitus a filio petebatur; Muren. 15. cum ... consul designatus ab equitis Romani filio .. defenderetur; ib. 17. adulescentem inlustri ingenio .. accusari ab eius filio, quem ipse in iudicium et vocet et vocarit; Cael. 1. quod ... parum pie tractatus a filio diceretur; ib. 3. nisi forte Caesaris partis ... a filio C. Caesaris oppugnari putamus; Phil. V, 32.
cum: cum .. cubitum in idem conclave cum duobus adulescentibus filiis isset; Sex. Rosc. 64. cursare iste homo .. cum filio .. gratioso circum tribus; Verr. a. pr. 25. quod Philodamus cum filio condemnatus sit; ib. I, 83. cum exanimatus subito ipse (Apollonius) accurrit cum adulescente filio; ib. V, 16. usum .. omnium bonorum suorum Caesenniae legat, ut frueretur una cum filio; Caecin. 11. quod si potuisset honeste scribere se in balneis cum id aetatis filio fuisse; Cluent. 141. C. Curionem .. cum filio ... delere voluisti; Vatin. 24.
in: ut in te P. Fonteius vitae necisque potestatem haberet, ut in filio; dom. 77. quod hoc tempore in sororis filio fecit (L. Caesar); Phil. VIII, 1.
per: curaturum se esse ne quid eis per filium suum noceretur; Verr. II, 96.
praeter: sic vixit (Verres), ut ... vir accumberet nemo praeter ipsum et praetextatum filium; ib. V, 81.

fimbria, Faser, Locke: erant illi ... madentes cincinnorum fimbriae; Piso 25.

fingo, bilden, schaffen, erdichten, erfinden, lügen: I. **absolut:** 1. **unpersönlich:** quod si ... tantum haberent ... ad fingendum ingenii; Font. 40. ne ab ipso ... concessam videamur habere licentiam fingendi; Muren. 20. quam .. tam immanem Charybdim poëtae fingendo exprimere potuerunt? har. resp. 59.

2. **persönlich:** alqs: quorum alterum fingere opinor e cera solitum esse; Verr. IV, 30. sive ille misit (tibi litteras) sive tu finxisti; dom. 22. tu istuc, .., nisi fingeres, sic ageres? Fr. B. IX, 5.

II. **mit Ergänzung:** 1. **indirecte Frage:** me quae de Plancio dicerem .. temporis causa fingere; Planc. 72.

2. **acc. c. infin.:** ut malum civem Roscium fuisse fingeret; Sex. Rosc. 127. improbos temporis causa (eos) esse fingo; Qu. Rosc. 50. sic .. fingunt, ... repente evolasse istos praeclaros testis sine nomine; Cael. 63. quis iudicabit non fuisse causam? — finget fuisse; Scaur. 19.

III. **mit einfachem Object:** alqm: homines antiqui, qui ex sua natura ceteros fingerent; Sex. Rosc. 26. fingite vobis aliquem, qui ..; Verr. III, 23. neque enim potest quisquam nostrum subito fingi; Sulla 69. quid cessat hic .. ex argilla et luto fictus Epicurus dare haec praeclara praecepta sapientiae clarissimo .. imperatori? Piso 59.

alqd: finge aliquid saltem commode; Sex. Rosc. 54. id, quod probare non potest, fingere conatur; Qu. Rosc. 34. nihil fingam; Verr. III, 164. ib. 179. in quibus nihil fictum ... intellegetis; ib. 175. num fingere (me) aliquid (cogitas respondere)? ib. V, 147. ut ex acceptis et datis (tabulis) quicquid fingatur ... appareat; Font. 3. quae ... illi statueruut fingenda esse sibi; Cluent. 160. alia finget (Lysanias); Flacc. 51. ille ad eos ... cotidie aliquid de *me* ficti ||defecti|| adferebat; Sest. 133. quae ex accusatorum oratione ... fingi intellegebam; Cael. 19. sin autem est fictum (illud); ib. 69. multi communes obtrectatores ... multa finxerunt; Planc. 57. Graeculi .. multa fingunt; Scaur. 3. ne existimes .. quod adferam in dicendo me fingere; ib. 7. omnia .. insidiose ||insidiosa|| ficta comperta sunt; Milo 67. simulata ista ficta fucata sunt omnia; Fr. A. V, 10. — hoc: fingi a me hoc totum temporis causa putatote; Verr. I, 156. primum hoc non esse ... ab accusatore fictum; ib. III, 141. ne possis dicere me ... hoc fingere; ib. V, 164. quemquamne fuisse tam sceleratum qui hoc fingeret? Phil. XIV, 14. — haec: vereor ne quis forte ... haec ... fingi a me arbitretur; Verr. I, 138. fingi haec putatis? Milo 76. — quid: quid fingat extemplo non habet; Qu. Rosc. 8. quid fictum ... videretur; Font. 25. quid hoc impudentius .. fingi potest? Flacc. 56. quid te ... fingi dementius potest? dom. 76. ut bis nota sint omnia neque quid fingi novi possit; Rab. Post. 36. quid magis sollicitum ... fingi potest? Milo 5.

argumentum: non .. fingitur (argumentum) ab oratore; Scaur. 16.

audaciam: confiderem totius testimonii fictam audaciam manifesto comprehensam atque oppressam teneri; Flacc. 38.

auditiones: ne fictis auditionibus ... fortunas innocentium subiciendas putetis; Planc. 56.

casum: sese .. leviorem suum casum fingere; Verr. V, 113.

causam: si ista causa abs te tota per summam fraudem .. ficta est; Quinct. 56. fingenda mihi fuit .. causa peracuta; Planc. 72. illum causam mutandi consilii finxisse; Milo. 52.

consulta: quod audaciae xvirali ... fingendorum .. senatus consultorum ... magna permittitur potestas; leg. agr. II, 37.

crimen: f. **crimen,** II, 1. fingo (12 St.) B. 1, S. 719, b.

criminationes: vestrae criminationes insidiarum mearum .. nefarie fictae ... [effecerunt]; Piso 76.

curationem: cuius negotii publici .. fingi curatio potuit? Sest. 66.

defensionem: fingitur improba defensio; Verr. IV, 36.

fabulam: f. **fabula,** II, 1. fingo (3 St.) S. 287, b.

genus: quod (genus litterarum) .. ipsum fingi potest; Scaur. 19.

imaginem: fingite animis ... imaginem huius condicionis meae; Milo 79.

insidias: o magna vis veritatis, quae ... contra .. fictas omnium insidias facile se per se ipsa defendat! Cael. 63.

maledictum: de quo vos homine ne ab inimicis quidem ullum fictum probrosum ... maledictum .. audistis; Font. 37.

maleficium: ut intellegatis fingi maleficium nullum posse; Sex. Rosc. 116.

malum: quid .. mali aut sceleris fingi .. potest quod non ille conceperit? Catil. II, 7. quae (medicina) ... hoc *a* te fictum ||delictum|| malum sanare posset; dom. 12.

officium: voluntarius amicus mulieris ... ficto officio ... coniunctus (fuit Aebutius); Caecin. 14.

orationem: non a me fingi orationem; Balb. 41.

quaestionem: videtis illam nefariam mulierem .. eadem manu ... hanc fictam quaestionem conscripsisse; Cluent. 185.

querimoniam: qui (populus Romanus) L. Quinctii fictis querimoniis antea concitatus rem illam et rogationem flagitarat; Cluent. 137.

rationem: ipsius .. veneni quae ratio fingitur? Cael. 58.

religiones: cum eum multi propter invidiam fictis religionibus impedirent; dom. 139.

res: quae (scientia) tota ex rebus fictis .. constaret; Muren. 28. num quid harum rerum a me fingitur? Flacc. 73. cum aliquid clementer ... factum audimus aut legimus, quo studio incendimur, non modo in gestis rebus, sed etiam in fictis; Marcell. 9.

responsa: fingunt responsa Antonii; Phil. VII, 2.

scelus: f. malum; Catil. II, 7.

sermones: hanc nostram coniunctionem ... certi homines fictis sermonibus ... diremerunt; dom. 28.

terrores: qui mentem optimi ac fortissimi viri suis .. fictis .. terroribus a defensione salutis meae averterant; Sest. 67.

testem: ficti testes in eum dantur; Verr. IV, 100. fictus testis subornari solet; Caecin. 71. testis ... fingi .. potest; Scaur. 15.

turpitudinem: turpitudo ... si non vera, at tamen ficta cum aliqua ratione; Font. 37.

verba: ut verba etiam fingas; Planc. 30.

vitam: quam (vitam) solam videtis ... subito .. fingi .. non posse; Sulla 79.

vitia: si unum hominem deterrimum poëta .. aliquis .. fictis vitiis conquisitis ||conquisitisque|| deformatum vellet inducere; har. resp. 57.

voltus: recordamini .. illos eius fictos .. voltus; Cluent. 72.

voluntatem: quae (voluntas testium) facillime fingi ... potest; Cael. 22.

vocem: plus falsam epistolam habituram ponderis quam ipsius praesentis fictam vocem; Flacc. 93.

IV. **mit doppeltem Accusativ:** hoc ipsum conferam, quo tu te superiorem fingis; Verr. IV, 45. finxit .. te ipsa natura ... ad omnis .. virtutes magnum hominem et excelsum; Muren. 60.

finis, Ende, Gränze, Zweck, Ziel: I. **absolut:** 1. est: sit discordiarum finis aliquando; har. resp. 46. ut semper Macedonicis imperatoribus idem fines provinciae fuerint qui gladiorum atque pilo-

rum; Piso 38. qua fines imperii populi Romani sunt; Milo 98. sed finis sit; Milo 105. certi fines Macedoniae (erant); Phil. X, 11.

postulat: si paulo etiam longius, quam finis cotidiani officii postulat, L. Caecilium pietas et fraternus amor propulisset; Sulla 64.

2. sum: finem stipendiorum patris victoriam ac triumphum fuisse felicitatis fuit; Muren. 12. honorum populi finis est consulatus; Planc. 60. mortem naturae finem esse; Milo 101. qui (Rubico) finis est Galliae; Phil. VI, 5. munus sibi illud pro re publica susceptum vitae finem fore; ib. IX, 6.

II. **nach Verben:** 1. adfero: cum ... omnibus gentibus finem diuturnae [cupiditatis] turpitudinis et servitutis adferret; Fr. B. VI, 14. ſ. **adfero,** II. finem (5 St.) B. I, S. 92, a.

constituo: ut finis aliquando iudiciariae controversiae constitueretur; Verr. I, 5.

defendo: qui agri finis armis proferre mallet quam iure defendere; Tull. 14. coloni omnes municipesque vestri ... facile urbis suas finisque defendent; Catil. II, 26.

demonstro: ſ. **demonstro,** II. finis (3 St.) S. 63, b.

emo: cum finis provinciae tantos haberet, quantos voluerat, quantos optarat, quantos pretio mei capitis emerat; Piso 49.

facio: ſ. **facio,** III. finem (16 St.) S. 304, a.

habeo: ſ. emo.

maculo: cuius (Iovis) ille .. finis .. saepe omni nefario stupro et scelere macularat; Milo 85.

opto: ſ. emo.

pango: quos (finis) lex cupiditatis tuae, non quos lex generi tui pepigerat; Piso 37.

profero: isti ipsi mihi videntur vestri praeceptores et virtutis magistri finis officiorum paulo longius quam natura vellet protulisse; Muren. 65. ſ. defendo; Tull. 14.

propago: ille exercitatus est in propagandis finibus, tu in regendis; Muren. 22. hoc tu .. finis imperii propagabis; Phil. XIII, 14.

rego: ſ. propago; Muren. 22.

relinquo: scitote vos nullum ceteris in aestimando finem improbitatis et avaritiae reliquisse; Verr. III, 220. usucapio fundi, hoc est, finis sollicitudinis ... non a patre relinquitur, sed a legibus; Caecin. 74.

reperio: quod in hoc uno (aequo iudicio) .. falsae infamiae finis aliqui atque exitus reperiatur; Cluent. 7.

statuo: finem audaciae ut statuere ipse non possit; Verr. III, 177.

termino: quorum (civium) alter finis vestri imperii non terrae, sed caeli regionibus terminaret; Catil. III, 26.

transeo: si vos .. in indicando finem aequitatis et legis transieritis; Verr. III, 220.

tueor: quibus (copiis) finis suos ab excursionibus et latrociniis tueretur; Deiot. 22.

video: si finem tum vincendi viderem; Planc. 88.

volo: ſ. emo.

2. conloco in: ei sese Thermis conlocarant in eisdem agri finibus; Verr. II, 86. nisi forte mavoltis ... in Sipontina siccitate aut in Salpinorum pestilentiae finibus ||uligine|| ... conlocari; leg. agr. II, 71.

extermino ex: eum ... ex finibus humanae naturae exterminandum puto; Phil. XIII, 1.

habeo in: quod in omnium fere finibus possessiones habent; Verr. III, 108.

pervenio ad: quod nondum ad propositum mihi finem honoris perveneram; Sulla 11.

prosequor usque ad: omnis Segestae matronas et virgines ... (Dianam) usque ad agri finis prosecutas esse; Verr. IV, 77. usque ad ultimos (finis) prosecutum (te se) dicit; Deiot. 42.

relinquo in: quod partum recenti victoria maiores vobis in sociorum .. finibus et vinculum pacis et monumentum belli reliquerunt ||reliquerint||; leg. agr. II, 49.

praesto sum in: in primis finibus tibi se praesto fuisse dicit; Deiot. 42.

III. **nach Substantiven:** demonstratio: *finium demonstrationi interessent admonet;* Tull. 17.

iura: quae diligentissime descripta a maioribus iura finium ... sunt; Caecin. 74.

propagatio: eum ... finium imperii propagatio retinet; prov. cons. 29.

IV. **Umstand:** 1. arceri: videbam illud scelus ... non posse arceri otii finibus; har. resp. 4.

contineri: quod ... Latina suis finibus, exiguis sane, continentur; Arch. 23.

obtinere: obtinuisti provinciam consularem finibus eis; Piso 37.

tenere: eis (finibus) se tenere non potuit; Piso 49.

terminari: ut eius (Pompei) gloriae domicilium communis imperii finibus terminetur; Balb. 13.

zum Satz: ut ... Macedonia tibi ... quibus tu velles finibus traderetur; Piso 57.

2. ad: quem ad finem (piratam vivum tenuisti)? Verr. V, 75. quem ad finem sese effrenata iactabit audacia (tua)? Catil. I, 1. quem .. ad finem putas custodiendam illam aetatem fuisse? Cael. 11. — usque ad: mansit in condicione atque pacto usque ad eum finem, dum iudices reiecti sunt; Verr. a. pr. 16. (vgl. II, 1. prosequor).

in: quas (iniurias) cives Centuripini non in suis, sed in aliorum finibus acceperant; Verr. III, 108.

intra: (Caecina) ingrediens intra finem eius loci ... impetum armati Antiochi ... refugit; Caecin. 22. „apparuisse numen deorum intra finem anni vertentis"; Phil. XIII, 22.

finitimus, benachbart, angrenzend, Grenznachbar: A. **bei Substantiven:** alqs: sumus .. finitimi Atinatibus; Planc. 22.

bellum: qui praetor finitimo .. bello rem publicam liberarat; Planc. 70.

gentes: domitis iam gentibus finitimis; prov. cons. 5.

nomen: quoniam eius (Autronii) nomen finitimum maxime est huius periculo et crimini; Sulla 71.

oppida: ut ... etiam ex finitimis (oppidis) visendi (praedones) causa convenirent; Verr. V, 66. oppidorum .. finitimorum illam copiam cum hac per risum ac iocum contendent; leg. agr. II, 96. qui concursus ex oppidis finitimis undique? Flacc. 74.

provinciae: fuimus imperatores ego et M. Bibulus in .. finitimis .. provinciis; Phil. XI, 34.

regnum: quod (regnum Ariobarzanis) finitimum est vestris vectigalibus; imp. Pomp. 5.

reges: quorum (regum) multi erant finitimi; Deiot. 15.

tumultus: quod erat Italiae finitimus (tumultus Gallicus); Phil. VIII, 3.

B. **allein:** I. deficiunt: cum ceteri deficerent finitimi; Sulla 58.

II, 1. despicio: qui Aricinum tanto opere despicit ... propinquitate paene finitimum; Phil. III, 15.

2. infero: quicum ... se Bosporanis finitimis suis bellum inferre simularet; imp. Pomp. 9.

finitor, Vermesser, Feldmesser: I. renuntiat: (ut) ratum sit (conceditur), quod finitor uni illi, a quo missus erit, renuntiaverit; leg. agr. II, 34.

II. constituo: finitores ||ianitores|| ex equestri loco ducentos in annos singulos stipatores corporis constituit, eosdem ministros et satellites potestatis; leg. agr. II, 32.

mitto: (ut) finitorem mittant (xviri conceditur); leg. agr. II, 34. ſ. I.

III. iuventus: cum isti xviri ... cum illa delecta finitorum iuventute per [totum] orbem terrarum vagabuntur; leg. agr. II, 45.

IV. cum: ponite ante oculos vobis Rullum in Ponto ... cum suis formosis finitoribus auctionantem; leg. agr. II, 53.

firmamentum, Stütze, Stärke: I. sum: eum .. ordinem ... firmamentum ceterorum ordinum recte esse dicemus; imp. Pomp. 17. quod est firmamentum .. totius accusationis; Muren. 58. est (Gallia) ... illud firmamentum imperii populi Romani; Phil. III, 13.

II. contineo: firmamentum rei publicae publicanorum ordine continetur; Planc. 23.

habeo: sicut aliis in locis parum firmamenti ... veritas habet; Cluent. 5. quae (Sertoriana atque Hispaniensis pars) multo plus firmamenti .. habebat; imp. Pomp. 10.

pono: si ullum firmamentum in illo teste posuisses; Flacc. 92.

firmitas, Stärke, Standhaftigkeit: I. novi: novi firmitatem tuam; Phil. I, 33.

sum: ut eum .. tanta .. firmitate animi se in rem publicam fuisse paeniteat; Sest. 95.

II. exhaurire: tu ... ista gladiatoria totius corporis firmitate tantum vini ... exhauseras; Phil. II, 63.

firmo, befestigen, kräftigen: alqd: omnia .., quae sunt in imperio et in statu civitatis, ab eis .. firmari putantur; Muren. 23. hoc .. memoria multorum firmabo; har. resp. 30. ut ea vestra quoque auctoritate firmentur ||firmetur||; Phil. XI, 29.

aetatem: [qui iam firmata aetate] descendunt (ad hanc rem); Verr. III, 3. quorum ... eximiae virtutes firmata iam aetate exstiterunt; Cael. 43.

animum: animum adulescentis nondum consilio ac ratione firmatum pellexit; Cluent. 13.

commoda: quorum commoda ... semper ego .. oratione firmavi; Phil. XII, 29.

crimen: ubi id (crimen) [interrogando] argumentis atque oratione firmavero; Verr. a. pr. 55.

domum: domum meam maioribus praesidiis .. firmavi; Catil. I, 10.

imperium: ut in ceteros firmaret imperium; Sulla 32.

iudicia: quae (lex) populi iudicia firmavit: Fr. B. VI, 26.

ius: hoc iure firmato; dom. 47.

locum: quem (locum) nobilitas praesidiis firmatum ... tenebat; leg. agr. II, 3.

opes, praesidia: tamenne patiemini ... contra vos firmari opes, firmari praesidia? leg. agr. II, 77.

principia: Gallia ... pecunia belli principia firmavit; Phil. XII, 9.

stirpem: firmata iam stirpe virtutis; Cael. 79.

firmus, stark, fest, sicher: alqs: sunt (alii) fortasse in sententia firmiores; Balb. 61. alter virtutis robore firmior quam aetatis ... ad D. Brutum liberandum est profectus; Phil. X, 16.

alqd: haec quamquam firma esse video; Qu. Rosc. 9. an aliqua firmiora .. quaerenda sunt? Verr. III, 168. utrum .. tibi ad defensionem firmius fore putasti ... producere eum? ib. V, 75. putesne ... id ... firmum futurum? Caecin. 96.

accusator: accusatorem firmum verumque esse oportet; div. Caec. 29. si ... firmus accusator ad iudicium veniret; Verr. II, 1. haec mulier satis firmum accusatorem filio suo fore neminem putavit; Cluent. 190.

acta: acta Caesaris firma erunt; Phil. I, 16.

amicitiae: cum haec eadem (facultas) ... firmissimas amicitias .. pariat; Muren. 24.

amicus: cum .. mihi ... firmus amicus .. videretur; Cael. 14.

animus: cum ... ipse animo firmissimo venit in templum; Sest. 62. quae (deliciae) firmiore ||iam firmiore|| animo praeditis diutius molestae non solent esse; Cael. 44.

argumentum: est hoc ... firmissimum argumentum; Qu. Rosc. 37.

auxilium: habetis unius civitatis firmum auxilium amissum ac venditum pretio; Verr. V, 60.

causa: si in minus firmis causis hominum periculis non defuissem; Cluent. 51. qua re meam causam semper fore firmissimam dicere solebat; sen. 9. si causam ipsam per se firmam esse videritis; Balb. 19.

cives: (profectus est) in provinciam firmissimorum .. civium; Phil. V, 24.

civitas: fuit quondam ita firma haec civitas; har. resp. 60.

colonia: T. Matrinius ... dixit causam ex colonia Latina in primis firma; Balb. 48. circumsedet Mutinam, firmissimam .. populo Romani coloniam; Phil. V, 24. qui Mutinam, coloniam populi Romani firmissimam, oppugnarit; ib. VII, 15.

consilium: das .. mihi ... nullum firmum in Graecis hominibus consilium ... esse; Flacc. 36.

conventus: in qua (provincia) ... conventus firmi (erant); Ligar. 24.

copiae: a quo ... auxiliorum .. firmae copiae comparatae sunt; Phil. X, 24.

corpus: alterum firmum (esse corpus rei publicae); Muren. 51.

decreta: vestra .. decreta ... sine defensione oratoris firma esse non possunt; Muren. 29.

exercitus: firmissimum exercitum ... comparavit; Phil. III, 3.

foedus: veretur Hiempsal ut satis firmum sit (hoc foedus); leg. agr. II, 58.

fundamenta: quae (fundamenta) firmissima sunt; Cael. 5. haec sunt .. fundamenta firmissima nostrae libertatis; Balb. 31.

opes: cum me firmissimis opibus contra scelus inimicorum munire ... possem; prov. cons. 41.

ordo: nullis rei publicae temporibus hunc ordinem firmiorem fuisse; Phil. XIV, 19.

pax: domitae sunt a Caesare maximae nationes, sed ... nondum satis firma pace devinctae; prov. cons. 19.

praesidium: uti satis firmo praesidio defensus Sex. Roscius esset; Sex. Rosc. 5. ut illorum solitudo et pueritia quam firmissimo praesidio munita sit; Verr. I, 153. firmis praesidiis ... isti ... barbariae resistemus; Font. 44. quis ... locus ... tam firmum habuit praesidium? imp. Pomp. 31. qui ... haec tria frumentaria subsidia rei publicae firmissimis praesidiis ... munivit; ib. 34. duo maria ... firmissimis .. praesidiis adornavit (Pompeius); ib. 35. cum ... satis firmum praesidium provincia non haberet; ib. 45. firmissimum est illud communibus fortunis praesidium; leg. agr. II, 103. vives ... multis meis et firmis praesidiis oppressus; Catil. I, 6. descendi [in campum] cum firmissimo praesidio fortissimorum virorum; Muren. 52. ego tectus praesidio firmo amicorum Catilinae tum et Autronii copias et conatum repressi; Sulla 51. ubi erit .. illud firmissimum praesidium pudoris? ib. 77. (is) praesidium firmissimum adimit rei publicae; Phil. X, 9. ut in eo firmissimum rei publicae praesidium .. poneret; ib. 17.

reditus: Appium Claudium ... mecum ... in gratiam reditu firmo .. coniunctum nullo loco .. vituperabo; Scaur. 31.

responsa: vestra responsa ... sine defensione oratoris firma esse non possunt; Muren. 29.

robur: cum .. a firmissimo robore copiarum suarum relictus esset; dom. 67.

senatus: senatum bene sua sponte firmum firmiorem vestra auctoritate fecistis; Phil. VI, 18.

subsidium: „est .. rei publicae .. firmum .. subsidium"; Sest. 20.

suspicio: ea res ... minime firmam veneni suspicionem haberet; Cluent. 174.

testamentum: in privatis (rebus) firmissimum est testamentum; Phil. II, 109.

testimonium: dabit .. nobis ... firmum ... testimonium; Qu. Rosc. 17. firmissimis .. testimoniis ... causa Roscii communita est; ib. 43.
vir: cum audiretur silentio M. Caelius .. vir ... in suscepta causa firmissimus; Milo 91.

fiscina, Korb: homini .. Phrygi ... fiscinam ficorum obiecisti; Flacc. 41.

fiscus, Geldkorb, Staatskasse: I. minantur: ei quoque negotio fisci Sicilienses minabantur; Verr. a. pr. 24.
II, 1. tollo: Venerius, qui fiscum sustulit; Verr. III, 183.
transfero: (reperiebam) fiscos compluris cum pecunia Siciliensi a quodam senatore ad equitem Romanum esse translatos; Verr. a. pr. 22.
2. transfero de: „quaternos HS ... in cistam transferam de fisco; Verr. III, 197.

fistula, Wasserröhre: praecido: si C. Marius, quod fistulas, quibus aqua suppeditabatur Iovis Optimi Maximi templis ac sedibus, praecidi imperarat; Rabir. 31.

fixus: s. figo.

flabellum, Fächer, Wedel: cuius (Maeandrii) lingua quasi flabello seditionis illa tum est egentium contio ventilata; Flacc. 54.

flagellum, Peitsche: hic misericors flagella rettulit; Rabir. 12.

flagitiose, schimpflich, schmachvoll: discedo: ut turpissime flagitiosissimeque discedat; div. Caec. 71.
facio: quae ... in rebus iudicandis nefarie flagitioseque facta sunt; Verr. a. pr. 37.
obeo: legationibus flagitiose obitis; Font. 34.
servio: qui ... aliorum amori flagitiosissime serviebat; Catil. II, 8.
tueor: patres conscriptos iudicia male et flagitiose tueri; Verr. a. pr. 44.

flagitiosus, schimpflich, schmachvoll: alqd: si illud est .. flagitiosum ..., quanto illud flagitiosius? Verr. II, 78. qua in oratione permulta in L. Pisonem .. flagitiosa dicuntur; Font. 39. ne hoc quidem cogitatis ... hunc in eum ordinem recipi ... quam .. flagitiosum .. sit? Phil. VII, 15.
actus: primum illum actum istius vitae .. flagitiosissimum praetermittam; Verr. I, 32.
blanditiae: tantum eius ... blanditiae flagitiosae valuerunt; Verr. III, 65.
comitatus: cum ex Verris .. flagitiosissimo .. comitatu tres .. adsedissent; Verr. III, 30.
convivium: quam diu convivium eius flagitiosissimum (classis) praetervecta est; Verr. V, 86. flagitiosa illa convivia (commemorabantur); ib. 94.
dies: qui .. illo .. flagitioso die et quid pati ... posset et quid .. consequi ipse cuperet ostendit; Phil. III, 12.
dominatio: flagitiosam (dominationem) ferendam esse nobis; Phil. III, 34.
emptio; bonorum emptio flagitiosa (ante oculos versabatur); Sex. Rosc. 24.
foeditas: o foeditatem hominis flagitiosam! Phil. II, 15.
greges: si ex urbe exierint desperatorum hominum flagitiosi greges; Catil. II, 10.
homo: securi esse percussos homines innocentis ... propter hominis flagitiosissimi singularem nequitiam? Verr. I, 76. hominem flagitiosissimum ... defendit; ib. II, 192. tu Apronium, hominem ... flagitiosum ... ne verbo quidem graviore appellasses; ib. III, 134.
iudicia: cum dixisset ... iudicia .. turpia ac flagitiosa fieri; Verr. a. pr. 45.
libido: ut eum suae libidines flagitiosae facere monebant; Verr. I, 63. reperiebam hunc [Timarchidem] ad istius flagitiosas libidines ... natum atque aptum fuisse; ib. II, 134. libido flagitiosa (est) Phil. XIV, 9.
litura: in codicis extrema cera nomen infimum in flagitiosa litura fecit; Verr. I, 92. cum manifesta res flagitiosa litura tabularum ... teneretur; ib. VI, 187.
nundinae: cuius domi ... vectigalium flagitiosissimae (sunt) nundinae; Phil. II, 35.
Verria: apud quos (Syracusanos) .. Verria illa flagitiosa sublata sunt; Verr. IV, 151.

flagitium, Schmach, Schande, Schändlichkeit, Schandthat: I. **absolut:** 1. abest: quod flagitium a toto corpore (tuo) afuit? Catil. I, 13.
est: ut omnibus .. illius flagitium .. (perspicuum) esse posset; Verr. II, 189.
exsistit: „nullum (iam aliquot annis) flagitium (exstitit) sine te“; Catil. I, 18. quod umquam in terris tantum flagitium exstitisse auditum est? Phil. II, 57.
latent: in qua (defensione) tu semper omnia tua .. flagitia latere posse arbitratus es; Verr. III, 151. ut ... omnia (sua) flagitia latere posse arbitraretur; sen. 15.
potest: s. est. latent.
versantur: in qua (domo) semper meretricum lenonumque flagitia versantur; Verr. IV, 83. in qua (domo) ... omnia ... flagitia versentur; Cael. 57.
2. sum: „misereri flagitium (est)“; Muren; 62.
II. **nach Verben:** 1. admitto: si a multis esset flagitium rei militaris admissum; Cluent. 128.
aequo: omnium ante damnatorum .. flagitia, si unum in locum conferantur, vix cum huius parva parte aequari conferrique posse; Verr. I, 21.
audio: ex omnium omnibus flagitiis nullum turpius vidi, nullum audivi; Phil. II, 76.
cognosco: cum istius .. multa .. flagitia cognosset; Verr. I, 97.
committo: nolo ... tantum flagitii esse commissum videri; Verr. V, 173. ut .. flagitium se committere putaret, si qui non veniret; sen. 25.
concipio: quod flagitium Lentulus non cum Autronio concepit? Sulla 16.
confero: s. aequo.
conquiro: nedum isti a Rullo ... conquisiti atque electi coloni ... non statim conquisituri sint aliquid ... flagitii; leg. agr. II, 97.
defigo: ut ... in oculis omnium sua .. flagitia defixurus sim; Verr. a. pr. 7.
deporto: obiciendum Murenae fuit ... aliquod aut in Asia susceptum aut ex Asia deportatum flagitium; Muren. 12.
facio: intellegitur ... imprudente L. Sulla .. haec .. flagitia fieri; Sex. Rosc. 24.
fero: quae flagitia domus illa diutius ferre non potuit; Phil. II, 45.
novi: cuius .. flagitia ... maxima turpissimaque nossemus; div. Caec. 6.
obicio: s. deporto.
occulto: ut ... frontis tibi integimento ad occultanda tanta flagitia diutius uti non liceret; sen. 16.
omitto: iam .. flagitia omittamus; Phil. II, 46.
profero: cum Hispaniae, Galliae, Ciliciae, Cretae ... flagitia protuleris; Flacc. 5. (Z. 26). nihil .. necesse est omnium me flagitia proferre; Milo 14.
puto: qui praeesse agro colendo flagitium putes; Sex. Rosc. 50.
queror: non queror ... flagitium huius iacturae atque damni; leg. agr. I, 21.
relinquo: relictis ceteris eius .. flagitiis; Verr. II, 2.
reperio: quae flagitia ... (in his) reperietis; Sulla 76.
reprehendo: ut ea (istius flagitia) reprehendenda tantum putem; Verr. IV, 83.
suscipio: s. deporto.
tego: flagitia (eius) parietibus tegebantur; Sest. 22.

video: f. audio.
2. recordor: ipse ... flagitiorum suorum recordabitur; Piso 12.
3. dedo: ostendere ... vitam vitiis flagitiisque omnibus deditam; Sex. Rosc. 38.
4. abstineo: qui si reliquis flagitiis .. [se] abstinere potuisset; Phil. XIII, 17.
5. accommodatus ad: a Q. Apronio .. homine ... ad Verris flagitia .. accommodato, equitem Romanum scitote biduum cibo tectoque prohibitum; Verr. III, 60.
audio de: nihil a me de pueritiae suae flagitiis audiet; Verr. I, 32.
coniungo cum: quid me attinet dicere ac coniungere cum istius flagitio cuiusquam praeterea dedecus? Verr. V, 34.
fio a: P. Clodius ... a flagitio .. est factus repente popularis; har. resp. 44.
ingurgito in: numquam te in tot flagitia ingurgitasses; Piso 42.
interrogo de: quid .. te de Hispaniensibus flagitiis tuis ... interrogem? Vatin. 13.
reperio in: in his .. flagitiis hoc quoque maleficium ... reperietis; Sex. Rosc. 117.
teneo in: cum manifestis in flagitiis tenebitur; Verr. III, 207.
versor in: QUANDOQUE TU ... OMNIBUS IN EISDEM FLAGITIIS MECUM ... VERSATUS ES; Verr. III, 187. cuius aures umquam haec respuerunt ... consuetudine et studio in omni flagitio .. (esse) versatum (Catilinam)? Sulla 70.
utor ad: quo iste interprete ... ad .. flagitia uti solebat; Verr. III, 84.
III. **nach Adjectiven:** 1. conscius: eosdem Romae fuisse legatos illius ... conscios flagitiorum; Verr. IV, 139. quam (urbem) haberet ... flagitiorum omnium consciam; ib. V, 160.
plenus: quod homo frugalissimus .. te plenum .. flagitii .. domum suam invitavit; Verr. II, 110. Verres Africani monumentis domum suam .. plenam flagitii .. ornabit? ib. IV, 83.
princeps: sit (Verres) flagitiorum omnium .. princeps; Verr. V, 4.
socius: te ... una Mamertina civitas, socia tuorum .. flagitiorum [publice laudat]; Verr. II, 114.
2. nullus ex: f. II, 1. audio.
vacuus a: hora nulla vacua a .. flagitio reperietur; Verr. I, 34.
IV. **nach Substantiven:** 1. alqd: f. II, 1. committo; Verr. V, 173. conquiro.
commemoratio: qui ... in adsidua commemoratione omnibus omnium flagitiorum fuisset; Verr. I, 101.
deversorium: si domus haec habenda est potius quam ... deversorium flagitiorum omnium; Sex. Rosc. 134.
documentum: homo omnium .. flagitiorum .. documentum, quod in Gabinio fateris, ... id in me infirmas? dom. 126.
integumenta: ut ea ... haec flagitiorum integumenta non quaerat; Cael. 47.
invidia: istius ... flagitiorum invidia conflagravit; Verr. I, 41.
libidines: qui in omnibus isti rebus par ad omnium flagitiorum nefarias libidines esse possit; Verr. III, 23.
maculas: cum te maculas .. flagitiorum tuorum sociorum innocentium sanguine eluere arbitrabare; Verr. V, 121.
memoria: audetisne excitare tanti flagitii memoriam? Cael. 71.
merces: certa flagitii merces (est); Phil. II, 44.
monumentum: hoc de homine ac de huius bonis etiam in Eryco monte monumentum tuorum flagitiorum .. posuisti; Verr. II, 115.
notae: ut multis in locis notas ac vestigia suorum flagitiorum reliqui velint; Verr. II, 115.
pars: mediam illam partem et turbam flagitiorum tuorum mihi esse inauditam; Piso 94.
poena: non ego ... poenam flagitii tolli dico oportere; Verr. V, 133. quae te tanta poena tuorum .. flagitiorum .. vexet; dom. 3.
reliquiae: voluptatum flagitiorumque istius ipse reliquias conligebat; Verr. II, 136.
societas: Cleomenem propter flagitiorum .. societatem familiarissimum esse praetori; Verr. V, 107.
turba: f. pars.
vestigia: ecquo in oppido pedem posuit ubi non plura [stuprorum flagitiorumque suorum] adventus sui vestigia reliquerit? Verr. I, 62. horum flagitiorum iste vestigiis omnia municipia ... impressit; Phil. II, 58.
2. libidines in: in ... flagitiis nefarias eius libidines commemorare .. deterreor; Verr. a. pr. 14.
V. **Umstand:** 1. concidere: tu tuis flagitiis .. concidisses; Phil. II, 24.
contaminare: quod homo ... multis flagitiis contaminatus in iudicium sit vocatus; Cluent. 97. homini .. flagitiis .. contaminatissimo nihil esse credendum; prov. cons. 14. se omnibus .. flagitiis contaminavit; Fr. B. VIII, 7.
contineri: noctis longitudo stupris et flagitiis continebatur; Verr. V, 26.
convinci: quae (facultas dicendi) istius vitam tot vitiis flagitiisque convictam ... possit defendere? Verr. a. pr. 10.
deformari: duorum maximorum criminum auctores ... flagitio deformatos habetis; Scaur. 13.
flagrare: quae (convivia) domesticis .. flagitiis .. flagrabunt; Verr. IV, 71.
infamis: multas familias totas .. infamis tuis .. flagitiis .. fecisti; Verr. IV, 20.
inquinari: nisi omnibus flagitiis vita inquinata (proferatur); Sex. Rosc. 68.
insanus: qui ... nervi esse potuerunt hominis fraternis flagitiis ... insani? Sest. 16.
moveri: ceteris istius .. flagitiis ita moveor; Verr. IV, 83.
notari: cum tantis .. esses .. flagitiis || factis || notatus; dom. 72.
polluere: qui ... incesto flagitio .. caerimonias polluit; dom. 105. quo minus castissimos ludos omni flagitio pollueres; har. resp. 27.
violare: cum apud exteras nationes imperii nominisque nostri famam tuis .. flagitiis .. violaris; Verr. I, 82. qui ... ea .. sacra ... flagitio .. violarit; har. resp. 8.
vivere: quibus flagitiis (Romae vixerint) ... longum est dicere mihi; Cluent. 36.
2. ad: eos (liberos) instituere atque erudire ... non ad tua flagitia ... debuisti; Verr. III, 161.
in: quas res luxuries in flagitiis ... efficere potuisset; div. Caec. 3.
inter: scelus quoque latere inter illa tot flagitia putatote; Sex. Rosc. 118.
per: an minime est mirum ... eadem (sacra) per istius .. flagitium esse violata? Verr. IV, 102.
propter: cum circumsessus a tam illustri civitate sis propter tuum .. flagitium; Verr. I, 82.

flagito, dringend fordern, verlangen, mahnen, auffordern: I. **absolut:** alqs: cur ... Staienum iudicem qui pecuniam dederant non requirebant? .. Quinctius flagitabat? Cluent. 83. quoniam me in vestram contionem vobis flagitantibus evocaverunt; leg. agr. III, 16. qui (Pompeius) .. flagitantis vos ... ad meam salutem excitavit; har. resp. 46.
causa: quia (causa) postulat, non flagitat, praeteribo; Quinct. 13.
senatus: quia me .. flagitanti senatui ... reddiderunt; Sest. 145.
tempora: mihi ... temporibus rei publicae flagitantibus non licuit de salute populi Romani sententiam dicere? dom. 26.

II. **mit Ergänzung:** ut: de me ut (valeret memoria rerum gestarum) semper senatus flagitavit; Quir. 10. pro me superiores consules semper ut referrent flagitati sunt; ib. 11. flagitabatur ab eis cotidie ... precibus senatus, ut meam causam susciperent; Sest. 25. qui cum in senatu privati ut de me sententias dicerent flagitabant; ib. 69. semper flagitavi, ut convocaremur; Phil. V, 20.

III. **mit einfachem Object:** alqm: flagitabar bonorum expostulatione; dom. 16. serius populo Romano hunc vestitum atque arma dedimus quam ab eo flagitati sumus; Phil. X, 19. facile est bene agere cum eis, a quibus etiam tacentibus flagitari videmur; ib. XIV, 30.

alqd: id quod populus Romanus iam diu flagitat; div. Caec. 25. quod .. a me optimi et fortissimi cives flagitabant; Sest. 39. quod flagitabam .. cotidie; Phil. III, 1. ea, quae tempus et necessitas flagitat; ib. V, 53.

aequationem: aequationem gratiae, dignitatis, suffragiorum (flagitasti); Muren. 47.

annonam: a me ... annona flagitabatur; dom. 15.

arma: qui ... arma .. flagitaverunt; Phil. VII, 21.

auxilium: quae (pars) ... consulis auxilium .. flagitat; Rabir. 9.

bellum: qui ... bellum flagitaverunt; Phil. VII, 21.

cistophorum: ut in Asia cistophorum flagitaret; dom. 52.

confusionem: confusionem suffragiorum flagitasti; Muren. 47.

crimen: crimen ab adversario flagitabo; Flacc. 5. (Z. 45). flagito crimen; Planc. 48.

damnationem: quae (damnatio) in te flagitatur; Piso 95.

filium: Dexo hic ... abs te filium ... flagitat; Verr. V, 128.

fundum: fundum Privernatem flagitabat; Cluent. 141.

imperatorem: imperator ab isto praepositus Cleomenes flagitabatur; Verr. V, 94.

ingenium: quae (pars) non oratoris ingenium ... flagitat; Rabir. 9.

legem: legem ambitus flagitasti; Muren. 46. quae lex ... saepius flagitata (est)? Phil. I, 19. legem hanc Cornelii flagitabat (populus Romanus); Fr. B. VI, 19.

memoriam: est ridiculum ... de hominum memoria tacere, litterarum memoriam flagitare; Arch. 8.

officium: dum ... Malleolus .. abs te officia tutelae, sodalitatis familiaritatisque flagitet; Verr. I, 94. abs te officium tuo debitum generi et nomini .. flagito; ib. IV, 79.

orationem: ipsa causa hanc a me orationem flagitavisset; Sulla 35.

pacem: dolui ... orationem civium pacem flagitantium repudiari; Marcell. 14.

perrogationem: perrogationem ‖prerogationem‖ legis Maniliae (flagitasti); Muren. 47.

piratas: nemo erat quin ... reliquos (piratas) ... flagitaret; Verr. V, 71.

quaestionem: ne ... eius .. sceleris in te ipsum quaestio flagitaretur; Vatin. 26

rem: qui (populus Romanus) ... rem illam .. .. flagitarat; Cluent. 137. nec flagitat (populus) rem ullam; Sest. 104.

rogationem: qui (populus Romanus) ... illam rogationem flagitarat; Cluent. 137.

saga: qui ... saga .. flagitaverunt; Phil. VII, 21.

salutem: numquam meam salutem non ab eis consulibus .. flagitavistis; sen. 3.

sententiam: non auditis meam sententiam flagitari? Phil. VII, 14.

severitatem: severitatem res ipsa flagitat; Catil. II, 6.

socerum: Piso ... a propinquo suo socerum suum flagitabat; Sest. 68.

tabulas: nunc tuas (tabulas), C. Fanni Chaerea, solius flagitamus; Qu. Rosc. 3. quod ... tabulae flagitatae (obiectae sunt); Cael. 17.

testis: flagito testis; Font. 11.

IV. **mit Object und Ergänzung:** cum frequentissimus senatus eos ut de me referrent cotidie flagitaret; dom. 70.

V. **mit doppeltem Accusativ:** non a te ipso instituta (concursatio illa) me frumentum flagitabat? dom. 14. dicendum est id, quod ille me flagitat; Planc. 6.

flagrantia, Gluth: si (mulier) ... ita sese gerat ‖geret‖ ... flagrantia oculorum; Cael. 49.

flagro, brennen, glühen, erfüllt, behaftet sein: alqs: cum ... invidia et infamia ... vetere ac diuturna flagraret; Verr. a. pr. 5. gravi diuturnaque iam flagramus infamia; ib. 43. flagrare cupiditate atque amentia coepit (Verres); ib. IV, 75. te ipsum ... recentibus praeceptorum studiis flagrantem iam usus flectet, dies leniet, aetas mitigabit; Muren. 65. ipse cum loci illius, cum aedium cupiditate flagraret; dom. 107. hunc .. flagrantem invidia ... ipse populus Romanus periculo liberavit; Sest. 140. eadem cupiditate ... C. Cotta ... flagravit; Piso 62. primus .. me flagrantem studio laudis in spem impulit; Scaur. c. 1. § 4.

animus: iste tuus animus ... semper immortalitatis amore flagravit; Marcell. 27.

convivia: quae (convivia) domesticis stupris flagitiisque flagrabunt; Verr. IV, 71.

domus: flagrabat tota domus praetoria studio hominum et cupiditate; Verr. II, 133.

homo: homo flagrans cupiditate gloriae tenere se non potuit; Sest. 134.

mater: ita flagrare coepit (mater Habiti) amentia; Cluent. 12.

multitudo: multitudinem Iudaeorum flagrantem non numquam in contionibus prae ‖pro‖ re publica contemnere gravitatis summae fuit; Flacc. 67.

oculi: ne id quidem sentis, coniventis illos oculos abavi tui magis optandos fuisse quam hos flagrantis sororis ‖furoris, flagrantis in sororis‖? har. resp. 38.

ordo: cum invidia flagraret ordo senatorius; Cluent. 136.

vir: flagrat (ille vir) .. cupiditate iusti et magni triumphi; Piso 59.

vitia: [flagrabant vitia libidinis apud illum]; Cael. 12.

flamen, Eigenpriester: I, 1. discunt: discite orationem, ... flamines; dom. 127.

est: quaeris placeatne mihi .. esse .. flaminem; Phil. II, 111.

liberat: meam domum ... L. Lentulus flamen Martialis (omni religione liberavit); har. resp. 12.

paret: pontifici .. flaminem parere iussit (populus Romanus); Phil. XI, 18.

2. sum: est .. flamen ... divo Iulio M. Antonius? Phil. II, 110. cuius (Caesaris) patris flamen est; ib. XIII, 47.

II, 1. habeo: ita populus Romanus brevi tempore neque regem sacrorum neque flamines .. habebit; dom. 38. quem is honorem maiorem consecutus erat, quam ut haberet ... flaminem? Phil. II, 110.

opprimo: L. Lentulum ... flaminem Martialem ... opprimere voluisti; Vatin. 25.

prodo: cum sciret Clodius ... iter .. necessarium ... Miloni esse Lanuvium ad flaminem prodendum; Milo 27. prodi flaminem necesse esse; Milo 46.

video: cum ex conlegio tanto .. non flaminem .. videret; dom. 135.

2. dico: Crassus ... Flacco .. flamini Martiali, multam dixit; Phil. XI, 18.

flaminium, Amt der Flamen: cuius .. flaminium || flamminium || cur reliquisti? Phil. XIII, 41.

flamma, Flamme, Brand, Verderben: I, 1. defendit: si illa labes ac flamma rei publicae suum illum .. funestum tribunatum ... divina religione defenderit; dom. 2.

delet, deposcit: ut illa flamma divinitus exstitisse videatur, non quae deleret Iovis Optimi Maximi templum, sed quae praeclarius magnificentiusque deposceret; Verr. IV, 69.

est: hae (sunt impiorum) flammae; Piso 46. quae flamma ... Graeciae fuisset; Phil. X, 11.

exoritur: exoriam videtur flammam paucorum dolore ac morte restinxisse; Verr. V, 14.

exsistit: f. delet.

nuntiat: flamma ex ipso incendio navium et calamitatem acceptam et periculum reliquum nuntiabat; Verr. V, 93.

obit, potest: quantum (urbis) flamma obire non potuisset; Catil. III, 25.

versatur: quorum vidisti ... flammam in delubris ... versari; Planc. 71.

videtur: f. delet.

2. sum: illam (sententiam) ... esse potius flammam temporis; dom. 69. vim fuisse illam, flammam quassatae rei publicae perturbatorumque temporum iure iudiciisque sublatis; Sest. 73.

II, 1. arceo: ut ab urbe tamquam pestifera flamma arceatur (Antonius); Phil. VI, 6.

conicio: cum in me ... illa flamma illorum temporum coniciebatur; har. resp. 45.

depello: quorum ego a templis atque delubris pestiferam illam et nefariam flammam depuli; dom. 144. qui ab aris, focis .. flammam .. depellit; Sest. 90.

excito: qui nunc primum post illam flammam aliorum facto et cupiditate excitatam ... erigere animum et paulum respirare a metu coepit; Cluent. 200.

extorqueo: qui P. Lentulo .. flammam de manibus extorsimus; Flacc. 97.

metuo: omni .. in sede ac loco .. flammam .. metuemus; Muren. 85.

restinguo: cuius nuper .. flammam .. restinxerim; Sulla 83. f. I, 1. exoritur.

sedo: sedata illa flamma consulatus mei; Cael. 70.

subicio: ille nobilis taurus, ... quo vivos supplicii causa demittere homines et subicere flammam solebat (Phalaris); Verr. IV, 73.

2. resisto: qui .. flammae vobis auctoribus restiterat; sen. 7.

3. eripio: qui ... eripuit flamma Palladium illud; Scaur. 48.

4. eripio ex: fortunatissimam pulcherrimamque urbem ... e flamma ... ereptam ... videtis; Catil. III, 1. ut ... hanc pulcherrimam patriam omnium nostrum ex foedissima flamma eriperem; ib. IV, 2. eriperet ex hac flamma stirpem profecto suam; Scaur. 48.

evolo ex: ex illa flamma periculoque evolavit; Verr. I, 70. cum ... ex flamma sociorum evolaris; ib. 82.

inicio in: in hanc flammam recentem tum C. Iunium ... esse iniectum memini; Cluent. 79.

mitto in: nunc in tantam flammam tamque inveteratam mittamus (summos viros)? Phil. XIII, 48.

servo ex: quae (Diana) ... bis ex duorum bellorum flamma ferroque servata est; Verr. IV, 78.

voco ad: cum ... coniurati ad .. flammam vocabantur; Flacc. 102.

III, 1. conflagrare: qua (nocte) praetor amoris turpissimi flamma ... conflagrabat; Verr. V, 92.

delere: qui haec omnia flamma ... delere voluerunt; prov. cons. 24.

minitari: L. Catilinam ... vobis atque huic urbi .. flamma .. minitantem ex urbe .. eiecimus; Catil. II, 1.

2. in: vestri auxilii est .. huius innocentiae .. in hac calamitosa fama quasi in aliqua perniciosissima flamma subvenire; Cluent. 4. quae sint in illa rei publicae flamma gesta contra me; dom. 30.

post: f. II, 1. excito.

IV. elliptisch: „prius undis flamma", ut ait poëta nescio quis; Phil. XIII, 49.

flebilis, beweinenswerth, jammervoll: species: ponite .. ante oculos ... illam .. flebilem speciem; Phil. XI, 7.

vigiliae: o flebilis vigilias! Planc. 101.

flecto, beugen, lenken, richten, abwenden, verändern, umstimmen: alqm: te ipsum ... iam usus flectet; Muren. 65. quibus ego rebus .. ita flectebar animo; Sulla 18. quid oratione te flectam? Phil. I, 35. flecte te; ib.

bestias: bestiae saepe immanes cantu flectuntur; Arch. 19.

currus: cum de foro in Capitolium currus flectere incipiunt; Verr. V, 77.

fata: nisi di immortales ... prope fata ipsa flexissent; Catil. III, 19.

mentis: cuius (filiae meae) fletus adsiduus ... ceterorum omnium mentis oculosque (flectebat); dom. 59. qui (Gaditani) ... mentis suas ad nostrum imperium nomenque flexerunt; Balb. 39.

multitudinem: plebem et infimam multitudinem ... se fecisse commemorat ut .. virtute flecteret; Milo 95.

naturam: illa .. in illo homine mirabilia fuerunt, ... suam naturam ... huc et illuc ... flectere; Cael. 13.

oculos: f. mentis; dom. 59.

plebem: f. multitudinem.

populum: quaeritur consul ... qui concitatum populum flectat; Muren. 24.

testem: testis ... quivis ... flecti potest; Scaur. 15.

tormenta: illa tormenta ... flectit libido; Sulla 78.

vitam: quam (vitam) solam videtis ... subito flecti .. non posse; Sulla 79.

voluntatem: quae (voluntas testium) ... nullo negotio flecti .. potest; Cael. 22.

fleo, weinen: alqs: (mihi) venienti Syracusas egerunt gratias flentes (Heraclius ille et Epicrates); Verr. II, 65. (Verres) flens unumquemque senatorem rogabat; ib. 95. hic illi flentes rogare atque orare coeperunt; ib. III, 69. Sopater .. flens ad senatum rem defert; ib. IV, 85. ab eis flens (Dinaea) petivit; Cluent. 22. vos Habitus .. flens obsecrat; ib. 201. cum ego te ... flens flentem obtestabar; Flacc. 102. qui (Flaccus) ... meam quodam modo flens fidem implorat; ib. 106. cum ... Cn. Oppius ... ad pedes eius flens iaceret; Quir. 12. post meum discessum eis Pisonem verbis flens (M. Cato) meum et rei publicae casum vexavit; Sest. 60. cum me intuens flentem significabat interruptis atque morientibus vocibus; Cael. 59. quid .. possum aliud .. nisi flere? Planc. 102. nec vero haec ... flens ... loquitur; Milo 94. quam (epistulam) cum illa legeret flens; Phil. II, 77.

artifex: quid fuit illud, quod ... summus artifex ... flens ... egit apud populum Romanum multo gravioribus verbis meam causam, quam egomet de me agere potuissem? Sest. 120.

avia: mater .. atque avia, quae miserae flentes eversum a te puerum patriis bonis esse dixerunt; Verr. I, 93.

boni: cur me flentes (omnes boni) .. prosecuti sunt? dom. 56.

equites: cum senatus equitesque Romani flere pro me ... vetarentur; Quir. 13.

filius: flebat uterque non de suo supplicio, sed pater de filii morte, de patris filius; Verr. I, 76. (pro me) non ... Scipiones, Metellarum || Metello-

rum || filii flentes ... populo Romano supplicaverunt; sen. 37.
mater: f. avia.
mulier: cum mulier fleret uberius; Phil. II, 77.
ordo: cum flens universus ordo cincinnatum consulem orabat; Sest. 26.
pater: f. filius; Verr. I, 76.
rex: rex .. Syracusis in foro ... flens ... clamare coepit; Verr. IV, 67.
senatus: f. equites.

fletus, Weinen, Jammer, Rührung: I. conquiescit: ne umquam conquiescere possit fletus bonorum; dom. 101.
est: quem fletum totius Asiae fuisse (putatis)? Verr. I, 76. cuius (filiae meae) fletus adsiduus (vobis erat iucundus): ceterorum omnium mentis oculosque (flectebat); dom. 59.
flectit: f. est; dom. 59.
indicat: indicat tot hominum fletus quam sis carus tuis; Rab. Post. 48.
potest: f. conquiescit.
II, 1. abstergeo: utinam his omnibus abstergere fletum sententiis nostris consultisque possemus; Phil. XIV, 34.
excito: ut ... fletum etiam inimicis atque invidis excitaret; Sest. 121.
facio: f. **facio,** III. fletum (5 St.) S. 304, a.
video: fletum cum singultu videre potuisti; Planc. 76.
2. irrumpo in: in nostrum fletum inrumpes? Ligar. 13.
III, 1. augeri: augebatur .. eius molestia ... adsiduo fletu sororis; Cluent. 16. orat ne ... patris maerorem suo fletu augeatis; Flacc. 106.
commoveri: ne civium quidem Romanorum ... fletu .. maximo commovebare? Verr. V, 163.
debilitare: haec facta illius clarissimi .. viri mentio .. vocem meam fletu debilitavit; Cael. 60.
renovare: frater erat unus, qui ... suo fletu desiderium mei memoriamque renovaret; Quir. 8.
2. cum: quanto cum fletu de illis nostris incendiis ac ruinis (illa sunt acta); Sest. 121.
in: si in nostro omnium fletu nullam lacrimam aspexistis Milonis; Milo 92.
sine: quas (res) idcirco praetereo, quod ne nunc quidem sine fletu commemorare possum; dom. 97. quis liberos ... aspicere poterat sine fletu? Phil. XIV, 10.

flexibilis, biegsam, geschmeidig: nihil est ... tam ... flexibile quam voluntas erga nos sensusque civium; Milo 42.

flexio, Krümmung: quae deverticula flexionesque quaesisti? Piso 53.

flexus, Wendung: in hoc flexu quasi aetatis ... fama adulescentis paulum haesit ad metas; Cael. 75.

flo, blasen, gießen: quae ratio .. flandae .. pecuniae non reperiebatur? Sest. 66.

floreo, florens, blühen, in Blüthe, Ansehn, Kraft stehen, prangen, in Besitz sein, part. ausgezeichnet, herrlich: alqs: pro me pugnabit L. Philippus eloquentia, gravitate, honore florentissimus civitatis; Quinct. 72. qui inter illos florebas; ib. 80. Sex. Roscius ... fuit gratia atque hospitiis florens hominum nobilissimorum; Sex. Rosc. 15. qui omnes in iudiciis publicis iam tum ... floruerunt; Cluent. 107. illi ... se in hac urbe florere voluerunt; Catil. III, 25. vos me florentem semper ornastis; sen. 31. cum tu florens ac potens per medium *forum* .. volitares; dom. 49. tertio die post ... quam in re publica floruisset (Q. Metellus); Cael. 59. eorum, quos ego florentis .. sine ferro viceram; Planc. 86. qui ..., me ... florentem .. esse voluisti; ib. 104. te ... florentem esse cupiebant; Phil. XIII, 33.
alqd: nihil .. semper floret; Phil. XI, 39.
accessus: cum ... ad urbem accessus incredibili hominum multitudine et gratulatione florebat; Sest. 131.
adulescens: P. Scipione, florentissimo adulescente, vivo et incolumi; Verr. IV, 80.
adulescentia: cum eius adulescentia in amplissimis honoribus summi viri ... florere potuisset; Sest. 110.
amicitia: (fatetur se posse) non ... ad florentem aliam (amicitiam) devolare; Quinct. 93.
campus: constat .. nullis umquam comitiis campum Martium tanta celebritate, tanto splendore ... floruisse; dom. 75.
civis: civis florentissimi ... periculum ... lugere senatui non licebit? Sest. 33. „sint florentes (cives mei)“; Milo 93.
civitas: quibus (civibus) .. vivis ... florens civitas esse posset; Phil. XIV, 23.
colonia: ut florentis coloniae territorium minueretur; Phil. II, 102.
domus: quorum domus cum honore ac virtute florent; Verr. I, 55.
equites: qui (equites Romani) nuper in re publica iudiciisque maximis floruerunt; Font. 26.
exercitus: idcircone saga sumpsimus ... ut exercitu florentissimo .. legati ad pacem mitterentur? Phil. XII, 16.
familia: quanta mala florentissimae familiae sedavi vel potius sustuli; Phil. II, 46. quae (familia) postea viris fortissimis floruit; ib. IX, 4.
fortuna: nunc meam spoliatam fortunam conferam cum florente fortuna imperatoris; Piso 38.
gloria: qua (laude) maxime florere generis sui gloriam ||florere in generis sui gloriam|| viderat (L. Flaccus); Flacc. 25.
Graecia: quae (Graecia) quondam opibus, imperio, gloria floruit; Flacc. 16. quae (Graecia) fama, quae gloria, quae doctrina, quae pluribus artibus, quae etiam imperio et bellica laude floruit; ib. 64.
homo: homines .. florentissimos || ornatissimos || nostrae civitatis (habet adversarios); Quinct. 7. mors hominis florentissimi (ante oculos versabatur); Sex. Rosc. 24. qui cum florentem hominem in populari ratione, L. Saturninum, censor notasset; Sest. 101. in qua (ratione) multi homines novi et honore et gloria floruerunt; ib. 136.
laus: qua in familia laus aliqua forte floruerit; Rab. Post. 2.
nomen: iure tum florebat populi Romani nomen; div. Caec. 69.
ordines: delegit ex florentissimis ordinibus ipsa lumina; Milo 21.
populi: illi ... populi iudiciis atque omni significatione florebant; Sest. 105.
praefectura: ut maiores eius omnes summum in praefectura florentissima gradum tenuerint et dignitatis et gratiae; Planc. 32.
praeturae: quae (praeturae) et ceteris ornamentis et existimatione innocentiae maximo floruerunt; Font. 41.
quaestura: quamvis .. illa (quaestura mea) floruerit; Planc. 64.
reditus: qui (reditus) ita florens fuit; Sest. 128.
res publica: florentissimam (rem publicam) nobis reliquerunt; Sex. Rosc. 50. florente re publica; Cluent. 107.
senatus: qui (senatus) quondam florens orbi terrarum praesidebat; Phil. II, 15.
Sicilia: cum Sicilia florebat opibus et copiis; Verr. IV, 46.
socii: ut imperio nostro (socii) quam .. florentissimi .. essent; Verr. IV, 134.
vir: Ser. Galbam ... nonne proavo tuo, .. florentissimo viro, M. Catoni ... populus Romanus eripuit? Muren. 59.
urbs: quam urbem .. florentissimam .. esse voluerunt (dii); Catil. II. 28.

floresco, erblühen, aufblühen: alqs: nolite

... hunc nunc primum florescentem ... tamquam turbine aliquo aut subita tempestate pervertere; Cael. 79.
iustitia, lenitas: haec [tua iustitia et lenitas animi] florescet cotidie magis; Marcell. 12.

flos, Blume, Blüthe, Zierde, Glanz, Fülle, Jugendkraft: I, 1. sentit: quid tirones milites, flos Italiae, ... de vestra gravitate sentiat; Phil. XI, 39.
sunt: quam (Hennam) circa ... sunt .. laetissimi flores omni tempore anni; Verr. IV, 107.
vivit: vivere volebam ... omnem .. florem nobilitatis ac iuventutis; Phil. II, 37.
2. sum: est .. ille flos Italiae; Phil. III, 13.
II. adhibeo: cum alter nobilitatis florem ... adhibuisset; Phil. XII, 27.
appello: Castricium ... florem iuventutis appellant; Flacc. 75.
aspicio: aspiciant hunc florem legatorum laudatorumque Flacci ex vera atque integra Graecia; Flacc. 61.
contineo: flos .. equitum Romanorum ... publicanorum ordine continetur; Planc. 23.
educo: contra illam naufragorum eiectam ac debilitatam manum florem totius Italiae .. educite; Catil. II, 24.
infringo: est .. haec saeculi quaedam macula atque labes .. velle ipsum florem dignitatis infringere; Balb. 15.
propono: possum ... totum .. agrum Sabinum, florem Italiae, ... proponere; Ligar. 32.
III, 1. complere: omnis Segestae matronas et virgines ... (Dianam) complesse .. floribus; Verr. IV, 79.
conligi: non venirem contra gratiam ... aetatis flore conlectam? Phil. II, 3.
ornari: cuius damnatione sepulcrum L. Catilinae floribus ornatum ... est; Flacc. 95.
2. in: nemo hunc M. Caelium in illo aetatis flore vidit nisi aut cum patre aut mecum; Cael. 9.

flosculus, Blümchen, Putz: ut ... omnis undique flosculos carpam .. atque delibem; Sest. 119.

fluctuo, umhertreiben, auf den Wellen treiben: alqs: quid est tam commune quam ... mare fluctuantibus? Sex. Rosc. 72.
quadriremis: quadriremem .. fluctuantem in salo reliquerat; Verr. V, 91.

fluctus, Fluth, Wogen, Strömung: I, 1. eicio: ita magni fluctus eiciebantur; Verr. I, 46.
excito: hic, in hac gravissima .. civitate ... quantos fluctus excitari in contione videtis; Flacc. 57. in re publica fluctus excitantur; Sest. 99. „haec res tibi fluctus illos excitavit"; Piso 72.
fugio: me .. spe reliquae tranquillitatis praesentis fluctus .. fugisse; Sest. 73.
2. committo: hiemi sese fluctibusque committere maluit; Verr. II, 91.
3. confero in: homines ... saepe ex hoc portu se in illos fluctus prope necessario contulerunt; prov. cons. 38.
emergo e: postea quam ... emergere auctoritatem vestram e fluctibus illis servitutis ... vidit; har. resp. 48.
II. agitationes: quod .. fretum, quem Euripum .. tantas, tam varias habere putatis agitationes fluctuum? Muren. 35.
III, 1. adlui: cum in ultimis terris ... barbariae fluctibus adluatur (Massilia); Flacc. 63.
circumiri: qui se totius belli fluctibus circumiri quam illum aut regredi aut progredi maluit; Phil. XIII, 20.
demergi: vos fortasse consumptum istum cruciatu aut demersum fluctibus audire malletis; Fr. A. V, 2.
eici, expelli: navis illa ... expulsa atque eiecta fluctu, frangitur; Verr. I, 46. socerum ... fluctibus rei publicae expulsum; Sest. 7.
fessus: quod fessum (C. Marium) inedia fluctibusque recrearunt; Planc. 26.
iactari: ita iactantur fluctibus, ut numquam adluantur; Sex. Rosc. 72.
operiri: qui (fons) fluctu totus operiretur; Verr. IV, 118.
2. in: quis .. clavum tanti imperii tenere ... in maximo cursu ac fluctibus posse arbitraretur hominem ... vino, ganeis, lenociniis adulteriisque confectum? Sest. 20. qui in maximis .. fluctibus rei publicae navem gubernassem; Piso 20. qui in hac tempestate populi iactamur et fluctibus; Planc. 11. ceteras tempestates .. in illis .. fluctibus contionum semper putavi Miloni esse subeundas; Milo 5.

fluito, treiben, schwanken: cum .. in hanc rei publicae navem ... fluitantem in alto tempestatibus seditionum ac discordiarum armatae tot classes ... incursurae viderentur; Sest. 46.

flumen, Fluß, Strom: I. est: nullius tantum flumen est ingenii, Marcell. 4.
II. ago de: cum Reatini ... me suam publicam causam de Velini fluminibus ... agere voluissent; Scaur. 27.
deicio in: insui voluerunt (maiores nostri) in culeum vivos atque in flumen deici; Sex. Rosc. 70. non sic nudos (eos) in flumen deicere (voluerunt); ib. 71.
educo citra: ut exercitum citra flumen Rubiconem ... educeret; Phil. VI, 5. exercitum citra flumen Rubiconem eduxerit (oportet); ib. VII, 26.
III. natura: speravit .. difficilis tibi Alexandriae fore exitus propter .. naturam .. fluminis; Deiot. 24.
nomen: in his (signis) .. ipsa Himera in muliebrem figuram habitumque formata (erat) [ex .. nomine .. fluminis]; Verr. II, 87.
ostium: qui ... hanc rem in Cilicia ad ostium fluminis Cydni confecisset; Phil. II, 26.
vis: (ad) vim .. fluminum .. hoc sibi remedium compararat; Verr. V, 26.
IV, 1. intercludi: illi meum reditum ... flumine sanguinis intercludendum putaverunt; sen. 6. inimici mei ... flumine sanguinis meum reditum intercludendum putaverunt; Quir. 14.
2. in: quae navis umquam in flumine publico tam volgata omnibus quam istius aetas fuit? har. resp. 59.

fluo, fließen, gleiten, schlaff herabfallen: amnis: Chrysas est amnis, qui per Assorinorum agros fluit; Verr. IV, 96.
arma: fluent arma de manibus; Phil. XII, 8.
buccae: processit qua auctoritate vir! ... fluentibus buccis; sen. 13. erant illi ... madentes cincinnorum fimbriae et fluentes † pulsataeque || purpurissataeque || buccae; Piso 25.

fluvius, Fluß: ille se fluvio Rubicone ... circumscriptum esse patiatur? Phil. VI, 5.

foculus, Opferherd: I. volt: quid foculus (voluit)? dom. 125.
II. pono: foculo posito in rostris; dom. 123. foculo posito; ib. 124.

focus, Feuerstätte, Herd, Besitzthum, Haus, Familie: I. sunt: hic foci (sunt); dom. 109.
vident: te amicum et placatum Deiotari regis .. foci .. viderunt; Deiot. 8.
II, 1. committo, credo: ut ... omnium civium ... foci ... vestrae sapientiae, fidei, potestati (commissi creditique) esse videantur; dom. 1.
defendo: nos ... focos ... defendimus; Phil. VIII, 8.
habeo: nec privatos focos (is videtur caros habere); Phil. XIII, 1.
perverto: deorum ... abditos ac penetralis focos ... inexpiabili scelere pervertit (Clodius); har. resp. 57.

recipero: hic est reditus ... in focis ... reciperandis; dom. 143.
relinquo: quos tu ... focos relinquere coëgisti; Piso 91.
repeto: repetebant .. patrios .. focos; Phil. II, 75.
subicio: ius .. statuetis esse unius cuiusque vestrum .. focos .. subiectos esse libidini tribuniciae? dom. 106.
2. eicio: nudum eicit .. focis patriis; Sex. Rosc. 23.
pello: ego pulsus .. focis ... carui patria; Sest. 145.
3. decerno de: de .. focis (vestris) ... decernite diligenter .. ac fortiter; Catil. IV, 24.
depello a: qui ab aris, focis ferrum flammamque depellit; Sest. 90.
fero contra: ego arma ... contra .. patrios .. focos .. tuli; Phil. II, 72.
iudico de: de focis vestris hodierno die vobis iudicandum est; Catil. IV, 18.
III, inimicus: nisi .. focis omnium nostrum ... inventus esset inimicus; Phil. XI, 10.
IV. bellum contra: cum bellum nefarium contra .. focos (nostros) ... geri .. viderem; Phil. III, 1. unus furiosus gladiator ... contra .. focos ... gerit bellum; ib. XIII, 16.

fodio, stechen: num exspectas, dum te stimulis fodiamus? Phil. II, 86.

foede, gräßlich, abscheulich: incido: qui legato ... foedissime .. venas incideret; har. resp. 35.
stipo: cum esses foedissime stipatus armatis; Phil. II, 6.
vexo: ut non ante attigerint (eas provincias) ... quam fidem publicam ... foedissime .. vexarint; prov. cons. 3.

foederatus, verbündet: A. alqs: quod sunt foederati (Mamertini); Verr. V, 49. cur Tauromenitanis item foederatis navem imperasti? ib. M. Crassus non † Avennensem foederatum civitate donavit? Balb. 50. qui Aricinum tanto opere despicit .. iure foederatum; Phil. III, 15.
civitas: Tauromenitani, quorum est civitas foederata; Verr. II, 160. foederatae civitates duae sunt; ib. III, 13. quarum civitatum utraque foederata est; ib. V, 56. hoc Netinorum foederata civitas publice dicit; ib. 133. SI QUI FOEDERATIS CIVITATIBUS ASCRIPTI FUISSENT; Arch. 7. num quis eorum, qui de foederatis civitatibus esset civitate donatus, in iudicium est vocatus? Balb. 48. has sacerdotes video ... fuisse foederatarum .. civitatum; ib. 55.
populus: negat ex foederato populo quemquam potuisse (civitate donari); Balb. 19. quid .. potuit dici imperitius quam foederatos populos fieri fundos oportere? nam id non magis est proprium foederatorum quam omnium liberorum; ib. 20. ut quibusdam populis .. foederatis .. permittendum esse videatur; ib. 22. quia .. est .. non proprium foederatorum (populorum); ib. 27. Cn. Pompeius ... P. Caesium ... foederato ex populo nonne civitate donavit? ib. 50. multi in civitatem recepti ex .. foederatis .. populis .. sunt; ib. 52. si foederati populi (illud ius ignoraverunt); ib. 64. quem foederati .. populi ... omni cruciatu dignissimum putent; Piso 98.
solum: in Mamertinorum solo foederato .. monumentum istius crudelitatis constitutum est; Verr. IV, 26.
B, I. constituunt: nihil interest .. utrum haec foederati iura constituant ... an ... ea rata esse non possint; Balb. 26.
II, 1. dono: qui foederatos civitate donarunt; Balb. 65.
facio: ut omnium praemiorum beneficiorumque ‖ beneficioque ‖ nostrorum expertis faciat foederatos; Balb. 20.
2. eripio: quis .. esset ... qui foederatis in defendenda re publica nostra spem praemiorum eripi vellet? Balb. 49.
licet: anne de nobis trahere spolia foederatis licebat, de hostibus non licebat? Balb. 53.
pateo: quod si .. gravissimi .. cives hanc Latinis, id est foederatis, viam ad civitatem .. patere passi sunt; Balb. 54.
III. oppidum: ut civis Romanus ... in oppido foederatorum ... virgis caederetur? Verr. V, 163.
patronus: hanc tu .., patrone .. foederatorum, condicionem statuis Gaditanis? Balb. 25.

foeditas, Garstigkeit, Abscheulichkeit: I. o: o foeditatem hominis flagitiosam! Phil. II, 15.
II. sum in: quando .. obliviscetur ulla posteritas cuius scelere in hac vestitus foeditate fuerimus? Phil. XII, 12.
III. propter: neque eam habere in matrimonio propter foeditatem ... volebat; Scaur. 8.

foedo, verunstalten, besudeln, entweihen: exstinctorem: quoniam togatum domestici belli exstinctorem nefario scelere foedasset; har. resp. 49.
memoriam: memoriam *inventutis* suae rerumque gestarum senectutis dedecore foedavit; Scaur. c. 3 § 2.
sacella: a Sex. Serrano sanctissima sacella ... summa .. turpitudine foedata esse nescimus? har. resp. 32.

foedus, garstig, gräßlich, abscheulich: alqs: an ille demens ... foedior .. in Cn. Pompeio accusando quam in universo senatu vituperando fuit? har. resp. 51.
alqd: quo foedius nec fieri nec cogitari quicquam potest; Piso 17. quid (hoc) foedius (est)? Phil. II, 86. nihil (est) foedius servitute; ib. III, 36. ne hoc quidem cogitatis, ... hunc in eum ordinem recipi ... quam foedum .. sit? ib. VII, 15. nihil esse homini Romano foedius servitute; ib. XII, 15. quid ... foedius ... quam contra senatum ... exercitum ducere? ib. XIII, 14.
crimen: adempta ignominia foedissimi criminis; Sulla 90.
crudelitas: qui primus Antonii .. foedam crudelitatem ... a membris et visceribus (nostris) avertit; Phil. XIV, 25.
dies: qui foedo illo .. die et quid pati ... posset et quid .. consequi ipse cuperet ostendit; Phil. III, 12.
direptio: in urbe auri ... foeda direptio (erat); Phil. II, 62.
facta: „quae tu omnia tuis foedis factis facis, ut nequiquam velim"; Cael. 37. ne metus quidem a foedissimis factis potest (te) avocare? Phil. II, 115.
familiae: en quibus familiis quam foedis ... dedatis hanc familiam; Scaur. 13.
fax: iniecta fax est foeda ac luctuosa rei publicae; har. resp. 45.
fuga: quam foeda (erat fuga); Phil. III, 24.
flamma: ut ... hanc pulcherrimam patriam omnium nostrum ex foedissima flamma ... eriperem; Catil. IV, 2.
hostis: quibus persuasum est foedissimum hostem iustissimo bello persequi; Phil. XIII, 35.
monstrum: tune etiam, .. foedissimum monstrum, ausus es meum discessum illum ... *in* maledicti .. loco ponere? Piso 31.
mors: foedissimam mortem omnes ... cogitabant; Phil. XIV, 10. in fuga foeda mors est; ib. 32.
res: homines te in re foedissima defenderunt; har. resp. 38. o rem non modo visu foedam, sed etiam auditu! Phil. II, 63.
servitus: populum Romanum foedissima .. servitute liberatum (esse); Phil. XIV, 37. f. alqd; Phil. III, 36. XII, 15.
tribunus: emisti a foedissimo tribuno plebis ... ut tibi ... liceret; prov. cons. 7.

turpitudo: cum ... vos .. sempiternas foedissimae turpitudinis notas subieritis; Piso 41.
vita: ut cum Lentulo et Catilina et Cethego foedissimam vitam ... degeret; Sulla 75.
voltus: nemo illum foedum voltum aspicere ... poterat; Sest. 106.

foedus, Bündniß, Bund, Bundesvertrag: I. **absolut:** 1. est: si eius modi esse haec duo foedera duorum populorum .. doceo; Verr. V, 50. quod (est istud) foedus, ut .. nostra civitas careat in suis periculis Massiliensi propugnatore? Balb. 23. non foedus sibi nobiscum ... esse arbitrabuntur; ib. 41. hoc ipso inferius esse suum foedus quam ceterorum; ib. 44. cum Camertinum foederum sanctissimum atque aequissimum sciret esse; ib. 46. f. II, 1. excipio.
exstant: quaedam foedera exstant; Balb. 32.
habet: sin .. foedus illud habet aliquam dubitationem; leg. agr. I, 11.
opitulatur: quia Verre praetore plus Mamertinis cybaea quam Tauromenitanis foedus opitulatum sit; Verr. V, 50.
pertinet: quod (foedus) ad causam nihil pertinet; Balb. 29.
2. Ausruf: o ratum religiosumque foedus, quod cum Antoniis fecerimus! Phil. XIII, 4.
II. **nach Verben:** 1. accipio: foedus totum accipitur ||excipitur||; leg. agr. II, 58.
comprobo: foedus totum .. comprobatur; leg. agr. II, 58. quod si hoc foedus, quod populus Romanus ... comprobat, idem suffragiis comprobasset; Balb. 35.
convello: quod foedus ... non .. convelli potest? Caecin. 51.
excipio: „exceptum .. est foedus, si quidem sacrosanctum est"; Balb. 32.
facio: f. **facio,** III. foedus (6 St.) S. 304, a.
ferio: f. **ferio** foedus (4 St.) S. 333, a.
frango: fregit foedus Gabinius; dom. 66. foedus ... frangere noluisti; Piso 28. multis .. fractis .. foederibus; Scaur. 42.
ico: id .. foedus meo sanguine ici ||ictum sanciri|| posse dicebant; Sest. 24. L. Marcius .. cum Gaditanis foedus icisse ||iecisse, fecisse|| dicitur; Balb. 34. tum est cum Gaditanis foedus ... ictum; ib. quacum (civitate) prope singulare foedus ... ictum putatur; ib. 50. cum Latinis omnibus foedus esse ictum ... quis ignorat? ib. 53. quod (foedus) meo sanguine ... iceras; Piso 28.
improbo: Ti. Graccho ... in eo foedere improbando senatus severitas dolori et timori fuit; har. resp. 43.
incido: quod (foedus) in columna ahenea meminimus .. incisum .. fuisse; Balb. 53.
infirmo: quod foedus ... non infirmari .. potest? Caecin. 51. nec .. oratio mea ad infirmandum foedus Gaditanorum .. pertinet; Balb. 34.
iubeo: hoc quia vos foedus non iusseritis; leg. agr. II, 58.
neglego: hunc quisquam ... foedera scientem neglexisse .. dicere audebit? Balb. 13.
pango: pacto iam foedere provinciarum; Sest. 33.
perscribo: quod (foedus) in columna ahenea meminimus ... perscriptum fuisse; Balb. 53.
recito: recitentur foedera; Verr. V, 50.
renovo: tum est cum Gaditanis foedus .. renovatum; Balb. 34.
rumpo: hunc quisquam ... foedera scientem .. rupisse dicere audebit; Balb. 13.
sancio: cum omnia cum omnibus foedera reconciliatione gratiarum sanguine meo sancirentur; Quir. 13.
teneo: quod (foedus) cum ... teneretur; Balb. 34.
violo: quod ille nefarius ... parum se foedus violaturum arbitratus est; Sest. 15. hunc quisquam ... foedera scientem .. violasse .. dicere audebit? Balb. 13. nec ... violatum foedus eorum videretur; ib. 31. num ... foedus ... violatum arbitramur? ib. 55. multis violatis .. foederibus; Scaur. 42.
2. ascribo: qui hanc poenam foederibus ascribat; Balb. 20.
3. sum: quae cum esset civitas aequissimo .. foedere; Arch. 6.
4. ascisco ad: nemo ... oppressus aere alieno fuit quem non ad hoc incredibile sceleris foedus asciverit; Catil. II, 8.
audio de: nihil peritius de foederibus (umquam audivi); Balb. 2.
confero cum: cum foederibus (Cn. Pompeii decretum conferemus)? Balb. 11.
dico de: quid habes .. dicere de Gaditano foedere eius modi? Balb. 33.
discepto de: non de foederibus disceptamus; Balb. 29.
facio contra: utrum .. inscientem voltis contra foedera fecisse (Pompeium) an scientem? Balb. 13. si ... id ... contra foedus factum diceretur; ib. 16. ut ... id contra foedus fieri dicant .. naturae; Scaur. 5.
fero de: nihil omnino umquam de isto foedere ad populum ... latum esse dico; Balb. 33. de quo foedere populus Romanus sententiam non tulit; Balb. 34.
insum in: inerat ... in illo foedere societatis quasi quaedam nota servitutis; Verr. V, 51.
postulo de: Gaditani ... a senatu de foedere postulaverunt; Balb. 34.
renovo de: de foedere ... renovabo ea, quae dicta sunt; Balb. 17.
sum in: nihil est .. aliud in foedere nisi ut PIA ET AETERNA PAX sit; Balb. 35. adiunctum illud etiam est, quod non est in omnibus foederibus; Balb. 35.
venio ad: ut iam ad foedus veniam; Balb. 29.
III. **nach Adjectiven:** 1. imperitus: dicat se non imperitum foederis ... fuisse; Balb. 47.
proprius: nihil habet (hic totus locus disputationis atque orationis meae) quod sit proprium .. foederum; Balb. 30.
2. inferior in: id habet hanc vim, ut sit ille in foedere inferior? Balb. 35.
IV. **nach Substantiven:** 1. causa: Netini ... eandem suam causam foederis esse docuerunt; Verr. V, 56.
condicio: se ... Siculis ... condicionem .. foederum reddidisse; Verr. III, 123.
interpres: en foederum interpretes! Verr. V, 54. qui tam religiosum existimari te voluisti interpretem foederum; ib. 56. quos .. prudentissimos interpretes foederum ... esse arbitramur? Balb. 45.
interpretatio: an ... interpretationem foederis non tenebat? Balb. 14. habetis ... clarissimorum virorum interpretationem .. foederum; ib. 52.
invidia: Ti. Graccho invidia Numantini foederis ... senatus severitas dolori et timori fuit; har. resp. 43.
ius: ei ... pretio abs te ius foederis ... redemerunt; Verr. V, 50.
libertas: cum magna pars in eis civitatibus foederis sui libertatem civitati anteferret; Balb. 21.
memoria: sustulisti ... memoriam foederis; Verr. V, 50.
merces: ea fuit merces ... foederis; Verr. V, 59.
pactio: quod eis navem contra pactionem foederis imperarint; Verr. V, 49.
patronus: hanc tu .., patrone foederum, .. condicionem statuis Gaditanis? Balb. 25.
praesidium: qui (Tauromenitani) maxime ab iniuriis nostrorum magistratuum remoti consuerant esse praesidio foederis; Verr. II, 160.
ratio: qui (hostis) haberet ... rationem aliquam ... foederis; Phil. IV, 14.

religio: in publicis religionibus foederum sanctum ac diligentem (hominem habemus); Verr. V, 49. nos .. in ipsa religione ... foederum conservanda qualis fuerit Cn. Pompeius dubitabimus? Balb. 12.

sanctio: cuius (populi) maiestas foederis sanctione defenditur; Balb. 36.

species: qui .. veterem illam speciem foederis Marciani semper omni sanctiorem arce duxerunt; Balb. 39.

2. scientia in: existimo ... singularem quandam laudem eius ||et|| praestabilem esse scientiam in foederibus ||in interpretandis foederibus||; Balb. 15.

V. **Umstand**: 1. addicere: ut civis optime meriti fortunas provinciarum foedere addiceres; sen. 16.

adsequi: quod ... a maioribus nostris foedere adsequi non potuerunt (Mamertini); Verr. V, 51.

caveri: ut Tauromenitanis cautum et exceptum sit foedere, NE NAVEM DARE DEBEANT; Verr. V, 50. de quibus (agris) cautum sit foedere; leg agr. I, 10. si Hiempsali satis est cautum foedere; ib. 11. de quibus (agris) foedere cautum est; ib. II, 58. ei ||et|| (Hiempsali) .. per C. Cottam .. cautum esse foedere; ib. absurda res est caveri foedere, ut maiestatem populi Romani communiter conservent; Balb. 37.

confirmari: quod genus uno testimonii foedere ... est confirmatum; Scaur. 21. neque ullam societatem optimis civibus cum importunissimo hoste foedere ullo confirmari posse credidi; Phil. II, 89.

coniungi: homines bonorum inimicos, hostis patriae, latrones Italiae scelerum foedere inter se ... coniunctos, aeternis suppliciis vivos mortuosque mactabis; Catil. I, 33. ut quaeque (civitas) nobiscum maxime ... foedere est coniuncta; Balb. 29. qui ... hoc foedere Catuli ... se nobiscum coniunctissimos esse arbitrati sunt; ib. 39. si ... Gaditanis ... foedere coniunctis hoc idem non licebit; ib. 41.

consequi: quod foedere (Gaditana civitas consequi potuit), consecuta est; Balb. 35.

devincire: hunc ... Cn. Pompeius ... foedere .. devinxerat nihil in tribunatu contra me esse facturum; Sest. 15.

docere: quod ... Romulus foedere Sabino docuit etiam hostibus recipiendis augeri hanc civitatem oportere; Balb. 31.

excipi: ubi est .. *exceptum* foedere Gaditano, ne quem populus Romanus Gaditanum recipiat civitate? Balb. 32. neque Iguvinatium neque Camertium foedere esse exceptum quo minus eorum civibus ... praemia virtutis tribuerentur; ib. 47. f. caveri; Verr. V, 50.

impediri: nec (ut) foedere impediatur (civis noster) quo minus ex cive Romano civis Gaditanus possit esse; Balb. 27. sibi non fuisse dubium, quin nullo ||non nullo|| foedere a re publica ||foedere re publica|| bene gerenda impediretur; ib. 47. quod foedere civitatis mutandae ius impediretur; ib. 52.

inretiri: qui provinciarum foedere inretiti ||irritati|| totum illum annum querellas senatus, luctum bonorum, Italiae gemitum pertulerunt; Quir. 11.

obstringi: quamquam foedere obstricti tenebamini; Piso 29.

opprimi: tu cum ... consulum .. nefario foedere servitute oppressam civitatem teneres; dom. 131.

retrahere: cum duo consules a re publica provinciarum foedere retraxisset; Sest. 34.

sanciri: quid erat aliud, quod inter Antonium et Dolabellam .. foedere .. sanciretur? Phil. XIII, 42.

2. contra: istum .. contra foedus et Tauromenitanis imperasse et Mamertinis remisisse (navem); Verr. V, 50. remisisti (Mamertinis navem) contra foedera; ib. 59.

cum: o conservandus civis cum tam pio iustoque foedere! Phil. XIII, 37.

de: quis dubitet de foederibus ... hominibus iuris peritissimis imperatores nostros anteferre? Balb. 45.

ex: navem imperare ex foedere debuisti; Verr. IV, 21. qui ex foedere ipso navem vel usque ad Oceanum ... mittere debuerunt; ib. V, 50. soli (Mamertini) ex foedere quod debuerunt non dederunt; ib. 58. Mamertinis ex foedere navem quam deberent per triennium remisisti; ib. 136. quid erat cur ex ipso foedere Gaditanum in civitatem nostram recipi non liceret? Balb. 35.

in: (ut) Mamertinis in ipso foedere sanctum atque perscriptum sit, UT NAVEM DARE NECESSE SIT; Verr. V, 50. quorum in foederibus exceptum est, ne quis eorum a nobis civis recipiatur; Balb. 32. in foedere nihil esse cautum praeter pacem; ib. 38.

sine: quinque (civitates) praeterea sine foedere immunes (sunt); Verr. III, 13.

foeneus, aus Heu: Cominius ... homines foeneos in medium ad tentandum periculum proicit; Fr. B. VI. 1.

foetidus, stinkend: cum isto ore foetido taeterrimam nobis popinam inhalasses; Piso 13.

foetor, Gestank: hic ... iacebat in suorum Graecorum foetore; Piso 22.

folium, Blatt: ex illo fonte et seminario triumphorum cum arida folia laureae rettulisses, cum ea abiecta ad portam reliquisti; Piso 97.

fons, Quelle, Ursprung: I. est: in hac insula extrema est fons aquae dulcis; Verr. IV, 118. hic fons aequitatis (est); Cluent. 146.

patent: cum tui fontes vel inimicis tuis pateant; Muren. 9.

II, 1. aperio: totius huius sceleris fons aperietur; Phil. XIV, 15.

diiungo: nisi munitione ac mole lapidum diiunctus (fons) esset a mari; Verr. IV, 118.

operio: qui (fons) fluctu totus operiretur; Verr. V, 118.

perdo: hic ... fontem perennem gloriae suae perdidit; Milo 34.

reperio: si fontem maledicti reperietis; Planc. 57.

video: horum duorum criminum video fontem; Cael. 31.

2. sum: cui (fonti) nomen Arethusa est; Verr. IV, 118.

3. emano ex: quaeram .. ex quo iste ||te|| fonte senator emanet; Cael. 19.

haurio ex: illa .., quae summa sunt, ex quo fonte hauriam sentio; Arch. 13.

mano ex: nonne cernitis ex uno fonte omnia scelera manare? Phil. XIII, 36.

profluo ab: equidem ... ab his fontibus profluxi ad hominum famam; Cael. 6.

redundo ex: omnes in me meosque redundant ex fonte illo dolores; Milo 103.

refero ex: ex illo fonte .. triumphorum cum arida folia laureae rettulisses; Piso 97.

venio ad: ad fontem generis utriusque veniamus; Planc. 18.

III. post: quod est litus in Insula Syracusis post Arethusae fontem; Verr. V, 80.

for, sprechen: cui non ... intercessit postulatio ... ne fando quidem audita; Quinct. 71.

foras, hinaus: effero: hoc pro nihilo putas ... efferri hoc foras? Phil. X, 6.

mitto: filium suum .. foras ad propinquum suum quendam mittit (Philodamus) ad cenam; Verr. I, 65.

produco: in qua (domo) nihil geratur quod foras producendum sit; Cael. 57.

proicio: quod tantam pestem .. foras .. proiecerit (urbs); Catil. II, 2.

forensis, auf dem Markt, gerichtlich, öffentlich: causae: quem .. cursum industria mea tenere potuisset sine forensibus causis? Phil. VIII, 11.

industria: hanc eius operam non minus ad consulatum adipiscendum quam hanc nostram forensem industriam dignitatis habuisse; Muren. 34.

labor: quod me .. forensis labor ab omni illa cogitatione abstrahebat; Sulla 11. meus hic forensis labor ... dimanavit ad existimationem hominum paulo latius; Cael. 6.

latrocinium: cui templum illud fuit ... castellum forensis latrocinii; Piso 11.

laus: haec forensis laus .. (latet) in tutela ac praesidio bellicae virtutis; Muren. 22.

negotia: omnibus forensibus negotiis intermissis; Cael. 1.

opera: sit par forensis opera militari ‖militaris‖; Muren. 41. num etiam ... operam forensem (tuam) ... nobis ... es ... antelaturus? Piso 64.

parricidia: ita forensibus parricidiis delectatur; Phil. VI, 4.

quaestus: quaestus (eius) forensis in medium proferebatur; Cluent. 101.

res: vos .., omnium rerum forensium ... arbitri et testes ... Castor et Pollux ... imploro et appello; Verr. V, 186. quorum sapientiam temperantiamque in ... forensibus .. rebus perspexeratis; leg. agr. II, 64. revocet (iuventus) se aliquando ad curam .. rei forensis; Cael. 42.

sermo: quod (genus dicendi) ... a forensi sermone abhorreat; Arch. 3.

species: haec sunt ... signa probitatis non fucata forensi specie; Planc. 29.

strepitus: ubi et animus ex hoc forensi strepitu reficiatur et aures convicio defessae conquiescant; Arch. 12.

usus: quo paratior ad usum forensem ... esse possim; div. Caec. 41. L. Appuleium esse video ... usu forensi ... tironem; ib. 47. quantum (ad agendum facultatis) homini vigilanti ex forensi usu ... dicendi exercitatio potuit adferre; imp. Pomp. 2. quibus (rebus) instituimur ad hunc usum forensem; Cael. 72.

foris, Thür: 1. aperio: aperuit forem scalarum; Fr. B. VI, 49.

effringo: effringi multorum foris; Verr. IV, 52. foris aedis effringunt; ib. 96. „foris effregit?" Cael. 38.

restituo: „restituentur (fores)"; Cael. 38.

2. adsisto ad: servis suis Rubrius, ut ... ipsi ad foris adsisterent, imperat; Verr I, 66.

foris, draußen, auswärts: exspecto: ille relictus intus, exspectatus foris ... convertit se .. ad timorem; Sulla 17.

impedio: haec studia ... non impediunt foris; Arch. 16.

quaero: non quaeram foris; Verr. III, 210. non quaeram exemplum foris; ib. 212.

sum: foris esse Gabinium; Piso 12.

zum Satz: quibus incolumibus ... foris auctoritas retineretur; Sex. Rosc. 136. quem .. hostem quam vehementer foris esse timendum putem; Catil. II, 4. hi ... consilium peterent ... foris potius quam domo? Phil. II, 26. fuit .. ille vir ... foris clarus; ib. 69. foris etiam turpiorem (causam amoris habuisti); ib. 78.

forma, Gestalt, Schönheit, Gepräge, Charakter: I. adferunt: „non fuisse credo fas clarissimorum virorum formas illi taeterrimo parricidae aliquid decoris adferre; Milo 86.

est: quae forma regionum! Quir. 4. illa fuit .. populi Romani .. forma; dom. 90. quorum in adulescentia forma .. fuit liberalis; Cael. 6.

terret: haec novi iudicii nova forma terret oculos; Milo 1.

II, 1. habeo: qui (praedones) aliquid formae .. habebant; Verr. V, 64. qui (piratae) .. aliquid habuerant .. formae; ib. 71. formam adhuc habetis ... tyrannorum; leg. agr. II, 32.

novi: si formam hominis ... nostis; Flacc. 12. norunt isti homines formam rei publicae? Phil. V, 25.

perficio: quoad oculis conformando ‖confirmando‖ ex multis praediis unam fundi .. formam .. perficeret ‖perfecerit‖; leg. agr. III, 14.

video: quam (formam) in campo vidisti tum; dom. 90.

2. sum ex: num est ex iudicum .. forma? Phil. V, 13.

III, 1. cognitio: quae (imagines) ... delectabant ... cognitione formarum; Verr. IV, 123.

monumenta: hi monumenta tuae formae .. in suis civitatibus esse cupiebant; Verr. II, 157.

2. signum: si recordari volueritis quanta religione fuerit eadem .. forma signum illud; Verr. IV, 129.

IV, 1. indui: beluae quaedam illae ex portentis immanes ac ferae, forma hominum indutae, exstiterunt; Sulla 76.

similis: C. et L. Fabricii .. fuerunt ..., homines inter se .. forma .. similes; Cluent. 46.

2. praeter: ut sibi praeter formam nihil ad similitudinem hominis reservarit; Cluent. 199.

formido, Grausen, Scheu, Schauer, Schrecken: I, 1. est: quae tanta formido (sit); Sex. Rosc. 5. „non malum est .. esse istam formidinem"; Verr. III, 34. quem ad modum discessu meo ... formido . fuisset; dom. 17. quae (tua) formido praeclaro illo die (erat); Phil. II, 88.

excidunt: *quae* (formidines) quasi cornua quaedam exciderunt impleta; Fr. B. XV, v, 2.

impenderit: nisi .. hae formidines ab nostris magistratibus atque in nostris provinciis (mercatoribus) impendebunt; Verr. V, 157.

2. ecce: ecce illa .. bonorum .. subita atque improvisa formido; prov. cons. 43.

II, 1. habeo: tum habuisti quasdam formidines; Fr. B. XV, v, 2.

inicio: iste .. formidinem illam suam Agyrinensibus miseris iniciebat; Verr. III, 68.

oppono: formidines opponantur; Quinct. 47.

pono: ut aliqua in vita formido improbis esset posita; Catil. IV, 8.

propono: ut ceteris formidines similium incommodorum ... proponeret; Verr. V, 23.

2. libero: nisi eos, qui vobis fructui sunt, conservaritis ... calamitatis formidine liberatos; imp. Pomp. 16.

III. opprimere: quis dubitet quin servorum animos summa formidine oppresserit? Verr. V, 14.

perterreri: quae (vis) ... [formidine animum perterritum] loco .. et certo de statu demovet; Caecin. 42.

formidolose, furchtbar, schreckhaft: eos, qui plurimum possent, opponi omnibus contionibus, falso, sed formidolose tamen auctores ad perniciem meam; Sest. 42.

formidolosus, scheu, angstvoll, grausig, furchtbar: alqd: illud (est) formidolosum; Verr. II, 77. quid servo tam formidolosum? ib. V, 14.

bellum: confecto per te formidolosissimo bello; Piso 58.

concursatio: iam illa ... quam formidolosa .. concursatio xviralis futura sit non videtis? leg. agr. I, 8.

consessus: quem (consessum vestrum) illi .. A. Cluentio .. formidolosum fore putaverunt; Cluent. 7.

crimen: tum .. ad hoc .. formidolosum frumentarium crimen accedam; Scaur. 22.

fasces: quorum (xvirorum) fasces formidolosi (erunt); leg. agr. I, 9.

locus: quem (hunc locum) illi .. A. Cluentio formidolosum fore putaverunt; Cluent. 7.

tempus: formidolosis .. temporibus; Verr. V, 1. huius magnitudini animi .. tempestas est oblata formidolosissimi temporis; Phil. VII, 7.

formo, bilden, gestalten: in his (signis) .. ipsa Himera in muliebrem figuram habitumque formata (erat); Verr. II, 87.

formosus, wohlgestaltet, schön: finitores: ponite ante oculos vobis Rullum in Ponte ... cum suis formosis finitoribus auctionantem; leg. agr. II, 53.

fratres: Samothraciam te ... cum Autobulo, Athamante, Timocle, formosis fratribus, contulisti; Piso 89.

homines: multos formosos homines reliquit; Verr. I, 91. (cum haberet) circum pedes .. homines formosos; ib. 92. formosi homines ... domum abducti (sunt); ib. V, 73.

iuventus: erat ea navis plena iuventutis formosissimae; Verr. V, 63.

mulieres: verebar ne mulierum .. formosarum gratia ... oppugnarer; Verr. IV, 136.

sapientes: solos sapientis esse, si distortissimi sunt, formosos; Muren. 61.

formula, Verordnung, Vorschrift, Bestimmung, Norm, Formel: I. est: (formula) notissima erat; Qu. Rosc. 25.

II, 1. constituo: sunt formulae de omnibus rebus constitutae; Qu. Rosc. 24.

convello: quae ... pacti et conventi formula non infirmari ac convelli potest? Caecin. 51.

describo, distinguo: nisi vero hactenus ista formula testimonii atque orationis tuae describi ac distingui potest; Flacc. 36.

exprimo: expressae sunt .. ex unius cuiusque ... iniuria a praetore formulae; Qu. Rosc. 24.

habeo: omnia ... habent .. postulationum formulas usitatas; Verr. II, 147. quam formulam Octavianam et Romae Metellus habuerat et habebat in provincia; Verr. III, 152.

infirmo: s. convello.

novi: formulam non noras? Qu. Rosc. 25.

2. antepono: illa gloria militaris vestris formulis .. anteponenda est; Muren. 29.

facio: satis formulae et sponsioni ... fecisse videar, cur secundum Roscium iudicari debeat; Qu. Rosc. 14.

3. utor: quo tu tempore illa formula uti noluisti; Qu. Rosc. 25.

4. accommodo ad: ad quas (formulas) privata lis accommodatur; Qu. Rosc. 24.

comprehendo in: perinde ac si in hanc formulam omnia iudicia legitima ... conclusa et comprehensa sint; Qu. Rosc. 15.

concludo in: et eundem in angustissimam formulam sponsionis concludebas? Qu. Rosc. 12. s. comprehendo in.

III. verba: eius rei ipsa verba formulae testimonio sunt; Qu. Rosc. 11.

IV, 1. contineri: causa Tullii tota continetur praetoris formula; Tull. 36.

2. ex: postulat ut sibi Quinctius iudicatum solvi satis det ex formula; Quinct. 30. UNDE [DE] DOLO MALO TUO .. M. CLAUDIUS AUT FAMILIA AUT PROCURATOR EIUS VI DETRUSUS EST, cetera ex formula; Tull. 29.

fornix, Bogen, Gewölbe: I. est: huius (Verris) fornix in foro Syracusis est; Verr. II, 154.

II. impello ad: cum ego ad Fabium fornicem impellor; Planc. 17.

inrumpo e: vis .. innumerabilis ... repente e fornicibus .. omnibus in scenam ... inrupit; har. resp. 22.

III. ad: videt (C. Curio) ad ipsum fornicem Fabianum in turba Verrem; Verr. a. pr. 19.

fors, Zufall, abl. zufällig, etwa, vielleicht: I. adimit: sin .. vitam mihi fors ademisset; Planc. 101.

est: sit sane Fors domina campi; Piso 3.

offert: quod cuique fors offerebat; Verr. IV, 95.

II. **forte**: „forte evenit"; Cluent. 141. „in Tiburti forte cum adsedimus ego et Brutus filius"; ib. hic ... Placentiae forte consedit; Piso fr. 6. qua in familia laus aliqua forte floruerit; Rab. Post. 2. cum ... Puteolos forte venissem; Planc. 65.

ne forte: ne forte me hoc frustra pollicitum esse praedices; Qu. Rosc. 37. ne forte ea res ad Dolabellam ipsum pertineret; Verr. I, 46. ne forte ea ... omnia ita condita fuisse atque ita abdita latuisse videantur; ib. II, 181. ne forte ab nocturno suo quaestu animum ad vectigalia redimenda transferret; ib. III, 78. ne forte ad hoc mediiere; ib. 188. ne forte ... de privatis iniuriis reticeat; ib. IV, 15. ne forte hominem existimetis hanc tantam vim emblematum sine causa coacervare voluisse; ib. 54. ni vererer ne forte plura de isto ab aliis in sermone quam a me in iudicio vos audisse diceretis; ib. 55. ne forte quaeratis; Caecin. 14. elaborandum || laborandum || est ne forte *ea* vobis || a vobis ||, quae diligentissime providenda sunt, contemnenda esse videantur; imp. Pomp. 20. ne forte mater hoc sibi optatissimum spectaculum huius sordium atque luctus et tanti squaloris amitteret; Cluent. 192. ne forte mea sedulitas aut insidiosa aut impudens videretur; leg. agr. II, 12. ne forte isti parum versuti esse videantur; Flacc. 39. ne forte, quod ille in tabulas publicas rettulisset, dubitasse quisquam, verumne an falsum esset, videretur; Balb. 11. ne forte ille sibi me potius peperisse iam honores quam iter demonstrasse adipiscendorum putet; Planc. 59. ne forte ex multis rebus gestis M. Antoni rem unam pulcherrimam transiliat oratio; Phil. II, 84. — ne — forte: vereor ne haec forte cuipiam nimis antiqua et iam obsoleta videantur; Verr. I, 56. vereor ne quis forte ... haec ... fugi a me arbitretur; ib. 138. ne quis forte dubitet; ib. II, 108. ne cui forte neglegens nimium fuisse videatur; ib. IV, 60. ne quis forte me in crimine obscuro versari atque adtingere aliquid suspicione hominum arbitretur; ib. 67. ne colonum forte adfuisse dicatis; Cluent. 182. ne qui forte incipiat improbus subito te amare; Sulla 34. ne quis a nobis hoc ita dici forte miretur; Arch. 2. vereor ne quis forte vestrum miretur; Sest. 31. ne tibi hunc honorem a me haberi forte mirere; Vatin. 2. ut ne quis id forte nesciat timere videantur; Cael. 26. ne mihi ista forte succenseat; ib. 33.

nisi forte: nisi forte exspectatis; Sex. Rosc. 82. qui quam ob rem Roscium similem sui ... existimarit, mirum mihi || mihi nihil || videtur, nisi forte quod praeclare hunc imitari se ,.. animadvertit; Qu. Rosc. 20. nisi forte tu .. quod huius est ... huic eripere potes; ib. 56. quid habes quod possis dicere ...? nisi forte illud ... quaestorem (te) illius fuisse; div. Caec. 59. qui in illa re quid facere statueret || potuerit || non habebat, nisi forte ... ut ageret eam rem sine Verre et sine Dolabella; Verr. I, 75. nisi forte id etiam dubium est; ib. 100. „tu .. hic quod moliare non habes, nisi forte vis ad perpendiculum columnas exigere"; ib. 133. nisi forte existimatis ei quadruplatores ad fretum praesto fuisse; ib. II, 21. nisi forte id agimus ... ut sociis causam dandi adferre videamur; ib. 143. nisi forte ... in ea re spes te aliqua consolatur; ib. 169. nisi forte existimatis eum in vino atque luxu non risisse; ib. III, 62. negare hoc, nisi forte negare omnia constituisti, nullo modo potes; ib. 149. nunc pro te Verrem substituisti alterum civitati, nisi forte hoc deteriorem; ib. 161. nisi forte id egisti, ut ..; ib. 186. nisi forte existimatis ... Graecos homines haec venditare coepisse; ib. IV, 133. nisi forte Italici fugitivorum belli reliquias ... proferes; ib. V, 39. quid mihi .. respondebis? nisi forte id ... de tua pecunia aedificatam esse navem; ib. 45. nisi forte (Aebutius) hoc rationis

habuit; Caecin. 2. nisi forte hoc causae est; Cluent. 57. nisi forte ineptis fabulis ducimur, ut existimemus ..; ib. 171. neminem reperietis (qui istam quaestionem obsignarit), nisi forte eius modi hominem, quem ego proferri malim quam neminem nominari; ib. 185. nisi forte nihil est aequum nos de eorum audacia suspicari; leg. agr. II, 37. nisi forte mavoltis ... in Salpinorum pestilentiae finibus ‖ uligine ‖ .. conlocari; ib. 71. nisi forte de locis religiosis ... pluribus verbis tibi respondendum putas; Rabir. 7. nisi forte hanc condicionem vobis esse voltis, quam servi ... ferre nullo modo possent; ib. 15. nisi forte maius est patefacere nobis provincias quo exire possimus, quam curare ut etiam illi, qui absunt, habeant quo victores revertantur; Catil. IV, 21. nemo .. fere saltat sobrius, nisi forte insanit; Muren. 13. nisi forte quae res hoc iudicio temptetur ... non videtis; Flacc. 4. nisi forte ... eos ... in L. Flaccum aut timidos fuisse aut religiosos putamus; ib. 20. nisi forte hae civitates existimari volunt facilius una se epistula Mithridatis moveri impellique potuisse; ib. 57. nisi forte regium tibi videtur ita vivere, ut non modo homini nemini, sed ne cupiditati quidem ulli servias; Sulla 25. nisi forte veri simile est P. Sullae nomen in memoria Cassio non fuisse; ib. 37. nisi forte ex te ita quaesitum est; dom. 35. nisi forte tibi esse ignotum putas, quod ..; har. resp. 37. nisi forte ... graviores ... iras subire ... putas ..; ib. 39. nisi forte existimatis ..; ib. 55. caedem .. tantam ... nisi forte illo Cinnano atque Octaviano die quis umquam in foro vidit? Sest. 77. nisi forte ea quae nos libri ‖ liberi ‖ docent ... Cn. Pompeium neque ... litterae neque ... regiones ipsae docere potuerunt; Balb. 15. nisi forte te Labicana ... vicinitas adiuvabat; Planc. 23. nisi forte existimas ..; ib. 71. nisi forte ego unus ita me gessi in iudiciis; ib. 75. nisi forte eos etiam ... vituperandos putes; Rab. Post. 29. nisi forte magis erit parricida, si qui consularem patrem quam si quis humilem necarit; Milo 17. nisi forte idcirco non putant, quia non apparet nec cernitur; ib. 84. nisi forte hoc etiam casu factum esse dicemus; ib. 86. nisi forte, si quid memoriae causa rettulit in libellum, id numerabitur in actis; Phil. I, 19. nisi forte Accio tum plaudi ... putabatis; ib. 36. nisi forte vis fateri te omnia quaestu tuo ... metiri; ib. II, 111. nisi forte vos .. consulem, non hostem iudicatis Antonium; ib. IV, 6. nisi forte Caesaris partis a Pansa et Hirtio ... oppugnari putamus; ib. V, 32. nisi forte contemnitis Lucium; ib. VII, 16. nisi forte ad te hoc non putas pertinere; ib. VIII, 12. nisi forte eos ... conservandos ... putatis; ib. X, 7. nisi forte damnationem pro praetura putat; ib. XI, 11. nisi forte iure Germanum Cimber occidit; ib. 14. nisi forte eos pax ipsa leniet; ib. XIII, 4. nisi forte eum subsidio tibi venire arbitraris; ib. 44. nisi forte hoc dicturus es; Fr. B. VIII, 6. — nisi — forte: quartum quem sit habiturus non video, nisi quem forte ex illo grege moratorum; div. Caec. 49. nisi quem forte illius castissimi sacerdotis superstitiosa dedicatio deterret; dom. 103. nisi me propter benevolentiam forte fallebat; Cael. 45. nisi me forte fallo; Phil. XII, 21.

si forte: si forte expergefacere te posses; Verr. V, 38. si forte nondum intellegitis; ib. 175. si forte videbor altius initium rei demonstrandae petisse; Caecin. 10. si forte desit pecunia; leg. agr. II, 46. si forte aliquando aut beneficii huius obtrectator aut virtutis hostis aut laudis invidus exstitisset; Flacc. 2. si forte a me desciveris; Sulla 35. si forte .. eis minus probaro; prov. cons. 47. *is* etiam si forte non nosset (eum); Scaur. 49. hicine vir patriae natus usquam nisi in patria morietur, aut, si forte, pro patria? Milo 104. — si — forte: si quid forte ferri habuisti; Sex. Rosc. 97. si quod illorum forte dubitabitur; ib. 118. si quis vestrum .. aut eorum, qui adsunt, forte miratur; div. Caec. 1. si quis est forte ex ea provincia in qua tu triennium praefuisti, qui te nolit perisse; Verr. III, 180. si quid forte praetereo; ib. V, 25. si quem forte inveneris qui hoc navale crimen conetur defendere; ib. 131. cum coactus dicam, si quid forte dicam; Tull. 5. alia si quae (actio) forte est, quae nos fugerit; Caecin. 37. si quis eum forte casus ex periculo eripuerit; Cluent. 70. si cui forte hac lege negotium facesseiur; ib. 158. si quis est forte quem Capua magis quam Roma delectet; leg. agr. II, 76. si quem vestrum forte commovet hoc; Catil. IV, 17. si quis hoc forte dicet; Muren. 60. si te forte id offendit; Sulla 5. quod si illis meis praesidiis forte invides; ib. 29. quod eum (Archiam) non solum colebant qui aliquid percipere atque audire studebant, verum etiam si qui forte simulabant; Arch. 6. si cuius forte pontificis animum ... mea sententia offendit; dom. 31. si cui forte videor plus quam ceteri .. versari in studio litterarum; har. resp. 18. si quis .. forte .. adsit ignarus legum, iudiciorum, consuetudinis nostrae; Cael. 1. hoc ex genere si qui se in hoc iudicium forte proiecerint; ib. 22. si quem forte inveneritis qui aspernetur oculis pulchritudinem rerum; ib. 42. cum hac si qui adulescens forte fuerit; ib. 49. si ita forte accidisset; Piso 14. si ... id te magis forte delectat; Planc. 13. si eas artis ... forte nesciverit; ib. 62. si quae (praesidia) forte sunt in me; ib. 82. si te omen nominis vestri for*te* duxit; Scaur. 30. quorum clamor si qui forte fuerit; Milo 3. si qui forte quod a te mihi obiectum est quaerent sitne verum; Phil. II, 32. si quam ad aliam rem te forte traduxerit (senatus populusque Romanus); ib. XIII, 14.

sin — forte: sin id tardius forte fiet; Piso 99.

forsitan, vielleicht, etwa: adnumero: ego forsitan propter multitudinem patronorum in grege adnumerer; Sex. Rosc. 89.

debeo: non dicam id, quod debeam forsitan obtinere; Verr. V, 4.

dico: unum .. mihi restabat illud, quod forsitan non nemo vir fortis ... dixerit; Sest. 45.

effero: nimium forsitan haec illi .. efferant; Verr. IV, 124.

facio: forsitan in suscipienda causa temere impulsus adulescentia fecerim; Sex. Rosc. 31. forsitan aliquis aliquando eius modi quippiam fecerit; Verr. II, 78. quae forsitan alii quoque etiam fecerint; ib. III, 206.

habeo: forsitan meliores illi accusatores habendi sint; Verr. I, 98.

miror: nimium forsitan haec illi mirentur; Verr. IV, 124.

peto: quod a ceteris forsitan ita petitum sit; Sex. Rosc. 4.

possum: non nulla forsitan in re conformare (tuum consilium) et leviter emendare possim; Muren. 60. ego .. malis sententiis vinci non possum, bonis forsitan possim et libenter; Phil. XIV, 18.

postulo: longiorem orationem causa forsitan postulet ‖ postularit ‖; Ligar. 38.

quaero: forsitan quaeratis; Sex. Rosc. 5.

requiro: in quibus (orationibus) forsitan magis requiratur constantia; Cluent. 141.

sentio: illa quae forsitan ne sentiamus quidem .. quanta sunt! Verr. II, 6.

venio: forsitan hoc tibi veniat in mentem; Qu. Rosc. 39.

videor: tum .. forsitan improbis nimis cupidus videretur; Qu. Rosc. 47. forsitan vix convenire videretur; Verr. II, 159. quae (res) forsitan vobis parvae esse videantur; ib. IV, 47. quae forsitan nobis levia et contemnenda esse videantur; ib. 132. forsitan hoc, quod dicturus sum, mirabile auditu esse videatur; Piso 32.

volo: videor .. mihi .. liberius apud vos pro

Siculis loqui debere, quam forsitan ipsi velint; Verr. II, 11.
ohne Verb: multa ... tulimus et perpessi sumus, alii spe forsitan recuperandae libertatis; Phil. III, 29.

fortasse, vielleicht, wohl, etwa, ungefähr: I. **bei Verben:** adfero: quae inimicitiae dolorem utrique nostrum fortasse aliquando ... attulerunt; Scaur. 32.

approbo: illud ... fortasse homines propter aliquod desiderium approbabant; Sest. 121.

arbitror: a iudicibus fortasse praetermissam (causam) esse arbitrantur; leg. agr. I, 12.

armo: tota illa lex accusationem tuam ... fortasse armasset; Muren. 46.

audio: erit .. tibi fortasse etiam de nobis aliquid ... audiendum; Planc. 20. si iacens (Antonius) vobiscum aliquid ageret, audirem fortasse; Phil. XII, 4.

celo: ille ... homines fortasse celasset; Deiot. 18.

commoveo: fortasse .. commovebor; Cael. 19.

credo: fortasse credetur (Sardis) aliquando; Scaur. 41.

dico: fortasse dices; div. Caec. 40. dixerit .. fortasse quispiam; leg. agr. II, 32. de officio defensionis meae ac de ratione accusationis tuae fortasse etiam alia in parte orationis dicendum nobis erit; Muren. 6. aliquid fortasse coram producti dicent in quo reprehendantur; Flacc. 35. dicerem fortasse; Sulla 64. dicet fortasse quispiam; ib. 84. me irasci fortasse dices; Phil. VIII, 19. id .. fortasse quispiam improbus dixerit; ib. X, 12.

edo: Voltiniam (tribum) fortasse Plancius ... edidisset; Planc. 43.

excuso: sunt item lecti iudices, qui fortasse excusabuntur; Phil. V, 14.

exspecto: furtum fortasse aut praedam exspectatis aliquam; Verr. V, 10.

extimesco: ei fortasse non numquam consilia ac sententias inimicorum suorum extimescunt; har. resp. 55.

facio: fortasse fecisti || fecistis || ut te ex populi sermone exciperes || excideres ||; Flacc. 82.

fallo: fortasse aliqua in re nos .. fefellisset; Verr. a. pr. 5.

fero: moleste .. fortasse tulerat (Crassus) se in eis orationibus reprehensum; Cluent. 141.

lateo: communis ille sensus in aliis fortasse latuit; Planc. 34.

lugeo: hominis desperati et proditoris rei publicae casum lugebunt fortasse qui volent; Sest. 33.

malo: vos fortasse .. istum .. demersum fluctibus audire malletis; Fr. A. V, 2.

medeor: qui (L. Lucullus) .. aliqua ex parte eis incommodis mederi fortasse potuisset; imp. Pomp. 26.

minitor: quam (mortem) illi fortasse minitantur; Catil. IV, 20.

moneo: in apium fortasse examine nos ex Etruscorum scriptis haruspices, ut a servitio caveremus, monerent; har. resp. 25.

prosum: si quidem ego tibi vivus non prosum, qui fortasse mortuus profuissem; Planc. 101.

provideo: sibi fortasse providit; prov. cons. 43.

puto: huic homini ego fortasse et pauci deos propitios ... putabunt; Cael. 42.

quaero: vos fortasse ... id in hoc loco quaeretis; Verr. III, 40. fortasse quaeritis; ib. 54. quaeret aliquis fortasse; ib. V, 179. haec privatim fortasse officiorum memoriam et gratiam quaerunt; Planc. 93.

requiro: requiretur fortasse; imp. Pomp. 22. alii fortasse aliquid requirent; Marcell. 29.

reticeo: haec fortasse propter pudorem in lege reticentur; leg. agr. II, 37.

servo: quos Caesar ... fortasse servasset; Phil. II, 71.

sum: erunt etiam fortasse .. qui illum eius peculatum vel acerrime vindicandum putent; Verr. I, 11. erant fortasse gladii, sed absconditi nec ita multi; Phil. II, 108. erit fortasse aliquid quod concedi possit roganti; ib. V, 3.

valeo: ne haec quidem conligo, quae fortasse valerent etiam apud iudicem; Ligar. 30.

venio: „at enim oppugnatum me fortasse venissent“ (servi M. Tullii); Tull. 55.

vereor: verebatur (Nucula) fortasse ne amitteret tantas clientelas; Phil. VIII, 26.

vinco: in quo (genere) fortasse aliqui ... stirpis ipsius et gentis vitia vicerunt; Scaur. 44.

volo: qui ... plus ei tribuerunt quam fortasse vellent; Phil. III, 25.

II. **bei Adjectiven und Zahlwörtern:** alius: s. I. dico; Muren. 6. lateo.

audax: quin etiam parens tuus .. consul ... Catilinae fuit advocatus .. homini .. fortasse audaci; Sulla 81.

austerus: qui ... fortasse austerior et gravior esse potuisset; Piso 71.

diligens: hic tu fortasse eris diligens; Verr. I, 25.

durus: durum hoc fortasse videatur; Verr. V, 7.

facilis: idem virtuti (est) cursus ad gloriam, hoc facilior fortasse; Planc. 67.

firmus: sunt (alii) fortasse in sententia firmiores; Balb. 61.

fretus: id (crimen) .. C. Pansa ... fretus fortasse familiaritate ea ... ausus est confiteri; Ligar. 1.

gravis: fortuna in hoc fuit fortasse gravior quam in ceteris; Sulla 73 grave est hoc dictum fortasse; ib. 80. s. austerus.

incautus: qui te incautum fortasse nunc tuo loco demovere potuerunt; Planc. 53.

intemperans: fui paulo ante *in te* intemperantior fortasse quam debui; Vatin. 1.

levis: haec leviora fortasse (sunt); Phil. III, 23.

magnus: hoc me profiteor suscepisse magnum fortasse onus et mihi periculosissimum || periculosum ||; Verr. a. pr. 35. maior haec praeda fortasse (est); ib. III, 169.

mille: fiunt per triennium HS D milia fortasse; Verr. III, 118.

mirum: mirum fortasse hoc vobis aut incredibile videatur; Verr. III, 109.

multus, plus: quod multi fortasse fecerunt; Verr. III, 190. a me ... plus habebunt (cives Romani) fortasse quam postulant; ib. V, 173. mea fuerunt verba fortasse plura; har. resp. 61. sunt alii plures fortasse; Phil. XIII, 11.

necessarius: parvis de rebus, sed fortasse necessariis consulimur; Phil. VII, 1.

nemo: tibi fortasse idoneus fuit nemo quem imitarere; Verr. III, 41. vetus est quod dicam et propter severitatem exempli nemini fortasse vestrum inauditum; ib. V, 7.

nimius: non sum — propter nimiam fortasse constantiae cupiditatem — adductus ad causam; Piso 79.

non nemo: quod fortasse non nemo vestrum audierit; Verr. II, 15.

non nulli: frumentum Centuripinorum et Agrigentinorum et non nullorum fortasse praeterea propasti; Verr. III, 180. illam .. fortasse pertinaciam non nulli, virtutem alii putabunt; Balb. 62. est fortasse nunc non nullorum particeps commodorum; ib. 63. non valuit (Plancius) rebus isdem, quibus fortasse non nulli; Planc. 67.

nullus: improbum facinus ... fortasse adhuc in nullo etiam vindicatum; Verr. III, 194.

pauci: s. I. puto.

plerique: equidem ... non eadem supplicia esse in hominibus existimo, quae fortasse plerique; Piso 95.

sextus: hora fortasse sexta diei questus sum in indicio; dom. 41.
studiosus: quos stimulos admoverit homini studioso fortasse victoriae; Sest. 12.
stultus: noli .. in conservandis bonis viris defetigari ... opinione officii stulta fortasse; Marcell. 20.
vetus: vetera fortasse loquimur; har. resp. 32.
III. **bei Adverbien**: ita: haec vos ... fortasse ita audistis, ut auctorem rumorem haberetis sermonemque hominum; Verr. III, 49.
item: mei satietatem magno meo labore superavi et tu item fortasse; Muren. 21.
libere: fortasse liberius (locutus est aliquid); Planc. 33.
minus: quod ... reprehendendum fortasse minus ... videtur; Caecin. 6. fortasse minus erunt ... huiusce sententiae mihi populares impetus pertimescendi; Catil. IV, 9. respondebo tibi nunc .. minus fortasse vehementer; Planc. 72. id minus mirum fortasse tum (erat); Marcell. 15.
multum: multum haec vox fortasse valere deberet eius hominis; Sulla 14.
nimis: de meo quodam amore gloriae nimis acri fortasse ... vobis confitebor; Arch. 28. sed iam satis multa de causa, extra causam etiam nimis fortasse multa; Milo 92.
nimium: nimium fortasse dicet aliquis hunc diligentem; Verr. IV, 56.
non (vgl. II. non nemo, non nulli): docebat ... si hoc tum fuisset edictum, fortasse Ligurem hereditatem aditurum non fuisse; Verr. I, 125. fortasse .. Sthenius non splendorem hominis, sed familiaritatem secutus est; ib. II, 107. deinde fortasse non magno opere quaeretis; ib. IV, 1. fortasse emptorem ei loco reperire non potuit; leg. agr. II, 51. quibus illi rebus elati et inflati fortasse non continuo, sed certe, si paulum adsumpserint vetustatis ac roboris, non continebuntur; ib. 97. fortasse non reciperentur; Cael. 62. tribunus plebis fuit, non fortasse tam vehemens quam isti; Planc. 28. quia ... exit aliquando aliquid si non perfacetum, at tamen fortasse non rusticum; ib. 35. non .. fortasse satis, quae diiunctius dicuntur, intellegis; Phil. II, 32. tum exspectabantur Kalendae Ianuariae, fortasse non recte; ib. V, 31.
non numquam: tune † magni dignitatis iudicem putas esse populum? fortasse non numquam est; Planc. 7.
numquam: quem fortasse numquam viderat; Cluent. 131.
satis: satis ... fortasse naturae (vixisti); Marcell. 25. quod fortasse videatur satis esse; Phil. VII, 20.
sero: si .. lenius agetis, .. eadem, sed fortasse serius decernetis; Phil. V, 34.
vix: fortasse vix possent frangere hominis ... audaciam; Milo 32.
IV. **zum ganzen Satz gehörig**: qui et sui quaestus causa et fortasse quod sociorum interesse arbitrabatur, .. in istius familiaritatem sese dedit; Verr. II, 169. amandat hominem .... quo? Lilybaeum fortasse; ib. V, 69. vobis isdem fortasse patronis; Cluent. 163. videbimur fortasse ad breve quoddam tempus cura et metu esse relevati; Catil. I, 31. est ab aliquo fortasse adulescente non tam insulso quam non verecundo (illud factum); Cael. 69. cum tu ... fortasse motu aliquo communium temporum ... fortissimi viri magnitudinem animi desideres; Milo 69. principum dignitas erat paene par, non par fortasse eorum, qui sequebantur; Ligar. 19. qui (plausus) ... est .. fortasse eo praetermissus, quia nihil volgare te dignum videri potest; Deiot. 34. quod .. mihi, fortasse quod eos plus etiam rei publicae quam familiaritatis gratia diligo, plenum aequitatis videbatur; Phil. I, 8. auspiciorum nos fortasse erimus interpretes; ib. V, 9. neque .. fortasse alienus ab eo essem; ib. XI, 10.

fortassis, vielleicht: quaero: quaeret fortassis quispiam; Cluent. 144.
simulo: postremo etiam fortassis mater ... mortem se filii lugere simulasset; Cluent. 201.

forte s. **fors,** II.

fortis, stark, tüchtig, kraftvoll, energisch, muthig, tapfer, heldenmüthig: A. **bei Substantiven**: alqs: si fortes fueritis in eo, quem nemo sit ausus defendere; Verr. I, 3. quem ego .. quamvis .. fortem .. facile paterer evadere; ib. III, 162. qui (M. Antonius), ut erat in dicendo non solum sapiens, sed etiam fortis; ib. V, 3. quem (M. Marcellum) tu ... ad vindicandum fortissimum fore putasti; Catil. I, 19. idem ... frigore et fame et siti et vigiliis perferendis fortis ab istis praedicabatur; ib. II, 9. „numquam iste plus militi laboris imposuit quam sibi sumpsit, ipse .. fortis“; Muren. 38. partim ideo fortes in decernendo non erant, quia nihil timebant, partim quia timebant; ib. 51. quem (Murenam) ego vobis ... ita commendo, ut ... fortissimum in bello ... futurum esse promittam; ib. 90. praecipitante re publica .. me fuisse .. fortem; Sulla 1. videbatur (Q. Metellus) ea condicione tam fortis fuisse; Sest. 37. te non esse tam fortem, quam ipse Torquatus in consulatu fuisset; Piso 78. quo cive neminem ego statuo in hac re publica fortiorem; Planc. 51. qui (M.' Aquilius) fortissimus in bellis fuisset; Scaur. 2. ut cognosceret te .. fortem; Phil. II, 78. quis .. unus fortior .. umquam .. fuit quam legio Martia universa? ib. III, 6. sunt .. fortes illi; ib. XII, 29.
actor: illud ... egit fortissimus actor ... de me; Sest. 122.
adiutor: hic tibi ... fortissimus adiutor ad rem perficiendam fuit; dom. 30.
adversarius: acceptis a forti adversario volneribus; har. resp. 40.
adulescens: Q. Lollius ... adulescens .. fortis ... in itinere occisus est; Verr. III, 63. ego adulescentis .. fortis ... comitiorum ratione privavi; Piso 4. quaestor C. Caelius .. fortissimus adulescens (factus non est); Planc. 52.
amicus: (demonstrat) inventum esse fortem amicum ex eadem familia; Verr. a. pr. 23.
animus: quam ipsam (rem) animo forti ... amitteret (Caecina); Caecin. 75. hoc .. in bello L. Murenam legatum fortissimi animi ... cognitum esse defendimus; Muren. 34. quas (res) te .. forti animo [et] agere [et dicere] videbam; ib. 43. quod ... nequaquam satis multi cives forti .. animo invenirentur; Sest. 1. quorum animos tuus ille fortis animus offenderet; Planc. 53. cum .. A. Hirtius .. imperator ... fortissimo .. animo exercitum castris eduxerit; Phil. XIV, 36.
arator: reperietur aliqui fortis .. arator; Verr. III, 28.
civis: a quo periculo defendite .. civem fortem; Font. 49. est ... fortium civium ... intercludere omnis seditionum vias; Rabir. 3. C. Marii et ceterorum ... fortissimorum civium mentis ... testor; ib. 30. ceteri .. fortissimi cives (cum tacent, clamant); Catil. I, 21. quae (spes) fortium civium mentis cogitationesque sustentet; Flacc. 3. fortis ... civis P. Popilius semper fuit; dom. 87. si quem .. fortem civem viderit; Sest. 1. eos ... fortissimis .. civibus periculum moliri; ib. M. Catone .. fortissimo .. civi, rem publicam defendente; ib. 12. ne ... victor .. fortibus civibus rem publicam orbaret; ib. 37. quod .. a me .. fortissimi cives flagitabant; ib. 39. agebat exemplo .. fortium civium; ib. 87. quo fortissimum .. civem in invidiam homo castus ac non cupidus vocaret; ib. 93. quem fortem .. civem non petulantissime est (ille) insectatus? ib. 110. me .. de fortissimorum et clarissimorum civium ... gloria dicentem ...

horum aspectus ... repressit; ib. 144. quod me ex fortissimorum civium numero seiungendum non putasti; Vatin. 26. quod exemplo fortissimorum .. civium facere possim; prov. cons. 18. sit hoc discrimen inter gratiosos civis atque fortis; Balb. 49. quod forti ... civi potest (accidere); Piso 95. ut sua studia erga fortis .. civis ... re et sententiis declararent; Milo 4. te, Q. Petili, appello .., fortissimum civem; ib. 44. qui ... P. Varium, fortissimum .. civem, .. pellere possessionibus ... conatus est; ib. 74. quanto hoc magis in fortissimis civibus facere debemus? ib. 92. duce L. Egnatuleio .. cive .. fortissimo; Phil. III, 7. quid .. attinuerat L. Cassio .. fortissimo .. civi mortem denuntiare? ib. 23. (profectus est) in provinciam firmissimorum [et fortissimorum] civium; ib. V, 24. nec .. de L. Egnatuleio, fortissimo .. cive ... silendum arbitror; ib. 52. exterae nationes .. fortissimorum civium imperiis et praesidiis teneutur; ib. X, 10. nihil tibi de Galba respondeo, fortissimo .. cive; ib. XIII, 33. quoniam .. gloriae munus optimis et fortissimis civibus monimenti honore persolvitur; ib. XIV, 34.

colonia: qui ... coloniam vestram .. fortissimam .. obsideret; Phil. VI, 2.

consilia: ne ... a consiliis fortibus refugiatis; Sest. 51.

consul: cum duo consules .. fortissimi .. essent; imp. Pomp. 62. quia persaepe seditiosis atque improbis tribunis plebis boni et fortes consules obstiterunt; leg. agr. II, 14. qui quia consul fortis .. fuerat; Flacc. 98. cum .. L. Torquati, fortissimi consulis, ... filius interdum efferatur immoderatione verborum; Sulla 30. numquam de P. Popilio L. Opimius, fortissimus consul, ... senatum aut populum est cohortatus; Quir. 11. o post hominum memoriam fortissimi .. consules! har. resp. 15. dissensit cum Mario .. consul .. fortissimus, L. Sulla; ib. 54. quod habiturus essem contra tribunum plebis furiosum ... fortem .. consulem; Sest. 20. ubi .. mihi praesto fuissent .. tam fortes consules ||fuisset ... fortis consul|| ..., aut si minus fortes, at tamen tam iusti? Planc. 88. hic ego Appium Claudium consulem fortissimum ... vituperabo; Scaur. 31. fortissimus consul (in illum odio ardebat); Milo 39. an consules in praetore coërcendo fortes fuissent? ib. 89. quis in eo praetore consul fortis esset? ib. causa fortissimis .. consulibus .. de re publica primum referendi fuit ex eo, quod ..; Phil. VI, 1. accipiet in optimam partem C. Pansa, fortissimus consul; ib. VII, 5. cum .. harum rerum omnium decertatio consulibus .. fortissimis commissa et commendata sit; ib. XI, 21. te ipsum ... fortissimum consulem factum iam putant leniorem; ib. XII, 18. duo fortissimi consules adsunt cum copiis; ib. XIII, 16.

consulares: potest quisquam dicere umquam .. fortiores .. consularis fuisse quam his ||iis|| temporibus et periculis? Sulla 82. in tanta inopia .. fortium consularium quo me dolore adfici creditis? Phil. XIV, 17.

cupiditas: an vos .. illam .. fortissimam populi Romani libertatis recuperandae cupiditatem non imminutam .. putatis? Phil. XII, 7.

defensio: cuius (T. Annii) omnis ratio, cogitatio, totus denique tribunatus nihil aliud fuit nisi .. fortis .. defensio salutis meae; sen. 30.

eques: qui cum ab equite Romano .. forti, M. Paconio, non impetrasset; Milo 74.

exercitus: L. Sulla .. fortissimo exercitu ... cum bellum invexisset in Asiam; Muren. 32.

homo: huiusce aetatis .. homines fortissimos (habet adversarios); Quinct. 7. novem homines fortissimos ... officii mandatorumque socios induxit; Sex. Rosc. 116. sunt omnes Siculi ... homines satis fortes; Verr. III, 67. homo non acerrimus nec fortissimus, C. Norbanus, in summo otio fuit; ib. V, 8. fortem, iustum (hominem dici) ... sunt regiae laudes; Deiot. 26.

imperator: paratum habet imperatorem C. Cassium .. res publica contra Dolabellam, nec paratum solum, sed .. fortem; Phil. XI, 35.

iudex: is .. timidior videatur quam fortem ... iudicem esse aequum est; Caecin. 8.

iudicium: quarum legionum fortissimum .. iudicium confirmat senatus; Phil. IV, 6.

latro: alter est designatus Insteius nescio qui, fortis, ut aiunt, latro; Phil. XIII, 26.

legati: exsurgite ... fortissimi legati amplissimae atque honestissimae civitatis; Fr. A. III, 16.

legiones: cum eius promissis legiones fortissimae reclamassent; Phil. V, 22. cum fortissimis legionibus ... agros spopondistis; ib. VII, 10. nisi forte eum subsidio tibi venire arbitraris cum fortissimis legionibus; ib. XIII, 44. f. alqs; Phil. III, 6.

miles: quem (L. Flaccum) ... vestri exercitus fortissimum militem ... cognoverunt; Flacc. 8. ut ... fortissimis militibus spes ostendatur praemiorum; Phil. III, 14. quod .. praesidium erat salutis libertatisque vestrae, si C. Caesaris fortissimorum sui patris militum exercitus non fuisset? ib. IV, 4. Suessam ... fortissimorum militum sanguine implevit; ib. XIII, 18. est .. fidei .. nostrae declarare fortissimis militibus quam memores simus quamque grati; ib. XIV, 29. actum .. praeclare vobiscum, fortissimi, dum vixistis, ... milites; ib. 33.

municipium: cum legio Martia Albae constiterit, in municipio .. fortissimo; Phil. III, 39.

nobiles: nostri isti ||illi|| nobiles, nisi ... fortes .. erunt; Sex. Rosc. 139.

nomen: nomen .. fortissimum ... reipublicae reservate; Flacc. 106.

opera: quod eorum opera forti .. usus essem; Catil. III, 14.

ordo: nullis rei publicae temporibus hunc ordinem .. fortiorem fuisse; Phil. XIV, 19.

pater: fortissimum tibi patrem ... fuisse; Verr. a. pr. 52. hunc ... pro patre fortissimo ... deprecantem (video); Sest. 144.

praetor: L. Caecilii .., fortissimi .. praetoris, oppugnata domo; Milo 38.

principatus: curia illa vos de .. principatu patris fortissimo .. testatur; Scaur. 46.

publicanus: fuit .. pueris nobis .. C. Curtius ... fortissimus .. publicanus; Rab. Post. 3.

senator: quis M. Scaurum ..., fortissimum senatorem, a Q. Maximo (superari posse arbitratus est)? Muren. 36. tibi solitus sum dicere .. te fortem senatorem mihi videri; ib. 43. meminerant ... L. Caesarem fortem .. senatorem; Phil. XII, 18.

senatus: sentiet in hac urbe esse ... fortem senatum; Catil. II, 27. nec .. fuit (senatus) umquam .. fortior; Phil. XIII, 15.

sententiae: dictae sunt a principibus .. fortissimae sententiae; Catil. III, 13.

socii: commemorarem decem milia civium esse Centuripinorum, fortissimorum ... sociorum; Verr. II, 163 est .. urbs Massilia ... fortissimorum .. sociorum; Font. 13.

tribunus: Sullanus ager ... tantam habet invidiam, ut .. fortis tribuni plebis stridorem unum perferre non possit; leg. agr. II, 70.

vir: funestum est a forti ... viro iugulari; Quinct. 95. quae bona de viro ... fortissimo L. Sulla sese dicit emisse; Sex. Rosc. 6. quamquam praeest huic quaestioni vir .. contra audaciam fortissimus; ib. 85. quod viris fortibus ... honos habitus est; ib. 137. si . . . accusandi voluntas ad viros fortis ... translata sit; div. Caec. 24. vir fortissimus; ib. 64. ut ... per ... viros .. fortissimos ... leges iudiciaque administrentur; ib. 68. viro fortissimo; Verr. a. pr. 44. recens exemplum fortissimi viri profero; ib. I, 56. sodales, viri fortes, .. primo anno te reliquerunt; ib. II, 49.

quod ... virorum fortissimorum hospes fuisset (Sthenius); ib. 110. qui (census) viro fortissimo .. Sex. Peducaeo praetore habitus esset; ib. 138. tot viri fortes ... ab homine nequissimo .. laesi poenam octupli ... non persequebantur? ib. III, 30. damna .. nulla tanta sunt, quae non viri fortes ... ferenda arbitrentur; ib. 60. Agyrinenses, viri fortissimi, iudicio se passuros esse dicebant; ib 68. illum viris fortissimis iudicarunt patres conscripti remittere de summa non potuisse; ib. 82. in C. Cassio .. fortissimo viro ... tanta improbitate usus est; ib. 97. audietis Agrigentinorum, fortissimorum virorum, .. querimonias; ib. 103. neque enim iste anulus aureus abs te datus istum virum fortem ... esse declarat; ib. 187. virum fortissimum ... Q. Rubrium ... donasti; ib. 185. multos .. viros .. fortis ... pecuniam pro frumento abstulisse; ib. 188. de Sex. quidem Peducaeo, fortissimo .. viro, quid dicetis? ib. 216. postea .. quam intellexerunt isti virum fortem ... Q. Arrium non succedere; ib. IV, 42. P. Africani, viri fortissimi, rerum gestarum gloriam, memoriam virtutis, monumenta victoriae C. Verrem sustulisse; ib. 78. volet haec (monumenta) ... omnibus viris fortibus ... defendenda ... tradere; ib. 82. quod cives Romani, viri fortes .., permulti in illo oppido ... vivunt ac negotiantur; ib. 93. hanc virtutem Agrigentinorum imitati sunt Assorini, .. viri fortes; ib. 96. audivimus M. Crassi, fortissimi viri, virtute consilioque factum; ib. V, 5. o praeclarum imperatorem nec iam cum M'. Aquilio, fortissimo viro, ... conferendum! ib. 14. ne qui diutius in tanta penuria virorum fortium talem imperatorem ignorare possit; ib. 25. cum multi viri fortes in communi incertoque periculo belli ... saepe offenderint; ib. 131. ad Cn. Pompeium, .. virum .. fortissimum, permulti ... confugerunt; ib. 153. Salus ipsa virorum fortium innocentiam tueri non potest; Font. 21. videte .. utrum sit aequius .. virum fortissimum .. dedi inimicissimis atque immanissimis nationibus an reddi amicis; ib. 41. virum ... ad pericula fortem ... domi vobis ac liberis vestris retinere ... maletis; ib. 43. videtisne .. virum fortissimum, M. Fonteium, ... lacrimas profudisse? ib. 48. ut viro forti .. dignum fuit; Caecin. 18. triumphavit L. Sulla, triumphavit L. Murena de Mithridate, duo fortissimi viri; imp. Pomp. 8. quantum (laudis) forti viro debeatur; ib. 20. utinam .. virorum fortium .. copiam tantam haberetis! ib. 27. tametsi cognoscetis auctoritates contrarias virorum fortissimorum; ib. 51. multa ... contra virum fortem, A. Gabinium, ... dixisti; ib. 52. quas litteras A. Aurius, vir fortis, ... in foro ... recitat; Cluent. 23. mihi cum viris fortibus, qui censores proxime fuerunt, ambobus est amicitia; ib. 117. o viros fortis! ib. 153. qui si quid animi et virtutis habuisset, ut multi saepe fortes viri in eius modi dolore, mortem sibi ipse conscisset; ib. 171. hoc me inertiorem consulem iudicabo quam illos fortissimos viros, qui apud maiores nostros fuerunt; leg. agr. I, 3. quos (agros) populo Romano P. Servilii, fortissimi viri, victoria adiunxit; ib. 5. ut ... fortissimus quisque vir maximos labores suscipiendos putet; ib. II, 9. (ista laus est) virorum fortium; Rabir. 10. nos .., fortes viri, satis facere rei publicae videmur; Catil. I, 2. ut viri fortes acrioribus suppliciis civem perniciosum quam acerbissimum hostem coërcerent; ib. 3. si hoc idem ... fortissimo viro M. Marcello dixissem; ib. 21. inertis homines fortissimis viris insidiari; ib. II, 10. quas (colonias) ego universas .. esse .. fortissimorum virorum sentio; ib. 20. L. Flaccum et C. Pomptinum praetores, fortissimos ... viros, ad me vocavi; ib. III, 5. eodem .. et ipsi ... multos fortis viros eduxerint; ib. C. Sulpicium .. fortem virum, misi; ib. 8. viro forti, conlegae meo, laus impertitur; ib. 14. multos .. fortis viros partim eiecit (Sulla) ex civitate, partim interemit; ib. 24. dissensit M. Lepidus a .. fortissimo viro Q. Catulo; ib. neque turpis mors forti viro potest accidere neque immatura consulari nec misera sapienti; ib. IV, 3. nisi vero cuipiam L. Caesar, vir fortissimus, ... crudelior nudius tertius visus est; ib. 13. pari studio defendundae rei publicae convenisse video tribunos aerarios, fortissimos viros; ib. 15. hic ... viro fortissimo, parenti suo, magno adiumento in periculis, solacio in laboribus, gratulationi in victoria fuit; Muren. 12. nec mihi umquam minus in Q. Pompeio ..., fortissimo viro, virtutis esse visum est quam in .. M. Aemilio; ib. 16. multis viris fortibus ne ignobilitas generis obiceretur; ib. 17. qui .. Curiis, Catonibus, Pompeiis .. fortissimis viris ... commemorandis iacebant; ib. fortissimo .. viro .. legatus [L. Lucullo] fuit (Murena); ib. 20. L. Otho, vir fortis, .. equestri ordini restituit non solum dignitatem, sed etiam voluptatem; ib. 40. multi viri fortes (offensi sunt); ib. 42. accusandi terrores et minae, quibus tu cotidie uti solebas, sunt fortis viri; ib. 43. cum idem ille ... Catoni, fortissimo viro, ... respondisset; ib. 51. descendi [in campum] cum firmissimo praesidio fortissimorum virorum; ib. 52. Ser. Galbam ... nonne proavo tuo, fortissimo .. viro, M. Catoni ... populus Romanus eripuit? ib. 59. inquit ille fortissimo viro senior magister; ib. 60. tu .. vir ... esses .. fortior; ib. 64. di faxint, ut meus collega, vir fortissimus, hoc Catilinae nefarium latrocinium armatus opprimat! ib 84. quis C. Pomptino || Pomtinio ||, fortissimo viro, quemquam bonum putaret umquam non salutem, verum honorem ullum denegaturum? Flacc. 102. patris tui, fortissimi viri ..., scis me consiliis non interfuisse; Sulla 11. quam multas nobis imagines ... fortissimorum virorum expressas scriptores et Graeci et Latini reliquerunt; Arch. 14. ex hoc (numero esse) fortissimum virum ... M. Catonem illum senem; ib. 16. qui libri .. L. Lucullum, fortissimum .. virum, ... inlustrant; ib. 21. nostri illi fortes viri ... (nonne) magno illud clamore approbaverunt? ib. 24. referente L. Ninnio, fortissimo .. viro; sen. 3. fortissimi .. viri, tribuni plebis, sanctissimum corpus volneratum ferro confectumque vidistis; ib. 7. potui .. multis auctoribus fortissimis viris me vi armisque defendere; ib. 33. numquam de P. Popilio, .. fortissimo viro, ... in senatu mentio facta est; Quir. 9. quod viro forti adimi non potest, id mihi manet et permanebit; ib. 19. vidi ego fortissimum virum .. C. Marium; ib. fortissimum (virum huius pecuniae deportandae praefecisti); dom. 21. cum me ... veteres multo ante suscepti et provisi labores cum viro fortissimo .. coniunxissent; ib. 29. „infirmas .. tu acta C. Caesaris, viri fortissimi?“ ib. 39. haec homines improbi ad quosdam viros fortis ... detulerunt; ib. 41. quid illa tot virorum fortissimorum milia? ib. 56. ut multis fortissimis viris placuit; ib. 63. qui ... ea iniuria virum fortissimum lacessisset; ib. 66. eodem .. consilio M. Bibuli, fortissimi viri, senatus sententiam secutus est; ib. 69. non quo mihi P. Scipionis, fortissimi viri, vis * privati hominis displiceret; ib. 91. vivis viris fortibus; ib. 96. bona tua nonne L. Ninnius, vir omnium fortissimus .. consecravit? ib. 125. quem ego .. credo ... in viri fortis aerumnis non ita crudelem fuisse; ib. 134. quam (rem publicam) antea cum viris fortibus multis (sustinuistis); ib. 142. quod .. fortissimo .. viro, T. Annio, devota et constituta ista hostia esse videtur; har. resp. 6. ut tamquam fortis in pugna vir ... honeste cadere videatur; ib. 40. ea .. res illum fortem .. virum a gravitate patrum desciscere coëgit; ib. 43. producebat virum fortissimum, M. Bibulum; ib. 48. si Cn. Pompeio, viro uni omnium fortissimo, ... miserum magis fuit quam turpe; ib. 49. decuriones .., fortissimi .. viri, beneficium P. Sestii testimonio declarant; Sest. 9. sin ad nudum

vel fortissimi viri corpus accesserit; ib. 24. ne .. victus a fortibus viris cum dedecore caderet; ib. 37. M. Crassus ..., vir fortissimus, ab eadem illa peste infestissimus esse meis fortunis praedicabatur; ib. 39. quod forsitan non nemo vir fortis ... dixerit; ib. 45. tum mentis maxime .. fortium virorum, cum ex corpore excessissent, sentire ac vigere; ib. 47. in qua civitate ipse meminissem patrem huius M. Crassi, fortissimum virum, ... sibi .. vitam exhausisse; ib. 48. qui mentem .. fortissimi viri ... a defensione meae salutis averterant; ib. 67. universi ... fratrem meum [virum .. fortissimum ...] oculis quaerebant, voce poscebant; ib. 76. quamquam dolor animi, innata libertas, prompta excellensque virtus fortissimum virum hortabatur; ib. 88. quod ... uni viro fortissimo ... gratissimum . . fecit; ib. 131. quod me cum .. fortissimis viris congregavit; ib. 132. patiantur virorum fortium labore se otio suo perfrui; ib. 138. qui fortis .. viros ... in invidiam aliquam vocaverunt; ib. 139. cogitemus .. corpus virorum fortium ... esse mortale; ib. 143. conlegas habuisti viros fortis novem; Vatin. 16. sciasne te .. Sabinorum, fortissimorum virorum, ... iudicio notatum; ib. 36. etiam illud dixeris, causam Milonis, fortissimi viri, coniunctam cum hoc existimari? ib. 41. multos fortis viros .. specie quadam virtutis adsimulatae tenebat; Cael. 14. quod viri fortissimi solent (facere); ib. 21. si causa iusta est viris fortibus oppugnandi M. Caelium; ib. non .. te Q. Metelli matrimonium tenuisse sciebas, .. fortissimi viri? ib. 34. nolo .. cuiusquam fortis .. viri ne minimum quidem erratum cum maxima laude coniungere; ib. 43. haec facta illius .. fortissimi viri mentio .. vocem meam fletu debilitavit; ib. 60. praegestit animus iam videre ... fortis viros; ib. 67. quod ista mulier de suorum propinquorum, fortissimorum virorum, sententia atque auctoritate fecisse dicatur; ib. 68. nisi C. Vergilius legatus, vir fortis .., intervenisset; prov. cons. 7. quas (inimicitias) in viris fortissimis .. exstinxit rei publicae *utilitas* dignitasque ipsorum; ib. 22. C. Pomptinus, fortissimus vir, .. bellum Allobrogum .. fregit; ib. 32. monemur a fortissimo viro; ib. 38. a viris fortissimis ... peto; ib. 44. non gravior L. Cornelio quam multis viris .. fortibus constitui lex vitae et condicio videretur; Balb. 18. debilitari animos fortissimorum virorum; ib. 25. is .. M. Annium Appium, fortissimum virum, ... civitate donavit; ib. 46. valeat fortissimi .. viri nomen aeternum; ib. 49. civis undique fortis viros asciverunt; ib. 51. contendere ‖contenderem‖ de re publica ... fortium virorum ... semper putavi; ib. 60. facio iniuriam fortissimo viro mortuo; Piso 8. qui C. illi Mario, fortissimo viro, ... cedendum esse duxit; ib. 20. haec (Capua) .. quae nunc est .. fortissimorum virorum ... multitudine redundat; ib. 25. referente .. fortissimo viro, P. Lentulo; ib. 34. quo adfici casu aliquo etiam .. viri fortes .. possunt; ib. 42. scio .. virum fortem ... Q. Marcium ... domi fuisse otiosum; ib. 54. ut viri fortes ... illud contentionis odium ... deponant; ib. 81. ut viros fortis species eius (virtutis) ... delectet; ib. quid? ... M. Baebius, vir fortis, interfectus iussu tuo? ib. 88. quod forti ... viro (accidere) .. potest; ib. 95. neque Q. Pedio, forti viro, suscenses; Planc. 17. huius praefectura plena virorum fortissimorum *est;* ib. 21. id accidere nisi forti viro ... non potest; ib. 72. L. Racilii, fortissimi .. viri, divina in me merita commemoras; ib. 77. vereor .. ne turpe sit pro fortissimo viro dicere incipientem timere; Milo 1. si umquam de .. fortibus viris ... potestas [vobis] iudicandi fuit; ib. 4. quae (urbs) primum iudicium de capite vidit M. Horatii, fortissimi viri; ib. 7. avunculus huius iudicis nostri, fortissimi viri, M. Catonis ... occisus est; ib. 16. ubi vidit homo ... fortissimum virum; ib. 25. M. Favonio, fortissimo viro, ... respondit; ib. 26. viro fortissimo P. Sestio .. volnerato; ib. 38. non dubitaturum fortem virum; ib. 63. oppugnata domus C. Caesaris, .. fortissimi viri, ... nuntiabatur; ib. 66. cum tu ... fortissimi viri magnitudinem animi desideres; ib. 69. si minus fortissimi viri virtus civibus grata cecidisset; ib. 81. viri fortis (est) ne suppliciis quidem moveri ut fortiter fecisse paeniteat; ib. 82. ut vi inritare ... fortissimum virum auderet; ib. 84. ut homo effeminatus fortissimum virum conaretur occidere; ib. 90. cum audiretur silentio M. Caelius .. vir .. in re publica fortissimus; ib. 91. ut eam misericordiam tribuatis fortissimo viro; ib. 92. fortis .. viros non tam praemia sequi solere recte factorum quam ipsa recte facta; ib. 96. vos appello, fortissimi viri; ib. 101. fortem ... virum; ib. 104. possum fortissimos viros ... proponere; Ligar. 32. itaque viri fortissimi ... res et iudicant et iudicaverunt; Phil. I, 20. liberati per viros fortissimos videbamur; ib. 32. si non metuis viros fortis; ib. II, 116. nec intellegis satis esse viris fortibus didicisse quam sit re pulcrum ... tyrannum occidere? ib. 117. quippe qui ... fortissimos viros ... iugulari iusserit; ib. III, 4. quam potuit urbem eligere ... fortiorum virorum? ib. 6. ut ... fortissimorum virorum ... consensus ad rem publicam recuperandam laude et testimonio nostro confirmetur; ib. 7. ad trecentos fortissimos viros trucidavit; ib. 10. quod .. provinciam Galliam citeriorem .. fortissimorum virorum .. in senatus potestate retineat; ib. 37. Albae constiterunt, in urbe ... fortissimorum virorum; ib. IV, 6. primum referente viro fortissimo ... M. Servilio; ib. 16. eundem (ordinem) tenebo in viris fortibus honorandis; ib. V, 35. quid .. profectus est vir fortissimus ... A. Hirtius? ib. VII, 12. quo ‖quod‖ consulem, fortissimum virum, cum exercitu misimus; ib. VIII, 5. mihi .. Q. Fufius, vir fortis ... pacis commoda commemorat; ib. 11. (quae familia) postea viris fortissimis floruit; ib. IX, 4. cum .. antea senatus auctoritatem suam in virorum fortium funeribus .. ostenderit; ib. 16. acrius .. acta sua defenderet (Caesar) quam vir fortissimus defendit Hirtius? ib. X, 16. quamvis .. intentus animus tuus sit .. ad virum fortissimum ... liberandum; ib. XI, 22. copiae (sunt) ..* fortis .. viri; ib. 32. est Q. Caecilii Bassi ... fortis .. viri ... exercitus; ib. vir fortissimus Pansa sine causa ... locutus est tam diu? ib. XII, 5. est .. fortium virorum ... fortunae culpam non extimescere; ib. XIII, 5. quem ... fortissimum virum sensit et sentiet; ib. 24. huius totius belli in unius viri fortissimi .. vita positum esse discrimen; ib. XIV, 3. in viris fortibus virtus virtute superatur; ib. 18. quorum alterum pertinet ad virorum fortissimorum gloriam sempiternam; ib. 31. Cn. Pompei ... fortissimi viri gestum est subsidiis; Fr. A. III, 8. defendo fortem .. virum; ib. 13.

B. **allein:** I. oppetunt: eam (mortem) ... fortes saepe .. libenter oppetiverunt; Catil. IV, 7. vincunt: vicissent .. fortes inertis; Sest. 43.

II. deligo: a se ex coniunctissima .. civitate fortissimum quemque esse delectum; Balb. 47.

elicio: si populo Romano non licebit propositis praemiis elicere ex civitatibus sociorum .. fortissimum .. quemque ad subeunda pro salute nostra pericula; Balb. 22.

eligo: qui in iudicibus legendis ... fortissimum quemque elegit; Milo 105.

pigneror: Mars ipse ex acie fortissimum quemque pignerari solet; Phil. XIV, 32.

servo: si in gladiatoriis pugnis ... fortis ... servare cupimus; Milo 92.

III. victoria: cum fortissimi et ornatissimi [et] ipsa victoria sit testis; Fr. A. III, 11.

fortiter, kräftig, muthig, energisch, tapfer: ago: constitui, fortiter esse agendum; Cluent. 51.

conor: illi .. urbi fortissime conanti e manibus est ereptus Antonius; Phil. XII, 7.

decerno: de universa re publica decernite ... fortiter; Catil. IV, 24.

denuntio: denuntiasti homo adulescens quid de summa rei publicae sentires; fortius tu quidem, quam non nulli defuncti honoribus; Planc. 52.

dico: cum ... palam fortissime .. dicerent; Cluent. 153. qui omnia semper .. fortiter ... dixit; Milo 58.

facio: quid in re militari fortiter feceris; Verr. V, 4. viri fortis (est) ne suppliciis quidem moveri ut fortiter fecisse paeniteat; Milo 82. nec solum id .. fortiter ... fecerunt; Phil. IV, 6. qui sapienter faciebat non minus multa quam fortiter; ib XIII, 13.

fero: omnis .. cruciatus .. feram non solum fortiter, verum etiam libenter; Catil. IV, 1. ex qua (dignitate) illi nihil detrahi potest quod non .. fortiter ferat; Rab. Post. 44. quae tulisse illum fortiter .. ferunt; Phil. XI, 7. animi non minoris (est) fortiter ferre, si (quid tale) evenerit; ib.

gero: quia cum fugitivis fortiter bellum gesserat; Flacc. 98. uti ob eas res .. fortiter .. gestas C. Pansa A. Hirtius .. alter ambove ... supplicationes ... constituat; Phil. XIV, 37.

iudico: quis .. de homine audeat paulo maioribus opibus praedito .. fortiter iudicare; Cluent. 153. illud ... vos .. fortiter iudicaturos; Milo 21.

refuto: aliquanto .. fortius ... refutaremus istam male dicendi licentiam; Cael. 7.

repudio: fortiter certe (repudiavi haec omnia); prov. cons. 41.

resisto: ut quam fortissime hominibus audacissimis resistatis; Sex. Rosc 12.

sentio: quis non de communi salute ... fortissime ... sensit? Sulla 82. qui .. fortiter sentient; Phil. VIII, 22.

suscipio: cum ... gravissimam .. adulescens nobilissimus rei publicae partem fortissime suscepisset; Milo 40.

fortitudo, Stärke, Unerschrockenheit, Energie, Tapferkeit: I. certat: fortitudo ... (certat) ... cum ... ignavia; Catil. II, 25.

est: fortitudo in periculis (non sola est virtus imperatoria); imp. Pomp. 29. sibi ... Q. Ancharii .. fortitudinem ... gratam fuisse; Sest. 113.

iubet: fortitudo dimicare iubet; Phil. XIII, 6.

II, 1. postulo: quoniam ab hoc ordine .. fortitudo ... postulatur; Phil. XIII, 6.

2. sum: hoc ... facere fortitudinis (est); Sest. 86.

III. commemoratio: vestros animos in aliam partem fortitudinis commemoratione traducat? Verr. II, 192.

invidia: num est vehementius severitatis ac fortitudinis invidia, quam inertiae ac nequitiae pertimescenda? Catil. I, 29.

vestigia: qui (est) locus in quo non exstent huius .. fortitudinis ... impressa vestigia? Balb. 13.

IV. superare: furorem fortitudine (esse superandum); sen. 19.

fortuito, zufällig, planlos: ardeo: domus ardebat in Palatio non fortuito; dom. 62.

excido: quod verbum tibi non excidit ... fortuito; Phil. X, 6.

facio: haec inter nos partitio defensionis non est fortuito ... facta; Sulla 13.

voco: hoc tribuno plebis .. venit in mentem ... paucas tribus ... sortis beneficio fortuito || fortuitio || ad usurpandam libertatem vocare; leg. agr. II, 17.

fortuna, Schicksal, Loos, Glück, Unglück, Lage, Stellung, Umstände, Vermögen: I. **absolut: 1. Subject:** adfert: ad quod recens (incommodum) cum te peropportune fortuna attulisset; Verr. V, 39. nisi ... divinitus Cn. Pompeium ad eas regiones fortuna populi Romani attulisset; imp. Pomp. 45. reliquae meae fortunae recuperatae plus mihi nunc voluptatis adferunt, quam tum in incolumitate || incolumitatis || adferebant; Quir. 3.

adimit: pecuniam si cuiquam fortuna ademit; Quinct. 49. quibus multa fortuna ademisset; Verr. IV, 46. hunc fructum mature fortuna ademit; Caecin. 12.

adiuvat: bonos civis ... adiuvat .. fortuna; Phil. XIII, 16.

adversatur: attendite .. quanto opere istius amentiae fortuna ipsa adversata sit; Verr. II, 98.

cedit: tibi cedit (Fortuna); Marcell. 7.

certat: cuius ... sic fortuna cum improbitate certavit; prov. cons. 8. in quo uno .. summa fortuna cum summa virtute certavit; Balb. 9.

coepit: s. urget.

coniungit: quicum te ... fortuna coniunxisset; Quinct. 52.

dat: si tibi fortuna non dedit ut patre certo nascerere; Sex. Rosc. 46. dedit .. tibi nunc fortuna Siculorum C. Marcellum iudicem; Verr. IV, 90. quas (res) mihi ... fortuna dederat; Sest. 47. quemcumque cursum fortuna dederit; Milo 95.

debent: quorum ipsorum per se .. fortunae vobis carae esse debent; imp. Pomp. 17.

defert: si fortuna eos ad aliquam partem Siciliae detulisset; Verr. V, 152. hos ad magistros si qua te fortuna .. cum ista natura detulisset; Muren. 64.

delet: quae .. fortuna ... possit ... de Deiotaro decreta delere? Deiot. 37.

diiungit: cum commoda colonorum a fortunis Pompeianorum rei publicae fortuna diiunxerit; Sulla 61.

distrahit: exclusit illum a re publica, distraxit, segregavit ... fortuna quaedam rei publicae; Phil. V, 29.

divellit: nec me ab eis, quos meo nomine sordidatos videtis, umquam ulla fortuna divellet; Sest. 146.

ducit: quicquid prospere gestum est, id paene omne ducit suum (fortuna); Marcell. 6.

effert: si omnes, quos .. fortuna extulit ... poena essent ||poenae sunt|| adficiendi; Balb. 18.

eripit: potestis dubitare quin istum fortuna non tam ex illo periculo eripere voluerit quam ad vestrum iudicium reservare? Verr. I, 71. quem virum fortuna ex hostium telis eripuisset; Verr. V, 3. quod (forum) ipsum fortuna eripuerat; Rab. Post. 48. quod si non Fortuna nobis modo eripuisset Ser. Sulpicium eiusque conlegam ante; Phil. XIII, 29.

est: nunc deum immortalium benignitate omnium fortunae sunt certae; Qu. Rosc. 33. ut .. omnium .. fortunae in istius unius essent potestate? Verr. II, 67. in Timarchidi potestate sociorum populi Romani ... fortunas .. omnis fuisse (scitote); ib. 136. ego rem totam, fortunas omnis aratorum istius fuisse dico; ib. III, 50. P. Africani eius modi fortunam esse mortui; ib. IV, 81. istius .. calamitatis tuae fortuna particeps non fuit; ib. V, 132. in quo (imperatore) sit ... egregia fortuna; imp. Pomp. 49. cum ... ea .. (Sassia) Sex. Albio ... familiarius uteretur, quam vir dissolutissimus incolumi fortuna pati posset; Cluent. 175. quoniam earum rerum, quas ego gessi, non eadem est fortuna .. quae illorum, qui externa bella gesserunt; Catil. III, 27. quoniam ostendi, ... disparem fortunam provincialium negotiorum in Murena atque in Sulpicio fuisse; Muren. 43. fortuna in hoc fuit fortasse gravior quam in ceteris; Sulla 73. ut se aliquando si non integra fortuna, at ut adflicta, patri suo gratulari sinatis; Sulla 89. fuit .. quaedam illa rei publicae fortuna fatalis; Sest. 17. en cur ceteri reges stabilem esse suam fortunam arbitrentur; Sest. 59. quorum (servorum) .. fortuna .. infima est; Balb. 24. vide quam sit ... vaga volubilisque fortuna; Milo 69. ut eam fortunam,

quaecumque erit tua, ducam meam; ib. 100. cum esset ... anceps fortuna belli; Marcell. 15. illa (erat) secunda fortuna libertate esse parem ceteris, principem dignitate; Phil. I, 34. gravis illa fortuna populi Romani (erat); ib. V, 39. amplissimae tibi fortunae sunt; ib. X, 4. f. debent.

excitant: quos privatae fortunae ... ad salutem patriae defendendam (excitaverunt); Catil. IV, 16.

excludit: f. distrahit.

exercet: in quo (genere belli) illum (Pompeium) non exercuerit fortuna rei publicae; imp. Pomp. 28.

facit: quod fortuna in malis reliqui fecit; Sulla 89. quicquid belli fortuna reliquum rei publicae fecerit; Marcell. 10

fatetur: tuam (gloriam) esse totam et propriam fatetur (Fortuna); Marcell. 7.

floret: nunc meam spoliatam fortunam conferam cum florente fortuna imperatoris; Piso 88.

habet: nihil habet .. fortuna tua maius quam ut possis ... servare quam plurimos; Ligar. 38.

invitat: cum te .. fortuna tua ad otium, ad dignitatem invitet; Phil. X, 3.

largitur: omnia sunt in te, quae .. fortuna hominibus .. largitur; Verr. IV, 80. utrique horum secunda fortuna regnum est largita, adversa mortem; har. resp. 54.

movet: si nihil vos P. Sullae fortuna movet, .. vestra moveat; Sulla 79.

obsistit: sceleri ac furori tuo ... fortunam populi Romani obstitisse; Catil. I, 15.

offert: quin etiam illa ipsa rerum humanarum domina, Fortuna, in istius societatem gloriae se non offert; Marcell. 7.

pendet: in sententiis omnium civium .. nostram fortunam .. pendere; Piso 98.

ponit: cum in eiusdem anni custodia te atque L. Murenam fortuna posuisset; Muren. 64.

potest: f. delet.

putat: huius beneficii gratiam .. fortuna populi Romani (sibi deberi putat); Milo 83.

reducit: quocum me ... iam ipsius fortuna reduceret (in gratiam); Rab Post. 19.

reservat: quos ... ad illorum innocentium poenas fortuna et ad hanc causam reservavit; Verr. V, 122. horum utrumque ei fortuna ad consulatus petitionem reservavit; Muren. 37.

restituit: ut a quo loco depulsus esset, in eum se fortuna restitueret; Caecin. 88.

segregat: f. distrahit.

servat: ad hanc te amentiam ... fortuna servavit; Catil. I, 25 ex quibus (manibus) si me non vel mea vel rei publicae fortuna servasset; Milo 20. „tua te .. eadem, quae saepe, fortuna servavit"; Deiot. 19. „te eadem tua fortuna servavit"; ib. 21. f. eripit; Verr. I, 71.

tollit: sustulit illum diem fortuna populi Romani; Phil. II, 88.

videt: quod Fortuna ipsa, quae dicitur caeca, vidit; Phil. XIII, 10.

videtur: tibi .. illius ... fortuna popularis videbatur; Verr. I, 152. dura ... mihi iam Fortuna populi Romani .. videbatur; Milo 87. quae (fortuna) bona ipsi videtur; Phil. I, 27. f. volt; Font. 16. Phil. XIII, 12.

vincit: quod .. in sortitione (iudicum) istius spem fortuna populi Romani ... vicerat; Verr. a. pr. 16.

vindicat: maximam .. partem quasi suo iure fortuna sibi vindicat; Marcell. 6.

vitat: quod spectaculum adhuc ipsa Fortuna vitavit; Phil. XIII, 40.

volt: satisne vobis multos, satis idoneos testis et conscios videtur ipsa fortuna esse voluisse earum rerum? Font. 16. quem (filium) .. unum ex multis fortuna reliquum esse voluisset; Cluent. 22. vos iudices, quos huic A. Cluentio quasi aliquos ||alios|| deos ad omne vitae tempus fortuna esse voluit; ib. 195. ex quo nimirum documentum nos capere fortuna voluit; Phil. XI, 5. mihi ... videtur hoc fortuna voluisse; ib. XIII, 12. f. eripit; Verr. I, 71.

urget: urget eadem fortuna quae coepit; Sulla 91.

2. **Ausruf:** o gravem acerbamque fortunam! Verr. V, 119. o fortunam longe disparem! Font. 49. o volucrem fortunam! Sulla 91.

II. **nach Verben:** 1. **Accusativ:** abicio: omnes fortunae abiciendae (erant); Rab. Post. 26.

accuso: ut .. neminem alium nisi fortunas vestras accusare possitis: Sex. Rosc. 57.

adaequo: qui cum virtute fortunam adaequavit; Arch. 24.

addico: ut civis optime meriti fortunas provinciarum foedere addiceres; sen.. 16.

adfero: tu fortunas alterius litteris conscriptas in iudicium adferas? Cluent. 186.

adfligo: f. **adfligo** fortunas (4 St.) B. I, S. 97, b.

adimo: eis praetor adimere .. bona fortunasque poterit? Verr. I, 113. patrias eius fortunas ... ademisti; ib. 146. iste infanti pupillae fortunas patrias ademit; ib. 153.

adiudico: si vos huius fortunas paucorum odio adiudicaveritis; Fr. B. VII, 10.

adiungo: fuit.. quibusdam summis viris quaedam ... divinitus adiuncta fortuna; imp. Pomp. 47.

adsigno: me culpae fortunam adsignare; Verr. V, 131.

aestimo: domum pluris quam .. fortunas tuas aestimasti; Scaur. 45.

ago: cum ... Verres fortunas agi suas diceret; Verr. I, 74. agi fortunas omnium dicebat; Cluent. 77. Cn. Plancii .. fortunae (aguntur); Planc. 79.

amitto: f. **amitto** fortunas (6 St.) B. I, S. 212, b.

arbitror: ut fortunam (illam) .. non alienam ... arbitraretur; Verr. V, 121.

commemoro: quam (fortunam) ... commemorare de altero possumus; imp. Pomp. 47.

commendo: tibi suas omnis opes fortunasque commendat; Quinct. 98. cui .. fortunae vivi commendatae sunt atque concreditae; Sex. Rosc. 113.

committo: f. **committo** fortunas (5 St.) B. I, S. 580, b.

concredo: f. commendo; Sex. Rosc. 113.

concupisco: qui ... fortunas nostras concupiverunt; Phil. XIV, 3.

condemno: sic innocentissimi hominis fortunas ... condemnari volunt; Balb. 6.

confero: fortunas meas ac liberorum meorum in communionem tuorum temporum contuli; Milo 100. f. I, 1. floret.

coniungo: ut ne meas fortunas desereret cum rei publicae salute coniunctas; Piso 77.

consequor: qui (libertini homines), sua virtute fortunam huius civitatis consecuti, hanc suam patriam iudicant; Catil. IV, 16.

conservo: f. **conservo,** II, fortunas (5 St.) B. I, S. 641, b.

constituo: fortunas eius ita constitutas fuisse familia, pecore, villis, pecuniis creditis; Verr. V, 20. fortunae constitui tenuiorum videbantur; Sest. 103.

converto: nolite..fortunam convertere in culpam; Rab. Post. 29.

credo: ut ... omnium civium ... fortunae .. vestrae sapientiae, fidei, potestati .. (creditae) .. esse videantur; dom. 1.

defendo: f. **defendo,** III. fortunas (11 St.) S. 43, b.

deleo: cogitate ... quanta deorum benignitate auctas exaggeratasque fortunas una nox paene delerit; Catil. IV, 19.

demonstro: demonstrata pristina fortuna; Sest. 121.

deprimo: vos, geminae voragines .. rei publicae, vos meam fortunam deprimitis? Piso 41.
desero: s. coniungo.
desidero: magis vestras fortunas lugerem quam desiderarem meas; sen. 34.
destino: qui ne sorti quidem fortunas nostras destinavit; Phil. V, 33.
devoro: cum ... omnium locupletium fortunas ... spe atque avaritia devorasses; dom. 60.
devoveo: cum .. fortunas meas pro vestra incolumitate, otio concordiaque devovi; Quir. 1.
dico: s. I, 1. videt.
diripio: s. **diripio,** II. fortunas (3 St.) S. 125, b.
dispertio: ut ... fortunas nostras ... dispertiat parricidis; Phil. VIII, 8.
dissipo: ut ... fortunas nostras .. dissipet; Phil. VIII, 8.
do: quorum (civium) opprimendorum di immortales incredibilem rei publicae .. fortunam dederunt; Phil. III, 36.
emo: se .. emisse .. fortunas aratorum; Verr. III, 31.
eripio: s. **eripio,** II. fortunas (3 St.) S 210, a.
everto: (tibi confitendum esset) te hora consilium cepisse hominis propinqui fortunas funditus evertere; Quinct. 53.
exaggero: s. deleo.
excipio: quamvis excipere fortunam, subire vim atque iniuriam malui; prov. cons. 41.
expeto: dico ||duco|| mihi fuisse illam expetendam .. fortunam; Piso 32.
expugno: hoc se Avillio ... fortunas eius patrias expugnare posse; Cluent. 36.
exspecto: qui ... nescio quam fortunam ... exspectant; har. resp. 55.
extollo: vestram (fortunam) extollitis? Piso 41.
fundo: quod fortunas suas fundatas ... potestati regiae libidinique commiserit; Rab. Post. 1.
habeo: qui non intellegat istum sibi quaestui praedaeque habuisse .. fortunas .. aratorum? Verr. III, 70. a me se habere .. fortunas .. arbitrabantur; Piso 25.
iacto: eum (hunc locum consessumque vestrum) .. eius (Cluentii) fortunae miserae multumque iactatae portum .. futurum; Cluent. 7.
lugeo: bonos .. viros lugere malui meas fortunas quam suis desperare; sen. 34. s. desidero.
memini: quam (fortunam) ... meminisse .. de altero possumus; imp. Pomp. 47.
miseror: ut non queam satis ... huius .. fortunam .. miserari; Muren. 55.
neglego: si Siculorum fortunas neglegitis; Verr. III, 122.
noto: quibus (civibus) .. fortunae .. nostrae notatae sunt; Phil. V, 32.
obicio: tam etsi solent ei fortunam sibi obici nolle; Verr. V, 132. quod si fortunam [tibi] obici non oportet; ib.
obligo: fortunas suas obligaverunt; Catil. II, 10.
offero: quaecumque (fortuna) erit oblata; Sest. 146. laetemur decertandi oblatam esse fortunam; Phil XIII, 7.
opto: si nihil est homini magis optandum, quam prospera, aequabilis perpetuaque fortuna secundo vitae sine ulla offensione cursu; Quir. 2. optandam dico ||duco|| mihi fuisse illam .. fortunam; Piso 32.
perdo: fortunas omnis ... perdidit; div. Caec. 56.
periclitor: homines .. in praeliis, non in conviviis, belli fortunam periclitari solent; Verr. V, 132.
pondero: factis cuiusque fortunam ponderari; Piso 98.
pono: non ut in illius potestate fortunam positam esse dicam; imp. Pomp. 47.
praesto: quam (fortunam) praestare de se ipso nemo potest; imp. Pomp. 47.
propono: ut ..., quaecumque mihi uni proponetur fortuna, subeatur; Catil. IV, 2. qui sibi ... fortunas civium ad praedam proposuerunt; Phil. IV, 9.
recupero: ei se patrum fortunas ||hi se patrum fortunam|| .. recuperare arbitrabantur; Verr. II, 86. ut ... Cn. Pompeii filius posset ... fortunas patrias recuperare; Phil. XIII, 12. s. I, 1. adfert; Quir. 8.
reddo: qui fortunas (nobis) ... reddidistis; sen. 2.
refero: ut esset nemo ... qui mihi non .. fortunas ... referret (acceptas); Phil. II, 12.
rego: [quo (otio) vos fortunam regitis]; leg. agr. II, 103.
respicio: „respicite .. hominum fortunas"; Cluent. 58. ut alienam (fortunam) respicere magnum sit; Rab. Post. 41.
revoco: cui non perspicuum est ad incertum revocari .. fortunas .. omnium; Caecin. 38. fortunae .. omnium in dubium incertumque revocabuntur; ib. 75.
sequor: quis est ... qui hoc non sentiat, quidvis prius futurum fuisse, quam ut hi fratres diversas .. fortunas .. sequerentur? Ligar. 34.
specto: in iudice .. spectari .. fortuna debet; Phil. I, 20.
spolio: s. I, 1. floret.
subeo: qui (frater meus) cum statuisset eandem subire fortunam; sen. 37. qui (C. Marius) ... tertius ante me consularis subiit indignissimam fortunam; Quir. 7. qui (frater) statuerat, ... eandem subire fortunam; ib. 8. s. propono; Catil. IV, 2.
subicio: cuius non modo illae amplissimae fortunae, sed etiam victus vestitusque necessarius sub praeconem cum dedecore subiectus est; Quinct. 49. ne fictis auditionibus ... fortunas innocentium subiciendas putetis; Planc. 56.
suscipio: cum ... fortunas .. provinciae ... susceperis; div. Caec. 37.
trado: fortunas .. eius Bidinis tradidit; Verr. II, 59.
tueor: „tuere ita ... fortunas"; Phil. XIII, 6.
vendo: an ... fortunas .. aratorum omnis vendidisti? Verr. III, 40. cum sit perspicuum, te .. fortunas .. aratorum ... tui quaestus causa vendidisse; Verr. III, 119.
vexo: ut ... liberti servolique nobilium . fortunas .. vexare possent? Sex. Rosc. 141. hunc ... principem Verres ad fortunas aratorum vexandas diripiendasque esse voluit; Verr. III, 24. fortunae (meae) vexatae (sunt); Sest. 145.
2. **Genetiv**: paenitet: num te ... fortunae tuae ... paenitebat? Phil. I, 33.
3. **Dativ**: accido: neque tanta fortunis omnium pernicies potest accidere ||accedere||; Verr. I, 4.
accommodo: quid est quod ... saluti fortunisque omnium magis accommodatum sit? div. Caec. 7.
committo: qui se fortunae commiserunt; Verr. V, 132.
comparo: eaedem ... fortunis .. omnium insidiae ... comparantur; Verr. a. pr. 17.
concedo: cuius fortunae .. non concessit (L. Cornelius)? Balb. 58.
constituo: uti ... non nullum etiam in me praesidium suis fortunis constitutum esse arbitrarentur; div. Caec. 2. senatus ... non libenter duriorem fortunae communi condicionem te auctore constituit; Muren. 47.
consulo: (dicit) istum aequum esse famae fortunisque P. Quinctii consulere; Quinct. 27. L. Flaccum ... numquam ... consuluisse ... fortunis vestris paenitebit; Flacc. 104.
creo: neminem umquam putavi per eos ipsos periculum huius fortunis atque insidias creaturum; Flacc. 2.
do: cur tu fortunae illorum innocentium veniam ac locum non dedisti? Verr. V, 132.

facio: cum omnis insidias fortunis suis a praetore fieri videret; Verr. II, 41.
immineo: imminebat tuus furor omnium fortunis; dom. 25. quae (multitudo) ... fortunis vestris imminebat; Milo 95.
inludo: (ne videaris) huius miseri fortunis ... inludere; Sex. Rosc. 54.
parco: innocentis fortunis .. parcant; Cael. 67.
peto: ab Staieno ... auxilium .. fortunis suis petere coepit; Cluent. 67.
prospicio: ut .. fortunis tuis prospiceres; Verr. III, 132.
provideo: nihil (tibi venit in mentem) ... fortunis tuis providere? Verr. III, 131.
reperio: iam nullum fortunis communibus exitum reperietis; dom. 123.
succumbo: quem (Autronium) ... non fortunae ipsi succumbere (scimus); Sulla 71. ne fortunae quidem (umquam succumbet); Deiot. 36.
succurro: si est boni consulis ... succurrere .. fortunis .. communibus; Rabir. 3.
sum: summum et firmissimum est illud communibus fortunis praesidium; leg. agr. II, 103.
tribuo: ut ... haec .. extrema (rerum gestarum) ... fortunae (eius) tribuenda esse videantur; imp. Pomp. 10.
4. **Ablativ**: **abutor**: sic etiam fortunis hominum abutebatur (Verres) ad nocturna vota cupiditatum suarum; Verr. V, 142.
deicio: ostendit deiectos fortunis omnibus .. esse populi Romani socios atque amicos; Verr. III, 127.
deturbo: miserum est deturbari fortunis omnibus; Quinct. 95.
egens: quod .. unus Asclepiades fortuna egens ... sine tabulis, sine auctore iecerit; Flacc. 35.
eicio: multos .. fortunis eiecerat; Milo 87.
everto: f. **everto**, II. alqm; div. Caec. 21. Verr. I, 155. Flacc. 11. pupillum.
expello: ostendit .. fortunis omnibus expulsos esse populi Romani socios atque amicos; Verr. III, 127.
fruor: si ille hac tam eximia fortuna ... frui non properat; prov. cons. 30. fruere .. fortuna (tua); Marcell. 19. qui suis amplissimis fortunis nisi bonis || nobis || salvis frui non potest; Phil. XIII, 16.
privo: nolite ... eum ... omni .. fortuna .. privare; Muren. 87. ille gurges ... cum ... publicanos ... omnis fortunis ... privasset; Piso 41.
spolio: qui amicum, socium, adfinem .. fortunis spoliare conatus est; Quinct. 26. quem spoliatum fama fortunisque omnibus arbitrabare; ib. 76. hic ... patriis fortunis .. omnibus spoliatus venit in iudicium; Verr. I, 152. quod ... harum rerum auctores .. spoliari omnibus fortunis ... posse arbitrantur; Flacc. 96. quid .. erat mali quod huic spoliato .. fortunis deesse videretur? Sulla 91. cum ... videant ... se fortunis spoliari; Sest. 59. est gravius spoliari fortunis quam non augeri dignitate; Planc. 22.
sum: non meliore fortuna ad probra non audienda M. Fonteius, quam illi ..., fuisset; Font. 40. qui si fuisset in discipulo comparando meliore fortuna; Piso 71. qui (Pompeius) ea .. fortuna est; Milo 79.
utor: *non recusandum sibi arbitratur quo minus eadem fortuna utatur qua pater;* Scaur. c. 1. § 1.
5. **mit Präpositionen**: **arceo a**: hunc et huius socios ... a .. fortunis .. civium [omnium] arcebis; Catil. I, 33.
belligero cum: quoniam nobis ... cum fortuna belligerandum fuit; Quir. 19.
capio ex: non (me) praeda consulum ex meis fortunis crudelissime capta permovet; dom. 146.
coëo de: qui societatem coieris de municipis cognatique fortunis cum alienissimo; Sex. Rosc. 87.
cogito de: hi ... non .. de fortunis ... civium ... cogitabant; Phil. V, 25.
cognosco de: vos de .. fortunis .. Siculorum [omnium] ... cogndituros; Verr. III, 11.
coniungo cum: vos .. nolle deberetis maximam rem, coniunctam cum ... fortunis .. privatorum, ... per vos videri esse (dissolutam); Tull. 36.
conqueror de: pauca ... de L. Murenae fortuna conquerar; Muren. 54.
constituo in: in qua (quisque) fortuna est nascendi initio constitutus; Balb. 18. *in ea Scaurus fortuna erat constitutus;* Scaur. c. 2, § 3.
contendo de: quicum de .. fortunis .. contenderes; Sulla 83.
converto de: si nihil de patris fortunis amplissimis in suam rem convertit; Sex. Rosc. 144.
decerno de: quod uno iudicio de fortunis omnibus decernit; Quinct. 6.
decerto de: neque eorum quisquam ... de fortunis (suis) .. decertari putat; Milo 3.
defigo in: in cuius .. fortunas non impudentissimos oculos ... (eum) defigere (censetis)? Phil. XI, 10.
detraho de: quis .. audivit umquam ... de fortunis Varronis rem ullam esse detractam? Phil. II, 104.
deturbo de: de fortunis omnibus P. Quinctius deturbandus est; Quinct. 47.
dico de: ut ... me ... cogas causam de fortunis omnibus dicere; Planc. 40. — **pro**: quo minus pro .. fortunis alterius ... causam velint dicere; Sex. Rosc. 5. dico pro .. fortunis .. regis; Deiot. 1.
dimico de: intueri potestis eos ... de fortunis .. dimicantis; Sest. 1. L. Cornelium de fortunis omnibus dimicare; Balb. 5.
do contra: Bidinos .. pecuniam contra praetoris .. fortunas dedisse? Verr. II, 57.
dominor in: ut in .. fortunis .. hominum honestissimorum dominentur ei; Quinct. 94.
erumpo in: ut odia [occulta civium] ... in fortunas optimi cuiusque erumperent; Muren. 47.
excito in: si quod esset in suas fortunas incendium excitatum; Muren. 51.
exhaurio ex: quam (praedam) ex fortunis publicanorum ... exhauserat; Piso 48.
extimesco de: de fortunis communibus extimescebam; Deiot. 3.
facio de: sponsio fit de .. fortunis tuis; Verr. III, 133. sponsio facta est cum cognitore tuo Apronio de fortunis tuis omnibus; ib. 137. — **in**: accipite nunc ... quae in .. fortunas .. nostras ... impie ac nefarie fecerit; Phil. II, 50.
fero: quam ob rem ex tanta multitudine civium tam pauci de hominum fortunis sententiam fertis? Cluent. 147. non illi vos de unius municipis fortunis arbitrantur ... sententias esse laturos; ib. 196. quid indignius quam ... de eius ... fortunis omnibus conductos et sicarios et egentis et perditos suffragium ferre? dom. 46.
gero: cum bellum nefarium contra ... fortunas .. nostras .. geri .. viderem; Phil. III, 1.
immineo in: huius mendicitas aviditate coniuncta in fortunas nostras imminebat; Phil. V, 20. (ei) qui in vestras fortunas imminent; ib. VII, 21.
immitto in: cum in eius .. fortunas latrocinium huius imperii immisisses; dom. 20.
infero in: qui tantum facinus in .. fortunas suas neque non audisset inlatum a Caelio neque neglexisset; Cael. 54.
invado in: qui in fortunas huius invaserunt; Sex. Rosc. 13. quam insolenter .. helluo invasit in eius viri fortunas? Phil. II, 65.
interest inter: vide quid intersit inter illum iniquissimum patris tui casum et hanc fortunam .. nostram; dom. 84.
iudico contra: qui audeant in provincia, cum praetor adsit, ... contra fortunas (eius) iudicare? Verr. III, 135. — **de**: de fortunis omnium ... hodierno die vobis iudicandum est; Catil. IV, 18.
nascor in: qua in urbe homines in vetere ..

fortuna .. nati copiam rerum moderate ferre non potuerunt; leg. agr. I, 18. quod in vetere fortuna illos natos et educatos nimiae .. rerum omnium copiae depravabant; leg. agr. II, 97.

pertimesco de: nulla salus rei publicae maior est quam eos, qui alterum accusant, non minus ... quam illos, qui accusantur, de .. fortunis suis pertimescere; div. Caec. 71. cuncti Siculi ... de suis .. fortunis .. omnibus pertimescunt; Verr. V, 115.

pertineo ad: quae (facinora) ... ad fortunas omnium pertinerent; Verr. V, 13.

pervado per: cernitis .. quod et quantum incendium decumanorum impetu non solum per agros, sed etiam per reliquas fortunas aratorum ... pervaserit; Verr. III, 66.

pervenio ad: posse sese aliquando ad fortunas suas pervenire; Rab. Post. 27.

profundo pro: qui sanguinem pro .. fortunis populi Romani ... profudissent; Phil. XIV, 38.

propulso ab: ut ... ab huius .. fortunis .. omnibus inimicorum impetus propulsare possim; Muren. 2.

puto in: in fortuna quadam est illa mors, non in poena putanda; Piso 44.

recido in: multo mihi ... praestat in eandem illam recidere fortunam; Sest. 146.

statuo de: videte .. quid statuatis in mea causa de omnium fortunis; dom. 119.

sum in: quod tantum ... volnus .. in .. fortuna (Caelii est)? Cael. 15. angebar virum talem ... non in eadem esse fortuna (in qua ego); Marcell. 2. si in [hac] tanta tua fortuna lenitas tanta non esset; Ligar. 15. eius ... qui in eadem .. fortuna fuisset; Ligar. 16.

taceo de: quid ego ... de fortunis civitatis ... taceo? Flacc. 94.

III. **nach Adjectiven:** 1. bonus, praestabilis: utrum .. putes ... horum .. fortunis ... melius fuisse et praestabilius me civem in hac civitate nasci an te? Vatin. 10.

periculosus: nihil esse tam periculosum fortunis innocentium quam tacere adversarios; Verr. I, 24.

2. contentus: peto ut fortunis nostris contentus sit; Sex. Rosc. 7. vos vestra secunda fortuna .. non potestis sine propinquorum calamitate esse contenti? Deiot. 29.

3. felix ad: virum ... ad .. fortunam .. felicem, domi ... retinere maletis; Font. 43.

IV. **nach Substantiven:** 1. **Genetiv:** altitudo: nec mentis quasi luminibus officit altitudo fortunae; Rab. Post. 43.

bona: cum hoc pacem M. Lepidus, vir ornatissimus omnibus .. fortunae bonis ... vellet? Phil. XIII, 49.

causam: ut suarum fortunarum omnium causam ... susciperem; div. Caec. 2.

cogitatio: f. cura.

condicio: ego adulescentis ... nsos ea condicione fortunae, ut ... rei publicae statum convolsuri viderentur, ... comitiorum ratione privavi; Piso 4.

coniunctio: si ... nullam societatem (habebit) coniunctio secundae dubiaeque fortunae; Verr. I, 38.

contentio: quoniam fortunarum contentionem facere coepimus; Piso 51.

cura: ut numquam animum tuum cura fortunarum tuarum cogitatioque tangeret? Verr. III, 65.

defensio: ut suarum fortunarum omnium .. defensionem .. susciperem; div. Caec. 2. in hac defensione .. fortunarum .. omnium C. Rabirii proponenda ratio videtur esse officii mei; Rabir. 1.

defensor: dicunt ... alterum se cupere defensorem esse fortunarum suarum; div. Caec. 20. quem ... socii defensorem fortunarum suarum .. esse voluerunt; ib. 65. alter fuit propugnator mearum fortunarum et defensor adsiduus, ... C. Piso; sen. 38.

deprecator: nec me solum deprecatorem fortunarum tuarum ... profitebor; Planc. 102.

deus: princeps P. Lentulus, parens ac deus nostrae .. fortunae, ... hoc lumen consulatus sui fore putavit; sen. 8. P. Lentulus .., parens, deus, salus nostrae .. fortunae, ... nihil humanarum rerum sibi prius quam de me agendum iudicavit; Quir. 11. cuius ego patrem deum ac parentem statuo fortunae (meae); Sest. 144.

dimicatio: quod in tanta dimicatione ... fortunarum .. omnium fieri necesse est; Rabir. 5. si non .. (extrema) dimicatione fortunae deserviet ||deserit||; Sulla 77. pater ut in dimicatione fortunarum ... obesse filio debeat? Planc. 31.

discrimen: in veteris fortunae discrimen adducitur (Murena); Muren. 55. sicine tu eum ... in discrimen omnium fortunarum vocavisti? Flacc. 81. si non extremo discrimine .. fortunae deserviet ||deserit||; Sulla 77.

gradus: sin autem multorum virtus ... ex infimo .. fortunae gradu ... consecuta est .. summam laudem; Balb. 18.

indicium, insigne: quod ornamentum pueritiae pater dederat, indicium atque insigne fortunae; Verr. I, 152.

iudicium: quod (iudicium) prope omnium fortunarum suarum C. Mustius habuit; Verr. I, 139. sin autem ... hominum delictum fortunae iudicio committere minime censorium est; Cluent. 129.

momentum: an ignoratis cetera illa magnifica populi Romani vectigalia perlevi saepe momento fortunae .. pendere? leg. agr. II, 80.

munera: haec esse duxi ... fortunae .. munera; dom. 140. qui si Fortunae muneribus amplissimis ornatus saepius eius deae periculum facere nollet; prov. cons. 35.

naufragium: nihil est quod multorum naufragia fortunae conligas; Verr. V, 131. in quibus (scopulis) C. Deciani naufragium fortunarum ||factum|| videres; Rabir. 25.

nundinatio: quam .. in omnibus locis nundinationem .. fortunarum fore putatis? leg. agr. I, 9.

ornamenta: ei .. ignaro fortunarum suarum omnia vitae ornamenta deripi convenire; Quinct. 64. detrahes (pupillae) ornamenta .. fortunae? Verr. I, 113. vir ... summis ornamentis .. fortunae .. praeditus, Q. Hortensius, ab hac ratione (dissentit); imp. Pomp. 51.

parens: f. deus.

particeps: ceterae feminae ... habere domi fortunarum omnium socium participemque possunt; Font. 47.

patronus: me potissimum fortunarum tuarum patronum esse voluisti; Fr. B. VIII, 6.

perfugia: num intercludere perfugia fortunae ... (tibi) videor? Verr. V, 132.

periculum: possumus ... sine periculo fortunarum de re pecuniaria disceptare? Quinct. 45. minus (haec) ad fortunarum nostrarum periculum pertinent; Verr. II, 76. te ... tantum .. fortunarum .. tuarum periculum neglexisse; ib. III, 52. parumne multa mercatoribus sunt .. pericula subeunda fortunae? ib. V, 157. quod suam .. pecuniam regi crediderit cum tanto fortunarum suarum periculo; Rab. Post. 25. qui periculum fortunae cotidie facit; Phil. V, 14.

perturbatio: quanta .. perturbatio ||permutatio|| fortunae (erit)! Muren. 89.

poena: ut ab homine .. non fortunae poena repetatur; Tull. 51.

praesidium: ille his praesidiis ingenii fortunaeque munitus; Verr. III, 3. posse virtutem sine praesidio fortunae quo contendisset ... pervenire; Scaur. c. 1 §. 4.

propugnator: f. defensor; sen. 38.

reliquiae: ut ... in his pristinae fortunae re-

liquiis miseris et adflictis tamen haberet quosdam, quorum animos ne supplicio quidem suo satiare posset; Sulla. 1. sunt inventi ... qui .. ambustas fortunarum mearum reliquias suas domos comportari iuberent; dom. 113.

rota: ne tum quidem fortunae rotam pertimescebat; Piso 22.

ruinae: praetermitto ruinas fortunarum tuarum; Catil. I, 14.

salus: qui .. existimant ... fortunarum .. suarum salutem in istius damnatione consistere; Verr. II, 16. f. deus; Quir. 11.

sedes: qui ... sedem omnium .. fortunarum suarum Romae conlocavit; Arch. 9.

socius: f. particeps.

spes: socii .. nationesque exterae spem omnem .. abiecerunt .. fortunarum suarum; Verr. I, 59. cur eorum spem exiguam reliquarum fortunarum ... vi extorquere conaris? div. Caec. 21.

spolia: in qua (domo) cotidie superioris viri ... spolia fortunarum videret; Cluent. 188.

status: „mearum . omnium fortunarum status incolumis maneret"; Cluent. 81. „ut omnis mearum fortunarum status unius iudicii periculo contineretur"; ib.

studia: cuius .. fortunae studia laudi et gratulationi tuae se non obtulerunt? Phil. I, 30.

tela: fortnnae ista tela sunt, non culpae; Piso 43.

vis: ne ... vim fortunae stultitia contempsisse videamur; Phil. XIV, 5.

vitium: quamvis quis fortunae vitio, non suo decoxisset; Phil II, 44.

2. **mit Präpositionen:** homo sine: quem (Sex. Clodium) vos per biennium aut ministrum seditionis aut ducem vidistis, hominem ... sine fortunis; Cael. 78.

impetus in: ut homines postremi ... in fortunas unius cuiusque impetum facerent; Sex. Rosc. 137. ecquis est iudex cui non ... persuasum sit istum in aratorum .. fortunas .. impetum fecisse? Verr. III, 142. cum tu in ... fortunas .. locupletium ... impetus comparares; dom. 12.

iudicium de: iudicium esse ... de .. fortunis .. P. Quinctii vides; Quinct. 33.

sententia, suffragium de: f. II, 5. fero.

sponsio de: f. II, 5. facio.

V. **Umstand:** 1. **Ablativ:** adferri: qui se non solum de reo sed etiam de accusatore debere ‖de teste‖ iudicare arbitrabantur, .. quid fortuna .. adlatum ... videretur; Font. 25.

amplus: cum P. Africanus homo .. fortuna ... amplissimus ... L. Cottam in iudicium vocabat; div. Caec. 69.

anteferre: ut nemo ei se ... fortunis anteferret, Sulla 89.

coniungi: imperatorem et natura et fortuna cum rei publicae salute coniunctum; Muren. 79.

constitui: est tuum ... videre quid agatur, retinere ... consulem ... fortuna constitutum ad amplexandum otium; Muren. 83.

frangi: ne fortuna quidem fractus minuit audaciam; Phil. III, 31.

fulcire: equitem Romanum ... fulsit et sustinuit re, [fortuna]; Rab. Post. 43.

inflammare: is, qui non fortuna inflammaret odium suum; Marcell. 31.

locupletare: haec lex eos homines fortunis locupletat; leg. agr. II, 68.

miser: nulli sunt inventi tam .. fortuna miseri; Catil. IV, 17.

praestare: illi non ingenio solum his patronis, sed fortuna etiam praestiterunt; Verr. II, 191.

servus: ab hominibus (circumsessus) ... fortuna servis; Verr. I, 81.

sustinere: f. fulcire.

2. **Präpositionen:** a: nanctus es ex perditis atque ab omni .. fortuna ... derelictis conflatam improborum manum; Catil. I, 25. quae ita deformata sunt a fortuna; Sulla 73. vos ... in nos iudices consedistis, ... a fortuna nobis ad praesidium innocentiae constituti; ib. 92. quoniam in gravissimis temporibus civitatis ... P. Sestii tribunatus est a Fortuna ipsa conlocatus; Sest. 5. cum ab ipsa Fortuna crudelissime videat huius consilia esse multata; Rab. Post. 2. ut ... cetera a fortuna commodata esse videantur; Marcell. 19.

cum: ne cum .. fortunis .. omnibus Sex. Naevii cupiditati crudelitatique dedatur; Quinct. 59.

in: habetis hominem ... in utraque fortuna cognitum multis signis et virtutis et humanitatis; Caecin. 104. singularis homo privatus ... vix facile ‖artis‖ sese regionibus officii magnis in fortunis et copiis continet; leg. agr. II, 97. vos ... oro atque obsecro ... adhibeatis in hominis fortunis misericordiam; Rabir. 5. etiam in extrema fortuna .. nomen .. retinuit (Mithridates) regium; Muren 34. hunc ... si in omni fortuna ... incolumem habere non potuerunt; Sulla 61. cum in hac fortuna miserrima ac luctuosissima destitutus (P. Sulla) sit; ib. 90. ex quo intellectum est non mihi absenti decrevisse amicos, in ea praesertim fortuna, in qua non nulli etiam, quos esse putaveram, non erant; Sest. 69. ego .. hos in omni fortuna ... complectar; ib. 146. ut tantus ille vir tanti ducat hunc ... in tanta fortuna sua; Rab. Post. 41. ego .. hanc in .. tanta fortuna liberalitatem in suos .. reliquis virtutibus omnibus antepono; ib. 44. in gravi fortuna conscientia sua niteretur (T. Annius); Milo 83. cum audiretur silentio M. Caelius vir ... in hac Milonis ... fortuna singulari divina et incredibili fide; ib. 91. si in ... infimi generis hominum .. fortuna timidos ... odisse solemus; ib. 92. conlegam tuum aiunt in hac sua fortuna ... iracundum .. esse factum; Phil. I, 27. qui in suis partibus, id est in suis fortunis, tam timidus fuerit; ib. II, 74.

per: nolite ... per fortunas (vestras) ... inimicis meis ... dare laetitiam; Planc. 103.

pro: L. .. Lamiam ..., rei publicae pro fortunis suis amicissimum, consul imperiosus exire ex urbe iussit; sen. 12.

propter: magnis imperatoribus ... etiam propter fortunam saepius imperia mandata atque exercitus esse commissos; imp. Pomp. 47.

fortunatus, glücklich, gesegnet: alqs: fortunatorum promissis .. miseros credere non oportere; Muren. 50. modo maximo beneficio populi Romani ornatus (Murena) fortunatus videbatur; ib. 86. est .. fortunatus ille; Marcell. 4. mihi ... avorum et avunculi sui consulatum si imitaretur, fortunatior videretur; Phil. I, 27. in eis, qui fortunati sunt, magis id apparet; ib. XIII, 16. quis fortunatior Lepido? ib. 17.

adulescens: „o fortunate .. adulescens!" Arch. 24.

homo: o hominem fortunatum! Quinct. 80. cum ... fortunatos homines indicarem, qui remoti a studiis ambitionis otium ac tranquillitatem vitae secuti sunt; Muren. 55.

mors: o fortunata mors! Phil. XIV, 31.

res publica: o fortunatam rem publicam! Catil. II, 7. o rem publicam fortunatam! ib. 10.

urbs: fortunatissimam pulcherrimamque urbem ... paene ex faucibus fati ereptam ... videtis; Catil. III, 1.

forum, Markt, Marktplatz, Handelsplatz, Gerichtsstätte: 1. **Subject:** cedit: cedat .. forum castris; Muren. 30.

est: in qua (Achradina) forum maximum ... est; Verr. IV, 119. (hic) ubi forum plenum iudiciorum (est); ib. V, 143. cum universus populus Romanus referto foro ... unum sibi ... Cn. Pompeium imperatorem depoposcit; imp. Pomp. 44. cui non forum (umquam vacuum mortis periculo atque insidiis

fuit); Catil. IV, 2. plenum est forum; ib. 14. cum est forum plenum iudiciorum, plenum magistratuum, plenum optimorum virorum et civium; Flacc. 57. plenum forum est eorum hominum, quos ego a vestris cervicibus depuli, .. a meis non removi; Sulla 28. vacuo non modo a bonis, sed etiam a liberis atque inani foro; sen. 18. lex erat lata vasto .. foro; Sest. 53. pleno ac referto foro; Phil. VII, 22.

luget: quem forum (magis) luxit? Sest. 128.

redundat: quod forum Syracusanum nauarchorum sanguine redundavit? Verr. III, 186. forum Syracusanorum ... innocentium sanguine redundasse; ib. IV, 116.

restant: cui (L. Clodio) fora multa restarent; Cluent. 40.

silet: cuius desiderio ... forum maestum (silnit); Vatin. 8.

II. **nach Verben**: 1. **Accusativ**: adorno: vidi simul cum populo Romano forum comitiumque adornatum; Verr. I, 58.

aspicio: cum ... nemo vestrum forum ... aspicere vellet; Sest. 53.

attingo: „forum non attigeris"; Muren. 21.

capio: captum erat forum; Sest. 85.

comparo: ut ... comparetis ... forum et iuris dictionem cum ferro et armis; Verr. IV, 121.

compleo: totum forum ... complent; Verr. V, 95.

conspicio: si illud signum ... forum .. conspiceret; Catil. III, 20.

consterno: forum corporibus civium Romanorum constratum (est) caede nocturna; Sest. 85.

defendo: qui docuit neque tecta neque templa neque forum .. sine summa virtute ac maximis opibus et copiis ab intestino latrocinio posse defendi; sen. 19. qui ab eo spirante forum putent potuisse defendi; Milo 91.

eiero: negotiatores sibi putant esse turpe id forum sibi iniquum eierare, ubi negotientur; Verr. III, 137.

eripio: quod (forum) ipsum fortuna eripuerat; Rab. Post. 48.

expio: qui expiandum forum populi Romani ab illis nefarii sceleris vestigiis esse dico; Rabir. 11. expiato foro; Phil. I, 30.

habeo: f. orno; Verr. IV, 6.

intueor: intuerer forum; Deiot. 6.

occupo: cum forum ... armatis hominibus ... occupavissent; Sest. 75.

orno: locare incipit ..., foro ornato; Verr. I, 141. huius signis et tabulis forum comitiumque ornari (ferendum putas esse)? ib. III, 9. dum forum dis immortalibus populoque Romano habuit ornatum; ib. IV, 6. qui forum .. non spoliis provinciarum, sed ornamentis amicorum, commodis hospitum, non furtis nocentium ornarent; ib. nostrum .. unus quisque ... si quando aliquid istius modi videre volet, ... spectet forum ornatum; ib. 126.

possideo: cum forum armatis catervis perditorum hominum possideres; dom. 110.

premo: pressi forum ||eorum||; Planc. 66.

saepio: forum saepietur; Phil. I, 25.

servo: quod (forum Syracusanorum) introitu Marcelli purum caede servatum est; Verr. IV, 116.

specto: f. orno; Verr. IV, 126.

spurco: forum spurces ||purges||? Sest. 78.

teneo: armati homines forum .. tenebant; Sest. 34.

terreo: qui forum ... caede incendiisque terreret; har. resp. 6.

trado: lex erat lata ... foro .. sicariis servisque tradito; Sest. 53.

video: forum plenum .. istorum hominum videmus; Verr. V, 151. mutum forum ... videbatis; sen. 6. viderat ... armatis militibus refertum forum; Deiot. 33. videtisne refertum forum? Phil. III, 32. f. adorno.

2. **Dativ**: sum: dices tua quoque signa et tabulas pictas ornamento urbi foroque populi Romani fuisse; Verr. I, 58.

3. **Ablativ**: careo: quem (carnificem) .. foro ... hoc .. censoriae leges ... carere voluerunt; Rabir. 15. caruit foro .. Pompeius; Milo 18.

excludo: (qui) ... populum et magistratum foro excluserit; Phil. III, 30.

expello: cum ... M. Bibulum foro ... expulisses; Vatin. 22.

pello: cum lapidibus optimos viris foro pellis; har. resp. 39.

privo: quam facile ferro ... Cn. Pompeium foro curiaque privarit ... vidistis; dom. 67.

prohibeo: alii omnino .. foro prohibebantur; Sest. 85.

4. **mit Präpositionen**: abduco e: cum iste e foro abduci, non ... perduci solebat; Verr. V, 33.

absum a: neque moleste ferebant abesse a foro magistratum; Verr. V, 31. non .. ius abesse videbatur a foro neque iudicia; ib. cum domus patris a foro longe abesset; Cael. 18.

accedo ad: piraticus myoparo ... usque ad forum Syracusanum ... accessit; Verr. V, 97.

adfero in: tabulas .. societatis in forum adfero ||defero||; Verr. II, 187.

conloco in: insidiator erat in foro conlocatus; Milo 19.

consisto in: cum hoc homine an cum stipite in foro constitisses, nihil crederes interesse; sen. 14.

constituo in: constituitur in foro Laodiciae spectaculum; Verr. I, 76. erant hostiae maiores in foro constitutae; leg. agr. II, 93.

contineo in: in quo (foro) omnis aequitas continetur; Catil. IV, 2.

convenio in: quae (civitates) in id forum convenirent; Verr. II, 38.

deduco ad: a quibus ... si interdum ad forum deducimur; Muren. 70. — in: petitorem ego, praesertim consulatus, magna spe, magno animo, magnis copiis .. in forum ... deduci volo; Muren. 44. cur homines omnium gentium maxime barbaros ... deducis in forum? Phil. II, 112.

defero in: si modo voltum importunum in forum detulisset; sen. 15. quae tu quoniam mente nescio qua effrenata atque praecipiti in forum deferri .. voluisti; Cael. 35.

defigo in: quod illam civibus Romanis crucem non posset in foro ... defigere; Verr. V, 170.

deicio in: ut Sopatrum de porticu ... praecipitem in forum deiciant; Verr. IV, 86.

descendo in: an veri simile est, ut civis Romanus aut homo liber quisquam cum gladio in forum descenderit ante lucem? Sest. 78.

discedo de: ante horam tertiam noctis de foro non discedit; Verr. II, 92. de foro ... discessimus; ib. IV, 147.

duco per: cum ... per forum ... coniurati et eorum indices in aedem Concordiae ducerentur; Catil. III, 21. Cassius, Mustela, Tiro ... sui similis greges ducebant per forum; Phil. V, 18.

effingo ex: meministis tum ... e foro spongiis effingi sanguinem; Sest. 77.

effundo in: qui omnis indices tribunus e carcere in forum effudit; har. resp. 34. qui ... carcerem totum in forum effudit; Sest, 95.

flecto de: cum de foro in Capitolium currus flectere incipiunt; Verr. V, 77.

habeo in: nos hunc [Postumum] iam pridem in foro non haberemus; Rab. Post. 41.

habito in: „ut ... cum his, qui in foro habitarint, de dignitate contendas"; Muren. 21.

insinuo in: eccui potestas in forum insinuandi fuit? Phil. V, 8.

introeo in: ut ... introiri in forum nullo modo posset; Phil. V, 9.

maneo in: basim (statuae) .. in foro manere voluerunt (Tauromenitani); Verr. II, 160.

pello e: cum ... viri boni lapidibus e foro pellerentur; Piso 23. pulsis e foro bonis omnibus; ib. 30.

pernocto in: *qui* propter inopiam tecti in foro pernoctasset ||pernoctans||; dom. 80.

pono in: cum .. viderent in foro populi Romani ... esse palam posita ea, quae ab sociis .. ablata ereptaque essent; Verr. I, 59. statuas iussum esse in foro ponere; ib. II, 21. hominem in foro iubet sellam ponere et facere anulum; ib. IV, 56. ut res .. in forum prolata ... sit; Cluent. 78.

rapio circum: circum omnia provinciae fora rapiebat; Verr. IV, 76.

redeo de: si qui .. de foro redeuntem armatis hominibus domum tuam te introire prohibuerit; Caecin. 89.

relinquo in: vestigium istius in foro nullum esset relictum; Verr. I, 113. cuius (L. Opimii) monumentum celeberrimum in foro ... relictum est; Sest. 140.

removeo a: summorum aratorum, remotissimorum a foro (civitas ab isto spoliata ac vexata est); Verr. III, 75.

reperio in: qui in foro populi Romani pirata nefarius reperiatur; Verr. I, 154.

sector circum: is cum praetorem circum omnia fora sectaretur; Verr. II, 169.

statuo in: ut in foro statuerent (Syracusani statuas) abstulisti; Verr. II, 145. non dubito quin ... aliquando statua huic ... in foro statueretur; Sest. 83. ei .. statuam equestrem inauratam in rostris aut quo alio loco in foro velit ||vellet|| ... statui placere; Phil. V, 41.

sum in: ut ... hic in foro ... caedes futurae sint; Sex. Rosc. 12. quae est arbor (oleaster) .. Aetnae in foro; Verr. III, 57. equestres sunt medio in foro Marcellorum statuae; ib. IV, 86. hostis est ... in foro; Muren. 84. (cum essent) armati in foro; Sest. 35. qui sibi licere volt tuto esse in foro; ib. 90. cum iam aliquot annos esset (Caelius) in foro; Cael. 12. quae sit multitudo in foro ... hominum videtis; ib. 21.

teneo in: dum te in foro tenuit ratio honorum tuorum; Ligar. 30.

tollo de: illum hominem aedilicium ... de foro ... esse sublatum; Cluent. 79. fidem de foro ... sustulistis; leg. agr. I, 23. sublata erat de foro fides; ib. II, 8. quid .. optari potest quod ego mallem quam me in consulatu meo carnificem de foro ... sustulisse? Rabir. 10.

traduco in: miserum atque iniquum ex agro homines traduci in forum; Verr. III, 26.

venio in: in forum venit (iste); Verr. V, 106. numquam te ... in forum populi Romani venturum ... esse duxisti? ib. 144. ipse inflammatus ... furore in forum venit; ib. 161. paulo ante quam nos in forum venimus; Caecin. 53. venientem in forum ... M. Cispium .. vi depellunt; Sest. 76.

versor in: in foro ... cotidie versabatur; Sex. Rosc. 16. qui ... in foro iudiciisque ita verser; div. Caec. 41. quibus hominibus ... per omnis magistratus in foro ... versari liceret; Verr. V, 152. quae (fides) in foro versatur; imp. Pomp. 19. versabitur ... in foro coniuratio; Muren. 85. annos iam triginta in foro versaris, sed tamen [in] Pergameno; Flacc. 70. ille ... ab adulescentia versatus est in foro; sen. 13. in qua civitate ... ferrum in foro versaretur; Quir. 14. „atqui vis in foro versata est“; Sest. 77. quod iam diu minus in foro .. versatur (M Caelius); Cael. 3. tot .. annos versatus (Caelius) in foro sine suspitione, sine infamia studuit Catilinae iterum petenti (consulatum); ib. 10. nemini umquam concessit aequalium, plus ut in foro ... versaretur; ib. 74. quorum vidisti toto illo anno ferrum in foro ... versari; Planc. 71.

video in: ut .. Syracusani ... in foro hostem armatum ac victorem ... viderint; Verr. V, 97. te per eos dies ... nemo in foro videre potuit; ib. 137. caedem .. tantam, tantos acervos corporum exstructos ... quis umquam in foro vidit? Sest. 77. in foro L. Antonii statuam videmus; Phil. VI, 13.

voco in: aurificem iussit vocari in forum; Verr. IV, 56.

volito in: hos, quos video volitare in foro ... mallem secum milites eduxisset; Catil. II, 5. — per: ipse .. quem ad modum ... per forum volitet; Sex. Rosc. 135. cum tu florens .. per medium *forum* .. volitares; dom. 49.

III. **nach Adverbien:** longe a: Herculis templum est [apud Agrigentinos] non longe a foro; Verr. IV, 94. s. II, 4. absum; Cael. 18.

usque ad: s. II, 4. accedo.

IV. **nach Substantiven: 1. Genetiv:** aditus: omnes fori aditus ita saepti (erant); Phil. V, 9.

cancelli: tantus ex fori cancellis plausus excitatus (est); Sest. 124.

depopulator: fori depopulator (Sergius est); dom. 13.

discipulus: non vobis videtur ... cum .. fori discipulo disputare? Planc. 83.

ingressio: ut ... ab ingressione fori populum tribunosque plebis propulsari videres; Phil. V, 9.

insolentia: qui propter fori iudiciorumque insolentiam non modo subsellia, verum etiam urbem ipsam reformidet; Sex. Rosc. 88.

invitamenta: qui cum multa haberet invitamenta .. fori propter summa studia amicorum; Sulla 74.

itinera: huic misero notiora sunt itinera iudiciorum et fori quam campi et disciplinarum; Sulla 89.

occupatio: hunc tu civem ... occupatione fori .. domo et patria ... cedere curasti? dom. 5.

possessio: retinete istam possessionem ... fori; leg. agr. II, 71.

pars: universi ... in omnibus fori partibus fratrem meum ... oculis quaerebant, voce poscebant; Sest. 76. unde aliqua fori pars aspici potest; Milo 3.

ratio: fori iudiciique rationem M. Messala ... suscepit; Sex. Rosc. 149.

silentium: tu silentium perpetuum .. fori ... in maledicti loco pones? Piso 32.

vis: alia fori vis est, alia triclinii; Cael. 67.

2. **mit Präpositionen:** exercitatio, ratio in: aliqua in foro .. aut ratio aut exercitatio (contemnendane tibi videtur esse)? div. Caec. 35.

ingressus in: qui ingressus (eius fuerit) in forum; Milo 61.

reditus e: quo .. tempore is meus domum fuit e foro reditus; Piso 7.

V. **Umstand: 1. Ablativ:** iuvare: ne foro quidem et commeatu Mamertini iuvare populum Romanum debuerunt; Verr. V, 52.

Ort: ceteras dicas omnis illo foro M. Postumius quaestor sortitus est; Verr. II, 44. hi .. vagantur laeti atque erecti passim toto foro; Font. 33. qui ... cum gladiis toto foro volitarunt; Milo 91. gemitus toto foro (erat); Phil. II, 85.

2. **Präpositionen:** ad: qui tibi ad forum Aurelium praestolarentur armati; Catil. I, 23.

circum: plena (sunt) templa circum forum; Catil. IV, 14.

extra: ne quis extra suum forum vadimonium promittere cogatur; Verr. III, 38. ut sibi contra omnia senatus consulta ... extra forum vadimonium promittant aratores; ib. 92.

in: qui deorum simulacra ... in foro venerabantur; Verr. I, 59. cur cogis sodalis filium hanc primam in foro vocem ... emittere? ib. 94. lapidibus coopertus esset in foro; ib. 119. cum videret (istius) in foro latrocinia praeturae; ib. II, 18. quae in foro palam Syracusis ... gesta sunt; ib. 81. Tyndaritani deiecerunt (statuam) in foro; ib. 160. tabulas in foro ... exscribo; ib. 189. tam diu pe-

pendit in arbore socius amicusque populi Romani in sociorum urbe ac foro; ib. III, 57. equitem Romanum scitote ... biduum Leontinis in foro custodiis Apronii retentum atque adservatum; ib. 60. quod (triclinium) in foro Aetnae straverat; ib. 61. (triclinia sibi) in foro sterni iubebat; ib. 65. ut in medio foro sibi lecti sternerentur; ib. 105. cum .. in foro celeberrimo hoc ... tibi obiectum esset; ib. 133. rex maximo conventu Syracusis in foro ... flens ac deos hominesque contestans clamare coepit; ib. IV, 67. in foro silentium esse summum causarum et iuris; ib. V, 31. agi nihil in foro; ib. 101. num potes hoc negare .. in foro Lilybaei .. C. Servilium ... ad terram virgis et verberibus abiectum? ib. 140. si haec .. dicerem ... non in foro populi Romani; ib. 150. cum repente hominem .. in foro medio nudari ac deligari et virgas expediri iubet; ib. 161. caedebatur virgis in medio foro Messanae civis Romanus; ib. 162. ut civis Romanus ... deligatus in foro virgis caederetur? ib. 163. si tantum in foro ... impudentia valeret; Caecin. 1. homini Romae in foro denuntiat fundum illum ... suum esse; ib. 19. quas litteras A. Aurius ... in foro, palam, ... recitat; Cluent. 23. (cum) Oppianicus in foro Larinatium dictitaret .. se et suos amicos testamentum eius obsignasse; ib. 38. cum ... in foro .. C. Marius et L. Valerius Flaccus consules ... arma cepissent; Rabir. 20. non in foro ... pertimescemus (sicam illam); Catil. II, 1. ut locus ... in foro daretur amicis et tribulibus; Muren. 72. quorum ego ferrum debilitavi in foro; ib. 79. Apameae .. in foro expensum est auri pondo certum paulo minus per Sex. Caesium; Flacc. 68. si neque amici in foro requirunt studium meum neque res publica in curia; Sulla 26. ut vicii in campo in foro vinceretis; ib. 49. unus, qui .. in foro posset adesse mihi, .. inventus est ... frater; Quir. 8. quid? si in prima contentione vi tribunicia victus in foro cum multis bonis viris concidissem? Sest. 44. ut a suis munitus tuto in foro magistratum gereret; ib. 78. (sciasne) in foro ... quaestionem ... esse sublatam? Vatin. 34. numquam erat audita vox in foro; Piso 1. cum servorum dilectus haberetur in foro; ib. 23. consuli P. Nasicae praeco Granius medio in foro ... inquit; Planc. 33. si quam habeo laudem ... quaesita (est) in foro; ib. 66. dum in foro bovario inquireret; Scaur. 23. hic vos .. orat .. ut ... sibi .. in hoc foro vestigium facere liceat; Rab. Post. 48. non illa praesidia ... adferunt .. [oratori] aliquid, ut in foro; Milo 2. crudelissima in foro caede facta; ib. 38. plurimis caedibus in foro factis; ib. 73. quanto hoc durius ... id te in foro oppugnare ‖ a te i. f. oppugnari ‖? Ligar. 14. fac ... nunc idem in foro de optimis ... fratribus; ib. 37. hanc ... causam si in foro dicerem; Deiot. 6. cum ... bustum in foro facerent; Phil. I, 5. cum tu illum in foro ... gladio insecutus es; ib. II, 21. P. Clodium ... in foro es conatus occidere; ib. 49. qui non dubitaret vel in foro alea ludere; ib. 56. cum illud ... bustum in foro evertit; ib. 107. si in hoc foro spectantibus vobis depugnasset; ib. VI, 13. qui partis honoribus eosdem in foro gessi labores quos petendis; ib. 17. omne .. curriculum industriae nostrae in foro ... elaboratum est; ib. VII, 7. partes .. dicuntur in foro; ib. XIII, 39.

fossa, Graben, Flußbett: 1. obicio: non Rheni fossam ... Germanorum .. gentibus obicio et oppono; Piso 81.

2. interdico de: qui de fossis ... interdicit; Caecin. 36.

fovea, Grube: quae (belua) quoniam in foveam incidit; Phil. IV, 12.

foveo, pflegen, begünstigen: famam: *qua (lenitate) antea famam illius ... foveram;* Tull. 3.

sensus: „tu gubernacula rei publicae petas fovendis hominum sensibus"? Muren. 74.

fragilis, gebrechlich, unbeständig: nihil est ... tam .. fragile .. quam voluntas erga nos sensusque civium; Milo 42.

fragilitas, Gebrechlichkeit: naturae communis fragilitatem extimesco; Marcell. 22.

fragmentum, Bruchstück: inermem atque imparatum tribunum .. adoriuntur alii fragmentis saeptorum; Sest. 79.

frango, brechen, zerbrechen, schwächen, verweichlichen, bezwingen, bändigen, demüthigen, entmuthigen: alqm: te ut ulla res frangat? Catil. I, 22. hic se ita fractum illa calamitate .. putavit; Sulla 15. quibus ego rebus .. ita .. animo .. frangebar; ib. 18. ut frangerer animo propter vitae cupiditatem; Phil. II, 37. ne fortuna quidem fractus minuit audaciam; ib. III, 31. Catilinam diligentia mea ... fregistis; ib. IV, 15. itaque fracti sumus; ib. XII, 4.

alqd: nescio quid istuc fractum ... est; Piso 62.

animum: f. **animus,** II, 1. frango (8 St.) B. I, S. 232.

anulum: anulus aureus .. fractus .. est; Verr. IV, 56.

audaciam: ut ... audaciam (tuam) frangerem; Vatin. 2. fortasse vix possent frangere hominis ... audaciam; Milo 32 facile hominis amentis fregissemus audaciam; Phil. III, 2. quod ego unus ... fregi ... praedonis audaciam; ib. XIII, 29.

bellum: C. Pomptinus .. ortum repente bellum Allobrogum ... proeliis fregit; prov. cons. 32.

cervices: f. **cervices,** I, 1. frango (4 St.) B. I, S. 502, a.

civem: qui cum videret sceleratum civem ... iudicio esse frangendum; sen. 19.

civitatem: fractam civitatem videbatis; sen. 6. Cn. Pompei ... animi dolor ... civitatem .. fractam malis ... ad aliquam spem libertatis et pristinae dignitatis erexit; dom. 25.

continentiam: tu continentiam ... (fractam) esse ... putas? Planc. 9.

crimina: non fracta (sunt haec crimina)? Scaur. 14.

crus: crure fracto; Phil. XI, 14. nisi ei crura fracta essent: fracta sunt ‖sunt‖; ib. XIII, 27.

cupiditates: cupiditatibus fractis; Milo 78.

dissensionem: iam omnis fracta dissensio est armis; Marcell. 32.

dolorem: dolorem iustissimum si non potuero frangere; Phil. XII, 21.

fascis: clarissimi consulis fascis fractos ... vidistis; sen 7. cum ... consulis fasces frangerentur; Quir. 14. itaque in illo tumultu fracti (sunt) fasces; Piso 28.

fidem: perfidiosum et nefarium est fidem frangere; Qu. Rosc. 16. tu fidem ... (fractam) esse .. putas; Planc. 9.

foedus: fregit foedus Gabinius; dom. 66. foedus ... frangere noluisti; Piso 28. multis .. fractis .. foederibus; Scaur. 42.

furorem: me ... furorem vestrum cedendo maluisse frangere quam resistendo; Vatin. 6. qui ... abiecti hominis .. furorem .. fregistis; Piso 32. quae (gloria) cotidie augebatur frangendis furoribus Clodianis; Milo 34. eiusdem furorem Martia legio fregit; Phil. X, 21.

hominem: ut cuncti ex omni Italia, qui rem publicam salvam vellent, ad me unum, hominem fractum, ... restituendum et defendendum venirent; sen. 24.

hostem: qui cum videret ... domesticum .. hostem ... iudicio esse frangendum; sen. 19.

impetum: frangetis impetum vivi, cuius vix sustinetis furias insepulti? Milo 91.

industriam: tu industriam ... (fractam) esse ... putas? Planc. 9.

innocentiam: tu innocentiam ... (fractam) esse ... putas? Planc. 9.
labores: tu labores tuos ... fractos esse ... putas? Planc. 9.
levitatem libidinem: voltu ... conlegae sui libidinem levitatemque franget; Sest. 20.
minas: ille ... se ex curia repente proripuit cum quibusdam fractis iam .. minis; har. resp. 2.
nationes: quas nationes nemo umquam fuit quin frangi .. cuperet; prov. cons. 33.
navem: navis illa ... frangitur; Verr. I, 46.
nomen: ut iam fractum prope .. Graeciae nomen huius urbis laude nitatur; Flacc. 62.
opes: „quae (vis) summas frangit .. opes"; Rab. Post. 28.
petulantiam: qui ... abiecti hominis ... petulantiam .. fregistis; Piso 32.
scelus: me ... scelus .. vestrum cedendo maluisse frangere quam resistendo; Vatin. 6.
testem: testis ... fractus .. discessit; Flacc. 41.
virtutem: tu virtutem ... (fractam) esse ... putas? Planc. 9.
vim: haec furiosa vis vaesani tribuni plebis facile ... frangi .. potuit; dom. 55. vi vim oblatam .. ut frangeret; Sest. 88. nulla est .. tanta vis quae non ferro et viribus .. frangi .. possit; Marcell. 8.

frater, Bruder, Vetter: I. **absolut:** 1. **Subject und Apposition:** accusat: etsi in eo providisti ne frater te accusare possit; dom. 118.
adest: „frater .. uxoris meae (adtuit)"; dom. 118. aderat Lucius frater; Phil. V, 20.
agit: L. frater eius causam agebat; Verr. I, 125.
amat: qui (frater tuus) te amat plurimum; Cael. 36. quem (adulescentem) ego et frater meus ... certatim amamus; Phil. III, 18.
cogit: unus frater ... rerum gestarum (mearum) memoriam usurpari coëgit; sen. 37.
colit: quam (civitatem) meus frater in primis colit; Flacc. 52.
cubitat: qui (frater tuus) ... tecum semper pusio cum maiore sorore cubitavit; Cael. 36
decedit: decessit ex Asia frater meus magno squalore, sed multo etiam maiore maerore; Sest. 68. cum frater meus nuper ab his (Sardis) decessit; Scaur. 39.
decernit: frater meus pro sua aequitate prudentiaque decrevit; Flacc. 49.
declarat: quod .. non minus ille declararet quam hic illius frater patruelis et socer, T. Torquatus; Planc. 27.
deponit: Q. Metellus ... frater inimici ... omnia privata odia deposuit; sen. 25.
devertit: quo L. frater meus ... devertit; Verr. IV, 25.
dicit: dixit Cn. Fannius .. frater germanus Q. Titinii; Verr. I, 128.
diligit: quam (civitatem) meus frater in primis .. diligit; Flacc. 52.
discedunt: vicerunt Agyrinenses fratres ita, ut egentes inanesque discederent; Verr. II, 25.
ducit: Lucius .. frater eius ... familiam ducit; Phil. V, 30.
effugit: vicinum eius mulieris miraris male audisse, cuius frater germanus sermones iniquorum effugere non potuit? Cael. 38.
est: (dico) Caecilium, fratrem tuum, ... esse cum Verre; div. Caec. 29. Cibyratae sunt fratres quidam, Tlepolemus et Hiero; Verr. IV, 30. intellexi ad eam rem istos fratres Cibyratas fuisse; ib. 33. ut tecum agam .. non secus ac si meus esset frater, qui mihi est carissimus, in isto loco; Muren. 10. fratres .. consortes sunt mendicitatis; Flacc. 35. nihil cuiquam fuit umquam iucundius quam mihi meus frater; Quir. 3. frater erat unus, qui ... suo fletu desiderium mei memoriamque renovaret; ib. 8. qui (frater tuus) est in isto genere urbanissimus; Cael. 36. qui (frater meus) mihi est carissimus; Planc. 69. neque ... parem (fratrem) Scauro fore videbat (Appius Claudius); Scaur. 34. omnis (Ligarios) fratres tecum iudicares fuisse. an potest quisquam dubitare quin ... in eadem sententia fuerit (Q. Ligarius) futurus, in qua fratres fuerunt? Ligar. 34. „quod erant conscii (fratres mei)"; Deiot. 22. f. inflectit. II, 1. do.
excludit: quod anno ante frater Metellus ... excluserat; har. resp. 45.
existimat: quid ... frater eius de M. Caelio existimet ... audietis; Cael. 24.
exsistit: tanto in me amore exstitit (frater); Quir. 8.
facit: quid frater meus (fecerat)? dom. 59. f. levat.
fert: huius comitiis C. frater ... iam repulsam tulit; Phil. VIII, 27.
imperat: negas fratrem meum ... pecuniam ullam in remiges imperasse; Flacc. 33.
inambulant: fratres illi Cibyratae inambulabant; Verr. IV, 32.
inflectit: frater erat unus, qui suo squalore vestros oculos inflecteret; Quir. 8.
iudicat: eam (legem) nullam esse frater P. Clodii ... iudicavit; dom. 70.
levat: hoc primus frater meus in Asia fecit ut hoc sumptu remigum civitates levaret; Flacc. 33.
loquitur: eum (fratrem tuum) putato tecum loqui; Cael. 36.
moritur: N. .. Aurius frater eius (M. Aurii) mortuus est; Cluent. 21.
negat: ut negaret (frater) fas esse non modo domicilio, sed ne sepulcro quidem se a me esse seiunctum; Quir. 8.
obsistit: quod frater consul ne fieret obstiterat; har. resp. 45.
obtinet: fratrem suum alterum Siciliam provinciam obtinere, alterum esse quaesiturum de pecuniis repetundis (loquitur); Verr. a. pr. 27.
patitur: malet (Antonius) me sapientem a vobis quam se modestum existimari. quid? ipse si velit, num etiam Lucium fratrem passurum arbitramur? Phil. VI, 10.
petit: „at enim frater iam non petit"; Scaur. 35.
potest: f. accusat. effugit.
praeest: cum rei *frumentariae* ... praefuisset (frater meus); Scaur. 39.
prodeunt: fratres .. ipsi prodeant; Flacc. 35.
profugiunt: cum ex agris tres fratres consortes profugissent; Verr. III, 57.
quaerit: f. obtinet.
reducit: redii ... fratre tuo altero consule reducente altero praetore † petente ‖ patiente ‖; dom. 87.
relinquit: quod C. frater aliquantum aeris alieni reliquerat; Quinct. 73.
sequuntur: quis est ... qui hoc non sentiat, quidvis prius futurum fuisse, quam ut hi fratres diversas sententias fortunasque sequerentur? Ligar. 34.
statuit: qui (frater) statuerat, ... eandem subire fortunam; Quir. 8.
succedit: qui (frater meus) L. Flacco successerit; Flacc. 33. cum iam frater meus Flacco successisset; Flacc. 49.
surgit: surrexit P. Africanus, frater maior L. Scipionis; Phil. XI, 17.
testatur: Vettius, frater tui quaestoris, testatur .. tuum impudentissimum furtum certissimumque peculatum; Verr. III, 168.
tribuit: quis hoc frater fratri tribuit, ut, quodcumque rettulisset, id ratum haberet? Qu. Rosc. 3.
venit: memini Sex. Pompeium, fratrem consulis, ad conloquium ipsum Roma venire; Phil. XII, 27.
vincunt: f. discedunt.
2. **Prädicat:** sum: C. Quinctius fuit P. Quinctii huius frater; Quinct. 11. Sosippus et Philo-

crates fratres sunt Agyrinenses; Verr. II, 25. C. et L. Fabricii fratres gemini fuerunt; Cluent. 46. qui (P. Sestius) me ... reliquis officiis, iuxta ac si meus frater esset, sustentavit; sen. 20. qui (Q. Metellus), cum meus inimicus esset, frater tuus; dom. 7. qui (Ptolemaeus) ... erat .. frater eius regis, qui ... iam erat a senatu illum honorem ‖honorem istum‖ consecutus; Sest. 57. si eius frater essem; Scaur. 37.

3. **Vocativ**: VOLO, MI FRATER, FRATERCULO TUO CREDAS; Verr. III, 155. quid tibi, Quinte frater, (respondebo)? Milo 102.

II. **nach Verben**: 1. **Accusativ**: adgredior: post fratrem adgressus est (Oppianicus); Cluent. 31.

adhibeo: adhibito fratre Lucio; Phil. XII, 26.

amo: amat (eum) ... ut fratrem; Planc. 29.

antefero: cum se fratrem uxoris tuae fratri tuo germano antelatum videbat; dom. 118.

aspicio: quo animo C. Murenam fratrem suum aspiciet (L. Murena)? Muren. 89.

capio: nec sine exercitu fratrem tuum capere potuisset; Phil. XIII, 32.

cognosco: f. reddo; sen. 5.

complector: cum virgo Vestalis ... germanum fratrem complexa teneat; Font. 46.

condemno: cuius (Hermobii) frater Pollis ... pecuniae publicae est condemnatus; Flacc. 43.

condono: tris fratres optimos et integerrimos ... rei publicae condonaveris; Ligar. 36.

conicio: „fratres meos ... in vincula coniecit“; Deiot. 22.

deicio: qui Appium fratrem ... de possessione fundi deiecit; Milo 75.

do: illi (parentes) mihi fratrem incognitum qualis futurus esset dederunt; Quir. 5.

excito: ut haberet (Q. Metellus) in consilio .. fratrem ab inferis (excitatum); sen. 25.

exheredo: *is* .. fratrem exheredans te faciebat heredem; Phil. II, 41.

exhibeo: fratres saltem exhibe; Flacc. 35.

exspecto: L. fratrem exspectat; Phil. III, 31.

habeo: quae cum ... ornatissimum fratrem haberet; Sex. Rosc. 147. is A. Trebonium fratrem habuerat proscriptum; Verr. I, 123. habet secum L. fratrem; Phil. X, 21. at videtis quos et quam multos (secum) habeat Antonius. primum Lucium fratrem; ib. XI, 10. f. excito.

imitor: ipse .. se, ut fratrem imitetur, obruit vino; Phil. III, 31.

interficio: qui ... fratrem .. ipsum ... interfecerit; Cluent. 125.

invenio: qui (frater) in me pietate filius, consiliis parens, amore, ut erat, frater inventus est; sen. 37. unus, qui quidem in foro posset adesse mihi, pietate filius inventus est, beneficio parens, amore idem, qui semper fuit, frater; Quir. 8.

neco: eodem .. veneno C. Oppianicum fratrem necavit (Oppianicus); Cluent. 30.

posco: universi ... fratrem meum ... voce poscebant; Sest. 76.

praeficio: in .. eo exercitu ipsius tribuni plebis .. fratrem praefecerat; Sest. 41.

praetermitto: nec .. Extitius, Philadelphi frater, .. praetermittendus est; Phil. XIII, 28.

publico: cum lege nefaria Ptolemaeum .. fratrem regis Alexandrini ... causa incognita publicasses; dom. 20.

quaero: universi ... fratrem meum ... oculis quaerebant; Sest. 76.

reddo: qui mihi fratrem optatissimum ... reddidistis; sen. 2. vos (mihi fratrem) spectatum et incredibili pietate cognitum reddidistis; Quir. 5.

relinquo: heredem .. Cn. Magium fratrem reliquit (N. Aurius); Cluent. 21.

repello: neque repelli fratrem volebat (Appius Claudius); Scaur. 34.

revoco: quoniam Gaius frater (Antonii) est inde revocatus; Phil. VII, 3.

specto: f. reddo; sen. 5.

sumo: ex istis tuis sumam aliquem ac potissimum minimum fratrem; Cael. 36.

teneo: f. complector.

voco: Cibyratae fratres vocantur; Verr. IV, 52.

voluto: frater (meus) optimus ... maximo in squalore volutatus est ad pedes inimicissimorum; Sest. 145.

2. **Genetiv**: miseret: „cave te fratrum pro fratris salute obsecrantium misereat“; Ligar. 14.

3. **Dativ**: ago: ut mihi fratrique meo gratias ageret; Verr. III, 170.

antefero: f. 1. antefero.

aperio: his vos taeterrimis fratribus portas aperietis? Phil. III, 31.

cedo: ut vix C. Marcello, optimo et amantissimo fratri ... cederem; Marcell. 34.

concedo: ego id fratri in honore fratris amplissimo non concedendum putem? Scaur. 35.

constituo: quem (diem) P. Lentulus mihi fratrique meo ... natalem constituit non modo ad nostram, verum etiam ad sempiterni memoriam temporis; sen. 27.

consulo: ut consulere voluerit (L. Caecilius) fratri; Sulla 62.

credo: noli ... fratri tuo credere; Verr. I, 128.

debeo: cui (M. Cispio) ego ipsi, .. fratrique eius sentio quantum debeam; sen. 21.

extorqueo: fratri tuo ... extorsimus (Macedoniam); Phil. XIII, 30.

minitor: nuper .. dicitur (L. Antonius) ... mortem fratri esse minitatus; Phil. VI, 10.

reddo: qui ... me fratri amantissimo ... reddidistis; sen. 2.

resisto: quonam modo ille furenti fratri suo [patrueli] consularis restitisset? Cael. 60.

respondeo: f. I, 3. Milo 102.

solvo: uti ... ea (praemia) solvantur eorum ... fratribus; Phil. XVI, 38.

sum: quae (familiaritas) fratri meo (cum illo) ... fuit; prov. cons. 40. qui (L. Tubero) fratri meo legatus fuisset; Planc. 100. fratribus (optima est haec .. consolatio); Phil. XIV, 34.

tribuo: eorum ... fratribus eadem (praemia) tribuenda censeo; Phil. XIV, 35. f. I, 1. tribuit.

4. **Ablativ**: careo: ut me optimo fratre ... sine dolore caruisse glorier; Sest. 49.

5. **mit Präpositionen**: accipio a: (Verres) pecuniam .. accipit ....ab duobus fratribus; Verr. II, 25.

ago cum: agit mecum et cum fratre meo; Verr. IV, 137.

concipio ex: ut .. illud, quod erat ex fratre conceptum, necaretur; Cluent. 31.

confero in: quam (vestram magnitudinem multitudinemque beneficiorum) in .. fratrem .. meum ... contulistis; Quir. 5.

confugio ad: itaque tum ille ... ad Caepasios fratres confugit; Cluent. 57.

dico de: quid de fratribus dicam? Ligar. 33.

distraho a: hic aequo animo esse potuit .. distractus a fratribus? Ligar. 5.

dissentio a: sed ... dissenserit ... a fratribus; Ligar. 35.

do a: ab A. Sextilio dicit se dedisse et a suis fratribus; Flacc. 35.

facio pro: quaeris a me .. quid pro fratre meo ... amplius quam pro Plancio facio facere possim; Planc. 69.

iudico secundum: quod is ... secundum fratrem suum iudicatum esse dicebat; har. resp. 31.

litigo cum: hic (Varus) cum Gaio fratre putat se litigare; Phil. XIII, 30.

loquor de: quid ego .. de fratre meo loquar? Planc. 20.

secerno a: nec .. secerni (L. Antonius) a fratre poterit; Phil. VI, 10.

sum cum: an ille ... cum P. Attio quam cum

concordissimis fratribus .. esse ... maluisset? Ligar. 5. — in: dixit (P. Africanus) .. in fratre suo summam virtutem esse summumque consilium; Phil. XI, 17.

vivo cum: fratris, quicum concordissime vixerat; Rabir. 14. ne cum optimis fratribus ... vivat? Ligar. 11.

III. **nach Adjectiven:** 1. gratus: quod ... gratissimum fratri suo fecit; Sest. 131.

2. indignus: sicubi aderit Gellius, homo .. fratre indignus; Sest. 110

IV. **nach Substantiven:** 1. **Genetiv:** aetates: qui (C. Antonius) duorum fratrum aetatibus medius interiectus vitiis cum utroque certabat; Phil. X, 10.

amor: cum ipsa legatio plena desiderii ac sollicitudinis fuisset propter incredibilem quendam fratrum amorem; Ligar. 5.

auctoritas: ut ... destiterit (L. Caecilius ista rogatione) fratris auctoritate deductus; Sulla 62.

bona: cuius (Lysaniae) fratris bona ... publice venierunt; Flacc. 43.

calamitas: quam (rogationem) promulgarat (L. Caecilius) non de tollenda, sed de levanda calamitate fratris sui; Sulla 62. semper Caecilius in calamitate fratris sui iudicum potestatem perpetuandam, legis acerbitatem mitigandam putavit; Sulla 64.

casus: deflevi .. fratris absentis amantissimi atque optimi casum; dom. 96.

cinis: obsecravit per fratris sui mortui cinerem; Quinct. 97.

cogitatio: id (candelabrum) etsi antea iam mente et cogitatione sua fratrisque sui consecratum esset; Verr. IV, 67.

competitor: nisi hunc C. Claudii fratris sui competitorem fore putasset (Appius Claudius); Scaur. 33.

conlegia: quocum me uno ... mei fratris conlegia (sociarant); Planc. 95.

domus: cum me domus ... fratris eius (M. Laenii Flacci) laetissima accepisset; Sest. 131. qui (Sex. Clodius) ... mei fratris (domum) incendit; Cael. 78. domum mei fratris incenderat; Milo 87.

filia: quod ... fratris .. filiam ... in carcere conlocatam audire maluit quam videre; Vatin. 28.

filius: fratris filium praeteriit (L. Rubrius Casinas); Phil. II, 41. idem etiam Q. Ciceronem, fratris mei filium, compellat edicto; Phil. III, 17.

fortuna: cuius ego patrem deum ac parentem statuo fortunae ac nominis mei et fratris; Sest. 144.

fundus: quibus (amicis Caeciuae) sese viam per fratris [sui] fundum dedisse dixit (P. Memmius); Caecin. 26.

gremium: filia ... in .. sui fratris manibus et gremio maerore et lacrimis consenescebat; Cluent. 13.

honos: f. II, 3. concedo.

imagines: quod imagines .. fratris sui ... in carcere (conlocatas) audire maluit quam videre; Vatin. 28.

inimicus: quod tribunus plebis ... L. Scipioni auxilio fuit, inimicissimus ... fratris eius Africani; prov. cons. 18.

lacrimae: me ... fratris .. miserrimi atque optimi cotidianae lacrimae sordesque lugubres a vobis deprecatae sunt; Quir. 7.

laus: Q. fratris mei *hac* laude delector, sed aliis magis, gravioribus atque maioribus; Flacc. 33.

liberi: fratris .. liberos prius vita privavit quam illi hanc a natura lucem accipere potuerunt; Cluent. 31. a cuius audacia fratris liberos ne materni quidem corporis custodiae tegere potuissent; ib.

litterae: num etiam fratris mei litteras ... reprehensurus es? Flacc. 78.

maeror: nec .. ego sum ille ferreus, qui fratris carissimi atque amantissimi praesentis maerore non movear; Catil. IV, 3.

manus: cuius ego ... fratris ... manibus in navi tuta .. conlocatus ... Dyrrachium ... petere contendi; Planc. 97. f. gremium.

membra: quam (Medeam) praedicant in fuga fratris sui membra ... dissipavisse; imp. Pomp. 22.

mens: f. cogitatio.

monimenta: plurima .. ipsius (M. Lepidi), fratris maiorumque monimenta (sunt); Phil. XIII, 8.

mors: tibi graviorem dolorem patrui [tui] mors attulit quam C. Graccho fratris, tibi acerbior eius patrui mors est, quem numquam vidisti, quam illi eius fratris, quicum concordissime vixerat, et similis viri tu ulcisceris [patrui] mortem atque ille persequeretur [fratris sui]; Rabir. 14.

nomen: f. fortuna.

Poenae: (illum) a fratris ... Poenis actum esse praecipitem in sceleratorum sedem ac regionem; Cluent. 171.

salus: ut ea nunc pro salute .. fratris .. sui animos vestros placare possit; Font. 46 cum ad fratris (mei) salutem a populo Romano deprecandam venisset; Sest. 76. nunc a te supplex fratris salutem petit; Ligar. 36. f. II, 2.

socer: cum is fratris tui socer fuisset; dom. 114.

sordes: f. lacrimae.

testamentum: cum M. Papirii sui fratris esset testamento et iudicio improbatus (Ligus); dom. 49.

uxor: cum esset gravida Auria, fratris (Oppianici) uxor; Cluent. 31. qui uno tempore fratris uxorem speratosque liberos ... interfecerit; ib. 125.

2. **Dativ:** legatus: neque .. cum P. Africano senatus egisset, ut legatus fratri proficisceretur; Muren. 32.

3. **mit Präpositionen:** hospitium cum: UT CUM FRATRE (MEO) L. HOSPITIUM PUBLICE FIERET; Verr. IV, 145.

inimicitiae cum: nisi intercederent mihi inimicitiae cum istius mulieris .. fratre; Cael. 32.

merita in: si .. pro vestris immortalibus in .. fratrem .. meum ... meritis parum vobis cumulate gratias egero; sen 1.

necessitudo cum: in Asiam me ire propter eius provinciae .. cum meo fratre necessitudinem comparantem non est passus; Planc. 100.

V. **Umstand:** a: qui sunt homines a Q. Metello fratre tuo consule in senatu palam nominati? dom. 13. idem .. in contione dixit, ab Appio tuo fratre productus; ib. 40. legem ... a fratre eius *abrogatam;* Fr. B, VI, 9.

cum: discessi cum fratre e curia; Verr. IV, 145. cuius belli victor L. Scipio aequa parta || si qua parta || cum P. fratre gloria, quam laudem ... prae se ferebat; Muren. 31. ut ... cum fratre ... lugere suam calamitatem liceat; Sulla 89. ne eadem mulier cum suo coniuge et fratre *et* turpissimum latronem eripuisse et honestissimum adulescentem oppressisse videatur; Cael. 78. Samothraciam te ... cum Autobulo, Athamante, Timocle, formosis fratribus, contulisti; Piso 89. nisi prius cum fratre fugisset; Phil. VI, 14.

de: fac ... nunc idem .. de optimis fratribus; Ligar. 37.

praeter: huic .. virgini quid est praeter fratrem quod aut iucundum aut carum esse possit? Font. 47. de me cum omnes magistratus promulgassent praeter unum praetorem ... fratrem inimici mei; Piso 35.

pro: qui (Pompeius) populum Romanum pro me tamquam pro fratre .. non solum hortatus sit, verum etiam obsecrarit; sen. 29.

fraterculus, Brüderchen: VOLO, MI FRATER, FRATERCULO TUO CREDAS; Verr. III, 155.

fraterne, brüderlich: si fraterne ... faciunt; Ligar. 33.

fraternus, brüderlich, innig: aequalitas: quis est qui horum consensum conspirantem et paene conflatum in hac prope aequalitate fraterna [non] noverit? Ligar. 34.

amor: ut ... promulgarit (istam rogationem) impulsus amore fraterno; Sulla 62. neque ego tantum fraterno amori dandum arbitror; ib. 63. si paulo etiam longius ... L. Caecilium .. fraternus amor propulisset; ib. 64. quid amor fraternus valeat; Scaur. 35.

bona: erat iniquum homini proscripto .. de fraternis bonis quicquam dari; Verr. I, 123.

hereditas: ne .. ab hereditate fraterna excluderetur; Cluent. 31.

mors: C. .. Gracchum mors fraterna ... ad expetendas domestici sanguinis poenas excitavit; har. resp. 43.

parricidium: tametsi in ipso fraterno parricidio nullum scelus praetermissum videtur; Cluent. 31.

vitia: cur te fraterna vitia potius ... moverunt? Cael. 34.

fraudatio, Betrügerei: I. pugnat: illinc fraudatio (pugnat); Catil. II, 25.

II. causa: tracta edictum: QUI FRAUDATIONIS CAUSA LATITARIT; Quinct. 60. quis est qui fraudationis causa latuisse (Quinctium) dicat? ib. 74.

fraudator, Betrüger: I. defendit: aedilicii (beneficia defendit) ... [fraudator creditorum] Trebellius; Phil. XIII, 26.

II. impudentia: nolite existimare .. non unam et eandem omnibus in locis esse fraudatorum .. impudentiam; Flacc. 48.

fraudo, betrügen, hintergehen, übervortheilen: I. absolut: 1. causa: qui permulta male agendi causa fraudandique fecerunt? Quinct. 53. qui fraudandi causa latitet; ib. 84. quod .. fraudandi causa latitasset; ib. 86. insimulant hominem fraudandi causa discessisse; Verr. II, 59.

2. alqs: fraudavit Roscius; Qu. Rosc. 19.

II. mit Object: alqm: me fraudavit; Quinct. 75. qui te in hereditaria societate fraudarat; ib. 76. si nulla in re te fraudavit; Sex. Rosc. 144. quem fraudarit videamus: C. Fannium Chaeream Roscius fraudavit; Qu. Rosc. 20. considera, C. Piso, quis quem fraudasse dicatur; ib. 21. si Fannius Roscium fraudasse diceretur; ib. cum Roscius Fannium fraudasse arguitur; ib. HS ɪↄↄↄ Q. Roscius fraudavit Fannium; ib. 22. fraudabat te in societate Roscius; ib. 24. qui per tutelam aut societatem aut rem mandatam aut fiduciae rationem fraudavit quempiam; Caecin. 7. cum ... multos minutis mutuationibus fraudavisset; Flacc. 47.

creditores: quae potest esse maior fides quam fraudare creditores? Phil. VI, 11.

decumanum: ut ... neque in deportando frumento grano uno posset arator ... fraudare decumanum; Verr. III, 20.

populum: ut homo popularis fraudaret || frudaret || improbissime populum; har. resp. 42.

pupillum: aeque . perfidiosum et nefarium est fidem frangere ... et pupillum fraudare ... et socium fallere; Qu. Rosc. 16.

socium: quis sit qui socium fraudarit .. consideremus; Qu. Rosc. 17. Roscius socium fraudavit; ib. eundem tu ... socium fraudasse arguebas; ib. 19. ut socium fraudaretis; ib. 22.

viros: viri boni cum palam fraudantur; Quinct. 51.

fraudulentus, betrügerisch: alqs: quo te nomine appellemus? ... fraudulentum? Quinct. 56. Karthaginienses fraudulenti (sunt); leg. agr. II, 95.

fraus, Betrug, Hinterlist, Uebervortheilung, Täuschung, Irrthum: I. Subject: deturbat: sua quemque fraus ... de sanitate ac mente deturbat; Piso 46.

efficiunt: vestrae fraudes ... [effecerunt]; Piso 76.

est: si istinc ... omnis fraus .. est; Cluent. 83. si fraus (erat); Flacc. 89. tua fraus ... est, te id, quod promulgasses misericordiae nomine, ad crudelitatis tempus distulisse; Vatin. 28.

nascitur: cum omnis ab eis fraus ... adulescentium (nasceretur); Cluent. 46.

vexat: sua quemque fraus ... maxime vexat; Sex. Rosc. 67.

II. nach Verben: 1. adhibeo: ne qua fraus ... adhibeatur; dom. 36.

admitto: si C. Rabirius fraudem capitalem admisit; Rabir. 26.

exagito: exagitabantur eius omnes || omnes eius || fraudes; Cluent. 101.

perfero: pertuli ... fraudem invidorum; Sest. 145.

pertimesco: cum ... fraudem .. legis ... pertimescam; leg. agr. I, 25.

profero: ut eius nulla fraus ... proferatur; Muren. 14.

propono: quis umquam eius rei fraudem .. proposuit edicto? Verr. I, 107.

suscipio: quae est .. poena? quod supplicium? ... suscepta fraus; Piso 43.

2. sum: id erit ei maxime fraudi; Sex. Rosc. 49. ne ea res C. Verri fraudi esse posset; Verr. II, 173. hae pecunae ... tibi fraudi .. esse deberent; ib. III, 91. quae res nemini umquam fraudi fuit; Cluent. 91. id erit eius vitrico fraudi; Muren. 73. num ille furor tribuni plebis ... fraudi Metello fuit? dom. 123. si Postumo fraudi fuerit (haec lex); Rab. Post. 19. ut eis ... ne sit ea res fraudi; Phil. V, 34. quibus certe pietas fraudi esse non debuit; ib. 39. ne fraudi sit viiviris quod egissent; ib. VIII, 26. eis fraudi ne sit, quod cum M. Antonio fuerint; ib. 33. ne fraudi sit ei, qui populum ad contentionem vocarit; Fr. B. VII, 15.

3. careo: num fraude poterit carere peculatus? Phil. XII, 12.

4. consto ex: ex fraude .. constare totus videtur; Qu. Rosc. 20.

facio ex: qui esset totus ex fraude ... factus; Cluent. 72.

impello in: haec te opinio falsa in istam fraudem impulit; Sex. Rosc. 58. frons (tua) ... in fraudem homines impulit; Piso 1. etsi boni nullo emolumento impelluntur in fraudem, improbi saepe parvo; Milo 32. nonne ... se ... tuis promissis in fraudem impulsum esse confessus est? Deiot. 32.

incido in: in eam fraudem videtur mihi divinitus incidisse; Verr. III, 178.

rapio in: cum in omnem fraudem raperis oculis; har. resp. 39.

valeo ad: quid .. est cur non potius ad summam laudem huic quam ad minimam fraudem Caesaris familiaritas valere debeat? Balb. 63.

verso ad: ad omnem .. fraudem versare suam mentem coepit; Cluent. 70.

III. nach Adjectiven: 1. plenus: (illa omnia) fraudis .. plenissima (reperta sunt); Muren. 26.

2. callidus ad: ei, qui ad fraudem callidi sunt; Cluent. 183.

similis in: qui quam ob rem Roscium similem sui in fraude ... existimarit, mirum mihi videtur; Qu. Rosc. 20.

IV. nach Substantiven: alqd: nihil hunc in societatem fraudis fecisse iudicasti; Qu. Rosc. 25.

conscientia: horum alterum sic fuisse infrenatum conscientiis .. fraudium suarum; Piso 44.

diverticulum: aliud fraudis ... diverticulum repperit; Qu. Rosc. 51.

genus: ut singulare genus fraudis ... cognoscere possitis; Quinct. 22.

mentio: fraudis .. mentionem facere audes? Qu. Rosc. 26.
poenae: cur ... praesentis fraudis poenas in diem reservatis? Cael. 59.
V. **Umstand**: 1. fallere: Ti. Roscius ... officii mandatorumque socios ... omni fraude .. fefellit; Sex. Rosc. 117.
sequi: qui in iudicando superiora iudicia secuti sunt sua sponte, non Staieni fraude; Cluent. 106.
2. de: adductus est in iudicium Polemocrates ... de fraude a Dione; Flacc. 74.
per: si ista causa abs te tota per summam fraudem .. ficta est; Quinct. 56. is per summam fraudem ... HS ɪↄↄↄ appetiit? Qu. Rosc. 23. an is (honos) imprudente || impudenter || populo Romano per legis fraudem surripiatur? leg. agr. II, 46.
sine: statue, quam verum sit ... maximam caedem sine fraude facere (familiam tuam) potuisse; Tull. 53.

fremitus, Getöse, Brausen, Murren: I. est: nego esse ista testimonia, quae tu [ipse] psephismata appellas, sed fremitum egentium et motum quendam temerarium Graeculae contionis; Flacc. 23.
nuntiat: dubitamus quos ille fremitus nuntiet ludos esse pollutos? har. resp. 23.
II. exaudio: exauditus in agro propinquo et suburbano est ... horribilis fremitus armorum; har. resp. 20.
III. responsum de: responsum haruspicum hoc recens de fremitu in contione recitavit; har. resp. 9.
IV, 1. terrere: Afrorum fremitu terrere (me) conere? Scaur. 17.
2. cum: QUOD IN AGRO LATINIENSI AUDITUS EST STREPITUS CUM FREMITU; har. resp. 20. hanc Matrem magnam ... accepimus agros et nemora cum quodam .. fremitu .. peragrare; har. resp. 24.

fremo, murren: fremebat tota provincia; Verr. III, 132.

freno, zügeln, bändigen: quos (furores) nullis iam legibus .. frenare poteramus; Milo 77.

frenum, Zügel, Zaum: I. inicio: illi exsultanti tamquam frenos furoris iniecit; Phil. XIII, 20.
II. multitudo: frenorum || framearum || ... multitudo deprehendi posse indicabatur; Milo 64.

frequens, zahlreich, zahlreich besucht, gedrängt voll, reichlich, häufig: alqs, sing: erat ille Romae frequens; Sex. Rosc. 16. (cum) iste autem frequens Romae esset; ib. 18. in quibus (castris) cum frequens fuisset (Verres); Verr. V, 33. aderat frequens (Oppianicus); Cluent. 54. cum ... P. Lentulo consuli ... frequens (Cn. Pompeius) adsideret; Piso 80. — plur: veniunt frequentes; Quinct. 25. cum in consilium frequentes convenissent eidem; Verr. II, 71. ut huic frequentes obviam prodirent; ib. 172. qui (Siculi) Romam frequentissimi convenerant; ib. III, 45. frequentis esse in curia; ib. IV, 137. C. Fabricius ... frequentis eos ad me domum adduxit; Cluent. 49. idem .. consul ... vos frequentissimos in Capitolium convocavit; sen. 25. an non saepe minus frequentes fuistis? Phil. I, 11. cum frequentis hic videt nos; ib. III, 32. cui cum .. frequentes essetis adsensi; ib. VII, 14.
advocationes: quo maximarum rerum frequentissimae cotidie advocationes fiunt; Verr. I, 129.
armati: frequentes armati obstiterunt; Caecin. 21.
celebritas: ut ... in turpissimis rebus frequentissima celebritate ... laetetur; Cael. 47.
cives: videt ... frequentis .. civis atque socios quibus .. iniurias fecerit; Verr. a. pr. 7.
colonia: cum ... nec eum coloniae frequentissimae dignitas ... a parricidio deterreret; Phil. XIII, 20.
conlegium: nego umquam ... ulla de re ... tam frequens conlegium iudicasse; har. resp. 13.
conspectus: quamquam mihi .. frequens conspectus vester multo iucundissimus ... est visus; imp. Pomp. 1.
equites: qui (equites Romani) frequentissimi in gradibus Concordiae steterunt; Phil. VII, 21.
homines: illi ... homines honestissimos ... huc frequentis adesse ... voluerunt; Cluent. 197.
mercatores: frequentissimi venerunt ad hoc iudicium mercatores; Verr. V, 154.
municipium: quod (municipium) in hac tota causa frequens .. vidistis; Muren. 90. ut est frequens municipium; Phil. II, 106.
pontifices: reperietis frequentiores pontifices de mea domo quam umquam de caerimoniis virginum iudicasse; har. resp. 13.
populus: existimo nullum tempus esse frequentioris populi quam illud gladiatorium; Sest. 125. qui (populus Romanus) .. nulla in contione umquam frequentior fuit; Phil. I, 32. a quo populus Romanus frequens .. salutem D. Bruti .. depoposcit; ib. XIV, 5.
praefectura: ut nulla (praefectura) tota Italia frequentior dici possit; Planc. 21.
senatus: frequens senatus ad istum venit; Verr. IV, 87. o divina senatus frequentis in aede Bellonae admurmuratio! ib. V, 41. dicit frequentissimo senatu consul; leg. agr. I, 26. senatum frequentem celeriter .. coegi; Catil. III, 7. illa, quae ... senatus frequens repudiarit; Muren. 47. frequenti senatu Catilinam excitari; ib. 51. congemuit senatus frequens; ib. cum ... esset eius rei frequens senatus ... testis; Sulla 44. frequentissimus senatus ... dignitatem meam quibus potuit verbis amplissimis ornavit; Quir. 15. quam (sententiam) senatus frequens ... secutus est; dom. 9. cum de mea dignitate ... senatus frequentissimus ... decrevisset; ib. 14. cum frequentissimus senatus eos ut de me referrent cotidie flagitaret; ib. 70. frequentissimus senatus ... statuit; har. resp. 13. qui (senatus) ... frequentissimus antea iudicavit; ib. 14. decrevit .. senatus frequentissimus; ib. 16. senatus .. frequens vestem pro mea salute mutandam censuit; Sest. 26. decrevit senatus frequens de meo reditu; ib. 68. cuius sententiam ita frequentissimus senatus secutus est; ib 129. cum frequens senatus non nullorum scelus audaciamque tardasset; ib. cum frequens (senatus) supplicationem Gabinio denegavit; prov. cons. 14. me Q. Catulus ... frequentissimo senatu parentem patriae nominavit; Piso 6. cum .. id senatus frequens censuisset; ib. 18. me ... frequentissimus senatus ... una voce revocavit; ib. 34. vos .. ipsi [et senatus frequens] restitistis; Rab. Post. 13. quando .. frequentissimo senatu quattuor ... sunt inventi, qui Milonis causam non probarent? Milo 12. frequentissimo senatu ... senator inventus est qui Milonem cum telo esse diceret; ib. 66. Kalendis senatum frequentem fore; Phil. I, 8. frequentissmimo senatui sic placuit; ib. II, 12. cum te neque principes civitatis ... neque frequens senatus .. de ... sententia movere || sententia demovere || potuit; ib. 52. frequentissimo senatu ... hanc tibi cum Dolabella causam odii dicere ausus es; ib. 99. edixit ut senatus adesset frequens; ib. III, 19. numquam tam frequens senatus fuerit? Phil. X, 3.
servi: servi P. Fabii frequentes .. veniunt; Tull. 21.
socii: f. cives.
testes: Scaevola condemnatus est .. frequentissimis Apuliae testibus; Cluent. 116.
viri: qui (summi ac clarissimi huius civitatis viri) .. frequentes ad me mane convenerant; Catil. III, 7.

frequenter, zahlreich, oft: adsum: qui ... adesse nobis frequenter in hac causa solet; Caecin. 77.

colo: colitur ea pars (urbis) .. frequentissime; Verr. IV, 119.

congero: haec nescio quo modo frequenter in me congessisti; Planc. 83.

habito: ea pars (urbis) .. habitatur frequentissime; Verr. IV, 119.

frequentia, Menge, zahlreiche Versammlung: I. **Subject:** adfert: frequentia vestrum incredibilis ... et alacritatem mihi summam defendendae rei publicae adfert et spem recuperandae; Phil. IV, 1.

astat: maxima frequentia amplissimorum ac sapientissimorum civium astante; har. resp. 12.

commovet: cum me ... frequentia equitum Romanorum praesentium ... magno opere commosset; har. resp. 1.

convenit: quae (frequentia totius Italiae) convenit uno tempore undique; Verr. a. pr. 54.

deest: cuius (populi Romani) frequentia huic causae numquam defuit: Verr. III, 80. dico, frequentiam in isto officio gratuitam non modo dignitati ullius umquam, sed ne voluntati quidem defuisse; Muren. 69.

discedit: cum haec frequentia totius Italiae Roma discesserit; Verr. a. pr. 54.

est: tabulas in foro, summa hominum frequentia, exscribo; Verr. II, 189. quem ... ad se vocari et de tribunali citari iussit concursu magno frequentiaque conventus; ib. V, 16. haec cum maxime summa hominum frequentia testificaretur; ib. 17. (hic) ubi .. populi Romani .. frequentia (est); ib. 143. quod .. tempus (erat) veneni dandi .. illa frequentia? Cluent. 167. vectigalia locare nusquam licet nisi .. hac vestrum frequentia; leg. agr. II, 55. tanto conventu hominum et frequentia; Arch. 3. quae tum frequentia senatus ... fuerit; Sest. 72.

intuetur: quae (tanta frequentia) .. te animo iniquissimo infestissimoque intuetur; Verr. V, 144.

II. **nach Verben:** 1. perhorresco: „ut eorum frequentiam .. non modo P. Quinctius ... sed quivis ... perhorrescat"; Quinct. 72.

praebeo: solidam et robustam et adsiduam frequentiam praebuerunt; Planc. 21.

video: quorum (civium) tu .. frequentiam videre ... potuisti; Catil. I, 21. quando tantam frequentiam in campo ... vidistis? sen. 28. quorum (virorum) .. frequentiam .. hoc ipso in consessu videtis; Marcell. 13.

2. venit in mentem: umquam huius frequentiae ... (tibi) venit in mentem? Verr. V, 144.

3. probo: fac ... nunc idem .. de optimis et huic omni frequentiae probatissimis fratribus; Ligar. 37.

4. nitor: consilii frequentia (cum tota defensio Sopatri niteretur); Verr. II, 71.

nudo: ut ... me frequentia nudarent, virorum bonorum; dom. 55.

5. intellego ex: hoc .. ex hac frequentia colonorum .. intellegere potestis; Sulla 61.

invenio ex: quod tanta ex frequentia inveniri nemo potuit qui intellegere posset quid diceret; leg. agr. II, 13.

nitor in: in qua (frequentia) oratorum studia niti solent; Deiot. 5.

sum pro: nonne tibi .. erat .. solitudo pro frequentia? Piso 53.

III. **nach Substantiv:** alqs ex: quis te ex hac tanta frequentia ... salutavit; Catil. I, 16.

IV. **Umstand:** 1. (vgl. I. est). celebrari: quod (spectaculum) omni frequentia ... hominum celebratur; Sest. 124.

circumretiri: cum te ... circumretitum frequentia populi Romani esse videam; Verr. V, 150.

consentire: ceteri ... qua frequentia ... ad communem salutem dignitatemque consentiunt; Catil. IV, 15.

efferri: hic Dorylensis .. cum efferretur magna frequentia † consensuque vestro; Flacc. 41.

laetari: quorum ego frequentia magno opere laetor; Sulla 83.

perfringere: ut aliquando perficeretur || proficeret || (memoria rerum gestarum mearum) ..., frequentia .. perfregit || perfecit || (senatus); Quir. 10.

prosequi: si minus frequentia sua vestrum egressum ... prosequebantur; Piso 31.

stipari: non usitata frequentia stipati sumus; Milo 1.

sublevare: omnis Larinatis .. venisse Romam, ut hunc studio frequentiaque sua quantum possent in tanto eius periculo sublevarent; Cluent. 195.

sustentari: omne instrumentum, omnis opera atque quaestus frequentia civium sustentatur; Catil. IV, 17.

2. cum: ut Hortensius .. domum reducebatur e campo cum maxima frequentia; Verr. a. pr. 18.

extra: quod tantam causam ... dico extra .. eam frequentiam; Deiot. 5.

in: cum .. in .. tanta frequentia hoc ... tibi obiectum esset; Verr. III, 133.

frequento, zahlreich versammeln: populum: quem tu .. populum nisi tabernis clausis frequentare non poteras; dom. 89.

scribas: quos (scribas) cum casu hic dies ad aerarium frequentasset; Catil. IV, 15.

fretum, fretus, Brandung, Meer, Meerenge: I. habet: quod .. fretum .. tot motus, tantas, tam varias habere putatis agitationes fluctuum? Muren. 35.

II, 1. transeo: cum ... misere fretum transire cuperet; Fr. B. XIII, III, 2.

2. specto ad: quae (pars) ad fretum spectaret; Verr. V, 169.

venio ad: venerisne ad fretum per Mauritaniam? Vatin. 12.

III. praesto ad: nisi forte existimatis ei quadruplatores ad fretum praesto fuisse; Verr. II, 21.

IV. 1. diiungi: cum ab Italia freto diiunctus esses; Verr. I, 154.

dividi: ut ille ... perangusto freto divisa servitutis ac libertatis iura cognosceret; Verr. V, 169.

transire: ne ratibus coniunctis freto fugitivi ad Messanam transire possent; Verr. V, 5.

2. in: ei ne in freto ... navigarent; Verr. V, 50. non .. Charybdim tam infestam neque Scyllam nautis quam istum in eodem freto fuisse arbitror; ib. 146. ne in Scyllaeo illo aeris alieni tamquam [in] freto ad columnam adhaeresceret; Sest. 18.

fretus, vertrauend, sich verlassend, trotzend: alqs: aliquo: quo minus vobis fretus vestrum ius beneficiumque defendam; imp. Pomp. 58. quod vobis fretus huic saepe promisi; Planc. 103. — auctoritate: qui ... equestri vetere illa auctoritate et gratia fretus adfirmavit; Verr. III, 61. — audacia: quod unus Asclepiades ..., impudentia atque audacia fretus, sine tabulis, sine auctore iecerit; Flacc. 35. — consiliis: quae .. ego neque mea prudentia neque humanis consiliis fretus polliceor vobis; Catil. II, 28. — copiis: ille ... fretus Antonii copiis ea scelera suscepit; Phil. XI, 2. — criminibus: quod certissimis criminibus et testibus fretus (Cluentius) ad accusandum descenderit; Cluent. 10. — dignitate: qua (dignitate) fretus me contemnis et despicis; Fr. B. VIII, 18, a. — familiaritate: quod .. fretus nostra familiaritate promitto; Cael. 77. id (crimen) .. C. Pansa ... fretus fortasse familiaritate ea ... ausus est confiteri; Ligar. 1. — fide: fide .. vestra fretus plus oneris sustuli; Sex. Rosc. 10. — gratia: si fretus gratia postulabat aliquid iniquius Alfenus; Quinct. 70. s. auctoritate. — humanitate: nihil .. occultabo fretus humanitate ac sapientia vestra; Cael. 75. — imperio: fretus (Ptolemaeus) imperio populi Romani regno paterno atque avito regali otio perfruebatur; Sest. 57. — impudentia: s. audacia. — innocentia: tibi, quod in alia causa non concederem,

in hac concedam fretus huius innocentia; Sex. Rosc. 73. — mora: hisce aliqua fretus mora ||fretum ora|| semper omnis aditus ad Sullam intercludere; Sex. Rosc. 110. — ornamentis: quibus (ornamentis) fretum (te) ad consulatus petitionem adgredi par est; Muren. 15. — prudentia: illa ... fretus vestra prudentia .. non pertimesco; Cael. 19. f. consiliis. — sanctitate: fretus sanctitate tribunatus ... venit (Sestius) in templum Castoris, obnuntiavit consuli; Sest. 79. — sapientia: quoniam ||quondam|| audeo quaedam fretus vestra sapientia libere confiteri; Cael. 44. f. humanitate. — senatu: hoc .. fretus (Antonius) senatu Pompeianum senatum despicit; Phil. XIII, 28. — splendore, vetustate: te splendore et vetustate familiae fretum non valde ambiendum putasse; Planc. 12. — testibus: tamenne vos omnia in M. Fonteium iratis testibus freti conferetis? Font. 18. f. criminibus.

magistri — auxilio: cum quidam tribunus plebis suo auxilio *fretos* magistros ludos ... facere iussisset; Piso 8.

res publica — veteranis: potest .. stare res publica freta veteranis sine magno subsidio iuventutis? Phil. X, 18.

veritas — iudicibus: ut ... veritas vocem contra invidiam his iudicibus freta miserit; Cluent. 88.

frigeo, frieren, stocken, untätig sein: consilia: cum omnia consilia frigerent; Verr. II, 60.

patronus: friget patronus Antonius; Phil. VI, 14.

frigidus, kalt, frostig, matt: alqs: alii etiam frigidiores erant; Verr. I, 121.

calumnia: cave in ista tam frigida .. calumnia delitiscas; Caecin. 61.

frigus, Kälte, Schauer, Frost, Schlaffheit: I. fero: frigus .. ferre poterat; Catil. III, 16.

perfero: idem ... frigore ... (perferendo) fortis ab istis praedicabatur; Catil. II, 9.

II. magnitudo: ad magnitudinem frigorum ... hoc sibi remedium compararat; Verr. V, 26.

patientia: habes ubi ostentes tuam illam praeclaram patientiam .. frigoris; Catil. I, 26.

vis: hanc vim frigorum ... excipere (est quidem magnum); Rab. Post. 42.

III, 1. interitus: quid .. erat actum ... de quo ad senatum cum gratulatione aliqua scribi abs te oporteret? ... an exercitus nostri interitus .. frigore? Piso 40.

nocere: si Iuppiter optimus maximus ... intolerabili frigore hominibus nocuit; Sex. Rosc. 131.

2. in: cum esset vinctus (Sopater) nudus ... in frigore; Verr. IV, 87.

frons, Laub: haec .. via ... interclusa iam frondibus .. relinquatur; Cael. 42.

frons, Stirn, Gesichtsausdruck, Vorderseite: I. adducit: non (te) frons calamistri notata vestigiis in eam cogitationem adducebat? sen. 16.

est: ubi ... frons omnium familiaris (est); Flacc. 87. tune ausus es ... ista fronte ... cum A. Gabinio consociare consilia pestis meae? sen. 16. si verum .. severissima ||cum verissima|| fronte dixerunt; Rab. Post. 35.

impellit: frons, voltus .. totus (tuus) ... in fraudem homines impulit; Piso 1.

II, 1. aperio: quae (tabella) frontis aperit hominum; Planc. 16.

contraho: hic ille ... contrahit frontem; Cluent. 72.

noto: f. I. adducit.

percutio: nulla perturbatio animi, nulla corporis, frons non percussa, non femur; Fr. B. IX, 5.

2. inscribo in: sit .. inscriptum in fronte unius cuiusque quid de re publica sentiat; Catil. I, 32.

tollo ad: altero (supercilio) ad frontem sublato; Piso 14.

III, 1. contractio: ||tanta (erat) contractio frontis (eius)|; Sest. 19.

integimentum: ut ... frontis tibi integimento ad occultanda tanta flagitia diutius uti non liceret; sen. 16. vereor ne qui sit qui istius insignem nequitiam frontis involutam integumentis nondum cernat; Piso 12.

nubecula: ut ... frontis tuae nubeculam ... pertimescerem; Piso 20.

querella: iamne sentis quae sit hominum querella frontis tuae? Piso 1.

2. adulescens: is cum istum adulescentem iam tum hac dis irata fronte vidisset; Piso 68.

IV, 1. (vgl. I. est). contegere: quas (libidines) fronte ... contegebat; prov. cons. 8.

2. a: a .. fronte .. tenebitur (M. Antonius); Phil. III, 32.

fructuosus, fruchtbar, ergiebig, einträglich: ager: (iubent venire) agrum .. fructuosissimum Corinthium; leg. agr. I, 5.

arationes: quoniam .. hae quondam arationes .. fructuosae ferebantur; Phil. II, 101.

fundus: fundum fructuosissimum abstulit (Roscius); Qu. Rosc. 34. quos (fundos) in agro Casinati .. fructuosissimos .. continuavit; leg. agr. III, 14.

insulae: quod ... imminere (ita) fructuosissimis insulis ||in fructuosissimas insulas|| populi Romani videbatur (Karthago); leg. agr. II, 87.

praedia: praedia ... tam fructuosa Sex. Roscius filio suo ... tradiderat; Sex. Rosc. 43.

provincia: quod habent .. fructuosam .. provinciam; Verr. II, 6. amissam esse populo Romano Siciliam, fructuosissimam .. provinciam; ib. 226.

res: erat ei .. res .. rustica ... fructuosa; Quinct. 12. tantum civium numerum ... tam .. fructuosis .. rebus detineri; Verr. II, 6.

fructus, Nutzung, Ertrag, Frucht, Gewinn, Vorteil, Genuß, Erfolg: I. **Subject:** est: (ut condisceret) qui pecuniae fructus esset; Quinct. 12 huius .. laudis fructum ... omnium puto esse oportere; Verr. a. pr. 54. potest illo quicquam esse certius, in tua potestate atque in tuis horreis ... per triennium .. omnis fructus agri decumani fuisse? ib. III, 178. „eius fundi .. fructus testamento viri fuerat Caeseniae"; Caecin. 19. querimur saepe hominibus novis non satis magnos in hac civitate esse fructus? nego usquam umquam fuisse maiores; Cluent. 111. qui est fructus verae virtutis honestissimus; Piso 57. ex quo .. maximus est fructus .. sapienti; Marcell. 19. dicerem .. qui recte factorum fructus esset; Phil. I, 30. etsi .. satis in ipsa conscientia pulcherrimi facti fructus erat; ib. II, 114.

interit: tum ... fructus annuus interibat; Verr. III, 125. omnis .. fructus .. Cereris in eis locis interisse arbitrantur; ib. IV, 114.

possunt, veneunt: multo .. pluris fructus annui Siciliae venire potuerunt; Verr. III, 117. fructus isti Trallianorum Globulo praetore venierant; Flacc. 91.

II. **nach Verben:** 1. **Accusativ:** adimo: hunc fructum mature fortuna ademit; Caecin. 12.

amitto: qui per hanc iniuriam fructum omnem amitteret; Verr. III, 197. qua re saepe totius anni fructus ... amittitur; imp. Pomp. 15.

capio: f. **capio,** II. fructum (11 St.) B. I, S. 451, b.

cogito: non ille ... ullum existimationis bonae fructum umquam cogitarat; Cluent. 89.

comporto, condo: ut esset locus comportandis condendisque fructibus; leg. agr. II, 88.

consequor: meus labor ... ex vestro iudicio fructum est amplissimum consecutus; imp. Pomp. 2.

contemno: minime fructum laborum tuorum ... contemnere debuisti; Piso 63.

contineo: quibus (rebus) .. fructus .. continetur; Verr. III, 119.

deporto: te ... ad fructus deportandos onerariam navem comparare; Verr. V, 46.
devoro: cum ... omnium provinciarum fructus ... spe atque avaritia devorasses; dom. 60.
diripio: cum fructus diripiebantur aratorum; Verr. III, 198.
dissipo: dissipatis fructibus vestris; leg. agr. II, 89.
do: ob earum rerum laborem et sollicitudinem fructus illos datos (mihi esse); Verr. V, 36.
effundo: effusis .. fructibus vestris; leg. agr. II, 89.
eripio: noli .. eripere hunc inferiori generi hominum fructum officii; Muren. 71. nec plebi Romanae eripiendi fructus isti sunt .. gladiatorum; ib. 77. ut ... hunc ei fructum eripere cupiant; Phil. XIV, 3.
fero: f. **fero,** III. fructum (7 St.) S. 336.
impertio: non quo ... ego hunc laudis fructum praesenti libenter impertiam; Sest. 87.
lacero: cum fructus .. aratorum .. omni lacerabantur iniuria; Verr. III, 198.
lego: fructum omnium bonorum suorum Caeseniae legat; Caecin. 11.
mereor: quem (fructum) meruerunt; Qu. Rosc. 44.
neglego: praesentis fructus neglegamus; Sest. 143.
ostendo: quod si non hic tantus fructus ostenderetur; Arch. 16.
percipio: qui (fructus) ex perpetua oratione percipi potuit; Verr. a. pr. 33. ut cum decumo fructus arationis perceptus sit; ib. III, 114. si .. ubertas in percipiundis fructibus fuit; ib. 227. ut ... intellegas ... male perceptos fructus; ib. ut ... pulcherrimum .. fructum .. victoriae populus Romanus percipere possit; ib. V, 77. si quis minorem gloriae fructum putat ex Graecis versibus percipi quam ex Latinis; Arch. 23. maxime vellem, .. ut P. Sulla ... modestiae fructum aliquem percipere potuisset; Sulla 1.
polliceor: aliis fructum libidinum ... pollicebatur (Catilina); Catil. II, 8.
pono: qui (fructus) in spe legis [huius] positi sunt; leg. agr. II, 22.
praecerpo: non praecerpo fructum officii tui; Verr. IV, 80
propono: ostendetis bonae rationi et constanti et gravi nullum a vobis fructum esse propositum; Flacc. 106
quaero: fac fidem te nihil nisi populi utilitatem et fructum quaerere; leg. agr. II, 22.
refero: cum in eo vestra dignitas mihi fructum diligentiae referret; Verr. I, 20.
relinquo: voluntas offensa multorum, quibus ... incommodo morbi etiam ceteri vitae fructus relinquendi; Muren. 47.
repeto: carum rerum omnium ... hic A. Licinius fructum a me repetere ... debet; Arch. 1.
reservo: fructum istum laudis ... in alia tempora reservemus; Verr. a. pr. 33. quod ad tempus existimationis partae fructus reservabitur? Sulla 77. spei fructum rei convenit et evento reservari; Phil. XIV, 5.
restituo: quod honestissimo ordini cum splendore fructus quoque iucunditatis est restitutus; Muren. 40.
retineo: ceteri fructus omnium rerum ... communi cautione atque aequa ex ‖ei‖ parte retinentur; leg. agr. II, 22.
retribuo: cum illis exactae aetatis [severissime] fructum ... retribuam; Qu. Rosc. 44.
revoco: idcirco mihi videntur fructum reditus et gratulationis meae ad suorum sacerdotum potestatem iudiciumque revocasse; dom. 143.
trado: cum tuos omnis fructus publicano tradidisses; Verr. III, 32. ut sibi .. fructus .. omnis ... Apronio tradere liceret; ib. 69. cui honoris integros fructus non sit traditurus; Sulla 88.
tribuo: qui ei .. rei fructum suo iudicio tribuendum esse duxerunt; imp. Pomp. 2. sive hunc di immortales fructum mei reditus populo Romano tribuunt; dom. 17.
vendo: an fructus integros ... aratorum .. vendidisti? Verr. III, 40. consequitur vilitas in vendundis (fructibus); ib. 227. si recte licet vendere (fructus); ib.

2. **Dativ:** impono: vectigal .. esse impositum fructibus nostris dicitur; Font. 20.
sum: nisi eos, qui vobis fructui sunt, conservaritis; imp. Pomp. 16.

3. **Ablativ:** careo: ecquando .. isto fructu quisquam caruit? Verr. V, 66.
privo: cum ... fructu illo .. frumentariae rei populum Romanum privares; Verr. III, 48.

4. **mit Präpositionen:** addo ad: unde Apronio ad illos fructus arationum hoc corollarium nummorum adderetur; Verr. III, 118.
adfero ad: ut nihil possint ex eis (litteris) . ad communem adferre fructum; Arch. 12.
adquiro ad: mihi .. ipsi quid est quod iam ad vitae fructum possit adquiri? Catil. III, 28.
certo cum: quod si maturius facere voluissent neque ... certare cum usuris fructibus praediorum; Catil. II, 18.
constituo ad: quae (curationes) constituuntur ad populi fructum aliquem; leg. agr. II, 17.
habeo in: putat se bonum in .. fructibus .. suis habuisse custodem ac vilicum; Verr. III, 119.
invenio ex: ex quo fructu nummos quos tibi daret inveniret? Verr. III, 198.
pervenio ad: cum .. ille ... malit tardius ad laborum suorum fructus pervenire, quam non explere susceptum rei publicae munus; prov. cons. 35.
redundo ad: quod laudem adulescentis propinqui existimo etiam ad meum aliquem fructum redundare; Ligar. 8.
relinquo ex: cum ... multis .. non modo granum nullum, sed ne paleae quidem ex omni fructu atque ex annuo labore relinquerentur; Verr. III, 114.
teneo in: teneo ... in ipsis fructibus provinciae Siciliae furem manifesto averteutem rem frumentariam omnem, pecuniam maximam; Verr. III, 137.

III. **nach Adjectiven:** permagnus ad: hoc ... vestrum beneficium .. ad animi mei fructum .. duco esse permagnum; leg. agr. II, 5.
reliquus de: quibus nihil .. de fructu ... reliqui fecit; Verr. III, 115

IV. **nach Substantiven:** calamitas: annona .. pretium nisi in calamitate fructuum non habet; Verr. III, 227.
magnitudo: Campani semper superbi (sunt) ... fructuum magnitudine; leg. agr. II, 95.
potestas: quid aut quantum .. est quod .. liberum possit habere ille arator ac dominus in potestate suorum fructuum? Verr. III, 227.
varietas: ut ... varietate fructuum ... facile omnibus terris antecellat (Asia); imp. Pomp. 14.

V. **Umstand:** 1. adsequi: hoc arator adsequi per triennium certe fructu suo non potuit; Verr. III, 201.
alere: an obliti estis ... quantos agri Campani fructibus exercitus alueritis? leg. agr. II, 80.
compensare, dissolvere: quae (damna) ab isto aetatis fructu dissoluta et compensata sunt; Verr. V, 33.
duci: neque quisquam nostrum in rei publicae periculis cum laude ac virtute versatur, quin spe posteritatis fructuque ducatur; Rabir. 29.
teneri: dixi ... ipsam rationem arandi spe magis et iucunditate quadam quam fructu atque emolumento teneri; Verr. III, 227.
varius: hoc agri Campani vectigal ... nec bellis infestum nec fructibus varium ... esse solet; leg. agr. II, 81.
2. in: quid aut quantum .. est quod ... possit

habere ille arator ac dominus ... in ipsis fructibus solutum? Verr. III, 227.

praeter: hominem video ... vendidisse praeter fructus suos nihil umquam; Verr. IV, 11.

propter: Caesenniam possedisse propter usum fructum non negas; Caecin. 94.

frugalis, ordentlich, wirthschaftlich, bieder: homo: homo .. ordinis sui frugalissimus; Verr. I, 71. nova res ... nuntiatur ... P. Titio tutori, homini frugalissimo; Verr. I, 135. venit M. Iunius .. frugalissimus homo; ib. 137. quod homo frugalissimus .. te ... domum suam invitavit; ib. II, 110 ceteri, saepe frugalissimi homines, excluduntur; ib. III, 8. a Tissensibus ... frugalissimis .. hominibus nonne plus lucri nomine eripitur, quam quantum omnino frumenti exararant? ib. 86. cum ... mecum duos frugalissimos homines scribas haberem; ib. 182. homines sunt (Apollonidenses) tota Asia frugalissimi; Flacc. 71.

frugalitas, Wirthschaftlichkeit, Ordnungssinn, Biederkeit: I. est: hominum ipsorum .. ea .. frugalitas .. est; Verr. II, 7. nihil in eo nisi frugalitatem .. esse curamus; Planc. 62. in illo .. rege ... singularis et admiranda frugalitas (est); Deiot. 26.

videtur: ut ingenerata familiae (eius) frugalitas videretur; Sest. 21.

II, 1. admiror: f. I. est; Deiot. 26.

despicio: despicitis eorum (hominum novorum) frugalitatem; Verr. III, 7.

iudico: ego .. frugalitatem ... virtutem maximam iudico; Deiot. 26.

2. dico de: nihil de hominis frugalitate .. dicam; Verr. V, 20.

III. cognomen: M. Pisone, qui cognomen frugalitatis, nisi accepisset, ipse peperisset; Flacc. 5. (3. 59).

existimatio: homo ... frugalitatis existimatione praeclara ..., qui ante quaesturam cum meretricibus lenonibusque vixisset; Verr. I, 101.

frugaliter, ordentlich: omnia signa, tabulas ... frugaliter domum suam deportavit; dom. 111.

frugi, ordentlich, rechtschaffen, brav, bieder: alqs: frugi factus est (ille); Phil. II, 69.

homo: sunt omnes Siculi ... homines ... plane frugi; Verr. III, 67. Diodorus, homo frugi, ... ad propinquum suum scribit; ib. IV, 39. frugi .. hominem ... videtis positum in vestra fide ac potestate; Font. 40. frugi hominem dici non multum laudis habet in rege; Deiot. 26.

servus: servus ... frugi .. sermonem Fabricii non est aspernatus; Cluent. 47. cum ... diutius .. servitutem (simus) perpessi quam captivi servi frugi .. solent; Phil. VIII, 32.

frumentarius, das Getreide betreffend, Getreide liefernd: causa: nunc tractare causam instituimus frumentariam; Verr. III, 10. in hac causa frumentaria cognoscenda haec vobis proponite; ib. 11.

crimen: est .. unum maximum totius Sardiniae frumentarium crimen; Scaur. 21. tum .. ad hoc ... frumentarium crimen accedam; ib. 22.

genus: etiamne haec tam parva civitas ... in hoc .. frumentario genere praedae tibi et quaestui fuit? Verr. III, 85.

lex: inter aratores et decumanos lege frumentaria ... iudicia fiunt; Verr. II, 32. frumentum in Sicilia emere debuit Verres ... ex lege Terentia et Cassia frumentaria; ib. III, 163. frumentariam legem C. Gracchus ferebat; Sest. 103.

lucra: ab hac (civitate) .. haec frumentaria lucra ... exigebantur? Verr. III, 85.

nomen: cognoscite .. innumerabilem pecuniam frumentario nomine ereptam; Verr. III, 49.

praedo: de tritici .. numero tanto quis potest dubitare quin ad istum praedonem frumentarium ... pervenerit? Verr. III, 76.

procuratio: quod ... quaestorem a sua frumentaria procuratione senatus amovit; har. resp. 43.

provinciae: frumentum provinciae frumentariae .. non habebant; dom. 11. Sex Clodio ... omnis provincias frumentarias ... lege tua tradidisti; ib. 25.

quaestus: si quid redundarit de vestro frumentario quaestu; Verr. III, 155.

res: postea quam tibi .. rem frumentariam ... commisit; Verr. I, 37. neminem vestrum praeterit .. omnem utilitatem opportunitatemque provinciae Siciliae ... consistere in re frumentaria maxime; ib. III, 11. commoda rei frumentariae (fuerunt neglegenda)? ib. 43. quod caput est rei frumentariae; ib. 47. cum ... fructu illo commodoque frumentariae rei populum Romanum privares; ib. 48. qui principes rei frumentariae fuerint; ib. 109. cum ... res frumentaria ... istius avaritia interierit; ib. 127. quid .. erat quod vectigalibus prospiceret Metellus ... in tota re frumentaria? ib. 128. teneo ... furem manifesto avertentem rem frumentariam omnem; ib. 137. ut Alba fateatur istum in re frumentaria ... aperte palamque esse praedatum; ib. 146. per quaestores rem frumentariam esse administratam; ib. 225. cognita tota re frumentaria; ib. 226. rem frumentariam esse suppeditatam; ib. V, 135. tanta .. vilitas annonae ex summa inopia et caritate rei frumentariae consecuta est; imp. Pomp. 44. populum Romanum in Capitolium propter metum atque inopiam rei frumentariae convenisse; dom. 6. summam .. inopiam rei frumentariae (fuisse) ... nemo negat; ib. 12. quasi vero ego .. rei frumentariae praefuissem; ib. 14. his vir extra ordinem rei frumentariae non fuit? dom. 25. ex ore impurissimo Sex. Clodii rem frumentariam esse ereptam; dom. 26. quod ... ad ... M. Scaurum rem frumentariam translatam sciebat; Sest. 39. cum rei *frumentariae* ... praefuisset; Scaur. 39.

subsidia: qui (Cn. Pompeius) ... haec tria frumentaria subsidia rei publicae (Siciliam, Africam, Sardiniam) firmissimis praesidiis classibusque munivit; imp. Pomp. 34.

frumentum, Getreide: I. Subject: est: hae litterae ... hoc, quantum est ex Sicilia frumenti horuotiui exaraverunt; Verr. III, 45. frumenti eius omnis, quod in areis esset, (condemnatur); ib. 54. quod (frumentum) ... sit ... ex eo acervo, ex quo partem tu idem decumarum nomine probaris; ib. 173. potest illo quicquam esse certius, in tua potestate atque in tuis horreis omne frumentum Siciliae per triennium ... fuisse? ib. 178. unde erat frumentum, quod Romam mitteres? ib. 179. in eo frumento primus tibi ille quaestus erat ipsum frumentum, quod erat ereptum ab aratoribus; ib. quanti frumentum esset; ib. 189. quanti Ephesi sit frumentum; ib. 191. si ullo in loco eius provinciae frumentum tanti fuit; ib. 194. quoniam (frumentum) vilius erat; ib. 195. „quanti frumentum sit, considera"; ib. 196. cum in areis frumenta sunt; ib. V, 29. quo (frumentum) gratius esset tum; dom. 11.

habent: aratoris .. interest ita se frumenta habere, ut decumae quam plurimo venire possint; Verr. III, 147.

nascuntur: ut frumenta nata sunt, ita decumae veneunt; Verr. III, 147.

opus est: „mihi frumentum non opus est"; Verr. III, 196.

pertinet: quod (frumentum) ad populum Romanum pertinet; Verr. III, 202.

pervenit: sicut Agyriuense frumentum (ad istum pervenit); Verr. III, 76.

II. nach Verben: 1. Accusativ: accipio: f. **accipio,** III. frumentum (4 St.) B. I, S. 40, b.

admetior: coge ut ad aquam tibi ... frumentum Hennenses admetiantur; Verr. III, 192.

adveho: cum ex eisdem agris eiusdem anni frumentum ex decumis Romam mancipes advexissent; Verr. III, 172.
aestimo: f. **aestimo,** II. frumentum (10 St.) B. I, S. 143, b.
apporto: ex Sicilia Siculum frumentum apportari oportere; Verr. III, 172.
aspicio, attingo: ego frumentum neque attigi neque aspexi; Verr. III, 175.
aufero: f. **aufero,** III. frumentum (3 St) B. I, S. 360, b.
celo: Apronius decumanus ... non frumentum remotum atque celatum ... tollit; Verr. III, 54.
claudo: si tu id (frumentum) non omne clausum et compressum possidebas; Verr. III, 179. frumentum provinciae frumentariae partim non habebant, ... partim in alias terras ... miserant, partim ... custodiis suis clausum continebant; dom. 11.
coëmo: ipsos (mancipes) sibi frumentum coëmisse; Verr. III, 175.
comprimo: quasi vero ego ... compressum aliquod frumentum tenerem; dom. 14. f. claudo; Verr. III, 179.
contineo: f. claudo; dom. 11.
corrumpo: imbri frumentum corrumpi in area patiebatur; Verr. III, 36.
debeo: f. **debeo,** IV. frumentum (4 St.) S. 25, b.
deporto: ut ... neque in deportando frumento grano uno posset arator ... fraudare decumanum; Verr. III, 20. eo die, quo iusseris, (frumentum) deportabunt; ib. 192.
detraho: quod .. de capite quantum commodum fuerit frumenti decumani detraxerit; Verr. I, 11.
distribuo: f. impero; Verr. III, 163.
do: f. **do,** III. frumentum (12 St.) S. 143, a.
emo: f. **emo,** III. frumentum (27 St.) S. 197, b.
eripio: a quibus omne frumentum eripuit; Verr. III, 115. frumentum, quod erat ereptum ab aratoribus; ib. 179.
exaro: f. **exaro** frumentum (4 St.) S. 258, b.
exigo: f. **exigo,** II. frumentum (3 St.) S. 268, b.
exporto: qui (Athenagoras) in fame frumentum exportare erat ausus; Flacc. 17.
exprimo: ab eis ... tantum exprimi frumentum quantum Apronius imperasset; Verr. III, 105.
fero: ut horum populorum agri frumentum eius modi te praetore ferrent, quod numquam antea; Verr. III, 172.
flagito: non a te ipso instituta (concursatio illa) me frumentum flagitabat? dom. 14.
habeo: sibi habeat (Sicilia) frumentum; Verr. III, 202. f. claudo; dom. 11.
impero: cum frumentum sibi in cellam imperavisset; div. Caec. 30. „cum frumentum imperarem"; Verr. I, 70. quo modo Lyciam, Pamphyliam, Pisidiam Phrygiamque totam frumento imperando (vexarit); ib. 95. cum iste civitatibus frumentum ... imperaret; ib. 95. quod eis plus frumenti imperabatur, quam quantum exararant; ib. III, 57. emendi (frumenti) duo genera fuerunt, unum decumanum, *imperatum*, alterum quod praeterea civitatibus aequaliter esset distributum; ib. 163. in frumentum imperatum HS duodetriciens in annos singulos Verri decernebatur; ib. cum .. frumentum ... in eum locum quo imperabatur portare nollet; ib. 189. instituerunt .. in ultima ac difficillima ad portandum loca frumentum imperare; ib. 190. qui ... frumentum cellae nomine imperaverunt; ib. 209. Sacerdos ... frumentum in cellam imperavit; ib. 214. ne imperandi (frumenti) quidem (modus fuit); ib. 225. summam faciam vobis ... frumenti in cellam imperati; ib. si ... tanto plus (frumenti), quam erat ei concessum legibus, imperavit; ib. (cum frumentum) in cellam magistratibus et legatis imperetur; ib. 227. quicquid erat oneris ... in frumento imperando; ib. IV, 76. Mamertinis se frumentum non imperare pronuntiat; ib. V, 53. quin Mamertinis pro portione (frumentum) imperaretur; ib. 55. L. Metellus ... frumentum Mamertinis imperavit; ib. cur Tauromenitanis frumentum, cur Netinis imperasti? ib. 56. cedo mihi eiusdem praetoris litteras ... frumenti imperati; ib. mitto rationem .. imperati .. frumenti; Piso 90. uti .. Q. Caepio Brutus ... frumentum .. imperet; Phil. X, 26. f. exprimo.
improbo: an poterat non modo Apronius, sed quivis, ... improbare Siculum frumentum? Verr. III, 73. solitum esse istum ... frumentum improbare; ib. 171. monstrum ac prodigium (mihi) videbatur civitatum frumentum improbare, suum probare; ib. improbas frumentum Siculorum; ib. 172. cum civitatum Siciliae volgo omne frumentum improbas; ib. improbas Halaesinum (frumentum), Thermitanum, Cephaloeditanum, Amestratinum, Tyndaritanum, Herbitense, multorum praeterea civitatum; ib. quid acciderat ut ... emptum (frumentum) improbaretur? ib. improbas Halaesinum (frumentum); ib. 173. quorum frumentum improbasti; ib. quae est .. ista ratio ... frumentum improbare id? ib. quid interest, utrum hoc feceris an frumentum non improbaris? ib. 174. mancipes frumentum improbasse; ib. 175. mancipibus potestatem .. (frumenti) improbandi .. permisi; ib. quarum (civitatum) frumentum improbare nolueris; Verr. III, 180.
metior: exercitui si metiendum (frumentum) esset; Verr. III, 73. quod (frumentum) illi ex area .. metiri licebat; ib.
mitto: si .. doceo te amplius frumenti abstulisse quam populo Romano misisse; Verr. III, 49. quantum frumenti esset Romam mittendum, tantum (frumenti) de suo quaestu ac de sua copia frumenti mittere (Romam); ib. 171. num ex Aegypto aut Syria frumentum Romam missurus es? ib. 172. uti fateare te Romam frumentum emptum Siculorum pecunia misisse; ib. 176. quod (frumentum) Romam mitteres; ib. 179. quod (frumentum) Romam mitteres; ib. 202. quod (frumentum) populo Romano mitteret (Verres); ib. IV, 150. ut subito novum (frumentum) mitterent; dom. 11. f. claudo; ib.
pario: f. vendo; Verr. III, 179.
porto: f. impero; Verr. III, 189.
probo: nummi praeterea exiguntur, ut probetur frumentum? Verr. III, 73. cum suum [frumentum] probasset; ib. 171. quid acciderat ut ... decumanum (frumentum) probaretur? ib. 172. habes ab alio populo quod probes (frumentum); ib. 173. frumento probato; ib. 174. mancipibus potestatem probandi (frumenti) .. permisi; ib. 175. frumentum Centuripinorum et Agrigentinorum et non nullorum fortasse praeterea probasti; ib. 180. f. improbo; Verr. III, 171.
relinquo: nihil sibi frumenti ab Apronio relictum; Verr. III, 31. huic homini ... frumenti scitote ... tantum relictum esse, quantum Apronii libido tulit; ib. 56.
removeo: f. celo.
servo: cum .. frumentum .. servare vellet; Verr. III, 189.
sumo: cum ... frumentum in cellam ei sumere liceret; Verr. III, 188. in cellam quod (frumentum) sumi oporteret; ib. frumentum ab eis sumpseritne C. Verres; ib. IV, 150.
suppedito: (Sicilia) frumento .. suppeditando maximos exercitus nostros . . aluit; Verr. II, 5. ut .. populo Romano satis frumenti ex Sicilia suppeditaretur; ib. III, 43. quae (Sicilia) tibi ex alio genere frumentum suppeditare possit? ib. 172. frumento suppeditato; Balb. 40.
teneo: f. claudo; Verr. III, 179. comprimo.
tollo: ne quis frumentum de area tolleret; Verr. III, 36. f. celo.
trado: Sex. Clodio ... omne frumentum privatum et publicum ... lege tua tradidisti; dom. 25.

tribuo: ut ex agro populi Romani plus frumenti servo Venerio quam populo Romano tribui pateretur; Verr. III, 89.
vendo: ut praetor ... vendat (frumentum); Verr. III, 171. ostendam ... neminem in Sicilia pluris frumentum vendidisse; ib. 173. alter (in eo frumento tibi quaestus erat) quod [frumentum] improbissime per triennium partum non semel, sed bis, neque uno, sed duobus pretiis unum et idem frumentum vendidisti; ib. 179. cum .. frumentum vendidisset; ib. 189. quanti domi vendidisset (frumentum); ib. 192. ut ne venderent (Mamertini frumentum)? ib. V, 52.

Genetiv: condemno: ſ. I. est; Verr. III, 54.
3. **Dativ:** constituo: monstrum ac prodigium (mihi) videbatur ... cum suum [frumentum] probasset, pretium ei frumento constituere; Verr. III, 171.
sum: in quibus (provinciis) unum pretium frumento esse non solet; Verr. III, 192.

4. **Ablativ:** careo: tui milites in provincia Sicilia .. frumento .. caruerunt; Verr. V, 137.
utor: Q. Catulus frumento est usus; Verr. III, 211.

5. **mit Präpositionen:** accipio pro: quod eius nautae nomine pro .. frumento .. acceperat; Verr. V, 62.
aufero pro: a quo (populo Romano) HS XXI in medimna pro eodem illo frumento abstulisti; Verr. III, 179. multos saepe viros bonos ... pecuniam pro frumento abstulisse; ib. 188.
debeo pro: quae (pecunia) pro frumento debita esset; Verr. III, 180.
do ad: hanc pecuniam tantam ... datam ad frumentum ... abs te sic laceratam esse dico; Verr. III, 164. — de: de frumento (nummum dabat)? Verr. III, 118. — pro: quam (pecuniam) his oportuit civitatibus pro frumento dari; Verr. III, 174. ut sibi pro frumento quanti frumentum esset dare liceret; ib. 189. ut (civitates) nummos pro frumento darent; ib. 191.
exigo pro: queritur Sicilia tota C. Verrem ab aratoribus ... pro frumento in modios singulos duodenos sestertios exegisse; div. Caec. 30. mancipes a civitatibus pro frumento pecuniam exegerunt; ib. 33. cum .. a civitatibus pro frumento pecuniam exigebas; Verr. III, 179.
pono in: custos .. in frumento publico est positus; Flacc. 45.
solvo pro: pro quo frumento pecunia omnis soluta non est; div. Caec. 32. permultis civitatibus pro frumento nihil solvit omnino; Verr. III, 165. quod permultis civitatibus pro frumento nihil solvit omnino; ib. 169. qui sibi dicat omne esse pro frumento, quod oportuerit, solutum; ib. 180. cum ... pro frumento pecuniam civitatibus solverem; ib. 182.

III. **nach Substantiven:** alqd: ſ. II, 1. detraho. exaro (S. 268, b). mitto. relinquo. I, 1. est; Verr. III, 45.
aestimatio: an me ad M. Antonii aestimationem frumenti ... revocaturus es? Verr. III, 213. arator quisquam .. in caritate de aestimatione frumenti questus est? ib. 216. de aestimatione frumenti cum dices; ib. 222.
aestimator: unus tu dominus, unus aestimator, unus venditor tota in provincia ... frumenti omnis fuisti; Piso 86.
caritas: C. Sentium vidimus ... propter caritatem frumenti ... permagnam ex cibariis pecuniam deportare; Verr. III, 217. ſ. numerus; Planc. 64.
causa: ad illam .. causam frumenti .. revertar; Verr. III, 84.
copia: quod omnis frumenti copia decumarum nomine penes istum esset redacta; Verr. III, 171. petebatur a me frumenti copia; dom. 16.
decumae: si palam praeco .. praedicasset, non decumas frumenti, sed dimidias venire partis; Verr. III, 40. DECUMAS FRUMENTI LEGE HIERONICA VENDIDI; ib. 123.
dominus: ſ. aestimator.
genus: cur in isto genere solo frumenti ista aestimatio constituatur? Verr. III, 202. non .. erat hoc genus frumenti ex eo genere quod exigeretur; ib. V, 52.
granum: video frumenti granum Halaesinos ... nullum dedisse; Verr. III, 171.
litterae: ſ. II, 1. impero; Verr. V, 56.
numerus: dico te ... magnum numerum frumenti ... Syracusis exportasse; Verr. II, 176 magnus a multis frumenti numerus ablatus (est); ib. III, 39. tanto numero frumenti lucri nomine imperato; ib 73. frumenti tantus numerus imperio tuo .. cogitur; ib. ego nunc eum frumenti numerum ... decumanis ab Herbitensibus (datum) esse dico; ib. 79. attendite, quantus numerus frumenti cogatur ex omni agro decumano; ib. 100. hic tantus .. frumenti .. numerus ab aratoribus per vim ablatus est? ib. 106. populo Romano magnus frumenti numerus mittebatur; ib. 117. ex quo intellexistis innumerabilem frumenti numerum .. aversum a re publica esse ereptumque aratoribus; ib. 163. quantum (pecuniae) ad eum numerum frumenti satis sit, quem ei civitati imperas emendum; ib. 173. idem nunc pro eo numero frumenti HS VIII milia dare coactus est; ib. 201. frumenti maximus numerus e Gallia; Font. 8. ceteris ... maximum frumenti numerum ... imperavit (Fonteius); ib. 13. frumenti in summa caritate maximum numerum miserant; Planc. 64.
pars: ſ. decumae; Verr. III, 40.
quinquagesimae: nec nummorum accessionem cogebatur arator dare nec ternas quinquagesimas frumenti addere; Verr. III, 117.
ratio: nisi omnis frumenti ratio ex temporibus esset et annona .. consideranda; Verr. III, 215. mitto rationem exacti .. frumenti; Piso 90.
summa: ut aliquos summa frumenti decumani vinceret; Verr. III, 48. quod ipsum non de summa frumenti detractum est; ib. IV, 20.
venditor: ſ. aestimator.
vis: ex quibus (agris) maxima vis frumenti .. plebi Romanae ... quaeritur; Verr. V, 123.

IV. **Umstand:** 1. ali: piratae Siculo frumento alebantur? Verr. V, 99.
iuvari: frumento Catilinam esse putasses iuvandum; Piso 14. „nisi .. Brutum .. frumento iuvero“; Phil. XIII, 34.
redimere: quo illi frumento ... tamen ab decumanorum iniuriis civis suos non redemerunt; Verr. III, 79.
zum Satz: DEDI STIPENDIO, FRUMENTO ... HS MILLE SESCENTA TRIGINTA QUINQUE MILIA QUADRINGENTOS DECEM ET SEPTEM NUMMOS; Verr. I, 36. sumptum omnem in classem frumento ... suo quaeque nauarcho civitas dare solebat; Verr. V, 60.
2. in: facidem in eo frumento, quod ad populum Romanum pertinet; Verr. III, 202. „at enim istam rem in publico frumento Sicilia non ferret; [hanc rem] in meo frumento tulit (Sicilia)“; ib. 203. ſ. I. est; Verr. III, 179.
ob: si .. te .. pecuniam ... faeneratum docerem ... ob frumentum decretam; Verr. III, 169.

fruor, genießen, sich erfreuen, benutzen, den Nießbrauch haben: I. **absolut:** alqs: usum et fructum omnium bonorum suorum Caesenniae legat, ut frueretur una cum filio; Caecin. 11. nihil cuiquam fuit umquam iucundius quam mihi meus frater: non tam id sentiebam, cum fruebar, quam tum, cum carebam; Quir. 3.

II. **mit Object:** alq. re: quin ... nobis haec fruenda relinqueret, quae ipse servasset; Milo 63.
agro: quibus (agris) nunc publicani fruuntur;

leg. agr. II, 50. deducent suos, quorum nomine ipsi .. fruantur (agro); II, 78.
bonis: frueretur (Caesennia) .. bonis cum eo, quem suis bonis heredem esse cupiebat; Caecin. 12.
campo: promiscue toto (campo Martio) quam proprie parva frui parte malitis ‖maletis‖; leg. agr. II, 85.
civitate: Volaterrani ... fruuntur nobiscum simul hac civitate; dom. 79.
conspectu: mihi liceret eius urbis .. conspectu tranquillo animo et quieto frui; Sulla 26.
dignitate: qua (dignitate) fruimur in civitate; Cluent. 146.
domo: neque .. *ut* domo sua frua*tur* ... laborat; Rabir. 37.
fortuna: si ille hac tam eximia fortuna ... frui non properat; prov. cons. 30. fruere cum fortuna et gloria tum etiam natura et moribus tuis; Marcell. 19. qui suis amplissimis fortunis nisi bonis ‖nobis‖ salvis frui non potest; Phil. XIII, 16.
fundis: si constat hunc ... certis fundis .. frui solitum esse; Sex. Rosc. 44.
gaudio: quin quam primum maximo gaudio .. frueremur; Phil. X, 1.
gloria: f. fortuna; Marcell. 19.
gratulatione: quin quam primum .. gratulatione (maxima) frueremur; Phil. X, 1.
indignitate: fruar .. tua indignitate; Piso 99.
laetitia: laetitia frui satis est maximae praeclarissimaeque pugnae; Phil. XIV, 1.
liberalitate: ut mihi beatiores illi videantur .. qui tua liberalitate fruuntur; Ligar. 31.
libertate: cur his per te frui libertate sua ... non licet? Flacc. 71.
luce: qua (luce) fruimur; Sex. Rosc. 131.
misericordia: qui simili in calamitate sunt, cur tua misericordia non simili fruuntur? Phil. II, 98.
moribus, natura: f. fortuna; Marcell. 19.
opibus: ut illi (cives) vivi fruantur opibus suis; Balb. 49.
parte: f. campo.
pace: si pace frui volumus; Phil. VII, 19. pace numquam fruemur; ib.
publico: si qui frui publico non potuit per hostem; prov. cons. 12. quem is frui (publico) non sinit, qui est ... hostis; ib.
rebus: putatisne vos illis rebus frui posse? imp. Pomp. 16. quibus ego omnibus antea rebus sic fruebar ut nemo magis; Quir. 4.
re publica: ut ... mihi re publica aliquando restituta liceret frui; dom. 145. si mihi bona re publica frui non licuerit; Milo 93. fruemur victrice re publica; Phil. XIII, 7.
solacio: fruatur sane hoc solacio; prov. cons. 16.
spiritu: alter eos ... punctum temporis frui .. hoc communi spiritu non putat oportere; Catil. IV, 7.
vectigalibus: permittitur infinita potestas innumerabilis pecuniae conficiendae de vestris vectigalibus non fruendis, sed alienandis; leg. agr. II, 33. vectigalibus eius virtute partis se frui putat oportere; ib. 62. vectigalibus non fruuntur qui redemerunt; har. resp. 60.
virtute: res publica ... frui debet summi viri vita atque virtute; imp. Pomp. 59. me .. quam socios tua frui virtute malebam; Planc. 13.
vita: si autem ‖sin autem‖ quod oderat Habitus inimicum, idcirco illum vita frui nolebat; Cluent. 170. alter eos ... punctum temporis frui vita ... non putat oportere; Catil. IV, 7. f. virtute; imp. Pomp. 59.
voluptate: qua (voluptate) nunc vestro beneficio fruor; Quir. 2.

frustra, erfolglos, vergeblich, zwecklos: I. conficio: quam (togam) frustra confeceras; Vatin. 16.
contero: frustra tempus contero; Qu. Rosc. 41.
do: queri ... incipiunt, sese HS LXXX nummum frustra dedisse; Verr. II, 56.
facio: quod ... non frustra fecimus; Ligar. 14.
iubeo: memini ... me .. tuis litteris bene sperare non frustra esse iussum; Deiot. 38.
litigo: aliquot .. in causis eum videram frustra litigantem; Cael. 27.
polliceor: ne forte me hoc frustra pollicitum esse praedices; Qu. Rosc. 37.
requiro: civem qui se pro patriae salute opponat invidiae frustra posthac requiretis; har. resp. 60.
scribo: quod scio te non frustra scribere solere; Deiot. 38.
suscipio: „o frustra .. mihi suscepti labores“! Milo 94.
II. verus: o mea frustra semper verissima auguria rerum futurarum! Phil. II, 89.

frustum, Bissen: frustis esculentis vinum redolentibus; Phil. II, 63.

frux, Frucht, Feldfrucht, Getreide, Tüchtigkeit, Besserung: I, 1. oriuntur: unde ... fruges .. ortae ... putantur; Flacc. 62.
sunt: quantae fruges industriae sint futurae; Cael. 76.
2. Ausruf: quae fruges! Quir. 4.
II, 1. adfero: ad quos (Athenienses) Ceres ... dicitur fruges .. attulisse; Verr. IV, 108.
distribuo: unde ... fruges ... in omnis terras distributae putantur; Flacc. 62.
invenio: apud quos eam (Cererem) ... fruges invenisse constat; Verr. IV, 108. ubi primum fruges inventae esse dicuntur; ib. V, 99. frugibus inventis; ib. inventis frugibus; ib. 188.
perdo: si Iuppiter Optimus Maximus ... fruges perdidit; Sex. Rosc. 131.
reperio: ut non omnem frugem .. in omni agro reperire possis; Sex. Rosc. 75. fruges in ea terra (Sicilia) primum repertas esse arbitrantur; Verr. IV, 106.
2. careo: tui milites in provincia Sicilia frugibus .. caruerunt; Verr. V, 137.
3. recipio ad: multos et vidi in hac civitate et audivi ... se ad frugem bonam .. recepisse; Cael. 28.
III. copia: dis .. immortalibus frugum ubertate copia, vilitate reditum meum comprobantibus; Quir. 18. ut ... reditu (meo) .. frugum copia (reducta videatur); dom. 17.
decumae: ut ... decumas .. frugum minutarum ... Romae venderent; Verr. III, 18.
inopia: quem ad modum discessu meo frugum inopia ... fuisset; dom. 17. movet me etiam in hac ... inopia frugum religio Telluris; har. resp. 31.
ubertas: mecum etiam frugum ubertas (afuit); sen. 34. f. copia; Quir. 18.
vilitas: f. copia; Quir. 18.

fuco, schminken, fälschen: alqd: isdem ineptiis fucata sunt illa omnia; Muren. 26. simulata ista ficta fucata sunt omnia; Fr. A. V, 10.
signa: haec sunt ... signa probitatis non fucata forensi specie; Planc. 29.

fucosus, geschminkt, verfälscht: merces: auditae visaeque (sunt) merces ... fucosae; Rab. Post. 40.
vicinitas: laudanda est ... vicinitas ... non fucosa; Planc. 22.

fuga, Flucht, Entweichen, Verbannung: I. Subject: coarguit: sin autem fuga laboris desidiam ... coarguit; Muren. 9.
deterret: si Themistoclem illum .. non deterruit a re publica defendenda ... Aristidi fuga; Sest. 141.
est: quo fugam hostium fore arbitrentur; Sex. Rosc. 151. quae fuga aratorum (esset); Verr. IV,

114. quem ad modum discessu meo ... fuga .. fuisset; dom. 17. itaque in illo tumultu ... fugae (erant); Piso 28. mihi ... quaevis fuga quam ulla provincia esset optatior; ib. 33. vide ... quantae in periculis fugae (sint) proximorum; Milo 69. quae tua fuga (erat); Phil. II, 88. quam misera fuga (erat); ib. III, 24. turpis .. fuga mortis omni est morte peior; ib. VIII, 29. ex eo ... fuga in Galliam (erat); ib. XIII, 20.

habet: quae (fuga) ipsa exitum non habebat; Phil. V, 42.

permovent: si quem aratorum fugae ... non permovent; Verr. III, 144.

II. **nach Verben:** 1. cogito: omnes .. miserabilem fugam cogitabant; Phil. XIV, 10.

consequor: si immortalitas consequeretur praesentis periculi fugam; Phil. X, 20.

exploro: quae (navis) .. omnibus ... explorare fugam domini videbatur; Verr. V, 44.

exsequor: qui per valetudinem exsequi .. illam fugam .. potuissent; Phil. II, 54.

facio: cum fugam factam esse constabit; Caecin. 43. quas (iste tum) fugas fecerit ... vidistis; dom. 67.

iudico: ista tua fuga nefaria proditio consulis tui conscelerata iudicaretur; Verr. I, 37.

meditor: tu ut ullam fugam meditere? Catil. I, 22.

perhorresco: fugam virginum atque puerorum ... perhorresco; Catil. IV, 12.

quaero: fugam quaerebamus omnes; Phil. V, 42.

recognosco: cum istius in quaestura fugam .. recognosceret; Verr. II, 18.

2. mando: dubitas ... vitam istam ... fugae .. mandare? Catil. I, 20.

3. confero in: se in fugam conferunt una amici advocatique eius; Caecin. 22.

confugio ex: quod est proditum memoria ac litteris, Latonam ex longo errore et fuga ... confugisse Delum; Verr. I, 48.

conicio in: Licinium ... se in fugam coniecisse; Cael. 63.

converto ad: si L. Catilina ... ex hoc cursu sceleris ac belli iter ad fugam ... converterit; Catil. II, 14.

dico de: cum Philinus Herbitensis ... de .. aratorum .. fuga ... publice diceret; Verr. III, 80. dicit is pro testimonio ... de Cleomenis fuga; Verr. V, 122.

do in: dant sese in fugam istius praclari imperatoris nocturni milites; Verr. IV, 95.

impello in: cum ignaviae ratio te in fugam ... impelleret; Rabir. 22.

recipio ex: cum ex illa fuga ... clam te domum recepisti; Phil. II, 88.

revoco e: *Bostarem .. quendam ... Triarius criminatur ... e fuga revocatum ... veneno ab hospite necatum esse;* Scaur. c. 2. § 1.

III. **nach Substantiven:** causa: causam fugae dicitis eandem quam omnes intellegimus; Caecin. 44.

praesidium: vitam .. suam .. fugae praesidio ... defendit; Sest. 76.

simulatio: Arinem cum illa sua .. fugae simulatione Romam se contulisse; Scaur. 9.

via: qui ... ipsius fugae tutam viam quaesiverunt; Caecin. 44.

IV. **Umstand:** 1. amitti: Cleomenis .. fuga (classem esse amissam); Verr. V, 101.

consulere: *ipse fuga sibi consuluit;* Scaur. c. 2. § 7.

2. de: qui cum de Pharsalica fuga Paphum persecuti sunt; Phil. II, 39.

ex: dicunt, qui ex belli .. fuga nunc primum audent contra M. Fonteium inermem consistere; Font. 14.

in: qui in fuga tam improbus sit; Verr. III, 155. ut quisque in fuga postremus, ita in periculo princeps erat; ib. V, 90. quam (Medeam) praedicant in fuga fratris sui membra ... dissipavisse; imp. Pomp. 22. hunc (Mithridatem) in illo timore et fuga Tigranes .. excepit; ib. 23. etiam in extrema .. fuga nomen .. retinuit (Mithridates) regium; Muren. 34. in fuga foeda mors est; Phil. XIV, 32.

post: cur post illius fugam iudices alios sortitus es? Verr. II, 44. post illam fugam ... numquam inermem ||inermum|| se inimicis committere ausus est; Cluent. 25. ut primum post .. latronis .. desperatam fugam libere ||tuto|| senatus haberi potuit; Phil. V, 30.

fugio, fliehen, entfliehen, enteilen, schwinden, entgehen, vermeiden, ausweichen: I. **absolut:** 1. **unpersönlich:** qui (Cleomenes) secum fugere .. iussit; Verr. V, 104. qui (M. Aemilius) ... sibi tarditatem pedum .. ad fugiendum impedimento fore putabat; Rabir. 21. quae ... legere et spectare debemus .. ut .. fugere discamus; Rab. Post. 29.

2. **persönlich:** alqs: si qui ex acie fugerint; Sex. Rosc. 151. ut ... sibi ... ex Sicilia ... fugiendum esse arbitrentur (Siculi); Verr. II, 157. domo fugientes (Tlepolemus et Hiero) ad eum se exsules ... contulerunt; ib. IV, 30. quod (oppidum) ab Aenea fugiente a Troia ... conditum esse demonstrant; ib. 72. quorum alios .. ex Hispania fugientis ad Siciliam appulsos esse dicebat; ib. V, 72. quod si Cleomenes non tanto ante fugisset; ib. 89. is (Heraclius) ... neque metu perterritus fugit; ib. 111. qui (Phylarchus) quia cum Cleomene non fugit; ib. 122. eos ... a Dianio fugere dicebat; ib. 146. ex Hispania fugientis se excepisse et supplicio adfecisse dicit; ib. 151. ostendito illos ... ab Dianio fugientes ad Siciliam esse delatos; ib. 154. ne ... deterior sit causa eorum qui fugerint; Caecin. 46. si .. ex eo loco metu permotus fugisset; ib. 49. „deiectus est Caecina ... ex eo (loco) .. unde fugit"; ib. 80. „ex eo (loco) sum deiectus ... unde fugi"; ib. 84. sic Mithridates fugiens maximam vim auri atque argenti ... in Ponto omnem reliquit; imp. Pomp. 22. deprehensa re non illa (Sassia) ut a viro improbo discessisset, sed ut a crudelissimo hoste fugisset; Cluent. 189. quam procul a suspicione fugit (Rullus)? leg. agr. III, 6. ut ... praesto esset ille, qui .. fugientis exciperet; Catil. III, 8. per nefandum scelus fugit illim; har. resp. 42. sciasne tum fugisse Memmium? Vatin. 34. fugit aliquis e manibus; Cael. 65. cum Licinium ... fugere conantem mulieraria manus ista de manibus amiserit ||emiserit||; ib. 66. cur tot viri ac tales hunc ... non ... fugientem consecuti sint; ib. 67. Bostarem .. quendam .. fugientem e Sardinia Scauri adventum *Triarius criminatur ... veneno ab hospite necatum esse;* Scaur. c. 2. § 1. clam ex Sardinia est fugere conatus; ib. c. 2. § 7. nudus atque egens .. fugit (Gabinius) e regno; Rab. Post. 39. cum se ille fugiens in scalarum tenebris abdidisset; Milo 40. cum ille ... perterritus fugeret ad Tiberim; ib. 41. venit ut ad fugientem, non ut ad insequentem; Deiot. 13. cum .. ei, qui ante sequi populi consensum solebant, fugiunt; Phil. I, 37. quo (die) primum ex urbe fugit Antonius; ib. III, 2. fugere festinans senatus consultum de supplicatione per discessionem fecit; ib. 24. qui .. haec fugiens fecerit; ib. 27. nisi prius cum fratre fugisset; ib. VI, 14. illum miserum fugientem iugulavit; ib. VII, 17. o solem ipsum beatissimum, qui ... fugientem vidit Antonium! ib. XIV, 27. sic ... insequar fugientem; Fr. B. XII, 1.

advocati: qui (advocati nostri) .. ut fugerent; Caecin. 44. quid igitur fugiebant (advocati nostri)? ib. fugisse (advocatos nostros) perterritos confitemini; ib.

dux, princeps: ut ... metu perterritus, princeps latronum duxque fugerit; Phil. XIV, 27.

exercitus: qui (exercitus) metu ac tenui saepe suspicione periculi fugerunt; Caecin. 43.

quadriremis: evolarat iam e conspectu fere fugiens quadriremis; Verr. V, 88.
socii: cum ceteri socii tui fugerent ac se occultarent; Sex. Rosc. 95.
telum: SI TELUM MANU FUGIT; Tull. 51

II. **mit einfachem Object:** alqd: neque hoc Q. Catulum ... fugit; Verr. a. pr. 44. illud, quod istum fugerat; ib. V, 105. alia si quae (actio) forte est quae nos fugerit; Caecin. 37. id sum dicturus ... quod illos non fugerit; ib. 86. neque .. quemquam vestrum fugit ... non eundem esse ordinem dignitatis et renuntiationis; Muren. 18. si .. fugiunt (te); Vatin. 39. quod nemo .. civis est ... qui vos non oculis fugiat; Piso 45. me .. fugerat deorum immortalium has esse in impios et consceleratos poenas certissimas; ib. 46. f. bestiam.
alqd: omnia ..., quae vindicaris in altero, tibi ipsi vehementer fugienda sunt; Verr. III, 4. huic donis militaribus triumphum decorare fugiendum fuit? Muren. 11. quorum alterum fugiendum non esse, carere sensu; Sest. 47. unus inventus est, qui id auderet, quod omnium fugisset .. audacia; Phil. II, 64.
aditum: qui (consules) aditum huius loci ... partim magno opere fugerunt; leg. agr. II, 6 omnes aditum .. tuum fugiunt; Sest. 111.
bestiam: omnes ut aliquam immanem ac perniciosam bestiam pestemque (illum) fugiebant; Cluent. 41.
caedem: cum ... (eorum) alter .. caedem .. fugisset; sen. 38. me ... caedem .. fugisse; Sest. 45.
certamen: quoniam adhuc praesens certamen .. fugerunt (tribuni plebis); leg. agr. III, 1.
congressum: omnes .. congressum tuum fugiunt; Sest. 111.
conspectum: qui (consules) ... conspectum .. vestrum partim magno opere fugerunt; leg. agr. II, 6. nec, quorum oculos offendebat, eorum ipsorum conspectum fugere ausus est (L. Sulla); ib. 56. quem cum mihi conspectum morte magis .. fugiendum .. esse videatis; dom. 146.
contagionem: nemo ex tot hospitibus inventus est, qui non contagionem aspectus (illius) fugeret; Cluent. 193.
contentionem: quoniam adhuc .. contentionem (praesentem) .. fugerunt; leg. agr. III, 1.
cymbala: neque conlegae tui cymbala fugi; Piso 20.
dimicationem: me ... dimicationem .. fugisse; Sest. 45.
discrimen: (ut) fugiam omne discrimen; Phil. XIII, 6.
dolorem: quod illae (nationes) .. dolorem .. fugiunt; Phil. X, 20.
fluctus: me .. spe reliquae tranquillitatis praesentis fluctus tempestatemque fugisse; Sest. 73.
genus: eorum unum (genus agrorum) propter invidiam domini fugiunt, alterum propter vastitatem; leg. agr. II, 70.
hominem: hominem amentem hoc fugit; Verr. IV, 27.
immortalitatem: eo magis ea (immortalitas) fugienda videretur; Phil. X, 20.
impetum: neque ei .. praedonum impetum fugiebant; Verr. V, 90.
infamiam: qui (Verres) ... ne illam quidem infamiam fugerit; Verr. V, 40.
laborem: hic si laborem fugeret; Cael. 47. quod illae (nationes) laborem .. fugiunt; Phil. X, 20.
locum: sin hunc locum ||is in locum|| fugis; Caecin. 84.
lucem: est [levis] animi lucem splendoremque fugientis iustam gloriam ... repudiare; Piso 57.
minas: ea Sex. Roscium ... fugientem latronum tela et minas recepit domum; Sex. Rosc. 27.
mortem: tum mortemne fugiebam? Sest. 47. ut ne mors quidem sit in repetenda libertate fugienda; Phil. X, 20.
mores: non fugio ne hos quidem mores; Verr. III, 210.
ordinem: quem (ordinem) fugit inimicus; Flacc. 5. (Z. 44).
periculum: *qui* pro patria null*um* umquam mort*is* *p*ericulum fugit; Rabir. 37. nullum se umquam periculum pro tua dignitate fugisse; Milo 68. quod (periculum) etsi minus est fugiendum quam turpitudo; Phil. VII, 16.
pestem: f. bestiam.
populum: in quo (loco) aliquid a poëta dictum cadere in tempus nostrum videretur quod .. populum universum fugeret; Sest. 118.
portus: cum omnis portus .. fugeret (C. Marius); Sest. 50.
rationem: hanc tu rationem cum fugeris; Planc. 46.
satietatem: sentio .. moderandum mihi esse .. orationi meae fugiendamque vestram satietatem; Verr. III, 103.
scientiam: quae (res) huius viri scientiam fugere possit; imp. Pomp. 28.
sententiam: fugisti sententiam legis; Planc. 42.
sermonem: omnes .. sermonem .. tuum fugiunt; Sest. 111.
splendorem: f. lucem.
supercilium: neque .. ego supercilium tuum ... fugi; Piso 20.
tempestatem: f. fluctus.
terras: cum omnis .. terras .. fugeret (C. Marius); Sest. 50.
vim: cum ... (eorum)-alter vim fugisset; sen. 38.
vitam: ut fugere vitam vetent; Scaur. 5.

III. **mit doppeltem Accusativ:** hunc quaesitorem ac iudicem fugiebant .. ei; Sex. Rosc. 85. non fuisse fugiendos tribulis huic iudices; Planc. 43.

fugitivus, Flüchtling, Ausreißer: I. **absolut:** 1. accusat: en causa, cur regem fugitivus .. accuset; Deiot. 17.
faciunt: si fugitivi bellum in Sicilia facerent; Verr. V, 18.
possunt: ne ... fugitivi ad Messanam transire possent; Verr. V, 5.
regnat: in Sicilia ... Timarchidem fugitivum in omnibus oppidis ||omnibus oppidis|| per triennium scitote regnasse; Verr. II, 136.
sustinent: cuius mortis causam fugitivi sustinent; Verr. III, 63.
tenent: tenuerunt ... illum locum .. fugitivi; Verr. IV, 112. quem locum fugitivi iam ante tenuerunt; ib. V, 10.
transeunt: f. possunt.
2. sum: neque tam fugitivi illi ab dominis (erant) quam tu ab iure et ab legibus; Verr. IV, 112. nos .., qui sapientes non sumus, fugitivos (esse); Muren. 61.
3. Vocativ: di te perduint, fugitive; Deiot. 21.
II. **nach Verben:** 1. habeo: habet (Dolabella) fugitivos; Phil. XI, 16.
vinco: qui .. temeritate fugitivos ... vicerit; Verr. IV, 112.
2. adfero: quae crux huic fugitivo potest satis supplicii adferre? Deiot. 26.
concedo: quod .. fugitivo alicui .. concedi sit necesse; Catil. II, 19.
impingo: uncus impactus est fugitivo illi; Phil. I, 5.
III. **nach Substantiven:** 1. bellum: an bello fugitivorum Siciliam virtute tua liberatam (dicis)? Verr. V, 5. accepimus, nullum in Sicilia fugitivorum bellum fuisse; ib. quod in Sicilia iam antea bella fugitivorum fuerunt? ib. 7. cum servitiorum animos in Sicilia suspensos propter bellum Italiae fugitivorum videret; ib. 14. Apollonium ... belli fugitivorum nomine .. in vincla coniecit; ib.

18. quae (res eius gestae) quidem ad belli fugitivorum suspicionem pertinerent; ib. 25. ut ... ad bellum fugitivorum confugias; ib. 39. nisi forte Italici fugitivorum belli reliquias atque illud Tempsanum incommodum proferes; ib. nihil ex fugitivorum bello ... laudis adeptus est; ib. 42. Siciliae civitatibus bello fugitivorum M'. Aquilius etiam mutuum frumentum dedit; leg. agr. II, 83. ex quibus (pastoribus) ait se .. subito fugitivorum bellum excitaturum; Fr. B. VIII, 11.

cohortes: si centum cohortes fugitivorum fuissent; Verr. II, 27.

copiae: cum bis in ea provincia magnae fugitivorum copiae versatae sunt; Verr. III, 125. tantone plus Verres .. provinciae Siciliae calamitatis importavit, quam ... Athenio cum fugitivorum maximis copiis? ib. ne ex Italia transire in Siciliam fugitivorum copiae possent; ib. V, 5.

duces: eum speculandi causa in Siciliam a ducibus fugitivorum esse missum; Verr. V, 161.

epistula: neque ego huius fugitivi vobis .. epistulam recitassem; Verr. III, 157.

insolentia: non .. esset ullam partem istius nequitiae fugitivorum insolentia consecuta; Verr. III, 66.

manus: manum fugitivorum instructam armatamque venisse; Verr. IV, 94. cum .. te .. illinc cum tua fugitivorum manu discessisse constaret; dom. 7.

os: fugitivi .. dominum accusantis ... cum os videbam; Deiot. 3. imitari .. potius avi mores disciplinamque debebas quam optimo et clarissimo viro fugitivi ore male dicere; ib. 28.

speculator: illum P. Gavium ... non speculatorem fugitivorum fuisse; Verr. V, 164.

tela: non ego ... inter fugitivorum ... tela venissem; Verr. II, 99.

tumultus: conflato ... fugitivorum tumultu; Sulla 15.

2. bellum cum: quia cum fugitivis fortiter bellum gesserat; Flacc. 98.

IV **Umstand**: a: hoc .. ferri iam non potest, inrideri viri optimi, L. Metelli, ingenium [et contemni] ac despici a fugitivo Timarchide; Verr. III, 156. aede Castoris tamquam arce aliqua a fugitivis occupata; Sest. 85.

fugito, fliehen, meiden: qui quaestionem fugitant; Sex. Rosc. 78.

fugo, in die Flucht schlagen, verjagen, vertreiben, verscheuchen: alqm: fugatur .. Tlepolemus; Verr. IV, 96. is, qui armis .. fugatus .. est, non videtur esse deiectus? Caecin. 81. potest .. fugatus (deiectus esse); ib. 50. eum, qui .. fugatus .. sit, non esse deiectum; ib. 64. (eum) quem ... fugatum esse constet; ib. 75. sin .. ingredienti cum armata multitudine obvius fueris et ita venientem .. fugaris; ib. 76. deiectum esse qui fugatus sit; ib. 83. qui lapidibus, qui ferro alios fugaret; har. resp. 6. ab altaribus religiosissimis fugatus (Clodius); ib. 9.

contionem: fugata contione; Phil. VI, 3.

equites: „fugati equites (sunt)"; Phil. VIII, 6.

exercitus: ego exercitus maximos saepe .. fugatos esse dico; Caecin. 41.

homines: qui ... cum ... homines inermos ... fugarit; Caecin. 33.

fulcio, stützen, aufrecht erhalten: alqd: vix haec, si undique fulciamus, .. nixa in omnium nostrum umeris cohaerebunt; har. resp. 60.

causam: gravissimis ... rebus est fulta (Gaditanorum causa); Balb. 35.

equitem: equitem Romanum ... fulsit .. re, [fortuna] fide; Rab Post. 43.

rem publicam: cum ... labentem et prope cadentem rem publicam fulcire cuperetis; Phil. II, 51.

ruinas: horum consulum ruinas vos consules vestra virtute fulsistis; sen. 18.

fulgeo, blitzen, glänzen: Iupiter: Iove fulgente cum populo agi nefas esse; Vatin. 20.

milites: hos ... qui fulgent purpura, mallem secum milites eduxisset; Catil. II, 5.

fulgor, Glanz: cuius (candelabri) fulgore conlucere atque inlustrari Iovis Optimo Maximi templum oportebat; Verr. IV, 71.

fuligo, Ruß: quasi fuligine abstersa; Phil. II, 91.

fulmen, Blitz, Wetterstrahl: I. occidunt: cum duo fulmina ||lumina|| nostri imperii subito in Hispania, Cn. et L. Scipiones, exstincti occidissent; Balb. 34.

II. nuntio: an quia tribunus plebis sinistrum fulmen nuntiabat? Phil. II, 99.

III. iactus: ut fulminum iactus ... relinquam; Catil. III, 18.

IV. inter: en causam cur lex ... inter fulmina et tonitrua ferretur; Phil. V, 15.

fumo, rauchen: alqs: ut vos isdem ignibus circumsaepti me primum .. pro vobis .. fumantem videretis; har. resp. 45.

domus: quod ita domus ipsa fumabat; Sest. 24.

naves: cum fumantis etiam nostras navis reliquissent; Verr. V, 95.

reliquiae: quae .. lex ... fumantis reliquias coniurationis exstinxit; Cael. 70.

fumosus, beräuchert: obrepsisti ad honores .. commendatione fumosarum imaginum; Piso 1.

fumus, Rauch, Qualm: 1. excruciari: hominem ingenuum ... fumo excruciatum semivivum reliquit; Verr. I, 45.

2. in: paulisper stetimus in illo ganearum tuarum .. fumo; Piso 13.

functio, Verrichtung: ut eis iucundior esset muneris illius functio; Verr. III, 15.

fundamentum, Grund, Grundlage: I, 1. disperit: unumne fundum pulcherrimum populi Romani ..., fundamentum vectigalium ... disperire patiemini? leg. agr. II, 80.

est: quae (fundamenta) firmissima sunt; Cael. 5. nullum est .. fundamentum horum criminum; ib. 30.

nituntur: si nituntur (fundamenta) iudicio suorum; Cael. 5.

2. sum: hoc fundamentum libertatis (est); Cluent. 146. huius .. otiosae dignitatis haec fundamenta sunt; Sest. 98. quae ego paulo ante fundamenta .. esse dixi; ib. 99. haec sunt .. fundamenta firmissima nostrae libertatis, sui quemque iuris et retinendi et dimittendi esse dominum; Balb. 31. pietas fundamentum est omnium virtutum; Planc. 29.

II, 1. ago: qui ... sic agere fundamenta (instituit); Milo 75.

constituo: quae (fundamenta) si erunt ... constituta; Scaur. 21.

everto: hic ad evertenda rei publicae fundamenta Gallos arcessit; Catil IV, 13.

iacio: iacta sunt fundamenta defensionis; Muren. 14. cui causae fundamenta iaciantur; Flacc. 4. eis fundamentis .. adulescentiae iactis; Sulla 30. videor mihi iecisse fundamenta defensionis meae; Cael. 5. ut me totius nostrae defensionis quasi quaedam iacere fundamenta patiamini; Scaur. 21. ut fundamenta nondum quae cogitas ieceris; Marcell. 25. in quo templo ... ieci fundamenta pacis; Phil. I, 1. hodierno .. die ... fundamenta iacta sunt reliquarum actionum; ib. IV, 1. ieci ... fundamenta rei publicae; ib. V, 30. eo die primum .. fundamenta sunt iacta rei publicae; ib. VI, 2.

pono: his fundamentis positis consulatus tui;

Piso 9. quae (fundamenta) si erunt ... posita; Scaur. 21.
2. utor: cum ... velim ... hoc uti .. fundamento defensionis; Cluent. 30.
nascor ab: reges ... ab his .. fundamentis .. nascuntur; leg. agr. II, 29.
III. excitari: quibus .. fundamentis haec tantae summis in rebus laudes excitatae sint; Sest. 5.

funditus, von Grund aus, völlig, gänzlich: deleo: cuius .. rei memoriam omnem .. funditus .. deleri arbitror oportere; Quinct. 70. id (monumentum) funditus delevit; Verr. IV, 79. T. Annius ad illam pestem .. funditus delendam natus esse videtur; har. resp. 6. ne deleri .. rem publicam funditus velles; Phil. II, 52. ut senatum funditus deleas; ib. XIII, 23.
eicio: quod genus hominum ... ab hoc plebicola tribuno plebis funditus eicitur; leg. agr. II, 84.
everto: f. **everto,** II. alqm; Sex. Rosc. 115. aratorem; Verr. III, 47. 48. 77. (B. I, S. 273, a). civitatem (4 St. B. I, S. 532. f.) fortunas, provinciam; div. Caec. 7. rem publicam; Phil. II, 52. villam (S. 245).
exstinguo: qui se istius opera funditus exstinctos esse arbitrentur; Verr. II, 52. qui me ... funditus una cum re publica oppressum exstinctumque voluerunt; har. resp. 3.
intereo: rem publicam funditus interituram fuisse; Quir. 17. rem publicam funditus interituram fuisse; Phil. III, 5.
opprimo: f. exstinguo; har. resp. 3.
tollo: cuius .. rei memoriam omnem tolli funditus .. arbitror oportere; Quinct. 70. funditus libertatem vestram hac lege tolli; leg. agr. II, 24. haec, quae procul erant a conspectu imperii, ... funditus .. sustulerunt (maiores nostri); ib. 87. ut eius ... omnis memoria funditus ex oculis hominum ac mentibus tolleretur; dom. 114. consules ... perfecisse, ut per ipsos publicum consilium funditus tolleretur; Sest. 42. spectarasne ||spectarisne|| id, ut patres conscripti ex re publica funditus tollerentur? Vatin. 35. dictaturam ... funditus ex re publica sustulit; Phil. I, 3. cum dictatoris nomen ... funditus ex re publica sustulisset; ib. 4. nomen dictatoris funditus sustulisti; ib. 32.

fundo, begründen, befestigen, sichern: alqd: nihil veritate fundatum (reperietur); Flacc. 26.
familiam: deflevi ... subitas fundatissimae familiae ruinas; dom. 96.
fortunas: quod fortunas suas fundatas ... potestati regiae libidinique commiserit; Rab. Post. 1.
imperium: cogitate quantis laboribus fundatum imperium ... una nox paene delerit; Catil. IV, 19. illud ... maxime nostrum fundavit imperium; Balb. 31.

fundo, niederwerfen, hinstrecken, vertreiben, zersprengen, vergeuden, gebären: I. alqm: ut ... plerique ut fusi sine mente ac sine ullo sensu iacerent; Verr. V, 28.
apothecas: fundit apothecas; Phil. III, 31.
copias: f. **copia,** B, II, 1. fundo (4 St.) B. I, S. 705, b.
exercitum: ut ... sceleratissimorum hostium exercitum .. fusum .. cognovi; Phil. XIV, 1.
homines: ut quodam tempore homines ... fusi per agros .. vagarentur; Sest. 91.
hostis: Hirtius ipse ... hostis .. nefarios ... fudit; Phil. XIV, 27.
II. alqm — beluam: quae te beluam ex utero, non hominem fudit; Piso fr. 5.

fundus, Grund, Boden, Grundstück, Landgut, Autorität: I. **Subject:** abest: a quo loco fundus is ... non longe abest; Caecin. 20. quot milia fundus suus abesset ab urbe; ib. 28.
deest: neque istorum pecuniis quicquam aliud deesse video, nisi eius modi fundos; leg. agr. II, 78.
disperit: unumne fundum pulcherrimum populi Romani ... disperire patiemini? leg. agr. II, 80.
est: FUNDUM CAPENATEM ... EX IURE QUIRITIUM P. SERVILII ESSE; Verr. II, 31. (dicebat) uxoris esse (fundum); Verr. III, 55. qui (fundus) fundo eius antiquo continens esset; Caecin. 15. homini ... denuntiat fundum illum ... suum esse; ib. 19. istius ille fundus est? ib. A. Caecinae fundus sit necne; ib. 104. fundum esse Caecinae; ib. ut meliore iure ||melior|| tui soceri fundus Hirpinus sit ... quam meus paternus avitusque fundus Arpinas; leg. agr. III, 8. „fundus Sabinus meus est“: „immo meus;“ Muren. 26. „FUNDUS .. QUI EST IN AGRO, QUI SABINUS VOCATUR“ (meus est); ib. „EUM (fundum) EGO EX IURE QUIRITIUM MEUM ESSE AIO; ib.
meritat: si qui vilicus ex eo fundo, qui sestertia dena meritasset, ... domino xx milia nummum pro x miserit; Verr. III, 119.
pervenit: ut perveniat ad me fundus; Caecin. 74.
venit: ut ... fundum venire arbitrarentur; Sex. Rosc. 133. ex quo tempore fundus veniit; Caecin. 19. Varronis .. Casinatem fundum quis venisse dicit? Phil. II, 103.
II. **nach Verben:** 1. **Accusativ:** accipio: „cum fundum a Flavio accepit“; Qu. Rosc. 35. quia mancipio fundum accepi; leg. agr. III, 9.
addico: fundus addicitur Aebutio; Caecin. 16.
aufero: fundum fructuosissimum abstulit; Qu. Rosc. 34.
contineo: quibus (rebus) fundi (continentur); Verr. III, 119.
continuo: quos (fundos) in agro Casinati optimos fructuosissimosque continuavit; leg. agr. III, 14.
do: si a Sulla mihi datus (fundus) esset; leg. agr. III, 9.
eloco: fundum elocatum esse dicebat; Verr. III, 55.
emo: f. **emo,** III. fundum (8 St.) S. 198, a.
exseco: ipse (Strato) armarii fundum exsecuit; Cluent. 179.
facio: f. **facio,** IV, 1, a. fundum (14 St.) S. 310, a.
flagito: fundum Privernatem flagitabat; Cluent. 141.
habeo: te in Italia maritimum habere fundum; Verr. V, 46. fundum habet in agro Thurino M. Tullius paternum; Tull. 14. quid .. refert .. fundum relictum a patre aut aliqua ratione habere bene partum? Caecin. 74. quid .. prodest fundum habere? ib. si quem (fundum) habes; ib. 95. cum pluris fundos haberet; leg. agr. II, 82.
loco: Xenonis Menaeni .. uxoris fundus erat colono locatus; Verr. III, 55. Caesennia fundum .. locavit; Caecin. 17.
mercor: fundum Cymaeum Romae mercatus est de pupillo Meculonio; Flacc. 46.
pario: f. habeo; Caecin. 74.
peto: qui ... alienos fundos ... petebat; Milo 74.
possideo: ... si quis unum aliquem fundum quavis ratione possideat ...; Quinct. 85. de tribus et decem fundis tris nobilissimos fundos cum video possidere; Sex. Rosc. 99. quin nemo vestrum possit .. fundum (suum) ... obtinere; Verr. II, 30. Caesennia fundum possedit; Caecin. 17. quem (fundum) ... possedit Caesennia; ib. 19. si Caesennia tum possidebat (fundum); ib. 94. si Caecina non possidebat (fundum); ib. 95. eos fundos ... sine ulla cura possidebit; leg. agr. III, 14.
proscribo: (iste) fundum proscripsit; Tull. 16.
recupero: eum [tu testem] spe recuperandi fundi paterni venire ad testimonium dicendum coëgisti; Flacc. 51.
relinquo: fundos decem et tris reliquit; Sex. Rosc. 20. fundus a patre relinqui potest; Caecin. 74. f. habeo; Caecin. 74.
requiro: Tiburtem fundum requirebat; Cluent. 141.

restituo: NEQUE IS FUNDUS Q. CATULO RESTITUETUR; Verr. II, 31. non ‖nonne‖ necesse erit L. Octavio iudici cogere P. Servilium Q. Catulo fundum restituere; Verr. II, 31.
teneo: quos (fundos) nunc cum aliquo metu tenet; leg. agr. III, 14.
vendo: huic [Caesenniа] fundum in agro Tarquiniensi vendidit; Caecin. 11.
voco: f. I. est; Muren. 26.

2. **Ablativ**: fruor: si constat hunc ... certis fundis .. frui solitum esse; Sex. Rosc. 44.

3. **mit Präpositionen**: accedo in: in fundum Caecina utrum .. noluit an non potuit accedere? Caecin. 48.
adeo ad: qua adibam ad istum fundum; Caecin. 82. — in: qua adiri poterat .. in eum fundum; Caecin. 21. ab hac perturbatione religionum advolas in M. Varronis ... fundum Casinatem; Phil. II, 103.
ago de: de quo (fundo) agitur; Caecin. 20. si ... aliquem de fundo praecipitem egeris; ib. 60. de quo fundo actum sit; ib. 83.
ambigo de: de quo (fundo) nihil ambigebatur; Caecin. 21.
audio ex: quod ... ex illo solo fundo numquam malum nuntium audisset; leg. agr. II, 82.
conduco de: qui colonus habuit conductum de Caesennia fundum; Caecin. 94.
conloco in: curavit ut in eo fundo [dos] conlocaretur; Caecin. 11.
convenio ad: *cum ei centuria Populiana* videretur ... ad fundum eius convenire; Tull. 16.
decedo de: cur de fundo decedit? Qu. Rosc. 36.
deduco de: quo die ... de fundo Caecina moribus deduceretur; Caecin. 20.
deicio a: sive ex fundo sive a fundo deiectus essem; Caecin. 87. — de: ut dominus de suo fundo ... vi deiceretur; Quinct. 81. quaero abs te simne deiectus, non de Fulciniano fundo; Caecin. 82. si qui meam familiam de meo fundo deiecerit; ib. 87. — ex: si ex eo fundo essem deiectus; Caecin. 82. sum ex proximo vicini fundo deiectus; ib. f. a.
denuntio de: cur .. de isto potius fundo quam de alio ... Caecinae denuntiabas? Caecin. 95.
dico de: quod ille de suo fundo dixisse dicitur; leg. agr. II, 83. cum est illud imperitissime dictum de populis fundis; Balb. 27.
eicio e: e fundo ornatissimo eiectus (P. Quinctius) ... cum illum in suis paternis bonis dominari videret; Quinct. 98.
expello de: hic quidem iam de fundo expulsus ... esset; Quinct. 83.
ingredi in: cum in antiquum fundum ingredi vellet; Caecin. 21. „non . te sum passus in fundum ingredi"; ib. 31.
mitto ex: f. I. meritat.
pono in: si in fundo pedem posuisses; Caecin. 31.
proficiscor ad: Caecina ... ad eum fundum profectus est; Caecin. 22. — in: (Caecina et amici) in fundum proficiscuntur; ib. 20.
reficio ex: quod tanto plus sibi mercedis ex fundo refectum sit; Verr. III, 119.
resideo in: si ea lex ... in populo aliquo tamquam in fundo resedisset; Balb. 20.
sum in: cum in fundo esset (Caecina); Caecin. 35. cum idem (colonus) ex eadem conductione fuerit in fundo; ib. 94. cum erat colonus in fundo; ib. quod (sacrarium) est in fundo T. Sergii Galli; Milo 86.
transfero in: in fundum .. vicini consulis non instrumentum aut ornamenta villae, sed etiam arbores transferebantur; dom. 62.
venio in: ipse Caecina ... venit in istum fundum; Caecin. 94.
versor in: quo in fundo ... facile hominum mille versabantur valentium; Milo 53.

III. **nach Adjectiven**: adfinis: cui fundo erat adfinis M. Tullius; Tull. 14.
continens: aliquanto post ... Fulcinius huic fundo uxoris continentia quaedam praedia atque adiuncta mercatur; Caecin. 11. f. I est; Caecin. 15.

IV. **nach Substantiven**: 1. **Genetiv**: auctor: P. Caesennius, auctor fundi, ... nihil de vi (dixit); Caecin. 27.
auctoritas: lex usum et auctoritatem fundi iubet esse biennium; Caecin. 54.
dominus: dicebat ille .. se ... nec dominum eius esse fundi nec locatorem; Verr. III, 55.
emptio: duo .. testes ... de ... emptione fundi dixerunt; Caecin. 27.
emptor: cuius (fundi) istum emptorem demonstravi fuisse; Caecin. 19.
exsectio: cum exsectio illa fundi in armario animadverteretur; Cluent. 180.
forma: quoad oculis conformando ‖confirmando‖ ex multis praediis unam fundi .. formam .. perficeret ‖perfecerit‖; leg. agr. III, 14.
fructus: „usus .. eius fundi et fructus testamento viri fuerat Caesenniae;" Caecin. 19.
iugera: SI PARERET IUGERA EIUS FUNDI PLURA ESSE QUAM COLONUS ESSET PROFESSUS; Verr. III, 55.
locator: f. dominus.
pars: eius .. fundi extremam partem oleae .. definiunt; Caecin. 22.
possessio: qui Appium ... de possessione fundi deiecit; Milo 75.
regio: quoad oculis conformando ‖confirmando‖ ex multis praediis unam fundi regionem .. perficeret ‖perfecerit‖; leg. agr. III, 14.
subsidium: quorum (fundorum) subsidio familiarum magnitudines ... sustentare possint; leg. agr. II, 78.
usucapio: usucapio fundi ... non a patre relinquitur, sed a legibus; Caecin. 74.
usus: f. auctoritas. fructus.

2. **mit Präpositionen**: controversia de: de quo (fundo) erat controversia; Caecin. 21.
via per: quibus (amicis Caecinae) sese viam per fratris [sui] fundum dedisse dixit (P. Memmius); Caecin. 26.

V. **Umstand**: ante: ut ante suum fundum ... Miloni insidias conlocaret; Milo 27. fit ob viam Clodio ante fundum eius; ib. 29. ante fundum Clodii ... superiorem se fore putarat Milo? ib. 53.
de: f. II, 1. possideo; Sex. Rosc. 99.
extra: si qui mihi praesto fuerit cum armatis hominibus extra meum fundum; Caecin. 87.
in: in quo (fundo) ex conventu vim fieri oportebat; Caecin. 22.

funebris, beim Leichenbegängniß: ita .. illud epulum est funebre; Vatin. 30.

funesto, besudeln, entweihen: aras: qui ... humanis hostiis eorum (deorum) aras ac templa funestant; Font. 31.
contionem: qui funestari contionem contagione carnificis veto; Rabir. 11.
templum: templum sanctitatis ... funestari; Milo 90. f. aras.

funestus, unheilvoll, verderblich, trauervoll: alqs: tu in templum Castoris te ... funestum intulisti; Vatin. 31.
alqd: funestum est a forti atque honesto viro iugulari, funestius ab eo, cuius .; Quinct. 95. si cum multis (essem interfectus), rei publicae funestum fore videbatur; sen. 84.
animal: cum ... complexus es funestum illud animal; Piso 21.
annus: hoc illius funesti anni prodito exemplo; Sest. 59.
aquila: quam (aquilam) tibi ac tuis omnibus confido .. funestam futuram; Catil. I, 24.
auctio: L. Sulla cum bona indemnatorum ci-

vium funesta illa auctione sua ‖ sua auctione ‖ venderet; leg. agr. II, 56.
casus: o casum illum multis innocentibus .. funestum! Verr. V, 92.
dies: qui (dies) mihi funestus fuit; Sest. 53. o diem illum .. funestum senatui bonisque omnibus! Sest. 27.
fatum: qui ad illa arma fato sumus nescio quo rei publicae .. funesto .. compulsi; Marcell. 13.
fax: cum mihi ... illae infestae ac funestae faces ... animum memoria refricare (coeperant); Sulla 19. ne in hanc tantam materiem seditionis ista funesta fax adhaeresceret; dom. 13.
ignes: qui non solum vestris domiciliis atque tectis, sed etiam deorum templis atque delubris sunt funestos .. ignis inferre conati; Catil. III, 22.
imperium: quae suo .. imperio .. illo .. funesto supplicia neque a sociorum moenibus prohibere neque hostium urbibus inferre potuerunt; har. resp. 3.
indicia: ea ... ad ... (sui) nominis funesta indicia constituit; Piso 92.
latro: fuistisne .. rem publicam a funesto latrone repetituri; Sest. 81.
latrocinia: qui ... renovaturum te tua *cum* illis funesta latrocinia ... putavisti? dom. 10.
nox: o nox illa ... metuo ne funesta nobis; Flacc. 103. non noctem illam funestam .. perhorrescet? Cael. 60.
omina: nubit genero socrus ... funestis ominibus omnium; Cluent. 14.
pestis: hunc .. tu, funesta rei publicae pestis, .. civem ... domo et patria ... cedere curasti? dom. 5.
principia: ut ... Italici belli funesta illa principia ... praedixerint; har. resp. 18.
quaestura: exorta est illa rei publicae ... funesta quaestura; har. resp. 43.
securis: eorum agrorum alumnos ... ad C. Verris ... funestam securem esse servatos? Verr. V, 123.
spectaculum: ut spectaculum illud ... funestum videremus; Fr. B. VI, 20.
tabulae: funestae (tabulae) illius .. pecuniae (sunt); Phil. II, 93.
tribunatus: si illa ... flamma rei publicae suum illum pestiferum et funestum tribunatum ... divina religione defenderit; dom. 2.

fungor, vollbringen, leisten, genügen: alqd muneris: quid aratorem ipsum arationis nomine muneris in rem publicam fungi ac sustinere velitis; Verr. III, 199.
officio: ut mea vox ... officio functa consulari videretur; Catil. IV, 19. funguntur officio; Cael. 21. alter ... fungitur officio boni senatoris; prov. cons. 36. numquam tu illum accusavisti ut hostem, sed ut amicum officio parum functum; Deiot. 9.

funis, Strick, Seil: (cum conarentur) alii ... (signum) rapere ad se funibus; Verr. IV, 95.

funus, Leichenbegängniß, Bestattung, Untergang: I, 1. est: etsi miserum atque acerbum fuisset (id funus); dom. 42.
2. sum: casum illum meum funus esse rei publicae, sed funus iustum et indictum; prov. cons. 45. si illud funus fuit; Phil. II, 90.
II, 1. duco: huic acerbissimum vivo videntique funus ducitur; Quinct. 50.
facio: de integro funus iam sepulto filio fecit; Cluent. 28.
habeo: si funus id habendum est ‖ sit ‖; Quinct. 50.
indico: id funus ... iure indictum esse dicebant; dom. 42. funus te indixisse rei publicae; ib.
loco: non palam virorum funera locabantur? Verr. V, 120.
noto: quod si ille ... Gabinium et Pisonem, duo rei publicae .. paene funera ... verborum gravitate esse notandos putavit; prov. cons. 2.
2. praesum: etsi tum ... funeri tyranni ... praefuisti; Phil. II, 90.
remitto: aedilis curulis edictum ... Ser. Sulpicii ... funeri remittere ‖ funeri mittere ‖; Phil. IX, 17.
solvo: qui .. omnia paterno funeri iusta solvisset; Sex. Rosc. 23.
subvenio: cuius (C. Marii) divina atque eximia virtus magnis populi Romani .. funeribus .. subvenit; prov. cons. 32.
3. privo: uti ne *se* legitimo funere ... priveris; Rabir. 37.
4. converto ad: cuius (Matris magnae) ludi violati, polluti, paene ... ad funus civitatis conversi sunt; har. resp. 24.
convolo ad: an (causa popularis debet videri) in qua furiae concitatae tamquam ad funus rei publicae convolant? Sest. 109.
nubo in: (illa) in priviguorum funus nupsit; Cluent. 188.
quaero ex: (qui) caedis et incendiorum causam quaesierit ex funere; Phil. III, 30.
III. continens: persequere continentis his funeribus dies; Piso 11.
IV, 1. arbitria: cum tibi arbitria funeris solvebantur; sen. 18. nondum morte complorata arbitria petentis funeris; dom. 98. cum ... arbitria non mei solum, sed patriae funeris abstulisti; Piso 21.
excusatio: cum ad iudicii moram familiaris funeris excusatio quaereretur; Rabir. 8.
exsequiae: postremo etiam fortassis mater exsequias illius funeris prosecuta mortem se filii lugere simulasset; Cluent. 201.
merces: dico etiam in ipso supplicio ... mercedem funeris .. constitui nefas fuisse; Verr. V, 134.
munus: ita .. illud epulum est funebre, ut munus sit funeris, epulae .. ipsae dignitatis; Vatin. 30.
2. edictum de: quod (edictum) de funeribus habeant; Phil. IX, 17.
V, 1. deleniri: quae (Sassia) se ... filiorum funeribus esse delenitam videret; Cluent. 28.
efferri: cum tua rogatione funere elatam rem publicam esse dicerent; dom. 42.
2. in: cum curasset in funere C. Marii, ut Q. Scaevola vulneraretur; Sex. Rosc. 33. ut ... illum tot iam in funeribus rei publicae exsultantem ac tripudiantem legum .. laqueis constringeret; Sest. 88. quis (umquam) in funere familiari cenavit cum toga pulla? Vatin. 31. cum .. antea senatus auctoritatem suam in virorum fortium funeribus .. ostenderit; Phil. IX, 16.
sine: ut ... sine funere ... ambureretur abiectus; Milo 86.

fur, Dieb, Schurke: I, 1. avertit: teneo ... furem manifesto avertentem rem frumentariam omnem, pecuniam maximam; Verr. III, 137.
defendit: si se telo defendat (fur); Tull. 47.
veniunt: ut significent, si fures venerint; Sex. Rosc. 56.
2. sum: „qui (Verres) non modo ipse fur non est, sed ne alium quidem passus est esse?" Verr. II, 57. sit (Verres) fur; Verr. V, 4.
II, 1. accuso: furem aliquem .. accusaris; Verr. III, 4.
adduco: non enim furem ... in vestrum iudicium adduximus; Verr. I, 9.
interficio: si duodecim tabulae nocturnum furem ... interfici impune voluerunt; Milo 9.
internosco: fures internoscere non possunt; Sex. Rosc. 56.
occido: ut furem noctu liceat occidere; Tull. 47. furem ... luce occidi vetant XII tabulae; ib. 50. si quis furem occiderit, iniuria occiderit; ib. 52.

reperio: ne in praedae quidem societate ... suffragii latorem in ista tua proscriptione quemquam nisi furem .. reperire potuisti; dom. 48.
teneo: s. I, 1. avertit.
2. disputo cum: mox .. ut cum fure ... disputabo; Piso 38.
III. disciplina: quod tu eius modi evasisti ... in furis .. disciplina educatus; Verr. III, 161.
IV. a: hanc deam quisquam violare audeat ... a fure sublatam? dom. 112.

furaciter, diebisch: cum .. omnium domus apothecas, navis furacissime scrutarere; Vatin. 12.

furax, diebisch: homo: Caesonium, hominis furacissimi filium, ausus est appellare; Piso fr. 4.
manus: cum tu ... tuis ipse furacissimis manibus detractam ... lauream ... abiecisti; Piso 74.

furcifer, Galgenstrick: 1. progreditur: furcifer quo progreditur? Deiot. 26.
2. Vocativ: id tu tibi, furcifer, sumes? Vatin. 15. crudelitatis tu, furcifer, senatum consul in contione condemnas? Piso 14.

furia (Furia), Raserei, Furie: I, 1. agitant: ut eos agitent furiae; Sex. Rosc. 66.
capit: ista ... furia patriae cum urbem ... cepisset, occupasset, teneret; dom. 102.
clamat: omnibus in contionibus illa furia clamabat; Sest. 39.
convolant: an (causa popularis debet videri) in qua furiae concitatae tamquam ad funus rei publicae convolant? Sest. 109.
occupat, tenet: s. capit.
repetant: quae (Furiae) .. parentum poenas a consceleratissimis filiis repetant; Sex. Rosc. 67.
sunt: hae sunt impiis adsiduae domesticaeque Furiae; Sex. Rosc. 67. Gellium, Firmidium, Titium, eiusdem modi furias illis mercennariis gregibus duces et auctores fuisse; Sest. 112. hae sunt impiorum furiae; Piso 46.
2. o: aude nunc, o furia, de tuo (consulatu) dicere; Piso 8.
II, 1. appello: appellarisne nominatim ... furiam patriae, ... P. Clodium? Vatin. 33.
concito: s. I, 1. convolant.
dirumpo: dirumpatur ‖disrumpatur‖ licet ista furia atque audiat haec ex me, quoniam lacessivit; dom. 99.
sustineo: cuius vix sustinetis furias insepulti; Milo 91.
2. interdico: ut huic furiae ... vox interdiceretur; har. resp. 12.
ministro: ardentis faces furiis Clodianis paene ipse consul ministrabas; Piso 26.
III. infelix: impii cives ... ad illam curiam furiis ‖viribus partibus‖ potius suis, quam rei publicae infelicem congregabant; Phil. XIV, 15.
IV, 1. faces: istum ... ardentes furiarum faces excitaverunt; Fr. A. V, 3.
taedae: nolite .. putare ... eos ... agitari et perterreri Furiarum taedis ardentibus; Sex. Rosc. 67.
2. bellum cum: cum his furiis ... bellum mihi inexpiabile dico esse susceptum; har. resp. 4.
V. ab: eidem .. consules ... producti ... in contionem ab illa furia ... illa omnia ... comprobaverunt; Sest. 33. cum in eundem .. ab eadem illa taeterrima furia productus ad populum ... falsum testimonium dixeris; Vatin. 40.
cum: tu in templum Castoris te cum C. Fibulo atrato ceterisque tuis furiis funestum intulisti; Vatin. 31.

furialis, den Furien gehörig, rasend, schrecklich, taedae: nolite .. putare ... homines consceleratos impulsu deorum terreri furialibus taedis ardentibus; Piso 46.
vox: cum furialis in contionibus voces mittis; har. resp. 39. nemo furialem vocem bonus audire poterat; Sest. 106. furialis illa vox ... acerbissime personabat; Planc. 86.

furibundus, wüthend, rasend: alqs: cum ille furibundus ... venisset; Sest. 117.
homo: cum ... intentus *est* arcus ... in universam rem publicam traductione ad plebem furibundi hominis; Sest. 15.
impetus: Caesaris ... virtus latronis impetus .. furibundos retardavit; Phil. XIII, 19.

furiosus, wüthend, rasend, leidenschaftlich: A. **bei Substantiven:** alqs: ut erat (C. Fimbria) furiosus; Sex. Rosc. 33. ille (Theomnastus) furiosus urgere (coepit); Verr. IV, 149. ut ... privatus (Rullus) furiosus esse videatur; leg. agr. II, 32. omnes optimates sunt, qui neque nocentes sunt nec natura improbi nec furiosi; Sest. 97. ego te non ... furiosum ... putem? Piso 47. nisi eum furiosissimum iudicas; Deiot. 15. qui (rumores) etiam furiosum illum Caecilium excitaverunt; ib. 25 ut ... furiosior quam Clodius viderere; Phil. II, 1. quemquamne fuisse ... tam furiosum, qui (hoc) crederet? ib. XIV, 14.
contiones: *tametsi capitale mihi odium minis* ac furiosis contionibus indixerat; Fr. B. XIII, 1, 2.
cupiditas: quo te iam pridem ista tua cupiditas .. furiosa rapiebat; Catil. I, 25.
ganeo: plura dixi quam dicendum fuit in furiosissimum .. ganeonem; Sest. 111.
gladiator: unus furiosus gladiator ... contra quattuor consules gerit bellum; Phil. XIII, 16.
homo: respondebo hominis furiosi non orationi ... sed convicio; dom. 3. illud a te homine .. furioso requiro; ib. dominante homine furioso; Milo 78.
mulier: itane .. mulier iam non morbo, sed scelere furiosa ... in filii caput quaestionem habere conata es? Cluent. 182.
temeritas: hoc providebam animo, ... non mihi esse ... C. Cethegi furiosam temeritatem pertimescendam; Catil. III, 16.
tribunus: quod habiturus essem contra tribunum plebis furiosum ... fortem .. consulem; Sest. 20. cum illi soli essent praeter furiosum illum tribunum duo rei publicae turbines; Sest. 25. si per furiosum illum tribunum senatui quod sentiebat perficere licuisset; Milo 14.
vinolentia: quid furiosam vinolentiam tuam proferam? Phil. II, 101.
vis: haec furiosa vis vaesani tribuni plebis facile superari .. potuit; dom. 55.
B. **allein:** I. Vocativ: partes, furiose, dicuntur in foro, in curia; Phil. XIII, 39.
II. do: hic di immortales ... mentem illi .. furioso dederunt; Milo 88.
III. optatum: haec ... vobis ... utrum cogitata sapientium an optata furiosorum videntur? leg. agr. I, 1.

furo, rasen, wüthen, toben: I. unpersönlich: quid est aliud furere? Piso 47.
II. alqs: dolore ardere atque iracundia furere coepit; Verr. II, 92. ut ... omnibus .. furere videretur (Verres); ib. IV, 39. L. Catilinam, furentem audacia ... ex urbe .. eiecimus; Catil. II, 1. eos hoc mones: desinant furere; ib. 20. qui furentes inducuntur; har. resp. 39. tum furis; ib. qui consul incipientem furere atque conantem sua se manu interfecturum .. dixerit; Cael. 60. ille si non acerrime fureret; Piso 50. Torquatus praeter ceteros furebat; ib. 78. M. Favonio .. quaerenti ex eo qua spe fureret .. respondit; Milo 26. quamvis sis ... furens; Phil. II, 68. necesse est ... furere etiam saepe vigilantem; ib. nisi unus adulescens illius furentis impetus crudelissimosque conatus cohibuisset; ib. III, 5. nec furere desinit; ib. 31. ille furens infesta iam patriae signa .. inferebat; ib. V, 23. Brutus .. impetum .. furentis (Antonii) ... vitae suae periculo conligavit; ib. XI,

4. ponite .. ante oculos ... furentis introitum Dolabellae; ib. 7. vos ab urbe furentem Antonium avertistis; ib. XIV, 33.

adulescens: audaciam ... adulescentis furentis .. non posse arceri otii finibus; har. resp. 4.

frater: quonam modo ille furenti fratri suo [patrueli] consularis restitisset? Cael. 60.

homo: hominem furentem .. continui; har. resp. 1. nisi incredibilis .. virtus furentis hominis conatum atque audaciam compressisset; Phil. X, 11.

impetus: quod non sentiunt ... illius furentis ac volaticos impetus in se ipsos posse converti; har. resp. 46.

mulier: furere crudelis atque importuna mulier; Cluent. 177.

tribunus: sunt inventi qui senatum tribuno furenti constrictum traderent; dom. 113.

furor, stehlen, erschleichen: I, 1, a. genus: ut intellegatis eum Romae quaesisse genera furandi; Verr. II, 18. (reperiebam) eundem mira quaedam excogitare genera furandi; ib. 134. quin .. C. Verres ... versatus .. sit ... in omni genere furandi; ib. V, 1.

locus: in metu belli furandi locus qui potest esse? Verr. V, 10.

ratio: de ista furandi .. ratione nihil dico; Verr. V, 11.

b. in: ut iste in furando manibus suis, oculis illorum uteretur; Verr. IV, 33.

2. alqs: qui cum isto furati sunt; Verr. I, 97. quam lepide se furari putat! Verr. III, 35.

servi: num furatum domum P. Fabii noctu venerunt (servi M. Tullii)? Tull. 48. num luce furatum venerunt (servi M. Tullii)? ib.

II. alqd: quae rapuit et furatus est; Verr. I, 60.

civitatem: non .. furatus (L. Cornelius) esse civitatem ... dicitur; Balb. 5.

furor, Wuth, Raserei, Wahnsinn, Leidenschaft: I. **Subject:** arcessit: cum .. te ... furor L. Saturnini in Capitolium arcesseret; Rabir. 22.

ardet: cum maxime furor arderet Antonii; Phil. III, 3.

aufert: mihi quod potuit ... sceleratorum hominum furor detrahere, eripuit, abstulit, dissipavit; Quir. 19.

consequitur: ut summus furor .. consequatur; Sex. Rosc. 66.

detrahit, dissipat, eripit: f. aufert.

eludit: quam diu .. furor iste tuus nos eludet? Catil. I, 1.

erumpit: si furorem incredibilem biennio ante conceptum erupisse in meo consulatu scripsi; Sulla 67.

est: incredibilis fuit ac singularis furor; Sulla 75. num ille furor tribuni plebis ductus ex non nullis perveterum temporum exemplis fraudi Metello fuit? dom. 123. qui fuit tuus ille tantus furor? Vatin. 26. qui .. tantus furor in Caelio (est)? Cael. 15. non est credibilis tantus in ullo furor; Marcell. 21.

exsultat: f. II, 1. reprimo; Sest. 95.

facit: infractus furor tuus inanis faciebat impetus; dom. 64.

imminet: imminebat tuus furor omnium fortunis et bonis; dom. 25.

movet: me .. consularis furor movit? Planc. 86.

opprimit: furor .. quidam ... istius effrenatum animum importunamque naturam tanta oppressit amentia; Verr. V, 139.

pascit: eorum, quos P. Clodii furor rapinis ... pavit; Milo 3.

potest: f. aufert. II, 1. impello.

pugnat: illinc furor (pugnat); Catil. II, 25.

rapit: semper eo tractus est, quo .. rapuit ... furor; Phil. VI, 4.

tenet: qui (te) tantus furor (tenuerit); Vatin. 14.

versatur: magnum in re publica versari furorem ... iam pridem videbam; Catil. IV, 6. versatur mihi ante oculos .. Cethegi .. furor in vestra caede bacchantis; Catil. IV, 11. versabitur in rostris furor; Muren. 85.

II. **nach Verben:** 1. **Accusativ:** adfligo: eiusdem furorem ... quarta (legio) adflixit; Phil. X, 21.

alo: quorum (parricidarum) effrenatus furor alitur impunitate diuturna; Sest. 82.

aspernor: cuius (Sassiae) ego furorem .. deos immortalis a suis aris atque templis aspernatos esse confido; Cluent. 194.

averto: ut ... Antonii .. furorem crudelissimis consiliis incitatum a pernicie rei publicae averteret; Phil. IV, 3.

cogito: quibus (consulibus) ... coniventibus .. speraret posse se eludere in illis suis cogitatis furoribus; Milo 32.

cohibeo: ut eius furorem ne Alpium quidem muro cohibere possemus; Phil. V, 37.

comprimo: quaeritur consul, qui dicendo non numquam comprimat tribunicios furores; Muren. 24.

concipio: furore ex maleficiis concepto; Verr. V, 73. f. I. erumpit.

debilito: quae leges saepe numero tribunicios furores debilitarunt; Vatin. 18.

depello: hunc furorem ... ab omnium bonorum cervicibus depuli; dom. 63.

desidero: in qua (contione) eius furor desideratus est; Milo 27.

duco: f. I. est; dom. 123.

exstinguo: studetis M. Antonii ... furorem exstinguere; Phil. VI, 18.

frango: f. **frango** furorem (4 St.) S. 379, b.

freno: quos (furores) nullis iam legibus .. frenare poteramus; Milo 77.

impello: quam .. ad pestem furor tribunicius impelli non poterit? Phil. I, 22.

incito: f. averto.

ineo, inflammo: res .. publica ... ab istius inflammato atque inito ||indomito|| furore se meque repetebat; dom. 141.

noto: hominis ... furore notato; dom. 68.

novi: novi hominis furorem; Phil. XII, 26.

obicio: quae res .. tantum istum furorem Sex. Roscio obiecit? Sex. Rosc. 40.

opto: mihi .. numquam venerat ||venit|| in mentem furorem .. optare vobis; Piso 46.

ostendo: summus furor (ostendatur necesse est); Sex. Rosc. 62.

perspicio: ut .. singularem .. furorem ... eius perspicere possitis; Verr. IV, 88.

prosequor: qui ... eius indomitos atque effrenatos furores plausu etiam suo prosequebantur; har. resp. 52.

repello: quo magis est istius furor ab auribus vestris repellendus; dom. 109. eius furores ... a cervicibus vestris reppuli; Milo 77.

reperio: quam incredibilis furores ... (in his) reperietis! Sulla 76.

reprimo: furor eius paululum ... repressus est; Verr. IV, 41. quod eorum ... furorem consceleratum repressi; Sulla 29. qui aliqua ex parte eius furorem exsultantem repressit; Sest. 95. quae leges saepe numero tribunicios furores .. represserunt; Vatin. 18.

sequor: ager Picenus universus utrum tribunicium furorem an consularem auctoritatem secutus est? Rabir. 22.

supero: furorem fortitudine (esse superandum); sen. 19.

vito: si istius furorem .. vitemus; Catil. I, 2.

2. **Genetiv:** coarguo: tua defensio furoris cuiusdam (te coarguit); Verr. V, 153.

sum: cuius tanti furoris fuit, omnis reges ... contra se unum excitare? Deiot. 15.

3. **Dativ:** cedo: si ... cessi tribuni plebis .. furori; Sest. 36. cum ... furori hominis ... ces-

sissem; ib. 53. ille ... eiusdem furori ... cessit; ib. 63. quorum ego furori nisi cessissem; Piso 16. cum ... ipsa civitas tuo et Gabinii .. furori .. cessisset; ib. 26.

convenio: quae (accusatio) sceleratorum civium ... furori ... conveniret; Flacc. 2.

do: Cn. Pompeium ... diutius furori suo veniam daturum non arbitrabatur; dom. 66.

intersum: neque sibi fas esse .. furori interesse tuo; dom. 133.

obicio: si ... obieci meum caput ... perditissimorum civium furori; dom. 145. quod eorum .. furori meum corpus ... obicere voluistis; Piso 16.

obsisto: furori tuo non mentem aliquam aut timorem [tuum], sed fortunam populi Romani obstitisse; Catil. I, 15.

oppono: confecit exercitum quem furori M. Antonii opponeret; Phil. V, 43.

resisto: nullo labore tuo praecipiti furori ... restitissem; dom. 91.

subicio: hanc tantam ... civitatem subiectam esse .. furori (tuo); Vatin. 31.

subtraho: ut materiem subtraheremus furori tuo; dom. 11.

4. **mit Präpositionen:** defendo a: cuius castissimas sacerdotes ab hominum amentium ‖ amentia ‖ furore .. defendi; dom. 144.

deterreo a: neque te .. omina illa atque auspicia M. Bruti ‖ omnia M. Bruti atque auspicia ‖ a simili furore deterrent; leg. agr. II, 92.

dico de: cuius ego de effrenato et praecipiti furore quid dicam? har. resp. 2.

exspecto a: quid aliud exspectamus a furore eius? Piso 49.

impello in: aliis ille in illum furorem magnis hominibus auctoribus impulsus est; Fr. B. VI, 7.

interest inter: vide quid intersit ... inter .. furorem .. tuum et illorum consilium atque prudentiam; Verr. V, 85.

promoveo de: reperietis ... nos de istius .. furore ... prope iam voce Iovis Optimi Maximi promoveri; har. resp. 10.

redeo ad: rediit ad ... furorem (illum) suum; Vatin. 33.

repeto a: f. 1. ineo.

revoco a: neque enim is es .. ut te .. umquam ... ratio a furore revocarit; Catil. I, 22. revocare te a furore Lepidus voluit; Phil. XIII, 43.

III. **nach Adjectiven:** ignarus: ferebant in oculis hominem quidam boni viri ... illius ... furoris ignari; har. resp. 48.

plenus: voltus erat ipsius plenus furoris; Muren. 49. videte quanta sit vis huius Papiriae legis in re tali, non qualem tu adfers, .. plenam .. furoris; dom. 130.

IV. **nach Substantiven:** 1. **Genetiv:** crimen: furoris (crimine) .. liceat Cn. Pompeio mortuo ... carere; Ligar. 18.

freni: illi exsultanti tamquam frenos furoris iniecit; Phil. XIII, 20.

impetus: est inventus tribunus plebis qui ... omni impetu furoris in eum civem inruerit; dom. 119.

indicium: hanc ... porticum esse patiemini furoris tribunicii ... defixum indicium? dom. 103.

inimicus: quid .. accidere huic adulescenti potuit optatius quam cognosci ab omnibus .. esse .. Antonii furoris inimicum? Phil. III, 17.

initia: cuius (hominis) initia furoris dissensionibus eorum ... sustentata sunt; har. resp. 50.

instar: cum Saturnino esse furoris (erat instar); Rabir. 24.

maturitas: veteris furoris .. maturitas in nostri consulatus tempus erupit; Catil. I, 31.

morbus: quas in oras maxime quasi morbus quidam illius furoris pervaserat; Sulla 53.

multa: ille .. furoris multam sustulerat; Deiot. 36.

socius: quae (scelera) Romae iam suscepta arbitrabatur a socio furoris sui; Phil. XI, 2.

vexator: ut odisset ... vexatorem furoris (sui); Milo 35.

vox: illam (sententiam) esse ... vocem furoris; dom. 69.

2. **mit Präpositionen:** consensio contra: ut .. sit posthac in re publica .. nulla bonorum consensio contra improborum furorem; Rabir. 4.

subsidia contra: quae nostri maiores certissima subsidia rei publicae contra tribunicios furores esse voluerunt; sen. 11.

V. **Umstand:** 1. **Ablativ:** concitari: quod si aliquando alicuius furore .. concitata manus ista plus valuerit quam vestra ac rei publicae dignitas; Catil. IV, 20.

conquassari: etiam exteras nationes illius anni furore conquassatas videbamus; Sest. 56.

geri: ea, quae furore improborum in re publica ... gesta sunt; dom. 2.

inflammari: procedit iste repente e praetorio, inflammatus .. furore; Verr. V, 106. ipse inflammatus scelere et furore in forum venit; ib. 161. quos maximo furore .. esse inflammatos sciebam; Catil. III, 4.

instingui: quorum templis et religionibus iste, nefario quodam furore .. instinctus, bellum ... habuit indictum; Verr. V, 188. si iste † metus furore instinctus ... neque institutas caerimonias persequi neque verbum ullum sollemne potuit effari; dom. 141.

pendere: nisi poenas patriae ... furore .. penderet; Piso 50.

perfringere, prosternere: perfregit ac prostravit omnia .. furore; Cluent. 15.

rapere: inde se quo furore ... ad caedem optimi cuiusque rapiebat! Phil. XIII, 18.

violari: quorum sceleris furore violatus essem; Sest. 14.

abl. comp.: quae potest homini maior esse poena furore? har. resp. 39.

2. **Präpositionen:** ante: Sittius ... profectus est aliquanto ante furorem Catilinae; Sulla 56.

contra: petunt .. rationes illius (Catilinae) ... ut minuatur contra suum furorem ‖ summum furorem ‖ imperatorum copia; Muren. 83. quorum contra furorem ... iusta arma cepimus; Phil. XI, 37.

cum: quod cum summo furore cupiunt; Catil. II, 19.

ex: ex eodem furore etiam illa conscelerata exsectio linguae (erat); Cluent. 191.

in: illo ipso in furore suo non est ausus meam domum ... possidere; dom. 107. non mirum est, praesertim in furore animi ... multa illum et te fefellisse; ib. 129. f. II, 1. cogito.

per: omnia ... per furorem esse gesta; dom. 68.

propter: qui propter insitum quendam animi furorem discordiis civium ac seditione pascantur; Sest. 99.

sine: religiones .. caerimoniaeque omnium sacrorum fanorumque violatae ... consistere eius animum sine furore atque amentia non sinunt; Verr. I, 7.

furtim, verstohlen, heimlich: aspicio: sic furtim non numquam inter sese aspiciebant; Catil. III, 13.

committo: nemo est qui nesciat ... multa multos furtim ‖ partim ‖ ... commisisse; Sex. Rosc. 130.

facio: ne valeat id, quod imperitus adulescens ... furtim ... fecisse dicatur; dom. 139.

proficiscor: cum non clam nec furtim profectus sit, sed palam; Fr. C. 28.

trado: ut furtim tota (Aegyptus) xviris traditur! leg. agr. II, 41.

furtivus, heimlich: ad horum omnium iudicia ... accessit ... furtivum iter per Italiam; Piso 97.

furtum, Diebstahl, Entwendung, Gaunerei: I. **absolut:** 1. est: furtum erat apertum; Qu. Rosc. 26. magnum crimen, ingens pecunia, furtum impudens, iniuria non ferenda; div. Caec. 30. sunt alia magis occulta furta; ib. 33. furta praetoris, quae essent HS duodecies, ex uno oppido solo exportata sunt; Verr. II, 185. ut omnibus istius furta ... perspicua esse (possent); ib. 189.

latet: in qua (defensione) tu semper omnia tua furta .. latere posse arbitratus es; Verr. III, 151. non mediocris res neque parvum sub hoc verbo furtum .. latet; leg. agr. III, 12.

possunt: f. latet; Verr. III, 151.

versantur: furta (ante oculos versabantur); Sex. Rosc. 24.

2. videor: non mihi iam furtum ... videbatur civitatum frumentum improbare; Verr. III, 171.

II. **nach Verben:** 1. **Accusativ:** accipio: quae (furta) ego antea iam ab illis cognoram et acceperam; Verr. IV, 149.

aequo: quis est ... qui hoc non ex priore actione abstulerit, omnium ante damnatorum .. furta .. si unum in locum conferantur, vix cum huius parva parte aequari conferrique posse? Verr. I, 21.

cognosco: cum istius .. multa furta cognosset; Verr. I, 97.

communico: quae (furta) ille ... benignissime cum quaestore suo communicavit: div. Caec. 33.

cognosco: f. accipio. — confero: f. aequo.

defigo: ut ... in oculis omnium sua furta .. defixurus sim; Verr. a. pr. 7.

deporto: quo furta undique deportares; Verr. V, 59..

deprehendo: ut intellegas non te diligentiorem in faciundis fuisse furtis quam me in deprehendendis; Verr. III, 107.

exporto: ea (furta) quae sine portorio Syracusis erant exportata; Verr. II, 171. f. I. est; Verr. II, 185.

exspecto: furtum fortasse aut praedam exspectatis aliquam; Verr. V, 10.

facio: f. **facio,** III. furtum (5 St.) S. 304, a.

fero: etiamne .. debent ... Veneriorum servorum furta .. ferre? Verr. III, 228.

habeo: multo diligentius habere dico Servilium praedam populi Romani quam te tua furta notata atque perscripta; Verr. I, 57.

indico: quae (litterae) istius furta indicarent; Verr. II, 180.

invenio: ut nullum in privata domo furtum umquam sit tam palam inventum; Catil. III, 17.

noto: f. habeo.

novi: cuius furta ... maxima turpissimaque nossemus; div. Caec. 6.

obicio: cum mihi furta .. obiciuntur; dom. 93.

perpetior: videtis quam ob causam Sicilia tot hominum .. furta ... perpessa hoc non potuerit ... perferre? Verr. III, 64.

perscribo: Canuleius ... furta .. istius permulta nominatim ad socios perscripserat; Verr. II, 171. in quo (libello) istius furta Syracusana perscripta erant; ib. IV. 149. f. habeo.

persequor: qui eius modi hominum furta odore aut aliquo leviter presso vestigio persequebantur; Verr. IV, 53.

perspicio: et furto et scelere perspecto; Verr. I, 43.

quaero: quod (furtum) quaerebatur; Fr. C. 26.

recognosco: cum istius in quaestura .. furtum recognosceret; Verr. II, 18.

reddo: quid minus libero dignum, quam ... cogi a magistratu furtum reddere? Verr. II. 58.

relinquo: relictis ceteris eius furtis; Verr. II, 2. quae (navis) praedam ex Sicilia deportaret et ad ea furta, quae reliquisses, commearet; ib. V, 46.

reprehendo: ut ea (furta istius) reprehendenda tantum putem; Verr. IV, 83. quandoquidem || quoniam quidem || furtum nusquam reprehendis; Flacc. 68. furtum non reprehenditur; ib. 69.

tego: huius furta ... rerum gestarum magnitudine atque imperatoriis laudibus tegere conaris? Verr. V, 32.

testor: Vettius .. testatur litteris tuum impudentissimum furtum; Verr. III, 168.

2. **Genetiv:** ago: cum servis Habiti furti egit (Ennius); Cluent. 163. cum tecum furti L. Calenus ageret; Fr. B. VII, 8.

condemno: si quem Cn. Lentuli aut L. Gellii libertus furti condemnarit; Cluent. 120.

damno: qui (Nicomedes) ... furti ... damnatus est; Flacc. 43.

defero: quo tempore a L. Caleno furti delatus sis; Fr. B. VIII, 6.

3. **Dativ:** comparo: illi tibi .. locum furtis ... comparaverunt; Verr. V, 59.

4. **mit Präpositionen:** adhibeo ad: cum ad ... furtum .. nefarium quosdam homines improbos duces atque adiutores adhibuisset; Verr. IV, 93.

commeo ad: f. 1 relinquo: Verr. V, 46.

conscribo de: non venit in mentem .. orationem Stratonis conscribere de furto; Cluent. 184.

doceo de: sequitur ut de frumento empto vos .. doceam, maximo atque impudentissimo furto; Verr. III, 163.

interrogo de: quid .. te de Hispaniensibus .. tuis sordidissimis .. furtis interrogem? Vatin. 13.

loquor de: de istius impudentissimo furto (loquar)? Verr. I. 129.

quaero de: cum igitur de furto quaereretur et eo furto, quod ille sine controversia fecerat; Cluent. 185. cum .. de furto quaereretur et de eo furto; Fr. C. 26.

sileo de: silebitur toto iudicio de maximis et notissimis illius furtis; div Caec. 32.

sum in: quot voltis esse in uno furto peccatorum gradus? Verr. III, 172.

teneo in: cum in manifestissimo furto teneare; Verr. II, 144.

venio ad: venio nunc iam ad furtum (istius); Verr. IV, 60. ut ad maiora istius et inlustriora in hoc genere furta .. veniamus; ib. 97.

versor in: ecquem vidistis, ecquem audistis in tantis furtis, in tam apertis ... esse versatum? Verr. III, 64. quae (iniuriae) .. in furtis istius ... versatae esse videantur; ib. IV, 38.

utor ad: quo iste interprete ... ad furta .. uti solebat; Verr. III, 84.

III. **nach Adjectiven:** geminus in: VOLO ... CREDAS ... in furtis gemino; Verr. III, 155.

vacuus a: hora nulla vacua a furto ... reperietur; Verr. I, 34.

IV. **nach Substantiven:** 1. **Genetiv:** coniectura: qui ex lucri magnitudine coniecturam capiam furti; Verr. III, 111.

custodes: illi homines (tibi fuerunt) .. custodes .. furtorum; Verr. V. 59.

defensio: defensionem suorum furtorum praetorem ... quaerere; Verr. V, 115.

genera: in hac pecunia publica .. haec insunt tria genera furtorum; Verr. III, 165.

indicia: clamabo ... decreto sociorum erepta mihi esse istius indicia .. furtorum; Verr. II, 177.

invidia: istius furtorum ... invidia conflagravit; Verr. I, 41.

indicium: mandati constitutum est iudicium non minus turpe quam furti; Sex. Rosc. 111.

maculae: cum te maculas furtorum .. tuorum sociorum innocentium sanguine eluere arbitrabare; Verr. V, 121.

magnitudo: propter magnitudinem furti sunt .. litterae factae; Verr. IV, 35.

mentio: furti mentionem facere audes? Qu. Rosc. 26. Sthenius ... mentionem tuorum furtorum non facit; Verr. V. 128.

monumenta: clamabo ... decreto sociorum erepta mihi esse istius .. monumenta furtorum; Verr. II, 177.
nomen: quos .. L. Gellius et Cn. Lentulus ... furti ... nomine notaverunt; Cluent. 120.
receptrix: Messana ... furtorum (tuorum) receptrix (te circum venit); Verr. IV, 16. fuisse Messanam omnium istius furtorum .. receptricem negare non poterunt; ib. 150. quam (urbem) haberet .. furtorum receptricem; ib. V, 160.
significatio: nullius in tabulis ulla huius furti significatio reperietur; Font. 3. ut in eis rebus ... nulla significatio furti ... referatur; ib. 5.
socia: te ... una Mamertina civitas, socia tuorum furtorum ... [publice laudat]; Verr. II, 114.
societas: qui propter societatem furtorum [tuorum] nihil omnino dederunt; Verr. III, 42. existimabam ... civitatem Syracusanam ... non minus esse isti amicam, quam Mamertinam propter .. furtorum omnium societatem; ib. IV, 136.
socii: per eosdem istius furtorum .. socios .. Syracusis Marcellia tolluntur; Verr. II, 51. eosdem Romae fuisse legatos illius .. socios furtorum; ib. IV, 139.
testis: ne illud quidem cogitabas, huius improbissimi furti ... tam inlustrem ... civitatem testem futuram? Verr. I, 87. qui aedem Castoris testem tuorum furtorum esse volueris; ib. 154. illi homines (tibi fuerunt) testes .. furtorum; ib. V, 59.
vehiculum: illi tibi .. furtorum vehiculum comparaverunt; Verr. V, 59.
vocabula: haec omnia ... furtorum improbissimorum sunt vocabula; Verr. III, 181.
2. **mit Präpositionen**: littera de: in quibus tabellis de furto littera nulla invenitur; Cluent. 184.
quaestio de: constituitur quaestio de furto; Cluent. 181. cum haberetur de furto quaestio; ib. 183. quaestio de furto est; ib. 184.
verbum de: cum ille de eo (furto) .. verbum nullum fecisset; Fr. C. 26. de furto ... ne in extrema quidem aut media aut aliqua denique parte quaestionis verbum fecit (ille) ullum? Cluent. 185.
V. **Umstand**: 1. **Ablativ**: conlucere: vidi conlucere omnia furtis tuis; Verr. I, 58.
facere: NI FURTIS QUAESTUM FACERET; Verr. V, 141.
moveri: ceteris istius furtis .. ita moveor; Verr. IV, 83.
onustus: quam (navem) onustam furtis in Italiam mitteret; Verr. IV, 23.
ornare: qui forum ... non furtis nocentium ornarent; Verr. IV, 6.
perturbari: manifesto furto || furto manifesto || grandis pecuniae perturbatus est; Verr. II, 48.
2. **Präpositionen**: cum: quas (res) iste Romam mittere cum ceteris furtis noluit; Verr. V, 44.
in: in legationis .. furtis multum illorum opera consilioque usus est; Verr. IV, 30.
propter: quasi vero ... non ... propter impudentissimum furtum aufugerit; Verr. I, 35.

furunculus, Spitzbube: quod vobis iste ... olim furunculus nunc .. rapax ... esse videtur || videatur ||; Piso 66.

fuscus, dunkelbraun: (incedebat) vestitus aspere nostra hac purpura plebeia ac paene fusca; Sest. 19.

fustis, Knüttel, Stock: I. opus est: opus est .. fustibus; Piso 73.
II, 1. adoriri: inermem atque imparatum tribunum .. adoriuntur alii ... fustibus; Sest. 79.
agere: si ... fustibus aliquem de fundo praecipitem egeris; Caecin. 60.
debilitare: quae (membra) debilitavit .. fustibus; Flacc. 73.
repelli: qui (fani custodes) ... male mulcati .. fustibus repelluntur; Verr. IV, 94.
2. cum: „cum fustibus .. fuerunt"; Caecin. 64.

fustuarium, Tödtung mit Knütteln: fustuarium meruerunt legiones, quae consulem reliquerunt; Phil. III, 14.

Galea, Helm: in hoc fano loricas galeasque aëneas .. hydriasque grandis ... idem ille Scipio ... posuerat; Verr. IV, 97.

gallinaceus, von Hühnern: qui gallum gallinaceum ... suffocaverit; Muren. 61.

gallus, Hahn: I. suffoco: qui gallum gallinaceum ... suffocaverit; Muren. 61.
II. cantus: te gallorum .. cantus exsuscitat; Muren. 22. ubi galli cantum audivit; Piso 67.

ganea, Kneipe: I. fumus, nidor: paulisper stetimus in illo ganearum tuarum nidore atque fumo; Piso 13.
II. confici: quis .. clavum tanti imperii tenere ... posse arbitraretur hominem ... ganeis ... confectum? Sest. 20.

ganeo, Schwelger: I. repudiat: quo voltu cincinnatus ganeo non solum civium lacrimas, verum etiam patriae preces repudiavit! sen. 12.
II, 1. invenio: quis ganeo .. inveniri potest qui se cum Catilina non familiarissime vixisse fateatur? Catil. II, 7.
video: video ganeonem; Fr. A. V, 11.
2. dico in: plura dixi quam dicendum fuit in furiosissimum atque egentissimum ganeonem; Sest. 111.

gaudeo, froh sein, sich freuen, gern sehen: I. **absolut**: alqs: gaudebat ipse Fabricius; Cluent. 58 in communi omnium laetitia si etiam ipse gauderet; Milo 21. ego te tantum gaudere dico; Phil. II, 36. „cognita morte C. Trebonii non plus gavisus sum quam dolui"; ib. XIII, 22.
dominus: ut ... dominus, ignarus incommodi sui, gaudeat; Verr. III, 119.
II. **mit Ergänzung**: 1. quod: quod erat eo nomine ..., gaudebant; Sest. 21.
2. si: gaudeo etiam, si quid ab eo abstulisti; Verr. IV, 37.
3. acc. c. infin.: suum cuique honorem et gradum redditum gaudeo; Sex. Rosc. 136. rex gaudere praetori populi Romani satis iucundum et gratum illud esse convivium; Verr. IV, 63. testes avaritiae tuae gaudes esse sublatos; ib. V, 121. quem socii in urbis suas cum exercitu venisse gaudeant; imp. Pomp. 68. quem (agrum) ego excipi ... ipse || saepe || vehementer gaudeo; leg. agr. II, 57. gaudeat (Torquatus) suo generi me meum non anteponere; Sulla 25. gaudeo mihi de toto hoc ostento ... datam ... necessariam causam esse dicendi; har. resp. 10. ipse ... gaudet se ab amicis quid respondeat admoneri; ib. 17. ut eos ... ab eodem gaudeant vituperari; ib. 46. ei, qui illum Pompeio inimicum esse gaudebant; ib. 52. sibi credi gaudeant (Sardi); Scaur. 41. ut natum esse te cives tui gaudeant; Phil. I, 35. quid refert utrum voluerim fieri an gaudeam factum? ib. II, 29. eis, qui illum regnare gaudebant; ib. qua (oratione) ... gauderent ... id genus (mortis), quod esset pulcherrimum, suis obtigisse; ib. XIV, 34.
III. **mit abhängigem Casus**: 1. quid? videte quid se gavisum .. dicat; Phil. XIII, 22.

2. bono: gande tuo isto tam excellenti bono; Marcell. 19.
exemplis: ut .. domesticis praeclarissimae virtutis exemplis gaudeatis; Verr. IV, 73.
libertate: Graecorum libertate gaudes; Flacc. 71.

gaudium, Freude, Genuß: I. sunt: non queo vetera illa populi Romani gaudia quanta fuerint iudicare; Milo 77.
versatur: in omni parte corporis semper oportere aliquod gaudium .. versari; sen. 14.
II, 1. praecipio: „praecipio gaudia suppliciorum vestrorum“; Phil. XIII, 45. praecipias licet gaudia; ib.
2. fruor: quin quam primum maximo gaudio .. frueremur; Phil. X, 1.
III, 1. exsultare: quibus gaudiis exsultabis! Catil. I, 26. exsultabat gaudio persona de mimo; Phil. II, 65.
lacrimare: lacrimantes gaudio suam erga me benevolentiam ac misericordiam declararunt; Sest. 117.
triumphare: tum .. illa egregia et praeclara mater ... triumphare gaudio coepit; Cluent. 14. erupit e senatu triumphans gaudio; Muren. 51.
2. in: sive in communi gaudio populi Romani uni gratulabantur, magnum iudicium (est); Phil. XIV, 13.

gaza, Schatz: cum sciat ... alterum haurire cotidie ex pacatissimis atque opulentissimis Syriae gazis innumerabile pondus auri; Sest. 93.

gelidus, eiskalt: si aquam gelidam biberint ||biberunt|| (hominis aegri); Catil. I, 31.

geminus, doppelt, Zwillinge: alqd: illud .. geminum consiliis Catilinae et Lentuli, quod me domo mea expulistis, Cn. Pompeium domum suam compulistis; Piso 16.
audacia: gemina (est) audacia; Sex. Rosc. 118.
fratres: C. et L. Fabricii fratres gemini fuerunt; Cluent. 46.
nomen: gemini nominis errore servatus est; Sest. 82.
par: ecce tibi geminum in scelere par; Phil. XI, 2.
societas: simillima .. et maxime gemina societas hereditatis est; Qu. Rosc. 55.

gemitus, Seufzen, Klagen, Betrübniß, Trauer: I. conticiscit: ut ... conticisceret ... (ille) gemitus urbis; sen. 17.
est: quem ... gemitum Lampsacenorum (fuisse putatis)? Verr. I, 76. non sunt illi .. gemitus Philoctetae tam miseri, quamquam sunt acerbi; har. resp. 39. gemitus .. populi Romani liber fuit; Phil. II, 64. gemitus toto foro (erat); ib. 85.
pertinet: propterea quod ille gemitus .. provinciae ad tui capitis periculum pertinebat; Verr. III, 129.
II, 1. animadverto: animadvertistis gemitum .. populi Romani; Verr. III, 80.
audio: cum totius Siciliae cotidie gemitus .. audires; Verr. III, 52. cum interea nullus gemitus ... illius miseri ... audiebatur; ib. V, 162.
facio: s. **facio,** III. gemitum (5 St.) S. 304, a.
perfero: qui ... totum illum annum ... Italiae gemitum pertulerunt; Quir. 11.
renovo: quod horum ... gemitum renovare voluisti; Vatin. 6.
suscipio: ut, quicumque te aspexisset, duplicem .. gemitum .. susciperet; Vatin. 19.
2. comparo ex: cui (Sextio) ex [omni] gemitu .. certa merces comparabatur; Verr. V, 118.
III, 1. commoveri: ne civium quidem Romanorum ... gemitu maximo commovebare? Verr. V, 163.
comprobare: ea .. populus Romanus ... gemitu suo comprobavit; Sest. 123.
zum Satz: Syracusis Marcellia tolluntur maximo gemitu .. civitatis; Verr. II, 51.
2. cum: Tenem ... abstulit magno cum gemitu civitatis; Verr. I, 49. querebantur cum .. gemitu aratores; ib. III, 132. magno cum .. gemitu totius civitatis ... simulacrum Dianae tollendum locatur; ib. IV, 76. eidem .. consules ... maximo cum gemitu vestro illa omnia ... comprobaverunt; Sest. 33. huic ad urbem venienti tota obviam civitas cum .. gemitu .. processerat; ib. 68. illa quanto cum gemitu populi Romani ab eodem paulo post in eadem fabula sunt acta; ib. 121. cum ... gemitu .. declaravit quantum haberet odium servitutis; Phil. V, 38.
in: laetaris tu in omnium gemitu et triumphas; Verr. V. 121.
sine: ut ... senatus Syracusanus sine .. gemitu in curia esse non posset; Verr. II, 50. sine gemitu hoc dici non potest; Muren. 84. ut nemo sine gemitu ... aspicere *te* possit; Fr. B. VIII, 14, c.

gemma, Edelstein, Juwel, Kleinod: I. est: nego ... tot familiis ... fuisse ullam gemmam; Verr. IV, 1.
II, 1. coëmo: qui ... gemmas coëmeret; Verr. IV, 8.
profero: ad deprecandum periculum proferebant ... gemmas alii; Verr. V, 146.
2. excavo ex: erat etiam [vas vinarium] ex una gemma pergrandi trulla excavata cum manubrio aureo; Verr. IV, 62.
facio e: candelabrum factum e gemmis ... ab se C. Verrem abstulisse; Verr. IV, 67.
perficio ex: candelabrum e gemmis clarissimis opere mirabili perfectum reges ei .. Romam cum attulissent; Verr. IV, 64. Verresne habebit .. candelabrum Iovis, e gemmis auroque perfectum? ib. 71.
sum ex: (candelabrum) erat eo splendore, qui ex clarissimis et pulcherrimis gemmis esse debebat; Verr. IV, 65.
III. monile ex: cum vidisset monile .. ex auro et gemmis; Verr. IV, 39.
opera ex: de ceteris operibus ex auro et gemmis ... se non laborare; Verr. IV, 67.
IV. delectari: quotienscumque alicuius .. gemma .. delectatus est; Verr. IV, 57.
distingui: quae (pocula) ... gemmis erant distincta clarissimis; Verr. IV, 62.

gemmeus, aus Edelsteinen: mittit etiam trullam gemmeam rogatum; Verr. IV, 63.

gemo, seufzen, klagen, trauern, betrauern: I. alqs: gemebant Syracusani; Verr. II, 47. hos (pro me) gemere ... videbam; Planc. 101. quis tum non gemuit? Milo 16.
populus: gemente populo Romano; Phil. V, 12. XIII, 19. quo (die) ausus est ... gementem populum Romanum ad servitutem cohortari; ib. 31.
templa: cum ... templa gemerent; Piso 21.
vir: quorum (virorum) Capuae te praetextatum nemo aspexit qui non gemeret desiderio mei; Piso 25.
II. acc. c. inf.: quid est .. quod gemas hostem Dolabellam iudicatum a senatu? Phil. XIII, 23. vgl. III. plagam.
III. alqd: haec gemebant boni; Sest. 66.
malum: quo minus occulte vestrum malum gemeretis; sen. 12.
plagam: quam (plagam) acceptam gemere posset (res publica); Sest. 78.

gener, Schwiegersohn, Eidam: I. **absolut:** 1. astat: qui exspectans huius exitum diei astat in conspectu meo gener; Catil. IV, 3.
caret: mavolt (Deiotarus) .. generum suum munere tuo quam illud fanum antiquitate religionis carere; har. resp. 29.

d e e s t: neque se neque generum .. suum tribuno plebis defuturum; Piso 78.
e s t: gener .. unum annum tecum fuit; Verr. II, 49. Diocles est, Pamphili gener illius; ib. IV, 35. praeterea Philippus est, Lysaniae gener; Flacc. 43. alter fuit propugnator mearum fortunarum et defensor adsiduus ... C. Piso, gener; sen. 38.
f l a g i t a t: Piso ille, gener meus, ... a propinquo suo socerum suum flagitabat; Sest. 68.
r e v o c a t: neque ille (meam mentem non domum saepe revocat) ... gener; Catil. IV, 3.
2. s u m: (Oppianicus) qui gener eius (Dinaeae) fuisset; Cluent. 41. quis tuum patrem antea, quis esset, quam cuius gener esset, audivit? Deiot. 30.
II. **nach Verben**: 1. h a b e o: illum .. amico animo me habere eodem loco quo principem civem, suum generum, sentiebam; prov. cons. 41. si illius voluntatis generum eius habeo testem; prov. cons. 43.
i n t e r r o g o: nihil eius generum (interrogas) ... C. Manilium? Flacc. 93.
n o m i n o: ut C. Pisonem, generum meum, nominaret; Vatin. 26.
r e c o r d o r: cum omnes *te* recordarentur libertini generum; Phil. II, 3.
r e i c i o: gener (meus) et Piso gener a Pisonis consulis pedibus supplex reiciebatur; Sest. 54.
r e p e l l o: tu meum generum ... a genibus tuis reppulisti; sen. 17.
2. d o: quid cessat hic ... dare haec praeclara praecepta sapientiae ... genero suo? Piso 59.
n u b o: nubit genero socrus; Cluent. 14.
3. l o q u o r c u m: loquere cum sapientissimo homine, genero tuo, saepius quam ipse tecum; Phil. X, 6.
m i g r o a d: ad generum [Agathini] migrare maluit; Verr II, 89.
p r o p e r o a d: si ad clarissimum generum redire properaret; prov. cons. 35.
s u s c i p i o e x: quam (filiam) ex genero susceperat (Sassia); Cluent. 179.
v a l e o a p u d: valebis . . apud generum socer; Piso 59.
III. **nach Substantiven:** a m o r: mater Habiti, Melini illius adulescentis, generi sui ... amore capta primo ... in illa cupiditate se continebat; || continebatur ||; Cluent. 12.
a u c t o r i t a s: me ... Pisonis, generi mei, divina quaedam et inaudita auctoritas atque virtus || inaudita satque virtus || ... a vobis deprecatae sunt; Quir. 7.
i m p u d e n t i a: neque ego .. de illius bonitate, sed de generi impudentia || de genere impudentiae || disputo; leg. agr. III, 13.
l e x: L. Pisoni nonne nominatim populos liberos ..., recenti lege generi || soceri || ipsius liberatos, vinctos et constrictos tradidisti? dom. 23. ut tibi de pecuniis creditis ius in liberos populos ... contra legem generi tui dicere liceret; prov. cons. 7. non quos (finis) lex generi tui pepigerat; Piso 37. lex .. generi tui . . vetabat; ib. 90.
n u p t i a e: mitto nefarias generi nuptias; Cluent. 188.
q u e r e l l a: qui generi querellam moderate ferat; Phil. VIII, 19.
v i r t u s: f. auctoritas.
u x o r: etiam nomina necessitudinum ... mutavit (Sassia): uxor generi; Cluent. 199.
IV. **Umstand**: a: eam legem ... a Valgii genero esse conscriptam; leg. agr. III, 3.
c o r a m: mihi .. ipsi coram genero meo .. quae dicere ausus es? Piso 12.

generatim, classenweise, allgemein: d i c o: generatim ea, quae maxime nota sunt, dicam; Piso 86.
d i l i g o, o r n o: ab universa provincia, generatimque ab singulis eius partibus non solum diligitur, sed etiam ornatur; Verr. II, 168.
h a b e o: aut publice civitates istos honores habent aut [si] generatim homines ut aratores, ut mercatores, ut navicularii; Verr. II, 137.
l o q u o r: quid ego de ceteris civium Romanorum suppliciis singillatim potius quam generatim .. loquar? Verr. V, 143.

genero, erzeugen, pass. abstammen: a quo (deo) populum Romanum generatum accepimus; Phil. IV, 5.

genialis, hochzeitlich: lectum illum genialem ... sibi ornari et sterni ... iubet; Cluent. 14.

gens, Stamm, Geschlecht, Verwandtschaft, Volksstamm, Volk: I. **Subject**: a d s e n t i u n t u r: quem hic ordo adsentiente Italia cunctisque gentibus conservatorem patriae iudicarat; Piso 23.
a r b i t r a n t u r: hoc .. ceterae gentes sic arbitrantur; Verr. IV, 106.
a t t i n g u n t: quam (Macedoniam) tantae barbarorum gentes attingunt; Piso 38.
c o a c e s c i t: quam valde eam (gentem) putamus tot transfusionibus coacuisse? Scaur. 43.
c o g i t a n t: quem ultimae gentes || ultra gentes, exterae gentes || castiorem, moderatiorem, sanctiorem non modo viderunt, sed aut sperando umquam aut optando cogitaverunt? Balb. 9.
c o l u n t: nec solum Siculi, verum etiam ceterae gentes .. Hennensem Cererem maxime colunt; Verr. IV, 108.
c o n c i d u n t: quo (tempore) ... gentes omnes concidissent; Milo 19.
c o n s u e s c u n t: cuius (P. Africani) arbitrio ... exterae gentes contentae esse consuerant; Cluent. 134.
d a n t: cui ... cunctae gentes testimonium huius urbis atque imperii conservati dedissent; dom. 132. quae (gentes) ... vim argenti dederant praeclaro nostro imperatori; prov. cons. 4
d o c e t: quam cara (illa gens) dis immortalibus esset docuit, quod est victa. [quam deo cara, quod est servata]; Flacc. 69.
e f f i c i t: si illo die gens ista Clodia quod facere voluit effecisset; Sest. 81.
e s t, s u n t: testes ... omnes exterae gentes (sunt); imp. Pomp. 31. nulla gens (est reliqua) .. quam pertimescatis; Rabir. 33. neque enim ulla gens tam barbara aut tam immanis umquam fuit; Sulla 76. nulla gens est quae non aut ita sublata sit ut vix exstet ... aut ita pacata, ut victoria nostra imperioque laetetur; prov. cons. 31. nullam esse gentem ex omni regione terrarum ... ex qua nobis interdictum sit, ne quem asciscere civem ... possimus; Balb. 30. nesciebat, praediorum nullam esse gentem; ib. 56. f. consuescunt. docet.
e x p l e n t: ut exhaustas domos explere possent (gentes eae); prov. cons. 4.
e x s t a t: f. est; prov. cons. 31.
f a c i t: quae gens (Gallorum) una restat quae bellum populo Romano facere posse et non nolle videatur; Catil. III, 22. f. efficit.
g e r u n t, h a b e n t: dubitatis .. quin insitas inimicitias istae gentes omnes et habeant et gerant cum populi Romani nomine? Font. 33.
i n f e r u n t: ita gentes eae ... pro empta pace bellum nobis prope iustum intulerunt; prov. cons. 4.
i u d i c a n t: quem omnes gentes urbis ac vitae civium conservatorem iudicarant; Milo 73.
l o q u u n t u r: „de me ... semper omnes gentes loquentur“; Milo 98.
n o c e n t: ne quid nostris hominibus istae gentes nocere possint: Font. 45.
n o n v o l t: f. facit.
o s t e n d i t: quod illa gens quid de nostro imperio sentiret ostendit armis; Flacc. 69.
p e r t i m e s c u n t: quam (speciem dignitatemque populi Romani) gentes ultimae pertimescant; dom. 89.

potest: f. explent. facit. nocent.
restat: f. facit.
sentit: Athamanum ... gens vendita ... te unnm solum suum ... hostem venisse (sensit); Piso 96. f. ostendit.
suscipiunt: qnod (bellum) ... suscipiant integrae gentes; imp. Pomp. 26.
vident: f. cogitant.
volunt: *quae* bellicae laudis victoriaeque omnes gentes insignia et monumenta esse voluerunt; Piso 92. f. efficit.
utuntur: quae (gentes) ut pace uterentur; prov. cons. 4.

II. **nach Verben:** 1. **Accusativ:** adduco: dubitabit .. gentis barbaras secum adducere; Phil. V, 5.
concito: plures .. gentes contra imperatorem nostrum concitatae sunt; imp. Pomp. 23.
condono: hoc capite .. omnis gentis ... xvirum dicioni, iudicio potestatique (permissas et condonatas) esse dico; leg. agr. II, 39.
conloco: ut gentem Allobrogum in vestigiis huius urbis atque in cinere deflagrati imperii conlocarent; Catil. IV, 12.
contamino: contaminatis gentibns; dom. 35.
contineo: deae, ... a quibus ... omnes gentes .. vestri religione numinis continentur; Verr. V, 188.
domo: qui gentis feras atque inauditas ... domuisset; Sest. 67. domitis iam gentibus finitimis; prov. cons. 5. domuisti gentis ... omni copiarum genere abundantis; Marcell. 8.
exinanio: omnibus gentibus exinanitis; leg. agr. II, 72.
facio: quas .. gentis ... nulla (nobis antea) fama notas fecerat; prov. cons. 33.
habeo: Athenienses, quae gens Ionum habetur; Flacc. 64.
munio, obsideo: Asiae maximam oram bello superatam cinxit (Graecia) urbibus, non ut munitam coloniis [illam gentem], sed ut obsessam teneret; Flacc. 64.
obruo: iste ... gentem Fonteiano nomine obruit; har. resp. 57.
paco: f. I. est; prov. cons. 31.
peragro: cuius res gestae omnis gentis ... peragrassent; Balb. 16.
permitto: f. condono.
pertimesco: non gens ulla .. pertimescenda est; leg. agr. I, 26. f. I. est; Rabir. 33.
premo: quo bello omnes gentes .. premebantur; imp. Pomp. 35.
recipio: gentes nuiversae in civitatem sunt receptae; Balb. 31.
redigo: hac [virtute] maiores vestri ... bellicosissimas gentis in dicionem huius imperii redegerunt; Phil. IV, 13.
relinquo: quam (gentem Clodiam) reliquit; dom. 116. quamquam ille gentem istam reliquit; ib. 127.
servo: f. I. docet.
supero: pietate ac religione atque hac una sapientia ... omnis gentis .. superavimus; har. resp. 19.
teneo: f. munio.
tollo: f. I. est; prov. cons. 31.
trado: cum ... alteri Syriam, Babylonem, Persas, integerrimas pacatissimasque gentis, ad diripiendum tradidisses; dom. 60.
vendo: f. I. sentit. — vinco: f. I. docet.

2. **Dativ:** accido: quid ... admirabilius omnibus gentibus ... accidere potuit? Phil. V, 39.
adfero: imperii vestri splendor illis gentibus lucem adferre coepit; imp. Pomp. 41. cum ... omnibus gentibns finem diuturnae [cupiditatis] turpitudinis et servitutis adferret; Fr. B. VI, 14.
adsigno: inferiorem aedium partem adsignavit non suae genti Fonteiae, sed Clodiae; dom. 116.
antepono: cuius ego civitatis disciplinam atque gravitatem ... haud scio an cunctis gentibus anteponendam dicam; Flacc. 63.
commendo: quo (senatus consulto) mea salus omnibus est gentibns commendata; Planc. 78.
condono: cum avi gloria sordidissimae .. genti ... condonetur; Scaur. 45.
constituo: cuius lege salus ac dignitas ... omnibus gentibus constituta est; imp. Pomp. 57.
do: possessio Minuciae genti esset data; Verr. I, 115.
giguo: ut idem deus urbem hanc gentibus, vos huic urbi genuisse videatur; Phil. XIV, 32.
impendeo: quid putatis impendere hac lege omnibus gentibus terroris et mali? leg. agr. I, 9.
impero: quam praeclarum esset exteris gentibus imperare; Verr. II, 2. ut aliquando vere videremur omnibus gentibus .. terra marique imperare; imp. Pomp. 56. quem (populum Romanum) di immortales omnibus gentibus imperare voluerunt; Phil. VI, 19.
obicio, oppono: cuius ego imperium ... Germanorum immanissimis gentibus obicio et oppono; Piso 81.
ostendo: dubitabitis ... exteris .. gentibus ostendere vos in sententiis ferendis civi parcere quam hosti cedere maluisse? Font. 35.
praescribo: sin hoc ... mos gentibus ... praescripsit; Milo 30.
reservo: ut ... reservare nos exteris gentibus Italiam iuberet; Phil. VII, 2.
videor: ut ... cunctis .. gentibus dignissimus ea civitate videar; Quir. 25.

3. **mit Präpositionen:** ascisco ex: f. I. est; Balb. 30.
cogo ab: cum omnem pecuniam ... ab omnibus .. gentibus ... coëgissetis; leg. agr. II, 98.
comparo ex: qui .. cum ... exercitus .. permagnos quibuscumque ex gentibus potuit comparasset; imp. Pomp. 9.
confero ad: regem spoliatum regno patrio ... ad alias gentis supplicem (se) contulisse; imp. Pomp. 21.
deduco ex: Saxam .. Decidium praeterire qui possum hominem deductum ex ultimis gentibus? Phil. XIII, 27.
disiunctus a: quae (Aetolia) procul a barbaris disiuncta [est] gentibus ... medio fere Graeciae gremio continetur; Piso 91.
do ad: introducti .. Galli ius iurandum sibi et litteras ab Lentulo, Cethego, Statilio ad suam gentem data esse dixerunt; Catil. III, 9.
invenio in: in qua (gente) non modo tot, sed unus tam crudelis hostis patriae sit inventus; Sulla 76.
pervagor per: quod (nomen) per omnis gentis pervagatum est; Scaur. 45.
pono in: si tibi ... apud homines in extremis atque ultimis gentibus positos ... nomen civitatis tuae profuisset; Verr. V, 166.
sum in: cum integri nihil fuerit in hac gente plena; Scaur. 43.
triumpho ex: sine qua (urbe) ex Transalpinis gentibus maiores nostri triumphaverunt; Phil. VIII, 18.
venio ad: lege hereditas ad gentem Minuciam veniebat; Verr. I, 115.
volito per: ut volitaretis .. per gentis ... cum imperio summo; leg. agr. II, 99.

III. **nach Adjectiven und Adverbien:** 1. ubicumque: ubicumque terrarum et gentium violatum ius civium Romanorum est; Verr. V, 143.
ubinam? ubinam gentium sumus? Catil. I, 9.
Superlativ: cur homines omnium gentium maxime barbaros ... deducis in forum? Phil. II, 112.
2. gratus: quae (causa) est grata gentibus; Milo 102.
perspicuus: ut esset omnibus gentibus ..

perspicuum divino me numine esse rei publicae redditum; dom. 143.

terribilis: cuius (viri) virtute terribilior erat populus Romanus exteris gentibus; Phil. II, 65.

IV. **nach Substantiven:** 1. **Genetiv:** animadversio: orbis terrarum gentiumque omnium datur ... animadversio siue auxilio; leg. agr. II, 33.

animi: quae (opinio) animos gentium barbararum pervaserat; imp. Pomp. 23.

arma: omnium in se gentium ... arma convertisset; Deiot. 18.

arx: ostendent (xviri) sibi ... hanc arcem omnium gentium displicere; leg. agr. I, 18. videor .. mihi videre hanc urbem, ... arcem omnium gentium, subito uno incendio concidentem; Catil. IV, 11.

auxilium: cui ... non curia, summum auxilium omnium gentium ... umquam vacua mortis periculo atque insidiis fuit; Catil. IV, 2.

bellum: cum universus populus Romanus ... unum sibi ad commune omnium gentium bellum Cn. Pompeium imperatorem depoposcit; imp. Pomp. 44. ut eum omnibus omnium gentium bellis ... praeponeretis; leg. agr. II, 23. externa bella .. gentium ... ita exstincta sunt; Sest. 51.

civitas: si qua civitas exterarum gentium ... fecisset aliquid in civis Romanos eius modi; Verr. V, 149.

cognitio: orbis terrarum gentiumque omnium datur cognitio sine consilio; leg. agr. II, 33.

consilium: summum est ... gentium omnium .. consilium senatus; dom. 73.

decretum: ut ... decreto gentis Manliae neminem patricium Manlium Marcum vocari liceat; Phil I, 32.

dominus: vix .. servis hoc eum suis, non vobis omnium gentium dominis probaturum arbitrarer ||arbitror||; leg. agr. II, 22. est .. haec condicio ... huius .. populi .. omnium gentium domini atque victoris; Planc. 11. qui se populi Romani victoris dominique omnium gentium patronum dicere auderet; Phil. VI, 12.

fama: non gentis suae famam perhorrescent? Scaur. 41.

hostis: communem hostem gentium .. omnium quisquam .. privatus intra moenia domi suae retinere poterit? Verr. V, 76.

imperator: ille populus est victor atque imperator omnium gentium; dom. 90.

ius: putat ... ista omnia ... iure gentium facta; Sex. Rosc. 143. quamquam hoc ... communi iure gentium sanctum est; har. resp. 32. cum ... omnia bella iure gentium conquiescant; Rab. Post. 42. ut .. omittam ... cuius tantae importunitatis (fuerit) omnium gentium ... clarissimum lumen exstinguere; Deiot. 15.

laus: cum L. Flaccus veterem Valeriae gentis in liberanda patria laudem ... rettulisset; Flacc. 1.

levitas: si mihi libeat totius gentis in testimoniis dicendis explicare levitatem; Flacc. 12.

linguae, litterae: bellicae tuae laudes celebrabuntur ... paene omnium gentium litteris atque linguis; Marcell. 9.

lumen: urbem hanc ... lumen gentium .. quinque hominum amentium ac perditorum poena redemi; Sulla 33.

memoria: hanc ... porticum esse patiemini furoris tribunicii ... defixum indicium ad memoriam omnium gentium sempiternam? dom. 103.

mentes: quae (memoria tantorum periculorum) ... in omnium gentium sermonibus ac mentibus semper haerebit; Catil. IV, 22.

mos: quae (nationes) tantum a ceterarum gentium more .. dissentiunt; Font. 30.

multitudo: propter vim ac multitudinem gentium illarum numquam est antea cum omnibus dimicatum; prov. cons. 33.

natura: quae (nationes) tantum a ceterarum gentium .. natura dissentiunt; Font. 30.

nomina: cuius litteris .. celebrantur aures cotidie meae novis nominibus gentium; prov. cons. 22.

odia: omnium in se gentium .. odia ... convertisset; Deiot. 18.

partes: qui omnis omnium gentium partis tribus triumphis devinxerat; Piso 29.

poena: orbis terrarum gentiumque omnium datur ... poena sine provocatione; leg. agr. II, 33.

portus: templum sanctitatis, ... portum omnium gentium ... inflammari, exscindi, funestari; Milo 90.

princeps: rebus gestis Cn. Pompeius omnium gentium ... facile princeps; sen. 5. Rabocentum, Bessicae gentis principem, ... securi percussisti; Piso 84. quod gladiatores nobiles faciunt ... faciamus nos, principes .. gentium .. omnium; Phil. III, 35. M. Cato .. omnium gentium virtute princeps (erat); ib. XIII, 30.

religio: in communi omnium gentium religione ... neglegentes ac dissoluti si cupiamus esse, qui possumus? Verr. IV, 115.

res.: omnis exterarum gentium ... res gestas cum tuis nec contentionum magnitudine nec numero proeliorum ... posse conferri; Marcell. 5.

sacra: sacra Clodiae gentis cur intereunt? dom. 34

salus: quibus auctoribus et defensoribus omnium tum salus esset ... gentium defensa ac retenta; Flacc. 2.

sensus: nec .. hoc ipso huius gentis .. domestico nativoque sensu Italos .. ac Latinos ... superavimus; har. resp. 19.

sermones: s. mentes.

victor: resistente Cn. Pompeio, omnium gentium victore; Piso 16. est .. populo Romano, victori omnium gentium, omne certamen cum percussore; Phil. IV, 15. s. dominus. imperator.

vis: s. multitudo.

vitia: cum de vitiis gentis loquor; Scaur. 44. in quo (genere) fortasse aliqui ... gentis vitia vicerunt; ib.

2. **mit Präposition:** bellum cum: quale bellum nulla umquam barbaria cum sua gente gessit; Catil. III, 25. homini .. turpissimo ... quis bellum cum pacatissimis || bellum pacatissimis || gentibus ... dedit? dom. 23. est ... a propraetore ... bellum cum maximis Syriae gentibus ... confectum; prov. cons. 15.

V. **Umstand:** 1. **Ablativ:** cingi: cum in ultimis terris cincta Gallorum gentibus barbariae fluctibus alluatur (Massilia); Flacc. 63.

fallax: copiis inops, gente fallax? Scaur. 45.

Ort: cum illae (Athenae) non solum in Graecia, sed prope cunctis gentibus enitebant; Flacc. 17.

2. **Präpositionen:** ab: ab isdem gentibus sanctis et in testimonio religiosis obsessum Capitolium est; Font. 30. ceterae partes (Galliae) a gentibus aut inimicis huic imperio aut infidis aut incognitis aut certe immanibus et barbaris et bellicosis tenebantur; prov. cons. 33. quod (bellum) ab omnibus gentibus comprobatur; Phil. XI, 39.

apud: quae (sacra) apud omnis gentis nationesque fiunt; Verr. IV, 109.

in: quod Graeca leguntur in omnibus fere gentibus; Arch. 23.

praeter: quoniam semper appetentes gloriae praeter ceteras gentis atque avidi laudis fuistis; imp. Pomp. 7.

gentilicius, zum Geschlecht gehörig: multi sunt .. in hoc ordine, qui sacrificia gentilicia ... anniversaria ||anniversarii|| factitarint; har. resp. 32.

gentilis, geschlechtsverwandt: I. est: quem esse hunc tuum paene gentilem Verrucium putes; Verr. II, 190.

II. disco a: etiam tu rex, disce a gentili tuo ||gentili actu||; dom. 127.

genu, Knie: tu meum generum ..., filiam meam ... a genibus tuis reppulisti; sen. 17.

genus, Geschlecht, Stamm, Gattung, Art, Wesen: I. **Subject**: abhorret: quod (genus dicendi) non modo a consuetudine iudiciorum, verum etiam a forensi sermone abhorreat; Arch. 3. ni vererer ne hoc ipsum genus orationis ... ab huius loci more abhorreret; Piso 71.

cedit: s. II, 3. cedo.

debet: quod (genus belli) maxime vestros animos excitare atque inflammare ad persequendi studium debeat; imp. Pomp. 6.

declarant: varia genera et bellorum et hostium ... nullam rem esse declarant in usu positam militari, quae huius viri scientiam fugere posit; imp. Pomp. 28.

est: dum hominum genus erit; Sex. Rosc. 91. ut est hominum genus nimis acutum et suspiciosum; div. Caec. 28. cum Agrigentinorum duo genera sint, unum veterum, alterum colonorum; Verr. II, 123. ordo aliqui censorum est? conlegium? genus aliquod hominum? ib. 137. genus ipsum postulandi non est novum; ib. 147. cum ... id hominum genus, quod optimum atque honestissimum est, [a] quo uno et summa res publica et illa provincia maxime continetur, tibi est inimicissimum; ib. 149. quod est aliud in illa provincia genus hominum? ib. 168. quod isto praetore fuit novum genus publicanorum; ib. III, 50. illud genus tertium deductionis erat eius modi; ib. 181. esse aliquod genus cogendae pecuniae senatorium commune et iam prope concessum ordini; ib. 224. quod hoc genus praedandi, quam improbum, quam indignum quamque ad magnitudinem quaestus immensum infinitumque esse videatur; ib. V, 22. quoniam plura sunt genera imperatorum; ib. 25. non erat hoc genus frumenti ex eo genere quod exigeretur; ib. 52. duo genera causarum esse intellegebant; Caecin. 86. genus est belli eius modi; imp. Pomp. 6. potest .. dici, belli genus esse ita necessarium; ib. 20. quod genus esse belli potest; ib. 28. varia iudicum genera (erant); Cluent. 75. unum genus est eorum, qui magno in aere alieno maiores etiam possessiones habent; Catil II, 18. alterum genus est eorum, qui, quamquam premuntur aere alieno, dominationem tamen exspectant; ib. 19. tertium genus est aetate iam adfectum, sed tamen exercitatione robustum; ib. 20. quartum genus est sane varium et mixtum et turbulentum; ib. 21. quintum genus est parricidarum, sicariorum, denique omnium facinorosorum; ib. 22. postremum .. genus est ... genere ipso ... de eius (Catilinae) dilectu, immo vero de complexu eius ac sinu; ib. multo .. maxima pars eorum, qui in tabernis sunt, immo vero ... genus hoc universum amantissimum est otii; ib. IV, 17. quis ignorat ... quin tria Graecorum genera sint vere? Flacc. 64. illud erat hominum genus horribile et pertimescendum; Sulla 59. duo genera semper in hac civitate fuerunt eorum, qui versari in re publica ... studuerunt; Sest. 96. id .. spectaculi genus erat; ib. 124. quod (genus) sibi cum eo commune esset; ib. 130. quae genera (sint in foro) ... hominum videtis; Cael. 21. qui .. habet ... tot victorias bellicas, quot sunt in rerum natura genera bellorum; Balb. 9. verbi genus hoc CONSERVANTO ... imperantis est, non precantis; ib. 36. cum .. genus ipsum accusationis ... neque senatori neque bono cuiquam nimis iucundum esse posset; ib. 54. lubricum genus orationis adulescenti ... est saepe praeceps; Piso 68. quod genus iudiciorum si est aequum; Planc. 36. acerbum omnino genus iudicii, sed tamen ... vix recusandum; ib. 37. quod (genus litterarum) meis studiis aptius quam consuetudini iudiciorum esse videatur; ib. 74. quia genus eius modi fuit criminum; Scaur. 14. quod est .. hoc accusationis .. genus? ib. 23. fallacissimum genus esse Phoenicum; ib. 42. neque solum hoc genus pecuniae capiendae turpe, sed etiam nefarium esse arbitrabantur; Rab. Post. 16. quod genus .. est illud ostentationis et gloriae? ib. 38. unum genus est adversum infestumque nobis eorum; Milo 3. quod homo ... genus hoc causae quod esset non viderit; Ligar. 10. id genus (mortis), quod esset, pulcherrimum suis obtigisse; Phil. XIV, 34. quattuor omnino genera sunt .. in quibus per senatum more maiorum statuatur aliquid de legibus; Fr. B. VI, 11.

excitat: s. debet.

exsistit: quod tam divinum atque incredibile genus orationis (potest exsistere)? sen. 1.

exstat: dum genus hominum ... exstabit; Phil. II, 51.

impendent: cum multa et varia impenderent hominibus genera mortis; Phil. XIV, 34.

inflammat: s. debet.

insunt: in hac pecunia publica .. haec insunt tria genera furtorum; Verr. III, 165.

obtingit: s. est; Phil. XIV, 34.

offendit: si quem ... offendit .. purpurae genus; Cael. 77.

pendet: quod (genus criminum) non totum penderet ex teste; Scaur. 14.

potest: s. est; imp. Pomp. 28. Balb. 54. exsistit.

spectant: ad hanc emptionem xviralem duo genera agrorum spectant; leg. agr. II, 69.

tenent: semper eum duo dissimilia genera tenuerunt, lenonum et latronum; Phil. VI, 4.

videtur: habetis unum venditionis genus, quod magnum videri vobis intellego; leg. agr. II, 38. s. est; Verr. V, 22. Planc. 74.

violant: quoniam me quattuor omnino hominum genera violarunt; Quir 21.

II. **nach Verben**: 1. **Accusativ**: adfero: huiusce novi postulati genus .. tua praetura attulit; Verr. II, 146.

adficio: s. I, est; Catil. II, 20.

adhibeo: hoc praedandi genus ab isto in illo uno adhibitum; Verr. V, 24.

admisceo: admixto Afrorum genere; Scaur. 42.

amplector: ut totum genus amplectamini iudiciorum; Verr. II, 32.

antepono: s. 3. antepono.

aspernor: qui ... aspernaris oratione genus; Piso fr. 2.

attingo: genera ipsa (factorum istius) cupio breviter attingere; Verr. IV, 57. qui ... genus hoc vitae .. extremis .. digitis attigisseut; Cael. 28.

cerno: genus infinitum immanitatemque ipsi cernitis reliquorum; Phil. XIII, 2.

circumscribo: uno genere .. circumscribere habetis in animo genus hoc aratorum; Verr. II, 149. genus universum ... brevi circumscribi .. potest; Sest. 97.

cogito: cogitate genus sonitus eius, quem Latinienses nuntiarunt; har. resp. 62.

cognosco: s. **cognosco,** III. genus (5 St.) B. I, S. 561, a.

comprobo: cum genera quaedam pecuniarum capiendarum comprobarimus; Verr. II, 142. a vobis ... genus aestimationis erit comprobatum; ib. III, 220.

concedo: s. I. est; Verr. III, 224.

concupisco: novum genus hoc gloriae concupiscit; Rab. Post. 39.

confirmo: periculosum provinciis genus iniuriae confirmari iudicio; Verr. III, 225. si ostendo ... genus id agrorum certo capite legis impudentissime confirmari atque sanciri; leg. agr. III, 3. quod genus uno testimonii foedere et consensu omnium est confirmatum; Scaur. 21.

conservo: s. **conservo,** II. genus (3 St.) B. I, S. 642, a.

contemno: contempsisti L. Murenae genus; Muren. 15.
contineo: quae (genera tutorum) potestate mulierum continerentur; Muren. 27.
definio: genus universum ... brevi .. definiri potest; Sest. 97.
distinguo: distincta genera esse delictorum; Muren. 63.
do: est .. quasi deorum immortalium beneficio et munere datum rei publicae Brutorum genus; Phil. IV, 7.
effero: extulisti tuum (genus); Muren. 15.
eicio: quod genus hominum optime moratum, optimorum et aratorum et militum, ab hoc plebicola tribuno plebis funditus eicitur; leg. agr. II, 84.
ementior: non genus suum ementitus ... (esse) dicitur (L. Cornelius); Balb. 5.
emo: alterum genus agrorum ... emetur ab eis, qui eos vident sibi esse ... relinquendos; leg. agr. II, 70.
excogito: f. **excogito**, III. genus (3 St.) S. 261, b.
exigo: f. I. est; Verr. V, 52.
exprimo: ut ... omnia cenarum conviviorumque genera ... delicatissimis verbis expresserit; Piso 70.
exuro: illa calamitas ... exussit ‖ excussit ‖ hoc genus totum maledicti; dom. 76.
fero: hoc novum genus iniuriae ferre nemo posset; Verr. III, 32.
fingo: quod (genus litterarum) .. ipsum fingi potest; Scaur. 19.
fugio: eorum unum (genus agrorum) propter invidiam domini fugiunt, alterum propter vastitatem; leg. agr. II, 70.
gusto: qui primoribus labris gustassent genus hoc vitae; Cael. 27.
habeo: f. I. videtur.
horreo: quod egomet tam triste illud et tam asperum genus orationis horrebam; Cael. 25.
induco: aliud quoddam genus donationis induxit (Rullus); leg. agr. III, 10.
infero: cum inferetur (genus oppugnationis huius); Cael. 20.
intendo: cum hoc novae litis genus .. intenderet; Caecin. 20.
invenio: illud infinitum genus invenerat ad innumerabilem pecuniam corripiendam; Verr. II, 30. hi invenerunt genera tutorum; Muren. 27.
mitto: ad quos (Tissenses) tu decumanum Diognetum Venerium misisti, novum genus publicani; Verr. III, 86.
muto: pecuniarum .. genera mutabas; Piso 90.
neglego: qui semper genus illud hominum ... neglexit; Milo 3.
novi: quod multa eius ludorum genera noratis; Verr. III, 156. novi genus hominum; Flacc. 51.
perfero: iam videtis quam ob causam Sicilia ... hoc non potuerit novum ac singulare atque incredibile genus iniuriarum contumeliarumque perferre? Verr. III, 64.
permisceo: ibi .. iste ... genera veterum ac novorum numerumque permiscuit; Verr. II, 125.
perspicio: perspecto genere humanae docilitatis atque ingenii; Sest. 91. genus orationis ... perspexistis; Cael. 45.
pertimesco: nec .. illud genus alterum nocturnorum testium pertimesco; Cael 20. f. I. est; Sulla 59.
pondero: quod (genus criminum) ponderaret iudex ipse per se; Scaur. 14.
praetereo: quod .. iste .. genus pecuniae cogendae praeteriit? quod non ab omnibus aliis praeteritum excogitavit? Verr. II, 120. nullum genus eum crudelitatis praeteriturum fuisse; Phil. III, 4. f. praetermitto; Planc. 36.
praetermitto: non mihi praetermittendum videtur .. illud .. genus pecuniae conciliatae; Verr. II, 141. ut ... hoc genus unum vel maximum praetermitterent (maiores nostri); Caecin. 34. quaero abs te .. quod genus improbitatis et sceleris in eo magistratu praetermiseris? Vatin. 13. non intellego quam ob rem senatus ... cum .. nullum genus acerbitatis praetermitteret hoc tamen unum praetereundum putarit; Planc. 36.
probo: verum sit hoc genus aliquod minime probandum; Verr. I, 60. probate genus adoptionis; dom. 37. probabit (Graecus ille poëta) genus ipsum; Piso 74.
profero: quod genus hominum ... proferre possum? Verr. II, 166. genera .. innumerabilium iniuriarum .. singulis nominibus profero; ib. III, 58.
propulso, prospicio: totum genus oppugnationis huius et iam prospicitis animis et ... propulsare debebitis; Cael. 20.
quaero: ut intellegatis eum Romae quaesisse .. genera furandi; Verr. II, 18. ut causam mortis censuerint, non genus esse quaerendum; Phil. IX, 3.
redigo: si hoc genus † pene ‖ hoc genus rapinae ‖ in unum ‖ in aerarium ‖ redigatur; Phil. V, 12.
reperio: quod ego maxime genus ex sociorum litteris reperire cupiebam; Verr. II, 183. reperio genus huius modi .. praedae; ib. III, 171. quod genus imperii ... non reperiebatur? Sest. 66. haec genera virtutum non solum in moribus nostris, sed vix iam in libris reperiuntur; Cael. 40.
reprehendo: genus aestimationis ipsum a me numquam est reprehensum; Verr. III, 214. hoc .. unum genus infinitae pecuniae per summam iniuriam cogendae nullo modo posse reprehendi; ib. 223. reprehendis solutionis genus; Font. 2.
requiro: necesse est ... aliud genus hominum ... requirat; Verr. I, 22. cum populus Romanus aliud genus hominum ... ad res iudicandas requirit; ib. V, 177.
reservo: hoc mihi reservabo genus totum integrum; Verr. III, 84.
retineo: aliud genus imperatoris .. retinendum et conservandum ... cognoscite; Verr. V, 25.
sancio: f. confirmo; leg. agr. III, 3.
specto: ne genera quidem spectata esse, ex quibus in eum ordinem cooptari liceret; Verr. II, 120.
suscipio: cum .. genus imperatae pecuniae suscipit; Flacc. 33.
tempto: hoc praedandi genus ab isto in illo uno .. temptatum; Verr. V, 24.
tollo: ut genus hoc totum multarum atque eius modi iudiciorum tolleretur; Verr. I, 156.
tribuo: nec .. ullis (exercitibus) tale genus honoris tributum est; Phil. XIV, 33.
video: genus animadversionis videte; Verr. I, 45. videbamus genus vitae; Sest. 22.
vitupero: genus ipsum legis agrariae vituperare non possum; leg. agr. II, 10.
usurpo: hoc genus poenae saepe in improbos civis ... esse usurpatum; Catil. IV, 7.
2. **Genetiv**: obliviscor: ad integritatem maiorum spe sua hominem vocabant materni generis obliti; Sest. 21. o paterni generis oblite! Piso 62.
sum: est .. ipse ... honestissimi ac nobilissimi generis, sed tamen Asculani; Sulla 25. qui cognomen sibi ex Aeliorum imaginibus adripuit, quo magis nationis eius esse quam generis videretur; Sest. 69.
3. **Dativ**: addico: est ipse .. gladiatorio generi mortis addictus; Phil. XI, 16.
adversor: qui .. adversabantur ei generi; Sest. 105. qui ei generi adversantur; ib. 114.
antepono: gaudeat (Torquatus) me suo generi meum non anteponere; Sulla 25.
cedo: cedat consulari generi praetorium; Planc. 15.
constituo: ex qua (Asia) .. memoria generi (Murenae) ... constituta est; Muren. 12.

debeo: abs te officium tuo debitum generi .. requiro et flagito; Verr. IV, 79.
defero: ille (populus Romanus) honorem non generi (meo) ... deferebat; Piso 2.
do: date hoc ipsius ... generi; Muren. 90. quid dulcius hominum generi ab natura datum est quam sui cuique liberi? Quir. 2. cum sit hoc generi hominum prope natura datum; Rab. Post. 2.
exsisto: qui (di) semper exstiterunt huic generi .. fautores; Scaur. 17.
inuro: ne qua generi .. suo nota nefariae turpitudinis inuratur; Sulla 88. tertio .. generi non militum veteranorum, sed importunissimorum hostium cupio quam acerbissimum dolorem inurere; Phil. XI, 38.
licet: neque .. licuit aliter vestro generi; Ligar. 20.
parco: huic hominum generi maiores nostri sic parcendum .. arbitrabantur; Fr. A. III, 15.
plaudo: quid .. dicam ... cui generi civium maxime plaudatur? Sest. 115.
probo: si cuiquam generi hominum ... (Verres) probatus sit; Verr. II, 17.
resisto: generi .. totius accusationis resistere .. debetis; Scaur. 37.
restituo: ut .. generi tuo laudem gloriamque restituas; Verr. IV, 80.
servo: ei generi hominum .. Campanus ager et praeclara illa Capua servatur; leg. agr. III, 16.
tribuo: illi ... generi .. Marcellorum maxima voluntate (diem festum) tribuebant; Verr. II, 51.
4. **Ablativ:** nascor: servi .. eius, qui ... essent ... eodem genere (quo dominus) .. nati; Verr. III, 62. eis, qui nobili genere nati sunt; ib. V, 180. si tibi hoc sumis, nisi qui patricius sit, neminem bono esse genere natum; Muren. 15. cum hunc clarissimum virum, summo genere natum, ... a pedisequis conculcari iuberes; dom. 110.
sum: eum qui regnum illud teneat hoc tempore neque genere neque animo regio esse; leg. agr. II, 42. neminem umquam .. fuisse .. tam divino atque incredibili genere dicendi; Quir. 5. qui (Ptolemaeus) ... erat eodem genere; Sest. 57.
utor: ne novo querimoniae genere uti possit Hortensius; Verr. I, 24. cum utuntur omnes uno genere nummorum; Verr. III, 181. cur in hoc uno crimine isto genere defensionis uteris? ib. 206. quo .. genere non uterer orationis; Sulla 2. me ... hoc uti genere dicendi; Arch. 3. ut me ... patiamini ... uti prope novo quodam et inusitato genere dicendi; Arch. 3. ut mihi .. licere putem remissiore uti genere dicendi; Sest. 115. quo (genere orationis) nunc utor; Piso 71. ne .. videar ... eo genere uti litterarum; Planc. 74.
5. **mit Präpositionen:** abhorrens a: si quis umquam de nostris hominibus a genere isto studio ac voluntate non abhorrens fuit, me et esse arbitror et magis etiam tum ... fuisse; Flacc. 9.
accipio a: quem (populum Romanum) ab hoc genere liberum acceperat (L. Sulla); Cluent. 151.
accommodo ad: nonne vobis verba domo patroni depromere videtur ad omne genus nequitiae accommodata? Verr. III, 155.
aucupor ex: ut omni ex genere orationem aucuper; Sest. 119.
aufero a: quam longe hunc ab hoc genere cognatio materna Transalpini sanguinis abstulisset; sen. 15.
cado in: quae (nomina) in id genus civium cadere possint; har. resp. 53.
capio ex: HS viciens ex hoc uno genere (pecuniae conciliatae) captum videmus; Verr. II, 142. qua re .. iste HS viciens ex hoc uno genere (pecuniae conciliatae) conciliarit et ceperit; ib.
comparo ex: exponam .. vobis .. ex quibus generibus hominum istae copiae comparentur; Catil. II, 17. firmissimum exercitum ex invicto genere veteranorum militum comparavit; Phil. III, 3.
concilio ex: f. capio ex.
confligo cum: satisne vobis .. videor ad singulos testis accedere neque ... tantum modo cum universo genere confligere? Flacc. 50.
consisto in: quibus in illo genere conductarum contionum consistendi potestas non erat; Sest. 113.
constituo de: de honestissimo genere hominum ... ea iura constituebas; Verr. III, 27. — ex: si ex isto genere (hominum) splendorem ordini atque ornamentum curiae constituere velitis; Verr. II, 77. ex quo genere peccati ... vel iniuriarum vel capitis iudicia constituta sunt; Caecin. 9.
consto ex: quae (provincia) constat ex eis generibus hominum et civitatum; Font. 12. quae (provincia) ex hac generum varietate constaret; ib. 13.
coopto ex: f. 1. specto.
creo ex: cum suffragiis tres ex tribus generibus creati sunt; Verr. II, 127.
declaro in: quid populus Romanus sentire se ostenderet utroque in genere declaratum est; Sest. 117.
deploro de: primum (querendum est et deplorandum) de communi genere [testium]; Flacc. 23.
desum in: quo in genere senatores deesse non solent; Phil. I, 12.
dico de: cum iam tot horas de uno genere ... dicam; Verr. V, 159. primum mihi videtur de genere belli ... esse dicendum; imp. Pomp. 6. cum essem de belli genere dicturus; ib. 17. quoniam de genere belli dixi; ib. 20. omittamus .. de genere dicere; Muren. 18. dicam de genere universo et de condicione omnium nostrum; Flacc. 6. hoc dico de toto genere Graecorum; ib. 9. mihi iam satis superque dixisse videor de Asiatico genere testium; ib. 66. dicam ... de genere vitae (P. Sestii); Sest. 5. possum ... de omni genere hostium dicere; prov. cons. 31. dicam .. de ipso genere accusationis; Scaur. 22. a me est de universo genere dicendum; ib. 44. nihil de genere belli dicam; Phil. II, 59.
do ex: cur his (decumanis) quoque statuisti, quantum ex hoc genere frumenti empti darent? Verr. V, 53. adhuc .. testes ex eo genere a me sunt dati; ib. 165.
erro in: ne quis .. in genere iniuriae ... errare possit; Qu. Rosc. 24.
excello in: cum in omni genere .. artium ... Cn. Pompeius excellat; Balb. 15.
exerceo in: in quo (genere belli) illum (Pompeium) non exercuerit fortuna rei publicae; imp. Pomp. 28.
instituo ex: alii quaestus instituuntur ex uno genere navali videte quam multi; Verr. V, 61.
insum in: in hoc uno genere omnis inesse culpas istius maximas; Verr. V, 42.
invenio in: iste in hoc genere peculatus non nunc primum invenitur, sed nunc demum tenetur; Verr. III, 177.
iudico ex: quaeretis ex quo genere hominem istum iudicetis; Verr. I, 45.
labor ad: ne qua levitate me ductum ad insolitum genus dicendi labi putetis; Sest. 119.
loquor de: quasi ... non de optimorum civium genere loqueretur; leg. agr. II, 70. loquamur potius de nequissimo genere levitatis; Phil. II, 63.
nubo ex: cum ex amplissimo genere in familiam clarissimam nupsisses; Cael. 34.
offendo in: cum in eodem genere, in quo ipsi offendissent, alios reprehendissent; Cluent. 98.
pecco in: si .. uno aliquo in genere peccasset (M. Antonius); Verr. II, 9.
pertineo ad: ad quae (genera causarum) interdictum pertineret; Caecin. 86.
pono in: quos ego utrosque in eodem genere praedatorum direptorumque pono; Catil. II, 20.
postulo ex: ut ex utroque genere et iuris dicendi et sartorum tectorum exigendorum ea postuletis; Verr. I, 103.

quaero ex: quae sunt adhuc a me de iure dedicandi disputata, non sunt quaesita ex occulto aliquo genere litterarum; dom. 138.

queror de: f. deploro de.

reprehendo in: ille ... in hoc uno genere veterum religione legum reprehenditur; Verr. III, 82. f. offendo.

statuo de: quaeso a vobis, Asiatici testes, ut ... quid vosmet ipsi de genere vestro statuatis memineritis; Flacc. 65.

sum ex: consistam in uno nomine; multa enim sunt ex eodem genere; Verr. I, 96. quo ex genere mihi testium ... magna copia fuisset; ib. 97. erant ex eo [haec] genere; ib. II, 183. ut sciatis ... ex quo genere (imperatorum) iste sit; ib. V, 25. quo ex genere iste est Manlius; Catil. II, 20. ex hoc genere illos fuisse arbitror Camillos, Fabricios, Curios; Cael. 39. num est ex iudicum genere? Phil. V, 13. f. I. est; Verr. V, 52. — in: cur hoc, cum in eodem genere sit, non caves? Verr. I, 110. quae in hoc genere essent; ib. II, 82. in eodem genere sunt cetera; ib. III, 92. nullum fuit omnino civitatis isto praetore in hoc genere discrimen; ib. V, 140. non alia ratio iuris (est) in hoc genere dumtaxat; Caecin. 57. qui (frater tuus) est in isto genere urbanissimus; Cael. 36. tecum ipse licebit quot in eo genere et quanta sint crimina recordere; Piso 87. isto in genere et fuimus ipsi; Planc. 45.

sumo ex: pauca ex aliis generibus sumemus; Verr. II, 118.

suppedito ex: quae (Sicilia) tibi ex alio genere frumentum suppeditare possit? Verr. III, 172.

teneo in: dum modo illa in hoc genere praescriptio moderatioque teneatur; Cael. 42. f. invenio in.

timeo a: a quo .. genere .. ego numquam timui; Sulla 59.

valeo in: quasi vero ego ... in isto genere omnino quicquam aut curatione aut potestate valuissem; dom. 14.

versor in: atque in hoc genere audaciae multo etiam impudentius in decumis Acestensium versatus est; Verr. III, 83. in hoc genere nunc .. versor; ib. 100. non versabor in uno genere diutius; ib. 103. nimium mihi diu videor in uno genere versari criminum; ib. IV, 105. quin .. C. Verres ... versatus .. sit ... in omni genere furandi atque praedandi; ib. V, 1.

III. **nach Adjectiven**: 1. proprius: cum videam ... libertatem propriam generis .. vestri ... in fidem et quodam modo in patrocinium mei consulatus esse (conlatam); leg. agr. II, 9. ut .. libertatem propriam Romani .. generis recuperemus; Phil. III, 29. quae (virtus) propria est Romani generis; ib. IV, 13.

2. inimicus: profiteor huic generi hominum me inimicum accusatorem, odiosum, adsiduum, acerbum adversarium; Verr. a. pr. 36. malo .. te isti generi hominum ... inimicum atque infestum putari; ib. V, 153.

iratus: cui generi esse ego iratus ... possum; Piso 68.

iucundus: qui ... idcirco cuidam hominum generi paulisper iucundior fuit; Cluent. 110.

3. alienus a: dixit Q. Tadius, ... non alienus a matris eius genere; Verr. I, 128.

felix in: quamquam in hoc genere fateor feliciorem esse te; Phil. II, 40.

levis in: accipite .. avaritiae prope modum in suo genere non levius (crimen); Verr. I, 86.

molestus in: nacti sumus .. inimicum in omni genere odiosum ac molestum; Flacc. 13.

municipalis a: est .. ipse a materno genere municipalis; Sulla 25.

novus in: hanc vos ... tam novam in omni genere voluntatem, impudentiam, audaciam, cupiditatem comprobabitis? dom. 116.

odiosus in: f. molestus in.

reliquus ex: cum ex utroque genere (civium) par numerus reliquus esset; Verr. II, 124.

IV. **nach Substantiven**: 1. **Genetiv**: alqd: si qua sunt alia huius generis; Fr. B. VI, 13.

actio: huiusce generis una est actio ... constituta; Caecin. 40.

antiquitas: primum generis (Fontei) antiquitas (vestris animis supplicat); Font. 41. Habitus ... pro antiquitate generis sui ... tantae voluntati universorum Larinatium deesse noluit; Cluent. 43.

auctores: nulli me vobis auctores generis [mei] commendarunt; leg. agr. II, 100.

boni: quod omnes boni omnium generum .. suam salutem cum mea coniungunt; Sulla 29.

caput: ad caput .. generis utriusque veniamus; Planc. 18.

cives: omnes .. omnium generum .. cives summae rei publicae a consulibus atque a summo imperio petendum esse auxilium arbitrabantur; Sest. 25.

cognatio: quae cognatio studiorum et artium .. non minus est coniuncta, quam ista ... generis et nominis; Verr. IV, 81.

cognomen: ne ... nationis magis quam generis uti cognomine videretur; Cluent. 72.

consultum: quo senatus consulto huius generis ... bene scriptas litteras decretum a senatu? Phil. X, 6.

contentio: haec tibi est prima cum Plancio generis vestri .. contentio; Planc. 18.

copia: cum .. huius generis copiam tantam habeat Antonius; Phil. XI, 14.

decreta: cum de me ... facta sint ... ea (decreta) .. generum .. omnium; Piso 41.

dedecus: o familiae ... Calventinae ... neque paterni generis, sed braccatae cognationis dedecus! Piso 53. ea ... ad sempiternum dedecus sui generis ... constituit; ib. 92.

dignitas: summam video esse in te .. dignitatem generis; Muren. 15. cuius (generis) est magna in utroque dignitas; Muren. 18. semper ita sentiet talem se animum .. generis dignitati ... debuisse; Flacc. 104. ut ne quid .. de dignitate generum ... minuatur; dom. 36. cum ille ... ad illius generis ... dignitatem propinqui sui mentem a Clodianis latrociniis reflexisset ‖ refixisset ‖; Sest. 130. ut ... retineret ... generis .. dignitatem; Scaur. c. 1 §. 1.

distinctio: quoniam congesta fuit accusatio magis acervo quodam criminum, non distinctione aliqua generum et varietate; Scaur. c. 1. §. 4.

edicta: nova novi generis edicta proponunt; Sest. 89.

exempla: f. indicia.

facta: quem (Q. Metellum) P. Servilius ... ad sui generis ... facta .. revocavit; sen. 25.

facultas: cuius generis erat in senatu facultas maxima; Sulla 42.

fatum: noster est Brutus ... rei publicae natus .. fato quodam paterni maternique generis; Phil. X, 14.

fons: ad fontem generis utriusque veniamus; Planc. 18.

gloria: qua (laude) maxime florere generis sui gloriam ‖ florere in generis sui gloriam ‖ viderat (L. Flaccus); Flacc. 25.

homo: legem ab homine non nostri generis ... promulgatam videmus; Verr. II, 174. constat .. nullis umquam comitiis campum Martium .. tanto splendore omnis generis hominum .. floruisse; dom. 75. si in ... infimi generis hominum condicione .. timidos ... odisse solemus; Milo 92.

hostes: quam (fidem eius) hostes omnes omnium generum sanctissimam iudicarint; imp. Pomp. 42.

ignobilitas: multis viris fortibus ne ignobilitas generis obiceretur; Muren. 17.

indicia: unius cuiusque de varia improbitate generis indicia apud vos et exempla profero; Verr. IV, 49.

initium: cum ipse (M. Cato) sui generis initium .. ab se gigni et propagari vellet; Verr. V, 180.
insignia: omnia generis (eius) .. insignia atque ornamenta unius iudicii calamitate occiderunt; Sulla 88.
iudicia: inducatur sane .. consuetudo huius generis iudiciorum nova; Rab. Post. 8.
mentio: is mihi etiam generis sui mentionem facit? har. resp. 26.
mortales: de quo .. omnes mortales omnium generum .. iudicaverunt; Piso 96.
mulieres: ut .. omnium generum ... omnes viri ac mulieres ... viderentur laetari; Piso 52.
nobilitas: habetis nobilitatem generis gloriosam; Phil. III, 16.
novitas: non arbitrabar ... de generis novitate accusatores esse dicturos; Muren. 17.
numerus: numerus .. huius generis late et varie diffusus est; Sest. 97.
omen: cum Brutum omine ||homine|| quodam illius generis .. natum ad rem publicam liberandam ... laudibus amplissimis adfecistis; Phil. VII, 11.
oratio: ut aliquando totam huius generis orationem concludam atque definiam; Verr. IV, 115.
ornamenta: f. insignia.
princeps: maius .. a D. Bruto beneficium populus Romanus et habet et exspectat quam maiores nostri acceperunt a L. Bruto, principe huius maxime conservandi generis; Phil. III, 11.
principium: qui (Gaditani) a principio sui generis ... mentis suas ad nostrum imperium nomenque flexerunt; Balb. 39.
ratio: quae ratio (sit) generum; dom. 34.
similitudo: si natura puerum a paternis vitiis atque a generis similitudine abduceret; Verr. III, 159.
stirps: non ingenerantur hominibus mores .. a stirpe generis; leg. agr. II, 95.
studia: studia generis (vestri) ... plurimarum artium atque optimarum nota mihi sunt; Ligar. 12. cuius generis ... studia tum laudi et gratulationi tuae se non obtulerunt? Phil. I, 30.
subsidium: quae (mulier quaedam) ... subsidium generis ... sustulisset; Cluent. 32.
sumptus: sumptus unius generis obiectus est; Cael. 17.
varietas: f. distinctio.
vir: clarissimum virum generis vestri .. nemo reprehendit; Sulla 32. f. mulieres.
virtus: eiusdem animi atque ingenii est posteris suis ... memoriam prope intermortuam generis sui virtute renovare; Muren. 16. quem (Q. Metellum) P. Servilius ... ad sui generis ... virtutes .. revocavit; sen. 25.

2. **Dativ:** adversarius: huic hominum generi fateor .. multos adversarios .. esse; Sest. 138. f. III, 2. inimicus; Verr. a. pr. 36.
fundus: huic generi legum fundos populos fieri non solere; Balb. 38.
hostis: quasi tu .. fueris .. non .. generi .. civium hostis; Verr. V, 169.

3. **Ablativ:** imperator: iste novo quodam genere imperator pulcherrimo Syracusarum loco stativa sibi castra faciebat; Verr. V, 29.

4. **mit Präpositionen:** alqs ex: conveni ego ex isto genere consultorum non neminem; Caecin. 79. quibus ex generibus alteri se popularis, alteri optimates et haberi et esse voluerunt; Sest. 96. hoc ex genere si qui se in hoc iudicium forte proiecerint; Cael. 22. sin autem multorum virtus ... ex infimo genere ... consecuta est .. summam laudem; Balb. 18.
consultum de: quo de genere persaepe senatus consulta fiunt; Fr. B. VI, 11.
homines ex: ut ex eo genere homines ... diligenter vobis retinendos existimetis; Font. 42.
merita in: si .. gloria est inlustris ac pervagata magnorum ... in omne genus hominum fama meritorum; Marcell. 26.
turba ex: quam turbam dissimillimo ex genere distinguebant homines percussi Sullani temporis calamitate; Muren. 49.

V. **Umstand:** 1. **Ablativ:** adficere: ut eos ... novis honoribus adficiat et numero dierum et genere verborum; Piso 45.
adfligi: qui cum uno genere morbi adfligerentur; Piso 85.
adligare: L. Sulla ... populum Romanum ... adligare novo quaestionis genere ausus non est; Cluent. 151.
auferri: quo genere (cogendae pecuniae) ab sociis maxima pecunia per summam iniuriam auferatur; Verr. III, 224.
celebrari: quod (spectaculum) ... omni genere hominum celebratur; Sest. 124.
certari: qui in suis castris virtute putaret oportere, non genere certari; Verr. V, 31.
circumscribere: f. II, 1. circumscribo; Verr. II, 149.
commendari: qui cum se .. non genere populo Romano commendari putaret; Verr. V, 180.
commovere: quod (frumentum aestimatum) ... iniuriae genere quemvis debet commovere; Verr. III, 188.
complecti: quo (genere orationis) quisquam possit vestra in nos universa promerita non dicam complecti orando, sed percensere numerando; sen. 1.
confirmare: si, quod ei dicunt, ... ne litterarum quidem aliquo genere ... confirmare conantur; Scaur. 19.
decerni: mihi consuli supplicatio ... novo et inaudito genere decreta est; Phil. XIV, 24.
delectari: an hoc genere eloquentiae delectetur (ille), nescio; leg. agr. II, 13.
differre: proinde quasi ... ea res, quam ego dico, et ea, quam tu fecisti, inter se genere iniuriae ... differat; Verr. III, 203
diiungi: quasi .. genere diiuncti sint (homines nobiles); Verr. V, 182.
esse: f. I. est; Catil. II, 22.
explicare: nisi hanc mihi totam rationem omni et personarum genere et litterarum explicaris; Flacc. 45.
fraudulentus: Karthaginienses fraudulenti et mendaces non genere (sunt); leg. agr. II, 95.
funestus: ut spectaculum illud ... genere .. miserum ac funestum videremus; Fr. B. VI, 20.
gloriari: cum tu eodem materno genere soleas gloriari; Phil. III, 17.
inferior: hominem ... inferiorem quam te genere ... aedilem factum esse miraris? Planc. 30.
instituere: easdem (dodrantarias tabulas) Fonteius instituit et eodem genere pecuniae; Font. 2.
levis: habetis .. quae in totam causam de moribus A. Cluentii ... accusatores conlegerunt, quam levia genere ipso! Cluent. 164.
magnus: video .. esse crimen .. genere ipso magnum; Font. 20.
mendax: f. fraudulentus. — miser: f. funestus.
necessarius: qua re esset hoc bellum genere ipso necessarium; imp. Pomp. 27.
novus: quid .. tam novum ... genere ipso postulandi? Verr. II, 147.
ornare: ornentur alii mortui genere ac nomine; Verr. IV, 81. C. Caesarem senatus .. genere supplicationum amplissimo ornavit; Balb. 61.
patefacere: mihi .. senatus ... singulari genere supplicationis deorum immortalium templa patefecit; Piso 6.
percensere: f. complecti.
perficere: me ... omni genere monimentorum meorum perfecisse; Phil. II, 20.
praestans: quis .. est illo ... ullo laudis genere praestantior? Marcell. 4.
primus: Sex Roscius ... Amerinus fuit genere

... facile primus; Sex. Rosc. 15. Phylarchum Centuripinum, primum hominem genere, .. non hoc idem .. dicere audistis? Verr. IV, 50.

princeps: Philodamum esse quendam genere, honore, copiis, existimatione facile principem Lampsacenorum; Verr. I, 64. Amyntas est genere ... princeps illius civitatis; Flacc. 72.

redigi: id hoc genere iudicii redigi solere; Rab. Post. 37.

sacrari: sanctiones sacrandae sunt .. genere ipso ... legis; Balb. 33.

teneri: etsi ... eius (L. Herennii) .. dicendi genere quodam tenebamini; Cael. 25.

vincere: te Plancius hoc non solum municipii, verum etiam vicinitatis genere vincebat; Planc. 23.

zum Satz: intellegis omni genere iuris ... te tribunum plebis non fuisse; dom. 42. temporum magis eo nunc vitio quam genere || inquam genere || iudicii plura dicam; Balb. 15.

2. **Präpositionen:** a. f. I. est; Verr. II, 149.

causa: nomen clarissimum et fortissimum .. generis ... causa rei publicae reservate; Flacc. 106.

ex: cur his quicquam praeterea ex alio genere imperasti? Verr. V, 53.

in: quis nos magno opere attendit umquam, in hoc quidem genere causarum, ubi aliquid ereptum aut ablatum a quopiam dicitur? Verr. I, 27. in utroque genere (hereditatum possessionibus et mulierum hereditatibus) video ... te ipsum .. edixisse; ib. 118. quoniam facta istius in his generibus infinita sunt; ib. II, 118. iste ... etiam in his duobus generibus civium novorum veterumque turbavit; ib. 123. etiamne haec tam parva civitas ... in hoc .. frumentario genere praedae tibi et quaestui fuit? ib. III, 85. in quo (genere) singillatim oratores eversi bonis omnibus sunt; ib. 100. in hoc genere facilior est existimatio quam reprehensio; ib. 190. cur in isto genere solo frumenti ista aestimatio constituatur? ib. 202. quoniam in toto hoc genere hac una defensione usurus es; ib. IV, 8. ut ad maiora istius et inlustriora in hoc genere furta et scelera veniamus; ib. 97. tria ferebantur in orbe terrarum signa Iovis Imperatoris uno in genere pulcherrime facta; ib. 129. si qui in hoc genere quaestionis accusati sunt || si qui tenentur h. g. qu. ||; Font. 3. non occurrit uni cuique vestrum aliud alii in omni genere exemplum? Caecin. 52. nimia ista ... potentia in hoc solo genere quiescit; ib. 71. qua lege in eo genere a senatore ratio repeti solet; Cluent. 104. in isto genere libentius cum multorum tum hominis eloquentissimi et sapientissimi, L. Crassi, auctoritatem sequor; ib. 140. quo in genere ... est operae pretium diligentiam maiorum recordari; leg. agr. II, 73. qui in hoc genere quaestionis defenderim neminem; Sulla 5. quoniam me in hoc novo genere dicendi tam diligenter attenditis; Arch. 17. hoc in genere solo rem indicatam referri posse voluerunt; dom. 78. quo modo .. hoc in genere [praesidii comparati] accusas Sestium? Sest. 90. in hoc genere labor offendit || confitendi || homines a studioque deterret; Cael. 46. non intellego quam ob rem senatus hoc uno in genere tribus edi voluerit ab accusatore; Planc. 36. in eo genere accusationis si vincerer, succumberem et cederem; Scaur. 16. in quo (genere accusationis) ... omnia conspiratione ... videtis esse suscepta; ib. 37. in quo (genere) fortasse aliqui ... stirpis ipsius et gentis vitia vicerunt; ib. 44. si quidem ... in ipso genere mortis imitatus est P. Decium filius; Rab. Post. 2. quam .. vos .. eius in novo genere bonitatem inusitatam ... complecti .. et augere debetis; ib. 44. quanta (illius fuerit) in omni genere bellorum gloria, ... quis ignorat? Deiot. 12. subvenit .. rei publicae ... in alio genere belli; Phil. V, 43. minus me commovit hominis summa auctoritas in hoc uno genere dumtaxat, nam in ceteris egregie commovit; Fr. C. 24. f. I. est; Fr. B, VI, 11.

post: cum pro sua patria pauci post genus hominum natum reperti sint qui ... vitam suam hostium telis obiecerint; Balb. 26.

germanitas, Geschwisterschaft, Brüderlichkeit: I. movet: moveat (te horum) germanitas; Ligar. 33.

II. stupra: quorum (scurrarum) intemperantia expleta in domesticis est germanitatis stupris volutatus; har. resp. 42.

germanus, leiblich, leibhaftig, wirklich, echt: alqs: quantum inter hunc et illum Numidicum, verum ac germanum, interesset; Verr. IV, 147. etiam hoc magis (conquisituri sunt aliquid sceleris et flagitii isti a Rullo electi coloni), quam illi veteres germanique Campani; leg. agr. II, 97.

frater: cum virgo Vestalis ... germanum fratrem complexa teneat; Font. 46. cum se fratrem uxoris tuae fratri tuo germano antelatum videbat; dom. 118. vicinum eius mulieris miraris male audisse, cuius frater germanus sermones iniquorum effugere non potuit? Cael. 38.

Luperci: fera quaedam sodalitas ... germanorum Lupercorum (est); Cael. 26.

soror: quem cum sorore germana nefarium stuprum fecisse L. Lucullus .. se .. dixit comperisse; Milo 73.

gero, tragen, führen, ausführen, verwalten, hinbringen, halten, (sich) benehmen: I. **absolut:** 1. in: omnia, quae gerebam, iam tum in gerendo spargere me ac disseminare arbitrabar in orbis terrae memoriam sempiternam; Arch. 30.

2. alqs: qui gessit, non adest; Flacc. 23.

xviri: reges constituuntur, non xviri, .. itaque ab his initiis fundamentisque nascuntur ut .. cum gerere || rem || coeperint ... omne nostrum || vestrum || ius, potestas libertasque tollatur; leg. agr. II, 29.

II. **mit Object:** 1. **adjectivisch:** eques Romanus locuples, sui negotii bene gerens (erat procurator); Quinct. 62. sunt negotii gerentes ... optimates; Sest. 97. cum ... homines .. negotii gerentis iudiciis iniquissimis in retires; Vatin. 12.

2. **verbal:** alqm: observant quem ad modum sese unus quisque nostrum gerat in retinenda religione conservandisque legibus; Verr. a. pr. 46. in sartis tectis .. quem ad modum se gesserit; ib. I, 127. ita se in isto infinito imperio M. Antonium gessisse; ib. III, 213. neque enim ita se gessit (Verres) in his rebus; ib. IV, 49. ita sese in ea provincia per triennium gessit (Verres); ib. 72. in qua (audacia) tu te ita gessisti; ib. V, 39. sic me in hoc magistratu geram populi Romani || patres conscripti ||; leg. agr. I, 26. quod ... truculentius se gerebat (P. Rullus) quam ceteri; ib. II, 13. is (P. Rullus) .. sic se gerit, ut sibi iam xvir designatus esse videatur; ib. 53. ita me gessi; Catil. III, 25. ille damnatus ita se gerebat non solum consiliis et sermonibus, verum etiam aspectu atque voltu; Sulla 15. ita se gessit (L. Caecilius) in tribunatu; ib. 65 eum ... se iam tum gessisse pro cive; Arch. 11. illi ... quo se pacto gerunt? Sest. 75. qui ... in ea (re publica) se excellentius gerere studuerunt; ib. 96. qui .. ita se gerebant; ib. si ... ita sese gerat || geret ||; Cael. 49. qui te ita gesseris; Piso 82. nisi forte ego unus ita me gessi in iudiciis; Planc. 75. in provincia pacatissima ita se gessit (Q. Ligarius); Ligar. 4. non .. ita gerimus nos hoc bello consulares; Phil. VIII, 32. ut te illic gesseris, non audeo dicere; Fr. B. VIII, 7. 19, a.

alqd: haec dum Romae geruntur; Quinct. 25. quod per litteras istius in Gallia gestum est; ib. quadriduo, quo haec gesta sunt; Sex. Rosc. 20. eaque omnia deorum voluntate, studio populi Romani, consilio et imperio et felicitate L. Sullae gesta esse intellego; ib. 136. ista omnia, quae vos per Sullam gesta esse dicitis; ib. 143. quae domi gerenda sunt; ib. 149. „cum aliquid .. rei publi-

cae causa gererem"; Verr. I, 70. per istum tamen omnia gerebantur; ib. 95. quod gestum non esset; ib. 158. quae palam gesta sunt; ib. II, 81. ego hoc tibi ... ita gestum esse concedam; ib. 106. ea, quae in magistratu gessisti; ib. 140. quae sunt gesta cognoscite; ib. 161. quid gestum sit; ib. III, 85. haec ita gesta esse .. cognoscite; ib. 174. ubi ea, quae dico, gesta esse memorantur; ib. IV, 107. quod . . ipse . . docuit quem ad modum gestum esset; ib. V, 15. haec omnia salvis populi Romani sociis atque integris vectigalibus esse gesta; imp. Pomp. 21. haec qua celeritate gesta sint; ib. 34. quonam .. haec modo gesta sunt? Cluent. 65. quae cum ego non solum suspicarer, sed plane cernerem, neque enim obscure gerebantur; leg. agr. II, 9. quae ... sic gesta sunt; Catil. III, 17. haec omnia .. ita sunt a me administrata, ut deorum immortalium nutu atque consilio .. gesta .. esse videantur; ib. 18. ut ea, quae gessi in consulatu, privatus tuear atque ornem; ib. 29. ita me in re publica tractabo, ut meminerim semper quae gesserim curemque ut ea virtute, non casu gesta esse videantur; ib. qui haec omnia pro salute omnium communi consilio, una mente atque virtute gesserunt; Flacc. 96. quae pro salute omnium gessi; Sulla 26. ut ea, quae pro salute omnium gessi, casu magis et felicitate a me quam virtute et consilio gesta esse videantur; ib. 83. ea, quae gesserat; Arch. 20. sin .. ea, quae ante gesseram, conservandae civitatis causa gessissem; Quir. 1. ea, quae furore improborum in re publica ... gesta sunt; dom. 2. nec quae sint ... gesta contra me neque quo modo neque per quos patefaciendum mihi esse arbitror; ib. 30. te omnino nihil gessisse iure; ib. 34. quod si ... non omnia per servos latronesque gessisses; ib. 53. quicquam iure gestum videri potest, quod per vim gestum esse constet? ib. ea, quae gerebat .. quaeque gesserat; ib. 66. omnia ... per furorem esse gesta; ib. 68. ea, quae gessi in consulatu; ib. 72. omnia hominum cum egestate tum audacia perditorum clamore, concursu, vi, manu gerebantur; Sest. 85. in qua (domo) nihil geratur quod foras proferendum sit; Cael. 57. per quos *omnia* gerantur; ib. in Syria imperatore illo nihil aliud *neque gestum* neque actum est; prov. cons. 9. quid est vobis consulibus gestum sine armis? Piso 15. quid .. erat .. gestum in tua provincia? ib. 40. quae superiore anno ille gessisset; ib. 79. quae ipse gesserat; ib. non .. quid gesseris ..: dicere audes; ib. 97. qui si nihil gesseras dignum honore; ib. ita multa Romae geruntur; Planc. 63. multa gessit; Rab. Post. 4. haec .. ita gesta sunt; Milo 30. si haec non gesta audiretis; ib. 54. omnium ordinum consensu pro salute rei publicae gesta resciderat; ib. 87. quicquid prospere gestum est; Marcell. 6. armis .. gesta numquam .. in iudicium vocabuntur; Phil. I, 21. quod ita erit gestum, id lex erit? ib. 26. cum haec pro salute rei publicae tanta gessisses; ib. 33. quid gessi .. nisi ex huius ordinis consilio, auctoritate, sententia? ib. II, 11. quorum consilio sapientiaque gesta sunt (haec); ib. ea, quae .. clarissimus adulescens ... gessit et gerit; ib. III, 7. Cn. Pompei ... gestum est subsidiis; Fr. A. III, 8. f. I, 1. f. negotium; Quinct. 42. Verr. IV, 25. Font. 11. Caecin. 57. 58.

bellum: f. **bellum**, II, gero (98 St.) B. I, S. 399.

caedes, decisiones, direptiones: in Syria imperatore illo nihil aliud *neque gestum* neque actum est nisi pactiones pecuniarum cum tyrannis, decisiones, direptiones, latrocinia, caedes; prov. cons. 9.

consulatum: f. **consulatus**, II, 1. gero (7 St.) B. I, S. 676, b.

IIviratum: in qua (Capua) .. tum ... IIviratum gerebat; Sest. 19.

factum: quod (factum) ... pro salute patriae gessissem; dom. 94.

honores: qui omnis honores domi suae ... amplissime ac magnificentissime gessit; Verr. II, 112.

imperia: ecquis umquam reus ... in imperiis gerendis sic accusatus est? Font. 37. eos .. qui iam imperia .. gesserunt; Balb. 45.

inimicitias: M. Catonem ... cum multis gravis inimicitias gessisse accepimus; div. Caec. 66. dubitatis .. quin insitas inimicitias istae gentes omnes .. gerant cum populi Romani nomine? Font. 33. neque .. muliebris umquam inimicitias mihi gerendas putavi; Cael. 32. si cui nimium efferbuisse videtur huius ... in gerendis inimicitiis ‖suis‖ ferocitas; ib. 77. ut nostras inimicitias ipsi inter nos geramus; Balb. 60. eas sibi inimicitias ... *gerendas esse arbitrabatur;* Scaur 45. inimicitias hominum more gerere poteratis; Deiot. 30.

labores: qui partis honoribus eosdem in foro gessi labores quos petendis; Phil. VI, 17.

latrocinia: f. caedes.

magistratum: cognoscite hominis principium magistratuum gerendorum; Verr. I, 34. placet ita geri magistratus, ut geruntur? ib. III, 208. quos (magistratus) ante oculos vestros gessit (M. Fonteius); ib. 34. quoniam eodem anno gerendi uobis essent magistratus; leg. agr. II, 11. L. Flaccum, hominem ... in magistratibus gerendis ... diligentissimum, nefarii sceleris ac parricidii mortuum condemnabimus? Rabir. 27. ut ... non in tua (civitate) magistratum gerere videare; ib. 28. cum ipse gereret magistratum; sen. 29. ut a suis munitus tuto in foro magistratum gereret; Sest. 78. magistratum non gerebatis; Planc. 8. uti L. Egnatuleio triennium ante legitimum tempus magistratus .. gerere liceat: Phil. V, 52.

morem: diligenter Sex. Naevii studio et cupiditati morem gerunt; Quinct. 9. morem illi geram; Verr. I, 24. cui tum populo mos gestus est; Cluent. 90. morem homini gessi; ib. 145. morem Cluentio gero; ib. 149. gestus est mos et voluntati et dignitati tuae; Muren. 46. dum candidatis morem gerit (senatus); ib. 67. si tibi morem gerere voluisset; Flacc. 82. mos est gerendus non modo Cornelio ... sed etiam Cn. Pompeio; Balb. 4. quibus geram morem; Phil. VIII, 32. quibus gerendus mos est; ib. XII, 18.

negotium: quid negotii geritur? Quinct. 42. „tu tuum negotium gessisti bene". gere et tu tuum bene; Qu. Rosc. 32. praeclare suum negotium gessit Roscius; Qu. Rosc. 34. ubi (cives nostri) libenter negotium gerant; Verr. II, 6. (dicebat) eam ipsam (uxorem) suum negotium gerere; ib. III, 55. ne id quidem satis significat illum non suum negotium gessisse? ib. 112. quod ego privatim negotii geram; ib. IV, 25. haec negotii gerendi spes (est constituta)? ib. V, 157. quibus in terris gestum negotium est? Font. 4. nemo Gallorum sine cive Romano quicquam negotii gerit; ib. 11. qui negotii nostri aliquid gerunt ‖gerant‖; Caecin. 57. qui aliquid nostri negotii gerunt; ib. 58. hic sua putat interesse se re ipsa et gesto negotio .. defendi; Cluent. 149. qui ... male gerendo negotio ... in vetere aere alieno vacillant; Catil. II, 21. cuius aes alienum videmus ... negotii gerendi studio esse contractum; Sulla 58. quod (negotium) gessit (M. Cato); dom. 23. videtis non ... negotii gerendi inscitia ... Gabinii paene adflictos iam atque eversos publicanos; prov. cons. 11. cuius in negotiis gerendis magnitudinem animi non tam homines probassent; Rab. Post. 3. in coetu .. populi Romani negotium publicum gerens ‖regens‖ ... is vomens ... totum tribunal implevit; Phil. II, 63. vgl. 1.

pactiones: f. caedes.

potestatem: dederunt operam (illi censores), ut ita potestatem gererent; Verr. II, 138.

praeturam: non te pudet, Verres, eius mulie

ris arbitratu gessisse praeturam? Verr. I, 140. ut .. suam praeturam gerere ... videretur; ib. II, 63. sic C. Verrem praeturam in Sicilia gessisse constat; ib. 154. qui ... putet .. Metellum unius arbitratu gerere praeturam; ib. III, 156. quarum (mulierum) iste arbitrio praeturam per triennium gesserat; ib. IV, 136. ut non multos mensis praeturam gerere posset; Milo 24. ut haberet ... ad praeturam gerendam ... plenum annum atque integrum; ib.

quaesturam: (homo) quaesturam ita gessisset; Verr. I, 101. iterum gessit hereditariam quaesturam; ib. III, 177.

rem: a principio res quem ad modum gesta .. sit; Quinct. 11. quas (res) libidine, non ratione gesserat; ib. 14. ab initio res quem ad modum gesta sit; Sex. Rosc. 14. si qui rem mandatam .. malitiosius gessisset; ib. 111. in re tanta, quae publice gesta .. sit; ib. 113. quorum opera eximia in rebus gerendis exstitit; ib. 137. in eis rebus, quas L. Sulla gessit; ib. 146. cum P. Africanus homo ... rebus gestis amplissimus L. Cottam in iudicium vocabat; div. Caec. 69. P. Servilius, vir clarissimus, maximis rebus gestis, adest; Verr. I, 56. qui ... Milesiis .. rem gestam renuntiarat; ib. 88. [quae res per hunc gestae sunt]; ib. 95. volumen eius rerum gestarum maximum isti ostendit; ib. 97. quas res gesserit cognoscite; ib. II, 34. quam (rem) accusante Agathino (Verres) gesserat; ib. 116. eius omnis res gestas ... publica auctoritate defendimus; ib. III, 81. palam res gesta est; ib. 149. quibus rebus gestis? ib. 185. ut hominibus ne oblivisci quidem rerum tuarum [male gestarum] liceret; ib. 186. in quibus (locis) .. rem geris; ib. 193. tantis rebus gestis; ib. 210. P. Africani .. rerum gestarum gloriam ... C. Verrem sustulisse; ib. IV, 78. qui cum res maximas gesserit monumentaque suarum rerum gestarum cum maxime constituat atque in eis elaboret; ib. 82. quod ... rerum (nostrarum) gestarum monumenta evertere atque asportare ausus est; ib. 88. mihi videor iam de omnibus rebus eius gestis dixisse, quae quidem ad belli fugitivorum suspicionem pertinerent; ib. V, 25. non ... ad .. Africani in re gerunda celeritatem, ... sed aliud genus imperatoris .. retinendum et conservandum (istum) .. cognoscite; ib. huius furta, rapinas rerum gestarum magnitudine ... tegere conaris? ib. 32. haec .. est gesta res; ib. 73. nihil est quod ceterorum res minus commode gestas proferas; ib. 131. ut (res) gesta sit ... attendite; Tull. 13. vi hominibus armatis rem esse gestam non infitiantur; ib. 23. causa Tullii tota continetur praetoris .. re gesta; ib. 36. quae (res) ante oculos gestae sunt; Font. 5. quae (res) M. Fonteio praetore gererentur in Gallia; ib. 16. quorum .. rebus gestis fidem inimicitiarum suspicio derogavit; ib. 23. ecquem vere commemorare possumus parem ... rerum gestarum ornamentis M. Aemilio Scauro fuisse? ib. 24. quam (generis antiquitatem) ... in monumentis rerum gestarum incisam ac notatam videmus; ib. 41. reperietis ||scietis|| fuisse ... homines ... rebus gestis .. eruditos; ib. 43. his rebus ita gestis; Caecin. 23. quae (res) cum armis gesta sit; ib. 40. magnis rebus gestis; imp. Pomp. 5. ut initia illa rerum gestarum magna atque praeclara ... virtuti eius ... tribuenda esse videantur; ib. 10. cuius res gestae pares (fuerunt)? ib. 43. hanc auctoritatem multis postea rebus gestis ... amplificatam ... quantum apud exteras nationes valituram esse existimetis; ib. 46. fuit .. quibusdam summis viris quaedam ... ad res magnas bene gerendas divinitus adiuncta fortuna; ib. 47. non sum praedicaturus, quantas ille res ... gesserit; ib. 48. mea .. sententia .. unus A. Gabinius .. rerum .. gestarum Cn. Pompeio socius ascribitur ||ascribetur||; ib. 58. (quid tam novum quam adulescentem) rem optime gerere? gessit; ib. 61. cuius (P. Servilii) tantae res gestae terra marique exstiterunt; ib. 68. est (vobis auctor) C. Curio ... maximis .. rebus gestis ... praeditus; ib. quae (res) gestae sunt; Cluent. 92. cum haberet haec res publica ... homines .. rebus .. gestis ... ornatos; leg. agr. II, 64. nos a verberibus, ab unco, a crucis denique terrore neque res gestae neque acta aetas neque vestri honores vindicabunt? Rabir. 16. quas (res) ego gessi; Catil. III, 27. cuius (Pompei) res gestae .. isdem quibus solis cursus regionibus ac terminis continentur; ib. IV, 21. ut rebus communiter gestis paene simul cum patre triumpharet; Muren. 11. ut hic multas res et magnas sine imperatore gesserit, nullam sine hoc imperator; ib. 20. „vi geritur res"; Muren. 30. si mihi nunc de rebus gestis esset nostri exercitus imperatorisque dicendum; ib. 33. in quibus (partibus orientis) ... res maximas gessit; ib. 89. cuius familia ||cuius ex familia|| ... usque ad hoc tempus .. rerum gestarum gloria continuata permansit; Flacc. 25. hanc mihi tu si propter meas res gestas imponis in omni mea vita .. personam; Sulla 8. si me .. non rerum gestarum vacatio ... vindicat labore; ib. 26. res .. gestae .. meae me nimis extulerunt ac mihi nescio quos spiritus attulerunt; ib. 27. in qua civitate res tantas gesserim memini; ib. 28. quas (res) me consule omnes boni pro salute communi gesserunt; ib. 32. quas (res) ego in consulatu pro salute rei publicae .. gessi; ib. 34. quorum de sententia tota res gesta est; ib. 55. Sulla .. eius rem .. gerente; ib. 56. quam (epistulam) ego ad Cn. Pompeium de meis rebus gestis ... misi; ib. 67. adeo immemor (vobis) rerum a me gestarum esse videor? ib. 83. cum agatur ... gloria (mearum) rerum gestarum singularis; ib. nactus est (Archias) .. consules eos, quorum alter res ad scribendum maximas, alter .. res gestas ... adhibere posset; Arch 5. quas (res) gessimus; ib. 23. quas res nos .., vobiscum simul pro salute huiusce imperii et pro vita civium proque universa re publica gessimus; ib. 28. qui populi Romani res gestas semper ornavit; ib. 31. rebus gestis Cn. Pompeius omnium gentium ... facile princeps; sen. 5. tantis rebus gestis; ib. 16. unus frater ... rerum gestarum memoriam usurpari coëgit; ib. 37. quod si ipsius .. maximae .. res gestae non satis valerent; Quir. 6. nec rerum gestarum memoria in reditu C. Marii (valuit); ib. 10. de me ut valeret (memoria rerum gestarum) semper senatus flagitavit; ib. rerum mearum gestarum auctores, testes, laudatores fuerunt; ib. 16. „nescit ... quas res gesserit"; dom. 29. quod (consilium) non de meis rebus gestis ea ... iudicarit; ib. 73. omnes omnium publicorum societates ... de meis rebus gestis amplissima atque ornatissima decreta fecerunt; ib. 74. qui (P. Mucius) in gerenda re ||re publica|| putabatur fuisse segnior, gesta ... defendit; ib. 91. non .. sum existimandus de gestis rebus gloriari; ib. 93. memoria filii est .. cum meis rebus gestis coniunctior; ib. 113. qui ... rerum bene gerendarum auctoritates augurio ... contineri putaverunt; har. resp. 18 quas (res) gesseram; Sest. 11. quibus hic rebus consulem ad rem gerendam excitarit; ib. 12. eas res gesseram; ib. 38. ea condicione gesseram (eas res); ib. his se tribus ... adiutoribus in re gerenda esse usurum dicebat; ib. 40. illas res tantas in tanta improborum multitudine cum gerebam; ib. 47. non haec .. a me tum tamquam fata in ipsa re gerenda canebantur? ib. mortem ... ego vir consularis tantis rebus gestis timerem? ib. 48. neque enim rerum gerendarum dignitate homines efferri ita convenit; ib. 98. quis Karthaginiensium pluris fuit Annibale .. rebus gestis? ib. 142. quas (res) postea gessit; Vatin. 15. cuius (L. Luculli) tu rebus gestis ... vehementius invidebas; ib. 24. est ||estne|| .., res .. cum mastrucatis latrunculis a propraetore ... gesta; prov. cons. 15. rebus gestis; ib. 25. quas (res) gesseram; ib. 41. cum rem gereret; Balb. 15. cuius res gestae omnis gentis

... peragrassent; ib. 16. res eius gestae sempiterni nominis gloria niterent ‖ niterentur ‖; ib. valeant res gestae ... fortissimi viri; ib. 49. rebus .. maximis gestis; ib. 50. quae (loca) ... rebus illius gestis imperium populi Romani definiunt; ib. 64. quas res gessisti? Piso 38. quas res gesserit, quaero; ib. L. Torquatus, magnis rebus gestis, ... imperator est appellatus; ib. 44. ut ad senatum tantis de rebus gestis litteras mittat; ib. 49. tantis rebus gestis; ib. 63. qui .. cum res gestas consulatus mei conlaudasset; ib. 72. cum tantas res gessisset gereretque cotidie; ib. 81. [ut ... victoria sua rebusque gestis Italiam munitam haberemus], ib. 82. re bene gesta; Planc. 61. te aiebas de tuis rebus gestis nullas litteras misisse; ib. 85. quas (res) gessi; ib. 104. quas (res) gerit atque gessit; Rab. Post. 41. T. Annii .. rebus .. omnibus pro salute rei publicae gestis ad huius criminis defensionem non abutemur; Milo 6. rem gestam vobis dum breviter expono; ib. 23. gesta res est; ib. 44. quae (dicendi copia) non dicam exornare, sed enarrare ... res tuas gestas possit; Marcell. 4. omnis clarissimorum regum res gestas cum tuis nec contentionum magnitudine nec numero proeliorum ... posse conferri; ib. 5. cum aliquid clementer ... factum audimus aut legimus, quo studio incendimur, non modo in gestis rebus, sed etiam in fictis; ib. 9. ceterae (res) duce te gestae magnae illae quidem (sunt), sed .. multo magnoque comitatu; ib. 11. omnium salutem civium cunctamque rem publicam res tuae gestae complexae sunt; ib. 25. cum alii laudibus ad caelum res tuas gestas efferrent; ib. 29. si tuae res gestae ceterorum laudibus obscuritatem attulerunt; Deiot. 12. non video nec in vita ... nec in rebus gestis (meis) ... quid despicere possit Antonius; Phil. II, 2. rebus eis gestis; ib. 13. cum rem gessisset consimilem rebus eis, quas ipse gesseram; ib. 28. illi, qui istam rem gesserunt; ib. 30. quae .. res umquam ... in omnibus terris est gesta maior? ib. 32. quibus rebus tantis talibus gestis; ib. 71. ne forte ex multis rebus gestis M. Antonii rem unam pulcherrimam transiliat oratio; ib. 84. res bello gesserat ... magnas; ib. 116. quas (res) .. gessi; ib. 119. quam potuit urbem eligere .. opportuniorem ad res gerundas? ib. III, 6. rem ... confestim gerendam censeo; ib. V, 31. qui honos ... ad necessitatem rerum gerendarum ... valet; ib. 45. Africanus, T. Flamininus ... tantas res gesserunt; ib. 48. cum ab ineunte aetate res maximas gerere coepisset (Alexander); ib. plerisque in rebus gerendis tarditas et procrastinatio odiosa est; ib. VI, 7. nos amissos tot dies rei gerendae queremur; ib. 9. quis umquam .. tantis rebus gestis fuit? ib. 12. res geritur; ib. VIII, 17. eis .. rebus gestis; ib. XI, 17. magnas ille res gessit; ib. 35. quas (res) gesserunt; ib. XII, 29. quamquam .. magnas res bellicas gesserat; ib. XIII, 9. qui illam rem gesserunt; ib. 39. minimis rebus gestis; ib. XIV, 11. cum ... propter eorum res gestas me ovantem ... populus Romanus in Capitolium domo tulerit; ib. 12. auctoritatem nostri decreti rebus suis gestis comprobavit (C. Caesar); ib. 28. uti ob eas res bene, fortiter feliciterque gestas C. Pansa A. Hirtius .. alter ambove ... supplicationes ... constituat; ib. 37.

rem publicam: optime re publica gesta; Verr. III, 185. tanta in eo (Pompeio) rei publicae bene gerendae spes constituebatur; imp. Pomp. 62. quod ceterae (supplicationes) bene gesta, haec una conservata re publica constituta est; Catil. III, 15. ceteris .. semper bene gesta, mihi uni conservata re publica gratulationem decrevistis; ib. IV, 20. malos civis (ulciscar) rem publicam bene gerendo; Quir. 21. ut amplissimi et clarissimi cives rem publicam bene gerendo religiones ... conservarent; dom. 1. hanc conspirationem (nostram) in re publica bene gerenda ... certi homines ... diremerunt; ib. 28. excitavit illam suam ... consuetudinem rei publicae bene gerendae; Sest. 67. quae (litterae) rem publicam bene gestam in bello nuntiarent; prov. cons. 14. a proditore ... bene rem publicam geri non potuisse; ib. nec imperatorem incensum ad rem publicam bene gerendam revocare ... debemus; ib. 35. bene gesta re publica; ib. 38. sibi non fuisse dubium, quin nullo foedere a re publica bene gerenda impediretur; Balb. 47. mihi .. senatus, non ut multis bene gestae ... rei publicae * ... deorum immortalium templa patefecit; Piso 6. qui bene rem publicam gesserint; ib. 45. a te bene rem publicam esse gestam; ib. 97. ut etiam summa res publica mihi domi fuerit gerenda; Planc. 66. quam (rem publicam) optime gesserat; Rab. Post. 23. qui ordo clarissimis civibus bene gestae rei publicae testimonium multis ... dedit; Phil. II, 2. quod ita rem publicam gerit; ib. 10. cum a M. Lepido imperatore .. saepe numero res publica et bene et feliciter gesta sit; ib. V, 40. id Q. Caepionem Brutum .. bene et e re publica pro sua ... consuetudine .. rei publicae bene gerendae fecisse; ib. X, 25. re publica pulcherrime gesta; ib. XIV, 24.

societatem: qui magna fide societatem gerunt; Quinct. 13.

tribunatum: qui tuo arbitrio tribunatum gereret; Milo 33. „Cascam tribunatum gerere passi estis“; Phil. XIII, 30.

gestio, sich freuen, begehren: agere: parietes ... tibi gratias agere gestiunt; Marcell. 10.

delere: senatum ... delere gestit (hostis vester); Phil. IV, 14.

invehi: si in Capitolium invehi victor cum illa insigni laurea ‖ laude ‖ gestiret; prov. cons. 35.

subicere: cum miser ille securibus hospitis sui cervices subicere gestiret; Piso 83.

gesto, tragen: id (caput) adfixum gestari iussit in pilo; Phil. XI, 5.

gestus, Geberde, Stellung, Haltung: I, 1. ago: qui .. gestum agere conarentur; Quinct. 77. non eodem tempore et gestum et animam ageres? Qu. Rosc. 24. umeris gestum agebant; Rab. Post. 36.

omitto: omisso gestu; Sest. 121.

2. intellego de: de gestu intellego quid respondeas; Vatin. 35.

II. gratificari: gratificatur mihi gestu accusator; Balb 14.

praestringere: mihi .. videtur periculum fore ne ille ... gestu ipso ac motu corporis praestringat aciem ingenii tui; div. Caec. 47.

gigas, Gigant: est: quis est ex gigantibus illis ... tam impius? har. resp. 20.

inferunt: quos (gigantes) poëtae ferunt bellum dis immortalibus intulisse; har. resp. 20.

gigno, erzeugen, gebären, hervorbringen: alqm: f. urbem.

blandimenta: multa .. nobis blandimenta natura ipsa genuit; Cael. 41.

civis: ut ipsa (urbs) ex sese suos civis genuisse dicatur; Flacc. 62.

crudelitatem: qui locus ... crudelitatem genuisse dicitur; leg. agr. I, 18.

initium: cum ipse (M. Cato) sui generis initium ac nominis ab se gigni .. vellet; Verr. V, 180.

maleficia: in hac horrida incultaque vita istius modi maleficia gigni non solere; Sex. Rosc. 75. inde (ex audacia) omnia scelera ac maleficia gignuntur; ib.

praesidia: ceterae feminae gignere ipsae sibi praesidia ... possunt; Font. 47. quod tanta rei publicae praesidia genuerunt; Phil. XIV, 34.

scelera: f. maleficia.

superbiam: qui locus ... superbiam .. genuisse dicitur; leg. agr. I, 18.

urbem: ut idem deus urbem hanc gentibus, vos huic urbi genuisse videatur; Phil. XIV, 32.

gladiator, Fechter, Klopffechter, Bandit: I. **absolut**: adest: aderat Lucius frater, gladiator Asiaticus; Phil. 20.

audet: gladiator ausus est scribere hunc de patris et patrui parricidio cogitasse; Phil. III, 18.

confitentur: gladiatores ... confessi (sunt); Sest. 85.

est: quamquam animo meliore sunt (gladiatores) quam pars patriciorum; Catil. II. 26. cum ... eodem gladiatore latore ... duobus impiis nefariisque consulibus ... imperia donabantur; sen. 18.

extimescunt: qui .. quoquo tempore conspectus erat, .. gladiatores ... extimescebant; Sest. 126.

facit: quae idem ille gladiator scelera .. fecerat; dom. 81. quod gladiatores nobiles faciunt; Phil. III, 35.

fatetur: quis gladiator ... inveniri potest qui se cum Catilina non familiarissime vixisse fateatur? Catil. II, 7.

gerit: unus furiosus gladiator ... contra quattuor consules gerit bellum; Phil. XIII, 16.

iudicat: idemne ... sapientissimi viri iudicabunt, quod ille importunissimus gladiator, hostis rei publicae iudicaret? Muren. 83.

postulant: ab hic hoc postulare homines sicarios atque gladiatores; Sex. Rosc. 8.

videt: huic gravitati hominis videbat ille gladiator se ... parem esse non posse; Sest. 88.

elliptisch: tam bonus gladiator rudem tam cito? Phil. II, 74.

2. sum: erat ipse ... gladiator; Piso 28.

II. **nach Verben**: 1. appello: qui (Alba) a scurris semper potius gladiator quam scurra appellatus est; Verr. III, 146. quem gladiatorem non ita appellavi, ut interdum etiam M. Antonius gladiator appellari solet; Phil. VII. 17.

comparo: „et gladiatores et omnis ista vis rogationis Caeciliae causa comparabatur"; Sulla 62.

comprehendo, conicio: gladiatores ex praetoris comitatu comprehensi ... in vincla coniecti (sunt); Sest. 85.

conficio: gladiatori illi confecto et saucio consules imperatoresque vestros opponite; Catil. II, 24.

contineo: gladiatores .. potestate .. nostra continebuntur; Catil. II, 26.

debeo: quos (gladiatores) testamento patris videmus deberi; Sulla 54. ut repente gladiatores populo non debitos polliceretur; Fr. B. VIII, 11.

do: f. **do,** III. gladiatorem (4 St.) S. 143, a.

emitto: gladiatores ... emissi (sunt) a Serrano; Sest. 85.

emo: f. **emo,** III. gladiatores (3 St.) S. 1?8, a.

habeo: alter plurimarum palmarum vetus ac nobilis gladiator habetur; Sex. Rosc. 17.

immitto: gladiatores tu novicios ... cum sicariis e carcere emissis ante lucem immittas? Sest. 78. hunc vos scitote Licinium gladiatorem eam immisisse; Fr. B. VIII, 22.

induco: tenere se non potuit, quin eos gladiatores induceret, quorum esset ipse pulcherrimus; Sest. 134.

interpono: interpositi sunt gladiatores; Sulla 54.

introduco: gladiatores ... in senatum introducti (sunt); Sest. 85.

invenio: f. I, 1. fatetur.

omitto: ut istum omittam ... in introitu (Sullano) gladiatorem; Fr. B. VIII, 14, a.

polliceor: f. debeo.

specto: is cum cotidie gladiatores spectaret; Sest. 126.

2. concedo: quod ... alicui .. gladiatori concedi sit necesse; Catil. II, 19.

do: unius usuram horae gladiatori isti ad vivendum non dedissem; Catil. I, 29. si gladiatoribus [volgo] tributim et item prandia si volgo essent data; Muren. 67.

facio: scio me ... gladiatoribus tuis instaurandae caedis potestatem non fecisse; dom. 6.

faveo: ut nobili ne gladiatori quidem faveret; Quinct. 69.

impero: ut gladiatoribus imperari solet; Sest. 80.

oppono: f. 1. conficio.

elliptisch: quid .. gladiatoribus clamores innumerabilium civium? Phil. I, 36.

3. confero in: in aliquem credo hoc gladiatorem ... esse conlatum || consultatum ||; Phil. XIV, 14.

decerto cum: si mihi cum illo bustuario gladiatore ... decertandum fuisset; Piso 19.

pugno cum: Alfenus .. cum isto gladiatore .. pugnabat; Quinct. 29. cum pari gladiatore pugnabat; Piso 28.

III. **nach Adjectiv**: similis: num quem putes illius tui certissimi gladiatoris similem tribunum plebis posse reperiri || esse reperirique ||? Vatin. 37.

IV. **nach Substantiven**: 1. amentia: opinio ipsa et fama nostrae severitatis obruet scelerati gladiatoris amentiam; Phil. V, 32. qua (actione) defenditur amplissimi auctoritas ordinis contra crudelissimi gladiatoris amentiam; ib. XIII, 25.

audacia: omnis .. audacia gladiatoris amentis auctoritate nostra repudianda est; Phil. V, 10.

consessus: tribus locis significari maxime populi Romani iudicium ac voluntas potest, contione, comitiis, ludorum gladiatorumque consessu; Sest. 106.

equi: qui .. quoquo tempore conspectus erat, ... etiam equi gladiatorum repentinis sibilis extimescebant; Sest. 126.

ferocia, impetus: omnem impetum gladiatoris ferociamque compressi; har. resp. 1.

ictus: mirabar ... volnus in latere ... pro ictu gladiatoris probari; Milo 65.

libelli: qui ea tamquam gladiatorum libellos palam venditent; Phil. II, 97.

numerus: ne in praedae quidem societate mancipem aut praedem [socium] extra tuorum gladiatorum numerum ... reperire potuisti; dom. 48.

potentia: Gracchorum potentiam maiorem fuisse arbitramini quam huius gladiatoris futura sit || est ||? Phil. VII, 17.

tumultus: conflato .. gladiatorum .. tumultu; Sulla 15.

vis: contra vim nefariam huius gladiatoris tot senati consultis munita atque saepta est (domus); har. resp. 15.

voces: cum illius nefarii gladiatoris voces percrebuissent; Muren. 50.

2. locus: circum .. eam statuam locum ludis gladiatoribusque liberos posterosque eius quoquo versus pedes quinque habere; Phil. IX, 16.

3. communitas cum: quae vobis potest cum hoc gladiatore condicionis .. esse communitas? Phil. VI, 3.

contentio cum: tamquam mihi cum M. Crasso contentio esset, ... non cum uno gladiatore nequissimo; Phil. II, 7.

imperator ex: ille ... ex gladiatore imperator * quas effecerit strages; Phil. III, 31.

lex de: „lex scripta *est* de gladiatoribus"; Sest. 135.

V. **Umstand**: 1. obsidere: ut ... Milonem dicas ... gladiatoribus .. obsedisse rem publicam; Vatin. 40.

2. ab: ut conlegia ... *ab* uno gladiatore innumerabilia alia nova conscriberentur; Sest. 55. habitae sunt multae (contiones) de me a gladiatore sceleratissimo; ib. 106.

in: sexta palma urbana etiam in gladiatore difficilis; Phil. XI, 11.

gladiatorius, fechtermäßig, gladiatorisch, bei Gladiatorenspielen: consessus: gladiatorii .. consessus dicuntur .. solere .. non nullorum .. plausus ... excitare; Sest. 115. maximum .. populi Romani iudicium universi || universo || consessu gladiatorio declaratum est; ib. 124.
familia: [iste nimia gloriae cupiditate] familiam gladiatoriam .. nactus est; Sest. 134.
firmitas: tu ... ista gladiatoria totius corporis firmitate tantum vini in Hippiae nuptiis exhauseras; Phil. II, 63.
genus: est ipse .. gladiatorio generi mortis addictus; Phil. XI, 16.
locus: si virgo Vestalis ... locum suum gladiatorium concessit huic; Muren. 73.
ludus: nemo est in ludo gladiatorio paulo ad facinus audacior qui se non intimum Catilinae esse fateatur; Catil. II, 9.
munera: quos munera contra leges gladiatoria parantis ... sui ... reppulerunt; har. resp. 56.
nomina: cum ... ex ergastulis emptos nominibus gladiatoriis ornaris; Sest. 134.
pugna: si in gladiatoriis pugnis ... timidos ... odisse solemus; Milo 92. suum (sanguinem) in illa gladiatoria pugna multum profuderat; Phil. V, 20.
tempus: existimo nullum tempus esse frequentioris populi quam illud gladiatorium; Sest. 125.

gladius, Schwert: I. **Subject**: agit: quid .. tuus ille .. destrictus in acie Pharsalica gladius agebat? Ligar. 9.
excidunt: omnes illi nefarii gladii de manibus crudelissimis exciderunt; Piso 21. excident gladii .. de manibus; Phil. XII, 8.
sunt: erant fortasse gladii, sed absconditi nec ita multi; Phil. II, 108.
volunt: quid gladii volunt? Milo 10.
II. **nach Verben**: 1. abscondo: s. I. sunt.
amitto: amissis gladiis; dom. 6.
contemno: contempsi Catilinae gladios; Phil. II, 118.
deprehendo: quae (gladii et sicae) apud ipsum erant deprehensa; Catil. III, 10.
destringo: s. **destringo** gladium (4 St.) S. 80, b.
dico: non dixi ... gladium unius imperatoris; Piso 73.
do: si gladium parvo puero ... dederis; Sest. 24. cum hominibus enervatis atque exsanguibus consulatus tamquam gladius esset datus; ib.
educo: educuntur et ab illis gladii et a nostris; Catil. III, 6. gladiis eductis; Milo 29.
eripio: gladiis .. ereptis; dom. 6.
extorqueo: horum ego .. de manibus .. gladios extorquere potui; Sulla 28.
imbuo: cum .. gladium scelere imbuisset; Phil. V, 20. imbuti gladii sunt .. legionum exercituumque nostrorum ... proelio; Phil. XIV, 6.
ostento: Cassius, Mustela, Tiro, gladios ostentantes, sui similis greges ducebant per forum; Phil. V, 18.
pertimesco: non pertimescam tuos (gladios); Phil. II, 118.
porrigo: cum videat .. gladium nobis ad hominem occidendum ab ipsis porrigi legibus; Milo 9.
removeo: remove gladios parumper illos; Phil. II, 104.
retundo: idem .. gladios in rem publicam destrictos rettudimus; Catil. III, 2.
teneo: si cruentum gladium tenens clamaret T. Annius; Milo 77.
vendo: is, qui .. gladium .. vendidit; Rab. Post. 7.
video: nimium .. saepe gladios (vidimus); Sest. 77. gladium vagina vacuum in urbe non vidimus; Marcell. 17. quos (gladios) videmus; Phil. II, 46. 104. cum miser ille .. latronum gladios videret; ib. XI, 7.
2. cedo: cedat ... stilus gladio; Muren. 30.
desum: num defuit gladiis? Sest. 80.
obicio: qui ... eos .. operarum suarum gladiis .. obiecerit; Sest. 27.
3. confido: nisi illis .. gladiis confideres; Phil. II, 46.
4. recedo a: num .. ille lanista omnino iam a gladio recessisse || a gladiatore cessisse || videtur? Sex. Rosc. 118.
respondeo de: qui .. aliquid .. de gladiis ... respondisset; Catil. III, 10.
III. **nach Substantiven**: fines: ut semper Macedonicis imperatoribus idem fines provinciae fuerint qui gladiorum; Piso 38.
impunitas: cum tanta .. gladiorum sit impunitas; Phil. I, 27.
multitudo: gladiorum ... multitudo deprehendi posse indicabatur; Milo 64.
numerus: ex quibus (aedibus) ille maximum .. numerum .. gladiorum extulit; Catil. III, 8.
princeps: quorum alter gladiorum est princeps; Phil. II, 106.
IV. **Umstand**: 1. adoriri: inermem atque imparatum tribunum alii gladiis adoriuntur; Sest. 79.
confici: aut tuo ... gladio aut nostro defensio tua conficiatur necesse est; Caecin. 82.
consequi: his vos si alterum consulem tradideritis, plus multo erunt vestris sententiis quam suis gladiis consecuti; Muren. 79.
disturbari: contionem gladiis disturbari (vidistis); Milo 91.
insequi: cum tu illum ... gladio insecutus es; Phil. II, 21.
interimere: is, qui illo gladio civem aliquem interemit; Rab. Post. 7.
percuti: se gladio percussum esse ab uno de illis; Milo 65.
2. cum: si tu solus aut quivis unus cum .. gladio impetum in me fecisset; Caecin. 62. desinant (improbi) ... obsidere cum gladiis curiam; Catil. I, 32. compluris delectos adulescentis ... praesidio cum gladiis miseram; ib. III, 5. quod homines .. coniuratos cum gladiis in campum deduci a Catilina sciebam; Muren. 52. quo (die) .. cum gladiis in clivo Capitolino fuissent; Sest. 28. an veri simile est, ut civis Romanus aut homo liber quisquam cum gladio in forum descenderit ante lucem? ib. 78. qui ... cum gladiis toto foro volitarunt; Milo 91. qui cum hoc ipso tempore stent cum gladiis in conspectu senatus; Phil. II, 8. in quo (templo) ... tu homines perditissimos cum gladiis conlocavisti; ib. 15. cum in hac cella Concordiae ... cum gladiis homines conlocati stent; ib. 19. cum gladiis sequuntur; ib. 108. cur me tui satellites cum gladiis audiunt? ib. 112. hi primum cum gladiis ... in regnantem impetum fecerunt; ib. 114. milites cum gladiis sequuntur consulem; ib. VII, 13.

glans, Eichel: quid .. hunc persequar, pecudem ac beluam, pabulo inimicorum meorum et glande corruptum? har. resp. 5.

gleba, Scholle, Erdscholle: I. sunt: vinces ... non esse arma caespites neque glebas; Caecin. 60.
adimo: si ostendo .. non adimi cuiquam glebam de Sullanis agris; leg. agr. III, 3.
commoveo: glebam commosset in agro decumano Siciliae nemo; Verr. III, 45.
emo: quod hac lege ante omnia veneunt ... quam gleba una ematur; leg. agr. II, 71.
possideo: qui ullam agri glebam possiderent; Verr. III, 28. quod in agro Leontino praeter unam Mnasistrati familiam glebam Leontinorum possidet nemo; Verr. III, 109.

relinquo: vobis ... gleba nulla de paternis atque avitis *his* possessionibus relinquetur; leg. agr. II, 82.
subigo: illi miseri ... glebis subigendis exercitati, quo se subito conferant non habebunt; leg. agr. II, 84.
III. agere: si glebis ... aliquem de fundo praecipitem egeris; Caecin. 60.

gloria, Ruhm, Ehre, Ehrgeiz, Ruhmsucht, Ruhmredigkeit: I. **Subject:** adfert: qui potest dubitari quin ad consulatum adipiscendum multo plus adferat dignitatis rei militaris quam iuris civilis gloria? Muren. 22.
cadit: s. II, 1. concedo.
consequitur: at gloria ex his (periculis) immortalis est consecutura; Fr. B. XVI, III, 5.
consolatur, efficit: esse hanc (gloriam) unam quae brevitatem vitae posteritatis memoria consolaretur, quae efficeret, ut absentes adessemus, mortui viveremus; Milo 97.
est: ludibrio esse urbis gloriam ... piratico myoparoni; Verr. V, 100. tum ... mortis comes gloria fuisset; Font. 49. illa est .. gloria divina Pompei; Flacc. 30. cogitemus ... virtutis gloriam (esse) sempiternam; Sest. 143. qui .. illius gloriam ... salvam esse cupiebant; Piso 76. quoniam nostra futura esset gloria; Milo 82. ex omnibus praemiis virtutis ... amplissimum esse praemium gloriam; ib. 97. cum in accepto (beneficio) sit tanta gloria; Marcell. 3. tuam (gloriam) esse totam et propriam fatetur (Fortuna); ib. 7. si .. gloria est inlustris ac pervagata magnorum ... fama meritorum; ib. 26. quanta (illius fuerit) in omni genere bellorum gloria ... quis ignorat? Deiot. 12. est .. gloria laus recte factorum; Phil. I, 29. nihil (est illi) vera gloria dulcius; ib. V, 50. s. consolatur.
floret: qua (laude) maxime florere generis sui gloriam ||florere in generis sui gloria|| viderat (L. Flaccus); Flacc. 25.
habitat: „quoniam omnibus in terris et iam versatur et semper habitabit nominis mei gloria"; Milo 98.
manet: si *gloriam* sempiternam *manere* (voltis); Rabir. 33.
penetrat: quo ... neque populi Romani invicta ante te praetorem gloria illa navalis umquam ... penetrare potuit; Verr. V, 97. cupere debemus ... eodem gloriam (nostram) .. penetrare; Arch. 23.
potest: s. penetrat; Verr. V, 97.
remanet: quorum (Rhodiorum) usque ad nostram memoriam ... gloria remansit; imp. Pomp. 54.
versatur: s. habitat.
vivit: quorum vivit immortalis .. gloria; Balb. 40.
II. **nach Verben:** 1. **Accusativ:** adfero: s. IV, 1. alqd; dom. 86.
adipiscor: quam (gloriam) es paulo ante adeptus; Marcell. 6.
agnosco: cum totius Italiae concursus ... facti illius gloriam libens agnovisset; Milo 38.
ago: in quo (bello) agitur populi Romani gloria; imp. Pomp. 6. cum agatur ... gloria (mearum) rerum gestarum singularis; Sulla 83.
antepono: illa gloria militaris vestris formulis atque actionibus anteponenda est; Muren. 29.
aufero: cum ... secum auferret gloriam sempiternam; Milo 63.
augeo: quae (gloria) cotidie augebatur; Milo 34.
capio: quae (gloria) vix caelo capi posse videatur; Phil. II, 114.
celebro: cum omne olim studium atque omne ingenium contulerit Archias ad populi Romani gloriam .. celebrandam; Arch. 19.
communico: num tibi illius victoriae gloriam cum M. Crasso aut Cn. Pompeio communicatam putas? Verr. V, 5. quantum (laudis) neque ambitiosus imperator neque invitus tribuere alteri in communicanda gloria debuit; Muren. 20.
commuto: ut cum patriae caritate constantiae gloriam commutaret; Sest. 37.
concedo: singularis illa et huic uni concessa gloria ... iam Clodii morte cecidit; Milo 34.
concilio: in qua (sorte) gloriam conciliat magnitudo negotii; Muren. 41.
concupisco: credo .. vos ... gloriam concupisse; Phil. I, 29.
condono: cum avi gloria sordidissimae .. genti ... condonetur; Scaur. 45.
consequor: s. **consequor,** III. gloriam (8 St.) B. I, S. 640, a.
conservo: qui .. gloriam P. Africani tuendam conservandamque suscepit; Verr. IV, 82.
constituo: ex qua (Asia) ... gloria nomini (Murenae) constituta est; Muren. 12.
contemno: quos (libellos) de contemnenda gloria scribunt; Arch. 26.
continuo: cuius familia ... usque ad hoc tempus .. rerum gestarum gloria continuata permansit; Flacc. 25.
defendo: in quo (bello) gloria nominis vestri (defendatur); imp. Pomp. 19.
do: ut mihi illa omnia immortalem gloriam dederint; Piso 63.
duplico: duplicata gloria discessissem; dom. 95.
facio: cuius spectata .. integritas minus admirabilem facit huius honestissimi facti gloriam; Phil. III, 26.
habeo: s. IV, 1. alqd; Marcell. 26.
honesto: quod si his damnatis ... calamitas .. clarissimi nominis gloriam .. honestavit; dom. 86.
imminuo: quod si his damnatis .. non imminuit calamitas clarissimi nominis gloriam; dom. 86. vereor ne imminuam summorum virorum gloriam; Phil. II, 86.
infringo: numquam existimavi spem ullam esse habituros Milonis inimicos ad eius ... gloriam .. infringendam; Milo 5.
minuo: „minuis .. gloriam Pompei"; Flacc. 28.
nomino: quae (bona fama bonorum) sola vere gloria nominari potest; Sest. 139.
pario: haec (rei militaris virtus) huic urbi aeternam gloriam peperit; Muren. 22. cuius belli victor L. Scipio aequa parta ||si qua parta|| cum P. fratre gloria, quam laudem ... prae se ferebat; ib. 31.
prosequor: quae (litterae) eorum gloriam non immortalitatis memoria prosequantur; Phil. II, 33.
puto: hoc animo semper fui, ut invidiam virtute partam gloriam .. putarem; Catil. I, 29.
quaero: qui gloriam quaeritis; Sest. 102. sive ille ... gloriam, sive ... pecuniam quaesivit; Rab. Post. 21.
relinquo: gloriam in morte debent ei, qui in re publica versantur, ... relinquere; Phil. XII, 25.
renovo: quorum gloriam huius virtute renovatam ... videmus; Vatin. 28.
repeto: s. IV, 1. alqd; Planc. 64.
repudio: est [levis] animi lucem .. fugientis iustam gloriam ... repudiare; Piso 57.
restituo: ut .. generi tuo .. gloriam .. restituas; Verr. IV, 80.
specto: qui gloriam spectatis; Sest. 51.
spero: gloriam sperabit a latronum gregibus; Phil. XII, 26.
supero: qui (Cn. Pompeius) .. eorum hominum, qui nunc sunt, gloriam ... virtute superavit; imp. Pomp. 27.
teneo: hodie hanc gloriam ... teneremus? imp. Pomp. 53.
tollo: P. Africani .. rerum gestarum gloriam ... C. Verrem sustulisse; Verr. IV, 78.
trado: quae (gloria) vobis a maioribus cum magna in omnibus rebus tum summa in re militari

tradita est; imp. Pomp. 6. ut illis (maioribus nostris) pulcherrimum fuit tantam vobis imperii gloriam tradere; imp. Pomp. 12.

tueor: f. conservo.

violo: cuiusquam gloriam .. violari; har. resp. 46.

2. **Genetiv:** paenitet: [num gloriae] (tuae te) paenitebat? Phil. I, 33.

3. **Dativ:** antefero: quid .. stultius quam inutilem potentiam ... anteferre verae .. gloriae? Phil. V, 50.

concedo: numerus dierum Caesaris ipsius .. gloriae .. concessus est; prov. cons. 27.

debeo: mihi ... videtur hoc deberi huius excellentis viri praestantissimae gloriae; Balb. 5.

faveo: cuius ego .. gloriae .. faveo; Ligar. 8.

invideo: non invidebit (Antonius) huic meae gloriae; Phil. VI, 9.

nascor: qui gloriae ... (se) natos arbitrantur; Sest. 138. ille gurges atque helluo, natus .. non .. gloriae, cum ... publicanos ... omnis fortunis ... privasset; Piso 41.

servio: sin autem servire meae .. gloriae mavis; Catil. I. 23. posteritatis gloriae serviamus; Sest. 143.

sum: erit .. inter horum laudes aliquid loci nostrae gloriae; Catil. IV, 21. tu id in me reprehendis, quod Q. Metello ... hodie .. est et semper erit maximae gloriae? Planc. 89.

4. **Ablativ:** fruor: fruere ... gloria (tua); Marcell. 19.

sum: sit aeterna gloria Marius; Catil. IV, 21. homines Graeci, quos antea nominavi, ... tanta hodie gloria sunt; Sest. 142.

5. **mit Präpositionen:** adiungo ad: fuit .. quibusdam summis viris quaedam ... ad gloriam ... divinitus adiuncta fortuna; imp. Pomp. 47.

cogito de: si nihil longius, quam vitae termini postulabant, spe atque animo de se et gloria sua cogitasset (Marius); Rabir. 29.

comparo cum: ut ... nihil cum hac gloria comparandum putet; Phil. V, 49.

coniungo cum: qui (discessus meus) ... cum gloria potius esse coniunctus quam cum probro putaretur; Piso 32.

contendo ad: quis esset tam amens qui maximis laboribus et periculis ad summam .. gloriam .. contenderet? Phil. XIV, 32. — pro: cum .. illa taeterrima peste se saepissime pro tua gloria contendisse; Milo 68.

decerto de: qui unus cum tot imperatoribus nostris ... de gloria decertavit; Sest. 142.

detraho de: sperant ... aliquid de eius .. gloria detrahi posse; leg. agr. II, 54.

devoco ad: ad gloriam (eum) devocant; prov. cons. 29.

dico de: quoniam de militari eius gloria dico; Verr. V, 25. me .. de fortissimorum .. civium dignitate et gloria dicentem ... horum aspectus ... repressit; Sest. 144.

dimico de: inspectante populo Romano tot iam mensis ... de gloria dimicaret? Cael. 47.

effero ad: si me ... efferret aliquando ad gloriam in refutandis maledictis hominum improborum animi quidam dolor; har. resp. 17.

insisto in: quid nos .. facere debemus ... in tanta gloria insistentes? Sest. 141.

instituo ad: quibus (rebus) instituimur ... ad .. gloriam; Cael. 72.

nascor ad: quid ageret vir ad .. gloriam natus? Sest. 89.

pertineo ad: quae .. (res) .. ad singularem meam gloriam ... pertinerent; Sest. 38. qui cum ad gloriam suam ... magis pertinere videret causam illam integram ad suum consulatum reservari; ib. 70. quorum alterum pertinet ad virorum fortissimorum gloriam sempiternam; Phil. XIV, 31.

pono in: in magna gloria .. ponendos (eos) puto; Phil. XI, 37.

praebeo ad: qui suam amentiam puero huic praebet ad gloriam; Phil. XIII, 24.

propugno pro: me pro illorum .. gloria .. non secus ac pro patriis fanis atque delubris propugnandum putare; Rabir. 30.

quaero de: si de mea gloria .. quaeritis; Verr. V, 173.

refero ad: ad tuam gloriam rem illam referri malebam quam ad meam gratiam; Phil. II, 49.

refreno a: semper magno ingenio adulescentes refrenandi potius a gloria quam incitandi fuerunt; Cael. 76.

revoco ad: ut ... in imperio atque in publica dignitate omnia ad gloriam .. revocarent (maiores nostri); Flacc. 28.

sumo ad: ad suam .. quandam .. ille gloriam ... *eam* (causam) sumpserat ||spectarat||; Sest. 37.

valeo ad: ut, si qua est invidia ... suscepta, .. mihi valeat ad gloriam; Catil. III, 29.

III. **nach Adjectiven und Adverbien:** 1. **Genetiv:** appetens: quoniam semper appetentes gloriae ... fuistis; imp. Pomp. 7.

cupidus: si cupidus es gloriae; Flacc. 75.

expers: an ipse ... expers esse debet gloriae? imp. Pomp 57.

studiosus: desine .. simulare te ... gloriae studiosum .. fuisse; Verr. II, 144.

2. **Dativ:** invidus: invidos .. gloriae (ulciscar) serviendo; Quir. 21.

satis: „satis diu .. vixi .. gloriae" . satis ... gloriae; Marcell. 25. quid, si istud ne gloriae tuae quidem satis est? ib.

similis: noli .. dubitare .. similem illi gloriae laudem quam saepissime quaerere; Ligar. 37.

3. **Ablativ:** contentus: M. Manlius ... non fuit contentus beneficii sui gloria; dom. 101.

dignus: unum (Pompeium) esse in hac civitate dignum huius imperii gloria dicit; har. resp. 51. quorum (exemplorum) est copia digna huius imperii gloria; Sest. 101. horum ... vix decimam partem reperies ||repperis|| gloria dignam; Planc. 60.

praeditus: Reginos credo aut Locrensis .. id huic summa ingenii praedito gloria (largiri) noluisse; Arch. 10. qui .. adulescens, nondum tanta gloria praeditus, nihil umquam nisi severissime et gravissime fecerit; Deiot. 27.

4. **mit Präpositionen:** aemulus in: nonne te ... Q. illa Claudia, aemulam domesticae laudis in gloria muliebri esse admonebat? Cael. 34.

satis ad: mihi fere satis est quod vixi vel ad aetatem vel ad gloriam; Phil. I, 38.

IV. **nach Substantiven:** 1. **Genetiv:** alqd: ad immortalitatem gloriae plus adfert desideratum esse a suis civibus quam omnino numquam esse violatum; dom. 86. ut non ita multum mihi gloriae sit ex quaesturae laude repetendum; Planc. 64. vide .. ne tua divina virtus admirationis plus sit habitura quam gloriae; Marcell. 26.

altitudo: nec mentis quasi luminibus officit altitudo .. gloriae; Rab. Post. 43.

amor: de meo quodam amore gloriae ... vobis confitebor; Arch. 28.

auditores: quod illi ne auditores quidem suae gloriae (esse potuissent); dom. 64.

cupiditas: quod propter gloriae cupiditatem ... acerbiorem legem, duriora edicta interposuerit; Verr. III, 48. non gloriae cupiditate efferebantur, propterea quod, ubi honos publice non est, ibi gloriae cupiditas esse non potest; leg. agr. II, 91. [iste nimia gloriae cupiditate] familiam gladiatoriam .. nactus est; Sest. 134. homo flagrans cupiditate gloriae tenere se non potuit; ib. vellem alio potius eum cupiditas gloriae detulisset; Cael. 74. valebis apud hominem volitantem gloriae cupiditate vir moderatus; Piso 59. quamquam languet iuven-

tus nec perinde atque debebat in .. gloriae cupiditate versatur; ib. 82.

curriculum: exiguum nobis vitae curriculum natura circumscripsit, immensum gloriae; Rabir. 30.

cursus: nesciebam ... gloriae (cursum esse) sempiternum; Sest. 47.

defensio: putare omnis bonos alienae gloriae defensionem ad officium suum pertinere; Verr. IV, 82.

domicilium: ut eius (Pompei) gloriae domicilium communis imperii finibus terminetur; Balb. 13.

dulcedo: nostri illi fortes viri ..., dulcedine quadam gloriae commoti, ... (nonne) magno illud clamore approbaverunt? Arch. 24.

fons: hic... fontem perennem gloriae suae perdidit; Milo 34.

genus: quod genus .. est illud .. gloriae? Rab. Post. 38 novum genus hoc gloriae concupiscit; ib. 39.

gradus: honorum gradus summis hominibus et infimis sunt pares, gloriae dispares; Planc. 60. hanc (gloriam).. esse cuius gradibus etiam in caelum homines viderentur ascendere; Milo 97.

immortalitas: quid optabilius ad immortalitatem gloriae (meae) ... quam omnis hoc civis meos iudicare? Vatin. 8.

iter: ne ignorans verum iter gloriae gloriosum putes .. te ... metui; Phil. I, 33.

materies: quid .. odisset Clodium Milo, .. materiem suae gloriae? Milo 35.

merces: nullam .. virtus aliam mercedem laborum periculorumque desiderat praeter hanc .. gloriae; Arch. 28. neque .. ullam mercedem tanta virtus praeter hanc .. gloriae .. desiderat, Phil. V, 35.

monumenta: quod .. gloriae (nostrae) .. monumenta evertere atque asportare ausus est; Verr. IV, 88. in animis ego vestris ... omnia .. monumenta gloriae (meae) .. condi et conlocari volo; Catil. III, 26.

munus: quoniam .. gloriae munus .. fortissimis civibus monimenti honore persolvitur; Phil. XIV, 34.

naufragium: in hoc portu Atheniensium .. gloriae naufragium factum existimatur; Verr. V, 98.

pars: gloriae (meae partem impertio) bonis omnibus; Sulla 9.

seges: quid .. odisset Clodium Milo, segetem .. suae gloriae? Milo 35.

sensum: qui sensum verae gloriae ceperit; Phil. V, 49.

societas: Fortuna in istius societatem gloriae se non offert; Marcell. 7.

socius: huius gloriae ... socium habes neminem; Marcell. 6.

stimuli: quae (virtus) ... animum gloriae stimulis concitat; Arch. 29.

studium: ne qui ‖quis‖ me studio gloriae putet .. exisse; Sest. 128. si eum .. studium gloriae ... aliquo impulisset; Vatin. 15.

via: totam ignoras viam gloriae; Phil. I, 33.

umbrae: ut levitatis est... omnis umbras etiam falsae gloriae insectari; Piso 57.

2. **Ablativ:** alqs: M. Marcellus ..., summa .. gloria militari, periit in mari; Piso 44.

civis: qui ... singulari .. gloria civem domum ... compulit; Milo 73.

3. **mit Präpositionen:** animus de: de vestri imperii gloria ... videte quem vobis animum suscipiendum putetis; imp. Pomp. 11.

ardor ad: de ardore mentis ad gloriam (loquor); Cael. 76.

cursus ad: idem virtuti (est) cursus ad gloriam; Planc. 67.

V. **Umstand:** 1. **Ablativ:** adduci: ut intellegatis A. Cluentium ... non .. aliqua .. gloria adductum ... nomen Oppianici detulisse; Cluent. 11.

amplus: cum P. Africanus, homo .. gloria .. amplissimus, L. Cottam in iudicium vocabat; div. Caec. 69.

antecellere: celeriter antecellere omnibus ingenii gloria (Archiae) contigit; Arch. 4.

conficere: magnum Miloni fuit conficere illam pestem ... M. .. Antonii maxima gloria? Milo 40.

delectari: universae rei publicae gloria delectatur (populus); Sest. 104.

dissimilis: C. Marii ... praestantissima sua gloria dissimilis fuit ratio; Quir. 7.

duci: si quis earum (statuarum) .. gloria ducitur; Verr. II, 143. qui (cives vestri) maxime gloria .. ducuntur; Font. 35. optimus quisque maxime gloria ducitur; Arch. 26.

excellere: ut is maxime gloria excellat; Planc. 60.

florere: quae (Graecia) quondam .. gloria floruit; Flacc. 16. quae (Graecia) gloria ... floruit; ib. 64. in qua (ratione) multi homines novi ... gloria floruerunt; Sest. 136.

gerere: neque tanta cura senatus et populus Romanus suscipiendum (hoc bellum) putasset neque tot annos gessisset [neque] tanta gloria L. Lucullus; Muren. 34.

implere: quorum interfectores impleverunt orbem terrarum nominis sui gloria; Milo 72.

induci: huc non gloria inductus accessi; Verr. V, 130.

niti: res eius gestae sempiterni nominis gloria niterent ‖ niterentur ‖; Balb. 16.

princeps: cum virtute, gloria, rebus gestis Cn. Pompeius omnium gentium ... facile princeps, tuto se venire in senatum arbitraretur; sen. 5. Cn. Pompeius, vir omnium, qui sunt, fuerunt, erunt .. gloria princeps; Quir. 16

servare: unus bis rem publicam servavi, semel gloria, iterum aerumna mea; Sest. 49.

superare: qui ... omnis prope civis .. gloria .. superabat; Cael. 34. omnium Metellorum .. triumphos gloria .. superavit (Q. Metellus); Planc. 89. qui cum longe omnis belli gloria .. superaret; Phil. XI, 18.

vincere: tanto ille superiores vicerat gloria; Deiot. 12.

2. **Präpositionen:** causa: illi ... gloriae causa .. accusant; Verr. III, 3. quas (res) sibi suscepit gloriae causa; Flacc. 13. qui de vita gloriae causa dimicant; Arch. 23.

cum: usque ad summam senectutem summa cum gloria vixit (M. Cato); Verr. V, 180. mihi ista licet de me vera cum gloria praedicare; Piso 2. beatus est nemo, qui ea lege vivit, ut ... cum summa interfectoris gloria interfici possit; Phil. I, 35. mors ... oppetatur cum gloria; Phil. XII, 30.

in: cum .. neque in honore vestro neque in gloria virtutis quicquam videam altius, quo mihi liceat ascendere; Catil. III, 28. qui (M. Marcellus) .. ob virtutem in gloria .. vivit; Piso 44. si quidem .. in gloria rei militaris Paulum Scipio ... imitatus est; Rab. Post. 2.

propter: ora maritima .. Cn. Pompeium ... propter rei militaris gloriam requisivit; imp. Pomp. 67.

glorior, sich rühmen, prahlen: I, 1. causa: defendendi haec causa, non gloriandi eloquor; Cael. 45.

2. alqs: ut tu in multis epistulis ad amicos tuos gloriaris; Verr. III, 174. hic tu me etiam gloriari vetas; dom. 92. quo modo ipse gloriari solet; har. resp. 8. ne nimis gloriari viderer; ib. 16. ut tute gloriari solebas; Phil. II, 5.

II, 1. de: s. **de,** I. glorior (3 St.) S. 7, a.

2. accus. c. infin.: gloriatur (Verres) non Turpioni lucrum datum esse, sed Petrinis pecuniam ereptam; Verr. III, 90. ut me optimo fratre ... sine dolore caruisse glorier; Sest. 49. quem (C. Caesarem) sua lege et suo beneficio ornatum, muni-

tum, armatum solet gloriari; ib. 135. Piso ... gloriatur se brevi tempore perfecisse, ne Gabinius unus omnium nequissimus existimaretur; prov. cons. 12 si mihi non licet per aliquos ita gloriari, me dolorem atque inimicitias meas rei publicae concessisse; ib. 44. unde se is ortum gloriari solet; Piso fr. 3. is mihi etiam gloriatur ||gloriabatur|| se omnis magistratus sine repulsa adsecutum? Piso 2. quod te in re publica liberum es gloriatus; Planc. 91. nolite ... inimicis meis ... dare laetitiam gloriantibus vos iam oblitos mei salutis eius, a quo mea salus conservata est, hostis exstitisse; ib. 103. quam (legem) Clodius a se inventam gloriatur; Milo 33. in hoc ... gloriemini per me licet, vos provinciam fuisse Caesari traditūros: Ligar. 25. quod se similem esse Catilinae gloriari solet; Phil. IV, 15. „quibus (ornamentis) deceptum Caesarem gloriatus est (Cicero)"; ib. XIII, 40.

III. genere: cum tu eodem materno genere soleas gloriari; Phil. III, 17.

laudatione: ita .. mihi gloriari visus es laudatione Pergamenorum; Flacc. 74.

legibus: quibus (legibus) latis gloriabatur (Caesar); Phil. I, 24.

rebus: quibus rebus gloriemini in vobis; Ligar. 20.

gloriose, ruhmvoll, ruhmredig, prahlerisch: mentior: Miloni ... mentiri gloriose liceret; Milo 72.

praedico: quod solere me dicas de me ipso gloriosius praedicare; dom. 93.

gloriosus, ruhmvoll, ruhmredig, prahlerisch: alqs: gloriosus fuisti: Flacc. 80. iniuriae dolor facit me .. gloriosum; Phil. XIV, 13.

alqd: hoc est apud Graecos ... prope .. gloriosius quam Romae triumphasse; Flacc. 31. quid ego gloriosius meis posteris potui relinquere quam hoc? sen. 25. mihi exire domo mea ... ad rationem rei publicae (fuit) gloriosum; har resp. 49. nec minus et sibi et huic imperio gloriosum putavit constitutum a se regem quam constrictum videri; Sest. 58. quibus gloriosum .. hoc esse debet; Cael. 21. quae si in privatis gloriosa sunt; Deiot. 40. ne ignorans verum iter gloriae gloriosum putes .. te ... metui a civibus tuis; Phil. I, 33. carum esse civem ... gloriosum est; ib. fuisse tam multos, ipsis gloriosum (est); ib. II, 27. nec intellegis satis esse viris fortibus didicisse quam sit ... fama gloriosum tyrannum occidere? ib. 117.

casus: cum .. eum ... ad Numidici illius Metelli casum .. gloriosum .. convertisset; Sest. 130.

classes: quo neque Karthaginiensium gloriosissimae classes ... umquam aspirare potuerunt; Verr. V, 97.

dies: o diem illum ... mihi ... ad posteritatis memoriam gloriosum! Sest. 27. si ille dies tibi gloriosissimus ... fuit; Ligar. 37. cum videant gloriosissimum illum D. Bruto futurum diem; Phil. XIV, 3.

factum: quis .. meum in ista societate gloriosissimi facti nomen audivit? Phil. II, 25.

familia: [iste nimia gloriae cupiditate] familiam gladiatoriam .. nactus est ... gloriosam; Sest. 134.

mors: in victoria (mors) gloriosa (est); Phil. XIV, 32.

nobilitas: habetis nobilitatem generis gloriosam; Phil. III, 16.

ostentatio: ubi illa .. gloriosa ostentatio civitatis (erat)? Flacc. 52.

promissa: nostra (promissa) ... gloriosa (sunt); Phil. VIII, 10.

res: quae gloriosior (res est gesta)? Phil. II, 32.

victoria: qui cum ... esset ... sibi .. gloriosam victoriam consecutus; Cael. 18.

vita: illa (statua est) memoria vitae gloriosae; Phil. IX, 11.

gnavus, rührig, thätig: homo: Nympho est Centuripinus, homo gnavus; Verr. III, 53. ex ceteris ordinibus homines gnavi ... in Asia negotiantur; imp. Pomp. 18.

gradatim, stufenweise: quos (honores) eramus gradatim singulos adsecuti; Quir. 5.

gradus, Schritt, Stufe, Staffel, Grad, Rang: I. Subject: delectat: te delectat amplissimus civitatis gradus; Rab. Post. 16.

est: qui primus erat officii gradus; Quinct. 61. quot voltis esse in uno furto peccatorum gradus? Verr. III, 172. hic ei gradus ... ad rem publicam .. primus est aditus ad popularem iactationem atque ascensus; har. resp. 43. deteriore .. statu ut simus, unus est inferior gradus aut interitus aut servitutis; ib. 61. honorum gradus summis hominibus et infimis sunt pares, gloriae dispares; Planc. 60. ut gradus essent petitionis inter aequalis; Phil. V, 47. tibi .. summus honoris gradus (est); ib. X, 4.

habet: quaestura [primus gradus honoris] quid aliud habet in se nisi ..? Verr. a. pr. 11.

videntur: gradus illi Aurelii ... illi iudicio aedificati videbantur; Cluent. 93.

II. nach Verben: 1. adsequor: eosdem sumus honorum gradus quos illi adsecuti; Planc. 60.

aedifico: s. I. videntur.

ascendo: quae (accusatio) facilius possit Alpis quam paucos aerarii gradus ascendere; Font. 4. dum ... unum ascendere gradum dignitatis conatus est; Muren. 55.

compleo: cum .. erat ventum ad aedem Concordiae, gradus complebantur; Phil. V, 18.

consequor: cum altiorem gradum dignitatis beneficio populi Romani esset consecutus; Cluent. 150.

convello: cum .. gradus Castoris convellisti; dom. 54.

facio: maioribus nostris in Africam ex hac provincia gradus imperii factus est; Verr. II, 3. hunc quasi gradum quendem ... ad cetera factum ||iactum|| videtis; leg. agr. II, 38.

habeo: quod renuntiatio gradus habet; Muren. 18.

reddo: suum cuique honorem et gradum redditum gaudeo; Sex. Rosc. 136.

relinquo: pater ... hoc faciliorem huic gradum consulatus adipiscendi reliquit; Muren. 15.

removeo: cum .. gradus Castoris .. removisti; dom. 54.

retineo: apud quem omnis gradus dignitatis tuae retinuisses; Flacc. 81.

revello: revolsis gradibus (templi); Piso 23.

servo: servari necesse est gradus; Planc. 15.

specto: qui non honoris gradum spectaret; Milo 24.

teneo: ut maiores eius summum ... gradum tenuerint et dignitatis et gratiae; Planc. 32.

tollo: ut omnes et dignitatis et gratiae gradus tollerentur; Muren. 47. gradus eiusdem templi tollebantur; Sest. 34.

2. insisto: si singulis (peccatorum gradibus) insistere velim; Verr. III, 172.

3. careo: ut me ... hoc honoris gradu sine dolore caruisse glorier; Sest. 49.

4. absum a: cuius aetas a senatorio gradu longe abesset; imp. Pomp. 61.

conloco in: cuius (populi Romani) honoribus ... in altissimo gradu dignitatis ... conlocati sumus; sen. 2. in quo (gradu) me senatus populusque Romanus conlocavit; Phil. II, 6.

loco in: duae sunt artes, quae possunt locare homines in amplissimo gradu dignitatis; Muren. 30. ut in altissimo gradu dignitatis locati rem publicam pro nihilo haberemus? Phil. I, 14.

pono in: cum is .. in altissimo gradu .. positus esset; Sest. 20.

praecipito ex: patriae .. causa ... praeci-

pitari ex altissimo dignitatis gradu, ... ea laus praeclara atque divina est ||sit||; dom. 98.

sto in: qui frequentissimi in gradibus Concordiae steterunt; Phil. VII, 21.

sum ex: neminem esse ex illo honoris gradu qui non omni studio, virtute, auctoritate incubuerit ad rem publicam conservandam; Sulla 82.

III. **nach Adverb:** longe: quod non longe a gradibus Aureliis haec causa dicitur; Flacc. 66.

IV. **nach Substantiven:** 1. civis: quis est civis, praesertim hoc gradu, quo me vos esse voluistis, tam oblitus beneficii vestri? Phil. VI, 18.

2. alqs ex: siu autem multorum virtus ... ex infimo .. fortuuae gradu ... consecuta est .. summam laudem; Balb. 18.

V. **Umstand:** 1. ascendere: quid ego illa ... decreta commemorem, quibus tamquam gradibus mihi videor in caelum ascendisse? dom. 75. hanc (gloriam) .. esse cuius gradibus etiam in caelum homines viderentur ascendere; Milo 97. multis ille .. gradibus officiorum erga rem publicam nostram ad hoc regium uomen ascendit; Deiot. 27.

ascensus: ut sibi ... sit his gradibus ascensus .. ad civitatem; Balb. 40.

commoveri: quin is ||in|| uno quoque gradu de avaritia tua commoveretur; Verr. I, 154.

2. ex: ex hoc aetatis gradu se ad exercitum C. Flacci patrui contulit; Flacc. 5. (Z. 54).

in: in quo primum iniuriae gradu resistere incipiet severitas iudicis? Verr. III, 220.

per: qui (populus Romanus) te ... ad summum imperium per omnis honorum gradus extulit; Catil. I, 28.

pro: iu illa querella ..., mihi pro hoc gradu ... uecessaria, quid est dictum a me cum contumelia? Phil. II, 6.

gramineus, aus Rohr: etiamne gramineas hastas ... concupisti? Verr. III, 125.

grammaticus, Gelehrter, Kunstrichter: quoniam te non Aristarchum, sed Phalarin grammaticum habemus; Piso 73.

grandifer, einträglich: quoniam .. hae quondam arationes ... grandiferae .. ferebantur; Phil. II, 101.

grandis, groß, ansehnlich, bedeutend, herangewachsen, an Jahren vorgerückt, bejahrt: alqs: Luscium et Manilium dicam .. esse .. aetate grandis natu; Qu. Rosc. 44. hic tam grandis uatu Eubulidas hoc tantum .. laboris itiuerisque suscepit; Verr. V, 128.

aetas: cum grandiorem aetatem ad consulatum coustituebant; Phil. V, 47.

faenus: pecuniam adulescentulo grandi faenore ... occupavisti; Flacc. 51.

filia: is (A. Cluentius Habitus) ... reliquit ... grandem ... filiam; Cluent. 11.

filius: tunc ... in Siciliam tecum grandem praetextatum filium ducebas? Verr. III, 159.

hydriae: iu hoc fano ... hydrias .. grandis ... Scipio ... posuerat; Verr. IV, 97.

litterae: in qua (basi) grandibus litteris P. Africani nomen erat incisum; Verr. IV, 74.

macies: quem hominem ut grandi ||negrandi|| macie torridum ... videbamus; leg. agr. II, 93.

matres: faciebant hoc idem ceteris iu civitatibus grandes natu matres; Verr. V, 129.

parens: grandis natu parens adductus ad supplicium; Verr. I, 76.

patella: qua iu domo ... patella grandis cum sigillis ac simulacris deorum (non esset); Verr. IV, 46.

pater: pater grandis natu iam diu lecto tenebatur; Verr. V, 16.

pecunia: qui tibi... certis nominibus grandem pecuniam debuit; Quinct. 38. illum pecuniam grandem amissurum; Sex. Rosc. 110. redemptio est huius iudicii facta grandi pecunia; Verr. a. pr. 16. in eis ||his|| (comitiis) ipsis oppugnabar grandi pecuuia; ib. 24. tutores pecuniam praetori si pupillae nomine dedissent, grandem praesertim; ib. I, 106. ut sibi videatur ||videbatur||, satis grandem pecuniam ... esse; ib. 140. manifesto furto ||furto manifesto|| grandis pecuniae perturbatus est; ib. II, 48. idem .. pecunias istius .. grandis suo nomine faenerabatur; ib. 170. poscere pecuniam grandem coepit; ib. III, 67. etiamne (debent) ... ultro pecuniam grandem addere? ib. 228. a quo pecuniam grandem eripueras; ib. IV, 37. ei testamento legat grandem pecuuiam; Clueut. 33. dico C. Aelio Staieno iudici pecuniam grandem Statium Albium ... dedisse; ib. 65. emisti grandi pecunia, ut tibi ... liceret; prov. cons. 7. huic ipsi Alexandrino grandem .. pecuuiam credidit; Rab. Post. 4.

pondus: Atheuis audistis ex aede Minervae grande auri poudus ablatum; Verr. I. 45. argenti optimi caelati grande pondus secum tulerat; ib. 91. grande pondus argenti ... reliquit; ib. cum iste .. hydriam ..., grandi pondere... abstulisset; ib. IV, 32. cum auri grande pondus ... abstulit; ib. V, 184. uxori grande pondus argenti ... legavit; Caecin. 12.

puer: uno ex servis puero non grandi conscio; Cluent. 179. videras .. grandis iam puer bello Italico repleri quaestu vestram domum; Piso 87.

simulacrum: insistebat in manu Cereris dextra grande simulacrum ... Victoriae; Verr. IV, 110

vas: si quod erat grande vas; Verr. IV, 47.

granum, Korn, Körnchen: I. debeo: qui grano amplius quam sibi deberetur deberi professus esset; Verr. III, 29.

do: video frumenti granum Halaesinos ... nullum dedisse; Verr. III, 171.

habeo: granum ex provincia Sicilia nullum haberemus; Verr. III, 44.

relinquo: cum ... multis .. granum nullum ... ex omni fructu atque ex r[illegible]uo labore (relinqueretur); Verr III, 114.

II. fraudare: ut ... neque in deportaudo frumento grano uno posset arator ... fraudare decumanum; Verr. III, 20.

grate, dankbar: me quod faciam et grate et pie facere; Planc. 98.

gratia, Dank, Erkenntlichkeit, Gunst, Einfluß, Credit, Annehmlichkeit, Gefälligkeit, Freundschaft, Einvernehmen: I. **absolut: 1. Subject:** consistit: vos, quorum gratia in suffragiis consistit; leg. agr. II, 102.

contendit: quivis ut perspicere possit, in hac causa improbitatem et gratiam cum inopia et veritate contendere; Quinct. 84.

debet: ut etiam obesse (ea gratia tibi) deberet; Verr. II, 169.

est: quod .. permulta essent ornamenta, quibus eam mitigare molestiam posset, locus, auctoritas, domi splendor, apud exteras nationes .. gratia; Cluent. 154. ego adulescentis ..., nulla senatus mala gratia, comitiorum ratione privavi; Piso 4. meam gratiam voluit esse, in quo ne ipsius quidem ulla esse poterat; Phil. II, 10.

facit: contra nos .. faciunt ... summa gratia et eloquentia; Quinct. 1.

habet: cave quicquam habeat momenti gratia; Mureu. 62.

impetrat: id ... gratia Luculli ab Heracliensibus impetravit; Arch. 6.

nocet: gratia Sex. Naevii ne P. Quinctio noceat; Quinct. 1.

obest: s. debet.

obstat: nimiam gratiam .. Chrysogoui dicimus .. nobis obstare; Sex. Rosc. 122.

patet: late patet gratia (tua); Planc. 55.

perterret: et vehementius eum gratia adversarii perterrebit? Quinct. 59.

pervenit: sine ... ad te gratiam beneficii tui pervenire; leg. agr. II, 22.

potest: quae gratia ne quid tibi prodesse posset; Verr. II, 169.
prodest: quibus (Graecis) ad exigendas pecunias improbissimi cuiusque legati plurimum prodest gratia; Verr. I, 78. f. potest.
valet: cum ... non gratia valeret; Verr. I, 136. apud sapientem valere aliquando gratiam; Muren. 63. valuit causa rogandi, non gratia; Planc. 25.
versatur: quis est tam demens quin sentiat ... gratiam ... in hac civitate versari? Balb. 43.
2. **Prädicat:** sum: noli maleficium putare esse gratiam; Planc. 47.
II. **nach Verben: 1. Accusativ:** adfero: quo minus attulisset gratiae; Quinct. 32. L. Murenae provincia multas bonas gratias cum optima existimatione attulit; Muren. 42. non nimiam gratiam (volo accusator in iudicium adferat); ib. 59.
adsequor: ut maiorum .. gratiam .. adsequatur; Cluent. 196.
aestimo: si item ceteris, a quibus intellego tuam gratiam magni aestimari, accidisset; Muren. 10.
ago: f. **ago,** II, gratias (45 St.) B. I, S. 159.
antefero: num etiam ... gratiam (tuam) ... nobis ... es ... antelaturus? Piso 64.
appello: quae .. si .. est appellanda ... non nulla apud bonos gratia; Milo 12.
capio: quantam (gratiam) maximam animi nostri capere possunt; Phil. III, 4.
commemoro: qui gratiam ... commemoraret; Verr. II, 64. ut ... exiguum reliquae vitae tempus ... ad commemorandam gratiam mihi relictum putarem; sen. 24.
concilio: f. **concilio** gratiam (4 St.) B. I, S. 601, b.
coniungo: qua (oratione) gratiam beneficii vestri cum suorum laude coniungant; leg. agr. II, 1.
conligo: f. 3. venio contra.
consequor: quantam sitis ... gratiam consecuti: Phil. V, 2.
contemno: ne usque eo suam .. gratiam contemneret; Verr. I, 126.
contineo: non .. mea gratia familiaritatibus continetur; Milo 21.
debeo: f. **debeo,** IV. gratiam (5 St.) S. 25, b.
defero: Cn. Pompeium ... omnem .. ei suam .. gratiam .. ad hoc negotium conficiendum detulisse; Flacc. 14.
dissolvo: [gratiam ... qui habet dissolvit]; Quir. 23.
habeo: magna dis immortalibus habenda est atque huic ipsi Iovi Statori ... gratia; Catil. I, 11. [gratiam .. qui rettulit habet]; Quir. 23. me omnibus, qui amici fuerint saluti et dignitati meae, praedicanda et habenda (gratia) .. satis esse facturum; Balb. 2. habeo tibi gratiam; Piso 74. gratiam .. qui refert habet et qui habet in eo ipso, quod habet, refert; Planc. 68. maiores (gratias) etiam habemus (tibi); Marcell. 33. maximas gratias ... habeo Pisoni; Phil. I, 15. quae (lex) .. habeat gratiam nullam; ib. 21. cui ... habenda (gratia) .. est tanta; ib. III, 4. maximas vobis gratias ... habere debemus; ib. 25. haec .. habenda gratia est D. Bruto; ib. V, 37. maximas tibi .. gratias omnes .. habere .. debemus; ib. X, 1.
ineo: aliam ineant gratiam; Cael. 67. f. **a,** I. ineo (5 St.) B. I, S. 8, b.
infirmo: nimiam gratiam .. Chrysogoni dicimus ... a vobis ... infirmari ... oportere; Sex. Rosc. 122.
neglego: qui splendorem nostrum et gratiam neglegat; Quinct. 72. gratiam ... eius neglegi; Sex. Rosc. 60. neque .. illud ad neglegendam meam gratiam debet valere; Planc. 82.
pario: cum haec eadem (facultas) .. gratias ... pariat; Muren. 24.
perfero: nimiam gratiam .. Chrysogoni dicimus ... perferri nullo modo posse; Sex. Rosc. 122.
persolvo: qui meritam dis immortalibus gratiam ... persolvunt; Planc. 80.
peto: summa .. gratia (ab eis petitur); Muren. 29.
pono: mihi .. vehementer expediit positam in oculis esse gratiam; Muren 21.
praedico: f. habeo; Balb. 2.
propono: gratia .. proposita est omnis impudenti ||in impudenti|| mendacio; Flacc. 12.
quaero: ut aliquam mihi bonam gratiam quaesisse videar; imp. Pomp. 71. haec privatim fortasse officiorum .. gratiam quaerunt; Planc. 93.
refero: neque tamen pro beneficio ei par gratia refertur; Qu. Rosc. 20. ut huic (Fonteio), a quo ipsa servata est, parem gratiam referre videatur (Massiliensium civitas); Font. 45. „praeclaram .. populo Romano refers gratiam"; Catil. I, 28. debeo sperare omnis deos ... pro eo mihi ac mereor relaturos esse gratiam; ib. IV, 3. tecum sic agam, tulisse ut potius iniuriam quam rettulisse [gratiam] videar; Sulla 47. ut bene de me meritis referam gratiam; sen. 23. ut ... exiguum reliquae vitae tempus .. ad referendam ... gratiam mihi relictum putarem; ib. 24. quando .. ego huic homini ac liberis eius, quando omnes mei gratiam referent? ib. mihi .. maiori curae est, quem ad modum vobis ... gratiam referam; Quir. 22. in referenda .. gratia hoc vobis repromitto semperque praestabo: ib. 23. cum tanta multitudo civium ... me ad referendam gratiam nominatim vocarent; dom. 7. si minus referenda ||afferenda|| gratia satis facere (omnibus, qui amici fuerint saluti et dignitati meae) potuerim; Balb. 2. quorum ego testimonio ... iustam et debitam gratiam refero; ib. 59. cui (beneficio) ne referri quidem gratia posse videatur; Planc. 73. utinam ... licuisset ... populo Romano ei gratiam referre ||et gratiam referri||; ib. 77. ei ego a me referendam gratiam non putem? ib. 78. me ... praesentem tibi gratias relaturum; ib. 101. qui ... gratiam tibi ... manifesto periurio rettulit; Scaur. 29. cui quamquam gratia referri tanta non potest; Phil. III, 4. si ... ducibus .. ne referri quidem potest gratia; ib. 14. ut ... eis .. gratiae .. referantur; ib. 39. cui nullam iam aliam gratiam referre possumus; ib. IX, 15. nonne satis est ab hominibus virtutis ignaris gratiam bene merentibus non referri? ib. XIV, 13. f. habeo; Quir. 23. Planc. 68.
reservo: suam .. gratiam iudicio et accusationi reservant; Muren. 45.
tollo: ut gratia tolleretur; Planc. 44. sublata .. gratia; ib. 81.
vereor: quam alteram (gratiam) .. vereor; Quinct. 1.
vindico: nimiam gratiam .. Chrysogoni dicimus ... a vobis ... vindicari oportere; Sex. Rosc. 122.
2. **Dativ:** concedo: sed ... crimen gratiae concedebas; Qu. Rosc. 19 „nihil omnino gratiae concesseris" ||omnia immo gratiae confeceris||; Muren. 65. cur nunc redeant, si tunc gratiae concesserint? Fr. B. VI, 46.
dedo: eorum .. gratiae deditus fuit; Verr. III, 59.
sum: non est aditus ad huiusce modi res neque potentiae cuiusquam neque gratiae; Caecin. 72.
3. **mit Präpositionen:** adiungo ad: ut aliquis metus adiunctus sit ad gratiam; div. Caec. 24.
conloco in: quod si ... in alicuius .. gratia spem aliquam conlocasset; Verr. a. pr. 9.
devoco ad: (eum) devocant ... ad ... equestris ordinis gratiam; prov. cons. 29.
eripio ex: videsne ut eripiam te ex improborum subita gratia? Sulla 34.
loquor de: ne loqui quidem sum te passus de gratia; Phil. II, 49.
pertineo ad: qui cum ad ... amplissimi beneficii gratiam magis pertinere videret causam illam integram ad suum consulatum reservari; Sest. 70.

recipio in: quem .. ex tantis inimicitiis receptum in gratiam defenderim; Rab. Post. 19.
reconcilio in: inimici in gratiam reconciliabantur; dom. 129. hic me meus in rem publicam animus ... cum C. Caesare reducit, reconciliat, restituit in gratiam; prov. cons. 23. timuit ne videretur infirmior fides reconciliatae gratiae; Milo 21.
redeo in: iuravit .. se in gratiam non redisse; prov. cons 18. si per eum reductus insidiose redissem (in gratiam); Rab. Post. 33. „in gratiam redeo"; Phil. VIII, 25. f. **cum,** III. gratia (15 St.) B. I, S. 747, a.
reduco: reges a se in gratiam esse reductos; Cluent. 100. cur .. exspectem hominem aliquem, qui me cum illo in gratiam reducat? prov. cons. 25. quocum me si ante ||stantem|| Cn. Pompei auctoritas in gratiam non reduxisset, nunc ||hunc|| iam ipsius fortuna reduceret; Rab. Post. 19. f. reconcilio in; prov. cons. 23.
refero ad: ad tuam gloriam rem illam referri malebam quam ad meam gratiam; Phil. II, 49.
removeo ab: quorum vita remota ... ab hac inlustri gratia est; dom. 46.
restituo in: f. reconcilio in; prov. cons. 23.
revoco in: quae (amicitiae) essent ex inimicitiis revocatae in gratiam; Fr. E. 2.
sum in: ut is ... cum populo Romano et in laude et in gratia esse possit; Verr. a. pr. 51. cuius damnatione totus ordo cum populo Romano et in laude et in gratia posset esse? ib. I, 21. cur in ... tanta gratia .. tam sint pauci; Cael. 46.
teneo contra: si parum communitum ius est ||sit|| civile ac .. contra alicuius gratiam teneri non potest; Caecin. 74.
venio contra: non venirem contra gratiam non virtutis spe, sed aetatis flore conlectam? Phil. II, 3.

III. **nach Adjectiven:** 1. inanis: gratiae .. multo etiam inanior est (ista scientia); Muren. 28.
2. fretus: si fretus gratia postulabat aliquid iniquius Alfenus; Quinct. 70. qui ... equestri vetere illa .. gratia fretus adfirmavit; Verr. III, 61.
praeditus: M. Castricium, summo splendore, ingenio, gratia praeditum (donasti); Verr. III, 185.

IV. **nach Substantiven:** 1. **Genetiv:** aequatio: aequationem gratiae (flagitasti); Muren. 47.
conciliatio: „pecuniam Staieno dedit Oppianicus ... ad conciliationem gratiae"; Cluent. 84. istam conciliationem gratiae Staienus ... excogitavit; ib.
coniunctio: quorum nemo est ... quin mecum habeat aliquam coniunctionem gratiae; Phil. VIII, 20.
debitio: dissimilis est pecuniae debitio et gratiae; Planc. 68.
gradus: ut omnes ... gratiae gradus tollerentur; Muren. 47. ut maiores eius summum ... gradum tenuerint ... gratiae; Planc. 32.
locus: petivit in beneficii loco et gratiae; Verr. III, 189.
opinio: qui tam libenter in opinionem gratiae inrepat ||increpat||; har. resp. 52.
possessio: retinete istam possessionem gratiae; leg. agr. II, 71.
reconciliatio: cum omnia cum omnibus foedera reconciliatione gratiarum sanguine meo sancirentur; Quir. 13. reconciliationem esse gratiae factam; har. resp. 51. mihi .. causa defendendi Gabinii fuit reconciliatio gratiae; Rab. Post. 32.
reditus: si reditus ei gratiae ||in gratiam|| patuerit; har. resp. 52.
2. **Ablativ:** adulescens: adulescentem inlustri ... gratia accusari; Cael. 1.
homo: qui C. Matrinium ... hominem .. summa gratia Leontinis in publico biduum tenuit; Verr. III, 60.
3. **mit Präpositionen:** praesidium contra: quod si tu .. nullo praesidio fuisse videbere contra .. gratiam; Quinct. 5.
reditus in: si qui meum cum inimico suo reditum in gratiam vituperabunt; prov. cons. 47. Appium Claudium ... mecum ... fideli in gratiam reditu firmoque coniunctum nullo loco .. vituperabo; Scaur. 31. facilem sibi fore in gratiam reditum arbitrabatur; ib. illum ipsum ... novo reditu in gratiam quasi devinctum arbitrabatur; Milo 88. post reditum in gratiam si quid est commissum; Fr. E. 2.

V. **Umstand:** 1. **Ablativ:** absolvi: in hac civitate ne patiamini illum absolutum muliebri gratia; Cael. 78.
adduci: qui si adductus gratia minus idoneum hominem praemio adfecisset; Balb. 7.
adferre: non invidiosa gratia ... aliquid attulimus etiam nos; Planc. 24.
anteferre: ut nemo ei se ... gratia .. anteferret; Sulla 89.
auferre: unde ... nihil gratia .. posset auferre (Verres); Verr. II, 88.
cogi: coguntur (senatores) ... eorum, de quorum honore agitur, gratia; Phil. I, 12.
comparare: non comparat se tecum gratia P. Quinctius; Quinct. 93.
coniungi: qui Appium .. hominem mihi coniunctum fidissima gratia .. de possessione fundi deiecit; Milo 75.
contendere: non gratia (contendo); Planc. 102.
deterreri: si qua gratia testes deterrentur; Font. 3. deterrentur emptores multi .. gratia Caesenniae; Caecin. 16.
emitti: qui neque elabi ex iudicio iucunditate sua neque emitti gratia potest; Sest. 134.
florens: Sex. Roscius ... fuit gratia atque hospitiis florens hominum nobilissimorum; Sex. Rosc. 15.
inducere: „gratia .. induxit aliquem"; Sex. Rosc. 76.
inflecti: quod .. inflecti gratia ... possit; Caecin. 73.
moliri: si quid ... gratia .. istius moliri cogitas; Verr. V, 174.
moveri: quis enim esset .. qui Dolabellae gratia ... non moveretur? Verr. I, 74. sapientem gratia numquam moveri; Muren. 61. movetur (populus) plerumque gratia; Planc. 9.
muniri: descripsistine ... istum ipsum, cuius nunc .. gratia tota accusatio ista munita est? Fr. B. V, 6.
niti: non gratia .. cuiusquam nititur (Verres); Verr. a. pr. 15. cum tanta gratia ... accusatio vestra nitatur; Cael. 19.
pari: his levioribus comitiis .. gratia petitorum honos paritur; Planc. 7.
perficere: hoc vestro consilio et gratia perfecistis; Verr. II, 178.
posse: cum .. tota Sicilia multum .. gratia posset (Sthenius); Verr. II, 106.
praestans: aedilitatem petivit cum bonis viris et hominibus primis, sed non praestantissimis .. gratia; Sest. 114.
pugnare: omni .. gratia .. pugnabat (Oppianicus); Cluent. 54.
repelli: veritas ... repulsa .. gratia locum, ubi consistat, reperire non poterit; Quinct. 5.
servire: illa .. in illo homine mirabilia fuerunt ... servire temporibus suorum omnium .. gratia; Cael. 13.
sublevari: non gratia ... tot tantaque eius vitia sublevata esse videbuntur; Verr. a. pr. 47.
superare: superavi ... gratia Galbam; Muren. 17. quis L. Philippum ... (summa) gratia .. a M. Herennio superari posse arbitratus est? ib. 36.
tueri: qui vel minus honestum et alienum tueri .. sua .. gratia possit; Planc. 32.
valere: quae (voluntas) .. per se valet multitudine, .. apud suos gratia; Muren. 38. nihil valent gratia ipsi; ib. 71. nemini umquam concessit aequalium ... plus ut valeret inter suos gratia; Cael. 74.

2. **Präpositionen:** ad: non ambitio ad gratiam ... † conicietur ‖conitetur‖; Piso 94.
causa: quod beneficii gratiaeque causa concessit; Verr. III, 115.
cum: quem (occidere) .. cum omnium gratia noluit; Milo 41.
in: non video nec in vita (mea) nec in gratia ... quid despicere possit Antonius; Phil. II, 2.
per: ut nemo a vobis ut istum absolvatis per gratiam conetur contendere; Verr. a. pr. 48. qui benignitate adducti per .. gratiam civitatibus concesserunt; ib. III, 191.
pro: si pro patris huius .. gratia vellent omnes huius hospites adesse; Sex. Rosc. 148.
propter: (loquebantur) huic .. patronos propter Chrysogoni gratiam defuturos; Sex. Rosc. 28. etsi in hac quadriremi, propter .. gratiam Cleomenis, minime multi reges et milites deerant; Verr. V, 88.

gratia, wegen, um — willen, zu Gefallen: I. **nach Substantiven:** quem ... honoris gratia nomino; Quinct. 28. quas ... familias honestatis amplitudinisque gratia nomino; Sex. Rosc. 15. tot praedia ... Sex. Roscius filio suo relegationis ac supplicii gratia colenda ac tuenda tradiderat? ib. 43. si C. Verres HS c milia populum verbi gratia Centuripinum poposcisset; Verr. II, 143. verebar ne mulierum ... gratia ... virorumque ... oppugnarer; ib. IV, 136. quod facio, .. amicitiae dignitatisque L. Murenae gratia facio; Muren. 78. sin ... illam miseram profectionem vestrae salutis gratia suscepissem; Quir. 1. non recito decretum ... vicinitatis aut clientelae aut hospitii publici [aut] ambitionis aut commendationis gratia; Sest. 10. quod .. in operas plurimos patris .. gratia miserit; Planc. 47. leve .. est onus beneficii gratia; ib. 78 quod eos plus etiam rei publicae quam familiaritatis gratia diligo; Phil. I, 8.
II. **nach Gerundien:** commonendi gratia dicam; Sex. Rosc. 45. cum obsignandi gratia venissem; Verr. I, 50.
III. **nach Gerundiven:** qui .. experiundi iuris gratia venissent; Caecin. 33. quae accusatores ... detrahendae spoliandaeque dignitatis gratia dixerunt; Cael. 3. quae tibi ultro pater et maiores tui non consolandi tui gratia dicent; Planc. 52. eiusdem D. Bruti conservandi gratia .. ad bellum profectus (est) A. Hirtius; Phil. XIV, 4.

gratificatio, Willfährigkeit, Gefälligkeit: coniungo: coniungitur impudens gratificatio cum acerba iniuria; leg. agr. III, 6.
reprehendo: Sullana gratificatio reprehensa (est); Muren. 42.

gratificor, willfahren, willfährig, gefällig sein: I. in: non .. homo ... in gratificando iure liber L. Sisenna, bonorum Cn. Cornelii possessionem ... P. Scipioni ... dedisset; Fr. B. VI, 18, b.
II. alqs: me gratificantem septem tyrannis ceterisque Sullanarum adsignationum possessoribus agrariae legi et commodo vestro ‖commodis vestris‖ obsistere; leg. agr. III, 3. num alicui gratificabatur aut homini aut ordini? Fr. B. VI, 36.
accusator: gratificatur mihi gestu accusator; Balb. 14.
senator: unum senatorem solum esse qui vobis gratificari vellet inventum; Cael. 19.

gratiosus, gefällig, angenehm, beliebt, begünstigt: alqs: quod apud publicanos gratiosus fuisti; Verr. II, 169. si L. Natta ... in equitum centuriis voluit esse et ad hoc officium necessitudinis et ad reliquum tempus gratiosus; Muren. 73. apud P. Globulum .. fuisti gratiosior; Flacc. 76. an gratiosum (Plancium esse diceres)? Planc. 44. hodie esse volunus quam plurimos gratiosos; ib. 45. ego Plancium .. et ipsum gratiosum esse dico et habuisse in petitione multos cupidos sui gratiosos; ib. 46. sin quia gratiosi sint, accusandos putas, noli mirari te id ... repudiandis gratiosorum amicitiis non esse adsecutum; ib. ut .. doceo gratiosum esse in sua tribu Plancium; ib. 47. factus est (Deiotarus) gratiosus; Phil. II, 94.
adversarius: ut ... P. Quinctius ... cum adversario gratiosissimo contendat; Quinct. 2.
amicus: nihil tibi consulatum petenti a me defuit quod esset .. ab amico .. gratioso postulandum; Muren. 7.
causa: causa rogationis fuit gratiosa; Planc. 25. causas apud te rogantium gratiosiores esse quam voltus; Ligar. 31.
cives: sit hoc discrimen inter gratiosos civis atque fortis; Balb. 49.
eques: iste ab equite Romano .. gratioso, Cn. Calidio, ... eculeos argenteos ... aufert; Verr. IV, 42.
filius: cursare iste homo .. cum filio blando et gratioso circum tribus; Verr. a. pr. 25.
homo: Sex. Roscius, homo tam ... gratiosus; Sex. Rosc. 20. homines .. aliis praetoribus gratiosi vincti Apronio traditi sunt; Verr. III. 37. ex una pactione hominis .. gratiosi .. cognoscite; ib. 92. tu C. Cacurii .. hominis ... in primis gratiosi supellectilem omnem auferre non dubitasti; ib. IV, 37 homo ... apud eos, quo se contulit, propter virtutem .. gratiosus; ib. 38. te homini .. non gratiosiori, quam Cn. Calidius est, L. Curidio argentum ... reddidisse; ib. 44. illud .. potest dici iudici ab aliquo ... homine .. gratioso; Caecin. 72. non hominem .. aliquem .. gratiosum proferam; Cluent. 126. graviter homines .. in suis civitatibus et municipiis gratiosi tulerunt; Muren. 47. tot hominum gratiosorum laesae voluntates (sunt); Flacc. 6. hominum gratiosorum .. libertis fuit Asia tradenda? ib. 88. qui hominibus .. gratiosis ... ultro se offerre soleant; Cael. 21.
potentia: non potentia mea ... fuit gratiosa; Planc. 25.
procurator: concedent, non procuratorem P. Quinctii neminem fuisse, sed gratiosum fuisse; Quinct. 68.
provincia: tu illam ... non .. gratiosam (provinciam habuisti); Muren. 18.
rogatio: rogatio ipsa .. est gratiosissima; Planc. 25.
viri: tot viri .. gratiosi ... ab homine nequissimo ... laesi poenam octupli ... non persequebantur? Verr. III, 30. semper fuerunt viri boni, qui apud tribulis suos gratiosi esse vellent; Planc. 44.

gratis, umsonst: abiudico: qui sunt isti xviri, quos perspiciamus regnum Alexandriae Ptolemaeo gratis abiudicaturos? leg. agr. II, 44.
audio: ne gratis in provincia male audires; Verr. I, 118.
condemno: iam ergo aliqui Oppianicum gratis condemnavit; Cluent. 113. iam putabitur ‖putaretur‖ aliqui ... Oppianicum gratis condemnasse; ib. si hic gratis condemnavit, quis accepit? ib. Oppianicum gratis condemnatum esse fateare; ib. 114 ceteri .. gratis condemnarunt; ib. 127. gratis esse Oppianicum condemnatum; ib. 132.
do: placet vobis in cellam magistratibus vestris frumentum Siculos dare gratis? Verr. III, 200. si mille modium Verri suae partis in cellam gratis dedisset; ib. 201. cum aratores frumentum dare gratis mallent; ib. 215. etiamne (debent) frumentum pro empto gratis dare? ib. 228. in cellam cum cupiant gratis dare (frumentum); ib.
efficio, exaedifico: vel Capitolium ... gratis exaedificari atque effici potuit; Verr. V, 48.
facio: is repente ... gratis praetor factus est; Verr. I, 101. ut haec .. gratis facta esse videantur? ib. II, 62. neminem ulla in civitate senatorem factum esse gratis; ib. 120. non gratis id ab eo factum esse ... iudicabant; Cluent. 78. quod non gratis fit, indico; leg. agr. II, 58. Vatinium in tribunatu gratis nihil fecisse; Vatin. 38.

i u d i c o: quaero, quid tum esse existimas iudicatum? certe gratis iudicasse; Cluent. 112.
p a r c o: quibus (causis) gratis parceret; leg. agr. I, 11.
s e r v i o: „ne gratis rei publicae serviamus"; Cluent. 71. simul atque hoc audivit „ne gratis"; ib.
s t o: tibi gratis stare navem; Verr. V, 48.
s u s c i p i o: id (facinus) tu gratis suscipere conatus es; Verr. V, 11.
t o l l o: ita ab se invito phaleras sublatas gratis; Verr. IV, 29.
t r a d o: haec causa .. populum Romanum ne agrum Campanum privatis gratis .. tradat non commovebit? leg. agr. II, 83.

gratuito, unentgeltlich, uneigennützig: cum mediocribus multis et aut nulla aut humili aliqua arte praeditis gratuito civitatem in Graecia homines impertiebant; Arch. 10.

gratuitus, unentgeltlich, uneigennützig: a l q s: potestis ... mercennarios gratuitis ... anteferre? Font. 32.
f r e q u e n t i a: dico, frequentiam in isto officio gratuitam non modo dignitati ullius umquam, sed ne voluntati quidem defuisse; Muren. 69.
s u f f r a g i a: te ne gratuita quidem eorum suffragia tulisse; Planc. 54.

gratulatio, Freudenbezeigung, Glückwunsch, Danksagung, Dankfest: I, 1. a c c e d i t: ad horum omnium iudicia ... accessit ... nulla ex trinis aestivis gratulatio; Piso 97.
c o m m o v e t: eos ... hominis amplissimi nova gratulatio commovebat; Verr. a. pr. 21.
c o n s e q u i t u r: quanta gratulatio consecuta est! Flacc. 98.
e s t: dis immortalibus non erat exigua eadem gratulatio quae ex maximis bellis; prov. cons. 26. gratae .. nostrae dis immortalibus gratulationes erunt; Phil. XIV, 7.
s p e c t a t: qui ... hanc gratulationem ad iudicium corrumpendum spectare videbant; Verr. a. pr. 19.
2. A u s r u f: o praeposteram gratulationem! Sulla 91.
II, 1. d e c e r n o: qui .. quaesitori gratulationem .. decrevit; Catil. IV, 10. ceteris .. semper bene gesta, mihi uni conservata re publica gratulationem decrevistis; ib. 20.
d o n o: mihi populus Romanus universus ... non unius diei gratulationem ... donavit; Piso 7.
h a b e o: „omni in hominum coetu ... gratulationibus habendis ... celebramur"; Milo 98.
o b r u o: ut ne ... L. Murenae recentem gratulationem nova lamentatione obruatis; Muren. 86.
o m i t t o: omitto gratulationes ... paucorum in luctu omnium; Sest. 54.
p r a e d i c o: quid ... gratulationem tuam ... praedicem? Piso 22.
p r o p o n o: gratulatio .. proposita est omnis impudenti || in impudenti || mendacio; Flacc. 12.
2. a d s u m: is adfuit ... gratulationibus parricidarum; Sest. 111.
a n t e p o n o: hunc tu .. diem tuis maximis et innumerabilibus gratulationibus iure antepones; Marcell. 11.
i n t e r s u m: is interfuit .. gratulationibus parricidarum; Sest. 111.
o f f e r o: cuius .. fortunae studia tum .. gratulationi tuae se non obtulerunt? Phil. 1, 30.
s u m: hic ... parenti suo ... gratulationi in victoria fuit; Muren. 12.
3. f r u o r: quin quam primum .. gratulatione (maxima) frueremur; Phil. X, 1.
4. d e v o c o a d: ad gratulationem (eum devocant); prov. cons. 29.
v e r s o r i n: consules .. in coniuratorum gratulatione versabantur; dom. 62.
III. f r u c t u s: idcirco mihi videntur fructum .. gratulationis meae ad suorum sacerdotum potestatem iudiciumque revocasse; dom. 143.
IV, 1. a u g e r e: ut idem dies ... me ... celeberrima populi Romani gratulatione auxerit; Phil. XIV, 16.
f l o r e r e: cum ... ad urbem accessus incredibili hominum .. gratulatione florebat; Sest. 131.
i n g r e d i: (quanta) gratulatione in hoc templum ingredi debent illi ipsi huius urbis liberatores; Phil. XIV, 12.
p o l l i c e r i: cum .. ille maxima .. gratulatione omnium vestrum pollicitus esset se quod velletis esse facturum; Phil. IX, 9.
2. c u m: in suis antiquis sedibus summa cum gratulatione civium .. reponitur (Diana); Verr. IV, 74. quid .. erat actum ... de quo ad senatum cum gratulatione aliqua scribi abs te oporteret? Piso 40.
i n: quod in .. gratulationibus non solum id (simulacrum) venerari, verum etiam osculari solent; Verr. IV, 94. quam (imaginem parentis sui) paucis ante diebus laureatam in sua gratulatione conspexit (Murena); Muren. 88.

gratulor, Freude bezeigen, Glück wünschen, danken: I. a l q s: neque .. regio ulla fuit ... ex qua non ad me publice venerint gratulatum; Piso 51. qui (Pompeius) ... gratulans meo beneficio patriam se visurum esse dixit; Phil. II, 12.
a m i c i, h o s p i t e s: unde hospites et amici gratulatum Romam concurrerant || concurrerint ||; Muren. 89.
c i v e s: inter se impii cives .. gratulabantur; Phil. XII, 18.
II. a l i c u i: ei voce maxima gratulatur; Verr. a. pr. 19. gratulari (C. Caesar) tibi, quod ... M. Catonem a tribunatu tuo removisses; dom. 22. mihi .. homines praecipue gratulabantur, quod habiturus essem contra tribunum plebis furiosum ... fortem .. consulem; Sest. 20. si mihi tum essent omnes gratulati; Planc. 66. tibi etiam in hoc gratulor; ib. 91. mihi ... boni viri .. tuo nomine gratulabantur; Phil. 1, 30. „ei recuperatam libertatem est gratulatus (Brutus)"; ib. II, 28. quis (fuit) qui nescierit venisse eam tibi ... gratulatum? ib. 61. sive ... uni gratulabantur, magnum iudicium (est); ib. XIV, 13.
f e l i c i t a t i: felicitati tuae gratulabere; Marcell. 19.
p a t r i: ut se aliquando .. patri suo gratulari sinatis; Sulla 89.
r e i p u b l i c a e: ne tardius quam cuperem rei publicae gratularer; Phil. 1, 9.

gratus, angenehm, erfreulich, dankenswerth, dankbar: a l q s: putarem te gratum in deos; Verr. II, 116. quod sua interesse putabant, se memores gratosque existimari; ib. 172. non .. ita sunt ... grati quos servavi; Sulla 84. ut erga duces ipsos et principes atque auctores salutis meae satis gratus iudicarer; sen. 24. possum ego satis in Cn. Pompeium umquam gratus videri? ib. 29. nec unus in quemquam umquam gratior (erat) quam in me universi; Sest. 122. grati ... fuistis; prov. cons. 38. non is solum gratus debet esse, qui accepit beneficium, verum etiam is, cui potestas accipiundi fuit; ib. 41. cum me nimium gratum illi esse dicant; Planc. 4. quasi vero me tuo arbitratu et non meo gratum esse oporteat; ib. 71. quam ego sum in illum gratus; ib. 77. quod me esse gratum crimineris ib. 78. ut eodem tempore in omnis verear ne vix possim gratus videri; ib. nihil est quod malim quam me et esse gratum et videri; ib. 80. me ... nimium gratum esse concedam; ib. 82. quem qui reprehendit, in eo reprehendit, quod gratum praeter modum dicat esse; ib. si bene de me meritis gratum me praebuero; ib. 91. si grati esse velletis; Milo 81. malui me tibi debere confiteri quam cuiquam minus prudenti non satis

gratus videri; Phil. II, 5. grati simus in eius morte honoranda; ib. IX, 15. est .. fidei .. nostrae declarare fortissimis militibus quam .. simus .. grati; ib. XIV, 29.

alqd: hoc populo gratissimum est; Sex. Rosc. 57. quid est quod .. populo Romano gratius esse debeat? div. Caec. 7. id fuit nobis gratum admodum: sed multo erit gratius (nobis), si reliqua voletis attendere; Verr. III, 10. nihil sibi gratius ostendit futurum; ib. IV, 75 circumspiciamus omnia, quae populo grata .. sunt; leg. agr. I, 23. quod .. omnibus patet ..., id esse gratum nullo pacto potest; Muren. 28. cum alterum gratum sit iratis; har. resp. 51. debet esse gratum quod praedicunt; ib. 56. quae pro me a Sestio facta sint, bonis esse grata? Vatin. 41. quae ab hoc ... facta sunt, .. grata esse vobis (spero); Balb. 59. nisi vero gratius putat esse vobis sui se capitis quam vestri defensorem fuisse; Milo 81. nec intellegis satis esse viris fortibus didicisse quam sit .. beneficio gratum .. tyrannum occidere? Phil. II, 117. hoc ... est .. ne dis quidem immortalibus gratum, ab eorum aris, ad quas togati adierimus, ad saga sumenda discedere; XIV, 2. — facio: quod .. patri gratius ... facere posset; Sex. Rosc. 51. videor mihi gratum fecisse Siculis, quod eorum iniurias ... sum persecutus; Verr. II, 16. non minus hoc gratum me nostris civibus intellego fecisse; ib. cum, si solveres Siculis tantum, quantum populus Romanus iusserat, aratoribus fieri gratissimum posset; ib. III, 174. gratissimum omnibus fecisti; ib. 215. quod ... gratissimum fratri suo fecit; Sest. 131. praesertim cum popularem te velis esse neque ulla re populo gratius facere possis; Vatin. 39. persuasum est Sardis se nihil Appio gratius esse facturos; Scaur. 36 gratius se civitatibus suis facturos putant; Planc. 28. in Q. Ligario conservando multis tu .. gratum facies necessariis tuis; Ligar. 32. regem Deiotarum patrem et regem Deiotarum filium ... senatui populoque Romano gratum esse facturos; Phil. XI, 31.

admurmuratio: grata contionis admurmuratio (facta est); Verr. a. pr. 45.

adventus cui adventus istius gratissimus esse debuit; Verr. I, 38.

aestimatio: cum aestimatio legis eius modi sit, ut ... Siculis te praetore .. grata esse debuerit; Verr. III, 174. quae (aestimatio) aratori ... grata est; ib. 214

animus: huic animo gratissimo adsunt; Sulla 72. tantum apud me grati animi fidelis memoria valuit; Marcell. 14. quod gratissimis animis prosequimini nomen clarissimi adulescentis; Phil. IV, 3.

beneficia: summa ... beneficia .. eorum grata esse senatui populoque Romano; Phil. VI, 6.

benevolentia: mihi ... nec in perferendo labore industriam nec in vestris commodis augendis gratam animi benevolentiam defuturam; Quir. 24.

causa: quae (causa) ... grata esse debet; div. Caec. 64. est illa causa ... populo grata; Verr. V, 173. quae (causa) est grata gentibus; Milo 102. non .. omnibus Sullae causa grata (erat); Phil. V, 43. quae (causa) esset ... dis hominibusque gratissima; ib. 44.

cives: quamquam in memoria gratorum civium tamquam in luce posita laetetur (virtus); Phil. V, 35.

civitas: ille ..., inrisit ... luctum gratissimae civitatis; sen. 12. ut ... dolerem, civitatem tam gratam tam miseram atque oppressam fuisse; Sest. 131.

contiones: de mea salute ... gratissimae contiones fuerunt; Piso 34.

convivium: rex gaudere praetori populi Romani satis .. gratum illud esse convivium; Verr. IV, 63.

xviri: hi (xviri), ut grati ... esse videantur; leg. agr. II, 21.

dies: si ille dies .. populo Romano gratissimus fuit; Ligar. 37.

dona: grata fore vobis populoque Romano sua .. dona arbitrabuntur; Verr. IV, 68.

factum: factum (tuum gratum omnibus debet esse; Phil. X, 1.

fides: ut et civibus et sociis gratissima esset eius .. fides; Ligar. 2.

frumentum: quo (frumentum) gratius esset tum; dom. 11.

gratulationes: gratae .. nostrae dis immortalibus gratulationes erunt; Phil. XIV, 7.

homo: hominem me esse gratum; prov. cons. 44. quia perraro grati homines reperiantur; Planc. 4. non desino incurrere in crimen hominis .. nimium .. grati; Planc. 91.

integritas: ut et civibus et sociis gratissima esset eius integritas; Ligar. 2.

iudicium: illius mihi iudicium gratum esse debebat; prov. cons 41.

lacrimae: qui tum lacrimas meas gratas esse dicebas; Planc. 76.

laus: magna laus et grata hominibus unum hominem elaborare in ea scientia quae sit multis profutura; Muren. 19.

lex: leges .. sunt veteres ... tribuniciae vobis maioribusque vestris vehementer gratae; leg. agr. II, 21. lex haec ... est omnium gratissima; Muren. 40. grata (lex) erat populo; Sest. 103.

liberalitas: quo gratior tua liberalitas .. nobis ... debet esse; Marcell. 16.

memoria: quae gratissima memoria omnium civium ... nondum testata est; Phil X, 7. proprium senatus sapientis est, grata eorum virtutem memoria prosequi; ib. XIV, 30.

meritum: quod eius in me meritum tibi ... gratum esse dicebas; Planc. 73. id .. D. Bruti praestantissimum meritum in rem publicam senatui populoque Romano gratum esse et fore; Phil. V, 36. summa in rem publicam merita .. eorum grata esse senatui populoque Romano; ib. VI, 6.

misericordia: cui non huius in me misericordia grata fuerit; Planc. 25. f. virtus; Ligar. 37.

munus: non vereor ne ... a me ullum munus aedilitatis amplius aut gratius populo Romano esse possit; Verr. I, 14.

oratio: optimo et nobilissimo cuique meam orationem gratissimam esse oportet; Sex. Rosc. 142. huius oratio ut semper .. grata in contionibus fuit; Sest. 107. oratio (tua debet grata esse omnibus); Phil. X, 1.

perseverantia: hanc suam nimiam perseverantiam vehementer eis ... gratam .. fuisse; dom. 8.

pietas: in hoc P. Sestii pietas exstitit .. omnibus grata; Sest. 7.

populus: populi grati est praemiis adficere bene meritos de re publica civis; Milo 82.

praedicatio: nec vereor ne haec mea vestrorum beneficiorum praedicatio non grata potius quam adrogans videatur; har. resp 16. cuius (laudis) .. praedicatio nondum omnibus grata est; Phil. XI, 35.

praesidia: extrema (praesidia) sunt gratiora (rei publicae); Phil. XIII, 44.

praetura: qui cum ... praetura probata in iure, grata in munere, ... petisset diligenter; Muren. 53.

proditio: quibus illam relictionem proditionemque consulis sui gratam sperat fore; Verr. I, 35.

quaestura: non vereor ne quis audeat dicere ullius in Sicilia quaesturam ... gratiorem fuisse; Planc. 64.

recordatio: quis est nostrum liberaliter educatus ... cui non locus ipse mutus ille, ubi alitus aut doctus est, cum grata recordatione in mente versetur? Planc. 81.

reditus: si dis immortalibus ... gratum .. meum reditum intellegitis esse; dom. 147. nec .. dubito quin ... reditus eius .. vobis gratus fuerit; Phil. IX, 1.

res: haec res est ... ita populo Romano grata; Verr. a. pr. 37. quas (res) vobis gratas fore non arbitrentur; ib. IV, 68. si tibi ea res grata fuisset; Ligar. 24. eam rem senatui populoque Romano gratam esse et fore; Phil. X, 25. eam .. rem senatui populoque Romano gratam .. esse; ib. XIII, 50.

res publica: si grata res publica esset; Milo 83.

scelus: acerbissimi sceleris infamiam grato quodam scelere minuissent; Sest. 82.

senatus: ut hoc magis monimentum grati senatus quam clari viri futurum sit; Phil. IX, 11.

sermo: numquam .. de vobis eorum ... gratissimus sermo conticescet; Phil. XIV, 33.

sesquimodii: numquam tam grati hi sesquimodii .. fuissent; Verr. III, 215.

statua: mihi ... gratior illi videtur ... aënea statua futura et ea pedestris quam inaurata equestris; Phil. IX, 13.

studia: grata fore vobis populoque Romano sua studia .. arbitrabuntur; Verr. IV, 68

tabella: si populo grata est tabella; Planc. 15.

testimonium: qui ita semper testimonium de ambitu dicunt, quasi ... gratum populo Romano sit; Planc. 55.

triumphus: ipse .. triumphus quam ob rem omnium triumphorum gratissimus populo Romano fuit? Verr. V, 66.

victima: quam potestis P. Lentulo ... mactare victimam gratiorem? Flacc. 95. gratae (nostrae dis immortalibus erunt) victimae; Phil. XIV, 7.

victoriae: sin ... victoriae .. eorum bellorum gratissimae ‖ gravissimae ‖ fuerunt; Muren. 31.

virtus: si minus fortissimi viri virtus grata cecidisset; Milo 81. nulla de virtutibus tuis pluribus nec admirabilior nec gratior misericordia est; Ligar. 37.

voluntas: est mihi ... grata in dolore vestra erga me voluntas; Catil. IV, 1. quid est pietas nisi voluntas grata in parentes? Planc. 80.

gravate, ungern: „qui erranti comiter monstrat viam", .. non gravate; Balb. 36.

gravidus, schwanger: quod est proditum memoria ac litteris, Latonam ... gravidam ... confugisse Delum; Verr. I, 48. cum esset gravida Auria; Cluent. 31.

gravis, schwer, gewichtig, nachdrücklich, bedeutend, ernst, würdig, gewaltig, drückend, hart: alqs: cogitent, ita se gravis esse; Quinct. 75. existiment in his hominibus ... multo (me) graviorem .. futurum; Verr. V, 183. quem (Cn. Egnatium) tu gravem esse vis; Cluent. 135 quis illo (C. Laelio) gravior (erat)? Muren. 66. non optimus quisque nec gravissimus ... deligitur; Flacc. 11. hi graves ... semper habiti sunt; Sest. 139. qui ... fortasse .. gravior esse potuisset; Piso 71.

alqd: etiam gravius aliquid ei deberes concedere; Quinct. 52. id in tua (re) ... gravissimum debet esse; ib. 76. id quod multo gravius est; Sex. Rosc. 114. quod, tametsi grave est; ib. 116. quod etiam apud omnis leve et infirmum est, id apud iudicem grave et sanctum esse ducetur? Qu. Rosc. 6 concedes multo hoc .. esse gravius; div. Caec. 54. quod gravius in istum fore putabant; Verr. II, 160. id gravius esse putarunt; ib. 161. quod contra istum diceret, grave videretur; ib. III, 166. an aliqua .. graviora quaerenda sunt? ib. 168. haec quam sint gravia; ib. 200 fac aliquid gravius in Heium statuisse Mamertinos; ib. IV, 19. quod est gravius; Caecin. 7. statuit .. nihil sibi ... gravius esse faciendum; Cluent. 16. quod est gravissimum; ib. 59. quae sunt gravia vehementer; ib. 64. sin autem quod subscriptum est quia verum est, idcirco grave debet esse; ib. 124. quibus studiis hanc dignitatem consecutus sim memet ipsum commemorare perquam grave est; leg. agr. II, 2. grave est vere accusari in amicitia; Muren. 7. si haec leviora ducis, quae sunt gravissima; ib. 38. quae cum sint gravia; ib. 56. quod .. gravissimum visum est; ib. 84. si quid gravius acciderit; Flacc. 103. non dico id, quod grave est; Sulla 85. grave esse videtur eum ... dicere in indicio; ib. 87. quod ipsum grave est; Quir. 23. gravius esse dicis, quod uno adulescente quam quod contione tota teste fecisti? dom. 126. quid gravius dici potest? har. resp. 37. nec haec idcirco omitto, quod non gravissima sint; prov. cons. 6. quae cum gravia sunt, *tum* nihil gravius illo; ib. 38. quod gravius est; Balb. 8. in populum Romanum grave est, non posse uti sociis excellenti virtute praeditis; ib. 24. „hic quam ille dignior" perquam grave est dictu; Planc. 16. quod mihi gravissimum esset; ib. est gravius spoliari fortunis quam non augeri dignitate; ib. 22. illa .. gravia (sunt); ib. 86. dicere apud eum de facinore, contra cuius vitam consilium facinoris inisse arguare, ... grave est; Deiot. 4. quae mihi ad spem obtinendae veritatis gravissima sunt; ib 5. quo quid potest esse gravius? Phil. I, 10. sin haec leviora vobis videntur, quae sunt gravissima; ib. 37. in publicis (rebus) nihil est lege gravius; ib. II, 109. nihil (est illi) vestra auctoritate gravius; ib. V, 50. gravius .. tumultum esse quam bellum hinc intellegi potest; ib. VIII, 3. grave dictu est, sed dicendum tamen; ib. IX, 8. nec gravius (est) incipere ferre quam perferre; Fr. B. VI, 14. (vgl. **graviter** dico).

accusator: qui .. ita gravis est accusator; Muren. 58.

adrogantia: quam gravis (erat) .. adrogantia (eius)! Cluent. 109

adventus: auditis .. quam graves eorum adventus sociis nostris esse soleant; leg. agr. I, 8. quorum .. adventus gravis ... erit; ib. 9.

adversarius: nemo .. horum .. ita te refutandum ut gravem adversarium ... arbitrabatur; Vatin. 1. victoriae nostrae gravis adversarios paratos ... esse .. videbam; Planc. 88.

adulescens: te .. Postumius, adulescens gravis, .. notavit; Sest. 111.

aetas: quamquam ad praecepta aetas non est gravis; Planc. 59.

antiquitas: duobus his gravissimae ‖ gravissimis ‖ antiquitatis viris sic probatus fuit; Sest. 6.

argumentum: est hoc ... gravissimum .. argumentum; Qu. Rosc. 37. nihil (se) aliquo gravi argumento comperisse ... dicent; Cluent. 126.

auctor: ut ... auctor vobis gravior nemo esse debeat; imp. Pomp. 68. qui hoc evenit ut ... idem sit gravis auctor iniuriae? Flacc. 40. id sibi dixit gravis auctor vehementissime displicere; sen. 13. hic tibi gravissimus auctor ad instituendam ... rem .. fuit; dom. 30. quaeris aliquem graviorem (auctorem)? Balb. 46. gravis auctor ... respondes; Piso 14.

auctoritas: nullius apud te gravis auctoritas (erat)? Verr. II, 40. quae (auctoritas) nisi gravis erit apud socios et exteras nationes; ib. IV, 25. P. Caesennius, ... non tam auctoritate gravi quam corpore, ... nihil de vi (dixit); Caecin. 27. s. maiestas.

auxilia: ex ipsa .. Gallia .. gravissima auxilia sumuntur; Font. 45.

bellum: bellum grave .. vestris .. sociis ... infertur; imp. Pomp. 4. pro qua (salute sociorum) multa maiores vestri .. gravia bella gesserunt; ib. 6. multa praeterea bella gravia (facta sunt); leg. agr. II, 90. sin haec bella gravissima ... fuerunt; Muren. 31. nisi illud grave bellum .. putaretur; ib. 32. cum .. Tigrane grave bellum nuper ... gessimus; Sest. 58. si omnia gravissimi belli insignia suscepta a senatu viderent; Phil VI, 2. bellum tam grave fuisse; ib. IX, 7. bello Antiochino .. gravi, cum L. Scipioni provincia Asia obvenisset;

ib. XI, 17. grave bellum Octavianum insecutum est; ib. XIV, 23.

casus: cum in ... gravissimo .. rei publicae casu ... caedem a vobis ... depellebam; Flacc. 1. cum meum illum casum .. tam gravem .. non solum homines, sed tecta urbis ac templa lugerent; Sest. 53. cum .. eum ... ad Numidici illius Metelli casum ... gravem convertisset; ib. 130. si qui accidisset gravior rei publicae casus; Phil. I, 13.

causa: quod si hanc causam ... tam gravem non haberem; div. Caec. 6. quae causa gravis esset; ib. 59. graviorem causam; ib. 61. vos id statuere in gravissima causa ... dubitabitis? Verr. II, 109. quoniam corrumpendi iudicii causas ille .. gravis habuit; Cluent. 82. fuit in his omnibus ... gravis (causa); har. resp. 44. cum in omnibus causis gravioribus .. initio dicendi commoveri soleam vehementius; Deiot. 1.

civis: tribunus militaris cum P. Servilio gravissimo .. cive profectus; Flacc. 5 (Z. 56). quod si .. gravissimi .. cives hanc Latinis ... viam ad civitatem .. patere passi sunt; Balb. 54. quam ambitionem .. gravissimus civis, L. Caesar, in senatum introduxit? Phil. XI, 19.

civitas: gravissima .. quaeque civitas vehementissime suas iniurias persecuta est; Verr. II, 11 quo reliquae ... tam graves civitates (plus auctoritatis apud vos haberent); ib. 14. civitatem tam gravem .. iudicasse; ib. 164. nullam .. reperietis ... auctoritate graviorem (civitatem); ib. III, 170. mentiri tot tam gravis civitates; ib. V, 135. civitatis ... gravis ... istum dolorem querellasque cognoscite; Flacc. 55. queritur gravis .. civitas; ib. 56. hanc .. tam gravem civitatem subiectam esse ... inrisioni tuae; Vatin. 31.

cogitationes: versantur .. in animo meo .. graves cogitationes; leg. agr. II, 5.

cohortatio: ut .. Pansae consulis accessit cohortatio gravior; Phil. IX, 9.

condicio: non gravior L. Cornelio quam multis viris bonis .. constitui lex vitae et condicio videretur; Balb. 18.

confessio: quam a me graviorem confessionem ... exspectas? Rabir. 19.

consensus: qui semper vestrum consensum gravissimum iudicavisset; Phil. 8.

consilium: sunt ... in hoc orbis terrae .. gravissimo .. consilio, qui de nostro omnium interitu cogitent; Catil. I, 9. magistratus .. quasi ministros gravissimi consilii esse voluerunt; Sest. 137.

consul: quod habiturus essem contra tribunum plebis furiosum ... gravem consulem; Sest. 20.

consultum: habemus senatus consultum in te ... grave; Catil. I, 3. gravissima .. in istum civem suum Gaditani senatus consulta fecerunt; Balb. 41. quid C. Pansa egit aliud ... senatus consultis faciendis gravissimis in Antonium? Phil. XIV, 5.

contentiones: qui ... gravissimas contentiones .. suscepit; Sest. 86.

contio: habetur ... contio .. gravis; Cluent. 77.

corpus: f. auctoritas; Caecin. 27.

crimen: grave est hoc crimen in Verrem, grave me agente; div. Caec. 32. grave crimen est hoc ... et post hominum memoriam iudiciaque de pecuniis repetundis constituta gravissimum; Verr. III, 130. accusatus est (Oppianicus) criminibus gravissimis; Cluent. 59. „gravissimis criminibus accusabam"; Cluent. 81. quod ego gravissimum crimen iudico; Phil. II, 3.

cruciamenta: nec .. graviora sunt carnificum cruciamenta quam interdum tormenta morborum; Phil. XI, 8.

crudelitas: sine dubio crudelitas gravior est (superbia); Verr. I, 122.

cura: omnium consulum gravis in re publica custodienda cura ac diligentia debet esse; leg. agr. II, 100.

decreta: senatus gravissima decreta perfregerat; Milo 87. vos ... immemores vestrorum gravissimorum decretorum videbamini; Phil. XII, 2. cum gravissimis vestris decretis absens notatus est; Fr. B. VIII, 3.

desiderium: quam (filiam) ex gravissimo tum primum desiderio luctuque conspexi; Sest. 131.

dictum: grave est hoc dictum fortasse; Sulla 80.

dies: o diem illum ... mihi ad domesticum maerorem gravem! Sest. 27.

diligentia: f. cura.

discordiae: quod plebes perfuncta gravissimis .. discordiis otium amplexatur || male laxatur ||; Sest. 104.

dolor: graves dolores inventi (sunt) parentibus et propinquis; Verr. V, 119. tibi graviorem dolorem patrui [tui] mors attulit quam C. Graccho fratris; Rabir. 14. quorum ... dolor gravissimis esse debuerit; Planc. 46.

equites: huic eidem nuper tres equites Romani .. graves ... non crediderunt; Flacc. 40.

existimatio: hominum existimatio gravis habebatur; Verr. III, 210.

facultas: gravis .. illa est ... facultas; Muren. 23.

faenus: cum ipsi gravi faenore istam pecuniam multos annos occupavissent; Flacc. 59.

fatum: grave (illud) fatum (populi Romani erat); Phil. V, 39.

fortuna: o gravem .. fortunam! Verr. V, 119. fortuna in hoc fuit fortasse gravior quam in ceteris; Sulla 73. in gravi fortuna conscientia sua niteretur (T. Annius); Milo 83. gravis illa fortuna populi Romani (erat); Phil. V, 39.

gloria: quid .. stultius quam inutilem potentiam ... anteferre .. gravi .. gloriae? Phil. V, 50.

homo: venit ad Cluvium ... gravissimum (hominem); Qu. Rosc. 49. credent omnes quinque et triginta tribus homini gravissimo .. M. Annio; Verr. I, 14. ut quisque ex provincia Sicilia gravior homo .. testimonium vehementius dixerit; ib. II, 149. quoniam gravis homines .. severe iudicaturos putabat; Cluent. 71. quis M. Scaurum, hominem gravissimum, ... a Q. Maximo (superari posse arbitratus est)? Muren. 36. homines .. gravis, ne sibi adversentur, testimonii denuntiatione deterret; Flacc. 18. quae si civitas per .. gravis .. homines querellas ad vos detulisset; ib. 52. obsignator (decisionis fuit) C. Sextilius ... homo ... gravis; ib. 89. multos homines ... per se ipsos et moderatos et gravis exstitisse fateor; Arch. 15. illos homines .. gravissimos .. miror; har. resp. 46. offendebant illi .. apud gravis .. homines; Sest. 105. qui .. adversabantur ei generi, graves .. homines habebantur; ib. homini gravi leve (hoc) est; ib. 115. graves erunt homines; Cael. 20. multos et vidi in hac civitate et audivi ... gravis .. homines .. fuisse; ib. 28. eam tribum ..., hominum .. gravissimorum, edere debuisti; Planc. 38. quem potius quam hunc C. Alfium ... gravissimum hominem .. edidisset? ib. 43. cum tu ... gravissimi hominis fidem ... desideres; Milo 69. num quid ... nisi ex hominis gravissimi .. disciplina? Deiot. 20. gravem (hominem dici multum laudis habet in rege); ib. 26. putavi (hominem) gravem; Fr. A. V, 11.

ignominia: ignominia .. illa gravis tam diu in illo homine fuit; Verr II, 67. illa non gravissimis ignominiis monumentisque ad posteritatis memoriam sunt notanda; Phil. V, 17. nondum erat vestris tam gravibus ... iudiciis ignominiisque concisus; ib. XII, 11.

imperator: quam (uxorem) secum gravis imperator ad exercitum duxerat; Phil. V, 22

infamia: gravi .. iam flagramus infamia; Verr. a. pr. 43. ut ... sese gravissima levaret infamia; ib. III, 140.

inimicitiae: M. Catonem cum multis gravis inimicitias gessisse accepimus; div. Caec. 66. non .. C. Rabirium ... veteres instae gravesque inimicitiae civium in discrimen capitis vocaverunt; Rabir. 2. qui ... gravissimas .. inimicitias .. suscepit; Sest. 86. quae fuerunt inimicitiae in civitate graviores quam Lucullorum atque Servilii? prov. cons. 22.

iniuria: qui abs te gravissimas iniurias acceperit; Verr. II, 153. quibus iniuriis gravissimis .. illud erat miserum solacium; ib. III, 199. Androni Sextilio gravis iniuria facta est; Flacc. 84. L. Flaccum .. si ... gravis iniuria adflixerit; ib. 104.

irae: (eos) graviores deorum immortalium iras subire quam illos; har. resp. 39.

iudex: graviorem iudicem; div. Caec. 58. semper graves .. iudices in rebus iudicandis ... quid rei publicae tempora poscerent cogitaverunt; Flacc. 98.

iudicium: quod iudicium gravissimum est; Quinct. 32. iudicio gravi experiri nolebas? Qu. Rosc. 25. inimici iudicium grave videretur; Verr. II, 139. quae (iudicia) paulo graviora .. videntur esse; Tull. 8. utrum censorum iudicium grave velis esse an Egnatii; Cluent. 135. cum sis gravissimo iudicio taciturnitatis oppressus; Catil. I, 16. gravia iudicia ... multa de coniuratorum scelere fecistis; Flacc. 94. meum .. gravius esse iudicium? Sulla 8. cuius (senatus) est gravissimum iudicium de iure legum; dom. 71. ut ... gravissimum iudicium sanctissimi magistratus de re publica tolleretur; Sest. 55. ille .. fructum omnis ante actae vitae .. maximum cepit ... iudicio tuo gravissimo; Marcell. 3. quae de se exspectat iudicia graviora quam amicorum suorum? Phil. III, 25. quae exspectas .. iudicia graviora? ib. IV, 6. de quo gravissimum .. iudicium ... feceritis; ib. V, 3. f. ignominia; Phil. XII, 11.

laudatio: idem .. lectissimos viros ... ad hoc iudicium .. cum gravissima .. laudatione miserunt; Cael. 5.

laus: Q. fratris mei *hac* laude delector, sed aliis magis, gravioribus atque maioribus; Flacc. 33.

legationes: videt .. tot tam gravis ... legationes ... convenisse; Verr. a. pr. 7. de cuius improbitate singulari gravissimarum legationum querimonias audistis; ib. III, 22.

lex: huic subvenire volt ... gravi sua ||gratissima|| lege; leg. agr. II, 69. f. alqd; Phil. II, 109. condicio.

luctus: f. desiderium.

maiestas: auctoritas huius imperii civitatisque maiestas gravis habebatur; div. Caec. 69.

monumenta: f. ignominia; Phil. V, 17.

morbus: qui propter gravem morbum oculorum suorum tum non navigarit; Verr. V, 111. is .. cum gravi morbo adfectus esset; Cluent. 33. qui ... in morbum gravem .. incidit; ib. 198. ut saepe homines aegri morbo gravi ... relevari videntur; Catil. I, 31. (eis), qui e gravi morbo recreati sunt; Quir. 4. qui cum esset infirmus ex gravi .. morbo; Phil. VIII, 5. cum Ser. Sulpicius ... gravi .. morbo adfectus .. salutem rei publicae vitae suae praeposuerit; ib. IX, 15. horum alter nondum ex longinquitate gravissimi morbi recreatus quicquid habuit virium; ib. X, 16.

municipium: si ... municipio ... tam gravi displiceret (huius aetas); Cael. 5.

munus: cum hoc munus imponebatur tam grave civitati; Verr. V, 51.

nomen: ut gravius apud eos nomen legationis quam iniuria legati putaretur; Verr. I, 69. grave .. est nomen imperii; leg. agr. II, 45. gravius si quis attulerit nomen, libenter adsentiar; Phil. XIV, 10.

numen: numen .. vestrum aeque mihi grave .. ac deorum immortalium in omni vita futurum; Quir. 18.

nuntius: adfertur .. gravis huiusce cladis ||mali|| nuntius Syracusas; Verr. V, 92. ut in ... tam gravi nuntio nemo admitteretur; Verr. V, 93.

obsecratio: ut ... videamini ... graviorem duxisse eius obsecrationem, quae vestris sacris praesit; Font. 49.

oculi: processit qua auctoritate vir! ... gravibus oculis; sen. 13.

odium: non arbitrabitur (legio Martia) se graviore odio debere esse in Antonium quam senatum; Phil. XII, 8.

offensio: in ... gravissima .. (illa) belli offensione L. Lucullus ... partem militum ... dimisit, partem M.' Glabrioni tradidit; imp. Pomp. 26.

onus: suscipis onus ... quod minime videtur grave eis; Sex. Rosc. 112. quod putatis onus esse grave et incommodum iudicare; Verr. I, 22. qui .. convenit .. *in* tam gravi onere tributorum ... mille talentum accessionem esse factam? Rab. Post. 31.

opinio: erat etiam alia gravis .. opinio; imp. Pomp. 23. si quam huc graviorem de illo iudicis opinionem attulistis; Cluent. 142. opinio est gravis; Phil. VII, 14.

optimates: ipsi .. optimates gravissimi ... numerantur; Sest. 97.

oratio: gravis est illa oratio; Muren. 38. hanc orationem ... tam gravem non suscepissem; har. resp. 61. huius oratio ut semper gravis .. in contionibus fuit; Sest. 107. quos ... Cn. Pompeius .. oratione .. gravi secum .. contendere iubebat; Balb. 59.

orator: nego ulla verba Lentulum, gravem oratorem, .. saepius ... usurpasse quam haec; har. resp. 37.

ordo: qui .. illum ordinem .. gravissimum .. duxisset; Deiot. 10.

ostentum: quod (totum hoc ostentum) haud scio an gravissimum multis his annis huic ordini nuntiatum sit; har. resp. 10.

pars: *videte* ne multo vestrae .. graviores .. partes sint ad cogitandum quam ad dicendum meae; Font. 21 quae (pars accusationis) gravissima debebat esse; Muren. 11. cum ... gravissimam .. adulescens nobilissimus rei publicae partem fortissime suscepisset; Milo 40.

pericula: cum ... a gravissimis periculis populus Romanus defensus sit; Phil. III, 38.

persona: quid ego .. ita gravem personam induxi? Cael. 35. non infirmitas ingenii sustinet ... tantam personam, tam gravem; Piso 24. quam (philosophiam) qui profitetur, gravissimam sustinere mihi personam videtur; ib. 71.

poena: necesse putavit esse .. poenam graviorem constituere; Tull. 11. adiungit gravem poenam municipibus, si quis eorum vincula ruperit; Catil. IV, 8. poena gravior in plebem tua voce efflagitata est; Muren. 46. poena est .. Dorylai gravior quam apud alios falsarum et corruptarum litterarum; Flacc. 39. cum ... gravissimas poenas adfinitatis impurissimae sustineret; dom. 135. aliam multo .. graviorem .. (poenam) subierunt; prov. cons. 14. quae .. homini ... gravior poena accidere potuit? ib. quae (poenae) gravissimae sunt; Piso 50. cum ... gravissimae legum poenae vetarent; ib.

poëta: quae scripsit gravis .. poëta; Planc. 59.

postulata: qui (Siculi) ... in te gravissima postulata consulibus ediderunt; Verr. II, 156.

praefectura: non existimavi me .. dignitati praefecturae gravissimae ... satis esse facturum; Scaur. 27.

praesidium: ut in eo rei publicae praesidium .. gravissimum poneret; Phil. X, 17.

principatus: curia illa vos de gravissimo principatu patris .. testatur; Scaur. 46.

provinciae: quem .. tot tam graves .. provinciae salvum esse cupiant; Flacc. 5 (3, 30). quod

se ... legatum ... provinciis gravissimis dignum suis maioribus praestitit; ib. 101.

querella: nunc venio ad gravissimam querellam .. tuam; Marcell. 21.

ratio: ostendetis .. rationi ... gravi nullum a vobis fructum esse propositum; Flacc. 106.

res: si res ista gravissima sua sponte videretur; Quinct. 52. putasne te posse ... tot res tam gravis ... sustinere? div. Caec. 37. quod .. ad graviores res pertinet; Caecin. 6. quae (res) graviores .. sunt; Sulla 69. num inveterata (illa res) quam recens debuit esse gravior? ib. 81. gravissimis ... rebus est fulta (Gaditanorum causa); Balb. 35.

rumores: graves de te rumores (secuti sunt); Deiot. 25.

securis: quam .. illi iudices ... graviorem potuerunt rei publicae infligere securim? Planc. 70.

seditiones: quod plebes perfuncta gravissimis seditionibus .. otium amplexatur ||male laxatur||; Sest. 104.

senatus: nec .. fuit (senatus) umquam gravior; Phil. XIII, 15.

sententia: sententia .. gravior ... nulla esse potuit; dom. 68. cuius sententiam senatus [omnis] de salute mea gravissimam .. secutus est; Milo 39. dixit .. gravem ... sententiam; Phil. XI, 15. si quis ... graviorem sententiam dixisset; ib. tuis .. gravissimis .. sententiis omni est ... spe salutis spoliatus Antonius; ib. XII, 5.

socer: tibi ... gravissimum socerum fuisse; Verr. a. pr. 52.

spectaculum: constituitur in foro Laodiciae spectaculum ... grave toti Asiae provinciae; Verr. I, 76.

supplicium: L. Catilinam .. gravissimo supplicio adfectum iam pridem oportebat; Catil. II, 3

tempus: si tempus aliquod gravius accidisset; Flacc. 80. quoniam in gravissimis temporibus civitatis ... P. Sestii tribunatus est ... conlocatus; Sest. 5.

testimonium: grave testimonium; Qu. Rosc. 17 in quem ipsi cum gravissimo testimonio publice ... Romam mandata legatosque misissent; Verr. II, 161. qui in illum testimonia gravia dixerunt; Sulla 13.

testis: quis est ex his gravissimus (testis)? Qu. Rosc. 42. gravissimos privatarum rerum testis ... vi custodiisque retinere; Verr. II, 12. hoc in te .. graviores .. testes sunt; ib. III, 108. de qua (trulla) .. credo .. satis gravem testem .. dicere audistis; ib. IV, 62. „tot tam gravis testis vivos incolumisque esse patiar"; ib. V, 105. graviorem ... se fore ab inferis testem; ib. 113. neminem umquam .. gravioribus testibus esse in iudicium vocatum; Cluent. 9. habeo ... L. Lucceium ... gravissimum testem; Cael. 54.

tormenta: alia sunt ... hoc .. graviora (tormenta) ea quae concipiuntur animo, quam illa quae corpore; Phil. XI, 9.

tumultus: f. alqd; Phil. VIII, 3

valetudo: si ad gravem valetudinem labor accessisset; Phil. IX, 2.

valvae: quae (valvae) erant .. graves; Verr. IV, 124.

verbum: vereor .. ne .. gravioribus utar verbis; Quinct. 57. Apronium ... ne verbo quidem graviore appellasses; Verr. III, 134. cum illa verba gravissima ex intimo artificio deprompsisset; Cluent. 58. „at accusat verbis gravissimis"; Flacc. 57. cum rem publicam meis consiliis conservatam gravissimis verbis .. iudicassetis; sen. 26. cum te viri ... verbis gravissimis proterruissent; dom. 133. potest gravioribus a me verbis volnerari quam est ... a gravissimo viro, P. Servilio, confectus ac trucidatus? har. resp. 2. quid fuit illud, quod ... summus artifex ... egit ... multo gravioribus verbis meam causam, quam egomet de me agere potuissem? Sest. 120. ut gravissimo verbo utar; Rab. Post. 2. non dubitabo ... gravissimis verbis eius consilium reprehendere; Ligar. 23.

victoria: in illa gravi L. Sullae .. victoria quis P. Sulla mitior, quis misericordior inventus est? Sulla 72.

vir: an M. Annii, gravissimi .. viri, summa auctoritas paulo diligentiorem timidioremque (te) fecerat? Verr. V, 156. ut .. Catoni, gravissimo .. viro, rationem facti mei probem; Muren. 3. cum P. Servilius, gravissimus vir, ... dixisset opera mea rem publicam incolumem magistratibus deinceps traditam; Quir. 17. utrum temeraria .. mulier finxisse crimen an gravis ... vir religiose testimonium dixisse videatur; Cael. 55. fuisse iudicem ex illis equitibus Romanis, gravissimis viris, neminem quin removeret oculos; Balb. 11. Torquato, gravissimo .. viro, premente; Piso 47. si ... decem soli essent in civitate viri ... graves; Planc. 9. qui ... sic ab illo gravissimo ... viro dilectus est; Planc. 27. f. verbum; har. resp. 2

volnus: ille .. grave tum volnus accepit; Catil. IV, 13. quo in proelio Lentulus grave volnus accepit; Phil. VIII, 14.

voltus: scilicet ... gravis (est) voltus (meus); Vatin. 8.

voluntas: fidelissimorum .. sociorum voluntatem apud hos gravem esse non oportere (dicis)? div. Caec. 12. gravissima .. apud te voluntas patris esse debuisset; Verr. II, 98. gravior . vobis erit hostium voluntas quam civium? Font. 32.

vox: quae (vox) .. gravissima debet esse; Sulla 78.

urbs: qui tenent Apolloniam, .. urbem .. gravem; Phil. XI, 26.

gravitas, Schwere, Nachdruck, Gewalt, Ernst, Strenge, Bedeutung, Würde: I. **absolut:** 1. consolatur: nihil est quod humilitatem cuiusquam gravitas ... consoletur; Quinct. 5.

delectat: delectat .. me hominis gravitas; Verr. I, 106.

desiderat: quorum tacita gravitas de uno quoque loquitur neque cuiusquam ornamenta orationis desiderat; Sulla 82.

deterret: hoc tunc ad hos transferas, quos ab inconstantia gravitas ... deterret? dom. 4.

est: cognoscite quanta in scribendo (eius) gravitas .. sit; Verr. V, 54. in quo (Cn. Lentulo) ... summam gravitatem esse cognovistis; imp. Pomp. 68. das .. mihi ... nullam gravitatem ... in Graecis hominibus ... esse; Flacc. 36. ut constet post hominum memoriam numquam in illo ordine ... plus gravitatis fuisse; Sulla 82. cuius (P. Sulpicii) tanta in dicendo gravitas ... fuit; har. resp. 41. [tanta erat gravitas (eius) in oculo]; Sest. 19. quae ... gravitas P. Lentuli consulis fuerit; ib. 72. quae fuerit .. Cn. Pompei gravitas in dicendo; Balb. 2. si tibi gravitas tua ... pluris fuit ... quam aedilitas; Planc. 50. quantum gravitatis in huius ordinis consilio esset; Phil. V, 2. in altero .. gravitas (est); ib. XIII, 10.

exsistit: quae (tum L. Flacci) gravitas exstitit! Flacc. 103.

habet: quos aculeos habeat .. gravitas .. vestra; Cael. 29.

loquitur: f. desiderat.

nocet: ne quid L. Murenae ... totius vitae .. gravitas noceat; Muren. 58.

oritur: unde orta mihi gravitas ... videtur; Sest. 141.

postulat: scio quid gravitas vestra ... postulet; Sest. 119.

valet: eo negotio M. Catonis splendorem maculare voluerunt ignari quid gravitas ... valeret; Sest. 60.

videtur: f. oritur.

2. o: o gravitatem dignam exspectatione! Sex. Rosc. 101.

II. **nach Verben**: 1. adsequor: ut maiorum gravitatem ... adsequatur; Cluent. 196. cuius si ... gravitatem illam singularem ac paene divinam adsequi possem; har. resp. 2.

antepono: cuius ego civitatis .. gravitatem non solum Graeciae, sed haud scio an cunctis gentibus anteponendam dicam; Flacc. 63.

audio: cui ... Deiotari .. gravitas .. non audita est ||sit audita||? Deiot. 16.

celebro: semper illius gravitatem ... omnium mortalium fama celebrabit; Phil. IX, 10.

defendo: in mentem tibi non venit quid negotii sit ... gravitatem iudiciorum defendere? div. Caec. 27.

habeo: quae (res) tantum habet ipsa gravitatis; Verr. V, 159.

imploro: si umquam res pulica .. gravitatem .. iudicum imploravit, hoc .. tempore implorat; Flacc. 3.

obtineo: ut ... gravitatem possint obtinere; Quinct. 75. quorum (Marcellorum) alter apud me parentis gravitatem ... obtinebat; Sulla 19.

peto: petita est .. gravitas amplissimorum ordinum; har. resp. 45.

quaero: nihil quaesivit [aliud] nisi .. gravitatem; Milo 22.

requiro: populus Romanus ... nihil aeque in re publica atque illam veterem iudiciorum .. gravitatem .. requirit; div. Caec. 8.

retineo: retinenda est .. nobis .. gravitas; Phil. VII, 14.

suscipio: cum ... gravitatem .. iudicii legumque susciperes; div. Caec. 37.

sustineo: qui (maiores nostri) tris solum urbis in terris omnibus ... statuerunt posse imperii gravitatem .. sustinere; leg. agr. II, 87. nec illam divinam gravitatem .. diutius homo eiusdem sanguinis potuit sustinere; Sest. 130.

video: videte gravitatem civitatis; Verr. II, 161. videte magni et clari viri admirabilem gravitatem; Phil. VIII, 41.

2. sum: multitudinem Iudaeorum ... prae ||pro|| re publica contemnere gravitatis summae fuit; Flacc. 67. si ... gravitatis esse putasses tuae, quod multi nobiles saepe fecerunt; Planc. 50. „fuit alterum gravitatis .. tuae"; Phil. II, 24. extraordinarium imperium ... est minime nostrae gravitatis; ib. XI, 17.

3. aspergo: si illius .. facilitatem tuae gravitati severitatique asperseris; Muren. 66.

cedo: uterque nostrum cedere cogebatur ... orationis .. gravitati; Phil. IX, 9.

offero: huius .. gravitati .. tempestas est oblata formidolosissimi temporis; Phil. VII, 7.

sum: gravitati aetas ... (est) impedimento; Sex. Rosc. 9.

4. abutor: non vestra .. gravitate abutitur (P. Clodius)? dom. 104.

sum: homo, qui .. summa gravitate ... esset; Verr. I, 66. fuit (Pompeius) in his provinciis singulari .. gravitate; imp. Pomp. 61. ille erat summa .. gravitate censor; dom. 130.

5. abhorreo a: istorum religio sacrorum a ... gravitate nominis nostri .. abhorrebat; Flacc. 69.

contendo contra: cum Ser. Sulpicius ... contra .. gravitatem .. morbi contenderit; Phil. IX, 15.

degenero a: cuius (Ti. Gracchi) utinam filii ne degenerassent a gravitate patria; prov. cons. 18.

descisco a: ea .. res illum fortem .. virum a gravitate patrum desciscere coëgit; har. resp. 43.

dico de: quoniam de eorum (Graecorum) gravitate dicimus; Flacc. 31. (quid) de .. gravitate (eius dicam)? Deiot. 37.

diiunctus a: quod si apud Atheniensis .. longe a nostrorum hominum gravitate diiunctos non deerant qui rem publicam ... defenderent; Sest. 141.

fingo ad: finxit .. te ipsa natura ad .. gravitatem ... magnum hominem et excelsum; Muren. 60.

remitto de: si aliquid de summa gravitate Pompeius ... remisisset; Phil. XIII, 2.

revoco ad: si ... non me ipsa res publica ... ad gravitatem animi .. sua dignitate revocaret; Sulla 83.

sentio de: quid cuncta Italia de vestra gravitate sentiat; Phil. XI, 39.

taceo de: nec .. de .. gravitate provinciae Galliae taceri potest; Phil. III, 13.

III. **nach Adjectiven**: 1. plenus: Q. Metelli ... fuit .. omnis vita plena gravitatis; dom. 87.

2. par: huic gravitati hominis videbat ille gladiator se ... parem esse non posse; Sest. 88.

3. alienus: illa ... aliena temporum gravitate sententia est; Phil. XI, 21.

praeditus: adest praesens vir singulari .. gravitate praeditus, M. Bibulus; dom. 39. alterius tribuni plebis, [divini] hominis ... gravitate .. praediti, domus est oppugnata ferro; Sest. 85. hunc quisquam incredibili quadam atque inaudita gravitate .. praeditum foedera scientem neglexisse .. dicere audebit? Balb. 13.

IV. **nach Substantiven**: 1. alqd: f. I, 1. est; Sulla 82. Phil. V, 12. — II, 1. habeo.

exemplar: qui mihi videtur quasi quoddam exemplar pristinae gravitatis ... divinitus servari; Fr. A. III, 17.

persona: illam .. gravitatis .. personam non appetivi, sed a re publica mihi impositam sustinui; Muren. 6.

virtus: aliis ego te virtutibus, continentiae, gravitatis, ... consulatu et omni honore semper dignissimum iudicavi; Muren. 23.

2. alqs: M. Scaurum, illa gravitate, ... quem ad modum (mortuum) defendemus? Rabir. 26. secutus est C. Gracchus: ... quanta gravitate dicendi! har resp. 41.

adulescens: alterum (equitatum) in Macedonia Cn. Domitius adulescens summa .. gravitate ... abduxit; Phil. X, 13.

homo: si .. tibi concedam, Q. Hortensium, tanta gravitate hominem, ... non suo stare iudicio; Sulla 22 non movit hominem summa gravitate; Sest. 88.

vir: Ti. Gracchus convellit statum civitatis: qua gravitate vir! har. resp. 41.

V. **Umstand**: 1. accusare: ut .. verear ne se idem Appius repente convertat et Caelium incipiat accusare illa sua gravitate censoria; Cael. 35

commoveri: fateor me ... gravitate responsi ... vehementer esse commotum; har. resp. 18

defendere: qui se ipse sua gravitate ... defenderet; Cael. 11. ut ... causam illam gravitate sua defenderit et probarit; Balb. 49.

dicere: qua gravitate verborum ... dicam? Verr. V, 158. L. Caesar ... qua gravitate sententiam dixit in sororis suae virum! Phil. II, 14.

excitari: qui (Q. Metellus) excitatus ... P. Servilii .. *incredibili* quadam gravitate dicendi ... conlacrimavit; Sest. 130.

florens: pro me pugnabit L. Philippus .. gravitate .. florentissimus civitatis; Quinct. 72.

liberare: hac gravitate senatus ... potes in perpetuum rem publicam metu et periculo liberare; Phil. VII, 27. senatum existimare .. eorum trium imperatorum ... gravitate ... populum Romanum ... servitute liberatum; ib. XIV, 37.

notari: quod si ille ... Gabinium et Pisonem ... verborum gravitate esse notandos putavit; prov. cons. 2.

ornari: tu, C. Piso, tali .. gravitate .. ornatus ex adversariis pecuniam petere non auderes; Qu. Rosc. 7.

par: ecquem vere commemorare possumus parem .. gravitate ... M. Aemilio Scauro fuisse? Font. 24. *cui neminem vidimus parem ... gravitate*; Scaur. 49.

permoveri: Q. Metellus Nepos nonne ..., permotus ... illius ||illa|| P. Servilii incredibili gravitate dicendi, absens mecum ... rediit in gratiam? prov. cons. 22.

praestans: M. Crassus non † Avennensem foederatum civitate donavit, homo .. gravitate .. praestans? Balb. 50.

tardare: qua gravitate sua cum frequens senatus non nullorum scelus audaciamque tardasset; Sest. 129.

tueri: qui tantam rei publicae causam gravitate (sua) .. tueretur; Piso 19.

valere: quantum dicendi gravitate .. valeat (Pompeius) ... cognovistis; imp. Pomp. 42.

2. cum: qui praesunt iudiciis summa cum gravitate; Sulla 64. egit causam summa cum gravitate .. dicendi; Sest. 107.

ex: multi ex morbi gravitate maiores (sunt dolores); Phil. XI, 8.

propter: propter singularem eius civitatis gravitatem .. cotidie aliquid iracundiae remittebat (Caesar); Phil. VIII, 19.

graviter, schwer, gewichtig, bedeutend, nachdrücklich, ernst, würdig, heftig, empfindlich, ungern:

accuso: illud, in quo te gravissime accusavi; Verr. III, 206. res .. ipsa .. graviter accusari potest; Cael. 29.

adflicto: ut saepe homines aegri morbo gravi ... primo relevari videntur, deinde multo gravius .. adflictantur; Catil. 1, 31.

ago: causa ... graviter .. agenda est; div. Caec. 39. quod nisi Metellus hoc tam graviter egisset; Verr. II, 160. quae ... gravius agerem .. quam adhuc egi; Flacc. 60. ex ipsa quaeram .. utrum me secum .. graviter .. agere malit an .. leniter; Cael. 33. non patitur mea me iam ||etiam|| fides de Gabinio gravius agere; Rab. Post. 19.

animadverto: in hominem .. honestissimum tam graviter animadverti ... non oportuisse; Verr. V, 20.

appello: qui gravissime, temeritatem (illam appellant); Ligar. 17.

commoveo: cuncti Siculi ... graviter commoventur; Verr. V, 115.

conqueror: his de rebus tantis .. neque satis me commode dicere neque satis graviter conqueri ... posse intellego; Sex. Rosc. 9. praetermitto illa, quae nemo est quin gravissime ||gravissima|| .. conqueri possit; leg. agr. 1, 21.

deploro: multa Sosippus Agrigentinus apud Cn. Pompeium ... graviter ... deplorasse dicitur; Verr. III, 204.

desidero: o graviter desiderata ... tribunicia potestas! Verr. V, 163.

dico: nolo in eos gravius quicquam ... dicere; Sex. Rosc. 139. de contumeliis et iniuriis in magistratum Milesium .. dici ... graviter .. potest; Verr. I, 86. qui (Siculi) priore actione ita testimonia graviter .. dixerunt; ib. II, 156. multa Sosippus Agrigentinus apud Cn. Pompeium ... graviter .. dixisse .. dicitur; ib. III, 204. quae cum omnia graviter dixerit; ib. V, 22 utrum gravius aliquid in quempiam dici potest? Caecin. 29. multa ... contra .. A. Gabinium graviter .. dixisti; imp. Pomp. 52. cum una quaque de re a P. Cannutio .. graviter .. diceretur; Cluent. 29. ut gravissime dicam; ib. 126. de qua (plaga) ab ... Hortensio multa gravissime dicta sunt; Muren. 48. de cuius praestanti virtute cum .. graviter .. diceres; ib. 66. cum .. alius .. alio gravius .. de mea salute dixisset; Sest. 74. vir summa auctoritate .. dixit graviter; prov. cons. 45. nihil de re publica gravius umquam dixi; Balb. 2. nihil dicam gravius quam quod omnes fatentur; Piso 3. ne gravius quippiam dicam; Phil. 1, 27.

expostulo: vix ut gravius expostulari (oportuerit); Tull. 54.

facio: qui .. adulescens ... nihil umquam nisi .. gravissime fecerit; Deiot. 27.

fero: tuli graviter ... in eum me locum adduci; div. Caec. 4. utrum .. censes hos [iudices] gravius ferre oportere; ib. 54. concedes multo hoc ... ab omnibus ferri gravius oportere; ib. propterea quod ... turpissimum illud facinus .. graviter tulit; Verr. a. pr. 29. Carbo graviter ferebat sibi quaestorem obtigisse hominem singulari luxuria atque inertia; ib. 1, 34. hoc ... ereptum esse, graviter .. et acerbe homines ferebant; ib. 152. (Metellus) graviter fert; ib. II, 162. (Archagathus) ferebat graviter illam sibi ab isto provinciam datam; ib. IV, 51. qui si intellexerint, interverso hoc regali dono graviter vos tulisse; ib. 68. nullas (iniurias) Graeci homines gravius ferunt ac tulerunt; ib. 132. senatum et populum Syracusanum .. graviter .. ferre, quod ego ... in illa civitate nihil eius modi facerem; ib. 138. nonne eum graviter tulisse arbitramini, quod illam civibus Romanis crucem non posset in foro, non in comitio, non in rostris defigere? ib. V, 170. tulit hoc commune dedecus ... graviter filius; Cluent. 16. graviter id decuriones Larinatium cunctique municipes tulerunt; ib. 43. utrum videtur id senatus factum iudicare, an, si factum sit, .. graviter .. ferre? ib. 136. qui (Ser. Sulpicius) gravissime .. ferre se ||se ferre|| dixit me ... causam L. Murenae contra se defendere; Muren. 7. graviter homines honesti atque in suis civitatibus et municipiis gratiosi tulerunt; ib. 47. graviter tulit populus Romanus hanc perversam sapientiam Tuberonis; ib. 75. qui id impedisset, vos graviter .. laturos; sen. 27. quae (tela) ... graviter ... ferebam; har. resp. 47. id .. senatum gravissime laturum; Sest. 129. graviter .. se ferre praetorem aliquem esse factum, qui a suis rationibus dissensisset; Vatin. 38. graviter id iure ferremus; Balb. 25.

gero: quo uno modo geri (consulatus) graviter .. potest; leg. agr. I, 25.

iacto: cum se gravissime .. iactaret (P. Clodius); Cael. 27.

incumbo: quo omnes .. gravius .. incumberent ad ulciscendas rei publicae iniurias; Phil. VI, 2.

ingemisco: ingemuit gravius timidior quidam creditor; Fr. B. XIII, II, 5.

interpretor: ut gravius interpretemur; Fr. E. 2.

iudico: miror quo modo ... de hoc (homine) ipse ... gravissime .. iudicarit; Verr. III, 153. senatus ... gravissime iudicavit; Flacc. 67. gravius de te iudicatum putarem; Planc. 9. mihi .. Cn. Pompeius .. nihil gravius contra Milonem iudicasse ... videtur; Milo 15.

laedo: laesit gravissime; Verr. IV, 19.

minor: ei gravius .. minari coepit; Verr. II, 73.

offendo: si me meis civibus iniuria suspectum tam graviter atque offensum viderem; Catil. I, 17. omnis eum ... oratio graviter offendit; Phil. I, 28.

peroro: illam partem causae facile patior graviter .. a M. Crasso peroratam; Cael 23.

praedico: quae ... quam graviter saepe in senatu (de illo viro) praedicaverunt? Phil. XI, 33.

queror: qui de Dionis iniuriis gravissime per litteras cum Verre questus es; Verr. II, 24. is ... se inique a tuis iactatum graviter querebatur; Planc. 55. de re publica graviter querens de homine nihil dixi; Phil. II, 7.

refuto: ne gravius refutere; Sulla 25.

respondeo: potest quisquam vir ... satis graviter *in* inimici contumeliam sine sua laude respondere? har. resp. 17.

saucius: qui graviter saucius e caede effugerat; Tull. 22.

scribo: cum .. Platonis graviter .. scriptum librum de morte legisset; Scaur. 4.

suspectus: s. offendo; Catil. I, 17.

tracto: omnis accusatio .. graviter .. tractata

.. manifesta veneni deprehensione conclusa est; Cluent. 50.

vivo: illa .. in illo homine mirabilia fuerunt ... cum senibus graviter ... vivere; Cael. 13. qui .. graviter .. vixisset; Balb. 12.

vitupero: gravissime vituperatur, qui in tantis beneficiis ... remunerandis est tardior; Quir. 23.

urgueo: multo postea gravius urguebamur armis domesticis; Phil. VII, 14.

gravor, sich beschwert fühlen, verdrießlich sein: alqs: primo gravari coepit (ille), quod aedilitatem se petere cum hominibus nobilissimis et invidiam atque offensionem timere dicebat; Cluent. 69.

consules: qui (consules) si .. gravabuntur (ad senatum referre); imp. Pomp. 58.

homines: num aut criminosum est ||sit|| aut mirandum ... in ea (civitate) non esse gravatos homines prodire hora tertia in campum Martium? Muren. 69.

gregalis, Kamerad, Spießgesell: I. dicunt: quod vos Catilinae gregales de me dicere solebatis; dom. 75.

II. defendo contra: si ego consul rem publicam contra .. gregalis tuos defendissem; Sest. 111.

III. alqs de: hoc .. verbo neque P. Clodius neque quisquam de gregalibus eius ... designatur; har. resp. 53.

gregarius, gemein: id etiam gregarii milites faciunt inviti; Planc. 72.

gregatim, schaarenweise: videtis civis Romanos gregatim coniectos in lautumias; Verr. V, 148.

gremium, Schooß: I, 1. impleo: is vomens ... gremium suum ... implevit; Phil. II, 63.

2. abstraho e: cum Q. Metellus abstraheretur e .. gremio .. patriae; Cael. 59.

depono in: cum in gremiis mimarum mentum mentemque deponeres; Phil XIII, 24.

pono in: ut Thessalonicenses, positi in gremio imperii nostri, relinquere oppidum ... cogantur; prov. cons. 4.

sepelio in: haec sunt .. in gremio sepulta consulatus tui; Piso 11.

II, 1. contineri: quae (Aetolia) ... medio fere Graeciae gremio continetur; Piso 91.

2. in: filia ... in huius amantissimi sui fratris .. gremio ... consenescebat; Cluent. 13.

grex, Heerde, Schaar, Schwarm, Truppe: I. adferunt: greges hominum perditorum tumultum ||metum|| nobis seditionesque adferebant; Sulla 66.

exeunt: si ex urbe exierint desperatorum hominum flagitiosi greges; Catil. II, 10.

II, 1. abigo: (possem ||possum|| dicere) greges equorum || equarum || eius istum abigendos curasse; Verr. I, 28 greges nobilissimorum equorum abactos ... esse; ib. II, 20.

caedo: caedit greges armentorum reliquique pecoris; Phil. III, 31.

duco: Milo .. tum casu .. ducebat .. ancillarum greges; Milo 55. Cassius, Mustela, Tiro .. sui similis greges ducebant per forum; Phil. V, 18.

2. sum: Gellium, Firmidium, Titium, eiusdem modi furias illis mercennariis gregibus duces et auctores fuisse; Sest. 112.

3. abripio de: Cappadocem modo abreptum de grege venalium diceres (hunc hominem); sen. 14.

adnumero in: ego forsitan propter multitudinem patronorum in grege adnumerer; Sex. Rosc. 89.

confero in: „si me in gregem sicariorum contuli“; Sex. Rosc. 94.

conloco inter: quos ... inter mimorum et mimarum greges conlocavit; Phil. VIII, 26.

peto a: „lenocinium .. a grege delicatae iuventutis ... petebas? Muren. 74.

reicio ex: in hunc .. gregem vos nunc P. Sullam .. ex his ... honestissimorum amicorum gregibus reicietis? Sulla 77.

spero a: gloriam sperabit a latronum gregibus et praemia; Phil. XII, 26.

versor in: in his gregibus omnes aleatores, omnes adulteri, omnes impuri impudicique versantur; Catil. II, 23.

III. alqs de: nemo queritur Syrum nescio quem de grege noviciorum factum esse consulem; Piso 1. — ex: praetereo .. ex grege latrocinii neminem; Phil XIII, 10.

perpotationes cum: quid cum tuis sordidissimis gregibus intemperantissimas perpotationes praedicem? Piso 22.

IV, 1. inflatus: alter ... faeneratorum gregibus inflatus ... in tribunatus portum perfugerat; Sest. 18.

2. cum: cum ... ipse archipirata cum grege praedonum impurissimo plenissimis velis navigares; dom. 24.

gubernaculum, Steuer, Steuerruder, Leitung: I. defero: habet populus Romanus ad quos gubernacula rei publicae deferat; Phil. II, 113.

deposco: qui sibi gubernacula patriae depoposcerunt; Sest. 99.

eripio: ereptis senatui gubernaculis; Sest. 46.

peto: „tu ... gubernacula rei publicae petas?“ Muren. 74.

tracto: quis ... gubernacula rei publicae tractare ... posse arbitraretur hominem ... vino, ganeis, lenociniis adulteriisque confectum? Sest. 20.

2. deicio a: cum senatum a gubernaculis deiecisses; dom. 24.

sedeo ad: qui .. ad gubernacula rei publicae sedere debebant; Sex. Rosc. 51.

gubernatio, Leitung, Lenkung, Regierung: I. est: quod vix videtur humani consilii tantarum rerum gubernatio esse potuisse; Catil. III, 18.

II, 1. aufero: qui (populus Romanus) numquam .. summi consilii gubernationem auferre conatus est; Vatin. 36.

2. pono in: tempus illud erat .. in ... gubernatione positum senatus; dom. 130.

gubernator, Steuermann, Lenker: admoneo: etiam summi gubernatores in magnis tempestatibus a vectoribus admoneri solent; Phil. VII, 27.

defendo: ceteros ... gubernatores .. rei publicae quem ad modum mortuos defendemus? Rabir. 26.

2. propono: quid est .. propositum his rei publicae gubernatoribus? Sest. 98.

guberno, steuern, leiten, lenken, regieren: I, 1. ars: non .. illum ... ars inaudita quaedam gubernaudi ... tam celeriter in ultimas terras (protulit); imp. Pomp. 40.

2. alqs: tanta in tempestate te gubernare non posse; Planc. 13. qui omnia te gubernante naufragia metuebam; Phil. II, 92.

II. alqd: cum ... unus omnia gubernet; Sex. Rosc. 22. quod deorum numine omnia .. gubernari .. perspeximus; har. resp. 19.

bellum: quod (bellum civile) opinione plerumque et fama gubernatur; Phil. V, 26.

civitatem: quae (civitas) ... sic optimatium consilio gubernatur; Flacc. 63.

commodum: ut commune commodum mutuis officiis gubernetur; Sex. Rosc. 111.

iura: iura omnia praetoris urbani nutu atque arbitrio [Chelidonis] meretriculae gubernari; Verr. V, 34.

mentis: si veteranorum nutu mentes huius ordinis gubernantur; Phil. X, 19.

navem: qui ... rei publicae navem gubernassem; Piso 20.

orbem: cum solus rem publicam regeret orbemque terrarum gubernaret; Sex. Rosc. 131.

petitionem: totam ut petitionem ipse solus ... gubernaret; Milo 25.

quaestionem: haec quaestio sola ita gubernatur? Cluent. 147.

rem publicam: quorum (deorum) ope et auxilio multo magis haec res publica quam ratione hominum et consilio gubernatur; Rabir. 5. totam rem publicam vos in hac causa .. gubernatis; Muren. 83. qui tum rem publicam gubernabant; har. resp. 41. horum qui voluntati, commodis, opinionibus in gubernanda re publica serviunt; Sest. 97. ita guberna rem publicam; Phil. I, 35. cum gubernat rem publicam; ib. VII, 7.

tormenta: illa tormenta gubernat dolor; Sulla 78.

tribunatum: tribunatum suum ad salutem meam ... consiliis tuis gubernatum (esse); Milo 68.

urbem: qui gubernare (urbem) debueras; prov. cons. 7.

gula, Kehle: obtorta gula; Verr. IV, 24.

gurges, Strudel, Schlund, Abgrund: I, 1. exstruit: cur ille gurges ... ad caelum .. exstruit villam in Tusculano visceribus aerarii? dom. 124.

belluatur: quid, tu meo periculo, gurges .. patrimonii, helluabare? Sest. 111.

privat: ille gurges ... cum ... publicanos ... omnis fortunis ... privasset; Piso 41.

2. sum: qui ... est .. gurges vitiorum turpitudinumque omnium; Verr. III, 23.

II, 1. exhaurio: quae (Charybdis) tantos exhaurire gurgites ‖ exhauriret gurgites ‖ posset; har. resp. 59.

habeo: quem gurgitem (secum habet Antonius); Phil. XI, 10

2. profundo in: ut eorum veteres inlibatasque divitias in profundissimum libidinum suarum gurgitem profundat; Sest. 93.

III. vitium: quod .. vitium .. gurgitis non modo non minuit aetas hominibus, sed etiam auget; Cael. 44.

IV. redundare: non Rheni fossam gurgitibus illis redundantem Germanorum .. gentibus obicio et oppono; Piso 81.

gurgulio, Kehle: gurgulionibus insectis; Tull. 21.

gurgustium, Kneipe: meministine ... nescio quo e gurgustio te prodire? Piso 13.

gustatus, Geschmack: facinerosi verae laudis gustatum non habent; Phil. II, 115.

gusto, kosten, speisen, genießen: I. alqs: quorum (Cretum) nemo gustavit umquam cubans; Muren. 74.

II. alqd: quod si ipsi haec neque attingere neque sensu nostro gustare possemus; Arch. 17.

genus: qui primoribus labris gustassent genus hoc vitae; Cael. 28.

philosophiam: non gustarat istam tuam philosophiam; Piso 58.

sanguinem: gustaras civilem sanguinem; Phil. II, 71,

gustus, Geschmack: quae (aquae) † gustu tamen Arpinatis fuissent; Fr. B. XIII, IV, 4.

gymnasiarchus, Vorsteher der Turnanstalt: demoliendum (Mercurium) curavit Demetrius gymnasiarchus; Verr. IV, 92.

gymnasium, Turnanstalt: I. est: in qua (Tycha) gymnasium amplissimum est; Verr. IV, 119.

II. in: Leontinis ... istius in gymnasio statua deiecta est; Verr. II, 160. quem (Mercurium) ... P. Africanus in gymnasio Tyndaritanorum iuventutis illorum custodem ac praesidem voluit esse; ib. V, 185. Laodiceae in gymnasio ... est interfectus (Cn. Octavius); Phil. IX, 4.

gynaecium, Frauenwohnung: syngrapha ... facta in gynaecio est; Phil. II, 95.

Habeo, haben, besitzen, halten, meinen, glauben, schätzen: I. **absolut:** qui in Salentinis aut in Bruttiis habent; Sex. Rosc. 132. deinde ipse Minucius numquam ‖[tanti]‖ habere voluisset; Verr. III, 150. habet idem in nummis, habet [idem] in suburbanis praediis; ib. 199. in eis ... quo modo habeas scriptum non est; ib. V, 36. respondit Lilybaei se non habere; ib. 38. sic habetote; Verr. IV, 131. hodie omnes sic habent; ib. V, 64. QUICUMQUE FECERIT, VENDIDERIT, EMERIT, HABUERIT; Cluent. 148. quibus ad habendum ... nihil satis esse videatur; leg. agr. II, 65. rusticis detur ager, qui habent; ib. 79. bene habet; Muren. 14. ei sic habeant; Cael. 3. nondum instruxerant, ... quia non habebant; Phil. VI, 14. *ubi habeo;* Fr B. XIII, IV, 3.

II. **mit Ergänzung:** 1. **Conjunctiv:** quid arguas non habes; Sex. Rosc. 45. quid fingat, .. non habet; Qu. Rosc. 8. ut ... quid sequi possitis habeatis; div. Caec. 10. quod laudent non habent; Verr. a. pr. 46. qui in illa re quid facere statueret ‖potuerit‖ non habebat; ib. I, 75. si habes qui te audiat; ib. 114. quod moliare non habes; ib. 133. neque ... quid responderet habuit; ib. II, 69. etiam quod laetere habes; ib. 180. quasi habuisset te praetore quod venderet; ib. III, 118. HABES SUMPTUM UNDE FACIAS; ib. 155. habes ab alio populo quod probes; ib. 173. ut illud missum faciam, permultos aratores ..., quod emptum populo Romano darent, non habuisse; ib. 178. haberes quod defenderes; ib. IV, 28. quem ad modum te expedias non habes; ib. nec quid faceret habebat; ib. 51. cum quod ‖quid‖ liqueret non habuistis; Caecin. 31. quod agas mecum ... non habes; ib. 34. quem ad modum te restituat in aedis tuas non habebit? ib. 36. in atrocissima re quid faciat non habebit? ib. (praetor) quem ad modum ... opitulari possit non habebit? ib. qua denique digitum proferat non habet; ib. 71. quo se subito conferant non habebunt; leg. agr. II, 84. habes ubi ostentes tuam illam .. patientiam; Catil. I, 26. ut etiam illi ... habeant quo victores revertantur; ib. IV, 21. quod ‖quid‖ huic ... responderet ille ... non habebat; Muren. 26. quo revertantur non habebunt; Flacc. 22. si habuerit unde tibi solvat; har. resp. 29. habeo quae de locis religiosis velim dicere; ib. 31. habeo quem opponam labi illi; Sest. 20. habebit senatus ... quem sequatur; ib. ut haberent quem reducerent; Planc. 26. ‖non‖ habuisti quod dares? habuisse se dicet; Scaur. 19. non quaero quam veri simile sit .. habuisse regem quos mitteret; Deiot. 23. quod autem habebat uterque quid sequeretur; Phil. II, 38. quo se verteret non habebat; ib. 62. 74. habet populus Romanus ad quos gubernacula ... deferat; ib. 113. non habeo quid suspicer; ib. III, 26. quod concupiveris certe habebis; ib. V, 33. ergo habet Antonius quod suis polliceatur; ib. VIII, 9.

2. **Infinitiv:** circumscribere: uno genere .. circumscribere habetis in animo genus hoc aratorum; Verr. II, 149.

dare: accusatores inimicosque eius in animo habere pecuniam praetori dare; Verr. II, 69.

defendere: dixisti tibi sic renuntiari, me habere in animo causam ... defendere; Cluent. 143.

dicere: non necesse habeo dicere; Quinct. 13. habeo etiam dicere; Sex. Rosc. 100. habes *dicere* quo modo emeris (signa); Verr. I, 61. quid habes .. dicere de Gaditano foedere? Balb. 33.

exheredare: istum exheredare in animo habe-

bat; Sex. Rosc. 52. habebat pater in animo (exheredare); ib. 58.

ornare: multi reges ... habent profecto in animo Capitolium .. ornare; Verr. IV, 68.

3. **acc. c. infin.:** habuit in edicto, se ... daturum; Verr. III, 34. habetis in commentariis vestris, C. Cassium censorem de signo Concordiae dedicando ... rettulisse; dom. 136.

III. **mit einfachem Object:** alqm: quem .. appellet, habet neminem; Quinct. 98. alterum in urbe secum ... habere; Sex. Rosc. 46. in virorum .. numero non putarunt haberi oportere; ib. 116. deinde ... habet Alienum; div. Caec. 48. cum ... habitus sis in liberum loco; Verr. I, 40. quem Cn. Dolabella ... pro quaestore habuit; ib. 41. quos nuper senatus in hostium numero habendos censuit; ib. 87. quem habebat in consilio; ib. II, 71. qui habebat in matrimonio Callidamam Agathini [eius] filiam; ib. 89. qui illum secum habuerit; ib. 134. ad minores civitates habebat alios; ib. III, 84. si VOLTEIUM HABEBIS; ib. 156. eam iste habere domi suae noluit; ib. IV, 7. habuit eos secum; ib. 30. secum illam haberet; ib. V, 82. quot secum habuerit; ib. 112. is habuit in matrimonio Caesenniam; Caecin. 10. denuntiat Caecinae, se armatos habere; ib. 20. etiam si quem habetis; imp. Pomp. 66. nupsit A. Aurio Melino ... adulescenti in primis, ut tum habebatur, inter suos honesto et nobili; Cluent. 11. Stratonem ... in honore habuerat; ib. 184. habeat ipsum me sibi documento; leg. agr. I, 27. cum haberet haec res publica Luscinos ... homines ... ornatos; ib. II, 64. ut ... in his ... miseris et adflictis .. haberet quosdam; Sulla 1. quem in otio semper secum habuisset; ib. 57. cum haberes in conlegio familiarissimos; dom. 118. habeo ... L. Lucceium, sanctissimum hominem et gravissimum testem; Cael. 54. illum .. amico animo me habere ... sentiebam; prov. cons. 41. quos nullos habet; Balb. 59. quem habet, cui notissimus esse debet; Planc. 43. ego Plancium ... dico .. habuisse in petitione multos cupidos sui gratiosos; ib. 46. neque eam habere in matrimonio ... volebat; Scaur. 8. nos hunc [Postumum] ... in foro non haberemus; Rab. Post. 41. quos secum habebat; Deiot. 22. misit ex eis, quos habuit, electos; ib. 24. paratos habemus qui intercedant; Phil. I, 25. cur eos habes in loco patrui? ib. II, 98. cum duos secum Anagninos haberet, Mustelam et Laconem; ib. 106. quod unus M. Antonius ... secum habuerit armatos; ib. V, 17. pluris habetur quam L. Trebellius; ib. VI, 10. aut secum habuit armatos; ib. VIII, 27. quamquam habet secum L. fratrem; ib. X, 21. videtis quos et quam multos habeat Antonius; ib. XI, 10. eum .. civitas non habet; ib. 25. quos secum haberet; ib. XIII, 50. ut alius aliquis Cornelius sit, qui habeat Philcrotem? Fr. B. VI, 21.

se: verum ita res se habet; Quinct. 2. sic res se habet; Sex. Rosc. 66. tametsi ita res se habet; ib. 124. praeclare se res habebat; Verr. a pr. 17. ut se tota res habeat; ib. II, 14. quae cum ita se res haberet; ib. 124. omnino praeclare te habes; ib. 149. sic habent se tabulae; ib. 191. quo pacto se habeat provincia; ib. III, 122. aratoris autem interest, ita se frumenta habere; ib. 147. ut adhuc habuit se status iudiciorum; ib. 205. quoquo modo res se habebat; ib. V, 89. sic .. se .. res habet; Scaur. c. 3. §. 1. quoquo modo se illud habet; Ligar. 23. ut nunc res se habet; ib. 28.

alqd: Hortensius habeat exposita, ad quae respondeat; ib. 35. ecquid habes quod dicas? Sex. Rosc. 104. plus fecit Dolabella Verrem accepisse quam iste in suis tabulis habuit; Verr. I, 100. quod tu homo castissimus aliud in tabulis habebas; ib. cogitasti ... te minus habiturum; ib. IV, 29. qui illa non invitus haberet; ib. 38. non es dignus qui habeas quae tam bene facta sunt; ib. 45. a me ... plus habebunt fortasse quam postulant; ib. V, 173. cum se in causa putant habere aequum et bonum; Caecin. 65. habetis .. quae ... accusatores conlegerunt; Cluent. 164. ut ipse habeat, quod non habet; leg. agr. III, 13. constabat inter omnis ... eum maxima (aliena) habiturum esse; Flacc. 80. quicquid habes aliud; dom. 125. quem ad modum iste ... omnia aliter ac vos in monumentis habetis .. pronuntiaverit; ib. 140. habes .. quod ex me quaesisti; Sest. 132. absurdum est .. quod sortitus sis non habere; prov. cons. 37. quantum a me haberet; Planc. 92. ut haberet quam plurimum; Rab. Post. 39. quae ille in aes incidit, ... pro nihilo habebuntur? Phil. I, 16. quid laborat ut habeat quod quisque mercatus est, si quod accepit habet qui vendidit? ib. VIII, 26. habet alia maiora; ib. IX, 11. — aliquid: f. **aliquis,** B, II, 2. habeo (15 St.) B. I, S. 179, b. — hoc: ipse in Siciliensi edicto hoc non habet; Verr. I, 117. idem .. hoc haberet Verres ipso in edicto; ib. II, 90. haec res habet hoc certe; Cluent. 82. habet hoc virtus; Piso 81. habemus hoc nos; Planc. 20. habent (hoc) nostra municipia; ib. habebat hoc omnino Caesar; Phil. II, 78. — haec: haec si haberet in causa; Sex. Rosc. 9. non, inquam, iam quaero, unde haec habueris; Verr. II, 183. Verres haec habeat domi; ib. IV, 126. haec enim ille et ... habebat et ... se habere simulabat; Cluent. 67. neque tu haec habes; Planc. 55. — id: quod id non habet; Flacc. 56. id haberent iudices; Planc. 8. cum habeas id; ib. 50. non habet id; ib. 68. id in actis Caesaris non habebitur; Phil. I, 19. — ea: ea qui habeat sine vestris suffragiis; leg. agr. II, 32. ut ... ea non habeam; sen. 39. — multum: quasi hoc mihi non satis sit ad crimen habuisse tam multum quod daret; Verr. IV, 59. — multa: quem iste et audierat multa secum praeclara habere et suspicabatur; Verr. IV, 62. multa acerba, multa turpia, multa turbulenta habuit ille annus; Sest. 58. quae (aeternitas) quae miretur iam pridem multa habet; Marcell. 28. multa se arbitratur et peperisse ante factis et habere in animo; Deiot. 37. — nihil: scis hunc nihil habere; Sex. Rosc. 147. habet enim nihil, quod in offensione deperdat; div. Caec. 71. scire omnes possemus nihil habuisse, quod diceret; Verr. I, 71. quod causa prorsus quod disputari posset nihil habebat; ib. II, 55. dicebant se illi nihil habere, quod dicerent; ib. 90. nihil habere cuiquam praeterea licebit? ib. IV, 7. incipio queri me nihil habiturum; ib. 32. in quibus te habere nihil licet; ib. V, 45. at Mamertini in tabulis nihil habent; ib. 48. res .. indicat nihil ipsos habuisse cogniti, nihil comperti; Cluent. 131. in aerario nihil habent civitates, nihil in vectigalibus; Flacc. 20. cum ... haberet nihil praeter illam impudentiam; ib. 46. ut ... nihil haberet quod salvum esse vellet; Sulla 32. quia nihil habet; Sest. 111. maledictio .. nihil habet propositi praeter contumeliam; Cael. 6. nihil habet quod sit proprium religionis; Balb. 30. divinus animus mortale nihil habuit; Scaur. 50. si nihil habuisset umquam; Rab. Post. 38. quid esset .. causae cur existimari vellet nihil habere; ib. nihil habeo quod defendam; Milo 30. hic vero nihil habet in his malis; ib. 58. ubi nihil habeo; Fr. B. XIII, IV, 3. — quicquam: quem ... nec quicquam iam habere reliqui vides; Sex. Rosc. 147. quem scirem nulla in re quicquam simile hominis habere; Verr. IV, 33. indignum visum est quicquam ... Calidium potius habere quam te? ib. 45. — quid: non quid habeam ... quaerant; Quinct. 55. etiam si quid .. recti aut venusti habere visi essent; ib. 77. quid habes quod possis dicere? div. Caec. 59. quid habes quod reprehendas? Verr. I, 114. quid habet populare oratio tua? ib. III, 49. quid haberes quod diceres? Tull. 31. omnis acerbitas Sullani temporis quid habet quod ..? dom. 43. quid habet mea domus religiosi? har. resp. 33. quid .. habet iste currus?

Piso 60. quid habeo quod faciam? Milo 100. quid habes quod mihi opponas? Phil. II, 8. num quid tale habemus? ib. VIII, 9. huic .. importuno ... parricidae quid habemus ... quod remittamus? ib. XII, 13. f. IV, 3. Verr. a. pr. 11. — quod: quod habebat erga propinquum suum; Quinct. 78. quod habet lex in se molestissimum; Verr. I, 26. quod in suo argento Verres haberet; ib. IV, 32. iubet omnis proferre quod haberent; ib. 51. quod habent, ut habeant? leg. agr. III, 8. ille .. quod habet removere volt; ib. 13. ut ipse habeat, quod non habet; ib. quod numquam habuerunt; Flacc. 35. qui ... non aut emendum sibi quod non habebat, aut redimendum quod habebat arbitraretur? Sest. 66. quod habebat; Cael. 13; Scaur. c. 2. §. 3. quod habet; Planc. 58. — quae: in eis quae habes ... scriptum non est; Verr. IV, 36. quae habemus; Arch. 8. quae habere non possumus; ib. quae ... si aut per me aut ab aliis haberem; har. resp. 16. — satis: satis habet, avaritiam ... explere; Sex. Rosc. 150. satis superque habere dicit quod sibi ab arbitrio tribuatur; Qu. Rosc. 11. a me tametsi satis habent tamen ... plus habebunt; Verr. V, 173. non satis habitum est quaeri; Tull. 27. miramini satis habuisse eos ... id quaeri; ib. 42. se non modo satis habere a me; Planc. 92. — tantum: tantum quisque habet in Sicilia; Verr. a. pr. 13. tantum numquam est ausus ut haberet optare; Flacc. 34. ut ... homines ... tantum .. haberent; Sest. 91. ut tantum haberet; Phil. II, 62. tantum quisque habebat possessor; ib. V, 20.

accusatorem: queruntur accusatores se idoneos non habere; div. Caec. 8. cuius modi accusatores ... simus habituri; ib. 49. accusatorem et quadruplatorem ... habebat in potestate; Verr. II, 135. quod habet eos accusatores; Muren. 56.

acerbitatem: cur ista editio non summam habeat acerbitatem; Planc. 39.

actionem: ego ... hanc puto me habere actionem; Caecin. 32. ut ... haberem actionem; ib. 34. utrum hanc actionem habebis ... an aliam quampiam an omnino nullam? ib. 37.

aculeum: habet enim quendam aculeum contumelia; Verr. III, 95. quos aculeos habeat severitas; Cael. 29. si quos (aculeos) habuisti in me reprehendendo; Planc. 58.

adfinem: quod habiturus essem ... cum amicum et adfinem tum etiam fortem et gravem consulem; Sest. 20.

aditum: ad tuam ipsius amicitiam ... faciliorem aditum istius habet nequitia et audacia; Verr. III, 7. qui cum diversos inter se aditus habeant; ib. IV, 117. aliquem se aditum ad auris vestras esse habiturum putavit; dom. 3.

admirationem: quid habet admirationis? Muren. 68. quid habet ista multitudo admirationis? ib. 69. vide .. ne tua divina virtus admirationis plus sit habitura quam gloriae; Marcell. 26. quae plus admirationis habet; Phil. I, 7.

adoptionem: dixi ... istam adoptionem ... pro nihilo esse habendam; dom. 38.

aequitatem: quod in se auctoritatis habuisset aequitatisque plurimum; Caecin. 80. illud est hominis magni ... habere in consilio legem religionem, aequitatem, fidem; Cluent. 159.

aerarium: qui haberet rem publicam, curiam, aerarium, consensum et concordiam civium, rationem aliquam ... pacis et foederis; Phil. IV, 14. aerarium vestrum exhausit, suum non habet; ib.

aes: quaerendum ... est, Heius iste num aes alienum habuerit; Verr. IV, 11.

aestimationem: potestas omnis aestimationis [habendae] ... censori permittitur; Verr. II, 131.

aestus: quantas perturbationes et quantas aestus habet ratio comitiorum; Muren. 35.

aetatem: si iam satis aetatis atque roboris haberet; Sex. Rosc. 149. qui aliquid formae, aetatis artificiique habebant; Verr. V, 64.

agitationes: quod fretum ... tam varias habere putatis agitationes fluctuum? Muren. 35.

agrum: vos agros non habebitis; leg. agr. II, 72. video ... quis habeat Etruriam, quis agrum Picenum, quis Gallicum; Catil. II, 6. agros habent .. natura perbonos; Flacc. 71.

alacritatem: eos consules habebamus, eam populi Romani alacritatem, eum consensum Italiae, eos duces, eos exercitus; Phil. VII, 20.

amicitias: neque me vero paenitet ... sempiternas amicitias habere; Rab. Post. 32.

amicum: f. adfinem. **amicus,** B, I, 2, a. habeo (3 St.) B. I, S. 208, b.

amorem: quem (amorem) habetis in rem publicam et semper habuistis; dom. 103.

amphoras: non quaero, unde cccc amphoras mellis habueris, unde tantum Melitensium, unde quinquaginta tricliniorum lectos, unde tot candelabra; Verr. II, 183.

animum: f. **animus,** II, 1. habeo (13 St.) B. I, S. 232, b.

annum: si ... is .. iam annos xx haberet; Caecin. 54. ut haberet ... ad praeturam gerendam ... plenum annum atque integrum; Milo 24.

ansam: si locus habet reprehensionis ansam aliquam; Planc. 84.

anulum: quem (anulum aureum) habebat; Verr. IV, 56.

aquas: nec .. respexit illum ipsum ... eas ipsas aquas habere; Fr. B. XIII, IV, 3.

arationes: cum eius uxor ... paternas arationes haberet in Leontino; Verr. III, 97.

aratores: ager Herbitensis primo anno habuit aratores CCLII, tertio CXX; Verr. III, 120. (ager) CCL aratores habuit primo anno praeturae tuae; ib.

argentum: Cn. Calidio ... licuit habere argentum; Verr. IV, 44.

argumentationem: cum oratio argumentationem non habet; Flacc. 23.

argumentum: quid tandem habuit argumenti aut rationis res? Verr. II, 115. quid habeat argumenti ista manumissio; Cael. 68.

arma: quae (arma) qui non habuerint; Caecin. 60. ut propter armorum habendorum licentiam metueretur; Phil. I, 34.

artifices: ipse suos (artifices) complures habebat; Verr. IV, 54.

artificium: qui artificii aliquid habuerant aut formae; Verr. V, 71. f. aetatem; Verr. V, 64.

atrocitatem: plus .. disputationis habuit quam atrocitatis; Cael. 27. habet atrocitatis aliquid legatio; Phil. VI, 7.

auctores: ita populus Romanus brevi tempore neque regem sacrorum neque flamines nec Salios habebit nec ... reliquos sacerdotes neque auctores ... comitiorum; dom. 38. f. **auctor,** II, 1. habeo; Verr. III, 210. 216 (B. I, S. 332, b).

auctoritatem: f. **auctoritas,** II, 1. habeo (23 St.) B. I, S. 336.

audaciam: quod habent os, quam audaciam! Rab. Post. 34. tantam animi habuit audaciam; Verr. III, 81.

auspicia: iubet [auspicia] ... xviros habere pullarios; leg. agr. II, 31. EODEM IURE .. QUO HABUERUNT IIIVIRI LEGE SEMPRONIA (AUSPICIA PULLARII); leg. agr. II, 31.

aurum: quod habebat auri; Verr. I, 54. quantum habeat praedae, manubiarum, auri coronarii; leg. agr. II, 59. habuit (aurum) quam diu voluit; Cael. 31.

auxilia: quae (auxilia) habemus; Muren. 84.

bellum: f. **bellum,** II, 1. habeo (4 St.) B. I, S. 400.

beneficium: f. **beneficium,** II, 1. habeo (3 St.) B. I, S. 411, b.

bona: f. **bonus,** B, II, 2. habeo (5 St.) B. I, 431, b.

caedes: totum iter Antoniorum quid habuit

nisi depopulationes, vastationes, caedes, rapinas? Phil. V, 25.

candelabrum: Verres .. habebit domi suae candelabrum Iovis; Verr. IV, 71. f. amphoras.

Canephoros: tibi habe Canephoros; Verr. IV, 18.

canes: quos (canes) circa se haberet; Verr. I, 126.

caritatem: dici vix potest quid caritatis, quid voluptatis habeat; Quir. 4.

carnifices: qualis hunc carnifices putamus habere? har. resp. 35.

catenas: catenas habebat hospes tuus; Verr. V, 110.

causam: f. **causa,** II, 1. habeo (10 St.) B. I, S. 472, b.

censum: census, qui isto praetore sunt habiti; Verr. II, 63. quod ... in censu habendo potestas omnis ... censori permittitur; ib. 131. sic census habitus est; ib. 138. eum censum observari iussit, qui ... habitus esset; ib.

civem: f. **civis,** II, 1. habeo (5 St.) B. I, S. 521, b.

civitatem: civitatem non haberent (Latini); Balb. 21. concordiam civium qui habere potest, nullam cum habet civitatem? Phil. IV, 14.

classem: classem habuit ornatam; Verr. V, 42. quod si ... classem habuit; Flacc. 28. quod hic classem habuisset; ib. 31. quo (tempore) tu negas classem habendam fuisse; ib. ut nepotem regis Antiochi ..., classis habere ... prohiberet; Phil. IX, 4.

cohortem: cum hanc sit habiturus Catilina scortorum cohortem praetoriam; Catil. II, 24. habet aliquot cohortis, habet equitatum; Phil. XI, 26.

columnas: qui Albanas habeo columnas; Scaur. 45.

comitia: f. **comitium,** II, 1. habeo (12 St.) B. I, S. 573, b.

competitorem: si modo eadem prima littera competitorem habuisset aliquem; dom. 112.

conclavia: quae (conclavia) iste ... in omnibus villis habet; Verr. IV, 58.

concordiam: tamquam habet morum similitudo coniunctionem atque concordiam; Verr. III, 23. f. aerarium civitatem.

condicionem: quae et naturam et condicionem ut vinci possent habebant; Marcell. 8.

coniunctionem: nemo est ... quin mecum habeat aliquam coniunctionem gratiae; Phil. VIII, 20. f. concordiam.

conquestiones: quantum hae conquestiones in senatu habitae punctorum nobis .. detraxerint; Muren. 72.

consensum: f. aerarium .. alacritatem.

consilium: f. **consilium,** II, 1. habeo (6 St.) B. I, 646, a.

consobrinam: consobrinam habet in matrimonio; Quinct. 16.

consuetudinem: [quam (consuetudinem) in re publica semper habui]; Phil. I, 27. quam habet in se rationem, quam consuetudinem, quam similitudinem veritatis? Fr. A. III, 1.

consulem: f. **consul,** II, 1. habeo; Sest. 20. Piso 15. Milo 89. Phil. V, 4 (B. I, S. 670, a).

consultum: f. **consultum,** II, 1. habeo; Catil. I, 3. Piso 47 (B. I, S. 680, a).

contionem: f. **contio,** II, 1. habeo (14 St.) B. I, S. 690, a.

controversiam: nihil habuit tum neque negotii neque controversiae; Verr. I, 27. cum haberent inter se controversias de senatu cooptando; ib. II, 122. ut controversiae nihil haberet; Caecin. 23.

conventus: Romae querimoniae de tuis iniuriis conventusque habebantur; Verr. III, 132.

copiam, copias: f. **copia,** A, II, 1. habeo; imp. Pomp. 27. B, II, 1. habeo (4 St.) B. I, S. 705, b.

coronam: coronam habebat unam in capite; Verr. V, 27.

crimina: habes crimina insidiarum; Deiot. 21.

crudelitatem: tantum .. odii crudelitatisque habuerunt; Tull. 21.

curiam: f. aerarium.

cupiditatem: quam multas cupiditates, quam varias, quam infinitas habuerit; Verr. II, 184. honestatis ... habuisse nimis magnam iudicatus est cupiditatem; Sulla 73. quam (cupiditatem) si nemo alius habuit in consulatu petendo; ib.

custodiam: habetis hominis ... custodiam defensionemque provinciae; Verr. V, 25.

custodem: populus Romanus ... putat se bonum in arationibus fructibusque suis habuisse custodem ac vilicum; Verr. III, 119.

decemviratum: ut ei xviratum habeant; leg. agr. II, 26.

defensionem: putabat se aliquid defensionis habiturum; Verr. I, 149. quam (defensionem) nunc nemo est in Sicilia quin habeat; ib. V, 112. habet defensiones duas; Sest. 134. f. custodiam.

defensorem: in ea civitate consul designatus defensorem non haberet; Muren. 10. quae defensorem habeat; prov. cons. 36.

delectationes: qui ... in ipsa occupatione delectationes alias multas habere possumus; Muren. 39.

deliberationes: quas (deliberationes) habebat .. de re publica; Phil. I, 2.

deos: sese iam ne deos quidem ... habere; div. Caec. 3.

dies: etiam si spatium ... vacuosque dies habuissemus; Verr. a. pr. 56.

difficultatem: perspicio quantum in agendo difficultatis et quantum laboris sit habitura; Cluent. 2. habere videtur ista res iniquitatem, si imperare velis, difficultatem, si rogare; Catil. IV, 7.

dignitatem: f. **dignitas,** II, 1. habeo (6 St.) S. 114, a.

dilectum: f. **delectus,** II, 1. habeo (13 St.) S. 58, a.

diligentiam: si eandem .. diligentiam ... habent adversaria; Qu. Rosc. 6. habetis hominis .. diligentiam; Verr. V, 25.

disputationem: f. atrocitatem.

dolorem: habet magnum dolorem ... reverti; Muren. 89. quamquam proprios dolores suarum rerum omnes habebant; Phil. VIII, 18.

domicilium: f. **domicilium,** II, 1. habeo (4 St.) S. 154, b.

domum: domus tibi deerat? at habebas; Scaur. 45. at habebas (domum); Fr. C. 22.

dubitationem: sin .. foedus illud habet aliquam dubitationem; leg. agr. I, 11.

ducem: f. **dux,** II, 1. habeo; Catil. IV, 19. Sest. 35. Phil. II, 17. V, 42 (S. 170, b).

duritiem: an ego tantam aut animi duritiem habere aut oculorum impudentiam possim; dom. 101.

edictum: f. **edictum,** II, 1. habeo (4 St.) S. 173, b.

eloquentiam: HABES VIRTUTEM ET ELOQUENTIAM; Verr. III, 154.

equitatum: f. cohortem; Phil. XI, 26.

excusationem: earum (excusationum) habere in hoc homine nullam potes; Verr. V, 176. f. **excusatio,** II, 1. habeo (3 St.) S. 262, a.

exemplum: f. **exemplum,** II, 1. habeo (5 St.) S. 263, a.

exercitum: f. **exercitus,** II, 1. habeo (12 St.) S. 266, a.

existimationem: habet existimationem; div. Caec. 72.

exitum: f. **exitum,** II, 1. habeo (4 St.) S. 273, a.

facultatem: f. **facultas,** II, 1. habeo (3 St.) S. 315, b.

familiam: familiam vero quantam ... habeat;

Sex. Rosc. 133 si habeo familiam; Caecin. 55. cum publicani familias maximas ... magno periculo se habere arbitrentur; imp. Pomp. 16. quas (familias) in saltibus || salinis || habent; ib.

fascias: qui manicatam tunicam et mitram et purpureas fascias habere non possumus; Fr. B. XIII, v, 1.

fascis: qui ... fascis et securis haberet; Verr. V, 163. fascis certe habebat; Ligar. 22. quatenus (fascis) haberem? Phil. XIV, 15.

fastigium: ut haberet pulvinar, simulacrum, fastigium, flaminem; Phil. II, 111.

fastos: fastos .. volgo non habebant; Muren. 25.

ferrum: si quid .. ferri habuisti; Sex. Rosc. 97. qui neque ferri quicquam neque scutum habuerint; Caecin. 64.

fidem: f. **fides,** II, 1. habeo (13 St.) S. 342, b.

filiam: is cum haberet unicam filiam; Verr. I, 104. f. alqm; Verr. II, 89.

filium: f. **filius,** II, 1. habeo (6 St.) S. 348, b.

finis: cum finis provinciae tantos haberet; Piso 49.

firmamentum: quae multo plus firmamenti ac roboris habebat; imp. Pomp. 10. sicut ... parum firmamenti et parum virium veritas habet; Cluent. 5.

flaminem: f. auctores. fastigium.

formam: formam adhuc habetis .. et speciem ipsam tyrannorum; leg. agr. II, 32. f. aetatem. artificium.

formidines: habuisti quasdam formidines; Fr. B. XV, v, 2.

formulam: [quae tamen] omnia novas iniurias habent, sed postulationum formulas usitatas; Verr. II, 147. quam formulam Octavianam et Romae Metellus habuerat et habebat in provincia; ib. III, 152.

fortunas: a me se habere vitam, fortunas, liberos arbitrabantur; Piso 25.

fratrem: quae cum clarissimum patrem .. patruos, .. fratrem haberet; Sex. Rosc. 147. f. alqm; Phil. X, 21.

frumentum: sibi habeat frumentum; Verr. III, 202. frumentum provinciae ... non habebant; dom. 11.

fugitivos: habet legionem, habet fugitivos, habet sceleratam impiorum manum; Phil. XI, 16.

fundum: poterat suspicari, te in Italia maritimum habere fundum; Verr. V, 46. fundum habet in agro Thurino M. Tullius paternum; Tull. 14. quem (fundum) se habere usque eo non moleste tulit; ib. quid .. prodest fundum habere? Caecin. 74. si quem (fundum) habes; ib. 95. cum pluris fundos haberet; leg. agr. II, 82.

furta: multo diligentius habere dico Servilium praedam populi Romani quam te tua furta notata atque perscripta; Verr. I, 57.

genus: habetis unum venditionis genus; leg. agr. II, 38.

gladios: quos (gladios) habere certe non liceret; Milo 10.

gloriam: f. admirationem.

granum: ne ... granum ex provincia Sicilia nullum haberemus; Verr. III, 44.

gradus: quod renuntiatio gradus habet || habeat ||; Muren. 18.

gratiam: f. **gratia,** II, 1. habeo (13 St.) S. 423, a.

gratulationes: gratulationibus habendis ... celebramur; Milo 98.

gravitatem: quae tantum habet ipsa gravitatis; Verr. V, 159.

gustatum: facinorosi verae laudis gustatum non habent; Phil. II, 115.

hereditatem: sibi ut haberet hereditatem; Verr. II, 47.

hominem: animi et aurium causa tot homines habet; Sex. Rosc. 134. se habere hominem potentem; Verr. a. pr. 40. iste ... in consilio .. habebat homines honestos e conventu Syracusano; ib. II, 70. hunc hominem in iudicum numero habebimus? ib. 79. habeo ex eis ... homines honestissimos ac locupletissimos; ib. 175. (habemus) unum (hominem) ... sanctum ac diligentem; ib. V, 49. habetis hominem singulari pudore ... amplissimum totius Etruriae [hominem] in utraque fortuna cognitum || cognita ||; Caecin. 104. habetis eum (hominem) ... qui se homines coëgisse fateatur; ib. hosce ego homines ... in acerbissimorum hostium numero habendos puto; Catil. IV, 15. habere eruditissimum hominem Panaetium domi; Muren. 66. f. alqm; leg. agr. II, 64. Cael. 54.

honorem: honoris aliquid haberi (nonne satis fuit ei)? Sex. Rosc. 108. quod viris ... honos habitus est; ib. 137. quibus ego non sum tantum honorem habiturus; div. Caec. 50. habet honorem; ib. 72. habuit honorem ut proditori; Verr. I, 38. tantum ille honorem habendum Siciliae putavit; ib. II, 4. civitates istos honores habent; ib. 137. a quibus tibi iste honos habebatur; ib. 144. ut honorem hominibus habitum in monumentis ... consecrari arbitrentur; ib. 158. qui honos non homini solum habetur; ib. IV, 25. qui honorem illi habuerant; ib. 90. conveniebat ei deorum honores haberi; ib. 151. ne ... minor eis honor haberetur; Tull. 21. quos (honores) habuit amplissimos; Font. 14. quibus ... honorem habere debetis; ib. 15. in x viris faciendis sive fides haberetur sive honos; leg. agr. II, 23. honos haberi homini ... videtur? ib. 60. multi .. honores dis immortalibus iusti habiti sunt ac debiti; Catil. III, 23. qui honos togato habitus ante me est nemini; ib. IV, 5. cui nullus honos ... habitus est; Flacc. 45. sibi habeant ... honores; ib. 104. sibi haberent honores, sibi imperia, sibi provincias, sibi triumphos, sibi alia praeclarae laudis insignia; Sulla 26. vestros .. honores ... nunc a vobis universos habemus; Quir. 5. cum ... honos habitus esset virtuti; Sest. 116. ne tibi hunc honorem a me haberi .. mirere; Vatin. 2. nemini umquam praesenti [Tusculani] maiores honores habuerunt quam absenti M. Caelio; Cael. 5. qui honos ... habitus est togato ante me nemini; Phil. II, 13. ut pro tantis eorum in rem publicam meritis honores eis habeantur; ib. III, 39. magni honores habiti Cn. Pompeio; ib. V, 43. si cuiquam iustus honos habitus est in morte legato; ib. IX, 2. his .. honoribus habitis Ser. Sulpicio; ib. 15. de honore dis immortalibus habendo sententias dicimus; ib. XIV, 22.

hortos: non quo ipse hortos aut suburbanum aut locum omnino ... nullum haberet; Verr. II, 87. habes hortos ad Tiberim; Cael. 36.

hospites: nam cum multos veteres a maioribus Roscii patronos hospitesque haberent; Sex. Rosc. 106.

humanitatem: ut humanitatis non parum haberes; Sex. Rosc. 46.

ignominiam: quod vero .. avocatur a Mutina ... quam habet ignominiam? Phil. VI, 6.

imaginem: quod habuit imaginem L. Saturnini domi suae; Rabir. 24. imaginem, quam tu habes; ib. 25. qui istam (imaginem) habere auderet, inventus est nemo; ib.

immortalitatem: ut is ... immortalitatem habeat a vobis; Phil. IX, 10.

imperium: si habet imperium a populo Romano; Verr. II, 121. quorum in bona liberosque summum imperium potestatemque haberet; ib. III, 45. Varus imperium se habere dicebat; Ligar. 22. qui imperium legitimum habeat; Phil. XI, 26. f. honorem; Sulla 26.

impudentiam: f. duritiem.

impunitatem: ut ... habiturus esset impunitatem et licentiam sempiternam; Milo 84.

infamiam: habuit quandam ille infamiam suam; Flacc. 95.

industriam: si quid in te virtutis aut industriae habuisses; Verr. V, 39.
inimicum: si haberes (inimicum); Verr. V, 74. qui pecuniosum inimicum haberet; Cluent. 77. cum plurimos haberet inimicos; Sulla 23.
inimicitias: quin insitas inimicitias istae gentes omnes et habeant et gerant cum populi Romani nomine? Font. 33.
iniquitatem: f. difficultatem. — iniurias: f. formulam.
insignia: obicias licet ... aliqua habuisse non Romani hominis iusignia; Rab. Post. 25. f. honorem; Sulla 26.
iustar: quae (navis) ... urbis instar habere ... videretur; Verr. V, 89.
intellegentiam: qui ... intellegentiam iuris habuerunt; Phil. IX, 10.
interitum: adventus ... primus equitatus habuit interitum; prov cons. 9.
interpretationem: habetis imperatorum summorum ... interpretationem iuris ac foederum; Balb. 51.
invidiam: Sullanus ager ... tantam habet invidiam; leg. agr. III, 70. invidiam ... habere consulatus ipse nullam potest; Muren. 87.
invitamenta: qui cum multa haberet invitamenta urbis et fori; Sulla 74.
iucunditatem: o consuetudo peccandi quantam habes iucunditatem improbis et audacibus! Verr. III, 176.
iudices: cum ex eo numero iudices haberet; Verr. II, 44. ut eos iudices habeamus; ib. 174. quoniam iudicem ne haberes providisti; ib. III, 97. praeclaros vero existimas iudices nos habere; ib. 223. ecquid sentis ... quos iudices simus habituri? Piso 94. ut eos iudices haberemus; Phil. V, 15.
iudicium: iudicium quod prope omnium fortunarum suarum C. Mustius habuit; Verr. I, 139. qui tum illud iudicium habebant; ib. II, 71. me confitear non iudicium aliquod habuisse de utilitate rei publicae; Planc. 93. populi .. Romani iudicia multa ambo habetis; Phil. I, 36.
ius: quod ... iuris habui; div. Caec. 19. quae (iura) habent a senatu populoque Romano; Verr. III, 38. ut sine lege curiata idem iuris habeant quod haberent ..; leg. agr. II, 29. habeant ius civile (praedia); Flacc. 80. an consecratio nullum habet ius ||religionem||? dom. 125. qui locus ... hoc .. iuris habet; har. resp. 14. si idem nos iuris haberemus quod ceteri; Balb. 29. quod ius perpetuae possessionis habere potuissent? Milo 78. cum ... haberem .. ius legationis liberum; Phil. I, 6. ut imperandi in Syria ... ius potestatemque habeat; ib. XI, 30.
ius iurandum: cum habeas ... integerrimi municipii ius iurandum; Arch. 8.
iussum: nullum populi nostri iussum Gaditanos habere; Balb. 38.
laborem: f. difficultatem; Cluent. 2.
latrones: Dolabella non ita multos secum habuit notos atque insignis latrones; Phil. XI, 10.
laudationem: tibi habe sane istam laudationem Mamertinorum; Verr. IV, 151. tu vero tibi habeto istam laudationem; Flacc. 36.
laudem: si quam habeo laudem; Planc. 66. frugi hominem dici non multum habet laudis in rege; Deiot 26.
lectos: f. amphoras.
legationem: quam habet (legationem); Flacc. 45.
legatos: quos (legatos) Cn. Pompeius habuerit; Font. 43.
legem: Agrigentini [de senatu ||vetere, veterum|| cooptando] Scipionis leges antiquas habent; Verr. II, 123. si legem curiatam non habet; leg. agr. II, 30. quam (legem) nos haberemus; Balb. 20. quam legem (habuisti)? Piso 47. maiores nostri ... leges annalis non habebant; Phil. V, 47. f. aequitatem; Cluent. 159.

legionem: f. fugitivos.
liberos: qui liberos habent; Sex. Rosc. 43. habemus enim liberos parvos; Verr. I, 153. f. fortunas.
libertatem: intellectum est ... eos voluntatem semper eandem, libertatem non eandem semper habuisse; Sest 69.
licentiam: aut quantam voluntatem habent ad hunc opprimendum aut quantam ad male dicendum licentiam; Font. 40. f. impunitatem.
litteras: habeo quas ad eundem litteras misisti; Verr. I, 78.
locum: homines tenues unum habent in nostrum ordinem ... beneficii locum; Muren. 70. f. hortos.
ludum: Plaetorii matrem, dum vixisset, ludum, postquam mortua esset, magistros habuisse; Font. 10.
magistratum: [is qui tum magistratum ||summum|| Syracusis habebat]; Verr. IV, 137. cum ea temperantia magistratus habebamus; imp. Pomp. 41. QUI MAGISTRATUM HABUERIT; Cluent. 148. qui magistratum habuerunt; ib. 156.
magistros: habet .. magistros non ex istis ineptis; sen. 14. f. ludum.
malum: quae ... id habet in se mali; Sex. Rosc. 154.
mandatum: sese a suis civibus haec habere mandata; Verr. IV, 113. ab Lentulo se habere ad Catilinam mandata et litteras; Catil. III, 8. a nobis ... mandatum id certe non habebas; Phil. II, 86.
manubias: f. aurum; leg. agr. II, 59.
manum: f. fugitivos.
materiem: quod Mamertini [materiem] non habent; Verr. V, 47.
misericordiam: misericordiam spoliatio consulatus magnam habere debet; Muren. 87.
mitram: f. fascias.
modum: modum statuarum haberi nullum placet? atqui habeatur necesse est; Verr. II, 144.
momentum: intelleget populus Romanus ... magnitudinem pecuniae plus habuisse momenti; Verr. a. pr. 52. ut sua religio ... aliquid apud vestros animos momenti habuisse videatur; Font. 14. cave quicquam habeat momenti gratia; Muren. 62. f. auctoritatem; Verr. II, 71.
monumentum: monumenta, quae ... populi Romani et erant et habebantur; Verr. I, 11. cum idem monumentum ... haberent; ib. IV, 73.
moram: utinam nihil haberet morae! Phil. VI, 7.
munus: haberet aliquid res publica abs te muneris; Verr. III, 161.
naturam: f. condicionem.
nautas: rogat ut in sua quisque dicat navi se tantum habuisse nautarum; Verr. V, 102. quot quisque nautas habuerit; Verr. V, 102. qui optimam navem, plurimos nautas haberet; Verr. V, 134.
navis: qui navis non modo inanis habuerunt, sed etiam apertas; Verr. V, 104. f. nautas; Verr. V, 134.
necessitatem: profectio voluntatem habuit non turpem, remansio necessitatem etiam honestam; Ligar. 4. mors .. necessitatem habeat fati; Phil. XII, 30.
necessitudines: in quibus (tribubus) magnas necessitudines habet Plancius; Planc. 39.
negotium: nolle se negotii quicquam habere dicebat; Verr. III, 67. quicquid ... habuerit sollicitudinis ac negotii; Cluent. 169. qui in agro Larinati praedia, qui negotia, qui res pecuarias habent; ib. 198. f. controversiam; Verr. I, 27.
nobilitatem: habetis nobilitatem generis gloriosam; Phil. III, 16.
nomen: non habere se hoc nomen ... confitetur; Qu. Rosc. 5. cetera nomina ... habes; ib. 9. multis nominibus, quorum in tabulis iste habet nullum; Verr. I, 100. nam habent illi non nulla ... Latina nomina; ib. V, 112. quae voluptatis

nomen habent; Muren. 13. habent Etrusci libri nomina certa; har. resp. 53. res habebat nomen hoc apud illos; Rab. Post. 28. qui ... habeat nomen; Phil. XI, 26. habet honoris nomen amplissimi; ib. XIV, 25.

nomenclatorem: quid? quod habes nomenclatorem? Muren. 77.

numerum: nemo erat, quin rationem numerumque haberet; Verr. V, 71. si suum numerum naves haberent; ib. 133.

nummos: quasi domi nummos haberet; Quinct. 18. tu eos nummos ... ipse habes; Verr. III, 197.

nuntiationem: nos .. nuntiationem solum habemus, consules et reliqui magistratus etiam spectionem; Phil. II, 81.

nuntios: qui eius modi nuntios seu potius Pegasos habeat; Quinct. 80.

nutriculas: ut haberent reliquorum nutriculas praediorum; Phil. XI, 12.

oblectamenta: ut illi ... haberent haec oblectamenta et solacia servitutis; Verr. IV, 134.

obsides: multos obsides habet populus Romanus; div. Caec. 72.

oculos: si ... oculos non habueris; har. resp. 39.

odium: quod (odium) habuit in equestrem ordinem; Cluent. 151. declaravit quantum haberet odium servitutis; Phil. V, 38. f. crudelitatem; Tull. 21.

offensionem: an reditus in patriam habet aliquam offensionem? prov. cons. 29.

onus: atque ego hoc plus oneris habeo; Verr. III, 4. quid oneris haberes nunquam cogitasti? ib. V, 38.

opinionem: falsam de illis habuit opinionem, malam de vobis; Verr. III, 59. quam (spem atque opinionem) de vobis habet; ib. V, 177. quam (opinionem) de vobis habeo; ib. 183.

oppidum: qui habent oppidum opportuno loco; Verr IV, 21. ut ... oppidum in sua potestate posset ... habere; Sulla 60.

opus: Silanionis opus tam perfectum ... populus potius haberet; Verr. IV, 126.

orationem: ut omnem orationem meam ... de ratione censoria habitam existimari velim; Cluent. 118. quas (orationes) in iudiciis habuimus; ib. 139. ut oratio ex re et ex causa habita videretur; Cluent. 141. quas (orationes) de re publica habuisset; ib. ut ei ... eam primam habeant orationem; leg. agr. II, 1. quoniam non est nobis haec oratio habenda aut apud imperitam multitudinem aut in aliquo conventu agrestium; Muren. 61. cum his haec a me haberi oratio ‖ratio‖ potest; dom. 19. habet orationem talem consul, qualem numquam Catilina victor habuisset; Sest. 28. quae (oratio) est a me prima habita in senatu; Planc. 74. quae (oratio) habetur contra voluntatem eius; Phil. I, 28.

ordinem: quoniam habet seriem quandam et ordinem contracti negotii confectio ipsa tabularum; Scaur. 18.

ornamenta: ipse quidem ... quae habebit ‖habet‖ ornamenta, quae solacia reliqua vitae; Sulla 88.

otium: vellem tantum habere ‖me‖ otii; Flacc. 75 si quid habui otii; har. resp. 19

pacem: pacem haberemus; Phil. II, 90. et pacem stabilem et aliquam rem publicam nobis habere licuisset; ib. XIII, 2.

pallium: P. Rutilius ... soccos habuit et pallium; Rab. Post. 27.

partem: socius ... habet partem; Qu. Rosc. 55. heres ... habet partem; ib. si actio ista ... ullam partem aequitatis haberet aut iuris; Rabir. 14. magnas partis habuit publicorum; Rab. Post. 4. si ullam partem habes sensus; Phil. II, 86.

participem: ceterae feminae ... habere domi fortunarum omnium socium participemque possunt; Font. 47.

patrem: f. fratrem. — patronos: f. hospites.

patruos: f. fratrem.

peculium: hic Diognetus ... vicarium nullum habet, nihil omnino peculii; Verr. III, 86.

pecuniam: populus Romanus habeat (pecuniam); Verr. III, 182. pecuniam illam non haberes; ib. V, 79. quod quisque imperator habeat pecuniae ‖pecuniae habeat‖; leg. agr. I, 13. habes tantam pecuniam; ib. II, 66. illi pecunias habebunt; ib. 72. [non habet (pecuniam)]; Quir. 23. at habet (pecuniam); Rab. Post. 38.

pedes: senatui placere ... liberos posterosque eius quoquo versus pedes quinque habere; Phil. IX, 16.

Pegasos: f. nuntios.

periculum: quid habent eorum inimicitiae periculi? Verr. V, 182.

perturbationes: f. aestus.

phaleras: negasse habere sese (phaleras); Verr. IV, 29.

pilum: ne ullum pilum ... habere dicatur; Qu. Rosc. 20.

poenam: nullam mihi poenam videtur habere id; Piso 95.

pondus: si M. Marcelli tutoris auctoritas apud te ponderis nihil habebat; Verr. I, 144. quae res si rei iudicatae pondus habuisset; Cluent. 116. putasti ... plus falsam epistulam habituram ponderis quam ... simulatum dolorem? Flacc. 93. si mea auctoritas satis apud illos ... ponderis haberet; Balb. 60.

portum: portum ‖portorium‖ .. et scripturam eadem societas habebat; Verr. II, 171.

possessiones: quod in omnium fere finibus possessiones habent; Verr. III, 108. qui possessiones habent; Catil. II, 18. qui magno in aere alieno maiores etiam possessiones habent; ib.

potentiam: sibi habeant potentiam; Flacc. 104.

potestatem: ... rationem et ... potestatem solus habeat; Sex. Rosc. 22. qui summam potestatem habetis; ib. 29. cum summam ipse haberet potestatem; div. Caec. 35. ut homines miseri ... potestatem non habeant; Verr. a. pr. 53. perinde quasi exscribendi potestatem non haberet; ib. I, 98. quantam potestatem habuerit videtis; ib. II, 34. cum potestatem habuerit; ib. IV, 60. nihil se in eo potestatis habere; ib. 75. qui summam potestatem haberet; ib. 141. qui potestatem habuit; ib. V, 111. quia videbat potestatem neminem ... posse habere; leg. agr. II, 27. vidit ... sine curiata lege xviros habere potestatem ‖potestatem habere‖ non posse; ib. 28. ut eidem potestatem habeant iudicum; har. resp. 13. habuit regalem potestatem; ib. 54. ut in te P. Fonteius vitae necisque potestatem haberet; dom. 77. praemii tribuendi potestatem nullam haberemus; Balb. 38. quam potestatem habuisti? Piso 47. eam potestatem omnem vos habetis; Milo 4. si potestatem habeat; Phil. XI, 6. f. imperium; Verr. III, 45. ius; Phil. XI, 30.

praedam: cum integram praedam ... habere posset; Sex. Rosc. 146. non tantam rationem res habet quantam utilitatem atque praedam; Verr. III, 197. f. aurum. furtum.

praedia: habet animi causa rus amoenum et suburbanum, plura praeterea praedia, neque tamen ullum nisi praeclarum et propinquum; Sex. Rosc. 133. in hisce agris tu praedia habere voluisti; Flacc. 71. nihil scio .. nisi quae praedia habuerit; Phil. II, 41. *qui praedium habeat;* Fr. B, XIII, IV, 2. f. negotium; Cluent. 198.

praemium: habeat hoc praemii tua indignitas; Vatin. 11.

praesidium: quis ... locus ... tam firmum habuit praesidium? imp. Pomp. 31. cum ... satis firmum praesidium provincia non haberet; ib. 45. ut habeam satis praesidii ad ea ... transigunda;

Catil. IV, 14. quae (praesidia) habemus; Phil. III, 36. praesidii nihil haberemus; ib. IV, 3. a quo praesidium res publica ... tantum haberet: ib. VI, 20. hic quidem etiam praesidia habeo; ib. XII, 23.

pretium: annona porro pretium ... fructuum non habet; Verr. III, 227.

provinciam: quod habent propinquam, fidelem fructuosamque provinciam; Verr. II, 6. qui omnes provincias habuerunt; ib. III, 209. ut .. praetores annuas provincias habeant; prov. cons. 17. qui consul Kalendis Ianuariis habere provinciam debet; ib. 36. Ianuario, Februario provinciam non habebit; ib. 37. quam provinciam P. Lentulus ... cum ... haberet; Piso. 50. [nullam se habere provinciam] ... iudicaverunt; Phil. III, 25. hanc enim habebat semper in ore provinciam; ib. 26. ut haberet Galliam ultimam aptissimam ad bellum renovandum ... provinciam; ib. XIII, 37. f. honorem; Sulla 26.

pudorem: haud scio an malim ... amicos tuos plus habuisse pudoris et consilii; Piso 39

pulvinar: f. fastigium.

quaestionem: mortis .. de servis .. quaestionem habere filio non licet; Sex. Rosc. 78. quaestionem de his haberi non volt? ib. 122. quaestionem habere de viri morte constituit; Cluent. 176. habetur de integro quaestio; ib. 177. quaestio de viri morte habebatur et de quibus servis habebatur? ib. 182. cum quaestionem habuisses Romae; ib. cum haberetur de furto quaestio; ib. 183. habitae Larini quaestiones; ib. 191. novam quaestionem nullam haberemus; Milo 14. quae (quaestiones) sunt habitae; ib. 59. quaestionibus habitis; ib. 73. verberibus ac tormentis quaestionem habuit pecuniae publicae; Phil. XI, 5.

querimoniam: in ea querimonia, quam sum habiturus de istius crudelitate; Verr. V, 72. f. conventus.

rapinas: f. caedem.

rationem: si non hominis, at humanitatis rationem haberet; Quinct. 97. ut et amicitiae nostrae et dignitatis illius habita ratio esse intellegatur; Verr. a. pr. 19. habeo autem certam viam atque rationem; ib. 48. temporis ... habenda ratio est diligenter; ib. I, 32. nam cum omnium sociorum .. rationem diligenter habere debetis; ib. II, 2. habuit et dignitatis et aetatis ... rationem; ib. 48. hoc rationis habebant; ib. 70. qui ... humanitatis rationem habuisset; ib. 97. huius ego pecuniae ... non habui rationem neque habere potui; ib. 153. cum statua se eius habuisse temporis rationem, quo posita esset; ib. 159. habui rationem eorum annorum; ib. 182. quicum tantae pecuniae rationem haberet; ib. 187. defero ... hunc Verrucium ... quicquam cum Carpinatio rationis habuisse; ib. 188. an tibi unius anni aut biennii ratio fuit habenda? ib. III, 43. atque ut intellegatis ab isto ... nec vectigalium nec posteritatis habitam esse rationem; ib. 128. sed ego habebo rationem auctoritatis meae; ib. 164. quam habet rationem ... aequitatis? ib. 195. in ornatu urbis habuit victoriae rationem; ib. IV, 120. habeo rationem quid ... acceperim; ib. V, 36. Syracusani, homines periti, ... habebant rationem omnes .. piratarum; ib. 71. habita est a multitudine ratio temporis, habita tumultus, habita etiam dignitatis existimationisque communis; ib. 94. hanc rationem habere coepit; ib. 101. hoc rationis habuit; Caecin. 2. quod aequitatis censeant rationem, non verbi haberi oportere; ib. 66. quorum vobis ... habenda est ratio diligenter; imp. Pomp. 17. coges me ... habere rationem meae dignitatis; Sulla 46. possem aliquid in ea re necne ratio non habebatur; dom. 16. cum hac aliquid adulescentem hominem habuisse rationis ... perflagitiosum esse videatur? Cael. 50. quae .. omnia ... perfacilem rationem habent reprehendendi; ib. 62. si ... respondeam, me communis utilitatis habere rationem; prov. cons. 18. intellego ... nos ... in provinciis decernendis perpetuae pacis habere oportere rationem; ib. 30. alter belli Gallici rationem habet; ib. 36. si esset habenda ratio praemiorum; Milo 97. quia rationem habendam maxime arbitror pacis atque otii; Phil. I, 16. ut absentis eius ratio haberetur; ib. II, 24. uti .. C. Pansa A. Hirtius consules ... rationem agri habeant ||habent, haberent||; ib. V, 53. senatui placere ... eius .. rationem ... ita haberi, ut ||prout|| haberi per leges ||lege|| liceret; ib. 46. quod si habenda cum M. Antonii latrocinio pacis ratio fuit; ib. XII, 107. vitae censetisne ... habendam mihi aliquam esse rationem? ib. 21. f. aerarium . argumentum . consuetudinem . numerum . potestatem; Sex. Rosc. 22. praedam.

recuperatores: haberet eosdem recuperatores; Flacc. 49.

reditum: habes reditum meum; Piso 53.

rediviva: rediviva sibi habeto; Verr. I, 148.

religionem: si nullam religionem sors habebit; Verr. I, 38. quod si illa sollemnis comitiorum precatio ... tantam habet in se vim et religionem; Muren. 1. cum habeas amplissimi viri religionem; Arch. 8. dedicatio magnam .. habet religionem; dom. 127. f. aequitatem; Cluent. 159.

repulsas: quae (repulsae) saepe eius modi habitae sunt; Planc. 52.

rem: cum habeam rem non dubiam; Cluent. 64. quas (res) habebant; Phil. I, 6. qui suam rem nullam habent; ib. II, 15. illam suam suas res sibi habere iussit; ib. 69. f. negotium.

rem publicam: quam rem publicam habemus? Catil. I, 9. eam rem publicam habuistis; Quir. 14. si quidem ... habere rem publicam cogitaretis; Sest. 81. hodie rem publicam nullam haberetis; Milo 89 ut ... rem publicam pro nihilo haberemus; Phil. I, 14. rem publicam scelere Antonii nullam haberemus; ib. III, 3. hic vester hostis ... habet nullam rem publicam; ib. IV, 14. f. aerarium. pacem.

respectum: cum respectum ad senatum et ad bonos non haberet; Phil. V, 49. ut eo ex acie respectum haberemus; ib. XI, 26.

reum: si haberes nocentem reum; Muren. 46. habes ... confitentem reum; Ligar. 2.

robur: f. aetatem. firmamentum.

sacerdotem: f. auctorem.

sacerdotium: UT IS HABERET ID SACERDOTIUM; Verr. II, 127.

Salios: f. auctorem.

sanitatem, sapientiam: qui .. habent aliquid non solum sapientiae sed etiam sanitatis; Marcell. 32.

scientiam: in quo habes scientiam quaestuosam; Phil. II, 8.

scriptores: quam multos scriptores rerum suarum magnus ille Alexander secum habuisse dicitur; Arch. 24.

scriptum: cur in adversariis scriptum habebas? Qu. Rosc. 9. qui scriptum non habent; Verr. V, 48.

scripturam: f. portum.

scutum: f. ferrum.

scyphos: binos (scyphos) habebam; Verr. IV, 32.

securis: f. fascis.

sedem: f. domicilium.

senatorem: habeatis sane istum vobiscum senatorem; Verr. II, 77.

senatum: hic munitissimus habendi senatus locus; Catil. I, 1. cum in Capitolio senatum duo consules haberent; dom. 7. per quos (dies) senatum haberi liceret; Sest. 74. senatum etiam reges habebant; Phil. III, 9. Antonio senatum habente; ib. ut senatum tuto consules ... habere possent; ib. 13. cum .. tuto haberi senatum sine praesidio non posse iudicavistis; ib. cum senatum haberet; ib. 30. uti senatus ... tuto haberi possit; ib. 37.

ut primum ... libere ‖tuto‖ senatus haberi potuit; ib. V, 30. cum ... senatum te habiturum non arbitraremur; ib. X, 1.

sensum: mirari solebam istum in his ipsis rebus aliquem sensum habere; Verr. IV, 33.

sententiam: cuius omnis oratio hanc habuit primo sententiam; Verr. IV, 138.

seriem: f. ordinem.

sermones: quod eius modi sermones de se habuerint; Verr. V, 102.

servum: vos ... omnis eius servos habetis; Sex. Rosc. 77. ego servum nullum habeo; ib. 145. servos artifices pupilli cum haberet domi; Verr. I, 92. si vero ne habeas quidem servum; Caecin 55. servos novem se professi sunt habere; Flacc. 48.

sestertios: si HS miliens in iudicium haberet; Qu. Rosc. 50. quaternos HS ... ego habebo; Verr. III, 197.

signum: non arbitror illum negaturum signa se plurima, tabulas pictas innumerabilis habere; Verr. I, 60. ut ... unum signum Byzantii ex maximo numero nullum haberent; prov. cons. 7. nullum .. habes ... signum alienae a te voluntatis; Ligar. 6.

similitudinem: nihil habet similitudinis ista accusatio; Balb. 49. omnes .. tantam habent similitudinem inter se; Phil. XIII, 28. f. consuetudinem.

simulacrum: f. fastigium.

simultates: quas (simultates) mecum habebat; Planc. 76.

soccos: f. pallium.

socios: at socii in hostium numero sese abs te habitos queruntur; Verr. II, 166. f. participem.

solacia: f. oblectamenta. ornamenta.

socerum: habet socerum, virum optimum; leg. agr. II, 69.

socrum: socrum .. sibi habeat; Flacc. 73.

sollicitudinem: f. negotium.

sororem: cuius sororem habes in matrimonio; Verr. III, 168.

spatium: f. diem.

speciem: qui civis ... speciem haberet; Phil. XI, 5.

specimen: quod specimen habuit hic civis innocentiae; Piso 95.

spectionem: f. nuntiationem.

spem: spem summam habere ... debeat; Quinct. 5. habet spem; div. Caec. 72. quam spem nunc habeat in manibus; Verr. a. pr. 16. iste ... bonam spem habuisset; ib. 42. in quo spem essetis habituri; imp. Pomp. 59. cum omnes ... in [eo] ipso vos spem habituros esse dixistis; ib. si quam spem in Cn. Pompeio exercitus habeat aut agrorum aut aliorum commodorum, hanc non habiturum (putant); leg. agr. II, 54. qui spem salutis in alia ratione non habuerit; Cluent. 64. quis .. ullam ullius boni spem haberet in eo; sen. 11. constituetis ... nec ... quicquam habiturum spei fuisse (quemquam); Cael. 2. spem habere a tribuno plebis; Piso 12. numquam existimavi spem ullam esse habituros Milonis inimicos ad eius ... salutem exstinguendam; Milo 5. f. opinionem; Verr. V, 177.

statum: statum, quem habetis; leg. agr. II, 103.

subsidium: ut ipsa acies subsidium haberet etiam transmarinum; Phil. XI, 26.

subsortitionem: quod C. Verres ... subsortitionem eius in eo codice non haberet; Cluent. 91.

suspicionem: ea res ... minime firmam veneni suspicionem haberet; Cluent. 174. ut .. nihil habeat suspicionis; ib. 175. si quid (suspicionis) habet; ib. si habet Asia suspicionem luxuriae quandam; Muren. 12. quamquam ne id quidem suspicionem coitionis habuerit; Planc. 53.

tabulas: tabulas habet an non? si non habet, quem ad modum pactio est? si habet, cur non nominas? Qu. Rosc. 25. habeo ... tabulas omnis; Verr. I, 60. horum .. temporum ... habeo tabulas et tuas et patris; ib. 61. qui tabulas haberent; ib. II, 182. cum ... in manibus tabulas haberemus; ib. 187. me enim tabulas tuas habere ... oportebat; ib IV, 36. se .. habere argentarii tabulas; Caecin. 17. quas haberet in vestibulo tabulas; Fr. B. XV, III, 1. f. signum; Verr. I, 60.

taurum: taurus, quem ... Phalaris habuisse dicitur; Verr. IV, 73.

tectum: qui ... tectum ... iam nullum haberet; dom. 116.

telum: ut ... non hominis occidendi causa habuisse telum iudicaretur; Milo 11.

tempus: temporis ... satis habui; Quinct. 3. ut ... ad dicendum temporis satis habere possim; Verr. II, 2. tempus habes tale quale nemo habuit umquam; Phil. VII, 27.

testimonium: si non alia ... [testimonia] in causa haberem; Qu. Rosc. 37. habeo enim testimonium [publicum] tuum; Verr. I, 78. habeat .. huius tanti facti ... testimonium sempiternum; Phil. V, 37.

testem: ut uno minus teste haberet; Verr. I, 149. questus es pluris te testis habere de Voltinia (tribu); Planc. 54. f. alqm. Cael. 54.

timorem: si quem (timorem) habetis; Milo 4.

toreumata: Verri dicitur, habere eum perbona toreumata; Verr. IV, 38.

tribum: qui tribum non habeat; Phil. VI, 12.

tribunos: ut ipse ille annus ... octo tribunos haberet; sen. 4. quos (tribunos) .. habueram; Sest. 69.

triumphos: qui tot habet triumphos ..., tot victorias bellicas; Balb. 9. f. honores.

tunicam: f. fascias.

turpitudinem: si in illo poena legitima turpitudinem non habuit; dom. 83. quid .. habet turpitudinis? Scaur. 32. quae (lex) turpitudinem summam habeat; Phil. I, 21.

vadimonia: cum ceteris quae habebat vadimonia differt; Quinct. 23.

varietatem: quae ... varietatis minus habebit; Verr. III, 10.

vastationes: f. caedes.

vectigalia: qui alia vectigalia non haberet; Verr. III, 20.

venenum: quos venenum habuisse ipsos comperissent; Cluent. 36. habuisse aiunt domi (venenum); Cael. 58.

versum: dixit versum Graecum cum eadem sententia, quam etiam nos habemus Latinum; Deiot. 25.

vestigium: non .. sentis ... te extra munitiones tuas vestigium ubi imprimas non habere? Phil. XIII, 30

viam: f. rationem; Verr. a. pr. 48.

vicarium f. peculium. — victorias: f. triumphos.

villam: qui ager .. villam habuit; Qu. Rosc. 33.

villicum: f. custodem.

vinculum: omnes artes ... habent quoddam commune vinculum; Arch. 2.

viperam: etiamne in sinu atque in deliciis quidam optimi viri viperam illam ... habere potuerunt? har. resp. 50.

virum: quod virum non haberet; Verr. I, 64.

virtutem: qui si quid ... virtutis habuisset; Cluent. 171. ut ... virtutem animi non haberet; Quir. 20. f. industriam.

vim: vim in inquirendo tantam habui; Verr. I, 16. quantam (vim) habere poteram; ib. quae res cum ad pactiones iniquissimas magnam vim habuit; ib. III, 38. res ipsa ... habet hanc vim; Font. 3 hoc quam habet vim? Caecin. 39. eandem vim habet aequitatis ratio; ib. 58. qui vim armatorum haberent ad nocendum; ib. 63. quantam vim habeat ad coniungendas amicitias ... naturae similitudo; Cluent. 46. quantam vim naturae bonitas haberet; sen. 25. ut etiam si iure esset

rogatum, tamen vim habere non posset; Sest. 73. id habet hanc vim; Balb. 36. non habet eam vim ista accusatio; Ligar. 11. f. auctoritatem; Verr. II, 71. religionem; Muren. 1. — vires: nondum statuo te virium satis habere; Sulla 47. quicquid habuit virium; Phil, X, 16. f. firmamentum.

vitam: fac ... me .. a te habere vitam; Phil. II, 60. f. fortunas.

vitium: quae (vitia) a natura habebat; Cluent. 72. videte quid ea vitii lex habitura fuerit; Milo 33.

voluntatem: quam (voluntatem) ego semper habuissem; Verr. IV, 145. quam (voluntatem) semper habuistis erga me; leg. agr. III, 2. f. libertatem. licentiam. necessitatem; Ligar. 4.

voluptatem: quid haberent voluptatis ... intellexi; Quir. 4. f. caritatem.

voces: quas (voces) habuisse ||iactavisse|| in contione domestica dicebatur; Muren. 50.

usum: usum in re publica .. magnum iam habere et debes et potes; Phil. X, 6.

utilitatem: quid habeat utilitatis vera laudatio; Verr. V, 37. f. dignitatem. rationem.

uxorem: solere aiunt reges barbaros ... pluris uxores habere; Verr. III, 76. uxorem eius parum poterat ... secum habere; ib. V, 82. habet uxorem; dom. 34. qui habet Aricinam uxorem; Phil. III, 17.

Lücke: aptam et ratione dispositam se habere existimant; Sex. Rosc. 132.

IV. **mit prädicativem Zusatz**: 1. **Substantiva**: habet adversarium P. Quinctius verbo Sex. Naevium, re vera huiusce aetatis disertissimos; Quinct. 7. si funus id habendum est ||sit||; ib. 50. alter ... vetus ac nobilis gladiator habetur; Sex. Rosc. 17. hominem longe audacissimum .. habuimus ... C. Fimbriam et ... insanissimum; ib. 33. si domus haec habenda est potius quam officina; ib. 134. nisi eundem et adversarium et testem habuerit Roscius; Qu. Rosc. 9. dicebam eos habere actorem Q. Caecilium; div. Caec. 4. hunc iudicem ... non habebimus; Verr. a. pr. 29. Q. Manlium et Q. Cornificium ... iudices non habebimus; ib. 30. qui apud Tenedios sanctissimus deus habetur; ib. I, 49. quem iste conlegam nisi habuisset; ib. 118. qui quattuor in una provincia quaestores studiosissimos defensores propugnatoresque habuerit; ib. II, 12. eum praeter Marcellos patronum ... habere neminem; ib. 36. inimicos habeo civis Romanos; ib. 166. ut auctorem rumorem haberetis sermonemque hominum ||sermonemque omnium||; ib. III, 49. Apronius stipatores Venerios secum habebat; ib. 65. ita populos habent universos non solum conscios libidinis suae, verum etiam ministros; ib. 76. hunc tu in hac causa testem ... habebis; ib. 97. grave crimen est ... praetorem socios habuisse decumanos; ib. 130. quem tu in coborte tua Cassianum iudicem habebas; ib. 137. verum ut istos ego iudices tam severos, tam diligentis ... non habeam; ib. 143. Albam habebo iudicem; ib. 146. cum ... mecum duos frugalissimos homines scribas haberem; ib. 182. eos scribas tecum disceptatores huius criminis habebo; ib. 184. habeo iudices tecum principes civitatis, P. Servilium et Q Catulum; ib. 210. is apud illos habetur deus; ib. IV, 96. Apollonius adfirmare se omnino nomine illo servum habere neminem; ib. V, 17. inimicum habebas neminem; ib. 74. quem iste in decumis ... praecursorem habere solebat et emissarium; ib. 108. quam haberet adiutricem scelerum, furtorum receptricem, flagitiorum omnium consciam; ib. 160. quod homo minus idoneus habetur; Caecin. 24. de vi te ipsum habebo iudicem; ib. 48. quae filios habuit M. et N. Aurios et Cn. Magium et filiam Magiam; Cluent. 21. habebit igitur ... curia senatorem, populus Romanus iudicem, res publica civem sine ignominia quemquam? ib. 129. nos omnium rerum ... dominos habebimus; leg. agr. II, 21. habemus .. a Caesare ... sententiam tamquam obsidem perpetuae in rem publicam voluntatis; Catil. IV, 9. qui se popularis haberi volunt; ib. 10. habeatur vir egregius Paulus ille; ib. 21. quos in provincia ... omnis et liberalitatis et virtutis suae testis habuerat; Muren. 37. nos quoque habuimus scenam competitricem; ib. 40. isti testes habebuntur? Flacc. 21. habebat .. rhetor iste *discipulos* adulescentis quosdam locupletis; ib. 47. si hunc habent auctorem Tralliani doloris sui, custodem litterarum, ... testem iniuriae, ... auctorem querellarum; ib. 53. quae gens Ionum habetur; ib. 64. quem habuit ille pestifer annus et maxime fidelem et minime timidum ... defensorem salutis meae; sen. 8. huncine vos ... auctorem habetis et magistrum publicae religionis? dom. 104. habeo auctores ac magistros religionum colendarum maiores nostros; har. resp. 18. habebat inimicum C. Marium; Sest. 37. habebam inimicum non C. Marium, ... sed duo importuna prodigia; ib. 38. quin ille sanguis tribunicius ... consules ultores et defensores esset habiturus; ib. 43. conlegas adiutores habebat; ib. 87. alteri optimates et haberi et esse (se) voluerunt; ib. 96. optimates habebantur (ii); ib. qui populares habebantur; ib. 105. (ii) graves et magni homines habebantur; ib. qui populares non habebantur; ib. 113 qui populares habentur; ib. 114. hi .. habiti sunt optimatium principes, auctores et conservatores civitatis; ib. 138. hi graves, hi principes, hi duces, hi auctores ... semper habiti sunt; ib. 139. conlegas habuisti viros fortis novem; Vatin. 16. dixeritne L. Vettius ... sese auctores et impulsores et socios habuisse sceleris illius eos viros; ib. 24. habet a M. Caelio res publica .. duas accusationes vel obsides periculi vel pignora voluntatis; Cael. 78. quod habeo auctorem P. Servilium; prov. cons. 1. hosce .. imperatores habebimus? ib. 15. si illius voluntatis generum eius habeo testem; ib. 43. ut Pompeius ... Memmium .. habere quaestorem coeperit; Balb. 5. qui pueritiae tempus extremum principium habuit bellorum; ib. 9. quem ... legati nostri ... interpretem secum habere voluerunt; ib. 28. prius .. Gallus, dein Gallicanus, extremo Semiplacentinus haberi ... coeptus est; Piso fr. 6. ille dolor meus ..., vestrum quidem scelus ac dedecus haberetur; ib. 32. quoniam te non Aristarchum, sed Phalerin grammaticum habemus; ib. 73. quem iudicem ex illis aut tacitum testem haberes; Planc. 43. cum eos iudices habere nolueris; ib. 46. quem tu habebas reum; ib. 55. huius gloriae ... socium habes neminem; Marcell. 7. ut non solum tetrarches nobilis, sed etiam optimus pater familias et diligentissimus agricola et pecuarius haberetur; Deiot. 27. quod si saltatorem avum habuisses neque eum virum; ib. 28. hunc tu cum auctorem et praeceptorem omnium consiliorum ... debuisses habere; Phil. II, 14. habet ... clarissimos viros res publica auctores; ib. 36. habebat ducem Gabinium; ib. 48. eum ... dominum habere velles; ib 85. quem conlegam habebas; ib. quos clientis nemo habere velit; ib. 107. habet ... res publica adulescentis nobilissimos paratos defensores; ib. 113. cuius pater Numitoriam ... habuerit uxorem; ib. III, 17. ut ... is habeat iam patronos etiam consularis? ib. V, 5. eae leges non sunt habendae; ib. 10. quos hospites habere nemo velit; ib. 15. ille adversariorum partibus agrum Picenum habuit inimicum; ib. 44. qui .. se ab senatu ... senserit civem carum haberi; ib. 49. quem clientem habere nemo velit; ib. VI, 12. qui illum civem habendum putet; ib. 16. qui .. propter levitatem populares habebantur; ib. VII, 4. ut populum Romanum comitem haberemus; ib. 22 nunc habemus ducem (populum Romanum); ib. cum videant se mimos et mimas habere vicinos; ib. X, 22. qualis .. hostis habendus est is? ib. XI, 3. si ... homo habendus est (is); ib. XIII, 2. qualem Pompeium res publica habitura sit civem; ib. 10. victum Ciceronem du-

cem habuistis; ib. 80. quem .. aut amicum habere potest is ... aut clientem; Fr. B. VIII, 2.

2. **Adiectiva:** ut summa haberem cetera; Quinct. 3. qui vocem venalem habuerat; ib. 13. suos propinquos ac necessarios caros et honestos ... haberi volunt; ib. 38. hoc indignissimum est, vos idoneos habitos; Sex. Rosc. 8. qui neminem neque servum neque libertum improbum habeat; ib. 22. ut ... id ratum haberet? ratum babebit Roscius; Qu. Rosc. 3. quartum quem sit habiturus non video; div. Caec. 49. auctoritas ... civitatisque maiestas gravis habebatur; ib. 69. forsitan meliores illi accusatores habendi sint; Verr. I, 98. qui ... omnia .. habuisset aequiora et placabiliora quam animum praetoris; ib. II, 95. quin is venalem in Sicilia iuris dictionem habuerit; ib. 119. minus enim liberas omnium rerum voluntates habebat; ib. III, 3. qui civium Romanorum iura ac libertatem sanctam apud omnis haberi velit; ib. 6. perattentos vestros animos habuimus; ib. 10. Halicyenses ... ipsi agros immunis habent; ib. 91. quae ipse semper habuit venalia; ib. 144. IN COHORTE CARUS HABERIS; ib. 155. peculiarem habes aliquam Siciliam; ib. 172. hominum existimatio gravis habebatur; ib. 210. quid ... praeterea est quod aut liberum possit habere ille arator ac dominus in potestate suorum fructuum aut in ipsis fructibus solutum? ib. 227. si quid venale habuit Heius; ib. IV, 10. illa se habuisse venalia; ib. 16. X. Verres ornamentorum || ornamentis || ... habeat plenam domum, villas refertas; ib. 126. quorum animos iam ante habueris inimicos et invidos; ib. V, 182. agros, vias denique infestas habebant; Tull. 19. nihil est quod quisquam sese habere certum aut a patre accepturum aut relicturum liberis arbitretur; Caecin. 73. qui ... Italiam tutam habebamus; imp. Pomp. 55. vehementis habeat repentinos impetus; Cluent. 5. habet incertos ac nullo iure possessos (agros), ... habet publicos; leg. agr. III, 14. hanc tantam, tam exitiosam haberi coniurationem a civibus numquam putavi; Catil. IV, 6. quae (via) popularis habetur; ib. 9. misericordes habebimur; ib. 12. habetis ducem memorem vestri, oblitum sui; ib. 19. habuit hic lege Titia provinciam tacitam et quietam; Muren. 18. peritus .. haberi nemo potest; ib. 28. amantissimos populi Romani fidelissimosque socios, miseriores habes quam aut Mithridates aut etiam pater tuus habuit umquam? Flacc. 71. hunc patronum ... si in omni fortuna ... incolumem habere non potuerunt; Sulla 61. qui .. apud omnis sancti sunt habiti; Arch. 31. quod si parentes carissimos habere debemus; sen. 2. qui non omnium iudicio sceleratissimus haberetur; dom. 108. LOCA SACRA ET RELIGIOSA PROFANA HABERI; har. resp. 9. cum refertam urbem atque Italiam fanorum haberemus; ib. 28. quem unum habemus ... fidelissimum ... atque amantissimum nostri nominis; ib. 29. hoc unum habet proprium; Sest. 29. (cupiditates) faciles et tolerabiles haberi solent; Cael. 28. crudelis haberetur; prov. cons. 10. amicos habet prudentiores quam Gabinius; ib. 14. id habent hodie leve et semper habuerunt; Balb. 51. ut eos ... caros habetis; ib. 59. quarum (imaginum) simile habes nihil praeter colorem; Piso 1. contumeliosa habenda est oratio; Planc. 6. hic ... id ... voltu promptum habuit et lingua; ib. 34. Teretinam (tribum) habuerat venalem; ib. 43. levem habebit auctorem; ib. 57. quae nullam habeat amicam populo Romano ac liberam civitatem; Scaur. 44. neque enim posset aut Athala ... aut P. Nasica ... non nefarius haberi; Milo 8. duos se habere semper amicissimos sperasse; ib. 68. cuius voluntatem carissimam semper habuisti; Ligar. 37. nihil habet nec fortuna tua maius ... nec natura melius; ib. 38. quem conscium tanti sceleris haberet; Deiot. 21. tu cum principem senatorem, civem singularem tam propinquum habeas; Phil. II, 15. ille Tarquinius ... non crudelis, non impius, sed superbus est habitus et dictus; ib. III, 9. ut haberet omnia commoda, beneficia, iura regni venalia? ib. 10. cognitum .. esset quam multos in civitate turpis haberemus; ib. V, 16. duos Cn. Pompei ... filios incolumis haberemus; ib. V, 39. qui (honos) maximus haberi potest mortuo; Phil. IX, 14. quos omnes carissimos habent; ib. X, 4. habet inimicissimam Galliam; ib. 10. ut omnia ... legitima et iusta haberentur; ib. XI, 28. paratum habet imperatorem C. Cassium ... res publica contra Dolabellam nec paratum solum, sed peritum atque fortem; ib. XI, 35. nec privatos focos nec publicas leges videtur nec libertatis iura cara habere; ib. XIII, 1.

3. **Participia:** nam iste cum eo litem contestatam habebat; Qu. Rosc. 35. ad meam fidem, quam habent spectatam iam et cognitam; div. Caec. 11. hanc habent arcem minus aliquanto ... munitam; ib. 18. quam (spem) habent in legis ... severitate positam; ib. 21. quam (spem) propositam nobis habemus; ib. 72. quaestura ... quid aliud habet in se nisi [Cn. Carbonem spoliatum] a quaestore suo ... nudatum et proditum consulem, desertum exercitum, relictam provinciam, sortis necessitudinem religionemque violatam? Verr. a. pr. 11. ita triennium ... distributum habere; ib. 40. omne illud tempus ... habeat per me solutum ac liberum; ib. I, 33. in hisce solis rebus indomitas cupiditates atque effrenatas habebat; ib. 62. is A. Trebonium fratrem habuerat proscriptum; ib. 123. aedem Castoris, iudices, P. Iunius habuit tuendam de L. Sulla Q. Metello consulibus; ib. 130. pretio habere addictam fidem et religionem; ib. II, 78. quem ad modum in tabulis scriptum habes; ib. 106. ut ... omnes decumas ad aquam deportatas haberent; ib. III, 36. deportatum habeas ante Kalendas Sextilis; ib. 37. ut ante Kalendas Sextilis decumas deportatas haberet; ib. 51. is cum arationes magnas conductas haberet; ib. 53. attendite, apparitores a praetore adsignatos habuisse decumanum; ib. 61. quod habere clausa non potuerit sua consilia de Verre; ib. 63. conductum habebat HS sex milibus; ib. 93. sic habuisti statutum cum animo ac deliberatum; ib. 95. Verrem emptos habere iudices; ib. 145. dum forum dis immortalibus populoque Romano habuit ornatum; ib. IV, 6. quod celari opus erat, habebant sepositum et reconditum; ib. 23. apud alium quoque eas habuisse depositas; ib. 29. nec scriptum habeo ..; ib. 36. statuerunt nihil se tam clausum neque tam reconditum posse habere; ib. 42. portus habet prope in aedificatione aspectuque urbis inclusos; ib. 117. ei ... conversam iam habent demonstrationem suam; ib. 132. quas (litteras) in aerario sanctiore conditas habebant; ib. 140. cum ipsi Siculi res suas .. constitutas habeant; ib. V, 8. pecuniam ... numeratam in praesentia non habere; ib. 17. habemus hominem in fetialium manibus educatum; ib. 49. habetis unius civitatis firmum auxilium amissum ac venditum pretio; ib. 60. ut metum iudicii propositum habere deberes; ib. 74. qui solus habuerit constratam navem et minus exinanitam; ib. 104. hominem, custodiis ... vinctum, clausum habuisses; ib. 168. quorum templis ... bellum sacrilegum semper impiumque habuit indictum; ib. 188. eum autem emptum habebat; Tull. 16. quae comperta habemus; Font. 29. quid enim refert aedis aut fundum relictum a patre aut aliqua ratione habere bene partum? Caecin. 74. qui colonus habuit conductum de Caesennia fundum; ib. 94. in ea provincia pecunias magnas conlocatas habent; imp. Pomp. 18. quod de his duobus habuerint compertum; Cluent. 127. si quis in orationibus nostris ... auctoritates nostras consignatas se habere arbitratur; ib. 139. ut eum nuptiis adligatum simul et testamenti spe devinctum posset habere in potestate; ib. 179. bellum nescio quod habet susceptum consulatus cum tribunatu;

leg. agr. II, 14. habet agros non nullos .. socer meos desertos atque longinquos; ib. III, 14. si libertatis spem propositam non haberent; Rabir. 15. habemus ... senatus consultum .. inclusum in tabulis tamquam in vagina reconditum; Catil. I, 4. ad certas res conficiendas certos homines delectos ac descriptos habebat; ib. III, 16. habetis consulem ex plurimis periculis ... ad salutem vestram reservatum; ib. IV, 18. habetis omnis ordines, omnis homines, universum populum Romanum ... unum atque idem sentientem; ib. 19. ne ab ipso ... concessam videamur habere licentiam fingendi; Muren. 20. ut haberet in consilio et fratrem ab inferis ... et omnis Metellos ... paene ex Acheronte excitatos; sen. 25. cum ... decuriatos ac descriptos haberes exercitus perditorum; dom. 13. homines seditiosi ... conductas habent contiones; Sest. 104. num vos existimatis ... quemquam illorum veterum ... ullum umquam in contione habuisse conductum? nemo habuit; ib. 105. quod (odium) in bonos iam inveteratum habebatis; Vatin. 6. omnes habuerunt leges promulgatas, in eis multas meus necessarius; ib. 16. habuit .. ille ... permulta maximarum non expressa signa, sed adumbrata virtutum; Cael. 12. vis nobilis mulier illum filium ... habere tuis copiis devinctum; ib. 36. quae haberet palam decretum semper aliquem; ib. 38. (eum) addictum, deditum, obstrictum vobis habebitis; ib. 80. quod eas ita partas habent ei; prov. cons. 3. is ut eam desponsam, non decretam habere videatur; ib. 36. [ut ... Italiam munitam haberemus]; Piso 82. hic habuit studia suorum ardentia; Planc. 20. quas (tribus) is largitione devinctas haberet; ib. 37. duorum maximorum criminum auctores ... omni facinore ... deformatos habetis; Scaur. 13. video .. quam sit odiosum habere eundem iratum et armatum; Phil. I, 27. nisi vero .. maioribus habes beneficiis obligatos, quam ille quosdam habuit ex eis; ib. II, 116. omnis habeo cognitos sensus adulescentis; ib. V, 50. de Caesare satis ... dictum habebo; ib. 52. poteritis .. exploratam habere pacem; ib. VII, 16. haec habet proposita; ib. X, 23. quorum habetis cognitam voluntatem in rem publicam; ib. XIII, 13. a quo .. vitam habemus e tuis facinerosissimis manibus ereptam? ib. 25.

habilis, handlich: arma, quae cuique habilia ||habitalia|| atque apta essent; Tull. 18.

habitatio, Wohnung: sumptus unius generis obiectus est, habitationis; Cael. 17.

habito, wohnen, bewohnen: I. a l q s: qui ... ruri semper habitarit; Sex. Rosc. 39. quae cum patre habitaret; Verr. I, 64. qui Myndi habitabant; ib. 87. qui habitant in provincia; ib. 118. Verres ... [non solum] Thermis saepe numero fuisset [sed etiam habitasset]; ib. II, 83. qui habitarent in Sicilia; ib. III, 95. is Lilybaei multos iam annos habitat; ib. IV, 38. habitare in ea parte urbis ... Syracusanum neminem voluit ||Syracusanorum neminem||; ib. V, 84. hodie .. Syracusanum in ea parte habitare non licet; ib. illi habitare in eo loco Syracusanum ... noluerunt; ib. 85. quo in loco maiores ... Syracusanos habitare vetuerunt; ib. 98. qui timeam ne mihi in carcere habitandum sit; leg. agr. II, 101. quod ... ad M.' Lepidum te habitare velle dixisti? Catil. I, 19. qui in foro habitarint; Muren. 21. hi habitant cum accusatoribus; Flacc. 23. quid? nos non videbamus? habitare una? ib. 83 habitandum est in ea urbe; dom. 100. habitare laxe et magnifice voluit; ib. 115. triginta milibus dixistis eum habitare; Cael. 17. cuius hic in aediculis habitat; ib. habitavi in oculis; Planc. 66. domum ubi habitaret legerat; Phil. II, 62. in via habitabant; ib. 106.

g l o r i a: quoniam omnibus in terris ... semper habitabit nominis mei gloria; Milo 98.

o c u l i: quorum in voltu habitant oculi mei; Phil. XII, 2.

II. p a r t e m: colitur ea pars et habitatur frequentissime; Verr. IV, 119.

habitus, Haltung: I. i n e s t: inerat in illa magnitudine ... habitus virginalis; Verr. IV, 74.

II, 1. s u m: erant aënea duo .. signa ... virginali habitu; Verr. IV, 5.

2. f o r m o in: ipsa Himera in muliebrem figuram habitumque formata; Verr. II, 87.

III. f l o r e r e: postquam in curia ... floruisset ... optimo habitu; Cael. 59.

hactenus, bis dahin, in so fern: I. o h n e V e r b: sed de hoc quidem hactenus; Phil. XI, 20.

d i s t i n g u o: nisi vero hactenus ista formula testimonii ... distingui potest; Flacc. 36.

II. r e p r e h e n d o: hactenus reprehendet; Verr. IV, 56.

haedinus, von jungen Böcken: p e l l i c u l a e: ille ... stravit pelliculis haedinis lectulos Punicanos; Muren. 75. homo integerrimus ... his haedinis pelliculis praetura deiectus est; ib. 76.

haereo, bleiben, haften, anhangen, stutzen, stecken bleiben, in Verlegenheit sein: a l q s: cogitate in his iniquitatibus unum haesisse Apollonium; Verr. V, 23. hic haereo; ib. 166. in quo (dolo malo) ... haererent; Tull. 33. hic vero haeream; Caecin. 64. vigeant apud istam mulierem venustate, ... haereant; Cael. 67. in altero illo .. haeres; Piso 74. haererem .. nisi tu me expedisses; ib. haesit in eis poenis; Milo 56. qui ... in medullis populi Romani ac visceribus haerebant; Phil. I, 36. vide .. ne haereas; ib. II, 35. hi in oculis haerebunt et ... in faucibus; ib. XIII, 5. undique omnes insequentur; manseris: haerebis; ib. 25. quod summa re publica non haesit; Fr. B. VI, 6.

a c c u s a t o r: haerebat in tabulis publicis reus et accusator; Cluent. 86.

a u c t o r i t a s: auctoritas ... haerebit; Verr. a. pr. 3.

c r i m e n: in eo culpa et crimen haerebit; Verr. III, 106. nec Catilinae familiaritatis crimen haereat; Cael. 14. in quo ... crimen haerebat; ib. 15. ne crimen haereret; ib. 56.

c u l p a: f. crimen; Verr. III, 106.

d e d e c u s: quod privatarum rerum dedecus non haeret in fama? Catil. I, 13. multa .. (dedecora) in eo penitus defixa atque haerentia praeteriret; har. resp. 57.

d o l o r: infixus haeret animo dolor; Phil. II, 64.

d o l u s: ut in singulis dolus malus haereat; Tull. 34.

f a m a: fama adulescentis paulum haesit ad metas; Cael. 75.

h o m o: haerere homo; Verr. II, 187.

m e m o r i a: quae (memoria) ... in omnium gentium sermonibus ac mentibus semper haerebit; Catil. IV, 22.

n e b u l o: haerebat nebulo; Phil. II, 74.

p e c c a t u m: potest .. homini .. haerere peccatum? Qu. Rosc. 17.

r e u s: f. accusator.

s e n e x: quod haerere in eo senex posset; Deiot. 28.

s o l l i c i t u d o: nec haerere in animis hominum sollicitudinem sempiternam (oportet); Deiot. 39.

t e l a: haerent ea ||haerentia|| tela in re publica; har. resp. 47. quae (tela) quam diu haerebant in uno me; ib. (tela) in tuis pulmonibus ac visceribus haerebunt; Vatin. 13.

t u r p i t u d o: haereret illa ... rei publicae turpitudo; Sest. 62.

v i r t u s: quae (virtus) ... haeret in patria; Sest. 60.

haesitantia, Stocken: qui propter haesitantiam linguae ... cognomen ex contumelia traxerat; Phil. III, 16.

haesito, hängen, zaudern, unentschlossen, in Verlegenheit sein: alqs: cum haesitaret; Catil. II, 13. tamen haesitabat; Flacc. 11. delatum est ad vos ... quem ad modum iste ... timens haesitans omnia ... pronuntiarit; dom. 140. feretur .. haesitans; har. resp. 7. cum Licinium titubantem, haesitantem ... mulieraria manus .. de manibus amiserit; Caec. 66. haesitantem te in hoc ... tribuario crimine ad communem ambitus causam contulisti; Planc. 47. num in eo ... haesitatis? Fr. B. VII, 3. titubare haesitare; Fr. C. 32.
verba: si dixit aliquid verbis haesitantibus; dom. 134.

hara, Stall: confer te nunc, Epicure noster ex hara producte; Piso 37.

haruspex, Opferschauer, Weissager: I. absolut: 1. conveniunt: cum haruspices ex tota Etruria convenissent; Catil. III, 19.
dicunt: de hoc .. loco sacro .. videntur haruspices dicere; har. resp. 14. quos .. haruspices ludos ... pollutos .. esse dicunt? ib. 22. videamus .. quid haruspices dicant; ib. 28. quae haruspices commissa esse dicunt; ib. 40. videamus, quid eidem haruspices .. a dis immortalibus dicant moneri; ib.
loquuntur: haruspices haec loquuntur; har. resp. 37.
monent: in apium .. examine nos ... haruspices ... monerent; har. resp. 25.
sunt: haruspices .. manus erant tuae; Verr. II, 27.
2. sum: nos nonne haruspices esse possumus? har. resp. 20.
II. nach Verben: accio: haruspices acciendos ex Etruria putaremus; har. resp. 25.
do: eum indicem, quem commodum erat, praeconem, haruspicem ... dabat; Verr. II, 33. dat iste viros optimos recuperatores, eundem illum medicum Cornelium ... et haruspicem Volusium; ib. III, 54. hic tu medicum et haruspicem ... recuperatores dabis; ib. 137.
mitto: mitto haruspices; har. resp. 20.
III. nach Substantiven: admonitus: huic malo populus Romanus .. nullo haruspicum admonitu ... prospexit; har. resp. 56.
cohors: Volusii haruspicis (cohors est); Verr. III, 28.
responsum: Lentulum .. sibi confirmasse ex fatis Sibyllinis haruspicumque responsis se esse tertium illum Cornelium; Catil. III, 9. responsum haruspicum ... recitavit; har. resp. 9. ex hoc haruspicum responso decrevit senatus; ib. 11. ut ad haec haruspicum responsa redeam; ib. 29. sed iam haruspicum reliqua responsa videamus; ib. 34. video in haruspicum responsum haec esse subiecta; ib. 37. id quod extremum est in haruspicum responso; ib. 60.
sententia: de sententia scribae, medici haruspicisque condemnat (hominem); Verr. II, 75. sententiae .. omnes haruspicum (fuerunt); har. resp. 61.
verba: haruspicum verba sunt haec omnia; har. resp. 40.
vox: fateor me ... haruspicum *voce* vehementer esse commotum; har. resp. 18. mentis vestras ... ad haruspicum vocem admovete; ib. 20.

hasta, Schaft, Spieß, Lanze: I. adfert: hasta Caesaris ... multis improbis .. spem adfert; Phil. VIII, 9.
satiat: quos ... non illa infinita hasta satiavit; Phil. IV, 9.
valet: si ab hasta, valeat hasta, valeant tabulae; Phil. II, 103.
II. abicio: abiecit hastas; Muren. 45.
concupisco: etiamne gramineas hastas (concupisti)? Verr. IV, 125.
pono: ponite ante oculos vobis Rullum in Ponto ... hasta posita; leg. agr. II, 53. hasta posita pro aede Iovis; Phil. II, 64.
video: quis hastam istius venditionis vidit? Phil. II, 103. semper hastam videre cupiunt ei; ib. VIII, 9.
III. causa: intelleges aliam causam esse hastae Caesaris; Phil. II, 104.
IV, 1. insectari: videntur prope hasta praeconis insectari Cn. Pompei exercitum; leg. agr. I, 6.
2. circum: cum tot essent circum hastam illam; Phil. II, 64.

hastile, Schaft des Wurfspießes: cum .. Q. Scaevola ... hastili nixus ... infirmitatem corporis ostenderet; Rabir. 21.

haud, nicht: I. mediocriter: haud mediocriter de communi quodcunque poterat ad se in privatam domum sevocabat; Quinct. 13.
obscurus: inest ... haud obscurum odium; har. resp. 55.
veri similis: haud veri simile (est); Flacc. 82.
II. dubito: haud dubitarit vitam offerre; Sest. 120. ne ille haud dubitans cessisset patria; Milo 68.
scio: haud scio an maior .. haec necessitudo fuerit; Verr. I, 41. haud scio an fieri possit; ib. III, 162. haud scio an ... dicam; Flacc. 63. haud scio an ... nuntiatum sit; har. resp. 10. multae sunt domus ... haud scio an paene cunctae iure optimo; ib. 14. haud scio an vivere nobis ... liceret; ib. 22 haud scio an ... dicamus; Sest. 58. haud scio an ... putem; Cael. 16. haud scio an malim; Piso 39. haud scio an ... mihi profuerit; Planc. 66. haud scio an multo sit adiuvandus magis; Milo 92. qui ... iudicabunt ... haud scio an incorruptius quam nos; Marcell. 29.

haurio, schöpfen, entnehmen: alqd: ut quicquid inde haurias purum te liquidumque haurire sentias; Caecin. 78. illa ... ex quo fonte hauriam sentio; Arch. 13. quid eum ... non haurire cogitatione ... censetis? Phil. XI, 10.
calamitatem: si utile ... fuit haurire me ... illam indignissimam calamitatem; dom. 30.
dolorem: luctum nos hausimus maiorem, dolorem ille animi non minorem; Sest. 63. illum hausi dolorem; Cael. 59.
legem: ex natura ipsa ... hausimus (legem); Milo 10.
luctum: s. dolorem; Sest. 63.
pondus auri: cum sciat, ... alterum haurire cotidie ex pacatissimis ... Syriae gazis innumerabile pondus auri; Sest. 93.
quaestus: quos (quaestus) M. Antonii tota ||una|| ex re publica ||tota exhausit|| hausit domus; Phil. V, 11
sanguinem: ad meum sanguinem hauriendum ... advolaverunt; Sest. 54.
sumptum: sumptum haurit ex aerario; leg. agr. II, 32.

haustus, Schöpfen: aquae ductus, haustus ... a patre ... sumitur; Caecin. 74.

hebes, stumpf: aures: postea quam sensi populi Romani auris hebetiores (esse); Planc. 66.
ingenium: hebeti .. ingenio est; Phil. X, 17.
tela: quin ea tela ... leviora atque hebetiora esse videantur; har. resp. 2.

hebesco, stumpf werden: patimur hebescere aciem horum auctoritatis; Catil. I, 4.

helluatio, Schlemmerei: cur in lustris et helluationibus huius calamistrati saltatoris tam eximia virtus tam diu cessavit? sen. 13.

helluo, Schlemmer: I. audet: nam ille gurges atque helluo, natus abdomini suo, non laudi, ... ausus est ... a senatu supplicationem per litteras postulare; Piso 41.
contemnit: me ipsum .. contempsit helluo patriae; Sest. 26.
dissipat: quae ille helluo dissipavit; Phil. XIII, 11.

iacet: hic .. non tam concinnus helluo ... iacebat in suorum Graecorum foetore; Piso 22.

invadit: statim hellno invasit in eius viri fortunas; Phil. II, 65.

turbat: ut impurus heluo turbet rem publicam; leg. agr. I, 2.

II. facio: ut ... uni helluoni bis de eadem re deliberandi .. *potestas* ... fieret; Sest. 55.

trado: tu helluoni spurcatissimo ... omnis mancipes ... tradidisti? dom. 25.

III. audacia: quos non parsimonia ... tueri potuit contra illius helluonis ... audaciam; prov. cons. 11.

helluor, schlemmen: I. alqs: quibuscum iam in exostra helluatur; prov. cons. 14.

II. periculo: tu meo periculo ... helluabare; Sest. 111.

sanguine: cur ille gurges, helluatus tecum simul rei publicae sangnine ... exstruxit villam? dom. 124.

hem, ei! hem, Postume, tune es C. Curtii filius? Rab. Post. 45.

herba, Kraut: iu adulescentia .. tamquam in herbis significant; Cael. 76.

hercisco, theilen: arbitrum familiae herciscundae postulavit; Caecin. 19.

hercle, hercule, wahrlich: I. hercle: licet hercle, inquit; Verr. III, 145. Veios, ... ipsum hercle Lanuvium ... cum Calibus ... comparabunt; leg. agr. II, 96. at sum .. absolutus, novo quidem hercle more; Fr. B. XIII, vi, 1. si hercle in nostris rebus ... tam avari soleremus esse; ib. XVI, i, 2.

II. hercule: itaque hercule ... quodcunque poterat ad se ... sevocabat; Quinct. 13. ergo hercule ... huius omnis fama ... possidetur; ib. 50. at hercule maiores ... existimabant; Sex. Rosc. 50. tempus, hercule, te .., deficieret; ib. 89. „nam hercule" inquit Minucius ..; Verr. II, 72. si hercule ... docerem; ib. III, 169. valde hercule te Syracusani tui ... diligunt; ib. IV, 143. etiam hercule illud in Syracusanis merito reprehenderetur; ib. 151. non studio quidem hercule ullo; ib. V, 180. sermo hercule [et] familiaris et cotidianus non cohaerebit; Caecin. 52. at hercule ... ille populus Romanus ... maxima parte ... imperii caruit; imp. Pomp. 54. optimis hercule temporibus ... nec P. Popilius neque Q. Metellus ... vim tribuniciam sustinere potuerunt; Cluent. 95. hic hercule cornici oculum; Flacc. 46. tam hercule est unum; dom. 52. neque hercule ego supercilium tuum ... fugi; Piso 20. numquam hercule optavi; ib. 46. „ratio quidem hercule apparet"; ib. 61. tum hercule .. confitear; Planc. 93. ergo hercule ... ementitus est auspicia; Phil. II, 83.

III. hercules: valde hercules vobis laborandum est; Phil. XII, 4.

IV. me hercule: summus artifex et me hercule semper partium ... optimarum; Sest. 120. Seplasia me hercule ... te ... Campanum consulem repudiavit; Piso 24. immo me hercule, habeo tibi gratiam; Piso 74. ultro me hercule se mihi .. offerentis ... rogavi; Planc. 24. vitia me hercule Cn. Plancii res eae ... tegere potuerunt; ib. 27. vere me hercule hoc dicam; ib. 64. etiam me hercule ... ex Africa (decessisti); ib. 65. numquam me hercule ... putavi; ib. 90. si, me hercule, ... dicerem; Scaur. c. 2, § 5. religiones me hercule ... commosse se videntur; Milo 85. ita me hercule existimo; Ligar. 12.

V. me hercules: ego me hercules ... hac sum suspicione percussus; Deiot. 17.

hereditarius, zur Erbschaft gehörig: auctio: cum esset haec auctio hereditaria constituta; Caecin. 13.

ius: multae sunt domus ... iure haereditario; har. resp. 14.

milia: ad illa HS ꟾↄ milia hereditaria accessit ipsius ... pecunia; Verr. II, 61.

ornamentum: in istius lenonis turpissimi domo simul cum ceteris Chelidonis hereditariis ornamentis Capitolii ornamenta ponentur? Verr. IV, 71.

quaestura: gessit hereditariam quaesturam; Verr. III, 177.

res: in re adventicia atque hereditaria tam diligens ... esset; Verr. I, 126.

societas: qui te in hereditaria societate fraudarat; Quinct. 76.

hereditas, Erbschaft: I. **Subject:** pertinet: qnasi ad ipsum hereditas pertineret; Flacc. 84. *quasi ad ipsum hereditas pertineret*; Scaur. c. 2 § 4.

retardant: quam (celeritatem) nisi in via caducae hereditates retardassent; Phil. X, 11.

sequuntur: qnas adoptiones ... hereditates nominis ... secutae sunt; dom. 35.

venit: cum eius filio ... hereditas ... venisset; Verr. I, 27. duas sibi hereditates venisse arbitratus est; ib. 90. lege hereditas ad gentem Minuciam veniebat; ib. 115. quam pridem sibi hereditas venisset, docet; ib. 126. quibus hereditas venerit; ib. 127. quod hereditas ei venisset; ib. II, 20. haec hereditas ... Dionis filio venerat? ib. 21. audivit Dioni cuidam Siculo permagnam venisse hereditatem; ib. huic hereditas ... venit; ib. 35. cum tanta hereditas in controversiam venisset iudicioque peteretur; ib. 37. ei hereditas ... venerat a muliere; ib. 53. nisi ei venisset hereditas; ib. huic quoqne Epicrati venerat ... hereditas; ib. cum tibi ... a Chelidone venisset hereditas; ib. 116. hic Verres hereditatem sibi venisse arbitratus est; ib. IV, 62. maior hereditas uni cuique nostrum venit; Caecin. 74. ab ingenuis mulieribus hereditates lege non veniunt? Flacc. 84. maximas audio tibi ... in tuos venisse hereditates; ib. 85. si quae tibi in Africa venerit hereditas; ib. hereditates mihi negasti venire; Phil. II, 40. nondum ei tanta a L. Rubrio ... hereditas venerat; ib. 62.

II. **nach Verben:** 1. **Accusativ:** adeo: f. **adeo,** B, II. hereditatem (6 St.) V. I, S. 90.

adimo: qui lege sua hereditatem ademit nulli; Verr. I, 107.

adsequor: nihil est praeterquam propinquorum suorum hereditates adsecutus; Balb. 57.

amitto: amitteret hereditatem; Caecin. 54.

capio: quos quis ignorat ... a civibus Romanis hereditates capere potuisse? Caecin. 102.

cerno: quam || quoniam || hereditatem iam crevimus; leg. agr. II, 40.

committo: qui illam hereditatem Veneri Erycinae commissam esse dicerent; Verr. I, 27.

concedo: communem .. hereditatem ... concessit adulescenti; Flacc. 89. qui tam fuerit in hereditate concedenda liberalis; Flacc. 89.

condono: dicit se posse condonare edicto hereditatem; Verr. I, 105. cui condonabat hereditatem ereptam a liberis || liberis ||; ib. 106.

diripio: qui hereditatis diripiendae participes fuissent; Verr. IV, 139.

do: eripe hereditatem propinquis, da palaestritis; Verr. II, 46.

dono: donavit populo Syracusano illam hereditatem; Verr. II, 45.

eripio: eripis hereditatem; Verr. II, 46. f. do.

habeo: sibi ut haberet hereditatem; Verr. II, 47.

iudico: cur populi Romani hereditatem xviri iudicent; leg. agr. II, 44.

obeo: hereditatum obeundarum causa quibus vos legationes dedistis; leg. agr. I, 8.

peto: qui petat Veneri Erycinae illam hereditatem; Verr. II, 22. hereditas ab his Veneris

nomine petita est; ib. 25. faciemus ut palaestritae ... petant hereditatem; ib. 36. petatur hereditas [ea] ... in praedam praetoris; ib. 43. ut item palaestritae Bidini peterent ab Epicrate hereditatem; ib. 54. petunt hereditatem; ib. 59. f. venit; ib. 78.

relinquo: si hereditatem in provincia non reliquerit; Flacc. 86. hanc (virtutem) retinete .. quam vobis tamquam hereditatem maiores vestri reliquerunt; Phil. IV, 13.

tollo: ut non sustulerit horum nexa atque hereditates; Caecin. 162.

trado: his, inquam, ipsis ... hereditatem ... tradidit; Verr. II, 58.

2. **Dativ:** adiclo: videbant adiectum esse oculum hereditati; Verr. II, 37.

3. **mit Präpositionen:** ago de: quem ad modum velit de ‖velit; de ...‖ illa hereditate cum ipso neminem esse acturum; Verr. II, 55. — in: lege ageret in hereditatem; ib I, 115.

ambigo de: SI DE HEREDITATE AMBIGITUR; Verr. I, 116. 117. 118.

aufero de: de Heraclii hereditate ... multo maximam partem ipsum abstulisse; Verr. IV, 139.

certo de: ita de hereditate certaret; Verr. I, 115.

cognosco de: se de hereditate velle cognoscere; Verr. II, 19.

edico de: non de mulierum hereditatibus (edicenda); Verr. I, 110.

excludo ab: ne partu eius ab hereditate fraterna excluderetur; Cluent. 31.

fero de: tulit Q. Voconius de mulierum hereditatibus; Balb 21.

iudico de: cum vos volueritis de privatis hereditatibus cviros iudicare; leg. agr. II, 44.

praedor ex: verum ex ista reperietis hereditate istum ita praedatum; Verr. II, 45.

relinquor in: Heio se ... relictum esse sciebat in hereditate sacrorum; Verr. IV, 7.

valeo in: docebat edictum eius non oportere in eas hereditates valere; Verr. I, 125.

III. **nach Substantiven:** 1. **Genetiv:** controversia: cuius hereditatis ... controversia fuerat nulla, mentionem fecerat nemo; Verr. II, 46.

ius: iure ... hereditatium relicto; dom. 35.

mentio: non debuisse ... mentionem facere hereditatis; Flacc. 85. admiratus sum ... mentionem te hereditatum ausum esse facere; Phil. II, 42. f. controversia.

pars: filia sextam partem hereditatis ... petere coepit; Verr. I, 125.

possessio: in Sicilia de hereditatum possessionibus dandis edixit; Verr. I, 117. quaero abs te nunc in hoc (capite) de hereditatum possessionibus; ib. 118. non de hereditatum quidem possessionibus (multa edicenda sunt); ib. possessionem hereditatis negat se daturum; ib. 123. illius hereditatis ... possessio traditur; ib. II, 45. scito te ... possessiones hereditatum a liberis ad alienos ... transtulisse; ib. III, 16. istius hereditatis ... petita possessio est; Flacc. 85. quid hereditatum possessiones datas ... proferam? Phil. II, 62.

societas: simillima ... societas hereditatis est; Qu. Rosc. 55.

spes: quae ... Oppianicum accusatorem ... spe hereditatis obstrinxit; Cluent. 190.

2. **mit Präpositionen:** caput de: quaero abs te, sicut modo in illo capite de mulierum hereditatibus; Verr. I, 118.

edictum de: dicetis eundem conscripsisse qui illud edictum de hereditate; ib. 143.

IV **Umstand:** 1. accipi: amplius sestertium ducenties acceptum hereditatibus rettuli; Phil. II, 40.

2. ex: cum pecunia Caesenniae ex illa hereditate deberetur; Caecin. 16. qui ex hereditate tanta unum solum nomen agnovit; Fr. B. XVI, II, 3.

in: heres in hereditate habet partem; Qu. Rosc. 55.

propter: civitatem Syracusanam propter Heraclii hereditatem ... esse isti amicam; Verr. IV, 136.

heres, Erbe: I. **absolut:** 1. **Subject:** adeunt: ceteri heredes adeunt ad Verrem; Verr. I, 123.

aufert: quivis heres rectissime potuit (pecuniam) auferre; Flacc. 59.

dissolvit: heres ex sua parte, qua hereditatem adiit, (dissolvit); Qu. Rosc. 55.

exstat: CUI HERES NON EXSTABIT; Quinct. 60.

habet: heres .. habet partem; Qu. Rosc. 55.

iurant: scripsit ut heredes iurarent; Verr. I, 123.

petit: heres sibi soli ... petit; Qu. Rosc. 55.

possidet: dubium est quin ... heres [eodem iure] possederit? Caecin. 94.

prohibent: hanc .. auctionem heredes L. Rubrii ... prohibuerunt; Phil. II, 73.

succedit: nondum in Cn. Pompei locum ... repentinus heres ‖herus‖ successerat; Phil. II, 62.

venit: heres eius P. Quinctius in Galliam ad se ipsum venit; Quinct. 38.

2. **Prädicat:** sum: heres erat filia; Verr. I, 104. ut quemque potissimum heredem esse oporteret; ib. 114. si quis testamento se heredem esse arbitraretur; ib. 115. QUI SE DICAT HEREDEM ESSE; ib. 117. equiti Romano ... libertinus homo sit heres; ib. 124. Epicratem ... heredem esse oporteret; ib. II, 53. quem suis bonis heredem esse cupiebat; Caecin. 12. ausus est dicere non posse heredem esse Caesenniae Caecinam; ib. 18. probavit omnibus M' Curium ... heredem esse oportere; ib. 53. cui tu es heres; Cluent. 40. tu neque Fonteius es ... neque patris heres; dom. 35. cui neque heres neque iratus fuisset; Scaur. c. 2. §. 5. quod heres erat; Milo 49. tamquam heres esset; Phil. II, 41.

II. **nach Verben:** 1. **Accusativ:** appello: quis tam neglegens ... qui ... non heredem ... certiorem faceret, appellaret? Quinct. 38. iste ... appellat heredem L. Annium; Verr. I, 105.

eicio: vi eiectis veris heredibus; Phil. II, 41.

facio: QUI ... HEREDEM FECIT, FECERITQUE; Verr. I, 110. f. **facio,** IV, 1, a. heredem (14 St.) S. 310, a.

factito: quem palam heredem .. factitarat; Phil. II, 41.

instituo: ut filiam bonis suis heredem institueret; Verr. I, 104. qui heres institutus esset; ib. 53. ut ... heredem institueret eundem illum Oppianicum; Cluent. 22. heres hic alienior institutus est; ib 162.

quaero: non quaerebat meretricis heredem; Verr. IV, 7.

recito: si recitatus heres esset pupillus Cornelius; Caecin. 54.

relinquo: heredem testamento reliquit hunc P. Quinctium; Quinct. 14. heredem .. Cn. Magium fratrem reliquit; Cluent. 21.

scribo: quo (testamento) ille heres esset scriptus; Verr. II, 36. illum heredem et me scripserat; Milo 48.

tollo: quae ... heredem familiae ... sustulisset; Cluent. 32

2. **Dativ:** scribo: ut quivis intellegat (edictum) non populo esse scriptum sed P. Annii secundis heredibus; Verr. I, 110.

3. **mit Präpositionen:** accipio ab: ab heredibus ‖[secundis]‖ accepta pecunia; Cluent. 32.

pervenio ad: cum res ... ad heredem pervenisset; Quinct. 38. si plus legarit quam ad heredem heredesve perveniat; Verr. I, 110.

transfero ab: scio te ... a primis heredibus ad secundos ... (possessiones hereditatum) transtulisse; Verr. III, 15.

venio ad: res ad heredem venit; Quinct. 41.

III. **nach Substantiven:** 1. nomen: nomine heredis arbitrum familiae ... postulavit; Caecin. 19.
praedia: eodem (iure) .. quo in heredum L. Rubrii, quo in heredum L. Tursellii praedia (advolo); Phil. II, 103.
2. quaestio in: in omnis imperatores heredesque eorum quaestionem ... comparant; leg. agr. I, 12.
IV. **Umstand:** ab: ab secundo herede nihil legat; Cluent. 33.

heri, gestern: licet: quod mihi heri ... non licuit; Phil. I, 16.
sum: nescis heri quartum in circo diem ludorum Romanorum fuisse? ib. II, 110.

hesternus, gestrig: contio: hesterna contione intonuit vox perniciosa; Muren. 81. qui hesterna .. contione incitati sunt; Milo 3. ut intellegatis contra hesternam illam contionem licere vobis ... indicare; ib. 71.
dies: s. **dies,** I, 1. inlucescit; Phil. VIII, 20. — V, 2. Zeit; Quinct. 33. Catil. II, 6. 12. III, 5. IV, 5. 10. har. resp. 1. 3. 7. 17. Balb. 2. 5. 59. Planc. 37. Phil. I, 11. VIII, 1. 28. XI, 16. XIV, 12. Fr. B. VIII, 6 (S. 107 ff.).
iniuria: pauca querar de hesterna Antonii iniuria; Phil. I, 11.
potatio: videbar mihi videre ... hesterna potatione oscitantis; Fr. B. IX, 1.
testimonium: *te* hesterno pro testimonio esse mentitum ... indicasti; Vatin. 3.

heu, wehe! heu, me miserum! Phil. VII, 14.

heus, höre: „heus tu, Rufio", verbi causa, „cave sis mentiaris"; Milo 60.

hiberno, überwintern: milites: quem ad modum milites hibernent; imp. Pomp. 39.

hibernus, winterlich, subst. Winterquartier: A. menses: hic ita vivebat ... hibernis mensibus; Verr. V, 26.
tempus: temporibus hibernis ... praeclarum hoc sibi remedium compararat; Verr. V, 26.
B, I, 1. trado: hiberna cum legato ... tradidisses; Piso 86.
2. mitto in: quo ille ... cohortis in hiberna misit; prov. cons. 5.
II. deleri: pluris arbitramini ... hibernis sociorum civitates esse deletas? imp. Pomp. 38.

hic, dieser: A. **bei Substantiven:** I. **Eigennamen:** a. **Personen:** hic Aeschrio; Verr. III. 77. hunc C. Alfium; Planc. 43. per hunc Antiochum; Flacc. 89. hunc eundem Apollonium; Verr. V, 22. hunc Archiam; Arch. 18. in hoc Asclepiade; Flacc. 37. hunc Asellium; Cluent. 172. Atilius hic Gavianus; Sest. 74. hoc .. Avillio; Cluent. 36. huic Blesamio; Deiot. 38. huius T. Brocchi; Ligar. 32. cum hoc T. Broccho; ib. 11. huic Bulbo; Cluent. 71. hunc. M. Caelium; Cael. 9. huic [Caesenniae]; Caecin. 11. hic .. [Carpinatius]; Verr. II, 171. ad hunc M. Catonem; Milo 26. hic Q. Catulus; Rabir. 21. hanc ipsam Cererem; Verr. IV, 109. hic C. Claudius; ib. II, 107. hoc P. Clodio; Milo 78. huic A. Cluentio; Cluent. 195. ab hoc A. Cluentio; ib. 165. huius L. Cornelii; Balb. 43. hic ... M. Crassus; ib. 50. huius M. Crassi; Sest. 48. hunc marmoreum Cupidinem; Verr. IV, 4. hoc Cupidine; ib. 6. hic C. Curio; Rabir. 21. hunc. .. Deiotarum; har. resp. 29. haec ipsa Diana; Verr. IV, 74. eadem hac Dinaea; Cluent. 41. hic Diognetus; Verr. III, 86. ad hunc Cn. Domitium; Deiot. 32. hunc Egnatium; Cluent. 135. hic Ennius; ib. 163. hic Bidinus Epicrates; Verr. II, 62. huic Epicrati; ib. 53. Erucius hic noster; Fr. B. II, 10. hic ... Eubulidas; Verr. V, 128. hic Eutychus; Sex. Rosc. 47. hic .. C. Fabricius; Cluent. 49. his Fabriciis; ib. 46. huic T. Furfanio; Milo 75. cum hoc Furio; Catil. III, 14. Gavius hic ... Consanus; Verr. V, 160. huius Habiti; Cluent. 12. 80. huic Heraclio; Verr. II, 46. hunc Hermippum; Flacc. 46. hic .. Q. Hortensius; Sulla 6. hunc ipsum Q. Hortensium; Milo 37. hic ipse Iuppiter; Phil. XIV, 8. huic ipsi Iovi Statori; Catil. I, 11. huius .. Lentuli; Catil. IV, 13. hic .. T. Ligarius; Ligar. 36. huic ‖ aiunt hoc ‖ P. Licinio; Cael. 61. hunc A. Licinium; Arch. 4. hunc ... Licinium; Fr. B. VIII, 22. hic ... L. Lucullus; imp. Pomp. 26. idem hic .. Maeandrius; Flacc. 53. noster hic Magnus; Arch. 24. M. Marcello huic Aesernino; Verr. IV, 91. hunc L. Marcium; Ligar. 33. huic ipsi nostro C. Mario; Sulla 23. hanc Matrem magnam; har. resp. 24. hanc Palatinam Medeam; Cael. 18. huius Q. Metelli; Planc. 27. hoc ipso Metello; Verr. III, 156. huius M. Messalae; Sulla 20. hunc Oppianicum; Cluent. 179. hoc ipso C. Pansa; Ligar. 7. per hunc L. Peducaeum; Flacc. 68. huius L. Pisonis; Verr. IV, 56. in hoc Planco; Phil. XIII, 27. huic A. Plotio; Planc. 17. hunc praesentem Cn. Pompeium; Balb. 40. hunc [Postumum]; Rab. Post. 41. P. hic Quinctius; Quinct. 15. P. Quinctii huius; ib. 11. hunc P. Quinctium; ib. 14. hic Sex. Roscius; Sex. Rosc. 18. huic Q. Roscio; Quinct. 77. hunc ipsum Sex. Roscium; Sex. Rosc. 49 [huius] Sapientis; Phil. XI, 17. haec Sappho; Verr. IV, 127. cum hoc Cn. Saturnino; Planc. 29. hic ipse P. Servilius; Rabir. 21. hoc M. Servilio; Phil. IV, 16. hoc Servio Sulpicio; Deiot. 32. huic ... [P. Sestio]; Sest. 9. idem hic Sopater; Verr. II, 70. huic eidem Sopatro; ib. 68. huius Staieni; Cluent. 78. Sthenius hic Thermitanus; Verr. V, 128. de hoc Stratone; Cluent. 176. in hoc P. Sulla; Sulla 88. huic eidem Symmacho; Verr III, 93. hunc ipsum .. Tenem ..; ib. I, 49. huius Tertiae; ib. 78. hanc Tertiam; ib. V, 31. hic [Timarchides]; ib. II, 133. hunc [Timarchidem]; ib. 134. hoc Tito Torquato; Deiot. 32. huic eidem Turpioni; Verr. III, 91. hunc P. Varium; Milo 74. hunc Verrucium; Verr. II, 188. hunc tuum ... Verrucium; ib. 190. hic ipse Villius; dom. 43.
b. **Völker, Stand:** huic ipsi Alexandrino; Rab. Post. 4. hic Dorylensis: Flacc. 40. hunc Heracliensem; Arch. 22. ab hoc ignotissimo Phryge; Flacc. 40. hunc Siculum; Verr. II, 114. hic Venerius; ib. III, 92.
c. **Länder, Städte:** omnem .. hanc Asiam; Deiot. 36 haec (Capua); Piso 25. haec cuncta Graecia; Flacc. 64. hanc Graeciam; ib. 16. hanc Macedoniam; prov. cons. 5. contra hanc Romam; leg. agr. II, 86. haec suburbana ac fidelis Sicilia; Verr. V, 157. hanc loquacem Siciliam; Fr. B. XIII, 3.
d. **Fest:** Verria haec turpia; Verr. IV, 151.
II. **Appellativa:** hanc absolutionem; Cluent. 103. hac abstinentia; Verr. IV, 46. huic accusationi; Planc. 1. hanc causam accusationemque; Flacc. 13. hanc opimam accusationem; ib. 81. una hac accusatione mea; Verr. V, 188. ad hanc accusationem; Cluent. 179; Cael. 2. in hac accusatione; Verr. I, 2. inter ... hanc novam (accusationem); ib. a. pr. 55. haec .. acerbitas et odii magnitudo; Deiot. 30. in hac acie; Cael. 47. hanc ... actionem; Caecin. 32. ib. 37. hac actione; Verr. II, 102. Caecin. 3. ib. 54. actor hic defensorque; Sest. 75. hic .. actus; Marcell. 27. haec simulata adeptio ‖ aditio, adoptio ‖; dom. 36. ex hac copia atque ... adfluentia; leg. agr. II, 95. hoc aditu; imp. Pomp. 1. hoc ... adiumento; Quinct. 49. ad haec non modo adiumenta .. sed etiam ornamenta; sen. 27. hanc ... operam atque adsectationem; Muren. 70. ab hoc adsecula; Sest. 135. ex hac vel adsiduitate eius vel sollicitudine et molestia; ib. 6. haec .. adsignatio; Phil. VI, 14. in hac adsignatione; leg. agr. II, 84. hoc adventu; Sest. 11. hanc animi adversionem; Arch. 16. hic .. adulescens; Deiot. 28; Phil. XIV, 28. huius adulescentis; Flacc. 89. Phil. V, 45. huic adulescenti;

Cluent. 165. Cael. 18. Phil. III, 17. huic adulescenti optimo; Catil. I, 21. hunc .. comicum adulescentem; Sex. Rosc. 47. hunc divinum adulescentem; Phil. V, 43. hoc adulescente; Phil. III, 15. ab hoc adulescente Oppianico; Cluent. 176. huius adulescentiae; Arch. 5. huic adulescentulo; Flacc. 89. haec advocatio; Sest. 119. in omnibus his agris aedificiisque; leg. agr. II, 55. ab hoc aedile ‖aedili‖; har. resp. 22. haec ipsa aedilitas; Verr. V, 37. in hac .. aequalitate; Ligar. 34. haec aequitas; Verr. III, 87. haec aestimatio; ib. 189. hac aestimatione; ib. 200. 221. 224. hac sua ... Siciliensi aestimatione; ib. I, 95. haec aetas; Cael. 41. huic ... aetati; ib. 28. 73. ad hanc aetatem; Balb. 3. in hanc aetatem; Cael. 76. in hac aetate; ib. 18. in his .. aetatibus; ib. 76. hic ager omnis; leg. agr. II, 70. hi (agri); ib. I, 10. horum .. agrorum; Verr. III, 104. horum (agrorum); leg. agr. II, 66. agris his; ib. III, 3. hunc agrum; ib. II, 84. hunc (agrum); ib. 57. Phil. II, 101. hos .. agros; leg. agr. III, 12. ex hoc agro; ib. II, 85. in hos agros; ib. II, 73. in hoc agro; Verr. III, 76. inter hos agros; leg. agr. II, 51. ex hac nimia ... alienatione; har. resp. 47. haec amentia; Quinct. 82. huius amentiae; Phil. IV, 10. hanc ... amentiam; Milo 86. hac amentia; Sex. Rosc. 29. ad hanc .. amentiam; Catil. I, 25. hanc ob amentiam; har. resp. 44. hos .. amicos; Sulla 75. his angustiis; Marcell. 27. in his angustiis; prov. cons. 11. hic .. meus ... animus; ib. 23. huius .. animi; Milo 104. hunc .. animum; Sest. 13. hoc animo; Qu. Rosc. 10. Verr. a. pr. 32. II, 10. 157. leg. agr. II, 14. 15. ib. 62. Catil. I, 29. Flacc. 105. Quir. 1. Rab. Post. 14. Milo 82. Phil. XIII, 7. Fr. B. VI, 28. hoc (animo); prov. cons. 2. huius anni; Verr. I, 30. horum annorum; ib. IV, 36. fatalem hunc annum; Catil. III, 9. hunc ipsum annum; Milo 78. hoc anno; Verr. a. pr. 25. Flacc. 98. sen. 9. Sest. 70. 144. Milo 87. his annis; Phil. II, 1. decem his annis; Qu. Rosc. 23. multis his annis; har. resp. 10. his paucis annis; Piso 44. viginti his annis; Phil. XIV, 11. paucis his annis; Fr. B. VI, 3. in hunc annum; leg. agr. II, 102. III, 4. Sest. 20. IN HOC ANNO; Tull. 44. per hos annos; Tull. 29. imp. Pomp. 31. 32. 65. Sest. 106. HOC ANULO AUREO; Verr. III, 187. hunc tantum tuum apparatum; Phil. VII, 27. haec ara; Verr. V, 126. hae .. arationes; Phil. II, 101. hunc subditivum archipiratam; Verr. V, 69. ob hunc archipiratam; ib. 64. hunc ... ardorem; Phil. V, 25. hoc ipso argumento; Fr. A. III, 4. haec arma; Milo 67. his armis; ib. 68. hunc vestitum atque arma; Phil. X, 19. propter haec arma; Tull. 43. huic (arti); Quir. 20. his artibus ac disciplinis; Verr. I, 47. haec opera atque artificia; ib. IV, 132. haec arx; ib. V, 126. hanc arcem; leg. agr. I, 18. in hac ... arce; sen. 2. propter .. hanc avaritiam; Verr. V, 63. imp. Pomp. 37. haec auctio hereditaria; Caecin. 13. hanc .. auctionem; Phil. II, 73. his .. tribus auctoribus; Sest. 40. sine hoc auctore; Flacc. 86. haec auctoritas; Sulla 80. X. sen 13. hanc auctoritatem; imp. Pomp. 46. hac auctoritate; Quir. 18. huic tantae audaciae; Catil. III, 22. hanc audaciam; Verr. V, 62. hanc .. consuetudinem audaciamque; Cluent. 33. hanc ... voluntatem, impudentiam, audaciam, cupiditatem; dom. 116. de hac .. urbana ... audacia; prov. cons. 8. hic bonus augur; Phil. II, 80. hic consul augurque; ib. III, 9. aurum hoc; Cael. 52.

hac barbula; Cael. 33. hoc bellum; imp. Pomp. 26. Piso 49. Phil. VI, 7. hoc .. bellum; ib. V, 31. bellum hoc; Muren. 34. bellum .. hoc; Phil. XIII, 28 haec bella; Muren. 31. hoc tantum bellum; imp. Pomp. 31. 42 hoc .. bellum regium; ib. 50. hoc bellum quintum; Phil. VIII, 8. hoc taeterrimum bellum; ib. XI, 12. hoc acerbissimum ... bellum; ib. 34. huius belli; Phil. XII, 9. XIII, 1. 44. XIV, 1. huius belli domestici; Catil. II, 1. huius horribilis belli; ib. 15. huius luctuosissimi belli; Phil. II, 55. huius totius belli; ib. XIV, 3. horum .. bellorum; ib. VIII, 7. huic ... bello; Catil. II, 11. hoc bello; Phil. VIII, 32. 38. XIV, 38. hoc misero ... bello; Marcell. 31. Deiot. 13. ab hoc ipso bello; Font. 26. de hoc bello; Phil. IX, 7. in hoc bello; imp. Pomp. 58. 64. in hoc ... bello; Catil. III, 25. hoc .. in bello; Muren. 34. hanc taetram ... beluam; Sest. 16. hanc .. taeterrimam beluam; Phil. III, 28. cum hac importuna belua; Piso 8. in hac immani belua; Verr. V, 109. hoc beneficium; ib. 53. Balb. 48. hoc tuum munus ac beneficium; Verr. III, 187. hoc .. tam insigne ... beneficium; leg. agr. II, 5. hoc tuum beneficium; Phil. II, 60. huius beneficii; Milo 83. beneficii huius; Flacc. I, 12. hoc beneficio; imp. Pomp. 69. hoc (beneficio); Phil. III, 32. ex hoc tanto ... beneficio; Sulla 27. ante hoc suum ‖unum‖ beneficium; sen. 26. hoc biduo; Phil. XIV, 10. haec biremis; Verr. V, 51. haec bona; Sex. Rosc. 127. 128. Muren. 61. [haec bona]; Sex. Rosc. 21. his .. bonis; Verr. II, 47. his (bonis); Deiot. 37. ad haec bona; Sex. Rosc. 107. ex his .. bonis; dom. 168. in his bonis; Sex. Rosc. 99.

hoc cadaver; Piso 82. ab hoc eiecto cadavere; ib. 19. hoc CAEDE CONCIDE; Verr. III, 155. caedem hanc ipsam; Milo 13. has caedis et rapinas; Sex. Rosc. 139. huius caeli; Catil. I, 15. caelo hoc; Rabir. 15. haec calamitas; Verr. III, 198. his .. calamitatibus; Cluent. 202. in hanc calamitatem; Sex. Rosc. 49. hos (campos); Verr. III, 47. ex hoc ... campo; Caecin. 84. extra hos cancellos; Quinct. 36. horum canum; Verr. III, 28. hoc capillo atque veste; ib. V, 128. duo haec capita; Phil. XI, 1. hoc capite; leg. agr. I, 12. II, 39. 57. 59. 60. capite hoc; leg. agr. III, 9. in hoc (capite); Verr. I, 118. hae conquestiones; Muren. 72. in hac caritate annonae, sterilitate agrorum, inopia frugum; har. resp. 31. hoc carmen; leg. agr. II, 68. Cael. 18. in haec castra; Catil. II, 14. hunc (casum); Phil. X, 19. in hoc .. casu; Sulla 61. haec causa; div. Caec. 63. Verr. IV, 7. Cluent. 8. 149. 164. leg. agr. II, 83. Catil. IV, 15. Muren. 9. Flacc. 36. 66. Cael. 66. Rabir. Post. 8. Phil. VIII, 22. haec .. causa; Sex. Rosc. 124. Font. 12. Cluent. 120. Phil. II, 75. haec ... causa; Cluent 144. Phil. VII, 4. haec (causa); dom. 1. Phil. VIII, 12. haec una causa; Verr. IV, 114. haec omnis causa; imp. Pomp. 4. *haec ipsa .. causa;* Scaur. c. 2 § 4. huic causae; Sex. Rosc. 5. Verr. III, 40. Muren. 3. 38. Ligar. 24. Phil. XIII, 30. huic .. causae; Verr. a. pr. 2. Cluent. 98. huic .. legi atque causae; imp. Pomp. 21. hanc causam; Quinct. 3. 80. div. Caec. 6. 60. 71. Verr. a. pr. 34. II, 116. imp. Pomp. 68. Cluent. 96. 142. 143. 145. 198. Flacc. 52. Balb. 3. hanc .. causam; Verr. I, 14. Caecin. 97. hanc ... causam; Cluent. 131. dom. 12. Deiot. 6. causam hanc; div. Caec. 25. Verr. I, 80. Cluent. 143. [hanc causam]; Tull. 1. leg. agr. I, 12. hanc causam salutisque suae defensionem; Verr. II, 156. totam hanc causam; Cluent. 199. his causis; Rab. Post. 19. ab hac causa; Muren. 10. ad hanc causam; Verr. V, 121. Deiot. 7. ad hanc .. causam; Caecin. 102. ad has causas; Rab. Post. 32. hac de causa; Qu. Rosc. 31. de omni hac causa; Cael. 2. de his omnibus causis; Verr. II, 90. his de causis; Sex. Rosc. 5. Cluent. 91. in hac causa; Quinct. 4. 35. 77. 84 Sex. Rosc. 1. 2. 12. 30. 34. 78. 107. div. Caec. 1. 11. 72. Verr. a. pr. 33 37. 53. I, 6. 15. II, 10. 157. III, 97. 182. V, 188. Font. 11. 16. Caecin. 4. 41. 65. 77. 101. 103. imp. Pomp. 27. 51. 71. Cluent. 8. 149. Rabir. 4. Catil. IV, 11. Muren. 83. 84. Flacc 99. Sulla 7. 76. 79. Arch. 3. Sest. 3 135. Cael. 25. 31. prov. cons. 26. Balb. 65. Planc. 3. Scaur. 49. Milo 6. Ligar. 10. Deiot. 1 Phil XIV, 22. in hac (causa); Quinct. 3. 35. Sex. Rosc. 73. prov. cons. 29. in hac .. causa; Quinct. 59. Sex. Rosc. 86.

dom. 142. in hac causa frumentaria; Verr. III, 11. in hac tota causa ||causa tota||; Muren. 90. in hac ipsa causa; Caecin. 75. 80. Cluent. 167. Rabir. Post. 13. in his causis; Caecin. 63. Sulla 3. 85. ob hanc causam; Verr. V, 118. Cael. 39. Scaur. 11. ob has ipsas causas; Phil. VII, 15. hanc .. ob causam; leg. agr. I, 20. hanc unam ob causam; div. Caec. 61. per hanc causam: imp. Pomp. 70. propter hanc causam; Verr. II, 131. III, 109. V, 71. hac tanta celebritate; Arch. 5. haec tanta celeritas festinatioque; Sex. Rosc. 97. in hac cella; Phil. II, 19. hanc centuriam Populianam; Tull. 17. in hac ipsa centuria Populiana; ib. 19. ab hoc impari certamine atque iniusta contentione; Balb. 59. extra hanc exercitationem certamenque nostrum; div. Caec. 37. hic civis ||haec civitas||; Piso 95. horum civium Romanorum ||horum trium civium Romanorum||; Verr. III, 186. hunc ... civem; dom. 5. hoc cive; Phil. XIII, 2. his civibus; Sest. 147. de his .. summis viris et clarissimis civibus; Sulla 4. haec civitas; Verr. III, 67. 76. IV, 13. V, 175. Caecin. 100. dom. 33. 43. har. resp. 60. Piso 8. Milo 19. hae civitates; Flacc. 57. haec (civitas); Verr. V, 125. haec tam parva civitas ib. III, 85. huius civitatis; Catil. III, 7. IV, 16. Vatin. 18. Balb. 23. 28. 29. Phil. VIII, 18. huius ||ius|| civitatis; Balb. 42. huius .. civitatis; ib 29. huius ... civitatis; Verr. II, 53. harum ipsarum civitatum; ib. V, 84. huic civitati; Vatin. 10. Cael. 13. Phil. XIII. 34. huic .. civitati; Phil. VIII, 19. uni .. huic civitati; Verr. III, 74. his civitatibus; ib. III, 180. his .. civitatibus; ib. 174. hanc civitatem; Cluent. 119. Rabir. 33. Muren. 78. dom. 78. Sest. 50. Balb. 30. ×. 31. hanc (civitatem); Balb. 28. hanc prudentissimam civitatem. sen. 15. hanc tantam . . civitatem; Vatin. 31. hac civitate; dom. 79. ab hac eadem civitate; Verr. III, 89. in hanc civitatem; Balb. 19. 29. 51. in hac civitate; Verr. a. pr. 40. IV, 81. Cluent. 111. leg. agr. II, 8. 29. Rabir. 26. Catil. I, 14. Muren. 56. 59. 80. dom. 27. 33. 113. har. resp. 36. 51. Sest. 96. 140. Vatin. 5. 10. 34. Cael. 28. 78. Balb. 43. Deiot. 40. Phil. IX, 10. [in hac civitate]; Flacc. 25. in hac (civitate); Arch. 22. in hac ipsa civitate; Verr. I, 88. in hac gravissima ... civitate; Flacc. 57. in hac civitate et condicione; Verr. V, 180. hac classe; Flacc. 32. ad hanc clementiam; Tull. 50. hanc rationem et cogitationem; Verr. III, 52. hoc ... cognomen; Cluent. 72. Phil. VI, 11. hanc ... cohortem praetoriam; Catil. II, 24. his viginti cohortibus; Phil. XIV, 27. huius coloniae; ib. 9. his colonis; leg. agr. I, 21. haec comitia; Phil XI, 19. his levioribus comitiis; Planc. 7. hac .. commemoratione; Verr. V, 162. haec commoda; ib. a. pr. 26. hoc CAEDE CONCIDE; ib. V, 155. hoc concursu; Arch. 3. hanc .. condemnationem; Cluent. 83. haec condicio; Catil. IV, 1. haec ... condicio; Cluent. 42. huius condicionis; Milo 79. hanc condicionem; Sex. Rosc. 30. Rabir. 15. hanc ... condicionem; Balb. 25. hanc ... legem condicionemque; Flacc. 5. hanc fortunam condicionemque nostram; dom. 84. hac condicione; Qu. Rosc. 38. Verr. I, 150. his condicionibus; Verr. III, 70. de hac condicione; Quinct. 45. in hac tam misera ... condicione; Verr. III, 98. in hac ... condicione; ib. V, 150. ex his (condicionibus); Phil. XIII, 36. haec ... [confessio non] defensio; Verr. III, 176. [hac confessione]; Tull. 1. haec tanta ... coniuratio; Catil. III. 17. huius coniurationis; Catil. III, 14. Sulla 56. harum (coniurationum); Sulla 11. huic coniurationi; Muren. 90. hanc coniurationem; har. resp. 18. hanc ... coniurationem; Catil. IV, 6. hanc nostram coniunctionem; dom. 28. hac scelerata coniuratione; prov. cons. 32. de hac coniuratione; Sulla 14. hac .. in coniuratione; ib. 16. huius conlegii; dom. 38. ad hoc conlegium; ib. 136. apud hoc conlegium; Verr. II, 100. hanc tantam conluvionem; har. resp. 55. per hanc consensionem; Planc. 37. hunc locum consessumque vestrum; Cluent. 7. in hunc consessum; Sest. 124. hoc ipso in consessu; Marcell. 13. hoc consilium; Quinct. 81. Phil. II, 34. meum hoc consilium; Verr. a. pr. 34. hoc delectum ... consilium; Verr. V, 55. hoc inseratum .. consilium; Phil. IV, 8. nostrum hoc consilium; ib. XII, 7. hoc meum consilium; ib. 29. haec consilia; leg. agr. II, 92. haec ... consilia; Verr. a. pr. 26. huius consilii; Verr. I, 45. huius ... consilii; Phil. II, 32. consilii .. huius; Verr. a. pr. 17. horum consiliorum; leg. agr. II, 20. hoc consilio; Sex. Rosc. 29. Verr. II, 10. 162. hoc vestro consilio et gratia; ib. 178. his consiliis; Phil. XII, 8. his ... consiliis ac facinoribus; Vatin. 22. apud hoc consilium; Quinct. 5. hoc ipso ex consilio; Verr. III, 212. in hoc consilium; Sex. Rosc. 8. in hoc delecto consilio; Verr. V, 173. in hoc ... sanctissimo .., consilio; Catil. I, 9. haec .. consolatio; Phil. XIV, 34. hac consolatione; prov. cons. 15. hanc conspirationem; dom. 28. in hac constantia; Phil. IX, 6. haec ... tot constituta; Verr. V, 23. haec consuetudo; div. Caec. 68. Rab. Post. 9. haec .. consuetudo; div. Caec. 67. haec eadem (natura consuetudoque); Milo 36. hanc consuetudinem; Phil. V, 19. hanc .. consuetudinem; ib. X, 6. hanc ... consuetudinem; Cluent. 33. leg. agr. II, 65. hac consuetudine; Phil. XIV, 12. in hanc consuetudinem; Piso 71. hic consul; Phil. III, 9. horum consulum; sen. 18. horum amborum consulum; Piso 58. hunc .. consulem; dom. 39. hos consules; ib. 30. apud hos consules; Scaur. 27. de his (descriptis consulibus); Sulla 82. · hic consulatus; Muren. 1. in hoc praeclaro consulatu; ib. 87. hoc senatus consulto; Phil. XI, 32. cum hoc senatus consulto; ib. XIII, 50. post hoc senatus consultum; ib. VIII, 33. hanc contemptionem; ib. III, 16. haec ... contentio; dom. 144. ab hoc .. certamine atque .. contione; Balb. 59. hac .. continentia; imp. Pomp. 41. hanc .. contionem; har. resp. 51. hac contione; leg. agr. II, 101. in hanc contionem; ib. III, 2. post hanc habitam contionem; Phil. XIV, 16. his contumeliis iniuriisque ||iniuriis contumeliisque||; Verr. III, 63. hoc conventu: Sex. Rosc. 59. hoc conventu et silentio; Cluent. 66. haec copia; Verr. II, 34. hanc ... copiam; Phil. XI, 14. hac dignitate copiaque; Quir. 9. his copiis; Catil. II, 5. ad has copias; Phil. XI, 34. contra has tam praeclaras .. copias; Catil. II, 24. cum hac (copia); leg. agr. II, 96. ex hac copia; Cael. 21. corpus hoc; Milo 98. in his corporibus; ib. 84. hoc crimen; Qu. Rosc. 25. div. Caec. 32. Verr. II, 24. III, 157. 194. 212. 224. IV, 88. V, 46. 113. Font. 18. Rabir. 18. Milo 50. Phil. II, 36. crimen hoc; Verr. III, 217. V, 75. 79. Cael. 50. Milo 6. hoc .. crimen; Verr. II, 151. Cluent. 97. hoc ... crimen; Qu. Rosc. 25. Verr. V, 106. hoc (crimen); Verr. III, 141. V, 79. haec crimina; ib. IV, 48. hoc tantum crimen; div. Caec. 31. hoc Lampsacenum crimen; Verr. I, 86. hoc parvum crimen; ib. III, 118. totum hoc crimen; ib. 154. crimen hoc Calidianum; ib. IV, 43. tantum hoc crimen; ib. V, 101. hoc navale crimen; ib. 131. crimen hoc Asuvianum; Cluent. 39. haec omnia ... crimina; Muren. 73. huius criminis; Verr. II, 104. III, 184. IV, 70. V, 79. Milo 6. huius ... criminis; div. Caec. 32. huius unius criminis; Verr. IV, 67. totius .. huius ... criminis; Cluent. 191. horum criminum; Rabir. 8. Cael. 30. horum duorum criminum; Cael. 31. huic crimini; Sex. Rosc. 81. Cael. 53. huic ... crimini; Rab. Post. 36. huic uni crimini; Cluent. 48. hoc crimine; Verr. V, 46. hoc uno crimine; div. Caec. 30. Verr. IV, 41. his criminibus; ib. I, 20. his tot criminibus testimoniisque; ib. V, 41. ad hoc crimen; ib. III, 188. ad hoc ... frumentarium crimen; Scaur. 22. ad haec crimina; Rabir. 9. contra hoc crimen; Verr. V, 102. ex hoc crimine; ib. I, 88. ex hoc uno crimine Scandiliano; ib. III, 141. in hoc crimine;

ib. I, 35. II, 24. III, 49. 178. 188. IV, 15. 69. V, 22. Sulla 6. 12. Sest. 87. in hoc ... crimine; Planc. 47. in hoc uno crimine; Verr. III, 206. in his criminibus; Scaur. 14. ob hoc crimen; Flacc. 66. hac criminatione; Sulla 40. hic acerbissimus .. cruciatus et maeror; Verr. V, 123. huius tam nefariae crudelitatis; ib. 146. huic iniuriae crudelitatique; ib. IV, 87. hanc (crudelitatem); Sex. Rosc. 154. ✕. hac .. crudelitate; Phil. III, 4. hanc (crucem); Verr. V, 12. haec culpa; Sex. Rosc. 112. *huic culpae;* Scaur. c. 2. §. 3. cum hoc cumulo; Verr. III, 100. harum cupiditatum; ib. I, 58. huic cupiditati; ib. II, 145. hanc cupiditatem; leg. agr. II, 93. dom. 116. his extraordinariis cupiditatibus; Verr. V, 35. ad hanc .. cupiditatem; ib. I, 45. in hoc morbo et cupiditate; ib. 91. haec cura; ib. IV, 69 Quir. 25. hac cura; Verr. III, 3. huius curiae; Marcell. 10. in hoc ... vitae curriculo; Arch. 28. hic incredibilis cursus; Sex. Rosc. 97. cursum hunc; Catil. IV, 17. ex hoc cursu; ib. II, 14. huic optimae ... custodiae; Verr. V, 69. in hac custodia et tamquam specula; Phil. VII, 19. hic ... praetor, custos defensorque provinciae; Verr. V, 81. hunc patronum, defensorem, custodem; Sulla 61.

hanc damnationem; Verr. II, 100. huius iacturae atque damni; leg. agr. I, 21. huic deae; har. resp. 28. hanc deam; dom. 112. has ... deas; Verr. IV, 107. hos xviros; leg. agr. II, 61. ab his xviris; ib. 73. hunc xviratum; ib. 65. hanc decisionem; Qu. Rosc. 33. huius .. decreti; Phil. II, 97. hoc decreto; Verr. II, 174. his vestris decretis; Phil. V, 29. pro his decumis; Verr. III, 42. hanc tertiam decuriam; Phil. V, 15. ex hac decuria vestra; Verr. I, 158. hoc commune dedecus; Cluent. 16. haec tot et tanta dedecora; Verr. V, 138. haec ... defensio; ib. III, 176. IV, 8. huius defensionis; Cluent. 118. 138. huius officii ac defensionis; Sulla 2. huic defensioni; Verr. V, 148. hanc defensionem; ib. II, 27. Caecin. 56 hanc ... defensionem; Verr. II, 165. Caecin. 101. hanc meam defensionem; Rabir. 38. hac defensione; Sest. 135. hac una defensione; Verr. IV, 8. hac (defensione); Tull. 32. hac ipsa (defensione); Verr. III, 176. in hac defensione; Cluent. 145. Rabir. 1. in hac ... defensione; Sest. 5. hic ... defensor; Verr. V, 81. hunc ... defensorem; Sulla 61. Fr. B. VIII, 6. haec .. delatio; div. Caec. 22. hic delectus; Verr. III, 87. haec .. deliberatio; imp. Pomp. 27. hae deliciae; Cael. 44. hoc maligno dente ‖maledente, maledico dente‖; Balb. 57. huic denuntiationi; Phil. VI, 4. 5. hanc .. devotionem; dom. 145. horum ... deorum; Verr. IV, 107. ante hos deos; ib. 5. hac dextera; Milo 77. hoc dictum; Sulla 80. hic dies; Verr. IV, 77. Catil. IV, 15. hic .. dies; Piso fr. 1. Phil. V, 2. Fr. A. V, 1. huius diei; Catil. III, 26. huius .. diei; Catil. IV, 3. Phil. I, 10. hunc diem; Verr. a. pr. 31. Phil. V, 1. hunc .. diem; Milo 43. Phil. III, 33. hunc ... diem; Marcell. 11. hunc unum diem; Phil. II, 112. hos ... dies; Rab. Post. 44. hoc ipso turbulentissimo die; Sest. 77. his .. diebus; Verr. I, 20. his diebus paucis; Verr. a. pr. 17. paucis his diebus; Cael. 78. ad hanc diem; Verr. I, 34. Font. 31. Catil. III, 17. Phil. II, 19. usque ad hanc diem; Verr. IV, 130. ante hunc diem; Ligar. 1. ex hac die; Piso 61. in hos dies; Muren. 80. per hos dies; Verr. V, 31. dom. 3. Phil. V, 1. XIV, 14. in hac difficultate; Cluent 3. hos digitos; Qu. Rosc. 1. haec .. dignitas; Verr. III, 87. huius dignitatis; Cluent. 146. Planc. 6. huius .. otiosae dignitatis; Sest. 98. huius dignitatis atque imperii; ib. 139. huic dignitati; dom. 74. huic amplissimae dignitati; prov. cons. 38. hanc dignitatem; leg. agr. II, 2. hanc ... dignitatem; Fr. B. VIII, 18. hanc ... tantam dignitatem; Phil. I, 31. hac dignitate; Verr. a. pr. 49. Quir. 9. Planc. 72. ex hac .. dignitate; Sulla 77. hoc dilectu; Catil. II, 5. haec diligentia; Verr. II, 181. pro .. hac ... diligentia; Catil. IV, 23. huic praedae ac direptioni; Verr. III, 197. hoc discidio ac dissensione; Sulla 60. hanc (disciplinam); Verr. II, 7. hanc ... disciplinam; Sulla 49. his ... disciplinis; Verr. I, 47. hac ex disciplina; Muren. 62. haec discordia; har. resp. 55. hoc discrimen; Verr. III, 87. V, 157. Balb. 49. hoc ... discrimen; Verr. V, 157. hanc .. dispensationem; Phil. XIII, 11. ab hac subtili nostra disputatione; dom. 142. hoc discidio ac dissensione; Sulla 60. propter hanc .. tantam dissimilitudinem; ib. 17. hanc eandem distributionem; Cluent. 1. hic dolor; Verr. IV, 111. hic (dolor); Sest. 4. hunc dolorem; Verr. I, 113. Cluent. 168. hunc incredibilem dolorem; ib. 200. hunc suum dolorem; Sest. 32. hunc ipsum (dolorem); Milo 99. hoc .. dolore; Verr. II, 10. hoc domicilium; Catil. III, 1. hoc universum ... domicilium; ib. IV, 12. haec ... dominatio regnumque; Verr. a. pr. 35. hanc .. domum; Ligar. 33. hanc (domum); Phil. II, 62. hanc unam domum; dom. 143. de hac domo; har. resp. 14. ex hac .. domo; Cael. 60. hac .. in domo; Phil. II, 68. haec ... donatio; Verr. III, 186. post hanc .. donationem; Balb. 48. hoc donum; Verr. II, 116. haec ... dona; ib. 186. hoc regali dono; ib. IV, 68. hanc .. dubitationem; Phil. IV, 2. hunc ... ducem; Catil. II, 1. hos duces; Sest. 94. hoc duce; Muren. 38. cum his urbanis ducibus; Catil. III, 8.

in his .. eculeis; Verr. IV, 43. hoc edictum tam improbum; ib I, 105. haec nova ... edicta et imperia; ib. III, 228. hoc .. recens edictum; Phil. III, 8. haec edicta; Verr. III, 26. hoc edicto; ib. 37. hac emptione; Caecin. 17. ad hanc emptionem; leg. agr. II, 70. ad hanc .. emptionem; Verr. III, 163. in hac una emptione; ib. 111. hanc epistulam; ib. 45. Phil. XIII, 48. his ... epistulis; Flacc. 93. in his (epistulis); Verr. II, 64. hi tot equites Romani, tot tribuni aerarii; Planc. 21. huius equitis Romani; Balb. 53. hos omnis equites Romanos; Ligar. 33. hoc ... in errore ‖in hoc .. errore‖; leg. agr. III, 16. hac exceptione; ib. I, 13. de hac nocturna excursione; Catil. II, 26. hoc exemplum; Cluent. 129. haec tot exempla; imp. Pomp. 63. extra hanc exercitationem; div. Caec. 37. propter hanc exercitationem usumque; Cael. 54. hic ... exercitus; Phil. X, 15. huic exercitui; imp. Pomp. 58. hunc exercitum; Phil. X, 15. hos exercitus; ib. hoc (exercitu); ib. XIII, 14. in hoc imperatore atque exercitu; imp. Pomp. 58. huius praeclarae existimationis; Verr. IV, 33. hi recentes .. exitus; Planc. 86. hunc exitum; Catil. IV, 2. Flacc. 105. hos ... exitus exitialis; Verr. V, 12. hoc .. in exitu; Piso 91. his exportationibus; Verr. II, 185. hac exspectatione; Sest. 134.

haec tota fabella; Cael. 64. cum his furiis et facibus; har. resp. 4. hoc facinus; Milo 20. hoc tantum facinus; Sex. Rosc. 76. Verr. I, 90. hoc tantum .. facinus; Cluent. 167. hoc stultissimum [facinus]; Rab. Post. 24. huic facinori tanto; Cael. 52. his facinoribus; Vatin. 22. ad hoc nefarium facinus; Cluent. 31. Sulla 60. huius tui facti; Verr. IV, 68. huius ipsius ‖istius‖ facti; Rab. Post. 24. huius honestissimi facti; Phil. III, 26. huius tanti facti; ib. V, 37. hoc tuo facto; Marcell. 34. unum ob hoc factum; Phil. XIII, 17. haec ... oratio et facultas; Arch. 13. hanc facultatem; Rabir. 18.. hanc ... facultatem; Phil. III, 33. hac facultate; Cluent. 149. ob hanc facultatem; Muren. 24. huius .. faenerationis; Verr. III, 168. haec fama; ib. IV, 68. Fr. A. III, 19. hanc ... famam; Phil. XI, 23. in hac calamitosa fama; Cluent. 4. post hanc communem famam atque querimoniam; Verr. V, 157. haec familia; Flacc. 58. haec ipsa (familia); Sulla 54. hanc familiam; Scaur. 13. 17. hanc (familiam); Rab. Post. 2. ex hac ipsa familia; Cael. 33. huius adsimulatae familiaritatis; Cluent. 36. hoc .. fanum; Verr. I, 48. in hoc fano; ib. IV, 97. hoc fato; Milo 30. huius sanctissimae feminae; Phil. III, 16.

hoc ferro; Milo 77. haec festinatio; Quinct. 82. haec tanta . . . festinatio; Sex. Rosc. 97. haec fides; imp. Pomp. 19. hanc fidem; Planc. 26. hanc fiduciam; Flacc. 51. hac una .. fiducia; Verr. V, 167. hic filius; Sex. Rosc. 18. hunc .. filium; ib. 145. hunc praetextatum .. filium; Sest. 144. hoc unico filio; Cael. 79. ex his (fiscis); Verr. a. pr. 22. scelera haec et flagitia; Sex. Rosc. 25. horum flagitiorum; Phil. II, 58. in his tot tantisque flagitiis; Sex. Rosc. 117. ex hac flamma; Scaur. 48. in hanc flammam recentem; Cluent. 79. in hoc flexu; Cael. 75. hunc florem; Flacc. 61. in hac .. foeditate; Phil. XII, 12. hoc foedus; Balb. 35. hoc ... foedus; leg. agr. II, 58. haec duo foedera; Verr. V, 49. hoc foedere; Balb. 39. ad hoc incredibile .. foedus; Catil. II, 8. in hoc foedere; Verr. V, 51. ab his fontibus; Cael. 6. haec ... nova forma; Milo 1. hae formidines; Verr. V, 157. in hanc formulam; Qu. Rosc. 15. hanc fortunam; dom. 84. hac tam eximia fortuna; prov. cons. 30. in hac fortuna miserrima; Sulla 90. in hac .. sive invidia sive fortuna; Milo 91. in [hac] tanta tua fortuna; Ligar. 15. in hac sua fortuna; Phil. I, 27. in hoc foro; Rab. Post. 48. Phil. VI, 13. hic .. frater patruelis et socer; Planc. 27. hi fratres; Ligar. 34. huius amantissimi sui fratris; Cluent. 13. his .. taeterrimis fratribus; Phil. III, 32. in hanc fraudem; Verr. IV, 101. haec frequentia; ib. a. pr. 54. huius tantae frequentiae; ib. V, 144. huic omni frequentiae; Ligar. 37. hac .. frequentia; leg. agr. II, 55. ex hac frequentia; Sulla 61. ex hac tanta frequentia; Catil. I, 16. hac ... fronte; Piso 68. hic tantus fructus; Arch. 16. hunc fructum; Caecin. 12. Sest. 87. hunc .. fructum; Phil. XIV, 3. hunc ... fructum; Muren. 71. dom. 17. huius fugitivi; Verr. III, 157. huic fugitivo; Deiot. 26. hoc .. initio ac fundamento; Cluent. 30. his fundamentis; Piso 9. ab his initiis fundamentisque; leg. agr. II, 29. huic fundo; Caecin. 11. his funeribus; Piso 11. huic furiae; har. resp. 12. his furiis; har. resp. 4. hunc furorem; dom. 63. huius furti; Font. 3. huius improbissimi furti; Verr. I, 87.

huius gentis ac terrae; har. resp. 19. in hac gente; Scaur. 43. hoc genus; Verr. I, 60. V, 22. 52. Catil. IV, 7. dom. 76. Balb. 36. Rab. Post. 16. Phil. V, 12. hoc .. genus; Verr. V, 24. hoc ... genus; Caecin. 20. Scaur. 23. hoc novum genus; Verr. III, 32. hoc ... novum ac singulare atque incredibile genus iniuriarum; ib. 64. hoc ... genus totum; ib. 81. hoc .. unum genus; ib. 223. hoc ipsum genus; Piso 71. hoc genus unum vel maximum; Caecin. 34. genus hoc; Verr. II, 149. Cael. 28. Ligar. 10. genus hoc totum; Verr. I, 156. genus hoc universum; Catil. IV, 17. novum genus hoc; Rab. Post. 39. haec genera; Cael. 40. haec .. tria genera; Verr. III, 165. huius generis; Verr. IV, 115. Sest. 97. Rab. Post. 8. Phil. X, 6. XI, 14. Fr. B. VI, 13. huius ... generis et nominis; Phil. III, 11. huic generi; Verr. a. pr. 36. Balb. 38. huic .. generi; Sest. 138. Fr. A. III, 15. huic generi nominique; Scaur. 17. hoc genere; leg. agr. II, 13. Rabir. Post. 37. hoc .. genere; Arch. 3. hoc ... genere; Planc. 23. ab hoc genere; Cluent. 151. sen. 15. ad haec duo genera; Caecin. 87. ex hoc genere; Verr. V, 53. Cael. 39. ex hoc uno genere; Verr. II, 142. hoc ex genere; Cael. 22. in hoc genere; Verr. II, 82. III, 83. 100. 177. 190. IV, 97. V, 140. Font. 3. Caecin. 57. Sulla 5. Cael. 42. 46. Phil. II, 40. in hoc .. genere; Verr. I, 27. in hoc uno genere; ib. III, 82. V, 42. Fr. C. 24. in hoc .. frumentario genere; Verr. III, 85. in hoc solo genere; Caecin. 71. in hoc novo genere dicendi; Arch. 18. in toto hoc genere; Verr. IV, 8. hoc in genere; Sest. 90. hoc in genere solo; dom. 78. hoc uno in genere; Planc. 36. in his generibus; Verr. II, 118. in his duobus generibus; ib. 123. huius gladiatoris; har. resp. 15. Phil. VII, 17. cum hoc gladiatore; ib. VI, 3. huius gloriae; Marcell. 7. huic meae gloriae; Phil. VI, 9. hanc gloriam; imp. Pomp. 53. cum hac gloria; Phil. V, 49. hic .. gradus; har. resp. 43. hoc gradu; Phil. VI, 18. hoc .. gradu; Sest. 49. his gradibus; Balb. 40. ex hoc .. gradu; Flacc. 5. pro hoc gradu; Phil. II, 6. hoc .. consilio et gratia; Verr. II, 178. ab hac inlustri gratia; dom. 46. hanc gratulationem; Verr. a. pr. 19. huic gravitati; Sest. 88. ex his ... gregibus; Sulla 77. in hunc .. gregem; ib. in his gregibus; Catil. II, 23. his ... gubernatoribus; Sest. 98.

haec hereditas; Verr. II, 21. heres hic; Cluent. 162. hic homo popularis; leg. agr. II, 27. hi .. homines; Verr. IV, 20. tres hi homines; ib. a. pr. 30. huius hominis; Sex. Rosc. 14. huius .. hominis; imp. Pomp. 47. horum hominum; Catil. II, 18. horum .. hominum; Verr. V, 181. huic homini; Verr. I, 81. III, 8. 56. 168. sen. 24. Cael. 42. Balb. 9. huic .. homini; div. Caec. 25. Caecin. 30. Quir. 17. homini huic; Qu. Rosc. 17. his hominibus; leg. agr. II, 65. Sulla 42. hunc hominem; Sex. Rosc. 20. 71. 74 Verr. II, 77. 79. imp. Pomp. 37. 39. † hunc hominem || per hunc hominem ||; Verr. II, 22. hunc .. hominem; Cluent. 42. Catil. III, 17. hunc ... tam doctum hominem; Piso 58. hunc ... divinum hominem Africanum; Arch. 16. hos homines; Verr. II, 157. hoc homine; ib. I, 42. II, 40. imp. Pomp. 28. Cluent. 133. Arch. 12. Sest. 29. Phil. XIII, 2. his hominibus; leg. agr. II, 103. cum hoc homine; sen. 14. Fr. B. XIII, IV, 1. de hoc homine; Caecin. 25. hoc de homine; Verr. II, 115. ex his .. hominibus; ib. III, 210. in hunc hominem; Sulla 75. in hoc homine; Verr. a. pr. 47. I, 10. 192. III, 6. 218. V, 176. imp. Pomp. 63. in hoc uno homine; imp. Pomp. 62. in his hominibus; Verr. V, 183. Catil. IV, 12. hic homullus; Piso 59. honoris huius; Planc. 29. hunc honorem; Vatin. 2. Phil. V, 41. IX, 3. hoc honore; imp. Pomp. 71. leg. agr. II, 4. Sulla 4. Phil. VIII, 32. IX, 12. hoc ... honore; Muren. 87. his .. honoribus; Phil. IX, 15. ad hunc honorem; dom. 21. ad hanc horam; Phil. XIV, 19. ex his horis; Flacc. 82. hic hostis; Muren. 34. hic vester hostis; Phil. IV, 14. hunc .. hostem; Muren. 34. cum hoc hoste; Phil. XI, 6. hac vestra humanitate; Arch. 3.

huius iacturae; leg. agr. I, 21. hanc tantam iacturam; Verr. I, 33. hanc iniuriam ignominiamque; ib. V, 149. hanc insignem ignominiam; prov. cons. 16. ad hanc labem ignominiamque; Rabir. 27. hanc ... imaginem; ib. 25. in hac imbecillitate; Milo 84. in hac tanta immanitate; Sex. Rosc. 151. haec immaturitas; Quinct. 82. noster hic praeposterus imperator; Piso 92. huius . . praeclari imperatoris; Verr. V, 93. in hoc imperatore; imp. Pomp. 58. hoc imperium; Sex. Rosc. 50. Font. 35. Rabir. 33. Sulla 86. hoc ... imperium; imp. Pomp. 53. hoc tantum imperium; har. resp. 19. haec imperia; Rab. Post. 29. haec nova ... imperia; Verr. III, 228. huius imperii; div. Caec 69. Verr. V, 150 Catil. I, 12. II, 3. Muren. 6. 58. Flacc. 69. dom. 20. har. resp. 4. 49. 51. Sest. 17. 50. 58. 65. 101. 116. Cael. 14. prov. cons. 33. Balb. 49. 51. Phil. IV, 13. huius ... imperii; Sest. 139. huius urbis atque imperii; Catil. I, 33. III, 9. Flacc. 1. dom. 132. Sest. 53. huic imperio; Font. 36. imp. Pomp. 60. 64. leg. agr. II, 85. Catil. IV, 21. Muren. 22. har. resp. 29. Sest. 58. 129. Cael. 59. prov. cons. 5. 33. ✕. Balb. 34. Piso 84. Deiot. 11. huic imperio ac nomini; Font. 32. huic invicto populo clarissimo imperio, pulcherrimae urbi; Catil. II, 19. huic urbi imperioque; Sulla 23. huic imperio libertatique communi; Phil. V, 37. hanc urbem atque imperium; dom. 143. ab hoc imperio; Rab. Post. 6. hos impetus; Verr. III, 58. ab hoc impetu; Phil. III, 31. in hos ... cotidianos impetus; Arch. 14. ad hanc improbitatem; Verr. I, 105. V, 115. Cluent. 35. ex hac iniquitate .. et improbi-

tate; Verr. II, 50. haec impudentia; leg. agr. II, 57. hanc impudentiam; dom. 16. ad hanc impudentiam; Verr. III, 225. his tot incommodis; div. Caec. 9. 70. de hoc Tempsano incommodo; Verr. V, 40. de his incommodis; ib. II, 23. ex his incommodis; ib. V, 23. in hac tanta ... inconstantia; ib. 56. huius indicii; Sulla 41. hac indole; Cael. 39. haec forensis laus et industria; Muren. 22. hanc nostram forensem industriam; ib. 34. pro hac industria; ib. 8. [huius .. et iniquitatis et inertiae]; Verr. III, 176. haec ... vituperatio atque infamia; ib. V, 101. ab hac .. infamia; ib. II, 192. his insignibus atque infulis; leg. agr. I, 6. huius ... iniquitatis; Verr. III, 176. hanc .. iniquitatem; ib. 36. hac iniquitate; ib. II, 94. III, 103. ex hac iniquitate; ib. 39. in his iniquitatibus; ib. V, 23. hoc initio; ib. a. pr. 44. Cluent. 180. hoc .. initio; Cluent. 30. ab his initiis; leg. agr. II, 29. haec .. iniuria; Verr. III, 198. haec tanta iniuria; ib. IV, 68. hae .. iniuriae; ib. III, 109. huius iniuriae; ib. IV, 48. huic iniuriae; ib. IV, 87. hanc iniuriam; ib. V, 149. has omnis iniurias; ib. III, 227. his ... iniuriis; ib. 63. his de tot tantisque iniuriis; Sest. 64. per hanc iniuriam; Verr. III, 198. propter .. hanc iniuriam; ib. II, 103. huius innocentiae; Cluent. 4. has urbanas insidias; Catil. II, 6. hic insidiator; Milo 28. his insignibus; leg. agr. I, 6. his || huius || ... insignibus; Piso 23. hoc institutum; Verr. IV, 46. his institutis; ib. V, 8. 147. ab hoc vetere instituto; Muren. 71. haec insula; Verr. IV, 107. ab hac (insula); ib. III, 85. in hac insula; ib. IV, 118. huius pudoris integritatisque; Flacc. 100. haec .. integumenta; Cael. 47. hoc interdictum; Caecin. 50. 86. hoc [interdictum]; ib. 40. hoc ipsum interdictum; ib. 55. hoc idem interdictum; ib. 59. huius interdicti; ib. 38. 55. hoc interdicto; ib. 35. 41. 89. ex hoc interdicto; ib. 91. in hoc interdictum; ib. in hoc (interdictum); ib. 93. in hoc interdicto; ib. 49. inter haec interdicta; ib. 93. per hoc interdictum; ib. 32. 40. hic interpres; Verr. III, 84. hoc intervallo; ib. II, 142. hic introitus; Cael. 3. huius invidiae; Catil. II, 15. hanc invidiam; Verr. a. pr. 2. in hac .. sive invidia sive fortuna; Milo 91. hoc primum iter; Sest. 71. iter hoc; Verr. I, 63. huic itineri; Phil. XII, 25. hi iudices; Cluent. 147. huius iudicis nostri; Milo 16. horum iudicum; Verr. I, 30. his iudicibus; Cluent. 158. 187. his .. iudicibus; Verr. I, 10. his [iudicibus]; ib. V, 153. hunc iudicem nostrum; Vatin. 25. hunc quaesitorem ac iudicem; Sex. Rosc. 85. hos [iudices]; div. Caec. 54. hos || hoc || [iudices]; Verr. IV, 36. iudice hoc nostro; Flacc. 46. his iudicibus; Cluent. 88. hoc iudicium; Quinct. 42. Sex. Rosc. 5. 95. Verr. IV, 104. Tull. 8. ⨯. 36. 41. 42. Caecin. 6. Cluent. 97. 114. 157. Sulla 4. 43. Balb. 44. Scaur. 30. hoc .. iudicium; Cluent. 98. leg. agr. II, 57. hoc ... iudicium; Cluent. 91. Marcell. 13. [hoc iudicium]; Sex. Rosc. 132. totum hoc iudicium; Tull. 27. hoc .. ipsum iudicium; Cluent. 18. totum .. hoc iudicium; ib. 147. unum hoc iudicium; Cael. 1. iudicium hoc; Verr. V, 127. iudicium ... hoc; Sex. Rosc. 11. haec .. iudicia; Cluent. 122. huius iudicii; Verr. a. pr. 16. 54. Rabir. 33. Cael. 22. huius .. iudicii; Cluent. 195. Milo 3. huius ... iudicii; Flacc. 105. huic iudicio; Verr. I, 114. Sulla 49. Milo 101. hoc iudicio; Sex. Rosc. 13. 153. Verr. a. pr. 24. 51. III, 228. Flacc. 4. 14. 105. 106. Sest. 147. Balb. 65. hoc .. iudicio; Cluent. 56. hoc ipso iudicio; Verr. a. pr. 40. hoc vestro iudicio; Phil. VI, 2. iudicio || hoc ||; Rab. Post. 13. his iudiciis; Verr. a. pr. 1. I, 6. his tribus omnibus iudiciis; har. resp. 30. ad hoc iudicium; Sex. Rosc. 11. Verr. III, 114. 200. V, 154. Tull. 48. Flacc. 9. Cael. 5. Balb. 41. Planc. 55. ad hoc adumbratum iudicium; Sulla 52. ad haec tanta iudicia; Catil. III, 22. ad haec omnia [iudicia]; Quinct. 46. huius iudicii causa; Verr. IV, 17. Arch. 8. de his singulis .. iudiciis; Cluent. 89. ex hoc iudicio; Sex. Rosc. 8. Verr. II, 77. V, 173. in hoc iudicium; Tull. 38. Flacc. 5. Cael. 22. 72. in hoc iudicio; Quinct. 8. div. Caec. 26. Verr. a. pr. 36. 50. I, 15. V, 174. 179. Tull. 26. 31. 42. Cluent. 201. Flacc. 94. Vatin. 3. 40. IN HOC IUDICIO; Verr. I, 84. in hoc singulare iudicium; Quinct. 67. in hoc ipso iudicio; div. Caec. 71. in hoc uno iudicio; Flacc. 3. in haec iudicia; Rab. Post. 18. in his iudiciis; ib. 36. per hoc iudicium; Verr. III, 152. Font. 17. Caecin. 35. post haec constituta iudicia; Verr. a. pr. 49. haec (iugera); ib. III, 116. contra hoc iugum; Phil. XI, 6. hoc ius; Quinct. 64. hoc ... ius; Rab. Post. 18. ius hoc; Balb. 43. ius .. hoc; ib. 54. haec .. iura; Verr. V, 124. Balb. 26. huius iuris; ib. 42. hoc iure; Verr. I, 68. 114. II, 32. 65. III, 15. dom. 47. hoc .. iure; Verr. I, 115. hoc ... iure; dom. 80. hoc (iure civili); Caecin. 70. ad haec ... iura; Quinct. 48. de hoc iure; Caecin. 101. haec [tua iustitia et lenitas animi]; Marcell. 12.

his Kalendis Ianuariis; Phil. V, 1.

hanc labem; Sulla 88. hanc ... labem; dom. 102. ad hanc labem; Rabir. 27. cum hac ... peste atque labe; Piso 3. hic labor; Cluent. 149. meus hic forensis labor; Cael. 6. huius laboris atque officii; div. Caec. 5. huic .. labori, officio, muneri; Balb. 60. hunc ... extremum laborem; ib. 17. labore hoc; Planc. 84. in hoc labore; Cael. 46. in his studiis laboribusque; div. Caec. 41. in his .. periculis laboribusque; Arch. 30. propter hos officiosos labores; Milo 12. his lacrimis; Sest. 146. hac laetitia; Deiot. 26. ex his .. laqueis; Verr. V, 151. huic simulatae largitioni; leg. agr. II, 76. hic latro; Phil. VI, 12. huius impuri latronis; ib. III, 29. hoc .. nefarium latrocinium; Muren. 84. haec .. laudatio; Verr. IV, 20. haec (laudatio); Flacc. 37. haec laus; Verr. I, 56. haec forensis laus; Muren. 22. hae tantae ... laudes; Sest. 5. *hac* laude; Flacc. 83. de hac imperatoria .. tua laude; Verr. V, 11 de hac ... laude; Phil. X, 7. in hac laude; Verr. a. pr. 32. in his tantis virtutibus ac laudibus; Balb. 10. in has lautumias; Verr. V, 68. hanc legationem; Phil. XII, 30. totam hanc legationem; Muren. 21. hanc ipsam legationem; Flacc. 45. in hac .. legatione; Phil. XII, 16. hi legati; Deiot. 41. huic .. legato; Flacc. 52. haec (legio); Phil. XIV, 31. ⨯. ⨯. huius legionis; ib. III, 7. XII, 8. huius .. legionis; ib. XIV, 31. huius [Martiae legionis]; ib. IV, 6. hanc (legionem); ib. XIV, 31. haec [tua ... lenitas animi]; Marcell. 12. hac lenitate nova; Sulla 47. de hac .. lenitate; Catil. II, 28. haec lex; leg. agr. II, 68. haec (lex); ib. III, 6. lex haec; ib. II, 59. Catil. III, 25. Muren. 40. haec optima lex; Sest. 135. haec ipsa lex; Fr. B. VI, 16. hae leges; Phil. V, 8. huius .. legis; Milo 33. huius Papiriae legis; dom. 130. legis [huius]; leg. agr. II, 22. harum ipsarum legum; Planc. 49. huic .. legi; imp. Pomp. 21. Phil XI, 28. hanc legem; dom. 127. Phil. V, 7. ⨯. hanc .. legem; dom. 47. hanc ... legem; Flacc. 5. hanc ipsam legem; Cluent. 151. hanc totam || totam hanc || .. legem; leg. agr. II, 50. hanc (legem); Verr. II, 39. Piso 30. Phil. V, 8. ib. 16. legem hanc; Fr. B. VI, 19. hac lege; Verr. III, 70. IV, 17. Cluent. 90. 116. 158. leg. agr. I, 9. II, 20. 22. 24. ⨯. 71. 73. 76. III, 11. 15. Rabir. Post. 18. Phil. V, 19. hac ipsa lege; Cluent. 151. hac lege agraria; leg. agr. II, 15. III, 3. hac una || hac enim, hace iam || lege; Cael. 70. hac tam atroci (lege); Verr. I, 26. lege hac; Rab. Post. 13. lege hac recenti; Flacc. 13. his legibus; Verr. III, 70. Rabir. Post. 18. his (legibus); Cluent. 150. de hac .. lege; dom. 50. de his .. legibus; Phil. I, 25. in hac lege; div. Caec. 18. Planc. 36. in hac tribuaria (lege); ib. POST HANC LEGEM; Rab. Post. 14. hi pusilli et contempti libelli; Verr. II, 185. hunc primum libellum; ib. 183. his ..

libellis; ib. II, 185. his ipsis libellis; ib. ex his parvis libellis; ib. 184. in his libellis; ib. 183. 184. hunc librum; div. Caec. 52. huius munificentiae et liberalitatis; Scaur. 47. hanc ... liberalitatem; Rab. Post. 44. hanc liberalitatem meam; leg. agr. II, 12. huius libertatis mansuetudinisque; Rabir. 13. huic imperio libertatique communi; Phil. V, 37. hanc libertatem; Sulla 86. libertate ... hac; Verr. V, 114. ex hac (libertate dicendi); Cluent. 118. hic ... libertus; Verr. II, 134. ad hanc .. libidinem; ib. III, 210. in hac libidine; div. Caec. 9. in hac .. libidine; Verr. III, 205. hanc .. licentiam; ib. 32. hanc ... licentiam; dom. 47. hac licentia; Verr. III, 29. lis haec; Cluent. 116. hanc salutarem ... litteram; Milo 15. hae litterae; Verr. III, 45. has litteras; ib. IV, 36. his litteris; Phil. XIII, 46. his .. litteris; Verr. III, 126. Phil. XIII, 22. in his litteris; ib. II, 9. hic locus; Verr. V, 126. imp. Pomp. 2. 44. Flacc. 66. Vatin. 15. hic .. locus; imp. Pomp. 1. hic ... locus; Balb. 4. hic (locus); Milo 101. hic munitissimus ... locus; Catil. I, 1. omnis hic locus; ib. III, 24. hic totus locus; Balb. 30. huius loci; leg. agr. II, 6. Piso 71. Fr. A. V, 1. huius .. loci; imp. Pomp. 1. huius templi ac loci; Catil. IV, 14. huic loco temploque; imp. Pomp. 70. hunc locum; Cluent. 7. Caecin. 84. hunc ... locum; Cael. 7. hunc ipsum locum; Verr. I, 79. hoc loco; Qu. Rosc. 40. Verr. I, 45. 118. IV, 69. V, 6. 11. 45. 170. 172. Tull. 35. Caecin. 67. 77. imp. Pomp. 25. 60. Cluent. 10. 53. 149. Flacc. 4. Sulla 62. Sest. 86. 108. 119. Vatin. 20. Cael. 9. 10. Planc. 77. 83. Rabir. Post. 6. Deiot. 16. Phil. XIV, 19. hoc .. loco; Qu. Rosc. 43. Cael. 71. hoc extremo .. loco; Sest. 3. hoc nostro ... loco; Planc. 17. his locis; Verr. V, 170. ab hoc loco; Caecin. 88. ad hunc locum; Sex. Rosc. 78. de hoc .. loco sacro; har. resp. 14. ex hoc loco; Quinct. 5. 99. Verr. V, 174. Caecin. 88. imp. Pomp. 3. 21. 52. 70. leg. agr. II, 56. 58. hoc ... ex loco; leg. agr. II, 55. hoc ipso ex loco; imp. Pomp. 42. in hunc locum; Caecin. 88. leg. agr. II, 101. Phil. I, 14. in hunc ipsum locum; imp. Pomp. 55. in haec loca; Verr. IV, 72. in hoc loco; ib. III, 40. Cluent. 5. in hoc .. loco; Quinct. 10. hoc in loco; Sest. 119. hoc .. in loco; Cluent. 79. hoc ipso in loco; ib. 54. leg. agr. III, 2. hoc eodem in loco; ib. II, 49. in his locis; Font. 19. in his .. locis; Verr. IV, 103. haec ... lucra; ib. III, 91. haec frumentaria lucra; ib. 85. haec improbissima lucra; ib. 177. hic luctus; Sest. 145. haec praesens maestitia ... luctusque; Cael. 4. hi ludi; Verr. a. pr. 31. hos ludos; har. resp. 24. his (ludis); Verr. a. pr. 31. haec lues impura; har. resp. 24. haec ornamenta et lumina; Sulla 5. haec lumina atque ornamenta; prov. cons. 22. haec lux; Catil. I, 15. lux .. haec ipsa; ib. IV, 16. huius lucis; Rab. Post. 48. hanc ... lucem; Cluent. 31. hanc suavissimam lucem; Sex Rosc. 63. lucem .. hanc; ib. 150. hac luce; leg. agr. II, 71. Milo 6. luxuriem ... hanc; Piso 66.

hunc tantum maerorem; Cluent. 28. haec praesens maestitia; Cael. 4. hunc tam austerum ... magistrum; Fr. B. XIII, IV, 2. hos ad magistros; Muren. 64. hic magistratus; Verr. II, 131. his magistratibus; Cluent. 95. in hoc magistratu; leg. agr. I, 26. II, 7. 9. haec magnitudo; Sex. Rosc. 68. haec .. ratio ac magnitudo animorum; Flacc. 28. in hoc maiali; Piso 19. hoc maledictum; Deiot. 28. huic maledicto; dom. 93. hoc .. maleficium; Sex. Rosc. 117. huius maleficii; har. resp. 37. ab his tot maleficiis; Sex. Rosc. 30. in hoc tanto ... maleficio; ib. 38. hoc malum; Verr. I, 39. Catil. IV, 6. Rabir. Post. 15. hoc ... malum; dom. 12. hoc (malum); leg. agr. I, 26. hoc .. occultum ... malum; Verr. I, 39. huic malo; har. resp. 56. huic (malo); leg. agr. I, 26. hoc uno malo; Flacc. 16. his tantis malis; Sest. 35. ad haec mala; Muren. 81. in his malis; Milo 58. haec .. mandata; Verr. IV, 113. Phil. VIII, 28. huius libertatis mansuetudinisque; Rabir. 13. has manubias; Sex. Rosc. 108. hanc manum; Qu. Rosc. 1. huius .. matris; Cluent. 195. in hanc tantam materiem; dom. 13. hac una medicina; Sest. 43. in hac mea mediocritate; Phil. VI, 1. haec (memoria); Arch. 30. hac memoria; Verr. II, 146. hac .. memoria; sen. 38. hac vestra ... memoria; Quir. 7. hanc mentem .. voluntatemque; Catil. III, 22. horum mensum; Phil. XII, 22. omnibus his mensibus; ib. I, 31. in hos mensis; Muren. 80. per hos mensis; Sulla 92. haec facta ... mentio; Cael. 60. hanc ... mercaturam; leg. agr. II, 65. haec .. merces; Verr. III, 79. praeter hanc (mercedem); Arch. 28. Phil. V, 35. cum hac (meretrice); Cael. 49. huic tanto merito; Phil. V, 37. hunc .. metum; Deiot. 4. hunc ... metum; Verr. V, 130. hoc metu; ib. III, 55. Cluent. 152. hoc metu ‖ motu ‖; leg. agr. I, 24. hoc .. metu; Verr. II, 67. hoc ... metu; Deiot. 8. hoc uno metu; Cluent. 152. ob hunc metum; Verr. V, 116. haec denarium XXXIX milia; ib. II, 137. haec sexagena milia; ib. V, 53. de his ipsis HS ꟾↃↃ; Qu. Rosc. 12. in haec ꟾↃCCC milia modium; Verr. III, 178. hanc urbanam militiam; Muren. 19. in has miserias; Phil. II, 24. hac ... moderatione dicendi; imp. Pomp. 47. huius modi; Quinct. 75. Qu. Rosc. 22. div. Caec. 38. Verr. a. pr. 34. 37. I, 36. 151. II, 31. 111. III, 53. 171. 189. IV, 6. Tull. 11. leg. agr. II, 32. Muren. 60. 61. dom. 139. Vatin. 22. Piso 90. Phil. XIII, 31. hoc modo; Sex. Rosc. 54. 58. Qu. Rosc. 10. Verr. I, 36. 158. II, 129. III, 66. 76. IV, 140. Ligar. 30. hoc uno modo; Cluent. 183. his moenibus; dom. 137. ab hoc templo atque moenibus; Phil. XIV, 8. intra haec moenia; ib. XIII, 49. hanc tantam molem; Catil. III, 17. hanc molestiam; Cael. 18. Planc. 3. hanc ... molestiam; div. Caec. 4. monitor tuus hic; ib. 52. quod hoc monstrum; Verr. IV, 47. ad hunc ... montem; Piso 48. hoc solum .. monumentum; Verr. IV, 84. haec ... monumenta; Planc. 94. hoc .. monimento; Phil. IX, 11. hanc moram; ib. V, 31. hic morbus; Catil. I, 31. in hoc morbo; Verr. I, 91. ad hanc mortem repentinam vocesque ‖ vocemque ‖; Cluent. 30. his mos; Fr. B. VII, 18. hi mores; ib. XIII, IV, 2. hunc morem; Rab. Post. 9. hunc .. morem; Vatin. 32. hos .. mores; Verr. III, 210. hoc novo more; Muren. 44. his moribus; Quinct. 59. 93. Cluent. 95. ex his (moribus); Verr. III, 210. in hos mores; Sulla 75. hoc tam novo ... motu; har. resp. 20. in hoc tanto ... motu; Milo 84. haec mulier; Cluent. 190. haec eadem mulier; ib. 184. his mulierculis; Flacc. 93. haec multitudo; Verr. a. pr. 15. haec ... multitudo; Sest. 125. multitudo .. haec; Verr. V, 94. huic tantae multitudini; Sest. 36. hac .. multitudine; Verr. IV, 103. ex ... hac multitudine; Catil. III, 14. in his veteribus municipiis; Sex. Rosc. 48. huius munificentiae; Scaur. 47. hoc munus; Verr. a. pr. 36. III, 201. V, 51. Caecin. 15. hoc tuum munus; Verr. III, 187. munus hoc; Balb. 58. Phil. XII, 24. haec ... munera; dom. 146. huic muneri atque officio; Font. 25. hanc .. operam ac munus; Balb. 17. in munus hoc; Sest. 135. hac mutatione; ib. 27. cum hac immani mutatione ‖ nundinatione ‖; Phil. II, 115. idem hic myrmillo; ib. XII, 20. ab hoc myrmillone; ib. VI, 10.

haec natio; Sest. 132. nationi huic; Flacc. 9. hanc nationem; Sest. 132. haec (natura); Sulla 8. hac .. tam varia ... natura; Cael. 14. hoc .. navigio; Verr. I, 87. haec navis; ib. V, 44. haec Centuripina navis; ib. 88. haec una navis; ib. 63. hanc navem; ib. IV, 150. hanc ... navem; Sest. 46. hanc (navem); Verr. V, 47. his navibus; Flacc. 82. cum his necessariis; Sulla 89. haec necessitudo; Verr. I, 41. huic necessitudini; sen. 21. negationis huius; Sulla 39. hoc totum .. negotium; Verr. II, 108. [huius negotii ..]; ib. 133. huic negotio; ib. IV, 92. hoc tanto negotio; Quinct. 47.

ad hoc negotium; Verr. II, 1. Flacc. 14. his nervis; Flacc. Flacc. 13. pro hac nobilitate; Sex. Rosc. 149. his ... noctibus; Catil. II, 23. hoc nomen; Qu. Rosc. 1. 4. 5. 8. ×. 9. Verr. III, 181. hoc .. nomen; Arch. 19. hoc ... nomen; Verr. V, 164. hoc totum ||totum hoc|| nomen; Verr. II, 104. hoc amplissimum nomen; Verr. III, 96. hoc populare ... nomen; leg. agr. II, 63. nomen hoc; Rab. Post. 28. haec praeclara nomina; Verr. IV, 12. huius ... nominis; Phil. III, 11. huic .. nomini; ib. XIV, 20. huic ... nomini; Font. 32. huic generi nominique; Scaur. 17. hoc nomine; Sex. Rosc. 46. Verr. II, 142. III, 83. Muren. 80. Scaur. 45. Deiot. 10. 36. hoc .. nomine; Rab. Post. 28. hoc uno nomine; Verr. I, 23. hoc ipso nomine; Flacc. 5. Phil. XIV, 24. hoc volgari (nomine); ib. 10. [his nominibus]; Verr. I, 95. his nominibus solis; ib. his praeclaris nominibus; ib. IV, 97. ad hoc regium nomen; Deiot. 27. de hoc toto nomine; Verr. II, 180. in hoc nomine; ib. IV, 125. haec ... nota; Phil. I, 32. hic tantus ... numerus; Verr. III, 106. hunc ... numerum; ib. 120. ad hunc numerum; leg. agr. II, 76. ex hoc numero; Marcell. 2. ex hoc .. numero; Sulla 77. ex hoc ... numero; Arch. 16. ex hoc tanto numero; Flacc. 44. in eundum hunc numerum; Vatin. 25. in hoc numero; leg. agr. II, 77. hoc in numero; Planc. 2. nuntius hic; Sex. Rosc. 19. hunc nuntium; Ligar. 7. hunc .. acerbum nuntium; Balb. 64. hoc nuntio; Phil. XII, 8. hoc repentino ... nuntio; Verr. V, 108.

haec oblectamenta; Verr. IV, 134. huius obscuritatis; leg. agr. II, 36. haec obstructio; Sest. 22. hanc .. occasionem; Phil. III, 34. hos (oculos); har. resp. 38. huius odii tanti; Piso 65. praeter hoc civile odium; Milo 35. de hac officina; Verr. IV, 55. in hac officina; ib. 54. hoc officium; ib. 82. huius officii; Sulla 2. huius ... officii; div. Caec. 5. huius officii tanti; Planc. 74. huic .. officio; Balb. 60. ad hoc officium; Muren. 73. in hoc officio; ib. 2. Sulla 3. dom. 18. hic noster obiurgator; leg. agr. III, 11. hoc omen! Phil. IV, 10. hoc .. detestabile omen; ib. XI, 11. hoc onus; Sex. Rosc. 10. hoc onus tantum; Verr. V, 179. hoc onere; ib. II, 1. haec opera; ib. IV, 69. haec ... opera; ib. III, 208. operarum harum cotidianarum; Muren. 21. hanc .. operam; Muren. 34. Balb. 17. hac opera; Muren. 71. huius operarii; Verr. IV, 126. haec opinio; ib. 106. haec .. opinio falsa; Sex. Rosc. 58. huius opinionis; Verr. IV, 107. hanc opinionem; ib. I, 1. Sest. 143. hanc (opinionem); Cluent. 142. hoc .. oppidum; Verr. II, 88. IV, 72. in his oppidis; Cluent. 192. oppugnationis huius; Cael. 20. haec .. opportunitas; imp. Pomp. 50. haec optio; Quinct. 32. HOC OPUS; Verr. I, 146. haec opera; ib. IV, 132. ad hoc opus; Phil. II, 128. haec oratio; Caecin. 66. Muren. 61. dom. 116. har. resp. 61. haec .. oratio; Verr. III, 187. haec ... oratio; dom. 19. Phil. II, 86. haec (oratio); Qu. Rosc. 15. ×. ×. ×. haec omnis oratio; Sex. Rosc. 143. haec mea oratio; Sest. 31. haec omnis .. oratio; Phil. VII, 26. huius .. orationis; imp. Pomp. 3. hanc orationem; har. resp. 61. hanc ... orationem; Sulla 35. Balb. 41. omnem hanc orationem; leg. agr. I, 21. has (orationes); Planc. 66. hac oratione; Qu. Rosc. 1. hac .. oratione; Piso 61. hac omni oratione; Cluent. 62. ad .. hanc orationem; Piso 69. ex hac oratione; Verr. II, 164. in hac oratione; Ligar. 31. in hac omni .. oratione; Sest. 53. hic ordo; Verr. III, 98. Catil. I, 20. sen. 6. Piso 23. 45. 49. Phil. I, 6. II, 53. VII, 14. huius ordinis; Cluent. 152. leg. agr. I, 27. Catil. I, 3 IV, 15. har. resp. 13. Sest. 137. prov. cons. 38. Piso 6. 8. 56. Marcell. 3. Phil. II, 9. 11. 55. III, 13. V, 2. 17. 41. ×. 53. VIII, 23. IX, 16. X, 19. XI, 17. XIV, 8. huic ordini; Verr. a. pr. 49. I, 19. III, 98. sen. 19. har. resp. 10. prov. cons. 38. 39. Piso 50. Rabir. Post. 13. Marcell. 33. Phil. I, 13. II, 94. VII, 1. 2. 14. XIII, 22. hunc ordinem; Verr. III, 93. Flacc. 5. prov. cons. 3. 15. 39. Phil. II, 19. XIV, 19. hunc ipsum ordinem; sen. 2. ab hoc ordine; Verr. I, 4. Phil. II, 51. XII, 28. XIII, 6. ad hunc ordinem; har. resp. 11. Phil. I, 2. III, 39. XI, 31. erga hunc ordinem; prov. cons. 39. in hunc ordinem; Verr. IV, 25. Piso 40. Rab. Post. 13 Phil. IX, 8. XIII, 4. in hoc ordine; Catil. I, 30. sen. 38. har. resp. 32. Piso 56. Marcell. 15. Phil. I, 12. II, 31. 38. VI, 8. VII, 15. X, 25. XII, 14. hoc (ornamentum); Verr. I, 152. de his ornamentis; Fr. B. VI, 43. hic ornatus; Verr. IV, 132. hoc .. ornatu; ib. V, 128. de hoc toto ostento; har. resp. 10. hunc .. statum otiumque; Sest. 46.

haec pactio; Piso 57. has .. pactiones; Verr. V, 120. hoc pacto; ib. I, 37. huic .. importuno ... parricidae; Phil. XII, 13. hoc parricida; Catil. I, 29. ab hoc eodem .. parricida; har. resp. 17. hae partes; Caecin. 66. Phil. XIII, 47. harum trium partium; Muren. 10. hanc partem totam; Flacc. 13. has partis; Font. 21. Muren. 6. har. resp. 61. has .. partis; Scaur. 31. ex hac .. parte; Catil. II, 25. in hac parte; Sex. Rosc. 135. haec ... partitio; Sulla 13. in hac partitione; Verr. IV, 121. hic miserrimus ... pater; Planc. 102. patres hi; Verr. V, 118. [hos patres conscriptos]; Rabir. 20. haec communis ... patria; Flacc. 5. hanc pulcherrimam patriam; Catil. IV, 2. his patronis; Verr. II, 191. hanc pacem; ib. IV, 115. hoc ... peccatum; Qu. Rosc. 17. hoc peccatum tuum; Verr. I, 144. huius peccati; Cluent. 114. in his levioribus peccatis; Sex. Rosc. 62. haec pecunia; Qu. Rosc. 14. haec .. pecunia; Verr. II, 67. haec .. omnis pecunia, ib. III, 91. haec (pecunia); Qu. Rosc. 23. ×. ×. ×. hae pecuniae; Verr. III, 91. huius pecuniae; leg. agr. I, 14. dom. 20. huius .. pecuniae; Verr. II, 153. hanc pecuniam; Qu. Rosc. 9. Verr. II, 57. III, 84. Flacc. 59. hanc ... pecuniam; Verr. III, 167. hanc (pecuniam); Flacc. 55. ×. hanc pecuniam tantam; Verr. III, 164. omnem .. hanc pecuniam; ib. hac pecunia; leg. agr. II, 63. Flacc. 56. de hac pecunia; Qu. Rosc. 12. 13. de hac .. pecunia; Verr. II, 23. de hac tota pecunia; ib. III, 170. in hac pecunia publica; ib. 165. his haedinis pelliculis; Muren. 76. hoc perfugium; Scaur. 40. hoc .. perfugio; Verr. I, 81. hoc periculum; Cluent. 18. ib. 157. haec ... pericula; Verr. V, 8. haec .. tanta pericula; Phil. XII, 30. huius periculi; Sulla 2. Balb. 41. hoc (periculo); Rab. Post. 25. his ... periculis; Catil. III, 16. his ||iis|| temporibus et periculis; Sulla 82. his recentibus ... periculis; Arch. 31. ab his tantis periculis; Muren. 80. ex his (periculis); Fr. B. XVI, III, 5. in his periculis; Catil. I, 31. in his ... periculis; Arch. 30. Muren. 55. hanc suam .. perseverantiam; dom. 8. hanc personam; Caecin. 14. har. resp. 61. hanc ... personam; Sulla 8. hanc ... improbam personam; Verr. II, 109. personam hanc; leg. agr. II, 49. in his personis; Milo 32. inter has personas; Phil. XII, 18. hanc perturbationem; Deiot. 7. hac perturbatione; leg. agr. I, 24. hac tanta perturbatione; Sest. 54. ab hac perturbatione; Phil. II, 103. haec tam adulta ... pestis; Catil. I, 30. huius importunissimae pestis; Verr. III, 125. hanc pestem; Phil. V, 17. hanc ... pestem; Catil. I, 30. hanc (pestem); Cluent. 186. hanc tam taetram ... pestem; Catil. I, 11. has duplicis pestis; prov. cons. 13. ad has pestis; Phil. X, 23. cum hac ... peste; Piso 3. cum his .. exitiosis prodigiis ac ... pestibus; har. resp. 4. has phaleras; Verr. IV, 29. hanc .. mortiferam plagam; Vatin. 20 hac plaga; Cluent. 115. prov. cons. 16. haec eadem (poena); Qu. Rosc. 46. hanc poenam; Balb. 20. poenam .. hanc; dom. 134. ad hanc insignem poenam; Milo 86. huic novo pontifici; dom. 135. hic popularis;

Rabir. 12. populus Romanus hic; ib. 18. huius populi; ib 13. huius principis populi; Planc. 11. horum populorum; Verr. III, 172. huic populo; dom. 52. huic .. populo; Piso 15. huic invicto populo; Catil. II, 19. his populis; Verr. III, 180. ex his populis; Balb. 23. in hoc populo; Catil. IV, 22. hoc portentum; Fr. A. V, 1. quod hoc portentum? Cluent. 188. hanc ... porticum; dom. 103. hic portus; Verr. V, 126. ex hoc portu; prov. cons. 38. in hoc portu; Verr. V, 98. de ... his possessionibus; leg. agr. II, 82. hac postulatione; Phil. I, 27. hoc postulatum; Verr. II, 148. haec potestas; dom. 128. Phil. V, 2. hanc ... potestatem; dom. 44. hanc potestatem regiam; leg. agr. II, 35. hac potestate praetoria; imp. Pomp. 69. haec praeclara praecepta; Piso 59. [praeconi] huic ipsi; leg. agr. II, 48. haec praeda; Verr. III, 169. hanc praedam; Sex. Rosc. 107. hanc (praedam); dom. 65. hac tanta praeda; Verr. V, 80. ad hanc suam praedam; Sex. Rosc. 6. haec praedia; Flacc. 79. haec mea ... praedicatio; har. resp. 16. hanc (praedicationem); Phil. XI, 35. in hunc praedonem; Verr. V, 122. his duobus praeiudiciis; Cluent. 59. his praemiis; Balb. 24 ad hoc amplissimum praemium; Balb. 43. praeter hoc (praemium); Sest. 86. in hac praescriptione; Rabir. 6. hoc praesidium; div. Caec. 15. Verr. V, 168. haec praesidia; Planc. 82. Phil. III, 34. hoc praesidio; Verr. I, 86. hoc .. praesidio; ib. a. pr. 10. his praesidiis; ib. III, 8. huius praetoris; ib. IV, 115. ... hoc praetore; Font. 11. hoc uno praetore; div. Caec. 3. ab his praetoribus; leg. agr. II, 93. ante hunc praetorem; Verr. II, 35. III, 67. his principiis; Phil I, 2. hi principes; Planc. 28. cum his principibus; Vatin. 10. ipsis his prodigiis; har. resp. 44. cum his .. exitiosis prodigiis; ib. 4. ex hoc toto prodigio atque responso; ib. 10. hoc proelio; Phil. XIV, 27. profectionis huius; Milo 52. in hac prolusione; div. Caec. 47. huic propinquo suo; Quinct. 38. his .. propinquis; Sulla 19. ex his propinquis; Sex. Rosc. 49. hanc (proscriptionem); Sex. Rosc. 153. hoc vetus proverbium; Flacc. 65. haec .. provincia; imp. Pomp. 14. huic provinciae; Font. 13. hanc provinciam; prov. cons. 39. hanc ... provinciam; Phil. III, 26. ex hac provincia; Verr. II, 3. in hac provincia; leg. agr. II, 48. in his provinciis; imp. Pomp. 61. in hunc pudorem; Sulla 75. in hoc .. pudore; ib. 74. hic .. puer; Sest. 6. 146. hi pueri tam lepidi; Catil. II, 23. huic puero . Sulla 88. huic misero puero; Flacc. 106. puero huic; Phil. XIII, 24. hunc puerum; Cael. 39. Fr. B. XVI, III, 3. hunc .. puerum; Verr. II, 145. his pugnis; Phil. II, 75. ante hanc pugnam; Sex. Rosc. 17. hanc pulchritudinem; Verr. IV, 120. hoc punctum temporis; Phil. II, 112. nostra hac purpura; Sest. 19.

hoc triduo vel quadriduo; Phil. XIV, 15. in hac quadriremi; Verr. V, 88. haec quaestio; Cluent. 1. 147. 148. haec ... quaestio; Cluent. 155. huic quaestioni; Sex. Rosc. 85. Cluent. 147. Balb. 52. Milo 22. huic eidem quaestioni; Sex. Rosc. 11. huic ipsi quaestioni; Verr. a. pr. 30. his duabus quaestionibus; Phil. I, 22. hanc quaestionem; Sex. Rosc. 11. hanc .. quaestionem; Milo 13. hanc fictam quaestionem; Cluent. 185. hac quaestione; Milo 60. ✕. de hac ipsa quaestione; Rab. Post. 13. in hanc unam quaestionem; Cluent. 151. in hac quaestione; Verr. II, 15. huic ... quaestori; ib. III, 177. ante hunc quaestorem; div. Caec. 55. totus quaestus hic; Verr. III, 192. hos quaestus; Qu. Rosc. 24. hos .. quaestus; Verr. II, 30. in hoc .. quaestu; Fr. B. VIII, 1. haec querella; Ligar. 23. huius querellae; Cael. 74. hanc querimoniam; Verr. V, 130.

haec ratio; imp. Pomp. 19. haec .. ratio; Arch. 2. Planc. 48. haec via ac ||haec|| ratio; Sest. 103. haec una ratio; Rab. Post. 28. huius rationis; Caecin. 85. hanc rationem; Verr. V, 101. Font. 19. hanc .. rationem; Verr. IV, 40. Planc. 46. hanc .. totam rationem; Flacc. 45. hanc sectam rationemque; Cael. 40. hac ratione; Verr. III, 205. Caecin. 13. hac ipsa ratione; Verr. III, 116. hac una ratione; Cluent. 20. ab hac ratione; imp. Pomp. 51. ad hanc rationem extremam; Quinct. 54. in hac ratione; Verr. III, 116. in hac .. ratione; Font. 37. in hac insolita ... ratione; imp. Pomp. 3. in hac tam dispari ratione; Phil. VIII, 9. in his rationibus; Caecin. 13. per hanc rationem; Verr. II, 127. per has rationes; Caecin. 99. haec .. reconciliatio; Cluent. 100. haec tua recusatio; ib. 148. hic meus reditus; dom. 100. hunc reditum; ib. hunc .. reditum; Sest. 128. haec ... religio; Verr. IV, 114. haec tota religio; har. resp. 27. huic religioni; dom. 123. hanc .. religionem; har. resp. 27. hanc ... religionem; dom. 135. hanc .. tantam religionem; Verr. IV, 78. cum his religionibus; har. resp. 27. hoc unum ... remedium; div. Caec. 9. praeclarum hoc .. remedium; Verr. V. 26. post repromissionem recentem hanc; Qu. Rosc. 39. haec res; Qu. Rosc. 42. div. Caec. 13. Verr. a. pr. 20. 54. I, 5. 112. Caecin. 32. Catil. I, 25. har. resp. 31. Piso 72. haec res ||haec ... res||; Verr. a. pr. 37. haec .. res; Verr. II, 102. Cluent. 82. Marcell. 11. haec ... res; Verr. a. pr. 22. IV, 70. haec eadem res; Muren. 24. haec ipsa cotidiana res; Scaur. 33. res ... haec ||huic|| ... commissa .. est; Flacc. 45. hae res; Sulla 3. huius rei; Caecin. 32. ib. 40. Phil. II, 54. huius .. rei; Marcell. 11. ib. 16. harum rerum; div. Caec. 19. Verr. II, 87. IV, 13. V, 131. Caecin. 74. Flacc. 73. 96. Sest. 99. harum omnium rerum; Verr. V, 23. leg. agr. I, 16. Sulla 34. har. resp. 45. harum .. omnium rerum; Rabir. 16. harum rerum omnium; Caecin. 52. Phil. XI, 21. huic rei; Quinct. 37. Qu. Rosc. 55. Cluent. 168. hanc rem; div. Caec. 17. Verr. a. pr. 32. V, 19. Font. 20. leg. agr. II, 58. dom. 70. Phil. II, 26. XII, 9. [hanc rem]; Verr. III, 203. hanc .. rem; Sex. Rosc. 114. 115. Verr. V, 167. hanc rem totam; Verr. III, 164. hanc rem tam atrocem; Tull. 22. remque hanc totam; Verr. II, 119. quattuor has res; imp. Pomp. 28. hac re; Cluent. 48. hac (re frumentaria); Verr. III, 11. hac una re; Vatin. 28. his rebus; Quinct. 47. Verr. III, 18 200. Caecin. 23. Cluent. 25. 45. 48. 96. 192. leg. agr. II, 71. III, 13. Catil. II, 25. ✕. Muren. 51. his [rebus]; Flacc. 74. his .. rebus; Verr. a. pr. 15. leg. agr. I, 22. Muren. 52. Piso 45. ✕. ✕. Phil. II, 79. his tam opimis rebus; Verr. I, 93. his rebus omnibus; Verr. III, 9. Rabir. 15. Catil. IV, 3. his omnibus rebus; dom. 96. rebus his; Fr. B. VII, 8. ab his rebus; div. Caec. 40. Verr. IV, 3. ad hanc rem; Verr. a. pr. 36. I, 83. III, 3. 183. Caecin. 40. imp. Pomp. 69. Cael. 64. hac de re; Verr. I, 27. Muren. 83. Phil. XIV, 6. hac .. de re; Quinct. 54. hac tanta de re; leg. agr. II, 43. de his rebus; Sex. Rosc. 26. 110. Cluent. 160. Catil. III, 11. Muren. 51. ✕. Phil. III, 39. his de rebus; Quinct. 13. Sex. Rosc. 9. 127. Verr. II, 43. har. resp. 22. ex hac re; Sex. Rosc. 69. ex his rebus; Verr. III, 176. Flacc. 13. ex his ... rebus; Verr. II, 104. ex his .. omnibus rebus; ib V, 37. in hanc rem; Quinct. 37. Qu. Rosc. 12. 32. Verr. I, 36. II, 146. in hac re; div. Caec. 16. Verr. I, 51. II, 121. 164. III, 146. IV, 95. V, 10. Tull. 3. Caecin. 22. 32. 57. 58. 67. 85. Balb. 60. Planc. 5. hac una [in] re; div. Caec. 61. in hac re sola; Verr. II, 140. in his rebus; Sex. Rosc. 76. 131. Verr. I, 105. II, 159. IV, 14. 49. Caecin. 47. Sest. 130. Phil. I, 30. [in his rebus]; Rabir. 2. in his (rebus); Caecin. 31. in his ipsis rebus et temporibus; Verr. II, 107. in his .. [rebus] omnibus; ib. III, 27. in his ipsis rebus; ib. IV, 33. in his rebus omnibus; Rabir. 25. his tantis in rebus; Muren. 83. ob hanc rem; Verr. V, 43. pro .. his rebus; ib. I,

95. pro his .. omnibus rebus; Catil. IV, 23. his pro rebus; Verr. II, 176. responsum .. hoc recens; har. resp. 9. ad haec .. responsa; ib. 29. ex hoc .. responso; ib. 11. haec res publica; leg. agr. II, 64. Rabir. 5. huius rei publicae; leg. agr. I, 18. huius .. rei publicae; Rab. Post. 22. huic rei publicae; Sulla 86. Vatin. 10. Phil. II, 55. XIII, 32. huic urbi et rei publicae; dom. 144. hanc rem publicam; ib. 94. Sest. 143. Phil. X, 22. hanc (rem publicam); Phil. V, 50. hanc rempublicam totam; leg. agr. II, 89. hanc tantam rem publicam; Sest. 143. hac re publica; Verr. V, 94. contra hanc rem publicam; leg. agr. II, 90. ex hac re publica; Rabir. 10. in hanc rem publicam; ib. 33. Milo 87. in hac re publica; Sex. Rosc. 154. Verr. III, 205. Font. 42. leg. agr. II, 90. Rabir. 13. Catil. I, 3. 28. III, 26. IV, 7. Muren. 75. dom. 94. Vatin. 33. Planc. 51. 94. Phil. II, 12. III, 5. nova haec restipulatio; Qu. Rosc. 38. huius restipulationis; ib. hic reus; Verr. V, 177. huic reo; Arch. 3. reum .. hunc; Planc. 2. in hunc reum; Verr. I, 19. in hoc reo; Verr. V, 117. 183. ×. 188. in hoc .. reo; Flacc. 25. hi reges; Deiot. 41. hunc regem; Muren. 32. de hoc (rege); Sest. 57. hoc robore; Cael. 39. hac rogatione; Sulla 63. in hac rogatione; Milo 47. hic rumor; Muren. 45.

has sacerdotes; Balb. 55. ab hoc religioso .. sacerdote; dom. 111. hoc (sacrificium); har. resp. 37. haec sacra; ib. 26. in haec adoptiva (sacra); dom. 35. huius saeculi; Cael. 48. Phil. IX, 13. huius calamistrati saltatoris; sen. 13. ex hoc ipso saltu; Quinct. 90. hanc salutem; Ligar. 28. hanc perversam sapientiam; Muren. 75. hac una sapientia; har. resp. 19 in his sartis tectisque; Verr. I, 136. his robustis ... satellitibus; leg. agr. II, 84. ad haec Antoniana saxa; Phil. XII, 19 hoc scelus; Catil. I, 14. dom. 63. hoc ... singulare scelus; Cluent. 12. haec scelera; Tull. 40. scelera haec; Sex. Rosc. 25. totius huius sceleris; Phil. XIV, 15. horum omnium scelerum; Catil. III, 6. omnium horum scelerum; Cael. 61. huic .. sceleri; Sulla 70. hoc uno scelere; Verr. I, 40. hoc nefario scelere; Verr. IV, 72. his tantis sceleribus; Cluent. 29 ab hoc scelere; Verr. a. pr. 36. ad hoc scelus; Sex. Rosc. 39. in hoc scelere; Catil. IV, 13. Sulla 83. ex his scribis; Verr. III, 183. hunc ... scrupulum; Sex. Rosc. 6. hanc sectam; Cael. 40. hanc ... sectam; Flacc. 104. haec sedes; Catil. IV, 2. in hanc excelsissimam sedem; Sulla 5. in his ... sedibus; Marcell. 10. hic senator; Phil. XI, 4. hoc ... senatu; Phil. XIII, 28. de hoc senatu; Rabir. 20. huic tristi ... seni; Cael. 38. hunc (sensum); Verr. III, 46. hoc ... sensu; har. resp. 19. haec sententia; Phil. VI, 3. haec (sententia); dom. 53. harum .. sententiarum; Balb. 61. huic .. sententiae; Phil. XIV, 3. hanc sententiam; Caecin 53. hanc (sententiam); Phil. XIV, 3. hanc ... sententiam; Verr. IV, 138. hanc meam sententiam; Phil. IX, 14. hac .. sententia; ib. XIII, 46. his sententiis; Verr. a. pr. 17. prov. cons. 38. ab hac sententia: Phil. XIV, 28. in hanc spem sententiamque; Catil. II, 29. has in sententias meas; Phil. XIV, 21. in hac sententia; prov. cons. 2. hanc sentinam; Catil. II, 7. hunc sermonem; Verr. I, 59. hunc ... sermonem; Cluent. 85. ex his adsiduis ... sermonibus; Sest. 24. in hoc pervagato .. sermone; Milo 33. in ipso sermone hoc et vociferatione; Cluent. 30. hunc servum communem; Qu. Rosc. 32. hi sesquimodii; Verr. III, 215. hac severitate; ib. I, 121. hanc sextulam; Caecin. 17. hac sextula; ib. haec (sica); ×. ×. Milo 37. huic (sicae); ib. haec ... tanta significatio; Sest. 125. hoc signum; Verr. I, 53. IV, 91. 99. dom. 130. hoc tertium (signum); Verr. IV, 130. haec signa; ib. 14. haec ... signa; div. Caec. 29. haec (signa); Verr. I, 54. haec .. duo signa; ib. 61. haec omnia ... signa; ib. IV, 7. haec omnia signa; ib. 12. haec .. duo (signa); ib. I, 61. horum (signorum); ib. IV, 7. hoc ... silentio; Cluent. 66. hoc (simulacrum); Verr. IV, 72. dom. 111. praeter hoc simulacrum; Rab. Post. 41. bella haec ... simulatio; Verr. II, 145. hanc silvam; leg. agr. I, 3. hic ... socer; Planc. 27. hanc ... societatem; dom. 28. hoc solacio; prov. cons. 16. in hac .. sollicitatione; Catil. III, 14. hoc solum; Balb. 28. [hoc] commune .. solum; Catil. IV, 16. haec solutio; Cluent. 34. hae sordes; Sest. 145. in hoc misero squalore et sordibus; ib. 144. in hac sorte; Verr. a. pr. 22. hoc spectaculum; Milo 103. hoc iucundissimum spectaculum; Verr. V, 66. in hac ... specula; Phil. VII, 19. hoc .. optatissimum speculum; Cluent. 192. haec ... spes; Verr. V, 157. haec (spes); Milo 43. hanc spem; Verr. V, 168. hanc (spem); leg. agr. II, 54. hac spe; Verr. II, 71. Planc. 65. hac una spe; Verr. II, 71. in hanc spem; Catil. II, 29. hoc communi spiritu; Catil. IV, 7. hoc caelesti spiritu; har. resp. 57. hunc splendorem; Ligar. 33. hunc ... splendorem; Planc. 30. hoc splendore; Verr. a. pr. 49. 72. ab hoc splendore; Sex. Rosc. 142. hac de sponsione; Caecin. 23. hic ... squalor; Sest. 145. in hoc misero squalore; Sest. 144. haec .. statua; Phil. IX, 11. haec una statua; ib. VI, 13. huius statuae; Verr. II, 134. status hic; leg. agr. I, 26. hunc statum; ib. II, 103. III, 4. har. resp. 61. hunc .. statum; Sest. 46. Balb. 18. hoc ... statu; Font. 6. contra hunc ... statum; leg. agr. II, 8. post hunc statum; Verr. I, 18. in hac ... sterilitate; har. resp. 31. post hanc recentem stipulationem; Qu. Rosc. 41. ex hoc forensi strepitu; Arch. 12. haec studia; ib. 16. Cael. 39. 45. omnia haec nostra praeclara studia; Muren. 22. studia .. haec; Arch. 5. horum studiorum; ib. 1. huic studio; Balb. 8. huic uni ||cuncti|| studio; Arch. 2 huic vestro tanto studio; Sest. 36. his studiis; Arch. 12. ad haec studia; ib. 13. 19. ex his studiis; ib. 13. 16. in his studiis; div. Caec. 4. propter haec ipsa studia; Cael. 54. hac stultitia; Verr. V, 103. hic stupor; Phil. II, 30. in hac suavitate; Cael. 25. hac .. subscriptione; Cluent. 130. haec subsellia; Phil. XIII, 18. ad haec subsellia; Rab. Post. 36. in his (subselliis); Sulla 5. haec tria frumentaria subsidia; imp. Pomp. 34. sine hoc subsidio; prov. cons. 28. hanc urbanam suffragationem; Muren. 38. hos tantos ... sumptus; Sex. Rosc. 139. hoc sumptu; Flacc. 33. huic .. barbarae superstitioni; ib. 67. haec (supplicatio); Catil. III, 15. horum suppliciorum omnium; Rabir. 16. hoc supplicio; Verr. V, 18. hoc .. supplicio; ib. 8. haec suspicio; Fr. A. III, 2. huius .. suspicionis; Sulla 17. hanc suspicionem; Sex. Rosc. 100. Sulla 68. hanc .. suspicionem; Cluent. 79. Sest. 41. hac .. suspicione; Deiot. 17. hac indigna suspicione; Sex. Rosc. 128. 144.

hae tabulae; Verr. III, 112. IV, 122. has .. tabulas; Caecin. 72. his .. tabulis; Verr. IV, 122. in his tabulis; ib. II, 188. *in* his .. tabulis; Arch. 9. haec tecta atque templa; Sulla 86. his (tectis); Piso 15. in his sartis tectisque; Verr. I, 136. in his .. templis ac tectis; Sulla 33. hanc .. temeritatem; prov. cons. 15. hac horribili tempestate; Verr. I, 89. in hac tempestate; Planc. 11. in hac .. tempestate; Muren. 36. hoc templum; leg. agr. I, 18. Phil. VIII, 28. haec templa; Catil. III, 22. ib. IV, 16. Milo 98. haec ... templa; Sulla 86. huius templi; Catil. IV, 14. Fr. B. XIII, 1, 5. huic (templo) ||Iovi Optimo Maximo||; Phil. XIV, 27. huic loco temploque; imp. Pomp. 70. his templis; Vatin. 10. ab hoc templo; Phil. XIV, 8. ad hoc templum; Verr. IV, 94. in hoc templum; Phil. XIV, 12. in hoc templo; ib. II, 16. hoc ipso in templo; Catil. I, 21. Phil. II, 119. in his .. templis; Sulla 33. hoc primum tempus; div. Caec. 27. tempus hoc; Verr. a. pr. 43. Cluent. 94. Muren. 83. haec duo tempora; Ligar. 4. huius temporis;

Catil. IV, 23. Flacc. 6. Phil. II, 20. huius ipsius temporis; ib. V, 35. huius temporis ac timoris mei; sen. 30. horum .. temporum; Verr. I, 61, ib. IV, 36. huic tempori; Verr. I, 114. Cluent. 187. dom. 17. Phil. III, 34. huic .. ipsi tempori; Cluent. 186. hoc tempore; Quinct. 3. 71. 74. Sex. Rosc. 6. 8. 11. 12. 29. 35. 58. 150. 152. 154. div. Caec. 7. 63. Verr. I, 4. III, 114. 115. IV, 82. Tull. 4. imp. Pomp. 50. Cluent. 8. 18. ×. 80. ×. ×. 92. 99. 151. 169 179. 195. leg. agr. II, 42. 44. Sulla 2. 35. 53. Quir. 5. dom. 3. har. resp. 55. Sest. 9. Cael. 30. prov. cons. 3. 17. 30. 47. Balb. 40. Milo 4. 98. Marcell. 34. Phil. I, 1. 23. III, 11. 39. V, 52. VI, 2. VII, 18. VIII, 1. X, 13. 23. XII, 3. 26. XIII, 23. XIV, 21. hoc .. tempore; Sest. 71. Phil. V, 45. XIV, 17. hoc ipso tempore; Verr. a. pr. 25. V, 175. Phil. II, 8. 19. hoc omni tempore Sullano; Verr. I, 43. hoc omni tempore; Flacc. 30. hoc, hoc, inquam, tempore; ib. 3. his temporibus; Verr. I, 106. 23. Tull. 10. Cluent. 95. Catil. III, 18. Muren. 87. Marcell. 1. Phil. I, 17. XI, 16. his temporibus ipsis; har. resp. 32. temporibus his; Phil. XII, 7. temporibus his ipsis; Milo 95. ad hoc tempus; Verr. III, 216. IV, 107. Flacc. 25. Piso 68. ad haec tempora; Phil. XII, 9. usque ad hoc tempus; Verr. I, 98. Caecin. 5. Sulla 74. ante hoc tempus; Quinct. 71. 81. Sex. Rosc. 82. Verr. II, 8. Cluent. 8. 88. Sest. 77. Balb. 41. Rabir. Post. 10. Deiot. 1. ante haec durissima ... tempora; dom. 93. ex hoc tempore; Sest. 1. in hoc tempus; Muren. 80. in hoc tempore; Quinct. 1. in hoc tam exiguo meo tempore; Rabir. 17. hoc .. in tempore; Muren. 2. in his temporibus; Verr. III, 182. per haec tempora; ib. 207. 208. hanc ingratam terram; Milo 105. huius tanti terroris; Verr. I, 80. hoc testamentum ipsum; Cluent. 135. hac .. testificatione; Verr. V, 102. his testimoniis; Milo 47. in hoc testimonio; Verr. III, 74. hi testes; Fr. B. VII, 3 huic testi; Caecin. 72. huic .. testi: ib. 26. huic publico testi; Flacc. 52. his testibus; Verr. I, 20. Caecin. 31. his .. testibus; Flacc. 64. his ‖eis‖ testibus; div. Caec. 14. hunc .. testem meum; Verr. V, 155. cum his .. testibus; Font. 31. de hoc teste; Caecin. 24. Flacc. 41. de hoc .. teste; Caecin. 26. de his nostris testibus; Flacc. 12. hunc .. timorem; Catil. I, 18. hanc togam; Piso 73. in hac toga; Sest. 144. hic tribunus plebis; Cluent. 94. leg. agr. II, 30. 68. hic .. tribunus plebis; ib. 27. huius ambusti tribuni plebis; Milo 12. hunc tribunum plebis; Cluent. 94. ab hoc tribuno plebis; leg. agr. II, 26. 70. ab hoc horrido ... tribuno plebis; ib. 65. ab hoc plebicola tribuno plebis; ib. 84. hanc (tribum); Planc. 38. has tribus; ib. 42. per hoc triennium; Muren. 80. hoc triticum; Verr. III, 73. huius imperati [...] tritici; ib. 163. hoc tumultu proximo; Sex Rosc. 16. huius turpitudinis; Phil. V, 12. ab hac .. turpitudine; Cael. 41. huius ipsius tutelae; Flacc. 74. huius unius casti tutoris; har. resp. 12. hic tyrannus; Verr. IV, 123.

harum valvarum; Verr. IV, 124. ex hac .. varietate; Font. 13. haec aurea vasa; Verr. IV, 62. hanc tantam .. vastitatem; Piso 85. hac .. vate; har. resp. 27. hoc vectigal; Verr. III, 200. hoc ... vectigal; leg. agr. II, 81. haec .. vectigalia; ib. I, 13. hoc vectigali; ib. II, 83. his (vectigalibus); imp. Pomp. 18. de hoc vectigali; leg. agr. II, 83. ex hoc vectigali; ib. hic venditor; Phil. II, 97. venefica haec; Phil. XIII, 25. praeter hoc venenum; Cluent. 62. hanc veniam; Arch. 3. hoc verbum; Caecin. 87. har. resp. 56. hoc .. verbum; Phil. X, 14. hoc ... verbum; Planc. 78. haec (verba); har. resp. 37. haec .. duo verba; Quinct. 53. verba haec; Caecin. 63. huius verbi; Catil. III, 3. hoc verbo; Verr. III, 133. V, 54. Deiot. 26. hoc .. verbo; har. resp. 53. hoc ... verbo; Balb. 42. hoc .. ‖verbo‖; leg. agr. II, 70. hoc uno verbo; Caecin. 88. his verbis; Caecin. 54. Catil. III, 15. Phil. V, 36. 40. in haec verba; Tull. 41. sub hoc verbo; leg. agr. III, 12. hunc immanissimum verrem; Verr. IV, 95. haec ... vestigia; leg. agr. II, 98. his vestigiis; Sex. Rosc. 74. hoc .. vestitu; Verr. V, 86. haec deserta via; Cael. 42. huic planae et stabili (viae); Flacc. 105. hanc .. viam; Sest. 100. 140. hanc ... viam; Font. 24. Catil. IV, 9. Balb. 54. huius victoriae; Catil. III, 24. huic victoriae; Ligar. 24. cum hoc ... vinculo; Muren. 65. hic vir; dom. 25. hic .. vir; Milo 104. hic vir clarissimus; Piso 6. hi tales viri; Cluent. 186. huius viri; imp. Pomp. 28. dom. 87. huius .. clarissimi viri; Flacc. 31. huius excellentis viri; Balb. 5. huius summi ... viri; ib. 64. huius ornatissimi ... viri; Planc. 19. horum virorum; Sex. Rosc. 54. horum omnium ... summorum virorum; dom. 104. huic ... ita ... merito viro; har. resp. 7. huic optimo viro; Rab. Post. 48. huic .. tali viro; Milo 75. duobus his ... viris; Sest. 6. his tot talibus viris; Ligar. 36. viris his; Vatin. 10. hunc virum; Milo 105. hunc .. virum; Flacc. 6. hunc clarissimum virum; dom. 110. has talis viros; div. Caec. 51. Sulla 22. dom. 3. hoc ipso summo viro; Milo 78. ab hoc .. viro; Phil. X, 14. ab his viris; Sest. 147. de his tot viris; Planc. 29. in his ... viris lectissimis; Quinct. 5. per hunc praeclarum virum; Phil. XIII, 27. sine his clarissimis viris; ib. II, 26. huic ... virgini; Font. 47. haec ... virtus; Sulla 62. haec (virtus); Muren. 22. Deiot. 26. haec (militaris virtus); Muren. 22. haec tanta virtus; Milo 101. hanc virtutem; Verr. IV, 96. Milo 101. hanc (virtutem); Phil. IV, 13. hac [virtute]; ib. ab hac perenni ... virtute; Flacc. 25. ab his praeclarissimis virtutibus; Catil. II, 25. propter hanc eximiam virtutem; Verr. V, 3. haec (vis); dom. 67. haec magna vis; Verr. III, 37. haec furiosa vis; dom. 55. hanc vim; Verr. III, 34. Font. 3. Flacc. 14. Balb. 36. Rab. Post. 42. hanc .. vim; dom. 63. hanc ... vim; Muren 58. hanc tantam vim; Verr. IV, 54. hac .. vi; ib. III, 55. haec vita; Phil. XIV, 32. haec ... vita; Sex. Rosc. 44. vita .. haec rustica; Sex. Rosc. 75. huius vitae; ib. 129. Catil. I, 26. „huic ... vitiosae vitae"; Sest. 118. hanc vitam; Rab. Post. 17. hanc .. vitam; Cael. 39. vitam .. hanc rusticam; Sex. Rosc. 48. in hanc vitam; Sulla 75. in hac vita; Sex. Rosc. 134. Sulla 74. ib. 89. in hac ... vita; Sex. Rosc. 75. in hac cotidiana ... vita; Piso 64. inter hanc vitam; Sest. 92. hoc vitium; Muren. 13. Sulla 25. [his .. vitiis]; Phil. XIV, 7. in hoc ulcere; dom. 12. post hanc .. vociferationem; Verr. V, 157. hic (voltus); Piso 1. voltus .. totus ... hic; ib. hoc eodem ... voltu; Milo 95. haec ... voluntas; div. Caec. 16. huius voluntatis; Cluent. 31. Piso 80. huic voluntati; Verr. III, 62. ab hac tam impensa voluntate; Sest. 130. haec vox; Verr. V, 162. Sulla 14. Arch. 1. haec .. vox; Verr. III, 132. haec ... vox; har. resp. 63. vox haec; Sest. 2. hae voces; Milo 93. huic voci; leg. agr. II, 6. Rabir. 34. hanc vocem; Catil. I, 20. hanc .. vocem; Fr. B. XVI, III, 2. hanc ... vocem; Verr. I, 94. hac voce; div. Caec. 19. Sulla 14. Phil. XII, 4. his .. sanctissimis ... vocibus; Catil. I, 29. in hac voce; Verr. V, 168. haec urbs; Catil. I, 33. Vatin. 14. prov. cons. 34. Milo 93. Marcell. 29. huius urbis; Catil. I, 9. 11. III, 9. 24. 29. IV, 10. 12. Flacc. 62. 102. Sulla 19. har. resp. 37. Sest. 146. prov. cons. 7. Balb. 31. Piso 5. 53. Rabir. Post. 42. Deiot. 32. Phil. V, 27. VIII, 28. XIV, 12. huius urbis ‖civitatis‖; Sulla 3. huius .. urbis; Phil. XIV, 10. huic urbi; leg. agr. I, 18. 20. II, 1. IV, 3. Muren. 22. Flacc. 102. Sulla 86. Vatin. 10. prov. cons. 4. Milo 84. Phil. XI, 10. 37. XIII, 20. 49. XIV, 32. urbi huic; Sulla 24. hanc urbem; Font. 35. Catil. III, 2. 19. 21. 25. IV, 11. Flacc. 91. Sulla 57. dom. 94. Vatin. 19. Piso 6. Rab.

Post. 48. Phil. V, 27. 37. hanc (urbem); Catil. II, 29.* hanc ... urbem; Verr. V, 160. urbem hanc; leg. agr. I, 16. Sulla 27. 33. Phil. XIV, 32. ad hanc urbem; Catil. II, 2. contra hanc urbem; leg. agr. III, 16. Ligar. 22. cum hac urbe; leg. agr. II, 51. ex hac urbe; imp. Pomp. 41. sen. 34. Sest. 63. Rab. Post. 22. Milo 101. 104. in hanc urbem; Deiot. 32. Phil. XII, 13. in hac urbe; Verr. V, 152. 173. leg. agr. II, 55. Catil. I, 13. 28. II, 27. 28. III, 25. Quir. 14. dom. 74. har. resp. 11. ×. ×. ×. 12. 14. 24. Sest. 63. 146. Piso 26. Planc. 87. Scaur. 17. Milo 16. 33. Phil. II, 32. 38. V, 17. XIII, 4. 18. XIV, 8. in hac .. urbe; Flacc. 61. post hanc urbem conditam; Catil. III, 15. har. resp. 16. post conditam hanc urbem; Phil. II, 13. hanc usuram; Sulla 90. ad hunc usum forensem; Cael. 72. hac utilitate; Verr. V, 57. hanc suam uxorem; Scaur. 8.

B. **allein:** I. **masc. a. Singular:** 1. **hic:** a. **Activ:** se abiecit; Sest. 79. abstinebit; Phil. XII, 26. adiit; dom. 30. adnuisset; Quinct. 18. adsecutus est; Balb. 57. adsumpsit; Muren. 31. advolavit; Sest. 11. aedificasset; Tull. 53. aestimabat; Phil. V, 20. ait; Sulla 21. amisit; Phil. IV, 15. arcessit; Catil. IV, 13. attigit; Arch. 28. attribuit; Catil. IV, 13. audet; Rabir. 15. audebit; Verr. V, 57. Phil. III, 30. ausus est; Verr. III, 15. est ausus; Qu. Rosc. 13. ausus esset; Sest. 30. Piso 50. — cogitet; Phil. V, 25. cognovit; Planc. 98. compararet; Verr. a. pr. 9. comprobavit; ib. IV, 57. conatur; Qu. Rosc. 34. leg. agr. II, 19. conatus est; ib. concitat; Catil. IV, 13. condemnavit; Cluent. 113. confecit; Phil. V, 44. se contulit; Sex. Rosc. 17. 27. confugit; ib. 27. coniunxit; Flacc. 101. constituit; leg. agr. III, 5. consuevit; Qu. Rosc. 46. contrahit; Cluent. 72. convalescebat; Milo 25. credidit; Rab. Post. 4. cupiebat; Quinct. 21. curavit; Verr. IV, 49. V, 177. — defenderet; Tull. 53. Milo 29. defendit; Sest. 58. defenderat; Verr. I, 76. detulit; Verr. II, 95. detulisset; Cael. 56. ×. denuntiavit; Qu. Rosc. 26. deportavit; Phil. II, 109. est ... deprecatus; Sulla 72. depulit; Sest. 79. desiluisset; Milo 29. desinant; Phil. X, 17. desperat; Muren. 45. dicet; Verr. III, 137. dicent; Quinct. 58. dixit; Milo 58. Phil. II, 80. diligent; ib. VII, 21. dedit; ib. V, 7. XI, 13. dedisset; Verr. II, 70. — effecit; Cluent. 32 effugiet; ib. 103. est; Sex. Rosc. 49. Verr. I, 98. IV, 92. sen. 35. har. resp. 57. Piso 70. Planc. 15. 19. 27. Milo 101. Phil. VI, 10. XIII, 25. estne? Verr. II, 113. ×. sit; Sex. Rosc. 129 Verr. II, 111. Cluent. 26. erat; Cael. 10. 57. Planc. 44. esset; Verr. V, 79. Cluent. 76. Sulla 38. fuit; Muren. 12. 41. dom. 30. ×. Sest. 8. Balb. 63. Phil. XI, 10. evolavit; Verr. I, 70. excipit; leg. agr. I, 13. excitarit; Sest. 12. existimet; Cael. 24. — faciat; Phil. V, 25. faciet; ib. III, 30. fecit; Planc. 79. fecerit; Milo 31. Phil. V, 25. tulit; Planc. 34. ||hic|| (tulit); Phil. V, 7. — gesserit; Muren. 20. — habet; Milo 58. haberet; Arch. 7. habuit; Muren. 18. Planc. 20. ib. 34. (habuit); Cluent. 82. habuisset; Flacc. 31. habitat; Cael. 17. — iacebat; Piso 22. imploravit; dom. 30. imposuerat; Rab. Post. 28. inchoavit; Arch. 28. incidit; Planc. 99. infudit; Phil. XI, 13. inludit; dom. 104. interfuit; Cluent. 162. Quir. 13. dom. 30. iudicabit; Verr. II, 79. iugulavit; Phil. III, 10. — loqueretur; Vatin. 11. — mansit; Sest. 58. moliatur; Phil. V, 25. — navigavit; Verr. V, 97. — se obligavit; Sulla 72. obsecrat; Sex. Rosc. 77. obsidebat; Verr. V, 146. [obtinebit]; ib. II, 79. orat; Sex. Rosc. 77. Sulla 89. Rab. Post. 48. ostenderet; Fr. B. II, 5. — perdit; Qu. Rosc. 11. perdidit; Milo 34. permittit; leg. agr. I, 7. pertimescat; Cael. 23. peteret; Planc. 26. posuit; Piso 92. postulat; Verr. III, 138. potest; Ligar. 10. possit accipere; Cluent. 10. potuit; Verr. III, 81. potuit conficere; Flacc. 90. potuit esse; Ligar. 5. profugisset; Verr. V, 79. putat; Cluent. 149. Phil. XIII, 30. putet; leg. agr. II, 30. putavit; Sulla 15. — quievit; Sulla 17. — referebat; Phil. VIII, 28. rettulit; Rabir. 12. respondit; Verr. I, 60. restipulatur; Qu. Rosc. 38. retinet; Verr. III, 22. — sciunt; div. Caec. 14. scripsisset; Qu. Rosc. 2. sinat; prov. cons. 17. statuent; div. Caec. 60. stuperet; Verr. V, 95. sustinebit; div. Caec. 48. — tolleret; Verr. IV, 7. sustulerit; ib. 123. sustulerat; Deiot. 36. tradidisset; Milo 61. transtulit; Verr. IV, 123. triumphavit; Balb. 9. trucidavit; Phil. III, 10. — vadatur; Quinct. 23. vendidit; Phil. III, 10. venit; Verr. I, 152. veniret; Milo 54. versaretur; Cael. 47. vetat; Milo 105. videt; Phil. III, 32. videntur diligi; Cluent. 198. spoliasse videatur; Verr. III, 9. ornasse (videatur); ib. voluisse videatur; Cael. 49. videretur esse servatus; Verr. V, 3. vivit; Catil. I, 2. vocat; ib. IV, 13. vocavisset; Cael. 47. volt; Sex. Rosc. 141. leg. agr. III, 13. voluit; Cluent. 145. uteretur; Verr. III, 23.

b. **Passiv:** absolutus est; Phil. XI, 11. adducetur; Sest. 95. appellabitur; Verr. IV, 104. appellatus est; Piso 38. — factus est; Planc. 16. — introducitur; Verr. III, 8. iudicatus est; Sulla 73. — nominetur; ib. 88. — oppressus est; Rab. Post. 2. — referretur; Sex. Rosc. 27. reicietur; Arch. 10. est remotus; Muren. 73. revincetur; Arch. 11. — est situs; Sest. 95. — tegitur; prov. cons. 12. tolleretur; Sex. Rosc. 28. trucidetur; ib. 13. — (vincebatur); Planc. 18. violatus esset; Quinct. 83. vocatur; Verr. III, 8. volutatus (est); har. resp. 59.

c. **Lücke:** hic cum ad om *; Piso fr. 6.

d. **Ellipse:** hic quam ille dignior; Planc. 16.

2. **hunc:** a. **Subject im acc. c. inf.:** α. **Activ:** abstinere potuisse; Verr. IV, 34. — cogitavisse; Sulla 68. cogitasse; Phil. III, 18. commisisse; Rab. Post. 25. comparare; Verr. IV, 147. comparasse; Sulla 68. credidisse; Rab. Post. 25. — debere; Balb. 1. discedere; Verr. III, 141. — esse; Sex. Rosc. 52. 86. Verr. a. pr. 19. III, 24. V, 32. 164. Font. 14. Sulla 39. Cael. 10. fore; Scaur. 33. fuisse; Verr. III, 34. Sulla 62. Arch. 11. Cael. 15. Balb. 5. Planc. 65. Phil. III, 19. futurum fuisse;* Phil. V, 23. exspectaturum fuisse; Milo 70. exstitisse; Arch. 1. — facturum (esse); Phil. VII, 18. fecisse; Qu. Rosc. 25. Verr. V, 40. Phil. VI, 11. tulisse; Milo 52. frui solitum esse; Sex. Rosc. 44. — habere; Sex. Rosc. 147. har. resp. 35. — imitari; Qu. Rosc. 20. interfuisse; Sex. Rosc. 39. — laudaturum fuisse; har. resp. 52. — manere; prov. cons. 8. meritum esse; Font. 15. moliri; Phil. XI, 3. mutasse; Milo 52 — natum esse; Balb. 6. neglexisse; ib. 13. — optare; Phil. XI, 3. — pepercisse; Rabir. 8. perire; prov. cons. 12. perpeti; Sest. 49. praefuisse; Sex. Rosc. 44. Cluent. 119. promisisse; Quinct. 86. — respondisse; Planc. 62. rupisse; Balb. 13. — (secutum esse); Font. 1. sentire; Sest. 74. — violasse; Balb. 13. vitare; Sulla 74. voluisse; Caecin. 48.

β. **Passiv:** absolutum esse; Planc. 42. accusandum esse; Sest. 90. adductum esse; Quinct. 19. ascriptum esse; Arch. 8. ali; Sex. Rosc. 147. — deductum esse; Cael. 9. defendendum esse; Arch. 18. destitutum esse; Caecin. 93. duci; Catil. I, 27. — everti; Verr. II, 53. exstingui; Cael. 79. — instructum esse; Cael. 39. interfectum esse; Milo 29. iudicatum esse; Planc. 35. — mactari; Catil. I, 27. — ornari posse; leg. agr. II, 28. ornatum esse; Cael. 39. — prohiberi; Phil. VIII, 32. — rapi; Catil. I, 27. recipi; Phil. VII, 15. removeri; Cluent. 44. — seiunctum fore; Cael. 77. — vestiri; Sex. Rosc. 147.

b. **Ausruf:** hunc quoque felicem! Phil. III, 26.

c. **Object:** abstrahet; Font. 46. abstulisset; sen. 15. accusatis; Sex. Rosc. 77. accuset; Sex. Rosc. 55 accusares; ib. 72. accusaturus esses; Cluent. 187. adducere; Deiot. 29. adfecit; Font. 14. ad-

flixeritis; Muren. 88. adhibebat; Verr. III, 23. admirer; Arch. 18. admirabantur; Qu. Rosc. 29. adornavi; Arch. 28. amandarat; Sex. Rosc. 44. amant (hunc - hunc); Verr. III, 8. amplexatur; ib. a. pr. 19. antepono; Planc. 6. appellasti; Qu. Rosc. 18. appellare; dom. 72. arcebis; Catil. I, 33. arcesseret; Flacc. 14. attingere; Verr. II, 168. audiebant; imp. Pomp. 13. avellet; Font. 46. — coarguat; Milo 36. comprehenderint; Cael. 67. condemnabis; Qu. Rosc. 25. condemnare; Verr. IV, 100. confirmavit; imp. Pomp. 28. consecuti sint; Cael. 67. — da; Ligar. 37. defendunt; Sulla 13. deiecerit; Quinct. 46. deposcit; Flacc. 5. devinxerat; Sest. 15. dicet; Verr. IV, 56. dicere; Phil. III, 21. diligit; Sest. 6. diligunt; Verr. III, 8. diligebant; Qu. Rosc. 29. diligam; Arch. 18. dimitteret; Sulla 57. donarunt; Arch. 5. ducat; Rab. Post. 41. — eiecerunt; Sest. 142. erexit; imp. Pomp. 23. Sest. 58. evertit; Sex. Rosc. 115. existimarunt; Arch. 5. expellet; Milo 104. extrusimus; Phil. X, 11. — facit; Planc. 28. — habet; div. Caec. 48. habent; Flacc. 53. habebis; Verr. III, 97. habebimus; Verr. a. pr. 29. habere; Phil. II, 14. — impedituri sint; Muren. 85. insecuti sunt; Phil. X, 21. indico; ib. XIV, 26. iudicatote; Sex. Rosc. 18. iuvabit; Sulla 80. — laudant; Verr. II, 114. laudare; Cluent. 197. liberarent; ib. 60. liberavit; Sest. 140. Milo 9. — miror; har. resp. 46. — occidere; Milo 41. oderis; Sulla 83. oderat; Cluent. 171. — perculisset; Scaur. 34. pertulisset; Verr. II, 9. persequitur; Flacc. 47. persequar; har. resp. 5. pertimescat; Phil. II, 74. pervertere; Cael. 79. producit; Quinct. 30. prohibet; Phil. III, 12. putem; ib. 12. putent; Planc. 27. — recipiebat; Phil. II, 78. recreavit; imp. Pomp. 23. relegarat; Sex. Rosc. 42. reliquit; Cluent. 11. repudiabimus || repudiamus ||; Arch. 19. repudiasset; ib. 25. rogare; Qu. Rosc. 49. — salutavit; ib. sequerer; Phil. I, 10. secuti erunt; Catil. II, 10. servare; Sex. Rosc. 95. statueret || statuerit ||; Verr. II, 113. sublevat; Cluent. 168. sublevarent; ib. 195. — tenuerunt; Cael. 44. timeret; Milo 52. — (video); Sest. 144. videbam; Phil. X, 8. videret; Fr. B. VI, 19. videremus; leg. agr. II, 93. videbunt; Sest. 146. vidi; Arch. 18. violare; Piso 75. Rab. Post. 19. voluit; Milo 41.

d. **mit Präpositionen:** ad: adleget; Phil. V, 14. ire; ib. VI, 9. mitti; ib. V, 25. pertinet; Sex. Rosc. 79. — ad hunc defendendum; Rabir. 1. Sulla 14. ad hunc opprimendum; Font. 14. — ohne Verb: ad hunc legatos? Phil. VIII, 20.

ante: Verr. II, 9. Sulla 82.

apud: Cluent. 165. ×.

contra: venis; Qu. Rosc. 18.

in: animadvertissem; Catil. I, 30. conferuntur; Cael. 30. quaeri; Sex. Rosc. 120. — criminosus; Sulla 36. — animus; Muren. 4. benevolentia; Cluent. 189. crimen; Rabir. 19. crudelitas; ib. 12. impetus; Milo 29. liberalitas; Rab. Post. 41. odium; Cluent. 12. Milo 52. testis; Sex. Rosc. 30.

inter: interesset; Verr. IV, 137.

per: Verr. I, 95. V, 125. Font. 14. 44. 46. Planc. 69. Fr. B. VI, 37.

3. **huius: a. nach Verben und Präpositionen:** huius est; Qu. Rosc. 56. huius in mentem venire; Sulla 38. — deformandi huius causa; Cael. 3. huius opprimendi causa; Cluent. 18. huius opprimendi fiducia; Scaur. 23. ad spem huius opprimendi; Planc. 55. — huius causa ... vigilaret; Cluent. 198. huius .. causa ... tenentur; Sulla 71.

b. **nach Substantiven:** absolutione; Verr. II, 113. accusatorem; Balb. 42. actiones; Vatin. 41. adulescentiam; Cael 79. adventus; imp. Pomp. 45. in aedibus; Phil. II, 69. aetas; Cael. 5. amicorum; Rab. Post. 41. animum; Phil. X, 17. argento; Verr. III, 9. ars; ib. II, 135. artes; imp. Pomp. 36. [huius] auctoritas; ib. 44. auctoritatem; Font. 1. Catil. I, 17. auctoritate; Milo 58. audaciam; Verr. V, 32. audaciae; ib. III, 24. Phil. V, 42. avus; Scaur. 46. — de huius beneficiis; Verr. II, 112. *blanditiis;* Scaur. c. II. § 1. de bonis; Verr. II, 115. — candor; Cael. 36. capiti; Font. 3. a capite; ib. 44. de capite; Cluent. 198. a causa; ib. 149. cohortem; Verr. IV, 115. comitiis; Phil. VIII, 27. commendatio; Qu. Rosc. 31. concursationes; Verr. I, 75. condiciones; Phil. VIII, 16. conlega; Fr. B. VI, 14. consilia; Quir. 17. Rab. Post. 2. consiliis; Phil. II, 14. ad consilium; Verr. V, 25. (consuetudinem); Milo 52. crimen; Balb. 7. Rab. Post. 29. crimini; Sulla 71. crudelitati; Verr. III, 24. crudelitatem; ib. V, 32. cupiditati; Piso 12. cupiditatem; Verr. V, 32. cura; Balb. 43. — cum defensione; Sest. 31. in delicto; Planc. 46. diligentia; Flacc. 31. Balb. 43. in disciplinam; Qu. Rosc. 30. dolor; Muren. 89. domus; Verr. IV, 3. domum; dom. 106. domi; Cluent. 165. Phil. III, 10. in domum; Qu. Rosc. 30. donis; Scaur. 47. — eventum; Muren. 55. in exitio; Sex. Rosc. 146. exuviis; Sulla 50. — facinus; Font. 40. factum; Flacc. 7. Sulla 72. de facto; Balb. 10. pro facultate; ib. 59. fama; Quinct. 50. a fama; Muren. 2. a familia; Cluent. 161. ferocitas; Cael. 77. fides; Quinct. 75. fide; Flacc. 46. filium; Vatin. 25 fornix; Verr. II, 154. fortitudinis; Balb. 13. fortunam; Muren. 55. fortunas; Fr. B. VII, x, 1. fortunis; Flacc. 2. in fortunas; Sex. Rosc. 13. furta; Verr. V, 32. — gravitati; Phil. VII, 7. — honore; Planc. 22. hortatu; Arch. 1. hospites; Sex. Rosc. 148. hospitio; Verr. II, 83. humanitatis; Balb. 13. humanitati; Ligar. 13. — imperio; imp. Pomp. 35. imperio (abl.); Verr. IV, 84. importunitatem; ib. III, 85. ex incommodis; Sulla 1. inductu; Fr. B. II, 14. industriam; Phil. VIII, 31. ingenium; Arch. 25. ab inimico; Cluent. 162. iniuriis; Scaur. 41. innocentiae; Font. 16. innocentiam; Sulla 4. innocentia; Sex. Rosc. 73. ad innocentiam; ib. 75. inopia; ib 20. inopia (abl.); Quinct. 91. insania; Verr. IV, 148. de integritate; Cluent. 133. interfector; Milo 79. iter; Milo 52. iudicium; Cluent. 192. ab iudicio; ib. 98. iussu; Qu. Rosc. 2. — laborum; Cael. 80. labore; Balb. 43. lacrimas; Verr. I, 75. ex liberalitate; Qu. Rosc. 16. libidini; Verr. V, 82. libidines; ib. IV, 39. libidines (acc); ib. 115. luctus; Cluent. 192. ludorum; Muren. 38. — magnitudini animi; Phil. VII, 7. cum maioribus; Flacc. 1. de maleficio; Sex. Rosc. 95. malitia; Verr. II, 135. mendicitas; Phil. V, 20. meritum; Planc. 69. misericordia; ib. 25. de miseria; Sulla 92. miseriis; ib. 90. in morte; Muren. 75. — natura; Sulla 73. necessaria; Muren. 73 nequitiae; Verr. III, 24. nervorum; Cael. 80. nomen; Sex. Rosc. 28. Qu. Rosc. 29. nomine; Verr. II, 154. in nomen; Qu. Rosc. 18. 30. nundinis; Phil. II, 92. — oculi; Cael. 36 (odium); Milo 52. officia; Planc. 24. officio; Ligar. 36. de officio; ib. 35. — parente; Planc. 25. cum parte; Verr. I, 21. pater; Rab. Post. 3. patrem; Rabir. 26. periculo; Sulla 71. (abl.); Planc. 28. periculi causa; ib. 56. in periculo; Sex. Rosc. 148. Sulla 13. Planc. 29. 76. pro periculis; Flacc. 100. Sulla 20. sine periculo; Cluent. 118. persuasu; Fr. B. II, 14. petitioni; Planc. 21. potentiam; Phil. VII, 17. potestati; imp. Pomp. 35. praecepta; Muren. 61. praeceptis; Arch. 1. in praedia; Sex. Rosc. 23. praefectura; Planc. 21. praesidio; Phil. V, 44. de praesidiis; Sulla 2. proavus; Arch. 22. proceritas; Cael. 36. propinqua; Muren. 73. pudore; Flacc. 89. de pudore; Cluent. 133. — rapinas; Verr. V, 32. rogatu; Balb. 43. — salus; Sex. Rosc. 83. Planc. 1. saluti; Cael. 22. salute; Planc. 69. ad salutem; Rabir. 5. Planc. 69. in salute; Milo 100. pro salute; Sulla 49. (sanguinem); Cluent. 18. sapientiae; Phil. VII, 7. scelus; Verr. V, 32. sceleri; Phil. V, 42. scelere; Verr. IV, 84. a scelere; Phil. II, 50. scenam; Muren. 40. sententiae; ib. 61. signis; Verr.

III, 9. socer; leg. agr. III, 13. socios; Catil. I, 33. socrum; Flacc. 72. solitudo; Sex. Rosc. 20. sordium et squaloris; Cluent. 192. squalore et sordibus; ib. 18. sors; Muren. 41. de spe; Sulla 21. in spe; Cael. 79. studium; Phil. X, 17. studio; Balb. 43. ×. subsidio; imp. Pomp. 30. superbiam; Verr. V, 32. supplicio; Catil. IV, 10. — tabulis; Verr. III, 9. (tabulis); Qu. Rosc. 2. ex tabulis; Cluent. 82. in (tabulis); Qu. Rosc. 1. tempori; Sest. 14. testes; Cael. 63. ante tribunatum; Sest. 31. — vectigalia; leg. agr. I, 13. verba; Verr. III, 63. vilicum; Cluent. 161. virtus; Balb. 16. virtuti; Font. 16. virtutem; Arch. 25. virtute; imp. Pomp. 30. Vatin. 28. vi; Verr. IV, 84. vita; Sulla 73. Cluent. 201. vitae; ib. 170. vitam; ib. 195. Marcell. 21. voltus; Cael. 36. ad voluntatem; Cluent. 164. vox; Planc. 57.

4. **huic**: a. **nach Verben**: adsunt; Sulla 13. 72. adessem; ib. 22. adesse; ib. 5. 12. adferet; Rabir. 26. ademptam esse; Caecin. 102. adsensi; Phil. VI, 14. adsident; Planc. 28. agerent; Verr. II, 172. — cedamus; Phil. XIII, 16. cederet; Verr. II, 170. committetur; ib. 79. committi; leg. agr. II, 23. concessit; Muren. 73. conceditur; Quinct. 50. concessa; Milo 34. constituit; leg. agr. II, 30. credatis; imp. Pomp. 68. crediderunt; Flacc. 40. crearetur; Balb. 41. — darem; Phil. XI, 20. darent; Flacc. 44. dedit; Cael. 9. dederit; Rab. Post. 38. daturus es; div. Caec. 33. dedisse; Balb. 38. datam (esse); Cluent. 165. datas esse; Catil. III, 4. dandum esse; Phil. IX, 14. dediderunt; imp. Pomp. 46. deesse; Cluent. 167. Sulla 91. defuturum; Muren. 51. defuturos; Sex. Rosc. 28. 30. defuisse; Planc. 77. definitur; Verr. III, 211. denegaret; Flacc. 1. denuntiaturum; ib. 2. detracta sint; Sulla 90. oportet ... huic ||hoc|| nomen dissolvere; Planc. 68. ducitur; Quinct. 50. — ederes; Planc. 42. eripere; Qu. Rosc. 56. Rab. Post. 46. eripi; ib. 41. est; Quinct. 75. Sulla 89. (est); Cluent. 172. fuit; Phil. VIII, 28. IX, 5. fuerit; Cluent. 17. fuisset; ib. 201. esse; Catil. IV, 12. fore; Verr. IV, 71. fuisse; ib. Cluent. 20. 64. Muren. 53. Planc. 27. praesto fuerint; ib. 28. necesse fuisse; Cluent. 43. exegerit; Verr. III, 86. exquiruntur; Phil. V, 49. — facias; Phil. XIII, 37. faceret; Milo 88. fecisti; Flacc. 80. (fuerit); Milo 31. satis facere; Muren. 7. faveo; Phil. VIII, 17. ferre; Arch. 1. ferri; prov. cons. 12. — ignoscat; Verr. III, 2. imperavisset; ib. 170. *huic* impertit; Muren. 20. incisum; Verr. II, 154. inservias; Marcell. 28. invident; Planc. 55. irascare; ib. 17. — (largiri); Arch. 10. licet; Flacc. 71. liceat; ib. 104. licuit; ib. 59. — maturabat; Cluent. 171. meritum; Balb. 59. — negemus; Phil. VIII, 25. noceant; Cael. 30. — obsint; Muren. 58. oberit; Cael. 23. obfuerint; Balb. 63. obesse; Planc. 23. 98. obstare; Sex. Rosc. 152. offerre; Cluent. 171. ostentes; Marcell. 28. — patuit; Phil. VIII, 28. parati sunt; ib. V, 49. persolvantur; ib. XI, 39. persuasum erit; Qu. Rosc. 3. peteres; ib. 54. peterent; Phil. II, 26. placebat; Vatin. 1. pollicerentur; Verr. II, 172. pollicebere; div. Caec. 21. probatum erit; Qu. Rosc. 3. obviam processerat; Sest. 68. profuerunt; Muren. 38. profutura sint; Planc. 98. obviam prodirent; Verr. II, 172. promisi; Planc. 103. promissa sunt; Phil. XI, 39. — reddidit; Rab. Post. 38. referre; Font. 45. reliquisti; Quinct. 73. reliquit; Sex. Rosc. 49. Muren. 15. responderet; ib. 26. — statueretur; Sest. 83. stomachans; Planc. 65. subvenire; leg. agr. II, 69. successerit; imp. Pomp. 5. suffragata sint; Planc. 18. summittetis; prov. cons. 8. — tradidisset; Phil. II, 57. transmittendum sit; imp. Pomp. 42. tribuenda est; Rab. Post. 41. — valere; Balb. 63. vendat; har. resp. 46. venditabant; Phil. VIII, 28. venit; Verr. II, 35. Font. 45. videtur; Cluent. 189. videbatur; Verr. I, 105. videri; Font. 31.

b. **nach Adjectiven**: adfinis; Catil. IV, 6. carior; Rabir. 8. familiaris; Cael. 33. ignotus; Milo 52. infestus; Cluent. 42. inimicus; Sex. Rosc. 55. Verr. II, 109. Font. 26. Cluent. 42. 52. Cael. 33. Balb. 58. prov. cons. 22. iniquus; Cluent. 202. iratus; Verr. IV, 22. Deiot. 8. molestus; Quinct. 39. Cael. 36. notus; Verr. I, 103. Sulla 89. Rab. Post. 37. pacatus; Phil. VII, 24.

c. **logisches Subject beim Passiv**: sublatam; Scaur. c. II, § 1. — edendus; Planc. 43. exspectandam (fuisse); Milo 52. fugiendum fuit; Muren. 11. fugiendos fuisse; Planc. 43. pertimescendi sunt; Balb. 58. reperiendus fuit; Rab. Post. 21.

5. **hoc**: a. **nach Verben**: hoc [ille] ||hic illo|| natus; Rab. Post. 4. utor; Verr. I, 25. uti volumus; Phil. V, 28.

b. **ablat. compar.**: se ... hoc superiorem discessurum; Caecin. 2.

c. **Subject im ablat. absol.**: α. Activ: accusante; Sest. 89. adiutore; Verr. I, 155. adulescente; Cael. 10. aedile; har. resp. 24. archipirata; Phil. XIII, 18. auctore; Verr. III, 86. leg. agr. II, 49. Catil. IV, 9. dom. 105. — comite; Sulla 66. cognitore; Catil. IV, 9. consiliario; dom. 48. — dicente; Balb. 11. duce; Quir. 15. — imperatore; Planc. 61. incolumi; Sex. Rosc. 6. insciente; Tull. 53. — legato; Verr. III, 89. — magistro; Balb. 64. ministro; dom. 48. — populo; leg. agr. II, 101. dom. 91. praetore; Verr. a. pr. 10. 13. III, 24. Flacc. 27. 45. Arch. 3. principe; Verr. II, 34. — repugnante; Milo 92. — scriptore; dom. 48. senatu; leg. agr. I, 3. socio; Sulla 66. — teste; Verr. III, 168. — victore; Ligar. 18.

β. Passiv: absoluto; Font. 33. amisso; ib. 47. — interfecto; Catil. I, 30. — remoto; Muren. 70.

d. **mit Präpositionen**: ab: α. erant ab hoc omnes alienissimi; Quinct. 73.

β. abstulit; Verr. IV, 35. accepta; Phil. V, 49. accusetur; div. Caec. 23. — captas; Verr. IV, 115. comprobatum; Cael 58. confecta; imp. Pomp. 28. corrupta; Planc. 43. corruptum esse; Cluent. 30. 63. — deducta sit; Sulla 62. ductus est; Flacc. 48. — excogitatum; Verr. V, 60. expetas; Sulla 50. expetivit; imp. Pomp. 30. expetita est; Muren. 11. expressum est; Arch. 21. — facta sunt; Balb. 59. — gesta; imp. Pomp. 28. — missus est; Sulla 56. — necatum esse; Rabir. 8. — observatas; Planc. 39. 42. — paratum esse; Cael. 32. petis; Qu. Rosc. 55. produci; ib. 30. profectum; Sest. 71. prostratos; imp. Pomp. 30. — repetitam esse; Cluent. 162. resilire; Sex. Rosc. 79. retinentur; Muren. 30. — superatos; imp. Pomp. 30. — tradita sunt; Phil. XI, 6. tradita erat; Qu. Rosc. 28. — vindicata est; Ligar. 12. violatos esse; Rabir. 7.

cum: coire; sen. 16. coniungi; Phil. VII, 9. coniunctam; Vatin 41. — decertandum est; Phil. V, 33. — esset; Milo 37. — faciat; Quinct. 91. — vivunt, vixerunt; Sulla 77. — contentio; Scaur. 34. pax; Phil. XIII, 5. 16. 21. 49. — zum Satz: Phil. XI, 12.

de: agi; Verr. II, 55. audivi, comperi; Sulla 86. — dicitur; Verr. IV, 38. dici; ib. I, 118 de hoc ||haec|| non dubito; Piso 65. — existimabas; Qu. Rosc. 19. — latum est; Milo 31. — iudicarit; Verr. III, 153. — praedicabas; Qu. Rosc. 19. praeiudicarit; Verr. III, 153. praeiudicaretur; Cluent. 172. — suspicatus sum; Sulla 86. — iudicium; Tull. 23. Sulla 5.

in: sunt; div. Caec. 48. imp. Pomp. 29. sit; Arch. 2. fuit; Sulla 73. (est); Rab. Post. 12. Milo 43. (fuerunt): Milo 35. (esse); ib. 67. — inest; leg. agr. II, 54. inesset; har. resp. 57. — posita est; Phil. V, 49. — valuisse; Muren. 38. — zum Satz: Verr. II, 59. dom. 21. — in hoc conservando; Planc. 104; in hoc defendendo; Rabir. 4. in hoc ornando; Planc. 24.

pro: laboro; Planc. 28. — zum Satz: Cluent. 88.

sine: Muren. 20.

6. **Singularformen mit Adjectiven:** a. nom.: hic infelix credidit; Rab. Post. 4.
b. acc.: hunc miserum adfici; Sex. Rosc. 146. hunc miserum atque infelicem posse consistere; Quinct. 94. hunc unum fuisse; Verr. I, 9. hunc unum metui; imp. Pomp. 5. — hunc innocentem adflixerit; Cluent. 201. hunc miserum, luctu perditum, eiecit, exturbat; Sex. Rosc. 23. hunc ipsum iugulare; ib. 13. hunc supplicem levate; Cluent. 200. hunc innocentem opprimere; ib. 125. hunc ipsum ... putarem; Phil. VII, 5. — apud hunc lautum; Piso 67. in hunc unum armata, electus, instituta, intenta, parata; Milo 67. praeter hunc unum; har. resp. 37.
c. genet.: huius unius casum; Cael. 79. huius miseri fortunis; Sex. Rosc. 54 huius unius litteris; Piso 45. huius sceleratissimi opera; Fr. C. 4. huius innocentis patrimonium; Sex. Rosc. 6. in huius unius quaestum; prov. cons. 5. pro huius innocentis salute; Font. 41. huius miseri senectutem; Cael. 79. huius etiam ipsius sententiam; Rab. Post. 1. huius . . . iurati testimonio; Font. 24.
d. dat.: [huic] egenti credidit; Rab. Post. 4.
e. abl.: hoc uno uterer; Rab. Post. 4.

b. Plural: 1. **hi:** a. **Activ:** adeunt; Verr. I, 138. Tull. 17. admonent; Verr. II, 36. adsunt; Flacc. 23. 45. — (circumveniunt); Verr. I, 93. clamant; Catil. I, 21. cogitaverunt; Phil. V, 25. *cognoscere possint;* Scaur. c. V, § 7. comparant; leg. agr. II, 89. hi ||ei|| confitebuntur; ib. 21. consequebantur; Sest. 105. constituunt; leg. agr. II, 89. cupiebant; Verr. II, 157. — debent; Verr. I, 39. V, 53. decernunt; Catil. I, 21. deducent; leg. agr. II, 73. deferunt; Verr. I, 135. defuerunt; Sulla 7. — exspectant; Catil. II, 6. — fecerunt; Phil. II, 114. hi ||ii|| fecerunt; Cluent. 107. hi ||isti hic|| (tulerunt); Phil. V, 7. — habitant; Flacc. 23. haerebunt; Phil. XIII, 5. — inciderunt; Catil. II, 20. invenerunt; Muren. 27. iudicent; Verr. II, 140. V, 175. — nolint; Ligar. 15. — odorantur; sen. 15. — petunt; Tull. 17. peterent; Phil. II, 26. (probant); Catil. I, 21. — rogant; imp. Pomp. 13. — sentiant; Catil. I, 20. sunt; Verr. I, 87. IV, 31. sen. 15. hi ||ei|| sunt; Sex. Rosc. 74. erant; Verr. II, 36. 89. fuissent; Flacc. 11. sustinebunt; Verr. III, 107. — vagantur; Font. 33. veniunt, vestigant; sen. 15. videbantur; Phil. XII, 2. vivunt; Flacc. 23. volitant; Sest. 94. volunt; Muren. 79. volebant; leg. agr. II, 93. voluerunt; Flacc. 43. voluissent; Scaur. 28.

b. **Passiv:** augeantur; har. resp. 56. commovebuntur; leg. agr. II, 97. damnari poterant; Fr. B. 7. extimescendi sunt; Phil. XII, 30. habiti sunt; Sest. 138. 139. nominantur; Flacc. 45. producti sunt; Milo 60.

2. **hos:** a. **Subject im acc. c. inf.:** *α.* Activ: adfuturos non fuisse; Sulla 22. discedere; Verr II, 57. esse; ib. III, 126. fore; Phil. XII, 15. fecisse; Planc. 54. iudicaturos; Verr. I, 51. oblitos esse; ib. 122. persoluturos (hos hos); Planc. 101. suspicari; div. Caec. 28. velle (hos — hos — hos); Planc. 101. versari; Sex. Rosc. 120.

β. Passiv: diripiendos esse; prov. cons. 13. excitatos esse; Phil. II, 27. pertimescendos esse; Catil. II, 5.

b. **Object:** animum adverteris; Sulla 9. appellant; har. resp. 53. — compello; Phil. XIII, 10. hos ||eos|| complector; Sest. 146. conligere; Verr. III, 183. consecutus est; Cluent. 36. consulo; Quinct. 54. — defendit; leg. agr. III, 12. dimovit; Planc. 17. — eduxisset; Catil. II, 5. eripere; Verr. V, 12. — facit; leg. agr. III, 12. fallere; Sex. Rosc. 110. — habebimus; leg. agr. II, 21. — iudicemus; Phil. IV, 5. — legere; Phil. V, 16. legisset; ib. 15. liberare; Verr. V, 12. — novi; Sex. Rosc. 57. — oppressuros esse; Sest. 2. — persequeris; Verr. I, 83. putaverunt; Sest. 139. — quaerere; Tull. 38. — recipietis; Phil. III, 32. requirebamus; Ligar. 33. — tardavit; imp. Pomp. 22. — video; Catil. I, 9.

c. **mit Präpositionen:** ad: transferas; dom. 4.
apud: Quinct. 5. div. Caec. 12. Planc. 46.
contra: consilia inire; Sex. Rosc. 110.
inter: Planc. 75. Fr. B. IX, 1.
per: Planc. 104. Milo 102. Phil. V, 30.

3. **horum:** a. **Pronomina:** alter; Piso 44. Phil. X, 16. ecquis; Sulla 32. nemo; Catil. I, 25. dom. 132. Vatin. 1. quis; Piso 53. quispiam; Verr. II, 27. quisquam; div. Caec. 60. uter; Sest. 92. uterque; Verr. III, 210. har. resp. 54. X.

b. **nach Substantiven:** acerbitas; Phil. XI, 1. aspectus; Sest. 144. animis; Scaur. 49. artibus; sen. 15. auctoritas; Balb. 49. auctoritatis; Catil. I, 4. auctoritate; Caecin. 81. Sest. 105. auctoritatibus; imp. Pomp. 68. audaciam; Muren. 80. ab audacia; Sest. 112. — de benevolentia; Planc. 101. bonis; Vatin. 10. — calamitatem; Sest. 142. cogitationem; Phil. XII, 30. conatus; Sest. 139. consensum; Ligar. 34. consilium; Phil. XI, 12. consilia; Sex. Rosc. 110. consiliis; Muren. 80. conspectu; leg. agr. II, 99. consulem; Catil. II, 27. conventum; Verr. IV, 26. — desiderio; Planc. 101 dignitati; Flacc. 61. discessum; Vatin. 6. dolorem; Ligar. 32. — existimationem; Sex. Rosc. 55. — fama; Verr. a. pr. 52. faces; Sulla 28. fidem; Scaur. 17. fortunis; Vatin. 10. — gladios; Sulla 28. — ignavia; Phil. X, 17. impetus; Sest. 139. incessum; ib. 105. ingenio; Muren. 27. indicium; leg. agr. II, 59. Sulla 5. iudicio; Verr. II, 175. — lacrimae; Verr. I, 153. Ligar. 33. lacrimis; Cluent. 197. laudes; Catil. IV, 21. liberis; Vatin. 10. libertatis; Rabir. 13. litteras; Sex. Rosc. 121. in locum; Verr. I, 51. luctu; Planc. 101. — maestitiam; Ligar. 32. maiestate; Vatin. 21. mansuetudinem; Scaur. 17. mentibus; ib. 49. — nexa; Caecin. 102. nomina; Phil. V, 15. — orationem; Sest. 105. ora; Catil. I, 1. — partem; Planc. 60. pater; Verr. II, 25. — quaesitum; dom. 34. querellis; Planc. 101. — sceleri; Muren. 80. sedibus; dom. 61. sententiam; ib. 19. ex severitate; Verr. III, 83. silentium; Catil. I, 20. a sordibus; Sest. 112. — tectis; dom. 61. testimonium; Flacc. 38. a turpitudine; Sest. 112. — voltum; Sest. 105. voltus; Catil. I, 1. voluntati; ib. 97.

4. **his** (dat.): a. **nach Verben:** adhibita; Caecin. 44. adimis; div. Caec. 21. — cavet; leg. agr. III, 12. commisit; Milo 61. conservarit; Planc. 26. conservatum; ib. 104. consuli; Rabir. 30. credidisset; Phil. V, 15. — dat; Verr. I, 123. dabitis; leg. agr. I, 1. defuit; Verr. IV, 54. — (est); Phil. VII, 23. sit; Verr. II, 7. ||his|| fuit; ib. IV, 110. esse; ib. I, 72. his ||vobis|| esse; ib. II, 166. — ferres; Verr. I, 102. — imperat; Verr. I, 67. imperasti; ib. V, 53. irascebamur; Ligar. 33. — est largitus; Phil. XI, 12. licebit; leg. agr. I, 7. his ||eis|| licebit; ib. II, 34. licere; Piso 18. — minabamur; Ligar. 33. — obtuli; Piso 21. opponitur; Verr. III, 37. ostendit; ib. II, 90. — plaudebatur; Sest. 105. — [his] relinquas; Tull. 6. remissum; Verr. V, 53. respondere potes; ib. IV, 80. — statuisti; Verr. V, 53. successerunt; ib. II, 12. — tradideritis; Muren. 79.

b. **nach Adjectiven:** acerbus; div. Caec. 38. difficilis; Verr. III, 218. optatus; Ligar. 33.

5. **his** (abl.): a. **nach Verben:** utitur; sen. 15. uteremur; Catil. II, 18.

b. **Subject im ablat. absol.:** absentibus; Milo 99. auctoribus; Flacc. 20. Phil. III, 36. audientibus; Piso 6. 79. — damnatis; dom. 86. ducibus; ib. 13. Phil. III, 36. ductis; Verr. V, 77. — incolumibus; Phil. XIII, 7. iudicibus; Cluent. 158. iudicantibus; Cael. 4. — maioribus; Phil. II, 26. — pulsis; Sest. 146. — testibus; Verr. I, 127. — vivis; Planc. 71.

c. **mit Präpositionen:** ab: ablatum esse; Verr. III, 102. acciperet; ib. V, 55. — discesserit; Scaur.

39. distrahar; Milo 103. — exigis; Verr. V, 56. — orti; Scaur. 42. — petita est; Verr. II, 25. postulare; Sex. Rosc. 8. — zum Satz: Font. 31. Catil. III, 9. Planc. 58. Rab. Post. 30.

cum: belligerandum fuit; Quir. 19. — comparant; Flacc. 61. comparandus; Sex. Rosc. 1. confligtari; har. resp. 41. contendas; Muren. 21. — dimicare; har. resp. 41. — loquitur; Verr. a. pr. 27. — sentio; dom. 8. — zum Satz: Catil. II, 27. dom. 19 Planc. 75. Phil. VII, 21.

de: dictum sit; Tull. 36. ferre; leg. agr. II, 28. — quaestio; Sex. Rosc. 122. — [de his de Aquilii] ‖de his de quibus‖; Caecin. 95.

ex: gravissimus; Qu. Rosc. 42. unus; ib. — zum Satz: div. Caec. 50.

in: fuerunt; Verr. I, 111. esse; Marcell. 4. — zum Satz: Verr. II, 102. Sulla 76. Planc 74.

pro: Verr. II, 103. Catil. II, 27.

sine: Verr. I, 75.

6. **Pluralformen mit Adjectiven:** a. nom.: omnes hi (intererant); Sulla 12. hi tui orant; Ligar. 35. hi tres potuerunt; Phil. V, 17. omnes hi putant; Sex. Rosc. 1.

b. acc.: hos ipsos emat; Sulla 55. consolabor hos praesentis; Balb. 44. proferes hos recentis; Verr. III, 209. hos eosdem revocabitis; prov. cons. 13. hos retinet ambo; prov. cons. 17. hos duos vidimus; leg. agr. II, 89.

c. gen.: horum omnium curam, diligentiam; Cluent. 199. hostis; Verr. II, 17. indicium; Piso 97. lacrimis; Catil. IV, 3. scientia; Catil. I, 1. studium; Cluent. 199.

d. dat.: his omnibus abstergere; Phil. XIV, 34. his omnibus adferemus; ib. XII, 20. utrisque his dederis; Ligar. 36. his omnibus daturum; ib. 38. his omnibus excusatum; Verr. I, 103. invitissimis his interponis; div. Caec. 21. his invitissimis offerres; ib. his omnibus sustulisti; Marcell. 2. his ipsis tradidit; Verr. II. 59.

e. abl.: his recentibus commemorandis; Muren. 17. — ab his solis amatur; Verr. IV, 15. — de his duobus habuerint compertum; Cluent. 127. — ex his tribus; Qu. Rosc. 42. in his duobus; Verr. V, 110. in his omnibus est; dom. 117. in his omnibus fuit; har. resp. 44. in his omnibus; Cluent. 107.

II. **femin.:** 1. **haec:** erit; dom. 112. nupsit; Cluent 35. ostendit, patefecit (haec — haec); har. resp. 24. pellet; dom. 112. — ornabitur; dom. 112. erat posita; Verr. IV, 74.

2. **hanc:** amabat; Verr. V, 82. salutasset; Cael. 38. vidisset; Verr. IV, 75. — hanc Heraclii dicam; Verr. II, 38. hanc solam (dicam); ib. 44.

3. **Präpositionen:** ab hac praefectus; div. Caec. 55. — ad hanc dicam; Verr. II, 37. — cum hac sola rem esse; Cael. 32. cum hac aliquid habuisse rationis; ib. 50. — in hanc transfudisse; Phil. II, 77. — praeter hanc unam; Cluent. 15.

III. **neutr. a. Singular: 1. hoc (nomin.):** a. **Activ:** abesset; Verr. IV, 140. accidit; Planc. 15. accidat; Verr. V, 141. accidisset; ib. II, 60. Sest. 45. Phil. II, 63. — cadit; Verr. a. pr. 5. commovet; Catil. IV, 17. conducit; prov. cons. 1. consistit; Verr. a. pr. 19. constet; div. Caec. 17. Verr. I, 18. Cacin. 32. contigit; Catil. I, 16. — differt; Caecin. 39. — est; Sex. Rosc. 49. 91. Qu. Rosc. 56. Verr. a. pr. 28. II, 28. III, 71. 190. leg. agr. I, 7. II, 22. Flacc. 78. Ligar. 35. Phil. XI, 12. est mit Adjectivum (Pronomen); Quinct. 70. Sex. Rosc. 8. 34. 40. 55. 57. 131. Qu. Rosc. 19. div. Caec. 47. Verr. I, 60. 117. ×. II, 154. III, 155. V, 13. 119. Tull. 31. Caecin. 40. 45. 51. 53. 88. Cluent. 30. 157. 184. 202. leg agr. II, 26. 35. 36. 67. 77. Catil. IV, 10. Flacc. 31. 66. 82. Sulla 39. dom. 30. har. resp. 32. Sest. 96. 146. Piso 38. Planc. 9. Rab. Post. 8. 10. Ligar. 13. 14. 27. Phil. VII, 21. XIII, 27. XIV, 2. Fr. B. III, 8. quid est? Qu. Rosc. 21. Verr. I, 36. II, 148. III, 25. ×. 30. 66. 72. 73. 88. 132. 195. 196. 205. IV, 7. 47. 89. 143. V, 57. Cluent. 127. Flacc. 22. har. resp. 34. Sest. 30. Phil. XIII, 2. Fr. B. VI, 3. est mit Infinitiv: Verr. a. pr. 37. I, 36. IV, 45. leg. agr. II, 101. Deiot. 30. Phil. II, 50. 70. V, 4. hoc est (erklärend:) Sex. Rosc. 87. 103. 117. div. Caec. 11. Verr. a. pr. 15. 25. I, 35. 103. II, 30. 38. 45. 70. 111. 175. 185. III, 27. 32. 40. 44. [hoc est]; 71 78. 83. 84. ×. 90. 110. 112. 164. 168. 178. 201. IV, 50. 129. V, 76. 114. 139. 148. Tull. 50. [hoc est]; Caecin. 19. [hoc est]; 27. 57. 74. 80. 88. 100. ×. imp. Pomp. 7. Cluent. 148. leg. agr. I, 2. II, 31. Sulla 49. dom. 78. Piso 65. Milo 24. Phil. II, 70. sit; Verr. I, 61. 88. 114. III, 201. IV, 59. dom. 128. har. resp. 36. Sest. 115. Vatin. 9. Piso 47. Phil. I, 38. II, 8. (sit); Verr. IV, 59. Scaur. 40. iam hoc sit ‖quoniam sit‖; Verr. I, 24. erat; Verr. V, 79. dom 70. esset; Verr. III, 113. Tull. 36. Rabir. 10. Sest. 27. Phil. II, 40. erit; Verr. II, 183. leg. agr. II, 25. [hoc]; Rabir 6. fuit; Verr. V, 125. imp. Pomp. 32. fuerit; Sulla 48. esse debet; Cael. 21. esse debeat; div. Caec. 15. esse possit; Verr. II, 190. esse videatur; Piso 32. evenit; Flacc. 40. expediat; Verr. III, 201. — fugit; Verr. a. pr. 44 ib. IV, 27. — habet; Caecin. 39. interest; Verr. III, 12. Catil. III, 15. Sulla 79. Quir 20. Phil. VIII, 15. — latet; Sex. Rosc. 118. licebit, licuit; Verr. III, 225. — maneat; Milo 11. — natum (sit); Verr. III, 133. — obfuit; Cluent. 97. 114 — pertinet; Quinct. 43. Verr. II, 28. Piso fr. 3. placet; Phil. XIII, 34. praeterit; div. Caec. 53. prodesse poterit; div. Caec. 70. est profectum; Verr. III; 189. — veniat; Qu. Rosc. 38. veniebat; har. resp. 26. venit; Verr. III, 45. V, 101. leg. agr. II, 17. venire solet; Verr. III, 110. videtur; ib. I, 22. II, 177. Caecin. 84. har. resp. 8. prov. cons. 44. Balb. 5. videatur; Verr. III. 109. V, 77. Caecin. 72. videbatur; Verr. III, 204. V, 94. videretur; ib. III, 99. *videretur;* Scaur. c. II, §. 5.

b. **Passiv:** additur; Tull. 44. esset animum advertendum; Verr. V, 111. agitur; Cluent. 152. agatur; Verr. II, 43. agebatur; Quinct. 17. appellabitur; Sulla 26. ascriberetur; Caecin. 95. auditum est; Verr. II, 158. III, 3. — comparatum est; Cluent. 57. erit comprobatum; Verr. II, 142. concederetur; ib. III, 200. sit concessum; ib. 182. concedendum est; Arch. 13. concedi potest; Muren. 8. conferendum est; Phil. XI, 9. esset confitendum; Quinct. 53. constituetur; Caecin. 76. credi possit; Sulla 59. — sit datum; Rab. Post. 2 decretum est; Verr. III, 81. defendendum est; Qu. Rosc. 16. [hoc] deferendum est; Verr. II, 29. deridendum est; leg. agr. II, 30. potest dici; Verr. I, 118. est dissimulandum; Arch. 26. dubitandum est; Phil. XI. 9. dubitari potest; Tull. 55. — effici potest; Rab. Post. 41. — erat factitatum; Verr. V, 60. fit; ib. I, 127. Muren. 43. Piso 81. [hoc fit]; Qu. Rosc. 32. factum est; Verr. III, 217. Muren. 72. Cael. 48. Fr. B. VI, 14. factum sit; Verr. a. pr. 39. sit faciendum; Quinct. 78. fieri potest; Verr. III, 156. Muren. 26. fieri posset; ib. II, 130. factum videtur; Quinct. 28. ferendum est; Sex. Rosc. 34. Qu. Rosc. 16. Verr. I, 66. ferundum est; ib. II, 141. ferri potest; ib. 145. leg. agr. II, 29. Flacc. 40. — erat imperatum; Verr. IV, 86. impetrabatur; ib. II, 115. impetratum est; ib. impositum (erat); ib. IV, 20. est insitum; Sulla 83. intellegitur; Caecin. 88. intellegatur; Sex. Rosc. 118. intellegi potest; Quinct. 37. Verr. III, 120. Caecin. 54. intellegi possit; Marcell. 12. interdicendum est; Planc. 45. inveniri potest; Quinct. 57. indicatum est; Caecin. 97. indicatum esset; Verr. I, 5. indicandum est; Verr. II, 152. — laudari potest; Muren. 8. — mirandum videtur; Verr. I, 6. — nuntiatum est; div. Caec. 56. — opponitur; Verr. III, 37. — perlatum erit; Font. 36. permissum est; Cael. 48. perscribi potest; Phil. XIII, 50. persuadeatur; Verr. III, 144. V, 11. per-

suasum est; ib. IV, 106. petitum est; ib. III, 114. est positum; leg. agr. II, 1. postulatur; Verr. II, 147. postularetur; ib. 103. praecipiendum videtur; Catil. II, 19. praescribetur; Caecin. 76. praetermittendum est; Catil. III, 18. probari potest; Verr. II, 106. probari possit; ib. III, 164. proditum est; ib. IV, 103. propositum est; Sest. 31. providendum est; Phil. XIII, 13. — quaeratur; Sex. Rosc. 92. quaeri videtur; imp. Pomp. 22. querendum videtur; Quinct. 2. — referatur; Phil. XIII, 27. relinquatur; Milo 6. reperiatur; Ligar. 33. repetitur; Cluent. 202. reprehensum est; Verr. III, 81. Cael. 48. reprehendendum est; leg. agr. II, 30. retinebatur; Verr. III, 94. rogandum est; Phil. V, 27. — seiungi potest; ib. XIII, 50. statuitur; Cluent. 116. est statuendum; Verr. III, 199. — videndum est; Phil. XIII, 2. est vindicandum; Sex. Rosc. 69. volgatum est; Flacc. 65.

c. **mit Ellipse des Prädicats**: quid hoc? Sex. Rosc. 43. hoc solum? Tull. 36. quam hoc non credibile in hoc! Milo 43. num etiam hoc ... ex Caesaris commentariis? Phil. II, 43. — iam hoc imprudentissime; Verr. II, 137. in primis hoc ... sapienter; Flacc. 68. nimis iracunde hoc ... et valde intemperanter; Phil. I, 12. hoc imperite; ib. II, 81. si hoc ... praeclare, quod; ib. IX, 3.

2. **hoc (accus.)**: a. **Subject im acc. c. infin.**: α. Activ: deesse; Verr. V, 5. — esse; Qu. Rosc. 51. div. Caec. 54. Verr. a. pr. 41. III, 154. 169. IV, 33. Caecin. 96. Cluent. 43. 114. 146. Muren. 38. Sulla 21. 25. dom. 33. Sest. 58. Balb. 5 (esse — esse). (esse); Verr. II, 86. futurum; Catil. II, 23. fore; Verr. II, 162. V, 46. leg. agr. II, 38. — interesse; leg. agr. II, 21. — licere; Rab. Post. 16. licuisse; Verr. I, 12. III, 169. — oportuisse; Verr. I, 12. — pertinere; Verr. III, 223. IV, 81. 120. Phil. VIII, 12. pertinuisse; Caecin. 102. Cluent. 17. pervenire; Phil. X, 6. — venire posse; Cluent. 53. venisse; Verr. II, 64. videri; ib. III, 26. V, 143.

β. Passiv: commemorari; Verr. II, 116. commemoratum; Phil. II, 3. esse conlatum; ib. XIV, 14. confitendum esse; Verr. II, 149. coniungi; Phil. XIII, 50. — deberi; Balb. 5. dici; Sex. Rosc. 39. Caecin. 34. disputari; Verr. II, 159. — efferri; Phil. X, 6. eripi; Verr. IV, 67. expetendum fuisse ‖ac petendum fuisse‖; ib. III, 200. — fieri; Verr. II, 101. ib. 102. imp. Pomp. 24. Cluent. 116. factum esse; div. Caec. 13. Verr. a. pr. 40. II, 177. 178. Caecin. 72. Catil. I, 5. Milo 86. Fr. B. V, 1. esse faciendum; Scaur. 24. ferri; div. Caec. 54. ferendum esse; Verr. III, 9. — gestum esse; Verr. II, 106. — imperatum; Verr. V, 53. impetrari; Cluent. 142. institui; div. Caec. 68. intellegi; Piso 73. 74. — licitum esse; Verr. III, 169. mandari; Phil. II, 54. — optandum fuisse; Verr. III, 200. — perscriptum; leg. agr. II, 88. persuaderi; Tull. 43. petitum esse; div. Caec. 14. praescriptum; Font. 22. prodi; Phil. II, 54. esse propositum; Cluent. 30. pugnari; Sex. Rosc. 120. — quaeri; Verr. V, 101. Caecin. 98. quaerendum; Sulla 39. — referri, renovari; div. Caec. 68. — sciri; Verr. II, 116. [scriptum esse]; ib. IV, 144. scriptum fuisse; Piso 72. — esse sublatum; Verr. V, 47. traditum esse; dom. 33. hoc ‖haec‖ vindicari; Caecin. 66.

b. **Object**: α. ego hoc cogor; Rab. Post. 17. fuerant hoc rogati; Cael. 64.

β. abstulerit; Verr. I, 21. accipias; Sex. Rosc. 45. accipiat; har. resp. 50. accipere; Verr. II, 151. accepturas; ib. IV, 68. addit; ib. II, 93. addidit; ib. 164. addere; ib. V, 169. adfirmo; Rabir. 23. admiratus sum; Phil. II, 42. admonuit; ib. VIII, 26. adnuisse; Verr. III, 213. adsequitur; ib. 128. adsequar; ib. 112. ib. a. pr. 3. adsecuti sunt; ib. V, 51. adsequi potest; ib. III, 192. adsequi possent; Caecin. 88. adsequi potuit; Verr. III, 201. agebat; ib. 79. agerem; Cluent. 166. agerent; ib. 102. egit; Ligar. 11. egissem; Verr. I, 27. egisset; ib. II, 160. agere; ib. 185. V, 163. arbitrantur; ib. IV, 106. attendite; ib. II. 185. III, 61. Sulla 14. Fr. B. II, 8. audit; Verr. III, 130. audietis; Caecin. 34. audivi; Balb. 11. audivit; Cluent. 71. prov. cons. 5. Ligar. 18. audivimus; Verr. III, 50. audivistis; ib. II, 158. audierunt; ib. I, 67. audierit; ib. V, 120. audire possumus; Quinct. 79. audire; Verr. III, 184. audisse; ib. IV, 55. — caves; Verr. I, 110. clamaret; ib. V, 17. cogitat; Verr. a. pr. 7. cogitatis; Phil. VII, 15. cogitet; har. resp. 7. cogitetis; Sex. Rosc. 12. cogitavit; Milo 21. cogitasset; Catil. II, 16. cogitare coepit; Qu. Rosc. 48. cogitare debetis; Verr. III, 199. cogitare; Phil. V, 43. cognoscite; leg. agr. II, 95. cognorunt; Cluent. 161. committam; Verr. II, 175. commisit; Quinct. 52. Verr. IV, 25. compensabo; dom. 32. comperi; Verr. II, 182. compone; ib. IV, 36. comprimam; Muren. 84. comprobarunt; Cluent. 177. concedo; Verr. III, 16. 194. 218. concedit; ib. II, 141. concedunt; ib. IV, 3. concedam; ib. III, 151. Sulla 22. concedas; Quinct. 83. concessit; Verr. III, 181. concesserimus; Caecin. 52. concessisset; Qu. Rosc. 50. concessurum; Verr. IV, 8. confidis; har. resp. 35. confirmo; Verr. a. pr. 50. II, 16. leg. agr. II, 103. confirmem; Verr. V, 42. confirmare possum; ib. IV, 124. leg. agr. II, 14. confirmare; Arch. 15. confirmasse; Phil. VI, 9. confiteris; Quinct. 81. Verr. V, 165. confitentur; Cluent. 92. confiteatur; ib. 103. confitentem; Ligar. 2. conligeres; Phil. II, 42. consecutus sim; Cluent. 51. considera; Ligar. 32. considerate; div. Caec. 49. constitue; Phil. II, 30. constituisses; Verr. III, 133. contemnitis; Phil. I, 37. contempsit; ib. VIII, 17. contendo; Qu. Rosc. 47. Planc. 48. contendere audebo; Balb. 53. contendere possis; Quinct. 78. contendere; div. Caec. 23. correxerit; Verr. I, 115. corrigere volt; ib. II, 42. credite; ib. IV, 133. credam; Tull. 56. credas; Sulla 46. credat; Milo 70. credamus; Quinct. 40. crederem; Verr. II, 158. crediderunt; leg. agr. III, 3. credere; Verr. I, 128. cures; Quinct. 19. curavit; Verr. IV, 110. curasse; ib. IV, 80. Sulla 4. — decerneres; Verr. III, 141. decreverunt; ib. II, 180. decrevissem; Sex. Rosc. 138. decrevisse; Verr. II, 173. defendet; ib. III, 107. defendisse; Caecin. 67. demonstravit; Verr. III, 170. demonstrare videantur; ib. II, 154. demonstrare; ib. III, 166. demonstrasse; Sulla 67. deposco; Verr. a. pr. 36. Milo 100. desidero; Phil. I, 14. dico: s. **dico**, III. alqd, hoc (126 St.) S. 89, f. (dicere) potest; Caecin. 72. dictitet; Verr. a. pr. 8. dictitent; ib. I, 23. diffidimus; har. resp. 35. discutiam; Muren. 84. disputant; Caecin. 68. Milo 7. do; Verr. III, 16. 218. dem; Sulla 22. da; div. Caec. 23. Verr. II, 151. date; ib. I, 32. Muren. 90. doceo; Verr. III, 148. doces; ib. 51. docet; Qu. Rosc. 31. docent; Verr. IV, 144. docebo; har. resp. 30. doceret; Caecin. 69. dubitemus; Sex. Rosc. 88. dubitabit; Verr. II, 119. ducebant; div. Caec. 66. — edixisses; Verr. I, 110. edixisse; ib. 117. ediderunt; ib. II, 146. efficiunt; Sest. 98. emes; leg. agr. II, 67. eripuit; Verr. II, 164. exaraverunt; ib. III, 45. exaudio; Phil. XI. 37. [hoc] exaudiat; Ligar. 6. existimant; Verr. II, 16. existimetis; ib. 151. existimavit; Tull. 9. existimare; Verr. IV, 135. exspectat; ib. I, 3. exspectavit; Catil. II, 27. — facio; Qu. Rosc. 42. Verr. a. pr. 55. facit; ib. III, 190. V, 82. Fr. C. 33. facimus; Rab. Post. 1. faciunt; Sex. Rosc. 48. Verr. II, 115. leg. agr. I, 7. faciam; Catil. I, 5. Phil. XIV, 11. faciat; Cael. 49. faciatis; Cluent. 89. faciebat; Verr. V, 62. faceres; Qu. Rosc. 24. faceret; leg. agr. II, 64. faceremus; Ligar. 14. facerent; Sex. Rosc. 149. facies; Cluent. 129. faciet; Verr. III, 219. faciemus; ib. a. pr. 56. feci; Phil. III, 33. fecisti; Verr. V, 15. 67. fecit; ib. II, 145. III, 97. 118. 168. 217. Flacc. 33. Piso 18. fecisus; imp. Pomp. 64. fecerunt; Verr. II, 118. feceris; ib. III, 174. fecerit;

Verr. V, 75. leg. agr. II, 13. Catil. II, 14. fecerint; Verr. II, 145. fecerat; ib. 63. III, 212. fecissem; Sex. Rosc. 138. fecisset; Verr. II, 139. facere coëgisset; ib. 117. facere constituit; Caecin. 15. facere debes; Rab. Post. 7. facere debemus; Milo 92. facere potuisti; Sex. Rosc. 80. facere potuisset; Verr. I, 150. facere solent; Sex. Rosc. 151. facere; div. Caec. 6. imp. Pomp. 70. Cluent. 134. Sest. 86. fecisse; Verr. II, 16. fatetur; Phil. XIII, 36. fatebere; Verr. II, 137. ×. fero; Sex. Rosc. 141. fert; Piso fr. 3. feres; Verr. III, 107. ferre potest; ib. II, 77. dom. 44. possit; Catil. II, 10. ferre posse; Verr. III, 184. tulisse; Milo 35. fingeret; Phil. XIV, 14. firmabo; har. resp. 30. — habet; Verr. I, 117. Cluent. 82. Piso 81. habemus; Planc. 20. habebat; Phil. II, 78. — ignoras; Planc. 73. ignoratis; Cluent. 67. ignoret; Milo 8. ignoscant; Phil. I, 13. impetro; ib. 27. impetrares; Verr. II, 29. impetrabo; Cluent. 118. impetrare debet; Sulla 93. impetrare posses; Qu. Rosc. 50. indicant; Verr. II, 155. indicasti; Planc. 13. intellego; Rab. Post. 30. intellegit; Verr. I, 9. III, 172. intellegat; Phil. III, 4. IV, 4. intellegamus; Caecin. 49. intellegatis; imp. Pomp. 21. intellegeres; Tull. 49. intellegeret; Verr. IV, 89. intellegetis; ib. II, 180. intellegent; ib. 157. intellegere cogit; Caecin. 89. intellegere potestis; Verr. III, 142. Sulla 61. iussisset; ib. IV, 84. iudicat; Caecin. 99. iudicabat; Verr. III, 153. iudicarem; Catil. I, 29. iudicavit; Verr. III, 142. Balb. 65. iudicarit; Verr. III, 143. iudicassem; Sex. Rosc. 138. iudicare potestis; Verr. III, 220. iudicare; Vatin. 8. — laborant; div. Caec. 68. laetaris; Phil. XIII, 23. largior; Verr. III, 194. laudare possit; Flacc. 67. locavisti; Verr. I, 145. loquor; Sulla 9. loquar; div. Caec. 37. loquerentur; Verr. III, 131. locutus es; Quinct. 53. — mallem; div. Caec. 16. maluerim; Sex. Rosc. 142. maluisse videntur; Muren. 29. mandat; Milo 78. mandaverit; Verr. III, 48. mandarit; Phil. XIII, 37. mandasset; Verr. IV, 84. memento; Vatin. 6. meminimus; Scaur. c. III. §. 1. meminisse; Ligar. 35. metuat; Verr. III, 157. miror; Verr. III, 153. Planc. 17. Scaur. 45. Fr. C. 17. mirabar; Phil. II, 1. moderetur; har. resp. 7. moliuntur; Flacc. 94. moneo; Catil. II, 20. — neglegit; Phil. X, 17. neglexisse; Verr. IV, 68. negat; Cluent. 132. Phil. IV, 9. negant; Font. 21. negare possum; Verr. III, 110. negare potes; ib. 149. V, 140. Phil. VIII, 17. nescit; Verr. III, 63. Flacc. 83. nesciunt; Verr. I, 141. nolint; Phil. XIV, 12. nuntiasset; Fr. B. V, 8. — obsecrat; Quinct. 99. obtinemus; Caecin. 75. optat; Rab. Post. 46. optaret; Caecin. 88. ostendunt; Verr. II, 148. ostenderes; ib. IV, 89. ostendere vellet; ib. III, 128. — patiebatur; Cluent. 74. pati potestis; dom. 44. perficit; Verr. V, 162. perficiunt; leg. agr. II, 1. permiserint; Tull. 50. perpeti potuisset; Verr. III, 132. persequi; ib. IV, 70. perspicit; ib. I, 9. perspicite; leg. agr. II, 95. perspicere; Verr. II, 188. persuadere possis; ib. III, 91. persuadere velim; Cluent. 30. petit; Verr. III, 44. petiverunt; ib. V, 130. petivisset; ib. III, 121. petisset; Qu. Rosc. 50. petissent; div. Caec. 6. petisse; ib. 12. polliceor; Cluent. 158. leg. agr. II, 100. ib. 103. Catil. I, 32. pollicitum esse; Qu. Rosc. 37. pono; div. Caec. 16. Verr. III, 212. pono ‖oppono‖; Balb. 2. ponere; Flacc. 40. potuit; dom. 46. postulo; Tull. 6. Sulla 26. postulat; Sex. Rosc. 6. Caecin. 55. 88. postulassent; Verr. III, 182. postulantis; Vatin. 15. postulare auderes; Qu. Rosc. 50. postulare; Sex. Rosc. 8. praecipio; Sest. 51. praecipit; Phil. XIII, 6. praecipere videor; Font. 42. praedicat; Caecin. 25. praedicet; ib. potes praedicare; Verr. III, 151. possem praedicare; Rabir. 18. praescribatis; Caecin. 46. praescripsit; Milo 30. praestaret; Planc. 60. praestabo; Quir. 24. praestare debeo; prov. cons. 39. praeteream; Verr. III, 178. probatis; ib. 219. probabis; ib. II, 106. V, 49. Tull. 53. probare potes ‖probari potest‖; Verr. II, 155. probare velim; prov. cons. 47. probaturum; leg. agr. II, 22. prodiderunt; Milo 8. profecerunt; Phil. V, 5. profecerat; Milo 88. promitto; Cael. 77. promulgaverit; leg. agr. III, 15. promulgare ausus est; ib. 11. proposuerint; Caecin. 56. prospiciens; Catil. II, 26. providebam; Catil. III, 16. providebat; Verr. II, 37. providerim; ib. V, 159. putas; Sex. Rosc. 147. Phil. X, 6. putetis; Sex. Rosc. 15. Verr. V, 23. putares; ib. 38. putabis; ib. III, 40. putavit; ib. II, 107. — quaero; Sex. Rosc. 125. Verr. III, 165. Tull. 38. 48. leg. agr. II, 39. Vatin. 41. Ligar. 9. quaeram; Sex. Rosc. 125. quaeramus; Cluent. 124. quaere; dom. 83. queror; Scaur. 45. Fr. C. 17. queruntur; Catil. II, 16. Planc. 33. queri cupio; Phil. X, 5. queri; Cluent. 154. — recita; Verr. III, 26. recusat; ib. II, 77. recusares; Piso 3. recusabunt; Cluent. 154. recusavit; ib. 155. recusavit ‖accusavit‖; ib. 150. reiecit; Phil. VIII, 17. relinquamus; leg. agr. II, 28. relinquebas; Vatin. 35. relinquere potui; sen. 25. relinquere volui; Verr. I, 130. remitto; ib. III, 219. remittit; leg. agr. II, 61. remisissent; div. Caec. 4. renuntiavit; Cluent. 143. reperietis; Verr. III, 121. reprehendo; ib. 154. 189. reprehendis; dom. 93. repromitto; Quir. 24. repudiavit; Phil. VIII, 17. respondeo; Caecin. 95. respondebo; Sulla 21. respondebit; Cluent. 90. respondebunt; Caecin. 36. responderis; Vatin. 10. retinebimus; Verr. III, 98. — scitis; Cluent. 46. Sest. 82. sciat; Verr. V, 120. sciebas; ib. III, 93. sciret; ib. I, 139. Ligar. 7. scitote; Verr. I, 95. scite; Phil. XIII, 22. scire possum; Planc. 19. scire; Caecin. 101. Cluent. 20. scribit; Verr. III, 127. scribere; ib. 126. Phil. III, 18. sentio; Sulla 2. sentit; prov. cons. 30. Milo 31. sentiat; Ligar. 34. sensit; dom. 127. sensimus; Planc. 37. Phil. XIII, 45. sentire cogit; Caecin. 89. sentire; Sest. 86. servas; Muren. 76. significant; Verr. II, 148. significavit; Milo 26. significasse visus est; Verr. III, 213. solvero; Planc. 68. hoc ‖haec‖ sperent; leg. agr. II, 55. spondeo; Cael. 77. statuo; har. resp. 42. statuit; Quinct. 45. Verr. III, 81. Tull. 56. prov. cons. 14. statuatis; Verr. a. pr. 56. Caecin. 46. statuetis; ib. 47. statuent; Flacc. 27. statuerunt; Verr. II, 9. statuerunt ‖statuerent‖; Cluent. 76. statueris; Catil. IV, 11. statuerit; Verr. III, 143. statueras; ib. 101. statuerant; ib. IV, 42. statuere debetis; div. Caec. 71. statuisse; Verr. II, 100. 163. sumo; ib. a. pr. 36. sumis; Muren. 15. Sulla 84. sumant; Verr. III, 154. sumpsit; ib. 2. sumere; Flacc. 5. suscipient; Font. 32. suscepisse; Verr. a. pr. 35. II, 118. suspicatus est; dom. 127. suspicari; Verr. IV, 46. sustinebunt; ib. III, 107. sustinere possit; Cael. 45. sustinere posset; Sest. 69. — tacebo; Phil. X, 4. teneo; Verr. V, 166. testor; Sulla 35. timent; div. Caec. 68. timebam; dom. 56. sustulisti; Verr. I, 112. transferas; dom. 4. transigere potuisti; Qu. Rosc. 49. tribuit; ib. 3. — vereor; Sex. Rosc. 95. Verr. II, 161. Phil. V, 29. video; Sex. Rosc. 99. Piso 36. vides; Verr. III, 157. videt; Verr. V, 103. Cael. 57. Phil. V, 5. X, 17. XIII, 10. videtis; Cluent. 62. vident; Sest. 92. videamus; Sex. Rosc. 125. videant; Sest. 59. videbam; ib. 49. videbat; ib. 49. videbamus; Phil. X, 12. viderem; Cluent. 17. vidi; Sulla 44. vidit; Verr. IV, 146. leg. agr. II, 18. Cael. 53. Scaur. c. 4, §. 5. Phil. V, 50. vidimus; Scaur. c. III. §. 1. vidistis; dom. 69. viderint; Phil. III, 17. vidissem; Verr. I, 31. videro; Caecin. 35. vidisse; Verr. IV, 55. vindicasset; ib. I, 114. violare conabitur; Phil. XIII, 4. vociferor; Caecin. 83. vociferari velim; Verr. II, 52. vocas; Rabir. 24. volunt; Sest. 98. voluerit; Verr. III, 48. voluisse; Phil. XIII, 12.

c. **mit Präpositionen**: ad hoc meditere; Verr. III, 188. rem ... ob hoc retinendam; Caecin. 72.

3. **hoc (abl.)**: a. **Subject**: hoc omisso; Muren. 22.
b. **Object**: utar hoc; prov. cons. 44.
c. **abl. causae**: hoc me consolabar; Phil. VIII, 21. hoc sequitur, ut; Tull. 54.
d. **bei Comparativen**: *α*. abl. mensurae: acrior; Verr. IV, 39. amplius; ib. II, 123. III, 4. Tull. 44. Caecin. 26. Phil. XIII, 50. — capitalior; Verr. II, 170. certior; ib. III, 108. — deterior; ib. 161. — facilior; Muren. 15. Planc. 67. facilius; imp. Pomp. 51. — gravior; Verr. III, 108. Phil. XI, 9. — inertior; leg. agr. I, 3. infestior; Verr. V, 146. insanior; ib. IV, 39. — magis; Verr. III, 2. imp. Pomp. 13. 59. leg. agr. II, 97. Catil. II, 5. Flacc. 69. Planc. 89. maior; Font 20. Quir. 8. Sest. 60. Scaur. 34. melior; dom. 64. minus; Milo 92. — plures; prov. cons. 12. — veri similius; Flacc. 14. superior; Flacc. 74. — turpius; har. resp. 40.
β. abl. comparationis: acerbius; Sex. Rosc. 78. amentius; Rab. Post. 1. — benignius; ib. 5. — clarius; Verr. IV, 16. 77. — dignius, foedius; Phil. II, 86. — impudentius; Flacc. 56. indignius; Verr. III, 200. IV, 71. iniquius; Quinct. 8. Verr. III, 200. iniustius; Phil. XII, 9. — maius; Phil. II, 119. [hoc]; Verr. V, 94. manifestius; ib. III, 144. miserius; Flacc. 97. turpius; Piso 49. Phil. II, 86.
e. **mit Präpositionen**: ab: seiunctum est; Planc. 4. de: Sulla 64. Phil. XI, 20.
ex: (intellegi potest); Verr. III, 120. — Sex. Rosc. 18 52. Verr. II, 183. IV, 89. Phil. XI, 6.
in: Quinct. 32. Verr. II, 26. 57. 162. III, 35. 130. V, 173. Caecin. 32. 94. Cluent. 85. Muren. 31. Flacc. 38. [in]; sen. 33. Sest. 7. 49. Planc. 91. Rab. Post. 23. Milo 43. Marcell. 27. Ligar. 25. Phil. XI, 9.
4. **hoc mit Zusatz**: a. quid hoc est „reliqui“; Verr. III, 124. quid est hoc, IN COHORTE? ib. 155.
b. **Genetiv**: *α*. hoc reliqui facit; Verr. I, 2.
β. hoc molestiae accidisset; Planc. 68. hoc causae est; Verr. III, 109. Cluent. 57. hoc boni est; Phil. II, 117. hoc fuit causae; Caecin. 21. hoc fati videatur fuisse; Marcell. 29. — hoc iuris fuisse; dom. 33. — hoc iuris proditum sit; dom. 77. — hoc addit testimonii; Cluent. 72. hoc auctoritatis adferebat; div. Caec. 63. capit hoc consilii; Cluent. 71. hoc defensionis comparabas; Verr. III, 32. hoc tantum boni conferatis; imp. Pomp. 49. hoc iuris constitueres; Verr. V, 168. hoc iuris constituere; ib. I, 127. hoc idem lucri dedisset; ib. III, 149. hoc tantum lucri coguntur dare; ib. III, 75. hoc iuris edixisses; ib. I, 109. hoc oneris habes; ib. III, 4. hoc iuris habet; har. resp. 14. habeat hoc praemii; Vatin. 11. hoc rationis habebant; Verr. II, 70. hoc rationis habuit; Caecin. 2. hoc oneris negotiique imposuit; Verr. I, 62. hoc oneris imposueris; Planc. 46. hoc tantum mali nuntiet; Verr. I, 67. hoc muneris poposcisset; ib. II, 117. hoc laboris itinerisque suscepit; ib. V, 128. hoc tantum mali videro; Milo 99. — ohne Verb: hoc ||iam hoc, specimen iam hoc|| ingenii, litterarum, naturae, virtutis; Arch. 5.
c. **Adjectiv oder Pronomen**: *α*. nomin.: hoc idem accidisset; Muren. 10. hoc idem ||idem hoc|| (accidere posset); Phil. XIII, 31. hoc totum est; Sulla 10. totum hoc est; Marcell. 7. hoc ipsum est; ib. 27. hoc ipsum sit; Phil. XIII, 15. totum hoc fuit; Balb. 20. hoc idem licebit; ib. 41. hoc totum pertinet; Sex. Rosc. 78. hoc solum veniret; Tull. 12. hoc ipsum videtur; dom. 51. idem hoc videbatur; Verr. II, 70. hoc totum videbitur; Caecin. 85. — hoc ipsum quam novum! Fr. B. XII, 6. — hoc totum agetur; Planc. 8. *creditur* hoc ipsum; Caecin. 3. idem hoc decretum est; Catil. III, 14. hoc novum disputatur; Scaur. c. 3, § 1. hoc idem fit; Phil. I, 37. hoc solum factum est; div. Caec. 33. hoc totum intellegi possit; Verr. II, 152. hoc solum pugnatur; Sex. Rosc. 8. hoc novum quaesitum est; Scaur. c. 3, § 1.
β. accus: hoc ipsum esse; Quinct. 42. — hoc totum esse attribuendum; Verr. III, 182. fingi hoc totum; ib. I, 156. hoc unum praetereundum; Planc. 36. — hoc unum agitare coeperit; Verr. III, 224. unum hoc cogitent; Quinct. 75. hoc ipsum concessit; Caecin. 92. hoc ipsum conferam; Verr. IV, 45. unum hoc dico; Sex. Rosc. 139. hoc solum expetere coepit; Verr. IV, 102 faciebant hoc idem; ib. V, 129. hoc solum fecit; ib. a. pr. 14. idem hoc fecerunt; ib. II, 73. hoc idem fecerunt; Cael. 12. hoc idem fecerit; Cluent. 145. fecerat hoc idem; Phil. V, 19. hoc idem facere; dom. 124. hoc idem tulit; leg. agr. II, 18. hoc unum habet; Sest. 29. idem hoc haberet; Verr. II, 90. unum hoc impetrare; Tull. 6. hoc idem interpretabere; Caecin. 89. aude hoc primum negare; Verr. V, 140. hoc totum omitto; Ligar. 24. hoc idem opto; Verr. a. pr. 50. posuit hoc idem; Planc. 71. hoc idem praecipit; Verr. III, 155. hoc totum relinquo; dom. 42. hoc solum reliquit; Sex. Rosc. 15. remitto hoc totum; Verr. V, 11. hoc novum reperietis; ib. I, 60. hoc idem sentiunt; imp. Pomp. 13. Catil. I, 29. unum hoc sumo; Sex. Rosc. 47. hoc ipsum tacuissem; Quinct. 30. hoc idem transfero; Verr. II, 126. hoc idem videat; imp. Pomp. 13.
γ. ablat.: hoc uno nititur; Cluent. 112. hoc uno contentus; Verr. V, 166. — hoc uno complector; Verr. II, 125. hoc uno urget; Planc. 6. — miser hoc ipso; Phil. XIII, 34. hoc ipso inferius; Balb. 44. — ex hoc ipso exoritur; Rab. Post. 30 ex hoc ipso: Sex. Rosc. 18. — in hoc ipso; imp. Pomp. 59. Catil. II, 3. in hoc uno; Verr. III, 157. V, 141. Phil. VIII, 16. XI, 12. in hoc posteriori; Tull. 30.
b. Plural: 1. **haec (nom.)**: a. **Activ**: accidere sunt solita; Flacc. 17. amplectuntur; Qu. Rosc. 7. — cadunt; Phil. V, 7. cohaerebunt; har. resp. 60. concidant; imp. Pomp. 19. constabunt; Cluent. 125. — derogabunt; Flacc. V, 40. — [eveniunt] ||eveniant||; Verr. V, 12. — habere solent; Verr. III, 209. — manent; Phil. II, 92. movent; Cael. 26. — patebant; Verr. IV, 5. pertinent; ib. I, 127. ib. II, 76. — quaerunt; Planc. 93. redundarint; Muren. 85. — significant; Phil. I, 36 sunt; Sex. Rosc. 14. Qu. Rosc. 16. Verr. II, 24. III, 73. IV, 134. 116. V, 117. imp. Pomp. 62. Cluent. 25. Arch. 23. Sest. 102. Piso 68. Planc. 45. 86. (sunt); Cluent. 94 Ligar. 11. Phil. II, 25. III, 8. 23. V, 38. sint; Sex. Rosc. 62. Verr. II, 141. III, 200. Caecin. 104 imp. Pomp. 22. dom. 46. Phil. XII, 30. (sint); Phil. II, 53. erant; Verr. II, 183. essent; ib. IV, 46. leg. agr. I, 19. sint futura; Milo 96. fuerunt; ib. 35. esse debent; Rab. Post. 45. esse possent; Font. 48. — valent; Phil. XII, 26. venire possent; Verr. IV, 13. videntur; Catil. IV, 12. Phil. I, 37. videantur; Verr. I, 56. videbantur; Muren. 26. Milo 76.
b. **Passiv**: adferrentur; Verr. II, 101. aestimentur; ib. IV, 13. 14. aguntur; ib. V, 91. agebantur; ib. IV, 86. Sulla 57. Sest. 121. agerentur; dom. 129. acta sunt; Verr. V, 106. dom. 40. Phil. II, 31. audientur; Sex. Rosc. 125. auferantur; Verr. IV, 135. — canebantur; Sest. 47. celebrantur; ib. 102. coarguuntur; leg. agr. I, 18. commemorata esse videantur; Verr. IV, 120. commissa sunt; ib. a. pr. 15. commodata esse videantur; Marcell. 19. commutari possunt; Caecin. 74. comperta sint; Fr. B. XII, 8. comprobentur; Phil. III, 7. constituta sunt; Verr. V, 106. essent constituta; ib. III, 21. credita sunt; Milo 64. — delata sunt; Milo 64. defleta sunt; Phil. XIII, 10. delentur; Qu. Rosc. 7. deleta sint; Fr. B. XII, 8. demonstrata sunt; Cluent. 108. dicentur; Sex. Rosc. 125. Verr. III, 10. dicta erant; dom. 41. sint dicta; Cael. 70. sunt disiecta; Qu. Rosc. 7. do-

nata esse videantur; Marcell. 19. — exstincta sint; Fr. B. XII, 8. — ferenda sunt; Verr. III, 60. fierent; Verr. I, 29. ib. V, 107. fient; Phil. VII, 23. facta sunt; Verr. V, 13. Flacc. 75. facta sint; Quinct. 64 73. facta esse videantur; Verr. II, 61. — geruntur; Quinct. 28. gesta sunt; Sex. Rosc. 20. Cluent. 66. Milo 30. gesta sint; imp. Pomp. 34. — investigata sint; Fr. B. XII, 8. — nuntiata sunt; Verr. I, 67. — patefacta sint; Fr. B. XII, 8. perturbari possunt; Caecin. 74. petebantur; har. resp. 45. petita sint; Verr. II, 30. — quaesita sunt; Milo 64. — referrentur; Phil. V, 28. removeantur; Cael. 25. repudiata sunt; Milo 64. reticentur; leg. agr. II, 37. — saepta sunt; Caecin. 75. videntur posse seiungi; Phil. XIII, 6. sunt sepulta; Piso 11. — timebantur; ib. XIV, 10. sublata sint; Fr. B. XII, 8. sunt tractanda; Planc. 4. — sunt videnda; Cluent. 159.

c. **ohne Verbum**: at haec sine cuiusquam malo; Verr. II, 192. et haec †; Muren. 26. haec, per deos immortalis; leg. agr. I, 1. sed haec non huius temporis; Phil. II, 20.

2. **haec (accus)**: a. **Subject im accus. c. infin.**: *α.* Activ: esse; Quinct. 2. Sex. Rosc. 58. Qu. Rosc. 9. Verr. IV, 134. imp. Pomp. 21. Flacc. 104 Marcell. 32. Phil. II, 63. (esse); ib. IV, 17. — pertinere; Verr. III, 175. — stare; Catil. IV, 16. stare potuisse; Sulla 76. — videri; Verr. IV, 132.

β. Passiv: acta esse; Phil. II, 46. cognita esse; Cluent. 127. concedi; Balb. 9 conficta esse; Sex. Rosc. 47. esse conlecta; Deiot. 33. esse consumpta; Phil. II, 67. — esse delata; div. Caec. 34. dici; Cluent. 18. Sest. 87. — existimari; ib. — fieri; Verr. V, 126. dom. 128. facta esse; Caecin. 44. facta videri; Muren. 67. fingi; Verr. I, 138. Milo 76. gesta esse; Verr. III, 175. Milo 54. — indicata esse; Sulla 41. iudicata esse; Cluent. 127. — petita esse; Verr. II, 137. prolata esse; Phil. I, 24. — referri; Verr. V, 84. — esse subiecta; har. resp. 37. — tribui; Balb. 9.

b. **Object**: abiecerat; Verr. II, 87. accepimus; Sest. 139. accepissent; Verr. IV, 113. adaugent; Sex. Rosc. 30. addit; Milo 96. adeptos esse; Verr. V, 146. adflixerunt; leg. agr. II, 87. adiuvabant; Sest. 66. adripuit; Muren. 62. adsequebatur; Milo 32. [adsequebantur]; Muren. 73. adsequi non potui; div. Caec. 40. aestimate; Verr. V, 23. aestimare non queo; ib. 23. agis; Phil. II, 96. agimus; Milo 84. agebat; Sest. 66. agerem; Verr. IV, 137. ageret; ib. 49. (egi); Phil. XII, 17. agere coëgit; Verr. I. 23. agere instituisset; Cluent. 22. agere; Phil. V, 11. amittat; Muren 55. animadvertere; Phil. XIV, 19. appetunt; leg. agr. II, 46. aspicitis; Phil. XIII, 26. attingere possemus; Arch. 17. audit; Verr. II, 36. auditis ‖ audistis ‖; ib. V, 123. audiat; dom. 99. audires; Verr. III, 65. audies; Rabir. 17. audivit; Verr. I, 64. audivimus; Sest. 139. audistis; Verr. III, 49. 106. audire cupio; dom. 104. Phil. X, 10. auditurum; ib. II, 60. — cauere viderentur; Catil. III, 18. censueritis; Phil. V, 34. cernere videmini; Sex. Rosc. 98. cogitas; Phil. II, 117. ib. XIII, 15. cogitant; Muren. 80. cogitabas; Verr. I, 48. cogitarem; ib. IV, 16. cogitasset; Cluent. 160. cogitans; Sest. 49. Deiot. 38. cognoscite; Verr. III, 87. cognosceremus; ib. II, 186. cognovi; ib. IV, 145. cognovit; ib. II, 24. cognoverit; Cluent. 30. cognovisset; ib. 160. coëgisse; Verr. I, 96. commemoro; div. Caec. 33. Piso 11. commemorant; Caecin. 99. commemorem; Verr. IV, 135. commemorabo; ib. V, 9. commiserunt; Sest. 147. commutaret; Verr. III, 21. compararat; ib. II, 83. comportari; ib. 46. conatum esse; Sulla 70. concedat; Verr. V, 126. concupiverat; Verr. II, 87. concupisse; leg. agr. II, 100. confirmasse; ib. 42 confessus eris; Verr. II, 81. confundis; dom. 127. congessisti; Planc. 83. conligo; Ligar. 30. conqueri vellem; Verr. V, 171. sunt consecuti; Planc. 60. constituat; Verr. II, 143. noli contemnere; div. Caec. 39. corrigeres; Quinct. 83. crederem; Verr. III, 62. credetis; Cluent. 70 cumulant; Sex. Rosc. 30. — decrevisse; Cluent. 197. defendunt; Sest. 138. defertis; Sulla 54. detulerunt; Flacc. 79. dom. 41. delerunt; sen. 4. delere conati sunt; Catil. IV, 7. delere voluissent; Quir. 19. deplorare vellem; Verr. V, 171. dictitasse; ib. II, 102. dico; f. **dico,** III. alqd, haec (23 St.) S. 99. disceptet; Milo 23. didici; Planc. 94. disputo; Cluent. 87. Quir. 5. disputarem; imp. Pomp. 66. disputabis; Piso 59. divinabat; Ligar. 36. doce; Planc. 45. docuero; Cluent. 9. ducis; Muren. 38. ducas; Phil. XIII, 6. — efferant; Verr. IV, 124. efficere posset; Sest. 84. effugere potuisses; Scaur. 45. eloquor; Cael. 45. emisse; Verr. I, 60. IV, 27. eripuit; Sulla 73. Phil. II, 95. everteret; Verr. III, 21. evomere videar; Milo 78. examinabo; Planc 79. excogitasti; leg. agr. II, 98. expendite; Verr. V, 23. expetivi; Piso 46. expono; Verr. V, 42. — facio; Sex. Rosc. 76. facit; Marcell. 8. faciunt; Quinct. 51. Verr. IV, 140. faciam; Sex. Rosc. 132. faciat; Verr. II, 139. faciebant; Cluent 54. fecerunt; Cael. 39. fecerit; Phil. III, 27. VII, 26. fecerint; imp. Pomp. 37. fecerat; Arch. 22. facere; Muren. 31. tulit; ib. 47. — gemebant; Sest. 66. gustare possemus; Arch. 17. — habes; Planc. 55. habet; Phil. X, 23. habeat; Verr. IV, 126. haberet; Sex. Rosc. 91. habueris; Verr. II, 183. habuerimus; sen. 2. — ignorabas; Verr. III, 132. imitamini; Sest. 102. interposui; Phil. XIV, 17. intellegis; Sex. Rosc. 45. Verr. III, 83. Phil. II, 54. intellegit; Catil. I, 1. intellegebat; Verr. IV, 97. iudicat; ib. 127. iudicarunt; ib. III, 127. iudicarunt; ib. III, 152. posset ‖ potest ‖ iudicare; Tull. 27. iudicare; Phil. XIV, 19. — legimus; Sest. 139. legi; Planc. 94. liguris; dom. 47. loquor; Quinct. 83. Muren. 20. loquitur; Quinct. 56. Milo 95. loquuntur; Catil. II, 12. har. resp. 37. Phil. VII, 3. 4. loquatur; Catil. I, 19. loqueretur; Verr. V, 142. 160. locutus sum; Catil. IV, 19. (locutus sum); Milo 99. — machinabantur; leg. agr. II, 23. memineritis; Quinct. 36. mirentur: Verr. IV, 124. mittit; ib. 62. molientem; Phil. XIV, 4. — negares; Rabir. 28. novi; dom. 39. Ligar. 21. nosse; Piso 94. — oblivisci possumus; Flacc. 61. omitto; Verr. III, 200. Cluent. 100. Flacc. 80. Piso 50. prov. cons. 6. omittam; Cael. 27. Deiot. 15. Phil. V, 25. VII, 15. omittamus; ib. II, 63. opto; ib. 119. optavi; Piso 46. — pertulerunt; Verr. III, 228. perpetere; ib. 129. perpeti maluit; Planc. 97. persequetur; Phil. XIII, 12. perturbas; dom. 127. peterent; Phil. II, 75. posceret; Verr. II, 88. postulo; Cluent. 6. Cael. 30. postulant; Verr. IV, 82. postulabam; ib. II, 189. postulabas; Tull. 39. praecipere soleo; Planc. 59. praetereamus; Sest. 13. precatus sum; Piso 46. probasse; Flacc. 74. profero; Sex. Rosc. 51. proferunt; Caecin. 100. proferam; Verr. V, 9. profer; Planc. 45. auderem proferre; Verr. IV, 55. proicias; Phil. XIII, 6. proponite; ib. III, 11. prospexerunt ‖ perspexerunt, perspexerint ‖; leg. agr. II, 95. provideo ‖ provídero, praevideo ‖; Phil. XII, 26. — quaero; Sex. Rosc. 130. queremur; Verr. IV, 26. — recitabant; Flacc. 76. recusarent; Cluent. 153. reddit; Phil. II, 95. referret; Verr. IV, 28. relinquam; ib. I, 62. relinquebant; ib. IV, 134. relinqueret; Milo 63. relinquentem; Catil. I, 21. reputans; Deiot. 38. retinere possumus; div. Caec. 72. sum rogaturus; Verr. IV, 150. — sciunt; Flacc. 73. scirem; Verr. IV, 16. scires; ib. III, 65. scire potestis; Sest. 72. scire posset; Verr. V, 161. scribit; ib. III, 44. scrutari; Sex. Rosc. 128. sentirem; prov. cons. 40. sentirent; Verr. I, 69. sperabant; Sest. 66. — tacere possumus; Flacc. 61. teneamus; Phil. III, 36. tenuimus; sen. 2. testificaretur; Verr.

V, 17. timentes; Milo 50. sustulerunt; leg. agr. II, 87. tradere volet; Verr. IV, 82. tueri volt; Phil. X, 23. venditare coepisse; Verr. IV, 133. vendent; leg. agr. II, 36. vendiderint; ib. I, 4. venditurum fuisse; Verr. IV, 11. videt; Catil. I, 1. vides; Planc. 78. vident; Sest. 95. videat; Sex. Rosc. 32. Verr. II, 81. videbat; Deiot. 16. viderem; Sest. 42. 43. videres; Verr. III, 65. videret; Phil. XIII, 49. vidi; Planc. 94. vidit; dom. 68. viderint; Verr. IV, 124. vindicarent; Sex. Rosc. 148. visere solebat; Verr. IV, 5. ausus es vituperare; Phil. II, 11. vituperare volunt; Sex. Rosc. 138. — ohne Verb: senatus haec verbis, Opimius armis; Phil. VIII, 14.

c. **mit Präpositionen:** ad: dicimus; Caecin. 82. possumus dicere; leg. agr. II, 76. dici potest; div. Caec. 52. festinat; Phil. II, 47. respondeam; Tull. 54. respondebis; Phil. II, 111. responderit; Cael. 19. respondere cogitas; Verr. III, 169. V, 147. respondere potueris; div. Caec. 47. — ohne Verb: quid ad haec? Quinct. 55. Verr. III, 205. Tull. 35. Phil. II, 111.

post: Font. 8.

3. **horum:** horum conscius; Deiot. 21. similia; Phil. III, 22. — aliquid; Vatin. 36. nihil; Quinct. 75. Sex. Rosc. 76. 138. 143. div. Caec. 42. Verr. II, 107. V, 43. Tull. 24. Muren. 36. Planc. 93. Rab. Post. 15. Phil. II, 56. 67. V, 6. XI, 24. quid; Sex. Rosc. 86. Verr. II, 79. 161. Arch. 8. Milo 54. num quid; Verr. V, 147. utrum; ib. I, 124. III, 106. Phil. IV, 8. utrumque; Caecin. 86. leg. agr. I, 14. Muren. 37.

4. **his (ablat.):** his inveteratis Phil. II, 108. — uti velis; Phil. XIII, 6. — ex his; Phil. III, 28. — pro his; Phil. XIII, 6.

5. **Pluralformen mit Adjectiv, Pronomen, Zahlwort: a. haec:** haec ipsa suffragata sint; Planc. 18. haec ipsa esse videantur; Cluent. 41. haec extrema tribuenda esse videantur; imp. Pomp. 10. haec tua ... I LICTOR, CONLIGA MANUS, sunt; Rabir. 13. haec tam acerba, tam indigna, tam atrocia facta essent; Tull. 42. — haec duo spectari; div. Caec. 10. haec tria fuisse; Rabir. 24. — haec pauca audiatis; Sex. Rosc. 129. haec eadem audire; Verr. IV, 132. haec eadem audisse; ib. I, 28. 71. haec eadem cogitavisse; Font. 29. haec eadem cognosse; Verr. I, 71. haec ipsa concedo; Phil I, 18. haec tria docuero; Quinct. 36. haec eadem fecit; Phil. III, 31. haec tanta gessisses; ib. I, 33. haec tot et tanta nactus esses; Sex. Rosc. 89. haec duo quaero; Quinct. 76. tria haec questus es; Fr. B. XV, III, 2. haec eadem pertimescetis; har. resp. 62. haec recentiora praetereo; Fr. B. VI, 26. haec minora relinquere hortatur; Sest. 7. haec eadem timuisse; Font. 29. — ad haec propiora veniam; Sest. 13.

haec omnia: *α.* nomin: delectant; Quir. 4. muniebant; Muren. 48. nata sunt; Quinct. 46. obsaepiebant; Muren. 48. sunt; div. Caec. 40. leg. agr. II, 32. Muren. 77. Vatin. 5. Balb. 6. sint; Muren. 41. essent; Verr. IV, 11. fuerunt; Milo 19. valeant; Muren. 59. — sunt administrata; Catil. III, 18. agerentur; Verr. I, 74. agentur; Catil. II, 28. amissa sunt; Sulla 88. compensantur; Cluent. 150. conlata sunt; Verr. II, 190. deleta videntur; Sest. 146. erepta sunt; Verr. II, 33. fierent; ib. I, 74. erant facta; ib. IV, 46. videntur esse laudanda; div. Caec. 57. obsignata sunt; Verr. II, 190. perfecta sunt; Muren. 33. sunt perpolita; Balb. 50. perturbata sunt; Verr. II, 33.

β. accus: esse conlata; leg. agr. II, 9. esse consideranda; ib. I, 16. esse; Verr. III, 123. fieri; Cluent. 147. facta esse; Sex. Rosc. 21. esse gesta; imp. Pomp. 21. inflammari; Sest. 121. nata esse Quinct. 28. esse notata; Vatin. 34. perire; Sulla 32. profecta esse; Quinct. 28. esse testata; Vatin. 34. — agebat; Quinct. 18. (egit); Phil. I, 5. acturum esse; Verr. a. pr. 40. aucuparetur; ib. 9. augere; ib. IV, 124. cognoscite; ib. V, 61. committite; leg. agr. II, 65. comperi; Catil. I, 10. concedo; Verr. V, 47. confessi sunt; Catil. IV, 5. conligunt; imp. Pomp. 22. conligeret; Verr. a pr. 9. conservarit; Catil. IV, 23. contemnis; Vatin. 38. curavit; Verr. IV, 103. detulerunt; Catil. IV, 5. delere voluerunt; prov. cons. 24. despicis; Vatin. 38. possum dicere; Sex. Rosc. 107. dirigas; Muren. 27. dissimulare possit; Verr. III, 144. doceo; ib. 122. edixisse; ib. 51. fecerunt; ib. I, 98. fecero; ib. V, 165. fecisse; Sex. Rosc. 127. ferunt; Verr. III, 228. ferebant; ib. 62. gesserunt; Flacc. 96. ignorabas; Verr. III, 132. investigare debebat; ib. I, 64. indicavistis; Catil. IV, 5. mitto; Quinct. 85. Verr. III, 59. IV, 116. neglegunt; ib. V, 127. neglegere possit; ib. III, 144. neget; Catil. III. 21. ornare; Verr. IV, 124. ostendo; ib. III, 122. permiscere volumus; ib. I, 37. perscrutari solitus sit; ib. IV, 30. perspexeritis; Cluent. 18. perturbet; Phil. VIII, 8. perturbare volumus; Verr. I, 37. petunt; Muren. 71. redemit; Verr. V, 24. relinquo; ib. 21. Cael. 54. relinquunt; Verr. V, 127. 127. remitto; ib. 47. reperire solitus sit; ib. IV, 30. subire; dom. 98.

b. **horum:** minimorum horum aliquid; Cael. 77.

c. **his:** his omnibus contentus; Verr. V, 170. — his omnibus carere; Ligar. 11. — in his omnibus erat; Verr. III, 10.

C. **mit prädicativem Substantiv: 1. vereinzelte Verbindungen:** hanc ... dedicationem appellas; dom. 118. hoc bellum (appellavi); Phil. XII, 17. haec tua vita ducenda est; Marcell. 28. hoc ... praesidium .. existimetur; Sex. Rosc. 151. haec ... non potius accusatio quam defensio est existimanda; div. Caec. 5. domus haec habenda est; Sex. Rosc. 134. causa est ... haec inventa sola; Catil. IV, 14. qui ... hanc suam patriam iudicant; ib. 16. haec deorum .. vox, haec oratio iudicanda est; har. resp. 63. si haec ratio potius quam amentia nominanda est; Verr. IV, 40. sintne haec testimonia putanda; Flacc. 18. legem hanc .. mihi statuo; Verr. III, 5. hoc reperies ... statui ius; ib. I, 109. num tibi haec parva videntur adiumenta et subsidia consulatus; Muren. 38. hacc cuiquam vita videatur; Sulla 89. si hoc mediocre argumentum videri potest; Verr. III, 61. nolimus hoc bellum videri; Phil. VIII, 4.

2. **bei esse: a. hic:** Apronius; Verr. III, 22. Dio; ib. II, 20. Docimus; ib. III, 78. Sthenius; ib. II, 83. — ager; Phil. VIII, 26. exitus; Marcell. 26. fons; Cluent. 146. index; Phil. I, 20. locus; Sex. Rosc. 33. mos; Verr. II, 158. IV, 142. mucro; Caecin. 84. reditus; dom. 143. sermo; Sest. 20. situs; Verr. V, 26. tribunus plebis; dom. 130.

b. **haec:** primus aditus et postulatio .. haec ... fuit; Ligar. 17. — accusatio; Verr. a. pr. 56. (actio); Caecin. 38. ars; Verr. II, 135. causa; Verr. II, 117. IV, 10. Font. 36. har. resp. 36. Cael. 61. Scaur. 13. Phil. V, 19. XIII, 9. cautio; leg. agr. III, 6. certatio; Quinct. 73. condicio; Verr. III, 70. Planc. 11. coniectura; Tull. 55. consuetudo; Verr. V, 43. contentio; Sest. 130. Planc. 18. 48. controversia; Fr. B. VII, 7. culpa; Phil. XI, 11. custodia; ib. XII, 24. defensio; Verr. II, 101. Tull. 55. Cael. 55. disciplina; ib. 39. dissolutio; Phil. I, 21. distributio; Verr. I, 34. divinatio; Tull. 55. epistula; Verr. III, 154. iniuria; prov. cons. 42. invidia; Planc. 75. labes; Balb. 15. laus; Sulla 82. Rab. Post. 43. lex; div. Caec. 18. Tull. 51. leg. agr. II, 67. dom. 44. lux; Milo 98. macula; Balb. 15. malitia; Verr. II, 135. natura; ib. V, 26. opinio; Cluent. 90. optio; Vatin. 40. oratio; Verr. I, 68. Tull. 39. Cael. 55. Planc. 14. (oratio); ib. pars; Marcell. 27. postulatio; Verr. III, 148. potestas; Vatin. 40. praesidium; Phil. XII, 24. provincia; Cael. 64. quaestio; Milo 79. ratio; Verr. II, 184.

regio; ib. V, 181. res; Sex. Rosc. 149. Verr. V, 173. restitutio; dom. 143. rogatio; ib. 44. sedes; Phil. XII, 24. severitas; Rab. Post. 6. species; Verr. III, 47. summa; Phil. II, 32. tutela; Verr. I, 93. via; Verr. V, 181. Sest. 137. victoria; Verr. V, 73. vigilia; Phil. XII, 24. virtus; imp. Pomp. 36. Planc. 80. vis; Sest. 80. Balb. 21. volneratio; Piso 47. vox; Caecin. 76. Cael. 55. Ligar. 16.

c. **hoc:** argumentum; Qu. Rosc. 37. Verr. II, 58. bellum; Phil. VIII, 5. 7. XIV, 20. beneficium; ib. II, 2. caput; Verr. III, 148. Rab. Post. 9. Phil. XII, 24. consilium; Cael. 64. crimen; Verr. I, 44. III, 130 189. Flacc. 27. edictum; Verr. I, 114. 125. facinus; ib. IV, 68. fatum; Balb. 58. fundamentum; Cluent. 146. imperium; imp. Pomp. 53. incendium; sen. 8. incitamentum; Arch. 23. iudicium; Verr. a. pr. 47. I, 111. II, 115. ius; div. Caec. 18. Balb. 40. Phil. II, 96. lumen; sen. 8. monimentum; Phil. IX, 11. perfugium; dom. 109. principium; Qu. Rosc. 48. remedium; div. Caec. 70. plebei scitum; dom. 44. signum; Verr. IV, 5. dom. 22. Sest. 49. ||signum||; Verr. II, 115. specimen; sen. 8. testimonium; Flacc. 17. ✕. tropaeum; Verr. II, 115. vectigal; leg. agr. I, 21. vinculum; Cluent. 146.

d. **hunc:** Heraclium; Verr. V, 111. — sermonem; ib. I, 1.

e. **hanc:** consilia ... mentemque ... hanc fuisse; Sest. 31. — causam; Phil. II, 99. consuetudinem; Verr. II. 182. ib. III, 171. controversiam; Catil. III, 10. (gloriam); Milo 97. ✕. iniquitatem; Balb. 62. legem; dom. 70. lemniscatam; Sex. Rosc. 100. mortem; Scaur. c. 3, § 4. opinionem; Verr. I, 1. patriam; Catil. II, 27. potestatem; ib. 30. [rationem]; Verr. III. 171.

f. **hoc (abl.):** ardore; Phil. VII, 27. consilio; Verr. a. pr. 10. studio; Phil. VII, 27.

g. **hac:** gravitate; Phil VII. 27.

h. **hi:** anni; Verr. I, 34.

i. **hae:** Furiae; Sex. Rosc. 67. faces, flammae, furiae; Piso 46. laudes; Deiot. 26. nationes; Font. 30.

k. **haec (neutr.):** commoda; Muren. 73. consilia; Phil. II, 24. facta; leg. agr. II, 50. fundamenta; Sest. 98. Balb. 31 [indicia]; Planc. 29. maledicta; ib. 31. membra; Sest. 98. munia; Muren. 73. praesidia ||proelia||; Balb. 6. [haec] signa; Planc. 29. verba; har. resp. 40. Phil. III, 19. VIII. 25. vocabula; Verr. III, 181.

l. **has:** poenas; Piso 46.

B. **ältere Formen: 1. mit Substantiven:** a. huiusce Sex. Roscii; Sex. Rosc. 6. huiusce [Sex. Roscii]; ib. 26.

b. huiusce aetatis; Quinct. 7. hosce omnis agros; leg. agr. II, 66. in hisce agris; Flacc. 71. paucis hisce annis; Tull. 8. per hosce annos; Verr. a. pr. 35. IV, 132. V, 58. imp. Pomp. 32. 38. Cluent. 169. Catil. II, 7. hasce artis volgaris; Sex. Rosc. 134. hisce .. auxiliis; Planc. 87. 89. — huiusce nefarii belli; Catil. III, 3. — huiusce causae; Cluent. 30. Cael. 1. ob hasce causas; Sest. 46. hasce ... cicatrices ac notas; Rabir. 36. gravis huiusce cladis || gravis huiusce mali||; Verr. V, 92. haecine ... condicio; ib. 157. hasce ... cupiditates; ib. II, 88. ad inanis hasce .. cupiditates; Cael. 42. — per hosce dies; Verr. I, 1. — huiusce generis; Caecin. 40. — huncine hominem; Verr. V, 62. hosce homines; Catil. II, 18. hosce .. homines; ib. IV, 15. hosce ipsos homines; Sulla 70. hosce homines ordinesque; Catil. IV, 16. — huiusce imperii; Arch. 28. hancine impudentiam; Verr. V, 62. praeter hasce insidias; Cluent. 62. huiusce iudicii; Verr. III, 52. hocine ... ius; Phil. I, 26. — hisce .. laudatoribus; Flacc. 64. huiusce legis; Cluent. 152. leg. agr. I, 11. ex hisce locis; Verr. IV, 21. — hisce .. malis; Rabir. 34. ex hisce ternis medimnis; Verr. III, 115. huiusce modi; Sex. Rosc. 22. 105. Verr. II, 43. 69. 79. 184. III, 69. IV, 59. 83. 132. V, 112. 136. Tull. 35. Caecin. 72. Cluent. 152. 153. leg. agr. II, 64. 65. Catil. I, 4. Muren. 66. huiusce multitudinis; Verr. V, 144. — huiusce necessitudinis; Verr. V, 125. hocine ... nomine; Sest. 17. hasce ... notas; Rabir. 36. — hisce ominibus; Catil. I, 33. hosce .. ordines; ib. IV, 16. — huiusce novi postulati; Verr. II, 146. huiusce provinciae; ib. 7. — huiusce rei; div. Caec. 47. Verr. I, 60. V, 76. Tull. 51. Caecin. 39. Muren. 9. 83. Flacc. 9. Arch. 1. Planc. 37. Phil. XII, 30. hisce rebus; Caecin. 99. huiusce rei causa; Sex. Rosc. 96. de hisce omnibus rebus; ib. 35. ex hisce rebus; Verr. III, 40. in hisce rebus; Verr. IV, 33. 47. Muren. 12. in hisce solis rebus; Verr. I, 62. ob hasce omnis res; Vatin. 36. pro hisce rebus; Verr. IV, 23. huiusce rei publicae; Rabir. 27. — huiusce sententiae; Catil. IV, 9. hosce ... sicarios; Sex. Rosc. 74. in hisce subselliis; ib. 59. hisce omnibus suppliciis; Verr. V, 14. — hasce .. tabulas; ib. V, 103. — huiusce verbi; leg. agr. II, 7. hisce .. viis; Phil. XII, 24. huiusce vitae; Cluent. 188. huiusce urbis; Rabir. 28.

II. **allein: a. masc.** 1. **Subject:** profugiunt: hosce opinor ... veritos poenam ... domo profugisse; Verr. IV, 30.

sunt: hosce ego non tam milites acris quam infitiatores lentos esse arbitror; Catil. II, 21.

2. **nach Verben:** a. habeo: huncine vos ... auctorem habetis et magistrum publicae religionis? dom. 104. hosce .. imperatores habebimus; prov. cons. 15.

refuto: quibus .. testibus ego hosce possum refutare nisi vobis? Flacc. 7.

b. do: quid hisce .. ad suspicandum (dedisti)? Sex. Rosc. 58.

intercludo: hisce ... omnis aditus ... intercludere; Sex. Rosc. 110.

ostendo: hisce .. spem falsam ostendere; Sex. Rosc. 110.

3. **nach Substantiven:** a. pater: Sex. Roscius, pater huiusce, municeps Amerinus fuit; Sex. Rosc. 15. cum pater huiusce Sex. Roscius ... sit occisus; ib. 20. A. Cluentius Habitus fuit pater huiusce; Cluent. 11. quem Murena, pater huiusce, ... non oppressum reliquit; Muren. 32

peccata: quod sine magnis huiusce peccatis accidere potuisse non arbitror; Sex. Rosc. 53.

pecunia: accusatores huiusce pecunia comparant; Sex. Rosc. 30. sciunt huiusce pecunia te adductum esse; ib. 55.

periculum: ut a me cum huiusce periculo ceterorum quoque officiorum ||cum huiusce periculi tum ceterorum|| ... ratio conservata esse videatur; Cluent. 117.

praedia: alterum tria huiusce praedia possidere audio; Sex. Rosc. 17.

salus: non quo mihi potior ... sit officii mei quam huiusce salutis defensio; Muren. 2.

vita: vitam huiusce depinxeris; Sex. Rosc. 74.

b. nemo ex: neminem esse dico ex hisce omnibus; Rabir. 31.

b. neutr: confero cum: conferenda sunt cum hisce; Sex. Rosc. 51.

hic, hier, hiebei, hierin, bei dieser Gelegenheit: I. **hic:** accedo: hic tum repente Pacilius quidam ... accedit; Verr. II, 94. ut hic quoque Apronio ... calumniandi quaestus accederet; ib. III, 38.

addo: hic etiam addidisti? Planc. 83.

adduco: hic tum Fabricius ... meos vicinos ... adduxit; Cluent. 56.

adficio: hic vero tanto dolore adficior; Verr. IV, 83.

animadverto: hic te si res ... non commovebat ..., animadvertebas? Verr. I, 144.

anteeo: ut hic (lictores) praetoribus urbanis anteeunt; leg. agr. II, 93.
appello: hic tu me ... hostem Capitolinum appellare ausus es; dom. 7.
arbitror: hic ego non arbitror; Verr. I, 60. hic Verres ... arbitratus est; ib. IV, 62. hic tum senatus sollicitus, ... omnes denique ... cives arbitrabantur; Sest. 25.
audio: hic ego audire istos cupio; Sex. Rosc. 132. hic nunc de miseria ... audite; Verr. II, 62. cum ... me hic id ex te primum audisse confiteor; Planc. 58.
commemoro: quid ego hic equites Romanos commemorem? Catil. IV, 15. hic mihi .. Q. Fufius ... pacis commoda commemorat; Phil. VIII. 11.
comminuo: hic primum opes ... comminutae depressaeque sunt; Verr. V. 98.
committo: hic si quid erit commissum; Verr. V, 178.
commoneo: ut hic modo me commonuit Pisonis anulus; Verr. IV, 57.
commoveo: hic cuncti Siculi ... graviter commoventur; Verr. V, 115. hic .. video vos ... esse commotos; leg. agr. II, 24. hic mihi parumper mentis vestras .. commovere videor; ib. 49.
concedo: hic ego aliud alii concedo; Verr. II, 162.
condemno: ut hic aut iuguletis aut condemnetis [Sex. Roscium]; Sex. Rosc. 32.
confingo: sive (testimonium) hic confictum est; Flacc. 38.
confiteor: hic ego non solum confiteor, sed etiam profiteor; Fr. B. IV, 1.
conlaudo: hic te ille ... conlaudavit; Piso 14.
conquiesco: non ut hic conquiesceres; Verr. I, 82.
considero: hic tibi ... videndum et considerandum est; Verr. II, 155.
consto: hic quoque .. constat procuratoris .. officium; Quinct. 61.
consisto: quoniam ille hic constitit; Qu. Rosc. 28.
contineo: hic arae sunt, hic foci, hic di penates, hic sacra, religiones, caerimoniae continentur; dom. 109.
cresco: si videor hic ... de uno isto voluisse crescere; Verr. V, 173.
cunctor: hic ego nunc cuncter; Balb. 8.
decerno: nos hic nonne ... decrevimus? Flacc. 30.
defendo: qui ... hic praesentes ... templa atque urbis tecta defendunt; Catil. II, 29.
definio: hic ego ipsam rem definiam; Cael. 48. hic tu modum vitae tuae ... definies; Marcell. 25.
delitesco: quae (serpens) .. hic delitescit; har. resp. 55.
deprimo: f. comminuo.
desidero: hic tu tabulas desideras Heracliensium; Arch. 8.
dico: hic ego ... dicam; div. Caec. 28. hic tu si ... dicis, patiar; ib. 58. hic tum alius ex alia parte (dicit); Verr. I, 66. hic mihi etiam dicere audebit; ib. III, 117. hic tu etiam dicere audebis; ib. V, 136. si haec apud Scythas dicerem, non hic in tanta multitudine civium Romanorum; ib. 150. hic iam plura non dicam; imp. Pomp. 24. leges Iulias ... et hic et in contionibus dicere; har. resp. 48. hic tu, hostis ac proditor, aliis me inimiciorem ... debere esse dicis? Piso 78. hic ego nunc ... nihil dicam; Planc. 99. dixerunt hic modo ad haec subsellia; Rab. Post. 36. cum hic vobis audientibus dixero; Phil. XII, 28.
disputo: hic ego iam illud ... ne disputo quidem; leg. agr. II, 65.
do: nisi quod (testes) ... hic in singulas res dabuntur; Verr. a. pr. 55. hic tu medicum ... dabis; ib. III, 137. hic di immortales ... mentem illi perdito ... dederunt; Milo 88.
dubito: hic vos dubitabitis? Verr. II, 109. hic ego dubitem? Fr. C. 27.
erogo: nonne ... hic in mare ... sestertium ter et quadragiens erogabamus? Flacc. 30.
erro: hic vehementer errat Timarchides; Verr. III, 156. semper hic erro; Cael. 32.
excito: hic in hac .. civitate ... quantos fluctus excitari in contione videtis; Flacc. 57. hic aliquando || aliquanto || serius ... Cn. Pompeius ... excitavit illam suam ... consuetudinem; Sest. 67.
exclamo: hic enim vero tu exclamas; Verr. III, 139.
existimo: hic si ... existimatis; Font. 21.
exorior: exoritur hic || iam || ... illa defensio; Caecin. 90.
exsisto: hic .. in oculis senatus ... nihil posse exsistere; leg. agr. II, 90.
exspecto: hic nolite exspectare; Verr. IV, 48.
facio: hic ego si .. faciam; Qu. Rosc. 14.
fallo: fefellit hic homines opinio; Verr. IV, 86.
faveo: qui hic ei nunc aperte favent; Phil. VII, 18.
fio: etenim hic ... sunt ... litterae factae; Verr. IV, 35. hic quos putatis fletus mulierum, quas lamentationes fieri solitas esse? ib. 47.
frango: hic navis illa ... frangitur; Verr. I, 46.
glorior: hic tu me etiam gloriari vetas; dom. 92.
habeo: tu, Verres, hic quod moliare non habes; Verr. I, 133. hic quidem etiam praesidia habeo; Phil. XII, 23.
haereo: hic haereo; Verr. V. 166. hic vero haeream; Caecin. 64.
ignosco: hic mihi ignoscet Cn. Domitius Sincaius; Scaur. 43.
imploro: hic ego nunc non vos prius implorabo; Rab. Post. 13.
indago: indagamus hic; Milo 57.
infirmo: hic tu Cn. Pompei beneficium ... infirmare conaris; Balb. 51.
inicior: hic tum iniectus est hominibus scrupulus; Cluent. 76.
iubeo: hic iste ... Sthenium citari iubet; Verr. II, 97.
iudico: [nisi hic ex ipsis causis iudicabimus]; Cluent. 6. hic ego consul ... nihil iudico; leg. agr. II, 41. quem iudicatum hic duxit Hermippus? Flacc. 45.
iugulo: f. condemno.
laboro: hic Philodamus ... laborabat; Verr. I, 65.
metuo: hic scilicet est metuendum; Verr. V, 32.
miror: hic miramur; imp. Pomp. 39. hic etiam miramur; Cael 69.
nascor: quidam hic nati; Catil. IV, 16.
neglego: studia .. haec ... hic Romae ... non neglegebantur; Arch. 5.
nego: hic alios negasse || se || audere; Verr. a. pr. 23.
occido: hic lictor istius Cornelius ... occiditur; I, 67.
offendo: hic si quid erit offensum; Verr. a. pr. 49. „si te secundo lumine hic || hoc || offendero“; Rab. Post. 29.
oro: hic illi flentes rogare atque orare coeperunt; Verr. III, 69.
paro: mallem ... hic alicubi in Crustumino ... paravisses; Flacc. 71.
perfruor: hic tu qua laetitia perfruere! Catil. I, 26.
permaneo: qui si hic permanent; Catil. II, 5.
pertimesco: hic tum Oppianicus ... pertimuit; Cluent. 73.
pervagor: hic ... praedonum naviculae pervagatae sunt; Verr V, 98.
peto: hic tu si ... petisti; Qu. Rosc. 10. hic ego ... petam a nobis; Cluent. 89.
postulo: hic ego postulare coepi; Verr. IV, 149.

praedico: hic ego quid praedicem? Sest. 12.
profero: hic profertur id; Cluent. 115.
profiteor: s. confiteor.

propono: hic illud primum commune proponam; Cluent. 119.

puto: hic subito ... omnes ... putarunt; Sest. 20.

quaero: hic quid iam reliqua quaeritis? Cluent. 39. hic quaero; leg. agr. I, 11. II, 17. Sest. 81. hic iam ... de te ipso .. quaero; Rabir. 20. hic ego ... quaesivi a Catilina; Catil. II, 13. hic iam de ipso accusatore quaero; Sest. 78.

queror: hic primum questus est ... Saturius; Qu. Rosc. 27. hic etiam priore actione Q. Hortensius ... questus est; Verr. I, 151. hic in iudicio queri praetoris iniquitatem; Tull. 38.

recipio: hic ego si hanc causam ... recepissem; Verr. II, 117.

recito: quid ego hic ... recitem? Verr. II, 23. hic tu epistulam meam .. recitas; Sulla 67.

relinquo: ut existimemus illum ... pluris illic offendisse inimicos quam hic reliquisse; Cluent. 171.

reprehendo: atque hic tu .. reprehendis me; Sulla 50. nostrum iam hic factum reprehenditur; Fr. B. XII, 5.

requiro: hic primum illud requiro; Cael. 61.

respondeo: hic tibi ego ... hoc respondebo; Sulla 21.

retineo: retineri enim putatis oportere iura libertatis ... hic, ubi ..; Verr. V, 143.

rideo: hic iudices ridere; Cluent. 59.

rogo: s. oro.

sedeo: arbitrantur, vos hic ... sedere; Sex. Rosc. 151.

sequor: Servius hic nobiscum hanc urbanam militiam ... secutus est; Muren. 19.

sum: hic ego ... superior sim necesse est; Quinct. 80. ut ... hic in foro ... caedes futurae sint; Sex. Rosc. 12. putares, hic latrocinium ... futurum; ib. 61. hic nihil est; ib. 105. hic tu fortasse eris diligens; Verr. I, 25. hic tibi perfugium speras futurum; ib. 82. et hic utrum mihi difficile est dicere an his existimare? ib. III, 213. hic defensio nulla est; ib. V, 75. hic mihi isti singulari ingenio videntur esse; Tull. 33. hic autem hominem armatum unum fuisse (auderes dicere)? Caecin. 62. hic nunc est quiddam; Cluent. 157. hic perspicuum est; leg. agr. II, 26. video ... esse hic in senatu quosdam; Catil. I, 8. hic, hic sunt in nostro numero; ib. 9. hic quis potest esse tam aversus a vero? ib. III, 21. utrum hic ... cognitionem veritatis an innocentiae labem aliquam ... fore putatis? Flacc. 24. at hic etiam ... facetus esse voluisti; Sulla 22. quis ... non videt ... hic servos non esse servos; Cael. 57. nemo umquam hic potuit esse princeps; prov. cons. 38. isti disputationi *hic* certe nihil est loci; Balb. 35. hic vos etiam crudeliores (eratis); Piso 15. hic opinio fuit; Scaur. 9. hic iam .. vestri consilii res est; Rab. Post. 11. dum hic sit quod rapiant; Phil. IV, 9. hic cum essem in urbe ac domi; ib. XII, 22. s. contineor.

surgo: hic ego tum ... surrexi; Cluent. 51.
teneo: „hic te", inquit, „teneo"; Quinct. 63.
venio: hic tibi in mentem non venit iubere; Verr. IV, 28.

versor: QUANDOQUE ... HIC IN SICILIA VERSATUS ES; ib. III, 187. sic existimatis eos hic ... versari; Font. 33.

video: hic videte; Verr. II, 102. hic vide; ib. V, 154. quas (copias) hic video; Muren. 79. hic etiam fautores Antonii ... tristiores videbam; Phil. XII, 2. s. considero.

vitupero: hic ego Appium Claudium ... vituperabo; Scaur. 31.

vivo: hic ita vivebat iste bonus imperator; Verr. V, 26.

vociferor: hic ego ... vociferarer; Flacc. 38.
ohne Verb: hic hercule cornici oculum; Flacc. 46.
II. **hicine:** hicine ||hicne|| etiam sese putat aliquid posse Chrysogonus? Sex. Rosc. 141.

hiemo, überwintern: exercitus: exercitus ... hiemavit in Gallia; Font. 16.

piratae: ubi piratae fere quot annis hiemare soleant; Verr. IV, 104.

hiems, Winter: I. est: erat hiems summa; Verr. IV, 86.

II, 1. tolero: nisi idcirco se facilius hiemem toleraturos putant; Catil. II, 23.

2. committo: hiemi sese ... committere maluit; Verr. II, 91.

do: datus illo in bello esset hiemi locus; Sest. 12.

III. magnitudo: maritimos cursus praecludebat hiemis magnitudo; Planc. 96.

perfugium: hiemis.., non avaritiae perfugium maiores nostri in sociorum ... tectis esse voluerunt; imp. Pomp. 39.

vis: hanc vim frigorum hiemumque ||hiememque|| ... excipere; Rab. Post. 42. non illum vis hiemis ... retardavit; Phil. IX, 2.

IV. Ablativ: cum .. hieme ... navigaret; imp. Pomp. 31. cum exercitus ... hieme summa transmiserint; ib. 32. tantum bellum ... Cn. Pompeius extrema hieme apparavit; ib. 35. cum mare vastissimum hieme transibas; Piso 57. peragravi ... durisima .. hieme vallis Agrigentinorum; Scaur. 25.

hilarus, fröhlich: oculi: te ... hilarioribus oculis ... intuente; Piso 11.

voltus: tum appellat hilaro voltu hominem; Cluent. 72.

hinc, von hier, hieraus, daher, von, auf dieser Seite: consequor: hinc honores amplissimos, hinc mediocris opes, hinc dignitatem ... consecuti sumus; Phil. VII, 7.

detraho: hinc cum una decumae lege et consuetudine detrahantur; Verr. III, 227.

discedo: ut hinc discedas; div. Caec. 52.

duco: quaero quam ob causam initium legum ... hinc duxerit; leg. agr. II, 17.

egredior: cum hinc egressi sunt; leg. agr. II, 45.

emo: hinc empta apertissima praetura; Verr. I, 100.

excipio: hinc .. vir optimus eum ... excipit; leg. agr. II, 60.

exorior: hinc primum exoritur crimen illud; Rab. Post. 6.

intellego: hinc omnes intellegere potuerunt; Sex. Rosc. 87. licet hinc intellegatis; Catil. II, 4. hinc intellegi potest; Phil. VIII, 3. XIII, 29. hinc intellegetis; Fr. B. VI, 52.

licet: hinc licet condiciones .. legas; Cael. 36.

nascor: profecto hinc natum est; Verr. IV, 13. hinc illa Verria nata sunt; ib. 24.

numero: hinc HS quater deciens P. Tadio numeratum ||numerata|| Athenis testibus planum faciam; Verr. I, 100.

orior: hinc in Ligarium crimen oritur; Ligar. 22.

profugio: hinc CXXXII patres familias extorres profugerunt; Verr. III, 120.

prohibeo: hinc prohibitus; Ligar. 27.

pugno: hinc pudicitia ... fides ... continentia (pugnant); Catil. II, 25.

redundo: hinc illae extraordinariae pecuniae ... redundarunt; Verr. I, 100.

resisto: intellegetis ... hinc veritatem ... resistere; Quinct. 79.

sum: quam longe est hinc in saltum? Quinct. 79. hinc homines maxime inlustres (erant); Verr. I, 17. hinc ratio cum Q. et Cn. Postumis Curtiis (est); ib. 100. hinc [illi] homines erant; ib. 121. hinc ille

est anulus aureus; ib. III, 185. hinc illa crux (est); ib. IV, 24. si ... hinc pudor, honesta vita (est); Cluent. 83. hinc .. illae sollicitudines ... hinc illae infinitae ... quaestiones (sunt); ib. 191. hinc vos quas spoliationes || stipulationes || ... fore putatis? leg. agr. I, 9. hinc totum odium, hinc omnis offensio; Flacc. 54. hinc illae lacrimae; Cael. 61. hinc Voconiae, hinc Atiniae leges; hinc multae sellae curules et patrum memoria et nostra; hinc equites Romani lautissimi et plurimi; Phil. III, 16.

trado: ut ceteris hinc tradita esse videantur; Verr. V, 187.

traduco: hinc si Brutus erit traductus ad aliud bellum; Phil. XI, 26.

venio: hinc [Roma] qui veneramus; leg. agr. II, 94.

hio, schnappen, begehren: avaritia: Verrem tantum avaritia semper hiante ... fuisse; Verr. II, 134.

domus: utrum ea (domus) patere an hiare ac poscere aliquid videtur? Verr. III, 8.

hisco, den Mund aufthun: alqs: omnino hiscere audebis? Phil. II, 111.

historicus, Geschichtsschreiber: notus: tua nobilitas ... [historicis] est notior; Muren. 16.

historia, Geschichte: produnt: omnes historiae nobis prodiderunt; Scaur. 42.

histrio, Schauspieler: I, 1. conlacrimat: histrio casum meum .. conlacrimavit; Sest. 123.

parcunt: cui ... ne histriones quidem ... pepercerunt; Sest. 118.

2. sum: quem populus Romanus ... histrionem esse arbitratur; Qu. Rosc. 17.

II. fio ab: a pessimo histrione bonum comoedum fieri posse (nemo) existimaret; Qu. Rosc. 30.

loquor de: si ... de histrionibus ... loquar; Sest. 119.

sum in: qui .. in novissimis .. erat histrionibus; Qu. Rosc. 30.

III. donatio: qui umquam .. in donationem histrionum (argentum) aestimavit; Verr. IV, 35.

societas: exorditur ... histrionis exponere societatem; Qu. Rosc. 27.

hodie, heute: defendo: qui ... hodie rem publicam defendunt; Phil. XI, 37.

descendo: hodie non descendit Antonius; Phil. II, 15.

dico: dicat qui volt hodie de illo populo concitato; Cluent. 90. nec hodie dicis; Phil. II, 83.

diligo: hodie sic hunc diligit; Sest. 6.

egeo: tu hodie egeres; Phil. II, 37.

facio: ut hodie possim (facere); Quinct. 35.

fruor: hodie .. Volaterrani ... fruuntur nobiscum simul hac civitate; dom. 79.

habeo: hodie omnes sic habent; Verr. V, 64. eam (dignitatem) semper in M. Caelio ... summam hodie ... haberi; Cael. 3. id habent hodie leve; Balb. 51. hodie rem publicam nullam haberetis; Milo 89.

habito: hodie .. Syracusanum in ea parte habitare non licet; Verr. V, 84.

nomino: qui hodie mons sacer nominatur; Fr. B. VI, 24.

obliviscor: ne me hodie ... oblitum esse putetis mei; Phil. II, 10.

perficio: itaque hodie perficiam; Phil. II, 7.

possideo: quae hodie possidet; Sex. Rosc. 21. tenes hodie ac possides (fiduciam); Flacc. 51.

postulo: si hodie postulem; Tull. 53.

prohibeo: si te hodie ... homines ... prohibuerint; Caecin. 35.

redundo: quorum hodie copia redundat; Sest. 95.

regno: regnat hodie; Sest. 59.

respondeo: si ... hodie respondere ... potueris; div. Caec. 47.

sum: Nonae sunt hodie Sextiles; Verr. a. pr. 30. quod hodie quoque est; Tull. 44. hodie .. apud Decianum est et uxor Amyntae et filia; Flacc. 72. te ... hodie esse patricium; dom. 34. in Clodium .. non est hodie maius odium; har. resp. 4. homines Graeci ... tanta hodie gloria sunt; Sest. 142. cum fuerit probatissimus hodieque sit; Planc. 27. clarrissimos viros esse vidimus et hodie esse volumus quam plurimos gratiosos; ib. 45. quod Q. Metello laudi datum est hodieque est; ib. 89. quis est enim hodie? Phil. I, 21. qualis (civis) hodie sit || est ||; ib. V, 51. quod .. hodie futurum arbitror; ib. X, 6. qui dies hodie est; ib. XIV, 14.

sustineo: equitem Romanum ... hodie .. sustinet; Rab. Post. 43.

teneo: hodie hanc gloriam ... teneremus? imp. Pomp. 53. rem publicam hodie teneremus; Phil. II, 37. s. possideo.

vitupero: malui ... laudari ab omnibus quam a paucis hodie vituperari; Phil. VI, 16.

utor: quibus hodie .. utuntur; Sex. Rosc. 70. qua (sententia) ... hodie ... usus es; Marcell. 32.

hodiernus, heutig: comitia: te hodiernis comitiis esse absolutum; Verr. a. pr. 19.

dies: s. **dies,** I, 1. adfert; Marcell. 1. coniungit. est; Phil. II, 110. inlucescit; Rabir. 5. — II, 1. defendo. — V, 1. Zeit; Caecin. 9. Cluent. 8. 88. leg. agr. II, 103. Catil. III, 1. 21. IV, 14. 18. 19. X. sen. 31. dom. 2. Sest. 36. Milo 3. Marcell. 3. 4. 12. Deiot. 43. Phil. III, 5. 7. 28. IV, 1. 2. 16. V, 45. VI, 3. 16. X, 1. — 3. ante; Catil. III, 20. in; Phil. XIV, 2.

homicida, Mörder: sum: numquamne intelleges statuendum tibi esse utrum illi ... homicidaene sint an vindices libertatis? Phil. II, 30. confiteor eos ... plus quam homicidas ... esse; ib. 31. non igitur homicidas (eos esse dicamus); ib.

homo, Mensch, Mann, pl. Leute: I. **absolut:** 1. **Subject und attributiv beim Subject:** abest: homo et in aliis causis exercitatus et in hac multum versatus ... abest nova legatione impeditus; Quinct. 3. quam doleo abesse ab huius iudicio L. Volusienum, summo splendore hominem ac virtute praeditum; Cluent. 198.

abeunt: homines, cum recte atque in loco constitissent, iuberi abire; Muren. 26.

accedunt: remedium est ... homines ad legum defensionem accedere; div. Caec. 70. Pacilius quidam, homo egens et levis, accedit; Verr. II, 94. homines .. ad deos nulla re propius accedunt; Ligar. 38. qui ... certe homo verecundus in Macedoniam non accedit; Phil. X, 13.

accusat: accusabat P. Cannutius, homo in primis ingeniosus; Cluent. 50. accusante Bruto, homine in dicendo vehementi; ib. 140. imperiti homines a Maeandrio concitati (accusant); Flacc. 57. quem cum disertus homo L. Antistius accusaret; Balb. 48.

addit: et hoc praeterea addit homo Venerius; Verr. II, 95.

adest: s. **adsum,** II, homo (12 St.) B. I, S. 118, a.

adeunt: homines tenues, obscuro loco nati, navigant, adeunt ad ea loca; Verr. V, 167.

adiciunt: cum ad omnia vestra pauci homines .. oculos adiecissent; leg. agr. II, 25.

adipiscitur: vidit hominem ... L. Volcatium, vidit M. Pisonem ... summos a populo Romano esse honores adeptos; Planc. 51.

admirantur: quid est quod ... maxime homines admirentur? prov. cons. 26.

adoriuntur: homines magni pretii servos ... adoriuntur; Tull. 21.

adripit: haec homo ingeniosissimus, M. Cato, auctoribus eruditissimis inductus adripuit; Muren. 62. mirandum .. est homines eos ... libenter adripere facultatem laedendi; Flacc. 19.

adsequuntur: [haec homines tenuiores a suis tribulibus ... adsequebantur]; Muren. 73.
advolat: advolabat ad urbem a Brundisio homo impotentissimus ... Antonius; Phil. V, 42.
agit: causam .. ageret L. Quinctius, homo ... ad inflammandos animos accommodatus; Cluent. 79.
aiunt: nostri .. illi a Platone et Aristotele, moderati homines et temperati, aiunt; Muren. 63.
alienant: cum certi homines non studium eius a me alienassent, sed auxilium retardassent; Piso 76.
amant: horum homines nomen ... amabant; Sest. 105.
ambulat: ambulat cum lorica, metuit homo doctus et sapiens: Flacc. 41.
amittunt: ut homines miseri ... non modo ius suum ... amittant, verum etiam deplorandi iuris sui potestatem non habeant; Verr. a. pr. 53.
anteponit: ut ille homo ... religioni suae ... pecuniam anteponeret; Verr. IV, 11. ut homines Galli ... spem imperii ... neglegerent vestramque salutem suis opibus anteponerent; Catil. III, 22.
approbant: illud ... homines propter aliquod desiderium approbant; Sest. 121.
arbitratur: f. **arbitror**, II. homines (7 St.) B. I, S. 280, b.
ascendunt: cuius (gloriae) gradibus .. in caelum homines viderentur ascendere; Milo 97.
aspirat: quando autem homo ... nisi Februario mense aspirabit in curiam? Verr. II, 76.
audent: quod homines palam facere audeant; Verr. III, 195. L. Sulla, homo a populi causa remotissimus, ... populum Romanum ... adligare novo quaestionis genere ausus non est; Cluent. 151. quantum sibi ablatum homo impudentissimus dicit, tantum numquam est ausus ut haberet optare; Flacc. 34. homo religiosus ... non est ausus suum nomen emptioni illi ascribere: dom. 116. haec tu homo sapiens ... ausus es vituperare? Phil. II, 31.
audiunt: ut homines te non solum audiant, verum etiam libenter ... audiant; div. Caec. 39. quod cum tam multi homines .. audissent; Verr. a. pr. 19. ille ... homo sanctissimus ... multa audivit; Font. 38. destiti quid de me audituri essent homines cogitare; Planc. 66.
augurantur: cum ex nomine istius ... perridicule homines augurabantur; Verr. II, 18.
capessit: rem publicam capessere hominem bene sanum non oportere; Sest. 23.
capiunt: ut homines ... arma caperent; Tull. 25. ne ipsi indicarent posse homines servos iure arma capere et manum cogere; ib. 43. cum omnes omnium ordinum homines ... arma cepissent; Rabir. 20.
cedunt: saucii saepe homines cum corpore debilitantur, animo tamen non cedunt neque eum relinquunt locum; Caecin. 42.
circumscribunt: homines videbantur se clam circumscripsisse; Tull. 15.
coarguit: quem ad modum me coarguerit homo acutus recordamini; Phil. II, 28.
coepit: homo Ligurem accusare coepit; Verr. I, 126. nisi forte existimatis ... Graecos homines haec venditare coepisse; ib. IV, 133. iste homo nefarius in eorum locum ... substituere et supponere coepit civis Romanos; ib. V, 72. coeperunt quaerere homines causam illius tantae calamitatis; ib. 100. homo impurissimus statim coepit in eius modi mente ... versari; Cluent. 69. homines totius ignari negotii, ... incensi suspicione rem in mediam vocare coeperunt; Cluent. 77.
cogit: f. capiunt; Tull. 43.
cogitat: nunc homo audacissimus ... hoc cogitat; Verr. a. pr. 7. non erat obscurum quid homo improbus ... cogitaret; Verr. II, 91. quid hunc hominem ... de re publica cogitare? imp. Pomp. 37.
cognoscit: homo adulescens cum ... multa furta ... cognosset, fecit perite et callide; Verr. I, 97.
cohortatur: M. Antonius, homo eloquentissimus, ... populum est cohortatus; Quir. 11.
commemorat: quae tu, homo lenis ac popularis, .. commemoras; Rabir. 13.
committit se: se ludis homo popularis commisit; Sest. 116.
conantur: in id oppidum homines nefarii rem publicam vestram transferre conantur; leg. agr. II. 87. cuius aures umquam haec respuerunt conatum esse audacter hominem ... in omni flagitio, stupro, caede versatum? Sulla 70. ut homo effeminatus fortissimum virum conaretur occidere; Milo 89.
concedunt: mihi concedant homines oportet; prov. cons. 46.
concupiscunt: credo .. vos, nobilis homines, ... caritatem civium et gloriam concupisse; Phil. I, 29.
concurrunt: homines ex agris concurrunt; Verr. IV, 96.
condemnant: ut eodem crimine ... Sopatrum condemnarent [eidem homines]; Verr. II, 70.
conferunt: hos homines tu persuadebis pecunias maximas ... contulisse? Verr. II, 157. publicani, homines honestissimi, ... suas rationes ... contulerunt; imp. Pomp. 17. homines ... diffisi ipsi sibi aut ... ab huius ordinis coniunctione depulsi saepe exhoc portu se in illos fluctus ... contulernut; prov. cons. 38.
conficit: Attalus, homo pecuniosus (stragulam vestem confecit); Verr. IV, 59.
confirmat: iste, homo omnium aequissimus, ... se cogniturum esse confirmat; Verr. II, 91.
confitentur: cum homines nefarie de patriae parricidio confiterentur; Phil. II, 17.
congerunt: ad quem cum di atque homines omnia ornamenta congessissent; Deiot. 12.
conlaudat: hic te ille, homo dignissimus tuis laudibus, conlaudavit; Piso 14.
conloquuntur: a stiva ipsa homines mecum conloquebantur; Scaur. 25.
conqueritur: (risit) hominem eum ... in contione ... conqueri; har. resp. 8.
consalutant: quam ex oppidis municipales homines honesti, obviam .. prodeuntes, ... Volumniam consalutabant; Phil. 58.
consciscunt: ut homines propter iniurias ... mortem sibi ipsi consciverint; Verr. III, 129.
consectantur: si tam vere homines verba consectarentur; Caecin. 54.
consentiunt: homines ... ad rem publicam conservandam arbitror consensisse; Phil. IV, 10.
consequuntur: si ... homines saepe etiam non nobiles consulatum consecuti sunt; Muren. 24 tertium scis ... consularem auctoritatem hominem esse adulescentem consecutum; Vatin. 16. novi homines plurimi sunt eosdem honores consecuti; Planc. 67.
considunt: cum in theatro imperiti homines ... consederant; Flacc. 16.
consuescunt: quod homines ... in Sicilia facere consuerunt; Verr. III, 53.
consumunt: cum ... clarissimi .. homines ... in agris .. colendis aliquantum operae ... consumpserint; Sex. Rosc. 51.
continet: singularis homo privatus nisi magna sapientia praeditus, vix facile sese regionibus officii ... continet; leg. agr. II, 97. quod odium scelerati homines ... in rem publicam ... conceptum iam diu continerent; Quir. 1.
conveniunt: f. **convenio**, II, 1. homines (4 St.) B. I, S. 700, a.
corruunt: qui homines, si stare non possunt, corruant; Catil. II, 21.
credunt: homines antiqui ... crediderunt; Sex. Rosc. 26.

cursat: cursare iste homo potens; Verr. a. pr. 25.

dat: ut eidem darent homines; Verr. II, 145. homines inviti dant; ib. IV, 52. homines tibi arma ... in me ... dederunt; har. resp. 38. non .. homo illorum ... dissimilis ... L. Sisenna bonorum Cn. Cornelii possessionem ... P. Scipioni ... non dedisset; Fr. B. VI, 18.

debet: quantum hominem homini debere vix fas est; Quir. 17. non debes is homo ... praedicare; Planc. 71.

decedit: hominem de provincia iubet ante noctem decedere; Verr. IV, 66.

decernit: P. Orbius, homo et prudens et innocens, contra te omnia decrevit; Flacc. 76.

declarant: eidem homines ... beneficium P. Sestii testimonio declarant, periculum ... deprecantur; Sest. 9.

dedit: ego homo astutus ei me dedebam; Planc. 74.

defendit: defendebat Xenonem homo summo splendore ... praeditus, M. Cossutius; Verr. III, 55. homines te ... defenderunt; har. resp. 38. L. Crassus, homo longe eloquentissimus, ... sententiam defendit; Caecin. 53.

deferunt: haec homines improbi ... detulerunt; dom. 41. pueris nobis audisse videor L. Aelium, libertinum hominem litteratum, ... nomen Q. Muttonis ... detulisse; Scaur. 23. atqui homines ... doctrina eruditi (causam detulerunt); ib. 24.

delegit: mihi venit in mentem admirandum esse M. Laterensem, hominem studiosissimum, ... reum sibi hunc .. delegisse; Planc. 2.

demigrant: demigraturos in illa loca nostros homines; leg. agr. II, 42.

demonstrant: homines Regium proficiscuntur, ... demonstrant id ..., rogant eum; Verr. II, 55. cum hoc mihi primum Halaesae demonstravit ... homo summo ingenio; ib III, 170.

denuntiat: denuntiasti homo adulescens quid ... sentires; Planc. 52. ille homo vehemens ... inimicitias denuntiavit; Phil. V, 19.

deplorat: multa Sosippus Agrigentinus, ... homo disertissimus, ... dixisse et deplorasse dicitur; Verr. III, 204.

deportat: modo C. Sentium vidimus, hominem ... singulari innocentia praeditum, ... pecuniam deportare; Verr. III, 217. hoc quidam homo nobilis ... ad ornatum aedilitatis suae deportavit; dom. 111.

deprecantur: f. declarant.

derelinquunt: ut permulti .. homines ... agros latos ac fertilis desererent totasque arationes derelinquerent; Verr. III, 120.

descendit: ut ... homo liber quisquam cum gladio in forum descenderit; Sest. 78.

deserunt: f. derelinquunt.

desiderant: non tanto opere homines fuisse tribuniciam potestatem desideraturos; Verr. a. pr. 44.

desinunt: desinent homines dicere; Verr. I, 6. desinant, desinant homines ... sperare; dom. 27. quam (rem) homines soluti ridere non desinant, tristiores autem sine maximo dolore audire non possint; ib. 104.

desistunt: homines cursare ... non destiterunt; Sex. Rosc. 60.

dicunt: homines .. testimonium de sua re non dicerent; Sex. Rosc. 102. cum ... patroni Dionis homines honestissimi haec eadem se audisse dicerent; Verr. I, 28. (cum) homo .. ordinis sui frugalissimus, ... P. Tettius, haec .. se ... cognosse dixerit; ib. 71. cum in te homo ipse nocens acerrimum testimonium dixit; ib. 77. dixit Q. Tadius, homo familiarissimus; ib. 128. homo ... dicebat; ib. 131. Cn. Pompeius Theodorus, homo ... probatissimus ... (dixit); ib. II, 102. Posides Macro Soluntinus, homo summa nobilitate ... (dixit); ib. ut quisque ex provincia Sicilia gravior homo ... testimonium vehementius dixerit; ib. 149. itaque cum Philinus Herbitensis, homo disertus, ... publice diceret; ib. III, 80. dixit apud vos homo nobilissimus, Archonidas Helorinus; ib. 129. tum iste homo innocens ... recuperatores dicit se de cohorte sua daturum; ib. 136. homo ... primo dixit; ib. IV, 16. Phylarchum Centuripinum, primum hominem genere, ... non hoc idem iuratum dicere audistis? ib. 50. audistis nuper dicere legatos Tyndaritanos, homines honestissimos; ib. IV, 84. dixit hoc apud vos Zosippus et Ismenias, homines nobilissimi; ib. 92. dixit enim causam Heraclius Segestanus, homo ... nobilissimo loco natus; ib. V, 111. vir primarius, homo nobilissimus, dicit; ib. 120. Onasum Segestanum, hominem nobilem, dicere audistis; ib. quid M. et P. Cottii, nobilissimi homines (dixerunt)? ib. 165. P. Quintilius Varus, homo summa religione ... praeditus, ... dicebat; Cluent. 53. homines sapientes .. non liquere dixerunt; ib. 76. cum homines sapientissimi ... sibi dixerint ||dixerunt|| non liquere; ib. 131. quidam ex advocatis, homo et honoribus populi ornatus et summa virtute praeditus, intellegere se dixit; ib. 177. cum contra eum prudentissimus homo Q. Mucius diceret; Caecin. 53. sicut aequum est homines de potestate deorum (dicere); imp. Pomp. 47. audistis ... ornatissimos atque amplissimos homines ... eadem dicere; Quir. 17. homines legum iudiciorumque metuentes ... non se rem improbare dicebant; dom. 70. me L. Cotta, homo censorius, ... dixit se ... senatorem recitaturum fuisse; ib. 84. cognovi, multa homines doctos ... et dixisse et scripta ... reliquisse; har. resp. 19. ut ... Sex. Clodius, homo eis dignissimus, ... diceret; Sest. 133. memoria teneo ... hominem dis ac nobilitati perinvisum, Cn. Pompeium, causam ... dixisse; Fr. B. VI, 29. f. audent; Flacc. 34. deplorat.

dictitat: dictitarat homo improbus ... Apronius; Verr. III, 140.

dirimunt: hanc ... societatem certi homines ... diremerunt; dom. 28.

discedunt: insimulant homines fraudandi causa discessisse; Verr. II, 59.

disputant: homines stultissimi disputant; Milo 7.

dissipant: cum iste atque istius amici, homines lauti, ... sermones ... dissipassent; Verr. I, 17.

distinguunt: quam turbam dissimillimo ex genere distinguebant homines percussi Sullani temporis calamitate; Muren. 49.

docet: Tmolites ... homo non modo nobis sed ne inter suos quidem notus, vos docebit; Flacc. 8. nisi me causam illam ... homines (docuissent); Scaur. 27.

dominatur: dominante homine furioso; Milo 78.

donat: hic ... M. Crassus non Avennensem foederatum civitate donavit, homo gravitate et prudentia praestans? Balb. 50.

dubitant: Tauromenitani ... homines quietissimi ... evertere statuam non dubitaverunt; Verr. II, 160. homo mitissimus ... non dubitat P. Lentulum aeternis tenebris vinculisque mandare et sancit in posterum; Catil. IV, 10. cum .. non dubitaret et consul et homo nobilissimus ... dicere; Planc. 69. dubitaret .. homo amentissimus ... bellum inferre nobis; Phil. V, 37.

edit: homo ad caedem imminens meum nomen operis ediderat, imperitis iniecerat; dom. 14.

educit: homo felix educet ||educit|| quas volet [tribus]; leg. agr. II, 21.

elaborat: magna laus et grata hominibus unum hominem elaborare in ea scientia; Muren. 19.

eligunt: ut homines ... idoneum tempus eligerent; Tull. 25.

erigit: statim homo se erexit; Sex. Rosc. 60.

errant: errare homines (dixit); Sest. 28.

est, sunt: homines erant ... alienissimi; Quinct. 73. hominem ferum ... fuisse; Sex. Rosc. 74. illi

homines ... parum putantur cauti providique fuisse; ib. 117. L. Appuleium esse video proximum subscriptorem hominem ... tironem; div. Caec. 47. hominem arbitror esse neminem; Verr. a. pr. 15. iudex est M. Caesonius, ... homo in rebus iudicandis spectatus et cognitus; ib. 29. sunt homines; ib. 35. nunc autem homines iu speculis sunt; ib. 46. dis hominibusque invitis; ib. I, 9. quod et ex Sicilia testes erant ei ... et hinc homines maxime inlustres; ib. 17. homines scitote esse quosdam; ib. 23. nunc quamvis sint homines qui ..; ib. 39. homines .. ipsi [Lampsaceni] cum summe in omnis civis Romanos officiosi, tum praeterea maxime sedati et quieti (sunt); ib. 63. erat [comes eius] Rubrius quidam, homo factus ad istius libidines; ib. 64. si planum facio teste homine nequam; ib. 83. sunt Romae legati Milesii, homines nobilissimi; ib. 90. utrum digniores homines esse existimasti? ib. 118. equiti Romano ... libertus homo sit heres; ib. 124. Heraclius est Hieronis filius Syracusanus, homo ... nobilis; ib. II, 35. Sopater quidam fuit Halicyensis, homo ... locuples ..; ib. 68. hi autem erant inimici Agathinus, homo nobilis, et Dorotheus; ib. 89. iste homo ... praesto est; ib. 92. erat eius honoris cupidus Artemo quidam ... homo sane locuples ..; ib. 128. non est homo acutior quisquam nec fuit; ib. tot homines in Asia nocentes ... fuerunt; ib. 158. Nympho est Centuripinus, homo gnavus ‖navus‖; ib. III, 53. Eubulidas est Grospus, Centuripinus, homo ... princeps; ib. 56. Diocles est Panhormitanus ... homo inlustris ac nobilis; ib 93. Citarinos, Scherinos ‖Acherinos‖, parvarum civitatum homines, omnino abiectos esse ac perditos; ib. 103. sed hominem locupletem esse declarat; ib. 187. Sosistheus est Entellinus, homo cum primis pudens; ib. 200. nuper homines nobiles huius modi erant; ib. IV, 6. tot homines ... (in Sicilia fuerunt); ib. 7. at hominem video auctionem fecisse nullam, vendidisse praeter fructus suos nihil unquam, non modo in aere alieno nullo, sed in suis nummis multis esse et semper fuisse; ib. 11. primo mirum omnibus videri, Diodorum reum, hominem quietissimum; ib. 40. quem tibi .. hominem ... auxilio futurum putas? ib. 78. quem tibi aut deum aut hominem auxilio futurum putas? ib. 101. homo non acerrimus ... C. Norbanus in summo otio fuit; ib. V, 8. illi homines testes custodesque furtorum (erant); ib. 59. alter parens ... erat Herbitensis Eubulidas, homo domi suae clarus et nobilis; ib. 110. fuit in illis nauarchis Heracliensis quidam Furius ... homo ... clarus et nobilis; ib. 112. reperietis fuisse tum M. Cornutum, L. Cinnam, L. Sullam, praetorios homines, belli gerendi peritissimos; Font. 43. dicit, armatos homines fuisse; Caecin. 25. nec aequitati quicquam tam infestum est quam convocati homines et armati; ib. 33. ubi instructi et certis locis cum ferro homines conlocati fuerint; ib. 41. statuetis homines possessionis cupidiores quam vitae esse oportere; ib. 47. quin unus homo familia non sit; ib. 55. defendes homines coactos non fuisse; ib. 59. hic autem hominem armatum unum fuisse (auderes dicere)? ib. 62. quis .. hoc homine scientior ... fuit; imp. Pomp. 28. incipiunt credere fuisse homines Romanos hac quondam continentia; ib. 41. A. Cluentius Habitus fuit ... homo ... nobilitate facile princeps; Cluent. 11. C. et L. Fabricii fratres gemini fuerunt ... homines inter se ... similes; ib. 46. causa testibus honestissimis hominibus premebatur; ib. 53. neque enim hoc homine sanctior neque probior ... esse quisquam potest; ib. 133. honesti homines ... difficile dictu est quam sint solliciti, quam laborent; ib. 189. invictissimis his hominibus; leg. agr. II, 103. cum sint homines qui ..; Catil. II, 15. sunt homines ex eis coloniis; ib. 20. caput est omnium Graecorum concitandorum ... Heraclides ille Temnites, homo ineptus et loquax; Flacc. 42. ubi erant ... ceteri homines apud nos noti? ib. 52. nihil .. illo homine levius, nihil egentius, nihil inquinatius; ib. 53. obsignator C. Sextilius (fuit), ... homo et pudens et constans; ib. 89. ubi neque homines fuisse putantur huius adfines suspicionis; Sulla 17. parens eius, homo amantissimus patriae ... cum esset aeger, tamen omnibus rebus illis interfuit; ib. 34. Metellus, homo sanctissimus, ... tanta diligentia fuit; Arch. 9. ego multos homines excellenti animo ... fuisse ... fateor; ib. 15. ex hoc esse hunc numero ... divinum hominem Africanum, ex hoc C. Laelium, L. Furium, moderatissimos homines; ib. 16. cum viderem ... homines ... desertores salutis meae (esse); Quir. 13. utile est rei publicae nobiles homines esse dignos maioribus suis; Sest. 21. nequam esse hominem et levem ... sciebam; ib. 22. scitis omnes, usque adeo hominem in periculo fuisse; ib. 82. sunt maximorum ordinum homines; ib. 97. homines Graeci ... inique a suis civibus damnati atque expulsi ... tanta .. gloria sunt; ib. 142. dictitas, te dis hominibusque invitis ... omnia ... consecuturum (esse); Vatin. 38. graves erunt homines; Cael. 20. in Graecis civitatibus videmus ... multarum .. esse eosdem homines civitatum; Balb. 30. est quidam Graecus ... homo ... humanus; Piso 68. tui municipes sunt illi .. splendidissimi homines; Planc. 21. L. Flaccus (legatus fuit): qui homo! ib. 27. probasset .. tibi ipsi, neminem umquam hominem homini cariorem fuisse; Milo 68. ut ... ‖non‖ omnis homines esse inimicos et futuros scias? Phil. II, 65. tuae coniugis ... Bambalio quidam pater (est), homo nullo numero; ib. III, 16. in eadem sententia fuit homo summa integritate ... C. Turranius; ib. 25. nihil hoc homine taetrius (est); ib. XIII, 2. aedilicii (sunt) ... Trebellius et homo diruptus dirutusque, Q. Caelius; ib. 26. aliis ille in illum furorem magnis hominibus auctoribus impulsus est; Fr. B. VI, 7.

evertunt: paucos homines ... Q. Opimium ... fortunis omnibus evertisse; Verr. I, 155.

exardescit: homo ... sic exarsit ad id ..; Verr. I, 64. homo inimicus eis ... exarsit iracundia et stomacho; ib. II, 48.

excellit: miramur hunc hominem tantum excellere ceteris; imp. Pomp. 39.

excogitat: homo quisquam unquam excogitabit; Verr. III, 118. homo ... hanc excogitat rationem; ib. IV, 40. scilicet homo sapiens excogitavi; Planc. 72.

exigunt: ut nostri homines desperatas iam pecunias exigerent; Muren. 41.

existimant: quod volent .. homines existiment; prov. cons. 24.

exit: L. ... Lamiam ... praestanti dignitate hominem ... exire ex urbe iussit; sen. 12.

expromit: neque patiar homines ea ... expromere; leg. agr. I, 22.

exsistunt: multos homines ... gravis exstitisse fateor; Arch. 15.

exspectant: exspectabant homines quidnam acturus esset; Verr. II, 127. senserat .. de re publica aliud atque homines exspectabant; Sest. 114. ille .. homo adflictus et perditus quae de se exspectat iudicia graviora quam amicorum suorum? Phil. III, 25.

facit: ut homines ... locupletarentur et ... impetum facerent; Sex. Rosc. 137. faciunt hoc homines; Verr. II, 115. fecit etiam nuper homo clarissimus Cn. Domitius; ib. 118. quae significabant, multis nominibus eos homines versuram a Carpinatio fecisse; ib. 186. docuerunt vos, quid Incelli fecerit homo non malus ... Apronius; ib. III, 106. iam iste homo amentissimus in vendundis decumis nummorum faciebat accessiones ad singulas decumas; ib. 118. quod ... non avum Q. Metellum [clarissimum hominem] facere vidisset; ib. 211. hominem in foro iubet sellam ponere et facere anu-

lum; ib. IV, 56. atque haec homo ... sic palam aciebat; ib. V, 62. ut homines ... caedem facerent; Tull. 25. hoc etiam nequissimi homines ... faciunt; leg. agr. I, 7. quod homines sancti non facient; ib. 9. qui .. iter faciunt [externi homines]; ib. II, 81. Sex. Clodium ... ludos facere et praetextatum volitare passus es, hominem impurum; Piso 8. f. cognoscit. est; Verr. IV, 11.

f a v e n t: omnibus hominibus faventibus; Quir. 18.

f e r t: graviter tum et acerbe homines ferebant; Verr. I, 152. homo nobilis ... ferebat graviter; ib. IV, 51. nullas Graeci homines gravius ferunt ac tulerunt; ib. 132. non ferebant homines moleste; ib. V, 31. non offendebantur homines, neque moleste ferebant; ib. quaero a vobis num istam legem ... L. Lucullus consul, homo sapientissimus, tulerit; Cluent. 137. graviter homines honesti ... tulerunt; Muren. 47. quod C. Gracchus de P. Popilio, Saturninus de Metello tulit, homines seditiosissimi de optimis ac fortissimis civibus; dom. 82. cum illum homines non tulerint; Phil. II, 117. legem .. iudiciariam tulit homo castus; ib. V, 12.

f l o r e n t: multi homines novi ... floruerunt; Sest. 136.

f r a u d a t: ut homo popularis fraudaret .. populum; har. resp. 42.

g r a t u l a n t u r: mihi .. homines .. gratulabantur; Sest. 20.

g r a v a n t u r: est .. mirandum, ... non esse gravatos homines prodire ... in campum Martium; Muren. 69.

h a b e t: ut homines miseri ... potestatem non habeant; Verr. a. pr. 53. quod tu homo castissimus aliud in tabulis habebas; ib. I, 100. aut publice civitates istos honores habent aut [si] generatim homines ut aratores; ib. II, 137. Silanionis opus tam perfectum ... quisquam non modo privatus, sed populus potius haberet, quam homo elegantissimus ... Verres? ib. IV, 126. Syracusani, homines periti ... habebant rationem omnes .. piratarum; ib. V, 71. homo ... prudentissimus Caecina ... plus mihi animi quam consilii videtur habuisse; Caecin. 22. quod C. Verres, praetor urbanus, homo sanctus et diligens, subsortionem eius ... non haberet; Cluent. 91. homines tenues unum habent in nostrum ordinem ... beneficii locum; Muren. 70. ut ... homines ... fusi per agros ac dispersi vagarentur tantumque haberent; Sest. 91. homines seditiosi ... conductas habent contiones; ib. 107. cum hac aliquid adulescentem hominem habuisse rationis ... perflagitiosum esse videatur? Cael. 50. P. Rutilius, ... consularis homo, socios habuit; Rab. Post. 27. f. amittunt.

h a b i t a t: is Lilybaei ... habitat, homo .. domi nobilis; Verr. IV, 38.

h a e r e t: haerere homo, versari, rubere; Verr. II, 187.

i a c t a t: cum se homo volubilis ... iactaret; Flacc. 48.

i m p e r t i u n t: cum mediocribus multis ... civitatem in Graecia homines impertiebant; Arch. 10.

i m p o n i t: est mihi considerandum quantum illi ... ego homo amicissimus sollicitudinis ... imponam; Piso 82.

i n c i p i t: retinere incipit tabulas Theomnastus quidam homo ridicule insanus; Verr. IV, 148.

i n c o l u n t: Lycii illam, Graeci homines, incolebant; Verr. IV, 21.

i n d u c i t: homo facetus inducis .. sermonem urbanum; dom. 92.

i n f i r m a t: homo omnium scelerum flagitiorumque documentum ... in me infirmas; dom. 126.

i n i c i t: iste, aequissimus homo, formidinem ... Agyrinensibus miseris iniciebat; Verr. III, 68. f. edit.

i n q u i t: iste homo ingeniosus ... „optime" inquit; Verr. II, 127.

i n s a n i t: insanire hominem; Verr. IV, 41.

i n s i d i a n t u r: quis ferre possit, inertis homines fortissimis viris insidiari? Catil. II, 10.

i n s u n t: homines non inerant in urbe; leg. agr. II, 91.

i n t e l l e g i t: haec [Scipio] ille non intellegebat, homo doctissimus; Verr. IV, 98. homo disertus non intellegit eum ... laudari a se; Phil. II, 18.

i n v e h i t u r: primum homo durus ... invectus est in eos; Fr. B. XIII, iv, 1.

i n v i t a t: nisi quod homo frugalissimus ... te ... domum suam invitavit; Verr. II, 110.

i r a s c i t u r: ne tu mihi homo potens irascare; Vatin. 21.

i u b e t: iubet Rullus, homo non cupidus neque appetens; leg. agr. II, 20.

i u d i c a t: de se homines ... hunc hominem ... nolunt iudicare; Verr. II, 77. quoniam gravis homines ... severe iudicaturos putabat; Cluent. 71. quem ad modum omnes iam di atque homines iudicarunt; dom. 26. de mea causa ... omnes di atque homines iudicarunt; ib. 44. quam legem esse homines alienissimi a P. Clodio iudicarent; ib. 70. mihi homo coniunctus, L. Lentulus et P. Naso ... iudicaverunt; Phil. III, 25. poteratne fieri ut non proinde homines de quoque, ut quisque mereretur, iudicarent? ib. XIV, 19.

l a b o r a n t: dixisti ... rei publicae causa homines de meo reditu laborasse; Vatin. 7. f. est; Cluent. 198.

l a b u n t u r: videam sapientissimos homines esse lapsos; Rab. Post. 23.

l a c e s s i t: sponsione me ... homo promptus lacessivit; Piso 55.

l a r g i t u r: largitus est .. homo liberalis ... Fannius Roscio? Qu. Rosc. 27.

l a t e t: cum latere hominem putarent; Piso 93.

l a u d a t: homines turpissimum ... laudarunt; har. resp. 38. laudabat homo doctus philosophos nescio quos neque eorum tamen nomina poterat dicere; Sest. 23.

l o q u i t u r: ita loqui homines; Sex. Rosc. 28. sic .. homines inter se et mecum loquebantur; Verr. a. pr. 20. homines statim loqui; ib. V, 16. cum ... pro eis homo disertus ... M. Marius, loqueretur; ib. 40. isti homines Latine non loquuntur? Caecin. 56. ut homines tum loquebantur; Cluent. 84. quantum homines loquebantur; Cael. 75. existimabam, nihil homines aliud .. nisi de quaestura mea loqui; Planc. 64. sic .. homines egentes ... loquebantur; Fr. B. XV, ii, 7.

l u g e n t: cum meum illum casum ... homines ... lugerent; Sest. 58.

m a e r e n t: ne maererent homines meam ... calamitatem; Sest. 32.

m a l u n t: ut homines quidvis perpeti quam non de istius improbitate deplorare et conqueri mallent; Verr. III, 45.

m a n e t: mirabar, quod Apollonius, homo pecuniosus, ... ab isto maneret integer; Verr. V, 16.

m e d e n t u r: homines ... eis (rebus) maxime mederi convenit; Sex. Rosc. 154.

m e n t i u n t u r: in eo ipso homines impudentissime mentiuntur; Cluent. 174.

m e t u u n t: metuunt homines imperiti; Verr. V, 126. f. ambulat. dicit; dom. 70.

m i n a n t u r: cum ..., cotidie magis magisque perditi homines cum sui similibus servis tectis ac templis urbis minarentur; Phil. I, 5.

m o l i u n t u r: in demoliendo signo permulti homines moliebantur; Verr. IV, 95. alia multa certi homines ... moliuntur; Flacc. 94.

m o n e n t: quem virum ... certi homines [ad eam rem positi] monuerunt, ut esset cautior; Sest. 41.

n a r r a t: memini Pamphilum Lilybaetanum, ... nobilem hominem, mihi narrare; Verr. IV, 32.

n a s c i t u r: hominem, ut vere dicam, corpore, animo, studio .. natum atque aptum ad tempora belli; Fr. A. III, 14.

navigant: f. adeunt.
negat: iste homo liberalis negat se .. retinere; Verr. II, 71.
negotiantur: ex ceteris ordinibus homines gnavi atque industrii ... negotiantur; imp. Pomp. 18.
nescit: homo quid ageret ... illa aetate ... praeditus nesciebat; Verr. III, 62.
non volt: homo ... uoluit videri ... Rubrium invitus domum suam recepisse; Verr. I, 65. de se homines ... hunc hominem ... nolunt iudicare; ib. II, 77. noluerunt sapientissimi homines ... quemquam cadere in iudicio; Muren. 58. Graeci homines ... noluerunt religione videri potius quam veritate fidem esse constrictam; Balb. 12. tu, scilicet homo religiosus et sanctus, foedus ... frangere noluisti; Piso 28.
notant: quos .. ipse L. Gellius et Cn. Lentulus, ... sapientissimi .. homines, furti ... nomine notaverunt; Cluent. 120.
noverunt: norunt isti homines formam rei publicae, iura belli, exempla maiorum? Phil. V, 25.
nuntiat: nuntiat Mallius Glaucia quidam, homo tenuis; Sex. Rosc. 19.
obeunt: ut in bellis periculosis obirent homines legationis munus audacius; Phil. IX, 3.
obliviscuntur: quod homines in tuo negotio Latine obliviscerentur; Caecin. 62. in quibus (civibus) homines non modo res praeclarissimas obliviscuntur, sed etiam nefarias suspicantur; Milo 63.
obmutescit: homo audacissimus pertimuit, loquacissimus obmutuit; Flacc. 48.
obsignat: obsignat signis amicorum providens homo; Verr. V, 102.
obstupescit: homo obstupuit hominis improbi dicto; Verr. I, 66.
obtinet: arbitraris ... id te posse, hominem ||hominum|| facinorum et stuprorum omnium *documentum*, ... obtinere? dom. 50.
obtingit: Carbo graviter ferebat sibi quaestorem obtigisse hominem singulari luxuria; Verr. I, 34.
occidunt: Q. Catii Aemiliani, hominis honesti, ... duo homines occiderunt; Tull. 19. homo .. nobilis ... equitem Romanum occiderat; Milo 18.
oderunt: omnes te di homines ... oderunt; Phil. XIII, 45.
offendit: homo ... latus offendisse vehementer (dicitur) Cluent. 175.
opinantur: intellegitur multa in vita falso homines opinari; dom. 105.
ornant: quod privati homines ... ornant ornaturique sunt; Verr. IV, 71.
patiuntur: ut iam ista non modo homines sed ne pecudes quidem mihi passurae esse videantur; Catil. II, 20.
peccant: maluit videlicet homines peccare quam deos; Verr. II, 22.
perit: hominem interea perire innocentem non oportere; Verr. IV, 87. non patitur hominem calamitosum uno malo adflictum uno in luctu perire; Sulla 91.
pertimescunt: eidem homines .. eundem ... pertimescunt; Flacc. 44. f. obmutescit.
perturbant: nostras contiones illarum nationum homines .. perturbant; Flacc. 17.
petit: iste homo acerrimus ... nihil petit; Quinct. 30. petit Naevius Turpio, ... homo omnium ... deterrimus; Verr. II, 22.
ponit: iste autem homo Venerius ... de bonis illius in aede Veneris argenteum Cupidinem posuit; Verr. V, 142. f. facit; Verr. IV, 56.
possident: at qui homines possidebunt? leg. agr. II, 82.
postulant: ab his hoc postulare homines sicarios et gladiatores; Sex. Rosc. 8. postulabant homines nobilissimi ..; ib. 119. sapientes homines ... a senatu de foedere postulaverunt; Balb. 34.
potest: quaero .. is homo ... per quos homines hoc tantum facinus ... conficere potuerit; Sex. Rosc. 76. ut vel L. Octavius Balbus iudex, homo ... peritissimus non possit aliter iudicare; Verr. II, 31. homo ... ferre tamen atque audire diutius Timarchidem non potuit; ib. 70. ut homo intellegens [Verres] (haec) auferre posset; ib. 87. hoc .. innocens homo perpeti potuisset; ib. III, 132. C. Gallus, homo nostri ordinis, ... iudicium ... non potest impetrare; ib. 152. perniciosum nostro ordini, populum Romanum existimare non posse eos homines ... leges in iudicando religiose defendere; ib. 225. ut homines ferre non possent; ib. ne senatus consultum Siculi homines facere possent; ib. IV, 146. quod iste homo barbarus ac dissolutus neque attendere umquam neque intellegere potuit; ib. V, 148. qua in urbe homines in vetere dignitate ... nati copiam rerum moderate ferre non potuerunt; leg. agr. I, 18. homo ... timidus ... vocem consulis ferre non potuit; Catil. II, 12. quam (causam) nec industrius homo nec misericors nec officiosus deserere possit; Muren. 9. illud mihi .. mirum videri solet, tot homines ... statuere non potuisse; ib. 27. quis .. clavum tanti imperii tenere et gubernacula rei publicae tractare ... posse arbitraretur hominem emersum .. ex diuturnis tenebris lustrorum ... adulteriisque confectum? Sest. 20. neque enim homines nequam tacere potuerunt; ib. 82. si homines despecti et contempti tantam rem sustinere non potuissent; ib. 87. nec illam divinam gravitatem ... homo eiusdem sanguinis potuit sustinere et mecum absens ... rediit in gratiam; ib. 130. hac exspectatione elatus homo flagrans cupiditate gloriae tenere se non potuit; ib. 134. quae nisi vigilantes homines ... consequi non possunt; Cael. 74. ut manus a te homines vix abstinere possint; Vatin. 10. homo misericors ferre non potuit; Phil. II, 77. fidem Dolabellae ... deserere homo pius non potest; ib. XIII, 42. f. capiunt; Tull. 43 desinunt; dom. 104. laudant.
praeest: cui praeerat Haluntinus, homo nobilis; Verr. V, 90.
praestat: ut hominem praestare oportet; imp. Pomp. 70.
precantur: quae .. homines praecabantur; Sest. 72.
probat: probabit fidem ... L. Suetius, homo omnibus ornamentis praeditus; Verr. I, 14. cuius ... magnitudinem animi non tam homines probassent; Rab. Post. 3.
produnt: hoc ... doctissimi homines memoriae prodiderunt; Milo 8.
proficiscitur: profectus est una L. Albius, homo cum primis honestus; Quinct. 58. ut homines ... certo consilio ... proficiscerentur; Tull. 25. qua cupiditate homines in provincias ... proficiscantur, ignorant; imp. Pomp. 67. f. demonstrant.
profitentur: quod mediocres homines ... se scire profiteantur; Balb. 14.
prohibent: si te hodie ... coacti homines et armati ... primo aditu vestibuloque prohibuerint; Caecin. 35.
promittit: hominem iubet Lilybaeum vadimonium Venerio servo promittere; Verr. V, 141.
provehuntur: homines agrestes ... inani spe ad aquas ... provehuntur; Phil. VIII, 9.
pugnat: iste homo ... alia mecum ratione pugnat; Verr. a. pr. 13.
putat: homines ... optatissimum sibi putant esse; Sex. Rosc. 43. putat homo ..; ib. 143. eius modi subsortionem ||sortitionem|| homo amentissimus ... fore putavit; Verr. I, 158. homo timidus imperitusque ... non putavit esse tanti heredem; Caecin. 18. ego homo imperitus iuris ... hanc puto me habere actionem; ib. 32. severi homines ... se superioribus iudiciis constare putabant oportere; Cluent. 76. L. Quinctius, homo maxime popularis, ... oblatam sibi facultatem putavit; ib. 77.

ut sapientissimi homines putaverunt; Arch. 30. hoc tu .. homo popularis iure munitam civitatem et libertatem nostram putas esse oportere; dom. 80. quem maxime homines ignari veritatis mihi esse iratum putabant; Sest. 41. levis hos semper nostri homines ... civis putaverunt; ib. 139. id homo eruditus ... dissimulandum putaret? Cael. 54. quidnam homines putarent; Phil. II, 21.

quaerit: homo ... imperitus quaerit; Verr. I, 133. satisne vobis magnam pecuniam Venerius homo ... Veneris nomine quaesisse videtur? ib. 24. ut homines iniuriae tuae remedium morte ... quaererent; Verr. III, 129. quaerebant homines; Cluent. 180. quod quaesivit ex me P. Apuleius, homo .. multis officiis ... mihi coniunctus; Phil. VI, 1.

recitat: etiam litteras ... recitavit homo; Phil. II, 7.

redit: f. potest; Sest. 130.

refert: possum dicere, hominem summa prudentia clarum, C. Cottam de suis legibus abrogandis ipsum ad senatum retulisse; Fr. B. VI, 8.

refugiunt: neque ab hac orationis turpitudine eruditi homines refugerunt; Cael. 41.

reicit: at qui homines (repudiant, reiciunt)? Flacc. 74. si Q. Scaevola, ... homo iuris peritissimus, consultores suos non numquam ad Furium ... reiciebat; Balb. 45.

relinquit: hic homo ... ne unam quidem populo comitiorum potestatem reliquit; leg. agr. II, 27. statuas et imagines ... multi summi homines reliquerunt; Arch. 30. miror, quid sit, quod pater tuus, homo constantissimus, te nobis varium reliquit; Fr. C. 6. f. dicit; har. resp. 19

reprimunt: vix homines odium suum a corpore eius ... represserunt; Sest. 117.

repudiant: f. reiciunt.

repugnat: [nec homo] nec reus misericordiae meae repugnavit; Sulla 20.

requirunt: quod homines in conventu ... praedonum numerum requirebant; Verr. V, 157.

resistunt: cui innocentes homines non resistunt; Sulla 22.

respirant: respirasse homines videbantur; Sest. 72.

respondet: aiunt, hominem ... respondisse; Sex. Rosc. 33.

retardant: f. alienant.

reticent: intellego ... reticere homines parentum iniurias ... oportere; Cluent. 17. cum ille, homo audacissimus, conscientia convictus, primo reticuisset; Catil. II, 13.

retinet: homo timidus ... te ipse retinebas; Quinct. 39. fateatur ..., se privatum hominem praedonum duces ... retinuisse; Verr. I, 12. neque .. Lacedaemonii ... melius quam Romani homines ... res publicas suas retinuerunt; Muren. 74.

rogant: f. demonstrant.

sciunt: si scirent homines; Verr. II, 160. sciunt (haec) .. nostri homines; Flacc. 73. sciebat homo sapiens; Phil. II, 96.

scribit: Diodorus, homo frugi ac diligens ... ad propinquum suum scribit; Verr. IV, 39.

scrutatur: L. Crassus, homo sapientissimus ... scrutatus est Alpis; Piso 62.

sedent: cum ... homines .. nobilissimi sedeant; Sex. Rosc. 1. cum vidisset, qui homines ... sederent; ib. 59.

sentiunt: de te .. homines quid sentiant in honore experti sumus; Vatin. 10.

sequuntur: magnum accipio dolorem, homines amplissimis populi Romani beneficiis usos L. Pisonem ... non secutos; Phil. I, 14.

solet: quem ad modum solent homines nobiles; Quinct. 31. homines in iudicium ... proferre solent; Verr. III, 213. homines enim in proeliis ... belli fortunam periclitari solent; ib. V, 132. hominem ingeniosum, M. Antonium, aiunt solitum esse dicere; Cluent. 140. qua sanctissimi homines pietate erga deos immortalis esse soleant; Quir. 18. homines ... vestitum mutare non solent? Sest. 33. Glaucia solebat, homo impurus, ... populum monere; Rab. Post. 14. pater tuus ... homo severus et prudens primas ... P. Nasicae ... dare solebat; Phil. VIII, 13.

solvunt: si, ut ambitiosi homines, ... non ex annonae ratione solvisses; Verr. III, 195.

spectant: plus spectant homines certe quam contumeliam; leg. II, 54.

stat: si ... concedam, Q. Hortensium, tanta gravitate hominem, ... non suo stare iudicio; Sulla 22. cum in hac cella ... cum gladiis homines conlocati stent; Phil. II, 19.

statuit: novam legem te in decumis statuisse non miror, hominem ... tam prudentem ..; Verr. III, 17. ne facinorosi homines ipsi statuerent; Tull. 12. statuerunt homines sapientes, nihil fore; leg. agr. II, 88.

sternit: ille, homo eruditissimus ac Stoicus, stravit ... lectulos; Muren. 75.

sublevant: hi te homines auctoritate sua sublevent; Verr. IV, 20.

sumit: ut .. homo nefarius de homine nobili ... supplicium crudelissime sumeret; Verr. II, 91.

suscipiunt: ut homines ... causam ... susciperent; div. Caec. 9.

suspendet: Centuripinum Dioclem, hominem locupletem, suspendisse se constat; Verr. III, 129.

suspicantur: f. obliviscuntur.

sustinent: quae .. multi homines necessarii ... descripta sustinuerunt; Rab. Post. 41.

tacent: etiam si homines tacerent; Verr. II, 138.

tenent: armati homines forum ... tenebant; Sest. 34.

timent: hoc timent homines; div. Caec. 68. ut homines ... famem plane timerent; dom. 12. hominibus omnia timentibus tacendo loqui ... videbantur; Sest. 40.

tollit: quod iste eruditus homo ... certe una sustulisset; Verr. IV, 127.

tradit: Labienus, homo popularis, (libertatem) carnifici tradidit; Rabir. 12.

tribuunt: Graeci homines deorum honores tribuunt eis viris; Milo 80.

triumphat: constabat .. Graecum hominem ac levem in ipsa provincia quasi triumphasse; prov. cons. 15. ter iam homo stultus triumphavit; Piso 58.

tuentur: cum homines se non iactatione populari ... tuebantur; Cluent. 95.

vagantur: f. habet; Sest. 91.

vendit: cum audit pluris decumas vendidisse C. Verrem, quam innocentissimum hominem; Verr. III, 119. f. est; ib. IV, 56.

venit: homo ... is repente, ut Romam venit, gratis praetor factus est; Verr. I, 101. venit ad Chelidonem C. Mustius ... homo cum primis honestus; ib. 137. venit M. Iunius, ... frugalissimus homo et castissimus; ib. 137. venit homo ... spectatissimus ordinis sui P. Titius tutor; ib. postremo homines ex tota provincia nobilissimi ... venerunt; ib. II, 11. venerat ad eum ... Laetilius quidam, homo non alienus a litteris; ib. 64. existimavit homines in oblivionem totius negotii esse venturos; ib. IV, 79. ad me venit Heraclius ... homo nobilis; ib. 137. hunc homines digni istius amicitia ... veniebant; ib. V, 30. ut nemo tam rusticanus homo ... ex ullo municipio vadimonii causa venerit; ib. 34. frequentissimi venerunt ad hoc iudicium mercatores, homines locupletes atque honesti; ib. 154. homines amplissimi ... venerunt; Cluent. 197. quid, si multi homines nostri ordinis honestissimi (venerunt)? Muren. 69. nobilissimi homines ... cum publico testimonio [venerunt]; Arch. 8. cum .. homines in campum ... venerunt; dom. 90. quis Platorem ... hominem in illis locis clarum, ...

ad nostrum ... imperatorem venisse nescit? har. resp. 35.

versatur: sicarius, homo ... in caede versatus (est); Sex. Rosc. 39.

vetat: homo ... primo vetat sortiri; Verr. II, 127.

videt: quin ... solem homines viderint; Verr. V, 26. homo sapiens atque alta et divina quadam mente praeditus multa vidit; Milo 21. ubi vidit homo ... fortissimum virum; ib. 25. videbant .. sapientissimi homines facti rationem; ib. 62. quod homo .. ingenio ... excellens genus hoc causae quod esset non viderit; Ligar. 10. haec homo inconsultus ... non videbat; Deiot. 16.

vitant: cum homines vincula, neces ignominiasque vitant; Caecin. 100.

vituperat: mihi videntur certi homines ... vos universos ... vituperaturi; leg. agr. II, 6.

vocat: cum P. Africanus, homo ... amplissimus, ... L. Cottam in iudicium vocabat; div. Caec. 69. quem homines in luctu invidentes Gracchum vocabant; Sest. 72. quo fortissimum ... civem in invidiam homo castus ... vocaret; ib. 93.

volt: ut inter suos ... puerulos ... velit hos versari, homines paene operarios; Sex. Rosc. 120. si omnes homines velint; Verr. III, 73. ne forte hominem existimetis hanc tantam vim emblematum sine causa coacervare valuisse; ib. IV, 54. homines maritimi ... cum eius cruciatu ... pascere oculos animumque exsaturare vellent; ib. V, 65. homines ... hac quoque subscriptione notare voluerunt; Cluent. 130. Brutum .. hominem sapientem testificari voluisse dicebat; ib. 141. homines inimicos suos morte adfici volunt; ib. 169. queror, quemquam hominem ita pessum dare alterum velle; Fr. C. 17 (= Scaur. 45).

utitur: quo ... homines uterentur; Verr. I, 119. ut homines minore religione armis uterentur; Tull. 10. multis .. peritissimis hominibus auctoribus uteretur; Caecin. 69. est ... scriptum, homines clarissimos civitatis, amplissimis usos honoribus, hoc praetore circumventos; Flacc. 45. si homines legibus scriptis uterentur; Phil. XI, 28.

2. **Prädicat**: sum: qui homo (est)? Sex. Rosc. 38. ut eundem ... hominem improbissimum esse diceres; Qu. Rosc. 19. homo clarissimus est; ib. 42. Roscius est videlicet homo callidus; ib. 48. quem sciant esse hominem improbissimum; Verr. I, 23. seditiosus homo Cn. Carbo fuit; ib. 37. sese intellegere hominem illum esse impurum ac nefarium; ib. 69. hi sunt homines, quos ..; ib. 87. ipsum autem Heraclium hominem esse maiorem natu, non promptissimum; ib. II, 36. an is [homo] Verres (est)? ib. 61. sunt omnes Siculi ... homines satis fortes ..; ib. III, 67. quorum legati homines nobilissimi Romae sunt; ib. 78. quos constat sanctissimos homines ... fuisse; ib. 182. ut homo turpissimus esset impudentissimeque mentiretur; ib. IV, 16. is homo est; Caecin. 103. ille .. acerbus .. popularis homo (est); Cluent. 94. si fuisset homo nobilis; ib. 112. vince .. bonum virum fuisse Oppianicum, hominem integrum; ib. 124. [meminisse se hominem]; ib. 159. fuit ... honestus homo ... Q. Tubero; Muren. 75. quam promptus homo P. Septimius! Flacc. 11. homines sunt tota Asia frugalissimi; ib. 71. is homo est; Sulla 58. quam multi sunt summi homines et ornatissimi! ib. 72. nuper is homo fuit in civitate P. Sulla; ib. 89. scilicet homo (sum); dom. 57. poteram ... infitiari me esse hominem? ib. 97. neque enim in hoc me hominem esse infitiabor; Sest. 49. multos .. vidi ... gravis .. homines ... fuisse; Cael. 28. multi ... summi homines ... fuerunt; ib. 43. ille alter aut ipse est homo doctus et a suis Graecis subtilius eruditus; prov. cons. 14. hominem me esse gratum et ... tantis beneficiis ... commoveri; ib. 44. suaves homines esse dicuntur; Balb. 36. ut es homo factus || facetus, perfectus || ad persuadendum, concinnus, [perfectus] politus ex schola; Piso 59. qui homines tam agrestes (sunt)? Phil. II, 33. si modo homines sunt; ib 39. homo praeterea festivus (est); ib. V, 13. nequam est homo ille atque confidens; ib. VII, 3. si homines illi ac non pecudes potius (sunt) || si homines sunt illi potius quam pecudes, homines illi ac non pecudes potius ||; ib. VIII, 9.

3. **Ausruf**: a. **Accusativ**: o hominem fortunatum qui ..! Quinct. 80. o desertum hominem, desperatum, relictum! Verr. IV, 146. hunciue hominem! ib. V, 62. o peritum iuris hominem! Flacc. 84. homines temperantis! Cael. 63. o hominem nequam! Phil. II, 77. o destabilem hominem ..! ib. 110. hominem ridiculum, qui se exserere || exercere, expedire exire || aere alieno putet posse! ib. XI, 13. o callidos homines! Fr. B. VII, 2.

b. **Vocativ**: hoc tu fanum depopulari, homo improbissime, ... audebas? Verr. I, 48. homo avarissime et spurcissime, redde ..; ib. 94. homo stultissime et amentissime ... arbitrabere? ib. 102. homo importunissime, cur ... fecisti? ib. 113. praescriptum tibi cum esset, homo [deterrime et] impudentissime; ib. II, 40. tu, homo minimi consilii, ... legem sustulisti? ib. III, 19. an tu decumas, homo audacissime atque amentissime, vendidisti? ib. 40. quibus parcere et consulere, homo impurissime, ... debuisti; ib. 75. his te litteris, homo audacissime, ... iugulatum esse non sentis? ib. 126. quid interfuit, homo audacissime? ib. 141. homo amentissime, quid putasti? ib. IV, 19. quid ... potes dicere, amentissime? ib. V, 11. sed hoc, homo amentissime, non intellegis? ib. 47. tu, sancte homo ac religiose, cur ... imperasti? ib. 49. quid tibi necesse fuit anili superstitione, homo fanatice? dom. 105. quid ergo, homo imperitissime solidae laudis, ... praestantius mihi potuit accidere? Vatin. 8. quid habes quod mihi opponas, homo diserte? Phil. II, 8. tu, homo sapiens, ... quid dicis? ib. 31. homo amentissime, tot dies ... declamasti? ib. 42. num etiam hoc, homo audacissime, ex Caesaris commentariis? ib. 43. alia sunt ... o perditissimi homines! ib. XI, 9. cuius, homo ingratissime, flaminium || flamminium, flamonium, flaminia || cur reliquisti? ib. XIV, 41.

4. **ohne Verb**: hoc est dicere ... et consul et homo nequissimus; Phil. II, 70. homo omnibus ornamentis virtutis ... praeditus; Fr. A. III, 17.

II. **nach Verben**: 1. **Accusativ**: abduco: hominem P. Quinctii ... conaris abducere; Quinct. 61. verum tamen abducuntur homines ... ab institutis; Verr. IV, 12. formosi homines ... domum abducti (sunt); ib. V, 73. hominem ab negotio abducere noluisti; Flacc. 92.

ablego: honestos homines ... ableget a consilioque dimittat? Verr. II, 79.

abripio: iste hominem abripi a tribunali et in carcerem conici iubet; Verr. V, 17.

absolvo: qui .. absolvere hominem nocentissimum possent; Cluent. 76.

absterreo: ut iam videamur non a pecuniis capiendis homines absterrere || abstinere ||; Verr. II, 142.

accipio: leniter hominem clementerque accepit; Verr. IV, 86. sic hominem accipiemus; Cluent. 163.

accuso: s. **accuso**, II. hominem (8 St.) B. I, S. 51, a.

addico: nonne ... Fufidium ... hominem ornatissimum, creditorem debitoribus suis addixisti? Piso 86

adduco: s. **adduco** hominem (8 St.) B. I, S. 88, b. — adficio: s. **adficio** hominem (4 St.) B. I, S. 95, a. — adfligo: s. **adfligo** hominem (5 St.) B. I, S. 97, b.

adhibeo: cum ad suum scelus illud ... quosdam homines improbos duces atque adiutores adhibuisset; Verr. IV, 93. adhibes ... magistrum

suffragio tuo ... salsum omnino hominem; Phil. II, 42.
adiungo: ut ille ... ei filio coheredes homines alienissimos adiungeret; Cluent. 135.
adlego: homines nobilis adlegat; Sex. Rosc. 25.
admoneo: f. **admoneo,** III. hominem (3 St.) S. 110, a.
adorior: auctor est, ut ... hominem ... adoriantur; Verr. II, 37.
adservo: hominem adservent; Verr. III, 55. adservasses hominem, custodiis ... vinctum, clausum habuisses; ib. V, 108.
advoco: advocantur amici, ... homines honesti; Cluent. 176.
ago: non unum hominem ... in illum cruciatum et crucem egisti; Verr. V, 170.
amando: amandat hominem; Verr. V, 69.
appello: f. **appello,** III. hominem (8 St.) B. I, S. 259, b.
appono: apponitur eis .. accusator Naevius Turpio quidam, ... homo bene appositus ad istius audaciam; Verr. V, 108.
arguo: quos homines ... summi sceleris arguas? Rabir. 26.
armo: f. **armo,** B. hominem (53 St.) B. I, S. 293.
ascribo: Thermitanum aliquem, honestum hominem, (cognitorem ascribit Sthenio); Verr. II, 106.
aspicio: aspicite ... hominem religiosum; dom. 105
audio: f. **audio,** III. hominem (4 St.) B. I, S. 357.
averto: qui ... homines inermos ... armis, viris, terrore ... reppulerit, fugarit, averterit; Caecin. 33.
capio: f. **capio,** II. hominem (3 St.) B. I, S. 451, b.
celo: homines fortasse celasset; Deiot. 18.
centurio: cum homines ... conscribi centuriarique vidissem; Quir. 13.
circumspicio: circumspicite ... hosce ipsos homines; Sulla 70.
circumvenio: cum ... homo innocentissimus pecunia circumventus diceretur; Cluent. 136.
cito: homo dives .. a Verre ... citatur; Verr. V, 16.
coërceo: hominem modestum ... facile coërcet; Verr. I, 134.
cognosco: f. **cognosco,** III. hominem (7 St.) B. I, S. 561, a. — cogo: f. **cogo,** III. homines (27 St.) B. I, S. 563, b. 293.
commemoro: sed quid ego hosce homines ordinesque commemoro? Catil. IV, 6. qui non modo Curiis, Catonibus, Pompeis ... [novis hominibus], sed his recentibus, Mariis et Didiis ... commemorandis iacebant; Muren. 17.
commendo: ignotum hominem ... commendo; Qu. Rosc. 18.
committo: hominem ... custodiae non audet committere; Verr. V, 69.
commoveo: non dubitabat quin ... commovere hominem posset; Verr. I, 126. cum sciamus homines in tantis rebus ... aliqua ratione certa commoveri; imp. Pomp. 43.
comparo: non ut hominem cum homine comparetis; Verr. IV, 121. hominem cum homine ... comparate; dom. 130.
compello: hunc ego hominem ... nisi ex domesticis insidiis in castrense latrocinium compulissem; Catil. III, 17.
complector: alius alios homines, ... ego vos semper complexus sum; Rab. Post. 15.
comprehendo: homines ... comprehensi sunt adductique Lilybaeum; Verr. V, 10. quinque hominibus comprehensis atque confectis; Sulla 33. ut ... hominem .. comprehenderent; Cael. 62.
concito: quos (gradus) ubi accusator concitatis hominibus complerat; Cluent. 93.
condemno: f. **condemno,** II. III. hominem (10 St.) B. I, S. 607, f.
conduco: si quae familia ... homines ... conduxisset; Tull. 27.
conficio: f. **conficio,** II. hominem (3 St.) B. I, S. 614, b.
confirmo: ut hominem confirmare oportet; Cluent. 143.
congrego: qui congregat homines et convocat; Caecin. 59. hominem ad conservandam rem publicam natum in idem Vettii indicium ... congregasti; Vatin. 25.
conicio: Apollonium, hominem locupletissimum, ... in vincla coniecit; Verr. V, 18. indignissimum visum est, homines honestissimos, electos e suis civitatibus, in ferrum atque in vincla coniectos; ib. 107. f. abripio.
coniungo: f. **coniungo** hominem (8 St.) B. I, S. 624, b.
conligo: cum omnis omnibus ex terris homines improbos ... conlegerat; Cael. 14.
conloco: tu homines perditissimos cum gladiis conlocavisti; Phil. II, 15.
conquiro: cum undique nequissimos homines conquisisset; Verr. III, 22.
conscribo: cum vicatim homines conscriberentur, decuriarentur, ad vim incitarentur; Sest. 34. f. centurio.
conservo: studium .. conservandi hominis commune mihi vobiscum esse debebit; Rabir. 4. conservate .. hominem pudore eo; Arch. 31.
consolor: quae consolari hominem in malis posset; Verr. V, 92. quae (spes) sola hominem in miseriis consolari solet; Catil. IV, 8.
constituo: hominem ante pedes Q. Manlii ... constituunt; Cluent. 38.
consumo: hominibus ... rei publicae calamitate consumptis; Font. 42.
contestor: deos hominesque contestans; Verr. IV, 67.
contineo: hominem furentem exsultantemque continui; har. resp. 1.
convoco: f. **convoco** homines (5 St.) B. I, S. 704, a.
corripio: hominem corripi ac suspendi iussit; Verr. III, 57.
damno: f. **damno,** II. hominem (12 St.) S. 2, b.
decipio: novem homines ... induxit, decepit, destituit, adversariis tradidit, ... fefellit; Sex. Rosc. 117.
dedo: videte .. utrum sit aequius hominem honestissimum ... dedi inimicissimis ... nationibus an reddi amicis; Font. 41. est .. homo iste populo Romano deditus; Sest. 110.
deduco: pecunia .., quae potuerit Heium, hominem maxime locupletem, ... ab humanitate ... deducere; Verr. IV, 2. quod homines ... coniuratos ... in campum deduci a Catilina sciebam; Muren. 52. prehendi hominem iussit ad Scaurumque deduci; Deiot. 31. cur homines ... maxime barbaros, Ityraeos, cum sagittis deducis in forum? Phil. II, 112.
defendo: f. **defendo,** III. hominem (10 St.) S. 43, b.
deicio: f. **deicio,** II. hominem (3 St.) S. 52, b.
delecto: quae ... istum hominem ingeniosum ... delectare possent; Verr. IV, 4. signa ... Graecos homines ... delectant; ib. 132. qua re delectant homines ... ludi; Muren. 40.
deligo: Sopatrum, hominem cum domi nobilem tum summo magistratu praeditum, divaricari ac deligari iubet; Verr. IV, 86. cum repente hominem proripi atque in foro medio nudari ac deligari ... iubet; ib. V, 161.
demitto: quo vivos ... demittere homines et subicere flammam solebat; Verr. IV, 73.

depeculor: quod hominem dignissimum tuis moribus ... omni argento ... spoliasti ac depeculatus es; Verr. IV, 37.
deprehendo: hominem P. Quinctii deprehendis in publico; Quinct. 61.
derideo: derisum esse credo hominem amentem a suis consiliariis; Verr. V, 103.
describo: non ... contumeliae causa describam quemquam, praesertim ingeniosum hominem et eruditum; Piso 68.
desidero: pluris esse a Syracusanis ... homines desideratos; Verr. IV, 131.
designo: Cn. Tremellius homo summa religione ..., tres hi homines veteres tribuni militares sunt designati; Verr. a. pr. 30.
destituo: f. decipio.
deterreo: f. **deterreo,** II. hominem (4 St.) S. 82, b.
detraho: qui mihi homines ex provinciis .. detrahendi sint; prov. cons. 1.
dico: dico equitem Romanum, hominem in primis honestum, Q. Minucium; Verr. III, 148. non dico C. Serranum, stultissimum hominem, ... non C. Fimbriam, novum hominem; Planc. 12. frugi hominem dici non multum habet laudis in rege; Deiot. 26.
deligo: sic porro nostros homines diligunt; Verr. II, 7. si qui hominem non diligunt; prov. cons. 29.
dimitto: Epicrates homines multis verbis male ab se acceptos || mulcatos || dimittit; Verr. II, 56. quem hominem ... sine supplicio dimittere non debuisti; ib. III, 141. ut homines servos ... e medio supplicio dimiserit; ib. V, 13. hominem amantissimum sui ... dimittendum esse arbitrabatur? Sulla 57. f. ablego.
divarico: f. deligo.
divello: satius hominem miserum atque innocentem eripi rei publicae, expelli patria, divelli a suis; Fr. B. VII, 10.
do: qui cognitores homines honestos daret; Verr. I, 13. hic tu medicum et haruspicem ... recuperatores dabis aut illum etiam ipsum ... Papirium Potamonem, hominem severum; ib. III, 137.
doceo: docet hominem quid possit fieri; Verr. I, 105.
duco: non duxit homines (Siculos); Verr. III, 58. cum M. Bibulum consulem ... hominem certe nusquam progredientem ... cum eum tu consulem in vincula duceres et ab tabula Valeria conlegae tui mitti iuberent; Vatin. 21. quo errore ductos vidi .. non nullos imperitos homines ... Athenis in numero iudicum; Balb. 30. in quibus homines errore ducuntur; Piso 59.
edo: quem .. potius quam hunc Alfium ... gravissimum hominem ... edidisset? Planc. 43.
effero: qui te hominem per te cognitum ... ad summum imperium per omnis honorum gradus extulit; Catil. I, 28. neque enim ... dignitate homines efferri ita convenit; Sest. 98.
effugio: non solum effugimus .. hominem ... diligentem; Verr. a. pr. 29.
effundo: te tua ... mater pecudem ex alvo, non hominem effuderit || effudit ||; Fr. A. V, 9.
eicio: C. Mevulanum ... Capua praecipitem eiecit, hominem perditum et ... in illa coniuratione versatum; Sest. 9. eicerentur lapidibus homines; Fr. B. VI, 38.
eligo: f. **eligo,** II. hominem (5 St.) S. 195, a.
emitto: existimatis hominem pecuniosum ... e carcere emissum (esse); Verr. V, 24.
emo: homines .. emisti; Sest. 84.
erigo: satis est homines imprudentia lapsos non erigere, urgere vero iacentis aut praecipitantis impellere certe inhumanum est; Rab. Post. 2.
eripio: videntur .. hominem ex rerum natura sustulisse et eripuisse; Sex. Rosc. 71. f. divello.

everto: quem ipsum *hominem* cuperent evertere; Verr. II, 159.
evoco: non eos homines ... evocandos curare oportuit? Verr. I, 84. Pericles Ephesius, homo nobilissimus: Romam evocatus est; ib. 85.
excipio: hosce ego homines excipio et secerno libenter, neque in improborum civium, sed in acerbissimorum hostium numero habendos puto; Catil. IV, 15.
excito: videtis .. hominem per se ipsum .. adflictum ac iacentem ... excitari; har. resp. 50.
exclamo: hic enim vero tu exclamas hominem improbum; Verr. III, 139.
excludo: ceteri, saepe frugalissimi homines, excluduntur; Verr. III, 8.
excutio: qui ... exterarum nationum homines ... excutiant; leg. agr. II, 61.
exinanio: quamquam illi quoque homines sunt ab isto ... exinaniti ac perditi; Verr. III, 199.
exoro: negat illa posse hominem exorari; Verr. I, 138. qui hominem ... avarissimum exoraret; Rab. Post. 21.
expello: f. divello.
exspecto: cur igitur exspectem hominem aliquem? prov. cons. 25.
exturbo: quibus possis hominem e civitate ... exturbare; Muren. 45. quem exturbare homines e possessionibus (solitum esse scimus); Sulla 71.
facio: ne absentes homines in provinciis rei fierent; Verr. II, 95. tot homines honestissimos ... tibi inicissimos fieri nolles; ib. III, 52. fit hic interpres, homo levis atque egens, repente decumanus: ib. 84. ut Apronium et Turpionem, servos homines, ... divites fieri velles; ib. 91. homo certior fit; ib. V, 101. me ... primum hominem novum consulem fecistis; leg. agr. II, 3. ornatum hominem ... aedilem factum esse miraris? Planc. 30. vidit .. pater tuus Appium Claudium, nobilissimum hominem, ... aedilem non esse factum; ib. 51.
fallo: eos homines spes falleret; div. Caec. 4. fefellit hic homines opinio; Verr. IV, 86. neque vero ea res fefellit homines divina mente ... praeditos: leg. agr. II, 90. quod .. homines fefellisti; Sest. 32. f. decipio.
fero: quod ferre novos homines non potuerit; Verr. I, 35. legatos vestros || nostros ||, homines auctoritate tenui, ... exterae nationes ferre vix possunt; leg. agr. II, 45. ferebant in oculis hominem quidam boni viri; har. resp. 48. quamvis frugi hominem ... ferre moleste solemus; Planc. 62.
fingo: finxit te ipsa natura ... ad omnis .. virtutes magnum hominem; Muren. 60.
fugio: neque hoc Q. Catulum hominem sapientissimum ... fugit; Verr. a. pr. 44. verum hominem amentem hoc fugit; ib. IV, 27.
fugo: f. averto.
fundo: quae te beluam ex utero non hominem fudit; Piso fr. 5.
habeo: homines disertissimos ... (habet); Quinct. 7. hominem longe audacissimum .. habuimus ... C. Fimbriam et insanissimum; Sex. Rosc. 33. tot homines habet; ib. 134. se habere hominem potentem; Verr. a. pr. 40. circum pedes autem homines formosos (haberet); ib. I, 92. iste ... in consilio habebat homines honestos; ib. II, 70. hunc hominem in iudicum numero habebimus? ib. 79. habeo ex eis, qui adfuerunt, quos producam, quibus hoc committam, homines honestissimos; ib. 175. ad minores civitates habebat alios ... nequam homines et improbos; ib. III, 84. Albam habebo iudicem, eum hominem; ib. 146. cum ... mecum duos frugalissimos homines scribas haberem; ib. 182. habemus hominem in fetalium manibus educatum; ib. V, 49. quod homo minus idoneus habetur; Caecin. 24. habetis hominem singulari pudore ... amplissimum totius Etruriae [hominem], in utraque fortuna cognitum || cognita ||; ib. 104. cum haberet haec res publica Luscinos ... homines ... patientia

paupertatis ornatos; leg. agr. II, 64. ad certas res conficiendas certos homines delectos ac descriptos habebat; Catil. III, 16. habetis ... omnis homines, universum populum Romanum ... unum atque idem sentientem; ib. IV, 19. habere eruditissimum hominem Panaetium domi; Muren. 66. (ei) graves et magni homines habebantur; Sest. 105. habeo ... L. Lucceium, sanctissimum hominem et gravissimum testem; Cael. 54. si ... homo habendus est (is); Phil. XIII, 2. ſ. adservo. excipio.

hortor: itaque hortari homines coepit; Verr. II, 90.

iacto: iactatur domi suae vir primarius || primus || et homo honestissimus || et .. honestissimus ||; Verr. I, 67.

ignoro: qui ... hominem ignorat; Flacc. 46.

imitor: ut imitetur homines eos; div. Caec. 28.

immitto: immittentur homines; Verr. I, 78

immuto: quae (epistula) totum immutarat hominem; Verr. II, 64.

impello: luxuries .. hominem et aeris alieni magnitudo ... impulerunt; Sex. Rosc. 39. qui .. non nullos agrestis, homines tenuis atque egentis, in eandem illam spem ... impulerunt; Catil. II, 20. qui barbaros homines ad bellum impelleret; Sulla 36. quod audaces homines ... nutu impelluntur et ipsi ... contra rem publicam incitantur; Sest. 100. quae res hominem impellit; ib. 134. voltus ... in fraudem homines impulit; Piso 1. ſ. erigo.

imploro: illa deos hominesque implorante; Verr. I, 153.

incito: ſ. conscribo. impello; Sest. 100.

increpo: qui C. Caesarem, mitem hominem et a caede abhorrentem, saepe increpuit; Sest. 132.

inculco: M. Laterensem (inculcarisne) hominem ... de re publica cogitantem? Vatin. 26.

induco: si unum hominem deterrimum poeta ... fictis vitiis .. deformatum vellet inducere; har. resp. 57. ſ. decipio.

infatuo: ut hominem stupidum ... infatuet mercede publica; Phil. III, 22.

inretio: cum ... homines .. negotii gerentis iudiciis .. inretires; Vatin. 12.

insequor: cum Aurius ... clamore hominem ac minis insequi coepisset; Cluent. 24.

interimo: quos ... honestissimos .. homines ... crudelissimis exemplis interemit propudium illud; Phil. XIV, 8.

interrogo: M. Aebutium ... prudentissimum hominem ... nihil interrogas? Flacc. 93.

invenio: tu ... invenies hominem; Quinct. 72. T. Caelium ..., hominem non obscurum, ... inventum esse .. iugulatum; Sex. Rosc. 64. quod ... ille [pater istius] invenerat homines; Verr. II, 96. cum hominem invenire nequam neminem posses; Font. 39. homines in piscina inventi sunt; Cluent. 180. invenient hominem apud sororem tuam occultantem se; dom. 83. hominem invenire ista labes ... neminem potuit; ib. 107.

iudico: Atilium ... hominem turpissimum ... iudicares; Sex. Rosc. 50. quaeretis ex quo genere hominem istum iudicetis; Verr. I, 45.

lacesso: ut intellegere posset Brutus, quem hominem ... quibus facetiis praeditum lacessivisset; Cluent. 141.

laedo: non homines laedit; Caecin. 70.

lego: hominem suae civitatis in primis honestum, ... Andronem Centuripinum, legarunt ad Apronium; Verr. III, 114.

lego: ille legit aleatores, legit ... Cydam Cretensem, ... hominem audacissimum; Phil. V, 13.

levo: ut homines populares ... supplicio aut exsilio levarentur; Verr. V, 13.

libero: homines nocentissimi ... iudicio liberati; Verr. a. pr. 13. haec lex eos homines fortunis locupletat, invidia liberat; leg. agr. II, 68.

loco: duae sunt artes, quae possunt locare homines in amplissimo gradu dignitatis; Muren. 30.

locupleto: ſ. libero; leg. agr. II, 68. I, 1. facit; Sex. Rosc. 137.

macto: homines bonorum inimicos, hostis patriae ... aeternis suppliciis vivos mortuosque mactabis; Catil. I, 33.

mitto: se homines certos ... in Siciliam ... esse missurum; Verr. II, 96. cum vero ... homines .. certos domo misisset; ib. 98. hominem missum ab isto scitote esse Messanam de legatis unum; ib. IV, 18. tum iste continuo mittit homines certos Melitam; ib. 39. regem ... statim certos homines ... misisse; ib. 103. symphoniacos homines sex cuidam amico suo ... muneri misit; ib. V, 64. quod ceteros in provinciam eius modi homines cum imperio mittimus; imp. Pomp. 13. qui diceret non oportere mitti hominem privatum pro consule; ib. 62. summos homines ... deprecatores huius periculi missos videtis; Balb. 41. cum ad nos Cotylam mitteret ... hominem aedilicium; Phil. VIII, 24. at hominem dignum mittent; ib. XI, 25. ſ. duco.

miror: illos homines sapientissimos ... miror; har. resp. 46.

moneo: monet hominem; Verr. II, 69. ea monet alienum hominem; ib. III, 157. ille hominem mihi amicissimum, Cn. Pompeium, monebat; Sest. 133.

moveo: non movit hominem; Sest. 88.

muto: hoc ... locum tantum hominesque mutarat; Verr. IV, 72.

neco: cum tot homines innocentes necarit; Verr. I, 9. Callisthenem, doctum hominem, ... ab Alexandro necatum (esse); Rab. Post. 23. si tempus est ullum iure hominis necandi; Milo 9. quia non alio facinore clari homines ... necantur; ib. 17.

nomino: cum hominem nomino; Quinct. 41. quem ego hominem ... nominatum volo; Verr. a. pr. 18. quod hominem non nominat; ib. I, 116. hominem innocentem et summa prudentia praeditum nominas; ib. III, 214. si velim nominare homines; ib. IV, 14. qui sunt homines a Q. Metello fratre ... palam nominati; dom. 13.

noto: cum florentem hominem ... L. Saturninum, censor notasset; Sest. 101. accusatio crimen desiderat ... [hominem ut notet]; Cael. 6. senatus ... hominem notavit; Milo 31.

novi: qui non norat hominem; Sex. Rosc. 105. profecto, si recte homines novi, non mentientur; Verr. II, 175. hominem nostis; ib. V, 65. quod hominem norant; Cluent. 78. nosti optimos homines; Ligar. 32. qui optime nostros homines novit; Deiot. 23. num denique homines (novit)? Phil. V, 13.

nudo: ſ. deligo.

obstupefacio: obstupefactis hominibus ... (plausus) compressus est; Deiot. 34.

occido: cum ... Sex. Roscius, homo tam splendidus ... sit occisus; Sex. Rosc. 20. ut homines ... occiderentur; ib. 80. homines impune occidebantur; ib. 93. nullum modum esse hominis occidendi; ib. 100. hominem occidendum curavit; ib. 103. homo occisus est; ib. 128. vis hominem occidere; ib. 145. non oportere esse cuiquam ... hominis occidendi potestatem; Verr. I, 72. cum hominem constaret occisum; ib. 74. ut homo occideretur; Tull. 9. quo tempore possent ... homines occidere; ib. 12. nostri testes dicunt occisos homines; ib. 24. ut homines M. Tullii occiderentur; ib. 25. occidunt homines; ib. 34. nec homo occidi ... sine dolo malo potest; ib. 34. dicis oportere quaeri homines ... occisi essent necne; ib. 38. non visum esse maioribus nostris .. indignum ... hominem occidi; ib. 49. noluerint maiores nostri ... hominem occidi; ib. probabis ... homines ... te ... potuisse occidere; ib. 53. occisis hominibus; Cluent. 181. qui hominem occidit; Rabir. 19. qui cum telo occidendi hominis causa fuit; ib. si .. occisus est a piratis Adramytenus homo nobilis; Flacc. 31. qui a se hominem occisum esse fateatur; Milo 7. cum de homine occiso quaeratur; ib. 8.

cum videat .. gladium nobis ad hominem occidendum ab ipsis porrigi legibus; ib. 9. quae (lex) non hominem occidi, sed esse cum telo hominis occidendi causa vetat; ib. 11. ut ... non hominis occidendi causa habuisse telum iudicaretur; ib. qui hominem occidisset; Phil. II, 22. aut hominem occidit; ib. VIII, 27. si iudicaveritis ... hominem occidi; Fr. C. 31.

occulto: quid accidit cur tanto opere iste homo occultaretur? Verr. V, 65.

odi: quod hominem odisset; Cluent. 85.

offendo: labor offendit ‖ fiendi, confitendi ‖ homines; Cael. 46.

oppono: ad omnis introitus ... armatos homines opponit; Caecin. 21. armatos homines opposui; ib. 31.

opprimo: ut mihi non unus homo .. opprimendus sit; div. Caec. 26. qui ... hominem prudentissimum pecunia oppressum esse arbitrarentur; Cluent. 77. Q. Metellus ... opprimet hominem; Catil. II, 26. ut hominem sibi carissimum ... vestris oppressum sententiis audiat; Balb. 64.

orno: cum .. ne de venalibus quidem homines electos, sed ex ergastulis emptos nominibus gladiatoriis ornarit; Sest. 134.

oro: Oppianicus .. orare hominem coepit; Cluent. 68.

paenitet: ut illum hominem perditissimum ... provinciae paeniteret; Sest. 60.

paro: homines ... parasti; Sest. 84.

percutio: securi esse percussos homines innocentis; Verr. I, 76. a quo cognostis nobilissimos homines atque innocentissimos securi esse percussos; ib. IV, 144. Hermippum, hominem eruditum, ... percussit; Flacc. 46.

perdo: f. abicio. exinanio.

perduco: hominem ad HS LXXX perducit; Verr. II, 69.

persequor: hominem .. audacissimum ... bello censui persequendum; Phil. VI, 2.

pertimesco: hosce homines minime puto pertimescendos; Catil. II, 18.

perturbo: isdem rebus est perturbatus homo longinquus; Deiot. 10.

pono: frugi igitur hominem ... et in omnibus vitae partibus moderatum ac temperantem ... videtis positum in vestra fide ac potestate; Font. 40. posuit Scatonem illum, hominem sua virtute egentem; dom. 116.

posco: qui ... M. Octavium Ligurem, hominem ornatissimum, ... poscere pecuniam non dubitarit; Verr. I, 127.

possideo: sed brevi tempore totum hominem ... possederat; Verr. III, 158.

praeficio: quantam (multitudinem) ... in eodem homine praeficiendo videmus; imp. Pomp. 69. seditiosos homines rei publicae praeficiebant; Flacc. 16.

praetereo: Saxam .. Decidium praeterire qui possum, hominem deductum ex ultimis gentibus? Phil. XIII, 27.

prehendo: f. deduco.

profero: at homo inertior, ignavior ... proferri non potest; Verr. II, 192. non hominem potentem aliquem ... proferam; Cluent. 126.

prohibeo: censorem, hominem sanctissimum, simulacrum Concordiae dedicare pontifices ... prohibuerunt; dom. 137.

proicio: homines foeneos in medium ad temtandum periculum proicit ‖ proiectos ‖; Fr. B. VI, 1.

proripio: f. deligo.

proscribo: cum proscriberentur homines; Sex. Rosc. 16.

prosequor: iste .. hominem verbis vehementioribus prosequitur; Verr. II, 73.

prosterno: ut tertius dies sic hominem prosterneret; Verr. I, 20.

pudet: quid pudeat hominem ... sine rubore? Fr. B. XV, II, 6.

pulso: sex lictores circumsistunt ... ad pulsandos verberandosque homines exercitatissimi; Verr. V, 142.

puto: hominem prae se neminem putet; Sex. Rosc. 135. Caecilium istum magnum hominem putabat? Deiot. 23. hunc .. hominem putem; Phil. III, 12. hunc ipsum, mihi hominem familiarissimum, ... consulem non putarem; ib. VII, 5.

quaero: ut perspicuum .. esse posset, hominem ab isto quaesitum esse; Verr. a. pr. 6.

rapio: rapientur homines in haec iudicia; Rab. Post. 18.

recipio: Rudinum hominem maiores nostri in civitatem receperunt; Arch. 22. ‚ceterae civitates omnes non dubitarent nostros homines ‖ omnes ‖ recipere in suas civitates; Balb. 29.

reddo: homines sceleris ... damnati, ad supplicium traditi, ad palum adligati ... soluti sunt et Triocalino redditi; Verr. V, 11. sit aequius hominem honestissimum ... reddi amicis; Font. 41. f. dedo.

reformido: homines maritimos non plane reformidat; Verr. V, 69.

relaxo: homines ... interdum animis relaxantur; Phil. II, 39.

relevo: ut saepe homines aegri morbo gravi ... relevari videntur; Catil. I, 31.

relinquo: ibi hominem ingenuum ... fumo excruciatum semivivum reliquit; Verr. I, 45. multos formosos homines reliquit; ib. 91. ergo iste homo ex eius modi civitate ... testis relinquetur? ib. V, 105.

removeo: ipse Sulla ... ab se hominem ... removit; Verr. I, 38. sin hominibus remotis de causa quaeritis; Caecin. 104.

repello: homines audacis ab eius templi aditu ... reppulisti? dom. 54. f. averto.

reperio: non reperietis hominem timide ... ligurientem; Verr. III, 177. praeterea (reperietis) C. Marium, P. Didium, Q. Catulum, P. Crassum, non litteris homines ad rei militaris scientiam sed rebus gestis ac victoriis eruditos; Font. 43. neminem reperietis nisi forte eius modi hominem; Cluent. 185. quia perraro grati homines reperiantur; Planc. 4.

requiro: etenim ille requisisse etiam dicitur Archimedem illum, summo ingenio hominem; Verr. IV, 131. quam ob rem ille nescio quis sapiens homo ... ad res iudicandas requiratur; Font. 25.

reservo: quam ob causam hominem reservasti? Verr. V, 67. hominem ipsum ad dubia rei publicae tempora reservandum ... putatis? Font. 42.

restituo: ut cuncti ... ad me unum, hominem fractum et prope dissipatum restituendum ... venirent? sen. 24. hominem omnium nequissimum ... condemnatum qui integrum restituit; Phil. II, 56.

retineo: quem ego hominem iudicem non retinuissem; Verr. a. pr. 31. hospes ... hominem ... retinere coepit; ib. I, 64. homines ... redditi alii sunt, alii etiam nunc retinentur; ib. 93. retinete hominem in civitate; ib. II, 76. ut ex eo genere homines ... diligenter vobis retinendos existimetis; Font. 42. quem ad modum ... hominem ... summa auctoritate praeditum, levatum iniuria, civem retinere possemus; Caecin. 102. homines impios ... odium retinebat ‖ tenebat ‖; dom. 92.

rideo: sua contio risit hominem; har. resp. 8.

secerno: excipio.

sequor: hominem sum secutus privato consilio; Marcell. 14. quam nequam hominem secutus esset; Phil. II, 61.

sollicito: sollicitant homines imperitos Saxa et Cafo ‖ Saxae et Cafones ‖; Phil. X, 22.

solvo: f. reddo.

specto: ‚si homines ipsos spectare convenit; Font. 27.

spolio: ut homo consularis exclusus miser ... spoliaretur beneficio et aequitate legis tuae; Vatin. 27. amicissimum hominem si honestate spoliatum audierit; Rab. Post. 44. f. depeculor.

stimulo: ut .. fames stimularet homines; dom. 12.

subicio: f. demitto.

sublevo: a defendendis hominibus sublevandisque discedere; div. Caec. 5.

suborno: hominem multorum hospitem, Ambivium quendam, ... subornatis; Cluent. 163.

sumo: homines notos sumere odiosum est; Sex. Rosc. 47.

supero: quis M. Scaurum, hominem gravissimum, ... a Q. Maximo (superari posse arbitratus est)? Muren. 36. quos homines si ... vi armisque superassem; Sest. 39.

suspendo: f. corripio.

teneo: manifestis in rebus hominem iam teneri videbitis; Verr. II, 181. qui C. Matrinium .. summa virtute hominem, ... tenuit; ib. III, 60.

terreo: nolite ... putare ... homines consceleratos impulsu deorum terreri; Piso 46.

testor: ego omnis homines deosque testor; Caecin. 83. omnis homines deosque testor; Rab. Post. 15. testabor semper deos hominesque quid sentiam; Phil. VII, 20.

tollo: demonstrant ... hunc hominem ... de medio tolli posse; Sex. Rosc. 20. memini .. illum hominem aedilicium iam praetorem ... constitutum ... de civitate esse sublatum; Cluent. 79. hominem veneno .. sustulit; dom. 115. f. eripio.

trado: isti ipsi equites Romani ... splendidi homines ... vincti Apronioque traditi sunt; Verr. III, 37. consularem hominem consulari imperio provinciam Asiam obtinentem Samiario .. tradidit; Phil. XI, 5. f. decipio.

traduco: miserum atque iniquum ex agro homines traduci in forum; Verr. III, 26.

vador: hominem in praesentia non vadatur; Quinct. 23.

verbero: deinde iubet undique hominem vehementissime verberari; Verr. V, 161. f. pulso.

vexo: idem Domitius M. Silanum consularem hominem quem ad modum tribunus pl. vexavit? Fr. B. VII, 6.

video: cum homines viderent; Verr. II, 4. cum videbas [in contione] eos homines; ib. III, 187. vidistis hominem; ib. IV, 92. [hominem] in tanto conventu .. vidi neminem; ib. V, 65. eum cum illa auctoritate *hominem* miseria videres praeditum; ib. 108. ecquem hominem vidimus? Font. 24. equites Romanos, homines honestissimos, laudatores videtis; Cluent. 197. quem hominem ut ... Romae contemptum, abiectum videbamus; leg. agr. II, 93. cum ferro et facibus homines tota urbe volitantis vidistis; sen. 7. quem vos ... ducem vidistis, hominem sine re, sine fide; Cael. 78. putavi austerum hominem, putavi tristem, putavi gravem, sed video adulterum; Fr. A. V, 11.

vinco: tot homines ... prudentia consilioque vicisti; Verr. III, 15. maiores ... Carthaginiensis, homines in maritimis rebus exercitatissimos paratissimosque, vicerunt; imp. Pomp. 55. perdidimus hominem magnificeque vicimus; Catil. II, 1.

violo: idem .. deos hominesque ... violavit; har. resp. 43. quod quemquam clarum hominem atque optime de re publica meritum ... violari facile patiuntur; ib. 46.

voco: ut homo singulari cupiditate ... praeditus ... in iudicium vocaretur; div. Caec. 6. eo vocari homines honestissimos; Verr. III, 65. Archagathum Haluntinum, hominem ... nobilem, vocari iussit; ib. IV, 51. novi quidam homines in suspicionem vocati sunt? Cluent. 182. prudentissimum hominem, nobilissima familia natum, optime de re publica meritum, in discrimen omnium fortunarum vocavisti? Flacc. 81. ad integritatem maiorum ... hominem vocabant; Sest. 21. an hic ... consularem hominem admodum adulescens in iudicium vocavisset? Cael. 47. qui hominem consularem ... in iudicium vocarit; ib. 78.

urgeo: f. erigo.

ohne Verb: versutissimum hominem et in fallendo exercitatissimum; Fr. A. III, 10. qua Q. .. Curium hominem quaestorium; Fr. B. VIII, 22.

2. Genetiv: puto: contendere de re publica ... magnorum hominum semper putavi; Balb. 60.

sum: perditissimi est .. hominis; Sex. Rosc. 112. ut haec laus ... non solum hominum, verum etiam temporum illorum esse videatur; Verr. I, 56. Africani est hoc, hominis liberalissimi; ib. II, 28. exponam vobis breviter quid hominis sit; ib. 134. illud considerati hominis esse putavit; Caecin. 1. hoc constantis (hominis esse putavit); ib. omnes (orationes) ... causarum ac temporum sunt, non hominum; Cluent. 139. illud est hominis magni; ib. 159. deponere, esset hominis et astuti et ingrati; Muren. 8. improbi .. hominis est mendacio fallere; ib. 62. illud vero est hominis ingrati tacere; dom. 30. qui (stips) quorum hominum esset nesciremus; har. resp. 5. hominis non esset, ... redarguere nostrum mendacium; Ligar. 16. quid .. est minus ... hominis? Phil. II, 9. non illa .. luxuriosi hominis, sed .. abundantis erant; ib. 166. domum recipere legatum hostium ... hominis est nihil de dignitate, nimium de periculo cogitantis; ib. VIII, 29. immoderati .. hominis et turbulenti (est); ib. X, 23. cuiusvis hominis est errare; ib. XII, 5.

venit in mentem: venit mihi in mentem M. Catonis, hominis sapientissimi; Verr. V, 180.

videor: si hoc magni cuiusdam hominis ... videtur; prov. cons. 44.

3. Dativ: absum: quid .. abest huic homini? Balb. 9.

accido: quae .. homini ... gravior poena accidere potuit? prov. cons. 14. quicquid homini accidere possit; Phil. XI, 7. scio .. quidvis homini accidere posse; ib. XII, 24.

adfero: si quam coniecturam adfert hominibus ... figura; Qu. Rosc. 20. quantum (facultatis) homini vigilanti ... prope cotidiana dicendi exercitatio potuit adferre; Pomp. imp. 2. ista nostra adsiduitas .. nescis quantum interdum adferat hominibus fastidii; Muren. 21.

adimo: hominibus ... ademit misericordiam; Sex. Rosc. 154. consulari homini P. Clodius ... civitatem adimere potuit; dom. 79.

admoveo: quos stimulos admoverit homini studioso .. victoriae, sed tamen nimium communem Martem belli ... metuenti; Sest. 12.

adsigno: nec vero id homini quisquam ... adsignandum putavit; Rab. Post. 27.

aestimo: C. Catoni, consulari homini, ... HS VIII milibus lis aestimata sit; Verr. III, 184.

ago: agit hominibus gratias; Verr. V, 161.

antefero: quis dubitet de foederibus ... hominibus ‖ omnibus ‖ iuris peritissimis imperatores nostros anteferre? Balb. 45.

aufero: ut HS CCCC milia duobus hominibus ‖ nominibus ‖ auferret; Verr. II, 26. quam multis istum putatis hominibus honestis de digitis anulos abstulisse? ib. IV, 57.

augeo: vitium ventris et gurgitis non modo non minuit aetas hominibus, sed etiam auget; Cael. 44.

committo: committere igitur eum non fidelissimis hominibus noluit; Verr. V, 84. committite ... his hominibus haec omnia; leg. agr. II, 65. rem publicam vigilanti homini ... commisistis; ib. 100. Trallianos Maeandrio causam publicam commisisse, homini egenti; Flacc. 52.

comparo: hunc homini alienissimo ... laudationes ... comparare; Verr. IV, 147.

concedo: nobiles ... eis hominibus ... ornamenta sua concedant necesse est; Sex. Rosc. 139.

condono: obsecrat ne se ... Oppianico, homini nefario, condemnato ... condonetis; Cluent. 201. confirmo ... condonari certis hominibus omnia; leg. agr. II, 15. apothecae totae nequissimis hominibus condonabantur; Phil. II, 67.

conloco: homini levi et subito filiam conlocavit; Piso fr. 4.

constituo: in eo iudicio, quod hominibus ad suas res repetendas est constitutum? Verr. IV, 71.

credo: nega ... equiti Romano, homini honesto ... credi oportere; Qu. Rosc. 43. sustinebunt tales viri se ... tot hominibus honestissimis ... non credidisse? Verr. I, 10. credent omnes ... tribus homini gravissimo ..; ib. 14. homini credidisse ... videremini; ib. III, 224. homini sceleribus ... contaminatissimo nihil esse credendum; prov. cons. 14.

debeo: quantum (laudis) forti viro et sapienti homini ... debeatur; imp. Pomp. 20. hi ... aliquid se ... notis hominibus debere confitebuntur; leg. agr. II, 21. huic ego homini ... tantum debeo, quantum hominem homini debere vix fas est; Quir. 17. ut is ... poenas dis hominibusque meritas debitasque persolvat; Phil. XI, 29.

defero: homini ille honorem ... deferebat; Piso 2.

denego: videbor ... honorem homini amicissimo denegavisse; Phil XI, 19. huic ego homini ... denuntio; div. Caec. 25. homini Romae in foro denuntiat; Caecin. 19.

desum: qui his hominibus ad vere referendum aut fidem putet aut ingenium defuisse; Sulla 42.

detraho: honorem debitum detraxerunt non homini, sed ordini; Verr. IV, 25.

dico: homini ... familiarius dixi; Quinct. 77. superbum est enim ... dicere praetorem ... homini honesto; Verr. IV, 45.

dispertio: a quibus initia ... humanitatis hominibus ... dispertita esse dicuntur; Verr. V, 187.

distribuo: quaesivi ex eo ... quibus hominibus ... illum agrum esset distributurus; leg. agr. II, 79.

do: negotium dat illis suis comitibus, nequissimis turpissimisque hominibus; Verr. I, 63. etenim erat iniquum homini proscripto quicquam dari; ib. 123. Petrini ... P. Naevio Turpioni, homini improbissimo, ... HS LII dare coacti sunt; ib. III, 90. quorum legatis, hominibus nobilissimis, Androni et Artemoni, senatus ea mandata dedit; ib. 108. potestas erat isti, homini integro, ... data; ib. 140. videte quam infinitam istis hominibus licentiam ... daturi sitis; ib. 220. Siculone homini legati ... potestatem ... dari? ib. V, 83. si .. mihi, non copioso homini ad dicendum, optio detur; Caecin. 64. quid tam praeter consuetudinem quam homini peradulescenti ... imperium atque exercitum dari, Siciliam permitti atque Africam? imp. Pomp. 61. ne hominibus levitate Graecis, crudelitate barbaris civem ... dederitis; Flacc. 24. homini ... turpissimo ... quis imperium infinitum dedit? dom. 23. cum hominibus enervatis ... consulatus ... esset datus; Sest. 24. cervices tribunus plebis privato, praestantissimus vir profligatissimo homini daret; ib. 89. homines .. ad deos nulla re propius accedunt quam salutem hominibus dando; Ligar. 38. ſ. dispertio.

evenio: ut eis .. hominibus ... ea res fauste, feliciter prospereque eveniret; Muren. 1.

expetendum est: cum omnia semper ad dignitatem rettulissem nec sine ea quicquam expetendum esse homini in vita putassem; Sest. 48. quae (res) sint homini expetendae; Piso 68.

facio: Eupolemo Calactino, homini nobili, ... non idem fecit? Verr. IV, 49. quid huic tu homini facias? Caecin. 30.

fero: tanto scelere astrictis hominibus statuerunt nihil a se adiumenti ... ferri oportere; Sulla 82.

gero: morem homini gessi; Cluent. 145.

gratificor: num alicui gratificabatur aut homini aut ordini? Fr. B. VI, 86.

habeo: ut honorem hominibus habitum in monumentis eius modi ... consecrari arbitrentur; Verr. II, 158. qui honos non homini solum habetur; ib. IV, 25. honos haberi homini ... videtur? leg. agr. II, 60.

haereo: potest hoc homini .. haerere peccatum? Qu. Rosc. 17.

ignosco: ignosci oportere ei homini; Sex. Rosc. 51. Metello, homini sapienti, prorsus non possum ignoscere; Verr. II, 162. Postumo non ignoscam, homini mediocriter docto; Rab. Post. 23.

impendeo: cum multa et varia impenderent hominibus genera mortis; Phil. XIV, 34.

incido: sane homini praeter opinionem improviso incidi; Verr. II, 182.

indico: cum bellum ... dis hominibusque indixissent; Verr. I, 48. ut ab isto ... hominibus ... bellum indictum putaretur; ib. IV, 72.

ingenero: non ingenerantur hominibus mores .. a stirpe generis; leg. agr. II, 95.

inicio: iste hominibus miseris ... inici catenas imperat; Verr. V, 106. hic tum iniectus est hominibus scrupulus; Cluent. 76.

inrogo: vetant XII tabulae leges privatis ||privis|| hominibus inrogari; dom. 43.

irascor: di .. hominibus irasci ... consuerunt; Qu. Rosc. 46. cum homini sit iratus; Phil. VIII, 18.

largior: quae aut fortuna hominibus aut natura largitur; Verr. IV, 80.

licet: ut hominibus ne oblivisci quidem ... liceret; Verr. III, 186. quibus hominibus ... in re publica versari liceret; ib. V, 152. sin hominibus tantum licere iudicas; Phil. XIII, 15. hominibus maioribus natu ne in suis quidem praediis impune ... liceat esse; Fr. B. XIII, IV, 2.

maledico: male dic Titio Sabino, homini Reatino; Sest. 80.

mando: populum Romanum hominibus novis industriis libenter honores mandare semperque mandasse; Verr. IV, 81.

mereo: ſ. debeo; Phil. XI, 29.

minor: iste homini minari acerrime coepit; Verr. IV, 66. nisi vehementius homini minatus essem; ib. 149.

minuo: ſ. augeo.

mitto: mittit homini munera satis large haec ad usum domesticum; Verr. IV, 62.

moveo: si mihi homini vehementer occupato stomachum moveritis; Muren. 28.

navo: qui hominibus potentibus, gratiosis, desertis, ... ultro se offerre soleant, operam navare, testimonium polliceri; Cael. 21.

noceo: si Iuppiter ... hominibus nocuit; Sex. Rosc. 131. ne quid nostris hominibus istae gentes nocere possint; Font. 45.

nuntio: ubi hoc quaestori Caecilio, ... homini aequissimo, nuntiatum est; div. Caec. 56. nova res ... nuntiatur ... P. Titio tutori, homini frugalissimo; Verr. I, 135.

obicio: homini .. Phrygi ... fiscinam ficorum obiecisti; Flacc. 41.

obtempero: hominibus stultis obtemperari non oportere; Caecin. 68.

offero: ſ. navo.

optandum est: quod ne optandum quidem est homini; sen. 3. si nihil est homini magis optandum; Quir. 2.

paco: L. Visidio ... homini in primis ornato atque honesto ... huic ... poteritne esse pacatus Antonius? Phil. VII, 24.

parco: si homini scelerato pepercissent; Verr. I, 69. huic homini parcetis igitur; ib. 81. pepercit homini amico; ib. III, 153.

pateo: huic homini si cuius domus patet; Verr. III, 8. qui (orbis terrarum) semper nostris homi-

nibus maxime patuit; ib. V, 168. qui (honos) semper patuerit hominibus ortis ... equestri loco; Planc. 17.

permitto: fatebere ... te eos magistratus hominibus ... permisisse? Verr. II, 137. videretis quibus hominibus ... potestatem permitteretis; leg. agr. II, 63. f. do. imp. Pomp. 61.

placeo: Cannutio, perito homini, ... placuit repente pronuntiari; Cluent. 73. placuit homini prudentissimo; Balb. 63.

polliceor: f. navo.

praefero: se M. Seium ... homini nobilissimo ... M. Pisoni praetulisse; Planc. 12. quem vos a se ortum hominibus nobilissimis ... praetulistis? Phil. VI, 17.

praepono: ut nobilissimis hominibus longe praeponerer; leg. agr. II, 7.

probo: hominibus tali prudentia praeditis certe probavissem; Cluent. 131.

propono: quibus (legibus) Latinis hominibus erat propositum aliqua ex re praemium civitatis? Balb. 54.

reddo: non opinor negaturum esse te homini honesto, ... L. Curidio, te argentum ... reddidisse; Verr. IV, 44.

refero: quando .. ego huic homini ... (gratiam referam)? sen. 24.

refragor: ne refragari homini amicissimo ac de me optime merito videar; Phil. XI, 20.

relinquo: huic homini ... vitae et sanguinis tantum relictum esse (scitote); Verr. III, 56. vitam solam relinquit nefariis hominibus; Catil. IV, 8.

resisto: ut ... hominibus resistatis; Sex. Rosc. 12. si istis hominibus resistetis; ib. 138. si ... acrimoniam ceperis ad resistendum hominibus audacissimis; Verr. a. pr. 52. qui homini clarissimo, ... M. Druso, restiterunt; Cluent. 153.

respondeo: homini quae visa sunt ... respondit; Verr. II, 73. itaque homini improbissimo respondent Agyrinenses; ib. III, 68. respondi homini, ut potui; ib. IV, 147. M. Catoni, homini in omni virtute excellenti, ... respondebo; Muren. 54. idem tribuno plebis, potentissimo homini, M. Druso, sed multa in re publica molienti ... respondit; Planc. 33.

satis facio: ut .. Considius .. satis facere hominibus non posset; Ligar. 2.

servio: ut non modo homini nemini ... servias; Sulla 25.

statuo: statui ... modum ... C. Numitorio ... primo homini; Verr. V, 163.

studeo: quamquam multi boni adulescentes illi homini nequam ... studuerunt; Cael. 10.

subvenio: propterea quod homini iam perdito ... subvenisti; Verr. IV, 37.

succenseo: succenses .. huic A. Plotio, ornatissimo homini; Planc. 17.

sum: si est homini honesto locus in civitate; Quinct. 94. (haec) erunt homini minime malo? div. Caec. 45. quod est Graecis hominibus in proverbio; Verr. I, 53. intellegetis enim nullis hominibus quemquam tanto odio quanto istum Syracusanis et esse et fuisse; ib. II, 15. certe huic homini spes nulla salutis esset; ib. III, 168. neque .. illi hostes hominibus (erant); ib. IV, 112. nisi arbitramini L. Crasso, Q. Scaevolae, C. Claudio, potentissimis hominibus, .. commercium ... cum Graecis hominibus non fuisse; ib. 133. aditus omnis hominibus ... non modo disiunctus sed etiam clausus fuit || clausus est ||; ib. V, 6. hoc dico, eandem tum fuisse P. et L. Cominiis, ... honestis hominibus et disertis, controversiam cum Staieno; Cluent. 100. querimur saepe hominibus novis non satis magnos ... esse fructus; ib. 111. hominibus ignominia notatis ... in curiam reditus esset; ib. 119. num vobis ... otiosis hominibus in hoc numero locum fore putatis? leg. agr. II, 77. quod si id crimen homini novo esse deberet; Muren. 17. parens tuus ... reo de pecuniis repetundis Catilinae fuit advocatus, improbo homini; Sulla 81. atque ut sciatis non hominibus istum ... hostem semper fuisse; dom. 66. hominibus iniuria tui stupri inlata in ipsos dolori non fuit; har. resp. 38. quae potest homini maior esse poena? ib. 39. non invenio quae latebra togatis hominibus esse possit; Cael. 62. utrum .. amicitias clarorum virorum calamitati hominibus an ornamento esse malitis; Balb. 65. P. Rutilius, qui documentum fuit hominibus nostris virtutis; Rab. Post. 27. satis multa hominibus non iniquis haec esse debent; ib. 45. quisnam esset ... tam dis hominibusque hostis; Phil. II, 64. quid homini .. Arpinati cum Baiis, agresti ac rustico? Fr. B. XIII, iv, 2.

timendum est: ut intellegatis nihil esse homini tam timendum quam invidiam; Cluent. 7.

trado: homini taeterrimo ... nonne .. populos liberos ... tradidisti? dom. 23. tu ... homini egentissimo ... omnis mancipes ... tradidisti? ib. 25.

tribuo: quod homini tribuendum sit; Caecin. 104. homini plus tribui quam nescio cui necessitati; prov. cons. 28. sententia mea ... si dignitas agitur Caesaris, homini tribuam; ib. 47. ut ... plus homini quam deae tribueretur; Balb. 9.

vendo: Brogitaro Gallograeco, impuro homini, ... fanum .. vendideris? har. resp. 28. fanum ... venditum (est) ... Brogitaro, impuro homini; Sest. 56. quam hic immunitatem ... non .. singulis hominibus ... vendidit? Phil. III, 10.

venio: nam quid homini potest turpius ... usu venire? Quinct. 49. minime esse credendum homini tam ingenioso ... non venisse in mentem; Cael. 53.

videor: id hoc veri similius Graecis hominibus videbatur; Flacc. 14. quod (supercilium) .. hominibus non supercilium ... videbatur; Sest. 19. quae lex privatis hominibus esse lex non videbatur; Piso 30.

4. **Ablativ**: adfluo: celebri .. urbe et ... eruditissimis hominibus ... adfluenti; Arch. 4.

careo: populari homine populus Romanus ... careret; har. resp. 44.

delector: si istis hominibus delectemini; Verr. II, 77. cur ... hoc homine delectemur; Arch. 12.

facio: quid hoc homine faciatis? Verr. I, 42. quid hoc homine facias? ib. II, 40. Sest. 29. quid istis hominibus factum est? Cluent. 186.

nascor: parente P. Sestius natus est .. homine ... et sapiente et sancto; Sest. 6.

opus est: quid armatis hominibus (opus fuit)? Tull. 54. expedito nobis homine et parato ... opus est; Phil. XI, 26.

utor: (utar teste) P. Vettio Chilone, homine equestris ordinis honestissimo; Verr. III, 166. multis .. peritissimis hominibus auctoribus uteretur; Caecin. 69. utebatur .. medico non ignobili et spectato || medico ignobili sed spectato || homine, Cleophanto; Cluent. 47. cum ... Sassia ... Sex. Albio quodam colono, homine valenti, ... familiarius uteretur; ib. 175. utebatur hominibus improbis multis; Cael. 12.

5. **mit Präpositionen**: abduco a: ab illis hominibus ... ad hanc hominum libidinem ... me abducis? Verr. III, 210.

accedo ad: accedit ad hominem Timarchides; Verr. V, 116.

accipio a: sic a summis hominibus ... accepimus; Arch. 18.

ago contra: cum agerem contra hominem disertissimum ... C. Cottam; Caecin. 97. — de: populus Romanus ... agere ... de hominibus voluit; Verr. a. pr. 36. videtis agi de hominibus armatis; Tull. 42.

amando ad: ad homines a piratarum metu ... alienissimos, ... ad Centuripinos, homines maxime mediterraneos (amandat hominem); Verr. V, 70.

animadverto in: tamen in hominem ... ho-

nestissimum tam graviter animadverti ... non oportuisse; Verr. V, 20.

audio de: ecquo de homine hoc audivistis? Verr. II, 158. de quo hoc homine auditum est? ib. de quo vos homine ne ab inimicis quidem ... maledictum .. audistis; Font. 37. — ex: ex .. propinquis, .. hominibus honestissimis, audio; Sex. Rosc. 49. itaque hoc ... ex homine clarissimo ... saepe auditum est; Verr. III, 3. audieram ex sapientissimo homine; sen. 9.

aufero a: ab homine quae voluit in Dolabellam abstulit; Verr. I, 97. te .. ista (video) ... ab homine eo ... eripuisse atque abstulisse; ib. IV, 14. a Phylarcho Centuripino, homine locuplete, ... phaleras ... utrum tandem abstulisti an emisti? ib. 29. ab Lysone ... primo homine ... Apollinis signum ablatum certe non oportuit; ib. 37.

cado in: non .. cadit ... in hunc hominem ista suspicio; Sulla 75. quod .. facinus .. in hominem imprudentem caderet; Deiot. 16.

caveo a: a turbulentis hominibus atque novarum rerum cupidis ... est cavendum; Rabir. 34. minus dolendum, quod ab homine impuro ... non caverit; Phil. XII, 25.

coëo cum: nullam societatem ... cum homine ullo coieras; Sex. Rosc. 96.

cogito de: nec vero de illo sicut de homine aliquo debemus ... cogitare; Phil. VI, 7.

cognosco in: quod in homine summam fidem probitatemque cognosset; Vatin. 38.

committo in: multa enim et in deos et in homines ... commisit; Verr. I, 7.

comparo cum: hominem cum homine ... comparare; dom. 130.

confero cum: ut (me) tecum, cum homine uno ... infimo conferam; Vatin. 10.

confugio ad: ad Caepasios fratres confugit, homines industrios; Cluent. 57.

conloquor cum: numquam cum homine quoquam conlocutum esse; Sex. Rosc. 74. ut deus ... cum hominibus conloquatur; har. resp. 62.

constituo cum: reliqua ... constitui cum hominibus; Verr. II, 65.

convenio in: quae in nullum hominem alium dici neque convenire possint; Verr. III, 206. tametsi omnia in istum hominem convenire putetis; ib. III, 26.

decerno in: idem hoc decretum est ... in P. Umbrenum, libertinum hominem; Catil. III, 14.

defero ad: querimoniae delatae ad hominem; div. Caec. 67.

deprecor pro: pro P. Popilio, nobilissimo homine, adulescentes filii, non propinquorum multitudo populum Romanum est deprecata; sen. 37.

detraho de: de hominibus ... detrahit; Caecin. 70.

dico de: quo de homine nihil ... dicere nobis est necesse; Cluent. 163. quid de ... ceterorum .. ordinum omnium hominibus (dicemus)? Rabir. 27. de homine nihil dixi; Phil. II, 7. de Theopompo, summo homine, (dicere) neglegimus; ib. XIII, 33. — in: in hominem dicendum est; Flacc. 23. in hominem ipsum (dico); prov. cons. 8. ſ. convenio in. — pro: L. Quinctius dicens pro homine alienissimo; Tull. 4. me pro summo poëta atque eruditissimo homine dicentem; Arch. 3.

disco a: disce ab homine religionibus dedito ius; dom. 127.

discribo in: duodena discribit in singulos homines iugera; leg. agr. II, 85.

dissideo cum: iudicare debetis me non cum homine solere sed cum causa dissidere; Phil. XI, 15.

emo a: ſ. aufero a; Verr. IV, 14. — de: meminerat ... Crassum emisse de libertino homine; Balb. 56.

emitto in: vestrae sapientiae .. est ... (aculeos) emittere in hominem; Cael. 29.

eo contra: miramur ad arma contra istum hominem Lampsacenos isse? Verr. I, 113.

eripio a: a Tissensibus ... frugalissimis .. hominibus nonne plus ... eripitur ||eripiebatur||? Verr. III, 86. ſ. aufero a; Verr. IV, 29.

excogito in: quod innocentem in hominem ... novum ... supplicii genus excogitavit; Verr. IV, 88.

existimo de: quamquam de homine, sicut necesse erat, existimabant; Cluent. 49.

facio de: quod quidem .. nullo unquam de homine factum est; Verr. III, 45. quod de homine nobilissimo ... fecisti; Ligar. 37. — ex: ex homine ... factus est Verres; div. Caec. 57. — in: haec in homines alienissimos ... viri boni faciunt; Quinct. 51. cum ... multa in deos hominesque nefarie fecerit; Verr. a. pr. 56. quae ... in homines audacissimos facta sunt; Sulla 92. quod nullo in homine antea fecerunt; Verr. II, 155. in hoc homine ... quid facerent omnes Crassi et Antonii? ib. 192. — pro: quid faceres pro innocente homine? Verr. a. pr. 28.

fero de: neque .. sine causa de Cn. Publicio Menandro, libertino homine, ... ad populum latum est; Balb. 28. de quo homine ... sententias feratis; Scaur. 13.

habeo in: earum (excusationum) habere in hoc homine nullum potes; Verr. V, 176.

ineo a: ut idem Pompeius .. ab homine ... se huius absolutione inire gratiam arbitraretur? Verr. II, 113.

invehor in: si asperius in quosdam homines invehi vellem; Sest. 14.

invenio in: cum .. in homine nulla culpa inveniretur; Cluent. 126.

iudico de: qui de homine Siculo ac Graeculo iudicem; Verr. II, 72. si quo de homine severius iudicaverit; ib. V, 19. populus Romanus iudicabit de eo homine; ib. 178. statuite quid vos tempora rei publicae de armatis hominibus ... admoneat ut iudicetis; Caecin. 104. quis .. de homine audeat paulo maioribus opibus praedito vere ... iudicare? Cluent. 153.

iungo cum: cum hominibus nostris consuetudines ... iungebat; Deiot. 27.

latet in: quam veri simile .. est in tot hominibus ... neminem occultantibus meum nomen latere potuisse? Phil. II, 26.

miror in: quod in me nunc, homine parvis opibus ... praedito, simulant sese mirari; div. Caec. 69.

loquor cum: loquere cum sapientissimo homine; Phil. X, 6. — de: quid loquar amplius de hoc homine? Caecin. 25.

mitto ad: mittit ad hominem Venerios; Verr. III, 61. quam (epistulam) ad quendam VII virum, capitalem hominem, ... miserat; Phil. V, 33.

numero inter: inter honestos homines ... numerabitur? Sex. Rosc. 113.

offendo in: si quid ... in homine offendendem est; Caecin. 104.

pertineo ad: ad pluris homines ... crimen hoc pertinere; Verr. III, 217.

pervenio ad: cum videmus ad paucos [homines] omnis ... pecunias pervenire; Verr. V, 126. emptionibus ea solere saepe ad alienos homines ... pervenire; Balb. 56.

peto a: petam a C. Cluvio ..., ornatissimo homine; Qu. Rosc. 48. etenim ... est petendum ab hominibus; Verr. II, 29. ab Staieno, sicut ab homine ad excogitandum acutissimo, ... auxilium capiti ... petere coepit; Cluent. 67.

possum apud: vis illa summi imperii tantum potuit apud perpaucos homines; Verr. II, 14.

postulo a: quod ita postulatur ab hominibus; Verr. III, 4. nec .. est ab homine numquam sobrio postulanda prudentia; Phil. II, 81. — pro: postulabant autem pro hominie; Sex. Rosc. 119.

proficiscor in: haec tot exempla ... profecta sunt in eundem hominem; imp. Pomp. 63.

quaero de: Romae quaesitum de istis hominibus non erat; Cluent. 182.
queror de: de illo homine queri solebas; Phil. VIII, 13.
recordor de: si recordari volueritis de novis hominibus; leg. agr. II, 3.
redeo a: quod cum M. Fulvio conlega ..., homine inimicissimo, ... rediit in gratiam; prov. cons. 20.
reperio ex: unum illud ex hominibus certis ... reperiebam; Verr. a. pr. 22.
repeto a: ut ab homine consilii ... poena repetatur; Tull. 51.
requiro a: illud a te homine vaesano ... requiro; dom. 3.
scribo de: quoniam de uno homine scriberet; dom. 52.
statuo in: in hoc homine statuetur; Verr. a pr. 47. in quo homine statueris exemplum huius modi ||eius modi||; ib. II, 111.
sum cum: quid (tibi) cum homine adulescentulo? Cael. 33. quid cum hoc homine nobis tam ... severo? Fr. B. XIII, IV, 1. — in: in quo homine nihil sit praeter summa peccata; Verr. a. pr. 47. non est in hoc homine ... locus; ib. I, 10. ignominia autem ... in illo homine fuit; ib. II, 67. quae (vitia) possunt in homine ... esse; ib. III, 5. ut intellegatis in homine intellegentiam esse; ib. IV, 46. tantam esse in homine impudentiam atque audaciam; ib. V, 106. in quo homine tantum animi fuit; ib. 112. neque praeterea quicquam esse aut in homine aut in ordine; Cluent. 152. quae tanta umquam in ullo homine iuventutis inlecebra fuit quanta in illo? Catil. II, 8. sic nos in his hominibus ... si vehementissimi fuerimus; ib. IV, 12. nec mihi umquam minus in Q. Pompeio, novo homine, ... virtutis esse visum est quam in homine nobilissimo M. Aemilio; Muren. 16. das .. mihi ... nullum firmum in Graecis hominibus consilium (esse); Flacc. 36. tantum esse in homine sceleris ... numquam putavi; Sest. 22. illa ... in illo homine mirabilia fuerunt; Cael. 13. scitote ... haec studia ... non facile in eodem homine esse posse; ib. 45. quae .. in L. Crasso potuit, homine nato ad dicendi singularem quandam facultatem, ... maior esse ubertas? Balb. 3. non eadem supplicia esse in hominibus existimo; Piso 95. quanta (studia) in hominibus iam saturatis honoribus esse potuerunt; Planc. 20. quantum odium illius .. in homine iniusto ... fuisse? Milo 35 quae fuit .. umquam in ullo homine tanta constantia? Ligar. 26. quanta (auctoritas) debet in homine nobilissimo (esse); Phil. XIII, 15. — inter: qui ... inter homines fuerit; Sex. Rosc. 76. nulla varietas est inter homines opinionis; Flacc. 96. nesciebam inter sapientissimos homines hanc contentionem fuisse; Sest. 47. ut ipse ... inter ornatissimos homines ... summo splendore fuerit; Planc. 31.
sumo de: ut ... homo nefarius de homine nobili ... supplicium crudelissime sumeret; Verr. II, 91.
suscipio ex: hic meus susceptus ex hominis ... periculo (dolor); Sest. 4.
tollo ex: ut studia cupiditatesque honorum atque ambitiones ex hominibus .. tollerentur; Verr. II, 132.
transfero ad: accusandi voluntas ad ... homines translata sit; div. Caec. 24.
valeo apud: valebis apud hominem volitantem gloriae cupiditate; Piso 59. apud homines barbaros opinio plus valet saepe quam res ipsa; Scaur. 36.
venio ad: (ad) quem hominem (venit)? Qu. Rosc. 49. habuisti ... deliberatum ... ad eiusdem ordinis homines te iudices esse venturum; Verr. III, 95.
video in: quae in hoc uno homine videmus; imp. Pomp. 62. uno in homine ... fateor te vidisse plus quam me; Phil. VIII, 16.

III. **nach Adjectiven:** 1. **Genetiv:** plenus: cum ... domus esset plena hominum honestissimorum; Verr. IV, 33. forum plenum et basilicas istorum hominum videmus; ib. V, 152. plenum forum est eorum hominum; Sulla 28.
proprius: nihil tam proprium hominis existimo; Planc. 81.
refertus: cognovi ... refertam esse Graeciam sceleratissimorum hominum; Planc. 98.
similis: quem nulla in re quicquam simile hominis habere; Verr. IV, 33.
2. **Dativ:** amicus: me confitear ... hominibus amicum aut inimicum fuisse; Planc. 93.
apertus: domus est ... nostris hominibus apertissima maximeque hospitalis; Verr. IV, 3.
auditus: quod minus pervagatum ... sit aut hominibus auditum atque notum; Planc. 95.
carus: probasset .. tibi ipsi, neminem umquam hominem homini cariorem fuisse quam te sibi; Milo 68.
contubernalis: in Africam profectus est, Q. Pompeio proconsuli contubernalis, castissimo homini; Cael. 73.
facilis: quod facile homini ingenioso fuit; Verr. I, 126.
foedus: populus Romanus ... didicit nihil esse homini Romano foedius servitute; Phil. XII, 15.
gratus: magna laus et grata hominibus (est); Muren. 19. quae (causa) dis hominibusque ||omnibusque|| gratissima (erat); Phil. V, 44.
hospitalis: f. apertus.
inimicus: non illi .. homini ... inimicus fuisti; Verr. V, 169. ego senator, inimicus ... homini, amicus esse ... rei publicae debeo; prov. cons. 19. f. amicus.
invisus: Antonii .. promissa ... dis hominibusque invisa (sunt); Phil. VIII, 10.
iratus: huic homini ego ... deos propitios, plerique autem iratos putabant; Cael. 42.
levis: homini gravi leve est; Sest. 115.
luctuosus: o spectaculum illud ... hominibus ... luctuosum! Phil. V, 8.
notus: tua .. nobilitas ... hominibus litteratis ... est notior; Muren. 16. eum maxime eis hominibus ... esse notum; Planc. 37. f. auditus.
par: honorum gradus summis hominibus et infimis sunt pares; Planc. 60.
propitius: f. iratus.
turpis: quid est inconstantia ... cum singulis hominibus tum vero universo senatui turpius? Phil. VII, 9.
3. **Ablativ:** dignus: quod mihi .. esse videatur .. homine ingenuo dignum atque docto; Planc. 35. quod dignum est ... Romano homine; Phil. VII, 14.
indignus: mentio ipsa .. indigna ... homine libero est; Rabir. 16.
4. **mit Präpositionen:** acer, gravis in: existiment in his hominibus ... multo graviorem atque acriorem (me) futurum; Verr. V, 18.
intentus in: quod facinus in alienum hominem intentum severo acciperet; Cael. 54.
primus ex: quod hoc honore ex novis hominibus primum me ... adfecistis; leg. agr. II, 4. — inter: qui cum tribunus plebis primus inter homines nobilissimos ... factus esset; Sest. 6.
unus ex: me esse unum ex omnibus novis hominibus; leg. agr. II, 3.
IV. **nach Substantiven:** 1. **Genetiv:** alqs: qui semper hospitalissimus amicissimusque nostrorum hominum existimatus esset; Verr. I, 65. tametsi omnium hominum dissolutissimus crudelissimusque semper fuisti; ib. III, 129. hominum nobilium non fere quisquam nostrae industriae favet; ib. V, 182. exstat oratio hominis ... nostrorum hominum ingeniosissimi; Font. 39.
adrogantia: ac videte hominis impudentiam atque adrogantiam; Verr. IV, 151. adrogantiam

hominis insolentiamque cognoscite; Phil. II, 84. novi hominis insaniam ||insanam||, adrogantiam; ib. V, 29.

adventus: ad invitationes adventusque nostrorum hominum (haec compararat); Verr. II, 83.

advocatio: advocationem hominis improbissimi sella curuli ... honestavit; Sulla 81.

aedes: in aedis T. Annii, hominis honestissimi ... Staienus ... venit; Cluent. 78.

aetas: multa sanxit de aetate hominum; Verr. II, 122.

ager: Catinensium, locupletissimorum hominum, ... agros vexatos ab Apronio cognoscetis; Verr. III, 103. Agyrinensis ager (est), quorum hominum! ib. 120

amentia: vos tantum hominis audaciam amentiamque cognoscite; Verr. I, 105. videte hominis amentiam; ib. IV, 33. dom. 40. quoad progredi potuerit feri hominis amentia; Phil. XI, 6.

amicitia; ad tuam ipsius amicitiam ceterorumque hominum ... aditum .. habet; Verr. III, 7.

animus: animos hominum .. res ... commovit; div. Caec. 67. animos etiam barbarorum hominum permoverem; Verr. V, 150. evellam ex animis hominum tantam opinionem; Cluent. 4. quae (causa) levissimi hominis animum ... incitavit; Flacc. 46. inest ... odium ... inustum animis hominum amplissimorum; har. resp. 55. ut alii dicerent animos hominum sensusque morte restingui; Sest. 47. fracti erant animi hominis; ib. 89. hos consules non dicam animi hominum, sed fasti ulli ferre possunt? Piso 30. cum in animis hominum tantae latebrae sint; Marcell. 22. animos hominum vehementer offensos (esse); Deiot. 33. nec haerere in animis hominum sollicitudinem sempiternam (oportet); ib. 39. animos hominum ... morabitur; Phil. V. 26.

apparatus: ut intellegi posset non ad hominum apparatum ... esse factum; Verr. IV, 65.

arbitrium: cum tutores ... id opus ad illius iniquissimi hominis arbitrium se effecturos esse clamarent; Verr. I, 144.

aspectus: aspicite .. voltum hominis et aspectum; Verr. III, 22. quis umquam est suspicatus hunc magis odio quam pudore hominum adspectum lucemque vitare? Sulla 74.

avaritia: in voluntate hominum atque avaritia positus modus aestimandi; Verr. III, 220. fama de nostrorum hominum avaritia et cupiditate percrebruerit; Verr. IV, 68. ut intellegatis ad ceterorum hominum .. avaritiam hoc populare ... nomen esse quaesitum; leg. agr. II, 63.

auctoritas: delectat ... me hominis gravitas, scientia iuris, ||praetoris|| auctoritas; Verr. I, 106. summa hominum ||hominis|| auctoritas pretio superabatur; ib. 125. magna est hominum auctoritas; ib. III, 209. contra hominum auctoritatem pugnare non potero; ib. 209. quantum debuit eius hominis (auctoritas valere); ib. V, 55. verba servire hominum consiliis et auctoritatibus? Caecin. 52. hominum prudentium consilium et auctoritas respuit hanc defensionem; ib. 56. auctoritatem sapientissimorum hominum facere nobiscum; ib. 104. illa res quantam declarat eiusdem hominis ... auctoritatem; imp. Pomp. 46. haec tot exempla ... profecta sunt in eundem hominem ... a ceterorum ... hominum auctoritate; ib. 63. hominis eloquentissimi, ... L. Crassi, auctoritatem sequor; Cluent. 140. qui optimi ... hominis ... auctoritatem magni putet; Flacc. 104. qui ... vim et crudelitatem privilegii auctoritate honestissimorum hominum ... consignarit ||consignavit||; sen. 29. minus me commovit hominis summa auctoritas; Fr. C. 24.

audacia: prorumpere hominum cupiditatem et scelus et audaciam; Sex. Rosc. 12. nostis os hominis, nostis audaciam; Verr. II, 48. cognoscite hominis apertam ... improbitatem et audaciam; ib. 71. tenetur igitur iam ... cupiditas hominis, scelus, improbitas, audacia; ib. III, 152. videte hominis audaciam; ib. 170. Cluent. 26. hominis vita et audacia proferebatur; ib. 50. videte hominis intolerabilem audaciam; dom. 115. vix possent frangere hominis sceleratissimi corroboratam ... audaciam; Milo 32. facile hominis amentis fregissemus audaciam; Phil. III, 2. qui .. periculo carere possumus in tanta hominum cupiditate et audacia? ib. 25. ne quam vim patefaceret sceleratissimorum hominum audaciae; ib. X, 7. nisi incredibilis ... virtus furentis hominis conatum atque audaciam compressisset; ib. 11. f. amentia; Verr. I, 105.

aures: ut ... aures hominum ... interesse videantur; Verr. a. pr. 48.

beneficium: hominum beneficia .. concedo tibi iam maiora non esse quaerenda; har. resp. 38.

benevolentia: me ... mediocri hominum benevolentia commoveri; prov. cons. 44. cum tu ... et amicissimi benevolentiam et gravissimi hominis fidem ... desideres; Milo 69.

benignitas: summa est ... hominis in communem municipii rem diligentia, in singulos municipes benignitas in omnis homines iustitia et fides; Cluent. 196.

bona: hominis propinqui bona ... postularentur; Quinct. 86. eius hominis bona qua ratione venierunt; Sex. Rosc. 125. esse indignum hominis innocentis bona venisse; ib. 1. qua re hominis ... bona venierint; ib. 130. quae (conlegia tribunorum) coëant de hominum locupletissimorum bonis; dom. 47.

caedes: qui etiam deos immortalis arbitrentur hominum caede ||scelere|| et sanguine facillime posse placari? Font. 31.

calliditas: o magna vis veritatis, quae contra hominum ingenia, calliditatem, sollertiam ... se per se ipsa defendat! Cael. 63.

caput: ut hominis propinqui caput incolume esse patiamur; Quinct. 45. ut in capite fortunisque hominum honestissimorum dominentur ei; ib. 94. in hominis caput ille iam crudelis propter versum fuisset? Piso 75.

casus: hominis desperati et proditoris ... casum lugebunt; Sest. 33.

caterva; armatis catervis perditorum hominum; dom. 110.

causa: nisi ista tua intolerabilis potentia ... in istius hominis desperati causa interponeretur; Verr. a. pr. 35. hominis causam verbis amplecteris; ib. I, 110. si hominis ... causam tanti periculi repudiassem; Muren. 8. hoc maxime interest, non ex libidine aut simultate aut levitate testium causas honestorum hominum ponderari; Sulla 79. quae declaratio voluntatis ... in causa hominis non popularis (fuerit) .. audiebam; Sest. 122.

civitas: Agyrinensis est ... Siciliae civitas, hominum ante hunc praetorem locupletium summorumque aratorum; Verr. III, 67. at quorum hominum (civitas)? ib. 75.

clamor: nisi vi populi hominum clamore atque convicio restitissem; Verr. I, 158. clamorem hominum auctoritate ... sedavit; Sest. 62. omnia hominum cum egestate tum audacia perditorum clamore, concursu, vi, manu gerebantur; ib. 85.

coetus: ut deus ... coetus hominum adeat; har. resp. 62. in hominum ... humanissimorum coetu loquor; Piso 68. omni in hominum coetu ... celebramur; Milo 98.

cogitatio: quid interest inter mentis hominum et cogitationes? Verr. V, 35. animum et mentem meam ipsa cogitatione hominum excellentium conformabam; Arch. 14. cogitationem .. sobrii hominis ... suscipe; Phil. II, 31.

cohors: cohors ista quorum hominum est; Verr. III, 28. ex cohorte praetoria praeclara hominum honestissimorum (iudicum numerus erat); ib. 70. tota Metelli cohors, hominum non ingratorum, aderat Apronio; ib. 152.

coitio: coitione hominum iustitium illud ... meditatum est; har. resp. 55.
collum: cum ... collum secuit hominis maxime popularis; Fr. B. VIII, 9.
coloniae: deducentur .. coloniae; quo? quorum hominum ||quo numero hominum||? leg. agr. I, 16.
commemoratio: quae ... delectabant ... commemoratione hominum; Verr. IV, 123.
conatus: nolite .. arbitrari hominum illum impetum et conatum fuisse; Sulla 76. f. audacia; Phil. X, 11.
concursus: quae tum studia hominum, qui concursus futuri sint; div. Caec. 42. fit maximus concursus hominum; Verr. II, 187. ut me ... hoc concursu hominum litteratissimorum ... patiamini ... loqui liberius; Arch. 3. f. clamor; Sest. 85.
coniuratio: nemo est extra istam coniurationem perditorum hominum qui te non metuat; Catil. I, 13. mea virtute ... perditorum hominum coniurationem patefactam esse decrevistis; ib. IV, 5.
conlaudatio: quae .. conlaudatio hominis turpissimi mihi ipsi erat paene turpis; Piso 72.
conlegium: potentissimorum hominum conlegiis eripuit ... potestatem; Fr. B. VII, 5.
conlusio: tuorum comitum, hominum nequissimorum, conlusio (cum sit); Verr. III, 33.
conquestio: sed me .. non minus hominis sapientissimi atque ornatissimi Ser. Sulpicii conquestio quam Catonis accusatio commovebat; Muren. 7.
consensio: plus Gallorum consensio valebit quam summae auctoritatis hominum? Font. 16.
consilium: habetis hominis consilia; Verr. V, 25. resistam consiliis hominum; leg. agr. II, 50. si L. Catilina cum suo consilio nefariorum hominum ... hac de re posset iudicare; Muren. 83. tanta moderatio fuit hominis, tantum consilium; Sest. 88. consilium hominis probavit, fidem est complexus, officia observantiamque dilexit; Balb. 63. proinde quasi ... non hominum consilia legibus vindicentur; Milo 19. f. animus; Caecin. 52. 56.
conspectus: in deorum hominumque conspectu esset occisus; Sest. 83.
conspiratio: nihil de conspiratione audiebat certorum hominum; Deiot. 11.
constantia: nota tibi est hominis probitas, ... noti mores, nota constantia; Deiot. 16.
consuetudo: contra consuetudinem hominum (tibi dicendum putas); Sex. Rosc. 45. iudicium ... propter hominum malam consuetudinem nimiamque licentiam constitutum est; Tull. 8. retinere illam ... consuetudinem hominum immolandorum? Font. 31.
consulatus: precor ab eisdem dis immortalibus ob eiusdem hominis consulatum una cum salute obtinendum; Muren. 1.
contentio: cum ... de privatorum hominum contentione iuris loquemur ||loquamur||; Caecin. 41. hominum ipsorum videtur facienda esse contentio; Planc. 5.
contio: legem hominis contionemque exspectabam; leg. agr. II, 13. erant illae contiones perditorum hominum .. turbulentae; Sest. 106.
controversia: cum de ... legitimis hominum controversiis loquimur; Caecin. 47.
conventicula: conventicula hominum (facta sunt); Sest. 91.
conventus: erat hominum conventus maximus, summum silentium, summa exspectatio; Verr. II, 74. si .. ex omni copia conventus Syracusani, splendidissimorum honestissimorumque hominum faceres potestatem aratori; ib. III, 32. ludibrio esse ... hominum conventum atque multitudinem; ib. V, 100. sepulcrum L. Catilinae ... hominum audacissimorum ... conventu ... celebratum est; Flacc. 95. tanto conventu hominum ac frequentia; Arch. 3.
convicium: respondebo hominis furiosi non orationi ... sed convicio; dom. 3. f. clamor; Verr. I, 158.

copia: si maiorem etiam hominum honestissimorum copiam adferam; Font. 16. videtis ... eorum hominum copia populum Romanum abundare? ib 43. erat enim Romae summa copia .. hominum eloquentissimorum; Cluent. 109. deleta Karthago est, quod .. hominum copiis ... imminere ... insulis populi Romani videbatur; leg. agr. II, 87.
corpus: cogitemus .. corpus ... magnorum .. hominum esse mortale; Sest. 143.
crimen: non desino incurrere in crimen hominis nimium memoris; Planc. 91.
cultura: agros desertos ... a cultura hominum liberorum esse non oportere; leg. agr. II, 84.
cupiditas: se avarissimi hominis cupidati satis facere posse; Verr. a. pr. 41. securi esse percussos homines innocentis ... propter hominis flagitiosissimi singularem nequitiam atque improbissimam cupiditatem; ib. I, 76. cupiditati hominum ait se obviam ire; ib. 106. flagrabat tota domus praetoria studio hominum et cupiditate; ib. II, 133. quae dici possunt in hominum levitatem, inconstantiam, cupiditatem; Flacc. 66. f. avaritia; Verr. IV, 68. audacia; Sex. Rosc. 12. Verr. III, 152. Phil. III, 25.
cura: suspicionem hominum curamque minuerunt; sen. 33.
custodia: habetis hominis custodiam defensionemque provinciae; Verr. V, 25. populi Romani hostis privati hominis custodiis adservabitur? ib. 77. in externorum hominum maleficorum ... custodias tu tantum numerum civium Romanorum includere ausus es? ib. 144. horribilis custodias circumdat et dignas scelere hominum perditorum; Catil. IV, 8.
defensio: f. custodia; Verr. V, 25.
delictum: hominum delictum fortunae iudicio committere minime censorium est; Cluent. 129.
dementia: videte quantum intervallum sit interiectum inter maiorum nostrorum consilia et inter istorum hominum dementiam; leg. agr. II, 89. hominum quae ob delicta (expiatio debeatur), quaero; har. resp. 21.
dictum: homo ... obstupuit hominis improbi dicto; Verr. I, 66.
dignitas: cum ... legatorum decem summorum hominum dignitas ... intercederet; Verr. II, 40. quod ... propter hominis dignitatem acerbum ... videretur; ib. 111. video vos hominis dignitate ... esse commotos; leg. agr. II, 24. dignitas hominis ... ad C. Rabirium defendendum (me) est adhortata; Rabir. 2. dignitas hominis ... summam mihi ... infamiam inussisset; Muren. 8. cum Q. Metelli, nobilissimi hominis, summa dignitas ... rei publicae subvenisset; sen. 5. id se pro dignitate hominis ornare ac tueri posse; dom. 19. ut acta tui praeclari tribunatus hominis dignitate cohonestes; ib. 81. quae magis ad hominis dignitatem ... pertinerent; prov. cons. 26. ille cumulus dierum hominis est dignitati tributus; ib.
diligentia: cognoscite ... hominis amplissimi diligentiam; Verr. I, 57. videte hominis virtutem et diligentiam; ib. IV, 73. nihil de hominis frugalitate, virtute, diligentia dicam; ib. V, 20. habetis hominis .. diligentiam, vigilantiam; ib. 25. videte hominis diligentiam; leg. agr. II, 23. videte hominis religionem et diligentiam; ib. 28. f. benignitas.
disciplina: quod tu ... evasisti non in hominis luxuriosi, sed tantum in furis ... disciplina educatus; Verr. III, 161. num quid nisi modeste, ... nisi ex hominis gravissimi ... disciplina? Deiot. 20.
dissensio: qui me ... dissensione hominum ad caedem instituta ... pulsum esse dixit; dom. 68.
dissimilitudo: contrarias hominum sententias ac dissimilitudines studiorum et ||ac|| voluntatum (putas esse); Verr. III, 6. propter hanc .. tantam dissimilitudinem hominum ... dissimilem me in utroque praebui; Sulla 17.
dolor: cognoscetis Entellinorum, hominum

summi laboris, ... dolorem et iniurias; Verr. III, 103. ex dolore hominum et fame ... senatum aliquid consilii capere oportuit ||potuit||; dom. 11.

domus: alterius tribuni plebis, [divini] hominis, ... domus est oppugnata; Sest. 85. dico ... cuiusdam hominis nobilis et valde in hoc largitionis quaestu noti ||docti|| et cogniti domum Catilinam et Antonium ... convenisse; Fr. B. VIII, 1.

dubitatio: omni iure civili siue ... periti hominis [aut imperiti] dubitatione ntantur; Caecin. 97.

edictum: cognoscite hominis aliud in re vetere edictum novum; Verr. I, 115. edictum enim hominis cognoscite; ib. II, 33.

effusio: quid effusiones hominum ex oppidis (dicam)? Piso 51.

error: nequam esse hominem ... et [falsa opinione] errore hominum ... commendatum sciebam; Sest. 22. obrepsisti ad honores errore hominum; Piso 1.

exemplum: adferet aliquod scelerati hominis exemplum; Phil. XIII, 34.

existimatio: haec ... viri boni faciunt .. hominum existimationis causa; Quinct. 51. quid .. facere potuit elegantius ad hominum existimationem? div. Caec. 57. si hominum existimatio non movebat; Verr. I, 87. innocens homo ... existimationi se hominum venditasset; ib. III, 132. quem ad modum hominum existimationi te ... probari velis; ib. 137. hominum existimatio gravis habebatur; ib. 210. cum ille se ... hominum existimatione impediri diceret; ib. IV, 66. ut eam ... non hominum existimatio contineret; ib. 101. vitae .. ratio dimanavit ad existimationem hominum; Cael. 6. amicissimi hominis existimatio offendenda est; Planc. 6.

exspectatio: exspectatio summa hominum (erat); Verr. V, 16. studuit animus ... satis facere exspectationi hominum; Sulla 69. ut famam ingenii exspectatio hominis ... superaret; Arch. 4.

facetiae: ne tum quidem hominum venustatem et facetias perspicere potuisti? Flacc. 76.

factum: cum ego ... exempla semper ex summorum hominum factis mihi censuerim petenda; prov. cons. 20.

facultas; prout Thermitani hominis facultates ferebant; Verr. II, 83.

fama: ut eam ... non hominum fama ... a cupiditate revocaret; Cluent. 12. timuisse ... vim deorum hominumque famam; ib. 15. hoc quanti putas esse ad famam hominum ac voluntatem? Muren. 38. quorum ... honos inveteravit ... hominum famae et sermonibus; Sulla 24. ut hominum fama est; har. resp. 20. ab his fontibus profluxi ad hominum famam; Cael. 6. nihil hominum fama (redolet)? ib. 47.

fames: f. dolor.

familiaritas: statim se ad hominis egentis ... in iudiciis corrumpendis exercitati familiaritatem se applicavit; Cluent. 66. versatus in intima familiaritate hominis potentissimi; Balb. 58.

felicitas: de huius .. hominis felicitate ... utar moderatione dicendi; imp. Pomp. 47.

fidelitas: tanta auctoritas est in eorum hominum fidelitate, tantus dolor in iniuria, tanta religio in testimonio; Verr. III, 74.

fides: cuius hominis fides imploranda est? Quinct. 94. pro deum hominumque fidem! Qu. Rosc. 22. 50. div. Caec. 7. Verr. III, 137. IV, 7. deum atque hominum fidem implorabis; ib. I, 25. quod eorum hominum fidei tabulae publicae ... committuntur; ib. III, 183. deorum hominumque fidem! Font. 4. summa est ... hominis ... in omnis homines iustitia et fides; Cluent. 196. qui .. credidit P. Fulvii Nerati, lectissimi hominis, fide; Flacc. 46. imploraret hominum ||omnium|| fidem; Cael. 65. f. benevolentia, benignitas, consilium; Balb. 63.

figura: nisi vero liniamentis hominis nomen et figuris positum, non naturis putas; Fr. B. XV, v, 1.

filius: alicuius hominis ... produxeram filium; Verr. I, 151. P. Iunii erat hominis de plebe Romana filius; ib. qua in civitate .. infimorum hominum filios ... deductum venire solcamus; Muren. 69. adulescentem nobilem Caesonium, hominis furacissimi filium, ausus est appellare; Piso fr. 4.

fletus: indicat tot hominum fletus; Rab. Post. 48.

foeditas: o foeditatem hominis flagitiosam! o impudentiam, nequitiam, libidinem non ferendam! Phil. II, 15.

forma: etiam si formam hominis, si nomen, si tribum nostis; Flacc. 12 beluae ... forma hominum indutae; Sulla 76.

fortuna: hominis propinqui fortunas .. evertere; Quinct. 53. sic etiam fortunis hominum abutebatur; Verr. V, 142. respicite .. hominum fortunas; Cluent. 58. pauci de hominum fortunis sententiam fertis? ib. 147. adhibeatis in hominis fortunis misericordiam; Rabir. 5. non tam me officium debuit ad hominis amici fortunas quam res publica consulem ad communem salutem defendendam vocare; Muren. 5. si nobilitas hominis, si adflicta fortuna ... non tam inlustres fuissent; Sulla 37. si innocentissimi hominis fortunas ... condemnari volunt; Balb. 6. f. caput; Quinct. 94.

frequentia: summa hominum frequentia; Verr. II, 189. V, 17. hoc ... ex hac frequentia colonorum, honestissimorum hominum, intellegere potestis; Sulla 61. quod omni frequentia atque omni genere hominum celebratur; Sest. 124. f. conventus; Arch. 63.

frons: quae (tabella) frontis aperit hominum, mentis tegit; Planc. 16.

frugalitas: iam vero hominum ipsorum ... ea patientia, virtus frugalitasque est; Verr. II, 7.

furor: quod potuit ... sceleratorum hominum furor detrahere; Quir. 19. hominis .. scelere et furore notato; dom. 68. cuius castissimas sacerdotes ab hominum amentium ||amentia|| furore et scelere defendi; ib. 144. cessi tribuni plebis, despicatissimi hominis, furori; Sest. 36. cum ... furori hominis, sceleri, perfidiae, telis minisque cessissem; ib. 53. abiecti hominis ac semivivi furorem petulantiamque fregistis; Piso 31. novi hominis furorem, novi effrenatam violentiam; Phil. XII, 26.

furtum: Sicilia tot hominum antea furta, rapinas, iniquitates ignominiasque perpessa; Verr. III, 64. qui eius modi hominum furta ... persequebantur; ib. IV, 53.

genus: dum hominum genus erit; Sex. Rosc. 91. ut est hominum genus ..; div. Caec. 28. profiteor huic generi hominum me inimicum accusatorem; Verr. a. pr. 36. necesse est, ... aliud genus hominum ... requirat; ib. I, 22. si cuiquam generi hominum sive Siculorum sive nostrorum civium ... probatus sit; ib. II, 17. genus aliquod hominum (est)? ib. 137. cum ... id hominum genus ... tibi est inimicissimum; ib. 149. quod genus hominum, quem numerum, quem ordinem proferre possum? ib. 166. quod est aliud in illa provincia genus hominum? ib. 167. de honestissimo genere hominum ... ea iura constituebas; ib. III, 27. quod genus hominum .. conservare debuisti; ib. 75. malo .. te isti generi hominum quam mercatoribus inimicum atque infestum putari; ib. V, 153. cum populus Romanus aliud genus hominum ... requirit; ib. 177. quae constat ex eis generibus hominum; Font. 12. cuidam hominum generi .. iucundior fuit; Cluent. 110. quod genus hominum ... ab hoc plebicola tribuno plebis .. eicitur; leg. agr. II, 84. atqui ei generi hominum ... Campanus ager ... servatur; ib. III, 16. exponam ... ex quibus generibus hominum istae copiae comparentur; Catil. II, 17. noli .. eripere hunc inferiori generi hominum fructum officii; Muren. 71. novi genus hominum; Flacc. 51. illud erat hominum genus horribile; Sulla 59. quid dulcius hominum

generi ab natura datum est? Quir. 2. quoniam me quattuor .. hominum genera violarunt; ib. 21. constat .. nullis umquam comitiis campum Martium ... tanto splendore omnis generis hominum ... floruisse; dom. 75. huic hominum generi fateor ... multos ... invidos esse; Sest. 138. quae sit multitudo in foro, quae genera, quae studia, quae varietas hominum videtis; Cael. 21. pauci post genus hominum natum reperti sint; Balb. 26 cum sit hoc generi hominum ... datum; Rab. Post. 2. qui semper genus illud hominum ... neglexit; Milo 3. si in gladiatoriis pugnis et infimi generis hominum condicione ... timidos ... odisse solemus; ib. 92. si quidem gloria est ... pervagata ... in omne genus hominum fama meritorum; Marcell. 26. dum genus hominum ... exstabit; Phil. II, 51. huic hominum generi maiores nostri sic parcendum .. arbitrabantur; Fr. A. III, 15. f. frequentia; Sest. 124.

gloria: qui ... eorum hominum ... gloriam ... virtute superarit; imp. Pomp. 27.

gratulatio: hominis amplissimi nova gratulatio commovebat (eos); Verr. a. pr. 21. ut ne hominis miseri et cum corporis morbo tum animi dolore confecti, L. Murenae, recentem gratulationem nova lamentatione obruatis; Muren. 86. accessus incredibili hominum multitudine et gratulatione florebat; Sest. 131.

gravitas: huic gravitati hominis videbat ille gladiator se ... parem esse non posse; Sest. 88. apud Atheniensis, homines Graecos, longe a nostrorum hominum gravitate diiunctos non deerant; ib. 141. f. auctoritas; Verr. I, 106.

greges: si ex urbe exierint desperatorum hominum flagitiosi greges; Catil. II, 10. greges hominum perditorum tumultum nobis ... adferebant; Sulla 66.

homo: Q. Catii Aemiliani, hominis honesti, ... duo homines occiderunt; Tull. 19.

honestas: habetis .. honestatem hominis; Flacc. 49.

honor: honorem hominis ... violare noluit; Verr. II, 51. si hominum clarissimorum ... aut honorem minuero aut studium ... repudiaro; prov. cons. 39.

humanitas: hominum nationumque illarum humanitas et lepos ... (eum) retinet; prov. cons. 29.

humilitas: superbiam ... deridendam .. arbitrarentur propter humilitatem hominis; Cluent. 112.

ignominia: ut viderentur per hominum .. ignominiam sua auctoritate iudicia reprehendisse; Cluent. 130. f. furtum.

imago: qui hominis ... seditiosi imagine .. mortem eius honestaret; Rabir. 24.

impedimentum: at cuius hominis (impedimenta retinuit)? Verr. IV, 22.

impetus: numquam me ... in hos profligatorum hominum cotidianos impetus obiecissem; Arch. 14. Licinium ... illo repentino hominum impetu se in fugam coniecisse; Cael. 63 tu illos impetus perditorum hominum ... in nostras domos immisisti? Phil. II, 91. in me impetus conductorum hominum ... parabatur; ib. XIV, 15. f. conatus.

improbitas: non horreo ... improbitati hominum resistere; leg. agr. II, 101. f. audacia; Verr. II, 71. III, 152.

imprudentia: hominis avarissimi ... aut imprudentiam subterfugit aut satietati superfuit; Verr. a. pr. 13.

impudentia: os hominis insignemque impudentiam cognoscite; Verr. IV, 66. tametsi ea est hominis impudentia; ib. V, 82. cum riseritis impudentiam hominis; har. resp. 8. quae potest eloquentia disputando ignoti hominis impudentiam confutare? Scaur. 19. f. adrogantia; Verr. IV, 151. foeditas.

impunitas: sceleratissimorum hominum impunitas propagatur; prov. cons. 17.

inconstantia: de cuius hominis levitate et inconstantia plura non dicam; Cluent. 135. f. cupiditas; Flacc. 66.

industria: odistis hominum novorum industriam; Verr. III, 7. videmus quanta sit invidia ... novorum hominum virtus et industria; ib. V, 181.

infirmitas: unius hominis senectus infirmitas solitudoque temptata est; Rabir. 2.

ingenium: mirum est hominis ingenium, mira prudentia; Verr. I, 115. quod summorum hominum ingeniis expetitum esse videatis; Arch. 31. quae ... de hominis ingenio ... locutus sum; ib. 32. quod minimum specimen in te ingenii? ingenii autem? immo ingenui hominis ac liberi; Piso fr. 2. f. calliditas.

inimicitiae: cur inimicitias hominis improbissimi susciperem; Verr. II, 117. tantas inimicitias tot hominum suscepturus es; ib. V, 180. hominum potentissimorum suscepit inimicitias; ib. suscipio inimicitias perditorum hominum; Catil. II, 11. inimicitias hominum more gerere poteratis; Deiot. 30.

iniquitas: quo non ... nostrorum hominum libido iniquitasque pervaserit; Verr. III, 207. f. furtum.

iniuria: Cn. Domitium scimus M. Silano diem dixisse propter unius hominis ... iniurias; div. Caec. 67. ut .. iniurias nostrorum hominum perferendas putarent; Verr. II, 9. utinam .. licuisset per hominum vim et iniuriam populo Romano ei gratiam referre; Planc. 77. f. dolor. fidelitas.

insania: f. adrogantia; Phil. V, 29.

insidiae: id homo eruditus in insidiis doctissimi hominis dissimulandum putaret? Cael. 54.

insignia: obicias licet ... aliqua habuisse non Romani hominis insignia; Rab Post. 25.

insolentia: insolentiam noratis hominis; Cluent. 109. quanto cum dolore vidi (eum), .. insolentiam certorum hominum ... extimescentem; Marcell. 16. f. adrogantia; Phil. II, 84.

instituta: horum nos hominum sectam atque instituta persequimur; Verr. V, 181.

integritas: propter integritatem hominis (eum laedis)? Qu. Rosc. 25. sedulitatem atque integritatem hominis videtis; Sest. 71.

intemperantia: qui ... (non) potuisset hominum impuram intemperantiam propulsare; sen. 11.

interpretatio: habetis ... sapientissimorum hominum .. interpretationem iuris ac foederum; Balb. 51.

invidia: adde istuc sermones hominum, adde suspiciones, adde invidiam; Phil. XI, 23.

invitatio: f. adventus; Verr. I, 105.

iudicium: quicum me deorum hominumque iudicium coniunxerat? div. Caec. 65. iam hoc magnum iudicium hominum (est); Verr. I, 111. ex hominum iudicio et voluntate (accusatio nascitur); ib. II, 162. in hominis honesti ... iudicio ... meo consilio uti consuevi; Cluent. 144. negat iudicium hominum in magistratibus mandandis corrumpi voluptatibus oportere; Muren. 74. sciasne te severissimorum hominum, Sabinorum ... iudicio notatum (esse)? Vatin. 36. quae sunt maxima illa quidem sed adhuc hominum magis iudiciis quam publice laudata; Phil. V, 35. in unius hominis perditi iudicio plures similes reperti sunt; Fr. B. XIII, 8.

ius: quibus in rebus ... hominum iura ... repudiavit; Verr. II, 126. quae vitiis animi in deterrimas partis iura hominum convertit omnia; Cluent. 199. qui omnia deorum hominumque iura ... scelere polluerit; Phil. XI, 29.

iustitia: f. benignitas.

laetitia: istius hominis perditi subita laetitia ... commovebat (eos); Verr. a. pr. 21.

latro: me .. latronem ac sicarium abiecti hominis et perditi describebant; Milo 47.

laus: haec .. hominum ornatissimorum ... communis est laus; Sulla 82.

lepos: f. humanitas.

levitas: viedete levitatem hominis; Phil. II, 77. f. cupiditas; Flacc. 66. inconstantia.

lex: non .. videtur hominis lex esse; leg. agr. III, 5. quod meam legem contemnit, hominis inimici; Sest. 135. f. contio.

libertus: hominum gratiosorum ... libertis fuit Asia tradenda? Flacc. 88.

libido: in hac libidine hominum nocentissimorum ... cum hoc unum his tot incommodis remedium esse arbitrarer; div. Caec. 9. in hac hominum libidine ... recte factum esse defendes? Verr. III, 205. ad hanc hominum libidinem ac licentiam me abducis; ib. 210. non enim iam sunt mediocres hominum libidines; Catil. II, 10. ut omnis hominis libidines, omnia stupra ... delicatissimis versibus expresserit; Piso 70. quos hominum libido delegerit; ib. 94. f. foeditas. iniquitas.

licentia: quod ... est constitutum propter ... nimiam .. hominum *licentiam;* Tull. 46. compressa hominum licentia; Milo 78. f. consuetudo; licentia; Verr. III, 210.

liniamenta: f. figura.

litterae: possumus P. Servilii et C. Antistii magistrorum litteris, primorum hominum, ... quod dicimus obtinere; Verr. III, 168. planius se confirmare crimen libidine barbarorum quam nostrorum hominum litteris arbitretur? Font. 4.

luxuries: existimabat ea non ad hominum luxuriem ... esse facta; Verr. II, 98.

maledictum: si me ... efferret .. ad gloriam in refutandis maledictis hominum ... animi quidam dolor; har. resp. 17. si existimant perditi hominis profligatique maledictis posse ... cuiusquam gloriam ... violari; ib. 6.

maleficium: declarant se ... hominum maleficio deterritos esse; Sulla 13.

manus: contra vos manus hominum audacissimorum ... comparantur; leg. agr. III, 16. cum ... facinorosorum hominum et perditorum manum videris; Vatin. 40. f. clamor; Sest. 85.

memoria: ut nemo umquam post hominum memoriam ... compositior ad iudicium venisse videatur; Verr. a. pr. 32. ut ego hunc unum eius modi reum post hominum memoriam fuisse arbitrer; ib. I, 9. dum istius hominis memoria maneret; ib. II, 50. quod nemo umquam post hominum memoriam fecit; ib. III, 44. crimen ... post hominum memoriam ... gravissimum; ib. 130. quo Atheniensium classis sola post hominum memoriam ... invasit; ib. V, 98. quae ... nova post hominum memoriam constituta sunt; imp. Pomp. 62. id ... hominum memoria non comprehendatur; Cluent. 140. quam (Karthaginem) ... ad aeternam hominum memoriam consecravit; leg. agr. I, 5. existimare debetis .. post hominum memoriam rem nullam maiorem ... esse delatam; Rabir. 4. si hoc post hominum memoriam contigit nemini; Catil. I, 16. bellum ... post hominum memoriam crudelissimum et maximum; ib. II, 28. in hoc .. uno post hominum memoriam maximo crudelissimoque bello; ib. III, 25. ut constet post hominum memoriam numquam in illo ordine plus virtutis ... fuisse; Sulla 82. est ridiculum ... de hominum memoria tacere; Arch. 8. qui me duo sceleratissimi post hominum memoriam .. consules ... deseruerunt; sen. 10. qui hac hominum memoria tertius ante me consularis ... expulsus est; ib. 38. o post hominum memoriam fortissimi ... consules! har. resp. 15. valet apud nos clarorum hominum et bene de re publica meritorum memoria etiam mortuorum; Sest. 21. me ... singulari studio magnificentissime post hominum memoriam consulem factum; Vatin. 6. monemur a fortissimo viro atque optimo post hominum memoriam consule; prov. cons. 39. instant post hominum memoriam apparatissimi ... ludi; Piso 65. ne suavissimi hominis memoria moreretur; ib. 93. calamitas utinam ex hominum memoria posset evelli! Planc. 70. consules post hominum memoriam taeterrimi ... a bonis omnibus defecerant; ib. 86. quod pro me uno post hominum memoriam publico consilio susceptum est; ib. 87. magnis excitantur praemiis ac memoria hominum sempiterna; Rab. Post. 42. qui non unum post hominum memoriam T. Annium plurimum rei publicae profuisse ... sentiat? Milo 77. quae (res) commendatior hominum memoriae sempiternae (est)? Phil. II, 32. quem ego ... tradam hominum memoriae sempiternae; ib. XIII, 40.

mens: quae causa Oppianici hominis avarissimi mentem maxime commovebat; Cluent. 44. eorum hominum ... mentibus pauca respondebo; Catil. I, 29. mentes .. hominum audacissimorum sceleratae ... ne vobis nocere possent ego providi; ib. III, 27. quod ais nulla re allici hominum mentis oportere; Muren. 76. ut eius ... omnis memoria .. ex oculis hominum ac mentibus tolleretur; dom. 114. si certorum hominum mentis ... placare possumus; Balb. 62. fatalis quaedam calamitas .. videtur .. improvidas hominum mentis occupavisse; Ligar. 17. f. cogitatio; Verr. V, 35. frons.

mentio: tu cuiusquam denique hominis popularis mentionem facis? Rabir. 13. audetisne ... facere istorum hominum mentionem? Cael. 71.

merces: qui .. convenit ... in [tanta] mercede hominis ... mille talentum decessionem esse concessam? Rab. Post. 31.

metus: abuti deorum immortalium numine ad hominum *metum* timoremque voluisti? dom. 125.

mille: quo in fundo propter insanas illas substructiones facile hominum mille versabantur valentium; Milo 53. — milia: si quinque hominum milibus ... locus atque urbs ... quaeritur; leg. agr. II, 77. pro me ... hominum ... viginti milia vestem mutaverunt; Quir. 8. cum tot hominum milia accumberent; Vatin. 31.

minae: hunc ... audacissimorum hominum minis ... cedere curasti; dom. 5. f. furor; Sest. 53.

miseriae: quo facilius .. hominis innocentissimi miserias ... cognoscere possitis; Sex. Rosc. 14.

misericordia: memineram ... C. Marium ... ad infimorum ac tenuissimorum hominum [Minturnis] misericordiam confugisse; Sest. 50.

moderatio: f. consilium; Sest. 88.

modestia: hominum honestorum modestiam prudentiamque quaerebas; dom. 54.

mors: mors hominis florentissimi Sex. Roscii (ante oculos versabatur); Sex. Rosc. 24. quasi ... non divini hominis Africani mors honestaretur; Muren. 75. quem (maerorem) ex crudeli et miserabili morte C. Trebonii, optimi civis moderatissimique hominis, accepimus; Phil. XI, 1.

mos: totam vitam, naturam, moresque hominis ... cognoscite; Sex. Rosc. 109. placent vobis hominum mores? Verr. III, 208. ut ... de vita hominis ac de moribus dicam; Sulla 69. more hominum invident; Balb. 56.

multitudo: quanta multitudo hominum convenerit ... vides; Sex. Rosc. 11. quanta illic multitudo, quanta vis hominum convenisse dicebatur; Verr. II, 160. eos concludit, magnam hominum multitudinem; ib. IV, 54. etenim iste Agrigenti, credo propter multitudinem illorum hominum atque virtutem, ... non audebat palam poscere ..; ib. IV, 93. multitudo hominum haec erat maxima; ib. V, 94. cum ... multitudinem hominum coëgerit; Caecin. 33. ubi coacta hominum multitudo (fuerit); ib. 41. causam fugae dicitis ... multitudinem hominum; ib. 44. eos esse talis propter multitudinem cupidorum hominum nemo arbitratur; imp. Pomp. 64. cum eius in nuptiis ... multitudo hominum pranderet; Cluent. 166. o ... multitudinem hominum ex servis ... congregatam! dom. 89. haec .. innumerabilis hominum multitudo ... quid declaravit? Sest. 125. haec ... splendidissimorum hominum ... multitudine redundat; Piso 25. nullis comitiis neque multitudinem hominum tantam neque splen-

dorem fuisse; ib. 36. quae (nationes) numero hominum ac multitudine ipsa poterant in provincias nostras redundare; prov. cons. 31. f. conventus; Verr. V, 10. genus; Cael. 26. gratulatio; Sest. 131.

natura: quod in communibus hominum sensibus atque ipsa natura positum atque infixum est; Cluent. 17. qui vitam hominum naturamque non nossent; Sulla. 36. quae (disputatio) ducatur ex natura hominum; Fr. C. 17. f. figura. mos; Sex. Rosc. 109.

necessitudo: quem (agrum) ego excipi .. propter hominum necessitudinem ... gaudeo; leg. agr. II, 57.

nepos: C. Cato, duorum hominum clarissimorum nepos; Verr. IV, 22. cum omnes *te* recordarentur libertini generum et liberos tuos nepotes Q. Fadii, libertini hominis, fuisse; Phil. II, 3.

nequitia: f. cupiditas; Verr. I, 76. foeditas.

nervi: qui enim in eius modi vita nervi esse potuerunt hominis? Sest. 16.

nex: cum scires, quantum ad facinus aurum hoc quaereretur, ad necem legati, ad L. Luccei, sanctissimi hominis ... labem sceleris sempiternam; Cael. 52. ut clarissimorum hominum crudelissimam poeniretur necem; Phil. VIII, 7.

nobilitas: f. fortuna; Sulla 37.

nomen: nomen refertur ... Sex. Roscii, hominis studiosissimi; Sex. Rosc. 21. hominum adrogantium nomina (proponit mihi); Verr. a. pr. 15. nomen hominis audacissimi detuli; ib. I, 15. vilitas annonae ... consecuta est unius hominis spe ac nomine; imp. Pomp. 44. qui ... hominis doctissimi nomen tuis immanibus ... moribus praetendere (soles); Vatin. 14. ne deos quidem immortalis velle ... sibi supplicari hominis impurissimi ... nomine; prov. cons. 14. pueris nobis audisse videor L. Aelium ... nomen Q. Muttonis, hominis sordidissimi, detulisse; Scaur. 23.

numerus: ad eum numerum clarissimorum hominum tuum .. nomen ascripsit; Verr. II, 110. modo aratorum honestissimorum hominum ... maximum numerum abs te abalienasti; ib. 155. qui numerus est in Sicilia maximus hominum honestissimorum; ib. III, 108. ut in illo antiquissimorum ... hominum ... numero reponantur; ib. 210. isti ... patrem ... in hominum numero putabat; ib. IV, 41. tantum hominum numerum ... pepercisse huius capiti; Font. 3. est praeterea numerus ... hominum honestissimorum; ib. 13. quem ex tanto hominum numero testem ... producere potestis? ib. 16. ne constipari quidem tantum numerum hominum posse in agrum Campanum intellegetis; leg. agr. II, 79. ingentem numerum perditorum hominum conlegerat; Catil. II, 8. ex hoc hominum numero ... in impiorum partem ... (hunc) transferetis? Sulla 77. eum .. ex numero hominum eiciendum ... puto; Phil. XIII, 1. f. genus; Verr. IV, 166. multitudo; prov. cons. 31.

nundinatio: quin eam rem tu ad tuum quaestum nundinationemque hominum traduxeris; Verr. II, 120.

oblivio: dedecora ... oblivione hominum ac taciturnitate tegere voluisti; Verr. V, 138.

observantia: f. consilium; Balb. 63.

oculi: cum pulchritudo eius recens ad oculos hominum ... perveniret; Verr. IV, 64. f. mens. dom. 114.

odium: si es odium ... universorum hominum rusticanorum; Vatin. 39. quos ... interemit ... L. Antonius, insigne odium omnium hominum; Phil. XIV, 8.

offensio: timeo quidnam pro offensione hominum ... eloqui possim; div. Caec. 42.

officium: f. consilium; Balb. 63.

opes: summis opibus, summo studio ... hominum defendatur; Verr. I, 3.

opinio: qua ex opinione hominum illa insula eorum deorum sacra putatur; Verr. I, 48. quae est opinio hominum ... falsa; ib. 60. opinione hominum paene damnatus; ib. IV, 34. ut hominum opinio et religio fert; ib. V, 185. sicut opiniones hominum ac religiones ferunt; ib. 187. quae (causa) ... opinione hominum tacita prope convicta atque damnata sit; Cluent. 7. hominem aedilicium iam praetorem opinionibus hominum constitutum; ib. 79. opinione .. hominum (nomen turpe est); dom. 72. erat .. hominum opinione nobilitate ipsa ... commendatus; Sest. 21. nulla hominum postulatione aut etiam opinione id eum umquam esse facturum; ib. 89. quod .. numquam hominum sermo atque opinio comprobasset; Cael. 69.

oratio: exstat oratio hominis ... nostrorum hominum ingeniosissimi; Font. 39. f. convicium.

ordo: f. genus; Verr. IV, 166.

ornamenta: cum in superioribus causis hominis ornamenta fuerint; prov. cons. 29. hominis ipsius ornamenta adiumento causae ... esse malitis; Balb. 19.

os: caterva ... in ore impuri hominis imminens contionata est; Sest. 118. os ut videam hominis exspecto; Piso 51. f. audacia; Verr. II, 48. impudentia; ib. IV, 66.

pactio: ex una pactione hominis honesti ... cognoscite; Verr. III, 92.

pars: quod (periculum) .. offendit animos maioris partis hominum; Phil. VII, 16.

patientia: f. frugalitas.

pectus: tuum hominis simplicis pectus vidimus; Phil. II, 111.

pecuniae: in multas .. pecunias alienissimorum hominum ... iuvasit; Phil. II, 41.

perfidia: f. furor; Sest. 53.

periculum: ut ... istius hominis improbissimi pericula sublevares? Verr. I, 77. qui ad hominum pericula depellenda adiungerer; Cluent. 17. etiam si in minus firmis causis hominum periculis non defuissem; ib. 51. ut omnis mihi cura ... posita sit in hominum periculis defendendis; ib. 157. ut meum laborem hominum periculis sublevandis non impertiam; Muren. 8. miseram condicionem instituet periculis hominum; ib. 60. si in tanto hominis de me optime meriti periculo ... voluntati parere voluissem; Vatin. 2. cum ... alienorum hominum pericula defendere acerrime soleas; Fr. B. IX, 5.

periuria: potest ... sceleratorum hominum periuria ... refutare; Font. 45.

petitio: novi omnis hominis petitiones rationesque dicendi; div. Caec. 44.

poena: ut ... novem hominum perditissimorum poena ... reliquorum mentis sanari posse arbitraretur; Catil. III, 14. domicilium imperii quinque hominum amentium ... poena redemi; Sulla 33. tibi ... intelleges hominum poenas deesse; har. resp. 38.

postulatio: f. opinio; Sest. 89.

potentia: hominum eius modi perniciosam ... potentiam ... opprimere debetis; Sex. Rosc. 36. ut ... contra periculosas hominum potentias condicioni omnium civium providisse videamini; Cael. 22.

praedia: qui ei venit in mentem praedia concupiscere hominis ignoti? Sex. Rosc. 105.

praesidium: ius legatorum cum hominum praesidis munitum sit; har. resp. 34.

praetura: quis non ... diligentissimam .. praeturam illius hominis existimat? Verr. III, 216.

preces: M. Messallae, hominis necessarii, preces sustinere potui; Sulla 20.

principium: cognoscite hominis principium; Verr. I, 34.

prudentia: omitte istam .. doctorum hominum prudentiam; Marcell. 25. f. ingenium; Verr. I, 115. modestia.

pudor: f. odium; Sulla 74.

quaestus: nundinatio.

querella: iamne ... sentis quae sit hominum

querella frontis tuae? Piso 1. quae (petitio) et risus hominum et querellas moveret; Phil. II, 98.

rapinae: f. furtum.

ratio: si non hominis ... rationem haberet; Quinct. 97. quod exemplum ex tot hominum rationibus relatis huius modi est? Verr. I, 36. non hominis ... vis ac ratio consideranda est; ib. III, 199. reperta est eadem istius hominis avarissimi ratio; ib. V, 87. quorum ope ... magis haec res publica quam ratione hominum ... gubernatur; Rabir. 5. sapientis hominis cogitata ratio postulasset; har. resp. 3. f. petitio.

reditus: non .. pro meo reditu ut pro P. Popilii, nobilissimi hominis, adulescentes ... deprecati sunt; Quir. 6.

religio: ad religionem hominis revertamur; leg. agr. II, 28. mecum deorum et hominum sanctitates omnes et religiones afuerunt; sen. 34. f. diligentia; leg. agr. II, 28. opinio; Verr. V, 185. 187.

res: iste in tanta re tot hominum T. Vectium ad se arcessit; Verr. V, 114. rem .. integram hominis non alieni . . . defendere humanitatis esse putabamus; Cluent. 57.

risus: qui risus hominum! Phil. II, 73. f. querella.

rogatus: emissus (est) ... necessarii hominis ... rogatu; Planc. 31.

rumor: ut auctorem rumorem haberetis sermonemque hominum ||sermonesque omnium||; Verr. III, 49. maerorem matri . hominum rumor ... nuntiavit; Cluent. 28. cum .. omnis offensiones iudiciorum ... ex hominum rumore proferrem; ib. 139.

rumusculi: imperitorum hominum rumusculos aucupati; Cluent. 105.

salus: ad meam unius hominis salutem senatus auxilium ... implorandum putavit; Piso 34. ut ignoratione tua ad hominis miseri salutem abuterer; Ligar. 1.

sanctitas: f. religio; sen. 34.

sanguis: hominis propinqui sanguinem vitamque eripere conatur; Quinct. 39. ut eius libidinem hominum innocentium sanguine elui ||lui|| velles? Verr. I, 77. tibi hominum innocentium sanguis ... voluptati ... fuit; ib. V, 138. f. caedes.

sanitas: [hominum in re publica sanitas remanere potuisset]; Phil. XIII, 2.

satietas: f. imprudentia.

scelus: usitatum hominis facinorosi scelus (est); dom. 12. quae (poenae) .. sunt hominum sceleri ... constitutae; har. resp. 39. oportere hominum audacium ... sceleri legibus ... resistere; Sest. 86. cur .. in hominum sceleribus ... poenas in diem reservatis? Cael. 59. f. audacia; Sex. Rosc. 12. Verr. III, 152. furor; dom. 68. Sest. 53.

scientia: f. auctoritas; Verr. I, 106. — secta: f. instituta. — sedulitas: f. integritas.

sensus: tu gubernacula rei publicae petas fovendis hominum sensibus; Muren. 74. f. animus; Sest. 47. natura; Cluent. 17.

sententia: ut ... hominum sententiae notarentur; Verr. a. pr. 40. sunt servi illi de cognatorum sententia, nobilissimorum ... hominum, manu missi; Cael. 68. variatis hominum sententiis; Milo 8. f. dissimilitudo.

sermo: ausum esse ... in sermone hominum audaciae suae monumentum aeternum relinquere? Verr. I, 129. ut ... in sermonem hominum atque in tantam vituperationem veniret; ib. IV, 13. nam fuisse hunc tum hominum sermonem recordari potestis; Cluent. 85. vix feram sermones hominum; Catil. I, 23. non ex sermone hominum recenti ... eruenda memoria est nobilitatis tuae; Muren. 16. ex omni hominum sermone ... patrimonio suo vindicavit; Sulla 59. ut aliqui sermones hominum alienis bonis maerentium .. ad vestras auris permanarent; Balb. 56. quod sermo hominum ad memoriam patrum [virtute] celebretur; Rab. Post. 2. f. fama; Sulla 24. invidia. opinio; Cael. 69. rumor; Verr. III, 49.

sicarius: f. latro.

signa: tabulae .. signis hominum nobilium consignantur; Quinct. 25.

similitudo: ut sibi praeter formam nihil ad similitudinem hominis reservarit; Cluent. 199.

societas: „nec Lepidi societatem violare, piissimi hominis (potest)"; Phil. XIII, 43.

solitudo: ingenium; Rabir. II, 1. — sollertia: f. calliditas.

species: horum hominum species est honestissima; Catil. II, 18.

spes: f. nomen; imp. Pomp. 44.

splendor: Sthenius non splendorem hominis ... secutus est; Verr. II, 107. f. multitudo; prov. cons. 31.

statua: neque eius hominis (statuas esse voluerunt); Verr. II, 161. statuae veterum hominum deiectae (sunt); Catil. III, 19.

studium: hominum studia defervisse intellegebat; Cluent. 108. cum me intellegam non hominum potentium studio ... consulem .. factum; leg. agr. II, 7. etiam si hominum studia deficiant; Catil. II, 25. operae pretium est, ... libertinorum hominum studia cognoscere; Catil. IV, 16. graviter ... ferremus ... alienigenarum nos hominum studiis atque paterna virtute privari; Balb. 25. f. concursus; div. Caec. 42. cupiditas; Verr. II, 133. genus; Cael. 21. honos. opes; Verr. I, 3

stupiditas: incredibilem stupiditatem hominis cognoscite; Phil. II, 80.

stupor: sed stuporem hominis ... attendite; Phil. II, 30.

stuprum: f. libido; Piso 70.

supellex: tu C. Cacurii, prompti hominis ..., supellectilem omnem auferre non dubitasti; Verr. IV, 37.

suspicio: ne quis forte me ... adfingere aliquid suspicione hominum arbitretur; Verr. IV, 67. ille tot suspicionibus certorum hominum ... exulceratus; dom. 28. f. invidia.

tabulae: per tabulas hominis * citi pecuniam expensam tulerunt; Qu. Rosc. 1. nisi vobis id hominum honestissimorum tabulis planum fecero; Verr. I, 156.

taciturnitas: f. oblivio.

telum: decessi unius hominis telo proterritus; Caecin. 47. f. furor; Sest. 53.

tenuitas: tenuitas hominis eius modi est; Sex. Rosc. 86.

testamentum: quod elogium recitasti de testamento Cn. Egnatii patris, hominis honestissimi; Cluent. 135.

testimonium: recita testimonium ... hominum ornatissimorum; Qu. Rosc. 43. hominum honestorum ||honestissimorum|| testimoniis ... non credere? Verr. I, 128. quid ego hic nunc Sex. Pompei Chlori testimonium recitem, . . . hominis honestissimi? ib. II, 23. (quid testimonium) Q. Caecilii Dionis, hominis probatissimi (recitem)? ib. meministis ... rem .. hanc totam C. Sacerdotis hominis ornatissimi testimonio comprobari; Verr. II, 119. itaque Mnasistrati, hominis honestissimi ... testimonium, iudices, audistis; ib. III, 109. repente in M. Annii, hominis splendidissimi, testimonio ... exsiluit; ib. V, 73. adductus Valentinorum, hominum honestissimorum ... testimoniis; ib. 158. audite ... hominum honestorum testimonium; Tull. 24. vos id in testimoniis hominum barbarorum dubitabitis? ib. 23. non recito testimonia hominum honestissimorum; Cluent. 99. f. fidelitas.

traductio: cum ... intentus est arcus in me unum ... traductione ad plebem furibundi hominis ac perditi; Sest. 15.

tribus: eam tribum .., severissimorum praesertim hominum, ... edere debuisti; Planc. 38.
trucidatio: videtis ... hominum trucidationes; Tull. 42.
varietas: f. genus; Cael. 21.
vena: ut venas hominis incideret; Piso 83.
venustas: f. facetiae.
verbum: est .. illius (verbum), ... hominis eius; Sest. 132.
vigilantia: f. diligentia; Verr. V, 25.
vilicus: Halicyensis Eumenidae, nobilis hominis, ... vilicus cum ... insimulatus esset; Verr. V, 15. litteras misit de vilico P. Septimii, hominis ornati; Flacc. 88.
violentia: f. furor; Phil. XII, 26.
virtus: tantamne unius hominis ... virtus ... lucem adferre rei publicae potuit? imp. Pomp. 33. hominum ignobilium virtutem .. nobilitatis inertiae praetulerunt; Balb. 51. f. frugalitas. industria. multitudo; Verr. IV, 93.
vis: si ... vis armatorum hominum ... approbata videatur; Caecin. 38. non quo mihi ... vis privati hominis displiceret; dom. 91. in eius domum adflictam et eversam per [vim] hominis sceleratissimi; ib. 107. vi sceleratorum hominum corroborata; Sest. 89. vi perditorum hominum incitata; Vatin. 21. circumsaeptus ||circumsessus, circumclusus|| lectis valentissimorum hominum viribus; Phil. XII, 24. f. clamor; Sest. 85. multitudo; Verr. II, 160. ratio; ib. III, 299.
vita: cum vita hominis perditissima tum singularis audacia ostendatur necesse est; Sex. Rosc. 62. sic vita hominum est; ib. 84. quo minus certa est hominum ac minus diuturna vita; imp. Pomp. 59. quoniam ... vita C. Rabirii, hominis miserrimi, ... vestris manibus ... permittitur; Rabir. 5. mentis, quae mihi videntur ex hominum vita ad deorum religionem ... demigrasse; ib. 30. f. audacia; Cluent. 50. mos; Sex. Rosc. 109. Sulla 69. natura; ib. 36. sanguis; Quir. 39.
vitium: perditorum hominum vitiis .. ista tanta importunitas ... exarsit; Sulla 75.
vituperatio: f. sermo; Verr. IV, 13.
voltus: nec mihi longius quicquam est, .. quam videre hominum voltus; Rab. Post. 35. voltus hominum te intuentium atque admirantium recordare; Deiot. 20.
voluntas: dixisset contra alicuius hominis nobilis voluntatem; Verr. I, 155. voluntatemne hominum (ut secuti esse videamini)? Font. 32. nihil obscurius voluntate hominum (est); Muren. 36. tot hominum gratiosorum laesae voluntates; Flacc. 6. in hominum voluntatibus ... laedendis; Quir. 24. pugnem .. contra nobilissimorum hominum voluntates? Fr. B. VII, 1. f. avaritia; Verr. III, 220.
vox: ex quo intellegi potuit ... populum Romanum ... hominum seditiosorum vocibus ... concitari; Cluent. 138. ut eiusdem hominis voce et declaratus consul et defensus beneficium ... tueatur; Muren. 2. multum haec vox .. valere deberet eius hominis; Sulla 14. quod quemquam clarum hominem ... impurissimi voce hominis violari facile patiuntur; har. resp. 46. haec nec hominis nec ad hominem vox est; Ligar. 16.
usus: usu .. bellorum gerendorum in primis eorum hominum, qui nunc sunt, exercitatus; Font. 41.
uxor: Xenonis Menaeni, nobilissimi hominis, uxoris fundus erat colono locatus; Verr. III, 55. ad uxorem Oppianici, hominis in uxoribus necandis exercitati, omnia bona Habiti ventura fuisse dicebat; Cluent. 52.
elliptisch: testis non invenitur in ducenties et tricens sestertio. quam multorum hominum? Font. 4.
2. mit Präpositionen: alqs de: si quis .. de nostris hominibus ... isto studio ac voluntate non abhorrens fuit; Flacc. 9. — ex: ex quibus .. hominibus ... tibi hospes aliquis est recipiendus; div. Caec. 50. non habes ne ex his quidem hominibus ... ullum auctorem istius aestimationis; Verr. III, 210. qui .. dicit testimonium ex nostris hominibus; Flacc. 12.
certamen cum: cogitas, tibi cum homine ... futurum esse certamen; div. Caec. 44.
commercium cum: nisi arbitramini ... potentissimis hominibus, ... commercium ... cum Graecis hominibus non fuisse; Verr. IV, 133.
constituta in: reperietis .. haec in uno homine pecunioso tot constituta; Verr. V, 23. quae in omnibus hominibus nova ... constituta sunt; imp. Pomp. 62.
crudelitas in: ut ista in nostros homines crudelitas nemini concessa esse videatur; Verr V, 150.
interdictum de: auderesne dicere interdictum esse de hominibus armatis? Caecin. 62. ostendo ex hoc interdicto de ARMATIS HOMINIBUS; ib. 91. in hoc interdictum, de HOMINIBUS ARMATIS, non additur; ib.
iudicium de: iudicio de vi coactis armatisque hominibus; Tull. 9. de quo homine vos ... tam praeclara iudicia fecistis? imp. Pomp. 43. vestrum ab illis de eodem homine iudicium ... improbari; ib. 63.
maledicta in: equitum ego Romanorum in homines nobilissimos maledicta ... commemorem? Planc. 33.
praeiudicium de: de quo homine praeiudicium noluerit fieri per recuperatores; Verr. III, 153.
quaestio de: isdem de hominibus ... in filii caput quaestionem habere conata es? Cluent. 182.
res cum: cum homine enim crudeli nobis res est; Verr. V, 109. res erat cum L. Saturnino ... vigilante homine et in causa populari ... abstinenter .. versato; Sest. 37. non est vobis res .. cum scelerato homine atque nefario; Phil. IV, 12. cum peritissimo homine mihi res est; ib. XI, 20.
societas cum: tibi cum Lepido societas aut cum ullo ... homine sano? Phil. XIII, 43.
testis in: qui ... testibus in Q. Pompeium, hominem novum, non crediderunt; Font. 23.
vox ad: haec nec hominis nec ad hominem vox est; Ligar. 16.
V. Umstand: 1. Ablativ: hominibus armatis (coactis); Tull. 7. 12. 23. 24. 27. 31. ×. 39. Caecin. 4. 9. 38. 75. ×. 80. 104. Sest. 75. Vatin. 5. f. **armo**, B. hominem (B. I, S. 293).
2. Präpositionen: a: non ab homine alieno ... (defensus est); Quinct. 87. adulescentulus ... ab hominibus nequam inductus; Sex. Rosc. 38. ut non cognita sint ab hominibus ||ab omnibus||; Verr. a. pr. 15. circumsessus es a quibus? a Lampsacenis: barbaris hominibus? ib. I, 81. immo vero ab hominibus ... lenissimis (circumsessus es); ib. qui ab isto homine crudelissimo patre ... privatus est; ib. II, 80. mihi enim renuntiatur ita constitui a tuis patronis, hominibus ingeniosis; ib. 149. legem ab homine ... nobilissimo promulgatam videmus; ib. 174. haec omnia ... ab hominibus honestissimis obsignata sunt; ib. 190. tot viri ... ab homine nequissimo [...] laesi poenam ... non persequebantur? ib. III, 30. a Q. Apronio, .. homine in dedecore nato, ... equitem Romanum scitote ... prohibitum, ... retentum atque adservatum (esse); ib. 60. illud ... ab ingeniosis hominibus defendi mihi mirum videri solet; Caecin. 67. illud .. potest dici iudici ab aliquo ... homine; ib. 72. cum ... a P. Cannutio, homine eloquentissimo, ... diceretur; Cluent. 29. quam (libertatem) ... ab hominibus ... expeti ... videtis; leg. agr. II, 9. a certis hominibus dominationem ... quaeri; ib. 25. Sullanus ager a certis hominibus latissime continuatus; ib. 70. qui (agri) a paucis hominibus ..

possidentur; ib. III, 12. spem imperii ... a patriciis hominibus oblatam; Catil. III, 22. de qua (plaga) ab homine ingeniosissimo ... Hortensio multa gravissime dicta sunt; Muren. 48. ab eodem homine in stupris inauditis ... versato ... censura sublata est; Piso 9. id vos ... ab homine minime stulto cogitatum esse confingitis? Deiot. 16. cum bellum nefarium ... ab homine profligato ac perdito non comparari, sed geri iam viderem; Phil. III, 1. nonne satis est ab hominibus virtutis ignaris gratiam bene merentibus non referri? ib. XIV, 13. P. Africanus ille superior dicitur non solum a sapientissimis hominibus ... saepe accusatus esse; Fr. B. VI, 12.

ad: si .. non ad homines, verum ad bestias ... haec conqueri ac deplorare vellem; Verr. V, 171.

apud: apud homines ... agitur; Sex. Rosc. 73. quod apud homines carissimum est; Verr. II, 110. apud quos homines (sunt istae custodiae)? ib. V, 68. si tibi ... apud homines in extremis ... gentibus positos nobile ... nomen civitatis tuae profuisset; ib. X, 166. videmus quanta sit in invidia ... apud quosdam nobiles homines novorum hominum virtus et industria; ib. 181. tenentur apud hominem audacissimum; Cluent. 82. quoniam apud homines peritissimos dico; Cluent. 115. esse apud hominem constantem ignoscendi locum; Muren. 63. sit ... sanctum apud vos, humanissimos homines; Arch. 19. offendebant illi .. apud gravis et honestos homines; Sest. 105. quod si apud Atheniensis, homines Graecos, longe a nostrorum hominum gravitate diiunctos non deerant; ib. 141. apud Graecos, doctissimos homines, ... alia quaedam ... praecepta exstiterunt; Cael. 40.

causa: ut .. hominis nequissimi causa in alienam provinciam proficisceretur; Verr. I, 73. ac si hoc iuris non unius hominis causa edixisses; ib. 109. ut quivis intellegere posset unius hominis causa conscriptum esse; ib. 116. ipsius hominis causa ... velle et optare debetis; imp. Pomp. 48. nomen clarissimum ... hominis causa rei publicae reservate; Flacc. 106

cum: etenim ille ... cum Androne homine honestissimo ... electus est; Verr. II, 156. cum homine eius (se habuisse temporis rationem); ib. 159. cum equitibus Romanis, hominibus ex illo conventu honestissimis, illos Verrucios ... explicabam; ib. IV, 137. si qui mihi praesto fuerit cum armatis hominibus; Caecin. 87. quod aedilitatem se petere cum hominibus nobilissimis ... dicebat; Cluent. 69. cum hoc homine an cum stipite in foro constitisses, nihil crederes interesse; sen. 14. videbam quibuscum hominibus ... viveret; Sest. 24. aedilitatem petivit cum ... hominibus primis; ib. 114. ut ... ipse cum hominibus quindecim male vestitis ... pervenerim; Piso 61.

de: de quo homine praeconis vox praedicat et pretium conficit; Quinct. 50. hoc de homine ... monumentum tuorum flagitiorum .. posuisti; Verr. II, 115.

ex: ex hominibus ipsis ... rectissime ... factum probetis; Cluent. 107

in: in quovis homine privato nomen ipsum Romanum semper dilexerit; Verr. II, 163. ego in uno homine omnia vitia ... reprehendo; ib. III, 5. in hoc homine saepe a me quaeris; ib. 6. in hoc homine rem adductam in iudicium videtis; ib. 218. populus Romanus in hoc homine suam auctoritatem ... possit defendere; imp. Pomp. 63. ceteri non videntur in singulis hominibus multa parricidia suscipere posse; Cluent. 32. non est saepius in uno homine summa salus periclitanda rei publicae; Catil. I, 11. si (multa) in homine ipso ... neglegenda sint; Flacc. 24. in hominibus de me divinitus meritis omnis erit aetas ad eorum erga me merita praedicanda; sen. 30. quid ego populi Romani animum ... commemoro ... in eo homine? Sest. 118. in eodem homine me .. erroris mei paenitet; Cael. 14. mediocri in homine ne accidat providendum (est); prov. cons. 38. in homine .. turpissimo obsolefiebant dignitatis insignia; Phil. II, 101.

per: (per) quos homines (istum fecisse dicis)? Sex. Rosc. 74. per quos homines hoc tantum facinus ... conficere potuerit; ib. 76. per homines honestissimos ... leges ... administrentur; div. Caec. 68. insidiae per eosdem homines comparantur; Verr. a. pr. 17. ut omnia signa iste per eos homines ... auferret; ib. II, 50. C. Pisoni || Pisone || domo tectisque suis prohibito ... per homines coactos et armatos; Caecin. 36. cui ... per homines coactos licitum non sit accedere; ib. 48. ea (vis) fit plerumque per homines coactos armatosque; ib. 63. quam ob rem tota ista res per Staienum .. hominem ... alienissimum ... ageretur; Cluent. 87. quae si civitas per ... gravis .. homines querellas ad vos detulisset; Flacc. 52. expensum est auri pondo centum paulo minus per Sex. Caesium ... castissimum hominem; ib. 68. in quem quisque per homines concitatos inruerit; dom. 106. non per homines egestate et scelere perditos ... optimis civibus periculum inferre conantur; Sest. 2. negas optandum reditum fuisse per ... homines armatos; ib. 127. ut non per L. Crassum ... hominem incredibili eloquentia ... causam illam ... defenderit et probarit; Balb. 49.

post: homini post homines natos turpissimo; dom. 23. erat res post natos homines pulcherrima; ib. 95. cum tu ... unius post homines natos fortissimi viri magnitudinem animi desideres; Milo 69. duo haec capita nata sunt post homines natos taeterrima; Phil. XI, 1.

pro: quid me oportet Tullium pro Tullio facere, homine coniuncto mecum? Tull. 4.

propter: cum propter hominem perditissimum ... de officio ... decedis; Verr. a. pr. 28.

sine: si sine armatis coactisve hominibus deiectus quispiam sit; Caecin. 91. homines deiiciuntur .. sine coactis armatisve hominibus; ib. 92.

homullus, Schwächling: quid cessat hic homullus, ex argilla et luto fictus Epicurus? Piso 59.

honestas, Ehre, Anständigkeit, Würde: I. cogit: virtus et honestas ... cum consulibus eum esse cogebat; Rabir. 24.

consentiunt: omnes honestates civitatis ... consentiunt; Sest. 109

consolatur: facile consolatur honestas egestatem; Quinct. 49.

est: summa in utroque est honestas; Muren. 21.

pugnat: hinc pudicitia ... fides ... pietas ... constantia ... honestas ... continentia (pugnant); Catil. II, 25.

II, 1. adfero: quam honestatem in iudicium ... attulit; Quinct. 99.

amitto: honestatem omnem amitteret? Sex. Rosc. 114.

deperdo: qui propter illum hostem senatus ... honestatem miseri deperdiderunt; prov. cons. 11.

desidero: si quidem auctoritas senatus decus, honestatem ... desiderat; Phil. VII, 14.

expeto: nihil esse in vita ... expetendum nisi laudem atque honestatem; Arch. 14.

habeo: habetis .. honestatem hominis; Flacc. 49.

2. privo: nolite ... ceteris ante partis honestatibus (eum) ... privare; Muren. 87.

spolio: amicissimum hominem si honestate spoliatum audierit; Rab. Post. 44.

3. fingo ad: finxit .. te ipsa natura ad honestatem; Muren. 60.

pugno pro: pro eorum honestate .. pugnare; Sex. Rosc. 16.

III. praeditus: non accusares ... hominem, summa dignitate atque honestate praeditum; Muren. 64.

IV. cupiditas: honestatis ... habuisse nimis magnam iudicatus est cupiditatem; Sulla 73.

pars: is ... nunquam ullam honestatis suae partem recuperabit; Cluent. 120.

simulatio: nemo est ... tam ab omni non modo honestate sed etiam simulatione honestatis relictus; Rabir. 23.

V. ab: s. IV. simulatio.

cum: summa cum honestate vivemus; Cluent. 159.

gratia: quas ... familias honestatis ... gratia nomino; Sex. Rosc. 15.

honeste, ehrenvoll, anständig: absolvo: uti honeste absolvi nullo modo potuerit; Cluent. 49. honestissime est absolutus; ib. 104.

ago: huius honestissime actam vitam; Cluent. 195. cum ... mors consentanea vitae fuerit sanctissime honestissimeque actae; Phil. IX, 15.

cado: ut ... honeste cadere videatur; har. resp. 40.

condemno: adducti iudices sunt ... potuisse honeste ab eo reum condemnari; Cluent. 104. sunt alii ... honeste condemnati; Phil. XI, 12.

confiteor: quod .. honeste confiteri ... possis; Fr. B. XIII, iv, 3.

consequor: HS sexagiens honestissime consequi potuit; Qu. Rosc. 23.

contendo: ait hoc se honeste ... contendere; div. Caec. 23.

damno: hominem honeste non posse damnari; Verr. a. pr. 38.

decumbo: ut honeste decumbant; Phil. III, 35.

defendo: quem adhuc honestissime defendit; Quinct. 43. si honeste putasset eius modi causam posse defendi; Cluent. 109. quo minus honeste hanc causam ... possem defendere; ib. 142. quam (legem) consul ... honeste ... posset defendere; leg. agr. II, 15. quod non posset honeste ... defendere; Milo 64.

dico: ille ... honestius diceret; Cluent. 81. cum palam fortissime et honestissime dicerent; ib. 153. quae honeste non possum dicere; Phil. II, 47.

exsurgo: ut honestissime exsurgere possem; Phil. XII, 24.

facio: quod ... honestius facere posset; Sex. Rosc. 51.

introeo: quae neminem patitur non honeste in urbem introire; Muren. 69.

iudico: facultatem vere atque honeste iudicandi; Verr. II, 179. recitavit ... cohortationem quandam iudicum ad honeste iudicandum; Cluent. 138.

libero: C. Curtius pro virtute sua est honestissime liberatus; Rabir. 8.

morior: honeste moriendi facultatem petit; Rabir. 37.

nomino: quae magis honeste quam vere sodalitas nominaretur; Planc. 37.

pario: ut ... propinquum ... honeste partis bonis ... privaret; Quinct. 74.

possideo: honestius eum vos universi ... possideretis; leg. agr. II, 85.

removeo: quas (tabulas) removere honeste nullo modo potuerunt; Verr. II, 186.

respondeo: quid ... tu his respondere honeste potes? Verr. IV, 80.

scribo: quod si potuisset honeste scribere; Cluent. 141. quibus ... scribere honeste et magnifice licebat; Cael. 40.

statuo: intelleges honestius te inimicitiarum modum statuere potuisse; Sulla 48.

subterfugio: quod (negotium) honeste subterfugere non possit; leg. agr. I, 26.

triumpho: pater cum ... honestissime ex praetura triumphasset; Muren. 15.

vivo: ut sibi ... recte sit honesteque vivendum; Verr. III, 2. si vivere honeste non possunt; Catil. II, 21.

honesto, ehren, zieren: alqm: si ... Gracchorum ... sanguine ... se honestarunt; Catil. I, 29. quanta (laude) vos me vestris decretis honestatis; ib. IV, 20. a quo saepe ... sumus honestati; sen. 2. me populus Romanus ... sua celebritate laetitiaque comitatum honestavit; dom. 76. quem ... tot vides iudiciis senatus ... honestatum; ib. 82. si uno basilicae spatio honestamur; Muren. 70.

advocationem: advocationem hominis improbissimi sella curuli ... honestavit; Sulla 81.

calamitatem: quem ad modum calamitatem meam ... honestaret; sen. 24.

currum: cuius currum rex potentissimus quondam et nobilissimus Perses honestavit; Catil. IV, 21.

gloriam: calamitas clarissimi nominis gloriam ... honestavit; dom. 86.

imperium: ille ... imperium .. honestavit; dom. 19.

mortem: qui hominis ... seditiosi imagine .. mortem eius honestaret; Rabir. 24. quasi ... non divini hominis Africani mors honestaretur; Muren. 75.

progeniem: quae (statua) multos per annos progeniem eius honestaret; Phil. IX, 5.

honestus, ehrenvoll, ehrenhaft, schön, edel: I. **bei Substantiven**: alqs: suos propinquos ac necessarios ... honestos esse; Quinct. 38. ipse honestissimus ... numerabatur; Sex. Rosc. 16. si salvi et honesti esse volumus; Verr. II, 29. quam honestus (sit); ib. 107. qui ... cum primis honestus existimatus est; Caecin. 10. ipse ... in omnibus vitae partibus honestus (est); Font. 41. M. Atius Balbus, in primis honestus, praetorius fuit; Phil. III, 16.

alqd: quod honestum (est); div. Caec. 23. quod ... est honestius; ib. 65. quod tibi honestissimum est; Verr. II, 151. nihil est honestius quam quod .. fecit; Phil. II, 69. — infin: quin honestius est .. accusare; div. Caec. 65. urbem relinquere Thermitanis esse honestius, quam pati ..; Verr. II, 88. honestius est ... dare; ib. V, 57. ut ... occidere honestius sit ||non aliud, multo amplius, maius|| quam ... potiri; Sest. 141. videte ne utilius vobis et honestius sit ... errare; Balb. 64. — accus. c. inf.: quam L. Domitius ab se nominari vix sibi honestum esse arbitrabatur; Verr. I, 140. quanto est honestius alienis iniuriis ... commoveri; ib. III, 169. verum tamen honestius est rei publicae nostrae ea ... imperatorem ... reliquisse; ib. IV, 124. si nomine appellari abs te civis tuos honestum est; Muren. 77. vereor ne .. celatum me (esse) illis ipsis non (sit) honestum; Phil. II, 32.

accusatio: ne tam honestam ... accusationem neque vobis placuisse neque ordini vestro placere arbitretur; div. Caec. 73.

adulescens: nupsit A. Aurio Melino ... adulescenti ... et honesto et nobili; Cluent. 11. huic ... adulescenti ... in primis honesto ... datam (possessionem esse); ib. 165. ne eadem mulier ... honestissimum adulescentem oppressisse videatur; Cael. 78. quod (sacrarium) est in fundo T. Sergii Galli, in primis honesti et ornati adulescentis; Milo 86.

amici: P. Sullam .. ex his ... honestissimorum amicorum gregibus reicietis? Sulla 77.

amor: de meo quodam amore gloriae nimis acri .. verum tamen honesto vobis confitebor; Arch. 28.

Aricinum qui Aricinum ... despicit, ... splendore municipum honestissimum; Phil. III, 15.

artes: cum artibus honestissimis erudiretur; Cael. 9.

calamitas: eiciuntur duo, ... alter per honestissimam calamitatem; dom. 65.

causa: quanto illa honestior est causa ||honestior causa est||; div. Caec. 64. quae causa fuit honestior; Verr. I, 21.

civis: intellegere potuistis ... civis Romanos honestissimos ... pro testimonio dicere; Verr. II, 16. ut unius honestissimi ... civis mortem ... deprecaretur; ib. V, 125. apud socios fidelissimos, civis Romanos honestissimos ... in litore couviviisque iacuisti; ib. 137. ad eam .. rem fuit ... Sicilia, plena ... honestissimorum .. civium; ib. 157.

civitas: imponatur honestae civitati turpissima persona calumniae? Verr. II, 43. homini .. honestissimae civitatis honestissimo ... frumenti (tantum) scitote relictum esse; ib. III, 56. Agyrinenis est honesta Siciliae civitas; ib. 67. Herbitensis civitas honesta ... quem ad modum ... vexata sit; ib. 75. ostendo testimoniis ... honestissimarum civitatum; ib. 122. Siciliae civitates multae sunt .. ornatae et houestae; ib. 170. in hominem honestissimae civitatis honestissimum graviter animadverti; ib. V, 20. num honestior est civitas Pergamena quam Smyrnaea? Flacc. 74. exsurgite .. viri optimi ... honestissimae civitatis; Fr. A. III, 16. falsas fuisse tabellas honestissimae civitatis existimo; ib. B. VIII, VIII, 2.

condicio: ut ... honestiore condicione sit; div. Caec. 25.

contentiones: a quo erat honestissimis contentionibus ... vexatus; Phil. III, 23.

conventus: conventus honestus Syracusis (erat); Verr. III, 136.

convivium: honesta, credo, (couvivia fiunt); Qu. Rosc. 134. nemo enim fere saltat sobrius ... neque in solitudine neque in convivio moderato atque honesto; Mureu. 13.

copia: honesta copia praesto fuit; Tull. 22.

decreta: ut iam pudendum sit honestiora decreta esse legionum quam senatus; Phil. V, 4.

decuriae: ut honestis decuriis potius dignus videatur; Phil. I, 20.

defensio: quae (defensio) ... honestissima semper existimata est; Cluent. 52.

domus: erat enim Percenniorum ... domus honestissima; Verr. IV, 25.

eques: causam Sopatri defendebat ... eques Romanus in primis ... honestus; Verr. II, 69. Q. Septicio, honestissimo equite Romano, resistente Apronio et adfirmante; ib. III, 36. si equitibus Romanis ... honestis ... manus ... adferebantur; ib. 60. (quid de) equite Romano ... honesto (dicam)? ib. 61. num etiam de L. Papinio, ... locupleti honestoque equite Romano, turibulum emisti? ib. IV, 46. huic ... equites Romani honesti et graves ... non crediderunt; Flacc. 40. qui adesse ... honestissimos equites Romanos ... iusserit; Sest. 27. fratris filium praeteriit, Q. Fufii, honestissimi equitis Romani; Phil. II, 41.

factum: singularis integritas minus admirabilem facit huius honestissimi facti gloriam; Phil. III, 26.

familia: sin autem sunt amplae et honestae familiae plebeiae; Muren. 15.

filius: is oberit honestissimo filio pater; Planc. 32.

fructus: qui est fructus verae virtutis honestissimus; Piso 57.

genus: de honestissimo genere hominum ea iura constituebas; Verr. III, 27. est enim ipse ... honestissimi ac nobilissimi generis; Sulla 25.

homo: homo cum primis honestus (profectus est); Quinct. 58. ut in capite fortunisque hominum honestissimorum dominentur ei; ib. 94. si est homini honesto locus in civitate; ib. is inter honestos homines ... numerabitur; Sex. Rosc. 113. illi homines honestissimi ... parum putantur cauti ... fuisse; ib. 117. nega ... homini honesto ... credi oportere; Qu. Rosc. 43. per homines honestissimos ... leges ... administrentur; div. Caec. 68. homines ad legum defensionem ... quam honestissimos ... accedere; ib. 70. cum ... homines honestissimi audissent; Verr. a. pr. 19. sic honestissimi homines ... loquebantur; ib. 20. tot hominibus honestissimis ... non credidisse; ib. I, 10. qui cognitores homines honestos daret; ib. 13. homines honestissimi haec eadem se audisse dicerent; ib. 28. iactatur domi suae ... homo honestissimus; ib. 67. hominum honestorum || honestissimorum || testimoniis ... non credere; ib. 128. homo cum primis houestus (venit); ib. 137. nisi vobis id hominum honestissimorum tabulis planum fecero; ib. 156. qui causam Dionis egit ... hominis honestissimi; ib. II, 23. Sopater quidam fuit Halicyensis homo ... honestus; ib. 68. habebat homines honestos; ib. 70. honestos homines ... ableget a consilioque dimittat? ib. 79. honestum hominem ascribit Sthenio cognitorem? ib. 106. ut quisque ... gravior homo atque honestior testimonium .. dixerit; ib. 149. aratorum honestissimorum hominum ... maximum numerum abs te abalienasti; ib. 155. ille ... cum Androne homine honestissimo ... legatus a suis civibus electus est; ib. 156. habeo ex eis ... homines honestissimos; ib. 175. haec omnia ... ab hominibus honestissimis obsignata sunt; ib. 190. si .. ex omni copia conventus Syracusani .. honestissimorum .. hominum faceres potestatem; ib. III, 32. tot homines honestissimos ... tibi inimicissimos fieri nolles; ib. 52. huic homini ... honestissimo ... frumenti scitote ... (tantum) relictum esse; ib. 56. eo vocari homines honestissimos; ib. 65. ex cohorte ... hominum honestissimorum est; ib. 70. ex una pactione hominis honesti ... cognoscite; ib. 92. qui numerus est ... maximus hominum honestissimorum; ib. 108. hominis honestissimi ... testimonium .. audistis; ib. 109. hominem suae civitatis in primis honestum ... legarunt ad Apronium; ib. 114. quam honestorum (hominum) ager est; ib. 120. dico equitem Romanum, hominem in primis honestum, ... ad unas unius agri decumas tritici modium triginta voluisse addere; ib. 148. homine equestris ordinis honestissimo (utar teste); ib. 166. possumus P. Servilii et C. Antistii .. litteris primorum hominum atque honestissimorum ... quod dicimus obtinere; ib. 168. ut ille homo ... tam honestus ... pecuniam anteponeret; ib. IV, 11. domus .. plena hominum honestissimorum; ib. 33. homini honesto ... te argentum ... reddidisse; ib. 44. dicere ... homini honesto; ib. 45. hominibus honestis ... anulos abstulisse; ib. 57. audistis nuper dicere legatos Tyndaritanos, homines honestissimos; ib. 84. cum equitibus Romanis, hominibus ... honestissimis, illos Verrucios ... explicabam; ib. 137. nobilis hominis et honesti ... vilicus cum ... insimulatus esset; ib. V, 15. in hominem ... honestissimum ... animadverti ... non oportuisse; ib. 20. homines honestissimos ... in ferrum atque in vincla coniectos (esse); ib 107. frequentissimi venerunt ... homines ... honesti; ib. 154. adductus Valentinorum, hominum honestissimorum, ... testimoniis; ib. 158. Q. Catii Aemiliani, hominis honesti, ... duo homines occiderunt; Tull. 19. audite ... hominum honestorum testimonium; ib. 24. est praeterea numerus ... hominum honestissimorum; Font. 13. si maiorem etiam hominum honestissimorum copiam adferam || adfero ||; ib. 16. publicani, homines honestissimi, ... suas rationes ... contulerunt; imp. Pomp. 17. causa testibus honestissimis hominibus premebatur; Cluent. 53. in aedis T. Annii, hominis honestissimi, ... Staienus ... venit; ib. 78. non recito testimonia hominum honestissimorum; ib. 99. dico, eandem tum fuisse ... honestis hominibus ... controversiam cum Staieno; ib. 100. quod elogium recitasti de testamento Cn. Egnatii .. hominis honestissimi; ib. 135. in hominis honesti ... iudicio ... meo consilio uti consuevi; ib. 144. advocantur amici ... homines honesti; ib. 176. homines honestissimos ... huc frequentis adesse ... voluerunt; ib. 197. equites Romanos, homines honestissimos, laudatores videtis; ib. honesti homines ... difficile

dictu est quam sint solliciti; ib. 198. graviter homines honesti .. tulerunt; Muren. 47. quid, si multi homines nostri ordinis honestissimi (venerunt)? ib. 69. fuit ... honestus homo ... Q. Tubero; ib. 75. hoc .. ex hac frequentia colonorum, honestissimorum hominum, intellegere potestis; Sulla 61. maxime interest, non ex levitate ... testium causas honestorum hominum ponderari; ib. 79. qui ... vim et crudelitatem privilegii auctoritate honestissimorum hominum ... consignarit ‖ consignavit ‖; sen. 29. hominum honestorum modestiam ... quaerebas? dom. 54. offendebant illi .. apud gravis et honestos homines; Sest. 105. quam ... homines honesti ... Volumniam consalutabant; Phil. II, 58. L. Visidio ... homini ... honesto ... poteritne esse pacatus Antonius? ib. VII, 24. quos ... honestissimos .. homines ... interemit propudium illud; ib. XIV, 8.

iudex: honestis iudicibus nocentium salus desperata est; Phil. V, 15.

iudicium: ut honestiore iudicio conflictere? Quinct. 44.

laudatio: laudationes honestissimae missae sunt; Cluent. 197.

locus: ut in curia Syracusis ... honestissimo loco ... statuam ponerent; Verr. II, 50. uxor Aeschrionis, honesto loco nata; ib. V, 31. honesto loco natus; Flacc. 18. hunc ... honestissimo loco natum esse concedis; Balb. 6.

mendacium: si honesto et misericordi mendacio saluti civi calamitoso esse vellemus; Ligar. 16.

mors: mors honesta saepe vitam quoque turpem exornat; Quinct. 49. ne morti quidem honestae locum relinquis; ib. 9. statua mortis honestae testis erit; Phil. IX, 11.

municipes: lautissimum oppidum .. municipium honestissimorum, ... Suessam, fortissimorum militum sanguine implevit; Phil. XIII, 18.

municipium: date (hoc) .. Lanuvio, municipio honestissimo; Muren. 90. prosint honestissimorum municipiorum ... laudationes; Flacc. 101.

necessitas: remansio (habuit) necessitatem etiam honestam; Ligar. 4.

nomen: honesta nomina turpissimis rebus imponere; Verr. II, 142. honesto ac probabili nomine bono viro error obici solet; Caecin. 71.

opinio: si honesta *deest* de numine eorum ... opinio; dom. 107.

oratio: honesta oratio (est); Verr. V, 5. Phil. VIII, 13

oppidum: Catinam cum venisset, oppidum locuples, honestum; Verr. IV, 50.

ordo: ordo est honestus; Verr. III, 183. X. quod honestissimo ordini ... fructus .. iucunditatis est restitutus; Muren. 40.

otium: si ... honestum otium postularem; Sulla 26.

pater: qui cum honestissimo patre et maioribus ... petisset; Muren. 53.

pax: ut vobis iam nihil sit integrum nisi aut honesta pax aut bellum necessarium; Phil. V, 2. cum duo consulares spem honestae pacis nobis attulissent; ib. XII, 1.

pecunia: illa (pecunia) honesta (erat); Qu. Rosc. 23.

postulatio: si vobis aequa et honesta postulatio videtur; Sex. Rosc. 7.

praesidium: in aliquo honesto praesidio ... spem aliquam conlocasset; Verr. a. pr. 9.

praetor: honestissimo praetore; Verr. a. pr. 52.

promissa: nostra (promissa) .. honesta (sunt); Phil. VIII, 10.

quaestus: in quo erat aliqui quaestus, sed is honestus atque concessus; Verr. III, 195.

ratio: omni recta atque honesta ratione defendere; Quinct. 66. nostra ratio .. fuit honestissima; div. Caec. 63. qui ... rem ... honestis rationibus auxisset; Rab. Post. 38. ut omnis honesta ratio esset; Milo 10.

res: hunc honestissimarum rerum defensorem populus Romanus ... repudiare potest? Fr. B. VIII, 6.

senator: illos ego praestantissimos viros ... vivere volebam ... tot honestissimos senatores; Phil. II, 37.

species: horum hominum species est honestissima; Catil. II, 18.

studium: dicam ... de studiis eius honestis; Cael. 44. studiorum .. honestissimorum societas similitudoque devinxit; Phil. VII, 6.

testis: testis honestissimus ... conventus civium Romanorum (erat); Verr. V, 10. honestissimis testibus in re perspicua tenerentur; Caecin. 4.

vir: vir bonus et cum primis honestus una profectus est; Quinct. 24. funestum est a forti atque honesto viro iugulari; ib. 95. quod nemo nisi .. honestissimo (viro) ... facere consuevit; Qu. Rosc. 18. P. Trebonius viros bonos et honestos compluris fecit heredes; Verr. I, 123. tot viri fortes, honesti ... poenam ... non persequebantur; ib. III, 30. Polemarchus est Murgentinus, vir bonus atque honestus; ib. 56. ut ... honestissimi viri tenerentur; ib. 65. ex his scribis, ... viris bonis atque honestis, percontamini; ib. 183. donasti ... M. Cossutium, sanctissimum virum atque honestissimum; ib. 185. quod cives Romani, viri fortes atque honesti, ... vivunt atque negotiantur; ib. IV, 93. an M. Annii, ... honestissimi viri, summa auctoritas paulo diligentiorem ... fecerat? ib. V, 156. equitibus Romanis, honestissimis viris, adferuntur ... litterae; imp. Pomp. 4. cum de T. Annii ... ceterorum honestissimorum virorum sententia constitutum esset; Cluent. 182. Cn. Tudicii senatoris, viri optimi et honestissimi, par studium ... cognoscetis; ib. 198. quid de illis honestissimis viris ... dicemus? Rabir. 27. illi equites Romani, honestissimi atque optimi viri, (probant, decernunt, clamant); Catil. I, 21. idemne ... honestissimi atque sapientissimi viri indicabunt? Muren. 83. id .. multis ... honestissimis viris accidit; har. resp. 56. duxit honestissimi ... viri ... filiam; Sest. 6. quod illa nisi a viris honestissimis ... numquam impetravisset; Cael. 63. quae (via) cruentata .. caede honesti ... viri silebatur; Milo 18. viri fortissimi atque honestissimi ... res .. iudicant; Phil. I, 20. non Cn. Dolabella C. Volcatium, honestissimum virum, communi et quotidiano iure privasset; Fr. B. VI, 18.

vita: vitam ... honestissimam . . esse arbitrantur; Sex. Rosc. 48. o vitam honestam! ib. 101. si ... hinc .. honesta vita (est); Cluent. 83.

vox: utrae voces vobis honestiores ... esse videantur; Caecin. 77.

II. **allein: 1. masc.:** damno: honestissimi ... rei facti ... damnati et eiecti; Verr. a. pr. 13.

deleo: deleantur innocentes, honesti; Phil. VIII, 16.

tueor: qui vel minus honestum ... tueri ... possit? Planc. 32.

2. **neutr.:** impero: est .. lex nihil aliud nisi recta ... ratio imperans honesta; Phil. XI, 28.

honorarius, Ehren halber: arbitria: perinde ac si ... omnia arbitria honoraria ... conclusa et comprehensa sint; Qu. Rosc. 15.

frumentum: qui honorarii (frumenti modus tibi fuit)? Piso 86. si .. potest vi et metu extortum (frumentum) honorarium nominari; ib. 86.

opera: honorariam operam ... requirit; Caecin. 6.

honorifice, ehrenvoll: accipio: se honorifice acceptum arbitraretur; Verr. IV, 62.

consurgo: honorifice sane consurgitur; Verr. IV, 138.

decerno: quod (consilium) .. non honorificentissime de mea salute decrevisset; Sest. 32.

perscribo: ut nemini sit triumphus honorificentius quam mihi salus ... perscripta; Piso 35.

praedico: quae de illo viro ... quam honorifice ... in senatu praedicaverunt; Phil. XI, 33.
respondeo: respondendum honorifice est Marrucinis; Phil. VII, 23.
tracto: tractati honorifice sunt; Verr. III, 166.

honorificus, ehrenvoll: senatus consultum: decrevit senatus honorifico senatus consulto; Verr. II, 122
decreta: quem senatus ... honorificentissimis decretis appellavisset; Deiot. 10.
iudicia: senatus .. iudicia de illo ... tam .. honorifica ... quae tanta delebit oblivio? Deiot. 37.
mentio: numquam ab eo mentio de me nisi honorifica (facta est); Phil. II, 39.
verbum: quod (verbum) non iucundum et honorificum ad auris tuas accidat ‖ accidit, accedat ‖; Vatin. 4. ut honorificentissimis verbis consequi potuero; Phil. XIV, 29.

honoro, ehren: alqm: nos ad honorandum Ser. Sulpicium cohortatus es; Phil. IX, 3.
adulescentem: fore huius adulescentis .. honorandi ... nobis ... potestatem; Phil. V, 45.
praefecturam: hic est e praefectura Atinati ... non tam honorata; Planc. 19.
viros: eundem (ordinem) tenebo in viris fortibus honorandis; Phil. V, 35.
virtutem: nemo virtutem non honorabat; Phil. IX, 4.

honos, Ehre, Ehrenstelle, Amt: I. **absolut:** 1. **Subject:** auget: auget et aetas et honos dignitatem; dom. 117.
conlocant: in quo (loco) me honores populi Romani conlocaverunt; dom. 82.
est: in qua (re) .. honos aliquis sit; Verr. II, 120. est honos; ib. 145. qui honos est apud Syracusanos amplissimus; ib. IV, 137. etiam si mihi iucundissimus est honos populi; ib. V, 37. magnus honos viri iucundus mulieri fuisset; Caecin. 12. si quis est honos singularis; leg. agr. II, 46. ubi honos publice non est; ib. 91. si honos noster vobis vilior fuisset; Flacc. 103. tertium mihi fuit illud ... ipse honos; Planc. 50. ut enim cetera paria Tuberoni cum Varo fuissent, honos, nobilitas; Ligar. 27. quanti honores (illius fuerint) ... quis ignorat? Deiot. 12. eorum .. commoda, honores ... curae nobis fore hodierno die spondeamus; Phil. III, 7. huic tanto merito ... quis est tantus honos qui non debeatur? ib. V, 37. qui honos quamquam est magnus, ... ad dignitatem valet; ib. 45. huic summi honores ... parati sunt; ib. 49. iustus honos (est); ib. IX, 4. summa nobilitas est, omnes honores; ib. XIII, 8.
inveterascit: quorum ... honos inveteravit et urbi huic et hominum famae; Sulla 24.
iubet: me vester honos vigilare dies atque noctis et ... omnis rei publicae partis intueri iubet; leg. agr. II, 77.
pervenit: ut ... ad eundem summus honos quoque perveniret; Quinct. 14.
postulat: quid honos meus postulet; Sest. 119.
tuetur: quem honos ... tuebatur; dom. 46.
valet: f. est; Phil. V, 45.
videtur: honos, dignitas ... ea nunc renovata inlustriora videntur; Quir. 4. qui honos ... mihi maximus videtur; Phil. V, 41.
vindicant: nos a verberibus ... vestri honores (non) vindicabunt? Rabir. 16.

2. **Ausruf:** o contumeliosum honorem eis! Phil. I, 20.

II. **nach Verben:** 1. **Accusativ:** adimo: ne ... Herodoto praesenti honos adimeretur; Verr. II, 128.
adipiscor: f. **adipiscor**, III. honorem (7 St.) B. I, S. 102, b.
adiungo: magnus honos populi Romani rebus adiungitur; Arch. 22.
adsequor: cum ... honores adsequeretur amplissimos; Milo 81.
ago: quasi sua res aut honos agatur; Quinct. 9. cum honos agebatur familiae vestrae amplissimus; Sulla 49. cum agatur honos meus amplissimus; ib. 83. si honos quidam (agitur); prov. cons. 47.
appeto: ut neque provinciam neque honorem ... appetiturus sim; leg. agr. I, 25.
aufero: non omnis honos ab isto ... ablatus est; Verr. V, 84.
augeo: NE DETERIORIBUS REPULSISQUE HONOS AUGEATUR; har. resp. 56.
capio: quid est ... cur eum non quam primum amplissimos honores capere cupiamus? Phil. V, 47.
cogito: non ille honorem ... cogitarat; Cluent. 39.
cognosco: ut omnes eius ‖ huius ‖ honores ... possent cognoscere; Verr. II, 112.
committo: ut mihi illum honorem tum non solum datum sed etiam creditum et commissum putarem; Verr. V, 35.
comparo: illis honores, potestates .. ex tumultu ... comparari solent; leg. agr. II, 102.
concedo: honos et novitas et numerus dierum Caesaris ipsius laudi gloriaeque concessus est; prov. cons. 27.
confero: honores in eum maximos contulistis; Phil. XIII, 9.
coniungo: aequum est .. militum ... honorem coniungi; Phil. XIV, 29.
consecro: ut honorem hominibus habitum ... non nulla religione deorum consecrari arbitrentur; Verr. II, 158. tuus enim honos ... consecratur; ib. IV, 69.
consequor: f. **consequor**, III, honorem (10 St.) B. I, S. 640, a.
constituo: ex qua (Asia) ... honos et gloria nomini constituta est; Muren. 12.
contemno: erat angusti animi ... triumphi honorem ... contemnere; Piso 57. istum honorem contemnendum non putavit; ib. 62.
credo: f. committo.
debeo: ei locus ille atque honos in illum annum ita deberi putabatur; Verr. II, 128. nam multi saepe honores dis immortalibus iusti habiti sunt ac debiti; Catil. III, 23.
decerno: ego vos intellego ... multos decrevisse eximios honores C. Caesari; prov. cons. 38. M. Lepido pro eius egregiis in rem publicam meritis decernendos honores quam amplissimos censeo; Phil. V, 38. cum C. Caesari meritos ... honores et debitos ... decrevistis; ib. VII, 10. cur decernit honorem sepulturae? ib. IX, 14. honores ei decrevi quos potui amplissimos; ib. XIII, 8.
defendo: ut eius honos ab eis ... defendatur; Verr. IV, 80.
defero: f. **defero,** III. honorem (5 St.) S. 49, b.
denego: quis tibi ... quemquam bonum putaret ... honorem ullum denegaturum; Flacc. 102. videbor ... honorem homini amicissimo denegavisse; Phil. XI, 19.
depeculor: qui laudem honoremque familiae vestrae depeculatus est; Verr. IV, 79.
desero: cur honorem Caesaris tua lege datum deseri patimur? Phil II, 110.
desidero: si mors legati ... nullum honorem desiderat; Phil. IX, 14.
despero: ut honorem desperasse videatur; Muren. 43.
detraho: honorem debitum detraxerunt non homini, sed ordini; Verr. IV, 25.
do: Siculone homini legati ... honorem dari? Verr. V, 83. f. committo. desero.
efflagito: ut vester honos ad mei temporis diem petitus, non ad alienae petitionis occasionem interceptus, nec diuturnis precibus efflagitatus, sed dignitate impetratus esse videatur; leg. agr. II, 3.

excogito: excogitati quidam erant a Siculis honores in me inauditi; Planc. 64.
exquiro: f. **exquiro,** II. honores (3 St.) S. 279, a.
facio: missos faciant honores; Sest. 138.
gero: qui omnis honores ... magnificentissime gessit; Verr. II, 112.
habeo: f. **habeo,** III. honorem (32 St.) S. 439, b.
imminuo: tu quod ego ... geram interpretabere imminuendo honore senatorio? Verr. IV, 25.
impedio: ne eius usitatus honos impediretur; Phil. III, 23.
impetro, intercipio: f. efflagito.
mando: populum Romanum hominibus novis industriis libenter honores mandare semperque mandasse; Verr. IV, 81. quantum (auctoritatis) vos honoribus mandandis esse voluistis; imp. Pomp. 2. illum honorem nomini mandabant tuo; Piso 2.
meditor: supplete ceteros, neque nostri ordinis solum, honores et imperia meditantis; Phil. XII, 14.
minuo: si hominum clarissimorum ... honorem minuero; prov. cons. 39.
neglego: Metello paternus honos et avitus neglegebatur; Verr. III, 43.
pario: gratia petitorum honos paritur; Planc. 7. ne forte ille sibi me potius peperisse iam honores ... putet; ib. 59. partis honoribus; Phil. VI, 17.
peto: ecquis umquam reus ... in honoribus petendis, ... sic accusatus est? Font. 37. si sua studia ad honores petendos conferre voluissent; Cluent. 133. sibi ad honores petendos aetatem integram restitui oportere; ib. 154. f. efflagito.
praeripio: quod alteri illum honorem conlega ... praeripuit; Piso 62.
praesto: ut videatur honorem debitum patri praestitisse; Phil. IX, 12.
praetermitto: qui ab illo in me honos (praetermissus est)? dom. 27.
puto: nisi honos ignominia putanda est; Balb. 7. honores si magni non putemus; Planc. 11.
quaero: ut ... honores mortuo quaereremus; Phil. IX, 1.
reddo: suum cuique honorem ... redditum gaudeo; Sex. Rosc. 136. populi Romani honores ... nobis ... reddidistis; sen. 2.
renovo: f. I, 1. videtur.
restituo: non ut honos ... nobilitati restitueretur; Verr. I, 37. quibus ... honores et praemia spopondistis; Phil. V, 28.
tribuo: honoribus populi Romani ... mihi tributis; har. resp. 61. quod ... ampliorem honorem alteri tribuebat; prov. cons. 27. ut magnus honos .. ingenio ... tribueretur; Planc. 58. Graeci homines deorum honores tribuunt eis viris; Milo 80. nec vero cuiquam possumus commemorare hunc honorem a senatu tributum; Phil. V, 41. non tantum commodum tribuitur L. Egnatuleio quantus honos; ib. 52. qui hunc honorem statuae nemini tribuendum censuit; ib. IX, 3. cui nullus honos tribui non debitus potest; ib. 15. clarissimis ducibus supplicationum honorem tribuemus; ib. XIV, 12. usitatus honos pervolgatusque tribuendus eis (fuit); ib. 21.
violo: hostis ... honorem hominis deorumque religione consecratum violare noluit; Verr. II, 51.
2. **Genetiv:** sum: honoris amplissimi puto esse; div. Caec. 70. custodire sacrum non honoris ... esse existimabitur; Fr. C. 4.
3. **Dativ:** antepono: si ille ... anteposuit honori suo commoda salutemque provinciae; Scaur. 35.
consulo: tum enim honori tuo ... consulunt; Verr. II, 150. eorum ... honori consulebatur; Font. 42.
debeo: ut ... eundem (locum) reliquis honoribus debeat; Muren. 35.
faveo: quorum honoribus agri ... favebant; Planc. 20.
invideo: qui honori inviderunt meo; leg. agr. II, 103.
repugno: honori vestro repugnabant; Sulla 49.
sum: cui nomen meum absentis honori fuisset; Planc. 26. Plancio ... honori hanc fidem ... fuisse miraris? ib. quibus ea res honori fuerit a suis civibus; Milo 97. eis .. eam rem magnae laudi magnoque honori fore; Phil. VI, 6. huic et Tullo Cluvio ... mors ob rem publicam obita honori fuit; ib. IX, 5. ei .. honori dignitatique eam rem fore; ib. XIII, 50. multum posse ad salutem alterius honori multis, ... probro nemini unquam fuit; Fr. B. III, 5. quoniam traditam sibi publicorum custodiam sacrorum non honori ... esse existimavit; Fr. C. 4.
velificor: spe ducitur se posse turbulenta ratione honori velificari suo; leg. agr. I, 27.
4. **Ablativ:** careo: honore animo aequo carere debere (eum)? Vatin. 38. quoniam honore caret; Rab. Post. 17.
defungor: quod enim te ... defunctum honoribus ... cogites; Verr. V, 175. non nulli defuncti honoribus; Planc. 52.
everto: ut .. amplissimo honore ... everteretur; Sulla 1.
excludo: qui honore xviratus excluditur; leg. agr. II, 60. contumeliosum est ... his honoribus exclusos esse fidelissimos ... socios; Balb. 24.
laetor: numquam intellexi (alteros) ... honore laetari; Planc. 19.
privo: ut ceteri ... omni honore ... privantur; Cluent. 119.
spolio: quid .. erat mali quod huic, spoliato .. honore, ... deesse videretur? Sulla 91.
sum: sed et est et fuit ... summo propter ingenium honore; Verr. II, 87. Iovem ... quanto honore in suo templo fuisse arbitramini? ib. IV, 129.
utor: homines ... amplissimis usos honoribus; Flacc. 45. reliquis honoribus non tam uti volui quam dignus videri; Sest. 6. eisdem honoribus usus ... M.' Aquilius; Scaur. c. 3, §. 2. huic se .. summis honoribus usi ... venditabant; Phil. VIII, 28. quamquam hoc honore usi togati solent esse; ib. 32.
5. **mit Präpositionen:** abhorreo ab: non debent togati iudices a Musarum honore ... abhorrere; Arch. 27.
accedo ad: qui nondum ad honores accesserunt; Flacc. 105.
ago de: de quorum honore agitur; Phil. I, 12.
cogito de: de cuius honore extraordinario cotidie aliquid cogitabamus; Phil. III, 23.
confero ad: iudicandum est eos ... ad istius honores ... pecunias ... non contulisse; Verr. II, 152. hos homines tu persuadebis ad honorem atque amplitudinem tuam pecunias maximas ... contulisse? ib. 157. ad eius honores conlatam ... patris pecuniam; Flacc. 59.
coniungo cum: quod ego ... salutem civium cum honore Cn. Pompei coniunxerim; dom. 3.
consumo in: ut omne studium meum in Cn. Plancii honore consumerem; Planc. 73.
contendo de: ecquis ... de honore ... contendit? div. Caec. 22. qui ... tecum de honore ... contendent; Sulla 24.
decerno de: cuius de ... honoribus ... mihi senatus adsensus ... decrevit, ut ... referretur: Phil. IV, 4.
deicio de: ne ... de honore deicerer ‖ deiceret ‖; Verr. a. pr. 15.
depono ad: de studiis ad honorem [depositis] ... disputo; Muren. 30.
devoco ad: ad gloriam devocant, ... ad summum honorem senatus; prov. cons. 29.
facio in: quod in honoribus vestrorum propinquorum non facitis; Piso 36.
floreo in: cum eius adulescentia in amplissimis honoribus ... florere potuisset; Sest. 110.

habeo in: Stratonem ... in honore habuerat; Cluent. 184.

instituo ad: quibus (artibus) instituimur ... ad capessendam rem publicam, ad honorem; Cael. 72.

obrepo ad: obrepsisti ad honores; Piso 1. doceo Cn. Plancium non obrepsisse ad honorem; Planc. 17.

perduco ad: quae vitae via facillime viros bonos ad honorem ... perducat; leg. agr. I, 27.

pertimesco de: salus ... est .. eos ... de honore ... pertimescere; div. Caec. 71.

pervenio ad: ut ad istos honores pervenirent; Verr. V, 181.

pono in: ut quaecumque dicendi potestas esset data, in honore ... ponerent; Cluent. 57.

possum contra: populus Romanus iudicavit istius pecuniam ... apud se contra honorem meum nihil posse debere; Verr. I, 19.

propulso ab: ut ... ab huius honore ... inimicorum impetus propulsare possim; Muren. 2.

quaero ex: tu ex illius honore in eos ipsos ... supplicia quaerebas? Verr. IV, 90.

refero de: decrevistis ut ... de honoribus imperatorum ... referretur; Phil. V, 4. constituistis ut haec ad vos ... referrentur ... de honoribus ... bene de re publica meritorum et merentium; ib. 28. ut C. Pansa A. Hirtius consules ... de eius honore ... referant; ib. VIII, 33.

sum in: apud eum sunt in honore; Sex. Rosc. 77. apud vos .. in honore tanto sunt; ib. 120. qui apud barbaros propter togae nomen in honore aliquo fuissent; Verr. V, 157. esse apud vos posterosque vestros in honore debebit is; Catil. III, 2. quod iudicium populi Romani in honoribus eius futurum sit; Sest. 113. cur ... (in) tanto honore tam sint pauci semperque fuerint; Cael. 46. ordinis eius studium fuisse in honore Plancii singulare? Planc. 24. cuius in honore non unius tribus pars (fuerit); ib. 49.

suscipio ex: ut ... dolorem gemitumque susciperet ... ex honore turpissimi atque improbissimi; Vatin. 19.

transfero a: haec pecunia tota ab honoribus translata est in quaestum; Flacc. 56.

valeo ad: ut ordinis nomen non tantum ad honorem quantum ad ignominiam valeret; Verr. III, 97. multum .. valuisse ad patris honorem pietas filii videbitur; Phil. IX, 12.

venit in mentem de: quorum de honore utinam mihi plura in mentem venirent; Phil. XIV, 31.

video in: cum ... in honore vestro ... quicquam videam altius; Catil. III, 28.

III. **nach Adjectiven**: 1. **Genetiv**: cupidus: erat eius honoris cupidus Artemo quidam; Verr. II, 128. tu laudis et honoris cupidior? ib. III, 43.

2. **Ablativ**: dignus: non quo istum ullo honore dignum arbitrarentur; Verr. II, 172. qua re dignus vestro summo honore sim; leg. agr. II, 2. laude .. et honore ... dignum iudicare; Rabir. 3. te ... omni honore semper dignissimum iudicavi; Muren. 23. eos ... honore dignissimos iudicet; Sest. 114. ut ... illum ... huius civitatis honore || honorem || dignissimum iudicaret; Balb. 42. quis (te) ullo honore ... dignum putet? Piso 96. si nihil gesseras dignum honore; ib. 97. qui ... sic ab illo gravissimo ... et honore dignissimo viro dilectus est; Planc. 27. ut honore dignus essem; ib. 50. nemo est honore dignus; ib. 62. ne unus .. consularis ... dignus illo honore ... inveniretur; Phil. I, 14. quod honore ... dignum esse videatur; ib. VIII, 33. si .. eodem honore digni non putemur; ib. XI, 19. f. II, 4. utor; Sest. 6.

indignus: te omni honore indignissimum iudicavit; Vatin. 39.

praeditus: me hoc honore praeditum; imp. Pomp. 71. qui eodem honore praeditus non minus adferret ad dicendum auctoritatis quam facultatis; Muren. 4. quem cum videas hoc honore ... praeditum; Sulla 4.

3. **mit Präpositionen**: expeditus ad: illam viam si sibi vident expeditiorem ad honores; Flacc. 104.

remotus ab: quorum vita remota ab honore populari ... est; dom. 46.

unus ex: dum ex honoribus continuis familiae ... unum ascendere gradum dignitatis conatus est; Muren. 55.

IV. **nach Substantiven**: 1. **Genetiv**: alqd: nonne satis fuit ... honoris aliquid haberi? Sex. Rosc. 108.

aditus: honorum aditus numquam illi faciliores putavi quam mihi fuerunt; Planc. 59.

adiutor: sperabam .. honoris potius L. Flacci me adiutorem futurum quam miseriarum deprecatorem; Flacc. 1.

ambitiones: ut studia cupiditatesque honorum atque ambitiones ... tollerentur; Verr. II, 132.

amplitudo: honoris eius ... amplitudo summam mihi ... infamiam inussisset; Muren. 8.

aura: quem ... neque honoris aura potuit umquam de suo cursu ... demovere; Sest. 101

certamen: honoris erat certamen; Sulla 49.

comes: hoc importunissimo cum honoris tum etiam calamitatis socio atque comite; Sulla 66.

commodum: haec omnia .. honoris ... commodo compensantur; Cluent. 150.

contentio: quod ab eodem in honoris contentione (amicitia) superata est; Muren. 8. quem intellego ... honoris contentione permotum; ib. 56. honoris .. contentio vos ad causam, non inimicitiae deduxerunt; Sulla 90. cum honoris amplissimi contentio ... subesset; Milo 42.

cupiditas: cuius quantam honoris huius cupiditatem fuisse creditis? Planc. 29. f. ambitiones.

excusatio: neque honoris neque aetatis excusatio vindicat (me) labore; Sulla 26. quod ... non facitis vel aetatis excusatione vel honoris; Piso 36.

finis: quod nondum ad propositum mihi finem honoris perveneram; Sulla 11. honorum populi finis est consulatus; Planc. 60.

fructus: cui honoris integros fructus non sit traditurus; Sulla 88.

genus: nec tamen ullis tale genus honoris tributum est; Phil. XIV, 33.

gradus: quaestura [primus gradus honoris] quid aliud habet in se? Verr. a. pr. 11. qui te hominem per te cognitum ... ad summum imperium per omnis honorum gradus extulit; Catil. I, 28. tantum mihi dicendum putavi ... neminem esse ex illo honoris gradu; Sulla 82. ut me ... hoc honoris gradu sine dolore caruisse glorier; Sest. 49. eosdem sumus honorum gradus quos illi adsecuti; Planc. 60. honorum gradus summis hominibus et infimis sunt pares; ib. 61. qui non honoris gradum spectaret; Milo 24. amplissimae tibi fortunae sunt, summus honoris gradus; Phil. X, 4.

insigne: quibus pro tantis rebus ... nullum insigne honoris ... postulo; Catil. III, 26. insignia honoris ad te delata sunt; Sulla 50. omnia ... honoris insignia atque ornamenta ... occiderunt; ib. 88. qui ... se illis fascibus ceterisque insignibus summi honoris ... ornatos esse arbitrabantur; Sest. 17. ut ... populus Romanus visurus sit nostri honoris insignia; Phil. VIII, 32.

locus: quem locum semel honoris cuipiam dederit; Muren. 35.

lux: quod ... honoris vestri luce caruerunt; leg. agr. II, 1.

memoria: ut legati interitus honoris memoriam consecutus sit; Phil. IX, 7.

ministri: honoris sui ministros esse voluerat; Fr. B. VI, 34.

nomen: ut .. videatur honoris amplissimi nomen plus invidiae quam dignitatis adferre; Sulla 81. qui tanti honoris nomen potest sustinere; Phil. VII, 5. tum .. amplissimi honoris nomen obtinebis; ib. X, 6. habet honoris nomen amplissimi; ib. XIV, 25.

ornamenta: ecquem ... commemorare possumus parem ... honoris ... ornamentis M. Aemilio Scauro fuisse? Font. 24. summis ornamentis honoris ... praeditus, Q. Hortensius; imp. Pomp. 51. qui honorum ornamenta ... praetermisissent; Cluent. 154. in animis ego vestris ... omnia ornamenta honoris ... condi et conlocari volo; Catil. III, 26. f. insigne; Sulla 88.

pars: qui aliquam partem illius deductionis, honoris .. attigerunt; leg. agr. II, 92.

ratio: dum te in foro tenuit ratio honorum tuorum; Ligar. 30.

sedes: non .. haec sedes honoris [sella curulis] umquam vacua mortis periculo atque insidiis fuit; Catil. IV, 2. in hanc excelsissimam sedem ... honoris ... ascendissem? Sulla 5.

socius: me ille ... eorum .. honorum ... socium esse voluit; Piso 79. f. comes.

spes: neque familiaritate illius adductus neque spe honoris; leg. agr. II, 49.

splendor: quorum mentes ... splendorem illius honoris ... nec sustinere nec capere potuerunt; sen. 10.

studium: f. ambitio.

tempus: duo sunt tempora, ... unum honoris; Vatin. 10.

via: haec est una via ... honoris; Sest. 137.

2. **Dativ:** adiumenta: neque quo mihi ... adiumenta honoribus quaeram; imp. Pomp. 78. ne tu .. tanta adiumenta huic honori ||honoris|| fuisse mirere; Planc. 27.

fautor: tam multos ... viros eius honori viderem esse fautores; Planc. 1.

3. **mit Präpositionen:** aditus ad: hominibus ignominia notatis neque ad honorem aditus neque in curiam reditus esset; Cluent. 119.

adiumentum in: qui ordo quanto adiumento sit in honore; Planc. 23.

consilium de: consilium tuum de Catonis honore ... patefactum est; dom. 22.

exercitatio ad: dicendi consuetudo ... isti vestrae exercitationi ad honorem antecellit; Muren. 29.

homo sine: Trallianos Maeandrio causam publicam commisisse, homini ... sine honore; Flacc. 52.

res de: altera res est de honoribus; Phil. V, 35.

V. **Umstand:** 1. **Ablativ:** adficere: f. **adficio** alqm honore (10 St.) B. 1, S. 94, b.

antecedere: ut quisque aetate et honore antecedit; Verr. IV, 142. ut quisque aetate et honore antecedebat; ib. 143. qui honoribus populi Romani antecedebant; har. resp. 13.

antecellere: qui aetate, honore .. antecellunt; dom. 132.

anteferre: ut nemo ei se .. honore ... anteferret; Sulla 39. cum ipse ceteris omnibus esset omni honore antelatus; prov. cons. 27.

augeri: hi ne honore augeantur; har. resp. 56. augeatur .. isto honore is vir; Phil. IX, 15.

celebrari: cur ludi Apollinares incredibili M. Bruti honore celebrati (sunt)? Phil. II, 31.

conlocari: cuius honoribus in amplissimo consilio ... conlocati sumus; sen. 2.

continuari: cuius familia ... honoribus ... continuata permansit; Flacc. 25.

decernere: C. Caesari supplicationes decrevistis ... honore ut omnino nemini; prov. cons. 25.

decorare: quem populus Romanus inauditis honoribus ... decorasset; Balb. 16.

duci: si quis earum (statuarum) honore aut gloria ducitur; Verr. II, 143.

efferri: ne honoribus nostris elatus intemperantius suis opibus utatur; Phil. V, 48.

florere: L. Philippus ... bonore florentissimus civitatis, pro me pugnabit; Quinct. 72. quorum domus cum honore ac virtute florerent; Verr. I, 55. multi homines novi et honore et gloria floruerunt; Sest. 136.

honestior: quo (honore) ||qua re|| se honestiorem fore putavit; Muren. 87.

ingredi: quanto .. honore ... in hoc templum ingredi debent illi ipsi ... liberatores; Phil. XIV, 12.

lenire: quae (statua) .. magnum civium dolorem ... honore monimenti minuet et leniet; Phil. IX, 13.

levari: cuius luctus .. hoc honore vestro ... levari potest; Phil. IX, 12.

minuere: f. lenire.

ornari: homo .. honoribus populi ornatus; Cluent. 177. homines non solum honoribus populi ... ornatos; leg. agr. II, 64. qui vestris maximis beneficiis honoribusque sunt ornati; Quir. 16. non honoribus populi Romani ornatum pontificem; dom. 118. regio se huius honore ornari ... arbitrabatur; Planc. 22. is ... honore amplissimo ornatus; Deiot. 15.

persolvere: qui meritam dis immortalibus gratiam iustis honoribus ... persolvunt; Planc. 80. quoniam ... gloriae munus ... fortissimis civibus monimenti honore persolvitur; Phil. XIV, 34.

praeferre: quem vos a se ortum hominibus nobilissimis omnibus honoribus praetulistis; Phil. VI, 17.

princeps: Philodamum esse quendam .. honore ... principem Lampsacenorum; Verr. I, 64. Amyntas est genere, honore ... princeps illius civitatis; Flacc. 72.

sarcire: quin honore || honorem || mortui, quam vivo iniuriam fecimus, sarciamus; Phil. IX, 8.

saturari: quanta (studia) in hominibus iam saturatis honoribus esse potuerunt; Planc. 20.

superari: nec patientur se abs te ... honore superari; Sulla 24.

2. **Präpositionen:** ad: quo in oppido uno pecunia a toto Asia ad honores L. Flacci poneretur; Flacc. 56. an istae dedicationes ... ad honorem deorum immortalium ... a maioribus nostris constitutae sint? dom. 119.

causa: quem honoris causa nomino; Sex. Rosc. 6. quam honoris causa nomino; ib. 27. quod honoris causa pater ... concessit; ib. 44. secum honoris causa habere; ib. 46. ut honoris sui causa laboret? ib. 98. cuius honoris causa accusare se dixit Erucius? ib. 132. hunc ... honoris causa appellasti; Qu. Rosc. 18. eundem tu .. honoris causa appellabas; ib. 19. hominem honoris [potius quam contumeliae] causa nominatum volo; Verr. a. pr. 18. si honoris causa statuam dederunt; ib. II, 150. aratores tibi ad statuam honoris tui causa ... contulisse; ib. 151. qui Matrinii honoris causa ad te litteras misit; ib. V, 15. quos omnis honoris causa nomino; imp. Pomp. 58. qui a me ... honoris causa nominatur; Cluent. 118. non mihi videntur honoris causa excipere Pompeium; leg. agr. II, 61. omnia signa ... honoris populi Romani causa ... domum suam deportavit; dom. 111. quem ego honoris causa nomino; Phil. II, 30. is a te honoris causa nominatur? ib. cur honoris causa a te sunt ... appellati? ib. 31.

contra: sic mihi persuadeo, me tibi contra honorem L. Murenae ... tantum debuisse; Muren. 7.

cum: ut ille ... cum magno honore beneficioque abesset; Verr. V, 82. nolite ... hoc eum cum honore ||cum hac re eum, hac eum re qua|| ... etiam ceteris ante partis honestatibus ... privare; Muren. 87. unde cum honore discesseris; ib. 89. cum huic omnia cum honore detracta sint; Sulla 90. mihi legationem ... quanto cum honore vellem detulit; prov. cons. 41.

gratia: quem ... honoris gratia nomino; Quinct. 28.

in: hunc patronum ... si in omni fortuna atque omni honore incolumem habere non potuerunt; Sulla 61. id fratri in honore fratris amplissimo non concedendum putem; Scaur. 35.

per: eiciuntur duo, ... alter per honorem turpissimum; dom. 65.
pro: in quo omnes pro amplissimis vestris honoribus summum consilium ... esse cognovistis; imp. Pomp. 68. qui a me pro ... summis .. honoribus ... honoris causa nominatur; Cluent. 118.
propter: propter honorem et gratiam Cleomenis minime multi remiges .. deerant; Verr. V, 88. qui .. propter honorem ac dignitatem ... commovebatur; Sulla 12.

hora, Stunde, Zeit: I. **Subject:** adfert: dies .. adfert vel hora potius ... magnas saepe clades; Phil. III, 2.
eripit: haec diu ... quaesita una eripuit hora; Sulla 73.
est: horae duae fuerunt; Quinct. 53. qui disputent horam nullam vacuam voluptate esse debere; sen. 14. qui eandem horam meae pestis et suorum praemiorum esse voluissent; Sest. 44.
interest: ut ne unam quidem horam interesse patereris inter meam pestem et tuam praedam; sen. 17.
II. **nach Verben:** 1. differo: ut differri iam hora non possit; Phil. VI, 19.
do: cui sex horas .. lex dedit; Flacc. 82.
eximo: horam eximere ullam in tali cive liberando ... non possumus; Phil. VI, 7.
postulo: horam sibi octavam ... postulavit; Scaur. 23.
remitto: ne quam ego horam ... remittam; Verr. I, 25.
reperio: hora nulla vacua ... reperietur; Verr. I, 34.
2. sum: si ... id in adoptione satis est trium esse horarum; dom. 41.
3. utor: cum horis nostris nos essemus usi; Verr. I, 30. si meis horis in accusando uti voluissem; ib. 31. postea quam nostris testibus nos quam horis [tuis] uti malle vidisti; ib 51.
4. detraho ex: quantum .. ex his horis detraheret; Flacc. 82.
remitto de: ne quam ego horam de meis legitimis horis remittam; Verr. I, 25.
vivo in: qui in horam viverent; Phil. V, 25.
III. **nach Substantiv:** usura: unius usuram horae gladiatori isti ad vivendum non dedissem; Catil. I, 29.
IV. **Umstand:** 1. **Accusativ:** dicere: cum iam tot horas de uno genere ... dicam; Verr. V, 159.
moliri: horam amplius iam ... homines moliebantur; Verr. IV, 95.
retinere: horam unam aut duas ... armatos ... retinere magnum fuit? Deiot. 19.
2. **Ablativ:** adesse: ut ... adsint hora secunda prostridie; Quinct. 25.
adoptari: hora nona illo die tu es adoptatus; dom. 41.
amittere: cum apud istum ipsum tribus horis Q. Opimius ... bona ... amiserit? Verr. I, 56.
capere: eadem te hora consilium cepisse; Quinct. 53.
condemnare: nam istam paucis horis primae actionis ... condemnavi; Verr. V, 177.
convenire: hora VIII convenire coepistis; Verr. a. pr. 31.
esse: Clodius eadem hora Interamnae fuerat et Romae; ib. 46.
fieri: cum omnibus horis aliquid ... fieri videmus ..; Sex. Rosc. 154. fit ob viam Clodio ... hora fere undecima; Milo 29.
nuntiari: quem pridie hora tertia animam efflantem reliquisset, eum mortuum .. hora decima .. ei nuntiabatur? Milo 48.
pervolare: decem horis sex ... milia passuum .. pervolavit; Sex. Rosc. 19.
praecidere: ut una hora ... reo ... spem ... praeciderem; Verr. I, 20.
prodire: prodire hora tertia in campum Martium; Muren. 69.
queri: hora fortasse sexta dici questus sum in iudicio; dom. 41.
relinquere: s. nuntiari.
rogare: hora atque etiam puncto temporis eodem mihi reique publicae pernicies ... rogata est; Sest. 53.
tenere: quem ... omnibus .. horis oculis, ... complexu tenemus? Phil. III, 18.
venire: paratum ad causam dicendam venire hora nona iubet; Verr. II, 91. cum ad te quinta fere hora ... venissem; Piso 13. cum hora diei decima .. ad Saxa rubra venisset; Phil. II, 77. duabus tribusve horis optatissimi nuntii ... venerunt; ib. XIV, 16.
videri: hora undecima cum valens in publico visus esset; Cluent. 27.
3. **mit Präpositionen:** ab: ab hora tertia bibebatur; Phil. II, 104.
ad: iste homo ... ad horam nonam praesto est; Verr. II, 92. me ex Kalendis Ianuariis ad hanc horam invigilasse rei publicae; Phil. XIV, 19.
ante: ante horam decimam de absente secundum praesentem iudicare; Verr. II, 41. ante horam tertiam noctis ... non discedit; ib. 92.
per: oppugnata domus C. Caesaris ... per multas noctis horas nuntiabatur; Milo 66.
post: cum post horam primam ... occisus esset; Sex. Rosc. 19.

hordeum, Gerste: I. cogito de: „quid de hordeo" inquit „cogitatis"? Verr. III, 79.
II. decumae: pro decumis hordei alia pecunia cogitur; Verr. III, 73. hordei decumas ... Docimus emerat; ib. 78.
modius: cum ... frumentum in cellam ei sumere liceret ... quaternis HS tritici modium, binis hordei; Verr. III, 188.
numerus: hordei ... numero ad summam tritici adiecto; Verr. III, 188.

hornotinus, heurig, von diesem Jahr: quantum est ex Sicilia frumenti hornotini; Verr. III, 45.

horreo, schaudern, fürchten: I. alqs: qui ... non horreret animo; dom. 140. horrentem ... videre te volui; Piso 99.
supplicia: supplicia ..., quae a vobis ... horrere debent; Sex. Rosc. 8.
II, 1. Infinitiv: non horreo in hunc locum progredi † posse vobisque ... resistere ||non horreo ... progredi; non horreo; progredi possum||; leg. agr. II, 111. quod .. sacrificium ... nemo vir adspicere non horruit; har. resp. 37.
2. indir. Frage: quem ad modum accepturi ... sitis, horreo; Phil. VII, 8.
III. archipiratam: unum te praetore horruissent Apronium, terrestrem archipiratam; Verr. V, 70.
crimen: crimen et iudicium horrueris; Verr. V, 74.
genus: quod ... asperum genus orationis horrebam; Cael. 25.
iudicem: quaesitorem ac iudicem ... horrebant; Sex. Rosc. 85.
iudicium: s. crimen.
minas: minas, quas ante horrebamus; Quinct. 92.
nomen: qui ... tribunicium nomen horrebant; leg. agr. II, 68.
numen: P. Clodius ... vestrum numen horret? dom. 64.
quaesitorem: s. iudicem.

horreum, Scheuer: I, 1. disperit: horreum legionum ... disperire patiemini? leg. agr. II, 80.
2. sum: illi Capuam ... horreum Campani agri esse voluerunt; leg. agr. II, 89.
II, 1. servo: verissime ||verissima|| conqueri possit, nos caput patrimonii publici ..., horreum belli ... servare non potuisse; leg. agr. I, 21.

2. sum in: potest illo quicquam esse certius, ... in tuis horreis omne frumentum ... fuisse? Verr. III, 178.

III, 1. claves: tu ... Sex. Clodio ... omnis horreorum clavis ... tradidisti? dom. 25.

2. frumentum ex: quid acciderat, ut ex eodem horreo (frumentum) decumanum probaretur, emptum improbaretur? Verr. III, 172.

IV, in: ut ... neque in areis neque in horreis ... grano uno posset arator ... fraudare decumanum; Verr. III, 20.

horribilis, schrecklich, schauderhaft: alqd: horribile est causam capitis dicere, horribilius priore loco dicere; Quinct. 95.

bellum: dum modo a vobis huius horribilis belli ... periculum depellatur; Catil. II, 15.

casus: cum meum illum casum tam horribilem ... lugerent; Sest. 53.

consessus: hunc locum consessumque vestrum, quem illi horribilem A. Cluentio ... fore putaverunt; Cluent. 7.

crimen: ad hoc horribile ... frumentarium crimen accedam; Scaur. 22.

custodiae: horribilis custodias circumdat; Catil. IV, 8.

fremitus: exauditus in agro propinquo ... est ... horribilis fremitus armorum; har. resp. 20.

genus: illud erat hominum genus horribile; Sulla 59.

impetus: ut eorum ... horribilis impetus deprecetur; Font. 36.

locus: f. consessus.

motus: nuntiatur terrae motus horribilis; har. resp. 62.

oratio: horribilis oratio (est); Muren. 71.

pestis: quod hanc ... tam horribilem ... rei publicae pestem ... effugimus; Catil. I, 11.

tempestas: hac horribili tempestate sociorum amissam (esse provinciam); Verr. I, 89.

horride, rauh: vixit enim ... horride; Quinct. 59.

horridus, rauh, uncultivirt: alqs: quem praeteriens cum incultum, horridum ... vidisses; sen. 13. alter ille horridus ... se domi continebat; Sest. 26.

alqd: omnia ... deserta, horrida ... fuerunt; Sest. 128.

barba: si ... aliquis mihi ab inferis excitandus est ex barbatis illis non hac barbula ... sed illa horrida; Cael. 33.

campus: campus Leontinus ... sic erat ... horridus; Verr. III, 47.

capillus: capillo .. horrido (erat); Sest. 19.

corpus: corpore inculto et horrido (esse meditabatur); leg. agr. II, 13.

miles: horridus miles amatur; Muren. 30.

tribunus plebis: me aliquid ab hoc horrido ... tribuno plebis fateor exspectasse; leg. agr. II, 65.

vita: sibi ait ... vitam omnino semper horridam ... cordi fuisse; Quinct. 93. in hac horrida ... vita ... maleficia gigni non solere; Sex. Rosc. 75.

hortatio, Ermahnung: aderat ... eorum hortatio, qui una erant missi, ad requiescendum et vitae suae consulendum; Phil. IX, 6.

hortator, Ermahner: I, 1. accedit: accessit consul hortator; Phil. XII, 2.

sunt: auctores hortatoresque ... multi fuerunt; Quir. 9.

2. sum: isto hortatore; Sex. Rosc. 110. quorum consiliorum Caesari me ... hortatorem et esse et fuisse fateor; Phil. III, 19.

II. egeo: quamquam hortatore non egetis; Phil. XI, 3.

hortatus, Ermahnung: conformari: haec vox huius hortatu praeceptisque conformata; Arch. 1.

hortor, ermuntern, auffordern, ermahnen: I. **absolut:** alqs: hi subito hortari ad pacem ... non sine causa videbantur; Phil. XII, 2. an hortatus est? Fr. B. VI, 3.

hospes: hortatur hospes; Verr. I, 66.

libido: hortante libidine; Phil. II, 45.

praetor: cum praetor ... hortaretur; Verr. II, 67.

II. **mit Ergänzung:** 1. **ut:** per quas (litteras) hortatur et rogat, ut arent, ut serant; Verr. III, 44. hortatur, ut inimicis eius resistat; ib. 154. deinde te hortor ut ... maneas in sententia neve ... minas pertimescas; imp. Pomp. 69. hortatus sum ut ... iudicaret; Catil. III, 8. ut magno animo simus hortantur; Milo 3. ego .. vos hortor .. ut ... legatorum reditus exspectetis; Phil. VI, 15.

2. **Infin.:** haec minora relinquere hortatur; Sest. 7.

III. **mit Object:** alqm: Agathinum, novum adfinem atque hospitem, coepit hortari; Verr. II, 94. tum eos hortatus sum; ib. IV, 140. vos omnis oro atque obtestor hortorque; Rabir. 35. quod te iam dudum hortor; Catil. I, 12. vos ... pro auctoritate consulari hortor; Muren. 86. ego vos ... tantum hortor; Sulla 93. vos ... hortatus .. est; Quir. 16. nihil est quod me hortere; Piso 94. omnes te ... hortamur; Marcell. 32. f. II, 1. imp. Pomp. 69. Phil. VI, 15.

adfinem: f. alqm; Verr. II, 94.

adulescentem: quid est aliud hortari adulescentis? Phil. I, 22.

Galliam: Galliam totam hortatur ad bellum; Phil. IV, 8.

homines: itaque hortari homines coepit; Verr. II, 90.

hospitem: f. alqm; Verr. II, 94.

milites: cum ... non ad laudem milites hortaretur || hortetur ||; prov. cons. 9.

populum: qui populum Romanum ... hortatus sit; sen. 29.

virum: quamquam dolor animi ... fortissimum virum hortabatur; Sest. 88.

hortulus, Gärtchen: Asuvius .. *ab eo* ... quasi in hortulos [iret] ... perductus occiditur; Cluent. 37.

hortus, Garten: I, 1. compilo: hortos compilaverit? Phil. III, 30.

definio: aedis sibi optimas, hortos ... definiunt; Phil. VIII, 9.

devoro: at idem aedis etiam et hortos (devoravit); Phil. II, 67.

habeo: non quo ipse hortos ... haberet; Verr. II, 87. habes hortos; Cael. 36.

peragro: qui ... hortos .. peragrabat; Milo 74.

redimo: redimet hortos, aedis ..; Phil. XIII, 11.

2. commeo in: cuius in hortos ... libidines omnium commearent; Cael. 38.

confero in: in hortos me M. Laenii Flacci contuli; Planc. 97.

conloco in: aedilitatem ... in hortis suis conlocavit; dom. 112.

debeo pro: quam (pecuniam) ... pro hortis ... debebas; Phil. II, 71.

deporto in: signa, tabulas ... hic .. in hortos Pompei deportavit; Phil. II, 109.

immigro in: in hortos paternos immigrabit; Phil. XIII, 34.

nuntio in: Pompeio in hortos nuntiavit; Milo 65.

pono in: nihil in hortis posui:; Verr. IV, 121.

sum in: qui in hortis fuerit; Cael. 27. fuisti ... in isdem hortis; ib. 36.

II. possessio: nisi sibi hortorum possessione cessissent; Milo 75.

III. cum: quas (tabulas) populo Romano una cum hortis legavit; Phil. II, 109.

in: si hoc ... in hortis ... faciat; Cael. 49. senatores ... non in hortis ... sed Neapoli ... cum

maeciapella saepe videmus; Rab. Post. 26. dat nataliciam in hortis; Phil. II, 15.

hospes, Gastfreundschaft: I. **absolut:** 1. **Subject und attributiv beim Subject:** adest: si pro patris huius hospitiis ... vellent omnes huius hospites adesse; Sex. Rosc. 148. pater aderat Dexo Tyndaritanus ... hospes tuus; Verr. V, 108.
appellat: non hospes ... praetorem appellat; Verr. IV, 146.
arcet: te ... quivis ... hospes ... arcebit; Phil. II, 104.
aspicit: quis hospes (te) aspexit? Piso 52.
audent: si ... vellent ... hospites adesse et auderent .. defendere; Sex. Rosc. 148.
coepit: hospes [Ianitor] ... veritus ne quid in ipso se offenderet, hominem ... retinere coepit; Verr. I, 64.
concurrunt: unde hospites et amici gratulatum Romam concurrerant; Muren. 89.
dat: altera opinio (est) ... Arinem istum testem atque hospitem .. tuum proficiscentem Romam negotium dedisse liberto; Scaur. 10.
dicit: cum .. hospites ... haec eadem se audisse dicerent; Verr. I, 28. contra dixit ... tuus hospes, Verres, hospes, inquam, ... Sthenius; ib. III, 18.
efficiunt: dubitabat nemo, quin violati hospites ... hanc tantam efficerent vastitatem; Piso 85.
habet: catenas habebat hospes tuus; Verr. V, 110.
ignoscit: mihi ignoscet Cn. Domitius Sincaius ... hospes et familiaris meus; Scaur. 43.
narrat: memini Pamphilum Lilybaetanum, amicum et hospitem meum, ... mihi narrare; Verr. IV, 32.
porrigit: quam (dexteram) regi Deiotaro hospes hospiti porrexisti; Deiot. 8.
venit: qui aliquam in urbem .. expectatus ut hospes ... venerit; leg. agr. II, 46.
versantur: vos hospites in hac urbe versamini; Milo 33.
volt: f. adest.
2. **Prädicat:** sum: qui ... virorum fortissimorum hospes fuisset atque esset; Verr. II, 110. cum esset hospes Heiorum; ib. IV, 6. qui illius Vibii hospes fuit; Cluent. 165. adeone hospes es huiusce urbis? Rabir. 28.

II. **nach Verben:** 1. **Accusativ:** advoco: advocantur ... hospites Oppianici; Cluent. 176.
agnosco: hospitem agnovisti; Deiot. 10.
amitto: edacem .. hospitem amisisti; Flacc. 41.
appello: quem hospitem appellaras; Verr. V, 108. quem te appellem? inquit; at ille „voluntate hospitem, necessitate hostem“; Phil. XII, 27.
compello, computo: compellarat hospitem praesens, computarat; Phil. II, 94.
convenio: postea [senex Verres] ... hospites omnis Sthenii convenit; Verr. II, 96.
damno: qui Stheuium Thermitanum, hospitem suum, ... in reos rettulerit, ... capite damnarit; Verr. V, 109.
defendo: cum vero ... multi .. uno tempore hospites ... publice privatimque defendantur; Verr. II, 118. officio ut ex nobilissimo civi sanctissimum hospitem (principes defendunt); Balb. 43.
dico: non hospitem (dicam); Verr. II, 110.
duco: qui hospites ad ea ... solent ducere; Verr. IV, 132.
habeo: cum multos veteres ... Roscii ... hospites .. haberent; Sex. Rosc. 106. quos hospites habere nemo velit; Phil. V, 15.
hortor: Agathinum novum adfinem atque hospitem, hortari; Verr. II, 94.
laudo: securi percussos Petraeum || Petrum || et Menedemum, civitate donatos et hospites Caesaris, laudastis; Phil. XIII, 33.
neco: magnum crimen ... in servis ad hospitem domini necandum sollicitandis; Cael. 51. ut .. omittam cuius tanti sceleris fuerit ... necare hospitem; Deiot. 15.
nomino: non hospites sed peregrini ... nominabamur; leg. agr. II, 94.
recipio: ex quibus .. hominibus ... tibi hospes aliquis est recipiendus; div. Caec. 50. cum suae partes essent hospitum recipiendorum; Verr. I, 65.
refero: f. damno.
relinquo: iste, qui hospitis relinquendi causam reperire non posset; Verr. I, 64.
spolio: cum audirent ... spoliatum hospitem; Verr. IV, 68.
suborno: hominem multorum hospitem Ambivium quendam ... subornatis; Cluent. 163.
tracto: quod amicum atque hospitem meum Sthenium ... tam crudeliter ... tractasses; Verr. II, 117.
vexo: Hermippum ... hospitem meum ... maledictis .. vexat; Flacc. 48.
2. **Dativ:** committo: nocti se potius ... quam ulli ... hospiti committebat; Cluent. 193.
do: dat hospiti suo cuidam negotium; Verr. IV, 100. venenum hospiti ... si diceretur ab illo datum; Scaur. c. 2, § 5.
facio: Eupolemo Calactino ... Lucullorum hospiti ... non idem fecit? Verr. IV, 49.
porrigo: quam (dexteram) regi Deiotaro hospes hospiti porrexisti; Deiot. 8.
propono: qui ... proponerem .. spem meis hospitibus ..; Verr. II, 118.
reddo: amicis, vicinis, hospitibus ... reddite (eum); Cluent. 202.
servo: quid, ipsa quaestio ... amicis hospitibusque ... cur non servata est? Cluent. 186.
3. **mit Präpositionen:** conloco apud: comites ... apud ceteros hospites conlocantur; Verr. I, 63.
curo in: id omisisset curare in hospitem || in hospite ||; Cael. 54.
curso circum: Diodorus ... circum patronos atque hospites cursare; Verr. IV, 41.
deduco ad: deducitur iste ad Ianitorem quendam hospitem; Verr. I, 63.
devertor ad: ad hospites meos ... deverti; Verr. I, 16.
propulso ab: ab hospitibus ... iniurias propulsare; div. Caec. 66.

III. **nach Substantiven:** 1. adventus: ad invitationes adventusque ... hospitum haec comparaat; Verr. II, 83. quo solitus esset uti ... ad hospitum adventus; ib. IV, 32.
aedes: nihil in aedibus cuiusquam, ne in hospitis quidem || ne in oppidis quidem || (reliquit); Verr. IV, 2.
animus: omnia .. habuisset aequiora et placabiliora quam animum praetoris atque hospitis; Verr. II, 95.
caedes: nondum commemoro rapinas, ... non caedis hospitum ... praedico; Piso 38.
calamitas: ea res ... ad calamitatem clientium atque hospitum valere debebat? Verr. IV, 89.
causa: non defendam Apollonii causam, amici atque hospitis mei; Verr. V, 20. non .. mihi deserenda est causa ... hospitis; Sulla 58.
cervices: cum ... securibus hospitis sui cervices subicere gestiret; Sest. 83.
commoda: qui forum ac basilicas ... commodis hospitum ... ornarent; Verr. IV, 6.
complexus: navium praefectos ... de complexu ... hospitum tuorum ad mortem cruciatumque rapuisti; Verr. V, 138.
copia: ex amicorum atque hospitum suorum copia quem cognitorem daret; Verr. II, 107.
domus: cum ... domum regis, hospitis tui, devertisses; Deiot. 17.
fortunae: ut hospitis salutem fortunasque defenderem; Verr. II, 117.

iniuriae: Cn. Domitium scimus M. Silano diem dixisse propter unius hominis ... atque hospitis iniurias; div. Caec. 67. hospitis (iniurias) placide ferendas arbitrabatur; Verr. II, 84. qui M. Silanum ... accusavit propter Aegritomari Transalpini hospitis iniurias; ib. 118.
invitatio: aderat .. hospitum invitatio liberalis; Phil. IX, 6. f. adventus.
mensa: cum tu ... mensas hospitum convomeres; Phil. II, 75.
necem: accepta pecunia ... ob necem hospitis tui Platoris; Piso 83.
salus: f. fortunae.
sententia: de amicorum hospitumque suorum sententia .. Sthenius Romam profugit; Verr. II, 91. sine reliquorum hospitum regis sententia facta ... est; Phil. II, 95.
servi: fit ... pugna inter servos Rubrii atque hospitis; Verr. I, 67.
tecta: quippe qui in hospitis tectis ... optimos .. civis iugulari iusserit; Phil. III, 4.
2. nemo ex: nemo ex tot hospitibus inventus est; Cluent. 193.
supplicium de: ut ... homo nefarius de homine nobili ... suoque hospite ... supplicium .. sumeret; Verr. II, 91.
IV. **Umstand**: ab: fama et vita .. ab hospitibus ... defenditur; Sex. Rosc. 15. ***Bostarem** ... Triarius criminatur ... ab hospite necatum esse;* Scaur. c. 2, §. 1.
sine: ne tamen istum ... sine hospitibus, plane nudum esse ac desertum putetis; Verr. IV, 148.

hospita, Gastfreundin: I. audio ex: nihil ex ... Servilia, vetere Dionis hospita, audisti; Verr. II, 24.
II. amor: ardebat amore illius hospitae; Verr. II, 116.
figura, liniamenta: figura et liniamenta hospitae delectabant (eum); Verr. II, 89.

hospitalis, gastfreundlich: alqs: tua .. hospitalis illa Venus adiutrix esse non debuit; Cael. 52. Iovis ille quidem hospitalis numen numquam celare potuisset; Deiot. 18.
di: non dubitavit illud insigne penatium hospitaliumque deorum ... tollere; Verr IV, 48.
domus: domus est ... maxime .. hospitalis; Verr. IV, 3.
homo: homo, qui semper hospitalissimus amicissimusque nostrorum hominum existimatus esset; Verr. I, 65.
mensa: non dubitavit illud insigne ... ex hospitali mensa tollere; Verr. IV, 48. ***Bostarem** ... Triarius criminatur ... hospitali mensae adhibitum (esse)*; Scaur. c. 2, § 1.
sedes: sedem hospitalem ... publicam populi Romani esse dicet? leg. agr. II, 46.

hospitium, Gastfreundschaft: I. est: cum Metellis ... erat ei ... hospitium; Sex. Rosc. 15.
II, 1. coniungo: quocum ... hospitium voluntas utriusque coniunxit; Deiot. 39.
facio: UT CUM FRATRE L. HOSPITIUM PUBLICE FIERET; Verr. IV, 145. hospitium ... cum L. Cornelio Gaditanos fecisse .. dico; Balb. 41. cum hospitium fecit; ib. 42.
prodo: hospitium spoliatum ac proditum (est); Verr. IV, 60.
renovo: tu vetus hospitium renovare voluisti; Deiot. 8.
renuntio: hospitium ei renuntiat; Verr. II, 89.
spolio: f. prodo. — violo: f. 3. queror de.
2. utor: huius hospitio Verres cum esset usus; Verr. II, 83.
3. queror de: de hospitio violato ... nihil queror; Verr. II, 111.
praesto sum ad: tibi .. non solum ad hospitium, sed ad periculum etiam ... praesto fuit; Deiot. 24.
III. dignus: ut ... Pompeius hunc hospitio suo dignissimum tatueret ‖ statuerit ‖? Verr. II, 113. hunc ... omnes ... cognitione atque hospitio dignum existimarunt; Arch. 5.
IV. decretum: non recito decretum ... hospitii publici; Sest. 10.
ius: hospitii iura violarat; Verr. II, 116. non te ... hospitii ins atque nomen ab scelere ... revocare potuit? ib. V, 108. sed quid ego hospitii iura ... commemoro? ib. 109. ab eo nunc hospitiorum iura atque officia quaeramus? ib.
nomen, officia: f. ius; Verr. V, 108.
tropaeum: utrum hoc signum cupiditatis tuae an tropaeum ... hospitii ... esse voluisti? Verr. II, 115.
V, 1. coniungi: quorum erat .. hospitio ... coniunctus; Deiot. 13.
florens: Sex. Roscius ... municeps fuit hospitiis florens; Sex. Rosc. 15.
invitare: hospitio invitabit; Phil. XII, 24.
2. per: cuius domum per hospitium exhausit et exinanivit; Verr. V, 109.
pro: si pro ... hospitiis ... vellent ... hospites adesse; Sex. Rosc. 148. dixit ... M. Lucullus, se de his Dionis incommodis pro hospitio ... iam ante cognosse; Verr. II, 23. pro clientelis hospitiisque provincialibus ... nihil a vobis nisi ... mei consulatus memoriam postulo; Catil. IV, 23.
propter: quod propter C. Marii ... hospitium contra rem publicam sensisse eum inimici ... dicerent; Verr. II, 113.

hostia, Opfertier: I. caedo: caesis hostiis; Cluent. 194.
constituo: erant hostiae maiores in foro constitutae; leg. agr. II, 93. quod ... T. Annio devota et constituta ista hostia esse videtur; har. resp. 6.
devoveo: f. constituo; har. resp. 6.
II. funestare: qui ... humanis hostiis eorum aras ... funestant; Font. 31.

hostificus, feindselig: qui columnis ac postibus meis hostificum quoddam et nefarium omni imbutum odio bellum intulistis; dom. 60.

hostilis, feindlich, feindselig: animus: animo .. hostili ... in pristina mente mansit; Sest. 58. advolabat ad urbem ... homo ... animo hostili in omnis bonos ... Antonius; Phil. V, 42. qui animum hostilem habet; Fr. B. XII, 10.
bella: quem antea iustis hostilibusque bellis adiuverat; Deiot. 13.
crudelitas: tametsi in hunc hostili odio et crudelitate est; Cluent. 12.
expugnatio: ut ... ipsorum adventus ... non multum ab hostili expugnatione differant; imp. Pomp. 13.
facta: cuius facta hostilia sunt; Fr. B. XII, 10.
modus: cives Romani hostilem in modum cruciati (sunt); Verr. V, 73. hominis hostilem in modum seditiosi imagine; Rabir. 24. quis ignorat ... urbem Byzantiorum ... hostilem in modum esse vexatam? prov. cons. 5.
odium: quae ... commissa non sunt neque odio hostili ..; Verr. IV, 116. secessionem tu illam existimavisti ... neque hostile odium; Ligar. 19. f. crudelitas.
verba: nec illa hostilia verba nec bellica (sunt); Phil. VIII, 6.

hostiliter, feindselig: quid ille fecit hostiliter? Phil. V, 25.

hostis, Feind: I. **absolut**: 1. **Subject**: accedit: quem in portum numquam hostis accesserat; Verr. V, 138.
adripit: hanc istum ... hostem causam adrepturum fuisse ad incendia ... nolo .. suspicemini; dom. 12.
agit: cum iste impurus atque impius hostis omnium religionum ... ageret illam rem; dom. 139.
attingit: quod ... neque unquam hostis attigerit; Verr. IV, 104.

cupiunt: si quos oppressos, ut ‖et‖ hostes cupiere, nos circumvenerimus; Fr. A. III, 19.
dat: Cn. Pompeius ... illius hostis ... signum dedit; Milo 39.
dicit: ut ... bonorum hostis ... diceret; Sulla 41.
diligunt: ut difficile dictu sit, utrum hostes magis virtutem eius pugnantes timuerint an mansuetudinem victi dilexerint; imp. Pomp. 42.
dissentit: ut unus dissentiret hostis; Sest. 129.
est: qui ... bello maximo atque acerrimis hostibus ad patris exercitum ... profectus est; imp. Pomp. 28. intus est hostis; Catil. II, 11. hostis est ... in urbe, in foro; Muren. 84. qui hostes ad nostros imperatores perfugissent et magno usui rei publicae nostrae fuissent; Balb. 24. eadem cupiditate ... C. Cotta nullo certo hoste flagravit; Piso 62. ubi hostis non erat; ib. tuum .. hostem esse duxit suum; Deiot. 14.
exardescit: homo inimicus eis ... hostis omnibus ... exarsit iracundia et stomacho; Verr. II, 48.
existimant: quid hostes ... de imperatoribus nostris existiment; imp. Pomp. 43.
exit: exire ex urbe iubet consul hostem; Catil. I, 13.
habet: hic vester hostis vestram rem publicam oppugnat, ipse habet nullam; Phil. IV, 14.
iudicant: quam (fidem) hostes omnes ... sanctissimam iudicarint? imp. Pomp. 42. quod ille ... hostis rei publicae iudicaret; Muren. 83. idem imprudens hostis iudicavit; Phil. XIV, 22.
minitatur: hostis taeterrimus omnibus bonis cruces ... minitatur; Phil. XIII, 21.
non volt: hostis et hostis ... ferus ... honorem ... violare noluit; Verr. II, 51. quamvis hoc isti hostes domestici nolint; Phil. XIV, 12.
oboediunt: ut eius semper voluntatibus ... hostes oboedierint; imp. Pomp. 48.
oppugnat: f. habet.
perfugit: f. est; Balb. 24.
perspiciunt: cuius in Sicilia virtutem hostes ... perspexerunt; Verr. II, 4.
putant: cum hostes vestri tantum civium superfuturum putassent; Catil. III, 25. quod hostes alienigenae aut oppressi serviunt aut recepti in amicitiam beneficio se obligatos putant; ib. IV, 22.
reviviscunt: cum hostes ... revixissent; sen. 4.
scribit: disputavit ... ita de me illum amentissimum ... hostem pudoris ... scripsisse; Sest. 73.
serviunt: f. putant.
tenent: tenuerunt enim ... illum locum ... hostes; Verr. IV, 112.
timent: f. diligunt.
venit: te ... hostem venisse senserunt; Piso 96.
versatur: intra moenia nefarius hostis ... versatus est; sen. 11.
videt: hanc cum iste sacrorum omnium et religionum hostis ... vidisset; Verr. IV, 75.
2. **Prädicat:** exsisto: si forte ... virtutis hostis ... exstitisset; Flacc. 2. nolite ... vos ... salutis eius ... hostis exstitisse; Planc. 103.
nascor: animadvertite ... quam sit huic rei publicae natus hostis Antonius; Phil. XIII, 32.
sum: qui fuit hostis suorum; Verr. I, 38. si non horum omnium communis hostis .. fuerit; ib. II, 17. qui ... hostis esset tanta contumelia accepta; ib. 58. quo (tempore) ... hostis esset; ib. 159. cum hostes communes sunt omnium; ib. IV, 21. neque .. illi hostes hominibus (erant); ib. 112. quasi tu Gavio tum fueris infestus ac non nomini, generi, iuri civium hostis; ib. V, 169. qui erant hostes; Font. 13. quem esse hostem comperisti; Catil. I, 27. qui .. fatetur se esse hostem; ib. II, 17. quamquam sunt hostes; ib. 27. cum ille in urbe hostis esset; ib. III, 17. qui .. rei publicae sit hostis; ib. IV, 10. hostes patriae semel esse coeperunt; ib. 22. nos ... hostis, insanos .. [esse dicunt]; Muren. 61. in ipsa .. curia non nemo hostis est; ib. 84. hostis est Lurco; Flacc. 88. ut ... hostis patriae (esse) videretur; Sulla 15. ut sciatis non hominibus istum ... hostem semper fuisse; dom. 66. erat rex, si nondum socius, at non hostis; Sest. 57. qui .. ipse hostis fuit populi Romani; ib. 59. quis taetrior hostis huic civitati erat? Cael. 13. qui est ... hostis; prov. cons. 12. iam vides me tibi ... hostem ... esse debere; Piso 80. qui tum fuerint ... hostes; Planc. 87. communis erat omnium ille hostis; Milo 78. ut nemo ... rei publicae fuerit hostis; Phil. II, 1. non existimavit ... probari posse se esse hostem patriae; ib. 2. qui rei publicae sit hostis; ib. 64. quisnam esset ... tam dis hominibusque hostis; ib. necesse erat .. alterutrum esse hostem; ib. III, 21. si igitur Caesar hostis (erat); ib. quod vos .. illum hostem esse ... approbavistis; ib. IV, 2. ut non ... ille hostis (sit); ib. si ille non hostis (est); ib. 5. si te consulem quam hostem (esse) maluisses; ib. 6. Brutus hostis (est); ib. 8. hostis Antonius (est); ib. ergo Hannibal hostis (est)? ib. V, 25. ×. ne sit hostis; ib. 27. cum esset hostis; ib. VII, 10. si hostis Antonius non erat; ib. 11. non est hostis is; ib. VIII, 6. qui natura cives sunt, voluntate hostes; ib. 13. unus omnium est hostis; ib. X, 21. qui aperte hostis esset; ib. XI, 5. qui omnibus bonis hostes sunt; ib. 12. hostis si esset externus; ib. XIII, 5. si .. coloniarum ... hostis est; ib. XIV, 10. semper illum hostem (esse); ib. 20. qui re sunt hostes; ib. 21.

3. **Ausruf:** promulgarisne, impurissime ... hostis, quaestionem ..? Vatin. 26. hic tu, hostis ac proditor, aliis me inimiciorem ... debere esse dicis? Piso 78.

II. **nach Verben:** 1. **Accusativ:** accuso: numquam tu illum accusavisti ut hostem; Deiot. 9.
adduco: hostem sacrorum ... in vestrum iudicium adduximus; Verr. I, 9.
adservo: populi Romani hostis ... adservabitur? Verr. V, 77.
appello: ne hostis appelletur; Sulla 88. hic tu me ... hostem Capitolinum appellare ausus es; dom. 7. hocine ut ego nomine appellem ... hostis bonorum omnium? Sest. 17. est hostis a senatu nondum verbo appellatus, sed re iam iudicatus Antonius; Phil. IV, 1. ego semper illum appellavi hostem; ib. XII, 17. quem te appellem? inquit; at ille „voluntate hospitem, necessitate hostem; ib. 27. hostem non appellatis; ib. XIV, 6. qui hostis appellare eos non audeat; ib. 9. eos hostis appellare dubitamus? ib. 10. P. Ventidium ... ego semper hostem (appellavi); ib. 21.
arceo: qui illum ... ut hostem arcuit Gallia ‖Galliam‖; Phil. V, 37. hoc (exercitu) tu arcebis hostem; ib. XIII, 14.
aspicio: quis .. ita aspexit ... ut importunissimum hostem? Catil. II, 12. quo modo aspiciam mihi uni crudelissimum hostem; Phil. XII, 19.
celebro: nos etiam hostem litteris nostris ... videmus esse celebratum; Sest. 142.
coërceo: ut viri fortes acrioribus suppliciis civem perniciosum quam acerbissimum hostem coërcerent; Catil. I, 3.
cognosco: quem praesentem hostem rei publicae cognosset; prov. cons. 14.
comprehendo: quod tam capitalem hostem non comprehenderim potius quam emiserim; Catil. II, 3.
confiteor: cum ... se hostem confessus sit; Phil. III, 21.
conspicio: hostis ab hoc superatos prostratosque conspexit; imp. Pomp. 30.
contemno: cur ... ille a te hostis contemnitur? Muren. 31. hunc tu hostem .. contemnis; ib.

34. si hic hostis ... contemnendus fuisset; ib. quos .. hostis haec familia contempsit; Flacc. 58.
decerno: Dolabella hesterno die hoste decreto; Phil. XI, 16.
defendo: acerrimum hostem ... Mithridatem pulsum Ponto ... defendit; Sest. 58.
deleo: C. Curionem, perpetuum hostem improborum omnium, ... delere voluisti; Vatin. 24.
deprehendo: cum ... urbem senatus atque omnes boni deprehensis atque oppressis domesticis hostibus ... ex periculis maximis extraxissent; Sest. 11.
domo: qui acerrimos hostis ... domuisset; Sest. 67.
emitto: f. comprehendo.
expugno: in bello ad expugnandos hostis inertissimus; Fr. C. 22.
extermino: qui duo nefarios patriae proditores, domesticos hostis, legibus exterminarat; Vatin. 25.
ferio: „hostem qui feriet, erit .. mihi Karthaginiensis"; Balb. 51.
fundo: hostis .. nefarios ... prostravit, fudit, occidit; Phil. XIV, 27.
habeo: cum senatus ... apertos hostis haberet; Sest. 35. qualis .. hostis habendus est is; Phil. XI, 3.
induco: non ille hostes induxit in curiam; Marcell. 13.
intercludo: qui cum a tergo hostem interclusum reliquisset; Milo 56.
interficio: ut possem .. praedicare, C. Rabirii manu L. Saturninum, hostem populi Romani, interfectum; Rabir. 18. isti hostis aut interfectos aut oppressos reliquerunt; Catil. III, 27.
invenio: unus tam crudelis hostis patriae sit inventus; Sulla 76.
iudico: cum .. tu hostis rei publicae iudicatus (esses); Phil. II, 51. quae (legio) cum hostem populi Romani Antonium iudicasset; ib. III, 6. ut iudicetur non verbo, sed re ... hostis Antonius; ib. 14. quid est aliud ... nisi se ipsum hostem iudicare? ib. 21. quis non perspicit hostem esse Antonium iudicatum? ib. IV, 5. priusquam senatus hostem iudicavit Antonium; ib. hos ... hostis necesse est iudicemus; ib. nisi forte vos ... non hostem iudicatis Antonium; ib. 6. M. ... Antonium quis est qui civem possit iudicare potius quam taeterrimum ... hostem? ib. V, 21. qui ... C. Caesarem hostem iudicaret; ib. 23. ut hostem iudicaretis Antonium; ib. 29. quem .. hostem non verbo, sed re ... iudicaritis; ib. VII, 9. nec .. hostis est a vobis iudicatus Antonius; ib. 10. non hostem .. Antonium iudicavistis; ib. tum non hostem iudicastis Antonium? ib. 11. tum ille hostis non est iudicatus? ib. 13. non est iudicatus hostis Antonius? ib. a quo ... hostis iudicatus est; ib. 15. qui cunctis senatus sententiis hostis est iudicatus; ib. XI, 9. iudicavit hostem Dolabellam; ib. 15. quoniam hostis est iudicatus Dolabella; ib. 16. eum nondum tanto parricidio oblitum hostem ... iudicavit; ib. 27. cum P. Dolabella, quique eius ... adiutores fuerunt, hostes populi Romani a senatu iudicati sint; ib. 29. conlegam et scelerum socium omnium hostem iudicavistis; ib. XIII, 5. hostem iudicatum ... Dolabellam (esse); ib. 23. quid ingemiscis [hostem] (iudicatum esse) Dolabellam? ib. quid est ... quod gemas hostem Dolabellam iudicatum a senatu? ib. te non intellegis ... hostem iudicatum? ib. qui iudicaverint hostem Dolabellam; ib. 36. ✕. hoste iudicato Dolabella; ib. 39. necesse est, eos ... sententiis nostris hostis iudicari; ib. XIV, 21. hostis eos ... iudicetis necesse est; ib. 24. eos ... hostis iudico; ib. ego te ... hostem ... iudicabo; Fr. B. XVI, III, 2.
macto: homines bonorum inimicos, hostis patriae, ... aeternis suppliciis vivos mortuosque mactabis; Catil. I, 33.
neco: quae (res publica) domesticos hostis ... necavit; Sulla 32.
nomino: qui hostes ... nominabuntur? Piso 24. cum hostem ... nominassem; Phil. XIV, 22.
occido: f. fundo.
odi: oderint hostem; Phil. XII, 24.
omitto: omitto hostem patriae; Phil. XII, 19.
opprimo: f. deprehendo. interficio.
orno: an Censorinum ornem ||ornarem||, in bello hostem? Phil. XI, 36.
pello: ex omnibus oris ac notis sedibus hoste pulso; Muren. 34. f. defendo.
persequor: hostem persequi; Rab. Post. 42. quibus persuasum est foedissimum hostem iustissimo bello persequi? Phil. XIII, 35.
pertimesco: quod (vectigal) ... hostem non pertimescat; leg. agr. I, 21.
prosequor: ut hostis ac proditores prosequebantur; Piso 31.
prosterno: f. conspicio. fundo.
puto: nisi forte huius coloniae ... non est hostis putandus; Phil. XIV, 9.
recipio: qui ... acerrimum hostem in regnum recepit; Sest. 59. docuit etiam hostibus recipiendis augeri hanc civitatem oportere; Balb. 31.
relinquo: idcircone ... hostem relinquebas? Verr. I, 77. hostem illum ... reliquerunt; Phil. IV, 5. quae (legio) ... ut hostem et oppugnatorem patriae reliquit Antonium; ib. XII, 8. f. intercludo. interficio.
reservo: quo .. hostem tam sceleratum reserves? Sest. 29.
retineo: hostem acerrimum ... seu potius communem hostem gentium ... intra moenia domi suae retinere poterit? Verr. V, 76.
statuo: omnis ... statuit ille ... hostis; Phil. XI, 3.
supero: simul atque hostis superatus esset; Verr. III, 125. superatis hostibus; ib. 185. quo hoste superato; ib. qui omnis hostis scelere superavit; Phil. XIV, 6. f. conspicio. 2. temporo.
surripio: qui ex eius custodia ... hostem .. surripuisset; dom. 66.
teneo: cum intra parietes tuos hostem certissimum teneas; Tull. 50.
timeo: aut hostem aut patris imperium timuisse ... videretur; Muren. 11.
video: ut .. Syracusani ... in foro hostem armatum ac victorem ... viderint; Verr. V, 97. cum hostem aperte videretis; Catil. II, 4. qui cum videret ... domesticum .. hostem; sen. 19. non possum animo aequo videre tot tam ... sceleratos hostis; Phil. XII, 20.
vinco: qui ... crudelitate hostis vicerit; Verr. IV, 112. f. 2. reddo.
2. **Dativ:** credo: dubitabitis ... ostendere vos ... civi parcere quam hosti credere maluisse? Font. 35.
debeo: supplicia quae debentur hostibus victis; Verr. V, 77.
denuntio: qui illi hosti ac parricidae denuntiarent; Phil. XIV, 4.
do: nisi me ... domesticis hostibus dedissent; Quir. 13.
eripio: cum ... eripiatur vobis ... tamquam armato hosti; leg. agr. II, 85.
faveo: faveas tu hosti? Phil. VII, 5. ut se hosti favere prae se ferant; ib. VIII, 32.
largior: quid est aliud omnia ad bellum civile hosti arma largiri? Phil. V, 5.
offero: qua (manu) mortem saepe hostibus obtulisset; Sest. 49.
pateo: quae ... pateant hostibus; Balb. 24.
praebeo: qui ... vocem suam communibus hostibus praebuisset; Quir. 10.
prodo: ut me ... hostibus rei publicae proderet; sen. 32.

reddo: qui etiam externis hostibus victis sua saepissime reddiderunt; leg. agr. I, 19.
resisto: resistebam ... illi hosti; Sulla 19.
tempero: M. Marcellus ... superatis hostibus temperavit; Verr. II, 4.
trado: si .. vectores ... mecum simul interire quam me tradere hostibus mallent; Sest. 45.
tribuo: id quod hostibus semper erat tributum; Planc. 34.
videor: nam ... hostibus digna quam sanctissime colerent videbatur; Verr. IV, 72.
3. **Ablativ:** utor: quin ... Syracusanis hostibus uteremur? Verr. V, 84. eis ... hostibus uti acerrimis maluisti; Piso 84.
4. **mit Präpositionen:** bello cum: cum hoc hoste bellandum est; Phil. XI, 6.
capio ab: quae non ab hostibus victis capta atque deportata sit; Verr. V, 127. — de: ut imperator agros de hostibus captos consecraret; dom. 128.
cogito de: ut nihil aliud nisi de hoste ... cogitet; imp. Pomp. 64.
confero ad: se ad hostem ... contulerunt; Phil. XIII, 35.
confirmo cum: neque ullam societatem optimis civibus cum importunissimo hoste ... confirmari posse; Phil. II, 89.
confligo cum: qui saepius cum hoste conflixit; imp. Pomp. 28. cum C. Pansa cousul .. initium cum hostibus confligendi fecerit; Phil. XIV, 36. cum .. legio Martia princeps cum hoste conflixerit; ib. 38.
decerno in: quod in hostem togatum decerni est solitum; Phil. II, 51.
defendo ab: etiam si ab hoste defendant; imp. Pomp. 13. qui ... ab externo hoste .. templa atque urbis tecta defendunt; Catil. II, 29. a quo defenderet? nempe ab hoste; Phil. IV, 8.
figo in: nisi mucrones ... militum tremere voltis dubitantis, utrum in cive an in hoste figantur; Phil. XIV, 6.
fugio ab: ut a crudelissimo hoste fugisset; Cluent. 189.
gero cum: cum apertis hostibus bellum geram; sen. 23.
incido in: qui in hostis ... inciderint; Rab. Post. 29.
inicio in: audieram ... clarissimos ... viros se in medios hostis ... iniecisse; dom. 64.
loquor de: cur tam diu de uno hoste loquimur? Catil. II, 17.
mitto contra: pro sociis vos contra hostis exercitum mittere putatis? imp. Pomp. 66.
navigo ad: hoc illi navigio ad omnis populi Romani hostis ... navigaverunt; Verr. I, 87.
opinor de: quod de vobis hic ordo opinatur non secus ac de acerrimis hostibus; Piso 45.
pono in: ut viros fortis species eius et pulchritudo etiam in hoste posita delectet; Piso 81.
porto ad: qui ad hostem portarent; Font. 19.
pugno cum: qui cum hoste nostro comminus in acie saepe pugnarit; Balb. 23.
timeo ab: quid timuerimus a domesticis hostibus; Phil. XIV, 10.
traho de: de hostibus (spolia trahere) non licebat? Balb. 54.
tueor contra: Cn. Pompeium ... rem publicam || populus Romanus || contra acerrimos hostis ... tutatum || tutati sumus || ... privare possetis; leg. agr. II, 99.
III. **nach Adjectiven:** 1. facilis: utrum aditum facilem hostibus an contagionem imitandi belli periculosam fuisse? Verr. V, 6.
2. crudelis in: quod fuit ... tam crudele in hostem? Planc. 71. cum crudelissimi Poeni iudicati sint in hoste; Phil. XI, 9.
lenis in: qui .. in hostis lenissimus existimabatur; Sex. Rosc. 154.
vehemens in: ne ... nimis vehementes in acerbissimos hostis fuisse videamur || videamini ||; Catil. IV, 13.
IV. **nach Substantiven:** 1. **Genetiv:** acies: aciem hostium profligare; Rab. Post. 42. cum ... legio .. in aciem hostium inrupisset; Phil. XIV, 26.
aditus: quo modo hostium aditus urbe prohibentur; Phil. V, 9.
adventus: fama ... percrebruit expugnari deos patrios non hostium adventu necopinato; Verr. IV, 94.
animus: cum ... hostium opes animique crevissent; imp. Pomp. 45.
bilis: videte metuendam inimici et hostis bilem et licentiam! Fr. B. XIII, IV, 3.
caedes: mihi consuli supplicatio ... non ob caedem hostium ... decreta est? Phil. XIV, 24.
castra: ponite ante oculos vobis Rullum in Ponto inter nostra atque hostium castra; leg. agr. II, 53. quis minus .. pepercit hostium castris? har. resp. 59.
classis: quem in locum classes hostium saepe accesserint; Verr. 104. qui ... classem hostium videbatis; imp. Pomp. 33. cum ... hostium classis Italiam ... peteret; Muren. 33. depressa hostium (classe); Arch. 21.
conventus: sepulcrum L. Catilinae ... domesticorum hostium conventu ... celebratum est; Flacc. 95.
copiae: cum ... a binis hostium copiis bellum terra marique gereretur; imp. Pomp. 9. cum hostium copiae non longe absunt; ib. 15. magnas hostium .. copias ... esse deletas; ib. 21. Africa ... magnis oppressa hostium copiis; ib. 30. cum innumerabilis hostium copias in Italia fudisset; Rabir. 29. hanc (urbem) omnibus hostium copiis ... superatis ... defendant; Catil. II, 29. magnas copias hostium fudit; Muren. 20. ut hostium copiae ... arceantur; ib. 22. cum .. C. Caesar ... copias .. hostium ... profligarit, occiderit; Phil. XIV, 37.
custodiae: in praedonum hostiumque custodias tu tantum numerum civium Romanorum includere ausus es? Verr. V, 144.
dux: meditetur de ducibus hostium; Verr. I, 12. quod (volnus) ... ab hostium duce acceperat; ib. V, 3. hostium duces privata in domo retinuisti? ib. 76. eo .. diutius vivos hostium duces reservant; ib. 77. ducem hostium in senatu videmus; Catil. I, 5. quo duces essent hostium ... ducti; prov. cons. 18.
exercitus: ut L. Catilinam ducere exercitum hostium ... audiatis; Catil. II, 15. sceleratissimorum hostium exercitum caesum fusumque cognovi; Phil. XIV, 1. cum .. A. Hirtius consul ... impetum .. in M. Antonium exercitumque hostium fecerit; ib. 36.
fuga: fugam hostium fore arbitrentur; Sex. Rosc. 151.
genus: varia et diversa genera et bellorum et hostium non solum gesta ... sed etiam confecta; imp. Pomp. 28. possum ... de omni genere hostium dicere; prov. cons. 31. tertio .. generi ... importunissimorum hostium cupio quam acerbissimum dolorem inurere; Phil. XI, 38.
impetus: ego exercitus maximos saepe pulsos et fugatos esse dico ... impetu .. hostium; Caecin. 41. impetus hostium repressos esse intellegunt ac retardatos; imp. Pomp. 13. qui hostium impetum vimque pertimuit; Cluent. 128. quod si omnis impetus domesticorum hostium ... se in me unum convertit; Catil. III, 28.
incursiones: quem numquam incursiones hostium loco movere potuerunt; Rabir. 36.
legatus: domum recipere legatum hostium ... hominis est ..; Phil. VIII, 29.
libido: curate ut ... videamini plus saluti civium quam hostium libidini consuluisse; Font. 49.

licentia: f. bilis.
locus: ipsi in hostium loco numeroque ducimini; Verr. V, 125.
manus: qui se ... in hostium manum multitudinemque immiserit; Font. 48. non quo turpe sit .. ex hostium manibus eripi; Planc. 72.
metus: qui in bello propter hostium metum deliquerat; Cluent. 128.
monumenta: quae (religio) monumenta hostium ... soleat defendere; Verr. II, 159.
mors: non verebar ne quis ... perditorum civium [vel potius domesticorum hostium] mortem maereret; Sest. 39.
multitudo: ut ex ... tanta .. hac multitudine domesticorum hostium novem hominum perditissimorum poena ... mentes sanari posse arbitraretur; Catil. III, 14. tanta multitudine hostium interfecta; Phil. XIV, 12. f. manus.
navis: ut Syracusani ... in portu .. hostium navem viderint; Verr. V, 97.
nomen: is ... nomine hostis carebit? Phil. XIV, 6.
numerus: socii .. in hostium numero existimati; Verr. a. pr. 13. quos .. senatus in hostium numero habendos censuit; ib. I, 87. socii in hostium numero sese abs te habitos queruntur; ib. II, 166. eos in hostium numero ducit; ib. V, 64. crescit ... hostium numerus; Catil. I, 4. ut omnes ... in hostium numero ducerentur; ib. III, 25. hosce ego homines ... in acerbissimorum hostium numero habendos puto; ib. IV, 15. ut ... in hostium numero putaretur; Piso 35. qui hostium numero non sunt; Phil. XIII, 11. cum .. legio Martia ... cum maiore numero hostium contenderit; ib. XIV, 38. f. locus.
obsidio: colonia ... obsidione hostium liberata; Font. 46.
opes: f. animus.
potestas: regnum Ariobarzanis ... totum esse in hostium potestate; imp. Pomp. 5.
praeda: dubitamus quid iste in hostium praeda molitus sit? Verr. I, 154. signum de praeda hostium captum; ib. IV, 88.
religio: non ... credo religionem ... hostium impedimento praestantissimo imperatori (fuisse); Flacc. 68.
sanguis: si hostium fuit ille sanguis; Phil. XIV, 6.
scelus: ut exstet ad memoriam posteritatis sempiternam scelus crudelissimorum hostium; Phil. XIV, 38.
simulatio: hostium simulatione contra socios atque amicos (exercitum vos mittere putatis)? imp. Pomp. 66.
spectaculum: spectaculum ... captorum .. hostium praebebat; Verr. V, 66.
spolia: tolli ex urbe ... spolia hostium; Verr. II, 88. ille fana spoliis hostium ornasse videatur; ib. III, 9. quibus ex hostium spoliis ... donatio constituta est? ib. 186. hostium spolia ... in instrumento ... Verris nominabuntur; ib. IV, 97. quas urbis P. Africanus etiam ornandas esse spoliis hostium arbitratus est; ib. V, 124. vobiscum Africanus hostium spolia ... communicavit; ib. 125.
suspicio: tenuissima suspicione praedonum aut hostium iniecta; leg. agr. II, 80.
tela: quod ... inter hostium tela incolume versetur; Verr. I, 85. quem virum fortem ex hostium telis eripuisset; ib. V, 3. qui se saepe telis hostium ... obiecerit; Balb. 23. qui ... vitam suam hostium telis obiecerint; ib. 26. cum inter media hostium tela versaretur; Phil. XIV, 36.
terror: habebam inimicum non C. Marium, terrorem hostium; Sest. 38.
vis: f. impetus.
voluntas: gravior igitur vobis erit hostium voluntas quam civium? Font. 32.

urbs: Servilius ... Olympum urbem hostium cepit; Verr. I, 56. quae signa ... ex urbe hostium ... sustulit; ib. 57. ut ne hostium quidem urbem ex sociorum insula tollendam arbitraretur; ib. II, 4. ille hostium (urbes) spoliasse videatur; ib. III, 9. urbe hostium capta; ib. IV, 75. deos patrios reportabat .., ex urbe hostium recuperatos; ib. 77. quod per P. Africanum ex urbe hostium recuperarint; ib. 80. pluris arbitramini ... hostium urbis ... esse deletas? imp. Pomp. 38. quam (patriam) quidam ... urbem hostium esse indicaverunt; Catil. IV, 16. ut hostium urbis nec omnium hostium ... solemus exscindere ||excipere, excidere||; dom. 61. quae ... supplicia ... hostium urbibus inferre potuerunt; har. resp. 3. cui nulla hostium .. urbs .. fuit clausa; ib. 49. nocturnus introitus Zmyrnam quasi in hostium urbem; Phil. XI, 5.
2. mit Präpositionen: animus in: si in hostis animo fuisset eo; prov. cons. 10.
auctoritas apud: illa res quantam declarat eiusdem hominis apud hostis ... auctoritatem; imp. Pomp. 46.
certamen cum: non est vobis .. cum eo hoste certamen; Phil. IV, 11.
conloquium cum: memini conloquia .. cum acerrimis hostibus; Phil. XII, 27.
edictum, imperium in: an in hostis victos insani edictum atque imperium tyranni (est)? Verr. III, 25.
pactio cum: qui ... cum hostibus ... faciat pactiones; prov. cons. 12.
res cum: maioribus ... cum eo hoste res erat; Phil. IV, 14.
supplicium in: maiora .. in nos quam in hostem supplicia meditatur; Phil. XI, 3.
V. Umstand: ab: non ut ab hoste aliquo ... vexata esse videatur; Verr. IV, 122. eundem hunc unum ab hostibus metui; imp. Pomp. 5. ab Lentulo ceterisque domesticis hostibus ... tantae res creditae ... numquam essent profecto; Catil. III, 22. possim intueri domum meam eversam ... ab hoste communi; dom. 101. nobilis urbis ... fateris ab hostibus esse captas, quibus autem hostibus? Piso 91.
per: si qui frui publico non potuit per hostem; prov. cons. 12.
pro: mittebantur (legati) pro Hannibalis hostibus; Phil. V, 27.
propter: qui propter illum hostem senatus ... honestatem miseri deperdiderunt; prov. cons. 11.

huc, hierher, hierzu (hucine: f. recido): accedo: huc accedit .. timor; Sex. Rosc. 9. huc accedit, quod ..; ib. 22. 104. accedat huc oportet odium; ib. 68. lacrimis ego huc, non gloria inductus accessi; Verr. V, 130. huc si quid accesserit; Phil. I, 38. ||huc|| accedunt Alaudae ceterique veterani; ib. XIII, 3.
adducor: cogitas, te ... huc adductum esse; Sex. Rosc. 80.
adfero: ut ab illis huc adlata ... esse videantur; Verr. V, 187. nihil huc ... adferri oportere; imp. Pomp. 1. ut ne quid huc praeiudicati adferatis; Cluent. 6. si quam huc graviorem ... opinionem attulistis; ib. 142.
adsum: homines ... huc frequentis adesse ... voluerunt; Cluent. 197.
advolo: confestim huc advolavit; Cluent. 192.
ascendo: quod ego huc ... ascendi; Planc. 67.
convenio: huc omnes mulieres ... conveniebant; Verr. V, 30. qua (lege) coacti huc convenistis; Cluent. 164. soluti huc convenistis; Rab. Post. 18.
deduco: ergo huc universa causa deducitur; Qu. Rosc. 34. huc isti xviri cum numerum ɪɔɔ colonorum ... deduxerint; leg. agr. II, 96. rem huc deduxi; Catil. II, 4.

defero: huc omnia undique deferebantur; Verr. IV, 23.
digredior: verum huc longius ... digressa est oratio mea; Verr. III, 163.
duco: huc te e balneo ... ducere volebat; Deiot. 17.
emigro: huc ex illa domo ... emigrabat; Verr. V, 29.
evoco: tam multos testis || tam multos || huc evocare non potuissem; Verr. II, 64.
flecto: naturam ... huc et illuc torquere ac flectere; Cael. 13.
incido: ut huc incideres; Verr. I, 82. imprudens huc incidi; ib. IV, 43. quoniam huc incidi; Cael. 16.
incumbo: huc incumbe; Planc. 45.
perduco: huc Tertia illa perducta; Verr. V, 31.
prodeo: dum huc prodiret; Flacc. 41.
proficiscor: Oppianicus cum ... huc ad urbem profectus esset; Cluent. 175.
prolabor: huc unius mulieris libidinem esse prolapsam; Cael. 47.
proveho: quoniam huc me provexit oratio; Sest. 123.
recido: hucine tandem omnia reciderunt? Verr. V, 163.
redeo: ne huc redire potuisset; Phil. XI, 14.
specto: summa iudicii mei spectat huc; Phil. XIII, 46.
tergiversor: Fannium ... huc atque illuc tergiversantem; Qu. Rosc. 37.
torqueo: f. flecto.
venio: confitere *te* huc ea spe venisse; Sex. Rosc. 61. huc homines ... veniebant; Verr. V, 30. qui huc compulsi concitatique venerunt; Flacc. 3. huc nisi venirem; Phil. V, 19.

humanitas, Menschlichkeit, Milde, feine Bildung: I. consequitur: sin ... humanitas ... rei familiaris copias consecuta est; Balb. 18.
deest: quid dicam? C. Vergilio ... humanitatem, fidem defuisse? Planc. 96.
est: in quo ... singularis humanitas fuit; Rabir. 26. ut me ... hac vestra humanitate ... patiamini ... loqui liberius; Arch. 3. quae humanitas civium! Quir. 4.
oritur: unde humanitas, doctrina ... ortae atque in omnis terras distributae putantur; Flacc. 62.
postulat: ut vestra humanitas postulat; Verr. V, 111. tam amans ... quam humanitas postulat; dom. 98.
reservat: non plus victoria ... appetivit quam humanitas Syracusanis reservavit; Verr. IV, 121.
retinet: hominum nationumque illarum humanitas et lepos ... (eum) retinet; prov. cons. 29.
II, 1. abicio: suam citius abiciet humanitatem quam extorquebit tuam; Ligar. 16.
adamo: ut Chrysogonus ... adamarit .. humanitatem; Sex. Rosc. 121.
cognosco: ut simul Africani quoque humanitatem ... cognoscatis; Verr. II, 86. utriusque humanitatem constantiamque cognoscite; Cluent. 26.
distribuo: f. I. oritur.
extorqueo: f. abicio.
exuo: nonne omnem humanitatem exuisses? Ligar. 14.
ignoro: alterius ... humanitatem ... quis ignorat? Phil. XI, 9.
inquino: ut ... nostrae civitatis humanitatem inquinares; Deiot. 32.
instituo: quorum coitio illa silvestris ante est instituta quam humanitas; Cael. 26.
opprimo: ne humanitatem opprimendam ... putetis; Balb. 19.
quaero: nihil quaesivit [aliud] nisi ... humanitatem; Milo 22.
requiro: nemo humanitatem ... requirebat; Vatin. 8.
retineo: ut humanitatem ... retineret laborabat; Verr. I, 65.
2. sum: humanitatis (putabat esse) non plane exspoliare urbem; Verr. IV, 120. est .. humanitatis vestrae magnum numerum eorum civium calamitate prohibere; imp. Pomp. 18. rem .. integram ... defendere humanitatis esse putabamus; Cluent. 57. erat humanitatis meae postulare; Milo 33.
3. fido: quod nos .. petimus ... fidentes .. huius humanitati; Ligar. 13.
tribuo: ut magnus honos ... humanitati tuae tribueretur; Planc. 58.
4. delector: humanitate eius delectamini; Verr. III, 8.
sum: nunc praesentem vident ... tanta humanitate; imp. Pomp. 13. quanta innocentia debent esse imperatores, ... quanta humanitate; ib. 36. humanitate iam tanta est; ib. 42.
5. deduco ab: pecunia .., quae putuerit Heium ... ab humanitate ... deducere; Verr. IV, 12.
dubito de: ne ... de vestra humanitate dubitare videar; Balb. 19.
informo ad: quibus (artibus) aetas puerilis ad humanitatem informari solet; Arch. 4.
pertineo ad: quae (artes) ad humanitatem pertinent; Arch. 2.
repono in: in vestra ... humanitate causam totam repono; Sulla 92.
voco ad: cum omnes causae ... ad humanitatem vocent; Muren. 6.
III, 1. expers: etiam litteras ... recitavit homo .. humanitatis expers; Phil. II, 7.
immemor: Dolabella ... fuit immemor humanitatis; Phil. XI, 8.
parum: ut humanitatis non parum haberes; Sex. Rosc. 46.
plenus: fratris mei litteras plenissimas humanitatis ... reprehensurus es? Flacc. 78. quod .. verbum ... est non plenum humanitatis? Phil. II, 9.
2. inimicus: nisi .. naturae et humanitati inventus esset inimicus; Phil. XI, 10.
3. fretus: nihil .. occultabo fretus humanitate; Cael. 75.
praeditus: vir illa humanitate praeditus; Cael. 54. Appium Claudium illa humanitate ... praeditum; Scaur. 33.
IV. exemplum: qui exemplum sequerer humanitatis; Verr. II, 118.
initia: a quibus initia ... humanitatis hominibus ... data ac dispertita esse dicuntur; Verr. V, 187.
ius: civis a civibus communis humanitatis iure ac misericordia deprecarer; Flacc. 24. ut ... iura omnia officii humanitatisque violarent; ib. 57. ut omnia ... humanitatis iura violentur; Deiot. 30.
laus: tamen est laus aliqua humanitatis; Muren. 65.
lex: haec enim tacita lex est humanitatis; Tull. 51.
misericordia: f. ius; Flacc. 24.
modus: intelleges honestius te inimicitiarum modum statuere potuisse quam me humanitatis; Sulla 48.
pars: non te ... hospitii ius ... aliquam ad partem humanitatis revocare potuit? Verr. V, 108.
ratio: humanitatis rationem haberet; Quinct. 97. qui ... humanitatis rationem habuisset; Verr. II, 97. in ornatu urbis ... habuit humanitatis (rationem); ib. IV, 120. ratio humanitatis ... (me) est adhortata; Rabir. 2. quemquamne existimas Catone ... moderatiorem fuisse ad omnem rationem humanitatis? Muren. 66.
sensus: sensum omnem humanitatis ... amittimus; Sex. Rosc. 154. tametsi nullus in te sensus humanitatis ... fuit; Verr. I, 47.
signa: habetis hominem ... multis signis et virtutis et humanitatis; Caecin. 104.
studia: audacius paulo de studiis humanitatis ... disputabo; Muren. 61. ut me ... patiamini de studiis humanitatis ... loqui liberius; Arch. 3.

studia generis ac familiae vestra virtutis, humanitatis, ... nota mihi sunt ||omnia||; Ligar. 12.
suavitas: qui ... in hac suavitate humanitatis ... versari .. soleret; Cael. 25.
summa: ad unam summam referri volo vel humanitatis vel clementiae; Ligar. 29.
testis: quam (crucem) ... testem humanitatis ... voluit esse; Verr. III, 59.
vestigia: qui locus (est) in quo non exstent huius cum fortitudinis tum .. humanitatis ... vestigia? Balb. 13.
vis: magna est enim vis humanitatis; Sex. Rosc. 63.
V, 1. adduci: humanitate adductus advocationem hominis improbissimi sella curuli ... honestavit; Sulla 81.
antecellens: Q. Catulum, humanitate ... antecellentem; Muren. 36.
convertere: quod periculosissimum civile bellum ... humanitate ... M. Lepidus ad pacem ... convertit; Phil. V, 40.
levari: ut humanitate vestra levatus ... esse videatur; Arch. 31.
moveri: sed singulari quadam humanitate et misericordia moveor; Catil. IV, 11.
ornari: ille omni et humanitate et virtute ornatus adulescens; Planc. 58.
perpoliri: inter hanc vitam perpolitam humanitate; Sest. 92.
placari: vestros .. animos .. confidimus ... humanitate vestra esse placatos; Balb. 62.
vincere: aliqui ... humanitate stirpis ipsius ... vitia vicerunt; Scaur. 44.
2. causa: haec ... viri boni faciunt ... communis humanitatis causa; Quinct. 51.
ex: peterem veniam errato L. Caecilii ... ex humanitate communi; Sulla 64.
pro: sentio .. vos pro vestra humanitate ... vehementer esse commotos; Cluent. 29. qui et ipse illis pro sua fide et humanitate consuluit; Scaur. 39.
sine: tu ... sine humanitate ... intellegis et iudicas? Verr. IV, 98.

humane, menschlich: difficile est [credere] eos ... putare aliquid moderate aut humane esse facturos; Phil. XIII, 36.

humanitus, nach menschlicher Art: si quid mihi humanitus accidisset; Phil. I, 10.

humanus, menschlich, menschenfreundlich, gebildet: alqs: qui tibi ... humanior ... videatur; Qu. Rosc. 18.
alqd: humanum est; Verr. V, 117. qui omnia divina et humana violarint, vexarint, perturbarint, everterint; Sest. 1. ut omnia humana leviora videri debeant; ib. 141. id .. esset humanum; Piso 44.
animi adversio: hanc animi adversionem humanissimam ... iudicaretis; Arch. 16.
adulescens: Atratino, humanissimo atque optimo adulescenti, ... ignosco; Cael. 2. adulescentes humanissimi ... optimis artibus praediti ..; ib. 24.
aequitas: quem aequitate humana tueri non potest; dom. 2.
audacia: non humanae ... audaciae (sunt); Catil. II, 10.
casus: cogitans casus .. humanos; Marcell. 22. si vero ad humanos casus ... sceleris etiam accedit consensio; ib. 23.
commendatio: si qua ... humana ... commendatio debet esse; Arch. 31.
consilium: non humano consilio sed prope divinitus datum ... videtur; Verr. a. pr. 1. humanis consiliis fretus; Catil. II, 29. quod vix videtur humani consilii tantarum rerum gubernatio esse potuisse; ib. III, 18. quoniam ... humana consilia ceciderunt; har. resp. 61. non est humano consilo; Milo 85. ut nemo mirari debeat humana consilia ... esse superata; Ligar. 17.
docilitas: perspecto genere humanae docilitatis atque ingenii; Sest. 91.
error: etsi aliqua culpa tenemur erroris humani; Marcell. 13.
figura: portentum atque monstrum certissimum est esse humana specie et figura; Sex. Rosc. 63.
homo: [Scipio] ille non intellegebat, homo ... humanissimus; Verr. IV, 98. Syracusani, homines periti et humani, ... habebant rationem; ib. V, 71. sit ... sanctum apud vos, humanissimos homines; Arch. 19. est quidam Graecus ... homo ... humanus; Piso 68. in hominum ... humanissimorum coetu loquor; ib.
hostiae: qui ... humanis hostiis eorum aras ... funestant; Font. 31.
ingenium: s. docilitas.
ius: pro quo mori ipsum ... iura divina atque humana cogebant; Sex. Rosc. 37. divina atque humana iura ... polluisset; ib. 65. domum ... humano et divino iure munitam; har. resp. 14. invento et divino iure et humano; Sest. 91.
manus: effigiem Cereris non humana manu factam; Verr. V, 187.
mens: si id mens humana adepta non sit; Sex. Rosc. 131.
modus: si humano modo ... peccasset; Verr. II, 9.
natura: eum ... ex finibus humanae naturae exterminandum puto; Phil. XIII, 1.
ratio: atque utinam posset aliqua ratione hoc crimen, ... humana ... defendere; Verr. III, 224.
religio: stupri causa .. in urbem introferri solitus est ... contra omnis divinas atque humanas religiones; Verr. V, 24. res omnis humanas religione vestra contineri putat? dom. 104.
res: nihil humanarum rerum sibi ... agendum iudicavit; Quir. 11. ommitto quid ille tribunus, omnium rerum divinarum humanarumque praedo, fecerit; Sest. 27. rerum humanarum domina, Fortuna, ... se non offert; Marcell. 7.
species: s. figura.
vir: si .. ex Q. Catulo sapientissimo viro atque humanissimo velim quaerere; Fr. B. VII, 4.

humidus, feucht: ignem ex lignis viridibus atque humidis in loco angusto fieri iussit; Verr. I, 45.

humilis, gering, niedrig, gemein: alqs: indignius (est) ab ... humiliore (vinci); Quinct. 95. cum iste ... sic erat humilis; Verr. a. pr. 17.
alqd: nescio quid istuc fractum, humile, ... inferius etiam est; Piso 62. nihil ... in te sordidum, nihil humile cognovi; Phil. I, 33. nihil humile de Tarquinio ... accepimus; ib. III, 10.
animus: sic existimatis, eos hic ... versari, animo demisso atque humili; Font. 33. cum ... populo Romano fracto animo atque humili supplicarent; Planc. 50.
apparitor: quis unquam apparitor tam humilis est? Phil. II, 82.
ars: multis ... humili arte praeditis; Arch. 10.
locus: Q. Pompeius, humili atque obscuro loco natus; Verr. V, 181.
mentes: quorum mentes angustae, humiles ... magnitudinem tanti imperii ... nec capere potuerunt; sen. 10.
pater: si qui consularem patrem quam si quis humilem necarit; Milo 17.
sepultura: dispersis bustis humili sepultura crematos; Phil. XIV, 34.

humilitas, Armuth, Niedrigkeit: I. contendit: qui non videret humilitatem cum [dignitate de] amplitudine contendere? Sex. Rosc. 136.
II. consolor: nihil est ||nihil|| quod humilitatem cuiusquam gravitas ... consoletur; Quinct. 5.

despicio: is .. humilitatem despicere audet cuiusquam; Phil. XIII, 28.

III. propter: superbiam ... deridendam .. arbitrarentur propter humilitatem hominis; Cluent. 112.

humus, Boden: I. est: humus erat [immunda] lutulenta vino, coronis languidulis et spinis cooperta piscium; Fr. B. IX, 1.

II. humi, iaceo: iacere humi ... ad obsidendum stuprum: Catil. I, 26.

hydria, Krug: I, 1. aufero: cum iste ab sese hydriam ... abstulisset; Verr. IV, 32. a quo hydria ablata est; ib. 35.

do: dicebant ... hydrias argenteas ... Verri (datas) esse; Verr. II, 47.

pono: hydrias .. grandis ... eadem arte perfectas idem ille Scipio ... posuerat; Verr. IV, 97.

2. conicio in: TOT IN HYDRIAM SORTES CONICERENTUR; Verr. II, 127.

Iaceo, liegen, darnieder liegen, machtlos, unbeachtet sein: I. unpersönlich: ad huius vitae studium meditati illi sunt qui feruntur labores tui, iacere humi ..; Catil. I, 26.

II. alqs: quorum saepe et diu ad pedes iacuit stratus; Quinct. 96. absens non in oblivione iacuisset; Verr. I, 101. plerique ut fusi sine mente ac sine ullo sensu iacerent; ib. V, 28. tametsi in acta cum mulierculis iacebat ebrius; ib. 63. tu ... in litore conviviisque iacuisti; ib. 137. cum illi nihilo minus iacenti latera tunderentur; ib. 142. iacet ille nunc prostratusque est; Catil. II, 2. ex eo ipso, quam valde illi iaceant, intellegere possumus; ib. 25. (ille) „iacet, diffidit, abiecit hastas"; Muren 45. qui tamen, ut opinor, iacent victi; Flacc. 92. ego iacentem et spoliatum defendo et protego; Sulla 50. in quo (casu) adflictus iacet; ib. 61. qui mihi primus adflicto et iacenti consularem fidem dextramque porrexit; sen. 24. cum ... Cn. Oppius ... ad pedes eius flens iaceret; Quir. 12. speravi ... me iacentem posse vivis viris fortibus excitari; dom. 96. pulsus e rostris in comitio iacuit; Sest. 76. quem cum iacentem et concisum ... viderent; ib. 79. tribunum plebis plus viginti volneribus acceptis iacentem moribundumque vidistis; ib. 85. vigeant apud istam mulierem venustate, dominentur sumptibus, haereant, iaceant, deserviant; Cael. 67. quod inde ||qui cum inde, quid cum inde, quid? quod cum inde|| te recipiens, in villa Euchadiae || Enaduae || ... iacuisti maerens aliquot dies; Piso 89. quod tu ... in sordibus, lamentis luctuque iacuisti? ib. urgere vero iacentis aut praecipitantis impellere certe est inhumanum; Rab. Post. 2. iacent suis testibus [ei] qui ... negant ..; Milo 47. et nos iacentis ad pedes supplicum voce prohibebis? Ligar. 13. qui ... in pace iacere quam in bello vigere maluit; Phil. X, 14. quamquam ille quidem numquam iacuit ..; ib. si iacens vobiscum aliquid ageret, audirem fortasse; ib. XII, 4.

alqd: quae iacerent in tenebris omnia, nisi ..; Arch. 14. omnia sunt excitanda tibi, C. Caesar, uni, quae iacere sentis; Marcell. 23.

adversarius: adversarium nobilitate, ingenio, virtute praestantem non modo extollere iacentem, sed etiam amplificare eius pristinam dignitatem; Marcell. 8.

beneficia: iacent beneficia Nuculae; Phil. VI, 14.

civis: qui me civem ... non modo stantem non defenderant, ||defenderunt|| sed ne iacentem quidem protexerant ||protexerunt||? Sest. 64.

domus: depressam, caecam, iacentem domum pluris quam te et fortunas tuas aestimasti; Scaur. 45.

helluo: hic autem non tam concinnus helluo nec tam musicus iacebat in suorum Graecorum foetore atque vino; Piso 22.

homo: videtis igitur hominem ... adflictum ac iacentem ... excitari; har. resp. 50.

invidia: falsa invidia ... dominetur in contionibus, iaceat in iudiciis; Cluent. 5.

mater: quarum (matrum) una ... mihi ad pedes misera iacuit; Verr. V, 129.

nomen: cur tam diu iacet hoc nomen in adversariis? Qu. Rosc. 8. quo modo ... tu hoc nomen triennium amplius in adversariis iacere pateris? ib.

pater: patres hi, quos videtis, iacebant in limine; Verr. V, 118. cum pater Curio maerens iacebat in lecto; Phil. II, 45.

pecunia: quo modo tibi tanta pecunia extraordinaria iacet? Qu. Rosc. 4.

pretia: cum iacerent pretia praediorum; Qu. Rosc. 33.

res: iacet res in controversiis; Quinct. 67.

senator: senator ... in vestro oppido iacuit et pernoctavit in publico; Verr. IV, 25.

simulacra: sed etiam iacent (simulacra) in tenebris; Verr. I, 7.

statuae: non crederem hoc de statuis, nisi iacentis revolsasque vidissem; Verr. II, 158. eas (statuas) ego vobis possem iacentis ostendere; Verr. II, 164.

studium: vestrum vero studium totum iacet; Muren. 30.

viri: qui (viri) non modo Curiis, ... sed his recentibus, Mariis ... commemorandis iacebant; Muren. 17.

iacio, werfen, schleudern, errichten, ausstreuen, verbreiten: I. absolut: diem dixisset, ut iecerat ||fecerat||; har. resp. 7.

II. acc. c. inf.: nam iecit ||legit|| quodam loco vita illam mulierem spoliari quam pudicitia maluisse; Scaur. c. 4. § 5.

III. alqm: iecissem ipse me potius in profundum ... quam ..; Sest. 45.

alqd: quod ergo unus Asclepiades ... sine auctore iecerit, id nos ... pertimescemus? Flacc. 35.

adulteria: iacis adulteria, quae nemo ... possit agnoscere; Planc. 30.

contumeliam: in quem tu ... nullam contumeliam iacere potueris; Sulla 23.

crimen: quin tu hoc crimen aut obice ubi licet agere aut iacere noli ubi non oportet; Qu. Rosc. 25. f. telum; Quinct. 8.

faces: in me uno consulares faces iactae manibus tribuniciis ... adhaeserunt; dom. 63.

fundamentum: f. **fundamentum,** II, 1. iacio (10 St.) S. 394, b.

lapides: si in ipsa latione tua ... lapides iacti, si manus conlata non est; dom. 53. cum ille ... lapides iaciendos curavisset; Milo 41.

saxa: qui saxa iacerent; Caecin. 60.

scyphum: in quem (Sex. Cominium) scyphum de manu iacere conatus est; Verr. IV, 24.

suspicionem: quae est umquam iacta non suspicio ... sed iracundiae vox aut doloris? Flacc. 6.

telum: cum etiam telum adversarius nullum iecerit; Quinct. 8. cum ... falsum crimen quasi venenatum aliquod telum iecerint; ib. SI TELUM MANU FUGIT *MAGIS QUAM IECIT*; Tull. 51. palam in eum tela iaciuntur, clam subministrantur; Cael. 20.

voces: iaciuntur enim voces, quae ..; Catil. IV, 14. f. suspicio.

iactatio, Prahlerei: I, 1. excutio: qui ... excutient tibi istam verborum iactationem; Sulla 24.
2. refero ex: qui si ex illa iactatione cursuque populari ... referunt aspectum in curiam ..; prov. cons. 38.
II. aditus, ascensus ad: P. Clodio gradus ad rem publicam hic primus est aditus ad popularem iactationem atque ascensus; har. resp. 43.
III, 1. tueri: cum homines se non iactatione populari, sed dignitate ... tuebantur; Cluent. 95.
2. ex: quo tandem me animo esse oportet prope iam ex magna iactatione terram videntem in hunc, cui ..? Muren. 4.

iacto, werfen, umherschleudern, im Munde führen, rühmen, prahlen: alqm: plurimis iactatus iniuriis ... ad te ... confugit; Quinct. 98. videre in Sex. Roscii ... bonis iactantem se ac dominantem; Sex. Rosc. 24. ita iactantur fluctibus; ib. 72. quo te modo iactares! ib. 89. te vero, Caecili, quem ad modum sit elusurus, quam omni ratione iactaturus, videre iam videor; div. Caec. 45. iactabit se et in his equitabit eculeis; Verr. IV, 43. iactat se iam dudum de Calidio; ib. 46. video ubi se iactaturus sit Hortensius; ib. V, 2. quem ad finem sese effrenata iactabit audacia? Catil. I, 1. cum aestu febrique iactantur; ib. 31. qui se in insperatis ac repentinis pecuniis sumptuosius insolentiusque iactarunt; ib. II, 20. ne quis huius supplicio levando se iactare ... possit; ib. IV, 10. sed cum se homo volubilis quadam praecipiti celeritate dicendi in illa oratione iactaret; Flacc. 48. in hac igitur urbe se iactant, quam oderunt? ib. 61. qui ita se in populari ratione iactarat, ut ..; Sest. 114. cum se gravissime vehementissimeque iactaret; Cael. 27. qui in hac tempestate populi iactemur et fluctibus; Planc. 11. equidem, si quando, ut fit, iactor in turba; ib. 17. atque is ... se inique a tuis iactatum graviter querebatur; ib. 55. quam se iactare, quam ostentare (solebat)! Deiot. 28. citius dixerim iactasse se aliquos, ut ..; Phil. II, 25.
alqd: postea vero pervolgata || promulgata || atque in manibus iactata et excussa inanissima prudentiae reperta sunt; Muren. 26. quae et in senatu ab inimicis saepe iactata sunt et in contione ab improbis; Milo 7.
actas, adulteria, al.: f. libidines.
aequitatem: orat, ut multis iniuriis iactatam ... aequitatem in hoc loco consistere patiamini; Quinct. 10.
cerviculam: tamenne putamus patronum tuum in hoc crimine cerviculam iactaturum ..? Verr. III, 49.
crimen: crimen ... agitatum iam et te praetore iactatum; Verr. III, 141.
faces: cum ardentis faces in vicinorum tecta iactas; har. resp. 39.
fortunam: magna me spes tenet ... eum (locum) tandem eius fortunae miserae multumque iactatae portum ac perfugium futurum; Cluent. 7.
libidines, al.: accusatores quidem libidines, amores, adulteria, Baias, actas, convivia, comissationes, cantus, symphonias, navigia iactant; Cael. 35.
maledictionem: quae (maledictio) si petulantius iactatur convicium, si facetius, urbanitas nominatur; Cael. 6.
minas: minae iactentur; Quinct. 47.
navigia: f. libidines.
radices: radices palmarum agrestium ... iactabant; Verr. V, 99.
rem: negem esse illam rem ... iactatam in iudiciis? Cluent. 4. ita diu iactata [ista res] est, ut ..; Cluent. 88. iactata res erat in contione || [a tribuno seditioso] ||; Cluent. 130.
symphonias: f. libidines.
terrorem: neque erit iusta causa ad portas sedenti imperatori, qua re suum terrorem falso iactari opponique patiatur; Sest. 52.
virum: iactatur domi suae vir primarius || vir primus ||; Verr. I, 67.

iactura, Aufopferung, Einbuß, Verlust, Aufwand: I. absolut: quae iactura! qui sumptus! quanta largitio! Flacc. 13. quid signi? nulli sumptus, nulla iactura, nulla versura; Cael. 38.
II. exopto: cuius quidem laudationis iactura exoptanda nobis fuit; Flacc. 36.
facio: f. **facio,** III. iacturam (5 St.) S. 304, b.
III. flagitium: non queror diminutionem || deminutionem || vectigalium, non flagitium huius iacturae atque damni; leg. agr. I, 21.
IV. incidere: qui (Sp. Maelius) annona levanda iacturisque rei familiaris ... in suspicionem incidit regni appetendi; Milo 72.
labi: equitem Romanum ... non turpibus impensis [cupiditatum] atque iacturis, sed experientia patrimonii amplificandi labentem excepit; Rab. Post. 43.
proficisci: nunc qua cupiditate homines in provincias, quibus iacturis ... proficiscantur ignorant videlicet isti; imp. Pomp. 67.

iactus, Schleudern: ut fulminum iactus, ut terrae motus relinquam; Catil. III, 18.

iam, schon, bereits, nun, neg. nicht mehr, noch nicht: A. **im affirmativen Satz: I. bei Verben (Sätzen) und Participien:** accedo: cum autem paulum iam roboris accessisset aetati; Cael. 73. ad ea enim praesidia, quae habemus, iam accedent consules summa prudentia; Phil. III, 36.
accendo: ego faces iam accensas ad huius urbis incendium comprehendi, protuli, exstinxi; Piso 5.
accipio: cum pretium iam accepisset; Verr. II, 124. cum illa iam ... accepisset; ib. IV, 122. iam hoc fere sic fieri solere accepimus; imp. Pomp. 24. iam accepta in Ponto calamitate ex eo proelio; ib. 45. in hoc spes libertatis posita est; ab hoc accepta iam salus; Phil. V, 49.
addico: addictis iam et venditis decumis; Verr. III, 51. quod iam addixisses Apronio; ib. 151.
addo: deinde additur illius iam hoc causa, quicum agitur; Tull. 44.
adduco: eo rem iam adducam; Sex. Rosc. 96.
adfero: quid multa? attulerat iam liberae civitati partim metu partim patientia consuetudinem serviendi; Phil. II, 116.
adficio: tertium genus est aetate iam adfectum; Catil. II, 20.
adfligo: quod iam superioribus annis adflicti erant; Verr. III, 77.
adgredior: adgrediar iam ad singulas civitates; Flacc. 34.
adipiscor: quod si iam sint id ... adepti; II, 19.
adsequor: quod exspectavi, iam sum adsecutus, ut ..; Catil. II, 6.
adsum: quae vero aderant iam et impendebant ..; Milo 76.
advesperascit: cum iam advesperasceret; Verr. IV, 147.
agito: crimen ... agitatum iam et te praetore iactatum; Verr. III, 141.
ago: qua re cum iam actum sit de iniuria? div. Caec. 60. iam bene agis; Caecin. 37. iam illa, quanto cum gemitu ... sunt acta! Sest. 121.
amitto: amisso iam tempore; Muren. 43.
amoveo: aut quis iam amovet || audet, aut quis iam volet || *culpam ab eo*, quod male cecidit? Rab. Post. 5.
animadverto: neque in uno aut altero animadversum est, sed iam in pluribus; Muren. 43.
appello: te enim iam appello et ea voce, ut ..; Milo 67.

appropinquo: nam cum esset gravida Auria ... et iam appropinquare partus putaretur; Cluent. 31.

audio: quae ... pertineant ... iam in extrema oratione nostra, iudices, audietis; Sex. Rosc. 129. iam Heraclii Centuripini ... testimonium audistis; Verr. II, 66. vetera exempla pro fictis fabulis iam audiri atque haberi; ib. III, 182. DETERIORES, REPULSOS, quod iam audietis, hos appellant, quorum ..; har. resp. 53.

aufero: Imacharensis iam omni frumento ablato, iam omnibus iniuriis tuis exinanitos, tributum facere ... coëgisti; Verr. III, 100. cum illi ... damnatio omne ignominiae periculum iam abstulerit; Cluent. 10.

avoco: quos iam aetas a proeliis avocabat; Sex. Rosc. 90.

cado: singularis illa ... gloria ... iam Clodii morte cecidit; Milo 34.

capio: capta iam urbe; dom. 53. cum omnes urbem nondum excisam et eversam, sed iam captam atque oppressam videremus; Sest. 35. qui (Antonius) iam ... captus est; Phil. X, 13.

careo: eidem ... etiam Appia iam via carebamus; imp. Pomp. 55.

cedo: iam cedo; Rab. Post. 38.

cerno: quam ||quoniam|| hereditatem iam crevimus; leg. agr. II, 40.

cognosco: eos iam bene cognitos ... secum ... duxit; Verr. IV, 31. quam personam iam e cotidiana vita cognoscitis ||cognovistis||; Caecin. 14. ad quam cum adduxisset medicum illum suum, iam cognitum et saepe victorem; Cluent. 40. etenim iam universa istorum cognita cupiditate; Flacc. 27.

cogo: ut iam metuere Postumus cogeretur ne ..; Rab. Post. 5.

commoveo: ille ex Sicilia iam castra commoverat; Verr. IV, 40.

compleo: his institutis cum completus iam mercatorum carcer esset; Verr. V, 147.

compono: quarum (litterarum) ego iam exemplum ab istis compositum esse arbitror; leg. agr. II, 53.

comprehendo: deinde si quam opinionem iam vestris mentibus comprehendistis; Cluent. 6.

concedo: ego iam tibi ipse istuc ... concedam; div. Caec. 27. metuunt ... ne iam haec populus Romanus concedat ..; Verr. V, 126. iam posse concedis; Caecin. 90. si iam hoc tibi concedam; Sulla 22.

concludo: concludam iam interrogationem meam; Vatin. 40.

concupisco: neque enim ille servitutem vestram, ut antea, sed iam iratus sanguinem concupiscit; Phil. IV, 11.

concurso: praesertim cum iam hoc novo more omnes fere domos omnium concursent; Muren. 44.

condemno: istum ... iam omnium iudicio condemnatum; Verr. a. pr. 35. Oppianico re et existimatione iam, lege et pronuntiatione nondum condemnato; Cluent. 56. iam ergo aliqui Oppianicum gratis condemnavit; ib. 113. ne Oppianico ..., condemnato iam et mortuo, condonetis; ib. 201. sed iam me ipse inertiae nequitiaeque condemno; Catil. I, 4.

condo: ut ... id non apud eos nasci, sed domi nostrae conditum iam putaremus; Verr. II, 5.

confero: ut mihi quidem videantur di immortales ... vel placati iam vel satiati aliquando omnem spem ... contulisse; Marcell. 18.

conficio: cur ... in negotio iam ||tam|| confecto ... nova haec restipulatio interponitur? Qu. Rosc. 38. qui (milites) iam stipendiis confecti erant; imp. Pomp. 26. cum omnia iam bella terra marique confecisset; Flacc. 29. aut inibi esse aut iam esse confectum; Phil. XIV, 5.

confirmo: vos id statuere ... praesertim aliorum auctoritate iam confirmatum, dubitabitis? Verr. II, 109. Mithridates autem et suam manum iam confirmarat; imp. Pomp. 24.

confugio: hoc iam ornatu ad vos confugiunt; Verr. V, 127.

coniungo: qui iam cum isto summa consuetudine ... coniunctus esset; Verr. II, 172.

conligo: sed iam se conligit et ad extremum incipit philosophari; Phil. XIII, 45.

conloco: si ... strumae ... demigrarunt et aliis iam se locis conlocarunt; Vatin. 39.

conor: iam qui ex calamitate ... manubias detrahere conatus sit, is ... poterit deprecari? Verr. I, 157.

consecro: post autem senatus ... consecratam iam aram ||eam aram|| tollendam ... censuit; dom. 137. esse se iam ||esse iam, iam se esse|| consecratum Miloni; har. resp. 7.

consentio: omnes enim iam cives de rei publicae salute ... consentiunt; Phil. I, 21.

consequor: rex Ptolemaeus ... iam erat a senatu illum honorem ||honorem istum|| consecutus; Sest. 57.

considero: iam hoc considerate; div. Caec. 49.

constituo: constituta iam re; Caecin. 8. et illum hominem aedilicium iam praetorem opinionibus hominum constitutum ... de civitate esse sublatum; Cluent. 79.

consulo: quod si iam populus Romanus de ista re consultus esset; dom. 53.

contendo: qui iam ex tota Italia delecti tecum ... contendent; Sulla 24.

contero: quod iam contritum et contemptum putatur; Sest. 86.

convalesco: interea Oppianicus cum iam convalesceret; Cluent. 175.

convenio: cum eo ... convenerat iam quem ad modum traderetur; Verr. I, 132.

corroboro: cum is iam se corroboravisset; Cael. 11. qua (varietate) non modo haec aetas, sed etiam iam corroborata caperetur; Cael. 41. et ... fortasse vix possent frangere ... corroboratam iam vetustate audaciam; Milo 32.

cupio: Caesar autem annis multis minor veteranos cupientis iam requiescere armavit; Phil. V, 44.

damno: homo ... iam opinione damnatus; Verr. a. pr. 2. cum his duobus praeiudiciis iam damnatus esset; Cluent. 59.

debeo: videor enim mihi iam liberius apud vos pro Siculis loqui debere; Verr. II, 11. Veneri iam et Libero reliquum tempus deberi arbitrabatur; ib. V, 27. quod is (consulatus) iam patri debitus a filio petebatur; Muren. 15. reliqua iam a me meae perpetuae consuetudini naturaeque debentur; Sulla 87. quae studia in his iam aetatibus nostris contractiora esse debent; Cael. 76. quae (libertas) ... extollere iam caput ... debebat? Planc. 33. cum tantum iam Plancio deberem; ib. 77. at vero excitati, erecti, parati, armati animis iam ||tamen|| esse debemus; Phil. VII, 26. usum in re publica, Calene, magnum iam habere et debes et potes; ib. X, 5.

decedo: cum iste iam decedebat; Verr. II, 172. in Sicilia sit an iam decesserit; ib. 188. cum Verres iam de provincia decessisset; ib. III, 154. qui cum iam ex provincia non ad triumphum, sed ad iudicium decederet; ib. V, 40. qui iam de vita decesserunt; Rabir. 30.

decerno: inter quos iam decreverat decretumque mutabat; Verr. I, 120.

deduco: sed te domum iam deducam tuam; Muren. 66.

defendo: sed huius ipsius ||istius|| facti stultitiam alia iam ||mali iam iam, illa iam|| superior stultitia defendit; Rab. Post. 24. reliquum est ut iam illum natura ipsius consuetudoque defendat; Milo 36.

defero: cum iam opes omnis et suas et populi

Romani Pompeius ad Caesarem detulisset; Phil. II, 24.

deficio: dies iam me deficiat, si ..; Cael. 29.

definio: etenim ad nostrum usum prope modum iam est definita moderatio rei familiaris; dom. 146.

defungor: cum ... redirent ac iam defunctos esse periculis arbitrarentur; Sex. Rosc. 21.

delecto: si iam te crassi agri delectabant; Flacc. 71.

delibero: si iam tibi deliberatum est; Qu. Rosc. 44.

demitto: erigebat animum iam demissum et oppressum Oppianicus; Cluent. 58.

depello: illud attende, te iam ex illa ratione esse depulsum; Caecin. 90. quamquam iam est periculum depulsum; Catil. III, 29. depulso iam Antonio; Phil. III, 8.

depono: qui ... de reliquo iam communem causam populique ius ... deponit; Caecin. 103. ut iam ex memoria quas mihi ipsi fecerat insidias deponerem; Sulla 18.

descendo: qui (populus Romanus) iam descendit in causam; Phil. VIII, 4.

designo: iam designatus alio voltu, alio vocis sono, alio incessu esse meditabatur; leg. agr. II, 13. ut sibi iam xvir designatus esse videatur; ib. 53.

despero: desperatis iam omnibus rebus; Verr. V, 12. ut nostri homines desperatas iam pecunias exigerent; Muren. 42. ex magnis et diuturnis et iam desperatis rei publicae morbis ista repente vis erupit; Sulla 76. etiam cum iam desperasset; Sest. 60.

destino: cui me praeripere desponsam iam et destinatam laudem ... valde est iniquum; har. resp. 6.

desuefacio: quod ... multitudinem .. desuefactam iam a contionibus ad veteris consuetudinis similitudinem revocarat; Cluent. 110.

detraho: denique istam ipsam personam ... iam voluntas et natura ipsa detraxit; Sulla 8.

devinco: qui iam devicti sunt; Phil. XIV, 24.

devoro: iste, qui iam spe atque opinione praedam ... devorasset; Verr. I, 135.

dico: quid iam de isto plura dicam aut querar? Verr. IV, 97. nam mihi videor iam de omnibus rebus eius gestis dixisse; ib. V, 25. acervatim iam reliqua, iudices, dicam; Cluent. 30. quid est quod iam de Oppianici persona causaque plura dicamus? ib. 59. de quibus (rebus) iam dixerim; ib. 160. dicam iam apertius ..; Muren. 43. multis iam sententiis dictis rogatus sum sententiam; dom. 15. videamus quid eidem haruspices iam a dis || a dis iam || immortalibus dicant moneri; har. resp. 40. dicam enim iam confidentius de studiis eius honestis; Cael. 44. de qua (vita) iam dicam; Planc. 27. iam illud ipse dicet profecto ..; Milo 16. quae (leges) iam latae dicuntur; Phil. I, 25. iam enim ... de ipso emendatore .. quaedam dicenda sunt; ib. II, 43. rursus iam me irasci fortasse dices; ib. VIII, 19.

dictito: ut hoc palam iam dictitent; Verr. I, 28.

diffluo: quae dilapsa iam diffluxerunt; Marcell. 23.

diligo: nam Trebellium valde iam diligit; Phil. VI, 11.

dilucescit: cum iam dilucesceret; Catil. III, 6.

discedo: cum praesertim te iam illinc cum tua fugitivorum manu discessisse constaret; dom. 7.

disco: quod didicit iam populus Romanus quantum cuique crederet; Phil. II, 117. illi regibus parere iam a condita urbe didicerant; ib. III, 9.

dispicio: sed quid ego populi Romani animum virtutemque commemoro libertatem iam ex diuturna servitute dispicientis? Sest. 118.

disputo: de hac imperatoria iam tua laude disputo; Verr. V, 11.

dissolvo: id iam mala consuetudine dissolutum est; Caecin. 7. aliquanto post iam argentaria dissoluta Fulcinius ... mercatur; ib. 11.

distraho: cum haec (vis) Cn. Pompeium terruerit iam distracta et exstincta; dom. 67. iam se videre distrahi a complexu suorum; ib. 98.

distribuo: quibus (civibus) bona fortunaeque nostrae notatae sunt et iam ad cuiusque opinionem distributae; Phil. V, 32.

divido: si iam campus Martius dividatur; leg. agr. II, 85. quam (urbem) iam peritus metator ... diviserat? Phil. XIV, 10.

do: dabit enim nobis iam tacite vita acta ... testimonium; Qu. Rosc. 17. cum ei legatio iam Romam a suis civibus esset data? Verr. II, 109.

doceo: quid me attinet iam illud tertium ... docere ..? dom. 138.

domo: domitis iam gentibus finitimis barbariaque compressa; prov. cons. 5.

effugio: quod hanc tam taetram ... pestem totiens iam effugimus; Catil. I, 11.

effundo: effusa iam maxima praeda; Piso 48.

egeo: cum iam egeret; Piso 48.

egredior: D. Brutum egressum iam Mutina esse cognovissem; Phil. XIV, 1.

eicio: at hic quidem ... iam a suis dis penatibus praeceps eiectus ... esset; Quinct. 83. iam sese in terram e navi eiecerat; Verr. V, 91.

elabor: sed nescio quo pacto iam de manibus elabitur; Flacc. 15.

emergo: sed quoniam emersisse iam e vadis ... videtur oratio mea; Cael. 51.

emitto: eiecto sive emisso iam ex urbe Catilina; Sulla 17. mortuus est aculeo iam emisso; Flacc. 41.

erumpo: omnia ... iam ab eo tempore ... erumpunt; Muren. 81. quae (vis) inveterata compresso odio atque tacito iam erumpebat; dom. 63.

escendo: hac tu oratione non dubito quin illum iam escendentem in currum revocare possis; Piso 62.

evolo: evolarat iam e conspectu fere fugiens quadriremis; Verr. V, 88.

exeo: confirmasti te ipsum iam esse exiturum; Catil. I, 9.

exhaurio: iam exhausto illo poculo mortis; Cluent. 31.

exigo: Latonam ... gravidam et iam ad pariendum temporibus exactis confugisse; Verr. I, 48. ea (studia) tamen illum cuncta iam exacta aetate defecerant; Deiot. 28.

expendo: itaque tanti acervi nummorum apud istum construuntur, ut iam expendantur, non numerentur pecuniae; Phil. II, 97.

experior: neque id coniectura prospiciebamus, sed iam experti videbamus; dom. 11. cum iam essent experti quid valerent; Planc. 54.

expeto: quid est quod iam ab hoc expetas? Sulla 50.

expleo: te ipsum iam, Torquate, expletum huius miseriis esse par erat; Sulla 90.

exploro: ut ei iam exploratus ... consulatus videretur; Muren. 49.

expono: quid moliatur breviter iam, iudices, vobis exponam; Verr. a. pr. 16. vobis iam exponam breviter; Catil. III, 3. toto iam indicio exposito atque edito; ib. 11.

exstinguo: exstinctum est iam illud maledictum crudelitatis; dom. 94. iam omnes isti qui portenduntur metus exstinguentur; har. resp. 55.

facio: quae iam facta sunt; Sex. Rosc. 132. id iam populare et plausibile factum est; div. Caec. 8. sed plane iudicium iam factum putatur; ib. 12. iam iste homo ... faciebat accessiones; Verr. III, 118. si ad causas iudicia iam facta domo deferemus; Cluent. 6. num dubitas id ... facere, quod iam tua sponte faciebas? Catil. I, 13. iam enim faciam ... ut ..; Sulla 69. cum iam facti prope superioribus comitiis declaratique venissent; Planc. 53. qua re ... finem iam faciam; Ligar. 38. haec iam tota Italia fient; Phil. VII, 23. te ipsum, Pansa, vehementissimum et fortissimum consulem factum

iam putant leniorem; ib. XII, 18. quis, quaeso, iam ||quasi iam, quisquam etiam|| legis Hirtiae mentionem facit? ib. XIII, 32.

fateor: qui iam fatetur se esse hostem; Catil. II, 17. „iam fateor" inquit „me in Gabinio nefarium fuisse"; dom. 126.

fero: itaque iam consuetudine ad corpora civium Romanorum ... ferebatur manus ipsa lictoris; Verr. V, 140. ut iam illa vox et imploratio ... supplicium maturius ferret; ib. 147. qui illud iam ipsum acerbe tulerit; Cluent. 109. iam fert in oculis, postquam ..; Phil. VI, 11. huius comitiis C. frater ... iam repulsam tulit; ib. VIII, 27.

firmo: [iam firmata aetate]; Verr. III, 3. eximiae virtutes firmata iam aetate exstiterunt; Cael. 43. firmata iam stirpe virtutis; ib. 79.

flagro: gravi diuturnaque iam flagramus infamia; Verr. a. pr. 43.

flecto: ac te ipsum ... studiis flagrantem iam usus flectet; Muren. 65.

frango: ille ... se .. proripuit cum quibusdam fractis iam atque inanibus minis; har. resp. 2. sed iam omnis fracta dissensio est armis; Marcell. 32.

gero: palam iam cum hoste nullo impediente bellum [iustum] geremus; Catil. II, 1. bellum iam gerente Catilina; Flacc. 98. qui iam imperia ac bella gesserunt; Balb. 45. quippe cum bellum ... non comparari, sed geri iam viderem; Phil. III, 1.

habeo: quam (fidem) habent spectatam iam et cognitam; div. Caec. 11. cum vero fidem ac religionem tuam iam alteri addictam pecunia accepta habueris; Verr. II, 78. cum ... iam in manibus tabulas haberemus; ib. 187. conversam iam habent demonstrationem suam; ib. IV, 132. iam qui in agro Larinati praedia ... habent; Cluent. 198. iam ad certas res conficiendas certos homines delectos ac descriptos habebat; Catil. III, 16. quod (odium) in bonos iam inveteratum habebatis; Vatin. 6. quas (copias) iam habemus; Phil. IV, 12.

helluor: quibuscum iam in exostra helluatur; prov. cons. 14.

immineo: qui imminere iam cupiditate videntur in tribuniciam potestatem; dom. 47.

immitto: ut iam immissum esse ab eo C. Cornelium ... obliviscerer; Sulla 18. hunc vos scitote Licinium gladiatorem iam immisisse † capillum Catilinae iudic. ..; Fr. B, VIII, 22.

impedio: hunc iam qui impedituri sunt ||qui impedituri sint, iam parati sunt||; Muren. 85. sed iam impedior egomet, iudices, dolore animi, ne ..; Sulla 92.

imploro: vos enim iam, Albani tumuli atque luci, vos, inquam, imploro atque obtestor; Milo 85.

incido: incidebantur iam domi leges; Milo 87.

incubo: qui illi pecuniae ... spe iam atque animo incubaret; Cluent. 72.

indico: iam se ipse indicabit; Verr. I, 36. iam me vobis, iudices, indicabo; Arch. 28.

ineo: sed inita iam ac proposita ratione ||sed in Italiam hac proposita — sed in Italia iam hac proposita||; Font. 19.

infero: iam mihi consuli ... senatus iure optimo vim et manus intulisset; Catil. I, 21. atque ille furens infesta iam patriae signa a Brundisio inferebat; Phil. V, 23.

informo: propterea quod et ab illo, qui tum dixit, iam informata causa est; Quinct. 34.

ingredior: esse civem Romanum, ... iam ingredientem in navem ... retractum; Verr. V, 160. tamen accessit propius et iam ingrediens intra finem eius loci ... refugit; Caecin. 22. quem iam ingressum esse in bellum videbam? Catil. II, 14. cum iam pontem Mulvium ... legati Allobrogum ingredi inciperent; ib. III, 6. ingredior iam in Sestii tribunatum; Sest. 71.

insido: quae (macula) penitus iam insedit ..; imp. Pomp. 7.

intellego: iam profecto ... intelleges; Sex. Rosc. 48. iam intelleges; Sex. Rosc. 83. Catil. I, 8. Phil. II, 104. iam intellegis; Qu. Rosc. 51. dom. 42. quam multa sint in te ... profecto iam intellegis; div. Caec. 52. iam intellegetis hanc pecuniam ... revertisse; Verr. II, 57. iam intelleges hoc ... confitendum esse; ib. 149. vos iam hoc me tacito intellegetis; ib. 180. iam ne intellegitis, iudices, quae pestis ... versata sit? ib. III, 64. iam omnes intellegunt cur universa provincia ... quaesiverit; ib. 64. iam omnibus intellegis novam rem ... videri; ib. 183. ex quo iam intellegis; ib. V, 39. et id iam priore actione ... intellexi; ib. 143. id quod iam intellegetis; Cluent. 167. iam totam legem intellegitis ||intellegetis||; leg. agr. III, 13. iam intellegitis quantum iudicium sustineatis; Cael. 70.

intercludo: ergo haec deserta via ... atque interclusa iam frondibus et virgultis relinquatur; Cael. 42.

intereo: iam omnium sacra interierint; dom. 37.

interficio: quod hunc iam interfectum putarent; Milo 29.

intono: iam enim hesterna contione intonuit vox perniciosa; Muren. 81.

invehor: qui iam in portum ex alto invehuntur; Muren. 4.

inveterasco: inveteravit enim iam opinio perniciosa; Verr. a. pr. 1. quarum altera (pars) mihi niti ... videbatur invidia iam in veterata iudicii Iuniani; Cluent. 1. quorum (peregrinorum) iam et nomen et honos inveteravit; Sulla 24. cum iam inveterasset ac multos annos esset agitata (dissensio); ib. 60.

invideo: iam invideo magistro tuo, qui ..; Phil. II, 8.

iubeo: si te iam, Catilina, comprehendi ... iussero; Catil. I, 5.

iudico: Metellus quidem certe iam hoc iudicabat; Verr. III, 153. qui se ipse iam dignum custodia iudicarit? Catil. I, 19. vos multis iam iudiciis iudicavistis; ib. IV, 5. quem ad modum omnes iam di atque homines iudicarunt; dom. 26. nam est hostis a senatu nondum verbo appellatus, sed re iam iudicatus Antonius; Phil. IV, 1.

labefacio: etenim vix haec ... iam labefacta ... cohaerebunt; har. resp. 60.

labefacto: labefactarat enim vehementer aratores iam superior annus; Verr. III, 47.

laetor: itaque nubit Oppianico continuo Sassia, laetanti iam animo et spe optime confirmato; Cluent. 28.

libero: quod enim te liberatum iam existimationis metu, defunctum honoribus, designatum consulem cogites; Verr. V, 175. cum iam Capuam metu Sestius liberasset; Sest. 11.

libet: libeat iam libere dicere; Cluent. 89.

licet: licet iam intellegamus inventam esse rationem; Verr. II, 142. licet enim iam impune ... confiteri; Cluent. 79. quae (consilia) iam mecum licet recognoscas; Catil. I, 6. haud scio an vivere nobis atque his de rebus iam queri liceret; har. resp. 22. ut mihi iam licere putem remissiore uti genere dicendi; Sest. 115. quae (Alpes) iam licet considant; prov. cons. 34.

loquor: de te, Caecili, iam mehercule hoc ... tecum loquar; div. Caec. 37. sic enim iam tecum loquar; Catil. I, 16. iam enim ipse tecum ... loquor; Cael. 35.

lustro: qui (exercitus) iam lustratus, qui profectus ad Mutinam est; Phil. XII, 8.

memini: quis enim iam meminisset (acc. c. inf.)? dom. 87.

minor: illa pestis ... prorumpet ||perrumpet|| .. et iam minatur; Muren. 85.

mitigo: iam ista deferbuerint, iam aetas omnia, iam usus, iam dies ||iam ista dies|| mitigarit; Cael. 77.

m i t t o: mitto iam rationem officii mei; Verr. III, 6. mitto iam de rege quaerere; Sulla 22.

m o d e r o r: sentio, iudices, moderandum mihi esse iam orationi meae; Verr. III, 103.

m u t o: muta iam istam mentem; Catil. I, 6.

n e c e s s e e s t: vide ecquid ||vide et qnid — vide qnid — et vide quid|| tibi iam sit necesse; Catil. III, 12. „sed iam ... sis inferior necesse est"; dom. 4.

n e g o: etsi iam negat: nolite quaerere; Phil. II, 69.

n o c e o: quid, si iam nocuit atque obfuit? Phil. XII, 7.

n o l o: tum etiam illi quinque ... iam suam clementiam laudari magno opere nolebant; Cluent. 105.

n o m i n o: nos iam ab indicibus nominamur; Flacc. 96.

n o s c o: iam insolentiam noratis hominis; Cluent. 109. iam nostis insulsitatem Graecorum; Rab. Post. 36.

n u b o: ex qua hic est puer et nupta iam filia; Sest. 6.

n u n t i o: si iam vobis nuntiaretur (acc. c. inf.); Rab. Post. 18.

o b d u c o: ne aut refricare obductam iam rei publicae cicatricem viderer ..; leg. agr. III, 4.

o b d u r e s c o: sed nescio quo modo iam usu obduruerat et percalluerat civitatis incredibilis patientia; Milo 76.

o b l i g o: quod durissimis se ipse legibus iam obligavit; Cael. 77.

o b l i v i s c o r: quod si iam essem oblitus severitatis et constantiae meae; Sulla 45. obliviscor iam iniurias tuas, Clodia; Cael. 49. nolite ... dare laetitiam gloriantibus vos iam oblitos mei salutis eius ... hostis exstitisse; Planc. 103.

o b r u o: exoritur hic [iam] obrutis rebus omnibus et perditis illa defensio; Caecin. 90.

o b s i d e o: quae (dictatura) iam vim regiae potestatis obsederat; Phil. I, 3.

o b s o l e s c o: obsolevit iam ista oratio; imp. Pomp. 52.

o c c i d o: nolite, indices, aut hunc iam natura ipsa occidentem velle maturius exstingui ..; Cael. 79.

o c c u p o: multas iam provincias occupavit; Catil. IV, 6. itaque in Africam venit iam occupatam; Ligar. 22.

o m i t t o: ac iam illa omitto; Verr. IV, 116. Catil. I, 15. omitto iam Numerium, Serranum ..; Sest. 94. omittam igitur Pompeium iam oratione mea; Balb. 17. etenim illa iam omitto; Piso 23. sed iam hoc totum omitto; Ligar. 24. sed iam stupra et flagitia omittamus; Phil. II, 46.

o p p r i m o: hospitique oppresso iam desperatoque ... opitulata est; Sex. Rosc. 27. cum iam ceteris ex partibus oppressa mens esset; Cael. 59.

o s t e n d o: studium ... iam illo tempore ostendi; Verr. I, 15. iam ipse ostendet; ib. 36. nos, qui iam et quid facere et quantulum iudicare possemus ostendimus; ib. III, 3. ostendi iam illud initio; ib. 147. iam aperte ostendent; leg. agr. I, 18. hos omnium rerum, ut iam ostendam, dominos habebimus; ib. II, 21.

p a n g o: pacto iam foedere provinciarum; Sest. 33.

p a r e o: primum iudices ... in compluribus iam reis ... suae potius religioni quam censorum opinioni paruerunt; Cluent. 121.

p a r i o: ne forte ille sibi me potius peperisse iam honores quam iter demonstrasse adipiscendorum putet; Planc. 59.

p a t e f a c i o: quod iam hac omni oratione patefactum est; Cluent. 62.

p e r d o: perditis enim iam et direptis aratorum bonis; Verr. III, 79. quod homini iam perdito et collum in laqueum inserenti subvenisti; ib. IV, 37. Apollonius, iam maerore ac miseriis perditus; ib. V, 24. itaque cum Oppianicum iam perditum ... videret; Cluent. 68. qui (damnati) civitatum adflictarum perditis iam rebus extremi exitiorum solent esse exitus; leg. agr. II, 10. sed etiam illud ... iam perdidistis; Muren. 28.

p e r f i c i o: ut ... iam omnia perfecta videamus; prov. cons. 19.

p e r f u n g o r: quod se perfunctos iam esse arbitrantur; Cluent. 116. equidem iam perfunctus sum; dom. 44. quos memoriae proditum est ab ipso Hercule, perfuncto iam laboribus, sacra didicisse; ib. 134.

p e r m i t t o: tantumque ... suspicionis esse adfirmabo, ut iam ipsis iudicibus ... coniecturam facere permittam; Verr. V, 22.

p e r o r o: cum iam Vettius ad arbitrium tuum perorasset; Vatin. 26.

p e r s o l v o: ego mei rationem iam officii confido esse omnibus iniquissimis meis persolutam; Verr. V, 177.

p e r s u a d e o: si iam persuasum erat Cluvio ut mentiretur; Qu. Rosc. 51. magis hoc persuadeatur, quam iam persuasum esse confido; Verr. III, 144.

p e r v e n i o: interea Cleomenes iam ad Helori litus pervenerat; Verr. V, 91. cum .. iam ad congressum conloquiumque eius pervenisset; Phil. IX, 2.

p e t o: at istius hereditatis iam Globulo praetore ... petita possessio est; Flacc. 85. qui ... iam a superioribus tribunis petierit, ut ..; sen. 29.

p l a u d o: cum iam ||et cum iam|| omisso gestu verbis poëtae et studio actoris ||auctoris|| et exspectationi nostrae plauderetur; Sest. 121.

p o l l i c e o r: id quod ego illi iam in Sicilia pollicitus sum; Verr. III, 60.

p o r r i g o: cum iam manum ad tradendam pyxidem porrexisset; Cael. 63.

p o s s u m: actum iam potest esse; Quinct. 44. iam tu potes liberatus discedere; ib. [ut iam scire possis]; Verr. II, 180. sic contendo, ex his parvis libellis ... vos iam coniectura adsequi posse; ib. 184. quid enim iam nocere possunt? ib. III, 96. iam facillime perspicere poteritis; ib. 226. ut amentiam singularem et furorem iam, non cupiditatem eius perspicere possitis; ib. IV, 38. potestis igitur iam constituere; imp. Pomp. 46. praesertim cum iam suo iure populus Romanus ... possit defendere; ib. 63. „quid iam ista C. Mario" inquit „nocere possunt"? Rabir. 29. quid est ... quod te iam in hac urbe delectare possit? Catil. I, 13. mihi quidem ipsi quid est quod iam ad vitae fructum possit acquiri? ib. III, 28. quoniam est id aetatis, ut sensum iam percipere possit ex maerore patrio; Flacc. 106. cuius si iam vim ... adsequi possem; har. resp. 2. ut iam puerilis tua vox possit aliquid significare; Sest. 10. ut etiam acta illa Caesaris ... meo iam iure possim defendere; prov. cons. 44. et si iam ipse coram congredi poteris; Piso 59. cum iam Clodius ... redire potuisset; Milo 28.

p r a e c i d o: da mihi hoc: iam tibi maximam partem defensionis praecideris; Verr. II, 151.

p r a e c i p i t o: tuo praecipitante iam et debilitato tribunatu; dom. 40. reliqua iam praecipitantis tribunatus etiam post tribunatum obtrectatores ... defenderunt; har. resp. 50.

p r a e c l u d o: iam omnis provincias, iam omnia regna, iam omnis liberas civitates, iam omnem orbem terrarum, qui semper nostris hominibus maxime patuit, civibus Romanis ista defensione praecluseris; Verr. V, 168.

p r a e d i c o: quod ... non falso ille de vobis iam in morte ipsa praedicavit; Verr. V, 113.

p r a e d i c o: quos ego iam multis ac summis viris ... venturos esse praedixeram; Catil. I, 10.

p r a e g e s t i o: praegestit animus iam videre; Cael. 67.

p r a e m i t t o: a quo iam sciam esse praemissos qui ..; Catil. I, 24.

praemunio: quae ex accusatorum oratione praemuniri iam et fingi intellegebam; Cael. 19.

praescribo: quibus (patronis) iam praescribis quanto illis probro futurum sit; Vatin. 5.

praetereo: iam illa ... praeteribo; Verr. IV, 131.

profero: quantam (mercedem) iam proferam; Phil. II, 8.

profugio: tum, cum iam privatim aratores ex agris ... profugissent; Verr. III, 75.

progredior: qui iam progressi sumus; Flacc. 105.

prospecto: quae (navis) quidem omnibus ... prospectare iam exilium ... videbatur; Verr. V, 44.

prospicio: sed totum genus oppugnationis huius, iudices, et iam prospicitis animis et ... propulsare debebitis; Cael. 20.

provideo: id igitur obvenit vitium, quod tu iam Kalendis Ianuariis futurum esse provideras et tanto ante praedixeras; Phil. II, 83.

publico: regno enim iam publicato de ipso Catone erat nominatim rogatum; Sest. 62.

pudet: ut iam pudendum sit; Phil. V, 4.

pugno: id, quod palam iam isti defensores iudiciorum pugnaverunt; Fr. B. VI, 16.

puto: iam putabitur ||putaretur|| aliqui ab initio non sedisse; Cluent. 113. quod iam certe incolumem filium fore putabat; ib. 178. quamquam ego iam putabam; Muren. 17.

quaero: hic quid iam reliqua quaeritis? Cluent. 39. hic iam ... de te ipso, Labiene, quaero; Rabir. 20. hic iam de ipso accusatore quaero; Sest. 78.

queror: quid iam querar de agro Leontino? Phil. II, 101.

recedo: num ille lanista omnino iam a gladio recessisse ||a gladiis recessisse, al.|| videtur? Sex. Rosc. 118. sed ut a mea causa iam recedam; Sest. 55.

reddo: sed iam ... reddam etiam lacrimas quas debeo; Rab. Post. 47.

redeo: si qui iam de foro redeuntem ... prohibuerit; Caecin. 89. sed iam redeo ad causam; Sulla 35. sed iam redeo ad praeclaram illam contionem tuam; Piso 17. qui (Trebellius) iam cum tabulis novis redit in gratiam; Phil. X, 22.

redigo: familiam iam ||[iam]|| ad paucos redactam paene ab interitu vindicasti; Marcell. 10.

refero: reliquis autem de rebus constituendis ... iam ad senatum referemus; Catil. II, 26.

relinquo: cum iam a ceteris amicis relictus es; Verr. II, 58. equidem libenter hoc iam crimen de statuis relinquam; ib. 151. sed haec, ut dico, omnia iam socii vestri relinquunt et neglegunt; ib. V, 127. relictis iam ceteris argumentis omnibus; Cluent. 62. cum iam a firmissimo robore copiarum suarum relictus esset; dom. 67.

remitto: iam in tanta istius impudentia remittendum aliquid videtur; Verr. II, 52.

reprehendo: vestrum iam hic factum reprehenditur, patres conscripti, non meum; Fr. B. XII, 5.

requiro: urbes iam locupletes et copiosae requiruntur; imp. Pomp. 65. si iam ex te requiram; Planc. 48.

resto: quid iam restat? Milo 100.

retexo: itaque iam retexo orationem meam; Phil. II, 32.

revertor: ut ... dignitas iam in patriam revertisset; sen. 5.

revoco: revocate iam animos vestros ab hac ... disputatione; dom. 142.

saturo: quanta (studia) in hominibus iam saturatis honoribus esse potuerunt; Planc. 20.

sentio: ex quo (loco) ipsi iam sentiunt se numquam exituros; Phil. XIII, 31.

sepelio: illa ... de integro funus iam sepulto filio fecit; Cluent. 28.

servio: ut iam mihi servirem, consulerem meis; Planc. 92.

solvo: „aut iam soluto supplicio parricidii aut impendente laetandum est"; Phil. XIII, 22.

specto: spectata iam adulescentia filius; sen. 37. iam spectata aetate filius; Quir. 6.

statuo: tu ipse iam statue, quam verum sit; Tull. 53. quod iam ||quoniam|| statutum a nobis est et iudicatum; leg. agr. II, 40.

stomachor: huic ego iam stomachans fastidiose: „immo ex Sicilia", inquam; Planc. 65.

succedo: cum iam frater meus Flacco successisset; Flacc. 49.

succumbo: huic subvenire volt succumbenti iam et oppresso ||ex oppresso, al.||; leg. agr. II, 69. quae cum ita sint, iam succumbam, Laterensis, isti tuo crimini; Planc. 82.

sum: ergo illud iam perspicuum profecto est; Sex. Rosc. 41. reliquum est iam ut illud quaeramus ..; div. Caec. 17. ea iam aetate, cum aedilitatem petat? ib. 70. itaque iudicibus reiectis sperabam iam onus meum vobiscum esse commune; Verr. I, 19. quae (signa) in aedibus tuis sola iam sunt; ib. 61. homo, qui et summa gravitate et iam id aetatis et parens esset; ib. 66. iam hoc magnum iudicium hominum; ib. 111. iam hoc ridiculum est; ib. 117. etenim si illud est iam flagitiosum, ... quanto illud flagitiosius; ib. II, 78. iam igitur est ita perspicuum; ib. 165. iam refertius erit aerarium; ib. III, 202. iam ... est operae pretium cognoscere; ib. IV, 30. cum iam pro damnato mortuoque esset; ib. 33. primus annus erat provinciae ... iam refertus pecunia; ib. 41. qui (Regini) iam cives Romani sunt; ib. 135. iam illa praeclara; ib. V, 113. iam hoc quis tum fuit Syracusis quin audierit ..? ib. 120. iam mei testes veri sunt; ib. 165. tamen (id) malitia ||malitiae|| est iam usitatum; Caecin. 2. hoc iam simplex est; ib. 88. humanitate iam tanta est; imp. Pomp. 42. iam cetera nota sunt omnibus; Cluent. 78. iam ista divinatio est; ib. 97. iam id ipsum quantae divinationis est scire? ib. 131. cum iam tortor atque essent tormenta ipsa defessa; ib. 177. iam hoc inauditum et plane novo more, ||novo in more, — novum,|| ut ..; leg. agr. II. 26. quanto iam levior est acclamatio; Rabir. 18. quoniam iam nox est; Catil. III, 29. qui et quo animo iam sit et qualis vir futurus sit videmus; Muren. 73. in exitu iam est meus consulatus; ib. 80. qua re necesse est ... id iam privato cum ceteris esse commune; Sulla 9. deinde alterum iam oratoris vitium non videre quid quaeque causa postulet; ib. 31. iam si in paranda familia nulla suspicio est; ib. 55. vestrae sunt iam partes, iudices; ib. 92. cum esset iam absentibus notus; Arch. 5. quoniam iam dialecticus es; dom. 47. si iam esset ignota (causa); ib. 57. quam (causam) iam parricida talem dicat fuisse, ut ..; ib. illa interiora iam vestra sunt; ib. 138. fuerat ille annus iam in re publica, ||funestus fuerat i. a. iam — fuerat ater i. a. i.||; Sest. 15 res erat et causa nostra eo iam loci, ut ..; ib. 68. tugurium ut iam videatur esse illa villa; ib. 93. si iam violentior aliqua in re C. Caesar fuisset; Vatin. 15. mimi ergo est iam ||est etiam|| exitus, non fabulae; Cael. 65. ut mihi iam verum videatur illud esse, quod ..; Balb. 3. quod si iam ita esset, ut esse non potest ||posset||; ib. 37. „obsoletae iam sunt preces tuae"; Planc. 75. hic iam, iudices, vestri consilii res est; Rab. Post. 11. „legatus ante bellum profectus ... iam est totus animo ac studio tuus"; Ligar. 30. quae partim iam sunt, partim timeo ne impendeant; Phil. I, 13. ut Mustelae iam esse et Tironi videris ||ut Mustelae Tamisio et Tironi Numisio videris, al.||? ib. II, 8. iam illud cuius est, non dico audaciae ... sed .. stultitiae? ib. 19. nam et Brutus et Cassius multis iam in rebus ipse ||ipsi|| sibi senatus fuit ||fuerunt||; ib. XI, 27. quorum alterius iam nobis notus esset exercitus; ib. hic mos iam apud illos antiquos et barbatos fuit; Fr. B, VII, 18.

suscipio: habet uxorem, suscipiet iam liberos; dom. 34. quae (scelera) Romae iam suscepta arbitrabatur a socio furoris sui; Phil. XI, 2.

tempto: illa, quae temptata iam et coepta sunt ab isto; Verr. V, 174.

teneo: manifestis in rebus hominem iam teneri videbitis; Verr. II, 181. tenetur igitur iam ... avaritia; ib. III, 152. constrictam iam horum omnium scientia teneri coniurationem tuam non vides? Catil. I, 1. quae cum res iam manibus teneretur; Sest. 69. cuius (maris) fervore non solum maritimi cursus, sed urbes etiam et viae militares iam tenebantur; prov. cons. 31. nuper vero cum M. Antonius ... illam beluam .. iam irretitam teneret; Milo 40.

terreo: qui ... divitiis nos iam tuis terreas; Vatin. 23.

timeo: quid erat quod iam Oppianicum ... quisquam timeret? Cluent. 170. sed iam omnia timeo; Rab. Post. 48.

tollo: tametsi iam hoc tuo testimonio crimen sublatum est; Qu. Rosc. 25. veneni iam suspicio superiore quaestione sublata (est); Cluent. 184. iam omnibus omnium tolletur error; leg. agr. I, 18.

trado: hos (servos) ad supplicium iam more maiorum traditos ex media morte eripere ... ausus es; Verr. V, 12. qui si iam ea (pyxide) tradita ‖ cum iam erat tradita — iam erat tradita ‖ servis evasissent; Cael. 65.

tueor: perfacile enim sese Sicilia iam tuebatur; Verr. V, 8.

vendo: iam venditis decumis; Verr. III, 51.

venio: verum ad illam iam veniamus praeclaram praeturam; Verr. I, 103. in eam [iam] venerat [familiaritatem] consuetudinem ‖ familiaritatem consuetudinemque ‖; ib. II, 169. cum se iam domum venisse arbitrarentur; ib. V, 157. quod quoniam iam in consuetudinem venit; Caecin. 6. veniamus iam ad civium Romanorum querellas; Flacc. 70. ut iam ad foedus veniam; Balb. 29. qui (senatus) in eam iam benignitatis consuetudinem venit; Piso 45. venio iam ad ipsius populi partis; Planc. 12. sed venio iam ad L. Cassium; ib. 58. *venio iam ad crimen incontinentiae;* Scaur. c. 2. §. 6. quod si iam ... fatum extremum rei publicae venit; Phil. III, 35.

vereor: iam vereor, patres conscripti, ne ..; Phil. II, 25. ut iam verear ne ..; ib. X, 2.

versor: „quoniam omnibus in terris et iam versatur et semper habitabit nominis mei gloria“; Milo 98.

video: iam videtis quam ob causam Sicilia hoc non potuerit ... perferre? Verr. III, 64. videtis iam profecto; ib. 221. iam hoc istum vestitu Siculi civesque Romani permulti saepe viderant; ib. V, 86. venio iam quo vocas; Caecin. 82. illud, quod iam videtis; Cluent. 121. quod cuius modi sit iam videro; ib. 146. iam videtis illam nefariam mulierem; ib. 185. iam enim videtis profecto; ib. 188. videtis iam, patres conscripti; leg. agr. I, 14. iam videretis quibus hominibus ... potestatem permitteretis; ib. II, 63. iam id videro; Flacc. 56. iam ceterorum officia [studia] ‖ officia ac studia ‖ vidistis; sen. 21. sed iam haruspicum reliqua responsa videamus; har. resp. 34. iam de C. Fannio quae sit existimatio videmus; Sest. 113. quorum gloriam ... renovatam non modo speramus, verum etiam iam videmus; Vatin. 26. cum me praesertim rerum varitate atque usu ipso iam perdoctum viderent; Balb. 60. quos iam armatos contra populum Romanum videbat; prov. cons. 32. iamne vides, belua, iamne sentis quae sit hominum querella frontis tuae? Piso 1. iam vides; ib. 63. iam vides? ib. 80. videras enim grandis iam puer; ib. 87. multas tamen iam summorum imperatorum clarissimas victorias aetas nostra vidit; Milo 77. sed iam video quae loquantur; Phil. X, 15. sed iam vide magni et clari viri admirabilem gravitatem atque constantiam; ib. XIII, 41.

videor: te vero, Caecili, quem ad modum sit elusurus ... videre iam videor; div. Caec. 45. contemnere etiam signum illud Himerae iam videbatur; Verr. II, 89. iam hoc CAEDE, CONCIDE nonne vobis verba domo patroni depromere videtur? ib. III, 155. iam enim mihi videor hoc ... debere dicere; Font. 37. quod iam nationibus exteris incredibile ... videbatur; imp. Pomp. 41. ut iam videatur honoris amplissimi nomen plus invidiae quam dignitatis adferre; Sulla 81. quod tamen mihi iam suspicari videntur; har. resp. 46. dura ... mihi iam Fortuna ... videbatur; Milo 87.

vivo: hic dies aestivos [iam continuos] populi Romani praetor ... sic vixit; Verr. V, 81. iam ut Romae vixerint; Cluent. 36.

voco: itaque illa via latebrosior ... Appia iam vocabatur; Sest. 126.

volo: si iam oblivisci vestrae mansuetudinis volueritis; Rab. Post. 46.

utor: iam iste erat hac stultitia multis in rebus usus; Verr. V, 103. qua (defensione) iam sum usus; Cluent. 145.

elliptisch: iam quid ad praetorem, ‖ quid id ad praetorem ‖ uter possessor sit? Verr. I, 116. iam hoc impudentissime: palam ... imperati sunt; ib. II, 137. quem ad modum autem illis (mulierculis) carere poterunt, his praesertim iam noctibus? Catil. II, 23.

II. **bei Adjectiven:** (vgl. I. sum): communis: *cui facile persuaserat, ut fundum iam communem emeret;* Tull. 16.

notus: huius Staieni persona populo iam nota atque perspecta ab nulla turpi suspicione abhorrebat; Cluent. 78.

obsoletus: vereor ne haec ... antiqua et iam obsoleta videantur; Verr. I, 56.

III. **mit Partikeln:** ante: ut ... et tu ... iam ante animo prospicere possis; Quinct. 35. id quod iam ante dixi; Sex. Rosc. 25. si nullum iam ante consilium ... inieras; ib. 96. ut iam ante dixi; ib. 143. huic ego homini iam ante denuntio .. rationem .. esse mutandam; div. Caec. 25. quando quidem agros iam ante iniuriis exagitati reliquissent; Verr. II, 9. se de his Dionis incommodis ... iam ante cognosse; ib. 23. dixi iam ante me non omnia ... enumeraturum; ib. 82. nam iam ante emigrarat ‖ migrarat ‖; ib. 89. iam ante ‖ antea ‖ in sella sedens praetor ... audivit; ib. III, 130. domus plena signorum pulcherrimorum iam ante praeturam; ib. IV, 36. quem locum fugitivi iam ante tenuerunt; ib. V, 10. ut hoc iam ante confirmem; ib. 42. quod iam ante ... tui carnificis voltum et manum vidisset; ib. 113. quem (hominem) iam ante iudiciis indignum putavit; ib. 178. quorum animos iam ante habueris inimicos et invidos; ib. 182. ad eorum se familiaritatem multis iam ante annis Oppianicus applicarat; Cluent. 46. ut iam ante dixi; Sulla 53. cum ... idem omnes boni iam ante fecissent; sen. 12. quam (sententiam) populi sermo in animis nostris iam ante defixerat; dom. 9. quasi vero ille non in alias quoque leges ... iam ante iuraverit! Sest. 61. cum vero id ... omnes ordines reliqui iam ante fecissent, tu ..; Piso 18. huic ipsi Alexandrino grandem iam ante pecuniam credidit; Rab. Post. 4. et ceteros quidem omnis victores .. iam ante .. viceras; Marcell. 12. ceperam iam ante Caesaris litteras; Phil. II, 49. — causam sibi dicendam esse statuerat iam ante, quam hoc usu venit; Verr. V, 101.

antea: qualem te iam antea populo Romano praebuisti; Sex. Rosc. 11. quem iam antea nominavi; ib. 96. erat enim eis ... iam antea amicitia; ib. 106. dixi iam antea saepe numero; ib. 119. quos iam antea nominavi; ib. nam iam antea HS ∞∞ dissolverat; Qu. Rosc. 51. propterea quod iam antea ... graviter tulit; Verr. a. pr. 29. dixi

iam antea; ib. III, 227. quae (res) esset iam antea non obscura; ib. IV, 100. an quod in Sicilia iam antea bella fugitivorum fuerunt? ib. V, 7. quod ego iam antea dixi; Caecin. 86. quae cum ita sint, Quirites, vos, quem ad modum iam antea, ... defendite; Catil. II, 26. — id etsi antea iam mente ... consecratum esset; Verr. IV, 67. quae ego antea iam ab illis cognoram et acceperam; ib. 149.

deinde: deinde iam robustus provinciae se ac rei militari dedit; har. resp. 42.

denique: eo iam denique adducta est, ut ..; Cluent. 199. perdere iam denique illos agros ratione aliqua velint? leg. agr. II, 68. — denique de mea causa ... iam omnes urbes, omnes ordines, omnes di atque homines iudicarunt; dom. 44.

diu: f. **diu,** II. iam (34 St.) S. 136, b.

dudum: f. **dudum,** (14 St.) S. 167, a.

etiam: ut ... is habeat iam patronos etiam consularis? Phil. V, 5. Cornelios vero ita multos, ut iam etiam conlegium constitutum sit? Fr. B, VI, 21.

fere: lucebat iam fere; Verr. V, 94. proxima nocte iam fere cum lux appropinquaret; Tull. 21. iam hoc fere scitis omnes; Cluent. 46. — quod domum eius exornatam et instructam fere iam iste reddiderat nudam atque inanem; Verr. II, 84.

iam: sin autem iam iam suberat simultas, exstincta erat consuetudo ..; Cael. 61. f. B. minime; Phil. II, 87. nec; Verr. I, 77.

inde: huic illi legato, huic publico testi patronum suum iam inde a patre atque maioribus ... tradidissent? Flacc. 52. ac tibi iam inde praescribo, ne ..; Vatin. 13. o iura praeclara atque divinitus iam inde a principio Romani nominis a maioribus nostris comparata! Balb. 31. nemo sapienter de re publica nostra cogitavit iam inde a principio huius imperii quin ..; prov. cons. 33. itaque P. Apuleius ... meorum omnium consiliorum periculorumque iam inde a consulatu meo testis ... dolorem ferre non potuit doloris mei; Phil. XIV, 16.

nunc: iam nunc mente et cogitatione prospicio, quae ..; div. Caec. 42. iam nunc timeo quidnam ... eloqui possim; ib. iam nunc fingunt responsa Antonii eaque defendunt; Phil. VII, 2. — nunc ego, iudices, iam vos consulo; Verr. a. pr. 32. nunc iam religioni suae consulunt; ib. II, 150. patior ... eam vitam, quae ... antea iucunda fuerit, nunc iam ... necessariam quoque futuram; ib. III, 5. testes nunc vero iam omnes orae (sunt); imp. Pomp. 31. nunc iam summatim exponam; Cluent. 19. nunc iam se ipsi indicabunt; leg. agr. I, 5. nunc iam aperte rem publicam universam petis; Catil. I, 13. nunc quoniam ... duces captos iam et comprehensos tenetis; ib. III, 16. nunc iam revocandi estis eo, quo ..; Sulla 69. sed si etiam nunc inlaqueatus iam omnium legum periculis ... feretur ..; har. resp. 7. nunc enim iam laudat illum; ib. 52. nunc iam nihil est quod populus a delectis principibusque dissentiat; Sest. 104. nunc ||hunc|| iam ipsius fortuna (me) reduceret; Rab. Post. 19. at nunc ... usitatis iam rebus enitendum est Miloni, ut ..; Milo 34. nunc iam apertum est; Phil. III, 36.

paene: cum iam paene obriguisset; Verr. IV, 87. iam paene belli depulso metu; dom. 15. — quod nominatim rei maximae, paene iam desperatae, summum virum ... praefecimus; dom. 24. ut illum hominem ... paene iam provinciae paeniteret; Sest. 60. videtis ... crudelitate Gabinii paene adflictos iam atque eversos publicanos; prov. cons. 11.

plane: confido ... poenam ... aut instare iam plane aut certe appropinquare; Catil. II, 11. ut iam plane inopia ac fames, non caritas timeretur; dom. 11.

porro: videte iam porro cetera; Sex. Rosc. 116. iam id porro utrum libentes an inviti dabant? Verr. III, 118.

pridem: iam pridem actum esse poterat; Quinct. 43. atque adeo iam pridem abstulissem; ib. 46. sibi servire iam pridem destitit ||desiit||; Qu. Rosc. 23. quid hic porro nunc restipulatur, quod iam pridem ipse exegit? ib. 38. is iam pridem est mortuus; ib. 42. cuius legis ... iam pridem severi custodes requiruntur; div. Caec. 18. vitam ... iam pridem ... damnatam; Verr. a. pr. 10. praeter eum, qui iam pridem inventus est; ib. 50. quo me iam pridem vocat populus Romanus; ib. I, 12. verum quaestores iam pridem venerunt; ib. 99. ego iam pridem ab eo ... peto, ut ... proficiscatur; ib. II, 29. Graeci sacrilegi, iam pridem improbi; ib. III, 69. concedisne ... iam pridem ad crimen aliquam defensionem libertum quaerere? ib. 157. facile ostendam ... tibi aditus misericordiae iudicum iam pridem esse praeclusos; ib. V, 21. concitata iam pridem exspectatione ||contio tandem exspectata — contio exspectatur||; leg. agr. II, 13. [quae verba, Quirites,] iam pridem ... opressa sunt; Rabir. 13. ad mortem te, Catilina, duci iussu consulis iam pridem oportebat; Catil. I, 2. quod iam pridem factum esse oportuit; ib. 5. quae vastare iam pridem studes; ib. 21. quo te iam pridem ista tua cupiditas ... rapiebat; ib. 25. interfectum esse L. Catilinam ... iam pridem oportebat; ib. II, 3. iam pridem ego L. Catilinam ... sustulissem; ib. res eos iam pridem, fides nuper deficere coepit; ib. 10. proficisci eo, quo iam pridem pararet; ib. 13. qui iam pridem premuntur; ib. 21. misceri et concitari mala iam pridem videbam; ib. IV, 6. quam (legem) mihimet ipsi iam pridem tulerim ||tuleram||; Muren. 5. cum servos tuos a te iam pridem ad bonorum caedem paratos ... tecum venisse constabat; dom. 6. videtis igitur hominem per se ipsum iam pridem adflictum ac iacentem ... excitari; har. resp. 50. an ille demens et iam pridem ad poenam exitiumque praeceps foedior aut inquinatior ... fuit; ib. 51. quoniam iam pridem humana consilia ceciderunt; ib. 61. nam externa bella regum, gentium, nationum iam pridem ita exstincta sunt, ut ..; Sest. 51. qui ab illo pestifero ac perdito civi iam pridem rei publicae sanguine saginantur? ib. 78. cum vero ille suae gloriae iam pridem, rei publicae nondum satis fecerit; prov. cons. 35. de quo iam pridem omnes mortales ... iudicaverunt? Piso 96. nos hunc [Postumum] iam pridem in foro non haberemus; Rab. Post. 41. cuius iam pridem testimonio Clodius eadem hora Interamnae fuerat et Romae; Milo 46. quae (vita) quidem quae miretur iam pridem multa habet; Marcell. 28. quo cupiditatem ... iam pridem intendit Antonius; Phil. VII, 27. omnibus istis latronibus auctoritate ipsa senatus iam pridem de manibus arma cecidissent; ib. XIV, 21.

prope: peccatis, quae magis crebra et iam prope cotidiana sunt; Sex. Rosc. 62. esse aliquod genus ... et iam prope concessum ordini; Verr. III, 224. ut iam fractum prope ac debilitatum Graeciae nomen huius urbis laude nitatur; Flacc. 62. ne aut senectutem iam prope desperatam contempsisse ... videamini; Cael. 79. qui ... stirpem iam prope in quingentesimum annum propagavit; Phil. I, 13. cum iam prope castra venisset; ib. IX, 15. — prope acta iam aetate decursaque; Quinct. 99. qui tam prope iam Italiam ... videret; Verr. V, 160. nam toti urbi ... subiectos prope iam ignis circumdatosque restinximus; Catil. III, 2. quo tandem me animo esse oportet prope iam ex magna iactatione terram videntem in hunc? Muren. 4. reperietis ... nos ... prope iam voce Iovis Optimi Maximi promoneri; har. resp. 10. qua (suavitate humanitatis) prope iam delectantur omnes; Cael. 25. nec totam Gallici belli rationem prope iam explicatam perturbare atque impedire debemus; prov. cons. 35.

quidem: iam id quidem adrogas tibi; Quinct. 56. iam hoc quidem non reprehendo; Verr. III, 154. iam illud mihi quidem mirum videri solet (acc. c. inf.); Muren. 27. qui cum ... iam esset mihi qui-

dem molestam, sibi tamen gloriosam victoriam consecutus; Cael. 18. — at hic quidem iam de fundo expulsus, iam ... eiectus, iam ... violatus esset; Quinct. 83. at vero hoc quidem iam vetus est; Caecin. 45. quod quidem iam in hac aetate minime reprehendendum est; Cael. 18. quamquam haec quidem iam tolerabilia videbantur; Milo 76. atque his quidem iam inveteratis, patres conscripti, consuetudine obduruimus; Phil. II, 108.

saepe: de quo (lictore) iam saepe dixi; Verr. V, 142. *iam saepius homines videbantur se* clam circumscripsisse; Tull. 14. alterius rei causam vosmet ipsi iam vobis saepius prolato iudicio sustulistis; Caecin. 9. iam quantum consilio ... valeat ... saepe cognovistis; imp. Pomp. 42. quod iam de eo ... saepe dixi; Piso 79. — non quasi saepe iam dicta (causa) et numquam probata sit; Cluent. 8. ut saepe iam dixi; ib. 96. ut saepe iam dixi; Catil. I, 23. quod saepe iam dixi; ib. 32. cum subito manus illa Clodiana, in caede civium saepe iam victrix, exclamat ..; Sest. 79. quod vobis audientibus saepe iam dixi; Piso 81. qui (Mars) saepe spoliantem iam et exsultantem evertit et perculit ab abiecto; Milo 56. saepe iam dixi; Phil. VIII, 22.

sane: teneat iam sane meos testis Metellus; Verr. II, 139. laudent te iam sane Mamertini; ib. IV, 150.

satis: qui si iam satis aetatis atque roboris haberet ..; Sex. Rosc. 149. cum satis iam perspexisse videretur; Verr. IV, 65. equidem mihi iam satis superque dixisse videor; Flacc. 66. sed iam satis multa de causa; Milo 92.

tandem: ut iam tandem illi ... fateantur; leg. agr. II, 103.

tum: meminerit ... se iam tum esse veritum; Verr. I, 12. cum ... dicerent se iam tum audisse; ib. 28. ignarus quantum sibi ... iam tum mali constitueretur; ib. 65. ergo his institutis provinciae iam tum, cum bello ... Italia arderet ... C. Norbanus in summo otio fuit; ib. V, 8. qui igitur ... iam tum crimen et iudicium horrueris, *is* ... potes de damnatione dubitare? ib. 74. qui omnes in iudiciis publicis iam tum, florente re publica, floruerunt; Cluent. 107. quod iam tum recens suspiciosum ceteris, huic incredibile, nunc vero apertum iam omnibus ac manifestum videtur; ib. 189. haec iam tum apud illos barbatos ridicula, credo, videbantur; Muren. 26. quod homines iam tum coniuratos .. in campum deduci a Catilina sciebam; ib. 52. sed quoniam census ... indicat eum ... se iam tum gessisse pro cive; Arch. 11. ego vero omnia, quae gerebam, iam tum in gerendo spargere me ac disseminare arbitrabar; ib. 30. ab istius ... furore iam tum se meque repetebat; dom. 141. iam ista serpens ... tum se emergit et fertur illuc; har. resp. 55. is cum istum adulescentem iam tum hac dis irata fronte vidisset; Piso 68. quos iam tum coniunctos fuisse dicis; Planc. 54. cuius etiam domi iam tum quiddam molitus est; Phil. II, 48. nec se iam tum respexit, cum ..; Fr. B, VIII, 3. — cui (homini) tum petenti iam aedilitatem ne histriones quidem coram sedenti pepercerunt? Sest. 118.

vero: iam vero omnium vitiorum ... constituit monumenta; Verr. a. pr. 12. iam vero quo modo ... conquerar? ib. 40. iam vero ... quam improbe fecerit longum est dicere; ib. I, 156. iam vero hominum ipsorum, iudices, ea patientia ... est; ib. II, 7. iam vero ... quid ego unam quamque rem conligam? ib. 68. legati Centuripini ... dixerunt ... iam vero privatim plurimi; ib. 120. iam vero ... operae pretium est cognoscere; ib. 131. iam vero illud non solum contra legem Hieronicam; ib. III, 38. iam vero ... intellegetis; ib. 102. iam vero, iudices, ... causam suscipite; ib. 122. iam vero ... videtis; ib. 174. iam vero scriba ... ista te ratione uti non siuet; ib. 176. iam vero ... existimatis? ib. IV, 60. iam vero quid ego ... commemorem? ib. 124. iam vero ... quid me attinet dicere ..? ib. V, 34. iam vero ... concursabat urbe tota maxima multitudo; ib. 93. iam vero videte hominis audaciam; ib. 170. iam vero in ceteris rebus ut omnes ... et lege agant et suum ius persequantur; Caecin. 97. iam vero virtuti Cn. Pompei quae potest oratio par inveniri? imp. Pomp. 29. iam vero ... sermones ac litterae perferuntur; ib. 39. iam vero ita faciles aditus ad eum privatorum ... esse dicuntur; ib. 41. iam vero illud quam non probabile ..! Cluent. 173. iam vero quod iter Romam eius mulieris fuisse existimatis? ib. 192. iam vero voltum Considii videre ferendum vix erat; leg. agr. II, 93. iam vero qui metus erat tunicatorum illorum! ib. 94. iam vero quae tanta ... inlecebra fuit? Catil. II, 8. iam vero urbes coloniarum ac municipiorum respondebunt Catilinae tumulis silvestribus; ib. 24. iam vero ... tantae res creditae et ignotis et barbaris [commissae litterae] numquam essent profecto; ib. III, 22. iam vero illud probari minime potest (acc. c. inf.); Sulla 38. iam vero illud quam incredibile, quam absurdum! ib. 57. iam vero quod obiecit, ... id cuius modi sit intellegere non possum; ib. 60. iam vero ille ... Fulvius non dubitavit Martis manubias Musis consecrare; Arch. 27. iam vero praetores quo animo in me fuerint vos existimare potuistis; sen. 22. iam vero honos, dignitas, locus, ordo, beneficia vestra ... inlustriora videntur; Quir. 4. iam vero exercitus noster ille ||ille noster|| ... interiit; prov. cons. 5. iam vero publicanos miseros ... tradidit in servitutem Iudaeis et Syris; ib. 10. iam vero ipse se placabit? Phil. VII, 25. — nunc vero iam adempta est non modo resistendi, verum etiam suppeditandi facultas; Verr. V, 127. ut vero iam, recuperatores, nulla dubitatio sit; Caecin. 90. mihi vero, patres conscripti, iam etiam optanda mors est; Phil. II, 119.

vix: adversari advocati et iam vix ferre posse; Cluent. 177. — vix iam videtur locus esse qui tantos acervos pecuniae capiat; leg. agr. II, 59. verum haec genera virtutum non solum in moribus nostris, sed vix iam in libris reperiuntur; Cael. 40. quibus e municipiis vix iam qui carnem Latinis petant reperiuntur; Planc. 23.

IV. **bei Zahlen und Zeitangaben**: cum annos iam compluris societas esset; Quinct. 14. quod iterum iam dico „optimus"; ib. 19. biennio iam confecto; ib. 40. iudicium, in quo iam biennium versamur; ib. 42. „sunt duo menses iam", dices? Qu. Rosc. 8. iam duae partes causae sunt confectae; ib. 13. vos aliquot iam per annos conceptam huic ordini turpitudinem ... tollere potestis; Verr. a. pr. 49. iterum enim iam quaero abs te; ib. I, 118. hic, qui ... anni iam adverso tempore navigasset; ib. II, 95. comitiis iam abhinc diebus triginta factis; ib. 130. sunt haec iam ad CCCLX modium tritici; ib. III, 116. is Lilybaei multos iam annos habitat; ib. IV, 38. horam amplius iam in demoliendo signo ... moliebantur; ib. 95. quem (raptum) iam a pueris accepimus; ib. 107. patimur enim multos iam annos et silemus; ib. V, 126. cum iam tot horas de uno genere ... dicam; ib. 159. non vos ... bis iam de eadem causa dubitasse; Caecin. 6. si ... is iam annos XX haberet; ib. 54. quod is ... annum iam tertium et vicesimum regnat; imp. Pomp. 7. quae (causa) iam per annos octo continuos ex contraria parte audiatur; Cluent. 7. quae (mater) multos iam annos et nunc cum maxime filium interfectum cupit; ib. 12. qui cum unum iam et alterum diem desideraretur; ib. 38. quem bis iam condemnatum acceperant; ib. 60. at nos vicesimum iam diem patimur hebescere aciem horum auctoritatis; Catil. I, 4. etenim quid est, Catilina, quod iam amplius exspectes ..? ib. 6. quotiens tibi iam extorta est ista sica de manibus! ib. 16. „nullum iam aliquot

annis facinus exstitit nisi per te"; ib. 18. qui ... septingentos iam annos amplius unis moribus ... vivunt; Flacc. 63. annos iam triginta in foro versaris; ib. 70. unde iterum iam salus huic urbi imperioque missa est; Sulla 23. cum hic domicilium Romae multos iam annos haberet; Arch. 7. habebat inimicum C. Marium ... sextum iam illum consulatum gerentem; Sest. 37. ut ... illum tot iam in funeribus rei publicae exsultantem ... laqueis constringeret; ib. 88. cum ... multas iam alias (leges) tulisses; Vatin. 27. cum iam aliquot annos esset in foro; Cael. 12. illud .. iter .. qui probaverunt, prope soli iam in scholis sunt relicti; ib. 41. inspectante populo Romano tot iam mensis ... dimicaret? ib. 47. ter iam homo stultus triumphavit; Piso 58. „quid est, Caesar, quod te supplicationes totiens iam decretae ... delectent"? ib. 59. quem magistratum iam octingenti fere consecuti sunt; Planc. 60. dederas enim quam contemneres popularis insanias iam ab adulescentia documenta maxima; Milo 22. quis exercitatior, qui viginti iam annos bellum geram cum impiis civibus? Phil. VI, 17.

B. **im negativen Satz:** minus: quod eius ordinis iudicia minus iam probari populo arbitrabatur; Cluent. 77. — minime: iam illud minime mirum est; Verr. V, 48. iam iam minime miror te otium perturbare; Phil. II, 87.

ne: postremo ne quid iam a me ... quaereretur; Sulla 43. ne quisquam iam ‖ne quis umquam‖ audeat reprehendere ..; dom. 76. ne tu iam mecum in gratiam redeas; Phil. II, 76.

ne — quidem: sese iam ne deos quidem ... habere; div. Caec. 3. hunc diem iam ne numerant quidem; Verr. a. pr. 31. hic ego iam illud ... ne disputo quidem; leg. agr. II, 65. quem (senatum) iam ne vos ipsi quidem ... in invidiam vocatis; Rabir. 20.

nemo: iam quos nemo propter ignobilitatem nominat; Sex. Rosc. 90. cum iam nemo tam improbus ... inveniri poterit; Catil. I, 5. iam hoc nemini dubium est; ib. IV, 10. iam patricius nemo relinquetur; dom. 37. non modo iam nemo est tam imperitus qui ..; ib. 72. cum illo nemo iam rationem, nemo rem ullam contrahebat; Cluent. 41. quam (maculam) nemo iam posset eluere; Sest. 63. ex quo nemo iam erit tam iniustus existimator rerum qui ..; Marcell. 15.

nec, neque: se iam neque vadari amplius neque vadimonium promittere; Quinct. 23. hoc iam neque leviter ferendum est neque neglegenter defendendum; Qu. Rosc. 16. iam neque tu id dicere audes ..; dom. 72. — quem ... nec quicquam iam habere reliqui vides; Sex. Rosc. 147. tametsi de absolutione istius neque ipse iam sperat; Verr. I, 6. iam iam, Dolabella, neque me tui ... misereri potest; ib. 77. neque enim iam vereor, ne ..; ib. II, 176. o praeclarum imperatorem nec iam cum M.' Aquilio ... conferendum! ib. V, 14. ut neque privatam rem transmarinam neque publicam iam obire possemus? imp. Pomp. 53. neque a vobis iam bene vivendi, sed honeste moriendi facultatem petit; Rabir. 37. neque enim iam mihi licet neque est integrum, ut ..; Muren. 8. qui neque procreare iam liberos possit ..; dom. 34. neque enim mea iam quicquam interest; ib. 39. neque enim iam deerunt qui imitari velint; ib. 120. neque enim prae lacrimis iam loqui possum; Milo 105.

nihil: ac iam nihil est quod ..; Sex. Rosc. 138. iam nihil te iudicium Neronis adiuvat; Verr. I, 83. cum iam ad summam decumarum nihil ... posset accedere; ib. III, 51. iam nihil praeter speciem ... reperietis; Flacc. 19. ut iam nihil esse videatur nisi divinare sapientis; Rab. Post. 1. ut vobis iam nihil sit integrum nisi aut honesta pax aut bellum necessarium; Phil. V, 2. — profecto nihil est iam sanctum atque sincerum; Quinct. 5. nihil est iam quod ... peccare ... possit; Verr. I, 15. nihil addi iam videtur, iudices, ad hanc improbitatem ... posse; ib. V, 115. nihil posse iam ad hanc improbitatem addi videtur; Cluent. 35. nihil al*iud* iam vos orat atque *ob*secrat, nisi uti ..; Rabir. 37. quamquam, Quirites, mihi quidem ipsi nihil ab istis iam noceri potest; Catil. III, 27. nihil est iam unde nos reficiamus; Muren. 84. quod nihil iam se simile me vivo conari posse arbitrantur; Sulla 29. tamen eius in omni vita nihil est iam ad laudem inlustrius quam calamitas ipsa; dom. 87. nihil iam in istam mulierem dico; Cael. 38. nihil enim mea iam refert, utrum ..; Piso 39. nihil iam est quod populo supplicetur; Planc. 14. nihil iam aliud nisi fidem curat; Rab. Post. 46. ut nihil iam quaerere aliud debeatis nisi ..; Milo 23. alii nihil eum iam nisi modeste postulare; Phil. VII, 3.

nolo: si iam nollem ita diluere crimen, ut ..; Milo 72.

non: socii .. adflicti, miseri iam non salutis spem, sed solacium exitii quaerunt; div. Caec. 7. iam quae iste signa ... sustulerit non dicam; Verr. I, 45. cum viderent te iam non contra accusatorem ... pugnare; ib. 52. iam te non Siculi ... circumveniunt; ib. 93. quod iam iste ferre ‖referre‖ non poterat; ib. 150. iam ... plane adhuc cognoscere non potuistis; ib. II, 133. ut iam videamur non a pecuniis capiendis homines absterrere ‖abstinere‖; ib. 142. hoc vero ferri iam non potest; ib. III, 156. sustinere iam populus Romanus ... non potest; ib. 207. qui haec ... iam non occulte ... ageret; ib. IV, 49. iam enim non libet omnia criminari; ib. 59. illud vero quid sit iam non queo dicere; ib. 89. tametsi Peducaeus eorum laudatione iam non uteretur; ib. 142. reliqua est ea causa, iudices, quae iam non recepta, sed innata ... (est); ib. V, 139. at ego iam retentos non queror; ib. 149. reliquum iudicium iam non de mea fide, ... sed ... de te futurum est; ib. V, 177. iam vim factam negare non potes; Caecin. 49. iam populus cum eum vendit ... non adimit ei libertatem; Caecin. 99. hic iam plura non dicam; imp. Pomp. 24. quem odisse iam non potestis; Cluent. 29. iam hoc non ignoratis, iudices, ut ..; ib. 67. iam non eos Iunius subsortitus est, qui ..; ib. 113. mulier iam non morbo, sed scelere furiosa; ib. 182. iam illa omnibus in provinciis ... quam formidolosa, quam quaestuosa concursatio xviralis futura sit non videtis? leg. agr. I, 7. nos autem ... iam non hospites, sed peregrini ... nominabamur; ib. II, 94. quos iam videre non possumus; Rabir. 30. iam non possum oblivisci (acc. c. inf.); Catil. II, 27. qui iam non procul ... defendunt; ib. 29. qua re iam non est mihi contentio cum teste; Flacc. 18. cum iam testem illum effugere non possit; ib. 41. videor enim iam non solum studium, ... verum etiam opinionis aliquid et auctoritatis adferre; Sulla 10. sed iam non quaero purgetne Cassius Sullam; ib. 39. iam T. Fadius .. M. Curtius .. studio, amore, animo huic necessitudini non defuerunt; sen. 21. quod natura iam adsequi non potest; dom. 36. hominum beneficia prorsus concedo tibi iam maiora ‖tibi at maiora — tibi ac maiora‖ non esse quaerenda; har. resp. 38. iam non potest; ib. 60. bonorum animus ad nutum nostri ordinis expeditus iam non erit; ib. quod iam non per latrones suos ... civibus periculum inferre conantur; Sest. 2. quae (causa) quanta fuerit iam mihi dicere non est necesse; ib. 62. qui locus orbi terrae iam non erat alicui destinatus? ib. 66. videtis igitur populum ipsum, ut ita dicam, iam ‖tam‖ non esse popularem, qui ..; ib. 114. in quo certe iam tibi dicere non licebit (acc. c. inf.); Vatin. 33. etsi iam multis non potestis (subvenire); prov. cons. 11. qui (casus) illi tantum addere iam non potest quantum auferre; ib. 35. C. ipsi Pom-

ptino .. iam non est integrum; Piso 58. „at enim frater iam non petit"; Scaur. 35. de quo plura iam non dicam; ib. 36. quod fieri iam posse non arbitrabar; Marcell. 34. ut id integrum iam non esset; Ligar. 1. ut differri iam hora non possit; Phil. VI, 19. quod in hac causa iam fieri non potest; ib. XIV, 22. — non adesa iam, sed abundanti etiam pecunia; Quinct. 40. venisse tempus aiebant non iam ut commoda sua, sed ut vitam ... defenderem; div. Caec. 3. omnes homines non iam ex eodem ordine ... quaerendum arbitrabuntur; Verr. a. pr. 49. non quo iam ‖non quoniam‖ hoc sit necesse; ib. I, 24. non, inquam, iam quaero unde hacc habueris; ib. II, 183. ut omnes mortales istius avaritiae non iam vestigia, sed ipsa cubilia videre possiut; ib. 191. non mihi iam furtum, sed monstrum ... videbatur; ib. III, 171. non est iam in lege ... positus modus aestimandi; ib. 220. venio nunc non iam ad furtum; ib. IV, 60. nemo ... fuit, cuius non animum iam expletum esse putemus; Cluent. 202. non enim iam inter latera nostra sica illa versabitur; Catil. II, 1. non est iam lenitati locus; ib. 6. non enim iam sunt mediocres hominum libidines; ib. 10. non enim iam vereor huius verbi invidiam; ib. III, 3. ut non iam ab aliis indicari, sed indicare se ipsi viderentur; ib. 13. non enim iam se ullo officio cum illo coniunctum arbitrabatur; Sulla 6. non iam de vita P. Sullae, iudices, sed de sepultura contenditur; ib. 89. ut homines non iam diuturnam caritatem ... timerent; dom. 12. non iam tibi sic respondebo, ut ceteris; ib. 18. cum hoc non possent iam diutius sustinere; Sest. 69. non est integrum Cn. Pompeio consilio iam uti tuo; Piso 58. quasi non comitiis iam superioribus sit Plancius designatus aedilis; Planc. 49. non patitur mea me iam ‖mea etiam‖ fides de Gabinio gravius agere; Rab. Post. 19. non illud iam in iudicium venit; Milo 31. non iam hoc Clodianum crimen timemus; ib. 67. non enim iam causae sunt inter se, sed victoriae comparandae; Marcell. 16. non enim iam metuo ne ..; Deiot. 35. civitas non iam singillatim, sed provinciis totis dabatur; Phil. II, 92. legatos vero ad eum mittere ... non iam levitatis est, sed .. dementiae; ib. V, 3. quod non alicui promissum iam sit; ib. 33. — iam enim non modo breviter mihi ... dicendum; Verr. IV, 97. cum iam non solum discessio facta esset ..; ib. 146. ut iam ista non modo homines, sed ne pecudes quidem mihi passurae esse videantur; Catil. II, 20. ea non solum fama iam de illo, sed etiam laetitia peragravit; Milo 98. iam non solum licet, sed etiam necesse est; Phil. III, 33.

nullus: aperte iam et perspicue nulla esse iudicia; Verr. a. pr. 20. locus intra Oceanum iam nullus est; ib. III, 207. qui in Marsis ... tectum ... iam nullum haberet; dom. 116. iam nullum fortunis communibus exitum reperietis; ib. 123. mutari factum iam nullo modo poterat; Rab. Post. 26. cui iam nulla lex erat; Milo 74. bellum iam nullum haberemus; Phil. III, 2. — cum nulla iam proscriptionis mentio fieret ‖cum nulla etiam proscriptionis memoratio fieret‖; Sex. Rosc. 21. nulla denique iam existimantur esse iudicia; Verr. a. pr. 43. ei nullo in loco iam praedonibus pares esse poteramus; imp. Pomp. 55. nulla iam pernicies a monstro illo ... comparabitur; Catil. II, 1. quia nulla iam largitione populum Romanum concitare possunt; Sest. 104. quos (furores) nullis iam legibus, nullis iudiciis frenare poteramus; Milo 77. cui nullam iam aliam gratiam referre possumus; Phil. IX, 15.

numquam: deinde numquam iam, ut spero, quisquam improbus ... dicet; Sest. 52.

nusquam: qui (pueri) iam nusquam erant; Planc. 59.

ianitor, Thürhüter: absterret: neminem a congressu meo neque ianitor meus neque somnus absterruit; Planc. 66.

adest: aderat ianitor carceris; Verr. V, 118.

diligunt: hunc vestri ianitores ... diligunt: Verr. III, 8.

elliptisch: domum venit capite obvoluto. ianitor: „quis tu?" Phil. II, 77.

ianua, Thüre: I. sum: cum ... eam .. urbem sibi Mithridates Asiae ianuam fore putavisset; Muren. 33.

II. caedo: caedere ianuam saxis ... coeperunt; Verr. I, 69.

claudo: et simul servis ... ut ianuam clauderent ... imperat; Verr. I, 66.

III. praesidium: cumque non maiestate imperii, non iure legum, sed ianuae praesidio ... consulis vita tegeretur; Vatin. 22.

IV. ingredi: itaque quamquam qua nolui ianua sum ingressus in causam ..; Planc. 8.

recipere: idem domi ... quam intemperans non ianua receptis, sed pseudothyro intromissis voluptatibus! sen. 14.

tegere: ianua se ac parietibus, non iure legum iudiciorumque texit; Milo 18.

Ianuarius, dem Janus, Januar angehörig: A. **bei Substantiven:** Idus: quo die verbi causa esse oporteret Idus Ianuarias; Verr. II, 129.

Kalendae: hunc iudicem ex Kal. Ianuariis non habebimus; Verr. a. pr. 29. ex Kal. Ianuariis non iudicabunt; ib. 30. ita secundum Kalendas Ianuarias et praetore et prope toto consilio commutato magnas accusatoris minas ... eludemus; ib. 30. ex quo me populus Romanus ex Kal. Ianuariis secum agere .. voluit; ib. 36. si post Kalendas Ianuarias in consilium iretur; ib. I, 31. si finem edicto praetoris adferunt Kalendae Ianuariae; ib. 109. cur non initium quoque edicti nascitur a Kalendis Ianuariis? ib. 109. dicit frequentissimo senatu consul Kalendis Ianuariis sese ... in provinciam non iturum; leg. agr. I, 26. popularem me futurum esse consulem prima illa mea oratione Kalendis Ianuariis dixi; ib. II, 6. ego qualem Kalendis Ianuariis acceperim rem publicam, Quirites, intellego; ib. 8. quaesivi ex eo Kalendis Ianuariis; ib. 79. te pridie Kalendas Ianuarias ... stetisse in comitio cum telo; Catil. I, 15. ostendam ... quantum salutis communis intersit duos consules in re publica Kalendis Ianuariis esse; Muren. 4. esse Kalendis Ianuariis in re publica duos consules; ib. 79. cum ... omnes me auctore duos consules Kalendis Ianuariis scirent esse oportere; Flacc. 98. Kalendis Ianuariis cum in Capitolium nos senatum convocassemus; Sulla 65. num ... cogitasset ... descendere Kalendis Ianuariis cum lictoribus; ib. 68. postea vero ... lucem in re publica Kalendis Ianuariis dispicere coepistis; sen. 5. quem Kalendis Ianuariis tertio loco sententiam rogaras; ib. 17. Kalendis vero Ianuariis postea quam orba res publica consulis fidem ... imploravit; Quir. 11. haec vidit in sententia dicenda Kalendis Ianuariis vir prudentissimus; dom. 68. ex Kalendis Ianuariis ... de me rettulisti; ib. 70. veniunt Kalendae Ianuariae; Sest. 72. qui consul Kalendis Ianuariis habere provinciam debet; prov. cons. 36. ego Kalendis Ianuariis senatum ... metu liberavi; Piso 4. cum in Kalendas Ianuarias compitaliorum dies incidisset; ib. 8. me Kalendis Ianuariis ... frequentissimus senatus ... revocavit; ib. 34. ut adessem Kalendis Ianuariis; Phil. I, 6. nam cum L. Lentulo C. Marcello consulibus Kalendis Ianuariis labentem .. rem publicam fulcire cuperetis; ib. II, 51. volui, si possem, etiam ante Kalendas Ianuarias prodesse rei publicae; ib. 76. veniunt Kalendae Ianuariae; ib. 79. quod (vitium) tu iam Kalendis Ianuariis futurum esse provideras; ib. 83. frequentissimo senatu Kalendis Ianuariis ... dicere ausus es; ib. 99. exspectantur Kalen-

dae Ianuariae; ib. III, 1. quamquam enim adsunt Kalendae Ianuariae, tamen ..; ib. 2. quod si aut Kalendae Ianuariae fuissent eo die, quo ..; ib. ut senatum tuto consules Kalendis Ianuariis habere possent; ib. 13. uti senatus Kalendis Ianuariis tuto haberi sententiaeque .. libere dici possint; ib. 37. uti senatus Kalendis Ianuariis tuto haberi possit; ib. nihil umquam longius his Kalendis Ianuariis mihi visum est; ib V, 1. ante diem XIII Kalendas Ianuarias decretis vestris eum concidistis; ib. 28. constituistis ut haec ad vos Kalendis Ianuariis referrentur, quae ..; ib. sed tum exspectabantur Kalendae Ianuariae; ib. 31. res enim ex Kalendis Ianuariis agitata, paulo ante confecta est; ib. VI, 1. causa ... Kalendis Ianuariis de re publica primum referendi fuit ex eo, quod ..; ib. quod XIII Kalendas Ianuarias senatus me auctore decrevit; ib. ita Kalendis Ianuariis veni in senatum, ut ..; ib. 2. ut numquam post Kalendas Ianuarias idem senseris, quod ..; ib. X, 3. quod a. d. XIII Kalendas Ian. D. Bruto C. Caesari me auctore tribuistis; ib. 23. memoria tenent me ante diem XIII Kalendas Ianuarias principem revocandae libertatis fuisse; ib. XIV, 19. me ex Kalendis Ianuariis ad hanc horam invigilasse rei publicae; ib. 19. meis sententiis a Kalendis Ianuariis numquam legatos ad Antonium; ib. 20.

mensis: audistis auctionem ... constitutam in mensem Ianuarium; leg. agr. I, 4. mense Ianuario nostrum statum recuperassemus; sen. 22. causa ad vos mense Ianuario deferebatur; Quir. 12. mense Ianuario cum de me ageretur; ib. 14. consecuti dies pauci omnino Ianuario mense per quos senatum haberi liceret; Sest. 74.

B. **allein:** Ianuario, Februario provinciam non habebit; prov. cons. 37.

ibi, dort, da, daselbst: accipio: ibi non solum iste ut apud ceteros pecuniam accepit; Verr. II, 125. ut ibi accipiat, ubi est carissimum; ib. III, 192.

auctionor: ibi tum ... hominem multis verbis deterret ne auctionetur; Quinct. 16.

cado: deinde ibi multi ... in suspicionem caderent; Milo 50.

cognosco: atque ibi vehementissime perturbatus Lentulus tamen et signum et manum suam cognovit; Catil. III, 12.

concido: ibi cum pugnis et calcibus concisus esset; Verr. III, 56.

congrego: an in Capitolium pergere atque ibi se cum tuo patruo ... congregare (Rabirium convenit)? Rabir. 21.

conloco: ibi nostri coloni delecti ad omne facinus a xviris conlocabuntur; leg. agr. I, 18.

consisto: ut ... ibi tamen, ubi oporteret, consisteremus; Muren. 65.

constituo: a Poenis .. Sardi non deducti in Sardiniam atque ibi constituti, sed amendati ||amandati|| et repudiati coloni; Scaur. 42.

emo: ibi tanti ||tantidem|| frumentum emeret; Verr. III, 192.

expleo: ibi te cum et illius largitionibus et tuis rapinis explevisses ..; Phil. II, 50.

facio: qui postulet ibi ... iudicium fieri, ubi ... intellegat; Verr. III, 139. ibi certior fit a pluribus; Caecin. 20. haec ubi conceduntur esse facta, ibi vis facta negabitur? ib. 44. illa ... Larinum ... venit et ibi de integro funus .. fecit; Cluent. 28.

gero: qui cum praedonibus antea ibi bellum gesserat; imp. Pomp. 33.

incido: ibi primum in morbum incidit; Cluent. 175.

ineo: ibi cum consilia inirent de caede nostra ..; Phil. XIV, 15.

invenio: ibi se aliquam rationem inventurum; Scaur. 8.

lateo: ibi scelus quoque latere ... putatote; Sex. Rosc. 118.

licet: quod si exceptio facit, ne liceat, ubi *non est exceptum* ||ubi non sit||, *ibi* necesse est licere; Balb. 32.

metior: iubeas ibi me metiri, quo portare non expediat? Verr. III, 193.

nascor: nata esse ibi ||iuibi esse|| ex Campanorum ||haec ex Camp., [haec]|| fastidio videtur; leg. agr. I, 20. nam ibi natus est loco nobili; Arch. 4.

occido: ibi me non occidisti; Phil. II, 59.

occulto: delituit in quadam cauponula atque ibi se occultans perpotavit ad vesperam; Phil. II, 77.

offendo: tanto prius ad aerarium venit, ut ibi ne scribam quidem quemquam offenderet; Fr. B, XIII, II, 7.

pario: Latonam ... confugisse Delum atque ibi Appollinem ... peperisse; Verr. I, 48.

perficio: „ut ... ibi cogitata perficeret“; Deiot. 21.

pernocto: cum esset adulescens apud mulierculam quandam atque ibi ||atque ubi|| pernoctaret; Cluent. 37.

perpetior: provinciae se ... dedit atque ibi piratarum contumelias perpessus etiam Cilicum libidines .. satiavit; har. resp. 42.

pono: quo in loco antea ... solebant, ibi esse palam posita ea; Verr. I, 59. ut ... ibi inauratam ... statuam ponerent; ib. II, 50.

postulo: ibi tum Caecinam postulasse, ut ..; Caecin. 27.

praebeo: ibi tu indicem Vettium linguam et vocem suam sceleri et menti tuae praebere voluisti; Vatin. 24.

quaero: quaeramus ibi maleficium, ubi ét est ||ubi maleficium||; Sex. Rosc. 83. ut, ubi hostis non erat, ibi triumphi causam aliquam quaereret; Piso 62.

relinquo: ibi hominem ingenuum ... reliquit; Verr. I, 45.

reperio: ibi quoque nos ... paratiores reperiet; Sex. Rosc. 82.

revoco: „INDE IBI EGO TE REVOCO“; Muren. 26.

sum: nihil enim mali est canis ibi quam plurimos esse, ubi permulti observandi ... sunt; Sex. Rosc. 90. nulla est enim laus ibi esse integrum, ubi nemo est ..; Verr. a. pr. 46. ex quibus quaererem signa scirentne ibi fuisse; ib. I, 51. [qui ibi praetores fuerunt]; ib. II, 155. quid mirabimur ||mirabimur|| turpis aliquos ibi esse, quo cuivis pretio licet pervenire? ib. III, 184. ibi est ex aere simulacrum ipsius Herculis; ib. IV, 94. rogat Fabius Acerronium — nam ibi tum erat —; Tull. 20. A. Atilius et eius filius L. Atilius et armatos ibi fuisse et se suos servos adduxisse dixerunt; Caecin. 27. ubi minae, pericula terroresque mortis, ibi vim non fuisse? ib. 41. ubi honos publice non est, ibi gloriae cupiditas esse non potest; leg. agr. II, 91. illi autem ... pervenerunt atque ibi in proximis villis ita bipartito fuerunt, ut ..; Catil. III, 5. necesse enim fuisse ibi esse terrarum imperium, ubi ille esset; Muren. 75. ibi enim postis est, ubi templi aditus est [valvae]; dom. 121. quo veniret, ibi publicanum aut publicani servum esse vetuit; prov. cons. 10. exsilium ibi esse putat, ubi virtuti non sit locus; Milo 101. in balneum te ducere coeperunt: ibi enim erant insidiae; Deiot. 21. turpe mihi ipsi videbatur ... ibi velle tuto esse, ubi ..; Phil. I, 9. qui ubicumque terrarum sunt, ibi omne est rei publicae praesidium vel potius ipsa res publica; ib. II, 113. utique, quamcumque in provinciam ... advenerit, ibi maius imperium C. Cassii pro consule sit; ib. XI, 30. est etiam ibi Decius; ib. XIII, 27. is me dixit aedificare, ubi nihil habeo, *ubi habeo*, ibi fuisse; Fr. B, XIII, IV, 4.

tollo: ibi ex fano Apollinis ... sustulit signa; Verr. I, 46.

vivo: ibi cum isto [Naevio] familiariter vivit; Quinct. 15.

voco: „INDE IBI EGO TE EX IURE MANU CONSERTUM voco"; 26.

volnero: quis ibi non est volneratus? Sex. Rosc. 89.

elliptisch: quid tu ibi tum? Verr. III, 139. rediit ad milites; ibi pestifera illa Tiburi contio; Phil. XIII, 19.

ibidem, eben dort, eben daselbst: commoror: cum ... ibi*dem* diem ||ibi diem, et ibidem diem|| posterum commoraretur; Cluent. 37.

custodio: QUOD IBIDEM RECTE CUSTODIRE POTERUNT, ID IBIDEM CUSTODIANT; Quinct 84.

evello: ibidem ... emblemata evellenda curavit; Verr. IV, 49.

peto: ab Hermippo ibidem mancipia ... petere coepit; Flacc. 49.

sublevo: sublevat ibidem; Caecin. 23.

sum: cum ibidem essent duo adulescentes filii; Sex. Rosc. 64. cum occiditur Sex. Roscius, ibidem fuerunt; ib. 120. est ibidem ||est quidam, est quidem|| alter Saserna; Phil. XIII, 28.

trucido: ne hic ibidem ante oculos vestros trucidetur; Sex. Rosc. 13.

vendo: ut ibidem [in Sicilia] ... venderent; Verr. III, 14.

elliptisch: si qui Romae esset demortuus? immo, si quis ibidem; Verr. IV, 9.

ico, schlagen, stoßen, schließen: alqm: ut vos ... me primum ictum pro vobis et fumantem videretis; har. resp. 45. itaque in illo tumultu fracti fasces, ictus ipse, cotidie tela, lapides, fugae; Piso 28.

foedus: s. **foedus,** II, 1. ico (5 St.) S. 361, a.

ictus, Schlag, Stich, Stoß: I. loquor de: atque ipsi etiam adulescentes cum Sextio suo de plaga et de uno illo ictu loquebantur; Verr. V, 119.

probo pro: volnus in latere, quod acu punctum videretur, pro ictu gladiatoris probari; Milo 65.

II. adferre: quid? ut uno ictu securis adferam mortem filio tu, quid dabis? Verr. V, 118.

pelli: et si ... neque conflictu corporum neque ictu comminus neque coniectione telorum ... magnas copias pulsas esse et vidimus et audivimus; Caecin. 43.

tolli: sublata erat de foro fides, non ictu aliquo novae calamitatis, sed suspicione ..; leg. agr. II, 8.

idcirco, deswegen, deshalb, darum: I. **bei Verben:** abhorreo: sed quod haberet ille tris filios, idcirco se ab eis nuptiis abhorrere respondit; Cluent. 27.

absolvo: num idcirco absolvetur, quod ascriptum est? Verr. II, 143.

adficio: ut quivis intellegere posset, eum, quod pecuniam non dedisset, idcirco ita ... iniuria adfici; Verr. V, 17.

adopto: id autem scire et videre omnis, non ut ille filius instituatur, sed ut ... tribunus plebis fieri possit, idcirco adoptari; dom. 37.

adsigno: ut, si mors P. Clodii salus vestra fuerit, idcirco eam virtuti Milonis ... adsignetis; Milo 6.

amitto: neque enim ... idcirco Cn. Pompei memoriam amisimus; Deiot. 12.

appello: quos idcirco non appello hoc loco, ne ..; Sest. 108.

applico: idcirco Decianum usque ad coronam applicuisti; Flacc. 82.

aspergo: ut aliqui sermones ... et in iudicio ipso redundarent, idcirco illa in omni parte orationis summa arte aspergi videbatis; Balb. 56.

attingo: idcirco nemo superiorum attigit, ut hic tolleret? Verr. IV, 7.

commemoro: sed hoc idcirco commemoratum a te puto, uti ..; Phil. II, 3.

comparo: idcirco amicitiae comparantur, ut ..; Sex. Rosc. 111. ne ... subirent, idcirco illa sortitio comparata est; Cluent. 188. haec ut efficere posset, ... idcirco, credo, manum sibi P. Sestius et copias comparavit; Sest. 84.

condemno: „sed ille idcirco .. condemnatus est" ..: Cluent. 92.

conicio: te idcirco in ludos causam conicere noluisse, ne ..; Planc. 83.

conloco: idcirco in hac custodia et tamquam specula conlocati sumus, uti ..; Phil. VII, 19.

constituo: reperietis idcirco haec in uno homine pecunioso tot constituta; Verr. V, 23.

credo: ut ne idcirco minus ei credatis, quod ..; Caecin. 24.

damno: Bulbum, quod homo ... in iudicium sit adductus, idcirco facilius esse damnatum; Cluent. 97.

debeo: quia ||qui|| idcirco etiam maioribus nostris praecipuam laudem gratiamque debemus, quod ..; leg. agr. II, 9.

deficio: qui ... nec ... idcirco te a se et a re publica et a tua dignitate deficere patientur; Sulla 35.

deleo: idcirco illa aedificia non esse deleta; leg. agr. II, 88.

deligo: quid enim attinuit ... hoc addere ... te idcirco illum locum deligere, ut ille ... ex cruce Italiam cernere ... posset? Verr. V, 169.

deminuo: nam si quis idcirco aliquid de libertate mea deminutum putat, quod ..; Planc. 91.

descisco: idcircone oportuit C. Rabirium desciscere a re publica? Rabir. 23.

desum: hisce ego auxiliis salutis meae si idcirco defui, quia ..; Planc. 89.

do: clamabat ... Quinctius sese idcirco nolle satis dare, ne videretur ..; Quinct. 31. non tibi idcirco ... tantam imperii vim ... datam (esse), ut ..; Verr. V, 39. nempe idcirco dat (pecuniam), ut rata sit emptio; Flacc. 91.

elabor: idcirco te ... elapsum esse arbitrabare? Verr. I, 88.

emano: quae fama non idcirco solum emanarat, quod iste certe statuerat; Verr. I, 1.

exeo: ut verear ne qui ||ne quis|| me studio gloriae putet idcirco exisse, ut ita redirem? Sest. 128.

exheredo: idcirco se exheredasse filium, quod ..; Cluent. 135.

facio: nam quia quam pulchra essent intellegebat, idcirco existimabat ea non ad hominum luxuriem, sed ad ornatum fanorum ... esse facta; Verr. IV, 98. et tamen idcirco feci ... quod ..; Cluent. 145. an vero putas idcirco minus iudices mea causa facturos, quod ..? Planc. 78. idcircone nos populus Romanus consules fecit, ut ..? Phil. I, 14.

fingo: quae ... idcirco illi statuerunt fingenda esse sibi .., ne ..; Cluent. 160.

fruor: si autem ||sin autem|| quod oderat ..., idcirco illum vita frui noluit; Cluent. 170.

habeo: ergo id quia poterat fieri ..., idcirco non satis habitum est quaeri; Tull. 27.

impero: at enim idcirco navem Mamertinis non imperasti, quod sunt foederati; Verr. V, 49.

iudico: si ... non iuraverat, idcirco illius damnatione aliquid de Cluentio iudicabatur? Cluent. 92.

neco: quos tamen idcirco necabat palam, quod homines ... nimium diligenter praedonum numerum requirebant; Verr. V, 157.

nomino: „idcirco" inquit „agros nominare non possum, quia" ..; leg. agr. II, 67.

obruo: quae (amicitia) ... non idcirco obruetur, quod ..; Muren. 8.

obsigno: ne corrumpi tabulae facile possint, idcirco lex obsignatas in publico poni voluit; Flacc. 21.

odi: qui me non [modo] solum idcirco oderunt, quod ..; Sulla 29.

omitto: nec haec idcirco omitto, quod non gravissima sint, sed quia ..; prov. cons. 6.

opus est: quod vitae ratio cum ratione vitae decerneret, idcirco nobis etiam te iudice magis opus esse arbitrati sumus; Quinct. 92.

parco: nisi forte existimas eos idcirco vitae meae pepercisse, quod ..; Planc. 71. ego vero fateor me, quod viderim mihi auxilium non deesse, idcirco me illi auxilio pepercisse; ib. 86.

patior: nisi idcirco moleste pateris, quod ..; Qu. Rosc. 29.

perdo: sin, quod bona, quae Roscii fuerunt, tua facta sunt, idcirco hunc illius filium studes perdere; Sex. Rosc. 145

perturbo: ergo, ut te Catamitum ... praeter spem mulier aspiceret, idcirco urbem terrore nocturno ... perturbasti; Phil. II, 77.

pervenio: an ... idcirco tu ad illam labem atque eluviem civitatis sine summa vi pervenire potuisti? dom. 53.

peto: itaque ... a vobis idcirco non peto, iudices, ne ..; Balb. 19.

postulo: tamen abs te idcirco, quia aequum est, postulo; Tull. 6. neque hoc idcirco postulo, quod te aliquid censeam praeterire oportere; Tull. 6.

praebeo: quia ..., idcirco in eos ... me severum vehementemque praebeo; Catil. IV, 12.

praetereo: quae non modo idcirco praetereo, quod ... accuso; Sex. Rosc. 94. quas (res) idcirco praetereo, quod ..; dom. 97.

praetermitto: idcirco a iudicibus fortasse praetermissam esse arbitrantur, quod ..; leg. agr. I, 12.

progredior: quia ... videbat, idcirco longius progressus est; Verr. III, 150.

pugno: quae ut fierent, idcirco pugnatum esse arbitror; Sex. Rosc. 137.

puto: nisi forte idcirco non putant, quia ..; Milo 84.

recipero: idcircone exspectata nobilitas armis atque ferro rem publicam reciperavit, ut ..? Sex. Rosc. 141.

relinquo: idcircone exercitum atque hostem relinquebas? Verr. I, 77.

renovo: ut illa vetus aeraria fabula reficeretur, idcirco Camurtii et C. Aesernii est causa renovata? Cael. 71.

restituo: quos ego non idcirco esse arbitror in integrum restitutos, quod ..; Cluent. 98.

revoco: ut esset ..., idcirco mihi videntur fructum ||fructum ipsum|| reditus ... revocasse; dom. 143.

sancio: hic etiam addidisti me idcirco mea lege exsilio ambitum sanxisse, ut ..; Planc. 83.

scribo: sed si quod adversariis nihil credimus, idcirco codicem scribere instituimus; Qu. Rosc. 6. idcirco se nullam umquam orationem scripsisse, ut ..; Cluent. 140.

sedeo: si idcirco sedetis, ut ..; Sex. Rosc. 153.

servio: legibus denique idcirco omnes servimus, ut liberi esse possimus; Cluent. 146.

sum: idcirco tibi amicum in perpetuum fore putasti? Verr. I, 77. maledicto quidem idcirco nihil in hisce rebus loci est, quod ..; Muren. 12. idcirco enim, quod hic classem habuisset, existimarem non fuisse; Flacc. 31.

sumo: sin autem id actum est et idcirco arma sumpta sunt, ut ..; Sex. Rosc. 137. idcircone saga sumpsimus ... ut ..? Phil. XII, 16.

supero: qui idcirco magnis saepe erant bellis superati, ut semper populo Romano parerent; Font. 13.

taceo: taceant autem idcirco, quia periculum vitant; Sex. Rosc. 1.

tempto: comperit, quod iure agere ... nihil possent, ... idcirco suum decretum pecunia esse temptatum; Verr. II, 59. idcirco [in his rebus evertendis] unius hominis senectus ... temptata est; Rabir. 2.

tolero: nisi idcirco se facilius hiemem toleraturos putant, quod ..; Catil. II, 23.

vendo: non dubitabitis ||dubitatis|| quin idcirco haec aerarii causa non vendiderint ..., ut ..; leg. agr. I, 4.

venio: idcirco in hanc urbem venisti, ut ..? Deiot. 32.

voco: te, quod supplicium ... sumpseris ..., idcirco a me in crimen et in invidiam vocari; Verr. V, 133.

elliptisch: „pactionem enim" inquit „mecum fecerat". idcirco videlicet, ne condemnaretur; Qu. Rosc. 26.

II. bei Adjectiven: acerbus: non enim ... idcirco ista editio per se non acerba est; Planc. 41.

amicus: quod enim eum tibi quaestoris in loco constitueras, idcirco tibi amicum in perpetuum fore putasti; Verr. I, 77.

bonus: quam (deam) iste idcirco Bonam dicit, quod ..; har. resp. 37.

criminosus: non enim timeo ne, quia perraro grati homines reperiantur, idcirco ... id mihi criminosum esse possit; Planc. 4.

gravis: quia verum est, idcirco grave debet esse; Cluent. 124.

infestus: „ergo" inquit „idcirco infestus tum populus Romanus ... fuit, quod" ..; Cluent. 92.

iucundus: qui quod ... revocarat, idcirco cuidam hominum generi paulisper iucundior fuit; Cluent. 110.

nocens: quia Galli dicunt, idcirco M. Fonteius nocens existimandus est; Font. 21.

paratus: neque eum ... idcirco minus iudicio ||iudicium|| pati paratum fuisse; Quinct. 87.

rasus: qui idcirco capite et superciliis semper est rasis, ne ...; Qu. Rosc. 20.

tolerabilis: quod autem habebat uterque quid sequeretur, idcirco tolerabilior erat nostra dissensio; Phil. II, 38.

turpis: ergo idcirco turpis haec culpa est, quod ... violat; Sex. Rosc. 112.

idem, derselbe, ebenderselbe, eben dieser, der nämliche: A. **bei Substantiven: I. Eigennamen:** Volcatius idem; Verr. II, 58. eidem Sopatro; ib. 68. idem hic Sopater; ib. 70. idem Pompeius; ib. 113. idem Apronius; ib. III, 67. eidem illi Docimo; ib. 83. eidem Turpioni; ib. 91. eidem Symmacho; ib. 93. Apronium eumdem; ib. 114. eodem Apronio; ib. 135. eadem Sicilia; ib. 182. eodem Heio; ib. IV, 27. illa eadem Diana; ib. 77 eiusdem Scipionis; ib. 84. eiusdem P. Scipionis; ib. 93. idem ille Scipio; ib. 97. eandem Proserpinam; ib. 106. eundem Apollonium; ib. V, 22. Verres idem; ib. 22. eundem Sullam; ib. 95. eadem Asia; imp. Pomp. 19. idem Mithridates; ib. 19. eodem Ponto; ib. 22. idem iste Mithridates; ib. 46. eundem Cn. Pompeium; ib. 46. eodem Scipione; ib. 60. eundem illum Oppianicum; Cluent. 22. eadem Dinaea; ib. 41. eundem Popilium; ib. 132. Nicostratum eundem illum; ib. 181. idem Rullus; leg. agr. II, 21. 22. [eodem Rullo]; ib. 21. eandem Capuam; ib. 89. non eam (fidem) C. Rabirius, sed C. Marius dedit, idemque violavit; Rabir. 28. Asiam istam refertam et eandem delicatam sic obiit, ut ..; Muren. 20. eiusdem Africani; ib. 75. idem Maeandrius; Flacc. 53. eosdem Marcellos; Sulla 20. eodem Lucullo; Arch. 6. idem Cn. Plancius; sen. 35. eodemque P. Lentulo; Quir. 15. idem iterum Sulla superavit; har. resp. 54. eiusdem Vettii; Vatin. 25. idem Appius;

Cael. 35. eiusdem Clodiae; ib. 51. eiusdem Pompei; prov. cons. 27. Cn. Pompeius idem; ib. 43. Insuber quidam fuit, idem mercator et praeco; Piso fr. 4. vidit enim pater tuus Appium Claudium ... aedilem non esse factum et eundem sine repulsa factum esse consulem: Planc. 51. eodem Cn. Pompeio; Scaur. 43. eiusdem Appiae; Milo 18. dixit C. Causinius Schola .. familiarissimus et idem comes Clodii; ib. 46. eadem Africa; Ligar. 9. ut ei cum Curio consessore eodemque conlusore facillime posset convenire; Phil. V, 13. et in eodem (Antonio) excipiendo sententiam meam corrigebant; ib. VIII, 32. eadem (Gallia) crudelitati M. Antonii suum totum corpus obiecit; ib. XII, 9. eodem Caesare; ib. XIII, 24. quorum princeps M. Cato idemque omnium gentium virtute princeps; ib. 30. eundem Brutum; ib. XIV, 4. eiusdem Cottae; Fr. B, VI, 9. idem Domitius; ib. VII, 6.

II. **Gattungsnamen:** eandem abundantiam; leg. agr. II, 97. eadem acie; Marcell. 17. idemque (accusatores) significant; Cael. 35. eosdem aditus; Verr. III, 156. eidem aditus; ib. 159. eandemque adsiduitatem; Deiot. 42. eadem aede; Verr. IV, 123. eadem aestimatione; Verr. III, 202. eandem aestimationem; ib. 214. eadem aestimatione; ib. 215. eiusdem aetatis; div. Caec. 41. eiusdem agri; Verr. III, 78. eodem agro; ib. 117. eisdem agris; ib. 172. eodem agro; ib. 199. eosdem agros; Phil. VII, 17. eiusdem amentiae scelerisque; Catil. I, 8. nihil enim mea iam refert, utrum tu ... ausus sis ..., an amici tui tabellas abdiderint idemque ... audaciam tuam condemnarint; Piso 39. eodem animo; Verr. I. 67. har. resp. 5. eiusdem animi atque ingenii; Muren. 16. ille animus idem meus; sen. 33. idem animus; Scaur. c. 3. § 4. eodem animo; Phil. XIV, 9. eiusdem anni; Verr. III, 172. Muren. 64. eodem anno; leg. agr. II, 11. annus idem; Sest. 144. eadem antiquitas; har. resp. 13. eundem anulum; Verr. III, 187. isdem armis; Caecin. 39. isdem armis; Ligar. 10. eadem arte; Verr. IV, 97. idem artifex; ib. 4. isdem auctoribus; har. resp. 46. eandem vim, diligentiam auctoritatemque; Qu. Rosc. 6. ut huius ordinis auctoritas, quae ... fuit, eadem nunc intervallo rei publicae restituta esse videatur; leg. agr. I, 27. isdem auspiciis; Catil. I, 33. Vatin. 23. — idem bellum; Phil. XI, 6. eadem benignitate; Phil. VII, 9. isdem bonis; Caecin. 74. — eadem caede; Planc. 89. eandem calamitatem; imp. Pomp. 19. eiusdem calamitatis; Quir. 20. eodem capite; leg. agr. II, 40. III, 9. eisdem castris; Deiot. 29. isdem castris; Phil. XI, 12. idem casus; Piso 72. at quae causa tum subiciebatur ..? eadem, quae nunc ... commemorabitur; Verr. V, 146. eadem causa; Caecin. 59. Rabir. 1. causa enim manet eadem; Cluent. 80. quod eius causa non sit eadem quae Verris; Fr. A, III. 18. eandem causam; Verr. V, 56. 116. dom. 101. Vatin. 11. Planc. 96. Rab. Post. 32. causam eandem; Caecin. 44. eadem de causa; Verr. II, 160. sine eadem causa; ib. V, 24. in eadem causa; ib. 53. 111. Caecin. 38. 97. Sest. 57. Marcell. 2. Phil. X, 15. XII, 10. eadem in causa; Verr. V, 56. ex eadem causa; ib. in e*adem* causa || ea causa||; ib. 111. de eadem causa; Caecin. 6. eadem de causa; Sulla 56. in eadem causa et fortuna; Ligar. 16. isdem causis; div. Caec. 44. Verr. I, 111. eidem censores; Cluent. 126. eosdem censores; ib. 131. eaedem centuriae; sen. 27. isdem centuriis; Quir. 17. eiusdem civitatis; Verr. II, 32. III, 57. Flacc. 51. Sest. 141. eadem civitate; Verr. III, 89. 184. Balb. 53. isdem civitatibus; Flacc. 29. eadem cohorte; Verr. III, 70. idem conclave; Sex. Rosc. 64. eadem condicione; Verr. III, 12. quam condicionem supplicii ... esse voluerunt, eandem tu in pace constitues improbitati senatoris? Cluent. 129. easdem condiciones; ib. 150. eidem condicioni legique; leg agr. I, fr. 3. eadem lege et condicione; ib. II, 6. eadem fortuna atque condicio; Catil. III, 27. eadem conductione; Caecin. 94. eadem confessione; Milo 83. eadem illa consilia; Verr. a. pr. 17. idem consilium; Phil. XII, 6. eodem consilio; Verr. III, 214. consilio eodem ||eodem periculo||; Caecin. 63. eodemque consilio; dom. 69. idem conspectus; Cael. 67. quae enim pertinacia quibusdam, eadem aliis constantia videri potest; Marcell. 31. reliquum est ut iam illum natura ipsius consuetudoque defendat, hunc autem haec eadem coarguat ||coarguant||; Milo 36. eadem consuetudine; Phil. II, 38. eosdem consules; leg. agr. I, 1. idem consul; Muren. 2. sen. 26. idemque consul; sen. 25. eidemque consules; Sest. 33. isdem consulibus; ib. isdemque consulibus; ib. 34. ✕. eisdem consulibus; ib. 63. idem iure consultus; Muren. 26. in eadem contione; Verr. a. pr. 45. eandem controversiam; Cluent. 100. eandem contumeliam; leg. agr. II, 61. conviviis isdem; Verr. III, 23 isdem copiis; dom. 66. eodem crimine; Verr. II, 70. Vatin. 41. eodem illo crimine; Verr. II, 71. eodem crimine; Rabir. 26. eodem periculo et crimine; Sest. 132 eodem indicio et crimine; Vatin. 25. eodem crimine; ib. 41. idem crimen; Planc. 54. eadem culpa; Cluent. 129. eadem cupiditate; Piso 62. eundem cursum; Verr. V, 89. eosdem cursus; leg. agr. II, 44. eundem cursum; Cael. 72. idem cursus; Planc. 67. eandem custodiam; Verr. V, 69. — eosdem xviros; leg. agr. I, 10. 20. II, 59. eidem xviri; ib. I, 14. eodem decreto; Flacc. 45. eosdem illos deos; Verr. IV, 77. eisdem dis; Muren. 1. idem deus; Phil. XIV, 32. idemque dies; Verr. V, 77. cum ... idem dies adventus mei fuisset reditus*que*, qui natalis idem carissimae filiae, ... idem etiam ipsius coloniae Brundisinae, idem, ut scitis, ***aedis Salutis;*** Sest. 131. quibus ille dies acerbissimus fuit, qui idem tibi laetissimus; Vatin. 6. diuturni silentii ... finem hodiernus dies attulit idemque initium ... dicendi; Marcell. 1. idem dies; Phil. XIV, 16. eandemque diem; Catil. III, 26. eodem die; Quinct. 92. Phil. XII, 24. ||eodem die||; Verr. III, 192. eodemque die; Phil. V, 28. eiusdem dignitatis; imp. Pomp. 63. dignitas eadem; Muren. 18. numquam enim ea diligentia, quae solet adhiberi ..., eadem reo damnato adhibita est; Cluent. 115. haec eadem ... distributio; Verr. I, 34. eandem distributionem; Cluent. 1. doctrina eadem; Arch. 12. idem domicilium; sen. 37. domus eadem; Arch. 5. Sest. 131. eandem domum; har. resp. 11. eadem domo; Cluent. 14. eodem duce; Muren. 26. Arch. 21 isdem ducibus; sen 33. — isdem edictis; Phil. III, 18. eandem editionem; Planc. 36. eodem errore; Phil. XII, 6. exercitus idem; Muren. 37. eodem exercitu; sen. 32. quae existimatio P. Quinctium usque ad senectutem produxit. eadem usque ad rogum prosequatur; Quinct. 99. — eadem fabula ||[eadem fabula]||; Sest. 121. eadem interrogandi facultas; Verr. a. pr. 55. eaedemque vestrae famae; ib. 17. eandem illam famam; Cluent. 133. ex eadem familia; Verr. a. pr. 23. eadem familia; Verr. II, 8. IV, 81. ut eiusdem (familiaritatis) nunc ab sese inimicitias odiumque propulset; Cael. 75. quem P. Servilius, qua felicitate ceperat, eadem recuperavit; Verr. V, 79. cum vero fidem ac religionem tuam iam alteri addictam pecunia accepta habueris, post eandem adversario tradideris maiore pecunia; Verr. II, 78. quae mea mens in suscipienda causa fuit, fides in agenda, eadem vestra sit in iudicanda; ib. V, 188. eademque fide et virtute; Deiot. 41. sollicitata est ne eundem (filium) paulo post spoliatum omni dignitate conspiciat? Muren. 88 eisdem finibus; Verr. II, 86. idem fines; Piso 38. EISDEM FLAGITIIS; Verr. III, 187. quod si hoc foedus, quod populus Romanus ... sententiis suis comprobat, idem suffragiis comprobasset; Balb. 35. eadem specie ac forma; Verr. IV, 129. eadem fortuna atque condicio; Catil. III, 27. eadem fortuna; Sulla 91. Deiot. 19. 21. eandem fortunam; sen. 37. Quir. 8. eandem illam fortunam; Sest. 146. ***eadem***

fortuna; Scaur. c. 1. § 1. in eadem fortuna; Marcell. 2. in eadem causa et fortuua; Ligar. 16. eodem freto; Verr. V, 146. idem frumeutum; ib. III, 179. eodem illo frumento; ib. eadem illa furia; Vatin. 46. eodem furore; Cluent. 191. — isdem gentibus; Font. 30. eodem genere; Verr. I, 96. 110. III, 62. 92. Font. 2. Clueut. 98. Catil. II, 20. Sest. 57. Phil. III, 17. dubitandum fuit quin quo in genere iudicum praemia rata essent, in eodem iudicia imperatorum valerent? Balb. 54. eodem gladiatore; sen. 18. idem ille gladiator; dom. 81. eosdem gradus; Planc. 60. eadem gratulatio; prov. cons. 26. — eidem haruspices; har. resp. 40. homo religiosus cum aedis meas idem emeret et venderet; dom. 116. [eidem homines]; Verr. II, 70. eidem homines; ib. 145. Flacc. 44. Sest. 9. sed cum sint homines qui ... dicant, eidem, si interfectus esset, quid dicerent? Catil. II, 15. eiusdem hominis; imp. Pomp. 46. Muren. 1. 2. eundem hominem; imp. Pomp. 63. per eosdem homines; Verr. a. pr. 17. eosdem homines; Balb. 30. eodem homine; imp. Pomp. 63. 69. Cael. 14 45. Piso 9. isdem hominibus; Cluent. 182. eodem honore; Muren. 4 eodem honore; Phil. XI, 19. eosdem honores; Planc. 67. eisdem honoribus; Scaur. c. 3. § 2. eadem hora; Quinct. 53. Milo 46 eandem horam; Sest. 44. eodem horreo; Verr. III, 172. isdem hortis; Cael. 36. ut ... possim intueri domum meam emersam non ab inimico meo, sed ab hoste communi et ab eodem aedem exstructam; dom. 101. — isdem ignibus; har. resp. 45. ut ... eandem (imaginem) deformatam ignominia lugentemque videat? Muren. 88. idem ille imperator; imp. Pomp. 43. eundem hunc unum (imperatorem) ab hostibus metui; ib. 5. eodem imperatore; ib. 20. prov. cons. 47. eiusdem imperii; Catil. III, 26. eadem impudentia; Sex. Rosc. 118. eandem impudentiam; Flacc. 48. eodem illo indice; Cluent. 22. eodem indicio et crimine; Vatin. 25. idem iudicium; ib. 25. isdem ineptiis; Muren. 26. eiusdem animi atque ingenii; Muren. 16. eidem inimici; Verr. II, 68. isdem inimicis; Cluent. 116. eiusdem illius inimici; Sest. 108 eandem iniquitatem; Tull. 46. eademque vi et iniuria; Verr. I, 96. eadem iniuria; Cluent. 32. eadem inrogatione; Rabir. 8. eisdem minis, insidiis, periculis; Sest. 63. idem interdictum; Caecin. 58. eodem interdicto; ib 38. 87. 89. eodem intervallo; Verr. V, 6. eadem ira; Milo 86. eodemque itinere; Catil. III, 4. eidem iudices; Cluent. 116. idem iudices; Rab. Post. 36. eosdem iudices; Cluent. 59. isdem iudicibus; ib. 59 62. in eodem iudicio; Verr. a. pr. 39. eodem iure; Verr. III, 12. Caecin. 54. 63. 102. leg. agr. II, 31. dom. 20. har. resp. 11. 14. [eodem iure]; Caecin. 61. 94. EODEM IURE; leg. agr. II, 29 31. quo iure? quo ore? „eodem“, inquies „quo ..“; Phil. II, 103. — eadem labes; har. resp. 46. eosdem labores; Phil. VI, 17. easdem lacrimas; Planc. 77. eisdem ‖ eisdemque ‖ lapidibus; Verr. I, 145. eodem latrocinio; Phil. XI, 36. eadem laude; Muren. 21. quam laudem ille ... prae se ferebat, eandem hic sibi ... adsumpsit; ib. 31. eiusdem laudis; Arch. 24. eadem lectica; Verr. V, 27. idemque legatus; ib. II, 13. eadem lex; Cluent. 148. si ea lex quam nos haberemus, eadem in populo aliquo tamquam in fundo resedisset ..; Balb. 20. eidem condicioni legique; leg. agr. I, fr. 3. easdem leges; Phil. V, 10. eadem lege; Caecin. 95. Cluent. 103. ✕. leg. agr. III, 2. eadem lege et condicione; leg. agr. II, 6. lege eadem; Balb. 20. Milo 79. isdem legibus; Cluent. 150. isdem poenis et legibus; Milo 17. [eadem] liberalitas; Rab. Post. 41. libertatem eandem; Sest. 69. eandem licentiam libidinemque; Verr. III, 77. eadem illa libido; Catil. II, 10. eandem licentiam libidinemque; Verr. III, 77. eandem licentiam; Fr. C, 31. eadem littera; dom. 112. quas easdem (litteras) mulieri a me datas ... requisivit; Flacc. 78. eisdem litteris; div. Caec. 28. isdem litteris; Verr. V, 148. eundem locum; Muren. 35. eodem loco; Sex. Rosc. 149. leg. agr. II, 49. Quir. 17. Vatin. 33. prov. cons. 41. Deiot. 19. isdem illis locis; Verr. I, 56. isdem locis; ib. V, 145. eisdem locis; Sulla 56. eidem ludi; Planc. 13. — isdem machinis; dom. 27. isdem magistratibus; har. resp. 15. eisdemque maioribus; Sest. 57. mancipes ... decidisse et eosdem abs te ... pecunias abstulisse; Verr. III, 175. tendit ad vos virgo Vestalis manus supplices, easdem, quas pro vobis ... tendere consuevit; Font. 48. eandem illam manum; Piso 16. eadem manu; Cluent. 185. Sest. 48. isdem manibus; dom. 105. eundem illum medicum; Verr. III, 54. eadem mente; Catil. II, 11. eandem mentem et voluntatem; Flacc. 96. nam miles, qui .. pertimuit, potest idem postea et miles esse melior; Cluent. 128. eadem mima; Phil. II, 62. eisdem minis, insidiis, periculis; Sest 63. etenim qui modus est in his rebus cupiditatis, idem est aestimationis; Verr. IV, 14. non erat ut qui modus moribus fuerat, idem esset iniuriae? dom. 65. eiusdem modi; Verr. II, 31. ✕. 187. IV, 4. Sest. 112. eodem modo; Sex. Rosc. 36. Verr. I, 92. 99. 134. IV, 27. Font. 2. Caecin 96. Cluent. 105. Phil. XII, 26. EODEMQUE MODO ‖ EODEM MODO ‖; leg. agr. II, 18. isdem moenibus; Catil. I, 19. idem monumentum; Verr. II, 4. IV, 73. eodem monimento; Phil. XIV, 35 qui igitur convenit, quae causa fuerit ad constituendum iudicium, eandem moram esse ad iudicandum? Caecin. 7. moribus eisdem; Verr. III, 62. eodem motu; imp. Pomp. 19. eadem mulier; Cluent. 184. Cael. 78. eiusdem mulieris; Cael. 71. eodem municipio; Caecin. 10. Cluent. 49. isdemque municipiis; Planc. 22. eiusdem muneris; Sex. Rosc. 117. idem myrmillo; Phil. XII, 20. — reliquum est ut iam illum natura ipsius consuetudoque defendat, hunc autem haec eadem coarguat ‖ coarguant ‖; Milo 36. eodem nomine; Verr. IV, 103. eadem illa nocte; Verr. a. pr. 23. eadem nox; Verr. V, 92. eodem numero; Cluent. 107. eundem numerum; Vatin. 25. — sed ut, quibus oculis cruentas cervices filii sui viderat, isdem ‖ iis ‖ te condemnatum videret; Verr. V, 128. isdem operis suffragium ferentibus; sen. 18. eisdem operis suffragium ferentibus; Sest. 57. eisdem oppidis; Arch. 5. eiusdem ordinis; Verr. III, 95. eundem ordinem; Muren 18. ex eodem ordine; Verr. a. pr. 49. eodem ordine; Muren. 51. isdem ornamentis; Phil. XIII, 40. „isdem ornamentis“; ib. 41. eodem ore; dom. 104. quo iuro? quo ore? „eodem“, inquies „quo ..“; Phil. II, 103. eodem ostento; har. resp. 31. — eodem pacto; Muren. 8. isdem parietibus; Catil. I, 19. eodem parricida; har. resp. 17. deinde iste pater familias Asiaticus beatus, novus arator et idem pecuarius, cum ambularet in agro, animadvertit ..; Tull. 19. isdem patronis; Cluent. 163. illi certissimi idemque acerrimi patroni; Phil. X, 16. eadem pericula; Muren. 4. eisdem minis, insidiis, periculis; Sest. 63. eodem periculo et crimine; ib. 132. eadem persona; Cael. 30. eadem illa peste; Sest. 39. eadem pietate; Quir. 18. isdem poculis; Verr. III, 23. eadem poena; Qu. Rosc. 46. eandem poenam; Flacc. 94. eandem (poenam) ego subibo ac sustinebo; dom. 101. eadem poena (abl.); Cluent. 129. dom. 102. isdem et poenis et legibus; Milo 17. idem populus Romanus; imp. Pomp. 56. idem (populus Romanus) ... legem repudiavit; Cluent. 137. ac si me populus Romanus ... eiecisset idemque postea ... se conlegisset; dom. 88. idem ille populus; Sest. 105. eiusdem populi; Verr. IV, 77. eundem populum; ib. II, 143. eodem populo; dom. 86. eisdem postulatis; Verr. II, 147. eandem potestatem; Cluent. 122. potestatem eandem; leg. agr. II, 30. quamquam erant eadem ista (praecepta), quae ..; Muren. 66. easdem praedas; Cluent. 68. isdem praediis; Flacc. 80. fratribus eadem (praemia) tribuenda censeo; Phil. XIV, 35. idem iste praetor; Verr. a. pr. 14. eodem prae-

tore; Verr. II, 54. eiusdem praetoris; ib. V, 56. eadem praetura; Flacc. 6. eiusdem provinciae; ib. 100. in eadem provincia; div. Caec. 31. Font. 13. Flacc. 14. Planc. 28. eodem pugione; Phil. XIII, 33. eodem puncto temporis; dom. 115. puncto temporis eodem; Sest. 53. purpuram Tyriam *eandem;* Flacc. 70. — eodem quaestore; Arch. 11. — isdem radicibus; Sest. 50. eadem ratio viaque; Verr. V, 4. eadem ratio; ib. 87. Phil. V, 39. ratio eadem; prov. cons. 46. eademque ratio; Sest. 92. eademque erat ... castrensis ratio ac militaris; Cael. 11. eadem ratione; Sex. Rosc. 94. eadem ratione; Verr. III, 129. Catil. III, 10. eadem ista ratione; Verr. III, 206. eadem illa ratione; imp. Pomp. 70. eosdem recuperatores; Flacc. 49. eadem regio et via; Verr. V, 181. isdem regionibus ac terminis; Catil. IV, 21. eisdem regionibus; Arch. 29. eodem regno; Rab. Post. 23. cum vero fidem ac religionem tuam iam alteri addictam pecunia accepta habueris, post eandem adversario tradideris maiore pecunia ..; Verr. II, 78. eadem religione; ib. IV, 99. at eadem (res) quia ||at eadem qui — at ea, in qua — at de eadem hac, quia|| existimationis periculum est, tardissime iudicatur; Caecin. 7. non quod alia res esset, immo eadem, sed tempus aliud; Cluent. 80. eadem res; Muren. 24. quae (res) eadem ||quod eadem|| salutaris rei publicae sit; Phil. VII, 4. eiusdem rei; Verr. II, 68. eandem rem; Font. 22. Arch. 18. eandemque rem; Planc. 1. easdem res; prov. cons. 46. quibus rebus gloriemini in vobis, easdem in aliis reprehendatis; Ligar. 20. eadem re; Verr. II, 97. Cluent. 182. Flacc. 45. Sest. 55. 88. Cael. 56. Piso 79. re eadem; Verr. III, 126. in eisdem rebus; Muren. 48. isdem rebus; Sest. 14. Deiot. 10. rebus isdem; Planc. 67. eadem res publica; prov. cons. 21. 24. Piso 35. quem reum sententiis iudicum tradidisset, eundem telis militum dedere; Milo 2. eodem rege; Phil. XI, 34. — eiusdem sanguinis; Sest. 130. eiusdem amentiae scelerisque; Catil. I, 8. eodem scelere; Cluent. 191. Sulla 38. Cael. 52. scriptoribus isdem; dom. 48. eosdem sectores; Sex. Rosc. 80. idem senatus; har. resp. 15. Piso 34. senatus idem; Ligar. 20. eidem senatui; Sest. 130. eandem sententiam; Catil. III, 10. Quir. 17. easdem sententias; Planc. 94. in eadem sententia; imp. Pomp. 56. Cluent. 107. Ligar. 34. Phil. III, 25. quorum de sententia illa eadem renovata atque instaurata celebrantur; har. resp. 21. eadem sententia; Deiot. 25. eiusdem severitatis; Muren. 6. eandem (severitatem) laudatis; Flacc. 88. haec eadem (sica) longo intervallo conversa rursus est in me; Milo 37. eadem societas; Verr. II, 171. eosdem socios; ib. 51. eadem solacia; Font. 48. eadem specie ac forma; Verr. IV, 129. eadem spes; Sex. Rosc. 150. eadem spe; Cluent. 198. eandem illam spem; Catil. II, 20. eandem sponsionem; Verr. III, 135. eiusdem stirpis; Scaur. c. 3. § 1. eodem studio; Muren. 66. 75. Phil. XII, 7. isdem studiis; Ligar. 21. eodem stupro; Fr. B, VIII, 18. b. eodem supercilio; Piso 70. eadem supplicia; ib. 95. eademque supplicia; Phil. XIII, 37. idem supplicium; ib. III, 18. eandem suspicionem; ib. XI, 24. — easdem (tabulas) Fonteius instituit; Font. 2. easdem tabulas; Phil. II, 35. eiusdem templi; Sest. 34. eodem templo; Verr. IV, 128. Piso 21. eidem tempori; Sest. 63. eodem tempore; Sex. Rosc. 22. Qu. Rosc. 24. div. Caec. 31. Verr. II, 176. III, 173. 215. 216. Caecin. 22. Quir. 17. har. resp. 57. 62. Sest. 26. 129. Cael. 22. Planc. 78. Phil. II, 1. V, 4. 14. XIV, 28. eodemque tempore; Verr. II, 97. sen. 18. 29. dom. 102. Sest. 25. illis temporibus isdem; Sest. 11. temporibus eisdem; Scaur. c. 3. § 2. isdem regionibus ac terminis; Catil. IV, 21. [eadem terra]; Flacc. 62. eisdem testibus; Verr. II, 70. isdem testibus; Rab. Post. 32. eodem testimonio; Verr. III, 89. isdem tormentis; Cluent. 183. quae (tragoedia) cruentata antea caede ... silebatur, eadem nunc crebro usurpatur; Milo 18. eodem tribunatu; Phil. II, 57. accusabat tribunus plebis idem in contionibus, idem ad subsellia; Cluent. 93. eiusdem tribuni plebis; Planc. 96. eodem tribuno; Sest. 25. idem tumulus; Arch. 24. easdem turpitudines; Phil. XIV, 9. — eodemque veneno; Cluent. 31. eundem ventum; Phil. I, 8. quibus a me verbis satis accipiet ||acceperit||, isdem ... satis det; Quinct. 44. isdem verbis; dom. 29. Vatin. 40. Deiot. 38. eodem vestigio; Qu. Rosc. 51. Piso 21. eadem vetustate; Sest. 57. eadem ratio viaque; Verr. V, 4. eadem regio et via; ib. 181. eadem via; Planc. 67. easdem vias; Verr. 157. in eadem Appia via; Milo 18. eiusdem viri; Sex. Rosc. 33. idemque vir; har. resp. 42. eadem virtus; ib. 22. eadem fide et virtute; Deiot. 41. eademque virtute; Phil. III, 39. eadem vis; Caecin. 63. eandem vim, diligentiam auctoritatemque; Qu. Rosc. 6. eandem vim; Caecin. 58. Sulla 39. eademque vi et iniuria; Verr. I, 96. eadem vi; Caecin. 39. isdem vitiis; Cluent. 112. eosdem voltus; leg. agr. III, 2 si voltum semper eundem ... videtis; Milo 92. eodem voltu; ib. 95. si voluntas eadem maneret; Quinct. 82. eandem voluntatem; Verr. IV, 145. eandem mentem et voluntatem; Flacc. 96. voluntatem eandem; Sest. 69. eadem voluntate; Sulla 36. isdem voluptatibus; Cael. 57. eadem voce; sen. 24. eandem urbem; Catil. III, 2.

B. **mit Pronomina:** 1. **masc.:** ego: ego idem confirmo; Verr. IV, 47. dixi ego idem in senatu; Catil. I, 7. idem ego sum precatus, ut ..; Muren. 1. deinde ego idem vos ||fide in vos|| ... oro atque obsecro, iudices, ut ..; ib. 86. atque ||at|| idem ego neque ... terre neque ... aspicere neque ... sustinere potui; Sulla 20. itaque idem ego ille ... persolvi patriae quod debui; ib. 87. atque ||atqui, at|| idem ego contendo; Arch. 15. atque ego idem, qui haec postulo, quin criminibus ... diligentissime respondeam non recuso; Cael. 30. itaque ego idem, qui nunc ... decerno, decernam ..; prov. cons. 17. cum ego idem antea multa decrerim, quae ..? ib. 26. at ego idem nunc in provinciis decernendis ... interpellor; ib. 29. atque idem ego ... pacis, concordiae, compositionis auctor esse non destiti; Phil. II, 24. — me (acc.): ut me, quem boni constantem ... existimassent, eundem ne improbi quidem crudelem dicerent; Sulla 20. ne a me defensa res publica per eundem me extremum in discrimen vocaretur; sen. 36. — me (abl.): in quibus (plagis) te ab eodem me superiore ex loco contici et concidi necesse est; Verr. V, 151. pro eodem [me] absente unius squalorem sordesque vidistis; Quir. 8. habuit de eodem me P. Lentulus consul contionem; Sest. 107. cedo ... de me eodem ... contionem! ib. 108. cum autem de me eodem ... comitiis centuriatis ferebatur; ib. 109. — nos: nos, qui ... habebamus, ... eidem ... Appia iam via carebamus; imp. Pomp. 55.

hic: dixit enim hic idem, qui ..; Milo 58. atque huic eidem nuper tres equites Romani ... non crediderunt; Flacc. 40. maiorem aliam (pecuniam) cum huic eidem darent; ib. 44. at idem vos anno superiore hos eosdem revocabatis; prov. cons. 13. quae tamen crudelitas ab hoc eodem ... vindicata est; Ligar. 12.

ille: procedit saepe longius, quam si idem ille esset cum isdem suis vitiis nobilissimus; Cluent. 112. praesertim cum idem ille ||ille idem|| ... Catoni .. respondisset; Muren. 51. itaque idem ego ille ... persolvi patriae quod debui; Sulla 87. si idem ille tum me salvum esse voluit, cum ..; prov. cons. 43. praesertim cum mihi eidem illi concesserint, ut ..; ib. 44. sed idem illi ita mecum loquuntur; Phil. I, 28. quod sine eodem illo Catilina facinus admisit? Sulla 16. cum interim Sulla cum eisdem illis non modo noctem solitudinemque non quaereret, sed ne mediocri quidem sermone et congressu coniungeretur; ib.

iste: itaque idem iste, quem Cn. Dolabella ...

pro questore habuit; Verr. I, 41. videamus quid idem iste iuratus dixerit; ib. 84. cuius (Iunonis) duo fana ... simili scelere idem iste omnibus donis ornamentisque nudavit; ib. V, 184. quam (legem) idem iste ... tulerat; dom. 70. quis igitur optimatium discordiam molitur? idem iste ..; har. resp. 40. in qua (quaestura) idem iste deos hominesque violavit; ib. 43. quid, avus eius ||[eius]|| P. Africano non fuit (inimicus)? quid, mihi ipsi idem iste? quid, ego illi? Scaur. 32. quod ea omnia ... eidem isti vera esse concedunt; imp. Pomp. 51. propterea quod isdem istis reclamantibus vos unum illum ... delegistis; imp. Pomp. 63.

omnes: cum ... omnesque idem scribendo adessent; har. resp. 13. quod non ab omnibus eisdem, a quibus antea solitus sum dissentire, dissentiam; Planc. 91.

tu: ex quo (acervo) partem tu idem ... probaris; Verr. III, 173. nam tu idem, Q. Hortensi, ... graviter ornateque dixisti; imp. Pomp. 52. idemque tu clementia ac misericordia singulari ... fuisti; sen. 17. tam hercule est unum, quam quod idem tu lege una tulisti; dom. 52. quod idem tu, Lentule, vidisti in ea lege, quam ..; ib. 71. idemque tu cum ... M. Bibulum foro ... expulisses; Vatin. 22. quam (urbem) tu idem, qui gubernare debueras, everteras; prov. cons. 7. cuius idem tu superbissima decreta et preces repudiasti; Piso 64. idemque tu Rabocentum ... securi percussisti; ib. 84. huius autem rei tu idem es et dux et comes; Marcell. 11. tu idem fer opem; Ligar. 31. — te (acc.): teque eum, quem C. Sacerdos ... absolvisset, eundem ... condemnasse? Verr. II, 81. eundemque te memini censorias quoque leges ... tollere; ib. III, 16. — te (abl.): te eodem auctore; Planc. 75. eodem audiente et disceptante te; Deiot. 6. — vos: sed etiam ornamenta ... vos idem addidistis; sen. 27. at idem vos anno superiore hos eosdem revocabatis; prov. cons. 13. et si vos eidem pertinere ad causam illam putabatis (acc. c. inf.); ib. 43. modo vos idem in A. Gabinium iudices sedistis; Rab. Post. 10. vos eosdem existimaturos putem, qui indicavistis; leg. agr. II, 2. ut apud eosdem vos, iudices, nuper in alia causa fuerim; Balb. 4. — vobis: sed nunc isdem vobis adsentior, cum quibus antea sentiebam; prov. cons. 25.

II. **neutr.:** hoc: hoc idem, iudices, opto, ut ... reperiatur; Verr. a. pr. 50. dixit hoc idem M. Lucullus; Verr. II, 23. idemque hoc amicis eius et defensoribus videbatur; ib. 70. idemque hoc haberet Verres ipse in edicto; ib. 90. hoc idem transfero in magistratus, curationes; ib. 126. qui hoc idem pro testimonio dixerunt; ib. III, 73. quod hoc idem patrono suo praecipit; ib. 155. Phylarchum Centuripinum ... non hoc idem iuratum dicere audistis; ib. IV, 50. hoc tu, Verres, idem dicis; ib. V, 165. hoc idem P. Rutilius dixit; Caecin. 27. tu hoc idem ... interpretabere; ib. 89. vident et sentiunt hoc idem quod vos (acc. c. inf.); imp. Pomp. 13. atque hoc idem de ceteris sacerdotiis Cn. Domitius ... tulit; leg. agr. II, 18. at si hoc idem huic adulescenti ... dixissem; Catil. I, 21. qui (homines) hoc idem sentiunt; ib. 29. atque idem hoc decretum est in L. Cassium; ib. III, 14. si hoc idem Q. Hortensio M. Crasso ... accidisset; Muren. 10. si ... Gaditanis autem ... hoc idem non licebit; Balb. 41. posuit hoc idem Laterensis; Planc. 71. ut neque hoc idem ||idem hoc, idem|| posthac neque multa huius modi accidere possent; Phil. XIII, 31. — haec: cum amici ... haec eadem se audisse dicerent; Verr. I, 28. cum ... haec eadem se Lampsaci cognosse dixerit; ib. 71. haec eadem ipso ||ipsa|| se ex Philodamo audisse dicat; ib. ... ut haec eadem dicat ipse Heius? ib. IV, 15. tametsi vosmet ipsos haec eadem audire certo scio; ib. 132. credo haec eadem Indutiomarum in testimonio timuisse aut cogitavisse; Font. 29. possum de L. Philo, de C. Gallo dicere haec eadem; Muren. 66. haec eadem profecto quae prospicimus impendentia pertimescetis; har. resp. 62.

illud: ecquis inventus est ||est inventus|| postea praetor qui idem illud ediceret? Verr. I, 111. hic autem idem illud effecit; Cluent. 32. te vero illud idem, quod tum explosum et eiectum est, nunc rettulisse demiror; ib. 86. in quos ... idem illud senatus decreverat? ib. 137. cum te ultro mihi idem illud deferentem numquam sim adhortatus; Phil. II, 49. — illa: in quibus (leges) et illa eadem sancta sunt; Verr. II, 123. nunc eadem illa, quaeso, audite; ib. IV, 102.

istuc: idem istuc si ... largiri voluisses; Verr. II, 215.

istud: te idem istud nimis crebro dicere; Marcell. 25. — ista: eadem ista omnia ... comprimentur; Muren. 85. non didicit eadem ista quae tu; Piso 59.

omnia: eadem opinor omnia convenire; Verr. II, 164. eadem ista omnia ... comprimentur; Muren. 85. non enim omnia, quae debemus, eadem queri iure possumus; Flacc. 57. qui mihi ... eadem omnia dedit, quae ..; Quir. 16.

C. **allein: I. masc.: 1. absolut: a. Subject:** abalienat: ut idem iudicaret et venderet ... idemque agros vectigalis populi Romani abalienaret; leg. agr. II, 64.

adest: at idem non adfuit alio in iudicio; Sulla 81.

adficit: idem in angustiis aerarii victorem exercitum stipendio adfecit; Balb. 61.

adimit: idem Cretensibus ... spem deditionis non ademit obsidesque imperavit; imp. Pomp. 35.

administrat: ut idem cum Iugurtha, idem cum Cimbris, idem cum Teutonis bellum administraret; imp. Pomp. 60.

adornat: ut idem accusationem et petitionem [consulatus] diligenter adornet atque instruat; Muren. 46.

adsunt: at idem eis ... non adfuerunt; Sulla 82.

aestimant: f. expendunt.

agunt: si ... eidem diem festum Verris nomine agerent; Verr. IV, 151.

ait: et ait idem ... certos esse in consilio quibus ..; div. Caec. 24.

audiunt: haec tu mecum saepe his absentibus, sed isdem audientibus haec ego tecum, Milo; Milo 99. f. improbat.

coepit: f. venditat.

compellat: idem etiam Q. Ciceronem .. compellat edicto ..; Phil. III, 17.

conferunt: ut eidem pro parte in commune Siciliae conferrent; Verr. II, 145.

conficit: f. suscipit.

confugit: idem ad vos ... confugit; Verr. IV, 17.

conscribit: dicetis eundem conscripsisse, qui illud edictum; Verr. I, 143.

conveniunt: cum ... convenissent eidem, qui solebant; Verr. II, 71.

curat: idemque C. Marcellum ... exterminandum ex illa urbe curavit; Sest. 9.

dat: quod idem pecunias eis ... faenori dabat; Verr. II, 170. salutem tibi eidem dare possunt, qui mihi reddiderunt; Planc. Planc. 102.

decernunt: iidem ... decrevissent id, quod ..; Fr. B, VI, 16.

defendit: cum eum defenderit idem, qui te solebat; Quinct. 62. qui hoc confitentur, possunt eidem illud iudicium fuisse defendere? Cluent. 92.

deiciunt: f. retundunt.

devorat: at idem aedis etiam et hortos (devoravit); Phil. II, 67.

dicit: cum subito, ecce idem qui solet, ... dixit; Caecin. 30. eundemque dixisse; Catil. III, 9. idem laudationem ... falsam esse dicebat; Flacc. 36. quas (tabulas) idem dicis solere corrumpi; Arch. 8. idemque * ||idem — idem cum|| dixisset; dom. 30.

idemque in contione dixit; ib. 40. nollem idem alio loco dixisset || dixit ||; Sest. 102. quid? illa, quem ad modum dixit idem! ib. 122. quod dixit idem; Planc. 82. idem non modo consulem esse dico, sed ..; Phil. VII, 6. cum ... idem testimonium diceret, idem esset in consilio, idem accusatorem parasset; Verr. I, 74. is qui ... deterruit, idem absens ... testimonium dicat? ib. III, 122. — dicunt: cum ... eidem apud me mihi illum uni esse inimicissimum dicerent; dom. 28. eosdemque praeclare dicere aiebat; Sest. 23. eidem illam proscriptionem ... rogatam esse dicebant; prov. cons. 75. itaque idem, quasi providi cives et senatores diligentes, bellicum me cecinisse dicunt, suscipiunt pacis patrocinium; Phil. VII, 3. idem expendunt atque aestimant voluptates sententiamque dicunt et iudicant; sen. 15.

dictitat: me dicere solere esse me Iovem, eundemque dictitare Minervam esse sororem meam; dom. 98.

disserit: cum idem et disseret et iudicabit || an non idem et disseret et iudicabit? || ; leg. agr. II, 40.

dividit: eundemque bona creditorum ... cum debitoribus Graecis divisisse; Sest. 94.

donat: *idem cohortis duas universas Camertium civitate donavit;* Balb. 46.

effert: idem effers Laterensem laudibus; Planc. 63.

est: quis huic rei testis est? idem qui acerrimus adversarius; Quinct. 37. cum ... idem testimonium diceret, idem esset in consilio, idem accusatorem parasset; Verr. I, 74. si illi, qui hoc ... decreverunt, [equites Romani] nunc eidem in eum iudices si essent; ib. II, 180. eosdem Romae fuisse legatos; ib. IV, 139. cum idem ex eadem conductione fuerit in fundo; Caecin. 94. at || atque || idem quanto in odio postea suis ipsis fuit! Cluent. 110. quis huic rei testis est? idem, qui sui luctus, pater; ib. 168. nunc idem ... vester est supplex, ... obtestatur, ... implorat, ... intuetur; Muren. 86. ut ... idem sit gravis auctor iniuriae publicae? Flacc. 40. idem domi quam libidinosus! sen. 14. *pontifex* et tribunus plebis idem esse non potest? || et pontifex et tribunus pl., tribunus plebis idem esse non potest pontifex, tr. p. i. e. pontifex n. p. ||; dom. 120. idem coquus, idem atriensis; Piso 67. ita putavit senatus ... eosdem fore testis et iudices; Planc. 37. qui eidem testes esse possent; ib. 42. eosdem ... restrictos et tenacis fuisse? ib. 54. qui enim evenit ut, qui in rebus improbis populares fuerint, idem in re una maxime populari ... improbos se quam popularis esse malint? Phil. VII, 4. tamen eundem ... negare esse consulem auderem; ib. 6. quis eodem sanior? ib. XII I, 17.

excogitat: eundem mira quaedam excogitare genera furandi; Verr. II, 134.

expendunt: idem expendunt atque aestimant voluptates sententiamque dicunt et iudicant ..; sen. 15.

facit: ut idem iudicaret et venderet et hoc faceret ..; leg. agr. II, 64. cum ... idemque bustum in foro facerent, qui ..; Phil. I, 5. an, si cui quid ille promisit, id erit fixum, quod idem non facere potuit? ib. 17. idem ... praeclara senatus consulta fecisti; ib. II, 91.

faeneratur: idem praeterea pecunias istius ... faenerabatur; Verr. II, 170.

gerit: gerit idem bellum cum senatu populoque Romano; Phil. XIV, 8.

habet: nam qui ... edixit, idem habuit in edicto; Verr. III, 34. habet idem in nummis, habet [idem] in urbanis praediis; ib. 199. ut eidem potestatem habeant iudicum; har. resp. 13.

imperat: f. adimit.

implorat: f. obtestatur.

improbat: idem cum audiat ..., legem non improbet; Cael. 1.

incitat: qui idem Italiam in municipiis, populum [Romanum] in contione, vos ... in Capitolio ad meam salutem incitavit; prov. cons. 43.

inducunt: ut ... eidem partim invidiosos agros ... populo Romano induceretis; leg. agr. II, 98.

inflammat: deorum ignis ... pervertit idemque earum templum inflammavit dearum, quarum ..; har. resp. 57.

instruit: f. adornat.

intuetur: f. obtestatur.

iubent: idemque iusserunt simulacrum Iovis facere; Catil. III, 20.

iudicat: nam cum idem possit iudicare qui dixerit; leg. agr. II, 39. cum idem et disseret et iudicabit || an non idem et disseret et iudicabit? | ib. 40. ut idem iudicaret et venderet et hoc faceret ..; ib. 64. idem expendunt atque aestimant voluptates sententiamque dicunt et iudicant ..; sen. 15. supplicationem modo qui decrevit, idem imprudens hostis iudicavit; Phil. XIV, 22.

laudat: quo modo igitur ... accusas Sestium, cum idem laudes Milonem? Sest. 90.

liberant: ut eidem possint et liberare agros quos commodum sit et quos ipsis libeat publicare; leg. agr. I, 10.

mirantur: tamen idem moderationem patientiamque mirantur; Phil. X, 14.

mittunt: idemque nunc lectissimos viros ... miserunt; Cael. 5.

monent: cum eidem illum ut me metueret ... monerent; dom. 28. monent enim eidem, NE ... RES PUBLICA LAEDATUR; har. resp. 55.

obsident: nam cum eidem [omnem pecuniam, maximam multitudinem, id est,] totam Italiam suis opibus obsidebunt, eidem [vestram libertatem] ... interclusam tenebunt; leg. agr. II, 75.

obtestatur: nunc idem ... vester est supplex ... obtestatur ... implorat ... intuetur: Muren. 86.

parat: cum ... idem testimonium diceret, idem esset in consilio, idem accusatorem parasset; Verr. I, 74.

parcunt: „vix etiam veri simile est ... eosdem nobis parcere posse idem sentientibus"; Phil. XIII, 36.

persequitur: si idem extrema persequitur qui inchoavit; prov. cons. 19.

pertimescit: idem nunc conturbato animo pertimescit, ne ..; Font. 48.

petit: idem lege sibi sua curationem petet; leg. agr. II, 22.

potest: f. facit. iudicat. — possunt f. dant. defendunt. est. liberant. parcunt.

praesunt: quod eosdem et religionibus ... et summae rei publicae praeesse voluerunt; dom. 1.

prohibet: multaque uterque dux faceret armatus, quae idem togatus fieri prohibuisset; Marcell. 24.

publicant: ut eidem possint et liberare agros quos commodum sit et quos ipsis libeat publicare; leg. agr. I, 10.

putat: idem ipsum Lentulum ... non putat ... etiam appellari posse popularem; Catil. IV, 10.

queruntur: atque eidem, qui haec appetunt, queri non numquam solent; leg. agr. II, 46.

quiescunt: f. tacent.

redimunt: qui ... redimere a piratis solebant, eidem se ipsos abs te ... redemerunt; Verr. III, 85.

regnat: horum uterque ita cecidit victus, ut victor idem regnaverit; har. resp. 54.

removet: quid [idem in posterum] M. Catonem a tribunatu removisses; dom. 22.

renuntiat: *idem* quos | quae || volet atque in eis se ipsum renuntiabit; leg. agr. II, 22.

reprehendit: quod autem idem maestitiam meam reprehendit, idem iocum ..; Phil. II, 40.

repudiat: idemque postea ... quo voltu cincinnatus ganeo ... patriae preces repudiavit! sen. 12.

rescindit: idemque ... et in publicis et in pri-

vatis rebus acta Caesaris rescidit ||rescindit||; Phil. II, 109.

respondet: idem ... productus in contionem .. cum esses interrogatus ... respondes ..; Piso 14. idem tribuno plebis ... respondit; Planc. 33.

rettundunt: idemque gladios ... rettudimus mucronesque ... deiecimus; Catil. III, 2.

revocat: [et revocavi idem tribunos plebis]; leg. agr. II, 103.

solent: f. queruntur.

statuit: num cui dubium esse poterit quin, etiam si statuerit ... licere, idem tamen statuat ... non licere? Verr. II, 145.

suscipit: idem novum bellum suscepit atque confecit; Flacc. 5. (Z. 58.)

tacent: si qui fecerunt aliquid aliquando atque eidem nunc tacent et quiescunt, nos quoque simus obliti; Sest. 14.

temptat: idem temptares quid populus Romanus ferre et pati posset; Phil. II, 85.

tenent: f. obsident.

vendit: ergo idem ex sua lege vendet Alexandriam; leg. agr. II, 43. ut idem iudicaret et venderet et hoc faceret ..; ib. 64.

venditat: idem postea quam respirare vos .. vidit, vobis se coepit subito ... venditare; har. resp. 48.

venit: idem ... venit cum exercitu Capuam; Sest. 9. decrevit ... senatus, ut ... idem ad res redeuntes ut venirent, rogarentur; ib. 129. idemque ... Dyrrachium ut venit decedens, obsessus est ab eis ipsis militibus, quos ..; Piso 92.

videt: f. venditat.

volt: idem editicios iudices esse voluisti; Muren. 47. f. renuntiat.

b. **Prädicat:** invenior: idem, qui semper fueras, inventus es; Verr. V, 39. unus ... pietate filius inventus est, beneficio parens, amore idem, qui semper fuit, frater; Quir. 8.

sum: est idem Verres, qui fuit semper ..; Verr. I, 2. itaque idem iste ..., idem in Cn. Dolabellam qui in Cn. Carbonem fuit; ib. 41. idem fuit qui Romae; ib. II, 39. quod erant, ut dixi, eidem, qui antea ... liberarant; ib. 71. nisi erit idem, qui [se] a pecuniis ... cohibere possit; imp. Pomp. 66. essem idem qui soleo; Sulla 47. et idem sum in re publica, qui fui semper; Planc. 93. vos eosdem in hoc conservando futuros, qui fueritis in me; ib. 104. ut essem idem qui fuissem; Ligar. 7.

2. **nach Verben:** a. **Accusativ:** adduco: quorum ego vix ... manus ac tela contineo, eosdem facile adducam, ut ..; Catil. I, 21.

appello, arguo: eundem tu et honoris causa appellabas et virum primarium esse dicebas et socium fraudasse arguebas; Qu. Rosc. 19.

cognosco: si eundem nequam hominem audacemque cognorat; Phil. II, 78.

cogo: idem nunc ... dare coactus est; Verr. III, 201.

concludo: eidem et infinitam largitionem remittebas et eundem in angustissimam formulam sponsionis concludebas? Qu. Rosc. 12.

constituo: finitores ... stipatores corporis constituit, eosdem ministros et satellites potestatis; leg. agr. II, 32.

deduco: eosdem ad caedem civium de Apennino deduxisti; Fr. B, XV, II, 2.

defendo: num est igitur dubium ... quin ... non nulli in eodem defendendo suo plus otio quam communi prospexerint? prov. cons. 24.

destituo: eundem in viviratu nonne destituisti? Phil. II, 99.

devincio: itaque quorum summum .. odium bellumque meministis, eosdem .. devinxit improbissimae naturae et turpissimae vitae similitudo; Phil. XI, 2.

dico: f. arguo. laedo.

exoro: exorari eundem et placari; Muren. 63.

habeo: nisi eundem et adversarium et testem habuerit Roscius; Qu. Rosc. 9. video autem quam sit odiosum habere eundem iratum et armatum; Phil. I, 27.

impello: „et eosdem nec opinantis ad quaestoris sui aut imperatoris aut commilitonum suorum pericula impulistis"; Phil. XIII, 33.

interrogo: idem ... productus in contionem ... cum esses interrogatus ... respondes ..; Piso 14.

iudico: neque omnis, quibus iratus esset, eosdem [etiam] exsilio aut morte dignos iudicaret; Marcell. 31.

laedo: qui eundem et laederes et laudares et virum optimum et hominem improbissimum esse diceres; Qu. Rosc. 18.

laudo: qui eundem et laederes et laudares et virum optimum et hominem improbissimum esse diceres; Qu. Rosc. 18.

nomino: ut idem perditor rei publicae nominarer, qui servator fuissem? Planc. 89.

pertimesco: eidem homines subito eundem, quem contempserant, pertimescunt; Flacc. 44. quos enim hostis haec familia contempsit, numquam eosdem testis pertimescet; ib. 58.

placo: exorari eundem et placari; Muren. 63.

praedico: atque idem tamen ... fortis ab istis praedicabatur; Catil. II, 9.

precor: sed ut in ipsis dis immortalibus non semper eosdem atque alias alios solemus et venerari et precari, sic ..; sen. 30.

produco: f. interrogo.

requiro: idem postea praemandatis requisitus (est); Planc. 31.

rogo: decrevit ... senatus, ut ... idem ad res redeuntes ut venirent, rogarentur; Sest. 129.

sumo: eundemne tu arbitrum et iudicem sumebas? Qu. Rosc. 12.

teneo: sed qui ordo in sententiis rogandis servari solet, eundem tenebo in viris fortibus honorandis; Phil. V, 35.

veneror: sed ut in ipsis dis immortalibus non semper eosdem atque alias alios solemus et venerari et precari, sic ..; sen. 30.

video: cum videatis ... sectorem, inimicum, sicarium eundemque accusatorem; Sex. Rosc. 152. ut Gallia Transalpina, quem ... viderit, eundem lugentem, maerentem, exsulem videat? Muren. 89. eundem vidi postea Veliae, cedentem Italia; Phil. X, 8.

vitupero: utrum tandem C. Marius splendidior, cum eum C. Glaucia laudabat, an cum eundem .. vituperabat? har. resp. 51.

b. **Dativ:** adimo: quod eidem in posterum ... libertatem ademisses; dom. 22. ademit eisdem agros; ib. 79.

committo: aut cur non ... eidem, cui cetera ... commissa sunt, hoc quoque bellum regium committamus? imp. Pomp. 50.

credo: ut quibus creditum non sit negantibus isdem credatur aientibus? Rab. Post. 35.

do: „eidem" inquit „utraque de re negotium dedi"; dom. 52. quid? si eidem negotium dedisset ||dedi — dedisses||, ut ..; ib. 52.

irascor: cum eidem sint irati, cui tu te inimicum esse dicis; div. Caec. 28.

remitto: eidem et infinitam largitionem remittebas et eundem in angustissimam formulam sponsionis concludebas? Qu. Rosc. 12.

sum: neque enim isdem redimendi facultas erit; imp. Pomp. 18.

c. **mit Präpositionen:** adsum cum: si cum isdem me in hac causa vides adesse; Sulla 7.

aedifico apud: tibi apud eosdem privata navis oneraria maxima publice est aedificata; Verr. V, 136.

dico in: si falsum dixerim, te in eosdem dixisse; Sulla 21. cum in eundem nuper ... falsum testimonium dixeris; Vatin. 40.

iudico de: tum iterum de eisdem iudicabatur, ut ..; leg. agr. II, 26.
mitto ad: habeo quas ad eundem litteras misisti; Verr. I, 78.
spero ab: ab isdemque se etiam invito senatu provinciam sperare dicebat; Sest. 18.
sum in: nisi in eodem benignitas incredibilis fuisset; Rab. Post. 3.

3. **nach Substantiven:** aes alienum: aes alienum eiusdem est dissolutum; Sulla 56.
causa: ut ... et in animum inducam, ‖ et animum inducam ‖ cuius nuper ferrum rettuderim, ... eiusdem nunc causam ... defendere? Sulla 83.
consilium: populi Romani laus est urbem ... eiusdem consilio ... ereptam esse atque servatam; Arch. 21.
cura: quamquam ... eiusdemque cura incredibilis .. docuit ..; Phil. VII, 6.
exitium: ut vestra beneficia ... aut in huius salute augeatis aut in eiusdem exitio occasura esse videatis; Milo 100.
filius: nam Q. Lollius eiusdem ‖ eius ‖ filius ... occisus est; Verr. III, 63.
furor: ille ... eiusdem furori ... cessit; Sest. 63. post eiusdem furorem Martia legio fregit, quarta adflixit; Phil. X, 21.
lictores: qui ... per eiusdem istius lictores ... posset exigere; Verr. I, 74.
miseriae, pericula: quae (colonia) ... nunc eiusdem miseriis ac periculis commovetur; Font. 46.
pecunia: ne eiusdem pecunia de honore deicerer ‖ deiceret ‖; Verr. a. pr. 25.
salus: propter eiusdem salutem redeundum ad pristinum vestitum ... censerem; Phil. XIV, 1. propter eiusdem salutem redisse (populum Romanum) ad togas; ib. 3.
sodalis: qui se non eiusdem propo sodalem fuisse commemoret; Catil. II, 9.
testimonium: improbo ac falso eiusdem testimonio; Verr. I, 41.
vasa: vestis Pompei non multa eaque maculosa; eiusdem quaedam argentea vasa conlisa ..; Phil. II, 73.
vis: quis enim esset ... qui eiusdem vi ... non moveretur? Verr. I, 74.

4. **Umstand:** ab: absolvi: ut non modo ab isdem, sed ne ab aliis quidem ullis absolvi ... posset; Cluent. 9. — accusari: non enim ab isdem accusatur M. Caelius, a quibus oppugnatur; Cael. 20. — agi: iam illa, quanto cum genitu populi Romani ab eodem ... sunt acta! Sest. 121. — confici: nos tamen oporteret ab eodem illa omnia, a quo profligata sunt, confici velle; prov. cons. 35. — defendi: non semper easdem sententias ab eisdem ... esse defensas; Planc. 94. — dici: C. Caesar ... inimicissimum esse meae saluti ab eodem cotidianis contionibus dicebatur; Sest. 39. vellem dictum esset ab eodem etiam de Dione; Cael. 23. — expelli: quem (C. Marium) ... Africa devicta ab eodem expulsum et naufragum vidit; Piso 43. — imperatum est: se a Sulla et tris praeterea factos esse dixit, et ab eodem sibi esse imperatum, ut ..; Cluent. 25. — iudicari: quoniam scelere a te liberati sunt, ab eodem amplissimis praemiis dignissimos iudicatos; Phil. II, 32. — produci: denique omnes ... producti ad vos ab eodem ‖ ab eadem ‖ ... cohortati sunt; Quir. 16. — recidi: nationes eas ... ita ab eodem esse partim recisas, partim repressas, ut ..; prov. cons. 31. — superari: quod ab eodem ... superata (amicitia) est; Muren. 8. — tolli: postea quam ab eodem iudicia sublata esse vidit; sen. 19. — vituperari: ut eos ... ab eodem gaudeant vituperari; har. resp. 46. — vocari: ab eodem ... custos ille rei publicae proditionis est in crimen vocatus; Scaur. c. 1. § 3.
in: ne cum solebat quidem id facere, in privato eodem hoc aliquid profecerat; Milo 88.
per: ego te in patria per eosdem retinere non potero? Milo 102. mene non potuisse Milonis salutem tueri per eosdem, per quos ..? ib.
propter: quod propter eosdem non ... mentem oculosque satiavit; Milo 58.

II. **femin.:** 1. occultat: occultat eadem libidinem; Rab. Post. 11.
2. appello: quod tu iure eandem sororem et uxorem appellare possis; dom. 92.
neco: necare eandem voluit; Cael. 31.

III. **neutr.:** 1. **absolut:** a. **Subject:** contingit: tibi idem, quod illis accidit, contigisset; Phil. II, 17. quod idem contigerat superioribus bellis civilibus; Phil. XIV, 24.
est: nego ... aliquid fuisse in Fidiculanii causa, quod idem non esset in ceterorum; Cluent. 113. quod idem in iudicio capitis durum atque iniquum est ‖ esset ‖; har. resp. 13.
expedit: et tum denique ager emetur, cum idem expediet emptori et venditori; leg. agr. II, 68.
licet: cui ... idem non liceret; Verr. III, 150. facite ut ceteris posthac idem liceat; ib. 221. sed non idem licet mihi, quod eis; ib. V, 180. „non idem tibi ... licebit quod Pisoni socero“; Phil. I, 28.
placet: placuit idem quod consularibus M. Catoni; Phil. II, 12.
valet: omnibus in causis idem valebit; Caecin. 59.
usu venit: quod Erucio accidebat, ... idem mihi usu venit; Sex. Rosc. 42.
videtur: ait ille idem sibi videri; Verr. IV, 32. non idem aliis videtur; Balb. 61. quod idem intellegebam per hos dies unicuique vestrum videri; Phil. V, 1.
b. **Prädicat:** sum: hoc persimile atque adeo plane idem est in hoc iudicio; Tull. 31. non quo idem sit servolus unus quod familia; Caecin. 58. sit idem magnificentissimos et nullos umquam fecisse ludos; Muren. 41. unum atque idem erat tempus; Flacc. 61. hoc ipsum ... unum et idem videtur esse atque id, quod ..? dom. 51. nunc denique est perfectum ut imperii nostri terrarumque illarum idem esset extremum; prov. cons. 33.

2. **nach Verben:** adsequor: qui cum ... eadem adsequi non possent; Quir. 21.
ago: eadem ad populum semper egi; Phil. XII, 17.
clamo: idem ego, quod is ... clamo, praedico, denuntio; Rabir. 33.
concedo: ut idem sibi concedatur quod Caesari? Vatin. 15.
conficio: ut is idem conficeret; Verr. a. pr. 6.
contendo: sed si non eadem contendit in tribunatu Plancius ..; Planc. 77.
debeo: quod permagnum est alieno debere idem quod parenti; Planc. 72.
decerno: si autem lenius agetis, tamen eadem, sed fortasse serius decernetis; Phil. V, 34.
defendo: cum idem defenderet quod Accius; Cluent. 101. me reprehendis, quod idem defendam, quod lege punierim; Muren. 67. neque me arbitrabar sine summo scelere posse ... idem in illorum socio .. defendere; Sulla 19.
denuntio: f. clamo.
dico: mei quoque testes idem dicunt; Verr. II, 26. eadem dicit (Phalacrus); ib. V, 122. ut idem dicas; Caecin. 35. Cominii dicebant idem, quod ego dico; Cluent. 100. at idem populus Romanus ... potest dicere, quod ..; leg. agr. II, 83. ut eadem ... dicerentur; sen. 26. audistis, ... omnis praetorios eadem dicere; Quir. 17. quibus necesse est idem dicere; Cael. 26. cum de se eadem dicerem; Ligar. 8.
do: lucri: certe hoc idem lucri Minucius Apronio libenter dedisset; Verr. III, 149.
dubito: quam idem in Clodio non dubitandum ..! Milo 43.
edico: edixit idem, quod omnes Romae praeter istum; Verr. I, 117.

exaudio: ut idem omnes exaudiant; Sulla 34.
facio: f. **facio**, III. alqd, idem, eadem (45 St.) S. 297, f.
habeo: iuris: ut sine lege curiata idem iuris habeant, quod haberent, si ..; leg. agr. II, 29. si idem nos iuris haberemus quod ceteri; Balb. 29.
impetro: dixit idem Dolabellam impetrasse; Verr. I, 99.
iubeo: populusque Romanus iusserat ||idem iusserat||; Verr. III, 19.
iudico: cui liceat idem ||eidem|| iudicare? leg. agr. II, 39. idemne igitur ... sapientissimi viri iudicabunt, quod ..? Muren. 83.
minor: ergo id, quod ||ergo quod|| fecit Dolabella in quo potuit, multis idem minatur Antonius; Phil. XI, 2.
observo: sin eadem observanda sunt ... quae ..; dom. 41.
obtineo: iuris: cum idem alii iuris ex eadem causa non obtinerent; Verr. V, 56.
possum: quasi vero aut idem possit in iudicio improbitas quod in vi confidentia; Caecin. 2.
praecipio: quibus hoc praecipiendum videtur, unum scilicet et idem quod reliquis omnibus; Catil. II, 19.
praedico: f. clamo.
precor: eadem precor ab eisdem dis; Muren. 1.
provideo: si idem providissent; Phil. II, 37.
quaero: idem quaeritur; Verr. V, 4. nolite usque quaque idem quaerere; ib. 10. quod vos idem in Clodio quaerere non potestis; Milo 46.
respondeo: eodem modo quaesitum si esset de Scamandro, certe idem respondissent; Cluent. 105. idem videare respondisse, quod Servius; Muren. 28. consuluisti me per litteras de Capua tu quidem, sed idem de Casilino respondissem; Phil. II, 102.
scio: qui eadem scires, quae illos scire dicis? Deiot. 22.
sentio: in qua (causa) omnes sentirent unum atque idem; Catil. IV, 14. habetis ... universum populum Romanum ... unum atque idem sentientem; ib. 19. si respondissent idem sentire et secum facere Sullam; Sulla 36. qui ita ... dissenserunt, ut idem de communi salute sentirent; ib. 61. qui omnes idem sentiebatis; sen. 29. cur ... ego non idem senserim? dom. 8. ut ... omnes idem de re publica sensuri esse videantur; Sest. 106. et in ipso bello eadem etiam cum capitis mei periculo sensi; Marcell. 15. nam omnes idem sentiunt, quod ..; ib. 33. magna vis est, magnum numen unum et idem sentientis senatus; Phil. III, 32. omnes idem volunt, idem defendunt, idem sentiunt; ib. VIII, 8. ut numquam post Kalendas Ianuarias idem senseris, quod ..; ib. X, 3. ipse denique fatetur, ... non posse eos ... sibi parcere idem sentienti; ib. XIII, 36. „vix etiam veri simile est ... eosdem nobis parcere posse ‖idem sentientibus"; ib. contionem habuit maximam populo Romano unum atque idem sentiente; ib. XIV, 16.
statuo: cum id dicerem, quod idem iudices postea statuerunt; Fr. B, VI, 16.
tribuo: quis ... testamentum .. fecit qui mihi non idem tribuerit, quod ..? dom. 85. deinde nescio cur non reliquis idem tribuas; Phil. II, 98. cui quidem, patres conscripti, vos idem hoc tempore tribuere debetis, quod ..; ib. X, 23.
violo: quae sacra ... fiant, eadem ... esse violata? Verr. IV, 102.
volo: si quod tu semper cupisti, idem volebat Alfenius ..? Quinct. 69. si idem de coitione voluisset, adiunxisset; Cluent. 148. ut idem amici semper velint; Planc. 5. idem volunt omnes ordines; Phil. VI, 18.
3. **Umstand**: in: sed ut, unde est orsa, in eodem terminetur oratio; Marcell. 33.
D. **Lücken**: quoniam de Gaditanis agimus, idem † Erosnovem ||Erosium|| Gaditanum ||Gaditanos||? Balb. 50. idem P. Ventidium, cum alii tr. pl. † volusenum, ego semper hostem; Phil. XIV, 21.

identidem, wiederholentlich, oftmals: moneo: illum identidem monere ut caveret; Sex. Rosc. 110.
quaero: identidem in causis quaerere solebat; Sex. Rosc. 84.
recito: recitabatur identidem Pompei testimonium; Rab. Post. 34.
revoco: quem ad modum iste praeposteris verbis, ominibus obscenis, identidem se ipse revocando ... omnia ... pronuntiarit et fecerit; dom. 140.
soleo: f. quaero.

ideo, deshalb, darum: I. **bei Verben**: addo: neque ideo de iniuria non addiderunt, quod in aliis rebus non adderent; Tull. 43.
adduco: ideo aquam adduxi, ut ea tu inceste uterere? Cael. 34.
clamito: illum, quod moram supplicio quaereret, ideo clamitasse, se esse civem Romanum; Verr. V, 165.
compono: quia..., ideo de coactis compositum interdictum est; Caecin. 59.
concedo: atque hoc ideo ||adeo — eo — atque [hoc] id eo|| mihi concedendum est magis, quod ..; Arch. 13.
credo: sed ideo credatis, quod ..; Caecin. 24.
dirimo: ideone ego pacem Pyrrhi diremi, ut ..? Cael. 34.
disputo: neque vero nunc ideo disputabo, quod ..; leg. agr. III, 4.
exigo: ideone L. Tarquinius exactus, ... ut ..? Phil. II, 87.
facio: an ideo aliquid contra mulieres fecit, ne ... videretur? Verr. I, 106.
fugio: hunc quaesitorem ... fugiebant ... ei, quibus periculum creabatur, ideo quod, tametsi veritatis erat amicus, tamen natura non tam propensus ad misericordiam ... videbatur; Sex. Rosc. 85.
habeo: peritus ideo haberi nemo potest, quod ..; Muren. 28.
munio: ideo viam munivi, ut eam tu alienis viris comitata celebrares? Cael. 34.
nego: eumque ... ideo negasse se adduci posse, uti venderet, quod ..; leg. agr. II, 82.
percutio: quod sciret sibi crimini datum iri ..., ideo se securi non percussisse; Verr. V, 73.
peto: sed quia maius est beneficium, ... ideo a vobis peto, ut ..; Sulla 72.
praetereo: iam illa ... ideo praeteribo; Verr. IV, 131.
puto: difficilis autem res ideo non putatur, quod ..; Muren. 28.
queror: querendum vero magis etiam videtur, ideo quod ..; Caecin. 6.
refero: ideo C. Claudius Pulcher rettulit, ut C. Verres posset auferre? Verr. IV, 7.
sequor: quia res indigna sit, ideo turpem existimationem sequi; quia turpis existimatio sequatur, ideo rem indignam non vindicari; Caecin. 8.
sum: sed vestrae sapientiae tamen est, iudices, non, si causa iusta est viris fortibus oppugnandi M. Caelium, ideo vobis quoque [vos] causam putare esse ..; Cael. 21.
trado: Minucio te ideo non tradidisse, quod iam addixisses Apronio; Verr. III, 151.
valeo: ideo valet ista ratio; Verr. III, 192.
volo: quod ergo ideo in iudicium addi voluisti, ut de eo tibi ... dicere liceret; Tull. 39.
elliptisch: non eodem modo de omnibus: ideo quod prima illa res ad meum officium pertinet, duas autem reliquas vobis populus Romanus imposuit; Sex. Rosc. 36.
II. **bei Adjectiven**: deterior: neque ideo est Gaditanorum causa deterior; Balb. 35.
facilis: in hoc genere facilior est existimatio quam reprehensio, ideo quod eum, qui hoc facit,

avarum possumus existimare, crimen in eum constituere non tam facile possumus; Verr. III, 190.

fortis: nam partim ideo fortes in decernendo non erant, quia ..; Muren. 51.

levis: hoc si vobis ideo levius videtur, quod putatis ..; Verr. I, 22. sese ideo leviorem suum casum fingere, quod ... vidisset; Verr. V, 113.

popularis: neque erant illae lacrimae populares magis quam nostrae ...; ideo quod communis est causa, commune periculum; Verr. I, 153.

idiota, ungebildeter, unwissender Mensch, Idiot: I. ducunt: ea contemnis, quae illi idiotae, ut tu appellas, praeclara duxerunt; Piso 62.

II, 1. appello: quos iste idiotas appellat; Verr. IV, 4.

2. relinquo: ludos nobis idiotis relinquet; Piso 65.

III. divitiae: postea quam rem paternam ab idiotarum divitiis ad philosophorum reculam ||regulam|| perduxit; Sest. 110.

idoneus, geeignet, passend, tauglich, geschickt, würdig: alqs: quemvis ut hoc mallem de eis, qui essent idonei, suscipere quam me; div. Caec. 16. harum rerum actorem, quem idoneum esse arbitrata est (provincia), ipsa delegit; ib. 19. „si tibi idoneus videor qui de homine ... iudicem“; Verr. II, 72. „idoneus es“, inquit ..; ib. 72. non quaero, ... quam idoneus propter cuius auctoritatem et dignitatem Sthenius ab omnium Siculorum consuetudine discederet; ib. 107. putarem me idoneum qui exemplum sequerer humanitatis; ib. 118. si is pretio apud istum idoneus esset ||idoneos vinceret; idoneus inveniretur||; ib. 121. sin autem minus idonei (sunt), me non laedunt; Caecin. 3. utrum ille ... idoneus non est qui impetret ..? imp. Pomp. 57. non erit idoneus qui ad bellum Asiaticum regiumque mittatur; ib. 67. non essem ad ullam causam idoneus; Cluent. 17. — alii: non iam ... alios magis idoneos ..., sed alium omnino ordinem ... quaerendum arbitrabuntur; Verr. a. pr. 49. — multi: cum in eo ordine videamus esse multos non idoneos; Verr. III, 184. — nemo: tibi fortasse idoneus fuit nemo quem imitarere; Verr. III, 41. nemone horum tibi idoneus visus est, qui aetate ... antecellunt, ut cum eo ... communicares? dom. 132.

accusator: queruntur accusatores se idoneos non habere; div. Caec. 8.

actor: iniquum est non eum legis iudiciique actorem idoneum maxime putari, quem ..; div. Caec. 65.

auctor: quoniam habes auctorem idoneum; Verr. III, 216.

causa: quod si hanc causam tam idoneam .. non haberem; div. Caec. 6.

defensor: profiterer satis idoneum esse me defensorem; Caecin. 5.

dux: ad quod (bellum) populus Romanus ita sibi ipse dilegit ||diligit, delegit|| idoneum ducem, P. Scipionem, ut ..; Phil. XI, 17.

homo: ut homines idonei atque integri causam rei publicae legumque susciperent; div. Caec. 9. teste homine nequam, verum ad hanc rem tamen idoneo; Verr. I, 83. quod homo minus idoneus habetur; Caecin. 24. ut viderentur per hominum idoneorum ignominiam sua auctoritate iudicia reprehendisse; Cluent. 130. qui si adductus gratia minus idoneum hominem praemio adfecisset; Balb. 7.

iudex: si ex provincia Sicilia tota statuas idoneum iudicem ... nullum posse reperiri; Verr. III, 138. te enim existimo ... satis idoneum officii tui iudicem esse potuisse; Sulla 50.

locus: qui (maiores) colonias sic [idoneis in locis] contra suspicionem periculi conlocarunt; leg. agr. II, 73. tu occupes locum quem idoneum ad vim tuam iudicaris? ib. 74.

servus: qui ... et servos ad caedem idoneos emit; Sest. 95.

tempus: accedat huc oportet ... tempus idoneum; Sex. Rosc. 68. quod ergo eo animo factum est, ... ut idoneum tempus eligerent; Tull. 25. tempus ad insidiandum atque celandum idoneum eligunt; ib. 34.

testis: de qua satis credo idoneum, satis gravem testem ..., dicere audistis; Verr. IV, 62. satisne vobis multos, satis idoneos testis et conscios videtur ipsa fortuna esse voluisse ..? Font. 16.

Idus, Idus: I. sunt: ut, quo die verbi causa esse oporteret Idus Iannarias, in eum diem Kalendas Martias proscribi iuberet; Verr. II, 129.

II, 1. Zeit: ita tum disceditur, ut Idibus Septembribus P. Quinctium sisti Sex. Alfenus promitteret; Quinct. 29. nemo Habonio molestus est neque Kalendis Decembribus neque Nonis neque Idibus; Verr. I, 149. quas (ruinas) omnis impendere tibi proximis Idibus senties; Catil. I, 14. sed ad auspicia redeamus, de quibus [rebus] Idibus Martiis fuit in senatu Caesar acturus; Phil. II, 88. quod Idibus Martiis debuisti; ib. 93. nisi quod te Idibus Martiis a debita tibi peste seduxit? ib. XIII, 22.

2. ante: qui ... aut ad C. Caesarem pro praetore ante Idus Martias primas adierint; Phil. VIII, 33.

circiter: locat circiter Idus Septembris; Verr. I, 148.

post: ne qua tabula post Idus Martias ... figeretur; Phil. I, 3. ne qua post Idus Martias immunitatis tabula neve cuius beneficii figeretur; ib. II, 91.

usque ad: itaque ex illo die recordamini eius usque ad Idus Martias consulatum; Phil. II, 82.

ieiunus, trocken, dürr, geringfügig, hungrig: ager: emit agri Liparensis miseri atque ieiuni decumas tritici medimnis ɪↄc; Verr. III, 84.

animus: haec interposui .. non tam ut pro me dicerem ||dixerim|| ... quam ut quosdam nimis ieiuno animo et angusto monerem; Phil. XIV, 17.

calumnia: cave in ista tam frigida, tam ieiuna calumnia delitiscas; Caecin. 61.

canes: aut tam eminentibus canibus Scyllam tamque ieiunis quam quibus istum videtis, Gelliis, Clodiis, Titiis rostra ipsa mandentem? har. resp. 59.

igitur, also, daher, denn, demnach, folglich: A. am Anfang des Satzes: igitur pecuniam omnem xviri tenebunt; leg. agr. II, 72. igitur in Syria imperatore illo nihil aliud *neque gestum* ||cogitatum|| neque actum est nisi ..; prov. cons. 9. „igitur ne Clodius quidem de insidiis cogitavit“; Milo 48. igitur a quo vivo nec praesens nec absens rex Deiotarus quicquam aequi boni impetravit, apud mortuum factus est gratiosus; Phil. II, 94.

B. im Satz: I. Aussage: 1. nach Verben: adiit igitur T. Annius ad causam rei publicae sic, ut ..; Sest. 87. non agam igitur cum ista Sardorum conspiratione ..; Scaur. 20. actum igitur praeclare vobiscum; Phil. XIV, 33. audisti igitur ex muliere; Verr. IV, 102. audiamus igitur Sextilium; Flacc. 35. augeatur igitur isto honore etiam is vir, cui ..; Phil. IX, 15. — coeptum igitur per eos, qui agi volebant; Fr. B, VI, 37. committere igitur eum non fidelissimis hominibus noluit; Verr. V, 84. concede igitur ut ..; div. Caec. 54. confitendum igitur est; Verr. II, 156. conservate igitur rei publicae, iudices, civem bonarum artium; Cael. 77. conserva igitur tuis suos; Ligar. 33. sint igitur xviri neque veris comitiis ... neque illis ... adumbratis constituti; leg. agr. II, 31. custodiatur igitur vita mea rei publicae ||vita r. p. mea||; Phil. XII, 30. — decerno igitur ... supplicationes; Phil. XIV, 29. „deportabo igitur“; Verr. III, 37. desinant igitur aut ei, qui non timent, simulare se timere ..; Phil. X, 17. in hominem dicendum est igitur, cum ..; Flacc. 23. dicendum igitur est id,

quod ..; dom. 95. dico igitur et quam possum maxima voce dico; ib. 96. dedit igitur tibi nunc fortuna ... C. Marcellum iudicem; Verr. IV, 90. datur igitur eis primum, ut ..; leg. agr. II, 85. demus igitur imperium Caesari; Phil. V, 45. donatus est igitur ||igitur, igitur est, est ergo|| ob eas causas a Cn. Pompeio civitate; Balb. 6. — emit igitur aliquid; Flacc. 91. eripies igitur pupillae togam praetextam? Verr. I, 113. exheredabit igitur pater filium; dom. 34. expertus igitur es istius perfidiam; Verr. I, 77. exsistat igitur ex hac ipsa familia aliquis ac potissimum Caecus ille; Cael. 33. exspectatum igitur tempus a Bruto est; Phil. X, 9. erit igitur exstructa moles ..; Phil. XIV, 33. — fac igitur, quod ... fecisti nuper in curia, nunc idem in foro; Ligar. 37. faciundum est igitur nobis, patres conscripti, ut ..; Phil. III, 7. 12. faciam igitur, ut imperatores instructa acie solent; ib. IV, 11. fingite igitur cogitatione imaginem huius condicionis meae; Milo 79. — habebit igitur te sciente et vidente curia senatorem; Cluent. 129. habes igitur quod ex me quaesisti; Sest. 132. habes igitur, Tubero, quod est accusatori maxime optandum, confitentem reum; Ligar. 2. — litemus igitur Lentulo; Flacc. 96. — mementote igitur; Flacc. 19. — noli igitur dicere; Verr. III, 216. noli igitur eripere; Muren. 71. noli igitur animos ... alienare a causa; Sulla 64. nolite igitur fortunam convertere in culpam; Rab. Post. 29. noli igitur in conservandis bonis viris defetigari; Marcell. 20. nolite igitur id velle, quod fieri non potest; Phil. VII, 25. — omittamus igitur de genere dicere; Muren. 18. omittam igitur Pompeium iam oratione mea; Balb. 17. — huic homini parcetis igitur, iudices? Verr. I, 81. pete igitur eum magistratum, in quo ..; Planc. 13. placet igitur mihi, patres conscripti; Phil. XIV, 31. ponite igitur ante oculos ... miseram illam .. speciem; ib. XI, 7. potestis igitur iam constituere; imp. Pomp. 46. „praecipitantem igitur impellamus“; Cluent. 70. esset igitur pugnandum cum consulibus; Planc. 88. — quaeramus igitur utrum melius fuerit ..; Phil. II, 20. quaero igitur ... accipietne excusationem is, qui ..? ib. V, 14. quaero igitur, eumne Bruti similem malis an Antonii? ib. X, 5. quaero igitur a te, L. Piso, nonne ..? ib. XII, 15. quiescant igitur; Flacc. 40. — recordare igitur illum, M. Antoni, diem, quo ..; Phil. II, 115. reddite igitur, patres conscripti, ei vitam, cui ademistis; ib. IX, 10. redeo igitur ad crimen et accusationem tuam; Rab. Post. 20. respondebo igitur Postumo primum; Muren. 57. retinete igitur in privincia diutius eum, qui ..; prov. cons. 12. retinenda est igitur nobis constantia, gravitas, perseverantia; Phil. VII, 14. — scio igitur Tuberonem domi manere voluisse; Ligar. 21. servi igitur eis etiam iudicibus, qui ..; Marcell. 29. servavi igitur rem publicam discessu meo, iudices; Sest. 49. fuisti igitur apud Laecam illa nocte; Catil. I, 9. est igitur ridiculum, quod est dubium, id relinquere incertum; Muren. 68. sit igitur, iudices, sanctum apud vos ... hoc poëtae nomen; Arch. 19. erat igitur et praesens caritas et futura fames; dom. 12. fuit igitur causa capiendi novi consilii; ib. 14. erat igitur in luctu senatus; Sest. 32. est igitur ||sequitur, efficitur, esto igitur|| ut ei sint; ib. 97. sint igitur similia, iudices, parva magnis; Rab. Post. 2. est igitur haec, iudices, non scripta, sed nata lex; Milo 10. est igitur, Quirites, populo Romano ... omne certamen cum percussore ||excursore||; Phil. IV, 15. — tenetur igitur iam ... avaritia; Verr. III, 152. tenetur igitur aliquando; ib. 178. tenebo igitur hunc ordinem defensor; Flacc. 5. (Z. 41.) tenet igitur res publica Macedoniam; Phil. X, 14. — venibit ||veniet|| igitur sub praecone tota Propontis atque Hellespontus; leg. agr. I, fr. 3. veniebatis igitur in Africam; Ligar. 24. video igitur causas esse permultas; Sex. Rosc. 91. videtis igitur consuetudinem religionemque Graecorum; Verr. II, 159. videte igitur quam multa ... postulentur; ib. III, 221. video igitur Heium ... adductum esse; ib. IV, 14. videte igitur utrum sit aequius ..; Font. 41. videte igitur quam inique accidat; Caecin. 8. videtis igitur; Caecin. 88. Cluent. 90. video igitur, iudices; ib. 119. videte igitur, pontifices, quid statuatis; dom. 119. videtis igitur hominem per se ipsum ... adflictum .. excitari; har. resp. 50. videtis igitur (acc. c. inf.); Sest. 114. vidit igitur (acc. c. inf.); Milo 15. victa igitur est causa rei publicae; Sest. 78. victa est igitur ... nostra sententia; Phil. VIII, 1.

2. **nach Substantiven:** tribuni igitur appellabantur; Quinct. 63. pater igitur amens qui odisset eum; Sex. Rosc. 41. odium igitur acerrimum ... ex hoc ... ostenditur; ib. 52 de vivo igitur aliquid erat resecandum; Verr. III, 118. hic locus igitur est unus quo perfugiant; ib. V, 126. post triennium igitur agitata denuo ||denique|| de viri morte habebatur; Cluent. 182. optimae leges igitur hac lege ... tollentur; leg. agr. II, 22. senatus igitur magna ex parte *; Flacc. 5. (Z. 14.) tempore igitur ipso se ostenderunt; Cael. 65. Bostarem igitur quendam Norensem ... *Triarius criminatur ..;* Scaur. c. 2. § 1. generi igitur totius accusationis resistere, iudices, debetis; ib. 37. reus igitur Postumus est ea lege, qua ..; Rab. Post. 12. hoc animo igitur senatus; ib. 14. ea vis igitur ipsa ... illam perniciem exstinxit ac sustulit; Milo 84. voluntate igitur omnes tecum fuerunt; Ligar. 34. a Bruto igitur ... capiamus exordium; Phil. V, 35. laus igitur iudicii testimoniique nostri tribuenda Bruto est; ib. populi Romani igitur est patronus L. Antonius; ib. VI, 12. Antonii igitur promissa cruenta, tactra (sunt); ib. VIII, 10.

3. **nach Adjectiven und Zahlwörtern:** nihil igitur debuit; Quinct. 47. perditissimi est igitur hominis; Sex. Rosc. 112. duo igitur consules ... erunt ex illius voluntate; Verr. a. pr. 29. pauculis igitur mensibus ... furta praetoris ... exportata sunt; ib. II, 185. ex omnibus igitur praetoribus ||populi Romani praetoribus|| ... delegisti; ib. III, 213. plus igitur *valet* Claudii *causa;* Tull. 30. frugi igitur hominem ... videtis positum in vestra fide ac potestate; ib. 40. nihil igitur in vitam L. Murenae dici potest ||potest?||; Muren. 14. tot igitur annos versatus in foro sine suspicione ... studuit Catilinae; Cael. 11. reliquum est igitur crimen de veneno; ib. 56. nullum igitur habes, Caesar, adhuc in Q. Ligario signum alienae a te voluntatis; Ligar. 6. tantus igitur te stupor oppressit; Phil. II, 65. nemo igitur iure consultus ... ex ista syngrapha debere dicet ||dicit|| pro eis rebus, quae ..; ib. 96. maius igitur a D. Bruto beneficium populus Romanus et habet et exspectat; ib. III, 11. miserior igitur qui suscipit in se scelus quam ..; ib. XI, 9. nihil igitur hoc cive, nihil hoc homine taetrius, si ..; ib. XIII, 2. talis igitur vir et civis opinione labi potest ..; ib. 8. tanta igitur in illis virtus fuit, ut ..; Fr. B, VI, 24.

4. **nach Pronomina:** ego igitur pacis, ut ita dicam, alumnus ... periculose dico; Phil. VII, 8. — te igitur auctore ... iuvare populum Romanum debuerunt; Verr. V, 52. hoc tu igitur in crimen vocas; Rabir. 24. hunc tu igitur diem tuis ... gratulationibus iure antepones; Marcell. 11. tu igitur ipse de te? dixerit quispiam; Phil. XIV, 13. — nostra igitur laudatio ... obsignata ||consignata|| creta est; Flacc. 37. — haec igitur est gesta res; Verr. V, 73. pro his igitur omnibus rebus ... mei consulatus memoriam postulo; Catil. IV, 23. hoc igitur in bello L. Murenam legatum fortissimi animi ... cognitum esse defendimus; Muren. 34. propter hanc igitur tantam dissimilitudinem ... dissimilem me in utroque praebui; Sulla 17. *in* his igitur tabulis nullam lituram ... videtis; Arch. 9. de hac igitur lege dicimus, quae ..; dom. 50. de hoc igitur loco

sacro potissimum videntur haruspices dicere; har. resp. 14. haec igitur vobis, haec populo Romano et scelerum indicia ostendit; ib. 24. hac igitur vate suadente quondam ..; ib. 27. hunc igitur animum attulit ad tribunatum P. Sestius, ut ..; Sest. 13. hoc igitur anno magistratibus novis designatis ... princeps P. Lentulus ... causam suscepit; ib. 70. hoc igitur causam dicente; Balb. 11. hoc igitur sensimus; Planc. 37. de hoc igitur latum est ut quaereretur; Milo 31. haec igitur tibi reliqua pars est; Marcell. 27. hic igitur T. Ligarius ... nunc a te supplex fratris salutem petit; Ligar. 36. hunc igitur ut sequerer properavi; Phil. I, 10. his igitur rebus praeclare commendatus, iussus es ..; ib. II, 79. hunc igitur qui Gallia prohibet ... iudicat verissimeque iudicat non esse consulem; ib. III, 12. hanc igitur occasionem oblatam tenete, per deos immortalis! ib. 34. hanc igitur dubitationem ... senatus hodierno die sustulit; ib. IV, 2. haec igitur habenda gratia est D. Bruto, qui ..; ib. V, 37. huic igitur legi paruit Cassius; ib. XI, 28. hoc igitur fretus senatu Pompeianum senatum despicit; ib. XIII, 28. — eadem igitur, Cassi, via munita Laterensi est; Planc. 67. — ille igitur ipse homo ... multa audivit in sua causa; Font. 38. non fuit illud igitur iudicium iudicii simile; Cluent. 96. illud igitur Iunianum per vim factum est; ib. 103. illa igitur omnia Quinctiana iniqua, ... seditiosa iudicia fuerunt; ib. 113. illius igitur coniurationis ... ego testis esse non potui; Sulla 12. illi igitur viri vituperandi; Phil. VIII, 14. illi igitur impii, quos cecidistis, etiam ad inferos poenas parricidii luent; ib. XIV, 32. — is igitur, ut dico, [Timarchides] ... censores dimisit; Verr. II, 136. is igitur vir ... tamen in falsam ... insimulationem vocabatur; Font. 39. ea igitur mater Habiti ... in illa cupiditate *se* continebat ‖ continebatur ‖; Cluent. 12. is igitur Iguvinatem M. Annium Appium ... civitate donavit; Balb. 46. eius igitur mortis sedetis ultores, cuius ..; Milo 79. ad eum igitur rex Deiotarus venit ..; Deiot. 13. is igitur ... arguitur domi te suae interficere voluisse; ib. 15. *is* igitur fratrem exheredans te faciebat heredem; Phil. II, 41. in eius igitur viri copias cum se subito ingurgitasset, exsultabat; ib. 65. id igitur obvenit vitium, quod ..; ib. 83. — isto igitur tuo ... beneficio ... minuisti maiestatem rei publicae; Verr. V, 50. isti igitur ‖ igitur illi, illi igitur, illi ‖ [Pergameni] proscriptiones ... repudiaverunt; Flacc. 76. — quod igitur tibi erat ... optatissimum; Verr. II, 99. qui igitur, cum esses cum imperio, iam tum crimen et iudicium horrueris; ib. V, 74. qui igitur primi virtute et consilio praestanti exstiterunt, ei ..; Sest. 91. de quibus igitur, etiam si latum esset .., tamen id esset .. ratum; Balb. 33. quod igitur in causa quaerendum est ..; Milo 57. quorum igitur impunitas, Caesar, tuae clementiae laus est, eorum ..; Ligar. 10. quod igitur et conari occultius et efficere cautius potuit, id ..; Deiot. 18.

5. **nach Partikeln**: ante igitur misisti; Quinct. 81. aut igitur doceat ... aut ..; Sulla 25. — cum igitur ... dixerint; Verr. I, 80. cum igitur praetor interdixerit; Caecin. 89. cum igitur de furto quaereretur; Cluent. 185. cum igitur eos vinciret; Deiot. 22. — iam igitur est ita perspicuum; Verr. II, 165. — [minus igitur lucri facit;] Flacc. 91. non modo igitur nihil prodest, sed obest etiam Clodii mors Miloni; Milo 34. — non est igitur circumventus; Cluent. 127. non igitur ... id erit eius vitrico fraudi aut crimini; Muren. 74. non igitur impressio ... non imperium, non secures ad iniuriam faciendam Flacci animum impulerunt; Flacc. 85. non igitur a suis, ... sed a suorum ... urguetur inimicis; Balb. 59. non igitur reus ex ea causa .. redundat Postumus, sed ..; Rab. Post. 11. non igitur provocatio ista lege datur, sed ..; Phil. I, 22. atqui ‖ atque ‖ haec acta per te; non igitur homicidas; ib. II, 31. non igitur exempla maiorum quaerenda (sunt), sed ..; ib. IX, 3. non igitur magis Leptines Octavium .. quam Ser. Sulpicium occidit Antonius; ib. 7. non igitur, quod ereptum non est, id existimandum est datum; ib. XI, 20. non igitur sentis; ib. XIII, 30. — praeclare igitur facitis, tribuni plebis, qui ..; Phil. III, 25. primum igitur ... Siciliam citabo; Verr. II, 146. primum igitur illud est; Cluent. 10. primum igitur hic habuit studia suorum ardentia; Planc. 20. primum igitur acta Caesaris servanda censeo; Phil. I, 16. — quocumque igitur te modo *appellari verum est*; Scaur. 50. quoniam igitur videtis qui ... velint; Font. 15. huius quoque igitur criminis te accusante mentio nulla fiet; div. Caec. 32. — recte igitur maiores ... putarunt; Sex. Rosc. 116. recte igitur unus invictus es; Marcell. 12. rursus igitur eodem revertamur; Sex. Rosc. 41. rursus igitur vis nudatum illum atque solum a re publica relegatum videri; Phil. X, 6. — *si igitur, L. Quincti, ita quoque* ... verum factum esset ..; Tull. 53. si igitur ipsum Oppianicum ... absolvissent; Cluent. 61. si igitur rettulit falsum senatus consultum, tum est rogatio; dom. 50. si igitur Caesar hostis; Phil. III, 21. sic igitur Plancius nihilo minus quaestor est factus ..; Planc. 60. — tum igitur, his rebus auditis, meministis fieri senatus consultum; Muren. 51. tum igitur maiores nostri populares non fuerunt, qui ..; dom. 80. ut igitur intellegeretis qualem ipse se consulem profiteretur; Phil. II, 11. ut igitur in seminibus est causa arborum et stirpium, sic ..; ib. 55. ut igitur Catilinam diligentia mea ... fregistis, sic ..; ib. IV, 15. ut igitur alia, sic hoc, C. Pansa, praeclare; ib. IX, 3. ut igitur si ipsum consulam quid velit, sic ..; ib. 13.

II. **Frage**: luxuries igitur hominem ... et cupiditates ... impulerunt? Sex. Rosc. 39. placet igitur? ib. 131. id igitur tu moleste tulisti? Verr. I, 25. quemquam igitur putas dubitaturum? ib. II, 153. potes igitur dicere nihil tibi obesse? ib. 168. hunc tu igitur imperatorem esse defendis, Hortensi? ib. V, 32. amandat hominem ... quo? ... Panhormum igitur? Verr. V, 69. potest igitur testibus iudex non credere? Font. 21. gravior igitur vobis erit hostium voluntas quam civium? ib. 32. potestis igitur ignotos notis, iniquos aequis ... anteferre? ib. potestis igitur principia negare, cum extrema conceditis? Caecin. 44. potes igitur dicere? ib. 48. recte igitur diceres te restituisse? ib. 55. mihi ipsi igitur praeter periculum et infamiam quid quaeretur? Cluent. 70. huius igitur Habitus vitae invidebat? ib. 171. dabitis igitur Alexandriam clam petentibus his ‖ iis ‖, quibus ..? leg. agr. I, 1. ibit igitur in exsilium miser? Muren. 89. hunc igitur virum, Laeli, quibus tandem rebus oppugnas? Flacc. 6. in hac igitur urbe se iactant, quam oderunt? ib. 61. ipse igitur ille ‖ ille ipse — ipse ille ‖ •... narravit? ib. 92. his tu igitur epistulis, Deciane, recitatis ... putasti ..? ib. 93. in hunc igitur gregem vos nunc P. Sullam ... reicietis? Sulla 77. hunc igitur tu ... domo et patria ... cedere curasti? dom. 5. eos igitur ego potissimum damnare debui, quorum ..? ib. 9. „infirmas igitur tu acta ‖ infirma sunt igitur tua acta — i. s. i. tua sententia acta ‖ C. Caesaris? ib. 39. hanc vos igitur, pontifices, ... potestatem dabitis, ut ..? ib. 44. potest igitur damnati poenam sustinere indemnatus? ib. 77. hoc tu igitur homo popularis iure munitam civitatem et libertatem nostram putas esse oportere? ib. 80. quam igitur maiores nostri sceleratis ac nefariis civibus maximam poenam constitui posse arbitrati sunt, eandem ..? ib. 101. ius igitur statuetis esse unius cuiusque vestrum? ib. 106. ex his igitur bonis ... di immortales domum meam concupiverunt? ib. 108. tu igitur domi meae conlocasti, quam ex urbe tota sustulisti? ib. 110. hanc tu igitur dedicationem

appellas, ad quam ..? ib. 118. quod igitur ex aliquo ... monstro significatum caveremus, id ..? har. resp. 26. nihil te igitur neque maiores tui ... neque sacerdotium ipsum ... permovit? ib. 27. eius igitur vitam quisquam spoliandam ornamentis esse dicet? Sest. 83. „haec est igitur tua disciplina“? Cael. 39. nihil igitur illa vicinitas redolet? ib. 47. credibile est igitur? ib. 56. id igitur Caelius non videbat? ib. 58. ex hac igitur domo progressa ista mulier de veneni celeritate dicere audebit? ib. 60. id igitur quisquam Cn. Pompeium ignorasse dicere audebit, quod ..? Balb. 14. cuius igitur audita virtus dubitationi locum non daret, huius ..? ib. 16. hanc tu igitur ... condicionem statuis Gaditanis, .. ut ..? ib. 25. potest igitur, iudices, L. Cornelius condemnari? ib. 46. hosce igitur imperatores habebimus? prov. cons. 15. omnibus igitur rebus ornatum hominem ... aedilem factum esse miraris? Planc. 30. hanc igitur ipsam (tribum) cur non edidisti? ib. 38. dubitatis igitur, iudices, quin ..? ib. 39. de Cispio mihi igitur obicies, quem ..? ib. 75. hunc igitur diem ... sibi proponens Milo ... veniebat? Milo 42. reprehendo igitur? minime vero; Ligar. 20. quod igitur facinus nec in hominem imprudentem caderet ... nec in facinorosum ... id ..? Deiot. 16. quod igitur ... nemo in me dixit, id ... diceres? Phil. II, 22. hi igitur his maioribus ab alienis potius consilium peterent quam a suis? ib. 26. hunc igitur quisquam ... pertimescat? ib. 74. non igitur miliens perire est melius quam ..? ib. 112. hunc igitur ego consulem ... putem, qui ..? ib. III, 12. poteritis igitur exploratam habere pacem, cum ..? ib. VII, 16. ab hoc igitur viro quisquam bellum timet, qui ..? ib. X, 14. potest igitur stare res publica freta veteranis sine magno subsidio iuventutis; ib. 18. recedit igitur a Mutina? ib. XII, 4. his igitur omnibus victoriam sperantibus || spectantibus || pacis nomen adferemus? ib. 10. huic igitur importuno .. parricidae quid habemus ..? ib. 13. est igitur quisquam, qui ..? ib. XIV, 9. — ecquando igitur isto fructu quisquam caruit ..? Verr. V, 66. — ecquid [igitur] interest, Piso, inter haec interdicta? Caecin. 93. ecquis est igitur ... qui illud aut fieri noluerit aut ..? Phil. II, 29. — oblitosne igitur hos putatis esse? Verr. I, 122. eine igitur ... potissimum et scelus suum et illius periculum committebat? Cluent. 172. idemne igitur ... sapientissimi viri iudicabunt, quod ..? Muren. 83. videtisne igitur quantum *intersit* inter populum Romanum et contionem? Sest. 127. esne igitur patriae certissimus parricida? Vatin. 35. potestne igitur nostra maiestas a Gaditanis || Gaditanis || benigne conservari, si ..? Balb. 37. possumusne igitur tibi probare auctorem exempli atque facti illius ..? ib. 46. parumne igitur, inquies, magna relinquemus? Marcell. 26. videsne igitur hunc splendorem omnium? Ligar. 83. visne igitur te inspiciamus a puero? Phil. II, 44. scimusne igitur, Pansa, quibus in locis nunc sit? ib. XII, 23. possumne igitur satis videri cautus? ib. 25. possumusne igitur in Antonii latrocinio aeque esse tuti? ib. 27. existimasne igitur, M. Lepide, (acc. c. inf.)? ib. XIII, 10. — num igitur ex eo bello partem aliquam laudis appetere conaris? Verr. V, 5. num igitur hoc tempore causa mutata est? Cluent. 92. num igitur negari potest? Flacc. 32. num quis est igitur qui tum dicat ..? Sulla 52. num igitur in hoc officio ... sententia mea reprehenditur? dom. 18. num est igitur dubium ... quin ..? prov. cons. 24. num fundos igitur factos populos Latinos arbitramur? Balb. 54. num igitur aut fundos factos Veliensis ... arbitramur? ib. 55. num dubitas igitur quin omnes ... te aedilem fecerint? Planc. 18. num igitur ista tua Sarda Pythagoram aut Platonem norat aut legerat? Scaur. c. 4. § 5. num igitur in his criminibus, iudices, resi*det* etiam || resit etiam — residet iam — restat etiam || aliqua suspicio? ib. 14. num igitur ulla quaestio de Africani morte lata est? Milo 16. profectio certe animum tuum non debet offendere: num igitur remansio? Ligar. 4. num igitur me fefellit? Phil. II, 92. num igitur, utrum horum sit, dubitare possumus? ib. IV, 8. num igitur eum .. temerarium civem aut crudelem putares? ib. VIII, 14. num igitur Brutus exspectavit decreta nostra, cum studia nosset? ib. XI, 27. num igitur reprehendistis || reprehenditis || ? ib. 36. — „num quid igitur oportet nisi tris sortes conici“? Verr. II, 127. num qua igitur is bona Lentuli religione obligavit? dom. 124. num quid igitur aliud in iudicium venit nisi ..? Milo 31. num quis est igitur tam demens qui ..? ib. 78. — qualis igitur hostis habendus est is, a quo ..? Phil. XI, 3. — quando igitur est turpe? dom. 72. — quantam igitur illi spem praedae propositam arbitramur fuisse? Verr. III, 150. quantum igitur quaestum putamus factum esse? ib. — quid igitur pugnas? Quinct. 43. quid igitur demonstrat? ib. 48. qui locus igitur absentis defendendi procuratori primus datus est? ib. 61. quae me igitur res praeter ceteros impulit? Sex. Rosc. 2. quid igitur est? ib. 36. quae res igitur tantum istum furorem ... obiecit? ib. 40. qui sunt igitur in istis bonis? ib. 107. ad cuius igitur fidem confugiet? ib. 116. quid igitur? ib. 121. div. Caec. 33. Verr. a. pr. 20. II, 148. V, 9. Caecin. 60. Flacc. 55. 88. Phil. I, 38. quo teste igitur hoc planum faciam? Qu. Rosc. 42. quem igitur ex his tribus a me testem exspectabis? ib. quid est igitur quod fieri possit? Verr. a. pr. 32. quo tempore igitur auris iudex erigeret? ib. I, 28. quae fuit igitur causa? ib. 80. quid igitur te iuvat Neronis iudicium? ib. 84. quid igitur in iudiciis sequemur? ib. 128. quem || quid || igitur? civem Romanum; ib. II, 106. ex quo igitur crimen atque accusatio nascitur? ib. 162. quem igitur ... condemnari necesse esset, is ... absolvi potest? ib. 180. quid igitur est quod ... intellegi velim ..? ib. III, 39. qua re igitur id, quod ais, adsecutus es? ib. 41. quo modo igitur hoc adsequar? ib. 112. quid igitur est reliquum? ib. 176. quid igitur dicit || dicet || ? ib. 205. quae sunt tibi igitur exempla? ib. 212. quae est igitur defensio? ib. 225. quid igitur nobis faciendum est? ib. IV, 11. quis vestrum igitur nescit quanti haec aestimentur? ib. 14. quid futurum igitur est? ib. 36. quae deprecatio est igitur ei reliqua? ib. 112. quis igitur praetorem appellat? ib. 146. quae est igitur ista accusatio? Font. 4. a quibus versuras ... factas esse dicunt? ... a quibus igitur? ib. 11. quid est igitur, ubi elucere possit prudentia? ib. 28. qui igitur convenit? Caecin. 7. quis igitur? ib. 14. quibus igitur in rebus vis intellegi potest? ib. 31. quid igitur fugiebant? ib. 44. quae res igitur valuit? ib. 53. quo tandem igitur animo esse existimatis aut eos ..? imp. Pomp. 16. quis igitur hoc homine scientior umquam aut fuit aut esse debuit? ib. 28. quod igitur nomen umquam ... clarius fuit? ib. 43. quid igitur ait Hortensius? ib. 52. quo tandem igitur animo fuisse illos arbitramini? Cluent. 29. „a quo igitur est corruptum?“ ib. 63. quo tandem igitur ore mentionem corrupti iudicii facitis? ib. 65. quid igitur censores secuti sunt? ib. 126. quo tandem igitur Habitus metu adductus ... conatus est? ib. 170. quae fuit igitur alia causa quaerendi? ib. 183. quos tandem igitur xviros fieri volt? leg. agr. II, 21. quid igitur est causae quin ..? ib. 74. quibus igitur testibus ego hosce possum refutare nisi vobis? Flacc. 7. quid refert igitur ..? ib. 21. in quo igitur praetoris est diligentia requirenda? ib. 32. quo modo igitur dicit? ib. 90. quid igitur ego cessi aut qui timor fuit? dom. 56. quid igitur responderem? har. resp. 17. quos igitur haruspices ludos minus diligenter factos pollutosque esse dicunt? ib. 22. quis igitur optimatium discordiam molitur? ib. 40. qui sunt igitur REPULSI? ib. 56.

cuius igitur mortem ulcisceremini, ... de eius virtute vivi quid vos loqui ... putatis? Sest. 81. quo modo igitur ... accusas Sestium, cum ..? ib. 90. quod igitur est eius modi crimen, ut ..? Cael. 23. quid igitur fuit nisi quaedam temeritas ac libido? ib. 34. quae sunt igitur meae partes? Balb. 1. cuius igitur? ib. 7. quid habes igitur dicere de Gaditano foedere eius modi? ib. 33. quos igitur prudentissimos interpretes foederum ... esse arbitramur? ib. 45. quo modo igitur L. Cossinius Tiburs ... civis Romanus est factus? ib. 53. quod mihi igitur certamen esset huius modi? Piso 20. qui latrones igitur, si quidem vos consules? ib. 24. quae est igitur poena? ib. 43. 44. quo modo igitur est aequius? Planc. 16. quis est igitur qui neget? ib. 23. quod est igitur hoc accusationis, Triari, genus? Scaur. 23. *quid igitur, si ..?* ib. 45. quae fuisset igitur iusta causa restituendi mei, nisi ..? Milo 36. quem igitur cum omnium gratia noluit, hunc voluit cum aliquorum querella? ib. 41. quem ad modum igitur eum dies non fefellit? ib. 45. apud quem igitur hoc dico? Ligar. 7. quae est igitur alia (poena) praeter mortem? ib. 13. quae fuit igitur umquam in ullo homine tanta constantia? ib. 26. quid igitur causae excogitari potest cur ..? Deiot. 20. qui igitur adulescens ... nihil umquam nisi severissime et gravissime fecerit, is ... saltavit? ib. 27. quae est igitur ista cupiditas legis eius ferendae, quae ..? Phil. I, 21. quonam modo igitur Dolabella pervenit? ib. II, 75. quid igitur cessas? ib. 110. quae est igitur exspectatio aut quae vel minimi dilatio temporis? ib. III, 2. qui sunt igitur reliqui, quos sors divina delectet? ib. 26. quid igitur D. Brutus de M. Antonio iudicavit? ib. IV, 8. quis illum igitur consulem nisi latrones putant? ib. 9. quam legem igitur se augur dicit tulisse ..., hanc dubitabit contra auspicia latam confiteri? ib. V, 8. quid igitur illo die aliud egistis nisi ut ..? ib. 29. cuius igitur singularem prudentiam admiramur, eius stultitiam timemus? ib. 50. quid igitur profectus est vir fortissimus? ib. VII, 12. quae est igitur spes ... eis pacem cum populo Romano esse posse? ib. 22. quam igitur municipiis et coloniis ad excludendum Antonium auctoritatem damus? ib. VIII, 4. quae est igitur in medio belli causa posita? ib. 8. quid est igitur cur eis ... M. Bruti sit suspectus exercitus? ib. X, 17. quae igitur haec comitia? ib. XI, 19. quis igitur is est? ib. 26. quorum igitur veteranorum animos ne offendamus veremur? ib. 38. quis igitur mihi praestat? ib. XII, 23. quid igitur censet? ib. XIII, 6. — qui igitur probari potest? Flacc. 33. qui igitur id factum est? Scaur. 14. — quisnam igitur ... tuebitur P. Scipionis memoriam? Verr. IV, 80. quonam igitur haec modo gesta sunt? Cluent. 65. quonam igitur pacto probari potest? Milo 32. — quo me igitur vertam? Verr. III, 166. quo me igitur ... revocas? ib. 210. quo igitur (amandat hominem)? ib. V, 70. quo usque igitur is ... nomine hostis carebit? Phil. XIV, 6. — quorsum igitur haec disputo? Quir. 5. quorsum igitur haec oratio pertinet? dom. 116. — ubi est igitur remedium? Verr. I, 142. ubi est igitur illa exspectatio, quae ..? Flacc. 21. ubi est igitur illa laus oratoris, quae ..? ib. 22. ubi igitur crimen est? ib. 68. ubi erit igitur illud firmissimum praesidium pudoris? Sulla 77. ubi est igitur crimen? Balb. 7. ubi est igitur exceptum foedere Gaditano, ne ..? ib. 32. ubi est igitur sapientia iudicis? Rab. Post. 12. — unde igitur potius incipiam? Verr. IV, 3. unde igitur subito tanta ista mutatio? Phil. I, 53. unde igitur ista suspicio vel potius unde iste sermo? Phil. XIV, 14. unde igitur ordiar? Fr. B, VII, 17. — utra igitur est splendidior, utra inlustrior commemoratio? div. Caec. 65. utram igitur putas legem molliorem? Verr. I, 26. uter igitur facilius suae sententiae rationem redderet? Cluent. 106. utra igitur causa popularis debet videri? Sest. 109. uter igitur nostrum est cupidior dicti? Planc. 85. in utro igitur haec fuit? Milo 43. — utrum igitur hoc Graeci statuent ..? Flacc. 27. utrum igitur nostrum est an vestrum hoc vetus proverbium ..? ib. 65. utrum igitur peccato meo nomen subeo an re iudicata? dom. 72. utrum igitur haec Aesopum potius pro me aut Accium dicere oportuit ..? Sest. 123. utrum igitur me conturbare oportet, an ..? Planc. 68. utrum igitur in nefariis civibus ulciscendi, cum possis, an pertimescendi diligentior cautio est? Phil. VII, 3. utrum igitur augurem Iovis Optimi Maximi ... *nos*, utrum populus Romanus libentius sanciet, Pompeium an Antonium? ib. XIII, 12. utrum igitur aequius, utrum melius rei publicae fuit ..? ib. 30.

ignarus, nicht wissend, unkundig, unerfahren: A. **bei Substantiven:** alqs: ei misero, absenti, ignaro ... omnia vitae ornamenta deripi convenire; Quinct. 64. [tametsi erat] ignarus quantum sibi ... mali constitueretur; Verr. I, 65. ei || hi || denique illud, ignari totius negotii ac religionis ... sustulerunt; ib. IV, 77. filia ... ceteros sui tanti mali ignaros esse cupiebat; Cluent. 13. adeone ignarus (es) disciplinae consuetudinisque nostrae, ut ..? Rabir. 28. tam eram rudis, tam ignarus rerum, tam expers consilii aut ingenii? Sest. 47. at etiam ... splendorem maculare voluerunt, ignari quid gravitas, quid integritas ... valeret; ib. 60. non sum tam ignarus, iudices, causarum, ... ut ..; ib. 119. si quis, iudices, forte nunc adsit ignarus legum, iudiciorum, consuetudinis nostrae; Cael. 1. dicat se non imperitum foederis, non rudem exemplorum, non ignarum belli*ci iuris* fuisse; Balb. 47. in me ignaro, nec opinante, inscio notes et tuos et tuorum amicorum necessarios ..? Planc. 40. nec tam sum demens tamque vestri sensus ignarus atque expers, ut ..; Milo 72. nec vero eram tam indoctus ignarusque rerum, ut ..; Phil. II, 37. accessit ut Caesare ignaro ... beneficio amicorum eius magister equitum constitueretur; ib. 62. belli nomen ponendum quidam in sententia non putabant: tumultum appellare malebant, ignari non modo rerum, sed etiam verborum; ib. VIII, 2. — ille: non illum miserum, ignarum casus sui ... videtis? Sex. Rosc. 98. ac tamen ignarus ille qui consules essent, exsanguis ... se ex curia repente proripuit; har. resp. 2. sed idem casus illum ignarum quid profiteretur ... caeno et sordibus inquinavit; Piso 72. — quis: nam quis est omnium tam ignarus rerum, tam rudis in re publica ..? Marcell. 22. quis enim est tam ignarus rerum, ... qui ..? Phil. III, 4.

adulescens: quod (id) imperitus adulescens ... ignarus, invitus, sine conlegis ... fecisse dicatur; dom. 139.

consul: hanc .. beluam .. solvit .. consul ... ignarus quidem certe et imprudens impendentium tantorum scelerum et malorum; Sest. 16.

dominus: primo dominus, ignarus incommodi sui, gaudeat; Verr. III, 119.

homo: ego homo imperitus iuris, ignarus negotiorum ac litium, hanc puto me habere actionem; Caecin. 32. homines totius ignari negotii ... rem in medium vocare coeperunt; Cluent. 77. cum in theatro imperiti homines, rerum omnium rudes ignarique, consederant; Flacc. 16. quem (Caesarem) maxime homines ignari veritatis mihi esse iratum putabant; Sest. 41. recitavit homo et humanitatis expers et vitae communis ignarus; Phil. II, 7. nonne satis est ab hominibus virtutis ignaris gratiam bene merentibus non referri? ib. XIV, 13.

populus: ignaro populo Romano quid ageretur; sen. 18.

viri: ferebant in oculis hominem quidam boni viri, ... sed illius, ut ego arbitror, furoris ignari; har. resp. 48.

B. **allein:** I. loquuntur: sicut volgo ignari rerum loquebantur; Sest. 15.
II. apud: quibus criminibus haec tota apud ignaros aut invidos *infamata* || formata || causa est; Scaur. 13.

ignavia, Feigheit, Muthlosigkeit: I. obest: ne illorum simulatio, horum obsit ignavia; Phil. X, 18.
II, 1. tego: utrum ... latere in occulto atque ignaviam suam tenebrarum ac parietum custodiis tegere (Rabirium convenit) ..? Rabir. 21.
2. certo cum: denique aequitas, temperantia, fortitudo, prudentia, [virtutes omnes] certant cum iniquitate, luxuria, ignavia, temeritate; Catil. II, 25.
III. ratio: cum ignaviae ratio te in fugam atque in latebras impelleret; Rabir. 22.

ignavus, feige, träge: I. alqs: „quid Cleomenes?" „ignavus fuerat"; Verr. V, 110.
homo: at homo inertior, ignavior ... proferri non potest; Verr. II, 192.
II. constituo: quem ad modum in bello poena ignavis ab imperatoribus constituitur; Caecin. 46.

ignis, Feuer, Brand: I. **absolut:** sequuntur: quid deinde sequitur? verbera atque ignes et illa extrema ad supplicium damnatorum; Verr. V, 14.
significat: non enim ... praedonum adventum significabat ignis e specula sublatus aut tumulo; Verr. V, 93.
II. **nach Verben:** 1. adfero: obsessum te dicis, ignem adlatum; Verr. I, 80.
admoveo: cum ignes ardentesque || candentesque || laminae ceterique cruciatus admovebantur; Verr. V, 163.
circumdo: cum interim Dyrrachii milites domum ... obsidere coeperunt et ... ignis circumdederunt; Piso 93. f. restinguo; Catil. III, 2.
commendo: vobis illum ignem Vestae sempiternum ... commendat; Catil. IV, 18.
commisceo: f. restinguo; dom. 144.
conicio: f. restinguo; Qu. Rosc. 17.
exstinguo: prospicite ne ille ignis aeternus ... sacerdotis vestrae lacrimis exstinctus esse dicatur; Font. 47.
extorqueo: quorum impium ferrum ignisque pestiferos meus ille consulatus e manibus extorserat; Planc. 98.
facio: ignem ex lignis viridibus ... fieri iussit; Verr. I, 45.
infero: qui non solum vestris domiciliis atque tectis, sed etiam deorum templis atque delubris sunt funestos ac nefarios ignis inferre conati; Catil. III, 22.
inicio: f. IV. ardere.
perverto: deorum ignis, solia, mensas ... pervertit; har. resp. 57.
subicio: ignemque circum subicere coeperunt; Verr. I, 69. huic ordini ignem novum subici non sivistis; Rab. Post. 13. f. restinguo; Catil. III, 2.
refrigero: f. restinguo; Qu. Rosc. 17.
restinguo: nonne ut ignis in aquam coniectus continuo restinguitur et refrigeratur, sic ..? Qu. Rosc. 17. nam toti urbi ... subiectos prope iam ignis circumdatosque restinximus; Catil. III, 2. cuius ignem illum sempiternum non sum passus aut sanguine civium restingui aut cum totius urbis incendio commisceri; dom. 144.
2. interdico: VELITIS IUBEATIS UT M. TULLIO AQUA ET IGNI INTERDICATUR? dom. 47. ubi enim tuleras, ut mihi aqua et igni interdiceretur? ib. 82. quae (leges) iubent ei, qui de vi ... damnatus sit, aqua et igni interdici? Phil. I, 23. tamquam si illi aqua et igni interdictum sit; ib. VI, 10.
3. inicio in: qui, cum templum illud arderet, in medios se iniecit ignis; Scaur. 48.
III. **nach Substantiv:** interdictio: non ademptione civitatis, sed tecti et aquae et ignis interdictione adigebantur || faciebant ||; dom. 78.
IV. **Umstand:** amburi: cum illum ambustum religiosissimis ignibus cognovi muliebri ornatu ex incesto stupro .. emissum; har. resp. 4.
ardere: an tum eras consul, cum in Palatio mea domus ardebat, non casu aliquo, sed ignibus iniectis instigante te? Piso 26.
circumsaepiri, al.: ut vos isdem ignibus circumsaepti me primum ictum pro vobis et fumantem videretis; har. resp. 45.
inferre: cum ille saxis et ignibus et ferro vastitatem meis sedibus intulisset; har. resp. 15.
inflammare: dicitur inflammasse taedas eis ignibus, qui ex Aetnae vertice erumpunt; Verr. IV, 106.
minitari: comites vero Antonii ... huic urbi ferro ignique minitantur; Phil. XI, 37. cui (patriae) igni ferroque minitatur; ib. XIII, 47.
oppugnari: in qua civitate non modo legatus ... circumsessus, non modo igni, ferro, manu, copiis oppugnatus, sed aliqua ex parte violatus sit; Verr. I, 79.
torreri: etiam si in Phalaridis tauro inclusus succensis ignibus torreatur; Piso 42.
tueri: ut ... amicitias igni perspectas tuear; sen. 23.
violari: f. oppugnari.

ignobilis, unbekannt, unberühmt: alqs: si quis autem hoc uno nititur, quod sit ignobilis; Cluent. 112. non dico C. Serranum, ... sed Cn. Manlium, non solum ignobilem, verum sine virtute; Planc. 12. qui autem evenit ut tibi † Iulia || Iulia prognatus, Iuliae filia natus, Iulia avia natus || natus ignobilis videatur? Phil. III, 17.
argentaria: qui ... Romae argentariam non ignobilem fecit; Caecin. 10.
familia: quo in oppido non isti ex aliqua familia non ignobili ... mulier esset; Verr. V, 28.
homines: hominum ignobilium virtutem persaepe nobilitatis inertiae praetulerunt; Balb. 51. f. medicus.
locus: ubi si quis ignobili loco natus ita vivit, ut ..; Cluent. 111.
medicus: utebatur autem medico non ignobili || medico ignobili || et spectato || sed spectato || homine; Cluent. 47.

ignobilitas, Unberühmtheit, Niedrigkeit der Abkunft: I, 1. obicio: multis viris fortibus ne ignobilitas generis obiceretur; Muren. 17. ignobilitatem obicit C. Caesaris filio; Phil. III, 15.
2. dico de: quae porro amentia est eum dicere aliquid de uxorum ignobilitate, cuius pater Numitoriam Fregellanam .. habuerit uxorem? Phil. III, 17.
II. propter: quos nemo propter ignobilitatem nominat; Sex. Rosc. 90.

ignominia, Schimpf, Schande, Entehrung: I. **absolut:** cadit: et in illo communi incommodo nulla in quemquam propria ignominia nominatim cadebat; Sest. 30.
est: ignominia autem illa gravis tam diu in illo homine fuit; Verr. II, 67. deinde praetores urbani ... numquam sibi ad eam rem censoriam ignominiam impedimento esse oportere duxerunt; Cluent. 121. misera est ignominia iudiciorum publicorum; Rabir. 16. hanc insignem ignominiam, quoniam uni praeter se iniusta sit, || est || putet esse leviorem, dum modo ..; prov. cons. 16.
II. **nach Verben:** 1. accipio: Volcatius idem apud te postea fuit, eques Romanus, tanta accepta ignominia; Verr. II, 58. minime esse mirandum, si ... tanta ignominia et calamitas esset accepta; ib. V, 100.
adimo: libenter reddiderit adempta ignominia foedissimi criminis; Sulla 90.
conqueror: quo modo ego illam labem, igno-

miniam calamitatemque totius ordinis conquerar? Verr. a. pr. 40.
deprecor: surrexit P. Africanus ... et illam ignominiam a familia deprecatus est; Phil. XI, 17.
dimitto: possemus hanc iniuriam ignominiamque nominis Romani inultam impunitamque dimittere? Verr. V, 149.
habeo: quod vero ita avocatur a Mutina, ut ab urbe tamquam pestifera flamma arceatur, quam habet ignominiam? Phil. VI, 6.
perpetior: Sicilia, tot hominum antea furta, rapinas, iniquitates ignominiasque perpessa; Verr. III, 65.
praetereo: ut adulescentiae maculas ignominiasque praeteream; Verr. a. pr. 11.
puto: nisi honos ignominia putanda est; Balb. 7.
queror: nam quid ego Ostiense incommodum atque illam labem atque ignominiam rei publicae querar? imp. Pomp. 33.
relinquo: pertimescit ne ... dedecus aeternum miseris atque ignominiam relinquat; Font. 48.
suscipio: ne quae insignis huic imperio macula atque ignominia suscipiatur; Font. 36.
vito: sed cum homines vincula, neces ignominiasque vitant; Caecin. 100.
2. libero: et eum omni ignominia liberat; Cluent. 132.
3. adiungo ad: adiungemus ad hanc labem ignominiamque mortis etiam C. Marii nomen? Rabir. 27.
carpo ad: certe in multorum peccato carpi paucos ad ignominiam non oportet; Cluent. 129.
pertineo ad: quae non ad privatam ignominiam vitiorum tuorum ... pertinent; Catil. I, 14.
sortior ad: et paucos ex multis ad ignominiam ||et turpitudinem|| sortiere? Cluent. 129.
valeo ad: ut ordinis nomen non tantum ad honorem quantum ad ignominiam valeret; Verr. III, 97.
III. **nach Substantiven:** causa: quapropter in omnibus legibus ... haec ignominiae causa praetermissa est; Cluent. 120.
dolor: qui tamen ipse „ignominiae dolore", ut ait poeta, „victor insolens ... se victum non potuit pati"; Scaur. c. 3. § 3.
periculum: cum illi ... damnatio omne ignominiae periculum iam abstulerit; Cluent. 10.
IV. **Umstand:** 1. adficere: at non nemo aut ignominia adfectus aut ... bonis quidem suis utitur; Quinct. 49. cum is ... ignominia mortuum ... adfecerit ||asperserit||; Sex. Rosc. 113. quis tanta ignominia adfectus est? Verr. II, 139. minore ignominia te adfecisset; ib. 140. ut Heius adficeretur ignominia; ib. IV, 18.
appeti: ignominiis omnibus appetitus ... nihil commisit; Quinct. 98.
concidere: praesertim cum in Albucio nec Pisonis libidines nec audacia Gabinii fuerit ac tamen hac una plaga conciderit, ignominia senatus; prov. cons 16.
concidi: nondum erat vestris tam gravibus tamque multis iudiciis ignominiisque concisus; Phil. XII, 11.
condemnare: qui Gabinii litteras insigni quadam nota atque ignominia nova condemnastis; prov. cons. 25.
deformari: ut ... eandem (imaginem) deformatam ignominia lugentemque videat? Muren. 88.
notari: ne is ... macula turpissimaque ignominia notetur; Quinct. 99. sic hominibus ignominia notatis neque ad honorem aditus ... esset; Cluent. 119. idne ego optarem ||optaram||, ut inimicus meus ea, qua nemo umquam, ignominia notaretur? Piso 45. an illa non gravissimis ignominiis monimentisque huius ordinis ... sunt notanda, quod ..; Phil. V, 17. qui (Marrucini) ignominia notandos censuerunt eos, si qui militiam subterfugissent; ib. VII, 23.

2. ad: ita is ... ipse sua scientia ad ignominiam alterius contentus non fuit; Cluent. 134. haec inusta est a te, a te, inquam, mortuo Caesari nota ad ignominiam sempiternam; Phil. I, 32.
cum: classes optimae ... cum magna ignominia populi Romani amissae; Verr. a. pr. 13. at habet magnum dolorem, unde cum honore decesseris, eodem cum ignominia reverti; Muren. 89. ut cum dignitate potius cadamus quam cum ignominia serviamus; Phil. III, 35. agitur enim non qua condicione victuri, sed victurine simus an cum supplicio ignominiaque perituri; ib. IV, 12.
per: omnia vitae ornamenta per summum dedecus et ignominiam deripi; Quinct. 64. ut ab senatu iudicia per ignominiam turpitudinemque auferantur; Verr. I, 23. quid autem potest esse ... quod non ad miseros aratores per summam iniuriam ignominiamque pervenerit? ib. III, 226. ut viderentur per hominum idoneorum ignominiam sua auctoritate iudicia reprehendisse; Cluent. 130. quod a se quaestore Ostiensi per ignominiam ad principem et senatus et civitatis ... rem frumentariam translatam sciebat; Sest. 39.
sine: ut ... iniuriam sine ignominia sibi imponerent; Quinct. 96. ut ipsi sine ignominia molestiaque discederent; Verr. III, 69. nec elabi alio accusatore poterat Albius nec sine ignominia calumniae relinquere accusationem Cluentius; Cluent. 86. habebit igitur ... res publica civem sine ignominia quemquam? ib. 129. domo per scelus erepta ... carere sine maxima ignominia rei publicae, meo dedecore ac dolore non possum; dom. 146.

ignominiosus, schimpflich, entehrend: non modo crudelem superbamque dominationem nobis, sed ignominiosam etiam et flagitiosam ferendam esse ||esse ferendam||; Phil. III, 34.

ignorantia, Unkenntniß: quae superbia! quanta ignorantia ||ignoratio|| sui! Cluent. 109.

ignoratio, Unkunde, Unkenntniß: I. debet: eius ignoratio de aliquo purgatio debet videri; Sulla 39.
II. abutor: ut ignoratione tua ad hominis miseri salutem abuterer; Ligar. 1.
III. suscipi: sed iudicavit a plerisque ignoratione potius et falso atque inani metu cupiditate bellum esse susceptum; Marcell. 13.

ignoro, nicht wissen, nicht kennen, unkundig sein: I. **absolut:** alqs: si ignorares, ... hoc iuris in omnis constitueres; Verr. I, 168. ut ... vos, qui ignoratis et exspectatis, scire possitis; Catil. III, 3. simul et vos, non ignorantis, iudices, admonebo (acc. c. inf.); Balb. 44.
II. **mit Ergänzung:** 1. **indir. Frage:** cum postea quid futurum esset ignorares; Quinct. 83. superbia vero quae fuerit quis ignorat? Verr. I, 123. nemo enim ignorat quo hic in civitate sua splendore ... sit; Verr. II, 111. quanti ... fieri soliti sint quis ignorat? ib. III, 45. quanti auctoritas eius haberetur ignorabas? ib. IV, 19. qui esset ignorabas; ib. V, 166. quantus in L. Crasso pudor fuerit ... quis ignorat? Font. 24. itaque propter hanc avaritiam imperatorum quantas calamitates ... nostri exercitus ferant quis ignorat? imp. Pomp. 37. quid socii de imperatoribus nostris existiment quis ignorat? ib. 43. nunc qua cupiditate homines in provincias ... proficiscantur ignorant videlicet isti, qui ..; ib. 67. in quibus quantus splendor sit, ... nemo vestrum ... ignorat; Cluent. 46. quid denique cotidie cogitet quem ignorare nostrorum ||nostrum|| putat ||putet||? ib. 194. quid consilii ceperis quem nostrum ignorare arbitraris? Catil. I, 1. quae sit vis, quae auctoritas, quod pondus ignorant; Flacc. 9. quasi isti ||hi|| ... quid mihi ... pro ratione mei temporis faciendum fuerit ignorent; dom. 31. reditus vero meus qui fuerit quis ignorat? Sest. 131. an vero, iudices, vos soli ignoratis ... quas ille leges ...

fuerit impositurus ..? Milo 33. quantum nomen illius fuerit ... quis ignorat? Deiot. 12. qui albus aterne fuerit ignoras; Phil. II, 41. qua in re quanta fuerit uterque vestrum perfidia in Dolabellam quis ignorat? ib. 79. quaero deinceps, num hodiernus dies qui sit ignores? ib. 110. quorum reditus quid sit adlaturus ignoro; ib. VII, 1. ignorabat legio Martia, quarta, nesciebant veterani quid ageretur; ib. XIII, 33.

2. **quin:** quamquam quis ignorat, qui modo umquam mediocriter res istas scire curavit, quin tria Graecorum genera sint vere? Flacc. 64.

3. **acc. c. inf.:** neminem vestrum ignorare arbitror, iudices, hunc ... sermonem .. fuisse; Verr. I, 1. quis enim ignorat eos usque ad hanc diem retinere ... consuetudinem hominum immolandorum? Font. 31. quos quis ignorat duodecim coloniarum fuisse et a civibus Romanis hereditates capere potuisse? Caecin. 102. an vero ignoratis portum Caietae ... a praedonibus esse direptum ..? imp. Pomp. 33. quis enim vestrum hoc ignorat dici? leg. agr. II, 41. an ignoratis cetera illa ... vectigalia perlevi saepe momento fortunae, inclinatione temporis pendere? ib. 80. [si hunc statum, quem habetis, esse non ignoravi]; ib. 103. quis enim nostrum, iudices, ignorat ita naturam rerum tulisse, ut ..? Sest. 91. aut quis ignorat, in eius modi domo ... servos non esse servos? Cael. 57. quis ignorat Achaeos ingentem pecuniam pendere L. Pisoni quotannis ..? prov. cons. 5. ipsam vero urbem Byzantiorum fuisse refertissimam ... signis quis ignorat? ib. 6. cum ignorarent, si illam civitatem essent adepti, hanc se perdidisse; Balb. 30. cum Latinis omnibus foedus esse ictum ||ictum|| ... quis ignorat? ib. 53. quis ignorat maximam inlecebram esse peccandi impunitatis spem? Milo 43. Iove enim tonante cum populo agi non esse fas quis ignorat? Phil. V, 7. quem tum ille demens laedere se putabat edictis, ignorans, ... ea vere recidere in memoriam pueritiae suae; ib. XIII, 19.

III. **mit Object:** a l q m: ut, quod ille dictitat, alicui, qui te ignoret, verum esse videatur; Verr. a. pr. 28. quod eum quis ignoret; ib. V, 168. et illum et me vehementer ignoras; Rab. Post. 33.

a l q d: quod adhuc vos ignorare non mirum est; Sex. Rosc. 5. ignorabas haec? Verr. III, 132. ignorabas haec omnia? ib. 132. iam hoc non ignoratis, iudices, ut ..; Cluent. 67. quae partim libera a vobis, partim etiam ignorata vobis sunt; leg. agr. II, 35. si postea cognorat ipse aliquid, quod in consulatu ignorasset; Sulla 81. id igitur quisquam Cn. Pompeium ignorasse dicere audebit, quod ..? Balb. 14. an hoc tu, Laterensis, ignoras? Planc. 73. an est quisquam qui hoc ignoret? Milo 8. quod te, Caesar, ignorare non arbitror; Deiot. 26.

a n i m u m: nec enim animum eius potestis ignorare nec copias; Phil. XI, 32.

b e n e v o l e n t i a m: quorum ego nec benevolentiam erga me ignorare ... debeam; Sex. Rosc. 4.

c a u s a m: is causam ignorat, se ipsum probe novit; Sex. Rosc. 142. ignoro causam, detestor exitum; Phil. VIII, 7.

c o n s u e t u d i n e m: quoniam minime ignoras consuetudinem dicendi meam; Sulla 47. nemo nostrum ignorat ... consuetudinem regiam; Rab. Post. 29.

c o p i a s: f. animum.

c u p i d i t a t e s: quibus in rebus istius cupiditates et insanias quis ignorat? Verr. II, 35.

h o m i n e m: qui et rem agnoscit neque hominem ignorat; Flacc. 46.

i m p e r a t o r e m: ne qui diutius in tanta penuria virorum fortium talem imperatorem ignorare possit; Verr. V, 25.

i n s a n i a s: f. cupiditates.

i t e r: ne ignorans verum iter gloriae gloriosum putes (acc. c. inf.); Phil. I, 33.

i u s: tum vero ius omne noster iste magister mutandae civitatis ignorat; Balb. 27. quod ius si Cn. Pompeius ignoravit; ib. 64.

l o c u m: explanandum est enim diligentius eorum causa, qui locum ignorant; Verr. V, 96.

m a g n i t u d i n e m: alterius ... magnitudinem animi in patria liberanda quis ignorat? Phil. XI, 9.

m o r e m: hunc tu morem ignorabas? Vatin. 32.

r e m: res praetoribus erat nota solis, ignorabatur a ceteris; Catil. III, 6.

v i a m: totam ignoras viam gloriae; Phil. I, 33.

ignosco, verzeihen, für schuldlos erklären: I. **absolut:** 1. **unpersönlich:** a. **subst.:** l o c u s: esse apud hominem constantem ignoscendi locum; Muren. 63.

r a t i o: tametsi non modo ignoscendi ratio ... de civitate sublata est; Sex. Rosc. 3.

a d: cui non ... maximorum scelerum venia ulla [ad ignoscendum] dari possit? Piso 98.

b. **verbal:** quae si diceret, tamen ignosci non oporteret; Verr. I, 70. nam Sappho ... dat tibi iustam excusationem, prope ut concedendum atque ignoscendum esse videatur; ib. IV, 126. nefarium est facinus ignoscere; Muren. 62. ex quo nihil petit nisi ut ignoscatur; Milo 80. quid amplius postulatis? an, ne ignoscatur? Ligar. 13. „delicti veniam peto, ut ignoscatur oro“; ib. 30.

2. **persönlich:** a l q s: quod temere commisisti in iudicium ut denuntiarat, rogasti ut ignosceret; Qu. Rosc. 26. de quo si paulo altius ordiri ... videbor, ignoscite; Verr. IV, 105. et si forte videbor altius ... petisse ... quaeso ut ignoscatis; Caecin. 10. „nihil ignoveris“; Muren. 65. si me ... efferret aliquando ad gloriam ... animi quidam dolor, quis non ignosceret? har. resp. 17. non ignovit, mihi crede, non; ib. 37. ac si ... de me ipso plura dicere videbor, ignoscitote; Sest. 31. si ob *eam* causam peccaret ..., tamen ignosceret nemo; ib. 134. si solus (dicerem), certe ignosceretis; prov. cons. 1. cur ego non ignoscam, si anteposuit suam salutem meae? Piso 79. ignosco, et eo magis, quod ..; Rab. Post. 20. „C. Caesar, cave ignoscas ..“; Ligar. 14. ignosce, ignosce, Caesar, si eius viri auctoritati rex Deiotarus cessit; Deiot. 12. quod non fecisti, ignosco; Phil. II, 34. ego tamen, quoniam condemnatum esse pro nihilo est, ita ||pro nihilo sit, ita, pro nihilo est, si ita esset|| ignoscerem; ib. 56.

i u d i c e s: ignoscite in hoc uno, iudices; Verr. V, 141. „ignoscite, iudices“; Ligar. 30.

v i r i: ignoscent alii viri boni ex Sardinia; Scaur. 43.

Lücke: ignoscent † delecones ||ignoscent denique omnes|| ab eodem Cn. Pompeio civitate donati; Scaur. 43.

II. **mit Dativ:** a l i c u i tamen ei ... possim aliquo modo ignoscere; Sex. Rosc. 55. Metello ... prorsus non possum ignoscere, si quid stulte facit; Verr. II, 162. quis huic ignoscat, si ... ab religione officii declinarit? ib. III, 2. ut sibi, quod eae res abessent, ignosceretur; itaque omnis liberatos discessisse et esse ignotum omnibus; ib. IV, 140. poterone ... ignoscere Cleomeni, qui secum fugere ... iussit? ib. V, 104. quis est cui magis ignosci conveniat, ... quam si quis quem imprudens occiderit? Tull 51. sin erunt et aperta et nefaria, Cluentio ignoscere debebitis; Cluent. 18. ignoscendum est eis, qui postea nihil audierunt; Sulla 81. quod in tanto sibi scelere ignoverit; har. resp. 37. sed ego Atratino ... ignosco; Cael. 2. ignoscebam vobis attente audientibus, propterea quod ..; ib. 25. sed in hoc labenti ||in hoc tandem — in hoc tantum|| Postumo non ignoscam; Rab. Post. 23. quibus ipse ignovisti; Ligar. 15. eis etiam praemia postulat, quibus ut ignoscatur si postulet, impudentissimus iudicetur; Phil. VIII, 25. — c e t e r i s: ceteris non modo nihil ignoscendum, sed

etiam acriter est resistendum; Cael. 2. verum tamen ceteris * sit ignoscere, ..; Fr. B, XIII, iv, 2. — mihi: multis de causis mihi Fabius debebit ignoscere si minus eius famae parcere videbor; Tull. 3. mihi ignoscere non deberetis, si tacerem; Cluent. 18. et mihi, quaeso, ignoscite, si ..; leg. agr. II, 49. etenim debuisti, Vatini, ... mihi ignoscere, si ..; Vatin. 2. qua re peto a te, ut mihi ignoscas, Vatini, cum ||quod|| ..; ib. 7. hic mihi ignoscet Cn. Domitius Sincaius; Scaur. 43. ut mihi Tubero, cum de se eadem dicerem, ignosceret; Ligar. 8. tametsi ignoscite mihi, iudices; Fr. B, VI, 58. — nemini: cum a te ignosci nemini vellent; Ligar. 15. — tibi: cum diceres ignosci tibi oportere; Verr. I, 157. posses, ut tibi ignosceret, postulare? ib. V, 138. ignosco tibi, si ..; Balb. 32.

adulescentiae: ego si quid liberius dixero, vel ... vel ignosci adulescentiae poterit; Sex. Rosc. 3.

amicis: ut ... timidis amicis ignoscam; sen. 23.

delicto: huius ||eius|| sententiae sunt et praecepta huius modi: ... numquam cuiusquam delicto ignoscere; Muren. 61.

homini: ignosci oportere ei homini; Sex. Rosc. 51.

inimicis: cum ignoverit suis (inimicis); Ligar. 29.

ordini: f. populo.

populo: sed hoc ignoscant di immortales velim et populo Romano ... et huic ordini; Phil. I, 13.

silentio: quorum silentio ignosco; Phil. I, 15.

viris: quibus (viris) semel ignotum a te esse oportet; Deiot. 39.

ignotus, unbekannt: A. **bei Substantiven**: alqs: Q. Minucius eques Romanus ... vobisque, iudices, non ignotus; Verr. II, 69. si tibi ignoto apud ignotos, apud barbaros ... nomen civitatis tuae profuisset; ib. V, 166. qui tibi esset ignotus; ib. dubitabitis, iudices, quin ab hoc ignotissimo Phryge nobilissimum civem vindicetis? Flacc. 40. quibus eras ||erat|| ignotus; Piso 1.

alqd: si vetera mihi ignota (indicit) cum Hortensio communicata, respondit Hortensius; Sulla 51. nisi forte tibi esse ignotum putas, quod te iudices emiserunt excussum et exhaustum; har. resp. 37.

causa: si iam esset ignota (causa); dom. 57.

dies: profectionis huius diem illi notum, reditus illius huic ignotum fuisse; Milo 52.

eques: quid, si equitibus Romanis non obscuris neque ignotis ... manus ab Apronio ... adferebantur ..? Verr. III, 60. quasi vero ignotus nobis fuerit splendidus eques Romanus, Trebonii pater; Phil. XIII, 23.

homo: demonstrant ... hunc hominem ... Romae ignotum de medio tolli posse; Sex. Rosc. 20. praedia concupiscere hominis ignoti, quem omnino numquam viderat; ib. 105. ignotum hominem scilicet pluribus verbis commendo; Qu. Rosc. 18. fac ... tantum hominum numerum ignotissimorum atque alienissimorum pepercisse huius capiti; Font. 3. quae potest eloquentia disputando ignoti hominis impudentiam confutare? Scaur. 19.

iudices: ignotis te iudicibus uti malle quam notis iudicavisti; Planc. 42.

nomen: quod ... etiam nomen ante illud tempus populo ignotum fuisset; Cluent. 79.

senator: mihi enim hic senator ignotus est; Phil. XI, 4.

servi: rem tanti sceleris ignotis alienisque servis non esse credendam; Cael. 53.

testis: a testibus quaeretis ignotis; Flacc. 6. ne ignotis testibus ... civem ac supplicem vestrum dederetis; ib. 24. neque vero, iudices, quicquam aliud in ignoto teste facere debemus nisi ut ..; Scaur. 15. at quo teste, di immortales! non satis quod uno, non quod ignoto, non quod levi; ib. 29.

viri: eius enim nomine, optimi viri nec tibi ignoti, male dicebat tibi; Deiot. 33.

volnus: quod (volnus) nobis ignotum esset; Phil. XII, 1.

B. **allein**: I. monent: si me non omnes noti ignotique monuissent; Verr. I, 31.

II. 1. antefero: potestis igitur ignotos notis, iniquos aequis ... anteferre? Font. 32.

2. credo: iam vero ... tam dementer tantae res creditae et ignotis et barbaris [commissae litterae] numquam essent profecto; Catil. III, 22.

probo: putabam non solum notis, sed etiam ignotis probatam meam fidem esse; Verr. I, 19.

3. dico in: quid dicam in ignotum? Flacc. 23.

produco ad: utrum ... firmius fore putasti ... producere ad ignotos tanto post eum ..? Verr. V, 75.

III. apud: si tibi ignoto apud ignotos apud barbaros ... nomen civitatis tuae profuisset; Verr. V, 166.

per: quod per ignotos actum si comperisset, doleret, id ..? Cael. 54.

ilico, auf der Stelle, sogleich, alsbald: conticisco: simul atque increpuit suspicio tumultus, artes ilico nostrae conticiscunt; Muren. 22.

convalesco: Avillius *ipse* ilico convalescit; Cluent. 37.

eo: ilicone ad praetorem ire convenit; Quinct. 48.

immitto: scilicet tu praetor, ||ilico tu, praetor|| in mea bona quos voles immittes; Verr. I, 142.

vincio: deinde Pompulenum occisum esse, ilico Varenum vinctum adservatum; Fr. B, II, 5.

ill — s. inl —

ille, jener: A. **bei Substantiven**: I. **Eigennamen**: illum alterum Chaerestratum; Sex. Rosc. 46. illum Atilium; ib. 50. L. Cassius ille; ib. 84. Automedontem illum; ib. 98. Panurgum illum; Qu. Rosc. 31. ille Cn. Pompeius; div. Caec. 63. M. Catonem illum Sapientem; ib. 66. Africano illo; ib. 69. illum Rubrium; Verr. I, 65. ille Hadrianus; ib. 70. quod minus Dolabella Verri acceptum rettulit, quam Verres illi expensum tulerit; ib. 100. illum Voconium; ib. 107. A. Trebonium illum proscriptum; ib. 123. ille ipse M. Marcellus; ib. II, 4. ille M. Cato ||illam||; ib. 5. illi Syracusani; ib. 48. illius ipsius M. Marcelli; ib. 50. illis ipsis [Bidinis]; ib. 59. Heraclius ille Syracusanus; ib. 62. Heraclius ille; ib. 65. Apronio illi; ib. 108. illa Verria; ib. 154. illa Sicilia; ib. 185. Crassi illi; ib. 191. Q. ille Apronius; ib. III, 22. eidem illi Docimo; ib. 83. illum Papirium Potamonem; ib. 137. [L.] Piso ille Frugi; ib. 195. Cupidinem illum; ib. IV, 4. ille L. Mummius; ib. ille Cupido; ib. 7. Cupidinem illum; ib. 13. Phaselis illa; ib. 21. C. Catonis, illius, qui consul fuit; ib. 22. illa Verria; ib. 24. illa Attalica; ib. 27. Pamphili illius; ib. 35. illa eadem Diana; ib. 77. illa Diana; ib. 78. idem ille Scipio; ib. 97. haec [Scipio] ille non intellegebat; ib. 98. ille Paean; ib. 128. Archimedem illum; ib. 131. Venus illa; ib. 135. illum Numidicum; ib. 147. Verria illa; ib. 151. illius Africani; ib. V, 25. Tertia illa; ib. 31. Tertia illa; ib. 40. Nico ille [nobilissimus pirata]; ib. 79. Tyndaritani illius; ib. 124. illum Herennium; ib. 155. illum P. Gavium; ib. 164. ille Iuppiter; Font. 30. ex quibus intellegi potest multa in illum ipsum [Scaurum] esse dicta; ib. 38. ille Terentianus; Caecin. 27. Appius ille Caecus; ib. 54. Medea illa; imp. Pomp. 22. ille L. Sulla; ib. 30. eodem Cn. Pompeio; ib. 44. eundem illum Oppianicum; Cluent. 22. quem ad modum viva Dianaea instituerant, ita mortua illa ... profecti sunt; ib. 22. M. illius Aurii; ib. 23. A. Aurium illum; ib. 25. illius adulescentis Oppianici; ib. 33. illum Magium; ib. 39. illum Asuvium; ib. 37. illi (Martiales); ib. 43. Staienus ille; ib. 68. illum Oppianicum; ib. 76. illud igitur Iunianum per vim factum est; ib. 103. illius Vibii; ib. 165. Stratone illo; ib. 178. Nicostratum eundem

illum; ib. 181. Stratonem illum; ib. 184. illum Oppianicum; ib. 190. illa Roma; leg. agr. II, 87. Blossios illos ac Vibellios; ib. 93. illi Campani; ib. 97. illa Capua; ib. III, 16. ille Gracchus; Rabir. 20. illum Cornelium ;Catil. III, 9. ille Romulus; ib. 19. ille, ille Iuppiter; ib. 22. Scipio ille; ib. IV, 20. Paulus ille; ib. 21. Scipio ille; Muren. 66. illa vetus (Graecia) ... hoc uno malo concidit; Flacc. 16. cum illae (Athenae) ... enitebant; ib. 17. Cymaeus ille Athenagoras; ib. Heraclides ille Temnites; ib. 42. illum Heraclidem; ib. 45. illi Pythodori, Aetidemi, Epigoni || Lepisones — Archidemi ||; ib. 52. Cappadocem illum; ib. 61. seni illi Flacco; ib. 89. Marco illi Catoni; Sulla 23. L. ille Torquatus; ib. 34. illum Autronium; ib. 71. Metello illi Numidico; Arch. 6. M. Catonem || Catonem || illum senem; ib. 16. ille Ennius; ib. 18. illi C. Mario; ib. 19. Themistoclem illum; ib. 20. ille Marius; ib. illi Maximi, Marcelli, Fulvii; ib. 22. magnus ille Alexander; ib. 24. Ilias illa || illi arsilla — arsilla ||; ib. ille Fulvius; ib. 27. ille Caesoninus Calventius; sen. 13. Numidicum illum [Metellum] || C. Metellum ||; ib. 25. Sergius ille; dom. 14. illam Syriam; ib. 23. ille novicius Ligus; ib. 49. quod illi (Decii) ne auditores quidem suae gloriae, ego etiam spectator ... esse potuissem? ib. 64. Kaeso ille Quinctius; ib. 86. Scatonem illum; ib. 116. ille Q. Papirius; ib. 127. M. Horatius ille Pulvillus; ib. 139. P. ille Scipio; har. resp. 6. qui illam (Karthaginem) a multis imperatoribus obsessam ... evertit; ib. 6. P. Africanus iterum consul ille maior; ib. 24. illa Cilicia; Sest. 55. Antiochum Magnum illum; ib. 58. ille Cyprius miser; ib. 59. Piso ille; ib. 68. ille Serranus; ib. 72. Gracchum illum; ib. 82. illo Q. Metello; ib. 124. Numidici illius Metelli; ib. 130. Themistoclem illum; ib. 141. illo Hercule; ib. 143. illis Paulis, Maximis, Africanis || viris ||; Vatin. 28. [Atratiui] illius pietatem non reprehendat; Cael. 1. Caecus ille; ib. 33. Q. illa Claudia; ib. 34. illos Camillos, Fabricios, Curios; ib. 39. illae (Baiae) vero non loquuntur solum, verum etiam personant; ib. 47. Venerem illam; ib. 52. illa Venus; ib. atque ita Caelium ad illam (Clodiam) attulisse (acc. c. inf.); ib. 53. Semiramis illa; prov. cons. 9. illas (Gallias) praetorias; ib. 17. M. ille Lepidus; ib. 20. illius P. Servilii || illa P. Servilii (gravitate dicendi) ||; ib. 22. ille C. Marius; ib. 32. Q. Scaevola ille augur; Balb. 45. sed cum illam (Cererem) ... ex Graecia deligerent ..; ib. 55. illi Latini; ib. 64. C. illi Mario; Piso 20. Taurea illo Vibellio; ib. 24. illa vetere (Capua); ib. 25. ille M. Regulus; ib. 43. ille Epicurus; ib. 59. M. Catone illo; Planc. 20. illum Iuventium; ib. 58. illius Crassi; Scaur. c. 3. § 2. Capitolium illud; ib. 47. illius L. Metelli; ib. 48. Palladium illud; ib. ille P. Rutilius; Rab. Post. 27. Ahala ille Servilius; Milo 8. Appius ille Caecus; ib. 17. illud Cassianum, „cui bono fuerit"; ib. 32. illum Caecilium; Deiot. 25. Cn. Domitius ille; ib. 31. Antiochus, Magnus ille; ib. 36. Appium illum; Phil. I, 11. ille Brutus; ib. 13. illud Cassianum; ib. II, 35. ille Tarquinius; ib. III, 9. Tuditanus ille; ib. 16. illam Galliam; ib. V, 5. illam Galliam; ib. 37. illo Iano; ib. VI, 15. alii remittere eum nobis Galliam citeriorem, illam ultimam postulare; ib. VII, 2. Caesar Vopiscus ille; ib. XI, 11. illa (Capua) impios civis iudicavit, eiecit exclusit; ib. XII, 7. illa (Gallia) enim huius belli propulsandi ... principatum tenet; ib. 9. illis Muribus [Deciis]; ib. XIII, 27. L. ille Septimius; Fr. B, II, 10. P. Africanus ille; ib. VI, 12. illo (Sulla) mortuo; ib. 27.

II. **Gattungsnamen: 1. attributiv:** inter illam usitatam accusationem; Verr. a. pr. 55. nisi quod in illa (accusatio) tunc ..., testes dantur; ib. illam accusationem; ib. II, 116. illi accusatores; ib. I, 98. illos accusatores; ib. IV, 53. illius accusatoris; Cluent. 141. illam acerbitatem; ib. 151. acies illa; Scaur. 20. illa actione; Rabir. 17. [acta illa]; Sest. 40. acta illa; prov. cons. 44. illum actum istius vitae; Verr. I, 32. ille aditus; prov. cons. 34. adiutoribus *illis* || tuis ||; Balb. 25. illa adoptatione; dom. 77. illa adrogantia; div. Caec. 36. illam adrogantiam atque ferociam; leg. agr. II, 91. illa adrogantia; ib. 95. illo adventu; Verr. IV, 85. ille adulescens; Planc. 58. Melini illius adulescentis; Cluent. 12. illius adulescentis; ib. 23. 24. 168. illum adulescentem; ib. 21. 168. ex illa impura adulescentia; Verr. I, 32. illa (adulescentia); Cael. 41. ille adulter; Piso 28. *illa aedes;* Scaur. 48. illarum aedium; Phil. II, 68. illis aedibus || sedibus ||; ib. 104. illa aedificatio; Piso 48. illud aedificium; Tull. 21. illa aedificia; leg. agr. II, 88. illa aequitas; Planc. 33. aerario illo; Verr. II, 5. illius aeris; ib. IV, 98. aera illa; ib. V, 33. illa aestiva; ib. 96. illa aetas; Cluent. 13. aetas illa; ib. 168. Rabir. 26. Cael. 7. illius aetatis; Flacc. 5. (Z. 45.) illi aetati; Quinct. 56. Cluent. 51. Cael. 76. illam aetatem; Flacc. 42. Cael. 11. Deiot. 28. illa aetate; Verr. III, 62. Vatin. 24. illa aetate || illi aetati ||; Phil. V, 45. aetate illa; ib. XIV, 28. illam aetatulam; har. resp. 42. illum agrum; leg. agr. II, 57. 79. Rabir. 32. illos agros; leg. agr. II, 68. illis agris; ib. 84. illam altitudinem; prov. cons. 34. ille defensor et amicus; div. Caec. 23. amicus ille; Verr. V, 136. amici illi; dom. 49. amorem illum; Sex. Rosc. 53. illa amplitudine; Verr. I, 131. illis paludibus et angustiis; leg. agr. II, 52. illi aniculae; Scaur. 10. illud animal; Piso 21. ille animus idem meus; sen. 33. ille animus; Planc. 53. illum animum; Sest. 81. 113. ille annus; sen. 3. 4. Sest. 15. 58. 72. Piso 26. [annus ille]; Sest. 19. illius anni; ib. 55. 56. 59. 62. anni illius; Vatin. 30. tertium illum ... annum; Verr. a. pr. 40. in illum (annum), quo alius praetor fuit, regredietur? Verr. I, 109. illum annum; ib. II, 8. 128. Quir. 11. Planc. 49. illo ipso anno; Verr. II, 116. illo anno; ib. V, 21. sen. 4. Sest. 53. 65. ✕. 66. Vatin. 29. Planc. 71. antiquis illis; Muren. 17. illos antiquos et barbatos; Fr. B, VII, 18. illo antistite; har. resp. 14. ille anulus; Verr. III, 185. illum aprum; ib. IV, 95. illo appellatore; ib. 146. aquilam illam; Catil. I, 24. II, 13. tu ut illa (aquila) carere diutius possis ...? ib. I, 24. illam aram; har. resp. 28. illis aratoribus; Verr. III, 180. ille arator; ib. 227. ille archipirata; ib. V, 78. [de illo archipirata]; ib. 79. ille ardor; Balb. 49. illud argentum; Verr. IV, 39. ✕. ✕. 44. illa argumenta; Planc. 53. illa arma; dom. 79. Milo 3. Marcell. 13. qua (serrula) illud armarium potuisse ita circumsecari videretur; Cluent. 180. illi arti; Quir. 20. illis artibus; Cael. 54. artium illarum; Balb. 15. illo artificio; Verr. II, 36. illud asylum; ib. I, 85. illa atrocitate; ib. IV, 100. illius atrocitatis; Cluent. 9. illa auctione; leg. agr. II, 56. illi auctores; Verr. II, 47. leg. agr. II, 21. illo auctore; Flacc. 93. ille auctor; Piso 95. [illis auctoribus || actoribus ||]; Phil. II, 26. illa auctoritate; Verr. III, 61. V, 108. illa auctoritas; Marcell. 10. omina illa atque auspicia; leg. agr. II, 92. illa auspicia; Milo 43. Phil. V, 7. authepsa illa; Sex. Rosc. 133. ille avunculus; Phil. VIII, 2. Insuber ille avus; Piso fr. 7. illud auxilium; Rabir. 2. illi auxilio; Planc. 86.

illos barbatos; Muren. 26. barbatis illis; Sest. 19. Cael. 33. f. antiqui. non hac barbula, ... sed illa horrida; Cael. 33. bellum illud; Verr. II, 159. Muren. 31. Phil. II, 39. illis Punicis bellis; Verr. IV, 103. illo bello; ib. 115. Sest. 12. Phil. V, 39. VIII, 31. illud bellum; Verr. V, 5. Font. 41. imp. Pomp. 26. 58. Muren. 32. bello illo; Balb. 51. illius belli; Deiot. 29. beluae illae; Sulla 76. illa belua; Milo 32. Phil. X, 22. XIII, 22. illam beluam; Milo 40. 85. illis benignis; Verr. IV, 6. illo biduo; ib. II, 64. Piso 14. illa, non ... reddita biremis, sed ... donata cybaea; Verr. V, 59. illa occursa-

tio et blanditia; Planc. 29. illorum ipsorum bonorum; Sex. Rosc. 103. illa bona; Verr. II, 46. Caecin. 74. Scaur. c. 2 § 4. illis bonis; Verr. II, 46. 50. illud bustum; Phil. II, 107.

illis caedibus; Sex. Rosc. 94. illa caedes; Cluent. 36. illam caedem; Flacc. 60. illam (caedem) vero senatus ... comprobavit; Milo 12. labi ||labei|| illi atque caeno: Sest. 20. caenum illud; ib. 26. illa calamitate; Verr. I, 36. V, 132. Sulla 15. calamitate illa; Verr. V, 21. illius calamitatis; ib. 100. calamitatem illam; ib. 121. illam calamitatem; dom. 30. Piso 32. illa calamitas; dom. 76. illa caligine; Verr. III, 177. illa caligo; Phil. XII, 5. illam calliditatem; Sex. Rosc. 61. campus ille; Scaur. 25. illud (candelabrum); Verr. IV, 65. illud *candelabrum;* ib. 70. illis canibus; ib. I, 133. illi Cibyratici canes; ib. IV, 47. illi capilli; Piso 25. illo capite; Verr. I, 118. Rab. Post. 12. caput illud; Verr. IV, 128. carcer ille; ib. V, 143. illa castra; Catil. I, 10. II, 14. 21. Phil. II, 39. XIII, 30. casum illum; Verr. V, 92. prov. cons. 45. illum casum; dom. 84. Sest. 53. Phil. X, 19. casum illum temporum ||illorum temporum||; ib. II, 28. cataplus ||artata plus — arcata plus|| ille; Rab. Post. 40. illa ... causa; Sex. Rosc. 4. illa causa; div. Caec. 64. ×. Verr. V, 173. Caecin. 77. Cluent. 9. Sulla 9. Cael. 24. Scaur. 26. Milo 12. 19. Ligar. 17. 29. Deiot. 28. Phil. II, 28. quae causa, quae ratio est? una illa, iudices, quam videtis; Verr. III, 30. illam causam; ib. 84. Cluent. 50. illi causae; Caecin. 24. Cluent. 51. 54. causam illam; ib. 77. Sest. 70. prov. cons. 43. Balb. 49. Scaur. 27. Ligar. 27. Deiot. 23. causa illa; Cluent. 88. Piso 19. is tamen hanc causam ab illa debet seiungere; Cluent. 96. illae causae; Planc. 27. illam *causam:* ib. 89. illa celebritate; Cael. 49. illam incredibilem celeritatem; Quinct. 88. illam celeritatem; imp. Pomp. 40. celeritas illa; Phil. X, 11. illi censores; Verr. II, 138. illis censoribus; Cluent. 130. illum censum; Verr. II, 138. illa cera; div. Caec. 24. haec est iniqua certatio, non illa, qua tu contra Alfenum equitabas; Quinct. 73. illa circumscriptione; Phil. VIII, 23. illum Aspendium citharistam; Verr. I, 53. illis viris atque civibus; Rabir. 27. illum civem; har. resp. 38. illo civi; Sest. 78. illos civis; Planc. 89. illi civi; Phil. V, 43. illa civitas; Verr. I, 89. IV, 72. Balb. 43. civitate illa ||civitate||; Verr II, 50. illa civitate; ib. 55. IV, 3. 138. 142. illam civitatem; ib. II, 163. IV, 76. 86. Sest. 141. Balb. 30. illarum civitatum; Verr. III, 175. illius civitatis; ib. IV, 111. V, 98. Flacc. 72. civitas illa; Phil. I, 1. illi civitati; ib. VIII, 19. illam cladem; Sest. 31. cladem illam fugamque; Phil. II, 54. illa clausula: Verr. III, 35. illam clementiam; ib. V, 115. codam illam; ib. II, 191. illa cogitatio; ib. II, 95. illa cogitatione; Sulla 11. illa cognatio; Verr. V, 215. cohors illa; ib. II, 27. illae cohortationes; Phil. XII, 15. coitio illa; Cael. 26. illa colonia; leg. agr. II, 92. Sulla 61. illam coloniam; Catil. I, 8. illius coloniae; Sulla 60. illis columnis; Verr. I, 145. utrum existimatis minus operis esse unam columnam efficere ... an quattuor illas reponere? ib. 147. illae columnae; ib. 145. illius columnae; Phil. I, 5. illis suis comitibus; Verr. I, 63. comites illi; ib. II, 27. illa comitia; leg. agr. II, 27. sint igitur xviri neque veris comitiis ... neque illis ad speciem ... adumbratis constituti; ib. 31. illis comitiis; Muren. 38. Sest. 114. illo commodo; Phil. II, 40. illos competitores; Sulla 24. illum conatum; ib. 51. Fr. B, VIII, 19, b. illa concitatio; Cluent. 136. illa concursatio; leg. agr. I, 7. dom. 14. illi concursus; leg. agr. II, 4. illam condicionem; Planc. 6. Rab. Post. 16. illam coniunctionem; prov. cons. 45. illius coniurationis; Sulla 12. illa coniuratione; ib. 67. dom. 92. Sest. 9. illam coniurationem; Sulla 81. illa coniuratio; Sest. 9. conlegia illa; ib. 55. illo conlegio; prov. cons. 18. illo conloquio; Phil. XII, 27. conloquium illud; ib. illa consensio; Fr. B, XIII, VIII. consensum illum; Phil. I, 30. illum consessum considero; Quinct. 47. ille consessus; Phil. V, 14. eadem illa vetera consilia ... repetuntur; Verr. a. pr. 17. illius consilii; Cluent. 119. illo consilio; Rabir. 26. consilium illud; Phil. V, 13. illa consuetudo: Verr. I, 142. illam consuetudinem; Font. 31. excitavit illam suam non sopitam, sed ... consuetudinem ..; Sest. 67. illa consuetudo; Cael. 61. factum est primum illorum aequitate et sapientia consulum; Cluent. 137. illis consulibus; leg. agr. I, 3. ille consul; Catil. II, 13. IV, 2. Piso 8. Milo 90. consules illi; Catil. III, 20. cum ... consul, ille, qui diem dixit, non potuerit ... consistere; Flacc. 77. Campanum illum consulem; dom. 60. consulibus illis; Sest. 55. 60. illi consules; prov. cons. 3. consul ille; ib. 41. illo consule; ib. 45. consulem illum; ib. 19. etsi ille nullo modo consul; Phil. II, 10. ille consul; ib. III, 14. consules illos; ib. VIII, 15. illos consularis; Quir. 7. illi consulares; Phil. II, 13. illum consulatum; Sest. 37. ille consulatus; Planc. 98. illud senatus consultum; Verr. IV, 149. illo senatus consulto; Sest. 120. illa senatus consulta; ib. 129. Vatin. 8. Phil. II, 16. illa contentio; Sulla 49. Sest. 44. itaque discedam ab ea contentione ... et veniam ad illam, ad quam ..; Planc. 6. illae contiones; Cluent. 127. illa contione; Flacc. 54. Sest. 107. Piso 6. illa contio; Flacc. 54. ×. Phil. XIII, 19. illae contiones; Sest. 106. illam contionem; Piso 17. Milo 71. illae contiones; ib. 12. illud contubernium; Verr. V, 104. illa contumacia; ib. III, 5. illas minas contumeliasque; Phil. II, 107. illo conventu; Verr. II, 22. 44. IV, 67. 137. V, 156. conventus illius; ib. II, 160. illum conventum; ib. IV, 138. conventus ille; Sest. 9. ille conventus; ib. 119. illi convivae; Verr. IV, 143. illo convivio; Verr. III, 61. V, 92. illud convivium; ib. IV, 63. illa convivia; ib. V, 94. illa copia manuque; ib. III, 76. illa copia; Tull. 22. illa [accusatio] copia; Cluent. 18. illam copiam; leg. agr. II, 96. Sest. 77. illae copiae; dom. 58. illis copiis; Milo 71. coronam illam; Piso 48. ille creator; Balb. 31. creta illa; Flacc. 37. eodem illo crimine; Verr. II, 71. illius criminis; ib. III, 178. quod crimen eius modi est, ut ... usurum me illo non putarem; ib. V, 158. illa crimina; Cluent. 10. illud crimen; ib. 50. Planc. 55. crimen illud; Cluent. 103. Rab. Post. 6. criminibus illis; Deiot. 42. illa criminatione; leg. agr. III, 3. illum cruciatum; Verr. V, 170. crucem illam; ib. III, 59. illa crux; ib. IV, 24. V, 169. illam crucem; ib. IV, 26. V, 170. illa cruce; ib. 171. illa culpa; Cluent. 102. ille cumulus; prov. cons. 26. cupiditate illa; Verr. II, 85. illa cupiditas; ib. IV, 58. Scaur. 38. illa cupiditate; Cluent. 12. illam cupiditatem; Phil. XII, 7. postea quam illa petitionis magna cura liberatus sum; Verr. a. pr. 26. curia illa; Scaur. 46. illam curiam; Phil. XIV, 15. curriculo illo; Marcell. 2. illum custodem; Catil. III, 29. custos ille; Scaur. c. 1. § 3. non poteram in illius mei patriaeque custodis tanta suspicione non metu exanimari; Milo 65. cybaea: f. biremis.

illa damnatione; Cluent. 55. damnationem illam; ib. 65. illa damnatio; ib. 98. 102. illa decisione; Verr. I, 140. illam decisionem: ib. 141. illa decreta; dom. 75. ×. illius decumani; Verr. III, 163. decus illud et ornamentum; prov. cons. 28. illius deductionis, honoris, muneris; leg. agr. II, 92. illa defectione; Piso 84. illa defensio; Verr. III, 151. V, 151. Caecin. 31. 90. Milo 14. illam defensionem; Verr. III, 175. illa defensione; Tull. 32. Cluent. 52. Planc. 16. puto te ipsum, Piso, perspicere quanto ista sit angustior iniquiorque defensio quam si illa uterere; Caecin. 64. videbam in hac defensione ... plus dignitatis, in illa ... minus laboris futurum; Cluent. 145. illa vox atque defensio; ib. 94. defensor: f. amicus. illa definitio; Cluent. 5. illi deliberatori; Sest. 74. illorum delubrorum atque tem-

plorum; Sulla 19. ille demens; dom. 3. an ille demens ... foedior aut inquinatior ... fuit? har. resp. 51. hos ille demens iudices legisset; Phil. V, 15. quem tum ille demens laedere se putabat edictis; ib. XIII, 19. illo dente; Balb. 57. illa deprecatione; Cluent. 8. destitutione illa; Quinct. 20. tua ista detrimenta sunt, illa nostra; Phil. II, 101. studiorum enim suorum Varro voluit illud, non libidinum deversorium; Phil. II, 104. eosdem illos deos; Verr. IV, 77. illi di penates ac familiares; dom. 143. etenim illos (deos) eo scelere violavit, quo nemo antea; har. resp. 5. illa dextera; Verr. V, 153. dextera illa; Flacc. 103. illi dicto; Sex. Rosc. 34. illis ipsis diebus; Verr. a. pr. 21. illum diem; Verr. II, 37. IV, 77. Sulla 91. dom. 45. Sest. 62. Deiot. 20. Phil. I, 31. II, 88. 115. XIV, 3. Fr. C. 23. illo die; Verr. II, 70. 72. Cluent. 167. 168. 177. Rabir. 31. Catil. I, 7. Muren. 1. sen. 26. 27. dom. 5. × 14. 15. 39. 41. 79. 90. har. resp. 4. 22. Sest. 53. ×. 77. 78. 81. 145. Vatin. 5. Scaur. c. 3 § 4. Milo 38. 45. 46. ×. 51. ×. 52. Phil. I, 5. 31. II, 82. 88. 89. III, 12. 24. V, 2 29. 38. VIII, 15. illis diebus; Verr. IV, 39. 140. Caecin. 19. dom. 118. Sest. 125. Piso 22. dies ille; Verr. IV, 110. Phil. II, 90. 107. ille dies; Verr. IV, 151. dom. 75. 76. Vatin. 6. Piso 52. Milo 69. Ligar. 37. Phil. VI, 2. illos dies; Verr. V, 30. Catil. III, 23. illius diei; imp. Pomp. 44. Sest. 28. Milo 86. Phil. II, 90. XIII, 31. diebus illis; Cluent. 108. et si non minus nobis iucundi .. sunt ei dies, quibus conservamur, quam illi, quibus nascimur; Catil. III, 2. illam diem: sen. 27. dies illi; har. resp. 23. diem illum; Sest. 26. illorum dierum; Piso 22. illo ipso et multis ante diebus; ib. 55. nisi vero aut ille dies, quo ..., aut ille, quo ..., rem publicam tamen non voluerarunt; Milo 14. [illo die]; ib. 27. illa severitate ac dignitate; Verr. V, 46. illa dignitate; sen. 28. ille discessus; dom. 95. Milo 103. discessum illum; Piso 31. Rab. Post. 47. illo luctu atque discessu; Planc. 73. disciplinam illam; Verr. II, 7. illa disciplina; ib. III, 137. Cluent. 76. 107. illi disciplinae; sen. 14. illam disciplinam; har. resp. 20. illis discordiis; Balb. 60. illae dissensiones; Catil. III, 25. [illae dissensiones]; ib. illa dissensio; Fr. C, 20. illa dissipatio; Phil. V, 11. illo dolore; Cluent. 13. illum dolorem; Cael. 59. ille dolor; Piso 32. illa domina; Muren. 30. Marcell. 7. Triocalino illi domino; Verr. V, 11. illi moderatores, domini, expulsores; Sest. 125. illa domo; Verr. II, 46. V, 30. illam domum; Cluent. 27. dom. 115. Phil. II. 68. V, 12. domumque illam; Cluent. 189. domus illa; dom. 116. Cael. 55. Phil. II, 45. 69. illud ... donum; Verr. IV, 64. ille dux; ib. V, 69. illis ducibus; Balb. 64.

illo edicto; Verr. I, 117. illud ipsum edictum; ib. 119. illud edictum; ib. 143. III, 36. edicto illo; ib. III, 53. illi eiulatus et gemitus; har. resp. 39. illo elogio; Piso 72. illam eloquentiam; Phil. II, 86. illam labem atque eluviem; dom. 53. illis emissariis; Verr. III, 91. emptioni illi; dom. 116. illud epulum; Vatin. 30. illo epulo; ib. 31. illi equites; Font. 26. Catil. I, 21. illis equitibus Romanis; Balb. 11. „ubi equites Romani illi, [illi]“ inquit tui? ..; Milo 94. illo errore; Verr. IV, 108. illae excusationes; Sulla 47. sed erat tunc excusatio oppressis, misera illa quidem, sed tamen iusta; Phil. VII, 14. exemplar illud; Muren. 66. illud exemplum; Verr. V, 94. Muren. 66. exempli atque facti illius; Balb. 46. illum exercitum; Catil. II, 4. 5. Muren. 79. Phil. XIII, 14. exercitum illum; Catil. II, 5. illo exercitu; Sest. 11. 12. Piso 41. Deiot. 28. exercitus ille; prov. cons. 5. illius exercitus; Phil. XI, 14. illa existimatio; Verr. V, 176. existimationis illius; Caecin. 9. illa expugnatio; Verr. I, 50. exsectio illa; Cluent. 180. illa exsectio; ib. 191. illa exspectatio; Flacc. 21. illa exsultatio Athamantis; har. resp. 39.

illa fabula; Cael. 71. turpissimum illud facinus ... graviter tulit; Verr. a. pr. 29. illi facinori; Cluent. 56. illius facinoris; dom. 101. illud facinus; Milo 18. illa facinora; Phil. II, 109. illius facti; dom. 94. illud factum; ib. 97. facti illius; Milo 38. illa facultas; Muren. 24. illa faeneratione; Verr. III, 170. illam faecem; Flacc. 18. eandem illam famam; Cluent. 133. famem illam; Vatin. 32. ex acerrima illa equestri familia; Verr. a. pr. 30. ille familiaris; Verr. V, 136. illius familiaritatis; Cael. 75. illius fani; Verr. IV, 99. illo fano; Flacc. 67. illo loco fanoque; har. resp. 28. illud fanum; ib. 29. illis fascibus; Sest. 17. illo fato; dom. 145. illa fata; Sest. 93. ille fautor; Sex. Rosc. 142. illa ipsa face; Verr. IV, 75. faces illas nuptialis; Cluent. 15. illae faces; Sulla 19. illas faces; Phil. II, 91. illa fax; ib. 3. illam feminam; Verr. IV, 102. feritate ‖efferitate‖ illa; Sest. 91. ferocia: f. adrogantia. illa festinatio; Verr. II, 99. invito despondit ei filiam suam, illam, quam ex genero susceperat; Cluent. 179. illi filio; ib. 22. ille filius; ib. 28. illum filium; ib. 33. Catil. IV, 23. Cael. IV, 23. Cael. 36. illa flagitia; Sex. Rosc. 118. ex illa flamma; Verr. I, 70. illa flamma; ib. IV, 69. dom. 30. har resp. 45. Cael. 70. illam flammam; Cluent. 200. illa labes ac flamma; dom. 2. illo flore; Cael. 9. est enim ille flos Italiae, illud firmamentum imperii populi Romani, illud ornamentum dignitatis; Phil. III, 13. fluctibus illis; har. resp. 48. illos fluctus; prov. cons. 38. fluctus illos; Piso 72. illis fluctibus; Milo 5. illo foedere; Verr. V, 51. foedus illud; leg. agr. I, 11. illo fonte et seminario; Piso 97. fonte illo; Milo 103. illa forma; dom. 90. formidinem illam; Verr. III, 68. illa formula; Qu. Rosc. 25. illae amplissimae fortunae; Quinct. 49. illa fortuna; Sest. 17. Phil. V, 39. eandem illam fortunam; Sest. 146. illo foro; Verr. II, 44. fratres illi Cibyratae; Verr. IV, 32. ille fremitus; har. resp. 23. illa frequentia; Cluent. 167. Scyllaeo illo fretu; Sest. 18. fructu illo; Verr. III, 48. illos fructus; ib. 118. fructus illos; ib. V, 36. eodem illo frumento; ib. III, 179. illam fugam; Cluent. 25. illa fuga; Phil. II, 88. f. clades. fugitivo illi; ib. I, 5 illo nidore atque fumo; Piso 13. fundum illum; Caecin. 15. 19. ille fundus; ib. 19. qua adiri poterat non modo in eum fundum ..., sed etiam in illum proximum; ib. 21. illo fundo; leg. agr. II, 82. illius funeris; Cluent. 201. illius furentis; Phil. III, 5. illa furia ac peste; Sest. 33. illa furia; ib. 39. eadem illa furia; Vatin. 40. hic di immortales ... mentem illi perdito ac furioso dederunt; Milo 88. illius furoris; Sulla 53. har. resp. 48. illo furore; dom. 107. ille furor; ib. 123. Vatin. 26 illis furoribus; Milo 32. illum furorem; Fr. B, VI, 7.

illa gaudia; Milo 77. ille gemitus luctusque; Verr. III, 129. f. eiulatus. ille gener; Catil. IV, 3. illis gentibus; imp. Pomp. 41. [illam gentem]; Flacc. 64. illa gens; ib. 69. gentium illarum; prov. cons. 33. illud genus; Verr. II, 30. 141. III, 181. Sulla 59. Cael. 20. 25. Milo 3. perfecerat ..., ut pro suffragio Theomnastus ... in tribus illis (generibus) renuntiaretur; Verr. II, 127. illo genere; Sest. 113. illius generis; ib. 130. illius generis et nominis; Phil. VII, 11. gigantibus illis; har. resp. 20. gladiatori illi; Catil. II, 24. illius gladiatoris; Muren. 50. Vatin. 37. ille gladiator; Muren. 83. Sest. 88. idem ille gladiator; dom. 81. illo gladiatore; Piso 19. illi gladii; ib. 21. illo gladio; Rab. Post. 7. ille gladius; Ligar. 9. si uti illis (gladiis) nullo pacto liceret; Milo 10. illis gladiis; Phil. II, 46. gladios illos; ib. 104. gloria illa; Verr V, 97. illa gloria; Muren. 29. Milo 34. illi gloriae; Ligar. 37. gradus illi Aurelii; Cluent. 93. illo gradu; Sulla 82. illam vim gravitatemque; div. Caec. 8. illa gravitate; Rabir. 26. Cael. 35. gravitatem illam; har. resp. 2. illam gravitatem; Sest. 130. illo grege; div. Caec. 49. illis mercennariis gregibus; Sest. 112.

ille gurges; dom. 124. ille gurges atque helluo; Piso 41. gurgitibus illis; ib. 81.

hastam illam; Phil. II, 64. illa hasta; ib. IV, 9. illius helluonis et praedonis; prov. cons. 11. ille helluo; Phil. XIII, 11. f. gurges. illam hereditatem; Verr. I, 27. II, 45. 59. illius hereditatis; ib. II, 4. illam hereditatem || hereditatem illam ||; ib. 22. illa hereditate; ib. 55. Caecin. 16. ille heres; Verr. II, 36. illi homines; Sex. Rosc. 117. Verr. III, 199. V, 59. 169. hominem illum; Verr. I, 69. hinc [illi] homines erant; ib. 121. illius hominis; ib. 144. III, 216. illo homine; ib. II, 67. Flacc. 53. Cael. 13. Phil. VIII, 13. illis hominibus; Verr. III, 210. ille homo; ib. IV, 11. Font. 26. 38. Cluent. 94. Phil. III, 25. V, 19. hominem missum ... scitote esse ..., illum ipsum, qui ... praefuit; Verr. IV, 18. illorum hominum; ib. 93. illum hominem; Cluent. 79. Sest. 60. qua re delectant homines ... ludi, etiam illos, qui dissimulant; Muren. 40. nostri autem illi ... nostri, iuquam, illi ... homines; ib. 63. illum Rudinum hominem || rudem tum — rudem tu ||; Arch. 22. illos homines; har. resp. 46. illi homini; Cael. 10. deinde tui municipes sunt illi quidem splendidissimi homines; Planc. 21. nequam est homo ille atque confidens; Phil. VII, 3. illum honorem; Verr. V, 35. Sest. 37. Piso 2. 62. illo honore; Verr. V, 38. Phil. I, 14. illius honoris; sen. 10. f. deductio. illius hospitae; Verr. II, 116. ille hostis; Muren. 31. illi hosti ac parricidae; Sulla 19. illum hostem; Sest. 73. prov. cons. 11. hostem illum et latronem et parricidam; Phil. IV, 5. illi hosti ac parricidae; ib. XIV, 4. illa humanitate; Cael. 54. Scaur. 33.

illa iactatione; prov. cons. 38. illo ictu; Verr. V, 119. illi idiotae; Piso 62. ille ignis; Font. 47. illum ignem; Catil. IV, 18. ignem illum; dom. 144. ignominia illa; Verr. II, 67. illam ignominiam; Phil. XI. 17. ex hoc illa (imago) efficta est; Phil. XI, 6. illa immanitate; Verr. V, 145. illa immanitas; Sulla 75. illius imperatoris; Verr. IV, 115. illis imperatoribus; imp. Pomp. 8. idem ille imperator; ib. 43. imperatore illo; prov. cons. 9. illud imperium; Verr. II, 8. illius imperii; har. resp. 3. imperio illo; ib. illum impetum; Sulla 76. illo impetu; Cael. 63. illos impetus; Phil. II, 91. illorum impiorum; Planc. 90. illi impii; Phil. XIV, 32. illa vox et imploratio; Verr. V, 147. illa impudentia; ib. III, 169. illam impudentiam; Flacc. 46. illa impunitate; har. resp. 33. illam impuritatem; Phil. V, 16. illud incendium; Cluent. 137. illo incendio; dom. 129. Planc. 95. Scaur. 48. illis incendiis ac ruinis; Sest. 121. illa inclinatio; Balb. 58. illud quoque nobis accedit incommodum, quod ... M. Iunius abest; Quinct. 3. illud incommodum; Verr. V, 39. 107. illo incommodo; Sest. 30. eodem illo indice; Cluent. 22. illum indicem; ib. 23. illo indice; ib. 25. illud iudicium; Sulla 43. illam infamiam; Verr. V, 40. Cluent. 4. ingenium illud; Catil. III, 11. eiusdem illius inimici; Sest. 108. illum inimicum; prov. cons. 19. initia illa; imp. Pomp. 10. illa initia; Cael. 11. illius iniuriae; Verr. I, 85. illam iniuriam; ib. 103. Cluent. 188. illa iniuria; Verr. V, 117. Planc. 34. ille miser atque innocens; Verr. V, 21. illorum innocentium; ib. 121. illorum innocentium; ib. 132. illa innocentia; Verr. III, 217. ille Achaicus inquisitor; Verr. a. pr. 6. inrisionem illam; Verr. IV, 144. ille autem insanus ... libellum mihi dat; ib. 149. illud insigne; ib. 48. illis insignibus; Sest. 57. illa insolentia; Verr. IV, 89. illa insula; ib. I, 48. V, 145. illius insulae; ib. II, 154. illa integritas; Sest. 13. illa intercessio; Phil. II, 51. illud interdictum; Tull. 44. 46. Caecin. 91. illam interpellationem; prov. cons. 18. interpretatio illa; har. resp. 13. ille investigator atque ultor; Sulla 85. cum illa (invidia) magis sit timenda; Catil. III, 3. illa invidia; Flacc. 66. Piso 72. illo itinere; Verr. I, 63. Fr. B, II, 14. illud iter; Vatin. 12. Cael. 41. iter illud; Milo 28. iterque illud; Phil. I, 7. illo iudice; Sex. Rosc. 85. illis iudicibus; Verr. II, 42. Font. 25. Cluent. 108. 115. 134. iudicum illorum; Verr. II, 109. illi iudices; ib. Cluent. 60. 61. 94. illorum iudicum; ib. 140. Flacc. 98. illos iudices; Fr. B, VIII, 8. non omnia iudicia fieri mallet, quam unum illud, unde ... nascuntur; Quinct. 46. illud pecuniarium iudicium; ib. 85. illi iudicio; div. Caec. 47. Cluent. 79. 93. in illo maiestatis iudicio; Verr. I, 12. illud iudicium; ib. II, 71. V, 173. Cluent. 63. 64. 92. ×. 96. ×. 103. 119. 136. 138. Planc. 42. illo iudicio; Verr. II, 75. Cluent. 54. 62. 88. 100. 103. 123. 142. 163. Rabir. 24. Rab. Post. 10. 37. Fr. A, III, 19. B, VIII, 8. XIII, I, 6. iudicium illud; Verr. III, 55. Cluent. 9. illius iudicii; ib. 20. 45. 63. 92. 138. Sest. 89. illa iudicia; Cluent. 61. 62. 130. Milo 103. illis iudiciis; ib. 62. iudicio illo; Milo 86. illius iuris; Verr. I, 107. ius illud; Cluent. 175. iustitium illud; har. resp. 55. illa iuventute; leg. agr. II, 45.

illam labem; Verr. a. pr. 40. imp. Pomp. 33. illam labem pestemque; Vatin. 25. f. caenum. eluvies. ille labor; leg. agr. II, 6. Sulla 26. illi labores; Catil. I, 26. illorum laborum; Planc. 101. illae lacrimae; Verr. I, 153. Cael. 61. quoniam istis vestris lacrimis de illis recordor, quas ..; Planc. 104. illam lacunam; Verr. II, 138. illos lacus lucosque; ib. V, 188. illa lamentatio; sen. 17. ille lanista; Sex. Rosc. 118. lapidatione illa; dom. 14. illam latebram; Tull. 11. illius latronis; Catil. II, 24. latrone illo; Sest. 26. illo latrocinio; Vatin. 19. illam laudationem; Verr. IV, 140. illa laudatio; ib. 141. Phil. II, 90. laurea illa; prov. cons. 29. illa laurea || laude laurea — laude ||; ib. 35. illa laus; Flacc. 22. laudes illae; Marcell. 9. lectum illum genialem; Cluent. 14. illam legationem; Verr. I, 44. illa legatione; ib. 62. illas legiones; Phil. V, 28. illa Martia legio; ib. XII, 8. qui re audita e castris duas legiones eduxit, ... quartam illam ... et septimam; ib. XIV, 27. et in aes incidi iubebitis, credo, illa legitima; Phil. I, 26. *illa lenitas;* Tull. 3. illam lenitatem; Catil. II, 6. illum lenonem; Qu. Rosc. 20. opinor illam veterem (legem); Verr. I, 26. ego tibi [illam] Aciliam legem restituo; ib. illa lege; ib. leg. agr. I, 13. illis legibus; Verr. V, 28. Cluent. 92. 96. leg. agr. III, 6. legem illam; Verr. V, 177. lege illa Cornelia; Cluent. 55. illa lex; Muren. 46. har. resp. 48. lex illa; Planc. 5. illam legem; ib. 35. legibus illis; Phil. I, 21. illas leges; ib. 23. illae (leges) enim sine ulla promulgatione latae sunt ante quam scriptae; ib. 25. legem hanc Cornelii flagitabat, illam ... repudiabat; Fr. B, VI, 19. recita mihi, quaeso, hunc primum libellum; deinde illum alterum; Verr. II, 183. illis liberatoribus; Phil. II, 89. illi liberatores; ib. 114. XIV, 12. libertatem illam; Sest. 60. illa libertas; Planc. 33. illam libertatem; Fr. B, XV, IV, 2. eadem illa libido; Catil. II, 10. libidines illae; prov. cons. 8. librarium illud; Milo 33. si illi (libri) sunt vestri; har. resp. 26. ille lictor; Verr. I, 72. illud limen; Phil. II, 68. litteram illam; Sex. Rosc. 57. illarum litterarum; dom. 22. illam litteram; Milo 15. illo litore; Verr. V, 104. locatione illa; ib. III, 51. illis locis; ib. I, 56. illum locum || locum illum ||; ib. II, 124. locum illum; ib. locus ille; ib. 128. illo loco ac nomine; ib. III, 159. locumque illum; ib. IV, 26. illo loco; Verr. IV, 72. 91. 99. V, 148. 169. Font. 4. 25. Cluent. 59. 168. leg. agr. II, 55. Flacc. 70. Sest. 83. Milo 71. Fr. B, XIII, IV, 2. illum locum; Verr. IV, 112. V, 30. 169. Tull. 53. Cluent. 192. leg. agr. II, 46. Catil. IV, 17. Sulla 5. har. resp. 28. locum illum; Verr. V, 31. illa loca; ib. 41. leg. agr. II, 42. illis locis; Verr. V, 87. har. resp. 35. Piso 48. locumque illum; ib. 110. locis illis; ib. 52. illis || aliis || locis; ib. 54. ille locus; Muren. 54. Flacc. 21. Milo 50. loci illius; dom. 107. illo templo ac loco; Vatin. 24. locus ille; Planc. 81.

Milo 53. temporis illius et loci; Planc. 99. f. fanum. illa lorica; Muren. 52. illis lucris; Verr. III, 130. illo luctu; Piso fr. 8. illis luctibus; Piso 22. f. gemitus. ille ludius; Sest. 116. ille ludus; dom. 125. illis ludis; har. resp. 24. illa lumina; Phil. XI, 13.

illa macula; imp. Pomp. 7. illa macula; Sest. 63. illo magister; Muren. 60. illo pontifice [et] magistro; dom. 141. illud magisterium; prov. cons. 45. illa magistra; Piso 9. ille enim est magistratus apud Siculos, qui ... mandatur; Verr. II, 131. illud magmentarium || acmentarium — armamentarium ||; har. resp. 31. illam magnificentiam; Rab. Post. 6. illa magnitudine; Verr. IV, 74. illud maledictum; dom. 94. illis maleficiis; Sex. Rosc. 118. illud maleficium; Sulla 7. illud malum; Verr. III, 177. dom. 12. har. resp. 4. illo malo; imp. Pomp. 26. illam manum; Verr. V, 40. Catil. II, 24. dom. 108. Sest. 42. illa manu; dom. 6. Sest. 9. illa manus; dom. 61. Piso 15. manus illa Clodiana; Sest. 79. eandem illam manum; ib. 16. f. copia. illo mari; Verr. IV, 130. mare illud; prov. cons. 31. illius matris; Cluent 12. illa mater; ib. 14. Fr. A, V, 9. Sassiam in matrimonium ducere, Habiti matrem, illam, cuius virum A. Aurium occiderat, concupivit; Cluent. 26. illa mater Idaea |dea| ; har. resp. 22. matrem illam; Scaur. 12. illo medicamento; Verr. III, 152. eundem illum medicum; ib. 54. medicum illum; Cluent. 40. Strato ille medicus; ib. 179. illa membra; Qu. Rosc. 28. memoriam illam; Cael. 71. illam memoriam; Phil. III, 18. illa memoria; ib. IX, 11. illa mente; Sest. 117. mens illa; Rab. Post. 21. sex quidem illis mensibus profecto; Quinct. 40. mense illo; Verr. II, 128. illis mensibus; Cluent. 35. illo metu; Verr. V, 160. illa tamen HS sescenta milia; Verr. I, 36. illa HS trecenta; ib. II, 50 illis HS LXXX; ib. 56. illa HS ꟾↃ milia; ib. 61. illa milia; ib. III, 140. dom. 56. illa militia; Verr. V, 33. illa mima; Phil. II, 77. illae minae; Rab. Post. 29. f. contumeliae. ille minister; Cluent. 52. illum miserum; Sex. Rosc. 98. Verr. I, 74. V, 21. ille miser; ib. I, 73. illorum miserorum; ib. 129. illius miseri; ib. 162. dom. 41. illi miseri; leg. agr. II, 84. miser ille; Piso 83. illam miseram; Phil. II, 99. illum miserum fugientem iugulavit; ib. VII, 17. cum miser ille prius latronum gladios videret, quam quae res esset audisset; ib. XI, 7. f. innocens. illa miseria; imp. Pomp. 56. qui illam (misericordiam) efflagitant; Milo 92. illa praescriptio moderatioque; Cael. 42. moderatio illa; Piso 24. f. dominus. illius modi; div. Caec. 68. illo modo; Cluent. 42. illo more ac modo; Cael. 33. illis moenibus; leg. agr. I, 19. montem illum; Fr. B, VI, 24. monstro illo atque prodigio; Catil. II, 1. illa monstra; Sest. 53. qui illa (monumenta) sustulit; Verr. IV, 79. nec solum spoliata illa (monumenta) pateris || patieris ||; ib. 80. illud monumentum; ib. 139. illud, non monumentum [urbis], sed sepulcrum; dom. 100. illud non monumentum, sed volnus; ib. 146. mortis illius; Flacc. 41. illa mors; Piso 44. illius mortui; Sex. Rosc. 25. illius mortuae; Cluent. 30. noti erant illi mortui; Piso 2. tu illum amas mortuum? Phil. II, 110. morem illum; Planc. 28. ille mos; Planc. 83. Phil. VIII, 23. [ille] mos; Rab. Post. 31. illo more ac modo; Cael. 33. ille motus; Flacc. 58. dom. 142. ille mucro; Ligar. 9. quibuscum illae (mulieres) nuptae erant; Verr. IV, 136. temere a nobis illam (mulierem) appellari putatote; Cluent. 18. illam mulierem; Cluent. 185. Scaur. c. 4 § 5. cum illa (mulier) quid ageretur nesciret; Flacc. 72. quem ad modum autem illis (mulierculis) carere poterunt ..? Catil. II, 23. illam multam; Cluent. 103. ×. illam multitudinem; Sex. Rosc. 81. illa multitudo; Verr. I, 78. III, 128. sen. 25. illa multitudine; Verr. V, 156. Rabir. 23. multitudinem illam; Flacc. 17. illa municipia; Planc. 97. munus illud; Verr. I, 65. Phil. IX, 6. muneris illius; Verr. III, 15. illius operis ac muneris; ib. IV, 66. illa munera; Deiot. 42. f. deductio. illa mutatio; Sest. 32. illo myoparone; Verr. I, 90. illos myoparones; ib. V, 89.

illa natio; Muren. 69. illarum nationum; Flacc. 17. nationumque illarum; prov. cons. 29. illas nationes; ib. 32. nisi quod illae (nationes) laborem doloremque fugiunt; Phil. X, 20. illis nauarchis; Verr. V, 101. 102. illo naufragio; dom. 129. prov. cons. 7. illa naufragia; Phil. XIII, 3. navis illa; Verr. I, 46. navem illam; ib. V, 46. illam navem; ib. illa navis; ib. 89. illis navibus; ib. 101. illos nautas; ib. 134. pro fraterna illa necessitudine; Quinct. 16. illa Carbonis (necessitudo); Verr. I, 41. illius necessitudinis; Sest. 6. ille nefarius; Sest. 15. illo negotio; Verr. V, 60. illud negotium; Sest. 60. nidor: f. fumus. illa nitedula; Sest. 72. illas pruinas ac nivis; Catil. II, 23. nivibus illis; Sest. 12. illa nobilitate; Cluent. 153. nobilitatem illam; ib. 196. illud nomen; Sex. Rosc. 124. Phil. XII, 8. illa nomina; Verr. I, 99. nomine illo; ib. V, 17. nomen illud; dom. 43. Rab. Post. 28. illo nomine; Phil. II, 58. f. genus. locus. nonae illae Decembres; Flacc. 102. eadem illa nocte; Verr. a. pr. 23. illa nocte; Verr. II, 41. IV, 95. Catil. I, 9. ×. Sulla 52. nox illa; Verr. V, 64. Flacc. 102. 103. illam noctem; Verr. V, 95. Cluent. 15. noctem illam; Catil. I, 8. Cael. 60. illa tempestate ac nocte; har. resp. 11. noctis illius; Planc. 101. illis tenebris caecisque nubibus et procellis; dom. 24. illis nugis; Sest. 24. ille numerus; Verr. III, 128. illo numero; ib. 210. V, 101. 121. 153. 160. Flacc. 9. illum numerum; Verr. V, 57. illos nummos; ib. II, 61. illi nummi; Planc. 55. illo nuntio; Milo 62.

illa obtestatio; dom. 125. illos oculos; har. resp. 38. illis oculis; Milo 33. occursatio: f. blanditia. illo odio; Cluent. 151. illud odium; Piso 81. illam officinam; Piso 87. illo officio; Ligar. 35. illo omine; Verr. II, 19. f. auspicia. onus illud; dom. 16. illa opinione; Cluent. 142. illo oppido; Verr. IV, 4. 85. 93. illud oppidum; ib. 21. 84. V, 59. 96. Cluent. 195. illa oppida; leg. agr. II, 86. illo opere; Verr. I, 131. opere illo; ib. 148. f. munus. illa oratio; Qu. Rosc. 15. Cluent. 139. 145. Muren. 38. Sest. 40. Cael. 25. Planc. 74. illa (oratio) ad iudicem, haec ad C. Pisonem; Qu. Rosc. 15. illa (oratio) pro reo, haec pro Roscio, illa victoriae, haec bonae existimationis causa comparata; ib. illa oratione; Verr. V, 112. leg. agr. II, 6. Flacc. 48. Sulla 35. omnes enim illae (orationes) causarum ac temporum sunt; Cluent. 139. illius orationis; Balb. 4. illum saltatorium orbem; Piso 22. illius ordinis; Sex. Rosc. 43. Sest. 25. illum ordinem; Verr. II, 122. 181. Caecin. 22. Sest. 137. Piso 94. Planc. 24. Deiot. 10. illo ordine; Verr. III, 183. imp. Pomp. 4. Sulla 82. illi ordini; ib. 35. ille ordo; Rab. Post. 6. illa ornamenta; Verr. II, 86. har. resp. 41. prov. cons. 41. Phil. XIII, 24. illis ornamentis; Verr. V, 124. f. decus. illo ore; Sest. 111. os illud; Piso 53. Phil. XI, 7. illud os; ib. V, 16. illa ora; ib. XI, 26. illa ostentatio; Flacc. 52.

illos palaestritas; Verr. II, 140. productus cum tuo illo pare; sen. 17. par illud simile; dom. 70. edicere est ausus cum illo suo pari; Piso 18. parens illa; Scaur. 45. illi parricidae; Sest. 82. Milo 86. f. hostis. illarum partium; Quinct. 69. illa parte; Verr. V, 84. Caecin. 24. illam partem; Verr V, 96. 98. Rabir. 9. Cael. 23. Piso 94. partem illam; Catil. II, 12. atque harum trium partium prima illa ... ita fuit infirma et levis, ut ..; Muren. 11. pars illa; Cael. 26. rusticana illa atque inculta parsimonia (se defendere); Quinct. 92. quod et id temporis erat et ille [pater istius] invenerat homines qui dicendo tempus consumerent; Verr. II, 96. illam patientiam; Catil. I, 26. quod ... hunc me perpeti quam illam (patriam) labefactari ab improbis malui; Sest. 49. non modo unius patrimo-

nium quamvis amplum, ut illud fuit, ... tanta nequitia devorare potuisset; Phil. II, 67. patronum illum; Cluent. 109. illi patroni; Phil. X, 16. illum patronum; Fr. B, XIII, iv, 4. illum eius peculatum; Verr. I, 11. illa pecunia; Qu. Rosc. 23. div. Caec. 57. Verr. III, 177. illa (pecunia) honesta, haec sordida; illa iucunda, haec acerba; illa propria, haec in causa et in iudicio conlocata; Qu. Rosc. 23. ut illa de Cn. Carbonis pecunia reliqua HS sexcenta facta sint; Verr. I, 92. illae pecuniae; ib. 100. illam pecuniam; ib. II, 48. III, 174. Flacc. 44. pecunia illa; Verr. II, 93. pecuniam illam; ib. 137. V, 79. Cluent. 69. illis pecuniis; imp. Pomp. 19. illi pecuniae; Cluent. 72. illius pecuniae; Phil. II, 93. illam percursationem; ib. 100. illa peregrinatio; ib. 101. illo perfugio; ib. ex illo periculo; Verr. I, 71. illud periculum; Cluent. 49. illo timore ac periculo; Sest. 8. illa permutatione; Cael. 62. illam perniciem; Milo 84. persona illa; Qu. Rosc. 20. illam personam; Muren. 6. illam pestem; ib. 52. har. resp. 6. Milo 40. Phil. IV, 7. illa pestis ||[illa pestis]||; Muren. 85. illis pestibus; Sulla 76. eadem illa peste; Sest. 39. illis pestibus; ib. 65. illae pestes; ib. 114 illa peste; Milo 68. pestis illa; ib. 88. f. furia. labes. illius petitionis; Planc. 52. illi philosophi; Arch. 26. illud pignus; Phil. XII, 22. ille pirata; Verr. V, 79. illas plagas; ib. 151. illa plaga; Muren. 48. plaga illa; Sest. 80. ille planus; Cluent. 72. illis plateis ||semitis — aedibus||; leg. agr. II, 96. non plausum illum, sed iudicium puto; Phil. I, 37. plausus ille; ib. VI, 11. illa plebs; Fr. B, VI, 28. qui illa (pocula) non invitus haberet; Verr. IV, 38. illo poculo; Cluent. 31. illis poculis; Phil. II, 63. poenam illam; dom. 126. poena illa; Piso 95. illae poenae; Milo 85. ille poëta; Balb. 51. illo poeta; Piso 74. illa pompa; Piso 60. pontifex: f. magister. populares illi; Sest. 114. ille populus Romanus; imp. Pomp. 54 illo populo; Cluent. 90. ille populus ||ille, ille populus||; dom. 90. idem ille populus; Sest. 105. illius populi; Balb. 14. illi populi; ib. 20. ille populus; ib. 36. illa portenta; Milo 63. f. propudium. illam porticum; dom. 114. illum portum; Sest. 99. an ... cum tempestate pugnem periculose potius quam illi (portui) ... obtemperem et paream; Planc. 94. satis inconsiderati fuit ... rem ullam ex illis (possessionibus) attingere; Phil. XIII, 12. illam (tribuniciam potestatem) poscere videbatur; Verr. a. pr. 44. illa potestate; Cluent. 120. illius potestatis; Fr. B, VI, 23, a. illa praecepta; Sest. 103. illam opimam praeclaramque praedam; Sex. Rosc. 8. praedam illam; Verr. I, 135. 150. illa praeda; ib. III, 52. illa (praedia); leg. agr. III, 9. illis praedonibus; Verr. V, 90. f. helluo. quae ... praefatio ... fuit? illa scilicet vetus atque imperatoria; ib. III, 187. an illa (praefatio)? ib. praefecto illi; div. Caec. 55. quibus illa (praemia) promissa sunt; Phil. XIV, 35. illud praudium; Cluent. 168. praescriptio: f. moderatio. illud praesidium; leg. agr. II, 103. Sulla 77. illis praesidiis; ib. 29. illa praesidia; Milo 2. illum praetorem; Verr. III, 223. ille *praetor* ||tribunus plebis||; Sest. 126. praetor ille; Planc. 96. ille praetor; Milo 90. illam praeturam; Verr. I, 103. illa precatio; Muren. 1. ille princeps; div. Caec. 48. illi principes; Phil. XIV, 17. illa principia; Caecin. 89. har. resp. 18. Planc. 86. procella: f. nubes. prodigium: f. monstrum. illam relictionem proditionemque; Verr. I, 35. ille proditor; ib. V, 152. illis proeliis; Balb. 5. illam profectionem; Quir. 1. illa profectio; Piso 88. illa professione; Arch. 9. illum propinquum; Verr. IV, 39. propinqui illi; Cluent. 22. propudium illud et portentum; Phil. XIV, 8. illud propugnaculum; Verr. III, 40. illam priorem (proscriptionem) ... tamen senatus suscipere noluit; Sex. Rosc. 153. illa proscriptio; Cluent. 123. illam proscriptionem; prov. cons. 45. illa provincia; div. Caec. 13. Verr. II, 149. 168. 184. III, 11. V, 94. Font. 27. 32. Piso 97. Phil. IV, 9. quem sibi illa (provincia) defensorem sui iuris ... adoptavit; div. Caec. 54. sic illa provincia ||Sicilia provincia||; Verr. II, 5. illam provinciam; ib. 18. III, 16. 212. IV, 51. imp. Pomp. 17. Sulla 52. Vatin. 12. illius provinciae; Verr. III, 45. Font. 46. Sest. 13. Piso 38. habuit hic .. provinciam tacitam et quietam; tu illam, cui ..; Muren. 18. illa prudentia; Rabir. 26. illo puero; Verr. I, 151. puer ille; Cluent. 180. har. resp. 23. illos pueros; Planc. 59. ille pugio; Phil. XIII, 33. illo pugiunculo; Fr. B, VIII, 21. illam pugnam; Muren. 33. pugna illa navalis; Arch. 21. illa pugna; Phil. V, 20. XIV, 23. pugna illa; ib. illa pulcritudo; dom. 90. illam purpuram; Cluent. 111. illam pyxidem; Cael. 65. 69.

[illi quaestioni]; Cluent. 79. illa quaestio; ib. 90. 176. illius quaestionis; ib. 97. quaestionem illam; ib. 137. illae quaestiones; ib. 191. ×. quamquam ... fuit quaestio — non satis prudenter illa quidem constituta; Phil. II, 22. quaesturam illam; Verr. I, 101. illa quaestura; har. resp. 43. ille quaestus; Verr. III, 179. quaestum illum; har. resp. 42. Piso 87. illi quaestus; Phil. V, 11. illa ||ista|| querella; Milo 99. illa querella; Phil. II, 6. illud quinquennium; Verr. II, 142.

illis rapinis; Verr. III, 109. raptum illum; ib. IV, 107. de tota illa ratione; Quinct. 15. illarum rationum; Verr. I, 99. illa ratio; ib. III, 38. V, 32. 104. Cael. 42. illa ratione; Caecin. 90. illam rationem; ib. 102. Flacc. 32. dom. 15. eadem illa ratione; imp. Pomp. 70. illam rationem ||illum morem||; Planc. 22. ratione illa; ib. 39. illam .. sive .. spem sive .. rationem sive .. temeritatem; Rab. Post. 2. f. causa. illud subsidium et receptaculum; Verr. II, 3. illis recuperatoribus; Verr. III, 70. regionis illius; Cluent. 11. regionem illam; leg. agr. II, 44. illa ||ea|| regio; Planc. 22. regnum illud; leg. agr. I, 1. illud regnum; ib. II, 41. relatio illa; Piso 14. illius religionis; Verr. IV, 108. har. resp. 37. religionis illius; Verr. IV, 110. illa religione; Sest. 56. illa res; Sex. Rosc. 36. div. Caec. 5. Verr. I, 131. II, 46. 53. III, 94. IV, 28. imp. Pomp. 46. Cluent. 3. Sulla 81. illa re; Verr. I, 75. 138. Phil. II, 64. Verres refert illam suam Syracusanam (rem); Verr. II, 56. rem illam; ib. 72. III, 149. Cluent. 137. Muren. 58. Phil. II, 49. ×. X, 15. illa ipsa re; Verr. II, 116. illam rem; ib. 160. IV, 154. Cluent. 4. dom. 15. 139. Phil. II, 27. XIII, 39. illis rebus; Verr. IV, 116. V, 21. imp. Pomp. 16. re illa; ib. 76. illarum rerum; ib. 120. rebus illis; Sulla 34. res illa; ib. 130. illas res; Sest. 46. prov. cons. 29. rerum illarum; ib. 61. res illa; Milo 85. Phil. II, 34. res enim ... paulo ante confecta est, minus quidem illa severe quam decuit; ib. VI, 1. (res) gestae illae; Marcell. 11. illam rem publicam; Verr. V, 12. neque ego illa (re publica) exterminata mihi remanendum putavi; sen. 34. et illa (res publica) ... me secum pariter reportavit; ib. 34. cum mihi aliquid illa (res publica) debebat; ib. 36. cum ego illi (rei publicae) plurimum debeo? ib. ut aeque me atque illam (rem publicam) restituendam putaretis; Quir. 14. si illa (res publica) restitueretur; ib. rem publicam illam; Sest. 141. illum reum; har. resp. 45. illo rege; imp. Pomp. 8. Deiot. 26. illos reges; imp. Pomp. 46. ille rex; Muren. 33. Fr. B, XVI, iii, 3. regem illum; ib. 4. illa robora; Cluent. 153. illam rogationem; Sulla 65. illa rogatione; dom. 107. illa rostra; Phil. II, 68. illa ruina; Sest. 109.

illo sacello; har. resp. 32. respondent illae (sacerdotes); Verr. IV, 100. illius sacerdotis; dom. 103. Pessinuntius ille sacerdos; Sest. 56. illi sacerdoti; ib. 66. Piso 89. sacerdotem illam; Balb. 55. illud sacerdotium; Verr. II, 127. illa sacra; ib. IV, 122. sacra illa; har. resp. 33. 38. illud sacrarium; Verr. IV, 5. illo sacrario; ib. 7. ×. Muren. 84. illo sa-

crificio; har. resp. 12. saltator ille Catilinae consul; Planc. 87. illa saltatrice; Piso 18. ille sanguis; Sest. 43. Phil. XIV, 6. sapiens ille; Muren. 26. scelus illud pristinum renovavit; Verr. a pr. 11. illa scelera; Verr. II, 50. III, 178. Piso 83. scelus illud; Verr. IV, 93. Vatin. 28. sceleris illius; Verr. IV, 100. Vatin. 24. Milo 39. illo scelere; Cluent. 189. illius sceleris; Muren. 78. dom. 21. Phil. II, 51. illud scelus; har. resp. 4. prov. cons. 2. Phil. II, 64. illi sceleri; Sest. 58. illi scribae; Cluent. 147. scripto illo; dom. 69. illam sedem; leg. agr. II, 46. sedum illarum; ib. 51. illas sedis; ib. 82. illam sellam curulem; Planc. 19. seminarium: f. fons. ad senatorem illum; Verr. a. pr. 22. illum senatorem; Phil. XII, 18. ille senatus; Rabir. 20. senatum illum; Phil. II, 15 senex ille Caecilianus; Sex. Rosc. 46. illum senem; Cael. 36. illum sensum; prov. cons. 2. ille sensus; Planc. 34. sed illam unam (sententiam) nemo tum istorum suam dici vellet; Cluent. 105. sin illam alteram (sententiam eritis secuti); Catil. IV, 9. illam sententiam; dom. 31. illae sententiae; prov. cons. 36 illa sententia; Phil. XI, 21. illam sepulturam; ib. I, 5. servus ille; Verr. IV, 100. servum illum Nicostratum; Cluent. 176. illum servum; ib. illi servi; Cael. 61. servi illi; ib. 68. severitas illa; Sulla 87. illam severitatem; har. resp. 27. Cael. 40. illa severitas; Rab. Post. 6. Phil. VII, 14. f. dignitas. sica illa; Catil. II, 1. Milo 37. illa sica; har. resp. 49. signa [illa]; Verr. I, 46. non dicam illinc hoc signum ablatum esse et illud; ib. 53. signum illud; ib II, 89. IV, 129. illa signa; ib. 16. illa (signa) se habuisse venalia; ib. 16. illud signum: ib. 77. Catil. III, 20. illud (signum); Verr. IV, 99. unum illud Macedonicum (signum); ib. 129. illud (signum) Flamininus ... sustulit; ib. [illud signum]; Catil. III, 20. signa illa; prov. cons. 6. illud ||id|| signum; Phil. XI, 24. illo silentio; Verr. V, 28. illud silentium; Cael. 29. simulacrum illud; Verr. IV, 87. cum audisset Arinem cum illa sua metus et fugae simulatione Romam se contulisse ..; Scaur. 9. ille socius; prov. cons. 32. illius societatis; Verr. II, 182. sol ille; Milo 83. illud solacium; Verr. III, 199. illae sollicitationes; Cluent. 191. [illa sollicitatio]; Catil. III, 22. illa sortitio; Cluent. 128. illam speciem; Balb. 39. Phil. XI, 7. illo spectaculo; ib. I, 36. spectaculum illud; ib. X, 8. Fr. B, VI, 20. spem illam; Cluent. 34. candem illam spem; Catil II, 20. f. ratio. illos spiritus; Verr. III, 22. sponsio illa; ib. 132. illae statuae; ib. II, 150. statuae illae; ib. 167. illam statuam; ib. IV, 139. Phil. VI, 12. in foro L. Antonii statuam videmus, sicut illam Q. Tremuli, qui ..; ib. 13. illa statua; ib. 15. illum dictatorium (stilum) || [gladium] ||; Cluent. 123. stilo illo; har. resp. 11. stilus ille; Phil. II, 34. stipitem illum; har. resp. 5. illud studium; Verr. III, 142. illis studiis; Cael. 54. illo stupro; Milo 13. subsidium: f. receptaculum. subsortione illa Iuniana; Verr. I, 157. illas substructiones; Milo 53. illa suffragia; Planc. 10. maximus vini numerus fuit, ... multa et lauta supellex et magnifica multis locis, non illa quidem luxuriosi hominis, sed tamen abundantis; Phil. II, 66. illa superbia; Cluent. 112. supercilia illa; Qu. Rosc. 20. [illo supercilio]; Sest. 19. supplicationes illas; Vatin. 30. 32. illa supplicatione; prov. cons. 27. ne illos supplices aspernarer; div. Caec. 3. illo supplicio; Verr. IV, 26. illud supplicium; Piso 99. illam suspicionem; Verr. III, 136.

illam tabellam; Cluent. 159. nam tabellae ... proferuntur, ... illae ipsae, quas ..; ib. 184. quia haec (adversaria) sunt menstrua, illae (tabulae) sunt aeternae; Qu. Rosc. 7. haec (adversaria) delentur statim, illae (tabulae) servantur sancte; ib. haec (adversaria) parvi temporis memoriam, illae (tabulae) perpetuae existimationis fidem et religionem amplectuntur; ib. haec (adversaria) sunt disiecta, illae (tabulae) sunt in ordinem confectae; ib. tabulae illae; Flacc. 40. illae tabulae; Sulla 42. qui ne utitur quidem illis (tabulis), in quibus est scriptus; Arch. 10. illa tabula; Phil. II, 73. ille taurus; Verr. IV, 73. tecto illo; Tull. 53. temeritas: f. ratio. illi templo; Verr. I, 47. templum illud; ib. 154. Piso 11. Scaur. 48. illo templo; Verr. IV, 69. Scaur. 46. templo illo; Verr. IV, 69. illius templi; ib. 124. f. delubra. locus. illa tempestate; Sulla 40. 59. dom. 108. illam tempestatem; prov. cons. 18. illa tempestas; ib. 43. tempestas illa; Planc. 86. f. nox. illo tempore; Quinct. 68. Verr. I, 15. III, 174. IV, 30. 74. 76. V, 82. 121. 131. Tull. 19. Caecin. 95. imp. Pomp. 7. Cluent. 47. 74. 78 130. 138. 142. 176. 190. Sulla 65. sen. 3. 9. ×. Sest. 29. Vatin. 29. Piso 14. 26. 34. Deiot. 19. Phil. V, 38. illo ipso tempore; Quinct. 83. illis temporibus; Sex. Rosc. 50. Verr. II, 100. Font. 39. leg. agr. II, 12. Arch. 16. Quir. 5. 15. dom. 84. Sest. 63. Milo 16. temporis illius; Sex. Rosc. 81. illius temporis: div. Caec. 41. leg. agr. II, 92. dom. 83. har. resp. 2. Sest. 11. Rab. Post. 40. Deiot. 20. Phil. II, 12. illud tempus; Verr. I, 31. 33. 43. Cluent. 79. Muren. 7. Vatin. 11. Cael. 10. prov. cons. 40. 43. Piso 33. Milo 69. Phil. II, 37. temporum illorum; Verr. I, 56. Planc. 96. Milo 102. illo tempore; Verr. II, 64. illa tempora; ib. 186. tempus illud; ib. 73. dom. 130. Rab. Post. 13. 47. Milo 40. Phil. II, 45. temporibus illis: Verr. III, 125. Caecin. 11. Arch. 6. Sest. 105. Phil. VIII, 14. illi tempori; Verr. IV, 77. sit tibi illud liberum omne tempus; ib. V, 76. [brevi illo tempore]; Cluent. 37. neque me paenitet hoc tempore potius quam illo ... defendere; ib. 80. illorum temporum; Catil. II, 20. Sulla 11. har. resp. 45. illis temporibus isdem; Sest. 11. illud gladiatorium tempus; ib. 125. illis tenebris; leg. agr. II, 69. dom. 116. f. nubes. illam terram; imp. Pomp. 25. illis terris; ib. 65. prov. cons. 29. terrarumque illarum; ib. 33. terram illam; Milo 105. ille terror; Sulla 66. illa testimonia; Cluent. 99. Fr. C, 10. illo testimonio; Flacc. 37. illi testes; Verr. V, 121. testem illum; Flacc. 41. illo teste; ib. 92. illo timore; imp. Pomp. 23. f. periculum. illa tonitrua; Phil. V, 8. illa tormenta; Sulla 78. tractus ille; Planc. 22. tragico illo Oreste aut Athamante; Piso 47. illum tribunatum; dom. 2. illo tribunatu; Sest. 116. Vatin. 16. ille tribunus plebis; Sest. 17. illum tribunum; ib. 25. Milo 14. ille tribunus; Sest. 27. illo tribuno; Fr. B, VI, 6. illius tribuni plebis; ib. 23. a. illa tribu; Planc. 38. triennium illud praeturae; Verr. a. pr. 40. illo triennio; Font. 32. IIIviros illos; leg. agr. II, 31. illa tropaea; Piso 97. illius tumultus; Verr. I, 71. 80. illo tumultu; Piso 28. tunicatorum illorum; leg. agr. II, 94. illa turba; Flacc 66. illius turpitudinis; Cluent. 83. illa turpitudo; Sest. 62. Phil. VII, 15. tyrannum illum; Milo 35.

illa vectigalia; Verr. III, 120. leg. agr. II, 80. qui exercet illa (vectigalia); imp. Pomp. 17. illo veneno; Cluent. 189. illud venenum; ib. 201. venenum illud; ib. illud verbum; Font. 29. Caecin. 89. illa verba; Cluent. 58. Phil. VIII, 6. verbo illo; har. resp. 55. illis verbis; Balb. 33. veritatem illam; dom. 36. te neque illos (versus) neque ullas omnino litteras nosse; Phil. II, 20. illis vestigiis; Rabir. 11. vestitum illum; Rab. Post. 28. illorum veterum; Sest. 105. maiores nostri, veteres illi; Phil. V, 47. illud vexillum; leg. agr. II, 86. quam tu viam tensarum atque pompae eius modi exegisti, ut tu ipse illa ire non audeas; Verr. I, 154. illa via; leg. agr. II, 36. Sest. 126. illam viam; Flacc. 104. 105. Piso 33. via illa; prov. cons. 4. Tmolites ille vicanus; Flacc. 8. illa vicinitas; Cael. 47. illum etiam, illum victorem; har. resp. 49. victoria illa; Verr. IV, 122. illius victoriae; ib. V, 5. illa victoria; Sulla 72. cum ea, quae illa (victoria) erat adepta, victis remisisti; Marcell. 12. illi victoriae; Ligar. 29. illa villa; Sest.

93. Phil. 11, 105. viperam illam; har. resp. 50. illi optimi [viri]; Verr. III, 31. ille vir; ib. IV, 81. V, 84. Mureu. 75. dom. 50. 120. Sest. 67. Cael. 54. 59. Balb. 11. 47. Piso 27. 59. Rab. Post. 41. Milo 9. Phil. II, 39. 69. IX, 1. illis viris; Cluent. 50. Planc. 51. Phil. II, 13. illos viros; leg. agr. I, 3. Balb. 65. Phil. II, 37. illi viri; Arch. 15. 24. prov. cons. 18. Phil. VIII, 14. illum virum; har. resp. 43. Sest. 50. Scaur. c. 1 § 4. illo viro; Vatin. 15. Planc. 27. Phil. XI, 33. illius viri; Cael. 60. Phil. X, 23. XI, 32. f. civis. virgo illa Vestalis Claudia; Cael. 34. illae virtutes; imp. Pomp. 29. militaris illa virtus; ib. 64. vis illa; Verr. II, 14. Cluent. 96. dom. 67. illam vim; Caecin. 57. Cluent. 25. Vatin. 33. illa vi; Caecin. 92. illa vis; dom. 76. Milo 16. 84. vim illam; Sest. 73. 76. vita illa; Verr. V, 30. vitam illam; Cluent. 153. illam vitam; ib. 170. Sest. 92. illa, inquam, illa vita est tua, quae ..; Marcell. 28. illa vituperatione; Verr. V, 46. illae undae; Planc. 15. illi unguentarii; Piso 25. illo volnere; Verr. V, 3. illud volnus; Flacc. 54. Planc. 89. Milo 86. Phil. II, 52. volneribus illis; Sest. 31. illos voltus; Cluent. 72. illum voltum; Sest. 106. volumen illud; Sex Rosc. 101. illi voluntati; Verr. IV, 140. illius voluntatis; prov. cons. 43. illam vocem; Verr. III, 49. Marcell. 25. *vocem* illam; Rabir. 34. vox illa; Sest. 123. Ligar. 33. illa vox; Planc. 57. 86. Phil. II, 24. dura vox! multo illa durior; ib. VIII, 16. vocem illam; Fr. B, VI, 22. urbem illam; Verr. I, 49. Lycii illam (urbem) ... incolebant; ib. IV, 21. urbs illa; ib. 111. illam urbem; leg. agr. I, 18. Piso 25. illa urbe; leg. agr. II, 88. Sest. 9. illius urbis; leg. agr. II, 89. Sest. 9. illi, illi, inquam, urbi; Phil. XII, 7. illum usum; Verr. IV, 9.

2. **prädicativ**: sed ut hoc doceret, illud, quod Scaevola defendebat, non esse ius; Caecin. 69. cum illa certissima visa sunt argumenta atque indicia sceleris, ... tum multo certiora illa, color, oculi; Catil. III, 13. illa est enim gloria divina Pompei; Flacc. 30. totam illam, ut ante dixi, proscriptionem non legem putavit; sen. 8. an ea res erat illa, de qua agebatur, ut ..? dom. 7. quod si illa lex esset; ib. 68. ne illa, quae nulla esset, esse lex iudicaretur; ib. non vidistis, illam esse nullam [legem] atque esse potius flammam temporis; ib. 69. si esset illa lex; ib. 70. an tu populum Romanum esse putas illum, qui ..? ib. 89. si illa lex est ac non vox sceleris et crudelitatis tuae; ib. 128. an haec ipsa vis est, non posse emori? an illa, quod tribunus plebis templum cruentavit? Sest. 80. quod illum esse populum Romanum, qui in contione erat, arbitrabatur; ib. 114. alveusne ille an equus Troianus fuerit, qui ..; Cael. 67. illam enim fortasse pertinaciam non nulli, virtutem alii putabunt; Balb. 62. nam si illam legem non putabatis; Piso 30. sin illam vos soli legem putabatis; ib. sin autem mavis illud esse iudicium; Planc. 10. volnus illud rei publicae, dedecus huius imperii, ... non iudicium putandum est; ib. 70. quod genus tandem est illud ostentationis et gloriae? Rab. Post. 38. si illud imperium esse potuit, quod ..; Ligar. 3. scelus tu illud vocas, Tubero? ib. 17. secessionem tu illam existimavisti, Caesar, initio, non bellum; ib. 19. hae sunt regiae laudes, illa privata est; Deiot. 26. illa erat vita, illa secunda fortuna libertate esse parem ceteris, principem dignitate; Phil. I, 34. si illud funus fuit; ib. II, 90. si illae epulae potius quam popinae nominandae sunt; ib. III, 20. non est illa legatio, sed denuntiatio belli; ib. VI, 4. quamquam illa legatio non est — denuntiatio est; ib. VII, 14. illud vero quis potest bellum esse dicere? ib. VIII, 5. omnino mea quidem sententia legem illam appellare fas non est, et, ut sit lex, non debemus illam Hirtii legem putare; ib. XIII, 32. cum illae vere partes vocabantur; ib. 47. si aut illud iudicium aut illa absolutio nominanda est; Fr. B, VIII, 4. quamquam illa non poena, sed prohibitio sceleris fuit; Fr. C, 5.

B. **mit Pronomina und Adjectiven**: I. **masc.**: alter: illum alterum ... secum ... volebat esse; Sex. Rosc. 42. nam alter ille horridus et severus consulto se domi continebat; Sest. 26. itaque ille alter aut ipse est homo doctus ... aut amicos habet prudentiores; prov. cons. 14.

ego: itaque idem ego ille ... persolvi patriae quod debui; Sulla 87. itaque ego ille, qui semper pacis auctor fui, ... ego igitur pacis, ut ita dicam, alumnus ... periculose dico; Phil. VII, 7. ego ille, dicam saepius, pacis semper laudator, semper auctor, pacem cum M. Antonio esse nolo; ib. 8.

furiosus: ille furiosus urgere; Verr. IV, 149.

idem: f. **idem**, B, I. ille (8 St.) S. 534, b.

ipse: ut etiam illum ipsum [suo] artificio superasse videatur; Verr. I, 53. illi ipsi, qui remanserant, ... relicturi agros omnis erant; Verr. III, 121. non quo illum ipsum ... quisquam supplicio ... dignum putaret; ib. V, 107. sicut ne illi ipsi quidem ... arbitrabantur ||[arbitrabantur]||; Cluent. 50. tamen de illo ipso separatim cognoscite; ib. 64. cum primum illi ipsi debuerint potius accusari; ib. 114. sin istum semper illi ipsi domi proterendum ... putaverunt; Flacc. 53. neque tamen ille ipse ... damnatus esset; ib. 95. et quod ita de me meriti sunt illi ipsi, quos ..; Planc. 56. illum ipsum ... novo reditu in gratiam quasi devinctum arbitrabatur; Milo 88. quod videmus etiam in fabula illi ipsi, qui ... dixerit, perniciosum fuisse; Phil. I, 34. etenim vereor ne aut celatum me illis ipsis non honestum aut invitatum refugisse mihi sit turpissimum; ib. II, 32. itaque illi ipsi, si qui sunt qui tarditatem Bruti reprehendant, tamen idem moderationem patientiamque mirantur; ib. X, 14.

omnes: (familiaris) omnium denique illorum, qui tum et poterant ... et ... audebant; Quinct. 69. certet mea diligentia cum illorum omnium cupiditate; Verr. I, 3.

quinque: tum etiam illi quinque, qui ... absolverunt, iam suam clementiam laudari magno opere nolebant; Cluent. 105.

solus: vereor ne non ille solus ... sed alii quoque plures laesos se esse putent; Sex. Rosc. 124. solus ille cognovit ..; har. resp. 6. cum illi soli essent ... duo rei publicae turbines; Sest. 25. permanent illi soli atque omnia rei publicae causa perferunt; ib. 101.

tu: tune ille in omnis tuos liberalis? Rab. Post. 45.

unus: ratum sit, quod finitor uni illi, a quo missus erit, renuntiaverit; leg. agr. II, 34. ille erat unus timendus ex istis omnibus; Catil. III, 16. ille unus ordinis nostri discessu meo, luctu vestro palam exsultavit; Sest. 133. si unus ille occidisset; Milo 19. uno illo exsulante; Ligar. 33.

II. **neutr.**: alterum: „at in altero illo“ inquit „haeres: concedat laurea laudi“; Piso 74.

antiqua: nam illa nimis antiqua praetereo; Catil. I, 3.

cetera: tu cetera illa in maledicti loco pones; Piso 32.

commune: is ita defendat, *ut* illa communia ... praetermittat; Verr. V, 131. hic illud primum commune proponam; Cluent. 119.

extremum: nunc venio ad illud extremum, in quo ..; Planc. 95. quid deinde sequitur? verbera atque ignes et illa extrema ad supplicium damnatorum; Verr. V, 14.

idem: f. **idem** B, II. illud (7 St.) S. 535, b.

interiora: illa interiora iam vestra sunt; dom. 138.

ipsum: quamquam illud ipsum, quod commemoras, semper prae me tuli; Phil. II, 5.

omnia: nemo erat qui non ardere *illa* omnia mallet quam ..; Sex. Rosc. 24. tum demum illa omnia victa videbuntur; Verr. I, 3. fieri omnia illa propter argentum; ib. IV, 40. omnia illa, iudices,

abstulit; ib. 97. ex aere fuit quoddam ... omnium illorum ... multo antiquissimum; ib. 109. ex quo illa nata sunt omnia; Cluent. 109. illa igitur omnia Quinctiana iniqua, ... seditiosa iudicia fuerunt; ib. 113. isdem ineptiis fucata sunt illa omnia; Muren. 26. quam cito illa omnia ex laetitia et voluptate ... reciderunt; Sulla 91. omnia illa ... perverteris? har. resp. 28. eidemque consules ... illa omnia ... comprobaverunt; Sest. 33. itaque omnia illa, quae et saepe audistis et tenetis animis, ... praetermitto; prov. cons. 8. ut omnia illa conficiat; ib. 30. nos tamen oporteret ab eodem illa omnia, a quo profligata sunt, confici velle; ib. 35. qui .. omnia illa, de quibus disserui paulo ante, perturbat; ib. 36. simul et illa, iudices, omnia ante oculos vestros proponite; Balb. 64. ut mihi illa omnia immortalem gloriam dederint; Piso 63. si ... illa omnia in hunc unum instituta, parata, intenta sunt; Milo 67.

prius: in illo priore, ubi dolus malus additur, ... necesse erat te dolo malo meo vi deiectum iudicari; Tull. 30.

solum: non illud solum intellegi volo, te ... coëgisse, sed multo etiam illud magis, quod simul demonstratum est; Verr. II, 165.

superiora: „superiora illa .. tuli"; Catil. I, 18.

tuum: venio nunc ad illud tuum; Caecin. 64.

unum: unum illud credo omnis animadvertere; div. Caec. 28. unum illud intellego, quod ..; Verr. a. pr. 10. unum illud ex hominibus certis ... reperiebam; ib. 22. quid ... se negat fecisse? illud videlicet unum quod necesse est, pecuniam accepisse; ib. II, 80. duo sola recentia ... ponam ...: unum illud, quod ita fuit inlustre ..; ib. V, 34. exempli causa ponam unum illud || illud unum ||: (acc. c. inf.); Cluent. 119. illud unum vos magno opere oro atque obsecro ... ne ..; Planc. 56.

C. **allein**: I. **masc.**: 1. **absolut**: a. **Subjekt**: abdit: cum se ille fugiens in scalarum tenebris abdidisset; Milo 40.

abducit: ne ille non modo verbis te obruat, sed ... praestringat aciem ingenii tui teque ... abducat; div. Caec. 46.

abest: a qua suspicione ille aberat plurimum; Verr. II, 60. illo absente; ib. 60. hoc eo facit, ut ille non solum abesset a domo dum navigaret; ib. V, 82. illis absentibus finis Acerronio demonstravit; Tull. 17. quae nunc illo absente sic gesta sunt, ut ..; Catil. III, 17.

abeunt: ex qua (urbe) illi abirent; Phil. X, 8.

abhorrent: ex quo intellegi potest animo illos abhorruisse semper ab optimo civitatis statu, non voluntate fuisse popularis; Phil. VII, 4.

abicit: quod (insigne) ille de suo capite abiecerat; Sest. 58.

abundat: quorum (amicorum) ille copia quondam abundarat; Sulla 7.

abutitur: hac (libertate) ille in acerbissimo supplicio ... abusus est; Verr. V, 114.

accedit: sic tum ille ab Sardis rogatus ad causam accesserat; div. Caec. 63. proxime accedere illum, qui ..; Cluent. 84. ad quam (partem) ille accesserat; Catil. II, 12. si illum ad urbem nocte accessurum sciebat; Milo 49.

accipit: quod ille ob rem iudicandam pecuniam accepisset; Verr. a. pr. 38. si ille accipere voluisset; ib. III, 149. quod (volnus) ille ... acceperat; ib. V, 3. fratris autem liberos prius vita privavit quam illi hanc a natura lucem accipere potuerunt; Cluent. 31. quod planum fecerint illos ... pecuniam accepisse; ib. 98 quae (HS) ille cum accepisset; ib. 99. ille etiam grave tum volnus accepit; Catil. IV, 13.

accurrit: illum cupide ad praetorem ... accucurrisse; Verr. V, 7.

accusat: illi tamen ... accusant; Verr. III, 3. accusabat autem ille quidem Scamandrum verbis tribus; Cluent. 50. ille, qui ..., accusat eum, qui ..; Sest. 95.

adamat: nihil erat cuiusquam, quod quidem ille adamasset; Milo 87.

adest: qua re enim primum ille adesse noluit; Verr. II, 44. „dic", inquit „illi adesse non possunt"; ib. 72. ut si ille adesset; Phil. IX, 12.

adfert: ille ad eos ... cotidie aliquid de *me* ficti adferebat; Sest. 133. quod primus ille non modo in eam familiam, sed etiam in praefecturam illam sellam curulem attulisset; Planc. 19. ut illi aniculae non ille quidem vim adferret; Scaur. 10.

adficit: quonam modo ille vos vivus adficeret, quos ..? Milo 79.

adfirmat: ille se adfirmare postero die moram nullam esse facturum; Sest. 74.

adimunt: illi aditum litoris Syracusanis ademerunt; Verr. V, 85. quibus illi urbis suae partem ademerunt; ib. 85.

adipiscitur: per quos illi adepti sunt, ut ... agitare possent; Verr. II, 51. quae (bona) ille adeptus est; Muren. 58.

adiungit: ut ille ... ei filio coheredes homines alienissimos adiungeret; Cluent. 135.

adiuvat: illo tamen adiuvante; Vatin. 41.

adripit: atque ille non mediocri cupiditate adripuit imperium; Ligar. 3.

adsequitur: ille, quisquis erat, ... ne moram quidem mortis ... adsequi potuit? Verr. V, 166. tamen eosdem sumus honorum gradus quos illi adsecuti; Planc. 60.

adversatur: cum ille tabulis novis adversabatur; Phil. VI, 11.

aegrotat: dico illum ... aliquot dies aegrotasse; Cluent. 168.

aestuant: quod ubi auditum est, aestuare illi, qui pecuniam dederant; Verr. II, 55.

agit: cum ille nihil aliud ageret; Cluent. 153. quamquam ille ... nihil nisi de inimicis ulciscendis agebat; Quir. 21. sed ille tamen agebat aliquid; Piso 28. f. contionatur.

agitat: quod si ille hoc unum agitare coeperit ..; Verr. III, 224.

ait: ait ille idem sibi videri; Verr. IV, 32. hic ait se ille, iudices, regnum meum ferre non posse; Sulla 21. ut ait ille „saxa spargens tabo, sanie et sanguine atro"; Piso 44.

amittit: ostendit, ... illum pecuniam grandem amissurum; Sex. Rosc. 110. quoniam || cum || ille ... lumina amisit; dom. 105. nam quid ego patrimonii dicam, quod ille totum ... amisit? Sest. 26.

anteponit: si ille retentus a cunta Asia supplice, si a negotiatoribus ... exoratus anteposuit honori suo commoda ..; Scaur. 35.

appellant: quem locum illi *βουλευτηρίου* nomine appellant; Verr. II, 50. sequitur id, quod illi iudicium appellant; Cluent. 117.

appellit: si ille ad eam ripam ... navis appulisset; Phil. II, 26.

appetit: cuius ille inimicitias non solum suscepit, ... verum etiam appetivit; har. resp. 7. praesertim cum ea sibi ille non colendi sed violandi causa appetisset; Sest. 56.

apponit: argentum ille ceterum purum apposuerat; Verr. IV, 49.

arbitrantur: illi quidem ... non te ex Sicilia litteras in Verrem deportare velle arbitrantur; div. Caec. 28. quod illi venenum esse arbitrabantur; Font. 8. magni autem illi sua interesse arbitrabantur (acc. c. inf.); Cluent. 44. non illi ... arbitrantur (acc. c. inf.); ib. 196. vel quod illi ... arbitrabantur; Planc. 24.

ascendit: multis ille quidem gradibus ... ad hoc regium nomen ascendit; Deiot. 27.

aspicit: his vestris decretis aut ille vos aequo animo aspicere poterit aut vos illum sine dolore summo videbitis? Phil. V, 29.

audet: quid enim ille non audeat? Piso 41.

ille si non acerrime fureret, auderet ..; ib. 50. an huius ille legis ... mentionem facere ausus esset ..? Milo 33. quantum ille auderet; ib. 56.

audit: illi audiebant de eo, de quo ..; Cluent. 29. non intellegebat ea, quae clare diceret, ita illos audituros, ... ut ..; Sulla 31. quae illi velint audire, qui ..; Sest. 104. ut quicquid dicant, id illi velle audire videantur; ib. 104. illi libenter audirent, nos non timide confiteremur; Planc. 44. nihil ille de condicionibus tuis ... audiebat ..; Deiot. 11. ille incorruptum audire uoluit, tu corrupisti; ib. 31.

avertit: quas (legiones) ille a C. Antonii scelere avertit; Phil. X, 6.

auget: quibus (triumphis) ille ... auxit nomen populi Romani imperiumque honestavit; dom. 19.

cadit: si turpe existimas te advocato illum ipsum, quem ..., causa cadere; Muren. 9.

caedunt: f. recurrunt; Milo 29.

capit: non minus strenue caperem (arma), quam illi pro communi salute ceperunt; Rabir. 30. ille quidem fructum omni ante actae vitae .. cepit; Marcell. 3.

cavet: tu caves ne tui consultores, ille ne urbes aut castra capiantur; Muren. 22.

cedit: ille vero eidem tempori cui nos ... cessit; Sest. 63. ne ille ‖† iste‖ haud dubitans cessisset patria; Milo 68. quam volent illi cedant otio consulentes; Phil. II, 113.

celat: Iovis ille ‖illius‖ quidem hospitalis numen numquam celare potuisset; Deiot. 18.

cenat: si ille apud te postea cenavit; div. Caec. 58.

cernit: te idcirco illum locum deligere, ut ille ... ex cruce Italiam cernere ... posset? Verr. V, 169.

clamat: clamare ille, cum raperetur, (acc. c. inf.); Verr. V, 17.

clamitat: illum ... ideo clamitasse, se esse civem Romanum; Verr. V, 165. hoc tu confiteris illum clamitasse, se civem esse Romanum; ib. ut illi clamitant; Caecin. 6.

coepit: f. agitat. orant; Verr. III, 69. obsecrat; Cluent. 144. dicunt; Verr. IV, 32.

cogit: si ille me non coëgisset; Sulla 10.

cogitat: aequum esse illos cogitare; Verr. IV, 73. non ille honorem a pueritia ... umquam cogitarat; Cluent. 39. „scis tu illum accusationem cogitare ..?" Muren. 45. qui illum aut nefarie cogitasse aut stulte sperasse miretur; Sulla 70. ac ne illi quidem ... de urbis incendio cogitassent; Piso 15. semper [ille] ... cogitabat; Milo 56.

cognoscit: Italiae conspectus ... delectus est, ut ille in dolore ... iura cognosceret; Verr. V, 169.

cohibet: a liberis .. et a coniugibus vestris numquam ille effrenatas suas libidines cohibuisset; Milo 76.

committit: cui se ille commiserat; Rab. Post. 23.

commonefaciunt: illi eum commonefaciunt, ut ... utatur ..; Verr. II, 41.

commoratur: apud quos ille diutissime commoratur; imp. Pomp. 13.

commovet: ille ex Sicilia iam castra commoverat; Verr. IV, 40.

communicat: quae (furta) ille ... benignissime cum quaestore suo communicavit; div. Caec. 33.

comparant: illi tibi et locum furtis et furtorum vehiculum comparaverunt; Verr. V, 59.

complet: f. concidit; Verr. V, 142.

componunt: itaque irati illi ... verba quaedam composuerunt; Muren. 25.

comprimit: f. conicit; Phil. II, 21.

comprobat: ut hic nomen suum comprobavit, sic ille cognomen; Verr. IV, 57. quibus illi actionibus constitutum tribunatum comprobaverunt; dom. 42.

conantur: si illi bellum facere conabuntur; Font. 36.

concidit: itaque ille, cum sanguis os oculosque complesset, concidit; Verr. V, 142. quo ille nuntio audito ... repente concidit; Phil. V, 23.

conciliat: ergo ille corporis motu tantum amorem sibi conciliarat a nobis omnibus; Arch. 17.

concipit: quid enim ... cogitari potest quod non ille conceperit? Catil. II, 7.

concupiscit: neque enim ille servitutem vestram, ut antea, sed iam iratus sanguinem concupiscit; Phil. IV, 11. vincere illi expetunt pacisque ... nomen ... concupiverunt; ib. XII, 9. quam (urbem) ille ... concupivit? ib. XIV, 10.

condemnant: atque illi omnes ... condemnant; Cluent. 75.

confert: ille ... se Massiliam ... conferet; Catil. II, 14.

conficit: etenim talis est vir, ut nulla res tanta sit ..., quam ille non ... conficere possit; imp. Pomp. 59. deinde ut illi pecuniam conficere possent; Sest. 94. illum enim arbitrabar ... retinere exercitum .. et bellum conficere posse; prov. cons. 28.

confirmat: cum ille confirmaret; Sex. Rosc. 26.

confitetur: ille tamen ‖ille tantum non — ille paene‖ confitetur (acc. c. inf.); Qu. Rosc. 11.

conflat: ille cum exercitum nullum habuisset, repente conflavit: hic ..; Phil. IV, 15.

confugit: nemo vestrum mirabitur illum diffidentem rebus suis ... confugisse; Cluent. 20 itaque tum ille inopia et necessitate coactus ... confugit; ib. 57. qua ex pugna cum se ille eripuisset et Bosporum confugisset; Muren. 34.

conicit: quem ille ... in vincla coniecit: har. resp. 35. nisi se ille ... coniecisset eisque (scalis) oppilatis impetum tuum compressisset; Phil. II, 21.

conlaudat: hic te ille, homo dignissimus tuis laudibus, conlaudavit; Piso 14.

conligit: cum tamen ille ... conlegit ipse se ..; Piso 27.

conlocat: ille in curia, ... tu in ... cruore ac paene ossibus simulacrum ... conlocasti: dom. 131. quem (servum) ille ad Cn. Pompeium interficiendum conlocarat; Milo 18.

conqueruntur: non illi decumarum imperia ... conquerebantur; Verr. IV, 111.

conscribit: servorum exercitus illum in urbe conscripturum fuisse, per quos ..? Milo 76.

consequuntur: praesertim cum illi eam gloriam consecuti sint, quae ..; Phil. II. 114.

conservant: ut maiestatem illi nostram conservare ‖servare‖ deberent; Balb. 38.

considit: consedit ille, conticui; har. resp. 7.

consistit: quoniam ille hic constitit paulisper; Qu. Rosc. 28.

constituit: non ille nobis Saturnalia constituisset; Catil. III, 17.

consulit: ego incolumitati civium primum, ... ille praesenti dignitati potius consulebat; Phil. II, 38.

consumit: quo modo ille, qui accipiebat, consumeret; Rab. Post. 6.

contemnit: nullam rem in me esse quam ille contemnat; div. Caec. 23. se non putare illum ... etiam virgas contempturum; Verr. III, 55. horum ille artibus eruditus ita contempsit hanc prudentissimam civitatem; sen. 15.

contendit: ecquis umquam tam palam ... contendit quam ille atque illius amici, ne ..? div. Caec. 22. illi quoad videbatur ferri aliquo modo posse contenderunt; Verr. III, 99.

contionatur: ille numquam nudus est contionatus; Phil. II, 111. quo enim ille die ... nudus, unctus, ebrius est contionatus et id egit, ut ..; ib. III, 12.

convertit: ille relictus intus ... convertit se aliquando ad timorem; Sulla 17.

convocat: itaque ille ... decumanos convocat; Verr. II, 173.

copulat: ille se sic cum inimico meo copularat, ut ..; Sest 133.

corrumpit: illum tabulas publicas ... corrupisse decuriones universi iudicaverunt; Cluent. 41. veri similius tamen esset, eum potius corrupisse, qui ..., quam illum, qui ..; ib. 63. postremo certe potius eum (corrupisse) ... quam illum, qui ... || potius illum ... quam eum, potius illum ... quam illum ||; ib.

creat: qui magistratum Capuae, illo creante || et locreanti, locare ante, eo locante || ceperunt; leg. agr. II, 92.

cupiunt: cuius illi conatus ... nec cuperent reprimere, si possent || nec si possent, reprimere cuperent; nec si cuperent, reprimere possent ||; Milo 32.

curat: f. ruit; Milo 41.

dat: cum ille non daret, animadvertit; Verr. I, 44. illi statim myoparonem ... dederunt; ib. 86. hac ille vi et hoc metu adductus tantum decumanis dedit; ib. III, 55. ille, quod dari populo nullo modo poterat, tamen quodam modo dedit; leg. agr. II, 19. illi mihi fratrem incognitum qualis futurus esset dederunt; Quir. 5. ille iterum, ille tertio auctionibus factis pecuniam dedit; Deiot. 14. mihi poenarum illi plus quam optarem || optaram || dederunt; Phil. II, 1. ille enim mihi praesidium extraordinarium dederat; ib. XI, 20.

debet: Verres, qui non Honori ..., quem ad modum ille, sed Veneri ... vota deberet; Verr. IV, 123. f. conservant. retinent; Phil. XI, 11. I, 2. accuso; Cluent. 114.

decedit: cum ille decessisset; Flacc. 29. f. rogat; Planc. 33.

decernunt: f. statuunt; Verr. II, 173.

decipit: me ipsum, me, inquam, quondam paene ille decepit; Cael. 14. quod ille vos tristitia voltuque deceperit; prov. cons. 12.

declarat: quod, si adesset, non minus ille declararet quam hic illius frater; Planc. 27.

defatigat: in quo (negotio) ille tot et talis viros defatigat; Quinct. 42.

defendit: credo ... quaesisse num ille aut ille defensurus esset; Sex. Rosc. 59. ergo ille cum suum, non cum senatus factum defenderet ..; Planc. 89.

defert: homini ille honorem, non generi, moribus ... deferebat; Piso 2.

defigit: quam (audaciam) ille praesens in mentibus vestris oculisque defixit; prov. cons. 8.

deicit: UNDE ILLE ME VI DEIECIT; Caecin. 91.

demit: decretumque est, ut, quibus ille de capite dempsisset, ei pecunias ... referrent; Verr. III, 81.

demonstrat: ille ... rem demonstrat; Verr. IV, 85.

denuntiat: nec mihi ille iudicium populi ... denuntiabat; Sest 40.

deponit: ut ille ... aliquam partem maeroris sui deponeret; Sest. 7. cum ... nos arma posuerimus, illi non deposuerint; Phil. XII, 13.

despicit: simul atque ille despexerit; Sex. Rosc. 22.

detrahit: detrahat ille vituperando? har. resp. 50. f. 2, a. dico; Font. 3.

deturbant: illi autem statuam istius persimilem ... deturbant; Piso 93.

dicit: ita contra me ille dicet; div. Caec. 44. ea dicam, quae ille si commemorari noluisset, ... dixisset; Verr. a. pr. 18. cum ille ... diceret; ib. I, 132. dicebant se illi nihil habere quod dicerent; ib. II, 90. vix ille hoc dixerat, cum iste pronuntiat; ib. 93. nunc et illi et reliqui dicent; ib. 156. quantum ille deberi dixerit; ib. III, 28. dicebat ille non modo se non arasse ..; ib. 55. ille ... tamen iudicium se accepturum esse dicebat; ib. tum illos coepisse praetori dicere; ib. IV, 32. cum ille ... diceret; ib. 66. illi vero dicere sibi id nefas esse; ib. 75. ille contra dicere; ib. 149. is, quem ille argentariam Lepti fecisse dicit; ib. V, 155. ut ille se redditurum esse dixerit; Cluent. 78. neque illi aliter dicunt; ib. 183. tum ille dixit; Catil. III, 8. quam (laudationem) ille temporis causa nobis datam dicit; Flacc. 37. a quibus ille se lapidibus appetitum, etiam percussum esse dixit? dom. 13. semper se ille servasse dicebat; har. resp. 48. illi vitio lata esse dicebant; ib. ut ille dicebat; ib. 58. legem illi se Clodiam timere dicebant; Sest. 69. quod ille ... numquam tamen dixisset; Deiot. 25. at ille ... se domum meam venturum esse dixit; Phil. I, 12. ille sensim dicebat quod causae prodesset; ib. II, 42. quid enim aliud ille dicebat? ib. 53. at ille numquam ... quicquam sibi ... aequum dixit videri; ib. 95. at sunt qui dicant dure illi quidem, sed tamen dicunt; ib. XII, 25. eo libentius „ducem" audio, quod certe ille dicit invitus; ib. XIII, 30. quid tu potes in defensione tua dicere quod illi non dixerint? Fr. B, VIII, 16.

dictitat: ut, quod ille dictitat, alicui ... verum esse videatur? Verr. a. pr. 28.

differt: cum tempus ille differret; Phil. VIII, 23.

diffidit: f. confugit; Cluent. 20.

diligit: ut ille palaestritas diligeret; Verr. IV, 139. an ille quemquam plus dilexit? Phil. II, 38.

dirimit: cum ille ... omnium officiorum societatem diremisset; Sulla 6.

discedit: iubet illos discedere; Verr. IV, 65. non modo illum de Gallia non discessisse, ... sed ne a Mutina quidem recessisse; Phil. VIII, 21.

discunt: illi regibus parere iam a condita urbe didicerant; Phil. III, 9.

dissimulat: hunc prae se tulisse illo die Roma exiturum, illum eo die se dissimulasse rediturum; Milo 52.

disturbat: f. tollit; Sulla 15.

docent: f. respondet; Verr. V, 101.

dominatur: illis dominantibus; Quinct. 68. cum illum in suis paternis bonis dominari videret; ib. 98.

dubitat: cum ille non dubitarit || dubitaret || aperire ..; Milo 44. f. cedit; ib. 68.

ducit: ille propter pecuniam liberos amittere iucundum esse duxit; Cluent. 28. neque enim ... umquam se illi rem publicam delere posse duxerunt; Piso 16. ille, qui semper secum scorta, semper exoletos, semper lupas duceret, tum neminem; Milo 55. f. obicit; Deiot. 14.

edit: cum ille non ediderit; Planc. 39.

educit: utinam ille omnis secum suas copias eduxisset! Catil. II, 4.

effert: ex quibus (aedibus) ille maximum sicarum numerum et gladiorum extulit; Catil. III, 8. secum enim ille mortem extulit; Phil. IX, 5. f. mirantur; Verr. IV, 124.

efficit: quantum ille bonis suis omnibus efficere non posset; Verr. III, 129. ne ille omnia vi posset efficere curavit; sen. 19. quantum (mali) illi effecerunt || effecerint ||; prov. cons. 4.

eget: sed si, omissis his rebus, quibus nos suppeditamur, eget ille, senatu ..; Catil. II, 25. quamquam ille non eguit consilio cuiusquam, sed tamen ..; Phil. III, 19.

egreditur: f. 2 video.

eligit: quem volet ille eligat; Verr. IV, 48.

emit: sese ... lucrum, cum ille magno praesertim emisset, non addituros; Verr. III, 68.

emoritur: at ille cum videret, ... maluit in maximo rei publicae discrimine emori quam ..; Phil. IX, 6.

eripit: f. confugit; Muren. 34.

errant: ne illi vehementer errant; Catil. II, 6.

escendit: f. revoco; Piso 62. I, 2.

est: erat ille Romae frequens; Sex. Rosc. 16. quamvis ille felix sit; ib. 22. ille miser cum esset [Cn. Dolabella]; Verr. I, 41. sunt illi quidem dicto

audientes; ib. 88. nam ille quoque sodalis istius erat; ib. 91. si illi, qui hoc ... decreverunt, [equites Romani] nunc eidem in eum iudices si essent; ib. II, 180. ille erat in tribunali proximus; ib. III, 23. sicut ille est; ib. 53. quarum (rerum) ille princeps fuit; ib. IV, 81. ostendito illos cum Sertorio fuisse; ib. V, 154. non meliore fortuna ... M. Fonteius, quam illi, de quibus antea commemoravi, fuisset; Font. 40. utrum ille, qui postulat ..., idoneus non est? imp. Pomp. 57. quo tandem igitur animo fuisse illos arbitramini, quibus ..? Cluent. 29. verbo ille reus erat; ib. 54. illum expertem eius consilii fuisse non probatur; ib. 61. minus enim stultus est is ... quam ille, qui ..; ib. 84. procedit saepe longius, quam si idem ille esset cum isdem suis vitiis nobilissimus; ib. 112. illum esse liberum; ib. 144. ut ... praesto esset ille qui et fugientis exciperet; Catil. III, 8. cum ille in urbe hostis esset; ib. 17. necesse enim fuisse ibi esse terrarum imperium, ubi ille esset; Muren. 75. hac vero in coniuratione quid tam coniunctum quam ille cum Catilina, cum Lentulo? Sulla 16. cum ... eidem apud me mihi illum uni esse inimicissimum dicerent; dom. 28. illos tam cupidos liminum meorum ... fuisse; ib. 60. ille erat summa modestia et gravitate censor; ib. 130. quam diu ille tribunus pl. fuit; har. resp. 49. qui illum Pompeio inimicum esse gaudebant; ib. 52. est quidem ille plenus vini, stupri; ib. 55. ille inclusus domi tam diu fuit, quam diu ..; Sest. 69. si ille, arbitror, aequus nobis fuerit; ib. 71. ecquae seditio umquam fuit in qua non ille princeps? ib. 110. ecqui seditiosus cui ille non familiaris? ib. ecquae turbulenta contio cuius ille non concitator? ib. quorum ille utri sit inimicior nescio; ib. 111. cum adfirmaret illum numquam ... sine cura futurum; ib. 132. ut illum meae proscriptionis, quam adiuvabat, Sex. Clodius ... tabulam, sese scriptorem esse diceret; ib. 133. leni vero et clementi patri, cuius modi ille est: „foris effregit" ..? Cael. 38. est ille quidem valde severus; ib. 48. si ego illos meorum laborum ... participes esse nolui ..; prov. cons. 44. id habet hanc vim, ut sit ille in foedere inferior? Balb. 36. in hominis caput ille tam crudelis propter versum fuisset? Piso 75. hic familia consulari est, ille praetoria; Planc. 14. „hic quam ille dignior" || est dignior || perquam grave est dictu; ib. 16. cum quidem non dubitaret et consul et homo nobilissimus patronum esse illum suum et familiae nobilissimae dicere; ib. 69. quod illum in pontificatus petitione, in saliatu, in ceteris meminerat fuisse patricium; Scaur. 34. fuisse illum sibi inimicum, familiarem Milonem; Milo 21. ille erat ut odisset primum defensorem salutis meae; ib. 35. quod ut sciret Milo illum Ariciae fuisse; ib. 51. semper ille antea cum uxore, tum sine ea; ib. 55. tamen ita communis erat omnium ille hostis, ut ..; ib. 78. est vero fortunatus ille, cuius ..; Marcell. 4. ut etiam ille melior sit, qui in acie cecidit; ib. 31. ita ille demens erat, ut ..; Deiot. 21. numquamne intelleges statuendum tibi esse utrum illi ... homicidaene sint an vindices libertatis? Phil. II, 30. cum esset ille (Caesar) Alexandreae; ib. 62. ille vir fuit; ib. 96. quod vos quoque illum hostem esse ... approbavistis; ib. IV, 2. neque enim, Quirites, fieri potest ut non aut ei sint impii, ... aut ille hostis, contra quem ..; ib. 2. nam si ille non hostis, hos, qui consulem reliquerunt, hostis necesse est iudicemus; ib. 5. novi perdita consilia amicorum, quibus ille est deditus; ib. V, 29. numquam illum futurum in senatus potestate; ib. VI, 9. praesertim cum bonorum praesidia discesserint, illi parati sint ad nutum futuri? ib. VII, 18. ne illi brevi tempore nimis multi nobis esse videantur; ib. si homines illi ac non pecudes potius || homines illi an non pecudes potius, si homines sunt illi potius quam pecudes ||; ib. VIII, 9. nec enim ille magis iuris consultus quam iustitiae fuit; ib. IX, 10. sed ille cum procul esset, ... fretus Antonii copiis ea scelera suscepit, quae ..; ib. XI, 2. sunt autem fortes illi quidem, sed ... nimis feroces; ib. XII, 29. si enim ille patriae parens || parens est ||; ib. XIII, 25. sed tamen neminem tam maledicum offendi qui illum negaret dignum Antonii senatu; ib. 28. sicut ille est; ib. 43. est ille quidem consul, sed ..; ib. XIV, 25 f. obicit; Deiot. 14.

excipit: ille onera multorum huius amicorum excepit unus; Rab. Post. 41.

exigit: si quid ille exegisset a Flavio; Qu. Rosc.

existimat: aliter causam agi atque ille existimaret; Sex. Rosc. 60. ea sibi ille ne visenda quidem existimavit; imp. Pomp. 40.

expetunt: ergo illi alienum, quia poëta fuit, post mortem etiam expetunt; Arch. 19. caedem illi civium, vos servitutem expetistis; Piso 15. f. concupiscunt; Phil. XII, 9.

exponit: f. sternit; Muren. 75.

exsultat: f. I, 2. a. constringo; Sest. 88. I. 2. b. inicio.

evocat: cum ille omnis prope ab inferis evocasset Metellos; Sest. 130.

facit: tu contra ne quae ille quidem fecit obicies; div. Caec. 35. quae ille libidinose ... fecerit, ea ..; ib. 38. quotiens ille tibi potestatem optionemque facturus sit; ib. 45. quod neque ante te praetorem illi fecerant; Verr. III, 101. quod illi semper sui causa fecerant; ib. 121. sed ut ille aliquando impudentiae suae finem faciat; ib. 144 res illum divinas ... facere vidisti; ib. IV, 18. quid aut tu his respondere honeste potes aut illi facere? ib. 80. tametsi ille id in aliqua causa faciebat. Caecin. 67. quod ille sine controversia fecerat; Cluent. 185. tum ille de eo ... verbum nullum fecit? ib. 185. cum ille verbum ... nullum facere potuerit; ib. 167. hoc ille utrum insidiarum causa fecerit, an hoc genere eloquentiae delectetur, nescio; leg. agr. II, 13. quaecumque ille fecisset; ib. III, 5. cui (aquilae) ille etiam sacrarium [scelerum] domi suae fecerat; Catil. II, 13. orare ut item illi facerent quae sibi eorum legati recepissent || praecepissent ||; ib. III, 9. illum contra rem publicam ... facturum; sen. 27. illi cum ludos facerent, servos de cavea exire iubebant; har. resp. 26 ne vobis id ille magna ratione fecisse videatur; Planc. 2. furialis illa vox ... secum et illos et consules facere acerbissime || acerrime || personabat; ib. 86. si ille huic (insidias fecit); Milo 31. ille denique vivus mali nihil fecisset, qui ..? ib. 90. illi, quod nemo fecerat, fecerunt; Phil. II, 114. quid ille fecit hostiliter ..? ib. V, 25. quid enim ille umquam arbitrio suo fecit? ib. VI, 4. an ille id faciat, quod ..? ib. 5. quid [si ille faceret indutias]? ib. VIII, 20. evocare Apronium nec illum ante tibi satis facere; Verr. III, 133. cum vero ille suae gloriae iam pridem, rei publicae nondum satis fecerit; prov. cons. 35. f. audet. conantur.

fatentur: ut iam tandem illi, qui honori inviderunt meo, ... fateantur; leg. agr. II, 103.

fert: verum ut experiar utrum ille ferat molestius ..; Verr. I, 24. illi libertatem imminutam civium Romanorum non tulerunt; imp. Pomp. 11. ne ille eandem contumeliam quam ceteri ferre non possit; leg. agr. II, 61. tribuni plebis tulerunt de provinciis contra acta C. Caesaris: ille biennium, hi sexennium || isti sexennium ||; Phil. V, 7. quae tulisse illum fortiter et patienter ferunt: ib. XI, 7. quorum (veteranorum) ille nomen prae metu ferre non poterat; ib. XIII, 20. ille huius belli feret principatum; ib. 44. quam laudem ille ... cognomine ipso prae se ferebat; Muren. 31. quam (voluntatem) ille ... prae se fert; Planc. 43.

fingit: hunc nullius rei mutasse consilium, illum causam mutandi consilii finxisse; Milo 52.

flagitat: dicendum est id, quod ille me flagitat; Planc. 6.
flent: f. orant; Verr. III, 69.
fruitur: si autem ||sin autem|| ... idcirco illum vitam frui noluit; Cluent. 170. ut illi vivi fruantur opibus suis; Balb. 49. fruantur illi suis, persolvantur his quae spopondimus; Phil. XI, 39.
fugit: f. abdit.
furit: in quo illi omnes quidem, sed Torquatus praeter ceteros furebat contumacia responsi tui; Piso 78. f. audet.
gerit: itaque non sum praedicaturus quantas ille res ... gesserit; imp. Pomp. 48. in quibus (agris) ille etiam nunc bellum gerat atque versetur; leg. agr. I, 6. quo ille auctore extra ordinem bellum ... gessit; dom. 19. quae superiore anno ille gessisset; Piso 79. magnas ille res gessit ..; Phil. XI, 35. ille damnatus ita se gerebat ..., ut ..; Sulla 15. quid illi, ... quo se pacto gerunt? Sest. 75.
habet: ut illi, quibus haec iucunda sunt, ... haberent haec oblectamenta; Verr. IV. 134. nam habent illi non nulla huiusce modi Latina nomina; ib. V, 112. sed quod haberet ille tris filios; Cluent. 27. haec enim ille et aliqua ex parte habebat et ... simulabat; ib. 67. quoniam corrumpendi iudicii causas ille multas ... habuit; ib. 82. illi pecunias habebunt, vos agros non habebitis; leg. agr. II, 72. ut etiam illi, qui absunt, habeant quo victores revertantur; Catil. IV, 21. quod ||quid|| huic tam loquaciter litigioso responderet ille ... non habebat; Muren. 26. habuit quandam ille infamiam suam; Flacc. 95. habuit enim ille ... permulta maximarum non expressa signa, sed adumbrata virtutum; Cael. 12. illum quidem ... me habere eodem loco quo principem civem ... sentiebam; prov. cons. 41. nisi vero aut maioribus habes beneficiis obligatos, quam ille quosdam habuit ex eis ..; Phil. II, 116. ille adversariorum ||in adversariorum|| partibus agrum Picenum habuit inimicum; ib. V, 44. f. conflat.
habitat: apud hunc ille Romae habitavit; Cluent. 156.
honestat: f. auget.
hauriunt: luctum nos hausimus maiorem, dolorem ille animi non minorem; Sest. 63.
iacet: iacet ille nunc prostratusque est; Catil. II, 2. ex eo ipso, quam valde illi iaceant, intellegere possumus; ib. 25. quamquam ille quidem numquam iacuit ..; Phil. X, 14.
imbuit: quibus ille studiis ab ineunte aetate se imbuerat; Deiot. 28.
imminent: nam ut illi, quos a poëtis accepimus, qui sinus quosdam obsedisse maritimos ... dicuntur, ... sic iste in omnia maria infestus ... imminebat; Verr. V, 145.
implorant: implorare illi fidem praetoris ..; Verr. V, 106.
imponit: quas ille leges ... fuerit impositurus nobis omnibus atque inusturus? Milo 33.
incidit: quae ille in aes incidit; Phil. I, 16.
incipiunt: f. recurrunt; Milo 29.
indicant: ne illi umquam indicarent; Sulla 39. f. purgat; Muren. 51.
indicit: si senatui non paruerit, non illi senatus, sed ille populo Romano bellum indixerit; Phil. VII, 26.
inducit: non ille hostis induxit in curiam; Marcell. 13. f. purgat; Muren. 51.
infert: cum ille saxis et ignibus et ferro vastitatem meis sedibus intulisset; har. resp. 15. atque ille furens infesta iam patriae signa a Brundisio inferebat; Phil. V, 23. at ille ... bellum intulit provinciae Galliae; ib. 24.
ingemiscit: ille, ut opinor, ingemuit; har. resp. 17.
inquit: „dic, dic“ inquit ille „planius ..“; Verr. III, 197. ille vero ... „ne gratis“, „quo voles“, inquit „sequar ..“; Cluent. 71.
inridet: ille unguentis oblitus ... inrisit squalorem vestrum; sen. 12.
instruit: tu actionem [instituis], ille aciem instruit; Muren. 22.
insultat: quae (Fortuna) tot annos illum in hanc rem publicam insultare pateretur; Milo 87.
intellegit: quod ubi ille intellexit; Verr. I, 67. ut illi quoque, qui in ea provincia non fuerunt, intellegere possint; ib. II, 111. tum illi intellexerunt (acc. c. inf.); ib. V, 56. cum ille in me absentem invehens non intellegebat ..; Phil. III, 33.
intemptat: quod aiunt illum Sex. Roscio intemptasse; Sex. Rosc. 101.
interest: quem umquam audisti ... interfuisse? neminem, ne illum quidem, qui caecus est factus; dom. 105.
intervertit: ille [induxit ut peteret] promissum et receptum intervertit ad seque transtulit; Phil. II, 79.
intuetur: quo ore vos ille poterit, quibus vicissim vos illum oculis intueri? Phil. VII, 21.
invehitur: sed cum ille ... in me esset invectus; Sulla 35. f. intelligit; Phil. III, 33.
invenit: ille quo modo ... confirmaret non inveniebat; Sex. Rosc. 42.
inurit: f. imponit; Milo 33.
irascitur: f. componunt. concupiscit.
it: nemo est istorum tam misericors qui illum non ... ire malit; Catil. II, 16.
iudicant: ut intellegamus illos, quorum res iudicatas inritas fecimus, bene .. iudicavisse; Phil. XI, 11.
iurat: quasi vero ille non in alias quoque leges ... iam ante iuraverit! Sest. 61.
iuvat: illum noluisse ... iuvare L. Lucullum; Verr. IV, 147.
labitur: f. progreditur; Deiot. 10.
lacessit: cum ille iniuriis in socios nostros inferendis bello prope nos lacessisset; Sest. 58.
legit: ex quibus ille cum optimos viros legeret ..; Milo 21. at ille legit aleatores, legit exsules, legit Graecos; Phil. V, 12.
locat: qui maiore pecunia quattuor columnas dealbandas quam ille omnis aedificandas locaverit; Verr. I, 154.
loquitur: haec ille ... loquitur; Quinct. 56. de isto ... ne ille quidem obscure locutus est; Verr. II, 48. quis non modo approbavit, sed non indignissimum facinus putavit illum non dicam loqui, sed vivere ac spirare? Sest. 108.
luit: „immo vero poenas ille debitas luerit“ ..; Milo 104. utrum ille poenas rei publicae luat an nos serviamus; Phil. III, 29.
maculat: cuius (Iovis) ille lacus, nemora ... maculatat; Milo 85.
maeret: ut nemo umquam unici filii mortem magis doluerit quam ille maeret patris; Phil. IX, 12.
mavolt: an ille ... cum alienis esse quam cum suis maluisset? Ligar. 5. f. emoritur, vivit; Catil. II, 16.
meretur: quid ille meruisset; Cluent. 126. putasne illum immortalitatem mereri voluisse ut ..? Phil. I, 34.
minitantur: etenim mors, quam illi fortasse minitantur, omnibus est parata; Catil. IV, 20.
mirantur: nimium forsitan haec illi mirentur atque efferant; Verr. IV, 124.
miscet: quanto ille plura miscebat, tanto ..; Milo 25.
mittit: illi autem, qui erant ... profecti, litteras ... mittunt; Cluent. 23. non illi in libellis laudationem decretam miserunt; ib. 197. quas aut numquam tibi ille litteras misit aut ... recitari noluit; dom. 22. quo ille ... cohortis in hiberna misit; prov. cons. 5. ille Ephesum ad eum ... pecuniam

misit; Deiot. 14. ille litteras ad te mittat ..; Phil. VII, 5.

monet: ille hominem mihi amicissimum, Cn. Pompeium, monebat, ut ..; Sest. 133.

moritur: cum ille aliquanto ante te praetorem esset mortuus; Verr. II, 46. sic ille adfectus ... perbrevi postea est mortuus; ib. V, 142. illo mortuo; Flacc. 59. Phil. I, 17.

nanciscitur: imperium ille si nactus esset ..; Milo 76.

narrat: ipse igitur ille ||ille ipse — ipse ille|| ... narravit? Flacc. 92.

navigant: hoc illi navigio ... navigaverunt; Verr. I, 87.

necat: ut ille Trebonium ... necaret; Phil. XIII, 37.

negat: hic ego non arbitror illum negaturum; Verr. I, 60. tum ille ... negavit moris esse; ib. 66. negabant illi quicquam sibi esse mandatum; ib. III, 79. ille se negat pecuniam repetere; ib. IV, 17. ille enim vero negat; ib. 147. *at ille se facturum* negavit; Tull. 17. quam (rem) illi non negant; Caecin. 32. ille autem ... negavit (acc. c. inf.); Cluent. 69. atque ille primo quidem negavit; Catil. III, 11. cum ille id negaret; dom. 115. quod ille si verbo negarit, longius progredi non possit qui obiecerit? Phil. II, 9. denique illi negare potuerunt et negaverunt; Fr. B, VIII, 17.

neglegit: illum neglegere oporteat qui mandarit, non illum qui mandatum receperit; Sex. Rosc. 113.

nominant: quos illi exaeresimos dies nominant; Verr. II, 129.

non volt: ille deos deorum spoliis ornari noluit; Verr. IV, 123. sacra interire illi noluerunt; Muren. 27. illi autem alio tum ||aliquo tum|| timore perterriti ... tribunum popularem a se alienare nolebant; Sest. 40. f. audit. adest; Verr. II, 44. iuvat. mittit; dom. 22.

nuntiat: video enim illum ... non id nuntiasse, sed Milonem appropinquare; Milo 48.

obicit: ille corpus suum periculo obiecit, tecumque in acie .. fuit tuumque hostem esse duxit suum; Deiot. 14.

obruit: f. abducit.

obsecrat: atque ille me orare atque obsecrare coepit; Cluent. 144.

obtinet: Africam tum praetor ille obtinebat; Cael. 10.

occidit: nullum modum esse, ... quo ille non aliquot occiderit; Sex. Rosc. 100.

odit: neque me ille odisse potuit umquam; Piso 81. quis vestrum illum, quem ille vestrum non oderit? age, vos ille solum et vos illum? Phil. VII, 21.

offendunt: offendebant illi quidem apud gravis et honestos homines; Sest. 105.

offert: non offert se ille istis temeritatibus; Sest. 61. quorum ille telis libenter ... corpus obtulisset suum; ib. 76.

opponunt: opponebant illi nomen interdum P. Africani; Verr. IV, 75.

opprimit: numquam ille me opprimet consilio; div. Caec. 44. quas (aras) ille praeceps amentia ... molibus oppresserat; Milo 85. si enim ille opprimere urbem potuisset ..; Phil. III, 34.

oppugnat: illo oppugnante; Milo 38.

orant: hic illi flentes rogare atque orare coeperunt; Verr. III, 69. f. obsecrat.

ornat: ut ... pluris hic villas ... quam ille fana spoliis hostium ornasse (videatur); Verr. III, 9. cum illi tamen ornarint templa; ib. IV, 123. quibus (ornamentis) ille me ornabat; prov. cons. 41.

ostendit: illi enim vero se ostendunt, quod vellet, esse facturos; Verr. V, 102. tum ille ... ostendit; Catil. III, 11.

parcit: quis minus umquam pepercit hostium castris quam ille omnibus corporis sui partibus? har. resp. 59. hac ille crudelitate imbutus ... cui tandem nostrum aut cui omnino bono pepercisset? Phil. III, 4.

paret: atque ille eo tempore paruit, cum ..; Ligar. 20. numquam parebit ille legatis; Phil. V, 29. huic denuntiationi ille pareat? ib. VI, 5. si ille auctoritati senatus non paruisset; ib. 9.

patitur: illi te vivum exire passi sunt; Verr. I, 82. ille ... facile dolorem corporis patiebatur; ib. V, 112. atque ille etiam si ... expelleretur ... ex hac urbe, facile pateretur; Sest. 63. ille se fluvio Rubicone *et* CC milibus circumscriptum esse patiatur? Phil. VI, 5.

peierat: qui ... dixit se scire illum verbis conceptis peierasse; Cluent. 134.

perfert: ut existimemus illum apud inferos impiorum supplicia perferre; Cluent. 171. quo autem pacto illi Apenninum ... perferent? Catil. II, 23.

perficit: id illum fide, consilio ... facillime perfecturum; dom. 16. [perfecit ille, ut ..;] Piso 82.

perit: potius, quam et illi et nos una rei publicae peste pereamus; Catil. IV, 3. quo enim illi crimine peccatoque perierunt? Cael. 71. respondit triduo illum aut summum quadriduo esse periturum; Milo 26.

persequitur: ius legationis verbo violatum illi persecuti sunt; imp. Pomp. 11. et similis viri tu ulcisceris [patrui] mortem atque ille persequeretur [fratris sui]; Rabir. 14.

perseverat: at ille properans ... in hac constantia morbo adversante perseveravit; Phil. IX, 6.

perspicit: quem quidem ille ... facile perspexit; har. resp. 40.

perstringit: ille L. Crassi, ille M. Antonii voluntatem ... saepe perstrinxit impune; Planc. 33.

pertimescit: usque adeo autem ille pertimuerat; Sex. Rosc. 26. nulla salus rei publicae maior est quam eos, qui alterum accusant non minus ... quam illos, qui accusantur, de capite ac fortunis suis pertimescere; div. Caec. 71. nec ... illi umquma de se pertimescent; Sest. 95.

pervenit: mihi quidem et ille pervenisse videtur, quoad ..; Phil. XI, 6. f. vigilat; Muren. 22.

petit: at litterae sunt Fausti, per quas ille precibus a P. Sulla petit ut ..; Sulla 55.

placet: cui ego illum non putem placere oportere? Verr. III, 155.

pollicetur: ut ... neque ille ... mihi polliceretur; dom. 28. quod ille latronibus suis pollicetur primum domos; Phil. VIII, 9. cum quidem ille ... pollicitus est (acc. c. inf.); ib. IX, 9.

polluit: quam (vim) ille omni scelere polluerat; Milo 85.

poscit: ego tantundem dabo, quantum ille poposcerit; Verr. III, 25.

ponit: quid? ille signa aënea in insidiis posuerat, quae ..? Deiot. 21. ille autem ex myrmillone dux, ex gladiatore imperator quas effecerit ||effecit|| strages, ubicumque posuit vestigium! Phil. III, 31.

possidet: cum viderent illos ... pecuniam possidere; Sex. Rosc. 86.

possidit: CUM ILLE POSSIDERET; Tull. 44. si planum facit ab se illum aut vi aut clam aut precario possedisse; Caecin. 92.

postulat: si illi umquam hoc a me postulassent; Verr. III, 182. alii postulare illum, ut ..; Phil. VII, 2.

potest: ibi velle tuto esse, ubi ille non posset ||non esset||; Phil. I, 9. plus ille poterat; ib. II, 72. f. adest. adsequitur. accipit. aspicit. celat. cernit; Verr. V, 169. conficit; imp. Pomp. 59. Sest. 94. prov. cons. 28. efficit; Verr. III, 129. sen. 19. facit; Cluent. 167. fert; leg. agr. II, 61. Phil. XIII, 20. intellegit; Verr. II, 111. intuetur. negat; Fr. B. VIII, 17. odit; Piso 87. opprimit; Phil. III, 34. recuperat; Verr. III, 35. remittit; Verr. III, 82. reperit; Verr. II, 92. tradit; Phil. VI, 8. transfert; Sest. 82.

praecipit: quae ille a Iove ortus suis praecipit filiis; Planc. 59.
praedicat: quod ... non falso ille de vobis ... praedicavit; Verr. V, 113.
praestant: nimirum illi non ingenio solum his patronis sed fortuna etiam praestiterunt; Verr. II, 191.
praestringit: f. abducit.
probat: videbant Agyrinenses, quicquid ... attulisset, illum perfacile probaturum; Verr. III, 69.
procedit: processit ille; Flacc. 17.
procrastinant: itaque illi non procrastinant; Verr. II, 90.
profert: quod si ille suas proferet tabulas, proferet suas quoque Roscius; Qu. Rosc. 1. illi ad deprecandum periculum proferebant alii purpuram ..; Verr. V, 146.
proficiscitur: quo ille ... numquam [cum Scipione] esset profectus; Muren. 32. illo profecto; Sulla 56. cum ille Roma profectus esset; Rab. Post. 6.
profitetur: quoniam ille virtutem suam non defuturam esse profitetur; Phil. III, 34.
progreditur: numquam illos in eum locum progressuros fuisse; Verr. I, 81. neque enim ille odio tui progressus, ||progressus est|| sed errore communi lapsus est; Deiot. 10. f. regreditur; Phil. XIII, 20.
promittit: si cui quid ille promisit; Phil. I, 17.
promulgat: qua de causa et quorum causa ille hoc promulgaverit ||promulgavit||; leg. agr. III, 15.
properat: sed si ille hac tam eximia fortuna ... frui non properat; prov. cons. 30. f. perseverat; Phil. IX, 6.
proripit: ac tamen ignarus ille ... se ex curia repente proripuit; har. resp. 2.
providet: ut ... cui bene quid processerit, multum illum providisse ... dicamus; Rab. Post. 1.
purgat: atque ille ... non se purgavit, sed indicavit atque induit; Muren. 51.
putat: si ille persequendum quod in re fuit ||non quod in se fuit|| ***non putavit;*** Qu. Rosc. 39. tantum ille honorem habendum Siciliae putavit; Verr. II, 4. ille hoc putabat Verri criminosum fore; ib. 162. ille vero tum se minime Metellum fore putavit; ib. III, 44. non enim putat ille sibi iniuriam factam; ib. IV, 37. ille ... impunius id se facturum putavit; ib. 48. quem illi horribilem A. Cluentio ... fore putaverunt; Cluent. 7. non quo illi ... putarent; ib. 94. ut illi putant; leg. agr. II, 16. quam sibi ille manum certissimam fore putavit; Catil. II, 26. ut ille putat; Sulla 33. illi meum reditum ... intercludendum putaverunt; sen. 6. ut ille ... ab illis, ne quid meo nomine molirentur, sibi cavendum putaret; Sest. 41. non illi ornandum M. Catonem, sed relegandum ... putaverunt; ib. 60. me ille absentem ut patrem deplorandum putarat ||putabat||; ib. 121. quod si ille ... Gabinium et Pisonem ... esse notandos putavit; prov. cons. 2. si tantum ille in me esse uno roboris et virtutis putavit, ut ..; Piso 79. ne forte ille ... putet; Planc. 59. nullas enim sibi ille neque contentiones neque inimicitias ... defugiendas putavit; ib. 77. cum se ille interfecto Milone regnaturum putaret! Milo 43. quas (sententiolas) videtur ille peracutas putare; Phil. III, 21.
quaerit: sive ille ... gloriam, sive ... pecuniam quaesivit ..; Rab. Post. 21. f. 2, b. respondeo; Phil. III, 33.
recedit: f. discedit; Phil. VIII, 21.
recipit: illeque ||ille qui|| sese facturum recepisset; Sex. Rosc. 114. defers ad Pergamenos, ut illi reciperent ... proscriptiones et emptiones tuas; Flacc. 74.
recitat: atque ille legem mihi de XII tabulis recitavit; Tull. 47.

recuperat: cum ... ille autem ... iudicio suum recuperare nullo modo potest; Verr. III, 35.
recurrunt: illi, qui erant cum Clodio, .. partim recurrere, ... partim .. caedere incipiunt; Milo 29.
recusant: illi non hoc recusabant; Cluent. 154.
reddit: quem illi diem festum cum recentibus beneficiis C. Marcelli debitum reddebant; Verr. II, 51. quam (civitatem) ille amplam ... reddidit; ib. IV, 81. uter igitur facilius suae sententiae rationem redderet: isne, qui ... dicit, an ille, qui ... respondet? Cluent. 106.
redit: redeunt illi Regio Syracusas; Verr. II, 56. non enim ille deprecatione rediit; Quir. 7.
redimunt: quo illi frumento et quibus pecuniis tamen ... non redemerunt; Verr. III, 79.
refert: refert rem ille ad senatum; Verr. IV, 85. illo referente vos decrevistis, ut ..; sen. 24. atque ille tamen ad conlegium rettulit; dom. 131. quod ille in tabulas publicas rettulisset; Balb. 11. f. suscenset; Deiot. 38.
regnat: ut ille pulsus superatusque regnaret; imp. Pomp. 8. qui illum regnare gaudebant; Phil. II, 29.
regreditur: qui (D. Brutus) se totius belli fluctibus circumiri quam illum aut regredi aut progredi maluit; Phil. XIII, 20.
reicit: quibus (togulis) illi acceptis sagula reiecerunt; Piso 55. tu diadema imponebas cum plangore populi, ille cum plausu reiciebat; Phil. II, 85.
relinquit: quae ille reliquerat; Verr. I, 91. quamquam ille gentem istam reliquit; dom. 127. quem diem ille, quam contionem ... numquam reliquisset; Milo 45
remittit: nam illi multo mihi hoc facilius remisissent, si ..; div. Caec. 4. illum viris fortissimis iudicarunt patres conscripti remittere de summa non potuisse; Verr. III, 82. quos ille ad te ... remisit, ut ..; Piso 77. sed tamen ille inimico servum remisit, tu ..; Deiot. 31.
renuntiant: illi ad senatum renuntiant; Verr. II, 162. f. revertuntur; Phil. VIII, 21.
reperit: erat eius modi causa, ut ille ne sine adversario quidem ... reperire posset quod diceret ||quid diceret||; Verr. II, 92.
repetunt: f. 2, b. respondeo; Balb. 38.
reprehendunt: quem quo modo illi reprehenderent? Cael. 65.
repudiat: quod ille si repudiasset, dubitatis ..? Sest. 62. ille adiutorem servum contra dominum repudiavit, tu ..; Deiot. 31.
requirit: etenim ille requisisse etiam dicitur; Verr. IV, 131.
rescindunt: an vero illi sua [per se] ipsi iudicia rescinderent, cum ..? Cluent. 60.
rescribunt: quid ad eum illi rescripserint cognoscite; Font. 18.
reservat: atque ille vitam suam ... ad rei publicae fatum reservavit; Sest. 50. quo quidem tempore ille moriens ... extremum sensum ad memoriam rei publicae reservabat; Cael. 59.
residet: ne ille in villa resideret; Milo 51.
resistit: quonam modo ille furenti ... consularis restitisset, qui consul ..? Cael. 60.
respondet: quid ille respondit? Qu. Rosc. 49. ille, qui illa non invitus haberet, respondit ..; Verr. IV, 38. illum respondisse, venabulo; ib. V, 7. illos respondere et docere unum quemque; ib. 101. cum illi hoc respondebunt tibi; Caecin. 36. sin illos recte respondere concedunt; ib. 68. qui cum illi breviter constanterque respondissent; Catil. III, 11. illum respondisse; Vatin. 38.
reticet: cum ille, homo audacissimus, ... primo reticuisset; Catil. II, 13.
retinet: ille enim quod habet retinere volt; leg. agr. III, 13. cuius ille ordinis nomen retinet; Sest. 110. illi debuerunt clarissimum et praestan-

tissimum senatorem in civitate retinere Phil. XI, 11. f. conficit.

revertuntur: sic illi tum inanes ... revertuntur; Verr. IV, 65. interim brevi tempore illi ... Larinum revertuntur; Cluent. 24. cum illi ab Antonio contempti et reiecti revertissent renuntiavissentque senatui; Phil. VIII, 21.

revocat: at vero te ille ad sua instituta suorumque maiorum exempla revocabit; Planc 12.

rogat: me ille ut vviratum acciperem rogavit; prov. cons. 41. cum ille .. domum decedens rogasset ..; Planc. 33. f. orant.

ruit: cum ille in saepta ruisset, ... lapides iaciendos curavisset; Milo 41.

salutat: cum ille eum salutasset; Planc. 33.

scit: quid sciret ille perpauci animadvertebant; Qu. Rosc. 30. demonstrant id, quod ille sciebat; Verr. II, 55. ut ille scivit; Milo 45. qui eadem scires, quae illos scire dicis? Deiot. 22.

scribit: scripsisset ille, si non iussu huius expensum tulisset? Qu. Rosc. 2. tum etiam ille ||ille etiam|| plura scribebat ad socios; Verr. II, 172.

sedat: f. tollit; Sest. 8.

sentiunt: cur ... illi senserunt? dom. 8.

sequuntur: quam ob rem videantur illi non nihil ... secuti; Sex. Rosc. 8. illi secuti sunt, tu quaesisti ducem; Phil. II, 59. non illi senatus auctoritatem, non libertatem populi sequebantur; ib. XIII, 33.

servat: quem non ille summo cum studio salvum incolumemque servavit? Verr. V, 153. quam ob rem et ille servet quod paravit et ego ..; Flacc. 51. mene non potuisse Milonis salutem tueri per eosdem, per quos nostram ille servasset? Milo 102.

siccat: ille paludes siccare voluit, hic ..; Phil. V, 7.

simulat: ut ille suppositus facile et libenter se illum, qui non erat, esse simularet; Verr. V, 70. ille se Tarentum proficisci cum simulasset; Cluent. 27. f. habet; ib. 67.

sperant: num illi in cinere urbis se consules ... sperant futuros? Catil. II, 19. f. cogitat; Sulla 70.

spirat: f. loquitur; Sest. 108.

spoliat: ut pluris hic sociorum urbis quam ille hostium spoliasse videatur, Verr. III, 9.

statuit: statuunt illi atque decernunt; Verr. II, 173. quae ... idcirco illi statuerunt fingenda esse sibi; Cluent. 160. omnis ... statuit ille quidem non inimicos, sed hostis; Phil. XI, 3.

sternit: atque ille ... stravit pelliculis haedinis lectulos Punicanos et exposuit vasa Samia; Muren. 75.

subscribunt: statuamus, utrum quia censores subscripserint, ita sit, an, quia ita fuerit, illi subscripserint; Cluent. 123.

subeunt: nisi forte in tragoediis, quos volnere ... consumi vides, graviores deorum ... iras subire quam illos, qui furentes inducuntur, putas; har. resp. 39.

sumit: ad suam enim quandam magis ille gloriam quam ad perspicuam salutem rei publicae *eam* sumpserat; Sest. 37.

summittit: saepe illum, qui est secundarum aut tertiarum partium, ... multum summittere; div. Caec. 48.

suscenset: illud vereor, ne tibi illum suscensere aliquid suspicere; Deiot. 35. haec ille reputans et dies noctisque cogitans non modo tibi non suscenset, ... verum omnem tranquillitatem .. refert ..; ib. 38.

suscipit: illi autem, qui ... negotium susceperunt; Catil. III, 5. quodque ille bellum privato consilio susceperat; Phil. V, 28. f. appetit.

suspicantur: de quibus illi aliquid suspicari viderentur; Sulla 36.

sustentat: ille exercitum Cn. Domitii ... sustentavit; Deiot. 14.

tacent: illis tacentibus; Sest. 52.

tenet: hic ... insulam obsidebat, ille Aetnam solam et eam Siciliae partem tenuisse dicitur; Verr. V, 146. ille tenet [et scit] ut hostium copiae, tu ut aquae pluviae arceantur; Muren. 22. quae (omnia) ille tenuerat; ib. 34. illi autem, quibus eras in deliciis, vix risum tenebant; Vatin. 20. hac ille tam varia .. natura cum omnis ... homines improbos audacisque conlegerat, tum etiam multos fortis viros ... tenebat; Cael. 14. quae (signa) illi exhausti sumptibus bellisque maximis ... custodita tenuerunt; prov. cons. 6.

tollit: quae illi istius iussu sustulerunt; Verr. II, 154. ille enim classis praedonum ... sustulit; Flacc. 29. ille ambitus iudicium tollere ac disturbare ... voluit; Sulla 15. numquam illum ... neque communem metum omnium nec ... suspicionem aut .. tollere aut .. sedare voluisse; Sest. 8. ille enim furoris multam sustulerat, hic erroris; Deiot. 36.

tractat: ne ille quidem me (tractabit) ut consularem; Phil. II, 10.

tradit: huic illi legato, huic publico testi patronum suum ... tradidissent? Flacc. 52. cum ille servorum eludentium ||et ludentium|| multitudini senatum ... tradidisset; har. resp. 22. an ille non potuit ... legiones Antonio et provinciam tradere ..? Phil. VI, 8.

transferunt: ad notationes auctoritatemque censoriam exemplum illos e consuetudine ||consuetudine, a consuetudine|| militari transtulisse; Cluent. 128. non illi quidem morte mercennarii sui transferre potuissent invidiam ..; Sest. 82. f. intervertit.

tribuit: quid esses, si tibi ille non tam multa tribuisset? Phil. XIII, 24.

tripudiat: f. I, 2. a. constringo; Sest. 88.

trucidat: o fidam dexteram Antonii, qua ille plurimos civis trucidavit! Phil. XIII, 4.

vendit: tamen illum haec ... venditurum non fuisse; Verr. IV, 11.

venit: quod ille cum toga praetexta ... venerat; Verr. I, 152. illi noctu ... veniunt; ib. IV, 96. nisi putamus *eum in iudicium* venire, qui consilium inierit, illum, qui fecerit, non venire; Tull. 32. illi oppugnatum venturi erant? ib. 55. tametsi ille ad maritimum bellum venerit; imp. Pomp. 13. cum illi ipsi venissent, quos ..; Catil. I, 10. at cum ille furibundus ... venisset; Sest. 117. qua (via) spectatum ille veniebat; ib. 126. cum ille ad te legatus in castra venisset; Piso 84. nec eo in loco subsedit, quo ille noctu venturus esset? Milo 51. in nostra (castra) ille numquam veniet; Phil. XII, 28.

versatur: neque ... pudor patiebatur optimi adulescentis in tali illum oratione versari; Cael. 7. ergo illi nunc et eorum exercitus in pace versantur; Phil. VIII. 6. f. gerit; leg. agr. I, 6.

videt: sed ut ille vidit, quantum de mea auctoritate deripuisset; Sulla 2. viderat ille Murenam; dom. 134. atque hoc ille vidit; Scaur. c. 4. § 5. ego quid ille et contra ille quid ego sentirem et spectarem videbat; Phil II, 38. f. emoritur

videntur: ut mihi beatiores illi videantur interdum, qui ..; Ligar. 31. f. audit; Sest. 104. facit; Planc. 2. ornat; Verr. III, 9. pervenit; Phil. XI, 6. sequuntur; Sex. Rosc. 8. spoliat; Verr. III, 9. suspicantur; Sulla 36.

vigilat: vigilas tu de nocte ut tuis consultoribus respondeas, ille ut eo, quo intendit, ... perveniat; Muren. 22.

vincit: vide ne ille ... te atque istos ... vicerit; Verr. IV, 98. tanto ille superiores vicerat gloria, quanto ..; Deiot. 12. an sine me ille vicit? Phil. II, 72. an ille non vicerit, si ..? ib. XII, 13.

vivit: cum illi ita viverent, ut ..; Cluent. 46. quam (vitam) tum ille vivebat; ib. 170. ille autem, si me hercule hoc, quod agit, numquam antea cogitasset, tamen latrocinantem se interfici mallet quam exsulem vivere; Catil. II, 16. f. loquitur; Sest. 108.

ulciscitur: quod ille ... ea ipsa re inimicos suos ultus est; Quir. 20.

vocant; quam illi legem Rupiliam vocant; Verr. II, 32. quos illi mystagogos vocant; ib. IV, 131.

volt: monumenta ..., quae illi ornamento urbibus esse voluerunt; Verr. a. pr. 14. ille ... totam Hispaniam scire voluit; ib. IV, 57. quod (crimen) illi invidiosissimum ... esse voluerunt; Font. 19. quem (A. Cluentium) illi invidiosum esse reum volunt; Cluent. 164. illi Capuam receptaculum aratorum ... esse voluerunt; leg. agr. II, 89. quod ille crimen esse volt; Rabir. 10. ille Capitolium, ille haec templa, ille cunctam urbem, ille vos omnis salvos esse voluit; Catil. III, 22. non illi nullam esse rem publicam ... voluerunt; ib. 25. nullam enim illi nostri ... vim contionis esse voluerunt; Flacc. 15. etiam si ille aliud vellet; prov. cons. 30. ne illi me suarum inimicitiarum socium velint esse; ib. 44. voluit ille senatum interficere; Piso 15. sed tamen ... me ille sui totius consulatus ... socium esse voluit; ib. 79. nam si crimen est [illum] voluisse ..; Ligar. 22. ut illi voluerant; Phil. I, 32. non quo ille scuta occulta esse vellet; ib. V, 18. semper ille populum Romanum liberum voluit ..; ib. 38. f. accipit; Verr. III, 149. audit; Sest. 104. tollit; Sulla 15. eligit. meretur; Phil. I, 39. retinet; leg. agr. III, 13. siccat. tollit; Sest. 8. Sulla 15.

utitur: qua (vacatione || purgatione; oratione ||) ille apud omnis utitur; Verr. II, 164. etenim si ... numquam petitori praestituit qua actione illum uti velit; Caecin. 8. quod ille Oppianico familiarissime est usus; Cluent. 172.

elliptisch: tum ille clare omnibus audientibus se id non esse facturum; Verr. II, 94. tum illi ... „quid vis nobis dare?" ib. IV, 32. sed neque tam servi illi dominorum quam tu libidinum, neque tam fugitivi illi ab dominis quam tu ab iure et ab legibus, neque tam barbari lingua et natione illi quam tu natura et moribus, neque tam illi hostes hominibus, quam tu dis immortalibus; ib. 112. ille, ille, quem supra deformavi; Caecin. 14. num illos item putatis? Flacc. 12. at ille „voluntate hospitem, necessitate hostem"; Phil. XII, 27. quod ergo ille re, id ego etiam verbo, cum imperatores eos appello; ib. XIV, 24.

abl. absol.: impunitus: nam ut meliore simus loco ne optandum quidem est illo impunito; har. resp. 61. — invitus: ut nemo illo invito ... retinere posset; Verr. III, 81. totam ut petitionem ipse solus etiam invitis illis gubernaret; Milo 25. — libens: quam (dignitatem) ego, etsi libente illo, tamen absente || absente illo || per vos consecutus sum; leg. agr. II, 49. — vivus: vivis illis; Verr. V, 120.

abl. compar.: quid enim illis fuit clementius, qui ..? leg. agr. I, 19. quis illo gravior, sapientior? Muren. 66. ut in urbe nequior es inventus quam Gabinius, sic in provincia paulo tamen quam ille demissior; Piso 40. nihil autem erat illo blandius; Rab. Post. 5. quis enim est illo ... praestantior? Marcell. 4. quis consideratior illo? Deiot. 16. quid enim beatius illis, quos ..? Phil. II, 33. quis autem illo, qui male dicit, impurior? ib. III, 15. nihil illo contemptius, qui ..; ib. 16. o multo miserior Dolabella quam ille, quem ..! Phil. XI, 8.

b. **Prädicat:** sum: ego: nec tamen ego sum ille ferreus, qui ..; Catil. IV, 3. — hic: hi sunt illi; Verr. IV, 31. ut hunc illum esse possim dicere; ib. V, 164. — ille: ut ille suppositus facile et libenter se illum, qui non erat, esse simularet; ib. 70. — is: is est enim ille, qui ..; Phil. VI, 5. — tu: „tune es ille" inquit „quo senatus carere non potuit ..?" dom. 4. tu es ille, cui crudelitas displicet? Piso 17.

c. **Ausruf:** o beatos illos, qui ..! Phil. I, 36.

2. **nach Verben: a. Accusativ:** abduco: quo tempore illum a quaestione ... abduci licebat; Cluent. 89.

absolvo: absolvite etiam illos, si qui sunt; Verr. III, 221. quis est qui illum absolvi potuisse arbitretur? Cluent. 25. illo absoluto pecuniam illam aut iudicibus dispertiendam ..; ib. 69. qui ... illum absolverunt; ib. 105. tametsi ille una sententia est absolutus; ib. in hac civitate ne patiamini illum absolutum muliebri gratia; Cael. 78.

accuso: equidem ... non illum accuso, qui ..; Planc. 17. numquam tu illum accusavisti ut hostem, sed ut amicum ..; Deiot. 9.

acuo: illum acuere, hos, qui simul erant missi, fallere; Sex. Rosc. 110.

adduco: si ille adduci non potest, ut ..; Sex. Rosc. 150. grandis natu parens adductus ad supplicium, ex altera parte filius; ille quod pudicitiam liberorum, hic quod vitam patris ... defenderat; Verr. I, 76. iecissem ipse me potius in profundum ... quam illos mei tam cupidos ... in magnum vitae discrimen adducerem; Sest. 45. f. 1, a. dat; Verr. III, 55.

adficio: adfectum illum quibusdam incommodis et detrimentis propter offensionem animi tui meminerant; Deiot. 8. f. I, 1. a: moritur; Verr. V, 142.

adfligo: quanto tandem illum maerore esse adflictum .. putatis? Catil. II, 2.

adfor: qui locus est ... qui illos, cum accesserint, non adfari atque appetere videatur? Phil. II, 33.

adhibeo: illis adhibitis in consilium, quos ablegaverat; Verr. II, 74.

adopto: atqui illum quinque et triginta tribus patronum adoptarunt; Phil. VI, 12.

aestimo: f. specto; Qu. Rosc. 28.

amburo: f. cognosco; har. resp. 4.

anteeo: sed cum Ser. Sulpicius aetate illos || illis || anteiret; Phil. IX, 1.

appello: ego semper illum appellavi hostem, cum alii adversarium; Phil. XII, 17.

appeto: f. adfor.

arceo: f. recipio; Phil. V, 37.

arguo: ne arguere illum re capitalis viderer; Caecin. 25.

ascribo: ne ... illum sibi conlegam ascriberetis, custodem ac vindicem cupiditatum; leg. agr. II, 24.

aspicio: et ego ipse numquam illos aspicio quin ..; Planc. 69. adeone me ferreum putatis, ut cum eo congredi aut illum aspicere possim? Phil. XII, 19.

cito: cognoscite nunc ita reum citatum esse illum, ut ..; Cluent. 49.

coarguo: illum Allobroges, ... illum multorum litterae ac nuntii coarguerunt; Sulla 17.

cognosco: cum illum ambustum religiosissimis ignibus cognovi ... emissum; har. resp. 4.

cogo: non quo illum cogi putarum oportere; Verr. II, 189. ut illi in alteras decumas ... triticum emere ... cogeremur; ib. III, 101. quid hoc ab illo differt, ut ille cogatur restituere, qui ingressum expulerit, ille, qui ingredientem reppulerit, non cogatur? Caecin. 39. ut illos || [illos] || lex ... dicere aliquid coëgerit; Muren. 11. f. 1, a. confugit; Cluent. 57.

commoveo: neque vero illum similiter atque ipse eram commotum esse vidi; Phil. I, 9.

concedo: ut concessisti illum senatui, sic ..; Ligar. 37.

condemno: ego hoc uno crimine illum condemnem necesse est; div. Caec 30. atque hoc addit testimonii, sua illum sententia ... condemnatum iri; Cluent. 72. „sed ille idcirco .. condemnatus est, quod .."; ib. 92. illum maiestatis esse condemnatum; ib. 99.

condono: datus est tibi ille, condonatus est ille; Planc. 75.

confero: qui illum ... cum hac importuna belua conferam; Piso 8.

conicio: cum illum ... in apertum latrocinium coniecimus; Catil. II, 1.
constringo: ut ... illum ... exsultantem ac tripudiantem legum ... laqueis constringeret; Sest. 88.
contemno: f. I, 1. a. revertuntur; Phil. VIII, 21.
contineo: atque ille his praesidiis ... munitus, tamen hac cura continebatur; Verr. III, 3. quibus illi rebus elati et inflati ... non continebuntur; leg. agr. II, 97.
damno: video ... illos damnatos esse caedis; Verr. I, 72.
deduco: hoc [ille] || hic illo || natus ... in paternae vitae || curae, culpae, hic vitae || similitudinem deductus est; Rab. Post. 4.
defendo: qui illum solus antea de ambitu defendisset; Sulla 6. reliquum est ut iam illum natura ipsius consuetudoque defendat, hunc antem haec eadem coarguat || coarguant ||; Milo 36.
deficio: ea (studia) tamen illum cuncta iam exacta aetate defecerant; Deiot. 28.
deicio: UNDE TU AUT FAMILIA AUT PROCURATOR TUUS ILLUM ... VI DEIECISTI; Tull. 44.
delecto: f. I, 1. a. facit.
deligo: propterea quod ... vos unum illum ex omnibus delegistis; imp. Pomp. 63.
depravo: quod in vetere fortuna illos natos et educatos nimiae ... copiae depravabant; leg. agr. II, 97.
despero: essent illi quidem desperandi; Catil. II, 10.
dico: nemo ... reperietur qui unum se in quaestura M. Fonteio nummum dedisse aut illum ex ea pecunia ... detraxisse dicat; Font. 3. quod ille .. dixisse dicitur; leg. agr. II, 83. non ille a me spoliatus ... esse dicetur; Catil. II, 14. f. 1, a. requirit; Verr. IV, 131. tenet; Verr. V, 146.
distraho: quonam ille modo cum regno ... distractus esset ..? Deiot. 15. quid ego illum ab eo distrahere conarer? Phil. II, 23. f. excludo.
do: datus est tibi ille, condonatus est ille; Planc. 75.
doceo: ut ea maiores nostri docuisse illos, non ab illis didicisse videantur; har. resp. 19.
duco: illos duci in carcerem iubent; Verr. V, 77.
educo: f. depravo.
effero: f. contineo; leg. agr. II, 97.
eicio: qui (homines) illum ... eiectum esse dicant; Catil. II, 15. cum illum e civitate eiecerunt, qui ..; Planc. 70. f. emitto. video; Phil. XIII, 49.
eligo: etenim ille ... electus est; Verr. II, 156.
emitto: quod illum emiserim potius quam quod eiecerim; Catil. II, 15. f. cognosco; har. resp. 4.
erudio: f. I, 1. a: contemnit; sen. 15. existimo; Qu. Rosc. 29.
evoco: etiam si propter amicitiam vellet illum ab inferis evocare || [illum ab inferis evocare] ||; Milo 79.
excludo: exclusit illum a re publica, distraxit, segregavit non solum scelus ipsius, sed etiam .. fortuna quaedam rei publicae; Phil. V, 29.
exerceo: in quo (genere belli) illum non exercuerit fortuna rei publicae; imp. Pomp. 28.
exercito: ille exercitatus est in propagandis finibus, tu in regendis; Muren. 22.
exhaurio: f. 1, a. tenet; prov. cons. 6.
exheredo: illud quidem || illum quidem || voluisse exheredare certe tu planum facere debes; Sex. Rosc. 54.
existimo: illum eruditum et perfectum existimabant; Qu. Rosc. 29. et erunt, qui illum ... non improbum, sed miserum ... existimari velint; Catil. II, 14.
exoro: f. I, 1. a: anteponit.
expello: ante quam illum vita expulit; Muren. 34. f. I, 1. a: patitur; Sest. 63.
exsuscito: te gallorum, illum bucinarum cantus exsuscitat; Muren. 22.
extermino: cum illum exterminari volebam; Catil. III, 3.
extimesco: tum erunt mihi non hi solum, ... sed illi etiam, qui invident, extimescendi; Phil. XII, 30.
exuro: ille ... Uticae domi suae vivus exustus est; Verr. I, 70.
facio: ille postea ... reus hac lege ipsa factus esset; Cluent. 116. si ille factus esset; Muren. 50. praesertim cum ille ... praetor postea factus sit; Flacc. 77. postea quam ille est reus factus; Vatin. 27. cum ille, qui id egerat, plebeius est lege curiata factus; prov. cons. 45. ante quam ille rei publicae ... tam aperte est factus inimicus; Phil. XII, 23.
fallo: non mirum est ... multa illum et me fefellisse; dom. 129. me scilicet maxime, sed proxime illum quoque fefellissem; Rab. Post. 33.
fero: an, cum illum homines non tulerint, te ferent? Phil. II, 117. qui (cives) illum ... ferre potuissent, impotentem, iracundum ..; ib. V, 24.
fugio: non enim id sum dicturus, quod ego invenerim, sed quod illos non fugerit; Caecin. 86.
habeo: qui illum secum habuerit; Verr. II, 134. quis erit tam improbus civis qui illum civem habendum putet? Phil. VI, 16.
ignoro: et illum et me vehementer ignoras; Rab. Post. 33.
imbuo: f. I, 1. a: parcit; Phil. III, 4.
impello: aliis ille in illum furorem magnis hominibus auctoribus impulsus est; Fr. B, XI, 7.
inflammo: quibus (vestigiis) illum inflammari ad perseverandum intellegebant; Verr. III, 79.
inflo: f. contineo; leg. agr. II, 97.
inquino: sed idem casus illum ignarum quid profiteretur ... caeno et sordibus inquinavit; Piso 72.
insequor: cum tu illum in foro ... gladio insecutus es; Phil. II, 21.
instituo: non ut ille filius instituatur; dom. 37.
interficio: itaque illis crudelissime interfectis non mediocri ab eo ceteri ... metu tenebantur; Cluent. 25. a quo ille crudelissime est interfectus; Phil. I, 34. qui illum interfecerunt; ib. II, 5. nisi illum interfecisses; ib. 49. aut enim [interfectis illis] fruemur victrice re publica aut ..; ib. XIII, 7. illo interfecto; ib. 17. f. I, 1, a: vivit; Catil. II, 16
intueor: quo ore vos ille poterit, quibus vicissim vos illum oculis intueri? Phil. VII, 21.
invenio: ut non magistrum virtutis, sed auctorem libidinis a se illum inventum arbitraretur; Piso 69. nisi ille nobis ... inventus esset inimicus; Phil. XI, 10.
iudico: nemo illum aditu, nemo congressione ... dignum iudicavit; Cluent. 41. ac ne ex facto solum sapientis illos iudicetis; ib. 107. tum ille hostis non est iudicatus? Phil. VII, 13.
laedo: si ille laesus sit; Sex. Rosc. 140.
laudo: laudas illum, quod dodrantarias tabulas instituerit; Font. 2. „adfuerunt" inquit „Catilinae illumque laudarunt"; Sulla 81. tamen hoc statue, hunc ... laudaturum illum non fuisse; har. resp. 52. nunc enim iam laudat illum; ib.
libero: quis fuit in tanta civitate qui illum incesto liberatum, non eos ... pari scelere obstrictos arbitraretur? Piso 95.
metuo: cum eidem illum, ut me metueret ... monerent; dom. 28.
mitto: L. Philippus dixisse dicitur non se illum sua sententia pro consule, sed pro consulibus mittere; imp. Pomp. 62. a quibus illi erant missi; Phil. XIII, 21.
moneo: illum identidem monere ut caveret; Sex. Rosc. 110. nunc illos, qui in urbe remanserunt, ... monitos etiam atque etiam volo; Catil. II, 27.
moveo: loco ille motus est; Catil. II, 1.

multo: si illum ... morte multassem; Catil. II, 4. qua (Asia) illum multarunt; Sest. 58.
munio: f. contineo; Verr. III, 3.
muto: ut et civitate illum mutatum esse fateretur et huius civitatis honore dignissimum iudicaret? Balb. 42.
neglego: sed si illos, Labiene, quos iam videre non possumus, neglegis; Rabir. 30.
nomino: Mithridatem deum, illum patrem, illum conservatorem Asiae, illum Euhium, Nysium, Bacchum, Liberum nominabant; Flacc. 60. ille, qui stillantem prae se pugionem tulit, is a te honoris causa nominatur? Phil. II, 30.
noto: sin ille a senatu notandus non fuit, quid ..? ib. III, 21.
nudo: rursus igitur vis nudatum illum atque solum a re publica relegatum videri; Phil. X, 6.
oblino: f. I, 1. a: inridet.
obsideo: tum ille ... obsessus est ipse domi; har. resp. 49.
occido: tu, tu, inquam, illum occidisti Lupercalibus; Phil. XIII, 41.
odi: quis vestrum illum, quem ille vestrum non oderit? age, vos ille solum et vos illum? Phil. VII, 21.
opprimo: a quibus illi oppressi sunt; Sest. 142.
paenitet: ut illum recitationis suae paeniteret; Cluent. 141.
pello: f. 1, a: regnat; imp. Pomp. 8.
perduco: illum ad suas condiciones perducere; Quinct. 27.
perfero: non enim illum ... aut venti aliqui novi tam celeriter in ultimas terras pertulerunt; imp. Pomp. 40.
perficio: f. existimo; Qu. Rosc. 27.
persequor: deliberatum autem est ... non modo eos persequi ... sed etiam illos, ad quos conscientiae contagio pertinebit; Verr. V, 183. nec quicquam propius est factum, quam ut illum persequeretur; Cluent. 59.
perterreo: f. I, 1. a: non volt; Sest. 40.
pono: erant enim illi positi, ut ..; Cael. 64.
premo: ille cum re premeretur; Cluent. 86.
probo: qui admirabantur hunc, illum probabant; Qu. Rosc. 29. satis erat enim probatum illum esse populo Romano, ut est; Phil. I, 37.
prohibeo: a quo illi conatu non tanto opere prohibendi fuissent; Verr. V, 5. C. Caesari (poteritne esse pacatus Antonius), qui illum urbe, quid? D. Bruto, qui Gallia prohibuit? Phil. VII, 24.
prosterno: f. 1, a: iacet; Catil. II, 2.
pulso: ut neque illum pulsaret quisquam; Verr. II, 67.
puto: quis illum igitur consulem nisi latrones putant? Phil. IV, 9. tamen unum ob hoc factum dignum illum omni poena putarem; ib. XIII, 17. non quo illum dignum putarem; ib. 48.
rapio: f. I, 1. a. clamat.
recipio: qui (D. Brutus) illum ... non ut consulem recepit, sed ut hostem arcuit Gallia ..; Phil. V, 37. itaque si receptis illis esse possumus liberi ..; ib. XIII, 7.
reduco: illi ... reducti sunt; Quir. 10.
reicio: f. I, 1. a. revertuntur; Phil. VIII, 21.
relego: f. nudo.
relinquo: itaque illum in iure metu ... vix vivum relinquo; Verr. II, 189. quod illum, qui consul appellabatur, cum esset hostis, reliquissent; Phil. VII, 10.
reprehendo: ille, de quo legem populus Romanus inssserat, ... reprehenditur; Verr. III, 82.
reservo: ego illum ad iudicium meum ... vivum atque incolumem reservavi; Verr. V, 77.
restituo: tribuniciis sunt illi rogationibus ... restituti; sen. 38. tribuniciis superiores illi rogationibus ... sunt restituti; Quir. 10. neque solum illum, sed cum illo se ipsam sibi restitutam putabit (res publica); Phil. XIII, 9.
retardo: itaque non illum vis hiemis ... retardavit; Phil. IX, 2.
retineo: f. I, 1. a: anteponit. video; Phil. XIII, 49.
revoco: ut ... in provinciam illum revocaret; Verr. IV, 40. hac tu oratione non dubito quin illum iam escendentem in currum revocare possis; Piso 62.
rogo: f. I, 1, a. accedit.
scribo: nemo illum ex tam multis cognatis ... tutorem umquam liberis suis scripsit; Cluent. 41. testamentum autem palam fecerat et illum heredem et me scripserat; Milo 48.
segrego: f. excludo.
semustilatus: quibus (facibus) semustilatus ille est; Phil. II, 91.
sepelio: prius illum sepultum quam huic cenam sublatam; Scaur. c. 2. § 1.
specto: nemo enim illum ex trunco corporis spectabat, sed ex artificio comico aestimabat; Qu. Rosc. 28.
spolio: cum illum spoliatum ... videres; Verr. IV, 86. f. dico; Catil. II, 14.
sublevo: huius illum opes in rebus eius incommodissimis sublevarunt; Cluent. 161.
sumo: sed dubito quem patrem potissimum sumam: Caecilianumne aliquem ... aut illum: „o in felix, o sceleste!"; Cael. 37.
supero: f. 1, a: regnat; imp. Pomp. 8.
suppono: f. 1, a: simulat; Verr. V, 70. 1, b: ille; ib.
tardo: ita illum in persequendi studio maeror, hos laetitia tardavit; imp. Pomp. 22.
tollo: ac si illo sublato depelli a vobis omne periculum iudicarem; Catil. II, 3. quoniam illum, qui hanc urbem condidit, ad deos ... sustulimus; ib. III, 2.
tracto: ab nullo ille liberalius ... tractatus est; Cluent. 161.
video: videtis illum subcrispo capillo, nigrum; Verr. II, 108. videsne tu illum tristem, demissum? Muren. 45. videte nunc illum, primum egredientem e villa; Milo 54. his vestris decretis aut ille vos aequo animo aspicere poterit aut vos illum sine dolore summo videbitis? Phil. V, 29. moveri sedibus huic urbi melius est ... quam illos, Caesaris virtute eiectos, Bruti retentos, intra haec moenia videre; ib. XIII, 49. f. spolio.
ulciscor: numquam illum res publica suo iure esset uita; Milo 88.
urgeo: nec ille armis solum, sed etiam decretis nostris urguendus est; Phil. III, 32.
elliptisch: semper illum hostem, semper hoc bellum; Phil. XIV, 20.

b. Dativ: accido: hi debent non quid illi accidere voluerint ... cogitare; Verr. I, 39. idque illi merito accidisse existimatum est; ib. 70. cum hoc illi improvisum atque inopinatum accidisset; ib. II, 69. tibi idem, quod illis accidit, contigisset; Phil. II, 17. quod utinam illi ante accidisset, ne ..! Phil. XI, 14.
adfero: nam nunc quidem quid tandem illi mali mors attulit? Cluent. 171.
adhibeo: ut non dubium sit quin maior adhibita vis ei sit, cuius animus sit perterritus, quam illi, cuius corpus volneratum sit; Caecin. 42.
adsentior: num etiam vos avunculi, qui illi estis adsensi? Phil. VIII, 2.
antepono: sin hunc illi antepono ..; Planc. 6.
appropinquo: ut et illi poena et nobis libertas appropinquet; Phil. IV, 10.
aufero: cum illi, in quem dicitur, damnatio omne ignominiae periculum iam abstulerit; Cluent. 10. qui (casus) illi tantum addere iam non potest quantum auferre; prov. cons. 35.
committo: nec illi committendum illud negotium, sed imponendum putaverunt; Sest. 60.

comparo: etenim illis honores ... comparari solent; leg. agr. II, 102.
concedo: qui illis tam multa concedas; Ligar. 31.
consulo: qui et ipse illis pro sua fide et humanitate consuluit; Scaur. 39.
decerno: cum C. Caesari meritos illi quidem honores ... decrevistis; Phil. VII, 10.
defero: magis est petendum ... quam [hoc illis] in beneficii loco deferendum; Verr. II, 29.
demonstro: cum esset ... causa illis demonstrata; Cluent. 161.
desum: illi exempla non deerunt; Verr. III, 207. tamen eorum propinqui neque tibi neque illis desunt; ib. V, 121. animum illis, non copias defuisse; ib. 135.
detraho: ex qua (dignitate) illi nihil detrahi potest quod non ..; Rab. Post. 44.
do: quem (vestitum) illi mos et ius ingenuitatis dabat; Verr. I, 152. ut quam minimum dem illis temporis; ib. IV, 19. imperat, ut illis aliquid ... daret; ib. 53. non vos ... simul et illi spatium ... dedisse; Caecin. 6. cum illi bellum maritimum gerendum datum est; Flacc. 30. illi locus (datus est), at mihi etiam parietes ..; har. resp. 16. illi (data domus est), quam ipse privato iure tueretur, mihi ..; ib. 16. ut, quod illi a populo datum sit, id non violet; prov. cons. 36. si illi absenti salutem dederis; Ligar. 38. cur quod illi datum est huic dandum esse non censet? Phil. IX, 14.
enuntio: horum consilia illi enuntiare; Sex. Rosc. 110.
expeto: f. vito.
expono: sed tamen mei facti rationem exponere illis volo, qui ..; har. resp. 3.
facio: sperant ... aliquid illi insidiarum fieri; leg. agr. II, 54. ne cum mea perfidia illi etiam ipsi facerem ... iniuriam; Rab. Post. 33. si hic illi (insidias fecit); Milo 31.
faveo: qui diligebant hunc, illi favebant; Qu. Rosc. 29. ego huic faveo, tu illi? Phil. VIII, 17.
fero: ut ... ea (imploratio) mortem illis acerbiorem ... ferret; Verr. V, 147. quid proderat tibi te expensum illis non tulisse?
gero: morem illi geram; Verr. I, 24.
habeo: qui honorem illi habuerant; Verr. IV, 90.
impono: non quo illi ita de me merito onus illud imponerem; dom. 16. tamen est mihi considerandum quantum illi tantis rei publicae negotiis tantoque bello impedito ... sollicitudinis atque oneris imponam; Piso 82. f. committo.
indico: si senatui non paruerit, non illi senatus, sed ille populo Romano bellum indixerit; Phil. VII, 26.
infero: fatearis necesse est te illi iniustum impiumque bellum inferre conari; div. Caec. 62. sed vis calamitosa est, quam illis intulerunt ||obtulelerunt|; Phil. XIV. 9.
inicio: Mutinamque illi exsultanti tamquam frenos furoris iniecit; Phil. XIII, 20.
interdico: tamquam si illi aqua et igni interdictum sit; Phil. VI, 10.
licet: quod illi ex area, si vellet, metiri ||admetiri|| licebat; Verr. III, 73. statuit senatus hoc, ne illi quidem esse licitum, cui concesserat omnia ..; ib. 81. ut liceat illi invidiam deponere; leg. agr. II, 69. ut illi plane stare in suo iudicio non liceret; Piso 76.
malo: quamquam illi omnia malo quam mihi ..; Planc. 59.
metuo: huic ... noctem prope urbem exspectandam, illi .. tamen accessum ad urbem nocturnum fuisse metuendum; Milo 52.
muto: rationem illi defendendi totam esse mutandam; div. Caec. 25.
nuntio: nuntiabatur isti ||illi||; Verr. II, 100.
obicio: „at est hoc illi crimen obiectum“; Cluent. 97.
opto: tamen honorum aditus numquam illi faciliores optavi quam mihi fuerunt; Planc. 59.
paro: denuntiatio est, paratum illi exitium; Phil. VII, 14.
perfero: nolite ... hunc illi acerbum nuntium velle perferri; Balb. 64.
persolvo: itaque his praemia sunt promissa, illis persoluta; Phil. XI, 39.
placeo: quicquid illis placuerat perdendum erat; Verr. IV, 31. dum illi placere voltis; Cael. 17.
polliceor: id quod ego illi iam in Sicilia pollicitus sum; Verr. III, 60.
praecipio: haec illi soleo praecipere; Planc. 59.
propono: quantam igitur illi spem praedae propositam arbitramur fuisse? Verr. III, 150. simul enim et rei publicae consules et propones illi exempla ad imitandum; Phil. X, 5.
reddo: ut .. non minora illis ornamenta .. redderet; Sex. Rosc. 147. tamen illis est redditus (ager); Verr. III, 13. postea quam vos me illi et mihi eum reddidistis; Quir. 3. deponere alienum nomen ipse maluit quam illis suum reddere; Phil. XIII, 22.
relinquo: sin .. nec crimen ullum nec opes ... illis relinquuntur; Cael. 32.
repono: at vero praeclarum diem illis reposuisti; Verr. II, 52.
respondeo: illis enim repetentibus L. Cornelium responderem (acc c. inf.); Balb. 38. si enim tum illi caedis a me initium quaerenti respondere voluissem ..; Phil. III, 33.
retribuo: nihil mihi detraham, cum illis exactae aetatis [severissime] fructum ... retribuam; Qu. Rosc. 44.
succedo: numquam succedetur illis, nisi ..; prov. cons. 17.
sum: ut illis quoque eadem interrogandi facultas ... sit; Verr. a. pr. 55. ut facile appareret non tam illis Siciliam, ... quam Verrem ipsum, ... provinciam fuisse; ib. II, 12. quod illi unum in malis erat perfugium calamitatis? Cluent. 171. cum his conflictari ... erat omnino illis ... molestum; har. resp. 41. atque illis tum erat reditus in suas civitates; Sest. 30. si denique Cn. Pompeius idem mihi testis de voluntate Caesaris et sponsor est illi de mea; prov. cons. 43. fuit hic multorum illi laborum socius aliquando; Balb. 63. ergo illi ne causa quidem itineris, etiam causa manendi (fuit); Milo 45. multis illi in urbibus ... reficiendi se ||sui|| et curandi potestas fuit; Phil. IX, 6. illis locus si in hac urbe fuerit, ipsi urbi locus non erit; ib. XIII, 4. quod si [et] illis, qui expulsi sunt ... iniuria inimicorum probro non fuit; dom. 8. quibus (patronis) iam praescribis quanto illis probro futurum sit, si ..; Vatin. 5. neque illis umquam satis fuit illud obtinere; Quinct. 34.
suscenseo: non enim iam metuo ne tu illi suscenseas; Deiot. 35.
tollo: qua in re praetor illi improbam defensionem tolli voluit; Tull. 33.
trado: quia se non iugulandum illi tradidisset; Milo 31.
tribuo: tribuo illis litteras; Flacc. 9.
tundo: cum illi nihilo minus iacenti latera tunderentur; Verr. V, 142.
vendo: ut modo se his, modo vendat illis; har. resp. 46.
venio: nisi forte existimatis hanc tantam colluvionem illi ... in mentem subito in rostris cogitanti venire potuisse; har. resp. 55. illi ne advocatus quidem venit umquam; Cael. 10.
videor: ut ... ea aeque acerba et indigna videantur esse his qui audient atque illis visa sunt qui senserunt? div. Caec. 38. illi bona res, huic vendibilis videbatur; Verr. I, 105. mirum illi vi-

deri, mittit iterum; ib. IV, 66. quod cum illis, qui aderant, indignum ... videretur; ib. 85. quae illis pulchra esse videantur; ib. 124. intellegere possumus, haec illis acerbissima videri; ib. 132. ut et illi quaestor bonus et omnibus ||et vobis omnibus|| optimus civis videretur; Sest. 8. mihi autem recordanti Ser. Sulpicii ... sermones gratior illi videtur .. aënea statua ..; Phil. IX, 13.

vito: atque ut illi nocturnus ad urbem adventus vitandus potius quam expetendus fuit, sic ..; Milo 49.

c. mit Präpositionen: abduco ab: qua re qui ||quod qui|| ab illo abducit exercitum ..; Phil. X, 9.

abeo ab: ut ab illis ipse unctior abiret; Verr. II, 54.

accedo ad: numquam ad illum accessit; Cael. 10.

accipio ab: qui si summam iniuriam ab illo accepisti, tamen ..; div. Caec. 60. s. cognosco ab.

adfero ad: ego ad illum belli civilis causam attuli; Phil. II, 72.

ago de: ut cum illo Oppianicus egerit de pecunia; Cluent. 78.

audio ex: quo quam minime multi ex illis ... audire possent; Verr. I, 75. audierat ex illo; dom. 134.

caveo ab: ut ille ... ab illis, ne quid meo nomine molirentur, sibi cavendum putaret; Sest. 41.

cogito de: nec vero de illo sicut de homine aliquo debemus, sed ut de importunissima belua cogitare; Phil. VI, 7.

cognosco ab: quae ego antea iam ab illis cognoram et acceperam; Verr. IV, 149.

cognosco ex: haec postea quam ex illis cognovi; Verr. IV, 145.

communico cum: qui sibi cum illo rationem communicatam putat; Sex. Rosc. 142.

confero cum: cum illo ego te dominandi cupiditate conferre possum; Phil. II, 117.

confero in: nam quae in ipsum valebant crimina contulit in illum; Verr. I, 41.

confligo cum: speravit isdem se copiis cum illo posse confligere; dom. 66.

coniungo cum: non enim iam se ullo officio cum illo coniunctum arbitrabatur; Sulla 6. me quoque cum illo minus coniunctum videbatis; prov. cons. 25. si tua *consilia* cum illo coniunxeris ||si sua cum illo coniunxeris — si sua consilia cum illo coniunxisset — si tua consilia cum illo coniunxisses||; Piso 12. qui est quidem cum illo maximis vinculis ... coniunctus; Planc. 27.

constituo in: supplicium constituitur in illos ||in eos||; Verr. V, 117.

contraho cum: cum illo nemo iam rationem, nemo rem ullam contrahebat; Cluent. 41.

decerto cum: mihi ... et tecum et cum illis armis decertandum fuit; dom. 91.

defluo ad: necesse est, si quid redundarit ..., ad illum potissimum, per quem agebatis, defluxisse; Verr. III, 155.

depeciscor cum: cum illo partem suam depecisci; Sex. Rosc. 110.

dico de: itaque mihi ... minus multa de illo dicenda sunt; Phil. X, 2. statueram ... nihil de illo neque apud vos, neque alio ullo in loco dicere; Fr. B, XIII, I. 1.

dico in: qui in illum testimonia gravia dixerunt; Sulla 13. qui in illum ... non dixerit? Rab. Post. 31.

dimico cum: tamen ... dimicandum nobis cum illo fuisset; Catil. III, 17.

disco ab: ut ea maiores nostri docuisse illos, non ab illis didicisse videantur; har. resp. 19.

disputo cum: sed cum illis tamen possum aliquid disputare; dom. 20.

dissentio ab: ita dissensi ab illo, ut ..; prov. cons. 40.

evomo in: ne ... libentius haec in illum evomere videar quam verius; Milo 78.

existimo de: maiores nostri longe aliter et de illo et de ceteris talibus viris existimabant; Sex. Rosc. 50. nihil de illo umquam secus esse existimatum; Cluent. 124. quamvis de illo, ad quem missi sunt, bene existiment; Phil. VIII, 22.

ineo cum: cum illo contra hos inire consilia; Sex. Rosc. 110.

interest inter: sed hoc inter me atque illum interest, quod ..; Quir. 20. quid tandem intersit inter te et illos? Phil. VIII, 13.

intericio inter: quantum intervallum tandem inter te atque illum interiectum esse putas? Rabir. 15.

iudico de: de illis interea nemo iudicabit; leg. agr. II, 34.

laboro de: sed cum de illo laboro tum de multis amplissimis viris; Deiot. 39. — ex: quod si omnes ... facerent, et res publica ex illis et ipsi ex invidia minus laborarent; Sex. Rosc. 149.

loquor de: de illis loquor, qui occiderunt; Ligar. 18, s. spero de.

orior ab: qui ab illo ortus es; Muren. 66. si est ortus ab illis, quos ..; dom. 134.

partior cum: bona patria erepta cum illo partitus es; Verr. IV, 37.

pertineo ad: omitto nihil istum versum pertinuisse ad illum; Piso 75.

peto ab: iste tum petere ab illis; Verr. IV, 75. ab illo enim ... multa petita esse dicitur; Cluent. 96. ut neque ego ab illo ... satis audaciter petere possem; dom. 28.

quaero ab: sed quaero ab illo, qui ..; har. resp. 34.

quaero ex: quaerit ex illis singillatim quot quisque nautas habuerit; Verr. V, 102.

reporto ab: ut ab illo insignia victoriae, non victoriam reportarent; imp. Pomp. 8.

respondeo de: videat quid de illis respondeat, quos ... reservavit; Verr. I, 12.

scribo ad: scribam ad illos, ut ..; Phil. II, 32.

seiungo ab: seiungam te ab illo; Vatin. 15.

sentio cum: fateor (me) insanisse qui cum illis senserim; Sex. Rosc. 142.

spero de: nec umquam de illo et sperare optime et loqui destiti; Phil. XIII, 8.

taceo de: cum de illo tacuerit; Phil. III, 21.

venio ad: denuntiatum esse audio, ... domum ad illum ut venirent; Verr. a. pr. 25. iterum iste ad illos aliquanto post venit; ib. IV, 85.

utor in: quoniam sibi in illum legibus uti non liceret; Sest. 89.

elliptisch: „a me C. Caesar pecuniam? cur potius quam ego ab illo?" Phil. II, 72.

3. nach Adjectiven: a. Genetiv: dissimilis: non denique homo illorum et vita et prudentia dissimilis; Fr. B, VI, 18, b.

proprius: quid ego de Syracusis loquar, quod non est proprium Syracusanorum, sed et illorum; Verr. II, 160.

similis: cum illius re similis fuisses; sen. 16.

b. Dativ: acerbus: et tibi acerbior eius patrui mors est ... quam illi eius fratris; Rabir. 14.

adfinis: quotiens te illi adfinem esse dicis; Vatin. 29.

amicus: si certares mecum uter nostrum illi amicior esse deberet; div. Caec. 59. significat se illi esse amicissimum; har. resp. 51. qui illi sumus amicissimi; Vatin. 29.

carus: nihil est illi re publica carius ..; Phil. V, 50.

eximius: te illi unum eximium cui consuleret fuisse; div. Caec. 52.

facilis: ut illis ... facilius fuerit ad Oceanum pervenire; Verr. V, 6.

gratus: cum me nimium gratum illi esse dicant; Planc. 4.

infensus: s. inimicus; div. Caec. 42.

inimicus: qui (homines) illi inimici infensique sunt; div. Caec. 42. qui illi unus inimicissimus esse debuerat; har. resp. 45. si illi inimicissimus esset; ib. 52. quid, avus eius ||[eius]|| P. Africano non fuit (inimicus)? quid, mihi ipsi idem iste? quid, ego illi? Scaur. 32.

iratus: iam vides me ... illis, quos describis, non modo non iratum, sed etiam amicum esse debere? Piso 80. cum multo nobis omnibus veniret iratior, quam illis fuerat, quos trucidarat; Phil. III, 4. qui (Caesar) illis fuerat iratissimus; ib. VIII, 19.

mortiferus: vel si ||si mihi uni|| percundum fuisset, ac non accipienda plaga mihi sanabilis, illi mortifera, qui ..; Sest. 44.

necesse est: ex quo simul utrumque et huic accusare et illi condemnari necesse fuisse intellegetis; Cluent. 43.

notus: profectionis huius diem illi notum, reditus illius huic ignotum fuisse; Milo 52.

optatus: quod illis optatissimum fuisset ||opt. erat||; dom. 63. nam neque illis huius salute ... quicquam est optatius, et ..; Planc. 69. video adhuc constare, iudices, omnia, Miloni etiam utile fuisse Clodium vivere, illi ad ea, quae concupierat, optatissimum interitum Milonis; Milo 52.

par: T. Torquatus, omni illi et virtute et laude par; Planc. 27. scelere par est illi, industria inferior; Phil. IV, 15.

proprius: quod ut illi proprium ac perpetuum sit, ... velle et optare debetis; imp. Pomp. 48.

pulcher: ut illis pulcherrimum fuit tantam vobis imperii gloriam tradere; imp. Pomp. 12.

c. **Ablativ:** dignus: quid est quod quisquam aut illo dignum ... possit adferre? imp. Pomp. 29. quid enim minus illo dignum quam cogere, ut ..? Milo 71.

d. **mit Präpositionen:** durus in: quod et causae satis et in illum minime durum aut asperum possit esse; Scaur. 32.

gratus in: quam ego sum in illum gratus, tam ..; Planc. 77.

4. **nach Substantiven:** a. **Genetiv:** alqs: nemo erat illorum, ... quin ..; Cluent. 192. nemo enim illorum inimicus mihi fuit voluntarius; Phil. II, 1. etenim quis te tum audiret illorum aut quid diceres? Planc. 44. nego rem esse ullam in quemquam illorum obiectam, ||prolatam|| quae ..; Cluent. 113. nec vero illorum quisquam ... esset P. Sestio ... praeponendus; Sest. 83. quod fuit illorum utrique fatale; Phil. II, 11.

acies: non est unus mihi quisque ||unus quisque mihi ||ex illorum acie protrahendus; Scaur. 20.

acta: summo studio illius praeclara acta defendo; Phil. I, 17.

actiones: quae (tela) ex illius actionibus in meum corpus immissa sunt; dom. 39.

adventus: si ulla ... praesidia ad illorum adventum opposita putarentur; Verr. V, 5.

adversarii: septem praetores, octo tribuni plebei illius adversarii, defensores mei; Milo 39.

aerumna: quod ... et illius aerumnam, quoad vixit, et filiae solitudinem sustentavit; Sest. 7.

aetas: non illius aetas, sed causa, non vestitus, sed fortuna popularis videbatur; Verr. I, 152. quis tam fuit ... ferreus ..., qui non illorum aetate, nobilitate, miseria commoveretur? ib. V, 121. quamquam nos ab ineunte illius aetate usus, consuetudo ... devinxit ..; Phil. VII, 6.

amici: ecquis umquam tam palam ... contendit quam ille atque illius amici, ne ..? div. Caec. 22. cum quidam ex illius amicis commoverent; Verr. IV, 141. at enim postea scimus et vidimus esse hunc in illius amicis; Cael. 10.

animi: quos illorum animos ... fore putatis? leg. agr. II, 96.

arbitrium: quae tanta adrogantia, ut ad arbitrium illorum imperatores etiam diligamus? Phil. XI, 38.

auctoritas: illorum auctoritatem de Cn. Pompei dignitate a vobis comprobatam semper esse; imp. Pomp. 63. nec postea quam illius auctoritate eam dedi veniam quam debui; Rab. Post. 33. sed cum speraretis nihil esse quod non illius auctoritate et sapientia effici posset ..; Phil. IX, 8. qui (milites veterani) illius auctoritatem, imperium, nomen secuti .. arma ceperant; ib. XI, 20. f. vox; Marcell. 2.

audacia: quo facilius ... illorum audaciam cognoscere possitis; Sex. Rosc. 14. qui, quoniam, recuperatores, suum ius non deseruit neque quicquam .. illius audaciae petulantiaeque concessit ..; Caecin. 103.

auxilia: tum cum illorum auxiliis uti solebamus; Verr. V, 60.

beneficium: ut illius beneficio possemus ea, quae ..; Phil. III, 5. qui (veterani) ... illius beneficio libertatem populi Romani anteposuerunt; ib. V, 3.

benevolentia: nullis nostris officiis benevolentiam illorum adlicere possumus; Verr. V, 182.

bona: iste autem homo Venerius ... de bonis illius ... argenteum Cupidinem posuit; Verr. V, 142.

bonitas: neque ego nunc de illius bonitate ... disputo; leg. agr. III, 13.

caedes: qui unus relictus ex illorum nefaria caede restat; Sex. Rosc. 13.

calamitas: simul illorum calamitatem commemorando augere nolo; Verr. a. pr. 14. quis tam fuit ... ferreus ..., quin ita calamitatem illam putaret illorum, ut fortunam tamen non alienam ... arbitraretur? ib. V, 121.

castra: in nostra (castra) ille numquam veniet; multo minus nos in illius; Phil. XII, 28.

causa: causamque illius omnem ad inimicos ... detulit; Verr. I, 41. quod eandem suam causam videbat esse quam illorum, qui innocentes peribant; ib. V, 116. haec est illorum in causa perdita extrema non oratio neque defensio, sed coniectura et quasi divinatio; Tull. 55. verum tamen cum illorum actionem causae considero; Caecin. 4. quae tum non modo occasio, sed etiam causa illius opprimendi fuit? Milo 40. f. aetas; Verr. I, 152. oratio; ib. II, 175. postulatum.

cives: si aut adiutoribus illorum civibus uti in bellis nobis non liceret aut ..; Balb. 38.

cliens: quos clientis nemo habere velit, non modo illorum cliens esse; Phil. II, 107.

comitas: sed si illius comitatem et facilitatem tuae gravitati severitatique asperseris; Muren. 66.

conatus: qua (ratione) omnis illorum conatus investigare et consequi possim; Verr. a. pr. 48. nisi ego meo adventu illius conatus ... repressissem; ib. II, 64.

condicio: non eadem est fortuna atque condicio quae illorum, qui ..; Catil. III, 27.

confessio: ubi hoc videt, illorum confessionem, testificationem suam, tabellas sibi nullo adiumento futuras; Verr. V, 103. itaque mihi certum est ... illius uti confessione et testimoniis; Caecin. 24. statuite ... quid illius confessio de vi ... admoneat ut iudicetis; ib. 104.

coniectura: f. causa; Tull. 55. — conlega: f. servus.

consilium: suspicati sunt non sine causa illius consilium ... esse mutatum; Verr. I, 23. vide quid intersit ... inter amorem furoremque tuum et illorum consilium atque prudentiam; ib. V, 85. f. opera; Verr. IV, 30.

constantia: f. gravitas. — continentia: f. exercitus.

consuetudo: consuetudinem illius perpetuam in vi inferenda, huius tantum in repellenda; Milo 52.

copiae: sed copias illius .. dico esse metuendas Muren. 79.

corpora: nam illorum ... corpora feris obicientur; Verr. V, 120.

cruciatus: f. mors; Verr. V, 134.
crudelitas: quorum alterum optare illorum crudelitatis est, alterum conservare clementiae tuae; Deiot. 43.
culpa: quod illorum culpa se minus commode audire arbitrarentur; Verr. III, 134.
cupiditas: meditare quibus verbis incensam illius cupiditatem comprimas atque restinguas; Piso 59.
custos: quem (Mercurium) ... P. Africanus in urbe sociorum et in gymnasio Tyndaritanorum iuventutis illorum custodem ac praesidem voluit esse; Verr. V, 185.
damnatio: idcirco illius damnatione aliquid de Cluentio iudicabantur? Cluent. 92.
defensio: id .. me non ad meam defensionem attulisse, sed illorum defensioni rettulisse; Caecin. 85.
dignitas: quanto honore ipsa ex illorum dignitate adficeretur; Sex. Rosc. 147. ut ... et dignitatis illius habita ratio esse intellegatur; Verr. a. pr. 18. ut ... illius absentis dignitatem vobiscum una tuerer; leg. agr. II, 49. ne quid L. Murenae dignitas illius ... noceat; Muren. 58. quem tu non pro illius dignitate produxeras, sed ..; dom. 21. quis ... de illius dignitate inlustrius ||industrius|| ... dixit? ib. 27. quae (fuit) contentio quam ego non pro illius dignitate susceperim? ib. mihi ... tum de illius amplissima dignitate detrahere ... videbatur; har. resp. 50. ne qua ex tua summa indignitate labes illius dignitati aspersa videatur; Vatin. 15. quod videtis hos quasi sumptos dies ad labefactandam illius dignitatem; Rab. Post. 44. nisi forte vis fateri te omnia quaestu tuo, non illius dignitate metiri; Phil. II, 111.
dolor: f. miseria.
dominatio: ut ... horum calamitatem dominationi illorum omnes anteponant; Sest. 142.
dominus: Verrem alterum dominum illorum ac tyrannum (esse); Verr. III, 31.
domus: si domi illius aliquotiens fuisti; div. Caec. 58. tu illius domum inire ... voluisti; Deiot. 8.
dona: omnisque Italiae partis illorum donis ... exornatas videmus; Verr. I, 55.
eloquentia: non intellegebat animos iudicum non illius eloquentia, sed defensionis impudentia commoveri; Cluent. 58.
exercitus: conferte ... huius cohortem impuram cum illius exercitu invicto, huius libidines cum illius continentia; Verr. IV, 115.
existimatio: magis mea adulescentia indiget illorum bona existimatione quam illorum severissima senectus desiderat meam laudem; Qu. Rosc. 44. quod videretur ||videtur|| ad summam illius existimationem hoc iudicium pertinere; Caecin. 6. *ut non* minus diligenter illius existimationem, quam rem M. Tullii viderer defendere; Tull. 3.
facilitas: f. comitas.
factum: de illorum factis rationem esse reddendam? Verr. II, 29. non vestigium eius, qui deiectus sit, sed factum illius, qui deiecerit in iudicium venire; Caecin. 88. ut omnem orationem meam non de illorum facto ... habitam existimari velim; Cluent. 118.
fama: *qua (lenitate) antea famam illius tanto cum studio . . foveram;* Tull. 3. me pro illorum fama, gloria, memoria ... propugnandum putare; Rabir. 30.
familiaris: quod (venenum) ei datum sit in pane per M. Asellium quendam, familiarem illius; Cluent. 169. qui sum illorum, ut ipse fateor, familiaris; Phil. II, 31.
familiaritas: feci adhuc quae potui, neque familiaritate illius adductus neque ..; leg. agr. II, 49.
fides: quem (Mercurium) P. Africanus ... Tyndaritanis non solum suae victoriae, sed etiam illorum fidei societatisque monumentum ... dedisset; Verr. IV, 84.
filius: sin ... idcirco hunc illius filium studes perdere ..; Sex. Rosc. 145.
flagitium: ut ... illius flagitium, utriusque audacia perspicua esse posset; Verr. II, 189.
fortuna: f. aetas; Verr. I, 152. condicio; Catil. III, 27.
frater: quod ... non minus ille declararet quam hic illius frater patruelis et socer; Planc. 27.
fuga: deinde tu cur post illius fugam iudices alios sortitus es ..? Verr. II, 44.
furta: silebitur toto iudicio de maximis et notissimis illius furtis et iniuriis; div. Caec. 32.
gloria: qui mecum ||qui me qui|| illius gloriam ... salvam esse cupiebant; Piso 76. f. fama; Rabir. 30.
gravitas: semper illius gravitatem, constantiam ... fama celebrabit; Phil. IX, 10.
honor: tu ex illius honore in eos ipsos ... supplicia quaerebas? Verr. IV, 90.
hostis: Cn. Pompeius, auctor et dux mei reditus, illius hostis; Milo 39.
immanitas: quod (scelus) in me illorum immanitas edidit; Sest. 58.
imperium: f. auctoritas; Phil. XI, 20.
impetus: cum et vitandi illorum impetus potestas adempta nobis erit; Quinct. 8. non sentiunt ... illius furentis ac volaticos impetus in se ipsos posse converti; har. resp. 46.
imploratio: si te illius acerba imploratio et vox miserabilis non inhibebat; Verr. V, 163.
improbitas: prospicio, .. quantam denique audientiam orationi meae improbitas illius factura sit; div. Caec. 42. confirmo, ... vim perseverantiamque ad illorum improbitatem persequendam defuturam; Verr. a. pr. 50. eosdem ... fuisse legatos, illius adiutores improbitatis; ib. IV, 139.
infamia: an ab hac illius infamia ||istius|| ... vestros animos in aliam partem ... traducat? Verr. II, 192.
inimicus: illius, qui occisus est, inimicissimus; Sex. Rosc. 86.
iniuria: Siculos omnis actorem suae causae contra illius iniurias quaesisse; div. Caec. 12. f. furta. liberalitas.
insidiae: sed si illius insidiae clariores hac luce fuerint ..; Milo 6.
invidia: quid? cum ... ex illius invidia deonerare aliquid et in te traicere coeperit ..? div. Caec. 46.
iter: huius iter necessarium, illius etiam potius alienum; Milo 52.
iudicium: vos nunc utrum illorum iudicium an voluntatem sequi malitis considerate; Verr. II, 175. doce in illorum iudiciis quid praeter hoc venenum ... sit obiectum; Cluent. 62. tum illorum iudicium coniunctum cum re esse ||coniunctum esse cum re, cum re coniunctum esse|| defendito; ib. 124.
labores: f. opera; Verr. V, 123.
lacrimae: numquam mehercule illius lacrimis ac precibus restitissem; Sulla 18.
largitiones: ibi te cum et illius largitionibus et tuis rapinis explevisses ..; Phil. II, 50.
laus: ac si pro illorum laude mihi arma capienda essent; Rabir. 30. quod ... et ipse multa copiose de illius ||ipsius|| laude dixisti; Phil. IX, 3.
leges: quae (renuntiatio) erat in publicas litteras relata illorum legibus; Verr. I, 88. quorum renuntiatio legibus illorum litteris publicis mandata est; ib. III, 73.
liberalitas: ergo adhuc magis est mihi verendum ne mea superbia in illius liberalitate, quam ne illius iniuria in nostra amicitia reprehendatur; prov. cons. 42.
libido: non recusamus quin illorum libidini ... vita dedatur; Sex. Rosc. 8. senatores ... rem ad illorum libidinem iudicasse; Font. 36.
lites: sedasti etiam litis illorum; Verr. III, 132.
maeror: qui illius maeror erit! Muren. 89.

magister: ut etiam magistrum illorum se esse dicat; Flacc. 42.
maiestas: tamen de nostra maiestate, nihil de illorum caveretur; Balb. 37.
malitia: ex ratione facimus, ut malitiae illorum consilio nostro occurramus; Verr. a. pr. 55.
memoria: f. fama; Rabir. 30.
minae: illorum minas, quas ante horrebamus, neglegere coepimus; Quinct. 92.
miseriae: me etiam miserum illorum ita de me meritorum miseriis ac dolore; prov. cons. 10. f. aetas; Verr. V, 121.
moenia: quem (Cn. Pompeium) procul ab illorum moenibus acre et magnum bellum gerentem ... inverunt; Balb. 40.
monumenta: hic etiam illorum monumenta ... sustulerit; Verr. IV, 123.
mors: propter illius mortem in egestate ... versatur; Sex. Rosc. 78. tamen post illius mortem nihil ... constitui oporteret; Verr. I, 107. ad quoscumque illius morte venissent; ib. II, 87. non oportuisse Cleomenem constitui spectatorem illorum mortis atque cruciatus; ib. V, 134. sive etiam illius morte patriam liberare voluisset ..; Milo 63.
municipes: producam etiam Consanos municipes illius ac necessarios; Verr. V, 164.
munus: an non in mentem vobis venit omnibus illius hoc munus esse ad omnia mulieris negotia parati? Caecin. 15.
natura: sed tamen naturae similitudo illius ad te magis ... quam ad unum quemque nostrum pervenire potuit; Muren. 66.
necessarius: neque te spectare quam tuus esset necessarius is, qui te oraret, sed quam illius, pro quo laboraret; Ligar. 31. f. municipes.
nobilitas: f. aetas; Verr. V, 121.
nomen: quae (monumenta) nomine illorum, re vera populi Romani et erant et habebantur; Verr. I, 11. quantum nomen illius ||eius|| fuerit ... quis ignorat? Deiot. 12. quamquam nec scribae sufficere nec tabulae nomina illorum capere potuerunt; Phil. II, 16. f. auctoritas; Phil. XI, 20.
numerus: in illorum enim numero mavolt T. Annius esse, qui a te vituperantur; Vatin. 41.
occasio: f. causa; Milo 40.
oculi: ut iste ... oculis illorum uteretur; Verr. IV, 33.
odium: si L. Flacci sanguine illius nefarium in omnis odium saturaveritis; Flacc. 95. quantum odium illius et in homine ||et ut in homine|| iniusto quam etiam iustum fuisse? Milo 35. odium fuisse illius in hunc acerbissimum, nullum huius in illum; ib. 52.
officia: illa Segestanorum non solum litteris tradita neque commemorata verbis, sed multis officiis illorum usurpata et comprobata cognatio; Verr. V, 125.
opera: multum illorum opera consilioque usus est; Verr. IV, 30. ex quibus maxima vis frumenti quot annis plebi Romanae illorum operis ac laboribus quaeritur; ib. V, 123.
opes: plus huius inopia possit ad misericordiam quam illius opes ad crudelitatem; Quinct. 91. cum intellegam hanc totam ||totam hanc|| fere legem ad illius opes evertendas ... comparari; leg. agr. II, 50. illius opibus Sulla regnavit; Phil. V, 44.
oratio: quorum splendore vel maxime illius ||istius||, qui legem promulgavit, oratio et causa nititur; Verr. II, 175. qua re videte ut horum auctoritatibus illorum orationi, qui dissentiunt, respondere posse videamur; imp. Pomp. 68. me vero non illius oratio, sed eorum taciturnitas (movit); Sest. 40. sic ad illius hanc orationem adhinnivit, ut ..; Piso 69. ut illius contra te oratione potius quam mea disputem; Planc. 12.
ornamenta: si cedo illius ornamentis; Planc. 6.
partim: cum partim mihi illorum familiares *essent;* prov. cons. 24.

patroni: (certet) testium constantia cum illius patronorum minis ..; Verr. I, 3.
pecunia: (certet) vestra integritas cum illius pecunia; Verr. I, 3.
periculum: cuius igitur ... potissimum et scelus suum et illius periculum committebat? Cluent. 172. an ille vir ... illius ipsius periculum, quem ... diligebat, neglegere potuisset? Cael. 54. vestrae criminationes insidiarum mearum, illius periculorum, nefarie fictae ..; Piso 76.
petulantia: f. audacia; Caecin. 103.
poena: quis ... cogitat cui non ad illius poenam carcer aedificatus esse videatur? Sulla 70.
postulatum: totum illius postulatum causamque neglexit; Verr. I, 65.
potestas: non ut in illius potestate fortunam positam esse dicam; imp. Pomp. 47.
praeda: ut hoc iudicium non de illorum praeda, sed de huius maleficio fieri videretur; Sex. Rosc. 95.
praeses: f. custos.
praetura: quod eisdem litteris illius praetura et tua quaestura consignata sit; div. Caec. 28.
preces: f. lacrimae.
procurator: UNDE TU ... ILLUM AUT FAMILIAM AUT PROCURATOREM ILLIUS IN HOC ANNO VI DEIECISTI; Tull. 44.
propinqui: tum denique ei resistebam, neque solum illi hosti ac parricidae, sed his etiam propinquis illius; Sulla 19.
prudentia: qui illorum prudentiam ... perspicere possint; har. resp. 18. f. consilium; Verr. V, 85.
pueritia: f. solitudo.
quaestor: quaestorem illius fuisse; div. Caec. 59. quod quaestor illius fueris; ib. 61.
querimoniae: quas illorum querimonias nolite ... aspernari; Verr. IV, 113. itaque ex illorum querimoniis intellegere possumus; ib. 132.
rationes: petunt enim rationes illius, ut ..; Muren. 83.
reconciliatio: inridebatur haec illius reconciliatio; Cluent. 101.
reditus: profectionis huius diem illi notum, reditus illius huic ignotum fuisse; Milo 52.
res gestae: quae (loca) ... rebus illius gestis imperium populi Romani definiunt; Balb. 64.
responsa: itaque illorum responsis tum et Indi ... facti sunt; Catil. III, 20.
salus: quam diu est de illius salute dubitatum; Marcell. 34. f. utilitas.
sanguis: qualis nos illorum sanguine creatos disciplinaque institutos videtis; leg. agr. II, 1.
sapientia: f. auctoritas; Phil. IX, 8.
senectus: f. existimatio; Qu. Rosc. 44.
servus: cum Caesari diadema imponens Antonius servum se illius quam conlegam esse malebat; Phil. XIII, 17.
severitas: tribulibus enim iudicibus non modo severitatem illorum, ... sed ne voltus quidem ferre possemus; Planc. 45.
sica: itaque quando illius postea sica illa ... conquievit? Milo 37.
simulatio: ne illorum simulatio, horum obsit ignavia; Phil. X, 18.
socius: neque me arbitrabar sine summo scelere posse ... idem in illorum socio .. defendere; Sulla 19.
solitudo: ut illorum solitudo et pueritia ... munita sit; Verr. I, 153.
soror: dico ... possessionemque eius bonorum ... huic, illius sororis filio ... datam; Cluent. 165.
spes: spes illorum nova (agere coëgit); Verr. I, 23.
studium: quantam (vim) habere poteram illorum ||istorum|| studio, quos iste vexarat; Verr. I, 16.
suspicio: non debebat minuere illorum suspicionem; Sulla 36.
tabulae: erit in illius tabulis hoc nomen, at

in huius non erit; Qu. Rosc. 1. cur potius illius (tabulis) quam huius credetur? ib. 2.
tela: omnibus, qui in latrones inciderint, aut illorum telis aut vestris sententiis esse pereundum; Milo 30.
testimonia: cum illorum testimonia tum istius taciturnitas ... confirmat; Verr. I, 80. f. confessio; Caecin. 24.
testis: nunc vero in illorum testibus (spes posita est); Caecin. 3. qnem ad modum illorum testem dicere audistis; ib. 22.
tyrannus: f. dominus.
verbum: est enim illius (verbum), a quo ..; Sest. 132.
Verrucii: illius Verrucios ... explicabam; Verr. IV, 137.
vis: perfecit ut ... illius vim ... pertimesceret; Sest. 89.
vita: cum vero nullum illius in vita rectius factum sit quam id; div. Caec. 60. ut non conferam vitam ... tuam cum illius; Verr. IV, 45. conferte nunc cum illius vitam P. Sullae; Sulla 72. quo facto utrumque confessus est, et se illorum vitam desiderare et ..; sen. 4.
unguenta: non te illius unguentorum odor ... in eam cogitationem adducebat, ut ..? sen. 16.
vociferatio: post hanc illorum vociferationem ... non mitior in supplicio ... esse coepit; Verr. V, 157.
voltus: f. severitas.
voluntas: duo igitur consules et quaesitor erunt ex illius voluntate; Verr. a. pr. 29. quo L. frater meus summa illorum voluntate devertit; ib. IV, 25. satis officio meo, satis illorum voluntati, qui a me hoc petiverunt, factum esse arbitror; ib. V, 130. f. iudicium; Verr. II, 175.
vox: non illius solum, sed etiam meam vocem et auctoritatem ... conservatam ... puto; Marcell. 2. f. imploratio.
utilitas: ad quam (partem) nos illius utilitas salusque converterit; Planc. 93.
b. **Dativ**: amicus: ei ... amici umquam vobis erunt aut vos illis? Phil. VII, 21. negat se illi amicum esse debere; ib. VIII, 18. f. 3, b. iratus; Piso 80.
odium: quanto illi odio esset; Milo 56.
pestis: malam quidem illi pestem! Phil. VI, 12.
c. **mit Präpositionen**: unus de: dein postea se gladio percussum esse ab uno de illis; Milo 65. — ex: qui unus videtur ex illis ad lugendos coniuratos relictus; Sulla 31.
amicitia cum: quae (amicitia) mihi cum illo iam diu est; Planc. 5.
animus in: tum meum animum in illos ... proposui; Verr. IV, 140. quo animo unus quisque vestrum debet esse in illos, hoc ero; prov. cons. 2.
benevolentia erga: quae (benevolentia) mea erga illum omnibus semper nota fuit; Marcell. 34.
consensio de: nulla de illis magistratuum consensio, ... nulla decreta ... exstiterunt; sen. 38.
consuetudo cum: quae (consuetudo) mihi cum illo ... fuit; prov. cons. 40
decreta de: f. consensio de
fama de: ea non solum fama iam de illo, sed etiam laetitia peragravit; Milo 98.
gratia cum: si tu cum illo postea in gratiam redisti; div. Caec. 58. qui (homo) me cum illo in gratiam reducat? prov. cons. 25.
indulgentia in: si meam in illum indulgentiam ... laudare vere solebatis; Sest. 8.
iudicia de: senatus vero iudicia de illo tam multa ... quae umquam vetustas obruet ..? Deiot. 37.
odium in: omnium denique in illum odia civium ardebant desiderio mei; Milo 39. odium fuisse illius in hunc acerbissimum, nullum huius in illum; ib. 52. ex quo mihi odium in illum commune vobiscum est; Phil. XII, 19.
officia in: accedunt eodem multa privata magna eius in me merita, mea quaedam officia in illum; Phil. XIII, 7.
opinio de: falsam de illis habuit opinionem; Verr. III, 59.
pax cum: magna pax Antonio cum eis, his item cum illo; Phil. VII, 23.
societas cum: quae tanta societas ullis inter se ... quanta ei cum illis sceleris, libidinis, audaciae? Sulla 16.
spes de: quae (spes) de illo est atque erat; Vatin. 25.
supplicium in: f. I, 2. c. constituo in.
testimonium in: f. I, 2. c. dico in; Sulla 13.
5. **Umstand**: ab: accipi: id vos ab illis acceptum hoc auctore vendetis? leg. agr. II, 49. — accusari: sed ut potius ab hoc quam ab illo accusetur, id peto; div. Caec. 23. — adferri: quarum sacra populus Romanus a Graecis ascita et accepta tanta religione ... tuetur, non ut ab illis huc adlata, sed ut ceteris hinc tradita esse videantur; Verr. V, 187. — agi: cum causa ab illis ageretur; Caecin. 30. haec quantis ab illo clamoribus agebantur! Sest. 121. — agitari: quae vero ita sunt agitata ab illis, ut ..; Planc. 4. — appellari: mihi persuadetur istum ab illo prius appellatum; Verr. I, 105. — audiri: itaque nunc quem ad modum audiar sentio, non modo ab eis ..., sed etiam ab illis, quorum ..; Cluent. 80. — cognosci: quis est qui ab illis satis cognita ... arbitretur? Cluent. 127. — condi: ab illo, qui cepit, conditas ... dicetis Syracusas; Verr. IV, 115. — creari: fore *ut* huic ‖ huic ut, huic ‖ ab illo periculum crearetur; Balb. 41. — dari: qui non posset negare ab illis pecuniam datam ..; Verr. II, 48. scriptum ad se dicunt esse ab illo tantam pecuniam Flacco datam; Flacc. 90. venenum hospiti aut convivae si diceretur cenanti ab illo datum; Scaur. c. 2. § 5. — demonstrari: nihil mihi ab illis est demonstratum prius; Verr. IV, 74. ut mihi ab illis demonstratum est; ib. 141. — denuntiari: mortem ab illo denuntiatam Miloni et praedicatam palam; Milo 52. — deponi: qui (legati) ab illo pecuniam depositam nostris recuperarent; leg. agr. II, 41. — dici: est enim dictum ab illis; Cael. 20. — edi: quae (scelera) ab illo in patriam sunt edita; har. resp. 58. — educi: educuntur et ab illis gladii et a nostris; Catil. III, 6. — esse: meaeque vitae nullas ab illis insidias fuisse dixisti; Planc. 71. — ferri: praesertim cum ab illis aliquotiens condicio C. Caesari lata sit, ut ..; prov. cons. 46. — fieri: quae (iniuria) tibi ab illo facta sit; div. Caec. 59. — imperari: milites veterani ... volebant sibi ab illo imperari; Phil. XI, 20. — imponi: mihi ... necessitas quaedam imposita est ab illo; Sulla 35. — improbari: vestrum ab illis de eodem homine iudicium ... improbari; imp. Pomp. 63. — informari: ab illo ... iam informata causa est; Quinct. 34. — inuri: quae (mala) ab illo rei publicae sunt inusta; Phil. II, 117. — laedi: te ab illo laesum an provinciam Siciliam esse vexatam ac perditam? div. Caec. 54. — mandari: qui haec ab illo mandata defertis? Sulla 54. — peti: non semel ab illo neque tum primum petitum (iugulum); Milo 31. — praedicari: f. denuntiari. — praetermitti: qui ab illo in me honos, quae praedicatio ... praetermissa est? dom. 27. — relinqui: non enim deseruerunt, sed ab illo ... relicti ... restiterunt; Muren. 79. — repelli: ab illo belli pericula repelluntur, ib. 30. — retineri: retinebatur ... ab illis diligenter; Verr. III, 94. — servari: quem (C. Marium) Italia servata ab illo demersum in Minturnensium paludibus ... vidit; Piso 43. — temptari: eadem nunc ab illis defensionis ratio viaque temptatur; Verr. V, 4. —

vexari: f. laedi. — violari: deinde ibi multi ab illo violati ... in suspicionem caderent; Milo 50.

apud: quid marmoris apud illum putatis esse? Sex. Rosc. 133. honestissimo loco et apud illos clarissimo; Verr. II, 50. quod apud illos amplissimum sacerdotium putatur; ib. 126. Herculis templum est ... sane sanctum apud illos et religiosum; ib. IV, 94. is apud illos habetur deus; ib. 96. atque ille Paean ... apud illos colebatur; ib. 128. Aristaeus ... una cum Libero patre apud illas ... erat consecratus; ib. 128. haec esse apud illos quam plurima; ib. 134. qui apud illos in aede Vestae est? ib. 135. multum apud illum recentis nuntios ... valuisse; ib. 148. quoniam apud illos Fabiorum nomen est amplissimum; Font. 36. qui apud illos a populo creantur; Flacc. 44. erant apud illum inlecebrae libidinum multae; Cael. 12. [flagrabant vitia libidinis apud illum]; ib. ac si mea auctoritas satis apud illos in hac re ponderis haberet; Balb. 60. sed res habebat nomen hoc apud illos, non hic imposuerat; Rab. Post. 28. ne apud illos me in invidiam voces; Phil. II, 59. nec vos ut legati apud illum fuistis nec ut consulares; ib. VIII, 28.

causa: at istuc ... additur in hoc iudicio eius causa, qui agit, non illius, quicum agitur; Tull. 26. deinde additur illius iam hoc causa, quicum agitur; ib. 44.

contra: ubi nostrum ius contra illos obtineremus; Quinct. 34. quod mihi contra illos datum est; Tull. 33. quae sunt omnia contra illum ... facta; har. resp. 8. mihi autem non id est ... molestissimum, contra illum dicere, sed ..; Planc. 5. nec vero sic erat umquam non paratus Milo contra illum, ut non ..; Milo 56. ut contra illum cum dicam, attente audiatis; Phil. II, 10. qui contra illum bellum privato consilio suscepissent; ib. V, 3.

cum: M. Caecilium ... esse cum Verre et cum illo familiarissime atque amicissime vivere; div. Caec. 29. intellegebam mihi cum illis una esse redeundum; sen. 34. qui ... renovaturum te tua *cum* illis || illa || funesta latrocinia ... putavisti? dom. 10. tranquilla re publica mei cives, quoniam mihi cum illis non licet, ... perfruantur; Milo 93. neque solum illum, sed cum illo se ipsam sibi restitutam putabit (res publica); Phil. XIII, 9.

ex: neque umquam ex illo ... tam consceleratus impetus exstitisset, nisi ..; Cael. 14. quem iudicem ex illis aut tacitum testem haberes aut vero etiam excitares? Planc. 43.

in: querendum videretur, haec summa in illis esse; Quinct. 2. quod in illo non fuit; ib. 94. quae (maleficia) in illo constat esse; Sex. Rosc. 118. ut in illo fuit liberalitas; Verr. II, 28. nisi vero existimatis ... hoc praedandi genus ab isto in illo uno adhibitum ac temptatum; ib. V, 24. in illo reprehensio nulla esset || nulla esse potuit ||; ib. 75. quae si in illo minima fuissent; Rabir. 14. iam vero quae tanta umquam in ullo homine iuventutis inlecebra fuit quanta in illo? Catil. II, 8. si in illo poena legitima turpitudinem non habuit; dom. 83. num est igitur dubium ... quin ego in illo oppugnando rei publicae plus quam otio meo (prospexerim)? prov. cons. 24. quid? si haec non dico maiora fuerunt in Clodio quam in Milone, sed in illo maxima, nulla in hoc? Milo 35. non potest dici satis ... quantum in illo sceleris ... fuerit; ib. 78. religiones me hercule ipsae ... commosse se videntur et ius in illo suum retinuisse; ib. 85. haec (frugalitas) in illo est ab ineunte aetate; Deiot. 26. fuit in illo ingenium, ratio ..; Phil. II, 116. quae (vis ingenii) summa fuit in illo; ib. V, 49. in illis ... libidines, scelera, ad omne facinus immanis audacia; ib. XIII, 10. tanta igitur in illis virtus fuit, ut ..; Fr. B, VI, 24.

inter: si tu, ... qui inter illos florebas, hanc causam voles ... dicere; Quinct. 80. nam hic inter illos Africanus est; Phil. VI, 10.

penes: quae sua penes illum essent; Verr. IV, 67.

per: fieri: quod nefarium stuprum non per illum (factum est)? Catil. II, 7. — habere: ut ... haec antea singula per illos habuerimus; sen. 2. — inici: f. proponi. — inspicere: ut eas (phaleras) per illum ipsum inspiceres; Verr. IV, 29. — labefactari: cum omnia acta illius anni per unum illum labefactari viderentur? Sest. 62. — licere: quod mihi heri per illum non licuit; Phil. I, 16. — praeiudicari: ut per illum, qui attulisset venenum, de hoc praeiudicaretur? Cluent. 172. — proponi: nisi vero existimatis ... non per illum omnibus ... metum propositum et iniectum; Verr. V, 24.

praeter: ut ea potuerit semper, quae nemo praeter illum; Milo 79.

pro: quem pro illo probare velles; Verr. V, 78. quod nos pro illo postularemus; Phil. II, 95. libenter me, ut D. Brutus emitteretur, pro illo includi paterer; ib. XII, 3.

secundum: quo minus secundum illum iudicetis non recuso; Qu. Rosc. 2.

sine: ut ne sine illo in consilium iremur; Cluent. 74. quae caedes per hosce annos sine illo facta est? Catil. II, 7. sed tum ... eos .. infirmos sine illo ac debilis fore putabam; ib. III, 3.

II. **femin.:** 1. **Subject:** accipit: quarum (nuptiarum) illa cum obsides ... accepisset; Cluent. 188.

admiratur: illa autem non admiratur || demiratur || audaciam; Cluent. 27.

audit: neque umquam illa ita de suo scelere et immanitate audiet, ut ..; Cluent. 12. illa cum ... audisset, ... Larinum ... venit et ibi ... funus ... fecit; ib. 28.

cruciat: si quidem illa ... se ipsa cruciavit; Cluent. 32.

cupit: quod illa cupiebat id, quod viderat; Verr. IV, 39.

dat: quando illa frumentum, quod deberet non ad diem dedit? Verr. II, 5.

dicit: tum illa ... dixit et se et sua Veneris esse; div. Caec. 55. neque enim erat cuiquam dubium quin illa dixisset; ib. 56. quid? illa, quem ad modum dixit idem! Sest. 122.

dimittit: quos illa partim mercibus suppeditandis ... dimittit; Verr. II, 6.

discedit: deprehensa re non illa ut a viro improbo discessisset; Cluent. 189.

est: cuius illa quondam socrus, paulo ante uxor fuisset; Cluent. 188. nisi ostenderis illam in tutela Flacci non fuisse; ib. 86. constat enim illam cum deformitate summa fuisse tum etiam senectute; Scaur. c. 4. § 6.

exclamat: subito illa in media potione exclamavit se ... emori; Cluent. 30.

facit: cum iam ... essent tormenta ipsa defessa neque tamen illa finem facere vellet; Cluent. 177. quacumque illa iter fecisset; ib. 192. non et illa pie facit et hic a culpa est remotus; Muren. 73. f. audit; Cluent. 28.

flet: f. legit.

floret: quamvis enim illa floruerit, tamen ..; Planc. 64.

habet: illam suam || illam mimam — illam † suam || suas res sibi habere iussit; Phil. II, 69.

impetrat: quod illa ... numquam impetravisset; Cael. 63.

legit: quam (epistulam) cum illa legeret flens ..; Phil. II, 77.

minatur: postea cum illa abducturam se filiam ... minaretur; Cluent. 181.

negat: negat illa posse hominem exorari; Verr. I, 138.

perit: ut illa perisse suspendio putaretur; Scaur. 10.

postulat: illa enim ad breve tempus severitatem postulavit; Sulla 8.

proficiscitur: mulierem quandam Larino atque illam ... proficisci ..; Cluent. 192.

putat: illa sibi ad confirmandas inimicitias adfinitatis coniunctionem pignori fore putavit; Cluent. 190.

respondet: respondet illa, ut meretrix, non inhumaniter; Verr. I, 138.

suspendit: tum illa est a liberto suspendisse se dicta; Scaur. 11.

testatur: quibus (votis) illa etiam deos immortalis ... testatur; Cluent. 194.

vendit: quo illa pretio accepto ... spem illam ... vendidit; Cluent. 34.

venit: ſ. audit; Cluent. 28.

volt: hanc sextulam illa mercedem isti esse voluit; Caecin. 17. nihil (est) sceleris quod illa non ab initio filio voluerit; Cluent. 188. ſ. facit; ib. 177.

elliptiſch: utrum impudentior hic, qui postulet, an crudelior illa, si nubat, difficile dictu est; Cluent. 26.

2. **nach Verben:** a. defendo: ut illa per hunc ... defensa est; Font. 44.

dico: ſ. II, 1. a. suspendit.

duco: quem ad modum illam uxorem duceret; Scaur. 8.

habeo: ipse autem ... non liberius, quam antea ... secum illam haberet; Verr. V, 82.

video: quis enim miles fuit qui Brundisii illam non viderit? Phil. II, 61.

b. quaero: discessus autem solitudo ei, qui patronam suffocabat, fuit quaerenda; illi, quae volebat mori, non fuit; Scaur. 11.

c. utor: nihil ... gravius esse faciendum, quam ut illa ne uteretur; Cluent. 16.

3. **Umſtand:** ab: totius denique huius ab illa est inventa et adornata comparatio criminis; Cluent. 191.

III. **neutr.:** 1. **abſolut:** a. **Subject:** abest: „quod ex aede Minervae hoc et illud abesset"; Verr. IV, 140.

accedit: accedet etiam nobis illud; Verr. a. pr. 29. si vero illud quoque accedet, ut ... iudicium det; Verr. II, 31. accedat etiam illud, ut ..; Balb. 65.

accidit: et quia illud aequum ||† et qui aliud aequum|| accidisse populus Romanus Maelio iudicavit; dom. 101. illud etiam accidit praeter optatum meum; Piso 46.

adversantur: illa, quae ... senatus frequens repudiavit, mediocriter adversata tibi esse existimas? Muren. 47.

auget: ſ. fundat.

commovet: neque vero illud me commovet, quod ..; Cael. 26.

constat: atque illud etiam constare video; Fr. B, XVI, III, 4.

debet: ſ. obest. videtur; leg. agr. II, 10. valet.

est: verum illud est quam ob rem haec commemorem, quod existimare hoc vos volo; Verr. IV, 135. quid est igitur ... ubi discerni (possit) stultus auditor ... ab religioso et sapienti iudice? nimirum illud, in quo ea ... coniecturae et cogitationi traduntur; Font. 23. simul illud ... futurum arbitrati sunt; Caecin. 4. non modo non erit cur depugnare quisquam ... velit, sed ne illud quidem, cur repugnare; ib. 47. hac ex disciplina nobis illa sunt; Muren. 62. unde illud est: „da mihi testimonium mutuum"? Flacc. 10. nimirum illud est, quod ipse suspicatur; ib. 82. cuius ut superiora omittam, quae sunt maxima illa quidem, sed adhuc hominum magis iudiciis quam publice laudata; Phil. V, 35. — bono: quamquam illud fuit .. omnibus bono; Phil. II, 35. — audaciae, stultitiae: iam illud cuius est, non dico audaciae ... sed ... stultitiae? Phil. II, 19. — fati: ut illud fati fuisse videatur, hoc consilii; Marcell. 29. — hominis: verum et illud considerati hominis esse putavit; Caecin. 1. tum vero illud est hominis magni (acc. c. inf.); Cluent. 159. illud vero est ||esset|| hominis ingrati tacere; dom. 30. — populi: populi Romani illud esse dicebant; Verr. IV, 75. — absurdum: in quo primum erat illud absurdum, quod ..; Sulla 31. — acerbissimum: tum illud acerbissimum est; Muren. 56. — admirabilius: illud admirabilius et maius maximeque proprium senatus sapientis est ..; Phil. XIV, 30. — amplissimum: est illud amplissimum, quod ..; leg. agr. II, 4. — asperius: nam primum fuit illud asperius (acc. c. inf.); Planc. 72. — capitale, formidolosum: illud, illud est capitale, illud formidolosum, illud optimo cuique metuendum; Verr. II, 77. — egregium: quamquam illud est egregium; leg. agr. II, 71. — extremum: fuit enim illud extremum, ut ..; imp. Pomp. 24. extremum illud est, quod ..; Vatin. 41. extremum illud est; prov. cons. 47. — falsa: ergo illa falsa fuerunt, quae ..; Milo 64. — flagitiosum: etenim si illud est iam flagitiosum, quod mihi ... nefarium videtur; Verr. II, 78. — formidolosum: illud (est) formidolosum; Verr. II, 77. ſ. capitale. — gravia: sed sunt haec leviora, illa vero gravia atque magna, quod ..; Planc. 86. hoc sunt graviora ea, quae concipiuntur animo, quam illa, quae corpore; Phil. XI, 9. — incertum: cum et illud incertum sit, velintne ..; Sex. Rosc. 47. — incredibile: nam ut illud incredibile est, mortem oblatam esse patri; Sex. Rosc. 40. — iniquum: simul et illud quam sit iniquum cogitemus; Cluent. 155. — inlustre: et illud in hac civitate esse maxime inlustre atque insigne periurium; har. resp. 36. — iustum, necessarium: certe illud est non modo iustum, verum etiam necessarium; Milo 9. — levia: nam illa, opinor, tu quoque concedis levia esse; Sex. Rosc. 52. — magnum: est magnum argumentum, verum illud maximum; Verr. II, 59. quae sunt omnia permagna, verum illud maximum; ib. IV, 113. sint sane illa magna, quae re vera magna sunt; Rab. Post. 44. — mirabilia: illa vero, iudices, in illo homine mirabilia fuerunt; Cael. 13. — mirum: iam illud minime mirum est (acc. c. inf.); Verr. V, 48. — miserrimum: in hac tam dispari ratione belli miserrimum illud est, quod ..; Phil. VIII, 9. — modestum: non illud quidem modestum, sed tamen est non infacetum mendacium; Cael. 69. — huius, cuius modi: verum illud, quod institueram dicere, ... huius modi est; Verr. a. pr. 34. qua re cuius modi putamus esse illa quae negat? ib. II, 141. illa cuius modi sunt, quae ... edixit? ib. III, 36. cuius modi est illud? leg. agr. II, 58. — molestissimum: mihi autem non id est ... molestissimum, contra illum dicere, sed multo illud magis, quod ..; Planc. 5. — nota: sive illa tibi nota non sunt ... sive sunt; Phil. II, 16. — novum: est hoc novum: multo illud magis; Piso 38. — obscurum: alterum illud, credo, obscurum est, a quo ..; div. Caec. 22. — perspicuum: ergo illud iam perspicuum profecto est; Sex. Rosc. 41. — praeclarum: verum illud est praeclarum; Verr. II, 47. — praesens: illud vero nonne ita praesens est, ut ..? Catil. III, 21. — primum: primum igitur illud est, ex quo intellegi possit (acc. c. inf.); Cluent. 10. — quantum: quid? illa quae forsitan ne sentiamus quidem, iudices, quanta sunt! Verr. II, 6. illud vero quantum est, Quirites, cum ..? leg. agr. II, 46. quanta illa sunt, quae ..! Flacc. 14. — quid: illud vero quid sit iam non queo dicere; Verr. IV, 89. quid fuit illud, quod ..? Sest. 120. illud vero quid est? Fr. A, III, 1. — ratum: nam si est illud ratum; dom. 125. — regia: nam cum multa regia sunt in Deiotaro, tum illa maxime, quod ..; har. resp.

29. — **sancta**: in quibus (leges) et illa eadem sancta sunt; Verr. II, 123. — **satis**: illud mihi tantum satis est (acc. c. inf.); Sulla 39. — **suave**: sapientem, etiam si in Phalaridis tauro inclusus succensis ignibus torreatur, dicturum tamen suave illud esse; Piso 42. — **tertium**: tertium mihi fuit illud, quod plerisque primum est; Planc. 50. — **tolerabilia**: tolerabilia fuerunt illa; Milo 20. — **turpe**: socium fallere turpissimum est aequeque turpe atque illud, de quo ante dixi; Sex. Rosc. 116. verum tamen illud est turpissimum (acc. c. inf.); Caecin. 40. — **verum**: dubitabitis etiam diutius, iudices, quin illud, quod initio vobis proposui, verissimum sit? Font. 17. non erat illud quidem verum; Sest. 122. ut mihi iam verum videatur illud esse, quod ..; Balb. 3.

exsistit: tum illud nescio quid praeclarum ac singulare solere exsistere; Arch. 15.

fundat: illud vero ... maxime nostrum fundavit imperium et populi Romani nomen auxit, quod ..; Balb. 31.

habet se: sed quoquo modo se illud habet ..; Ligar. 23.

interest: neque illud umquam aratoris interfuit; Verr. III, 147.

licet: etiam illud, quod homines sancti non facient, ... tamen id eis ipsum per legem licebit; leg. agr. I, 9. de eis (legibus) ... ne illud quidem ||id quidem|| licuit; Phil. I, 25.

manet: si illud de duobus consulibus ... perenne ac proprium manere potuisset; sen. 9. quam ob rem illud maneat et fixum sit, quod ..; Rab. Post. 25.

movent: sed me illa moverunt; Sest. 39. quid, illa, quae leviora videntur esse, non cuiusvis animum possunt movere? Verr. III, 7.

obest: quapropter hoc ... non plus huic obesse causae debet quam illa, quae commemorata sunt; Cluent. 98.

occurrit: nam occurrit illud; Milo 48.

pertinet: illud, quod nemo fecit, de minore parte populi, quo pertineat videte; leg. agr. II, 20.

perturbat: perturbat me, C. Caesar, etiam illud interdum, quod ..; Deiot. 4.

potest: illud vero nullo modo potest [deiectus esse quisquam]; Caecin. 50. f. manet; sen. 9. movent; Verr. III, 7. ruunt.

praeterit: nam illud me non praeterit; Cluent. 17.

refert: etenim primum illud parvi refert; imp. Pomp. 18.

restat: illud etiam restiterat, quod hesterno die fecerunt, ut ..; Quinct. 33. unum enim ||unum etiam|| mihi restabat illud, quod ..; Sest. 45.

ruunt: ruere illa non possunt; imp. Pomp. 19.

sequitur: hoc translaticium est, sequi illud oportet; Verr. I, 117. sequitur illud: NE DETERIORIBUS REPULSISQUE HONOS AUGEATUR; har. resp. 56. sequitur illud, quod ..; Milo 12.

solet: f. exsistit. videtur; Muren. 27.

valet: neque enim illud ad neglegendam meam gratiam debet valere, quod ..; Planc. 82.

venit: non illud iam in iudicium venit, occisusne sit; Milo 31.

videtur: illud quia in Scaevola factum est, magis indignum videtur; Sex. Rosc. 34. quid, illa, Caecili, contemnendane tibi videntur esse, sine quibus ..? div. Caec. 35. aliis illud indignum ... videbatur; Verr. a. pr. 19. nam illud mihi nequaquam dignum ... videbatur, istum a me ... vocari; ib. 35. atque illud in tota defensione tua mihi maxime mirum videbatur; Caecin. 65. neque enim, Quirites, illud vobis iucundum aut populare debet videri; leg. agr. II, 10. iam illud mihi quidem mirum videri solet (acc. c. inf.); Muren. 27. f. est verum; Balb. 3.

elliptisch: quanto illud flagitiosius, improbius, indignius, cum ... condemnare? Verr. II, 78. iam vero illud non solum contra legem Hieronicam; ib. III, 38. illa vero optima [est], quod ... noluit; ib. IV, 51. iam illa praeclara; ib. V, 113. iam vero illud quam non probabile! Cluent. 173. iam vero illud quam incredibile, quam absurdum! Sulla 57. sed quem ad modum propinqui ... non fuerunt, sic illud, quod mea virtus praestare debuit, adiutores ... ita multi fuerunt, ut ..; Quir. 9. illud vero gemituum consiliis Catilinae et Lentuli, quod ..; Piso 16. cruenta illa quidem, sed his temporibus ... necessaria; Phil. I, 17. maximum autem illud, quod dictaturae nomen sustulisti; ib. 32. quid enim plenius ... quam ... dicere? illud profecto; ib. II, 2. sed haec vetera, illud vero recens; ib. 25. illud tamen audaciae tuae, quod sedisti ..; ib. 44. quid illud? nonne ..? ib. III, 27. illud vero taeterrimum non modo aspectu, sed etiam auditu auditu non modo aspectu ..; ib. V, 18. illud tamen mirum, ||verum|| quod ..; ib. XIII, 27.

abl. compar.: potest illo quicquam esse certius? Verr. III, 178. sed tamen magnificentius atque ornatius esse illo nihil potest; leg. agr. II, 4. quae cum gravia sunt, *tum* nihil gravius illo, quod ..; prov. cons. 38. quid enim illo inertius? Fr. A, V, 6.

b. **Prädicat**: **sum**: en hoc illud est, quod ante dixi; Cluent. 184. hoc nimirum illud est, quod ..; Flacc. 66. nimirum hoc illud est, quod ..; Sest. 96. — **aetatis**: C. quidem Caesar non exspectavit vestra decreta, praesertim cum illud esset aetatis ..; Phil. VIII, 5.

2. **nach Verben**: a. **Accusativ**: **accuso**: f. reprehendo: Verr. III, 16.

addo: illud non addunt, iussu istius; Verr. II, 56. cum iudicium ita daret ... neque illud adderet INIURIA; Tull. 12. etiam illud addam, quod ad rem pertinet; ib. 15. verum illud addit: „non possidebat"; Caecin. 92. adde etiam illud, si placet; Cluent. 88. si etiam illud addam, quod ..; Muren. 69. atque etiam illud addam; Sulla 34. tamen illud addidit, ut ..; Sest. 129. additum esse etiam illud, ut ..; Balb. 38. addo illud etiam; Rab. Post. 31. addit etiam illud; Deiot. 24.

adfero: aut illud adferant; Cluent. 127.

adiungo: adiunxit illa, ut ..; Flacc. 14. etiam illud adiungo; Arch. 15. nam illud ipse actor adiungebat; Sest. 121. adiunctum illud etiam est, quod non est in omnibus foederibus; Balb. 35.

admoneo: admonet tamen illud, quod istum fugerat; Verr. V, 105. illud tamen te esse admonitum volo; Cael. 8.

adrogo: nec illud mihi adrogabo, me posse ... demonstrare; Quinct. 34.

ago: utrum id solum videtur esse actum ... an etiam illud, in quo praeda erat maxima? Verr. II, 67. sin autem illud egeram; Cluent. 52. videsne me ... illud agere, quod ..? dom. 34. iam illa quanto cum gemitu ... sunt acta! Sest. 121.

aio: et illud simul ait ||dixit||; Verr. III, 55.

amitto: f. recupero.

animadverto: ne illud quidem animadvertebas, eius modi fore hoc peccatum; Verr. I, 144. illud tamen animadvertite, patres conscripti ..; Phil. XIII, 32.

approbo: nonne ... magno illud clamore approbaverunt? Arch. 24.

argumentor: atque ego illa non argumentabor, quae ..; Cluent. 64.

aspergo: idcirco illa in omni parte orationis summa arte aspergi videbatis; Balb. 56.

attendo: ac primum illud attende; Caecin. 90.

audio: sed ||et|| illud audivimus; Verr. V, 5. atque illud etiam audire de te cupio, qua re ..; Vatin. 37. *illa* audivimus; Scaur. c. 3. § 1.

capio: illa quidem certe pro lepusculis capiebantur; Verr. IV, 47.

caveo: noli ista meditari atque illud cave potius, ne ..; Planc. 51.
celebro: quorum de sententia illa eadem renovata atque instaurata celebrantur; har. resp. 21.
circumspicio: atque illud circumspicite vestris mentibus ..; leg. agr. II, 45.
cogito: saepius illud cogitant, quid possitis; Quinct. 6. nunc ne illud quidem cogitas? div. Caec. 44. deinde etiam illud cogitare, quanto periculo venturi simus; Verr. I, 22. ne illud quidem cogitabas, ... civitatem testem futuram? ib. 87. ut illud non cogitares; ib. III, 95. sed tamen illud cogita; Muren. 42. tum etiam illud cogitate; Balb 65.
cognosco: illud a me novum, iudices, cognoscetis; Verr. a. pr. 55. illud, quod neque taceri ... potest, cognoscite; ib. I, 86. qui vobiscum illa cognorunt; Sulla 13.
commemoro: non possum illa planius commemorare; Verr. I, 126. sed quid ego illa commemoro? Milo 18.
committo: qua re doce a L. Murena illa esse commissa; Muren. 68.
concedo: illud, opinor, concedent, non procuratorem ... fuisse; Quinct. 68. ut mihi tu illud concedas, quod tibi honestissimum est; Verr. II, 151. qua in re ||qua inter, quae inter|| primum illud concedis; Caecin. 96.
concito: illud omnibus invidiae tempestatibus concitatum; Cluent. 94.
concludo: concludam illud de optimatibus eorumque principibus; Sest. 136.
constituo: is haec tamen constituat necesse est: primum averti pecuniam domum non placere, ... deinde illud, certe ab invitis exigi non oportere; Verr. II, 143.
credo: sed illud magis est credendum et pertimescendum, quod ..; leg. agr. II, 87. illud prius crediderint necesse est; ib. III, 3. nam illud quidem non adducor ut credam (acc. c. inf.); Phil. VIII, 30.
curo: nam illud quidem statim curatur, ut ... deferatur; Verr. II, 46.
defendo: quod ego exspecto cupioque te ita illud defendere; Verr. III, 151. illud ... eadem ista ratione defendes ..? ib. 206. tum illud volgo in iudiciis et non numquam ab ingeniosis hominibus defendi mihi mirum videri solet; Caecin. 67.
deprecor: in quo ego accusatore, iudices, primum illud ||[illud]|| deprecor, ne ..; Muren. 58. illud tamen deprecor, ut ..; Rab. Post. 2.
dico: illud Iovi Optimo Maximo dicatum esse; Verr. IV, 70.
dico: f. **dico,** III. alqd: illud, illa (25 St.) S. 99, b.
diluo: ut illa diluam, quae ... obiecit; Sex. Rosc. 82.
dimitto: ipse e publico iudicio ad privatum Staieni iudicium profectus est et illud pro potestate dimitti iussit; Cluent. 74.
discribo: atque illud septiens miliens ... ita discribetur, ut ..; Phil. XIII, 12.
disputo: hic ego iam illud, quod expeditissimum est ||sit||, ne disputo quidem; leg. agr. 65.
distinguo, divido: Graecus primo distinguere et dividere illa quem ad modum dicerentur; Piso 69.
do: sine infamia illud dederis, ut ..; div. Caec. 23.
doceo: quid me attinet iam illud tertium ... docere ..? dom. 138.
doleo: ut summa in laetitia illud dolerem (acc. c. inf.); Sest. 131.
dubito: simul et illud quis est qui dubitare debeat, contra damnatum et mortuum ... dicere? Cluent. 10. simul et illud quis est qui dubitet, quin ..? ib. 48.
effundo: incredibile ac simile portenti est, quonam modo illa tam multa ... effuderit; Phil. II, 66.
emo: eme illud, quod placet; Verr. III, 173.
existimo: neque vero illa popularia sunt existimanda; leg. agr. II, 10.
exstinguo: et illa, quae temptata iam et coepta sunt ab isto, ... moneo ut exstinguas ..; Verr. V, 174.
facio: f. **facio,** III. alqd. illud, illa (14 St.) S. 298.
fateor: fatebor etiam illud invitus, me prorsus ... non potuisse cognoscere; Verr. I, 103.
fero: qui illud iam ipsum acerbe tulerit; Cluent. 109. illud vero ferri non potest, quod ..; Flacc. 96. si illa tulimus, quae nos necessitas ferre coëgit; Phil. III, 29. declaravit ... quam illa, quae tulerat, temporum magis necessitate quam iudicio tulisset; ib. V, 38.
habeo: quid habes quod possis dicere ...? nisi forte illud, quod te dicturum ||dicturum te|| esse audio (acc. c. inf.); div. Caec. 59. neque illud rationis habuisti (acc. c. inf.); Verr. V, 38.
haurio: illa quidem certe, quae summa sunt, ex quo fonte hauriam sentio; Arch. 13.
improbo: ecquis est igitur ... qui illud aut fieri noluerit aut factum improbarit? Phil. II, 29.
inicio: primum enim illud iniecit; Tull. 35.
inligo: tum illa, ... quae evellerat, ita scite ... inligabat; Verr. IV, 54.
inlustro: f. patefacio.
inrideo: tum illud, quod dicitur SIVE, NIVE, inrident; Caecin. 65.
instauro: f. celebro.
intellego: sed ut illud intellegas; Sex. Rosc. 51. nam illud non intellego; Catil. II, 21.
laboro: ac mihi magis illud laborandum videtur, ... ut ... probare *possim;* Tull. 4.
laetor: atque illud in primis mihi laetandum iure esse video, quod ..; imp. Pomp. 3.
metuo: illud (est) optimo cuique metuendum; Verr. II, 77.
minuo: ut ne quid ... minuatur, illud in primis, ne ..; dom. 36.
miror: illud autem miror, ... cur ..; Caecin. 79.
missum facio: nam ut illud missum faciam; Verr. III, 178.
neco: ut una illud, quod erat ex fratre conceptum, necaretur; Cluent. 31.
neglego: ac ne illud quidem vobis neglegendum est, quod ..; imp. Pomp. 17.
nego: illud negare posses aut nunc negabis, te ... iudicavisse? ib. 81.
nescio: simul illud nesciebat; Balb. 56.
noto: an illa non gravissimis ignominiis ... sunt notanda, quod ..? Phil. V, 17.
obtineo: satis fuit illud obtinere, quod probari omnibus posset; Quinct. 34.
omitto: ac iam illa omitto, quae disperse ... dicentur; Verr. IV, 116. ac iam illa omitto, ... quotiens tu ... conatus es! Catil. I, 15. nam ut illa omittam; ib. III, 18. omitto enim illud; Piso 17. etenim illa iam omitto; ib. 23. nam ut omittam illud, quod ..; Planc. 25. omitto illa, quae ..; ib. 29.
opto: quam ob rem mihi, iudices, optandum ||optatum|| illud est, in hoc reo finem accusandi facere; Verr. V, 183.
oro: simul illud oro; Phil. II, 10.
intellego: illud ostendit, deiectos ... esse ... socios; Verr. III, 127. ostendi iam illud initio; ib. 147. etiam illud ostendi; ib. tum illud ostendam, quod maxime requiri intellego; Cluent. 9. itaque non solum illud ostendam, quod iam videtis; ib. 121.
patefacio: sed omnis ista celeritas ac festinatio ... illud patefecit et inlustravit, quod ..; Scaur. 30.
perdo: illud, quod aliquando ||aliquam diu|| fuit „licet consulere" iam perdidistis; Muren. 27.
perficio: illud profecto perficiam, quod ..;

Catil. II, 28. illud profecto perficiam, Quirites, ut ..; ib. III, 29.

permisceo: iste ... non modo illa, quae erant aetatis, ... permiscuit; Verr. II, 123.

perpetior: quid? illud perpeterere? Verr. III, 130. hoc quidem semel suscepto atque contracto perpetienda illa fuerunt; Rab. Post. 25.

perquiro: possum etiam illa ... ab accusatore perquirere, ubi sit ..; Cael. 53.

perspicio: ex quo illud perspicere possitis, quod ..; Cluent. 169.

pertimesco: quam ob rem illa ... non pertimesco; Cael. 19. f. credo; leg. agr. II, 37.

peto: „non enim" inquit „illud peto, quod .."; div. Caec. 23. illud peto, ut ..; Balb. 19.

postulo: et simul illud item postulare non desistebant; Verr. II, 60.

praecido: etiam illud praecidas licet; Verr. V, 133.

praecipio: ut ne multi illud ante praeciperent oculis ..; Verr. IV, 64.

praedico: illa praedicam, quae sunt consulis; Catil. IV, 6.

praetereo: qua in re praetereo illud, quod ... poterat esse; Sex. Rosc. 75. quid praetereo? an illud, ubi caves tamen Siculis ..? Verr. III, 26. iam illa, quae leviora videbuntur, ideo praeteribo; ib. IV, 131. etiam illud praeteribo; ib. V, 21. potuerim illud, quod tam populare esset ..., praeterire; Cluent. 138. praetereo illa, quae praetereunda non sunt; Flacc. 7. ac ne illud quidem silentio ... praetereundum puto, quod ..; Phil. XIII, 13.

praetermitto: praetermittam illud etiam, de quo ante dixi, (acc. c. inf.); Verr. V, 20. praetermitto illa, quae ..; leg. agr. I, 21. ne illud ‖et illud‖ quidem praetermittam (acc. c. inf.); Sest. 118.

probo: illud certe probari omnibus necesse est, defensum esse ..; Quinct. 65. illud vero cui probari potest? Verr. III, 52. ut possim illud probare; ib. 164. nam illud quidem minime probandum est (acc. c. inf.); Cluent. 128. incognita causa probatum erat illud multitudini; ib. 130. illud probari minime potest; Sulla 38. qui illa numquam probavi; Phil. I, 23.

puto: in quo illud primum debes putare; Planc. 10. etenim M. Catonis illud, quod in principio scripsit Originum suarum, semper magnificum et praeclarum putavi; ib. 66.

quaero: haec missa facio, illud quaero, is homo ... per quos ... conficere potuerit; Sex. Rosc. 76. illud quidem non quaererent, cui bono fuisset; ib. 86. illud vero, quod ad rem vehementer pertinet, quaero; Qu. Rosc. 8. reliquum est iam ut illud quaeramus; div. Caec. 17. illa quaero, quae (signa) apud te ... vidimus; Verr. I, 51. idcirco non satis habitum est quaeri quid familia ipsa fecisset, verum etiam illud, quid familiae dolo malo factum esset; Tull. 27. in quo primum illud quaero, quae causa ... fuerit; Cluent. 169. illud quaero, sintne ista ..? Flacc. 80. ac primum abs te illud, L. Torquate, quaero, cur ..; Sulla 3. quaero illud etiam ..; ib. 4. illud quaero, peregrinum cur me esse dixeris; ib. 22. quaero illud etiam ex te, conatusne sis ..? Vatin. 19. quaero etiam illud ex te, quod privatus admisisti; ib. 33. atque illud etiam quaero; ib. 34. illud quaero, cur ..; Phil. III, 23. itaque illa quaeramus, quae ..; ib. V, 45.

queror: illud primum queror; Cluent. 189. illud queror; leg. agr. II, 55.

recito: ego autem illa recitata esse non moleste fero; Cluent. 142.

recordor: nisi vos illud vellem recordari; Verr. I, 121. recordamini illud etiam, quod ..; har. resp. 62.

recupero: praesertim cum illa amissa recuperarim; sen. 39.

reddo: tum illa, quae ... erant ... sublata, ... Thermitanis sunt reddita; Verr. IV, 73.

refuto: *refutavi etiam illud, quod dicebas ..*; Scaur. c. 2. § 4.

relinquo: nunc illud, quod paene praeterii, non omnino relinquendum videtur; Verr. III, 80. relinquis illa, quibus ..; Muren. 13. relinquitur [illud], quod vociferari non destitit; Flacc. 85.

reliquum facio: ne illud quidem tibi reliquum fecisti; Verr. III, 132.

renovo: renovabo illud, quod initio dixi (acc. c. inf.); leg. agr. II, 24. f. celebro.

reprehendo: qua in re primum illud reprehendo et accuso; Verr. III, 16. etiam hercule illud in Syracusanis merito reprehenderetur; ib. IV, 151. sed reprehendo tamen illud maxime, quod ..; Sulla 32.

requiro: deinde illud quoque requisivi, qua ratione ... fecerit; Quinct. 88. ac primum illud a te ... requiro; dom. 3. quo quidem in crimine primum illud requiram, dixeritne ..; Cael. 52. hic primum illud requiro, quid attinuerit ..; ib. 61.

respondeo: simul etiam illud volo uti respondeas; Vatin. 18. illud vero respondere cogam, cur ..; Cael. 67.

restituo: tamen non defore qui illa restituerent; leg. agr. II, 90.

rogo: nam si illud iure rogatum dicere ausi sunt ..; prov. cons. 45.

sancio: at ‖ac‖ si illa solum sanciret, quae a Sulla essent data, tacerem; leg. agr. III, 10.

scio: atque etiam illud scire ex te cupio, quo consilio ... feceris? Vatin. 30. illud scimus, ubicumque sunt, esse pro nobis; Fr. C. 14.

scribo: in quo (responso) ... scriptum etiam illud est, id quod audistis, LOCA SACRA ..; har. resp. 9. sed tamen illud scripsit disertissimus poëta pro me; Sest. 122.

specto: non id solum spectari solere qui debeat, sed etiam illud qui possit ulcisci; div. Caec. 53.

statuo: ac primum illud statuamus, utrum ..; Cluent. 123.

suscipio: illud vero neque suscepit neque suscipere debuit; Flacc. 29.

suspicor: denique etiam illud suspicor (acc. c. inf.); Sex. Rosc. 127. ne illud quidem quisquam poterat suspicari (acc. c. inf.); Verr. V, 46.

teneo: sed primum illud tenebo; Flacc. 56. postremo illud, iudices, fixum in animis vestris tenetote (acc. c. inf.); Balb. 65.

timeo: multoque magis illud timeo, ne ..; Catil. II, 15.

tollo: ei denique ‖hi denique‖ illud ... sustulerunt; Verr. IV, 77. utinam conere, ut aliquando illud „paene" tollatur! Phil. II, 101.

transigo: atque ‖itaque‖ illud, quod faciendum primum fuit, factum atque transactum est; Catil. III, 15.

vendo: ut venderet illa, quae in sacrario fuissent ..; Verr. IV, 16.

vereor: illud vereor, ne tibi illum suscensere aliquid suspicere; Deiot. 35. illud magis vereor, ne ..; Phil. I, 33.

video: illud, quod coepimus, videamus; Sex. Rosc. 58. age nunc illa videamus, iudices, quae ... consecuta sunt; ib. 105. simul illud videatis necesse est; Cluent. 62. multa etiam alia vidit, sed illud maxime; Milo 21. qui illa vidimus; Marcell. 16.

b. **Dativ**: caveo: sed non modo illis cavet, verum etiam aliud quoddam genus donationis inducit; leg. agr. III, 10.

c. **mit Präpos.**: adgredior ad: non adgrediar ad illa maxima atque amplissima; Sest. 5.

dico de: „de illo nihil dixit, in quo ego interfui"; Verr. I, 103.

differo ab: quid hoc ab illo differt, ut ..? Caecin. 39.

iudico contra: ignosco, et eo magis, quod est contra illud iudicatum; Rab. Post. 20.
praefinio de: neque de illo tibi quicquam praefinio; Verr. V, 174.
respondeo ad: verum tamen ecquid mihi respondetur ad illud ..? Caecin. 86. ad illa, quae me magis moverunt, respondebo; Cael. 27.
revertor ad: sed ut revertar ad illud, quod ..; Sest. 53.
venio ad: ad illa venio, quae ..; Catil. I, 14.
2. **nach Substantiven:** alqd: si quod illorum forte dubitabitur; Sex. Rosc. 118. cui comperendinato ... quicquam illorum venisset in mentem; Verr. IV, 33.
3. **Umstand:** ex: ut doleremus quicquam esse ex illis reliqui ||reliquiis|| quod videre possemus; Phil. II, 73.
in: in illo reprehenditur, quod ... remiserit; Verr. III, 82. in illo, nisi res manifesta erit ita adlata, ut responderi nihil possit, vicimus; ib. 145. ei quoque carmen compositum est, cum ceteris rebus absurdum tum vero in illo; Muren. 26.
D. **Lücken:** ut mihi renovatus ille tuus in to* ..; Vatin. 4. ut non timeret illa ..; Scaur. c. 1. § 2. utrum illa quo ea pecunia ** sit an nunc de ea? Rab. Post. 38.

illic, dort, da: adsideo: utinam etiam L. Lucullus illic adsideret; | ille desideret — ille viveret||; prov. cons. 22
convenio: quanta illic ||illuc multitudo ... convenisse dicebatur; Verr. II, 160.
est: qui illic eius modi est, ut eum pueri sectentur; Verr. IV, 148.
expono: atque illic continuo ... omnia ... exponit; Cluent. 88.
gero me: nam ut te illic gesseris, non audeo dicere; Fr. B, VIII, 8. 19, a.
offendo: ut existimemus illum ... pluris illic offendisse inimicos, quam hic reliquisse; Cluent. 171.
persequor: hunc aestuantem ... indicio illic ||ille|| persequitur; Flacc. 47.
relinquo: *scilicet relicta illic uxore ipse fuga sibi consuluit;* Scaur. c. 2. § 7. f. offendo.

illim, von dort, von dort her: abicio: omnem se amorem abiecisse illim ||illinc, illic, illi|| atque in hanc transfudisse; Phil. II, 77.
emergo: si enim illim emerserit; Phil. IV, 12.
fugio: post ... fugit illim Romaeque recenti adventu suo cum propinquis suis decidit; har. resp. 42.
nascor: omnes illim praestigiae, illim, inquam omnes fallaciae, omnia denique ab eis mimorum argumenta nata sunt; Rab. Post. 35.
tollo: sic ille adfectus illim ||illinc|| tum pro mortuo sublatus perbrevi postea est mortuus; Verr. V, 142.

illinc, von dort, auf jener Seite: abeo: quia te illinc abisse constabat; dom. 8. quem ad modum illinc abieris vel potius paene non abieris scimus; Phil. II, 100.
aufero: non dicam illinc hoc signum ablatum esse et illud; Verr. I, 53.
decedo: nam postea quam illinc M'. Aquilius decessit; Verr. V, 7. decessit illinc Pompei indicio probatissimus; Cael. 73.
discedo: postea quam illinc discessi; Verr. II, 161. cum praesertim te iam illinc discessisse constaret; dom. 7.
exeo: quem omnino vivum illinc ... exire non oportuerat; Muren. 51.
exporto: permulta multis navibus illinc exportata; Verr. IV, 150.
profugio: quod si illinc inanis profugisses; Verr. I, 37.
pugno: profecto intellegetis illinc ab initio cupiditatem pugnasse, ... hinc veritatem ... restitisse; Quinct. 79. ex hac enim parte pudor pugnat, illinc petulantia; hinc pudicitia, illinc stuprum; hinc fides, illinc fraudatio; hinc pietas, illinc scelus; hinc constantia, illinc furor; hinc honestas, illinc turpitudo; hinc continentia, illinc, libido; Catil. II, 25.
surgo: o modestum ordinem, quod illinc vivus surrexerit! Verr. I, 124.
tollo: quas iste tabulas illinc, quae signa sustulit! Verr. I, 50.

illo, dorthin: accedo: si illo accessisset; Caecin. 46.
adveho: nam illo non saxum non materies ulla advecta est; Verr. I, 147.

illuc, dorthin: confugio: illuc confugies; Verr. III, 191.
defero: illuc opes suas deferre et imperii nomen transferre cogitant; leg. agr. I, 18.
eo: cum illuc irent; Verr. IV, 108. cum in convivio comiter et iucunde fuisses, tum illuc isti, ut dixeras; Deiot. 19.
fero: iam ista serpens ... tum se emergit et fertur illuc; har. resp. 55.
flecto: f. torqueo.
pertineo: summa illuc pertinet, ut sciatis ..; Verr. V, 25.
revertor: ut illuc revertar; Cluent. 112. illuc revertor; Sest. 112.
tergiversor: Fannium invitum et huc atque illuc tergiversantem testimonium contra se dicere cogo; Qu. Rosc. 37.
torqueo: versare suam naturam et regere ad tempus atque huc et illuc torquere ac flectere; Cael. 13.
transfero: f. defero.
voco: qua re si quis illuc me vocat, venio; Flacc. 97. senatum illuc vocante Metello consule; dom. 11.

imago, Bild, Abbild, Ahnenbild: I. **Subject:** commovent: si nostrae imagines viriles non commovebant; Cael. 34.
delectat: *te* delectat amplissimus civitatis gradus, sella curulis, ... denique imago ipsa ad posteritatis memoriam prodita; Rab. Post. 16.
est: sit apud alios imago P. Africani; Verr. IV, 81. in quibus (tabulis) erant imagines Siciliae regum; ib. 123. nullae sunt imagines, quae me a vobis deprecentur; leg. agr. II, 100. „est vero" inquam „notum quidem signum, imago avi tui"; Catil. III, 10. si denique imaginem iudiciorum aut simulacrum aliquod futurum in civitate reliquum credidisset; Sest. 30. in quibus (testibus) docebo non modo nullam fidem et auctoritatem, sed ne speciem quidem esse aut imaginem testium; Scaur. 38.
II. **nach Verben:** 1. adfero: numquam profecto istam imaginem ... in rostra atque in contionem attulisses; Rabir. 25.
aperio: aperientur maiorum imagines; Sulla 88.
cerno: in qua (libertatis memoria) Bruti imago cerni videbatur; Phil. X, 8. imaginem M. Antonii crudelitatis in Dolabella cernitis; ib. XI, 6.
conloco: quod imagines patris et fratris sui fratrisque filiam ... in carcere conlocatam audire maluit quam videre; Vatin. 28.
consequor: qui beneficio vestro imagines familiae suae consecuti sunt; leg. agr. II, 1.
deformo: f. video; Muren. 88.
explico: explicate descriptionem imaginemque tabularum; Verr. II, 190.
exprimo: f. relinquo; Arch. 14. video; Sex. Rosc. 47.
fingo: fingite igitur cogitatione imaginem huius condicionis meae; Milo 79.
habeo: Sex. Titius, quod habuit imaginem L. Saturnini domi suae, condemnatus est; Rabir. 24.
intueor: unum aliquem te ex barbatis illis, exemplum imperii veteris, imaginem antiquitatis, columen rei publicae diceres intueri; Sest. 19.

invenio: itaque mihi mirum videtur unde hanc tu, Labiene, imaginem ... inveneris; Rabir. 25.

orno: ut Capua, in qua ipsa tum imaginis ornandae causa IIviratum gerebat, Seplasiam sublaturus videretur; Sest. 19.

prodo: s. I. delectat. III ius.

relinquo: si ... imaginem rei publicae nullam reliquissent; leg. agr. II, 88. quam multas nobis imagines ... fortissimorum virorum expressas scriptores ... reliquerunt! Arch. 14. an statuas et imagines, non animorum simulacra, sed corporum, studiose multi summi homines reliquerunt ..? ib. 30. imago nulla liberae civitatis relinquetur; Phil. V, 11.

video: ut effictos nostros mores in alienis personis expressamque imaginem [nostram] vitae cotidianae videremus; Sex. Rosc. 47. ut eam imaginem clarissimi viri ... eandem deformatam ... videat? Muren. 88. umbram equitis Romani et imaginem videtis; Rab. Post. 41. quorum uterque L. Bruti imaginem cotidie videret, alter etiam Ahalae; Phil. II, 26.

violo: hanc deam quisquam violare audeat, imaginem meretricis ..? dom. 112.

2. respondeo: quaeris etiam, Laterensis, quid imaginibus tuis, quid ornatissimo atque optimo viro, patri tuo, respondeas mortuo; Planc. 51.

3. spolio: tu spoliatum imaginibus, exsequiis, pompa ... canibus dilaniandum reliquisti; Milo 33.

4. adripio ex: qui cognomen sibi ex Aeliorum imaginibus adripuit; Sest. 69.

deligo ex: hoc enim sibi Staienus cognomen ex imaginibus Aeliorum delegerat; Cluent. 72.

invenio ex: ex domesticis imaginibus invenies; Sulla 26.

profundo in: id (odium) in eius imaginem ac simulacrum profuderunt; Piso 93.

video in: quam (barbulam) in statuis antiquis atque imaginibus videmus; Cael. 33.

III. **nach Substantiven**: commendatio: obrepsisti ad honores errore hominum, commendatione fumosarum imaginum, quarum simile habes nihil praeter colorem; Piso 1.

ius: ius imaginis ad memoriam posteritatemque prodendae ||prodendam||; Verr. V, 36.

IV. **Umstand**: 1. duci: qui imaginibus, qui nominibus vestris ducuntur; Planc. 18.

honestare: qui hominis hostilem in modum seditiosi imagine aut mortem eius honestaret ..; Rabir. 24.

2. sine: ut sine imaginibus, sine cantu atque ludis, sine funere ... ambureretur abiectus; Milo 86.

imbecillitas, Schwäche, Schwächlichkeit, Krankheit: I. tenet: quae autem te tanta mentis imbecillitas tenuit, ut ..? dom. 105.

II, 1. aucupor: cur epistulis et sororis et matris imbecillitatem aucupantur? Flacc. 92.

confirmo: cuius (A. Hirtii) imbecillitatem valetudinis animi virtus et spes victoriae confirmavit; Phil. XIV, 4.

2. insum in: neque in his corporibus atque in hac imbecillitate nostra inest quiddam quod vigeat; Milo 84.

III. alqs: quid igitur profectus est ..? at qua imbecillitate! qua macie! Phil. VII, 12.

imbecillus, hinfällig, schwach: A. consilium: mulierem imbecilli consilii ... pellexit Decianus ad sese; Flacc. 72.

invidia: sic in hoc loco falsa invidia imbecilla esse debet; Cluent. 5.

senex: si gladium parvo puero aut si imbecillo seni aut debili dederis; Sest. 24.

B, I. **masc.**: comprehendo, consequor: cur tot viri ac tales hunc et unum et tam imbecillum ... non aut stantem comprehenderint aut fugientem consecuti sint; Cael. 67.

supero: an timebant, ne tot unum, valentes imbecillum ... superare non possent? Cael. 66.

II. **neutr.**: est: metui vero et in odio esse invidiosum, detestabile, imbecillum, caducum; Phil. I, 33.

imber, Regen: I. est: erat hiems summa, ... imber maximus; Verr. IV, 86.

II. vis: ut ... ferre posse tantam vim tempestatis, imbris ac ||[ac]|| turbinum mirum videretur; Phil. V, 8.

III, 1. corrumpi: imbri frumentum corrumpi in area patiebatur; Verr. III, 36.

ferri: en causam |haec causa| cur lex tam egregia ... maximo imbri, tempestate, ventis, procellis, turbinibus, inter fulmina et tonitrua ferretur; Phil. V, 15.

2. causa: cui (tecto) ||quo — qui|| imbris vitandi causa succederet; dom. 116.

in: cum esset vinctus in aëre, in imbri, in frigore; Verr. IV, 87.

imberbis, unbärtig: quos ... aut imberbis aut bene barbatos videtis; Catil. II, 22.

imberbus, unbärtig: adulescentulus: quae maior calumnia est quam venire imberbum adulescentulum, bene valentem ac maritum; dom. 37.

iuventus: imberba iuventute; leg. agr. I, fr. 2.

imbibo, annehmen, fassen: opinionem: nisi de vobis malam opinionem animo imbibisset; Verr. a. pr. 42.

spem: quod si facere nolit atque imbiberit *spem posse se* eius modi rationibus illum ad suas condiciones perducere; Quinct. 27. sed tamen imbibit ||inibet, inhibet, habet in|| illis legibus spem non nullam; leg. agr. III, 6.

imbuo, befeuchten, benetzen, beflecken; heranbilden, einweihen: alqm: ad quam (legem) non docti, sed facti, non instituti, sed imbuti sumus; Milo 10. quae cruentata antea caede ... silebatur, eadem nunc crebro usurpatur, postea quam latronis et parricidae sanguine imbuta est; ib. 18. Milonem, nullo scelere imbutum, ... revertisse; ib. 61. quibus ille studiis ab ineunte aetate se imbuerat; Deiot. 28. hac ille crudelitate imbutus ... cui tandem nostrum aut cui omnino bono pepercisset? Phil. III, 4. nos ita a maioribus instituti atque imbuti sumus, ut ..; ib. X, 20.

bellum: qui ... omni imbutum odio bellum intulistis; dom. 60.

gladium: cum autem semel gladium scelere imbuisset ..; Phil. V, 20. imbuti gladii sunt ... vel madefacti potius duobus duorum consulum, tertio Caesaris proelio; ib. XIV, 6.

imitatio, Nachahmung: I, 1. prodo: ne periculosam imitationem exempli [reliquis] in posterum proderetis; Flacc. 24.

2. excito ad: vosque, adulescentes, ... ad maiorum vestrorum imitationem excitabo; Sest. 136.

II. dignus: uti excellentium civium virtutem imitatione dignam, non invidia putarent; Phil. XIV, 17.

imitator, Nachahmer: 1. sum: ut sciamus utrum veterum facinorum sis imitator an inventor novorum; Vatin. 22.

abl. abs.: nec fas esse ducebam versari me in nostro vetere curriculo illo aemulo atque imitatore studiorum ac laborum meorum; Marcell. 2.

2. Ausruf: o civem natum rei publicae, memorem sui nominis imitatoremque maiorum! Phil. III, 8.

imitor, nachahmen: I. **absolut**: 1. **substantivisch**: domesticum te habere dixisti exemplum ad imitandum; Muren. 66. ad imitandum vero tam mihi propositum exemplar illud est quam tibi; ib. 66. quam multas nobis imagines non solum ad intuendum, verum etiam ad imitandum ... scriptores ... reliquerunt! Arch. 14. quod cum ipsum factum per se praeclarum est atque divinum, tum expositum ad imitandum est; Phil. II, 114. simul

enim et rei publicae consules et propones illi exempla ad imitandum; ib. X, 5.

2. **verbal:** neque enim iam deerunt qui imitari velint; dom. 120. cum idem supplicium minatur optimis civibus, quod ego de sceleratissimis ac pessimis sumpserim, laudare videtur, quasi imitari velit; Phil. III, 18.

II. **mit Object:** alqm: nisi forte quod praeclare hunc imitari se in persona lenonis animadvertit; Qu. Rosc. 20. imitatus esses ipsum illum Vaconium; Verr. I, 107. tibi fortasse idoneus fuit nemo quem imitarere; ib. III, 41. at te videlicet inventorem rerum optimarum ac principem imitabuntur omnes; ib. 41. si te ulla in re imitatus esset; ib. 44. non poterant tamen, cum cuperent, imitari Apronium; ib. 78. se in re improbissima voluisse M. Antonium imitari; ib. 213. qua re imitemur nostros Brutos, Camillos, Ahalas ..; Sest. 143. ac neque illius Crassi factum ... M'. Aquilius potuit imitari, *sed* ..; Scaur. c. 3. § 2. alterum Crassum ... num aut clarissimi viri Iulii aut ... M. Antonius potuit imitari? ib. 2. si quidem non modo in gloria rei militaris Paulum Scipio aut Maximum filius, sed etiam in devotione vitae et in ipso genere mortis imitatus est P. Decium filius; Rab. Post. 2. imitare me, quem tu semper laudasti; Phil. XI, 23. o nos turpis, si quidem Cn. Pompeium imitati sumus! ib. XIII, 34.

alqd: quod cum imitatus esset; Verr. III, 160. haec imitamini, per deos immortalis! Sest. 102.

bellum: utrum aditum facilem hostibus an contagionem imitandi belli periculosam fuisse? Verr. V, 6.

consulatum: avorum et avunculi sui consulatum si imitaretur; Phil. I, 27.

continentiam: f. industriam; Cael. 72.

disciplinam: f. mores.

factum: credidit Quinctius eum, qui orationem bonorum imitaretur, facta quoque imitaturum; Quinct. 16. et eius unum improbissimum factum quod imitarere! Verr. III, 213. te miror, Antoni, quorum facta imitere, eorum exitus non perhorrescere; Phil. II, 1.

fratrem: ipse autem se, ut fratrem imitetur, obruit vino; Phil. III, 31.

homines: ut imitetur [ut] || homines eos, quos ..; div. Caec. 25.

improbitatem: qui ... suam significaret imitandae improbitatis voluntatem; Rabir. 24.

industriam: quorum (maiorum natu) imitari industriam continentiamque maxime velit; Cael. 72. huius industriam maxime quidem vellem ut imitaremur ei, quos oportebat; Phil. VIII, 31.

legionem: quam (legionem Martiam) est imitata quarta legio; Phil. V, 23. hanc (legionem Martiam) imitata quarta legio parem virtutis gloriam consecuta est; ib. XIV, 31.

mores: imitari, Castor, potius avi mores disciplinamque debebas quam ... dicere; Deiot. 28.

orationem: qui orationem bonorum imitaretur; Quinct. 16.

severitatem: cuius priscam illam severitatem [sacrificii] mirifice tua soror existimatur imitata; har. resp. 27.

veritatem: ut haec simulata adeptio || aditio — adoptio || filii quam maxime veritatem illam ... imitata esse videatur; dom. 36.

virtutem: hanc virtutem Agrigentinorum imitati sunt Assorini; Verr. IV, 96. huius legionis virtutem imitata quarta legio ... C. Caesaris auctoritatem atque exercitum persecuta est; Phil. III, 7. huius [Martiae] legionis legio quarta imitata virtutem ... C. Caesaris exercitum persecuta est; ib. IV, 6.

immanis, schrecklich, fürchterlich, wild, ungeheuer, unermeßlich: alqs: quam denique tam immanem Charybdim poëtae fingendo exprimere potuerunt, quae ..? har. resp. 59. quis tam barbarus umquam? tam immanis? tam ferus? Phil. XIII, 21. qua enim in urbe tam immanis Hannibal capta quam in Parma surrepta Antonius? ib. XIV, 9.

alqd: quid illis terris asperius, quid incultius oppidis, quid nationibus immanius? prov. cons. 29. quod fuit ullorum umquam barbarorum tam immane ac tam crudele in hostem? Planc 71. nihil porro tam inhumanum, tam immane, tam ferum quam committere ut ..; ib. 81. quid illa taetrius belua? quid immanius? Phil. X, 22.

audacia: videbam ... audaciam tam immanem adulescentis furentis ... non posse arceri otii finibus; har. resp. 4. o audaciam immanem! Phil. II, 68. in illis ... libidines, scelera, ad omne facinus immanis audacia; ib. XIII, 10.

barbari: externi isti mores ... aut levium Graecorum aut immanium barbarorum; Ligar. 11.

barbaria: sed multis et firmis praesidiis vobis adiutoribus isti immani atque intolerandae barbariae resistemus; Font. 44.

belua: sed quid ego hospitii iura in hac immani belua commemoro? Verr. V, 109. cum homine enim crudeli nobis res est an cum fera atque immani belua? ib. beluae quaedam illae ex portentis immanes ac ferae ... exstiterunt; Sulla 76. cum vero etiam litteris studere incipit et belua immanis cum Graeculis philosophari; sen. 14. hanc taetram immanemque beluam, vinctam auspiciis ... solvit subito lege curiata | legum curiata || consul; Sest. 16. si beluae tam immani tamque taetrae possunt ulli esse amici; prov. cons. 15. non est vobis res, Quirites, || Quirites res || cum scelerato homine atque nefario, sed cum immani belua; Phil IV, 12. quibus enim saeptis tam immanis beluas continebimus || continebitis || ? ib. XIII, 5.

bestia: ne bestiis quoque ... immanioribus uteremur; Sex. Rosc. 71. omnes ut aliquam immanem ac perniciosam bestiam pestemque fugiebant; Cluent. 41. bestiae saepe immanes cantu flectuntur atque consistunt; Arch. 19.

canes: quod multo se pluribus et immanioribus canibus succinxerat; Verr. V, 146.

civitas: ecqua civitas est ... aut tam libera aut etiam tam immanis ac barbara ..? Verr. IV, 25.

conlega: quae (cetera) sunt ei cum conlega immani impuroque coniuncta atque communia; Sest. 29.

consuetudo: quis enim ignorat eos usque ad hanc diem retinere illam immanem ac barbaram consuetudinem hominum immolandorum? Font. 31.

crudelitas: quo cupiditatem infinitam cum immani crudelitate iam pridem intendit Antonius; Phil. VII, 27. qui (Caesar) primus Antonii immanem et foedam crudelitatem ... avertit; ib. XIV, 25.

divitiae: quantae et quam immanes divitiae xviris ... quaerantur videtis; leg. agr. II, 62.

facinus: si tantum facinus, tam immane ... crediturí sunt; Sex. Rosc. 68. Dolabellae ferum et immane facinus, quod nulla barbaria posset agnoscere, id suo consilio factum esse testatur; Phil. XIV, 8

gens: neque enim ulla gens tam barbara aut tam immanis umquam fuit in qua ..; Sulla 76. ceterae partes a gentibus aut inimicis ... aut || at || certe immanibus et barbaris et bellicosis tenebantur; prov. cons. 33. cuius (C. Caesaris) ego imperium ... Germanorum immanissimis gentibus obicio et oppono; Piso 81.

hostis: et hostis in ceteris rebus nimis ferus et immanis, tamen ... violare noluit; Verr. II, 51.

impetus: cum ... copias fudit Syriamque immani Parthorum impetu liberavit; Phil. XI, 35.

iniuria: non erat in tam immani iniuria tantisque ruinis novae crudelitati locus; dom. 64.

libidines: cernitis crudelitate mixtas libidines videtis immanis; Scaur. 13.

monstrum: tune etiam, immanissimum ac foedissimum monstrum, ausus es meum discessum ... *in* maledicti et contumeliae loco ponere? Piso 31.
mutatio: confer cum hac immani mutatione || cum hac immani nundinatione — cum hac nundinatione || tua tuorumque; Phil. II, 115.
nationes: videte igitur utrum sit aequius ... civem optimum dedi inimicissimis atque immanissimis nationibus an reddi amicis; Font. 41.
natura: ostendere et mores feros immanemque naturam et ..; Sex. Rosc. 38. quae tam fera immanisque natura (est)? ib. 146. poenam istius immanis atque importuna natura desiderat; Verr. I, 8. erat ipse immani acerbaque natura Oppianicus; Cluent. 44.
pecunia: et illa fuit pecunia immanis, haec parvola; Qu. Rosc. 23.
pestis: illa pestis immanis, importuna || [illa pestis immanis] manus importuna || [Catilinae] prorumpet | perrumpet |; Muren. 85. f. bestia; Cluent. 41.
pocula: si inter cenam in ipsis || atque in ipsis | tuis immanibus illis poculis hoc tibi accidisset; Phil. II, 63.
praeda: qua (via) ad istius ingentem immanemque praedam possim pervenire; Verr. III, 110.
praedo: si nemo umquam praedo tam barbarus atque immanis fuit qui ..; dom. 140.
quaestus: quid? illi immanes quaestus ferendine, quos ..? Phil. V, 11.
scelus: quod tam infestum scelus et immane aut unde natum esse dicamus? Cluent. 188. ne in hoc scelere tam immani ac nefando nimis aliquid severe statuisse videamini; Catil. IV, 13.
terror: hi contra vagantur ... cum quibusdam minis et barbaro atque immani terrore verborum; Font. 33.
verres: aiebant in labores Herculis non minus hunc immanissimum verrem ... referri oportere; Verr. IV, 95.
versus: ipse enim mansuetus, versus immanis; Deiot. 25.
vita: atque inter hanc vitam perpolitam humanitate et illam immanem nihil tam interest quam ..; Sest. 92.

immanitas, ungeheure Größe, Unmenschlichkeit, Wildheit, Rohheit: I. edit: quod (scelus) in me illorum immanitas edidit; Sest. 58.
exoritur: nova quaedam illa immanitas exorta est; Sulla 75.
exsistit: ne in hac civitate tanti facinoris immanitas aut exstitisse aut non vindicata esse videatur; Catil. I, 14.
inest: perspeximus enim quanta in eis ... inesset immanitas; Phil. XI, 1.
nititur: nisi tot vitiorum tanta immanitas quibusdam facilitatis et patientiae radicibus niteretur; Cael. 14.
versatur: iamne intellegitis, iudices, quae pestis, quae immanitas in ... provincia versata sit? Verr. III, 64. f. V, 2. ex.
II, 1. cerno: genus infinitum immanitatemque ipsi cernitis reliquorum; Phil. XIII, 2.
praedico: statim *** nondum commemoro rapinas, ... non perfidiam, non immanitatem, non scelera praedico; Piso 38.
punio: f. V. in.
tempero: cuius acerbitas morum immanitasque naturae ne vino quidem permixta temperari solet; Phil. XII, 26.
2. pateo: nam si ille aditus Gallorum immanitati multitudinique patuisset ..; prov. cons. 34.
3. audio de: neque umquam illa ita de suo scelere et immanitate audiet, ut ..; Cluent. 12.
servo ad: eorum populorum civis ... ad C. Verris nefariam immanitatem et ad eius funestam securem esse servatos? Verr. V, 123.
versor in: inter feras satius est aetatem degere quam in hac tanta immanitate versari; Sex. Rosc. 150.
III. praeditus: nisi vero .. vis ... me inhumanum existimari, me singulari immanitate et crudelitate praeditum; Sulla 7.
IV. defensio: meum enim crimen avaritiae te nimiae coarguit; tua defensio furoris cuiusdam et immanitatis et inauditae crudelitatis ..; Verr. V, 153.
V, 1. barbarus: domuisti gentis immanitate barbaras; Marcell. 8.
inquinare: ut huius urbis iura et exempla corrumperes domesticaque immanitate nostrae civitatis humanitatem inquinares? Deiot. 32.
taeter: quamquam es | sis | omni diritate atque immanitate taeterrimus; Vatin. 9.
vincere: qui tantum immanitate bestias vicerit; Sex. Rosc. 62.
2. cum: dubitaret, credo, homo amentissimus ... non solum cum exercitu suo, sed etiam cum omni immanitate barbariae bellum inferre nobis; Phil. V, 37.
ex: versabatur in Sicilia ... quoddam novum monstrum ex vetere illa immanitate, quae in isdem locis versata esse dicitur; Verr. V, 145.
in: quae potest esse in tanti sceleris immanitate punienda crudelitas? Catil. IV, 11.

immaturitas, Unzeitigkeit: quid haec immaturitas tanta significat? Quinct. 82.

immaturus, unzeitig: mors: nam neque turpis mors forti viro potest accidere neque immatura consulari nec misera sapienti; Catil. IV, 3. etenim si abhinc annos prope viginti hoc ipso in templo negavi posse mortem immaturam esse consulari ..; Phil. II, 119.

immemor, uneingedenk: alqs: adeo immemor rerum a me gestarum esse videor, ut ..? Sulla 83. „o ingratifici Argivi, immunes Grai, immemores benefici!" Sest. 122. atque .. nemo erit tam crudeli animo .. nec tam immemor non dicam meorum in bonos meritorum, sed bonorum in me; Planc. 102. quod immemor beneficiorum, memor patriae fuisset; Phil. II, 27. ac Dolabella quidem tam fuit immemor humanitatis, ... ut ..; ib. XI, 8. vos autem, patres conscripti, non tam immemores vestrorum gravissimorum decretorum videbamini, quam ..; ib. XII, 2.
civis: etenim quis est civis ... tam immemor patriae ..? Phil. VI, 18.
homines: convenerunt conrogati et quidem ampli quidam homines, sed immemores dignitatis suae; Phil. III, 20.
populus: f. senatus.
posteritas: quae vero tam immemor posteritas, quae tam ingratae litterae reperientur, quae ..? Phil. II, 33. huius rei ne posteritatem quidem omnium saeculorum umquam immemorem fore; ib. 54.
senatus: senatum populumque Romanum eorum officii non immemorem futurum; Phil. XI, 31.

immensus, unermeßlich, unendlich: alqd: immensum quiddam et infinitum est, quod vobis debemus; sen. 2.
curriculum: etenim, Quirites, exiguum nobis vitae curriculum natura circumscripsit, immensum gloriae; Rabir. 30.
genus: ut iam ipsis iudicibus ... coniecturam facere permittam, quod hoc genus praedandi ... quam indignum quamque ad magnitudinem quaestus immensum infinitumque esse videatur; Verr. V, 22.
lucrum: deinde immensum atque infinitum lucrum esse factum; Verr. III, 149.
mare: iam diu mare videmus illud immensum; prov. cons. 31. si campus atque illae undae comitiorum, ut mare profundum et immensum, sic effervescunt; Planc. 15.

oratio: de sumptibus immensa oratio est; Cael. 29.
quaestus: cognoscite nunc alios immensos atque intolerabilis quaestus; leg. agr. II, 63.
vorago: qui ... immensa aliqua vorago est et gurges vitiorum turpitudinumque omnium; Verr. III, 23.

immergo, eintauchen: qui ut se blanditiis ... in Asuvii consuetudinem penitus immersit; Cluent. 36.

immigro, hineinziehen: **alqs**: nam paucis diebus et in domum et in hortos paternos immigrabit; Phil. XIII, 34.
di: deos immortalis existimatis ... in eius domum adflictam et eversam ... immigrare voluisse? dom. 107. di immortales ... ex suis templis in eius aedis immigrare nolebant; ib. 141.

immineo, hervorragen, bedrohen, bevorstehen, streben: **alqs**: sic iste in omnia maria infestus ex omnibus Siciliae partibus imminebat; Verr. V, 145. deleta Karthago est, quod ... imminere [ita] fructuosissimis insulis || in fructuosissimas insulas || ... videbatur; leg. agr. II, 87. qui imminere iam cupiditate videntur in tribuniciam potestatem; dom. 47. cum praepotens terra marique Karthago nixa duabus Hispaniis huic imperio immineret; Balb. 34. qui in vestras fortunas imminent; Phil. VII, 21. ei, qui nostris bonis imminent ..; ib. VIII, 9.
alqd: qui .. ea quae imminent non videant; Catil. I, 30.
avaritia: nam ipsum Verrem tantum avaritia semper hiante atque imminente fuisse; Verr. II, 134.
caterva: caterva tota clarissima concentione in ore impuri hominis imminens contionata est; Sest. 118.
furor: imminebat tuus furor omnium fortunis et bonis; dom. 25.
homo: sed homo ad caedem imminens meum nomen operis ediderat; dom. 14.
hostis: Hirtius ipse ... hostis .. nefarios ... nostrae vitae sanguinique imminentis prostravit, fudit ..; Phil. XIV, 27.
mendicitas: huius mendicitas aviditate coniuncta in fortunas nostras imminebat; Phil. V, 20.
multitudo: quae (multitudo) P. Clodio duce fortunis vestris imminebat; Milo 95.
reges: imminent duo reges toti Asiae; imp. Pomp. 12.

imminuo, vermindern, verringern, schmälern, vernichten: **alqd**: quod nemo imminuit ..., id totum eripere ... conatus est; leg. agr. II, 19. quod imminuere lege conatur; ib. 53. maiores nostri non solum id, quod de Campanis ceperant, non imminuerunt ..; ib. 81.
auctoritatem: s. existimationem.
auxilia: quin etiam si me vis aliqua morbi aut natura ipsa consumpsisset, tamen auxilia posteritatis essent imminuta; Planc. 90.
bellum: quod bellum exspectatione eius attenuatum atque imminutum est; imp. Pomp. 30.
cupiditatem: an vos acerrimam illam .. cupiditatem non imminutam ac debilitatam putatis legatione pacis audita? Phil. XII, 7.
curam: „numquam istam imminuam curam infitiando tibi;" Piso 82.
existimationem: in quo ... existimatio atque auctoritas nominis populi Romani imminuta (est); Verr. IV, 60.
gloriam: quod si his damnatis non modo non imminuit calamitas clarissimi nominis gloriam; dom. 86. vereor ne imminuam summorum virorum gloriam; Phil. II, 86.
honorem: tu quod || tu quid || ego privatim negotii geram interpretabere imminuendo honore senatorio? Verr. IV, 25.
imperium: imperium ... sic diligant, ut id imminui aut commutari minime velint; Verr. V, 8.
iudicium: nullum iudicium de se senatus imminutum putat; Deiot. 36.
ius: quod (ius) non eius scelus atque perfidia violarit et imminuerit; Sex. Rosc. 109. cur imminuisti ius legationis? Verr. I, 84. quod per te imperii ius ... imminutum est; ib. IV, 20.
libertatem: sed dolorem imminutae libertatis iudicio poenaque mitigat; Caecin. 35. illi libertatem imminutam civium Romanorum non tulerunt; imp. Pomp. 11.
summas: ne illi quidem esse licitum ... a populo factarum quaesitarumque rerum summas imminuere; Verr. III, 81.
virtus: dolor accessit bonis viris, virtus non est imminuta; Fr. B, XIII, VIII.

immitto, hineinschicken, hineinlassen, hineinwerfen, hineinstürzen: **alqm**: qui se armatus in hostium manum multitudinemque immiserit; Font. 48. ut in eos se potius immitteret quam in vestras possessiones; Milo 76.— scilicet tu, praetor, in mea bona quos voles immittes; Verr. I, 142. quos tamquam canis immitteret; ib. III, 84. Segestam item ad immunem civitatem Venerius Symmachus decumanus immittitur; ib. 92. Theomnastus Syracusanus in agrum Mutycensem cur abs te immissus est? ib. 101. ut abs te non emissus ex urbe, sed immissus in urbem esse videatur; Catil. I, 27. ut iam immissum esse ab eo C. Cornelium, qui ... trucidaret, obliviscerer; Sulla 18.
canis: immittebantur illi continuo Cibyratici canes; Verr. IV, 47. f. alqm; Verr. III, 84.
examina: videmus universi repente examina tanta servorum immissa in populum Romanum ..? har. resp. 25.
exercitum: nisi eum, inquam, exercitum signis infestis in curiam se immissurum minitaretur; har. resp. 47.
gladiatorem: gladiatores novicios ... cum sicariis e carcere emissis ante lucem immittas? Sest. 78. hunc vos scitote Licinium gladiatorem iam immisisse † capillum Catilinae iudic..; Fr. B, VIII, 22.
homines: immittentur homines; Verr. I, 78.
impetus: tu illos impetus perditorum hominum ... in nostras domos immisisti; Phil. II, 91.
latrocinium: cum in eius regnum, bona, fortunas latrocinium || patrocinium, patrimonium, vim || huius imperii immisisses; dom. 20.
servitium: quid magis inquinatum ... dici potest quam omne servitium ... in alteram scaenam immissum, alteri praepositum ..? har. resp. 25.
servos: eone tu servos ad spoliandum fanum immittere ausus es ..? Verr. IV, 101. tu in alteram (caveam) servos immisisti; har. resp. 26.
tela: quae (tela) ex illius actionibus in meum corpus immissa sunt; dom. 39.
vim: vis enim innumerabilis ... in scenam signo dato immissa inrupit; har. resp. 22.

immo, im Gegentheil, ja, allerdings, fürwahr, nein, nein vielmehr, keineswegs: A. **allein**: I. **bei Verben**: **absum**: ubi fuit Sulla, Corneli? num Romae? immo longe afuit; Sulla 53.
accipio: possumus ... deponere? „immo" inquit „abs te satis accipiam"; Quinct. 45.
augeo: „minuis" inquit „gloriam Pompei". immo tu auges molestiam; Flacc. 29.
contundo: s. obtero.
defendo: „non debes tu quemquam ... defendere". immo nemo magis eum ... quam is, qui ..; Sulla 48.
insanio: insanivit Apronius? immo tum insanisset ..; Verr. III, 113.
insector: bene dixit? immo quem fortem et bonum civem non petulantissime est insectatus? Sest. 110.
insisto: „nihil omnino gratiae concesseris". || „nihil gratiae concesseris" — omnia immo gra-

tiae confeceris — nihil gratiae causa feceris — nihil gratiae causa cesseris||. immo insistito || immo resistito gratiae||; Muren. 65.

laedo: non hi omnes ... defuerunt? immo, etiam testimonio plerique laeserunt; Sulla 7.

laudo: ei nihil in Gabinium dixerunt; immo [ei] Gabinium laudaverunt; Rab. Post. 31.

obtero: immo, ut viro forti ac sapienti dignum fuit, ita calumniam stultitiamque eius obtrivit ac contudit; Caecin. 18.

praecipio: „immo", inquit ... mulier ingeniosa praecepit suis ..; Cael. 62.

versor: debebat? immo in suis nummis versabatur; Qu. Rosc. 22.

videor: quaeris num disertus sit? immo ... ne sibi quidem videtur; Planc. 62.

II. **bei Adjectiven und Adverbien:** alienus; al.: venit ad Cluvium. quem hominem? levem? immo gravissimum. mobilem? immo constantissimum. familiarem? immo alienissimum; Qu. Rosc. 49.

ingenuus: ingenii autem? immo ingenui hominis ac liberi; Piso fr. 2.

iustus: immo aliae causae iustae, haec necessaria est; Phil. VIII, 12.

liber: f. ingenuus.

locuples: egebat? immo locuples erat; Qu. Rosc. 22.

diligenter: non conficit tabulas? „immo diligentissime"; Qu. Rosc. 4.

ibidem: siqui Romae esset demortuus? immo, si quis ibidem; Verr. IV, 9.

libere: „asperius" inquit „locutus est aliquid aliquando". immo fortasse liberius; Planc. 33.

vehementer: acceptam iniuriam persequi non placet? immo vehementer placet; Muren. 44.

III. **bei Substantiven und Pronomia:** caput: at iste ordo lege ea non tenetur. „immo illo" inquit capite ..; Rab. Post. 12.

hora: die dico? immo hora atque etiam puncto temporis eodem mihi reique publicae pernicies, Gabinio et Pisoni provincia rogata est; Sest. 53.

servitus: immo servitus est non dicere in quem velis et non defendere quem velis; Sulla 48.

Sicilia: huic ego iam stomachans fastidiose: „immo ex Sicilia", inquam; Planc. 65.

summa: non refert parva nomina in codices? „immo omnis summas"; Qu. Rosc. 4.

aliquid: „nihil ignoveris". immo aliquid, non omnia; Muren. 65.

idem: non quod alia res esset, immo eadem, sed tempus aliud; Cluent. 80.

meus: „fundus Sabinus meus est": „immo meus"; Muren. 26.

B. **mit andern Partikeln:** etiam: f. **etiam,** II, 4. immo (5 St.) S. 238, b.

hercule: immo me hercule, habeo tibi gratiam; Piso 74.

vero: num quid est aliud? „immo vero" inquit est ..; Sex. Rosc. 52. immo vero, ut quisque me viderat, narrabat; Verr. a. pr. 19. immo vero adsit, respondeat; ib. I, 3. circumsessus es. a quibus? ... immo vero ab hominibus ... lenissimis; ib. 81. damnatus? immo vero in quem iudicium ... postulatum sit; ib. III, 29. immo vero contra rapiebat et asportabat; ib. satisne vobis praetori improbo circumdati cancelli videntur in sua provincia, immo vero in sella ac tribunali? ib. 135. sed quid dico nuper? || et quid dico nuper || immo vero modo ac plane paulo ante vidimus; ib. IV, 6. hoc nos dicimus? immo vero ipse praesens; ib. 92. hoc solum auditione expetere coepit, cum id ipse non vidisset? immo vero alia compluria || complura ||; ib. 102. extra ordinemne pecunia est data? immo vero nummus nullus sine litteris multis commotus est; Font. 4. isti homines Latine non loquuntur? immo vero tantum loquuntur quantum ..; Caecin. 56. immo vero ante hoc tempus omnino ista ipsa res ... in iudicium numquam est vocata; Cluent. 88. immo vero etiam hoc magis ... hi ... commovebuntur; leg. agr. II, 97. vivit? immo vero etiam in senatum venit; Catil. I, 2. quod proprium (genus) Catilinae est, de eius dilectu, immo vero de complexu eius ac sinu; ib. II, 22. immo vero ... genus hoc universum amantissimum est otii; ib. IV, 17. comitatum dico? immo vero quantus exercitus! Flacc. 13. at non est professus. immo vero eis tabulis professus, quae ..; Arch. 9. tacentibus dicam? immo vero etiam approbantibus ..; Sest. 55. cum ille ... rogasset Granium quid tristis esset? an quod reiectae auctiones essent? „immo vero" inquit „quod legationes"; Planc. 33. idem tribuno plebis .., cum ille ... dixisset „quid agis, Grani?" respondit „immo vero, tu Druse, quid agis?" ib. quid diceret ..? immo vero tu quid diceres? ib. 43. „an quia te non iugulavit?" immo vero quia iugulari passus non est; ib. 71. „dominatus est enim" inquit „Alexandriae". immo vero in superbissimo dominatu fuit; Rab. Post. 39. at eo repugnante fiebat, immo vero eo fiebat magis; Milo 34. sustinuit? immo vero ut contempsit ac pro nihilo putavit; ib. 64. „minime, minime;" inquit „immo vero poenas ille debitas luerit .."; ib. 104. parumne igitur, inquies, magna relinquemus? immo vero aliis quamvis multis satis, tibi uni parum; Marcell. 26. ego huic faveo, tu illi? immo vero [ego D. Bruto faveo, tu M Antonio:] ego conservari coloniam populi Romani cupio, tu expugnari studes; Phil. VIII, 17. male dicere autem? immo vero domo principem vi et metu continere; Fr. B, XV, u. 8.

immoderatio, Maßlosigkeit: cum L. Torquatus ... interdum efferatur immoderatione verborum? Sulla 30.

immoderatus, maßlos, zügellos: homo: ad has pestis opprimendas cur moleste feramus quod M. Bruti accessit exercitus? immoderati, credo, hominis et turbulenti; Phil. X, 23.

inhumanitas: quae est ista tam impotens, tam crudelis, tam immoderata inhumanitas? Deiot. 32.

libertas: itaque ... illa vetus (Graecia) ... hoc uno malo concidit, libertate immoderata ac licentia contionum; Flacc. 16.

mulier: o immoderata mulier! Cael. 53.

tempestates: etenim si Iuppiter ... saepe ventis vehementioribus aut immoderatis tempestatibus ... hominibus nocuit; Sex. Rosc. 131.

immolo, opfern: homines: quis enim ignorat eos usque ad hanc diem retinere illam immanem ac barbaram consuetudinem hominum immolandorum? Font. 31.

hostias: quae (hostiae) ... ad praetorem et ad tibicinem immolabantur; leg. agr. II, 93.

immortalis, unsterblich, unvergänglich: A. **bei Substantiven:** alqs: quis non arsit dolore, quem immortalem .. omnes esse cuperent, eius ne necessariam quidem exspectatam esse mortem! Milo 16.

alqd: haec ampla sunt, haec divina, haec immortalia; Sest. 102.

auctoritas: horum etiam mortuorum ... vivat auctoritas immortalis; Balb. 49.

beneficium: eius devotionis me esse convictum ... beneficio divino immortalique vestro maxime laetor, Quirites; Quir. 1.

civitas: si immorta*lem* hanc civitatem *esse* voltis; Rabir. 33. quod si immortale (exemplum) retinetur, quis non intellegit immortalem hanc civitatem futuram? Sest. 50.

decreta: nam quid ego illa divina atque immortalia municipiorum ... decreta commemorem? dom. 75.

deus: f. **deus** (S. 85 ff.).

exemplum: quod si immortale (exemplum) retinetur, quis non intellegit, immortalem hanc civitatem futuram? Sest. 50.

fructus: quo quidem tempore cepi, patres conscripti, fructum immortalem vestri in me et amoris et iudicii; Piso 31.

gloria: neque ... minus existimemus eos ... esse immortalem gloriam consecutos; Sest. 143. ut mihi illa omnia immortalem gloriam dederint; Piso 63. at gloria ex his immortalis est consecutura; Fr. B, XVI, III. 5. f. memoria.

honores: qui (honores) ei pro divinis et immortalibus meritis divini immortalesque debentur; Phil. IV, 4. cum C. Caesari meritos illi quidem honores et debitos, sed tamen singularis et immortalis decrevistis; ib. VII, 10.

laus: ac de hac quidem divina atque immortali laude Bruti silebo; Phil. X, 7.

memoria: quorum (imperatorum) vivit immortalis memoria et gloria; Balb. 40.

meritum: si, patres conscripti, pro vestris immortalibus ... meritis parum vobis cumulate gratias egero ..; sen. 1. si autem militibus exquirendi sunt honores novi propter eorum divinum atque immortale meritum ..; Phil. III, 14. qui (honores) ei pro divinis et immortalibus meritis divini immortalesque debentur; ib. IV, 4.

monimentum: cum vobis immortale monimentum suis paene manibus senatus populusque Romanus exstruxerit; Phil. XIV, 33.

quaestus: uter eorum perisset, tamquam lanista, in eius modi pari lucrum fieri putabat, immortalem vero quaestum, si uterque cecidisset; Piso 27.

res: quibus de rebus tam claris, tam immortalibus, iudices, hoc possum dicere; Sulla 27. quod si rerum tuarum immortalium, C. Caesar, hic exitus futurus fuit, ut ..; Marcell 26.

res publica: cum res publica immortalis esse debeat; Marcell. 22.

virtus: quem enim umquam virum tam immortali virtute vidimus? Sest. 86.

B. allein: religio: adduci tamen non possem, ut quemquam mortuum coniungerem cum immortalium religione; Phil. I, 13.

immortalitas, Unsterblichkeit: I. consequitur: quod si immortalitas consequeretur praesentis periculi fugam, tamen eo magis ea fugienda videretur, quo diuturnior servitus esset; Phil. X, 20.

excipit: cuius (Herculis) corpore ambusto vitam eius et virtutem immortalitas excepisse dicatur; Sest. 143.

videtur: ei vero ... plausum immortalitatem, sibilum mortem videri necesse est; Sest. 115.

II, 1. accipio: ego vero ne immortalitatem quidem contra rem publicam accipiendam putarem; Planc. 90.

adipiscor: itaque ... immortalitatem quandam per vos esse adepti videmur; sen. 3.

adsequor: numquam me hercule eos mortem potius quam immortalitatem adsecutos putavi; Planc. 90.

concupisco: quo minus admirandum est eum facere illa, qui immortalitatem concupiverit ‖ concupiverat ‖; Rab. Post. 42.

consequor: ita pro mortali condicione vitae immortalitatem estis consecuti; Phil. XIV, 33.

contemno: etsi enim satis in ipsa conscientia pulcherrimi facti fructus erat, tamen mortali immortalitatem non arbitror esse contemnendam; Phil. II, 114.

dono: ac mihi populus Romanus ... non unius diei gratulationem, sed aeternitatem immortalitatemque donavit; Piso 7.

habeo: perficite ut is, quem vos inscii ad mortem misistis, immortalitatem habeat a vobis; Phil. IX, 10.

mereor: putasne illum immortalitatem mereri voluisse, ut ..? Phil. I, 34.

2. mando: quod (id) omnes non negent ‖† negent — quod nemo neget ‖ immortalitati ... mandandum; dom. 76.

3. adfero ad: tamen ad immortalitatem gloriae plus adfert desideratum esse a suis civibus quam omnino numquam esse violatum; dom. 86.

III. amor: semper immortalitatis amore flagravit; Marcell. 27.

facta: sunt enim facta eius immortalitatis, nomen aetatis; Phil. IV, 3.

instar: unus ille dies mihi quidem immortalitatis instar fuit; Piso 52.

memoria: quae tam ingratae litterae reperientur, quae eorum gloriam non immortalitatis memoria prosequantur? Phil. II, 33. f. religio.

religio: prope ad immortalitatis et religionem et memoriam consecrantur; Milo 80.

IV. ad: quid optabilius ad immortalitatem gloriae atque in memoriam mei nominis sempiternam, quam ..? Vatin. 8.

immundus, unrein: humus erat [immunda] lutulenta vino, coronis languidulis et spinis cooperta piscium; Fr. B, IX, 1.

immunis, frei von Abgaben, steuerfrei, undienstfertig: A. alqs: soli isto praetore omnium rerum immunes fuerunt; Verr. V, 58. cum immunis nemo fuerit; Font. 17. „o ingratifici Argivi, immunes Grai, immemores benefici!" Sest. 122.

agri: quid? qui agros immunis liberosque arant, cur oderunt? Verr. II, 166. Halicyensis ... ipsi agros immunis habent; ib. III, 91.

civitas: (sunt) quinque praeterea sine foedere immunes [civitates] ac liberae; Verr. III, 13. Segestam item ad immunem civitatem ... immittitur; ib 92. quam (civitatem) immunem esse voluerunt (maiores); ib. V, 125.

milia iugerum: duo milia iugerum campi Leontini Sex. Clodio rhetori adsignasti et quidem immunia; Phil. II, 43. possideat in agro publico campi Leontini duo milia iugerum immunia; ib. III, 22.

municipium: quod tam immune municipium (est) quod ... sit usum ..? Verr. V, 58.

populi: translatum in Centuripinos et Halaesinos, immunis populos; Verr. IV, 20.

praedia: (praedia) immunia meliore ‖ commodiore ‖ condicione sunt quam illa, quae pensitant; leg. agr. III, 9.

B. debent: quid immunes? hi certe nihil debent; Verr V, 63.

immunitas, Freiheit von Verpflichtungen, Abgabenfreiheit, Vergünstigung: I, 1. do: num immunitates datae? Phil. I, 3.

incido: decreta falsa vendebat, regna, civitates, immunitates in aes accepta pecunia iubebat incidi; Phil. V, 11.

pono: in qua (calamitate) illa provincia prope suam immunitatem ac libertatem positam esse arbitrabatur; Font. 27.

vendo: neque solum singulis venibant ‖ veniebant ‖ immunitates, sed etiam populis universis; Phil. II, 92. quam hic immunitatem, quam civitatem, quod praemium ... vendidit? ib. III, 10. vendiderit immunitates; ib. 30. immunitates ab eo civitatibus, sacerdotia, regna venierunt; ib. XII, 12.

2. dico de: scis de immunitate quid dixeris; Phil. II, 91.

II. nundinae: cuius domi quaestuosissima est falsorum commentariorum et chirographorum officina, agrorum, oppidorum immunitatium, vectigalium flagitiosissimae nundinae; Phil. II, 35.

tabula: ne qua post Idus Martias immunitatis tabula neve cuius benefici figeretur; Phil. II, 91.

III. tolli: immunitatibus infinitis sublata vectigalia a mortuo; Phil. I, 24.

immunitus, unwegsam: via: si via sit immunita, iubet qua velit agere immentum; Caecin. 54. si via sit in Brittiis immunita; ib.

immutabilis, unveränderlich: id qualecumque est, maneat immutabile necesse est; Scaur. 16.

immuto, verändern: alqm: quos (vos) leviter immutatos esse sentio; leg. agr. III, 2.

alqd: cum successor aliquid immutat de institutis superiorum || priorum ||; Flacc. 33.

colorem: isti color immutatus est; Verr. I, 141.

consuetudinem: cui potest esse dubium quam ob rem .. omnium consuetudinem veterem primus immutaris? Verr. V, 61.

hominem: quae (epistula) totum immutarat hominem; Verr. II, 64.

voluntatem: rursus immuto voluntatem meam; Sex. Rosc. 95. sed mentio a te facta pacis suspicionem multis attulit immutatae voluntatis; Phil. XII, 18.

impar, ungleich: ab hoc impari certamine atque iniusta contentione avocabat; Balb. 59.

imparatus, unvorbereitet, ungerüstet: A. coloniae: si oppressis municipiis et coloniis imparatis in illam ultimam Galliam penetrare potuisset; Phil. V, 37.

tribunus: inermem atque imparatum tribunum alii gladiis adoriuntur; Sest. 79.

B, 1. incido in: quia, quamquam paratus in imparatos Clodius, tamen mulier inciderat in viros; Milo 55.

2. longus: quamquam enim adsunt Kalendae Ianuariae, tamen breve tempus longum est imparatis; Phil. III, 2.

impedimentum, Hinderniß, Gepäck: I, 1. excipio: itaque excipitur hac lege non adulescentia, non legitimum aliquod impedimentum; leg. agr. II, 24.

retineo: quae (civitas) C. Catonis ... impedimenta retinuit; Verr. IV, 22.

2. sum: libertati tempora sunt impedimento; Sex. Rosc. 9. impedimento est quo minus de his rebus Sulla doceatur; ib. 110. quoniam ad dicendum impedimento est aetas et pudor ..; ib. 149. potes igitur dicere non ei vim fuisse impedimento; Caecin. 48. deinde praetores urbani ... numquam sibi ad eam rem censoriam ignominiam impedimento esse oportere duxerunt; Cluent. 121. qui .. non ad insequendum sibi tarditatem pedum, sed ad fugiendum impedimento fore putabat; Rabir. 21. non enim credo religionem et Iudaeorum et hostium impedimento praestantissimo imperatori, sed pudorem fuisse; Flacc. 68. ut ... denuntiaris tuis actionibus augurum responsa atque eius conlegii adrogantiam impedimento non futura? Vatin. 14. ut ... hominis ipsius ornamenta adiumento causae potius || totius || quam impedimento esse malitis; Balb. 19.

3. comparo cum: age nunc iter expediti latronis cum Milonis impedimentis comparate; Milo 55.

II. Umstand: ob viam fit ei Clodius, expeditus, ... nullis impedimentis; Milo 28.

impedio, impeditus, verwickeln, behindern, abhalten, verhindern: I. **absolut:** a. **substantivisch:** duo soli erant empti ad impediendum, qui ..; Sest. 87.

b. **persönlich:** alqs: palam iam cum hoste nullo impediente bellum [iustum] geremus; Catil. II, 1.

religio: impediebat enim religio; Flacc. 10. etiam si religio non impediret; Piso 50.

studia: haec studia ... delectant domi, non impediunt foris; Arch. 16.

tempus: quod ... tempus anni non impedit; Verr. V, 29.

II. **mit Object:** alqm: eloquentia Q. Hortensii ne me dicendo impediat non nihil commoveor; Quinct. 1. abest (M. Iunius) nova legatione impeditus; ib. 3. nempe, si te nihil impediret ..; ib. 82. qui non tam me impediunt ... quam adiuvant; Verr. a. pr. 15. sin illud dicis, ... ipse te impedies; ib. II, 44. cum ... a quattuor quaestoribus impedirentur; ib. 156. Lollius, aetate et morbo impeditus; ib. III, 63. verum amicitia impeditur: ib. 122. cum ille se et religione Iovis Capitolini et hominum existimatione impediri diceret; ib. IV, 66. sin istius amicitia te impedit; ib. 81. has tabulas M. Marcellus ... tamen religione impeditus non attigit; ib. 122. si te impediebat ista conviviorum mulierumque occupatio; ib. V, 83. cum maioribus rei publicae negotiis M. Fonteius impediretur; Font. 18. quid tandem te impedit? Catil. I, 28. qui et [ab delectatione omni] negotiis impedimur ..; Muren. 39. hunc iam qui impedituri sunt || qui impedituri sint, iam parati sunt ||; ib. 85. ut nullius amicitia ad pericula propulsanda impediremur; Sulla 49. cum variis rationibus impediretur; Quir. 12. non se rem improbare dicebant, sed lege istius impediri; dom. 70. nam impediebantur, verum ea lege, quam ..; ib. 70. cum eum multi propter invidiam fictis religionibus impedirent; ib. 139. sed si ... in me impetum impeditus facere conabitur; har. resp. 7. qui neque nocentes sunt ... nec malis domesticis impediti; Sest. 97. amores autem et hae deliciae ... numquam hunc occupatum impeditumque tenuerunt; Cael. 44. sibi non fuisse dubium quin nullo foedere || non nullo foedere || a re publica bene gerenda impediretur; Balb. 47. tu consul es renuntiatus ... impeditis rei publicae temporibus; Piso 3. cum vos quamquam foedere obstricti tenebamini, tamen cupere vos diceretis, sed lege impediri? ib. 29. religionibus enim susceptis impeditur; ib. 58. tamen est mihi considerandum quantum illi tantis rei publicae negotiis tantoque bello impedito ego homo amicissimus sollicitudinis atque oneris imponam; ib. 82. cum stultitia sua impeditus sit; Rab. Post. 24. quid minus promptum ad pugnam, cum paenula inretitus, raeda impeditus, uxore paene constrictus esset? Milo 54. cum ipse non adesset, morbo etiam impediretur; Ligar. 21. aliam sententiam dicturum fuisse *se* ... nisi propinquitate impediretur; Phil. VIII, 2. an || at || nos conantis servitutis vincla rumpere impediet, si quis veteranos nolle dixerit? ib. X, 18.

alqd: qui id impedisset; sen. 27. quid horum non impeditissimum? Milo 54.

animum: fieri enim non potest ut animus libidini deditus, ... inopia etiam non numquam impeditus, hoc ... possit sustinere; Cael. 45.

auctoritatem: senatus auctoritatem numquam impedivit; Sulla 65. cum omni mora, ludificatione, calumnia senatus auctoritas impediretur; Sest. 75.

causam: cum is publicanorum causam stultissimis interrogationibus impediret; har. resp. 1.

clementiam: quam multi qui cum a te ignosci nemini vellent, impedirent clementiam tuam! Ligar. 15.

comitatum: cum hic insidiator ... veheretur in raeda, paenulatus, magno et impedito ... comitatu; Milo 28.

comitia: ut comitia auspiciis vel impedire vel vitiare posset; Phil. II, 80.

commoda: qui cum populi non solum commoda, verum etiam salutem oppugnant et impediunt; leg. agr. II, 7.

consules: nam consules modesti ... impediebantur lege; sen. 4.

defensionem: quid est quod meam defensionem latio legis impediat? Muren. 5.

honorem: atque id erat periculum ... ne eius usitatus honos impediretur; Phil. III, 23.

iudicium: sin ipsa iudicia vis impediret ac tolleret; sen. 19. cum potestate iudicium impedire non posset; Vatin. 33.

ius: quod foedere civitatis mutandae ius impediretur; Balb. 52.

legem: perseveret legem impedire; Fr. B, VIII, 13.

magistratum: itaque excipitur hac lege non adulescentia, ... non magistratus ullus aliis negotiis [ac legibus] impeditus; leg. agr. II, 24.

mentem: sed enim haec facta ... mentio et vocem .. debilitavit et mentem dolore impedivit; Cael 60. quod supplicium? id mea sententia, quod accidere nemini potest nisi nocenti, suscepta fraus, impedita et oppressa mens, bonorum odium; Piso 43.
populum: cum ille servorum eludentium ||et ludentium|| multitudini senatum populumque Romanum vinctum ... atque impeditum turba et angustiis tradidisset; har. resp. 22.
rationem: nec totam Gallici belli rationem prope iam explicatam perturbare atque impedire debemus; prov. cons. 35.
reditum: si quis impedisset reditum meum; Piso 35.
rem: ut ... neque ullam rem, quae a tribuno plebis impediri possit, appetiturus sim; leg. agr. I, 25. cum intercessio stultitiam intercessoris significatura sit, non rem impeditura; ib. II, 30. ne quis ulla ratione rem impediret; sen. 27. fecisset certe, si sine maximo dedecore tam impeditis ||impudentis|| suis rebus potuisset [emori]; Rab. Post. 29. quae leges rem militarem impedirent; Fr. B, VI, 11, a.
salutem: f. commoda. — senatum: f. populum.
solutionem: scimus Romae solutione impedita fidem concidisse; imp. Pomp. 19.
tempora: impeditis rei publicae temporibus; Piso 3.
vocem: ut vox eius illa praeclara lacrimis impediretur; Sest. 123.
voluntatem: verba reperta sunt, non quae impedirent, sed quae indicarent voluntatem; Caecin. 53.

III. mit Object und Ergänzung: 1. ne: sed iam impedior egomet, iudices, dolore animi, ne ..; Sulla 92. horum ego sententiam ne laudem, impedior Cn. Pompei triumphis; dom. 19. plura ne dicam tuae me etiam lacrimae impediunt; Planc. 104.

2. quo minus: formido, quae tot ac talis viros impediat, quo minus ... causam velint dicere; Sex. Rosc. 5. qui nullo suo peccato impediuntur quo minus alterius peccata demonstrare possint; div. Caec. 34. NON VIDERI STHENIUM IMPEDIRI EDICTO QUO MINUS EI ROMAE LICERET ESSE; Verr. II, 100. neque me impediet cuiusquam inimicum edictum, quo minus ... defendam; imp. Pomp. 58. impedior non nullius officii ... religione, quo minus exponam ..; Sest. 8. ut ... magna potestas sit nostro civi mutandae civitatis nec foedere impediatur quo minus ex cive Romano civis Gaditanus possit esse; Balb. 28. potest esse ulla denique maiestas, si impedimur quo minus ... potestatem imperatoribus nostris deteramus? ib. 37. cum senatus impediretur quo minus ... responsum equitibus Romanis redderetur; Planc. 34.

impello, antreiben, bewegen: I. absolut: 1. substantivisch: aliis mortem parentum non modo impellendo, verum etiam adiuvando pollicebatur; Catil. II, 8.
2. alqs: qui nullo impellente fallebant; Flacc. 20. legem ... dedit. quid est hoc, „dedit?" impulit? ||an tulit?|| an rogavit? Fr. B, VI, 3.
fortitudo: fortitudo ... ad confligendum impellit; Phil. XIII, 6.

II. mit Object: alqm: hoc consilio atque adeo hac amentia impulsi ... tradiderunt; Sex. Rosc. 29. et forsitan ... temere impulsus adulescentia fecerim; ib. 31. haec te opinio falsa in istam fraudem impulit; ib. 58. video igitur causas esse permultas quae istum impellerent; ib. 91. ne quis hoc, quod facio, non existimet me summi officii ratione impulsum coactumque suscepisse; Verr. II, 118. omnes, qui alterum ... nullis impulsi inimicitiis ... in iudicium ... vocant; ib. III, 1. „praecipitantem igitur impellamus" inquit „et .."; Cluent. 70. et eum ... tristem atque oscitantem leviter impellit; ib. 71. cum ignaviae ratio te in fugam atque in latebras impelleret; Rabir. 22. quae causa ceteros ad facinus impulit; Sulla 56. promulgarit impulsus amore fraterno; ib. 62. quem ad salutem meam voluntas impulit; sen. 22. adfuit is, si modo adfuit, quem tu impulisti; dom. 118. neque adiutor ei P. Sestius ad excitandum Antonium, cohortandum, accusandum, impellendum fuisset; Sest. 12. si cum ... excellens nobilitas aliquo impulisset; Vatin. 15. cum ego ad Fabium fornicem impellor; Planc. 17. primus enim me flagrantem studio laudis in spem impulit; Scaur. c. 1. § 4. etenim testis non modo Afer ... sed quivis etiam elegantior ac religiosior impelli, deterreri, fingi, flecti potest; ib. 15. urgere vero iacentis aut praecipitantis impellere certe est inhumanum; Rab. Post. 2. nisi eum di immortales in eam mentem impulissent, ut ..; Milo 89. nonne ... se a te corruptum, tuis promissis in fraudem impulsum esse confessus est? Deiot. 32. etenim si auctores ad liberandam patriam desiderarentur [illis auctoribus ||actoribus||], Brutos ego impellerem; Phil. II, 26. nihil queror de Dolabella, qui tum est impulsus, inductus, elusus; ib. 79. quem etiam ad censuram petendam impulisti; ib. 98. „et eosdem nec opinantis ad quaestoris sui aut imperatoris aut commilitonum suorum pericula impulistis"; ib. XIII, 33. aliis ille in illum furorem magnis hominibus auctoribus impulsus est; Fr. B, VI, 7. f. III. Sex. Rosc. 2. leg. agr. II, 40. Flacc. 57. Sulla 60. dom. 89. Vatin. 2. Rab. Post. 19.
agrestis: qui etiam non nullos agrestis ... in eandem illam spem rapinarum veterum impulerunt; Catil. II, 20.
animum: non igitur impressio, non occisio ... ad iniuriam faciendam Flacci animum impulerunt; Flacc. 85.
bonos: etsi boni nullo emolumento impelluntur in fraudem; Milo 32.
digitos: f. III. Qu. Rosc. 1.
furorem: quam autem ad pestem furor tribunicius impelli non poterit his duabus quaestionibus .. sublatis? Phil. I, 22.
hominem: indomitae animi cupiditates ad hoc scelus (hominem) impulerunt? Sex. Rosc. 39. qui barbaros homines ad bellum impelleret; Sulla 36. propterea quod audaces homines et perditi nutu impelluntur; Sest. 100. oculi, supercilia, frons, voltus denique totus ... hic in fraudem homines impulit; Piso 1. f. III. Sest. 134.
manum: f. III. Qu. Rosc. 1.
servum: avi servum corruptum praemiis ad accusandum dominum impulerit; Deiot. 2.

III. mit Object und Ergänzung: ut: quae me igitur res ... impulit, ut causam ... reciperem? Sex. Rosc. 2. egone hanc manum [plenam perfidiae] et hos digitos meos impellere potui, ut falsum perscriberent nomen? Qu. Rosc. 1. an ... impelli non poterit, ut falsum iudicet? leg. agr. II, 40. nisi forte hae civitates existimari volunt facilius una se epistula Mithridatis moveri impellique potuisse, ut ..; Flacc. 57 Pompeianos esse a Sulla impulsos, ut ..; Sulla 60. qui impelluntur ut vim adferant magistratibus; dom. 89. quae res hominem impellit, ut sit tam intemperans? Sest. 134. nulla me causa impulit, ||impulisset|| nisi ut ..; Vatin. 2. „tu" inquit „Gabinium ut regem reduceret impulisti"; Rab. Post. 19.

impendeo, bevorstehen, nahe sein, drohen: alqd: (quae omnia) adesse atque impendere videntur; Quinct. 47. quid sibi impenderet coepit suspicari; Cluent. 66. quam ob rem quid putatis impendere hac lege omnibus gentibus terroris et mali? leg. agr. I, 9. haec eadem profecto quae prospicimus impendentia pertimescetis; har. resp. 62. quod (id) omnibus impendebat; Sest. 46. quod tantum rei publicae sceleris impendere a consulibus proximis non suspicabar; prov. cons. 42. quae

vero aderant iam et impendebant ..; Milo 76. multa autem impendere videntur praeter naturam etiam praeterque fatum; Phil. I, 10. quae partim iam sunt, partim timeo ne impendeant; ib. 13.

caedes, al.: impendebat fames, incendia, caedes, direptio; dom. 25.

fatum: quibus ego confido impendere fatum aliquod; Catil. II, 11.

formidines: nisi etiam hae formidines ab nostris magistratibus atque in nostris provinciis impendebunt; Verr. V, 157.

genera: cum multa et varia impenderent hominibus genera mortis; Phil. XIV, 34.

incendia: f. caedes.

invidia: quod si ea (invidia) mihi maxime impenderet; Catil. I, 29.

mala: f. alqd; leg. agr. I, 9. scelera.

minae: omnes mihi minae || omnes minae — omnes in me minae || impendeant; Sex. Rosc. 31.

periculum: qui liberto damnato sibi illud impendere periculum videret; Cluent. 49. si impendens patriae periculum me necessario de hac animi lenitate deduxerit; Catil. II, 28. reperietis ... nos de istius scelere ac furore ac de impendentibus periculis maximis ... promoneri; har. resp. 10. qui me amor et subvenire olim impendentibus periculis maximis cum dimicatione capitis et rursum ... subire coëgit; prov. cons. 23. sed plus multo valebat periculorum impendentium timor; Milo 34.

permutatio: magna rerum permutatione impendente declinasse me paulum; Sest. 73.

procella: circumspicite omnis procellas, quae impendent; Catil. IV, 4. tum vidi ac .. prospexi ... quanta impenderet procella rei publicae; har. resp. 4. significabat ... quanta impenderet procella mihi || nobis — ibi — urbi ||; Cael. 59.

ruinae: quas (ruinas) omnis impendere tibi proximis Idibus senties; Catil. I, 14.

scelera: hanc .. beluam .. solvit .. consul ... ignarus quidem certe et imprudens impendentium tantorum scelerum et malorum; Sest. 16. f. alqd; prov. cons. 42.

supplicium: „aut iam soluto supplicio parricidii aut impendente laetandum est"; Phil. XIII, 22.

tempestas: quanta tempestas invidiae nobis ... impendeat; Catil. I, 22. qui non modo tempestatem impendentem intueri temulentus ... posset; Sest. 20. aliis impendentibus tempestatibus non cessi; Piso 21.

terror: quantus rei publicae terror impenderet? Phil. V, 37. f. alqd; leg. agr. I, 9.

impendium, Aufwand: qui ab adulescente quaestum sibi instituisset sine impendio; Quinct. 12.

impendo, aufwenden, verwenden; part.: bedeutend: I. alqs: intellegebant sese sibi ... impendere, laborare; Verr. III, 121.

II. alqd: postea quam nescio quid impendit et in commune contulit; Quinct. 12. ubi tandem istud latet, quod tu de tua pecunia dicis impensum? Verr. V, 47.

curam, al.: ut operam, curam, pecuniam impendant in eas res; Verr. IV, 68.

laborem, al.: etenim ad incertum casum ... certus quot annis labor et certus sumptus impenditur; Verr. III, 227. quid censetis in hoc foedere faciendo voluisse Mamertinos impendere laboris, operae, pecuniae ..? Verr. V, 51.

voluntatem: qui ab hac tam impensa voluntate bonorum palam dissideret; Sest. 130.

impensa, Aufwand, Kosten: I. facio: nullam impensam fecerant; Phil. VI, 14.

II, 1. deicere: illae columnae ... machina apposita nulla impensa deiectae; Verr. I, 145.

labi: equitem Romanum ... non turpibus impensis [cupiditatum] atque iacturis, sed experientia patrimonii amplificandi labentem excepit; Rab. Post. 43.

tueri: cum arationes ... haberet ... easque magna impensa magnoque instrumento tueretur; Verr. III, 53.

2. ex: credo vos [ex vestris impensis,] ex vestris rebus rusticis coniectura adsequi posse; Verr. III, 200.

sine: quo (perfugio) sine labore, ... sine impensa ... homines uterentur; Verr. I, 119.

imperator, Befehlshaber, Feldherr, Gebieter: I. **absolut: 1. Subject, Attribut, Apposition:** absunt: f. constituit; Phil. XIV, 37.

accipit: quod (bellum) ... novus imperator noster accipiat; imp. Pomp. 26. ipse C. Pansa consul, imperator ... volnera acceperit; Phil. XIV. 36.

adhortatur: at enim nos *M. Lepidus*, imperator iterum, pontifex maximus ... ad pacem adhortatur; Phil. XIII, 7.

administrat: etiam tum imperatore bellum administrante; leg. agr. II, 54.

capit: nam postea Servilius imperator populi Romani ... urbem hostium cepit; Verr. I, 56.

cedit: „tuae dicis" inquit „togae summum imperatorem esse cessurum"; Piso 73.

clamat: f. hortatur.

colunt: in qua urbe imperatores prope armati poëtarum nomen et Musarum delubra coluerunt; Arch. 27.

committunt: f. faciunt; Sex. Rosc. 151.

confert: nam si est aequum praedam ac manubias suas imperatores non in monumenta ... conferre, sed ..; leg. agr. II, 61.

consecrat: ut imperator agros de hostibus captos consecraret; dom. 128.

constituit: noster hic praeposterus imperator amissorum oppidorum ... funesta indicia constituit; Piso 92. uti ... C. Pansa A. Hirtius consules, imperatores, .. aut si aberunt, M. Cornutus ... supplicationes ... constituat; Phil. XIV, 37.

contendunt: etenim adhuc ita nostri cum illo rege contenderunt imperatores; imp. Pomp. 8.

continet: neque enim potest exercitum is continere imperator, qui se ipse non continet; imp. Pomp. 38.

curant: senatui placere ut C. Pansa A. Hirtius consules, imperatores ... monimentum quam amplissimum locandum faciundumque curent; Phil. XIV, 38.

debet: f. est; imp. Pomp. 36. tribuit.

defendit: cumque C. Caesar pro praetore, imperator ... sua castra feliciter defenderit ..; Phil. XIV, 37.

dicit: tuus denique testis, tuus imperator, tuus aemulus, tuus hospes Cleomenes hoc dicit (acc. c. inf.); Verr. V, 133.

dimittit: quem L. Sulla ... pugnax et acer et non rudis imperator ... dimisit; Muren. 32. hoc tu in exitu, praeclare imperator, ... exercitum dimisisti; Piso 91.

donant: saepe enim nostri imperatores ... scribas suos ... donarunt; Verr. III, 185.

ducit: quam (uxorem) secum gravis imperator ad exercitum duxerat; Phil. V, 22.

educit: cumque A. Hirtius consul imperator ... exercitum castris eduxerit ..; Phil. XIV, 36.

efficit: ille autem ex myrmillone dux, ex gladiatore imperator * quas effecerit || effecit || strages, ubicumque posuit vestigium! Phil. III, 31.

est: Iovem autem Imperatorem quanto honore ... fuisse arbitramini? Verr. IV, 128. scitis, iudices, maximos populi Romani exercitus in duabus Hispaniis clarissimosque imperatores fuisse; Font. 16. ac primum quanta innocentia debent esse imperatores ..? imp. Pomp. 36. cum in eorum insula noster imperator exercitusque esset; ib. 46. cum ipse imperator in toto imperio populi Romani unus esset; Ligar. 7. fuimus imperatores ego et M. Bibulus in propinquis finitimisque provinciis; Phil. XI, 34.

exit: cum in terram imperator exisset; Verr. V, 91.

exornat: Decimus quidem Brutus, summus vir et imperator, Accii ... carminibus templorum ac monumentorum aditus exornavit suorum; Arch. 27.

facit: solent hoc boni imperatores facere, cum proelium committunt; Sex. Rosc. 151. iste novo quodam genere imperator ... stativa sibi castra faciebat; Verr. V, 29. itinera quae per hosce annos ... nostri imperatores fecerint recordamini; imp. Pomp. 38. ut ... tamen nostri imperatores ... huic deae vota facerent eaque ... persolverent; har. resp. 28. faciam igitur, ut imperatores instructa acie solent; Phil. IV, 11. cum C. Pansa consul, imperator, initium cum hostibus confligendi fecerit ..; ib. XIV, 36.

gerunt: quocum per tot annos tot proeliis tot imperatores bella gesserunt; Muren. 34. ſ. V. sine.

habet: quod quisque imperator habeat pecuniae || pecuniae habeat ||; leg. agr. 13.

hortatur: cum palam populi Romani imperator ... dexteram tendens non ad laudem milites hortaretur, sed ... clamaret; prov. cons. 9.

infert: sic iste a tanto exercitu tantae provinciae trienuio post Macedonicus imperator in urbem se iutulit, ut ..; Piso 55.

meret: quo (Servilio) tu imperatore, Labiene, meruisti; Rabir. 21. senatum existimare D. Brutum, imperatorem, consulem designatum, optime de re publica mereri; Phil. III, 37.

moritur: imperatore mortuo pecuniam ... non posuit; Tull. 15.

negat: negat hoc D. Brutus imperator, consul designatus; Phil. IV, 9.

peragrat: eas || has || (gentis) noster imperator nosterque exercitus et populi Romani arma peragrarunt; prov. cons. 33.

persolvunt: ſ. faciunt; har. resp. 28.

ponit: ſ. efficit. — postulant: ſ. II, 2. denego.

potest: certe nemini dubium est quin ea re idem ille imperator plurimum possit; imp. Pomp. 43. ſ. continet.

profugit: quo metu commoti Dyrrachini profugisse noctu crepidatum imperatorem indicaverunt; Piso 93.

putant: semper illas nationes nostri imperatores refutandas potius bello quam lacessendas putaverunt; prov. cons. 32.

redit: non ut redire ex Macedonia nobilis imperator, sed ut mortuus infamis referri videretur; Piso 53.

relinquit: verum tamen honestius est, iudices, ea ... imperatorem nostrum in bello reliquisse quam praetorem in pace abstulisse; Verr. IV, 124.

sedet: castra denique Pompei sedente imperatore xviri vendent; leg. agr. I, fr. 1.

solent: ſ. faciunt; Sex. Rosc. 151. Phil. IV, 11.

statuunt: utrum igitur hoc Graeci statuent ... an nostri praetores, nostri duces, nostri imperatores? Flacc. 27.

tenet: cum D. Brutus, imperator, consul designatus, provinciam Galliam in senatus populique Romani potestate teneat; Phil. V, 36.

tribuit: quantum (laudis) neque ambitiosus imperator neque invidus tribuere alteri ... debuit; Muren. 20.

triumphant: triumphavit L. Sulla, triumphavit L. Murena de Mithridate, duo fortissimi viri et summi imperatores; imp. Pomp. 8.

versatur: difficile est in Asia ... ita versari nostrum imperatorem, ut ..; imp. Pomp. 64. cum imperator in bello versetur; leg. agr. II, 52.

videtur: ſ. redit.

vivit: hic ita vivebat iste bonus imperator hibernis mensibus; Verr. V, 26.

ulciscitur: Cinnae victoriam imperator ultus est Sulla; Phil. XIV, 23.

volt: quod imperator clarissimus ... monumentum victoriae populi Romani esse voluisset; Verr. IV, 75. itaque ille vir clarissimus summusque imperator, M. Marcellus, ... habitare in ea parte urbis ... Syracusanum neminem || Syracusanorum || voluit; ib. V, 54.

ohne Verb: saepe imprudentibus imperatoribus vis belli ... molitur; Sex. Rosc. 91. dignus imperator legione Martia, digna legio imperatore: Phil. XIV, 26.

2. **Prädicat:** sum: at est bonus imperator; Verr. V, 4. hunc tu igitur imperatorem esse defendis, Hortensi? ib. 32. qui ... ineunte adulescentia maximi ipse exercitus imperator (fuit); imp. Pomp. 28. quem ita obsides, nove Hannibal, aut si quis acutior imperator fuit, ut ..; Phil. XIII, 25.

ablat. absol.: ut ... bellum ... me uno togato duce et imperatore sedetur; Catil. II, 28. togati me uno togato duce et imperatore vicistis; ib. III. 23. qui si adulescens patre suo imperatore non meruisset; Muren. 11. patre imperatore libentissime meruisse pietatis .. fuit; ib. 12. fuit P. Servilio imperatore in Cilicia tribunus militum; Flacc. 6. quibus locis nuper legatus Flaccus imperatore Metello praefuit; ib. 63. te imperatore infelicissimo et taeterrimo, Caesonine Calventi, civitas libera ... sic spoliata atque nudata est, ut ..; prov. cons. 7. igitur in Syria imperatore illo nihil aliud *neque gestum* || cogitatum || neque actum est nisi ..; ib. 9. bellum Gallicum ... C. Caesare imperatore gestum est; prov. cons. 32. qui et miles in Creta hoc imperatore ... fuerit; Planc. 61.

3. **Vocativ:** ſ. 1. dimittit.

II **nach Verben:** 1. **Accusativ:** adopto: quem umquam iste ordo patronum adoptavit? ... quem censorem? quem imperatorem? Phil. VI. 14.

antefero: quis dubitet de foederibus et de toto iure pacis et belli hominibus || omnibus || iuris peritissimis imperatores nostros anteferre? Balb. 45.

appello: atque hunc tamen Deiotarum ... clarissimorum imperatorum testimoniis ornatum, tu etiam regem appellari cum Brogitaro iubes; har. resp. 29. quorum alter non audet nos certiores facere, ne imperator || facere cur imperator — facere num imperator || appelletur; prov. cons. 15. appellatus est hic volturius illius provinciae ... imperator; Piso 38. esse duo duces in provinciis populi Romani, habere exercitus, appellari imperatores; ib. 44. ex qua provincia modo vir .. ornatissimus, L. Torquatus, magnis rebus gestis me referente ab senatu || absens || imperator est appellatus; ib. quorum tu legatorum opera in proelio imperator appellatus eras; ib. 54. ut imperatores appellem eos, quorum virtute ... liberati sumus; Phil. XIV, 11. etenim cui viginti his annis supplicatio decreta est, ut non imperator appellaretur aut minimis rebus gestis aut plerumque nullis? ib. eum hac || non eum hac, unum hac, hac || consuetudine ... imperatorem appellaret senatus; ib. 12. cum imperatores eos appello; ib. 24. [cum victores appello imperatores]; ib. quid? Caesarem ... dubitemne appellare imperatorem? ib. 25. an vero quisquam dubitabit appellare Caesarem imperatorem? ib. 27.

circumsedeo: nos ad civem mittimus, ne imperatorem populi Romani, ne exercitum, ne coloniam circumsedeat? Phil. V, 27. circumsedet colonos nostros, exercitum populi Romani, imperatorem, consulem designatum; ib. XIII, 21.

confero: o praeclarum imperatorem ... cum Paulis, Scipionibus, Mariis conferendum! Verr. V, 14.

deicio: hi et integrum consulem et bonum imperatorem ... deici .. et ... deturbari volunt; Muren. 79.

deligo: ſ. **deligo,** III. imperatorem (5 St.) S. 61, a.

denuntio: nec mihi ille iudicium populi, ... sed vim, arma, exercitus, imperatores, castra denuntiabat; Sest. 40.

d e p o s c o: unum ab omnibus sociis et civibus ad id bellum imperatorem deposci atque expeti; imp. Pomp. 5. imperatorem a vobis certum deposcere ... neque audent; ib. 12. cum universus populus Romanus ... unum sibi ad commune omnium gentium bellum Cn. Pompeium imperatorem depoposcit; ib. 44. ut deposcerent imperatorem et ducem C. Caesarem; Phil. XI, 20.

d e s i d e r o: nimium diu te imperatorem tua illa Manliana castra desiderant; Catil. I, 10.

d e t u r b o: f. deicio.

d i c o: neque se imperatorem ||imperatorem dicit|| neque Hirtium consulem ..; Phil. XIII, 22.

d i l i g o: quam ob rem ... imperator est diligendus; Phil. XI, 16. quae tanta adrogantia, ut ad arbitrium illorum imperatores etiam diligamus? ib. 38.

e r i p i o: ne patiamini talem imperatorem populo Romani ... eripi; Verr. V, 2.

e x c u t i o: qui non modo reges ..., sed etiam imperatores nostros ||vestros|| excutiant; leg. agr. II, 61.

e x p e t o: f. deposco; imp. Pomp. 5.

e x s p e c t o: quem exspectari imperatorem in castris hostium sentis; Catil. I, 27.

f l a g i t o: tum imperator ab isto praepositus Cleomenes flagitabatur; Verr. V, 94.

h a b e o: hosce igitur imperatores habebimus? prov. cons. 15. paratum habet imperatorem C. Cassium .. res publica contra Dolabellam; Phil. XI, 35.

i g n o r o: ne qui diutius ... talem imperatorem ignorare possit; Verr. V, 25.

i u d i c o: ego vero hunc non solum imperatorem, sed etiam clarissimum imperatorem iudico, qui ..; Phil. XIV, 26.

l a u d o: qui in eis rebus non ita defendatur ut mediocris praetor, sed ita laudetur ut optimus imperator; Verr. V, 18.

m u l t o: quod multari imperatorem deminutione provinciae contumeliosum est; prov. cons. 38.

o b s i d e o: qui ... imperatorem populi Romani, consulem designatum, obsederit; Phil. VII, 15. qui imperatorem populi Romani senatu prohibente obsideret; ib. VIII, 24.

o p p o n o: et primum gladiatori illi confecto et saucio consules imperatoresque vestros opponite; Catil. II, 24.

o p p u g n o: oppugnat D. Brutum, imperatorem, consulem designatum ..; Phil. V, 24. ad nostrum civem mittimus, ne imperatorem ne coloniam populi Romani oppugnet; ib. 27. qui multis nefariis rebus ante commissis hoc tempore imperatorem populi Romani oppugnaret; ib. VI, 2. qui Mutinam circumsedent, imperatorem populi Romani exercitumque oppugnant; ib. VII, 22. nihil vidi tam integrum quam ut oppugnare imperatorem incipiant; ib. XIII, 34.

o r n o: qui vos, qui vestros imperatores ... semper ornavit; Arch. 31. constantiam ordinis in eodem ornando imperatore servabo; prov. cons. 47.

p r a e f i c i o: et cum ei (bello) ||et cum eum ei|| imperatorem praeficere possitis; imp. Pomp. 49.

p r a e p o n o: qui quo die a vobis maritimo bello praepositus est imperator ..; imp. Pomp. 44.

p r o d o: qua ||qui|| cum prodere imperatorem suum non posset ..; Phil. XIII, 26.

p u t o: quem enim imperatorem possumus ullo in numero putare, cuius ..? imp. Pomp. 37.

r e f e r o: f. I, 1. redit.

r e l i n q u o: quae (legio) ... non ut consulem et imperatorem suum, sed ut hostem .. reliquit Antonium; Phil. XII, 8. denique usi liberalitate Antonii milites imperatorem reliquerunt ..; ib. XIII, 35.

r e v o c o: nec imperatorem incensum ad rem publicam bene gerendam revocare ... debemus; prov. cons. 35.

s e q u o r: neque ei tam praedonum impetum fugiebant, quam imperatorem sequebantur; Verr. V, 90.

t e s t o r: testantur et mortuos nostros imperatores; Balb. 40.

v i d e o: eorum autem castrorum imperatorem ducemque hostium intra moenia ... videmus; Catil. I, 5. chlamydatum etiam L. Sullam ||illum L. Sullam|| imperatorem ... videtis; Rab. Post. 27.

2. **Dativ:** c o m m i t t o: f. mando.

c o n d u c o: quo in loco mihi libertus praeclaro imperatori domum ... conduxerat; Piso 61.

c o n s e r v o: quod (ius) semper omnibus imperatoribus est conservatum; leg. agr. II, 60.

c o n s t i t u o: in posterum vero lex haec imperatoribus vestris ||nostris|| constituitur; leg. agr. II, 59.

d e b e o: quantum (laudis) forti viro et sapienti homini et magno imperatori debeatur; imp. Pomp. 20.

d e c e r n o: idem ... imperatori decem legatos decrevit; Balb. 61.

d e f e n d o: potest esse ulla denique maiestas, si impedimur quo minus ... potestatem imperatoribus nostris deferamus? Balb. 37.

d e n e g o: quam ob rem aut supplicatio re publica pulcherrime gesta postulantibus nostris imperatoribus deneganda est; Phil. XIV, 24.

d o: quae (gentes) ... vim argenti dederant praeclaro nostro imperatori; prov. cons. 4. quid cessat hic homullus ... dare haec praeclara praecepta sapientiae clarissimo et summo imperatori, genero suo? Piso 59. cum audiret senatus ... nobis imperatoribus rem publicam defendendam datam ..; Deiot. 11.

e r i p i o: quis enim esset, iudices, qui imperatoribus nostris in bello, in acie, in exercitu delectum virtutis ... eripi vellet? Balb. 49.

l i c e t: si imperatoribus nostris, si senatui, si populo Romano non licebit ..; Balb. 22.

m a n d o: ceteris magnis imperatoribus ... saepius imperia mandata atque exercitus esse commissos; imp. Pomp. 47.

m i t t o: sed quibus (copiis) finis ... tueretur et imperatoribus nostris auxilia mitteret; Deiot. 22.

p a r e n t o: non Dolabella prius imperatori suo quam Antonius etiam conlegae parentasset; Phil. XIII, 35.

p r a e b e o: catervam imperatori suo novam praebuerunt; Piso 55.

p r a e s t o: quod se ... legatum imperatoribus clarissimis, exercitibus ornatissimis ... dignum suis maioribus praestitit; Flacc. 101.

s u m: summo imperatori legatus [L. Lucullo] fuit; Muren. 20. non enim credo religionem et Iudaeorum et hostium impedimento praestantissimo imperatori, sed pudorem fuisse; Flacc. 68. qui si mihi quaestor [imperatori] fuisset; sen. 35. neque erit iusta causa ad portas sedenti imperatori, qua re suum terrorem falso iactari opponique patiatur; Sest. 52. ut semper Macedonicis imperatoribus idem fines provinciae fuerint qui gladiorum atque pilorum; Piso 38.

t r i b u o: verum tamen illis imperatoribus laus est tribuenda; imp. Pomp. 8.

3. **mit Präpositionen:** a d e o a d: qui ab armis discesserint et aut ad C. Pansam ... aut ad Decimum Brutum imperatorem, consulem designatum ... adierint; Phil. VIII, 33.

a d f e r o a d: de quo nulla umquam suspicio durior aut ad senatum aut ad imperatores adlata nostros est; Sest. 59.

c o g o a b: cum omnem pecuniam ... ab imperatoribus nostris coëgissetis; leg. agr. II, 98.

c o n c i t o c o n t r a: plures etiam gentes contra imperatorem nostrum concitatae sunt; imp. Pomp. 23.

c o n f u g i o a d: Quinctius ... confugit ad C. Flaccum imperatorem; Quinct. 28.

d e c e r t o c u m: qui (Annibal) unus cum tot imperatoribus nostris ... decertavit; Sest. 142.

d e l i g o e x: ex omnibus igitur ... consulibus,

imperatoribus M. Antonium delegisti; Verr. III, 213.

dico de: tum de imperatore deligendo esse dicendum (videtur); imp. Pomp. 6. restat ut de imperatore ad id bellum deligendo ac tantis rebus praeficiendo dicendum esse videatur; ib. 27.

existimo de: quid socii de imperatoribus nostris existiment quis ignorat? imp. Pomp. 43.

fero contra: ego arma contra consules imperatoresque populi Romani ... tuli; Phil. II, 72.

insum in: ego enim sic existimo, in summo imperatore quattuor has res inesse oportere; imp. Pomp. 28.

perfugio ad: qui hostes ad nostros imperatores perfugissent; Balb. 24.

quaero in: non enim bellandi virtus solum in summo ac perfecto imperatore quaerenda est; imp. Pomp. 36.

redeo ad: redeat ad imperatorem suum Varius; Phil. VIII, 32

sum cum: est enim obscurum proximis censoribus hunc cum clarissimo imperatore L. Lucullo apud exercitum fuisse; Arch. 11. — in: quae tanta sunt in hoc uno, quanta in omnibus reliquis imperatoribus; imp. Pomp. 29.

venio ad: quis Platorem ... legatum Thessalonicam ad nostrum, ut se ipse appellavit, imperatorem venisse nescit? har. resp. 35.

III. **nach Adjectiven und Adverb**: 1. proprius: nam bellicas laudes solent quidem extenuare easque detrahere ducibus, communicare cum multis, ne propriae sint imperatorum; Marcell. 6.

2. dignus: haec sunt praesidia Cornelii, ... labor, adsiduitas, dimicatio, virtus digna summo imperatore; Balb. 6. dignus imperator legione Martia, digna legio imperatore; Phil. XIV, 26. cumque virtus legionum digna clarissimis imperatoribus exstiterit ..; ib. 38.

3. pugnax contra: Graecus facilis et valde venustus nimis pugnax contra imperatorem populi Romani esse noluit; Piso 69.

una cum: bellum Cretense ... una cum summo imperatore sustinuit; Flacc. 6.

IV. **nach Substantiven**: 1. **Genetiv**: animus: quae civitas est in Asia quae non modo imperatoris aut legati, sed unius tribuni militum animos ac spiritus capere possit? imp. Pomp. 66.

artes: duae sunt artes ...: una imperatoris, altera oratoris boni; Muren. 30.

avaritia: itaque propter hanc avaritiam imperatorum quantas calamitates ... nostri exercitus ferant quis ignorat? imp. Pomp. 37.

auctoritas: cum imperatoris populi Romani auctoritas ... intercederet; Verr. II, 40.

aures: ut eam (calamitatem) ad auris [Luculli] imperatoris non ex proelio nuntius, sed ex sermone rumor adferret; imp. Pomp. 25.

castra: ne quis suorum civium castra imperatorum populi Romani iniret; Balb. 25.

consilium: f. opera. virtus; Phil. XIV, 28. 37.

copia: ut minatur contra suum || summum || furorem imperatorum copia; Muren. 83.

decreta: aut quae tanta possit iniuria omnium imperatorum de Deiotaro decreta delere? Deiot. 37.

diligentia: quo loco mihi non praetermittenda videtur praeclari imperatoris egregia ac singularis diligentia; Verr. V, 28.

disciplina: huius autem praeclari imperatoris ita erat severa domi disciplina; Verr. V, 93.

edictum: quodque edictum D. Bruti, imperatoris, consulis designati, propositum sit; Phil. III, 37.

exercitus: qui extrema pueritia miles in exercitu fuit summi imperatoris; imp. Pomp. 28. quid cum P. Vatinii imperatoris exercitu? Phil. X, 11.

factum: sic innocentissimi hominis fortunas, praestantissimi imperatoris factum condemnari volunt; Balb. 6.

fortuna: nunc meam spoliatam fortunam conferam cum florente fortuna imperatoris; Piso 38.

genus: quoniam plura genera sunt imperatorum; Verr. V, 25. sed aliud genus imperatoris ... cognoscite; ib.

gladius non dixi hanc togam ... nec arma scutum aut gladium unius imperatoris; Piso 73.

gloria: an ipse ... expers esse debet gloriae eius imperatoris atque eius exercitus, qui ..? imp. Pomp. 57.

honores: decrevistis ut et de praemiis || ut de praemiis || militum et de honoribus imperatorum primo quoque tempore referretur; Phil. V, 4.

imperium: f. virtus; Phil. XIV, 37.

interpretatio: habetis imperatorum summorum et sapientissimorum hominum ... interpretationem iuris ac foederum; Balb. 52.

iudicium: eripueras senatui ... imperatoris deligendi iudicium; Vatin. 36. dubitandum fuit quin quo in genere iudicum praemia rata essent, in eodem iudicia imperatorum valerent? Balb. 54.

legiones: ut ipse in legionibus P. Crassi imperatoris inter ornatissimos homines ... fuerit; Planc. 32.

manubiae: in eius provincia vendet manubias imperatoris? leg. agr. II, 53. accesserint in cumulum manubiae vestrorum imperatorum; ib. 62.

milites: dant sese in fugam istius praeclari imperatoris nocturni milites; Verr. IV, 95.

monumentum: monumenta antiquissima ... partim etiam nostrorum imperatorum; Verr. a. pr. 14. hostium spolia, monumenta imperatorum ... in supellectile Verris nominabuntur; ib. IV, 97. quod (simulacrum) ereptum ex meretricis sepulcro in imperatoris monumento conlocaras; har. resp. 33. imperatorum monumenta evertit; ib. 58.

nomen: idque (simulacrum) ... eius imperatoris nomine positum ac dedicatum fuisse; Verr. IV, 80. nomen invicti imperatoris incidatur; ib. 82. signum ... positum imperatoris nostri nomine; ib. 88. ad omnis enim meos impetus quasi murus quidam boni nomen imperatoris opponitur; ib. V, 2. si cogitaras id, quod imperatoris nomen, quod laureati fasces ... te commentatum esse declarant; Piso 97.

opera: D. Bruti imperatoris, consulis designati, opera, consilio ... rei publicae ... esse subventum; Phil. V, 36.

penuria: tempora rei publicae, imperatorum penuriam commemorabit; Verr. V, 2.

pericula: „eosdem nec opinantis ad quaestoris sui aut imperatoris ... pericula impulistis“; Phil. XIII, 33.

praetoria: ut sibi et liberis ... sit in nostris castris, sit in imperatorum praetoriis ... locus; Balb. 40.

propinquus: pudicitiam cum eriperet militi tribunus militaris in exercitu C. Marii, propinquus eius imperatoris ..; Milo 9.

quaestor: cuius tu imperatoris quaestor fueras; Phil. II, 71.

res gestae: ac si mihi nunc de rebus gestis esset nostri exercitus imperatorisque dicendum; Muren. 33. omnis nostrorum imperatorum ... res gestas cum tuis nec contentionum magnitudine ... posse conferri; Marcell. 5.

scelus: ut ... scelus imperatoris in poenam exercitus expiatum || expetitum || esse videatur; prov. cons. 5.

signa: etenim tria ferebantur ... signa Iovis Imperatoris ... facta; Verr. IV, 129.

silentium: erant autem convivia non illo silentio praetorum populi Romani atque imperatorum; Verr. V, 28.

simulacrum: ex aede Iovis religiosissimum simulacrum Iovis Imperatoris ... nonne abstulisti? Verr. IV, 128.

socius: qui non solum socius imperatorum no-

strorum fuit in bellis, verum etiam dux copiarum suarum; Phil. XI, 33.

species: qua nullius pulcriorem speciem imperatoris accepimus; Phil. XIV, 27.

spiritus: ſ. animus.

subsidia: Cn. Pompei summi imperatoris et fortissimi viri gestum est subsidiis; Fr. A, III, 8.

testimonia: ita Gaditana civitas, quod beneficiis suis erga rem publicam nostram consequi potuit, quod imperatorum testimoniis, ... consecuta est; Balb. 35.

tropaea: quae (Macedonia) erat antea munita plurimorum imperatorum non turribus, sed tropaeis; prov. cons. 4.

verba: non legibus datis, non auditis verbis imperatoris ... eos agros ... xviri vendent? leg. agr. II, 52.

victoria: conferte ... huius praetoris adventum cum illius imperatoris victoria; Verr. IV, 115. multas tamen iam summorum imperatorum clarissimas victorias aetas nostra vidit; Milo 77.

virtus: est haec divina atque incredibilis virtus imperatoris; imp. Pomp. 36. agros [regios] captos veteribus bellis virtute summorum imperatorum; leg. agr. II, 51. ita trium imperatorum virtute, consilio ... res publica est conservata; Phil. XIV, 28. eorum trium imperatorum virtute, imperio, consilio ... populum Romanum ... servitute liberatum; ib. 37.

2. **mit Präpositionen**: lex de: cum is de uno imperatore contra praedones constituendo legem promulgasset; imp. Pomp. 52.

quaestio in: in omnis imperatores heredesque eorum quaestionem suo iudicio comparant; leg. agr. I, 12.

scelera in: quid, quae (scelera) in ... imperatores, quos prodidit, exercitus ..? har. resp. 58.

V. **Umstand**: ab: adferri: ex ea (provincia) *a* te imperatore nuntius ad senatum adlatus est nullus; Piso 44. — confici: hoc tantum bellum ... quis umquam arbitraretur aut ab omnibus imperatoribus uno anno aut omnibus annis ab uno imperatore confici posse? imp. Pomp. 31. non dicam duo bella maxima ... ab uno imperatore esse confecta; ib. 60. — constitui: quem ad modum in bello poena ignavis ab imperatoribus constituitur; Caecin. 46. — deprimi: ſ. superari. — donari: ut ab aliquo imperatore civitate donaretur; Arch. 25. ut ab senatu, etiam ab imperatoribus nostris || per imperatores nostros || civitate donentur; Balb. 25. numquam esse condemnatum quem constaret ab imperatore nostro civitate donatum; ib. 53. — geri: cum a M. Lepido imperatore, pontifice maximo, saepe numero res publica et bene et feliciter gesta sit; Phil. V, 40. — obsideri: qui illam (Karthaginem) a multis imperatoribus obsessam ... evertit; har. resp. 6. — obtineri: senatum ad summam rem publicam pertinere arbitrari a D. Bruto et L. Planco imperatoribus, consulibus designatis ... obtineri ex lege Iulia, quoad ..; Phil. III, 38. — pelli: hic ||is|| ... ab L. Lucullo, ||a Lucullo|| summo viro atque imperatore, † pulsus, animo tamen hostili ... mansit; Sest. 58. — restitui: cumque ... a M. Lepido imperatore, pontifice maximo ... civitati restitutus (Pompeius) sit; Phil. V, 41. — subigi: qui ... partim nostra memoria bella ... gesserunt, partim modo ab nostris imperatoribus subacti ... sunt; Font. 12. — superari: ab eodem imperatore classem ... superatam esse atque depressam; imp. Pomp. 21.

cum: hunc enim ... concedis ... in nostris bellis nostris cum imperatoribus esse versatum; Balb. 6.

in: qui ... in hoc imperatore atque exercitu, ... etiam praecipuo iure esse deberet; imp. Pomp. 58.

sine: ut hic multas res et magnas sine imperatore gesserit, nullam sine hoc imperator; Muren. 20.

imperatorius, des Feldherrn, zum Feldherrn gehörig: ardor: si ille imperatorius ardor oculorum, ... si praesens valuit aspectus; Balb 49.

cohortatio: neque enim ille summus poëta noster Hannibalis illam magis cohortationem quam communem imperatoriam voluit esse; Balb. 51.

dignitas: in quo ipso inest quaedam dignitas imperatoria; imp. Pomp. 42.

ius: cui ius imperatorium ... soli eripitur; leg. agr. II, 60.

laus: ne obteri laudem imperatoriam criminibus avaritiae velitis; Verr. V, 2. de hac imperatoria iam tua laude disputo; ib. 11. huius furta ... imperatoriis laudibus tegere conaris? ib. 32. quod ipse ad imperatorias laudes a puero videlicet spectaras; Vatin. 24.

nomen: ita, inquam, hostium ... clarissimis ducibus supplicationum honorem tribuemus, imperatorium nomen adimemus? Phil. XIV, 12.

praefatio: quae porro ... praefatio ... fuit? illa scilicet vetus atque imperatoria; Verr. III, 187.

virtutes: neque enim sunt solae virtutes imperatoriae; imp. Pomp. 29.

imperatrix, Gebieterin: praegestit animus iam videre ... fortis viros, ab imperatrice in insidiis ... conlocatos; Cael. 67.

imperiosus, herrisch: L. vero Lamiam ... consul imperiosus exire ex urbe iussit; sen. 12.

imperite, unerfahren: dico: quid enim potuit dici imperitius quam (acc. c. inf.)? Balb. 20. sed cum est illud imperitissime dictum de populis || populi || fundis; ib. 27.

facio: cur tam imperite facit, ut ..? Qu. Rosc. 36.

elliptisch: esto: hoc imperite; Phil. II, 81.

imperitus, unerfahren, unkundig, unwissend: A. **bei Substantiven**: alqs: ne quis imperitior existimet (acc. c. inf.); Sex. Rosc. 135. non modo iam nemo est tam imperitus qui ..; dom. 72. dicat se non imperitum foederis, non rudem exemplorum, non ignarum bellici *iuris* fuisse; Balb. 47.

adulescens: quod (id) imperitus adulescens ... fecisse dicatur; dom. 139.

adulescentuli: putant fore ut ... per homines honestissimos virosque fortissimos, non imperitos adulescentulos ... leges iudiciaque administrentur; div. Caec. 68.

cives: cum indicat esse quosdam civis imperitos, sed non multos; Rabir. 18. si denique per populi nomen civium imperitorum multitudinem concitassent; Flacc. 96.

homo: putat homo imperitus morum, agricola et rusticus (acc. c. inf.); Sex. Rosc. 143. homo omnium rerum imperitus quaerit; Verr. I, 133. metuunt homines imperiti, ne iam haec populus Romanus concedat; ib. V, 126. itaque homo timidus imperitusque ... non putavit esse tanti hereditatem; Caecin. 18. ego homo imperitus iuris, ignarus negotiorum ac litium, hanc puto me habere actionem; ib. 32. et omni iure civili sine cuiusquam aut magistratus aut iudicis aut periti hominis [aut imperiti] dubitatione utantur; ib. 97. qui imperitorum hominum rumusculos aucupati tum illum absolverunt; Cluent. 105. cum in theatro imperiti homines ... consederant; Flacc. 16. non civitas, sed imperiti homines a Maeandrio concitati; ib. 57. quid ergo, homo imperitissime solidae laudis ac verae dignitatis, praestantius mihi potuit accidere? Vatin. 8. quo errore ductos vidi egomet non nullos imperitos homines ... Athenis in numero iudicum atque Areopagitarum; Balb. 30. et sollicitant ||sollicitant|| homines imperitos Saxa et Cafo ||Saxas et Cafones — Saxae et Cafones||; Phil. X, 22.

interpretes: qui autem interpretes iuris vituperat, si imperitos iuris esse dicit; Caecin. 70.

mulier: ut mulier imperita nihil putaret agi callide posse; Caecin. 13.
multitudo: ut nomine ipso ... animos imperitae multitudinis commoverem? Verr. I, 151. et quoniam non est nobis haec oratio habenda aut apud imperitam multitudinem || aut imperita m. || ..; Muren. 61. existimabam L. Flacco multitudinis potius imperitae . . . iudicium esse subeundum; Flacc. 2. imperitae multitudinis iudicio confidimus; ib. 97. quod in imperita multitudine est vitiosissimum; dom. 4. non vim imperitae multitudinis, sed hominum honestorum modestiam prudentiamque quaerebas? ib. 54. qui ... imperitae aut concitatae multitudini iucundi esse voluerunt; Sest. 140. neque id fieri a multitudine imperita, ... sed ab uno? Milo 90. quod (imperium) ad privatum clamore multitudinis imperitae, nullo publico consilio deferebatur; Ligar. 3. muneribus, monimentis, congiariis, epulis multitudinem imperitam delenierat; Phil. II, 116. nonne metuendum est, ne imperita militum multitudo per me pacem distineri putet? ib. XII, 28.
viri: syngrapha sestertii centiens per legatos, viros bonos, sed timidos et imperitos ... facta in gynaecio est; Phil. II, 95

B. **allein**: I. **Subject**: dicunt: quorum auctoritatem secuti multi non solum improbi, verum etiam imperiti ... dicerent; Catil. I, 30.
fraudat: callidum imperitus (fraudasse dicitur); Qu. Rosc. 21.
sequuntur: s. dicunt.
II. **nach Verben**: 1. edoceo: qui ... imperitos edocuerit; sen. 29.
2. inicio: sed homo ad caedem imminens meum nomen operis ediderat, imperitis iniecerat; dom. 14.
offero: *oblato* commodo aliquo imperitis aut largitione; Sest. 77.
III. **nach Substantiven**: animi: pretio sperare sollicitari posse animos egentium atque imperitorum; Catil. IV, 17. qui ... ad imperitorum animos incitandos renovaturum te tua ... latrocinia ... putavisti? dom. 10. ut auctor esset egregius et ad animos imperitorum excitandos inflammandosque perfectus; har. resp. 41.
causa: cum tu ... in bona fortunasque locupletium per causam inopum atque imperitorum repentinos impetus comparares; dom. 13.
desideria: qui ... desideria imperitorum misericordia commoveret; Rabir. 24.
invidia: ut hoc amplissimum nomen [senatorium] non modo ad invidiam imperitorum ... natum esse videatur; Verr. III, 96.
mentes: qui largitione caecarunt mentis imperitorum; Sest. 139.
opiniones, sermones: valeat in opinionibus ac sermonibus imperitorum; Cluent. 5. an vero obliti estis ... non modo inimicorum Milonis sermones et opiniones, sed non nullorum etiam imperitorum? Milo 62.
strepitus: mementote igitur ... audire (vos) strepitum imperitorum; Flacc. 19.
temeritas: sin ille tum modus est temeritate imperitorum excitatus; Flacc. 58.
vituperatio: tum ille ... me .. non nulla imperitorum vituperatione ... liberavit; har. resp. 49.
volgus: nam quid ego dicam populum ac volgus imperitorum ludis magno opere delectari? Muren. 38.

imperium, Befehl, Vorschrift, Herrschaft, Gewalt, Regierung, Reich: I. **absolut**: 1. **Subject**: delectant: *te* delectat amplissimus civitatis gradus, sella curulis, fasces, imperia, provinciae ..; Rab. Post. 16.
est: ut signa antiquissima ... ex oppido Thermitanorum incolumi illa civitate imperioque populi Romani tollerentur; Verr. II, 85. cum penes te praetorium imperium ac nomen esset; ib. V, 40. quibus ** populi Romani imperium incolume esse non possit? Font. 17. deinde imperium domesticum nullum erit, si ..; Caecin. 52. quodque permulta essent ornamenta ... fasces, [exercitus,] imperia, provinciae; Cluent. 154. si aeter*num hoc* imperium (esse voltis); Rabir. 33. necesse enim fuisse ibi esse terrarum imperium, ubi ille esset; Muren. 75. Q. Metelli praeclarum imperium in re militari fuit; dom. 87. regum autem sunt haec imperia: „animum adverte ac dicto pare“; Rab. Post. 29. nam extraordinarium imperium populare atque ventosum est; Phil. XI, 17. utique ... ibi maius imperium C. Cassii pro consule sit; ib. 30.
impellunt: non imperium, non secures ad iniuriam faciendam Flacci animum impulerunt; Flacc. 85.
pervenit: ad quem regnum huius urbis atque imperium pervenire esset necesse; Catil. III, 9.
potest: s. est; Font. 17.
proficiscitur: etenim cum omnis potestates, imperia, curationes ab universo populo Romano proficisci convenit; leg. agr. II, 17.
valet: ut ... nihil consulare imperium ... contra pestem ac perniciem civitatis valeret; Rabir. 2.
ohne Verb: ubi imperium? Piso 97.
2. **Prädicat**: sum: quid est hoc? utrum praetoris institutum in socios an in hostis victos insani edictum atque imperium tyranni? Verr. III, 25. quid est hoc? populi Romani imperium? ib. 66. an tibi tum imperium hoc esse videbatur, cum ... quaestores praestoresque capiebantur? imp. Pomp. 53. si illud imperium esse potuit, quod ad privatum || privato, in privato, a privato || deferebatur; Ligar. 3.
II. **nach Verben**: 1. **Accusativ**: abrogo: eique imperium est abrogatum; dom. 83.
adimo: tu propter amorem libidinemque tuam imperium navium legato populi Romani ademisti, Syracusano tradidisti; Verr. V, 137.
adripio: atque ille non mediocri cupiditate adripuit imperium; Ligar. 3.
adsequor: ut in hac civitate ... quisquam nullis comitiis imperium aut potestatem adsequi possit; leg. agr. II, 29.
ascribo: imperia ascribebantur nova iuventuti; dom. 129.
audio: obstupescent posteri certe imperia, provincias, ... triumphos audientes et legentes tuos; Marcell. 28.
augeo: rem publicam atque hoc imperium ... auxerunt; Sex. Rosc. 50. etenim quis est tam vaecors qui ... non intellegat eorum numine hoc tantum imperium esse natum et auctum et retentum? har. resp. 19. ut populi Romani imperium auxerint, nomen ornarint; Phil. V, 48.
commuto: si ... non solum instituta commutato imperio, verum etiam nomen maneret; Verr. III, 15.
concedo: tu imperium maritimum concessisti; Verr. V, 85.
conqueror: non illi decumarum imperia ... conquerebantur; Verr. IV, 111.
conservo: ut imperium populi Romani maiestasque conservaretur; Rabir. 20.
constituo: Verres post imperium constitutum primus imperavit, ut ..; Verr. V, 60.
contineo: hoc vero infinitum est, quo et regna omnia et imperium vestrum, || vestrum imperium, || quod latissime patet ... permissu legis continentur; leg. agr. II, 35.
decerno: clarissimo viro atque innocentissimo decrevit imperium, privato tamen; Phil. XI, 19.
defendo: cum senatus auctoritatem populique Romani libertatem imperiumque defendat; Phil. III, 37. cum senatus auctoritatem populique Romani libertatem imperiumque defenderet; ib. IV, 8.

defero: ad hunc honorem et imperium extra ordinem nominatim rogatione tua detulisti? dom. 21. f. I, 2. Ligar. 3.
definio: qui (vir) ... imperium populi Romani orbis terrarum terminis definisset; Sest. 67. quae (loca) ... rebus illius gestis imperium populi Romani definiunt; Balb. 64.
deleo: f. **deleo** imperium (5 St.) S. 58, b.
deminuo: neque vectigalia solum, sed etiam imperium populi Romani huius domesticis nundinis deminutum est; Phil. II, 92.
diligo: imperium autem populi Romani sic diligant; Verr. V, 8.
do: f. **do**, III. imperium (13 St.) S. 143, a.
dono: provinciae, legiones, imperia donabantur; sen. 18.
eripio: eripuissetis C. Caesari, patres conscripti, imperium, nisi dedissetis; Phil. XI, 20.
exstinguo: nam si est initum a P. Sulla consilium ... exstinguendi imperii; Sulla 3.
fero: etiamne haec nova debent edicta et imperia praetorum ... ferre? Verr. III, 228.
firmo: ut in ceteros firmaret imperium; Sulla 32.
fundo: illud vero ... maxime nostrum fundavit imperium et populi Romani nomen auxit, quod ..; Balb. 31.
gero: ecquis umquam reus ... in honoribus petendis, in potestatibus * in imperiis gerendis sic accusatus est, ut ..? Font. 37. qui iam imperia ac bella gesserunt; Balb. 45.
habeo: is, qui habet imperium a populo Romano; Verr. II, 121. quorum in bona liberosque summum imperium potestatemque haberet; ib. III, 45. sibi haberent honores, sibi imperia, sibi provincias; Sulla 26. Varus imperium se habere dicebat; Ligar. 22. expedito nobis homine et parato ... opus est et eo, qui imperium legitimum habeat; Phil. XI, 26.
honesto: quibus (triumphis) ille ... auxit nomen populi Romani imperiumque honestavit; dom. 19.
iuvo: ut multis bellis saepe numero imperium populi Romani iuverint, item ..; Phil. XI, 31.
lego: f. audio.
mando: et ceteris magnis imperatoribus ... saepius imperia mandata atque exercitus esse commissos; imp. Pomp. 47.
meditor: supplete ceteros ... honores et imperia meditantis, Phil. XII, 14.
metuo: cum ostenderit nihil esse metuendum, nullum exercitum, ... nullum imperium novum; leg. agr. I, 24.
nanciscor: imperium ille si nactus esset, omitto socios ..; Milo 76.
nundinor: una in domo omnes ... totum imperium populi Romani nundinabantur; Phil. III, 10.
obicio: cuius (Caesaris) ego imperium, non Alpium vallum contra ascensum ... obicio et oppono; Piso 81.
obtineo: dico ... in eo maximam (culpam) fuisse, qui ... summum imperium obtineret; Verr. V, 134.
oppono: f. obicio.
oppugno: qui saepissime hanc urbem et hoc imperium oppugnarunt; Font. 35.
orno: non solum praesidii, sed etiam ornandi imperii causa navigandum fuisse; Flacc. 27.
permitto: poterone ... missum facere eum, cui potestatem imperiumque permisi? Verr. V, 104.
peto: „quippe“ inquit „tu mihi summum imperium ... petas“? Muren. 74. utrum lenocinium ... an orbis terrarum imperium a populo Romano petebas? ib. 74.
polliceor: nos libertatem nostris militibus, leges, iura, iudicia, imperium orbis terrae ... polliceremur; Phil. VIII, 10.
prorogo: ne quinquennii imperium Caesari prorogaret; Phil. II, 24.
puto: est etiam bonorum et fortium civium ... summum in consulibus imperium ... putare; Rabir. 3. f. quaero; leg. agr. II, 8.
quaero: extraordinaria non imperia, sed regna quaeri putabantur; leg. agr. II, 8. nec plus extraordinarium imperium ad id bellum quaesitum quam duobus ... Punicis bellis; Phil. XI, 17.
renuntio: qua de re Agyrinenses magistratus ... acta et imperia tua domum ad senatum suum renuntiaverunt; Verr. III, 73.
retineo: omnia ... constituta sunt ... cum mea summa cura atque diligentia tum multo etiam maiore populi Romani ad summum imperium retinendum ... voluntate; Catil. IV, 14. f. augeo; har. resp. 19.
sequor: te, nomen, imperium, vocem ... omnes boni sequebantur; har. resp. 22. qui (milites veterani) illius auctoritatem, imperium, nomen secuti ... arma ceperant; Phil. XI, 20. Gallia D. Bruti nutum ipsum, ne dicam imperium, secuta ... belli principia firmavit; ib. XII, 9.
servo: qui hoc imperium, qui hanc libertatem ... servastis; Sulla 86.
teneo: signifer, qui imperium iudiciorum tenere volt; Verr. II, 77. hodie hanc gloriam atque hoc orbis terrae imperium teneremus? imp. Pomp. 53. quibus (auspiciis) omnis res publica atque imperium tenetur; Vatin. 14.
termino: quae (Asia) imperium antea nostrum terminabat; prov. cons. 31. qui populi Romani imperium non terrarum regionibus, sed caeli partibus terminavit; Fr. B, XV, I, 4.
timeo: si ... aut hostem aut patris imperium timuisse ... videretur; Muren. 11.
tueor: qui (di) hanc urbem atque imperium tuentur; dom. 143.
vendito: istius omnia decreta, imperia ... venditabat; Verr. II, 135.
2. **Genetiv**: sum: quoniam quidem est hoc summi imperii, nosmet ipsos de nostris rebus iudicare; Fr. B, XVI, II, 2.
3. **Dativ**: adfero: vos ... dignitatem huic imperio ... attulistis; imp. Pomp. 64.
adiungo: qui (vir) tripertitas orbis terrarum oras atque regiones tribus triumphis adiunctas huic imperio notavit; Sest. 129.
dedo: partim unius huius se imperio ac potestati dediderunt; imp. Pomp. 35.
do: tum contra te dedit arma hic ordo consulibus reliquisque imperiis et potestatibus; Phil. II, 53.
fero: deos denique immortalis huic invicto populo, clarissimo imperio ... auxilium esse laturos; Catil. II, 19.
immineo: cum praepotens terra marique Karthago nixa duabus Hispaniis huic imperio immineret; Balb. 34.
minitor: quae (urbes) huic imperio maxime minitabantur; imp. Pomp. 60.
mitto: unde iterum iam salus huic urbi imperioque missa est; Sulla 23.
nascor: qui (vir) se natum huic imperio putavit; Cael. 59.
oboedio: (idcircone oportuit C. Rabirium) consulum voci atque imperio non oboedire? Rabir. 23. quae natio semper oboediens huic imperio ... Macedoniam || Macedonica || ... tutata est; Piso 84.
pareo: Segestani praetoris imperio parendum esse decreverunt; Verr. IV, 76. cuius imperio parere potissimum velles? Rabir. 22. qui consulari imperio paruerunt; ib. 27. haec (rei militaris virtus) orbem terrarum parere huic imperio coëgit; Muren. 22. ceteras (nationes) ... imperio populi Romani parere adsuefecit; prov. cons. 33.
praebeo: quod videbant ... urbem ipsam imperio domicilium praebere posse; leg. agr. I, 19. numquam haec urbs summo imperio domicilium ac sedem praebuisset; prov. cons. 34.
praesideo: quae (Gallia) semper praesidet at-

que praesedit huic imperio libertatique communi; Phil. V, 37.

sum: Pompeio enim patre, quod imperio populi Romani lumen fuit, exstincto interfectus est patris simillimus filius; Phil. V, 39.

timendus: tunc illud vexillum ... vehementer huic imperio timendum Capuae a xviris inferetur; leg. agr. II, 86. nemo sapienter de re publica nostra cogitavit ... quin Galliam maxime timendam huic imperio putaret; prov. cons. 33.

4. **mit Präpositionen:** accedo ad: et Pompeius ad L. Sullae maximum imperium victoremque exercitum accessit; Phil. V, 44.

adiungo ad: ipse autem ... undequinquagesimo die totam ad imperium populi Romani Ciliciam adiunxit; imp. Pomp. 35.

cado sub: qui ... sub populi Romani imperium dicionemque ceciderunt; Font. 12.

certo de: qui de imperio paene certavit; Sest. 59.

decerno de: de imperio ac libertate ... decernite diligenter; Catil. IV, 24.

decerto de: qui cum hac urbe de imperio decertarunt ||certarunt||; leg. agr. II, 51. qui (Annibal) unus cum tot imperatoribus nostris per tot annos de imperio et de gloria decertavit; Sest. 142.

deficio ab: deficere ab imperio ac nomine nostro volebat? Verr. I, 79.

dimico: de: ut ... vos ancipiti contentione districti de imperio dimicaretis; imp. Pomp. 9.

effero ad: qui (populus Romanus) te ... tam mature ad summum imperium per omnis honorum gradus extulit; Catil. I, 28.

fero de: de Cn. Pompei imperiis ... tribuni plebis turbulenti tulerunt; Phil. XI, 18.

flecto ad: qui ... ab omni studio sensuque Poenorum mentis suas ad nostrum imperium nomenque flexerunt; Balb. 39.

mereor de: nemo est ... quin hunc optime de provincia, de imperio, de sociis et civibus meritum esse arbitretur; Font. 15.

mitto cum: mercatorem in provinciam cum imperio ac securibus misimus; Verr. IV, 8. cum inveniretur nemo qui in illa loca cum imperio mitteretur; ib. V, 41. quod ceteros in provinciam eius modi homines cum imperio mittimus; imp. Pomp. 13. quos ad eas per hos annos cum imperio misimus; ib. 65. cum mittantur ||immittantur|| in orbem terrarum xviri summo cum imperio; leg. agr. I, 9. cuius non in provinciam, sed in ipsa castra xviri cum imperio ... mittuntur; ib. II, 60.

pertineo ad: quae lex ad imperium, ad maiestatem ... pertinet; Cael. 70.

peto ab: omnes ... cives summae rei publicae a consulibus atque a summo imperio petendum esse auxilium arbitrabantur; Sest. 25.

recido in: ne in unius imperium res recidat, admonemur; har. resp. 53.

redeo ad: QUA RE AD UNUM IMPERIUM PROVINCIAE REDEANT EXERCITUSQUE; har. resp. 40.

sentio de: quod illa gens quid de nostro imperio sentiret ostendit armis; Flacc. 69.

subiungo sub: qui ... urbis ... multas sub imperium populi Romani dicionemque subiunxit; Verr. I, 55.

sum cum: erit tum consul Hortensius cum summo imperio et potestate; Verr. a. pr. 37. qui esset cum imperio ac potestate; ib. IV, 10. multi domi Cn. Calidii cum potestate atque imperio fuerunt; ib. 44. cum esses cum imperio; ib. V, 74. dum cum imperio fuisti; ib. 75. quod cum imperio fuisti; ib. 76. qui nuper summo cum imperio fuerit; Flacc. 18. erat alius ad portas cum imperio in multos annos magnoque exercitu; sen. 32. ipse autem Caesar ... erat cum imperio; Sest. 41. — in: haec aequitas in tuo imperio fuit; Verr. III, 87. in improbi praesentis imperio maiorem esse vim ..; ib. IV, 89. ut non solum in imperio, verum etiam in stipendiis qualis fuerit intellegatis; ib. V, 33. est in imperio terror; leg. agr. II, 46. quae (omnia) sunt in imperio et in statu civitatis; Muren. 24. erat in eo ... auctoritas tanta quanta in imperio populi Romani; ib. 58. quae (domus) est in imperio; har. resp. 37. cuius (consulis) in imperio ... is se in Italia ||idemque in Italia — idemque se in Italia|| ... is se in publico tuto statuit esse non posse; Piso 29. tamen eum me postea fuisse in maximis imperiis arbitror, ut ..; Planc. 64. omnes enim in consulis iure et imperio debent esse provinciae; Phil. IV, 9. maiestas est in imperio atque in omni populi Romani dignitate; Fr. B, VI, 53.

tollo de: provincias de populi Romani imperio sustulit; Phil. VII, 15.

valeo in: et quoniam auctoritas quoque in bellis administrandis multum atque in imperio militari valet; imp. Pomp. 43.

venio cum: Messanam cum imperio nemo venit quin viserit ||viderit||; Verr. IV, 7. quod iusto cum imperio ex senatus consulto in provinciam suam venerat; Ligar. 27.

vivo in: soli in istius imperio ea condicione vixerunt, ut ..; Verr. V, 58.

III. **nach Adjectiven und Adverb:** 1. proprius: quod huius imperii disciplinaeque maiorum proprium est; Catil. I, 12.

2. amicus: vir huic imperio amicissimus ... extimescebat; Deiot. 11.

fidelis: quem (Deiotarum) unum habemus ... fidelissimum huic imperio; har. resp. 29. quis ignorat ... urbem Byzantinorum vobis atque huic imperio fidelissimam ... esse vexatam? prov. cons. 5.

gloriosus: nec minus et sibi et huic imperio gloriosum putavit constitutum a se regem quam constrictum videri; Sest. 58.

infestus: qui (Africanus) duas urbis huic imperio infestissimas ... delevit; Catil. IV, 21.

inimicus: potestis igitur ... inimicissimos huic imperio ac nomini bonis ac fidelibus et sociis et civibus anteferre? Font. 32. ceterae partes a gentibus aut inimicis huic imperio aut infidis ... tenebantur; prov. cons. 33.

insignis: ne quae insignis huic imperio macula atque ignominia suscipiatur; Font. 36.

praesto: si et ex quo fit navis et qui faciunt, imperio tibi tuo, non pretio praesto fuerunt ..; Verr. V, 47.

3. fretus: fretus imperio populi Romani regno paterno atque avito regali otio perfruebatur; Sest. 57.

praeditus: [tu inventus es qui consulari imperio praeditus ex Macedonia non triumphares]; Piso 55.

vacuus: ecqui ||sed qui|| locus orbi terrarum vacuus extraordinariis fascibus atque imperio Clodiano fuisset? dom. 24.

4. alienus ab: qui (rex) alienus ab hoc imperio esset; Rab. Post. 6.

IV. **nach Substantiven:** 1. **Genetiv:** amplitudo: tanta enim huius imperii amplitudo ... est; Verr. V, 150.

auctores: hi auctores huius dignitatis atque imperii semper habiti sunt; Sest. 139.

auctoritas: iure auctoritas huius imperii civitatisque maiestas gravis habebatur; div. Caec. 69. nos, qui ... omnis socios in ultimis oris auctoritate nostri imperii salvos praestare poteramus; imp. Pomp. 55. qui (viri) sua dignitate personam populi Romani atque auctoritatem imperii sustinerent; dom. 133.

auxilium: ut illud summum auxilium maiestatis atque imperii ... de re publica tolleretur; Rabir. 2.

calamitas: ut .. nemo ... ad lamentandam tanti imperii calamitatem relinquatur; Catil. IV, 4.

cinis: ut gentem Allobrogum ... in cinere deflagrati imperii conlocarent; Catil. IV, 12.

claustra: urbis maritimas claustris imperii nostri contineri; Flacc. 30.

clavus: quis enim clavum tanti imperii tenere ... posse arbitraretur hominem emersum subito ex diuturnis tenebris? Sest. 20.

clementia: indigne ferunt illam clementiam mansuetudinemque nostri imperii tantam in crudelitatem ... esse conversam; Verr. V, 115.

condicio: ei ... pretio abs te ius foederis et imperii condicionem redemerunt; Verr. V, 50.

coniuratio: ut ... tum hanc recentem urbis inflammandae delendique imperii coniurationem ... praedixerint; har. resp. 18.

conservator: cum ... Gai .. Marii, conservatoris huius imperii, monumentum municipi ... sedem ad salutem praebuisset; Sest. 116. f. custos; Sest. 53.

conspectus: quae procul erant a conspectu imperii; leg. agr. II, 87.

custos: numquam de C. Mario, custode civitatis atque imperii vestri, in senatu mentio facta est; Quir. 9. pro dei immortales, custodes et conservatores huius urbis atque imperii! Sest. 53. f. propugnator; dom. 129.

decus: quod imperii populi Romani decus ac lumen fuit; Phil. II, 54.

dedecus: volnus illud rei publicae, dedecus huius imperii, ... non iudicium putandum est; Planc. 70.

defensor: si quisquam huius imperii defensor mori potest; Balb. 49.

deletrix: tum est illa ... scelerata et paene deletrix huius imperii sica deprehensa; har. resp 49.

dicio: hac [virtute] maiores vestri ... bellicosissimas gentis in dicionem huius imperii redegerunt; Phil. IV, 13.

dignitas: de vestri imperii dignitate atque gloria ... videte quem vobis animum suscipiendum putetis; imp. Pomp. 11. quanto vos studio convenit iniuriis provocatos sociorum salutem una cum imperii vestri dignitate defendere ..? ib. 14. sicut huius imperii dignitas in summo periculo civium postulabat; Muren. 6. qui ... dignitatem eius imperii, quod erat penes ipsos, vendiderunt; Quir. 21. quod pro tantis opibus rei publicae tantaque dignitate imperii nequaquam satis multi cives ... invenirentur, qui ..; Sest. 1. alienum sibi videri dignitate imperii (acc. c. inf.); prov. cons. 18. f. nomen; Verr. IV, 25. Piso 48.

diuturnitas: qui imperii diuturnitati modum statuendum vetere exemplo putavistis; imp. Pomp. 26. quae (instituta) diuturnitas imperii comprobat; Muren. 75.

domicilium: hoc domicilium clarissimi imperii, fortunatissimam pulcherrimamque urbem ... conservatam ac restitutam videtis; Catil. III, 1. quorum (civium) ... alter eiusdem imperii domicilium sedisque servaret; ib. 26. ego ... domicilium imperii quinque hominum amentium ac perditorum poena redemi; Sulla 33.

eversores: hocine ut ego nomine appellem eversores huius imperii? Sest. 17.

exemplum: unum aliquem te ex barbatis illis, exemplum imperii veteris, imaginem antiquitatis, columen rei publicae diceres intueri; Sest. 19.

extremum: nunc denique est perfectum ut imperii nostri terrarumque illarum idem esset extremum; prov. cons. 33.

fama: cum apud exteras nationes imperii nominisque nostri famam ... violaris; Verr. I, 82.

fasces: f. nomen; Verr. V, 97.

finis: idem .. dies et victoribus imperii et victis vitae finem facit; Verr. V, 77. quorum (civium) alter finis vestri imperii non terrae, sed caeli regionibus terminaret; Catil. III, 26. amoenitas eum, credo, locorum, ... finium imperii propagatio retinet; prov. cons. 29. ut eius gloriae domicilium communis imperii finibus terminetur; Balb. 13. qua fines imperii populi Romani sunt, ea ..; Milo 98. hoc (exercitu) tu arcebis hostem, finis imperii propagabis; Phil. XIII, 14.

firmamentum: est enim ille flos Italiae, illud firmamentum imperii populi Romani, illud ornamentum dignitatis; Phil. III, 13.

fulmina: cum duo fulmina ‖lumina‖ nostri imperii subito in Hispania, Cn. et P. Scipiones exstincti occidissent; Balb. 34.

genus: quod genus imperii aut quae provincia ... non reperiebatur? Sest. 66.

gloria: ut illis pulcherrimum fuit tantam vobis imperii gloriam tradere; imp. Pomp. 12. certe laudat et unum (Pompeium) esse in hac civitate dignum huius imperii gloria dicit; har. resp. 51. quorum (exemplorum) est copia digna huius imperii gloria; Sest. 101. f. dignitas; imp. Pomp. 11.

gradus: itaque maioribus nostris in Africam ex hac provincia gradus imperii factus est; Verr. II, 3.

gravitas: qui (maiores) tris solum urbis in terris omnibus ... statuerunt posse imperii gravitatem ac nomen sustinere; leg. agr. II, 87.

gremium: ut Thessalonicenses, positi in gremio imperii nostri, relinquere oppidum ... cogantur; prov. cons. 4.

hostis: hic ‖is‖ ... acerrimum hostem huius imperii ‖huius urbis‖ Mithridatem ... defendit; Sest. 58.

infulae: f. insignia; leg. agr. I, 6.

insignia: his insignibus atque infulis imperii venditis; leg. agr. I, 6. cumque ad consulare officium ipsis insignibus illius imperii ad meam salutem ... vocarentur; har. resp. 3. qui ... se illis fascibus ceterisque insignibus summi honoris atque imperii ornatos esse arbitrabantur; Sest. 17.

interitus: eundemque dixisse fatalem hunc annum esse ad interitum huius urbis atque imperii; Catil. III, 9.

ius: quod per te imperii ius ... imminutum est; Verr. IV, 20. sustulisti ius imperii ..; ib. V, 50. id nunc ... iure imperii nostri quot annis usurpatum ... adsecuti sunt; ib. 51. provincias universas ex imperii populi Romani iure sustulerit; Phil. III, 30. omne enim et exercitus et imperii ius amittit is qui eo imperio et exercitu rem publicam oppugnat; ib. X, 12.

labes: an vero tu parum putas investigatas esse a nobis labis imperii tui stragisque provinciae? Piso 83.

latrocinium: cum in eius regnum, bona, fortunas latrocinium ‖patrocinium — patrimonium, vim‖ huius imperii immisisses; dom. 20.

laus: huius autem otiosae dignitatis haec fundamenta sunt ...: religiones, ... provinciae, socii, imperii laus, res militaris; Sest. 98.

lumen: f. decus.

maculae: et has duplicis pestis sociorum, ... imperii maculas teneretis? prov. cons. 13.

magnitudo: quorum (consulum) mentes angustae ... magnitudinem tanti imperii nec intueri nec sustinere nec capere potuerunt; sen 10. quem neque imperii nostri magnitudo neque sol ille nec caeli signorumque motus ... movent; Milo 83.

maiestas: cum solus (Sulla) rem publicam regeret ... imperiique maiestatem ... legibus confirmaret; Sex. Rosc. 131. cumque non maiestate imperii, non iure legum, sed ianuae praesidio et parietum custodiis consulis vita tegeretur; Vatin. 22.

mansuetudo: f. clementia.

merces: ea fuit merces imperii, auxilii, iuris ..; Verr. V, 59.

monumenta: est maiestatis, quod imperii nostri ... monumenta evertere ... ausus est; Verr. IV, 88.

naufragium: in hoc portu Atheniensium no-

bilitatis, imperii, gloriae naufragium factum existimatur; Verr. V, 98.

nomen: ubi erit imperii nomen et dignitas? Verr. IV, 25. ut templi dignitas imperiique nostri nomen desiderat; ib. 68. cum imperii populi Romani nomen ac fasces essent Syracusis; ib. V, 97. nomen imperii in commune odium orbis terrae vocabatur; leg. agr. I, 2. illuc opes suas deferre et imperii nomen transferre cogitant; ib. 18. grave est enim nomen imperii; ib. II, 45. qui ... summo autem in amore esse propter nomen ipsum imperii non potuerit; Flacc. 18. ei summi imperii nomine armati totam rem publicam contrucidaverunt; Sest. 24. o nomen nostri imperii! Balb. 13. nomen ac dignitatem imperii regi Aegyptio vendidit; Piso 48. f. gravitas.

occasus: totius urbis atque imperii occasum appropinquare dixerunt; Catil. III, 19.

odium: quarum (libidinum) acerbissimum exstat indicium ... paene ad iustum odium imperii nostri; prov. cons. 6.

ornamentum: id quod ornamentum imperii est; Verr. II, 2.

pars: eis tu nostri imperii partem dedisti; Verr. V, 85. ille populus Romanus ... magna ac multo maxima parte non modo utilitatis, sed dignitatis atque imperii caruit; imp. Pomp. 54.

pericula: cum in maximis periculis huius urbis atque imperii .. caedem a vobis ... depellebam; Flacc. 1.

pestes: cum his, inquam, exitiosis prodigiis ac paene huius imperii pestibus bellum mihi ... dico esse susceptum; har. resp. 4. quantum in illis duabus huius imperii pestibus fuit; Sest. 65.

pignus: quod (Palladium) quasi pignus nostrae salutis atque imperii custodiis ||custodis|| Vestae continetur; Scaur. 48.

poenae: nunc vero qui est dolor, victoriae te atque imperii poenas ad eorum arbitrium sufferre! Font. 49.

praesidium: quorum ... alteri nostri imperii praesidio disciplinam suam legesque conservant; Muren. 74.

principium: nemo sapienter de re publica nostra cogitavit iam inde a principio huius imperii quin ..; prov. cons. 33. qui pueritiae tempus extremum principium habuit bellorum atque imperiorum maximorum; Balb. 9.

propugnacula: fuit proprium populi Romani ... propugnaculis imperii sociorum fortunas, non sua tecta defendere; imp. Pomp. 32. ut (coloniae) esse non oppida Italiae, sed propugnacula imperii viderentur; leg. agr. II, 73.

propugnator: de Cn. Pompeio, propugnatore et custode imperii, interficiendo consilia inibantur; dom. 129. qui ubique sunt propugnatores huius imperii; Balb. 51.

quaestor: [cum fuerit quaestor non imperii, sed doloris mei]; sen. 35.

salus: quae (consilia) clam essent inita contra salutem urbis atque imperii; Catil. III, 20. nam quas res ... pro salute huiusce imperii gessimus; Arch. 28. memineram, iudices, divinum illum virum atque ex isdem quibus nos radicibus natum ad salutem huius imperii, C. Marium, ... corpus paludibus occultasse demersum; Sest. 50.

sedes: iam aperte ostendent sibi ... sedem urbis atque imperii ... displicere; leg. agr. I, 18. cum ostenderit nihil esse metuendum, ... neque aliam sedem imperii nobis consulibus futuram; ib. 24. f. domicilium; Catil. III, 26.

severitas: non ego metum ex re militari, non severitatem imperii, non poenam flagitii tolli dico oportere; Verr. V, 133. idque a me et mos maiorum et huius imperii severitas et res publica postulabat; Catil. II, 3.

spes: qui a parentibus spe nostri imperii nostraeque aequitatis suscepti educatique sunt; Verr. V, 123. ut in uno C. Mario spes imperii poneretur; imp. Pomp. 60. ut homines Galli ... spem imperii ac rerum maximarum ... oblatam neglegerent? Catil. III, 22.

splendor: nunc imperii vestri splendor illis gentibus lucem adferre coepit; imp. Pomp. 41. tamen istorum religio sacrorum a splendore huius imperii, gravitate nominis nostri ... abhorrebat; Flacc. 69.

Stator: quem (Iovem) Statorem huius urbis atque imperii vere nominamus; Catil. I, 33

termini: quorum moenia ... ut Hercules ipse itinerum ac laborum suorum sic maiores nostri imperii ac nominis populi Romani terminos esse voluerunt; Balb. 39.

terrores: duos terrores huius imperii, Karthaginem Numantiamque deleverat (P. Africanus); Muren. 58.

testimonium: cui ... cunctae gentes testimonium huius urbis atque imperii conservati dedissent; dom. 132.

vestigium: nominis prope Romani memoriam cum vestigio ||cum omni vestigio — cum vestigiis|| imperii ... esse deletam; Flacc. 60.

vis: vis illa summi imperii tantum potuit, ... ut ..; Verr. II, 14. non tibi idcirco fascis et securis et tantam imperii vim ... datam (esse), ut ..; ib. V, 39.

vox: non patiar hanc exaudiri vocem huius imperi; Fr. B, XVI, III, 2.

2. **mit Präpositionen**: fundi de: de nostra vero re publica, de nostro imperio ... fundos populos fieri noluerunt; Balb. 22.

similitudo in: atque ut duorum Epicureorum similitudinem in re militari imperioque videatis; Piso 92.

V. **Umstand**: 1. **Ablativ**: abiudicari: nulla res ... fuit quae non ab eo imperio istius abiudicaretur; Verr. a. pr. 13.

adduci: si omnes (civitates) imperio, metu, vi ... adductae [tibi] pecuniam ... contulerunt; Verr. II, 145. pecuniam statuae nomine dederit vi atque imperio adductus; ib. 153.

adiungi: qui (ager) L. Mummii imperio ac felicitate ad vectigalia populi Romani adiunctus est; leg. agr. I, 5.

amittere: ut ... non modo ius suum fortunasque omnis eorum imperio amittant ..; Verr. a. pr. 53.

arcessi: ut arcessitus imperio populi Romani viderer; dom. 71.

auferre: unde nihil eius modi rerum de publico per vim, nihil occulte, nihil imperio, nihil gratia ... posset auferre; Verr. II, 88. ex aede Liberi simulacrum Aristaei non tuo imperio palam ablatum est? ib. IV, 128.

cogere: si hoc non est vi atque imperio cogere invitos lucrum dare alteri; Verr. III, 71. una civitas ... prope menstrua cibaria praetoris imperio donare Apronio cogitur; ib. 72. frumenti tantus numerus imperio tuo datur et cogitur; ib. 73. cum (cognoverit) tanta praemia civitates vi atque imperio ... dare coactas? ib. 143.

compilare: qui praeteriens ... palam per potestatem, uno imperio, ostiatim totum oppidum compilaverit? Verr. IV, 53.

confici: bellum cum maximis Syriae gentibus *et* tyrannis ||ac tyrannis|| consulari exercitu imperioque confectum; prov. cons. 15.

coniungi: quas (Gallias) hoc tempore uno imperio videmus esse coniunctas; prov. cons. 3.

continuari: cuius familia ||cuius ex familia|| ... usque ad hoc tempus honoribus, imperiis, rerum gestarum gloria continuata permansit; Flacc. 25.

dari: f. cogere; Verr. III, 73.

deportari: Agyrio similiter istius imperio vasa ... deportata sunt; Verr. IV, 50.

deterrere: is qui multos in istum testis imperio et potestate deterruit; Verr. III, 122.

eripi: ita ab una civitate, vi, minis, imperio iniuriaque praetoris eripiuntur tritici medimnum xxxiii; Verr. III, 73. teque (video) ista simulatione emptionis vi, metu, imperio, fascibus ab homine eo ... eripuisse; ib. IV, 14.

erudiri: cuius adulescentia ... non alienis praeceptis, sed suis imperiis ... est erudita; imp. Pomp. 28.

esse: ut imperio nostro quam ornatissimi ... essent; Verr. IV, 134. qui alterum se Verrem cum luxuria ac nequitia tum etiam imperio putaret; ib. V, 87.

expellere: negas ||negat|| esse eiusdem severitatis Catilinam exitium rei publicae ... molientem verbis et paene imperio urbe expulisse; Muren. 6.

fieri: cognoscere potuistis ... neminem ... senatorem factum esse gratis, ... neminem nisi istius imperio aut litteris; Verr. II, 120. omnia legum imperio et praescripto fieri videbitis; Cluent. 147. haec clarissimi viri, P. Servilii, imperio et victoria ||P. Servilii i. e. v. clarissimi viri|| vestra facta sunt; leg. agr. II, 50.

florere: quae (Graecia) quondam opibus, imperio, gloria floruit; Flacc. 16. quae (Graecia) etiam imperio et bellica laude floruit; ib. 64.

geri: eaque omnia ... consilio et imperio et felicitate L. Sullae gesta esse intellego; Sex. Rosc. 136. quas res gessisti imperio, exercitu, provincia consulari? Piso 38.

inferre: f. prohibere; har. resp. 3.

instrui: quae (Graecia) quidem nunc M. Bruti imperio, auctoritate, copiis non instructa solum, sed etiam ornata tendit dexteram Italiae; Phil. X, 9.

laetari: nulla gens est quae non ... ita pacata (sit), ut victoria nostra imperioque laetetur; prov. cons. 31.

liberari: ob eas res senatum existimare et iudicare eorum trium imperatorum virtute, imperio ... populum Romanum ... servitute liberatum ..; Phil. XIV, 37.

licere: te consule, tuis edictis et imperiis, senatui populoque Romano non est licitum ... subvenire; sen. 16.

locare: itaque tollendam (basim) istius imperio locaverunt; Verr. IV, 79.

miscere: qui (homines) ... iniquis imperiis rem publicam miscerent; leg. agr. II, 91.

moveri: quis enim esset ... qui eiusdem vi et imperio non moveretur? Verr. I, 74.

multari: multos civis Romanos ... istius imperio ... morte esse multatos; Verr. I, 14.

obtinere: cum Asiam provinciam consulari imperio obtineres; Flacc. 85. consularem hominem consulari imperio provinciam Asiam obtinentem Samiario exsuli tradidit; Phil. XI, 5.

oppugnare: qui eo imperio et exercitu rem publicam oppugnat; Phil. X, 12.

ornari: ego cum ||enim|| vestris armis armatus sim ||armatus|| insignibusque amplissimis ornatus, ||exornatus,|| imperio, auctoritate; leg. agr. II, 101. f. instrui.

perficere: perfecerat iste imperio, ut ... renuntiaretur; Verr. II, 127.

profiteri: iugera professi sunt omnes aratores imperio atque instituto tuo; Verr. III, 112.

prohibere: nisi ... illam rem imperio edictoque prohibuisset; Verr. II, 160. qui quae suo ductu et imperio cruento illo atque funesto supplicia neque ... prohibere neque ... inferre potuerunt; har. resp. 3.

redire: ex qua (provincia) aliquot praetorio imperio, consulari quidem nemo rediit, qui incolumis fuerit; Piso 38.

revelli: quae tabula tum imperio tuo revolsa ... est; Verr. II, 112.

servare: aut quam facile imperio atque exercitu socios et vectigalia conservaturus sit qui ..? imp. Pomp. 45.

suscipi: in quo nihil more, ... contra improbe ... omnia, conspiratione || rapide omnia, omnia conspiratione, || imperio, auctoritate, spe, minis videtis esse suscepta; Scaur. 37.

teneri: cuius (Pompei) tres triumphi testes essent totum orbem terrarum nostro imperio teneri; Balb. 16. exterae nationes ... imperiis et praesidiis tenentur; Phil. X, 10.

tolli: istius imperio Syracusis Marcellia tolluntur; Verr. II, 51. Mercurium ... huius vi, scelere imperioque esse sublatum; ib. IV, 84.

vetare: cum senatus equitesque Romani flere pro me ... edictis atque imperiis vetarentur; Quir. 13. qui pro me patres conscriptos deprecari et populo supplices esse edictis atque imperio vetarent; dom. 113.

vexari: quae (Macedonia) nunc consulari imperio atque exercitu ita vexata est, vix ut ..; prov. cons. 5.

violari: at hic quidem ... suorum servorum manibus nuntio atque imperio tuo violatus esset; Quinct. 83.

2. **Präpositionen:** ante: omnis ager Siciliae civitatum decumanus est, itemque ante imperium populi Romani ipsorum Siculorum voluntate et institutis fuit; Verr. III, 13.

causa: cum communis salutis atque imperii tum ipsius hominis causa ... optare debetis; imp. Pomp. 48. f. II, 1. orno.

cum (vgl. II, 4. mitto, sum, venio cum): cum exercitu imperioque invasisses; Verr. I, 54. quam (provinciam) tu cum imperio obtinebas? ib. V, 46. quacumque velint summo cum imperio iudicioque rerum omnium vagari ut liceat; leg. agr. II, 34. quid censetis, cum isti xviri cum imperio, cum fascibus ... per [totum] orbem terrarum vagabuntur? ib. 45. si concessum sit inimicis Cn. Pompei cum imperio ... non solum illis in locis vagari; ib. 54. [ut volitaretis interea per gentis, per regna omnia cum imperio summo]; ib. 99. quem nuper summo cum imperio libentissime viderit (Gallia Transalpina); Muren. 89. qui provincias cum imperio obtinerent; Sest. 128. qui togatus in re publica cum potestate imperioque versatus sit; Phil. I, 18.

in: num quae in tuo imperio pecuniae ... coactae sunt? Verr. III, 212. ita se in isto infinito imperio M. Antonium gessisse; ib. 213. te in praetura atque imperio tot res ... coëmisse? ib. IV, 8. hanc tu tantam religionem si tum in imperio ... non pertimescebas; ib. 78. tam diu in imperio suo classem iste praetor diligens vidit; ib. V, 86. multum vero haec eis iura profuerunt in istius imperio ac potestate! ib. 124. illa ... cognatio quos tandem fructus huiusce necessitudinis in istius imperio tulit? ib. 125. carcer ille ... in istius imperio domicilium civium Romanorum fuit; ib. 143. ut aliquando in otio possit esse, praesertim in imperio ac dignitate; leg. agr. II, 9. quod si maiores nostri existimassent quemquam in tam inlustri imperio ... M. Bruti aut P. Rulli similem futurum; ib. 89. ut ... in imperio atque in publica dignitate omnia ad gloriam splendoremque revocarent; Flacc. 28. an tum in tanto imperio tantaque potestate non dicis me fuisse regem, nunc privatum regnare dicis? Sulla 21. cum ipse imperator in toto imperio populi Romani unus esset; Ligar. 7.

ob: ob imperia, ob iudicia pecuniae dabantur; Verr. II, 26.

per: quas (statuas) inviti, per vim atque imperium dedissent; Verr. II, 161.

pro: qui haec ... ageret, pro imperio et potestate; Verr. IV, 49. cum paludatus exisset votaque pro imperio suo communique re publica nuncupasset; ib. V, 34. pro imperio, pro exercitu ...

mei consulatus memoriam postulo; Catil. IV, 23. ne quis se pro nostro imperio in periculum capitis atque in vitae discrimen inferret; Balb. 25. ne quis vir ... pro nostro imperio periculo suo dimicaret; ib. 25.

propter: cum ab omnibus non solum ... propter imperium ... metueretur; Verr. III, 130.

sine: atque hanc Macedoniam ... etiam sine imperio per legatos ... tuebamur; prov. cons. 5. quae est enim ratio aut qui potest fieri ut sine imperio teneatur exercitus? Phil. XI, 20.

impero, auferlegen, anbefehlen, herrschen, befehlen: I. **absolut:** 1. **unpersönlich:** a. **substantivisch:** si nimis atrociter imperando sociis in tantum adductus periculum videretur; Verr. I, 70. non solum aestimandi frumenti modus non fuit, sed ne imperandi quidem; ib. III, 225. reprimebat enim tibi et imperandi vim et rogandi conatum praeclara illa ... cybaea; ib. V, 59. ut ... segniores posthac ad imperandum ceteri sint; Font. 17.

b. **verbal:** docuit maiores nostros, quam praeclarum esset exteris gentibus imperare; Verr. II, 2. tam iniquo iure sociis atque amicis imperari; ib. 164. hoc ... est profectum .. ab ea civitate, cui imperabatur; ib. III, 189. cum ... in eum locum quo imperabatur portare nollet; ib. ita enim mandatum atque imperatum est; ib. IV, 17. neque hoc dico ceteris non recte imperatum (esse); ib. 53. dicunt contra, quibus invitissimis imperatum est; Font. 14. quod non licuerit imperare; Flacc. 27. num ut gladiatoribus imperari solet, ferrum non recepit? Sest. 80. primum verbi genus hoc CONSERVANTO ... imperantis est, non precantis; Balb. 36. milites veterani ... volebant sibi ab illo imperari; Phil. XI, 20.

2. **persönlich:** alqs: quod acrius imperavi; Verr. I, 70. quam diu adsunt ei, qui imperant; ib. 88. in sorte, cui imperare potuerat || non poterat || exspectabant ..; ib. II, 127. an tibi aut || an || cui tu imperasses adnumerare pecuniam; ib. 144. tam iste magna voce Veneriis imperat, ut Xeno audiret; ib. III, 55. istum autem contra foedus .. Tauromenitanis imperasse ..; ib. V, 50. qui ex foedere ipso navem vel usque ad Oceanum, si imperassemus, ... mittere debuerunt; ib. at eis non modo imperasti, verum etiam ... addidisti; ib. 53. classi populi Romani Cleomenem Syracusanum praeesse iubet atque imperare; ib. 82. si harum ipsarum civitatum militibus, navibus ... Syracusanus Cleomenes iussus est imperare; ib. 84. exercitus praeterea ... hiemavit in Gallia, M. Fonteio imperante; Font. 16. ut aliquando vere videremur omnibus gentibus ac nationibus terra marique imperare; imp. Pomp. 56. iubet ferre de his legem curiatam: || legem de his curiatam: || praetori imperat || [praetori imperat] ||; leg. agr. II, 28. num dubitas id me imperante facere, quod ..? Catil. I, 13. si imperare velis; ib. IV, 7. populus enim Romanus aperuit Lucullo imperante || L. Lucullo imperante || Pontum; Arch. 21. poposcit, imperavit, eripuit, coëgit; Scaur. 18. si, ut imperes, non audiet; Phil. V, 25. sed vincam animum mihique imperabo; ib. XII, 20.

civitas: quae (civitas) propter virtutem omnibus nationibus imperat; Verr. IV, 81.

dominus: nec imperante nec sciente nec praesente domino; Milo 29.

magistratus: nisi ut magistratus in provinciis non audeant imperare sociis, quod ex usu rei publicae sit; Fr. A, III, 19.

maiores: maiores quidem nostri non modo, ut liberi essent, sed etiam, ut imperarent, arma capiebant; Phil. VIII, 12.

populus: quem (populum Romanum) di immortales omnibus gentibus imperare voluerunt; Phil. VI, 19.

praetor: quid interest utrum praetor imperet vique cogat ..? Verr. II, 43. quibus (Mamertinis) superiores omnes [praetores] item ut ceteris imperarant; ib. V, 53.

II. **mit Ergänzung:** 1. **ut:** servis suis Rubrius ut ianuam clauderent ... imperat; Verr. I, 66. his imperat, ut se ipsum neglegant; ib. 67. eis ut absentem Heraclium condemnent imperat; ib. II, 42. ut pecuniam conferrent ... imperasti; ib. 145. imperat Agyrinensibus, ut decumas ipsi publice accipiant; ib. III, 71. quam ob rem imperabas ut adderent? ib. imperas ut decumas accipiant; ib. 72. imperat . ., ut in medimna singula dentur Apronio HS; ib. 73. Calactinis quam ob rem imperasti anno tertio, ut ... darent; ib. 101. imperasse ut ... lecti sternerentur; ib. 105. ei palam imperat, ut ... curaret; ib. IV, 50. sibi istum negotium dedisse atque imperasse, ut ... conquireret; ib. 50. Archagatho imperat, ut illis aliquid ... daret; ib. 53. imperat suis, ut id ... deferrent; ib. 65. imperat magistratibus, ut eam demoliantur; ib. 75. signum ut demolirentur et Messanam deportarent, imperavit; ib. 84. cum iste imperat lictoribus, ut Sopatrum ... deiciant; ib. 86. imperasse eum, qui summam potestatem haberet, ut decernerent; ib. 141. Verres post imperium constitutum primus imperavit, ut ea pecunia ... adnumeraretur; ib. V, 60. imperat Centuripinis, ut is victu ... adhiberetur; ib. 70. et clara voce ei || et ei clara voce — et clara voce || imperavit, ut eum ... occideret; Caecin. 22. Antiocho Aebutii servo *se* imperasse || servo imperasse ||, ut ... invaderet; ib. 25. et ab eodem sibi esse imperatum, ut ... curaret; Cluent. 25. ita cogit atque imperat, ut ..; leg. agr. II, 47. sed ei medico ... imperasti, ut venas hominis incideret; Piso 83. utique C. Pansa A. Hirtius consules ... quaestoribus urbis imperent, ut ..; Phil. IX, 16.

2. **accus. (nom.) c. infin.:** per vim ad eum ... Rubrium deduci imperavit; Verr. I, 65. quem (numerum) ei civitati imperas emendum; ib. III, 173. qui ... verum etiam Marcellia tolli imperarit; ib. IV, 151. in has lautumias ... etiam ex ceteris oppidis Siciliae deduci imperantur; ib. V, 68. quod eodem ceteros piratas condi imperarat; ib. 69. qui ... produci atque in carcerem condi imperavit; ib. 76. princeps Cleomenes in quadriremi Centuripina malum erigi, vela fieri, praecidi ancoras imperavit; ib. 88. iste hominibus miseris innocentibus inici catenas imperat; ib. 106. ipsos in lautumias abduci imperabat; ib. 146. quod fistulas ... praecidi imperarat; Rabir. 31. non hunc in vincula duci ... imperabis? Catil. I, 27. sed etiam describi ab omnibus librariis (tabulas), dividi passim et pervolgari atque edi populo Romano imperavi; Sulla 42.

III. **mit Object:** alqd: quando id, quod imperaretur, recusavit? Verr. II, 5. qui quod imperatum esset iudicarent; ib. 41. ne in cellam quod imperatur aestiment; ib. 147. facturos se, si quid imperasset, studiose pollicerentur; ib. 172. tantum decumanis dedit, quantum iste imperavit; ib. III, 55. quod eis plus frumenti imperabatur; ib. 57. virgarum metu Agyrinenses quod imperatum esset facturos se esse dixerunt; ib. 70. accipite nunc quid imperarit; ib. 71. quae tu palam egisti, in conventu imperasti; ib. 73. tantum exprimi frumenti quantum Apronius imperasset; ib. 105. si ... quod Apronius imperasset necesse fuisset dare; ib. 113. cum ob iudicandum aut decernendum aut imperandum aliquid ... pecuniam acceperat; ib. 156. quod praeterea Verres imperat; ib. 201. neque enim id, quod debebatur, sed quantum commodum fuit, imperavit; ib. 225. reperietis quinquiens tanto ... amplius istum ... civitatibus imperasse; ib. 225. si ... et tanto plus ... imperavit? ib. pronuntiat quid sibi imperatum esset; ib. IV, 51. vix erat hoc plane imperatum; ib. 86. maximae et locupletissimae civitati Mamertinae nihil horum imperavisti; ib. V, 43. cur his quicquam praeterea ex alio genere imperasti? ib. 53. quibus multa rei publicae causa invitissimis

imperata sunt; Font. 17. imperaverunt pro dignitate sua quod visum est; ib. 18. imperabitur aliquid muneris; leg. agr. II, 46. in quo (consulatu) ego imperavi nihil et contra patribus conscriptis ... parui; Sulla 21. est enim lex nihil aliud nisi recta et a numine deorum tracta ratio, imperans honesta, prohibens contraria; Phil. XI, 28. ſ. navem; Phil. XI, 30.

cenam: puerum vocaret, credo, cui cenam imperaret; Sex. Rosc. 59.

classem: itaque ipse ... classem tamen isdem istis civitatibus imperavit; Flacc. 29.

decumas: hinc cum ... alterae (decumae) novis institutis propter annonae rationem imperentur; Verr. III, 227.

denarios: singulis censoribus denarii trecenti ... imperati sunt; Verr. II, 137.

dimidium: dimidium eius, quo Pompeius erat usus, imperavit; Flacc. 32.

frumentum: ſ. **frumentum**, II, 1. impero (23 St.) S. 389.

genus: emendi duo genera fuerunt, unum decumanum, *imperatum* alterum; Verr. III, 163.

medimna: ei cum pro iugeribus quinquaginta medimna DCC decumae imperarentur; Verr. III, 56.

modios: huic iste ... cum sexagena milia tritici modium imperavisset; Verr. III, 170. quibus (Halaesinis) sexagena milia modium imperata erant; ib. 171. quos (modios) tibi impero; ib. 197.

munus: ſ. alqd; leg. agr. II, 46.

navem: navem imperare ex foedere debuisti; Verr. IV, 21. hanc (navem) Reginis ... publice ... imperavisti; ib. V, 47. at enim idcirco navem Mamertinis non imperasti, quod sunt foederati; ib. 49. quod eis navem contra pactionem foederis imperarint; ib. cur Tauromenitanis item foederatis navem imperasti? ib. Mamertinis navem imperare ausus es; ib. 59. quibus ei videatur, navis, nautas, pecuniam ceteraque, quae ad id bellum gerendum pertineant, ut imperandi in Syria, Asia, Bithynia, Ponto ius potestatemque habeat; Phil. XI, 30. ſ. numerum; Verr. V, 43.

nautas: ſ. navem; Phil. XI, 30.

numerum: tanto numero frumenti lucri nomine imperato et expresso; Verr. III, 73. ut naves civitatibus certusque numerus nautarum militumque imperaretur; ib. V, 43. maximum frumenti numerum ad Hispaniense bellum tolerandum imperavit; Font. 13.

nummos: non est satis: nummi praeterea imperantur; Verr. III, 73.

obsides: idem Cretensibus ... spem deditionis non ademit obsidesque imperavit; imp. Pomp. 35.

operas: publice coactis fabris operisque imperatis; Verr. V, 48.

pecuniam: cum eius apparitores ... pecunias imperent; Verr. III, 87. classis nomine pecuniam civitatibus imperatam queruntur; Flacc. 27. cum enim genus imperatae pecuniae suscipit; ib. 33. at enim negas fratrem meum ... pecuniam ullam in remiges imperasse; ib. 33. eundem ... certam Achaeis in annos singulos pecuniam imperavisse; Sest. 94. statim *** nondum commemoro rapinas, non exactas pecunias, non captas, non imperatas; Piso 38. ait enim ... decumas imperatarum pecuniarum |decumas imperatorum pecuniam| sibi coëgisse; Rab. Post. 30. ſ. navem; Phil. XI, 30.

remiges: cum L. Flaccus in Asia remiges imperabat; Flacc. 30. tamen Flacci consilium in remigibus imperandis reprehendetur? ib. 31.

res: hunc Cn. Pompeius ... certis rebus imperatis regnare iussit; Sest. 58.

sumptum: illam rationem in imperando sumptu et Pompeius et Flaccus secutus est; Flacc. 32.

tributum: itaque in tributis imperandis tantum oneris plebi imponebatur; Verr. II, 138. ut ex isdem praediis et Apollonide ||Apolloniae|| et Romae imperatum esset tributum; Flacc. 80.

triticum: huius imperati [in annos singulos] tritici modium DCCC milia; Verr. III, 163. pretium autem constitutum ... imperato (tritico) HS III S; ib.

impertio, zutheilen, gewähren: alqd: sit hoc sane leve, quod non ita est, quoniam optimo cuique impertitur; Sest. 115. ſ. laudem. tempus.

civitatem: etenim cum mediocribus multis ... gratuito civitatem in Graecia homines impertiebant; Arch. 10.

commoda: si ... contra commoda ... ab eo (Iove) nobis dari atque impertiri videmus ..; Sex. Rosc. 131.

diem: tu Syracusanos unum diem festum Marcellis impertire noluisti; Verr. II, 51.

dolorem: verum tamen dolorem suum nemini impertiebat; Verr. II, 84.

fructum: non quo aut ipse haec dici quam existimari malit aut ego hunc laudis fructum praesenti libenter impertiam; Sest. 87.

laborem: ut meum laborem hominum periculis sublevandis non impertiam; Muren. 8.

laudem: atque ut omnes intellegant me L. Lucullo tantum impertire laudis, quantum ..; imp. Pomp. 20. atque etiam viro forti, conlegae meo, laus impertitur, quod ..; Catil. III, 14. quibus L. Lucullus tantum *huic* ||*ei*|| laudis impertit, quantum .. ||quibus legato Lucullus tantum laudis ; Muren. 20.

partem: quae (cogitationes) mihi nullam partem neque nocturnae neque diurnae |neque diurnae neque nocturnae|| quietis impertiunt; leg. agr. II, 5. oneris mei partem nemini impertio, gloriae bonis omnibus; Sulla 9.

tempus: qui tantum potuit impertire huic studio temporis; Balb. 3.

impetro, bewirken, erlangen, erreichen, Erfolg haben: I. **absolut:** alqs: eine qui postulabant indigni erant qui impetrarent? Sex. Rosc. 119. dixit idem Dolabellam impetrasse; Verr. I, 99. petit a me Habonius ..; facile impetrat; ib. 149. ego iam pridem ab eo ... peto ... et adhuc impetrare non possum; ib. II, 29. illi eum commonefaciunt ut ... utatur instituto suo ...: impetrant; ib. 41. non impetrat, cum hoc diceret ei Metellus; ib. III, 152. homo amentissime, quid putasti? impetraturum te? ib. IV, 19. verum fac te impetravisse; ib. 19. postquam non impetravit; ib. 149. quid attinuit te ... postulare, ut adderet in iudicium INIURIA, et quia non impetrasses, tribunos pl. appellare? Tull. 38. utrum ille ... idoneus non est qui impetret? imp. Pomp. 57. haec si tecum, ut dixi, patria loquatur, nonne impetrare debeat? Catil. I, 19. a Q. Metello Piso ... neque per se neque per Lucullos impetravisset? Arch. 26. quem negas, quod pro Cispio contenderim, impetrare potuisse? Planc. 75. si nemo impetravit; Ligar. 30.

II. **mit Ergänzung:** 1. **de:** si vir amplissimus, cui nihil est quod roganti concedi non iure possit, de aliquo, ut dicis, non impetravit; Planc. 25.

2. **ut:** verum si a Chrysogono, iudices, non impetramus, ut ..; Sex. Rosc. 150. impetrat a senatu, ut dies sibi prorogaretur; Verr. I, 98. impetrant, ut ne iurent; ib. 123. cum ab eo ... non impetraret, uti se ... duceret ||educeret|; ib. II, 29. quod Halaesini ... Romae impetrarant, ut apud se ... liceret; ib. 122. utique ei locus primus constitueretur ... impetravit; Cluent. 56. qui cum ab equite Romano splendido et forti, M. Paconio, non impetrasset, ut ..; Milo 74. ſ. III. alqd; Verr. III, 115. Tull. 6. Cluent. 118.

3. **ne:** nam ceteri quoque impetrant, ne retineantur; Verr. II, 71. ſ. III. alqd; Verr. V, 51.

III. **mit Object:** alqd: multo iniquiora Naevius impetrabat; Quinct. 70. vix medius fidius tu, Fanni, a Ballione ... hoc et postulare auderes et impetrare posses, quod ..; Qu. Rosc. 50. „non enim"

inquit „illud peto, quod soleo ... impetrare"; div. Caec. 23. si tu hoc a me non impetras; Verr. II, 29. quod ab eo pridie ... Heraclius impetrare non potuerat, id ..; ib. 42. hoc vix ab Apronio ... impetratum est. id cum impetrabatur, hoc videlicet impetrabatur, ut ... liceret; ib. III, 115. id si impetrassent; ib. IV, 113. ne haec biremis ascriberetur, si id ullo modo possent a nostris maioribus impetrare; ib. V, 51. unum hoc abs te, L. Quincti, pervelim impetrare, ... ut ita tibi multum temporis ad dicendum sumas; Tull. 6. eo non addito nihilo minus tamen ita dicis, quasi id ipsum, a quo *depulsus* es, impetraris? ib. 39. a Lentulo autem ... facile hoc, iudices, impetrabo, ut ..; Cluent. 118. cum a vobis quoque ipsis hoc impetrari sit aequissimum, ib. 142. ac tum quidem Tralliani ... a Flacco tamen omnia ... impetraverunt; Flacc. 59. ut nescio quid a te impetratum esse videatur; ib. 83. hoc cum a vobis impetrare causa ipsa debet; Sulla 93. idque ... ab Heracliensibus impetravit; Arch. 6. quod illa, nisi a viris honestissimis, ... numquam impetravisset; Cael. 63. qui nihil a iudicibus debeam umquam impetrare; Planc. 75. id ne impetremus oppugnabis; Ligar. 13. si hoc non impetro; Phil. I, 27. idque a me impetrasti || impetras || ..; ib. II, 9. igitur a quo vivo nec praesens nec absens rex Deiotarus quicquam aequi boni impetravit, apud mortuum factus est gratiosus; ib. 94. quo impetrato quid est quod metuat? ib. VIII, 27. qui id a me peteres, quod a te Boculus numquam impetrasset? Fr. B, VIII, 20.

beneficium: in quo ... et unus quisque studio et suffragio suo viam sibi ad beneficium impetrandum munire possit; leg. agr. II, 17.

honorem: ut vester honos ... nec diuturnis precibus efflagitatus, sed dignitate impetratus esse videatur; leg. agr. II, 3.

iudicium: C. Gallus ... a suo familiarissimo L. Metello iudicium ex edicto non potest impetrare; Verr. III, 152.

ius: non praetorem modo a quo ius impetraret invenire potuit; Quinct. 96.

liberationem: cum a te non liberationem culpae, sed errati veniam impetravissent; Ligar. 1.

navem: quo tempore in tanta inopia navium ... tamen ab eis (navis) impetraretur; Verr. V, 59.

pecuniam: compellarat hospitem praesens, computarat, pecuniam impetrarat; Phil. II, 94.

rem: quam rem facile a praetore impetrassent; Quinct. 33.

veniam: f. liberationem.

impetus, Angriff, Andrang, Drang, Trieb: I. **absolut**: 1. convertit: quod si omnis impetus domesticorum hostium, depulsus a vobis, se in me unum convertit; Catil. III, 28.

est: quos illorum animos, quos impetus ... fore putatis? leg. agr. II, 96.

exsistit: cum totius impetus belli ad Cyzicenorum moenia exstitisset || constitisset ||; Muren. 33. neque umquam ex illo delendi huius imperii tam consceleratus impetus exstitisset, nisi ..; Cael. 14.

navigat: quis enim ... tam brevi tempore tot loca adire ... potuit, quam celeriter Cn. Pompeio duce tanti belli impetus navigavit? imp. Pomp. 34.

valet: incursus et impetus non valebit? Caecin. 45.

2. sum: nolite, iudices, arbitrari hominum illum impetum et conatum fuisse; Sulla 76.

II. **nach Verben**: 1. **Accusativ**: appello: ut incursionem potius seditionis, vim multitudinis, impetum tribunicium, quam iudicium appellandum putem; Cluent. 103.

averto: qui (C. Caesar) M. Antonii impetus nefarios ab urbe in Galliam avertit; Phil. V, 28.

cohibeo: nisi unus adulescens illius furentis impetus crudelissimosque conatus cohibuisset ..; Phil. III, 5. cuius si acerrimum impetum cohibere Pansa potuisset, uno proelio confecta res esset; ib. XIV, 26.

comparo: cum tu ... in consules ... repentinos impetus comparares; dom. 13.

comprimo: duobus inceptis verbis omnem impetum gladiatoris ferociamque compressi; har. resp. 1. nisi se ille in scalas tabernae librariae coniecisset eisque oppilatis impetum tuum compressisset? Phil. II, 21.

conligo: alteri se Brutus obiecit impetumque furentis ... vitae suae periculo conligavit; Phil. XI, 4.

converto: non sentiunt ... illius furentis ac volaticos impetus in se ipsos posse converti; har. resp. 46.

depello: sic ab huius nunc capite Gallorum impetus terroresque depellit; Font. 44. f. I, 1. convertit.

deprecor: ut eorum iratos animos atque horribilis impetus deprecetur; Font. 36.

dico: causam fugae dicitis eandem quam omnes intellegimus, ... incursionem atque impetum armatorum; Caecin. 44.

excipio: acerrimumque impetum moenibus ... exceperunt; Verr. II, 159. omnemque impetum discordiarum ... excepi meo corpore; dom. 63. cum ... inflammatum in bonos omnis impetum meo corpore excepi; ib. 76.

facio: f. **facio,** III. impetum (21 St.) S. 304, b.

frango: frangetis impetum vivi, cuius vix sustinetis furias insepulti? Milo 91.

fugio: neque ei tam praedonum impetum fugiebant, quam imperatorem sequebantur; Verr. V, 90.

habeo: vehementis habeat (invidia) repentinos impetus: Cluent. 5.

immitto: tu illos impetus perditorum hominum ... in nostras domos immisisti; Phil. II, 91.

incito: f. retardo; Phil. V, 23.

metuo: nullam vim, nullum impetum metuo; dom. 44.

paro: tum in me impetus conductorum hominum quasi in tyrannum parabatur; Phil. XIV, 15.

perhorresco: is nunc impetum civium ... perhorrescit || pertimescit ||; Rabir. 36.

pertimesco: qui (miles) hostium impetum vimque pertimuit; Cluent. 128. fortasse minus erunt ... mihi populares impetus pertimescendi; Catil. IV, 9. horum ego cogitationem non vereor; impetum pertimesco; Phil. XII, 29.

pono: nocturnum impetum in urbem Asiae clarissimam (ponite ante oculos); Phil. XI, 7.

propono: vos ante oculos animosque vestros tota Sicilia decumanorum hos impetus ... proponite; Verr. III, 58.

propulso: ut ... inimicorum impetus propulsare possim; Muren. 2. qui cum ... popularis impetus populari praesidio propulsare possem ..; prov. cons. 41.

refugio: impetum armati Antiochi ceterorumque tela atque incursum refugit; Caecin. 22.

repello: M. Manlius cum ab ascensu Capitolii Gallorum impetum reppulisset; dom. 101.

reprimo: tamen impetus hostium repressos esse intellegunt ac retardatos; imp. Pomp. 13. at vero qui horum impetus et conatus represserunt ..; Sest. 139.

retardo: ut istius, credo, animos atque impetus retardaret; div. Caec. 33. hoc adventu P. Sestii tribunorum plebis novorum ... reliquaeque coniurationis impetus et conatus sunt retardati; Sest. 11. incitatos latronum impetus retardavit; Phil. V, 23. Caesaris enim .. virtus latronis impetus crudelis ac furibundos retardavit; ib. XIII, 19. f. reprimo; imp. Pomp. 13.

sedo: cum ... impetum improborum virtute sedavit; Sest. 62.

sequor: te, nomen, imperium, vocem, aspectum, impetum tuum ... omnes boni sequebantur; har. resp. 22.

video: non impetum repentinum (videtis)? Sex. Rosc. 98.

vito: cum et vitandi illorum impetus potestas adempta nobis erit; Quinct. 8. nullam vim, nullos impetus, nullum vitae discrimen vitandum umquam putavit; sen. 20.

2. **Ablativ:** libero: cum ... copias fudit Syriamque immani Parthorum impetu liberavit; Phil. XI, 35.

3. **mit Präpositionen:** abstraho ab: atque is ab hoc impetu abstractus consilio et copiis Caesaris ... minuit audaciam; Phil. III, 31.

armo contra: si dilecta iuventus ... contra Milonis impetum armata est; Milo 67.

concurro, confligo contra: sed contra impetum istorum ||contra impetum istum illorum|| impetu ego nostro concurram atque confligam; Scaur. 20.

eripio ex: populi Romani laus est urbem ... ex omni impetu regio ... ereptam esse atque servatam; Arch. 21.

loquor de: de impetu animi loquor; Cael. 76.

obicio contra: primum obicitur contra istorum impetus Macedonia; Font. 44. — in: numquam me ... in hos profligatorum hominum cotidianos impetus obiecissem ||coniecissem||; Arch. 14.

oppono ad: ad omnis enim meos impetus quasi murus quidam boni nomen imperatoris opponitur; Verr. V, 2.

requiro in: tamen nos in impetu |tanto nos impetu|| studiorum et motu temeritatis modum aliquem ... requiremus? Planc. 15.

servo ex: f. eripio ex.

III. **nach Adjectiv:** levis ad: quae mihi ... ad motum animi et ad omnem impetum dicendi contentionemque leviora (sunt); Deiot. 5.

IV. **Umstand:** 1. **Ablativ:** asportare: haec iste omnia ... uno impetu ... tollenda atque asportanda curavit; Verr. IV, 104.

compilare: quorum iste Deli non fanum, sed ... sedem antiquam divinumque domicilium nocturno latrocinio atque impetu compilavit; Verr. V, 185.

concitari: ac te ipsum ... nunc et animi quodam impetu concitatum ... iam usus flectet; Muren. 65.

concurrere, confligere: sed contra impetum istorum ||contra impetum istum illorum|| impetu ego nostro concurram atque confligam; Scaur. 20.

conicere: Licinium autem ... illo repentino hominum impetu se in fugam coniecisse; Cael. 63.

duci: non dilectu aliquo aut sapientia ducitur ad iudicandum, sed impetu non numquam et quadam etiam temeritate; Planc. 9.

expugnari: expugnari deos patrios non ... repentino praedonum impetu; Verr. IV, 94.

fugari: f. pelli.

inruere: qui (tribunus plebis) ... omni impetu furoris in eum civem inruerit, quem ..; dom. 119.

interfici: regem illum ... interfectum esse impetu multitudinis; Fr. B, XVI, III, 4.

nocere: ipse (senex) impetu suo nemini noceat; Sest. 24.

occupare: cum te Praeneste ... occupaturum nocturno impetu esse confideres; Catil. I, 8.

pelli: ego exercitus maximos saepe pulsos et fugatos esse dico terrore ipso impetuque hostium; Caecin. 41.

percellere: quem impetu perculerit; dom. 106. omnia sunt excitanda tibi, C. Caesar, uni, quae iacere sentis, belli ipsius impetu ... perculsa atque prostrata; Marcell. 23.

perturbari: cum populi Romani clamore atque impetu perturbatus exsiluisti; Verr. V, 165.

pervadere: cernitis, iudices, quod et quantum incendium decumanorum impetu non solum per agros ... pervaserit; Verr. III, 66.

prosternere: tota est acies illa uno impetu prosternenda; Scaur. 20. f. percellere; Marcell. 23.

tollere: f. asportare.

2. **Präpositionen:** contra: quo (propugnaculo) contra omnis meos impetus usurum se putat; Verr. III, 40.

in: atque haec homo amentissimus in tanto praedonum impetu ... sic palam faciebat; Verr. V, 62.

impie, gottlos, ruchlos, unehrerbietig: committo: qui aliquid impie scelerateque commiserint; Sex. Rosc. 67. multa enim et in homines impie nefarieque commisit; Verr. I, 6.

dico: quis interpretari potest, impudentiorne, qui in senatu, an improbior, qui in Dolabellam ... tam spurce, tam impie dixeris? Phil. II, 99.

facio: quae in nos fortunasque nostras ... impie ac nefarie fecerit; Phil. II, 50.

mitto: si impie, |impia|| si temere, si cupide ... nomen suum misit ..; Flacc. 5. (Z. 36.)

repudio: sed quamvis ingrate et impie necessitudinis nomen repudiaretis, tamen ..; Deiot. 30.

impietas, Ruchlosigkeit: I. duco ab: qui ... commendationem .. ineuntis aetatis ab impietate et scelere ||ab scelere|| duxerit; Deiot. 2.

II. crimen: etiam in eos, qui omnis suas curas in rei publicae salute defigunt, impietatis |† impetus|| crimine invidia |crimen invidia, crimen, crimen invidiaque | quaeretur? Phil. XIV, 13.

impiger, unverdrossen, hurtig: alqs: in quibus (itineribus) eo usque se praebebat patientem atque impigrum; Verr. V, 27.

vir: virum ad labores belli impigrum ... retinere ... maletis; Font. 43.

impingo, anschlagen: uncus impactus est fugitivo illi, qui ..; Phil. I, 5.

impius, gottlos, ruchlos, ohne Ehrfurcht: A. **bei Substantiven:** alqs: vanum se et perfidiosum et impium esse fateatur; Quinct. 26. cum recordaris in deos immortalis quam impius ... fueris; Verr. I, 47. neque solum ingratus ... verum etiam impius appelletur necesse est; Quir. 23. quis est ex gigantibus illis ... tam impius qui ..? har. resp. 20. crudelem Castorem, ne dicam sceleratum et impium, qui ..; Deiot. 2. exspectantibus omnibus quisnam esset tam impius, tam demens ... inventus est nemo ..; Phil. II, 64. atque ille Tarquinius ... non crudelis, non impius, sed superbus est habitus et dictus; ib. III, 9. D. Brutus sceleratum atque impium regnare patietur Antonium? ib. neque enim, Quirites, fieri potest ut non aut ei sint impii, qui contra consulem exercitus comparaverunt, aut ..; ib. IV, 2. quamvis impii nefariique sint, sicut sunt; ib. 9. hoc qui non videt, excors, qui cum videt decernit, impius *est;* ib. V, 5. id agis, ut Lepidum aut impium aut insanum existimari velis; ib. XIII, 43.

bellum: fatearis necesse est te illi iniustum impiumque bellum inferre conari; div. Caec. 62. quorum templis et religionibus iste ... bellum sacrilegum semper impiumque habuit indictum; Verr. V, 188. proficiscere ad impium bellum ac nefarium; Catil. I, 33.

civis: tuamque a me alienationem commendationem tibi ad impios civis fore putavisti; Phil. II, 1. sunt impii cives, sed pro caritate rei publicae nimium multi; ib. III, 36. dum se civibus impiis commendat; ib. V, 3. quis exercitatior, qui viginti iam annos bellum geram cum impiis civibus? ib. VI, 17. ego P. Clodium arbitrabar perniciosum civem, sceleratum, libidinosum, impium, audacem ..; ib. VIII, 16. illa (Capua) impios civis iudicavit, eiecit, exclusit; ib. XII, 7. itaque ut alacres et laeti ... inter se impii cives, quasi vicissent, gratulabantur, sic ..; ib. 18. quod (bellum) cum impiis civi-

bus consceleratisque suscepimus; ib. XIII, 1. inflati laetitia atque insolentia impii civis unum se in locum ... congregabant; ib. XIV, 15.

conatus: quod eorum conatus impios et furorem consceleratum repressi; Sulla 29.

coniuratio: obsessa facibus et telis impiae coniurationis vobis supplex manus tendit patria communis; Catil. IV, 18.

consules: duobus impiis nefariisque consulibus aerarium, provinciae ... donabantur; sen. 18.

dextera: a cuius altaribus saepe istam impiam dexteram ad necem civium transtulisti; Catil. I, 24.

ferrum: quorum impium ferrum ignisque pestiferos meus ille consulatus e manibus extorserat; Planc. 98.

homines: tantum homines impios ... odium retinebat |tenebat — odiumne tenebat||; dom. 92.

hostis: praesertim cum iste impurus atque impius hostis omnium religionum ... ageret illam rem; dom. 139.

latrocinium: exsulta impio latrocinio; Catil. I, 23.

manus: tam religioso (templo) manus impias ac sacrilegas adferre conatus es? Verr. I, 47. quam urbem ... ab illa impia et scelerata manu temptari suspicabamur; Sest. 9. quod C. Marium e civili ferro atque ex impiis manibus eripuerunt; Planc. 26. hic ... numquam profecto a me sacrilegas manus atque impias abstinebit; Phil. XII, 26.

mens: quos (libros) tu impia mente conquiris; har. resp. 26.

religio: quis perversam atque impiam religionem recordatur, qui illum aut nefarie cogitasse aut stulte sperasse miretur? Sulla 70.

scelus: nullo labore tuo praecipiti furori atque impio sceleri restitissem; dom. 91.

B. **allein:** 1. **Subject:** luunt: illi igitur impii, quos cecidistis, etiam ad inferos poenas parricidii luent; Phil. XIV, 32.

sunt: salvi sint improbi, scelerati, impii; Phil. VIII, 16. ergo aut boni sunt ... aut impii, quorum contra furorem et bellum et iusta arma cepimus; ib. XI, 37.

II. **nach Verben:** 1. antefero: potestis igitur ... mercennarios gratuitis, impios religiosis ... anteferre? Font. 32.

recipio: nonne oppressam rem publicam putes, si tot tam impii, tam audaces, tam facinerosi recepti sint; Phil. XII, 15.

2. constituo: itaque ... apud inferos eius modi quaedam illi antiqui supplicia impiis constituta esse voluerunt; Catil. IV, 8.

sum: hae sunt impiis adsiduae domesticaeque Furiae; Sex. Rosc. 67.

III. **nach Substantiven:** 1. concursus: dissipato concursu impiorum; Phil. I, 30.

faces, flammae: f. furiae.

ferrum: ego vero si tum illorum impiorum ferro ac manu concidissem ..; Planc. 90.

furiae: hae sunt impiorum furiae, hae flammae, hae faces; Piso 46.

iugum: quasi vero non idem unumque bellum sit contra hoc iugum impiorum nefarium; Phil. XI, 6.

manus: habet sceleratam impiorum manum; Phil. XI, 16. f. ferrum.

mentes: deorum tela in impiorum mentibus figuntur; har. resp. 39.

odium: quae plurima (pericula) adii propter acerbissimum omnium in me odium impiorum; Phil. XII, 21.

pars: ex hac familiarium dignitate in impiorum partem ... (P. Sullam) transferetis? Sulla 77.

poenae: omnis acerbissimas impiorum poenas pertulerunt; leg. agr. II, 92. nisi in eandem impiorum poenam optime meritos civis detruserint; Flacc. 94.

sensus: omne odium, inclusum nefariis || in nefariis | sensibus impiorum, in me profudistis; Piso 16.

supplicia: ut existimemus illum apud inferos impiorum supplicia perferre; Cluent. 171.

2. poenae in: me tamen fugerat deorum immortalium has esse in impios et consceleratos poenas certissimas; Piso 46.

supplicium in: quod in impios singulare supplicium invenerunt; Sex. Rosc. 69.

implacabilis, unversöhnlich: si .. C. Caesar ... aspernaretur amicitiam meam seque mihi implacabilem inexpiabilemque praeberet; Piso 81.

impleo, anfüllen, erfüllen, vollführen: alqd: ne aut id profiteri videar, quod non possim ||quod non possim [implere]| ; Cluent. 51.

codices: itaque L. Piso multos codices implevit earum rerum; Verr. I, 119.

cornua: tum habuisti quasdam formidines, *quae* quasi cornua quaedam exciderunt impleta; Fr. B, XV, v, 2.

gremium: is vomens frustis esculentis .. gremium suum et totum tribunal implevit; Phil. II, 63.

oppidum: lautissimum oppidum ... sanguine implevit; Phil. XIII, 18.

orbem: quorum interfectores impleverunt orbem terrarum nominis sui gloria; Milo 72.

regnum: cum regnum sanguine implerint; leg. agr. II, 47.

tribunal: f. gremium.

implicatio, Verwickelung: qui propter implicationem rei familiaris communi incendio malint quam suo deflagrare; Sest. 99.

implico, verwickeln, verwirren, verschlingen, verknüpfen, verbinden: alqm: † implicatus | implacatus; inclinatus; incitatus; | ad severitatem videbatur; Sex. Rosc. 85. ipse tua defensione implicabere; Verr. II, 44. tu, qui omnibus legibus implicatus tenebare ..; ib. III, 82. cum te implicatum severitate iudicum ... esse videam; ib. V, 150. nisi etiam muliebribus religionibus te implicuisses; dom. 105. sed si ... exspectatione supplicii iam non diuturna implicatus feretur ..; har. resp. 7. eo maleficio tamen erant implicati, ut ..; Cael. 71. qui nostris familiaritatibus implicantur; Balb. 60. revocare se non poterat familiaritate implicatus; Piso 70. qui vestri ordinis cum magistratibus nostris fuerint his causis implicati; Rab Post. 19. cum Ligarius ... nullo se implicari negotio passus est; Ligar. 3. postea quam nos pacificatoria legatione implicatos putant; Phil. XII, 3.

avaritiam: quae (avaritia) criminibus infinitis implicata est; Piso 86.

fidem: haec fides atque haec ratio pecuniarum ... implicata est cum illis pecuniis Asiaticis et cohaeret; imp. Pomp. 19.

inconstantiam: in altero inconstantiam tuam cum levitate tum etiam periurio implicatam refellisti; Vatin. 3.

inscientiam: verum implicata inscientia impudentia est; Phil. II, 81.

rationem: f. fidem.

rem: ut rem tantam, tot controversiis implicatam possem cognoscere; Quinct. 3.

imploratio, Anflehen, Hilferuf: fert: ut iam illa vox et imploratio: CIVIS ROMANUS SUM ... supplicium maturius ferret; Verr. V, 147.

inhibet: si te illius acerba imploratio et vox miserabilis non inhibebat; Verr. V, 163.

imploro, anflehen, anrufen, flehend bitten: I. **absolut:** alqs: adsunt et implorant; Verr. IV, 80. quod ipsi saepe multis laborantibus atque implorantibus ope sua subvenissent; Scaur. 46.

populus: mihi, populo Romano implorante, ... non licuit .. dicere? dom. 26.

II. **mit Object:** alqm: nisi ut te ac fidem tuam implorent? Verr. IV, 80. quo confugient socii? quem implorabunt? ib. V, 126. qui eum non solum cognoscerent, sed etiam lacrimantes ac te im-

plorantes defenderent; ib. 155. vos etiam atque etiam imploro et appello; ib. 188. quem implorem? Flacc. 4. qua re cum me ... res publica implorarit; sen. 39. hic ego nunc non vos prius implorabo ..; Rab. Post. 13. f. lucos. regiones.

auxilium: f. **auxilium,** II, 1. imploro (5 St.) B. 1, S. 392, b.

consilium: si umquam res publica consilium, gravitatem, sapientiam [providentiam] iudicum imploravit, hoc, hoc, inquam, tempore implorat; Flacc. 3.

deos, deas: minus illa deos hominesque implorante ... ademit; Verr. I, 153. ceteros item deos deasque omnis imploro et obtestor; ib. V, 188. quos (deos) vos, Quirites, precari, venerari, implorare debetis, ut ..; Catil. II, 29.

fidem: f. **fides,** II, 1. imploro (20 St.) S. 343, a. — gravitatem: f. consilium. — homines: f. deos; Verr. I, 153.

ingenium: quae non oratoris ingenium, sed consulis auxilium implorat et flagitat; Rabir. 9.

iura: quos ... partim implorantis iura libertatis et civitatis in crucem sustulit; Verr. I, 7.

lucos: vos enim iam, Albani tumuli atque luci, vos, inquam, imploro atque obtestor; Milo 85.

memoriam: memoriam tuam implorat, qua vales plurimum; Deiot. 42.

misericordiam: *vestram* misericordiam implorat; Muren. 86. quam (misericordiam) ipse non implorat; Milo 92.

mortalis: nam tum quidem omnis mortalis implorare posses; Caecin. 62.

nomen: quarum una ... filii nomen implorans, mihi ad pedes misera iacuit; Verr. V, 129. cum imploraret saepius usurparetque nomen civitatis; ib. 162.

numen: deorum immortalium numen implorare potero; Scaur. 17.

praesidium: qui ... praesidium ad meam salutem implorandum putarit ||putavit||; sen. 29. nihil esse quod praesidium consulum implorarem; Piso 12.

regiones: vos denique, mutae regiones, imploro, et sola terrarum ultimarum; Balb. 13.

religionem: vestram ... religionem in iudicando non imploro; Verr. III, 146.

sapientiam: f. consilium.

scientiam: hic ego ... vestram etiam scientiam implorarem; Flacc. 38.

sensus: implorarem sensus vestros; Sulla 64.

sola: f. regiones. — tumulos: f. lucos.

impluvium, Regenbassin: I. sto ad: quae (signa) nunc ad impluvium tuum stant; Verr. I, 61.

II. columnae ad: ostendam . . columnas singulas ad impluvium ... locatas; Verr. I, 147.

impolitus, unvollendet: impolitae vero res et asperae || crudae, acerbae || si erunt relictae; prov. cons. 34.

impono, auflegen, beilegen, aufsetzen, einsetzen, geben: alqd: id, quod mihi cum fide semel impositum est; Sex. Rosc. 10. et hoc plus impositum quam ferre possent; Verr. IV, 20. per istos quae volebat clam imponenda, occulte exportanda curabat; ib. 23. neque enim fuit Gabinii remittere tantum de suo nec regis imponere tantum [pati] suis; Rab. Post. 31. f. laborem. onus.

bustum: ut in vivi etiam et spirantis capite bustum ||capitibus tum, caput bustum|| suis manibus imponeret; dom. 134.

coronam: postremo ut imponeretur aurea corona mortuo; Flacc. 75. cum vero coronam auream litteris imponebant; ib. 76.

decumas: impositis ita magnis decumis; Verr. III, 88. imponitis decumas; ib. 199.

diadema: f. **diadema** (6 St.) S. 89, b.

dominum: nam si ipse servire poterat, nobis dominum cur imponebat? Phil. XIII, 17.

iniuriam: ut ... iniuriam sine ignominia sibi imponerent; Quinct. 96. quibus tu privatim iniurias ... imposuisti; Verr. IV, 20.

insulam: *quem ad modum Iuppiter deiectum atque semiustum imposita insula operuit Typhonem;* Scaur. 29.

laborem: numquam iste plus militi laboris imposuit quam sibi sumpsit; Muren. 38.

leges: non foedus sibi nobiscum, sed iniquissimas leges impositas a nobis esse arbitrabuntur; Balb. 41. quae lex privatis hominibus esse lex non videbatur, inusta per servos, incisa per vim, imposita per latrocinium; Piso 30. quas ille leges ... fuerit impositurus nobis omnibus atque inusturus? Milo 33. populo Romano leges imposuerit; Phil. III, 30. impositis rei publicae legibus; ib. VI, 3. scilicet legatos ad eum misimus, non ut pareret et dicto audiens esset huic ordini, sed ut condiciones ferret, leges imponeret; ib. VII, 2. leges civitati per vim imposuit; ib. 15. de imponendis, non de accipiendis legibus cogitare; ib. XII, 2.

munus: multa sunt imposita huic ordini munera; Verr. III, 98. nam cum aratori munus aliquod ||ius aliquod — onus aliquod — aliquid|| imponitur; ib. 199. nam cum hoc munus imponebatur tam grave civitati . .; ib. V, 51.

necessitatem: mihi de memet ipso tam multa dicendi necessitas quaedam imposita est ab illo; Sulla 35.

negotium: nec illi committendum illud negotium, sed imponendum putaverunt; Sest. 60. f. onus; Verr. I, 62.

nomen: honesta nomina turpissimis rebus imponere; Verr. II, 142. direptioni cellae nomen imponis? ib. III, 197. molestum etiam nomen ipsum ... non hic imposuerat; Rab. Post. 28.

onus: quae (Sicilia) mihi hoc oneris negotiique imposuit; Verr. I, 62. tantum oneris plebi imponebatur; ib. II, 138. quibus (aratoribus) tanta onera res publica imponeret; ib. III, 164. quicquid erat oneris, ... Segestanis praeter ceteros imponebat; ib. IV, 76. quod vobis oneris imposuit ea lex; Cluent. 164. non quo illi ita de me merito onus illud imponerem; dom. 16. nullum onus imponam mihi testimonii; Vatin. 33. tamen est mihi considerandum quantum illi ... sollicitudinis atque oneris imponam; Piso 82. qui abs te taciti requirunt cur sibi hoc oneris imposueris; Planc. 46. in quo maximum nobis onus imposuit; Phil. XI, 19.

partes: cuius partes Rosciis impositae sunt; Sex. Rosc. 122.

personam: imponatur honestae civitati turpissima persona calumniae? Verr. II, 43. cui hanc cognitoris falsi improbam personam imponeret; ib. 109. hanc personam imponite Aebutio; Caecin. 14. vos mihi praetori ... hoc eodem in loco personam hanc imposuistis; leg. agr. II, 49. sed a re publica mihi impositam (personam) sustinui; Muren. 6. hanc mihi tu si ... imponis in omni mea vita, Torquate, personam; Sulla 8. quam (personam) mihi tum tempus et res publica imposuit; ib. ut meminissem quam personam impositam a vobis sustinerem; Phil. VI, 2.

plagam: vel si ||si mihi uni|| pereundum fuisset, ac non accipienda plaga mihi sanabilis, illi mortifera, qui imposuisset ||qua ei imp. — quam reip. imp. — qui eam imposuissent||; Sest. 44.

portorium: singulis rebus, quaecumque venirent, certo portorio imposito; Piso 87.

pretium: eidem se ipsos abs te pretio imposito redemerunt; Verr. III, 85.

res: duas (res) autem reliquas vobis populus Romanus imposuit; Sex. Rosc. 36.

sollicitudinem f. onus; Piso 12.

vectigal: quod ceteris .. impositum vectigal est certum; Verr. III, 12. ut non modo eorum

agris vectigal novum nullum imponerent; ib. 14. vectigal enim esse impositum fructibus nostris dicitur; Font. 20. iubet eosdem ||iubet enim eosdem|| xviros omnibus agris publicis pergrande vectigali imponere; leg. agr. I, 10. excipit [enim] in vectigali imponendo agrum Recentoricum Siciliensem; ib. eique ||sicque, denique|| agro pergrande vectigal imponitur; ib. II, 56.

vilicum: sin autem emimus quem vilicum imponeremus ..; Planc. 62.

vim: mihi impone istam vim; Verr. II, 148.

importo, herbeiführen, verursachen: calamitatem: tantone plus Verres ... provinciae Siciliae calamitatis importavit? Verr. III, 125. nam, et importata ||nam importata|| est (calamitas); sen. 36. multo mihi ... praestat in eandem illam recidere fortunam, quam tantam importare meis defensoribus et conservatoribus calamitatem; Sest. 146.

famam, pestem: quocirca, C. Caesar, velim existimes hodierno die sententiam tuam aut cum summo dedecore miserrimam pestem importaturam esse regibus aut incolumem famam cum salute; Deiot. 43.

importunitas, Rücksichtslosigkeit, Zudringlichkeit, Schroffheit: I. exardescit: repente ista tanta importunitas inauditi sceleris exarsit; Sulla 75.

II, 1. depello: huius importunitatem matris a filii capite depellite; Cluent 195.

propono: vos ante oculos animosque vestros ... huius importunitatem ... proponite; Verr. III, 58.

2. sum: cuius tantae importunitatis (fuerit) omnium gentium atque omnis memoriae clarissimum lumen exstinguere; Deiot. 15.

3. sum: iste, quamquam est incredibili importunitate et audacia; Verr. II, 74.

4. concipio ex: cum quidem tu ... complexus es funestum illud animal ... ex omni scelerum importunitate conceptum; Piso 21.

interest inter: vide inter importunitatem tuam senatusque bonitatem quid intersit; Verr. III, 42.

III. reliquus ex: reliquos hos esse ... ex tuo scelere, importunitate, avaritia, crudelitate? Verr. III. 126.

IV. propter: quem propter animi importunitatem nemo recipere tecto ... vellet; Cluent. 170.

importunus, zudringlich, rücksichtslos, ungestüm: alqs: mihi vero importunus ac ferreus (videtur), qui ..; Catil. IV, 12.

actio: prae me fero te ex illa crudeli, importuna, non tribunicia actione, sed regia ... esse depulsum; Rabir. 17.

animal: ad quam spem ... tam importunum animal reservetis? Verr. I, 42.

avaritia: ut intellegatis ad certorum hominum importunam avaritiam hoc populare legis agrariae nomen esse quaesitum; leg. agr. II, 63.

belua: qui illum ... cum hac importuna belua conferam; Piso 8. nec vero de illo sicut de homine aliquo debemus, sed ut de importunissima belua cogitare; Phil. VI, 7. quin nulla societas huic ordini populoque Romano cum illa importunissima belua possit ||posset|| esse; ib. XIII. 22.

civis: aut quo civem importunum ... reserves? Sest. 29.

comes: s. socius.

crudelitas: quod si ille ... Gabinium et Pisonem ... propter ... importunam in me crudelitatem ... esse notandos putavit; prov. cons. 2.

gladiator: idemne igitur ... sapientissimi viri iudicabunt, quod ille importunissimus gladiator, hostis rei publicae iudicaret? Muren. 83.

homo: homo importunissime, cur tantam iniuriam ... fecisti? Verr. I, 113.

hostis: quis denique ita aspexit ut perditum civem ac non potius ut importunissimum hostem? Catil. II, 12. neque ullam societatem optimis civibus cum importunissimo hoste foedere ullo confirmari posse credidi; Phil. II, 89. tertio vero generi non militum veteranorum, sed importunissimorum hostium cupio quam acerbissimum dolorem inurere; ib. XI, 38. non possum animo aequo videre tot tam importunos, tam sceleratos hostis; ib. XII, 20. s. gladiator.

libido: non importunas istius libidines ... conquerebantur; Verr. IV, 111. tu ... virilem vocem audes emittere, cuius importunam libidinem et stuprum cum scelere coniunctum ne subornandi quidem mora retardavit? Fr. B, XIII, v, 1.

manus: egredere cum importuna sceleratorum manu; Catil. I, 23. coniuratorum copias veteres et effusam illam ac † superatam ||ac dissupatam|| Catilinae importunam manum ... esse renovatam; Sest. 42.

mulier: repente est exorta mulieris importunae nefaria libido; Cluent. 12. furere crudelis atque importuna mulier; ib. 177.

natura: singularem quandam poenam istius immanis atque importuna natura desiderat; Verr. I, 8. furor enim quidam ... istius effrenatum animum importunamque naturam tanta oppressit amentia ..; ib. V, 139.

parricida: huic igitur importuno atque impuro parricidae quid habemus, ... quod ..? Phil. XII, 13.

pestis: nunc autem ne post abitum quidem huius importunissimae pestis quisquam reperietur; Verr. III, 125. illa pestis immanis, importuna ||[illa pestis immanis] manus importuna|| [Catilinae] prorumpet ||perrumpet||; Muren. 85. queritur etiam importuna pestis (acc. c. inf.); dom. 26.

prodigia: habebam inimicum non C. Marium, ... sed duo importuna prodigia; Sest. 38.

scelus: videbam illud scelus tam importunum ... non posse arceri otii finibus; har. resp. 4.

socius: itaque P. Sulla hoc importunissimo cum honoris tum etiam calamitatis socio atque comite .. secundas fortunas amittere coactus est; Sulla 66.

tyrannus: init consilium, non improbi praetoris, ... sed importuni atque amentis tyranni; Verr. V, 103.

voltus: si modo voltum importunum in forum detulisset; sen. 15.

impotens, ohnmächtig, schwach, zügellos: A. bei Substantiven: alqs: est ipse confidens, impotens, gladiatorio generi mortis addictus; Phil. XI, 16.

animus: nihil feci iratus, nihil impotenti animo; har. resp. 3. quae effrenatio impotentis animi! Phil. V, 22.

homo: advolabat ad urbem a Brundisio homo impotentissimus, ardens odio; Phil. V, 42.

inhumanitas: quae est ista tam impotens, tam crudelis, tam immoderata inhumanitas? Deiot. 32.

B. allein: fero: qui (cives) illum ... ferre potuissent, impotentem, iracundum, contumeliosum; Phil. V, 24.

ops: valeant haec omnia ... ad opem impotentium; Muren. 59.

impressio, Eindringen, Angriff: non igitur impressio, non occisio ... Flacci animum impulerunt; Flacc. 85.

imprimis, s. in, B, IV, 5.

imprimo, eindrücken, eingraben, bezeichnen: colonias: s. municipia.

dedecus: quorum (iudicum) lectione duplex imprimeretur rei publicae dedecus; Phil. V, 16.

memoriam: ut memoriam publicam recensionis tabulis publicis impressam exstingueret; Milo 73.

municipia, praefecturas, Italiam: horum flagitiorum iste vestigiis omnia municipia, praefecturas, colonias, totam denique Italiam impressit; Phil. II, 58.

vestigium: ubi vestigium impresserit; Caecin.

76. qui (est) locus in quo non exstent huius cum fortitudinis tum vero humanitatis ... impressa vestigia? Balb. 13. non igitur scutis ... te extra munitiones tuas vestigium ubi imprimas non habere? Phil. XIII, 30.

improbatio, Mißbilligung: dubiumne est quin ista omnis improbatio cogendae pecuniae causa nata sit? Verr. III, 173.

improbe, schlecht, unrecht, ruchlos: adimo: an improbius populo Romano ademit? Verr. III, 83.

conicio: quid? ergo ||quid ergo?|| inimici oratio ... tam improbe in clarissimos viros coniecta me movit? Sest. 40.

dico: si quid ab improbis de me improbe dicitur; Sulla 30.

excogito: itaque excogitat — quid? nihil ingeniose, nihil ut quisquam posset dicere „improbe, verum callide"; Verr. I, 141.

facio: multa improbe fecisti; Sex. Rosc. 104. multa improbe ... facta videbitis; ib. 118. quam improbe fecerit longum est dicere; Verr. I, 156. estne aliquid quod improbius fieri possit? ib. III, 140. sed tu ipse nihil audacius improbiusque fecisti; ib. 169. neque enim est fere quicquam quod homines palam facere audeant in magistratu, quamvis improbe; ib. 195 ubicumque hoc factum est, improbe factum est; ib. 217. nam id quidem tametsi improbe fit in aperta re; Caecin. 2. quas (res) improbissime fecit; ib. 23. facerem improbe; Muren. 5.

fraudo: ut homo popularis fraudaret improbissime populum; har. resp. 42.

mentior: si enim illud diceres, improbe mentiri viderere; Quinct. 81.

pario: quod [frumentum] improbissime per triennium partum ... vendidisti; Verr. III, 179.

praedor: quam improbe praedatus esset ... cognovistis; Verr. II, 133.

respondeo: unde tu nos cum improbissime respondendo, tum turpissime ructando eiecisti; Piso 13.

suscipio: in quo nihil more, ... contra improbe, turbide ... omnia ... videtis esse suscepta; Scaur. 37.

utor: si qui improbe credita pecunia usus est; Rab. Post. 7.

elliptisch: „non dubitavi ... bona proscribere". improbe: verum ... concedamus; Quinct. 56.

improbitas, Schlechtigkeit, Unredlichkeit, Ruchlosigkeit: I. **Subject:** addicit: quos improbitas tribuno plebis constrictos addixerat; Sest. 38.

arcessit: cum ... improbitas et furor L. Saturnini in Capitolium arcesseret; Rabir. 22.

auget: hanc deinde suspicionem augeret Staieni improbitas; Cluent. 79.

contendit: quivis ut perspicere possit, in hac causa improbitatem ... cum ... veritate contendere; Quinct. 84.

deficit: ita cum ... impudentia, qua superabat omnis, improbitasque defecit; Catil. III, 11.

est: par est avaritia, similis improbitas; Sex. Rosc. 118. omnibus istius improbitatem perspicuam esse confido; Verr. II, 108.

facit: prospicio, ... quantam denique audientiam ... improbitas illius factura sit; div. Caec. 42.

intrat: quo non modo improbitas, sed ne imprudentia quidem *impune* possit intrare? har. resp. 37.

laedit: etenim non minus nos stultitia istius ||illius|| sublevat quam laedit improbitas; Caecin. 23.

potest: quasi vero aut idem possit in iudicio improbitas quod in vi confidentia; Caecin. 2. f. intrat.

versatur: quod eius improbitatem versari in re publica nollet; Cluent. 88.

II. **nach Verben:** 1. **Accusativ:** coarguo: iniuriam queror, improbitatem coarguo; Verr. III, 217. sin autem ... amicorum neglectio improbitatem coarguit; Muren. 9.

coërceo: desinite dubitare utrum sit utilius propter multos improbos uni parcere an unius improbi supplicio multorum improbitatem coërcere; Verr. III, 208.

cognosco: cognoscite hominis ... ne dissimulatione quidem tectam improbitatem et audaciam; Verr. II, 71. ut omnes istius improbitatem et calamitatem Siciliae possent cognoscere; ib. V, 99.

defendo: angustior locus improbitatis defendendae relinquatur ||relinquetur||; Verr. III, 206.

deleo: f. exstinguo.

deprimo: hoc uno modo, iudices, saepe multorum improbitate depressa veritas emergit; Cluent. 183.

exstinguo: ut mihi non unus homo improbus opprimendus sit, ... sed omnino ||omnino omnis|| improbitas ... exstinguenda atque delenda sit; div. Caec. 26.

facio: apertior eius cupiditas improbitasque facta est; Verr. II, 42.

fero: interea Oppianicus cum iam convalesceret neque improbitatem coloni ... diutius ferre posset; Cluent. 175.

imitor: qui ... suam significaret imitandae improbitatis voluntatem; Rabir. 24.

miror: primo mirantur omnes improbitatem calumniae; Verr. II, 37.

persequor: confirmo, ... vim perseverantiamque ad illorum improbitatem persequendam defuturam; Verr. a. pr. 50.

puto: tanta in isto improbitas putabatur; Verr. I, 74.

reprehendo: in quo primum aestimationis iniquitas atque improbitas reprehendatur? Verr. III, 220.

restinguo: communi praesidio talis improbitas tamquam aliquod incendium restinguendum est ||restinguendumst; restinguenda est||; Verr. I, 153.

scio: FAC SCIAT IMPROBITATEM ARATORUM; Verr. III, 157.

tego: cuius eximia virtus ... tegere videretur improbitatem et legis et actionis tuae; dom. 23. f. cognosco; Verr. II, 71.

teneo: tenetur igitur iam ... scelus, improbitas, audacia; Verr. III, 152.

2. **Genetiv:** absolvo: video ... non te absolutum esse improbitatis; Verr. I, 72.

sum: sed haec, quae robustioris improbitatis sunt, omittamus; Phil. II, 63.

3. **Dativ:** constituo: eandem (condicionem) tu in pace constitues improbitati senatoris? Cluent. 129.

debeo: confido ... poenam iam diu improbitati, nequitiae ... debitam aut instare ... aut certe appropinquare; Catil. II, 11.

irascor: qui (cives) non modo improbitati irascuntur candidatorum, sed etiam ..; Milo 42.

resisto: non horreo ... improbitati hominum resistere; leg. agr. II, 101.

4. **Ablativ:** utor: in C. Cassio ... tanta improbitate usus est; Verr. III, 97.

5. **mit Präpositionen:** addo ad: nihil addi iam videtur, iudices, ad hanc improbitatem, amentiam crudelitatemque posse; Verr. V, 115. nihil posse iam ad hanc improbitatem addi videtur; Cluent. 35.

certo cum: nam si cum aliorum improbitate certet ... superabit; Verr. V, 115. cuius ... sic fortuna cum improbitate certavit, ut ..; prov. cons. 8.

conqueror, deploro de: ut homines quidvis perpeti quam non de istius improbitate deplorare et conqueri mallent; Verr. III, 45.

dubito de: is possitne de istius improbitate dubitare ..? Verr. III, 143.

fio ex: ex hac iniquitate istius et improbitate,

iudices, ... et illa scelera ... ||nata|| facta sunt; Verr. II, 50.
iudico de: quin simul de istius scelere atque improbitate iudicaretur; Verr. III, 153. — ex: s. statuo ex.
loquor de: locutus erat liberius de istius improbitate atque nequitia; Verr. V, 141.
pendeo ex: nonne ... omnis seditionis timor atque opinio ex Autronii improbitate pendebat? Sulla 66.
pervenio ad: an ... sine indice pervenerit ad hanc improbitatem nescio; Verr. I, 105.
statuo ex: ecquis est ex iniuriarum magnitudine, improbitate decretorum ... qui hoc ... statuerit et iudicarit? Verr. III, 143.
suspicor de: Antiochus ... nihil de istius improbitate suspicatus est; Verr. IV, 65.
tueor contra: quis est enim qui tueri possit ... pueritiam contra improbitatem magistratuum? Verr. I, 153.
III. **nach Adjectiv:** unusquisque de: tantum unius cuiusque de varia improbitate generis indicia ... profero; Verr. IV, 49.
IV. **nach Substantiven:** 1. **Genetiv:** actus: qualis iste in quarto actu improbitatis futurus esset; Verr. II, 18.
adiutores: eosdem Romae fuisse legatos, illius adiutores improbitatis; Verr. IV, 139.
finis: scitote vos nullum ceteris in aestimando finem improbitatis et avaritiae reliquisse; Verr. III, 220.
genus: quaero abs te primum universe quod genus improbitatis et sceleris in eo magistratu praetermiseris? Vatin. 13.
odium: nonne concedas interdum, ut excusatione summae stultitiae summae improbitatis odium deprecetur? Caecin. 30.
poena: videtis ... neque poenam improbitatis futuram; Verr. III, 221.
praecepta: qui etiam Apronio improbitatis praecepta det; Verr. III, 155.
querimoniae: de cuius improbitate singulari ... querimonias audistis; Verr. III, 22.
ratio: quam habet rationem non quaero aequitatis, sed ipsius improbitatis atque impudentiae? Verr. III, 195.
2. **mit Präpositionen:** iudicium de: iam hoc magnum iudicium hominum de istius singulari improbitate; Verr. I, 111. ut in hac causa non de improbitate Sex. Aebutii, sed de iure civili iudicium fieri videretur; Caecin. 4.
testimonium de: idem absens de istius scelere, improbitate, audacia testimonium dicat? Verr. III, 122.
V. **Umstand:** 1. **Ablativ:** cogi: profecto egestate et improbitate coactus piraticam ipse fecisset; sen. 11.
excellere: ea sumam, quae maxime improbitate excellere videbuntur; Verr. II, 68.
notus: cumque essent vitiis atque improbitate omnibus noti; Cluent. 46.
oriri: nam ex pertinacia aut constantia intercessoris oritur saepe seditio, culpa atque improbitate latoris; Sest. 77.
premi: quoniam totus ordo paucorum improbitate et audacia premitur; Verr. a. pr. 36.
similis: consorti ... simillimo nequitia, improbitate, audacia; Verr. III, 155.
vinci: qui est ab uno te improbitate victus; Piso 27.
2. **Präpositionen:** in: tu in tanta improbitate ... aliquid te populare putabis habere; Verr. III, 48.
ob: cogit Scandilium Apronio ob singularem improbitatem atque audaciam ... dare; Verr. III, 140.
propter: dubitare quin propter improbitatem tam magnos quaestus feceris; Verr. III, 111. [quam multos (fuisse putatis) qui propter improbitatem faverent?] Catil. II, 8.

improbo, verwerfen, mißbilligen, tadeln: I. absolut: mancipibus potestatem probandi improbandique permisi; Verr. III, 175.
II. alqm: cum M. Papirii sui fratris esset testamento et iudicio improbatus; dom. 49.
alqd: pauca improbant; Verr. IV, 52. ut aut ne cogeret munire aut id, quod munitum esset, ne improbaret; Font. 17. cum multa improbata sint; ib. 17. ecquis est igitur ... qui illud aut fieri noluerit aut factum improbarit? Phil. II, 29.
consilium: facite hoc meum consilium legiones novas non improbare; Phil. XII, 29.
factum: rem cognoscit; factum improbat; div. Caec. 56.
foedus: nam Ti. Graccho ... in eo foedere improbando senatus severitas dolori et timori fuit; har. resp. 43.
frumentum: s. **frumentum,** II, 1. imbrobo (14 St.) S. 389, b.
iudicium: vestrum ab illis de eodem homine iudicium ... improbari; imp. Pomp. 63. quod Sacerdotis iudicium improbare istum ausurum non arbitrabatur; Verr. II, 68.
legem: idem ... legem non improbet; Cael. 1.
opera: si et coacti sunt munire omnes et multorum opera improbata sunt; Font. 17.
rem: non se rem improbare dicebant; dom. 70.
testem: eumne testem improbabit, quem iudicem probarit? Qu. Rosc. 45.

improbus, schlecht, unredlich, ruchlos, verworfen: A. **bei Substantiven:** alqs: quo te nomine appellemus? improbum? Quinct. 56. in ista postulatione ... improbissimus reperiebare; ib. neque tamen quisquam inventus est tam insignite improbus, qui violare ... auderet; ib. 73. ac iam nihil est quod quisquam aut tam stultus aut tam improbus sit qui dicat ..; Sex. Rosc. 138. opto, ut in hoc iudicio nemo improbus ... reperiatur; Verr. a. pr. 50. deinde si plures improbi fuerint; ib. 50. simul istum ||simul et istum|| fore tam improbum non arbitrabantur; ib. I, 106. qui in fuga tam improbus sit; ib. III, 155. [improbi sunt qui pecunias contra leges cogunt ..;] ib. 219. quid enim poterat Heius respondere, si esset improbus ..? ib. IV, 16. non usque eo est improbus; ib. 86. ita in una civitate bis improbus fuisti; ib. V, 59. ne si improbi essent, falsi aliquid dicerent; Caecin. 3. improbus fuit, quod homines coëgit, armavit; ib. 23. in hoc si improbus Cethegus fuit; Cluent. 85. quis tam improbus fuit? ib. 143. cum iam nemo tam improbus ... inveniri poterit qui ..; Catil. I, 5. neminem tam improbum (fore) qui non fateatur; ib. 30. et erunt, qui illum ... non improbum, sed miserum ... existimari velint; ib. II, 14. ut ... ne improbus quidem quisquam in hac urbe poenam sui sceleris sufferat; ib. 28. ne qui forte incipiat improbus subito te amare; Sulla 34. cumque hoc satis esset signi esse improbum, qui mutata veste non esset; Sest. 27. deinde numquam iam, ut spero, quisquam improbus consilio et auxilio bonorum se oppugnare rem publicam; ib. 52. qui neque nocentes sunt nec natura improbi nec furiosi ||aut furiosi||; ib. 97. neque tantum ipse es improbus, sed etiam alios docere voluisti; Vatin. 36. quem tu unum improbiorem esse quam te non numquam soles confiteri; ib. 41. quas leges ausus est non nemo improbus, potuit quidem nemo convellere; Piso 10. nam quod vobis iste tantum modo improbus ... esse videtur ||videatur|| ..; ib. 66. ita non modo nequam et improbus, sed fatuus ||sed etiam fatuus|| et amens es; Deiot. 21. an verebare ne non putaremus natura te potuisse tam improbum evadere, nisi ..? Phil. II, 18. quamquam bonum te timor faciebat, non diuturnus magister officii, improbum fecit ea ... audacia;

ib. 90. quis interpretari potest, impudentiorne, qui in senatu, an improbior, qui in Dolabellam, an impurior, qui patruo audiente ... tam spurce, tam impie dixeris? ib. 99. hunc in senatu ne improbum quidem dicere audet; ib. III, 21. qui enim evenit ut, qui in rebus improbis populares fuerint, idem in re una maxime populari ... improbos se quam popularis esse malint? ib. VII, 4.

alqd: nam quem ad modum turpe est scribere quod non debeatur, sic improbum est non referre quod debeas; Qu. Rosc. 2. cum ille non daret, animadvertit: improbum, sed non inauditum; Verr. I, 44. atque hoc ... tamen esset improbum; ib. 110. quanto illud flagitiosius, improbius ... eum ... condemnare? ib. II, 78. cum haec tam improba sint quae fatetur; ib. 141. quae videbantur improba omnino; Phil. XII, 11.

amicus: accedat huc oportet odium parentis ..., amici improbi; Sex. Rosc. 68.

animus: est hoc principium improbi animi, miseri ingenii; Qu. Rosc. 48.

appellatio: appellatione improbissima te ad auxilium nefarium confugisse? Vatin. 34.

civis: qui non solum ab re publica civem improbum removet; Verr. III, 2. profecto volet haec (monumenta) ... bonis civibus defendenda, non spolianda improbis tradere; ib. IV, 82. [ut ipsum Cn. Pompeium ... rem publicam contra acerrimos hostis et contra improbissimos civis tutatum ... privare possetis;] leg. agr. II, 99. statuerunt equites Romani illo iudicio improbum civem esse et non retinendum in civitate, qui ..; Rabir. 24. quod in clivo Capitolino improborum civium ... * * * aret; ib. 31. atque hoc genus poenae saepe in improbos civis in hac re publica esse usurpatum recordatur; Catil. IV, 7. hosce ego ... secerno libenter, neque in improborum civium ... numero habendos puto; ib. 15. in quo (tempore) ... improbi ac perditi cives ... vehementem me fuisse ... faterentur; Sulla 1. constituendum est utrum posthac amentis ac perditos magistratus improborum ac sceleratorum civium praesidio nudare ... malitis; dom. 2. neminem umquam fore qui auderet suscipere contra improbos civis salutem rei publicae; Sest. 49. si quae vos aliquando necessitas ad rem publicam contra improbos civis defendendam vocabit; ib. 51. quod exciperent improbi cives; ib. 102. aliusne est aliquis improbis civibus peculiaris populus, cui nos offensi invisique fuerimus? ib. 125. ut ... duplicem dolorem gemitumque susciperet, et ex desiderio clarissimi [ac fortissimi] civis et ex honore turpissimi atque improbissimi? Vatin. 19. quibus ducibus improbos civis res publica vicit armatis; Planc. 88. quod et illos ipsos improbissimos civis interfici noluit; ib. 89. quis erit tam improbus civis qui illum civem habendum putet? Phil. VI, 16. eas (litteras) ... describendas etiam des improbis civibus; ib. VII, 5.

civitas: Mamertina civitas improba antea non erat; Verr. IV, 22.

cognitores: veniunt Herbitam duo praetoris aemuli non molesti muliercularum deterrimarum improbissimi cognitores; Verr. III, 78.

confessio: non ... defensio, sed improbissima confessio comparatur; Verr. III, 188.

consul: „improbus consul ... Cn. Carbo fuit“; Verr. I, 37. audieram ... non saepe unum consulem improbum ... fuisse; sen. 9.

contiones: neque vero multum interest ... utrum ipse perniciosis legibus, improbis contionibus rem publicam vexet an alios vexare patiatur; Piso 10.

cupiditas: re vera minister improbissimae cupiditatis; Verr. I, 72. securi esse percussos homines innocentis ... propter hominis ... nequitiam atque improbissimam cupiditatem; ib. 76. magnum hoc ... crimen est ... improbissimae cupiditatis; ib. 86.

defensio: mala et improba defensione, verum aliqua tamen uti videretur; Verr. II, 101. fingitur improba defensio; ib. IV, 86. qua in re praetor illi improbam defensionem tolli voluit; Tull. 33.

edictum: ut hoc edictum tam improbum ... interponeret; Verr. I, 105.

facinus: improbum facinus, iudices, non ferendum; Verr. III, 194. quod commodum est exspectate facinus quam voltis improbum; ib. V, 11. non potestis hoc facinus improbum iudicare quin ..; Milo 30.

factum: eius unum improbissimum factum quod imitarere! Verr. III, 213.

fautor: ille improbissimus Chrysogoni fautor ... laeditur, cum ..; Sex. Rosc. 142.

furtum: cogitabas, huius improbissimi furti ... civitatem testem futuram? Verr. I, 87. sed furtorum improbissimorum sunt vocabula; ib. III, 181.

genus: ut iam ipsis iudicibus ... coniecturam facere permittam, quod hoc genus praedandi, quam improbum ... esse videatur; Verr. V, 22.

Graeci: quorum civis Romanus nemo erat, sed Graeci sacrilegi, iam pridem improbi; Verr. III, 69.

homo: at quis erat procurator? credo ... hominem ... improbum; Quinct. 62. qui eundem ... et virum optimum et hominem improbissimum esse diceres; Qu. Rosc. 18. ut mihi non unus homo improbus opprimendus sit ..; div. Caec. 26. me populus Romanus ... secum agere de re publica ac de hominibus improbis voluit; Verr. a. pr. 36. quem sciant esse hominem improbissimum; ib. I, 23. hoc tu fanum depopulari, homo improbissime ..., audebas? ib. 48. obstupuit hominis improbi dicto; ib. 66. ut ... istius hominis improbissimi pericula sublevares? ib. 77. non erat obscurum quid homo improbus ac nefarius cogitaret; ib. II, 91. tamen digna causa videretur cur inimicitias hominis improbissimi susciperem; ib. 117. tot homines nocentis et improbos accusatos ... scitis esse; ib. III, 64. itaque homini improbissimo respondent Agyrinenses; ib. 68. ad minores civitates habebat alios ..., nequam homines et improbos; ib. 84. P. Naevio Turpioni, homini improbissimo ... HS $\overline{LII}$ dare coacti sunt; ib. 90. hic enim vero tu exclamas hominem improbum; ib. 139. dictitarat homo improbus atque impurus; ib. 140. cum ad suum scelus ... quosdam homines improbos duces ... adhibuisset; ib. IV, 93. maxime fuit optandum Caecinae ... ut controversiae nihil haberet, secundo loco ut ne cum tam improbo homine; Caecin. 23. quod homo nequam, turpis, improbus ... in iudicium sit adductus; Cluent. 97. „improbi“ inquit ||[inquit]|| „hominis est mendacio fallere“; Muren. 62. quin etiam parens tuus, Torquate, ... Catilinae fuit advocatus, improbo homini, at supplici; Sulla 81. sed si tuus parens ... advocationem hominis improbissimi sella curuli atque ornamentis ... honestavit; ib. 81. haec homines improbi ad quosdam viros fortis longe aliter atque a me dicta erant detulerunt; dom. 41. si me ... efferret aliquando ad gloriam in refutandis maledictis hominum improborum animi quidam dolor; har. resp. 17. quamquam multi boni adulescentes illi homini nequam atque improbo studuerunt; Cael. 10. utebatur hominibus improbis multis; ib. 12. cum omnis omnibus ex terris homines improbos audacisque conlegerat; ib. 14.

largitiones: improbis largitionibus restitit; Sulla 65.

legatus: improbissimi cuiusque legati plurimum prodest gratia; Verr. I, 73.

leno: nam Ballionem illum improbissimum et periurissimum lenonem cum agit, agit Chaeream; Qu. Rosc. 20.

lex: non lex improba ... quaeritur; Muren. 80.

libertus: qui neminem neque servum neque libertum improbum habeat; Sex. Rosc. 22. quem

ad modum solent liberti nequam et improbi facere; ib. 130.

lucra: non reperietis hominem ... haec improbissima lucra ligurrientem; Verr. III, 177.

machinator: atque horum omnium scelerum improbissimum machinatorem Cimbrum Gabinium statim ad me ... vocavi; Catil. III, 6.

magistratus: improbi et rapaces magistratus in provinciis inserviebant publicanis; Verr. III, 94.

mater: ***Sardae istius maritus Aris matrem Bostaris***, te dixi, libidinosam atque improbam matrem, infami ac noto adulterio iam diu diligebat; Scaur. 8.

mores: Verris mores improbos impurosque nostis; Verr. III, 23.

natura: itaque quorum summum ... odium bellumque meministis, eosdem ... devinxit improbissimae naturae et turpissimae vitae similitudo; Phil. XI, 2.

opinio: viris ... non cupiditate praesertim aliqua aut pravitate lapsis, sed opinione officii stulta fortasse, certe non improba; Marcell. 20.

oratio: in quos illa oratio tam improba conferebatur; Sest. 40.

os: si ... strumae denique ab ore improbo demigrarunt; Vatin. 39.

parens: esset ex inerti et improbo et impuro parente navus ... filius; Verr. III, 161.

pater: sicut ex improbo patre probum filium nasci, sic ..; Qu. Rosc. 30.

patricius ut cum duobus patriciis, altero improbissimo atque audacissimo, altero modestissimo ... peterem; Muren. 17.

persona: cui hanc cognitoris falsi improbam personam imponeret; Verr. II, 109.

planus: hic ille planus improbissimus ... contrahit frontem; Cluent. 72.

praeda: quorum (Castoris et Pollucis) e templo quaestum iste sibi et praedam improbissimam comparavit; Verr. V, 186.

praedo: ut ... praedonis improbissimi statua ponatur; Verr. II, 141. utrum vobis consilium tandem praetoris recitari videbatur ..., an praedonis improbissimi societas atque comitatus? ib. V, 54.

praetor: si ... praetor improbus ... det quem velit iudicem; Verr. II, 30. satisne vobis praetori improbo circumdati cancelli videntur? ib. III, 135. ut duo sepulchra duorum praetorum improborum ... constituerentur; ib. V, 94. init consilium, non improbi praetoris ..., sed importuni atque amentis tyranni; ib. 103.

quaestus: qui ... eaque ... ad suos improbissimos quaestus converteret; Verr. III, 21. iste motus servitiorum utrum tibi tandem diligentiam ... an novam rationem improbissimi quaestus attulit? ib. V, 15.

ratio: cum ... inveniare improbissima ratione esse praedatus; Verr. IV, 3.

recuperatores: iniquissimis verbis, improbissimis recuperatoribus conflictari malebant quam quicquam ... decidere; Verr. III, 69.

res: ut omnes intellegant, quam improbam, quam manifestam ... rem pecunia redimere conetur; Verr. III, 130. rem tam improbam ... praetermittam? ib. 166. se in re improbissima voluisse M. Antonium imitari; ib. 213. qui in rebus improbis populares fuerint; Phil. VII, 4.

reus: si non modo reus improbus adduceretur; Verr. II, 1.

rumores: quid hoc biduo timuerimus a domesticis hostibus rumoribus improbissimis dissipatis; Phil. XIV, 10.

scurra: qui se ipse scurram improbissimum existimari volt; Verr. III, 146. ex petulanti atque improbo scurra in discordiis civitatis ad eam columnam ... pervenerat; Cluent. 39.

sermo: Apronius ipsum Metellum ... non sermone impuro atque improbo posset corrumpere; Verr. III, 158. qui familiaritatis licentia suorum improbissimorum sermonum domicilium in auribus eius ... conlocarant; Piso 76.

spes: ***iste demum vicinus novus improbae spei eo securior, quod M. Tullius abesset, coepit inhiare***; Tull. 16.

testamentum: testamentum P. Annius fecerat non improbum; Verr. I, 107.

testimonium: ipse in eum ... inimicissimum atque improbissimum testimonium dixit; Verr. I, 41. ille miser cum esset ... cum improbo || tum improbo || ac falso eiusdem testimonio; ib. 41.

testis: in iure nihil est eius modi, recuperatores, non tabulae falsae, non testis improbus; Caecin. 71.

tribuni: quia persaepe seditiosis atque improbis tribunis plebis boni et fortes consules obstiterunt; leg. agr. II, 14.

verba: quem in stuprorum defensionibus non solum verbis uti improbissimis solitum esse scimus; Sulla 71.

vir: bono viro [iudici] error obici, improbo facultas dari (solet); Caecin 71. deprehensa re non illa ut a viro improbo discessisset; Cluent. 189.

vox: ut simul illam quoque eius vocem improbam agnoscatis; Verr. III, 49.

B. **allein**: I. **absolut**: 1. **Subject**: deferunt: multa ad eos improbi detulerunt; Phil. XII, 29.

denuntiant: multi praeterea improbi ... eos cavendos esse denuntiant; Phil. VII, 3.

dicunt: quorum auctoritatem secuti multi non solum improbi, verum etiam imperiti ... dicerent; Catil. I, 30. ut me, quem boni constantem ... existimassent, eundem ne improbi quidem crudelem dicerent; Sulla 20.

exspectant: in qua (re publica) nihil erat mali, nihil adversi, quod non boni metuerent, improbi exspectarent; leg. agr. II, 8.

facit: quod nemo nisi improbus fecerit; Verr. III, 211. quod adhuc nemo nisi improbissimus fecit; ib. 219.

possunt: f. vident.

secedunt, secernunt: qua re secedant improbi, secernant se a bonis; Catil. I, 32.

sequuntur: f. dicunt; Catil. I, 30.

sperant: haec gemebant boni, sperabant improbi; Sest. 66.

sunt: improbos temporis causa esse fingo; Qu. Rosc. 50. tot cupidi, tot improbi, tot audaces (in Sicilia fuerunt); Verr. IV, 7. salvi sint improbi, scelerati, impii; Phil. VIII, 16.

vident: quos videre improbi non poterant; dom. 65.

2. **Ausruf**: o sordidos, qui acceperint, || acceperunt || improbum, qui dederit! Phil. VI, 14.

II. **nach Verben**: 1. **Accusativ**: accuso: sed multo etiam superioris et honoris amplissimi puto esse et accusare improbos et miseros ... defendere; div. Caec. 70. utique res publica ... accusatione mea contenta sit, mihique posthac bonos potius defendere liceat quam improbos accusare necesse sit; Verr. V, 189.

comprimo: qui ... eodem .. tempore improbos auctoritate sua compresserit; sen. 29.

decurio: non rursus improbos decuriabit? Phil. VII, 18.

fraudo: probus improbum, pudens impudentem (fraudasse dicitur) ..; Qu. Rosc. 21.

impello: etsi boni nullo emolumento impelluntur in fraudem, improbi saepe parvo; Milo 32.

invito: aut, si ad me bonorum concursum fieri videbis, ad te improbos invitabis? Phil. XIV, 18.

lacesso: ut ... etiam omnis improbos ultro semper lacessamus; Catil. III, 28.

libero: si improborum exemplis improbi iudicio ac periculo liberabuntur; Verr. III, 207. ut uno iudicio quam plurimos improbos liberetis; ib. 221.

reprehendo: in quo reprehendat eum licet, si qui volet, modo leviter, non ut impurum, non ut improbum, ... sed ut Graeculum; Piso 70.
vinco: vicissent improbos boni, fortes inertis; Sest. 43. „victi essent improbi"; ib. 47. vinci autem improbos a bonis fateor fuisse praeclarum; Planc. 88.
2. Dativ: credo: sed credunt improbis, credunt turbulentis, credunt suis; Phil. XII, 29.
habeo: o consuetudo peccandi quantam habes iucunditatem improbis et audacibus ..! Verr. III, 176.
ostendo: spem improbis ostendistis; leg. agr. I, 24.
pono: ut aliqua in vita formido improbis esset posita; Catil. IV, 8.
sum: quod (supplicium) potest || posset || esse improbis et probis commune; Piso 99.
videor: tum enim forsitan improbis nimis cupidus videretur, qui ..; Qu. Rosc. 47.
3. mit Präpositionen: dimico cum: ne cum improbis boni ferro dimicarent; dom. 5. cum multis audacibus, improbis, non numquam etiam potentibus dimicandum (est eis); Sest. 139.
sentio contra: quia semper pro bonis contra improbos senserat; Milo 5.
III. nach Adjectiven: severus in: quia severus in improbos fueram; Sulla 92.
superior contra: propterea quod superiorem esse contra improbos minus est negotii quam bonis exaequari; Quir. 22.
IV. nach Substantiven: 1. Genetiv: audacia: putavit se audaciam improborum sustulisse, cum spem defensionis nullam reliquisset; Tull. 12. f. furor; Rabir. 4.
contiones: qui causam senatus exagitatam contionibus improborum sic sua diligentia multitudini commendavit; sen. 20.
contumelia: ut hoc amplissimum nomen [senatorium] ... ad contumeliam improborum natum esse videatur; Verr. III, 96.
convicia: improborum convicia sustinere non poteram; dom. 16.
exempla: si improborum exemplis improbi iudicio ac periculo liberabuntur; Verr. III, 207.
furor: nisi ut || ut — quam ut || ... nulla (sit) bonorum consensio contra improborum furorem et audaciam; Rabir. 4. quae furore improborum in re publica ... gesta sunt; dom. 2.
gratia: videsne ut eripiam te ex improborum subita gratia et reconciliem bonis omnibus? Sulla 35.
hostis: C. Curionem, perpetuum hostem improborum omnium, ... delere voluisti; Vatin. 24.
imperium: in improbi praesentis imperio maiorem esse vim ..; Verr. IV, 89.
impetus: cum ... impetum improborum virtute sedavit; Sest. 62.
inimicus: etiam erat (urbs) inimica improborum; Verr. IV, 22.
iniquitas, iniuria: cum omnes leges omniaque iudicia ... ex improborum iniquitate et iniuria nata sunt; Tull. 8.
internicio: aut vicissem cum magna internicione improborum, sed tamen civium, aut ..; dom. 63.
iudicium: id quod non solum bonorum, verum etiam improborum iudicio declaratum est; Vatin. 41.
manus: cum Rullus atque ei, quos ... timetis, cum omni egentium atque improborum manu ... Capuam ... occuparint; leg. agr. I, 22. nanctus es ex perditis ... conflatam improborum manum; Catil. I, 25.
memoria: etenim multo acriorem improborum interdum memoriam esse sentio quam bonorum; Flacc. 103.
mentes: quod omnium mentes improborum mihi uni maxime sunt infensae et adversae; Sulla 29. vos hoc iudicio omnium bonorum mentis confirmare, improborum reprimere potestis; Sest. 147.
multitudo: qua re non sum nescius quanto periculo vivam in tanta multitudine improborum; Sulla 28. ego illas res tantas in tanta improborum multitudine cum gerebam; Sest. 47.
odium: quod in eis |his| rebus ... versor ... odio improborum; Verr. IV, 81. placavi odia improborum; dom. 44.
perfugia: obstruite perfugia improborum; Sulla 79.
supplicium: unius improbi supplicio multorum improbitatem coërcere; Verr. III, 208.
ubertas: ne quis oreretur || oriretur || aliquando in tanta ubertate improborum qui ..; dom. 69.
vis: quod si meam spem vis improborum fefellerit atque superaverit; Catil. IV, 23. omnem diu conlectam vim improborum ... excepi meo corpore; dom. 63.
2. mit Präpositionen: bellum cum: cum mihi uni cum omnibus improbis aeternum videam esse bellum susceptum; Sulla 28.
supplicia in: quaeret ... cur tot supplicia sint in improbos ... constituta? Verr. V, 22.
V. Umstand: ab: defendi: non ab homine alieno neque ab aliquo calumniatore atque improbo, sed ab equite Romano (defensum esse contendit); Quinct. 87. — dici: si quid ab improbis de me improbe dicitur; Sulla 30. — expelli: nisi et ab improbis expulsus essem et per bonos restitutus; dom. 87. — iactari: quae et in senatu ab inimicis saepe iactata sunt et in contione ab improbis et paulo ante ab accusatoribus; Milo 7. — labefactari: quod ... hunc me perpeti quam illam (patriam) labefactari ab improbis malui; Sest. 49.
de: „de improbis" inquit „et audacibus". nam sic eos appellat clarissimus vir; Phil. XIV, 7.

improdictus, nicht verschoben: deinde ne improdicta | ne in prodicta, ne nisi prodicta die quis accusetur; dom. 45.

improvidus, unvorsichtig: fatalis quaedam calamitas incidisse videtur et improvidas hominum mentis occupavisse; Ligar. 17.

improviso, unversehens, unvermuthet: concito: nam ut tempestates ... saepe improviso ... obscura aliqua ex causa concitantur; Muren. 36.
facio: cur tam improviso, cur tam repente pacis est facta mentio? Phil. XII, 3.
incido: sane homini praeter opinionem improviso incidi; Verr. II, 182.
nascor: cum tot bella aut a nobis necessario suscipiantur aut subito atque improviso ||improvisa|| nascantur; Font. 42.

improvisus, unvorhergesehen, unvermuthet: A. alqd: cum hoc illi improvisum atque inopinatum accidisset; Verr. II, 69.
amor: unde iste amor tam improvisus ac tam repentinus? leg. agr. II, 60.
calamitas: nova res atque improvisa pupilli calamitas nuntiatur statim C. Mustio; Verr. I, 135.
formido: ecce illa tempestas, caligo bonorum et subita atque improvisa formido; prov. cons. 43.
pericula: tum vero in his L. Murenae tantis tamque improvisis periculis ita sum animo adfectus, ut ..; Muren. 55.
praesidium: quo tempore di ipsi immortales praesidium improvisum nec opinantibus nobis obtulerunt; Phil. XIII, 18.
salus: quam tu salutem rei publicae attulisti! quam improvisam! Phil. III, 27.
B. de: in quos ... de improviso incidant; Sex. Rosc. 151.
ex: ex improviso si quae res nata esset; Verr. I, 112.

imprudens, ohne Wissen, ohne Kunde, nicht ahnend, unabsichtlich: alqs: haec omnia, iudices,

imprudente L. Sulla facta esse certo scio; Sex. Rosc. 21. dixi, imprudente L. Sulla scelera haec ... fieri; ib. 25. multa multos furtim imprudente L. Sulla commisisse; ib. 130. an hoc solum argumentum est, nihil isto imprudente factum, quod Volcatius ei non suscensuit? Verr. II, 58. se imprudentem fecisse, existimasse id licere; ib. 101. imprudens huc incidi, iudices; ib. IV, 43. REGEM MASINISSAM IMPRUDENTEM ACCEPISSE ..; ib. 103. quis est cui magis ignosci conveniat, ... quam si quis quem imprudens occiderit? Tull. 51. ab amicis imprudentes videlicet prodimur; Cluent. 143. ne quis meorum imprudens introspicere tuam domum possit; har. resp. 33. paulo ante imprudens indicasti; Vatin. 3. si ... tu ita errasti, ut eos ederes imprudens ..; Planc. 41. supplicationem modo qui decrevit, idem imprudens hostis iudicavit; Phil. XIV, 22.

consul: hanc ... beluam ... solvit ... consul ignarus quidem certe et imprudens impendentium tantorum scelerum et malorum; Sest. 16.

homo: quod igitur facinus nec in hominem imprudentem caderet ... nec in facinorosum, ... id ..? Deiot. 16.

imperatores: multa saepe imprudentibus imperatoribus vis belli ... molitur; Sex. Rosc. 91.

populus: nihilne interest utrum ..., an is imprudente ||impudenter|| populo Romano per legis fraudem surripiatur? leg. agr. II, 46.

vir: quae (sacra) viri oculis ne imprudentis quidem aspici fas est; har. resp. 8.

imprudentia, Unachtsamkeit, Unkenntniß, Unwissenheit: I. est: tua vero quae tanta imprudentia est, ut ..? dom. 20.

intrat: quo non modo improbitas, sed ne imprudentia quidem *impune* possit intrare? har. resp. 37.

II, 1. subterfugio: quantum hominis avarissimi ... imprudentiam subterfugit; Verr. a. pr. 13.

2. adsigno: id non neglectum, sed violatum putatur, nec imprudentiae, sed perfidiae adsignari solet; Fr. E, 2.

III. excusatio: propterea quod integris amicitiis officium praetermissum imprudentiae vel ... neglegentiae excusatione defenditur; Fr. E, 2.

IV, 1. accidere: praesertim cum id non solum avaritia, sed etiam imprudentia accidere potuerit; Verr. III, 29.

adduci: qui illum ... Oppianicum sive imprudentia sive misericordia ... adducti absolverunt; Cluent. 76.

labi: sed in his rebus omnibus imprudentia laberis; Rabir. 25. sed tu imprudentia laberis; Muren. 78. satis est homines imprudentia lapsos non erigere; Rab. Post. 2.

praeteriri: placet igitur in his rebus aliquid imprudentia praeteriri? Sex. Rosc. 131.

praetermitti: quod erat imprudentia praetermissum, id ... reprehendisti; Verr. III, 51.

2. per: Roscium per imprudentiam deceptum esse; Qu. Rosc. 21. quod saepe per imprudentiam fit; Verr. II, 57. si per imprudentiam vestram, neglegentiam meam, legem incognitam acciperetis ||acceperitis||; leg. agr. II, 25. „emissus aliqui *est* e carcere." et quidem emissus per imprudentiam; Planc. 31.

impubes, unerwachsen: cum avum ... filiumque eius impuberem ... necatum esse dixit; Catil. IV. 13.

impudens, unverschämt, schamlos: I. **bei Substantiven:** alqs: in eius modi re quisquam tam impudens reperietur qui ..? div. Caec. 20. quod nemo quemquam tam audacem, tam amentem, tam impudentem fore arbitrabatur; Verr. I, 1. ut, cum impudens fuisset in facto, tum impudentior videretur, si negaret; ib. II, 191. si impudentes in defendendo esse noluissent; ib. 192. nemo enim fuit initio tam impudens; ib. III, 189. nemo tam impudens (inventus est) qui postularet ..; ib. IV, 44. ac mihi quidem cum audax praecipue fuisse videtur Aebutius ... tum impudens in iudicio; Caecin. 2. non, opinor, tam impudens esses; ib. 62. atque vide ne multo nunc sis impudentior; ib. 62. hoc brevissime dicam, neminem umquam tam impudentem fuisse, qui ..; imp. Pomp. 48. utrum impudentior hic, qui postulet, ... difficile dictu est; Cluent. 26. ne impudentissimus existimarer; ib. 51. quid, si est haec multo impudentior? leg. agr. III, 6. nemo est tam impudens istorum, quin ..; ib. 8. neque tam fuerunt impudentes, ut ..; Flacc. 59. nam quod vobis iste tantum modo improbus, ... quod impudens, quod audax esse videtur ||videatur|| ..; Piso 66. quis interpretari potest, impudentiorne, qui in senatu, an improbior, qui in Dolabellam, an impurior, qui patruo audiente, an crudelior, qui in illam miseram tam spurce, tam impie dixeris? Phil. II, 99. eis etiam praemia postulat, quibus ut ignoscatur si postulet, impudentissimus iudicetur; ib. VIII, 25.

alqd: non mehercule hoc, quod omnibus singulare videtur, ... possum, iudices, dicere audacius esse aut impudentius, quod ..; Verr. III, 169.

calumnia: accipite aliam in minore pecunia non minus impudentem calumniam; Verr. II, 25.

causa: sunt enim locupletes; voluntas vero et causa impudentissima; Catil. II, 18.

furtum: magnum crimen, ingens pecunia, furtum impudens, iniuria non ferenda; div. Caec. 30. propter impudentissimum furtum aufugerit; Verr. I, 35. quid ... loquar? de istius impudentissimo furto ..? ib. 129. sequitur ut de frumento empto vos, iudices, doceam, maximo atque impudentissimo furto; ib. III, 163. testatur litteris tuum impudentissimum furtum; ib. 168.

gratificatio: coniungitur impudens gratificatio cum acerba iniuria; leg. agr. III, 6.

homo: praescriptum tibi cum esset, homo [deterrime et] impudentissime; Verr. II, 40. tum ab Staieno, sicut ab homine ad excogitandum acutissimo, ad audendum impudentissimo, ... auxilium ... petere coepit; Cluent. 67. quantum sibi ablatum homo impudentissimus dicit, tantum ..; Flacc. 34. ut illum hominem perditissimum atque impudentissimum paene iam provinciae paeniteret; Sest. 60 ut tecum, cum homine uno non solum *sordidissimo* atque infimo (me) conferam, *sed etiam* impudentissimo et mihi inimicissimo; Vatin. 10.

licentia: satisne vobis coarguere ... Graecorum consuetudinem licentiamque impudentem videmur? Flacc. 20.

mendacium: magnum crimen et impudens mendacium; Cluent. 168. laus, merces, gratia, gratulatio proposita est omnis impudenti ||in impudenti|| mendacio; Flacc. 12. non in aliquo impudenti mendacio delituisse ... dicitur; Balb. 5.

oculi: in cuius possessiones atque fortunas non impudentissimos oculos spe et mente defigere (eum censetis)? Phil. XI, 10.

pecunia: satis grandem pecuniam et satis impudentem esse; Verr. I, 140.

sedulitas: ne forte mea sedulitas aut insidiosa aut impudens videretur; leg. agr. II, 12.

B. **allein:** I. sunt: patior non moleste cum ||tam|| stultos esse qui hoc ||haec|| sperent, tum ||tam|| impudentis qui conentur ||qui haec conentur||; leg. agr. II, 55. (sunt in illo numero) multi impudentes, inliterati, leves, quos ..; Flacc. 9.

II, 1. deligo: itaque non optimus quisque nec gravissimus, sed impudentissimus loquacissimusque deligitur; Flacc. 11.

fraudo: probus improbum, pudens impudentem fraudasse dicitur) ..; Qu. Rosc. 21.

2. sum: stulti erat sperare, suadere impudentis; Phil. II, 23.

impudenter, unverschämt, schamlos: ago: se, quo impudentius egerit, hoc superiorem discessurum; Caecin. 2.
aufero: utrum impudentius ab sociis abstulit? Verr. III, 83.
cogo: quae (pecunia) permagna est impudentissimeque coacta; Verr. II, 153.
confirmo: si ostendo ... etiam genus id agrorum certo capite legis impudentissime confirmari atque sanciri; leg. agr. III, 3.
confiteor: nam cum ... domini impudentissime confiteantur; Tull. 40.
contendo: quod cum saepius ageres et impudentius a me contenderes; Fr. B. VIII, 20.
dico: non video quid impudentius dici possit; Caecin. 4. quid hoc impudentius dici aut fingi potest? Flacc. 56. haec tu non propter audaciam dicis tam impudenter, sed quia ..; Phil. II. 19.
diripio: quam impudenter, quam palam ... illa bona direpta sunt; Verr. II, 46.
facio: quamvis impudenter (facere); Verr. II, 134. id, quod videntur impudenter fecisse; Caecin. 4. impudenter facit; Flacc. 57. meministi me tibi respondere, impudenter te facere ..? Fr. B, VIII, 20.
fingo: f. dico; Flacc. 56.
loquor: o miser ... qui apud talis viros tam impudenter loquare! Phil. II, 16.
mentior: ut homo turpissimus esset impudentissimeque mentiretur; Verr. IV, 16. verum in eo ipso homines impudentissime mentiuntur; Cluent. 174. quam volent impudenter mentiantur; Flacc. 35.
possideo: qui (agri) a paucis hominibus impudentissime possidentur; leg. agr. III, 12.
praedor: cum esset ... apertissime impudentissimeque praedatus; Verr. I, 130.
respondeo: cum primo impudenter respondere coepisset; Catil. III, 12. cum mihi hoc responderis aut ita impudenter, ut ..; Vatin. 10.
sancio: f. confirmo.
tollo: impudenter tollis exspectatum ... iudicium; Verr. III, 139. quam audacter, ... quam impudenter (sustulisti)! ib. IV, 84.
vaticinor: quae tu impudenter vaticinando sperare te saepe dixisti; Vatin. 6.
versor: atque in hoc genere audaciae multo etiam impudentius ... versatus est; Verr. III, 83.
elliptisch: iam hoc impudentissime: palam ... singulis censoribus denarii trecenti ad statuam praetoris imperati sunt; Verr. II, 137.

impudentia, Unverschämtheit, Schamlosigkeit: I. **absolut:** 1. **Subject:** dat: aut impudentia ei sui defendendi ||impudentia tua etiam huic ad defendendum, impudentia item huic ad defendendum se|| facultatem dabit; Cael. 50.
deficit: ita eum ... impudentia, qua superabat omnis, improbitasque defecit; Catil. III, 11.
est: par est avaritia, similis improbitas eadem impudentia, gemina audacia; Sex. Rosc. 118. quae impudentia (est)? Verr. I, 36. maior haec praeda fortasse, sed illa impudentia certe non minor; ib. III, 169. quae haec causa est? quae ista impudentia? ib. IV, 7. tametsi ea est hominis impudentia, quam nostis; ib. V, 82. fit clamor et admiratio populi, tantam esse in homine impudentiam atque audaciam ..; ib. 106. sed quae *est* haec impudentia? leg. agr. II, 57. non unam et eandem omnibus in locis esse fraudatorum et infitiatorum impudentiam; Flacc. 48.
suffragatur: istius spes falsa et insignis impudentia maxime suffragatur; Verr. V, 178.
valet: tantum in foro atque in iudiciis impudentia valeret; Caecin. 1.
versatur: impudentiam summam aut stultitiam singularem putabimus in verborum errore versari; Caecin. 50.
2. **Ausruf:** impudentiam singularem! Verr. III, 138. hancine impudentiam, iudices! hanc audaciam! ib. V, 62. o impudentiam miram! har. resp. 30. o impudentiam praedicandam! Phil. II, 4. o impudentiam, nequitiam, libidinem non ferendam! ib. 15. o impudentiam singularem! ib. 83. o admirabilem impudentiam, audaciam, temeritatem! ib. III, 18. o impudentiam incredibilem! ib. VI, 13. f. II, 1. dico.

II. **nach Verben:** 1. **Accusativ:** aspernor: illa autem ... non impudentiam aspernatur; Cluent. 27.
cognosco: ut ... audacia tua cognoscatur et impudentia; Sex. Rosc. 95. quibus ex litteris impudentiam faeneratoris, ||impudentissimam faenerationem|| quaeso, cognoscite; Verr. III, 167. os hominis insignemque impudentiam cognoscite; ib. IV, 66.
comprobo: hanc vos ... impudentiam, audaciam, cupiditatem comprobabitis? dom. 116.
confuto: quae potest eloquentia disputando ignoti hominis impudentiam confutare? Scaur. 19.
dico: o stultitiamne dicam an impudentiam singularem! Cael. 71.
habeo: an ego tantam aut animi duritiem habere aut oculorum impudentiam possim, ut ..?
dom. 101.
nosco: novi violentiam, novi impudentiam, novi audaciam; Phil. VI, 6. f. I, 1. est; Verr. V, 82.
perspicio: ut eius impudentiam perspicere possitis; Flacc. 46.
profiteor: quique ad hanc rem aut potentiam aut impudentiam suam professi sunt; Verr. a. pr. 36.
reperio: omnia perspicua reperientur, impudentia, amentia, audacia; Verr. I, 141.
reprimo: putavi mihi reprimendam esse P. Clodii impudicam impudentiam; har. resp. 1.
rideo: cum riseritis impudentiam hominis; har. resp. 8.
video: at videte hominis impudentiam atque adrogantiam; Verr. IV, 151. nec enim est ab homine numquam sobrio postulanda prudentia, sed videte impudentiam; Phil. II, 81.
vinco: mea diligentia istorum impudentiam vicerat; Verr. a. pr. 16.
2. **Genetiv:** sum: ne aut id profiteri videar, quod non possim, ||non possim implere|| quod est impudentiae; Cluent. 51. iudicatam (rem) labefactare conari impudentiae (esse putabamus); ib. 57.
3. **Dativ:** cedo: non minus ... cederet A. Caecina Sex. Aebutii impudentiae; Caecin. 1. qui (Hermippus) numquam istius impudentiae cessit; Flacc. 50.
desum: non arbitror hoc etiam tuae deesse impudentiae; Verr. V, 5.
obsisto: nemo est qui ... istorum iniuriae atque impudentiae potuisse obsisti arbitretur; Verr. I, 31. quo nunc impudentiae facilius obsisteremus; Caecin. 2.
respondeo: impudentiae primum respondebo tuae; dom. 5.
4. **Ablativ:** sum: quod si facit, qua impudentia est? Qu. Rosc. 45. qua impudentia putatis eum in dominatione fuisse? Verr. III, 155. es tu quidem cum audacia tum impudentia singulari; dom. 133.
5. **mit Präpositionen:** addo ad: quid ad hanc impudentiam addi potest ..? Verr. III, 225.
dico de: quid satis potest dici de tanta impudentia? Phil. II, 104.
disputo de: sed ineptum est de tam perspicua eius impudentia pluribus verbis disputare; Verr. I, 148. neque ego nunc de illius bonitate, sed de generi impudentia ||genere impudentiae|| disputo; leg. agr. III, 13.
existimo de: quo facilius de singulari eius impudentia existimare possitis; Verr. II, 18.
miror de: de impudentia singulari, quod adest, ... sunt qui mirentur; Verr. I, 6.
persto in: perstat in impudentia; Qu. Rosc. 26.

remitto in: iam in tanta istius impudentia remittendum aliquid videtur; Verr. II, 52.
sum in: si quis pudor esse potest in tam insigni impudentia; leg. agr. II, 36.
III. nach Adjectiv: fretus: quod ergo unus Asclepiades ... impudentia atque audacia fretus ... iecerit, id ... pertimescemus? Flacc. 35.
IV. nach Substantiven: 1. Genetiv: crimen: crimen tantae audaciae tantaeque impudentiae ... praetermittam? Verr. III, 166.
exitus: ut ... tamen impudentiae suae pudentem exitum quaesisse videatur; Verr. I, 2.
finis: sed ut ille aliquando impudentiae suae finem faciat; Verr. III, 144.
locus: tu tibi ne infitiandi quidem * impudentiae locum reliquisti; Fr. B, VIII, 17.
ludibrium: Libertatis signum posuisti magis ad ludibrium impudentiae || pudicitiae || quam ad simulationem religionis: dom. 131.
merces: de accessione dubito an Apronio ipsi data sit merces operae atque impudentiae; Verr. III, 76.
ratio: quam habet rationem non quaero aequitatis, sed ipsius improbitatis atque impudentiae? Verr. III, 195.
testis: quos ... testis esse impudentiae meae minime vellem; div. Caec. 13.
2. mit Präposition: pars de: ut aliquam partem de istius impudentia reticere possim; Verr. I, 32.
V. Umstand: 1. Ablativ: commoveri: non intellegebat animos iudicum non illius eloquentia, sed defensionis impudentia commoveri; Cluent. 58. video vos ... commoveri vel legis vel orationis impudentia; leg. agr. III, 10.
implicari: verum implicata inscientia impudentia est; Phil. II, 81.
similis: uti nunc ... quisquam exsistat, nisi tui, Sexte, similis et stultitia et impudentia, qui ... dicat; Caecin. 102.
versari: ecquem audistis in tantis furtis ... [in] tanta audacia, tanta impudentia esse versatum? Verr. III, 65.
2. Präpositionen: de: nihil enim praetermittendum de istius impudentia videtur; Verr. IV, 86.
in: neque in alterius impudentia sui pudoris existimationem amitterent; Verr. II, 192. quaeret quispiam in tanta iniuria tantaque impudentia quid spectarit; leg. agr. II, 20.
praeter: cum ... haberet nihil praeter illam impudentiam, quam videtis; Flacc. 46.

impudicitia, Unzüchtigkeit: video: cuius impudicitiam pueritiae, libidines ... vidimus; dom. 126.
recordatio: primum in Caesarem maledicta congessit deprompta ex recordatione impudicitiae et stuprorum suorum! Phil. III, 15.

impudicus, unzüchtig, unkeusch: A. consul: at quam crebro usurpat: „et consul et Antonius"? hoc est dicere, et consul et impudicissimus, et consul et homo nequissimus; Phil. II, 70.
domus: cum omnis impuritates impudica in domo cotidie susciperes; Phil. II, 6.
impudentia: putavi mihi reprimendam esse P. Clodii impudicam impudentiam; har. resp. 1.
leno: cumque adulescentes nobilissimi ... se ad lenonis impudicissimi pedes abiecissent; sen. 12.
mulier: qui in epulis ... inter impudicas mulieres ... versatus sit; Verr. III, 160. clamabat ... facinus esse indignum, plus impudicissimae mulieris apud te de Cleomenis salute quam de sua vita lacrimas matris valere; ib. V, 112. qui ... complexi mulieres impudicas ... eructant sermonibus suis caedem bonorum; Catil. II, 10.
B, I. est: adulter, impudicus, sequester convicium est, non accusatio; Cael. 30.
versantur: in his gregibus omnes aleatores, omnes adulteri, omnes impuri impudicique versantur; Catil. II, 23.
II. servio: cum autem omnis servitus est misera, tum vero intolerabilis est [servire] impuro, impudico, effeminato ..; Phil. III, 12. libidinosis, petulantibus, impuris, impudicis, aleatoribus, ebriis servire, ea summa miseria est summo dedecore coniuncta; ib. 35.

impugno, bekämpfen, angreifen: I. absolut: illis autem id tempus impugnandi detur; Quinct. 8.
II. hominem: quare hominem impugnare non desinunt nisi remotis ministratoribus; Fr. B, VII, 19.
tecta: quo quidem tempore ... magistratuum tecta impugnata ... vidistis; sen. 7.

impulsor, Antreiber, Anreger: I. abl. abl.: omnem illam tempestatem ... Caesare impulsore atque adiutore esse excitatam; prov. cons. 18.
II. habeo: dixeritne L. Vettius ... sese auctores et impulsores et socios habuisse sceleris illius ..? Vatin. 24.

impulsus, Stoß, Antrieb, Anregung: 1. Ablativ: accedere: ad haec bona Chrysogonum accessisse impulsu suo; Sex. Rosc. 107.
agere: in quo demiror cur Milonem impulsu meo rem illam egisse dicas; Phil. II, 49.
conari: cumque eam rem tua sponte conarere, non impulsu meo; Phil. II, 49.
conlocare: qui ... suorum improbissimorum sermonum domicilium in auribus eius impulsu vestro conlocarant; Piso 76.
facere: nam si quam Rubrius iniuriam ... impulsu tuo ... fecisset; Verr. I, 80. non vereor ne quid horum non modo impulsu, verum omnino adventu meo factum esse videatur; ib. II, 161. si P. Clodii impulsu (facta lapidatio est) ..; dom. 12.
insimulari: Halicyensis Eumenidae ... magnae pecuniae vilicus cum impulsu tuo insimulatus esset; Verr. V, 15.
nominari: ego denique non solum ab operis tuis impulsu tuo nominabar, sed ..; dom. 15.
pelli: si non solum impulsu scutorum ... magnas copias pulsas esse et vidimus et audivimus; Caecin. 43.
proficisci: sed tamen, cum ita dicis, Postumi impulsu Gabinium profectum Alexandriam; Rab. Post 20.
terreri: nolite enim ita putare, ... homines consceleratos impulsu deorum terreri furialibus taedis ardentibus; Piso 46.
2. sine: sive tantus consensus omnium sine impulsu deorum esse non potuit, quid ..? Phil. IV, 10.

impune, straflos, ohne Gefahr, ohne Nachtheil: audeo: quem impune non est ausus, hunc iniuria ... non dubitavit occidere? Milo 41.
constituo: posse impune praetorem aut alium quemlibet supplicium quod velit in eum constituere; Verr. V, 168.
crucio: potero silere, Hortensi, ... cum tantum res publica volnus acceperit, ut ... cives Romani cruciati et necati impune me actore esse videantur? Verr. V, 179.
deicio: cum paucas tegulas deicere impune familia tua non potuerit; Tull. 53.
dico: quod mihi gravissimum esset, si dicerem, || [si dicerem] || sed impune tamen deberem dicere; Planc. 16.
discedo: hos pateris impune discedere; Verr. II, 57.
eludo: istum rebus omnibus undique ereptis impune eludentem circumfluere atque abundare; Verr. III, 9.
emo: concede ut impune emerit; Verr. IV, 10.
eripio: ne actor quidem est is, cui reus ... impune eripi possit; Verr. I, 10.
evolo: ubi enim id, quod intus est atque nostrum, impune evolare potest contraque nos pugnare; Deiot. 30.

facio: ille ... impunius id se facturum putavit; Verr. IV, 48. timeo ne C. Verres ... omnia impune fecerit; ib. V, 3. impune feci; Caecin. 34. deinde etiam impunius fit, quod cum est factum, negari potest; Deiot. 18. qua in re non tam iucundum mihi videri debuit ... quam miserum te id impune facere potuisse; Phil. II, 5.

interficio: quod si duodecim tabulae nocturnum furem quoquo modo ... interfici impune voluerunt ..; Milo 9. beatus est nemo, qui ea lege vivit, ut non modo impune, sed etiam cum summa interfectoris gloria interfici possit; Phil. I, 35.

intro: quo non modo improbitas, sed ne imprudentia quidem *impune* possit intrare; har. resp. 37.

latrocinor: non qua (via) populus uteretur, sed ubi impune sui posteri latrocinarentur; Milo 17.

licet: neque enim permissum est, ut impune nobis liceat ... tradere; Verr. II, 45. licet enim iam impune ... confiteri; Cluent. 79. licet impune per me parietes [in adulescentia] perfoderis; Vatin. 11. ab inimicorum audacia telisque vitam ut impune liceat defendere; Milo 6. de qua (morte) ... tamen impune Miloni palam clamare ac mentiri gloriose liceret; ib. 72. per quem hominibus maioribus natu ne in suis quidem praediis impune tum ... liceat esse valetudinique servire; Fr. B, XIII, IV, 2.

neco: f. crucio.

occido: „ut homines volgo impune occiderentur"; Sex. Rosc. 80. homines impune occidebantur; ib. 93. quae (lex) iubeat impune occidi eum, qui tribunum pl. pulsaverit; Tull. 47.

perstringo: ille L. Crassi, ille M. Antonii voluntatem ... saepe perstrinxit impune; Planc. 33.

pugno: f. evolo.

sum: libertate usus est, quo impunius dicax esset; Quinct. 11. ut ||uti|| impune in otio esse possimus ||possemus||; leg. agr. II, 9. non potest ... ipse impune umquam esse largitor; Cael. 78. si hic illi (insidias fecit), ut ne sit impune; Milo 31.

impunitas, Straflosigkeit: I. est: in qua civitate nihil valeret senatus, omnis esset impunitas; Quir. 14. quem ad modum discessu meo ... scelerum impunitas, fuga ... fuisset; dom. 17. quorum impunitas fuit non modo a iudicio, sed etiam a sermone; Rab. Post. 27. quorum igitur impunitas, Caesar, tuae clementiae laus est, eorum ..; Ligar. 10. cum tanta praesertim gladiorum sit impunitas; Phil. I, 27.

II, 1. adipiscor: felix ista domus quae non impunitatem solum adepta sit, sed etiam accusandi licentiam; Deiot. 29.

consequor: ut Cn. Plancium suis erga me meritis impunitatem consecutum putem; Planc. 3.

do: ceteris autem ... veniam et impunitatem dandam puto; Phil. VIII, 32.

habeo: quem si vicisset, habiturus esset impunitatem et licentiam sempiternam; Milo 84.

propago: quo interiecto civium calamitas, sociorum aerumna, sceleratissimorum hominum impunitas propagatur; prov. cons. 17.

2. cogito de: non de impunitate eius, sed de praemiis cogitaretur; Milo 39.

III. spes: quis ignorat maximam inlecebram esse peccandi impunitatis spem? Milo 43.

IV, 1. ali: quorum (parricidarum) effrenatus furor alitur impunitate diuturna; Sest. 82.

munire: cuius exercitationem cum intolerabili petulantia tum etiam diuturna impunitate munivit; dom. 3.

2. in: quam (legem) ne in illa quidem impunitate tua scripseras; har. resp. 33.

impunitus, ungestraft, straflos: alqs: nam ut meliore simus loco ne optandum quidem est illo impunito; har. resp. 61.

alqd: eruptarum illud malum aliquando, si impunitum fuisset, ad perniciem civitatis; har. resp. 4.

corruptela: nam ista corruptela servi si non modo impunita fuerit, sed etiam ... approbata ..; Deiot. 30.

direptio: f. vexatio.

ignominia: f. iniuria; Verr. V, 149.

iniuria: id agis, ut ceterorum quoque iniuriae sint impunitae atque inultae; div. Caec. 53. si istius haec tanta iniuria impunita discesserit; Verr. IV, 68. possemus hanc iniuriam ignominiamque nominis Romani inultam impunitamque dimittere? ib. V, 149.

licentia: dominus est ipse voluntatis suae, in quo est impunita men*tiendi* licen*tia;* Scaur. 15.

mendacium: quod non crimen est, sed impunitum in maledicto mendacium; Planc. 30.

vexatio: „tibi vexatio direptioque sociorum impunita fuit ac libera"; Catil. I, 18.

impure, unlauter, lasterhaft: facio: quae ipse in se atque in domesticum decus || dedecus || impure et intemperanter ... fecerit; Phil. II, 50.

violo: quam (religionem) tu ||cum tu|| ... impurissime taeterrimeque violasti; dom. 104.

impuritas, Unlauterkeit, Lasterhaftigkeit: est: sed illud os, illam impuritatem caeni fuisse, ut hos iudices legere auderet! Phil. V, 16.

suscipio: cum omnis impuritates impudica in domo cotidie susciperes; Phil. II, 6.

impurus, unlauter, lasterhaft, verworfen: A. bei Substantiven: alqs: idem domi quam libidinosus, quam impurus ..! sen. 14. si praeter te nemo esset impurus; har. resp. 35. quis interpretari potest, impudentiorne, qui in senatu, an improbior, qui in Dolabellam, an impurior, qui patruo audiente, an crudelior, qui in illam miseram tam spurce, tam impie dixeris? Phil. II, 99. quis autem illo, qui male dicit, impurior? ib. III, 15.

alqd: quid te impurius, qui religiones omnis pollueris ..? dom. 125.

adfinitas: praesertim cum ... gravissimas poenas adfinitatis impurissimae sustineret; dom. 135.

adulescens: deinde ex impuro adulescente et petulante ... Graeculum se atque otiosum putari voluit; Sest. 110.

adulescentia: nihil ex illa impura adulescentia sua (audiet); Verr. I, 32.

cohors: conferte ... huius cohortem impuram cum illius exercitu invicto; Verr. IV, 115.

conlega: quae (cetera) sunt ei cum conlega immani impuroque coniuncta atque communia; Sest. 29.

convivia: hunc in impuris conviviis principem adhibebat; Verr. III, 23.

corpus: vix homines odium suum a corpore eius impuro atque infando represserunt; Sest. 117.

filius: reiecta mater amicam impuri filii tamquam nurum sequebatur; Phil. II, 58.

grex: cum ... ipse archipirata cum grege praedonum impurissimo plenissimis velis navigares; dom. 24.

heluo: videte nunc proximo capite ut impurus heluo turbet rem publicam; leg. agr. I, 2.

homo: sese intellegere hominem illum esse impurum ac nefarium; Verr. I, 69. quibus parcere et consulere, homo impurissime, quod genus hominum studiosissime conservare debuisti; ib. III, 75. dictitarat homo improbus atque impurus; ib. 140. homo impurissimus statim coepit in eius modi mente et cogitatione versari; Cluent. 69. qui ... Brogitaro Gallograeco, impuro homini ac nefario, ... totum illum locum fanumque vendideris; har. resp. 28. quod quemquam clarum hominem ... impurissimi voce hominis violari facile patiuntur; ib. 46. fanumque ... venditum (est) .. Brogitaro, impuro homini atque indigno illa religione; Sest. 56. caterva tota clarissima concentione in ore impuri hominis imminens contionata est; ib. 118. postremo ne deos quidem immortalis velle

... sibi supplicari hominis impurissimi et sceleratissimi nomine; prov. cons. 14. Sex. Clodium ... ludos facere .. passus es, hominem impurum ac non modo facie, sed etiam oculo tuo dignissimum; Piso 8. Glaucia solebat, homo impurus, sed tamen acutus, populum monere, ut ..; Rab. Post. 14. minus dolendum, quod ab homine impuro nefarioque non caverit; Phil. XII, 25.

hostis: praesertim cum iste impurus atque impius hostis omnium religionum ... ageret illam rem ..; dom. 139. promulgarisne, impurissime [et perditissime] hostis, quaestionem ..? Vatin. 26.

intemperantia: qui ne a sanctissima quidem parte corporis potuisset hominum impuram intemperantiam propulsare; sen. 11.

latro: etiamne huius impuri latronis feremus taeterrimum crudelissimumque dominatum? Phil. III, 29.

legatio: in illa taetra atque impura legatione; Verr. I, 62.

leno: vos pro meo ‖ vosque pro meo, vos, inquam, pro meo ‖ capite ad pedes lenonis impurissimi proiecistis; Sest. 26.

liberi: talis animadversio fuit Dolabellae cum in audacis sceleratosque servos, tum in impuros et nefarios liberos; Phil. I, 5.

lues: ut eos ludos haec lues impura pollueril ‖ pollueret ‖; har. resp. 24.

minister: hoc tu scriptore, hoc consiliario, hoc ministro omnium non bipedum solum, sed etiam quadripedum impurissimo rem publicam perdidisti; dom. 48.

mores: Verris mores improbos impurosque nostis; Verr. III, 23.

muliercula: impura inter viros muliercula proferri non potest; Verr. II, 192.

os: ex ore impurissimo Sex. Clodii rem frumentariam esse ereptam; dom. 26. tu illarum aedium dis penatibus os impurissimum ostendere (ausus es)? Phil. II, 68. tum ... in aedem Concordiae venit atque in me absentem orationem ex ore impurissimo evomuit; ib. V, 20.

parens: esset ex inerti et improbo et impuro parente navus ... filius; Verr. III, 161.

parricida: cum ab eodem impurissimo parricida rogarer ..; har. resp. 17. huic igitur importuno atque impuro parricidae quid habemus ..? Phil. XII, 13. nam quid erat aliud, quod inter Antonium et Dolabellam, impurissimos parricidas, foedere et fide sanciretur? ib. XIII, 42.

pecus: sed idem casus illum ignarum quid profiteretur ... istius impurissimae atque intemperantissimae pecudis caeno et sordibus inquinavit; Piso 72.

persona: persona illa lutulenta, impura ... in istius ... natura vitaque est expressa; Qu. Rosc. 20.

praetor: praetor eiusdem populi turpissimus atque impurissimus eosdem illos deos ... auferebat; Verr. IV, 77.

sermo: Apronius ipsum Metellum ... non sermone impuro atque improbo posset corrumpere; Verr. III, 158.

stilus: cum cetera scelera stilo illo impuro, Sex. Clodii ore tincto, conscripsisset; har. resp. 11.

vox: vocem impuram atque os illud infame (ponite ante oculos); Phil. XI, 7.

B. **allein:** I. versantur: in his gregibus omnes aleatores, omnes adulteri, omnes impuri impudicique versantur; Catil. II, 23.

vivit, volt: quicum vivere nemo umquam nisi turpis impurusque voluisset; Verr. III, 65.

II, 1. reprehendo: in quo reprehendat eum licet, si qui volet, modo leviter, non ut impurum, non ut improbum, ... sed ut Graeculum; Piso 70.

2. servio: cum autem omnis servitus est misera, tum vero intolerabilis est [servire] impuro, impudico, effeminato ..; Phil. III, 12. libidinosis, petulantibus, impuris, impudicis, aleatoribus, ebriis servire, ea summa miseria est summo dedecore coniuncta; ib. 35.

III. paries: quid habet mea domus religiosi, nisi quod impuri et sacrilegi parietem tangit? har. resp. 33.

imus, f. **inferus.**

in, A. **mit Accusativ:** in, in — hinein, nach, zu, auf, gegen, für: I. **nach Verben:** abdo: an se in contrariam partem terrarum abdet, ut ..? Muren. 89.

abduco: ipsos in lautumias abduci imperabat; Verr. V, 146. socios nostros in servitutem abduxerunt; Piso 84.

abeo: dubitas ... abire in aliquas terras? Catil. I, 20. quin tu abis in malam pestem malumque cruciatum? Phil. XIII, 48.

abicio: nec prius illam crucem ... revellistis neque in profundum abiecistis; Verr. IV, 26. quod constat nobilissimas virgines se in puteos abiecisse; prov. cons. 6. tu P. Clodii cruentum cadaver eiecisti domo, tu in publicum abiecisti; Milo 33. in curiam potissimum abiecit, ut ..; ib. 90. reliquum corpus [tractum atque laniatum] abiecit in mare; Phil. XI, 5.

abripio: subito abrepti in quaestionem tamen separantur a ceteris; Milo 60. quem ... de convivio in vincla atque in tenebras abripi iussit; Verr. IV, 24.

accedo: ipse in oppidum noluit accedere; Verr. IV, 51. quem in locum classes hostium saepe accesserint; ib. 104. quem in portum numquam hostis accesserat; ib. V, 138. armatos se tibi obstitisse, ne in aedis accederes; Caecin. 36. in fundum Caecina utrum tandem noluit an non potuit accedere? ib. 48. accesserint in cumulum manubiae vestrorum imperatorum; leg. agr. II, 62. ausus esset — mitto exire de provincia, ... in regnum iniussu populi [Romani] aut senatus accedere; Piso 50. aut certe homo verecundus in Macedoniam non accedit; Phil. X, 13.

accipio: quaeso, Eruci, ut hoc in bonam partem accipias; Sex. Rosc. 45. ut eum ... sic in vestram accipiatis fidem, ut ..; Arch. 31. ea, iudices, a vobis spero esse in bonam partem accepta; ib. 32. quae quidem a te in eam partem accepta sunt, Caesar, ut ..; Deiot. 14. accipiet in optimam partem C. Pansa; Phil. VII, 5. f. III. iudicium.

addo: quid attinuit te ... postulare, ut adderet in iudicium INIURIA? Tull. 38. quod ergo ideo in iudicium addi voluisti; ib. 39. cur ergo aut in illud cotidianum interdictum ... additur CUM EGO POSSIDEREM, ... aut in hoc interdictum, DE HOMINIBUS ARMATIS, non additur? Caecin. 91. ecquid interest, utrum in hoc interdictum sit additum CUM A. CAECINA POSSIDERET, necne? ib. 93.

adduco: qui hunc in summas angustias adductum putaret; Quinct. 19. qui primus in iudicium adductus esset; Sex. Rosc. 28. tuli graviter et acerbe, iudices, in eum me locum adduci, ut ..; div. Caec. 4. in iudicium adductus est; Verr. a. pr. 2. cum eum ... in invidiam ... adduxit; ib. 11. non patiar rem in id tempus adduci; ib. 53. cum accusatio nostra in oblivionem diurnitate ‖ diurnitatis ‖ adducta sit; ib. 54. ea res in discrimen adducitur; ib. I, 6. crudelissimum carnificem ... in vestrum iudicium adduximus; ib. 9. si ... in tantum adductus periculum videretur; ib. 70. qui adductus est in iudicium; ib. 155. reum condemnatum in iudicium adducere; ib. II, 174. adductus erat in sermonem, invidiam; ib. III, 140. qui erit adductus in iudicium; ib. 207. in hoc homine rem adductam in iudicium videtis; ib. 218. inanem te navem esse illam in Italiam adducturum? ib. V, 46. adducit iste interea in saltum homines electos; Tull. 18. et in eam opinionem Caeseniam adducebat, ut ..; Caecin. 13. erat ... opinio ..., fani

locupletissimi et religiosissimi diripiendi causa in eas oras nostrum esse exercitum adductum; imp. Pomp. 23. quis apertior in iudicium adductus est? Cluent. 48. quod homo nequam, turpis ... in iudicium sit adductus; ib. 97. in summam enim L. Quinctius invidiam contionibus eum ... adduxerat; ib. 103. qui ... ipse adductus in iudicium pecuniam iudici dederit; ib. 125. quod si solus in discrimen aliquod adducerer; leg. agr. II, 6. non L. Saturninus ... in discrimen aliquod atque in vestrae severitatis iudicium adducitur; Catil. IV, 4. cum populum Romanum in eum metum adduxisti; Muren. 48. etiam in veteris fortunae discrimen adducitur; ib. 55. adductus est in iudicium Polemocrates; Flacc. 74. non te illius unguentorum odor ... in eam cogitationem adducebat, ut ..? sen. 16. ne eam civitatem ... in discrimen adducerem; dom. 76. iecissem ipse me potius in profundum ... quam illos mei tam cupidos non modo ad certam mortem, sed in magnum vitae discrimen adducerem; Sest. 45. qui in coetum mulierum pro psaltria adducitur; ib. 116. adducta res in certamen te consule putabatur; Piso 79. quod iniquum in discrimen adducas dignitatem tuam; Planc. 8. in spem maximam et ... verissimam sumus adducti; Milo 78. qui nepos avum in capitis discrimen adduxerit; Deiot. 2. quod si te in iudicium quis adducat; Phil. II, 35. quoniam res in id discrimen adducta est; ib. III, 29. quae spes, nisi ad urbem vel in urbem potius exercitum maximum adduceret? ib. V, 22. armis et ferro rem in discrimen adducere? ib. 39. res in extremum est adducta discrimen; ib. VI, 19. adducta est enim, patres conscripti, res in maximum periculum et in extremum paene discrimen; ib. VII, 1. aequum, credo, putavit vitam ... in discrimen adducere; ib. 12. ut ... defuerit civium studiis potius quam eos in armorum discrimen adduceret; ib. X, 14. legionibus in urbem adductis quos voluit expulit; ib. XIV, 23.

adeo: ante quam aditum in ius esset; Verr. II, 55. in horum conventum adiretis? ib. IV, 26. cum ad praetorem in ius adissemus; ib. 147. qua adiri poterat non modo in eum fundum, ..., sed etiam in illum proximum; Caecin. 21. cum L. Caecilius ... direptoribus autem bonorum meorum in ius adeundi potestatem non fecerit; sen. 22.

adfero: quam honestatem in iudicium tuum ... attulit; Quinct. 99. alter CCCIↃↃↃ quod sit in societatem adfert; Qu. Rosc. 29. quod studium et quem favorem secum in scenam attulit Panurgus! ib. tabulasque societatis in forum adfero ||defero||; Verr. II, 187. qui (legati) ... illud ... donum in Capitolium adferrent; ib. IV, 64. ut ... in eam rem non solum rationes adferret; Caecin. 69. simplex in iudicium causa, certa res, unum crimen adlatum est; Cluent. 49. quas (causas) omnino in iudicium adferri non oportuit; ib. 91. si in iudicium nihil praeter invidiam attulissent; ib. 160. tu fortunas alterius litteris conscriptas in iudicium adferas? ib. 186. numquam profecto istam imaginem ... in rostra atque in contionem attulisses; Rabir. 25. nolo accusator in iudicium potentiam adferat; Muren. 59. quod primus in familiam veterem, primus in municipium antiquissimum consulatum attulisset; ib. 86. neque attulit in iudicium quicquam ad laedendum nisi voluntatem; Flacc. 11. quantum auctoritatis in iudicium adferatis; ib. 65. quod (odium) in ipsum attulerant; Piso 93. quod primus ille non modo in eam familiam, sed etiam in praefecturam illam sellam curulem attulisset; Planc. 19. qui primus in eam familiam ... attulit consulatum; Phil. IX, 4.

adgrego: qua re ego te semper in nostrum numerum adgregare soleo; Muren. 16.

adhaeresco: nonne providendum senatui fuit ne in hanc tantam materiem seditionis ista funesta fax adhaeresceret? dom. 13.

adhibeo: illis adhibitis in consilium; Verr. II, 74. itaque non nullae ex eo numero in convivium adhibebantur palam; ib. V, 28. quam (crudelitatem) in ipsum me ac meos adhibuistis; dom. 60.

adiudico: ipsam (mulierem) Veneri in servitutem adiudicat; div. Caec. 56.

admitto: ut admittatur in alicuius istorum Tusculanum; Verr. IV, 126. quid umquam Habitus in se admisit, ut ..? Cluent. 167. quod in me tantum facinus admisi? Milo 103. quod ea in te admisisti, quae ..; Phil. II, 47. domum recipere legatum hostium, in cubiculum admittere .. hominis est nihil de dignitate ... cogitantis; ib. VIII, 29.

adsum: adesse in senatum iussit a. d. XIII Kalendas Octobris; Phil. V, 19.

advenio: quamcumque in provinciam ... advenerit, ibi ..; Phil. XI, 30.

advoco: cum viros primarios ... in consilium advocassent; Verr. III, 18.

advolo: in agros suburbanos repente advolabit (pestis); Muren. 85. advolas in M. Varronis ... fundum Casinatem. quo iure? quo ore? „eodem", inquies „quo in heredum L. Rubrii, quo in heredum L. Turselii praedia, quo in reliquas innumerabilis possessiones"; Phil. II, 103. in Macedoniam alienam advolavit; ib. XI, 27.

aestimo: quo modo qui ||quo modo? quo qui — quo modo? quo modo qui|| unquam tenuissime in donationem histrionum aestimavit; Verr. IV, 35.

ago: si quis ... lege ageret in hereditatem; Verr. I, 115. in crucem tu agere ausus es quemquam, qui se civem Romanum esse diceret? ib. V, 163. quem (Gavium) tu in crucem egisti; ib. 164. cum is ... in crucem ageretur; ib. 165. non unum hominem nescio quem, [civem Romanum,] sed communem libertatis et civitatis causam in illum cruciatum et crucem egisti; ib. 170. a liberum Poenis actum esse praecipitem in sceleratorum sedem ac regionem; Cluent. 171. nam Stratonem quidem, iudices, in crucem esse actum; ib. 187.

amando: eum familiarissimum suum dimittere ab se et amandare in ultimas terras! Sulla 57.

animadverto (animum adverto): quod animadversum est in eos, qui ..; Sex. Rosc. 137. ne senatus ... in eam civitatem animadvertendum putaret; Verr. I, 68. neque in eos, quos tu insimulabas, esse animadversum; ib. 83. Cn. Dolabella in eum ... animadvertere ... conatus est; ib. 88. non et in eum, qui accepisset, animadvertisset et in eos, qui dedissent? ib. II, 57. tu, qui institueras in eos animadvertere; ib. quod iste nec in Volcatium nec in Bidinos animadvertit; ib. 58. si in istum animadversum non sit; ib. 157. animum advertere tamen in eum vos oportebat; ib. III, 127. in Apronium cum animum advertisset; ib. 140. si aliquid ab Apollonio commissum est, quam ob rem in eum iure animadverteretur; ib. V, 19. tamen in hominem ... honestissimum tam graviter animadverti causa iudicta non oportuisse; ib. 20. poterone animadvertere in eos, quos dicto audientis esse iussi? ib. 104. dicit ei se statuisse animadvertere in omnis nauarchos; ib. 105. in Phalacrum, Centuripinum nauarchum, non posse animum adverti; ib. video igitur, iudices, animadvertisse censores in iudices quosdam; Cluent. 119. qui in ipsum animadverterant; ib. ut ... sortito ||sortitio — sortitione|| in quosdam animadverteretur; ib. 128. tu non animadvertes in omnis? ib. 129. „at in ipsum Habitum animadverterunt"; ib. 133. cum animadversum esset in iudices; ib. si in hunc animadvertissem; Catil. I, 30. quod in civis indemnatos esset animadversum; sen. 13. in quem animadvertere ipse et more maiorum et suo iure posset; Milo 71. itaque non solum in eum non animadvertisti, sed ..; Deiot. 10.

arcesso: cum ... improbitas et furor L. Saturnini in Capitolium (te) arcesseret; Rabir. 22. deinde quot ex eis ||his|| ... in summum periculum capi-

tis ‖ capitis periculum ‖ arcessas? ib. 26. quo die nos ... arcessivit in patriam; sen. 27. cum ... me arcesserent in senatum; dom. 7.

armo: qui ... armati in civis et expediti ad urbem ‖ ad caedem ‖ esse possint; leg. agr. II, 82. egentes in locupletis, perditi in bonos, servi in dominos armabantur; Planc. 86.

ascendo: ascendit in oppidum Archagathus; Verr. IV, 51. per quos in altiorem locum ascenderat; Cluent. 110. quorum ego illum in locum atque in hanc excelsissimam sedem dignitatis ... ascendissem; Sulla 5. quibus tamquam gradibus mihi videor in caelum ascendisse, non solum in patriam revertisse; dom. 75. hic cum ... in eam civitatem ... ascendit; Piso fr. 6. hanc (gloriam) denique esse cuius gradibus etiam in caelum homines viderentur ascendere; Milo 97. quod in templum ipse nescio qua per Gallorum cuniculum ascendit; Phil. III, 20.

ascribo: ascribi se in eam civitatem voluit; Arch. 6. certam in sedem civitatis ac libertatis ascribimur; har. resp. 57. tu vero ascribe me talem in numerum; Phil. II, 33.

aspiro: quando autem homo ... nisi Februario mense aspirabit in curiam? Verr. II, 76. num quis est igitur qui tum dicat in campum aspirasse Sullam? Sulla 52.

audio: *nihil audisti* in Postumum ‖ capite quod erat in Postumum – quo ea pecunia pervenerit, quod erat in Postumum ‖; Rab. Post. 12.

averto: qui (C. Caesar) M. Antonii impetus nefarios ab urbe in Galliam avertit; Phil. V, 28.

aufero: ab homine quae voluit in Dolabellam abstulit; Verr. I, 97.

cado: cadit in hos mores, non in hunc pudorem, non in hanc vitam, non in hunc hominem ista suspicio; Sulla 75. multi enim sunt, credo, in quos huius maleficii suspicio cadat; har. resp. 37. quae (nomina) in id genus civium cadere possint; ib. 53. sed tamen in eum cadere hoc verbum maxime ... concedendum est; ib. 56. et in illo communi incommodo nulla in quemquam propria ignominia nominatim cadebat; Sest. 30. in quo (loco) aliquid a poëta dictum cadere in tempus nostrum videretur quod ..; ib. 118. nihil est quod in eius modi mulierem non cadere videatur; Cael. 69. quae (sapientia) non cadit in hanc aetatem; ib. 76. deinde ibi multi ab illo violati ... in suspicionem caderent; Milo 50. quod igitur facinus nec in hominem imprudentem caderet ... nec in facinorosum; Deiot. 16. „at non cadunt haec in Antonium"; Phil. V, 7. quid enim in eum non cadit? ib. neque hoc cadere verbum in tantam virtutis praestantiam potest; ib. X, 14. quia in eandem cadere suspicionem conlega .. non potest; ib. XI, 24.

cito: in hanc rem te ... testem ... citabo; Quinct. 37. iudices, [citati in hunc reum] consedistis; Verr. I, 19. primum igitur in hanc rem testem totam Siciliam citabo; ib. II, 146.

cogo: [ut nemo ad populum Romanum vos adducere, ... non in senatum cogere ‖ senatus cogere ‖ ... posset;] leg. agr. II, 99. meque ex comparato et constituto spatio defensionis in semihorae curriculum ‖ circulum ‖ coëgisti; Rabir. 6. cuius (Scipionis) consilio atque virtute Hannibal in Africam ... coactus est; Catil. IV, 21. quid tandem erat causae cur in senatum [hesterno die] tam acerbe cogerer? Phil I, 11. cogimur in senatum; ib. II, 79.

comitor: quo die me populus Romanus a porta in Capitolium atque inde domum ... comitatum honestavit; dom. 76.

commentor: quam (orationem) in alium reum commentaretur; Sex. Rosc. 82.

commeo: cuius in hortos, domum, Baias iure suo libidines omnium commearent; Cael. 38.

committo: se in id conclave committere; Sex. Rosc. 64. multa enim et in deos et in homines impie nefarieque commisit; Verr. I, 6. in populi Romani quidem conspectum quo ore vos commisistis? ib. IV, 26. tum non invitus non nullorum in me nefarie commissa praetereo; sen. 23.

commoveo: omnis suspicio in eos servos ... commovebatur; Cluent. 180. tum a sui similibus invidiam aliquam in me commoveri putat; Phil. III, 18.

comparo: testis in hunc et accusatores ... comparant; Sex. Rosc. 30. cum tu in annonae caritate in consules, in senatum, in bona fortunasque locupletium ... repentinos impetus compares; dom. 13. etiamne in nostros liberos dominum et tyrannum comparabat ‖ comparare debebat ‖? Phil. XIII, 17. f. III. quaestio.

compello: hunc ego hominem ... nisi ex domesticis insidiis in castrense latrocinium compulissem; Catil. III, 17.

comporto: cum arma in aedem Castoris comportabas; dom. 54. arma in templum Castoris palam comportabantur; Sest. 34. cum ... arma in templum Castoris .. comportarentur; Piso 23.

comprehendo: f. concludo; Qu. Rosc. 15.

concipio: non istum maius in sese scelus concepisse; Verr. I, 9. quod odium scelerati homines et audaces in rem publicam et in omnis bonos conceptum iam diu continerent; Quir. 1.

concito: non hi qui ... in te concitati infestique sunt; Verr. I, 93. is in te non expilatione Asiae ... concitetur? ib. III, 6. scribarum ordinem in me concitabit Hortensius; ib. 182. nullam in te invidiam ... concitabo; ib. V, 21. vidistis enim, ut animi multitudinis in istum dolore et odio ... concitarentur; ib. 163. illam omnem faecem civitatum quid est negotii concitare, in eum praesertim, qui ..? Flacc. 18. quam (invidiam) tu in me vis concitare; Phil. II, 33.

concludo: usque dum inveniretur, qua ratione ... in hoc singulare iudicium causa omnis concluderetur; Quinct. 67. eundem in angustissimam formulam sponsionis concludebas? Qu. Rosc. 12. perinde ac si in hanc formulam omnia iudicia legitima ... conclusa et comprehensa sint; ib. 15. nisi ut equester ordo in huiusce legis periculum concludatur; Cluent. 152.

condo: qui ... produci atque in carcerem condi imperavit; Verr. V, 76.

confero: vocem in quaestum contulit; Quinct. 11. postea quam nescio quid impendit et in commune contulit; ib. 12. nonne ... sic refervens falsum crimen in purissimam et castissimam vitam conlatum statim concidit et exstinguitur? Qu. Rosc. 17. quorum tu nihil in Sex. Roscium ... contulisti; Sex. Rosc. 38. si me in gregem sicariorum contuli; ib. 94. audio ... suspicionem ... in Capitonem conferri; ib. 100. se in Chrysogoni fidem ... contulerunt; ib. 106. quae omnia si ... in patronum suum voluerit conferre, nihil egerit; ib. 130. si unum in locum conferantur (flagitia); Verr. I, 21. crimina contulit in illum; ib. 41. te ... causam et culpam in alios contulisse; ib. 83. in me causam conferebat; ib. 149. haec denarium XXXIX milia ... contulerunt in statuam; ib. II, 137. ut pecuniam conferrent in eas statuas; ib. 145. ut eidem pro parte in commune Siciliae conferrent; ib. ecquid suo nomine in tuam statuam contulerit; ib. 152. in quem ne falsi quidem causa conferri criminis potuit; ib. V, 111. tamenne vos omnia in M. Fonteium iratis testibus freti confereretis? Font. 18. ut in pauca conferam, testamento facto mulier moritur; Caecin. 17. eodem tempore se in fugam conferunt una amici; ib. 22. nam et publicani ... suas rationes et copias in illam provinciam contulerunt; imp. Pomp. 17. dubitatis, Quirites, quin hoc tantum boni ... in rem publicam conservandam atque amplificandam conferatis? ib. 49. Larino profugit et se in castra clarissimi viri ... contulit; Cluent. 24. quae porro tenuissima

suspicio conlata in Scamandrum est aut conferri potuit, ut ..? ib. 55. nihil fecisset libentius quam omnem illam acerbitatem ... in hanc unam quaestionem contulisset; ib. 151. cum Oppianicus in Falernum se ad C. Quinctium contulisset; ib. 175. cum videam haec omnia ... in fidem et quodam modo in patrocinium mei consulatus esse conlata; leg. agr. II, 9. nam si est aequum praedam ac manubias suas imperatores non in monumenta deorum immortalium neque in urbis ornamenta conferre, sed ... reportare; ib. 61. in te conferri pestem (oportebat); Catil. I, 2. dixi ... caedem te optimatium contulisse in ante diem v. Kalendas Novembris; ib. 7. ille ... se Massiliam, ut aiunt, non in haec castra conferet; ib. II, 14. permulti et ex urbe et ex agris se in illa castra conferre dicuntur; ib. 21. mortis illius invidiam in L. Flaccum Laelius conferebat; Flacc. 41. in quam (civitatem) ego multa et magna [studia et] officia contuli; ib. 52. sibi a civitatibus conlatam (pecuniam) in usum suum? ib. 55. quam (multitudinem beneficiorum) in me fratremque meum et liberos nostros contulistis; Quir. 5. quanta (beneficia) vos in me contulistis; ib. 23. nec confero nunc in te unum omnia; har. resp. 35. inde cum Murena se in Galliam contulit; ib. 42. in quos illa oratio tam improba conferebatur; Sest. 40. quae (crimina) in hunc proprie conferuntur; Cael. 30. „cur te in istam vicinitatem meretriciam contulisti?“ ib. 37. sed homines ... saepe ex hoc portu se in illos fluctus prope necessario contulerunt; prov. cons. 38. multi ... cives Romani ... alias se in civitates contulerunt; Balb. 28. *ut* ... summa in eam civitatem huius rogatu studia et beneficia contulerit; ib 43. plebs Romana perditum cupit, in cuius tu infamiam ea ... contulisti; Piso 64. quamquam ... permulta in Plancium ... conferuntur; Planc. 35. stomachor, cum aliorum non me digna in me conferuntur; ib. in hortos me M. Laenii Flacci contuli; Planc. 97. nihil ullam in libidinem contulisti? Rab. Post. 45. falso ista conferri in Milonem; Milo 70. bona, fortunas meas ... in communionem tuorum temporum contuli; ib. 100. quae (beneficia) in me contulistis; ib. omnes ex omni aetate .. si unum in locum conferantur ..; Phil. IX, 10. id in eorum libertatem defendendam contulit; ib. X, 16. qui arma, qui se totos et animis et corporibus in salutem rei publicae contulerunt; ib. XII, 7. honores in eum maximos contulistis; ib. XIII, 10. in aliquem credo hoc gladiatorem aut latronem aut Catilinam esse conlatum, ||consultatum — confictum|| non in eum, qui ..; ib. XIV, 14.

confingo: nihil est quod metuas ne quid in te confingam; Verr. II, 180. concedisne hoc crimen in te nos non configere ||non hoc crimen nos in te confingere||? ib III, 157.

conflo: quod in se tantum crimen invidiamque conflaret; Verr. II, 73.

confugio: cum ... in tuam ... fidem, veritatem ... P. Quinctius confugerit; Quinct. 10. qui ... sicut in aram confugit in huius domum, disciplinam, patrocinium, nomen; Qu. Rosc. 30. qui in illud asylum confugisset; Verr. I, 85. confugiunt quasi ad aram in exsilium; Caecin. 100. qui nisi in aram tribunatus confugisset; sen. 11.

congero: quas (res) ... ex tota Asia direptas in suum regnum congesserat; imp. Pomp. 22. sed haec nescio quo modo frequenter in me congessisti; Planc. 83. quid? quae postea sunt in eum congesta! Milo 64. primum in Caesarem maledicta congessit ..! Phil. III, 15. neque solum commentariis commenticiis .. innumerabilis pecunia congesta in illam domum est; ib. V, 12.

congrego: qui ab aliquo sunt unum in locum congregati; Caecin. 59. unum in locum congregentur (improbi); Catil. I, 32. ei perspecto genere humanae dociliatis atque ingenii dissipatos unum in locum congregarunt; Sest. 91. qui duo nefarios patriae proditores ... in idem Vettii indicium atque in eundem hunc numerum congregasti; Vatin. 25. impii cives unum se in locum ... congregabant; Phil. XIV, 15.

conicio: ergo in eum ... omnia tela coniecisti; Quinct. 52. nonne ut ignis in aquam coniectus continuo restinguitur et refrigeratur, sic ..? Qu. Rosc. 17. eaque (signa) in onerariam navem suam conicienda curavit; Verr. I, 46. o praeclare coniectum [a volgo] in illam provinciam omen! ib. II, 18 UT, QUOT ESSENT RENUNTIATI, TOT IN HYDRIAM SORTES CONICERENTUR; ib. 127. iste hominem ... in carcerem conici iubet; ib. V, 17. in vincla coniectus est; ib. Apollonium ... in vincla coniecit; ib. 18. ut omnium oculos in me unum coniectos esse arbitrarer; ib. 35. quos (cives) in carcerem antea coniecerat; ib. 72. tum vero omnibus indignissimum visum est, homines honestissimos ... in ferrum atque in vincla coniectos; ib. 107. ut quisque istius animum aut oculos offenderat, in lautumias statim coniciebatur; ib. 143. vectores omnes in lautumias coniciebantur; ib. 145. videtis civis Romanos gregatim coniectos in lautumias; ib. 148. in vincla mercatores esse coniectos ... arguo; ib. 149. qui partim socios suos, partim libertos ... in vincla coniectos, partim in vinclis necatos, partim securi percussos esse dicunt; ib. 154. Gavius hic ... cum in illo numero civium Romanorum ab isto in vincla coniectus esset; ib. 160. Gavius hic ... loqui Messanae et queri coepit, se civem Romanum in vincla esse coniectum ||coniectum||; ib. Gavium istum ... ostendam in lautumias Syracusis abs te esse coniectum; ib. 164 omnium nunc oculi coniecti sunt hoc ipso tempore in unum quemque nostrum; ib. 175. cuius causa verba haec in interdictum coniecta sunt; Caecin. 63. omnia tela totius accusationis in Oppianicum coniciebantur; Cluent. 50. oculi omnium iudicum non in Scamandrum, sed in Oppianicum coniciebantur; ib. 54. Strato in vincula coniectus est; ib. 180. cum illum ... in apertum latrocinium coniecimus; Catil. II, 1. haec omnia ... crimina a multitudine in tuam nimiam diligentiam, Servi, coniecta sunt; Muren. 73. legatos in vincula coniectos (esse); Flacc. 60. quem ille propter pecuniam ... in vincla coniecit; har. resp. 35. cum in me cognitorem harum omnium rerum illa flamma ... coniciebatur; ib. 45. quid? ergo ||quid ergo?|| inimici oratio ... tam improbe in clarissimos viros coniecta me movit? Sest. 40. gladiatores ... in vincla conieci a Milone; ib. 85. omniaque mea tela sic in te coniciantur, ut ..; Vatin. 13. Licinium autem ... se in fugam coniecisse; Cael. 63. nulli conicientur in illum ordinem, nulli eximentur; Piso 94. atque haec nec ulla alia sunt coniecta maledicta in eius vitam, de cuius ..; Planc. 31. te idcirco in ludos causam conicere noluisse, ne ..; Ib. 83. cur in noctem se coniceret? Milo 49. subito abrepti in quaestionem tamen separantur a ceteris et in arcas coniciuntur; ib. 60. „et fratres meos“ inquit ... „in vincula coniecit“; Deiot. 22. sed eos, quos misit, ... in vincula coniecit; ib. 23. ut honestis decuriis potius dignus videatur quam in turpem iure coniectus; Phil. I, 20. nisi se ille in scalas tabernae librariae coniecisset; ib. II, 21. saltatores, citharistas, totum denique comissationis Antonianae chorum in tertiam decuriam iudicum scitote esse coniectum; ib. V, 15. qui (Plancus) ... condemnatus nescio quo modo se coniecit in turbam; ib. VI, 10.

conligo: ut crimina conlecta in unum reum [te] esse videantur; Verr. II, 147. quae in totam causam ... accusatores conlegerunt; Cluent. 164.

constipo: si ... ne constipari quidem tantum numerum hominum posse in agrum Campanum intellegetis; leg. agr. II, 79.

constituo: cur nullum supplicium constituisset in eum; Sex. Rosc. 70. crimen in eum constituere

non tam facile possumus; Verr. III, 190 si in eum ... poenam constituerint; ib. IV, 19. quaeret ... cur tot supplicia sint in improbos ... constituta; ib. V, 22. supplicium constituitur in illos ||in eos||; ib. 117. quae (supplicia) in convictos maleficii servos constituta sunt; ib. 139. Servilius et recusare et deprecari, ne iniquis iudicibus ... iudicium capitis in se constitueretur; ib. 141. posse impune praetorem aut alium quemlibet supplicium quod velit in eum constituere; ib. 168. hoc iuris in omnis constitueres; ib. quem ... pertenuis suspicio potuisset ex illo loco testem in A. Cluentium constituere; Cluent. 168. audistis auctionem ... constitutam in mensem Ianuarium; leg. agr. I, 4. quid in proximam (noctem) constituisset ... edocui; Catil. II, 13. opinor, poenam in civis Romanos nominatim sine iudicio constitutam; dom. 43. quamquam nihil potes in te, Laterensis, constituere quod sit ..; Planc. 7.

consurgo: consurgitur in consilium; Cluent. 75

contrudo: ut in balneas contruderentur; Cael. 63.

conveho: qui ... repente lintribus in eam insulam materiem, calcem ... convexit; Milo 74.

convenio: etiam cum multae causae convenisse unum in locum ... videntur; Sex. Rosc. 62. erat porro nemo in quem ea suspicio conveniret; ib. 65. non in omnis arbitror omnia convenire; ib. 122. homines mane in contionem conveniunt; Verr. I, 68. quae vitia videmur in quemvis potius quam in istum convenire; ib. 128. cum in consilium frequentes convenissent; ib. II, 71. tametsi omnia in istum hominem convenire putetis; ib. III, 26. unum in locum convenerunt; ib. 114. quae in nullum hominem alium dici neque convenire possint; ib. 206. quod ergo eo animo factum est, ut homines unum in locum convenirent; Tull. 25. „in manum“ inquit „convenerat“; Flacc. 84. populum Romanum in Capitolium ... convenisse; dom. 6. qui (populus) tum in Capitolium convenerat; ib. 15. tamen hoc maledictum minime in illam aetatem conveniret; Deiot. 28. quid enim minus in hunc ordinem convenit? Phil. IX, 8.

converto: si ... tantulum in rem suam convertisset; Sex. Rosc. 114. non paulum nescio quid in rem suam convertit; ib. 115. si nihil de patris fortunis amplissimis in suam rem convertit; ib. 144. si unius anni quaestum in rem suam converteret; Verr. a. pr. 40. indigne ferunt illam clementiam ... tantam in crudelitatem inhumanitatemque esse conversam; Verr. V, 115. converte nunc ad equestrem ordinem atque in ceteros ordines easdem vitae condiciones; Cluent. 150. quae .. in deterrimas partis iura hominum convertit omnia; ib. 199. nunc si L. Catilina ... iter ad fugam atque in exsilium converterit; Catil. II, 14. quod si omnis impetus ... se in me unum convertit; ib. III, 28. video, patres conscripti, in me omnium vestrum ora atque oculos esse conversos; ib. IV, 1. quoniam ... id totum vides in laudem esse conversum; Flacc. 70. in eum ipsum se convertit; dom. 66. quibus (iuribus) in te conversis recusares; ib. 125. quippe vides poenam illam a te in alium institutam in te ipsum esse conversam; ib. 126. quae (verba) nunc ex Etruscis libris in te conversa atque interpretata dicuntur; har. resp. 37. non sentiunt ... illius furentis ac volaticos impetus in se ipsos posse converti; ib. 46. cum omnes boni omnem spem melioris status in eorum fidem convertissent; Sest. 70. quis ignorat ... vectigal ac portorium Dyrrachinorum totum in huius unius quaestum esse conversum ..? prov. cons. 5. nolite igitur fortunam convertere in culpam; Rab. Post. 29. haec eadem (sica) longo intervallo conversa rursus est in me; Milo 37. omnium in se gentium non solum odia, sed etiam arma convertisset; Deiot. 18.

convoco: senatum in aedem Iovis Statoris convocavi; Catil. II, 12. Kalendis Ianuariis cum in Capitolium nos senatum convocassemus; Sulla 65. idemque consul ... vos frequentissimos in Capitolium convocavit; sen. 25. quo (die) in aedem Telluris convocati sumus; Phil. I, 1.

coopto: ne genera quidem spectata esse, ex quibus in eum ordinem cooptari liceret; Verr. II, 120. quem et absentem in amplissimum ordinem cooptarunt ..; Cael. 5. in quem (auguratus locum) ego eum ... mea nominatione cooptabo; Phil. XIII, 12.

correpo: correpsit in scalas; Fr. B, VI, 50.

curo: id (facinus) omisisset curare in hospitem? ||in hospite||; Cael. 54.

decerno: ita in frumentum imperatum HS duodetriciens ... Verri decernebatur, quod aratoribus solveret, in alteras decumas fere ad nonagiens; Verr. III, 163. in quos tum consules designatos idem illud senatus decreverat; Cluent. 137. atque idem hoc decretum est in L. Cassium, ... in M. Ceparium, ... in P. Furium, ... in Q. Annium Chilonem, ... in P. Umbrenum; Catil. III, 14. „decrevit Flaccus“. num aliud atque oportuit? „in liberos“; Flacc. 78. in te, M. Antoni, id decrevit senatus ... quod in hostem togatum decerni est solitum more maiorum; Phil. II, 51.

decido: tametsi ne oculis quidem captus in hanc fraudem ... decidisti; Verr. IV, 101.

dedico: at haec ||ad haec|| praedia in censum dedicavisti; Flacc. 79.

deduco: in has lautumias, si qui publice custodiendi sunt, etiam ex ceteris oppidis Siciliae deduci imperantur; Verr. V, 68. „deducentur“ inquit „coloniae“. ... in quae loca? leg. agr. I, 16. QUAE IN MUNICIPIA QUASQUE IN COLONIAS XVIRI VELINT, DEDUCANT COLONOS QUOS VELINT ..; ib. 17. IN OMNIA QUAE VELINT OPPIDA COLONOS UT XVIRI DEDUCANT QUOS VELINT; ib. 20. in quam (sedem) erit deductus; ib. II, 46. etenim quantulum interest, utrum in Massici radices, an † in Italiam aliove deducamini|| in It. aliove ducamini — in Apuliam aliove ded — in Italiam alio ded. — in Ulubrarum ulvas ded.||? ib. 66. atque in hos agros ... colonias ab his xviris deduci iubet; ib. 73. ut nihil intersit rei publicae, colonia deducatur in eum locum necne; ib. hi deducent colonias in eos agros, quos emerint, ... ET IN QUAE LOCA PRAETEREA VIDEBITUR; ib. quid igitur est causae quin coloniam in Ianiculum possint deducere ..? ib. 74. tu non definias quo colonias, in quae loca ... deduci velis? ib. permittit xviris, ut in omnia municipia, in omnis colonias totius Italiae colonos deducant quos velint; ib. 75. ut in eas (possessiones) vos deducamini; ib. III, 3. petitorem ego ... et in forum et in campum deduci volo; Muren. 44. quod homines iam tum coniuratos .. in campum deduci a Catilina sciebam ||quod cum gladiis in campum deduci Catilinam sciebam — quod ab hominibus cum gladiis in campum deduci Catilinam sciebam||; ib. 52. in eum locum te deducas, ut ..? Sulla 44. a Poenis .. Sardi non deducti in Sardiniam atque ibi constituti, sed amendati ||amandati|| et repudiati coloni; Scaur. 42. hoc [ille] natus ||hic illo|| ... in paternae vitae ||curae — culpae — hic vitae|| similitudinem deductus est; Rab. Post. 4. negavi in eam coloniam ... coloniam novam iure deduci; Phil. II, 102. cur homines ... cum sagittis deducis in forum? ib. 112. qui (veterani) cum ab Antonio in colonias essent deducti ..; ib. V, 3. si quam legem de actis Caesaris confirmandis ... deve colonis in agros deducendis tulisse M. Antonius dicitur ..; ib. 10. praesertim cum eosdem in agros deduxerit; ib. VII, 17. vide ne tu veteranos ... perdideris in eumque locum deduxeris, ex quo ..; ib. XIII, 31.

defero: res ad Chrysogonum in castra ... defertur; Sex. Rosc. 20. cum delati essent in mare; ib. 71. itaque neque L. Philoni in C. Servilium no-

minis deferendi potestas est data neque M. Aurelio Scauro in L. Flaccum neque Cn. Pompeio in T. Albucium; div. Caec. 63. optatum negotium sibi in sinum delatum esse dicebat; Verr. I, 131. imperat suis, ut id in praetorium ... deferrent; ib. IV, 65. eadem lectica usque in cubiculum deferebatur; ib. V, 27. sed in Chelidonis domum praeturam totam detulisti; ib. 38. onera atque merces in praetoriam domum deferebantur; ib. 145. si modo voltum importunum in forum detulisset; sen. 15. quoniam ... in forum deferri iudiciumque voluisti; Cael. 35. cum ... servus ad eum clam domum venisset et crimina in dominum delaturum se esse dixisset; Deiot. 31.

defigo: in cuius possessiones atque fortunas non impudentissimos oculos spe et mente defigere (eum censetis)? Phil. XI, 10.

definio: definit in quinquennium, facit sempiternam (potestatem); leg. agr. II, 32.

deicio: insui voluerunt in culeum vivos atque in flumen deici; Sex. Rosc. 70. non sic nudos in flumen deicere; ib. 71. habeo enim dicere quem contra morem maiorum ... [in Tiberim] deiecerit; ib. 100. imperat lictoribus, ut Sopatrum ... praecipitem in forum deiciant; Verr. IV, 86. noctu duos conservos dormientis occidit in piscinamque deiecit; Cluent. 179.

deligo: qui ex civitate in senatum propter dignitatem, ex senatu in hoc consilium delecti estis propter severitatem; Sex. Rosc. 8. ut ... deligerentur .. in id consilium ab universo populo; Sest. 137.

demigro: demigraturos in illa loca nostros homines ..; leg. agr. II, 42. moveri sedibus huic urbi melius est atque in alias .. terras demigrare, ... quam ..; Phil. XIII, 49.

denuntio: quod temere commisisti in iudicium ut denuntiaret; Qu. Rosc. 26. non putasti me ... in hanc rem testimonia denuntiaturum; Verr. I, 51.

deporto: non te ex Sicilia litteras in Verrem deportare velle arbitrautur; div. Caec. 28. haec non in tuam domum neque in suburbana amicorum, sed Romam in publicum deportasses; Verr. I, 54. eas (tabulas) hic partim in hortos Pompei deportavit, partim in villam Scipionis; Phil. II, 109.

deprimo: totum est (opus) e saxo in mirandam altitudinem depresso et multorum operis penitus exciso; Verr. V, 68.

derivo: quid est quam ob rem putes te tuam culpam non modo derivare in aliquem ... posse? Verr. II, 49. tamen rerum natura coget te ... partem aliquam in Asiam et Syriam derivare curae et cogitationis tuae; Phil. XI, 22.

descendo: descendi [in campum] cum firmissimo praesidio; Muren. 52. ut civis Romanus ... cum gladio in forum descenderit; Sest. 78. qui (populus Romanus) iam descendit in causam; Phil. VIII, 4.

describo: quos (sesquimodios) tu cum ad mensurae tam exiguam rationem populo Romano in capita descripsisses; Verr. III, 215.

destringo: idemque gladios in rem publicam destrictos rettudimus; Catil. III, 2. duas uno tempore conantur in rem publicam sicas destringere; Fr. B, VIII, 21.

detraho: cum in iudicium detrahi non posset (P. Clodius); Milo 38.

detrudo: nisi in eandem impiorum poenam optime meritos civis detruserint; Flacc. 94.

deveho: arma in villam Ocriculanam devecta Tiberi; Milo 64.

devenio: f. incido; Piso 70.

deverto: devertit in villam Pompei; Milo 54.

dico: peritus vero nostri moris ac iuris nemo umquam ... in aliam se civitatem dicavit; Balb. 30.

dico: f. **dico,** I, 2, a. Sulla 48. ×. Quir. 17. Planc 85. Rab. Post. 31. Milo 40. 103. — III. alqd; Phil. I, 42. Fr. B, XIII, III, 6. Verr. II, 176. Sulla 21. haec; Cael. 70. illud; Sex. Rosc. 103. ea; Cael. 8. multa; Font. 38. nihil; Sex. Rosc. 124 Verr. III, 50. Tull. 4. Muren. 14. prov. cons. 8. Rab. Post. 31. permulti quod; Verr. I, 44. quae; Verr. III, 206. Font. 24. Cael. 29. quid; Phil. I, 27. quid? Caecin. 29. Flacc. 23. dictum (2 St.). sententiam; Phil. II, 14. XIII, 5. testimonium; Sex. Rosc. 102. Verr. I, 41. 77. II, 9. 155. IV, 33. Cluent. 99. Sulla 10. 13. 21. 48. 83. Vatin. 40. 41. ×. (S. 92 ff.). publice in eum ... testimonium ne quod dicerent; Verr. IV, 113.

differo: vim tantam doloris in posterum differre; Verr. I, 81. „in posterum“ inquit „diem distulit, ut ..“; Deiot. 21. in ante diem IV Kalendas Decembris distulit; Phil. III, 20.

digero: utrum cetera nomina in codicem accepti et expensi digesta habes an non? Qu. Rosc. 9.

dimitto: is ... in omnis civitates ... censores dimisit; Verr. II, 136.

discedo: vos ... in vestra tecta discedite; Catil. III, 29. tu in cubiculum discessisti; Deiot. 19.

discribo: in iugera dena discribat; leg. agr. II, 79. qui cum omnis Asiae civitates pro portione [in provincias] discripsisset; Flacc. 32.

distribuo: meministis me ita distribuisse initio causam: in crimen ... et in audaciam; Sex. Rosc. 122. inventis frugibus et in orbem terrarum distributis; Verr. V, 188. quadrageua milia nummum in singulos indices distributa eum numerum sententiarum conficere debebant; Cluent. 74. unde ... leges ortae atque in omnis terras distributae putantur; Flacc. 62. quae (oratio) cum sit in ius religionis et in ius rei publicae distributa; dom. 32.

divido: totam causae meae dictionem certas in partis dividam; Quinct. 35. animadverti, iudices, omnem accusatoris orationem in duas divisam esse partis; Cluent. 1.

do: in huius modi sponsionem testis dare oportebat; Quinct. 75. qui vel ipse sese in cruciatum dari cuperet; Sex. Rosc. 119. quod a vobis hoc pugnari video ne in quaestionem dentur, suspiciosum est; ib. 120. nisi quod ... hic in singulas res dabuntur (testes); Verr. a. pr. 55. bene penitus in istius familiaritatem sese dedit; ib. II, 169. placet vobis in cellam ... frumentum Siculos dare gratis ||gratis dare||? ib. III, 200. si mille modium ... in cellam gratis dedisset; ib. 201. tantundem detur in cellam; ib. cum ... senatus frumentum eos in cellam dare voluisset; ib. 226. etiamne in cellam cum cupiant gratis dare? ib. 228. dant sese in fugam ... milites; ib. IV, 95. ficti testes in eum dantur; ib. 100. si hunc subditivum archipiratam in eandem custodiam dedisset; ib. V, 69. tum se tamen in conspectum nautis paulisper dedit; ib. 86. quo quisque die datus in custodiam, quo mortuus ... sit; ib. 147. cum familiariter me in eorum sermonem insinuarem ac darem; leg. agr. II, 12. quid, quod tu te ipse in custodiam dedisti? Catil I, 19. tum quod eum et ceteros ... in custodiam dandos censuistis; ib. IV, 5. qui in custodiam nominatim dati sunt; ib. *at* is .. nudius tertius in custodiam civis Romanos dedit; ib. 10. quem in numerum ex multis Clodiis nemo nomen dedit nisi ..; dom. 116. dedit se in consuetudinem, sic ut ..; Piso 68. regem ad se scripsisse nullam pecuniam Gabinio nisi in rem militarem datam; Rab. Post. 34. quos in custodiam dederat; Phil. III, 10. f. III. cognitor. iudex. iudicium. recuperatores.

duco: uti se praefectum in Africam duceret ||educeret||; Verr. II, 29. in Siciliam tecum ... filium ducebas? ib. III, 159. eos ... secum in Siciliam duxit; ib. IV, 31. illos duci in carcerem iubent; ib. V, 77. non possum existimare, utrum ipse erret an vos in errorem ducere velit; Font. 2. Sassiam in matrimonium ducere ... concupivit; Cluent. 26. qui eius uxorem, quem occiderat, in matrimonium duxerit; ib. 125. nisi qui in ma-

trimonium sororem eius antea duxisset; ib. 190. non hunc in vincula duci ... imperabis? Catil. I, 27. num suas secum mulierculas sunt in castra ducturi? ib. II, 23. cum ... coniurati et eorum indices in aedem Concordiae ducerentur; ib. III, 21. cum eum tu consulem in vincula duceres; Vatin. 21. per quem consul ... non in carcerem, sed ad supplicium et ad necem duceretur; ib. ductum esse ab eo in provinciam aliquem dicis libidinis causa; Planc. 30. in balneum te ducere coeperunt; Deiot. 21. in Galliam mutilatum ducit exercitum; Phil. III, 31. qui (equitatus) in Syriam ducebatur bipertito; ib. X, 13.

edico: quaecumque falso [in eum] ediceret ||diceret|| in sanctissimum adulescentem [in sanctissimum adulescentem] ||; Phil. XIII, 19.

edo: qui quidem .. in te gravissima postulata consulibus ediderunt; Verr. II, 156. sic est hic ordo quasi propositus atque editus in altum; ib. III, 98. quae (scelera) ab illo in patriam sunt edita; har. resp. 58. ea quanta sunt, quae in ipsum se scelera, quae in suos edidit? ib. 59 quod (scelus) in me illorum immanitas edidit; Sest. 58.

educo: ut te in ius educerent; Quinct. 33. domum ad istum in ius eductus est; Verr. III, 56. et cum in ius ipsum eduxi; ib. 112. quos educere invitos in provinciam non potuit, eos invitos retinere qui potuit? Fr. B, III, 2.

effero: quae tum ... in caelum laudibus efferebantur; Flacc. 103.

efflagito: poena gravior in plebem tua voce efflagitata est: ... exsilium in nostrum ordinem; Muren. 47.

effundo: vox in coronam turbamque effunditur; Flacc. 69. qui omnis iudices tribunus e carcere in forum effudit; har. resp. 34. qui ... [in tribunatu] carcerem totum in forum effudit; Sest. 95. quod in me carcerem effudistis; Piso 16.

egredior: Cleomenes hoc dicit, sese in terram esse egressum ..; Verr. V, 133

eicio: iam sese in terram e navi eiecerat; Verr. V, 91. a me in exsilium eiectum esse Catilinam; Catil. II, 12. qui (consul) verbo civis in exsilium eicio; ib. 13. in exsilium eiciebam; ib. 14. ille eiectus in exsilium se Massiliam ... conferet; ib. non ille a me spoliatus, ... sed indemnatus, innocens in exsilium eiectus ... esse dicetur; ib. f. expello.

emano: oratio mea exire atque in volgus emanare poterit; Sex. Rosc. 3.

emitto: emisi (tabulas) in omnis provincias; Sulla 42. sed vestrae sapientiae, iudices, est non abduci .. nec quos aculeos habeat severitas gravitasque vestra ... emittere in hominem et in reum; Cael. 29.

emo: ut illi in alteras decumas ... triticum emere ... cogerentur; Verr. III, 101. qua (pecunia) frumentum tibi emeres in cellam; ib. 202.

eo: eat ... in porticum Metelli; Verr. IV, 126. f. **eo** in (18 St.) S. 202, b. — **consilium,** II, 5. eo in (10 St.) B. I, S. 647, b.

erigo: cum eos (aculeos) accusator erexerit in rem, in vitia, in mores, in tempora; Cael. 29.

erogo: multas pecunias isti erogatas in operum locationes falsas atque inanis esse perscriptas; Verr. V, 48. nonne ... nos hic in mare superum et inferum sestertium ter et quadragiens erogabamus? Flacc. 30. nonne M. Curtio et P. Sextilio quaestoribus pecunia in classem est erogata? ib.

erumpo: sed nescio quo pacto omnium scelerum ... maturitas in nostri consulatus tempus erupit; Catil. I, 31. ut odia [occulta] civium ... in fortunas optimi cuiusque erumperent; Muren. 47. omnia ... in hos dies, in hos mensis, in hoc tempus erumpunt; ib. 81.

escendo: et eis temporibus non pudebat magistratus populi Romani in hunc ipsum locum escendere; imp. Pomp. 55. sed etiam in contionem escendit; sen. 12. num quis reus in tribunal sui quaesitoris escenderit ||ascenderit|| eumque vi deturbarit? Vatin. 34. hac tu oratione non dubito quin illum iam escendentem in currum revocare possis; Piso 62. escendi in contionem; Fr. B, XII, 4.

evoco: rex enim Deiotarus vestram familiam ... e tenebris in lucem evocavit; Deiot. 30. quoniam me in vestram contionem vobis flagitantibus evocaverunt; leg. agr. III, 16.

evomo: ne ... libentius haec in illum evomere videar quam verius; Milo 78. tum ... in aedem Concordiae venit atque in me absentem orationem .. evomuit; Phil. V, 20.

excito: aut qua de causa excitatum esse dicamus in aratores ... odium ..? Verr. III, 157. quo facilius vento aliquo in optimum quemque excitato posset ... portum ... invenire; Sulla 41.

excogito: supplicium in parricidas singulare excogitaverunt; Sex. Rosc. 70. est crudelitatis, quod innocentem in hominem, in socium vestrum ... singulare supplicii genus excogitavit; Verr. IV, 88. quod tandem excogitabitur in eum supplicium, qui vocavit (ad arma)? Rabir. 28. excogitati quidam erant a Siculis honores in me inauditi; Planc. 64

exeo: qui (senatores) C. Verre praetore urbano sortiente exirent in eum reum, quem ... condemnarent; Verr. a. pr. 39. cum in terram imperator exisset; ib. V, 91. qui se dixerit exisse in terram, ut ... deduceret milites; ib. 135. exire ex urbe iubet consul hostem: interrogas me, num in exilium? Catil. I, 13. post quaesturam exierisne legatus in ulteriorem Hispaniam ..? Vatin. 12.

expello: tum praedonum dux Heracleo ... classem ... in litus expulsam et eiectam ... inflammari incendique iussit; Verr. V, 91.

expio: ut ... scelus imperatoris in poenam exercitus expiatum || expetitum || esse videatur; prov. cons. 5. tua scelera di immortales in nostros milites expiaverunt; Piso 85.

exporto: o portentum in ultimas terras exportandum! Verr. I, 40.

expromo: ut numquam dubitaret ... ea (supplicia) in civis Romanos expromere; Verr. V, 139.

extollo: nisi eos in caelum suis laudibus praeclarus auctor extolleret; har. resp. 47.

extrudo: is tamquam extruderetur a senatu in Macedoniam, ... ita cucurrit; Phil. X, 10.

facio: haec in homines alienissimos ... viri boni faciunt; Quinct. 51. ne quid atrocius in P. Quinctium absentem ... facere conetur; ib. 66. sponsio quae in verba facta est? ib. 84. quae (proscriptio) facta est in eos, qui ..; Sex. Rosc. 153. nihil hunc in societatem fraudis fecisse iudicasti; Qu. Rosc. 25. cum ... multa crudeliter in civis Romanos atque in socios ||atque socios||, multa in deos ... nefarie fecerit; Verr. a. pr. 56. qui maiorem sumptum ... in Timarchidi prandium saepe fecerunt; ib. IV, 22. [de qua muliere plurimi versus, qui in istius cupiditatem facti sunt, tota Sicilia percelebrantur]; ib. V, 81. si qua natio fecisset aliquid in civis Romanos eius modi, nonne publice vindicaremus? ib. 148. non modo ut sumptum faciat in militem nemini vis adfertur; imp. Pomp. 39. quod (psephisma) fecerunt in Castricium mortuum; Flacc. 75. quae abs te crudeliter in meos me absente facta sunt, neglego; Cael. 50. requiro, quid attinuerit fieri in eum locum constitutum; ib. 61. * gravissima autem in istum civem suum Gaditani senatus consulta ||convitia|| fecerunt; Balb. 41. accipite nunc, quaeso, non ea, quae ipse in se atque in domesticum decus ||dedecus|| impure et intemperanter, sed quae in nos fortunasque nostras, id est in universam rem publicam, impie ac nefarie fecerit; Phil. II, 50. quid C. Pansa egit aliud ... senatus consultis faciendis gravissimis in Antonium ... nisi ..? ib. XIV, 5. — iudicium: f. III. iudicium. — impetum: f. **facio,** III. impetum (20 St.) S. 304, b.

fero: qui ardens avaritia feratur infestus in suos; Sex. Rosc. 88. eam legem pro plebe, non in plebem tulit; Cluent. 151. mulieri crudelissimae servum fidelissimum non in quaestionem tulit; ib. 181. statim tuleris in eum ... ut ..? Vatin. 27. Caesar fertur in caelum; Phil. IV, 6. cum ... me ovantem et propo triumphantem populus Romanus in Capitolium domo tulerit; ib. XIV, 12.

fingo: ne qua (crimina) in istum fingere existimer; Verr. a. pr. 15. in nos crimina finguntur; Flacc. 96.

firmo: ut in ceteros firmaret imperium; Sulla 32.

flagito: ne ... eius .. sceleris in te ipsum quaestio flagitaretur; Vatin. 26. quae (damnatio) in te flagitatur; Piso 95.

flecto: cum de foro in Capitolium currus flectere incipiunt; Verr. V, 77.

formo: ipsa Himera in muliebrem figuram habitumque formata; Verr. II, 87.

fugio: | is in hunc locum — is in locum | fugis et reformidas; Caecin. 84.

habeo: si HS miliens in iudicium haberet; Qu. Rosc. 50.

iacio: in quem scyphum de manu iacere conatus est; Verr. IV, 24. in quem tu ... nullam contumeliam iacere potueris; Sulla 23. iecissem ipseme potius in profundum ... quam ..; Sest. 45. palam in eum tela iaciuntur, clam subministrantur; Cael. 20.

iacto: cum ardentis faces in vicinorum tecta iactas; har. resp. 39.

immergo: qui ut se blanditiis ... in Asuvii consuetudinem penitus immersit; Cluent. 36.

immigro: deos immortalis existimatis ... in eius domum adflictam et eversam ... immigrare voluisse? dom. 107. di immortales ... ex suis templis in eius aedis immigrare nolebant; ib. 141. nam paucis diebus et in domum et in hortos paternos immigrabit; Phil. XIII, 34.

immineo: sic iste in omnia maria infestus ex omnibus Siciliae partibus imminebat; Verr. V, 145. qui imminere iam cupiditate videntur in tribuniciam potestatem; dom. 47. huius mendicitas aviditate coniuncta in fortunas nostras imminebat; Phil. V, 20. qui in vestras fortunas imminent; ib. VII, 21.

immitto: in mea bona quos voles immittes; Verr. I, 142. Theomnastus Syracusanus in agrum Mutycensem cur abs te immissus est? ib. III, 101. qui se armatus in hostium manum multitudinemque immiserit; Font. 48. ut abs te non emissus ex urbe, sed immissus in urbem esse videatur; Catil. I, 27. cum in eius regnum, bona, fortunas latrocinium ||patrocinium — patrimonium, vim|| huius imperii immisisses; dom. 20. quae (tela) ex illius actionibus in meum corpus immissa sunt; ib. 39. vis enim innumerabilis ... in scenam signo dato immissa inrupit; har. resp. 22. quid magis inquinatum ... dici potest quam omne servitium ... in alteram scenam immissum ..? ib. 25. videmus universi repente examina tanta servorum immissa in populum Romanum ..? ib. tu in alteram (caveam) servos immisisti; ib. 26. nisi eum, inquam, exercitum signis infestis in curiam se immissurum minitaretur; ib. 47. ut in eos se potius immitteret quam in vestras possessiones; Milo 76. tu illos impetus perditorum hominum ... in nostras domos immisisti; Phil. II, 91.

impello: haec te opinio falsa in istam fraudem impulit; Sex. Rosc. 58. cum ignaviae ratio te in fugam atque in latebras impelleret; Rabir. 22. qui etiam non nullos agrestis ... in eandem illam spem rapinarum veterum impulerunt; Catil. II, 20. voltus denique totus ... hic in fraudem homines impulit; Piso 1. primus enim me flagrantem studio laudis in spem impulit (acc. c. inf.); Scaur. c. 1. § 4. etsi boni nullo emolumento impelluntur in fraudem; Milo 32. nisi eum di immortales in eam mentem impulissent, ut ..; ib. 89. nonne ... se a te corruptum, tuis promissis in fraudem impulsum esse confessus est? Deiot. 32. aliis ille in illum furorem magnis hominibus auctoribus impulsus est; Fr. B, VI, 7.

impendo: ut ... pecuniam impendant in eas res; Verr. IV, 68.

impero: cum frumentum sibi in cellam imperavisset; div. Caec. 30. ne in cellam quod imperatur aestiment; Verr. II, 147. instituerunt semper in ultima ... loca frumentum imperare; ib. III, 190. frumentum in cellam imperavit; ib. 214. summam faciam vobis ... frumenti in cellam imperati; ib. 225. cum ... postremo etiam in cellam magistratibus et legatis imperetur (frumentum); ib. 227. at enim negas fratrem meum ... pecuniam ullam in remiges imperasse; Flacc. 33.

incendo: quo animi illorum iudicum in Crassum incenderentur; Cluent. 140.

incĭdo: in quos ... de improviso incidant; Sex. Rosc. 151. quotienscumque in causa in nomen huius incidisti ..; Qu. Rosc. 18. sed casu in eorum mentionem incidi; div. Caec. 50. si ... in eam diem ego ... incidissem; Verr. I, 31. quintus annus ||quintus inde annus|| cum in te praetorem incidisset; ib. II, 139. in quas (calumnias) omnes inciderent quos vellet Apronius; ib. III, 38. magni sua putabant interesse publice potius quamvis magno emi quam in aliquem istius emissarium inciderent ||incideret — incidere||; ib. 99. atque in eam fraudem videtur mihi divinitus incidisse; ib. 178. nihil possum reperire quam ob rem te in istam amentiam incidisse arbitrer; ib. 186. qui nisi captus a piratis esset, in hunc praedonem sociorum incidisset; ib. V, 122. in illas tibi maiores plagas incidendum est; ib. 151. in manus eorum incidere non est satis? Caecin. 45. M. Aurius adulescentulus ... in Q. Sergii senatoris ... manus incidit; Cluent. 21. ibi primum in morbum incidit; ib. 175. qui ... in morbum gravem periculosumque incidit; ib. 198 hi ... in tantum aes alienum inciderunt, ut ..; Catil. II, 20. quam si annis ante paucis in creditorum conventum incidisset; Sest. 28. primum non est periculum ne quis umquam incidat in eius modi consules; ib. 52. cum in Kalendas Ianuarias compitaliorum dies incidisset; Piso 8 in quam (insaniam) incidistis; ib. 46. devenit autem seu potius incidit in istum eodem deceptus supercilio; ib. 70. qui in me ipsum incurrit atque incidit; Planc. 17. at in quemcumque Arpinatem incideris ..; ib. 20. cum hic in me incidit; ib. 99. ne in manus incideret inimicorum; Scaur. c. 3. § 1. qui in hostis aut in praedones inciderint; Rab. Post. 29. si vita nostra in aliquas insidias, si in vim et in tela aut latronum aut inimicorum incidisset; Milo 10. qui in latrones inciderint; ib. 30. quia ... tamen mulier inciderat in viros; ib. 55. in quos incensos ira vitamque domini desperantis cum incidisset ..; ib. 56. qui (Sp. Maelius) ... in suspicionem incidit regni appetendi; ib. 72. in has miserias numquam incidissemus; Phil. II, 24. sed incidi in id tempus, quod ..; ib. 88. quae (belua) quoniam in foveam incidit, obruatur; ib. IV, 12. atque omnia in nostram aetatem inciderunt; ib. VIII, 8. quem enim iste in scopulum non incidit? Fr. A, V, 4. cum iter ... faceret cum Pompuleno, in familiam Ancharianam incidisse dixerunt; ib. B, II, 5.

incīdo: quae ille in aes incidit; Phil. I, 16. et in aes incidi iubebitis, credo, illa legitima; ib. 26. falsas leges C. Caesaris nomine et falsa decreta in aes incidenda et in Capitolio figenda curaverit; ib. III, 30. immunitates in aes accepta pecunia iubebat incidi; ib. V, 11.

incito: quae (causa) levissimi hominis animum in Flaccum incitavit; Flacc. 46. neque enim desunt qui istos in me atque in optimum quemque incitent; ib. 66.

includo: includuntur in carcerem condemnati; Verr. V, 117. in externorum hominum maleficorum

sceleratorumque, in praedonum hostiumque custodias tu tantum numerum civium Romanorum includere ausus es? ib. 144. in huius me tu consilii societatem tamquam in equum Troianum ... includis? Phil. II, 32.

incumbo: ut in me unum omnis illa inclinatio communium temporum incumberet; Balb. 58. qui in te ipsum incubuerunt; Planc. 17. incumbite in causam, Quirites, ut facitis; Phil. IV, 12.

incurro: in eum ipsum causa tua incurrat necesse est; Caecin. 84. qui (agri) in publicum Campanum incurrebant; leg. agr. II, 82. qui ... mihi videtur praetorius candidatus in consularem quasi desultorius in quadrigarum curriculum incurrere; Muren. 57. cum vero in hanc rei publicae navem ... armatae tot classes ... incursurae viderentur; Sest. 46. ne incurrat (iuventus) in alterius domum atque famam; Cael. 42. non desino incurrere in crimen hominis nimium memoris nimiumque grati; Planc. 91. incurristi amens in columnas; Scaur. 45. f. incido; Planc. 17. invado; Sest. 14.

induco: quem ad modum in rationem inducerent ... non videbant; Verr. I, 106. ut ... in animum inducam ||et animum inducam|| ... defendere? Sulla 83. cur hunc non audistis ..., prius quam in istum errorem induceremini? Piso 58. sed eum casus in hanc consuetudinem scribendi induxit; ib. 71. quibus (lacrimis) ego magno in metu meo subito inducor in spem (acc. c. inf.); Planc. 104. quid agimus, iudices, aut quem hunc morem novorum iudiciorum in rem publicam inducimus? Rab. Post. 9 non ille hostis induxit in curiam; Marcell. 13. ut inexpiabiles religiones in rem publicam inducerentur? Phil. I, 13. ambitionem induxero in curiam; ib. XI, 19. cum vix manicatam tunicam in lacertos induceres; Fr. B, XIII, v, 3.

induo: hic videte in quot se laqueos induerit; Verr. II, 108.

infero: at infestis prope signis inferuntur Galli in M. Fonteium; Font. 44. si quae in eum lis capitis inlata est; Cluent. 116. hominibus iniuria tui stupri inlata in ipsos dolori non fuit; har. resp. 38. cum ille iniuriis in socios nostros inferendis bello prope nos lacessisset; Sest. 58. tu in templum Castoris te ... funestum intulisti; Vatin. 31. qui tantum facinus in famam atque fortunas suas neque non audisset inlatum a Caelio neque neglexisset neque tulisset; Cael. 54. ne quis se pro nostro imperio in periculum capitis atque in vitae discrimen inferret; Balb. 25. sic iste ... Macedonicus imperator in urbem se intulit, ut ..; Piso 55.

inflammo: ut animum eius in Sthenium inflammarent; Verr. II, 89. in quos propter eorum crudelitatem inflammatae mentes nostrae fuerunt; dom. 61. cum ... inflammatum in bonos omnis impetum meo corpore excepi; ib. 76. quae (res publica) me in amicos inflammare potuit; prov. cons. 24.

influo: ut non adluantur mari moenia extrema, sed ipse influat in urbis sinum portus; Verr. V, 96. ipse ille C. Marius ... influentis in Italiam Gallorum maximas copias repressit; prov. cons. 32.

ingredior: cum in eas (res) ingrederis; div. Caec. 40. esse civem Romanum, ... quem iam ingredientem in navem et Verri nimis atrociter minitantem ab se retractum esse; Verr. V, 160. cum in antiquum fundum ingredi vellet; Caecin. 21. non enim te sum passus in fundum ingredi; ib. 31. si ingressum modo in praedium deieceris; ib. 76. quem iam ingressum esse in bellum videbam; Catil. II, 14. quibus ego ducibus in hanc spem sententiamque sum ingressus; ib. 29. postea quam in istam accusandi denuntiationem ingressus es; Muren. 46. ingredior iam in Sestii tribunatum; Sest. 71. quasi vero quisquam vir excellenti animo in rem publicam ingressus optabilius quicquam arbitretur quam ..; Vatin. 7. postea quam sum penitus in rem publicam ingressus; prov. cons. 40. itaque quamquam qua nolui ianua sum ingressus in causam ..; Planc. 8. in quas (res) ingressa erat oratio; Phil. II, 88. quoniam ingressi in spem rei publicae recuperandae sumus; ib. V, 11. magna spe ingredior in reliquam orationem; ib. VII, 8. cum in spem libertatis sexennio post simus ingressi ||cum — sumus; quoniam — sumus||; ib. VIII, 32. quanto enim honore, laetitia, gratulatione in hoc templum ingredi debent illi ... liberatores, cum ..? ib. XIV, 12. hic ego dubitem in eam disputationem ingredi, quae ..? Fr. C, 27.

ingurgito: numquam te in tot flagitia ingurgitasses; Piso 42. in eius igitur viri copias cum se subito ingurgitasset, exsultabat; Phil. II, 65.

inicio: atque in hanc flammam recentem tum C. Iunium [qui illi quaestioni praefuerat] esse iniectum memini; Cluent. 79. audieram et legeram clarissimos nostrae civitatis viros se in medios hostis ... iniecisse; dom. 64. qui ... in medios se iniecit ignis; Scaur. 48.

inquiro: cum ego diem inquirendi in Siciliam ... postulavissem; Verr. a. pr. 6. dum in istum inquiro; ib. IV, 4. quod inquisitum in te venerit; ib. 145. „scis tu illum ... inquirere in competitores“? Muren. 45.

inrepo: cum ceteri ... aliquo modo in eorum municipiorum tabulas inrepserunt; Arch. 10. qui tam libenter in opinionem gratiae inrepat ||increpat||; har. resp. 52. non irrepsisse in censum dicitur; Balb. 5.

inrumpo: inrumpant in aerarium; leg. agr. II, 47. et in nostrum fletum inrumpes; Ligar. 13. cum latronum manu in Galliam iruperit; Phil. VI, 3. sic a suis legionibus condemnatus inrupit in Galliam ..; ib. X, 21. alter in Asiam inrupit; ib. XI, 4. sed cum libertatis avida legio effrenatius in aciem hostium inrupisset ..; ib. XIV, 26.

inruo: qui ... in odium offensionemque populi Romani inruere videantur; Verr. a. pr. 35. vi in tectum inruunt; Tull. 34. exclusus hac criminatione Torquatus rursus in me inruit; Sulla 40. in quem quisque per homines concitatos inruerit; dom. 106. qui (tribunus plebis) ... omni impetu furoris in eum civem inruerit, quem ..; ib. 119. etsi aequabiliter in rem publicam, in privatos, in longinquos, in propinquos, in alienos, in suos inruebat; Milo 76. quem enim iste in scopulum non incidit? quod in telum non inruit? Fr. A, V, 4.

insanio: in alienos insanus insanisti; Scaur. 45.

insero: quod homini iam perdito et collum in laqueum inserenti subvenisti; Verr. IV, 37. nunc inserite oculos in curiam; Font. 43. caput in aversam lecticam inserens, beneficia quae venderet a conlega petebat; Phil. II, 82.

insinuo: quibus rebus ... se insinuet in familiaritatem Metelli; Verr. III, 157. qui ... se in eius familiaritatem insinuasset; Caecin. 13. nullum extraneum malum est quod *insin*uare in hanc *rem publicam poss*it; Rabir. 33. eccui potestas in forum insinuandi fuit? Phil. V, 8. f. do; leg. agr. II, 12.

instituo: quippe vides poenam illam a te in alium institutam in te ipsum esse conversam; dom. 126. si ... illa omnia in hunc unum instituta, parata, intenta sunt; Milo 67.

insulto: quae (Fortuna) tot annos illum in hanc rem publicam insultare pateretur; Milo 87.

insuo: insutus in culeum ||culeum supplicium parricidarum|| ... vitam amittere; Sex. Rosc. 30. insui voluerunt in culeum vivos; ib. 70.

insusurro: cum erat ad eum ventum et in aurem eius insusurratum; Verr. I, 120.

intendo: periculum, quod in omnis intenditur; Sex. Rosc. 7. si quod in me telum intenderit; har. resp. 7. cum ... intentus *est* arcus in me unum, ... re quidem vera ||[vera]|| in universam rem publicam; Sest. 15. quod facinus in alienum hominem intentum severe acciperet; Cael. 54. cum

omnia tela undique esse intenta in patriam viderem; prov. cons. 23. f. instituo; Milo 67.

interpono: inque eam rem fidem suam ... interponeret; Sex. Rosc. 114.

intro: iste in possessionem bonorum mulieris intrat; div. Caec. 56. „at ... in Capitolium intrare ... non debuisti"; dom. 5.

introduco: in cubiculum introductus est; Verr. III, 56. itaque introductis in senatum indicibus institui ||constitui|| senatores; Sulla 41. gladiatores ... in senatum introducti; Sest. 85. aut quam ambitionem ... L. Caesar in senatum introduxit? Phil. XI, 19.

introeo: quae (natio) neminem patitur non honeste in urbem introire; Muren. 69. et quidem se introiturum in urbem dixit exiturumque cum vellet; Phil. III, 27. ut ... tamen nisi saeptis revolsis introiri in forum nullo modo posset; ib. V, 9.

introfero: lectica in urbem introferri solitus est; Verr. V, 34. primum ut in oppidum introferretur; Flacc. 75.

introspicio: introspicite penitus in omnis rei publicae partis; Font. 43.

invado: f. **invado** (16 St.)

inveho: f. **inveho** (17 St.)

invito: cum .. tuos amicos in provinciam quasi in praedam invitabas; Verr. II, 29.

iuro: quod in codicem iniuratus referre nolit, id iurare in litem non dubitet; Qu. Rosc. 4. quod in legem non iurasset; Cluent. 91. si in aliquam legem aliquando non iuraverat; ib. 92. sive quod in legem non iurasset sive quod ..; ib. 96. cum unus in legem per vim latam iurare noluerat; Sest. 37. quasi vero ille non in alias quoque leges ... iam ante iuraverit! ib. 61. cumque in eam legem ... iurare unus noluisset; ib. 101.

lego: nam Popilium ... in senatum non legit; Cluent. 132. ubi cavisti ne me meo ||ne meo — ne meo me|| loco censor in senatum legeret? dom. 82.

machinor: quam (pestem) tu in nos [iam diu] machinaris; Catil. I, 2.

meditor: maiora tamen in nos quam in hostem supplicia meditatur; Phil. XI, 3.

minuo: f. III. studium.

mitigo: Lampsacenos in istum numquam ulla res mitigasset; Verr. I, 82.

mitto: in Galliam mittit, ut ..; Quinct. 20. revocares eum, quem in Galliam miseras? ib. 83. si in possessionem misisses; ib. confirmavi necesse esse aut ..., aut Sex. Naevium diebus compluribus ante in possessionem misisse; ib. 88. testibus editis ita mittam in consilium, ut ..; Verr. I, 26. quoniam quidem in Achaiam ... missus est; ib. 60. se homines certos eius rei causa in Siciliam [et] terra || in Siciliam in terra || et mari esse missurum; ib. II, 96. in quem (hominem) ipsi ... Romam mandata legatosque misissent; ib. 161. ut in alienam provinciam litteras mittat; ib. III, 44. misit litteras in Siciliam; ib. 167. mercatorem in provinciam ... misimus; ib. IV, 8. quam (navem) onustam furtis in Italiam mitteret; ib. 23. quod prodigium in provinciam misimus? ib. 47. quod (caudelabrum) in Capitolium missurus esset; ib. 67. cum inveniretur nemo qui in illa loca ... mitteretur; ib. V, 41. tum iste, se comperisse eum speculandi causa in Siciliam a ducibus fugitivorum esse missum; ib. 161. qui ... usque in Hispaniam legatos ac litteras misit; imp. Pomp. 9. quod ceteros in provinciam eius modi homines cum imperio mittimus; ib. 13. missis item in oram Illyrici maris et in Achaiam omnemque Graeciam navibus; ib. 35. cum ad eum usque in Pamphyliam legatos deprecatoresque misissent; ib. idem iste Mithridates nonne ... legatum usque in Hispaniam misit? ib. 46. cum in consilium mittebant; Cluent. 83. cum mittantur ||immittantur|| in orbem terrarum xviri summo cum imperio; leg. agr. I, 9. cuius non in provinciam, sed in ipsa castra xviri cum imperio ... mittuntur; ib. II, 60. cum a maioribus nostris P. Lentulus ... in ea loca missus esset; ib. 82. eosque in Galliam ... ad Catilinam esse ||esse ad Catilinam | missos; Catil. III, 4. ut equitatum in Italiam quam primum mitterent; ib. 9. si inconstanter nomen suum misit in hoc iudicium ..; Flacc. 5. (ꝫ. 37.) „at enim Sittius est ab hoc in ulteriorem Hispaniam missus, ut" ..; Sulla 56. frumentum provinciae frumentariae ... partim in alias terras ... miserant; dom. 11. quo ille ... cohortis in hiberna misit; prov. cons. 5. quod ... in operas plurimos patris auctoritate et gratia miserit; Planc. 47. nec interea locupletare amicos umquam suos destitit, mittere in negotium ..; Rab. Post. 4. tuus parvus filius in Capitolium a te missus pacis obses fuit; Phil. I, 31. „in Syriam Cassium misistis"; ib. XIII, 30. nunc in tantam flammam tamque inveteratam mittamus (viros), cum ..? ib. 48.

moveo: deiectus vero qui potest esse quisquam, nisi in inferiorem locum de superiore motus? Caecin. 50.

muto: f. verto; Sex. Rosc. 103.

navigo: hac classe M. Crassus ... ab Aeno in Asiam, his navibus Flaccus ex Asia in Macedoniam navigavit; Flacc. 32.

nubo: tum denique in familiae luctum atque in privignorum funus nupsit; Cluent. 188. cum ex amplissimo genere in familiam clarissimam nupsisses; Cael. 34.

nuntio: in castra L. Sullae mors Sex. Roscii ... nuntiatur; Sex. Rosc. 105. Pompeio in hortos nuntiavit; Milo 65.

obicio: nego rem esse ullam in quemquam illorum obiectam ||prolatam||; Cluent. 113. numquam me ... in tot ac tantas dimicationes atque in hos profligatorum hominum cotidianos impetus obiecissem ||coniecissem||; Arch. 14.

offero: qui auderent se et salutem suam in discrimen offerre; Sest. 1. obtulit in discrimen vitam suam; ib. 61. quin etiam illa ipsa rerum humanarum domina, Fortuna, in istius societatem gloriae se non offert; Marcell. 7.

paro: tela coniecisti, quae parata sunt in eos, qui ... fecerunt; Quinct. 52. quamquam paratus in imparatos Clodius; Milo 55. tum in me impetus conductorum hominum quasi in tyrannum parabatur; Phil. XIV, 15. f. instituo; Milo 67.

pecco: tamen in eam partem potius peccam, quae est cautior; Sex. Rosc. 56.

penetro: statim sine ullo metu in ipsum portum penetrare coeperunt; Verr. V, 96. si oppressis municipiis et coloniis imparatis in illam ultimam Galliam penetrare potuisset; Phil. V, 37. qui ne vivo quidem Trebonio Dolabellae latrocinium in Syriam penetrare sivisset; ib. XI, 32. eique in Galliam penetranti il. se Brutus obiecit; ib. XIII, 20.

perduco: Asuvius autem *ab eo* ||ab Avillio|| [brevi illo tempore] quasi in hortulos [iret] in arenarias quasdam ... perductus occiditur; Cluent. 37. o reliquos omnis dies noctisque eas, quibus iste a me non recedens Thessalonicam me in quaestoriumque perduxit! Planc. 99.

perfero: si hoc ita perlatum erit in Galliam; Font. 36. non enim illum eximia vis remigum ... aut venti aliqui novi tam celeriter in ultimas terras pertulerunt; imp. Pomp. 40. ut haec quam primum in omnis ordines quaestio perferatur; Cluent. 155.

perfugio: in tribunatus portum perfugerat; Sest. 18.

pergo: perge in Siciliam; leg. agr. II, 48. an in Capitolium pergere (Rabirium convenit)? Rabir. 21. recta perge in exilium; Catil. I, 23. in Macedoniam ad Planciumque perrexi; Planc. 98. pergit in me ||pergit † in me — in mea|| maledicta; Phil. XIII, 40.

permano: celerius potuit comestum quam epo-

tum in venas atque in omnis partis corporis permanare? Cluent. 173.

permitto: f. III. potestas.

perscribo: ea ... in tabulas publicas ad aerarium perscribenda curavit; Verr. I, 57. in aedem sacram reficiendam se perscripsisse dicunt; Flacc. 44.

persequor: qui cum Opimio consule armati Gracchum in Aventinum persecuti sunt; Phil. VIII, 14.

pervado: eodem intervallo pars eius belli in Italiam ulla pervasit; Verr. V, 6. quas in oras maxime quasi morbus quidam illius furoris pervaserat; Sulla 53.

pervenio: qui sua virtute in altiorem locum pervenit; Sex. Rosc. 83. quem in locum rem publicam perventuram putetis; ib. 153. qui (pupillus) in tutelam pervenit; Qu. Rosc. 16. populum [quidem] Syracusanum in maximam invidiam sua infamia ... pervenisse; Verr. II, 45. ante quam in istius tantam familiaritatem pervenisset; ib. 171. in vestram cohortem te monitore an sua sponte pervenerat? ib. III. 155. famam in regna aliorum atque in ultimas terras perventuram putasti; ib. IV, 68. copulati in ius pervenimus; ib. 148. cum duodecim secures in praedonum potestatem pervenerint; imp. Pomp. 32. cuius legiones sic in Asiam pervenerint; ib. 39. cum ... dicerent se potuisse iudicio populi Romani in amplissimum locum pervenire; Cluent. 153. si iste, quo intendit, in Manliana castra pervenerit; Catil. I, 30. qui nec in senatum ulla condicione pervenire potuit ..; Flacc. 43. inde navigio perparvo ... in oras Africae desertissimas pervenisse; Sest. 50. quod ex malis boni posset ||possit|| in rem publicam pervenire, id ..; ib. 63. in quem (locum) ... facillime pervenisset; ib. 114. quem scias umquam legatum Hispaniensem istis itineribus in illam provinciam pervenisse? Vatin. 12. cum in provincias pervenissent; prov. cons. 13. obiectum est etiam, quod in tribum Clustuminam pervenerit; Balb. 57. ut in castra M. Antonii ... perveniret; Phil. IX, 15.

pervolgo: sunt enim ista maledicta pervolgata in omnis; Cael. 6.

peto: petatur hereditas [ea], quae nulla debetur, in praedam praetoris? Verr. II, 43.

polliceor: ut servos in quaestionem polliceatur; Sex. Rosc. 77. velle Siculos senatui polliceri frumentum in cellam gratis; Verr. III, 200. quam (auctoritatem damus), ut pecunias in rem publicam polliceantur? Phil. VIII, 4.

pono: f. III. pedem pono.

porto: cum ... in eum locum quo imperabatur portare nollet (frumentum); Verr. III, 189. quo ex loco in quem locum ne portarent? ib. 191. praefectum ... eos (dentis) in Africam portasse; ib. IV, 103.

postulo: [cuius procurator non omnia iudicia quae quisque in verba postularit acceperit]; Quinct. 64. servos paternos in quaestionem ... postulavit; Sex. Rosc. 77. postulatos esse ab istis duos servos in quaestionem; ib. 119. qui sibi in Achaiam biduo breviorem diem postularet; Verr. a. pr. 6. qui, cum ego mihi c et x dies solos in Siciliam postulassem, c et VIII sibi in Achaiam postularet; Verr. I, 30. in quem iudicium ... postulatum sit; ib. III, 29. ita in eum iudicium ... postulabatur; ib. 39. praeterea servum illum ... ab hoc adulescente Oppianico in quaestionem postulavit; Cluent. 176. atque etiam ... Nicostratum eundem illum tum sine causa in quaestionem postulavit; ib. 181.

praebeo: haec civitas mulieri in redimiculum praebeat, haec in crinis; Verr. III, 76.

praedico: quis est qui id non totum in istius ludos praedictum et responsum esse fateatur? har. resp. 29.

praemitto: quem (Q. Metellum) ego ... in agrum Gallicum Picenumque praemisi; Catil. II, 26.

probo: confirmavit eos in Sthenium quicquid vellent ... probaturos; Verr. II, 90.

procedo: procedite in medium; Verr. II, 190. haec tibi laudatio procedat in numerum; ib. IV, 20. procedit in medium, vini, somni, stupri plenus; ib. V, 94. si in istum locum processerint; Cael. 67.

prodeo: prodeundi tibi in publicum potestatem factam negas; Verr. I, 80. cur ... feminas in tantum virorum conventum ... prodire cogis? ib. 94. nunc ... in meam contionem prodeant; leg. agr. III, 1. in ea (civitate) non esse gravatos homines prodire hora tertia in campum Martium; Muren. 69.

produco: cum eum ... in conspectum populi Romani produxisset; Verr. I 122. graviorem ... se fore ab inferis testem, quam si vivus in iudicium produceretur; ib. V, 113. tu in iudicium archipiratam domo producere ausus es; ib. 136. cum in eum locum productus est; Font. 27. f. **contio,** II, 4. produco in (6 Sl.) B. I, S. 690, b.

profero: itaque adversaria in iudicium protulit nemo; Qu. Rosc. 7. turpissimum illud facinus non solum graviter tulit, sed etiam in medium protulit; Verr. a. pr. 29. direptionem commemorabo et in medium proferam; ib. IV, 115. non agitanda res erit? non in medium proferenda? ib. V, 179. ut res patefacta et in forum prolata ... sit; Cluent. 78. quaestus forensis in medium proferebatur; ib. 101. ut nihil possint ex eis ... in aspectum lucemque proferre; Arch. 12. quis enim umquam ... litteras ... in medium protulit palamque recitavit? Phil. II, 7.

proficiscor: nec ita multo post in Galliam proficiscitur Quinctius; Quinct. 15. ut expeditus in Galliam proficisci posset; ib. 23. quo die Roma in Galliam profectus sit; ib. 57. quotiens Naevius in Galliam profectus est; ib. 62. proficiscenti tibi in possessionem praetor ipse ... dicit; ib. 85. in Siciliam sum ... profectus; Verr. I, 16. profectus est quaestor in provinciam; ib. 34. ut ... [in Asiam] hominis nequissimi causa in alienam provinciam proficisceretur; ib. 73. nam Malleolus in provinciam sic [copiose] profectus erat; ib. 91. aliquanto ante in provinciam iste proficiscitur; ib. 149. qui e Chelidonis sinu in provinciam profectus esset; ib. II, 24. quod L. Metellus in provinciam profectus est; ib. 62. cum sibi in provinciam proficiscendum putaret; ib. III, 44. cum ... in Siciliam esset profectus; ib. 63. qui ... in provinciam esset profectus; ib. IV, 9. in Syriam in regnum patrium profecti sunt; ib. 61. in fundum proficiscuntur; Caecin. 21. quem ad modum ... in colonias Latinas saepe nostri cives profecti sint; ib. 98. qui ... ad patris exercitum atque in militiae disciplinam profectus est; imp. Pomp. 28. atque haec tot exempla ... profecta sunt in eundem hominem; ib. 63. nunc qua cupiditate homines in provincias ... proficiscantur ignorant videlicet isti; ib. 67. propinqui tamen illi ... in agrum Gallicum profecti sunt; Cluent. 22. qui erant in agrum Gallicum profecti; ib. 24. in exsilium ... proficiscere; Catil. I, 20. cum esset ... in Siciliam profectus; Arch. 6. qui cives Romani in colonias Latinas proficiscebantur; dom. 78. nec beneficium ullum a me in rem publicam profectum dicerem; ib. 97. in Africam profectus est; Cael. 73. quem (Cn. Publicium Menandrum) apud maiores legati nostri in Graeciam proficiscentes interpretem secum habere voluerunt; Balb. 28. an cum proficiscebamini paludati in provincias vel emptas vel ereptas ..? Piso 31. qui adulescentulus cum A. Torquato profectus in Africam sic ... dilectus est, ut ..; Planc. 27. Q. enim Ligarius ... legatus in Africam ... profectus est; Ligar. 2. cum Caesar in Hispaniam proficiscens huic conculcandam Italiam tradidisset; Phil. II, 57. proficiscitur in Hispaniam Caesar; ib. 74. profectus est aliquando tandem in Hispaniam; ib. 75. neque enim est in provinciam suam Cretam

profectus; ib. XI, 27. cum est in Syriam profectus; ib. 28.

profugio: damnati ... comitiis centuriatis cum in exsilium profugissent; dom. 86. quod ... in oppidum devium Beroeam profugisti; Piso 89. sed profugit paludatus. at quo? in provinciam firmissimorum [et fortissimorum] civium ..; Phil. V, 24.

profundo: ut eorum veteres inlibatasque divitias in profundissimum libidinum suarum gurgitem profundat; Sest. 93. omne odium ... in me profudistis; Piso 16. id (odium) in eius imaginem ac simulacrum profuderunt; ib. 93.

progredior: numquam illos in eum locum progressuros fuisse; Verr. I, 81. an in eum annum progredi nemo poterit edicto? ib. 109. non horreo in hunc locum progredi † posse; ||non horrui in hunc locum progredi — non horreo, ut in hunc locum progredi possim — non horreo: in hunc locum progredi possum||; leg. agr. II, 101. et cogita quem in locum sis progressus; Catil. III, 12.

proicio: sed quod erat ... (urbs) ita proiecta in altum; Verr. IV, 21. in utriusque portus ostium aditumque proiecta est; ib. 118. hoc ex genere si qui se in hoc iudicium forte proiecerint ..; Cael. 22. quam ob rem vitam suam ... numquam in periculum ... proiciebat; Milo 56. videlicet homines foeneos in medium ad tentandum periculum proicit || proiectos ||; Fr. B, VI, 1.

propago: qui ... stirpem iam prope in quingentesimum annum propagavit; Phil. I, 13.

propero: etiam cum in castra Etrusca properabat; Milo 55.

propono: aliquando tandem ... lex in publicum proponitur; leg. agr. II, 13. ſ. edo; Verr. III, 98.

proscribo: in eum diem ||in eo die; eo die|| Kalendas Martias proscribi iuberet; Verr. II, 129.

prospicio: IN RELIQUUM TAMEN TEMPUS VECTIGALIBUS PROSPEXI; Verr. III, 128. in reliquum tempus ait se vectigalibus prospexisse; ib. accusatorum opibus ... multum in posterum prospicientes iudices restiterunt; Muren. 59.

protraho: quod in convivium Sex. Comiuium protrahi iussit; Verr. IV, 24.

quadro: nisi omnia ... in istam (Clodiam) quadrare apte viderentur; Cael. 69.

quaero: „neque in dominos ||in vos|| quaeritur" ..; Sex. Rosc. 120. „in dominos quaeri de servis iniquum est"; ib. neque est iniquum in hunc quaeri; ib. ut in singula conclavia ... lectos optime stratos ... quaereret; Verr. IV, 58. tu ex illius honore in eos ipsos ... supplicia quaerebas? ib. 90. in quem quaerere? infinitum est; Cluent. 148. quem ad modum ... in Habitum sit crimen a matre quaesitum cognoscite; ib. 174. quod vereor ne Laelius ... putet aliquid oratione mea sermonis in sese aut invidiae esse quaesitum; Flacc. 13. et ex ea (epistula) crimen aliquod in P. Sullam quaeris; Sulla 67. nam in eum ... invidia quaesita est; Rab. Post. 46. sed tamen maiores nostri in dominum [de servo] quaeri noluerunt; Milo 59. in reum de servo accusatoris cum quaeritur; ib. cum ... de servo in dominum ne tormentis quidem quaeri liceat; Deiot. 3. etiam in eos ... impietatis ||† impetus|| crimine invidia ||crimen invidia — crimen — crimen invidiaque|| quaeretur? Phil. XIV, 13.

queror: etenim tria, ut opinor, haec in Milonis personam questus es; Fr. B, XV, III, 2.

rapio: quem tu in crucem rapiebas; Verr. V, 166. qui (tribunus) nos Sullanos in invidiam rapit; leg. agr. III, 7. cum in omnem fraudem raperis oculis; har. resp. 39. rapientur homines in haec iudicia; Rab. Post. 18.

recido: ut ... suspicionem in vosmet ipsos recidere intellegas; Sex. Rosc. 79. quodcumque tibi exigeres, id in societatem recideret; Qu. Rosc. 54. ne in unius imperium res recidat, admonemur; har. resp. 53. multo mihi, multo, inquam, iudices, praestat in eandem illam recidere fortunam, quam ..; Sest. 146. quae (tela) ... in aliorum vigiliam consulum recidissent; Planc. 90. ita vero ... eveniat atque huius amentiae poena in ipsum familiamque eius recidat! Phil. IV, 10. ea vere recidere in memoriam pueritiae suae; ib. XIII, 19.

recipio: cum is, qui profugit, receptus est in exsilium, hoc est, in aliam civitatem; Caecin. 100. nam cum se in regnum suum recepisset; imp. Pomp. 25. inde cum se in Italiam recepisset; ib. 34. quod hostes ... recepti in amicitiam ||recepti|| beneficio se obligatos putant; Catil. IV, 22. ut illi reciperent in suas litteras publicas praeclaras praescriptiones et emptiones tuas; Flacc. 74. ergo illum ... maiores nostri in civitatem receperunt; Arch. 22. non prius ... quam erant in eam (civitatem) recepti; dom. 78. qui ... acerrimum hostem in regnum recepit; Sest. 59. atqui ceterae civitates omnes non dubitarent nostros homines |nostros omnes — nostros| recipere in suas civitates, si ..; Balb. 29. gentes universae in civitatem sunt receptae; ib. 31. quid erat cur ex ipso foedere Gaditanum in civitatem nostram recipi non liceret? ib. 35. multi in civitatem recepti ex liberis foederatisque populis [liberati] sunt; ib. 52. quem enim ex tantis inimicitiis receptum in gratiam summo studio defenderim, hunc ..; Rab. Post. 19. „recepti in provinciam non sumus"; Ligar. 23. hunc (hominem) in familiaritatem libentissime recipiebat; Phil. II, 78. hos umquam in urbem recipietis? ib. III, 32. qui (L. Antonius) vos omnis in fidem suam recepit; ib. VI, 12. hunc in eum ordinem recipi; ib. VII, 15. sed ut in eam (civitatem) reciperentur petebant; ib. XII, 27.

reconcilio: inimici in gratiam reconciliabantur; dom. 129.

redeo: discedens in memoriam rediit Quinctius; Quinct. 57. profecto aut haec bona in tabulas publicas nulla redierunt ..; Sex. Rosc. 128. nam, quaeso, redite in memoriam, iudices; Verr. I, 120. qui ... in agros atque ad suum Larem familiarem redirent; ib. III, 125. numquam te in horum conspectum rediturum ... esse duxisti? ib. V, 144. ei non modo in senatum redierunt; Cluent. 120. deinde in Asiam rediit; Flacc. 49. ut ... redirem in patriam dignitate omni recuperata; Sest. 129. si in patriam, si ad deos penatis ... redire properaret; prov. cons. 35. cum in patriam redii; Piso 52. ut me puderet ... in eam urbem redire, ex qua ..; Phil. X, 8. redeamus in viam; ib. XII, 7. quo scelere damnatus in eam urbem rediit armis, ex qua ..; ib. XIII, 27. ſ. **gratia,** II, 3. redeo in (3 St.) S. 424, a. — **cum,** III. gratia (15 St.) Z. I, S. 747, a.

redigo: omnia iudicia redegerat in suam potestatem; Verr. II, 33. hoc uno metu se putant equites Romanos in potestatem suam redacturos; Cluent. 152. ipsum populum Romanum ... redigas in istam xviralem dicionem ac potestatem? leg. agr. II, 74. primum praedones eos ... redactos esse omnis in potestatem; Flacc. 30. sed totam Galliam in nostram dicionem esse redigendam; prov. cons. 32. qui autem tibi venit in mentem redigere in memoriam nostram (acc. c. inf.)? Phil. II, 18. hac [virtute] maiores vestri ... bellicosissimas gentis in dicionem huius imperii redegerunt; ib. IV, 13. si hoc genus † pene ||hoc genus rapinae|| in unum ||in aerarium|| redigatur; ib. V, 12. et quod C. Caesar ... equites, sagittarios, elephantos in suam populique Romani potestatem redegerit; ib. 46.

reduco: quibus (statuis) subscripsit reges a se in gratiam esse reductos; Cluent. 101. itaque ... non reducti sumus in patriam, ... sed ... reportati; sen. 28. quoniam me in civitatem res publica ipsa reduxit; Quir. 18. rerum capitalium condemnatos in liberas civitates per legatos nostros reduceret? Sest. 84. hic me meus ... animus ...

cum C. Caesare reducit ... in gratiam; prov. cons. 23. qui (homo) me cum illo in gratiam reducat? ib. 25. quocum me si ante ||me stantem|| Cn. Pompei auctoritas in gratiam non reduxisset ..; Rab. Post. 19.

redundo: ne quid ... invidiae mihi in posteritatem redundaret; Catil. I, 29. si haec elapsa de manibus nostris in eum annum ... redundarint; Muren. 85. si ... nullum in me periculum redundarit; Sulla 27. ne quae ||ne qua|| popularis in nos aliquando invidia redundaret; dom. 69. quae (nationes) numero hominum ac multitudine ipsa poterant in provincias nostras redundare; prov. cons. 31. omnes in me meosque redundant ex fonte illo dolores; Milo 103.

refero: nomen refertur in tabulas; Sex. Rosc. 21. ut hic potius in reos quam occisus in proscriptos referretur; ib. 27. occisum in proscriptorum numerum rettulistis; ib. 32. ut mea causa falsum in codicem referret? Qu. Rosc. 1. non refert parva nomina in codices? ib. 4. quod nomen referre in tabulas timeat; ib. quod in codicem iniuratus referre nolit, id iurare in litem non dubitet! ib. non habere se hoc nomen in codicem accepti et expensi relatum confitetur; ib. 5. quam pridem hoc nomen, Fanni, in adversaria rettulisti? ib. 8. tamen in codicem acceptum et expensum referri debuit; ib. cum cetera nomina in ordinem referebas; ib. 9. neque in aerarium relata sunt (HS sescenta milia); Verr. I, 36. renuntiationem .. eius, quae erat in publicas litteras relata, ... tolli iusserat; ib. 88. si aut referri aliquid in litteras publicas vetuisses; ib. cur non tum in litteras relatum sit; ib. sed hac ... tempestate sociorum amissam (navem) in litteras publicas rettulerunt; ib. 89. neque in tuas tabulas nomen ullum ||ullum nomen|| referres; ib. 102. in tabulas enim legem rettulisti; ib. 144. primo negabat se opus in acceptum referre posse; ib. 149. si in acceptum non retulisset; ib. Habonio opus in acceptum rettulit; ib. hoc modo iste sibi ... prospicere didicit, referendo in tabulas et privatas et publicas quod gestum non esset; ib. 158. iubet in tabulas pro med. VIIIC referri VIID; ib. III, 77. decretumque est, ut ... ei pecunias in aerarium referrent; ib. 81. ita iussisti, opinor, ipsum in tabulas referre haec omnia signa ... vendita esse; ib. IV, 12. velut in hac re aiebant in labores Herculis non minus hunc immanissimum verrem ... referri oportere; ib. 95. referri in tabulas publicas pretio adductam civitatem ... ea ... vendidisse; ib. 134. cum iam non solum discessio facta esset, sed etiam perscriptum atque in tabulas relatum; ib. 146. iste in tabulas refert; ib. V, 102. ut publice quoque, quae vellet, in litteras civitatum [tolli et] ||et tolli et|| referri iuberet; ib. 103. qui Stheuium Thermitanum ... absentem in reos rettulerit; ib. 109. qui iurati debent optimum quemque in lectos iudices referre; Cluent. 121. ut alter in aerarios referri aut tribu moveri iubeat; ib. 122. QUOD (AURUM) NEQUE CONSUMPTUM IN MONUMENTO NEQUE IN AERARIUM RELATUM SIT; leg. agr. I, 12. AURUM, ARGENTUM EX PRAEDA ... NEQUE RELATUM EST IN PUBLICUM NEQUE IN MONUMENTO CONSUMPTUM; ib. II, 59. referre in aerarium lex vetat; ib. 72. video quosdam ... non eosdem voltus ... in hanc contionem mihi rettulisse; ib. III, 2. quam vero facile falsas rationes inferre et in tabulas ... referre soleant ... cognoscite; Flacc. 20. ait me aliter ac dictum sit in tabulas publicas rettulisse; Sulla 40. cum scirem ita esse indicium relatum in tabulas publicas, ut ..; ib. 42. cum ... prius etiam edituri indicium fuerint scribae mei ... quam in codicem rettulissent; ib. 44. dicebas te tuis umeris me custodem urbis in urbem relaturum; dom. 40. nominibus in tabulas relatis; Sest. 72. qui si ... referunt aspectum in curiam ..; prov. cons. 38. quod ille in tabulas publicas rettulisset; Balb. 11. cum idem animus ... in eum se locum, unde esset ortus, rettulisset; Scaur. c. 3. § 4. si quid memoriae causa rettulit in libellum; Phil. I, 19. absentem, credo, in reos relatum; ib. II, 56. hic hesterno die sententias vestras in codicillos et omnia verba referebat; ib. VIII, 28.

regredior: in illum (annum), quo alius praetor fuit, regredietur? Verr. I, 109.

reicio: quo quasi in portum reiectus ... confugere posses; Sex. Rosc. 79. ut res in illud tempus reiceretur; Verr. I, 31. mitto ... haec omnia atque in aliud dicendi tempus reicio; ib. III, 59. in hunc igitur gregem vos nunc P. Sullam ... reicietis? Sulla 77. reiectus austro sum in eum ipsum locum, unde ..; Phil. I, 7.

relego: hunc in praedia rustica relegarat; Sex. Rosc. 42.

remitto: remisisti in triennium; Verr. IV, 21.

renovo: cum [in Cn. Dolabellam] suum scelus ... renovavit; Verr. a. pr. 11.

reporto: statuerunt id secum in Syriam reportare; Verr. IV, 64.

reservo: tam cupide decurrebas, ut tibi nihil in posterum quod gravius ... facere posses reservares; Quinct. 49. fructum istum laudis, ... in alia tempora reservemus; Verr. a. pr. 33. cur interdum ... poenas in diem reservatis? Cael. 59. ego ... inimicitias in aliud tempus reservare deberem; prov. cons. 47.

respondeo: potest quisquam vir ... satis graviter *in* inimici ||inimici — contra inimici|| contumeliam sine sua laude respondere? har. resp. 17.

restituo: ut ei nobiles restituerentur in civitatem, qui ..; Sex. Rosc. 149. ut ea (provincia) restitui in antiquum statum nullo modo possit; Verr. a. pr. 12. ut damnati in integrum restituantur; ib. V, 12. quem ad modum te restituat in aedis tuas non habebit? Caecin. 36. in possessionem in praesentia non restituetur; ib. 75. non, opinor, eos in cuniculum, qua adgressi erant, sed in Capitolium restitui oporteret; ib. 88. hoc iam simplex est, in eum locum restituas; ib. restitue in hunc locum; ib. restitue in eum locum; ib. optaret, ut a quo loco depulsus esset, in eum se fortuna restitueret, non in salum, sed in ipsam urbem; ib. hoc postulat, ut in eum ipsum locum restituatur; ib. tam te in aedis tuas restitui oportere; ib. 89. quos ego non idcirco esse arbitror in integrum restitutos, quod ..; Cluent. 98. mitto etiam quod a nostris magistratibus in integrum restituta; Flacc. 79. quoniam in rem publicam sum pariter cum re publica restitutus; sen. 36. eorum optimum consilium ego potissimum, per eos in meam pristinam dignitatem restitutus, . . . repudiarem? dom. 9. rursus ab eodem populo placato sunt in suam pristinam dignitatem restituti; ib. 86. tamen illi di penates ac familiares mei per vos in meam domum mecum erunt restituti; ib. 143. cum ero in meas sedes restitutus; ib. 145. in quam (urbem) videor esse restitutus; ib. 146. hic me meus in rem publicam animus ... cum C. Caesare reducit, reconciliat, restituit in gratiam; prov. cons. 23. Calidium adiungis, cuius lege Q. Metellus in civitatem sit restitutus; Planc. 69. si essem in patriam restitutus; ib. 101. quod erat nemini dubium quin is in regnum restitueretur; Rab. Post. 4. condemnatum qui in integrum restituit, is ..? Phil. II, 56. non enim viderunt, quos ipsi exturbarant, eos in civitatem restitutos; Fr. B, XV, v, 3.

revertor: ne Petilius ... cum ceteris in consilium reverteretur; Verr. II, 75. ut reliqui menses in suam rationem reverterentur; ib. 130. aratores ... in agros atque in sedis suas revertantur; ib. III, 228. ut ... dignitas iam in patriam revertisset; sen. 5. quibus tamquam gradibus mihi videor in caelum ascendisse, non solum in patriam revertisse;

dom. 75. turpe mihi ipsi videbatur in eam urbem me audere reverti; Phil. I, 9.

revoco: comitiis tot civitatum unam in domum revocatis; Verr. II, 133. ut aliquo modo in provinciam illum revocaret; ib. IV, 40. fortunae possessionesque omnium in dubium incertumque revocabuntur; Caecin. 76. propterea quod ab eo bello Sullam in Italiam res publica ... revocavit; imp. Pomp. 8. at me in patriam ter suis decretis Italia cuncta revocavit; Quir. 10. videtis me tamen in meam pristinam dignitatem ... esse revocatum; Sest. 52. nemo fuit qui se non rem publicam mecum simul revocare in suas sedes arbitraretur; ib. 112. revocare tu me in patriam, Milo, potuisti per hos; Milo 102. et ne quem in iudicium oratio mea revocare videatur; Fr. B, VI, 17. quae (amicitiae) essent ex inimicitiis revocatae in gratiam; Fr. E, 2.

ruo: cum ille in saepta ruisset; Milo 41.

scribo: cum in eos solos lex scripta sit; Sex. Rosc. 130. si tabulas C. Fannius ... profert suas, in suam rem suo arbitratu scriptas ..; Qu. Rosc. 2. quae (lex) in nostrum ordinem scripta sit; Cluent. 157. in eum adulescentem hoc scribere audere, quem ..? Phil. III, 18.

sequor: quid fuit causae cur in Africam Caesarem non sequerere? Phil. II, 71.

serpo: nam cum serperet in urbem infinitum malum; Phil. I, 5

sevoco: quodcumque ||quod quidque| poterat ad se in privatam domum sevocabat; Quinct. 13. facis ut rursus plebes ||plebs|| in Aventinum sevocanda esse videatur; Muren. 15.

specto: cum omnes in unum spectent; Sex. Rosc. 22.

statuo: quae regie ... statuit in aratores Apronius; Verr. III, 115. in quos aliquid exempli populus Romanus statui putat oportere; ib. 210. fac aliquid gravius in Heium statuisse Mamertinos; ib. IV, 19. ut ipse in eum statueret quod videretur; ib. V, 160. quid statuent in viros primarios, qui ..? Muren. 73.

subdo: quos in eorum locum subditos domi suae reservavit; Verr. I, 12. quis in meum locum iudicem subdidit? dom. 85.

subicio: et video in haruspicum responsum haec esse subiecta; har. resp. 37. nescis ... te ... e postremo in tertium locum esse subiectum? Fr. B, VIII, 5.

subscribo: in M'. Aquilium et in Ti. Guttam video esse subscriptum; Cluent. 127. nam in P. Popilium ... subscripsit L. Gellius; ib. 131.

subsortior: subsortiemur etiam in M. Metelli locum; Verr. a. pr. 30. quos (iudices) in horum locum subsortitus esses ||sortitus es; subsortiturus eras||; ib. I, 51. in suum consilium sine causa subsortiebatur; ib. 158.

substituo: Verres in eorum locum substitutus est; Verr. IV, 89. tum iste homo nefarius in eorum locum ... substituere et supponere coepit civis Romanos; ib. V, 72.

succedo: qui M. Laevino ... praetores in eam provinciam successerant; Verr. III, 125. nondum in Cn. Pompei locum ... repentinus heres ||herus|| successerat; Phil. II, 62.

sum: itaque ex eo tempore res esse in vadimonium coepit; Quinct. 22. quae (nationes) in amicitiam populi Romani dicionemque essent; div. Caec. 66. quod ... in eorum potestatem portum futurum intellegebant; Verr. V, 98. cum vestros portus ... in praedonum fuisse potestatem sciatis; imp. Pomp. 33. non est hoc in absentem [sed in latentem] reum; Flacc. 78.

sumo: nam cum ... frumentum in cellam ei sumere liceret; Verr. III, 188. in cellam quod sumi oporteret; ib. quantum in cellam sumere ei licitum sit; ib. 225. itaque hoc animo legem sumpsi in manus, ut ..; leg. agr. II, 15. [non in manus sumitur]; Planc. 29.

suppono: cum volgo loquerentur suppositum in eius locum, quem pro illo probare velles; Verr. V, 78. non esset difficile alium in suppositi locum supponere; ib. 79. f. substituo; Verr. V, 72.

suscipio: providere debent ... quantum in omnem vitam negotii suscipere conentur; Verr. III, 1. qui in se suscipere istius culpam ... cuperet; ib. IV, 91. quem in suam potestatem susceperat; Caecin. 98. quo tandem igitur Habitus metu adductus tantum in se facinus suscipere conatus est? Cluent. 170. eodem enim tempore et suscipimur in lucem et hoc caelesti spiritu augemur; har. resp. 57. sed si qui sunt quibus infinitum sit odium in quos semel susceptum || suspectum || est ..; Balb. 62. miserior igitur qui suscipit in se scelus quam ..; Phil. XI, 9.

suspicio: cum suspexit in caelum; har. resp. 19.

tollo: quos ... partim implorantis ... in crucem sustulit; Verr. I, 7. qui ... civem Romanum ... sublatum esse in crucem dixerunt; ib. 13. in quam (crucem) iste civem Romanum ... sustulit; ib. IV, 24. statim deinde iussu praetoris in crucem esse sublatum; ib. V, 7. hoc iuris ... constitueres, ut, qui neque tibi notus esset, ... in crucem tolleretur; ib. 168. quid dicam in crucem tollere? ib. 170. in caelum huius proavus Cato tollitur; Arch. 22. Deiotarum cum plures in equum sustulissent; Deiot. 28. tunc vel in caelum vos ... umeris nostris tollemus; Phil. XI, 24.

trado: adulescentis in disciplinam ei tradite; Verr. I, 115. ut P. Lentulus ... in custodiam traderetur; Catil. III, 14. itemque uti C. Cethegus, L. Statilius ... in custodiam traderentur; ib. iam vero publicanos miseros ... tradidit in servitutem Iudaeis et Syris; prov. cons. 10. at enim te in disciplinam meam tradideras; Phil. II, 3.

traduco: an ... vestros animos in aliam partem ... traducat? Verr. II, 192. miserum atque iniquum ex agro homines traduci in forum; ib. III, 26. hi ex summa egestate in eandem rerum abundantiam traducti ... commovebuntur; leg. agr. II, 97.

traho: ut non plures secum in eandem trahant calamitatem; imp. Pomp. 19.

traicio: quid? cum commiserari, conqueri et ex illius invidia deonerare aliquid et in te traicere coeperit ..? div. Caec. 46. cum parva navicula traiectus in Africam ... ad eos ... venisset; Quir. 20.

transeo: obstitisti videlicet, ne ex Italia transire in Siciliam fugitivorum copiae possent; Verr. V, 5.

transfero: a praeconum consessu in Galliam Naevius ... transfertur; Quinct. 12. cum omnes ... menstruas paene rationes in tabulas transferant; Qu. Rosc. 8. cur ea capita in edictum provinciale transferre nolueris? Verr. I, 118. hoc idem transfero in magistratus, curationes; ib. II, 126. litterae ... de tabulis in libros transferuntur; ib. 189. „quaternos HS ... ego habebo et in cistam transferam de fisco"; ib. III, 197. quod ipsum non de summa frumenti detractum est, sed translatum in Centuripinos et Halaesinos; ib. IV, 20. hic ornamenta ... in meretriciam domum transtulit; ib. 123. non ut culpam in alios transferamus; Font. 18. cum eam legem ... in populum Romanum transferre conentur; Cluent. 157. in id oppidum homines nefarii rem publicam vestram ||nostram|| transferre conantur; leg. agr. II, 87. haec pecunia tota ab honoribus translata est in quaestum et faenerationem; Flacc. 56. ex hac familiarium dignitate in impiorum partem atque in parricidarum sedem atque numerum transferetis? Sulla 77. in fundum autem vicini consulis non instrumentum, ... sed etiam arbores transferebantur; dom. 62. hoc signum C. Cassius censor cum in curiam transtulisset; ib. 130. ut ... Gracchum illum suum

transferendi in nos criminis causa occidere cogitarint; Sest. 82. non illi ... transferre potuissent invidiam in quos putabant; ib. dicet se ... totam aedilitatem in munus hoc transtulisse; ib. 135. non intellego quam ob rem ... eandem editionem transtulerit in ceteras causas; Planc. 36. quantum (temporis) in me custodiendum transferre maluerit; ib. 61. seseque in annum proximum transtulit; Milo 24. quae (signa) e balneo in cubiculum transferri non possent; Deiot. 21.

transfundo: omnem se amorem abiecisse .. atque in hanc transfudisse; Phil. II, 77.

transporto: in quam (provinciam Macedoniam) tantum exercitum transportasses; Piso 47.

transscribo: testamentum in alias tabulas transscriptum signis adulterinis obsignavit; Cluent. 41.

valeo: nam quae in ipsum valebant crimina contulit in illum; Verr. I, 41. docebat edictum eius non oportere in eas hereditates valere; ib. 125. hoc crimen in istum reum valere oportere non arbitror; ib. III, 194. cum illud verbum UNDE in utramque rem valeat; Caecin. 89. sed valebant in senatum multum; Sest. 105.

venio: ||id|| non eo dico ... quo mihi veniat in dubium tua fides; Quinct. 5. non minus saepe ei venit in mentem potestatis quam aequitatis tuae; ib. 6. non tam cito res in contentionem venisset; ib. 24. non necesse esse famam alterius in iudicium venire; ib. 30. heres eius P. Quinctius in Galliam ad te ipsum venit in agrum communem; ib. 38. si quid in controversiam veniret; ib. non in eam turpitudinem venisses; ib. 53. res in dubium venire non potest; ib. 67. administri ... trans Alpis in Segusiavos ||Segusianos|| biduo veniunt; ib. 80. QUI EX EDICTO MEO IN POSSESSIONEM VENERINT; ib. 84. cognostis in praedia privata Quinctii Sex. Naevium non venisse; ib. 90. legati in castra veniunt; Sex. Rosc. 25. si .. in hanc calamitatem venit; ib. 49. qui ne in oppidum quidem nisi perraro veniret; ib. 52. significant tamen, si qui in Capitolium venerint; ib. 56. unde istud vobis suspicari in mentem venerit; ib. 58. cum in mentem veniret ei; ib. 59. et simul tibi in mentem veniat facito quem ad modum ... depinxeris; ib. 74. venit enim mihi in mentem oris tui; ib. 95. atqui ei venit in mentem praedia concupiscere? ib. 105. venit in decem primis legatus in castra Capito; ib. 109. neque hoc mihi nunc primum in mentem venit dicere; ib. 122. quae vobis in mentem venire certo scio? Qu. Rosc. 24. quid ita Flavio sibi cavere non venit in mentem? ib. 35. at enim forsitan hoc tibi veniat in mentem (acc. c. inf.); ib. 39. venerat, ut opinor, haec res in iudicium; ib. 42. in mentem tibi non venit quid negotii sit? div. Caec. 27. cum illius mihi temporis ||illius temporis mihi|| venit in mentem; ib. 41. praeclare te paratum in iudicium venturum arbitraris? ib. 43. neque fere umquam venit in contentionem de accusando qui quaestor fuisset quin repudiaretur; ib. 62. in iudicium venire; Verr. a. pr. 7. ex quo mihi venit in mentem illud dicere; ib. 41. fac tibi paternae legis [Aciliae] veniat in mentem; ib. 51. cum in contentionem certamenque venerint; ib. I, 3. venit exspectatus in Galliam; ib. 34. tuorum tibi scelerum veniat in mentem; ib. 47. cum in ea ipsa loca venisti; ib. in Asiam vero postquam venit; ib. 49. cum legati ... in Asiam ... venissent; ib. 50. ut in tantum periculum veniret; ib. 70. venit ipse in aedem Castoris; ib. 133. id ... optimum esse factu, quod cuivis venisset in mentem; ib. 136. tum in eius arbitrium ac potestatem venire nolebant; ib. 150. Iunium praetextatum venisse in vestrum conspectum ... questus est; ib. 151. fortunisque omnibus spoliatus venit in iudicium; ib. 152. quis a signo Vortumni in circum maximum venit ..? ib. 154. quae (civitates) semel in amicitiam nostram venissent; ib. II, 2. cum tanta hereditas in controversiam venisset; ib. 37. id ei postridie venit in mentem; ib. 42. simul atque ego in Siciliam veni; ib. 63. mirabantur omnes hoc ei tum denique in mentem venisse; ib. 64. inquirendi causa in Siciliam veni; ib. 138. ante quam ego in Siciliam veni; ib. 140. nisi mature Laetilius in Siciliam venisset; ib. in eam [iam] venerat [familiaritatem] consuetudinem ||familiaritatem consuetudinemque||; ib. 169. venient in medium; ib. 175. facite ut vobis triennii totius veniat in mentem; ib. 184. Metello divinitus hoc venit in mentem; ib. III, 45. nam cum quadriennio post in Siciliam venissem; ib. 47. hominibus coactis in eorum arationes Apronius venit; ib. 57. nihilne tibi venit in mentem existimationi tuae consulere? ib. 131. venerat res in iudicium atque [in] discrimen; ib. 140. Sacerdos ut in provinciam venit; ib. 214. ut ... in sermonem hominum atque in tantam vituperationem veniret; ib. IV, 13. cuius beneficio nos in hunc ordinem venimus; ib. 25. hic tibi in mentem non venit iubere; ib. 28. cum in suspicionem venissent; ib. 30. cui comperendinato, cum tam multi testes dixissent, quicquam illorum venisset in mentem? ib. 33. qui simul atque in oppidum quodpiam venerat; ib. 47. qui cum in convivium venisset; ib. 48. eo minore periculo in iudicium venturus esset; ib. 49. quod in eius regnum ac manus venerat is; ib. 62. qui in iudicium veniat; ib. 71. quod ab Aenea fugiente a Troia atque in haec loca veniente conditum esse demonstrant; ib. 72. existimavit homines in oblivionem totius negotii esse venturos; ib. 79. qui ut primum in illud oppidum venit; ib. 84. venire in mentem necesse est omnibus; ib. 87. venit enim mihi fani, loci, ... in mentem; ib. 110. deinde cito venit in mentem non esse vitandum illum nobis conventum; ib. 138. itaque in curiam venimus; ib. venit enim mihi in mentem ... quantum momenti oratio M. Antonii habuisse existimata sit; ib. V, 3. quod eius vilicos pastoresque tibi in suspicionem venisse dixeras; ib. 15. cum indigne pateretur uxor Cleomenis ... in conventum suum mimi Isidori filiam venisse; ib. 31. in qua (provincia) numquam tibi venit in mentem (acc. c. inf.); ib. 39. cum in portum dico, iudices, ... in urbem dico atque in urbis intimam partem venisse piratas; ib. 96. in forum venit; ib. 106. Poenas scelerumque Furias in tuum iudicium esse venturas; ib. 113. cum mihi Tyndaritani illius venit in mentem; ib. 124. numquamne tibi iudicii, numquam contionis ... venit in mentem? ib. 144. numquam (te) in forum populi Romani venturum ... esse duxisti? ib. ipse inflammatus scelere et furore in forum venit; ib. 161. venit mihi in mentem M. Catonis; ib. 180. cum ex bello diuturno atque domestico res in eam consuetudinem venisset, ut ..; Tull. 10. cum iudicium ita daret, ut hoc solum in iudicium veniret; ib. 12. venit in Thurinum interea Tullius; ib. 19. nisi putamus *eum in iudicium* venire, qui consilium inierit; ib. 32. nam si venit in iudicium de familia ..; ib. 35. de quo hoc primum quaero, venerit ea res in hoc iudicium necne; ib. 38. videtis ... sanguinem in iudicium venire; ib. 42. M. Fonteio non in Gallia primum venisse in mentem; Font. 19. qui illo triennio in Galliam venerunt; ib. 32. quod in iudicium venire ausus est; Caecin. 2. quod quoniam iam in consuetudinem venit; ib. 6. id quod ipsi quoque mulieri veniebat in mentem; ib. 15. an non in mentem vobis venit omnibus (acc. c. inf.)? ib. ut de civitate in dubium veniret; ib. 18. quo die in rem praesentem veniretur; ib. 20. Caecina cum amicis ad diem venit in castellum Axiam; ib. ecce ipse Aebutius in castellum venit; ib. venisse in consilium publicae quaestionis; ib. 29. ut vos iudicetis huius rei ius atque actionem in mentem maioribus nostris non venisse; ib. 40. paulo ante quam nos in forum venimus; ib. 53. veniunt in mentem mihi permulta; ib. 55. verum in his causis non verba veniunt in iudicium; ib. 63. quem

in locum prohibui ne venires; ib. 66. quod vobis venire in mentem profecto necesse est (acc. c. inf.); ib. 70. quem in locum venire voluit; ib. 80. non vestigium eius, qui deiectus sit, sed factum illius, qui deiecerit, in iudicium venire; ib. 83. deinde ipse Caecina ... venit in istum fundum; ib. 94. quae tibi in mentem non veniunt; ib. 98. in iudicium non venire utrum A. Caecina possederit necne; ib. 104. cuius in regnum postea quam L. Lucullus cum exercitu venit; imp. Pomp. 23. ad Cn. Pompeium in ultimas prope terras venerunt; ib. 46. quem socii in urbis suas cum exercitu venisse gaudeant; ib. 68. ut ... condemnatus in iudicium venerit; Cluent. 49. totiens mihi videor in iudicium venire; ib. 51. quaerebat cur in eius modi locum, tam abditum, ... venisset; ib. 53. atque illo ipso tempore in aedis T. Annii ... noctu Staienus ... venit; ib. 78. postremo in eum casum veneram, ut ..; ib. 81. cui quod opus sit ipsi veniat in mentem; ib. 84. cui nihil in mentem venit; ib. quod stulte alteri venit in mentem; ib. qua re qui vobis in mentem venit haec appellare iudicia? ib. 122. in invidiam porro magnam illa iudicia venerant; ib. 130. mihi enim venit in mentem quid dici possit; ib. 183. non venit in mentem, primum orationem ... conscribere; ib. 184. venit enim mihi in mentem (acc. c. inf.); leg. agr. II, 10. hoc tribuno plebis potissimum venit in mentem; ib. 17. si Rullo potuisse in mentem venire arbitramini; ib. 23. qui (xvir) aliquam in urbem .. venerit; ib. 46. is videlicet ante quam veniat in Pontum, litteras ... mittet; ib. 53. [ut veniretis in castra Cn. Pompei]; ib. 99. cui post eos consules Sullam dictatorem fuisse in mentem venire non posset; ib. III, 6. etiamne, si clam, si precario venit in possessionem? ib. 11. immo vero etiam in senatum venit; Catil. 1, 2. dico te priore nocte venisse inter falcarios ... in M. Laecae domum; ib. 8. venisti paulo ante in senatum; ib. 16. quos etiam in senatum venire (video); ib. II, 5. qui primum ... venit in periculum, ne ..; Muren. 55. cum .. venit in oppidum Graecorum; Flacc. 18. at ... Temni usque ad illam aetatem in senatum venire non potuit; ib. 42. in Asiam venit; ib. 47. qui (Decianus) tibi in suspicionem ... venit; ib. 81. maximas audio tibi ... in tuos venisse hereditates; ib. 85. sed cum mihi patriae, ... cum matronarum ac virginum veniebat in mentem; Sulla 19. Cassio ... huius in mentem venire potuisse; ib. 38. cum ... tuto se venire in senatum arbitraretur; sen. 5. „at enim in senatum venire ... non debuisti"; dom. 5. cum servos tuos ... etiam in Capitolium tecum venisse constabat; ib. 6. utrum est tempus aliquod quo in senatum venisse turpe sit? ib. 7. primum dico senatoris esse boni semper in senatum venire; ib. 8. qui statuunt ... in senatum ipsis non venire licere ||in senatum non esse veniendum: qui cum tum in senatum ipsi non venirent, non intellegebant — tum in senatum ipsi non venirent||; ib. tu ... neque amissis sacris paternis in haec adoptiva venisti; ib. 35. in sacerdotium cum possit venire; ib. 37. qui in iudicium venerant; ib. 49. cum denique homines in campum .. venerunt; ib. 90. in servorum potestatem civitas tota venisset; ib. 111. qui paucis illis diebus in conlegium venerat; ib. 118. quod si tibi ... omnia in mentem venire potuissent; ib. 129. si examen apium ludis in scenam caveamve venisset; har. resp. 25. ne hoc quidem tibi in mentem veniebat (acc. c. inf.)? ib. 26. nisi forte existimatis hanc tantam conluvionem illi ... in mentem ... venire potuisse; ib. 55. ex qua (civitate) C. Mucius solus in castra Porsenae venisset; Sest. 48. cum ... ipse animo firmissimo venit in templum; ib. 62. venientem in forum ... vi depellunt; ib. 76. venit in templum Castoris; ib. 79. in hunc consessum P. Sestius ... venit et se populo dedit; ib. 124. etiam si falso venisses in suspitionem P. Sestio; Vatin. 2. venerisne in Sardiniam atque inde in Africam? ib. 12. si tibi in mentem modo venit; ib. 19. minime esse credendum homini tam ingenioso .. non venisse in mentem (acc. c. inf.); Cael. 53. ut Pompeius in Hispaniam venerit; Balb. 5. sed negat ex foederato populo quemquam potuisse ... in hanc civitatem venire; ib. 19. quid est quam ob rem civi Gaditano in hanc civitatem venire non liceat? ib. 29. si liceat eorum civis virtutis causa in nostram civitatem venire; ib. 44. atque utinam, qui ubique sunt propugnatores huius imperii, possent in hanc civitatem venire ..! ib. 51. quisquam in curiam venienti adsurrexit? Piso 26. qui (senatus) in eam iam benignitatis consuetudinem venit; ib. 45. mihi enim numquam venerat ||venit — veniret|| in mentem furorem et insaniam optare vobis; ib. 46. in Aegyptum venit; ib. 49. qui omnes ad eum multique mortales oratum in Albanum obsecratumque venerant; ib. 77. cum ille ad te legatus in castra venisset; ib. 84. mihi venit in mentem (acc. c. inf.); Planc. 2. ne in angustum venirent; ib. 54. quasi res in contentionem aut in discrimen aliquod posset venire; ib. 54. nihil amplius dico nisi me in Siciliam venire noluit; ib. 96. qui te in Sardiniam minime venire voluerunt; Scaur. 28. quid enim stultius quam equitem Romanum ex hac urbe ... venire in eum locum, ubi ..? Rab. Post. 22. plane confiteor fieri nihil posse dementius quam scientem in eum locum venire, ubi ..; ib. 24. quod in regnum venerit; ib. quae (res) veniat in iudicium; Milo 7. non illud iam in iudicium venit; ib. 31. num quid igitur aliud in iudicium venit nisi ..? ib. utrum tandem existimas facilius fuisse, Tubero, Ligarium ex Africa exire an vos in Africam non venire? Ligar. 20. itaque in Africam venit iam occupatam; ib. 28. veniebatis igitur in Africam: ib. 24. cuius auctoritatem secuti in societatem belli veneratis; ib. 25. quod si Caesaris causa in provinciam veniebatis ..; ib. quod iusto cum imperio ex senatus consulto in provinciam suam venerat; ib. 27. hinc prohibitus non ad Caesarem, ... non domum, ... non in aliquam regionem ||aliquam in regionem|| ...: in Macedoniam ad Cn. Pompei castra venit, in eam ipsam causam, a qua ..; ib. qui in eum locum veneras |venisses|; ib. 28. „cum" inquit „in castellum Blucium venisses .."; Deiot. 17. „cum in castellum Peium ventum esset;" ib. 21. idcirco in hanc urbem venisti, ut ..? ib. 32. consules designati negabant se audere in senatum venire; Phil. I, 6. potestas modo veniendi in hunc locum sit; ib. 14. quos quidem doleo in suspicionem populo Romano venire; ib. 15. „nec erit iustior in senatum non veniendi morbi causa quam mortis"; ib. 28. qui autem tibi venit in mentem redigere in memoriam nostram (acc. c. inf.)? ib. II, 18. sed qui istuc tibi venit in mentem? ib. 40. venisti Brundisium, in sinum quidem et in complexum tuae mimulae; ib. 60. post diem tertium veni in aedem Telluris; ib. 89. cum in senatum .. venire vellemus; ib. 108. si in senatum venisset; ib. III, 23. si in Galliam venerit; ib. 32. tum vero agmine quadrato in aedem Concordiae venit; ib. V, 20. si per amicos mihi cupienti in senatum venire licuisset; ib. ita Kalendis Ianuariis veni in senatum, ut ..; ib. VI, 2. senexque debilis primus veniebat in curiam; ib. VIII, 31. si in potestatem quis Antonii venerit; ib. XI, 21. cum C. Cassius pro consule in eam provinciam venerit; ib. 30. an ille non vicerit, si quacumque condicione in hanc urbem cum suis venerit? ib. XII, 13. nempe in Antonii congressum conloquiumque veniendum est; ib. 26. in nostra (castra) ille numquam veniet; multo minus nos in illius; ib. 28. cum in hunc ordinem venerint; ib. XIII, 4. Caesare dominante veniebamus in senatum; ib. 18. qui in illa castra non venerunt; ib. 30. quorum de honore utinam mihi plura in mentem venirent! ib. XIV, 31. inde armati in Capitolium venerunt; Fr. B, VI, 25. f. **discrimen,** II, 2. venio in (8 St.) S. 130, a.

verso: versabat se in utramque partem; Verr. II, 74.

verto: quam versa et mutata in peiorem partem sint omnia; Sex. Rosc. 103.

vindico: sed ut illa .. scelera eius in Carbonem et in Dolabellam vindicarentur; Verr. III, 178. fateor non modo in socios, sed etiam in civis militesque nostros persaepe esse severe ac vehementer vindicatum; ib. V, 133. cumque ... laudem patriae in libertatem vindicandae praetor adamarit; Flacc. 25.

vivo: cum perditissimis latronibus non solum de die, sed etiam in diem vivere; Phil. II, 87.

voco: in ius vocas; Quinct. 61. in minimis privatisque rebus etiam neglegentia mandati in crimen iudiciumque [infamia] vocatur; Sex. Rosc. 113. ut homo singulari cupiditate ... in iudicium vocaretur; div. Caec. 6. cum P. Africanus ... L. Cottam in iudicium vocabat; ib. 69. istum a me in iudicium iam omnium iudicio condemnatum vocari; Verr. a. pr. 35. in iudicium voco; ib. I, 34. quos Nero omnis in consilium vocavit; ib. 73. ut ante facta in iudicium non vocentur; ib. 108. reus est ‖ es ‖ ... in iudicium vocatus; ib. II, 142. in ius ad Metellum Carpinatium voco; ib. 187. qui alterum ... nullo praemio adducti in iudicium ... vocant; ib. III, 1. quod C. Carbonem umquam in iudicium vocavisset; ib. 3. avaritiam in crimen et in iudicium voco; ib. 217. „amicum enim nostrum in iudicium vocabas"; ib. IV, 25. aurificem iussit vocari in forum; ib. 56. aut suspicionibus in iudicium vocatur? ib. 104. Leonidae cuiusdam Siculi familia in suspicionem est vocata coniurationis; ib. V, 10. te ... idcirco a me in crimen et in invidiam vocari; ib. 133. quos propter haec arma in iudicium vocavissent; Tull. 43. is, qui gessit, ‖ qui ea gessit, ‖ in iudicium vocatur; Font. 14. si turpi adulescentia ... in iudicium vocaretur; ib. 34. is igitur vir ... tamen in falsam atque iniquam probrorum insimulationem vocabatur; ib. 39. itaque in partem mulieres vocatae sunt; Caecin. 12. tum aucupia verborum et litterarum tendiculas in invidiam vocant; ib. 65. quod salus sociorum summum in periculum ac discrimen vocatur; imp. Pomp. 12. ostendam ... neminem umquam ... gravioribus testibus esse in iudicium vocatum; Cluent. 9. homines ... rem in medium vocare coeperunt; ib. 77. immo vero ante hoc tempus omnino ista ipsa res ... in iudicium numquam est vocata; ib. 88. omnes viri, mulieres, liberi, servi in iudicium vocantur; ib. 148. nisi ut ei ... huiusce modi quaestionibus in iudicium vocarentur; ib. 153. novi quidam homines in suspicionem vocati sunt? ib. 182. nomen imperii in commune odium orbis terrae vocabatur; leg. agr. I, 2. ipse vero Rabirius non modo in iudicium horum criminum, sed ne in tenuissimam quidem suspicionem verbo est umquam vocatus; Rabir. 8. quem (senatum) iam ne vos ipsi quidem ... in invidiam vocatis; ib. 20. eam cum in iudicium vocas ‖ eam causam in iudicium vocas ‖; ib. 26. quem tu diem in iudicium vocas; ib. 31. reliqui temporis spatium in contentionem vocatur; Muren. 19. cur autem praetor te inimicum paternum in consilium vocavit? Flacc. 77. si in invidiam vocamur; Sulla 80. in senatum nominatim vocabar; dom. 15. cum me in iudicium populi nemo omnium vocarit; ib. 88. quorum consilio P. Sestius in iudicium vocatur; Sest. 75. quo fortissimum ac summum civem in invidiam homo castus ac non cupidus vocaret; ib. 93. qui fortis et claros viros et bene de re publica meritos in invidiam aliquam vocaverunt; ib. 139. cum audiat ... nullam vim in iudicium vocari; Cael. 1. quem ipse in iudicium et vocet et vocarit; ib. cum is non suo crimine, sed multorum vitio sit in quoddam odium iniustum vocatus; ib. 29. an hic ... consularem hominem admodum adulescens in iudicium vocavisset? ib. 47. hic ... in iudicium vocaret; ib. M. vero Caelius cur in hoc iudicium vocatur? ib. 72. qui hominem consularem ... in iudicium vocarit; ib. 78. ergo in iudicium caput Cornelii, factum Pompei vocatur; Balb. 6. num quis eorum ... in iudicium est vocatus? ib. 48. ut ... non de vitiorum suorum poena, sed de virtutis praemio in iudicium vocetur; ib. 65. tamen se Milo continuit et P. Clodium in iudicium bis ... vocavit; Milo 40. cum tribunus plebis M. Scaurum principem civitatis in iudicium populi vocavisset; Deiot. 31. nec beneficium tuum in dubium vocari (oportet); ib. 39. armis enim gesta numquam profecto in iudicium vocabuntur; Phil. I, 21. ne apud illos me in invidiam voces; ib. II, 59. nos autem tum ... in senatum non vocabamur; ib. V, 1. f. **contio,** II,4. voco in (4 St.) B. I, 690, b. **crimen,** II, 4. voco in (11 St.) B. I, S. 721, b. **discrimen,** II, 2. voco in (5 St.) S. 130, a.

usurpo: atque hoc genus poenae saepe in improbos civis in hac re publica esse usurpatum recordatur; Catil. IV, 7.

utor: quod si hoc iure legati ... in socios ... uterentur; Verr. I, 68. qua (proscriptione) est usus in veteres iudices; Cluent. 151. qua (criminatione) in me absentem usus est; leg. agr. III, 3. quoniam sibi in illum legibus uti non liceret; Sest. 89.

II. **nach Adjectiven, Adverbien und Pronomina:** **acerbus:** cum in Massiliensis tam es acerbus; Phil. VIII, 18.

aequus: quis hoc statuit, quod aequum sit in Quinctium, id iniquum esse in Naevium? Quinct. 45.

animatus: Syracusanam quidem civitatem ... ita in te esse animatam videmus; Verr. IV, 151.

asper: quod et causae satis et in illum minime durum aut asperum possit esse; Scaur. 32.

contumeliosus: f. iniuriosus.

criminosus: tamen mihi non videretur in hunc id criminosum esse debere; Sulla 36.

crudelis: „potius istius culpae crimen ... suscipiam quam .. in te sim crudelis"; Verr. V, 105. ne remissione poenae crudeles in patriam ... fuisse videamur ‖ videamini ‖; Catil. IV, 13. in hominis caput ille tam crudelis propter versum fuisset? Piso 75. quod (odium) fuit ullorum umquam barbarorum tam immane ac tam crudele in hostem? Planc. 71. cum in eos, quos numquam viderat, tam crudelis fuisset? Phil. V, 22.

dicax: populum etiam dicacem in te reddidisti; Phil. II, 78.

dissolutus: poterone esse ... in eum dissolutus, qui solus habuerit constratam navem? Verr. V, 104.

durus: neque vero tam durus in plebem noster ordo fuit, ut ..; Planc. 44. quod et causae satis et in illum minime durum aut asperum possit esse; Scaur. 32.

gratus: putarem te gratum in deos; Verr. II, 116. possum ego satis in Cn. Pompeium umquam gratus videri? sen. 29. nec unus in quemquam umquam gratior quam in me universi; Sest. 122. quam ego sum in illum gratus, tam ..; Planc. 77.

gravis: quod gravius in istum fore putabant; Verr. II, 160. etenim in populum Romanum grave est, non posse uti sociis excellenti virtute praeditis; Balb. 24.

idem: f. qui; Verr. I, 41.

immanis: quod (odium) fuit ullorum umquam barbarorum tam immane ac tam crudele in hostem? Planc. 71.

impius: cum recordaris in deos immortalis quam impius ... fueris; Verr. I, 47.

inexorabilis: qui vehemens in alios, qui inexorabilis in ceteros esse visus sum; Sulla 87.

infestus: f. l. concito; Verr. I, 93. fero; Sex. Rosc. 88.

ingratus: ne in te ingratus viderer? Phil. II, 6.

iniquus: quis hoc statuit, quod aequum sit in Quinctium, id iniquum esse in Naevium? Quinct. 45.

vide quam tibi defensionem patefecerim, quam iniquam in socios; Verr. III, 193.

iniuriosus: in socios vero ipsos et in eos, de quibus agimus, foederatos iniuriosum et contumeliosum est his praemiis ... exclusos esse ... socios; Balb. 24.

intemperatus: sed fui paulo ante *in te* intemperatior ||intemperantior|| fortasse quam debui; Vatin. 1.

invidiosus: neque id eo |ego|| dico, ut invidiosum sit in eos, quibus ..; Cael. 21.

iracundus: nisi eum nimis in se iracundum [putabis] fuisse; Planc. 63.

iustus: Cyrenis liberalem in publicanos, iustum in socios fuisse; Planc. 63.

lenis: qui (populus Romanus) quondam in hostis lenissimus existimabatur; Sex. Rosc. 154. erit tamen in aratores lenior quam videtur; Verr. III, 34. quanto lenior est quam in publicanum? ib. qui se in principem maleficii lenem, in adiutores eius et conscios vehementissimum esse respondet; Cluent. 106.

liberalis: tune ille in omnis tuos liberalis? Rab. Post. 45. Cyrenis liberalem in publicanos, iustum in socios fuisse; Planc. 63.

misericors: cum etiam hi ||ii|| ... nolint te esse in alios misericordem; Ligar. 15. si misericors, cur non in suos? Phil. II, 56.

officiosus: homines ... summe in omnis civis Romanos officiosi; Verr. I, 63.

propensus: quod propensior in Cn. Pompei amicitiam fuisset quam in tuam; Deiot. 9.

qualis: qualem in eis rebus in me L. Metellum fuisse putaretis; Verr. II, 164. qualis rex Attalus in P. Africanum fuit; Deiot. 19. itaque illo interfecto qualem in nos eum esse voluit, talis ipse [in ceteros] exstitit; Phil. XIII, 17.

qui: idem in Cn. Dolabellam qui in Cn. Carbonem fuit; Verr. I, 41. qui ego esse in meum (fratrem) consuevi; Scaur. 37.

religiosus: eos .. in absentem et in L. Flaccum aut timidos fuisse aut religiosos putamus; Flacc. 20.

sceleratus: non denique in me sceleratior fuit quam in ipsos deos immortalis; har. resp. 5.

severus: neque severus esse (potest imperator) in iudicando, qui alios in se severos esse iudices non volt; imp. Pomp. 38. voluit cognoscere utrum iudices in eos solos essent severi, quos ..; Cluent. 56. idcirco in eos ... me severum vehementemque praebeo; Catil. IV, 12. quia severus in improbos fueram; Sulla 92. si severus, cur non in omnis? Phil. II, 56.

talis: f. qualis; Phil. XIII, 17.

timidus: f. religiosus.

vehemens: poterone esse in eos vehemens, qui navis non modo manis habuerunt ..? Verr. V, 104. qui se in principem maleficii lenem, in adiutores eius et conscios vehementissimum esse respondet? Cluent. 106. multo magis est verendum ne ... crudeles in patriam quam ne .. nimis vehementes in acerbissimos hostis fuisse videamur ||videamini||; Catil. IV, 13. qui vehemens in alios, qui inexorabilis in ceteros esse visus sum; Sulla 87. f. severus; Catil. IV, 12.

III. **nach Substantiven und Verbindungen von Substantiven und Verben**: actio: actio est in auctorem praesentem his verbis; Caecin. 54.

aditus: aditus enim in id sacrarium non est viris; Verr. IV, 99. in eum autem ipsum locum aditus erat nemini; ib. V, 30. cum in templum Castoris aditus esset apertus nemini; dom. 110. ut ... aditus .. in illum summum ordinem omnium civium industriae ac virtuti pateret; Sest. 137. huic aditus in senatum fuit; Phil. VIII, 28.

adsiduitas: f. labor.

adventus: ut ... tamen ipsorum adventus in urbis sociorum non multum ab hostili expugnatione differant; imp. Pomp. 13. deinde adventus in Syriam primus equitatus habuit interitum; prov. cons. 9.

aequitas: aequitas in vos libertatemque vestram vehementer defuit; leg. agr. II, 20.

ambitio: ut ... officii potius in socios quam ambitionis in civis rationem duxerit; Verr. II, 154.

amor: si me animus atque amor in rem publicam ... non hoc facere coëgisset; Verr. II, 117. postea quam L. Flacci amor in patriam perspectus esset; Flacc. 2. nimiae pietatis et summi amoris in patriam vicissim nos poenas ... sufferamus; ib. 96. qui amor in patriam ... exstitit! ib. 103. si L. Flacco tantus amor in bonos omnis ... fuerit; ib. 105. qui cum propter ... animum eximium in rem publicam tum propter summam familiaritatem summumque amorem in patrem tuum ... commovebatur; Sulla 12. numquam in illo ordine plus virtutis, plus amoris in rem publicam ... fuisse; ib. 82. quantum meus in vos amor postulat; ib. 93. qui tanto amore in me, studio in rem publicam fuit, ut ..; sen. 24. qui in me pietate filius, consiliis parens, amore, ut erat, frater inventus est; ib. 37. tanto in me ||nam tanto || amore exstitit, ut ..; Quir. 8. quem (amorem) habetis in rem publicam et semper habuistis; dom. 103. dicam ego ... de incredibili amore in bonos; Sest. 5. hoc meo quidem animo summi in patriam amoris mei signum esse debet certissimum, quod ..; ib. 49. quod ita tibi persuaseris, ... te ... amore in te incredibili quodam C. Caesaris omnia quae velis consecuturum; Vatin. 38. quo quidem tempore cepi, patres conscripti, fructum immortalem vestri in me et amoris et iudicii; Piso 31.

animadversio: quid animadversionis in Apronium? Verr. III, 140. talis animadversio fuit Dolabellae cum in audacis sceleratosque servos, tum in impuros et nefarios liberos; Phil. I, 5.

animus: qui animus patrius in liberos esset; Sex. Rosc. 46. qui .. animum in rem publicam habuit eius modi; Verr. II, 113. tum meum animum in illos ... proposui; ib. IV, 140. quo tandem me animo esse oportet ... in hunc, cui ..? Muren. 4. atque ut de eorum constantia atque animo in rem publicam dicam; Sulla 82. iam vero praetores quo animo in me fuerint vos existimare potuistis; sen. 22. hoc si animo in vos liberosque vestros fuissem; Quir. 1. in me fuit eodem animo, quo ..; har. resp. 5. nec vero illorum quisquam ... esset P. Sestio aut acerbitate mortis aut animo in rem publicam praeponendus; Sest. 83. quonam me animo in eos esse oportet? prov. cons. 2. quo animo unus quisque vestrum debet esse in illos, hoc ero; ib. si in hostis animo fuisset eo, quo fuit in civis Romanos; ib. 10. hic me meus in rem publicam animus pristinus ac perennis cum C. Caesare reducit ... in gratiam; ib. 23. tu animum in rem publicam, tu virtutem, ... tu labores tuos ... fractos esse et abiectos et repudiatos putas? Planc. 9. quo me tandem in te animo putas esse, Laterensis? ib. 78. qui animo fideli in dominum et praesenti fuerunt; Milo 29. quo animo ||quonam animo|| hunc futurum fuisse censetis in nos, quos oderat, cum ..? Phil. V, 22. advolabat ad urbem a Brundisio homo impotentissimus ... animo hostili in omnis bonos; ib. 42. quod hoc animo in rem publicam est; ib. XIII, 7. Magnum Pompeium .. pro patris maiorumque suorum animo studioque in rem publicam ... fecisse, quod ..; ib. 50. in quas (colonias) eodem est animo; ib. XIV, 9. f. amor; Verr. II, 117. Sulla 12.

arbiter: quis in hanc rem fuit arbiter? Qu. Rosc. 12.

arma do: homines tibi arma alii in me, alii post in illum invictum civem dederunt; har. resp. 38.

ascensus: in Capitolium ascensus, domum reditus erat eius modi, ut ..; Sest. 131.

beneficium: sic ... acceperant, tanta populi

Romani in Siculos esse beneficia; Verr. II, 8. qui suum non parvum beneficium commemoravit in amicos Caecinae; Caecin. 26. si ex hoc tanto in omnis mortalis beneficio nullum in me periculum redundarit; Sulla 27. cum vestrorum in nos beneficiorum memoria ac fama moriatur; sen. 3. tamen huius temporis ac timoris mei non est conari commemorare beneficia in me singulorum; ib. 30. cuius ipsam calamitatem non modo nullius delicti, sed etiam binorum || divinorum || in rem publicam beneficiorum testem esse videatis; ib. 36. multa monumenta vestri in me beneficii permanebunt; Quir. 24. scribae ... non obscurum de meis in rem publicam beneficiis suum iudicium decretumque esse voluerunt; dom. 74. si ... idem (populus) postea mea in rem publicam beneficia recordatus se conlegisset; ib. 88. P. Valerio pro maximis in rem publicam beneficiis data domus est; har. resp. 16. si ob *eam* causam peccaret [et] pro recenti populi Romani in se beneficio populari studio elatus; Sest. 134. cui misero praeclari in rem publicam beneficii memoria nihil profuit; Cael. 74. cum ... senatus beneficia in regem Deiotarum recordarer; Deiot. 6. neque enim id pro vestris amplissimis in me beneficiis sine scelere facere possum; Phil. IV, 16. tantoque in rem publicam beneficio quis est tantus honos qui non debeatur? ib. V, 37. f. meritum; Verr. II, 122. Phil. V, 6. — refero: homines tenues unum habent in nostrum ordinem aut promerendi aut referendi beneficii locum; Muren. 70.

benevolentia: omnium vicinorum summam esse in hunc benevolentiam confirmamus; Cluent. 198. T. Annius et P. Sestius praestanti in me benevolentia et divino studio exstiterunt; Quir. 15. nullam benevolentiam insignem in rem publicam declarat; dom. 98. C. Vergilio ... benevolentiam in me ... defuisse? Planc. 96. cuius benevolentia in populum Romanum est ipsius aequalis aetati; Phil. XI, 33. f. fides; prov. cons. 1. humanitas.

benignitas: summa est enim, iudices, hominis in communem municipii rem diligentia, in singulos municipes benignitas, in omnis homines iustitia et fides; Cluent. 196.

cognitorem do: „in hanc rem" inquit „me cognitorem dedisti"; Qu. Rosc. 32. nisi te in suam litem dedisset cognitorem; ib. 54. — facio: quaero quid ita ... tu in eam litem cognitor Roscii sis factus; Qu. Rosc. 54.

coniectus: facit enim, iudices, vester iste in me animorum oculorumque coniectus || contectus ||, ut ..; Sest. 115.

consensus: quodque legio Martia atque quarta || quartaque || summo studio optimoque in rem publicam consensu ... rem publicam, libertatem populi Romani defendant defenderint; Phil. V, 46.

consultum: habemus senatus consultum in te, Catilina, vehemens et grave; Catil. I, 3. f. I, facio; Balb. 41. Phil. XIV, 5.

constantia: cuius (M. Bibuli) est in rem publicam semper merito laudata constantia; Phil. XIII, 29.

constitutum facio: f. I. facio; Cael. 61.

contumeliae: quod si non tuis nefariis in hunc ordinem contumeliis in perpetuum tibi curiam praeclusisses; Piso 40.

crimen: grave est hoc crimen in Verrem; div. Caec. 32. ne sit hoc crimen in Verrem; Verr. I, 44. quae non postulata, sed in istum crimina viderentur esse; ib. II, 10. aut quod in hunc maius crimen exspectas? Rabir. 19. hinc in Ligarium crimen oritur vel ira potius; Ligar. 22. f. I. confingo; Verr. III, 157. conflo. constituo; Verr. III, 190. defero; Deiot. 31. fingo; Verr. a. pr. 15. Flacc. 96. quaero; Cluent. 174. Sulla 67.

criminatione utor: f. I. utor; leg. agr. III, 3.

crudelitas: facile ostendam tua crudelitate in alios omnis tibi aditus misericordiae iudicum ... esse praeclusos; Verr. V, 21. ut ista in nostros homines crudelitas nemini concessa esse videatur; ib. 150. quod si ille ... Gabinium et Pisonem ... propter .. importunam in me crudelitatem ... esse notandos putavit; prov. cons. 2. crudelitatem regis in togatos vestitus mutatione vitavit; Rab. Post. 27. f. odium; Cluent. 12. superbia. I. adhibeo; dom. 60.

cursus: ex eo non iter, sed cursus et fuga in Galliam; Phil. XIII, 20.

deductio: quae erit in istos agros deductio? leg. agr. I, 16. in oppida militum crudelis et misera deductio; Phil. II, 62.

delationem postulo: nuper cum in P. Gabinium ... L. Piso delationem nominis postularet; div. Caec. 64.

dictum: equitum ego Romanorum in homines nobilissimos maledicta, publicanorum in Q. Scaevolam ... aspere et ferociter et libere dicta commemorem? Planc. 33. — dico: admonuisti etiam ... dictum aliquod in petitionem tuam dici potuisse; Planc. 85. sed materia facilis est in te et in tuos dicta dicere; Phil. II, 42.

diligentia: f. benignitas.

dominus: ne tam diu quidem dominus erit in suos; Sex. Rosc. 78.

edictum: quid est hoc? utrum praetoris institutum in socios an in hostis victos insani edictum atque imperium tyranni? Verr. III, 25.

epigramma facio: quod epigramma in eum fecisset; Arch. 25.

fides: quod habeo auctorem P. Servilium, ... virum clarissimum et cum in universam rem publicam tum etiam erga meam salutem fide ac benevolentia singulari; prov. cons. 1. quorum (senatorum) agitur fides in hunc ordinem; Rab. Post. 13. f. benignitas. officium; Sulla 58.

firmitas: ut eum tali virtute tantaque firmitate animi se in rem publicam fuisse paeniteat; Sest. 95.

fraudem facio: f. I. facio; Qu. Rosc. 25.

fuga: f. cursus.

gradum facio: itaque maioribus nostris in Africam ex hac provincia gradus imperii factus est; Verr. II, 3.

honos: qui ab illo in me honos, quae praedicatio .. praetermissa est? dom. 27. f. I. excogito; Planc. 64.

humanitas: quam (crucem) iste civibus Romanis testem humanitatis in eos ac benevolentiae suae voluit esse; Verr. III, 59.

imperium: quorum in bona liberosque summum imperium potestatemque haberet; Verr. III, 45. f. edictum. IV, 1. annus; sen. 32.

impetus: nocturnum impetum in urbem Asiae clarissimam (ponite ante oculos); Phil. XI, 7. f. I. comparo; dom. 13. inflammo; dom. 76. paro; Phil. XIV, 15. **facio**, III. impetum (20 St.) S. 304, b.

indulgentia: unius cuiusque indulgentiam in suos testarer; Sulla 64. si meam in illum indulgentiam ... laudare vere solebatis; Sest. 8.

ingressus: quae fuerit celeritas reditus eius, qui ingressus in forum ardente curia; Milo 61.

iniuria: item de sumptu in adventum, de contumeliis et iniuriis in magistratum Milesium ... dicere praetermittam; Verr. I, 86. his de tot tantisque iniuriis in socios, in reges, in civitates liberas consulum querella esse debuit; Sest. 64. te non existimare ... umquam mihi pro tuis in me iniuriis satis esse facturum; Phil. II, 49. f. I. infero; har. resp. 38. Sest. 58.

inruptio: inruptionem armatorum in Trebonii domum (ponite ante oculos); Phil. XI, 7.

institutum: f. edictum.

introitus: adventus meus atque introitus in urbem qui fuit? dom. 75. introitus in urbem desertus ab amicis; Piso 97. nocturnus introitus Zmyrnam quasi in hostium urbem; Phil. XI, 5.

invidia: f. I conflo. quaero; Flacc. 13. Rab. Post. 46. Phil. XIV, 13. redundo; dom. 69.

ira: f. crimen oritur.

iter: quod (iter) tritum in Graeciam est; Phil. I, 7. f. cursus. — **patefacio**: perquam (Galliam) ... iter in Hispaniam ... patefactum est; imp. Pomp. 30.

iudex: **considunt**: vos ... repentini in nos iudices consedistis; Sulla 92. — **do**: adversarii postulant, ut in eam rem iudices dentur; Verr. II, 38. nam *si* id esset, nec recuperatores potius darent quam iudicem nec in universam familia*m*, sed in eum, *qui*cum nominatim ageretur, nec in quadruplum, sed in duplum; Tull. 41. — **est**: si illi ... nunc eidem in eum iudices si essent; Verr. II, 180. in quem iudices non estis; Cluent. 29. quoniam iudex es in A. Cluentium; ib. 198. cum ||quod|| in Gabinium iudex esses; Rab. Post. 12. — **sedent**: a quibus si qui quaereret sedissentne iudices in C. Fabricium; Cluent. 105. modo vos idem in A. Gabinium iudices sedistis; Rab. Post. 10.

iudicium: EDICTUM DE IUDICIO IN OCTUPLUM; Verr. III, 26. quid tandem postulat arator? nihil nisi ex edicto iudicium in octuplum; ib. 28. atque ut intellegatis cuius modi ista iudicia in octuplum, cuius modi istius de cohorte recuperatores existimati sint; ib. 29. quid est hoc? ... populi Romani leges, iudicia in socios fidelis, in provinciam suburbanam? ||iudicia? socii fideles? provincia suburbana?|| ib. 66. iudicium in aratorem in quadruplum; ib. 70. — **accipio**: fatetur ... iudicium quin acciperet in ea ipsa verba, quae Naevius edebat, non recusasse; Quinct. 63. — **constituo**: f. I. constituo; Verr. V, 141. — **do**: „in me iudicium ne det"; Verr. I, 137. si vero illud quoque accedet, ut in ea verba praetor iudicium det; ib. II, 31. dicis enim te in decumanum, si plus abstulerit quam debitum sit, in octuplum iudicium daturum ||daturum esse||; ib. III, 26. nam qui in decumanos octupli iudicium se daturum edixit, idem habuit in edicto se in aratorem in quadruplum daturum; ib. 34. quid reliqui est iudicii, quod in aratorem dari possit? ib. Verres in Xenonem iudicium dabat; ib. 55. ut ex edicto suo iudicium daret in Apronium; ib. 152. iudicium datum est in quadruplum; Tull. 7. necesse putavit esse et in universam familiam iudicium dare; ib. 10. etenim, recuperatores, non damno commoventur magistratus, ut in haec verba iudicium dent; ib. 41. in Lurconis libertum iudicium ex edicto dedit; Flacc. 88. — **facio**: quae (iudicia) per hos mensis in homines audacissimos facta sunt; Sulla 92. — **postulo**: f. I. postulo; Verr. III, 29. 39. — **valet**: si existimabit iudicium accusatoris in reum pro aliquo praeiudicio valere oportere; Muren. 60.

ius: quod dicitur Atinae factum a iuventute vetere quodam in scenicos iure maximeque oppidano; Planc. 30. — **constituo**: f. I. constituo; Verr. V, 168. — **dico**: ut tibi de pecuniis creditis ius in liberos populos ... dicere liceret; prov. cons. 7. — **utor**: f. I. utor; Verr. I, 68.

iustitia: f. benignitas.

labor: haec sunt praesidia Cornelii: talis in rem publicam nostram labor, adsiduitas, dimicatio, virtus; Balb. 6.

lenitudo: f. liberalitas; Verr. IV, 136.

lex est: quae (lex de vi) est in eos, qui ..; har. resp. 15. f. iudicium; Verr. III, 66. — **fero**: f. I. fero; Cluent. 151. — **scribo**: f. I. scribo; Sex. Rosc. 130. Cluent. 157. — **utor**: f. I. utor; Sest. 89.

liberalitas: nimia in istum non modo lenitudine, sed etiam liberalitate oppugnarer; Verr. IV, 136. ego enim hanc ... liberalitatem in suos, memoriam amicitiae reliquis virtutibus omnibus antepono; Rab. Post. 44. — **exsistit**: nisi C. Caesaris summa in omnis, incredibilis in hunc [eadem] liberalitas exstitisset; Rab. Post. 41.

litem aestimo: cum in eum litis aestimares; Rab. Post. 12. — **infero**: f. I. infero; Cluent. 116.

meritum: cuius de meritis in rem publicam Thermitanorum ... fuit aenea tabula fixa; Verr. II, 112. Halaesini pro multis ac magnis suis maiorumque suorum in rem publicam nostram meritis atque beneficiis ... leges ... petiverunt; ib. 122. si, patres conscripti, pro vestris immortalibus in me fratremque meum liberosque nostros meritis parum vobis cumulate gratias egero; sen. 1. et quamquam sunt in me praecipua merita multorum; ib. 30. omitto ... de meis in omnis mortalis meritis unum iudicium unumque consensum; dom. 75. video ... neminem ..., cuius non exstet in me summum meritum; Planc. 2. et ego ipse numquam illos aspicio quin ... huius meritum in me recorder; ib. 69. quod eius in me meritum tibi etiam ipsi gratum esse dicebas; ib. 73. L. Racilii ... divina in me merita commemoras; ib. 77. dum ||cum|| Plancii in me meritum verbis extollerem; ib. 95. atque .. nemo erit tam crudeli animo .. nec tam immemor non dicam meorum in bonos meritorum, sed bonorum in me; ib. 102. ut crimen hoc nobis propter multa praeclara in rem publicam merita condonetis; Milo 6. quae quidem si potentia est appellanda potius quam .. propter magna in rem publicam merita mediocris ... auctoritas; ib. 12. nec timet ne ... vos non conciliarit meritis in rem publicam singularibus; ib. 95. quid habeo quod faciam pro tuis in me meritis nisi ut ..? ib. 100. si quidem gloria est inlustris ac pervagata magnorum vel in suos vel in patriam vel in omne genus hominum fama meritorum; Marcell. 26. tamen ad tua in me unum innumerabilia merita maximus hoc tuo facto cumulus accesserit; ib. 34. mihi vero, Caesar, tua in me maxima merita tanta certe non viderentur, si ..; Ligar. 19. quem ornare ... solebam pro perpetuis eius in nostram rem publicam meritis; Deiot. 2. est autem gloria laus recte factorum magnorumque in rem publicam meritorum; Phil. I, 29. ut pro tantis eorum in rem publicam meritis honores eis habeantur; ib. III, 39. ut ... demonstrent summa in rem publicam merita beneficiaque eorum grata esse senatui; ib. V, 6. id .. D. Bruti praestantissimum meritum in rem publicam senatui populoque Romano gratum esse et fore; ib. 36. atque etiam M. Lepido pro eius egregiis in rem publicam meritis decernendos honores quam amplissimos censeo; ib. V, 38. senatum populumque Romanum pro maximis plurimisque in rem publicam M. Lepidi meritis magnam spem in eius virtute .. reponere otii; ib. 41. eiusque (Lepidi) in rem publicam meritorum senatum populumque Romanum memorem fore; ib. accedunt eodem multa privata magna eius in me merita, mea quaedam officia in illum; ib. XIII, 7. magna atque incredibilia sunt in rem publicam huius merita legionis; ib. XIV, 31.

misericordia: nemo iniuria doluit, cui non huius in me misericordia grata fuerit; Planc. 25.

munus: quid aratorem ipsum arationis nomine muneris in rem publicam fungi ac sustinere velitis; Verr. III, 199.

odium: odium igitur acerrimum patris in filium ex hoc ... ostenditur; Sex. Rosc. 52. quantum odium [in te] aratorum ... sit; Verr. II, 165. tametsi in hunc hostili odio et crudelitate est; Cluent. 12. quod (odium) habuit in equestrem ordinem; ib. 151. si ... illius nefarium in omnis odium saturaveritis; Flacc. 95. in Clodium vero non est hodie maius odium quam illo die fuit; har. resp. 4. sed etiam crescebat in eos odium, a quibus ..; ib. 46. quod (odium) in bonos iam inveteratum habebatis; Vatin. 6. quem tu propter commune odium in bonos oderas; ib. 25. de te tantum requiro, utrum putes odium in me mediocre inimicorum fuisse; Planc. 71. nullam multitudinis in Sardinia querellam, nullum in Scaurum ||in Scauro|| odium

populi ..; Scaur. 28. omnium denique in illum odia civium ardebant desiderio mei; Milo 39. odium fuisse illius in hunc acerbissimum, nullum huius in illum; ib. 52. an non putamus fore ut eos paeniteat professos esse et prae se tulisse odium in Antonium, qui ..? Phil. XII, 7. senatum enim secuta (legio) non arbitrabitur se graviore odio debere esse in Antonium quam senatum; ib. 8. ex quo mihi odium in illum commune vobiscum est; ib. 19. quae plurima (pericula) adii propter acerbissimum omnium in me odium impiorum; ib. 21. ſ. I. concipio; Quir. 1. erumpo; Muren. 47. excito; Verr. III, 157. profundo; Piso 16. 93. II. immanis.

officium: litteras ad socios de istius summis officiis in rem communem ... mitteret; Verr. II, 172. cuius officia in illam civitatem ... recentissima erant; ib. IV, 86. multa mea in se, non nulla etiam sua in me proferebat officia; Sulla 18. cuius pater ... singulari exstiterit in rem publicam nostram officio et fide; ib. 58. omnia officia C. Septimii ... summa et in me et in rem publicam constiterunt; sen. 23. vel quod huius ipsius in illum ordinem summa officia quaesturae tribunatusque constabant; Planc. 24. summam vero necessitudinem magna eius officia in me et in exercitum meum effecerunt; Deiot. 39. accedunt eodem multa privata magna eius in me merita, mea quaedam officia in illum; Phil. XIII, 7.

patibulum: tibi Marcelli statua pro patibulo in clientis Marcellorum fuit? Verr. IV, 90.

pedem pono: hodierno die primum longo intervallo in possessionem libertatis pedem ponimus; Phil. III, 28.

perfidia: qua in re quanta fuerit uterque vestrum perfidia in Dolabellam quis ignorat? Phil. II, 79.

pietas: ſ. amor; sen. 37.

poena: me tamen fugerat deorum immortalium has esse in impios et consceleratos poenas certissimas; Piso 46. quae tamen poena in civis nimis crudelis putabatur; Phil. XI, 1. nisi poena accessisset in divisores; Fr. B, VI, 19. ſ. I. constituo; Verr. IV, 19. dom. 43. efflagito. instituo; dom. 126.

potestas: sublataque populi Romani in unum quemque vestrum potestate; Verr. a. pr. 38. ne in unum quemque nostrum censoribus ... potestatem regiam permittatis; Cluent. 123. ſ. imperium.

praedicatio: ſ. honos.

profectio: quis de C. Cethego atque eius in Hispaniam profectione ... cogitat cui ..? Sulla 70. quid illa in Pontum profectio et conatus tuus? Piso 88.

promeritum: quo (genere orationis) quisquam possit vestra in nos universa promerita non dicam complecti orando, sed percensere numerando? sen. 1. qua re hoc maius est vestrum in nos promeritum; Quir. 8.

proscriptio: ſ. I. facio; Sex. Rosc. 153. utor; Cluent. 151.

psephisma: ſ. I. facio; Flacc. 75.

quaestio: comparo: in omnis imperatores heredesque eorum quaestionem suo iudicio comparant; leg. agr. I, 12. — est: [de servis nulla lege quaestio est in dominum nisi de incestu, ut fuit in Clodium]; Milo 59. — fero: M. Druso, novam ||unam|| in equestrem ordinem quaestionem ferenti ... aperte equites Romani restiterunt; Rab. Rost. 16. — flagito: ſ. I. flagito; Piso 95. — habeo: in filii caput quaestionem habere conata es? ||conata es.|| Cluent. 182.

recuperatores do: habuisse te edictum recuperatores in octuplum daturum? Verr. III, 32. quaerebant quae in verba recuperatores daret; ib. 69. ex qua (cohorte) recuperatores in aratorem nulli dabantur; ib. 158. ſ. iudicem do; Tull. 41.

reditus: sic hominibus ignominia notatis neque ad honorem aditus neque in curiam reditus esset; Cluent. 119. atque illis tum erat reditus in suas civitates; Sest. 30. an reditus in patriam habet aliquam offensionem? prov. cons. 29. si qui meum cum inimico suo reditum in gratiam vituperabunt; ib. 47. hic ego Appium Claudium consulem fortissimum ... mecumque, ut spero, fideli in gratiam reditu firmoque coniunctum nullo loco, iudices, vituperabo; Scaur. 31. aut facilem sibi fore in gratiam reditum arbitrabatur; ib. illum ipsum ... novo reditu in gratiam quasi devinctum arbitrabatur; Milo 88. qui tum inde reditus aut qualis? prius in ultimam Galliam ex Aegypto quam domum; Phil. II, 48. post reditum in gratiam si quid est commissum; Fr. E, 2.

sacramentum: si xviri sacramentum in libertatem iniustum iudicassent; dom. 78.

scelus: scitote ... tantum scelus in aratores fuisse; Verr. III, 129. quid, quae (scelera) in singulos civis ... socios ... imperatores ... exercitus? har. resp. 58. etsi omnis propter tuum in me scelus superare debeo; Vatin. 1. obliviscendum vobis putatis matrum in liberos, virorum in uxores scelera? Scaur. 13. ſ. I. concipio; Verr. I, 9. edo; har. resp 58. 59. Sest. 58. suscipio; Phil. XI, 9.

sententiam dico: L. Caesar ... qua gravitate sententiam dixit in sororis suae virum! Phil. II, 14. quas in eos sententias dixeritis? ib. XIII, 5.

sors: ſ. voluntas; Verr. I, 42.

studium: meum studium in rem publicam ... ostendi; Verr. I, 15. simul illud intellegi potest istius in Apronium studium; ib. III, 142. pro meis in vos singularibus studiis ... mei consulatus memoriam postulo; Catil. IV, 23. illud cogita, non nullorum amicorum studia minui solere in eos, a quibus ..; Muren. 42. si ... tantum in rem publicam studium calamitati fuerit; Flacc. 105. qui tanto amore in me, studio in rem publicam fuit, ut ..; sen. 24. quo maiora studia in me bonorum fuerunt, hoc ..; Planc. 89.

sumptus: ſ. iniuria; Verr. I, 86. I. facio; Verr. IV, 22. imp. Pomp. 39.

superbia: in plebem vero Romanam utrum superbiam prius commemorem an crudelitatem? Verr. I, 122.

supplicium: quod supplicium satis acre reperietur in eum, qui ..? Sex. Rosc. 37. quod in impios singulare supplicium invenerunt; ib. 69. supplicia vero in civis Romanos nulla Tarquinii accepimus; Phil. III, 10. ſ. I. constituo; Sex. Rosc. 70. Verr. V, 22. 117. 139. 168. excogito. expromo. meditor. quaero; Verr. IV, 90.

tela: ſ. I. paro; Quinct. 52.

testimonium: TESTIMONIUM C. VERRIS IN ARTEMIDORUM; Verr. I, 79. num quis in Verrem L. Metelli testimonium requirit? ib. III, 123. audite, quaeso, in eas res, quas commemoro, hominum honestorum testimonium; Tull. 24. tamen huius ... iurati testimonio neque in C. Fimbriam neque in C. Memmium creditum est; Font. 24. nam in eas ipsas res ... testimonia sumpsit; Caecin. 23. sunt in eam rem testimonia; ib. 94. ſ I. denuntio; Verr. I, 51. dico.

testis: non suspicabatur ... testis nobis in hanc rem reliquos esse; Verr. I, 36. et hoc in te certiores gravioresque testes sunt ||graviores certioresque||; ib. III, 108. is qui multos in istum testis imperio ... deterruit; ib. 122. qui ... L. et Q. Metellis testibus in Q. Pompeium ... non crediderunt; Font. 23. ſ. I. cito; Quinct. 37. Verr. II, 146. comparo; Sex. Rosc. 30. constituo; Verr. IV, 19. do; Quinct. 75. Verr. a. pr. 55. IV, 100.

transmissio: quod ab ea urbe transmissio in Graeciam laudabatur; Phil. I, 7.

tyrannus: qui erant in eum tyranni; Phil. XIII, 17.

via: nam cum ex omnibus civitatibus via sit in nostram ..; Balb. 29.

voluntas: in quo meam in rem publicam voluntatem populus Romanus perspicere posset; Verr.

a. pr. 34. qui in Cn. Carbonem ||Carbone|| sortem, in Cn. Dolabellam ||Dolabella|| voluntatem neglexerit; ib. I, 42. habemus enim a Caesare ... sententiam tamquam obsidem perpetuae in rem publicam voluntatis; Catil. IV, 9. quid est pietas nisi voluntas grata in parentes? Planc. 80. quorum habetis cognitam voluntatem in rem publicam ..; Phil. XIII, 13.

IV. **zum ganzen Satz gehörige Bestimmungen**: 1. **Ort**: quam longe est hinc in saltum vestrum Gallicanum? Quinct. 79. NE QUIS EMERET NISI IN DEMORTUI LOCUM; Verr. IV, 9. in eorum locum ... cives Romani hostilem in modum cruciati et necati (sunt); ib. V, 73. cogitarisne ... augur fieri in Q. Metelli locum ..? ib. 19. qui consulatum in Bruti locum se petere profitetur; Phil. XI, 11.

2. **Zeit**: ut ad eum diem quae sacris epulisque opus essent, in compluris annos locarentur; Verr. II, 52. ei locus ille atque honos in illum annum ita deberi putabatur; ib. 128. quod ego vobis in hunc annum consul popularis adfero; leg. agr. II, 102. qui otii et concordiae patronum me in hunc annum rei publicae professus ||confessus|| sim; ib. III, 4. erat alius ad portas cum imperio in multos annos magnoque exercitu; sen. 32. habebit senatus in hunc annum quem sequatur; Sest. 20. una centuria praerogativa tantum habet auctoritatis, ut nemo umquam prior eam tulerit quin renuntiatus sit aut eis ipsis comitiis consularibus aut certe in illum annum; Planc. 49. in proximum annum consulatum peteres vel potius rogares; Phil. II, 76. — crescit in dies singulos hostium numerus; Catil. I, 5. tanto hic magis in dies convalescebat; Milo 25. nam cum serperet in urbem infinitum malum idque manaret in dies latius; Phil. I, 5. cum ... in dies malum cresceret; ib. IV, 3 ut in hodiernum diem vestitus mutetur; ib. XIV, 2. — qui in horam viverent; Phil. V, 25. — ego vero omnia, quae gerebam, iam tum in gerendo spargere me ac disseminare arbitrabar in orbis terrae memoriam sempiternam; Arch. 30. quid optabilius ad immortalitatem gloriae atque in memoriam mei nominis sempiternam, quam ..? Vatin. 8. — quam si retinere volunt ei, qui reciperarunt, in perpetuum poterunt obtinere; Sex. Rosc. 138. idcirco tibi amicum in perpetuum fore putasti? Verr. I, 77. multas familias totas in perpetuum infamis ... fecisti; ib. IV, 20. ut ceteri turpi iudicio damnati in perpetuum omni honore ac dignitate privantur; Cluent. 119. quid est quam ob rem quisquam nostrum censorias subscriptiones fixas et in perpetuum ratas putet esse oportere? ib. 132. sed ... domum .. illam in perpetuum scelerum omnium ||scelere omni|| adfluentem reliquisset; ib. 189. vobis in perpetuum liberisque vestris obstringite; ib. 202. venire nostras ||vestras|| res proprias et in perpetuum ab nobis ||ab vobis|| alienari ||abalienari|| ... licebit? leg. agr. II, 55. intellego hanc rei publicae pestem ... non in perpetuum comprimi posse; Catil. I, 30. quod (praesidium) mihi in perpetuum comparatum est; ib. III, 27. quod si non ... in perpetuum tibi curiam praeclusisses ..; Piso 40. in perpetuum res publica civile praesidium salutis suae perdidisset; Planc. 90. quod dictaturae nomen in perpetuum de re publica sustulisti; Phil. II, 91. si quam legem de actis Caesaris confirmandis deve dictatura in perpetuum tollenda .. tulisse M. Antonius dicitur ..; ib. V, 10. hoc ardore populi Romani potes in perpetuum rem publicam metu et periculo liberare; ib. VII, 27. nonne nos nostris consiliis victos in perpetuum fore? ib. XII, 13. id agamus ut eum in perpetuum retineamus; ib. XIV, 2. — an tibi ... ratio rei publicae in posteritatem fuit neglegenda? Verr. III, 43. cum ... salus urbis ... in posteritatem istius avaritia interierit; ib. 127. — sanxit in posterum ..., ne quis heredem virginem ... faceret; Verr. I, 107. atque hoc si in posterum edixisses; ib. 110. ut ... in posterum fructu illo ... populum Romanum privares; ib. III, 48. ut omnibus iniuriis ... in posterum liberentur; ib. 203. ne ... censoribus in posterum potestatem regiam permittatis; Cluent. 123. eum locum ... me duce rescidistis virtutique in posterum patere voluistis; leg. agr. II, 3. in posterum vero lex haec imperatoribus vestris | nostris | constituitur; ib. 59. et multum in posterum providerunt; ib. 91. quod optimi et sapientissimi cuiusque animus ita praesentit in posterum, ut ..; Rabir. 29. itaque homo mitissimus ... sancit in posterum, ne ..; Catil. IV, 10. itaque non patiar, D. Laeli, te tibi hoc sumere atque hanc ceteris in posterum, nobis in praesens tempus legem condicionemque*; Flacc. 5. (Z. 19.) ne periculosam imitationem exempli [reliquis] in posterum proderetis; ib. 24. si nihil animus praesentiret in posterum ..; Arch. 29. ut .. vestram in posterum dignitatem auctoritatemque sanciret; sen. 8. quod eidem in posterum ... libertatem ademisses; dom. 22. quod [idem in posterum] M. Catonem a tribunatu removisses; ib. 26. similis a re publica labes in posterum demovebatur; ib. 68. quem tu propter commune odium in bonos oderas, in posterum autem ... timebas; Vatin. 25. nobis vigilantibus et multum in posterum providentibus; Phil. III, 36. est autem vestri consilii, patres conscripti, in posterum quam longissime providere; ib. VII, 19. cautioribus utitur consiliis, in posterum providet, est omni ratione tectior; ib. XIII, 6. — deinde etiam in reliquum tempus diligentissime sancit, ut ..; leg. agr. I, 13. quanta tempestas invidiae nobis, si minus in praesens tempus, ... at in posteritatem impendeat; Catil. I, 22. itaque non patiar, D. Laeli, te tibi hoc sumere atque hanc ceteris in posterum, nobis in praesens tempus legem condicionemque*; Flacc. 5. (Z. 19.) huius domum non solum adfligere, ... sed etiam in posterum tempus religione sempiterna obligare? dom. 107. — in vitam: f. I. suscipio; Verr. III, 1.

3. **Weise**: cives Romani servilem in modum cruciati et necati; Verr. a. pr. 13. mirandum in modum reperiebam hunc ... aptum fuisse; Verr. II, 134. mirandum in modum ... ita odorabantur omnia; ib. IV, 31. etenim mirandum in modum Graeci rebus istis ... delectantur; ib. 134. cives Romani hostilem in modum cruciati et necati (sunt); ib. V, 73. qui hominis hostilem in modum seditiosi imagine aut mortem eius honestaret ..; Rabir. 24. miserandum in modum milites populi Romani capti, necati ... sunt; prov. cons. 5. quis ignorat ... urbem Byzantinorum ... hostilem in modum esse vexatam? ib. mirandum in modum laetati sunt; Planc. 19. — illae (tabulae) sunt in ordinem confectae; Qu. Rosc. 7. — dabit enim nobis iam tacite vita acta in alterutram partem firmum et grave testimonium; Qu. Rosc. 17. neque ego ullam in partem disputo; Verr. V, 7. moveor his rebus omnibus, sed in eam partem, uti ..; Catil. IV, 3. aut seposuisses aut mitiorem in partem interpretarere; Muren. 64. alter multos plane in omnis partis fefellit; Sest. 21. magna vis est conscientiae, iudices, et magna in utramque partem; Milo 61. omnes patefecerunt in utramque partem quid sentiant, quid velint; Phil. III, 36. — ne quis ... in perniciem populi Romani posthac popularis esse possit; Catil. IV, 10. — cum in eam rationem pro suo quisque sensu ... loqueretur; Verr. I, 69. — recitatae sunt tabellae in eandem fere sententiam; Catil. III, 10. dixerunt in eandem sententiam ceteri; Quir. 17. quae dici in eam sententiam possunt; Cael. 29. has in sententias meas si consules discessionem facere voluissent; Phil. XIV, 21. — praeclara classis in speciem ||in specie — specie||, sed inops et infirma propter dimissionem propugnatorum; Verr. V, 86.

4. **Distributivbestimmungen**: queritur Sicilia tota C. Verrem ab aratoribus ... pro frumento

in modios singulos duodenos sestertios exegisse; div. Caec. 30. lex est de religione, quae in annos singulos Iovis sacerdotem sortito capi iubeat; Verr. II, 126. describebat censores binos in singulas civitates; ib. 133. in singulos HS quinquagenis milibus damnari mavoltis? ib. III, 69. imperat Agyrinensibus Verres, ut in medimna singula dentur Apronio HS; ib. 73. si ostendam minus tribus medimnis in iugerum neminem dedisse decumae; ib. 114. ut in iugera singula ternis medimnis decidere liceret; ib. ut ... ne amplius in iugera singula quam terna medimna exigeret; ib. ut in iugera singula ternis medimnis decidere liceret; ib. 117. [in annos singulos]; ib. 163. pretium autem constitutum decumano in modios singulos HS III; ib. HS duodetriciens in annos singulos Verri decernebatur; ib. huic iste in annos singulos cum sexagena milia ... imperavisset; ib. 170. quoniam tantum a civitatibus in modios singulos exegisti; ib. 174. permultos aratores in alteras decumas et in haec Ioccc milia modium ... non habuisse; ib. 178. semel civitatibus HS XV in medimnum (vendidisti); ib. 179. a quo (populo) HS XXI in medimna ... abstulisti; ib. itaque Titurium Tolosae quaternos denarios in singulas vini amphoras ... exegisse; Font. 19. finitores ||ianitores — iam lictores — tum finitores|| ex equestri loco ducentos in annos singulos stipatores corporis constituit; leg. agr. II, 32. et in eo (campo) duodena discribit in singulos homines iugera; ib. 85. eundemque ... certam Achaeis in annos singulos pecuniam imperavisse; Sest. 94. ut in singulas colonias ternos civis Romanos facere posset; Balb. 48. quantam .. pecuniam militibus earum legionum in singulos C. Caesar ... pollicitus sit, tantam dari placere; Phil. V, 53.

V. **Ellipsen und Lücken:** * in Veientanam *; Sex. Rosc. 132. NON MULTO POST IN DOMUM; Verr. I, 79. cum amici in comm *; Tull. 23. num aliter censuit senatus? „in absentem"; Flacc. 78. alter vero, non ille Serranus ab aratro, sed ex deserto † Gaviolaeliore ||Gavii Oleli horto|| a calatis Gaviis ||a Galatis Gaviis|| in Calatinos Atilios insitus ... nomen suum de tabula sustulit; Sest. 72. ut mihi renovatus ille tuus in to *; Vatin. 4. alter in Asiam inrupit; cur? si, ut in Syriam, patebat via et certa neque longa; Phil. XI, 4. inde ad urbem cursus; senatus in Capitolium; ib. XIII, 19.

B. **mit Ablativ:** in, an, auf, zu, unter, bei, hinsichtlich: 1. **nach Verben:** a b d o: latius potuit abditum aliqua in parte panis ... in omnis partis corporis permanare ..? Cluent. 173. cum se ille fugiens in scalarum tenebris abdidisset; Milo 40.

a c c u b o: qui mihi accubantes in conviviis ... eructant sermonibus suis caedem bonorum; Catil. II, 10.

a c c u m b o: ut in convivio virorum accumberent mulieres; Verr. I, 66. qui (Lacedaemonii) cotidianis epulis in robore accumbunt; Muren. 74. ut in epulo ... cum toga pulla accumberes? Vatin. 30.

a c q u i e s c o: in tuis oculis, in tuo ore voltuque acquiesco; Deiot. 5.

a d f i g o: quae (causa) ... neque delata ad me, sed in animo sensuque meo penitus adfixa atque insita est; Verr. V, 139.

a d h a e r e s c o: in me uno consulares faces iactae manibus tribuniciis, in me omnia ... coniurationis nefaria tela adhaeserunt; dom. 63. ne in Scyllaeo illo aeris alieni tamquam [in] fretu ad columnam adhaeresceret; Sest. 18. sic nunc horum te offeras mentibus et in horum animis adhaerescas; Scaur. 49.

a d n u m e r o: ego forsitan propter multitudinem patronorum in grege adnumerer; Sex. Rosc. 89.

a d s i d e o: cum lacrimans in carcere mater noctis diesque adsideret; Verr. V, 112. „in Tiburti forte cum adsedimus ego et Brutus filius"; Cluent. 141.

a d s u m: utinam adesset in iudicio! Qu. Rosc. 12. aderat in senatu Verres pater istius; Verr. II, 95. ut in iudicio adessent; ib. IV, 113. ut in eis ipsis locis adsit; imp. Pomp. 50. cur hi neque in iudicio adsunt neque in decreto nominantur? Flacc. 45. siluerunt principes neque in illa contione adfuerunt; ib. 54. at idem non adfuit alio in iudicio; Sulla 81. qui quidem in foro posset adesse mihi ||posset esse, mihi||; Quir. 8. itaque in inferendis litibus adesse solebant qui ..; Rab. Post. 10. adesse in Capitolio iussit; Phil. III, 20.

a m b u l o: nolo eos iudices, quos ego probarim atque delegerim, sic in hac urbe notatos ... ambulare; Verr. V, 173. cum ambularet in agro; Tull. 19.

a n i m a d v e r t o: casu signum iste animadvertit in cretula; Verr. IV, 58 animadvertit in hac ipsa centuria Populiana aedificium non ita magnum; Tull. 19. cum exsectio illa fundi in armario animadverteretur; Cluent. 180. nescio quo pacto semper hoc fit, neque in uno aut altero animadversum est, sed iam in pluribus; Muren. 43. in qua (parte) hos animum adverteris; Sulla 9.

a p p a r e o: providendum ... ne quod in vita vestigium libidinis appareat; Verr. III, 4. in his (subselliis) me apparere nollem; Sulla 5. nihil apparet in eo ingenuum, nihil moderatum, nihil pudens, nihil pudicum; Phil. III, 28. sed in eis, qui fortunati sunt, magis id apparet; ib. XIII, 16.

a s c r i b o: in quo (monumento) Sthenii Thermitani nomen ascriptum est; Verr. II, 115.

a s t o: qui ... aestat in conspectu meo gener; Catil. IV, 3.

b a c c h o r: quanta in voluptate bacchabere! Catil. I, 26. versatur mihi ante oculos aspectus Cethegi et furor in vestra caede bacchantis; ib. IV, 11.

c o a c e r v o: quantum ... coacervari una in domo potuit; Sex. Rosc. 133. videtis indignissimo in loco coacervatam multitudinem vestrorum civium; Verr. V, 148. quibus rebus tanta pecunia una in domo coacervata est, ut ..; Phil. V, 12.

c o m m o r o r: cum ego pluribus verbis in eo commoratus essem; Cluent. 53. nam ipse Caesar quid est cur in provincia commorari velit nisi ut ..? prov. cons. 29.

c o m m o v e o: qui vero se in urbe commoverit; Catil. II, 27.

c o m p a r e o: (idcircone oportuit C. Rabirium) non comparere in illa armata multitudine bonorum? Rabir. 23.

c o m p o n o: in quo (loco) erant ea composita, quibus ..; Deiot. 17.

c o n c i d o: concidit in curiae paene limine; har. resp. 2.

c o n c l u d o: in qua (provincia) laus aequitatis ... ludorum voluptate concluditur; Muren. 41.

c o n d o: quas (litteras) in aerario sanctiore conditas habebant; Verr. IV, 140. in animis ego vestris omnis triumphos meos ... condi et conlocari volo; Catil. III, 26.

c o n l o c o: qui (maiores) colonias sic [idoneis in locis] contra suspicionem periculi conlocarunt; leg. agr. II, 73. ut quibuscumque in locis vobis videretur ac quam multis videretur colonias conlocaretis; ib. 98. is ... aedilitatem duobus in locis, partim in arca, partim in hortis suis, conlocavit; dom. 112. erant enim armati ... in eo ipso loco conlocati; Deiot. 17. „armati in praesidiis multis locis conlocabuntur"; Phil. I, 25. f. **conloco** (60 St.) B. I, S. 630 f.

c o n q u i e s c o: in ea (civitate) conquiescam; Milo 93.

c o n s i d o: consedit utriusque nomen in quaestura; Muren. 18. cum in theatro imperiti homines ... consederant; Flacc. 16. ut ex ultimis terris arcessita (religio) in hac urbe consederit; har. resp.

24. in quo (monte) armati consederant; Fr. B, VI, 24. in Aventino consederunt; ib. 25.

consisto: „nimirum“ inquit „in eo causa consistit“; Quinct. 79. in quo consistit Naevium ex edicto non possedisse; ib. 89. f. **consisto** (32 St.) B. I, S. 652, f.

conspicio: QUANDOQUE TE IN IURE CONSPICIO; Caecin. 54. QUANDO TE IN IURE CONSPICIO; Muren. 26.

constituo: factum est uti cum summum in veteribus patronis multis tum non nullum etiam in me praesidium suis fortunis constitutum esse arbitrarentur; div. Caec. 2. quid? cum accusationis tuae membra dividere coeperit et in digitis suis singulas partis causae constituere? ib. 45. ut omnem rationem salutis in pecunia constitueret; Verr. a. pr. 10. plurima et maxima constituit monumenta ... in provincia Sicilia; ib. 12. quam ob rem ... in nullo iudice ... ne tenuissima quidem suspicio ... constituta sit; ib. 38. constituitur in foro Laodiciae spectaculum acerbum; Verr. I, 76. quod enim eum tibi quaestoris in loco constitueras; ib. 77. in quibus non ius aliquod ... constituitur; ib. 108. bono praesidio munitur existimatio tua, si quidem in Apronii constituitur diligentia atque auctoritate; ib. III, 154. deinde cur in isto genere solo frumenti ista aestimatio constituatur? ib. 202. in Mamertinorum solo ... monumentum ... constitutum est; ib. IV, 26. id apud istum in eius modi conviviis constituetur; ib. 71. ipse adripuit M'. Aquilium constituitque in conspectu omnium; ib. V, 3. ut duo sepulchra duorum praetorum improborum duabus in provinciis constituerentur; ib. 94. dico etiam in ipso supplicio mercedem lacrimarum, mercedem volneris atque plagae ... constitui nefas fuisse; ib. 134. si in verbis ius constituamus; Caecin. 55. placet causam ... possessionum omnium constituere in verbo? ib. 81. in ipso Cn. Pompeio, in quo novi constitui nihil volt Q. Catulus, quam multa sint nova summa Q. Catuli voluntate constituta recordamini; imp. Pomp. 61. tanta in eo rei publicae bene gerendae spes constituebatur; ib. 62. quae in omnibus hominibus nova ... constituta sunt; ib. mihi ... in arce legis praesidia constituere defensionis meae non licet; Cluent. 156. ubi enim cavetur ne in Ianiculo coloniam constituatis? leg. agr. I, 16. venit enim mihi in mentem, ... Tiberium et Gaium Gracchos plebem in agris publicis constituisse; ib. II, 10. erant hostiae maiores in foro constitutae; ib. 93. qui in campo Martio, comitiis centuriatis, auspicato in loco, crucem ... defigi et constitui iubes: Rabir. 11. [cuius virtute ... libertas in re publica constituta est]; Flacc. 25. cum ... Catilina in castris, in his autem templis ac tectis dux Lentulus esset constitutus; Sulla 33. itaque etiam in sepulcro Scipionum putatur is (Ennius) esse constitutus ex marmore ||e marmore||; Arch. 22. nos hunc Heracliensem, multis civitatibus expetitum, in hac autem legibus constitutum, de nostra civitate eiciemus? ib. in quo constituendae nobis quidem sunt procurationes et obsecratio; har. resp. 63. in qua fortuna est nascendi initio constitutus; Balb. 18. arma in templo Castoris ... vidente te constituebantur; Piso 11. *in ea Scaurus fortuna erat constitutus, ut* ..; Scaur. c. 2. § 3. L. ipse Metellus ... sanctissimos deos illo constituisse in templo ||templo|| videtur in vestro conspectu; ib. 46.

consumo: cum aliquantum temporis in ea re esset consumptum; Quinct. 22. in vadimoniis differendis tempus omne consumpserit; ib. 46. in praediis colendis operae plurimum studiique consumere; Sex. Rosc. 43. tamen in agris quoque colendis quantum operae temporisque consumpserint; ib. 51. qui omne tempus ... in his studiis laboribusque consumam; div. Caec. 41. ego quoque in accusando atque in explicandis criminibus operam consumerem; Verr. a. pr. 33. hi sunt anni consumpti in quaestura; ib. I, 34. quid est dignius in quo omnis nostra diligentia ... consumatur? ib. 112. cum duabus in rebus legatorum una opera consumitur, in laudando atque in repetendo ||atque rependo||; ib. II, 13. consumptam esse omnem istam pecuniam in statuis? ib. 141. in quibus statuis ista tanta pecunia consumpta est? ib. 142. ut ista pecunia in quinquennio consumatur in statuis; ib. cuius omnis vigilias in stupris constat esse consumptas; ib. IV, 144. quod tempus omnes Siciliae semper praetores in itineribus consumere consuerunt; ib. V, 29. nox illa tota in exinaniunda nave consumitur; ib. 64. cum prope omnem vim verborum ... aliis in rebus consumpserim; ib. 159. nunc in eo consumenda est oratio, ut ..; Tull. 1. plus ego in hac causa laboris et operae consumo in poscendis testibus quam ceteri defensores in refutandis; Font. 11. neque in re nota consumam tempus; Cluent. 119. QUOD (AURUM) NEQUE CONSUMPTUM IN MONUMENTO NEQUE IN AERARIUM RELATUM SIT; leg. agr. I, 12. consumetur enim (pecunia) in agrorum emptionibus; ib. 14. AURUM, ARGENTUM EX PRAEDA ... NEQUE RELATUM EST IN PUBLICUM NEQUE IN MONUMENTO CONSUMPTUM; ib. II, 59. cum industriae subsidia atque instrumenta virtutis in libidine audaciaque consumeret; Catil. II, 9. in eo omnis dies noctisque consumpsi, ut ..; ib. III, 4. quis enim dies fuit quem tu non totum in ista ratione consumpseris? Muren. 46. quae deliberatio non in reddenda, ... sed in augenda mercede consumpta est; Quir. 12. cum omnem vim sui tribunatus in mea salute consumpserit; Sest. 31. ut omne studium meum in Cn. Plancii honore consumerem; Planc. 73. cuius (regis) omnem aetatem in populi Romani bellis consumptam esse meminisset; Deiot. 6. omnem vim ingenii ... in populari levitate consumpsit; Phil. V, 49. in lustris, popinis, alea, vino tempus aetatis omne consumpsisses; ib. XIII, 24.

contendo: at ne is quidem tantum contendet in dicendo quantum potest; div. Caec. 48.

contineo: cum vero in communibus iniuriis totius provinciae Sthenii quoque causa contineatur; Verr. II, 118. in quo (facinore) omnia nefaria contineri mihi atque inesse videantur; ib. IV. 60. ea igitur mater Habiti ... in illa cupiditate *se* continebat ||continebatur||; Cluent. 12. quam (spem) in alvo commendatam a viro continebat; ib. 34. in ea (urbe) isti vestri satellites modesti ||modeste|| insolentiam suam continebunt; leg. agr. I, 18. singularis homo privatus ... vix facile sese regionibus officii magnis in fortunis et copiis continet; ib. II, 97. in quo (foro) omnis aequitas continetur; Catil. IV, 2. neque enim causa in hoc continetur; Muren. 31. an potest cognatio propior ulla esse quam patriae, in qua parentes etiam continentur? Phil. V, 6.

cubo: Archagathum ... in lectica cubans ad mare ... exspectabat; Verr. IV, 51.

defigo: nonne enim graviter tulisse arbitramini, quod illam civibus Romanis crucem non posset in foro, non in comitio, non in rostris defigere? Verr. V, 170. qui in campo Martio, comitiis centuriatis, auspicato in loco, crucem ... defigi et constitui iubes; Rabir. 11. etenim si C. Rabirio ... crucem T. Labienus in campo Martio defigendam putavit ..; ib. 28. f. **defigo** (8 St.) S. 50 f.

deligo: in ea (statua) Sopatrum ... divaricari ac deligari iubet; Verr. IV, 86.

delitisco: nam in dolo malo volunt delitiscere; Tull. 33. cave in ista tam frigenda, tam ieiunta calumnia delitiscas; Caecin. 61. in balneis delituerunt; Cael. 63. non in aliquo impudenti mendacio delituisse ... dicitur; Balb. 5. delituit in quadam cauponula atque ibi se occultans perpotavit ad vesperam; Phil. II, 77.

demergo: codam illam Verrinam tamquam in luto demersam ||demersam esse|| in litura; Verr. II, 191. cum in paludibus demersus ... corpus

Rosc. 9. et hoc non modo in oratione mea non pono, sed ne in opinione quidem cuiusquam relinquo; div. Caec. 16. in quo quid eniti aut quid efficere possim malo in aliorum spe relinquere quam in oratione mea ponere; ib. 26. quos tu miseros in egestate atque in solitudine reliquisti; Verr. I, 77. vestigium istius in foro nullum esset relictum; ib. 113. ausum esse in aede Castoris, ... in eo loco, in sermone hominum, audaciae suae monumentum aeternum relinquere? ib. 129. ut multis in locis notas ac vestigia .. relinqui velint; ib. II, 115. vestigium statuarum istius in tota Sicilia nullum esset relictum; ib. 160. itaque illum in iure metu ... vix vivum relinquo; ib. 189. si aratorem in Sicilia nullum omnino esset relicturus; ib. III, 104. scitote vos nullum ceteris in aestimando finem improbitatis ... reliquisse; ib. 220. cum dico nihil istum ... in tota provincia reliquisse; ib. IV, 2. nihil in aedibus cuiusquam, ne in hospitis quidem ||ne in oppidis quidem||; nihil in locis communibus, ne in fanis quidem; ... denique nihil istum ... neque profani neque sacri tota in Sicilia reliquisse; ib. illa, quae in sacrario fuissent ... relicta; ib. 16. nihil in religiosissimo fano ... reliquit; ib. 97. nihil istum in religiosissimo fano reliquisse; ib. 104. quadriremenque fluctuantem in salo reliquerat; ib. V, 91. quam (matrem Idaeam) apud Enguinos augustissimo et religiosissimo iu templo sic spoliatam reliquit; ib. 186. cum in eius modi periculis eadem se solacia suis relinquere arbitraretur; Font. 48. sic Mithridates fugiens maximam vim auri ... in Ponto omnem reliquit; imp. Pomp. 22. qui pecuniam ex aerario depromptam ... in quaestu reliquerit; ib. 37. nihil est in hac provincia quod aut in oppidis aut in agris maiores nostri proprium nobis reliquerunt ||reliquerint||; leg. agr. II, 48. quod partum ... maiores vobis in sociorum urbibus ac finibus ... reliquerunt; ib 49. quamquam in hac praescriptione semihorae patroni mihi partis reliquisti; Rabir. 6. qui ... in urbe a Catilina relicti sunt; Catil. II, 27. ut in ea (Asia) neque avaritiae neque luxuriae vestigium reliquerit; Muren. 20. non enim deseruerunt, sed ab illo in speculis atque insidiis ||in insidiis|| relicti ... restiterunt; ib. 79 si hereditatem in provincia non reliquerit; Flacc. 86. cum ... Lentulus in urbe relinqueretur; Sulla 53. ne hanc labem tanti sceleris in familia relinquat; ib. 88. neque (eundem) tamen ullo in publico aut religioso loco signum aut tabulam aut ornamentum reliquisse; Sest. 94. cuius monumentum celeberrimum in foro,, sepulcrum desertissimum in litore Dyrrachino relictum est; ib. 140. illud .. iter .. qui probaverunt, prope soli iam in scholis sunt relicti; Cael. 41. mulierem nullam nominabo, tantum in medio relinquam; ib. 48. nonne sestertium centiens et octogiens ... Romae in quaestu reliquisti? Piso 86. ut ... rem publicam in eo statu relinqueres; Marcell. 26. „legatus aute bellum profectus, relictus in pace"; Ligar. 30. equitatus ... alter eum quaestorem .. reliquit in Thessalia; Phil. X, 13. qui (sermones) in urbe ex eo numero relicti sunt; ib. XII, 13. gloriam in morte debent ei, qui in re publica versantur, ... relinquere; ib. 25.

remaneo: in qua muliere ... vestigia antiqui officii remanent; Sex. Rosc. 27. quae (auctoritas) in vobis remanere debet; Verr. a. pr. 3. si qui in agris remanserunt; Verr. III, 120. eos in agris minore instrumento ... remansisse; ib. 121. qui tamen in agris ... remanserunt; ib. 128. qui ... in commeatu Syracusis remanserit; ib. V, 111. si .. in vita remanebit; Cluent. 201. nonne eum (agrum) tamen in patrimonio vestro remanere malletis? leg. agr. II, 80. qui in urbe remanserunt; Catil. II, 27. quod si Catilina in urbe ad hanc diem remansisset; ib. III, 17. non in eo, cui facta est iniuria, sed in eis, qui fecerunt, sceleris et conscientiae ||sceleris conscientia|| poena remansit; Piso 95. [hominum in re publica sanitas remanere potuisset]; Phil. XIII, 2.

reperio: tamen in ista postulatione ... improbissimus reperiebare; Quinct. 56. neque arborem in omni agro reperire possis; Sex. Rosc. 75. in his rebus si suspicio reperta erit; ib. 76. causam tu nullam reperiebas in Sex Roscio: at ego in T. Roscio reperio; ib. 84. in eius modi vita ... in his tot tantisque flagitiis ... maleficium reperietis; ib. 118. opto, ut in hoc iudicio nemo improbus ... reperiatur; Verr. a. pr. 50. in litore signa [illa] Apollinis reperiuntur; ib. I, 46. nam in isto, iudices, hoc novum reperietis; ib. 60. quaerimus ||quaeremus|| ... qui in foro populi Romani pirata nefarius reperiatur? ib. 154. atque hoc peraeque in omni agro decumano reperietis; ib. III, 121. fruges in ea terra primum repertas esse arbitrantur; ib. IV, 106. quod ... in eis ||his|| locis vestigia ... reperiuntur; ib. 107. reperietis idcirco haec in uno homine pecunioso tot constituta; ib. V, 23. reperta est eadem istius hominis avarissimi ratio in praesidiis quae in classibus; ib. 87. nullius in tabulis ulla huius furti significatio, nullum in eis nominibus intertrimenti aut deminutionis vestigium reperietur; Font. 3. ad dicendum autem in altera (re) videar mihi aliquid reperire posse; Caecin 64. itaque nulla in lege nostra reperietur; ib. 100. quod in hoc uno denique falsae infamiae finis aliqui atque exitus reperiatur; Cluent. 7. atque etiam in taberna eius nummi ... reperiuntur; ib. 180. quem putat || putet || existimaturum duas causas in orbe terrarum repertas, quibus gratis parceret? leg. agr. I, 11. itaque hoc perscriptum in monumentis veteribus reperietis; ib. II, 88. in quo ipsam luxuriam reperire non potes, in eo te umbram luxuriae reperturum putas? Muren. 13. quas vos in his libidines, quae flagitia ... reperietis! Sulla 76. postremo ne in praedae quidem societate mancipem aut praedem [socium] ... aut denique suffragii latorem in ista tua proscriptione quemquam nisi furem ac sicarium reperire potuisti; dom. 48. verum haec genera virtutum non solum in moribus nostris, sed vix iam in libris reperiuntur; Cael. 40. at vero in M. Caelio ... nulla luxuries reperietur, nulli sumptus, nullum aes alienum, nulla .. libido; ib. 44. nullum argumentum in re, nulla suspicio in causa ... reperietur; ib. 66. nihil tum nisi quod in C. Caesaris commentariis reperiebatur; Phil. I, 2. quod si cuiquam iustus honos habitus est in morte legato, in nullo iustior [quam in Ser. Sulpicio] reperietur; ib. IX, 2. in unius hominis perditi iudicio plures similes reperti sunt; Fr. B, XIII, VIII.

repono: ut in illo ... numero reponantur; Verr. III, 210. quae (signa) manibus sublatis sacra quaedam ... reposita in capitibus sustinebant; ib. IV, 5. in suis antiquis sedibus ... reponitur (Diana); ib. 74. qui (homines) in salute rei publicae salutem suam repositam esse arbitrabantur; Rabir. 20. in vestra mansuetudine atque humanitate causam totam repono; Sulla 92. in eo me loco ||in eo loco|| ... reposuistis; Quir. 17. quos equidem in deorum immortalium coetu ac numero repono; Sest. 143. senatum populumque Romanum ... magnam spem in eius (Lepidi) virtute, auctoritate, felicitate reponere otii; Phil. V, 41.

requiesco: qui hoc unico filio nititur, in huius spe requiescit; Cael. 79.

requiro: populus Romanus interea ... tamen nihil aeque in re publica atque illam veterem iudiciorum vim .. requirit; div. Caec. 8. nullum (crimen) esset in quo quisquam ... accusationem requireret; Verr. I, 29. in ceteris enim non magno opere causas requiram; ib. V, 141. atque in hoc bello Asiatico et regio ... aliae quoque virtutes ... requiruntur; imp. Pomp. 64. in quibus (orationibus) forsitan magis requiratur constantia; Cluent. 141. in quo ... est diligentia requirenda? in nu-

mero navium et in discriptione || descriptione || aequabili sumptus; || .. sumptus? || Flacc. 32. quam (sapientiam) non nulli in me requirebant; dom. 97. an pudor, an integritas, an religio in eo, an diligentia umquam requisita est? Balb. 9. tamen nos in impetu || tanto nos impetu || studiorum et motu temeritatis modum aliquem ... requiremus? Planc. 15. virtus, probitas, integritas in candidato, non linguae volubilitas, non ars, non scientia requiri solet; ib. 62. quam (libertatem) tu in me requiris; ib. 94.

resideo: residebit in re publica reliqua coniuratorum manus; Catil. I, 12. periculum autem residebit et erit inclusum penitus in venis atque in visceribus rei publicae; ib. 31. qui in meis aedibus aliquam religionem residere diceret; dom. 64. ne ille in villa resideret; Milo 51. ne residere in te ullam partem iracundiae suspicemur; Deiot. 8. qui ullas resedisse in te simultatis reliquias senserit; ib. 9.

resido: si ea lex, quam nos haberemus, eadem in populo aliquo tamquam in fundo resedisset; Balb. 20.

resto: in capite atque in cervicibus nostris restiterunt; Muren. 79.

retineo: quos natura ipsa retinere in officio non potuisset; Sex. Rosc. 70. Potamonem scribam .. retentum esse a Verre in provincia; div. Caec. 29. quam (contumaciam) hic in perditis rebus retinet; Verr. III, 22. equitem Romanum scitote ... biduum Leontinis in foro custodiis Apronii retentum; ib. 60. in hac tam misera atque iniqua condicione vitae ne hoc quidem retinebimus; ib. 98. etiamne paene damnatus hostium duces privata in domo retinuisti? ib. V, 76. si ne tuorum quidem quisquam loco motus erit atque omnes in aedibus adservati ac retenti; Caecin. 37. si ... retines quemquam sciens in senatu scelere tanto contaminatum; Cluent. 129. hunc Egnatium ... censores in senatu ... retinuerunt; ib. 135. quid enim existimatis integrum nobis || vobis || in re publica fore aut in nostra || vestra || libertate ac dignitate retinendum || retinenda || ? leg. agr. I, 22. verum haec fortasse propter pudorem in lege retinentur; ib. II, 36. qui (maiores) ... nullum in libero populo vestigium crudelitatis regiae retinuerunt; Rabir. 10. publicae (litterae) retentae sunt in accusatorum potestate; Flacc. 23. retinetur, credo, in provincia; ib. 92. in qua (luce) cum maximo cruciatu ac dolore retinetur; Sulla 90. eorum .. periculorum est in re publica retinenda medicina; Sest. 51. an vero in Syria diutius est Semiramis illa retinenda? prov. cons. 9. retinete igitur in provincia diutius eum, qui ..; ib. 12. religiones me hercule ipsae ... commosse se videntur et ius in illo suum retinuisse; Milo 85. ego te in patria per eosdem retinere non potero? ib. 102. pollicetur enim se provinciam Galliam retenturum in senatus populique Romani potestate; Phil. III, 8. quodque provinciam Galliam citeriorem ... exercitumque in senatus potestate retineat; ib. 38.

sedeo: quorum alterum sedere in accusatorum subselliis video; Sex. Rosc. 17. cum vidissent qui homines in hisce subselliis sederent; ib. 59. quod vestitum sedere in iudicio vides, quem .. nudum expulisti; ib. 147. utinam sederet in consilio C. Pisonis! Qu. Rosc. 12. iam ante || antea || in sella sedens praetor ... audivit; Verr. III, 130. Albam Aemilium sedentem in faucibus macelli loqui palam vicisse Verrem; ib. 145. in hac officina ... sedere solebat; ib. IV, 54. in qua (porticu) ipse sedebat; ib. 86. ut eum nemo umquam in equo sedentem viderit; ib. V, 27. postremo ... hoc ipso in loco, quasi reus ipse esset, sedebat; Cluent. 54. cum sedere in equis triumphantium praetextati potissimum filii soleant; Muren. 11. sedentibus in templo duobus non consulibus, sed proditoribus; Vatin. 18. quod vero in illo loco atque illis publicorum praesidiorum copiis circumfusus sedet ..; Milo 71. quod sedisti in quattuordecim ordinibus; Phil. II, 44. sedebat in rostris conlega tuus, amictus toga purpurea, in sella aurea, coronatus; ib. 85.

specto: ut solus dignus videatur esse qui in scena spectetur; Quinct. 78.

statuo: hoc reperies in omnibus statui ius; Verr. I, 109. ut in foro statuerent (statuas) abstulisti, ut in curia coëgisti; ib. II, 145. ergo isto reo || ergo in isto; ego in isto || legem hanc, iudices, mihi statuo; ib. III, 5. quam ob rem novam legem te in decumis statuisse non miror; ib. 17. statuitur Lollius in illo tempestivo gladiatorum convivio; ib. 61. statuitur, ut dico, eques Romanus ... in Apronii convivio; ib. 62. quae regio orave terrarum erat latior in qua non regnum aliquod statueretur? Sest. 66. non dubito quin ... aliquando statua huic ob rem publicam interfecto in foro statueretur; ib. 83. ei .. statuam equestrem inauratam in rostris aut quo alio loco in foro velit || vellet || ex huius ordinis sententia statui placere; Phil. V, 41. cui si statuam in rostris decreto vestro || decretis vestris || statueritis ..; ib. IX, 10. senatui placere Ser. Sulpicio statuam pedestrem aeneam in rostris .. statui; ib. 16. ut eam basim statuamque faciendam et in rostris statuendam locent; ib.

sterno: quod (triclinium) in foro Aetnae straverat; Verr. III, 61. sterni triclinia et in foro sterni iubebat; ib. 65. imperasse ut in medio foro sibi lecti sternerentur; ib. 105. lectum illum genialem ... in eadem domo sibi ornari et sterni ... filia iubet; Cluent. 14. conchyliatis Cn. Pompei peristromatis servorum in cellis lectos stratos videres; Phil. II, 67.

stipo: Graeci stipati, quini in lectis, saepe plures; Piso 67.

sto: huius fornix in foro Syracusis est, in quo nudus filius stat; Verr. II, 154. in qua curia statua tua stabat; ib. IV, 143. stetit soleatus praetor populi Romani ... in litore; ib. V, 86. qui (viri) tum consulto propter in occulto stetissent; Cluent. 78. si in fide non stetit; Rabir. 28. te pridie Kalendas Ianuarias ... stetisse in comitio cum telo? Catil. I, 15. quem in maiorum suorum vestigiis stare oportebat; Sest. 7. paulisper stetimus in illo ganearum tuarum nidore atque fumo; Piso 13. ut illi plane stare in suo iudicio non liceret; ib. 76. quam (statuam) stare celeberrimo in loco voluerat; ib. 93. stare enim omnes debemus tamquam in orbe aliquo rei publicae; Planc. 93. qui cum hoc ipso tempore stent cum gladiis in conspectu senatus; Phil. II, 8. cum in hac cella Concordiae ... homines armati conlocati stent; ib. 19. qui frequentissimi in gradibus Concordiae steterunt; ib. VII, 21. quorum statuae steterunt usque ad meam memoriam in rostris; ib. IX, 4. bellum gerit, in acie stat; ib. XI, 24. f. maneo; Piso 16.

struo: in quo (loco) non strueret insidias aliquas; Cluent. 190.

subsido: nec eo in loco subsedit, quo ..; Milo 51.

subsum: in qua re nulla subesset suspicio; Sex. Rosc. 28. in qua (legatione) periculi suspicio non subesset; Phil. IX, 4.

sum (vgl. II): neque hoc tanto opere querendum videretur, haec summa in illis esse, si in nobis essent saltem mediocria; Quinct. 2. is, cuius in dicione ac potestate sunt; ib. 6. qui tum erat in provincia; ib. 28. cum in altera re causae nihil esset; ib. 32. cum ... in altera (re) spes esset ... veniendi; ib. annum fuit in Gallia tecum simul Quinctius; ib. 37. non enim ... omnia sunt in eloquentia; ib. 80. EOS ITA VIDETUR IN POSSESSIONE ESSE OPORTERE; ib. 84. quid est possidere? nimirum in possessione esse; ib. 85. quem ... ne in vivorum quidem numero tum demonstrat fuisse; ib. 88. quod in illo non fuit; ib. 94. in quibus summa auctoritas est; Sex. Rosc. 2. ut ... hic in foro

ante tribunal ... caedes futurae sint; ib. 12. cum hic filius adsiduus in praediis esset; ib. 18. tamen [in] tanta felicitate nemo potest esse; ib. 22. qui in sua re fuisset egentissimus; ib. 23. qui in decem legatis erat; ib. 26. cupiditates porro quae possunt esse in eo, qui..? ib. 39. quaeramus quae tanta vitia fuerint in unico filio; ib. 41. ut esset in agro; ib. 44. cum in agro Amerino esset filius; ib. 76. apud eum sunt (servi) iu honore et pretio; ib. 77. in qua (multitudine) ipsi duces ac principes erant; ib. 81. cum viderent... hunc in summa mendicitate esse; ib. 86. etenim in singulis rebus ... materies est; ib. 89. sed in animo est ... leviter transire; ib. 91. tu es in eo numero; ib. 93. quaere in cuius fide sint; ib. qui sunt igitur in istis bonis? ib. 107. quantum in ipso est; ib. 111. quae (maleficia) in illo constat esse; ib. 118. quod vero apud vos ipsos in honore tanto sunt; ib. 120. quo in numero Sex. Roscius non est; ib. 126. dum praesidia ulla fuerunt, in Sullae praesidiis fuit; ib. opinor enim esse in lege, quam ad diem proscriptiones .. fiant; ib. 128. in quibus (vasis) est authepsa illa; ib. 133. meque in eo studio partium fuisse confiteor; ib. 137. in quibus (hominibus) haec erunt; ib. 139. nimirum ... pro hac nobilitate pars maxima civitatis in armis fuit; ib. 149. erit in illius tabulis hoc nomen, at in huius non erit; Qu. Rosc. 1. quo modo HS ccc1ↄↄↄ in codice accepti et expensi non sunt? ib. 4. quid est in iudicio? ib. 11. quid est in arbitrio? ib. qui ne in novissimis quidem erat histrionibus; ib. 30. nesciebat videlicet Panurgum fuisse iu societate? ib. 35. si ille persequendum quod in re fuit ||non quod in se fuit|| *non putavit;* ib. 39. cum quaestor in Sicilia fuissem; div. Caec. 2. qui praesertim quaestor in sua provincia fuisset; ib. 4. „quod auri, quod argenti, quod ornamentorum in meis urbibus, sedibus, delubris fuit;" ib. 19. sunt multa, quae Verres in me esse arbitratur, quae scit iu te, [Q.] Caecili, non esse; ib. 22. quae cuius modi in utroque nostrum sint paulo post commemorabo; ib. nullam rem in me esse quam ille contemnat, nullam in te quam pertimescat; ib. 23. cognosce ex me ... quam multa esse oporteat in eo, qui ..; ib. 27. sunt et haec et alia in te falsi accusatoris signa permulta; ib. 29. haec in te sunt omnia? ib. 40. sin mecum in hac prolusione nihil fueris, quem te in ipsa pugna .. fore putemus? ib. 47. in hoc spes tuae sunt omnes; ib. 48. quam multa sint in te quae reus nocens in accusatore suo cupiat esse profecto iam intellegis; ib. 52. in quo utrumque sit, eum superiorem esse, in quo alterum, in eo ... quaeri solere; ib. 53. cum vero nullum illius in vita rectius factum sit quam id; ib. 60. de quo nulla umquam opinio fuerit nullaque in hoc ipso iudicio exspectatio futura sit; ib. 71. quoniam in pecunia tantum praesidium experiatur esse; Verr. a. pr. 8. libelli ... in manibus erant omnium; ib. 17. in eo esse haec commoda; ib. 26. propterea quod L. Metellus esset praetor in Sicilia; ib. 27. nunc autem homines in speculis sunt; ib. 46. deinde est eius modi reus in quo homine nihil sit ..; ib. 47. ut is hoc iudicio probatus cum populo Romano et in laude et in gratia esse possit; ib. 51. non est in hoc homine cuiquam peccandi locus; ib. I, 10. quo in numero e vobis complures fuerunt; ib. 15. qui in ea provincia quaestor fuissem; ib. 16. totus ordo cum populo Romano et in laude et in gratia posset esse; ib. 21. quis est in populo Romano, qui hoc non ... abstulerit? ib. non enim potest sperare ... esse alios in senatu ..; ib. 22. nonne aut in tabulis aut in testibus omnis exspectatio iudicum est? ib. 27. quoniam in animo est causam ... exponere; ib. 32. tametsi nullus in te sensus humanitatis ... fuit; ib. 47. quae (signa) in mediis aedibus sunt; ib. 51. Aspendum vetus oppidum et nobile in Pamphylia scitis esse; ib. 53. id, quod est Graecis hominibus in proverbio; ib. quae (signa) in aedibus tuis sola iam sunt; ib. 61. oppidum est in Hellesponto Lampsacum; ib. 63. ut in quoque erat auctoritatis plurimum; ib. 68. qui tum in Asia tribunus militum fuit; ib. 71. ostendite aliquid his in vestra fide praesidii esse oportere; ib. 72. SIBI IN ANIMO ESSE ALIO TEMPORE PERSEQUI; ib. 84. dicis tibi in animo esse alio tempore persequi; ib. ostendent C. Verrem in ea classe ... piratam ipsum consceleratum fuisse; ib. 90. nam ille quoque sodalis istius erat in hoc morbo et cupiditate; ib. 91. cur id nomen infimum in lituraque sit vos existimabitis; ib. 92. sed ne perfugae quidem locus in meis castris cuiquam fuit; ib. 98. sed in adsidua commemoratione ... fuisset; ib. 101. in lege Voconia non est FECIT, FECERIT; ib. 108. quod erat in aequitate prudentiaque Pisonis ... perfugium; ib. 119. iuvabat eum, qui in miseriis erat; ib. 124. tantus in adulescente ... pudor fuit; ib. 139. atque in illis columnis dico esse, quae ... commotae non sint; ib. 145. tantum operis in ista locatione fuit; ib. 147. quid erat, Hortensi, tandem in illo puero populare? ib. 151. cuius opera ipse multos annos esset in sordibus; ib. 152. qualis iste in quarto actu improbitatis futurus esset; ib. II, 18. in qua (causa) ne tenuissima quidem dubitatio posset esse; ib. 20. in cuius testamento quodam loco ... multa erat Veneri; ib. 25. tot calumniatores in provincia fuissent; ib. quae vis erat in Volcatio tanta, ut ... auferret? ib. 26. ea liberalitas est probanda, quae sine periculo existimationis est, ut in illo fuit; ib. 28. omnis res iudiciaria fuit in Sicilia; ib. 31. esse in eo testamento, ... ut statuas ... deberet ponere; ib. 36. ut quicquid caelati argenti fuit in illis bonis ad istum deferatur; ib. 46. ut ... senatus Syracusanus sine lacrimis et gemitu in curia esse non posset; ib. 50. res percrebruit et in ore atque sermone omnium coepit esse; ib. 56. quam diu tecum in provincia fuit; ib. 58. in utriusque bonis nihil erat quod restitui posset; ib. 62. in senatu esse, locis commodisque publicis uti vetuit; ib. 66. ignominia autem illa gravis tam diu in illo homine fuit; ib. 67. illud, in quo praeda erat maxima; ib. ut ... bona atque fortunae in istius unius essent potestate; ib. et simul ostendit se in summa difficultate esse nummaria; ib. 69. laborandum est, qualis istius in senatu sententia futura sit; ib. 76. quod iste ... in iudicibus sit necesse est; ib 77. sit in eius exercitu signifer, qui ..; ib. omnia istius, quae in hoc genere essent; ib. 82. quae, cum esset in Asia adulescens, ... compararat; ib. 83. cum isti etiam tum de Sthenio in integro tota res esset; ib. 97. cum tibi in integro tota res esset; ib. 98. quod igitur tibi erat in tuo iudicio optatissimum; ib. 99. videtisne hoc totum || totum hoc|| nomen ... esse in litura? ib. 104. tabulae sunt in medio; ib. at Siculum, in quo aliquis splendor dignitasque esset? ib. 106. eorum, qui in Sicilia fuerunt; ib. 111. illi quoque, qui in ea provincia non fuerunt; ib. ecqua res ... expetitur, in qua aut honos aliquis sit ..? ib. 120. atque in eis omnibus senatoribus cooptandis non modo suffragia nulla fuisse; ib. cautum est in ... legibus, ne plures essent in senatu; ib. 123. in Timarchidi potestate ... bona fortunasque omnis fuisse; ib. 136. si salvus ipse in provincia vellet esse; ib. 139. neque in hac re sola fuit eius modi, sed ... in maximis rebus ac plurimis; ib. 140. tot praetores in Sicilia fuerunt; ib. 146. cetera, quae sunt in eisdem postulatis; ib. 147. petis a me, quod in tua potestate est; ib. 148. qui praetor in Sicilia fuerit; ib. 151. huius fornix in foro Syracusis est; ib. 154. tot homines in Asia nocentes, tot in Africa, tot in Hispania, Gallia, Sardinia, tot in ipsa Sicilia fuerunt; ib. 158. quae (statua) erat apud ipsos in celeberrimo urbis loco; ib. 159. religionem esse quandam in his rebus a maioribus traditam; ib. dum ego in Sicilia sum; ib. 161. ne-

que eas in urbe sua statuas esse voluerunt; ib. non erat in hoc neque crimen ullum neque reprehensio; ib. 162. C. Verris statuas esse in urbe sua non oportere; ib. 163. in quo quae vestra defensio futura sit coniectura adsequi non queo; ib. 165. quod est aliud in illa provincia genus hominum? ib. 168. in scriptura Siciliae pro magistro est quidam L. Carpinatius; ib. 169. ne quid esset in litteris sociorum, quod ... valere posset; ib. 173. nihil in istis fuisse litteris; ib. 178. per quos (annos) iste in Sicilia fuisset; ib. 182. quicquid erit in his libellis; ib. 183. cum haec paucorum mensium ratio in his libellis sit; ib. 184. cuius modi praedo iste in illa provincia fuerit; ib. cum essent in periculo; ib. 186. ut ... reliquae omnes (litterae) essent in litura; ib. 187. in his tabellis magnam rationem ... esse; ib. 188. in Sicilia sit an iam decesserit; ib. clamare omnes ... neminem unquam in Sicilia fuisse Verrucium; ib. quem video te praetore in Sicilia fuisse; ib. 190. quae (vitia) possunt in homine perdito nefarioque esse; ib. III, 5. propterea quod in his omnibus, quae antea dicta sunt, erat quaedam ... delectatio; ib. 10. ille erat in tribunali proximus, in cubiculo solus, in convivio dominus; ib. 23. cum omnibus in aliis vectigalibus Asiae, ... cum in his, inquam, [rebus] omnibus publicanus petitor ... soleat esse; ib. 27. quo in numero magnus ... numerus ac magna multitudo Siculorum fuit; ib. cum vero verbo iudicium sit in edicto; ib. 33. quid enim in eo periculi potest esse? ib. 39. frumenti eius omnis, quod in areis esset; ib. 54. quae est arbor, indices, Aetnae in foro; ib. 57. tanta auctoritas est in eorum hominum fidelitate, tantus dolor in iniuria, tanta religio in testimonio; ib. 74. A. Valentius est in Sicilia interpres; ib. 84. haec aequitas in tuo imperio fuit; ib. 87. ut aratores in servorum numero essent, servi in publicanorum; ib. in eodem enim genere sunt cetera; ib. 92. ornabant eos, qui in operis erant; ib. 94. in quibus ... tamen esset illa cogitatio; ib. 95. qui numerus est in Sicilia maximus; ib. 108. qui numerus in agro Leontino maximus est; ib. 114. si qui pudor in te atque adeo si qui metus fuisset; ib. 141. qua impudentia putatis eum in dominatione fuisse? ib. 155. Metelli est filius in provincia non puer; ib. 159. vester iste puer praetextatus in provincia quem ad modum fuisset [non] dicerem; ib. fac enim fuisse in eo C. Laelii aut M. Catonis materiem; ib. 160. quot voltis esse in uno furto peccatorum gradus? ib. 172. in tua potestate atque in tuis horreis omne frumentum ... fuisse; ib. 178. ita in eo frumento primus tibi ille quaestus erat; ib. 179. sint sane aliquae civitates in eo numero; ib. 180. quae pars operae aut opportunitatis in scriba est; ib. 183. cum in eo ordine videamus esse multos non idoneos; ib. 184. non est in hoc crimen; ib. 188. nihil quod ante fuerit in consuetudine bonorum; ib. in Sicilia vero quid eius modi est? ib. 192. in quibus (provinciis) unum pretium frumento esse non solet; ib. cum esset HS binis aut etiam ternis quibusvis in locis provinciae; ib. 194. in quo erat aliqui quaestus; ib. 195. sunt quaedam omnino in te singularia; ib. 206. cum alter annus in vilitate, alter in summa caritate fuit ‖ fuerit ‖; ib. 216. quae (caritas) fuerat in Macedonia; ib. 217. qui in provinciis cum potestate ... se futuros aliquando arbitrentur; ib. 223. quid autem potest esse in calamitate residui? ib. 226. si autem ubertas in percipiundis fructibus fuit; ib. 227. nego in Sicilia tota ... ullum argenteum vas ... fuisse; ib. IV, 1. quae (civitas) tibi una in amore atque in deliciis ‖ atque deliciis ‖ fuit; ib. 3. erat apud Heium sacrarium magna cum dignitate in aedibus; ib. 4. tot consules in Sicilia cum in pace tum etiam in bello fuerunt; ib. 7. at hominem video ... non modo in aere alieno nullo, sed in suis nummis multis esse et semper fuisse; ib. 11. quae tot annos in familia sacrarioque ... fuissent; ib. etenim qui modus est in his rebus cupiditatis? ib. 14. per triennium soli non modo in Sicilia, verum ... his quidem temporibus in omni orbe terrarum vacui ... fuerunt; ib. 23. ecqua civitas est non in provinciis nostris, verum in ultimis nationibus aut tam potens aut tam libera? ib. 25. quod in vobis fuit; ib. in Sicilia quidem cum essem; ib. 29. cum iste esset in Asia; ib. 30. ut intellegatis in homine intellegentiam esse; ib. 46. nec solum in Papinio fuit hac abstinentia; ib. quaecumque (turibula) in Sicilia fuerunt; ib. magna artificia fuisse in ea insula; ib. qua in domo haec non essent; ib. quae in familia semper fuerunt; ib. 47. adposuit patellam, in qua sigilla erant egregia; ib. 48. quod umquam, indices, huiusce modi everriculum ulla in provincia fuit? ib. 53. qui sua vigilantia pacem in Sicilia dicit fuisse; ib. 54. cum esset in Hispania praetor; ib. 56. quae (nationes) in eorum regno ac dicione sunt; ib. 60. quod (candelabrum) in templo clarissimo ... esse voluisset; ib. 67. nihil postea tota in Sicilia ... duxit esse; ib. 72. Segesta est oppidum pervetus in Sicilia; ib. in quibus etiam ille nobilis taurus (erat); ib. 73. quicquid erat oneris in nautis remigibusque exigendis, in frumento imperando; ib. 76. omnia sunt in te, quae .. fortuna ... largitur; ib. 80. non omnia sunt in uno vitia; ib. 86. equestres sunt medio in foro ... statuae, sicut fere ceteris in oppidis Siciliae; ib. in patronis praesidii nihil esse? ib. 89. quis non hoc intellegeret, in improbi praesentis imperio maiorem esse vim quam in bonorum absentium patrocinio? ib. in te tantam virtutem esse? ib. 90. tantum eius est in agro propter ipsam viam; ib. 96. in eo (fano) Chrysae simulacrum est; ib. in eo sacrario intimo signum fuit Cereris; ib. 99. in qua (insula) est eodem nomine oppidum; ib. 103. in promunturio ‖ promontorio ‖ fanum est Iunonis; ib. in quibus (ornamentis) eburneae Victoriae (erant); ib. quo (loco) in summo est aequata agri planities; ib. 107. cum esset in urbe nostra Cereris ... templum; ib. 108. quae sunt in eo fano; ib. 109. in aperto ac propatulo loco signa duo sunt; ib. 110. in quibus erant omnia; ib. 112. quae solitudo esset in agris; ib. 114. in qua (urbe) domus est; ib. 118. in ea (domo) sunt aedes sacrae complures; ib. in hac insula extrema est fons; ib. in qua (urbe) forum maximum (est) ..; ib. 119. quod in ea parte Fortunae fanum antiquum fuit; ib. in qua (urbe) gymnasium amplissimum est; ib. aedis Minervae est in Insula; ib. 122. in quibus (tabulis) erant imagines Siciliae regum; ib. 123. confirmare ... possum, valvas magnificentiores ... nullas umquam ullo in templo fuisse; ib. 124. ex ebore ... perfecta argumenta erant in valvis; ib. in quibus (hastis) neque manu factum quicquam neque pulchritudo erat ulla; ib. 125. Iovem autem Imperatorem quanto honore in suo templo fuisse arbitramini? ib. 129. alterum (signum) in Ponti ore et angustiis; ib. qui apud illos in aede Vestae est; ib. 135. cum diutius in negotio curaque fueram; ib. 137. neque erat in animo postulare; ib. frequentis esse in curia; ib. in ea (curia) nemo fuit ne quem nudus quidem filius ... commoveret? ib. 143. sic accepimus, nullum in Sicilia fugitivorum bellum fuisse. „at in Italia fuit“; ib. V, 5. „at cum esset in Italia bellum tam prope a Sicilia, tamen in Sicilia non fuit;“ ib. 6. an quod in Sicilia iam antea bella fugitivorum fuerunt? ib. 7. at ea ipsa causa est cur ista provincia minimo in periculo sit et fuerit; ib. homo non acerrimus nec fortissimus, C. Norbanus, in summo otio fuit; ib. 8. in metu belli furandi locus qui potest esse? ib. 10. etiam si qua fuit in hac re occasio; ib. is omnino servus in familia non erat; ib. 17. clamare ille... pecuniam esse in nominibus; ib. si maxime in culpa fuerit Apollonius; ib. 20. cum esset talis vir in carcere, in tenebris, in squalore, in sordi-

bus; ib. 21. nam tam diu fuit Apollonius in carcere; ib. in qua (lectica) pulvinus erat perlucidus Melitensis; ib. 27. nam scitote oppidum esse in Sicilia nullum ex eis oppidis ..; ib. 28. quo in oppido non isti ... delecta ad libidinem mulier esset; ib. cum in areis frumenta sunt; ib. 29. neque moleste ferebant ... in foro silentium esse summum; ib. 31. in quibus (castris) cum frequens fuisset, tamen aere dirutus est; ib. 33. cum esses in litore; ib. 40. Tertia illa tua ... erat in omnium conspectu; ib. neque belli periculum fuit in Sicilia; ib. 42. fuit ista severitas in iudiciis; ib. 45. qui (miles) aut in classe aut in praesidio esset; ib. 51. cognoscite quanta in scribendo gravitas, quanta in constituendo iure sit auctoritas; ib. 54. in qua (laudatione) quam multa sint volnera quis est vestrum, iudices, quin intellegat? ib. 57. tot in Sicilia civitates sunt, quibus ... praefuisti; ib. quae colonia est in Italia tam bono iure? ib. 58. cum propter istius hanc avaritiam nomine classis esset in Sicilia; ib. 63. in illo reprehensio nulla esset ‖ nulla esse potuit ‖; ib. 75. quod est litus in Insula Syracusis; ib. 80. quae (pars urbis) in insula est; ib. 84. quarum (palmarum) erat in illis locis, sicuti in magna parte Siciliae, multitudo; ib. 87. nuntiatur piratarum esse navis in portu Odysseae; ib. nostra autem classis erat in portu Pachyni; ib. erat animus in reliquis; ib. 89. Cleomenes, quamquam nox erat, tamen in publico esse non audet; ib. 92. quod in odio simili multitudo hominum haec erat maxima; ib. 94. in Phalacrum ... non posse animum adverti, propterea quod secum una fuisset in Centuripina quadriremi; ib. 105. fit clamor et admiratio populi, tantam esse in homine impudentiam atque audaciam; ib. 106. cum in his duobus tota causa sit; ib. 110. fuit in illis navarchis Heracliensis quidam Furius; ib. 112. in quo homine tantum animi fuit; ib. quam (defensionem) nunc nemo est in Sicilia quin habeat; ib. quia legatus isto praetore in Sicilia fuit; ib. 114. in urbe nostra pulcherrima atque ornatissima quod signum, quae tabula picta est quae non ... deportata sit? ib. 127. in qua (patria) multis virtutibus ac beneficiis princeps fuit; ib. 128. ego culpam non in navarchis, sed in te fuisse demonstro; ib. 133. dico aut omnis extra culpam fuisse aut ... in eo maximam fuisse, qui optimam navem ... haberet; ib. 134. si omnes in culpa fuerint; ib. „est in iudicibus ille familiaris meus, est paternus amicus ille"; ib. 136. nullum fuit omnino civitatis isto praetore in hoc genere discrimen; ib. 140. nemo Lilybaei fuit quin viderit, nemo in Sicilia quin audierit; ib. ita quaero quae in Servilio causa fuerit; ib. 141. cuius nullum in re publica momentum umquam fuit; ib. 153. qui apud barbaros propter togae nomen in honore aliquo fuissent; ib. 157. esse civem Romanum, qui se Syracusis in lautumiis fuisse quereretur; ib. 160. quia sit aliquis in litteris Gavius; ib. 164. constitue nihil esse opis in hac voce „civis Romanus sum"; ib. 168. qui tum in Sicilia erat; ib. monumentum sceleris audaciaeque suae voluit esse in conspectu Italiae, vestibulo Siciliae, praetervectione omnium; ib. 170. videmus quanta sit in invidia quantoque in odio apud quosdam nobilis homines novorum hominum virtus et industria; ib. 181. quem (Mercurium) ... P. Africanus in urbe sociorum et in gymnasio Tyndaritanorum iuventutis illorum custodem ac praesidem voluit esse; ib. 185. nam cum multae familiae dicerentur in agris longinquis et pascuis armatae esse caedesque facere; Tull. 8. est in eo centuria, quae Populiana nominatur; ib. 16. „quid vobis" inquit „istic negotii in meo est?" ib. 19. quod (aedificium) erat in centuria Populiana; ib. 21. hoc persimile atque adeo plane idem est in hoc iudicio; ib. 31. in ipsa vi dolus est; ib. 34. nam lex est in XII tabulis: SI TELUM ..; ib. 51. cum aedificium tuo iure disturbare non potueris, quod esset, quem ad modum tu vis, in tuo; ib. 53. nunc hoc probabis viris talibus ... homines, qui in eo aedificio fuerint, te tuo iure potuisse occidere? ib. unae tabulae proferantur, in quibus vestigium sit aliquod; Font. 12. est in eadem provincia Narbo Martius; ib. 13. scitis, iudices, maximos populi Romani exercitus in duabus Hispaniis clarissimosque imperatores fuisse; ib. 16. quantus in L. Crasso pudor fuerit ... quis ignorat? ib. 24. qui (equites Romani) in illa provincia fuerunt; ib. 32. omnes in Gallia qui sunt socii populi Romani; ib. quae cum sunt in actore causae; Caecin. 5. nihil est in re praesertim aperta ac simplici quod excellens ingenium requiratur; ib. in eo quo delictum maius est, eo poena est tardior; ib. 7. multa enim, quae sunt in re, ... praetermittam; ib. 11. in possessione bonorum cum esset; ib. 19. cum in fundo esset; ib. 35. qui omnino in eo loco ... numquam fuit; ib. 49. an hoc dubium est quin neque verborum tanta copia sit non modo in nostra lingua, ... sed ne in alia quidem ulla? ib. 51. si via sit in Brittiis immunita; ib. 54. non enim alia causa est aequitatis in uno servo et in pluribus; ib. 57. non alia ratio iuris in hoc genere dumtaxat (est); ib. qui in Italia non sit absitve rei publicae causa; ib. verum colendi aut pascendi causa esse in agro consuerant; ib. 59. in iure nihil est eius modi; ib. 71. esse vim non in caede solum, sed etiam in animo; ib. 76. in quo (loco) fuisset; ib. 79. cum idem ex eadem conductione fuerit in fundo; ib. 94. cum erat colonus in fundo; ib. qui in numero Quiritium non est; ib. 96. qui in eadem causa sunt; ib. 97. qui in servitute iusta fuerunt; ib. 99. nunc cum .. auctoritatis in me tantum sit, quantum ..; imp. Pomp. 1. si quid auctoritatis in me est; ib. 2. regnum Ariobarzanis ... totum esse in hostium potestate; ib. 5. in quo (viro) summa sint omnia; ib. 13. quibus in oppidis erant domicilia regis; ib. 21. qui extrema pueritia miles in exercitu fuit; ib. 28. quae tanta sunt in hoc uno, quanta in omnibus reliquis imperatoribus; ib. 29. hiemis enim, non avaritiae perfugium maiores nostri in sociorum atque amicorum tectis esse voluerunt; ib. 39. cum in eorum insula noster imperator exercitusque esset; ib. 46. in quo (imperatore) sit eximia belli scientia; ib. 49. in uno Cn. Pompeio summa esse omnia; ib. 51. qui erant in eadem sententia; ib. 56. qui in hoc bello, quod ... geritur, in hoc imperatore atque exercitu ... etiam praecipuo iure esse deberet; ib. 58. fuit in his provinciis singulari innocentia; ib. 61. cum esset non nemo in senatu qui diceret ..; ib. 62. quae (virtus) est in Cn. Pompeio singularis; ib. 64. difficile est dictu, Quirites, quanto in odio simus; ib. 65. quae civitas est in Asia quae ..? ib. 66. in quo omnes ... summum consilium, summam gravitatem esse cognovistis; ib. 68. primum in te satis esse animi perseverantiaeque arbitror; ib. 69. quicquid est in me studii; ib. M. Aurius adulescentulus ... apud eum in ergastulo fuit; Cluent. 21. qui (index) nuntiaret ei filium eius, M. Aurium, vivere et in agro Gallico esse in servitute; ib. omnia praeterea, quae solent esse indicia et vestigia veneni, in illius mortuae corpore fuerunt; ib. 30. cum essem in Asia; ib. 32. ut in Sicilia permulti Venerii sunt; ib. 43. in quibus quantus splendor sit, ... nemo vestrum ... ignorat; ib. 46. eum corrupisse, qui in periculo fuerit; ib. 64. quod in tempore mali fuit; ib. 80. in stultitia contra est; ib. 84. videtis igitur non in causa, sed in tempore ac potestate spem omnem accusatoris fuisse; ib. 90. ut in illa culpa aut Cluentius sit aut Oppianicus; ib. 102. atque in his omnibus natu minimus ..., P. Saturius, in eadem sententia fuit; ib. 107. at ‖ atque ‖ idem quanto in odio postea suis ipsis fuit! ib. 110. nego ... aliquid fuisse in Fidiculanii causa, quod idem non esset in ceterorum; ib. 113. non vitae poenam in illa potestate esse voluerunt; ib. 120. qui in eadem culpa sit; ib. 129.

„forte evenit, ut ruri in Privernati essemus"; ib. 141. „in Albano eramus ego et Brutus filius"; ib. quod si potuisset honeste scribere se in balneis ... fuisse; ib. quod si velim confiteri me causam A. Cluentii nunc cognosse, antea fuisse in illa populari opinione; ib. 142. nemo, ut opinor, in culpa est; ib. 143. videbam in hac defensione ... plus dignitatis, in illa ... minus laboris futurum; ib. 145. qui sese volunt posse omnia neque praeterea quicquam esse aut in homine ullo aut in ordine; ib. 152. in lege autem ... praesidii nihil fuisse; ib. 156. qua in lege est QUI COIERIT; ib. 157. quod illi unum in malis erat perfugium calamitatis; ib. 171. cum esset in aedibus armarium; ib. 179. in quo (armario) sciret esse nummorum aliquantum et auri; ib. in tabellis nihil est auctoritatis; ib. 186. satis diu fuit in miseriis, iudices; ib. 202. ut omnes intellegant in contionibus esse invidiae locum, in iudiciis veritati; ib. iam illa omnibus in provinciis, regnis, liberis populis ... quam quaestuosa concursatio xviralis futura sit non videtis? leg. agr. I, 7. quam denique in omnibus locis nundinationem iuris ac fortunarum fore putatis? ib. 9. sunt tamen in tota lege exceptiones duae; ib. 10. hi (agri) sunt in Africa, qui ab Hiempsale possidentur; ib. non dico hoc solum || solum hoc || in re publica vectigal esse; ib. 21. quid enim existimatis integrum nobis || vobis || in re publica fore? ib. 22. populum autem esse in alia voluntate; ib 26. in quo (senatu) esse locus huic voci non videbatur; ib. II, 6. in qua (re publica) nihil erat mali, nihil adversi, quod ..; ib. 8. ut aliquando in otio possit esse; ib. 9. ut || uti || impune in otio esse possimus || possemus ||; ib. quanto in metu fuerimus ex vestra sollicitudine ... facile adsequi coniectura poteritis; ib. 12. in qua (sollicitudine) illis temporibus fuistis; ib. praesentem enim profiteri iubet, quod nulla alia in lege umquam fuit, ne in eis quidem magistratibus, quorum certus ordo est; ib. 24. si quis pudor esse potest in tam insigni impudentia; ib. 36. quae (sacella) maiores in urbe partim periculi perfugia esse voluerunt; ib. quid est praeterea? multa in mancipiis, in pecore, auro, argento, ebore, veste, supellectili, ceteris rebus; ib. 38. est in imperio terror; ib. 46. est in adventu sumptus; ib. nihil est in hac provincia quod ..; ib. 48. qui (agri) in Paphlagonia, qui in Ponto, qui in Cappadocia fuerunt; ib. 51. quanta (pecunia) est || sit || in terris; ib. 62. num vobis aut vestri similibus ... in hoc numero locum fore putatis? ib. 77. qui nunc in sua potestate sunt; ib. 86. quo in oppido maiores nostri nullam omnino rem publicam esse voluerunt; ib. 87. multae in hac re publica seditiones domesticae quas praetermitto; ib. 90. non modo vos eritis in otio; ib. 102. vos estis in possessione; ib. III, 15. propterea quod cum omnibus civibus in eorum periculis semper satis iustam mihi causam necessitudinis esse duxi; Rabir. 1. nisi ut || ut — quam ut || nullum sit posthac in re publica publicum consilium; ib. 4. quae si in illo minima fuissent; ib. 14. in foro autem C. Marius et L. Valerius Flaccus consules; ib. 20. qui se in Capitolio fuisse cum Saturnino fateretur; ib. 23. atqui videmus haec in rerum natura tria fuisse; ib. 24. in quo (Q. Catulo) summa sapientia .. fuit; ib. 26. fuit, fuit ista quondam in hac re publica virtus; Catil. 1, 8. meministine me ... dicere in senatu fore in armis ... C. Manlium? ib. 7. video enim esse hic in senatu quosdam, qui ..; ib. 8. hic, hic sunt, in nostro numero, patres conscripti, in hoc orbis terrae sanctissimo gravissimoque consilio, qui ..; ib. 9. in qua (urbe) nemo est ... qui te non metuat; ib. 13. „nunc vero me totam (patriam) esse in metu propter unum te"; ib. 18. qui magno in periculo essem; ib. 19. quamquam non nulli sunt in hoc ordine, qui ..; ib. 30. qui (morbus) est in re publica; ib. 31. polliceor hoc vobis, patres conscripti, tantam in nobis consulibus fore diligentiam,

tantam in vobis auctoritatem, tantam in equitibus Romanis virtutem, tantam in omnibus bonis consensionem, ut ..; ib. 32. iam vero quae tanta umquam in ullo homine iuventutis inlecebra fuit quanta in illo? ib. II, 8. nemo est in ludo gladiatorio paulo ad facinus audacior qui ..; ib. 9 nemo (est) in scena levior et nequior qui ..; ib. quae (libido) erat in abundantia; ib. 10. quaesivi a Catilina in nocturno conventu ad M. Laecam fuisset necne; ib. 13. deinde magnos animos esse in bonis viris, magnam concordiam in maxima multitudine || maxima multitudine — maxima in multitudine — maximam multitudinem ||; ib. 19. num illi in cinere urbis et in sanguine civium ... se consules ac dictatores ... sperant futuros? ib. scitote hoc in re publica seminarium Catilinarum futurum; ib. 23. sentiet in hac urbe esse consules vigilantis; ib. 27. esse .. in honore debebit is, qui ..; ib. III, 2. illi autem ... occulte ad pontem Mulvium pervenerunt atque ibi in proximis villis ita bipartito fuerunt; ib. 5. quaecumque (litterae) erant in eo comitatu; ib. 6. cum ille in urbe hostis esset; ib. 17. quem (Romulum) inauratum in Capitolio ... fuisse meministis; ib. 19. magnum enim est in bonis praesidium; ib. 27. ut in perpetua pace esse possitis providebo; ib. 29. qui in tabernis sunt; ib IV, 17. ostendam alio loco quantum salutis communis intersit duos consules in re publica Kalendis Ianuariis esse; Muren. 4. ut tecum agam, Servi, non secus ac si meus esset frater, qui mihi est carissimus, isto in loco; ib. 10. hic vero ... fuit in Asia; ib. 12. maledicto quidem idcirco nihil in hisce rebus loci est, quod ..; ib. paria cognosco esse ista in L. Murena; ib. 15. nec mihi umquam minus in Q. Pompeio ... virtutis esse visum est quam in homine nobilissimo M. Aemilio; ib. 16. summa in utroque est honestas, summa dignitas; ib. 21. quae (omnia) sunt in imperio et in statu civitatis; ib. 24. quorum in isto vestro artificio, Sulpici, nihil est; ib. si quid apud, maiores nostros fuit || fuerit || in isto studio admirationis; ib. 25. erant in magna potentia, qui consulebantur; ib. „FUNDUS" inquit „QUI EST IN AGRO, QUI SABINUS VOCATUR"; ib. 26. mulieres omnis ... maiores in tutorum potestate esse voluerunt; ib. 27. erat in eo summa eloquentia, summa fides, summa integritas, auctoritas tanta quanta in imperio populi Romani; ib. 58. si L. Natta ... in equitum centuriis voluit esse; ib. 73. esse Kalendis Ianuariis in re publica duos consules; ib. 79. in exitu iam est meus consulatus; ib. 80. vident quantum in te sit animi, quantum ingenii, quantum auctoritatis, quantum rei publicae praesidii; ib. 82. vident in tuorum potestate conlegarum fore; ib. hostis est enim non apud Anienem, ... sed in urbe, in foro; ib. 84. non nemo etiam in illo sacrario rei publicae, in ipsa, inquam, curia non nemo hostis est; ib. in quibus (partibus) annos multos legatus fuit, exercitus duxit, res maximas gessit || fuit et exercitus duxit et res maximas gessit ||; ib. 89. fuit P. Servilio imperatore in Cilicia tribunus militum; Flacc. 6. fuit M. Pisoni quaestor in Hispania; ib. sed sunt in illo numero multi boni, docti, pudentes; ib. 9. quam moderationem putatis in Phrygia aut in Mysia contionum fuisse? ib. 17. qui ... summo .. in amore esse ... non potuerit; ib. 18. summa est in testibus; ib. 23. sed si hoc crimen est, aut in eo est, quod non licuerit imperare, aut in eo, quod non opus fuerit navibus, aut in eo, quod nulla hoc praetore classis navigarit; ib. 27. haec enim ratio ac magnitudo animorum in maioribus nostris fuit, ut ..; ib. 28. hoc omni tempore equites in ora maritima non fuerunt? ib. 30. quod si Flacco praetore nemo in mari pi[illegible] fuisset; ib. 31. qui (Cn. Domitius) in Asia t[illegible] legatus fuit; ib. casus est enim in capiendo, loc[illegible] eventus, occasio; ib. in qua (pecunia) crimen es[illegible] nullum; ib. 33. nullam gravitatem, nullam const[illegible]

tiam, nullum firmum in Graecis hominibus consilium, nullam denique esse testimonii fidem; ib. 36. in illo autem testimonio ... ceram esse vidimus; ib. 37. quae (tabulae) in accusatoris potestate fuerunt; ib. 40. utrum enim est in clarissimis civibus is, quem ..? ib. 45. non unam et eandem omnibus in locis esse fraudatorum et infitiatorum impudentiam; ib. 48. qui legatus in Asia fuerat; ib. 50. desinant putare auctoritatem esse in eo testimonio; ib 53. sed exponam quid in re sit; ib. nomen civium Romanorum quantum in ipsis fuit sustulerunt; ib. 61. quid porro in Graeco sermone tam tritum atque celebratum est? ib. 65. quis comoediam scripsit in qua servus primarum partium non Lydus esset? ib. aurum in aerario est; ib. 69. cur ... in eius legione miles fuisti? ib. 77. tabulas in Laelii potestate fuisse? ib. 83. in quibus (auctoribus) certe Flaccum fuisse non dices; ib. 84. nisi ostenderis illam in tutela Flacci non fuisse; ib. 86. in quibus (condicionibus) diligentia plena simultatum est, neglegentia vituperationum; ib. 87. nulla est enim in re publica mea causa propria; Sulla 9. sin est in me ratio rei publicae, religio privati officii, studium retinendae voluntatis bonorum; ib. 10. harum (coniurationum) in utraque Sullam dicis fuisse; ib. 11. an tum in tanto imperio tantaque potestate non dicis me fuisse regem, nunc privatum regnare dicis? ib. 21. in quo primum erat illud absurdum, quod ..; ib. 31. in qua (causa) te vindicem coniurationis velis esse; ib. nisi forte veri simile est P. Sullae nomen in memoria Cassio non fuisse; ib. 37. si hic esset in eodem scelere; ib. 38. qui negare noluit esse in eo numero Sullam; ib. 39. contra Sullam nihil esse in iudicio; ib. cuius generis erat in senatu facultas maxima; ib. 42. itaque dico locum in orbe terrarum esse nullum, quo ..; ib. 43. quo in loco populi Romani nomen sit; ib. qui, quod praemii solet esse in iudicio, reliquerit, quod turpitudinis in confessione, id .. susceperit; ib. 51. num in eis regionibus (fuit), quo se Catilina inferebat? ib. 53. num in agro Camerti, Piceno, Gallico (fuit)? ib. fuit in ea parte Italiae, quae ..; ib. iam si in paranda familia nulla suspicio est; ib. 55. cum in eisdem locis aliquanto ante ... fuisset; ib. 56. me hoc demonstrasse dicis, Sullam in illa fuisse superiore coniuratione; ib. 67. sin etiam in aliis non nullis fuit iste consulatus amor; ib. 73. fortuna in hoc fuit fortasse gravior quam in ceteris; ib. in hoc vos pudore, iudices, et in hac vita tanta sceleri locum fuisse creditis? ib. 74. ut constet post hominum memoriam numquam in illo ordine plus virtutis, plus amoris in rem publicam, plus gravitatis fuisse; ib. 82. nihil video esse in hoc P. Sulla, iudices, odio dignum; ib. 88. si quid est in me ingenii; Arch. 1. quod alia quaedam in hoc facultas sit ingenii; ib. 2. est enim obscurum ... hunc ... fuisse in Asia; ib. 11. quae (facultas) quantacumque in me *est;* ib. 13. si qua ... in tantis ingeniis commendatio debet esse; ib. 31. magno in periculo rem publicam futuram; sen. 4. dum vel unus in re publica consul esset; ib. 9. quod ante in re publica [non] fuerat; ib. in qua urbe domicilium quondam superbiae fuit; ib. 17. in qua (colonia) nemo erat emptus intercessor; ib. 29. duae partes esse in re publica cum putarentur; ib. 33. quae in potestate mea non fuerunt; ib. 39. nam cum in ipso beneficio vestro tanta magnitudo est, ut ..; Quir. 6. itaque neque ... mihi locum in hac urbe esse duxi ..; ib. 14. in quo (loco) vestris beneficiis fueram; ib. 17. quoniam illi arti in bello ac seditione locus est, huic in pace atque otio; ib. 20. quod se in senatu tuto non esse arbitrabantur; [illegible]. 8. cum viri boni non nulli putarint tuto se [illegible]natu esse non posse; ib. si quod in senten[illegible]itium est; ib. 9. res erat non in opinione du[illegible] sed in praesenti atque ante oculos proposito [illegible]culo; ib. 11. cum tibi salus esse in otio nulla posset; ib. 13. hic in senatu princeps sententiae fuit; ib. 30. quod in sacris, quod in auspiciis, quod in legibus sit; ib. 42. in quibus esset aliquid modestiae; ib. 48. quid igitur ego cessi aut qui timor fuit? non dicam, in me; ib. 56. an vero in iudicio periculi nihil fuit? ib. 58. ut mihi non liceret esse in ea re publica, quam ..; ib. 64. non erat in tam immani iniuria tantisque ruinis novae crudelitati locus; ib. sed me ita esse in re publica, magis ut ..; ib. 71. quod enim est in terris commune tantum tantulumve consilium quod ..? ib. 73. nullum est in hac urbe conlegium; ib. 74. non fuit in me poena ulla peccati; ib. 77. cum etiam tum essent in armis; ib. 79. quae (potestas) ceteris in rebus est maxima; ib. 80. si nihil de me tulisti quo minus essem non modo in civium numero, sed etiam in eo loco, in quo ..; ib. 82. in me ... damnati poena esse potuit? ib. 83. in qua (re publica) se illis ipsis ||[ipsis]|| temporibus censorem esse voluisset; ib. 84. Q. Metelli praeclarum imperium in re militari fuit; ib. 87. si tum consules aut fuissent in re publica aut omnino non fuissent; ib. 91. in conspectu prope totius urbis domus est mea; ib. 100. in Vacci pratis domus fuit M. Vacci; ib. 101. hanc vero in Palatio atque in pulcherrimo urbis loco porticum esse patiemini; ib. 103. cum ... vir bonus dominum se in meis bonis esse voluisset; ib. 107. civis est nemo tanto in populo ... qui ..; ib. 108. haec erit in eo monumento, quod positum est, ut ..? ib. 112. cum mihi summa et cotidie maiora praemia in re publica fore putabas; ib. 113. quae (auctoritas) est in his omnibus; ib. 117. tamen quanta ||quanta quanta|| est in adulescente auctoritas; ib. 118. quid est quod profanum in tuis bonis esse possit? ib. 125. at videte quanta sit vis huius Papiriae legis in re tali; ib. 130. in tanto scelere tantaque dementia ne audaciae quidem locum ad timorem comprimendum fuisse; ib. 140. magna vis est cum in deorum immortalium numine tum vero in ipsa re publica; ib. 141. sed quae tandem est in hac urbe tanta domus ab ista suspicione religionis tam vacua atque pura? har. resp. 11. multae sunt domus in hac urbe; ib. 14. tua tum, tua, Cn. Lentule, eadem virtus fuit, quae in privato quondam tuo proavo; ib. 22. cum in eo ipso (monstro) periculum est; ib. 26. nam cum multa regia sunt in Deiotaro, tum illa maxime, quod ..; ib. 29. at in eis aedibus ... sacellum dico fuisse et aras; ib. 30. in qua (domo) tamen ita est inaedificatum sacellum, ut ..; ib. 31. multi sunt etiam in hoc ordine, qui ..; ib. 32. quae (domus) est in imperio; ib. 37. fuit in his omnibus, etsi non iusta (causa), ... gravis tamen ..; ib. 44. id quod extremum est in haruspicum responso ||responsu — responsum — responsis||; ib. 60. in quo cum multa sunt indigna, tum ..; Sest. 2. fuerat ille annus iam in re publica, ||funestus fuerat i. a. iam — fuerat ater i. a. i.|| iudices, cum ..; ib. 15. qui enim in eius modi vita nervi esse potuerunt hominis ... insani? ib. 16. [tanta erat gravitas in oculo, ... ut ..;] ib. 19. ego autem ... tantum esse in homine sceleris, audaciae, crudelitatis ... numquam putavi; ib. 22. erat eodem tempore senatus in aede Concordiae; ib. 26. quo (die) me consule cum gladiis in clivo Capitolino fuissent; ib. 28. qui in timore fuissent; ib. si umquam vos eos, qui nunc estis, in re publica fore putasset; ib. 30. erat igitur in luctu senatus; ib. 32. cum ... arma essent in templis, armati in foro; ib. 35. quanta (multitudo) mea memoria numquam ullo in iudicio fuit; ib. 36. quid enim simile fuit in Q. Metello? ib. 37. erat in Italia eius exercitus inque eo exercitu ipsius tribuni plebis; ib. 41. quae (virtus) in tempestate saeva quieta est et lucet in tenebris; ib. 60. is ... tum sententia sua condemnata in hac urbe esse posset? ib. 63. in eius ||cuius|| magistratus tutela reges atque exterae nationes semper fuerunt; ib.

64. quantum in illis duabus huius imperii pestibus fuit; ib. 65. ille inclusus domi tam diu fuit quam diu inimicus meus in tribunatu; ib. 69. in qua (fortuna) non nulli etiam .. non erant; ib. qui (accusator) P. Sestium queritur cum multitudine in tribunatu ... fuisse; ib. 78. atque hoc scitis omnes, usque adeo hominem in periculo fuisse, quoad ..; ib. 82. si modo esset in re publica senatus; ib. 88 qui sibi licere volt tuto esse in foro, in templo, in curia; ib. 90. eademque ratio fuit Sestii, si minus in accusando, ... at certe in necessitate defendendae salutis suae praesidioque contra vim et manum comparando; ib. 92. etenim in tanto civium numero magna multitudo est eorum, qui ..; ib. 99. multa etiam nostra memoria ... fuerunt in ea contentione, ut ..; ib. 103. nunc ... in eo statu civitas est, ut ..; ib. 106. ecquae seditio umquam fuit in qua non ille princeps? ib. 110. quis est Italiae locus in quo non fixum sit in publicis monumentis studium salutis meae, testimonium dignitatis? ib. 128. haec erat studiorum in mea salute contentio ut ..; ib. 130 si est aliqui sensus in morte praeclarorum virorum; ib. 131. homines Graeci ... inique .. damnati atque expulsi ... tanta hodie gloria sunt non in Graecia solum, sed etiam apud nos atque in ceteris terris, ut ..; ib. 142. quod tantum est in me scelus? ib. 145. an ego in hac urbe esse possim his pulsis, qui ..? ib. 146. fuerisne ... in regno Hiempsalis? Vatin. 12. fuerisne in regno Mastanesosi? ib. quae tanta in te fuerit audacia, quae tanta vis, ut ..? ib. 17. cum ... esset etiam tum in re publica lex Aelia et Fufia; ib. 18. quibus eras in deliciis; ib. 20. qui sermo alius in illo epulo fuit nisi ..? ib. 31. quae tanta in te sit amentia, aut ..? ib. 37. quaero quae tanta in te vanitas, tanta levitas fuerit, ut ..? ib. 40. in illorum enim numero mavolt T. Annius esse; ib. 41. quibus otiosis ne in communi quidem otio liceat esse; Cael. 1. quorum in adulescentia forma et species fuit liberalis; ib. 6. at enim postea scimus et vidimus esse hunc in illius amicis; ib. 10. cum iam aliquot annos esset in foro; ib. 12. neque ego umquam fuisse tale monstrum in terris ullum puto; ib. illa vero, iudices, in illo homine mirabilia fuerunt; ib. 13. cuius in magnis catervis amicorum si fuit etiam Caelius; ib. 14. tabulas qui in patris potestate est nullas conficit; ib. 17. quae sit multitudo in foro ... videtis; ib. 21. qui in hortis fuerit ||[qui in hortis fuerit]||; ib. 27. nonne te ... ne progenies quidem mea ... aemulam domesticae laudis in gloria muliebri esse admonebat? ib. 34. fuisti non numquam in isdem hortis; ib. 36. atque scitote, iudices, eas cupiditates ... atque haec studia ... non facile in eodem homine esse posse; ib. 45. an vos aliam causam esse ullam putatis, cur in tantis praemiis eloquentiae, tanta voluptate dicendi, tanta laude, tanta gloria, tanto honore tam sint pauci semperque fuerint qui ..? ib. 46. duo sunt enim crimina una in muliere summorum facinorum; ib. 51. in crimine ipso nulla suspicio est, in re nihil est argumenti, in negotio ... nullum vestigium sermonis; ib. 55. quis ignorat, in eius modi domo ... hic servos non esse servos? ib. 57. in quibus (balneis publicis) non invenio quae latebra togatis hominibus esse possit ||posset||; ib. 62. nam si essent in vestibulo balnearum, non laterent; ib. in qua provincia cum res erant et possessiones paternae, tum etiam usus quidam provincialis; ib. 73. quae studia in his iam aetatibus nostris contractiora esse debent; ib. 76. non enim potest ... ipse esse in re publica civis turbulentus; ib. 78. quo in oppido ipse esset aut quo veniret, ibi ..; prov. cons. 10. in quo (homine) aliqui si non famae pudor, at supplicii timor est; ib. 14. praesertim cum in Albucio nec Pisonis libidines nec audacia Gabinii fuerit; ib. 16. qua re sit in eius tutela Gallia, cuius ..; ib. 35. fuerit toto in consulatu ||finito consulatu|| sine provincia; ib. 37. me in tribus sibi coniunctissimis consularibus esse voluit; ib. 41. in Clodio auspiciorum ratio sit eadem; ib. 46. quantam (auctoritatem) vos in me esse voluistis; Balb. 1. quae enim in L. Crasso potuit ... maior esse ubertas, varietas, copia, quam fuit in eo, qui ..? ib. 3. hunc in Hispania durissimo bello cum Q. Metello, cum C. Memmio et in classe et in exercitu fuisse; ib. 5. praemia quidem ipsa non sunt in eius facto, qui adeptus est, sed in eius, qui dedit; ib. 6. nec in eis rebus crimen est ullum; ib. qui ... tot (habet) victorias bellicas, quot sunt in rerum natura genera bellorum; ib. 9. quae (auctoritas) tanta est, quanta in his tantis virtutibus ac laudibus esse debet; ib. 10. in quo magna contentio Heracliensium ||Heraclensium|| et Neapolitanorum fuit; ib. 21. quid fuit in rogatione ea, quae de Pompeio ... lata est, in quo ||in qua|| aliquid [sacrosanctum] exceptum videretur? ib. 33. adiunctum illud etiam est, quod non est in omnibus foederibus; ib. 35. id habet hanc vim, ut sit ille in foedere inferior? ib. 36. ut sibi et liberis ... sit in nostris castris, sit in imperatorum praetoriis, sit denique inter signa atque in acie locus; ib. 40. cum (C. Caesar) esset in Hispania praetor; ib. 43. sed tamen tanta auctoritas in C. Mario fuit, ut ..; ib. 49. sed quoniam L. Caesar abest longissime atque in eis est nunc locis, quae ..; ib. 64. ut nemo ... civium esse in numero videretur; Piso 7. tu in lictoribus [in toga] ||et in toga|| et praetexta esse consulatum putas? ib. 28. quae ornamenta etiam in Sex. Clodio te consule esse voluisti; ib. an ego consulem esse putem qui senatum esse in re publica non putavit? ib. in quibus si moderatio illa quae in nostris solet esse consulibus, non fuit; ib. 24. ecquod in hac urbe maius umquam incendium fuit, cui non consul subvenerit? ib. 26. quo quidem in spectaculo mira populi Romani aequitas erat; ib. 27. cuius (consulis) in imperio .. is se in Italia ||idemque in Italia — idemque se in Italia||, ... is se in publico tuto statuit esse non posse; ib. 29. in qua (civitate) in principum numero voluis esse; ib. 30. quid conferam reliqua, quae in te dedecoris plena fuerunt, in me dignitatis? ib. 33. esse duo duces in provinciis populi Romani; ib. 44. si tantum ille in me esse uno roboris et virtutis putavit, ut ..; ib. 79. unus venditor tota in provincia per triennium frumenti omnis fuisti; ib. 86. tecum ipse licebit quot in eo genere et quanta sint crimina recordere; ib. 87. in qua (domo) istum esse arbitrarentur ||arbitrantur — arbitrabantur||; ib. 93. equidem ... non eadem supplicia esse in hominibus existimo, quae ..; ib. 95. sed ne quibus in locis quidem fueris dicere audes; ib. 97. quae (ornamenta) esse in te videmus; Planc. 7. non est enim consilium in volgo, non ratio, non discrimen, non diligentia; ib. 9. non competitor, ... sed populus ... in culpa est; ib. 10. non illum accuso, qui est in summa sacra via; ib. 17. in quibus (familiis) est etiam Iuventia; ib. 19. quanta (studia) in hominibus iam saturatis honoribus esse potuerunt; ib. 20. ergo ut alia in te erant inlustriora, ... sic ..; ib. 23. quis est igitur qui neget ordinis eius studium fuisse in honore Plancii singulare? ib. 24. ne tu in ea vita ... tot et tanta adiumenta huic honori ||honoris|| fuisse mirere; ib. 27. fuit in Creta postea contubernalis Saturnini; ib. in ea provincia legatus fuit C. Sacerdos; ib. in Macedonia tribunus militum fuit; in eadem provincia postea quaestor; ib. 28. qui (mos) praescribit in parentum loco quaestoribus suis praetores esse oportere; ib. omitto illa, quae si minus in scena sunt, ... laudantur; ib. 29. quid de me dicam, qui mihi in huius periculo reus esse videor? ib. ut ipse in legionibus P. Crassi ... fuerit; ib. 32. si in eo crimen est, quia suffragium tulit; ib. 35. nullum crimen est in casu; ib. isto in genere et fuimus ipsi ... et clarissimos viros esse vidimus;

ib. 45. quorum in huius delicto cum scientia certissima tum dolor gravissimus esse debuerit; ib. 46. cuius in honore non unius tribus pars, sed comitia tota comitiis fuerint praerogativa; ib. 49. quam ob rem in dissentiente populo noli putare nullos fuisse, quorum ..; ib. 53. magnae sunt in te opes; ib. 55. etenim in virtute multi sunt ascensus; ib. 60. quaeris, quid *sit* simile in Plancio; ib. 61. qui et miles in Creta hoc imperatore et tribunus in Macedonia militum fuerit; ib. nihil in eo nisi frugalitatem, laborem, vigilantiam esse curamus; ib. 62. in quibus si qua praeterea est ars, facile patitur; ib. atqui non modo confiteor summa in Laterense ornamenta esse, sed ..; ib. 63. tamen eum me postea fuisse in maximis imperiis arbitror, ut ..; ib. 64. ne quis audeat dicere ullius in Sicilia quaesturam aut clariorem aut gratiorem fuisse; ib. cum plurimi et lautissimi in eis locis solent esse; ib. 65. fuit in oculis; ib. 67. an fuisse (putes) in eis aliquem aut famae metum aut poenae, quorum ..; ib. 71. nisi forte ... is in re publica civis et sum et semper fui, solus ut ..; ib. 75. in quo nihil potest esse nimium; ib. 82. si quae (praesidia) forte sunt in me; ib. si in mea familiaritate locus esset nemini nisi litigioso aut nocenti; ib. „sed fui" inquit ... „bis in Bithynia"; ib. 84. et tu in Bithynia summa cum dignitate fuisti; ib. quod in Creta fuisses; ib. 85. quae fuerit in re publica tempestas illa quis nescit? ib. 86. an si umquam vitae cupiditas in me fuisset, ego ..? ib. 90. nam quod te esse in re publica liberum es gloriatus, id ..; ib. 91. ego eum non tuear, quem omnes in re publica principem esse concedunt? ib. 93. cum omnia illa municipia ... in fide mea, iudices, essent; ib. 97. quod (Dyrrachium) erat in fide mea; ib. qui fortissimus in bellis fuisset; Scaur. c. 3. § 2. explicabo tibi quae fuerint opiniones in Sardinia de istius mulieris morte; ib. c. 5. § 7. dominus est ipse voluntatis suae, in quo est impunita men*tie*ndi licen*tia;* ib. 15. qui hanc familiam in hac urbe principem voluit esse; ib. 17. qui (Reatini) essent in fide mea; ib. 27. quod illum in pontificatus petitione, in saliatu, in ceteris meminerat fuisse patricium; ib. 34. in quibus (testibus) docebo non modo nullam fidem et auctoritatem, sed ne speciem quidem esse aut imaginem testium; ib. 38. cum integri nihil fuerit in hac gente plena; ib. 43. nisi in eodem benignitas incredibilis fuisset; Rab. Post. 3. si est hoc novum in lege [Iulia]; ib. 7. quot (verbis) fuit non modo in Cornelia, sed etiam ante in lege Servilia; ib. 9. in litibus Postumi nomen est nusquam. in litibus dico? ib. 10. ubi est igitur sapientia iudicis? in hoc, ut ..; ib. 12. et quidem in custodia etiam fuit regia et vis vitae eius || vita eius | adlata | vita ei ablata || paene est; ib. 22. in quo *uno* spes fuit; ib. 27. cum in his iudiciis ne locus quidem novo testi soleat esse; ib. 36. immo vero in superbissimo dominatu fuit; ib. 39. quod saepe audivi patri tuo Curtio magno adiumento in iudicio capitis fuisse ||tuo cui id m. a fuisset in i. c. fuisse||; ib. 48. quantum luctum in hac urbe fuisse a nostris patribus accepimus; Milo 16. Milo autem cum in senatu fuisset eo die; ib. 28. quid? si haec non dico maiora fuerunt in Clodio quam in Milone, sed in illo maxima, nulla in hoc, quid voltis amplius? ib. 35. quantum odium illius et in homine ||et ut in homine|| iniusto quam etiam iustum fuisse? ib. comitiis in campo quotiens potestas fuit! ib. 41. in utro igitur haec (spes impunitatis) fuit? in Milone ... an in Clodio, qui ..? ib. 48. sciebat (Pompeium) in Alsiensi esse; ib. 54. miliens in ea (villa) fuerat; ib. nullum in urbe vicum, nullum angiportum esse dicebant in quo ..; ib. 64. vide ... quantae (sint) infidelitates in amicis, ... quantae in periculis fugae proximorum; ib. 69. cui nihil umquam nefas fuit nec in facinore nec in libidine; ib. 78. non potest dici satis ... quantum in illo sceleris, quantum exitii fuerit; ib. 78. quod (sacrarium) est in fundo T. Sergii Galli; ib. 86. mihi putarem in patria non futurum locum? ib. 94. et erit dignior locus in terris ullus qui ..? ib. 101. huius vos animi monumenta retinebitis, corporis in Italia nullum sepulcrum esse patiemini? ib. 104. cum in eadem causa, in qua ego, fuisset; Marcell. 2. dolebam enim .. et vehementer angebar virum talem ... non in eadem esse fortuna; ib. ex quo profecto intellegis quanta in dato beneficio sit laus, cum in accepto sit tanta gloria; ib. 3. nullam in his esse laudem ampliorem quam eam, quam ..; ib. 4. quod brevi tempore futura sit illa auctoritas in his maiorum suorum et suis sedibus; ib. 10. quos in re publica tecum simul esse voluisti; ib. 19. tantus est enim splendor in laude vera, tanta in magnitudine . dignitas, ut ..; ib. sed tamen cum in animis hominum tantae latebrae sint et tanti recessus; ib. 22. in quo (statu) nunc est (res publica); ib. 26. quid est enim [omnino] hoc ipsum diu, in quo est aliquid extremum? ib. 27. Q. Ligarium in Africa fuisse; Ligar. 1. se in ea parte fuisse, qua te; ib. 2. quod (bellum) qui erant in Africa ante audierunt geri quam parari; ib. 3. cum M. Cicero apud te defendit alium in ea voluntate non fuisse, in qua se ipsum confitetur fuisse; ib. 6. cum ipse imperator in toto imperio populi Romani unus esset; ib. 7. quis putat esse crimen fuisse in Africa? ib. 9. qui et ipse in eadem Africa esse voluit; ib. isdem in armis fui; ib. 10. nam quid agis aliud? ... ne sit in patria? ib. 11. in qua (poena) adhuc Q. Ligarius est || sit ||; ib. 13. si enim est in exsilio; ib. si in [hac] tanta tua fortuna lenitas tanta non esset; ib. 15. quod si probare Caesari possemus in Africa Ligarium omnino non fuisse; ib. 16. qui in eadem causa et fortuna fuisset; ib. 17. quod erat aliquid in utraque parte, quod ..; ib. 19. in qua (provincia) erat rex potentissimus inimicus huic causae; ib. 24. quae fuit igitur umquam in ullo homine tanta constantia? ib. 26. tantum modo in praesidiis eratis; ib. 28. quibus in praesidiis fuerit quaere; ib. 30. si Q. Ligarius in Italia esse potuisset; ib. 34. an potest quisquam dubitare quin .. in eadem sententia fuerit futurus, ||futurus fuerit — fuisset futurus|| in qua fratres fuerunt? ib. quanta in omni genere bellorum gloria (fuerit) ... quis ignorat? Deiot. 12. ille corpus suum periculo obiecit, tecumque in acie contra Pharnacem fuit; ib. 14. cum in convivio comiter et iucunde fuisses; ib. 19. una regem semper in speculis fuisse; ib. 22. sed in eo, etiam si accidisset, culpam regis nullam fuisse arbitrarer; ib. 24. omnes in illo sunt rege virtutes; ib. 26. haec (frugalitas) in illo est ab ineunte aetate; ib. qui meus in Cilicia miles, in Graecia commilito fuit; ib. 28. quod in eisdem castris fuerit (Deiotarus); ib. 29. te in invidia esse; ib. 33. qui in altera parte fuisset; ib. 35. postea quam in castris esse potuit per aetatem; ib. 37. quae si in privatis gloriosa sunt; ib. 40. in primis finibus tibi se praesto fuisse dicit; ib. 42. quantum in me fuit; Phil. I, 1. cognovi quae Kalendis Sextilibus in senatu fuisset L. Pisonis oratio; ib. 10. an in commentariolis et chirographis et libellis ... prolatis ... acta Caesaris firma erunt? ib. 16. in quo (aere) populi iussa perpetuasque leges esse voluit; ib. quamquam ea (pecunia) quoque sit effusa, si ita in actis fuit; ib. 17. in quo quantus error est, di immortales! ib. 20. quo (die) in aede Telluris senatus fuit; ib. 31. metui vero et in odio esse invidiosum, detestabile, imbecillum, caducum (est); ib. 33. cum in Italia C. Curio ||in Italiae Curio — in Italia Curio|| non esset; ib. II, 4. quam multa ioca solent esse in epistulis, quae ..! ib. 7. quod enim verbum in istis litteris est non plenum humanitatis? ib. 9. in quo ne ipsius quidem ulla (gratia) esse poterat lege lata; ib. 10. cum senatus in hoc templo esset; ib. 16. quis enim

eques Romanus ... in clivo Capitolino non fuit? ib. vitricum tuum fuisse in tanto scelere fatebare, poena adfectum querebare; ib. 18. in quo est tua culpa non nulla; ib. 20. cuius autem, qui in eo numero fuisset, nomen est occultatum? ib. 25. ut fuisse in ea societate viderentur; ib. quantum in ipsis fuit; ib. 29. sit in verbis tuis hic stupor: quanto in rebus sententiisque maior? ib. 30. fateor enim me ... tanta in maestitia fuisse, quanta ..; ib. 37. quamvis in turbidis rebus sint (homines): ib. 39 nemo umquam puer emptus libidinis causa tam fuit in domini potestate quam tu in Curionis; ib. 45. quid erat in terris ubi in tuo pedem poneres praeter unum Misenum, quod ..? ib. 48. id enim unum in terris egestatis, aeris alieni ... perfugium esse ducebas; ib. 50. ut igitur in seminibus est causa arborum et stirpium, sic ..; ib. 55. qui in Italia tum fuerunt; ib. 57. si potest ulla in scelere esse felicitas; ib. 59. sed haec ipse fatetur esse in suis sordibus; ib. 63. in qua (domo) ... tamen nihil tibi potest esse iucundum; ib. 68. huius in aedibus ‖in sedibus‖ pro cubiculis stabula, pro conclavibus [tricliniis] popinae sunt; ib. 69. fueras in acie Pharsalica antesignanus; ib. 71. etsi in rebus iniquissimis quid potest esse aequi? ib. 75. qua in re quanta fuerit uterque vestrum perfidia in Dolabellam quis ignorat? ib. 79. quisquamne divinare potest quid vitii in auspiciis futurum sit, nisi qui ..? ib. 81. sin est aliqua vis in istis verbis; ib. 84. qui locus tibi in legibus et in iudiciis esse potest? ib. 87. quantum in te fuit; ib. ubi est septiens miliens, quod est in tabulis, quae sunt ad Opis? ib. 93. si ulla in te pietas esset; ib. 99. in publicis (rebus) nihil est lege gravius; in privatis firmissimum est testamentum; ib. 109. etsi enim satis in ipsa conscientia pulcherrimi facti fructus erat, tamen ..; ib. 114. fuit in illo ingenium, ratio, memoria, litterae, cura, cogitatio, diligentia; ib. 116. haec sunt, ut opinor, verba in extremo; ib. III, 19. in eadem sententia fuit homo summa integritate atque innocentia, C. Turranius; ib. 25. quid est in Antonio praeter libidinem, crudelitatem, petulantiam, audaciam? ib. 28. ut eae provinciae atque exercitus in senati populique potestate praesidioque rei publicae sint; ib. 38. omnes enim in consulis iure et imperio debent esse provinciae; ib. IV, 9. pacis vero quae potest esse cum eo ratio, in quo est incredibilis crudelitas, fides nulla? ib. 14. qui in exercitu M. Antonii ‖in exercitum Antonii — in exercitu Antonii‖ sunt; ib. V, 34. quod si eadem ratio Caesaris fuisset in illo taetro miseroque bello; ib. 39. quae (vis ingenii) summa fuit in illo; ib. 49. sit in senatus populique Romani potestate; ib. VI, 4. ut in patrum conscriptorum atque in vestra potestate sit qui in sua numquam fuerit! ib. numquam illum futurum in senatus potestate; ib. 9. aliquando negat ei locum esse oportere in curia, qui ..; ib. 10. ubi plausus ille in triumpho est, saepe ludis? ib. 11. qui (tribuni militares) in exercitu Caesaris bis ‖duobus‖ fuerunt; ib. 14. multi fuerunt multis in legionibus per tot annos; ib. Ianus medius in L. Antonii clientela est? ib. 15. non in vestra potestate, non in senatus esse Antonium; ib. 16. utrum igitur in nefariis civibus ulciscendi .. an pertimescendi diligentior cautio est? ib. VII, 3. in discordia autem pax civilis esse nullo pacto potest; ib. 23. fuerit et in senatus et in populi Romani potestate; ib. 26. tua voluntas in discessione fuit ad lenitatem propensior; ib. VIII, 1. at in quo fuit controversia? ib. 2. in hac tam dispari ratione belli miserrimum illud est, quod ..; ib. 9. in qua (servitute) etiam si non sit molestus dominus, tamen est miserrimum posse ‖miserrimum esse posse‖, si velit; ib. 12. in corpore si quid eius modi est quod ..; ib. 15. sic in rei publicae corpore, ut totum salvum sit, quicquid est pestiferum, amputetur; ib. sed ... omnes in tanto periculo, qui recte et fortiter sentient, erunt consulares; ib. 22. cum est in sagis civitas; ib. 32. si qui est sensus in morte; ib. IX, 13. sepulcrorum autem sanctitas in ipso solo est; ib. 14. in qua (vita) saepe magno usui rei publicae Ser. Sulpicius et privatus et in magistratibus fuerit; ib. 15. erat ei spes unica ‖una‖ in C. Antonio; ib. X, 10. erat enim in desiderio civitatis, in ore, in sermone omnium; ib. 14. non enim in spiritu vita est; ib. 20. etsi in illius viri consiliis atque factis nihil nec nimium nec parum umquam fuit; ib. 23. cum ... provincia Macedonia et Illyricum et cuncta Graecia et legiones, exercitus, equitatus in consulum, senatus populique Romani potestate sint; ib. 25. neque hoc in hoc uno est; ib. XI, 12. in fratre suo summam virtutem esse summumque consilium; ib. 17. cum in eo liberando salus sit; ib. 21. qui non solum socius imperatorum nostrorum fuit in bellis, verum etiam ..; ib. 33. fuimus imperatores ego et M. Bibulus in propinquis finitimisque provinciis; ib. 34. quo in bello si fuit error, communis ei fuit cum senatu; ib. tantum ‖tanti‖ eius (Cassii) in Syria nomen atque Phoenice est; ib. 35. quid ergo opus est novo consilio, si in re nihil omnino novi est? ib. XII, 3. „ne si in senatus quidem potestate futurum se dixerit (audiemus Antonium)?“ ib. 4. quando enim obliviscetur ulla posteritas cuius scelere in hac vestitus foeditate fuerimus? ib. 12. in hac ego legatione sim? ib. 16. hic cum essem in urbe ac domi; ib. 22. scimusne igitur, Pansa, quibus in locis nunc sit Lentonis Caesennii VIIviralis auctoritas? ib. 23. certe in Etruria est, id est, in via; ib. in quibus (tramitibus) etiam si non erunt insidiae; ib. 26. cum essem tiro in eius exercitu; ib. 27. erat in illo conloquio aequitas; ib. possumusne igitur in Antonii latrocinio aeque esse tuti? ib. ergo erimus in castris; ib. 28. illis locus si in hac urbe fuerit, ipsi urbi locus non erit; ib. XIII, 4. quamquam enim est tanta in te auctoritas, quanta debet in homine nobilissimo, tamen ..; ib. 15. in quibus tu es videlicet consularis; ib. 26. in quo (senatu) decem fuimus consulares; ib. 28. quantum praesidii fuerit in ceteris; ib. 29. quod verbum omnino nullum in lingua Latina est; ib. 43. magnus est in re publica campus; ib. XIV, 17. in fuga foeda mors est; in victoria gloriosa; ib. 32. quod in se ut corporum, sic virtutum similitudinem esse confident; ib. 34. quid est in testimonio vestro praeter libidinem, praeter audaciam? Fr. A, III. 11. tanta igitur in illis virtus fuit, ut ..; ib. B. VI. 24. maiestas est in imperio atque in omni populi Romani dignitate; ib. 53. in iudiciis quanta vis esset, didicit; ib. VIII, 4. eo tempore in me tibi parum auxilii esse vidisse; ib. 6. hunc puerum in Syria fuisse; ib. XVI, III, 3. f. **civitas,** II, 5. sum in (29 St.) B. I, S. 536, b. **consilium,** II, 5. sum in (23 St.) B. I, S. 648, a. **contio,** II, 4. sum in (5 St.) B. I, S. 690, a. **crimen,** II, 4. sum in (6 St.) B. I, S. 721, b. **dignitas,** I, 1. est in (14 St.) S. 113.

supersum: ornamentorum quod superfuit in fanis et communibus locis; dom. 111.

suspendo: hominem corripi ac suspendi iussit in oleastro quodam; Verr. III, 57.

suspicor: ego in Chrysogono ... nihil eius modi suspicor; Sex. Rosc. 122. quid potius in hac tanta et tam turpi inconstantia suspicari possumus? Verr. V, 56. in quibus (quaestionibus) quamquam nihil periculi suspicamur; Sulla 78.

teneo: in rebus turpissimis cum manifesto teneatur; Verr. I, 2. istum in sua potestate ac dicione tenuit; ib. 97. si manifesto in maleficio teneretur; ib. II, 99. cum in manifestissimo furto teneare; ib. 144. manifestis in rebus hominem iam teneri videbitis; ib. 181. exspectabant omnes quidnam in tabulis teneretur; ib. 187. nemo ita in manifesto peccatu tenebatur; ib. 191. qui C. Matrinium ... Leontinis in publico biduum tenuit; ib.

III, 60. teneo, teneo, inquam, in mediis vectigalibus populi Romani, in ipsis fructibus provinciae Siciliae furem; ib. 137. in rebus cum maximis tum manifestis tenetur; ib. 178. cum manifestis in flagitiis ||flagitiis|| tenebitur; ib. 207. manifestis in maleficiis tenetur; ib. IV, 104. sin autem in rebus iudicandis non minimam partem ... sapientia iudicis tenet; Font. 21. facile honestissimis testibus in re perspicua tenerentur; Caecin. 4. tenentur uno in loco HS ıↄcxl; Cluent. 82. quam si coniunctionem ... perpetuam in re publica tenuerimus: Catil. IV, 15. equidem in minimis rebus saepe res magnas vidi, iudices, deprehendi ac teneri, ut in hoc Asclepiade; Flacc. 37. quid enim est huic reliqui quod eum in hac vita teneat? Sulla 89. in quo etsi magna ex parte ingenio eius ... tenebamini, tamen non numquam verebar, ne ..; Cael 25. dum modo illa in hoc genere praescriptio moderatioque teneatur; ib. 42. cum Licinius venisset, pyxidem teneret in manu; ib. 63. cum in manu teneret veneni pyxidem; ib. 65. ut maiores eius ... summum in praefectura florentissima gradum tenuerint; Planc. 32. dum te in foro tenuit ratio honorum tuorum; Ligar. 30. eundem (ordinem) tenebo in viris fortibus honorandis; Phil. V, 35. cum D. Brutus ... provinciam Galliam in senatus populique Romani potestate teneat; ib. 36. quorum epistulas ... in manu teneo; ib. XII, 9. f. figo; Balb. 65 haereo; Tull. 33.

vagor: si concessum sit inimicis Cn. Pompei ... non solum illis in locis vagari; leg. agr II, 54.

valeo: non modo Siculorum nihil in hac re valuisse leges ..; Verr. II, 121. nihil putas valere in iudiciis coniecturam; ib. III, 146. tamen haec una causa in opinione Siculorum plurimum valet; ib. IV, 114. valeret hoc crimen in illa vetere severitate ac dignitate rei publicae; ib. V, 46. id quod in teste profecto valere plurimum debet; Font. 27. tantum in foro atque in iudiciis impudentia valeret; Caecin. 1. quid enim facillus est quam probare ||probari|| eis ... in uno servolo familiae nomen non valere? ib. 55. quoniam auctoritas quoque in bellis administrandis multum atque in imperio militari valet; imp. Pomp. 43. ut ... confirmem quantum [huius] auctoritas valeat in bello; ib. 44. valeat in opinionibus ac sermonibus imperitorum; Cluent. 5. quae (invidia) in iudiciis valere non debet; ib. 201. quae (facultas) saepe valuit in consule deligendo; Muren. 24. quid mirum est in hoc felicitatis famam sermonemque valuisse? ib. 38. quae (auctoritas) in iudiciis aut nihil valere aut ad salutem debet valere: ib. 67. scis ... quantum valeat in contionibus; Flacc. 66. nec rerum gestarum memoria in reditu C. Marii, sed exercitus atque arma valuerunt; Quir. 10. quasi vero ego ... in isto genere omnino aut curatione aut potestate valuissem; dom. 14. valebit in iniuria ||iniuria|| nomen sanctissimum religionis; ib. 123. tamen in scelere religio non valeret; ib. 139. si auctoritates patronorum in iudiciis valent ||valerent|| ..; Balb. 1. dubitandum fuit quin quo in genere iudicum praemia rata essent, in eodem iudicia imperatorum valerent? ib. 54. quamquam in istis omnibus rebus ... opinio plus valet saepe quam res ipsa; Scaur. 36. itaque illud Cassianum, „cui bono fuerit", in his personis valeat; Milo 32. haec neque hoc tempore neque in me valent; Phil. XII, 26.

vehor: quod in eius quadriremi [Cleomenes] vectus esset; Verr. V, 116. cum hic insidiator ... cum uxore veheretur in raeda, Milo 28. cum alter veheretur in raeda paenulatus; ib. 54. vehebatur in essedo tribunus plebis; Phil. II, 58.

versor: homo in hac (causa) multum ac saepe versatus; Quinct. 3. quae (ingenia) antea versabantur in salute atque auxilio ferendo; ib. 33. iudicium, in quo iam biennium versamur; ib. 42. diutius in tanto metu miser periculoque versabitur; ib. 59. non in campo, non in conviviis versatus est; ib. ea res nunc enim in discrimine versatur; ib. 92. in foro et in ore omnium cotidie versabatur; Sex. Rosc. 16. homo audax et saepe in caede versatus; ib. 39. qui ... in egestate et in insidiis ||insidiis|| versatur; ib. 78. qui omni tempore in praeda et in sanguine ||sanguine|| versabantur; ib. 81. ut in iudicio versarere; ib. 95. non versatur ante oculos vobis in caede Glaucia? ib. 98. quae quidem dominatio, iudices, in aliis rebus antea versabatur; ib. 140. quae (crudelitas) hoc tempore in re publica versata est; ib. 150. inter feras satius est aetatem degere quam in hac tanta immanitate versari; ib. hanc (crudelitatem) pati nolite diutius in hac re publica versari; ib. 154. debebat? immo in suis nummis versabatur; Qu. Rosc. 22. qui tot annos in causis iudiciisque publicis ita sim versatus, ut ..; div. Caec. 1. intellego quam scopuloso difficilique in loco verser; ib. 36. qui ... in foro iudiciisque ita verser, ut ..; ib 41. necesse est in simili audacia perfidiaque versetur; Verr. I, 40. in quibus (temporibus) nunc versor; ib. 61. in tanta vi atque acerbitate versari; ib. 68. istius nequitiam [et iniquitatem tum] in ore ||tum in ore|| volgi atque in communibus proverbiis esse versatam; ib. 121. in quibus (terris) bellum acerbum ... versatum est; ib. III, 47. iamne intellegitis ... quae immanitas in nostra ||vestra|| antiquissima ... provincia versata sit? ib. 64. ecquem audistis in tantis furtis, in tam apertis [in] tanta audacia, tanta impudentia esse versatum? ib. atque in hoc genere audaciae multo etiam impudentius in decumis Acestensium versatus est; ib. 83. in hoc genere nunc, iudices, versor; ib. 110. non versabor in uno genere diutius; ib. 103. sed etiam in Apronianis illis rapinis in quaestu sunt compendioque versati; ib. 109. quae enim in Sicilia tanta clades aut quod bellum ... versatum est? ib. 124. cum bis in ea provincia magnae fugitivorum copiae versatae sunt; ib. 125. cum tui nominis terror in auribus animisque aratorum versaretur; ib. 131. qui in epulis cotidianis ... versatus sit; ib. 160. mancipes in istis rebus esse versatos? ib. 175. in his temporibus versabor miseris ac perditis; ib. 182. QUANDOQUE TU ... OMNIBUS .. IN EISDEM FLAGITIIS MECUM ET IN LEGATIONE ET IN PRAETURA ET HIC IN SICILIA VERSATUS ES; ib. 187. in quibus (locis) [es,] versaris, rem geris; ib. 193 qui (homines) tum versati sunt in re publica; ib. 210 quae (iniuriae) tantum modo in furtis istius et damnis ... versatae esse videantur; ib. IV, 38. praecipue quod in eis ||his|| rebus ... versor; ib. 81. in qua (domo) semper ... flagitia versantur; ib. 83. quae (bella) in his fere locis ... gesta atque versata sunt; ib. 103. nimium diu mihi videor in uno genere versari criminum; ib. 105. nemini video dubium esse, ... quin ... C. Verres ... spoliarit versatusque sit ... in omni genere furandi; ib. V, 1. qui (pudor) in magistratuum conviviis versari solet ||soleat||; ib. 28. cum iste ... versaretur in conviviis muliebribus; ib. 31. ut me quaesturamque meam quasi in aliquo terrarum orbis theatro versari existimarem; ib. 35. is ... in illo omni negotio non modo labore, sed etiam periculo suo versabatur; ib. 60. quae (navis) si in praedonum pugna versaretur ..; ib. 89. qui in eius periculis sunt ac varietate versati; ib. 132. numquam species ipsa huiusce multitudinis in oculis animoque versata est? ib. 144. versabatur in Sicilia longo intervallo alter, non Dionysius ille, ... sed quoddam novum monstrum; ib. 145. quae (immanitas) in isdem locis versata esse dicitur; ib. quibus hominibus per senatum ... in foro, in suffragiis, in hac urbe, in re publica versari liceret; ib. 152. omnia sua iura, commoda ... in vestris sententiis versari arbitrantur; ib. 172. quorum uterque in pecunia maxima tractanda procurandaque versatus est; Font. 5. ecquis umquam reus, praesertim in hac vitae ratione versatus, ... sic accusatus est? ib. 37.

Aebutius iste ... versabatur eo quoque tempore in his rationibus auctionis; Caecin. 13. impudentiam summam aut stultitiam singularem putabimus in verborum errore versari; ib 50. in meis castris praesidiisque versaris; ib. 83. meus labor in privatorum periculis caste integreque versatus ... fructum est amplissimum consecutus; imp. Pomp. 2. ut ... emergere ex patrio regno atque in vestris vectigalibus, hoc est, in Asiae luce versari (velit); ib. 7. difficile est in Asia, Cilicia, Syria ... ita versari nostrum imperatorem, ut ..; ib. 64. num quid aliud in illis iudiciis versatum est? Cluent. 62. homo impurissimus statim coepit in eius modi mente et cogitatione versari; ib. 69. versatam esse in iudicio mentionem pecuniae sentiebant; ib. 78. versatam esse in iudicio pecuniam constat; ib. 81. cum ista causa in ista meditatione versatur; ib. 82. quod eius improbitatem versari in re publica nollet; ib. 85. tota vita in eius modi ratione versata aperiebatur; ib. 101. quia nulla in iudicio seditio neque vis nec turba versata est; ib. 103. quae (dignitas) in iudiciis publicis versari debet; ib. 107. etenim paucis postea mensibus alia vehemens erat in iudiciis ex notatione tabellarum invidia versata; ib. 130. ad quas (leges) adhibemur et in quibus versamur ib. 144. quae res in quaestione versetur; ib. 159. ut ... id intra parietes in domestico scelere versetur; ib. 175. levate hunc ... tot annos in falsa invidia periculisque versatum; ib. 200. in quibus (agris) ille etiam nunc bellum gerat atque versetur; leg. agr. I, 6. versantur enim, Quirites, in animo meo multae et graves cogitationes; ib. II, 5. cum imperator in bello versetur; ib. 52. volt se in communi atque in eodem quo ceteri iure versari; ib. 61. hoc enim vos *in* errore ||in hoc — hoc — in hoc enim vos errore|| versari diutius non oportet; ib. III, 16. neque quisquam nostrum in rei publicae periculis cum laude ac virtute versatur quin ..; Rabir. 29. etenim iam diu ... in his periculis coniurationis insidiisque versamur; Catil. I, 31. in his gregibus omnes aleatores ... versantur; ib. II, 23. qui (Q. Annius Chilo) cum hoc Furio semper erat in hac Allobrogum sollicitatione versatus; ib. III, 14. ego magnum in re publica versari furorem et nova quaedam misceri et concitari mala iam pridem videbam; ib. IV, 6. uterque ... in summa severitate versatur; ib. 7. largitionis voluntas tum in re publica versata est; ib. 13. intellego ... tris ... partis fuisse et earum unam in reprehensione vitae, alteram in contentione dignitatis, tertiam in criminibus ambitus esse versatam; Muren. 11. maximo in bello sic est versatus, ut ..; ib. 20. non patiar te in tanto errore versari; ib. 23. itaque in eisdem rebus fere versor; 48. versabitur in rostris ||in castris|| furor, in curia timor, in foro coniuratio, in campo exercitus, in agris vastitas; ib. 85. quibus in provinciis non obscure versatus est; Flacc. 5 (З. 25). qui equidem non in umbra neque in illius aetatis disciplinis artibusque versatus est; ib. (З. 45). quae (exspectatio) versari in iudiciis solet; ib. 21. videtis quo in motu temporum, quanta in conversione rerum ac perturbatione versemur; ib. 94. quod nondum penitus in re publica versabar; Sulla 11. in qua urbe verser intellego; ib. 28. cum in illa rei publicae tempestate versarer; ib. 59. non in ea re publica versor; ib. 84. in qua (exercitatione dicendi) me non infitior mediocriter esse versatum; Arch. 1. quibus (temporibus) tu ||quibus cum tu — quem tu|| criminaris ne ipsius quidem iudicio in civium Romanorum iure esse versatum; ib. 11. Mithridaticum vero bellum, magnum atque difficile et in multa varietate terra marique versatum, totum ab hoc expressum est; ib. 21. qui in re publica atque in his vitae periculis laboribusque versamur; ib. 30. in omni parte corporis semper oportere aliquod gaudium delectationemque versari; sen. 14. quod si ... magna causa in sacerdotum populi Romani iudicio ac potestate versata est; dom. 1. versor in medio iure publico; ib. 34. consules epulabantur et in coniuratorum gratulatione versabantur; ib. 62. qui (scribae) nobiscum in rationibus monumentisque publicis versantur; ib. 74. potest quisquam vir in rebus magnis cum invidia versatus satis graviter ... respondere? har. resp. 17. si cui forte videor plus quam ceteri ... versari in studio litterarum; ib. 18. ut deus ... versetur in terris; ib. 62. C. Mevulanum ... eiecit, hominem perditum et non obscure Pisauri et in aliis agri Gallici partibus in illa coniuratione versatum; Sest. 9. in quo (naufragio) conligendo ac reficienda salute communi omnia reperientur P. Sestii facta, dicta, consilia versata; ib. 15. qui versari in re publica atque in ea se excellentius gerere studuerunt; ib. 96. itaque semper versabatur in spe rerum novarum; ib. 110. crimen quod versetur in iudicio; Cael. 1. neque ... pudor patiebatur optimi adulescentis in tali illum oratione versari; ib. 7. qui in reliqua vita mitis esset et in hac suavitate humanitatis ... versari periucunde soleret; ib. 25. in quibus (criminibus) una atque eadem persona versatur; ib. 30. qui in hoc labore versentur; ib. 46. hic ... in hac acie cotidie versaretur? ib. 47. in qua (domo) lustra, libidines, luxuries, omnia denique inaudita vitia ac flagitia versentur; ib. 57. qui versentur isdem in voluptatibus; ib. postea nemini umquam concessit aequalium, plus ut in foro, plus ut in negotiis versaretur causisque amicorum; ib. 74. hunc enim ... concedis ... in nostris bellis nostris cum imperatoribus esse versatum; Balb. 6. cum in tanta re publica versere et maximis negotiis praesis; ib. 14. si omnino eis versari in nostris bellis non liceret; ib. 26. versatus in intima familiaritate hominis potentissimi ... neminem umquam ... offendit; ib. 58. ab eodem homine in stupris inauditis nefariisque versato vetus illa magistra pudoris et modestiae, censura, sublata est; Piso 9. quamquam languet iuventus nec perinde atque debebat in laudis et gloriae cupiditate versatur; ib. 82. an Minturnenses coloni ... aeterna in laude versantur? Planc. 26. in tenebris quam in luce causam versari maluisti; ib. 42. quorum vidisti toto illo anno ferrum in foro, flammam in delubris, vim in tota urbe versari; ib. 71. quis est ... cui non locus ipse mutus ille ... cum grata recordatione in mente versetur? ib. 81. at in omnium animis atque ore versaris; Scaur. 50. in pluribus provinciis eius versata res est; Rab. Post. 4. Platonem ... in maximis periculis insidiisque esse versatum accepimus; ib. 23. an vero ... vos hospites in hac urbe versamini, vestrae peregrinantur aures neque in hoc pervagato civitatis sermone versantur? Milo 33. quo in fundo ... facile hominum mille versabantur valentium; ib. 53. ut in communi odio paene aequaliter versaretur odium meum; ib. 78. nec fas esse ducebam versari me in nostro vetere curriculo illo; Marcell. 2. quanta (causa) nulla umquam in disceptatione versata est; Deiot. 5. qui togatus in re publica cum potestate imperioque versatus sit; Phil. I, 18. scio me in rebus celebratissimis omnium sermone versari; ib. II, 57. versatus in bello est; ib. 59. ergo illi nunc et eorum exercitus in pace versantur; ib. VIII, 6. qui in re publica versantur; ib. XII, 25. multis ab adulescentia in bellis variisque versatum atque in primis bonum ductorem ||doctorem||; Fr. A, III, 14. f. habito; Milo 98. nascor; Deiot. 10. **forum,** II, 4. versor in (13 St.) S. 378, a.

vertor: omnia in unius potestate ac moderatione vertentur; Verr. a. pr. 20. non in supplicio crimen meum vertitur; ib. V, 133.

video: qui ... narrat Naevio, quo in loco viderit Quinctium; Quinct. 24. ut effictos nostros mores in alienis personis expressamque imaginem

[nostram] vitae cotidianae videremus; Sex. Rosc. 47. quem ad modum in fabulis saepe numero videtis; ib. 67. videt ad ipsum fornicem Fabianum in turba Verrem; Verr. a. pr. 19. quem quondam in comitio vidistis; ib. I, 49. ea nos videre nisi in tuis ... tectis non possumus; ib. 57. cum quidem viderent in foro ... ibi esse palam posita ea, quae ..; ib. 59. video in multis veteribus legibus: CN. DOMITIUS L. METELLUS ... ADDIDERUNT; ib. 143. cum videret in foro latrocinia praeturae; ib. II, 18. huic etiam Romae videmus in basi statuarum maximis litteris incisum; ib. 154. praesertim cum in lecto decumanae mulieris vestigia viderent recentia; ib. III, 79. quemcumque equitem Romanum in provincia viderant ||videbant||; ib. 94. respondent illae praetoris in eo loco servos esse visos; ib. IV, 100. vidistis simulacrum Cereris e marmore et in altero templo Liberae; ib. 109. Romam quae apportata sunt, ad aedem Honoris ... itemque aliis in locis videmus; ib. 121. quod (signum) in Capitolio vidimus; ib. 129. in qua (curia) inauratam C. Verris statuam viderem; ib. 138. ut aute Syracusani in moenibus suis, in urbe, in foro hostem armatum ac victorem quam in portu ullam hostium navem viderint; ib. V, 97. te per eos dies nemo ... in foro videre potuit; ib. 137. tu praetor in provincia cum tunica pallioque purpureo visus es; ib. cruorem in locis pluribus, deiectum aedificium se vidisse dicunt; Tull. 24. quae in hoc uno homine videmus; imp. Pomp. 62. sin autem vos plus tum in re publica vidistis; ib. 64. nihil in vita vidit calamitatis A. Cluentius; Cluent. 18. hora undecima cum valens in publico visus esset; ib. 27. quis eum umquam non modo in patroni, sed in laudatoris aut advocati loco viderat? ib. 110. quidam ... recordatus est se nuper in auctione quadam vidisse in rebus minutis ... serulam; ib. 180. in qua (sede) cotidie ... spolia fortunarum videret; ib. 188. imperatorem ducemque hostium intra moenia atque adeo in senatu videmus ... perniciem ... molientem; Catil. I. 5. cum praesertim neque in honore vestro neque in gloria virtutis quicquam videam altius; ib. III, 28. cum in metu et periculo consulem viderent; Muren. 52. in M. Catone, iudices, haec bona quae videmus divina et egregia, ipsius scitote esse propria; ib. 61. quod paulo ante in eadem provincia familiarem Laelium Flacco viderant; Flacc. 14. vidi ego in quodam iudicio nuper Philodorum testem Trallianum; ib. 53. in quibus subselliis haec ornamenta ac lumina rei publicae viderem; Sulla 5. si in ea parte ... me videbis; ib. 9. Autronium tum in campo vidimus; ib. 51. in his igitur tabulis nullam lituram in nomine A. Licinii videtis; Arch. 9. tamen ea mirari deberemus, etiam cum in aliis videremus; ib. 17. quando tantam frequentiam in campo ... vidistis? sen. 28. quam (formam) in campo vidisti tum, cum ..; dom. 90. in qua (urbe) tropaea de me et de re publica videam constituta; ib. 100. cuius (integritatis) ego nuper in Macedonia vidi vestigia; Sest 13. quaenam illa in re publica monstra, quae scelera vidistis! ib 53. hunc Cn. Pompeius cum in suis castris supplicem abiectum vidisset; ib. 58. caedem vero tantam ... quis umquam in foro vidit? ib. 77. video P. Lentulum ... in hoc misero squalore et sordibus; ib 144. hunc hoc anno in hac toga ... deprecantem (video); ib. nemo hunc M. Caelium in illo aetatis flore vidit nisi aut cum patre aut mecum aut in M. Crassi castissima domo; Cael. 9. quam (barbulam) in statuis antiquis atque imaginibus videmus; ib. 33. quo errore ductos vidi egomet non nullos imperitos homines ... Athenis in numero iudicum atque Areopagitarum; Balb. 30. quis (te) denique in publico vidit? Piso 22. ut in scena videtis; ib. 46. video enim hoc in numero neminem cui mea salus non cara fuerit; Planc. 2. quam quidem nunc multitudinem videtis, iudices, in squalore et luctu supplicem vobis; ib. 21. sed quosdam etiam senatores ... non in hortis aut suburbanis suis, sed Neapoli in celeberrimo oppido ... saepe videmus || videri||; Rab. Post. 26. L. vero Scipionis ... non solum cum chlamyde, sed etiam cum crepidis in Capitolio statuam videtis; ib. 27. vidit in vinculis familiaris suos; ib. 39. quas quidem (lacrimas) ego tuas in meo casu plurimas vidi; ib. 47. spero multa vos liberosque vestros in re publica bona esse visuros; Milo 78. quae ego vidi Athenis! quae aliis in urbibus Graeciae! ib. 80. quorum et frequentiam et dignitatem hoc ipso in consessu videtis; Marcell. 13. gladium vagina vacuum in urbe non vidimus; ib. 17. quorum iustissimum videas dolorem in petendo; Ligar. 31. quod videmus etiam in fabula illi ipsi ... perniciosum fuisse; Phil. I, 34 in foro L. Antonii statuam videmus; ib. VI, 13. armorum officinas in urbe videtis; ib. VII, 13. uno in homine, Q. Fufi, fateor te vidisse plus quam me; ib. VIII, 16. in hoc uno te plurimum vidisse, me multum errasse concedo; ib. nec eum quisquam illo bello vidit in lecto; ib. 31. Cn. Octavii ... statuam videmus in rostris; ib. IX, 4. at hunc ... videbam in insula clarissimi adulescentis ... nihil nisi de pace et concordia civium cogitantem; ib. X, 8. „Ser. Galbam eodem pugione succinctum in castris videtis"; ib. XIII. 33. at in suo familiarissimo viderat; Fr. B, VIII, 10.

vigeo: qui ... in pace iacere quam in bello vigere maluit; Phil. X, 14.

vigilo: quod in litteris dandis praeter consuetudinem proxima nocte vigilarat; Catil. III, 6. hunc ego hominem ... tam in scelere vigilantem ... nisi ... compulissem; ib. 17.

vivo: qui ... ruri semper habitarit et in agro colendo vixerit; Sex. Rosc. 39. qui neque in urbe viveret neque revocaturus esset; ib. 52. in caede atque ex caede vivunt; ib. 78. vivere in pecunia tenui; Verr. III, 9. permulti in illo oppido ... vivunt ac negotiantur; ib. IV, 93. soli in istius imperio ea condicione vixerunt, ut ..; ib. V, 58. qui aut reges sunt aut vivunt in regno; imp. Pomp. 24. [qui propter desidiam in otio vivunt]; leg. agr. II, 103. tantis in laboribus C. Marius periculisque vixisset; Rabir. 29. in qua urbe vivimus? Catil. I, 9. in Asia continenter vixisse laudandum est; Muren. 12. cum in privatis rebus suisque sumptibus ... tenuissimo cultu viverent; Flacc. 28. qua re non sum nescius quanto periculo vivam in tanta multitudine improborum; Sulla 28. quod videbam quibuscum hominibus in interiore parte aedium viveret; Sest. 24. in qua (re publica) ||in quo|| quidem nunc me restituto vivit mecum simul exemplum fidei publicae; ib. 50. quae (leges) in Gracchorum ferocitate et in audacia Saturnini et in conluvione Drusi et in contentione Sulpicii et in cruore Cinnano, etiam inter Sullana arma vixerunt; Vatin. 23. in qua (domo) mater familias meretricio more vivat; Cael. 57. qui tamen ob virtutem in gloria et laude vivit; Piso 44. qui (Blesamius) vivit in regno; Deiot. 34. cuius (Q. Catuli) semper in hac re publica vivet auctoritas; Phil. II, 12.

volito: quos video volitare in foro; Catil. II, 5. nec volitabo in hoc insolentius; Flacc. 38.

voluto: quem (Verrem) in luto volutatum ... invenimus; Verr. IV, 53. quorum intemperantia expleta in domesticis est germanitatis stupris volutatus; har. resp. 42. frater ... maximo in squalore volutatus est ad pedes inimicissimorum; Sest. 145.

II. **nach Adjectiven und adjectivischen Participien:** (vgl. I. sum): absurdus: ei quoque carmen compositum est, cum ceteris rebus absurdum tum vero in illo ..; Muren. 26.

acer: s. gravis; Verr. V, 183. III. labor; Muren. 46.

acerbus: „legatus ante bellum profectus, ... bello oppressus, in eo ipso non acerbus"; Ligar. 30.

adversarius: cum autem audirem ... eandem ... rem adversariam esse in iudicio Cn. Plancio, quae ..; Planc. 1.

aequus: proinde quasi .. aequior sit ista aestimatio in tuo quam in populi Romani commodo; Verr. III, 203. quod genus iudiciorum si est aequum ulla in re nisi in hac tribuaria; Planc. 36.

apertus: apertus in corripiendis pecuniis fuit; Verr. a. pr. 5. disertissimum cognovi avum tuum, at te etiam apertiorem in dicendo; Phil. II, 111.

aptus: in mulierum corruptelis et in omni eius modi luxuria ... reperiebam hunc ... aptum fuisse; Verr. II, 134.

avarus: quis in rapacitate avarior? Cael. 13.

audax: ac mihi quidem .. audax praecipue fuisse videtur Aebutius in convocandis hominibus et armandis; Caecin. 2.

avidus: quam avidum (hunc futurum fuisse censetis) in pecuniis locupletium, qui pauperum sanguinem concupisset? Phil. V, 22.

callidus: non tu in isto artificio ... callidior es quam hic in suo; Sex. Rosc. 49. deinde in hoc homo luteus etiam callidus ... esse volt; Verr. III, 35. f. vehemens; Cluent. 140.

cautus: omnes ... sequentur auctoritatem consulis ... cauti in periculis, non timidi in contentionibus; leg. agr. I, 27.

clemens: quem nos liberi ... non modo non tyrannum, sed clementissimum in victoria ducem vidimus; Deiot. 34.

cognitus: hominis nobilis et valde in hoc largitionis quaestu noti et cogniti ||docti et cogniti||; Fr. B, VIII, 1. f. spectatus; Verr. a. pr. 29.

coniunctus: libertus ... et tibi ac liberis tuis omnibus in rebus coniunctus ac proximus; Verr. III, 157.

conscius: f. III. adiutor; Verr. I, 64.

consideratus: pater familias et prudens et attentus, una in re paulo minus consideratus; Quinct. 11.

consors: f. geminus.

constans: fortis et constans in optima ratione civis P. Popilius semper fuit; dom. 87.

contumeliosus: at quam contumeliosus in edictis! Phil. III, 15.

copiosus: ut in primis Siculorum in dicendo copiosus est; Verr. II, 88.

creber: sane ... in eo creber fuisti; Planc. 83.

credibilis: quam hoc non credibile in hoc! Milo 43.

crudelis: tantum intellego, maluisse Domitium crudelem in animadvertendo quam in praetermittendo dissolutum videri; Verr. V, 7. quem ego tamen credo ... in viri fortis aerumnis non ita crudelem fuisse, ut ..; dom. 134. cui nimis videtur senatus in conservanda patria fuisse crudelis; Piso 17. qua re cum crudelissimi Poeni iudicati sint in hoste, quid in cive de Dolabella iudicandum est? Phil. XI, 9.

curiosus: non sum in exquirendo iure augurum curiosus; dom. 39.

derius: f. praeceps.

difficilis: sexta palma urbana etiam in gladiatore difficilis; Phil. XI, 11.

diligens: f. **diligens,** alqs; Quinct. 13. Verr. I, 126. III, 107. V, 157. imp. Pomp. 58. Cluent. 133. 191. leg. agr. I, 4. Balb. 45. Planc. 64. Phil. II, 110. homo; Verr. a. pr. 29. V, 49. Rabir. 27. Catil. III, 17. senatus.

dispar: ostendi ... disparem fortunam provincialium negotiorum in Murena atque in Sulpicio fuisse; Muren. 43.

dissimilis: dissimilem me in utroque praebui; Sulla 17. [atque in officio persolvendo dissimilis est ratio pecuniae debitae]; Quir. 23.

dissolutus: quis tam dissolutus in re familiari fuisset? Quinct. 38. etiam sane sit aliqui dissolutior in iudicando ..; Verr. III, 143. f. crudelis; Verr. V, 7. neglegens.

durus: quod idem in iudicio capitis durum atque iniquum est ||esset||; har. resp. 13.

effusus: quis in largitione effusior? Cael. 13.

exercitatus: homo in aliis causis exercitatus; Quinct. 3. manum prehendit in propinquorum bonis proscribendis exercitatam; ib. 97. nos, ... homines in maritimis rebus exercitatissimos paratissimosque, vicerunt; imp. Pomp. 55. accusabat P. Cannutius, homo in primis ingeniosus et in dicendo exercitatus; Cluent. 50. sed ad uxorem Oppianici, hominis in uxoribus necandis exercitati, omnia bona Habiti ventura fuisse dicebat; ib. 52. ille exercitatus est in propagandis finibus, tu in regendis; Muren. 22. versutissimum hominem et in fallendo exercitatissimum; Fr. A, III, 10. f. honestus. prudens. robustus.

expertus: omnia, quae dico de Plancio, dico expertus in nobis; Planc. 22.

familiaris: domi una eruditi, militiae contubernales, post adfines, in omni denique vita familiares; Ligar. 21.

felix: qui tribunus plebis felix in evertenda re publica fuit; Sest. 16. in quo Caesar felicior fuit; Phil. II, 23. in quo (bello) tu nimium felix fuisti; ib. 39. quamquam in hoc genere fateor feliciorem esse te; ib. 40.

ferus: hostis in ceteris rebus nimis ferus et immanis; Verr. II, 51. cum in edictis tam ferus fuisset; Phil. III, 23.

firmus: sunt fortasse in sententia firmiores; Balb. 61. per dexteram istam te oro, ... istam, inquam, dexteram non tam in bellis neque in proeliis quam in promissis et fide firmiorem; Deiot. 8. f. fortis; Milo 91.

foedus: f. inquinatus.

fortis: si fortes fueritis in eo, quem nemo sit ausus defendere; Verr. I, 3. nam partim ideo fortes in decernendo non erant, quia ..; Muren. 51. quem ego vobis ... ita commendo, ut ... fortissimum in bello ... futurum esse promittam et spondeam; ib. 90. an consules in praetore coërcendo fortes fuissent? Milo 89. deinde quis in eo praetore consul fortis esset, per quem ..? ib. cum audiretur silentio M. Caelius, ... vir et in re publica fortissimus et in suscepta causa firmissimus et bonorum voluntati ... deditus ||deditissimus|| et in hac Milonis sive invidia sive fortuna singulari divina et incredibili fide; ib. 91. f. constans. sapiens; Verr. V, 3.

frequens: o divina senatus frequentis in aede Bellonae admurmuratio! Verr. V, 41. frequentissimo senatu nuper in Capitolio senator inventus est qui ..; Milo 66. f. I. sum; Verr. V, 33.

geminus: consorti quidem in lucris atque in furtis gemino et simillimo; Verr. III, 155.

gratus: est mihi iucunda in malis et grata in dolore vestra erga me voluntas; Catil. IV, 1. qui cum ... praetura probata in iure, grata in munere, ornata in provincia, petisset; Muren. 53. meque in eo ipso ... nimium gratum esse concedam; Planc. 82.

gravis: existiment in his hominibus ... multo graviorem atque acriorem (me) futurum; Verr. V, 183.

honestus: postremo ipse cum in omnibus vitae partibus honestus atque integer tum in re militari cum summi consilii et maximi animi tum vero usu quoque bellorum gerendorum in primis eorum hominum, qui nunc sunt, exercitatus; Font. 41.

idem: et idem sum in re publica, qui fui semper; Planc. 93. vos eosdem in hoc conservando futuros, qui fueritis in me; ib. 104.

immanis: f. ferus; Verr. II, 51.

improbus: in hoc si improbus Cethegus fuit; Cluent. 85. qui enim evenit, ut ... idem in re una

maxime populari ... improbos se quam popularis esse malint? Phil. VII, 4.
impudens: in eius modi re quisqnam tam impudens reperietur qui ..? div. Caec. 20. cum impudens fuisset in facto; Verr. II, 191. si impudentes in deferendo esse noluissent; ib. 192. ac mihi quidem cum audax praecipue fuisse videtur Aebutius ... tum impudens in iudicio; Caecin. 2.
incolumis: hunc patronum ... si in omni fortuna atque omni honore incolumem habere non potuerunt; Sulla 61.
inconstans: qua in re mihi ridicule es visus esse inconstans; Qu. Rosc. 18.
inferus: nos inferiores in agendo non futuros; Caecin. 2. dicam iam apertius in quo meus necessarius fuerit inferior [Servius]; Muren. 43.
ingratus: ut ... ingrati in deserendo existimarentur; Verr. II, 192. in quo potes me dicere ingratum? Phil. II, 6. magis vereor ne longum me in enumerando quam ne ingratum in praetereundo putetis; ib. XIII, 30.
iniquus: f. durus.
inlustris: ut ad maiora istius et inlustriora in hoc genere furta et scelera veniamus; Verr. IV, 97.
innatus: f. insitus.
innocens: si in omnibus rebus innocens fuero; Verr. III, 162.
inquinatus: an ille demens ... foedior aut inquinatior in Cn. Pompeio accusando quam in universo senatu vituperando fuit? har. resp. 51. quis in voluptatibus inquinatior? Cael. 13.
insitus: ut in animis eorum insitum atque innatum esse videatur; Verr. IV, 106. f. I. adfigo; Verr. V, 139.
insolens: erat, ut fit, insolens in aliena (re); Sex. Rosc. 23. non sum tam ignarus, iudices, causarum, non tam insolens in dicendo, ut ..; Sest. 119.
integer: f. honestus.
intellegens: ut putetur in hisce rebus intellegens esse; Verr. IV, 33.
invictus: cuius usque ad nostram memoriam nomen invictum in navalibus pugnis permanserit; imp. Pomp. 54.
iucundus: est mihi iucunda in malis et grata in dolore vestra erga me voluntas; Catil. IV, 1.
levis: accipite vero avaritiae (crimen) ... in suo genere non levius; Verr. I, 86. levia sunt haec ||haec sunt|| in hoc reo; ib. V, 117. id leve in iure civili iudicabitur? Caecin. 43.
liber: Siculos in eo sane liberos fuisse; Verr. a. pr. 25. non denique homo illorum et vita et prudentia dissimilis, sed tamen nimis in gratificando iure liber; Fr. B, VI, 18. b.
liberalis: qui tam fuerit in hereditate concedenda liberalis; Flacc. 89. interficere captum statim noluit, ne nimis, credo, in victoria liberalis videretur; Phil. XI, 5.
longus: magis vereor ne longum me in enumerando quam ne ingratum in praetereundo putetis; Phil. XIII, 30.
loquax: f. odiosus; Muren. 30.
magnus: quae (gloria) vobis a maioribus cum magna in omnibus rebus tum in re militari tradita est; imp. Pomp. 6. qui in dicendo magni sunt aut fuerunt; Muren. 29.
mansuetus: cur tam mansuetus in senatu fuerit; Phil. III, 23.
mendosus: cur servus societatis ... semper in Verrucii nomine ... mendosus esset; Verr. II, 188.
minimus: atque in his omnibus natu minimus ..., P. Saturius, in eadem sententia fuit; Cluent. 107.
misericors: quod et in re misericordem se praebuerit et in testimonio religiosum; Caecin. 26.
mitis: post hanc illorum vociferationem ... non mitior in supplicio, sed diligentior esse coepit; Verr. V, 157. qui in reliqua vita mitis esset; Cael. 25.
moderatus: magno argumento est me in utroque fuisse moderatum; Phil. II, 40.
molestus: f. odiosus; Flacc. 13.
necessarius: putasne posse, id quod in huius modi ||eius modi|| reo maxime necessarium est, facere, ut ..? div. Caec. 38.
nefarius: „iam fateor“ inquit „me in Gabinio nefarium fuisse“; dom. 126.
neglegens: nunc vero in communi omnium gentium religione inque eis sacris ... neglegentes ac dissoluti si cupiamus esse; Verr. IV, 115.
nobilis: quorum certe aliquis defendisset equitem Romanum, in municipio suo nobilem; Cluent. 109.
notus: f. cognitus.
obscurus: quod si ... tam esset obscurus in agendo; Verr. a. pr. 5.
occupatus: f. I. occupo.
odiosus: „spernitur orator“, non solum odiosus in dicendo ac loquax, verum etiam „bonus“; Muren. 30. vehementem accusatorem nacti sumus, iudices, et inimicum in omni genere odiosum ac molestum; Flacc. 13.
ornatus: f. gratus; Muren. 53.
par: qui in omnibus isti rebus par ... esse possit; Verr. III, 23.
paratus: f. exercitatus; imp. Pomp. 55.
parcus: homo cum gravitate et prudentia praestans tum vel nimium parcus in largienda civitate; Balb. 50.
patiens: quis in laboribus patientior? Cael. 13.
perfectus: hydrias ... grandis, simili in genere atque eadem arte perfectas ... posuerat; Verr. IV, 97.
perspectus: quamquam ... eiusdem .. cura incredibilis in asperrimis belli civilis periculis perspecta docuit ..; Phil. VII, 6. f. III. animus; Phil. XI, 26.
popularis: qui in rebus improbis populares fuerint; Phil. VII, 4. f. improbus; ib.
postremus: tum ut quisque in fuga postremus, ita in periculo princeps erat; Verr. V, 90.
praeceps: dubitaret, credo, homo amentissimus atque in omnibus consiliis praeceps et devius ... bellum inferre nobis; Phil. V, 37.
princeps: is, qui princeps in agendo est; div. Caec. 47. non illi nullam esse rem publicam, sed in ea, quae esset, se esse principes ... voluerunt; Catil. III, 25. quae (vox) debet esse in re publica princeps; ib. IV, 19. qui sunt in re publica principes; Sulla 7. num quando vides Tusculanum aliquem de M. Catone illo in omni virtute principe ... gloriari? Planc. 20. f. postremus.
probatus: homo ... plurimis maximisque in rebus probatissimus; Verr. II, 102. f. gratus; Muren. 53.
proximus: quia religioni suae non modo in 'dis patriis repetendis, sed etiam in ipso testimonio ac iure iurando proximus fuit; Verr. IV, 18. f. coniunctus.
prudens: hominem in edictis praetoriis, in censoriis legibus tam prudentem, tam exercitatum; Verr. III, 17.
qualis: qui principio qualis in edicto constituendo fuerit cognoscite; Verr. I, 104. quaerimus ||quaeremus|| ... qualis in bello praedonum praedo ipse fuerit; ib. 154. ut non solum in imperio, verum etiam in stipendiis qualis fuerit intellegatis; ib. V, 33. nos etiam in ipsa religione et legum et foederum conservanda qualis fuerit Cn. Pompeius dubitabimus? Balb. 12. qualis futurus in me [retinendo] fuisset senatus populusque Romanus; Planc. 90.
qui: f. idem.
ratus: dubitandum fuit quin quo in genere iu-

dicum praemia rata essent, in eodem indicia imperatorum valerent? Balb. 54.

religiosus: ab isdem gentibus sanctis et in testimonio religiosis obsessum Capitolium est; Font. 30. quod et in re misericordem se praebuerit et in testimonio religiosum; Caecin. 26. dicet enim natio minime in testimoniis dicendis religiosa; Flacc. 23.

reliquus: cum ... in locis autem illis etiam nunc belli nomen reliquum sit; leg. agr. II, 52. qui locus aut lucus ... tam sanctus fuit in quo ullum simulacrum, ullum ornamentum reliquum sit? prov. cons. 7.

remissus: cum te, Servi, remissiorem in petendo putarent; Muren. 52. postremo qui in ulciscendo remissior fuit; Quir. 23.

residuus: f. 1. sum; Verr. III, 226.

robustus: in clamando quidem video eum esse bene robustum atque exercitatum; div. Caec. 48.

rudis: nam quis est omnium tam ignarus rerum, tam rudis in re publica ..? Marcell. 22. rudis in re publica (sum)? Phil. VI, 17.

salutaris: nec vobis tam hanc salutarem in iudicando litteram quam illam tristem dedisset; Milo 15.

salvus: providi, Quirites, quem ad modum in tantis et tam absconditis insidiis salvi esse possemus; Catil. III, 3.

sanctus: unum praeter ceteros in publicis religionibus foederum sanctum ac diligentem (hominem habemus); Verr. V, 49.

sapiens: ut erat in dicendo non solum sapiens, sed etiam fortis; Verr. V, 3.

segnis: qui (P. Mucius) in gerenda re publica ||in gerenda re|| putabatur fuisse segnior; dom. 91.

severus: neque severus esse (potest imperator) in iudicando, qui alios in se severos esse iudices non volt; imp. Pomp. 38.

similis: qui quam ob rem Roscium similem sui in fraude et malitia existimarit; Qu. Rosc. 20. cum in avaritia, scelere, periurio vos sui similis esse arbitretur; Verr. a. pr. 42. se non ulla in re Verris similem futurum; ib. III, 124. sin aliqua in re Verris similis fuero; ib. 162. quod si maiores nostri existimassent quemquam in tam inlustri imperio et tam praeclara rei publicae disciplina M. Bruti aut P. Rulli similem futurum; leg. leg. agr. II, 89. f. geminus.

singularis: si P. Lentulum, civem cum in ceteris rebus tum in salute mea singularem, ... res publica tenere potuisset; Phil. XIII, 29.

situs: quod in media est insula situs (locus); Verr. IV, 106. quamquam huiusce rei potestas omnis in vobis sita est; Muren. 83. quantum est situm in nobis; Arch. 1. quod in meo reditu spes otii et concordiae sita videbatur, in discessu autem cotidianus seditionis timor; dom. 15.

sodalis: quod sibi in Lupercis sodalem esse Caelium dixit; Cael. 26.

spectatus: homo in rebus iudicandis spectatus et cognitus; Verr. a. pr. 29.

studiosus: quis enim erat qui non sciret in ornandis studiosiorem Mithridatem quam in spoliandis Trallianis fuisse? Flacc. 59.

superior: superior in possessione retinenda (vis) non fuisset; Caecin. 2.

talis: existimasne igitur ... talis futuros in re publica Antonios? Phil. XIII, 10.

tardus: qui in tantis beneficiis ... remunerandis est tardior; Quir. 23.

timidus: quid ... non nullis in rebus animum nimium timidum ... (proferam)? Verr. I, 75. omnes ... sequentur auctoritatem consulis ... cauti in periculis, non timidi in contentionibus; leg. agr. I, 27. qui in suis partibus, id est in suis fortunis, tam timidus fuerit; Phil. II, 74.

vehemens: quia fuerit in decumis iste vehementior; Verr. II, 149. et quod vehemens in re militari putatur, id ..? Caecin. 43. accusante M. Bruto, homine in dicendo vehementi et callido; Cluent. 140. sic nos in his hominibus ... si vehementissimi fuerimus, misericordes habebimur; Catil. IV, 12. in quo vehemens fui vobiscum, nihil feci nisi coactus; Sulla 87.

verecundus: verecundioremne coram putamus in postulando fore quam fuerit tum, cum ..? Phil. XII, 11.

violentus: si iam violentior aliqua in re C. Caesar fuisset; Vatin. 15.

urbanus: qui (frater) est in isto genere urbanissimus; Cael. 36.

utilis: alius in alia est re magis utilis; Sex. Rosc. 111.

III. **nach Substantiven**: abstinentia: possum multa dicere ... de provinciali in eo magistratu abstinentia; Sest. 7.

acerbitas: neque ullius horum in ulciscendo acerbitas progressa ultra mortem est; Phil. XI, 1.

adiumentum: hic vero ... parenti suo magno adiumento in periculis, solacio in laboribus, gratulationi in victoria fuit; Muren. 12. qui ordo quanto adiumento sit in honore quis nescit? Planc. 23.

adiutor: in omnibus eius modi rebus adiutorem suum et conscium; Verr. I, 64. his se tribus auctoribus in consiliis capiendis, adiutoribus in re gerenda esse usurum dicebat; Sest. 40.

adiutrix: quae (res) in petitione fuisset adiutrix; Planc. 1.

adsectatio: f. opera.

ager: iubent venire agros Attalensium ...; deinde agros in Macedonia regios; leg. agr. I, 5. post autem agros in Hispania (iubent venire); ib. deinde (adiungit) Attalicos agros in Cherroneso; ib. II, 50. et agros in Hispania propter Karthaginem novam et in Africa ipsam veterem Karthaginem vendit; ib. 51. excipitur hoc capite ager in Sicilia Recentoricus; ib. 57.

amentia: audite ... cupiditatem, audaciam, amentiam, in eis praesertim sacris polluendis; Verr. IV, 99.

animus: postremo ipse cum in omnibus vitae partibus honestus atque integer tum in re militari cum summi consilii et maximi animi tum vero usu quoque bellorum gerendorum in primis eorum hominum, qui nunc sunt, exercitatus; Font. 41. quamquam hoc animo semper omnes fuimus in patriae proditoribus opprimendis, ut ..; Milo 82. qui imperium legitimum habeat, qui praeterea ... perspectum animum in re publica liberanda; Phil. XI, 26.

avaritia: quas res luxuries in flagitiis, crudelitas in suppliciis, avaritia in rapinis, superbia in contumeliis efficere potuisset, eas ..; div. Caec. 3.

auctores: f. adiutor; Sest. 40.

auctoritas: Verres ... tantum sibi auctoritatis in re publica suscepit; Verr. V, 152. quorum virtuti, generi, rebus gestis fidem et auctoritatem in testimonio cupiditatis atque inimicitiarum suspicio derogavit; Font. 23. quae comitia primum habere coepit consul cum omnibus in rebus summa auctoritate, tum harum ipsarum legum ambitus auctor; Planc. 49.

audacia: f. amentia.

benignitas: tum etiam vestra in me attente audiendo benignitas provexit orationem meam; dom. 32.

bonitas: quam quidem vos, iudices, eius in novo genere bonitatem ... augere debetis; Rab. Post. 44.

brevitas: f. gravitas; har. resp. 41.

calumnia: accipite aliam in minore pecunia non minus impudentem calumniam; Verr. II, 25.

celeritas: non ad ... Africani in re gerunda celeritatem, ... sed aliud genus imperatoris ... cognoscite; Verr. V, 25. neque illae enim sunt solae virtutes imperatoriae, ... labor in negotiis,

fortitudo in periculis, industria in agendo, celeritas in conficiendo, consilium in providendo; imp. Pomp. 29.
concursus: quos concursus in his oppidis? Cluent. 192.
condicio: de civium Romanorum condicione in arationibus disputo; Verr. III, 59.
condiscipulus, conlega: se meum condiscipulum in pueritia, familiarem in adulescentia, conlegam in quaestura commemorabat fuisse; Sulla 18.
consilium: tamen Flacci consilium in remigibus imperandis reprehendetur? Flacc. 31. ne nostrum consilium in praetermittendis provinciis laudare videamur; ib. 87. f. animus; Font. 41. celeritas; imp. Pomp. 29.
conspiratio: hanc conspirationem in re publica bene gerenda ... diremerunt; dom. 28.
consuetudo: ubi illa consuetudo in bonis ... vendundis? Verr. I, 142. consuetudinem illius perpetuam in vi inferenda, huius tantum in repellenda; Milo 52.
contentio: altera pars ... per mihi brevis et non magnae in dicendo contentionis fore videtur; Cluent. 2. nullum huius in privatis rebus factum avarum, nullam in re pecuniaria contentionem, nullam in re familiari sordem posse proferri; Flacc. 7.
continentia: cuius eximia virtus, dignitas et in eo negotio, quod gessit, fides et continentia tegere videretur improbitatem et legis et actionis tuae; dom. 23.
contubernalis: cum esset meus contubernalis in consulatu, atque etiam in praetura fuisset; Sulla 34.
copia: f. gravitas; Balb. 2.
crimen: magnum crimen vel in legatis insidiandis vel in servis ... sollicitandis; Cael. 51.
crudelitas: quas res ... crudelitas in suppliciis ... efficere potuisset; div. Caec. 3.
cupiditas: quibus in rebus istius cupiditates et insanias quis ignorat? Verr. II, 35. f. amentia.
cura: nam .. omnium consulum gravis in re publica custodienda cura ac diligentia debet esse; leg. agr. II, 100. semper illius ... praestantem in re publica tuenda curam atque prudentiam .. fama celebrabit; Phil. IX, 10.
difficultas: altera (pars) autem ... perspicio quantum in agendo difficultatis ... sit habitura; Cluent. 2.
dignitas: f. fides; Verr. III, 146. moderatio; Sulla 73.
diligentia: vos pro mea summa et vobis cognita in re publica diligentia moneo; Muren. 86. f. cura; leg. agr. II, 100.
dominatio: tulit haec civitas, quoad potuit, ... regiam istam vestram dominationem in iudiciis et in omni re publica, tulit; Verr. V, 175.
dubitatio: cum autem vestram in iudicando dubitationem (considero); Caecin. 4.
Europa: quid Tarentinos (arbitramini merere velle), ut Europam in tauro amittant? Verr. IV, 135.
exemplum: non occurrit uni cuique vestrum aliud alii in omni genere exemplum quod testimonio sit? Caecin. 52.
factum: nullum huius in privatis rebus factum avarum ... posse proferri; Flacc. 7.
facultas: [nisi tuam in dicendo facultatem nossem]; Phil. X, 5 f. gravitas; Balb. 2.
familiaris: f. condiscipulus.
felicitas: quorum cognita virtus, industria, felicitas in re militari sit; Font. 42.
ferocitas: qua re si cui nimium efferbuisse videtur huius vel in suscipiendis vel in gerendis inimicitiis ferocitas; Cael. 77.
fides: vestram in hac re fidem, dignitatem ... non imploro; Verr. III, 146. quae mea mens in suscipienda causa fuit, fides in agenda, eadem vestra sit in indicanda; ib. V, 188. cum propter egregiam et singularem Cn. Plancii, iudices, in mea salute custodienda fidem tam multos et bonos viros eius honori viderem esse fautores; Planc. 1. f. auctoritas; Font. 23. continentia.
fortitudo: f. celeritas; imp. Pomp. 29.
frequentia: hoc dico, frequentiam in isto officio gratuitam non modo dignitati, ... sed ne voluntati quidem defuisse; Muren. 69.
fundus: quos (fundos) in agro Casinati optimos fructuosissimosque continuavit; leg. agr. III, 14.
furor: non est credibilis tantus in ullo furor, ut ..; Marcell. 21.
gratulatio: f. adiumentum.
gravitas: cuius tanta in dicendo gravitas, tanta iucunditas, tanta brevitas fuit, ut ..; har. resp. 41. quae fuerit hesterno die Cn. Pompei gravitas in dicendo, iudices, quae facultas, quae copia; Balb. 2.
hostis: an Censorinum ornem, ||ornarem|| in bello hostem, in pace sectorem? Phil. XI, 36.
industria: f. celeritas; imp. Pomp. 29. felicitas.
insania: f. cupiditas.
intelligentia: quid censes hunc ipsum ... qua intelligentia esse in rusticis rebus? Sex. Rosc. 49.
iudex: sed est perraro (populus dignitatis iudex), et si quando est, in eis magistratibus est mandandis, quibus ..; Planc. 7.
labor: contra summus labor in publicis privatisque rebus; Verr. II, 7. quam ob rem labor in hoc defendendo praecipue meus est; Rabir. 4. sic intellexi: in petendo studium esse acerrimum, in defendendo officium, in accusando laborem; Muren. 46. f. celeritas; imp. Pomp. 29.
legati: quid legati in equis et tribuni? ib. 60.
levitas: si mihi libeat totius gentis in testimoniis dicendis explicare levitatem; Flacc. 12.
liberalitas: ego enim hanc in tantis opibus, tanta fortuna liberalitatem in suos, memoriam amicitiae reliquis virtutibus omnibus antepono; Rab. Post. 44. f. moderatio; Sulla 73.
libertas: nulla libertas populi in mandandis magistratibus; Planc. 15.
libido: quae libido istius in iure dicundo fuerit; Verr. I, 120. quid ego istius in iure dicendo libidinem ... demonstrem? ib. II, 39.
luxuries: quas res luxuries in flagitiis ... efficere potuisset; div. Caec. 3.
magnitudo: cuius in negotiis gerendis magnitudinem animi non tam homines probassent, nisi ..; Rab. Post. 3. alterius ... magnitudinem animi in patria liberanda quis ignorat? Phil. XI, 9.
mens: f. fides; Verr. V, 188.
militia: ubi illud contubernium muliebris militiae in illo delicatissimo litore? Verr. V, 104.
minister: Atidius, istius item ||item istius|| minister in decumis; Verr. III, 75. quia minister in maleficio fuerat; Cluent. 60.
moderatio: quid ... commemorem dignitatem, liberalitatem, moderationem in privatis rebus, splendorem in publicis? Sulla 73. si meam cum in omni vita tum in dicendo moderationem modestiamque cognostis; Phil. II, 10.
modestia: f. moderatio; Phil. II, 10. tranquillitas.
neglegentia: neglegentiam eius in accusando considerare; Sex. Rosc. 59.
nepos: ut sit non minus in populi Romani patrimonio nepos quam in suo; leg. agr. I, 2. ut in suis rebus, ita in re publica luxuriosus *est* nepos; ib. II, 48.
officium: f. labor; Muren. 46.
opera: homines tenues unum habent ... locum hanc in nostris petitionibus operam atque adsectationem; Muren. 70.

ordo: sed qui ordo in sententiis rogandis servari solet, eundem ..; Phil. V, 35.
par: ecce tibi geminum in scelere par, invisitatum, inauditum, ferum, barbarum; Phil. XI, 2.
patientia: quorum ego non tam facultatem ... expetendam putavi, quam et in utendo rationem et in carendo patientiam; dom. 146.
pictura: nego ullam picturam (fuisse) neque in tabula neque in textili quin conquisierit; Verr. IV, 1.
procrastinatio: f. tarditas.
procurator: quem omnes tuum procuratorem esse in decumis ... loquebantur; Verr. III, 149.
prudentia: qua re omitte istam ... in contemnenda morte prudentiam; Marcell. 25. a quibus (militibus) tanta in iudicando prudentia non erat postulanda; Phil. X, 12. f. cura; Phil. IX, 10.
ratio: illam rationem in imperando sumptu et Pompeius et Flaccus secutus est; Flacc. 32. f. patientia.
religio: vestram ... religionem in iudicando non imploro; Verr. III, 146.
restitutio: hic est enim reditus, pontifices, haec restitutio in domo, in sedibus, in aris, in focis, in dis penatibus reciperandis; dom. 143.
scientia: equidem contra existimo ... singularem quandam laudem eius (Pompei) praestabilem ||eius et praestabilem — et praestabilem|| esse scientiam in foederibus ||in interpretandis foederibus||, pactionibus, condicionibus, ... in universo denique belli iure atque pacis; Balb. 15. nec vero silebitur admirabilis ... ac paene divina eius in legibus interpretandis, aequitate explicanda scientia; Phil. IX, 10.
sector: f. hostis.
sententia: f. voluntas; div. Caec. 16.
severitas: nulla in iudiciis severitas, ... nulla denique iam existimantur esse iudicia; Verr. a. pr. 43. in eo foedere improbando senatus severitas dolori et timori fuit; har. resp. 43.
similitudo: ut duorum Epicureorum similitudinem in re militari imperioque videatis; Piso 92.
socius: video, Capitonem in his bonis esse socium; Sex. Rosc. 99. NI APRONIUS DICTITARET TE SIBI IN DECUMIS ESSE SOCIUM; Verr. III, 132. NI TE APRONIUS SOCIUM IN DECUMIS ESSE DICAT; ib. 135. ni socium te sibi in decumis esse dictitaret; ib. 137. tibi Apronium in decumis socium fuisse; ib. 157. qui meorum consiliorum in consulatu socius ... fuisti; Planc. 104.
sodalitas: sed etiam commemorant sodalitatem in accusando; Cael. 26.
solacium: hic vero ... parenti suo magno adiumento in periculis, solacio in laboribus ... fuit; Muren. 12.
sordes: nullam in re familiari sordem posse proferri; Flacc. 7.
splendor: f. moderatio.
studium: ut eius diversa studia in dissimili ratione perspicere possitis, Catil. II, 9. quorum tanta studia cognoscuntur in decretis faciendis, militibus dandis, pecuniis pollicendis, ut ..; Phil. VII, 23. f. labor; Muren. 46.
superbia: quas res ... superbia in contumeliis efficere potuisset; div. Caec. 3.
tarditas: nam cum plerisque in rebus gerendis tarditas et procrastinatio odiosa est, tum ..; Phil. VI, 7.
temperantia: ac primum quanta innocentia debent esse imperatores, quanta deinde in omnibus rebus temperantia? imp. Pomp. 36. age vero ceteris in rebus quali sit temperantia considerate; ib. 40.
tranquillitas: tantam moderationem, tantam in iniuria tranquillitatem et modestiam! Phil. X, 7.
tribuni: f. legati.
victrix: cum subito manus illa Clodiana, in caede civium saepe iam victrix, exclamat, incitatur, invadit; Sest. 79.
vilitas: consequitur vilitas in vendundis (fructibus); Verr. III, 227.
virtus: timeo ne C. Verres propter hanc eximiam virtutem in re militari omnia ... impune fecerit; Verr. V, 3. huius ingenium et virtutem in scribendo et copiam non expetisset? Arch. 25. si M. Petrei ... non praestans in re publica ||in re gerenda|| virtus ... exstitisset; Sest. 12.
volnus: volnus in latere ... pro ictu gladiatoris probari; Milo 65.
voluntas: mea fuit semper haec in hac re voluntas et sententia; div. Caec. 16. quorum etiam delicta propter eorum egregiam in me conservando voluntatem non modo me ... ferre oporteret; dom. 9. qui eius perpetuam in re publica adiuvanda voluntatem ... probari moleste ferant; Phil. VIII, 30.
usus: si M. Petrei ... non mirificus usus in re militari exstitisset; Sest. 12. nec mediocrem in re militari usum, iudices; Fr. A, III, 12.

IV. **zum ganzen Satz gehörig: 1. Pronomina:** in me; div. Caec 69. dom. 58. 87. 126. Planc. 89. Milo 99. me ipso; (praetore et consule) Muren. 42. Planc. 4. Marcell. 3. me uno; Quir. 1. — te; div Caec. 27. 60. Verr. III, 214. ×. Muren. 42. dom. 34. Phil. I, 33. in vobis; Ligar. 20. — tuo; Tull. 53. — eo; div. Caec. 53. 58. Verr. a. pr. 45. Verr. I. 5. 11. 20. II, 97. ×. III, 4. 48. IV, 114. 146. Tull. 4. Caecin. 9. 23. leg. agr. II, 18. 30. ×. Muren. 28. 77. Flacc. 80. dom. 118. Vatin. 15. Cael. 45. Planc. 82 84. Phil. V, 39. 51. eo ipso; Caecin. 55. Cluent. 174. Arch. 26. Planc. 68. eis; Verr. I, 123. leg. agr. II, 22. Planc. 32. 62. ×. 68. eis ||his|| ipsis; Verr. a. pr. 24. eodem; Marcell. 33. — ipso; Verr. I, 64. — hoc; Verr. II, 26. 57. 59. V, 173. Tull. 30. Caecin. 94. [in] ||ii hoc|| sen. 33. dom. 21. Sest. 49. Planc. 91. Rab. Post. 23. Phil. XI, 9. hoc ipso; imp. Pomp. 59. Catil. II, 3. hoc uno; Verr. III, 157. V, 141. his; Verr. I, 111. Planc. 74. his omnibus; Cluent. 107. — isto ipso; Phil. II, 9. — illo; Verr. III, 82. 145. 214. ×. illo priore; Tull. 30. illo uno; Verr. V, 24. tribus illis; Verr. II, 127. quo; div. Caec. 26. 39. Verr. a. pr. 34. 35. I, 72. 131. III, 71. 206. 220. IV, 142. Tull. 31. Font. 23. imp. Pomp. 6. Cluent. 39. 169. leg. agr. II, 17. Rabir. 7. Catil. II, 3. Flacc. 35. 84. Sulla 63. 84. 93. Arch. 26. har. resp. 47. Sest. 111. 132. 134. Vatin. 3. 33. ×. Cael. 38. prov. cons. 27. Balb. 33. 36. Piso 43. 55. 70. 78. 90. Planc. 10. 49. 58. 95. Scaur. 14. 44. Rab. Post. 23. 25. Phil. I, 37. II, 49. 80. V, 12. 52. VIII, 12. X, 6. XI, 2. 19. Fr. B, VI, 4. quo uno; har. resp. 47. Balb. 9. quibus; Verr. I, 43. 103. Tull. 41. sen. 25. Piso 70. Planc. 58. — quo? div. Caec. 7. Verr. III, 137. 220. Phil. I, 37. — alio; div. Caec. 60. aliis; Sulla 19. Vatin. 36. Ligar. 20. Phil. II, 1. — altero; Verr. III, 4. ×. Vatin. 3. — alterutro; Marcell. 21. — [in] omnibus; Marcell. 3. — multis; Verr. II, 139. sen. 15. Planc. 35. Marcell. 3. — nullo; Verr. III, 194. Phil. I, 37. optimo quoque; Quir. 1. — paucis; Verr. II, 14.

2. **Substantiva: a. Eigennamen:** *a.* Länder, Gebiete, Städte, Orte: in Achaia; div. Caec. 6. 38. Verr. I, 44. prov. cons. 7. Aetnensi; Verr. III, 61. Africa; imp. Pomp. 61. Flacc. 85. Ligar. 5. Phil. II, 75. XI, 26. Albano; Rab Post. 6. Asia; div. Caec. 6. 38. Verr. I, 55. 91. II, 51. III, 192. imp. Pomp. 7. 18. 19. Muren. 12. Flacc. 6. 29. 30. 33. dom. 52. Rab. Post. 27. Deiot. 26. 37. Phil. VII, 17. XI, 6. 30. — Bithynia; Planc. 84. Phil. XI, 30. — Caeliculo; har. resp. 32. Capenati; Flacc. 71. Capitolio; Sex. Rosc. 56. Catil. III, 19. dom. 7. prov. cons. 43. Rab. Post. 6. Phil. II, 89. 91. Cappadocia; leg. agr. I, 6. Deiot. 37. in qua (Capua); Sest. 19. Carinis; har. resp. 49. Cilicia; div. Caec. 6. Deiot. 37. Phil.

II, 26. Crustumino; Flacc. 71. — Falerno; Cluent. 175. — Gallia; Quinct. 12. 14. 15. 18. 23. 28. 41. 90. Font. 11. ✕. 16. 19. Muren. 42. prov. cons. 19. Phil. VII, 21 Graecia; Flacc. 17. Arch. 10. Phil. XI, 26. in Graecia tota; prov. cons. 7. — Hispania; Verr. III, 192. Sulla 57. Balb. 14. 34. Phil. II, 75. 76. Fr. A, III, 6. — Illyrico; Cluent. 97. Italia; div. Caec. 38. Verr. II, 19. Font. 6. imp. Pomp. 38. Rabir. 29. Catil. I, 5. Flacc. 30. Piso 29. 98. Phil. V, 31. XI, 6. — Latio; Arch. 5. Leontino; Verr. III, 113. — Macedonia; leg. agr. II, 50. Phil. X, 13. — Pamphylia; div. Caec. 6. 38. Paphlagonia; leg. agr. I, 6. in Parma surrepta; Phil. XIV, 9. in ipso Pessinunte; har. resp. 28. Phrygia; Verr. III, 191. in ultima Phrygia; Verr. I, 154. Ponto; imp. Pomp. 45. leg. agr. I, 6. II, 53. Deiot. 37. Phil. XI, 30. — Sardinia; prov. cons. 15. Piso 92. Scaur. 10. Scythia; Piso 18. Segestano; Verr. III, 93. Sicilia; div. Caec. 6. 39. 55. Verr. a. pr. 40. Verr. I, 28. 88. 117. 118. II, 4. 15. 39. 40. 67. 102. 108. 113. 119. 131. 154. 179. III, 11. [in Sicilia] 14. 18. 53. 60. 63. 66. 163. 170. 172. 173. (eadem ista) 182. 189. 192. 211. IV, 7. 43. 57. 58. V, 1. 5. 7. 9. 12. 14. 18. 20. 26. 35. 55. 60. 67. 84. 99 157. 158. Sigeo; Arch. 24. Syracusano; Verr. V, 69. Syria; Verr. IV, 62. Sest. 72. prov. cons. 9. Deiot. 37. Phil. XI, 30. — Thessalia; Phil. II, 75. Tiburtino; Phil. V, 19. Triocalino; Verr. Tusculano; dom. 62. 124. V, 10. Tyndaritano; Verr. IV, 48. — Velia; har. resp. 16. Umbria; Sex. Rosc. 48.

β. Völker: in Afris; Scaur. 40. Care; Flacc. 65. Gallis; Scaur. 40. omnibus Graecis; Verr. II, 158. Hispanis; Scaur. 40. Sardis; Scaur. 40. Siculis; Verr. II, 158. Syracusanis; Verr. IV, 151. Vaccaeis ||Barcaeis|; Planc. 84.

γ. einzelne Personen: in Africano (illo); div. Caec. 69. uno Annaeo; Verr. III, 97. Apollonio; Verr. V, 23. Apolloniensi Aristodamo; Verr. V, 15. M. Atilio; Verr a. pr. 39. Cn. Aufidio; dom. 35. Bruto; Sest. 123. M. Bruto; Phil. X, 24 M. Caelio; Cael. 3. 15. C. Cassio; Verr. III, 97. Cispio; Planc. 75. Clodio; Milo 43. 46. Cornelio; Balb. 6. (uno) 51. Dolabella; Phil. XI, 6. Fausto; Cluent. 94. M. Fonteio; Font. 37. Gabinio; dom. 126. Heraclio Syracusano; Verr. II, 59. illo sanctissimo Hercule; Sest. 143. C. Herennio; Verr. a. pr. 39. Leonte Imacharensi; Verr. V, 15. Oppianico; Cluent. 60. hoc Planco; Phil. XIII, 27. Pompeio; Balb. 6. C. Popilio; Verr. a. pr. 39. M. Pupio; dom. 35. Scaevola; Sex. Rosc. 34. M. Aemilio Scauro; Scaur. 24. Sthenio; Verr. IV, 41. Verre; Verr. II, 27. IV, 53.

b. **Gattungsnamen:** in accusatione; Verr. III, 12. mala nugatoriaque accusatione; Sex. Rosc. 42. illa accusatione; Verr. a. pr. 55. ipsa in accusatione ||in ipsa accusatione||; Verr. I, 17. accusatione sua; Sulla 2. accusatore; Flacc. 22. quo accusatore; Muren. 58. tanta acerbitate; Sest. 47. meis acerbitatibus; Planc. 101. acie; Font. 48. Balb. 23. 49. Planc. 72. Marcell. 31. acie Pharsalica; Ligar. 9. acta; Verr. V, 82. altera actione; Verr. I, 75. in priore ||priore|| actione; Verr. II, 133. qua in actione; Rabir. 17. actoribus Graecis; div. Caec. 48. primo aditu; Verr. II, 160. illa adoptatione; dom. 77. adoptione; dom. 41. hac adsignatione; leg. agr. II, 84. ceteris (adsignationibus); ib. adventu; Piso 83. adversariis; Qu. Rosc. 5. adulescentia; Muren. 63. Cael. 43. 76. [in adulescentia]; Vatin. 11. aede Castoris; har. resp. 28. aede Opis; Phil. V, 15. aedibus; Verr. I, 50. Caecin. 54. meis aedibus ||in meis sedibus — in sedibus meis||; Sulla 18. dom. 51. aliis aedilibus; Planc. 83. ista in aedilitate; Planc. 51. hac prope aequalitate fraterna; Ligar. 34. aëre; Verr. IV, 87. vetere aere alieno; Catil. II, 21. ***magno in aere alieno;*** Scaur. 45. magno in aere alieno; Catil. II, 18. aestimatione; Verr. III, 193. in qua (aestimatione); Rab. Post. 11. hac aetate; Cael. 18. qua in aetate; Cael. 11. agro s. **ager,** V, 2. in (20 St.) B. I, S. 153, b. alea; Catil. II, 10. Phil. II, 56. alieno; Milo 74. alto; Sest. 46. in his (amicis); Verr. II, 102. amicitia; Muren. 7. amicitia mea; Planc. 82. nostra amicitia; prov. cons. 42. tanta amicitia; Planc. 5. in quo (angiporto); Milo 64. ne ullo quidem in angulo; Catil. II, 8. angustiis aerarii; Balb. 61. his angustiis aerarii; prov. cons. 11. tantis aerarii angustiis; Verr. III, 182. in tot rerum angustiis; Sulla 78. animadversione; Cluent. 128. animo; Verr. II, 74. animis; div. Caec. 27. anno; Sex. Rosc. 132. IN HOC ANNO; Tull. 44. aratoribus; Verr. II, 155. tanto ardore; Marcell. 24. area; Verr. III, 36. areis; Verr. III, 20. armis; Catil. II, 15. Marcell. 6. ipso articulo temporis; Quinct. 19. Graecis artificibus; Muren. 29. arvis; Scaur. 25. atrio Libertatis; Milo 59. atriis auctionariis; leg. agr. I, 7. tanta atrocitate; Phil. VIII, 32. avaritia sua; Verr. III, 190. auctione; Verr. IV, 14. auctione quadam; Cluent. 180. tanta audacia; Phil. III, 25.

nulla in barbaria; Piso 17. qua in barbaria; Phil. XIII, 18. inani in basi; Verr. IV, 127. bello s. **bellum,** V, 3. in (41 St.) B. I, S. 406. hac immani belua; Verr. V, 109. illa belua; Milo 32. beneficio; Verr. III, 44. summo beneficio; Verr. III, 115. beneficiis; Arch. 11. ne in ||[in]|| beneficiis quidem; prov. cons. 42. ne in suis quidem beneficiis; Verr. II, 164 bonis; Verr. III, 146. bonis alienis; Verr. II, 46. eis bonis; Quinct. 76. eis singulis (bonis); Milo 78. isdem bonis; Caecin. 74. meis bonis; dom. 124. busto; Piso 16.

in caecitate; dom. 129. eadem caede; Planc. 89. in qua (caede); Milo 12. calamitate s. **calamitas,** V, 2. in (8 St.) B. I, S. 445, a. callibus; Cluent. 161. campo s. **campus,** IV (12 St.) B. I, S. 448, a. capite; Verr. V, 3. Muren. 79. illo capite Anniano; Verr. I, 118. secundo capite; leg. agr. II, 26. tertio (capite); leg. agr. II, 26. carcere; Verr. V, 147. Catil. IV, 13. Vatin. 26. caritate; Verr. III, 216. annonae caritate; dom. 13. har. resp. 43. Balb. 40. hac caritate annonae; har. resp. 31. summa caritate; Planc. 64. castello; Caecin. 46. Deiot. 25. castris; Verr. V, 31. Catil. I, 27. Phil. II, 39. isdem castris; Phil. XI, 12. suis castris; Verr. V, 31. hoc casu; Sulla 61. meo casu; Milo 88. omni casu; Phil. V, 26. causa s. **causa,** V, 2. in (30 St.) B. I, S. 479. cautione; Verr. I, 31. illa celebritate; Cael. 49. in qua (cella); Phil. II, 19. antelucanis cenis; Catil. II, 22. censu; Cluent. 134. centesima; Rab. Post. 30. extrema cera; Verr. I, 92. eius modi certamine; Catil. II, 25. quo in certamine; Sex. Rosc. 136. cervicibus nostris; Muren. 79. cibo; Piso 42. cibo ||[in cibo] — vel in cibo||; Deiot. 18. circo; Muren. 72. 73. Phil. II, 110. circo Flaminio; sen. 13. 17. Sest. 33. Planc. 55. circulis; Balb. 57. principe civi; Phil. VII, 20. ne in sceleratissimo quidem civi; dom. 47. ullo civi; dom. 58. fortissimis civibus; Milo 92. nostris civibus; Phil. V, 13. in quibus (civibus); Milo 63. civitate s. **civitas,** V, 2. in (55 St.) B. I, S. 541. classe; div. Caec. 55. clivo Capitolino; Milo 64. coetu; Piso 68. Milo 98. Phil. II, 63. qua tua cogitatione; Vatin. 20. colonia nuper constituta; sen. 29. coloniis; leg. agr. I, 16. ceteris ||ceteris in|| coloniis; leg. agr. II, 93. ***in columnis;*** Scaur. 45. commemoratione; Verr. IV, 110. Erote comoedo; Qu. Rosc. 30. compitis; leg. agr. I, 7. complexu; Flacc. 95. Phil XII, 22. incredibili concordia; Phil. VIII, 8. condicione; Flacc. 24. Milo 92. in qua (condicione); Phil. XII, 11. confessione; Milo 15. [in] ea confessione; Milo 81. coniugibus; Phil. XIV, 9. hac in coniuratione; Sulla 16. conlega meo; Piso 12. in quo (conlegio tribunicio); Sest. 113. maxima consensione; Phil. VIII, 8. consilio s. **consilium,** V, 2. in (8 St.) B. I, S. 652, a.

conspectu; div. Caec. 27. Verr. V, 170. leg. agr. I, 7. Sulla 18. Sest. 83. Deiot. 15. Phil. II, 68. ipso conspectu; har. resp. 24. vestro conspectu; Scaur. 46. vestro in conspectu; Milo 85. consulatu: f. **consulatus,** V, 2. in (22 St.) B. I, S. 578, a. consule; Piso 10. in quo (senatus consulto); Verr. IV, 149. contentione; div. Caec. 59. Muren. 8. Cael. 39. prima contentione; Sest. 44. contione: f. **contio,** IV, 2. in (67 St.) B. I, S. 691. ceteris controversiis; Caecin. 71. omnibus in controversiis; Caecin. 46. conventu: f. **conventus,** V, 2. in (15 St.) B. I, S. 701. tanta conversione; Phil. XI, 27. convivio; f. **convivium,** V, 2. in (13 St.) B. I, S. 703, b. summa copia; Vatin. 26. Balb. 63. uno corpore; Cluent. 32. crimine f. **crimen,** V, 2. in (18 St.) B. I, S. 723. cruciatu; Verr. V, 169. cubiculo; Verr. III, 79. V, 27. Deiot. 21. cubiculo meo; Scaur. 26. culpa; Fr. A, III, 15. cunabulis; leg. agr. II, 100. tanta cupiditate; Phil. III, 25 cupiditatibus; Verr. III, 213. ipsa cura; Phil. IX, 2. curia: f. **curia,** V, 2. in (13 St.) B. I, S. 761, f. hoc tam exiguo vitae curriculo; Arch. 28. ipso cursu; Sest. 144. maximo cursu; Sest. 20.

in quibus (decretis); Verr. I, 125. eodem decreto; Flacc. 45. decumis; Verr. III, 118. 128. 146. tertia decuria; Phil. I, 20. XIII, 37. tanto tuo dedecore; Verr. III, 134. dedicatione; dom. 121. 127. illa defectione; Piso 84. defensione; Verr. V, 146. Cluent. 1. Sulla 3. Phil. XIII, 26. in ea (defensione); Verr. I, 112. hac defensione; Rabir. 1. hac confusa atque universa defensione; Sest. 5. ista defensione; Caecin. 66. 90. qua (defensione); Muren. 29. defensione tua; Fr. B, VIII, 16. tota defensione tua; Caecin. 65. defensionibus; Verr. III, 141. Sulla 71. delectu; Cluent. 128. delicto; dom. 134. in eis (dentibus); Verr. IV, 103. tanto desiderio; Sest. 76. devotione vitae; Rab. Post. 2. publica dignitate; Flacc. 28. hac difficultate; Cluent. 3. summa in difficultate; Verr. V, 51. in publica dignitate; Flacc. 23. tanta diiunctione; Sest. 47.. audiendi diligentia; Verr. III, 10. dimicatione; Muren. 8. Planc. 31. tanta dimicatione; Rabir. 5. ipsis dis immortalibus; sen. 30. discessu; Quir. 7. illo discessu; Planc. 73. ista ||illa|| disciplina; Muren. 23. in discordia; Phil. VIII, 8. discordiis; Cluent. 39. har. resp. 45. discordiis nostris; har. resp. 44. maximis nostris discordiis; Balb. 58. ipso discrimine; Verr. a. pr. 2. maximo rei publicae discrimine; Phil. IX, 6. tanto discrimine; Ligar. 16. disiunctione; prov. cons. 40. nulla in disputatione; Cluent. 149. disputationibus suis; Piso 66. magnis disquisitionibus; Sulla 79. dissensione; Phil. VIII, 8. dissensione civili; Ligar. 26. praedae dissipatione; Phil. XIII, 10. dissuasione rogationis; Cluent. 140. dolore; Verr. V, 169. Cael. 79. eius modi dolore; Cluent. 171. ipso dolore; Phil. II, 93. dominatu; Deiot. 30. ea domo; har. resp. 37. eius modi domo; Sex. Rosc. 134. impudica in domo; Phil. II, 6. in qua (domo); dom. 102. Cael. 57. una in domo; Phil. III, 10. ea dubitatione; Cluent. 73. in nostris dubitationibus; har. resp. 12.

in eculeo; Milo 57. Deiot. 3. in eo (edicto); Quinct. 36. edictis; Phil. III, 21. egestate; Sex. Rosc. 144. illo elogio; Piso 72. hac una emptione; Verr. III, 110. equo; Milo 28. in his (epistulis); Verr. II, 64. multis epistulis; Verr. III, 174. illo errore; Verr. IV, 108. apium examine; har. resp. 25. exemplo; Flacc. 24. exercitu; imp. Pomp. 37. Cluent. 99. Balb. 49. Milo 9. illo nostro exercitu; Deiot. 28. exercitu Sullano; Fr. B, VIII, 14, a. exitio; Sex. Rosc. 149. Milo 100. exitio suo; Verr. III, 62. exitu; Verr. IV, 117. hoc in exitu; Piso 91. in quo (exitu); Verr. V, 152. fanorum expilationibus; Verr. III, 23. exostra; prov. cons. 14. extremo; Vatin. 40.

in eadem fabula ||[in eadem fabula]||; Sest. 121. fabulis; Verr. IV, 89. har. resp. 62. in quo (facinore); Verr. IV, 60. istius facto; Verr. III, 188. facto ipso; har. resp. 2. omnibus meis factis; leg. agr. II, 6. in recte factis; Milo 42. hac calamitosa fama; Cluent. 4. fame; Flacc. 17. ipsa fame; dom. 11. familia; Rab. Post. 2. ea familia; Phil. XIII, 12. nostra familiaritate; Phil. IX, 13. illo fano; har. resp. 28. fastis; Phil. II, 87. illo paene fato; dom. 145. feminis; Cael. 34. filio; Phil. VIII, 1. aliorum finibus; Verr. III, 108. suis finibus; Verr. III, 108. flagitiis; Verr. a. pr. 14. illa flamma; dom. 30. aliqua perniciosissima flamma; Cluent. 4. nostro omnium fletu; Milo 92. fluctibus; Sest. 20. illis dumtaxat fluctibus; Milo 5. maximis fluctibus; Piso 20. flumine publico; har. resp. 59. foedere; Balb. 38. ipso foedere; Verr. V, 50. foederibus; Balb. 32. 36. fortuna; Cael. 15. Milo 92. ea fortuna; Sest. 69. extrema fortuna; Muren. 34. gravi fortuna; Milo 83. hac fortuna miserrima et luctuosissima; Sulla 90. omni fortuna; Sest. 146. in qua (fortuna); Sest 69. fortuna quadam; Piso 44. tanta fortuna sua; Rab. Post. 41. utraque fortuna; Caecin. 104. fortunis; Rabir. 5. foro: f. **forum,** V, 2. in (56 St.) S. 378, f. eodem freto; Verr. V, 146. frigore; Verr. IV, 87. eo frumento; Verr. III, 202. publico frumento; Verr. III, 203. meo frumento; Verr. III, 203. fuga; Verr. III, 155. imp. Pomp. 22. 23. Muren. 34 in quo (fundo); Caecin. 22. funere; Sex. Rosc. 33. funere familiari; Vatin. 31. funeribus; Sest. 88. Phil IX, 16. furore animi; dom. 129. illo ipso in furore suo; dom. 107. illis suis cogitatis furoribus; Milo 32. furtis; Verr. IV, 30.

in communi gaudio; Phil. XIV, 13. gemitu; Verr. V, 121 alio genere; Phil. V, 43. eo genere; Cluent. 104. Scaur. 16. eodem genere; Cluent. 98. hoc genere; Verr. I, 27. III, 190. Font. 3. Sulla 5. Cael. 46. hoc in genere; dom. 78. Sest. 90. hoc quoque frumentario genere; Verr. III, 85. hoc novo genere; Arch. 18. toto hoc genere; Verr. IV, 8. hoc uno genere; Verr III, 82. Fr. C, 24. hoc uno in genere; Planc. 36. ipso genere; Rab. Post. 2. isto genere; Cluent. 140. omni genere; dom. 116. in quo (genere); Verr. III, 100. imp. Pomp. 28. Cluent. 98. Scaur. 37 quo in genere; leg. agr. II, 73. Phil. I, 12. uno genere; Font. 2. uno in genere; Verr. IV, 129. uno aliquo in genere; Verr. II, 9. utroque genere; Verr. I, 118. utroque in genere; Sest. 117. in ceteris (generibus); Fr. C, 24. his generibus; Verr. II, 118. his duobus generibus; Verr. II, 123. in quibus (generibus); Fr. B, VI, 11. a. cunctis gentibus; Flacc. 17. omnibus fere gentibus; Arch. 23. gloria rei militaris; Rab. Post. 2. gratia; Phil. II, 2. sua gratulatione; Muren. 88. gratulationibus; Verr. IV, 94. gremio; Cluent. 13. Piso 11. gymnasio; Verr. II, 160. Phil. IX, 4. gynaeceio; Phil. II, 95.

in helluationibus; sen. 13. herbis; Cael. 76. hereditate; Verr. IV, 7. homine; Caecin. 104. Vatin. 38. hoc homine; Verr. a. pr. 47. II, 192. III, 218. imp. Pomp. 63. eo homine; Sest. 118. eodem homine; Cael. 14. homine ipso; Flacc. 24. mediocri in homine; prov. cons. 38. nullo in homine; Verr. II, 155. in quo (homine); Verr. a. pr. 2. quo homine; Verr. II, 111. quovis homine privato; Verr. II, 163. homine turpissimo; Phil. II, 105. uno homine; Verr. III, 5. Catil. I, 11. hominibus de me divinitus meritis; sen. 30. singulis hominibus; Cluent. 32. honore; Vatin. 10. honore amplissimo; Scaur. 35. honoribus; Piso 36. amplissimis honoribus; Sest. 110. in quibus (honoribus); Phil. XIII, 8. horreis; Verr. III, 20. hortis; Cael. 49. Phil. II, 15.

in imbri; Verr. IV, 87. imperio; Verr. IV, 8. 78. V, 124. 125. leg. agr. II, 9. 143. Flacc. 26. Piso 29. imperio suo; Verr. V, 86. tuo imperio; Verr. III, 212 tanto impetu; Verr. V, 62. im-

pudentia; Verr. II, 192. tanta impudentia; Verr. II, 52. leg. agr. II, 20. communi incendio; Cluent. 4. illo incendio; dom. 129. tot incendiis; Phil. XI, 26. incolumitate ||incolumitatis — incolumes||; Quir. 3. illo communi incommodo; Sest. 30. tantis incommodis; Verr. III, 109. indice; leg. agr. II, 22. [in sua turpi inertia]; leg. agr. II, 103. iudiciorum infamia; div. Caec. 9. meo inimico; Milo 33. tanta iniquitate; Verr. III, 111. iniuria; Verr. III, 95. eadem iniuria; Cluent. 32. tanta iniuria; leg. agr. II, 20. tanta tua iniuria; dom. 81. iniuriis; Cluent. 13. mediis iniuriis; Verr. III, 213. iniuriis suis; Verr. III, 96. tantis iniuriis; Cluent. 14. 16. hac inopia; har. resp. 31. tanta inopia; Verr. V, 59. Phil. XIV, 17. eadem inrogatione; Rabir. 8. inscriptione; Verr. II, 168. insidiis; Cael. 54. insula inculta tenuique; Verr. III, 85. interdicto; Caecin. 63. hoc interdicto; Caecin. 49. introitu; Fr. B, VIII, 14, a. invidia; Cluent. 3. Fr. A, III, 15. tanta invidia; Verr. I, 21. iracundia; Marcell. 9. itinere; Verr. III, 63. illo ||ut illo|| itinere; Verr. I, 63. in quibus (itineribus); Verr. V, 27. indice; Phil. I, 20. indicio; Verr. I, 45. 83. III, 69. IV, 55. 57. V, 3. 45. 75. Tull. 38. 43. Caecin. 2. 38 (*in*). Cluent. 17. 99. 108. 128. 132. 144. Muren. 3. 59. Sulla 34. 85. dom. 41. Sest. 119. Planc. 16. 31. 70. X. Rab. Post. 11. 34. Milo 2. 57. Albiano iudicio; Caecin. 28. alieno iudicio; Qu. Rosc. 45. alio quodam ||aliquo|| iudicio; Verr. V, 176. aliquo in iudicio; Caecin. 27. cetero iudicio ||in ceteris iudiciis||; Cluent. 115. eo iudicio; Verr. IV, 71. Font. 34. eo ipso iudicio; Verr. II, 113. eodem iudicio; Verr. a. pr. 39. hoc iudicio; Quinct. 8. div. Caec. 26. Verr. a. pr. 36. ib. I, 15. 84 (IN HOC IUDICIO). V, 174. Tull. 26. 42. Cluent. 201. Flacc. 94. Vatin. 3. 40 hoc ipso iudicio; Verr. a. pr. 40. illo iudicio; Verr. I, 12. Cluent. 54. 103. illo primo iudicio; Rab. Post. 37. toto illo iudicio; Rab. Post. 10. ipso iudicio; Verr. a. pr. 3. ib. IV, 33. [in ipso iudicio]. iudicio ipso; Balb. 56. privato iudicio; sen. 21. iudicio publico; Arch. 3. in quo (iudicio); Verr. a. pr. 47. Cluent. 96. quo in iudicio; leg. agr. I, 10. suo iudicio; Qu. Rosc. 1. Font. 38. iudicio suo; div. Caec. 33. tali iudicio; Quinct. 88. iudiciis; div. Caec. 35. Verr. I, 128. II, 40. III, 213. V, 57. Caecin. 46. 67. Cluent. 4. 62. 114. 139. Arch. 3. ceteris iudiciis; Sex. Rosc. 12. Caecin. 71. iudiciis maximis; Font. 26. privatis iudiciis; Flacc. 12. quibus in iudiciis; Cluent. 62. quibusdam iudiciis; Verr. a. pr. 35. iugero; Verr. III, 112. IN QUIBUS (iugeribus); leg. agr. II, 67. iure civili; Verr. I, 136. omni iure civili; Muren. 27. vestro iure iurando; Sex. Rosc. 152. tam varia iuris dictione; Flacc. 6. urbana ||ex urbana|| iuris dictione; Verr. II, 39.

in labore corporis; Cael. 39. in ||[in]|| militari labore; Muren. 11. parentum lacrimis; Verr. V, 138. lacu Prilio; Milo 74. communi omnium laetitia; Milo 21. summa in laetitia; Sest. 131. tanta laetitia; Phil. II, 21. lapidatione illa; dom. 14. ipsa latione tua; dom. 53. latrocinio; Catil. II, 22. illo tuo intolerabili latrocinio; Vatin. 19. hac laude; Verr. a. pr. 32. lautumiis; Verr. I, 14. lecto suo; Verr. III, 79. meo lectulo; Catil. I, 9. Sulla 52. legatione; div. Caec. 38. Verr. II, 18. Phil. IX, 2. 3. 16. illa taetra legatione; Verr. I, 62. qua in legatione; Muren. 20. Ligar. 2. in quibus (legatis); Phil. XII, 19. lege; Sex. Rosc. 130. Caecin. 54. leg. agr. II, 36. eadem lege; Caecin. 95. hac lege; Planc. 36. ea lege; dom. 71. ipsa tua lege; dom. 128. in qua (lege); Verr. II, 127. qua in lege; Verr. I, 134. sua lege; leg. agr. I, 2. in ulla (lege); Verr. I, 108. legibus; div. Caec. 35. Verr. II, 123. dom. 82. Balb. 36. antiquis legibus; Rab. Post. 8. in eis ||in his|| (legibus); Vatin. 16. omnibus legibus; Caecin. 95. Cluent. 120. in quibus (legibus); Verr. II, 122. 123. legibus suis; dom. 50. ceteris legibus; dom. 41. in quo (libello); Verr. IV, 149. in quibus (libellis); Verr. II, 182. libellis; Cluent. 197. liberalitate; prov. cons. 42. liberis; Phil. XIV, 9. libertate; Rabir. 16. hac libidine; div. Caec. 9. Verr. III, 205. sua lite; Qu. Rosc. 45. litibus; Rab. Post. 9. litore; Verr. V, 87. 131. litore deserto; dom. 140. litteris; Verr. I, 80. III, 168. his litteris; Phil. II, 9. non modo in publicis, sed etiam in privatis litteris; Flacc. 37. in quibus (litteris); Verr. IV, 140. flagitiosa litura; Verr. I, 92. loco; Muren. 85. beneficii loco; Verr. II, 29. III, 114. 189. non modo in criminis, sed in maledicti loco; Cluent. 62. qui ... in filii loco fuisset, nunc certe erit in parentis; sen. 35. ne in aequo quidem et plano loco; Caecin. 50. alio in loco; Verr. I, 59. alio ullo in loco; Fr. B, XIII, I, 1. aliquo in loco; Verr. III, 193. loco angusto; Verr. I, 45. loco augusto; dom. 137. clarissimo loco; dom. 132. eo loco; Milo 53. eo ipso loco; Tull. 53. hoc loco; Cluent. 5. hoc in loco; Cluent. 79. leg. agr. II, 6. Sest. 119. hoc eodem in loco; leg. agr. II, 49. illo loco; har. resp. 28. Fr. B, XIII, IV, 2. nullo in loco; imp. Pomp. 55. IN LOCO PUBLICO; dom. 136. quo loco; Caecin. 85. in quo (loco); Tull. 53. Sest. 118. prov. cons. 7. Milo 56. quo in loco; Quinct. 85. Verr. I, 59. Muren. 54. Flacc. 72. Sulla 77. Cael. 58. Piso 61. Deiot. 19. Phil. II, 95. IX, 17. ullo in loco; Verr. III, 194. Milo 86. uno in loco; Verr. V, 85. ceteris locis; Verr. IV, 99. locis disiunctissimis maximeque diversis; imp. Pomp. 9. eis locis; Verr. III, 193. IV, 114. imp. Pomp. 22. 41. Piso 96. his locis; Font. 19. illis locis; har. resp. 35. Piso 48. isdem illis locis; Verr. I, 56. multis in locis; Quinct. 43. Verr. I, 88. IV, 116. locis publicis; Cael. 54. quibus in locis; leg. agr. I, 7. Muren. 89. QUIBUS IN LOCIS; leg. agr. I, 17. Muren. 89. quibus in locis? leg. agr. II, 66. QUIBUSCUMQUE IN LOCIS; leg. agr. II, 55. luce; Vatin. 34. tanto lucro; Verr. III, 111. luctu; Verr. V, 138. Sest. 54. 72. luctu domestico; Vatin. 31. illo tristi et acerbo luctu; Planc. 73. meo luctu; Sest. 68. tanto luctu; Sest. 47. 76. tanto in luctu; Sest. 27. uno in luctu; Sulla 91. illis rei publicae luctibus; Piso 22. in quo (luco); prov. cons. 7. lustris; sen. 13. luxu ||lucro||; Verr. III, 62.

in magistratu; Verr. a. pr. 36. ib. I, 119. II, 140. III, 195. suo magistratu; Verr. I, 127. eo magistratu; Sest. 124. Vatin. 12. 13. 23. Phil. II, 50. Fr. B, VI, 6. hoc magistratu; leg. agr. II, 7. 9. in quo (magistratu); Planc. 13. quo in magistratu; Sulla 21. sen. 11. sanctissimo in magistratu; Sest. 83. magistratibus; Phil. IX, 15. [in quibus (magistratibus)]; Planc. 61. maledicto; Planc. 30. isto tuo maledicto; dom. 76. maledictis; Vatin. 5. hoc tanto, tam atroci, tam singulari maleficio; Sex. Rosc. 38. illo ipso malo; imp. Pomp. 26. malis; Verr. V, 93. Sulla 41. 74. 89. ceteris malis; Sulla 1. civilibus malis; Phil. XI, 12. maximis nostris malis; Balb. 58. manibus; Verr. V, 49. Cluent. 13. Muren. 26. in qua (manumissione); Cael. 68. mari; Piso 44. hac mea mediocritate; Phil. II, 2. meditatione; Phil. IX, 2. omni memoria; Vatin. 33. in qua (memoria); Phil. X, 8. in [tanta] mercede; Rab. Post. 31. metu; Verr. I, 47. V, 14. 137. Phil. III, 12. magno in metu meo; Planc. 104. meo metu; dom. 8. tanto metu; Verr. V, 80. mimo; Cael. 65. tali miseria; Ligar. 14. miseriis; Quinct. 49. Catil. IV, 8. maximis miseriis; Phil. II, 47. monimento; Planc. 78. monumentis; Verr. II, 158. Milo 17. suis monumentis; Milo 18. [in monte]; Piso 48. in quo (morbo); Cluent. 198. morbis; Cluent. 57. moribus; Cael. 15. morte; Phil. IX, 2. 5. morte ipsa; Verr. V, 113. morte misera atque indigna; Verr. V, 172. morte sua; Caecin. 10. magno motu; Sest. 15. maximo motu; Piso 10. mulso; Cluent. 166. imperita multitudine; dom. 4. tanta multitudine; Verr. V, 150. Cluent.

115. Sest. 47. munere; Sulla 55. tanto munere; Phil. IX, 1. his veteribus municipiis; Sex. Rosc. 48.
in exteris nationibus; Verr. IV, 64. natura; Cael. 15. in qua (nave); Verr. V, 59. naufragio; dom. 137. illo naufragio; dom. 129. prov. cons. 7. tantis in naufragiis; Piso 9. negotio; Qu. Rosc. 16. eo negotio; Vatin. 12. in quo (negotio); Quinct. 42. quo in negotio; div. Caec. 5. Verr. I, 16. suspiciosissimo negotio; Flacc. 7. tuo negotio; Caecin. 62. summa nequitia; Verr. II, 115. nomine; Verr. II, 105. III, 41. Phil. II, 70. hoc nomine; Verr. IV, 125. caecis nubibus; dom. 24. numero; Verr. V, 156. leg. agr. II, 95. sen. 30. illo numero; Verr. V, 160. magno numero; Sest. 111. tanto numero; Catil. I, 26. tam gravi nuntio; Verr. V, 93. nuptiis; Cluent. 166. Phil. II, 63.
in ea obscuritate; Cluent. 73. oculis; div. Caec. 27. Verr. II, 81. leg. agr. II, 90. har. resp. 48. Sest. 93. Cael. 78. Phil. VI, 11. in quo (odio); Vatin. 1. tanto odio, iusto praesertim et debito; Piso 33. offensione; div. Caec. 71. gravissima offensione; imp. Pomp. 26. hoc officio; Muren. 2. Sulla 3. dom. 18. tanto officio; Phil. IX, 1. *in* tam gravi onere; Rab. Post. 31. oppido; Verr. IV, 52. V, 163. Arch. 19. quo in oppido; Verr. IV, 20. Piso 89. oppidis; Verr. I, 82. eisdem in oppidis; Arch. 5. singulis oppidis; Phil. VII, 23. extrema oratione nostra; Sex. Rosc. 129. hac omni oratione; Sest. 53. illa oratione; Flacc. 48. media oratione mea; Verr. III, 208. in qua (oratione); Verr. V, 112. Planc. 74. ×. qua in oratione; Font. 39. leg. agr. II, 1. Sest. 14. tota in oratione tua; Phil. II, 18. eis orationibus; Cluent. 141. orbe terrarum; Verr. IV, 129. imp. Pomp. 43. toto orbe terrarum; Verr. IV, 99. Font. 13. Phil. XI, 34. toto in orbe terrarum; leg. agr. II, 64. Phil. X, 10. eodem ordine; Muren. 51. hoc ordine; sen. 38. Piso 56. Marcell. 15. Phil. I, 12. II, 31. VI, 8. VII, 15. X, 25. ore; Verr. II, 81. IV, 148. Sest. 118. singulis oris; imp. Pomp. 31. ultimis oris; imp. Pomp. 55. ornamentis; Phil. IX, 16. ornamentis publicis; Verr. a. pr. 14. ornatu; Verr. IV, 120. otio; Verr. IV, 78. Caecin. 43. Sulla 57. Balb. 15. summo otio; Sex. Rosc. 126.
in pace; Verr. II, 159. IV, 7. 78. 124. imp. Pomp. 60. Cluent. 129. leg. agr. I, 21. Balb. 13. Marcell. 16. Ligar. 2. 4. Phil. II, 87. Fr. C, 22. [in pactione provinciarum]; Piso 28. Palatio; dom. 62. ×. 116. ×. har. resp. 16. 24. Sest. 54. Cael. 18. Piso 26. pane; Cluent. 169. 173. ×. eius modi pari; Piso 27. ipso fraterno parricidio; Cluent. 31. alia in parte; Muren. 6. aliqua parte; Quinct. 89. altera parte; imp. Pomp. 10. Cluent. 3. ×. contraria parte; Caecin. 104. ne in extrema quidem parte; Cluent. 185. hac parte; Sex. Rosc. 135. interiore parte; Phil. IV, 11. omni parte; Balb. 56. ceteris partibus; Cluent. 41. leg. agr. II, 73. Arch. 4. extremis partibus; Verr. I, 154. in universis (partibus); Quinct. 86. hac partitione; Verr. IV, 121. eius modi patientia; Verr. V, 34. *in* patria; Rabir. 37. Catil. IV, 11. Milo 104. Phil. XII, 15. sua patria; Verr. III, 54. patrimonio; Phil. II, 101. *in tam amplo patrimonio;* Scaur. 45. patrono; Flacc. 22. peccato; Cluent. 129. minoribus in peccatis; Phil. II, 51. in qua (pecunia); Qu. Rosc. 10. tua pecunia; Quinct. 12. insperatis ac repentinis pecuniis; Catil. II, 20. tanta penuria; Verr. V, 25. periculo; Sex. Rosc. 148. 152. Verr. V, 14. 137. Muren. 59. Sulla 13. Sest. 128. Cael. 54. Planc. 76. Milo 68. 101. communi incertoque periculo; Verr. V, 131. illo summo periculo; Sest. 8 meo periculo; sen. 31. summo periculo; Muren. 6. suo periculo; Verr. III, 62. Sest. 89. tanto periculo; Verr. a. pr. 27. ib. IV, 78. V, 62. 80. Cluent. 195. Vatin. 2. Ligar. 16. tuo periculo; Deiot. 1. periculis; Cluent. 57. 118. Arch. 3. dom. 26. Sest. 33. Balb. 4. alienissimis in capitis periculis; Muren. 45. periculis communibus; Flacc. 101. his periculis; Muren. 55. ipsis periculis; Verr. a. pr. 11. ib. II, 159. maximis periculis; Flacc. 1. har. resp. 15. repentinis periculis; Sulla 79. summis periculis; Sulla 81. suis periculis; Balb. 23. ne in eius quidem periculis; sen. 31. tantis periculis; Catil. I, 4. III, 7. Deiot. 40. tantis in periculis; Muren. 83. pernicie; Catil. IV, 12. Muren. 59. persona; Qu. Rosc. 20. Arch. 3. levi persona; leg. agr. II, 45. mea persona; Verr. I, 98. tanta perturbatione; Phil. VIII, 32. XI, 27. XIII, 33. petitione; Muren. 35. Planc. 18. Milo 68. Phil. II, 49. ipsa petitione; Vatin. 37. mea petitione; Muren. 40. sua petitione; Planc. 45. petitione tua; Muren. 7. pilo; Phil. XI, 5. in quibus (plagis); Verr. V, 151. poculo; Cluent. 173. ×. ipsis ‖ atque in ipsis ‖ tuis immanibus illis poculis; Phil. II, 63. poena; Piso 44. popina; Catil. II, 4. porticu; Phil. II, 84. portu; Verr. II, 176. hoc portu; Verr. V, 98. portu Syracusano; Verr. V, 100. possessione; Caecin. 39. possessione tua; Flacc. 79. communibus postulatis; Verr. II, 103. 146. potestate; Verr. V, 124. summa potestate; Marcell. 1. potione; Cluent. 173. Deiot. 18. media potione; Cluent. 30. praeda; Verr. I, 154. praedis; Verr. IV, 30. ne in suis quidem praediis; Fr. B, XIII, IV, 2. praefectura Fulginate; Fr. B, II, 4. praescriptione; leg. agr. II, 22. praesentia; Quinct. 23. Verr. II, 69. III, 1. V, 17. 105. Caecin. 75. Cluent. 10. 195. praesepibus; Piso 42. IN PRAESIDIIS; Sex. Rosc. 126. praetexta; Catil. II, 4. praetorio; Verr. V, 160. praetura; div. Caec. 38. Verr. I, 155. IV, 8. V, 38. Muren. 37. Balb. 63. Milo 24. ipsa praetura; Muren. 41. Siciliensi praetura; Verr. III, 78. in urbana (praetura); Verr. III, 78. precibus; Verr. IV, 94. in decem primis; Sex. Rosc. 109. principio; Planc. 66. privato eodem; Milo 88. privatis; Deiot. 40. Phil. III, 9. illis procellis; dom. 24. duobus prodigiis; Vatin. 36. proelio; Catil. II, 25. Piso 54 quo in proelio; Phil. VIII, 14. proeliis; Verr. V, 132. provincia; Quinct. 41. div. Caec. 21. Verr. I, 17. 118. II, 18. 73. 78. 101. 117. 150. 158. III, 135. 169. 192. IV, 9. 34. 45. 60. 68. V, 46. 136. 163 176. leg. agr. II, 53. Muren. 53. Flacc. 27. 86. Piso 40. 41. ea provincia; Verr. II, 17. imp. Pomp. 61. Muren. 89. eadem provincia; div. Caec. 31. ipsa provincia; Verr. V, 40. prov. cons. 15. Scaur. 45. provincia ipsa ‖ in provinciam ipsa ‖; Scaur. 24. ista provincia; Flacc. 14. provincia tam locuplete ac referta; Verr. III, 48. qua provincia; har. resp. 42. in qua (provincia); Verr. III, 180. V, 39. qua in provincia; Verr. IV, 56. provincia Sicilia; Verr. IV, 35. V, 137. provincia tam splendida; Verr. V, 137. sua provincia; Verr. III, 135. 138. provincia sua; Verr. II, 67. III, 142. V, 170. tota in provincia; Piso 90. provincia tota; Verr. III, 22. tua provincia; Verr. II, 190. Piso 40. ulla in provincia; Verr. II, 11. provinciis; Verr. I, 118. II, 95. III, 94. IV, 10. ×. Sulla 58. Planc. 63. Fr. A, III, 19. eis provinciis; Verr. III, 192. nostris provinciis; Verr. V, 157. omnibus provinciis; Verr. V, 60. quibus in provinciis; Verr. a. pr. 11. publico; Quinct. 61. Verr. III, 66. 105. IV, 25. Piso 29. pueritia; Verr. I, 47. pugna; har. resp. 40. Hispaniensi (pugna); Phil. II, 75. illa gladiatoria pugna; Phil. V, 20. ista pugna; Sex. Rosc. 108. gladiatoriis pugnis; Milo 92. pulvinaribus sanctissimis; Milo 72. in qua (purpura); Flacc. 70.
in Centuripina quadriremi; Verr. V, 86. 88. quaestione; Cluent. 176. Sulla 48. ea quaestione; Verr. II, 70. hac quaestione; Verr. II, 15. quaestione legitima; Arch. 3. qua quaestione; Deiot. 3. quaestionibus; Verr. II, 68. praeconio quaestu; Quinct. 95. quaestura; div. Caec. 38. Verr. I, 11. II, 18. Font. 3. quaestura mea; Verr. II, 117. in qua (quaestura); har. resp. 43. illa querella; Phil. II, 6. cotidiana querimonia; div. Caec. 9. ea querimonia; Verr. V, 72. quinquennio; Verr. II, 142. quinqueremi; Verr. IV, 103.

in rapinis; Sex. Rosc. 133. ratione; Verr. III, 12. hac insolita ratione; imp. Pomp. 3. omni ratione; Verr. III, 44. populari ratione; Sest. 101. 114. re eius modi; Verr. IV, 11. eius modi re; Verr. V, 11. re; Muren. 60. dom. 46. aliena re; Quinct. 54. 76. aliqua in re; Verr. a. pr. 5. ib. III, 134. Muren. 62. aperta re; Caecin. 2. atrocissima re; Caecin. 36. re tam clara, tam testata, tam pervolgata; Verr. II, 104. ea re; Qu. Rosc. 32. Verr. I, 85. II, 132. 169. III, 204. Tull. 27. 33. Sulla 63. prov. cons. 28. re foedissima; har. resp. 38. re frumentaria; Verr. III, 146. tota re frumentaria; Verr. III, 128. hac re; Verr. IV, 95. Tull. 3. Caecin. 22. 32. 57. 67. 85. Planc. 5. Balb. 60. hac re tam aperta, in qua; Verr. II, 164. illa re; Verr. I, 75. Phil. II, 64. re improbissima; Verr. III, 213. re tam insigni tamque atroci; Caecin. 37. re tam inveterata; Balb. 64. re manifesta; Verr. III, 133. Flacc. 11. maxima re; Phil. V, 51. re militari; Verr. V, 4. 26. nulla re; Deiot. 24. nulla in re; Sex. Rosc. 144. Verr. IV, 33. V, 122. Tull. 4. Muren. 61. Sulla 60. re optima; Fr. B, VI, 14. parvola re; Quinct. 53. re tam perspicua; Phil. VII, 19. privata re; Sest. 95. re publica; Sest. 95. qua re; Verr. III, 69. Caecin. 85. Sulla 63. qua in re; Quinct. 8. Sex. Rosc. 69. 75. 95. 145. div. Caec. 27. 64. Verr. II, 57. III, 2. 5. 7. 16. 204. Tull. 33. Font. 2. ×. Caecin. 5. 7. 96. leg. agr. II, 6. Phil. II, 5. tali re; Verr. I, 39. Milo 29. Phil. V, 52. tali in re; Rabir. 22. tanta re; Verr. V, 114. Caecin. 5. Deiot. 23. re tanta; Sex. Rosc. 113. ×. Verr. V, 93. tua re; Quinct. 54. 76. (re); Flacc. 77. uberrima re; Flacc. 7. re vetere; Verr. I. 115. re tam vetere, tam usitata; Verr. III, 16. ulla in re; Verr. II, 17. III, 44. Muren. 60. Piso 61. una [in] re; div. Caec. 61. re tam usitata; Verr. I, 114. adversis (rebus); Sulla 57. ×. aliis rebus; Tull. 43. Cael. 67. bonis rebus; Sulla 71. rebus bonis; prov. cons. 46. Phil. X, 6. ceteris rebus; Verr. II, 40. Caecin. 97. imp. Pomp. 15. Vatin. 33. coniunctis rebus compluribus; dom. 53. difficillimis rebus; Verr. IV, 107. eis rebus; Sex. Rosc. 111. in eis || in his | rebus; Verr. II, 164. V, 18. Font. 5. leg. agr. III, 4. eis | in his || ipsis rebus; Verr. I, 108. eis rebus ipsis; Muren. 43. in eius modi rebus; Quinct. 9. Verr. II, 134. IV, 38. in fictis (rebus); Marcell. 10. gestis rebus; Marcell. 10. rebus gestis; Phil. II, 2. his rebus; Sex. Rosc. 131. Verr. I, 105. Caecin. 31 (rebus). 47. Rabir. 25. Phil. I, 30. hisce rebus; Verr. IV, 47. his ipsis rebus; Verr. II, 107. his tantis in rebus; Muren. 83. in huiusce modi rebus; Verr. IV, 59. rebus incommodissimis; Cluent. 161. istis rebus; Verr. IV, 94. in malis (rebus); Sulla 71. maximis rebus; Phil. I, 18. minimis rebus; Sex. Rosc. 102. 113. minimis privatisque rebus; Sex. Rosc. 113. rebus minoribus; Sex. Rosc. 116. miserrimis rebus; Rab. Post. 41. multis in rebus; Verr. V, 103. Caecin. 45. Sest. 103. Phil. XI, 27. nostris rebus; Flacc. 3. Fr. B, XVI, ɪ, 2. omnibus in rebus; Verr. I, 130. IV, 104. V, 177. Sulla 69. parvis in rebus; Verr. IV, 9. in perditis (rebus); prov. cons. 46. permultis in rebus; Quinct. 77. plurimis in rebus; Caecin. 80. praeteritis rebus; Verr. I, 15. privatis rebus; Sex. Rosc. 111. Vatin. 22. Phil. II, 109. in publicis (rebus); Phil. II, 109. publicis privatisque, forensibus domesticisque rebus; leg. agr. II, 64. in quibus (rebus); Verr. I, 119. leg. agr. III, 4. in quibus rebus; Verr. II, 164. quibus in rebus; Verr. II, 126. III, 161. Caecin. 31. quibusdam in rebus; Phil. I, 18. reliquis (rebus); Verr. I, 15. secundis rebus; Sulla 57. summis in rebus; Sest. 5. talibus in rebus; Phil. II, 47. tantis rebus; imp. Pomp. 43. leg. agr. II, 28. Sulla 57. rebus tristissimis; Phil. III, 21. turpissimis rebus; Cael. 47. re publica; Verr. V, 177. Font. 26. Cluent. 146. Catil. III, 5. 29. IV, 9. Muren. 3. Flacc. 3. 104. Sulla 93. sen. 5. dom. 2. Sest. 63. 86. 99. 120. Vatin. 21. Cael. 59. prov. cons. 25. ×. Piso 5. Planc. 33. Phil. I, 15. VIII, 29. XIV, 14. Fr. A, III, 17. ea re publica; Flacc. 61. dom. 84. hac re publica; Verr. III, 205. Rabir. 13. Catil. I, 28. IV, 7. dom. 94. Vatin. 33. Planc. 51. 94. nostra re publica; Verr. II, 188. recordatione; Verr. IV, 110. tuo redemptore; Verr. III, 16. in eorum reditu; Quir. 10. meo reditu; dom. 15. rege; Verr. IV, 68. Phil. III, 9. regibus; Deiot. 40. regia; Verr. IV, 54. regno; Phil. VIII, 12. eodem isto Aegyptio regno; Rab. Post. 23. illo tuo intolerabili regno; Vatin. 19. regnis; Sulla 58. reiectione; Verr. a. pr. 10. pristina religione; har. resp. 29. his reliquiis miseris et adflictis; Sulla 1. reo; Sex. Rosc. 89. hoc reo; Verr. V, 183. ×. ×. 188. Flacc. 25. proximo reo; Planc. 40. in quo (reo); Flacc. 25. quo in reo; Cluent. 108. turpi reo; Font. 37. compluribus reis; Cluent. 121. in quo (responso); har. resp. 9. ipsa rogatione; Sulla 66. ne in ipsa quidem rogatione; dom. 83. ista rogatione; Sulla 62. ista ipsa rogatione; dom. 81. rostris; har. resp. 55. Cael. 59. Piso 7. ruinis nostris vestrisque [discordiis] || in ruinis nostris [vestrisque discordiis], in ruinis nostris lacrimisque ||; Balb. 58.

illo ipso in sacello; har. resp. 32. in quo (sacrario); Verr. IV, 4. suo sacrario; Verr. IV, 18. salute; Sex. Rosc. 149. Rabir. 5. Sest. 103. Vatin. 10. Milo 100. Phil. XIII, 16. salute communi; imp. Pomp. 56. mea salute; dom. 147. salute mea; Piso 36. nostro sanguine; Verr. V, 172. scelere; Phil. II, 56. hoc scelere; Sulla 83. hoc scelere tam immani ac nefando; Catil. IV, 13. in utrinsque pari scelere; prov. cons. 16. quo scelere; Sex. Rosc. 62. tanto scelere; Cluent. 16. har. resp. 37. sceleribus maximis; Cael. 59. tot tantisque sceleribus; har. resp. 52. scena; Qu. Rosc. 20. Sest. 120. in quibus (scopulis); Rabir. 25. segetibus; Verr III, 20. Scaur. 25 (ipsis). sella; Verr. III, 135. in auri semuncia; Verr. IV, 57. omnibus senatoribus; Verr. III, 97. senatu; Verr. I, 99. 156. II, 47. 76. 88. 95. 97. 100. 102. 103. III, 170. IV, 76. V, 36. imp. Pomp. 52. Cluent. 4. 148 (IN SENATU). ×. leg. agr. II, 9. 58. 70. Catil. I, 7. ×. II, 6. III, 3. Muren. 51. 62. 64. 72. Sulla 25. Quir. 9. 12. dom. 3. 9. 27. 84. Sest. 50. 69. 121. Vatin. 24. Piso 7. 11. Planc. 37. 74. Rab. Post. 18. Milo 7. 12. 26. Phil. II, 2. 74. 81. 88. 99. III, 21. VI, 1. 5. 9. XI, 19. 33. XII, 17. XIII, 36. senatu Entellino; Verr. III, 200. senatu Graeco; Verr. IV, 147. ipso senatu; leg. agr. II, 6. ipsa sententia; dom. 10. qua quidem in sententia; dom. 27. in VII viratu; Phil. II, 99. sermone; Verr. II, 102. IV, 55. ipso sermone hoc; Cluent. 30. omni sermone; Phil. I, 6. servitute; Cluent. 125. Deiot. 30. servo quodam; Cael. 58. sestertio; Font. 4. ipsa significatione; Cluent. 31. in his (signis); Verr. II, 87. sinu; Phil. XIII, 18. societate; Qu. Rosc. 24. hereditaria societate; Quinct. 76. ista societate; Phil. II, 25. socio; Sulla 19. solitudine; Cluent. 36. leg. agr. II, 55. Muren. 13. aliqua desertissima solitudine; Verr. V, 171. qua solitudine; leg. agr. I, 7. somnis; Phil. II, 68. sorte; Verr. II, 127. Muren. 41. hac sorte; Verr. a. pr. 22. sortitione; Verr. a. pr. 16. ib. II, 132. tam longo spatio; Fr. B, XIII, v, 3. spe; Verr. a. pr. 5. Milo 34. illo apparatissimo spectaculo; Phil. I, 36. speculo; Piso 70. tanta spoliatione; Sest. 47. statua; Verr. IV, 89. statuis inauratis; Cluent. 101. hac sterilitate; har. resp. 31. stipendio; Verr. V, 60. stipendiis; Verr. V, 33. studio; imp. Pomp. 22. studiis vestris; Quir. 6. stupris; Verr. a. pr. 14. Piso 42. omnibus stupris; Verr. III, 23. suasione legis; Cluent. 140. istis subscriptionibus; Cluent. 130. sumptu; Verr. V, 60. maximis superstitionibus; har. resp. 12. illa supplicatione; prov. cons. 27. in quibus (supplicationibus); Piso 59. acerbissimo supplicio; Verr. V, 114. suspicione; Sex. Rosc. 57. ipsa suspi-

cione; Sulla 81. ista suspicione; Cael. 15. tanta suspicione; Milo 65.

in tabella; Verr. V, 41. taberna sua; Cluent. 163. in qua (tabula); leg. agr. II, 67. tabulis; Verr. II, 107. tabulis censoriis; leg. agr. I, 4. tabulis dodrantariis et quadrantariis; Font. 2. in eis (tabulis); Verr. IV, 36. in quibus (tabulis); Verr. IV, 148. Caecin. 17. Arch. 10. quibus in tabulis; Verr. IV, 31. tabulis suis; Verr. II, 101. talentis; Piso 90. tectis; Phil. III, 4. hac tempestate; Muren. 36. Planc. 11. illa tempestate; dom. 108. har. resp. 11. illa turbulentissima tempestate; Sulla 40. tempestate saeva; Sest. 60. tanta tempestate; Sest. 61. tanta in tempestate; Planc. 13. magnis tempestatibus; Phil. VII, 27. templo; dom. 14. har. resp. 49. Sest. 83. 116. 120. 129. prov. cons. 22. Milo 18. eo templo; Phil. II, 15. eodem in templo; Verr. IV, 128. Piso 21. hoc ipso in templo; Catil. I, 21. Phil. II, 119. illo in templo; Scaur. 46. templo inaugurato; dom. 137. quo templo; Phil. I, 1. II, 15 (templo). sanctissimo templo; Milo 66. sanctissimo in templo; Sest. 83. duobus in clarissimis et religiosissimis templis; Verr. V, 184. in eius modi tempore; Verr. I, 34. hoc tempore; Quinct. 1. hoc quidem in tempore; Muren. 2. hoc tam exiguo meo tempore; Rabir. 17. illo tempore; Phil. V, 38. in quo (tempore); Sulla 1. in quo tam subito et exiguo et turbido tempore; Sulla 43. summo et periculosissimo tempore; Flacc. 6. tali in tempore; Rabir. 22. tenebris; Sex. Rosc. 91. leg. agr. II, 55. Sest. 60. illis tenebris; dom. 24. *in* illis tantis || illis, tantis in tenebris || tenebris; dom. 116. quibus tenebris; leg. agr. I, 7. tantis tenebris; leg. agr. I, 24. Sulla 40. illis terris; imp. Pomp. 65. omnibus terris; Phil. II, 32. terris omnibus; leg. agr. II, 87. quibus in terris; Font. 4. ultimis terris; Verr. V, 147. leg. agr. I, 7. II, 52. Flacc. 63. ignoto teste; Scaur. 15. ceteris testibus; Verr. I, 71. testimonio; Verr. I, 71. 80. V, 73. Font. 29. ✕. Vatin. 41. hoc testimonio; Verr. III, 74. medio testimonio; Verr. V, 163. toto testimonio; Flacc. 38. testimoniis; Font. 23. in quibus (testimoniis); Verr. III, 175. tetrarchia; Deiot. 42. theatro; Sest. 105. illo timore; imp. Pomp. 23. *in* illo summo timore; Sest. 8. magno timore; Sest 15. summo timore; Cluent. 25. Deiot. 11. vestro timore; Catil. IV, 2. toga, Phil. I, 18. in eis (toreumatis); Verr. IV, 38. isdem in tormentis; Cluent. 183. tragoediis; har. resp. 39. tramitibus; Phil. XII, 26. qua tribu; Flacc. 80. sua tribu; Planc. 47. tribunali; Verr. III, 135. tribunali Aurelio; Quir. 13. dom. 54 tribunatu; Verr. I, 155. Sest. 15. 95. 113. 114. Vatin. 38. Piso 35. Planc. 77. Milo 87. Phil. II, 48. eodem tribunatu; Phil. II, 57. praeclaro tribunatu tuo; dom. 125. illo ardenti tribunatu suo; Sest. 116. triviis; leg. agr. I, 7. tumultu; Verr. IV, 52. eo tumultu; Sulla 57. illo tumultu; Piso 28. turba; Sex. Rosc. 133. Verr. I, 67. Cluent. 36. Planc. 17. qua in turba; Milo 37. maximis turbinibus; Piso 20. turibulis omnibus; Verr. IV, 46.

in magna varietate; Sest. 118. tanta varietate; Arch. 12. vastatione; Catil. II, 18. summa ubertate; imp. Pomp. 44. vectigalibus; imp. Pomp. 15. venditione; Piso 86. in quo (verbo); Sulla 72. isto versu; Piso 73. singulis versibus; Phil. X, 8. vestibulo; Verr. II, 160. Phil. II, 68. eodem vestigio; Piso 21. vi; Caecin. 85. illa vi cotidiana; Caecin. 92. via; Milo 47. Phil. X, 11. Appia via; Milo 14 (via). 15. 57. eadem ista Appia via; Milo 18. militari via; Phil. XII, 25. ea vicinitate; Sex. Rosc. 16. 48. victoria; Marcell. 9. Deiot. 34. Phil. XIV, 32. Fr. B, VIII, 14. a. civili victoria; Deiot. 33. illa gravi turbulentaque victoria; Sulla 72. ipsa victoria; Phil. XIV, 31. in qua (victoria); Ligar. 19. qua in victoria; Verr. IV, 73. vilitate; Verr. III, 216. summa in vilitate; Verr. III, 215. aliena villa; Phil. II, 42. illa villa; Phil. II, 105. vinculis; Verr. I, 7. V, 149. 154. Cluent. 125. vino; Verr. III, 62. Catil. II, 10. viro; prov. cons. 38. Phil. VIII, 1. illo viro; Vatin. 15. viris; Cael. 34. viris fortibus; Phil. XIV, 18. viris fortissimis; prov. cons. 22. vita; Verr. a. pr. 5. ib. III, 5. 6. 213. Muren. 14. Flacc. 45. Arch. 14. dom. 105. Sest. 48. Cael. 39. 59. Milo 96. Phil. I, 30. II, 2. hac vita; Sex. Rosc. 134. hac cotidiana [adsidua] vita; Piso 64. omni vita; div. Caec. 40. Cluent. 14. 159. leg. agr. II, 7. Sulla 8. sen. 24. Quir. 18. dom. 87. Sest. 23. omni mea vita; Sulla 8. in qua (vita); Phil. IX, 15. vita sua; Quinct. 55. in quibus (vitiis); Verr. III, 4. in umbra; Balb. 15. urbe; Sex. Rosc. 46. 75. Verr. III, 57. Cael. 49. 54. Piso 40. 98. Planc. 66. Milo 64. 76. Phil. I, 18. V, 31. XII, 26. urbe capta; Verr. IV, 116. ea || illa || urbe; leg. agr. II, 90. Milo 7. ea (urbe); Arch. 27. dom. 101. hac urbe; leg. agr. II, 55. Catil. I, 13. 28. II, 28. Flacc. 61. har. resp. 11. ✕. Planc. 87. Phil. II, 32. XIII, 18. qua urbe; Arch. 27. Milo 7. qua in urbe; leg. agr. I, 18. XIV, 9. multis in urbibus; Phil. IX, 6. tanto usu nostro; Planc. 5.

3. **Gerundia:** quod eos in iudicando nimium sui iuris ... cognosset; Verr. I, 18. homo adulescens cum istius in inquirendo multa furta ... cognosset; ib. 97. nolebat in agendo discere; ib. II, 17. adhibentur in scribendo || in exscribendo || de conventu viri primarii; ib. 189. quae si rei publicae causa faceres, in vendendo essent pronuntiata; ib. III, 51. qua propter si vos semel in iudicando finem aequitatis et legis transieritis; ib. 220. etiam si palam in defendendo non dicet Hortensius; ib. 222. ut iste in furando manibus suis ... uteretur; ib. IV, 33. at quibus verbis in decernendo Metellus usus est? Tull. 39. quem ne inimicus quidem satis in appellando significare poterat; Font. 39. quoniam ... id viri boni ... in iudicando faciunt; Caecin. 6. cuius prudentiam populus Romanus in cavendo, non in decipiendo perspexerit; ib. 78. cum ceteri soleant in iudicando ne ab aliorum iudiciis discrepent providere; Cluent. 60. qui in iudicando superiora iudicia secuti sunt; ib. 106. itaque in respondendo primum exposuit utriusque rationem temporis; ib. 141. an id actum non est in quaerendo? ib. 183. multi saepe in iudicando peccata liberum parentum misericordiae concesserunt; ib. 195. qui comitatus in inquirendo! Flacc. 13. ego vero omnia, quae gerebam, iam tum in gerendo spargere me ac disseminare arbitrabar in orbis terrae memoriam sempiternam; Arch. 30. cum in restituendo auctorem fuisse scriptoremque videatis; sen. 9. ambulationis posiis nemo umquam tenuit in dedicando; dom. 121. non potuit ullo modo ... non in agendo ruere ac saepe peccare; ib. 141. ut, quae fuit olim praeconi in ridendo, nunc equiti Romano in plorando non sit concessa libertas; Planc. 33. quam (rationem) in decernendo secuti sumus? ib. 39. quas (artis) in emendo secuti sumus; ib. 62. attendam acriter et quid in defendendo mihi agendum sit videbo; Scaur. 18. in dando autem et credendo processit longius; Rab. Post. 5. etiam statuisse videtur quid vos in iudicando spectare oporteret; Milo 15. in confitendo ab eisne || hisne || poenam timeret, quos liberavisset? ib. 79. in accusando: s. **accuso,** 1, a, 3 (7 St.) B. 1, S. 49, a. — in dicendo: s. **dico,** I, 1, a, δ, ββ. (11 St.) S. 91, b.

4. **Gerundiva:** videantur illi non nihil tamen in deferendo nomine secuti; Sex. Rosc. 8. ut in constituendo accusatore quid sequi possitis habeatis; div. Caec. 10. ut in actore causae suae deligendo vestrum iudicium ab suo iudicio ne discrepet; ib. 14. ecquid auctoritatis apud vos in suo iure repetundo socii .. habere debeant; ib. 17. in iure dicundo ... bonorum ... addictio (fuit praetura); Verr. a. pr. 12. quod et in sortitione istius spem fortuna populi Romani et in reiciendis iudi-

cibus mea diligentia istorum impudentiam vicerat; ib. 16. quae ... in rebus iudicandis nefarie ... facta sunt; ib. 37. cum in reiciundis iudicibus commemorassem; ib. 41. quod si in rebus iudicandis ... satis facere voluissent; ib. 44. observant quem ad modum sese unus quisque nostrum gerat in retinenda religione; ib. 46. sciebam in reiciundis iudicibus non nullos ... suspicionem non vitasse; ib. I, 17. ut in testibus interrogandis omnia crimina proponerem; ib. 29. iam vero in bonis Q. Opimii vendendis quas iste praedas ... fecerit longum est dicere; ib. 156. deinde si in hominibus eligendis nos spes amicitiae fefellerit; ib. II, 28. ut ne praedonum quidem praetor in fide retinenda consuetudinem conservet; ib. 78. in censu habendo potestas ... censori permittitur; ib. 131. itaque in tributis imperandis tantum oneris plebi imponebatur; ib. 138. in eam [iam] venerat [familiaritatem] consuetudinem ||familiaritatem consuetudinemque|| in vendendis istius decretis; ib. 169. leges in sartis tectis exigendis tollere et commutare; ib. III, 16. quibus senatus legum dicendarum in locandis vectigalibus omnem potestatem permiserat; ib. 19. ut neque in segetibus neque in areis neque in horreis neque in amovendo neque in deportando ||exportando|| frumento grano uno posset arator ... fraudare decumanum; ib. 20. ut magistratibus nostris in obtinendo iure nostro ne contemptissimi ... esse videamur; ib. 98. iam iste homo amentissimus in vendundis decumis nummorum faciebat accessiones; ib. 118. in aratorum bonis fortunisque deripiendis decumanos dictitasse tuas esse partis; ib. 131. horam amplius iam in demoliendo signo permulti homines moliebantur; ib. IV, 95. quid censetis in hoc foedere faciendo voluisse Mamertinos impendere laboris? ib. V, 51. qui quia Cleomenem in defendendo filio laeserat ..; ib. 110. quo quidem nunc non ita confugiunt, ut antea in suis repetundis rebus solebant; ib. 126. an vero istas nationes religione iuris iurandi ... in testimoniis dicendis commoveri arbitramini? Font. 30. illae (nationes) in bellis gerendis ab dis immortalibus pacem ac veniam petunt; ib. dubitabitis ... ostendere vos in sententiis ferendis civi parcere quam hosti cedere maluisse? ib. 35. ecquis umquam reus ... in honoribus petendis, in potestatibus * in imperiis gerendis sic accusatus est, ut ..? ib. 37. non minus ... cederet ... impudentiae, quam tum in vi facienda cessit audaciae; Caecin. 1. quantam (multitudinem) iterum nunc in eodem homine praeficiendo videmus; imp. Pomp. 69. quo sequestre in illo iudice corrumpendo dicebatur esse usus; Cluent. 25. in litibus aestimandis fere iudices ... non admittunt ..; ib. 116. ad quos pervenisse pecunias in litibus aestimandis statutum sit; ib. hoc tu idem facies censor in senatu legendo? ib. 129. quod Habitus in emendo Diogene fecerat; ib. 176. excipit [enim] in vectigali imponendo agrum Recentoricum Siciliensem, in vendendis agris eos agros, de quibus ..; leg. agr. I, 10. quid enim cavendum est in colonis deducendis ||in coloniis eis deducendis||? ib. 20 qui sperastis vos contra consulem veritate, non ostentatione popularem posse in evertenda re publica populares existimari; ib. 23. certe in xviris faciendis sive fides haberetur sive honos; ib. II, 23. atque in omnibus his agris aedificiisque vendendis permittitur xviris; ib. 55. quantum tibi in emendis et vendendis ||in vendendis|| rebus committendum putet; ib. 66. ut ... tamen vos universos in consule deligendo plurimum vidisse fateantur; ib. 103. idcirco [in his rebus evertendis] unius hominis senectus ... temptata est; Rabir. 2. ut ... ea nos religione in privato P. Lentulo puniendo liberaremur; Catil. III, 15. quae potest esse in tanti sceleris immanitate puniendo crudelitas? ib. IV, 11. quod si in eis rebus repetendis ... is periculum iudicii praestare debet; Muren. 3. quantum (laudis) neque ambitiosus imperator neque invidus tribuere alteri in communicanda gloria debuit; ib. 20. tum vero in consule declarando multum ... auctoritatis habet suffragatio militaris; ib. 38 negat iudicium hominum in magistratibus mandandis corrumpi voluptatibus oportere; ib. 74. huius in morte celebranda graviter tulit populus Romanus hanc perversam sapientiam Tuberonis; ib. 75. cum L. Flaccus veterem Valeriae gentis in liberanda patria laudem ... rei publicae rettulisset; Flacc. 1. qui igitur probari potest in ea pecunia non referenda crimen sibi ipsum facere? ib. 33. quamquam ... moderatus est in testimonio dicendo orationi suae ||religioni suae||; ib. 87. semper graves et sapientes iudices in rebus iudicandis ... quid rei publicae tempora poscerent cogitaverunt; ib. 98. quam (cupiditatem) si nemo alius habuit in consulatu petendo; Sulla 73. in ea (honestate) autem persequenda omnis cruciatus corporis, omnia pericula mortis atque exsilii parvi esse ducenda; Arch. 14. quas (imagines) ego mihi semper in administranda re publica proponens animum ... conformabam; ib. dubitatis quo animo in me conservando fuerit futurus, cum ..? sen. 9. quapropter ... non modo in ea (re publica) defendenda nihil minuam de libertate mea pristina, sed etiam adaugebo; ib. 36. in referenda autem gratia hos vobis repromitto semperque praestabo, mihi neque in consiliis de re publica capiendis diligentiam neque in periculis a re publica propulsandis animum neque in sententia simpliciter *e re publica* ferenda fidem neque in hominum voluntatibus pro re publica laedendis libertatem nec in perferendo labore industriam nec in vestris commodis augendis gratam animi benevolentiam defuturam; ib. erit causa cur consilium maiorum in amplissimis viris ad sacerdotia deligendis ... laudare possimus; dom. 2. quod ego in sententia dicenda salutem civium cum honore Cn. Pompei coniunxerim; ib. 3. haec vidit in sententia dicenda Kalendis Ianuariis vir prudentissimus; dom. 68. L. Philippus censor avunculum suum praeteriit in recitando senatu; ib. 84. equidem sic accepi, .. in religionibus suscipiendis caput esse interpretari ..; ib. 107. si me ... efferret aliquando ad gloriam in refutandis maledictis hominum improborum animi quidam dolor; har. resp. 17. qua voce mihi in agendis gratiis commemorandoque eorum ... beneficio esse utendum putabam; Sest. 2. ea (voce) nunc uti cogor in eorum periculis depellendis; ib. in quo conlega sustinendo atque moderando si meam in illum indulgentiam ... laudare vere solebatis; ib. 8. ac si in exponendis volneribus illis de me ipso plura dicere videbor, ignoscitote; ib. 31. non haec denique a me tum tamquam fata in ipsa re gerenda canebantur? ib. 47. horum qui voluntati, commodis, opinionibus ||opinioni|| in gubernanda re publica serviunt; ib. 97. in ea (doctrina) explicanda demonstrandum est (acc. c. inf.); ib. 119. id in unius mea salute conservanda decernendum putavit; ib. 128. eas denique omnis res in iudicio disturbando commiserit, quarum ..? Vatin. 34. cum in re publica administranda T. Annio cum P. Sestio consiliorum omnium societas fuerit; ib. 41. sed ego in hac sententia dicenda non parebo dolori meo, non iracundiae serviam; prov. cons. 2. num est igitur dubium .. quin ego in illo oppugnando rei publicae plus quam otio meo, non nulli in eodem defendendo suo plus otio quam communi prospexerint? ib. 24. at ego idem nunc in provinciis decernendis, qui illas omnis res egi silentio, interpellor; ib. 29. ego vero sic intellego, .. nos hoc tempore in provinciis decernendis perpetuae pacis habere oportere rationem; ib. 30. constantiam ordinis in eodem ornando imperatore servabo; ib. 47. quis enim esset, iudices, qui imperatoribus nostris in bello, in acie, in exercitu delectum virtutis, qui sociis, qui foederatis in defendenda re publica spem praemiorum eripi vellet? Balb. 49.

atque haud scio an malim te videri nullo pudore fuisse in litteris mittendis an amicos tuos plus habuisse pudoris; Piso 39. qui si fuisset in discipulo comparando meliore fortuna, fortasse austerior et gravior esse potuisset; ib. 71. vel quod illi in hoc ornando ordinem se ornare et consulere liberis suis arbitrabantur; Planc. 24. si quos (aculeos) habuisti in me reprehendendo; ib. 58. ut in augenda re non avaritiae praedam, sed instrumentum bonitati quaerere videretur; Rab. Post. 3. qui in aestimandis litibus appellatus non esset; ib. 9. neque vero ... secrevit in iudicibus legendis amicos meos; Milo 21. neque in bonis viris legendis id adsequi potuisset; ib. deinde ... scitis, iudices, fuisse qui in hac rogatione suadenda dicerent (acc. c. inf.); ib. 47. vos oro obtestorque, iudices, ut in sententiis ferendis .. id audeatis; ib. 105. qui in iudicibus legendis optimum ... quemque elegit; ib. noli igitur in conservandis bonis viris defetigari; Marcell. 20. in Q. Ligario conservando multis tu quidem gratum facies necessariis tuis, sed hoc, quaeso, considera, quod soles; Ligar. 32. quo (verbo) tum in sedandis discordiis usa erat civitas illa; Phil. I, 1. horam eximere |exhibere| ullam |[nullam]| in tali cive liberando sine scelere non possumus; ib. VI, 7. in eodem (Antonio) excipiendo sententiam meam corrigebant; ib. VIII, 32 ut ne mors quidem sit in repetenda libertate fugienda; ib. X, 20. ut ... in eius corpore lacerando atque vexando cum animum satiare non posset, oculos paverit suos; ib. XI, 8. quid potest auctoritatis habere testis in dicendo suo testimonio falsa veris miscens? Fr. A, III, 3.

5. **in primis:** quod (nomen) erat in primis magnum; Qu. Rosc. 9. haec duo in primis spectari oportere; div. Caec. 10. oppidum ... in primis Asiae provinciae clarum et nobile; Verr. I, 63 ut erat in primis inter suos copiosus; ib. 65. homo in primis domi suae nobilis; ib. II, 35. adseverat se eius rei in primis actionem daturum; ib. 61. Q. Minucius eques Romanus in primis splendidus atque honestus; ib. 69. oppidum Himeram ... ceperant, quod fuerat in primis Siciliae clarum et ornatum; ib. 86. ut in primis Siculorum in dicendo copiosus est; ib. 88. adulescens et bonus et fortis et in primis disertus; ib. III, 63. Agyrinensis est in primis honesta Siciliae civitas; ib. 67. sunt omnes Siculi non contemnendi, ... sed homines satis fortes, ... et in primis haec civitas; ib. hominem suae civitatis in primis honestum ac nobilem; ib. 114. dico equitem Romanum, hominem in primis honestum; ib. 148. ex quibus in primis numeranda est civitas Halaesina; ib. 170. C. Cacurii, prompti hominis et experientis et in primis gratiosi; ib. IV, 37. hominem ... in primis nobilem; ib. 51. postremo ipse ... cum summi consilii et maximi animi tum vero usu quoque bellorum gerendorum in primis eorum hominum, qui nunc sunt, exercitatus; Font. 41. ut in primis a magistratibus animadvertenda videatur; Caecin. 33. atque illud in primis mihi laetandum iure esse video, quod ..; imp. Pomp. 3. quae ... nupsit A. Aurio Melino, consobrino suo adulescenti in primis ... inter suos et honesto et nobili; Cluent. 11. accusabat P. Canutius, homo in primis ingeniosus et in dicendo exercitatus; ib. 50. ut in primis Bulbo et Staieno et Guttae esset iudicandum; ib. 75. dico ... possessionem .. eius bonorum ... adulescenti pudentissimo et primis honesto .. datam; ib. 165. contionem in primis advocari iubet; leg. agr. II, 13. non eos in primis id acturos, ut ..; ib. 25. urbs et natura ac situ ... in primis nobilis; ib. 40. quam (civitatem) meus frater in primis colit atque diligit; Flacc. 52. in primis hoc, ut multa alia, sapienter; ib. 68. quis ergo intererat vestris consiliis? omnes hi ... et in primis Q. Hortensius; Sulla 12. earum rerum omnium vel in primis hic A. Licinius fructum a me repetere ... debet; Arch. 1. ut ne quid ... minuatur, illud in primis, ne ..; dom. 36. nam Spoletinus T. Matrinius ... dixit causam ex colonia Latina in primis firma et inlustri; Balb. 48. me cum quaestorem in primis, aedilem priorem ... populus Romanus faciebat; Piso 2. scio item virum fortem in primis ... domi fuisse otiosum; ib. 54. arcessor in primis; Milo 65. T. Sergii Galli, in primis honesti et ornati adulescentis; ib. 86. ut rem publicam constituas, eaque tu in primis summa tranquillitate et otio perfruare; Marcell. 27. nisi a te cognovissem in primis eam virtutem solere laudari; Ligar. 26. quamquam huius sanctissimae feminae atque optimae pater, M. Atius Balbus, in primis honestus, praetorius fuit; Phil. III, 16. cui .. pax .. quamquam omnibus bonis, tamen in primis fuit optabilis; ib. VII, 7. L. Visidio, equiti Romano, homini in primis ornato atque honesto; ib. 24. reliqua populus Romanus .. persequetur, in primis paternum auguratus locum; ib. XIII, 12. sequuntur alii tribunicii, T. Plancus in primis; ib. 27. sed cum ... ipse .. in primis Pansa pugnaret; ib. XIV, 26. multis ab adulescentia in bellis variisque versatum atque in primis bonum ductorem ||doctorem||; Fr. A, III, 14. in quo cum multa reprehensa sint, tum in primis celeritas actionis; ib. B. VI, 4.

V. **Citate, Ellipsen, Lücken:** * cum domus erat Romae, servi, in ipsa Gallia ... praedia .. *; Quinct. 85. * in vico Pallacine *; Sex. Rosc. 132. quid est hoc, IN COHORTE? Verr. III, 155. QUANDOQUE TU — quid? IN PROELIO? IN BELLO? IN RE MILITARI? ||QUANDOQUE TU QUID IN PROELIO, IN BELLO, IN RE MILITARI||; ib. 187. at vero contra bellum praedonum classem habuit ornatam diligentiamque * in eo singularem; ib. V, 42. et in Albana et Seplasia quae concursatio percunctantium? leg. agr. II, 94. quod in clivo Capitolino improborum civium ... * aret; Rabir. 31. † in eorum aperte utitur ||in eo suo iure aperte utitur — mox aperte laudatur.— in eo rumore certe utitur||; Quir. 23. qui [in ipso Catone]; dom. 21. fueris sane tribunus plebis † tam in iure quam lege ||tam iure atque etiam lege|| fuit hic ipse Villius ||Rullus||; ib. 43. „summum amicum, summo in bello“; Sest. 121. „utinam ne in nemore Pelio“; Cael. 18. quod minimum specimen in te ingenii? Piso fr. 2. lautiorem ** pater tuus socerum, quam C. Piso ** in illo luctu * non ei filiam meam conlocavi; ib. fr. 8. luxuriem autem nolite in isto hanc * cogitare; ib. 66. nullam multitudinis in Sardinia querellam, nullum in Scaurum ||in Scauro|| odium populi *; Scaur. 28. numquam nisi in raeda, tum in equo; Milo 55. tum nugarum in comitatu nihil; ib. an, ut fit in civilibus bellis, ** nec in vobis magis quam in reliquis; Ligar. 28. omnes ergo in culpa; Phil. II, 29. in eis patrui nulla mentio; ib. 56. in urbe auri, argenti maximeque vini foeda direptio; ib. 62. summa in filio spes, summa ingenii indoles summaque virtus; ib. XI, 33. in altero pudor, gravitas, moderatio, integritas; ib. XIII, 10. in illis ... libidines, scelera ad omne facinus immanis audacia; ib. bonum autem quod summa re publica manet, in vestri ordina * dis * fuit; Fr. B, VI, 6.

inaedifico, anbauen: **sacellum:** in qua tamen ita est inaedificatum sacellum ..; har. resp. 31. a Sex. Serrano sanctissima sacella .. inaedificata .. summa denique turpitudine foedata esse nescimus? ib. 32.

inambulo, umhergehen: fratres illi Cibyratae inambulabant; Verr. IV, 32.

inanimus, leblos: tamen omnia muta atque inanima ||inanimata|| tanta ... acerbitate commoverentur; Verr. V, 171.

inanis, leer, nichtig, ausgeleert: **alqs:** quod si illinc inanis profugisses; Verr. I, 37. sic illi tum inanes ... revertuntur; ib. IV, 65. duo tamen si-

gilla perparvola tollunt, ne omnino inanes ... revertantur; ib. 95.

alqd: postea vero pervolgata ... inanissima prudentiae reperta sunt ..; Muren. 26. quod ea non enumeres, alia quaedam inania et levia conquiras; Planc. 63. cum tibi ... maerenti vana quaedam miser atque inania ... pollicebar; ib. 101.

ager: unus ager ... inanior cum sit; Verr. III, 121. quia ... inanis agros ... offendisti; ib. 124.

basis: cum inanis esset basis; Verr. IV, 78. quod scriptum est inani in basi; ib. 127.

civitas: misera in civitate atque inani; Verr. II, 160.

cogitatio: quos mortuus inani cogitatione percussit; Milo 79. o spes fallaces et cogitationes inanes meae! ib. 94.

crimen: crimen eius modi nisi litteris confirmetur, inane esse dicet? Verr. II, 177.

cupiditates: cum ... dederit aliquid temporis ad ludum aetatis atque ad inanis hasce adulescentiae cupiditates; Cael. 42.

delectamenta: inania sunt ista ... delectamenta paene puerorum; Piso 60.

domus: quod domum eius ... fere iam iste reddiderat ... inanem; Verr. II, 83.

equus: eadem de causa equum inanem reliquerunt; Verr. II, 160.

forum: vacuo non modo a bonis, sed etiam a liberis atque inani foro . . duobus impiis nefariisque consulibus ... imperia donabantur; sen. 18.

fratres: vicerunt Agyrinenses fratres ita, ut egentes inanesque discederent; Verr. II, 25.

loculi: cum domi suae miserrimus in loculis ante inanissimis ||et inanissimis|| tantum nummorum positum videret; Cluent. 70.

locus: quem postea quam inanem locum offenderunt; Verr. V, 96.

metus: qui propter nescio quam timiditatem et nocturnos quosdam inanis metus tecum semper pusio cum maiore sorore cubitavit; Cael. 36. sed iudicavit a plerisque ... falso atque inani metu ... bellum esse susceptum; Marcell. 13.

minae: se ex curia repente proripuit cum quibusdam fractis iam atque inanibus minis; har. resp. 2.

navis: inanem te navem esse illam in Italiam adducturum? Verr. V, 46. cum ... nomine classis esset in Sicilia, re quidem vera naves inanes; ib. 63. qui navis non modo inanis habuerunt; ib. 104. at nunc navem contra praedones paene inanem Cleomenes ducit; ib. 125. ego navis inanis fuisse dico; ib. 131.

nomen: proponit inania mihi nobilitatis ... nomina; Verr. a. pr. 15. neque aliud quicquam nisi inane nomen Capuae reliquerunt; leg. agr. I, 19.

pars: partem istam subselliorum nudam atque inanem reliquerunt ..; Catil. I, 16. quin etiam principes eius ordinis partem illam subselliorum ... nudam atque inanem reliquerunt; ib. II, 12.

pecuniae: multas pecunias ... inanis esse perscriptas; Verr. V, 48.

rumor: ut levitatis est inanem aucupari rumorem; Piso 57.

scientia: dignitas in ista scientia consularis numquam fuit, ... gratiae vero multo etiam inanior est ||etiam maiores; etiam minores; etiam minus||; Muren. 28.

Sicilia: Siciliam, quam inanem offenderant; Verr. II, 12.

spes: inani ... spe te consolaris; Qu. Rosc. 43. si quis est .. qui illam Postumi .. inanem spem ... vituperandam putet ..; Rab. Post. 2. postridie ad spem estis inanem pacis devoluti; Phil. VII, 14. atque etiam homines agrestes ... inani spe ad aquas usque et Puteolos provehuntur; ib. VIII, 9.

syngrapha: cum iste ... Cibyram cum inanibus syngraphis venerat; Verr. IV, 30.

inauditus, unerhört, unbekannt: A. **bei Substantiven:** alqd: ante hoc tempus utrumque inauditum; Quinct. 81. novum est, non dico inusitatum, verum omnino inauditum; Caecin. 36. ne sit hoc crimen in Verrem; ... cum ille non daret, animadvertit: improbum sed non inauditum; Verr. I, 44. vetus est, quod dicam et ... nemini fortasse vestrum inauditum; ib. V, 7. quid vero tam inauditum quam equitem Romanum triumphare? imp. Pomp. 61. iam hoc inauditum et plane novo more, ut ei ... magistratus detur; leg. agr. II, 26. fecerisne, quod ... in omni memoria est omnino inauditum? Vatin. 33. hoc vero novum est et ante hoc tempus omnino inauditum; Rab. Post. 10.

ars: non enim illum ... ars inaudita quaedam gubernandi ... in ultimas terras (pertulit); imp. Pomp. 40.

auctoritas: divina quaedam et inaudita auctoritas ... sordesque lugubres a vobis deprecatae sunt; Quir. 7.

clementia: tam inusitatam inauditamque clementiam ... tacitus praeterire nullo modo possum; Marcell. 1.

constantia: f. gravitas.

criminatio: nos inaudita criminatione accusatorum . . causam dicere intellegis; Quinct. 33.

crudelitas: meum enim crimen avaritiae te nimiae coarguit, tua defensio ... inauditae crudelitatis ..; Verr. V, 153. qui ... verborum crudelitate inaudita violare libertatem huius populi ... conatus es; Rabir. 13.

edictum: si ... umquam ausus esset ... civium .. omnium novis et inauditis edictis ius libertatemque pervertere; Sest. 30.

expugnatio: illa vero expugnatio ... quam luctuosa .. fuit! ... quam nemini vestrum inaudita! Verr. I, 50.

facinus: si eius omnia sunt inaudita ... facinora; Verr. V, 189.

gens: qui gentis feras atque inauditas ... domuisset ..; Sest. 67.

genus: nam mihi consuli supplicatio ... novo et inaudito genere decreta est; Phil. XIV, 24.

gravitas: hunc quisquam ... inaudita gravitate, virtute, constantia praeditum foedera scientem neglexisse ... dicere audebit? Balb. 13.

honores: quem populus Romanus *inauditis* honoribus singularibusque decorasset; Balb. 16. excogitati quidem erant a Siculis honores in me inauditi; Planc. 64.

libido: qui enim in eius modi vita nervi esse potuerunt hominis fraternis flagitiis, ... omni inaudita libidine insani? Sest. 16.

luxuries: cum partim eius praedae profundae libidines devorassent, partim nova quaedam et inaudita luxuries; Piso 48.

magnitudo: hominis ... divini, ... inaudita, nova magnitudine animi ... praediti domus est oppugnata ferro; Sest. 85.

par: ecce tibi geminum in scelere par, .. inauditum, ferum, barbarum; Phil. XI, 2.

querella: quamquam cui sunt inauditae cum Deiotaro querellae tuae? Deiot. 9.

res: volgaria et obsoleta sunt, res autem nova atque inaudita; Quinct. 56. re denique multo ante Gadibus inaudita; Balb. 41.

sacra: etiam inaudita sacra inexpiabili scelere pervertit ..; har. resp. 57. cum inaudita ac nefaria sacra susceperis ..; Vatin. 14.

scelus: o mulieris scelus ... inauditum! Cluent. 15. ex multis ... vitiis repente ista tanta importunitas inauditi sceleris exarsit; Sulla 75. qui omnia deorum hominumque iura novo, inaudito, inexpiabili scelere polluerit; Phil. XI, 29.

squalor: cum eius maeror, squalor incredibilis et inauditus, omnibus mortalibus miserabilis videbatur; dom. 59.

stuprum: ab eodem homine in stupris inauditis .. versato vetus illa magistra ... sublata est; Piso 9
turba: quin ... non existimes ... turbam flagitiorum tuorum mihi esse inauditam; Piso 94.
virtus: f. gravitas.
vitium: in qua ... omnia denique inaudita vitia ac flagitia versentur; Cael. 57.
B. **allein:** adfero: quid est quod quisquam ... cuiquam inauditum possit adferre? imp. Pomp. 29.
desidero: inaudita desiderat; Verr. V, 117.
obicio: exspectatis, ut illa diluam, quae ... inaudita nobis ... obiecit; Sex. Rosc. 82.

inauguro, einweihen: alqm: cur non inauguraris ||inauguraras, inaugurare||? sume diem, vide qui te inauguret; Phil. II, 110.
templum: simulacrum Concordiae dedicare pontifices in templo inaugurato prohibuerunt ..; dom. 137.

inauratus, vergoldet: Romulus: tactus est etiam ille ... Romulus, quem inauratum in Capitolio ... fuisse meministis; Catil. III, 19.
statua: ibi inauratam istius ... statuam ponerent; Verr. II, 50. cuius statuae Romae stant inauratae; ib. 114. quid ergo illae sibi statuae equestres inauratae volunt; ib. 150. in qua inauratam C. Verris statuam viderem; ib. IV, 138. me inaurata statua donaram; Piso 25. eique statuam equestrem inauratam ... ex huius ordinis sententia statui placere; Phil. V, 41. aspicite illam a sinistra equestrem statuam inauratam; ib. VI, 12. gratior illi videtur ... aënea statua futura et ea pedestris quam inaurata equestris ..; ib. IX, 13.

incallidus, ungeschickt: servus non incallidus ... sermonem Fabricii non est aspernatus; Cluent. 47.

incautus, unvorsichtig, unbedachtsam: alqs: qui te incautum fortasse nunc tuo loco demovere potuerunt; Planc. 53. oppressus Trebonius, si ut ab eo, qui aperte hostis esset, incautus; Phil. XI, 5.
homo: demonstrant ... hunc hominem incautum ... de medio tolli posse; Sex. Rosc. 20.
rusticulus: sensit rusticulus non incautus; Sest. 82.

incedo, einhergehen: quam taeter incedebat! Sest. 19.

incendium, Brand, Feuersbrunst: I. **absolut:** 1. est: quem ad modum ... incendia, rapinae, ... fuga, formido, discordia fuisset; dom. 17. ecquod in hac urbe maius umquam incendium fuit cui non consul subvenerit? Piso 26.
impendet: impendebat fames, incendia caedes, direptio; dom. 25.
oritur: f. II, 1. restinguo; Phil. XIII, 48.
pervadit: cernitis .. quod et quantum incendium ... per agros ... pervaserit; Verr. III, 66.
refricat: cum illae infestae ac funestae faces universumque totius urbis incendium ... animum memoria refricare coeperat; Sulla 19.
veniunt: videtis ... incendia ... in iudicium venire; Tull. 42.
2. ecce: ecce ... ruina atque incendium civitatis ..; prov. cons. 43.
II. **nach Verben:** 1. cogito: nihil cogitant ... nisi incendia; Catil. II, 10.
comparo: etenim cum esset ita responsum, .. incendia ... rei publicae comparari; Catil. III, 21.
depello: incendia, rapinas meo dolore luctuque depuli; Sest. 49.
eructo: eructant sermonibus suis caedem bonorum atque urbis incendia; Catil. II, 10.
excito: si quod esset in suas fortunas incendium excitatum; Muren. 51. sed quae provincia est ex qua illa fax excitare non possit incendium? Phil. VII, 3.
facio: cur igitur incendium curiae, ... caedem hanc ipsam contra rem publicam senatus factam esse decrevit? Milo 13.
offero: domus ardebat ... oblato incendio; dom. 62.
opto: ut ... optent cotidie caedem, incendia, rapinas? dom. 89.
restinguo: talis improbitas tamquam aliquod incendium restinguendum est; Verr. I, 153. quod senatus decreverat ad illud invidiae praesens incendium restinguendum; Cluent. 137. nisi belli civilis incendium salute patriae restinxeris; Marcell. 29. concurritur undique ad commune incendium restinguendum; Phil. X, 21. ut incendium patriae ... restinguerem; ib. XI, 23. oriens incendium qui restinguerent; ib. XIII, 48.
2. obliviscor: obliviscere caedis atque incendiorum; Catil. I, 6.
3. praepono: cum ... Cassius incendiis, Cethegus caedi praeponeretur; Sulla 53.
subvenio: quarum ope etiam aliis incendiis subvenitur; har. resp. 57.
4. libero: quod urbem incendiis ... liberassem; Catil. III, 15. cum ... urbe incendio et caedis metu liberata te domum recepisti; Phil. I, 30.
5. accendo ad: ego faces iam accensas ad huius urbis incendium comprehendi ..; Piso 5.
adripio ad: hanc istum otii et pacis hostem causam adrepturum fuisse ad incendia; dom. 12.
cedo ex: ego enim .. ex illo incendio legum ... cedens ... Siciliam petivi animo; Planc. 95.
cogito de: ac ne illi quidem ..., de urbis incendio cogitasseut; Piso 15.
commisceo cum: cuius .. ignem illum sempiternum non sum passus ... cum totius urbis incendio commisceri; dom. 144.
comparo ad: plena omnia malleolorum ad urbis incendia comparatorum; Milo 64.
confero ad: ad cotidianam caedem, incendia, rapinas se cum exercitu suo contulit; Sest. 88.
discribo ad: discripsisti urbis partis ad incendia; Catil. I, 9.
eripio ex: qui eripuisset ex illo incendio divinum *incolumitatis nostrae pignus;* Scaur. 48.
exardesco contra: studio, quo contra commune incendium exarserat; Phil. XII, 7.
resto ad: qui ad urbis incendium ... Romae restiterunt; Catil. IV, 4.
III. **nach Adjectiv:** magnus a: rem maximam fuisse ... a caede, incendiis, vastitate nemo negat; dom. 18.
IV. **nach Substantiven:** 1. auctor: at tu illo ipso tempore apud socrum ... sedebas, non exstinctor, sed auctor incendii; Piso 26.
causa: qui ... caedis et incendiorum causam quaesierit ex funere; Phil. III, 30.
discriptio: tum discriptio ... incendiorum constituta est; Sulla 52.
dux: quem tuis Sergiis ... ceterisque caedis et incendiorum ducibus obieceras; dom. 21.
exstinctor: f. auctor.
fax: eius omnium incendiorum fax, cuius etiam domi iam tum quiddam molitus est; Phil. II, 48.
insidiae: quis sibi has urbanas insidias caedis atque incendiorum depoposcerit; Catil. II, 6.
spes: copias omnis Catilinae ... ad spem caedis et incendiorum esse revocatas; sen. 33.
2. flamma ex: sed flamma ex ipso incendio navium ... periculum reliquum nuntiabat; Verr. V, 93.
fletus de: quanto cum fletu de illis nostris incendiis! Sest. 121.
IV. **Umstand:** 1. amburi: hic sociorum ambustus incendio ... evolavit; Verr. I, 70.
ardere: f. II, 1. offero.
concidere: videor enim mihi videre hanc urbem ... subito uno incendio concidentem; Cat. IV, 11.

conflagrare: classis populi Romani praedonum incendio conflagrabat; Verr. V, 92. te non existimas invidiae incendio conflagraturum? Catil. I, 29.

deflagrare: qui propter implicationem rei familiaris communi incendio malint quam suo deflagrare; Sest. 99.

pascere: quos P. Clodii furor rapinis et incendiis et omnibus exitiis publicis pavit; Milo 3.

pervertere: senatum ipsum ... caede incendiisque pervertit; har. resp. 58.

sepelire: qui vos ... incendio patriae sepelire conatus est; Flacc. 95.

terrere: qui templa omnia caede incendiisque terreret; har. resp. 6.

vastare: quod ager Syracusanus .. incendiis ... vastatus est; Verr. III, 186. Catilinam orbem terrae caede atque incendiis vastare cupientem nos consules perferemus? Catil. I, 3.

2. **in:** vestri auxilii est ... in communi incendio subvenire; Cluent. 4. si tuus scriptor in illo incendio civitatis non syngraphas ... faceret; dom. 129. neque in tot incendiis ... exspectabit senatum; Phil. XI, 26.

incendo, anzünden, entzünden, leidenschaftlich erregen: **alqm:** qui et ipsi incensi sunt studio; Sex. Rosc. 48. ut ... ipse circumsessus paene incenderere; Verr. I, 85. incensus hospitium ei renuntiat; ib. II, 89. Eriphylam accepimus in fabulis ea cupiditate fuisse, ut ... pulchritudine eius (monilis) incensa salutem viri proderet; ib. IV, 39. itaque his rebus incensus, qua ratione Habitum veneno tollere conatus sit, cognoscite; Cluent. 45. incensi suspicione rem in medium vocare coeperunt; ib. 77. atque etiam incensa odio pristino Nicostratum ... sine causa in quaestionem postulavit; ib. 181. qui turpissima libidine incensus duas res sanctissimas ... uno scelere violasset; prov. cons. 24. in quos incensos ira ... cum incidisset ..; Milo 56. ut incensus odio trucidaret inimicum; ib. 63. quo studio incendimur; Marcell. 9. tum vero tanta sum cupiditate incensus ad reditum; Phil. I, 9. incensi omnes rapimur ad libertatem recuperandam; ib. XIII, 15.

aedem: uti ... aedis incenderet? Sest. 84. qui ... aedis sacras ... incendit; Sest. 95. qui aedis sacras ... suis manibus incendit; Cael. 78. qui aedem Nympharum incendit; Milo 73.

amentiam: incendebat eius amentiam ... mater Habiti; Cluent. 44.

animum: quo animi illorum iudicum in Crassum incenderentur; Cluent. 140. vos profecto animum meum tum conservandae patriae cupiditate incendistis; Sulla 40. quos (animos) ut accusator incenderet; Balb. 56.

casam: at casa mea incensa est a tuis; Tull. 54.

censum: f. memoriam.

classem: an quod ... classis pulcherrima ... piratarum manibus incensa est? Verr. III, 186. classem ... incendi ... iussit; ib. V, 91. classis populi Romani a praedonibus capta et incensa est; ib. V, 137.

cupiditatem: meditare quibus verbis incensam illius cupiditatem comprimas; Piso 59.

curiam: in curiam potissimum abiecit, ut eam mortuus incenderet; Milo 90. qui mortuus uno ex suis satellitibus duce curiam incenderit; ib. qui incenderit curiam; Phil. VI, 10. numquam curiam incendisset; ib. XIII, 27.

domum: f. **domus,** II, 1. incendo (8 St.) S. 158, a.

facem: tu ... illas faces incendisti ..; Phil. II, 91.

imperatorem: nec imperatorem incensum ad rem publicam bene gerendam revocare ... debemus; prov. cons. 35.

legem: voluit ille senatum interficere, ... leges incendere; Piso 15.

libidinem: *coniugem suam ... istius incensae libidini* ... cum dare nollet Aris; Scaur. c. 2 § 6.

memoriam: qui censum populi Romani, qui memoriam publicam suis manibus incendit; Cael. 78.

odium: iustum odium incendit; Phil. XIII, 6.

odores: quid hoc tota Sicilia est clarius, quam omnis Segestae matronas et virgines convenisse, cum Diana exportaretur ex oppido, ... odoribus incensis usque ad agri finis persecutas esse? Verr. IV, 77.

parentem: vitia, ... quibus incensus parens potuerit animum inducere; Sex. Rosc. 53.

tabernam: quorum si quaestus occlusis tabernis minui solet, quid tandem incensis futurum fuit? Catil. IV, 17.

tabularium: an de peculatu facto aut de tabulario incenso longa oratio est expromenda? Rabir. 8. tabulas, ... quas Italico bello incenso tabulario interisse scimus omnis; Arch. 8.

templum: cum ... deorum immortalium templa incenderentur; Quir. 14.

urbem: quae cum duas urbis ... captas incensasque vidisset; Verr. IV, 78. cum urbem ex omnibus partibus ... incendissent; Catil. III, 8. quod Lentulo et aliis ... urbem incendi placeret; ib. 10. qui sibi procurationem incendendae urbis depoposcerat; ib. 14. quem propter urbs incensa non est; Piso 15. incendere illa coniuratorum manus voluit urbem; ib.

incensio, Brand: I. **libero:** incensione urbem ... liberavi; Sulla 33.

II. **post:** qui esset annus ... post Capitolii ... incensionem vicesimus; Catil. III, 9.

incensus, ungeschätzt: cum (populus) ... incensum vendit; Caecin. 99.

inceptum, Unternehmen: 1. **deprehendo:** cuius ego ... inceptum ullum conatumve contra patriam deprehendero; Catil. II, 27.

2. **revoco ab:** sperant, fore ut filius ab incepto ‖ furore ‖ revocetur; Verr. II, 97.

incertus, unsicher, zweifelhaft, ungewiß: A. **alqd:** cum et illud incertum sit; Sex. Rosc. 47. incertum est, quam longa ... vita futura sit; Verr. I, 153. si incertum est, quae patrimonia tua iure mancipii sunt, ea possisne retinere; Caecin. 74. si incertum fuisset quisnam exitus ... futurus esset; Cluent. 63. CONVENERIT aeque incertum ... est; ib. 157. nihil est incertius volgo; Muren. 36. est igitur ridiculum, quod est dubium, id relinquere incertum; ib. 68. ab utro factum sit incertum est; Milo 31. alia omnia falsa, incerta sunt; Phil. IV, 13.

aetas: ut aetati maxime lubricae atque incertae exempla nequitiae parentis vita praeberet; Verr. V, 137.

ager: „habet agros non nullos ..., habet incertos"; leg. agr. III, 14.

casus: etenim ad incertum casum ... certus sumptus impenditur; Verr. III, 227.

condicio: quod salutis certa laetitia est, nascendi incerta condicio; Catil. III, 2.

eventus: ut spem maleficii praesentis in incerto reliqui temporis eventu conlocares; Quinct. 83. incertos eventus valetudinis ... extimesco; Marcell. 22.

exitus: adde incertos exitus pugnarum Martemque communem; Milo 56. cum esset incertus exitus; Marcell. 19. ut concedam incertos exitus esse belli; Phil. X, 20. at incertus exitus belli; ib. XIII, 5.

index: interim venit index ... neque obscurus neque incertus; Cluent. 21.

motus: si vero ad humanos casus incertosque motus valetudinis sceleris etiam accedit insidiarumque consensio ..; Marcell. 23.

nomen: cur nomen petis quasi incertum sit ||inceravit; insusurravit||? Muren. 77.

pecunia: iudicium est pecuniae certae, arbitrium incertae; Qu. Rosc. 10.

periculum: cum multi viri fortes in communi incertoque periculo belli et terra et mari saepe offenderint; Verr. V, 131. ad incertum vitae periculum ... profecti sunt; Phil. IX, 2.

possessiones: tum ... omnium possessiones erant incertae; Qu. Rosc. 33.

res: totae autem res rusticae eius modi sunt, ut eas ... res incertissimae, venti tempestatesque moderentur; Verr. III, 227.

testis: neque testis incertus auditur; Sex. Rosc. 62.

volgus: f. alqd; Muren. 36.

voltus: perturbatio, suspensus incertusque voltus ... haec aperta et manifesta faciebant; Cluent. 54.

B. **revoco ad:** etenim cui non perspicuum est, ad incertum revocari bona? Caecin. 38. — **in:** populi Romani causa, civitatis ius, bona ... in dubium incertumque revocabuntur; Caecin. 76.

incessus, Gang, Einherschreiten: I. **decet:** quem decet muliebris ornatus, quem incessus psaltriae; Fr. B, XIII, v, 1.

est: fuit incessus saltem Seplasia dignus et Capua; Piso 24.

II, 1. **amo:** horum homines ... incessum amabant; Sest 105.

intueor: voltum atque incessum animo intuemini; Sest. 17.

pono: ora vobis eorum ponite ante oculos et maxime Antoniorum, incessum, aspectum ..; Phil XIII, 4.

2. **sum:** iam designatus ... alio incessu esse meditabatur ..; leg. agr. II, 13.

III. **gerere:** si denique ita sese gerat, non incessu solum, sed ornatu atque comitatu ..; Cael. 49.

inceste, unzüchtig: ideo aquam adduxi, ut ea tu inceste uterere? Cael. 34.

incestum, Unzucht: quis fuit in tanta civitate qui illum incesto liberatum, non eos ... pari scelere obstrictos arbitraretur? Piso 95.

incestus, verbrecherisch, unzüchtig: **flagitium:** qui ... incesto flagitio et stupro caerimonias polluit; dom. 105.

os: cum verborum contumeliis optimum virum incesto ore lacerasset; Phil. XI, 5.

stuprum: cum illum ambustum religiosissimis ignibus cognovi muliebri ornatu ex incesto stupro atque ex domo pontificis maximi emissum; har. resp. 4. cuius ... de illo incesto stupro iudicium decernendi senatui potestas esset erepta ..; Milo 13. nihil de incestis stupris questus es; Fr. B, XV, III, 2. f. flagitium.

inchoo, anfangen: I. **alqs:** si idem extrema persequitur qui inchoavit; prov. cons 19.

II. **alqd:** ut tamen a natura inchoata compareant; Sulla 73.

delubrum: novum delubrum cum in urbis clarissimo loco nefando instituto inchoares; dom. 132.

res: nam quas res ... gessimus, attigit hic versibus atque inchoavit; Arch. 28.

incido, hineinfallen, hineingerathen, treffen, stoßen, eintreten: I. **unpersönlich:** in manus eorum incidere non est satis? Caecin. 45.

II. **alqs:** in quos ... de improviso incidant; Sex. Rosc. 151. quotienscumque ... in nomen huius incidisti; Qu. Rosc. 18. sed casu in eorum mentionem incidi; div. Caec. 50. si ... in eam diem ego ... incidissem; Verr. I, 31. ut huc incideres; ib. 82. sane homini praeter opinionem improviso incidi; ib. 182. calumnias, in quas inciderent; ib. III, 38. in aliquem istius emissarium inciderent ||incideret, incidere||; ib. 99. atque in eam fraudem videtur mihi divinitus incidisse; ib. 178. imprudens huc incidi; ib. IV, 43. qui ... in hunc praedonem sociorum incidisset; ib. V, 122. in illas tibi maiores plagas incidendum est; Verr. 151. M. Aurius ... in Q. Sergii senatoris ... manus incidit; Cluent. 21. ibi primum in morbum incidit; ib. 175. qui ... in morbum gravem periculosumque incidit; ib. 198. in tantum aes alienum inciderunt; Catil. II, 20. si annis ante paucis in creditorum conventum incidisset; Sest. 28. ne quis umquam incidat in eius modi consules; ib. 52. quoniam huc incidi; Cael. 16. in quam (insaniam) incidistis; Piso 46. devenit autem seu potius incidit in istum; ib. 70. qui semel incidisset; ib. 85. qui in me ipsum ... incidit; Planc. 17. at in quemcumque Arpinatem incideris; ib. 20. cum hic in me incidit; ib. 99. ne in manus incideret; Scaur. c. 3. § 1. qui in hostis aut in praedones inciderint; Rab. Post. 29. quocumque inciderunt; Milo 1. si in vim et in tela ... latronum ... incidisset; ib. 10. qui in latrones inciderent; ib. 30. in suspicionem incidit regni appetendi; ib. 72. in has miserias numquam incidissemus; Phil. II, 24. sed incidi in id tempus ..; ib. 88. quem enim iste in scopulum non incidit? Fr. A, V, 4. in familiam Ancharianam incidisse dixerunt; Fr. B, II, 5.

alqd: atque omnia in nostram aetatem inciderunt ..; Phil. VIII, 8.

annus: quintus ||inde|| annus cum in te praetorem incidisset; ib. II, 139.

belua: belua, quae quoniam in foveam incidit ..; Phil. IV, 12.

calamitas: fatalis quaedam calamitas incidisse videtur; Ligar. 17.

dies: cum in Kalendas Ianuarias compitaliorum dies incidisset ..; Piso 8.

mulier: quia ... tamen mulier inciderat in viros; ib. 55.

oculus: quocumque ... oculi inciderunt; Scaur. 46.

tempus: duo tamen tempora inciderunt; Phil. II, 24.

incido, einschneiden, eingraben, zerschneiden, unterbrechen, stören, abkürzen: I. **de:** in qua (tabula) publice erat de huius beneficiis scriptum et incisum; Verr. II, 112.

II. **alqd:** huic ... videmus in basi statuarum maximis litteris incisum: A COMMUNI SICILIAE DATAS; Verr. II, 154. id ... in aere incisum nobis tradiderunt; ib. IV, 145. quod quidem nuper in columna ahenea meminimus post rostra incisum ... fuisse; Balb. 53. ut esset, quod in basi tropaeorum inscribi incidique posset; Piso 92. quae ille in aes incidit; Phil. I, 16. et in aes incidi iubetis, credo, illa legitima; ib. 26. etsi incidamus, opinor, media; ib. II, 67.

antiquitatem: generis antiquitas, quam ... in monumentis rerum gestarum incisam ac notatam videmus; Font. 41.

decreta: f. legem; Phil. III, 30.

elogium: elogio, quod te consule in sepulcro rei publicae incisum est; Piso 72.

epigramma: epigramma Graecum pernobile incisum est in basi; Verr. IV, 127.

immunitatem: immunitates in aes accepta pecunia iubebat incidi; Phil. V, 11.

legem: quae lex privatis hominibus esse lex non videbatur, ... incisa per vim; Piso 30. incidebantur iam domi leges; Milo 87. qui ... falsas leges C. Caesaris nomine et falsa decreta in aes incidenda et in Capitolio figenda curaverit; Phil. III, 30.

linum: nos linum incidimus; Catil. III, 10.

litteras: si quae essent incisae aut inscriptae

litterae; dom. 187. erit igitur exstructa moles opere magnifico incisaeque litterae; Phil. XIV, 33.

nervum: cum se sociorum ... sanguine implerint, incidant nervos populi Romani; leg. agr. II, 47. legionum nostrarum nervos nonne his consiliis incidimus? Phil. XII, 8. qui posteaquam ... nervos incidere civium Romanorum non potuerunt ..; Fr. B, VIII, 21.

nomen: in qua grandibus litteris P. Africani nomen erat incisum; Verr. IV, 74. cum ... esset ... in ea P. Africani nomen incisum; ib. 78. nomen invicti imperatoris incidatur; ib. 82. quid te audacius, qui eius nomen incideris? dom. 80.

venam: qui legato, socio ... venas incideret; har. resp. 35. ut venas hominis incideret; Piso 83.

Lücke: † ab equitum nota doloris bonorum omnium sublato Q. Catuli nomine incideris ..; dom. 137.

incipio, anfangen: I. alqs: unde igitur potius incipiam? Verr. IV, 3. ne incipies quidem; Planc. 48.

ver: tum incipere ver arbitrabatur; Verr. V, 27.

II. accedere: accedere incipiunt Syracusas; Verr. V, 95.

accusare: ne ... Appius ... Caelium incipiat accusare; Cael. 35.

agere: auctor est, ut quam primum agere incipiant; Verr. II, 37.

amare: ne qui forte incipiat improbus subito te amare; Sulla 34.

caedere: caedere incipiunt eius servos; Milo 29.

cogere: cogere incipit eos, ut ... condemnent; Verr. II, 41.

credere: nunc denique incipiunt credere fuisse homines Romanos hac quondam continentia; imp. Pomp. 41.

dicere: ante quam de ipsa causa dicere incipio; Cluent. 6. semper equidem magno cum metu incipio dicere; ib. 51. qua de re ante quam dicere incipio ..; ib. 117. ante quam de tribunatu P. Sestii dicere incipiam; Sest. 15. etsi vereor ... ne turpe sit pro fortissimo viro dicere incipientem timere minimeque deceat; Milo 1. prius quam de re publica dicere incipio; Phil. I, 11.

ferre: neque enim maius est ... nec gravius incipere ferre quam perferre; Fr. B, VI, 14.

flectere: cum de foro in Capitolium currus flectere incipiunt; Verr. V, 77.

furere: qui consul incipientem furere ... sua se manu interfecturum audiente senatu dixerit; Cael. 60.

ingredi: cum iam pontem Mulvium magno comitatu legati Allobrogum ingredi inciperent; Catil. III, 6.

locare: locare incipit; Verr. I, 141.

loqui: incipit is loqui; Verr. IV, 138.

metuere: ipse ... metuere incipies; div. Caec. 45.

oppugnare: ut oppugnare imperatorem incipiant; Phil. XIII, 34.

philosophari: ad extremum incipit philosophari; Phil. XIII, 45.

postulare: incipiunt postulare; Verr. III, 78.

quaerere: quaerere incepimus; Verr. II, 187.

queri: queri cum multis, ut fit, incipiunt; Verr. II, 56. incipio queri; ib. IV, 32.

resistere: in quo ... gradu resistere incipiet severitas iudicis? Verr. III, 220.

respondere: ut ... mihi respondere incipias; Verr. a. pr. 34. incipit longo et alte petito prooemio respondere maior Caepasius; Cluent. 58.

retinere: retinere incipit tabulas Theomnastus quidam; Verr. IV, 148.

simulare: iste incipit simulare; Verr. II, 38.

studere: cum vero etiam litteris studere incipit ..; sen. 14.

timere: ut quisquam te timere incipiat eorum; Deiot. 39.

tollere: tollere incipiunt, ut referrent; Verr. IV, 65.

III. verba: duobus inceptis verbis omnem impetum gladiatoris ... compressi; har. resp. 1.

incitamentum, Antrieb: hoc maximum et periculorum incitamentum est et laborum; Arch. 23.

incito, anregen, reizen, aufregen, steigern: I, 1. unpersönlich: externi isti mores, usque ad sanguinem incitari odio; Ligar 11.

2. alqs: nullo incitante; dom. 12.

II. alqm: neque enim desunt qui istos in me atque in optimum quemque incitent; Flacc. 66. eos ... ad luendas rei publicae poenas Furiae quaedam incitaverunt; Sulla 76. cum ... alii vetere odio bonorum incitarentur ..; Sest. 46. et ipsi etiam sua sponte contra rem publicam incitantur; ib. 100. sic sum incitatus, ut ..; Vatin. 1. qui vos mei semper cupidissimos in Capitolio ad meam salutem incitavit; prov. cons. 43. qui hesterna etiam contione iucitati sunt; Milo 3. sed ad spem novarum praedarum incitabantur; Phil. I, 6. f. currentem.

animum: f. **animus,** II, 1. incito (8 St.) B. I, S. 232, b.

auxilia: hisce ego auxiliis ... incitatis uti me ... potuisse confiteor; Planc. 87.

currentem: sed tamen currentem, ut dicitur, incitavi; Phil. III, 19.

furorem: ut ... furorem crudelissimis consiliis incitatum a pernicie rei publicae averteret; Phil. IV, 3.

hominem: cum ... homines ... ad direptionem incitarentur; Sest. 34.

impetum: incitatos latronum impetus retardavit; Phil. IV, 23.

manum: cum subito manus illa Clodiana ... exclamat, incitatur; Sest. 79.

mentem: cum ille furibundus incitata illa sua vaecordi mente venisset; Sest. 117.

multitudinem: cum ... insitivum Gracchum contra vim multitudinis incitatae censu prohibuisset; Sest. 101.

populum: tamen populi incitati vim iracundiamque subierunt; dom. 86. si me populus Romanus incitatus iracundia ... e civitate eiecisset; ib. 88.

sensum: si suos sensus voluptarios omnis incitavit; Piso 69.

servitium: qui ... servitia ad caedem ... incitavit; Cael. 78.

studium: incitare ... tuum istuc praestantissimum studium ... debemus; Phil. XI, 23.

testis: ne incitatis (testibus), ne accusatoris consessoribus ... civem ac supplicem vestrum dederetis; Flacc. 24.

vim: cum omnium perditorum et coniuratorum incitata vis ... non tam in me impetum faceret quam ..; dom. 96. vi perditorum hominum incitata ..; Vatin. 21.

inclemens, hart, schonungslos: itaque non senatus ... diligentior aut inclementior fuit; Rabir. 32.

inclinatio, Neigung, Wechsel, Veränderung: est: permagni momenti est ratio atque inclinatio temporum; Verr. V, 177. magna est autem comitiis consularibus repentina voluntatum inclinatio; Muren. 53.

incumbit: ut in me unum omnis illa inclinatio communium temporum incumberet; Balb. 58.

postulat: quascumque (sententias) rei publicae status, inclinatio temporum, ratio concordiae postularet; Planc. 94.

II. facio: fieri quaedam ad meliorem spem inclinatio visa est; Sest. 67. minimis momentis ...

maximae inclinationes temporum fiunt ..; Phil. V, 26.

III, 1. pendere: an ignoratis cetera ... vectigalia ... inclinatione temporis pendere? leg. agr. II, 80.

2. praeter: cui nihil oberat praeter ... inclinationem communium temporum; dom. 46.

inclino, sich hinneigen: quocumque vestrae mentes inclinant; Catil. IV, 6.

includo, einschließen, einsperren, einfügen: alqm: includit se domi; Verr. V, 92. (Rabirium convenit) inclusum atque abditum latere in occulto atque ignaviam suam tenebrarum ac parietum custodiis tegere? Rabir. 21. ille inclusus domi tam diu fuit ..; Sest. 69. cum ... M. Bibulum ... inclusum domi contineres; Vatin. 22. in huius me tu consilii societatem tamquam in equum Troianum cum principibus includis? Phil. II, 32. libenter me ... pro illo includi paterer; ib. XII, 3. includendus intra parietes, qui ..; Fr. B, XV, 1, 2.

alqd: tum illa ... in scaphiis aureis includebat ||concludebat||; Verr. IV, 54.

ambitionem: nec mirum ... tanta ambitione provinciae totius in uno cubiculo inclusa; Verr. II, 133.

armatos: qui ... armatos in cella Concordiae ... incluserit; Phil. III, 30.

Athenas, al.: cum Athenas, Pergamum, Cyzicum, Miletum, Chium, Samum, totamque Asiam, Achaiam, Graeciam, Siciliam tam in paucis villis inclusas esse videtis; Verr. V, 127.

beluam: beluam ne inclusam et constrictam dimittatis cavete; Phil. VII, 27.

bonos: cum omnes boni abditi inclusique maererent; Piso 21.

condemnatos: includuntur in carcerem condemnati; Verr. V, 117.

consulem: qui consulem morti obieceris, inclusum obsederis; Vatin. 23.

consultum: habemus enim huiusce modi senatus consultum, verum inclusum in tabulis; Catil. I, 4.

laudem: ac de ... laude ... silebo, quae gratissima memoria omnium civium inclusa nondum publica auctoritate testata est; Phil. X, 7.

libidinem: inclusas eius libidines ... intuebantur; Sest. 22.

malum: inclusum malum ... est; leg. agr. I, 26.

militem: „at militibus inclusis opem fertis"; Phil. XIII, 35.

Mytilenas: quid Mytilenae? ... nempe eodem capite inclusae ||inclusi|| continentur; leg. agr. II, 40.

numerum: tantum numerum civium Romanorum includere ausus es; Verr. V, 144.

odium: omne odium, inclusum nefariis sensibus impiorum, in me profudistis; Piso 16.

periculum: periculum autem residebit et erit inclusum penitus in venis; Catil. I, 31. intus inclusum periculum est; ib. II, 11.

pestem: tu inclusam in litteris rei publicae pestem deprehendisti; Flacc. 102. neque enim est quisquam qui arbitretur illis inclusis in re publica pestibus diutius haec stare potuisse; Sulla 76.

populum: videmus universi repente examina tanta servorum immissa in populum Romanum saeptum atque inclusum; har. resp. 25.

portum: portus habet prope in aedificatione aspectuque urbis inclusos; Verr. IV, 117.

salutem: de salute populi Romani extimescebat, in qua etiam suam esse inclusam videbat; Deiot. 11.

sapientem: etiam si (sapiens) in Phalaridis tauro inclusus succensis ignibus torreatur ..; Piso 42.

virum: cum principem orbis terrae virum inclusum domi contineres; dom. 110

voluptatem: quae voluptates cum inclusae diutius et prima aetate compressae et constrictae fuerunt; Cael. 75.

inclusio, Einschließung: cuius inclusione contentus non eras; Vatin. 24.

incognitus, unbekannt, ungekannt: animus: nec mihi ipsi ille animus idem meus vobis non incognitus defuit; sen. 33.

causa: s. **causa,** I, 1. est incognita (8 St.) B. I, S. 467.

consilium: hoc insperatum omnibus consilium, incognitum certe ceperit; Phil. IV, 3.

frater: illi mihi fratrem incognitum qualis futurus esset dederunt; Quir. 5.

gens: ceterae partes a gentibus ... incognitis ... tenebantur; prov. cons. 33.

lex: si ... legem incognitam acciperetis; leg. agr. II, 25.

res: cum de incognita re iudicare voluisset; Caecin. 29. re illa incognita; Cluent. 76.

incola, Einwohner: I. colunt: quod (signum) cives atque incolae [Syracusani] colere, advenae ... venerari solebant; Verr. IV, 130.

dant: quorum incolae decumas dant; Verr. III, 91.

II. ostendo: crucem civis Romani, ... quam vos Reginis ... itemque incolis vestris ... ostendere soletis; Verr. IV, 26.

incolo, bewohnen: Delum: qui Delum incolebant; Verr. I, 46.

insulam: ut haec insula ... incoli ... videatur; Verr. IV, 107.

lacus, lucos: deae, quae illos Hennensis lacus lucosque incolitis; Verr. V, 188.

urbem: Lycii illam (urbem) ... incolebant; Verr. IV, 21.

incolumis, unverletzt, unversehrt, am Leben: A. alqs: sese hoc incolumi non arbitrabatur ... patrimonium ... posse obtinere; Sex. Rosc. 6. quibus incolumibus et domi dignitas et fori auctoritas retineretur; ib. 136. me incolumi; div. Caec. 3. quos ut incolumis conservare ... possimus; ib. 72. se demonstrat incolumem esse non posse; Verr. I, 72. qui te in tua civitate incolumem esse nollent; ib. II, 157. qui etiam tum incolumes erant; ib. III, 115. non est pudoris mei, P. Scipione ... vivo et incolumi me propugnatorem P. Scipionis ... profiteri; ib. IV, 80. illum ... vivum atque incolumem reservavi; ib. V, 77. quem non ille summo cum studio salvum incolumemque servavit? ib. 153. se per hunc incolumis existimant esse; Font. 14. M. Fonteium incolumem esse cupiant; ib. 32. itaque tantum victus efficere potuit, quantum incolumis numquam est ausus optare; imp. Pomp. 25. ut ... Oppianicum ... incolumem fuisse miremini; Cluent. 25. incolumem esse neminem posse; ib. 77. quem tu ... incolumem denique servare quaestioni ... debuisti; ib. 187. restituite incolumem municipio; ib. 202. qui se incolumis volent; leg. agr. I, 27. qui ... incolumis est rei publicae conservatus; Flacc. 98. quam diu incolumis fuit; Arch. 9. se incolumem nullo modo fore arbitrabatur; Sest. 18. neque hic umquam puer ... me ipsum incolumem videbit; ib. 146. qui incolumis fuerit; Piso 38. me Cn. Pompeius ... semper non modo incolumem, sed etiam amplissimum atque ornatissimum voluit esse; ib 76. sint incolumes; Milo 93. quorum incolumis fuit nemo; Phil. II, 52. dum esset incolumis; ib. 102. se praesertim incolumi; ib. VII, 2 sin otium incolumibus his esse nullum potest; ib. XIII, 7.

alqd: haec ... retinere per populum Romanum incolumia ... possimus; div. Caec. 72. quando quidem amisso exercitu nihil incolume domum praeter os illud tuum pristinum rettulisti; Piso 53.

caput: possumus ita rem nostram persequi, ut

hominis propinqui caput incolume esse patiamur; Quinct. 45.
civis: in quo reliquos saltem civis incolumis licet conservare; Verr. V, 152. quod incolumis civis, quod stantem urbem reliquit; Catil. II, 2. et urbem et civis integros incolumisque servavi; ib. III, 25. eram etiam tuo iudicio civis incolumis; dom. 62. multi etiam superiore memoria cives Romani sua voluntate, ... incolumes, ... alias se in civitates contulerunt; Balb. 28.
civitas: ostendit fieri id nullo modo posse, ut signa ... ex oppido Thermitanorum incolumi illa civitate ... tollerentur; Verr. II, 85. cuius unius opera senatus atque omnes boni civitatem esse incolumem totiens iudicassent; dom. 122. quibus non modo vivis, sed etiam victoribus incolumis et florens civitas esse posset; Phil. XIV, 23.
dignitas: cum tot sceleratos incolumi dignitate esse voluisses; Ligar. 19.
dominus: neque sese arbitrari posse .. alienam pecuniam domino incolumi obtinere; Sex. Rosc. 26.
dux: se privatum hominem praedonum duces ... incolumis domi suae ... retinuisse; Verr. I, 12.
exercitus: suo exercitu ita incolumi; Phil. XIV, 36.
fama: quo circa, C. Caesar, velim existimes hodierno die sententiam tuam aut ... pestem importaturam esse regibus aut incolumem famam cum salute; Deiot. 43.
filius: quod iam certe incolumem filium fore putabat; Cluent. 178. duos Cn. Pompei ... filios incolumis haberemus; Phil. V, 39.
fortuna: familiarius ... quam vir dissolutissimus incolumi fortuna pati posset; Cluent. 175.
imperium: quibus * populi Romani imperium incolume esse non possit; Font. 17.
nomen: nomen legati eius modi esse debet, quod ... inter hostium tela incolume versetur; Verr. I, 85.
numerus: tamen incolumis numerus manebat; Verr. III, 125.
os: f. alqd; Piso 53.
patronus: hunc patronum ... illius coloniae si in omni fortuna atque omni honore incolumem habere non potuerunt ..; Sulla 61.
provincia: utique C. Caepio Brutus pro consule provinciam Macedoniam ... custodiat incolumemque conservet; Phil. X, 26.
res publica: cui rem publicam cupio tradere incolumem; Muren. 80. cum P. Servilius ... dixisset opera mea rem publicam incolumem magistratibus deinceps traditam; Quir. 17.
senatus: in te ... id decrevit senatus et quidem incolumis; Phil. II, 51.
splendor: qui ne equestrem quidem splendorem incolumem ... retinere potuisset; Planc. 12.
status: mearum ... fortunarum status incolumis maneret; Cluent. 81.
testis: „potius ... crimen .. suscipiam quam ... tot tam gravis testis vivos incolumisque esse patiar"; Verr. V, 105.
urbs: urbem pulcherrimam, Syracusas, ... non solum incolumem passus est esse; Verr. II, 4. f. civis; Catil. III, 25.

B. dico pro: quis est qui dubitare debeat, contra damnatum et mortuum pro incolumi et vivo dicere? Cluent. 10.

incolumitas, Unverletztheit: I. sunt: multa sunt monimenta clementiae tuae, sed maxima eorum incolumitates, quibus salutem dedisti; Deiot. 40.
II, 1. precor: ut omnes sui cives ... incolumitatem .. precentur; Piso 33.
2. consulo: ego incolumitati civium primum, ... ille praesenti dignitati potius consulebat; Phil. II, 38.
3. devoveo pro: cum me fortunasque meas pro vestra incolumitate ... devovi; Quir. 1.
III. pignus: qui eripuisset ... divinum incolumitatis nostrae pignus; Scaur. 48.
IV. in: reliquae meae fortunae recuperatae plus mihi nunc voluptatis adferunt quam tum in incolumitate ||incolumitate; incolumitatis; incolumes|| adferebant; Quir. 3.

incommodo, lästig sein: cum ipsi nihil alteri scientes incommodarint; Quinct. 51.

incommodum, Unannehmlichkeit, Nachtheil, Unglück, Niederlage: I. **Subject:** accedit: illud quoque ... accedit incommodum, quod M. Iunius ... abest; Quinct. 3.
accidunt: quaecumque accidant ... incommoda; Verr. IV, 113.
cadit: ut nihil ipsis iure incommodi cadere possit: Quinct. 51.
II. **nach Verben:** 1. capio: etenim non modo incommodi nihil ceperunt; Verr. III, 109.
committo: incommoda sua nostris committere legibus ... maluerunt; Verr. I, 82.
lugeo: ne aperte incommoda patriae lugeretis; sen. 12.
profero: Heracliensium ... incommoda proferentur; Verr. III, 103. nisi forte ... illud Tempsanum incommodum proferes; ib. V, 39.
queror: nam quid ego Ostiense incommodum ... querar? imp. Pomp. 33.
2. medeor: qui tamen aliqua ex parte eis incommodis mederi fortasse potuisset; imp. Pomp. 26.
reperio, sum: f. IV, 2.
3. ascendo per: qui ascendit per alterius incommodum; Sex. Rosc. 83.
audio de: audietis enim de magnis incommodis ... sociorum; Verr. V, 111.
capio ex: quamquam ex huius incommodis magnam animo molestiam capio; Sulla 1.
cognosco de: dixit ... se de his Dionis incommodis pro hospitio ... iam ante cognosse; Verr. II, 23.
deploro de: ut eis ne deplorare quidem de suis incommodis liceat; Verr. II, 65.
dico de: ante quam de incommodis ... dico; Verr. II, 2. singillatim ... de unius cuiusque incommodo dicere; ib. III, 53.
exprimo ex: expressae sunt ... (formulae) ex unius cuiusque incommodo; Qu. Rosc. 24.
invenio in: quod in tantis incommodis ... non modo factum, sed ne postulatum quidem iudicium invenitur; Verr. III, 33.
libero ex: ceteros profecto multos ex his incommodis pecunia se liberasse; Verr. V, 23.
nuntio de: cum ... paulo ante esset de hoc Tempsano incommodo nuntiatum; Verr. V, 41.
III. **nach Adjectiven:** expers: Leontinos ... expertis incommodorum ... fuisse; Verr. III, 109.
ignarus: ignarus incommodi sui; Verr. III, 119.
particeps: si ego illos meorum laborum atque incommodorum participes esse nolui; prov. cons. 44.
IV. **nach Substantiven:** alqd: f. I. cadit. II, 1. capio.
formido: ut ceteris formidines similium incommodorum ... proponeret; Verr. V, 23.
metus: omnis res gestas ... propter maiorum incommodorum ... metum ... defendimus; Verr. III, 81.
2. medicina: profecto nulla umquam medicina his tot incommodis reperietur; div. Caec. 70.
remedium: cum hoc unum his tot incommodis remedium esse arbitrarer; div. Caec. 9.
V. **Umstand:** 1. adfici: tametsi multis incommodis ... adfectus est; div. Caec. 8. quamquam nullo incommodo adficiuntur; Balb. 44. adfectum illum quibusdam incommodis et detrimentis propter offensionem animi tui meminerant; Deiot. 8.
adfligi: te ... universae similibus adflictae

... incommodis civitates ... persequuntur; Verr. III, 74.
commovere: quae ... animos possit alieno incommodo commovere; div. Caec. 55. quod ceterae civitates suis solum incommodis commoventur; Verr. III, 108. quod si quis sociorum incommodis minus commovetur; ib. 144.
debilitari: te ..., nostra verba audire oportebit, ut multis incommodis veritas debilitata ... recreetur; Quinct. 4.
dimitti: quod patrimonium unius incommodo dimittetur; Caecin. 75.
dolere: qui sociorum ... incommodis doleat; Verr. III, 6.
laetari: quod si meis incommodis laetabantur; Sest. 54.
relinqui: quibus ... incommodo ||in incommodo|| morbi etiam ceteri vitae fructus relinquendi (sunt); Muren. 47.
2. ex: si ex ipsorum domestico incommodo nullus dolor insideret; Verr. III, 95.
in: in tantis aratorum incommodis Leontinos ... expertis fuisse; Verr. III, 109. et in illo communi incommodo nulla in quemquam propria ignominia nominatim cadebat; Sest. 30.
propter: non quo illum ipsum ... quisquam supplicio propter illud incommodum dignum putaret; Verr. V, 107. quod is deteriore iure esset quam ceteri cives propter incommodum Volaterranorum; Caecin. 18.
sine: ius amitti non potest sine magno incommodo civitatis; Caecin. 75. quae poterat sine cuiusquam incommodo dedicari; dom. 131.

incommodus, unbequem, lästig: aestimatio: aestimatio, quae aratori non modo incommoda non est; Verr. III, 214.
onus: quod putatis onus esse grave et incommodum iudicare; Verr. I, 22.
res: huius illum opes in rebus eius incommodissimis sublevarunt; Cluent. 161.

inconsideratus, unbedacht, unbesonnen: A. cupiditas: o cupiditatem inconsideratam! Quinct. 80. quo audito partim cupiditate inconsiderata, partim caeco quodam timore primo salutis, post etiam studii sui quaerebant aliquem ducem; Ligar. 3.
temeritas: est quidem ille plenus ... inconsideratissimae ac dementissimae temeritatis; har. resp. 55.
B. sum: satis inconsiderati fuit, ne dicam audacis; Phil. XIII, 12.

inconstans, unbeständig: A. alqs: qua in re mihi ridicule es visus esse inconstans; Qu. Rosc. 19. si ego sum inconstans ac levis; Sulla 10.
alqd: quid est ... turpius? quid porro inconstantius quam ..? Phil. VII, 9.
B. sententia: neque esse inconstantis puto sententiam; Balb. 61.

inconstanter, unbeständig, ohne Grundsätze: si inconstanter nomen suum misit in hoc iudicium; Flacc. 5 (Z. 37).

inconstantia, Unbeständigkeit: I. est: quod in imperita multitudine est vitiosissimum, varietas et inconstantia; dom. 4.
II, 1. coarguo: non coarguo inconstantiam orationis ac testimonii tui; Vatin. 41.
fero: quis tantam inconstantiam rerum iudicatarum ... ferre potuisset? Cluent. 61.
redarguo: atque in hoc solum inconstantiam redarguo tuam? dom. 21.
refello: in altero inconstantiam tuam ... refellisti; Vatin. 3.
2. deterreo ab: quos ab inconstantia gravitas ... deterret; dom. 4.
dico de: de cuius hominis levitate et inconstantia plura non dicam; Cluent. 135. — in: omnia, quae dici possunt in hominum levitatem, inconstantiam; Flacc. 66.
III. crimen: *venio ad crimen inconstantiae;* Scaur. c. 2 § 6.
fama: simul inconstantiae famam verebatur; Piso 70.
labes: hanc vero ... labem turpitudinis et inconstantiae poterit populi Romani dignitas sustinere? dom. 102.
vituperatio: „potius ... vituperationem ... inconstantiae suscipiam;" Verr. V, 105.
IV, 1. abl. comp.: quid est inconstantia ... turpius? Phil. VII, 9.
2. in: quid potius in hac tanta et tam turpi inconstantia suspicari possumus; Verr. V, 56.

inconsultus, unüberlegt: homo: at, credo, haec homo inconsultus et temerarius non videbat; Deiot. 16.
ratio: qui ... inconsultam rationem ... vituperandam putet; Rab. Post. 2.

incontinentia, Ungenügsamkeit: multa de incontinentia intemperantiaque disseruit; Cael. 25.

incorrupte, unbefangen: qui multis post saeculis de te iudicabunt et quidem haud scio an incorruptius quam nos; Marcell. 29.

incorruptus, unbestochen, unverfälscht, aufrichtig: A. alqs: hunc etiam si tota Asia deposcit ad supplicium, defendam, resistam. quid? si neque tota neque optima neque incorrupta neque sua sponte? Flacc. 5. (Z. 34). ad quos nemo adibat incorruptus; Sest. 106. si integri venerint, si incorrupti; Scaur. c. 18 § 41.
alqd: quid hac quaestione dici potest ... incorruptius? Milo 60.
iudicium: si universi populi iudicium verum et incorruptum ... expressero; Sest. 119.
litterae: sed fuerint incorruptae litterae domi; Flacc. 21.
tabulae: tabulae quidem certe incorruptae atque integrae manent; Font. 3. tabulis incorruptis tenebantur; Scaur. c. 18 § 40.
B. audio: ille incorruptum audire noluit; Deiot. 31.

increbresco, sich verbreiten, überhand nehmen: consuetudo: hac consuetudine, quae increbuit; Phil. XIV, 12.
disciplina: ut ... ad nostram disciplinam illam veterem, non hanc, quae non increbruit, videantur accedere; Verr. II, 7.

incredibilis, unglaublich: A. **bei Substantiven:** alqd: alterum incredibile est; Quinct. 81. ut illud incredibile est; Sex. Rosc. 40. tamen incredibile esset; Qu. Rosc. 19. considera ... quis quem fraudasse dicatur; ... liberalis avidum incredibile est; ib. 21. utrumque incredibile est; ib. quod mirum et incredibile est; ib. 40. quod cum est veritate falsum tum ratione quoque est incredibile; ib. 50. nisi id ... incredibile videretur; Verr. I, 44. vereor ne quis ... haec, quia ... sunt incredibilia, fingi a me arbitretur; ib. 138. mirum fortasse hoc vobis aut incredibile videatur; ib. III, 109. incredibile est ... quam multa ... fuerint; ib. IV, 46. quod cum illis ... incredibile videretur; ib. 85. mulieres ..., quarum incredibile est quanta multitudo fuerit Syracusis; ib. V, 30. quod iam nationibus exteris incredibile ... videbatur; imp. Pomp. 41. quid tam incredibile quam ut ..? ib. 62. quod iam tum recens suspiciosum ceteris, huic incredibile ... videtur; Cluent. 189. quae tum propter magnitudinem scelerum non nullis incredibilia videbantur; Catil. III, 21. iam vero illud quam incredibile! Sulla 57. incredibile ac simile portenti est; Phil. II, 66. (vgl. B). s. **dico,** I, 1, b. incredibilis (4 St.) S. 91, b.
amor: dicam ego ... de incredibili amore in bonos; Sest. 5. ut palam dictitas, te dis homini-

busque invitis amore in te incredibili quodam C. Caesaris omnia ... consecuturum; Vatin. 38. ardeo ... incredibili quodam amore patriae; prov. cons. 23. cum ipsa legatio plena desiderii ac sollicitudinis fuisset propter incredibilem quendam fratrum amorem; Ligar. 5.

animus: magna in hoc certe vis et incredibilis animus ... iudicantur; Milo 67.

avaritia: o di immortales! incredibilem avaritiam! Verr. I, 87.

audacia: quod cum incredibili .. audacia .. stultitia coniuncta est; Verr. a. pr. 5. ut ... eo maiore odio dignam istius incredibilem audaciam iudicetis; ib. IV, 73. quamquam ... erat incredibili armatus audacia; dom. 141. o incredibilem audaciam! Phil. II, 4. f. importunitas.

benevolentia: quam incredibilis benevolentia, quanta cura est! Cluent. 197.

benignitas: nisi in eodem benignitas incredibilis fuisset; Rab. Post. 3.

caerimonia: quod ... fit incredibili caerimonia; har. resp. 37.

celeritas: tum illam incredibilem celeritatem ... protuli; Quinct. 88. haec Centuripina navis erat incredibili celeritate velis; Verr. V, 88. ille enim ... pacem maritimam summa virtute atque incredibili celeritate confecit; Flacc. 29. quibus hic litteris lectis ad urbem confestim incredibili celeritate advolavit; Sest. 11.

concordia: hoc bellum ... geritur ... in maxima consensione incredibilique concordia; Phil. VIII, 8.

consensus: si ego in causa tam bona ... consensu tam incredibili bonorum omnium ... cessi tribuni plebis ... furori; Sest. 36.

crimen: crimen incredibile confingunt; Sex. Rosc. 30. nisi vero existimatis hominem pecuniosissimum sine causa quaestus electum ad tam incredibile crimen; Verr. V, 24.

crudelitas: in quo est incredibilis crudelitas; Phil. IV, 14.

cupiditas: illa vero eius cupiditas incredibilis est; Verr. IV, 58. sed certe inflammatus incredibili cupiditate hanc causam .. suscepit; Flacc. 13.

cura: quamquam ... cura incredibilis in ... periculis perspecta docuit non modo salutis, sed etiam dignitatis meae fuisse fautorem; Phil. VII, 6.

cursus: quid hic incredibilis cursus ... significat? Sex. Rosc. 97. unde ... tam incredibilem cursum inventum putatis? imp. Pomp. 40.

diligentia: laudabam equidem incredibilem diligentiam Cn. Pompei; Milo 65.

dolor: date parenti hunc incredibilem dolorem ex salute, ex victoria liberum; Cluent. 200. accepi, pontifices, magnum atque incredibilem dolorem; dom. 97.

donatio: quae tua donatio ... mihi vero etiam incredibilis videbatur; Verr. III, 185.

eloquentia: ut non per L. Crassum, ... hominem incredibili eloquentia, ... causam illam gravitate sua defenderit; Balb. 49.

felicitates: quae saepe incredibilis huic urbi felicitates atque opes attulit; Milo 84.

fides: *tum* vir incredibili fide, ... L. Ninnius, ad senatum de re publica rettulit; Sest. 26. cum audiretur silentio M. Caelius, ... vir ... divina et incredibili fide; Milo 91.

foedus: nemo ... oppressus aere alieno fuit quem non ad hoc incredibile sceleris foedus asciverit; Catil. II, 8.

frequentia: frequentia vestrum incredibilis ... alacritatem mihi summam ... adfert; Phil. IV, 1.

furor: si furorem incredibilem biennio ante conceptum erupisse in meo consulatu scripsi; Sulla 67. incredibilis fuit ac singularis furor; ib. 75. quam incredibilis furores ... reperietis! ib. 76.

genus: hoc non potuerit ... incredibile genus iniuriarum .. perferre; Verr. III, 64. quae tanta enim potest exsistere ubertas ingenii, ... quod tam divinum atque incredibile genus orationis? sen. 1. ut intelligere possitis neminem umquam tanta eloquentia fuisse neque tam ... incredibili genere dicendi; Quir. 5.

gratulatio: f. multitudo; Sest. 31.

gravitas: qui excitatus cum summa auctoritate P. Servilii *tum incredibili* quadam gravitate dicendi ... conlacrimavit ..; Sest. 130. Q. Metellus Nepos nonne consul ... permotus cum auctoritate vestra tum illius P. Servilii incredibili gravitate dicendi ... rediit in gratiam? prov. cons. 22. hunc quisquam incredibili quadam ... gravitate ... foedera scientem neglexisse ... dicere audebit? Balb. 13.

honos: cur ludi Apollinares incredibili M. Bruti honore celebrati? Phil. II, 31.

importunitas: iste quamquam est incredibili importunitate et audacia; Verr. II, 74.

impudentia: o impudentiam incredibilem! Phil. VI, 12.

liberalitas: nisi C. Caesaris ... incredibilis in hunc liberalitas exstitisset; Rab. Post. 41. totiens de incredibili liberalitate ... cogitabis; Marcell. 19.

maeror: quid parentes sentiant lacrimae matris incredibilisque maeror ... declarat; Cael. 4.

magnitudo: memoriae proditum est, ... praefectum regium dentis eburneos, incredibili magnitudine, e fano sustulisse; Verr. IV, 103. in hac insula extrema est fons ... incredibili magnitudine; ib. 118. in quibus ... erat ... magnitudo incredibilis; ib. 125. quoniam auribus vestris propter incredibilem magnitudinem sceleris minorem fidem faceret oratio mea; Catil. III, 4.

mens: C. Caesar adulescens ... incredibili ac divina quadam mente atque virtute ... firmissimum exercitum ... comparavit; Phil. III, 3.

meritum: magna atque incredibilia sunt in rem publicam huius merita legionis; Phil. XIV, 31.

motus: nos animorum incredibilis motus ... neglegemus? Arch. 17.

multitudo: cum illa incredibilis multitudo Romam ... venisset; sen. 25. hic subito cum incredibilis in Capitolium multitudo ... convenisset; Sest. 26. ad urbem accessus incredibili hominum multitudine et gratulatione florebat; ib. 131.

opes: f. felicitates.

patientia: nescio quo modo ... percalluerat civitatis incredibilis patientia; Milo 76. usus est ipse incredibili patientia; Phil. X, 9.

pietas: vos (mihi fratrem) spectatum et incredibili pietate cognitum reddidistis; Quir. 5. frater optimus incredibili pietate; Sest. 145.

potestas: quorum opprimendorum di immortales incredibilem rei publicae potestatem ... dederunt; Phil. III, 36.

pugna: nostra semper feretur et praedicabitur ... incredibilis apud Tenedum pugna illa navalis; Arch. 21.

res: o rem incredibilem! Quinct. 80. dicit enim rem incredibilem; Verr. I, 128. num me fefellit, Catilina, non modo res tanta, tam atrox tamque incredibilis? Catil. I, 7.

robur: est quodam incredibili robore animi; Milo 101.

sapientia: tam denique incredibilem sapientiam ac paene divinam tacitus praeterire nullo modo possum; Marcell. 1.

scelus: o mulieris scelus incredibile! Cluent. 15. nonne etiam alio incredibili scelere hoc scelus cumulasti? Catil. I, 14.

sonus: cum ipse mundus cumque agri atque terrae motu quodam novo contremiscunt et inusitato aliquid sono incredibilique praedicunt; har. resp. 63.

studium: D. Bruti imperatoris ... virtute incredibilique studio ... rei publicae difficillimo tempore esse subventum; Phil. V, 36. qui re audita

e castris duas legiones eduxit incredibili studio; ib. XIV, 27.
stultitia: stultitiam incredibilem videte; Phil. II, 8.
stupiditas: in quo primum incredibilem stupiditatem hominis cognoscite; Phil. II, 80.
victoria: obstupescent posteri ... incredibilis victorias ... audientes; Marcell. 28.
virtus: tantamne unius hominis incredibilis ac divina virtus ... lucem adferre rei publicae potuit? imp. Pomp. 33. est haec divina atque incredibilis virtus imperatoris; ib. 36. quid ... de incredibili virtute dicam? Sest. 62. multas equidem C. Caesaris virtutes magnas incredibilisque cognovi; Rab. Post. 42. nisi incredibilis ac divina virtus ... conatum atque audaciam compressisset; Phil. X, 11. Caesaris enim incredibilis ac divina virtus latronis impetus ... retardavit; ib. XIII, 19. quo proelio legio Martia admirabili incredibilique virtute libertatem populi Romani defenderit; ib. XIV, 36. f. mens.
voluntas: senatus incredibilis voluntas; Sest. 87.
voluptas: tibi haec res adfert ... quandam incredibilem voluptatem; Catil. I, 25. incredibili quadam ... laetitiae voluptate caruissem; Quir. 2.
B. **allein:** dico: incredibile dicam, sed ita clarum, ut ..; Verr. IV, 57. quod non nulli litteris ac studiis doctrinae dediti quasi quiddam incredibile dicere putabantur; Balb. 3.

incredibiliter, unglaublich: parumne haec significant incredibiliter consentientem populi Romani universi voluntatem? Phil. I, 36.

increpo, ausschelten, tadeln, verlauten, sich regen: I. alqs: si nulla erat vis, cur me flentes potius prosecuti sunt, quam aut increpantes retinuerunt aut irati reliquerunt? dom. 56.
alqd: quicquid increpuerit, Catilinam timeri; Catil. I, 18. quicquid increpuerit pertimescentem ... videre te volui; Piso 99.
decemviri: simul ac decemviri increpuerint || concrepuerint ||; leg. agr. II, 82.
suspicio: simul atque increpuit suspicio tumultus; Muren. 22.
II. alqm: qui C. Caesarem ... saepe increpuit; Sest. 132.
discessum: deinde eius viri discessum increpas; Vatin. 7.

incubo, streben: qui illi pecuniae ... spe iam atque animo incubaret; Cluent. 72.

inculco, einprägen, einschärfen: 1. ut: inculcarisne, ut C. Pisonem ... nominaret? Vatin. 26.
2. acc. c. inf.: INCULCATUM EST METELLO ET VOLTEIO TE ARATORES EVERTISSE; Verr. III, 156.

inculte, einfach: vixit enim semper inculte atque horride; Quinct. 59.

incultus, unbebaut, ungebildet, roh, einfach: alqs: quem praeteriens cum incultum vidisses ..; sen. 13. quia subhorridum atque incultum videbant; Sest. 20.
alqd: audistis ... publice dicere, quae solitudo esset in agris, ... quam inculta, quam relicta omnia; Verr. IV, 114. quid illis terris asperius, quid incultius oppidis? prov. cons. 29.
ager: tum erat ager incultus; Qu. Rosc. 33. nam P. Fabius nuper emit agrum de C. Claudio senatore ... dimidio fere pluris incultum exustis villis omnibus, quam ..; Tull. 14.
corpus: iam designatus ... esse meditabatur vestitu obsoletiore, corpore inculto et horrido; leg. agr. II, 13.
genus: alterum genus agrorum propter sterilitatem incultum ... emetur ab eis ..; leg. agr. II, 70.
insula: etiamne haec tam parva civitas ... in insula inculta tenuique posita ... praedae tibi ... fuit? Verr. III, 85.
parsimonia: utrum possitne se ... inculta parsimonia defendere; Quinct. 92.
via: ergo haec deserta via et inculta atque interclusa iam frondibus et virgultis relinquatur; Cael. 42.
vita: in hac horrida incultaque vita istius modi maleficia gigni non solere; Sex. Rosc. 75.

incumbo, sich hinneigen, befleißigen, anstrengen: alqs: videte, num dubitandum vobis sit omni studio ad id bellum incumbere; imp. Pomp. 19. qua re ... incumbite ad salutem rei publicae; Catil. IV, 4. quid, Ser. Galbam ... nonne proavo tuo ... M. Catoni incumbenti ad eius perniciem populus Romanus eripuit? Muren. 59. neminem esse ... qui non omni studio ... incubuerit ad rem publicam conservandam; Sulla 82. qui in te ipsum incubuerunt; Planc. 17. huc incumbe; ib. 45. incumbite in causam; Phil. IV, 12. quo omnes acrius .. incumberent ad ulciscendas rei publicae iniurias; ib. VI, 2. facis tu id quidem et eo maxime incumbis; ib. XI, 23.
inclinatio: inclinatio, praesertim cum incubuit ad virum bonum ..; Muren. 53.
municipia: eodem incumbunt municipia; Phil. VI, 18.

incunabula, Wiege, Ursprung: 1. reperio: quod horum in eis locis vestigia ac prope incunabula reperiuntur deorum; Verr. IV, 107.
2. pertineo ad: quae (proscriptio) ... ad infantium puerorum incunabula pertinet; Sex. Rosc. 153.

incuria, Nachlässigkeit: miserandum in modum milites populi Romani ... incuria, fame, morbo, vastitate consumpti; prov. cons. 5.

incurro, hineingerathen, angreifen, angrenzen: alqs: ut in eum ... incucurrisse videamur; Sest. 14. ne incurrat in alterius domum atque famam; Cael. 42. qui in me ipsum incurrit; Planc. 17. non desino incurrere in crimen; ib. 91. incurristi amens in columnas; Scaur. 45.
agri: qui (agri) in publicum Campanum incurrebant; leg. agr. II, 82.
candidatus: qui ... mihi videtur praetorius candidatus in consularem quasi desultorius in quadrigarum curriculum incurrere; Muren. 57.
causa: in eum ipsum causa tua incurrat necesse est; Caecin. 84.
classes: cum vero in hanc rei publicae navem ... discordiarum armatae tot classes ... incursurae viderentur; Sest. 46.
desultorius: f. candidatus.

incursio, Angriff, Einfall: I. movent: quem numquam incursiones hostium loco movere potuerunt; Rabir. 36.
II. appello: ut incursionem potius seditionis ... quam indicium appellandum putem; Cluent. 103.
intellego: causam fugae dicitis eandem quam omnes intellegimus, arma, multitudinem hominum, incursionem atque impetum; Caecin. 44.

incursus, Angriff: I. valet: incursus et impetus non valebit? Caecin. 46.
II. refugio: impetum armati Antiochi ceterorumque tela atque incursum refugit; Caecin. 22.

incurvus: gebückt: erat etiam ... statua senilis incurva cum libro; Verr. II, 87.

indago, erforschen, aufspüren: I. indir. Frage: quid cuique opus esset indagare ... solebat; Verr. II, 135.
II. alqd: si quid est quod indagaris; leg. agr. I, 3. quod igitur in causa quaerendum est, indagamus hic; Milo 57.
indicia: cum illa indicia communis exitii indagavi; Milo 103.

inde, von dort: I. nach Verben: abripio: ut inde abripi neminem fas sit; dom. 109.

accedo: ut inde agmine quadrato ad urbem accederet; Phil. XIII, 18.
advehor: inde cisio celeriter ad urbem advectus domum venit; Phil. II, 77.
confero: inde cum Murena se in Galliam contulit; har. resp. 42. te .. post inde Thasum ... contulisti? Piso 89.
conscendo: inde ... navem conscendit; Piso 93.
decedo: cum inde decessisset; dom. 52.
deicio: nunc vero nullo modo deiectum ||nullum deiectum; deiectum nullo modo|| esse inde, ubi non fuerit; Caecin. 35. inde deiectus es? an inde quo prohibitus es accedere? ib. 65. quod negabas quemquam deici posse, nisi inde, ubi tum esset ||nisi indubium esset||; ib. 90.
discedo: postea quam inde discessum est; Verr. IV, 63.
eo: ut ... inde iret in Hispaniam; dom. 52.
exeo: passurumne censetis Antonium introire Mutinam legatos, exire inde tuto? Phil. VI, 6.
exporto: ut inde aurum exportari argentumque prohiberes? Vatin. 12.
gigno: inde omnia scelera ... gignuntur; Sex. Rosc. 75.
haurio: quicquid inde haurias; Caecin. 78.
pervenio: inde navigio perparvo ... in oras Africae desertissimas pervenisse; Sest. 50.
proficiscor: atque ut inde oratio mea proficiscatur; imp. Pomp. 4.
rapio: inde se quo furore ... ad caedem optimi cuiusque rapiebat! Phil. XIII, 18.
recipio: inde cum se in Italiam recepisset; imp. Pomp. 35. inde te recipiens; Piso 89.
redeo: si ... inde Romam redisset; Balb. 28.
reduco: cum ... me ovantem ... domum inde reduxerit: Phil. XIV, 12.
revoco: INDE IBI EGO TE REVOCO; Muren. 26. quoniam Gaius frater est inde revocatus; Phil. VII, 3.
solvo: PARTEM DIMIDIAM INDE ROSCIO ME SOLUTURUM SPONDEO; Qu. Rosc. 37.
venio: inde Sardiniam cum classe venit; imp. Pomp. 34. venerisne in Sardiniam atque inde in Africam? Vatin. 12. atque inde obsoletus Thessalonicam ... venisti? Piso 89. inde armati in Capitolium venerunt; Fr. B, VI, 25.
voco: „INDE IBI EGO TE EX IURE MANU CONSERTUM VOCO"; Muren. 26.

II. **nach Substantiven:** cursus: inde ad urbem cursus; Phil. XIII, 19.
reditus: qui tum inde reditus aut qualis? Phil. II, 48. qui vero inde reditus Romam! Phil. II, 108.

III. **zum ganzen Satz gehörig:** huic publico testi patronum suum iam inde a patre atque maioribus, L. Flaccum mactandum civitatis testimonio tradidissent? Flacc. 52. inde usque repetens hunc video mihi principem ... exstitisse; Arch. 1. quo die me populus Romanus a porta in Capitolium atque inde domum ... comitatum honestavit; dom. 76. ac tibi iam inde praescribo; Vatin. 13. nemo sapienter de re publica nostra cogitavit iam inde a principio huius imperii; prov. cons. 33. o iura praeclara atque divinitus iam inde a principio Romani nominis ... comparata! Balb. 31. itaque P. Apuleius ... meorum omnium consiliorum periculorumque iam inde a consulatu meo testis ... dolorem ferre non potuit doloris mei; Phil. XIV, 16.

indemnatus, unverurtheilt: A. **bei Substantiven:** alqs: indemnatus .. in exsilium eiectus a consule vi et minis esse dicetur; Catil. II, 14. ne ego indemnatus ... damnatorum poenam sustinerem; dom. 9. cum indemnatum *me* exturbares privilegiis tyrannicis; ib. 110. indemnatum videri putas, quem socii ... omni cruciatu dignissimum puteut? Piso 98.
civis: ut, quam damnatis crucem servis fixeras, hanc indemnatis .. civibus Romanis reservares; Verr. V, 12. L. Sulla cum bona indemnatorum civium ... venderet; leg. agr. II, 56. quod in civis indemnatos esset animadversum; sen. 13. an de peste civis ... conservatoris rei publicae ... non modo indemnati, sed ne accusati quidem, licuit tibi ferre .. legem? dom. 26. quo exemplo legem nominatim de capite civis indemnati tulisti? ib. 43. fore periculum, ne ... possessiones indemnatorum civium consecrarentur; ib. 127. cum indemnati cives e civitate eiciebantur; Sest 56. cives indemnatos expelleret? ib. 84. multi etiam superiore memoria cives Romani sua voluntate, indemnati ..., alias se in civitates contulerunt; Balb. 28. quae erat contra omnis leges indemnati civis ... proscriptio; Piso 30.
dominus: quo supplicio dominos indemnatos adficiebat; Verr. V, 18.

B. **allein:** I. sustinet: potest igitur damnati poenam sustinere indemnatus? dom. 77.
II. nex: quem indemnatorum necis principem ... fuisse dixeras; dom. 21.

index, Angeber, Spion, Verräther, Kennzeichen, Titel: I. **absolut:** 1. coarguunt: illum Allobroges, maximarum rerum verissimi indices, ... coarguerunt; Sulla 17.
deferunt: haec omnia indices detulerunt; Catil. IV, 5.
est: cuius rei neque index ... esset; Verr. V, 161. hic enim est legis index; Phil. I, 20.
praebet: ibi tu indicem Vettium linguam et vocem suam sceleri et menti tuae praebere voluisti; Vatin. 24.
venit: interim venit index ad Dinaeam ..; Cluent. 21.
2. exsisto: (complexus) summae benevolentiae indices falsi ||falsi indices|| exstiterunt in amore simulato; Phil. XI, 5.
abl. abs.: cum eodem illo indice in agrum Gallicum profecti sunt; Cluent. 22. atque illic ... nullo indice ... perterritus omnia ... exponit; ib. 38.

II. **nach Verben:** 1. adficio: *at is* ... indices hesterno die maximis praemiis adfecit; Catil. IV, 10.
conloco: cum L. Vettium ... in contionem produxeris, indicem in rostris ... conlocaris; Vatin. 24.
contineo: quin continetis vocem, indicem stultitiae vestrae! Rabir. 18.
corrumpo: interim Oppianicus ... primum illum indicem pecunia corrupit; Cluent. 23. quod intellegerent indicem ab Oppianico esse corruptum; ib. quo sequestre in illo indice corrumpendo dicebatur esse usus; ib. 25.
duco: cum ... coniurati et eorum indices in aedem Concordiae ducerentur; Catil. IV, 21.
effundo: qui omnis indices tribunus e carcere in forum effudit; har. resp. 34.
fero: sed vocem unam prae vobis indicem vestrarum erga me voluntatum ac studiorum tulistis; leg. agr. II, 4.
introduco: itaque introductis in senatum indicibus institui senatores, qui ..; Sulla 41.
recito: recito memoriam perfuncti periculi, ... indicem ||vicem|| officii praesentis; Sest. 10.
suborno: medicum indicem subornavit; Deiot. 17.
teneo: index Avillius ex altera parte coram tenetur; Cluent. 39.
tollo: si etiam basim, tamquam indicem sui sceleris, sustulisset; Verr. IV, 79.
2. decerno: qui ... indici praemium decrevit; Catil. IV, 10.

III. **nach Adjectiv:** quid tua sors? tristis, atrox; quaestio peculatus, ex altera parte lacrimarum et squaloris, ex altera plena † catenarum atque indicum; Muren. 42.

IV. **nach Substantiven:** 1. dicta, al.: institui senatores, qui omnia indicum dicta, interrogata, responsa perscriberent; Sulla 41.

2. societates cum: quis Lentuli societates cum indicibus ... recordatur? Sulla 70.

V. **Umstand:** 1. muniri: qui ... munitus indicibus fuit; Sest. 95.

teneri: quaecumque navis ex Asia ... venerat, statim certis indicibus ... tenebatur; Verr. V, 145.

vallari: etenim ... videbant ... Catilinam interea ... vallatum indicibus atque sicariis ..; Muren. 49.

2. in: a quibus ei locus primus in indice ||invidiae|| et in praescriptione legis concessus est; leg. agr. II, 22.

per: me oppugnavit primum per indicem Vettium ..; Sest. 132.

sine: utrum ... sine indice pervenerit ... nescio; Verr. I, 105.

indicium, Angabe, Anzeige, Erlaubniß zur Anzeige, Beweis, Kennzeichen: I. **absolut:** 1. est: nullum esse dico indicium libidinis; Verr. III, 5. nusquam nomen, nusquam vestigium fuerat; nullum crimen, nullum indicium; Sulla 20.

exstat: ne quod indicium ... exstaret; Vatin. 26. quarum acerbissimum exstat indicium; prov. cons. 6.

pervenit: nullus umquam de Sulla nuntius ad me, nullum indicium, nullae litterae pervenerunt; Sulla 14. quin eodem perscriptum hoc indicium pervenerit; ib. 43.

redolent: ut multa eius sermonis indicia redolerent; Sest. 24.

2. sum: utrum hoc signum cupiditatis tuae ... an amoris indicium esse voluisti? Verr. II, 115. quae solent esse indicia et vestigia veneni; Cluent. 30. princeps P. Lentulus ... hoc indicium animi, hoc lumen consulatus sui fore putavit; sen. 8. ut esset indicium oppressi senatus; dom. 112.

videor: ac mihi quidem ... illa certissima visa sunt argumenta atque indicia sceleris; Catil. III, 13.

II. **nach Verben:** 1. adfero: tu iudicium sceleris ... in iudicium adferas? Cluent. 186. tu periculorum indicia ... ad me et ad senatum attulisti; Flacc. 102. viderat ille Murenam ... ad me consulem cum Allobrogibus communis exitii indicia adferre; dom. 134.

adimo: qui ... edicto .. suo non luctum patribus conscriptis, sed iudicia luctus ademerint; Planc. 87.

adumbro: f. 4. informo ad.

capio: repetitur ad poenam qui iudicia communis exitii cepit; Flacc. 5.

commuto: f. 2.

constituo: et nominis funesta indicia constituit; Piso 92.

corrumpo: ne quod indicium corrupti iudicii exstaret ..; Vatin. 26.

defero: cum ad vos indicia ... detuli; Sest. 145.

defigo: hanc vero ... porticum esse patiemini ... doloris mei defixum indicium? dom. 103.

do: quapropter si tibi indicium postulas dari; div. Caec. 34. quod ornamentum pueritiae pater dederat, indicium ... fortunae; Verr. I, 152. Mercurium, ... quem P. Africanus ... non solum suae victoriae, sed etiam illorum fidei societatisque monumentum atque indicium dedisset; ib. IV, 84.

edo: toto iam indicio ... edito; Catil. III, 11. indiciis ... editis; ib. 13. cum ... tibi ... edituri indicium fuerint scribae mei; Sulla 44.

eripio: decreto .. erepta mihi esse istius indicia; Verr. II, 177.

exspecto: quod autem maius indicium exspectatis? Piso 16.

exstinguo: cum illa indicia communis exitii indagavi, patefeci, protuli, exstinxi; Milo 103.

facio: facit ipse indicium; Verr. I, 150.

indago: f. exstinguo.

interpono: potuit certius interponere indicium ||iudicium|| voluntatis suae? Balb. 42.

lego: sed lege indicium; Sulla 36. tu ... cum indicio lecto ... tacueris; ib. 44.

lucror: lucretur indicia veteris infamiae; Verr. I, 33.

ostendo: haec populo Romano ... scelerum indicia ostendit; har. resp. 24.

patefacio: quamquam patefactis indiciis ... praetoris ius ... amiserat; Catil. III, 15. f. exstinguo.

profero: tantum ... indicia apud vos et exempla profero; Verr. IV, 49. f. exstinguo.

promulgo: promulgarisne ... indicium Vettio? Vatin. 26.

refero: cum scirem ita esse indicium relatum in tabulas publicas; Sulla 42.

reperio: quae indicia parricidiorum ... reperietis! Sulla 76.

reprehendo: ne cui liceret umquam reprehendere illud iudicium; Sulla 43.

tueor: quisnam ... tuebitur P. Scipionis memoriam mortui, quis ... indicia virtutis? Verr. IV, 80.

tollo: urbem relinquere .. esse honestius quam pati tolli ... indicia societatis populi Romani; Verr. II, 88. quae vetustas tollet sceleris indicia latrociniique vestigia? Phil. XII, 12.

video: domum, ... in qua cotidie superioris viri mortis indicia ... videret; Cluent. 188.

2. coarguo: ante quam me commutati indicii coargueris; Sulla 44.

3. sum: quae domus erat ipsa indicio crudelissimi tui dominatus; dom. 110.

4. congrego in: hominem ... in idem Vettii indicium atque in eundem hunc numerum congregasti; Vatin. 25.

informo ad: informat ad hoc adumbratum indicium filium; Sulla 52.

pervenio ad: atque ad haec tanta indicia perveni; Catil. III, 22.

respondeo de: quo in loco C. Postumo ... de divisorum iudiciis ... respondebo; Muren. 54.

sum in: illud mihi tantum satis est, contra Sullam nihil esse in indicio; Sulla 39. quod praemii solet esse in indicio ..; ib. 51.

III. **nach Adjectiv:** expers: eius indicii ... expertem esse neminem volui; Sulla 42.

IV. **nach Substantiven:** auctoritas: nisi recenti memoria senatus auctoritatem huius indicii monumentis publicis testatus essem; Sulla 41.

pars: si eum, qui indicii partem acceperit, oculis cernetis; Sex. Rosc. 107.

V. **Umstand:** 1. adgregare: huius etiam filium eodem indicio et crimine ad patris interitum adgregare voluisti ..; Vatin. 25.

cogi: etenim cum homines nefarii de patriae parricidio confiterentur, consciorum indiciis ... coacti; Phil. II, 17.

comprehendi: quo facilius .. comprehenderetur res eius indicio; Cluent. 47.

comprobari: ac tum ... crimen hoc Asuvianum ... indicio Avillii comprobabatur; Cluent. 39.

deferri: nullius indicio ... de P. Sulla rem ullam ad me esse delatam; Sulla 85.

opprimere: L. Lentulum ... eiusdem Vettii indicio opprimere voluisti; Vatin. 25.

patefieri: quae res ... argumento indicioque patefacta est; Verr. a. pr. 17.

2. in: sed ego in quaestionibus et indiciis non hoc quaerendum arbitror ..; Sulla 39.

indico, angeben, verrathen: I. **absolut:** 1. **unpersönlich:** dare potestatem indicandi ... debuisti; Cluent. 187. quoniam Cornelius ipse etiam nunc de indicando dubitat; Sulla 52.

2. persönlich: alqs: poteritisne dubitare .. quis indicarit? Sex. Rosc. 107. ne indicent; Sulla 39. ne illi umquam indicarent ..; ib. 39. paulo ante imprudens indicasti; Vatin. 3. ut modo tute indicasti; Piso 91. se gladio percussum esse ab uno de illis, ne indicaret; Milo 65. quod non indicasti, gratias ago; Phil. II, 34.

libelli: ut hi ... libelli indicant; Verr. II, 185.

municipes, vicini: ei (municipes aut vicini) plerumque indicant; Sex. Rosc. 105.

pater: id aeque valere debet ac si pater indicaret; Sulla 51.

principes: ut indicant hi principes civitatum suarum; Planc. 28.

res: ut res indicat; Verr. V, 50.

II. mit Ergänzung: 1. de: sed tamen quis tibi, Laeli, de epistulis istis indicavit? Flacc. 92. qui posset de absente se indicare || vindicare; iudicare ||; Deiot. 21.

2. indir. Frage: nam superiore parte legis quem ad modum Pompeium oppugnarent a me indicati sunt; leg. agr. I, 5. nam indicat tot hominum fletus quam sis carus tuis; Rab. Post. 48.

3. nom. c. inf.: scutorum ... multitudo deprehendi posse indicabatur; Milo 64.

4. acc. c. inf.: et tamen indicavit se non solum artificio ... duci; Verr. IV, 124. res enim indicat nihil ipsos habuisse cogniti; Cluent. 131. cui ad sollicitandos pastores Apuliam attributam esse erat indicatum; Catil. III, 14. indicavit se audisse aliquid; Sulla 81. quoniam census ... indicat eum ... se iam tum gessisse pro cive; Arch. 11. donatum esse L. Cornelium ... indicant publicae tabulae; Balb. 19. indicasti non modo amplissimae, sed etiam minimae laudi lauream concessisse; Piso 74. quo metu commoti Dyrrachini profugisse noctu crepidatum imperatorem indicaverunt; ib. 93. ignotis te indicibus uti malle quam notis indicavisti; Planc. 42. indicas .. eos testis te producere; ib. 54. in idem crimen vocando indicas eum te adripuisse; ib.

III. mit Object: alqm: iam se ipse indicabit; Verr. I, 36. tabulae nullum indicant emptum; ib. IV, 36. at is ... a puero conscio est indicatus; Cluent. 183. nunc iam se ipsi indicabunt; leg. agr. I, 5. ut ... indicare se ipsi viderentur; Catil. III, 13. ut non iam ab aliis indicari ... viderentur; ib. cum me violare volent, se indicabunt; ib. 27. atque ille ... non se purgavit, sed indicavit; Muren. 51. iam me vobis, iudices, indicabo; Arch. 28. cum neque muta solitudo indicasset neque caeca nox ostendisset Milonem; Milo 50. metuebat scilicet, ne indicaretur; ib. 57. qui indicabantur; Fr. B, XI, 9. f. II, leg. agr. I, 5.

alqd: nonne hoc indicant? Verr. II, 155. quod scriptum est, ... id ablatum indicat; ib. IV, 127. quod si tum indicatum non esset; Cluent. 201. quod non gratis fit, indico; leg. agr. II, 58. ut ea, quae sciret, sine timore indicaret; Catil. III, 8. ut aliquis ... bonorum hostis aliter indicata haec esse diceret; Sulla 41. quod indicat per istum puerum Cornelius; Sulla 51. quid ergo indicat? ib. 53. quod indicant tabulae publicae; Piso 36. si hoc indicasti; Planc. 13.

furtum: litteras, .. quae istius furta indicarent; Verr. II, 180.

proditorem: ut ... proditores non indicem; sen. 23.

rem: rem omnem dominae indicavit; Cluent. 180.

voluntatem: verba ... quae indicarent voluntatem; Caecin. 53.

indico, ansagen, ankündigen: I. acc. c. inf.: cum indicat esse quosdam civis imperitos ..; Rabir. 18.

II. bellum: f. **bellum,** II, 1. indico (10 St.) B. I, S. 400, b.

funus: quod de me civi ita de re publica merito tulisses, funus te indixisse rei publicae; dom. 42. tamen id funus ... iure indictum esse dicebant; ib. dixit graviter casum illum meum funus esse rei publicae, sed funus iustum et indictum; prov. cons. 45.

mercatum: tanto mercatu praetoris indicto concurritur undique; Verr. II, 133.

III. Lücke: ac furiosis contionibus indixerat; Fr. B, XIII, I, 1.

indictus, unverhört, ohne Vertheidigung: causa: f. **causa,** I, 1. est indicta (9 St.) B. I, S. 467, b.

indidem, ebendaher: indidemne Ameria an hosce ex urbe sicarios? Sex. Rosc. 74.

indigeo, bedürfen: I. celeritatis: tum hoc bellum indiget celeritatis; Phil. VI, 7.

defensionis: quid est ... quod defensionis indigeat? Sex. Rosc. 34.

rerum: nisi forte regium tibi videtur ... non celerarum rerum indigere; Sulla 25.

II. existimatione: mea adulescentia indiget illorum bona existimatione; Qu. Rosc. 44.

indigne, unwürdig, schmachvoll, unwillig: concido: praeclaro vir de re publica meritus .. indignissime concidit; Sest. 140.

eripio: cumque ille vir ... eriperetur indignissime bonis omnibus atque universae civitati; Cael. 59.

fero: indigne ferunt illam clementiam. ... tantam in crudelitatem .. esse conversam; Verr. V, 115.

frango: cervices in carcere frangebantur indignissime civium Romanorum; Verr. V, 147.

morior: ut ... acerbe indigneque moreretur; Cluent. 42.

obtrecto: quo mihi etiam indignius videtur obtrectatum esse adhuc; imp. Pomp. 57.

patior: cum indigne pateretur uxor Cleomenis Syracusani; Verr. V, 31.

privo: qui ... eos indignissime luce privarit; Sex. Rosc. 63.

indignitas, Unwürdigkeit, Nichtswürdigkeit: I. commovet: hic te si ... indignitas ... non commovebat; Verr. I, 144.

habet: habet hoc praemii tua indignitas; Vatin. 11.

postulat: si *tua* tantum modo .. quid indignitas postularet spectare voluissem ..; Vatin. 1.

versatur: versatur mihi ante oculos indignitas calamitatis; Verr. V, 123.

II, 1. cognosco: quo etiam facilius ... *cognoscere possint ... eorum .. indignitatem;* Scaur. c. 5 § 7.

2. fruor: fruar tamen tua indignitate; Piso 99.

III, 1. conturbari: accedit ut ... alterius indignitate conturber; Deiot. 2.

invidiosus: o invidiosum .. paucorum culpa atque indignitate ordinem senatorium! Verr. III, 145.

vincere: ei, qui indignitate servos ... vicerit; Verr. IV, 112.

2. ex: ne qua ex tua summa indignitate labes illius dignitati aspersa videatur; Vatin. 15.

pro: congemuit senatus frequens neque tamen satis severe pro rei indignitate decrevit; Muren. 51.

propter: quorum nemo propter indignitatem repudiatus est; div. Caec. 63. cuius propter indignitatem iudicii .. est actum; Verr. I, 156. sed homines .. propter indignitatem || dignitatem || suam diffisi ipsi sibi ... se in illos fluctus prope necessario contulerunt; prov. cons. 38.

indignor, unwillig sein: nimium ait me indignari de tabulis; Qu. Rosc. 5.

indignus, unwürdig, unschicklich, schmachvoll, empörend, unverdient: A. alqs: eine ... indigni erant qui impetrarent? Sex. Rosc. 119. si vobis indigni essent visi quibus opem ... ferretis; Verr. II, 9. quicumque senator voluerat fieri, quamvis

puer, quamvis indignus; ib. 121. timere non debeo ne non ... omnes simili periculo indignissimi iudicentur; ib. V, 171. quem iam ante indiciis indignum putavit; ib. 178. ut ... nemo sit qui te ullo cruciatu esse indignum putet ..; Vatin. 19. tamen te omni honore indignissimum iudicavit; ib. 89. ut timeres ne indignus beneficio videreris; Piso 82. qui te indignum aedilitate iudicavissent; Planc. 9. ut beneficio non dicam indignus, sed victus esse videare; ib. 81.

alqd: nam quid hoc ... indignius dici ... potest? Quinct. 8. quod indignissimum est; ib. 83. indignum est a pari vinci aut superiore, indignius ab inferiore; ib. 95. nonne cum multa indigna tum vel hoc indignissimum est? Sex. Rosc. 8. ut ... intellegere possitis ... ea indigniora esse; ib. 14. quod Amerinis ... visum est indignum; ib. 23. quo populus Romanus nihil vidit indignius; ib. 33. illud ... magis indignum videtur; ib. 34. quod tametsi ... indignum est ..; ib. 49. omnia ... sunt ... indigna; ib. 78. non ita quaeram, .. ut id dicam esse indignum; ib. 125. quae ... mihi indigna ... videntur; ib. 129. Sex. Roscius horum nihil indignum putat; ib. 143. nisi hoc indignum putas; ib. 147. quo nihil ... indignius potest dici; Qu. Rosc. 52. ut ... ea ... indigna videantur esse; div. Caec. 38. aliis illud indignum ... videbatur, ... indignum eis, qui altius aspiciebant; Verr. a. pr. 19. indignum isti videri coepit ..; ib. I, 132. fit maximus clamor ... eorum, quibus indignum semper visum erat; ib. II, 47. si ... vociferari velim, quam miserum indignumque sit; ib. 52. quanto illud ... indignius, eum ... condemnare? ib. 78. cum id ... indignum ... videretur; ib. 127. indignum uni ... fieri potestatem; ib. III, 140. quid hoc indignius? ib. 200. hoc indignissimum videbatur; ib. 204. ea re tibi indignum visum est quicquam ..? ib. IV, 45. hoc sibi eripi miserum esse et indignum; ib. 67. quid hoc indignius ... videri potest? ib. 71. ut nihil mihi indignius ... esse videatur; ib. 83. quod cum illis ... indignum ... videretur; ib. 85. omnibus ... indignum ... videbatur; ib. 99. ecquid indignius ... proferri potest? ib. V, 16. tum vero omnibus indignissimum visum est; ib. 107. indignum hoc video videri omnibus; ib. 143. utrum *haec* tam acerba, tam indigna ... facta essent necne; Tull. 42. non visum esse maioribus nostris tam indignum istuc nescio quid quam tu putas, hominem occidi; ib. 49. quod ... indignissimum porro videretur; Cluent. 79. ut tibi concedam hoc indignum esse, ... tu mihi concedas necesse est multo esse indignius ... discedi ab legibus; ib. 146. quod indignissimum est; Caecin. 4. quod est indignissimum; leg. agr. II, 15. quid indignius quam qui neque adesse sit iussus neque ..? dom. 46. quod non minus quam de Alexandrinis indignum dis immortalibus esse visum certo scio; har. resp. 34. in quo ... multa sunt indigna; Sest. 2. quod est indignissimum ..; prov. cons. 5. quia videbatur indignum esse; Milo 59. quid indignius quam ..? Phil. II, 86.

acerbitas: tamen omnia muta ... tam indigna rerum acerbitate commoverentur; Verr. V, 171.

caedes: cum ... caedes indignissimae ... factae sint; Sex. Rosc. 11.

calamitas: si utile rei publicae fuit haurire me unum pro omnibus illam indignissimam calamitatem; dom. 30.

consuetudo: sed eum casus in hanc consuetudinem scribendi induxit, philosopho valde indignam; Piso 71.

direptio: non enim ius abesse videbatur a foro ..., sed ... indigna direptio; Verr. V, 81.

egestas: multa ... ante oculos versabantur: ... filii ... egestas indignissima; Sex. Rosc. 24.

facinus: id tibi indignum facinus videtur? Sex. Rosc. 148. ait indignum facinus esse, quod ... verba fecissem; Verr. IV, 147. clamabat ... facinus esse indignum; ib. V, 112. quod ait Accius indignum esse facinus; Cluent. 145. quis non modo approbavit, sed non indignissimum facinus putavit illum non dicam loqui ..? Sest. 108.

fortuna: qui ... tertius ante me consularis subiit indignissimam fortunam; Quir. 7.

genus: hoc genus praedandi ... quam indignum ... esse videatur; Verr. V, 22.

homo: ille sacerdos expulsus ... est fanumque ... venditum pecunia grandi Brogitaro, impuro homini atque indigno illa religione; Sest. 56. sicubi aderit Gellius, homo ... fratre indignus; ib. 110.

iniuria: ut ... paterere ... aratores indignissimis iniuriis vexari; Verr. III, 52.

interpretatio: in quo erat accusatoris interpretatio indigna responsione; Balb. 36.

locus: videtis indignissimo in loco coacervatam multitudinem vestrorum civium; Verr. V, 148.

mentio: mentio ipsa ... indigna cive Romano atque homine libero est; Rabir. 16.

mors: querimonia, quam sum habiturus de ... civium Romanorum indignissima morte; Verr. V, 72. indigne ferunt ... defensionem suorum furtorum praetorem improbum ex indignissima morte ... quaerere; ib. 115. paulo ante ... lacrimas in morte ... indigna nauarchorum non tenebamus; ib. 172.

praetura: o ... indignam praeturam tuam! Verr. I, 137.

res: populo rem indignam videri; Sex. Rosc. 60. res haec ... videtur ... indigna; Verr. I, 112. rem ad amicos suos detulit, quae ut erat ... indigna, ita videbatur omnibus; ib. II, 95. iam omnibus intellegetis novam rem totam atque indignam videri; ib. III, 183. res indigna ... videbatur omnibus; ib. IV, 78. hanc rem tam atrocem, tam indignam ... nuntiat M. Tullio Philinus; Tull. 22. ideo rem indignam non vindicari; Caecin. 8. quia res indigna sit; ib.

societas: o societatem ... indignam! Qu. Rosc. 29.

suspicio: si hac indigna suspicione ... liberatus sit; Sex. Rosc. 128. si hac indigna suspicione careat; ib. 144.

vir: mecum enim L. Flaccus, vir tua legatione indignissimus, ... mecum fuit tum; Piso 54.

vox: vocem duram atque indignam tua probitate! Planc. 31.

B. dominantur: ne dominarentur indigni ..; Phil. VIII, 7.

indoctus, ungebildet: A. alqs: nec vero eram tam indoctus; Phil. II, 37.

multitudo: quid tu admirere de multitudine indocta? Muren. 39.

B. loquor apud: non apud indoctos ... loquor; Piso 68.

valeo apud: valebis ... apud indoctum eruditus; Piso 59.

indoles, Anlage, Talent: I. est: fac enim fuisse in eo ... indolem; Verr. III, 160. summa in filio spes, summa ingenii indoles ..; Phil. XI, 33.

II, 1. exstinguo: ita saepe magna indoles virtutis ... exstincta est; Phil. V, 47.

2. sum: si qui ... hoc robore animi atque hac indole virtutis ac continentiae fuit; Cael. 39.

indolesco, sich über etwas betrüben: quis (miles fuit) qui non indoluerit tam sero se quam nequam hominem secutus esset cognoscere? Phil. II, 61.

indomitus, ungezähmt, unzähmbar: cupiditas: indomitae animi cupiditates ... impulerunt? Sex. Rosc. 39. indomitas cupiditates ... habebat; Verr. I, 62.

furores: non numquam eius indomitos atque

effrenatos furores plausu etiam suo prosequebantur ..; har. resp. 52.

indormio, verschlafen: causae: an faces admovendae sunt quae excitent tantae causae indormientem? Phil. II, 30.

tempori: si indormierimus huic tempori; Phil. III, 34.

induco, anziehen, anbringen, einführen, anführen, anhängen, veranlassen, verleiten: alqm: tamen inductus consuetudine ... Quinctius fecit ... societatem; Quinct. 12. promissis induxit aliquem; Sex. Rosc. 76. quos ... qua ratione inducere (potuerit); ib. 79. quem ego ut mentiatur inducere possum; Qu. Rosc. 46. lacrimis ego huc, non gloria inductus accessi; Verr. V, 130. difficile est enim eum ... non aut induci odio ut dicat aut cogi religione; Font. 3. induxerit eum L. Saturnini familiaritas; Rabir. 23. si P. Lentulus suum nomen inductus a vatibus fatale ad perniciem rei publicae fore putavit; Catil. IV, 2. haec ... M. Cato auctoribus eruditissimis inductus adripuit; Muren. 62. qui furentes inducuntur; har. resp. 39. se nulla cupiditate inductum de via decessisse; Cael. 38. hic eos ... induxit; Piso 1. prius quam in istum errorem induceremini; ib. 58. sed eum casus in hanc consuetudinem scribendi induxit; ib. 71. cum tibi ... falsa spe inductus pollicebar; Planc. 101. quibus ego magno in metu meo subito inducor in spem; ib. 104. cum credebat inductus usuris; Rab. Post. 39. qui tum est impulsus, inductus, elusus; Phil. II, 79. me qua amentia inductus sit ut contemneret, constituere non possum; Fr. B, VIII, 10. alter induxit eum ..; ib. 11.

alqd: id propter tuam divinam pietatem novum inducis; Phil. XIII, 44.

adulescentulum: adulescentulus ... ab hominibus nequam inductus; Sex. Rosc. 38.

agrum: hic ager omnis ... vobis inducetur; leg. agr. II, 70. ut ... agros ... a vobismet ipsis emptos quanti velletis populo Romano induceretis; ib. 98.

agmen: agmen tu mihi inducas Sardorum? Scaur. 17.

ambitionem: ambitionem induxero in curiam; Phil. XI, 19.

animum: s. **animus,** II, 1. induco (3 St.) B. I, S. 232, b.

consuetudinem: sin ei tanta consuetudo, quanta a vobis inducitur, non erat ..; Cael. 58. inducatur sane etiam consuetudo huius generis iudiciorum nova; Rab. Post. 8.

consultum: coeptum est referri de inducendo senatus consulto; dom. 10.

genus: verum etiam aliud quoddam genus dominationis inducit; leg. agr. III, 10.

gladiatores: quin eos gladiatores induceret; Sest. 134.

hominem: etenim si unum hominem deterrimum poëta ... vellet inducere; har. resp. 57.

hostis: non ille hostis induxit in curiam; Marcell. 13.

morem: quem hunc morem novorum iudiciorum in rem publicam inducimus? Rab. Post. 9.

orationem: ne illa subtiliter ad criminandum inducta oratio ad animos vestros ... accederet; Cael. 25.

pecuniam: tutores pecuniam ... si ... dedissent ..., quem ad modum in rationem inducerent ... non videbant; Verr. I, 106.

personam: sed quid ego ... tam gravem personam induxi? Cael. 35.

religiones: ut ... religiones in rem publicam inducerentur; Phil. I, 13.

satisdationem: cuius satisdationes semper dicuntur induci; Fr. B, XIII, III, 5.

sermonem: et homo facetus inducis etiam sermonem urbanum ac venustum; dom. 92.

tectorium: dico esse ex qua (columna) tantum tectorium vetus delitum sit et novum inductum; Verr. I, 145.

tunicam: cum vix manicatam tunicam in lacertos induceres; Fr. B, XIII, v, 3.

inductus, Antrieb: optio vobis datur, utrum velitis casu illo itinere Varenum usum esse, an huius persuasu et inductu; Fr. B, II, 14.

indulgens, gütig: quo enim est ipsum nomen amantius indulgentiusque maternum ..; Cluent. 12.

indulgentia, Nachsicht, Güte, Zärtlichkeit: I, 1. consumo: quid est dignius in quo ... indulgentia consumatur? Verr. I, 112.

laudo: si meam in illum indulgentiam coniunctam cum summa custodia rei publicae laudare vere solebatis; Sest. 8.

testor: unius cuiusque indulgentiam in suos testarer; Sulla 64.

2. servio: ut in alterius dolore vel pietati vel indulgentiae vestrae serviatis; Cael. 79.

3. commoneo de: te ... neque absens pater de indulgentia patria commonebat? Verr. V, 109.

II, 1. commoveri: qui ... indulgentia filiarum commovemini; Verr. I, 112.

2. propter: mihi vero ... propter indulgentiam meam ... vita sunt mea cariores; Quir. 2.

indulgeo, nachsichtig sein: eis indulsit; Verr. III, 59.

induo, einhüllen, sich verwickeln: alqm: hic videte in quot se laqueos induerit; Verr. II, 102. videte, ut, dum expedire sese volt, induat; ib. 106. at quem ad modum ipse se induit priore actione! ib. V, 73. sua confessione induatur ac iuguletur necesse est; ib. 166. atque ille ... non se purgavit, sed ... induit; Muren. 51. tu, qui indutus muliebri veste fueris; Fr. B, XIII, v, 2.

beluas: beluae quaedam illae ... forma hominum indutae exstiterunt; Sulla 76.

industria, Thätigkeit, Fleiß, Regsamkeit: I. **Subject:** deest: nec in perferendo labore industriam ... defuturam; Quir. 24.

est: videmus quanta sit in invidia quantoque in odio apud quosdam nobilis homines novorum hominum virtus et industria; Verr. V, 181. neque ... illae sunt solae virtutes imperatoriae, quae volgo existimantur, labor in negotiis, fortitudo in periculis, industria in agendo; imp. Pomp. 29.

habet: hanc eius operam non minus ad consulatum adipiscendum quam hanc nostram forensem industriam dignitatis habuisse; Muren. 34.

latet: haec forensis laus et industria latent in tutela; Muren. 22.

patet: si industria, si domus, si animus ... patent omnibus; Sulla 26.

prosequitur: quoad eum industria cum innocentia prosecuta est; Cluent. 111.

provehit: ecquo te tua virtus provexisset? ecquo *industria?* Phil. XIII, 24.

tenet: quem enim cursum industria mea tenere potuisset? Phil. VIII, 11.

II. **nach Verben:** 1. abicio: s. frango.

adfero: qui si attulerint nervos et industriam ..; Sulla 24.

cognosco: homines, quorum cognita virtus, industria, felicitas in re militari sit; Font. 42. voluit ... industriam suam a populo Romano ... cognosci; Cael. 73.

declaro: industriam meam celeritas reditionis ... declaravit; Verr. I, 16.

expromo: quorum omnis industria vitae et vigilandi labor in antelucanis cenis expromitur; Catil. II, 22.

frango: tu industriam, ... tu labores tuos ... fractos esse et abiectos et repudiatos putas? Planc. 9.

habeo: si quid in te virtutis aut industriae habuisses: Verr. V, 39.
imitor: quorum imitari industriam continentiamque maxime velit; Cael. 72. huius industriam ... vellem ut imitarentur ei ..; Phil. VIII, 3.
odi: odistis hominum novorum industriam; Verr. III, 7.
probo: cum ... eorum industria ... probaretur; Verr. I, 17, ſ. IV, 2. Verr. I, 101.
repudio: ſ. frango.
requiro: quorum utrumque aetas laborem et industriam meam ... requirebat; Verr. V, 129.
specto: in quo meam industriam ... spectari volo? Verr. III, 137.
2. **faveo**: hominum nobilium non fere quisquam nostrae industriae favet; Verr. V, 182. cuius ego industriae gloriaeque faveo; Ligar. 8.
pateo: ut ... aditus in illum summum ordinem omnium civium industriae ac virtuti pateret; Sest. 137.
propono: qui ordo industriae propositus est; Verr. III, 184.
3. **adhortor ad**: qui ... ad industriam ... adhortantur; sen. 14.
avoco ab: quod ... ab industria plebem ad desidiam avocari putabant; Sest. 103.
pono in: sed illa ornamenta in virtute et industria posita lucent; Phil. XIII, 24.
III. **nach Adjectiv**: **dignus**: nam illud mihi nequaquam dignum industria ... videbatur; Verr. a. pr. 35.
IV, **nach Substantiven**: 1. **alqd**: ſ. II, 1. habeo.
curriculum: omne enim curriculum industriae nostrae in foro ... elaboratum est; Phil. VII, 7.
dignitas: summam video esse in te ... dignitatem ... industriae; Muren. 15.
fructus: industriae ... capiam fructum; Verr. a. pr. 32.
fruges: quae virtutis maturitas et quantae fruges industriae sint futurae; Cael. 76.
homines: cognoscetis ... hominum summi laboris summaeque industriae dolorem; Verr. III, 103.
laus: in hac laude industriae meae reus ne elabatur ... periculum est; Verr. a. pr. 32.
nervus: onus ... dignum in quo omnis nervos ... industriae meae contenderem; Verr. a. pr. 35.
stimulus: erant etiam industriae quidam stimuli ac laboris; Cael. 12.
subsidia: cum industriae subsidia ... in libidine audaciaque consumeret; Catil. II, 9.
2. **homo**: homo scilicet ... industria ... probata ... gratis praetor factus est; Verr. I, 101. qui C. Matrinium ... hominem summa industria ... in publico biduum tenuit; ib. III, 60.
V. **Umstand**: 1. **ali**: etiamsi (ingenium) industria non alitur; Cael. 45.
conficere: ut is idem conficeret ... industria sua; Verr. a. pr. 6.
delectari: si ... non industria ... eius delectamini; Verr. III, 8.
elaborari: nam cum ... statuerem nihil huc nisi ... elaboratum industria adferri oportere ..; imp. Pomp. 1.
esse: cum Q. Caepionis ... opera, consilio, industria ... provincia Macedonia et Illyricum ... in ... senatus populique Romani potestate sint; Phil. V, 25.
ferre: hoc onus ... feram ... industria; Sex. Rosc. 10.
haberi: dilectus habitus in Macedonia est summo Q. Hortensii studio et industria; Phil. X, 13.
inferior: scelere par est illi, industria inferior; Phil. IV, 15.
perficere: quod virtute industriaque perfecisti; Muren. 16.
princeps: quarum ille princeps fuit aequitate, industria; Verr. IV, 81.
Fragment: industria et studio; Fr. A, III, 7.
2. **de**: qui de industria in odium ... inruere videantur; Verr. a. pr. 35.
pro: nam cum praemia mihi tanta pro hac industria sint data; Muren. 8. censeo, Magnum Pompeium ... pro ... industria, voluntate fecisse; Phil. XIII, 50.

industrius, thätig, eifrig: **alqs**: nisi industrii consequi non possunt; Cael. 74.
homo: Nympho est Centuripinus, homo gnavus et industrius; Verr. III, 53. ista ... nobilitas desinat queri populum Romanum hominibus novis industriis ... honores mandare; ib. IV, 81. deinde ex ceteris ordinibus homines gnavi atque industrii partim ipsi in Asia negotiantur; imp. Pomp. 18. ad Caepasios fratres confugit, homines industrios; Cluent. 57. haec causa est eius modi quam nec industrius *homo* ||industrius quisquam; industrius|| nec misericors nec officiosus deserere possit; Muren. 9.

indutiae, Waffenstillstand: quid [si ille faceret inducias]? Phil. VIII, 20.

inedia, Hungern, Fasten: quod fessum inedia fluctibusque recrearunt ..; Planc. 26.

ineo, betreten, hineingehen, beginnen, anfangen: I. **absolut**: **adulescentia**: ab ineunte adulescentia; div. Caec. 5. qui ... miles in exercitu fuit summi imperatoris, ineunte adulescentia maximi ipse exercitus imperator; imp. Pomp. 28.
aetas: ſ. **aetas**, I. init (10 St.) B. I, S. 144, b.
ver: ita tantum bellum ... ineunte vere suscepit; imp. Pomp. 35.
II. **mit Object**: **castra**: ne quis suorum civium castra imperatorum populi Romani iniret; Balb. 25.
coetum: omnesque di, qui vehiculis tensarum sollemnis coetus ludorum initis; Verr. V, 186.
comitia: quae (comitia) vos non initis ||sinitis; scistis|| confirmavit; leg. agr. II, 27.
consilium: ſ. **consilium**, II, 1. ineo (20 St.) B. I, S. 646, a.
convivium: convivia cum patre non inibat; Sex. Rosc. 52. convivium publicum non dignitatis causa inibit; Piso 65.
cubile: cum quod ineas cubile non sentis; har. resp. 39.
domum: tu illius domum inire ... voluisti; Deiot. 8.
furorem: ab istius ... inito furore ||indomito furore|| iam tum se meque repetebat; dom 141.
gratiam: ut idem Pompeius ... se huius absolutione inire gratiam arbitraretur; Verr. II, 113. praesertim cum inire a praetore gratiam posset; ib. IV, 143. qua re permagnam initis a nobis gratiam; Caecin. 79. inibat gratiam a non nullis; har. resp. 48. ut a me inierit gratiam; Sest. 132. aliam ineant gratiam; Cael. 67.
magistratum: P. Sulpicius ... magistratum ineat oportet; Verr. a. pr. 30. postea quam Verres magistratum iniit; ib. I, 125. ineunt tandem magistratus tribuni plebis; leg. agr. II, 13. ut vero iniit magistratum; sen. 8. ineunt magistratum tribuni plebis; Sest. 72. ut magistratum inierint; Phil. III, 2. cum consules designati magistratum inierint; ib. 7. cum magistratum inissent ..; ib. 39. quoad magistratum iniret; ib. II, 8.
rationem: mihimet ineunda ratio ... est; Verr. III, 110. inita iam ||in Italiam hac; in Italia iam hac|| ac proposita ratione; Font. 19. de agro Campano separatim cognoscerent inirentque rationem; Phil. V, 53.
sacerdotium: primam hanc post sacerdotium initum religionem instituenti ... non ... linguam obmutuisse; dom. 135.
societatem: parumne videtur omnium facinorum sibi cum Dolabella societatem initam confiteri? Phil. XIII, 36.

s u f f r a g i u m: quis est qui se ... inisse suffragium confiteatur? Sest. 109.

v i a m: *video aliam mihi defensionis viam esse ineundam;* Tull. 1. praesto aderat sapiens ille, qui inire viam doceret; Muren. 26.

ineptiae, Possen, Thorheiten: I. s u m: quibus ius iurandum iocus est, ... existimatio verba et ineptiae; Flacc. 12. existimatio, dedecus, infamia, turpitudo verba atque ineptiae (sunt); Piso 65.

II, 1. e x c u t i o: quam ob rem excutiemus omnis istorum delicias, omnis ineptias; Cael. 67.

2. a b e o a d: quid ad istas ineptias abis? Sex. Rosc. 47.

III. f u c a r i: isdem ineptiis fucata sunt illa omnia; Muren. 26.

ineptus, thöricht, unpassend, läppisch: A. a l q s: sed quid ego ineptus ... dico? Qu. Rosc. 18.

a l q d: illa ... concedis ... inepta esse; Sex. Rosc. 52. sed ineptum est ... disputare; Verr. I, 148.

f a b u l a e: nisi forte ineptis fabulis ducimur; Cluent. 171.

h o m o: caput est omnium Graecorum concitandorum ... Heraclides ille Temnides, homo ineptus et loquax; Flacc. 42.

i o c a: quam multa ioca solent esse in epistulis, quae ... inepta videantur! Phil. II, 7.

B. p e r s o n a: quam personam e cotidiana vita cognoscitis, ... inepti ac stulti inter viros, ... hanc personam imponite Aebutio; Caecin. 14.

e x: habet autem magistros non ex istis ineptis; sen. 14.

inermis, unbewaffnet, wehrlos: a l q s: tametsi inermis, ... sensi; Sex. Rosc. 142. lex, ... quam rogarunt armati, ut inermes sine periculo possent esse; Tull. 49. dicunt, qui ... nunc primum audent contra M. Fonteium inermem consistere; Font. 14. numquam inermem || inermum || se inimicis committere ausus est; Cluent. 25. tum se facilius inermem et debilitatum te oppressuros arbitrantur; Muren. 82. civitatem, quam servassem inermis; dom. 76.

I t a l i a: tibi nos ... totam Italiam inermem tradituros existimasti; leg. agr. I, 16.

t r i b u n u s: inermem atque imparatum tribunum alii gladiis adoriuntur; Sest. 79.

inermus, unbewaffnet: a l q s: eos inermos fuisse vinces; Caecin. 60. [quod inermi armati iudicarentur;] ib. 62. ut ... inermus plane de sponsione certaret; ib. 93.

h o m o: qui ... homines inermos ... armis, viris ... reppulerit; Caecin. 33.

iners, funstlos, ungeschickt, träge: A. a l q s: si ... aliquem ... inertem nactus esset; Qu. Rosc. 19. ne iners ... videretur; Ligar. 27. ad vexandos civis acerrimus, in bello ad expugnandos hostes inertissimus; Fr. C, 22.

a l q d: quid enim illo inertius? Fr. A, V, 6.

c o n s u l: tum vero hoc me inertiorem consulem iudicabo quam ..; leg. agr. I, 3.

h o m o: querimoniae delatae ad hominem non inertissimum; div. Caec. 67. at homo inertior ... proferri non potest; Verr. II, 192. hoc vero quis ferre possit, inertis homines fortissimis viris insidiari? Catil. II, 10.

p a r e n s: esset ex inerti ... parente navus ... filius; Verr. III, 161.

p r a e t o r: cum praetoris inertissimi ... oculos praedonum remi respergerent; Verr. V, 100.

o t i u m: itaque illam Campanam adrogantiam ... maiores nostri ad inertissimum ... otium perduxerunt; leg. agr. II, 91.

B. v i n c o: vicissent improbos boni, fortes inertis; Sest. 43.

inertia, Ungeschicktheit, Trägheit, Verdrossenheit: I, 1. v i d e o: videbamus genus vitae, desidiam, inertiam; Sest. 22.

2. c o n d e m n o: sed iam me ipse inertiae nequitiaeque condemno; Catil. I, 4.

3. p r a e f e r o: hominum ignobilium virtutem persaepe nobilitatis inertiae praetulerunt; Balb. 51.

II, 1. c o n f e s s i o: mala est haec quidem ... [inertiae confessio]; Verr. III, 176.

c u l p a: si nulla inertiae ... culpa suscipitur; Muren. 9.

i n v i d i a: num est vehementius severitatis ac fortitudinis invidia quam inertiae ac nequitiae pertimescenda? Catil. I, 29.

2. h o m o: graviter ferebat sibi quaestorem obtigisse hominem singulari ... inertia; Verr. I, 34.

III, 1. t u e r i: tu ista ... inertia ... totius Siciliae ... clientelam tueri potes? Verr. IV, 90.

v a c i l l a r e: qui ... inertia ... in vetere aere alieno vacillant; Catil. II, 21.

2. i n: tamen in sua turpi inertia capiunt voluntatem; leg. agr. II, 103.

p r o p t e r: qui ... pecunias non propter inertiam laboris ... repudiarit; Qu. Rosc. 24. qui cum propter inertiam suam eadem adsequi non posseut; Quir. 21.

ineruditus, ungebildet: non tam insolens sum ... quam ineruditus; dom. 92.

inexorabilis, unerbittlich: a l q s: qui inexorabilis in ceteros esse visus sum; Sulla 87. quos inexorabilis ... existimes; Planc. 40.

inexpiabilis, unsühnbar, unversöhnlich: a l q s: si semper aspernaretur amicitiam meam seque mihi implacabilem inexpiabilemque praeberet; Piso 81.

b e l l u m: cum his ... pestibus bellum mihi inexpiabile dico esse susceptum; har. resp. 4. cum omnibusne pax esse possit an sit aliquod bellum inexpiabile; Phil XIII, 2. bellum inexpiabile infert; ib. XIV, 8.

r e l i g i o n e s: ut inexpiabiles religiones in rem publicam inducerentur; Phil. I, 13.

s c e l u s: etiam ... sacra inexpiabili scelere pervertit; har. resp. 57. qui omnia deorum hominumque iura novo, inaudito, inexpiabili scelere polluerit; Phil; XI, 29.

infacetus, plump: sed tamen est non infacetum mendacium; Cael. 69.

infamia, Schmach, Schande, schlechter Ruf: I. **Subject**: c o n c i t a t: prospicio, ... quantam auditorum multitudinem infamia C. Verris concitatura sit; div. Caec. 42.

e s t: negem fuisse illam infamiam iudicii corrupti? Cluent. 4.

t r a n s i t: patiamini ... eo transire illius turpitudinis infamiam; Cluent. 83.

II. **nach Verben**: 1. c o n c i p i o: s. deleo.

c o n f i r m o: haec autem istius ... infamia confirmabatur eorum sermone; Verr. V, 101.

c o n f l o: summam illi iudicio invidiam infamiamque esse conflatam; Cluent. 79.

d e l e o: vos ... conceptam ... infamiam delere ... potestis; Verr. a. pr. 49.

e f f u g i o: sic ... crudelitatis infamiam effugerunt; leg. agr. II, 91. tamen infamiam veram effugere non poterat; Cael. 11.

e x s t i n g u o: cum ... omnem te speraris ... infamiam tuam posse exstinguere; Verr. II, 168.

f u g i o: qui ... ne illam quidem infamiam fugerit; Verr. V, 40.

h a b e o: habuit quandam ille infamiam suam; Flacc. 95.

i n f e r o: ne ... infamiam bonis inferat; Cael. 42.

i n i c i o: cum tanta consilii infamia ... esset iniecta; Cluent. 106.

i n u r o: tamen ... honoris eius ... amplitudo

summam mihi superbiae crudelitatisque infamiam ||famam|| inussisset; Muren. 8.
minuo: sed acerbissimi sceleris infamiam grato quodam scelere minuissent; Sest. 82.
neglego: te ... tantam tuam infamiam ... neglexisse; Verr. III, 52.
profero: cum urbanam infamiam ... protuleris; Flacc. 5 (Z. 22).
sedo: quod ... ad ... infamiam ... sedandam ... pertinebat; Verr. a. pr. 1.
2. pudet, taedet: quos .. infamiae suae neque pudeat neque taedeat; Verr. a. pr. 35.
3. succurro: sed ut infamiae communi succurrerem; Verr. a. pr. 2.
sum: quae ... infamiae nobis omnibus esse possint; Verr. III, 144
4. levo: sese gravissima levaret infamia; Verr. III, 140.
libero: ut infamia totum ordinem liberetis; Verr. a. pr. 43.
5. absum a: tantum ... abest ab illius familiaritatis infamia; Cael. 75.
confero in: in cuius tu infamiam ea ... contulisti; Piso 64.
conflo ex: sed tu mihi videbare ex communi infamia iuventutis aliquam invidiam Caelio velle conflare; Cael. 29.
disputo de: cum de infamia iudiciorum disputarem; Cluent. 138.
eripio ex: qui se eripere ex infamia cuperet; Verr. III, 140.
traduco a: an ab hac illius infamia * nequitia ||infamia, libidine, nequitia|| vestros animos ... traducat? Verr. II, 192.
versor in: ut senatum ... in tanta infamia versari velis; Rab. Post. 7.

IV. **nach Substantiven:** finis: quod in hoc uno denique falsae infamiae finis aliqui ... reperiatur; Cluent. 7.
indicium: lucretur indicia veteris infamiae; Verr. I, 33.

V. **Umstand:** 1. aspergi: qui ... infamia quidem est aspersus; Cael. 23.
concidere: tu tuis flagitiis, egestate, infamia concidisses; Phil. II, 24.
flagrare: cum ... infamia non recenti, sed vetere ... flagraret; Verr. a. pr. 5. gravi diuturnaque iam flagramus infamia; ib. 43.
operiri: tum vero illa iudicia ... operta dedecore et infamia defensioni locum nullum reliquissent; Cluent. 61.
percellere: nisi hunc aliquo aut metu aut infamia perculisset; Scaur. 15 § 34.
pervenire: populum Syracusanum in maximam invidiam sua infamia ... pervenisse; Verr. II, 45.
urgeri: quoniam totus ordo ... urgetur infamia iudiciorum; Verr. a. pr. 36.
2. cum: quae Romae magna cum infamia ... dixeras; Verr. I, 118. condemnari cum istius invidia infamiaque malebant; ib. III, 69.
de: nihil ad tuas auris de infamia tua pervenisse; Verr. III, 132.
in: in ... iudiciorum infamia cum ... remedium esse arbitrarer; div. Caec. 9.
praeter: mihi ipsi igitur praeter periculum et infamiam quid quaereretur? Cluent. 70.
sine: ut ad suum quisque ... sine cuiusquam ... infamia ... perveniat; Quinct. 46. sine infamia illud dederis; div. Caec. 23. duo sola recentia sine cuiusquam infamia ponam; Verr. V, 34. tot igitur annos versatus in foro ... sine infamia, studuit Catilinae iterum petenti; Cael. 11.

infamis, berüchtigt, verrufen: adulterium: *matrem Bostaris* ... infami ac noto adulterio iam diu diligebat; Scaur. c. 5 § 8.
cera: ceratam unicuique tabellam dari cera legitima, non illa infami ac nefaria; div. Caec. 24.
domus: totum crimen profertur ex infami ... domo; Cael. 55.
familia: quo in oppido multas familias ... infamis ... fecisti; Verr. IV, 20.
homines: homines, quos ceteris vitiis atque omni dedecore infamis videbant; Cluent. 130.
mortuus: sed ut mortuus infamis referri videretur; Piso 53.
mulier: quae mulier infamis ... inveniri potest? Catil. II, 7.
os: ponite igitur ante oculos ... vocem impuram atque os illud infame; Phil. XI, 7.
palma: audio ... multas esse infamis eius palmas; Sex. Rosc. 100.
vita: si ... vita infami ... in iudicium vocaretur; Font. 34.

infamo, in schlechten Ruf bringen: quibus criminibus haec tota apud ignaros aut invidos **in**famata ||famata, formata|| causa est; Scaur. 13.

infandus, abscheulich: vix homines odium suum a corpore eius impuro atque infando represserunt; Sest. 107.

infans, jung, kindisch, Kind: A. alqs: si nihil dixissem, ne infantissimus ... existimarer; Cluent. 51.
filius: cum haberet ex Novia infantem filium; Cluent. 27. cum ille alter filius infans necatur; ib. 28.
puer: quae ad infantium puerorum incunabula pertinet; Sex. Rosc. 153. cum mihi ... puerorum infantium ... veniebat in mentem; Sulla 19.
pupilla: iste infanti pupillae fortunas patrias ademit; Verr. I, 153.
B. ingenia: ubi ardor animi, qui etiam ex infantium ingeniis elicere voces ... solet? Fr. B, X, 5.

infatuo, bethören: alqm: neminem tamen adeo infatuare potuit; Flacc. 47. ut hominem stupidum magis etiam infatuet mercede publica; Phil. III, 22.

infelicitas, Unglück: sit hoc infelicitatis tuae; Piso 47.

infelix, unglücklich, unglückselig, unheilvoll: A. alqs: ut nemo posset utrum posterior an infelicior esset iudicare; prov. cons. 8.
arbor: commemoras: CAPUT OBNUBITO, ARBORI INFELICI SUSPENDITO; Rabir. 13.
curia: cives unum se in locum, ad illam curiam furiis ||partibus, al.|| potius suis quam rei publicae infelicem congregabant; Phil. XIV, 15.
custodia: o custodiam etiam mei capitis infelicem! Planc. 101.
dies: o miserum et infelicem illum diem! Sulla 91.
homo: postulabant ... pro homine ... infelicissimo; Sex. Rosc. 119.
imperator: te imperatore infelicissimo ... civitas libera ... nudata est; prov. cons. 7.
ligna: tu P. Clodii cruentum cadaver ... infelicissimis lignis semiustilatum nocturnis canibus dilaniandum reliquisti; Milo 33.
vicinitas: fama adulescentis paulum haesit ad metas notitia nova mulieris et infelici vicinitate; Cael. 75.
B. I. consistit: spes est, etiam hunc miserum atque infelicem ... posse consistere; Quinct. 94.
Ausruf: o infelix, o sceleste! Cael. 37. ecquid, infelix, recordaris quid responderis? Piso 78. o me infelicem! Milo 102.
II. comparo: crux ... infelici ... comparabatur; Verr. V, 162.

infensus, feindselig, erbittert: animus: quod eos infenso animo ... venisse dicatis; Verr. II, 149.
homines: hominum, qui illi ... infensi sunt; div. Caec. 42.

mentes: quod omnium mentes improborum mihi uni maxime sunt infensae et adversae; Sulla 29.

infero, hineintragen, hinbringen, hinsetzen, hineinstürzen, angreifen, erregen, zufügen, anrechnen: alqm: inferuntur Galli in M. Fonteium; Font. 43. Aebutius iste ... versabatur ... in his rationibus auctionis et partitionis atque etiam se ipse inferebat; Caecin. 13. quo se Catilina inferebat; Sulla 53. ne quis se ... in vitae discrimen inferret; Balb. 25. uti ... locum sepulcro ... C. Pansa consul ... adsignet, quo Ser. Sulpicius inferatur; Phil. IX, 17.

alqd: f. periculum; Cluent. 95.

aquilam: his viginti cohortibus ... Hirtius ipse aquilam quartae legionis cum inferret ..; Phil. XIV, 27.

bellum: f. **bellum,** II, 1. infero (21 St.) B. I, S. 400, b.

crimen: ut ... aliis proditionis crimen inferret; Verr V, 106.

facinus: qui tantum facinus in famam atque fortunas suas neque non audisset inlatum a Caelio ..; Cael. 54.

genus: sed totum genus oppugnationis huius ... cum inferetur, propulsare debebitis; Cael. 20.

ignis: deorum templis atque delubris sunt funestos ac nefarios ignis inferre conati; Catil. III, 22.

iniurias: multas inferri iniurias; Sest. 138.

labem: ne ... labem integris ... inferat; Cael. 42.

litem: si quae in eum lis capitis inlata est; Cluent. 116. itaque in inferendis litibus adesse solebant, qui ..; Rab. Post. 10.

metum: cui quidem belli ... metus inferebatur; Planc. 87.

mortem: mors quidem inlata per scelus isdem et poenis teneatur et legibus; Milo 17.

mortuum: mortuum se in domum eius inlaturum; Milo 75.

necem: insidiatori vero et latroni quae potest inferri iniusta nex? Milo 10.

periculum: ad inferendum periculum; div. Caec. 59. quantum periculi uni cuique nostrum inferre possit vis tribunicia; Cluent. 95. quod ... per optimos viros optimis civibus periculum inferre conantur; Sest. 2.

rationes: quam vero facile falsas rationes inferre et in tabulas ... referre soleant ... cognoscite; Flacc. 20.

signum: qui Catilinam signa patriae inferentem interemit; Flacc. 5. qui alienos fundos ... castris, exercitu, signis inferendis petebat; Milo 74. atque ille furens ... signa a Brundisio inferebat; Phil. V, 23.

supplicia: supplicia neque ... prohibere neque hostium urbibus inferre potuerunt; har. resp. 3.

terrorem: satis declarat se non terrorem inferre vobis; Milo 71. qui nepos avum in capitis discrimen adduxerit adulescentiaeque suae terrorem intulerit ei; Deiot. 2.

vexillum: tunc illud vexillum Campanae coloniae ... Capuae a decemviris inferetur; leg. agr. II, 86.

vim: voluit ille senatum interficere; ... vim inferre patriae || vi terrere patriam; interire patriam; interimere patriam ||; Piso 15. cum vi vis inlata defenditur; Milo 9. cum P. Africano ... illa nocturna vis esset inlata; ib. 16. odium fuisse illius in hunc acerbissimum, nullum huius in illum; consuetudinem illius perpetuam in vi inferenda, huius tantum in repellenda; ib. 52.

inferus, untere, untergeordnet, gering, nachstehend, pl. Unterwelt: A. **bei Substantiven:** alqs: si in causa pari discedere inferior videretur; Quinct. 59. inferiorem esse se patitur || esse patitur ||; Quinct. 59. tu cum omnibus rebus inferior sis; div. Caec. 61. qui ... ad opem iudicum supplices inferioresque confugiunt; Font. 33. nos inferiores in agendo non futuros; Caecin. 2. sed iam ... sis inferior necesse est; dom. 4. ut ... id unus tu ... omnium facile omnibus rebus infimus ... putares; Vatin. 17. ut sit ille in foedere inferior; Balb. 35. si inferior esse debuit; Planc. 17. scelere par est illi, industria inferior; Phil. IV, 15.

alqd: ita nescio quid ... inferius etiam est; Piso 62.

civis: numquam post populi Romani nomen ab Siculis auditum et cognitum Agyrinensis contra quemquam infimum civem ... dixisse ... quippiam; Verr. III, 74. sed cum infimo cive Romano quisquam amplissimus Galliae comparandus est? Font. 27. quod etiam infimis civibus semper obtentum est; Phil. II, 109.

condicio: quorum ... condicio infima est; Balb. 24.

dolium: bibitur usque eo, dum de dolio || de solio || *imo* ministretur; Piso 67.

foedus: ne ipsi Gaditani arbitrentur ... tamen hoc ipso inferius esse suum foedus quam ceterorum; Balb. 44.

genus: noli igitur eripere hunc inferiori generi hominum fructum officii; Muren. 71. sin autem ... humanitas ex infimo genere et fortunae gradu ... rei familiaris copias consecuta est; Balb. 18. etenim si in ... infimi generis hominum condicione ... supplices ... odisse solemus ..; Milo 92.

gradus: unus est inferior gradus aut interitus aut servitutis; har. resp. 61. f. genus; Balb. 18.

homo: dubitamus, quo ore ... homines inferiores loco ... solitus sit appellare? Verr. I, 127. qua in civitate rogati infimorum hominum filios ... deductum venire soleamus; Muren. 69. C. Marium ... deinde ad infimorum ac tenuissimorum hominum misericordiam confugisse; Sest. 50. ne me cum his principibus civitatis, ... sed ut tecum, cum homine ... infimo conferam; Vatin. 10. emptionibus ea solere saepe ad alienos homines, saepe ad infimos ... pervenire; Balb. 56. hominem ... inferiorem quam te ... aedilem factum esse miraris? Planc 30. etenim honorum gradus summis hominibus et infimis sunt pares; ib. 60. omnes te di homines, summi medii infimi, cives peregrini ... oderunt; Phil. XIII, 45.

locus: deiectus vero qui potest esse quisquam, nisi in inferiorem locum de superiore motus? Caecin. 50. si quem infimo loco natum ... defenderem; Flacc. 24.

mare: nos hic in mare superum et inferum sestertium ter et quadragiens erogabamus? Flacc. 30. tres viae sunt ad Mutinam ... a supero mari Flaminia, ab infero Aurelia; Phil. XII, 23.

multitudo: plebem et infimam multitudinem ... eam ... se fecisse commemorat, ut non modo virtute flecteret ..; Milo 95.

necessarius: dicam iam apertius in quo meus necessarius fuerit inferior ..; Muren. 43.

nomen: nomen infimum in flagitiosa litura fecit; Verr. I, 92. cur id nomen infimum in lituraque sit; Verr. I, 92.

pars: inferiorem aedium partem adsignavit non suae genti Fonteiae ..; dom. 116.

ungues: non ab imis unguibus usque ad verticem summum ... ex fraude ... constare totus videtur? Qu. Rosc. 20.

B. **allein:** 1, 1. antefero: splendorem tuum ... cuiquam ex infimo ac despicatissimo antelaturus? Piso 64.

desum: in qua (civitate) nemini umquam infimo maiores nostri patronum deesse voluerunt; Muren. 10.

2. constituo apud: apud inferos eius modi quaedam illi antiqui supplicia impiis constituta esse voluerunt; Catil. IV, 8.

evoco ab: cum ille omnis prope ab inferis evo-

casset Metellos; Sest. 130. etiam si propter amicitiam vellet illum ab inferis evocare; Milo 79.

excito ab: f. **ab,** I. excito (7 St.) B. I, S. 7.

exsisto a: dum ab inferis ipse Malleolus exsistat; Verr. I, 94.

II. par: ut is ... facilitate infimis par esse videatur; imp. Pomp. 41.

III, 1. animi: cum inferorum animos elicere ... soleas; Vatin. 14.

auxilia: cura ut omnium tibi auxilia adiungas, etiam infimorum; Catil. III, 12.

dignitas: intersit inter vitae dignitatem summorum atque infimorum; Milo 17.

2. testis ab: graviorem apud sapientis iudices se fore ab inferis testem; Verr. V, 113.

III. ab: idem .. cum a summis, mediis, infimis ... fit; Phil. I, 37.

ad: illi igitur impii ... etiam ad inferos poenas parricidii luent; Phil. XIV, 32.

apud: ut existimemus illum apud inferos impiorum supplicia perferre; Cluent. 171.

infeste, feindlich: sin autem ... infestissime contendere perseveret, se paratum esse; Quinct. 66.

infestus, unsicher, beunruhigt, feindlich: alqs: is qui ... infestus in suos ... vixerit; Sex. Rosc. 88. non hi, qui ... in te concitati infestique sunt; Verr. I, 93. is tibi non infestissimus sit? ib. III, 6. quis hunc audet dicere ... infestum ... fuisse? ib. 34. at nullis ... infestior fuit; ib. 59. hoc etiam iste infestior; ib. V, 146. malo ... te isti generi hominum ... infestum putari; ib. 153. quasi tu Gavio tum fueris infestus; ib. 169. ut ... infestus bonis omnibus ... videretur; Sulla 15. M. Crassus ... ab eadem illa peste infestissimus esse meis fortunis praedicabatur; Sest. 39. pulchrum erit exteras nationes existimare infestiores nos esse bonis quam malis; Fr. A, III, 19.

alqd: cum ei omnia ... infesta fuerint; Quinct. 10. nec aequitati quicquam tam infestum est; Caecin. 33.

animus: frequentiae, quae nunc te animo ... infestissimo intuetur; Verr. V, 144.

casus: sed quoniam ita tulit casus infestus, ut ..; Sulla 1. *quoniam ita tulit casus infestus;* Scaur. c. 1 § 1.

Charybdis: non enim Charybdim tam infestam ... fuisse arbitror; Verr. V, 146.

clamor: meminerit se priore actione clamore populi Romani infesto ... excitatum confessum esse; Verr. I, 12.

genus: unum genus est adversum infestumque nobis eorum ..; Milo 3.

hostis: hostem acerrimum atque infestissimum ... domi suae retinere poterit? Verr. V, 76.

Italia: Italia omnis infesta est; Phil. X, 10.

iter: si me huic itineri tam infesto tamque periculoso commisero; Phil. XII, 25.

iudices: sic eius modi iudices infesti tum reo venerant; Cluent. 75.

libertas: qui vestram libertatem non acerbitate suppliciorum infestam ... esse voluerunt; Rabir. 10.

mater: crudelis et huic infesta mater; Cluent. 42. incendebat eius amentiam infesta ... filio mater Habiti; ib. 44.

oculus: carere me aspectu civium, quam infestis omnium oculis conspici mallem; Catil. I, 17.

odium: qua de causa excitatum esse dicamus in aratores tam infestum odium; Verr. III, 157.

pestis: quod ... tam horribilem tamque infestam rei publicae pestem totiens iam effugimus; Catil. I, 11.

populus: cui populus Romanus infestus est; Verr. III, 7. „ergo ... idcirco infestus tum populus Romanus fuit C. Iunio“; Cluent. 92.

provincia: veniebatis igitur in Africam, provinciam unam ex omnibus huic victoriae maxime infestam; Ligar. 24.

salus: si huius salus ob eam ipsam causam esset infestior; Planc. 1.

scelus: quod tam infestum scelus ... aut unde natum esse dicamus? Cluent. 188.

sententia: ut ... vestrae sententiae optimo cuique infestissimae ... reperiantur; Flacc. 94.

signum: at infestis prope signis inferuntur Galli in M. Fonteium; Font. 43. nisi eum ... exercitum signis infestis in curiam se immissurum minitaretur ..; har. resp. 47. atque ille furens infesta iam patriae signa a Brundisio inferebat; Phil. V, 23.

tempus: illud tempus aetatis, quod ... aliorum libidine infestum est; Cael. 10.

vectigal: at vero hoc agri Campani vectigal nec bellis infestum ... nec caelo ac loco calamitosum esse solet; leg. agr. II, 81.

via: vias denique infestas habebant; Tull. 19. ut via illa nostra ... non solum excursionibus barbarorum sit infesta; prov. cons. 4.

vita: filii vita infesta; Sex. Rosc. 30. totam vitam ... infestam reddemus; Verr. I, 38.

urbes: qui duas urbis huic imperio infestissimas ... delevit; Catil. IV, 21.

infidelis, treulos: pertuli ... scelus infidelium; Sest. 145.

infidelitas, Treulosigkeit: I. sunt: vide ... quantae (sint) infidelitates in amicis ..; Milo 69.

II. propter: quibus neque propter iracundiam fidem neque propter infidelitatem honorem habere debetis; Font. 15.

infidus, treulos: ceterae partes a gentibus ... infidis ... tenebantur; prov. cons. 33.

infigo, befestigen, einprägen: alqd: si hoc, quod ... ipsa natura positum atque infixum est, id ego ... non viderem; Cluent. 17.

curam: atque haec cura ... erit infixa animo meo sempiterna; Quir. 25.

dolorem: consumptis enim lacrimis tamen infixus haeret animo dolor; Phil. II, 64.

infinitus, unbestimmt, grenzenlos, unendlich: alqd: singillatim autem ... dicere infinitum est; Verr. III, 53. in quem quaerere? infinitum est; Cluent. 148. CONVENERIT aeque ... infinitum est; CONSENSERIT, hoc vero cum infinitum tum obscurum et occultum; ib. 157. id rursus liberum infinitumque fecerunt; leg. agr. I, 10. hoc vero infinitum est; ib. II, 35. omitto ceteros, ne sit infinitum; Sulla 70. immensum quiddam et infinitum est, quod vobis debemus; sen. 2.

altitudo: etenim prope est spelunca quaedam ... infinita altitudine; Verr. IV, 107.

ambitus: si se isto infinito ambitu commaculasset; Cael. 16.

caedes: cum ... caedem infinitam civium fecissent; Catil. III, 8. cum ... tantum civium superfuturum putassent, quantum infinitae caedi || infinita e caede || restitisset; ib 25. infinitam caedem fore, si restitissem; Piso 78.

commentarii: quid ego de commentariis infinitis ... loquar? Phil. II, 97.

crimina: quae criminibus infinitis implicata est; Piso 86.

cupiditas: quam multas cupiditates, ... quam infinitas habuerit; Verr. II, 184. cum mittantur in orbem terrarum xviri ... summa cum avaritia infinitaque omnium rerum cupiditate; leg. agr. I, 9. quo cupiditatem infinitam cum immani crudelitate iam pridem intendit Antonius; Phil. VII, 27.

dimicatio: si vicissem, infinita dimicatio pararetur; Planc. 89.

facta: quoniam facta istius in his generibus infinita sunt; Verr. II, 118.

gentes: domuisti gentis immanitate barbaras, ... locis infinitas; Marcell. 8.
genus: tum illud infinitum genus invenerat; Verr. II, 30. quod hoc genus praedandi, ... quam ... ad magnitudinem quaestus immensum infinitumque esse videatur; ib. V, 22. genus infinitum ... ipsi cernitis reliquorum; Phil. XIII, 2.
hasta: quos ... non illa infinita hasta satiavit; Phil. IV, 9.
immunitates: immunitatibus infinitis sublata vectigalia a mortuo; Phil. I, 24.
imperium: post M. Antonii infinitum illud imperium senserant; Verr. II, 8. ita se in isto infinito imperio M. Antonium gessisse; ib. III, 213. quis imperium infinitum dedit? dom. 23. cum Gabinio Syria dabatur, Macedonia Pisoni, utrique infinitum imperium; ib. 55.
iudicium: ut volitaretis interea per gentis ... cum iudicio infinito, cum omni pecunia; leg. agr. II, 99.
largitio: eidem ... infinitam largitionem remittebas; Qu. Rosc. 12. cum iste infinita largitione ... uteretur; Verr. I, 19.
licentia: videte quam infinitam istis hominibus licentiam ... daturi sitis; Verr. III, 220. nunc prospicite omnium rerum infinitam ... licentiam; leg. agr. I, 15.
lucrum: deinde immensum atque infinitum lucrum esse factum; Verr. III, 149.
malum: cum serperet in urbem infinitum malum; Phil. I, 5.
manus: qui praedonum infinitam manum ... domuisset; Sest. 67.
multitudo: infinitam multitudinem ... praetermitto; Verr. III, 58.
odium: si qui sunt, quibus infinitum sit odium; Balb. 62.
oratio: sed non dilatabo orationem meam: etenim potest esse infinita; Flacc. 12. ne mea oratio ... infinita esse videatur; Sest. 108.
pecunia: qui ... tam infinitas pecunias ... repudiarit; Qu. Rosc. 24. hoc certe unum genus infinitae pecuniae ... cogendae nullo modo posse reprehendi? Verr. III, 223. cuius non in provinciam, sed in ipsa castra xviri cum imperio, infinita pecunia ... mittuntur; leg. agr. II, 60. quid est aliud omnia ad bellum civile hosti arma largiri? primum nervos belli, pecuniam infinitam, qua nunc eget; Phil. V, 5.
plausus: quid Pompei statuae plausus infiniti? Phil. I, 36.
possessio: quos avertit agri Campani infinita possessio; Phil. X, 22.
potestas: primum permittitur infinita potestas; leg. agr. II, 33. si concessum sit ... cum infinita potestate ... illis in locis vagari; ib. 54.
quaestio: video ... quam infinita quaestio temptetur ab accusatoribus; Cluent. 157. hinc illae infinitae crudelissimaeque de morte Oppianici quaestiones; ib. 191.
scelera: infinita sunt scelera; har. resp. 58.
spes: spem infinitam persequi noluit; Deiot. 13.
tempus: sequitur OMNIS AGROS EXTRA ITALIAM, infinito ex tempore; leg. agr. II, 56.

infirmatio, Entkräftung: I. existimo: neque vero illa popularia sunt existimanda, iudiciorum perturbationes, rerum iudicatarum infirmationes; leg. agr. II, 10.

II. quaerere: infirmatione rerum iudicatarum novae dominationes ... quaeri putabantur; leg. agr. II, 8.

infirmitas, Schwäche, Kraftlosigkeit: I. retardat: sed animi viris corporis infirmitas non retardavit; Phil. VII, 12.
subit: nam corporis quidem nostri infirmitas multos subit casus per se; har. resp. 39.
sustinet: non infirmitas ingenii sustinet ... tantam personam; Piso 24.
II. ostendo: cum denique Q. Scaevola ... hastili nixus et animi vim et infirmitatem corporis ostenderet; Rabir. 21.
supero: cum infirmitatem corporis virtute animi superaret; Sulla 34.
tempto: idcirco unius hominis senectus, infirmitas solitudoque temptata est; Rabir. 2.
III. propter: id ... propter infirmitatem animi deponere; Sex. Rosc. 10. mulieres omnes propter infirmitatem consilii maiores in tutorum potestate esse voluerunt; Muren. 27.

infirmo, schwächen, entkräften: alqm: numquam ... me ... infirmare conabitur; div. Caec. 44. quibus infirmetur Brutus; Phil. VIII, 17.
alqd: quae ... tamen infirmare non possis; div. Caec. 29. quod is ... ne nutu quidem infirmare conatur; Caecin. 29. quis est qui id hoc tempore infirmare conetur? Cluent. 80. quid enim horum infirmari, Grati, potest? Arch. 8. id in me infirmas; dom. 126.
actiones: qua re licebit ... nobis eas actiones non infirmare; dom. 42.
acta: infirmas igitur tu acta C. Caesaris ..? || infirma sunt igitur tua acta || ; dom. 39. quod acta illa ... infirmari a senatu atque principibus civitatis putabant; Sest. 40.
beneficium: hic tu Cn. Pompei beneficium ... infirmare conaris; Balb. 51.
foedus: nec vero oratio mea ad infirmandum foedus ... pertinet; Balb. 34.
formulam: quae ... pacti et conventi formula non infirmari ac convelli potest? Caecin. 51.
gratiam: nimiam gratiam ... dicimus ... a vobis ... infirmari ... oportere; Sex. Rosc. 122.
leges: ut non modo, quas vivus leges Caesar tulisset, infirmandas hoc tempore non putarem ..; Phil. I, 23.
opes: „quae (vis) summas frangit infirmatque opes“; Rab. Post. 28.
res: ego res tam levis qua ratione infirmem ac diluam reperire non possum; Sex. Rosc. 42.
sententiam: si ulla ex parte sententia huius interdicti deminuta aut infirmata sit; Caecin. 38.
testis: quod omnis testis infirmaret; Caecin. 30.
tormenta: illa tormenta gubernat dolor, ... infirmat metus; Sulla 78.
veritatem: est ... ita perspicua veritas, ut eam infirmare nulla res possit; Quinct. 80.

infirmus, schwach, mutlos, unbedeutend: alqs: eos ... infirmos sine illo ac debilis fore putabam; Catil. III, 3. qui cum esset infirmus ex gravi diuturnoque morbo ..; Phil. VIII, 5.
alqd: quo maiore conatu ... aguntur, eo leviora infirmioraque existimo; Quinct. 47. quod etiam infirmum est; Qu. Rosc. 6. haec autem apud Iunium parva et infirma; Cluent. 94.
caput: tum enim dixit duo corpora esse rei publicae, unum debile, infirmo capite; Muren. 51.
causa: his de causis C. Iunius condemnatus est ... infirmissimis; Cluent. 91.
classis: sequitur ... praeclara classis in speciem, sed ... infirma; Verr. V, 86.
corpus: infirmo corpore atque aegro; Fr. C, 16.
fides: timuit ne videretur infirmior fides reconciliatae gratiae; Milo 21.
homo: quibus possis hominem e civitate, praesertim non ... infirmum, exturbare; Muren. 45.
multitudo: sed eam (multitudinem) iudico esse turpem et infirmam et abiectam; Catil. IV, 20.
pars: sciunt ... me pro mea ... infirma ... parte ... id ... defendisse; Sex. Rosc. 136. atque harum trium partium prima illa ... ita fuit infirma et levis ..; Muren. 11.
res: ad probandum utramque rem videam infirmam nugatoriamque esse; Caecin. 64.

r e u s: praesertim ... tam infirmo ... reo; Piso 82.

t e m p u s: sed si neque Asiae luxuries infirmissimum tempus aetatis potuit voluptate corrumpere ..; Flacc. 5. illud tempus aetatis, quod ipsum sua sponte infirmum ... est; Cael 10.

v a l e t u d o: erat illo tempore infirma valetudine Habitus; Cluent. 47. interea Oppianicus ... cecidisse de equo dicitur et homo infirma valetudine latus offendisse vehementer; ib. 175.

v i r e s: nemo Agrigenti ... viribus tam infirmis fuit; Verr. IV, 95.

infitiatio, Leugnen: *vos in ipsa infitiatione adversarii aliquid scrupuli inventuri eratis;* Tull. 2.

infitiator, Leugner, Ausflüchtemacher: I. s u m: hosce ego ... infitiatores lentos esse arbitror; Catil. II, 21.

II. i m p u d e n t i a: non unam et eandem ... esse fraudatorum et infitiatorum impudentiam; Flacc. 48.

infitior, leugnen, nicht anerkennen: I, 1, a. l o c u s: tu tibi ne infitiandi quidem * impudentiae ‖ qua impudentia es ‖ locum reliquisti; Fr. B, VIII, 17.

r a t i o: neque infitiandi rationem neque defendendi facultatem reliquit; Verr. IV, 104.

b. c o n f i t e r i: tamen hominibus omnia timentibus tacendo loqui, non infitiando confiteri videbantur; Sest. 40.

i m m i n u e r e: „numquam istam imminuam curam infitiando tibi"; Piso 82.

m i n u e r e: quod numquam infitiando suspicionem hominum curamque minuerunt; sen. 33.

t o l l e r e: numquam illum ... suspicionem aut infitiando tollere aut dissimulando sedare voluisse; Sest. 8.

2. a l q s: quod infitiatus esset; Quinct. 75. *facile contra infitiantem dicturus eram;* Tull. 1. si, qui infitiantem Luscium condemnarunt, Catilinam absolverint confitentem; Fr. B, VIII, 17.

a d v e r s a r i i: *antea sic hanc causam agere statueram recuperatores, ut infitiaturos* adversarios arbitrarer; Tull. 1.

II. a c c. c. i n f i n.: vi hominibus armatis rem esse gestam non infitiantur; Tull. 23. num infitiari potes te ... commovere te ... non potuisse? Catil. I, 7. in qua me non infitior mediocriter esse versatum; Arch. 1. an ego poteram ... infitiari me esse hominem? dom. 97. neque enim in hoc me hominem esse infitiabor umquam; Sest 49.

III. a l q d: quod infitiari nullo modo potuerunt; Tull. 1. quis id hoc tempore infitiari potest? Cluent. 80. nam cum id posset infitiari; Catil. III, 11.

l e g a t u m: Floro legatum ex testamento infitiatum esse; Cluent. 162.

inflammatio, Brand: inflammationem ... agris intulerunt; har. resp. 3.

inflammo, entzünden, entflammen, erregen, reizen: a l q m: vestigia, ... quibus illum inflammari ad perseverandum intellegebant; Verr. III, 79. sic cupiditate inflammatus est; ib. IV, 38. procedit iste ... inflammatus scelere; ib. V, 106. ipse inflammatus scelere et furore in forum venit; ib. 161. nonne ... ceteros studio laudis ac virtutis inflammandos putatis? Font. 42. huius adventus ... Mithridatem insolita inflammatum victoria continuit; imp. Pomp. 45. quos maximo furore et scelere esse inflammatos sciebam; Catil. III, 4. cum ... Catilinam et spe et cupiditate inflammatum viderent; Muren. 52. sed certe inflammatus ... cupiditate hanc causam accusationemque suscepit; Flacc. 13. qua causa inflammatus Decianus ad Laelium detulerit hanc opimam accusationem; ib. 81. cuius cupiditate inflammatus erat; dom. 107. cum ... omnia inflammatus ageret; Cael. 27. res publica, quae me in amicos inflammare potuit; prov. cons. 24. ne odio ... inflammatus ... haec in illum evomere videar; Milo 78. fore ut omnes inflammati odio ... D. Bruto subveniremus; Phil. VIII, 21. hoc senatus consulto ardentem inflammabitis ... Cassium; ib. XI, 32. hic ira ... inflammatus ... a me sacrilegas manus ... abstinebit; ib. XII, 26.

a l q d: „haec omnia vidi inflammari"; Sest. 121.

a e d e m: cum aedis sacras inflammas; har. resp. 39.

a n i m u m: s. **animus,** II, 1. inflammo (8 St.) B. I, S. 232, b.

c i v e m: etenim quis est civis ... quem ... non inflammet tantus vester iste consensus? Phil. VI, 18.

c l a s s e m: classem ... inflammari ... iussit; Verr. V, 91. classem, ... quae ... studio atque odio inflammata raperetur; imp. Pomp. 21.

f a c e s: qui semper ex rei publicae malis sceleris sui faces inflammaret; dom. 18.

f u r o r e m: res ... publica ... ab istius inflammato ... furore iam tum se meque repetebat; dom. 141.

i m p e t u m: cum tuum multorumque praeter te inflammatum in bonos omnis impetum meo corpore excepi; dom. 76.

i n v i d i a m: qui ... invidiam senatus inflammare conentur; Verr. a. pr. 2.

i r a c u n d i a m: neque iracundia magis ulla laudanda est quam mea inflammata ‖ quam ea inflammat; quam ea quae me inflammat ‖ eorum scelere; Sest. 4.

l i b i d i n e m: deinde ... coepit ... sic inflammata ferri libidine; Cluent. 12.

m e n t e m: in quos propter eorum crudelitatem inflammatae mentes nostrae fuerunt; dom. 61.

o d i u m: qui non fortuna inflammaret odium suum; Marcell. 31.

p o p u l u m: quibus (cohortationibus) ... inflammatus populus Romanus non solum audivit ..; Phil. XII, 15.

s e d e m: sedem ab universo populo concessam uni ordini inflammari; Milo 90.

s t u d i u m: inflammare tuum istuc praestantissimum studium ... debemus; Phil. XI, 23.

t a e d a s: Ceres ... dicitur inflammasse taedas eis ignibus; Verr. IV, 106.

t e m p l u m: deorum templa inflammata ... vidistis; sen. 7. idem ... earum templum inflammavit dearum; har. resp. 57. templa deorum immortalium inflammaret? Sest. 84.

u r b e m: desinant ... malleolos et faces ad inflammandam urbem comparare; Catil. I, 32 attribuit ... urbem inflammandam Cassio; ib. IV, 13. qui hanc urbem inflammare vellet; Sulla 57. ut ... hanc recentem urbis inflammandae delendique imperii coniurationem non obscure nobis paulo ante praedixerint; har. resp. 18. qui ... servitia ad caedem et ad inflammandam urbem incitavit; Cael. 78. se urbem inflammare ... consensisse; Phil. II, 17.

inflecto, beugen, bewegen, rühren, ändern: a l q m: ut corrigendus potius quam leviter inflectendus esse videare; Muren. 60.

i u s: quod (ius civile) neque inflecti gratia neque perfringi potentia ... possit; Caecin. 73.

o c u l o s: qui suo squalore vestros oculos inflecteret; Quir. 8.

s i n u m: ubi primum ex alto sinus ab litore ad urbem inflectitur; Verr. V, 30.

infligo, schlagen, zufügen: p l a g a m: si ad cetera volnera ... hanc quoque mortiferam plagam inflixisses auguratus tui ..; Vatin. 20.

s e c u r i m: quam enim illi iudices ... graviorem potuerunt rei publicae infligere securim? Planc. 70.

t u r p i t u d i n e m: ut ... tibi sempiternam turpitudinem inflixerint; Piso 68.

volnus: quae meus discessus rei publicae volnera inflixit? Piso 32. tum illud ... tibi volnus inflictum est; Phil. II, 52. tamen infligi magnum rei publicae volnus putabamus; ib. 101.

inflo, aufblasen, aufblähen, stolz machen: alqm: quibus illi rebus elati et inflati ... non continebuntur; leg. agr. II, 97. etenim ... videbant ... Catilinam interea ... inflatum cum spe militum tum conlegae mei ... promissis; Muren. 49. proinde desinant aliquando me isdem inflare verbis; dom. 29. alter ... puteali et faeneratorum gregibus inflatus ... in tribunatus portum perfugerat; Sest. 18.

alqd: ut aliquando ista, quae sunt inflata, rumpantur; Vatin. 10.

animum: cum ... animos rumor inflasset; Piso 89.

civis: inflati laetitia ... cives unum se in locum ... congregabant; Phil. XIV, 15.

classem: cum ... hostium classis Italiam spe atque animis inflata peteret; Muren. 33.

collum: repente enim te ... inflato collo, tumidis cervicibus intulisti; Vatin. 4.

poëtam: poëtam ... quasi divino quodam spiritu inflari; Arch. 18.

influo, hineinströmen: copiae: ipse ille C. Marius ... influentis in Italiam Gallorum maximas copias repressit ..; prov. cons. 32.

portus: ut ... ipse influat in urbis sinum portus; Verr. V, 96.

informo, unterrichten: alqm: artibus, quibus aetas puerilis ad humanitatem informari solet; Arch. 4.

filium: informat ... filium; Sulla 52.

infra, unterhalb, unter: Ephesum: ut una pars supra Ephesum altera infra Ephesum navigaret; Flacc. 32.

mortuos: is ... infra etiam mortuos amandatur; Quinct. 49.

oppidum: ad mare infra oppidum exspectabat; Verr. IV, 50.

infreno, hemmen, zügeln: horum alterum sic fuisse infrenatum conscientia scelerum; Piso 44.

infringo, brechen, beugen, entkräften, lähmen: animum: eum tamen vidi ... non modo non infracto animo, ... sed confirmato et renovato; Quir. 19.

florem: est enim haec saeculi quaedam macula atque labes ... velle ipsum florem dignitatis infringere; Balb. 15.

furorem: itaque infractus furor tuus inanis faciebat impetus; dom. 64.

gloriam: spem ... ad eius non modo salutem exstinguendam, sed etiam gloriam per talis viros infringendam; Milo 5.

infula, Binde: I. vendo: his ... infulis imperii venditis ... iubent eos agros venire; leg. agr. I, 6.

II. cum: praesto mihi sacerdotes Cereris cum infulis ac verbenis fuerunt; Verr. IV, 110.

infundo, eingießen: at hic nuper sororis filio infudit venenum; Phil. XI, 13.

infusco, verdunkeln, entstellen: laudanda est ... vicinitas ... non infuscata malevolentia; Planc. 22.

ingemisco, seufzen: I. alqs: ille, ut opinor, ingemuit; har. resp. 17. quis tum non ingemuit? Vatin. 31. si nemo aspicit quin ingemiscat; ib. 39.

civitas: civitas ingemuit; Phil. II, 64.

creditor: ingemuit gravius timidior quidam creditor: Fr. B. XIII, II, 5.

populus: quo quidem tempore populus Romanus ingemuit; Phil. VIII, 18.

puer: nec (puer) ... ingemescet ac pestem suam ac patris sui se dicet videre; Sest. 146.

II. acc. c. inf.: videri cariorem populo Romano filium scurrae quam C. Caesarem, ... ingemiscendum est; Phil. XIII, 23.

III. alqm: quid ingemiscis [hostem] Dolabellam? Phil. XIII, 23.

ingenero, einpflanzen: frugalitatem: ut ingenerata familiae frugalitas videretur; Sest. 21.

mores: non ingenerantur hominibus mores; leg. agr. II, 95.

ingeniose, geistvoll: itaque excogitat — quid? nihil ingeniose; Verr. I, 141.

ingeniosus, geistvoll, scharfsinnig, geschickt: alqs: nam quo quisque est ... ingeniosior ..; Qu. Rosc. 31. quamvis sit ingeniosus; div. Caec. 44.

adulescens: quo in loco ... adulescenti ingenioso et bono, Ser. Sulpicio, de equitum centuriis ..., respondebo; Muren. 54.

defensio: quod ... non ingeniosa aliqua defensio ... comparatur; Verr. III, 188.

homo: quod facile homini ingenioso fuit; Verr. I, 126. iste homo ingeniosus ..; ib. II, 127. mihi .. renuntiatur ita constitui a tuis patronis, hominibus ingeniosis; ib. 149. quae non modo istum hominem ingeniosum ... delectare possent; ib. IV, 4. exstat oratio hominis ... nostrorum hominum longe ingeniosissimi; Font. 39. illud ... ab ingeniosis hominibus defendi mihi mirum videri solet; Caecin. 67. accusabat P. Canuutius, homo in primis ingeniosus; Cluent. 50. hominem ingeniosum, M. Antonium, aiunt, solitum esse dicere ..; ib. 140. iam illud mihi quidem mirum videri solet, tot homines, tam ingeniosos ... etiam nunc statuere non potuisse ..; Muren. 27. de qua ab homine ingeniosissimo ... multa gravissime dicta sunt; ib. 48. haec homo ingeniosissimus, M. Cato, auctoribus eruditissimis inductus adripuit; ib. 62. minime esse credendum homini tam ingenioso tamque prudenti non venisse in mentem ..; Cael. 53. non mehercules contumeliae causa describam quemquam, praesertim hominem ingeniosum atque eruditum; Piso 68.

iudex: hic si ingeniosi et periti et aequi iudicis has partis esse existimatis; Font. 21.

mulier: mulier ingeniosa praecepit suis ..; Cael. 62.

patronus: quamvis et te et patronos tuos ingeniosos esse dicito; Verr. III, 41.

poëta: ut ait ingeniosus poëta; Muren. 30. quae scripsit gravis et ingeniosus poëta; Planc. 59.

vir: venit enim mihi in mentem, duos clarissimos ingeniosissimos ... viros ... plebem in agris publicis constituisse; leg. agr. II, 10.

ingenium, Talent, Geist, Genie: I. Subject: abest: quid enim abest huic homini? ... ususne rerum? ... an ingenium? Balb. 9.

consequitur: sin autem multorum virtus, ingenium, humanitas ... copias consecuta est ..; Balb. 18.

debet: f. est; Muren. 56.

deest: non quo ei deesset ingenium; Quinct. 11. credo esse neminem qui his hominibus ad vere referendum aut fidem putet aut ingenium defuisse; Sulla 42.

deficit: ita eum non modo ingenium illud ... defecit; Catil. III, 11. non quo aut ingenia deficiant aut doctrina puerilis; Cael. 46.

elucet: atque in eo non solum ingenium elucere eius videbatis ..; Cael. 45.

est: nam commoditati ingenium, ... libertati tempora sunt impedimento; Sex. Rosc. 9. etenim quod est ingenium tantum ..? Verr. a. pr. 10. mirum est hominis ingenium; ib. I, 115. quantus in L. Crasso pudor fuerit, quod ingenium ... quis ignorat? Font. 24. cuius tantum sit ingenium; Caecin. 78. quicquid est in me ... ingenii; imp. Pomp. 69. quorum in hac civitate longe maximi consilia atque ingenia fuerunt; Rabir. 26. ut eius opes atque ingenium praesidio multis etiam alienis

... esse deberet; Muren. 56. vident, quantum in te sit animi, quantum ingenii; Muren. 82. si quid est in me ingenii ..; Arch. 1. ut enim vetera paria Tuberoni cum Vario fuissent, honos, nobilitas, splendor, ingenium ..; Ligar. 27. fuit in illo ingenium; Phil. II, 116.

exprimit: summi enim poëtae ingenium ... exprimebat; Sest. 120.

obsistit: quod ingenium ... huic uni crimini potuit obsistere? Cluent. 48.

valent: si auctoritates patronorum in iudiciis valent, ab amplissimis L. Cornelii causa defensa est; ... si ingenia, ab eloquentissimis; Balb. 1.

II. **nach Verben:** 1. **Accusativ:** acuo: quamquam tu quidem ... non ingenii acuendi causa declamas; Phil. II, 42.

attendo: attendite ingenium; leg. agr. II, 29.

confero: praesertim cum ... omne ingenium contulerit Archias ad populi Romani gloriam .. celebrandam; Arch. 19.

converto: vides ... ea ingenia converti ad perniciem, quae ..; Quinct. 33.

deprimo: ingenium vero et virtutem depressam .. cupitis; Verr. III, 7.

diligo: quorum ego semper ingenia dilexi; Sest. 123.

expeto: huius ingenium et virtutem in scribendo et copiam non expetisset? Arch. 25.

habeo: tantum haberent aut ad ementiendum animi aut ad fingendum ingenii; Font. 40.

ignoro: alterius .. ingenium ... quis ignorat? Phil. XI, 9.

imploro: quae (pars) non oratoris ingenium ... implorat et flagitat; Rabir. 9.

inrideo: hoc vero ferri iam non potest, inrideri viri optimi, L. Metelli, ingenium; Verr. III, 156.

laudo: cuius ego ingenium ita laudo; div. Caec. 44. meum laudet ingenium; Verr. I, 24.

metuo: o ingenia metuenda! Fr. B, VII, 2.

praebeo: qui tot annos ingenium ... praebuerit; Caecin. 78.

odi: est autem petendum ne oderitis ingenium; Balb. 19.

requiro: qui locus ingenium patroni requirit? Sex. Rosc. 34. nihil est ... quod excellens ingenium requiratur; Caecin. 5.

tribuo: cui vos ingenium certe tribuitis; Cael. 57.

vinco: quod adsiduus usus uni rei deditus et ingenium et artem saepe vincit; Balb. 45.

2. **Genetiv:** sum: tot homines ... prudentia .. vicisti? est tuum, est ingenii diligentiaeque tuae; Verr. III, 16. est enim vestri ingenii non meam, sed maiorum prudentiam cognoscere; Caecin. 86. non est nostri ingenii; Cluent. 4. etenim eiusdem animi atque ingenii est posteris suis ... amplitudinem nominis ... tradere; Muren. 16. sed etiam hoc non solum ingenii ac litterarum, verum etiam naturae atque virtutis; Arch. 5. quoniam hoc est animi, quoniam etiam ingenii tui; Ligar. 35.

3. **Dativ:** committo: ea vestris ingeniis .. committo; Sex. Rosc. 123.

diffido: vereor ... ne ingeniis vestris videar diffidere; Sex. Rosc. 82. fateor enim .. me quoque in adulescentia diffisum ingenio meo quaesisse adiumenta doctrinae; Muren. 63.

do: nec vero possum tantum meo ingenio dare; Sulla 40.

invideo: invidisti ingenio subscriptoris tui; Flacc. 82.

tribuo: ut magnus honos et ingenio et humanitati tuae tribueretur; Planc. 58.

4. **Ablativ:** sum: nam ipsum Verrem tantum avaritia ... fuisse, ingenio et cogitatione nulla; Verr. II, 134. hic mihi isti singulari ingenio videntur esse; Tull. 33. sed quem nostrum tam tardo ingenio fore putavit? leg. agr. III, 6. hebeti enim ingenio est; Phil. X, 17.

5. **mit Präpositionen:** defendo contra: o magna vis veritatis, quae contra hominum ingenia ... se per se ipsa defendat! Cael 63.

dico de: nihil dico de meo ingenio; div. Caec. 36.

elicio ex: qui ex .. ingeniis elicere voces solet; Fr. B, IX, 5.

iudico de: qui aliquid de ingeniis poterant iudicare; Arch. 5.

loquor de: quae ... de hominis ingenio ... locutus sum; Arch. 32.

repudio ab: invidia ... valeat in opinionibus ... imperitorum, ab ingeniis prudentium repudietur; Cluent. 5.

sum in: si qua ... divina in tantis ingeniis commendatio debet esse; Arch. 31.

III. **nach Adjectiven:** 1. **Genetiv:** expers: tam eram rudis, ... tam expers consilii aut ingenii? Sest. 47.

plenus: sic adulescens ingenii plenus locupletis metu ... permovit; Flacc. 15.

2. **Ablativ:** abundans: tu ... abundantior consilio, ingenio, sapientia quam Crassus; Piso 62.

praeditus: donasti ... M. Castricium summo splendore, ingenio, gratia praeditum; Verr. III, 185. sed reprehendo tamen illud maxime, quod isto ingenio et prudentia praeditus causam rei publicae non tenes; Sulla 32. est C. Curio ... summo ingenio et prudentia praeditus; imp. Pomp. 68. „summo ingenio praeditum"; Sest. 121. eadem cupiditate vir summo ingenio praeditus ... flagravit; Piso 62. Crassum ... num ... summo ingenio praeditus M. Antonius potuit imitari? Scaur. c. 3 § 2.

IV. **nach Substantiven:** 1. **Genetiv:** alqd: f. I. est; imp. Pomp. 69. Muren. 82. Arch. 1. — II, 1. habeo.

acies: videtur periculum fore ne ille ... praestringat aciem ingenii tui; div. Caec. 46.

acumen: non adimo ... ingeniorum acumen; Flacc. 9.

adrogantia: nam cum omnis adrogantia odiosa est tum illa ingenii ... multo molestissima; div. Caec. 26.

causa: video summi ingenii causam esse; Caecin. 5.

celeritas: nos ... celeritatem ingeniorum neglegemus? Arch. 17.

effigies: quamquam nullum monimentum clarius Ser. Sulpicius relinquere potuit quam effigiem morum suorum, ... ingenii filium; Phil. IX, 12.

facultas: quod alia quaedam in hoc facultas sit ingenii; Arch. 2.

fama: ut famam ingenii exspectatio hominis ... superaret; Arch. 4.

flumen: nullius tantum flumen est ingenii; Marcell. 4.

genus: ei perspecto genere humanae docilitatis atque ingenii dissipatos unum in locum congregarunt; Sest. 91.

gloria: celeriter antecellere omnibus ingenii gloria contigit; Arch. 4. Reginos credo ... id huic summa ingenii praedito gloria (largiri) noluisse! Arch. 10.

indoles: summa in filio spes, summa ingenii indoles; Phil. XI, 33.

iudicium: totiens mihi videor in iudicium venire non ingenii solum; Cluent. 51.

laus: laus ... ingenii, quod ornate politeque dixisti; Cael. 8.

magnitudo: cum C. Caesar ... ingenii .. magnitudine ... paucis diebus exercitum fecit ..; Phil. V, 23.

mediocritas: non video ... in hac mea mediocritate ingenii quid despicere possit Antonius; Phil. II, 2.

mutatio: fit magna mutatio loci, non ingenii; Quinct. 12.

munera: caduca semper et mobilia haec esse duxi, non virtutis atque ingenii ... munera; dom. 146.

ornamenta: ecquem vere commemorare possumus parem ... ingenii ... ornamentis M. Aemilio Scauro fuisse? Font. 24. summis ornamentis honoris, ... ingenii praeditus; imp. Pomp. 51.

partes: a me in hac causa ... potius ... doloris quam ingenii partis esse susceptas; Sest. 8.

praesidia: atque ille his praesidiis ingenii .. munitus, tamen hac cura continebatur; Verr. III, 8.

principium: est hoc principium ... miseri ingenii ..; Qu. Rosc. 48.

specimen: quod minimum specimen in te ingenii? ingenii autem? Piso fr. 2.

spes: redimeret adulescentem, summa spe et animi et ingenii praeditum; Phil. II, 46.

tarditas: pauci ista tua lutulenta vitia noramus; pauci tarditatem ingenii ..; Piso 1.

ubertas: quae tanta enim potest exsistere ubertas ingenii? sen. 1.

vis: ac te ipsum ... vi naturae atque ingenii elatum ... iam usus flectet ..; Muren. 65. quae vis ingenii ... tot tantisque beneficiis respondere poterit? sen. 24. quis igitur optimatium discordiam molitur? idem iste, nec ulla vi ingenii aut consilii sui ..; har. resp. 40. omnem vim ingenii ... in populari levitate consumpsit; Phil. V, 49.

usus: auctoritatis tantae ... usus mediocris, ingenii minime voluntati paris; Balb. 1.

2. **Ablativ**: alqs: quis L. Philippum summo ingenio ... a M. Herennio superari posse arbitratus est? Muren. 36. secutus est C. Gracchus: quo ingenio! har. resp. 41. alter Caesar Vopiscus ille summo ingenio ... solvatur legibus; Phil. XI, 11.

adulescens: cum audiat, ... adulescentem inlustri ingenio ... accusari ..; Cael. 1. etenim semper magno ingenio adulescentes refrenandi ... fuerunt; Cael. 75.

homo: cum hoc mihi primum .. demonstravit ... homo summo ingenio; Verr. III, 170. Archimedem illum, summo ingenio hominem; ib. IV, 131. qua re conservate .. hominem ... ingenio .. tanto, quantum id convenit existimari; Arch. 31.

poëta: etenim si unum hominem deterrimum poëta praestanti aliquis ingenio ... vellet inducere; har. resp. 57.

vir: fuit enim quidam summo ingenio vir, Zeno; Muren. 61. clarissimum virum, praestantissima sapientia, singulari ingenio; Flacc. 76. idque C. Pansa, praestanti vir ingenio ... ausus est confiteri; Ligar. 1. L. Cotta, vir summo ingenio, ... supplicationem decrevit; Phil. II, 13.

3. **mit Präpositionen**: alqs sine: tu ... sine ingenio ... intellegis et iudicas? Verr. IV, 98. praeposuisse se Q. Catulo ... Cn. Manlium, non solum ignobilem, verum sine virtute, sine ingenio; Planc. 12.

iudicium de: ut de suo ingenio iudicium fieri arbitretur; div. Caec. 44.

V. **Umstand**: 1. **Ablativ**: adsequi: ingenio aliquid adsecutus es? Verr. III, 16. quibus rebus id adsecutus es? .. ingenio? ib. 41.

celebrari: cuius ingenio putabat ea, quae gesserat, posse celebrari; Arch. 20.

comparari: qui ... neque ingenio neque auctoritate sim ... comparandus; Sex. Rosc. 1.

consequi: qui ingenio ac virtute nobilitatem potestis consequi; Sest. 136.

contendere: quo minus ingenio mecum ... contendas; Verr. V, 174.

corrumpi: ea iure consultorum ingeniis pleraque corrupta ac depravata sunt; Muren. 27.

defendi: quamquam hoc loco Deiotarum non tam ingenio et prudentia quam fide ... defendendum puto; Deiot. 16.

delectari: quod eius ingenio studiisque delector; Ligar. 8.

depravari: s. corrumpi.

dicere: non electus unus qui maximo ingenio ... possem dicere ..; Sex. Rosc. 5.

efferri: quae quorum ingeniis efferuntur, ab eis populi Romani fama celebratur; Arch. 21.

excellens: pro me ... dicat Hortensius excellens ingenio; Quinct. 72. quod homo cum ingenio tum etiam doctrina excellens genus hoc causae quod esset non viderit; Ligar. 10.

expeti: quod summorum hominum ingeniis expetitum esse videatis; Arch. 31.

exprimi: virtutum nostrarum effigiem nonne multo malle debemus, summis ingeniis expressam et politam? Arch. 30.

iudicari: neque accusatoris ingenio res iudicatur; Sex. Rosc. 62.

labefactare: nunquam ingenio me suo labefactare ... conabitur; div. Caec. 44.

munitus: cuius ingenio paterni omnes necessarii munitiores esse debebant; Muren. 56.

ornatus: qui ... M. Octavium Ligurem, hominem ornatissimum ... ingenio, copiis, poscere pecuniam non dubitarit; Verr. 1, 127.

par: ingenio ... par eis, quos antea commemoravi, P. Saturius, in eadem sententia fuit; Cluent. 107.

patefieri: an lingua et ingenio patefieri aditus ad civitatem potuit? Balb. 54.

perfici: cum ... statuerem nihil huc nisi perfectum ingenio ... adferri oportere; imp. Pomp. 1.

poliri: s. exprimi.

posse: ita res se habet, ut ego, qui ... ingenio parum possum, ... comparer; Quinct. 2. nam quo minus ingenio possum; ib. 4.

praestare: nimirum illi non ingenio solum his patronis ... praestiterunt; Verr. II, 191. maledicta publicanorum in Q. Scaevolam, virum omnibus ingenio ... praestantem, ... commemorem? Planc. 33. adversarium nobilitate, ingenio, virtute praestantem ... extollere iacentem, ... haec qui facit, non ego eum cum summis viris comparo; Marcell. 8.

prudens: quis P. Octavio Balbo ingenio prudentior ... commemorari potest? Cluent. 107.

reperiri: horum ingenio senes ad coëmptiones faciendas ... reperti sunt; Muren. 27.

sustinere: putasne te posse ... tot res ... ingenio sustinere? div. Caec. 37.

teneri: in quo etsi magna ex parte ingenio eius et dicendi genere quodam tenebamini ..; Cael. 25.

valere: qui cum videantur nec ingenio nec usu ... valere ..; Deiot. 7.

vincere: ingenio ... tu facile vicisti; Quinct. 70.

2. **Präpositionen**: praeter: qui nihil se arbitrabantur ... praeter fidem et ingenium adferre oportere; div. Caec. 25.

propter: sed et est et fuit tota Graecia summo propter ingenium honore; Verr. II, 87. mihi vero ... propter excellens eorum ingenium vita sunt mea cariores; Quir. 2. haec, ... quae mihi non propter ingenium meum, sed propter hanc exercitationem ... fructum aliquem ferre potuissent; Cael. 54. quem ego et frater meus propter eius ... ingenium certatim amamus; Phil. III, 18.

ingens, außerordentlich, ungeheuer, sehr groß: aper: cum aper ingens ad eum adlatus esset; Verr. V, 7.

crimen: at Falcidianum crimen est ingens; Flacc. 90.

divitiae: sin istius ingentes divitiae iudiciorum religionem .. perfregerint; Verr. a. pr. 3.

numerus: verum etiam ex agris ingentem numerum perditorum hominum conlegerat; Catil. II, 8.

opus: opus est ingens; Verr. V, 68.

pecunia: ingens pecunia; div. Caec. 30. hic ager omnis ... tamen ingenti pecunia vobis indu-

cetur; leg. agr. II, 70. cum Gabinio Syria dabatur, ... ingens pecunia; dom. 55. quis ignorat Achaeos ingentem pecuniam pendere L. Pisoni quotannis? prov. cons. 5.

praeda: qua ad istius ingentem immanemque praedam possim pervenire; Verr. III, 109.

ingenuitas, freie Geburt: ius: is, quem illi mos et ius ingenuitatis dabat; Verr. I, 152.

ornamentum: detrahes ornamenta ... ingenuitatis; Verr. 1, 113.

ingenuus, freigeboren, aufrichtig, edel: A. alqd: nihil apparet in eo ingenuum; Phil. III, 28.

dolor: qui ad servitutem propulsandam ingenuo dolore excitetur; Phil. X, 18.

homo: ibi hominem ingenuum ... reliquit; Verr. I, 45. immo ingenui hominis (specimen); Piso fr. 2. si quid est quod mihi scitum esse videatur et homine ingenuo dignum atque docto; Planc. 35.

mulier: ab ingenuis mulieribus hereditates lege non veniunt? Flacc. 84.

puer: ingenui pueri cum meritoriis ... versabantur; Phil. II, 105. pueri ingenui abripiuntur; ib. III, 31.

uxor: „(uxor) ingenua .. fuit"; Flacc. 84.

B, I. adfero: quam multis istum ingenuis, quam multis matribus ... vim attulisse existimatis? Verr. I, 62.

adhibeo: mitto adhibitam vim ingenuis; Verr. IV, 116.

II, 1. turpis: nam quid est turpius ingenuo ... quam ..? Verr. II, 58.

2. dignus: quamquam omnis (luxuria) est vitiosa atque turpis, tamen ingenuo ac libero dignior; Piso 67.

III. multitudo: omnis ingenuorum adest multitudo; Catil. IV, 15.

ingero, aufdrängen: ingerebat iste Artemidorum Cornelium medicum ... et huiusce modi recuperatores; Verr. III, 69.

ingrate, undankbar: quamvis ingrate et impie necessitudinis nomen repudiaretis; Deiot. 30.

ingratificus, undankbar: „o ingratifici Argivi!" Sest. 122.

ingratis (ingratiis), wider Willen: cogo: nisi plane cogit ingratiis; Tull. 5.

dico: dicent quae necesse erit ingratis; Verr. IV, 19.

extorqueo: extorquendum est invito atque ingratis; Quinct. 47.

ingratus, unangenehm, undankbar: A. alqs: ingrati in deserendo existimarentur; Verr. II, 192. neque solum ingratus, ... verum etiam impius appelletur necesse est; Quir. 23. non enim ingrati, sed miseri, quibus ..; Sest. 122. me non ingratum esse praestabo; prov. cons. 47. esset enim non solum ingratus; Deiot. 38. in quo potes me dicere ingratum? Phil. II, 6. ne in te ingratus viderer; ib. an ingratus sum? ib. VI, 17. magis vereor ne longum me in enumerando quam ne ingratum in praetereundo putetis; ib. XIII, 30.

alqd: nam quid esset ingratius quam ..? Milo 81.

aculei: ipsi aculei ... mihi non ingrati acciderunt; Planc. 58.

animus: quae ego omnia non ingrato animo ... repudiavi; prov. cons. 41.

civis: negat ingratis civibus fecisse se quae fecerit; Milo 95. ingratus est .. civis; Marcell. 31.

civitas: magno animo constantique cederet ex ingrata civitate; Milo 81.

homo: tota Metelli cohors, hominum non ingratorum, aderat Apronio; Verr. III, 152. esset hominis et astuti et ingrati; Muren. 8. illud vero est hominis ingrati tacere; dom. 30. cuius, homo ingratissime, flaminium cur reliquisti? Phil. XIII, 41.

liberalitas: ubi severitas periculosa est, liberalitas ingrata; Flacc. 87.

litterae: quae tam ingratae litterae reperientur? Phil. II, 33.

oratio: ne aut invisa dis immortalibus oratio nostra aut ingrata esse videatur; imp. Pomp. 47. ne mea oratio ... ingrata ... esse videatur; Sest. 108.

res publica: si ingrata (res publica esset), tamen in gravi fortuna conscientia sua niteretur; Milo 83.

terra: o terram illam beatam, quae hunc virum exceperit, hanc ingratam, si eiecerit! Milo 105.

B, 1. sum: de me autem ipso vereor ne adrogantis sit apud vos dicere, ingrati tacere; leg. agr. II, 2.

2. sum inter: quae porro amicitia potest esse inter ingratos? Planc. 80.

ingravesco, schwerer werden, zunehmen: annona: nam cum ingravesceret annona; dom. 11.

morbus: hic morbus ... vehementius reliquis vivis ingravescet; Catil. 1, 31. illum ... non morbus ingravescens retardavit; Phil. IX, 2.

ingredior, einhergehen, hineingehen, betreten, antreten, anfangen: I. **absolut:** alqs: quam longe tu te ab his rebus abesse arbitrare, (quae) ... cum in eas ingrederis, ... quantae sint, suspicari potes? div. Caec. 40. itaque primo cum in antiquum fundum ingredi vellet; Caecin. 21. et iam ingrediens intra finem eius loci ... impetum armati Antiochi ... refugit; ib. 22. non enim te sum passus in fundum ingredi; ib. 31. ut ille cogatur restituere, qui ingressum expulerit, ille, qui ingredientem reppulerit, non cogatur; ib. 39. cui vi et armis ingredienti sit occursum; ib. 64. sin autem ingredienti cum armata multitudine obvius fueris; ib. 76. si ingressum modo in praedium deieceris; ib. qui cum ingredi vix posset; Rabir. 21. quem iam ingressum esse in bellum videbam; Catil. II, 14. quibus ego ducibus in hanc spem sententiamque sum ingressus; ib. 29. postea quam in istam accusandi denuntiationem ingressus es; Muren. 46. ingredior iam in Sestii tribunatum; Sest. 71. postea quam sum penitus in rem publicam ingressus; prov. cons. 40. quem ad modum ingressus es; Piso 53. quamquam qua nolui ianua sum ingressus in causam; Planc. 8. quod cum spe magna sis ingressus; Rab. Post. 5. quoniam ingressi in spem rei publicae recuperandae sumus; Phil. V, 11. magna spe ingredior in reliquam orationem; ib. VII, 8. cum in spem libertatis ... simus ingressi; ib. VIII, 32. quanto enim honore, laetitia, gratulatione in hoc templum ingredi debent illi? ib. XIV, 12. hic ego dubitem in eam disputationem ingredi? Fr. C, 27.

adulescentia: quibus (viis) illa (adulescentia) insistere aut ingredi sine casu aliquo ... vix posset; Cael. 41.

civis: esse civem Romanum, ... quem iam ingredientem in navem ... ab se retractum esse; Verr. V, 160.

oratio: rebus, in quas ingressa erat oratio; Phil. II, 88.

vir: quasi vero quisquam vir ... in rem publicam ingressus optabilius quicquam arbitraretur; Vatin. 7.

II. **mit Object:** disputationem: qui cum istam disputationem mecum ingressus esset; Caecin. 79.

domum: tu etiam ingredi illam domum ausus es? Phil. II, 68.

periculum: qui eadem pericula ... ingrediuntur ||ingrediantur||; Muren. 4.

pontem: cum iam pontem Mulvium magno comitatu legati Allobrogum ingredi inciperent; Catil. III, 6.

urbem: ingressus urbem est quo comitatu vel potius agmine! Phil. XIII, 19.

ingressio, Eingang: ut ... ab ingressione fori populum tribunosque plebis propulsari videres; Phil. V, 9.

ingressus, Gang, Eintritt: I. est: quae fuerit celeritas reditus eius, qui ingressus in forum ardente curia; Milo 61.

II. odoror: quas quidem (stragis) nos non vestigiis odorantes ingressus tuos ... persecuti sumus; Piso 83.

inguen, Geschwulst: ut ... tu in hoc ulcere tamquam inguen exsisteres; dom. 12.

ingurgito, hineintauchen: alqm: numquam te in tot flagitia ingurgitasses; Piso 42. in eius igitur viri copias cum se subito ingurgitasset ..; Phil. II, 65.

inhaereo, haften: si tibi ita penitus inhaesisset ista suspicio; Milo 68.

inhalo, anhauchen: cum isto ore foetido taeterrimam nobis popinam inhalasses; Piso 13.

inhibeo, hemmen, ausführen: alqm: si te illius acerba imploratio ... non inhibebat; Verr. V, 163.

supplicia: ut ... * eadem .. inhiberet supplicia nobis; Phil. XIII, 37.

inhio, schnappen: spei: *iste .. vicinus novus improbae spei ... coepit inhiare;* Tull. 16.

uberibus: Romulus, quem ... uberibus lupinis inhiantem fuisse meministis; Catil. III, 19.

inhonestus, ehrlos, schändlich: alqd: quod sit ... inhonestum ..; dom. 107.

homo: hominem ... inhonestissimum iudicares; Sex. Rosc. 50.

inhumanitas, Grausamkeit, Rohheit: I. est: quae est ista ... tam immoderata inhumanitas? Deiot. 32.

II, 1. amo: non amat profusas epulas, sordis et inhumanitatem multo minus; Muren. 76.

2. convinco: te .. in isto ipso convinco non inhumanitatis solum, sed etiam amentiae; Phil. II, 9.

sum: sit hoc inhumanitatis tuae; Phil. II, 7.

3. converto in: illam clementiam ... tantam in crudelitatem inhumanitatemque esse conversam; Verr. V, 115.

III. culpa: si nulla ... inhumanitatis culpa suscipitur; Muren. 9.

IV. oblini: sunt omnia ... inhumanitate oblita; Verr. III, 8.

inhumaniter, unhöflich: respondit illa ... non inhumaniter; Verr. I, 138.

inhumanus, grausam, ungebildet, roh: alqs: quis inhumanior? Verr. II, 192. ne ... inhumanior fuisse videare; ib. III, 4. qui aliis inhumanus ... videretur; ib. 28. quis tam fuit illo tempore ferreus, quis tam inhumanus? ib. V, 121. utrum is clemens ... an inhumanissimus ... esse videatur? Catil. IV, 12. nisi vero me unum vis ferum praeter ceteros, ... me inhumanum existimari; Sulla 7. etiamsi agrestem et inhumanum existimares; sen. 13. quos inhumanos ... existimes; Planc. 40. non sum aut tam inhumanus aut tam alienus a Sardis; Scaur. 39.

alqd: nihil porro tam inhumanum; Planc. 81. praecipitantis impellere certe est inhumanum; Rab. Post. 2.

animus: nemo erit tam crudeli animo tamque inhumano; Planc. 102. ut enim omittam cuius tanti sceleris fuerit, ... cuius tam inhumani et ingrati animi; Deiot. 15.

edictum: ut hoc edictum ... tam inhumanum interponeret; Verr. I, 105.

locus: qui locus est ... tam inhumanus? Phil. II, 33.

negotium: inhumanum negotium ... diceres; sen. 14.

praeco: neque parum facetus scurra Sex. Naevius neque inhumanus praeco .. est existimatus; Quinct. 11.

testamentum: testamentum .. fecerat ... non inhumanum; Verr. I, 107.

inhumatus, unbeerdigt: eos .. nec inhumatos esse nec desertos; Phil. XIV, 34.

inibi, nahe daran: quod sperare nos quidem debemus ... aut inibi esse aut iam esse confectum; Phil. XIV, 5.

inicio, hineinwerfen, hineinstürzen, auflegen, einflößen, verursachen: alqm: in hanc flammam recentem tum C. Iunium ... esse iniectum memini; Cluent. 79. L. Metelli, ... qui ... in medios se iniecit ignis; Scaur. 41. f. viros.

alqd: an vero id, quod Hortensium, quia nuper iniecit ..., dicturum arbitror? Quinct. 68. primum enim illud iniecit; Tull. 35. f. terrorem; Verr. V, 14.

amentiam: nec vero non eadem ira deorum hanc eius satellitibus iniecit amentiam; Milo 86.

catenas: iste ... inici catenas imperat; Verr. V, 106.

causam: sperarunt id, quod adsecuti sunt, se iniecturos vobis causam deliberandi; Caecin. 4.

facem: iniecta fax est foeda ac luctuosa rei publicae; har. resp. 45.

formidinem: formidinem ... Agyrinensibus miseris iniciebat; Verr. III, 68.

frenos: Mutinam . . illi exsultanti tamquam frenos furoris iniecit; Phil. XIII, 20.

ignem: cum in Palatio mea domus ardebat, non casu aliquo, sed ignibus iniectis instigante te; Piso 26.

manum: ipsa mihi veritas manum inicit ||iniecit||; Qu. Rosc. 48.

mentem: cui primum mentem iniecit ..; Milo 84.

metum: hoc iniecto metu iudioibus; Verr. II, 67. nisi vero existimatis ... omnibus pecuniosissimis Siculis metum propositum et iniectum; ib. V, 24. erat enim metus iniectus eis nationibus ..; imp. Pomp. 23.

Mutinam: f. frenos.

nomen: sed homo ad caedem imminens meum nomen operis ediderat, imperitis iniecerat; dom. 14.

periculum: non ea sola vis est, ... sed etiam multo maior ea, quae periculo mortis iniecto loco saepe et certo de statu demovet; Caecin. 42. cui periculum mortis sit iniectum; ib. 83.

plagam: atque ex omnibus illa plaga est iniecta petitioni tuae ... maxima; Muren. 48.

religionem: cum ... Cotta decemviris religionem iniecisset; Caecin. 97.

scrupulum: hic tum iniectus est hominibus scrupulus; Cluent. 76.

securim: quam te securim putas iniecisse petitioni tuae? Muren. 48.

suspicionem: quod si suspiciones inicere velitis; Verr. III, 217. cum ... tam atrocis rei suspicio esset iniecta; Cluent. 106. quid omnia transmarina vectigalia iuvabunt tenuissima suspicione praedonum aut hostium iniecta? leg. agr. II, 80.

terrorem: quantum terroris iniecit; Verr. V, 14. ecce ... terror iniectus Caesari de eius actis; prov. cons. 43.

timorem: timorem bonis iniecistis; leg. agr. I, 23. qui timor bonis omnibus iniectus sit ... nolite a me commoneri velle; Muren. 50.

tumultum: ne ... temere a me tantus tumultus iniectus civitati videretur; Catil. III, 7.

viros: clarissimos nostrae civitatis viros se in medios hostis ad perspicuam mortem pro salute exercitus iniecisse; dom. 64.

inimice, feindlich: ago: vide quam tecum agam non inimice; Phil. II, 34.

contendo: sin autem inimicissime contendere perseveret, se paratum esse; Quinct. 66.

inimicitiae, Feindschaft, Gegnerschaft: I. **Subject**: adferunt: quae inimicitiae dolorem utrique nostrum fortasse aliquando ... attulerunt; Scaur. 32.

commovent: non enim me inimicitiae commovent; Verr. III, 162.

deducnnt: honoris enim contentio vos ad causam, non inimicitiae deduxerunt; Sulla 90.

habent: quid habent eorum inimicitiae periculi? Verr. V, 182.

intercedunt: nisi intercederent mihi inimicitiae cum istius mnlieris viro; Cael. 32.

nocent: quid mihi istius inimicitiae nocebunt? Verr. III, 162.

sunt: erant ei veteres inimicitiae; Sex. Rosc. 17. tibi inimicitias cum Sex. Roscio nnllas esse; ib. 55. inimicitias tibi fnisse ... concedas necesse est; ib. 87. quae sunt tibi inimicitiae cum eo; ib. 145. an tu maiores ullas inimicitias putas esse? Verr. III, 6. inimicitiae sunt; ib. V, 182. si quaesiveram, quae inimicitiae Scamandro cum Habito *fuissent;* Cluent. 52. inimicitias enim fuisse confiteor; ib. 169. quae fuerunt inimicitiae in civitate graviores qnam Lucullorum atque Servilii? prov. cons. 22. cum inimicitiae fuerint numquam; ib. 17. si essent inimicitiae mihi cum C. Caesare; ib. 47. sint sane inimicitiae; Deiot. 30.

vocant: non enim C. Rabirinm ... veteres iustae gravesque inimicitiae civium in discrimen capitis vocaverunt; Rabir. 2.

II. **nach Verben**: 1. **Accusativ**: adeo: sudandnm est eis pro communibus commodis, adeundae inimicitiae; Sest. 139.

appeto: appeteret inimicitias? Cael. 47. ego inimicitias potentium pro te appetivi; Milo 100. f. suscipio; har. resp. 7.

caveo: quas inimicitias si .. cavere potuisset; Sex. Rosc. 17.

concedo: si mihi non licet ... gloriari, me dolorem atque inimicitias meas rei publicae concessisse; prov. cons. 44.

condono: omnis Caesar inimicitias rei publicae condonavit; Phil. V, 50.

confirmo: illa sibi ad confirmandas inimicitias adfinitatis coniunctionem pignori fore putavit; Cluent. 190.

defugio: nullas enim sibi ille neque contentiones neque inimicitias ... defugiendas putavit; Planc. 77.

denuntio: non sum arbitratus qnemquam amicum rei publicae ... novas huic inimicitias ... denuntiaturum; Flacc. 2. inimicitias mihi denuntiavit; Phil. V, 19.

depono: f. **depono**, II. inimicitias (5 St.) S. 71, b.

exerceo: vide to ne nimium familiariter inimicitias exercere videare; div. Caec. 13.

gero: f. **gero**, II, 2. inimicitias (7 St.) S. 413, b.

habeo: an vero dubitatis .. quin insitas inimicitias istae gentes omnes et habeant et gerant? Font. 33. neque me vero paenitet mortalis inimicitias ... habere; Rab. Post. 32.

indico: non inimicitias solum ... indixi; prov. cons. 24.

neglego: qui inimicitias adfinis mei ... neglexit; sen. 38.

persequor: cnm ... is se veteres inimicitias ... persequi diceret; div. Caec. 64. qui ... inimicitias iustas ‖ istas ‖ persequeretur; Verr. I, 15.

propulso: ut eiusdem nunc ab sese inimicitias odiumque propulset; Cael. 75.

puto: si iustas inimicitias putabas; Flacc. 77.

reservo: inimicitias in aliud tempus reservare deberem; prov. cons. 47.

sumo: sumptis inimicitiis; Vatin. 28.

suscipio: in contentione suscipiendarum inimicitiarum; div. Caec. 59. pro exterarum nationem commodis inimicitias suscipere; ib. 63. tamen digna causa videretur cur inimicitias ... susciperem; Verr. II, 117. hominum potentissimornm suscepit inimicitias; ib. V, 180. tantas inimicitias tot hominum suscepturus es? ib. ante ... quam nllas inimicitias susceperis; ib. 182. quorum ego inimicitias populi Romani salutis causa suscepero; ib. 183. novis inter propinqnos susceptis inimicitiis; Cluent. 190. suscipio inimicitias hominum perditorum; Catil. II, 11. cuius ille inimicitias non solnm suscepit, ... verum etiam appetlvit; har. resp. 7. qui cum inimicitias sibi mecum ex rei publicae dissensione susceptas esse dixisset ..; Sest. 72. qui ... gravissimas contentiones inimicitiasque suscepit; ib. 86. qua re si cni nimium efferbuisse videtur huius vel in suscipiendis vel in gerendis inimicitiis ferocitas ..; Cael. 77. eas sibi inimicitias non susceptas ... *esse arbitrabatur;* Scaur. 45.

timeo: etenim tacitae magis ... inimicitiae timendae sunt quam ... apertae; Verr. V, 182.

vito: P. Sestius ... pro statu civitatis nullas sibi inimicitias, ... nullum vitae discrimen vitandum umqnam pntavit; sen. 20.

2. **Dativ**: pateo: hanc patere inimicitiis viam; Font. 24.

3. **mit Präpositionen**: descendo ad: quod habet eos accusatores, ... qui studio accnsandi ad inimicitias descenderint; Muren. 56.

proficiscor a: quid a cupiditate aliqua aut inimicitiis profectum videretur; Font. 25.

recipio ex: quem enim ex tantis inimicitiis receptum in gratiam ... defenderim ..; Rab. Post. 19.

respondeo de: de ipsis tibi inimicitiis respondeo; Verr. III, 6.

revoco a: tu me a tuis inimicitiis ad simultatem revocabis? Piso 82. — ex: quae essent ex inimicitiis revocatae in gratiam; Fr. E. 2.

III. **nach Substantiven**; causa: quae causa inimicitiarum proferatur; div. Caec. 55. adiungis causas inimicitiarum; Flacc. 77. habetis causam inimicitiarum; ib. 81.

modus: intelleges honestius te inimicitiarum modum statuere potuisse quam me humanitatis; Sulla 48.

odium: illud acerbissimum est, qnod habet eos accusatores, non qui odio inimicitiarum ad accusandum ... descenderint; Muren. 56. non timeo ... ne odio inimicitiarum mearum inflammatus libentius haec in illum evomere videar quam verius; Milo 78.

socius: ne illi me snarum inimicitiarum socium velint esse; prov. cons. 44.

snspicio: quorum virtuti ... fidem et auctoritatem in testimonio cupiditatis atque inimicitiarum snspicio derogavit; Font. 23.

IV. **Umstand**: 1. **Ablativ**: adduci: a me quaeris .. quibus inimicitiis ... adductus ad accusandum descenderim; Verr. III, 6. non accusares nullis adductus inimicitiis; Mnren. 64.

adipisci: nonne plurimis inimicitiis amplissimos honores est adeptus? Verr. V, 181.

facere: nullis inimicitiis ... id eum umquam esse facturum? Sest. 89.

impelli: omnes, qui alterum .. nullis impulsi inimicitiis ... in iudicium rei publicae causa vocant; Verr. III, 1.

perseqni: quod ... inimicitiis ... me persecutnrum esse polliceor; Verr. a. pr. 51. qnod .. iniurias meo labore, inimicitiis .. sum persecutus; ib. II, 16.

privare: ego adulescentis bonos ... meis inimicitiis ... comitiorum ratione privavi; Piso 4.

2. **Präpositionen**: causa: si spoliorum causa vis hominem occidere, ... si inimicitiarum; Sex. Rosc. 145.

propter: duae partes esse in re pnblica cum putarentur, altera me deposcere propter inimicitias ... putabatur; sen. 33.

inimicus, feindlich, feindselig, Feind, Gegner, Feindin: A. **bei Substantiven:** alqs: f. B.

alqd: cum ei ... summam per iniuriam omnia inimica ... fuerint; Quinct. 10. hoc profecto inimicum esse; Verr. a. pr. 41. tibi est inimicissimum; Verr. II, 149. nec iuri quicquam tam inimicum ..; Caecin. 33. quae sint inimica et otio communi et dignitati tuae; Phil. X, 3.

ager: ille adversariorum partibus agrum Picenum habuit inimicum; Phil. V, 44.

animus: quod eos .. animo .. inimico venisse dicatis; Verr. II, 149. ac videte quam non inimico animo sim acturus; ib. V, 9. quorum animos iam ante habueris inimicos ..; ib. 182. quae in M. Marcellum inimico animo dixit; Font. 24.

aratores: ergo aratores inimici omnes et adversarii sunt; Verr. II, 149. non enim poteris aratores tibi .. esse .. inimicos dicere; ib. 151. „aratores inimici sunt propter decumas"; ib. 166.

civis: etenim quis est civis ... tam inimicus dignitatis suae quem non excitet ..? Phil. VI, 18.

civitas: Mamertina civitas improba antea non erat; etiam erat inimica improborum; Verr. IV, 22. in inimicissima civitate urgent; Fr. B, II, 2.

clamor: meminerit se priore actione clamore ... inimico excitatum confessum esse; Verr. I, 12.

consul: quod si Q. Metellus illo tempore consul fuisset [inimicus]; sen. 9. inimico autem ... altero *consule* referente reductus sum; Quir. 10. negabas fas esse duo consules esse in hac civitate inimicos rei publicae; dom. 113. at quod erat tempus? clarissimus et fortissimus consul inimicus Clodio; Milo 39.

dens: non illo inimico, sed hoc maligno dente carpunt; Balb. 57.

di: f. homo; Phil. II, 65.

domus: totum crimen profertur ex inimica ... domo; Cael. 55.

edictum: neque me impediet cuiusquam inimicum edictum; imp. Pomp. 58.

Gallia: habet inimicissimam Galliam; Phil. X, 10. Galliam, quam sibi armis animisque infestam inimicamque cognovit; ib. 21.

gens: ceterae partes a gentibus .. inimicis huic imperio ... tenebantur; prov. cons. 33.

homo: haec in homines ... inimicissimos viri boni faciunt; Quinct. 51. hominum, qui illi inimici .. sunt; div. Caec. 42. homo inimicus eis ... exarsit iracundia; Verr. II, 48. tamen ... tot homines honestissimos ac locupletissimos tibi inimicissimos fieri nolles; ib. III, 52. homines bonorum inimicos ... aeternis suppliciis ... mactabis; Catil. I, 33. cum ... intentus est arcus ... in universam rem publicam, traductione ad plebem furibundi hominis ac perditi, mihi irati, sed multo acrius otii et communis salutis inimici; Sest. 15. quod meam legem contemnit, hominis inimici; ib. 135. ne me cum his principibus civitatis, ... sed ut tecum, cum homine ... conferam ... mihi inimicissimo; Vatin. 10. quod cum M. Fulvio conlega ..., homine inimicissimo, in campo statim rediit in gratiam; prov. cons. 20. ut ... non omnis tibi deos, non omnis homines esse inimicos et futuros scias; Phil. II, 65.

iudex: ut ille ... apud iniquum ||inimicum|| iudicem reperire posset quod diceret; Verr. II, 92.

ius: ad haec ... inimicissima iura tam cupide decurrebas; Quinct. 48.

mater: incendebat eius amentiam ... inimica filio mater Habiti; Cluent. 44.

nationes: videte igitur utrum sit aequius ... civem optimum dedi inimicissimis ... nationibus; Font. 41. virum ... domi vobis ac liberis vestris retinere quam inimicissimis populo Romano nationibus ... condonare maletis; ib. 43.

nepos: ubi et inimicissimum sciret esse nepotem suum et C. Caesarem; Deiot. 21.

nomen: si manet illud, non monumentum, sed sepulcrum, inimico nomine inscriptum; dom. 100.

oratio: etiamsi cetera inimica oratione detrahitis; Cael. 57.

rex: imminent duo reges toti Asiae non solum vobis inimicissimi; imp. Pomp. 12. non enim latroni, sed regi credidit, non regi inimico populi Romani, sed ei, cuius reditum consuli mandatum a senatu videbat; Rab. Post. 6.

sententiae: ut ... vestrae sententiae ... inimicissimae reperiantur; Flacc. 94.

testimonium: inimicissimum ... testimonium dixit; Verr. I, 41.

testis: si inimico testi credi non oporteat; Font. 26.

tribunus: quae patrem complexa triumphantem ab inimico tribuno plebei de curru detrahi passa non est; Cael. 34. tribuni militum inimici; Piso 96.

victor: quantum ex bonis patriis in praedae dissipatione inimicus victor redegisset; Phil. XIII, 10.

vox: ut nemo ... vocem acerbam atque inimicam bonis posset audire; sen. 26.

B. **allein: a. masc.:** I. **absolut:** 1. **Subject:** adipiscitur: tantam laudem adeptus est ... inimicissimus et ipsius et fratris eius Africani; prov. cons. 18.

attingit: quam (domum) primum inimicus ipse ... ne una quidem attigit littera religionis; har. resp. 11.

cedunt: cui cedere inimici etiam solent; Milo 86.

cogitant: cogitare coeperunt eius inimici; Verr. II, 54.

conicit: tela, quae coniecerit inimicus; har. resp. 2. an si nihil tui cogitant sceleris, cavendum est ne quid inimici? Marcell. 21.

contendunt: utinam inimici nostri ... mecum potius contendant! Flacc. 5.

deferunt: eidem inimici ad C. Verrem ... eiusdem rei nomen detulerunt; Verr. II, 68.

denuntiat: „nec timor, quem denuntiat inimicus"; Phil. III, 22.

deest: ut inimicus neque deesse nocenti possit; Verr. III, 162. non magis mihi deerit inimicus; ib. 162. profecto mihi neque inimici neque invidi defuissent; Muren. 17.

deponit: nam Q. Metellus .. inimicus ... omnia privata odia deposuit; sen. 25.

dicit: quod ... contra rem publicam sensisse eum inimici et accusatores eius dicerent; Verr. II, 113. nisi ... testatus essem, fore ... ut aliquis ..., inimicus otii, ... diceret; Sulla 41. f. movent.

est: ille .. domi tam diu fuit quam diu inimicus meus in tribunatu; Sest. 69. cum autem audirem meos .. inimicos ... accusationi esse fautores; Planc. 1. duo reliqui sunt de consularibus, inimici tribuniciae potestatis; Fr. B. VII, 3.

facit: hoc si tuus inimicus fecisset; Verr. II, 139. at valuit odium, fecit iratus, fecit inimicus; Milo 35.

fugit: quem fugit inimicus; Flacc. 5.

habent: accusatores inimicosque eius habere in animo pecuniam praetori dare; Verr. II, 69. numquam existimavi spem ullam esse habituros Milonis inimicos ..; Milo 5.

intercidunt: „dum inimici una intercidant"; Deiot. 25.

invitant: eum autem inimicissimi Sthenii domum suam statim invitant; Verr. II, 89.

maturat: huic mortem maturabat inimicus; Cluent. 171.

minantur: cum .. inimici M. Fontei vobis ac populo Romano minentur; Font. 35.

movent: multi etiam communes inimici reorum omnium, qui ita semper testimonium ... dicunt, quasi .. moveant animos iudicum suis testimoniis ..; Planc. 55.

negat: hoc si tu inimicus eius factum negabis; div. Caec. 13. tu inimicus negas; Rab. Post. 20.

obicit: in quo ego demiror meminisse te quid obiecerit C. Rabirio Macer inimicus; Rabir. 7.

occidit: utrum inimicus potius an filius (occiderit); Sex. Rosc. 88.

offert: huic quam ob rem id vellet inimicus offerre; Cluent. 171.

patiuntur: ut ego mihi plus appetere coner quam quantum omnes inimici invidique patiantur; Sulla 84.

placat: nemo umquam te placavit inimicus, qui ..; Deiot. 9.

potest: f. deest; Verr. III, 162. significat.

promulgat: quam (legem) meus inimicus promulgavit; sen. 4.

putant: at inimici mei ... meum reditum intercludendum putaverunt; Quir. 14. ut inimici mei putarunt; Planc. 76.

restat: cum ex multis unus ei restaret Dolabella paternus inimicus; Scaur. 45

significat: quem ne inimicus quidem ... significare poterat; Font. 39.

solent: f. cedunt.

venit: videut .. qua de causa huic inimicus || huc inimicus || venias; Sex. Rosc. 55.

vident: ut ipsi inimici nostri voluntatem universi populi viderent; Sest. 124.

vivit: cum is inimicus ... spiritu dumtaxat viveret; Quir. 10.

volunt: maxime enim inimici hanc rem sermonibus divolgari voluerunt; Font. 20. f. offert.

2. **Prädicat:** exsisto: quamquam mihi inimicus subito exstitisti; Phil. II, 90.

sum: cui vos ... inimici estis; Sex. Rosc. 57. quid, si accedit ut ... fueris ... illius ... inimicissimus? ib. 86. cui te inimicum esse simulas; div. Caec. 12. cui tu te inimicum esse dicis; ib. 28. omnium est communis inimicus; ib. I, 38. inimicus, hostis esset tanta contumelia accepta; ib. II, 58. hi autem erant inimici; ib. 89. se usque eo Sthenio esse inimicum; ib. 94. si ... nemo Sthenio inimicior quam hic C. Claudius ... fuit; ib. 107. quem et huic inimicissimum et sibi amicissimum esse arbitraretur; ib. 109. „inimicus est propterea, quod arator est"; ib. 149. accipio eos tibi esse inimicissimos; ib. 150. non quaero iure an iniuria sint inimici; ib. inimici non sunt; ib. qui isti inimicissimi sunt; ib. 152. qui tibi inimicissimus esse videbitur; ib. quem tibi inimicissimum esse oporteat; ib. 153. confitendum igitur est necessario tibi Siculos inimicos esse; ib. 156. cum ei regi inimici praeter ceteros essent; ib. 159. at ei quidem acerrimi inimicissimique sunt; ib. 166. potest ei non inimicus esse; ib. III, 6. inimicus non esse qui potest? ib. is non tibi plus etiam quam inimicus esse debeat? ib. iure ei me inimicum esse arbitrarere; ib. 7. quaeris cur ei sim inimicus; ib. quis hunc audet dicere ... inimicum fuisse? ib. 34. at nullis inimicior ... fuit; ib. 59. etiamsi inimicissimus isti esset; ib. 166. sed causae communi libertatis inimicus fuisti; ib. V, 169. quoniam sibi me non esse inimicum potuit ... Fabius iudicare; Tull. 5. erat huic inimicus Oppianicus; Cluent. 42. sed Oppianicum ... huic inimicissimum fuisse atque esse dicebat; ib. 52. nemo erit tam inimicus Cluentio; ib. 64. ut qui accipere in campo consuerunt, eis candidatis ... inimicissimi solent esse; ib. 75. quod sibi eum ... inimicum putant esse; ib. 116. [quos vos in consulatu inimicos esse et corporis actibus providi omnibus prospexi || qui nos in consulatu inimicissimos fore; quos nobis in consulatu inimicos esse ||]; leg. agr. II, 103. omnes ... concurrimus et qui non aperte inimici sumus; Muren. 45. quem ego vobis ... inimicissimum huic coniurationi ... futurum esse promittam et spondeam; ib. 90. quod L. Flacco esset inimicus; Flacc. 14. ut inimicus esse amplissimis ordinibus ... videretur; Sulla 15. qui ante hoc suum beneficium fuerat inimicus; sen. 26. quem ego inimicum mihi fuisse non dico; ib. 32. cum diceretur esse inimicus; ib. qui erat inimicus; Quir. 11. qui odio rei publicae ... inimicissimi mihi fuerunt; ib. 21. cum meus inimicus esset; dom. 7. cum ... eidem apud me mihi illum uni esse inimicissimum dicerent; ib. 28. sed nemo est tam inimicus patriae qui non ... fateatur; ib. 72. me ... inimicum semper esse professus sum duobus; har. resp. 3. qui illi unus inimicissimus esse debuerat; ib. 45. si illi inimicissimus esset; ib. 52. qui illum Pompeio inimicum esse gaudebant; ib. inimicissimus esse meae saluti ab eodem cotidianis contionibus dicebatur; Sest. 39. ita ob eam ipsam causam est mihi inimicus; ib. 111. quorum ille utri sit inimicior nescio; ib. qui ... rei publicae fuisset inimicus; ib. 130. huic hominum generi fateor ... multos adversarios, inimicos, invidos esse; ib. 138. nisi inimicissimus istius sceleris fuisset; Cael. 15. negat me vir optimus inimiciorem Gabinio debere esse quam Caesari; prov. cons. 18. inimici omnes Metelli; ib. 19. ergo ego senator, inimicus ... homini, amicus esse ... rei publicae debeo; ib. an ego possum huic esse inimicus? ib. 22. si inimicissimus essem C. Caesari; ib. 40. inimicus esse debui; ib. 43. ne inimici sitis industriae; Balb. 19. qui amicis L Cornelii .. inimici sunt; ib. 58. quoniam quidem ita egomet mihi fui inimicus; Piso 63. hic tu ... aliis me inimiciorem quam tibi debere esse dicis? ib. 78. eum ... mihi non inimicum esse cognorat; ib. 80. iam vides me tibi non inimicum ... esse debere? ib. tum hercule me confitear ... hominibus amicum aut inimicum fuisse; Planc. 93. quid enim habet turpitudinis Appium Claudium M. Scauro esse inimicum? Scaur. 32. quam diu inimicissimus Gabinio fui; Rab. Post. 33. fuisse illum sibi inimicum; Milo 21. si esset tibi inimicissimus; Deiot. 25. qui tibi esset inimicus? ib. tibi porro inimicus cur esset? ib. quo minus mihi inimicissimus sit non recusabo; Phil. I, 27. nemo enim illorum inimicus mihi fuit voluntarius; ib. II, 1. nisi mihi esset inimicus; ib. 2. quia iure ei inimicus fui; ib. 17. quis enim cuiquam inimicior quam Deiotaro Caesar? ib. 94. quid enim accidere huic adulescenti potuit optatius quam cognosci ab omnibus Caesaris consiliorum esse socium, Antonii furoris inimicum? ib. III, 17. qui ... omnibus bonis fuerit inimicus; ib. 30. cui ... inimicus quam amicus esse maluit; ib. V, 3. „at est quibusdam inimicus clarissimis atque optimis civibus"; ib. 50. neminem illi civitati inimicum esse arbitror ..; ib. VIII, 19. ut ego ... huic essem nomini pestiferae pacis inimicus; ib. XIV, 20. inimicissimi C. Cottae fuerunt; Fr. B, VI, 27.

abl. abs.: ille postea vel isdem vel aliis inimicis reus ... factus esset; Cluent. 116.

II. **nach Verben:** 1. **Accusativ:** accuso: „inimicum ego .. accuso meum"; Sulla 48.

adficio: sed homines inimicos suos morte adfici volunt; Cluent. 169.

amando: cum is inimicus ... re quidem infra omnis mortuos amandatus esset; Quir. 10.

antefero: potestis igitur ... inimicissimos huic imperio ac nomini bonis ac fidelibus et sociis et civibus anteferre? Font. 32.

cognosco: omnium inimicos diligenter cognoscere (solebant); Verr. II, 135.

condemno: quo inimicum .. Statium Albium condemnaret; Cluent. 9.

deligo: tu deligas ex omni populo ... inimicos meos; Planc. 40.

detraho: at ei non modo illum inimicum ex Gallia ... non detrahebant ..; prov. cons. 19.

dico: „cogis me .. dicere inimicum meum Frugi"; Font. 39.

existimo: utrum tibi Siculos ... amicos an

inimicos existimari velis. si inimicos, quid te futurum est? Verr. II, 155.
expello: an vero inimicum ut expellas? Sulla 90.
facio: utrum potius pro Sthenio inimicum cognitorem esse factum ... credemus? Verr. II, 107. Pompeium inimicum mihi isto versu esse factum; Piso 74. ante quam ille rei publicae ... tam aperte est factus inimicus; Phil. XII, 23.
habeo: „inimicos habeo civis Romanos"; ib. 166. inimicum habebas neminem; ib. V, 74. qui pecuniosum inimicum haberet; Cluent. 77. cum plurimos haberet inimicos; Sulla 23. habebat inimicum C. Marium; Sest. 37. habebam inimicum non C. Marium; ib. 38.
indico: cum indicatus tuus esset inimicus; Sulla 44.
interficio: tribuniciis sunt illi rogationibus interfectis inimicis denique restituti; sen. 38. illi, inimicis interfectis, ... reducti sunt; Quir. 10. inimicis interfectis; dom. 87.
invenio: nam huic quidem ipsi quis est umquam inventus inimicus aut quis iure esse potuit? Balb. 58. nisi denique naturae et humanitatis inventus esset inimicus; Phil. XI, 10.
laudo: laudabo inimicum; Piso 67.
nanciscor: vehementem accusatorem nacti sumus .. et inimicum in omni genere odiosum ac molestum; Flacc. 13.
noto: idne ego optarem, ut inimicus meus ea ... ignominia notaretur? Piso 45.
odi: quod oderat Habitus inimicum; Cluent. 170.
offendo: ut existimemus illum ... illic offendisse inimicos; Cluent. 171.
orno: ego vero istos ... inimicos tantum abest ut ornem ..; Phil. XI, 36.
poenior: cuius inimicissimum multo crudelius etiam poenitus es ..; Milo 33.
profiteor: profiteor huic generi hominum me inimicum; Verr. a. pr. 36.
purgo: quo quidem tu loco .. etiam purgasti inimicos meos; Planc. 71.
puto: malo .. te isti generi hominum ... inimicum ... putari; Verr. V, 153.
reconcilio: inimici in gratiam reconciliabantur; dom. 129.
savior: cum illo ore inimicos est meos saviatus; Sest. 111.
tego: qui meum inimicum ... texerunt; prov. cons. 47.
tollo: inimicus M. Caelius ... sublatus erat e numero recuperatorum; Flacc. 11.
traduco: traduxit ad plebem inimicum meum; prov. cons. 42.
trucido: ut ... trucidaret inimicum; Milo 63.
video: cum videatis ... inimicum ..; Sex. Rosc. 152. videre praetextos inimicos; dom. 98. ubi vidit homo ad omne facinus paratissimus fortissimum virum, inimicissimum suum, certissimum consulem; Milo 25.
ulciscor: ea ipsa re inimicos suos ultus est; Quir. 20. quamquam ille ... nihil nisi de inimicis ulciscendis agebat ..; ib. 21.
voco: cur autem praetor te inimicum paternum in consilium vocavit? Flacc. 77.
2. **Dativ:** adfero: ut inimico nuntium adferret; Sex. Rosc. 19.
concedo: si concessum sit inimicis Cn. Pompei; leg. agr. II, 54.
conflo: si mihi inimico ... tuo conflare vis invidiam; Catil. I, 23.
do: nolite, iudices, ... inimicis meis ... dare laetitiam; Planc. 103.
excito: fletum etiam inimicis atque invidis excitaret! Sest. 122.
facio: quid is occasione data faciet inimico? Phil. VII, 18.
obsisto: ut apertis inimicis obsisterem; dom. 29.
pateo: cum tui fontes vel inimicis tuis pateant; Muren. 9.
placo: cur eadem res publica ... (me) inimicis placare non possit? prov. cons. 24.
praebeo: sin mea domus ... monumentum praebet inimico doloris mei; dom. 100.
remitto: sed tamen ille inimico servum remisit; Deiot. 31.
resisto: ut inimicis eius resistat; Verr. III, 154. cur non meis inimicis meis copiis restitissem; Piso 18.
significo: ut iam puerilis tua vox possit aliquid significare inimicis nostris; Sest. 10.
succumbo: nec umquam succumbet inimicis; Deiot. 36.
sum: ut eius opes atque ingenium ... exitio vix cuiquam inimico esse deberet; Muren. 56. „ne ludibrio simus inimicis"; Phil. XIII, 38.
trado: luctuosum est tradi alteri cum bonis, luctuosius inimico; Quinct. 95. tu misericors me adfinem tuum ... constrictum inimicis rei publicae tradidisti; sen. 17. cum duo consules empti pactione provinciarum auctores se inimicis rei publicae tradidissent; Quir. 13.
videor: nunc omnibus [inimicis] necesse est castissimus ... esse videatur; Qu. Rosc. 47.
3. **mit Präpositionen:** audio ab: de quo vos homine ne ab inimicis quidem ullum fictum probrosum ... crimen ... audistis; Font. 37. auditis non ab inimico; Cluent. 29. quae a verecundo inimico audire non posses; Phil II, 47. — de: non hoc nunc primum audit privatus de inimico; Verr. III, 130.
cogito de: ego de ipsis inimicis tantum, quantum mihi res publica permittet, cogitabo; Quir. 21.
concerto cum: qui saepius cum hoste conflixit quam quisquam cum inimico concertavit; imp. Pomp. 28.
confero ad: cum ipse se ad inimicos .. contulit; Verr. I, 77.
copulo cum: ille se sic cum inimico meo copularat; Sest. 133.
defero ad: causam .. omnem ad inimicos .. detulit; Verr. I, 41.
expromo in: quoniam in meo inimico crudelitatem exprompsisti tuam; Milo 33.
intersum inter: quo quidem mense quid inter me et meos inimicos interesset existimare potuistis; sen. 6. hic tantum interfuit inter me et inimicos meos; Quir. 13.
quaero ab: quaero ab inimicis ..; Fr. B, XII, 8.
supersum de: ut aut nulli supersint de inimicis aut ..; Marcell. 21.
vivo cum: hi vivunt cum inimicis; Flacc. 23.
III. **nach Adjectiven:** 1. plenus: quis plenior inimicorum fuit C. Mario? prov. cons. 19.
2. iratus: qui Caesarem vestris inimicis iratum fore putetis; Ligar. 29.
IV. **nach Substantiven:** 1. **Genetiv:** additamentum: intercessit Ligus iste nescio qui, additamentum inimicorum meorum; Sest. 68.
amici: ut ... amicis nostrorum inimicorum temperemus; Balb. 60.
animi: ut omnium inimicorum ‖ iniquorum ‖ tuorum animos .. tardares; Verr. II, 167.
arma: ego ... vitam obieci armis inimicorum tuorum; Milo 100.
audacia: ab inimicorum audacia telisque vitam ut impune liceat defendere; Milo 6.
bilis: sed videte metuendam inimici et hostis bilem et licentiam! Fr. B, XIII, IV, 3.
causa: causam inimici tui sublevabis; div. Caec. 12.
confessio: sed prope inimicorum confessione virum bonum ... defendimus; Muren. 14. confessione inimicorum ... maxime laetor; Quir. 1.
consilia: ei fortasse non numquam consilia ac sententias inimicorum suorum extimescunt; har.

resp. 55. consilia exspectat inimicorum meorum; Sest. 75.
contio: cedo nunc eiusdem illius inimici mei de me eodem ad verum populum in campo Martio contionem; Sest. 108.
contumelia: potest quisquam vir ... sàtis graviter *in* inimici contumeliam sine sua laude respondere? har. resp. 17.
crimen: quo facilius crimen inimicorum diluere possem; Verr. V, 77.
crudelitas: pertuli crudelitatem inimicorum; Sest. 145.
cruor: ut ... cruorem inimici ... ostenderet; Sex. Rosc. 19.
diligentia: sed quoniam diligentia inimici investigatum est quod latebat; Ligar. 1.
domus: nuntiat domum ... T. Capitonis inimici; Sex. Rosc. 19. inimicorum domus disturbavit; har. resp. 58. qui domos inimicorum suorum oppugnavit; Sest. 95.
factum: nescis inimici factum reprehendere; Milo 57.
frater: nam Q. Metellus ... frater inimici ... omnia privata odia deposuit; sen. 25. in .. eo exercitu ipsius tribuni plebis, inimici mei, fratrem praefecerat; Sest. 41. de me cum omnes magistratus promulgassent praeter unum praetorem, ... fratrem inimici mei; Piso 35.
glans: f. pabulum.
impetus: ut ... fama fortunisque omnibus inimicorum impetus propulsare possim; Muren. 2.
iniuria: quem ad modum inimicorum iniurias crudelitatemque persequar; Quir. 22.
insidiae: f. oppugnatio.
iudicium: inimici iudicium grave videretur; Verr. II, 139.
licentia: f. bilis.
manus: ne in manus incideret inimicorum; Scaur. c. 3 § 1.
mens: quod propter eosdem non sanguine et volneribus suis crudelissimi inimici mentem oculosque satiavit; Milo 58.
minae: qui minas inimicorum meorum ... neglexit; sen. 38.
molestia: vitam meam ... inimicorum molestia non esse appetitam; Planc. 71.
multitudo: tantam me inimicorum multitudinem suscepisse video; Catil. IV, 20.
nomen: an te ad Sthenii periculum inimici eius nomine abusum esse credemus? Verr. II, 107.
oculi: f. mens.
odium: utrum putes odium in me mediocre inimicorum fuisse? Planc. 71.
opiniones: f. sermones.
oppugnatio: cui non modo aperta inimicorum oppugnatio, sed ne occultae quidem .. insidiae nocere potuissent; Cluent. 178.
oratio: ergo inimici oratio ... me movit? Sest. 40.
pabulum: quid enim hunc persequar ... pabulo inimicorum meorum et glande corruptum? har. resp. 5.
pedes: maximo in squalore volutatus est ad pedes inimicissimorum; Sest. 145.
postis: ergo si is Q. Caepionis, inimici sui, postem aedium tenuisset; dom. 120.
potestas: parebitur ... inimici potestati; Rabir. 6.
sanguis: cum sanguine inimici explesset odium suum; Milo 63.
scelus: qui cum me firmissimis opibus contra scelus inimicorum munire ... possem ..; prov. cons. 41.
sententiae: f. consilia.
sermones: an vero obliti estis ... inimicorum Milonis sermones et opiniones ..? Milo 62.
tela: tamen numquam nec magnitudinem negotii ... nec vim inimicorum ac tela pertimuit; sen. 37. si in vim et in tela ... inimicorum incidisset; Milo 10.
vis: sed prope inimici ... vim suscipere debes; Verr. IV, 69. f. tela; Milo 10.
voltus: denique ipsius inimici voltum superbissimum subiit; Quinct. 97.

2. **mit Präpositionen:** gratia cum: nonne uno tempore cum suis inimicissimis in gratiam rediit? prov. cons. 21. si qui meum cum inimico suo reditum in gratiam vituperabunt, cum ipsi et cum meo et cum suo inimico in gratiam non dubitarint redire; ib. 47. nam non redeundo in gratiam cum inimico non violabam Pompeium; Rab Post. 33.

V. **Umstand:** ab: domus obsessa ab inimicis; Sex. Rosc. 30. is ab inimicis suis ... cum accusatus esset; Verr. II, 68. primum hoc ... esse ... non ab inimicis Romae compositum; ib. III, 141. orationes, ex quibus intellegi potest multa ... esse dicta, ... verum tamen ab inimico dicta et obiecta; Font. 38. id .. testamentum ab huius inimico Oppianico est obsignatum; Cluent. 162. at vero ... etiam ab inimicis eadem praetura laudabatur; Flacc. 6. cum sua bona possideri ab inimicis ac diripi audiret; Quir. 20. in ea (urbe) possim intueri domum meam eversam non ab inimico meo ..; dom. 101. ex eis princeps emitur ab inimicis meis; Sest. 72. sed a suorum ... urguetur inimicis; Balb. 59. *qui saepe numero ab inimicis ad causae dictionem vocatus est*; Scaur. c. 1 § 1. quae ... in senatu ab inimicis saepe iactata sunt; Milo 7. quod a Milonis inimicis saepissime dicitur; ib. 12. cum omnes a meis inimicis faces invidiae meae subiciantur; ib. 98. quae sibi obici ne ab inimico quidem possent verecundo; Phil. XI, 10.
per: aliud per inimicum inveniebant; Verr. IV, 31.
propter: qui propter illum hostem senatus, inimicissimum ordinis equestris, ... non solum bona, sed etiam honestatem miseri deperdiderunt; prov. cons. 11.

b. femin.: I. sum: cur aut tam familiaris huic fuisti ... aut tam inimica? Cael. 33. quae (iracundia) est inimica consilio; Marcell. 9.
II. puto: quam omnes semper amicam omnium potius quam cuiusquam inimicam putaverunt; ib. 32.

inique, ungleich, unbillig: accido: videte igitur quam inique accidat; Caecin. 8.
comparo: nam hoc prope iniquissime comparatum est; Cluent. 57. etsi inique Castorem cum Domitio comparo; Deiot. 31.
confingo: Quinctius ad causam pertinere putavit res ita multas, falsas praesertim et inique confictas; Tull. 3.
contendo: non minus, ... ne inique contendere aliquid ||neque contendere aliquid|| quam ne dissolutius rem relinquere videretur; Caecin. 103.
damno: homines Graeci ... inique a suis civibus damnati atque expulsi, tamen ... tanta hodie gloria sunt; Sest. 142.
expello: qui expulsi sunt inique; dom. 87. f. damno.
iacto: se inique a tuis iactatum graviter querebatur; Planc. 55.
paciscor: satis haec magna vis est ad inique paciscendum; Verr. III, 37.

iniquitas, Ungleichheit, Unbilligkeit, Härte, Unrecht, Noth: I. declarat: ipsa decretorum novitas iniquitasque declarat; Verr. I, 125.
intercedit: si tua iniquitas, si tui ... recuperatores non intercederent; Verr. III, 111.
pervadit: quo non per haec tempora nostrorum hominum libido iniquitasque pervaserit; Verr. III, 207.
recedit: temporis iniquitas atque invidia recessit; Cluent. 80.
versatur: nisi ... vellem recordari, istius nequitiam [et iniquitatem tum] ... esse versatam; Verr. I, 121.

II, 1. conicio: non iniquitas ad insimulationem conicietur; Piso 94.
coniungo: illam enim fortasse pertinaciam non nulli, virtutem alii putabant; hanc vero iniquitatem omnes cum aliqua crudelitate coniunctam; Balb. 62.
constituo: omnis .. eas iniquitates ... sui quaestus causa constituisse vincam; Verr. III, 40.
doceo: istius crudelitatem et iniquitatem senatum docent; Verr. II, 95.
effugio: cum per leges militaris effugere liceret iniquitatem tribuni; Flacc. 77.
fero: ferebant hanc quoque iniquitatem; Verr. III, 36.
habeo: habere videtur ista res iniquitatem; Catil. IV, 7.
obicio: Sex. Roscio temporis illius acerbitatem iniquitatemque obicient? Sex. Rosc. 81.
perpetior: Sicilia ... iniquitates .. perpessa; Verr. III, 64.
puto: f. coniungo.
queror: quid attinuit te ... hic in iudicio queri praetoris iniquitatem? Tull. 38. neque ego nunc legis iniquitatem queror; Planc. 42.
reprehendo: quasi in eo sit iniquitas eius reprehendenda; Verr. III, 48. in quo primum aestimationis iniquitas ... reprehendatur; ib. 220.
2. oppono: *tum* solent eius modi iniquitati aequi et boni nomen dignitatemque opponere; Caecin. 65.
3. certo cum: denique aequitas, temperantia, fortitudo, prudentia certant cum iniquitate; Catil. II, 25.
facio ex: ex hac iniquitate istius ... illa scelera ... facta sunt; Verr. II, 50.
haereo in: cogitate in his iniquitatibus unum haesisse Apollonium; Verr. V, 23.
intellego ex: quid igitur est quod ex hac iniquitate ... intellegi velim? Verr. III, 39.
nascor ex: iudicia ... ex improborum iniquitate ... nata sunt; Tull. 8.
queror de: querendum est ... de omni accusationis iniquitate; Flacc. 23.
III. contentus: contentus hac iniquitate iste non fuit; Verr. II, 94.
IV. confessio: mala est ... [huius ... iniquitatis ... confessio]; Verr. III, 176.
V, 1. accidere: id accidit praetoris iniquitate; Quinct. 9.
opprimi: tanta ab isto iniquitate oppressus est; Verr. III, 53.
perditus: Tyndaritanam, ... Cephaloeditanam ... perditas esse hac iniquitate decumarum intellegatis; Verr. III, 103.
versari: Platonem iniquitate Dionysii ... in maximis periculis ... esse versatum accepimus; Rab. Post. 23.
2. ex: ecquis est ex ... iudiciorum iniquitate qui hoc non iam dudum statuerit? Verr. III, 143.
in: num quis poterit in tanto lucro tantaque iniquitate dubitare ..? Verr. III, 111.
per: ut per vim, ... per iniquitatem iudicii totum agrum ... suum facere possit; Quinct. 90.
propter: defendere ... propter iniquitatem temporum non audent; Sex. Rosc. 1. exemplum huius modi, quod ... propter iniquitatem rei ... acerbum omnibus ... videretur; Verr. II, 111. quod item nunc est constitutum propter eandem iniquitatem temporum; Tull. 46. qui ... adesse propter iniquitatem illius Cinnani temporis noluit; dom. 83.

iniquus, ungleich, feindselig, nachtheilig: A. **bei Substantiven:** alqs: quis tam iniquus ... fuit? Verr. I, 19. iniquos decumanis aiebat omnis esse; ib. III, 28. iniquum me esse quispiam dicet; ib. 111. nemo huic tam iniquus praeter parentem fuit; Cluent. 202. quis erit tam iniquus qui reprehendat? Flacc. 28. quos natura putes asperos atque omnibus iniquos; Planc. 40. sic me iniquum eierabant; Phil. XII, 18.
aiqd: nam quid hoc iniquius ... dici ... potest? Quinct. 8. id iniquum esse in Naevium? ib. 45. si fretus gratia postulabat aliquid iniquius Alfenus, multa iniquiora Naevius impetrabat; ib. 70. nihil ... iniquius proferri potest; Sex. Rosc. 78. neque est iniquum in hunc quaeri; ib. 120. in dominos quaeri de servis iniquum est; ib. iniquum est non eum ... idoneum maxime putari; div. Caec. 65. etenim erat iniquum homini proscripto ... quicquam dari; Verr. I, 123. miserum atque iniquum ex agro homines traduci in forum; ib. III, 26. quid hoc iniquius? ib. 200. iniquum esse ... non id prius decernere; ib. IV, 142. videte quam iniquum sit ..; Caecin. 8. ut id iniquissimum esse confitear; Cluent. 150. iniquum tibi videtur; ib. iniquum esse eos ... populi beneficiis esse privatos; ib. 154. simul et illud quam sit iniquum || indignum || cogitemus; ib. 155. quamquam iniquum est; leg. agr. I, 8. sin est iniquum ..; ib. II, 61. quod iniquissimum est; Rabir. 6. valde est iniquum; har. resp. 6. quod idem in iudicio capitis durum atque iniquum est; ib. 13. etsi non iniquum est; Deiot. 1. re enim iniquum est; ib. 4. quamvis iniquum et inutile sit; Phil. I, 19. modo aequum sibi videri, modo non iniquum; ib. II, 95.
animus: frequentiae, quae nunc te animo iniquissimo ... intuetur; Verr. V, 144.
casus: ac vide quid intersit inter illum iniquissimum patris tui casum et hanc fortunam; dom. 84.
condicio: in hac tam ... iniqua condicione vitae ne hoc quidem retinebimus; Verr. III, 98. statuerunt iniqua condicione reum causam dicere; Cluent. 94. qui si viverent, quamvis iniqua condicione pacis; Phil. II, 37.
defensio: vide quam tibi defensionem patefecerim, quam iniquam in socios; Verr. III, 193. quanto ista sit angustior iniquiorque defensio; Caecin. 64.
disceptator: numquid cuiquam iniquissimo disceptatori haec suspicio relinquenda est? Fr. A, III, 2.
discrimen: quod iniquum in discrimen adducas dignitatem tuam; Planc. 8.
exceptiones: sunt tamen in tota lege exceptiones duae, non tam iniquae quam suspiciosae; leg. agr. I, 10.
homo: cum tutores ... opus ad illius iniquissimi hominis arbitrium se effecturos esse clamarent; Verr. I, 144. satis multa hominibus non iniquis haec esse debent; Rab. Post. 45.
imperia: qui ... iniquis imperiis rem publicam miscerent; leg. agr. II, 91.
insimulatio: tamen in falsam atque iniquam probrorum insimulationem vocabatur; Font. 39.
instituta: quia tuis novis edictis et iniquissimis institutis plus aliquanto se quam decumas ablaturum videbat; Verr. III, 150.
intercessor: iniuriam, quam iste intercessoris iniquissimi beneficio obtinuit; Phil. II, 8.
invidia: est mihi tanti, Quirites, huius invidiae ... iniquae tempestatem subire; Catil. II, 15.
iudex: ne iniquis iudicibus ... iudicium capitis in se constitueretur; Verr. V, 141. nam quod ad populum pertinet, semper dignitatis iniquus iudex est; Planc. 7.
iudicium: quo is facilius ... iniquo iudicio opprimere possit; Quinct. 7. non iniqua iudicia ... conquerebantur; Verr. IV, 111. illa igitur omnia Quinctiana iniqua ... iudicia fuerunt; Cluent. 113. alia quaedam civem egregium iniqui iudicii procella pervertit; Sest. 140. cum ... omnium domos ... scrutarere hominesque negotii gerentis iudiciis iniquissimis inretires; Vatin. 12.
ius: homo, quamquam erat et Siculus et reus, hoc est, et iure iniquo et tempore adverso, ferre ... non potuit; Verr. II, 70. ut quererer ... tam iniquo iure sociis ... imperari; ib. 164.

lex: quod iniquam legem ... dixisset; Verr. III, 51. iniqua lege vendebas, quo pluris venderes; ib. omnium legum iniquissimam ... esse arbitror eam ..; leg. agr. III, 5. iniquam legem ... instituet; Muren. 60. sed iniquissimas leges impositas a nobis esse arbitrabuntur; Balb. 41.
locus: hunc ... iniquo loco ... non dubitavit occidere? Milo 41.
optio: neque mirum, cui haec optio ... tam iniqua daretur; Quinct. 32.
pactiones: quae res ... ad pactiones iniquissimas magnam vim habuit; Verr. III, 38. cum ... tam iniquas pactiones vi et metu expressas cognoverit; ib. 143.
provincia: praetor provinciam suam sibi totam iniquam eierat; Verr. III, 137.
quaestio: etsi (quaestio) non est iniqua; Milo 13.
res: an res ... iniqua videbatur? Sex. Rosc. 119. multo etiam rem ... iniquiorem visum iri intellegebant; Verr. II, 42. quae res iniquissima ... est; ib. 109. etsi in rebus iniquissimis quid potest esse aequi? Phil. II, 75.
verba: iniquissimis verbis ... conflictari malebant ..; Verr. III, 69.

B. **allein:** I. dicunt: in quo aequi sperasse Postumum dicunt, peccasse iniqui; Rab. Post. 25.
fingunt: non nulli etiam nostri iniqui ... multa finxerunt; Planc. 57.

II, 1. antefero: potestis igitur ... iniquos aequis ... anteferre? Font. 32.
noto: tu ... notes ... vel iniquos ..; Planc. 40.
2. persolvo: ego mei rationem iam officii confido esse omnibus iniquissimis meis persolutam; Verr. V, 177.

3. sumo ex: ex iniquis sumendi ... fieri potestatem; Verr. III, 140.

III. animus: ut omnium ... iniquorum ... animos frangeremus; Balb. 56.
invidia: utinam quidem haec ipsa non modo iniquorum invidiae ... satisfacere posset! Sulla 54.
sermones: cuius frater germanus sermones iniquorum effugere non potuit; Cael. 38.

initio, weihen: quotiens tibi iam extorta est ista sica de manibus! ... quae quidem quibus abs te initiata sacris ac devota sit nescio; Catil. I, 16.

initium, Anfang, Ursprung: I. **absolut:** 1. nascitur: cur non initium ... nascitur a Kalendis Ianuariis? Verr. I, 109.
oritur: hoc initio suspicionis orto; Cluent. 180.
2. sum: cuius (consulatus) fuit initium ludi compitalicii; Piso 8. quod initium senatus cogendi fore videbatur; Phil. I, 6.

II. **nach Verben:** 1. adfero: diuturni silentii ... finem hodiernus dies attulit, idemque initium ... dicendi; Marcell. 1.
attingo: voce tantum attigi legum initium et iudicii; har. resp. 7.
audio: initium ... audistis; Cluent. 17.
dispertio, do: a quibus initia vitae ... data ac dispertita esse dicuntur; Verr. V, 187.
duco: hic quaero quam ob causam initium legum ac rerum suarum hinc duxerit; leg. agr. II, 17.
facio: initium facit a Bulbo; Cluent. 71. respondit a Romulia tribu se initium esse facturum; leg. agr. II, 79. quo die ... caedis initium fecisset a me; Phil. V, 20. cum C. Pansa consul ... initium cum hostibus confligendi fecerit; ib. XIV, 36.
gigno: cum ipse sui generis initium ... ab se gigni ... vellet; Verr. V, 180.
noto: cuius initium iste non a Favonio neque ab aliquo astro notabat; Verr. V, 27.
peto: si forte videbor altius initium rei demonstrandae petisse; Caecin. 10.
praesto: sed qui prima illa initia aetatis integra ... praestitisset; Cael. 11.
quaero: an vero ... vos non intellegetis ... eius rei initium in vestro iure iurando ... quaeri? Sex. Rosc. 152. si enim tum illi caedis a me initium quaerenti respondere voluissem ..; Phil. III, 33.
recito: eorum initia cum recitarentur; Cluent. 141.
specto: initium repromissionis spectare debemus; Qu. Rosc. 39.
sustento: cuius initia furoris dissensionibus eorum ... sustentata sunt; har. resp. 50.
tribuo: ut initia illa rerum gestarum magna atque praeclara non felicitati eius ... tribuenda esse videantur; imp. Pomp. 10.

2. utor: hoc initio est ... usus; Verr. a. pr. 44. vos, quaeso, memoria teneatis non mihi hoc esse propositum, ... sed ... hoc uti initio ac fundamento defensionis; Cluent. 30.

3. nascor ab: itaque ab his initiis fundamentisque nascuntur ..; leg. agr. II, 29.

III. **Umstand:** 1. constitui: in qua fortuna est nascendi initio constitutus; Balb. 18.
excitari: prius quam docuero quibus initiis ac fundamentis haec tantae summis in rebus laudes excitatae sint; Sest. 5.

zum Satz: qui initio proditor fuit; Sex. Rosc. 117. meministis me ita distribuisse initio causam; ib. 122. dixi initio, iudices; ib. 123. hoc initio cogitare coepit; Qu. Rosc. 48. id quod initio lege Rupilia fieri oportuerat; Verr. II, 42. ostendi iam illud initio; ib. III, 147. etenim haec aestimatio nata est initio ..; ib. 189. nemo enim fuit initio tam impudens; ib 189. quod initio vobis proposui; Font. 17. longe alia ratione ... atque initio veneram; Caecin. 3. quod nos eadem Asia atque idem iste Mithridates initio belli Asiatici docuit; imp. Pomp. 19. illa omnis testium copia ... a matre initio est adornata; Cluent. 18. post exoratus initio permagnam pecuniam poposcit; ib. 69. cum enim ... mihi initio proposuissem ..; ib. 139. quod a me initio orationis meae dictum est; ib. 169. lex initio nulla proponitur; leg. agr. II, 13. quod initio dixi; ib. 24. etsi, Quirites, non est meae consuetudinis initio dicendi rationem reddere; Rabir. 1. itaque mihi videntur plerique initio multo hoc maluisse; Muren. 29. ut initio dixi; Sulla 35. quod initio dixi; ib. 85. legem separatim initio de salute mea promulgavit; sen. 21. universis egi (gratias) initio quantum potui; ib. 30. cum ... auspicia ... contempseris initioque tribunatus tui senatui denuntiaris; Vatin. 14. cum lex esset aequa promulgata initio magistratus; ib. 27. secessionem tu illam existimavisti, Caesar, initio, non bellum; Ligar. 19. cum ... initio dicendi commoveri soleam vehementius; Deiot. 1. ego me hercules, Caesar, initio ... hac sum suspicione percussus; Deiot. 17. non commisisset, ut ei senatus, tamquam Hannibali initio belli Punici, denuntiaret ne oppugnaret Saguntum; Phil. VI, 6. quo consilio redierim initio audistis; ib. X, 8.

2. ab: illinc ab initio pugnasse cupiditatem et audaciam; Quinct. 79. ab initio res quem ad modum gesta sit ... exponemus; Sex. Rosc. 14. nam Sullam ... oratio mea ab initio ... purgavit; ib. 127. ut ab initio res ... constituta sit ... cognoscite; Verr. a. pr. 13. audimus alium non ab initio fecisse; ib. I, 60. utrum res ab initio ita ducta est? ib. II, 62. cui non ab initio decumani criminis persuasum sit; ib. III, 142. iam putabitur aliqui ab initio non sedisse; Cluent. 113. proinde quasi ego non ab initio huius defensionis dixerim ..; ib. 138. quod ego et ab initio petivi et nunc peto; ib. 142. nihil est enim mali, nihil sceleris, quod illa non ab initio filio voluerit; Cluent. 188. vitam ab initio ... recognoscite; Sulla 74. quem praevaricatorem esse ab initio iudicasses; Vatin. 3. statuit ab initio ... ius publicano non dicere; prov. cons. 10.

iniuratus, unvereidigt: I. dicit: „dicit enim ... iniuratus Luscio et Manilio“; Qu. Rosc. 46. cum dicit iniuratus; ib. 47. an me existimasti haec iniuratum in iudicio non esse dicturum? Sulla 34.
insimulat: quod ego iniuratus insimulo; Caecin. 3.
probat: per epistolam quod volet iniuratus probabit? Flacc. 90.
refert: quod in codicem iniuratus referre nolit; Qu. Rosc. 4.
II. committo: ut ... malim ... iurato suam quam iniurato aliorum tabellas committere; Verr. a. pr. 32.
credo: utrum potius Chaereae iniurato ... credas? Qu. Rosc. 45.

iniuria, Unrecht, Gewaltthat, Beleidigung, Kränkung: I. **Subject:** adfligit: L. Flaccum ... si ... gravis iniuria adflixerit; Flacc. 104.
cogit: oratio, ... qua me uti res publica ... et istorum iniuria coëgit; Sex. Rosc. 143.
deest: haec deerat iniuria; Verr. III, 198.
delet: quae tanta possit iniuria omnium imperatorum de Deiotaro decreta delere? Deiot. 37.
detrahit: mihi quod potuit vis et iniuria ... detrahere, eripuit; Quir. 19.
discedit: si istius haec tanta iniuria impunita discesserit; Verr. IV, 68.
est: id agis, ut ... iniuriae sint impunitae; div. Caec. 53. tantas esse iniurias; Verr. II, 155. non enim maior est iniuria; Caecin. 63. quod si illis ... iniuria inimicorum probro non fuit ..; dom. 87. ne haec quidem fuit iniuria; prov. cons. 42. omnibus illa iniuria dolori fuit publicanis; Planc. 34.
inurunt: quantum ... dolorem sociorum ... animis inusserint istius iniuriae; Verr. II, 163.
laedunt: neque enim eos ... hae decumanorum iniuriae laeserunt; Verr. III, 109.
potest: f. delet. detrahit.
serpit: quam facile serpat iniuria ... videte; Verr. II, 53.
videntur: sed eo leviores istius iniuriae videbantur; Verr. I, 119.
II. **nach Verben:** 1. **Accusativ:** accipio: f. **accipio,** III, iniuriam (14 St.) B. I, S. 41, a.
addo: addite nunc eodem istius ... iniurias; Verr. III, 200.
ago: aguntur iniuriae sociorum; Verr. IV, 113.
appello: id, quod tu iniuriam appellas; div. Caec. 60.
attingo: illam iniuriam non attigit; Verr. I, 103.
cognosco: f. **cognosco,** III, iniurias (4 St.) B. I, S. 561, a.
commemoro: nulla iniuria commemorata; Sest. 57.
conligo: sed quid ego istius ... mediocris iniurias conligo? Verr. IV, 38.
decerno: qui iniuriam decernebat; Quinct. 69.
defendo: omnes hi ... iniuriam ... putant oportere defendi; Sex. Rosc. 1.
dico: qualis iniuria dicatur; div. Caec. 55.
dimitto: possemus hanc iniuriam ... impunitam dimittere? Verr. V, 149.
explico: ut posset multas istius et varias iniurias ... explicare; Verr. II, 156.
facio: ut omnis istius iniurias ... inritas faceret; Verr. II, 63. f. **facio,** III. iniuriam (46 St.) S. 304 f.
fero: f. **fero,** III. iniuriam (14 St.) S. 336, b.
habeo: omnia novas iniurias habent; Verr. II, 147.
impono: ut ... iniuriam ... sibi imponerent; Quinct. 96. quibus tu privatim iniurias ... imposuisti; Verr. IV, 20.
infero: hominibus iniuria tui stupri inlata in ipsos dolori non fuit; har. resp. 38. cum ille iniuriis in socios nostros inferendis bello prope nos lacessisset; Sest. 58.
memini: non est mei temporis iniurias meminisse; sen. 23.
mitto: mitto illam primam libidinis iniuriam; Cluent 188.
neglego: Segestanorum iniuriae neglegantur; Verr. IV, 82.
nosco: qui istius iniurias norunt; Verr. I, 103.
obliviscor: obliviscor iam iniurias tuas, Clodia; Cael. 50. qui oblivisci nihil soles nisi iniurias; Ligar. 35.
patior: omnis aequo animo belli patitur iniurias; Phil. XII, 9.
perfero: ut etiam iniurias ... perferendas putarent; Verr. II, 8.
persequor: non ... dico ... M. Caecilium ... non modo non adesse neque tecum tuas iniurias persequi; div. Caec. 29. dum tuas iniurias ... persequi conaris; ib. 53. qui iniurias suas persequi volunt; ib. 64. quae civitas ... suas iniurias persecuta est; Verr. II, 11. quod eorum iniurias ... sum persecutus; ib. 16. ut ... meum ius teneam atque iniuriam tuam persequar; Caecin. 32. qui alienam potius iniuriam quam suam persequatur; Muren. 57. quem ad modum ... iniurias ... persequar; Quir. 22. quod eiusdem mulieris dolorem et iniuriam Vettiano nefario stupro sunt persecuti; Cael. 71. nunc quaero utrum vestras iniurias an rei publicae persequamini; Ligar. 29.
propulso: quem vides ... atrocem iniuriam propulsare non posse; Sex. Rosc. 145. iniurias propulsare; div. Caec. 66. cum a sociis et a se iniuriam propulsaret; Planc. 34.
puto: ut gravius ... nomen legationis quam iniuria legati putaretur; Verr. I, 69. nolite igitur fortunam convertere in culpam, neque regis iniuriam huius crimen putare; Rab. Post. 29.
quaero: nec ius et iniuriam quaeri nusquam putarunt oportere; Tull. 42.
queror: iniuriam queror; Verr. III, 217.
relinquo: cur iniurias tuas ... reliquisti? Verr. I, 84.
rescindo: ut omnis istius iniurias ... rescinderet; Verr. II, 63.
reprehendo: si ... populus Romanus ... temeritatem atque iniuriam suam restitutione mea reprehendisset; dom. 88. ne illius iniuria in nostra amicitia reprehendatur; prov. cons. 42.
reticeo: facile intellego non modo reticere homines parentum iniurias, sed etiam animo aequo ferre oportere; Cluent. 17.
subeo: subire vim atque iniuriam malui; prov. cons. 41.
tollo: ut has omnis iniurias tollatis; Verr. III, 227.
vindico: hic vos dubitabitis ... tantam iniuriam vindicare? Verr. II, 109.
ulciscor: dico ... Neronem ... putasse non oportere esse cuiquam ne in ulciscenda quidem iniuria hominis occidendi potestatem; Verr. I, 72. statuerunt, ... istius iniurias per vos ulcisci; ib. II, 9. etenim ulciscendae iniuriae facilior ratio est; Quir. 22. cum ulcisceretur patroni iniurias; Scaur. 23.
2. **Genetiv:** ago: an ad atrocis *rei* notionem ||aut ad actoris notionem, al.|| atque animadversionem ages iniuriarum? Caecin. 35.
condemno: petit Naevius Turpio quidam ... C. Sacerdote praetore condemnatus iniuriarum; Verr. II, 22.
damno: qui iniuriarum damnatus est; Verr. III, 90. qui ... iniuriarum damnatus est; ib. V, 108. quis est Sergius? ... damnatus iniuriarum; dom. 13.
moneo: monet amicus meus te L. Calpurnius ... iniuriarum; Caecin. 35.
3. **Dativ:** facio: neque tamen finis huic iniuriae ... fiebat; Verr. IV, 87.

obsisto: nemo est qui ... istorum iniuriae ... potuisse obsisti arbitraretur; Verr. I, 31.
resisto: qui iniuriae resisterent; Sex. Rosc. 149. resistite per deos immortales eorum periuriis iniuriisque ..; Fr. A, III, 16.
sum: quibus iniuriis gravissimis tamen illud erat miserum solacium; Verr. III, 199. † quid ageres non erat ut qui modus moribus fuerat, idem esset iniuriae? dom. 65

4. **Ablativ:** levo: quem ad modum ... levatum iniuria civem retinere possemus; Caecin. 102.
libero: ut omnibus iniuriis ... in posterum liberentur; Verr. III, 208.
privo: unus privatur iniuria; leg. agr. I, 13.

5. **mit Präpositionen:** accuso propter: qui ... consularem hominem accusavit propter ... hospitis iniurias; Verr. II, 118.
addo de: quod de iniuria non addiderit; Tull. 38. neque ideo de iniuria non addiderunt; ib. 43.
ago de: cum iam actum sit de iniuria; div. Caec. 60. is cum ... multa mecum de istius iniuriis ageret; Verr. III, 200.
audio de: audietis enim de magnis ... iniuriis sociorum; Verr. V, 111.
cognosco ex: ubi eorum dolorem ex istius iniuriis ... cognovi; Verr. IV, 140.
coniungo cum: coniungitur impudens gratificatio cum acerba iniuria; leg. agr. III, 6.
conqueror de: conquerantur de istorum ... iniuriis; Sex. Rosc. 25. non de tam atrocibus iniuriis conqueri ... oportuit; Verr. I, 84.
contineo in: cum vero in communibus iniuriis totius provinciae Sthenii quoque causa contineatur; Verr. II, 118.
dico de: de ... iniuriis ... dici cum vere tum graviter ... potest; Verr. I, 86.
disputo de: de iure et iniuria disputare noluerunt; Tull. 42.
do ad: equites Romanos ad Apronii iniurias dedisti; Verr. III, 96.
doceo de: ut de eius iniuriis iudices docerent; Verr. IV, 113.
experior de: cum sit eis confitendum numquam se ... coepisse de tantis iniuriis experiri; Cael. 20.
expostulo de: regna denique omnia de nostris ... iniuriis expostulant; Verr. III, 207.
exprimo ex: expressae sunt ... ex unius cuiusque ... iniuria publicae a praetore formulae, ad quas privata lis accommodatur; Qu. Rosc. 24.
nascor ex: quae fere omnia ex tuis iniuriis nata sunt; Verr. II, 146. ex Sthenii calamitate et tua natum est iniuria; ib. 147. iudicia ... ex improborum ... iniuria nata sunt; Tull. 8.
opprimo in: Antonium ... in mediis iniuriis ... mors oppressit; Verr. III, 213.
quaero contra: percrebruit, Siculos ... actorem suae causae contra illius iniurias quaesisse; div. Caec. 12.
queror de: de tui comitis iniuria questum ... venirent; Verr. I, 80. qui de Dionis iniuriis ... questus es; ib. II, 24. ipsa autem nihil queri vere de iniuriis potest; Flacc. 5. pauca querar de hesterna Antonii iniuria; Phil. I, 11.
redimo ab: tamen ab decumanorum iniuriis civis suos non redemerunt; Verr. III, 79.
removeo ab: qui maxime ab iniuriis nostrorum magistratuum remoti consuerant esse praesidio foederis; Verr. II, 160.
satis facio pro: tamen ita praedicabas, te non existimare ... numquam mihi pro tuis in me iniuriis satis esse facturum; Phil. II, 49.
sileo de: silebitur toto iudicio de maximis ... iniuriis; div. Caec. 32.
sum in: tantus dolor (est) in iniuria; Verr. III, 74. non erat in tam immani iniuria ... novae crudelitati locus; dom. 64.
valeo in: valebit in iniuria ||iniuria|| nomen sanctissimum religionis; dom. 123.
venio contra: non venirem contra iniuriam; Phil. II, 3.
video de: alio loco de aratorum ... iniuriis videro; Verr. II, 150.

III. **nach Adjectiv:** expers: Leontinos ... expertis ... iniuriarum fuisse; Verr. III, 109. ne domus quidem ulla ... expers huius iniuriae reperietur; ib. IV, 48.

IV. **nach Substantiven:** 1. **Genetiv:** alqd: nihil ... tibi iniuriae feci; Qu. Rosc. 32. quid tibi tandem ... iniuriae factum est? Flacc. 70.
acerbitas: nisi tanta acerbitas iniuriae ... fuisset; Verr. I, 81.
actio: actio enim iniuriarum non ius possessionis adsequitur; Caecin. 35.
auctor: quod auctor illius iniuriae fuisse arguebatur; Verr. I, 85. ipsi illi auctores iniuriae ... clamare coeperunt; ib. II, 47. qui hoc evenit ut ... idem sit gravis auctor iniuriae publicae? Flacc. 40.
causa: quod si ne iniuriae quidem ... causa remanet; div. Caec. 59. vides eandem aestimationem ... in illo laudis causam habere, ... in te iniuriae; Verr. III, 214.
dolor: sed iniuriae dolor facit me ... gloriosum; Phil. XIV, 13.
excusationes: cum illae valent apud me excusationes iniuriae tuae; Sulla 47.
genus: ne quis ... in genere iniuriae ... errare possit; Qu. Rosc. 24. tamen hoc novum genus iniuriae ferre nemo posset; Verr. III, 32. genera ipsa iniuriarum ... cognoscite; ib. 53. genera iam dudum ... iniuriarum ... profero; ib. 58. hoc non potuerit ... genus iniuriarum ... perferre; ib. 64. reliquum est de aestimato, quod ... iniuriae genere quemvis debet commovere; ib. 188. proinde quasi ... ea res, quam ego dico, et ea, quam tu fecisti, inter se genere iniuriae ... differat; ib. 208. periculosum provinciis genus iniuriae confirmari iudicio; ib. 225.
gradus: in quo primum iniuriae gradu resistere incipiet severitas iudicis? Verr. III, 220.
indignitas: si indignitas iniuriae tuae non commovebat; Verr. I, 144.
iudicium: edixit sese iudicium iniuriarum non daturum; Verr. II, 66. ex quo genere peccati ... vel iniuriarum vel capitis iudicia constituta sunt; Caecin. 9.
lex: cur ... huic praecipua lex iniuriae definitur? Verr. III, 211.
magnitudo: sin autem pro magnitudine iniuriae ... haec omnes vindicarent; Sex. Rosc. 148. quod eos ... iniuriae magnitudo movebat; Verr. I, 67. causam, ... quae magnitudine iniuriae ... antecellet; ib. III, 10. ecquis est ex iniuriarum magnitudine ... qui hoc non iam dudum statuerit? ib. 143.
multitudo: multitudinem iniuriarum praetermitto; Verr. III, 58.
numerus: quoniam ... numerum iniuriarum vobis ... non possum expromere; Verr. III, 53.
opinio: cum ... opinio iniuriae beneficio sit exstincta; prov. cons. 47.
pignora: „ut ... pro libertate haec proicias tamquam pignora iniuriae"; Phil. XIII, 6.
remedium: ut homines iniuriae tuae remedium morte ... quaererent; Verr. III, 129.
socii: per eosdem istius ... iniuriarum ... socios ... Marcellia tolluntur; Verr. II, 51.
testis: quin iniuriae ... testis esset; Verr. I, 154. qua re si hunc habent auctorem Tralliani doloris sui, ... si hunc testem iniuriae; Flacc. 53.
vis: tamen tanta vis ... iniuriae ... putabatur; Verr. I, 74. tanta vis erat iniuriarum; ib. III, 45.
ultor: me ultorem iniuriarum ... esse voluerunt; div. Caec. 11. Siculi ultorem suarum iniuria-

rum invenerunt; ib. 53. quem ... ultorem iniuriarum ... adoptavit; ib. 54. fuit ultor iniuriae; Milo 35.

2. **mit Präpositionen:** iudex de: de iniuria ... neminem ... graviorem iudicem esse oportet; div. Caec. 58.

lex de: at tu etiam ereptor civitatis legem de iniuriis publicis tulisti; dom. 81.

litterae de: aliquotiens ad socios litteras de istius iniuriis miserat; Verr. II, 171.

postulata de: quae sunt in eisdem postulatis de iniuriis tuis; Verr. II, 147. ad senatum nostrum me consule nonne legati Apollonidienses omnia postulata de iniuriis unius Deciani detulerunt? Flacc. 79.

querella de: his de tot tantisque iniuriis ... querella esse debuit; Sest. 64.

querimoniae de: Romae querimoniae de tuis iniuriis ... habebantur; Verr. III, 132. ita liberae querimoniae de aliorum iniuriis esse dicuntur; imp. Pomp. 41.

V. **Umstand:** 1. **Ablativ:** accidere: id accidit praetoris iniuria; Quinct. 9. ea tametsi multis istius et variis iniuriis acciderunt; Verr. IV, 114. cui ne ista quidem ipsa calamitas iniuria potuit accidere; dom. 126.

adduci: quasi ego illud mea voluntate potius quam vestra iniuria adductus fecerim; Verr. I, 29. a me quaeris ... qua iniuria adductus ad accusandum descenderim; ib. III, 6. ut intellegatis Cluentium non accusatorio animo ... adductum, sed nefariis iniuriis ... nomen Oppianici detulisse; Cluent. 11. neque hic tamen ulla umquam iniuria adducetur ..; Sest. 95.

adficere: s. **adficio** alqm iniuria (7 St.) B. 1, S. 94, b.

adfligi: te universae similibus adflictae iniuriis ... civitates ... persequuntur; Verr. III, 74.

circumsederi: et ais ... te iniuria circumsessum esse; Verr. I, 83.

cogi: cuius iniuria cogerentur; Verr. II, 26. qui nunc contra praetorem populi Romani magnis iniuriis ... testimonium dicere cogerentur; Verr. III, 74.

commoveri: causa, quae ... grata esse debet, ... amicorum populi Romani ... iniuriis commoveri; div. Caec. 64. cum esset parentis iniuriis ... commotus; Verr. III, 63. cum his contumeliis iniuriisque commotus in Siciliam esset profectus; ib. quanto est honestius alienis iniuriis quam re sua commoveri; ib. 169.

constitui: iudicio damni iniuria constituto ..; Qu. Rosc. 32.

contestari: cum ... lis contestata cum Flavio damni iniuria esset; Qu. Rosc. 54.

damnari: memoria teneo Milesiam quandam mulierem ... rei capitalis esse damnatam, nec iniuria; Cluent. 32.

dari: non esse iniuria M. Tullio damnum datum; Tull. 39.

decernere: si qua in re contra rem meam decrevisset aliquid iniuria; Verr. III, 7. Flaccum iniuria decrevisse in tua re dicis; Flacc. 77.

defendere: quid, si se telo defenderit? non iniuria; Tull. 52.

desiderare: centum et unum aratores unus ager istius iniuria desiderat; Verr. III, 120.

deturbari: miserum est deturbari fortunis omnibus, miserius iniuria; Quinct. 95.

diripi: s. vexari.

dolere: qui sociorum iniuriis ... doleat; Verr. III, 6. nemo iniuria doluit; Planc. 25.

eripere: pecuniam si ... alicuius eripuit iniuria; Quinct. 49. ita ... imperio iniuriaque praetoris eripiuntur; Verr. III, 73.

esse: at idem quanto in odio postea suis ipsis fuit, per quos in altiorem locum ascenderat! neque iniuria; Cluent. 111.

exagitari: quando quidem agros iam ante istius iniuriis exagitati reliquissent; Verr. II, 9. sed etiam sedis suas patrias istius iniuriis exagitati reliquerant; ib. III, 46. cum iam privatim aratores ... exagitati decumanorum iniuriis profugissent; ib. 75.

exinaniri: Imacharensis ... iam omnibus iniuriis tuis exinanitos tributum facere ... coëgisti; Verr. III, 100.

exprimi: nunc est una vox ... non expressa dolore ... neque huius iniuriis, sed promissis aliorum et praemiis excitata; Scaur. c. 18 § 41.

fieri: quaeri ... non utrum iure facta an iniuria; Tull. 42. posse hoc talibus viris persuaderi non iniuria factum; ib. 43.

iactari: orat ..., ut multis iniuriis iactatam ... aequitatem ... confirmari patiamini; Quinct. 10. plurimis iactatus iniuriis ... ad te ... confugit; ib. 98.

inimicus: non quaero iure an iniuria sint inimici; Verr. II, 150.

lacerari: omni lacerabantur iniuria; Verr. III, 198.

lacessere: qua re si propter socios nulla ipsi iniuria lacessiti maiores nostri ... bella gesserunt; imp. Pomp. 14. non accusares ... nulla lacessitus iniuria; Muren. 64. qui ... ea iniuria virum fortissimum lacessisset; dom. 66.

laedi: omnes, qui alterum ... nulla privatim laesi iniuria ... in iudicium rei publicae causa vocant; Verr. III, 1.

metuere: neque enim ... iniuria metuebat; Sex. Rosc. 17.

occidere: dicis oportere quaeri homines M. Tullii iniuria occisi essent necne; Tull. 38. si quis furem occiderit, iniuria occiderit; ib. 51. non illud iam in iudicium venit, occisusne sit, ... sed iure an iniuria; Milo 31. hunc iniuria ... non dubitavit occidere? ib. 41. occidit. iure an iniuria? ib. 57.

pauper: Heraclius est ... istius avaritia atque iniuria pauperrimus; Verr. II, 35.

perdere: fortunas omnis ... iniuria perdidit; div. Caec. 56.

permoveri: quem intellego non iniuria L. Murenae, sed honoris contentione permotum; Muren. 56.

pervadere: eademque vi et iniuria ... per omnis partis provinciae te ... pervasisse demonstro; Verr. I, 96.

postulare: iniuria postulabas; Quinct. 63.

prohiberi: prohibiti estis in provincia vestra pedem ponere et prohibiti summa iniuria; Ligar. 24.

provocari: quanto vos studio convenit iniuriis provocatos sociorum salutem ... defendere; imp. Pomp. 14.

reici: a qua erat reiectus iniuria; Ligar. 27.

repudiari: intellego ... a vobis hanc sententiam repudiari, neque iniuria; Phil. VI, 3.

singularis: ordinis eius studium fuisse in honore Plancii singulare. neque iniuria; Planc. 24.

suspectus: si me meis civibus iniuria suspectum ... viderem; Catil. I, 17.

velle: qua re non iniuria ... magistratus corpus legibus vallatum esse voluerunt; Tull. 49.

vexari: ut ... paterere ... aratores indignissimis iniuriis vexari ac diripi; Verr. III, 52.

elliptisch: necesse putavit esse ... illam latebram tollere DAMNUM INIURIA; Tull. 11. cum iudicium ita daret ... neque illud adderet INIURIA; ib. 12. ut adderet in iudicium INIURIA; ib. 38. *ad* DAMNUM adderetur INIURIA; ib. 41.

2. **Präpositionen:** ad: sic ad libidines iniuriasque tuas omnia coaequasti; Verr. III, 95.

cum: utrum tibi pecuniae coactae conciliatae videntur ... cum maxima sociorum iniuria? Verr. III, 194. qui se fateatur maximas pecunias cum

summa sociorum iniuria cepisse; ib. 221. debent ... haec tot detrimenta atque damna cum maximis iniuriis contumeliisque perferre? ib. 228.

ex: quis non ex iniuria ... sibi provideret? Verr. I, 85.

in: quod in tantis ... iniuriis decumanorum nullum ... non modo factum, sed ne postulatum quidem iudicium invenitur; Verr. III, 33. tu ... in tot ac tantis iniuriis ... aliquid te populare putabis habere; ib. 48. in quibus ... tamen esset illa cogitatio, in alterius inuria se despectos; ib. 95. solent enim muti esse iu iniuriis suis; ib. 96. sin hoc vos iu ... iniuria tam acerba neglexisse audient; ib. IV, 68. filia, quae non solum illo communi dolore muliebri in eius modi viri iniuriis angeretur; Cluent. 13. discedit a Melino Cluentia, ut in tantis iniuriis non invita; ib. 14. statuit tamen nihil sibi in tantis iniuriis ... gravius esse faciendum; ib. 16. quanto est Oppianicus in eadem iniuria maiore supplicio dignus? ib. 32. quaeret quispiam in tanta iniuria tantaque impudentia quid spectarit; leg. agr. II, 20. ut locus ipse in tanta tua iniuria legem et inscriptionem statuae refelleret; dom. 81.

per: cum ei summam per iniuriam omnia inimica ... fuerint; Quinct. 10. ut per vim, per iniuriam ... totum agrum ... suum facere possit; ib. 90. servos abducebat per iuiuriam; div. Caec. 55. ne per summam iniuriam ... conetur evertere; Verr. I, 135. privata bona populi nomine per summam iuiuriam *esse* erepta; ib. II, 47. tamen hae pecuniae per vim atque iniuriam tuam captae ... tibi fraudi ... esse deberent; ib. III, 91. ab his per summam iniuriam ... plus aliquanto ablatum esse; ib. 102. ab iis ... per iniuriam ... tantum exprimi frumenti; ib. 105. qui per hanc iniuriam non modo fructum omnem amitteret; ib. 198. genus ... pecuniae per summam iniuriam cogendae; ib. 223. quo genere ... pecunia per summam iniuriam auferatur; ib. 224. quod non ad miseros aratores ... per summam iniuriam ... pervenerit; ib. 226. concede ut impune emerit, ... nihil per iniuriam; ib. IV, 10. utinam ... licuisset per hominum vim et iniuriam populo Romano ei gratiam referre! Planc. 77.

pro: nos si alienam vicem pro nostra iniuria doleremus; Verr. I, 113.

propter: propter Hispanorum ... iniurias; div. Caec. 66. propter ... hospitis iniurias; ib. 67. Sthenius est hic ... propter suam calamitatem atque istius insignem iniuriam omnibus notus; Verr. II, 83. propter ... hanc iniuriam ... eos statuisse ..; ib. 103. ut homines propter iniurias ... mortem sibi ipsi consciverint; ib. III, 129. difficile est dictu ... quanto in odio simus apud exteras nationes propter eorum ... libidines et iniurias; imp. Pomp. 65. qui ... propter multorum annorum iniurias alienati a senatu putabantur; Phil. XII, 10.

sine: ita sine iniuria potentiam levem ... esse arbitrantur; Quinct. 34. si potest ista pecunia sine armatorum iniuria detrahi; Verr. III, 182. an vero id recte ... sine cuiusquam iniuria factum esse defendis? ib. 194. si sine iniuria sociorum percipere possumus; ib. 201. etsi optabilius est cursum vitae conficere sine dolore et sine iniuria; dom. 86. pactiones sine ulla iniuria factas rescidit; prov. cons. 10. qui (ager) sine iniuria privatorum dividi possit; Phil. V, 53.

iniuriose, widerrechtlich: maiores nostri ... naviculariis nostris iniuriosius tractatis bella gesserunt; imp. Pomp. 11.

iniuriosus, ungerecht: alqd: quasi vero non intellegamus ab invito emere iniuriosum esse; leg. agr. I, 14. in socios ... iniuriosum et contumeliosum est his praemiis ... exclusos esse ... socios; Balb. 24.

iniussus, ohne Befehl: accedo: mitto exire de provincia, ... in regnum iniussu populi [Romani] aut senatus accedere; Piso 50.

attingo: si iniussu senatus quisquam attigisset Verr. IV, 85.

consecro: quae (lex) vetet iniussu plebis aedis, terram, aram consecrari; dom. 127. lex Papiria vetat aedis iniussu plebis consecrari; ib. 128.

dedico: QUOD IN LOCO PUBLICO LICINIA, GAI FILIA, INIUSSU POPULI DEDICASSET; dom. 136.

dimitto: praesidium tu rei publicae ... iniussu populi [Romani] senatusque dimisisses? Piso 48.

habeo: quia videbat potestatem neminem iniussu populi aut plebis posse habere; leg. agr. II, 27.

iudico: ne de capite civium Romanorum iniussu vestro iudicaretur; Rabir. 12.

mitto: mittis iniussu praetoris; Quinct. 82.

muto: quod ... iniussu populi ... iura provinciae Siciliae mutaveris; Verr. III, 17.

obligo: qui iniussu suo nullo pacto potest religione obligari; Balb. 34.

proficiscor: qui iniussu populi ... proficiscerentur; Verr. II, 14.

tollo: tu ... iniussu populi ac senatus totam Hieronicam legem sustulisti? Verr. III, 19.

iniuste, ungerecht: facio: facis iniuste, Laeli, si ..; Flacc. 41.

laedo: si iniuste neminem laesit; Muren. 87.

rogo: quas leges iniuste rogatus putaret; Sest. 61.

iniustus, ungerecht: alqs: noli tam esse iniustus; Muren. 9. nemo erit tam iniustus qui me audierit; Flacc. 97.

alqd: quod sit iniustum; dom. 107. quid autem hoc iniustius quam ..? Phil. XII, 9.

bellum: fatearis necesse est te illi iniustum ... bellum inferre conari; div. Caec. 62.

causa: quae fuisset igitur iusta causa restituendi mei, nisi fuisset iniusta eiciendi? Milo 36.

civis: ingratus est iniustusque civis; Marcell. 31.

contentio: quos ... ab hoc impari certamine atque iniusta contentione avocabat; Balb. 59.

existimator: nemo iam erit tam iniustus existimator rerum qui dubitet ..; Marcell. 15.

homo: quantum odium illius et in homine iniusto quam etiam iustum fuisse (credititis)? Milo 35.

odium: cum is ... sit in quoddam odium iniustum vocatus; Cael. 29.

poena: cum ei ... ante iniusta poena luenda sit quam iusta repetenda; Milo 11.

rogatio: video ... hunc hoc anno in hac toga rogationis iniustissimae subitam acerbitatem ... deprecantem; Sest. 144.

sacramentum: si decemviri sacramentum in libertatem iniustum iudicassent; dom. 78. s. vindiciae.

vindiciae: qui ... non iniustis vindiciis ac sacramentis alienos fundos ... petebat; Milo 74.

inlaqueo, verstricken: sed si etiam nunc inlaqueatus iam omnium legum periculis ... feretur tamen haesitans ..; har. resp. 7.

inlecebra, Anlockung, Lockung: I. est: iam vero quae tanta umquam in ullo homine iuventutis inlecebra fuit quanta in illo? Catil. II, 8. erant apud illum inlecebrae libidinum multae; Cael. 12.

II, 1. cognosco: cur inlecebris cognitis non refugisti? Cael. 37.

ignoro: quis ignorat maximam inlecebram esse peccandi impunitatis spem? Milo 43.

2. dedo: si qui ... se vitiorum inlecebris ... dediderunt ..; Sest. 138.

III. inretiri: quem corruptelarum inlecebris inretisses; Catil. I, 13.

inlibatus, unvermindert: ut eorum veteres inlibatasque divitias ... profundat; Sest. 93.

inlido, zerschmettern: iam ista serpens ... compressa atque inlisa morietur; har. resp. 55.

inligo, anbinden, befestigen, verpflichten: alqm: quem (Regulum) Karthaginienses ... inligatum in machina vigilando necaverunt; Piso 43. magnis et multis pignoribus M. Lepidum res publica inligatum tenet; Phil. XIII, 8.

alqd: tum illa ... in aureis poculis inligabat; Verr. IV, 54.

hominem: videte hominis amentiam, * per suum tribunatum Caesaris actis inligatus teneretur; dom. 40.

inlitteratus, ungebildet: sed sunt in illo numero ... multi impudentes, inliterati, ... quos variis de causis video concitatos; Flacc. 9.

inlucesco, aufleuchten, anbrechen: auctoritas, vox: cum populo Romano vox et auctoritas consulis repente in tantis tenebris inluxerit; leg. agr. I, 24.

dies: s. **dies,** I, 1. inlucescit (7 St.) S. 107, a.

inludo, verspotten: I. alqm: ut ne plane inludamur; Sex. Rosc. 55. quod ultro etiam inlusos se ... ab iudicio discessuros videbant; Verr. III, 30. eos sic inludere, quibus omne supplicium ... debetur; Sest. 94. Parthini et Bulienses inlusi ... te unum ... hostem venisse senserunt; Piso 96.

viros: viri boni ... timide tamen istuc descendunt ... saepe inlusi; Quinct. 51.

II. auctoritati: hic non inludit auctoritati horum omnium? dom. 104.

dignitati: ne ... videaris ... virorum talium dignitati inludere; Sex. Rosc. 54.

existimationi: tamen ... inludere ... existimationi audebit? Qu. Rosc. 39.

inlustris, hell, deutlich, glänzend, berühmt, ausgezeichnet: A. alqd: quod ita fuit inlustre notumque omnibus; Verr. V, 34. omnia, quae dicam, erunt inlustria; ib. 139. tamen ea nunc renovata inlustriora videntur; Quir. 4. tamen eius in omni vita nihil est iam ad laudem inlustrius quam calamitas ipsa; dom. 87. quid enim quisquam potest ex omni memoria sumere inlustrius? Sest. 27. ut alia in te erant inlustriora; Planc. 23.

accusatio: voluit ... industriam suam a populo Romano ex aliqua inlustri accusatione cognosci; Cael. 73.

auctoritas: nihil enim umquam audivi quod mihi ... dici videretur ... inlustriore auctoritate de bellis; Balb. 2.

causa: si hanc causam ... tam inlustrem ... non haberem; div. Caec. 6.

civitas: cum circumsessus a tam inlustri civitate sis; Verr. I, 82. ne illud quidem cogitabas, ... tam inlustrem ... civitatem testem futuram? ib. 87. ut civitates ... maxime inlustres in amicitia ... manerent; ib. II, 2. quod eius civitatis sum, quam ille ... inlustrem ... reddidit; ib. IV, 81.

colonia: dixit causam ex colonia Latina in primis firma et inlustri; Balb. 48.

dies: si non minus nobis iucundi atque inlustres sunt ei dies, quibus conservamur; Catil. III, 2.

equites: quid, si equitibus ... inlustribus manus ... adferebantur? Verr. III, 60.

exemplum: quod in iuventute habemus inlustrius exemplum veteris sanctitatis? Phil. III, 15.

factum: numquam erat audita vox in foro; ... nullum non modo inlustre, sed ne notum quidem factum; Piso 1.

familia: cum ex familia vetere et inlustri consul designatus ab equitis Romani filio, consule, defenderetur; Muren. 17.

furta: ut ad maiora istius et inlustriora in hoc genere furta et scelera veniamus; Verr. IV, 97.

gloria: si quidem gloria est inlustris; Marcell. 26.

gratia: quorum vita remota ... ab hac inlustri gratia est; dom. 46. s. industria.

homo: quod ... testes erant ... homines maxime inlustres; Verr. I, 17. Diocles est Panhormitanus, ... homo inlustris ac nobilis; ib. III, 93. qui totam adulescentiam voluptatibus dedissent, emersisse aliquando et se ad frugem bonam ... recepisse, gravisque homines atque inlustris fuisse; Cael. 28.

imperium: quod si maiores nostri existimassent quemquam in tam inlustri imperio ... similem futurum; leg. agr. II, 89.

industria, ingenium: cum audiat ... adulescentem inlustri ingenio, industria, gratia accusari; Cael. 1.

laus: pater enim fuit, equestri loco; avus nulla inlustri laude celebratus; Muren. 16.

municipium: ipsis autem Valentinis, ex tam inlustri nobilique municipio, ... responsum dedisti; Verr. V, 40. si non modo parenti, tali viro, verum etiam municipio tam inlustri ac tam gravi displiceret; Cael. 5.

natura: cum ad naturam eximiam atque inlustrem accesserit ratio quaedam; Arch. 15.

officia: qui ... gratiam tibi non inlustribus officiis ... rettulit; Scaur. 29.

periurium: illud in hac civitate esse maxime inlustre atque insigne periurium; har. resp. 36.

populus: ac primum de ... populo fideli et inlustri breviter cognoscite; Verr. III, 67.

provincia: ex tam inlustri provincia; Verr. I, 10. quae causa fuit honestior quam a tam inlustri provincia defensorem constitui? ib. 21. ut conarere clientelam ... tam inlustris provinciae traducere ad te; ib. IV, 90. habuit hic ... provinciam tacitam et quietam; tu illam ... Ostiensem, non tam gratiosam et inlustrem quam negotiosam et molestam; Muren. 18.

reliquiae: si reliquiae pristinae dignitatis non tam inlustres fuissent; Sulla 37.

via: ne avaritiae ... viam patefaciatis inlustrem atque latam; Verr. III, 219.

vir: nolo enim cuiusquam fortis atque inlustris viri ne minimum quidem erratum cum maxima laude coniungere; Cael. 43.

B. adgredior: quis enim audeat ... inlustrem adgredi? Phil. XII, 25.

inlustrius, klarer: quis apud populum Romanum de illius dignitate inlustrius || industrius ||, quis in senatu saepius dixit? dom. 27.

inlustro, aufklären, verherrlichen, berühmt machen: alqm: quos ... ipsorum inlustravit labor et industria; Balb. 18.

alqd: si inlustrantur, si erumpunt omnia; Catil. I, 6. ut ... omnia ... inlustrata ... esse videatis; ib. 32. quae quoniam in senatu inlustrata ... sunt per me; ib. III, 3. omnia ... inlustrata et patefacta vidistis; ib. 21. illud patefecit et inlustravit ..; Scaur. 30.

Capitolium: Capitolium illud templis tribus inlustratum, ... aditus Iovis Optimi Maximi ... M. Scaurum ... defendunt; ib. 47.

consilia: fore ut ea consilia ... inlustrarentur; Catil. III, 20.

consulatum: tum autem inlustratur consulatus; Phil. VII, 7.

laudem: etiam laudem inlustras meam; dom. 76.

maleficium: statuerant illud tantum esse maleficium quod ... etiam aperiri inlustrarique deberet; Sulla 7.

nomen: qui libri ... populi Romani nomen inlustrant; Arch. 21.

templum: cuius fulgore ... inlustrari Iovis ... templum oportebat; Verr. IV, 71.

veritatem: signis, quibus veritas inlustrari solet; Cael. 66.

innascor, angeboren werden: alqd: hoc ... ipsis Siculis ita persuasum est ut in animis eorum ... innatum esse videatur; Verr. IV, 106.

causa: reliqua est ea causa, ... quae iam non recepta, sed innata ... est; Verr. V, 139.

libertas: quamquam ... innata libertas ... fortissimum virum hortabatur; Sest. 88.

innocens, unschädlich, unschuldig, rechtschaffen, unbescholten, uneigennützig: A. **bei Substantiven:** alqs (vgl. B.): innocens est quispiam; Sex. Rosc. 55. ut sibi ... liceat innocenti ... vitam ... degere; ib. 144. si enim innocentes existimari volumus; Verr. II, 28. quod erat innocentior quam Metellus? ib. 68. tu innocentior quam Metellus? ib. III, 43. nam si in omnibus rebus innocens fuero; ib. 162. quos innocentissimos meminimus; ib. 190. forum Syracusanorum ... adventu Verris Siculorum innocentium sanguine redundasse; ib. IV, 116. illorum, qui innocentes peribant; ib. V, 116. quo ... innocentem Statium Albium condemnaret; Cluent. 9. si innocentis Fabricios condemnassent; ib. 60. num Fabricios quoque innocentis condemnatos existimes; ib. 62. qui illum vestrum innocentem Oppianicum ... absolverunt; ib. 76. verum, si innocens Falcula, quaero qui sit nocens; ib. 113. potuit esse innocens Falcula; ib. innocens (Catilina) in exsilium eiectus a consule vi et minis esse dicetur; Catil II, 14. quin innocentem P. Sullam defenderet; Sulla 4. ut, quia tu defendis, innocens iudicetur? ib. 84 cum ... nemo tam innocens videretur; Scaur. c. 1 § 2. praetorii Philadelphus Annius et innocens Gallius; Phil. XIII, 26. qui te innocentem iudicarunt; Fr. B, VIII, 7.

civis: ut unius honestissimi atque innocentissimi civis mortem ... deprecaretur; Verr. V, 125. a quo periculo defendite ... civem fortem atque innocentem; Font. 49. qui pretio adductus eripuerit patriam, fortunas, liberos civi innocenti; Cluent. 129. ego P. Clodium arbitrabar perniciosum civem, ... tu contra ... innocentem; Phil. VIII, 16. f. vir. Piso 95.

filius: orent, ut ... filii innocentis fortunas conservatas velit; Sex. Rosc. 25. te patris lacrimae de innocentis filii periculo non movebant? Verr. V, 109. ut ... ex complexu matris ereptus innocens filius ||innocens|| istius carnifici Sextio dederetur; ib. 125. unicum miser abs te filium optimum atque innocentissimum flagitat; ib. 128. quam tu pestem innocentissimo filio de matris sinu deprompseris; Cluent. 186.

homo: quo facilius ... hominis innocentissimi miserias ... cognoscere possitis; Sex. Rosc. 14. quid faceres pro innocente homine? Verr. a. pr. 28. cum tot homines innocentis necarit; ib. I, 9. securi esse percussos homines innocentis; ib. 76. ut eius libidinem hominum innocentium sanguine elui velles; ib. 77. sin autem hominem ... innocentem ita condemnasset; ib. II, 74. hominem innocentem ... condemnat; ib. 75. cum audit pluris decumas vendidisse C. Verrem quam innocentissimum hominem; ib. III, 119. hoc ... innocens homo perpeti potuisset? ib. 132. tum iste homo innocens ... dicit; ib. 136. potestas erat isti, homini ... innocenti, data; ib. 140. quos constat ... homines ... innocentissimos fuisse; ib. 182. hominem innocentem ... nominas; ib. 214. hominem interea perire innocentem non oportere; ib. IV, 87. quod innocentem in hominem ... novum et singulare supplicii genus excogitavit; ib. 88. a quo cognostis nobilissimos homines atque innocentissimos securi esse percussos; ib. 144. iste hominibus miseris innocentibus inici catenas imperat; ib. V, 106. tibi hominum innocentium sanguis non modo voluptati, sed etiam quaestui fuit; ib. 138. quoniam uno tempore *et* vita C. Rabirii, hominis miserrimi atque innocentissimi, *et* salus rei publicae vestris manibus ... permittitur; Rabir. 5. P. Orbius, homo et prudens et innocens, contra te omnia decrevit; Flacc. 76. cui innocentes homines non resistunt; Sulla 22. sic innocentissimi hominis fortunas ... condemnari volunt; Balb. 6. se M. Seium ... homini innocentissimo, eloquentissimo, M. Pisoni, praetulisse; Planc. 12. satius hominem miserum atque innocentem eripi rei publicae; Fr. B, VII, 10.

nobilitas: numquam enim fere nobilitas, integra praesertim atque innocens, ... repudiata est; Planc. 50.

pater: qui ab isto homine crudelissimo patre innocentissimo ... privatus est; Verr. II, 80.

praetores: ut (Sicilia) ... per multos annos innocentisque praetores ... recreari ... posse videatur; Verr. a. pr. 12.

reus: ut innocentem reum condemnarent; Cluent. 77. innocentem reum condemnatum audiebant; ib. 78. iam id ipsum quantae divinationis est scire innocentem fuisse reum? ib. 131. ne quid innocenti reo noceat; Planc. 57.

servus: servus ille innocens ... absolvitur; Verr. IV, 100.

socii: cum te maculas furtorum ... tuorum sociorum innocentium sanguine eluere arbitrabare; Verr. V, 121. recte ac merito sociorum innocentium miseria commovebamur; ib. 172.

vir: cum ... innocentissimus vir L. Piso delationem nominis postularet; div. Caec. 64. quid huius lacrimas ... proferam? quid C. Neronis, viri ... innocentissimi, ... animum? Verr. I, 75. qui (census) viro fortissimo atque innocentissimo Sex. Peducaeo praetore habitus esset; ib. II, 138. multos saepe viros bonos, fortis et innocentis, ... aestimasse; ib. III, 188. nam de Sex. quidem Peducaeo, ... innocentissimo viro, quid dicetis? ib. 216. qui ... mihi videtur tamen inter viros optimos atque innocentissimos esse numerandus; Font. 38. utinam ... virorum fortium atque innocentium copiam tantam haberetis! imp. Pomp. 27. ut virum optimum atque innocentissimum ... his aliquando calamitatibus liberetis; Cluent. 202. innocens et bonus vir ... absolutus est A. Thermus; Flacc. 98. alter ... senserat tantum de re publica ..., vir et bonus et innocens et bonis viris semper probatus; Sest. 114. nisi C. Vergilius legatus, vir fortis et innocens, intervenisset; prov. cons. 7. quod accidere innocenti ... viro et civi potest; Piso 95. quae (Appia via) cruentata antea caede honesti atque innocentis viri silebatur; Milo 18. clarissimo viro atque innocentissimo decrevit imperium ..; Phil. XI, 19.

B. **allein:** I. neglegit: quae neque maximo animo nocens neque innocens nisi fortissimus vir neglegere potuisset; ib. 64.

II, 1. absolvo: quod innocens ... absolvi potest; Sex. Rosc. 56. utilius est ... absolvi innocentem; ib.

adfligo: quod si qua calamitas hunc in hoc iudicio adflixerit innocentem; ib. 201.

caedo: ut miser atque innocens virgis caederetur; Verr. IV, 86.

condemno: qui ob innocentem condemnandum pecuniam acceperint; Cluent. 129. quod is pecuniam accepisset, quo innocentem condemnaret; ib. 131.

deleo: deleantur innocentes! Phil. VIII, 16.

libero: ut aliquando ille miser atque innocens calamitate illa liberaretur; ib. V, 21.

opprimo: quid est quod ... hunc innocentem opprimere posse videatur? Cluent. 125.

percutio: cum aliquem innocentem securi percusserat; ib. 156.

2. adfero: ne cui innocenti maeror tuus calamitatem et falsum crimen adferret; Cluent. 168.

facesso: ne innocenti periculum facesseris; div. Caec. 45.

obsum: ut inimicus neque deesse nocenti possit neque obesse innocenti; Verr. III, 162.

optandus: ut intellegatis ... nihil innocenti

suscepta invidia tam optandum quam aequum iudicium; Cluent. 7.
sum: quod innocenti saluti solet esse; Sex. Rosc. 77.
venio: venit huic subsidio misero atque innocenti Massiliensium cuncta civitas; Font. 45.
3. loquor de: non loquor de ... innocentibus; Verr. IV, 7.
III. calamitosus: o casum illum multis innocentibus calamitosum! Verr. V, 92.
IV. calamitas: peto ut ... innocentium calamitatem levetis; Sex. Rosc. 7.
caput: qui caput innocentis defenderent; Sex. Rosc. 149. capiti vero innocentis fortunisque parcant; Cael. 67.
cruciatus: an vos quoque hic acerbissimus innocentium cruciatus et maeror pari sensu doloris adficit? Verr. V, 123.
defensio: ut ego ... laboravi et quae prima innocentis mihi defensio est oblata suscepi; Sulla 92.
fortuna: nihil esse tam periculosum fortunis innocentium quam tacere adversarios; Verr. I, 24. cur tu fortunae illorum innocentium veniam ac locum non dedisti? ib. V, 132. ne ... fortunas innocentium subiciendas putetis; Planc. 56.
maeror: ſ. cruciatus.
manes: ab dis manibus innocentium Poenas scelerumque Furias in tuum iudicium esse venturas; Verr. V, 113.
mors: indigne ferunt ... defensionem suorum furtorum praetorem improbum ex ... morte innocentium quaerere; Verr. V, 115.
patrimonium: sese ... non arbitrabatur huius innocentis patrimonium ... posse obtinere; Sex. Rosc. 6.
periculum: quamquam tum ... etiam ad innocentium periculum tempus illud exarserat; Rab. Post. 13.
pernicies: quod speravit sese apud talis viros aliquid posse ad perniciem innocentis; Sex. Rosc. 141. qui ad perniciem innocentis fidem suam ... pecunia commutarit; Cluent. 129.
poenae: quos ... ad illorum innocentium poenas fortuna ... reservavit; Verr. V, 121.
praesidium: omnia alia ... praesidia innocentium ... ceciderunt; Flacc. 3.
salus: praesertim cum tot res sint, quae vestris animis pro huius innocentis salute supplicent; Font. 41. valeant haec omnia ad salutem innocentium; Muren. 59. sic ad salutem innocentium voluntate deducor; Sulla 87.
sanguis: multorum innocentium sanguis istius supplicio luendus est; Verr. I, 8. ne sanguis innocentium ... magistratibus nostris quaestui possit esse; ib. V, 130.
vita: vita innocentis ... defenditur; Sex. Rosc. 15.

innocentia, Unschuld, Unbescholtenheit, Rechtlichkeit: I. **absolut:** 1. eripit: nonne te .. testem in hoc crimine eripuit non istius innocentia, sed legis exceptio? Verr. II, 24.
est: cognosce ... quam multa esse oporteat in eo, qui alterum accuset ...: primum ... innocentiam singularem; div. Caec. 27.
opus est: ſ. II, 3.
2. Ausruf: o innocentiam Oppianici singularem! Cluent. 108.
II. **nach Verben:** 1. abicio: ſ. frango.
cognosco: quo etiam facilius *hi* .. *Scauri innocentiam* ... cognoscere possint; Scaur. c. 5 § 7.
defendo: et istius innocentiam ... defendito; Verr. III, 216. quorum studio et dignitate ... defendi huius innocentiam vides; Sulla 4.
frango: tu innocentiam, tu labores tuos ... fractos esse et abiectos et repudiatos putas? Planc. 9.
ignoro: alterius ... innocentiam ... quis ignorat? Phil. XI, 9.
insector: ut magis insectari alterius innocentiam quam de se timide cogitare videatur; Cael. 16.
ostendo: nisi eius ... innocentiam ostendero; Planc. 3.
probo: quem ad modum ... innocentiam tuam probari velis; Verr. III, 137.
punio: punivi ambitum, non innocentiam; Muren. 67.
repudio: ſ. frango.
tueor: Salus ipsa virorum fortium innocentiam tueri non potest; Font. 21.
2. subvenio: vestri auxilii est .. huius innocentiae sic ... subvenire; Cluent. 4.
sum: hominum, ... qui huius virtuti atque innocentiae testimonio possint esse; Font. 16.
3. opus est: quot praetorum innocentia .. opus est? Verr. III, 128.
sum: quod erat summa innocentia et integritate; Qu. Rosc. 26. quanta innocentia debent esse imperatores? imp. Pomp. 36. fuit in his provinciis singulari innocentia; ib. 61.
4. refero ad: qui non ad Q. Mucii innocentiam referatur; Verr. II, 27.
III. **nach Adjectiven:** 1. contentus: virtute eorum et innocentia contentus est; Planc. 62.
fretus: concedam fretus huius innocentia; Sex. Rosc. 73.
praeditus: modo C. Sentium vidimus, hominem ... singulari innocentia praeditum; Verr. III, 217.
2. clemens ab: quamquam praeest ... vir ... ab innocentia clementissimus; Sex. Rosc. 85.
IV. **nach Substantiven:** 1. defensio: innocentiae defensio interclusa respirat; Cluent. 183. haec est innocentiae defensio; Cael. 55.
existimatio: praeturae, quae ... existimatione innocentiae maxime floruerunt; Font. 41.
labes: utrum hic tandem disceptationem et cognitionem veritatis an innocentiae labem aliquam aut ruinam fore putatis? Flacc. 24.
laus: ut haec laus ... innocentiae non solum hominum ... esse videatur; Verr. I, 56.
lex: legem enim sibi ipsi dicunt innocentiae; Verr. III, 1.
mentio: fac mentionem innocentiae; Verr. III, 41.
periculum: cum ... existimassem, eos velle meae fidei .. periculum facere, qui innocentiae .. fecissent; Verr. a. pr. 34.
praesidium: vos ... repentini in nos iudices consedistis ... a fortuna nobis ad praesidium innocentiae constituti; Sulla 92.
ruina: ſ. labes.
specimen: quod specimen habuit hic civis innocentiae; Piso 95.
testes: hisce utitur laudatoribus Flaccus, his innocentiae testibus; Flacc. 64.
2. alqs: M. Piso ... parique innocentia M. Vehilius senatus auctoritati se obtemperaturos esse dixerunt; Phil. III, 25.
homo: in eadem sententia fuit homo summa integritate atque innocentia; Phil. III, 25.
V. **Umstand:** 1. adsequi: quibus rebus id adsecutus es? innocentia? Verr. III, 41.
defendi: ne non tam innocentia reus sua quam recordatione meorum temporum defensus esse videatur; Planc. 4.
delectari: si ... non innocentia ... eius delectamini; Verr. III, 8.
praestans: quis enim est illo ... aut innocentia aut ullo laudis genere praestantior? Marcell. 4.
recreare: ostendam sic provinciam ... vastatam, .. ut eam ... multorum innocentia ... recreare nequeamus; Verr. III, 21.
tegi: propterea quod pericula facile ... innocentia tecti repellemus; imp. Pomp. 70.
tueri: tum, cum homines se ... dignitate atque innocentia tuebantur; Cluent. 95. qui se facile tuentur integritate et innocentia; ib. 152.

2. ad: praetereo illud, quod ... argumento ad huius innocentiam poterat esse; Sex. Rosc. 75.

cum: quod eum industria cum innocentia prosecuta est; Cluent. 111.

propter: si obtinuerit causam Cluentius, ... omnes existimabunt, id quod erit, obtinuisse propter innocentiam; Cluent. 156. iudicia non metuis: si propter innocentiam, laudo; Phil. II, 115.

innovo, erneuern, hingeben: quo te modo ad tuam intemperantiam, scelerate, innovasti? Piso 89.

innumerabilis, unzählig, zahllos, massenhaft: A. **bei Substantiven:** alqs: (vgl. B, I): ex qua (civitate) innumerabiles alii ... mortem in variis bellis aequissimis animis oppetissent; Sest. 48. qua re imitemur nostros Brutos, ... innumerabilis alios; ib. 143. ex qua provincia ... innumerabiles alii levitate et cupiditate commoti triumpharunt; Piso 61. sed haec pari loco orti sunt innumerabiles alii consecuti; Planc. 60.

alqd (vgl. B, II): ut vetera, quae sunt innumerabilia, mittam; prov. cons. 21. sunt ea quidem innumerabilia, quae a tuis emebantur; Phil. II, 93.

adoptiones: quas adoptiones, sicut alias innumerabilis, hereditates nominis, pecuniae, sacrorum secutae sunt; dom. 35.

argumenta: quid ego nunc argumentis huic crimini, quae sunt innumerabilia, resistam? Cael. 53.

chirographa: quid de innumerabilibus chirographis loquar? Phil. II, 97.

cives: quid enim gladiatoribus clamores innumerabilium civium? Phil. 1, 36.

conlegia: ut conlegia non modo illa vetera ... restituerentur, sed *ab* uno gladiatore innumerabilia alia nova conscriberentur; Sest. 55. conlegia ... innumerabilia quaedam nova ex omni faece urbis ac servitio concitata; Piso 9.

consulta: sunt enim innumerabilia (senatus consulta huius generis); Phil. X, 6. eoque ipso die innumerabilia senatus consulta fecit; ib. XIII, 19.

copiae: cum innumerabilis hostium copias in Italia fudisset; Rabir. 29. populi Romani exercitus eodem duce non maxima manu innumerabilis Armeniorum copias fudit; Arch. 21.

gentes: domuisti gentis immanitate barbaras, multitudine innumerabilis; Marcell. 8.

gratulationes: hunc tu igitur diem tuis maximis et innumerabilibus gratulationibus iure anteponas; Marcell. 11.

iniuriae: genera iam dudum innumerabilium iniuriarum .. profero; Verr. III, 58.

leges: innumerabiles aliae leges de civili iure sunt latae; Balb. 21.

merita: tamen ad tua in me unum innumerabilia merita ... maximus hoc tuo facto cumulus accesserit; Marcell. 34.

multitudo: cum innumerabilis multitudo bonorum de Capitolio supplex ad eum sordidata venisset; sen. 12. haec igitur innumerabilis hominum multitudo ... quid declaravit nisi ..? Sest. 125.

numerus: ex quo intellexistis innumerabilem frumenti numerum ... aversum ... esse; Verr. III, 163.

pecunia: doce te petisse ab eo istam ... innumerabilem pecuniam; Quinct. 37. innumerabiles pecuniae ... coactae; Verr. a. pr. 13. genus invenerat ad innumerabilem pecuniam corripiendam; ib. II, 30. cognoscite nunc innumerabilem pecuniam ... ereptam; ib. III, 49. P. Servilius ... ista ratione innumerabilem pecuniam facere cum posset; ib. 211. primum permittitur .. potestas innumerabilis pecuniae conficiendae; leg. agr. II, 33. si concessum sit ... cum innumerabili pecunia ... illis in locis vagari; ib. 54. hoc tu emes ista innumerabili pecunia quod arari aut coli possit? ib. 67. qui per easdem tabulas innumerabilem pecuniam dissipavisti; Phil. II, 33. neque ... innumerabilis pecunia congesta in illam domum est; ib. V, 12.

pondus: alterum haurire cotidie ex ... Syriae gazis innumerabile pondus auri; Sest. 93.

possessiones: advolas in M. Varronis ... fundum Casinatem quo iure? quo ore? eodem, ... quo in reliquas innumerabilis possessiones; Phil. II, 103.

pugnae: pugnis, quae sunt innumerabiles; Muren. 34. obstupescent posteri ... pugnas innumerabilis; Marcell. 28.

scelera: cuius ut omittam innumerabilia scelera urbani consulatus ..; Phil. VII, 15.

tabulae: non arbitror illum negaturum ... tabulas pictas innumerabilis habere; Verr. 1, 60

urbes: nobilissimas urbis innumerabilisque alias captas esse commemorem? imp. Pomp. 33.

vis: vis enim innumerabilis incitata ex omnibus vicis conlecta servorum ... repente ... in scenam ... inrupit; har. resp. 22.

B. **allein:** I. **masc.:** sunt: quis ergo iste optimus quisque? numero si quaeris innumerabiles? Sest. 97. non sunt enim, credo, innumerabiles, qui ..; Phil. X, 18.

II **neutr.:** debeo: cum ... innumerabilia parentibus ... debeamus ..; sen. 2.

facio: qualia innumerabilia et facit et fecit Antonius; Phil. III, 9.

inofficiosus, pflichtwidrig: testamentum P. Annius fecerat ... non inofficiosum; Verr. 1, 107.

inopia, Mangel, Noth: I. est: vobis autem tanta inopia reorum est? div. Caec. 50. quem ad modum discessu meo frugum inopia ... fuisset; dom. 17.

nascitur: qua ex lege ... nata est .. inopia; dom. 25.

potest: ut ... plus huius inopia possit ad misericordiam quam illius opes ad crudelitatem; Quinct. 91.

II, 1. commemoro: huius inopia et solitudo commemoratur; Sex. Rosc. 20.

nego: difficultatem annonae summamque inopiam rei frumentariae ... nemo negat; dom. 12.

2. sum: quod si tu iudex nullo praesidio fuisse videbere ... inopiae, ... profecto nihil est .. sanctum; Quinct. 5.

3. sum: tantane vobis inopia videor esse amicorum? div. Caec. 50.

4. confero cum: praesidia vestra cum illius latronis inopia atque egestate conferre debeo; Catil. II, 24.

consequor ex: tanta repente vilitas annonae ex summa inopia ... consecuta est; imp. Pomp. 44.

contendo cum: quivis ut perspicere possit, in hac causa improbitatem ... cum inopia ... contendere; Quinct. 84.

III. patientia: habes ubi ostentes tuam illam praeclaram patientiam ... inopiae rerum omnium; Catil. I, 26.

IV, 1. adfici: cum is ... *inopia vivum* adfecerit ‖ egestate vivum ‖; Sex. Rosc. 113.

cogi: itaque tum ille inopia et necessitate coactus ... ad Caepasios fratres confugit; Cluent. 57.

confici: dico praeterea illos ... nautas fame atque inopia rerum omnium confectos fuisse ac perditos; Verr. V, 134.

confugere: quo .. accusator inopia argumentorum confugit; Sex. Rosc. 80.

dare: intelleges te inopia criminum summam laudem Sex. Roscio vitio ... dedisse; Sex. Rosc. 48.

impediri: fieri enim non potest ut animus, ... inopia etiam non numquam impeditus, hoc ... possit sustinere; Cael. 45.

labi: nam te inopia verbi lapsum putarem; Phil. X, 5.

2. in: ne tum quidem ... Mamertinis navem imperare ausus es; quo tempore in tanta inopia navium ... tamen ab iis impetraretur; Verr. V, 59. movet me etiam in hac ... inopia frugum religio

Telluris; har. resp. 31. hoc vero tempore in tanta inopia ... consularium quo me dolore adfici creditis? Phil. XIV, 17.

propter: triticum emere .. propter inopiam cogerentur; Verr. III, 101. crimen ... propter inopiam testium ... praetermittam? ib. 166. populum Romanum in Capitolium propter metum atque inopiam rei frumentariae convenisse; dom. 6. *qui* propter inopiam tecti in foro pernoctasset; ib. 80. proficiscitur in Hispaniam Caesar paucis tibi ad solvendum propter inopiam tuam prorogatis diebus; Phil. II, 74.

inopinatus, unerwartet: alqd: nova tibi haec sunt et inopinata? Verr. II, 24. cum hoc illi ... inopinatum accidisset; ib. 69.

res: ut neque adlata sit a me res inopinata ac recens, nec ..; dom. 9.

inops, hilflos, dürftig, arm, ohnmächtig: A. alqs: ea Sex. Roscium inopem ... recepit; Sex. Rosc. 27. sed tum inopes ... eundem necessario cursum tenere coeperunt; Verr. V, 89. cum ... ad eos inops supplexque venisset; Quir. 20. tam inops autem ego eram ab amicis? dom. 58. quasi ... quisquam tam inops fuerit; Piso 18.

classis: sequitur ... praeclara classis in speciem, sed inops; Verr. V, 86.

homo: quibus possis hominem e civitate, praesertim non inopem neque infirmum, exturbare; Muren. 45.

lingua: lingua, quae dicitur esse inops; Caecin. 51.

potentia: ita ... potentiam ... inopem esse arbitrantur; Quinct. 34.

reus: qui abiectum hoc cadaver consularibus spoliis nudare non nolim, praesertim ... tam inopi ||tam opimo|| ... reo; Piso 82.

vita: ut ... vitam inopem et vagam persequamur; Phil. XII, 15.

Fragment: copiis inops, gente fallax; Scaur. 45.

B. causa: cum tu ... per causam inopum atque imperitorum repentinos impetus comparares; dom. 13.

inoratus, nicht vorgetragen: Ameriam re inorata reverterunt; Sex. Rosc. 26.

inquam, sagen: inquam: te, te inquam testem .. citabo; Quinct. 37. „minime"; inquam „sed quid id ad rem"? ib. 79. „dic" inquam „diem"; ib. te, te, inquam, Fanni; Qu. Rosc. 37. Tenem ipsum ..., hunc ipsum, inquam, Tenem ... abstulit; Verr. I, 49. haec .. duo signa ..., haec, inquam, duo, quae in aedibus tuis sola iam sunt; ib. 61. teste homine nequam ..., te ipso, inquam, teste; ib. 83. reticere (non) poterunt; ... dicent, inquam ..; ib. 90. nolite ... credere; noli, inquam, ... credere; ib. 128. his, inquam, ipsis ... tradidit; ib. II, 59. nunc vide ..., vide, inquam, quid ..; ib. 114. excogitat ..., excogitat, inquam, quem ad modum ..; ib. 128. non quaero ...; non, inquam, iam quaero; ib. 183. non miror ...: non, inquam, miror; ib. III, 17. tuus hospes, Verres, hospes, inquam, et familiaris tuus; ib. 18. omnibus in aliis vectigalibus ..., in his, inquam, omnibus ..; ib. 27. mitto vincla, ... mitto, inquam, haec; ib. 59. non, inquam, iudices, esset ... consecuta; ib. 66. non, inquam, perpeterere; ib. 129. teneo, teneo, inquam, ... furem; ib. 137. teneo, inquam, ita, ut ..; ib. non reprehendo Metellum ...; non reprehendo, inquam, Metellum; ib. 153. unum, inquam, da; ib. 180. omnia ... abstulit; nullum, inquam, horum reliquit; ib. IV, 7. tua .. altera patria ... Messana ..; tua, inquam, Messana; ib. 17. scio ...; scio, inquam; ib. 37. Syracusis in foro, ... in foro, inquam, Syracusis; ib. 67. te nunc, ... te, inquam, ... appello; ib. 79. id concupisti, ... id, inquam, adamasti; ib. 101. illa omitto ...; mitto, inquam, haec omnia; ib. 116. non dicam id ...; non, inquam, sic agam; ib. V, 4. tum, inquam, cum concursant ceteri praetores; ib. 29. cur tam diu? cur, inquam, ... dedisti? ib. 75. si, inquam, pridie ... profugisset; ib. 77. hodie, inquam, Syracusanum in ea parte habitare non licet; ib. 84. quid, inquam, magno opere potuit? ib. 107. malo, inquam, te ... infestum putari; ib. 153. te, inquam, adiuvabo; ib. 154. crux, crux, inquam, ... comparabatur; ib. 162. quid, inquam, locutus es? ib. 165. non illi, inquam, homini; ib. 169. hic reus: hic, inquam, sua spe ... curavit; ib. 177. nemo, nemo, inquam, iudices, reperietur; Font. 3. illo, illo, inquam, loco; ib. 4. insector ...; insector, inquam, et flagito testis; ib. 11. frugi igitur hominem ..; frugi, inquam; ib. 40. prohibito, prohibito, inquam; Caecin. 36. necesse est ..; necesse est, inquam; ib. 49. quid, inquam, prodest ..? ib. 74. „quonam" inquam „modo"? ib. 80. mater ..., mater, inquam, appellabitur; Cluent. 12. nihil, nihil, inquam, aliud reperietis; ib. 62. audete negare ...: negate, inquam, meo loco; ib. 65. dum vero eum fuisse Oppianicum constabit ... — dum haec, inquam, de Oppianico constabunt; ib. 125. pater; pater, inquam, illius; ib. 168. hos, inquam, agros ..; leg. agr. III, 12. libenter, inquam, confiterer; Rabir. 19. de te ipso, inquam, Labiene, quaero; ib. 21. nemo est, inquam, inventus ..; ib. 23. patrem patriae, parentem, inquam, vestrae libertatis; ib. 27. „est vero" inquam „notum quidem signum; Catil. III, 10. nihil, ... nihil, inquam, omnino; Muren. 14. nostri ... illi, ... nostri, inquam, illi; ib. 63. intus, intus, inquam, est equus Troianus; ib. 78. cives, cives, inquam, si ..; ib. 80. in illo sacrario rei publicae, in ipsa, inquam, curia; ib. 84. hoc, hoc, inquam, tempore implorat; Flacc. 3. di, inquam, immortales! ib. 5 (Z. 16). filiam, filiam, inquam, ... redde; ib. 73. vestris, vestris, inquam, umeris; ib. 94. ego te ..., ego te, inquam, Flacce, prodidero; ib. 103. non, inquam, cadit in hos mores ... ista suspicio; Sulla 75. quid vero? ... quid, inquam, haec ..? ib. 80. excitatus aliquando ..., excitatus, inquam, aliquando; dom. 25. tu, tu, inquam, ... consecrasti; ib. 124. cum his furiis ..., cum his, inquam, exitiosis prodigiis; har. resp. 4. tum, inquam, tum vidi; ib. hanc Matrem magnam, ... hanc, inquam, accepimus agros ... peragrare; ib. 24. nisi exercitum C. Caesaris, ... nisi eum, inquam, exercitum ..; ib. 47. vix haec ... labefacta, vix, inquam, nixa ... cohaerebunt; ib. 60. vos, inquam, equites; Sest. 26. te, te, inquam, patria; ib. 45. illo, inquam, ipso die; ib. 53. semel, inquam, se ludis ... commisit; ib. 116. multo mihi, multo, inquam, iudices, praestat; ib. 146. in rostris, in illo, inquam, augurato templo ac loco; Vatin. 24. me ipsum, me, inquam, ... paene decepit; Cael. 14. non audeo ...; non, inquam, audeo; ib. 30. tum, inquam, ... signa illa ... tenuerunt; prov. cons. 6. tum ..., tum, inquam, emisti ..; ib. 7. non modo ad eum ..., non modo, inquam, ad eum ..; Piso 11. consulem ... quaerebam, consulem, inquam; ib. 19. valeret ...; valeret, inquam; Planc. 31. quamcumque tribum, inquam, delegeris; ib. 48. „immo ex Sicilia" inquam; ib. 65. armis fuit, armis, inquam, fuit dimicandum; ib. 87. vi me, *vi* inquam ... retinuit; ib. 100. sic, inquam, se .. res habet; Scaur. c. 8 § 1. peragravi, inquam, Triari, ... vallis Agrigentinorum; ib. 25. video, video, inquam, non cogito solum; ib. 49. vos, vos, inquam, ipsi; Rab. Post. 18. ex hac urbe, huius, inquam, rei publicae civem; ib. 22. omnes illim praestigiae, illim, inquam, omnes fallaciae; ib. 35. tuas, tuas, inquam, suspiciones perhorrescimus; Milo 67. si ipse Cn. Pompeius ..., si is, inquam, potuisset; ib. 79. confiteretur, confiteretur, inquam, si fecisset; ib. 80. vos ..., vos, inquam, imploro atque obtestor; ib. 85. ante ipsum sacrarium Bonae deae ..., ante ipsam, inquam, Bonam deam; ib. 86. totum hoc ..., totum est, inquam, tuum ..; Marcell. 7. illa, inquam, illa vita est tua; ib. 28. per te, per te, in-

quam, obtines; Ligar. 15. omnes vincendi studio tenebamur ...; omnes, inquam, vincere volebamus; ib. 28. per dexteram istam te oro ..., istam, inquam, dexteram; Deiot. 8. solus, inquam, es ..; ib. 34. eas leges ..., eas, inquam, Caesaris leges; Phil. I, 24. hanc tu ..., hanc tu, inquam, potuisti ... dignitatem deponere? ib. 31. a te, a te, inquam; ib. 32. edormi crapulam, inquam, et exala; ib. II, 30. tu, tu, inquam, M. Antoni; ib. 53. bona .. Cn. Pompei ..., bona, inquam, Cn. Pompei ..; ib. 64. tu, tu, inquam, ... incendisti; ib. 91. hunc unum diem, unum, inquam, hodiernum diem; ib. 112. bello, bello, inquam, decertandum est; ib. V, 33. ut haec, inquam, omittam; ib. VII, 15. huic, inquam, tali viro ... poteritne esse pacatus Antonius? ib. 24. deserti, deserti, inquam, sumus; ib. VIII, 22. vos ..., vos, inquam, Ser. Sulpicium vita privastis; ib. IX, 8. alia sunt, alia, inquam; ib. XI, 9. decepti, inquam, sumus ..; ib. XII, 3. illi, illi, inquam, urbi; ib. 7. non ferent, inquam, oculi Saxam; ib. 20. eam ... redimet; redimet, inquam, Cn. Pompei domum filius; ib. XIII, 10. tu, tu, inquam, illum occidisti; ib. 41. hostium dico? ita, inquam, hostium; ib. XIV, 12.

inquis: „deicior ego“ inquis „si quis ..“; Caecin. 37. „refer“ inquis „ad senatum“; Catil. I, 20. „inimicum ego“ inquis „accuso meum“; Sulla 48.

inquit: „posterius“ inquit „ista videbimus“ Quinctius; Quinct. 19. „non“ inquit „id ago“; ib. 43. „Quinctii bona“ inquit ... „possessa sunt“; ib. 45. „immo“ inquit „abs te satis accipiam“; ib. „quid mihi“ inquit „cum ista ... diligentia? viderint“ inquit „ista officia viri boni“; ib. 55. „non dubitavi“ inquit „... bona proscribere“; ib. 56. „postulabam“ inquit „ut satis daret“; ib. 63. „hic te“ inquit „teneo“; ib. „Bruti“ inquit „erat“; ib. 69. „erat enim ||eis||“ inquit „illarum partium“; ib. „non“, inquit „nisi tu ante ... dixeris“; ib. 71. „quid, si“ inquit „habes ..“? ib. 78. „nimirum“ inquit „in eo causa consistit“; ib. 79. DOMINUM, inquit, INVITUM DETRUDERE NON PLACET; ib. 84. „patri“, inquit „non placebat“; Sex. Rosc. 40. „nescio“ inquit „quae causa .. fuerit“; ib. 42. „immo vero“ inquit „est“; ib. 52. „eius modi tempus erat“ inquit „ut homines ... occiderentur; ib. 80. „non possum“ inquit „divinare; ib. 96. „Panurgus“ inquit „fuit Fannii“; Qu. Rosc. 27. „in hanc rem“ inquit „me cognitorem dedisti“; ib. 32. „Panurgum“, inquit „hunc servum communem, ... interfecit“; ib. „omnino“ inquit HS ccciↃↃↃ a Flavio non abstulit“; ib. 41. „dicit enim“ inquit „iniuratus Luscio“; ib. 46. „petisse“ inquit „suam partem Roscium ... confiteor“; ib. 52. „non enim“ inquit „illud peto“; div. Caec. 23. „custodem“ inquit „Tullio me apponite“; ib. 51. „renuntio“ inquit „tibi“; Verr. a. pr. 19. „non solum effugiemus“ inquit „hominem“; ib. 29. „causam enim“ inquit „cognosci oportet“; ib. I, 25. „ACCEPI inquit VICIENS DUCENTA ..“; ib. 36. „quaeso“ inquit „Philodame, cur ..“? ib. 66. NEC PETITIONEM inquit ... DABO; ib. 113. „nam mehercule“ inquit „sic agamus“; ib. 133. „noli“ inquit „mirari“; ib. II, 29. „facite“ inquit „quod libet“; ib. 70. iubetur dicere. respondet „ad quos?“ „ad me“, inquit „si ..“; ib. 72. „idoneus es“, inquit „sed ..“; ib. „dic“, inquit „illi adesse non possunt.“ nam „hercule“ inquit Minucius „me quoque Petilius ... rogavit“; ib. „age dic“, inquit; ib. 75. „optime; inquit „nempe“ ..; ib 127. „quot ergo“ inquit „sunt renuntiati“? ib. „nihil egero“, inquit „negabunt“ ..; ib. 148. „plus immo etiam“, inquit „si volet“; ib. III, 25. „de cohorte mea reicies“ inquit; ib. 28. „non malum est“ inquit „esse istam formidinem“; ib. 34. NE TOLLAT inquit EX AREA; ib. 37. „magno“ inquit „decumas vendidi“; ib. 40. „quid est, Lolli?“ inquit „tu ... recte facere nescis“? ib. 62. „qui damnatus erit“ inquit, „virgis ... caedetur“; ib. 69. „quid de hordeo“ inquit „et de Docimo“? ib. 79. „RELIQUOS“ inquit „ARATORES“; ib. 126 „aratorum“ inquit „penuria“; ib. „licet hercle“ inquit „omnes omnia dicant“; ib. 145. „frumentum“ inquit „me abs te emere oportet“; ib. 196. „nam sperabam“ inquit arator „me ad denarios perventurum“; ib. „dic, dic“ inquit ille „planius“; ib. 197. „ita“, inquit „ad M. Antonii“; ib. 213. „emi“ inquit; ib. IV, 8. „cum sederem“ inquit „domi“; ib. 32. „permotus sum“: inquit „binos habebam“; ib. „sestertios ciↃ me“ inquit „poposcerunt“; ib. „in praesentia“, inquit Cleomenes, „quoniam ita necesse est“; ib. V, 105. *'ΕΔΙΚΑΙΩΘΗΣΑΝ*, inquit, hoc est ..; ib. 148. spectet, inquit, patriam; ib. 170. „quid vobis“ inquit „istic negotii in meo est“? Tull. 19. „non“ inquit „ad eam rem recitavi“; ib. 49. nisi SE TELO DEFENDET, inquit; ib. 50. „cogis me“ inquit „dicere“; Font. 39. „usus enim“ inquit „eius fundi ... fuerat Caeseniae“; Caecin. 19. „ferro“, inquit „ferro ... te reieci“; ib. 24. „queramur“ inquit „licet“; ib. 41. „nemo“ inquit „occisus est“; ib. „praetor“ inquit „interdixit“ ..; ib. 80. „quia certe“ inquit „deiectus est“; ib. „impellamus“ inquit „et perditum prosternamus“; Cluent. 70. „quo voles“ inquit „sequar“; ib. 71. „quid tu?“ inquit „ecquid me adiuvas?“ ib. „quid tu“ inquit „Paete?“ ib. 72. „non“, inquit „sed ... condemnatus est“; ib. 92. „ergo“ inquit „idcirco infestus ... fuit“; ib. „veneat“ inquit „silva Scantia“; leg. agr. I, 3. „deducentur“ inquit „coloniae“; ib. 16. „non faciemus“ inquit; ib. ITEM, inquit, EODEMQUE MODO; ib. II, 18. TUM EI DECEMVIRI inquit EODEM IURE SINT; ib. 29. EODEM IURE inquit QUO ..; ib. 31. „definio“ inquit „Italiam“; ib. 66. „vero“, inquit „QUI ARARI AUT COLI POSSIT“; „qui possit arari“ inquit „aut coli“; ib. 67. „idcirco“ inquit „agros nominare non possum“; ib. „facile“ inquit „adducuntur“; ib. 72. „habet agros non nullos“ inquit „socer“; ib. III, 14. „patruus“ inquit „meus cum Saturnino fuit“; Rabir. 22. „quid iam ista C. Mario“ inquit „nocere possunt“? ib. 29. „apud exercitum mihi fueris“ inquit „tot annos“; Muren. 21. „FUNDUS“, inquit „QUI EST IN AGRO“; ib. 26. „UNDE TU ME“ inquit „EX IURE MANU CONSERTUM VOCASTI“; ib. „ferro“ inquit „rem repetunt“; ib. 30. „non multa peccas“ inquit ille fortissimo viro senior magister; ib. 60. „numquam“ inquit „sapiens irascitur“; ib. 62. „improbi“ inquit „hominis est ..“; ib. „quid opus est“ inquit „senatoribus“? ib. 70. „quippe“ inquit „tu mihi summum imperium ... petas“? ib. 74. „utrum lenocinium“ inquit „a grege ... petebas“? ib. „minuis“ inquit „gloriam Pompei“; Flacc. 28. „non deduxi“ inquit „Sextilium“; ib. 35. „non“ inquit „dicimus“; ib. 55. „hanc te“ inquit „capere non licuit“; ib. „ingenua“ inquit „fuit“; ib. 84. „in manum“ inquit „convenerat“; ib. „doti“ inquit „Valeria pecuniam ... dixerat“; ib. 86. „venisset“, inquit „si esset denuntiatum“; ib. 92. „ita“, inquit: „tu enim investigasti“; Sulla 3. „in Autronium testimonium dixisti:“ inquit „Sullam defendis“; ib. 10. „quod in quos testimonia dixisti“, inquit „damnati sunt“; ib. 21. „nisi tu“ inquit „causam recepisses“; ib. 22. „hoc dico“, inquit „te esse ex municipio“; ib. 23. „non purgat“ inquit; ib. 38. „diiunxit“ inquit „eos a colonis“; ib. 60. „adfuerunt“ inquit „Catilinae“; ib. 81. „o fortunate“ inquit „adulescens“! Arch. 24. „fuisti“ inquit „tum apud pontifices superior“; dom. 4. „tune es ille“, inquit ||inquit tum|| „quo senatus carere non potuit“? ib. „eidem“ inquit „utraque de re negotium dedi“; ib. 52. „tuleram“ inquit „ut mihi liceret“; ib. 106. „Libertas“ inquit „est“; ib. 110. „pontifex“ inquit „adfuit“; ib. 117. „frater“ inquit „uxoris meae“; ib. 118. „iam fateor“ inquit „me in Gabinio nefarium fuisse“; ib. 126. „dedicatio magnam“ inquit „habet religionem“; ib. 127. „homines“ inquit „emisti“; Sest. 84. „inscitia est“, inquit, „postulare“; ib. 102. „do“ inquit „be-

stiarios"; ib. 135. „immo", inquit „cum servi ... rem ... detulissent"; Cael. 62. „at propinquis" inquit „placuit"; ib. 68. „faciam" inquit „ullas praetorias"; prov. cons. 17. „exceptum" inquit „est foedus"; Balb. 32. „erat" inquit „mihi Karthaginiensis"; ib. 51. „nisi" inquit; Piso 39. „tuae dicis" inquit „togae summum imperatorem esse cessurum"; ib. 73. „at in altero illo" inquit „haeres"; ib. 74. „desiderarunt te" inquit oculi mei"; Planc. 13. „pater vero" inquit „etiam obesse filio debet"; ib. 31. „asperius" inquit „locutus est"; ib. 33. „at id ipsum" inquit „non est ferendum"; ib. „immo vero" inquit „quod legationes"; ib. „dubitatis" inquit „quin coitio facta sit"? ib. 53. „etiam me hercule", inquit „ut opinor, ex Africa"; ib. 65. „quid? tu nescis" inquit „hunc quaestorem Syracusis fuisse?" ib. „quod istius tantum meritum"? inquit „an quia te non iugulavit"? ib. 71. „Rhodi enim" inquit „ego non fui"; ib. 84. „sed fui" inquit ... „bis in Bithynia"; ib. *coniugem suam, inquit, quam* ipse amabat; Scaur. c. 2 § 6. „delata enim" inquit „causa ad me Romae est"; ib. 24. „immo illo" inquit „capite"; Rab. Post. 12. „tu" inquit „Gabinium ... impulisti"; ib. 19. „non est" inquit „tum Alexandrinis testibus creditum"; ib. 34. „dominatus est enim" inquit „Alexandriae"; ib. 39. „valeant", inquit „valeant cives mei"; Milo 93. „o frustra" inquit „mihi suscepti labores"! ib. 94. „ubi equites Romani illi [illi]" inquit „tui"? ib. „de me" inquit „semper ... loquentur"; ib. 98. „ubi corpus hoc sit non" inquit „laboro"; ib. „minime, minime"; inquit „immo vero .."; ib. 104. „cum" inquit „in castellum Blucium venisses"; Deiot. 17. „tua te" inquit „eadem ... fortuna servavit"; ib. 19. „in posterum" inquit „diem distulit"; ib. 21. „cum" inquit „vomere ... te velle dixisses"; ib. „horum" inquit „eram conscius"; ib. „fratres meos" inquit ... „in vincula coniecit"; ib. 22. „at eo" inquit „tempore ... mittebat"; ib. 25. „Blesamius" inquit ad reges scribere solebat"; ib. 33. quae est ista tertia decuria? „centurionum" inquit; Phil. I, 20. „census praefiniebatur" inquit; ib. „non quaero" inquit „istos"; ib. „non quaero" inquit „ista"; ib „quas tu mihi" inquit „intercessiones"? ib. 25. „Caesare interfecto" inquit „statim ... exclamavit"; ib. II, 28. „alio die" inquit; ib. 83. „utramque provinciam", inquit „remitto"; ib. VIII, 25. „Galliam" inquit „togatam remitto"; ib. 27. „cum sex legionibus" inquit eisque suppletis"; ib. „ut quinquennium" inquit „obtineam"; ib. „vide", inquit „ne veteranos offendas"; ib. XI, 37. „credo", inquit Calenus „sed ita, ut teneat dignitatem"; ib. XII, 4. „maestam" inquit „domum offendi"; ib. 5. „quem te appellem"? inquit; ib. 27. „utrum" inquit „elegantius"; ib. XIII, 38. „de improbis" inquit „et audacibus"; ib. XIV, 7. „legem" inquit „... dedit"; Fr. B, VI, 3. quid homini, inquit, Arpinati cum Baiis? ib. XIII, IV, 2. at sum, inquit, absolutus; ib. VI, 1.

inquiunt: „ubi sunt, Pamphile", inquiunt „scyphi?" Verr. IV, 32. „volo" inquiunt „esse qui in contione detrahat de Pompeio"; har. resp. 50.

inquies: „quid ad .. ineptias abis"? inquies; Sex. Rosc. 47. „consumetur", inquies; Verr. II, 142. „moreretur" inquies; Rab. Post. 28. parumne igitur, inquies, magna relinquemus? Marcell. 26. „postulo" inquies; Ligar. 12. „potera musne", „inquies, cum ..?" ib. 20. „nihil scio" inquies ‖inquis‖ „nisi .."; Phil. II, 41. „patris" inquies „ista culpa est"; ib. 44. „eodem" inquies „quo .."; ib. 103. „di meliora"! inqnies; ib. X, 5.

inquiet: „ergo" inquiet aliquis „donavit"; Verr. II, 45. „ego quoque" inquiet populus Romanus „ad ea te tempora revocavi"; Planc. 13.

inquilinus, Insasse, Hausbewohner: at vero te inquilino — non enim domino — personabant omnia vocibus ebriorum ..; Phil. II, 105.

inquino, beflecken, besudeln: alqm: an ille demens et iam pridem ad poenam exitiumque praeceps foedior aut inquinatior ... fuit? har. resp. 51. quis in voluptatibus inquinatior? Cael. 13. sed idem casus illum ignarum ... caeno et sordibus inquinavit; Piso 72.

alqd: nihil enim illo homine levius, ... nihil inquinatius; Flacc. 53. quid magis inquinatum ... dici potest? har. resp. 25.

agros: quos iste agros ereptos rei publicae turpissimis possessoribus inquinavit; Phil. II, 43.

amicitiam: officiosam amicitiam nomine inquinas criminoso; Planc. 46.

hominem: quem ... vidistis hominem ... ore, lingua, manu, vita omni inquinatum; Cael. 78. f. alqd; Flacc. 53.

humanitatem: ut ... domestica .. immanitate nostrae civitatis humanitatem inquinares; Deiot. 32.

reditus: tantum queror, primum eorum reditus inquinatos; Phil. II, 98.

sermonem: tantum eius sermo inquinatissimus et blanditiae flagitiosae valerunt; Verr. III, 65.

vitam: nisi ... proferatur ... flagitiis vita inquinata; Sex. Rosc. 68.

inquiro, untersuchen, nachforschen: I. **absolut:** 1. **unpersönlich:** a. quod te accusaturus sit et quod inquisitum in te venerit; Verr. IV, 145 quod est igitur hoc accusationis .. genus? primum, ut inquisitum non ieris; Scaur. 23.

b. dies: cum .. diem inquirendi ... postulavissem; Verr. a. pr. 6.

c. causa: in Siciliam sum inquirendi causa profectus; Verr. I, 16. postea quam ego inquirendi causa ... veni; ib. II, 138.

in: vim in inquirendo tantam habui; Verr. I, 16. cum istius in inquirendo multa furta .. cognosset; ib. 97. qui comitatus in inquirendo! Flacc. 13.

2. **persönlich:** alqs: dum in istum inquiro; Verr. IV, 4. „scis tu illum ... inquirere in competitores, testis quaerere"? Muren. 45. etenim te inquirere videbant; ib. 49. dum in foro bovario inquireret; ib. c. 11 § 23. occulta enim erant vitia non inquirenti; Phil. XI, 10.

tribunus: subiit etiam populi iudicium inquirente Cn. Domitio tribuno plebis; Scaur. c. 1 § 1.

II. **mit Object:** alqd: anni sunt octo, ... cum omnia, quae ad eam rem pertinent, ... inquiritis ..; Cluent. 82.

inquisitio, Untersuchung: I. placet: non placet mihi inquisitio candidati ..; Muren. 44.

II, 1. tollo: quod inquisitionem ... sustulisti; Scaur. 30.

2. constituo: quarum rerum invidia lege hac certus est inquisitioni comitum numerus constitutus; Flacc. 13.

3. defendo contra: ecquem existimatis ... reum absentem contra inquisitionem ... esse defensum? Verr. II, 11.

inquisitor, Untersucher: ille Achaicus inquisitor ne Brundisium quidem pervenit; Verr. a. pr. 6.

inrepo, sich einschleichen: alqs: cum ceteri post legem Papiam aliquo modo in eorum municipiorum tabulas inrepserunt; Arch. 10. qui tam libenter in opionem gratiae inrepat ‖increpat‖; har. resp. 52. non inrepsisse in censum dicitur; Balb. 5.

inretio, verstricken, fangen: alqm: qui provinciarum foedere inretiti ... Italiae gemitum pertulerunt; Quir. 11. sed si etiam nunc ... inretitus odio bonorum omnium, ... feretur tamen; har. resp. 7. cum paenula inretitus ... esset; Milo 54.

adulescentulum: quem (adulescentulum) corruptelarum inlecebris inretisses; Catil. I, 13.

beluam: cum M. Antonius ... illam beluam ... iam inretitam teneret; Milo 40.

loquacitatem: ut ... loquacitatem paucis meis interrogationibus inretitam retardarem; Vatin. 2.

inrideo, spotten, verspotten, verhöhnen: I. **absolut:** 1, a. locus: ne quem inridendi nobis daret et iocandi locum; Scaur. c. 4 § 6.
b. insequi: etiam inridendo amplissimum quemque ... insequebantur; Sest. 25.
2. alqs: ut omnes, cum loqui coepit, inrideant; Verr. IV, 148. inridentis magis est quam reprehendetis; Planc. 75.
II. **mit Object:** alqm: quod ultro etiam .. se .. inrisos ab iudicio discessuros videbant; Verr. III, 30. quem homines in luctu inridentes Gracchum vocabant; Sest. 72. quos inridebas; Vatin. 16.
alqd: tum illud, quod dicitur SIVE, NIVE, inrident; Caecin. 65. ut ... inridendum putares; Vatin. 17.
auctoritatem: ut senatus auctoritatem inriderent; dom. 55.
cupiditatem: inrisa est abs te paulo ante M. Pisonis cupiditas triumphandi; Piso 62.
ingenium: inrideri viri optimi .. ingenium; Verr. III, 156.
legatos: ut ... legatos nostros ab Antonio despectos et inrisos facile patiantur; Phil. VIII, 32.
personam, reconciliationem: inridebatur haec illius reconciliatio et persona viri boni suscepta, sicut in statuis inauratis; Cluent. 101.
Romam: Romam ... inridebunt atque contemnent; leg. agr. II, 96.
scenam: tibi ... nihil huius istam ipsam, quam inrides, argenteam scenam adversatam putas? Muren. 40.
squalorem: inrisit squalorem vestrum; sen. 12.

inrisio, Hohn, Verspottung: I. sum: ut omnes intellegere possent ... inrisionem esse illam; Verr. IV, 144.
II. subicio: qui sermo alius in illo epulo fuit nisi hanc tantam et tam gravem civitatem subiectam esse non modo furori, verum etiam inrisioni tuae? Vatin. 31.

inrito, reizen: alqm: inritatum Antonium non oportuit; Phil. VII, 3.
virum: ut vi inritare ferroque lacessere fortissimum virum auderet; Milo 84.

inritus, ungültig, erfolglos: alqd: id inritum iussit esse; Verr. II, 66. cum ea, quae in magistratu gessisti, ... inrita iussit esse; ib. 140.
leges: si leges inritas feceritis; Phil. V, 21.
proscriptiones: inritae venditiones, inritae proscriptiones; Flacc. 74.
res: quorum res iudicatas inritas fecimus; Phil. XI, 11.
testamentum: testamentum inritum fecit; Phil. II, 109.
venditiones: s. proscriptiones.

inrogatio, Auferlegung: quod est in eadem multae inrogatione perscriptum; Rabir. 8.

inrogo, beantragen, auferlegen: legem: vetant duodecim tabulae leges privatis hominibus inrogari; dom. 43.
multam: ut ter ante magistratus accuset intermissa die quam multam inroget aut iudicet; dom. 45. mihi praesenti si multa inrogaretur; ib. 58. multam inrogarat; Milo 36.
privilegium: cum .. me exturbares privilegiis tyrannicis inrogatis; dom. 110. ne cui privilegium inrogari liceret; Sest. 65.

inrumpo, einbrechen, eindringen: alqs: in nostrum fletum inrumpes; Ligar. 13. qui ... cum latronum manu in Galliam inruperit; Phil. VI, 3. sic a suis legionibus condemnatus inrupit in Galliam; ib. X, 21. alter in Asiam inrupit; ib. XI, 4. cum tot uno tempore inruperint; Phil. XII, 13.
xviri: cum (xviri) se sociorum ... sanguine impleriut, ... inrumpant in aerarium; leg. agr. II, 47.
legio: cum libertatis avida legio .. in aciem hostium inrupisset; Phil. XIV, 26.

inruo, hineinstürzen, eindringen: si ... tu repente inruisses; Ligar. 14. s. **in,** A, I. inruo (7 St.) S. 623, b.

inruptio, Einfall, Einbruch: facio: etiam si inruptio nulla facta est; imp. Pomp. 15.
pono: ponite igitur ante oculos ... inruptionem armatorum in Trebonii domum; Phil. XI, 7.

insania, Tollheit, Thorheit: 1. est: huius .. insania ... mihi tum molesta .. fuit; Verr. IV, 148. non privatorum insaniam ... esse dicetis; leg. agr. II, 32.
II, 1. contemno: quam contemneres popularis insanias; Milo 22.
expleo: ut ... omnium cupidissimorum insanias ... expleret; Verr. IV, 47.
ignoro: quibus in rebus istius cupiditates et insanias quis ignorat? Verr. II, 35.
novi: novi hominis insaniam; Phil. V, 29.
opto: mihi .. numquam venerat in mentem ... insaniam optare vobis: Piso 46.
recordor: quis insaniam libidinum ... recordatur? Sulla 70.
2. sum: quod est praesentis insaniae; dom. 106.
3. abhorreo ab: ut non procul abhorreat ab insania; Sex. Rosc. 68.
venio ad: venio nunc ad istius ... insaniam; Verr. IV, 1.
III, 1. pendere: nisi poenas patriae disque immortalibus eas ... furore atque insania penderet; Piso 50.
2. ad: haec iste ad insaniam concupiverat; Verr. II, 87.

insanio, rasen, toll sein: alqs: qui ipsi .. insaniunt; Sex. Rosc. 33. fateor me insanisse; ib. 142. erravit aut potius insanivit Apronius? Verr. III, 113. tum insanisset, si aratoribus id, quod deberent, licitum esset; ib. 118. ut ... insanire omnibus ... videretur; ib. IV, 39. nemo .. fere saltat sobrius, nisi forte insanit; Muren. 13. eos ... vaticinari atque insanire dicebat; Sest. 23. in alienos insanus insanisti; Scaur. 45. ipse etiam insanisse se confitetur; Rab. Post. 25.
homo: insanire hominem; Verr. IV, 41.

insanus, toll, rasend, unsinnig: A. **bei Substantiven:** alqs: etiam acrior atque insanior (erat); Verr. IV, 39. nos ... insanos [esse dicunt]; Muren. 61. in alienos insanus insanisti; Scaur. 45. ut Lepidum aut impium aut insanum existimari velis; Phil. XIII, 43.
alqd: quod inter omnis constat ... insanissimum; Sex. Rosc. 33.
contio: quo (die) ... fuit insanissima contio ... concitata; Milo 45.
homo: retinere incipit tabulas Theomnatus quidam, homo ridicule insanus; Verr. IV, 148. qui enim in eius modi vita nervi esse potuerunt hominis ... insani? Sest. 16.
moles: (arae) quas ille ... insanis molibus oppresserat; Milo 85.
substructiones: quo in fundo propter insanas illas substructiones facile hominum mille versabantur valentium; Milo 53.
tyrannus: quid est hoc? utrum praetoris institutum ... an ... insani edictum ... tyranni? Verr. III, 25.
B. **allein:** ille autem insanus ... libellum mihi dat; Verr. IV, 149.

insatiabilis, unersättlich: ut suam insatiabilem crudelitatem exercuerit non solum in vivo; Phil. XI, 8.

insaturabilis, unersättlich: manebat insaturabile abdomen; Sest. 110.

insciens, unwissend, wider Wissen: alqs: si tectum hoc insciente ... demolitus esses; Tull. 53. utrum inscientem voltis contra foedera fecisse an scientem? Balb. 43. inscientem Cn. Pompeium fe-

cisse significat; ib. 14. obsoletus Thessalonicam omnibus inscientibus noctuque venisti; Piso 89. quae a tuis emebantur non insciente te; Phil. II, 93. quid autem hoc iniustius quam nos inscientibus eis ... de pace decernere? nec solum inscientibus, sed etiam invitis; ib. XII, 9.

inscientia, Unwissenheit: I. est: verum implicata inscientia impudentia est; Phil. II, 81.
II. lumen: vos .. in tantis tenebris ... inscientiae clarissimum lumen menti meae praetulistis; Sulla 40.

inscitia, Unwissenheit, Ungeschicklichkeit: I. est: id ... inscitia est; Sest. 102.
II. addo: adde inscitiam pransi; Milo 56.

inscius, unwissend, unkundig: alqs: quem vos inscii ad mortem misistis; IX, 10. tu me ... inscio notes .. tuos ... necessarios; Planc. 40.

inscribo, anschreiben, aufschreiben, mit einer Inschrift versehen: I, 1. sit ... inscriptum in fronte unius cuiusque quid de re publica sentiat; Catil. I, 32.
2. inscriptum esse video quandam ex his statuam aratores dedisse; Verr. II, 150.
II. alqd: quem ad modum inscriptum videmus; Verr. II, 114. ut esset quod in basi tropaeorum inscribi incidique posset; Piso 92. in qua (statua) quid inscriptum est? Phil. VI, 12.
causam: eam causam in basi inscribi; Phil. IX, 16.
litteras: si quae essent ... inscriptae litterae; dom. 137.
nomen: in quibus omnibus (sortibus) esset inscriptum nomen Theomnasti; Verr. II, 127. cuius in femore ... nomen Myronis erat inscriptum; ib. IV, 93. Scipio ... suum nomen inscripserat; ib. 97. in eis ||his|| libellis ... nomen suum inscribunt; Arch. 26. vestris monumentis suum nomen inscripsit; har. resp. 58. qui suo iure in porta nomen inscripsit; Phil. XIII, 26.
sepulcrum: in qua (domo) si manet illud ... sepulcrum, inimico nomine inscriptum; dom. 100.
statuas: quas (statuas) tu paulo ante ... poni inscribique iussisti; Verr. II, 167.
III. eum non solum patronum illius insulae, sed etiam sotera inscriptum esse vidi; Verr. II, 154.

inscriptio, Inschrift: I. est: nominis inscriptio tibi num aliud videtur esse? dom. 51.
II. refello: ut locus ipse ... inscriptionem statuae refelleret; dom. 81.
III. cum: cur ei decerneretis statuam in rostris cum inscriptione praeclara; Phil. XIII, 9.
in: cum eorum nominibus in statuarum inscriptione oppositis omnem te speraris invidiam ... posse exstinguere; Verr. II, 168.

inseco, zerschneiden: ut eos .. gurgulionibus insectis relinquerent; Tull. 21.

insector, verfolgen, bedrängen, verhöhnen: I. absolut: insector ultro atque insto accusatori; Font. 11. si qui se offerunt, insectantur; Sest. 14. etiam atque etiam ... insector; Planc. 48.
II. alqm: eius viri nomine me insectari audes? Phil. II, 39.
calamitatem: nullius insector calamitatem; Phil. II, 98.
civem: quem fortem ... civem non petulantissime est insectatus? Sest. 110.
exercitum: obscure videntur prope hasta praeconis insectari Cn. Pompei exercitum; leg. agr. I, 6.
inimicitias: tamen inimicitias hominum more gerere poteratis, non ficto crimine insectari; Deiot. 30.
innocentiam: ut magis insectari alterius innocentiam ... videatur; Cael. 16.
legationem: insectatur totam hanc legationem; Muren. 21.

insepultus, unbestattet: alqs: cuius vix sustinetis furias insepulti; Milo 91.
acervi: cerno animo ... insepultos acervos civium; Catil. IV, 11.
sepultura: qui illam insepultam sepulturam effecerant; Phil. I, 5.

insequor, verfolgen, fortfahren: I. absolut: 1. ad: non ad insequendum sibi tarditatem pedum ... impedimento fore putabat; Rabir. 21.
2. alqs: quid insequeris? Sex. Rosc. 145. pergam atque insequar longius; Verr. III, 51. qui ... classibus insecuti sunt; Balb. 39. venit ... non ut ad insequentem; Deiot. 13. quid faceret insequens? Phil. III, 27. undique omnes insequentur; ib. XIII, 25.
bellum: grave bellum Octavianum insecutum est; Phil. XIV, 23.
II. mit Object: alqm: ut eos etiam libertus ... tam irato animo ac litteris insequatur; Verr. III, 157. quem cum egredientem insequi coepissem; har. resp. 2. amplissimum quemque illius ordinis insequebantur; Sest. 25. cum tu illum in foro ... gladio insecutus es; Phil. II, 21. itaque ... nullam moram interponendam insequendi M. Antonium putavi; ib. VI, 2. hunc A. Hirtii, C. Caesaris exercitus insecuti sunt; ib. X, 21. sic ... insequar fugientem; Fr. B. XII, 1.
accusatorem: accusatorem urgebo atque insequar; Flacc. 5.
hominem: cum Aurius ... hominem ... insequi coepisset; Cluent. 24.
turpitudinem: vitae eius turpitudinem in summis eius periculis non insequebantur; Sulla 81.

insero, einpflanzen; part. angeboren, angestammt: alqm: alter ..., in Calatinos Atilios insitus, ... nomen suum de tabula sustulit; Sest. 72.
alqd: ut in animis eorum insitum ... esse videretur; Verr. IV, 106. hoc natura est insitum; Sulla 83.
amorem: ut amorem illum penitus insitum eiceret ex animo; Sex. Rosc. 53.
causam: quae (causa) ... in animo sensuque meo ... insita est; Verr. V, 139.
furorem: qui propter insitum quendam animi furorem discordiis ... pascantur; Sest. 99.
inimicitias: quin insitas inimicitias istae gentes omnes ... habeant; Font. 33.
libertatem: huic ... populo ita fuerat ... libertas insita, ut ..; Piso 15.
malum: ita serpit illud insitum natura malum; Verr. III, 177.
odium: non enim ... odio penitus insito bellum nescio quod habet susceptum consulatus cum tribunatu; leg. agr. II, 14. id (odium) insitum penitus (est) et inustum animis; har. resp. 55.
opinionem: evellam ex animis hominum tantam opinionem, tam penitus insitam? Cluent. 4.
virtutem: non de insita cuiusque virtute disputo; Muren. 30.

insero, einfügen, hineinstecken: caput: caput in aversam lecticam inserens, beneficia quae venderet a conlega petebat; Phil. II, 82.
collum: propterea quod homini ... collum in laqueum inserenti subvenisti; Verr. IV, 37.
oculos: nunc inserite oculos in curiam; Font. 43.

inservio, dienen, ergeben sein: alicui: praesentibus inserviunt; Flacc. 87. huic tu inservias ... oportet; Marcell. 28.
publicanis: improbi et rapaces magistratus in provinciis inserviebant publicanis; Verr. III, 94.

insideo, fest sitzen, haften: crimen: ut in exulcerato animo facile fictum crimen insideret; Deiot. 8.
dolor: si ex ipsorum domestico incommodo nullus dolor insideret; Verr. III, 95.

virtus: nunc insidet quaedam in optimo quoque virtus; Arch. 29.

insidiae, Hinterhalt, Nachstellung, Hinterlist: I. **Subject:** commovent: neque tantum me exspectatio accusationis ... commovet quantum istius insidiae; Verr. a. pr. 4.

insunt: cum inesset in re vis et insidiae; Milo 14.

nascuntur: cum ... ab eis .. omnes insidiae ... nascerentur; Cluent. 46.

nocere possunt: cui ... ne occultae quidem matris insidiae nocere potuissent; Cluent. 178.

sunt: nullae sunt occultiores insidiae; Verr. I, 39. praesto esse insidias; ib. V, 181. intus insidiae sunt; Catil. II, 11. „multae insidiae sunt bonis"; Sest. 102. „multae insidiae sunt bonis"; Planc. 59. mea vitae nullas ab illis insidias fuisse dixisti; ib. 71. si illius insidiae clariores hac luce fuerint; Milo 6. ibi enim erant insidiae; Deiot. 21. in quibus (tramitibus) etiam si non erunt insidiae; Phil. XII, 26.

II. **nach Verben:** 1. **Accusativ:** cognosco: ut postea, cognitis insidiis, ... Cn. Pompei praesidium opponendum putaretis; leg. agr. II, 25.

comparo: statuit, per C. Fabricium ... insidias Habito comparare; Cluent. 47.

conloco: ut ... Miloni insidias conlocarat; Milo 27.

creo: neminem umquam putavi ... periculum huius fortunis atque insidias creaturum; Flacc. 2.

defero: cum ... eas insidias ... ad me ... detulisset; Planc. 100.

deposco: quis sibi has urbanas insidias ... depoposcerit; Catil. II, 6.

effugio: effugi insidias; Phil. XII, 26.

extimesco: quid censetis, ... nullasne insidias extimescendas? Phil. XII, 22.

facio: s. **facio,** III. insidias (20 St.) S. 305, a.

investigo: qui consul insidias rei publicae consilio investigasset; Sulla 14.

machinor: omnis est insidias sceleratissime machinatus; Sest. 133.

molior: moliri ... mulier coepit insidias filio; Cluent. 176.

paro: insidias vitae huiusce parare (coeperunt); Sex. Rosc. 26.

pertimesco: cum ... insidias ... pertimescam; leg. agr. I, 24.

pono: non positas insidias videtis? Sex. Rosc. 98. quas isti penitus abstrusas insidias se posuisse arbitrantur; leg. agr. II, 49. eius vitae a me insidias ... positas esse dixerunt; Sest. 41.

prospicio: si ... ceperis ... avi [Scaevolae] prudentiam ad prospiciendas insidias; Verr. a. pr. 52.

struo: in quo (loco) non strueret insidias aliquas; Cluent. 190.

tendo: per quam insidiae tenduntur alicui; Qu. Rosc. 46.

vito: ut ... cotidianas capitis insidias ... vitaret; Cluent. 20.

2. **Dativ:** cedo: ille vero ... insidiis ... cessit; Sest. 63.

obicio: obicitur (consulatus) ... insidiis coniuratorum; Muren. 87.

offero(?): obtulerim insidiis; Fr. B, XII, 7.

3. **mit Präpositionen:** celo de: de insidiis celare te noluit? Deiot. 19.

cogito de: ne Clodius quidem de insidiis cogitavit; Milo 48.

compello ex: hunc ego hominem nisi ex domesticis insidiis in castrense latrocinium compulissem; Catil. III, 17.

conicio ex: cum illum ex occultis insidiis in apertum latrocinium coniecimus; Catil. II, 1.

conloquor de: P. Quintilius Varus ... de insidiis ... secum Cleophantum conlocutum esse dicebat; Cluent. 53.

conservo ex: ut huius ex mediis mortis insidiis vita ... conservata ... esse videatur; Cluent. 201.

defendo ab: (vitam) ab istorum † periculis scelere insidiisque defendere; leg. agr. II, 100.

eripio ex: cum ego non ex istorum insidiis ... eripiar; Muren. 82.

evado ex: cuius ex insidiis evaseris; Sulla 83.

incido in: si vita nostra in aliquas insidias ... incidisset; Milo 10.

pono in: ille signa aënea in insidiis posuerat? Deiot. 21.

profugio ex: qui ex praedonum insidiis ... profugissent; Verr. V, 157.

quaero ad: non sunt ... ad omnis insidias praesidia quaerenda; Phil. XII, 25.

reservo ex: habetis consulem ex plurimis ... insidiis ... reservatum; Catil. IV, 18.

relinquo in: ab illo in ... insidiis relicti in ... cervicibus nostris restiterunt; Muren. 79.

versor in: qui in insidiis versatur; Sex. Rosc. 78. iam diu ... in his ... insidiis versamur; Catil. I, 31. Platonem ... in maximis .. insidiis esse versatum accepimus; Rab. Post. 23.

III. **nach Adjectiven:** 1. plenus: hanc ego viam .. si ... plenam esse ... insidiarum negem; Sest. 100.

2. aptus ad: locus ad insidias ille ipse ... utri .. fuerit aptior; Milo 53.

IV. **nach Substantiven:** alqd: aliquid illi insidiarum fieri ... posse; leg. agr. II, 54.

causa: aperiebatur causa insidiarum; Cluent. 50.

consensio: si vero ad humanos casus ... etiam accedit insidiarum consensio; Marcell. 23.

crimina: habes crimina insidiarum; Deiot. 21.

criminationes: vestrae criminationes insidiarum mearum ... effecerunt, ut ..; Piso 76.

deverticulum: aliud ... insidiarum ... deverticulum repperit; Qu. Rosc. 50.

periculum: neque .. mihi insidiarum periculum ullum ... fuisse; Planc. 95.

ratio: ut ... novam rationem insidiarum cognoscere possitis; Quinct. 22.

V. **Umstand:** 1. adduci: Cluentium ... adductum ... cotidianis insidiis ... nomen Oppianici detulisse; Cluent. 11.

obsaepiri: obsaepiatur (via) insidiis; Scaur. 40.

2. causa: hoc ille utrum insidiarum causa fecerit; leg. agr. II, 13.

in: quem ad modum in ... tam absconditis insidiis salvi esse possemus; Catil. III, 3.

per: hunc per insidias vi de agro communi deiecerit; Quinct. 46. huc Tertia illa perducta ... per insidias; Verr. V, 31. quod eum totiens per insidias interficere voluistis; dom. 59. qui ex eius custodia per insidias regis amici filium ... surripuisset; ib. 66.

propter: illi homines ... propter istius insidias parum putantur cauti ... fuisse; Sex. Rosc. 117.

insidiator, Auflauerer, Soldat im Hinterhalt: I, 1. est: nullus est portis custos, nullus insidiator viae; Catil. II, 27.

vehitur: cum hic insidiator ... cum uxore veheretur in raeda; Milo 28.

2. sum: cum insidiator esset; Milo 49. uter esset insidiator; ib. 54.

II, 1. conloco: insidiator erat in foro conlocatus; Milo 19.

interficio: insidiatorem iure interfici posse; Milo 11.

supero: insidiator superatus est; Milo 30.

2. infero: insidiatori vero ... quae potest inferri iniusta nex? Milo 10.

insidior, lauern, auflauern, nachstellen: I, 1. idoneus ad: tempus ad insidiandum ... idoneum eligunt; Tull. 34.

2. alqs: si insidiaretur; Milo 52.

II. alicui: haec (sica) insidiata Pompeio est; Milo 37. ut insidiaretur in via Clodio ib. 47.
consuli: quam diu mihi consuli designato ... insidiatus es; Catil. I, 11. desinant insidiari domi suae consuli; ib. 32.
somno: vigilare ... insidiantem somno maritorum; Catil. I, 26.
viris: quis ferre possit, inertis homines fortissimis viris insidiari? Catil. II, 10.

insidiose, hinterlistig: fingo: omnia falsa atque insidiose ficta comperta sunt; Milo 67.
ostendo: his insidiose spem falsam ostendere; Sex. Rosc. 110.
redeo: si per eum reductus insidiose redissem; Rab. Post. 33.

insidiosus, hinterlistig, heimtückisch, gefährlich: alqs: quis insidiosior (est)? Verr. II, 192.
amici: quibus ... ut insidiosis amicis non crederem; dom. 29.
bellum: quod in ... tam insidioso bello vix optandum videtur; Catil. II, 28.
condicio: ne condicio insidiosa pacis libertatis recuperandae studia restingueret; Phil. XIII, 1.
sedulitas: ne forte mea sedulitas ... insidiosa ... videretur; leg. agr. II, 12.
sermo: sermo insidiosus (est); Flacc. 87.
simulatio: versatur .. magnus error propter insidiosas non nullorum simulationes; leg. agr. II, 7.
vita: totam vitam .. insidiosam || invidiosam || .. reddemus; Verr. I, 38.

insido, sich festsetzen: (macula) quae penitus iam insedit; imp. Pomp. 7.

insigne, Abzeichen, Zierde, Auszeichnung: I. absolut: 1. occidunt: omnia ... honoris insignia ... unius iudicii calamitate occiderunt; Sulla 88.
2. sum: quia pacis est insigne et otii toga; Piso 73. quae bellicae laudis victoriaeque omnes gentes insignia ... esse voluerunt; ib. 92.
II. nach Verben: abicio: statim ad me ... insignibus abiectis ... profectus est; Planc. 98.
accipio: si Caesar ab eo regni insignia || insigne || accipere voluisset; Phil. III, 12.
aufero: maeroris aufers insignia; Piso 18.
condo: in animis ego vestris ... laudis insignia condi ... volo; Catil. III, 26.
contemno: virtutis insignia contemnere debuisti; Piso 63.
defero: insignia honoris ad te delata sunt; Sulla 50.
do: quod ... pater dederat ... insigne fortunae; Verr. I, 152.
habeo: sibi haberent ... alia praeclarae laudis insignia; Sulla 26. aliqua habuisse non Romani hominis insignia; Rab. Post. 25.
obsolefacio: in homine .. turpissimo obsolefiebant dignitatis insignia; Phil. II, 105.
postulo: quibus pro tantis rebus ... nullum ego a vobis ... insigne honoris ... postulo; Catil. III, 26.
repono: hunc Cn. Pompeius ... erexit atque insigne regium ... reposuit; Sest. 58.
reporto: ut ab illo insignia victoriae ... reportarent; imp. Pomp. 8.
suscipio: si omnia gravissimi belli insignia suscepta a senatu viderent; Phil. VI, 2.
tollo: non dubitavit illud insigne penatium ... ex hospitali mensa tollere; Verr. IV, 48. maiores nostri ... omnia .. insignia rei publicae sustulerunt; leg. agr. I, 19.
vendo: his insignibus ... imperii venditis, ... iubent eos agros venire; leg. agr. I, 6.
video: insignia videtis potestatis; leg. agr. II, 32. ut aequo animo populus Romanus visurus sit nostri honoris insignia; Phil. VIII, 32.
III. Umstand: 1. declarari: his ... insignibus consulatum declarari putas? Piso 23.
ornari: ego cum ... sim insignibus amplissimis ornatus; leg agr. II, 101. qui ad ... exstinguenda omnia iura ... se illis fascibus ceterisque insignibus ... ornatos esse arbitrabantur; Sest. 17.
vocari: cum ad consulare officium ipsis insignibus illius imperii ... vocarentur; har. resp. 3.
cum: ut sedens cum ... illis insignibus regiis praeconi publico subiceretur; Sest. 57.

insignis, kenntlich, sich auszeichnend, merkwürdig: alqd: quod maxime sit insigne ad memoriam crudelitatis; dom. 43.
beneficium: hoc ego tam insigne ... vestrum beneficium ... duco esse permagnum; leg. agr. II, 5.
benevolentia: nullam benevolentiam insignem in rem publicam declarat; dom. 98.
contumelia: (contumelia) quae vehementer .. insignis est; leg. agr. II, 54.
equi: itaque ... non reducti sumus in patriam ..., sed equis insignibus ... reportati; sen. 28.
homo: cum hominem omnibus insignem notis turpitudinis ... accusaret; Rabir. 24.
impudentia: os hominis insignemque impudentiam cognoscite; Verr. IV, 66. istius spes falsa et insignis impudentia maxime suffragatur; ib. V, 178. si quis pudor esse potest in tam insigni impudentia; leg. agr. II, 36.
iniuria: accepta insigni iniuria confugit; Quinct. 28. quibus ipse insignes iniurias fecerit; Verr. a. pr. 7. at quem hominem ... tam insigni iniuria adfecisti? ib. II, 110. quid tu tam insigni accepta iniuria postulabis; Caecin. 36
latrones: Dolabella non ita multos secum habuit ... insignis latrones; Phil. XI, 10.
laurea: si in Capitolium invehi victor cum illa insigni laurea gestiret; prov. cons. 35.
lorica: descendi ... cum illa lata insignique lorica; Muren. 52.
macula: ne quae insignis huic imperio macula ... suscipiatur; Font. 36.
magnitudo: alterius tribuni plebis, .. hominis ... insigni quadam ... magnitudine animi, ... domus est oppugnata; Sest. 85.
nequitia: qui istius insignem nequitiam frontis involutam integumentis .. cernat; Piso 12.
odium: quos optimos viros ... interemit ... L. Antonius, insigne odium omnium hominum; Phil. XIV, 8.
periurium: illud in hac civitate esse ... insigne periurium; har. resp. 36.
poena: ut ... videretur ad hanc insignem poenam reservatus; Milo 86.
res: nullam esse actionem dicere in re tam insigni; Caecin. 37.
supplicium: cui maleficio tam insigne supplicium est constitutum; Sex. Rosc. 72.
turpitudo: quia propter insignem turpitudinem sunt incredibilia (haec); Verr. I, 138. cum ... insignis turpitudo teneretur; ib. II, 187. indicia ... insigni turpitudine notata; Cluent. 61.
virtus: nihil ut a patris ... insigni virtute ... deflexisset; har. resp. 41.

insignite, ausgezeichnet, auffallend: improbus: neque ... quisquam inventus est tam insignite improbus; Quinct. 73.
impudens: quis autem rex umquam fuit tam insignite impudens? Phil. III, 10.

insimulatio, Beschuldigung, Anklage: I. est: primum insimulatio est repentina capitalis atque invidiosi criminis; Verr. V, 23.
II. conicio ad: non iniquitas ad insimulationem || ad simultatem || conicietur; Piso 94.
voco in: is vir ... in falsam ... insimulationem vocabatur; Font. 39.

insimulo, beschuldigen, anklagen: I. absolut: cur igitur insimulas? Qu. Rosc. 25.
II. mit acc. c. inf.: insimulant hominem fraudandi causa discessisse; Verr. II, 59. insimulare coeperunt Epicratem litteras publicas corrupisse;

ib. 60. quem illud fecisse insimularet; ib. IV, 100. quorum alios Sertorianos milites fuisse insimulabat; ib. V, 72. (oratio) quae ... insimulare quemquam audeat rationes Sullae ... defendere; leg. agr. III, 10.

III. **mit Object:** alqm: quos tu insimulabas ||insimularis||; Verr. I, 83. C. Verrem insimulat avaritiae et audaciae; ib. 128. cuius (cupiditatis) insimularetur; ib. IV, 33. non enim possum quemquam insimulare falso; ib. V, 107. aperte insimulato Stratone puer ille conscius pertimuit; Cluent. 180. is .. ex serrula insimulatus ... est indicatus; ib. 183. Sullam interea nemo insimulavit; Sulla 17. quem insimulas; Phil. XIII, 32.

alqd: id, quod ego insimulo; Verr. V, 153. quod ego iniuratus insimulo; Caecin. 3. quae Galli insimulabant; Catil. III, 12.

feminam: probri insimulasti pudicissimam feminam; Phil. II, 99.

vilicum: magnae pecuniae vilicus cum impulsu tuo insimulatus esset; Verr. V, 15.

insinuo, eindringen lassen, durchdringen lassen, eindringen: I, 1. potestas: eccui potestas in forum insinuandi fuit? Phil. V, 8.

2. malum: nullum extraneum malum est quod *insinuare* in hanc *rem publicam possit*; Rabir. 33.

II. alqm: quibus rebus ac muneribus se insinuet in familiaritatem Metelli; Verr. III, 157. qui ... se in eius familiaritatem insinuasset; Caecin. 13. cum familiariter me in eorum sermonem insinuarem; leg. agr. II, 12.

insipiens, thöricht, dumm: alqs: cuiusvis hominis est errare; nullius nisi insipientis in errore perseverare; Phil. XII, 5.

lanista: ego lanista? et quidem non insipiens; Phil. XIII, 40.

insisto, sich hinstellen, betreten, auf etwas stehn: I. alqs: immo insistito ||resistito gratiae||, cum officium et fides postulabit; Muren. 65.

simulacrum: insistebat in manu Cereris dextra grande simulacrum; Verr. IV, 110.

II, 1. si singulis insistere velim; Verr. III, 172.

2. quid nos tandem facere debemus ... in tanta gloria insistentes? Sest. 141.

insitivus, unächt: cum insitivum Gracchum ... prohibuisset; Sest. 101.

insolens, ungewöhnlich, übermüthig, dreist: alqs: qui in sua re fuisset egentissimus, erat ... insolens in aliena; Sex. Rosc. 23. non sum ... tam insolens in dicendo; Sest. 119. non tam insolens sum; dom. 92. si victi Pompeiani tam insolentes sunt; Phil. XIII, 45.

victoria: victoria, quae natura insolens et superba est; Marcell. 9.

vita: scilicet aspera mea natura ..., insolens vita; Vatin. 8.

insolenter, übermüthig, dreist: fero: cum auctorem senatus exstinctum laete atque insolenter tulit; Phil. IX, 7.

iacto: qui se in insperatis ... pecuniis .. insolentius iactarunt; Catil. II, 20.

invado: quam insolenter statim helluo invasit in eius viri fortunas? Phil. II, 65.

volito: nec volitabo in hoc insolentius; Flacc. 38.

insolentia, Ueberhebung, Uebermuth, Dreistigkeit: I. consequitur: non ... esset ullam partem istius nequitiae fugitivorum insolentia consecuta; Verr. III, 66.

effert: quamquam .. insolentia dominatus extulerat animos; dom. 141.

sustinet: non insolentia rerum secundarum tantam personam (sustinet): Piso 24.

II. cognosco: sed .. hominis insolentiam cognoscite; Phil. II, 84.

contineo: in ea (urbe) isti vestri satellites modesti insolentiam suam continebunt; leg. agr. I, 18.

extimesco: quotiens ego eum vidi ... insolentiam ceterorum hominum ... extimescentem! Marcell. 16.

novi: insolentiam noratis hominis; Cluent. 109. nostis insolentiam Antonii; Phil. III, 35.

perspicio: M. Antonii ... insolentiam superbiamque perspeximus; Phil. VIII, 21.

significo: ex hoc illa tua singularis significatur insolentia; Verr. IV, 89.

vitupero: huius saeculi insolentiam vituperabat; Phil. IX, 13.

III, 1. commoveri: hi ex summa egestate ad eandem rerum abundantiam traducti ... insolentia commovebuntur; leg. agr. II, 97.

efferri: tu .. insolentia elatus omni auspiciorum iure turbato Casilinum coloniam deduxisti; Phil. II, 102.

inflari: inflati laetitia atque insolentia impii cives unum se in locum ... congregabant; Phil. XIV, 15.

moveri: moveor etiam loci ipsius insolentia; Deiot. 5.

2. propter: qui propter ... iudiciorum insolentiam ... urbem ipsam reformidet; Sex. Rosc. 88.

insolitus, ungewohnt, ungewöhnlich: feminae: cur pudentissimas ... feminas in tantum virorum conventum insolitas invitasque prodire cogis? Verr. I, 94.

genus: ne qua levitate me ductum ad insolitum genus dicendi labi putetis; Sest. 119.

lis: ex agro homines traduci ... ad insolitam litem atque iudicium; Verr. III, 26.

lux: qui ... ne lucem quidem insolitam aspicere posset; Sest. 20.

ratio: quod in hac insolita mihi ... ratione dicendi causa talis oblata est; imp. Pomp. 3.

verbum: quasi vero ... insolitum verbum interpretaretur; Balb. 36.

victoria: huius adventus .. Mithridatem insolita inflammatum victoria continuit; imp. Pomp. 45.

inspecto, zuschauen: alqs: qui ... ipsis inspectantibus ab isto civem Romanum ... sublatum esse in crucem dixerunt; Verr. I, 13. reddit (pecuniam) inspectantibus multis; ib. II, 56. quae tu ... omnibus inspectantibus coëgisti; ib. III, 73. in quam (crucem) iste civem Romanum multis inspectantibus sustulit; ib. IV, 24. eum ..., inspectante Sicilia paene tota, securi ferire; ib. V, 75. inspectantibus omnibus Syracusanis securi percussus est; ib. 155. num etiam de matris hunc complexu ..., vobis inspectantibus, avellet? Font. 46. cum prope inspectantibus vobis classis ea ... capta ... est; imp. Pomp. 33. quo inspectante ... legem tribunus plebis tulit; sen. 11. tribuni plebis vobis inspectantibus volnerarentur; Quir. 14. quibus inspectantibus domus mea disturbaretur; dom. 113. cum ... ei se ... etiam vobis inspectantibus venditaret; har. resp. 1. inspectante ... te ... lex Aelia et Fufia eversa est; Piso 9. vobis inspectantibus in iudicio ... excitabantur; Rab. Post. 34. vobis inspectantibus ... haec tanta virtus ex urbe expelletur? Milo 101. ut inspectante me expellerentur ei; ib. 103. (leges) quas ipse nobis inspectantibus recitavit; Phil. I, 24. inspectantibus vobis toto Capitolio tabulae figebantur; ib. II, 92.

consules: qui ... tuum monimentum consulibus ... inspectantibus ... disturbaret; dom. 114. isdem consulibus ... inspectantibus lata lex est; Sest. 33. isdem consulibus inspectantibus servorum dilectus habebantur; ib. 34.

dominus: domino ... inspectante non dubitavit exstruere aedificium in alieno; Milo 74.

exercitus: (dona) quae Africanus inspectante exercitu accepit; Deiot. 19.

homines: homines ... multis milibus hominum inspectantibus soluti sunt; Verr. V, 11.
populus: inspectante populo Romano quaestionem ... esse sublatam; Vatin. 34. quo .. ille die, populo Romano inspectante, ... ebrius est contionatus; Phil. III, 12.
praetor: portum Caietae ... inspectante praetore a praedonibus esse direptum; imp. Pomp. 33.

insperans, wider Erwarten: quibus tu salutem insperantibus reddidisti; Marcell. 21.

insperatus, unerwartet: aspectus: ut ille insperato aspectu ... aliquam partem maeroris sui deponeret; Sest. 7.
commutatio: effusam illam ... Catilinae .. manum ... insperata commutatione rerum esse renovatam; Sest. 42.
consilium: qui ... hoc insperatum omnibus consilium ... ceperit; Phil. IV, 3.
pecuniae: qui se in insperatis ... pecuniis .. insolentius iactarunt; Catil. II, 20.
praesidium: a quo (M. Bruto) insperatum et repentinum rei publicae praesidium ... magnae et firmae copiae comparatae sunt; Phil. X, 24.

inspicio, ansehen, betrachten, beschauen: I. absolut: 1. sic cupiditate inflammatus est ... inspiciendi; Verr. IV, 38.
2. non satis erat in tabulis inspexisse; Quinct. 17. cupere se dicit inspicere; Verr. IV, 64. negavisti tum te inspicere velle; Deiot. 19.
II. alqm: visne igitur te inspiciamus a puero? Phil. II, 44.
alqd: ut eum roget inspicienda quae non reddat; Verr. II, 36.
arma: tamquam si arma militis inspicienda sint; Caecin. 61.
leges: si neque Poenorum iura calles ... neque nostras potuisti leges inspicere; Balb. 32.
litteras: inspicio litteras; Verr. III, 171.
munera: cum illa munera inspexisses cenatus; Deiot. 42.
nomen: cum ipsius tabulae circumferrentur inspiciendi nominis causa; Balb. 11.
phaleras: ut eas (phaleras) per illum ipsum inspiceres; Verr. IV, 29.
signum: ut signum publicum inspexit praeclarus iste auctor suae civitatis; Flacc. 36. neque .. testis ipse signo inspecto falsum nos proferre dixit; ib. 37.
tabulas: inspiciebamus Syracusis a Carpinatio confectas tabulas societatis; Verr. II, 186.
turibulum: cum inspiciendum (turibulum) poposcisses; Verr. IV, 46.
vas: ullum argenteum vas ... fuisse ... quin .. inspexerit; Verr. IV, 1.

instar, wie, so gut als: immortalitatis: unus ille dies mihi .. immortalitatis instar fuit; Piso 52
mortis: latere mortis erat instar turpissimae; Rabir. 24.
triremis: navem .. cybaeam maximam, triremis instar, ... tibi datam .. esse dico; Verr. V, 44.
urbis: quae urbis instar habere inter illos piraticos myoparones videretur; Verr. V, 89.

instauratio, Erneuerung, Wiederherstellung: mentes deorum immortalium ludorum instauratione placantur; har. resp. 23.

instauro, erneuern, wiederholen: alqd: quorum de sententia illa eadem ... instaurata celebrantur; har. resp. 21.
caedem: scio me ... gladiatoribus tuis instaurandae caedis potestatem non fecisse; dom. 6.
proscriptionem: ne nova ... proscriptio instaurata esse videatur; Sex. Rosc. 153.
scelus: cum scelus illud pristinum ... instauravit quaestorium; Verr. a. pr. 11.

instigo, anreizen, aufhetzen: cum in Palatio mea domus ardebat ... ignibus iniectis instigante te; Piso 26.

instimulator, Anreizer, Erreger: seditionis .. instimulator ... tu fuisti; dom. 11.

instinguo, anreizen: quorum templis ... iste, nefario quodam furore et audacia instinctus, bellum ... habuit indictum; Verr. V, 188. si iste metus furore instinctus ... institutas caerimonias persequi ... potuit; dom. 141.

institor, Trödler, Verkäufer: quorum (chirographorum) etiam institores ||imitatores|| sunt; Phil. II, 97.

instituo, einsetzen, einrichten, beginnen, beabsichtigen: I. absolut: propinqui ..., quem ad modum ... instituerant, ... profecti sunt; Cluent. 22. de universa re publica decernite diligenter, ut instituistis; Catil. IV, 24. nos, ut instituimus, ad reliqua pergamus; Flacc. 41.
II. mit Infinitiv: animadvertere: qui institueras in eos animadvertere; Verr. II, 57.
dicere: quod institueram dicere; Verr. a. pr. 34. ut institui dicere; ib. II, 41. quod institui dicere; ib. 65. uti dicere institui; ib. III, 24. ut dicere institueram; Caecin. 15. ante quam pro L. Murena dicere instituo; Muren. 2.
ducere: qui parietem sic per vestibulum sororis instituit ducere; Milo 75.
facere: ut facere instituistis; Cluent. 8.
imperare: instituerunt semper in ultima ... loca frumentum imperare; Verr. III, 190.
producere: cum instituisset alios alio tempore producere; Verr. V, 71. capitibus involutis cives Romanos ad necem producere instituit; ib. 157.
pugnare: quoniam pugnare contra me instituisti; Verr. a. pr. 33.
scribere: codicem scribere instituimus; Qu. Rosc. 6.
tractare: nunc tractare causam instituimus frumentariam; Verr. III, 10.
III. mit Object: alqm: quem tu a puero sic instituisses, ut ..; Quinct. 69. te instituit; ib. 84. si in pueritia non his artibus ... institutus eras; Verr. I, 47. qui erat institutus secundum filiam; ib. 105. hic Aeschrio ... in Herbitensibus decumis novus instituitur publicanus; ib. III, 77. eos instituere ... ad maiorum instituta ... debuisti; ib. 161. qualis nos ... disciplina institutos videtis; leg. agr. II, 1. nos instituti rebus optimis non poëtarum voce moveamur? Arch. 19. ad quam (legem) ... non instituti ... sumus; Milo 10. nos ita a maioribus instituti ... sumus, ut ..; Phil. X, 20.
alqd: hoc institui atque adeo institutum referri ... moleste ferunt; div. Caec. 68. de iure civili si quis novi quid instituit; Verr. I, 109. quo facilius id, quod institui, explicare possim; ib. III, 104. ut ad id, quod institui, revertar; Muren. 67. multa divinitus .. a maioribus nostris inventa atque instituta sunt; dom. 1. si quid tibi ... instituendum fuisset religione domestica; ib. 132. illa omnia in hunc unum instituta ... sunt; Milo 67.
actionem: tu actionem [instituis]; Muren. 22. neque instituere litium actiones malebat quam controversias tollere; Phil. IX, 11.
accusatores: instituit (mulier) accusatores; Cluent. 18.
adsignationes: ipse novas adsignationes instituit; leg. agr. III, 10.
adulescentiam: quam ipsius virtuti atque institutae ||institutis|| adulescentiae conveniret; Flacc. 2.
amicos: aliquos sibi instituunt amicos; Verr. IV, 21.
caerimonias si iste metus ... institutas caerimonias persequi ... potuit; dom. 141.

causam: ad illam, quam institui, causam ... revertar; Verr. III, 84.
codicem: quid attinet codicem instituere? Qu. Rosc. 6.
coitionem: quorum coitio illa silvestris ante est instituta quam humanitas; Cael. 26.
concursationem: non a te ipso instituta (concursatio) me frumentum flagitabat? dom. 14.
condicionem: miseram condicionem instituet periculis hominum; Muren. 60.
cursum: non avaritia ab instituto cursu ... devocavit; imp. Pomp. 40.
decumanos: qui primum certos instituerit nomine decumanos; Verr. III, 21.
dies: omitto Etruriae festos et actos et institutos dies; Milo 98.
exemplum: qui aliquod institui exemplum disturbandorum iudiciorum ... cupierunt; Fr. B. VI, 7.
exercitum: Deiotari regis ... et magnus et nostro more institutus exercitus (est); Phil XI, 33.
iudicium: quod (iudicium) Verres sua sponte instituisset; Verr. I, 111.
mercatum: earum rerum omnium domesticum mercatum instituerit; Phil. III, 30.
officinam: instituit officinam Syracusis in regia maximam; Verr. IV, 54.
poenam: quippe vides poenam illam a te in alium institutam in te ipsum esse conversam; dom. 126.
portorium: ut portorium vini institueret; Font. 19.
quaestionem: institutam esse quaestionem de morte Oppianici; Cluent. 181.
quaestum: qui ab adulescente quaestum sibi instituisset; Quinct. 12.
rationem: nihil tam remotum ab accusatione quam Cluentius ... instituta ratione vitae; Cluent. 42.
regnum: quo in magistratu non institutum est .. a me regnum; Sulla 21.
religionem: huic novo pontifici primam hanc post sacerdotium initum religionem instituenti ... non .. linguam obmutuisse; dom. 135.
rem: rem occulte instituunt; Verr. II, 54. hic tibi gravissimus auctor ad instituendam ... rem .. fuit; dom. 30. quas res divinas talibus institutas viris (vidi)! Milo 80.
senatores: itaque ... institui ||constitui|| senatores; Sulla 41.
sumptus: cum aliquis sumptus instituit eos, qui antea non erant instituti; Flacc. 33.
tabulas: quas (tabulas) ait ab Hirtuleio institutas (esse); Font. 2. quod dodrantarias tabulas instituerit: easdem Fonteius instituit; ib. in uno genere sint institutae (tabulae); ib.
textrinum: ubi iste non textrinum instituerit; Verr. IV, 58.
tutorem: cum in magno numero tutorem liberis non instituit; Sest. 111.
tyrannos: cum ceteris in civitatibus tyrannis institutis leges omnes exstinguantur; leg. agr. III, 5.
vineas: ubi institui vineae possunt; leg. agr. II, 67.
virum: viro ... non ita instituto; Quinct. 11.
IV. **mit doppeltem Accusativ:** ut filiam bonis suis heredem institueret; Verr. I, 104. qui heres institutus esset ita; Caecin. 53. ut ... heredem institueret eundem illum Oppianicum; Cluent. 22. heres hic alienior institutus esset; ib. 162. ut ille filius instituatur; dom. 37. f. III. alqm; Verr. III, 77.

institutum, Einrichtung, Absicht, Grundsatz: I. **absolut:** 1. habent: nullam auctoritatem .. instituta maiorum (habebunt); Verr. I, 38.
manent: si eius regis ... non solum instituta, ... verum etiam nomen maneret; Verr. III, 15.
postulat: confusius ... est acta res .. quam postulabat institutum consulatus tui; Phil. VIII, 1.
sunt: omnium instituta ... praetorum fuerunt eius modi, ut ..; Verr. V, 7.
2. sum: quid est hoc? utrum praetoris institutum ... an ... insani edictum ... tyranni? Verr. III, 25.
II. **nach Verben:** 1. accipio: quoniam haec a maioribus instituta accepissent; Verr. IV, 113.
addo: addite nunc eodem istius edicta, instituta; Verr. III, 200.
cognosco: istius instituta cognoscite; Verr. II, 32. [ut] ex ea (epistula) totius familiae ... instituta ... cognosceretis; ib. III, 157.
convello: hic primus instituta omnium ... convellere ... ausus est; Verr. III, 15.
exstinguo: qui ad ... exstinguenda omnia ... instituta maiorum se illis fascibus ... ornatos esse arbitrabantur; Sest. 17.
laudo: ut omnes eius instituta laudare facilius possint quam aemulari; Flacc. 63.
neglego: qui instituta maiorum neglexerunt; Sest. 140.
novi: qui eius civitatis ... non instituta ... noritis; Piso 30.
persequor: horum nos hominum ... instituta persequimur; Verr. V, 181.
refero: hoc institui atque adeo institutum referri ... moleste ferunt; div. Caec. 68.
reprehendo: noli .. maiorum instituta ... nimium severa oratione reprehendere; Muren. 75.
requiro: qui ... instituta bonorum virorum requiramus; Quinct. 55.
sequor: ne quis reperiretur qui [istius institutum] sequi vellet; Verr. I, 111.
teneo: tenuit hoc institutum in turibulis omnibus; Verr. IV, 46.
trado: si omnia ... traditis institutis acta esse dicerem; dom. 122.
2. paenitet: cuius ... instituti patres .. nostros non paenitebat; div. Caec. 69.
3. utor: illi eum commonefaciunt ut ... utatur instituto suo; Verr. II, 41. ut tuis praeclaris abs te principe iuventis ... institutis uteretur; ib. III, 43. utor instituto meo; Cluent. 144. instituto ceterorum uterere; dom. 132.
4. abduco ab: ne ille ... te ab institutis tuis ... abducat; div. Caec. 46. abducuntur homines ... ab institutis suis; Verr. IV, 12.
abhorreo ab: istorum religio sacrorum a ... maiorum institutis abhorrebat; Flacc. 69.
excludo ab: nulla est .. poena quae possit observantiam tenuiorum ab hoc vetere instituto officiorum excludere; Muren. 71.
instituo ad: eos instituere ... ad maiorum instituta ... debuisti; Verr. III, 161.
maneo in: manere in instituto meo videor; div. Caec. 5.
pono in: est hoc in more positum .. institutoque maiorum; leg. agr. II, 1.
recedo ab: ut ab institutis superiorum ... ne recedatur; Verr. II, 38. qui ... ab institutis non recesserunt; ib. III, 42.
revoco ad: at vero te ille ad sua instituta ... revocabit; Planc. 12.
III. **nach Substantiven:** alqd de: cum successor aliquid immutat de institutis maiorum; Flacc. 33.
IV. **Umstand:** 1. adduci: adductus sum ... instituto maiorum, ut ..; div. Caec. 5.
adsequi: [haec homines tenuiores a suis tribulibus vetere instituto adsequebantur]; Muren. 72.
agere: vetere instituto publicanorum ... gratias isti egerunt; Verr. II, 172. si mecum ageretur more institutoque maiorum; dom. 56.
auferre: quia tuis ... iniquissimis institutis plus aliquanto se ... ablaturum videbat; Verr. III, 150.
castus: qui (ludi) sunt more institutisque maxime casti; har. resp. 24.

cogi: innumerabiles pecuniae ... novo .. instituto coactae (sunt); Verr. a. pr. 13.
compleri: his institutis cum completus iam mercatorum carcer esset; Verr. V, 147.
concedi: quod more maiorum institutisque conceditur; Phil. XIII, 14.
consecrari: Martiales .. Larini appellabantur ... ei deo veteribus institutis ... consecrati; Cluent. 43.
dari: quinque iudicibus ... nullo instituto ... datis; Verr. II, 41.
decumanus: omnis ager Siciliae civitatum decumanus ... ipsorum Siculorum ... institutis fuit; Verr. III, 13.
defendi: in iudicio si causa more institutoque omnium defendatur; Caecin. 2.
exigere: cum tot decumas ... tuis nefariis institutis exigeres; Verr. III, 42.
facere: id ... vetere exemplo atque instituto optimi cuiusque faciebant; Sulla 49. quod fecisset aliorum ... instituto fecisse; Verr. II, 102.
figere: cum Mamertini ... instituto suo crucem fixissent; Verr. V, 169.
imperari: cum ... alterae (decumae) novis institutis ... imperentur; Verr. III, 227.
inchoare: novum delubrum cum in urbis clarissimo loco nefando ... instituto inchoares; dom. 132.
interrogare: qui de me ... Graeculorum instituto contionem interrogare solebat; Sest. 126.
laudari: fuit ille vir ... rebus externis magis laudandus quam institutis domesticis; Phil. II, 69.
perficere: nihil more institutoque perfecit; dom. 134.
perorare: qui totam hanc causam vetere instituto solus peroravi; Cluent. 199.
precari: quae precatus a dis immortalibus sum ... more institutoque maiorum; Muren. 1.
profiteri: iugera professi sunt omnes aratores ... instituto tuo; Verr. III, 112.
provideri: cum haec a servorum bello pericula .. praetorum institutis ... provisa sint; Verr. V, 8.
stabiliri: nisi haec urbs stabilita tuis consiliis et institutis erit; Marcell. 29.
tradi: huius audaciae ... fidelissimos socios optimosque civis scitote hoc praetore traditos ... fuisse novis institutis; Verr. III, 24.
vivere: si volt virorum bonorum instituto vivere; Quinct. 56.
zum Satz: ergo his institutis provinciae ... C. Norbanus in summo otio fuit; Verr. V, 8.
2. **contra**: cuius praetura urbana ... fuit ... in iure dicundo bonorum .. contra omnium instituta addictio; Verr. a. pr. 12. decumis contra instituta ... venditis; ib. III, 131. istum decumas ... contra omnium ... instituta vendidisse; Verr. III, 142. ne quid novi fiat contra ... instituta maiorum; imp. Pomp. 60.
ex: quo die sese ex instituto ... dicas sortiturum Syracusis iste edixerat; Verr. II, 37.

insto, bevorstehn, nahe sein, eindringen: **alqs**: quoniam tibi instat Hortensius; Quinct. 34. cum cupidius instaret; ib. 77. instare Rubrius; Verr. I, 66. instare ferro ... coeperunt; ib. 69. instat Dolabella; ib. 75. cum instaret Habonius; ib. 149. ego instare, ut mihi responderet quis esset; ib. II, 188. instat Scandilius poscere recuperatores; ib. III, 136 cum iste ... etiam multo vehementius instaret; ib. IV, 76. noli mihi instare; Caecin. 8. insto accusatori; Font. 11. at infestis prope signis inferuntur Galli in M. Fonteium et instant; ib. 44. etiam atque etiam insto; Planc. 48. instabat, urgebat; Milo 87. instat Epiro; Phil. XI, 26. in inimicissima civitate instant; Fr. B, II, 2.
alqd: ea quae videntur instare; Sex. Rosc. 22.
bellum: si quicquam aliud a nobis nisi de instanti bello cogitatum putabunt; Phil. XI, 24.
iudicium: instabat iudicium; Verr. a. pr. 24.
ludi: instant ... apparatissimi magnificentissimique ludi; Piso 65.
poena: quibus ego confido ... poenam ... libidini debitam ... instare; Catil. II, 11.

instructor, Einrichter, Zubereiter: hi sunt .. instructores convivii; sen. 15.

instrumentum, Vorrath, Werkzeug, Hilfsmittel: I. **alo**: omne instrumentum ... alitur otio; Catil. IV, 17.
consumo: cum ... instrumenta virtutis in libidine ... consumeret; Catil. II, 9.
defero: ut praeclarum ... instrumentum tribunatus ad aliquem ... deferre posses; Milo 33.
diripio: Apronius .. omne instrumentum diripuit; Verr. III, 57.
quaero: ut ... instrumentum bonitati quaerere videretur; Rab. Post. 8.
transfero: in fundum ... non instrumentum ..., sed etiam arbores transferebantur; dom. 62.
vendo: istum omne instrumentum aratorum ... vendidisse; Verr. III. 119. qui ... etiam instrumentum vendere cogeretur; ib. 198. omne instrumentum vendat necesse est; ib. 199. vendiderit instrumentum necesse est; ib. 201. etiam instrumenta agrorum vendere coacti sunt; ib. 226.
II, 1: eos in agris minore instrumento ... remansisse; Verr. III, 121.
2: hostium spolia ... in instrumento ... Verris nominabuntur; Verr. IV, 97.

instruo, ordnen, aufstellen, einrichten, versehen: **alqm**: intellegit me ita ... instructum in iudicium venire, ut ..; Verr. a. pr. 7. ad iudicium nondum se satis instruxerat; ib. IV, 41. videatur .. se satis ... instruxisse; ib. 60. qui consularibus copiis instructus omni impetu furoris in eum civem irruerit; dom. 119. ex qua (provincia) se instructum ... ad urbem venturum esse minitatur; Phil. III, 1. (Graecia) quae quidem nunc M. Bruti ... copiis instructa ... tendit dexteram Italiae; ib. X, 9.
alqd: cum omnia ordinarentur, instruerentur, pararentur; Sulla 53.
accusationem: ut idem accusationem et petitionem ... instruat; Muren. 46.
accusatorem: his rebus cum instructum accusatorem ... misisset; Cluent. 192. a te accusatores esse instructos; Vatin. 3.
aciem: ille aciem instruit; Muren. 22. P. Decius ... vitam suam instructa acie ... devovisset; Sest. 48. faciam .., ut imperatores instructa acie solent; Phil. IV, 11.
bellum: (urbs) quae bellum ... instruere possit; leg. agr. II, 77. (Capua) se nobis praebuit .. ad bellum instruendum; ib. 90.
civem: tu civem sceleratum ... copiis instrues? Phil. V, 6.
classem: classem instructam ... fuisse; Verr. V, 135.
convivium: omnibus curat rebus instructum ... ut sit convivium; Verr. IV, 62.
copias: copias omnibus rebus ornatas atque instructas fuisse; imp. Pomp. 20.
domum: quod domum eius ... instructam ... iste reddiderat nudam; Verr. II, 84. instruere domum tuam voluerunt; ib. IV, 9.
exercitum: instruite ... vestros .. exercitus; Catil. II, 24. instructo exercitu; prov. cons. 9. exercitum instruere, expugnare urbes ...: sunt ea quidem magna; Rab. Post. 42.
homines: ubi instructi ... homines (fuerint); Caecin. 41.
iudicium: hoc .. ipsum iudicium ... a matre hoc tempore instruitur; Cluent. 18.
manum: ex domo ... manum fugitivorum instructam ... venisse; Verr. IV, 94. quem iste ...,

servorum instructa ... manu, ... auferre conatus est; ib. V, 186.
multitudinem: qui ... multitudinem hominum ... instruxerit; Caecin. 33.
navis: ea est .. ratio instructarum .. navium; Verr. V, 133.
petitionem: f. accusationem.
praesidia: instructe ... contra has ... copias vestra praesidia; Catil. II, 24.
provinciam: ego provinciam Galliam ... pecunia instructam ... deposui; Piso 5. qui instructam ornatamque a senatu provinciam deposui; Phil. XI, 23. ut haberet Galliam .., aptissimam ad bellum renovandum instruendamque ||instruendumque|| provinciam: ib. XIII, 37.
tabernam: instructam ei ... tabernam dedit; Cluent. 178.
testis: instruit (mulier) testis; Cluent. 18.

insula, Insel, Miethshaus: I, 1. est: quae tam parva insula fuit, quae ..? imp. Pomp. 54. intellego P. Clodii insulam esse venalem; Cael. 17.
fert: tulit .. illa quondam insula multos ... tyrannos; ib. V, 145.
habet: f. 2.
timet: cum insula Delos ... nihil timebat; imp. Pomp. 55.
volt: cum ipsa paene insula mihi sese obviam ferre vellet; Planc. 96.
2. sum: cum illa Sicilia sit, hoc est insula, quae undique exitus maritimos habeat; Verr. II, 185.
II, 1. condono: quam tu totam insulam cuidam tuorum sodalium ... condonaras; Verr. III, 85.
consecro: insulam Siciliam totam esse Cereri et Liberae consecratam; Verr. IV, 106.
contineo: omnis ... insulas ... claustris imperii nostri contineri; Flacc. 30.
custodio: ut haec insula ab ea ... custodiri videatur; Verr. IV, 107.
desero: quam multas existimatis insulas esse desertas? imp. Pomp. 32.
diiungo: insula est Melita .. satis lato a Sicilia mari ... diiuncta; Verr. IV, 103.
imploro: vos, maria, portus, insulae, litora (imploro)! Balb. 13.
impono: quem ad modum Iuppiter deiectum ... imposita insula operuit Typhonem; Scaur. 29.
obsideo: hic .. totam insulam obsidebat; Verr. V, 146.
puto: illa insula eorum deorum sacra putatur; Verr. I, 48.
vendo: ut sibi insulam in lacu Prilio venderet; Milo 74.
2. immineo: imminere [ita] fructuosissimis insulis populi Romani videbatur; leg. agr. II, 87.
3. conveho in: repente luntribus in eam insulam materiem ... convexit; Milo 74.
deporto e: itaque omnia signa ... e Graecia atque insulis omnibus ... domum suam deportavit; dom. 111.
nascor in: eosne in insula Cereris natos ... eo cibo esse usos? Verr. V, 99.
pono in: etiamne haec tam parva civitas, in insula inculta ... posita, ... praedae tibi fuit? Verr. III, 85. cuius duo fana duabus in insulis posita sociorum ... nudavit; ib. V, 184
prohibeo ab: quod praedones procul ab insula Sicilia prohibuisset Verres, Verr. IV, 144.
recipio intra: quos etiam intra Syracusanam insulam recepisset; Verr. IV, 144.
situs in: quod in media est insula situs; Verr. IV, 106.
sum in: magna artificia fuisse in ea insula; Verr. IV, 46. in ea parte urbis, quae in insula est; ib. V, 84. cum in eorum insula noster imperator ... esset; imp. Pomp. 46.
tollo ex: ut ne hostium quidem urbem ex sociorum insula tollendam arbitraretur; Verr. II, 4.
video in: hunc ... videbam in insula clarissimi adulescentis; Phil. X, 8.
III. civitates: ut civitates eius insulae ... numquam postea deficerent; Verr. II, 2.
IV. circumdari: provincia, quae ... insulis circumdata esset; Flacc. 27.

insulsitas, Abgeschmacktheit: iam nostis insulsitatem Graecorum; Rab. Post. 36.

insulto, aufspringen, verspotten, verhöhnen: I. alqs: num tibi insultare in calamitate ... videor? Verr. V, 132. nunc vero non insultabo vehementius; Flacc. 38. quae (Fortuna) tot annos illum in hanc rem publicam insultare pateretur; Milo 87.
II. alqm: unus ... insultabat ... multos; Sest. 34.

insum, darin, daran sein, sich befinden, innewohnen: alqd: non minus inerat auctoritatis in ea (oratione) quam facultatis; Sulla 12. in hac imbecillitate nostra inest quiddam quod vigeat; Milo 84. inest .. aliquid quod rei publicae profuturum putem; Phil. XI, 1.
auctoritas: f. alqd; Sulla 12. res.
contumelia: neque in hoc solum inest contumelia; leg. agr. II, 54. etiam si nulla inest contumelia; Phil. I, 28.
culpa: in his rebus ... culpam inesse concedam; Sex. Rost. 76.
dedecus: quod (dedecus) in hoc non inesset; har. resp. 57.
dignitas: in quo ipso inest quaedam dignitas imperatoria; imp. Pomp. 42.
dolus: in vi .. dolus malus inest; Tull. 29.
felicitas: f. res.
genera: in hac pecunia publica .. haec insunt tria genera furtorum; Verr. III, 165.
homines: homines non inerant in urbe; leg. agr. II, 91.
immanitas: quanta in eis ... inesset immanitas; Phil. XI, 1.
lex: in quibus legibus inerat curiata illa lex; har. resp. 48.
maleficia: ut in uno omnia maleficia inesse videantur; Verr. II, 82.
odium: inest hoc tempore haud obscurum odium; har. resp. 55.
res, scientia: in summo imperatore quattuor has res inesse oportere, scientiam rei militaris, virtutem, auctoritatem, felicitatem; imp. Pomp. 28.
splendor: in ea vita qualis splendor inesset; Cluent. 153.
virtus: f. res.
vis: an ... in praesenti metu mortis ... dubium vobis fuit inesse vis aliqua videretur necne? Caecin. 31.

insumo, aufwenden: qui tantum praesens lucrum, nulla opera insumpta, contempserit; Verr. III, 150.

insuo, einnähen: alqm: utrum malit cervices Roscio dare an insutus in culeum ... vitam amittere; Sex. Rosc. 30.
vivos: insui voluerunt in culeum vivos; Sex. Rosc. 70.

insusurro, einflüstern: alqs: eum vident ... ad aurem familiariter ... insusurrare; Verr. V, 107.
mulier: a qua muliere cum erat ... in aurem eius insusurratum; Verr. I, 120.

integer, unverletzt, unbeschädigt, unverdorben, unentschieden: A. **bei Substantiven:** alqs: nulla est laus ibi esse integrum; Verr. a. pr. 46. quod Apollonius ... tam diu ab isto maneret integer: ib. V, 16. ipse .. in omnibus vitae partibus honestus atque integer (supplicet); Font. 41. alii pelluntur integri; Caecin. 42. ego me ad id ... integrum conservabo; Flacc 51. qui profectus sum integer; dom. 87. qui integri sunt et sani;

Sest. 97. ad quas (contiones) nemo adibat incorruptus, nemo integer; ib. 106. quos ego florentis atque integros sine ferro viceram; Planc. 86. si integri venerint; Scaur. 41.

a l q d: ea omnia testibus integra reservabo; Verr. I, 86. quod alia testibus integra reservari velim; ib. 103. videt ... cetera nova atque integra; ib. 133. quae malo integra reservare; ib. IV, 19. id ... usque ad hanc diem integrum inviolatumque servatum est; ib. 130. ut omnia sibi integra ... exhiberentur; ib. V, 63. quid .. existimatis integrum nobis in re publica fore? leg. agr. I, 22. si mihi esset integrum, susciperem hoc crimen; Rabir. 18. si mihi esset integrum; ib. 19. ego institui referre ad vos ... tamquam integrum, .. de facto quid iudicetis; Catil. IV, 6. neque est integrum, ut meum laborem hominum periculis sublevandis non impertiam; Muren. 8. quibus integrum est; Flacc. 105. ✕. non est integrum Cn. Pompeio consilio iam uti tuo; Piso 58. C. ipsi Pomptino ... iam non est integrum; ib. quid hac quaestione dici potest integrius? Milo 60. ut id integrum iam non esset; Ligar. 1. de quibus est integrum vobis; Phil. I, 26. ut vobis iam nihil sit integrum; ib. V, 2. ut ne sibi quidem quicquam integrum ... reliquerit; ib. 3. at non est integrum; ib. XII, 5. quid autem non integrum est sapienti? ib. quibus adhuc omnia integra sunt; ib. XIII, 34. nihil vidi tam integrum; ib 34.

a e s t a s: cum ... aestatem integram nanctus ... praedari coepisset; Sest. 12.

a e t a s: sibi ad honores petendos aetatem integram restitui oportere; Cluent. 154. cum ille vir ... integerrima aetate ... eriperetur .. bonis omnibus; Cael. 59.

a g e r: quanti integrum (agrum) ... carissimis pretiis ipse Claudius emerat; Tull. 14.

a n i m u s: qui non modo animum integrum ... conservare potuisset; Verr. III, 134. vos ... testor integro me animo ... P. Sullae causam defendere; Sulla 86.

a n n u s: itaque ... annus est integer vobis exspectandus; prov. cons. 17. ut haberet ... plenum annum atque integrum; Milo 24. qui ... annum integrum ... quaereret; ib.

c a p u t: quae erat contra omnis leges ... integri capitis ... proscriptio; Piso 30.

c a u s a: retinet integram causam; Caecin. 98. causam illam integram ad suum consulatum reservari; Sest. 70.

c i v e s: civis integros incolumisque servavi; Catil. III, 25.

c o n j u g e s: quibus .. conjuges suas integras ... conservare non licitum est; Verr. a. pr. 14.

c o n s i l i u m: integrum consilium (erat); Cluent. 49.

c o n s u l: hi .. integrum consulem ... deici de urbis praesidio ... volunt; Muren. 79.

c r i m e n: volo .. esse totum mihi crimen hoc integrum; Verr. V, 79.

e x i s t i m a t i o: dum existimatio est integra; Quinct. 49.

f a m a: ut secum aliquid integra sua fama, qualibet condicione transigeret; Quinct. 97.

f o r t u n a: ut se aliquando ... integra fortuna ... patri suo gratulari sinatis; Sulla 89.

f r u c t u s: tu ... fructus integros ... vendidisti; Verr. III, 40. cui honoris integros fructus non sit traditurus; Sulla 88.

g e n t e s: quod (bellum) suscipiant integrae gentes; imp. Pomp. 26. cum alteri (consuli) ... integerrimas .. gentis ad diripiendum tradidisses; dom. 60.

g e n u s: hoc mihi reservabo genus totum integrum; Verr. III, 84.

G r a e c i a: aspiciant hunc florem legatorum ... ex ... integra Graecia; Flacc. 61.

h o m i n e s: postulabant homines ... integerrimi; Sex. Rosc. 119. ut homines ... integri causam rei publicae ... susciperent; div. Caec. 9. homines ad ... iudiciorum auctoritatem quam ... integerrimos ... accedere; ib. 70. quod homo ... integerrimus te ... domum suam invitavit; Verr. II, 110. potestas erat isti, homini integro ..., data; ib. III, 140. non loquor de integris (hominibus); ib. IV, 7. fuisse Oppianicum hominem integrum; Cluent. 124. num vobis ... integris ... hominibus in hoc numero locum fore putatis? leg. agr. II, 77. integrum hominem defendimus; Muren. 14. itaque homo integerrimus ... praetura deiectus est; ib. 76. expensum est auri pondo centum paulo minus per Sex. Caesium, ... hominem .. integerrimum; Flacc. 68. quantum ... aurum hoc quaereretur ... ad hominis .. integerrimi labem sceleris sempiternam; Cael. 52. legem .. iudiciariam tulit, homo castus atque integer, iudiciorum et iuris auctor; Phil. V, 12.

i n i t i a: qui prima illa initia aetatis integra atque inviolata praestitisset; Cael. 11.

i u d i c e s: Q. Manlium et Q. Cornificium, duos ... integerrimos iudices, ... iudices non habebimus; Verr. a. pr. 30. P. Sulpicius, iudex ... integer, magistratum ineat; ib.

i u s: nullum ius tam integrum esse; Sex. Rosc. 109. qui ... integrum ius libertatis defendo servari oportere; Rabir. 11.

l i t t e r a e: ut usque ad alterum R litterae constarent integrae; Verr. II, 187. videtis litteras primas integras? ib. 191.

m e n s: pura mente atque integra Milonem ... exanimatum Romam revertisse; Milo 61. hoc vestrae mentes ... tam integrae sibi suscipient; Font. 32.

m o n u m e n t u m: monumentum ... illo opere quamvis sartum tectum integrumque esset; Verr. I, 131.

m u l t i t u d o: facile est ... quid integra multitudo faciat videre; Sest. 115.

m u n i c i p i u m: cum habeas ... integerrimi municipii ius iurandum; Arch. 8

n o b i l i t a s: numquam .. fere nobilitas, integra praesertim ..., a populo Romano supplex repudiata est; Planc. 50.

o f f i c i u m: id ... integro officio ... faciebant; Sulla 49.

o r a t i o: reliquis integram reliquit orationem; Qu. Rosc. 35.

p a r s: integram (partem) reliquisse Fannii concedo; Qu. Rosc. 52. cum sanae parti corporis scalpellum adhibetur atque integrae; Sest. 135

p e t i t i o: tibi integram petitionem reliquit; Qu. Rosc. 56.

p o t e s t a s: erit integra potestas nobis deliberandi; Phil. VII, 26.

p r a e d a: cum integram praedam sine sanguine habere posset; Sex. Rosc. 146.

p r a e t o r: integerrimo praetore ... nocenti reo magnitudinem pecuniae plus habuisse momenti ad suspicionem criminis quam ad rationem salutis; Verr. a. pr. 52.

p u l c h r i t u d o: cum pulchritudo eius recens ad oculos hominum atque integra perveniret; Verr. IV, 64.

r e s: fit rebus omnibus integris ..., ut ..; Quinct. 67. rem integram ad M. Metellum praetorem esse venturam; Verr. a. pr. 31. utrum est aequius ... iudicium integra re an perdita fieri? ib. III, 27. quod tum ..., integra re, ... adsequi non potuerunt; ib. V, 51. ut de periculo publico non ad consilium publicum rem integram deferrem; Catil. III, 7. rem .. integram ... defendere humanitatis esse putabamus; Cluent. 57. moneo et praedico, integra re causaque denuntio; Rab. Post. 15. quae ipsi soli re integra saepe dixi; Muren. 43. in hoc ordine integra re multa de pace dixi; Marcell. 15.

servus: servus ... integer sermonem .. non est aspernatus; Cluent. 47.
signa: litterae ... integris signis praetoribus traduntur; Catil. III, 6.
tabulae: tabulae certe ... integrae manent; Font. 3.
templum: ipsum templum omni opere esse integrum, indignum isti videri coepit; Verr. I, 132.
vectigalia: haec omnia ... integris vectigalibus esse gesta; imp. Pomp. 21.
vir: ut ipsi Catoni, ... integerrimo viro, rationem facti mei probem; Muren. 3. sunt aeque boni viri atque integri; Planc. 15. advolas in M. Varronis, sanctissimi atque integerrimi viri, fundum; Phil. II, 103.
vires: ut .. viribus quam integerrimis agere ... possim; Verr. II, 2.
vita: nisi eius integerrimam vitam ... ostendero; Planc. 3.
B. **allein: a. masc.:** I, 1. damno: integerrimi rei facti ... damnati (sunt); Verr. a. pr. 13.
2. infero: ne ... labem integris ... inferat; Cael. 42.
II. promissa: integrorum ... promissis ... miseros credere non oportere; Muren. 50.
b. neutr.: I. est: cum integri nihil fuerit in hac gente; Scaur. 43.
II, 1. relinquo: nihil integri .. M. Crassus ... ad dicendum reliquit; Balb. 17.
2. restituo in: ut damnati in integrum restituantur; Verr. V, 12. quos ego non idcirco esse arbitror in integrum restitutos; Cluent. 98. mitto .. quod a nostris magistratibus in integrum restituta; Flacc. 79. qui in integrum restituit; Phil. II, 56.
sum in: cum isti etiam tum de Sthenio in integro tota res esset; Verr. II, 97. cum tibi in integro tota res esset; ib. 98.
III. ab: unam columnam efficere ab integro novam; Verr. I, 147.
de: censores dicit de integro sibi creari placere; ib. II, 139. ibi de integro funus iam sepulto filio fecit; Cluent. 28. cur non de integro .. datum (venenum est)? ib. 167. habetur de integro quaestio; ib. 177. easdem leges de integro ... ferri placet; Phil. V, 10.

integre, unbescholten, unparteiisch: mitto: si (Asia) ... nec iure ... nec integre ... nomen suum misit in hoc iudicium; Flacc. 5.
suscipio: in quo nihil ... integre, contra ... rabide omnia ... videtis esse suscepta; Scaur. 37.
versor: meus labor in privatorum periculis .. integre versatus ... est; imp. Pomp. 2.

integritas, Unverdorbenheit, Redlichkeit, Unbescholtenheit: I. certat: certet ... vestra integritas cum illius pecunia; Verr. I, 3.
est: erat in eo ... summa integritas; Muren. 58. ut et civibus et sociis gratissima esset eius integritas; Ligar. 2.
facit: cuius ... singularis integritas minus admirabilem facit huius .. facti gloriam; Phil. III, 26.
habet: faciliorem aditum istius habet nequitia ... quam cuiusquam nostrum ... integritas; Verr. III, 7.
valet: M. Catonis splendorem maculare voluerunt, ignari ... quid integritas ... valeret; Sest. 60.
II, 1. audio: cui porro ... Deiotari integritas ... non audita est? Deiot. 16.
cognosco: ex quibus si unum aliquod in te cognoveris ..., primum integritatem; div. Caec. 27.
omitto: quamquam non est omittenda singularis illa integritas; Sest. 13.
praecipio: qua (aetate) minus etiam praecipitur eorum virtus et integritas; Verr. III, 8.
quaero: (res) in qua .. integritas ... quaereretur; leg. agr. II, 23.
requiro: integritas in candidato ... requiri solet; Planc. 62. an integritas ... in eo ... requisita est? Balb. 9.
video: sed tamen ... integritatem hominis videtis; Sest. 71.
2. sum: quod erat summa ... integritate; Qu. Rosc. 26. eam (mulierem) summa integritate .. existimari; Verr. I, 64. qui tanta ... integritate fuit, ut ..; Font. 39. est C. Cassius integritate ... singulari; imp. Pomp. 68. ex eodem numero L. Cassius (est) ... pari .. integritate; Cluent. 107. in eadem sententia fuit homo summa integritate ..., C. Turranius; Phil. III, 25.
3. dubito de: ne quis de mea ... integritate dubitaret; Verr. I, 17. de cuius vos ... integritate dubitetis; Planc. 31.
existimo de: neque ipsi secus existimant quam nos existimari volumus de huius .. integritate; Cluent. 13.
voco ad: ad integritatem maiorum spe sua hominem vocabant; Sest. 21.
III. plenus: domus .. illa ... plena est integritatis; Cael. 55.
IV. causa: suscipe causam .. integritatis; Verr. a. pr. 51.
dignitas: summam video esse in te ... dignitatem .. integritatis; Muren. 15.
laus: in qua (provincia) laus .. integritatis ... voluptate concluditur; Muren. 41.
ratio: opinione populi Romani rationem .. integritatis ... ab hoc ordine abiudicari; Verr. I, 4.
testes: P. Servilius et Q. Metellus huius .. integritatis testes repugnabunt; Flacc. 100.
V, 1. antecellere: quis Q. Catulum, ... integritate antecellentem (superari posse arbitratus est)? Muren. 36.
par: hominem ... parem (tibi) .. integritate .. aedilem factum esse miraris? Planc. 30.
praestare: in Q. Scaevolam, virum omnibus .. iustitia, integritate praestantem, aspere ... dicta commemorem? Planc. 33.
tueri: quam (provinciam) tueri singulari ... integritate difficile esset; Verr. V, 38. quam (rem) ille non ... integritate tueri ... possit; imp. Pomp. 59. qui se facile tuentur integritate; Cluent. 152.
2. propter: iudicio gravi experiri nolebas ... propter integritatem hominis; Qu. Rosc. 25.

integumentum (integimentum), Decke, Hülle: I, 1. quaero: ut ea ... haec flagitiorum integumenta non quaerat; Cael. 47.
2. utor: ut ... frontis tibi integimento ... uti non liceret; sen. 16.
II. involvi: qui istius insignem nequitiam frontis involutam integumentis ... cernat; Piso 12.

intellegentia, Einsicht, Kenntniß, Verstand: I. est: ut intellegatis in homine intellegentiam esse; Verr. IV, 46.
II, 1. habeo: qui in hac civitate intellegentiam iuris habuerunt; Phil. IX, 10.
2. sum: quid censes ... Sex. Roscium ... qua intellegentia esse? Sex. Rosc. 49.
III. vincere: vide ne ille ... intellegentia te ... vicerit; Verr. IV, 98.

intellego, einsehen, begreifen, erkennen, spüren, merken, schätzen, beurtheilen: I. **absolut:** alqs: pudet dicere; intellego; Quinct. 79. ego sic intellego, iudices; div. Caec. 10. ut etiam nos ... intellegere possumus; Verr. II, 87. ut putetur in hisce rebus intellegens esse; ib. IV, 33. tu sine ulla bona arte ... intellegis et iudicas? ib. 98. qui solus intellegit; ib. 127. ut omnes intellegunt; ib. V, 155. si forte nondum intellegitis; ib. 175. ut intellego; Milo 66. Phil. III, 14. *ut* intellego; ib. XI, 23.
adulescens: lubricum genus orationis adulescenti non acriter intellegenti est saepe praeceps; Piso 68.
homo: ut homo intellegens [Verres] auferre

posset; Verr. II, 87. quae (signa) ... istum hominem ... intellegentem ... delectare possent; ib. IV, 4.

praetor: praetor intellegens negare sibi placere; Verr. IV, 149.

II. **mit Ergänzung: 1. indirecte Frage:** diligentiam .. quae [quanta sit] intellegi non potest; Quinct. 4. quae cupiditas (sit) intellegis; Sex. Rosc. 11. quid vos sequi conveniat intellegetis; ib. 34. ex quo intellegere possis, qui animus patrius in liberos esset; ib. 46. intellexi quid eum pupugisset; ib. 60. iam intellego ... crimen quam multis suspicionibus coarguatur; ib. 83. quam sis audax ..., hinc omnes intellegere potuerunt; ib. 87. intellego quam scopuloso .. in loco verser; div. Caec. 36. quam multa sint in te ... intellegis; ib. 52. quam ob rem .. se confidat aliquid proficere posse ... intellegere non possum; Verr. a. pr. 10. quid in hac sorte metuendum mihi esset intellegebam; ib. 22. quam ob rem arcesserentur cum intellegerent; ib. 25. qui quantum apud istum ... potuerint ex reliquis criminibus intellegetis; ib. II, 36. qui quam tibi amicus ... fuerit ... intellegis; ib. 58. ut illi ... intellegere possint, in quo homine statueris exemplum; ib. 111. ut intellegatis cuius modi ista iudicia .., cuius modi istius de cohorte recuperatores existimati sint; ib. III, 29. omnes intellegunt cur universa provincia defensorem ... eum quaesiverit; ib. 64. iamne intellegitis .., quae pestis ... in nostra antiquissima ... provincia versata sit? ib. ut omnes intellegant, quam improbam ... rem pecunia redimere conetur; ib. 130. quia quam pulchra essent intellegebat; ib. IV, 98. ut ... qualis fuerit intellegatis; ib. V, 33. in qua (laudatione) quam multa sint volnera quis est vestrum, iudices, quin intellegat? ib. 57. hoc quid est nisi intellegere quid habeat utilitatis vera laudatio? ib. ut intellegeretur ... quibus ex locis navigarent; ib. 146. quis ... non intellegit quam longe progredi sit necesse? ib. 179. ut plane intellegere viderentur ad quam rem parati essent; Tull. 19. visus est mihi primo veterator intellegere praeclare quid causa postularet; Caecin. 30. ut magis intellegas quam verba nihil valeant; ib. 62. perspicue intellegi potest quale sit; ib. 100. ut intellegatis in tota illa causa quid res ipsa tulerit; Cluent. 9. ut intellegere posset Brutus, quem hominem ... lacessisset; ib. 141. ut omnes intellegant quam paucis verbis haec causa perorari potuerit; ib. 164. id neminem nostrum cuius modi esset intellecturum existimatis? leg. agr. I, 17. ego qualem ... acceperim rem publicam .. intellego; ib. II, 8. qui intellegere posset quid diceret; ib. 13. ut non intellegam qua re .. hic vetet intercedere; ib. 30. intellexistis quot res ... xviri ... vendituri sint; ib. 47. ut intellegatis quantam locus ipse adferat superbiam; ib. 92. [an] non intellegis ... quos homines ... arguas? Rabir. 26. ut intellegas quid hi de te sentiant; Catil I, 20. quem quidem ego hostem quam vehementer .. esse timendum putem, licet hinc intellegatis; ib. II, 4. id qua re fieri non possit ... intellego; ib. 17. illud non intellego, quam ob rem ... perire turpiter velint; ib. 21. ex eo ipso, quam valde illi iaceant, intellegere possumus; ib. 25. in hac comitiorum tempestate populari saepe intellegas quo signo commota sit; Muren. 36. qua re ita factum esset intellegi potuit; ib. 36. ut ex senatus consulto neque cuius intersit ... intellegi possit; ib. 68. ut intellegas .., quem accuses; Sulla 5. in qua urbe verser intellego; ib. 28. neque vero quid mihi irascare intellegere possum; ib. 48. id cuius modi sit intellegere non possum; ib. 60. intellegetis qua religione dicant; Flacc. 10. quantam vim naturae bonitas haberet ... intellegere potuistis; sen. 25. quid haberent voluptatis carendo magis intellexi quam fruendo; Quir. 3. neque intellexerim quibus ... obsisterem; dom. 29. adulescens ex ipsius sermone intellexit quid fieri oporteret; ib. 115. quod parum .. intellexit in tribunatu quid vero populo probaretur; Sest. 114. de gestu intellego quid respondeas; Vatin. 35. iam intellegitis quantum iudicium sustineatis; Cael. 70. non intellego cur .. invidia violatura virtutem L. Cornelii ... videatur; Balb. 18. non intellego quod bonum cuiquam sit apud talis viros profuturum; ib. 63. quis enim non intellegit quos dicas? Piso 75. non intellego quam ob rem senatus hoc uno in genere tribus edi voluerit; Planc. 36. non intellego hoc quale sit; Rab. Post. 30. ex quo profecto intellegis quanta in dato beneficio sit laus; Marcell. 3. intellego quid loquar; Ligar. 15. intellego quid de te ceteros velis iudicare; Deiot. 4. ut intellegat quantum a me beneficium tum acceperit; Phil. II, 7. ut .. intellegeretis qualem ipse se consulem profiteretur; ib. 11. quid dicam ipse optime intellegit; ib. 48. tum intelleges quantum inter lucrum et laudem intersit; ib. 115. non intelleges ... ei quid timendum sit? ib. qui intellegeret quid dicere vellet; ib. III, 21. cum ille ... non intellegebat ad quod tempus me ... reservarem; ib. 33. quantum praesidii fuerit in ceteris, hinc intellegi potest; ib. XIII, 29.

2. **nom. c. infin.:** qui non adhibita vi ... actus praeceps intellegatur; Caecin. 49.

3. **acc. c. infin.:** istum ... debere intellegebat; Quinct. 18. nos ... causam dicere intellegis; ib. 33. ut omnes intellegere possent iudicio defendi Quinctium; ib. 65. ut omnes intellegant ... ad verum probandum auctoritatem adiuvare; ib. 75. profecto intellegetis ... cupiditatem pugnasse; ib. 79. ex quo ... quivis potest intellegere, istum nihil aliud egisse; ib. 90. me ... satis libere vociferari posse intellego; Sex. Rosc. 9. ferre me posse intellego; ib. 10. ut facilius intellegere possitis .. ea ... indigniora esse; ib. 14. postquam isti intellexerunt ... vitam ... custodiri; ib. 28. de hisce omnibus rebus me dicere oportere intellego; ib. 35. fuisse odium intellego; ib. 42. te intelleges ... summam laudem Sex. Roscio vitio et culpae dedisse; ib. 48. haec tu quoque intellegis esse nugatoria; ib. 52. qui cum intellegerent nihil esse tam sanctum; ib. 70. qui intellegunt neminem ... maleficium sine causa admittere; ib. 73. omnem suspicionem in vosmet ipsos recidere intellegas; ib. 79. ut omnes intellegant me ... accusare; ib. 91. qua re intellegatur summam tibi facultatem fuisse; ib. 94. nisi intellexeritis, iudices, nullum esse officium; ib. 109. ut intellegatis fingi maleficium nullum posse; ib. 116. intellego me ante tempus .. haec scrutari; ib. 128. ex eis ... nonne quivis potest intellegere omnium architectum ... esse Chrysogonum? ib. 132. ea deorum voluntate ... gesta esse intellego; ib. 136. quem sua causa cupere ... intellegebat; ib. 149. vos non intellegitis nihil aliud agi, nisi ..? ib. 152. vestrum nemo est quin intellegat populum Romanum ... crudelitate laborare; ib. 154. intellegis sibi soli ... Roscium petisse; Qu. Rosc. 50. quos intellegis ... ut per alium aliquem te ipsum ulciscantur laborare; div. Caec. 22. eum ego si te putem cupere esse, facile intellego esse non posse; ib. 29. omnes intellegent vobis inter vos ... voluntatem fuisse coniunctam; ib. 34. eos intellegere videbam me hoc iudicio districtum ... futurum; Verr. a. pr. 24. quod egomet mihi .. capiendum intellego; ib. 32. si quid in hoc ipso iudicio intellexero simili aliqua ratione esse violatum; ib. 40. intellexi vehementer populum Romanum commoveri; ib. 41. intelleget populus Romanus ... nocenti reo magnitudinem pecuniae plus habuisse momenti ad suspicionem criminis quam ad rationem salutis; ib. 52. id ... necessario fieri intellegat; ib. 55. populum Romanum intellegere ..., leges ... posse defendi; Verr. I, 4. intellegere debetis, primum interesse utrum ...; ib. 22. quos suis partibus amicissimos esse

intellegebat; ib. 38. quod ubi ille intellexit, id agi; ib. 67. sese intellegere hominem illum esse impurum; ib. 69. cum intellegam, legem Voconiam ..; ib. 106. ut quivis intellegat non populo esse scriptum edictum; ib. 110. ut quivis intellegere posset unius hominis causa conscriptum esse; ib. 116. Habonium .. intellegebat rem totam esse patefacturum; ib. 149. intellegetis .. nullis hominibus quemquam tanto odio ... esse; ib. II, 15. hoc gratum me nostris civibus intellego fecisse; ib. 16. intellegere potuistis ... civis Romanos honestissimos ... dicere; ib. ut intellegatis eum Romae quaesisse; ib. 18. multo .. rem ... iniquiorem visum iri intellegebant; ib. 42. intellegetis hanc pecuniam, quae via modo visa est exire ab isto, eam semita revertisse; ib. 57. ut omnes ... intellegere possent in animo eius metum cum cupiditate pugnare; ib. 74. intellectum est id istum agere, ut ..; ib. 91. ut iste intellegeret ei se locum illum vendidisse; ib. 124. licet iam intellegamus inventam esse rationem; ib. 142. iam intelleges hoc tibi de statuis confitendum esse; ib. 149. quoniam intellegitis ipsius quoque confessione ab invitissimis coactam esse (pecuniam); ib. 153. ut omnes intellegant hoc nos sine cupiditate agere; ib. 185. intellegetis .. illa tempora ... convenire; ib. 186. quem ex ipsa ratione intellego locupletem fuisse; ib. 190. ex quo intellegi potest eos vobis esse carissimos; ib. III, 8. qui non intellegat istum sibi quaestui .. habuisse bona ... aratorum? ib. 70. dissimulate ... vos intellegere ipsum praetorem ... redemptorem decumarum ... fuisse; ib. 71. intellexit iste ita magno venisse; ib. 77. quibus (vestigiis) illum inflammari ad perseverandum intellegebant; ib. 79. non intellegis haec ... ad peculatus iudicium pertinere? ib. 83. ex Hyblensium pactionibus intellegetis ... sexiens tanto quam quantum satum sit ablatum esse; ib. 102. Tyndaritanam, nobilissimam civitatem, Cephaloeditanam ... perditas esse ... intellegetis; ib. 103. ut intellegas non te diligentiorem in faciundis fuisse furtis; ib. 107. intelleget secum esse actum pessime; ib. 119. quam diu intellegebant sese sibi ... serere; ib. 121. ut intellegatis ab isto ... habitam esse rationem; ib. 128. ubi te invidiosum esse intellegat; ib. 139. ex quo intellexistis innumerabilem frumenti numerum ... esse ereptum; ib. 163. hoc ... intellegit, ex Sicilia Siculorum frumentum apportari oportere; ib. 172. in quibus (litteris) nihil fictum ... intellegetis; ib. 175. ex quo intellegi potest nihil te aratoribus reliqui fecisse; ib. 178. iam omnibus intellegetis novam rem totam ... videri; ib. 183. ut intellegas non ex aestimatione ... pendere crimen; ib. 189. ut .. male vendendum (fructum) intellegas; ib. 227. in provinciis intellegebant ... fore uti ..; ib. IV, 10. tum primum intellexi ad eam rem istos fratres Cibyratas fuisse; ib. 33. postea vero quam intellexerunt isti virum fortem ... non succedere; ib. 42. quod intellexisti .. te ... testimonium effugere non posse; ib. 44. ut intellegatis in homine intellegentiam esse; ib. 46. qui si intellexerint ... graviter vos tulisse; ib. 68. ex illorum querimoniis intellegere possumus, haec illis acerbissima videri; ib. 132. ut omnes intellegere possent ... inrisionem esse illam; ib. 144. quem ad modum te velle intellego; ib. V, 4. tantum intellego, maluisse Domitium ..; ib. 7. nemo est quin intellegat ruere illam rem publicam; ib. 12. ut quivis intellegere posset, eum iniuria adfici; ib. 17. ex quo iam intellegis ... maximam vim criminum exortam (esse); ib. 39. sed hoc ... non intellegis priore actione ab istis ipsis Mamertinis ... esse sublatum? ib. 47. ut intellegerent Mamertini bene se apud istum tam multa pretia ... conlocasse; ib. 56. illi intellexerunt se id ... diutius obtinere non posse; ib. intellexit ..., fore, ut ..; ib. 69. in eorum potestatem portum futurum intellegebant; ib. 98. quae omnia nunc intellegit sibi nihil prodesse; ib. 108. id ... sine periculo se facere intellegebat; ib. 112. id quod fieri non posse intellego; ib. 151. verissimum esse intellegebam; ib. 158. non intellegebat miser nihil interesse; ib. 161. quod intellegebam facile id me .. plenum facere posse; Tull. 1. ut quivis intellegeret .. eos ... ad caedem ac pugnam comparari; ib. 18. reliqua ... in defensione nostra posita esse ego intellego; ib. 36. non intellegebat se ... nihil praeter vocem ... praestare debere; Font. 29. ut velint isti ... intellegere se populo Romano ... spem triumphi ostendere; ib. 36. ex quibus intellegi potest multa ... esse dicta; ib. 38. ut facile intellegeretis eum non adfuisse animo; Caecin. 30. ut intellegeres ... statim tibi esse pereundum; ib. 31. te deiectum debeo intellegere; ib. 37. potest hoc ex verbis intellegi licere; ib. 54. intellegetis .. in eo ipso ... utilitatem omnem nos huius interdicti ... amissuros; ib. 55. duo genera causarum esse intellegebant; ib. 86. non intellegunt, ... (maiores) alio modo noluisse? ib. 99. ut omnes intellegerent ... adimi (civitatem non) posse; ib. 101. ad hanc quidem causam nihil hoc pertinuisse, .. ex eo intellegi potest; ib. 102. impetus hostium repressos esse intellegunt; imp. Pomp. 13. ut omnes intellegant me L. Lucullo tantum impertire laudis; ib. 20. nunc intellegunt non sine causa maiores suos ... maluisse; ib. 41. ut multas me .. simultates ... intellegam ... suscepisse; ib. 70. ut omnes intellegant nihil me .. subterfugere voluisse; Cluent. 1. me .. ad eam causam accedere ... facile intellego; ib. 7. ut intellegatis nihil esse homini tam timendum quam invidiam; ib. qua (deprecatione) mihi saepius utendum esse intellego; ib. 8. quod maxime requiri intellego; ib. 9. ex quo intellegi potest, debuisse Cluentium magno opere causae confidere; ib. 10. ut intellegatis Cluentium non accusatorio animo ... adductum ... nomen Oppianici detulisse; ib. 11. facile intellego ... reticere homines parentum iniurias ... oportere; ib. 17. pertinuisse hoc ad causam ... intellegetis; ib. ornari hunc iustissime posse intellegebant; ib. 23. (genus) quod magnum videri vobis intellego; ib. 38. cum intellegam hanc totam .. legem ... comparari; ib. 50. ut intellegatis ... hoc populare legis agrariae nomen esse quaesitum; ib. 63. si ... dena iugera dari vobis ... posse ... intellegetis; ib. 79. ex quo intellegi .. potest nihil esse tam populare; ib. 102. iam totam legem intellegitis ... esse accommodatissimam; ib. III, 13. intellegis mihi semihoram istam nimium longam fuisse; Rabir. 9. iam intelleges multo me vigilare acrius; Catil. I, 8. intellego hanc rei publicae pestem .. reprimi; ib 30. nunc intellego ... neminem tam stultum fore; ib. eandem diem intellego ... propagatam esse; ib. III, 26. alter intellegit mortem ... non esse supplicii causa constitutam; ib. IV, 7. quod .. intellegebant eis (suppliciis) remotis non esse mortem ipsam pertimescendam; ib. 8. C. Caesar intellegit legem Semproniam esse de civibus Romanis constitutam; ib. 10. a quibus intellego tuam gratiam magni aestimari; Muren. 10. intellego .. tris totius accusationis partis fuisse; ib. 11. quibus (virtutibus) te .. excellere omnes intellegunt; ib. 30. a quibus provincias contemni intellegunt; ib. 42. qua re ego ... sic intellexi: in petendo studium esse acerrimum; ib. 46. quem intellego ... honoris contentione permotum; ib. 56. licuisse ut intellegas; Flacc. 27. tu ludi te non intellegebas? ib. 76. ex quo intellegi debet eum contra leges pecunias non cepisse; ib. 89. intelleges ... iudicium meum et horum par atque unum fuisse; Sulla 5. cum quibus in ceteris (causis) intellegis afuisse; ib. 7. quod ... non intellegebat ea ... ita illos audituros, ... ut; ib. 31. intelleges honestius te inimicitiarum modum statuere potuisse; ib. 48. intellegebat hanc nobis a maioribus esse traditam disciplinam; ib. 49. coloni ipsi sic intellegunt, non Pompeianos

... esse defensos; ib. 60. intellegetis unum quemque eorum ... esse damnatum; ib. 71. intellegebam mihi cum illis una esse redeundum; sen. 34. ut intellegere possitis neminem umquam tanta eloquentia fuisse; Quir. 5. cum intellegerem veteres ad spem caedis Catilinae copias esse revocatas; ib. 13. qui statuunt ... in senatum ipsis non venire licere, non intellegentes hanc suam .. perseverantiam .. eis ... iucundam fuisse; dom. 8. intellego .. me plura extra causam dixisse; ib. 32. qua (adoptione) sublata intellegis totum tribunatum tuum concidisse; ib. 38. iam intellegis omni genere iuris ... te tribunum plebis non fuisse; ib. 42. nec intellegebam fieri diutius posse, ut ..; ib. 64. ex quo intellegitur multa in vita falso homines opinari; ib. 105. is postea quam intellexit posse se ... praetorem renuntiari; ib. 112. si vobismet ipsis ... iucundum meum reditum intellegitis esse; ib. 147. non intellegat eorum numine hoc tantum imperium esse natum? har. resp. 19. cum deos esse intellexerit; ib. tibi ... intelleges hominum poenas deesse adhuc; ib. 38. quis est qui non intellegat universam rem publicam esse deletam? Sest. 33. quis non intellegit immortalem hanc civitatem futuram? ib. 50. ut omnes intellegant te ne recte quidem facere sine scelere potuisse; Vatin. 27. ut omnes intellegere possent a te ... legem esse contemptam; ib. 29. intellego P. Clodii insulam esse venalem; Cael. 17. quae ex accusatorum oratione ... fingi intellegebam; ib. 19. intellegis ... cum hac (muliere) sola rem esse nobis; ib. 32. quos intellegebat non communi condicione servitutis uti; ib. 57. de quibus adhuc intellego sententias esse dictas; prov. cons. 3. ut omnes intellegerent me id ... facere; ib. 28. ego vero sic intellego, ... nos ... pacis habere oportere rationem; ib. 30. ego vos intellego ... multos decrevisse eximios honores C. Caesari; ib. 38. ex quo intellegi necesse est .. neminem ex sociis civem fieri posse; Balb. 27. intellego .. in causa aperta ... plura ... esse dicta; ib. 56. intelleges nemini plus quam mihi litteras profuisse; Piso 61. quem multum posse intellegebat; ib. 80. alteros ... numquam intellexi vehementius suorum municipum honore laetari; Planc. 19. quas (litteras) ego mihi obfuisse non intellego; ib. 85. id intellexit ... suffragiis populi Romani saepe esse declaratum; Milo 25. quis non intellegit omnis tibi rei publicae partis aegras ... esse commissas? ib. 68. ut intellegatis ... licere vobis quod sentiatis libere iudicare; ib. 71. qui non intellegat tua salute contineri suam; Marcell. 22. fieri id intellego; ib. 33. nonne intellegis .. ex urbanis malevolorum sermunculis haec ab istis esse conlecta? Deiot. 33. homo disertus non intellegit eum ... laudari a se; Phil. II, 18. non intellegis ... etiam laetatum esse morte Caesaris crimen esse? ib. 29. numquamne intelleges statuendum tibi esse? ib. 30. ex quo intellegi debet eum conscium fuisse; ib. si non intellegis hoc litteris mandari; ib. 54. iam intelleges aliam causam esse hastae Caesaris; ib. 104. nec intellegis satis esse viris fortibus didicisse; ib. 117. nemo est tam stultus qui non intellegat ... dominationem nobis ... ferendam esse; ib. III, 34. quod idem intellegebam per hos dies uni cuique vestrum videri; ib. V, 1. de quibus deinceps intellego esse dicendum; ib. 35. cum ... populus Romanus intellexerit ei dominatum regium maxime displicere; ib. 40. intellego .. a vobis hanc sententiam repudiari; ib. VI, 3. ex quo intellegi potest animo illos abhorruisse; ib. VII, 4. non intellegitis ... meam sententiam flagitari? ib. 14. turpe est ... consilium intellegi defuisse; ib. 19. gravius .. tumultum esse quam bellum hinc intellegi potest; ib. VIII, 3. ut intellegat ... se ipsum obsideri; ib. X, 10. ut intellegamus illos ... bene et e re publica iudicavisse; ib. XI, 11. si ... intellexerit plus se rei publicae profuturum (esse); ib. 26. itaque intellegitis .. animum ei praesto fuisse; ib. XIII, 13. te non intellegis ... hostem iudicatum (esse)? ib. 23. intellegit maximam pietatem conservatione patriae contineri; ib. 46.

III. **mit Object**: a l q d: utrumque quivis intellegere potuisset; Quinct. 30. qui hoc intellegi potest? ib. 37. intellegitur, id quod iam ante dixi; Sex. Rosc. 25. id quod intellectum est; ib. 26. neque haec tu non intellegis; ib. 45. haec eo profero, ... ut illud intellegatis; ib. 51. itaque .. multis ex rebus intellegi potest; ib. 69. ut non ex illis maleficiis ... hoc intellegatur; ib. 118. unum illud intellego; Verr. a. pr. 10. quod cum esset intellectum; ib. 25. praedico id, quod intellego; ib. 43. quis hoc non intellegit? ib. I, 9. dicam id, quod intellexi; ib. 23. ego hoc, quod intellego, .. sic confirmo; ib. II, 16. cum id, quod omnes intellegebant, diceret Heraclius; ib. 39. id quod intellegi facillime re ipsa potest; ib. 138. ut hoc totum facillime intellegi possit; ib. 152. omnes denique hoc in hac causa intellegent; ib. 157. quo quidem in crimine non illud solum intellegi volo; ib. 165. cum id quoque constabit, vos iam hoc me tacito intellegatis; ib. 180. quid igitur est quod ex hac iniquitate novorum edictorum intellegi velim? ib. III, 39. unde .. hoc intellegi potest? ib. 120. omnia simul intellegere potestis; ib. 141. hoc quoque intellegere potestis; ib. 142. nescio quid nugatorium sciebam esse, ista intellegere; ib. IV, 33. quis non hoc intellegeret? ib. 89. non tam multum in istis rebus intellego; ib. 94. haec [Scipio] ille non intellegebat; ib. 98. quod ubi intellexi; ib. 148. id iam priore actione ... intellexi; ib. V, 143. quod iste homo ... neque attendere umquam neque intellegere potuit; ib. 148. id ut intellegatis; Tull. 26. ut hoc intellegeres; ib. 49. hoc intellegamus necesse est; Caecin. 49. quod ex verbis intellegi possit; ib. 52. non id, quod intellegitur, ... valebit; ib. 81. hoc enim intellegitur; ib. 88. res ipsa hoc ... intellegere cogit; ib. 79. ut hoc vos intellegatis; imp. Pomp. 21. ea .. ex aliorum contentione ... intellegi possunt; ib. 36. multo facilius extrema intellegetis; Cluent. 11. ex quo intellegi potuit id; ib. 138. id quod iam intellegetis; ib. 167. id quod omnes intellegunt; ib. 171. id ut intellegatis; ib. 174. senatus haec intellegit; Catil. I, 2. hoc .. ex hac frequentia colonorum ... intellegere potestis; Sulla 61. postea quam est intellectum; Sest. 11. praesertim cum id ... intellexerim semper; ib. 100. quantum sermonibus volgi et suffragiis intellegere potui; ib. 113. hoc intellegi volui; Piso 73. ista oratione hoc tamen intellegi ... vis; ib. 74. quod magis intellego; Planc. 13. ut intellegi facile possit; Rab. Post. 37. quod re intellectum est; Milo 27. intellectum est enim mihi quidem; Marcell. 3. vereor ut hoc ... perinde intellegi possit auditum; ib. 12. non enim fortasse satis ... quae diiunctius dicuntur intellegis; Phil. II, 32. si haec intellegis; ib. 54. qui hoc non intellegat; ib. III, 4. nonne satius est mutum esse quam quod nemo intellegat dicere? ib. 22. quis est enim qui hoc non intellegat? ib. IV, 4. cum ex litteris Q. Caepionis Bruti pro consule intellectum sit; ib. X, 26.

a d i t u m: hunc quasi ... aditum ad cetera factum intellegetis; leg. agr. II, 38.

b o n u m: se nullum bonum intellegere posse demptis corporis voluptatibus; Piso 69.

c a u s a m: causam fugae dicitis eandem quam omnes intellegimus; Caecin. 44.

c o m m e m o r a t i o n e m, c o n f e s s i o n e m: f. studium.

c o n s i l i u m: cum consilium sine facto intellegi possit; Tull. 32. f. sententiam.

f a m i l i a m: neque enim dubium est quin ... familiam intellegamus; Caecin. 55.

r a t i o n e m: ea (ratio) intellecta .. nihil ad rem pertinet; Caecin. 58.

r e m: cum ea res ... intellegatur; Caecin. 51.

sententiam: cum voluntas et consilium et sententia interdicti intellegatur; Caecin. 50.

studium: simul illud intellegi potest istius in Apronium studium, Apronii de isto non modo confessio, verum etiam commemoratio; Verr. III, 142.

superbiam: (superbia) quae ... perspici atque intellegi potuit; leg. agr. II, 92.

vim: quibus .. in rebus vis intellegi potest, si in his non intellegetur? Caecin. 31. pertenuis vis intellegi debet; ib. 47. sin antem vim ... sine sanguine nullam intellegitis; ib.

voluntatem: voluntas, quae si ... intellegi posset; Caecin. 53. quantum est satis ad intellegendam voluntatem; ib. 56. f. sententiam.

intemperans, ungemäßigt, ohne Mäßigung: alqs: idem quam intemperans ... pseudothyro intromissis voluptatibus! sen. 14. fui paulo ante in te intemperantior fortasse quam debui; Vatin. 1.

homo: quae res hominem impellit, ut sit tam intemperans? Sest. 134.

pecus: istius ... intemperantissimae pecudis caeno et sordibus inquinavit; Piso 72.

perpotationes: quid ... intemperantissimas perpotationes praedicem? Piso 22.

viri: qui ... inter ... intemperantis viros versatus sit; Verr. III, 160.

intemperanter, ohne Mäßigung: facio: quae ipse in se ... intemperanter ... fecerit; Phil. II, 50.

utor: ne honoribus nostris elatus intemperantius suis opibus utatur; Phil. V, 48.

elliptisch: nimis iracunde hoc quidem et valde intemperanter; Phil. I, 12.

intemperantia, Unmäßigkeit, Zügellosigkeit: I, 1. expleo: quorum intemperantia expleta in domesticis est .. stupris; har. resp. 42.

propulso: qui ne a sanctissima quidem parte corporis potuisset ... intemperantiam propulsare; sen. 11.

2. sum: idem tu ... tanta intemperantia fuisti, ut ..; sen. 17. tanta fuisti intemperantia, ut ..; dom. 21.

3. dissero de: multa de .. intemperantia disseruit; Cael. 25.

innovo ad: quo te modo ad tuam intemperantiam .. innovasti? Piso 89.

II. crimen: VENIO IAM AD CRIMEN .. INTEMPERANTIAE LIBIDINUM; Scaur. c. 2 § 6.

III, 1. versari: conatum esse audacter hominem ... intemperantia ... in omni flagitio versatum; Sulla 70.

2. pro: haec ego vos concupisse pro vestra .. intemperantia non miror; leg. agr. II, 100.

intempestus, dunkel, stürmisch: nox: ad hoc templum ... nocte intempesta servorum armatorum fit concursus; Verr. IV, 94. adfertur nocte intempesta ... nuntius Syracusas; ib. V, 92. quem iste ... nocte intempesta, ... auferre conatus est; ib. 186. inde nocte intempesta ... navem conscendit; Piso 93. cum intempesta nox esset; Phil. I, 8.

intendo, ausdehnen, spannen, ausstrecken, vergrößern, richten, streben: I. alqs: quo modo nunc intendit; Quinct. 88. si iste, quo intendit, ... pervenerit; Catil. I, 30. ut eo, quo intendit, mature cum exercitu perveniat; Muren. 22.

II. alqd: quod falsum intenderit? Flacc. 84. illa omnia in hunc unum ... intenta sunt; Milo 67. si .. C. Antonius quod animo intenderat perficere potuisset; Phil. X, 9.

actionem: actionem perduellionis intenderat; Milo 36.

animum: f. **animus,** II, 1. intendo (3 St.) B. I, S. 233, a.

arcum: cum ... intentus est arcus in me unum; Sest. 15.

cupiditatem: quo cupiditatem infinitam cum immani crudelitate iam pridem intendit Antonius; Phil. VII, 27.

facinus: quod facinus in alienum hominem intentum severe acciperet; Cael. 54.

genus: cum hoc novae litis genus tam malitiose intenderet; Caecin. 20.

oculos: quamquam me vester honos ... intentis oculis omnis rei publicae partis intueri iubet; leg. agr. II, 77. ut totam causam quam maxime intentis oculis ... contemplemini; Flacc. 26.

periculum: pericula intendantur; Quinct. 47. periculum, quod in omnis intenditur; Sex. Rosc. 7. simul ac periculum iudicii intendi; har. resp. 1.

signa: intenta signa legionum existimari cervicibus ac bonis vestris falso; Sest. 42.

tabernacula: tabernacula carbaseis intenta velis conlocabat; Verr. V, 30. tabernacula ... carbaseis intenta velis conlocari iussit; ib. 80.

tela: si quod in me telum intenderit; har. resp. 7. cum omnia tela undique esse intenta in patriam viderem; prov. cons. 23. ego tela ... intenta iugulis civitatis ... de coniuratorum .. manibus extorsi; Piso 5.

intento, drohend richten: haec (sica) intentata nobis est; Milo 37.

intentus, Ausstrecken: vocem quidem et palmarum intentus et maledictorum clamorem omnes profuderunt; Sest. 117.

inter, zwischen, unter, während: I. **nach Verben:** accuso: qui inter sicarios ... accusabant; Sex. Rosc. 90.

adiungo: inter hos agros ... adiungit regios agros Mithridatis; leg. agr. II, 51.

ago: ut cives inter se ‖sese‖ legibus suis agerent; Verr. II, 90.

aspicio: sic furtim ... inter sese aspiciebant, ut ..; Catil. III, 13.

aucupor: si verba inter nos aucupabimur; Caecin. 52.

aufero: ut alius inter manus ... auferretur; Verr. V, 28.

certo: inter se certarent; Verr. II, 39.

cohaereo: ut ... non cohaerentia inter se diceres; Phil. II, 18.

communico: cum ... multa inter se communicarent; Quinct. 15. quos inter res communicata est; Verr. III, 50.

comparo: non enim iam causae sunt inter se ... comparandae; Marcell. 16.

concilio: cum etiam feras inter sese partus ... conciliet; Sex. Rosc. 63.

confero: vitam inter se utriusque conferte; Qu. Rosc. 20. Sulla cum Scipione inter Cales et Teanum ... de iure civitatis leges inter se ... contulerunt; Phil. XII, 27.

confligo: (causae) quae inter se confligunt; Catil. II, 25.

congruo: cum multae causae ... inter se congruere videntur; Sex. Rosc. 62.

coniungo: itaque istos inter se ... studiorum turpitudo .. coniunxit; Verr. III, 22. latrones Italiae, scelerum foedere inter se ... coniunctos, ... mactabis; Catil. I, 33. quod enim ... fuit umquam ... coniunctius quam fuimus inter nos ego et Cn. Pompeius? dom. 27.

conloco: tu inter eius modi mulieres ... filium ... conlocavisti; Verr. V, 137. quos centuriones pugnaces et lacertosos inter mimorum ... greges conlocavit; Phil. VIII, 26.

constituo: constitutum inter eos alia de re fuisse; Cluent. 53.

consto: quod inter omnis constat, nisi inter eos, qui ..; Sex. Rosc. 33. constat inter omnis; Verr. a. pr. 49. Flacc. 80. datam (pecuniam) .. esse .. inter omnis ... constabat; Verr. I, 101. tum nimis inter omnis constabat neminem esse resalutatum; Phil. II, 106. ut constabat inter eos; ib. 107.

contineo: omnes artes ... quasi cognatione quadam inter se continentur; Arch. 2.

convenio: quid inter ipsum Alfenum et Naevium conveniret; Quinct. 65. qui inter adversarios convenisset; Cluent. 120. eum ... inter omnis fere video convenire; leg. agr. II, 42.

damno: qui inter sicarios damnatus est; Cluent. 21.

decerno: alias inter aliquos contrarium ... decernebat, ac proximis paulo ante decreverat; Verr. I, 120. revocabat eos, inter quos iam decreverat; Verr. I, 120.

decerto: si ferro inter se comminus decertarint; Piso 81.

differo: ea res, quam ego dico, et ea, quam tu fecisti, inter se genere iniuriae ... differat; Verr. III, 203. vide quid differat inter meam opinionem ac tuam; div. Caec. 61.

discepto: de invidia .. sic inter nos disceptare debetis; Cluent. 3.

discrepo: (iudicia) quae ... inter conlegas discrepare videatis; Cluent. 122. quod in eo ... nullo modo possunt inter se discrepare; Muren. 28.

existimo: fidem .. eius quantam inter socios existimari putatis? imp. Pomp. 42.

floreo: tu ..., qui inter illos florebas; Quinct. 80.

gratulor: itaque ... inter se impii cives ... gratulabantur; Phil. XII, 18.

interdico: videtis praetores ... interdicere hoc exemplo velut inter me et L Claudium; Tull. 29.

intersum: neque enim inter studium vestrum quicquam ... interfuit; Quinct. 70. quid interest inter periurum et mendacem? Qu. Rosc. 46. quid interest inter eum qui ... et eum qui ..? ib. 53. vide quantum interfuturum sit inter meam atque tuam accusationem; div. Caec. 35. ut nihil inter illam usitatam accusationem atque hanc novam intersit; Verr. a. pr. 55. vide quid inter te ... et hunc Siculum ... intersit; ib. II, 114. inter Siciliam ceterasque provincias ... hoc interest; ib. III, 12. vide inter importunitatem tuam senatusque bonitatem quid intersit; ib. 42. video quid inter annonam interesse soleat; ib. 191. quantum inter hunc et illum Numidicum ... interesset; ib. IV, 147. quid interest inter mentis hominum et cogitationes! ib. V, 35. vide quid intersit inter tuam libidinem maiorumque auctoritatem, inter amorem .. tuum et illorum consilium; ib. 85. ecquid [igitur] interest ... inter haec interdicta? Caecin. 93. videte quid intersit inter Cn. Domitium ... et P. Rullum; leg. agr. II, 19. tantum intererit inter vestram et privatorum diligentiam; ib. 82. nisi vero interesse aliquid putas inter eum ... et eum; Rabir. 19. dum modo inter me atque te murus intersit; Catil. I, 10. ut Tiberis inter eos et pons interesset; ib. III, 5. intellectum est quid interesset inter levitatem contionatorum et animum .. popularem; ib. IV, 9. nihilne existimas inter tuam et istius sortem interfuisse? Muren. 41. quid inter me et meos inimicos interesset; sen. 6. ut ne unam quidem horam interesse patereris inter meam pestem et tuam praedam; ib. 17. hic tantum interfuit inter me et inimicos meos; Quir. 13. hoc inter me atque illum interest; ib. 20. vide quid intersit inter illum .. patris tui casum et hanc fortunam; dom. 84. ne noctem quidem consules inter meum interitum et suam praedam interesse passi sunt; Sest. 54. inter hanc vitam perpolitam humanitate et illam immanem nihil tam interest quam ius; ib. 92. videtisne .. quantum intersit inter populum Romanum et contionem? ib. 127. quid enim interfuit inter Catilinam et eum? Piso 15. nihil inter vos et Catilinam interfuisse; ib. 16. intersit inter vitae dignitatem summorum atque infimorum; Milo 17. quid .. interest inter suasorem facti et probatorem? Phil. II, 29. vide .. quid intersit inter te et avum tuum; ib. 42. inter pacem et servitutem plurimum interest; ib. 113. tum intelleges quantum inter lucrum et laudem intersit; ib. 115. quid tandem intersit inter te et illos? ib. VIII, 13. hoc interest .. inter meam sententiam et tuam; ib. 15. quasi vero quicquam intersit inter A. Hirtii ... et hunc exercitum M. Bruti; ib. X, 15.

invenio: qui inter tot annos unus inventus est; imp. Pomp. 69.

iudico: cum civis Centuripinus inter duos civis iudicavisset || diiudicavisset ||; Verr. II, 66.

lateo: scelus .. latere inter illa tot flagitia putatote; Sex. Rosc. 118.

loquor: sic .. homines inter se .. loquebantur; Verr. a. pr. 20. de comissatione loquerentur inter se; ib. III, 31.

numero: ne numeretur inter vivos; Quinct. 48. honestissimus inter suos numerabatur; Sex. Rosc. 16. is inter honestos homines atque adeo inter vivos numerabitur? ib. 113. mihi videtur .. inter viros optimos ... esse numerandus; Font. 38.

partior: cum partirentur inter se; Phil. XIV, 15.

pendo: at vero huius domi inter quasilla pendebatur aurum; Phil. III, 10.

pono: statua inter reges posita animos hominum vehementer offensos (esse); Deiot. 33.

porto: inter quos aperta lectica mima portabatur; Phil. II, 58.

pugno: ex ... inter se pugnantibus naturae studiis .. conflatum; Cael. 12. permulti ... pugnant inter se; Arch. 19.

repugno: ut res maxime inter se repugnantis ... coniungerent; Cael. 41.

sancio: quod inter Antonium et Dolabellam ... foedere et fide sanciretur; Phil. XIII, 42.

satis do: ut .. uterque inter se ... satis daret; Quinct. 30.

sum: qui ... numquam inter homines fuerit; Sex. Rosc. 76. qui vicus inter Tolosam et Narbonem est; Font. 19. ipsi inter se censores sua iudicia tanti esse arbitrantur; Cluent. 122. qui ... inter viros saepe mulier et inter mulieres vir fuisset; dom. 139. numquam puer aut adulescens inter cocos fueras? Vatin. 32. cum is ... vir inter viros esset; Cael. 11. ut ipse in legionibus P. Crassi imperatoris inter ornatissimos homines ... fuerit; Planc. 32. non es inter nos; Scaur. 50.

tueor: nobilitatem illam inter suos ... tuetur; Cluent. 196. hic inter illos Africanus est; Phil. VI, 10.

valeo: plus ut valeret inter suos gratia; Cael. 74.

venio: non ego ... inter fugitivorum ac praedonum ac tua tela venissem; Verr. II, 99.

versor: ut inter suos ... puerulos ... velit hos versari; Sex. Rosc. 120. quod ... inter hostium tela .. versetur; Verr. I, 85. quod ... inter sociorum iura ... versetur; ib. qui ... inter impudicas mulieres ... versatus sit; ib. III, 160. inter eius modi viros ... versabatur; ib. V, 30. quandam mentionem inter iudices esse versatam; Cluent. 72. non .. iam inter latera nostra sica illa versabitur; Catil. II, 1. cum inter subsellia nostra versentur amici; Phil. II, 19. scorta inter matres familias versabantur; ib. 105. cum inter subsellia senatus versarentur latrones; ib. V, 18. cum inter media hostium tela versaretur; ib. XIV, 36.

vivo: quae (leges) etiam inter Sullana arma vixerunt; Vatin. 23. ita inter hos vixi ..., ut ..; Planc. 75.

II. **nach Adjectiven**: aequabilis: quod aequabile inter omnis ... esse possit; Caecin. 70.

communis: ut diceres omnia inter eos esse communia; Verr. II, 89. esse quiddam nobis inter nos commune; ib. III, 98.

contrarius: cum Brutus .. capita alterna inter se contraria recitanda curasset; Cluent. 14.

diversus: loca inter se maxime diversa; Verr. III, 192. qui cum diversos inter se aditus habeant; ib. IV, 117.

ineptus: quam personam ... cognoscitis ..., inepti ac stulti inter viros; Caecin. 14.
medius: cum inter bellum et pacem medium nihil sit; Phil. VIII, 4.
nobilis: ubi erant ... ceteri homines apud nos noti, inter suos nobiles? Flacc. 52. f. primus.
notus: homo ... ne inter suos quidem notus; Flacc. 8.
peritus: quam personam ... cognoscitis ..., inter mulieres periti iuris; Caecin. 14.
primus: ut erat in primis inter suos copiosus; Verr. I, 65. nupsit A. Aurio Melino ..., adulescenti in primis ... inter suos et honesto et nobili; Cluent. 11. qui cum tribunus plebis primus inter homines nobilissimos ... factus esset; Sest. 6.
princeps: ut postea princeps inter suos ... sanctissimus et iustissimus iudex (fuerit); Planc. 32.
similis: C. et L. Fabricii fratres gemini fuerunt ..., homines inter se ... similes; Cluent. 46.
III. **nach Substantiven und Verbindung von Substantiv und Verb:** aetatem dego: inter feras satius est aetatem degere; Sex. Rosc. 150.
certamen: si certamen inter aliquos sit; div. Caec. 10. de quorum urbis possessione ... inter deos certamen fuisse proditum est; Flacc. 62. erat certamen inter clarissimos duces; Marcell. 30.
consensus: itaque ... eosdem postea singulari inter se consensu et amore devinxit; Phil. XI, 2.
consuetudo: cum antea consuetudo inter eos fuisset; Scaur. 9.
contentio: contentiones inter Habitum et Oppianicum ... excitabantur; Cluent. 44. nesciebam inter sapientissimos homines hanc contentionem fuisse; Sest. 47. quia saepe concurrunt .. aliquorum bene de me meritorum inter ipsos contentiones; Planc. 78.
controversiae: cum haberent inter se controversias; Verr. II, 122. quae (controversiae) essent inter aratorem et decumanum; ib. III, 35.
discrimen: sit hoc discrimen inter gratiosos civis atque fortis; Balb. 49.
dissensio: erit inter eos ..., sicut inter nos fuit, magna dissensio; Marcell. 29.
gradus: ut gradus essent petitionis inter aequalis; Phil. V, 47.
honores: ut omnes eius ‖huius‖ honores inter suos et amplitudinem possent cognoscere; Verr. II, 112.
inimicitias gero: ut nostras inimicitias ipsi inter nos geramus; Balb. 60.
intervallum intericio: videte quantum intervallum sit interiectum inter maiorum nostrorum consilia et inter istorum hominum dementiam; leg. agr. II, 89.
ira: nostrae nobis sunt inter nos irae .. placandae; har. resp. 63.
iudices do: quem ad modum iudices inter Siculos dares; Verr. II, 40.
iudicium committo: iudicium inter sicarios ... committitur; Sex. Rosc. 11. — facio: inter aratores et decumanos lege frumentaria ... iudicia fiunt; Verr. II, 32.
locus est: erit profecto inter horum laudes aliquid loci nostrae gloriae; Catil. IV, 21. sit .. inter signa atque in acie locus; Balb. 40. nec inter tantam vim armorum existimarem esse oratori locum; Milo 2.
muliercula: at homo ... magis vir inter mulieres, impura inter viros muliercula proferri non potest; Verr. II, 192.
nomina defero: si quidem non modo nomina deferunt inter se sodales; Cael. 26.
odium: quorum summum quondam inter ipsos odium bellumque meministis; Phil. XI, 2.
opem fero: quae (vox) ... opem inter barbaros ... tulit; Verr. V, 147.
partitio: haec inter nos partitio defensionis non est fortuito; Sulla 13.
similitudo: omnes .. tantam habent similitudinem inter se; Phil. XII, 28.
societas: esse aliquam oportere inter nos ... societatem; leg. agr. II, 11. quae tanta societas ullis inter se rerum optimarum (fuit)? Sulla 16.
varietas: nulla varietas est inter homines opinionis; Flacc. 96.
vim suscipio: quia nulla vis umquam est in libera civitate suscepta inter civis; Milo 13.
IV. **zum Satz:** quae inter decem annos ... facta sunt; Verr. a. pr. 37. ut dies xxxv inter binos ludos tollerentur; ib. II, 130. quae urbis instar habere inter illos piraticos myoparones videretur; ib. V, 89. cum ... nulla vox alia illius miseri inter dolorem ... audiebatur; ib. 162. inter nostra atque hostium castra hasta posita; leg. agr. II, 53. dico te priore nocte venisse inter falcarios; Catil. I, 8. cum inter falcarios ad M. Laecam nocte ea ... Catilinae denuntiatione convenit; Sulla 52. neque ... ullus alius discordiarum solet esse exitus inter claros et potentis viros; har. resp. 54. silent .. leges inter arma; Milo 11. quo modo sis eos inter sicarios defensurus; Phil. II, 8. si inter cenam ... hoc tibi accidisset; ib. 63. en causam cur lex tam egregia ... inter fulmina et tonitrua ferretur; ib. V, 15. inter bina castra conlocutus est; ib. XII, 27. Sulla cum Scipione inter Cales et Teanum ... de iure civitatis leges inter se ... contulerunt; ib. 27.

intercalaris, eingeschaltet: „ante diem v Kalend. intercalaris"; Quinct. 79. pridie Kalend. intercalaris; ib.

intercalarius, eingeschaltet: tunc Cephaloeditani decrerunt intercalarium (mensem) xxxv dies longum; Verr. II, 130.

intercedo, dazwischentreten, vergehen, eintreten, widersprechen, sich widersetzen: I. **absolut:** 1. **unpersönlich:** a. adimit intercedendi potestatem; leg. agr. II, 30.
b. etiam si intercessum sit; leg. agr. II, 30. qua re .. hic vetet intercedere; ib. qua (lege) intercedi de provinciis non licebit; prov. cons. 17. cum lex feratur ..., intercedi licere; ib. 46. cum intercedatur; Fr. B. VI, 14.
2. **persönlich:** alqs: si M. Brutus intercessurum se dixit; Quinct. 65. in quibus (rebus) ita intercessit; Verr. I, 119. quod ... intercessisset contra legem Corneliam; ib. 155. qua re ... quemquam intercessurum putet; leg. agr. II, 30. frequentissimus senatus ..., nullo intercedente, dignitatem meam ... ornavit; Quir. 15. privilegium pertimui ne ... nemo intercederet; dom. 58. intercessit Ligus iste nescio qui; Sest. 68. nec ausus est ... intercedere; ib. 74. paratos habemus qui intercedant; Phil. I, 25. tantum .. se pro te intercessisse dicebat; ib. II, 45.
causa: si ... mihi cum Siculis causa tantae necessitudinis non intercederet; div. Caec. 6.
controversia: controversia de re pecuniaria recens intercedit; Quinct. 54.
dies: dies nondum decem intercesserant; Cluent. 28. unus et alter dies intercesserat; ib. 72.
nox: una nox intercesserat; Verr. II, 89. nox nulla intercessit; Catil. I, 4.
pecunia: in quibus (decretis) ut ego non dicam pecuniam intercessisse; Verr. I, 125.
postulatio: non .. ulla umquam intercessit postulatio; Quinct. 71.
recuperator: si tui ex cohorte recuperatores non intercederent; Verr. III, 111.
senatus consultum: cum ... senatus consultum intercederet; Verr. II, 40.
tribunus: tum .. tribunus intercedere poterit; prov. cons. 17.
II. **mit Dativ:** alicui: quae ratio tibi cum eo intercesserat? Qu. Rosc. 41. cui vetat intercedere; leg. agr. II, 30. si intercessisset conlega Fabricio;

Sest. 78. nisi intercederent mihi inimicitiae cum istius mulieris viro; Cael. 32. cui non possit intercedi; prov. cons. 36.
causae: omnes .. causae ... intercedebant; Quinct. 48.
legi: ne legi intercedere liceret; sen. 11. ne quis legi intercederet; Sest. 33.
praetori: cui (praetori) nemo intercedere possit; Verr. II, 30.
senatus consulto: cui senatus consulto ne intercederent verebatur; Phil. III, 23.

interceptio, Wegnahme: quae deinde interceptio poculi (fuit)? Cluent. 167.

intercessio, dazwischentreten, Einsprache: I. significat: cum intercessio stultitiam intercessoris significatura sit; leg. agr. II, 30.
II, 1. emo: sic reliqua auctoritas senatus empta intercessione sublata est; Milo 14.
neglego: quam causam ... adferebat, nisi quod intercessio neglecta ... esset? Phil. II, 53.
nomino: tua illa pestifera intercessio nominabitur; Phil. II, 51.
removeo: intercessionem removit; har. resp. 58.
tollo: cum ... intercessionem consul sustulisses; Phil. II, 6.
2. pareo: constabat .. Cornelium ... intercessioni paruisse; Vatin. 5.
III. una: proditoribus huius civitatis ... una ... cum intercessionibus ... conflagraverunt; Vatin. 18.
IV, 1. vinci: victa .. est causa rei publicae ... non intercessione; Sest. 78.
2. praeter: neque praeter intercessionem quicquam audiam; imp. Pomp. 58.
V. Ellipse: quas tu mihi intercessiones? Phil. I, 25.

intercessor, Widersprecher: I. sum: se intercessorem fore professus est; Sulla 65.
II. deicio: quaero ... num intercesorem vi deiecerit; Vatin. 5.
emo: in qua (colonia) nemo erat emptus intercessor; sen. 29.
III. beneficium: (iniuria) quam iste intercessoris iniquissimi beneficio obtinuit; Phil. II, 3.
pertinacia: ex pertinacia ... intercessoris oritur saepe seditio; Sest. 77.
stultitia: cum intercessio stultitiam intercessoris significatura sit; leg. agr. II, 30.
IV. cum: neque enim maius est legere codicem ... quam sitellam ipsam cum ||coram|| ipso intercessore deferre; Fr. B, VI, 14.

intercido, zu Grunde gehen: „pereant amici, dum inimici una intercidant"; Deiot. 25.

intercipio, wegnehmen, entreißen: honorem: ut vester honos ... non ad alienae petitionis occasionem interceptus ... esse videatur; leg. agr. II, 3.
venenum: Balbutium quendam ... (venenum) intercepisse, bibisse statimque esse mortuum; Cluent. 166.

intercludo, versperren, abschneiden, verhindern: alqm: in eis ipsis intercludere insidiis; Caecin. 84.
aditus: his ... omnis aditus ... intercludere; Sex. Rosc. 110. cum sibi ... omnis aditus ... interclusos viderent; Verr. I, 136. quaero cur .. aditus ... mihi interclusus esse debuerit; Sulla 4.
consuetudinem: mihi meae pristinae vitae consuetudinem .. interclusam aperuisti; Marcell. 2.
defensionem: innocentiae defensio interclusa respirat; Cluent. 183.
hostem: cum a tergo hostem interclusum reliquisset; Milo 56.
libertatem: eidem [vestram libertatem] ... interclusam tenebunt; leg. agr. II, 75.
perfugia: num intercludere perfugia fortunae ... videor? Verr. V, 132.
Pontum: cum ... totum Pontum ... cervicibus interclusum suis sustinerent; prov. cons. 6.
reditum: illi meum reditum ... flumine sanguinis intercludendum putaverunt; sen. 6. inimici mei ... flumine sanguinis meum reditum intercludendum putaverunt; Quir. 14.
viam: est .. bonorum et fortium civium ... intercludere omnis seditionum vias; Rabir. 3. ergo haec via ... interclusa iam frondibus et virgultis relinquatur; Cael. 42. coniurationi *via* intercludatur; Scaur. 40.
vocem: me dolor debilitat intercluditque || includitque || vocem; Rab. Post. 48.

intercolumnium, Säulenweite: quae (signa) in intercolumniis ... vidimus; Verr. I, 51.

intercurro, dazwischentreten: qui intercurrerent, misimus tris principes civitatis; Phil. VIII, 17.

interdico, untersagen, verbieten: I. **absolut:** 1. **unpersönlich:** (vgl. **interdictum** I, 1. est.): ubi ita interdictum est; Tull. 29. non tulit ut interdicatur; dom. 47. UT INTERDICTUM SIT; ib. cui non sit interdictum; ib. non ut esset interdictum ... legem tulerunt, sed ut interdiceretur; ib. 82. quibus damnatis interdictum est; ib.
2. **persönlich:** alqs: sic nemo umquam interdixit; Caecin. 36. de quo loco sit actum, cum interdixit; ib. 85.
praetor: videtis praetores ... interdicere Tull. 29. P. Dolabella praetor interdixit; Caecin. 23. praetor .. interdixit, ut ..; ib. 80. quibus verbis praetor interdixerit; ib. 85. cum .. praetor interdixerit; ib. 89.
II. **mit Ergänzung:** 1. **de:** s. **de,** I. interdico (3 St.) S. 7, b.
2. **indir. Frage:** plus .. *valet* Claudii *causa*, *si* interdicitur, unde dolo malo meo vi deiectus sit; Tull. 30.
3. **ne:** ex qua (civitate) nobis interdictum sit, ne quem asciscere civem ... possimus; Balb. 30.
4. **Ablativ:** VELITIS IUBEATIS UT M. TULLIO AQUA ET IGNI INTERDICATUR; dom. 47. ut mihi aqua et igni interdiceretur; ib. 82. (leges) quae iubent ei ... aqua et igni interdici; Phil. I, 23. tamquam si illi aqua et igni interdictum sit; ib. VI, 10.
III. **mit Object:** alqd: neque hoc liberis nostris interdicendum est; Planc. 45. quae interdicta et denuntiata sunt; Phil. VII, 26.
praemium: qui se opponat periculis ... praemio .. interdicto; Balb. 26.
vocem: ut huic furiae ... vox interdiceretur; har. resp. 12.

interdictio, Verbietung: tecti et aquae et ignis interdictione adigebantur; dom. 78.

interdictum, das Verbot: I. **absolut:** 1. est: fuit illud interdictum apud maiores nostros de vi, quod hodie quoque est; Tull. 44. auderesne dicere interdictum esse de hominibus armatis; Caecin. 62. cum interdictum esset de pluribus; ib.
pertinet: ad quae interdictum pertineret; Caecin. 86.
2. sum: illam (legem) esse ... potius ... interdictum sceleris dom. 69.
II. **nach Verben:** 1. compono: hoc interdictum putamus eorum esse causa compositum; Caecin. 50. de coactis compositum interdictum est; ib. 59. verbis .. hoc interdictum ita esse compositum, ut ..; ib. 86.
considero: age illud alterum interdictum consideremus; Tull. 46. hoc ipsum interdictum consideremus; Caecin. 55.
diiungo: ad duas dissimilis res duo diiuncta interdicta sunt; Caecin. 92.

sequor: perge porro hoc idem interdictum sequi; Caecin. 59.
tollo: hac lege ... praetorum interdicta tollentur; leg. agr. III, 11.
vendo: nomen interdictumque deorum immortalium ... vendidit; Piso 48.
2. utor: utere eodem interdicto; Caecin. 89.
3. addo in: cur ergo aut in illud cotidianum interdictum ... additur ... aut in hoc interdictum ... non additur? Caecin. 91.
conicio in: cuius (rei) causa verba haec in interdictum coniecta sunt; Caecin. 63.
interest inter: ecquid [igitur] interest ... inter haec interdicta? Caecin. 93.
invenio in: ego invenio in interdicto verbum unum; Caecin. 66.
ostendo ex: ostendo ex hoc interdicto; Caecin. 91.

III. **nach Substantiven:** dissimilitudo: ecquid (te) interdictorum dissimilitudo ... commovet? Caecin. 93.
ratio: quid ratio interdicti de iure admoneat ut iudicetis; Caecin. 104.
sententia: si ... sententia huius interdicti deminuta ... sit; Caecin. 38. cum ... sententia interdicti intellegatur; ib. 50. cognita sententia interdicti; ib. 57. sententiam interdicti mecum facere videbatur; ib. 79. si ad interdicti sententiam confugis; ib. 83.
verba: tametsi verbis interdicti non concluditur; Caecin. 63.
vis: interdicti vis ... respuit hanc defensionem; Caecin. 56.

IV. **Umstand:** 1. adsequi: hoc interdicto nihil nos adsecutos esse; Caecin. 35.
potestatem fieri: tyrannicis interdictis tuis ... adeundi ad illum miserum potestatem numquam esse factam; Verr. V, 21.
persequi: hoc interdicto ... persequere; Caecin. 89.
restitui: in eadem causa eodem interdicto te oportere restitui; Caecin. 38. ut ... uno atque eodem interdicto restituerer; ib. 87.
teneri: hoc interdicto Aebutius non tenetur; Caecin. 41.
vindicari: fateor hoc interdicto praetoris vindicari; Caecin. 66.
2. in: eo verbo antea praetores in hoc interdicto uti solebant; Caecin. 49.
per: possessionem per interdictum esse repetitam; Caecin. 9. ut per interdictum meum ius teneam; ib. 32. me nec ullo modo posse per hoc interdictum id adsequi; ib. per hoc interdictum eum restitui oportuisse; ib. 35. una est actio per hoc interdictum ... constituta; ib. 40. id his non licere per interdicta ... crudelitatis erat non ferendae; Piso 18.

interdum, zuweilen, manchmal: I. adfero: ista nostra adsiduitas .. nescis quantum interdum adferat hominibus fastidii; Muren. 21.
appello: ut interdum etiam M. Antonius gladiator appellari solet; Phil. VII, 17.
concedo: nonne concedas interdum, ut ..? Caecin. 30.
coniveo: quibus sopita virtus coniveret interdum; Cael. 41. cur interdum in hominum sceleribus maximis .. conivetis? ib. 59.
deduco: si interdum ad forum deducimur; Muren. 70.
dico: ut solemus interdum in defensionibus dicere; Verr. III, 141.
effero: L. Torquatus ... interdum efferatur immoderatione verborum; Sulla 30.
fio: (res) quam .. intellego verbo fieri interdum deteriorem solere; Phil. VIII, 4.
minor: quidam ... interdum etiam otiosis minabantur; Marcell. 18.
muto: quod dixerit, interdum ... (eum) mutare; Muren. 63.
oppono: opponebant illi interdum nomen P. Africani; Verr. IV, 75.
perturbo: perturbat me ... etiam illud interdum; Deiot. 4.
relaxo: homines ... interdum animis relaxantur; Phil. II, 39.
sum: multo acriorem improborum interdum memoriam esse sentio quam bonorum; Flacc. 103. nec vero graviora sunt carnificum cruciamenta quam interdum tormenta morborum; Phil. XI, 8.
teneo: lacrimas interdum vix tenere; Verr. IV, 39.
videor: interdum mihi videris ... adsequi velle; Sex. Rosc. 80. ut ... interdum non defendere ... videretur; Cluent. 58. ut mihi beatiores illi videantur interdum; Ligar. 31.
II. miser: miseros interdum civis! Milo 63.

interea, inzwischen, unterdessen: absum: interea dum tu abes; Phil. II, 107.
adamo: interea iste ..., cum signa quaedam pulcherrima ... vidisset, adamavit; Verr. II, 85.
adduco: adducit iste interea ... homines electos; Tull. 18.
advenio: interea dies advenit; Verr. II, 37.
audio: cum interea nullus gemitus ... audiebatur; Verr. V, 162. cum interea quis vestrum hoc non audivit? prov. cons. 5.
aufero: videtis ... bona tamen interea ... ex agris auferri; Verr. III, 66.
capio: Heraclius interea ... capit consilium; Verr. II, 41.
careo: Diodorus interea ... provincia domoque caruit; Verr. IV, 41.
coepi: interea ... et ipse et eius amici ... moleste ferre coeperunt; Verr. II, 42.
confrico: cum interea Apronius caput ... confricaret; Verr. III, 62.
declamito: ipse interea XVII dies de me in Tiburtino Scipionis declamitavit; Phil. V, 19.
desisto: nec interea locupletare amicos umquam suos destitit; Rab. Post. 4.
detrudo: interea ... vi detruditur; Quinct. 28.
dico: qui causam interea ante eum diceret; Verr. a. pr. 9. interea Oppianicus ... cecidisse de equo dicitur; Cluent. 175.
dissolvo: interea dissolvant iudicia publica; leg. agr. II, 34.
duplico: illi interea deliberatori merces ... duplicata est; Sest. 74.
facio: cum interea caedes ... factae sint; Sex. Rosc. 11. clamor interea fit; Verr. I, 67. quid Murena interea (fecit)? Muren. 20. foedera interea facta (sunt); Phil. V, 12.
habeo: interea comitia nostra ... haberi coepta sunt; Verr. a. pr. 25. interea Syracusani ... habebant rationem ... piratarum; Verr. V, 71.
insimulo: Sullam interea nemo insimulavit; Sulla 17.
interpono: neque interea verbum ullum interposuit; Quinct. 15.
invenio: cum interea Cluentianae pecuniae vestigium nullum invenitis; Cluent. 82.
iubeo: interea Peducaeanum censum observari iubet; Verr. II, 139.
iudico: de illis interea nemo iudicabit; leg. agr. II, 34.
labo: illud interea nulla lababat ex parte; Verr. IV, 95.
machinor: cum interea aliud quiddam ... machinetur; Verr. a. pr. 15.
maneo: nummus interea mihi ... domi manet; Piso 61.
mitto: interea statim ... C. Sulpicium praetorem ... misi; Catil. III, 8.

obtineo: interea provinciae ab eis ... obtineantur; Phil. XI, 31.
pello: pulsus interea regno Ptolemaeus ... Romam venit; Rab. Post. 4.
percrebresco: interea ... fama tota urbe percrebruit; Verr. IV, 94.
pereo: hominem interea perire innocentem non oportere; Verr. IV, 87.
pervenio: interea Cleomenes iam ad Helori litus pervenerat; Verr. V, 91.
peto: ut interea magistratus reliquos ... petere possetis; leg. agr. II, 99.
posco: Apronius interea cenam ac pocula poscebat; Verr. III, 62.
praesto sum: tu interea Romae scilicet amicis praesto fuisti; Muren. 42.
pugno: interea ... pugnabat; Quinct. 29.
recedo: ipse interea recedit; Verr. IV, 39. interea ... a legibus non recedamus; Cluent. 155.
relinquo: vobis interea ... gleba nulla de paternis ... possessionibus relinquetur; leg. agr. II, 82.
requiro: populus Romanus interea ... illam veterem iudiciorum vim ... requirit; div. Caec. 8.
submoveo: iubet ... interea ... advocatos .. submoveri; Quinct. 31.
sum: erant interea qui ... mederentur; Sex. Rosc. 91. cum tot interea praetores ... in provincia fuissent; Verr. II, 25.
taceo: praetor interea .. tanta de re tacebit? Caecin. 36.
tero: teretur interea tempus; Phil. V, 30.
venio: interea iste T. Roscius ... venit; Sex. Rosc. 23. interea ... Timarchides ... ad Sopatrum venit; Verr. II, 69. venit in Thurinum interea Tullius; Tull. 19.
video: Catilinam interea alacrem (videbant); Muren. 49.
voco: vocat interea praetor; Verr. IV, 32.
volito: ut volitaretis interea per gentis; leg. agr. II, 99.

intereo, untergehen, umkommen: alqs: ut potius telis tibi Gallorum quam periuriis intereundum esset; Font. 49. ut neque bonus quisquam intereat; Catil. II, 28. si una cum bonis interissem; dom. 96. si vi interissem; Sest. 49.
bonus: ne quis bonus interiret in eadem caede providit; Planc. 89.
corpus: s. membrum.
cultus: quod ... omnis cultus fructusque Cereris in eis locis interisse arbitrantur; Verr. IV, 114.
exemplum: ut exemplum rei publicae conservandae mecum simul interiret; Sest. 49.
exercitus: iam vero exercitus noster ille ... interiit; prov. cons. 5.
fructus: tum sementi prohibita aut messe amissa fructus annuus interibat; Verr. III, 125. s. cultus.
membrum: ut membrum aliquod potius quam totum corpus intereat; Phil. VIII, 15.
res publica: rem publicam funditus interituram fuisse; Quir. 17. Phil. III, 5.
sacra: sacra interire illi noluerunt; Muren. 27. sacra Clodiae gentis cur intereunt quod in te est? dom. 34. iam omnium sacra interierint; dom. 37.
salus: salus urbis ... istius avaritia interierit; Verr. III, 127.
statuae: statuae intereunt tempestate; Phil. IX, 14.
tabulae: quas (tabulas) ... interisse scimus omnis; Arch. 8.
vectores: si id vectores negarent ac mecum simul interire ... mallent; Sest. 45.

interfatio, Dazwischenreden: cum se ... contra ... interfationem legibus sacratis esse armatum putaret; Sest. 79.

interfector, Mörder: I, 1. implet: quorum interfectores impleverunt orbem terrarum nominis sui gloria; Milo 72.
reviviscit: cum ... interfectores rei publicae revixissent; sen. 4.
2. sum: huius ergo interfector si esset; Milo 79.
II. gloria: ut ... cum summa interfectoris gloria interfici possit; Phil. I, 35.

interficio, aufreiben, zu Grunde richten, niedermachen, tödten: alqm: quem nunc interficere nefarie cupis; Quinct. 39. Panurgum ... Q. Flavius Tarquiniensis quidam interfecit; Qu. Rosc. 32. cum Panurgus esset interfectus; ib. 54. quem cum audisset interfectum (esse); Verr. IV, 131. non posse Verrem testis interficiendo [nos] exstinguere; ib. V, 113. ut eos ... interficere || intercipere || possent; ib. 145. [a qua (manu) interfectus est]; Font. 41. omnes ... interfecti sunt; imp. Pomp. 35. ipsum M. Aurium ... interficiendum curavit; Cluent. 23. si interfectum M. Aurium esse comperisset; ib. interfectum esse M. Aurium renuntiant; ib. 24. ut A. Aurium illum ... et alterum A. Aurium ... interficiendos curaret; ib. 25. illis .. interfectis non mediocri ab eo ceteri ... metu tenebantur; ib. Asuvium a sese ... interfectum fatetur; ib. 38. qui eum ... interfecerit; ib. 125. cur interficere Oppianicum vellet; ib. 169. C. Rabirii manu L. Saturninum ... interfectum (esse); Rabir. 18. confiteor interficiendi Saturnini causa C. Rabirium arma cepisse; ib. 19. si interfici Saturninum nefas fuit; ib. interfectum (Saturninum) iure concedas necesse est; ib. P. Scipio ... Ti. Gracchum ... privatus interfecit; Catil. I, 3. quo ex senatus consulto confestim te interfectum esse .. convenit; ib. 4. interfectus est ... C. Gracchus; ib. si te ... interfici iussero; ib. 5. tum denique interficiere; ib. qui ... sese ... me in lectulo interfecturos esse pollicerentur; ib. 9. me consulem in campo ... interficere voluisti; ib. 11. si te interfici iussero; ib. 12. hoc .. uno interfecto intellego hanc rei publicae pestem .. reprimi; ib. 30. interfectum esse L. Catilinam ... oportebat; ib. II, 3. cum domi meae paene interfectus essem; ib. 12. eidem, si interfectus esset, quid dicerent? ib. 15. latrocinantem se interfici mallet; ib. 16. ut interfectis omnibus nemo ne ad deplorandum quidem populi Romani nomen ... relinquatur; ib. IV, 4. neque isti me meo nomine interfici ... volunt; Muren. 82. si (Murenam) interficere posset; ib. 83. si solus essem interfectus; sen. 34. qui Cn. Pompeium interficiendum depoposcit; dom. 13. quod eum totiens per insidias interficere voluistis; ib. 59. mihi .. te interfecto ... decertandum fuit; ib. 91. M. Flaccus ... ex senatus sententia est interfectus; ib. 102. de Cn. Pompeio ... interficiendo consilia inibantur; ib. 129. quas (aedis) tu, Q. Seio ... per te apertissime interfecto, tenes; har. resp. 30. interfectus esset is; Sest. 43. praesertim cum ... eum interficere ... conatus esset; ib. 48. si essem interfectus; ib. 49. statua huic ob rem publicam interfecto in foro statueretur; ib. 83. M. Bibulum ... interficere volueras; Vatin. 24. qui consul incipientem furere ... sua se manu interfecturum ... dixerit; Cael. 60. decem dierum est supplicatio decreta Cn. Pompeio Mithridate interfecto; prov. cons. 27. M. Baebius ... interfectus iussu tuo? Piso 88. quoquo modo quis interfectus sit; Milo 9. quod is in monumentis maiorum suorum sit interfectus; ib. 17. quem ille ad Cn. Pompeium interficiendum conlocarat; ib. 18. quod hunc iam interfectum putarent; ib. 29. Milone interfecto Clodius haec adsequebatur; ib. 32. quid Milonis intererat interfici Clodium? ib. 34. vidi hunc ipsum Q. Hortensium ... paene interfici servorum manu; ib. 37. quem si interficere voluisset; ib. 38. cum se ille interfecto Milone regnaturum putaret; ib. 43. servos Milonis ... confessos esse de interficiendo

Pompeio coniurasse; ib. 65. P. Clodium interfeci; Milo 77. is ... arguitur domi te suae interficere voluisse; Deiot. 15. qui te interficerent; ib. 17. a quo cum vel interfici belli lege potuisset; ib. 25. a quo ille crudelissime est interfectus; Phil. I, 34. ut ... cum summa interfectoris gloria interfici possit; ib. 35. qui illum interfecerunt; ib. II, 5. non tam iucundum mihi videri debuit non interfectum me a te; ib. P. Clodium meo consilio interfectum esse dixisti; ib. 22. Caesarem meo consilio interfectum; ib. 25. Caesare interfecto ... Brutus .. Ciceronem nominatim exclamavit; ib. 28. si ... voluisse interfici Caesarem crimen sit; ib. 29. cum interficeretur Caesar; ib. 34. si interfici Caesarem voluisse crimen est; ib. nisi illum interfecisses; ib. 49. cum omnes fateantur iure interfectum esse qui abiecerit; ib. 86. a quibus est interfectus; ib. 116. qui Ti. Gracchum interfecit; ib. VIII, 13. interfectus est Gracchus et M. Fulvius consularis; ib. 14. C. Glaucia praetor est interfectus; ib. 15. qui ferro esset in legatione interfectus; ib. IX, 3. Laudiceae in gymnasio a quodam Leptine est interfectus; ib. 4. [interfectis illis] fruemur victrice re publica; ib. XIII, 7. itaque illo interfecto ... talis ipse [in ceteros] exstitit; ib. 17.

avum: cum avum suum iussu consulis interfectum ... esse dixit; Catil. IV, 13.

bonos: interfectis bonis omnibus ... una cum re publica concidissem; dom. 63.

captum: interficere captum statim noluit; Phil. XI, 5.

civem: attribuit ... ceteros civis interficiendos Gabinio; Catil. IV, 13. quod .. illos ipsos improbissimos civis interfici noluit; Planc. 89. si sceleratos civis interfici nefas esset; Milo 8. quae mulier sceleratum ... civem interficere non auderet? ib. 82.

consulem: manum (te) consulum ... interficiendorum causa paravisse; Catil. I, 15. quotiens consulem interficere conatus es! ib. f. alqm; Catil. I, 11.

consularem: f. alqm; Phil. VIII, 14.

duces: nostra semper ... praedicabitur L. Lucullo dimicante cum interfectis ducibus depressa hostium classis; Arch. 21.

exercitus: doletis tris exercitus populi Romani interfectos: interfecit Antonius; Phil. II, 55.

filium: cum maxime filium interfectum cupit; Cluent. 12. eadem manu ... interficere filium cupiat; ib. 185. Pompeio .. patre ... interfectus est patris simillimus filius; Phil. V, 39.

furem: si duodecim tabulae nocturnum furem ... interfici impune voluerunt; Milo 9.

hostis: isti hostis .. interfectos ... reliquerunt; Catil. III, 27.

inimicos: interfectis inimicis .. (sunt illi) restituti; sen. 38. illi, inimicis interfectis, ... reducti sunt; Quir. 10. qui .. sunt ... reducti inimicis interfectis; dom. 87.

insidiatorem: insidiatorem iure interfici posse; Milo 11.

legatum: vos legatum omni supplicio interfectum relinquetis? imp. Pomp. 11.

liberos: qui .. suos liberos interfecerit; Cluent. 125. si quis pater familias, liberis suis a servo interfectis ..., supplicium ... non ... sumpserit; Catil. IV, 12.

mulierem: mulierem veneno interfecit; Cluent. 31.

multitudinem: cum interfecta sit civium multitudo; Phil. XIV, 7. tanta multitudine hostium interfecta; ib. 12.

oratores: oratores contra ius fasque interfectos (esse); har. resp. 34.

parricidam: ne quid hoc parricida civium interfecto invidiae mihi in posteritatem redundaret; Catil. I, 29.

patrem: num ... cogitasset interfecto patre tuo consule descendere ... cum lictoribus; Sulla 68.

praetorem: f. alqm; Phil. VIII, 15.

senatum: eo tempore, quo a L. Catilina ... initum consilium senatus interficiendi scitis esse; Muren. 81. voluit ille senatum interficere; Piso 15.

sororem: cum sua manu sororem esse interfectam fateretur; Milo 7.

testis: ut testis omnis ... interficere non possent; Sex. Rosc. 91.

tribunum: tribunus militaris ... interfectus ab eo est; Milo 9.

tyrannos: ea tyrannis interfectis ei ... recuperarent; Phil. II, 96.

viros: clarissimis viris interfectis lumina civitatis exstincta sunt; Catil. III, 24.

intericio, dazwischensetzen, dazwischenstellen: alqm: qui duorum fratrum aetatibus medius interiectus vitiis cum utroque certabat; Phil. X, 10. inter has personas me interiectum amici Antonii moleste ferunt; ib. XII, 18.

annum: quo (anno) interiecto civium calamitas ... propagatur; prov. cons. 17.

intervallum: videte quantum intervallum sit interiectum inter maiorum nostrorum consilia et inter istorum hominum dementiam; leg. agr. II, 89. quantum intervallum .. inter te atque illum interiectum esse putas? Rabir. 15.

tempus: videtis me ... brevi tempore doloris interiecto rei publicae voce esse revocatum; Sest. 52.

interim, unterdessen, mittlerweile: coepi: cum interim Dyrrachii milites domum ... obsidere coeperunt; Piso 93.

corrumpo: interim Oppianicus ... iudicem pecunia corrupit; Cluent. 23.

fio: interim ... fit in eos impetus; Catil. III, 6.

proficiscor: interim ... Roma subito ipse profectus pridie est; Milo 27.

quaero: cum interim Sulla ... solitudinem non quaereret; Sulla 16.

revertor: interim ... illi ... revertuntur; Cluent. 24.

significo: cum tu interim ... verbo numquam significaris sententiam tuam; Piso 9.

suscipio: hoc interim tempore P. Sestius ... iter suscepit; Sest. 71.

venio: interim venit index ad Dinaeam; Cluent. 21. interim ... libertus ... ad Hermippum venit; Flacc. 47. interim P. Attius Varus ... Uticam venit; Ligar. 3.

interimo, wegnehmen, beseitigen, vernichten, töbten: I. **absolut:** alqm: ab eis interemptus est; Sex. Rosc. 33. tu ... venis ad eum lacerandum, quem interemisti; Sulla 50. qui Catilinam signa patriae inferentem interemit; Flacc. 5. quem ad Pompeium interimendum conlocatum fuisse constabat; Piso 28. ea (arma) Ti. Graccho interempto iure optimo sumpta esse defendit; Planc. 88. P. Crassum ... se ipsum interemisse; Scaur. c. 3 § 1. quem qui tum interemisset; Milo 39. me quidem ... interimunt hae voces Milonis; ib. 93. si palam te interemisset; Deiot. 18.

civem: qui illo gladio civem aliquem interemit; Rab. Post. 7.

legatos: Lars Tolumnius ... quattuor legatos populi Romani Fidenis interemit; Phil. IX, 4.

sacra: senes ad coëmptiones faciendas interimendorum sacrorum causa reperti sunt; Muren. 27.

togatos: quoscumque potuerunt togatos interemerunt; Flacc. 61.

viros: multos fortis viros ... interemit; Catil. III, 24. quos optimos viros ... interemit ... L. Antonius, insigne odium omnium hominum; Phil. XIV, 8.

interior, innere: A. nationes: in ... regnis interiorum nationum ita versari, ut ..; imp. Pomp. 64.

parietes: his .. tabulis interiores templi parietes vestiebantur; Verr. IV, 122.

pars: si ex interiore aedium parte deiectus sis; Caecin. 89. quod videbam quibuscum hominibus in interiore parte aedium viveret; Sest. 24. calebant in interiore aedium parte totius rei publicae nundinae; Phil. V, 11.
B. sunt: illa interiora iam vestra sunt; dom. 138.

intimus, innerste, vertrauteste: A. alqs: qui se non intimum Catilinae esse fateatur; Catil. II, 9. intimus erat in tribunatu Clodio; Phil. II, 48.
aedes: citharistam ... in intimis suis aedibus posuit; Verr. I, 53.
artificium: cum illa verba gravissima ex intimo artificio deprompsisset; Cluent. 58.
cogitationes: peterem veniam errato L. Caecilii ex intimis vestris cogitationibus; Sulla 64.
consilia: ad omnia intima istorum consilia ... pervenimus; Verr. a. pr. 17.
familiaritas: versatus (est) in intima familiaritate hominis potentissimi; Balb. 58.
pars: dico .. in urbis intimam partem venisse piratas; Verr. V, 96.
sacrarium: in eo sacrario intimo signum fuit Cereris perantiquum; Verr. IV, 99.
sensus: si intimos sensus civitatis expressero; Sest. 119.
B, 1. vident: intimi multa apertiora videant necesse est; Sex. Rosc. 116.
2. conicio in: sin se in intimum conicere vellent; Cael. 62.

interitio, Untergang: tamen aratorum interitio nulla facta est; Verr. III, 125.

interitus, Untergang, Vernichtung: I. Subject: adfert: attulit ... ipsius interitus rei publicae luctum; Catil. III, 24.
appropinquat: legum interitum ... appropinquare dixerunt; Catil. III, 19.
consequitur: ut legati interitus honoris memoriam consecutus sit; Phil. IX, 7.
est: cum tibi ad pristinas cladis accessio fuisset Aetoliae repentinus interitus; Piso 91. illi ... optatissimum interitum Milonis (fuisse); Milo 52. f. solet.
excitat: Cn. Domitium non patris interitus ..., sed mea auctoritas excitavit? Phil. II, 27.
solet: neque .. ullus alius discordiarum solet esse exitus ... nisi .. universus interitus; har. resp. 54.
tollit: num etiam tuum de auspiciis iudicium interitus Caesaris sustulit? Phil. II, 88.
II. nach Verben: 1. ago: quid tandem erat actum? ... an exercitus nostri interitus? Piso 40.
audio: simul atque audivit eius interitum; Phil. II, 95.
comparo: interitum rei publicae comparari; Catil. III, 21.
doleo: quis non dolet interitum talis et viri et civis? Phil. XII, 25.
habeo: adventus in Syriam primus equitatus habuit interitum; prov. cons. 9.
lugeo: senatum ... interitum rei publicae lugere voluisti; Piso 18.
molior: ego L. Catilinam ..., interitum urbis ... molientem, egredi ex urbe iussi; Piso 5.
paro: cum ... interitus rei publicae ... pararetur; Planc. 89.
quaero: cum ex mea contentione interitus bonorum omnium quaereretur; dom. 145. is causam interitus quaerendam, non interitum putavit; Milo 15.
sequor: quod interitum optimatium sequi necesse est; har. resp. 54.
video: nisi caedem civium atque interitum civitatis videret; Phil. III, 6.
2. libero: meis consiliis ... interitu rem publicam liberavi; Sulla 33.
3. adgrego ad: huius .. filium ... ad patris interitum adgregare voluisti; Vatin. 25.
clamo de: cum ... de uxoris interitu clamaret; Cluent. 31.
cogito de: qui de nostro omnium interitu ... cogitent; Catil. I, 9.
constituo ad: cum ad .. interitum rei publicae Catilina in castris ... esset constitutus; Sulla 33.
eripio ex: erepti .. estis ex crudelissimo ... interitu; Catil. III, 23.
intersum inter: ne noctem quidem consules inter meum *interitum* et suam praedam interesse passi sunt; Sest. 54.
nascor: ad: ut P. ille Scipio natus mihi videtur ad interitum .. Karthaginis; har. resp. 6.
queror de: an de interitu rei publicae queri non debui? Phil. II, 6.
ruo ad: ut ... sciens tamquam ad interitum ruerem voluntarium; Marcell. 14.
venio ad: cum exercitu Romam sit ad interitum nostrum ... venire conatus; Phil. III, 30.
vindico ab: nobilissimam familiam ... paene ab interitu vindicasti; Marcell. 10.
III. nach Adjectiv: fatalis: fatalem hunc annum esse ad interitum huius urbis; Catil. III, 9.
IV. nach Substantiven: 1. auctor: interitus quidem tui quis bonus non esset auctor? Phil. III, 19. hunc existimare omnes poterunt .. interitus mei ... auctorem fuisse; Phil. III, 19.
causa: is causam interitus quaerendam, non interitum putavit; Milo 15.
gradus: unus est inferior gradus aut interitus aut servitutis; har. resp. 61.
pericula: quorum virtute ... maximis periculis servitutis atque interitus liberati sumus; Phil. XIV, 11.
ultores: interitus nullos esse ultores videbam; Planc. 88.
2. consilium de: initur consilium de interitu Cn. Pompei; Sest. 69.
iudicium de: de eius interitu quis potest credere senatum iudicium novum constituendum putasse? Milo 13.
quaestio de: quis tandem de interitu meo quaestionem tulisset? Milo 20. nempe haec est quaestio de interitu P. Clodii; Milo 79.
V. Umstand: 1. comprobari: cuius perceleri interitu esse ab hoc comprobatum venenum; Cael. 58.
eripi: si meo interitu senatui ... doloris sui de me declarandi potestas esset erepta; Sest. 51.
occidere: rem .. publicam ... omnium interitu occidere; dom. 96.
2. ab: centesima lux est haec ab interitu P. Clodii; Milo 98.
post: a tribuno plebis post interitum meum dissedissent; Sest. 44. qui ... tanta scelera post Caesaris interitum fecerit; Phil. III, 30. Allienus ... post interitum Trebonii profecto ne dici quidem se legatum Dolabellae volet; ib. XI, 32.
propter: hunc .. flagrantem invidia propter interitum C. Gracchi .. ipse populus Romanus periculo liberavit; Sest. 140.
sine: possuntne hae leges esse ratae sine interitu legum reliquarum? Phil. V, 8.

interlino, überstreichen, fälschen: codicem: (codex) qui tum interlitus proferebatur; Cluent. 91.
tabulas: tabulae sunt in medio, quae se ... interlitas esse clamant; Verr. II, 104.
testamentum: qui testamentum interleverit; Cluent. 125.

intermitto, unterbrechen, unterlassen, aufhören, verstreichen lassen: I. adferre: reliquis consecutis diebus non intermittebas quasi donum aliquod cotidie adferre rei publicae; Phil. I, 32.
II. alqd: hoc ... intermisi, quoad non licuit; Phil. III, 33.

commemorationem: commemoratio illius tui sceleris intermissa est; Phil. II, 51.

communicationem: cuius auctoritate ... numquam est intermissa ... communicatio civitatis; Balb. 31.

diem: dies intermissus ... saepe perturbat omnia; Muren. 35. ut ter ante magistratus accuset intermissa die quam ... indicet; dom. 45. si ex eo tempore dies nullus intermissus esset; Phil. V, 30.

iuris dictionem: qui ... ausus est dicere ... iuris dictionem intermitti; har. resp. 55.

lenitatem: in quo (tempore) boni viri lenitatem meam ..., nunc quasi intermissam, agnoscerent; Sulla 1.

ludos: si ludi ... non intermissi ... sunt; har. resp. 23.

negotia: quod ... omnibus forensibus negotiis intermissis unum hoc iudicium exerceatur; Cael. 1.

vectigalia: hoc solum ... vectigal esse, quod .. aliis .. intermissis non conquiescat; leg. agr. I, 21.

intermortuus, abgestorben: contio: declarant huius ambusti tribuni plebis illae intermortuae contiones; Milo 12.

memoria: memoriam prope intermortuam generis sui virtute renovare; Muren. 16.

reliquiae: quod eandem illam manum ex intermortuis Catilinae reliquiis concitastis; Piso 16.

internicio, Tödtung, Untergang: I. libero: meis consiliis ... internicione civis ... liberavi; Sulla 33.

II, 1. diiudicare: [ut (dissensiones) ... internicione civium diiudicatae sint]; Catil. III, 25.

patefieri: Gallia, per quam legionibus nostris iter ... Gallorum internicione patefactum est; imp. Pomp. 30.

2. cum: vicissem cum magna internicione improborum; dom. 63.

internicivus, mörderisch, tödtlich: bellum: quibuscum acerbum bellum internicivumque ||innocivomque|| suscepimus; dom. 61. quae sunt urbanarum maledicta litium, non inustae belli internecivi ||internecione, internecini|| notae; Phil. XIV, 7.

internosco, unterscheiden: fures internoscere non possunt; Sex. Rosc. 56.

internuntius, Bote, Unterhändler: I. Präd.: ut ab eo servorum ... vita vel ipso carnifice internuntio redimeretur; Verr. V, 14.

II. constituo: cuius interpretes internuntiique constituti sumus; Phil. XIII, 12.

interpellatio, Unterbrechung: illam interpellationem mei familiarissimi ... non pertimescam; prov. cons. 18.

interpello, unterbrechen, einreden, verhindern: I, 1. ut meo loco ... interpellandi tibi potestatem faciam; Sex. Rosc. 74.

2. alqs: in quo (senatu) ... multi interpellant; Verr. IV, 142.

II. alqm: ego idem nunc in provinciis decernendis ... interpellor; prov. cons. 29. quo minus saepe .. interpeller a non nullis; ib. 40.

alqd: quod et in Tettii testimonio ... interpellavit Hortensius; Verr. I, 71. iste sibi et saluti suae prospicere didicit ... semper aliquid ... interpellando; ib. 158.

vigilantem: qui auderet ... interpellare vigilantem; Verr. V, 93.

interpono, einmischen, eindrängen, einschieben, dazwischen eintreten lassen, verstreichen lassen: alqm: cur te interponis invitissimis his? div. Caec. 21. leges sinunt: tamen te interponis; Verr. I, 114. qui se interponat quo minus reus mea lege fias; Vatin. 37. convocabat tribus, se interponebat; Milo 25. quid enim me interponerem audaciae tuae? Phil. II, 9.

alqd: haec interposui; Phil. XIV, 17.

accusatorem: interposuistis accusatorem; Verr. I, 30.

auctoritatem: suam se interposuisse auctoritatem; Verr. III, 124. ego ... interpositam senatus auctoritatem sustinui contra invidiam; Piso 4. qui illum, nondum interposita auctoritate vestra, ... ut hostem arcuit Gallia; Phil. V, 37. si auctoritatem interponis sine armis; Phil. XIII, 15.

compromissa: iste poenis compromissisque interpositis HS cccc extorquenda curavit; Verr. II, 66.

cupiditatem: nisi ... ea cupiditas ... etiam in istius hominis .. causa interponeretur; Verr. a. pr. 35.

decreta: quin is ... ob decreta interponenda pecunias ceperit; Verr. II, 119.

dies: prope XL diebus interpositis ... se ... responsuros esse arbitrantur; Verr. a. pr. 31. [quadraginta diebus interpositis]; ib. 54. ut his ludorum diebus interpositis nemo ... indicaret; ib. I, 20.

edictum: ut hoc edictum tam improbum ... interponeret; Verr. I, 105. ut ... duriora edicta interposuerit; ib. III, 48.

fidem: in eam rem fidem suam ... interponeret; Sex. Rosc. 114.

gladiatores: interpositi sunt gladiatores; Sulla 54.

iudicium: potuit certius interponere iudicium voluntatis suae; Balb. 42. cognoscite nunc populi Romani iudicium multis rebus interpositum; ib. 53.

laborem: semper haec ratio accusandi fuit honestissima, ... operam, studium, laborem interponere; div. Caec. 63.

ludos: ut ... tu binis ludis interpositis ... responderes; Verr. I, 30.

moram: itaque ... nullam moram interponendam insequendi M. Antonium putavi; Phil. VI, 2. qui omnis moras interponas; ib. VIII, 17. ne minimam quidem moram interposuisti; ib. X, 1.

noctem: nox interposita saepe perturbat omnia; Muren. 35.

nomen: interponatur nomen civitatis; Verr. II, 43. cum ... tuum nomen in re tam turpi nefariaque interponerent; ib. III, 131.

offensionem: quis .. umquam ... litteras ad se ab amico missas offensione aliqua interposita in medium protulit? Phil. II, 7.

operam: s. laborem. — poenas: s. compromissa.

rationes: omnia ... rationibus populorum non interpositis, ... sed institutis ... confecta sunt; Verr. III, 175. quod tuas rationes communibus interponis; Phil. VIII, 12.

reiectionem: vos reiectione interposita ... repentini in nos iudices consedistis; Sulla 92. ad quos potissimum interposita reiectione devenire convenerit; ib. 93.

religionem: quam provinciam P. Lentulus ... interposita religione ... deposuisset; Piso 50.

restipulationem: cur in re tam vetere ... nova haec restipulatio interponitur? Qu. Rosc. 38.

sermonem: ut iste interpositus sermo deliciarum desidiaeque moreretur; Cael. 76.

spatium: spatio interposito et causa cognita consenescat (invidia); Cluent. 5.

studium: s. laborem.

tabulas: interponi falsae tabulae (solent); Caecin. 71.

verbum: neque .. verbum ullum interposuit; Quinct. 15.

interpres, Unterhändler, Vermittler, Erklärer, Dolmetscher: I. **absolut:** 1. sum: qui ... interpretes corrumpendi iudicii solent esse; Verr. a. pr. 36. A. Valentius est in Sicilia interpres; ib.

III, 84. legum ministri magistratus, legum interpretes iudices, legibus ... omnes servimus; Cluent. 146. quos igitur prudentissimos interpretes foederum ... esse arbitramur? Balb. 45. auspiciorum nos fortasse erimus interpretes; Phil. V, 9.

abl. abs.: te ... interprete ... Mamertini iuvare populum Romanum debuerunt; Verr. V, 52. vobis interpretibus amitteret hereditatem; Caecin. 54.

2. Ausruf: en foederum interpretes! Verr. V, 55. o praeclarum interpretem iuris! Balb. 20.

II. nach Verben: 1. constituo: cuius interpretes internuntiique constituti sumus; Phil. XIII, 12.

deligo: non verborum interpretes deliguntur; Muren. 38. ut ... non interpretes ... senatus more maiorum deligere posset; Vatin. 35.

existimo: qui tam religiosum existimari te voluisti interpretem foederum; Verr. V, 56.

facio: fit hic interpres ... repente decumanus; Verr. III, 84.

habeo: quem ... legati nostri in Graeciam proficiscentes interpretem secum habere voluerunt; Balb. 28.

probo: nummarius interpres pacis ... non probabatur; Cluent. 101.

quaero: num ergo etiam armorum interpretes quaerimus? Phil. V, 9.

requiro: alii interpretes religionum requirendi (sunt); dom. 2.

vitupero: qui .. interpretes iuris vituperat; Caecin. 70.

2. adfero: cum Valentio eius interpreti epistula .. adlata esset; Verr. IV, 58.

3. utor: quo iste interprete ... ad furta et flagitia uti solebat; Verr. III, 84.

III. Umstand: per: (rem) ad Verrem per eius interpretes deferunt; Verr. II, 54. qui haec ... non per ... interpretes ... ageret; ib. IV, 49.

interpretatio, Erklärung, Auslegung: I. est: ita est .. interpretatio illa pontificum; har. resp. 13. in quo erat accusatoris interpretatio indigna responsione; Balb. 36.

II, 1. habeo: habetis ... clarissimorum virorum interpretationem iuris; Balb. 52.

teneo: an ... interpretationem foederis non tenebat? Balb. 14.

2. egeo: quamquam illa auspicia non egent interpretatione; Phil. V, 7.

3. opus est ad: mihi ad huiusce verbi ... interpretationem .. opus est vestra sapientia; leg. agr. II, 7.

interpretor, erklären, auslegen: I. alqs: ut ego interpretor; Sest. 8.

II, 1. indir. Frage: caput esse interpretari quae voluntas deorum immortalium esse videatur; dom. 107. hoc quid sit per se ipsum non facile interpretor; har. resp. 36. hoc vos ... quale sit non interpretamini? Phil. I, 38. quis interpretari potest, impudentiorne, qui ..? ib. II, 99.

2. acc. c. inf.: quae si tu interpretaris de nostris aedibus ... scripta esse; dom. 128. ego ... sic interpretor sensisse maiores nostros; Phil. IX, 3.

III. alqd: tu quod ego privatim negotii geram interpretabere imminuendo honore senatorio; Verr. IV, 25. tu hoc idem ... interpretabere; Caecin. 89. quod atrociter in senatu dixisti, ... mitiorem in partem interpretarere; Muren. 64. quae nunc ex Etruscis libris in te conversa atque interpretata dicuntur; har. resp. 37. si mehercule vere quod accidit interpretari vis; Planc. 52. nos tamen id ... ad salutem interpretamur; Scaur. 30.

ius: ut amplissimi ... cives ... religionum ius || religionibus || sapienter interpretando rem publicam conservarent; dom. 1.

leges: nec vero silebitur ... eius in legibus interpretandis ... scientia; Phil. IX, 10.

verbum: quasi vero ... insolitum verbum interpretaretur; Balb. 36.

voluntatem: nolite ... voluntatem ex vi interpretari; Rab. Post. 29.

interpunctio, Abtheilung: res ... prope in singulis ... interpunctionibus verborum occupatae (sunt); Muren. 25.

interrogatio, Frage, Befragung: I. concludo: concludam iam interrogationem meam; Vatin. 40.

II. impedire: cum is publicanorum causam stultissimis interrogationibus impediret; har. resp. 1.

irretiri: ut ... loquacitatem paucis meis interrogationibus irretitam retardarem; Vatin. 2.

interrogo, fragen, befragen: I. absolut: 1. facultas: ut illis quoque eadem interrogandi facultas ... sit; Verr. a. pr. 55.

potestas: ut meo loco ... tibi potestatem faciam ... interrogandi; Sex. Rosc. 74.

2. firmare: ubi id [interrogando] ... firmavero; Verr. a. pr. 55.

II. mit Object: alqm: is cum interrogaretur, cur ..; Sex. Rosc. 70. hoc tantum facinus ... negare interrogati ... (non) poterunt; Verr. I, 90. cum interrogabuntur, obligentur ... iuris iurandi ... periculo; ib. II, 177. nemo abs te interrogatus nunc se primum diceret audire; ib. III, 63. quem ego interrogem de pateliis; ib. IV, 48. interrogetur Flavius ..., quinam fuerit L. Herennius; ib. V, 155. si quem nos interrogare noluimus; Font. 22. si interrogaremur num quo crimine is esset accusatus; Cluent. 105. interrogas me, num in exsilium? Catil. I, 13. quem accusator sine cura interroget; Flacc. 22. M. Aebutium ... nihil interrogas? ib. 93. esset absurdum ... mentionem facere Sullae nullam nisi ... interrogatum; Sulla 37. cum esset interrogatus; ib. 38. quis me umquam ulla lege interrogavit? dom. 77. te esse interrogatum, auctorne esses; ib. quem in contione de me et de clarissimis viris interrogavit; Sest. 132. quod interrogem, quem nemo congressu ... dignum putet; Vatin. 2. quid .. te de Hispaniensibus flagitiis tuis ... interrogem? ib. 13. ut ... eum ... interrogares, ecquosnam alios posset nominare; ib. 26. cum esses interrogatus quid sentires; Piso 14. de quo Triarius omnis Sardos interrogavit; Scaur. 21. cum a C. Carbone ... interrogaretur quid de Ti. Gracchi morte sentiret; Milo 8.

alqd: nihil interrogatur; Verr. II, 75. qui omnia indicum .. interrogata .. perscriberent; Sulla 41.

augures: a te interrogati || te interrogante || augures responderunt; dom. 40. augures interrogabat quae ita lata essent rectene lata essent? har. resp. 48.

contionem: qui de me ... Graeculorum instituto contionem interrogare solebat; Sest. 126.

laudatorem: cum laudator interrogatus laedat necesse est; Verr. IV, 19.

testem: ut ... tum denique testem interrogarem; Verr. I, 29. ut in testibus interrogandis omnia ... crimina proponerem; Verr. I, 29. qui testis interrogare priore actione nolueris; ib. III, 41. testem nullum interrogasti; ib. V, 155. testis ... breviter interrogandus est; Font. 21. bene testem interrogavit; Flacc. 22. quod ... acute testis interrogabat; Flacc. 82.

uxorem: Cn. Magius ... uxorem suam interrogavit, essetne praegnas; Cluent. 33.

interrumpo, abbrechen, unterbrechen: orationem: qua (interpellatione) paulo ante interrupta est oratio mea; prov. cons. 18.

voces: cum me intuens flentem significabat interruptis ... vocibus; Cael. 59.

intersum, dazwischen sein, verschieden sein, gegenwärtig sein, daran gelegen sein: I. absolut: alqs: per quendam eorum, qui interfuerant, fit

Epicrates certior; Verr. II, 55. audierunt ... et alii qui interfuerunt; ib. 102. crimen defensum ab eo est, qui interfuit; Sulla 12. qui se ... non interfuisse, sed egisse dicit; Arch. 8. quem umquam audisti maiorum tuorum ... interfuisse? dom. 105.

alqd: quid .. eius intererat? Sex. Rosc. 96. ex lege Rupilia sortitio nulla, nisi cum nihil intererat istius; Verr. II, 34. quod sociorum interesse arbitrabatur; ib. 169. quod sua interesse putabant; ib. 172. magni sua putabant interesse; ib. III, 99. neque illud umquam aratoris interfuit; ib. 147. quantum intersit videte; ib. IV, 57. si quid interesse hoc arbitramini; leg. agr. II, 21. quae supplicatio si cum ceteris conferatur, hoc interest; Catil. III, 15. ego mea video quid intersit; ib. IV, 9. ut ex senatus consulto neque cuius intersit ... intellegi possit; Muren. 68. si mea solum interesset; Sulla 2. vestra ... hoc maxime interest; ib. 79. nihil crederes interesse; sen. 14. neque .. mea iam quicquam interest; dom. 39. ego vero etiam rei publicae semper interesse putavi; dom. 93. neque vero multum interest; Piso 10. quod mea minus interest; Planc. 13. quo plus intererat; ib. quantum interesse vis ad rationem petendi? ib. 19. quid cuiusque intersit; ib. 79. vide quid intersit; Deiot. 31. cum tua quid interest, nulla auspicia sunt; Phil. II, 99. una in domo omnes, quorum intererat, totum imperium populi Romani nundinabantur; ib. III, 10. si quid interesse tua putasses; ib. XI, 23. quod maxime interesse rei publicae iudicaro; ib. XII, 30.

maria, al.: maria, montes, regionum magnitudines interessent; Phil. XIII, 5.

murus: quem, quia ... murus interest, non timeo; Catil. II, 17.

II. **mit Ergänzungssatz: 1. indirecte Frage:** et certe ad rem nihil intersit, utrum ... an ..; Sex. Rosc. 47. ut nihil interesset, utrum ... an ..; ib. 120. intellegere debetis, primum interesse utrum ... an ..; Verr. I, 22. quid ergo interest proferantur necne? ib. 117. quid interest, utrum ... an ..? ib. II, 43. utrum ita scripserit, si uter volet, an, si decumanus volet, nihil interest; ib. III, 35. quid interfuit ..., utrum hoc decerneres an ... tute de te confiterere? ib. 141. quid interest utrum hoc feceris an frumentum non improbaris? ib. 174. quid cuiusquam intererat quo loco daret? ib. 192. vide quid intersit, utrum faciendum fuerit; ib. V, 75. an quicquam interest, utrum ... an ..? Tull. 40. quid intersit utro modo scriptum sit; Cluent. 148. nihilne interest utrum ... an ..? leg. agr. II, 46. quantulum interest, utrum in Massici radices, an in Italiam aliove deducamini? ib. 66. ut nihil intersit rei publicae, colonia deducatur ... necne; ib. 73. quid enim interest, utrum ... an ..? har. resp. 9. atqui nihil interest ... utrum ... an ..; Balb. 26. tribuni plebis permagni interest qui sint; Planc. 13. quid interest, ... utrum ... an ..? Phil. V, 27.

2. **acc. c. inf.:** aratoris .. interest ita se frumenta habere, ut ..; Verr. III, 147. magni .. illi sua interesse arbitrabantur hunc ... removeri; Cluent. 44. hic sua putat interesse se re ipsa ... defendi; ib. 149. ego .. mea existimo interesse me ... videri esse superatum; ib. ostendam ... quantum salutis communis intersit duos consules in re publica Kalendis Ianuariis esse; Muren. 4. magni interest ..., esse Kalendis Ianuariis in re publica duos consules; ib. 79. ad facinoris disquisitionem interest adesse quam plurimos; har. resp. 13. *audistis quantum Clodii inter*fuerit occidi Milonem; Milo 34. quid Milonis intererat interfici Clodium? ib. semper [ille] .. quantum interesset P. Clodii se perire ... cogitabat; ib. 56. cuius id eum facere interfuit; Ligar. 23. quis est enim hodie cuius intersit istam legem manere? Phil. I, 21.

III. **mit Dativ:** alc. rei: quibus non interfuistis; Phil. VI, 1.

consilio: f. **consilium,** II, 3. intersum (5 St.) B. I, S. 647, a.

contioni: multas magnasque habui consul contiones, multis interfui; Phil. VI, 18.

demonstrationi: finium demonstrationi interessent admonet; Tull. 17.

epulis: is interfuit epulis ... parricidarum; Sest. 111.

foederi: cui (foederi) feriendo ... interfuerat; har. resp. 43.

furori: neque sibi fas esse dixissent, furori interesse tuo; dom. 133.

insidiis: ne intersit insidiis; Cael. 42.

iudiciis: tot iudiciis interfuistis; Verr. III, 64.

negotiis: qui tum ... negotiis .. interfuissent; Verr. I, 28. cum tuis omnibus negotiis interessem; Ligar. 35.

proeliis: hunc ... acerrimis illis proeliis et maximis ... interfuisse; Balb. 5.

rebus: qui omnibus rebus interfuit; Verr. II, 23. parens eius ... omnibus rebus illis interfuit; Sulla 34.

vocibus: quibus (vocibus) intersum cotidie; Milo 93.

IV. **mit Präpositionen:** in: ut in eorum consiliis omnibus ... oculi [populi Romani] interesse videantur; Verr. a. pr. 48. f. **in,** B, I. intersum (9 St.) S. 641, b.

inter: f. **inter,** I. intersum (38 St.) S. 731.

intertrimentum, Verlust, Schaden: I. vestigium: nullum in eis nominibus intertrimenti ... vestigium reperietur; Font. 3.

II. sine: cum eo sine ullo intertrimento convenerat; Verr. I, 132.

intervallum, Zwischenraum, Zwischenzeit: I. intericio: videte quantum intervallum sit interiectum inter maiorum nostrorum consilia et inter istorum hominum dementiam; leg. agr. II, 89. quantum intervallum .. inter te atque illum interiectum esse putas? Rabir. 15.

II. Ablativ: longo intervallo iudicium ... committitur; Sex. Rosc. 11. haec maiorum consuetudo longo intervallo repetita; div. Caec. 67. cum longo intervallo veterem consuetudinem rettuli; Verr. I, 15. si hoc intervallo non consumpserit; ib. II, 142. eodem intervallo pars eius belli in Italiam ulla pervasit; ib. V, 6. versabatur in Sicilia longo intervallo alter; ib. 145. si ... longo intervallo recordari C. Staieni vitam ... volueritis; Cluent. 70. satis longo intervallo iterum advocantur; ib. 177. eadem (auctoritas) nunc intervallo rei publicae restituta esse videatur; leg. agr. I, 27. me perlongo intervallo ... primum hominem novum consulem fecistis; ib. II, 3. cum .. ego tanto intervallo claustra ista nobilitatis refregissem; Muren. 17. cum longo intervallo veneris; ib. 21. interim satis longo intervallo ... venit Heracliam; Arch. 6. interim neque ita longo intervallo libertus ... ad Hermippum venit; Flacc. 47. longo intervallo ... Romam venis; ib. 70. laurea illa ... amittit longo intervallo viriditatem; prov. cons. 29. haec eadem (sica) longo intervallo conversa rursus est in me; Milo 37. quoniam longo intervallo loqui nobis de re publica licet; Phil. III, 6. hodierno die primum longo intervallo in possessionem libertatis pedem ponimus; ib. 28. qui longo intervallo .. frequentis hic videt nos; ib. 32. hodierno .. die ... longo intervallo me auctore ... ad spem libertatis exarsimus; ib. IV, 16. fuit .. longo intervallo ita liber senatus, ut ..; ib. VI, 2. Deciorum quidem multo intervallo ... memoria renovata est; ib. XIII, 27.

intervenio, dazwischentreten: alqs: cito Curio intervenit; Phil. II, 44. intervenit enim, cui metuisti .. ne salvo capite negare non posses; ib. 99.

legatus: nisi C. Vergilius legatus ... intervenisset; prov. cons. 7.
viri: multi viri boni cum ex occulto intervenissent; Cluent. 47.

interventus, Dazwischenkunft: tum interventu Pomptini atque Flacci pugna ... sedatur; Catil. III, 6.

interverto, umwandeln, entziehen, unterschlagen: aedilitatem: posse se interversa aedilitate ... praetorem renuntiari; dom. 112.
donum: qui si intellexerint interverso hoc regali dono graviter vos tulisse; Verr. IV, 68.
promissum: ille ... promissum et receptum intervertit; Phil. II, 79.

intestatus, ohne Testament: alqs: si is intestatus mortuus esset; Verr. I, 114. intestatum dico esse mortuum; Cluent. 165. nisi *Bostare intestato mortuo sic egisset eam rem;* Scaur. c. 2. § 4.
uxor: cum esset eius uxor Valeria intestata mortua; Flacc. 84.

intestinus, innerlich: bellum: ut ... bellum intestinum ... sedetur; Catil. II, 28. cui .. belli intestini et vastitatis metus inferebatur; Planc. 87.
latrocinium: neque forum neque curiam ... ab intestino latrocinio posse defendi; sen. 19.
malum: hoc ... occultum intestinum ... malum ... exsistit; Verr. I, 39. malum intestinum ac domesticum est; leg agr. I, 26. nobis ... ab intestinis malis ... est cavendum; Rabir. 33.
pernicies: eorum ... castrorum imperatorem ... videmus intestinam ... perniciem rei publicae molientem; Catil. I, 5.

intimus, s. **interior.**

intolerabilis, unerträglich: alqd: quae mihi intolerabilia videntur; Sex. Rosc. 129.
adrogantia: quam ... intolerabilis adrogantia! Cluent. 109.
aedificatio: cum illa eius intermissa intolerabilis aedificatio constitisset; Piso 48.
audacia: at videte hominis intolerabilem audaciam; dom. 115.
frigus: si Iuppiter ... intolerabili frigore hominibus nocuit; Sex. Rosc. 131.
latrocinium: cogitarisne in illo tuo intolerabili ... latrocinio ..? Vatin. 19.
libido: nisi alicuius intolerabili libidine niteretur; Cael. 2.
petulantia: cuius (convicii) exercitationem .. intolerabili petulantia ... munivit; dom. 3.
quaestus: cognoscite nunc alios ... intolerabilis quaestus; leg. agr. II, 62.
servitus: cum .. omnis servitus est misera, tum vero intolerabilis est [servire] impuro; Phil. III, 12.

intolerandus, unerträglich: alqd: cum omnibus hoc intolerandum videretur; Verr. III, 99. sin est ... intolerandum hos xviros portitores ... constitui; leg. agr. II, 61.
barbaria: isti ... intolerandae barbariae resistemus; Font. 44.
dolor: o magnum atque intolerandum dolorem! Verr. V, 119.
exemplum: quod (exemplum) ... omnibus .. intolerandum videretur; Verr. II, 111.
ferocia: itaque illam Campanam ... intolerandam ferociam ... maiores nostri ad inertissimum ... otium perduxerunt; leg. agr. II, 91.
iudicium: hoc quantum iudicium, quam intolerandum ... sit quem praeterit? leg. agr. II, 57.
licentia: nunc prospicite ... intolerandam licentiam; leg. agr. I, 15.
potentia: vos intolerandam potentiam ... exstinguere ... debetis; Sex. Rosc. 36.
res: res ... intoleranda videbatur omnibus; Verr. IV, 78.
tyrannus: fuerisne ... intolerandus ... tyrannus? Vatin. 23.

intoleranter, unerträglich: quoniam ... de tuis divitiis intolerantissime gloriaris; Vatin. 29.

intolerantia, Unerträglichkeit, Unausstehlichkeit: I. est: intolerantiam regum esse dicetis; leg. agr. II, 33.
II. cum: quis eum cum illa ... intolerantia ferre potuisset? Cluent. 112.

intono, donnern: hesterna contione intonuit vox perniciosa designati tribuni; Muren. 81.

intorqueo, verdrehen: libidinis (vox est) verbo ac littera ius omne intorqueri; Caecin. 77.

intra, innerhalb: I. ingredior: ingrediens intra finem eius loci; Caecin. 22.
recipio: quos etiam intra Syracusanam insulam recepisset; Verr. IV, 144.
retineo: hostem acerrimum ... privatus intra moenia domi suae retinere poterit? Verr. V, 76.
sum: locus intra Oceanum iam nullus est; Verr. III, 207. nullam intra Oceani ostium praedonum navem esse; imp. Pomp. 33.
teneo: cum intra parietes tuos hostem certissimum teneas; Tull. 50.
versor: ut ... id intra parietes ... versetur; Cluent. 175. quod intra moenia nefarius hostis .. versatus est; sen. 11. statuistis etiam intra muros Antonii scelus audaciamque versari; Phil. III, 13.
video: eorum .. castrorum imperatorem ... intra moenia ... videmus; Catil. I, 5. moveri sedibus huic urbi melius est ... quam illos ... intra haec moenia videre; Phil. XIII, 49.
II. zum Satz: aut intra parietes aut summo iure; Quinct. 38. nulla iam pernicies a monstro illo ... intra moenia comparabitur; Catil. II, 1. non .. intra domesticos parietes pertimescemus; ib. esse eiusdem severitatis Catilinam exitium rei publicae intra moenia molientem expulisse; Muren. 6. Antiochum Magnum illum maiores nostri ... intra montem Taurum regnare iusserunt; Sest. 58. quod tantam causam ... dico intra [domesticos] parietes; Deiot. 5. apparuisse numen deorum intra finem anni vertentis; Phil. XIII, 22.

intro, hineintreten, betreten, eindringen: I. alqs: iste in possessionem bonorum mulieris intrat; div. Caec. 56. ne ... intrare ... possim; Caecin. 39. in Capitolium intrare turbulento illo die non debuisti; dom. 5. intrabo etiam magis; Flacc. 23.
imprudentia: quo ... ne imprudentia quidem impune possit intrare; har. resp. 37.
II. limen: ne limen intrares; Phil. II, 45. tu illud sanctissimum limen intrare (ausus es)? ib. 68.
ordinem: qui illum olearum ordinem intrasset; Caecin. 22.
regnum: quod regnum intrarit; Rab. Post. 22.

introduco, hineinführen, einführen: alqm: hic solus introducitur; Verr. III, 8. in cubiculum introductus est; ib. 56. simul atque introductus est; Cluent. 40. introduxi Volturcium sine Gallis; Catil. III, 8. introducti .. Galli ius iurandum sibi et litteras ... data esse dixerunt; ib. 9. introductus est Statilius; ib. 10. Gabinius deinde introductus ... nihil ex eis ... negavit; ib. 12.
ambitionem: quam ambitionem constantissimus et gravissimus civis .. in senatum introduxit? Phil. XI, 19.
consuetudinem: consuetudo aestimationis introducta est; Verr. III, 189.
equum: qui videret, equum Troianum introductum ... diceret; Verr. IV, 52.
gladiatores: gladiatores ... in senatum introducti (sunt); Sest. 85.
indices: itaque introductis in senatum indicibus institui ||constitui|| senatores; Sulla 41.
personam: iam enim ipse tecum, nulla persona introducta, loquor; Cael. 35.

introeo, hineingehen: I. alqs: si qui introire prohibuisset; Caecin. 34. si qui ... me introire prohibuerit; ib. 87. qua tu porta introieris; Piso 55. cum ego [eum] Caelimontana introisse dixissem; ib. ni Esquilina (porta) introisset; ib. se ... introiturum quotienscumque vellet; Phil. V, 21.

II. 1. domum: si qui ... domum tuam te introire prohibuerit; Caecin. 89. domum tuam te introire putas? Phil. II, 68.

Mutinam: passurumne censetis Antonium introire Mutinam legatos? Phil. VI, 6.

2. in: (natio) quae neminem patitur non honeste in urbem introire; Muren. 69. se introiturum in urbem dixit; Phil. III, 27. ut ... introiri in forum nullo modo posset; ib. V, 9.

introfero, hineinbringen: alqm: noctu ... lectica in urbem introferri solitus est; Verr. V, 34. ut in oppidum introferretur; Flacc. 75.

cibum: ut [tibi] cibum .. intro ferre liceat; Verr. V, 118.

introitus, Eintritt, Eingang: I. accedit: introitus in urbem desertus ab amicis (accessit); Piso 97.

convenit: mihi quidem videtur .. hic introitus defensionis .. maxime convenire; Cael. 3.

est: adventus meus atque introitus in urbem qui fuit? dom. 75. nocturnus introitus Zmyrnam quasi in hostium urbem (fuit); Phil. XI, 5.

II, 1. aperio: post aperto suspicionis introitu ad omnia intima istorum consilia ... pervenimus; Verr. a. pr. 17.

fero: furentis introitum Dolabellae ... tulisse illum fortiter et patienter ferunt; Phil. XI, 7.

patefacio: introitum ipsi sibi vi manuque patefaciunt; Tull. 21.

2. prohibeo: qui multitudine coacta non introitu ... quempiam prohibuerit; Caecin. 39.

3. oppono ad: iste ad omnis introitus ... armatos homines opponit; Caec. 21.

sum ad: quod autem est ad introitum Ponti; Verr. IV, 130.

III, 1. Ablativ: forum Syracusanorum, quod introitu Marcelli purum caede servatum esset; Verr. IV, 116.

2. propter: propter ipsum introitum atque ostium portus; Verr. V, 80.

intromitto, hineinschicken: alqm: ut ... intromissus ... iure amicitiae me in meo lectulo trucidaret; Sulla 52.

medicum: medicum intromisit suum; har. resp. 35.

voluptates: idem ... quam intemperans ... pseudothyro intromissis voluptatibus! sen. 14.

introvoco, hineinrufen: „cur ad nos filiam tuam non intro vocari iubes“? Verr. I, 66.

introspicio, hineinblicken: I. alqs: introspicite penitus in omnis rei publicae partis; Font. 43.

II. domum: ne quis ... introspicere tuam domum possit; har. resp. 33.

mentis: penitus introspicite Catilinae, Antronii ... mentis; Sulla 76.

intrudo, aufdrängen: se ipse ... intrudebat ||intro dabat||; Caecin. 13.

intueor, ansehen, hinschauen: I, 1. ad: quam multas nobis imagines ad intuendum ... reliquerunt! Arch. 14.

2. alqs: haec ita praetereamus, ut tamen intuentes ... relinquamus; Sest. 13. te ... hilarioribus oculis quam solitus eras intuente; Piso 11. *quisquis intueretur;* Scaur. 49. quos undique intuentis ... videtis; Milo 3.

II. alqm: qui eo voltu nos intuetur, ut ..; Verr. II, 108. quae (frequentia) nunc te animo iniquissimo .. intuetur; ib. V, 144. omnes ... Cn. Pompeium sicut aliquem ... de caelo delapsum intuentur; imp. Pomp. 41. qui etiam me intuetur; Flacc. 106. uno aspectu intueri potestis eos ... maestos; Sest. 1. video hunc praetextatum eius filium oculis lacrimantibus me intuentem; ib. 144. cum me intuens flentem significabat interruptis ... vocibus; Cael. 59. quod intueor ... P. Servilium et M. Lucullum; prov. cons. 22. cum intueor ... unum quemque vestrum; Planc. 2. quos enim ego tum alios animo intuebar? ib. 101. te unum intueor; Deiot. 5. voltus hominum te intuentium atque admirantium recordare; ib. 20. te .. intuens .. non possum utriusque vestrum errorem reticere; Phil. I, 29. quibus vicissim vos illum oculis intueri (poteritis)? ib. VII, 21.

alqd: quid est igitur propositum his rei publicae gubernatoribus quod intueri debeant? Sest. 98. quae volunt sic intuentur, ut ..; Milo 79.

columen: imaginem antiquitatis, columen rei publicae diceres intueri; Sest. 19.

domum: ut ... in ea (urbe) possim intueri domum meam eversam; dom. 101.

forum: intuerer forum; Deiot. 6.

imaginem: f. columen.

iuventutem: intuemini paulisper animis iuventutem; dom. 47.

libertatem: omnis voluntas M. Bruti ... libertatem populi Romani intuetur; Phil. X, 23.

libidines: inclusas eius libidines ... intuebantur; Sest. 22.

lucem: negant intueri lucem esse fas ei; Milo 7.

magnitudinem: magnitudinem tanti imperii nec intueri nec sustinere ... potuerunt; sen. 10.

oculos, ora: ora omnium atque oculos intuemur; Milo 42.

opes: f. potestatem.

partis: quamquam me vester honos ... omnis rei publicae partis intueri iubet; leg. agr. II, 77.

potestatem: idem ..., vestram potestatem ac vestras opes intuetur; Muren. 86.

praesentem: quem praesentem intuemur; Marcell. 10.

signa: alia (signa) alio in loco lacrimantes intuebantur; Verr. I, 59.

tempestatem: qui non modo tempestatem impendentem intueri temulentus ... posset; Sest. 20.

terram: sic terram intuebantur ..., ut; Catil. III, 13.

veteranos: non tam veteranos intuendos || metuendos|| nobis arbitror; Phil. XI, 39.

vitam: in quibus (versibus) ... possit istius ... vitam intueri; Piso 71.

voltum: cuius praesentis ... voltum intuebantur; Cluent. 29. voltum atque incessum animis intuemini; Sest. 17.

urbem: ut rectis oculis hanc urbem sibi intueri ... liceat; Rab. Post. 48.

intus, inwendig, darin, innen: cano: quem omnia intus canere dicebant; Verr. I, 53. hoc carmen hic tribunus plebis ... sibi intus canit; leg. agr. II, 68.

includo: intus inclusum periculum est; Catil. II, 11.

relinquo: ille relictus intus ... convertit se .. ad timorem; Sulla 17.

sum: intus insidiae sunt; Catil. II, 11. intus est hostis; ib. intus .. est equus Troianus; Muren. 78. quod intus est atque nostrum; Deiot. 30.

invado, hineingehen, betreten, angreifen, losgehen: alqs: quoniam in alienam pecuniam ... nullo iure invaserit; Sex. Rosc. 6. qui in fortunas huius invaserunt; ib. 13. in praedia huius invadit; ib. 23. cum in eas (urbis) ... invasisses; Verr. I, 54. ut in Caecinam advenientem cum ferro invaderet; Caecin. 25. ut in eum non invasisse, sed incurrisse videamur; Sest. 14. si .. in illa bona

invadere nullo modo potuisset; Scaur. c. 2. § 4. qui in Marii nomen invaserat; Phil. I, 5. in multas .. pecunias alienissimorum hominum ... invasit; ib. II, 41. in quae tu invaseras; ib. 75. in collum invasit; ib. 77. hoc tempore in provinciam populi Romani conatur invadere; ib. III, 11. in Galliam invasit Antonius; ib. XI, 4.

classis: quo Atheniensium classis sola ... invasit; Verr. V, 98.

belluo: quam insolenter statim helluo invasit in eius viri fortunas; Phil. II, 65.

liberti: liberti Asuvii ... in eum invadunt; Cluent. 38.

manus: cum subito manus illa Clodiana ... invadit; Sest. 79.

vectigalia: in huius vectigalia invadit; leg. agr. I, 13.

inveho, hineintragen, pass. eindringen, hineinfahren, angreifen: alqs: sed quid ego tam vehementer invehor? Verr. IV, 8. qui iam in portum ex alto invehuntur; Muren. 4. neque in istum nugatorem ... invehar; Flacc. 38. cum ille tota illa oratione in me esset invectus; Sulla 35. quoniam tam facile inveheris in amicos; ib. 44. in L. Caelium ... vehementer invectus est; ib. 62. in ipsum Cn. Pompeium ... invehi coepit; har. resp. 48. in eos invehitur; ib. 52. qua in oratione si asperius in quosdam homines invehi vellem; Sest. 14. de quo Caesar in senatu aperte in te invehens questus est; Phil. II, 74. invectus est copiosius multo in istum; ib. 79. quibus (minis) invectus est in Sidicinos; ib. 107. cum ille in me absentem invehens non intellegebat ..; ib. III, 33. in totam .. M. Antonii domum sum semper invectus; ib. XII, 17.

bellum: cum ... tam multa (bella) .. in Pontum invecta sint; Verr. IV, 130. cum bellum invexisset totam in Asiam; Muren. 32.

homo: primum homo durus ac priscus invectus est in eos, qui ..; Fr. B, XIII, IV, 1.

victor: si in Capitolium invehi victor cum illa insigni laurea gestiret; prov. cons. 35.

invenio, finden, antreffen, bekommen, erfahren, entdecken, ausfindig machen: I. **mit Ergänzung**: 1. indir. Frage: neque .. quid possis dicere invenio; Quinct. 41. usque dum inveniretur, qua ratione ..; Quinct. 67. ille quo modo crimen commenticium confirmaret non invenit; Sex. Rosc. 42. quoniam cuius consilio sit occisus invenio; ib. 97. ut ubi quidque esset aliqua ratione invenirent; Verr. IV, 31. sin quaeris qui sint Romae regnum occupare conati, ... ex domesticis imaginibus invenies; Sulla 27. in quibus (balneis) non invenio quae latebra ... esse possit; Cael. 62.

2. nom. c. infin.: invenitur ea serrula ad Stratonem pervenisse; Cluent. 180.

3. acc. c. infin.: hanc decisionem ... mediocrem ... esse invenietis; Qu. Rosc. 33. invenietis .. id facinus natum a cupiditate; Verr. II, 82. ex quibus (libris) inventum est, Cererem antiquissimam placari oportere; ib. IV, 108.

II. **mit Object**: alqm: neque .. quisquam inventus est tam insignite improbus; Quinct. 73. nemo invenitur; ib. 74. invenit neminem eorum, qui ..; Sex. Rosc. 59. T. Caelium ... inventum esse .. iugulatum; ib. 64. solus tu inventus es, qui ..; ib. 87. invenit iste qui ... postularet; Verr. a. pr. 6. qui iam pridem inventus est; ib. 50. quod iste unus inventus est, qui ..; ib. I, 7. inventus est nemo cuius non haec .. sententia esset; ib. 68. solus .. tu inventus es cui non satis fuerit; ib. 111. ut ... invenirentur qui iniussu populi ac senatus proficiscerentur; ib. II, 14. invenire neminem Siculum potuit, qui ..; ib. 106. si unum inveneris, ego ... concedam; ib. Verres ... inventus est qui haec non commutaret; ib. III, 21. id ipsum ... qua ratione quisquam qui sereret inventus est? ib. 124. quem ex his rebus invenit; ib. 176. iste in hoc genere peculatus non nunc primum invenitur; ib. 177. cum apud tuos Mamertinos inveniare improbissima ratione esse praedatus; ib. IV, 3. nemo inventus est tam amens qui ..; ib. 44. quem in luto volutatum totius corporis vestigiis invenimus; ib. 53. invenit Archagathus paucos qui ..; ib. si maxime esset inventus, qui ..; ib. 91. idem, qui semper fueras, inventus es; ib. V, 39. cum inveniretur nemo qui ... mitteretur; ib. 41. si quem forte inveneris qui ..; ib. 131. qui ... unus inventus est, qui ..; imp. Pomp. 68. Oppianicus inventus est qui ..; Cluent. 32. qui cum ... neque in eis locis ... inveniretur ..; ib. 38. nemo ... inventus est, qui ..; ib. 193. quod ... inveniri nemo potuit, qui ..; leg. agr. II, 13. nemo est .. inventus tam profligatus; Rabir. 23. qui istam (imaginem) habere auderet inventus est nemo; ib. 25. cum iam nemo tam improbus ... inveniri potest, qui ..; Catil. I, 5. nulli sunt inventi tam ... miseri; ib. IV, 17. cuius vicarius qui velit esse inveniri nemo potest; Sulla 26. quis misericordior inventus est? ib. 72. qui in me ... amore ... frater inventus est; sen. 37. sunt inventi qui senatum tribuno ... traderent; dom. 113. inveniebatur nemo qui ..; Sest. 68. ita in his rebus unus est solus inventus, qui ..; ib. 130. si quem forte inveneris qui aspernetur .. pulchritudinem rerum; Cael. 42. in urbe nequior es inventus quam Gabinius; Piso 49. [tu inventus es qui ..;] ib. 55. quis invenitur ..., qui ..? Scaur. c. 3 § 3. quinque sunt inventi qui ..; Milo 12. quis autem meum consulatum ... qui vituperaret inventus est? Phil. II, 11. id tot annis post tu es inventus qui diceres? ib. 22. exspectantibus omnibus quisnam esset tam impius ... inventus est nemo; ib. 64. unus inventus est qui id auderet; ib. tu ergo unus .. inventus es qui ..; ib. 85. ego ... adhuc neminem inveni; ib. III, 21. quem nemo praeter Cotylam tum inventus sit qui defenderet; ib. V, 5. quis umquam in illo Iano inventus est ‖sit‖ qui ..? ib. VI, 15. amicior causae quisquam inveniri potest quam filius? ib. X, 16.

alqd: quibus rebus invenerim quaerant; Quinct. 55. aliquid se inventurum in quo moliri praedarique posset arbitrabatur; Verr. I, 131. nihil aliud in eo, quod reprehendi possit, invenio; ib. II, 110. quantum in litteris invenissem; ib. 176. cum id invenero, quaeram remotaene sint litterae; ib. 180. quae consilio aut ratione inveniri potuerunt, inventa sunt; ib. 181. inveni .., quod apud vos ... proferre possem; ib. 183. per amicum aliud, aliud per inimicum inveniebant; ib. IV, 31. quod ego invenerim; Caecin. 86. si quid est quod .. inveneris; leg. agr. I, 3. si nihil esset inventum; Catil. III, 7. multa divinitus .. a maioribus nostris inventa atque instituta sunt; dom. 1. si quis quid in vestris libris invenerit; ib. 33. aliquid invenimus, quod ista mulier ... fecisse dicatur; Cael. 68. quid Oceano longius inveniri potest? prov. cons. 29. quod tormentis invenire vis; Milo 57. s. causam; Sex. Rosc. 8.

amicum: inventum esse fortem amicum; Verr. a. pr. 23.

auctorem: cuius (testimonii) auctor inventus est nemo; Flacc. 53. auctorem libidinis a se illum inventum arbitraretur; Piso 69.

auspicia: (res publica) quae auspiciis inventis constituta est; Vatin. 23.

calamitatem: quae tanta calamitas inveniri potest? Quinct. 49.

causam: si ... quicquam aliud causae inveneritis; Sex. Rosc. 8. causa est ... haec inventa sola; Catil. IV, 14.

civis: quod ... nequaquam satis multi cives forti ... animo invenirentur, qui ..; Sest. 1.

comparationem: ab illa est inventa ... comparatio criminis; Cluent. 191.

coniurationem: haec tanta in re publica coniuratio manifesto inventa ... est; Catil. III, 17.
consulem: quem (consulem) in hoc maiali invenire non possem; Piso 19.
consularem: ne unus modo consularis ... dignus re publica invenirentur; Phil. I, 14.
corruptorem: quis corruptor iuventutis ... inveniri potest, qui ..? Catil. II, 7.
culpam: cum .. in homine nulla culpa inveniretur; Cluent. 126.
cursum: unde ... tam incredibilem cursum inventum putatis? imp. Pomp. 40.
defensorem: cum miserorum fidelem defensorem negasset inveniri posse; Muren. 50.
diem: invenitur dies profectionis; Quinct. 57.
dolores: multi et graves dolores inventi (sunt) parentibus: Verr. V, 119.
ducem: nisi ducem Telephum invenisset; Flacc. 72.
emptorem: emptor .. in ea auctione inventus est nemo: Phil. XI, 13.
epistulam: quam (epistulam) Syracusis in aedibus Apronii ... invenimus; Verr. III, 154.
exitum: huius .. orationis difficilius est exitum quam principium invenire; imp. Pomp. 3. quam nullum invenire exitum potest! Cael. 64.
filium: unus ... pietate filius inventus est; Quir. 8.
fruges: apud quos eam ... fruges invenisse constat; Verr. IV, 108. ubi primum fruges inventae esse dicuntur; ib. V, 99. frugibus inventis; ib. inventis frugibus et in orbem terrarum distributis; ib. 188.
furtum: ut nullum ... furtum umquam sit tam palam inventum; Catil. III, 17.
genera: illud infinitum genus invenerat ad innumerabilem pecuniam corripiendam; Verr. II, 30. hi invenerunt genera tutorum; Muren. 27.
hominem: [qui (homines)] .. ridiculi [inveniebantur] ex dolore; Verr. I, 121. f. **homo,** II, 1. invenio (7 St.) S. 484, a.
hostem: in qua (gente) non ... unus ... hostis patriae sit inventus; Sulla 76.
imaginem: mihi mirum videtur unde hanc tu .. imaginem ... inveneris; Rabir. 25.
inimicum: huic .. ipsi quis est umquam inventus inimicus? Balb. 58. nisi .. naturae et humanitati inventus esset inimicus; Phil. XI, 10.
iudicium: quod ... ne postulatum quidem iudicium invenitur; Verr. III, 33.
ius: domicilia coniuncta ... invento et divino iure et humano ut moenibus saepserunt; Sest. 91.
legem: quam (legem) Clodius a se inventam gloriatur; Milo 33. [(lex) quae est inventa apud eum]; ib. 89.
libellos: inveni duos solos libellos; Verr. II, 182. his inventis libellis ceteri remoti ... sunt; ib. 185.
Libertatem: at unde est inventa ista Libertas? dom. 111.
litteram: quas (litteras) ego Syracusis ... inveni; Verr. III, 167. in quibus tabellis de furto littera nulla invenitur; Cluent. 184.
maerorem: qui maeror dignus inveniri tanta calamitate potest? Quinct. 94.
magistratum: neque magistratus adhuc aequus inventus est; Quinct. 71.
maleficium: quaeramus ibi maleficium, ubi ... inveniri potest; Sex. Rosc. 83.
navem: haec una navis ... inventa (est) ad Megaridem; Verr. V, 63.
nomen: quia in alicuius libris exempli causa id nomen invenerant; Muren. 27.
nummos: ex quo fructu nummos ... inveniret; Verr. III, 198.
oppidum: itaque hoc adhuc oppidum Verres invenit solum in orbe terrarum, unde nihil ... posset auferre; Verr. II, 88.
opus: f. vas.
orationem: virtuti Cn. Pompei quae potest oratio par inveniri? imp. Pomp. 29.
patronum: tu aliqnem patronum invenies? Quinct. 72.
phaleras: ne qua (phalerae) invenirentur; Verr. IV, 29.
portum: quo facilius ... posset ... portum aliquem suorum malorum invenire; Sulla 41.
praeconem: qui tuae virtutis Homerum praeconem inveneris; Arch. 24.
praetorem: non praetorem modo ... invenire potuit; Quinct. 96. ecquis inventus est postea praetor qui idem illud ediceret? Verr. I, 111.
principium: cuius (criminis) ego .. principium invenire ... possum; Cael. 56.
radices: radices palmarum agrestium, quas in nostris navibus invenerant; Verr. V, 99.
rationem: inveniri ratio ... non potest; Quinct. 46. licet iam intellegamus inventam esse rationem; Verr. II, 142. invenietur ||inietur|| .. ratio quaestus de nostra pecunia; leg. agr. II, 67.
remedia: qui tuis veneficiis remedia invenit; Phil. XIII, 25.
res: eas res novas abs te ... inventas magno tibi quaestui fuisse scio; Verr. III, 16.
salutem: totiens renovetur memoria per me inventae salutis; Sulla 83.
scribam: inventus est scriba quidam, qui ..; Muren. 25.
scrupulum: vos ... alquid scrupuli ... inventuri eratis; Tull. 2.
senatorem: quod inventi sint senatores, qui ..; Verr. a. pr. 39. quod inventus sit senator, qui ..; ib. unum senatorem solum esse qui vobis gratificari vellet inventum; Cael. 19. nuper in Capitolio senator inventus est qui ..; Milo 66.
silvam: hanc silvam ... in censorum pascuis invenisti? leg. agr. I, 3.
supplicium: in impios singulare supplicium invenerunt; Sex. Rosc. 69. quod supplicium dignum libidine eius invenias? Verr. II, 40.
tabulas: quas (tabulas) ego cum conquirerem, non inveni; Verr. III, 112.
testem: testis non invenitur; Font. 4.
tribunum: est inventus tribunus plebis qui ..; dom. 119.
tyrannum: cuius tam inhumani et ingrati animi (fuerit) ... in eo tyrannum inveniri? Deiot. 15.
vas: si quod erat grande vas et maius opus inventum; Verr. IV, 47.
verbum: ego invenio in interdicto verbum unum; Caecin. 66. ad haec duo genera unum verbum ... invenerunt; ib. 87.
verum: eum cupere verum inveniri; Sex. Rosc. 123. ut verum inveniretur; Cluent. 177. quin posset verum inveniri; Milo 59. verum invenire potest? ib.
vestigium: cum interea Cluentianae pecuniae vestigium nullum invenitis; Cluent. 82.
viam: qui ... viam quaestus invenerunt; Verr. III, 190.
vincula: vincula ... ad singularem poenam nefarii sceleris inventa sunt; Catil. IV, 7.
virum: quotus quisque invenietur tanta virtute vir, qui ..? Sest. 93.
ultorem: ceteri Siculi ultorem suarum iniuriarum invenerunt; div. Caec. 53.

inventor, Erfinder: I. sum: Aristaeus, qui ... inventor olei esse dicitur; Verr. IV, 128. huius rationis ... inventorem ... esse me; Caecin. 85. ut sciamus utrum veterum facinorum sis imitator an inventor novorum; Vatin. 22.

II. imitor: at te .. inventorem rerum optimarum ... imitabuntur omnes; Verr. III, 41.

tollo: qui etiam inventorem olei deum sustulisset; Verr. IV, 139.

inventum, Erfindung: Zeno, cuius inventorum aemuli Stoici nominantur; Muren. 61.

inverto, umwenden: quam se cito inverterit; har. resp. 52.

invesperasco, dämmern: cum primum invesperasceret; Verr. V, 91.

investigator, Ausspürer: ego ille coniurationis investigator ... non defenderem Sullam; Sulla 85.

investigo, ausspüren, erforschen: I, 1. ratio: sibi difficilem esse investigandi rationem; Cluent. 23.

2. investigare, adire ..., quidvis facere in eius modi rebus; Verr. II, 134.

II. indir. Frage: ut ... investigent, ecqua virgo sit ... digna; Verr. I, 63.

III. alqm: quam (Liberam) cum investigare ... Ceres vellet; Verr. IV, 106. ita ad investigandum M. Aurium ... profecti sunt; Cluent. 22.

alqd: qui ... haec investigare omnia solebat; Verr. I, 64. ut haec diligentia ... nihil eorum investigare ... potuerit; ib. II, 181. qui investigabant ... omnia; ib. IV, 47. ut ... qua ratione investigata ... sint, vos ... scire possitis; Catil. III, 3. quoniam diligentia inimici investigatum est quod latebat; Ligar. 1.

adulescentem: ut adulescentem investigarent; Cluent. 22.

conatus: qua (ratione) omnis illorum conatus investigare ... possim; Verr. a. pr. 48.

coniurationem: tu .. investigasti, tu patefecisti coniurationem; Sulla 3. qui investigarit coniurationem; Sulla 85.

insidias: qui consul insidias rei publicae consilio investigasset; Sulla 14.

labis: an vero tu parum putas investigatas esse a nobis labis imperii tui stragisque provinciae? Piso 83.

pecunias: quas (pecunias) nullo duce tamen aliqua ex particula investigamus; Verr. I, 100.

propinquum: qui erant ad propinquum investigandum ... profecti; Cluent. 23.

stragis: f. labis.

inveterasco, alt werden, einwurzeln: dissensio: cum iam inveterasset (dissensio); Sulla 60.

honos, nomen: quorum iam et nomen et honos inveteravit; Sulla 24.

macula: (macula) quae penitus iam ... inveteravit; imp. Pomp. 7.

opinio: inveteravit .. iam opinio; Verr. a. pr. 1.

res: res nostrae ... litterarum monumentis inveterascent; Catil. III, 26.

invetero, alt machen, part. eingewurzelt: alqd: his quidem iam inveteratis ... consuetudine obduruimus; Phil. II, 108.

barbaria: ut ... inveteratam quandam barbariam ... delerit; Balb. 43.

flamma: nunc in tantam flammam tamque inveteratam mittamus (viros); Phil. XIII, 48.

invidia: altera (pars orationis) mihi ... confidere videbatur invidia iam inveterata iudicii Iuniani; Cluent. 1.

malum: inveteratum (malum) fit plerumque robustius; Phil. V, 30.

odium: (odium) quod in bonos iam inveteratum habebatis; Vatin. 6.

res: num inveterata (res) quam recens debuit esse gravior? Sulla 81. ut in re tam inveterata quicquam novi sentiatis; Balb. 64.

vis: (vis) quae inveterata ... erumpebat; dom. 63.

invictus, unbesiegt, unüberwindlich: alqs: (luxuries) quae ipsum Hannibalem armis etiam tunc invictum voluptate vicit; leg. agr. II, 95. recte igitur unus invictus es; Marcell. 12.

civis: homines tibi arma alii in me, alii post in illum invictum civem dederunt; har. resp. 38. de mea salute ... Cn. Pompei, ... invictissimi civis, ceterorumque principum civitatis ... contiones fuerunt; Piso 34. vos in viri et in civis invicti appello periculo; Milo 101.

cohors: in qua (auctione) cohors istius invicta dominata est; Verr. II, 46.

defensio: cuius omnis ratio ... nihil aliud fuit nisi ... invicta defensio salutis meae; sen. 30.

dextera: cui civi supplici non illa dextera invicta fidem porrexit? Verr. V, 153.

exercitus: conferte ... huius cohortem impuram cum illius exercitu invicto; Verr. IV, 115. erat .. res ei cum exercitu C. Marii invicto; Sest. 37. quid egit tuus invictus exercitus? Ligar. 18. ut exercitum invictum ex paternis militibus conficeret; Phil. IV, 3. Caesar confecit invictum exercitum; ib. XIII, 16.

genus: firmissimum exercitum ex invicto genere veteranorum militum comparavit; Phil. III, 3.

gloria: quo neque populi Romani invicta ... gloria illa navalis umquam ... penetrare potuit; Verr. V, 97.

imperator: nomen invicti imperatoris lucidatur; Verr. IV, 82.

legiones: qui ... eius invictis legionibus ... cedendum esse duxit; Piso 20.

manus: cum ... ab invicta Cn. Pompei manu Maeote ... defendatur; leg. agr. II, 52.

nomen: cuius ... nomen invictum ... permanserit; imp. Pomp. 54.

populus: deos .. immortalis huic invicto populo ... auxilium esse laturos; Catil. II, 19.

viri: (equus Troianus) qui tot invictos viros ... tulerit; Cael. 67. f. civis; Milo 101.

invideo, scheel sehen, neidisch sein, beneiden, mißgönnen: I. alqs: cum ... alii inviderent; Sest. 46. more hominum invident; Balb. 57. semper (populus) dignitatis iniquus iudex est qui .. invidet; Planc. 7. tum erunt mihi etiam, qui invident, extimescendi; Phil. XII, 30.

II. alicui: quid invidendum Murenae ... sit .. non video; Muren. 88. in qua (purpura) tibi invideo; Flacc. 70. cum ei multi inviderent; Sulla 23. quod mihi inviderent; Quir. 13. qui ipsi Cornelio invident; Balb. 57. multi huic invident; Planc. 55. quod ei minus invideretur; ib. 60. quod tibi invideris; Phil. II, 90. qui Caesari invident; ib. V, 48. ne ... invidisse videar Antonio; ib. XIII, 28.

amicis: qui amicis L. Cornelii ... invident; Balb. 58.

civitati: quorum civitati invidetis; Verr. IV, 26.

commodis: non ego invideo commodis tuis; Verr. III, 217.

constantiae: qui invideant alicuius constantiae; Phil. VIII, 30.

gloriae: non invidebit huic meae gloriae; Phil. VI, 9.

honori: qui honori inviderunt meo; leg. agr. II, 103.

ingenio: invidisti ingenio subscriptoris tui; Flacc. 82.

labori: ne alterius labori inviderent; Phil. VIII, 31.

laudi: non tam sibi consuluisse quam invidisse vestrae laudi videretur; Verr. I, 4. inviderunt laudi ... meae; Quir. 21.

magistro: iam invideo magistro tuo; Phil. II, 8.

novitati: nemo tum novitati invidebat; Phil. IX, 4.

praesidiis: si illis meis praesidiis forte invides; Sulla 29.

rebus gestis: cuius tu rebus gestis ... vehementius invidebas; Vatin. 24.

statuis: valde .. invidendum est eius statuis; Deiot. 34.

successori: successori successor invidit; Scaur. 33.
tropaeis: cuius tropaeis non invidemus ||invidimus||; Deiot. 34.
virtuti: est enim haec saeculi quaedam macula ... virtuti invidere; Balb. 15. neminem alterius ... virtuti invidere; Phil. X, 1.
vitae: huius igitur Habitus vitae invidebat? Cluent. 170.
III. alqd: „id quod multi invideant"; Sest. 102.

invidia, Neid, Mißgunst, Haß, üble Nachrede: I. **Subject**: conflat: quid invidia conflarit; Cluent. 9.
consequitur: ex bellica victoria non fere quemquam est invidia civium consecuta; Sest. 51.
discedit: ab eo invidiam discedere aliquando ... videtis; Cluent. 83.
est: in hoc loco falsa invidia imbecilla esse debet; Cluent. 5. Ti. Gracchο invidia Numantini foederis ... timori fuit; har. resp. 43. si quae est invidia communis ... aeris alieni, ... libidinum iuventutis; Cael. 30. haec poterat esse invidia; Planc. 75.
labefacit: quem numquam ... ulla invidia labefecit; Sest. 101.
nocet: si Asicio causa plus profuit quam nocuit invidia; Cael. 23. non illa tibi .. invidia nocuit; Piso 72.
recedit: temporis ... invidia recessit; Cluent. 80.
redundat: ne quid ... invidiae mihi redundaret; Catil. I, 29. ne quae popularis in nos aliquando invidia redundaret; dom. 69.
sequitur: sequitur auri illa invidia Iudaici; Flacc. 66.
versatur: in hac causa .. invidia versata est; Cluent. 8. vehemens erat in iudiciis ... invidia versata; ib. 130.
violat: non intellego cur ... invidia violatura virtutem L. Cornelii ... videatur; Balb. 18.

II. **nach Verben**: 1. **Accusativ**: addo: adde invidiam; Phil. XI, 23.
adfero: ut iam videatur honoris amplissimi nomen plus invidiae quam dignitatis adferre; Sulla 81. si locus adfert invidiam; Deiot. 34.
amoveo: invidiam ... amovere maximique aestimare conscientiam mentis suae; Cluent. 159.
augeo: ut augerem invidiam ordinis; Verr. a. pr. 2.
commoveo: me ... invidiam commovere ... clamitavit; Verr. I, 151. a sui similibus invidiam aliquam in me commoveri putat; Phil. III, 18.
commuto: ut possessionis invidiam pecunia commutent; leg. agr. I, 14.
comparo: ut invidiam istam ... cum laude non comparem; Phil. II, 33.
concito: nullam in te invidiam ne ex illis quidem rebus concitabo; Verr. V, 21.
confero: mortis illius invidiam in L. Flaccum Laelius conferebat; Flacc. 41.
conflo: f. **conflo** invidiam (5 St.) B. I, S. 620, a.
conligo: ut ex eo crudelitatis invidiam conligam; Verr. V, 19.
depono: liceat illi invidiam deponere; leg. agr. II, 69.
deprecor: f. removeo.
excito: facile illis ipsis iudicibus ... invidiae populariter excitatae restitisset; Cluent. 134.
exstinguo: mors ... cum exstinxisset invidiam; Balb. 16. cum eorum nominibus in statuarum inscriptione oppositis omnem te speraris invidiam ... posse exstinguere; Verr. II, 168.
fero: qui invidiam Sullanorum agrorum ferre non possint; leg. agr. II, 68.
habeo: Sullanus ager ... tantam habet invidiam, ut ..; leg. agr. II, 70. invidiam ... habere consulatus ipse nullam potest; Muren. 87.
inflammo: qui contionibus ... hanc invidiam senatus inflammare conentur; Verr. a. pr. 2.
levo: accessi .. ad invidiam iudiciorum levandam; Verr. I, 5. numquam ego ... optabo .. invidiae meae levandae causa, ut L. Catilinam ducere exercitum hostium ... audiatis; Catil. II, 15.
metuo: non metuit invidiam; leg. agr. II, 38.
minuo: minuetur huius pecuniae invidia; leg. agr. I, 14. — mitigo: f. removeo.
pario: ut invidiam virtute partam gloriam, non invidiam putarem; Catil. I, 29.
partior: neque ego hoc partiendae invidiae ... causa loquor; Sulla 9.
pertimesco: num est ... fortitudinis invidia ... pertimescenda? Catil. I, 29. sin eius temporis recentem invidiam pertimuerint; Rab. Post. 10.
pono: ut in iudiciis ... sine culpa invidia ponatur; Cluent. 5.
praesto: cuius (sententiae) invidiam capitis periculo sibi praestandam videbat; Sest. 61.
profero: quin tu id potius profers quam verbi invidiam? Sulla 25.
propono: proposita invidia ... qui nihilo segnius rem publicam defendit; Milo 82.
puto: ut ... periculum quoque et invidiam nostram putaremus; Milo 82. f. pario.
quaero: utrum .. hoc capite honos haberi homini an invidia quaeri videtur? leg. agr. II, 60. putet aliquid oratione mea sermonis in sese aut invidiae esse quaesitum; Flacc. 13. invidia quaeritur; ib. 69. in eum ... invidia quaesita est; Rab. Post. 46. in eos ... impietatis crimine ||crimen|| invidia quaeretur? Phil. XIV, 13.
reformido: bonitatis ipsius invidiam reformido; Rab. Post. 48.
removeo: invidia remota, quam dies mitigavit, oratio mea deprecata est; Cluent. 81.
restinguo: suum sanguinem quaeri ad restinguendam invidiam facinoris Clodiani; Sest. 82.
sedo: neque privatus accusare nec sedata invidia volebat; Cluent. 90.
subeo: poterisne eius orationis subire invidiam? div. Caec. 46.
suscipio: tu istam apud populos provinciae totius invidiam ... susceperis; Verr. II, 137. nihil innocenti suscepta invidia tam optandum (esse) quam aequum iudicium; Cluent. 7. si qua est invidia conservanda re publica suscepta; Catil. III, 29.
sustineo: invidiam se sustinere tantam non posse arbitrabatur; Verr. II, 74.
timeo: nihil esse homini tam timendum quam invidiam; Cluent. 7. se ... invidiam ... timere dicebat; ib. 69. an invidiam posteritatis times? Catil. I, 28.
transfero: non illi quidem morte mercennarii sui transferre potuissent invidiam in quos putabant; Sest. 82.
vereor: non .. iam vereor huius verbi invidiam; Catil. III, 3.
2. **Dativ**: cedo: cesseram ... invidiae; Sest. 64.
condono: Habitus ... (vos) obsecrat, ne se invidiae ... condonetis; Cluent. 201.
do: ut ... invidiae materiam dedisse videamur; Phil. XI, 21.
obicio: nolite armis suis spoliatam (vitam) ... obicere invidiae; Sulla 79.
offero: qui se pro salute vestra obtulerint invidiae; Catil. III, 28.
oppono: qui se pro patriae salute opponat invidiae; har. resp. 60.
resisto: qui invidiae sine vestro ... subsidio possit resistere; Cluent. 3. f. 1. excito.
satis facio: utinam haec ipsa (familia) ... iniquorum invidiae ... satis facere posset! Sulla 54.
sum: quae invidiae ... nobis omnibus esse possint; Verr. III, 144. hanc rem sic agemus, ut crimini aut invidiae reo putemus esse oportere; ib. V, 19.

3. **Ablativ:** libero: ut invidia totum ordinem liberetis; Verr. a. pr. 48. haec lex eos homines ... invidia liberat; leg. agr. II, 68. ut idem dies ... iniquissima me invidia liberarit; Phil. XIV, 16.

4. **mit Präpositionen:** adduco in: cum eum ... in invidiam suis maleficiis adduxit; Verr. a. pr. 11. adductus erat in .. invidiam; ib. III, 140. in summam .. L. Quinctius invidiam .. eum ... adduxerat; Cluent. 103.

cresco ex: ut ex invidia senatoria posset crescere; Cluent. 77.

delabor: ad: itaque ... ad coniurationis invidiam oratio est vestra delapsa; Cael. 15.

discepto de: de invidia ... sic inter nos disceptare debetis; Cluent. 8.

laboro ex: ipsi ex invidia minus laborarent; Sex. Rosc. 149. satis multos annos ex invidia laboravit; Cluent. 202.

mitto contra: ut ... veritas vocem contra invidiam his iudicibus freta miserit; Cluent. 88.

nascor ad: ut hoc amplissimum nomen [senatorium], non .. ad invidiam imperitorum ... natum esse videatur; Verr. III, 96.

oppono ad: ad omnem invidiam (consulatus) solus opponitur; Muren. 87.

pervenio in: populum Syracusanum in maximam invidiam ... pervenisse; Verr. II, 45.

propono ad: (causa) quae videbatur perditis civibus ad invidiam esse proposita; dom. 44.

rapio in: tribunus plebis, qui nos Sullanos in invidiam rapit; leg. agr. III, 7.

sum in: quanta sit in invidia ... industria; Verr. V, 181. ad regem scribere solebat te in invidia esse; Deiot. 33.

sustineo contra: ego ... interpositam senatus auctoritatem sustinui contra invidiam; Piso 4.

venio in: in invidiam .. magnam illa iudicia venerant; Cluent. 130.

versor in: levate hunc .. supplicem ... tot annos in falsa invidia .. versatum; Cluent. 200.

voco in: te ... a me ... in invidiam vocari; Verr. V, 133. aucupia verborum ... in invidiam vocant; Caecin. 65. quem ne vos ipsi quidem ... in invidiam vocatis; Rabir. 20. si in invidiam vocamur; Sulla 80. quo fortissimum ... civem in invidiam homo castus ... vocaret; Sest. 93. qui fortis et claros viros ... in invidiam aliquam vocaverunt; ib. 139. ne apud illos me in invidiam voces; Phil. II, 59.

III. **nach Adjectiven:** 1. plenus: ut agros ... plenos invidiae ... xviris tradant; leg. agr. II, 68.

2. dignus: uti excellentium civium virtutem imitatione dignam, non invidia putarent; Phil. XIV, 17.

IV. **nach Substantiven:** alqd: f. I, redundat; Catil. I, 29. — II, 1. adfero; Sulla 81. quaero; Flacc. 13.

caput: quoniam caput illius ... invidiae fuit; Cluent. 9.

distributio: hanc eandem distributionem invidiae et criminum sic in defensione servare, ut ..; Cluent. 1.

faces: cum omnes a meis inimicis faces invidiae meae subiciantur; Milo 98.

incendium: quod senatus decreverat ad illud invidiae .. incendium restinguendum; Cluent. 137. te non existimas invidiae incendio conflagraturum? Catil. I, 29.

metus: si propter invidiae ... metum salutem civium tuorum neglegis; Catil. I, 28. si quis est invidiae metus; ib. 29.

moles: vix molem istius invidiae ... sustinebo; Catil. I, 23.

periculum: quae mihi ... de communibus invidiae periculis dicenda esse videantur; Cluent. 8. iam pridem ego L. Catilinam ... invidiae meae ... periculo sustulissem; Catil. II, 3.

possessor: locupletatis aut invidiae aut pestilentiae possessoribus; leg. agr. I, 15.

procellae: se ... vitam illam ... remotam a procellis invidiarum ... sequi maluisse; Cluent. 153.

tempestas: illud (tempus) omnibus invidiae tempestatibus concitatum (est); Cluent. 94. quanta tempestas invidiae nobis ... impendeat; Catil. I, 22. est mihi tanti .. huius invidiae falsae ... tempestatem sentire; ib. II, 15.

venti: ut ab omnibus ventis invidiae circumflari posse videatur; Verr. III, 98.

V. **Umstand:** 1. **Ablativ:** conficere: magnum Miloni fuit conficere illam pestem nulla sua invidia; Milo 41.

conflagrare: istius furtorum ac flagitiorum invidia conflagravit; Verr. I, 41. qua invidia C. Iunius conflagravit; ib. 157. qua invidia huic esset ... conflagrandum; Milo 75.

constitui: quarum rerum invidia ... certus est inquisitioni comitum numerus constitutus; Flacc. 13.

everti: ut .. amplissimo honore .. communi ambitionis invidia ... everteretur; Sulla 1.

flagrare: cum invidia ... flagraret; Verr. a. pr. 5. cum invidia flagraret ordo senatorius; Cluent. 136. hunc ... flagrantem invidia ... ipse populus Romanus periculo liberavit; Sest. 140.

incitari: si me populus Romanus incitatus ... invidia e civitate eiecisset; dom. 88.

maximus: invidia vel *maximum* (vectigal esse impositum); Font. 20.

notari: illa iudicia non falsa invidia ... notata ... defensioni nullum locum reliquissent; Cluent. 61.

opprimi: ut eius socios invidia oppressus persequi non possem; Catil. II, 4.

vocare: C. Rabirium ... non invidia vitae ... in discrimen capitis (vocavit); Rabir. 2.

2. **Präpositionen:** cum: condemnari cum istius invidia ... malebant; Verr. III, 69. potest quisquam vir ... cum invidia versatus *in* inimici contumeliam sine sua laude respondere? har. resp. 17. ullam rei publicae partem cum sua minima invidia auderet attingere? Sest. 49. ut cum invidia mea fieret; Phil. XIV, 15.

ex: rapientur homines in haec iudicia ex omni ... invidia; Rab. Post. 18.

in: quid tam e re publica fuit quam in tanta invidia iudiciorum adducere hominem? Verr. I, 21. agitur ... in invidia causa communis; Cluent. 3.

praeter: quia tum in causa nihil erat praeter invidiam; Cluent. 93. si in iudicium nihil praeter invidiam attulissent; ib. 160.

propter: quae ... consules propter invidiam non vendiderunt; leg. agr. II, 36. eorum unum propter invidiam domini fugiunt; ib. 70. cum eum multi propter invidiam fictis religionibus impedirent; dom. 139.

sine: ait hoc se ... sine ulla invidia contendere; div. Caec. 23. ut in iudiciis .. sine invidia culpa plectatur; Cluent, 5. sine odio et sine invidia iudicabunt; Marcell. 29.

invidiose, gehässig: quibus cotidie meam potentiam invidiose criminabatur; Milo 12.

invidiosus, neidisch, verhaßt, gehässig, mißliebig: A. **bei Substantiven:** alqs: ubi te invidiosum esse intellegat; Verr. III, 139. si is invidiosus ... esse videatur; Cluent. 158.

alqd: concede, quod non invidiosum est; div. Caec. 23. quid erat ... in illo puero ... invidiosum? Verr. I, 151. tu tibi hoc ... numquam invidiosum fore putasti? ib. V, 46. id quod fuit in illo iudicio invidiosissimum; Cluent. 103. invidiosum putasse hoc fore; leg. agr. II, 38. si .. Sullam dictatorem nominasset ..., fore .. invidiosum arbitratus est; ib. III, 6. ne mihi sit invidiosum aliquando; Catil. II, 15. neque id dico, ut invidiosum sit in eos; Cael. 21. metui .. et in odio esse invidiosum, detestabile (est); Phil. I, 33.

agri: ut ... invidiosos agros ... populo Romano induceretis; leg. agr. II, 98.

crimen: cum magis invidioso crimine quam vero arcesseretur; Verr. II, 113. primum insimulatio est repentina ... invidiosi criminis; ib. V, 23. quod (crimen) illi invidiosissimum ... esse voluerunt; Font. 19. nullus est locus a me purgandi istius invidiosi criminis praetermissus; Cluent 143.
damnatio: putabant absentis damnationem ... multo invidiosiorem fore; Verr. II, 42.
gratia: non invidiosa gratia ..., sed precibus aliquid attulimus etiam nos; Planc. 24
iudicium: nihil tam invidioso iudicio ... uterer; Quinct. 47. invidiosum illud iudicium fuisse; Cluent. 138.
lacrimae: nunc easdem (lacrimas) vis invidiosas videri; Planc. 77.
lex: est invidiosa lex, sicuti dixi; leg. agr. III, 5.
opes: quid enim stultius quam ... invidiosas opes ... anteferre verae ... gloriae? Phil. V, 50.
ordo: o invidiosum ... ordinem senatorium! Verr. III, 145.
pecunia: (pecunia) quae neque invidiosa est; Balb. 56.
possessiones: qui ... possessiones invidiosas tenebant; leg. agr. II, 68.
praemium: quod hic adsecutus est legis de ambitu praemio minus invidioso; Balb. 57.
res: rem claram esse et invidiosam; Verr. IV, 41. me de invidiosis rebus ... dicentem attendite! Sulla 33.
reus: quem illi invidiosum esse reum volunt; Cluent. 164.
B. **allein:** animi: ut omnium ... invidiosorum animos frangeremus; Balb. 56.

invidus, neidisch, mißgünstig: A. **bei Substantiven:** animi: quorum animos iam ante habueris ... invidos; Verr. V, 182.
imperator: quantum neque ambitiosus imperator neque invidus tribuere alteri ... debuit; Muren. 20.
B. **allein:** I. desunt: profecto mihi neque inimici neque invidi defuissent; Muren. 17.
exsistit: si forte aliquando ... laudis invidus exstitisset; Flacc. 2.
fingunt: multi ... omnium invidi multa finxerunt; Planc. 57.
patiuntur: quantum omnes inimici invidique patiantur; Sulla 84.
sunt: huic hominum generi fateor ... multos adversarios, inimicos, invidos esse; Sest. 138. cum .. audirem meos ... invidos huic accusationi esse fautores; Planc. 1.
II, 1. laedo: ut ... laedat invidos; Catil. III, 29.
ulciscor: invidos virtuti et gloriae serviendo (ulciscar); Quir. 21.
2. excito: fletum etiam inimicis atque invidis excitaret; Sest. 121.
III. animi: explevi animos invidorum; dom. 44.
fraus: pertuli ... fraudem invidorum; Sest. 145.
IV. apud: quibus criminibus haec tota apud ... invidos infamata causa est; Scaur. 13.

invigilo, überwachen: me ex Kalendis Ianuariis ad hanc horam invigilasse rei publicae; Phil. XIV, 19.

inviolatus, unverletzt: alqs: ceteri ... omnino involuerati inviolatique vixerunt; Sest. 140.
amicitia: tamen id inviolata vestra amicitia ... faciebant; Sulla 49.
corpus: qui ... inviolatum corpus omnium civium Romanorum ... defendo; Rabir. 11.
fanum: ut (fanum) ... semper inviolatum sanctumque fuerit; Verr. IV, 103.
initia: qui prima illa initia aetatis integra atque inviolata praestitisset; Cael. 11.
signum: id (signum) ... usque ad hanc diem integrum inviolatumque servatum est; Verr. IV, 130.

invisitatus, ungesehen, neu: par: ecce tibi geminum in scelere par, invisitatum; Phil. XI, 2.
supplicia: qui ... suppliciis invisitatis ||inusitatis|| ... violare libertatem ... conatus es; Rabir. 13.

inviso, besuchen: quid tibi necesse fuit anili superstitione ... sacrificium ... invisere? dom. 105.

invisus, verhaßt: alqs: si ... invisus suis omnibus in iudicium vocaretur; Font. 34. sic M. Cato invisus quasi per beneficium Cyprum relegatur; dom. 65. cui nos offensi invisique fuerimus; Sest. 125.
oratio: ne .. invisa dis immortalibus oratio nostra ... esse videatur; imp. Pomp. 47.
persona: persona illa ... invisa (est) in istius moribus; Qu. Rosc. 20.
promissa: Antonii igitur promissa ... dis hominibusque invisa (sunt); Phil. VIII, 10.

invitamentum, Lockung: qui cum multa haberet invitamenta urbis; Sulla 74.

invitatio, Einladung: I. adest: aderat et hospitum invitatio liberalis pro dignitate summi viri; Phil. IX, 6.
II, 1. facio: fit sermo inter eos et invitatio; Verr. I, 66.
2. comparo ad: quae ... compararat, non tam suae delectationis causa quam ad invitationes ... nostrum hominum; Verr. II, 83.

invito, einladen, ermuntern, auffordern: I. alqs: ipse iubebat occidi nullo postulante, praemiis etiam invitabat; Ligar. 12. hospitio invitabit propter familiaritatem notissimam; Phil. XII, 23.
homo: si invitaverit ..., sic hominem accipiemus; Cluent. 163.
II. acc. c. inf.: me ille ... socium esse voluit, detulit, invitavit; Piso 79.
III. alqm: ut quos ei commodum sit invitet; Verr. I, 65. eum .. inimicissimi Sthenii domum suam .. invitant; ib. II, 89. quod homo .. integerrimus te ... domum suam invitavit; ib. 110. etiam si esset invitatus a vobis; ib. IV, 25. Mamertini me publice non invitaverunt; ib. voltus .. vestri .. me invitant; Cluent. 89. ut ... invitatus ad tuos isse videaris; Catil. I, 23. quid ego te invitem? ib. 24. nisi violasses ... eius, qui te invitarat, auctoritatem; Vatin. 32. quis amicus (te) invitavit? Piso 53. invitatus .. ita multa ad istum de ipso quoque scripsit, ut ..; ib. 70. me ipsum ... invitabit; ib. 94. nihil [est] quod invites (me); ib. 94. neminem invitum ||invitus|| invitabis; ib. res ipsa et rei publicae tempus .. me ipsum ... aut invitabit aut dehortabitur; ib. ne ... me ... invitatum refugisse mihi sit turpissimum; Phil. II, 32. cum te et vita et fortuna tua ... ad dignitatem invitet; ib. X, 3. multis rebus a nobis est invitatus ad pacem Antonius; ib. XII, 11.
amicos: cum .. tuos amicos in provinciam quasi in praedam invitabas; Verr. II, 29.
comites: Rubrius istius comites invitat; Verr. I, 66.
improbos: ad te improbos invitabis? Phil. XIV, 18.
magistratum: cum magistratum aut aliquem superiorem invitasset; Verr. IV, 44.
senatorem: qui senatorem populi Romani tecto ... non invitet; Verr. IV, 25. senatorem populi Romani si non invitarunt; ib.
superiorem: s. magistratum.

invitus, wider Willen, ungern, unfreiwillig, gezwungen: A. **bei Substantiven:** alqs: istuc descendunt ... inviti; Quinct. 51. eum ipsum ... invitum de praedio detrudi vetat; ib. 84. invito Naevio; ib. 94. id erit signi me invitum facere; Sex. Rosc. 83. ut ... invitus ea dicam; ib. 95. quod invitus ... facio; ib. 123. Fannium invitum ... contra se dicere cogo; Qu. Rosc. 37. qui ad alie-

nam causam invitis eis ... accedere ... audeat; div. Caec. 20. cur te interponis invitissimis his? ib. 21. tamen his invitissimis te offeres? ib. ut ... quisquam subscriptor me invito aspirare possit; ib. 51 noluit videri ipsum illum Rubrium invitus domum suam recepisse; Verr. I, 65. fatebor .. illud invitus; ib. 103. quisquam ad meam pecuniam me invito aspirat? ib 142. quis umquam isto praetore Chelidone invita lege agere potuit? ib. II, 39. pete .. ne quis te invitum polliceri ... cogat; ib. 148. sese ad statuas tuas pecuniam ... invitissimos contulisse; ib. an etiam Siculi inviti contulerunt? ib. 154. quas (statuas) inviti ... dedissent; ib. 161. ad ea mihi responderet invitus; ib. 189. si hoc non est vi ... cogere invitos lucrum dare alteri; ib. III, 71. ut nemo illo invito nec bona nec patriam nec vitam retinere posset; ib. 81. te expressisse ab invitis Liparensibus hanc pecuniam; ib. 84. anno secundo Tissenses HS xxi lucri dare coguntur inviti; ib. 86. Petrini ... invitissimi P. Naevio Turpioni HS LII dare coacti sunt; ib. 90. inviti (Siculi) .. Romam raroque decedunt; ib. 96. iam id porro utrum libentes an inviti dabant? ib. 118. inviti (id dabant)? ib. ita ab se invito phaleras sublatas gratis; ib. IV, 29. qui illa non invitus haberet; ib. 38. nos .. invitum te quaestum facere putaremus? ib. V, 54. quibus invitissimis imperatum est; Font. 14. quibus multa ... invitissimis imperata sunt; ib. 17. pecuniam ... invitissimi dare coacti sunt; ib. 26. qui ... invitissimi paruerunt; ib. 49. de quo (proelio) vos paulo ante invitus admonui; imp. Pomp. 45. ut me invitum de patris tui causa dicere existimes; Cluent. 10. discedit a Melino Cluentia, ut in tantis iniuriis non invita; ib. 14. si inviti absoluturi sitis; ib. 158. tum interim ... invito despondit ei filiam suam; ib. 179. vendet non invitus? leg. agr. I, 14. ne diutius inviti ferre cogamini; leg. agr. II, 62. quos inviti vident; Flacc. 61. non invitus non nullorum in me nefarie commissa praetereo; sen. 23. quod eam (rem publicam) ipsis invitis conservaram; Quir. 21. civitatem ... nemo umquam ullo populi iussu amittet invitus; dom. 78. praesertim cum ... fieri particeps invitus alieni sceleris cogeretur; ib. 135. Cn. Pompeius, invitissimis eis, ... excitavit illam suam ... consuetudinem; Sest. 67. te vix invitis omnibus non populi beneficio, sed consulis extremum adhaesisse; Vatin. 11. quod invitus facio ut recorder ruinas rei publicae; ib. 21. quod ea te invitum dicere videbamus; Cael. 8. quod quamquam ... me invito facit; ib. 16. idem significant nihil se te invita dicere; ib. 35. fecit me mehercule invito; ib. 76. quas (provincias) vobis invitis ... pestiferi illi consules ... occupaverunt; prov. cons. 3. qua e poena ... invitissimis vobis evolarunt; ib. 14. ne citerior Gallia nobis invitis alicui detur; ib. 39. iure .. nostro neque mutare civitatem quisquam invitus potest neque ..; Balb. 27. neve in civitate maneat invitus; ib. 31. neminem invitum ||invitus|| invitabis; Piso 94. ut nos invito te .. ad iudices ... veniremus; Planc. 41. cuius ego temporis rationem explicabo brevi neque invitus; ib. 95. si me invitum putas ... defendisse; Rab. Post. 33. neque ... Pompeius me ... quicquam facere voluisset invitum; ib. totam ut petitionem ipse solus etiam invitis illis gubernaret; Milo 25. itaque illam tuam ... vocem invitus audivi; Marcell. 25. itaque Ligarius ... provinciam accepit invitus; Ligar. 2. qui decrevit invitus; Phil. I, 13. quod vos inviti secuti estis; ib. adiuras id te invito me non esse facturum; ib. II, 9. post diem tertium veni in aedem Telluris et quidem invitus; ib. 89. quam ob rem omnia mea sententia complectar, vobis ... non invitis; ib. III, 14. invitus dico; ib. VIII, 9. ut invitus saepe dissensi a Q. Fufio; ib. XI, 15. qui credat te invito provinciam tibi esse decretam; ib. 23. nec solum inscientibus (eis), sed etiam invitis (de pace decernere); ib. XII, 9. tum me ... invito et repugnante legati missi (sunt) tres consulares; ib. XIII, 20. quod certe ille dicit invitus; ib. 30. equidem invitus (id facio); ib. XIV, 13. principem non inviti videbant; ib. 17. quos educere invitos in provinciam non potuit, eos invitos retinere qui potuit? Fr. B, III, 2.

adulescens: quod imperitus adulescens ... invitus ... fecisse dicatur; dom. 139.

arator: ut .. ab invito aratore plus decuma non possit auferri; Verr. III, 20.

civis: ut civis Romanus libertatem nemo possit invitus amittere; dom. 77.

civitas: illa scelera ... invitissima civitate illa facta sunt; Verr. II, 50. multi magnas pecunias ab invitis civitatibus ... coëgerunt; ib. III, 218.

conlega: se laturum invito conlega; Fr. B, VI, 14.

consul: invito consule designato; Verr. a. pr. 20.

di: istum absolutum dis hominibusque invitis .. ex manibus populi Romani eripi nullo modo posse; Verr. I, 9. quem tibi .. hominem invitis dis immortalibus ... auxilio futurum putas? ib. IV, 78. te dis hominibusque invitis ... omnia quae velis consecuturum; Vatin. 38.

dominus; dominum .. invitum detrudere non placet; Quinct. 84.

feminae: cur pudentissimas ... feminas in tantum virorum conventum insolitas invitasque prodire cogis? Verr. I, 94.

homines: scuta si quando conquiruntur ..., homines inviti dant; Verr. IV, 52. f. di.

iudices: cogendi iudices inviti (sunt); Muren. 42.

milites: id etiam gregarii milites faciunt inviti; Planc. 72.

populus: quod praeda ... ad multos Syracusanos invito populo senatuque Syracusano venerat; Verr. II, 50. multa et magna per populum et absente populo et invito (facta sunt); Phil. I, 6.

recuperatores: recuperatores ... invitos iudicavisse; Flacc. 49.

sapientes: itaque eam (mortem) sapientes numquam inviti ... oppetiverunt; Catil. IV, 7.

senatus: ab isdem se etiam invito senatu provinciam sperare dicebat; Sest. 18. cum ... invito ... senatu ... provincia tibi ista manupretium fuerit; Piso 57. f. populus; Verr. II, 50.

viri: constat invitissimis viris bonis cessisse; Planc. 89.

B. **allein**: I, 1. eripio: ut invitis eripi nullo modo possit; leg. agr. II, 32.

extorqueo: extorquendum est invito; Quinct. 47.

2. cogo ab: quae (pecunia) .. est impudentissime coacta ab invitis; Verr. II, 153. quoniam intellegitis ... ab invitissimis coactam esse (pecuniam); Verr. II, 153.

elicio ab: in qua quaestione dolor elicere veram vocem possit etiam ab invito; Deiot. 3.

emo ab: concede ut impune emerit, ... nihil ab invito; Verr. IV, 10. cavet ... ne emat ab invito; leg. agr. I, 14. quasi vero non intellegamus ab invito emere iniuriosum esse; ib. emere ... ab non invito quaestuosum (esse); ib. ei .. ab invitis non ementur; ib. 15. emi .. ab invito vetat; ib. II, 71.

exigo ab: illud certe ab invitis exigi non oportere; Verr. II, 143.

exprimo ab: cuius ... recte facto exigua laus et ab invitis expressa proponitur; leg. agr. II, 5.

sumo ab: si ab invito sumeret; leg. agr. II, 67.

II. ab: tantos honores habitos esse ab invitis; Verr. II, 155.

inultus, ungerächt, ungestraft: alqs: hunc Asellium esse inultum ... sinis? Cluent. 172. ne inultus esset; Sest. 50.

iniuriae: ut ceterorum quoque iniuriae sint ... inultae; div. Caec. 53. possemus hanc iniuriam ... inultam .. dimittere? Verr. V, 149.

rex: vos eum regem inultum esse patiemini? imp. Pomp. 11.

involneratus, unverwundet: ceteri ... omnino involnerati inviolatique vixerunt; Sest. 140.

involucrum, Hülle: quo postea quam (candelabrum) attulerunt involucrisque reiectis constituerunt; Verr. IV, 65.

involvo, einhüllen, verhüllen: bellum: pacis nomine bellum involutum reformido; Phil. VII, 19.

candelabrum: ut id (candelabrum) in praetorium involutum quam occultissime deferrent; Verr. IV, 65.

caput: s. **caput,** II, 1. involvo (4 St.) B. I, S. 454, b.

nequitiam: qui istius insignem nequitiam frontis involutam integumentis .. cernat; Piso 12.

inuro, einbrennen, einprägen, zufügen, kennzeichnen: alqm: is censoriae severitatis nota non inuretur? Cluent. 129. quem ego inustum verissimis maledictorum notis tradam hominum memoriae; Phil. XIII, 40.

dolorem: s. **dolor,** II, 1. inuro (5 St.) S. 151, a.

ignominiam: quoniam (ignominia) uni praeter se inusta sit ‖ est ‖; prov. cons. 16.

infamiam: honoris eius ... amplitudo summam mihi superbiae ... infamiam inussisset; Muren. 8.

leges: quae lex privatis hominibus esse lex non videbatur, inusta per servos; Piso 30. quas ille leges ... fuerit impositurus nobis omnibus atque inusturus? Milo 33.

mala: (mala) quae ab illo rei publicae sunt inusta; Phil. II, 117.

notam: quae nota domesticae turpitudinis non inusta vitae tuae est? Catil. I, 13. ne qua generi ... suo nota nefariae turpitudinis inuratur; Sulla 88. quod supplicium? nota inusta ‖ iusta ‖ senatus; Piso 43. *cuius notam accusator Scauro eiusque famae inurere voluit;* Scaur. c. 2 § 6. haec inusta est a te ... mortuo Caesari nota ad ignominiam sempiternam; Phil I, 32. quae sunt urbanarum maledicta litium, non inustae belli internecivi ‖ internecione, internecini ‖ notae; ib. XIV, 7.

odium: inustum nefariis mentibus bonorum odium; dom. 92. id (odium) insitum penitus (est) et inustum animis; har. resp. 55.

scelera: si nondum scelera volneraque inusta rei publicae voltis recordari; Sest. 17.

signa: haec sunt ... expressa .. signa probitatis ... domesticis inusta notis veritatis; Planc. 29.

volnera: s. scelera.

inusitatus, ungewöhnlich, unerhört: alqd: novum est, non dico inusitatum; Caecin. 36. quid tam inusitatum quam ut ..? imp. Pomp. 62. tamen est ita inusitatum ..., ut ..; Deiot. 1.

bonitas: quam quidem vos .. eius ... bonitatem inusitatam ... augere debetis; Rab. Post. 44.

clementia: tam inusitatam .. clementiam ... tacitus praeterire nullo modo possum; Marcell. 1.

confessio: si neque omnis confessio facti est inusitata; Milo 23.

genus: patiamini ... uti ... inusitato genere dicendi; Arch. 3.

sonus: cum agri atque terrae ... inusitato aliquid sono .. praedicunt; har. resp. 63.

venenum: iam vero illud quam ... inusitatum ... venenum! Cluent. 179.

inutilis, unbrauchbar, unnütz, schädlich: alqd: quamvis iniquum et inutile sit; Phil. I, 19. dicam, cur inutile rei publicae ... sit; ib. XI, 21.

bella: tum bella inutilia suscipiebant; Flacc. 16.

lex: legem Liciniam ... video constare inter omnis ... inutilem ... fuisse; Fr. B, VI, 10.

potentia: quid enim stultius quam inutilem potentiam ... anteferre verae ... gloriae? Phil. V, 50.

iocor, scherzen: I. locus: ne quem irridendi nobis daret et iocandi locum; Scaur. 6.

II. alqs: animadverti .. eum iocari; Sex. Rosc. 60.

iocus, Scherz: I, 1. solent: quam multa ioca solent esse in epistulis; Phil. II, 7.

2. sum: quibus ius iurandum iocus est; Flacc. 12.

II, 1. relinquo: relinquenda (sunt) studia delectationis, ludus, iocus; Cael. 46.

reprehendo: quod .. idem maestitiam meam reprehendit, idem iocum; Phil. III, 40.

2. respondeo de: ne de iocis quidem respondebo; Phil. II, 39.

III. causa: adhibes ioci causa magistrum; Phil. II, 42.

per: paucos homines ... adrogantis hoc adiutore Q. Opimium per ludum et iocum fortunis omnibus everiisse; Verr. I, 155. oppidorum .. finitimorum illam copiam cum hac per ... iocum contendent; leg. agr. II, 96.

ipse, selbst, für sich, in eigner Person, eigentlich, gerade: A. **bei Substantiven: I. ohne zweites Pronomen: 1. Eigennamen:** ipse Aebutius; Caecin. 20. Africa ipsa parens illa Sardiniae; Scaur. 45. cum ipsis Agrigentinis; Verr. IV, 93. ipse Alba; Verr. III, 148. T. Annius ipse; Milo 1. etiam ipsos Antonios; Phil. XIII, 26. ipsum Apollinem; Verr. I, 46. ipse Apronius; ib. III, 62. ne Aquilam quidem ipsum; Phil. XII, 20. Avillius *ipse;* Cluent. 37. ipsum M. Aurium; ib. 23. — Baiae .. ipsae; Cael. 47. ante ipsam .. Bonam deam; Milo 86. — ipsius Q. Caecilii Dionis; Verr. II, 23. ipse Caecina; Caecin. 94. ipse .. Caecina; ib. 95. ipse Caesar; Sest. 41. prov. cons. 29. ipse .. Caesar; Phil. VIII, 2. Caesar ipse; ib. 19. ipse .. C. Caesar; ib. X, 16. ipsius Caesaris; prov. cons. 28. Caesaris ipsius; ib. 27. ipsi .. C. Caesari; Phil. II, 51. apud ipsum Caesarem; ib. 71. contra ipsum Caesarem; Ligar. 9. de Caesare ipso; Phil. I, 18. Saxa et Cafo, ipsi rustici atque agrestes; ib. X, 22. Catilina ipse; Catil. II, 6. ipsi Catoni; Muren. 3. in ipso Catone; dom. 21. de ipso Catone; Sest. 62. ipsam .. Cererem; Verr. IV, 111. ipsam ... Cererem; ib. V, 187. ad ipsam Cererem; ib. IV, 108 ipsius Chrysogoni; Sex. Rosc. 108. ipse Claudius; Tull. 14. ipse Cleomenes; Verr. V, 90. ex ipso Clodio; Milo 29. ipse A. Cluentius; Cluent. 136. Cornelius ipse; Sulla 52. ipse Cornelius; ib. 54. — ex ipsa Diana; Verr. I, 54. Dio ipse; ib. 28. ad Dolabellam ipsum; ib. 46. — ipsum .. Cn. Egnatium; Cluent. 135. — ipse Fabricius; Cluent. 58. a C. Fannio ipso; Qu. Rosc. 9. cum ipso M. Fonteio; Font. 12. ipsa Fortuna; Phil. XIII, 40. Fortuna ipsa; ib. 10. a Fortuna ipsa; Sest. 5. ab ipsa Fortuna; Rab. Post. 2. — ipsi Gaditani; Balb. 44. in ipsa Gallia; Quinct. 85. 90. ex ipsa Gallia; Font. 45. Galliam ... ipsam ... excitatam; Phil. IV, 8. ipse L. Gellius et Cn. Lentulus; Cluent. 120. — „in ipsum Habitum“; Cluent. 133. ab ipso Habito; ib. 163. ipsum ... Habonium; Verr. I, 146. ipsius Habonii; ib. 150. Hannibalem ipsum; leg. agr. I, 20. ipse Heius; Verr. IV, 15. ipsum .. Heraclium; ib. II, 36. ipsius Heraclii; ib. 45. Hercules ipse; Balb. 39. ipsius Herculis; Verr. IV, 94. ab ipso Hercule; dom. 134. ipsa Himera; Verr. II, 87. Hirtius ipse; Phil. XIV, 27. ipsi Hortensio; Verr. a. pr. 19. — Italia ipsa; sen. 25. ipsius Italiae; Verr. III, 27. Italos ipsos ac Latinos; har. resp. 19. Iunium ipsum; Verr. I, 131. Iuppiter ipse; Phil. XI, 28. ipsum Iovem; Verr. IV, 67. — Kalendis ipsis Novembribus; Catil. I, 8. ipsam veterem Karthaginem; leg. agr. I, 5. II, 51. — ipsum ..

Lanuvium; leg. agr. II, 96. ipsum Lentulum; Catil. IV, 10. ipsi Leontini; Verr. III, 109. Lysidicum ipsum; Phil. XI, 14. hanc Macedoniam ... pacatam ipsam per se; prov. cons. 5. ipse Malleolus; Verr. I, 94. M. Marcellum ipsum; Verr. IV, 91. Mars ipse; Phil. XIV, 32. ipse Matrinius; Verr. V, 15. ipsa Messana; ib. IV, 3. ipse Metellus; ib. III, 128. L. ipse Metellus; Scaur. 46. ipsum Metellum; Verr. III, 158. ex ipso Metello; ib. II, 164. ipse Minucius; ib. III, 150. Murenam ipsum; Muren. 8. — ipsius Sex. Naevii; Quinct. 97. ipsum Neronem; Verr. I, 76. ipsis Nonis Sextilibus; Sest. 131. — ipse ... Oppianicus; Cluent. 44. ipsi Oppianico; ib. 35. ipsum Oppianicum; ib. 61. ex ipso Oppianico; ib. 69. — ipse .. C. Pansa; Phil. XIV, 36. Pessinuntem ipsum; har. resp. 28. in ipso Pessinunte; ib. ipso ex Philodamo; Verr. I, 71. ipse C. Piso; Qu Rosc. 12. ipse Pompeius; Muren. 34. ipse Cn. Pompeius; Milo 79. „Cn. Pompeius ipse"; Phil. XIII, 34. ipsum Cn. Pompeium; leg. agr. II, 99. in ipsum Cn. Pompeium; har. resp. 48. ipso Pompeio; Flacc. 30. in ipso Cn. Pompeio; imp. Pomp. 61. C. ipsi Pomptino; Piso 58. Priamum ipsum; Sex. Rosc. 90. — ipse .. Rabirius; Rabir. 8. ipsa Roma; Piso 52. Romam .. ipsam; Piso 53. ipse Sex. Roscius; Sex. Rosc. 115. ipse Rubrius; Verr. I, 67. a Rubrio ipso; ib. — Salus ipsa; Font. 21. ipse L. Saturninus; har. resp. 41. Saxa et Cafo, ipsi rustici et agrestes; Phil. X, 22. ante ipsum Serapim; Verr. II, 160. in ipsa Sicilia; ib. 158. ex ipsa (Sicilia); ib. V, 8. ipsi Siculi; ib. 8. ipsorum Siculorum; ib. III, 13. ipsis Siculis (dat.); ib. IV, 106. ipse .. Sittius; Sulla 58. ipsum Sopatrum; Verr. IV, 86. Staienus ipse; Cluent. 74. ipsius Staieni; ib. ipsius Sthenii; Verr. II, 105. ipse Sulla; ib. I, 38. leg. agr. III, 13. Sulla ipse; Caecin. 102. Sullani ipsi; leg. agr. III, 8. de ipsis Syracusanis; Verr. IV, 136. ipsorum Syracusanorum; ib. 148. — Tenem ipsum; Verr. I, 49. ipse Torquatus; Piso 78. ipsum Trebellium; Phil. VI, 11. ipsi Tullio; Verr. IV, 25. — ipsis .. Valentinis (dat.); ib. V, 40. ipse Verres; ib. I, 73. IV, 13. ipse [Verres]; ib. II, 71. Verres ipse; ib. 90. ipsius Verris; ib. I, 84. II, 108. C. Verrem ... ipsum; ib. I, 90. Verrem ipsum; ib. II, 12. ipsum Verrem; ib. 134.

2. **Gattungsnamen:** ipsa in accusatione; Verr. I, 17. de accusatione ipsa; Deiot. 7. ex ipsis accusatoribus; Font. 33. ipse accusator; Muren. 69. de ipso accusatore; Sest. 78. ipsa acies; Phil. XI, 26. acie ipsa et ferri viribus; Sest. 24. ipsi aculei; Planc. 58. ipse actor; Sest. 118. 121. in ipso aditu; Verr. V, 30. ipsa admiratione; Deiot. 34. adventu ipso atque nomine; imp. Pomp. 13. ipse adversarius; Tull. 24. cum ipsis adversariis; Sex. Rosc. 117. ipsum .. adulescentem; Verr. V, 116. ipsi etiam adulescentes; ib. 119. ipsa aeternitas; Marcell. 28. de aedile ipso; Sest. 95. ager ipse; Verr. III, 47. leg. agr. I, 21. II, 95. agri .. ipsi; Milo 20. agri ipsi ... montesque; Planc. 20. ambitum .. ipsum; Muren. 67. de ipso ambitu; Planc. 36. ipso vigesimo anno; Verr. II, 25. ab ipsis aris; har. resp. 28. arationis ipsius; Verr. III, 199. aratorem ipsum; ib. ipsi aratores Centuripini; ib. 108. aratrum ipsum; ib. 199. ipse archipirata; dom. 24. archipiratam ipsum; Verr. V, 64. ipsum principem atque architectum; Cluent. 60. in ipso articulo; Quinct. 19. ipsa ‖ista‖ ascriptio; Caecin. 95. auctorem ipsum; Phil. XIII, 2. auctoritate, legatione ipsa; Balb. 39. auctoritate ipsa; Phil. XIV, 21.

belli ipsius; Marcell. 23. in bello ipso; Verr. II, 159. in ipso bello; Marcell. 15. in ipso beneficio; Quir. 6. bonitatis ipsius; Rab. Post. 48.

ex ipsa caede; Sex. Rosc. 102. ipsa in caede; Tull. 27. caelum ... ipsum; Deiot. 6. calamitas ipsa; dom. 87. ipsam calamitatem; sen. 36. ipse candidatus; Muren. 45. cantorum ipsorum; Sest. 118. ipsum caput; Qu. Rosc. 20. ab ipso capite; Cael. 19. ipso carnifice; Verr. V, 14. ipsa castra; leg. agr. II, 60. etiam ipsi casus eventusque rerum; Balb. 9. ipsa causa; Sulla 35. 69. causa ipsa; ib. 93. Cael. 32. Planc. 6. ipsius causae; Cael. 55. causam ipsam; Quinct. 63. Flacc. 46. ipsam causam; div. Caec. 43. per se ipsam causam ... posse defendi; Cluent. 145. causam ipsam per se firmam esse; Balb. 19. ad ipsam causam cognitionemque vestram; dom. 32. ab ipsa causa; Sest. 96. de ipsa causa; Cluent. 6. Vatin. 40. ex ipsa causa; Cluent. 60. in ipsa causa; Sex. Rosc. 82. causae ipsae; Cluent. 139. causas ipsas; Catil. II, 25. [ex ipsis causis]; Cluent. 6. ipsum cautorem; Sest. 15. censores .. ipsi; Cluent. 122. ipsi ... censores; ib. civitas ipsa; Muren. 74. ipsa civitas; Piso 26. ipsa .. civitas; Muren. 30. ex ipsa civitate; Verr. III, 85. ipsae civitates; ib. II, 144. clamore ipso; Caecin. 43. ipsa cogitatione; Arch. 14. ad ipsam causam cognitionemque vestram; dom. 32. cognomine ipso; Muren. 31. ipsius coloniae Brundisinae; Sest. 131. coloni ipsi; Sulla 60. ipse conditor; Cluent. 71. confectio ipsa; Scaur. 18. ipsi conlegae; Fr. B, VI, 14. ad conloquium ipsum; Phil. XII, 27. ipsa .. consensio; Scaur. 38. ipso consessu; har. resp. 22. ipso ex consilio; Verr. III, 212. in ipsa conscientia; Phil. II, 114. in ipso ... conspectu; har. resp. 24. ipse consul; Verr. a. pr. 37. Piso 26. ipse ... consul; Sest. 117. ipsi consules; Phil. I, 6. ipsorum consulum; Rabir. 27. consulatus ipse; Muren. 87. consulatus .. ipse; Rabir. 2. ex ipso senatus consulto; Verr. IV, 143. dom. 136. [ab ipsis iure consultis;] Muren. 25. cum ipsa contione; Cluent. 93. in contione ipsa; Rabir. 11. ipsum corpus; har. resp. 39. ipsius criminis diluendi potestas; Cluent. 8. in crimine ipso; Cael. 55. criminibus ipsis; Muren. 67. ad ipsum cubile; Cluent. 82. ipsa cubilia; Verr. II, 190. in ipsa cura; Phil. IX, 2. in ipsa curia; Muren. 84. ex ipso cursu; Phil. II, 76. in ipso cursu; Sest. 144.

ante ipsam .. Bonam deam; Milo 86. ipsum decretum; Sex. Rosc. 25. di ipsi immortales; Catil. II, 25. Phil. XIII, 18. ipsi di immortales; dom. 143. har. resp. 22. ipsis dis immortalibus (dat.); ib. 12. in ipsos deos immortalis; ib. 5. ab ipsis dis; ib. 20. cum ipsis dis; Font. 30. in ipsis dis; sen. 30. ex ipso die; Cluent. 27. ad ipsum discrimen; imp. Pomp. 45. voce ipsa ac dolore; Sest. 60. in ipso dolore; Phil. II, 93. ipse epuli dominus; Vatin. 31. ipsum .. dominum; Quinct. 85. domus ipsa; dom. 110. Sest. 24. ipsam domum; Cael. 60. erga duces ipsos; sen. 24. cum ducibus ipsis; Balb. 62.

de ipso emendatore; Phil. II, 43. apud emptores ipsos; Sex. Rosc. 72. epulae .. ipsae; Vatin. 30. equi ipsi; Sest. 126. etiam ipsi casus eventusque rerum; Balb. 9. ipsa exempla; Phil. IX, 3.

facinus .. ipsum; Cael. 64. in facto ipso; har. resp. 2. ipsa recte facta; Milo 96. opinio ipsa et fama; Phil. V, 32. in ipsa fame; dom. 11. ipsa familia; Tull. 28. familia ipsa; ib. fata ipsa; Catil. III, 19. feminae .. ipsae; Font. 47. ipsum florem; Balb. 15. ex foedere ipso; Verr. V, 50. ex ipso foedere; Balb. 35. in ipso foedere; Verr. V, 50. ad ipsum fornicem Fabianum; Verr. a. pr. 19. fortuna ipsa; Verr. II, 98. ipsa fortuna; Font. 16. fortunae ipsi; Sulla 71. f. 1. Fortuna. fratrem .. ipsum; Cluent. 125. fratres .. ipsi; Flacc. 35. in ipsis fructibus; Verr. III, 137. 227. ipsum frumentum; ib. 179. ipsius fugae; Caecin. 44.

stirpis ipsius et gentis; Scaur. 44. genus ipsum; Verr. II, 147. IV, 1. Balb. 54. Piso 74. genus aestimationis ipsum; Verr. III, 214. genus ipsum legis; leg. agr. II, 10. genere ipso; Font. 27. Cluent. 164. genere ipso postulandi; Verr. II, 147.

genere ipso atque vita; Catil. II, 22. genere ipso atque obtestatione [et consecratione] legis; Balb. 33. de ipso genere; Scaur. 22. in ipso genere; Rab. Post. 2. genera ipsa; Verr. III, 53. IV, 57. gestu ipso ac motu corporis; div. Caec. 46.

homo ipse; Verr. I, 77. hominis ipsius; Balb. 19. ipsius hominis causa; imp. Pomp. 48. hominem ipsum; Font. 42. Caecin. 94. in hominem ipsum; prov. cons. 8. in homine ipso; Flacc. 24. homines [..] ipsi; Verr. I, 63. homines ... ipsi; prov. cons. 38. *facinorosi hominis* ipsi; Tull. 12. hominum ipsorum, Verr. II, 7. Planc. 5. hominum ipsorum aut patronorum; Cluent. 139. homines ipsos; Font. 27. ipsis (hominibus) invitis; Quir. 21. ex hominibus ipsis; Cluent. 107. ipse honos; Planc. 50.

imago ipsa; Rab. Post. 16. ipse imperator; Ligar. 7. ipse .. imperator; imp. Pomp. 28. terrore ipso impetuque hostium; Caecin. 41. ipsius improbitatis atque impudentiae; Verr. III, 195. ex ipso incendio; Verr. V, 93. in ipsa infitiatione; Tull. 2. ipsas inimicitias; prov. cons. 20. inimicus ipse; har. resp. 11. ipsius inimici; Quinct. 97. de ipsis inimicis; Quir. 21. ipsa decretorum novitas iniquitasque; Verr. I, 125. ipsis insignibus; har. resp. 3. ipsa .. insula; Planc. 96. cum ipso intercessore; Fr. B, VI, 14. ipsum (interregem); dom. 38. propter ipsum introitum atque ostium; Verr. V, 80. iudex ipse; Quinct. 71. Scaur. 14. ipsis iudicibus (dat.); Verr. V, 22. ab ipsis iudicibus; Cluent. 9. [in ipso iudicio;] Verr. IV, 33. in iudicio ipso; Balb. 56. ipsa iudicia; sen. 19. iudicia ipsa; Milo 70. ipsius iurati religionem; Cael. 55.

labor ipse; imp. Pomp. 40. locus ipse lacusque; Scaur. 27. ipsa .. largitio et spes; Sest. 105. in ipsa latione; dom. 53. ipse lator; Sest. 112. lator ipse legis; Milo 23. latorem ipsum; Phil. XIII, 32. ipsum laborem Semproniae legis; Catil. IV, 10. ex ipsis laudatoribus; Verr. IV, 3. ipsa legatio; Ligar. 5. Phil. IX, 5. legatio ipsa; ib. 3. legationis ipsius; Sex. Rosc. 113. auctoritate, legatione ipsa; Balb. 39. ex ipsa legatione; Sex. Rosc. 109. lex ipsa; div. Caec. 65. Cluent. 143. Piso 94. ipsa lex; Milo 11. ipsa .. lex; Cluent. 148. ipsa .. (lex) Iulia; Balb. 21. legem ipsam; Verr. I, 143. ipsam ... Voconiam (legem); ib. 109. ipsa lege censoria; prov. cons. 12. de ipsa lege Calpurnia; Fr. B, VI, 11. ad ipsas litteras; Phil. XIV, 6. undis ipsis et litoribus; Phil. X, 8. ipse locus; leg. agr. II, 51. locus ipse; ib. 92. dom. 81. locus .. ipse; Sulla 17. locus ipse lacusque; Scaur. 27. loci ipsius; Verr. V, 98. Deiot. 5. ipsius loci; Milo 53. ipsi loco; dom. 128. ipsa natura ac loco; leg. agr. II, 87. ludis ipsis Romanis; Verr. I, 141. ipsa lumina; Milo 21. ipsam luxuriam; Muren. 13.

ipsum magistrum; Sex. Rosc. 17. vi ipsa et magnitudine rerum; Sex. Rosc. 131. maleficium ipsum; Catil. III, 4. manus ipsa; Verr. V, 140. nomine ipso et memoria patris; Verr. I, 151. mentio ipsa; Rabir. 16. mentionem ipsam; div. Caec. 31. metus ipse; imp. Pomp. 15. ipsi milites; Phil. X, 12. ipsis (militibus); ib. V, 53. militibus ipsis; ib. XIV, 38. ipsa moenia; Milo 90. etiam moenia ipsa .. et tecta urbis ac templa; Piso 52. ipsa mors; Phil. IX, 5. mortem ipsam; Catil. IV, 8. morte ipsa; Milo 59. in morte ipsa; Verr. V, 113. gestu ipso ac motu corporis; div. Caec. 46. ipsius mulieris; Cluent. 176. ipsi .. mulieri; Caecin. 15. „ipsam multitudinem“; Cluent. 81. numero hominum ac multitudine ipsa; prov. cons. 31. ipse mundus; har. resp. 63.

ipsa natio; Scaur. 38. ipsa natura; Sex. Rosc. 63. Muren. 60. Cael. 28. natura ipsa; Sex. Rosc. 70. Muren. 6. Sulla 8. Cael. 41. 79. Planc. 90. Rab. Post. 4. Milo 30. naturae ipsius; Arch. 15. ipsi naturae ac necessitati; Verr. V, 35. naturam ipsam; Sex. Rosc. 58. Marcell. 27. natura ipsa (abl.); Arch. 18. ipsa natura ac loco; leg. agr. II, 87. ipsa natura et regione; Arch. 21. ab ipsa natura; leg. agr. II, 95. ex natura ipsa; Milo 10. in ... ipsa natura; Cluent. 17. ex ipso navigio; Verr. V, 71. necessitas ipsa; Sex. Rosc. 123. ipsi naturae ac necessitati; Verr. V, 35. ipsa .. necessitate; Sest. 100. ipsius nequitiae; Verr. II, 115. nobilitate ipsa; Sest. 21. nomen ipsum; Sex. Rosc. 85. Rabir. 16. Rab. Post. 28. Phil. V, 25. 26. ×. ipsum nomen; Cluent. 12. nomen ipsum Romanum; Verr. II, 163. ipsum per se nomen; dom. 72. ipso nomine; Sex. Rosc. 28. nomine ipso; dom. 101. prov. cons. 5. ipso nomine patrio; Planc. 31. nomine ipso et memoria patris; Verr. I, 151. ipso nomine ac rumore; imp. Pomp. 45. ipsa decretorum novitas iniquitasque; Verr. I, 125. numero hominum ac multitudine ipsa; prov. cons. 31. nutum ipsum; Phil. XII, 9.

ipsa .. obsidione; Font. 46. genere ipso atque obtestatione [et consecratione] legis; Balb. 33. in ipsa occupatione; Muren 39. ipso officio et studio; Quinct. 78. opinio ipsa et fama; Phil. V, 32. ipsa opinione; Cluent. 7. ipsi .. optimates; Sest. 97. oratio ipsa; Sest. 28. ora ipsa; Sest. 17. [ipso otio;] leg. agr. II, 103.

parietum ipsorum atque tectorum; Phil. II, 69. parietes .. ipsos; Cluent. 15. ipse .. parricida; dom. 57. in ipso parricidio; Cluent. 31. ipse pater; Verr. V, 136. ne ipsi quidem patri; Flacc. 77. ipsa .. patria; Quir. 4. ipsa ... patria; Piso 19. ipsius patriae; Sest. 53. 131. patriam ipsam; dom. 98. ipse patronus; Cluent. 52. hominum ipsorum aut patronorum; Cluent. 139. pax ipsa; Phil. XIII, 4. pacem ipsam; ib. XII, 17. ipsa pecunia; Cluent. 87. ipsius pecuniae; ib. 82. in ipsis periculis; Verr. a. pr. 11. II, 159. in ipsa petitione; Vatin. 37. petitorem ipsum; Verr. III, 31. ipsis piratis (dat.); Verr. V, 75. ipsi pontifices; dom. 136. populus Romanus ipse; dom. 75. har. resp. 56. populus Romanus ... ipse; Piso 7. Phil. XI, 17. ipse populus Romanus; Sest. 140. ipse .. populus Romanus; Cluent. 137. ipsius populi; Planc. 12. ipsius populi Romani; imp. Pomp. 53. populi ipsius Romani; Sest. 129. ipsi populo Romano; leg. agr. I, 25. populum ipsum; Sest. 114. ipsum populum Romanum; leg. agr. II, 74. Balb. 40. contra ipsum populum Romanum; Phil. X, 12. per populum .. ipsum; Sest. 140. cum ipsis populis; Arch. 23. portus ipse; Verr. V, 96. ipse ... portus; ib. in ipsum portum; ib. ipsam potestatem; leg. agr. II, 32. ipsi praedones; Verr. V, 62. praemia .. ipsa; Balb 6. praetor ipse; Quinct. 85. Verr. III, 87. ipse praetor; ib. II, 22. ipse [praetor]; ib. 74. ipse .. praetor; ib. IV, 54. ipsius praetoris; ib. II, 57. ipsum praetorem; ib. III, 71. in ipsa praetura; Muren. 41. ipsum principem atque architectum; Cluent. 60. ex ipsa provincia; Verr. V, 8. in ipsa provincia; ib. 40. prov. cons. 15. Scaur. 45. in provincia ipsa; Scaur. 24. ad ipsas provincias; imp. Pomp. 14. ad ipsas .. provincias; prov. cons. 4. cum ipsa pugna; Piso 81. in ipsa pugna; div. Caec. 47. ipsa quaestio; Cluent. 186.

ipsam rationem arandi; Verr. III, 227. ipsa re ac ratione; imp. Pomp. 51. ex ipsa ratione; Verr. II, 190. recordationem .. ipsam; Piso 45. ipsa natura et regione; Arch. 21. regiones ipsae; Rabir. 8. Balb. 15. ipsius religionis; dom. 109. in ipsa religione; Balb. 12. religiones ... ipsae; Milo 85. ad ipsam requiem animi; Arch. 13. res ipsa; Quinct. 91. Sex. Rosc. 18. 119. Verr. II, 138. 145. Font. 3. Caecin. 89. Cluent. 9. 47. leg. agr. III, 10. Catil. II, 6. Muren. 75. Flacc. 68. Sest. 84. prov. cons. 27. Balb. 41. Piso 94. Scaur. 36. 44. Milo 61. 66. res .. ipsa; Sex. Rosc. 139. Cael. 29. Milo 53. Phil. XIII, 1. res ... ipsa; Cluent. 167.

ipsa res; Verr. IV, 63. Phil. II, 113. rei ipsi; Sest. 117. rem ipsam; Quinct. 48. Tull. 18. Caecin. 32. dom. 7. ipsam rem; Cael. 48. propter rem ipsam; Verr. V, 13. re ipsa; Sex. Rosc. 123. Verr. II, 138. III, 33. Tull. 2. Muren. 72. Balb. 48. re ipsa et gesto negotio; Cluent. 149. re ipsa atque usu; Balb. 53. ipsa re ac ratione; imp. Pomp. 51. ab re ipsa; Sex. Rosc. 44. de re ipsa; Caecin. 27. ex re ipsa; Cluent. 139. in ipsa re gerenda; Sest. 47. rerum ipsarum; Verr. I, 42. Scaur. 15. ipsarum .. rerum; Phil. V, 12. ipsa res publica; Sulla 83. dom. 12. 119. Phil. II, 113. X, 12. res publica ipsa; Quir. 18. Sest. 147. res vero ipsa publica; Planc. 92. res ipsa [publica]; Phil. VI, 16. ipsius .. rei publicae; Vatin. 7. ipsam rem publicam; sen. 34. rem ipsam publicam; Sest. 46. in ipsa re publica; dom. 141. ipsa restipulatio; Qu. Rosc. 38. rex ipse; imp. Pomp. 22. rex .. ipse; Phil. II, 95. ab ipso rege; imp. Pomp. 20. ex ipso rege; Verr. IV, 66. rogatio ipsa; Planc. 25. in ipsa rogatione; Sulla 66. dom. 83. rostra ipsa; har. resp. 59. ipso nomine ac rumore; imp. Pomp. 45.

sacerdotium ipsum; har. resp. 27. ante ipsum sacrarium; Milo 86. salus ipsa; Muren. 29. ipsum sapientem; Muren. 63. sedem ipsam ac templum; dom. 131. in segetibus ipsis; Scaur. 25. senatus ipse; har. resp 14. senatus .. ipse; Phil. XIII, 15. senatum ipsum; har. resp. 58. senatum .. ipsum; Sest. 137. in ipso senatu; leg. agr. II, 6. ipse senex; Verr. III, 62. ipsa sententia (abl.); Phil. XIV, 29. in ipsa sententia; dom. 10. in ipso sermone; Cluent. 30. servatorem ipsum; Planc. 69. servos ipsos; Sex. Rosc. 120. quae ipsa HS sescenta milia; Verr. I, 36. propter ipsa HS ↀↀ; Qu. Rosc. 22. in ipsa significatione; Cluent. 31. sitellam ipsam; Fr. B, VI, 14. in socios ipsos; Balb. 24. o solem ipsum beatissimum! Phil. XIV, 27. in ipso solo; ib. IX, 14. species ipsa; Verr. V, 144. speciem ipsam; leg. agr. II, 32. specie ipsa; dom. 3. statua ipsa; Phil. IX, 7. ipsarum statuarum; Verr. II, 143. stirpis ipsius et gentis; Scaur. 44. a stiva ipsa; Scaur. 25. inter ipsa subsellia; Sex. Rosc. 12. in ipso supplicio; Verr. V, 134. ipsa susceptio; Muren. 2. in ipsa suspicione; Sulla 81.

tecta ipsa; Piso 21. o tecta ipsa misera! Phil. II, 104. etiam moenia ipsa .. et tecta urbis ac templa; Piso 52. ipsum templum; Verr. I, 132. sedem ipsam ac templum; dom. 131. tempus ipsum; Verr. a. pr. 8. tempore ipso; Sex. Rosc. 28. tempore .. ipso; Cael. 65. terram ipsam; Cluent. 193. terrore ipso impetuque hostium; Caecin. 41. testis ipse; Flacc. 37. testimonio ipso; Font. 24. in ipso testimonio; Verr. IV, 18. tormenta ipsa; Cluent. 177. ipsa tribunalia; Sest. 128. ipse tribunus plebis; Sest. 93. ipsius tribuni plebis; ib. 41. de ipsis tribunis plebis; leg. agr. II, 34. ipse .. triumphus; Verr. V, 66.

varietas ipsa; Scaur. 40. ex ipsa varietate; Verr. III, 10. ipsius .. veneni; Cael. 58. verbum ipsum; Caecin. 104. Sest. 23. ipsa verba; Qu. Rosc. 11. verba ipsa; Caecin. 80. Muren. 27. verba .. ipsa; Caecin. 37. verborum .. ipsorum; Ligar. 21. ipsa .. veritas; Qu. Rosc. 48. in vestibulo ipso; Milo 19. vetustate .. ipsa; Balb. 34. propter ipsam viam; Verr. IV, 96. ipsius vicinitatis; Rabir. 8. ipse victor; Phil. II, 5. ipsa victoria; Fr. A, III, 11. ipsius victoriae; Marcell. 16. ipsam victoriam; ib. 12. in ipsa victoria; Phil. XIV, 31. ipsa villa; dom. 62. virtutes ipsae; Muren. 30. vis nominis ipsa; Piso 23. vi ipsa et magnitudine rerum; Sex. Rosc. 131. in ipsa vi; Tull. 34. genere ipso atque vita; Catil. II, 22. de ipsa vita; Arch. 29. vocabulo ipso; har. resp. 24. voluntate ipsa; Sest. 113. Planc. 68. vox ipsa; har. resp. 62. an aliquam vocem putatis ipsam pro se causam et veritatem posse mittere? Cael. 55. ipsa .. voce; Verr. V, 38. voce ipsa ac dolore; Sest. 60. undis ipsis et litoribus; Phil. X, 8. ipsius urbis; har. resp. 13. urbis .. ipsius; Phil. XIII, 8. ipsi urbi; Phil. XIII, 4. urbem ipsam; Sex. Rosc. 88. leg. agr. I, 19. II, 91. ipsam .. urbem; prov. cons. 6. in ipsam urbem; Caecin. 88. usu ipso; Balb. 60. re ipsa atque usu; ib. 53.

II. **mit Hinzufügung eines zweiten Pronomens: 1. hic:** a. Eigennamen: huic ipsi Alexandrino; Rab. Post. 4. hanc ipsam Cererem; Verr. IV, 109. haec ipsa Diana; Verr. IV, 74. hic ipse Iuppiter; Phil. XIV, 8. huic ipsi Iovi Statori; Catil. I, 11. huic ipsi nostro C. Mario; Sulla 23. hoc ipso Metello; Verr. III, 156. hunc ipsum Sex. Roscium; Sex. Rosc 49. hic ipse P. Servilius; Rabir. 21. hunc ipsum .. Tenem; Verr. I, 49. hic ipse Villius; dom. 43.

b. Gattungsnamen: haec ipsa aedilitas; Verr. V, 37. hunc ipsum annum; Milo 78. ab hoc ipso bello; Font. 26. haec ipsa .. causa; Scaur. c. 2, § 4. in hac ipsa causa; Caecin. 75. 80. Cluent. 167. Rab. Post. 13. ob has ipsas causas; Phil. VII, 15. in hac ipsa centuria Populiana; Tull. 19. harum ipsarum civitatum; Verr. V, 84. in hac ipsa civitate; ib. I, 88. hoc ipso in consessu; Marcell. 13. hoc ipso ex consilio; Verr. III, 212. hac ipsa (defensione); ib. 176. hoc ipso turbulentissimo die; Sest. 77. hunc ipsum (dolorem); Milo 99. huius ipsius ||istius|| facti; Rab. Post. 24. haec ipsa (familia); Sulla 54. ex hac ipsa familia; Cael. 33. hoc ipsum interdictum; Caecin. 55. hoc ipsum iudicium; Cluent. 18. haec ipsa lex; Fr. B, VI, 16. hanc ipsam legem; Cluent. 151. hac ipsa lege; ib. harum ipsarum legum; Planc. 49. his ipsis libellis; Verr. II, 185. in hunc ipsum locum; imp. Pomp. 55. hoc ipso ex loco; ib. 42. hoc ipso in loco; Cluent. 54. hoc ipso nomine; Flacc. 5. Phil. XIV, 24. hunc ipsum ordinem; sen. 2. [praeconi] huic ipsi; leg. agr. II, 48. huic ipsi quaestioni; Verr. a. pr. 30. de hac ipsa quaestione; Rab. Post. 13. hac ipsa ratione; Verr. III, 116. haec ipsa cotidiana res; Scaur. 33. in his ipsis rebus et temporibus; Verr. II, 107. in ipso sermone hoc et vociferatione; Cluent. 30. propter haec ipsa studia; Cael. 54. huius ipsius temporis; Phil. V, 35. huic .. ipsi tempori; Cluent. 186. hoc ipso tempore; Verr. a. pr. 25. V, 175. Phil. II, 8. 19. his temporibus ipsis; har. resp. 32. temporibus his ipsis; Milo 95. f. res. hoc testamentum ipsum; Cluent. 135. an haec ipsa vis est? Sest. 80.

2. **ille:** illis ipsis Bidinis; Verr. II, 59. ille ipse M. Marcellus; Verr. II, 4. illius ipsius M. Marcelli; ib. 50. in illum ipsum [Scaurum]; Font. 38. — illo ipso anno; Verr. II, 116. illorum ipsorum bonorum; Sex. Rosc. 103. campus ille ... ipse; Scaur. 25 illo ipso et multis ante diebus; Piso 55. ille ipse discessus; Milo 103. ipsa illa domina; Muren. 30. illud ipsum edictum; Verr. I, 119 illa ipsa face; Verr. IV, 75. ille .. ipse homo; Font. 38. hominem, ... illum ipsum, qui ..; Verr. IV, 18. locus ille ipse; Milo 53. ipse ille maxime ludius, non solum spectator, sed actor et acroama; Sest. 116. illam ipsam noctem; Cluent. 15. ipsam illam ad partem; Verr. V, 96. illa ipsa re; Verr. II, 116. tabellae, ... illae ipsae, quas ..; Cluent. 184. illo ipso tempore; Quinct. 83.

3. **is:** ab eo ipso accusatore; Milo 60. eos ipsos agros; leg. agr. I, 6. eo ipso anno; Verr. II, 182. id ipsum (bellum); har. resp. 4. in eo ipso (bello); Ligar. 30. ea ipsa causa est; Verr. V, 7. ea ipsa (causa); dom. 57. in eam ipsam causam; Ligar. 27. ob eam ipsam causam; div. Caec. 62. Sest. 111. Planc. 1. eas ipsas causas; Verr. II, 13. V, 146. ea ipsa civitas; Verr. II, 13. eis ipsis comitiis; Planc. 49. in eis ipsis (comitiis); Verr. a. pr. 24. eo ipso crimine; Sest. 53. eius ipsius cupiditatis; Verr. IV, 33. eo ipso die; Verr. IV,

151. Cluent. 27. eo .. ipso die; ib. V, 160. Phil. XIII, 19. eis ipsis diebus; Rab. Post. 42. eis ipsis ludorum diebus; Phil. X, 8. eum ipsum dolorem; Planc. 34. in ea ipsa domo; Piso 52. eam ipsam familiam; Tull. 27. 28. in eis ipsis insidiis; Caecin. 84. in eo ipso interdicto; Caecin. 55. id ipsum iudicium; Quinct. 9. in eo ipso iudicio; Verr. II, 113. ea lex ipsa; leg. agr. II, 31. in eum ipsum locum; Verr. V, 30. Caecin. 88. Phil. I, 7. in eo ipso loco; Tull. 53. in eis ipsis locis; imp. Pomp. 50. ab eis ipsis militibus; Piso 92. ad ea ipsa nomina; Verr. II, 187. in eo ipso portu; Verr. V, 98. eis ipsis praemiis; prov. cons. 13. ad eam ||eadem|| rem ipsam; Cael. 58. eam ipsam (religionem); Font. 31. ea ipsa re; Quir. 20. in eas ipsas res; Caecin. 23. de eis ipsis rebus; Arch. 18. in eis |his| ipsis rebus; Verr. I, 108. in eis rebus ipsis; Muren. 43 eo ipso tempore; Verr. III, 97. V, 40. Catil. III, 21. Flacc. 30. 31. dom. 145. eo tempore ipso; Deiot. 24. 25. eis ||his|| ipsis temporibus; Phil. II, 74. in ea ipsa verba; Quinct. 63. ea vis ipsa; Milo 84. ad eam ipsam vim; Phil. I, 21. eam ipsam (uxorem); Verr. III, 55.

4. **iste:** ab istis ipsis Mamertinis; Verr. V, 47. in ista ipsa Sicilia; Verr. III, 212. — ista ipsa calamitas; dom. 126. istam ipsam causam; Cluent. 119. istam ipsam cellam; Verr. III, 203. isti ipsi equites; Verr. III, 137. ista ipsa lege; Sex. Rosc. 125. istae ipsae leges; Tull. 49. istis ipsis nationibus; Font. 13. istam ipsam personam; Sulla 8. istos ipsos principes; Verr. II, 175. istam ipsam quaestionem; Cluent. 185. ista ipsa res; Cluent. 88. in ista ipsa rogatione; dom. 81. istam ipsam ... argenteam scenam; Muren. 40. cum istis ipsis veteranis; Phil. X, 16.

5. **qui** (rel.): quod .. ipsum factum; Phil. II, 114. quem ipsum hominem; Verr. II, 159. quod ipsum templum; Sest. 26.

6. **qui** (indef.): si quae familia ipsa; Tull. 27.

7. **Possessiva:** ipsi inimici nostri; Sest. 124. — in ipsa tua lege; dom. 128. ad ipsas tuas partis; Phil. II, 70. in ipsis tuis poculis; Phil. II, 63. ipsae tuae tabulae; Verr. II, 104.

B. **mit andern Pronomina:** 1. **ego:** f. **ego,** B, II, 3. (51 St.) IV (13 St.) S. 192, b.

2. **hic:** f. **hic,** B, I, **a,** 6 (3 St.). — **b,** 6 (2 St.). — III, **a,** 4, c (14 St.). — **b,** 5 (3 St.) S. 464, ff.

3. **ille:** f. **ille,** B, I. ipse (13 St.) — II. ipsum (1 St.) S. 556, b.

4. **is:** is ipse auderet; Caecin. 73. petit; Flacc. 4. — primo, neque id ipsum diu, ... *se* continebat; Cluent. 12. esset; Vatin. 33. Planc. 5. Milo 90. est; Cluent. 131. est ferendum; Planc. 33. licebit; leg. agr. I, 9. mandaretur; Sest. 129. refert; Cael. 57. reperiatur; Planc. 31. — eum ipsum detrudi; Quinct. 84. ✕✕. in eum ipsum se convertit; dom. 66. in eum ipsum incurrat; Caecin. 84. — id ipsum agimus; Phil. VIII, 9. audieram; Phil. I, 10. confiteri; Caecin. 2. demonstrari; Verr. IV, 36. docuisse; Caecin. 104. faciam; Tull. 5. factum esse; Cluent. 129. fecisse; Cluent. 19. impetraris; Tull. 39. obtinuerit; Planc. 75. posset; Phil. XIII, 5. queror; Sex. Rosc. 141. refert; Cael. 57. sereret; Verr. III, 124. — eius ipsius domum; Piso 83. liberos; imp. Pomp. 33. — in [eo] ipso vos spem habituros esse; imp. Pomp. 59. in eo ipso mentiuntur; Cluent. 174. ex eo ipso intellegere; Catil. II, 25. in eo ipso praedicari; Arch. 26. quaero ex eo ipso; har. resp. 17. in eo ipso est; ib. 26. dignum eo ipso; Sest. 124. in eo ipso refert; Planc. 68. in eo ipso ... esse; ib. 82. — ei ||et|| ipsi continebuntur; Caecin. 58. sentiunt; Phil. IV, 9. — accusare eos ipsos; Sex. Rosc. 80. produxero; Verr. II, 186. interesse; ib. III, 14. fecisse; ib. 68. in eos ipsos quaerebas; ib. IV, 90. quaeso per eos ipsos; ib. 105. eos habere ipsos; Muren. 71. per eos ipsos ... creaturum (esse); Flacc. 2. ad eos ipsos rediret; Ligar. 26. ad eos .. ipsos ... verbum ... facere; Phil. III, 20. — ea ipsa depulimus; Phil. VII, 14. — eorum ipsorum sanguine; imp. Pomp. 30. conspectum; leg. agr. II, 56. oratio; Ligar. 10. — dicere ... [eis] ipsis; Quinct. 69. — ab eis ipsis (levarentur); Verr. V, 13.

5. **iste:** apud istum ipsum; Verr. I, 156. ad istum ipsum perveniret; ib. III, 89. ipsum istum esse pollicitum; ib. IV, 92. istum ipsum coniectum esse; ib. V, 164. conveni istum ipsum; Caecin. 79. descripsisti istum ipsum; Fr. B, V, 6. — istuc ipsum tenebo; Verr. V, 165. — isti ipsi referebat; Verr. II, 170. — ex isto ipso audierunt; Verr. II, 102. in isto ipso (esse); Phil. II, 9. — isti ipsi considerabunt; imp. Pomp. 58. videntur; Muren. 65. dicunt; Piso 42. — istos ipsos eicerem; Catil. II, 12. — istorum ipsorum caritate; Planc. 69.

6. **se:** se ipsum novit; Sex. Rosc. 142. excepit; ib. 144. cogniturum (esse); Verr. I, 27. neglegant; ib. 67. fore; ib. III, 2. per se ipsum depopularetur; ib. 84. repetit; ib. V, 128. renuntiabit; leg. agr. II, 22. per se ipsum praetare; Catil. IV, 24. sit per se ipsum; har. resp. 36. vendidit; Piso 48. interemisse; Scaur. c. 3, § 1. fuisse; Ligar. 6. per se ipsum consideres; Deiot. 4. iudicare; Phil. III, 21. obsideri; ib. X, 10. — se ipsam restitutam (esse); Phil. XIII, 9. — praestare de se ipso; imp. Pomp. 47. de se ipso occurrat; Ligar. 6. a se ipso accusatus esse; Fr. B, VI, 12. — se ipsos venire; div. Caec. 71. redemerunt; Verr. III, 85. spoliatos esse; ib. V, 58. in se ipsos converti; har. resp. 46. offerentes; Milo 92. abstulerunt; Phil. II, 114.

7. **tu:** f. **tu.**

C. **allein:** I. **Singular:** 1. **ipse:** abiecisti; Piso 74. abiret; Verr. II, 54. abreptus est; Cluent. 89. abstulerit; Verr. III, 117. accedit; Sex. Rosc. 25. accepi; Verr. III, 46. accepit; ib. II, 27. Phil. VII, 17. accusatur; Sest. 95. accurrit; Verr. V, 16. addebat; Cluent. 58. adduxit; ib. 74. adesset; Ligar. 21. adficeretur; Caecin. 77. adfuit; Phil. III, 19. ib. 20. adisses; ib. II, 42. adripuit; Qu. Rosc. 31. Verr. V, 3. aget; Phil. XI, 26. agnoscet; Piso 12. ait; Muren. 56. aiebat; Flacc. 10. amabat; Catil. II, 8. Scaur. c. 2, § 6. appellat; Flacc. 23. appellatus erat; Sest. 57. apposuisset; Verr. I, 141. arcesseret; Cael. 16. ardebat; Deiot. 29. ascendit; Phil. III, 20. attigit; Flacc. 89. audeas; Verr. I, 154. audeat; ib. 71. Caecin. 8. audet; div. Caec. 13. averterit; Caecin. 17. — bibitur; Piso 67. — capiebat; Flacc. 59. cederem; Phil. XIV, 17. celarit; Verr. I, 80. censuisset; Piso 18. ceperis; Phil. II, 19. cepit; leg. agr. II, 92. certat; Verr. V, 115. circumdedi; Quinct. 36. coepit; Verr. II, 17. 42. cognorat; Sulla 81. cognoveram; Sest. 47. (cognovit); Cluent. 161. committit; leg. agr. II, 20. commoretur; Verr. I, 63. commurmuratus sit; Piso 61. comparabat; Sulla 57. conaretur; Fr. B, III, 1. concedam; div. Caec. 27. condemnaretur; Cluent. 63. se condemnavit; ib. 62. condemnet; Verr. II, 79. condemno; Catil. I, 4. confessus est; ib. IV, 12. confessus esset; Sulla 39. confirmabat; Phil. II, 45. confirmasses; Quinct. 39. confiteretur; leg. agr. III, 10. confiteris; dom. 26. confitetur; Rab. Post. 25. congesserat; imp. Pomp. 22. conlegit; Piso 27. conligebat; Verr. II, 136. conquievit; Balb. 3. conrogat; Quinct. 25. sibi conscisset; Cluent. 171. sit consecutus; prov. cons. 39. erat consecutus; ib. 27. consideret; ib. 1. constituerat; Verr. II, 30. constituit; imp. Pomp. 58. Phil. X, 26. consuesset; Quinct. 87. consuevit; Cluent. 118. consuluisti; Quinct. 53. consuluit;

Scaur. c. 2, § 7. ib. 39. continet; imp. Pomp. 38. se contulit; Verr. I, 77. convenisset; ib. 126. crediderit; Qu. Rosc. 45. cuperet; Sex. Rosc. 119. Phil. III, 12. — dabat; Verr. IV, 59. damnaret; Quinct. 32. debeat; Flacc. 106. deberet; Quinct. 74. Cluent. 171. Muren. 50. Phil. I, 15. debet; imp. Pomp. 57. deceptus est; Sex. Rosc. 115. decernis; Phil. XIV. 13. declamitavit; ib. V, 19. declinarit; Verr. III, 2. decorarat; Piso 27. decreverat; prov. cons. 15. se dedat; Quinct. 47. dederat; Quir. 20. dederit; Cluent. 125. Phil. VIII, 25. dedisset; Cluent. 30. dedit; Verr. V, 86. Milo 39. deduceret; Tull. 20. defenderet; Phil. I, 16. defenderit; Balb. 49. deiecissem; Tull. 30. deprehenditur; Verr. III, 4. despexerit; Font. 47. det; Quinct. 45. detracturus sit; div. Caec. 49. detraham; Verr. IV, 53. [dicam]; leg. agr. II, 2. dicebas; Phil. II, 71. dicebat; Muren. 49. Rab. Post. 21. Milo 24. Phil. X, 11. diceret; Sex. Rosc. 149. har. resp. 5. diceretur; Cael. 3. dicet; Milo 16. dicit; Sex. Rosc. 21. dicunt; Phil. VII, 5. didicisset; dom. 141. didicit; Verr. III, 157. diffideret; Phil. IX, 2. diiunxit; Phil. II, 23. dimiserit; Verr. V, 13. discedebat; ib. IV, 51. discederet; ib. II, 37. dixerat; ib. 102. dixeris; Planc. 85. dixisti; Verr. III, 52. Phil. IX, 8. dixit; Verr. I, 41; IV, 27. Balb. 5. doceat; leg. agr. III, 15. docuit; Verr. V, 15. duxisset; ib. III, 22. — efferatur; Sulla 30. efficiam; Phil. II, 10. egit; sen. 26. eram; Phil. I, 9. erat; Piso 28. Phil. V, 11. erret; Font. 2. es; Vatin. 36. esset; Verr. I, 152. IV, 100. V, 82. Cluent. 54. Muren. 50. har. resp. 29. Sest. 87. 134. prov. cons. 10. 27. est; div. Caec. 47. Verr. I, 105. II, 57. Muren. 38. Sulla 25. prov. cons. 14. Piso 68. Rab. Post. 12. Scaur. 15. Deiot. 25. Phil. I, 37. III, 22. XI, 16. excitavit; Cluent. 141. exegit; Qu. Rosc. 38. existimarem; Muren. 10. existimes; div. Caec. 37. exsecuit; Cluent. 179. exsisterem; Phil. XIV, 14. exsistet; Muren. 89. exstitit; Phil. XIII, 17. — facit; Verr. I, 150. Flacc. 47. factus est; Cluent. 108. factus sit; dom. 77. fateor; Phil. II, 31. fatetur; ib. II, 63. XIII, 36. fecerat; ib. III, 9. feceris; Flacc. 93. fecerit; Verr. a. pr. 7. Muren. 35. Phil. II, 50. fecissem; ib. XIV, 17. fecisset; leg. agr. II, 64. sen. 11. Scaur. 45. fecit; Phil. III, 19. ib. V, 9. ferat; Cael. 14. ferrent; Phil. V, 18. ferres; dom. 51. fit; Sex. Rosc. 23. flagraret; dom. 107. fuerit; Verr. I, 154. Planc. 32. fuisset; sen. 29. Phil. IX, 9. fuit; Verr. IV, 6. Sest. 58. 59. Balb. 47. Phil. V, 44. XI, 27. — gaudeo; leg. agr. II, 57. gauderet; Milo 21. gereret; sen. 29. gesseram; Phil. II, 28. gesserat; Piso 79. gubernaret; Milo 25. — habeat; leg. agr. III, 13. habebat; Verr. IV, 54. V, 27. habebit; Sulla 88. haberet; div. Caec. 35. Verr. II, 87. V, 82. habes; ib. III, 197. habet; ib. I, 117. Phil. IV, 14. ×. habuit; Verr. a. pr. 45. ib. III, 144. — iecissem; Sest. 45. ictus (est); Piso 28. ignovisti; Ligar. 15. impedies; Verr. II, 44. imperavit; Flacc. 29. implicabere; Verr. II, 44. implorat; Milo 92. incenderere; Verr. I, 85. incipies; div. Caec. 45. indicabit; Verr. I, 36. indicabunt; leg. agr. I, 5. induit; Verr. V, 73. inferebat; Caecin. 13. instituit; leg. agr. III, 10. intellegit; Phil. II, 48. interemptus est; Sex. Rosc. 33. iubebat; Ligar. 12. iudicaret; Quinct. 32. iudicarit Catil. I, 19. iudicavit; Verr. V, 18. Vatin. 39. iusserit; Cluent. 155. — laetatus sit; Phil. XI, 9. lectus; Phil. XIII, 28. liberasset; Muren. 32. liberavit; Phil. I, 13. loquatur; Vatin. 9. loqueretur; Muren. 26. loquor; Cael. 35. (Phil. X, 6). — malit; Sest. 87. maluerit; Sest. 127. Cael. 19. maluit; Verr. II, 106. Phil. XIII, 22. meminerat; Verr. II, 136. meminissem; Sest. 48. meministi; Phil. II, 91. miraris; Phil. XIII, 24. mittis; Verr. III, 172. multassem; sen. 34. multavit; Scaur. c. 3. § 3. Sulla 74. — narravit; Flacc. 92. natus esset; Sex. Rosc. 71. naviget; Scaur. 45. noceat; Sest. 24. nolit; Flacc. 22. noluit; Verr. IV, 51. numerabatur; Sex. Rosc. 16. nuntiasset; Fr. B, V, 8. — obiecit; Sex. Rosc. 39. obiret; Catil. III, 16. obligavit; Cael. 77. obruit; Phil. III, 31. observares; Verr. III, 16. obsisterem; Rabir. 25. obsessus est; har. resp. 49. obtineam; Phil. VIII, 27. occideretur; Tull. 56. occultarat; Verr. II, 91. offendam; Planc. 4. optaret; Cael. 16. orietur; ib. 19. ornatur; Arch. 22. ostendet; Verr. I, 36. ostendit; Caecin. 10. — patefecit; Phil. V, 49. patiatur; Piso 10. patiebatur; Cluent. 108. penetravit; prov. cons. 32. pepercisset; Verr. V, 3. peperisset; Flacc. 5. percussit; Sex. Rosc. 74. perfecit; Sex. Rosc. 149. Muren. 42. Phil. X, 4. pertulit; Rab. Post. 39. pervenerim; Piso 61. perverterit; Cluent. 108. petisset; Verr. a. pr. 23. placabit; Phil. VII, 25. poneret; Sex. Rosc. 102. possedit; Phil. II, 96. posset; Quinct. 98. Cael. 18. Planc. 96. Milo 71. possim; sen. 39. possit; div. Caec. 48. Verr. III, 177. possum; Qu. Rosc. 9. poterat; Phil. II, 82. XIII, 17. poteris; Piso 9. potest; div. Caec. 47. ib. 48. Cael. 78. potuerat; Verr. III, 43. IV, 39. potuerit; Muren. 15. potuisset; Sulla 13. potuit; Cluent. 56. Scaur. c. 3, § 3. praecidit; Piso 51. praedicas; Verr. V, 50. praedicat; ib. V. 33. praedicet; Caecin. 25. praefecisset; Verr. V, 60. praeiudicarit; ib. III, 153. praesens est; ib. IV, 92. probarem; Ligar. 26. profectus est; imp. Pomp. 35. Cluent. 74. Milo 27. profitebor; Phil. II, 118. profiteretur; ib. 11. profitetur; ib. 56. pronuntiavisti; Piso 97. prospicit; Verr. II, 154. protrahatur; Phil. I, 22. pugnares; ib. II, 18. pugnaret; ib. XIV, 26. putabat; Verr. a. pr. 20. II, 130. putaretur; ib. V, 106. Arch. 6. putavi; Phil. XI, 25. — quaerebat; Cluent. 90. quaesisset; Verr. III, 198. — ratiocinabatur; Milo 32. recedit; Verr. IV, 39. recitavit; Phil. I, 24. recolueris; ib. XIII, 45. recuperabit; Sulla 88. recuperarim; har. resp. 6. relinqueretur; Verr. IV, 49. repudiabas; ib. I, 112. reputavi; sen. 32. respexit; Cluent. 58. respondebit; Phil. XIII, 33. respondet; har. resp. 17. Cael. 3. retinebas; Quinct. 39. se rettulit; Flacc. 50. revoco; Sulla 46. rogavit; Quir. 16. ruit; Phil. XIV, 8. — saltaret; Piso 22. sedebat; Verr. IV, 86. sedes; ib. II, 191. sensi; Sest. 22. senties; Phil. XIV, 18. sentio; Marcell. 12. ib. 32. servassem; dom. 64. servasset; Sest. 67. Milo 63. significat; Verr. III, 23. simularit; prov. cons. 12. sis; Caecin. 90. sit; Phil. V, 30. solet; har. resp. 8. Phil. XI, 26. spectaras; Vatin. 24. speraț; Verr. I, 6. statue; Tull. 53. statueret; Verr. V, 160. subiret; Cael. 47. succubuissem; dom. 16. sumpseram; Phil. X, 2. (supplicet); Font. 41. susceperit; Phil. III, 17. suspicatur; Flacc. 82. sustentat; ib. 12. sustinuisset; Milo 50. — tectus erat; Sex. Rosc. 144. teneret; sen. 29. tueretur; har. resp. 26. — tulisset; Milo 21. — valebat; Planc. 25. velit; Cluent. 159. Phil. VI, 10. vellet; Verr. II, 139. ib. V, 180. Sest. 67. vendiderat; Flacc. 49. vendidit; Verr. I, 87. venerat; ib. 73. veniat; Cluent. 84. venisset; Verr. III, 76. venit; ib. I, 132. ib. V, 161. Sest. 62. Phil. V, 19. victus est; Flacc. 42. viderat; Verr. I, 64. videretur; ib. a. pr. 17. vidi; Planc. 69. vidimus; Font. 29. vidisset; Verr. IV, 102. vidit; div. Caec. 25. vocat; Verr. IV, 62. Sest. 13. vocet; Cael. 1. volitet; Sex. Rosc. 135. volt; div. Caec. 25. Verr. II, 152. ib. III, 146. voluit; Ligar. 9. usus est; Phil. X, 9. usus esset; Cluent. 101. Deiot. 9. uteretur; Quinct. 85.

2. **ipsa** (nom.): abegisset; Cluent. 32. accepit; Verr. V, 157. adficeretur; Sex. Rosc. 147. advolavit; Cluent. 18. capiebat; Caecin. 12. cingatur; prov. cons. 31. est commorata; Cluent. 192. conlocaret; dom. 108. cruciavit; Cluent. 32. defenderet; imp. Pomp. 54. delegit; div. Caec. 19. dicatur; Flacc.

62. dissolvat; dom. 50. erat; Planc. 95. esset; Verr. V, 44. fuit facta; ib. IV, 127. habebat; Phil. V, 42. habet; Verr. V, 159. iudicavit; Phil. IV, 5. movisset; Scaur. 33. necaretur; Sulla 32. potest; Flacc. 5. potuit; leg. agr. I, 20. praeferret; Verr. IV, 106. proficiscitur; Cluent. 178. reduceret; Quir. 14. servata est; Font. 45. significat; Verr. III, 154. solet; Deiot. 40.

3. **ipsum** (nom.): esset; Piso 11. Phil. I, 15. est; leg. agr. II, 3. Quir. 23. har. resp. 26. Cael. 10. Deiot. 1. potest; Scaur. 19. valet; Cael. 45.

4. **ipsum** (acc.): a. Subject im acc. c. inf. abiudicavisse; Caecin. 99. abstulisse; Verr. IV, 139. adesse; ib. I, 94. dicere; ib. IV, 53. duci; prov. cons. 18. esse; Cluent. 155. Planc. 46. fecisse; Sex. Rosc. 79. Verr. III, 119. miserandum (esse); Phil. XIV, 34. negaturum (esse); Verr. IV, 57. posse; Sex. Rosc. 145. referre; Verr. IV, 12. rettulisse; Fr. B, VI, 8.

b. Object. accusas; Sest. 80. animadvertebant; Muren. 49. arguis; Sex. Rosc. 74. aspicite; Sulla 74. audimus; Flacc. 92. audistis; Verr. V, 101. audivi; ib. III, 153. cogebant; Sex. Rosc. 37. cognovisti; ib. 145. consulam; Phil. IX, 13. eicietis; Milo 101. eripuerat; Rab. Post. 49. excitare; Milo 79. excitate; ib. 91. paeniteret; Flacc. 76. pollueret; Sex. Rosc. 71. prosecuti sumus; Catil. II, 1. vocat; Verr. IV, 62.

c. nach Präpositionen: ad: pertineret; Flacc. 84. Scaur. c. 2. § 4. pervenire; Verr. I, 148. ventura sit; Marcell. 4. — apud: erant deprehensa; Catil. III, 10. — in: animadverterant; Cluent. 119. attulerant; Piso 93. edidit; har. resp. 59. invectus sum; Phil. XII, 17. recidat; ib. IV, 10. valebant; Verr. I, 41.

5. **ipsam** a. Subject im acc. c. inf.: locavisse; Verr. III, 55. posse; Sulla 79.

b. Object: adiudicat; div. Caec. 56. amitteret; Caecin. 75. *arguo;* Scaur. c. 2. § 3.

6. **ipsius** a. nach Verben: erant; Quinct. 15. esse; Phil. II, 10.

b. nach Adjectiv: propria; Muren. 61.

c. nach Substantiven: de ipsius accusatione; Muren. 54. pro ipsius adfinitate; Quinct. 16. adventus; Arch. 4. aetas; Verr. I, 33. aetati; Phil. XI, 33. amici; Verr. III, 152. ad tuam ipsius amicitiam; ib. 7. propter avaritiam ipsius; ib. V, 106. causa; Balb. 6. cognitio; Verr. II, 60. ex ipsius commentario; ib. V, 54. confessione; ib. II, 153. Cael. 66. per ipsius coniugem; Quinct. 97. consilio; imp. Pomp. 57. ex ipsius decreto; Quinct. 82. decretis; Sest. 32. ob ipsius delictum; Balb. 64. dignitas; Catil. IV, 9. Quir. 6. ad ipsius exercitum; leg. agr. II, 54. facinus; Quinct. 79. generi; dom. 23. inimicissimus; prov. cons. 18. interitus; Catil. III, 24. iudicium; Arch. 11. labore; Cluent. 94. litterae; Verr. III, 225. ex ipsorum litteris; ib. V, 42. manum; Quinct. 97. manu; Catil. III, 10. memoria; Scaur. 33. mores; Sulla 71. natura; Milo 36. nomine; Flacc. 29. officio; Quinct. 66. pecunia; Verr. II, 61. pudore; Cael. 9. pudori; Muren. 90. scelus; Phil. V, 29. sepulcrum; ib. IX, 17. ex ipsius sermone; dom. 115. ex ipsius sinu; Verr. V, 147. squalorem; Ligar. 32. de ipsius studio; Arch. 32. supplicio; har. resp. 35. tabulae; Balb. 11. tabulis; Cluent. 40. ex ipsius tabulis; Verr. III, 26. testimonio; Cael. 73. tribunatus; Sest. 62. ab ipsius tribuno plebis; Milo 45. de ipsius verbis; dom. 121. victoriae; Marcell. 12. ✕. virtus; Sex. Rosc. 127. propter ipsius virtutem; Phil. XIII, 7. virtute; leg. agr. II, 60. virtuti; Flacc. 2. vocem; ib. 93. voltus; Muren. 49. voluntas; Verr. III, 82. praeter ipsius voluntatem; Catil. II, 16.

7. **ipsi** (dat.): accidat; Milo 58. commodum fuit; Verr. II, 39. concessisti; Deiot. 36. data sit; Verr. III, 76. se daturum (esse); ib. II, 66. te daturum fuisse; Deiot. 9. dedit; Verr. II, 145. displicet; Rab. Post. 1. dixi; Muren. 43. esse; Verr. V, 80. (erit); leg. agr. II, 46. fecit; Sulla 72. gratum; Planc. 73. misissent; Verr. II, 161. esse reddundam; Cluent. 69. esset serviendum; Phil. III, 12. subvenissent; Scaur. 46. visus est; sen. 25. videtur; Phil. I, 27.

8. **ipso**: ab ipso adfert; Verr. III, 92. ab ipso concessam habere; Muren. 20. cum ipso contenderent; Quinct. 77. de ipso detrahi; Piso 71. dici de ipso; Balb. 2. dignum; Phil. X, 13. in ipso est; Sex. Rosc. 111. in ipso se offenderet; Verr. I, 64. ab ipso parata sunt; Muren. 55. sponsiones ab ipso prohibitas; Verr. III, 144. ab ipso repudiatus; Quinct. 98. de ipso scripsit; Piso 70. ab ipso subici; Verr. V, 25. subiciebatur; ib. 146. de ipso suspicionem; Sest. 8.

9. **ipsa** (abl.): rem a te ipsa compertam; Cael. 68. ex ipsa quaeram; ib. 33.

II. **Plural**: 1. **ipsi** (nom): accepissent; Verr. II, 16. accipiant; Verr. III, 71. accommodarint; Quinct. 51. adripiunt; Tull. 33. adsisterent; Verr. I, 66. amemus; har. resp. 19. amittant; Sest. 100. audent; Sex. Rosc. 1. audietis; Flacc. 9. audistis; ib. 13. auferant; Verr. III, 87. — cernitis; Phil. XIII, 2. coguntur; Verr. III, 84. coluerunt; Milo 83. concupiverunt; leg. agr. II, 78. condemnarant; Cluent. 106. erant condemnati; Cluent. 98. confirmant; Verr. V, 95. consuerunt; ib. 80. consueverant; Sex. Rosc. 8. convenerint; Caecin. 59. — dedant; Verr. IV, 90. dederunt; Phil. XII, 24. deducuntur; Catil. III, 6. delaturi fuerunt; Phil. XIV, 15. deportaverunt; Verr. III, 106. dicent; Cluent. 126. dicunt; Verr. III, 1. ib. V, 47. Flacc. 74. discederent; Verr. III, 69. dixerunt; ib. 105. Phil. III, 25. dubitarint; prov. cons. 47. — eduxerant; Catil. III, 5. erant; Sex. Rosc. 81. exarsistis; Phil. XI, 3. excitaverunt; Sest. 41. existimant; Cluent. 133. se expendant; Flacc. 61. exquirant; prov. cons. 46. — facitis; ib. 23. ferunt; Tull. 33. fuimus; Planc. 45. — geramus; Balb. 60. gessimus; Sest. 58. — habent; Verr. III, 91. — incensi sunt; Sex. Rosc. 48. incitantur; Sest. 100. indicabunt; Catil. III, 27. insaniunt; Sex. Rosc. 33. interessent; Muren. 25. invident; Balb. 57. iudicabitis; Flacc. 6. iudicarunt; Tull. 43. — laborarent; Sex. Rosc. 149. laudant; Scaur. 5. loquebantur; leg. agr. II, 92. loquuntur; Sest. 115. — negotiantur; imp. Pomp. 18. nollent; Verr. II, 182. nolunt; Sulla 72. — occupavissent; Flacc. 59. offendissent; Cluent. 98. — patefaciunt; Tull. 21. perfruantur; Milo 93. possemus; Arch. 17. possent; Verr. V, 91. possint; ib. III, 102. posuerant; ib. 187. praeciderenus; ib. 3. — raperemur; har. resp. 54. recedunt; Verr. III, 27. recordamini; Phil. II, 1. — sentiunt; ib. XIII, 31. statuant; Balb. 22. subiciatis; Cluent. 6. sudabunt; Verr. III, 157. suscipiant; ib. I, 140. sunt; Sex. Rosc. 112. Verr. I, 17. Flacc. 17. Phil. I, 35. XI, 36. — teneant; leg. agr. II, 78. teneantur; Verr. III, 225. tenuerunt; dom. 107. tollerent; Caecin. 60. tradidissent; Sest. 24. — ulciscerentur; Verr. IV, 87. — valent; Muren. 71. velint; Verr. II, 11. leg. agr. II, 68. Phil. XIII, 46. vellent; Sest. 24. venerunt; Verr. III, 106. viderentur; Catil. III, 13. videtis; imp. Pomp. 19. voluerunt; Planc. 2. volunt; Flacc. 55. Phil. XII, 29.

2. **ipsae**: reppulerunt; Balb. 32. vocabantur; Verr. IV, 5.

3. **ipsa** (nom.): sublata sunt; Verr. I, 51.

4. **ipsos**. a. Subject im acc. c. inf.: abduci; Verr. V, 146. coëmisse; ib. III, 175. exstitisse; Arch. 15. fore; Verr. III, 58. habuisse; Cluent. 56. ib. 131. negare; Sex. Rosc. 107. peccare; Verr. III, 134. potuisse; Sulla 67.

b. Object: condonaveris; Ligar. 36. produxero; Verr. V, 48. redderet; Sex. Rosc. 101. reddidit;

Marcell. 13. sanare; Catil. II, 17. sollicitat; Cluent. 195.

c. nach Präpositionen: ad: penetrarat; Milo 59. — apud: erat; Verr. II, 159. — in: inlata; har. resp. 38. — inter: contentiones; Planc. 78. odium; Phil. XI, 2. — penes: erat; Quir. 21.

5. **ipsa** (acc.): esse; Caecin. 28. tulimus; Phil. III, 29.

6. **ipsorum:** adventus; imp. Pomp. 13. bona; Phil. V, 22. causa; imp. Pomp. 6. ad civitatem ipsorum; Verr. III, 108. confessione; Tull. 2. dignitas; prov. cons. 22. ex ipsorum incommodo; Verr. III, 95. ius; ib. 123. labor; Balb. 18. ipsorum ex litteris; Verr. V, 48. ad luctum ipsorum; Sest. 32. permissu; Balb. 43. religione; Verr. V, 185. res; imp. Pomp. 17. praeter ipsorum suffragium; Muren. 71. contra ipsorum voluntatem; Sulla 32.

7. **ipsis** (dat.): cadere; Quinct. 51. conducit; har. resp. 46. conflari; Sulla 13. evenissent; Sest. 72. fieret; Verr. III, 88. fuit; Cluent. 110. gloriosum; Phil. II, 27. libeat; leg. agr. I, 10. liceat; Balb. 25. Verr. II, 148. III, 223. licebat; Phil. I, 36. licere; dom. 8. metuendum sit; Verr. I, 39. relictae sunt; ib. III, 226. sit reservata; leg. agr. I, 12. satis esset; Verr. a. pr. 4. videatur; leg. agr. I, 7. videretur; Verr. III, 18. visa erunt; Phil. I, 27.

8. **ipsis** (abl.): ab: abisset; Verr. II, 55. accepi; ib. II, 179. iudicatus sit; har. resp. 14. opprimitur; Sex. Rosc. 121. porrigi; Milo 9. — de: lata erat; sen. 4. respondeo; Verr. III, 6. — ex: audietis; Cael. 24. audistis; Verr. III, 59. — in: fuit; Flacc. 61. Phil. II, 29.

ira, Zorn, Erbitterung, Rache: I. inicit: nec vero non eadem ira deorum hanc eius satellitibus iniecit amentiam; Milo 86.

oritur: hinc in Ligarium crimen oritur vel ira potius; Ligar. 22.

perculit: eos Martis vis perculit, non ira victoriae; Marcell. 17.

II. placo: nostrae nobis sunt inter nos irae .. placandae; har. resp. 63.

subeo: graviores deorum immortalium iras subire quam illos ... putas; har. resp. 39.

III. cumulari: „nunc meum cor cumulatur ira;“ Cael. 37.

incendi: in quos incensos ira ... cum incidisset; Milo 56.

inflammari: hic ira dementiaque inflammatus ... numquam ... manus ... abstinebit; Phil. XII, 26.

iracunde, zornig: ago: quod me tecum iracunde agere dixisti solere; Phil. VIII, 16. vehementer me agere fateor, iracunde nego; ib.

dico: ne quid iracunde ... dicat; Flacc. 12.

doceo: quo quisque est sollertior ..., hoc docet iracundius; Qu. Rosc. 31.

expostulo: iracundius aut vehementius expostulasti? Sulla 44.

elliptisch: nimis iracunde hoc quidem et valde intemperanter; Phil. I, 12.

iracundia, Zorn, Eifer, Jähzorn, Heftigkeit: I, 1. cohibeo: animum vincere, iracundiam cohibere, victoriam temperare ..., haec qui facit ..; Marcell. 8.

laudo: neque iracundia magis ulla laudanda est quam mea; Sest. 4.

remitto: s. II. alqd.

subeo: Kaeso ille Quinctius et M. Furius Camillus ... populi incitati .. iracundiam subierunt; dom. 86.

2. sum: s. II. poena.

3. concedo: quantum iustae iracundiae concedendum putetis; Sest. 4.

denego: dabis .. id misericordiae quod iracundiae denegavisti; Deiot. 40.

permitto: permitto aliquid iracundiae tuae; Sulla 46.

repugno: eius iracundiae religio non numquam repugnabat; Flacc. 11.

servio: ego in hac sententia dicenda ... non iracundiae serviam; prov. cons. 2.

4. persevero in: C. Marius in iracundia perseverans; Phil. XI, 1.

II. alqd: cotidie aliquid iracundiae remittebat; Phil. VIII, 19.

causa: neque .. occultavit causam iracundiae suae; Flacc. 87.

exemplum: propositis tot exemplis iracundiae ... tamen suam rem publicam illam defenderunt; Sest. 141.

pars: ne residere in te ullam partem iracundiae suspicemur; Deiot. 8.

poena: mortem naturae [poenam] putat esse, iracundiae tormenta atque cruciatum; Phil. XI, 8.

vox: quae est umquam iacta non suspicio ..., sed iracundiae vox? Flacc. 6.

III, 1. ardere: Septimium ardentem iracundia videre potuistis; Flacc. 88.

corrumpi: omnia corrupta .. iracundia ... reperientur; Flacc. 26.

efferri: qui hesterno die ... me elatum .. iracundia longius prope progressum arbitrabantur; har. resp. 3.

exardescere: homo ... exarsit iracundia ac stomacho; Verr. II, 48.

furere: iracundia furere coepit; Verr. II, 92.

incitari: si me populus Romanus incitatus iracundia ... e civitate eiecisset; dom. 88.

2. in: cum aliquid ... iuste ... factum, in iracundia praesertim, ... audimus; Marcell. 9.

propter: quibus propter ... iracundiam fidem ... habere debetis; Font. 15.

sine: ego .. sine iracundia dico omnia; Phil. VIII, 19.

iracundus, zornig: alqs: eum nimis in se iracundum .. fuisse; Planc. 63. eum iracundum audio esse factum; Phil. I, 27. qui illum ... ferre potuissent, impotentem, iracundum; ib. V, 24.

victoria: nimis iracundam futuram fuisse victoriam; Marcell. 17.

irascor, zürnen: I. **absolut:** alqs: hic tu et reprehendis me ... et irasceris; Sulla 50. irasci certe non debeo; Milo 33. primum deprecor ne irascatur; Phil. I, 27. rursus iam me irasci fortasse dices; ib. VIII, 19.

sapiens: numquam .. sapiens irascitur; Muren. 62. ipsum sapientem ... irasci non numquam; ib. 63.

II. **mit Dativ:** alicui: sed ego Metello non irascor; Verr. II, 164. ut mihi videretur irasci; Caecin. 28. qua re irasci mihi nemo potuerit; imp. Pomp. 37. neque vero quid mihi irascere intellegere possum; Sulla 48. quibus non irascebamini; ib. 49. ego ... tibi non irascor; ib. 50. ne tu mihi homo potens irascare? Vatin. 21. cur huic potissimum irascare? Planc. 17. ut eis irasci possim; Milo 99. his irascebamur; Ligar. 33. irasci .. vos mihi ... non oportebit; Phil. I, 27.

amicis: irasci amicis non temere soleo; Phil. VIII, 16.

civi: ut sic irascatur ut civi; Phil. I, 27.

hominibus: di immortales hominibus irasci ... consuerunt; Qu. Rosc. 46.

improbitati: qui ... improbitati irascuntur candidatorum; Milo 42.

ordini: ne quis vir clarus ... huic ordini iure irasci posse videatur; prov. cons. 39.

iratus, zornig: A. **bei Substantiven:** alqs: cum eidem sint irati; div. Caec. 28. quibus iratus esse debuit; Verr. II, 59. iste iratus hominem verbis vehementioribus prosequitur; ib. 73. iratus iste vehementer Sthenio et incensus hospitium ei

renuntiat; ib. 89. huic Mamertini irati fuerunt; ib. IV, 22. ut ... eos ... destitutione iratos Oppianico redderet; Cluent. 71. irati illi ... verba quaedam composuerunt; Muren. 25. iratus dixisti; ib. 62. iratus Flacco dixit M. Lurco; Flacc. 10. quam iratus de iudicio (dixit)! ib. 11. Lurconem ... iratum Flacco esse vidistis; ib. 87. cur me flentes potius prosecuti sunt, quam ... irati reliquerunt? dom. 56. nihil feci iratus; har. resp. 3. cum eundem iratus postea vituperabat; ib. 51. quem ... mihi esse iratum putabant; Sest. 41. sin (ille) iratior (fuerit); ib. 71. venisti iratus omnibus; Vatin. 4. irati efferuntur; Cael. 21. cui generi esse ego iratus ... possum; Piso 68. quibus iratus esse deberem; ib. 75. me tibi ... non modo non iratum, sed etiam amicum esse debere; ib. 80. si mihi ... C. Caesar fuisset .. semper iratus; ib. 81. cui neque heres neque iratus fuisset; Scaur. c. 2, § 5. tu me tibi iratum .. putas? Milo 33. fecit iratus; ib. 35. ceteris fuerit iratior; Marcell. 15. fuerint irati; Ligar. 18. ne iratus ... videretur; ib. 27. qui Caesarem vestris inimicis iratum fore putetis; ib. 29. iratum te regi Deiotarum fuisse non erant nescii; Deiot. 7. [teque .. huic iratum ... esse cognoverant]; ib. 8. video .. quam sit odiosum habere eundem iratum et armatum; Phil. I, 27. aspicis me et quidem ... iratus; ib. II, 76. hic autem iratus quae dixit! ib. 80. cum multo nobis omnibus veniret iratior; ib. III, 4. quid hic faciet, si poterit, iratus? ib. 30. iam iratus sanguinem concupiscit; ib. IV, 11. cum homini sit iratus; ib. VIII, 18. qui illis fuerat iratissimus; ib. 19. non nimis irati revertistis; ib. 28. Decimo .. eo iratiores erant ei; ib. X, 15. irati pugnamus; ib. XIII, 15.

accusator: voces sunt contumeliosae, temere ab irato accusatore ... emissae; Cael. 30.

animus: ut eos etiam libertus ... tam irato animo ac litteris insequatur; Verr. III, 157. ut eorum iratos animos ... deprecetur; Font. 36. multorum animus iratus (est); Flacc. 87. illae valent apud me excusationes iniuriae tuae, iratus animus tuus, aetas; Sulla 47. quamquam ille animo irato nihil nisi de inimicis ulciscendis agebat; Quir. 21. sive .. illud animo irato ... fecisset; Milo 63.

aratores: non poteris aratores tibi iratos esse ... dicere; Verr. II, 151.

civitas: erat (civitas) Castriciano nomine irata; Flacc. 54.

consul: hanc taetram .. beluam ... solvit subito lege curiata consul ... mihi iratus ||miratus||; Sest. 16.

di: huic homini ... pauci deos propitios, plerique autem iratos putabunt; Cael. 42. „qui (di) ... neque propitii cuiquam esse solent neque irati“; Piso 59. tibi .. et esse et fuisse (deos) videbit iratos; ib.

frons: cum istum adulescentem ... hac dis irata fronte vidisset; Piso 68.

homo: intentus est arcus ... traductione ... hominis ... mihi irati; Sest. 15.

iudices: nummarii pauci (iudices fuerunt), sed omnes irati; Cluent. 75.

mulier: utrum ... irata mulier finxisse crimen an ... vir religiose testimonium dixisse videatur; Cael. 53.

patres: patres .. veniunt amissis filiis irati; Verr. V, 120.

testes: tamenne vos omnia in M. Fonteium iratis testibus freti conferetis; Font. 18.

tribunus: ut possim tribunum plebis ... mihi iratum contemnere; leg. agr. I, 26.

viri: hos tales viros ... mihi esse iratos; dom. 3.

B. **allein:** I, 1. credo: cupidis et iratis ... non solum (non credere) potest, sed etiam debet; Font. 21.

do: ne .. irato facultas ad dicendum data ... esse videatur; Font. 22.

2. venio ad: cum venisset Laelius ad iratos; Flacc. 54.

II. gratus: cum alterum gratum sit iratis; har. resp. 51.

irr — s. inr —

is, er, derjenige, so beschaffen: A. **bei Substantiven:** I. **ohne zweites Pronomen:** 1. **Eigennamen:** Agathini [eius]; Verr. II, 89. is M. Antonius; Quir. 11. eius C. Caesaris; Sest. 135. Caesetium eum; Phil. XIII, 31. is L. Rubrius Casinas; Phil. II, 40. ei Oppianico; Cluent. 172. is Publicius; Balb. 28. is L. Sisenna; Verr. IV, 43. is [homo] Verres; Verr. II, 61.

2. **Gattungsnamen:** eam accusationem; Flacc. 2. accusatoris eius; Balb. 7. eos accusatores; Muren. 56. ex eo acervo; Verr. III, 173. eas actiones; dom. 42. eis adiutoribus; Balb. 26. in eum adulescentem; Phil. III, 18. eorum adulescentium; Cael. 73. in eis aedibus; har. resp. 30. in eo aedificio; Tull. 53. [eius aetatis]; Rabir. 20. ea aetate; div. Caec. 70. Deiot. 27. eae aetates; dom. 36. is ager; Verr. III, 13. 61. eius agri; ib. 67. 75. 90. Flacc. 80. ei ||sic|| agro; leg. agr. II, 56. eum agrum; ib. I, 21. eorum agrorum; Verr. V, 123. eos agros; leg. agr. I, 6. 10. II, 52. 53. 58. ex eis agris; Font. 13. in eos agros; leg. agr. II, 73. in eo agro; Verr. III, 93. Tull. 16. eam alacritatem; Phil. VII, 20. eius amentiae; ib. III, 6. eis amicitiis; Cael. 72. is animus; Catil. III, 28. Phil. II, 21. animi eius; Sest. 62. eo animo; Verr. II, 58. Tull. 25. Cluent. 57. 118. prov. cons. 10. eorum annorum; Verr. II, 182. in eum annum; ib. I, 109. Muren. 85. per eos annos; Verr. II, 182. leg. agr. II, 37. id argentum; Verr. IV, 36. eis armis; Planc. 45. ad ea arma; Ligar. 7. eis artibus; Cael. 72. eas artes; Planc. 62. ab eis artibus; Arch. 4. eius auctionis; leg. agr. I, 7. ad eam auctionem; ib II, 53. in ea auctione; Phil. XI, 13. eo auctore; har. resp. 45. Sest. 6. ea auctoritas; Piso 35. auctoritas ea; Verr. a. pr. 3. ea auctoritate; Phil. XI, 29. ea audacia; ib. II, 90.

eas balneas; Cluent. 141. eam basim; Phil. IX, 16. eius belli; Muren. 34. Phil. XI, 30. ✕. id bellum; ib. XI, 18. 21. id .. bellum; ib. XI, 39. eorum bellorum; Muren. 31. ab eo bello; imp. Pomp. 5. 8. ad id bellum; ib. 19. 27. Phil. XI, 17. ad id bellum gerendum; ib. 30. ad ea bella; Font. 13. ex eo bello; Verr. V, 5. in eo bello; ib. II, 4. Muren. 12. eo beneficio; Planc. 73. ea benevolentia; Verr. II, 2. ea bona; Muren. 58. in eis bonis; Quinct. 76.

ea caedes; Fr. B, II, 11. calices ei ||hi||; Piso 67. eis candidatis; Cluent. 75. eo capite; Cluent. 144. ea capita; Verr. I, 118. sine eis captivis; Sest. 127. eorum castrorum; Catil. I, 5. in eum casum; Cluent. 81. ea causa; Verr. II, 97. III, 12. V, 139. Milo 21. eam causam; Verr. I, 116. II, 20. Cluent. 43. Phil. V, 44. IX, 16. XIII, 23. eam partem causamque; Sex. Rosc. 16. ab ea causa; Cluent. 142. ad eam causam; Cluent. 7. ex ea causa; Rab. Post. 11. ex eis causis; Verr. II, 30. in ea causa; Sulla 31. dom. 10. 57. Planc. 5. in ea causa cognoscenda; Rabir. 32. in eis ||his|| causis; Planc. 75. ob eam causam; Verr. II, 99. Font. 45. dom. 35. har. resp. 52. Sest. 50. 62. 134. Cael. 29. Planc. 55. Rab. Post. 36. Phil. II, 23. 27. V, 52. X, 22. ob eas causas; Balb. 6. Phil. V, 46. propter eam causam; Verr. III, 110. IV, 113. post eos censores; Verr. I, 107. eum censum; ib. II, 138. eo censu; ib. eo cibo; ib. V, 99. is civis; Planc. 71. 75. Phil. VIII, 14. civis is; Sest. 53. Piso 23. eius civis; dom. 114. 122. eius civis ||civis huiusce||; ib. 137. civis eius; ib. 132. eum civem; Verr. V, 156.

har. resp. 58. Milo 3. eorum civium; imp. Pomp. 18. eos civis; Sest. 132. Phil. XIV, 23. in eum civem; dom. 119. eius civitatis; Sex. Rosc. 70. Verr. IV, 81. V, 129. Sest. 48. Piso 30. Phil. VIII, 19. ei civitati; Verr. I, 79. III, 173. eam civitatem; dom. 76. Phil. XIII, 32. ea civitate; Quir. 25. civitate ea; Balb. 51. earum civitatum; ib. 28. civitatibus eis; dom. 85. ab ea civitate; Verr. III, 189. IV, 3. Balb. 27. ad eam civitatem; Verr. II, 15. Flacc. 52. cum eis civitatibus; div. Caec. 14. ex ea civitate; Balb. 50. ex eis civitatibus; Verr. II, 38. Balb. 26. in eam civitatem; Verr. I, 68. Arch. 6. Balb. 43. in ea civitate; Verr. IV, 93. Cluent. 146. Muren. 10. Sest. 141. Balb. 6. in ea (civitate); Milo 93. in eis civitatibus; Balb. 21. classis ea; imp. Pomp. 33. in ea classe; Verr. I, 90. eum codicem; ib. 149. in eo codice; Cluent. 91. in eam cogitationem; sen. 16. eis coloniis; Phil. V, 53. ex eis coloniis; Catil. II, 20. in eam coloniam; Phil. II, 102. ex eis colonis; Catil. III, 14. ad eam columnam; Cluent. 39. in eo comitatu; Catil. III, 6. ea comitia; Phil. II, 99. in id conclave; Sex. Rosc. 64. ei concursus; Verr. V, 66. eam condicionem; Cluent. 154. ea condicione; Verr. V, 58. Font. 45. Cluent. 154. Arch. 25. dom. 145. Sest. 37. 38. Piso 4. Muren. 56. in ea condicione; Tull. 20. [in] ea confessione; Milo 81. eius conlegae; Phil. V, 9. conlegae eius; Sest. 72. cum eo conlega; Phil. V, 9. eius conlegii; Vatin. 14. eum consensum; Phil. VII, 20 eius consilii; Cluent. 61. Phil. II, 34. id consilium; Tull. 25. Catil. IV, 4. Phil. XIV, 3. eo consilio; Catil. III, 8. Milo 47. Phil. XI, 28. ea consilia; Catil. III, 20. eis consiliis; Piso 54. ad id consilium: Phil. XII, 16. in id consilium; Sest. 137. in eo consilio; Verr. a. pr. 29. Caecin. 29. Milo 5 sine eo consilio; Piso 23. is consul; leg. agr. II, 10. 101. har. resp. 45. is [consul] debet; Muren. 3. consul is; ib. 85. eum consulem; Phil. XI, 17. eo consule; Milo 32. ei consules; sen. 10. eis ||his|| consulibus; Milo 32. consulibus eis; prov. cons. 17. eos consules; leg. agr. III, 6. ×. Phil. VII, 20. consules eos; Arch. 5. ab eis consulibus; sen. 3. post eos consules; prov. cons. 39. eis consularibus; Phil. XIII, 29. ea consuetudo; Tull. 8. in eam consuetudinem; Verr. II, 169. Tull. 10. Piso 45. ea senatus consulta; ib. 41. ex eo senatus consulto; har. resp. 31. ab ea contentione; Planc. 6. in ea contentione; Sest. 103. eae contiones; Piso 41. eas contiones; har. resp. 46. ex ea contumacia; Verr. III, 22. ad ea convivia; ib. V, 137. ea copia; Muren. 78. eas copias; Deiot. 22. eis copiis; Phil. IV, 12. ×. ib. X, 4. cum eis copiis; ib. III, 4. cum .. eis copiis; ib. XI, 30. id crimen; Muren. 17. eius criminis; Cael. 50. id crimen; Verr. V, 78. crimen id; Rabir. 7. eo crimine; Verr. IV, 100. crimina ea; ib. II, 68. eorum criminum; Sulla 13. eis criminibus; Cluent. 20. 49. eis (criminibus); ib. 59. ad crimina ea; Verr. I, 103. in eo crimine; ib. V, 103. ea crudelitas; Sex. Rosc. 150. Cluent. 199. ea cupiditas; Verr. a. pr. 35. ea cupiditate; Verr. IV, 39. eas cupiditates; Cael. 45. in ea curia; Verr. IV, 138. eo cursu; Planc. 17.

eius deae; prov. cons. 35. ei deae; dom. 130. har. resp. 37. earum dearum; har. resp. 57. is xvir; leg. agr. II, 46. ei xviri; ib. 29. ea decreta; Piso 41. ×. ×. ex ea dedicatione; dom. 137. eis defensoribus; Cluent. 56. ad deliberationes eas; Phil. I, 2. eius delicti; Muren. 62. ea demolitio; Verr. II, 161. eos dentes; ib. IV, 103. ei deo; Cluent. 43. eorum deorum; Verr. I, 48. ab eo deo; Phil. IV, 5. apud eos deos; Verr. IV, 18. eius devotionis; Quir. 1. apud eum dictatorem; Ligar. 12. is dies; Vatin. 33. Phil. III, 20. V, 20. ea dies; Verr. II, 38. eius diei; ib. V, 26. eum diem; Quinct. 24. eam diem; Verr. II, 38. eo die; Quinct. 86. Verr. II, 37. 41. 96. Cluent. 38. Quir. 12. Sest. 75. Vatin. 15. Milo 28. ×. 45. 47. 52. Phil. III, 2. 12. 19. VI, 2. eo ||eodem|| die; Verr. III, 192. ei dies; Catil. III, 2. eos dies; Piso 51. eis diebus; Cluent. 22. ad eum diem: Verr. II, 52. ex eo die; Phil. I, 1. ex ea die; Verr. I, 34. in eum diem ||in eo die||; ib. II, 129. in eam diem; ib. I, 31. per eos dies; ib. V, 96. 137. Muren. 69. post eam diem; Sex. Rosc. 130. eius dignitatis; Cluent. 107. eam dignitatem; Flacc. 106. ad eam dignitatem; prov. cons. 35. ea diligentia; Cluent. 115. in id discrimen; dom. 17. Phil. III, 29. dissensiones eas; Catil. III, 24. ×. ea domus; Verr. IV, 3. domi eius; Sulla 39. ad eam domum; Verr. I, 69. in ea domo; ib. IV, 83. dom. 110. har. resp. 37. [ad eam donationem; Verr. III, 187.] eos duces; Phil. VII, 20. duces eos; ib. V, 3. ad eos duces; imp. Pomp. 9. eam duritiam: dom. 97.

is eques; Planc. 32. eis equitibus; Verr. I, 13. ab eis equitibus; ib. II, 180. ea errata; har. resp. 23. evocatus is; Deiot. 13. id exemplum; Planc. 90. eo exemplo; Verr. III, 116. ea exempla; ib. 210. ei exercitui; Phil. X, 26. eum exercitum; har. resp. 47. Phil. IV, 15. eos exercitus; ib. VII, 20. in eo exercitu; Sest. 41. ea existimatione; Deiot. 27. ad eum exitum; Phil. XII, 22. ea exstructione; ib. XIV, 34.

ea facilitate; Verr. V, 14. eius facinoris; ib. 18. Phil. XI, 29. id facinus; Verr. II, 82. IV, 105. Rabir. 19. eorum facinorum; Verr. V, 13. eius facti; ib. III, 195. Cael. 16. id factum; Tull. 25. Phil. X, 15. ex ea facultate; div. Caec. 49. ex ea faece; Verr. I, 99. ea faeneratio; ib. II, 170. ea fama; Milo 98. Phil. III, 20. *eius famae*; Scaur. 2 § 6. eius familiae; Verr. IV, 151. Tull. 28. ea familia; Sulla 58. in eam familiam; Planc. 19. Phil. IX, 4. in ea familia; ib. II, 26. XIII, 12. eius familiaris; har. resp. 5. eum familiarissimum; Sulla 57. familiaritate ea; Ligar. 1. eius fani; Verr. I, 46. IV, 96. in eo fano; ib. 109. eo fato; Font. 45. eo fautore; Cluent. 66. eius fidei; Verr. a. pr. 31. ea fide; ib. II, 2. filii eius; Sex. Rosc. 24. eius filii; Phil. V, 49. ei filio; Cluent. 135. eum filium; ib. 22. eum filium; ib. 135. finibus eis; Piso 37. usque ad eum finem; Verr. a. pr. 16. id foedus; Sest. 24. in eo foedere improbando; har. resp. 43. eius fortunae; Cluent. 7. eam fortunam; Milo 100. in ea fortuna; Sest. 69. *in ea .. fortuna;* Scaur. c. 2 § 3. id forum; Verr. III, 187. in id forum; ib. II, 38. eius fratris; Rabir. 14. in eam fraudem; Verr. III, 178. eam frequentiam; Deiot. 5. eum fructum; Sex. Rosc. 88. eius frumenti; Verr. III, 194. frumenti eius; ib. 54. ei frumento; ib. 171. id frumentum; ib. 188. in eo frumento; ib. 179. 202. eis fundamentis; Sulla 30. is fundus; Verr. II, 31. fundus is; Caecin. 20. eius fundi; Verr. III, 55. ×. Caecin. 19. 22. eos fundos; leg. agr. III, 14. ad eum fundum; Caecin. 22. in eum fundum; ib. 21. in eo fundo;! ib. 11. ex eo fundo; ib. 82. Verr. III, 119. id funus; dom. 42. eo furto; Cluent. 185. ea furta; Verr. V, 46.

gentes eae; prov. cons. 4. id genus; Verr. II, 149. ei generi; leg. agr. III, 16. Sest. 105. 114. id genus; Phil. XIV, 34. genus id; leg. agr. III, 3. eo genere; Planc. 74. ex eo genere; Verr. II, 183. ib. V, 52. ×. 165. Font. 42. ex eis generibus; ib. 12. in id genus; har. resp. 53. in eo genere; Cluent. 104. Piso 87. Scaur. 16. eos gladiatores; Sest. 134. eius gloriae; Balb. 13. eam gloriam; Phil. II, 114. ei gratiae; har. resp. 52.

hereditas [ea]; Verr. II, 43. in eas hereditates; Verr. I, 125. is homo; Sex. Rosc. 76. Sulla 58. 89. Planc. 71. is [homo] Verres; Verr. II, 61. eius hominis; Sex. Rosc. 125. Verr. II, 161. V, 55. Sulla 14. hominis eius; Sex. Rosc. 130. Sest. 132. ei homini; Sex. Rosc. 51. eum hominem; ib. 103. Verr. III, 146. hominem eum; har. resp. 8. eorum hominum; Verr. III, 74. 183. Font. 41. 43. imp. Pomp. 27. Catil. I, 29. Sulla 28. eis hominibus; Sex. Rosc. 139. Muren. 1. Planc. 87. eos homines; div.

Caec. 4. Verr. I, 84. II, 186. III, 187. 225. leg. agr. II, 68. Muren. 55. homines eos; div. Caec. 25. Flacc. 19. ab homine eo; Verr. IV, 14. de eo homine; ib. V, 178. in eo homine; Sest. 118. per eos homines; Verr. II, 50. eius honoris; ib. 128. honoris eius; Muren. 8. ei honori; Phil. XIII, 50. eorum honorum; Piso 79. eis honoribus; Font. 14. cum eo hoste; Phil. IV, 11. 14.

eis ignibus; Verr. IV, 106. ea ignominia; Piso 45. eam imaginem; Muren. 88. is imperator; imp. Pomp. 38. eius imperatoris; Verr. IV, 80. imp. Pomp. 57. Milo 9. eorum imperatorum; Phil. XIV, 37. eius imperii; Quir. 21. eo imperio; Phil. X, 12. eis incommodis; imp. Pomp. 26. eius indicii; Sulla 42. ea ingenia; Quinct. 33. eas inimicitias; Scaur. 45. is inimicus; Quir. 10. eas iniquitates; Verr. III, 40. initia ea; Cluent. 141. ea iniuria; dom. 66. eam iniuriam; div. Caec. 55. eas iniurias; div. Caec. 10. de eis iniuriis; Verr. III, 108. eas insidias; Planc. 100. eis ||his|| institutis; dom. 138. eius insulae; Verr. II, 2. in eam insulam; Milo 74. in ea insula; Verr. IV, 46. eius iracundiae; Flacc. 11. is iudex; Cluent. 104. eum iudicem; Verr. II, 33. 66. eo iudice; ib. a. pr. 32. ei iudices; Milo 23. iudices ei; Piso 94. eis iudicibus; Planc. 42. Marcell. 29. eos iudices; Verr. V, 173. Planc. 46. Phil. V, 15. ab eo iudice; Flacc. 50. ad eos iudices; Verr. I, 22. apud eos iudices; Cluent. 63. cum eis iudicibus; Verr. I, 51. Cluent. 148. iudicium id; Quinct. 66. ei iudicio; Sex. Rosc. 72. eo iudicio; Verr. II, 68. ad id iudicium; Quinct. 46. id in iudicium; Tull. 35. in eo iudicio; Verr. IV, 71. Font. 34. iuris eius; Verr. I, 104. Caecin. 10. eo iure; Phil. I, 26. V, 45. iure eo; Balb. 20. ea iura; Verr. III, 27. dom. 80. prov. cons. 46. ea ||ei|| iura; dom. 125. de eo iure; Caecin. 5. id iussum; dom. 77.

ad eum lanistam; Sex. Rosc. 17. ab eo latrone; Piso 11. eo laudatore; Font. 16. ea laus; dom. 98. eam laudem; Sex. Rosc. 2. Milo 38. eis laudibus; Arch. 22. eius .. legationis; Verr. II, 13. IV, 15. legationis [eius]; ib. III, 105. ea legio; Phil. III, 6. eae legiones; ib. X, 12. earum legionum; ib. V, 53. legionum earum; ib. III, 8. eas legiones; ib. V, 53. ×. ea lex; Cluent. 164. leg. agr. II, 72. Sest. 53. Balb. 20. Milo 33. lex ea; Cluent. 148. legis eius; Phil. I, 21. ei legi; Verr. V, 126. Planc. 41. eam legem; Cluent. 151. 157. leg. agr. II, 16. 26. III, 3. dom. 46. Sest. 56. prov. cons. 36. Phil. X, 12. ea lege; Verr. III, 127. Caecin. 95. Cluent. 104. 154. 155. ×. 156. dom. 70. Sest. 24. Vatin. 41. prov. cons. 17. Rab. Post. 12. Phil. I, 35. VIII, 32. lege ea; Piso 37. Rab. Post. 12. Phil. XI, 12. eae ||hae|| leges; ib. V, 10. leges eas; Cluent. 144. Phil. I, 24. ×. II, 6 109. V, 7. 10. eis legibus; Cluent. 150. Phil. I, 24. V, 10. legibus *eis;* Rab. Post. 16. contra eam legem; imp. Pomp. 52. contra eas leges; Vatin. 18. ex ea lege; Vatin. 33. Balb. 19. in eam legem; Sest. 101. in ea lege; dom. 71. ob eam legem; dom. 81. post eam legem; Verr. I, 109. ea lenitate; Catil. III, 14. in eis ||his|| libellis; Arch. 26. ea liberalitas; Verr. II, 28. ea (libertas); Catil. IV, 16. eam libertatem; Planc. 16. in eam litem; Qu. Rosc. 54. eae litterae; Verr. II, 173. earum litterarum; Cluent. 186. litteris eis; prov. cons. 14. eas litteras; Verr. IV, 91. litteras eas; ib. II, 180. eis litteris; har. resp. 18. ex eis litteris; Phil. XIV, 11. is locus; Verr. V, 87. Caecin. 80. dom. 37. eius loci; Caecin. 22. har. resp. 32. ei loco; Verr. IV, 92. leg. agr. II, 51. eum locum; Verr. II, 108. V, 72. Caecin. 42. leg. agr. II, 3. Sest. 114. Milo 53. eo loco; Cluent. 112. 185. Cael. 36. eis locis; Verr. II, 87. ab eo loco; Caecin. 86. 87. Phil. I, 7. ad eum locum; Verr. IV, 103. Cluent. 67. ad ea loca; Verr. V, 167. ex eo loco; ib. a. pr. 36. II, 121. III, 173. IV, 107. V, 87. 96. Caecin. 49. 66. 76. 79. 80. ×. 84. ×. 86. 87. ×. har. resp. 44. ex eis locis; Verr. V, 45. imp. Pomp. 24. in eum locum; div. Caec. 4. Verr. I, 81. III, 189. Font. 27. Caecin. 88. ×. ×. leg. agr. II, 73. Sulla 44. Cael. 61. Scaur. 4. Rab. Post. 22. 24. Ligar. 28. Phil. XIII, 31. in ea loca; leg. agr. II, 82. in eo loco; Sex. Rosc. 151. Verr. I, 46. 129. IV, 100. 107. V, 85. Caecin. 49. Quir. 17. dom. 82. 101. Milo 53. eo in loco; Milo 51. Deiot. 17. in eis locis; Verr. III, 193. IV, 107. 114. imp. Pomp. 22. 41. Cluent. 38. Balb. 64. Planc. 65. in eis ||his|| locis; Verr. IV, 106. Piso 96. ludos eos; har. resp. 24. ea luxuries; leg. agr. II, 95.

eius magistratus; Sest. 64. eum magistratum; Planc. 13. eos magistratus; Verr. II, 137. in eo magistratu; Sest. 7. 124. Vatin. 12. 13. 23. Phil. II, 50. Fr. B, VI, 6. in eis magistratibus; leg. agr. II, 24. Planc. 7. per eum magistratum; Quinct. 63. ea magnitudine; Verr. IV, 65. eo maleficio; Cael. 71. ab eo mancipe; Verr. I, 141. ea mancipia; Flacc. 80. ea mandata; Verr. III, 108. ea mater; Cluent. 12. ei medico; Piso 83. id meritum; Phil. V, 36. ea mens; ib. XIV, 3. ea mente; Milo 101. Phil. I, 6. in eam mentem; Milo 89. eum mensem; Verr. II, 130. ab eo metu tenebantur; Cluent. 25. in eum metum; Muren. 48. eam migrationem; Cael. 18. eis militibus; Phil. V, 53. ×. militibus eis; Phil. XIV, 27. eis militibus; Verr. V, 87. ea miseria; Phil. III, 35. eam misericordiam; Milo 92. eius modi; Quinct. 9. eum modum; dom. 105. eo modo; Verr. II, 129. ea molestia; har. resp. 41. eam molestiam; Cluent. 154. in eo monumento; dom. 112. ad eam moram; Cluent. 27. eius mortis; Milo 79. is motus; Piso 41. ea mulier; Sex. Rosc. 27. eius mulieris; Verr. I, 140. Cluent. 192. Cael. 38. ei mulieri; Cluent. 33. ab ea muliere; Cael. 71. ea multitudo; Sex. Rosc. 93. ei multitudini; Verr. a. pr. 18. eorum municipiorum; Arch. 10. ex eo municipio; Sulla 23. id munus; Verr. V, 52. ei myoparoni; ib. I, 88.

nationis eius; Sest. 69. eae nationes; ib. 146. eis nationibus; imp. Pomp. 23. nationes eas; prov. cons. 31. ea natura; Verr. I, 40. ea navis; ib. V, 63. ei navi; ib. IV, 19. eam navem; ib. V, 44. Sest. 45. eius nautae; Verr. V, 62. id negotium; Rab. Post 21. ei negotio; Verr. a. pr. 24. eo negotio; Sest. 60. eorum negotiorum; Verr. II, 47. ad id negotium; ib. I, 148. ex eo negotio; Sex. Rosc. 114. in eo negotio; dom. 23. Vatin. 12. ei nobiles; Sex. Rosc. 149. id nomen; Verr. I, 92. eius nominis; Phil. XIV, 28. nominis eius; Quinct. 75. id nomen; Muren. 27. eo nomine; Verr. a. pr. 38. Cluent. 115. Sest. 21. in eis nominibus; Font. 3. eam noctem; Sex. Rosc. 98. ea nocte; Catil. II, 13. Milo 49. nocte ea; Sulla 52. noctes eas; Planc. 99. eum numerum; Verr. III, 79. Cluent. 74. eo numero; Verr. II, 134. ad eum numerum; ib. II, 110. III, 173. ex eo numero; ib. II, 44. V, 28. Font. 16. leg. agr. II, 37. Arch. 31. Deiot. 24. Phil. XII, 13. in eo numero; Sex. Rosc. 93. Verr. III, 180. Sulla 39. Phil. II, 25. pro eo numero; Verr. III, 201. eos nummos; ib. 197. IV, 53. eum nuntium; Sex. Rosc. 105. eo nuntio; Verr. IV, 95. eae nuptiae; Cluent. 12. ab eis nuptiis; ib. 27.

in ea obscuritate; Cluent. 73. id onus; Verr. I, 22. ab eo oppido; ib. IV, 103. in id oppidum; leg. agr. II, 87. ex eis oppidis; Verr. V, 28. 66. ea opinione; Muren. 78. in eam opinionem; Caecin. 13. opus id; Verr. I, 142. id opus; ib. 144. in eas oras; imp. Pomp. 23. eius orationis; div. Caec. 46. dom. 32. ei orationi; Balb. 4. eam orationem; leg. agr. II, 1. ad eam orationem; Milo 7. ex ea oratione; Cluent. 140. in eis orationibus; ib. 141. is ordo; Verr. II, 149. ordo is; prov. cons. 25. eius ordinis; Verr. III, 94. Cluent. 77. Catil. II, 12. Flacc. 4. dom. 50. Vatin. 35. prov. 10. ordinis eius; Planc. 24. eum ordinem; imp. Pomp. 17. ad eum ordinem; Piso 39. in eum or-

dinem; Verr. II, 120. Phil. VII, 15. in eo ordine; Verr. III, 184. per eum ordinem; ib. IV, 26. eis ornamentis; Planc. 7. Phil. IX, 17.

ea pars; Verr. IV, 119. eam partem; Sex. Rosc. 16. Verr. V, 146. har. resp. 29. Planc. 93. ea parte; Scaur. c. 2 § 7. eae partes; ib. 31. earum partium; Phil. II, 70. partis eas; Verr. III, 40. ab ea parte; leg. agr. II, 18. ex ea parte; Qu. Rosc. 55. Quir. 13. in eam partem; Sex. Rosc. 56. Catil. IV, 3. Deiot. 14. in ea parte; Verr. IV, 119. V, 84. ×. 169. Sulla 9. 53. Ligar. 2. eius patris; Phil. XIII, 13. ea patientia; Verr. II, 7. ei patriae; Vatin. 7. patronum eum; Verr. I, 124. eius patrui; Rabir. 14. ea peccata; Phil. II, 70. ea pecunia; Verr. V, 60. Rab. Post. 8. 31. 38. EA PECUNIA; Rab. Post. 8. 9. 12. 37. eius pecuniae; Verr. II, 141. ei pecuniae; Sex. Rosc. 6. eam pecuniam; Verr. II, 69 143. ×. III, 118. V, 15. 60. Flacc. 91. eas pecunias; Verr. III, 79. de ea pecunia; ib. II, 141. ex ea pecunia; ib. III, 82. Font. 3. Rab. Post. 37. in ea pecunia; Flacc. 33. praeter eam pecuniam; Verr. III, 107. eius perfidiae; Phil. II, 79. id periculum; ib. III, 23. eorum periculorum; Sest. 51. eam petitionem; Phil. II, 98. ea pictura; Verr. IV, 122. ea (poena esse potuit)? dom. 83. poenam eam; Sulla 63. ea poena; Ligar. 13. eas poenas; Verr. III, 178. V, 163. har. resp. 39. poenas eas; Piso 50. in eis poenis; Milo 56. is populus; Balb. 19. 20. Phil. I, 26. eorum populorum; Verr. V, 123. eum portum; Planc. 94. eos portus; imp. Pomp. 33. ex ea possessione; leg. agr. II, 81. ea potestas; ib. 21. eam potestatem; Milo 4. ea potestate; leg. agr. II, 30. ea praeda; Verr. III, 89. eius praedae; Piso 48. praedones eos; Flacc. 30. ea praeiudicia; Cluent. 9. ad ea praesidia; Phil. III, 36. is praetor; Verr. II, 22. Sest. 78. eius praetoris; Verr. V, 18. ei praetores; ib. I, 130. ab eo praetore; leg. agr. II, 26. ante eum praetorem; Verr. I, 125. in eo praetore; Milo 89. ab eo privato; Sest. 47. ex eo proelio; imp. Pomp. 45. ea provincia; Verr. II, 1. eius provinciae; Font. 32. Planc. 100. eam provinciam; Verr. I, 34. II, 51. V, 38. Sulla 56. Cael. 63. Phil. XI, 30. ×. eae provinciae; ib. III, 38. ex ea provincia; div. Caec. 2. Verr. II, 155. III, 180. Arch. 6. Piso 44. in eam provinciam; Verr. III, 125. Phil. XI, 30. in ea provincia; Verr. I, 16. II, 17. 111. III, 125. IV, 72. imp. Pomp. 18. 61. Muren. 89. Planc. 27. in eis provinciis; Verr. III, 192. in ea prudentia; Muren. 28. eo pudore; Verr. V, 28. pudore eo; Arch. 31.

quaestionis eius; Cluent. 103. ei quaestioni; ib. 89. in ea quaestione; Verr. II, 70. eum quaestorem; Phil. X, 13. is quaestus; Verr. II, 170. is (quaestus) honestus; ib. III, 195. in ea querimonia; ib. V, 72.

ratio ea; Sulla 4. ea ratione; Verr. a. pr. 55. Planc. 67. in eam rationem; Verr. I, 69. in ea ratione; Balb. 20. ad eam rationem; Sest. 136. ad eos recuperatores; Verr. III, 69. ad eas regiones; imp. Pomp. 45. in eis regionibus; Sulla 53. ea religione; Catil. III, 15. ea res; Quinct. 92. Sex. Rosc. 6. Verr. I, 6. 46. II, 88. 173. III, 129. 137. 183. 208. ×. IV, 89. V, 80. Tull. 37. Caecin. 51. 63. Cluent. 174. leg. agr. II, 47. 90. Muren. 1. ×. ×. 30. Flacc. 6. Sulla 55. dom. 7. Planc. 66. Milo 97. Ligar. 23. Phil. I, 11. V, 34. XIV, 1. res ea; dom. 12. Flacc. 45. ea ||itaque|| res; har. resp. 43. eius rei; Quinct. 67. Sex. Rosc. 5. 152. Qu. Rosc. 11. Verr. I, 107. 108. II, 60. 90. IV, 92. 104. Tull. 7. Caecin. 9. 32. Cluent. 151. leg. agr. II, 39. Sulla 44. ei rei; Verr. a. pr. 45. imp. Pomp. 2. har. resp. 43. Phil. XI, 24. eam rem; Quinct. 28. Sex. Rosc. 120. Verr. I, 75. II, 120. imp. Pomp. 61. Flacc. 84. dom. 136. Phil. II, 49. VI, 6. X, 25. 26. XIII, 50. ×. *eam rem;* Scaur. c. 2 § 4. ea re; Quinct. 69. Verr. I, 25. IV, 45. × imp. Pomp. 43. eae res; Quinct. 1. Verr. IV, 140. Caecin. 63. imp. Pomp. 40. res eae; Arch. 23. Planc. 27. earum rerum; Quinct. 12. 14. Sex. Rosc. 123. Verr. I, 119. III, 48. V, 36. 39. Font. 16. imp. Pomp. 14. leg. agr. II, 54. Catil. III, 27. Arch. 1. Phil. I, 6. 30. III, 30. eis rebus; Verr. IV, 101. 140. prov. cons. 41. Phil. II, 88. eas res; Verr. III, 16. 119. Sest. 38. Vatin. 34. prov. cons. 41. res eas; leg. agr. II, 88. Sulla 32. Sest. 11. eis rebus; Sex. Rosc. 71. Verr. IV, 123. Cluent. 13. Phil. II, 13. 119. XI, 17. ad eam rem; Sex. Rosc. 20. 28. 68. 151. 153. div. Caec. 62. Verr. II, 144. V, 157. 169. Tull. 49. Cluent. 82. 87. 121. Phil. XIV, 38. [ad eam rem]; Sest. 41. eius rei causa; Verr. II, 96. cum ... eis (rebus); ib. V, 44. de ea re; Sex. Rosc. 28. Qu. Rosc. 25. ×. Caecin. 102. har. resp. 20. Rab. Post. 18. Phil. III, 37. VIII, 14. X, 25. [de ea re]; Verr. II, 69. de eis rebus; ib. 1. Font. 18. eis de rebus; Cluent. 29. ex eis rebus; ib. 92. leg. agr. II, 95. Arch. 25. prov. cons. 24. in eam rem; Verr. II, 38. Caecin. 69. 94. in eas res; Verr. IV, 68. Tull. 24. in ea re; Quinct. 22. Qu. Rosc. 32. Verr. I, 85. II, 132. 169. III, 204. Tull. 27. 33. Sulla 63. prov. cons. 28. in ea re ||regeneratione||; dom. 16. in eis rebus; Sex. Rosc. 146. Verr. II, 164. V, 18. Font. 5. leg. agr. III, 4. Muren. 3. Balb. 6. in eis ||his|| rebus; Verr. IV, 81. ob eam rem; Verr. II, 93. III, 9. Cluent. 47. Piso 57. Milo 53. ob eas res; Verr. III, 187. Phil. XIV, 37. ×. pro eis rebus; ib. II, 96. rem publicam eam; Quir. 5. eam rem publicam; ib. 14. Sest. 141. Vatin. 23. in ea re publica; Flacc. 61. Sulla 84. dom. 64. 84. Piso 27. id responsum tulisses; Catil. I, 19. eum reum; Verr. II, 151. har. resp. 7. eo reo; Verr. I, 103. in eum reum; ib. a. pr. 39. is rex; Deiot. 10. eius regis; Verr. III, 15. Sest. 57. regis eius; Phil. IX, 4. ei regi; Rab. Post. 6. ×. Deiot. 6. eum regem; imp. Pomp. 11. Deiot. 2. reges ei; Verr. IV, 64. ad eam ripam; Phil. II, 26. rogationis eius; Cluent. 140. in rogatione ea; Balb. 33. ad eas ruinas; Rab. Post. 2.

eo sacerdotio; Phil. II, 80. ea sacra; har. resp. 8. in eis sacris; Verr. IV, 115. in eis sacris polluendis; ib. 99. in id sacrarium; ib. in eo sacrario; ib. eius sceleris; Cluent. 187. eo scelere; har. resp. 5. ea scelera; Phil. XI, 2. eis sceleribus; har. resp. 7. in ea scientia; Muren. 19. ad eos scopulos; Rabir. 25. eorum scribarum; Verr. III, 182. eos scribas; ib. 184. ad eos scribas; ib. ei securi; Phil. II, 51. ei senatores; Cluent. 152. senatus is; Piso 45. eius sententiae; ib. 35. Phil. IX, 9. XI, 15. eam sententiam; Sest. 61. prov. cons. 1. Phil. I, 13. VI, 3. XI, 40. sententiam eam; sen. 31. in eam sententiam; Cael. 29. eius sermonis; Sest. 24. eum sermonem; Cluent. 78. ea serrula; ib. 180. is servus; Verr. V, 17. ei servi; Sex. Rosc. 77. in eos servos; Cluent. 180. id signum; Verr. IV, 92. ab eis signis; Cael. 66. eius societatis; Verr. II, 173. apud eas societates; ib. III, 165. de ea societate; Sex. Rosc. 58. in ea societate; Phil. II, 25. ea spe; Sex. Rosc. 61. Sulla 30. eum spiritum; Phil. X, 20. eo splendore; Verr. IV, 65. eius statuae; ib. II, 162. eas statuas; ib. 161. circum eam statuam; Phil. IX, 16. in eas statuas; Verr. II, 145. in eo statu; Sest. 106. Marcell. 26. eius stirpis; Rab. Post. 2. eis studiis; Cael. 72. in eo studio; Sex. Rosc. 137. ea summa; Flacc. 32. sumptus eos; ib. 33. ea suspicio; Sex. Rosc. 64. 65.

eo tabellario; Verr. II, 64. eae tabulae; Phil. XII, 12. eas tabulas; Verr. IV, 122. eis tabulis; Arch. 9. in eas tabulas; Verr. IV, 148. secundum eas tabulas; Qu. Rosc. 3. telo eo; Tull. 50. ea tela; har. resp. 2. ×. ea tela; har. resp. 47. eis telis; dom. 39. ea temperantia; imp. Pomp. 41. id templum; Piso 23. eius templi; dom. 54. in eo templo; Phil. II, 15. id tempus; Quinct. 8. Verr. I, 84. eius temporis; ib. II, 159. imp. Pomp. 45.

Rab. Post. 10. temporis eius; Verr. I, 32. eo tempore; Quinct. 16 53. 85. Sex. Rosc. 64. 92. Verr. a. pr. 24. II, 74. 98. V, 80. Caecin. 13. Cluent. 89. Catil. IV, 13. Sulla 17. sen. 17. Quir. 1, 17. dom. 92. Vatin. 24. 25. Milo 19. Ligar. 20. Phil. II, 4. eis temporibus; imp. Pomp. 55. Sulla 84. Arch. 11. temporibus eis; Qu. Rosc. 33. Planc. 13. ab eo tempore; Muren. 81. ad id tempus; Rabir. 38. ad ea tempora; Planc. 13. ex eo tempore; Quinct. 22. Sest. 79. Phil. V, 30. in id tempus; Verr. a. pr. 53. Phil. II, 88. terram eam; Planc. 26. eae terrae; Verr. III, 47. in ea terra; ib. IV, 106. in eis terris; Font. 45. id .. testamentum; Cluent. 162. ei testamento; ib. 33. in eo testamento; Verr. II, 36. ea testimonia; Flacc. 17. eis testimoniis; Caecin. 23. in eo testimonio; Flacc. 50. is testis; Caecin. 30. eius testis; Qu. Rosc. 45. eorum testium; Verr. II, 152. eos testis; ib. IV, 91. Planc. 54. eo timore; Font. 27. ea tranquillitate; Marcell. 27. is tribunus plebis; Sulla 31. Quir. 12. dom. 114. Fr. B. VI, 6. eum tribunum; Phil. XIII, 27. per eum tribunum plebis; sen. 3. ea tribus; Planc. 37. eius tribus; ib. eam tribum; ib. 38. tribus eae; ib. 37. eas tribus; ib. 39. 44. in ea tribu; ib. 54. in eo tumultu; Sulla 57. ea turpitudo; Phil. XI, 9. ei turpitudini; Cluent. 127. in eam turpitudinem; Quinct. 53.

ex eis valvis; Verr. IV, 124. ea varietate; ib. 65. ea vasa; ib. 39. vasa ea; ib. 63. vectigalia ea; leg. agr. II, 98. venenum [id]; Cluent. 55. veneni eius; ib. 105. eam veniam; Rab. Post. 33. id verbum; Phil. VIII, 1. eo verbo; Caecin. 49. Phil. III, 3. eis verbis; Verr. I, 116. Cluent. 196. dom. 50. Sest. 60. 73. Piso 35. Phil. II, 84. in ea verba; Verr. II, 31. is versus; Piso 74. ad eum vestitum; Phil. XIV, 2. eos veteranos; ib. XI. 37. ea vetustate; Planc. 32. vetustate ea; Flacc. 63. eam viam; Phil. V, 49. eius vicinitatis; Sex. Rosc. 15. ea vicinitate; Tull. 22. in ea vicinitate; Sex. Rosc. 16. 48. eam victoriam; Ligar. 19. ea victoria; prov. cons. 32. ex ea victoria; Phil. XIV, 1. in ea villa; ib. II, 104. is vir; Font. 40. Balb. 16. Phil. IX, 15. vir is; har. resp. 27. Sest. 129. eius viri; dom. 26. Vatin. 7. Ligar. 26. Deiot. 12. Phil. II, 39. ib. 65. X. eius ||talis|| viri; Sest. 62. ei viro; Milo 19. eum virum; Deiot. 28. Phil. XIII, 25. ei viri; Cluent. 106. Planc. 68. eis viris; Milo 80. eos viros; Vatin. 24. eis viris; Phil. XIV, 34. ea virtus; Phil. VIII, 1. eam virtutem; Ligar. 26. ea virtute; Verr. III, 93. Catil. III, 29. Milo 79. ea vis; Cluent. 199. vis ea; Caecin. 5. eam vim; Ligar. 11. eius vitae; Verr. II, 191. eam vitam; ib. III, 5. vitam eam; Scaur. 4. in ea vita; Cluent. 153. Planc. 27. id vitium; Phil. II, 83. ea vitia; Cluent. 72. ea vociferatione; Sex. Rosc. 12. eo voltu; Verr. II, 108. ea voluntas; Planc. 43. eam voluntatem; Tull. 25. leg. agr. III, 2. ea voluntate; Flacc. 11. in ea voluntate; Ligar. 6. vota ea; Phil. III, 11. eam vocem; Caecin. 22. ea voce; Milo 67. ea urbs; Verr. IV, 118. urbs ea; Phil. VIII, 18. eius urbis; Sulla 26. eam urbem; Muren. 33. urbem eam; har. resp. 33. urbe ea; Phil. I, 6. ex eis ||his|| urbibus; Verr. I, 54. in eam urbem; Phil. I, 9. X. 8. XIII, 27. in ea urbe; dom. 100. in ea (urbe); Milo 7. in ea ||illa|| urbe; leg. agr. II, 90. eis uxoribus; Verr. III, 76.

II. **mit Hinzufügung von ipse:** f. **ipse,** A, II, 3 (55 St.) S. 753, b.

B. **mit andern Pronomina und Adjectiven:** 1. **ipse:** f. **ipse,** B, 4. (60 St.) S. 754.

2. **omnis:** o m n e s e i ||hi|| citantur; Rabir. 31. bona e o r u m o m n i u m; Verr. III, 66. cum eorum omnium crudelitati ... cessissem; dom. 58. eorum omnium hic dux est; har. resp. 57. e o s o m n i s liberos esse; Cluent. 43. ab e i s o m n i b u s praedicatur; Verr. V, 7. de eis omnibus loquor; Rabir. 27. — i d o m n e ... polliceor; imp. Pomp. 69. id ego omne me rei publicae causa suscepisse confirmo; ib. 70. id omne ... esse conflatum; Cluent. 169. e a o m n i a ... vera esse; imp. Pomp. 51. EA OMNIA EO IURE SINT; leg. agr. III, 7. omnia .. ea me ... consecutum esse; Vatin. 6. de eis omnibus ... satis est dictum; har. resp. 40.

3. **qui:** i s q u i deterruit; Verr. III, 122. [habebat]; ib. IV, 137. dicitur; Caecin. 57. videret; Cluent. 49. denuntiarat; ib. 24. fuit; div. Caec. 69. leg. agr. II, 82. arguitur; Caecin. 104. putarat; sen. 26. est; Sest. 75. liberarat; Piso 95. natus est; Milo 68. vocarat; Phil. III, 20. — i d q u o d parati sunt facere; Quinct. 8. evenit; ib. 31. miserrimum est; ib. 49. fieri necesse est; Sex. Rosc. 2. non spero; ib. 10. dixi; ib. 25. existimaverunt; ib. 27. est satis; ib. 30. dicitur; ib. 37. pertinet; ib. 88 commemoravit; ib. 93. cognoscere poteritis; ib. 110. multo gravius est; ib. 115. attinet; ib. 124. aperietur; ib. 127. fieri ... non potest; ib. 150. pertinebat; Qu. Rosc. 40. petiverunt; div. Caec. 26. populus Romanus iam diu flagitat; ib. petiverunt; ib. 26. necessarium est; ib. 38. non potes; ib. 53 vos omnis admirari video; ib. 57. difficillimum fuerit; Verr. a. pr. 8. maxime exspectari videbatur; ib. 45. nunc sentiet; ib. I, 36. principium ... fuit; ib. 44. desiderabant; ib. 75. levissimum est; ib. 101. saepe audistis; ib. 121. cognostis; ib. 125. erat; ib. 132. mihi non est necesse; ib. 155. ornamentum imperii est; ib. II, 2 omnes videbant; ib. 48. didicistis; ib. 69. scripserat; ib. 100. erat facillimum; ib. 127. iste non laborabat, Climachias minime volebat; ib. 128. intellegi ... potest; ib. 138. possem; ib. 163. ostendam; ib. III, 46. satis erat; ib. 55. pollicitus sum; ib. 60. cognoscite; ib. 83. ostendam; ib. 101. perraro evenit; ib. 113. istius praecipuum est; ib. 130. commune est; ib dictitabat; ib. 141. turpissimum est; ib. 160. tametsi isti difficile est; ib. 162. planum factum ... est; ib. 189. didicistis; ib. 198. IV, 30. audistis; ib. V, 27. perspicio et quod ostendam; ib. 48. fieri solet; ib. 74. scriptum reliquit; ib. 112. fieri non posse intellego; ib. 151. antea dixi; ib. 157. sapientissime fecit; ib. 163. neque metuo .. neque ullo modo posse fieri video; ib. 173. ego non quaesivi; ib. dixi; Font. 25. valere plurimum debet; ib. 27. solent; ib. 36. pertinet; ib. 49. adsecuti sunt; Caecin. 4. mulieri veniebat in mentem; ib. 15. ipsi videtis; imp. Pomp. 19. facit auctoritatem; ib. 43. est verius; ib. 57. est demonstratum; Cluent. 40. maximo malo illi causae fuit; ib. 54. nescio an dici oporteat; ib. 99. fuit ... invidiosissimum; ib. 103. erit; ib. 156. multis verbis egit; ib. 160. solet; ib. 163. intellegetis; ib. 167. omnes intellegunt; ib. 171. vobis dicendum est et quod tum Sassia dictitavit; ib. 183. vestra natura postulat; ib. 200. difficile factu est; ib. 201. et dicitur a multis et saepe dictum est; leg. agr. I, 1. id quod dixi; ib. II, 93. multo magis est admirandum; Catil. I, 7. [id] quod saepe iam dixi; ib. 32. stultissimum est; ib. II, 18. videmus; ib. IV, 19. est factum; Muren. 52. egi atque perfeci; ib. 79. et agunt et moliuntur; ib. 82. est commune; Flacc. 9. iam dudum facio; ib. 23. vidimus; Sulla 15. tibi necesse minime fuit; ib. 22. confitetur; ib. 52. tu arguis; ib. 68. necesse erat; Quir. 5. ego sentio; dom. 15. accidit; ib. 96. fecistis; ib. 100. tu sustulisti; ib. 130. audistis; har. resp. 9. certe fiet; ib. 14. minime conducit ipsis; ib. 46. extremum est; ib. 60 perraro accidit; Sest. 30. facile factu fuit et quod fieri debuit quodque a me optimi et fortissimi cives flagitabant; ib. 39. concupieras; Vatin. 20. decreverunt; ib. dixisti; ib. 40. declaratum est; ib. 41. cupiebatis; prov. cons. 13. existimatis et facitis; ib. 23. praescribit; Piso 23. meminero; ib. 80. obliviscar; ib. erat tributum; Planc. 34. debes; ib. 48. invideant; ib. 59. se-

cundum est; ib. 62. vis; ib. 89. audieram; ib. 98. studuit; Scaur. c. 1 § 1. maximum est; Milo 83. verebamur; Marcell. 17. me arguis; Phil. II, 29. fieri minime debet; ib. X, 2. semper ipse fecissem; ib. XIV, 17.

4. **solus:** in eos solos .. severi; Cluent. 56.

5. **andre Adjectiva:** ei absenti; Quinct. 64. ei ignaro; ib. in eos foederatos; Balb. 24. eos miseros; Milo 97.

C. **allein und mit Auslassung des Substantivs: I. Singular: 1. is: a. Activ:** absolvit; Cluent. 107. accepisset; ib. 131. 135. acciperet; Quinct. 62. accipiet; Phil. V, 14. addidit; Fr. B, VI, 27. adduxerit; Phil. V, 52. adest; Caecin. 77. Sest. 111. adfecerit; Sex. Rosc. 113. adferet; Rab. Post. 27. adferret; Ligar. 17. adfert; Verr. III, 92. adfuit; dom. 118. adoptet; dom. 34. 36. agat; Flacc. 41. ageret; Verr. III, 114. agit; div. Caec. 54. amarit; Phil. II, 41. amiserit; ib. IX, 15. amittit; Caecin. 98. Phil. X, 12. appellet; Verr. III, 126. appetiit; Qu. Rosc. 23. arabat; Verr. III, 93. attulerat; ib. II, 64. attulit; Phil. IX, 7. audebat; Verr. V, 60. audet; Phil. XIII, 23. aufert; Verr. III, 35. ×. — carebit; Phil. XIV, 6. cecidisset; Verr. IV, 144. ceperit; Rab. Post. 8. (clamat); Rabir. 33. cognoverit; div. Caec. 1. commovebat; Sex. Rosc. 119. conatus est; Verr. IV, 123. conficeret; Verr. a. pr. 6. se corroboravisset; Cael. 11. consecutus erat; Phil. II, 110. constringit; leg. agr. II, 26. contemneret; Deiot. 23. contemnit; Phil. III, 15. contendet; div. Caec. 48. cucurrit; Phil. X, 10. curasset; Sex. Rosc. 38. — debebit; Catil. III, 2. debet; div. Caec. 47. Cluent. 96. prov. cons. 41. ×. debuit; Rab. Post. 6. decepit; sen. 15. decessisset; Verr. II, 146. declarat; Marcell. 15. dederit; Rab. Post. 38. dedicavit; dom. 138. dedit; Rab. Post. 38. defendat; Verr. V, 131. dicebat; har. resp. 31. diceret; Quinct. 33. div. Caec. 64. dom. 116. dicit; Quinct. 46. Sex. Rosc. 13. Qu. Rosc. 42. Verr. V, 122. dicturus est; Sex Rosc. 103. displiceret; ib. 41. dixerit; ib. 102. dixisset; Verr. V, 73. donavit; Balb. 46. — egit; prov. cons. 24. erat; Quinct. 62. Verr. I, 132. II, 129. imp. Pomp. 50. Cluent. 49. dom. 118. Phil. II, 10. erit; Verr. III, 9. 23. Phil. VII, 18. es; Catil. I, 22. essem; Scaur. 37. ×. esset; Verr. II, 121. 187. III, 97. IV, 67. V, 15. Caecin. 18. Cluent. 11. Milo 34. Ligar. 31. Deiot. 21. est; Quinct. 60. Qu. Rosc. 15. ×. Verr. I, 10. ×. II, 108. 112. 154. III, 54. IV, 92. ×. V, 94. Caecin. 103. Cluent. 84. 149. 157. Sulla 22. ×. Flacc. 34. 45. Phil. V, 14. VI, 5. 6. VIII, 6. XI, 26. 32. XIV, 13. evertit; Phil. II, 109. excessisset; sen. 7. excusavit; Phil. VIII, 1. exegisset; Qu. Rosc. 56. est exorsus; imp. Pomp. 11. — faciebat; Phil. II, 41. faciet; Phil. VII, 18. facit; har. resp. 26. Sest. 134. Phil. III, 22. fecisset; Balb. 16. fecit; Cluent. 21. fuerit; Quinct. 68. Verr. V, 155. fuisset; Sex. Rosc. 16. div. Caec. 62. dom. 114. fuit; Sex. Rosc. 41. Verr. V, 111. Caecin. 14. Piso 7. 51. Ligar. 22. esset futurus; Verr. III, 63. — gerebat; Planc. 8. se gerit; leg. agr. II, 53. gloriatur; Piso 2. — habeat; Phil. V, 5. ib. IX, 10. haberet; ib. 104. II, 127. III, 53. Caecin. 54. Planc. 37. habitat; Verr. IV, 38. habuerat; ib. I, 123. habuerit; ib. II, 119. habuit; Caecin. 10. Arch. 9. — ignorat; Sex. Rosc. 142. impediret; har. resp. 1. implevit; Phil. II, 63. incipit; Verr. IV, 138. inquit; Arch. 24. intellexit; dom. 112. intercedebat; Quinct. 69. interfuit; Sest. 111. intulit; dom. 104. iudicavit; Verr. II, 105. iussit; ib. 138. — laborat; div. Caec. 24. loquebatur; Verr. III, 130. — minuit; Phil. III, 131. miretur; Sest. 1. mitteret; Verr. a. pr. 21. mittet; leg. agr. II, 53. mortuus est; Sex. Rosc. 42. Verr. I, 125. 130. mortuus esset; Verr. I, 114. — negarit; Sulla 39. noluit; Verr. IV, 123. nosset; Scaur. 49. — obierit; Phil. IX, 16. obligavit; dom. 124. obmutescet; Caecin. 86. obtinebit; ib. 38. occiderit; Sex. Rosc. 38. — patietur; Verr. I, 109. perfecit; ib. V, 162. perhorrescit; Rabir. 36. permitteret; Piso 6. persolvat; Phil. XI, 29. pertimescat; Flacc. 5. peteret; Quinct. 89. posset; Verr. IV, 91. Caecin. 16. Sest. 63. Phil. II, 73. possit; Quinct. 6. 7. Verr. a. pr. 51. III, 143. leg. agr. II, 28. postulat; Sex. Rosc. 6. Verr. IV, 82. poterat; ib. II, 128. poterit; ib. I, 157. potest; div. Caec. 32. Verr. II, 180. III, 151. Caecin. 96. Muren. 3. Deiot. 34. Fr. B. VIII, 2. potuerit; dom. 86. potuit; Verr. III, 122. Font. 24. potuisset; Milo 79. praeerat; Verr. IV, 92. praefuturus est; ib. a. pr. 30. probabit; Milo 104. prodat; Phil. XIII, 16. prodidit; Verr. V, 111. profitetur; Phil. II, 56. promulgasset; imp. Pomp. 52. promulgavit; Verr. V, 177. pugnat; Sex. Rosc. 35. putabat; Quinct. 13. putarit; Quinct. 28. Sulla 58. putat; Ligar. 9. putavit; Milo 15. — quaereret; Verr. a. pr. 21. querebatur; Planc. 55. queritur; Verr. I, 156. Phil. XIII, 37. — recedit; Tull. 41. recuperabit; Cluent. 120. reddet; Phil. XIII, 12. redimeret; Verr. III, 16. reduceret; Quir. 15. regnaret; Sest. 58. reliquit; Verr. II, 48. respondet; Cluent. 106. retinet; Planc. 68. revellit; Caecin. 70. — saltavit; Deiot. 27. sancit; leg. agr. III, 10. sciret; Sulla 54. scit; div. Caec. 13. scivit; dom. 80. sectaretur; Verr. II, 169. secutus est; Catil. IV, 9. senserit; Phil. X, 8. servat; prov. cons. 36. sinit; ib. 12. sis; Caecin. 66. sit; Verr. I, 142. III, 6. leg. agr. II, 16. Balb. 27. Phil. XI, 9. ×. solebat; Sest. 122. solet; Caecin. 92. Rab. Post. 31. 32. ×. statuat; Verr. III, 144. statuit; ib. II, 32. Piso 29. ×. sublevat; Cluent. 168. successisset; Verr. II, 68. sum; Sulla 67. har. resp. 18. Phil. I, 37. XII, 21. suscepisset; Verr. IV, 145. suscepit; imp. Pomp. 7. — tenuerit; dom. 119. tenuisset; ib. 120. texisset; Planc. 1. timeret; Scaur. 8. timet; Cael. 23. tractaret; Verr. V, 60. tradiderat; ib. II, 46. tradidit; Flacc. 4. tulit; Muren. 47. ×. Sest. 111. velit; div. Caec. 10. 53. vellet; Verr. III. 51. IV, 10. venerat; Quinct. 48. Verr. IV, 62. venisset; Sest. 9. venit; Quinct. 52. videatur; ib. 85. Verr. III, 124. Caecin. 8. imp. Pomp. 41. Catil. IV, 12. prov. cons. 36. videtur; Sex. Rosc. 83. Caecin. 31. vidisset; Piso 68. voluerit; Verr. III, 150. Cluent. 158. usus sit; Phil. V, 38.

b. **Passiv:** absolvatur; div. Caec. 23. absolvitur; Verr. a pr. 20. accusatur; ib. IV, 100. Rab. Post. 38. esset accusatus; Verr. II, 68. Cluent. 105. adfectus esset; ib. 33. adficietur; Sex. Rosc. 113. adhiberetur; Verr. V, 70. ageretur; ib. 165. arguitur; Deiot. 15. — coarguare; Verr. V, 74. commoneretur; ib. I, 154. condemnatus est; Cluent. 60. Flacc. 5. condemnatus sit; Verr. I, 3. conspectus est; Sest. 126. cooptaretur; leg. agr. II, 18. corruptus est; Flacc. 81. — damnabitur; Sex. Rosc. 113. damnaretur; Verr. IV, 100. damnetur; Rab. Post. 7. ×. daretur; Muren. 4. deprehensus (est); Piso 28. dicebatur; Verr. IV, 5. diligebatur; Planc. 24. divideretur; Phil. V, 53. erat divisus; leg. agr. II, 81. — eiciebatur; Sest. 118. emitur; Sest. 72. excipitur; leg. agr. II, 60. exturbatur; Quinct. 49. — factus est; Verr. I, 101. factus esset; ib. II, 109. factus sit; Fr. B. XIII, II, 1. ferendus est; Verr. III, 4. fieret; ib. II, 106. IV, 19. fit; Qu. Rosc. 27. — habendus est; Phil. XI, 3. habetur; Verr. IV, 96. — indicatus est; Cluent. 183. interfectus sit; Milo 17. interrogaretur; Sex. Rosc. 70. inuretur; Cluent. 129. — liceretur; Caecin. 16. — nominatur; Phil. II, 30. notetur; Quinct. 99. numerabitur; Sex. Rosc. 113. numeratus esset; Verr. II, 124. — occisus est; Sex. Rosc. 105. — petebatur; Muren. 15. positus esset; Sest. 20. praepositus est; Milo 23. praeteritus erit; Planc. 4. putandus est; Milo 82. putaretur; Cluent. 55. putatur; Arch. 22. — receptus est; Caecin. 100. restitueretur; Rab. Post. 4. rogatus

est; Muren. 75. — surripiatur; leg. agr. II, 46. — vocatur; Font. 14. vocatus sit; Cael. 29.

2. **ea** (nom. fem.): appellabitur; Caecin. 43. — confecit; Verr. IV, 59. constituit; Piso 92. — debet; Sulla 78. dicit; Tull. 24. — sit effusa; Phil. I, 17. erat; ib. II, 73. VIII, 30. es; Cael. 50. esset; Balb. 55. est; Verr. III, 112. IV, 118. V, 82. 183. Caecin. 42. ×. Cluent. 199. Sest. 135. Phil. II, 44. V, 49. X, 20. essent exspectatae; ib. III, 2. exstingueret; Verr. II, 172. — faceret; Phil. XI, 9. feratur; Fr. B. VI, 13. ferret; Verr. V, 147. fiat; Tull. 28. fit; Caecin. 63. fuerit; Sulla 56. fuit; Verr. V, 59. Muren. 41. Phil. IX, 4. (futura est); ib. 13. — iudicanda est; Ligar. 19. iudicarit; Verr. II, 168. — labefactavit; dom. 109 lata erit; leg. agr. II, 28. — mittitur; Verr. IV, 63. monet; ib. III, 157. mortua esset; ib. II, 53. — numerata est; ib. 94. — obveniret; Phil. III, 24. oppugnatur; leg. agr. I, 1. — petebat; Phil. XII, 11. petit; ib. posita est; div. Caec. 18. possit; Verr. a. pr. 12. 47. III, 199. Font. 46. poterat; Caecin. 21. potest; Milo 94. potita est; Sex. Rosc. 70. potuerit; Milo 79. praecipit; Verr. III, 157 est putanda; dom. 118. — quaerat; Cael. 47. quaeritur; Cluent. 81. — referebat; Phil. IX, 11. regit; Rab. Post. 28. reservetur; Phil. XII, 33. retinetur; Caecin. 63. — timebat; Milo 66. — valet; Caecin. 40. videatur; Font. 28. videretur; Phil. X, 20. videtur; Verr. III, 8. Cluent. 2. uteretur; ib. 175.

3. **id** (nom.): abest; Balb. 35. abiectum est; Fr. B. VI, 6. accidat; Verr. a. pr. 51. accidit; Quinct. 9. Verr. III, 120. har. resp. 56. additum esset; Tull. 32. adiungitur; har. resp. 54. agendum est; Verr. III, 60. agitur; Tull. 36. apparet; Phil. XIII, 16. appellandum (est); Verr. III, 4. — est coeptum; Catil. IV, 17. comprehendatur; Cluent. 140. concluderetur; Tull. 27. conflatum sit; dom. 30. consecratum esset; Verr IV, 67. constabit; ib. II, 179. constituetur; ib. IV, 71. est contemptum; Muren. 25. contulit; Phil. X, 16. convenit; Arch. 31. credendum est; Fr. A. III, 1. — daretur; Cluent. 166. datum est; Quinct. 39. Phil. XI, 20. debebit; Sex. Rosc. 122. deberet; Cluent. 126. debet; Quinct. 76. div. Caec. 65. Sulla 51. decebat; Phil. II, 20. decernitur; Muren. 68. deficit; Quinct. 4. defuisset; Planc. 87. delectat; ib. 31. demonstrabitur; Verr. II, 15. depulsum sit; Catil. IV, 1. dicam; Verr. I, 157. dicendum est; Catil. IV, 17. Planc. 6. displiceret; Verr IV, 31. dissolutum est; Caecin. 7. dubitandum est; Milo 53. duceretur; Qu. Rosc. 6. — erat; Sex. Rosc. 53. div. Caec. 4. Verr. I, 145. II, 96. dom. 95. Sest. 43. 124. erit; Quinct. 39. Sex. Rosc. 49. 83. Muren. 73. Sest. 110. Phil. I, 17. 26. erumperet; Catil II, 27. esset; Verr. I, 66. V, 16. dom. 137. Tull. 41. Piso 44. Marcell. 15. Ligar. 1. Fr. B, V, 2. est; Quinct. 7. Sex. Rosc. 56. Qu. Rosc. 33. div. Caec. 22 36. Verr. I, 10. ×. 100. 127. III, 67. 116. 126. 216. IV, 146. Caecin. 92. leg. agr. II, 70. 75. Muren. 38. Flacc. 106. har. resp. 37. 55. dom. 37. 41. 43. 118. Tull. 25. Sest. 92. 102. Vatin. 9. Balb. 10. 20. 22. 24. 37. 54. Piso 43. 47. 65. Planc. 5. Scaur. 16. Milo 31. 58. Marcell. 26. Deiot. 13. 26. 35. Phil. I, 18. 27. II, 11. 27. 50. 70. 74. 84. III, 15. IV, 14. V, 26. XII, 8. 10. 23. XIII, 18. 37. Fr. B. VI, 13. eximeretur; Tull. 11. expensum sit; Font. 3. — faciendum est; Phil. V, 33 faciendum esset; dom. 78. faciendum sit; Catil. III, 29. factum est; div. Caec. 8. Balb. 56. Phil. II, 67. 105. factum esset; Phil. III, 24. factum sit; div. Caec. 60. fefellit; Sulla 41. esset ferendum; Verr. V, 103. fertur; Phil. I, 22. fiat; Planc. 16. fieret; Tull. 25. fiet; Piso 99. fit; Caecin. 2. Sest. 115. Phil. XII, 20. fuerit; Verr. I, 78. fuit; ib. III, 10. V, 168. Caecin. 69. Sest. 72. Planc. 38. — habebitur; Phil. I, 19. habendum est; Quinct. 50. — impetrabatur; Verr. III, 115. iudicabitur; Caecin. 43. est iudicandum; Phil. XIII, 6. — laborandum est; Verr. II, 76. libebit; Quinct. 94. liceat; Verr. II, 148. Balb. 25. licebit; Verr. III, 222. leg. agr. I, 9. liceret; Verr. IV, 10. licet; Sex. Rosc. 77. Phil. XIII, 14. XIV, 21. licitum esset; Verr. III, 113. luitur; Milo 99. — manaret; Phil. I, 5. manet; Quir. 19. nominaretur; Catil. I, 27. numerabitur; Phil. I, 19. — obiciatur; div. Caec 15. obsignatum est; Cluent. 125. oportet; Verr. I, 116. — permittitur; div. Caec. 34. erit persolutum; Sest. 52. pertimescitur; leg. agr. II, 45. pertinebit; Marcell. 30. pertinet; Caecin. 35. Cluent. 87. Balb. 35. Phil. II, 56. perturbatum est; har. resp. 45. planum fieret; Verr. II, 143. poscitur; div. Caec. 8. positum sit; Verr. II, 119. potest; Sex. Rosc. 57. Verr. III, 120. Muren. 28. Phil. I, 16. potuerit; Tull. 39. potuit; Sex. Rosc. 136. Deiot. 18. praetereundum est; Verr. I, 155. profertur; Cluent. 115. propositum est; Sest. 98. prosit; Milo 30. providendum est; Verr. V, 177. putaretur; Tull. 9. — quaeritur; Verr. I, 8. Caecin. 49. — esset ratum; Balb. 33. recideret; Qu. Rosc. 54. refellatur; Verr. III, 33. rescindendum est; Planc. 10. restabat; Phil. XI, 22. restat; Phil. XIV, 30. — est scriptum; dom. 51. seiunctum sit; Planc. 4. sequitur; Cluent. 117. Rab. Post. 28. servatum est; Verr. IV, 130. significat; ib. III, 112. sit; div. Caec. 15. Font. 20. Sulla 60. Planc. 7. spectat; Verr. IV, 89. spectavit; Tull. 8. — tollatur; Cluent. 124. — valebit; Verr. a. pr. 20. Caecin. 81. ×. valeat; dom. 139. venit; Verr. II, 42. versetur; Cluent. 175. videbatur; Flacc. 14. videbitur; Caecin. 43. videretur; Verr. II, 127. Cluent. 74. Catil. III, 10. Sulla 38. videtur; Sex. Rosc. 148. Verr. a. pr. 1. II, 67. dom. 51. Piso 95. visum est; har. resp. 12.

4. **eum**: a. **Subject im acc. c. inf.**: abesse; Cluent. 83. abiturum esse; Caecin. 20. 46. abstulisse; Verr. II, 61. accipere; Phil. XI, 30. esse accusandum; har. resp. 5. accusare; div. Caec. 65. adfectum esse; Muren. 13. adfici; Verr. V, 17. adfuisse; Caecin. 30. adire; har. resp. 44. adiungere; Quinct. 12. admisisse; Sex. Rosc. 111. aspici; Verr. V, 67. — capere; Phil. V, 47. censeri; Caecin. 99. cepisse; Flacc. 89. cogitare; Phil. V, 43. cognovisse; ib. XIII, 13. committere; Verr. V, 84. comparasse; Deiot. 22. condemnari; Sex. Rosc. 28. Verr. II, 143. Planc. 14. confidere; Sest. 135. confiteri; Sex. Rosc. 123. coniurasse; Verr. V, 17. corrupisse; Cluent. 63. ×. 64. ×. ×. ×. cupere; div. Caec. 29. — dandum esse; Catil. IV, 5. daturum esse; Verr. I, 82. debere; ib. 126. defendi; Cael. 27. defensum esse; Verr. IV, 79. deiectum esse; Caecin. 49. 64. 75. depelli; ib. 49. detrudi; ib. 49. deversurum esse; Milo 51. dicere; Verr. I, 138. II, 92. Muren. 51. Sulla 85. Phil. III, 17. dictitasse; Verr. II, 102. dicturum esse; Quinct. 63. — efferri; Phil. IX, 17. errare; ib. XII, 1. esse; Sex. Rosc. 109. div. Caec. 48. 53. Verr. II, 94. 166. V, 65. Caecin. 79. 99. imp. Pomp. 13. Cluent. 84. 116. leg. agr. II, 42. Muren. 26. 50. Sulla 23. Flacc. 40. dom. 85. 87. Piso 80. Planc. 37. Milo 34. Phil. V, 51. X, 5. XII, 25. XIII, 17. exhiberi; Verr. V, 17. exiciendum (esse); Phil. XIII, 1. exire; Catil. I, 27. — facere; Piso 64. Rab. Post. 42. Ligar. 23. esse factum; Phil. I, 27. esse facturum; har. resp. 52. Sest. 89. Phil. II, 21. facturum fuisse; ib. V, 21. fecisse; Sex. Rosc. 44. Caecin. 73. Milo 14. Phil. III, 38. V, 36. VIII, 33. ferre; Cluent. 112. leg. agr. II, 28. fieri; ib. 25. Milo 25. fore; Sest. 129. fuisse; Quinct. 87. Sex. Rosc. 70. Verr. III, 155. Cluent. 41. 109. 125. Vatin. 3. Planc. 63. 64. 99 Phil. II, 30. X, 24. futurum (esse); Cluent. 7. — habere; Verr. II, 36. IV, 38. Cluent. 179. leg. agr. II, 20. Phil. II, 85. haberi; Sex. Rosc. 116. habitare; Cael. 17. habiturum esse; Flacc. 80. — imperasse; Verr. IV, 141. induci; Font. 3. inscriptum esse; Verr. II, 154. interficere; dom. 59. introisse; Piso 55. invasisse; Sest. 14. inveniri; Sex. Rosc. 123. iocari; ib. 60. iudicasse; Verr.

II, 34. — laudari; Phil. II, 18. liberatum (esse); Milo 8. loqui; Cael. 36. — esse missum; Verr. V, 161. mori; Rabir. 37. esse mortuum; Verr. V, 78. Milo 48. — negasse; leg. agr. II, 82. noluisse; sen. 25. — occidere; Tull. 56. occidi; ib. 47. Milo 72. 73. × × × × × ×. occisum esse; Sex. Rosc. 92. 127. offensum (esse); Scaur. 33. — partiri; Cluent. 21. patuisse; Verr. IV, 116. pellere; dom. 111. perire; Phil. XIII, 35. perisse; Sulla 70. petere; Phil. XI, 11. posse; Quinct. 16. 64. Sex. Rosc. 33. Verr. I, 140. II, 37. Caecin. 90. ×. 93. Catil. IV, 10. Muren. 50. Tull. 20. Phil. V, 8. XI, 4. XIII, 27. possedisse; Caecin. 91. ×. Tull. 45. possidere; Sex. Rosc. 99. Verr. III. 27. ×. postulare; Phil. VII, 3. praeteriturum fuisse; ib. III, 4. privare; Muren. 87. Ligar. 11. esse privatum; dom. 146. probaturum (esse); leg. agr. II, 22. putari; div. Caec. 65. putasse; Milo 63. — quaesisse; Verr. II, 18. — recipi; Phil. VII, 15. redargui; Verr. I, 26. esse rediturum; Milo 62. referre; Cluent. 162. remanere; leg. agr. II, 80. remittere; Phil. VII, 2. removeri; Verr. IV, 66. reposcere; div. Caec. 27. restitui; Phil. II, 56. restituisse; Verr. IV, 74. reverti; Phil. I, 21. risisse; Verr. III, 62. — scribere; ib. 126. scripsisse; ib. 20. sedere; ib. V, 107. solere; ib. II, 49. sorbere; Phil. XI, 10. sperare; Deiot. 38. superare; Caecin. 1. esse superatum; Phil. II, 17. — teneri; Cluent. 145. tulisse; Verr. V, 170. — vendidisse; ib. III, 147. venire; Tull. 32. Phil. XIII, 44. venisse; ib. VIII, 18. vincere; Caecin. 91. *vinci*; Scaur. 45 ×. vivere; Quinct. 94. Cluent. 171. Phil. II, 86. vocari; Verr. V, 7. volasse; Phil. X, 11. voluisse; leg. agr. II, 13. Sulla 58. usurum esse; Cluent. 134.

b. **Object**: absolvere; Cluent. 106. absolvite; Verr. III, 221. accipiatis; Arch. 31. accusabo; Verr. I, 43. accusare; div. Caec. 60. 62. Sest. 95. accusas; Sulla 48. Flacc. 83. Ligar. 10. accusat; Sest. 95. accusaturus esset; Sex. Rosc. 33. accusavi; div. Caec. 65. accuses; ib. 62. Sest. 78. accuset; Deiot. 3. accusetis; Ligar. 25. accuso; Planc. 17. adduxerat; Cluent. 103. adduxit; Verr. a. pr. 11. adfeceris; Deiot. 14. adficeret; dom. 102. adimere; Muren. 80. adoptarant; div. Caec. 64. adripuisse; Planc. 54. agunt; Verr. I, 7. appellare; Quinct. 39. Phil. IV, 5. appellaret; ib. XIV, 12. appellasses; ib. III, 134. appellavit; Catil. II, 12. armaret; Cluent. 191. ascripsit; ib. 34. aspicere; Verr. V, 65. aspirasti; Piso 11. ×. astringeret; Quinct. 19. attendit; Sulla 4. attinuit; Sex. Rosc. 96. audiret; Sest. 108. — ceciderunt; Phil. VIII, 24. cernetis; Sex. Rosc. 107. circumscripsissent; Milo 88. coëgerit; dom. 31. coëgisti; Flacc. 51. coëgit; Sex. Rosc. 97. cogere; Verr. V, 141. cogeret; ib. 30. cognoscerent; ib. 14. I, 155. cognoveris; ib. II, 190. colebant; Arch. 6. commendaret; sen. 13. commonefaciunt; Verr. II, 41. comparo; Marcell. 8. complectamini; Planc. 82. comprobabas; Quinct. 76. concidistis; Phil. V, 28. condemnare; Verr. II, 31. 78. Cluent. 76. condemnasse; Verr. II, 81. condemnat; ib. 99. condemnetis; Milo 71. confirmasti; Piso 83. conservavit; Phil. II, 50. conserves; Planc. 104. conspiciatis; Balb. 47. constitueras; Verr. I, 77. convertisset; Sest. 130. convincerent; Sulla 71. cooptabo; Phil. XIII, 12. — defecit; Catil. III, 11. defendas; Sulla 6. deferat; leg. agr. II, 46. defendere; Cluent. 49. Sulla 48. defenderem; Sulla 35. Rab. Post. 32. defenderit; Quinct. 62. 87. defendit; Verr. IV, 79. defendo; Sulla 48. deiecistis; Phil. IX, 8. delectabant; Verr. II, 89. V, 44. delectaret; Milo 43. delectat; div. Caec. 24. delegerit; Verr. II, 109. delinquere; Muren. 61. ×. deprehendissent; har. resp. 44. deterreret; Phil. XIII, 20. detulisset; Cael. 74. deturbarit; Vatin. 34. devocent; prov. cons. 29. dicerent; Verr. II, 113. diligit; Planc. 28. dimitteret; Deiot. 21. dimittit; Caecin. 98. doceant; Verr. II, 124. donaras; ib. V, 110. donavit; Balb. 7. duceres; Vatin. 21. — efferebat; har. resp. 50. eiecerat; dom. 123. emptum habebat; Tull. 16. eripuerit; Cluent. 70. excipis; leg. agr. II, 57. excipit; ib. 21. 60. excitavit; Cluent. 68. excludit; Verr. I, 142. existimare; ib. III, 190. existimet; Phil. III, 14. extulisti; Vatin. 41. extulit; Qu. Rosc. 31. — fallere; Sex. Rosc. 112. fefellit; Milo 45. — habet; Font. 2. Phil. XI, 25. habetis; Caecin. 104. Catil. IV, 24. hortabatur; Verr. I, 104. — ignoret; ib. V, 168. impedirent; dom. 139. impellit; Cluent. 71. impulissent; Milo 89. impulisset; Vatin. 15. indicat; Arch. 11. induxerit; Rabir. 23. induxit; Piso 71. interficere; Sest. 48. interfecerit; Cluent. 125. invitant; Verr. II, 89. iudicares; Ligar. 36. iudicas; Deiot. 15. iudicastis; Phil. V, 28. iudicavisset; ib. III, 6. iudicavit; ib. XI, 27. iudico; ib. XIII, 1. iugulasset; Verr. II, 64. — laudabat; har. resp. 51. laudant; Cluent. 196. laudare; Verr. IV, 142. Vatin. 40. legerent; Cluent. 126. liberares; Deiot. 10. liberat; Cluent. 132. lugere; Milo 81. — miserat; Ligar. 23. Phil. IX, 15. missum facere; Verr. V, 104. mittere; Phil. XI, 18. mutavit; Scaur. 45. — necasset; Sex. Rosc. 71. nominabat; Cael. 59. nominem; Phil. II, 12. — occideres; ib. 5. occideret; Caecin. 22. oderitis; Cluent. 158. odisses; Phil. XIII, 5. odisset; Sex. Rosc. 41. offendit; Phil. I, 28. onerasti; ib. II, 99. oppugnas; Sex. Rosc. 147. orarent; Quir. 12. oraret; Verr. III, 125. ornabat; ib. I, 34. ornat; dom. 29. — paeniteat; Sest. 95. Cael. 6. paenitebat; Tull. 16. percussisset; Verr. V, 7. percussisti; Piso 84. persecuti sunt; Phil. II, 39. perterrebit; Quinct. 59. posse; Milo 15. possideretis; leg. agr. II, 85. praefecisset; dom. 136. praeponeretis; leg. agr. II, 23. premebat; Sex. Rosc. 97. producam; Qu. Rosc. 45. producere; Verr. V, 75. produxi; ib. IV, 16. produxisset; ib. I, 122. prohiberet; Phil. II, 46. prosecuta est; Cluent. 111. prosecuti sunt; Planc. 26. prosequeretur; Verr. I, 86. pulsasset; ib. II, 66. pupugisset; Sex. Rosc. 60. putares; Phil. VIII, 14. — rapiunt; Verr. I, 7. receperunt; Arch. 5. reciperet; Phil. IV, 9. reconciliavit; prov. cons. 21. redarguebat; har. resp. 47. reddidi; Caecin. 28. reddidistis; Quir. 3. reddidit; Verr. II, 50. reliquissent; imp. Pomp. 55. reposcerent; Verr. IV, 113. reppulisset; Phil. XIV, 8. reprehendat; Piso 70. restituas; Caecin. 76. retineamus; Phil. XIV, 2. retinet; prov. cons. 29. retinete; ib. 12. revocabit; Phil. XIII, 4. revocares; Quinct. 83. Vatin. 26. rogant; Verr. II, 55. rogat; ib. IV, 64. Cluent. 71. rogato; Verr. II, 152. roget; ib. 36. — salutasset; Planc. 33. sectentur; Verr. IV, 148. sineret; ib. III, 159. sublevatis; Cluent. 202. sublevaturum fuisse; Verr. I, 24. — teneat; Sulla 89. tenent; Phil. XI, 11. tenuerit; Verr. IV, 11. tenuerunt; Phil. VI, 4. tollere; Font. 24. tradiderunt; Sex. Rosc. 29. tueor; Planc. 93. — vendit; Caecin. 99. videram; Cael. 27. viderat; Cluent. 112. videre; Verr. V, 30. videres; Quinct. 41. Verr. V, 108. videret; ib. I, 152. V, 26. Cluent. 85. viderit; Verr. V, 27. vidi; Quir. 19. Marcell. 16. vidit; Phil. VIII, 31. violabis; dom. 82. vitare; Verr. I, 39. vocavisti; Flacc. 81.

c. **mit Präpositionen**: ad: adducit; Cluent. 37. adduxit; Sest. 7. aditus; imp. Pomp. 41. adlatus esset; Verr. V, 7. adlegatos esse; Verr. I, 139. concursum est; Ligar. 3. fit concursus; Phil. X, 7. ad eum se contulerunt; Verr. IV, 30. dedisti; Deiot. 38. deduci; Verr. I, 65. deferre; ib. 139. defertur; Verr. V, 160. defert; ib. I, 64. delata est; Cluent. 69. post delatam ad eum coniurationem; Sulla 81. detuli; Planc. 12. ×. detulistis; Ligar. 25. ×. ire; Phil. XII, 6. ad eum lacerandum; Sulla 50. misimus; Phil. VII, 2. misissent; imp. Pomp. 35. misit; Deiot. 14. missi; Phil. V, 27. esse missum; imp. Pomp. 46. mitto; Piso 59.

mittemus; Phil. XII, 11. mittere; ib. V, 3. pertinebant; Sex. Rosc. 82. poeniendum; Milo 85. referas; Phil. II, 15. rescripserint; Font. 18. ad restituendum eum; Caecin. 35. 58. rettulisti; Phil. II, 14. ad eum scripserat; Verr. II, 100. venerant; Piso 77. venerat; Verr. II, 64. venerunt; Deiot. 11. venissent; Catil. III, 11. venisset; sen. 12. Deiot. 31. venit; Verr. I, 126. Deiot. 13. erat ad eum ventum; Verr. I, 120.

ante: diceret; Verr. a. pr. 9. dixisset; Caecin. 30. ×.

apud: ageret; Verr. III, 114. cenabat; ib. IV, 49. cenasse; Cael. 26. dicere; Deiot. 4. dico; Ligar. 7. fuisset; Verr. II. 83. fuit; ib. V, 158. Cluent. 21. possit; Phil. V, 51. sunt; Sex. Rosc. 77. viderat; Verr. IV, 63.

contra: diceret; Caecin. 53.

in: aestimares; Rab. Post. 12. animadvertere; Verr. I, 88. III, 124. animadverteretur; ib. V, 19. animadvertisset; ib. II, 57. cadere; har. resp. 56. concitare; Flacc. 18. esse confictum; Phil. XIV, 14. coniecisti; Quinct. 52. constituere; Verr. III, 190. V, 168. constituerint; ib. IV, 19. dantur; ib. 100. dicam; Caecin. 29. dicere; Verr. IV, 53. Rab. Post. 31. dicerent; [Verr. II, 155.] ib. IV, 113. dico; Sex. Rosc. 127. dissolutus; Verr. V, 104. dixeris; Vatin. 41. dixit; Verr. I, 41. epigramma; Arch. 25. essent; Verr. II, 180. iaciuntur; Cael. 20. inlata est; Cluent. 116. invadunt; ib. 38. in eum (darent iudicem); Tull. 41. iudicium; Verr. III, 39. quaesita est; Rab. Post. 46. statueret; Verr. V, 160. supplicium constituisset in eum; Sex. Rosc. 70. excogitabatur in eum supplicium; Rabir. 28. supplicium reperietur in eum; Sex. Rosc. 37.

inter: interesse; Rabir. 19. ×. interfuit; Piso 15.

per: adfecta sunt; prov. cons. 29. confirmata est; Phil. I, 2. corruptum (esse); Cluent. 92. defendere; div. Caec. 20. factum esse; Verr. III, 150. recusare; Cluent. 156. reductus; Rab. Post. 33.

post: rogatus; Sest. 74. arcessitus est; Catil. III, 6.

praeter: habeas; Caecin. 55. nemo; Verr. a. pr. 50.

propter: veniret; Verr. IV, 13.

secundum: daretur; Verr. I, 114.

5. **eam**: a. **Subject im acc. c. inf.**: concuisse; Scaur. 43. coli; Planc. 45. commissam esse; Verr. II, 36. conlocari; Caecin. 16. consistere; Marcell. 22. — esse; Cluent. 162. leg. agr. II, 14. 15. III, 5. Catil. IV, 20. dom. 70. Vatin. 37. Cael. 50. Marcell. 4. existimari; Verr. I, 64. — fuisse; Sex. Rosc. 46. Verr. II, 159. Catil. IV, 11. — habere; Scaur. 8. habitam esse; Cael. 3. — natam esse; Verr. IV, 108. numeratam esse; Flacc. 80. — posse; Caecin. 15. dom. 136. profuisse; Muren. 38. — revertisse; Verr. II, 57. — servatam esse; Phil. II, 60. — venisse; ib. 61.

b. **Object**: abrogarim; Muren. 5. accepisset; Sest. 78. adeptus esset; ib. 18. adferret; imp. Pomp. 25. adnumerare; div. Caec. 56. adsignetis; Milo 6. anteferret; Phil. XIV, 5. appellare; Cluent. 199. asciscere; Piso 50. aspexerant; Verr. V, 44. attingere; Planc. 8. avellere; prov. cons. 36. — celebrares; Cael. 34. complecti; Quir. 6. concidere; Sest. 25. confirmaret; Phil. V, 50. confirmavit; leg. agr. II, 27. consecrasse; dom. 105. conservaram; Quir. 21. considerare; Verr. IV, 68. constituerint; Caecin. 40. constringere; Milo 34. contineret; Verr. IV, 101. convellet; Cluent. 6. — dederunt; imp. Pomp. 2. dedisset; Ligar. 7. dedit; Rabir. 28. defendebam; sen. 36. defendentem; Sest. 141. defigere; Catil. I, 16. deiecisset; leg. agr. II, 81. delaturos (esse); ib. 23. delegit; Cluent. 188. demoliantur; Verr. IV, 75. deponite; Catil. IV, 1. deportaret; Verr. V, 21. detulistis; Cluent. 196. dicturum fuisse; Phil. VIII, 2. dixi; dom. 9. ×. ×. — efferre; Quinct. 99. explicare; dom. 57. exponere; div. Caec. 27. — fecisse; Milo 95. habere; Verr. IV, 7. habetis; Phil. XIII, 13. habuisse; Verr. IV, 29. — incenderet; Milo 90. infirmare; Quinct. 80. — liberatis; har. resp. 14. — neglegere; Quinct. 75. nominem; Verr. II, 145. — oppetiverunt; Catil. IV, 7. orarit; Quinct. 43. — penditote; Verr. IV, 1. peteres; Qu. Rosc. 56. proferet; div. Caec. 55. proponite; Sulla 72. — recuperaritis; Verr. III, 226. recuperavi; Quir. 5. recuperet; Phil. XII, 4. reddere; div. Caec. 56. ||iam|| reddidisse; Verr. a. pr. 26. redimet; Phil. XIII, 10. reliquisset; Rabir. 14. remittatis; Cluent. 6. respuit; Muren. 74. retineatis; leg. agr. III, 2. revocaret; Cluent. 12. servat; prov. cons. 36. solvit; Cluent. 34. sumpserat; Sest. 87. supprimat; Cluent. 71. suscipere; Verr. IV, 114. sustinere; Planc. 96. — tradituri fuistis; Ligar. 23. tulerit; Planc. 49.

c. **mit Präpositionen**: ad: deveniunt; Verr. IV, 21. (introducitur); Phil. II, 77. ad eam retinendam; Balb. 37.

in: iturum (esse); Phil. XI, 15. erant recepti; dom. 78. reciperentur; Phil. XII, 27.

6. **id** (acc.): a. **Subject im acc. c. inf.**: ablatum (esse); Verr. IV, 127. accidere; Quinct. 51. accidisse; Verr. I, 70. actum esse; ib. 84. adsignandum (esse); Rab. Post. 27. agi; Verr. I, 31. 67. esse amissum; Sulla 47. appellandum (esse); Verr. IV, 1. — coeptum esse; Cael. 54. cogitari; Verr. I, 31. cogitatum esse; Deiot. 16. esse commissum; Verr. III, 224. concedendum (esse); Scaur. 35. confici; Catil. IV, 19. confiteri; Ligar. 1. consecutum (esse); Phil. XIV, 1. esse constitutum; Sest. 123. esse conversum; Flacc. 70. — debere; Sulla 36. deberi; Verr. I, 134. decernendum (esse); Sest. 128. esse declaratum; Milo 25. displicere; sen. 13. dissimulandum (esse); Cael. 54. — emi; Verr. III, 42. ereptum esse; Caecin. 104. esse; Quinct. 48. div. Caec. 24. Verr. I, 136. 141. II, 66. IV, 75. Cluent. 150. 195. leg. agr. II, 31. 102. Catil. IV, 8. Sulla 9. Sest. 63. 143. Planc. 18. 35. Scaur. c. 3, § 1. Marcell. 10. Phil. II, 50. X, 1. — esse faciendum; Flacc. 65. Phil. XII, 30. factum esse; Quinct. 48. Sex. Rosc. 54. Qu. Rosc. 52. Verr. III, 195. 205. Cluent. 78. 136. 169. Caecin. 4. Rabir. 18. Catil. I, 5. III, 22. Muren. 5. Tull. 1. 32. 53. Balb. 8. 16. Phil. XIV, 8. factum; Verr. IV, 37. ferendum esse; Phil. XI, 7. fieri; Sex. Rosc. 13. Qu. Rosc. 56. Verr. a. pr. 55. ib. III, 204. Caecin. 17. Flacc. 57. Milo 30. 90. Catil. II, 17. dom. 127. Tull. 28. Scaur. 5. Marcell. 33. fore; Verr. IV, 86. 90. fuisse; ib. III, 108. Cluent. 141. futurum esse; Sex. Rosc. 26. div. Caec. 45. — imminui; Verr. V, 8. infitiari; Catil. III, 11. Cluent. 80. inridendum (esse); Vatin. 17. intellecturum (esse); leg. agr. I, 17. iudicari; Verr. II, 27. — licere; ib. 101. III, 211. leg. agr. II, 78. Piso 18. Phil. XIII, 14. licuisse; Balb. 5. Rab. Post. 20. — nasci; Verr. II, 5. nudatum esse; ib. I, 54. — opprimi; Catil. IV, 6. ornari; Verr. IV, 71. — parari; ib. I, 67. patuisse; har. resp. 31. percipi; Qu. Rosc. 31. pertinere; div. Caec. 55. Verr. II, 167. V, 143. Milo 21. placere; Verr. II, 95. positum fuisse; ib. IV, 80. probari; ib. V, 153. ×. profiteri; leg. agr. II, 59. pronuntiatum esse; Verr. II, 100. posse; ib. a. pr. 23. II, 85. 127. III, 224. IV, 147. Catil. IV, 22. dom. 114. har. resp. 62. — quaerendum esse; Caecin. 83. quaeri; ib. 58. Tull. 42. queri; Cael. 19. — ratum esse; dom. 120. redundasse; Verr. IV, 116. referendum (esse); Cluent. 137. referri; leg. agr. I, 12. responsum esse; har resp. 29. — solere; Rab. Post. 37. spectari; div. Caec. 53. spoliatum esse; Verr. IV, 104. suscipiendum (esse); Sulla 13. — temptatum esse; Cael. 54. tradi; Verr. IV, 149. tribuendum (esse); sen. 1. — valuisse; Caecin. 80. venerari; Verr. IV, 94. uri; Phil. VIII, 15.

b. Object: abducere; Quinct. 84. abicere; Sex. Rosc. 10. abstulisse; Verr. IV, 67. abstulisti; div. Caec. 19. accepi; prov. cons. 42. accepimus; Arch. 1. accipere; Verr. I, 47. dom. 53. accipio; Verr. II, 150. accuso; ib. III, 17. adamasti; ib. IV, 101. adepta sit; Sex. Rosc. 131. sint adepti; Catil. II, 19. adiungamus; Planc. 23. adiuvare; Tull. 31. admiror; har. resp. 28. admisisse; Quinct. 81. admittere; ib. 77. adoriantur; Verr. II, 37. adripis; Muren. 13. adripiunt; Tull. 33. adrogas; Quinct. 56. adsecuti sunt; Verr. V, 51. sum adsecutus; ib. I, 20 adsecutus es; ib. III, 41. ×. adsequantur; Sex. Rosc. 8 adsequi; Caecin. 32. Muren. 29. Balb. 54. Milo 21. amiserit; Sex. Rosc. 76. Rab. Post. 44. ascivissent; Balb. 20. esse assecutum; Planc. 46. attulisse; Caecin. 85. audeatis; Milo 104. audebant; Quinct. 69. audebis; div. Caec. 12 auderet; Phil. II, 64. audiet; div. Caec. 33. audire; Sest. 104. Vatin. 19. audirem; Marcell. 25. audisse; Planc. 58. audistis; Verr. I, 53. audivit; ib. II, 48. auferre; Quinct. 84. Verr. III, 171. prov. cons. 36. esse ausurum; Milo 82. — caves; leg. agr. III, 8. censuisset; Piso 18. coëmerunt; leg. agr. II, 81. cogitaras; Piso 97. cogitasse; Milo 47. cogitat; Quinct. 6. cognoscite; Verr. III, 93. 106. IV, 141. 143. Cluent. 80. 164. cognosco; Verr. V, 9. commemorabo; leg. agr. II, 92. commisit; Quinct. 79. commissurus fueris; Verr. V, 78. comprobastis; Phil. V, 28. comprobem; ib. XI, 25. comprobetur; Balb. 39. conatur; Qu. Rosc. 34. concedam; Verr. IV, 8. concedere; ib. V, 151. leg. agr. II, 71. concedit; Quinct. 35. concedo; Flacc. 72. concessurus (esse); leg. agr. II, 53. conclamarunt; Flacc. 17. concupisti; Verr. IV, 101. 125. confessi sunt; Tull. 1. confingat; Font. 20. confirmas; Cluent. 137. confirmemus; Quinct. 45. confitebor; Rabir. 19. confiteri; Verr. II, 45. confitetur; Flacc. 33. coniungeret; dom. 114. conlocarat; ib. 130. est consecutus; Sest. 59. consequar; ib. 119. consequi; Catil. II, 19. III, 18. Sest. 5. considerate; Caecin. 87. conservare; Verr. IV, 80. contemplare; Deiot. 40. contendit; Cluent. 27. contendito; Sex. Rosc. 93. contulerunt; Verr. 145. conturbat; Planc. 4. credidissetis; Verr. III, 224. credidit; Deiot. 18. criminaris; Sex. Rosc. 44. cupere; Phil. XI, 23. Catil. II, 19. cupiebat; Verr. IV, 39. curet; ib. II, 55. — dabant; ib. III, 118. dabis; div. Caec. 31. Deiot. 40. dabitis; Verr. a. pr. 32. daret; leg. agr. II, 19. debebat; Qu. Rosc. 56. debere; Phil. I, 11. decernere; Verr. IV, 142. decrevit; Phil. II, 51. dedicavit; dom. 138. dedisse; Phil. II, 60. dedit; Planc. 35. defendas; Balb. 60. defendere; Rab. Post. 7. defendet; Verr. II, 177. defendisse; Sex. Rosc. 136. defendo; Cael. 10. deferrent; Verr. IV, 65. deficeret; Quir. I. delectet; har. resp. 51. delevit; Verr. IV, 79. demonstrant; ib. II, 55. deportare; ib. IV, 149. desiderare; Planc. 50. dicam; div. Caec. 23. Verr. I, 23. 44. V, 4. Catil. III, 17. Piso 32. dicere; Quinct. 69. Verr. III, 225. V, 11. Flacc. 59. dom. 72. Cael. 18. Planc. 63. Phil. II, 23. V, 6. dicerent; div. Caec. 20. diceres; Phil. II, 22. diceret; Verr. II, 39. dices; div. Caec. 52. Verr. II, 178. dicet; ib. III, 205. dicis; Sex. Rosc. 44. dicit; Qu. Rosc. 47. Caecin. 24. dico; Sulla 85. Cael. 21. dictitasse; Verr. III, 136. sum dicturus; Caecin. 86. dicunt; ib. 3. 68. disputo; prov. cons. 8. distulisse; Vatin. 28. dixerit; Phil. X, 12. dixisse; Planc. 35. dixit; Qu. Rosc. 42. Flacc. 11. sen. 12. Sest. 73. donaret; Verr. IV, 66. dubitabitis; Font. 23. ducit; Marcell. 6. — efficere; Cluent. 51. 69. efficeret; har. resp. 45. effundere; Sex. Rosc. 6. egerat; prov. cons. 45. emptum; ib. 7. eripere; leg. agr. II, 19. eripiatis; Sulla 89. eripuisti; div. Caec. 19. exacturum esse; Verr. I, 135. exaggero; Planc. 71. exaudio; Phil. XI, 20. exigeret; Verr. III, 34. existimare; ib. 223. ×. [×]. existimassem; ib. a. pr. 34. explicare; ib. III, 104. exsequi; Rab. Post. 5. exspectamus; Phil. XI, 25. exstincturum (esse); Muren. 51. exstingui; Phil. V, 39. — facere; Quinct. 8. Sex. Rosc. 54. div. Caec. 62. Verr. II, 155. III, 117. V. 106. 112. 151. Cluent. 145. imp. Pomp. 12. Rabir. 19. Catil. I, 12. 13. dom. 51. har. resp. 10. Cael. 62. prov. cons. 18. 28. Planc. 48. 50. Scaur. 28. 31. Milo 88. Ligar. 23. Phil. II, 8. 5. III, 28. IV, 1. 16. VIII, 11. 30. XIII, 14. facerem; Sex. Rosc. 83. Cluent. 49. Rabir. 2. Planc. 91. faciam; Catil. I, 12. faceret; Quinct. 38. faciant; Flacc. 66. Phil. I, 8. faciat; ib. VI, 5. faciatis; Arch. 28. faciebant; Sulla 49. faciebat; Verr. II, 33. Caecin. 67. facis; Quinct. 35. facit; Caecin. 7. faciunt; Verr. III, 1. Caecin. 6. Planc. 72. Phil. X, 15. facturos esse; Verr. I. 123. Sest. 40. facturum esse; Quinct. 86. Sex. Rosc. 70. Verr. II, 94. III, 222. IV, 48. Sest. 89. Phil. I, 27. II, 9. 21. 80. 81. fateatur; Verr. I, 12. fatemur; Milo 57. fateor; Planc. 91. fateri; Milo 81. fecerint; Caecin. 4. feceris; Catil. I, 23. fecerit; Verr. I, 35. Vatin. 22. fecero; Phil. XIII, 6. fecerunt; leg. agr. I, 10. Milo 29. Phil. IV, 6. feci; Verr. IV, 16. Caecin. 101. dom. 76. Tull. 5. fecisse; Sex. Rosc. 66. Verr. III, 211. 216. Planc. 2. Rab. Post. 20. Phil. III, 38. V, 36. X, 25. fecissem; Vatin. 1. fecissent; har. resp. 15. Tull. 33. fecisses; Vatin. 32. Phil. II, 3. fecisset; Verr. I, 2. Cluent. 41. Milo 38. Ligar. 34. fecisti; Verr. III, 118. ×. fecistis; Piso 36. fecit; Verr. I, 73. Cluent. 190. Flacc. 89. Balb. 51. ferebat; Cluent. 54. feret; Cael. 6. ferre; Verr. a. pr. 21. dom. 71. Phil. III, 9. ferret; Verr. II, 29. Milo 77. ferremus; Balb. 25. firmavero; Verr. a. pr. 55. — gestari; Phil. XI, 5. — habeas; Planc. 50. habebas; Phil. II, 86. habent; Balb. 51. haberent; Planc. 8. haberet; Qu. Rosc. 3. habet; Sex. Rosc. 154. Flacc. 56. Balb. 35. Planc. 68. habuerit; ib. 58. habuit; ib. 34. — laboravit; Caecin. 103. laborat; Sulla 88. esse laturam; dom. 137. laturum (esse); Sest. 129. loquebatur; Quinct. 16. loqui; Sulla 65. — memineritis; Milo 11. metuisse; Verr. I, 111. metuit; Sulla 88. minatur; Phil. XI, 2. mirarentur; Caecin. 20. miror; ib. 67. mittat; Verr. IV, 64. moderabor; Muren. 10. molitur; Phil. VIII, 8. — narrare; dom. 33. narraret; Planc. 58. negant; Phil. XII, 3. negare; ib. II, 61. negarent; Sest. 45. negaret; dom. 115. negas; Sex. Rosc. 79. negat; Balb. 6. Milo 81. nesciat; Cael. 26. nesciebas; Verr. III, 132. nescisse; Planc. 58. nuntiaret; Sex. Rosc. 96. nuntiasse; Milo 48. — observas; Quinct. 85. obicere; Sex. Rosc. 54. Phil. II, 9. obtinebant; Verr. IV, 61. obtinere; ib. V, 56. dom. 50. ×. obtinuit; Piso 8. offendit; Sulla 5. offerre; Cluent. 171. omisisset; Cael. 54. oppugnare; Ligar. 14. optarem; Piso 45. orabant; Verr. V, 119. ornare; ib. IV, 123. dom. 19. ostendam; Verr. V, 164. — percipere; ib. III, 201. percurram; Caecin. 94. perdere; Verr. III, 198. 199. perdidisse; Planc. 85. perfecturum (esse); Verr. a. pr. 23. dom. 16. perferam; Sex. Rosc. 10. perficiam; leg. agr. I, 27. perficiet; ib. II, 62. permisit; Verr. V, 151. perpeti; Scaur. 9. persequi; Planc. 56. perseverare; Quinct. 76. persolvere; Planc. 103. persuadere; Qu. Rosc. 4. pertimescat; Cael. 23. pertimescemus; Flacc. 35. har. resp. 26. pertimesco; Quinct. 1. petere; ib. 66. Qu. Rosc. 4. peto; div. Caec. 23. planum fecero; Verr. I, 156. planum facere; Tull. 1. pollicita est; Verr. II, 5. poscere; ib. IV, 96. posset; Cluent. 154. Vatin. 22. possidebas; Verr. III, 179. possit; ib. a. pr. 4. possitis; Quinct. 10. possum; div. Caec. 36. postulabat; Catil. II, 3. postularet; Verr. I, 15. II, 44. postulas; Quinct. 45. Catil. I, 20. postulassent; Sest. 56. postulo; Cluent. 6. Tull. 6.

posuistis; Cael. 15. poterat; div. Caec. 19. Tull. 27. Rab. Post. 28. poterit; Quinct. 94. potes; Verr. IV, 102. potest; Quinct. 60. Font. 36. Planc. 72. Deiot. 30. potuerit; Verr. III, 29. potuit; Caecin. 48. praedico; Verr. a. pr. 43. praedixeris; Planc. 83. praestiterim; Marcell. 34. praetermittere; Cluent. 42. probabatis; Sulla 31. probabit; div. Caec. 1. probare; Verr. III, 91. Tull. 32. probat; Phil. I, 13. profers; Sulla 25. profiteri; Cluent. 51. profuderunt; Piso 93. prohibere; Sex. Rosc. 137. prospiciebamus; dom. 11. promulgavit; Sulla 63. prospicite; Cluent. 152. providete; Verr. III, 219. pugnant; Phil. X, 22. pugnat; ib. VIII, 8. putaret; ib. XI, 5. putem; Verr. V, 72. putes; Planc. 70. — quaereretis; Verr. III, 40. quaeris; Muren. 70. Milo 57. quaero; Verr. II, 183. querimur; leg. agr. II, 30. — recusare; Quinct. 60. recusavit; Verr. II, 5. recusem; Phil. III, 33. recusent; Verr. III, 201. reddere; ib. V, 89. reddo; Sulla 84. refugisti; Verr. V, 40. relinquere; Muren. 68. relinques; div. Caec. 33. remittere; Quir. 23. renuntiabat; Verr. III, 132. reportare; ib. IV, 64. reprehendere; Cluent. 142. Muren. 42. reprehendis; Sex. Rosc. 44. Planc. 89. reprehendisti; Verr. III, 51. reprehendo; ib. I, 123. III, 17. repudiare; dom. 53. repudietis: Phil. VII, 8. requirent; Marcell. 29. requiro; Qu. Rosc. 40. (respondebis); Verr. V, 45. responderat; Caecin. 95. responderis; Muren. 28. respondit; Verr. IV, 27. retinere; imp. Pomp. 19. — scire; dom. 37. Piso 55. Milo 46. ×. scirent; Caecin. 16. scires; Ligar. 1. sciret; Cluent. 45. scit; Scaur. 19. scripserunt; Verr. IV, 145. esse secutos; Cluent. 97. secutum esse; Verr. I, 72. sensisse; Sex. Rosc. 64. sentiebam; Quir. 3. sentis; har. resp. 38. sentiunt; Phil. IV, 9. har. resp. 46. servare; Cluent. 33. significare; Verr. III, 26. spectaras; Vatin. 35. sperabam; Phil. I, 10. sperare; leg. agr. I, 27. sumeret; Verr. II, 91. sumes; Vatin. 15. sumo; div. Caec. 16. sumpsisses; Verr. III, 195. susceperit; Sulla 51. suscepimus; Phil. X, 14. suscipere; Verr. V, 11. susciperem; Sest. 46. suscipitis; Sex. Rosc. 153. suspicari; div. Caec. 28. Verr. III, 223. V, 56. sustulissem; Rabir. 10. sustulisset; Balb. 32. sustulit; Verr. IV, 109. 130. — tacuisse; ib. III, 131. teneret; leg. agr. III, 11. tollit; Verr. II, 102. tradere; ib. 45. transigere; Quinct. 76. tribuit; Phil. IX, 14. tulerunt; Cluent. 43. tulisti; Verr. I, 25. tulistis; Ligar. 25. — velle; Phil. VII, 25. vellest; Quinct. 43. vendere; leg. agr. II, 38. vendetis; ib. 49. vendiderat; Verr. IV, 43. vendidisset; ib. II. 139. vendidisti; prov. cons. 7. vendidit; Verr. IV, 10. venire; leg. agr. II, 48. vereri; Sex. Rosc. 145. videamus; Milo 53. videbam; dom. 16. videbat; Cael. 58. videre; leg. agr. II, 50. viderem; Cluent. 17.' viderent; Sulla 4. videret; Phil. X, 17. videro; Flacc. 56. videt; har. resp. 5. vidisse; Verr. IV, 102. Cael. 65. vidisset; Verr. IV, 102. violet; prov. cons. 36. (vis); Piso 75. voluerat; Verr. IV, 64. voluerunt; Tull. 25. usurpare; Marcell. 5.

c. **elliptisch**: ne id quidem; Verr. II, 106. Tull. 48. id autem eo consilio, ut ..; Catil. III, 8. neque id occulte; Piso 75. idque per biduum; Phil. XI, 5. quod ergo ille re, id ego etiam verbo; ib. XIV, 24.

d. **mit Präposition:** ad: (iter adfectat) ad id; Sex. Rosc. 140. adsumo; prov. cons. 45. comparem; Rabir. 8. conservabo; Flacc. 51. exarsit; Verr. I, 64. parat; Flacc. 11. pervenit; Cluent. 69. revertar; Muren. 67.

7. **eius**: accensus; Verr. III, 157. accusator; ib. II, 99. accusatores; ib. 69. 70. 113. actis; prov. cons. 43. actum; Phil. I, 18. adiutores; Cluent. 106. adrogantiam; ib. 111. 112. adsiduitate; Sest. 6. adulescentia; ib. 110. adventu; imp. Pomp. 20. adventum; Quinct. 27. ante eius adventum; Phil. XIII, 44. adventus; Arch. 4. adversario; Cluent. 94. advocati; Caecin. 22. in eius aedis; dom. 141. aedificatio; Piso 48. aequitas; Verr. III, 214. aequitatem; leg. agr. I, 14. aestimatio; Verr. III, 214. aetas; dom. 35. Phil. XIV, 28. circum agros eius; Verr. II, 92. amentiam; Cluent. 44. Milo 87. amici; Verr. II, 42. III, 144. IV, 1. Caecin 22. Cluent. 161. amicis; Verr. II, 70. ab amicis eius; Quinct. 98. Verr. II, 97. Muren. 72. Phil. XII, 3. amicorum; ib. II, 62. amicos; Vatin. 32. amicus; div. Caec. 23. amplitudo; Catil. IV, 9. animam; Verr. II, 89. animos; Cluent. 109. in animo eius; Verr. II, 74. animum; ib. I, 7. III, 130. Ligar. 28. Phil. XI, 32. annus; ib. VIII, 27. apparitores; Verr. III, 87. arbitratu; ib. a. pr. 9. ad arbitrium eius; ib. I, 106. in eius arbitrium; ib. 150. aspectus; Sulla 66. atrocitas; Quinct. 52. avaritiam; Verr. I, 70. auctor; leg. agr. II, 14. auctoritas; Verr. I, 48. II, 76. IV, 19. Vatin. 15. ex eius auctoritate; Phil. IX, 13. auctoritatem; Caecin. 78. Muren. 58. Vatin. 32. Phil. I, 3. III, 38. cum eius audacia; Verr. a. pr. 5. de hac eius audacia; prov. cons. 8. pro eius audacia; Verr. I, 6. audaciam; Sex. Rosc. 38. Verr. I, 11. avia; ib. 93. in aurem eius; ib. 120. auribus; Quinct. 40. in auribus eius; Piso 76. auris; Verr. III, 157. avus; Scaur. 32. auxilium; Verr. IV, 107. Phil. XI, 26. — de eius bacchationibus; Verr. I, 33. beneficio; Phil. XIII, 8. ×. beneficium; ib. 7. bona; Quinct. 54. 64. Sex. Rosc. 105. Verr. II, 93. dom. 44. in bona eius; Verr. I, 90. de bonis eius; Sex. Rosc. 96. Verr. I, 146. IV, 27. ex eius bonis; Rab. Post. 37. bonitatem; ib. 44. bonorum; Cluent. 165. — in calamitate eius; ib. 161. calumniam; Caecin. 18. de eius capite; Cluent. 148. ×. dom. 46. capiti; Verr. V, 48. caput; Balb. 33. causa; Cluent. 158. Tull. 26. de causa eius; Cluent. 167. causam; ib. 158. Vatin. 41. Cael. 24. ad eius causam; Milo 1. cineri; Verr. I, 113. de eius civitate; Arch. 10. cogitationibus; Milo 88. comes; [Verr. I, 64]. Piso 84. comites; Verr. I, 63. III, 152. de eius comitibus; Milo 56. commoda; Verr. III, 182. ad eius competitores; Milo 25. de complexu eius; Catil. II, 22. conatum; har. resp. 7. ad condicionem eius; Verr. III, 60. ad congressum eius; Phil. IX, 2. conlega; Quir. 15. conlegam; Phil. XIII, 29. conlegas; leg. agr. II, 21. conlegis; Phil. IV, 16. consilia; (har. resp. 55). Phil. X, 26. consiliis; Verr. II, 80. Catil. III, 17. Milo 70. consilio; Quinct. 18 Cluent. 144. consilium; Verr. I, 72. Rab. Post. 1. Ligar. 23. consuetudinem; Cluent. 33. consulatum; Milo 90. Phil. II, 82. contio; har. resp. 9. in eius contione; Rabir. 15. contionem; har. resp. 51. contiones; Phil. XII, 19. in eius conviviis; Verr. III, 105. convivium; ib. V, 86. ad eius convivium; ib. III, 65. copias; ib. II, 159. Phil. XIV, 36. in eius corpore; ib. XI, 8. corpus; Arch. 24. criminibus; Phil. II, 43. cruciatu; Verr. V, 65. cupiditas; ib. II, 42. 74. IV, 58. cupiditatem; ib. 38. cupiditates; ib. II, 88. ex eius custodia; dom. 66. — damna; Verr. V, 33. damnatione; Planc. 55. decretis; Phil. X, 12. ex decretis eius; Quinct. 28. defensio; Verr. V, 1. ex defensione eius; ib. III, 40. defensor; ib. a. pr. 20. defensoribus; ib. II, 70. delubrum; Arch. 19. desiderium; prov. cons. 29. di; Deiot. 8. die; Muren. 75. diem; Phil. I, 34. ad eius dies; Flacc. 55. dignitatem; Marcell. 8. dignitati; dom. 27. de eius dilectu; Catil. II, 22. dimidium; Flacc. 32. divisor; Planc. 55. dolo; Tull. 28. domo; Verr. II, 83. ib. 89. domum; Verr. II, 84. dom. 101. 120. 122. Piso 15. Phil. III, 30. ad domum eius; Verr. V, 93. in domum eius; dom. 107. Milo 75. domus; Quinct. 54. 86. dom. 102. — edictum; Verr. I, 125. effigiem; ib. II, 159. eloquentiam; Cael. 27. esse; Verr. I, 64. Planc. 35. esset; Ligar. 16. excu-

sationi; Phil. IX, 8. de eius exercitu; leg. agr. II, 54. Phil. III, 8. in eius exercitu; Verr. II, 77. Phil. XII, 27. exercitum; ib. III, 38. VII, 11. 26. exercitus; imp. Pomp. 57. Sest. 41. de existimatione eius; Verr. II, 60. exitum; prov. cons. 16. exsilio; Planc. 8. exspectatione; imp. Pomp. 30. — facinora; Verr. V, 189. facinus; ib. II, 82. IV, 105. facta; ib. a. pr. 15. ib. III, 213. IV, 10. facto; Cluent. 143. de eius facto; Sest. 129. Ligar. 29. in eius facto; Balb. 6. ×. factorum; Phil. II, 59. factum; Verr. I, 35. III, 213. Phil. V, 28. de eius fama; Cael. 11. in familiam eius; Phil. IV, 10. familiarem; Cluent. 166. a quibusdam eius familiaribus; Phil. I, 28. cum familiarissimis eius; Balb. 63. familiarissimus; Phil. III, 25. in eius familiaritatem; Caecin. 13. fanum; Verr. IV, 96. felicitati; imp. Pomp. 10. fide; Flacc. 46. fidem; imp. Pomp. 42. Milo 39. Phil. XII, 9. per eius fidem; Sex. Rosc. 116. filiam; Sest. 7. Phil. II, 99. filii; ib. VIII, 14. filio; Verr. I, 27. II, 19. Arch. 6. ab eius filio; Cael. 1. cum eius filio; Ligar. 11. filium; Verr. I, 71. V, 129. Cluent. 21. 25. Catil. IV, 13. 23. Sest. 144. filius; Verr. I, 75. III, 63. IV, 56. Cluent. 27. Caecin. 27. dom. 35. ×. 37. Phil. XIII, 34. flagitiis; Verr. II, 2. fortunas; ib. I, 146. II, 59. V, 20. Cluent. 36. fortunis; Rab. Post. 41. frater; Verr. I, 125. Cluent. 21. Cael. 24. Scaur. 37. Phil. V, 30. a fratre eius; Fr. B, VI, 8. fratri; sen. 21. fratris; Sest. 131. prov. cons. 18. fraudes; Cluent. 101. fraus; Muren. 14. fuerant; Scaur. 31. ×. fuit; Flacc. 56. fundo; Caecin. 15. ad fundum eius; Tull. 16. ante fundum eius; Milo 29. furor; Verr. IV, 41. Milo 27. a furore eius; Piso 49. furorem; Sest. 95. Phil. V, 37. furores; har. resp. 52. Milo 77. furtis; Verr. II, 2. — gener; Cluent. 41. generum; Flacc. 93. prov. cons. 43. de eius gloria; Verr. V, 25. de gregalibus eius; har. resp. 53. greges; Verr. I, 28. — heres; Quinct. 38. cum homine eius; Verr. II, 159. honores; ib. 112. ad eius honores; Flacc. 59. de eius honore; Phil. VIII, 33. honori; Planc. 1. in honoribus eius; Sest. 113. honos; Phil. IV, 81. ib. III, 23. humanitate; Verr. III, 8. — ignoratio; Sulla 39. in eius imaginem; Piso 93. imperium; Phil. XI, 30. improbitatem; Cluent. 85. impudentiam; Flacc. 46. de eius impudentia; Verr. I, 148. II, 18. de impunitate eius; Milo 39. incendiorum; Phil. II, 48. indicio; Cluent. 47. ingenio; Cael 25. Ligar. 8. ingenium; Cael. 45. inimici; Verr. II, 54. 107. inimicis; ib. III, 154. inimicus; div. Caec. 13. iniquitas; Verr III, 48. de eius iniuriis; ib. IV, 113. in iniuriis eius; ib. III, 213. instituta; Flacc. 63. integritas; Ligar. 2. intererat; Sex. Rosc. 96. de eius interitu; Milo 13. interitum; Phil. II, 95. per eius interpretes; Verr. II, 54. interpreti; ib. IV, 58. iter; Phil. V, 22. iudicio; Verr. I, 157. iura; div. Caec. 65. iussu; Verr. II, 47. V, 10. 111. dom. 136. — labori; Phil. VIII, 30. lacrimae; Verr. V, 108. de eius laude; Muren. 29. laudem; har. resp. 52. Balb. 15. Phil. XI, 35. legationem; Verr. I, 43. Phil. IX, 10. leges; ib. I, 19. V, 7. in eius legione; Flacc. 77. legionibus; Piso 20. liberi; Quinct. 86. liberis; ib. 17. Verr. I, 113. sen. 24. per liberos eius; Phil. I, 2. libertus; Cluent. 61. Flacc. 10. libidine; Verr. II, 40. de libidine eius; Cael. 53. libidinem; Verr. I, 77. libidines; ib. a. pr. 14. I, 62. Sest. 22. prov. cons. 8. lingua; har. resp. 16. in eius locum; Verr. V, 78. ludorum; ib. III, 156. luminibus; dom. 115. — maeror; ib. 59. maestitiam; Phil. XIII, 17. magister; ib. III, 22. magistratus; Tull. 49. maiores; Planc. 32. maioribus; Phil. X, 13. malitiam; Sex. Rosc. 117. ex eius manibus; Milo 20. mater; Verr. I, 93. Flacc. 90. matrem; Muren. 89. matri; Verr. I, 92. matris; ib. 128. memoria; dom. 114. merita; Phil. XIII, 7. pro eius meritis; Verr. IV, 142. Deiot. 2. Phil. V, 38. meritorum; ib. 41. meritum; Planc. 73. milites; Phil. VI, 6. minae; Sulla 66. minas; har. resp. 49. miseremini; Balb. 64. ad misericordiam eius; Piso 17. molestia; Cluent. 16. monimentum Phil. IX, 3. mores; ib. XIII, 13. propter eius mores; ib. III, 18. ex moribus eius; Sulla 69. mors; Phil. IX, 15. morte; Sex. Rosc. 88. Muren. 34. Phil. IX, 15. de eius morte; Cluent. 181. Milo 16. mortem; Cluent. 174. Rabir. 24. dom. 49. Milo 16. 86. Phil. IX, 5. post mortem eius; Caecin. 94. Cluent. 41. 176. motus; Catil. II, 26. municipi; Sest. 116. — de eius nece; Milo 79. necessariis; Verr. a. pr. 19. necessarium; Fr. B, V, 6. neglegentiam; Sex. Rosc. 59. nomen; Verr. II, 94. 142. (Cluent. 39). 49. dom. 80. Sulla 71. Phil. II. 91. XI, 35. nomine; Deiot. 33. nomini; Phil. XIII, 25. eius in nuptiis; Cluent. 166. — obsecrationem; Font. 48. officia; Deiot. 39. de eius officiis; Verr. II, 172. officio; Phil. I, 11. opera; Cluent. 99. har. resp. 6. Phil. V, 40. operam; Muren. 34. opes; ib. 56. opibus; Cluent. 18. opinioni; Rab. Post. 2. oratio; Cluent. 58. Sest. 14. Phil. IX, 9. ex eius orationibus; Cluent. 140. ornamentis; Quinct. 99. — palmas; Sex. Rosc. 100. parens; Sulla 34. parentis; Planc. 97. parricidia; Phil. XIII, 48. pars; Qu. Rosc. 50. partem; ib. 39. ab eius partibus; Verr. II, 168. particeps; Phil. XI, 8. partu; Cluent. 31. pater; Verr. II, 102. cum patre eius; Sest. 29. patrem; Planc. 70. patris; Verr. I, 33. 60. II, 161. patronus; ib. I, 18. Cluent. 74. peculatum; Verr. I, 11. pecuniae; Phil. V, 15. ad pedes eius; Quir. 12. ante pedes eius; Phil. III, 4. peragratio; ib. II, 57. in eius periculis; Verr. V, 132. Sulla 81. Balb. 4. in eius periculo; Cluent. 195. periculum; Rabir. 8. ad eius perniciem; Muren. 59. perturbationi; Phil. IX, 9. potentiam; Sex. Rosc. 60. potestati; Milo 61. posteros; Phil. IX, 16. praediorum; Flacc. 72. praefectus; Verr. V, 90. praeturam; ib. III, 158. preces; Cluent. 194. princeps; dom. 10. de eius profectione; Sulla 70. progeniem; Phil. IX, 5. promissis; ib. V, 22. ex propinquis eius; Sex. Rosc. 49. in provincia eius; Verr. II, 158. leg. agr. II, 53. pudet; ib. 136. pueritia; Phil XIII, 17. pulchritudine; Verr. IV, 39. pulchritudo; ib. 64. — quadriremi; ib. V, 116. quaestio; ib. I, 108. quaestor; div. Caec. 60. — rationem; Verr. III, 177. Phil. V, 46. in rebus eius; Cluent. 161. de rebus eius gestis; Verr. V, 25. post eius reditum; Phil. II, 71. reditus; Milo 61. Phil. III, 3. IX, 1. ex eius regno; Verr. IV, 66. in eius regnum; ib. 62. dom. 20. religioni; Verr. IV, 90. renuntiationem; ib. I, 88. rem; Sulla 56. rerum; Caecin. 57. res; Sulla 75. Rab. Post. 4. res gestae; Balb. 16. res gestas; Verr. III, 81. rictum; ib. IV, 94. — salutem; Milo 5. propter eius salutem; Phil. XIV, 3. salutis; Planc. 103. satellitibus; Milo 86. scelera; Verr. III, 178. scelere; har. resp. 22. de eius scelere; Sex. Rosc. 117. sceleri; Phil. X, 9. scelus; Sex. Rosc. 109. scientia; Phil. IX, 10. ad eius securem; Verr. V, 123. sensus; Sest. 22. sententia; Cluent. 132. Phil. V, 1. ib. X, 2. sententiis; ib. XII, 18. sequester; Verr. II, 108. sermo; ib. III, 61. 65. ex eius sermone; Cluent. 72. ex eius sermonibus; Sest. 24. servatorem; Phil. X, 8. servi; Verr. III, 62. servis; Cluent. 163. cum eius servis; Verr. I, 67. servos; Milo 29. simili; Qu. Rosc. 50. similibus; Verr. III, 143. similium; Cluent. 79. simillimus; Piso 82. simulacrum; dom. 111. sit; Verr. V, 64. dom. 9. socero; Sest. 135. socios; Catil. II, 4. in eius socios; Phil. XII, 17. sonitus; har. resp. 62. sororem; Cluent. 190. species; Piso 81. spiritus; Verr. III, 22. spolia; Sest. 54. statuam; Verr. II, 159. 160. statuis; Deiot. 34. studia; Catil. II, 9. de studiis eius; Cael. 44. studio; Piso 76. studium; ib. stultitiam; Phil. V, 50. subscriptorem; Font. 36. subsortitionem; Cluent. 91. sudore;

Font. 12. suspicionem; Sest. 41. — in taberna eius; Cluent. 180. tabulae; Qu. Rosc. 2. temeritatem; Sest. 134. prov. cons. 15. tempori; Vatin. 2. ad tempus eius; Cael. 17. testamentum; Verr. I, 115. Caecin. 72. Cluent. 38. testimonio; Verr. III, 166. Caecin. 27. ad eius testimonium; Sex. Rosc. 101. in eius tetrarchia; Phil. II, 94. timor; Cluent. 54. in tribunatu eius; Piso 35. tribunatum; har. resp. 48. tribunatus; prov. cons. 45. tunicam; Verr. V, 3. in eius tutela; prov. cons. 35. — verba; Sex. Rosc. 42. Verr. IV, 92. versibus; Piso 70. vestigium; Caecin. 83. vi; Tull. 29. vim; Verr. IV, 107. Cael. 58. vir; sen. 12. virtute; Sex. Rosc. 27. leg. agr. II, 62. Phil. VIII, 13. de virtute eius; Caecin. 77. Sest. 81. Deiot. 37. in eius virtute; Phil. V, 41. virtutem; imp. Pomp. 42. vita; Sex. Rosc. 44. Verr. I, 33. vitam; Sest. 83 ib. 143. Planc. 3. in vita eius; Sex. Rosc. 75. dom. 87. vitae; Sulla 81. Sest. 41. Rab. Post. 22. in eius vitam; Planc. 31. Phil. I, 27. vitia: Verr. a. pr. 47. vitrico; Muren. 73. cum eius uxoribus; Sest. 43. voce; ib. 108. vocem; Verr. III, 49. Arch. 20. sen. 24. Milo 26. voces; Sulla 66. volnus; Phil. XII, 1. voltu; Sest. 22. voltus; Cluent. 72. volumen; Verr. I, 97. voluntatem; ib. II, 33. Phil. VIII, 30. contra voluntatem eius; Sex. Rosc. 60. Verr. III, 39. 135. Phil. I, 28. voluntatibus; imp. Pomp. 48. vox; Sest. 123. uxor; Quinct. 86. Verr. III, 97. Flacc. 84. uxorem; Cluent. 125.

8. **ei**: est abrogatum; dom 83. abstulerit; Phil. IX, 5. acciderat; imp. Pomp. 25. accidere; Caecin. 49. acciderit; Catil. II, 16. addictum (esse); Caecin. 16 adfertur; Phil. XIII, 19. adferuntur; Verr. II, 97. adimis; ib. I, 124. adimit; Caecin. 99. esset adlata; Sest. 62. adsensum (esse); Phil. X, 6. adsensus est; ib. II, 13. amicus; Piso 81. anteferret; Sulla 89. appendit; Verr. IV, 56. attribuebant; ib. III, 156. attulisset; Phil. V, 20. — cara; dom. 98. carior; Sulla 88. carissimus; Piso 79. cautum esse; leg. agr. II, 58. clausum esse; Cluent. 31. commiserit; Milo 70. commodum fuit; sen. 12. commune; Phil. VIII, 24. XIII, 27. communis; Qu. Rosc. 27. Cael. 59. Phil. XI, 34. compositum est; Muren. 26. fuit concedendum; Verr. IV, 56. concedere; Quinct. 52. concedi; Phil. XII, 11. conceditur; Verr. IV, 142. erat concessum; ib. III, 225. concessum esse; Sex. Rosc. 138. concessus est; leg. agr. II, 22. condonare; Verr. I, 105. conferre; ib. III, 76. esset confitendum; Milo 80. conlocarant; Verr. II, 86. constitueretur; Cluent. 56. est constitutus; ib. 59. 128. contigit; Marcell. 4. convenire; Phil. V, 13. convenisset; Verr. IV, 147. credatis; Caecin. 24. crederet; Flacc. 47. credi; Qu. Rosc. 45. Rab. Post. 36. credidisset; Milo 50. credidisti; har. resp. 29. credidit; Rab. Post. 6. credit; Sex. Rosc. 112. — dabat; Verr. II, 170. dabatur; ib. III, 73. dabit; Cael. 50. dantur; Tull. 45. dare; Verr. III, 75. V, 57. Balb. 3. das; Verr. I, 124. esset data; ib. II, 109. datum sit; Cluent. 169. daturos (esse); Verr. III, 68 daturum (esse); ib. I, 117. 124. datus esset; ib. III, 75. debentur; Phil. IV, 4. debere; Milo 32. deberem; Planc. 72. deberentur; Sulla 58. deberetur; Caecin. 15. deberi; Qu. Rosc. 9. Verr. II, 128. debet; Phil. II, 27. decerneretis; ib. XIII, 9. decrevi; ib. 8. me dedebam; Planc. 74. se dedere; imp. Pomp. 46. dedisse; Cluent. 85. Vatin. 3. dedisset; Quinct. 11. dedit; Verr. IV, 51. Cluent. 178. Muren. 42. deesset; Quinct. 11. defuit; Deiot. 24. defuturum (esse) Phil. XI, 17. denuntiabat; Muren. 49. denuntiaret; Phil. VI, 6. esset descripta; Catil. II, 13. despondit; Cluent. 179. det; Verr. I, 146. detracta esse; imp. Pomp. 10. detrahere; Sex. Rosc. 147. detulisse; Flacc. 14. detur; Verr. III, 183. leg. agr. II, 26. Fr. B, II, 11. ×. diceret Verr. III, 152. Phil. I, 12. diceretur; har. resp. 7. dices; Planc. 75. dicit; Verr. I, 133. V, 105. displicere; Phil. V, 40. — erant; Sex. Rosc. 17. erat; Quinct. 12. Sex. Rosc. 15. Catil. III, 16. Cael. 58. Sest. 37. Phil. X, 10. ereptum esse; Caecin. 104. eripere; Phil. XIV, 3. eripio; Verr. II, 164. eripuit; Cluent. 171. erit; Sex. Rosc. 49. esse; div. Caec. 10. Verr. III, 82. 198. V, 116. Phil. V, 19. VI, 10. est; Verr. IV, 112. resp. 43. Ligar. 1. expediret; ib. 4. expedit; har. Verr. III, 147. extorsimus; Catil. II, 2. extorta est; Milo 18. — facerent; Verr. I, 15. ib. IV, 151. facessitum (esse); ib. 142. esse factam; ib. III, 148. Caecin. 46. Cluent. 161. familiaris; Phil. II, 78. esse fas; Milo 7. favent; Phil. VII, 18. ob viam fit; Milo 28. fracta essent; Phil. XIII, 27. fuerit; Cael. 53. fuisse; Verr. II, 21. Caecin. 48. Milo 32. Phil. XIII, 13. fuissent; Verr. II, 69. fuisset; Sest. 12. fuit; Cluent. 193. prov. cons. 2. — gratias egimus; Phil. I, 3. gratulatur; Verr. a. pr. 19. est gratulatus; Phil. II, 28. — haberi; Verr. IV, 151. — ignoscere; Sex. Rosc. 55. imperarentur; Verr. III, 56. imperat; ib. IV, 50. inimica; Quinct. 10. inimicum esse; Verr. III, 7. inimicus; ib. 6. ×. 7. Phil. II, 17. interdici; ib. I, 23. ×. intulerit; Deiot. 2. invviderent; Sulla 23. invideretur; Planc. 60. — libebit; Quinct. 94. liceat; ib. 99. leg. agr. II, 39. Phil. V, 6. licebit; ib. 30. liceret; Quinct 88. Verr. II, 100. III, 188. IV, 10. dom. 52. Rab. Post. 26. licet; Verr. I, 110. III, 225. Phil. I, 16. XIII, 14. licitum sit; Verr. III, 225. licuerit; Balb. 8. ib. 10. licuisse; ib. 5. licuit; Vatin. 25. locare; Verr. II, 144. luenda sit; Milo 11. — maledicas; Vatin. 29. mandavisset; Sex. Rosc. 114. mandavit; ib. 115. medentur; Sest. 135. minari; Verr. II, 73. mittitur; ib. IV, 63. erat moriundum; Scaur. c. 3. § 4. — nascetur; prov. cons. 37. noceretur; Verr. II, 96. numeraretur; ib. 93. numerat; ib. 69. nuntiabatur; Milo 48. Deiot. 11. nuntiaret; Cluent. 21. nuntiasse; Verr. V, 93. nuntiatum est; ib. III, 129. Cluent. 192. esse nuntiatum: Milo 46. — obfuit; Cluent. 97. obicient; Sex. Rosc. 81. obiecit; Phil. XIII, 20. obstitissent; ib. II, 38. obtinuerit; Planc. 75. obtulerint; Sex. Rosc. 107. obvenerint; Cluent. 148. obvenit; Verr. II, 17. obvius futurus erat; Milo 47. occurrebat; ib. 25. ostendit; Verr. I, 134. — par; Quinct. 10. Qu. Rosc. 20. paravissent; Cluent. 20. parcere; Milo 92. paream; Phil. XIII, 6. permitti; div. Caec. 54. esse perniciosa; Verr. V, 151. persolvere; Planc. 103. placuit; Verr. IV, 58. Cluent. 47. planum facere; Sex. Rosc. 101. pollicetur; Cluent. 71. Phil. X, 9. praeficere; imp. Pomp. 49. praefuisse; Verr. IV, 17. V, 47. praestaret; Piso 15. processit; Phil. II, 106. prodesse; Cluent. 112. profuisse; Planc. 26. profuturus; (esse); Verr. V, 103. promisisses; ib. IV, 29. esset proposita; Cluent. 42. erat propositum; Flacc. 92. — fuit quaerenda; Scaur. 11. — redderem; Planc. 68. reddes; Verr. II, 78. reddidisses; ib. IV, 29. reddita est; Phil. IX, 5. reddite; ib. 10. referendam (esse); Planc. 78. referre; ib. 77. relicta sunt; Muren. 55. relinquat; prov. cons. 39. relinqueret; Cluent. 141. reliquerunt; Tull. 45. renuntiat; Verr. II, 89. reservavit; Muren. 37. resistebam; Sulla 19. respondetur; Verr. IV, 85. respondisse; dom. 136. responsum esset; Verr. III, 145. restaret; Scaur. 45. — sanctum esse; Cluent. 31. sit; Verr. I, 65. Caecin. 42. Sest. 52. Fr. B, VII, 15. solveret; Flacc. 46. statui; Phil. V, 41. statuisse; Verr. II, 151. subiecisset; Arch. 25. successum sit; Phil. X, 26. suffragari; Planc. 1. suscensuit; Verr. II, 58. supplicetur; Phil. I, 13. — timendum sit; ib. II, 115. tradat; prov. cons. 39. tradere; Phil. XI, 30. tradidit; ib. II, 77. tradite; Verr. I, 115. traditi (sunt); ib. III, 30. tribuatis; Planc. 8. erat tribuendum; Phil. XIII, 9. tribuendum (esse); ib. IX, 3. tribuerunt; ib. III, 25. tribui; Arch. 25. Balb. 9. tribuit; Verr. I, 38. — vellet; ib. 123. vendiderat; Flacc. 49. vendidisse; Verr.

II, 124. vendidisset; Flacc. 49. venditaret; har. resp. 1. venerat; Verr. II, 53. Phil. II, 62. in mentem veniret; Sex. Rosc. 59. venisset; Verr. II, 20. 53. in mentem venisse; ib. 64. venit in mentem; Quinct. 6. Verr. II, 42. versaretur; ib. V, 94. videatur; ib. II, 148. Cluent. 160. Sest. 3. Phil. XI, 30. XII, 16. videbantur; ib. XII, 19. videbatur; Verr. IV, 39. videntur; leg. agr. II, 9. videretur: Verr. a. pr. 14. Cluent. 74. 162. Muren. 49. *Scaur.* c. 2. § 4. Phil. VI, 10. videri; Sest. 115. Phil. IV, 11. Fr. B, XIII, v, 1. visa est; Verr. I, 34. erat vivendum; Phil. II, 62. elliptisch: quanta (societas) ei cum illis sceleris; Sulla 16. quid ei cum Apollonia? Phil. X, 11.

9. **eo**: a. **nach Verben**: opus est; Phil. XI, 26. opus sit; Muren. 70. — utar; Verr. II, 152. utitur; Sex. Rosc. 104. sum usus; Verr. I, 139.

b. **nach Adjectiven**: contentus; Verr. I, 3. IV, 109. imp. Pomp. 25. Phil. II, 99. contentum; Verr. V, 165. contentos; Sulla 90.

c. **Subject im ablat. absol**: addito; Tull. 39. eiecto; Verr. I, 98. ferente; Phil. III, 9. mortuo; ib. 12. neglecto; Cael. 1. praesente; Quinct. 77. repugnate; Milo 34. tacente; ib. 66. vivo; ib. 90.

d. **mit Präpositionen**: ab: aberret; Caecin. 55. abhorrere; Cluent. 167. abiudicaretur; Verr. a. pr. 13. abstulisti; ib. IV, 37. accepisset; Cluent. 188. esse accepta; Arch. 32. accipere; Phil. III, 12. acciperem; ib. VIII, 24. acciperent; Sest. 24. accipit; Cluent. 39. alienum; Sulla 31. alienus; Phil. XI, 10. amovet; Rab. Post. 5. — caederetur; Verr. V, 163. conceditur; Cluent. 158. condemnari; ib. 104. constituta sit; Verr. a. pr. 16. consequantur; Planc. 55. contendit; Verr. I, 73. esse corruptas; ib. II, 90. curari; Cluent. 40. — dari; Sex. Rosc. 131. datum; Phil. I, 4. decernenda fuit; ib. XIV, 11. deduceretur; Tull. 20. defendi; Milo 91. defensum est; Sulla 12. delata; Phil. XII, 12. delectari; div. Caec. 44. depulsum (esse); Planc. 17. dicta sunt; Vatin 41. Planc. 35. esset dictum; Phil. XI, 17. discedebat; Sulla 52. discedere; Cluent. 83. discederet; Verr. II, 169. Piso 68. discesserint; Phil. V, 34. dissensisti; Vatin. 21. dissentio; imp. Pomp. 59. distrahere; Phil. II, 23. divelli; Catil. II, 22. ductum esse; Planc. 30. — exegisti; Qu. Rosc. 55. existimaretur; Caecin. 103. expetiverunt; Milo 56 est exspectatus; ib. 53. extorquere; har. resp. 35. — factum esse; Cluent. 78. Balb. 8. factum sit; Cluent. 70. fieri; Font. 20. Phil. X, 15. — geri; prov. cons. 14. habebatur; Piso 11. — impertiri; Sex. Rosc. 131. impetrare; Verr. II, 42. impetraret; ib. 29. interfectus est; Milo 9. — mandata; Phil. VIII, 23. metuis; Sex. Rosc. 145. — oblatum esse; Phil. II, 99. occiditur; Cluent. 37. occisum esse; Sex. Rosc. 92. sit occisus; ib. 78. — esset persolutum; dom. 23. pervenisset; Rab. Post. 37. petat; Quinct. 30. petere; Verr. IV, 71. V, 188. peteret; ib. II, 67. III, 114. peteretur; ib. III, 66. petit; ib. I, 135. est petita; Cluent. 103. petitur; Rab. Post. 46. petivisse; Quinct. 37. peto; Verr. II, 29. postularemus; ib. I, 60. postulo; ib. IV, 147. praetermissum est; Sest. 3. prodirent; Flacc. 83. productus est; Sest. 107. Piso 14. — quaeramus; Verr. V, 109. quaerere; Cluent. 141. quaereretur; Sex. Rosc. 83. quaesissent; Catil. III, 11. esse quaesita; Piso 74. — recessisset; Quinct. 38. redimeretur; Verr. V, 14. Flacc. 82. relictum esse; Verr. I, 77. relictum; Phil. XIII, 24. — semigravit; Cael. 18. esse sollicitatam; Cluent. 97. suppressam esse; ib. 78. susceptae; div. Caec. 67. — timere; Phil. V, 51. tractati sunt; Verr. II, 180. tulerunt; Sex. Rosc. 107. — vexatur; har. resp. 40. vinceretur; Milo 84. violatam (esse); Cael. 78. violatus; Phil. XIII, 8. usurpandum; ib. 24.

cum: [cum eo]; Verr. III, 67. coibas; Quinct. 76. commune; Sest. 130. communicares; dom. 132. comparandus; Phil. II, 116. congredi; ib. XII, 19. coniunctam; Verr. III, 158. coniunctus; div. Caec. 35. contenderet; Verr. I, 150. contentio; Quinct. 69. convenerat; Verr. I, 132. — disceptare; Tull. 20. — esse; Verr. II, 64. esset; ib. 23. frueretur; Caecin. 12. fuisse; Cluent. 38. — sunt inimicitiae; Sex. Rosc. 145. intercesserat; Qu. Rosc. 41. — litem habebat; ib. 35. — miserat; Deiot. 28. partitio fuit; Verr. III, 183. partitus es; dom. 23. transigit; Cluent. 40.

de: audiebant; Cluent. 29. ×. ×. ×. audientibus; Piso 79. auditis; Cluent. 29. ×. ×. ×. — conqueramur; Sex. Rosc. 125. constitueret; Tull. 9. — dicam; div. Caec. 11. dicere; Tull. 2. 39. esse dicendum; Cluent. 153. disseram; Muren. 31. esse dubitatum; Balb. 44. dubito; Caecin. 25. — existimare; Verr. II, 151. facta esse; Cluent. 104. fecit; ib. 185. fieri; Fr. B, II, 5. — iudicare; Tull. 2. — praeiudicia; Cluent. 9. promulgasset; dom. 83. — quaerere; Vatin. 30. quaeri; Caecin. 93. Phil. II, 22. — referre; ib. III, 20. 21. referretur; sen. 27. — sanxerit; Sex. Rosc. 70. sortiatur; Verr. II, 32. statutum esset; Cluent. 126. — venisti; Qu. Rosc. 13.

ex: conligam; Verr. V, 19. convertit; Sex. Rosc. 115. — defendes; Verr. III, 205. ×. ×. — erat; Cael. 75. — intellegi; Caecin. 102. iudicavit; Verr. III, 142. — possumus; Milo 21. (esse praedatum); Verr. III, 51. — quaerebat; har. resp. 48. quaerenti; Milo 26. quaereret; Verr. I, 18. quaereretur; Arch. 20. quaesivi; leg. agr. II, 79. — recognoscere; Verr. I, 32. redundarit; ib. III, 103. remittet; div. Caec. 48. — scies; Catil. III, 12. suspicor; har. resp. 36. suspicari; Cluent. 66.

in: apparet; Phil. III, 28. appellatur; Verr. IV, 146. — commoratus essem; Cluent. 53. consisteret; Phil. III, 19. consistit; Quinct. 79 constituebatur; imp. Pomp. 62. consumenda est; Tull. 1. consumpsi; Catil. III, 4. — defixa; har. resp. 57. deprehenditur; Verr. III, 4. deridendum est; leg. agr. II, 30. est diligens; ib. I, 4. diligens fuit; Cluent. 191. discrepare; Muren. 28. discribit; leg. agr. II, 85. — elaborari; Verr. I, 31. elucere; Cael. 45. erat; Muren. 58. errare; Planc. 91. errasti; Phil. II, 23. esse; Sex. Rosc. 39. div. Caec. 27. Verr. a. pr. 26. III, 39. Planc. 62. est; Verr. IV, 96. Caecin. 7. Flacc. 27. ×. ×. Planc. 35. — facta est; Quinct. 36. facturum fuisse; Phil. V, 39. fallis; Muren. 77. fecisti; Flacc. 80. fueritis; Verr. I, 3. fuisse; ib. a. pr. 25. III, 159. V, 134. Deiot. 24. fuisti; Planc. 83. fuit; Balb. 3. — habere; Verr. IV, 75 habuisset; ib. II, 97. ×. habuit; ib V, 42. haerebit; ib. III, 106. haerere; Deiot. 28. — invenio; Verr. II, 110. inveniri; Deiot. 15. — laborabam; Tull. 1. laboro; Quinct. 43. laesit; Caecin. 23. in eo liberando; Phil. XI, 21. — navigaverunt; Verr. V, 138. — perseverares; Phil. II, 49. perseveravit; prov. cons. 10. poneret; Phil. X, 17. poneretur; Verr. II, 115. ponis; Planc. 93. potestis; Caecin. 9. providisti; dom. 118. pugnabo; div. Caec. 58. — quaeri; ib. 53. — referret; Verr. I, 20. remansit; Piso 95. reperturum (esse); Muren. 13. reprehendant; Verr. I, 11. reprehendar; Tull. 4. reprehendendum est; leg. agr. II, 30. reprehendisti; Planc. 84. reprehendit; ib. 82. reprehensum (est); ib. 32. requisita est; Balb. 9. — sancire; Verr. IV, 114. servaris; Vatin. 15. servisse; Verr. I, 5. sit; ib. III, 48. spem haberet; sen. 11. factus est strepitus; Verr. a. pr. 45. supplicari; leg. agr. II, 18. — timere; Phil. V, 51.

pro: deesse; Cluent. 43. laborabam; Planc. 25. reddidisset; ib. 92. relaturos esse gratiam; Catil. IV, 3. tulit; Verr. III, 126. vindicarent; Sex. Rosc. 148.

sine: esse; Verr. III, 23. Phil. XI, 20. poterat; Rab. Post. 28.

10. **ea** (fem. abl.): a. **nach Verben**: impediebantur; sen. 4. ×. utamur; Milo 12. utantur; leg. agr. II, 62. uterere; Cael. 34. uti; Sest. 2.

b. **Subject im ablat. absol.**: confecta; Sulla 76. facta; Verr. II, 87. lecta; Phil. I, 8. vacillante; ib. III, 31.

c. **ablat. compar.**: praestabiliorem; prov. cons. 38.

d. **mit Präpositionen**: ab: abesse; Sest. 49. petivit; Cluent. 33.

cum: inimicitiae; Cael. 32.

de: est dicendum; Sulla 80.

ex: adlatus est; Piso 44. cognosceretis; Verr. III, 157. habet . . . ex ea liberos; Quinct. 16. quaeratur; Sulla 78. quaeris; ib. 67. redii; Piso 61.

in: abhorrere; Arch. 27. — continebunt; leg. agr. I, 18. in ea defendenda; sen. 36. divaricari; Verr. IV, 86. — esse; Muren. 69. in ea explicanda; Sest. 119. — fuerat; Milo 54. fuit; Verr. IV, 143. — se gerere; Sest. 96. — esset incisum; Verr. IV, 78. intueri; dom. 101. — offendisti; Verr. I, 112. — persequenda; Arch. 14. in ea se esse principes; Catil. III, 25. — regnaret; Sest. 58. reliquerit; Muren. 20. — sunt; Verr. IV, 118.

sine: expetendum esse; Sest. 48. (fuit); Milo 55.

II. **Plural**: 1. **ei**: absolverent; Cluent. 60. acciperent; leg. agr. II, 19. accusant; Sex. Rosc. 13. accusarunt; div. Caec. 71. adessent; Verr. II, 72. adsunt; ib. I, 88. adfingant; Phil. I, 8. ararent; Verr. III, 120. arbitrabantur; ib. II, 86. arbitrantur; ib. 174. audent; Cluent. 183. — caperentur; Sex. Rosc. 16. [capiunt]; leg. agr. II, 103. coacti sunt; Caecin. 59. condemnabantur; Verr. IV, 53. congregarunt; Sest. 91. conqueruntur; Verr. II, 155. contenderunt; Sex. Rosc. 4. contrucidaverunt; Sest. 24. cupiunt; Phil. VIII, 9. — debent; ib. XII, 25. decedent; leg. agr. II, 68. decernebant; prov. cons. 19. decesserant; Muren. 37. declararunt; Sest. 117. depellantur; Phil. XIII, 11. dependerunt; Sest. 140. deseruntur; Cluent. 183. desinant; Phil. X, 17. detrahebant; prov. cons. 19. dicunt; Verr. I, 133. Scaur. 19. dixerunt; Cluent. 136. Rab. Post. 31. dominentur; Quinct. 94. dubitaverunt; Verr. II, 160. ducunt; Phil. X, 15. — emeutur; leg. agr. I, 15. erant; Sex. Rosc. 119. Verr. I, 17. Phil. X, 15. erunt; ib. VII, 18. ×. 21. essent; Verr. II, 159. expellerentur; Milo 103. exspectant; Verr. III, 209. extimescunt; har. resp. 55. — fecerint; Verr. III, 190. fecerunt; Phil. V, 17. ferendi sunt; Planc. 33. fuerunt; Caecin. 59. fugiebant; Verr. V, 90. fugiunt; Phil. I, 37. fuissent; dom. 57. — habeant; leg. agr. II, 1. 26. Cael. 3. habent; Verr. IV, 132. prov. cons. 3. horrebant; Sex. Rosc. 85. — iacent; Milo 47. imitarentur; Phil. VIII, 31. indicant; Sex. Rosc. 105. (indicabunt); Verr. V, 178. iudicent; Phil. I, 20. — laudaverunt; Rab. Post. 31. liberentur; Caecin. 99. loquuntur; Phil. VII, 4. — minantur; Verr. III, 168. — navigarent; ib. V, 50. noluerunt; Font. 24. nominarentur; leg. agr. II, 63. — occuparint; ib. I, 22. oppugnent; Font. 35. — sunt pertimescendi; Balb. 58. peterent; Phil. II, 75. possunt; har. resp. 14. Milo 65. poteramus; imp. Pomp. 55. potuerint; Verr. I, 81. processerint; Phil. XIII, 40. profecti sunt; Verr. IV, 61. proficiscantur; Phil. XII, 19. putant; Cluent. 152. — recuperarent; Phil. II, 96. redierunt; Cluent. 120. referrent; Verr. III, 81. reformidant; Sex. Rosc. 85. reperiantur; Sest. 109. repulsi sunt; har. resp. 56. ×. restituerunt; Sulla 74. retinerentur; Verr. II, 14. revixissent; sen. 4. revocabuntur; Verr. III, 128. rogabantur; leg. agr. II, 68. — sciunt; Sex. Rosc. 136. simulant; Phil. V, 48. sint; Sest. 97. Balb. 19. Phil. IV, 2. solent; Verr. II, 138. V, 132. Muren. 4. Font. 33. sunt; Verr. II, 166. dom. 98. supplicarent; Sest. 130. sustulerunt; Verr. IV, 77. — teneant; Phil. III, 25. tenebant; leg. agr. II, 81. tenent; Phil. VII, 1. tenentur; Cluent. 156. Catil. IV, 4. — velint; Sex. Rosc. 47. vendiderint; leg. agr. I, 4. venissent; Verr. II, 98. videant; har. resp. 52. videantur; imp. Pomp. 13. Catil. IV, 5. Tull. 55. ×. videntur; leg. agr. II, 9. viderent; Verr. I, 46. viderunt; leg. agr. II, 23. vincerent; Sex. Rosc. 136. vocarentur; Cluent. 153. volunt; Sex. Rosc. 139.

2. **eae**: debent; Verr. II, 121. sunt; ib. I, 39. leg. agr. II, 21.

3. **ea**; (neutr. nom.): acciderent; Planc. 99. acciderunt; Verr. IV, 114. sunt animadvertenda; Sex. Rosc. 116. attemptentur; har. resp. 16. audiantur; Planc. 63. — comprobentur; Phil. III, 7 erant composita; Deiot. 17. confirmata sunt; Phil II, 100. constarent; Verr. IV, 28. erant constituta; Phil. IX, 7. continentur; leg. agr. II, 35. — defecerant; Deiot. 28. deferebantur; Sest. 54. depravata sunt; Muren. 27. dicuntur; Cluent. 29. — eripiuntur; Verr. IV, 47. evasissent; Cael. 65. erant exportata; Verr. II, 171. — fuerunt; ib. I, 51. — inventa sunt; Catil. IV, 7. — nota sunt; Phil. III, 8. — sunt perdita; ib. 19. possint; Balb. 26. possunt; imp. Pomp. 86. putentur; Verr. V, 176. — reperiantur; Muren. 13 reperta essent; Catil. III, 7. rescinduntur; dom. 2. restituta essent; Quir. 20. sint restituta; sen. 39. restituta (sunt); Piso 9. revertantur; Verr. II, 50. — solvantur; Phil. XIV, 38. sunt; div. Caec. 39. Verr. IV, 109. imp. Pomp. 62. leg. agr. III, 9. Muren. 61. har. resp. 59. Caecin. 34. Rab. Post. 42. Phil. II, 93. XI. 9. — traduntur; Font. 23. transiguntur; Sex. Rosc. 149. — venirent; Quinct. 20. Caecin. 16. versantur; Muren. 88. videantur; div. Caec. 38. Verr. II, 181. Sulla 83. har. resp. 19. videntur; Sulla 29. Quir. 4. Milo 7.

4. **eos**: a. **Subject im acc. c. inf.**: accepisse; Verr. a. pr. 39. accipere; ib. IV, 135. acturos (esse); leg. agr. II, 25. adeptos esse; Verr. V, 146. adesse; dom. 54. adfectos esse; Verr. IV, 132. admittere; Quinct. 77. adsecutos (esse); Planc. 90. adsequi; imp. Pomp. 67. agitari; Sex. Rosc. 67. appellari; Muren. 80. fuisse armatos; Caecin. 60. ×. 64. ×. audientes esse; Verr. V, 85. audire; Quinct. 4. — cavendos esse; Phil. VII, 3. cenasse; Cael. 26. citari; Verr. II, 42. cogitare; leg. agr. I, 13. Phil. I, 38. comparari; Tull. 18. concepisse; Verr. I, 9. esse consecutos; Sest. 143. conservandos (esse); Phil. X, 7. considerare; Planc. 10. contulisse; Verr. II, 152. curasse; ib. IV, 139. — dare; Phil. III, 38. desereudos (esse); ib. X, 7. devenire; Muren. 29. dicere; Tull. 24. esse dicturos; Verr. IV, 92. diiungere; Vatin. 41. disputare; Tull. 42. duci; Verr. V, 66. — esse; ib. I, 118. II, 150. III, 8. V, 146. Font. 31. imp. Pomp. 16. ×. 64. leg. agr. II. 70. Catil. III, 4. 28. Muren. 29. 77. Sulla 36. 93. Sest. 119. Phil. II, 31. VIII, 13. XIII, 35. evertere; div. Caec. 21. existimare; Verr. V, 46. exspectare; Flacc. 105. — esse facturos; Phil. XIII, 36. facturos fuisse; Verr. III, 111. fecisse; ib. 209. fore; Catil. III, 3. Sest. 80. frui; Catil. IV, 7. fuisse; Caecin. 60. Flacc. 20. — habere; div. Caec. 4. habuisse; Tull. 42. Sest. 69. — inhumatos esse; Phil. XIV, 34. instituí; Verr. II, 149. intellegere; ib. a. pr. 24. iudicare; Planc. 46. iudicari; Phil. XIV, 21. iugulari; ib. V, 22. — liberatos esse; Verr. I, 12. loqui; ib. V, 46. lugere; Piso 18. — esse missos; Catil. III, 4. esse multandos; ib IV, 7. nominare; Planc. 74. notandos (esse); Phil. VII, 23. — obstrictos (esse); Piso 95. oportere; Quinct. 84. Rab. Post. 17. opponi; Sest. 42. — paruisse; Deiot. 23. pepercisse; Planc. 71. (pollutos esse); har. resp. 22. portasse; Verr. IV, 103. posse; Sex. Rosc. 140. Verr. II, 70. Phil. XIII, 36. esse privatos; Cluent. 154. profugisse; Verr. III, 121. pulsos esse; Caecin. 43. — redditaros (esse); Phil. XIII, 11. remansisse; Verr. III, 121. renuntiare; leg.

agr. II, 20. repertos esse; Sex. Rosc. 65. restitui; Caecin. 88. retinere; Font. 31. — scire; Caecin. 101. statuisse; Verr. II, 103. 163. stipatos fuisse; Phil. V, 17. — teneri; har. resp. 15. timuisse; dom. 10. ✕ tradere; Phil. XI, 30. — vaticinari; Sest. 123. velle; Verr. a. pr. 34. Cael. 21. venerandos (esse); leg. agr. II, 95. venisse; Verr. II, 149. versari; Font. 33. vinctos (esse); Deiot. 23. vituperandos (esse); Rab. Post. 29. vituperari; har. resp. 46. Phil. II, 18. esse usos; Verr. V, 99.

b. **Object:** absolvant; Cluent. 116. accepi; Verr. V, 35. accipere; ib. III, 174. accusas; Caecin. 66. accusat; Verr. V, 102. adduceret; Phil. X, 14. adduxit; Verr. V, 3. Cluent. 49. adeptus sis; Muren. 8. adficere; Verr. V, 104. adficiat; Piso 45. adflixerat; Verr. II, 8. adhortentur; Phil. IV, 11. agitent; Sex. Rosc. 66. appellabo; div. Caec. 13. appellare; Caecin. 60. Phil. XIV, 10. appellat; ib. 7. appellem; Verr. III, 115. Phil. XIV, 11. appello; ib. 24. arcesserent; Verr. a. pr. 53. aspexerint; Phil. II, 33. aspexit; Sest. 116. attingere; Piso 75. audire; Verr. I, 28. Sulla 31. avocarem; Balb. 60. — capere; Catil. II, 22. coëgit; Font. 13. cogere; Verr. II, 41. cogis; ib. III, 89. cognosset; ib. I, 18. colere; Sex. Rosc. 106. commovebat; Verr. a. pr. 21. concludit; ib. IV, 54. condemnare; dom. 7. condemnaretis; Sex. Rosc. 151. confirmavit; Verr. II, 90. coniecit; Deiot. 23. conscripserit; Phil. V, 46. conservaritis; imp. Pomp. 16. conservetis; Sest. 147. contempserat; Milo 74. convenit; Sex. Rosc. 74. — damnare; dom. 9. dare; Verr. III, 226. decepit; Piso 1. decorari; Sest. 127. dederas; Verr. II, 44. deerit; Sex. Rosc. 91. defendes; div. Caec 21. deficere; Catil. II, 10. definis; leg. agr. II, 66. esse deiectos; Caecin. 50. delectant; Muren. 40. deligas; Planc. 40. deseretis; Verr. V, 126. deserite; leg. agr. I, 26. deseruerit; Verr. I, 42. detulisset; ib. V, 152. diiunxit; Sulla 60 diligamus; Marcell. 9. diligo; Phil. I, 8. domuit; prov. cons. 32. donabas; Verr. II, 29. donaret; Phil. XII, 19. ducebat; Verr. III, 65. ducit; ib. V, 64. duco; ib. III, 116. duxit; ib. IV, 31. — ederes; Planc. 41. educamus; Verr. II, 28. erexerit; Cael. 29. eripuit; Phil. II, 55. excipiatis; Sex. Rosc. 151. excipio Phil. VIII, 8. exclusi; Catil. I, 10. expetamus; Planc. 11. extolleret; har. resp. 47. — facit; Planc. 9. certiores facit; Verr. I, 66. flagitaret; dom. 70. fuisse; Cael. 39. — habes; Phil. II, 98. habet; sen. 14. Phil. X, 10 habetis; Balb. 59. habuit; Verr. IV, 30. hortatus sum; ib. 140. — incitaverunt; Sulla 76. inludere; Sest. 94. insequatur; Verr. III, 157. instituere; ib. 161. (instituunt); ib. IV, 21. sis interfecturus; Phil. II, 8. interficere; Verr. V, 145. intuemini; dom. 47. iudicet; Sest. 114. iudicetis; Phil. XIV, 24. iudico; ib. ✕. iugulavit; ib. III, 10. — laeserunt; Verr. III, 109. laudabat; Sest. 23. laudas; Phil. X, 5. leniet; ib. XIII, 4. liberavit; Verr. V, 18. — metuunt; Cluent. 169. misit; Milo 57. missos fac; Verr. III, 173. moneo; Catil. II, 20. moneret; Verr. III, 69. movebat; ib. I, 67. — nominet; Sest. 142. notare; Cluent. 130. noverat; Sex. Rosc. 74. numeres; Planc. 62. — obiecerit; Sest. 27. obsecret; Quinct. 91. obtestetur; ib. occidit; Phil. IX, 7. oderim; ib. XI, 36. oppugnare; Font. 17. oppugnas; Phil. X, 4. ornabant; Verr. III, 94. ornabimus; Rabir. 30. orno; Phil. XI, 36. — paeniteat; ib. XII, 7. paenitere; ib. XIII, 32. perculit; Marcell. 17. perdiderat; Verr. III, 37. perdideris; Phil. XIII, 31. persequi; Verr. V, 183. perstringerem; Sest. 14. pertimescere; div. Caec. 71. pertimuisse; Font. 34. placare; Catil. I, 17. postulavit; Milo 59. praefuisse; Font. 18. (proferre); Verr. III, 209. purgare; Sulla 36. putas; Sex. Rosc. 93. — redderet; Cluent. 71. relaxemus; Arch. 12. relinquerent; Tull. 21. removisset; Catil. III, 14. repellamus; Cael. 32. reperietis; leg. agr. II, 3. reppuleris; Catil. IV, 22. respuat; Sest. 114. retinere; Verr. II, 12. Fr. B, III, 2. revocabat; Verr. I, 120. rogaret; ib. III, 121. rogat; ib. II, 96. — sollicitat; Cluent. 195. sprevit; Phil. XIII, 21. statuere; Caecin. 68. subsortitus est; Cluent. 113. sustinere; Phil. VIII, 1. sustinuistis; Milo 91. — terreret; Flacc. 14. testor; imp. Pomp. 70. tractasset; Verr. a. pr. 23. transduxerunt; Sest. 91. tueri; Phil. XI, 37. — vendant; leg. agr. II, 51. vendet; ib. III, 14. venistis; Phil. XIII, 35. videamus; prov. cons 17. videmus; Sest. 139. videre; Catil. III, 18. vides; Quinct. 33. videte; leg. agr. II, 31. vidit; Verr. I, 58. vinciret; Deiot. 22. vocent; Verr. a. pr. 53. voluero; Catil. I, 9.

c. **mit Präpositionen:** ad: accedit; Sex. Rosc. 25. adferebat; Sest. 133. rem ad eos adlatam; Cael. 68. conqueri; Verr. V, 170. detulerunt; Phil. XII, 29. deverti; Verr. I, 16. exierunt; Font. 16. se iungere; Sex. Rosc. 136. misisset; Verr. III, 121. misit; ib. II, 172. referas; Phil. II, 15. referre; leg. agr. II, 59. refert; Phil. II, 14. veniendum erat; Verr. III, 28. venisset; Quir. 20.

apud: accusatus est; Cluent. 59. auctoritatem habeant; Flacc. 61. coleretur; Verr. IV, 84. conlocaret; ib. II, 4. defigere; ib. IV, 24. dicere; Planc. 40. dixisset; Balb. 12. essem; Verr. II, 159. esse; ib. I, 38. II, 52. est; ib. I, 46. fueris; ib. IV, 3. fuisset; div. Caec. 4. (se iactant); Flacc. 61. nasci; Verr. II, 5. homo nobilis apud eos; ib. IV, 38. obsit; Planc. 2. putaretur; Verr. I, 69. relinquebant; ib. IV, 134. remansisse; ib. 46. sunt; har. resp. 63. vituperare; Phil. II, 11. usus esset; sen. 24. utar; imp. Pomp. 2.

in: esse animadversum; Verr I, 83. animadversum est; Sex. Rosc. 137. animadvertere; Verr. II, 57. V, 104. animadvertisset; ib. II, 57. crudelis; Phil. V, 22. dicere; Sex. Rosc. 139. egi; Phil. XII, 17. esse; Verr. III, 59. prov. cons. 2. facta est; Sex. Rosc. 153. se immitteret; Milo 76. impetum facere; Sex. Rosc. 57. fit impetus; Catil. III, 6. invehitur; har. resp. 52. invidiosum; Cael. 21. est in eos (lex); har. resp. 15. odium; ib. 46. parata sunt; Quinct. 52. me praebeo severum; Catil. IV, 12. quaeretur; Phil. XIV, 13. scripta sit; Sex. Rosc. 130. sententias dixeritis; Phil. XIII, 5. studia; Muren. 42. vehemens; Verr. V, 104.

inter: dissensio; Marcell. 29. insanissimum; Sex. Rosc. 33.

per: fiebant; Verr. II, 144. praedabare; ib. 29. produntur; Sex. Rosc. 105. restitutus; dom. 9.

praeter: omnes praeter eos; Catil. IV, 14.

propter: periit; Quinct. 70.

secundum: secundum eos edicta dedisse; Verr. III, 16.

5. **eas:** a. **Subject im acc. c. inf.:** proficisci; leg agr. II, 17. esse; Flacc. 85. esse recitatas; Vatin. 3. avolsas (esse); Planc. 54. posse; Phil. XII, 12.

b. **Object:** (adducis); Phil. X, 6. apportavi; Scaur. 45. avertat; Verr. III, 171. — capere; ib. I, 78. concupiscant; dom. 46. — deportavit; Phil. II, 109. detrahere; Marcell. 6. (dicis); Phil. I, 25. — exspectasti; ib. II, 100. — habent; prov. cons. 3. — incendisti; Phil. II, 91. ✕. inspiceres; Verr. IV, 29. — locarent; ib. II, 161. — mererere; div. Caec. 60. moderentur; Verr. III, 227. — omitto; Sest. 109. ostendere; Verr. II, 164. — peragrarunt; prov. cons. 33. se permissurum (esse); Sest. 72. se pertulisse; div. Caec. 3. praecepit; Phil. X, 2. privavit; Verr. V, 124. proferas; Phil. VII, 5. — recito; ib. XIII, 22. referebat; Verr. II, 170. rescidisti; dom. 24. rettulit; Piso 61. — sanares; Milo 68. sancit; leg. agr. III, 10. — tueretur; Verr. III, 53.

c. **mit Präpositionen:** ad: accederetur; Caecin. 22. misimus; imp. Pomp. 65.

in: deducamini; leg. agr. III, 3. dixisti; Vatin. 41. ingrederis; div. Caec. 40. invasisses; Verr. I, 54.

6. **ea** (neutr. acc.): a. **Subject im acc. c. inf.:** esse accepta; Arch. 32. — celebrari; ib. 20. cogitata esse; Catil. III, 21. ×. contemnenda esse; imp. Pomp. 20. — debere; Planc. 4. esse defensa; Cluent. 160. — esse; Sex. Rosc. 14. dom. 72. Sest. 96. Phil. II, 57. — esse facta; Verr. IV, 98. ferenda esse; Cluent. 17. fieri; har. resp. 19. fore; Quinct. 13. leg. agr. II, 62. futura (esse); Phil. II, 37. — gesta esse; Sex. Rosc. 136. Verr. IV, 107. — laudanda (esse); Planc. 9. — nata esse; Verr. IV, 54. — ornari; ib. 79. — posita esse; ib. I, 59. probari; Arch. 18. probata esse; ib. 32. — rata esse; Phil. X, 17. recidere; ib. XIII, 19. remansisse; Verr. IV, 46. renovanda (esse); Phil. XIV, 29. reprehendenda (esse); Verr. IV, 83. retineri; leg. agr. I, 3. — sumpta esse; Planc. 88. — tecta esse; Cluent. 18. — visenda (esse); imp. Pomp. 40.

b. **Object**: abiecisse; Cael. 42. accipite; Phil. II, 50. admisisti; ib. 47. agere; ib. V, 12. amittat; Muren. 55. apparabitis; Phil. V, 53. appellare; leg. agr. II, 36. appetisset; Sest. 56. apportavit; Verr. I, 57. attigi; Sex. Rosc. 123. attingere; div. Caec. 30. audias; Caecin. 98. audire; Scaur. 26. audisti; Phil. I, 34. audituros (esse); Sulla 31. — capere; Marcell. 6. cernere; Cluent. 66. cernimus; Milo 79. coëgit; Verr. II, 143. cognoscite; ib. IV, 116. cognovistis; ib. I, 138. coluit; Sex. Rosc. 49. commemoro; Flacc. 103. committo; Sex. Rosc. 123. comparare; Muren. 45. comprehendam; Piso 3. comprobavit; Sest. 123. conicienda curavit; Verr. I, 46. constituistis; Phil. V, 2. contemnis; Piso 62. contulisti; ib. 64. convellere; Balb. 60. converteret; Verr. III, 21. cumulate; Phil. XIV, 35. — dabat; ib. VIII, 24. decernis; ib. X, 3. defendere; Catil. IV, 24. defendite; ib. III, 29. defendunt; Phil. VII, 2. denegarem; Verr. V, 35. depellere; Milo 76. deserit; dom. 98. detrahenda curavit; Verr. IV, 124. detulerunt; Cael. 5. dicam; Sex. Rosc. 95. Verr. a. pr. 18. Muren. 43. Piso 86. Phil. I, 1. dicamus; Cluent. 139. dicant; Sest. 104. dicas; Cael. 8. dicere; Quinct. 13. Sex. Rosc. 91. Verr. I, 24. imp. Pomp. 56. Sest. 12. Cael. 8. Piso 6. Phil. I, 26. III, 5. dicimus; Font. 29. dico; div. Caec. 29. dictitare; Verr. III, 144. disceres; ib. I, 47. dissimulare; Catil. IV, 14. dissimulent; ib. I, 30. distinguere; div. Caec. 38. Verr. IV, 88. dixi; Scaur. 37. Phil. I, 38. dixissent; leg. agr. III, 1. dixit; sen. 12. docere; Verr. IV, 139. Balb. 15. doceret; Verr. III, 170. — efficeret; Sulla 57. electurum (esse); Verr. II, 82. emere; ib. III, 144. enumeres; Planc. 63. evenissent; Sest. 72. exponit; Verr. IV, 62. expromere; ib. V, 139. leg. agr. I, 22. exspectent; Catil. II, 11. — facere; Sex. Rosc. 104. Verr. V, 176. facientem; Piso 15. fecerit; Verr. I, 106. fecisse; ib. II, 173. dom. 51. 66. fecit; Verr. I, 106. ferimus; Flacc. 3. — gessissem; Quir. 1. — habeam; sen. 39. — impenderet; Catil. I, 29. indicaret; Catil. III, 8. intulerunt; har. resp. 3. iudicare; Phil. XII, 12. — mandate; Catil. I, 27. mirari; Arch. 17. miscet; har. resp. 46. muto; Phil. I, 17. — neglegamus; har. resp. 32. nescire; dom. 121. nosse; Phil. VI, 1. — obruere; ib. XII, 12. obtinere; Quinct. 94. — perdamus; div. Caec. 72. perficere; Catil. IV, 12. sen. 22. perpeti; dom. 98. persolverent; har. resp. 28. perspicite; imp. Pomp. 26. poneret; Verr. II, 87. possent; leg. agr. II, 102. postuletis; Verr. I, 103. praetereas; Sex. Rosc. 54. praetereo; Phil. I, 3. praetermisi; Verr. V, 79. praetermittam; ib. III, 115. probare; Cluent. 16. leg. agr. I, 27. Sulla 31. probas; Phil. X, 3. probatis; Sulla 30. procedere; Cluent. 177. proferenda curavit; Flacc. 5. pronuntio; Sex. Rosc. 129. providebant; Verr. IV, 9. — recognoscere; ib. a. pr. 15. recognoscite; ib. V, 23. recordari; har. resp. 24. recuperarent; Phil. II, 96. reddas; Cael. 35. reddemus; Phil. XIV, 30. reddidisset; Verr. IV, 113. refutabis; ib. V, 135. relinquam; Cluent. 149. relinquis; Verr. IV, 80. relinquit; dom. 98. reliquisse; Verr. IV, 124. reliquissem; dom. 97. Sest. 49. reliquisti; Piso 97. remisisti; Marcell. 12. renovabo; Balb. 17. reprehendas; Phil. II, 24. repudiare; Arch. 8. requiro; Phil. II, 84. reservabo; Verr. I, 86. retinere; Caecin. 74. — scire; dom. 33. scrutari; Sex. Rosc. 83. secutus sit; Rabir. 3. sentire; Phil. II, 24. sentis; ib. X, 3. sequamur; Verr. III, 210. ×. subire; Planc. 99. sumam; Verr. II, 68. sumeres; Deiot. 35. sumeret; Verr. I, 95. sustulisse; ib. 118. — tenebant; Muren. 26. tradat; prov. cons. 29. tuear; Catil. III, 29. tulit; Sest. 61. — vendidisse; Verr. IV, 16. 134. venditent; Phil. II, 97. venire; leg. agr. III, 12. vicisti; Marcell. 8. videant; Catil. I, 30. videre; Verr. I, 57. V, 71. vidimus; Deiot. 33. vidissent; Verr. V, 95. vituperasset; dom. 3.

c. **mit Präpositionen:** ad: addebat; Cluent. 58. attendite; leg. agr. II, 38. — ad ea defendenda; Verr. IV, 120. dicendum est; Tull. 37. dicere; Arch. 8. dixit; Phil. V, 53. ducere; Verr. IV, 132. — festinat; Phil. II, 47. — perveniam; Cluent. 30. ad ea probanda; Verr. V, 139. — ad ea recordanda; Sulla 26. reficite vos; Verr. IV, 105. respondeam; div. Caec. 50. Cael. 3. respondebat; Phil. I, 2. respondebo; Planc. 58. respondere; Verr. IV, 150. responderet; ib. II, 189. respondeto; Vatin. 10. — ad ea tollenda; Verr. II, 85. ad ea transigunda; Catil. IV, 14. — veniamus; Cael. 25.

secundum: quaero; Vatin. 14.

7. **eorum:** admonitu; Sest. 129. adventus; leg. agr. I, 8. advocationem; dom. 54. ager; leg. agr. II, 57. agris; Verr. III, 14. ex eorum agris; ib. 79. 100. aliquis; Muren. 57. alter; Verr. IV, 61. sen. 38. Sest. 20. alterutri; Verr. II, 71. in animis eorum; ib. IV, 106. animos; ib. III, 14. Font. 36. Phil. IV, 9. VII, 5. XI, 38. ×. appellarentur; Verr. II, 87. aras; Font. 31. arbitratu; div. Caec. 18. Verr. I, 119. ad eorum arbitrium; Font. 49. ex eorum arca; ib. 3. ab eorum aris; Phil. XIV, 2. arma; ib. IV, 7. aspectum; Catil. I, 17. ex eorum auctoritate; Caecin. 69. de eorum audacia; leg. agr. II, 37. audaciam; Font. 49. — beneficia; Phil. VI, 6. beneficio; ib. II, 88. benevolentiam; Verr. V, 161. bona; Sex. Rosc. 126. — calamitates; imp. Pomp. 66. causa; div. Caec. 64. 65. Verr. V, 96. Caecin. 46. 50. Phil. I, 15. ×. causam; Sest. 31. cives; Balb. 44. civibus; ib. 26. 47. clamor; Verr. II, 47. commemorando; Sest. 2. commoda; Phil. III, 7. commodis; div. Caec. 2. conatus; Sulla 29. ab eorum coniugibus; imp. Pomp. 66. coniunctione; Verr. IV, 117. conlectio; imp. Pomp. 22. consessum; Quinct. 72. in eorum consiliis; Verr. a. pr. 48. consilio; Muren. 24. consilium; Caecin. 51. dom. 9. Phil. IX, 3. de eorum constantia; Sulla 82. consuetudinem; Verr. II, 181. (criminationes); Piso 76. propter eorum crudelitatem; dom. 61. cuique; Phil. III, 38. cupiditatem; Cael. 22. — in damnis eorum; Verr. IV, 38. decumae; ib. III, 90. decumas; ib. 89. defensionis; ib. I, 35. demolitio; ib. IV, 110. dignitate; ib. II, 168. dignitatem; Sest. 12. dignitati; Muren. 57. diligentiam; Sex. Rosc. 121. dissensionibus; har. resp. 49. dissolutionem; Cluent. 3. divitias Sest. 93. dolorem; Verr. IV, 140. domus ib. I, 120. ducem; Sulla 83. — per eorum edicta; sen. 31. edicto; Verr. II, 100. error; Phil. I, 20. esse; leg. agr. II, 65. 100. est; Caecin. 98. Cael. 8. Planc. 96. exercitus; Phil. VIII, 6. cum eorum exitio; Catil. I, 33. ad exitium eorum; Phil. XIII, 33. exitus; Verr. V, 148. Phil. II, 1. — facinora; Quir. 21. facinus; Verr. IV, 68. facta;

Sest. 17. factis; Fr. A, III, 15. ad eorum familiaritatem; Cluent. 46. fastidium; Phil. XI, 38. ferro; Piso 16. fidem; Sex. Rosc. 121. Sest. 41. in eorum fidem; Sest. 70. foedus; Balb. 31. fortunas; div. Caec. 66. 67. frequentiam; Quinct. 72. frugalitatem; Verr. III, 7. — genera; Sest. 96. genus; Catil. II, 18. 19. Milo 3. gloriam; Phil. II, 33. gratia; Quinct. 9. Phil. I, 12. de eorum gravitate; Flacc. 31. — in heredes eorum; leg. agr. I, 12. hortatio; Phil. IX, 6. — imperio; Verr. a. pr. 53. incolumitates; Deiot. 40. indices; Catil. III, 21. *indignitatem;* Scaur. 7. industria; Verr. I, 17. propter eorum ingenium; Quir. 2. inimicitiae; Verr. V, 182. initia; Cluent. 141. iniurias; Verr. II, 16. III, 58. in eorum insula; imp. Pomp. 46. iudiciis; Cluent. 121. iudicio; Verr. II, 174. IV, 13. — labore; leg. agr. II, 9. laudatione; ib. 9. laudationis; Verr. IV, 19. legati; Catil. III, 10. legatis; ib. leges; Verr. II, 120. legibus; ib. 31. liberi; Sex. Rosc. 153. Quir. 6. sen. 37. liberis; Phil. V, 53. ×. ad eorum liberos; Sex. Rosc. 153. libertatem; Phil. X, 16. ab eorum libidine; Verr. I, 68. propter eorum libidines; imp. Pomp. 65. litteris; Sex. Rosc. 120. Verr. III, 166. in eorum locum; ib. I, 12. IV, 89. V, 72. 73. locus; leg. agr. II, 51. — magistratus; Verr. IV, 76. maiores; ib. V, 99. maioribus; leg. agr. II, 1. [manum]; imp. Pomp. 24. in manus eorum; Caecin. 45. mentes; imp. Pomp. 70. Muren. 24. dom. 58. in eorum mentionem; div. Caec. 50. merita; sen. 30. pro eorum meritis; Phil. III, 39. pro eorum merito; Catil. III, 15. propter eorum meritum; Phil. III, 14. minis; Font. 34. miseret; Milo 92. misericordiam; Cluent. 106. moribus; ib. 119. mors; Phil. XIII, 41. mos; div. Caec. 55. mucrones; Catil. III, 2. de multitudine eorum; Verr. V, 156. multitudo; Sex. Rosc. 93. Sest. 99. — naves; Verr. V, 146. neminem; Qu. Rosc. 35. Sex. Rosc. 59. nemini; Verr. II, 111. nemo; ib. 149. Phil. II, 59. neuter; Piso 62. neutrum; Verr. III, 140. nihil; ib. II, 181. III, 8. 182. Cael. 34. Milo 78. Phil. VI, 5. nomina; Sest. 23. nomine; Phil. XIV, 28. nominibus; Verr. II, 168. ad eorum numerum; ib. V, 73. numine; har. resp. 19. de numine eorum; dom. 107. — oblivione; Phil. XIV, 33. obtrectatores; har. resp. 49. ab eorum oculis; Catil. I, 17. officii; Phil. XI, 31. opera; Catil. III, 14. operam; Phil. XIII, 50. opes; imp. Pomp. 24. in eorum oppido; Verr. II, 86. ora; Phil. XII, 13. XIII, 4. ordinum; Sulla 64. — par; Ligar. 19. parentibus; Phil. XIV, 35. 38. patronus; ib. VII, 16. pecunias; imp. Pomp. 18. in eorum periculis; Rabir. 1. Sest. 2. periuriis; Fr. A, III, 16. cum plerisque eorum; Cluent. 49. posterorum; Phil. IX, 17. potestas; dom. 48. in eorum potestate; Verr. II, 30. ×. in eorum potestatem; ib. V, 98. praeda; Phil. II, 72. in eorum praenominibus; ib. XIII, 28. praesidio; Verr. a. pr. 15. preces; Planc. 97. princeps; Verr. III, 22. principibus; Sest. 136. propinqui; Verr. V, 121. proximos; Phil. XIV, 34. pueritia; ib. XIII, 17. — quem? div. Caec. 22. quemquam; Verr. II, 71. Cluent. 149. per quendam eorum; Verr. II, 55. QUI; Cluent. 148. ×. ×. quidam; Phil. V, 5. quippiam; Rab. Post. 25. quis; div. Caec. 1. Catil. IV, 8. Sest. 105. Balb. 32. 48. Phil. VIII, 33. XI, 15. quisquam; dom. 72. Milo 3. Deiot. 39. — reditu; Phil. VIII, 20. in eorum reditu; Quir. 10. reditus; Phil. II, 98. in eorum regno; Verr. IV, 60. religionem; ib. 108. religionibus; ib. 78. cum reliquiis eorum; Planc. 86. rem; Verr. III, 153. reprehensionem; Planc. 56. propter eorum res gestas; Phil. XIV, 12. responsis; har. resp. 61. — saluti; Verr. II, 11. Font. 42. sapientiam; Cluent. 106. [Muren. 25]. scelere; Sest. 4. propter scelus eorum; prov. cons. 2. sectam; Sest. 97. ad eorum senatum; Verr. IV, 137. de eorum sententia; ib. II, 122. sententias; Cluent. 75. sermo; Phil. XIV, 33. sermone; Verr. V, 101. in eorum sermonem; leg. agr. II, 12. similis; Ligar. 34. simulacra; div. Caec. 3. sint; Flacc. 104. (sit); Phil. VIII, 33. spem; div. Caec. 21. spoliatorem; Verr. IV, 80. ad eorum stipendium; Font. 13. in eorum studiis; Ligar. 31. de subscriptionibus eorum; Cluent. 118. suffragia; Planc. 54. — in eorum tabella; Verr. V, 41. tabulae; Font. 11. tabulas; Verr. IV, 136. taciturnitas; Sest. 40. [terra]; Flacc. 62. testimoniis; Font. 17. testimonio; Verr. III, 108. — verba; Font. 11. virtus; Verr. III, 3. virtute; Planc. 62. virtutem; Cael. 63. Phil. XIV, 30. vita; Verr. III, 3. Phil. I, 38. unum; leg. agr. II, 70. Quir. 21. unum quemque; Sulla 71. voces; Catil. IV, 14. voluntas; sen. 21. Sest. 105. Phil. VII, 21. voluntate; Balb. 39. voluntatem; Verr. I, 98. de voluntate eorum; div. Caec. 11. ad eorum voluntatem; Phil. X, 19. propter eorum voluntatem; dom. 9. voluntati; Verr. III, 59. (urbes); dom. 61. ad eorum urbes; prov. cons. 32. uter; Piso 27. ab utilitate eorum Sest. 96. ad utilitatem eorum; Verr. III, 223. utrique; Sest. 6.

8. **earum:** artificem; Verr. IV, 5. multitudinem; Sest. 55. nullam; Verr. V, 176. quis; ib. II, 143. ad earum studium; Arch. 16. unam; Muren. 11.

9. **eis:** (dat.): sit confitendum; Cael. 20. credere; Font. 7. habeantur; Phil. III, 39. iucundior; Quir. 4. licet; Verr. V, 180. praebere; ib. III, 16. 41. probare ||probari||; Caecin. 55. serviat; Sest. 2. solveretur; Quinct. 17. opus sit; Phil. XIII, 30. videbitur; ib. XI, 31.

10. **eis:** (abl.): a. **Subject im ablat. abs.:** conservatis; Sest. 99. exceptis; Phil. II, 29. inscientibus; ib. XII, 9. invitissimis; Sest. 67. obtinentibus; Quir. 10. oppilatis; Phil. II, 21. oppressis; ib. XI, 28. remotis; Catil. IV, 8. repugnantibus; imp. Pomp. 64. revocatis; prov. cons. 13.

b. **nach Adjectiven:** contenti; imp. Pomp. 14. dignissimus; Sest. 133.

c. **nach Verben:** alebantur; Verr. V, 87. uti; Piso 84. Phil. XIII, 15.

d. **mit Präpositionen:** ab: se abstineant; Verr. III, 4. abstulisset; ib. II, 143. accipere; imp. Pomp. 50. accusamur; Flacc. 77. accusaretur; Verr. III, 45. accusati sunt; Cluent. 98. actum (esse); Phil. V, 21. audiar; Cluent. 80. auferatur; Verr. IV, 135. — (esse captas); Piso 91. celebratur; Arch. 21. circumsessus es; Verr. I, 81. commutari; Cluent. 122. conducebantur; Sex. Rosc. 93. esse contemptum; leg. agr. II, 55. — defendatur; Verr. IV, 81. defendi; Muren. 24. depulsum (esse); Planc. 17. desidero; Phil. I, 15. sunt dicta; Cluent. 99. esse dictum; Verr. III, 50. divellet; Sest. 146. divelli; Sulla 59. — emetur; leg. agr. II, 70. se ereptum (esse); Sest. 18. esse exactum; Font. 19. exegissent; ib. exigis; Verr. III, 173. expeti; dom. 107. exprimi; Verr. III, 105. — factum (est); Verr. a. pr. 55. flagitabatur; Sest. 25. — moveri; Ligar. 31. — nascerentur; Cluent. 46. nata sunt; Rab. Post. 35. necaretur; Sulla 32. — occisus sit; Sex. Rosc. 78. obtineantur; Phil. XI, 31. — patiemini; Verr. III, 102. perpurgatus; Muren. 54. persequi; Rab. Post. 8. petebantur; Muren. 26. peterent; Sex. Rosc. 25. petitur; Muren. 29. petivisset; Verr. III, 121. petivit; Cluent. 22. poenam timeret; Milo 79. praecipitur; Verr. IV, 93. precor; Rabir. 5. — quaereret; Cluent. 61. quaeris; Verr. III, 210. — relictum esse; Verr. V, 135. relictus; Phil. XI, 3. relinquitur; Caecin. 100. repetendo; Quir. 21. respectent; Planc. 45. — sumpserit; Verr. IV, 150. — teneatur; prov. cons. 39. esse tractatam; Font. 19. tradita est; sen. 2. — vacuus; imp. Pomp. 2. venit; Caecin. 74. vocari; har. resp. 36.

cum; agamus; Sest. 51. agere; Phil. XIV, 30. — bellandum esse; prov. cons. 32. bellum gerunt; Phil. XIII, 39. — communicata; Phil. XII, 10. confligere; Piso 75. (conlaturus es); Verr. III, 191.

conloqui; Milo 60. — depugnemus; Planc. 93. — esset; Catil. III, 11. est; Sest. 138. excussos; Phil. II, 54. — pax; Phil. VII, 23. periit; Quinct. 70. praedabare; Verr. II, 29. profectus est; Ligar. 22. — vivendum est; Catil. III, 27.

de: audietis; Flacc. 9. deferat; Cluent. 143. dicam; ib. 131. dici; har. resp. 36. dicimus; Catil. II, 17. dico; Muren. 29. fieri; Cluent. 152. laboret; Phil. VIII, 27. licuit; ib. I, 25. quicquam; Balb. 33. suscipere; div. Caec. 16. tacere; Phil. XIII, 28.

ex: arcessas; Rabir. 26. — ceciderunt; Phil. XIV, 35. conlectum; Catil. II, 5. constat; dom. 89. constituerent; Cluent. 75. — duo; Sest. 113. — electos; Deiot. 24. erant; Vatin. 16. — habeo; Verr. II, 175. — intellegere; Sex. Rosc. 132. intellego; Verr. I, 79. — nihil; Catil. III, 12. — proferre; Arch. 12. — quaeratur; Sex. Rosc. 77. 78. quaeri; ib. 123. quaeritur; Verr. IV, 100 quidam; Phil. I, 8. quosdam; ib. II, 116. — transtulerit; Phil. III, 30. — unum; Planc. 65.

in: elaboret; Verr. IV, 82. emitur; Sest. 72. (esse); Verr. IV, 38. est; Muren. 24. — fecit; Verr. I, 123. fuisse; Planc. 71. — habuerunt; Vatin. 16. inesset; Phil. XI, 1. — nulla mentio; Phil. II, 56. — remansit; Piso 95. renuntiabit; leg. agr. II, 22. reprehenduntur; Planc. 62. ×. — scriptum est; Verr. IV, 36. scriptum fuit; ib. 103. supponitur; Sex. Rosc. 111.

pro: impetratum est; Verr. III, 115. loqueretur; ib. V, 40

sine: decerni; dom. 10.

iste, dieser, der, der da: A. **bei Substantiven: I. ohne zweites Pronomen: 1. Eigennamen:** Aebutius iste; Caecin. 13. ad Alexandrinos istos; Rab. Post. 34. iste Andro; Flacc. 88. istam Appiam; Milo 37. Asiam istam; Muren. 20. Caecilium istum; Deiot. 23. Gavium istum; Verr. V, 164. iste Hannibal; ib. 31. Heius iste; ib. IV, 11. istius Q. Hortensii; ib. III, 42. Indutiomaro isti; Font. 36. Labienus iste; Rabir. 14. ista Libertas; dom. 111. 116. Ligus iste; Sest. 68. iste Lollius; dom. 13. Manlius iste; Catil. II, 14. iste Manlius; ib. 20. iste Mithridates; imp. Pomp. 19. iste Piso; Piso 2. iste Roscius; Sex. Rosc. 18. 108. iste T. Roscius; ib. 21. 23. 98. istius T. Roscii; ib. 19. ista Sarda; Scaur. 6. *Sardae istius;* ib. 8. ista Verria; Verr. II, 52. iste Verrucius; ib. 188.

2. Gattungsnamen: istuc totum DOLO MALO; Tull. 26. ista accusatio; Font. 4. Balb. 49. Ligar. 11. accusatio ista; Fr. B. V, 6. actio ista; Rabir. 14. admissarius iste; Piso 69. istam adoptionem; dom. 36. 38. in ista adoptione; ib. 34. ista adsiduitas; Muren. 70. istum adulescentem; Piso 68. ab isto adulescente; Deiot. 17. istam aedilitatem; Planc. 13. ista in aedilitate; ib. 51. ista aequitas; leg. agr. II, 57. ista aestimatio; Verr. III, 202. 203. istius aestimationis; ib. 210. istam aestimationem; ib. 203. isti aetati; Cael. 8. ager iste; leg. agr. II, 80. isti agri; ib. III, 8. agros istos; ib. I, 14. in istos agros; ib. 16. isto ambitu; Cael. 16. ista amentia Verr. I, 54. III, 173. quae ista fuit amentia? ib. II, 43. in istam amentiam; ib. III, 186. istius amicitiae; Cael. 14. iste amor; leg. agr. II, 60. ad istas angustias; Caecin. 84. animum istum; Phil. X, 6. isto animo; Muren. 78. sen. 16. Milo 99. Phil. XI, 22. iste anulus; Verr. III, 187. ista arma; Phil. I, 27. in isto artificio; Sex. Rosc. 49. ista arce; Verr. V, 184. iste auctor; Flacc. 36. ista auctoritate; Sex. Rosc. 154. Muren. 13. dom. 120. ista audacia; Verr. I, 54.

ista ... quanta barbaria est; Phil. II, 108. isti barbariae; Font. 44. in isto bello; Sex. Rosc. 137. isto beneficio; Verr. V, 50. beneficio isto; leg. agr. II, 61. ista benignitas; Muren. 77. isto bono; Verr. V, 154. in istis bonis; Sex. Rosc. 107.

ista calamitas; Catil. I, 22. istius calamitatis; Verr. V, 132. in ista calumnia; Caecin. 61. ista causa; Quinct. 56. Caecin. 67. Cluent. 82. Deiot. 17. Phil. II, 75. istam causam; Sulla 23. in ista causa; Caecin. 66. ista celeritas; Scaur. 30. istam cellam; Verr. III, 203. iste civis; ib. V, 171. in istum civem; Balb. 41. ista civitas; Flacc. 53. ab istis civitatibus; ib. 58. clamor iste; Rabir. 18. ista classis; Flacc. 32. claustra ista; Muren. 17. cohors ista; Verr. III, 28. ista colonia; leg. agr. I, 20. isti coloni; ib. II, 97. color iste; Piso 1. istud columen; Flacc. 41. istam conciliationem; Cluent. 84. ista condicio; Verr. III, 211. Cael. 14. Rab. Post. 35. ista coniuratio; Sulla 4. istius coniurationis; ib. 12. ad istam coniurationem; ib. 60. extra istam coniurationem; Catil. I, 13. ista consecratio; dom. 125. iste consensus; Phil. VI, 18. consessus iste; Planc. 2. isto consilio; Phil. XII, 15. istis consiliis; ib. II, 113. cum ista conspiratione; Scaur. 19. ista consuetudine; Verr. V, 19. contagio ista; ib. 7. istis ||his|| contumeliis; ib. III, 62. istae copiae; Catil. II, 17. ista corruptela; Deiot. 30. istius criminis; Cluent. 115. 143. de criminibus istis; Cael. 16. ista sunt cruciatus carmina; Rabir. 13. ista crudelitas; Sex. Rosc. 146. Verr. V, 150. istius crudelitatis; ib. IV, 26. ista culpa; Planc. 19. Phil. II, 42. istius culpae; Verr. V, 105. ista cupiditas; Sex. Rosc. 104. Phil. I, 21. iste currus; Piso 60. istum cursum; Planc. 52. istam curam; Piso 82. ista cura; Qu. Rosc. 34. Verr. V, 11. Catil. I, 9. de isto custode; div. Caec. 51. istae custodiae; Verr. V, 67.

ista damnatio; Verr. I, 72. damnatio ista; Piso 95. isti xviri; leg agr. I, 12. II, 44. 45. 96. istius decreti; Flacc. 54. decreto isto; Verr. II, 176. ista decuria; Phil. I, 20. istae dedicationes; dom. 119. ista defensio; Verr. II, 26. 177. Caecin. 64. 83. istam defensionem; Verr. III, 217. ista defensione; ib. II, 27. V, 168. in ista defensione; Caecin. 66. 90. post istam defensionem; Vatin. 6. istis defensoribus; Verr. II, 149. V, 147. iste denarius; ib. III, 220. in istam denuntiationem; Muren. 46. ista detrimenta; Phil. II, 101. istam dexteram; Catil. I, 24. per dexteram istam; Deiot. 8 ×. istam dicionem; leg. agr. II, 74. iste dies; Flacc. 103. istum diem; Verr. II, 52. istam diem; ib. I, 149. [isti dignitati]; Cael. 8. ista diligentia; Verr. V, 156. cum ista ... diligentia; Quinct. 55. ad istam disceptationem; Rabir. 17. in ista ||illa|| disciplina; Muren. 23. iste discipulus; Sex. Rosc. 118. isti disputationi; Balb. 35. istam disputationem; Caecin. 79. ista divinatio; Cluent. 97. ista doctrina; Arch. 15. istum dolorem; Flacc. 55. istam dominationem; Verr. V, 175. iste dominus; Phil. II, 104. ista domus; Deiot. 29. istius ducis; Verr. V, 65.

ex isto edicto; Verr. III, 33. ista editio; Planc. 39. 41. istam eloquentiam; ib. 13. istam emptionem; Verr. IV, 134. isti emptores; Sex. Rosc. 151. de epistulis istis; Flacc. 92. in istum errorem; Piso 58. istae excusationes; Phil. V, 6. ista exempla; Verr. III, 209. ista exsecratio; Piso 43.

istorum facinorum; Sulla 68. istius facti; Cael. 23. Phil. II, 36. famam istam; ib. XIV, 15. istos fascis; ib. 14. istis faucibus; ib. II, 63. ista fax; dom. 13. 102. ista fiducia; Scaur. 23. ista firmitate; Phil. II, 63. de isto foedere; Balb. 33. istam formidinem; Verr. III, 34. ista formula; Flacc. 36. istos fratres; Verr. IV, 33. in istam fraudem; Sex. Rosc. 58. ista fronte; sen. 16. fructum istum; Verr. a. pr. 33. isto fructu; ib. V, 66. fructus isti; Flacc. 91. ad istum fundum; Caecin. 82. de isto fundo; ib. 95. in istum fundum; ib. 94. ista furia; dom. 99. istum furorem; Sex. Rosc. 40.

gens ista; Sest. 81. gentem istam; dom. 127. istae gentes; Font. 33. 45. isti generi; Verr. V, 153. isto genere; ib. III, 206. a genere isto; Flacc. 9. ex isto genere; Verr. II, 77. Caecin. 79. in

isto genere; Verr. III, 202. Cluent. 140. dom. 14. Cael. 36. isto in genere; Planc. 45. gladiatori isti; Catil. I, 29. cum isto gladiatore; Quinct. 29.

istius hereditatis; Flacc. 85. ex ista hereditate; Verr. II, 45. iste homo; Quinct. 30. Verr. a. pr. 15. 25. II, 71. 91. 127. III, 118. 136. IV, 127. V, 65. 72. 105. 142. 148. homo iste; Sest. 110. istius hominis; Verr. a. pr. 21. 35. I, 77. II, 80. V, 87. istum hominem; ib. IV, 4. ab isto homine; ib. II, 80. contra istum hominem; ib. I, 113. in istum hominem; ib. III, 26. isti homines; Caecin. 56. Phil. V, 25. istorum hominum; Verr. V, 152. leg. agr. II, 89. Cael. 71. istis hominibus; Sex. Rosc. 138. Verr. II, 77. III, 220. Cluent. 186. de istis hominibus; ib. 182. iste honos; Verr. II, 144. istum honorem; Piso 62. isto honore; Phil. IX, 15. istos honores; Verr. II, 137. ad istos honores; ib. V, 181. isto hortatore; Sex. Rosc. 110. ista hostia; har. resp. 6. iste hostis; dom. 139. istum hostem; ib. 12. isti hostes; Phil. XIV, 12.

istam iactationem; Sulla 24. istam imaginem; Rabir. 25. iste imperator; Verr. V, 26. Piso 55. istius imperatoris; Verr. IV, 95. in isto imperio; ib. III, 213. ista importunitas; Sulla 76. ista improbatio; Verr. III, 172. ista impudentia; ib. IV, 7. ad istas ineptias; Sex. Rosc. 47. isto ingenio; Sulla 32. ista inhumanitas; Deiot. 32. istos inimicos; Phil. XI, 36. istius invidiae; Catil. I, 23. istam invidiam; Verr. II, 137. invidiam istam; Phil. II, 33. istis itineribus; Vatin. 12. istos iudices; Verr. III, 143. ista iudicia; ib. 29. Cluent. 88. ista iugera; leg. agr. II, 78. istius iuris; Balb. 21. ista iura; Quinct. 45.

ista labes; dom. 107. istis lacrimis; Planc. 104. istis latronibus; Phil. XIV, 21. istis lateribus; ib. II, 63. ista laudatio; Verr. IV, 19. V, 58. istam laudationem; ib. 150. Flacc. 36. laudationem istam; Flacc. 38. isti laudatores; Verr. IV, 19. ista laus; Rabir. 10. istius laudis; Sex. Rosc. 2. ex ista laude; Marcell. 7. ista legatio; Phil. V, 25. istius legationis; Verr. V, 47. istius lenonis; ib. IV, 71. levitas ista; Piso 24. ista lex; Tull. 49. istam legem; Cluent. 137. Phil. I, 20. 21. legem istam; dom. 50. ista lege; Phil. I, 22. istae leges; Verr. V, 45. istas leges; Tull. 48. istis legibus; ib. 48. Phil. I, 22. legibus istis; Planc. 44. ista libido; Verr. V, 145. ab isto libro; div. Caec. 47. istam licentiam; Verr. III, 3. Cael. 7. istae litterae; Verr. I, 89. istas litteras; ib. II, 176. Phil. II, 8. in istis litteris; Verr. II, 178. Phil. II, 9. ista litura; Verr. II, 104. in ista locatione; ib. I, 147. isti loco; Cael. 24. isto loco; Flacc. 45. Phil. II, 65. ad istum locum; Verr. II, 124. in istum locum; Cael. 67. in isto loco; Sex. Rosc. 148. Cluent. 146. isto in loco; Muren. 10.

maculis istis; Planc. 30. ista maledicta; Cael. 6. maleficium istud; Sex. Rosc. 79. ista manumissio; Cael. 68. manus ista; Catil. IV, 20. Cael. 66. ista manu; Sest. 84. sine ista (manu); ib. in ista meditatione; Cluent. 82. istam mentem; Catil. I, 6. 22. iste metus; dom. 141. [istam] missionem; Phil. VII, 1. istius modi; Quinct. 31. Verr. a. pr. 33. I, 153. IV, 9. 126. har. resp. 26. ×. Planc. 62. isto modo; Verr. I, 107. IV, 10. Ligar. 10. 12. Phil. II, 115. ista molestia; Qu. Rosc. 34. isti mores; Ligar. 11. iste motus; Verr. V, 15. ista mulier; Cael. 60. istius mulieris; ib. 32. Scaur. 7. isti mulieri; Cael. 56. ista muliere; ib. 32. apud istam mulierem; ib. 67. in istam mulierem; ib. 38. ista multitudo; Muren. 68. 69. isti munitioni; Font. 18. ista mutatio; Phil. I, 33.

ista natio; Flacc. 9. istae (nationes); Font. 30. ×. istas nationes; ib. ab isto nebulone; Sex. Rosc. 128. isto negotio; Verr. V, 83. ista nequitia; ib. IV, 90. ista nobilitas; ib. 81. istuc nomen; Phil. XIII, 24. isto nomine; Verr. III, 219. Ligar. 17. ista nomina; Flacc. 58. in istum nugatorem; Flacc. 38.

ista occupatio; Verr. V, 83. isto oculo; sen. 16. in isto officio; Muren. 69. ista officia; Quinct. 55. ista opinio; Verr. I, 88. ista oratio; imp. Pomp. 52. istam orationem; Verr. II, 167. dom. 31. ista oratione; Piso 74. ad istam orationem; Caecin. 65. Cael. 9. iste ordo; Rab. Post. 12. Phil. VI, 13. 14. isti ordini; ib. I, 20. extra istum ordinem; Verr. II, 77. ornamenta ista; ib. V, 175. isto ore; Piso 13. ex isto ore; dom. 104.

isto pacto; Catil. I, 17. partem istam; ib. 16. ab ista parte; Cluent. 65. istarum partium; Cael. 8. partis istas; Sex. Rosc. 95. istas partis; Phil. XIII, 39. iste pater familias; Tull. 19. isti patres; Cael. 37. istam pacem; Phil. XII, 17. iste peculatus; Verr. III, 177. ista pecunia; ib. I, 150. II, 26. 142 ×. ×. III, 182. IV, 12. Flacc. 89. pecunia ista; Verr. II, 26. istam pecuniam; Quinct. 37. Verr. II, 141. Flacc. 59. ×. ista pecunia; leg. agr. II, 67. istius pecudis; Piso 19. 72. istam pestem; Verr. V, 162. pirata iste; ib. 67. istos plausus; Phil. I, 37. ista poena; ib. 12. populum istum; Balb. 43. istam possessionem; leg. agr. II, 71. in ista postulatione; Quinct. 56. ista potentia; Caecin. 71. ista potestate; Sex. Rosc. 154. ista praeda; Verr. III, 88. 111. ista praedia; Flacc. 80. ×. praedonis istius; Verr. I, 46. isti praedoni; ib. IV, 23. ab isto praedone; ib. I, 152. ad istum praedonem; ib. III, 76. IV, 95. iste praetor; ib. V, 28. 86. isto praetore; ib. I, 119. II, 11. 33. 39. 63. 125. 131. 131. 136. III, 5. 39. 40. 50. 60. 66. 70. 109. 225. 226. IV, 61. 116. V, 58. 88. 114. 140. praetore isto; ib. IV, 41. ante istum praetorem; ib. I, 115. II, 122. IV, 46. apud istum praetorem; ib. I, 155. cum isto praetore; ib. II, 187. ista praetura; ib. 46. isto propugnatore; Piso 18. ista proscriptio; dom. 50. in ista proscriptione; Quinct. 56. ista provincia; Verr. V, 7. provincia ista; Piso 57. in ista provincia; Flacc. 14. istam prudentiam; Marcell. 25. ista psephismata; Flacc. 15. iste puer; Verr. III, 159. per istum puerum; Sulla 51. in ista pugna; Sex. Rosc. 108.

ista quaestura; div. Caec. 62. istae quinquagesimae; Verr. III, 118. 183. istas duas quinquagesimas; ib. 182.

ista ratio; Verr. III, 173. 192. Scaur. 45. Phil. X, 3. 18. istam rationem; Verr. III, 225. Muren. 68. ista ratione; Verr. III, 176. 211. 218. V, 19. Rabir. 14. ratione ista; Font. 20. ad istam rationem; Quinct. 60. 76. de ista ratione; Verr. V, 11. in ista ratione; Muren. 46. ista res; Verr. V, 45. Cluent. 87. Catil. IV, 7. Planc. 37. Ligar. 28. [ista res]; Cluent. 88. res ista; Quinct. 52. leg. agr. II, 44. Rab. Post. 6. istius rei; Sulla 60. isti rei; dom. 127. istam rem; Sex. Rosc. 106. Verr. II, 98. III, 203. V, 45. Cluent. 139. Phil. II, 30. rem istam; Verr. I, 64. Caecin. 79. Cael. 62. contra istam rem; Flacc. 48. de ista re; dom. 53. istarum rerum; Verr. IV, 133. rebus istis; ib. 134. res istas; Flacc. 64. istas res; Phil. I, 18. in istis rebus; Verr. III, 175. IV, 94. Scaur. 36. istam restipulationem; Qu. Rosc. 37. in istum reum; Verr. III, 195. rhetor iste; Flacc. 47. isti rogationi; Sest. 62. in ista rogatione; Sulla 62.

sacra ista; har. resp. 27. istorum sacrorum; Flacc. 69. cum ista sanctimonia; Quinct. 55. istam sapientiam; dom. 97. sapientiam istam; Phil. XIII, 6. isti satellites; dom. 72. istius sceleris; Cael. 15. scelere isto; ib. 55. istam scientiam; Muren. 28. in ista scientia; ib. 28. ista scita; dom. 129. semihoram istam; Rabir. 9. iste senator; Cael. 19. istum senatorem; Verr. II, 77. istum [senatorem]; ib. III, 96. iste sensus; Phil. X, 4. ista sententia; ib. XI, 25. XIV, 2. in ista sententia; Marcell. 32. Phil. IV, 11. iste sermo; Cael. 76. Phil. XIV, 14. istis sermonibus; Rab. Post. 40. ista serpens; har. resp. 55. ista servitus; Phil. I, 45. ista severitas; Verr. V, 45. ista sica; Catil. I, 16. ista simulatione; Verr. IV, 14. ista societas; Balb. 23.

de ista societate; Sex. Rosc. 28. in ista societate; Phil. II, 25. iste speculator; dom. 18. ista spes; leg. agr. II, 79. istuc studium; Phil. XI, 23. in isto studio; Muren. 25. omnia ista studia; ib. 30. ab istis studiis; Planc. 62. ista subsellia; Catil. I, 16. ex ista subscriptione; Cluent. 131. in istis subscriptionibus; ib. 130. ista superbia; leg. agr. II, 79. ista suspicio; Sulla 75. Milo 68. Phil. XII, 6. XIV, 14. istius suspicionis; Sulla 12. isti suspicioni; Cael. 9. istam suspicionem; Quinct. 34. ista suspicione; Sulla 53. ab ista suspicione; har. resp. 11. Cael. 10. in ista suspicione; ib. 15. ex ista syngrapha; Phil. II, 96.

istas tabulas; Font. 2. ista tela; Piso 43. istis temeritatibus; Sest. 61. istam tempestatem; Verr. II, 91. per ista tempora; Sex. Rosc. 80. iste terror; ib. 5. ista testimonia; Flacc. 23. istum testem; Scaur. 10. istorum testium; Cael. 63. istos testis; ib. iste timor; Phil. V, 50. istam turpitudinem; Verr. I, 137.

vadimonium istuc; Qunict. 57. istius venditionis; Phil. II, 103. istius verbi; Planc. 75. in istis verbis; Phil. II, 84. istum versum; Piso 75. isto versu; ib. 74. in isto versu; ib. 73. veteranis istis; Phil. XIII, 34. via ista; Cael. 8. istam viam; Muren. 26. in istam vicinitatem; Cael. 37. iste vicinus; Tull. 16. ista victoria; Ligar. 15. iste vir; Quinct. 18. Qu. Rosc. 1. vir iste; Flacc. 34. isti viri; Cael. 63. 64. ista virtus; ib. I, 3. Milo 99. ista vis; Verr. III, 37. Sulla 62. 76. istam vim; Verr. II, 148. Caecin. 43. ista vita; Catil. I, 16. istius vitae; Muren. 74. isti vitae; Cael. 47. vitam istam; Catil. I, 20. ista voluntas; Cluent. 125. ista voluptas; Verr. I, 57. istam vocem; Phil. VI, 16.

II. **mit Hinzufügung eines zweiten Pronomens: 1. idem:** idem iste Mithridates; imp. Pomp. 46. in eadem ista Sicilia; Verr. III, 182. — eidem isti censores; Cluent. 126. isdem istis civitatibus; Flacc. 29. eadem ista labes; har. resp. 46. ex eodem isto loco; Vatin. 33. idem iste praetor; Verr. a. pr. 14. ista eadem ratione; Sex. Rosc. 94. eadem ista ratione; Verr. III, 206. in eodem isto ||loco|| regno; Rab. Post. 23. eodem ex studio isto; Muren. 66. in eadem ista via; Milo 18.

2. **ipse:** f. **ipse,** A, II, 4 (16 St.) S. 754, a.

3. **Possessiva:** meus: est ista mea culpa; Catil. II, 3.

noster: ista nostra adsiduitas; Muren. 21. noster iste magister; Balb. 27. nostri isti nobiles; Sex. Rosc. 139.

tuus: isti tui Graeci; Piso 42. ista tua Libertas; dom. 108. ista tua Sarda; Scaur. 4. — tua ista accusatio; div. Caec. 31. adventu isto tuo; Piso 54. iste tuus animus; Marcell. 27. cum istis tuis auctoribus; leg. agr. II, 98. tuo isto bono; Marcell. 19. iste tuus cliens; Sex. Rosc. 96. ista tua coniux; Phil. II, 113. isti tuo crimini; Planc. 32. ista tua cupiditas; Catil. I, 25. ferocitatem istam tuam; Vatin. 2. ista tua fuga; Verr. I, 37. furor iste tuus; Catil. I, 1. istam tuam legem; imp. Pomp. 69. istis tuis machinatoribus; leg. agr. I, 16. in isto tuo maledicto; dom. 76. tuum istum morbum; Verr. IV, 29. istam tuam philosophiam; Piso 56. ista tua potentia; Verr. a. pr. 35. in ista tua proscriptione; dom. 48. tua ista querella; Planc. 51. tua ista ratio; Verr. a. pr. 34. tuos istos recuperatores; ib. III. 35. de tuo isto scelere; ib. II, 111. ista tua vitia; Piso 1.

vester: in isto vestro artificio; Muren. 24. vester iste auctor; Caecin. 79. isti vestrae exercitationi; Muren. 29. ista vestra existimatio; Cael. 4. vestra ista lex; leg. agr. I, 24. isti vestri satellites; leg. agr. I, 18. ista vestra simulatio; Muren. 30. iste vester testis; Caecin. 73.

B. **mit Pronomina und Adjectiven:** idem: per eiusdem istius lictores; Verr. I, 74. f. **idem,** B, I. iste (9 St.), II. istuc, istud (4 St.) S. 535.

ipse: f. **ipse,** B, 5 (15 St.) S. 754, b.

qui? quod istuc ... excitatum esse dicamus ... odium? Verr. III, 157.

vester: facit vester iste; Sest. 115.

Adjectiva: iste claudus; Piso 69. iste improbus; ib. 66. ex istis ineptis; sen. 14. iste miser; Cluent. 201. isti miseri; Catil. II, 23. iste nefarius; Sex. Rosc. 24. omnis istos; Quinct. 69. ista omnia; leg. agr. II, 36. Fr. A, V, 10. ex istis omnibus; Catil. III, 16. eadem ista omnia; Muren. 85. iste optimus quisque; Sest. 96. istorum popularium; Sest. 116. isti principes; imp Pomp. 64. istius sceleratissimi; Verr. IV, 111. istius vaecordissimi; dom. 141. ab uno isto spoliatum esse; Verr. IV, 104. uno isto dissentiente; dom. 14.

C. **allein und mit Auslassung des Substantivs: I. Singular: 1. iste:** a. **Activ:** abduxerat; Verr. V, 81. abstulisset; ib. IV, 32. abstulit; ib. II, 84. IV, 122. accessit; ib. I, 33. IV, 103. accepit; ib. II, 125. accipit; ib. I, 140. adamavit; ib. II, 85. ademisset; ib. IV, 151. ademit; ib. I, 153. adducit iste; Tull. 18. adficeret; dom. 102. adseverat; Verr. II, 61. aestimavit; ib. III, 188. 194. ait; ib I, 18. II, 94. IV, 65. animadvertit; ib. II, 58. IV, 58. appellat; ib. I, 105. IV, 4. arbitratur; ib. V, 147. arbitrabatur; ib. a. pr. 25. II, 185. arcessit; ib. V, 114. aspirarit; Quinct. 89. attigit; Verr. II, 161. audebat; ib. IV, 93. audebit; ib. II, 76. audierat; ib. 89. IV, 62. audit; ib. V, 94. audivit; ib. IV, 38. 39. auferret; ib. II, 50. aufert; ib. IV, 42. ausus est; ib. 96. — caederet; ib. 86. ceciderat; ib. I, 122. coepit; ib. 64. IV, 65. 66. cogitavit; dom. 115. cognosset; Verr. II, 129. cognovit; ib. V, 101. iste (coluit); ib. III, 59. commodarit; ib. IV, 126. comparavit; ib. V, 186. compilavit; ib. 185. conatus est; ib. 186. concedit; ib. II, 141. conciliarit; ib. 142. concupiverat; ib. 87. confirmat; ib. 91. confirmavit; ib. 90. confringat iste; ib. I, 13. conlocarat; ib. V, 96. conquisierit; Rabir. 15. conscripserit; Verr. I, 106. consuerat; ib. V, 30. sese contaminarit; Sex. Rosc. 116. contempserit; Verr. I, 123. 148. convellit; dom. 143. correxerit; Verr. I, 115. cubaret; ib. III, 56. curavit; ib. II, 66. IV, 104. 110. V, 186. — dat; ib. IV, 100. dat iste; Quinct. 21. Verr. III, 54. dabat iste; ib. 55. × decedebat; ib. II. 172. decederet; ib. V, 44. decrevisset; ib. I, 119. dederat; ib. V, 178. se dedisset; har. resp. 47. dedit; Verr. V, 55. deducitur iste; ib. I, 63. deduxerat; ib. III, 78. delegerat; ib. II, 185. V, 160. delegerit; ib. II, 109. delegit; ib. IV, 86. deliberaverat; ib. I, 1. dempsit; ib. III, 80. desideravit; Phil. II, 109. desinebat; Quinct. 29. despexerit; Verr. I, 123. deversabatur; ib. 69. dicat; ib. IV, 133. dicebat; ib. V, 146. dicebat iste; ib. I, 125. IV, 91. diceret; Flacc. 46. dicet; Phil. II, 96. dicit; Verr. V, 106. har. resp. 37. dixerat; Verr. I, 133. dixit iste; ib. 97. iste (dixit); ib. II, 102. V, 161. dictitabat; ib. 176. didicit; ib. I, 158. diligebat; ib. II, 89. iste atque istius amici ... dissipassent; ib. I, 17. distulit; ib. II, 88. dubitabat; ib. III, 63. dubitat; ib. IV, 40. dubitarit; ib. I, 11. dubitavit; ib. IV, 48. ducit; ib. V, 64. duxerit; ib. I, 123. — edixerat; Verr. II, 37. 96. efflagitasset; ib. I, 63. egerit; ib. IV, 60. erat; Quinct. 21. Verr. a. pr. 17. iste (erat); ib. V, 146. esset; Sex. Rosc. 18. Verr. IV, 30. esset iste; ib. 94. futurus esset; ib. II, 18. est; ib. IV, 15. 126. est iste; ib. V, 152. Marcell. 21. iste ||ipse|| exaggeraret; Caecin. 19. excogitat; Verr. II, 128. exegit; ib. III, 189. existimavit; ib. II, 36. [iste] expilavit; ib. V, 184. expugnasset; ib. II, 130. expugnavit; ib. I, 44. exsilit; ib. II, 75. extorsit; ib. V, 184. exsorbuit; har. resp. 59. — faciebat; Verr. V, 29. facturus esset; ib. II, 18 fateatur; Quinct. 26. fecerat; Verr. III, 121. fecerit; ib. I, 154. 156. dom. 67. fecisset; Verr. I, 2. IV, 93. fecit; ib. V,

11. 23. ferat; ib. II, 77. fit: f b. fuerit; ib. 149. 184. fuisset; div. Caec. 4. Verr. II, 182. III, 89. fuit; ib. I, 70. II, 94. Caecin. 22. Phil. II, 55. iste (fuit); ib. 67. fuit iste; Verr. V, 170. — gesserat; Verr. IV, 136. — habebat; Qu. Rosc. 35. Verr. II, 70. habet; ib. I, 100. IV, 58. habuisset; ib. a. pr. 42. I, 115. 119. habuit; ib. 100. V, 188. — imminebat; Verr. V, 145. imperaret; ib. I, 95. imperat; ib. III, 55. IV, 86. V, 106. imperavisset; ib. III, 170. imperavit; ib. 55. imposuit; Muren. 38. impressit; Phil. II, 58. incidit; Fr. A V, 4. incipit; Verr. II, 38. ingerebat iste; ib. III, 69. iniciebat; ib. 68. inquinavit; Phil. II, 43. inquit; Verr. II, 75. III, 69. 79 iste (inquit); ib. IV, 85. instaret; ib. 75. instituerit; ib. 58. intellegeret; ib. II, 124 intellexit iste; ib. III, 77. intrat; div. Caec. 56. invasit; Verr. I, 91. iubet; ib. 134. II, 41. 75. 97. V, 17. iubet iste; ib. II, 127. IV, 66. iussisset; ib. I, 74. iussit; ib. II, 61. — labefactavit; dom. 109. laborabat; Verr. II, 128. laboravit; ib. IV, 57. lucrabatur; ib. V, 62. — mansit; Verr. II, 67. minatur; Sex. Rosc. 117. est minatus; Verr. V, 110. misit; ib. IV, 58. mittit; ib. 39. molitus sit; ib. I, 154. — nactus est; ib. 58. [iste] nactus est; Sest. 134. negat; Verr. III, 137. neget; ib. II, 80. neglexit; ib. I, 65. nesciebat; ib. 149. noluit; ib. IV, 7. V, 44. nominat iste; ib. 17. notabat; ib. 27. notabit; ib. II, 79. nudavit; ib. V, 184. — obruit; har. resp. 57. obtinuit; Phil. II, 3. opponit; Caecin. 21. opposuit; Phil. II, 51. ostendisset; Verr. II. 67. ostendit; ib. 90. — passus sit; Verr. I, 103. perduxit; Planc. 99. perfecerat iste; Verr. II, 127. permiscuit; ib. 123. esset persoluturus; ib. V, 163. pertimuit; ib. II, 74. pertimuit iste; ib. I, 72. pervenerit; Catil. I, 30. pervertisset; Verr. III, 128. petit; ib. IV, 64 posceret; ib. II, 88. possederit; Quinct. 84. 89. posset; Verr. I, 25. III, 23. possit; ib. III, 64. 172. V, 105. postulat; Quinct. 29. poterat; Verr. I, 150. V, 82. potuisset; ib. IV, 119. praeteriit; ib. II, 120. prehenderat; Quinct. 27. procedit iste; Verr. V, 106. procrastinat; ib. I, 141. V, 102. est iste profectus; ib. I, 44. profectus esset; ib. IV, 100. proferet; div. Caec. 55. proficiscitur; Verr. I, 149. progrederetur; ib. IV, 42. pronuntiarit; dom. 140. pronuntiat; Verr. II, 93. prosequitur; ib. 73. putabat; ib. IV, 41. putat iste; Caecin. 17. ×. — iste ‖ille‖ quaerit; Verr. V, 9. quaesiturus esset; ib. II, 72. — reddiderat; Verr. II, 84. reddiderit; ib. V, 26. reddidisset; ib. III, 152. reddidit; ib. IV, 53. referebat; ib. I, 36. refert; ib. V, 102. reliquit; ib. IV, 104. removerat; ib. V, 71. renuntiat; ib. II, 89. requisivit; ib. IV, 131. respondisset; ib. II, 173. respondit; Tull. 17. — scripserit; Verr. V, 9. sit; ib. 25. solebat; ib. II, 172. III, 84. V, 33. 108. solitus sit; ib. I, 122. 127. speret; ib. a. pr. 10. statuerat; ib. I, 1. statuit iste; ib. III, 38. successit; ib. 119. summittebat; ib. I, 105. III, 69. superavit; Flacc. 92. supplet iste; ib. 40. sustulerit; Verr. I, 45. sustulit; ib. 50. V, 185. iste sustulit; ib. IV, 24. — terret; Sex. Rosc. 117. testificatur iste; Quinct. VI, 25. — vendiderat; Verr. II, 63. venerat; ib. IV, 30. venit; ib. 85. versaretur; ib. V, 31. vexarat; ib. I, 16. vexavit; ib. a. pr. 12. I, 95. vidisset; ib. IV, 74. videtur; ib. I, 8. visus est; Sex Rosc. 82. Verr. V, 178. vocat; ib. I, 132. volt; div. Caec. 70. dom. 29 voluit; Verr. II, 132. III, 59. erat usus; ib. V, 103. usus esset; ib. a. pr. 23. usus est; ib. II, 64. utebatur iste; Quinct. 21. uteretur; Verr. I, 19. IV, 33. — infin. histor.: cogitare iste; Verr. IV, 63. cupere; ib. I, 67. laudare; ib. IV, 63. petere; ib. 75.

b. **Passiv**: appellabitur; Verr. IV, 104. commotus est; ib. I, 135. II, 124. est corruptus; Deiot. 31. esset iste damnatus; Verr. I, 4. delectabatur; ib. IV, 124. delectatur; ib. 3. eripietur; ib. a. pr. 20. iste (factus est); Planc. 16. factus sit; Verr. I, 100. fit; Planc. 60. inventus est; Verr. I, 7. latus est; Phil. II, 106. relinquitur; Verr. II, 71. tolletur; Catil. I, 31. videtur: f. a. vocatur; Sex. Rosc. 17.

2. **ista** (nom. fem.): suscenseat; Cael. 33. ista (coniuncta est); Verr. IV, 81. ista delectatur; Cael. 33.

3. **istud, istuc** (nom.): istud est; Flacc. 10. Marcell. 25. est istud; Quinct. 63. latet; Verr. V, 47. istud obici possit; Muren. 13. — erit istuc; Flacc. 44. est; Piso 62. est istuc; Phil. II, 112. videretur; Verr. III, 215. venit in mentem; Phil. II, 40.

4. **istum**: a. **Subject im acc. c. inf.**: istum abstulisse; Verr. I, 11. IV, 48. 57. esse abusum; ib. III, 61. accepisse; ib. V, 64. accepisse istum; ib. I, 100. agere; Quinct. 90. Verr. II, 91. appellatum (esse); ib. I, 105. attulisse; ib. 62. audire deceat; ib. 32. avertisse; ib. 11. ausurum (esse); ib. II, 68. circumfluere; ib. III, 9. commemorasse istum; ib. a. pr. 23. commissurum (esse); Caecin. 21. concepisse; Verr. I, 9. consumptum (esse) istum; Fr. A. V, 2. curasse; Verr. I, 28. dedisse; ib. IV, 50. egisse; Quinct. 90. emergere; Verr. III, 162. eripuisse; ib. II, 13. esse; Quinct. 27. Verr. II, 15. III, 187. IV, 148. Piso 93. fecisse; Verr. III, 142. 216. ×. ferre; Phil. VI, 13. fuisse; Quinct. 87. Verr. a. pr. 10. I, 106. V, 146. Caecin. 19. dom. 66. 140. habere; Verr. IV, 33. habuisse; ib. III, 70. imperasse; ib. 225. V, 50. laudari; ib. II, 15. misisse; ib. IV, 27. ornatum; ib. 62. perducere; ib. I, 11. posse; Quinct. 18. Verr. I, 9. posuisse; ib. II, 154. praedatum; ib. 45. esse praedatum; ib. III, 51. 146. profugisse; ib. I, 113. proferendum (esse); Flacc. 53. recepisse; Verr. IV, 40. reliquisse; ib. 2. ×. 104. reservari; ib. V, 173. scripsisse; ib. II, 19. solitum esse istum; ib. III, 171. statuisse; ib. 142. vendidisse; ib. 119. 142. visum esse; ib. V, 78. vocari; ib. a. pr. 35.

b. **Object**: istum absolvatis; Verr. a. pr. 48. absolvi; ib. I, 23. accusarem; ib. II, 10. possum istum accusare; ib. IV, 87. dignum arbitrarentur; ib. II, 172. condemnarent; ib. 180. condemnavi; ib V, 177. condemnetis; ib. II, 44. corrupit; ib. 39. donabas; ib. III, 187. donasti; ib. 185. eripere possit; ib. I, 14. eripere voluerit; ib. 71. eripuerit; ib. V, 173. exheredare; Sex. Rosc. 52. dignum existimabit; Verr. III, 119. certiorem facit istum; ib. 68. fugerat; ib. V, 105. impellerent; Sex. Rosc. 92. iudicetis; Verr. I, 45. laederet; ib. V, 112. se istum laudare; ib. IV, 16. laudarent; ib. II, 13. laudat; ib. IV, 15. liberarint; ib. I, 9. nossent; div. Caec. 4. Verr. II, 37. istum ‖illum‖ nosset; ib IV, 63. persequuntur; ib. II, 15. producis; ib. V, 79. produxit; ib. I, 97. redemerunt; ib. 31. reduxerant; ib. V, 92. reliquit; ib. II, 48. roges; Flacc. 23. salutarent; Phil. II, 106. sumere sinam; Verr. I, 43. tenuit; ib. 97. viderant; ib. V, 86. videtis; har. resp. 59. vidit; Flacc. 45. vocabat; Sex. Rosc. 52.

c. **mit Präpositionen**: ad: ad istum adferrentur; Verr. II, 101. comportari; ib. 46. concurritur ad istum; ib. 133. deferatur; ib. 46. defertur; ib. 128. delata (est) ad istum; ib. V, 10. esse delatum; ib. IV, 70. eductus est; ib. III, 56. mittunt; ib. II, 124. perspicerent ad istum; ib. 61. referretur; ib. 133 refert ad istum; ib. I, 140. revertantur; ib. II, 50. scripsit; Piso 70. venit; Verr. I, 65. IV, 87. veniunt ad istum; ib. II, 97. vocatos (esse); ib. a. pr. 22. — ad istum adlegationes; Verr. I, 136. — ad istum laudandum missa est; Verr. IV, 15.

ante: ante istum habuerunt; Verr. I, 115.

apud: cognovi apud istum; Verr. I, 50. conlocasse; ib. V, 56. constituetur; ib. IV, 71. construuntur; Phil. II, 97. esset; Verr. II, 121. loqueretur; ib. V, 160. poterat; ib. III, 130. potue-

rint; ib. II, 36. potuerit; ib. 134. potuit; ib. III, 78. valuisse; ib. V, 22.

contra: contra istum diceret; Verr. II, 12. III, 166. qui contra istum legati decreti erant; ib. II, 14.

cum: cum isto (est); Verr. V, 176.

erga: erga istum sint; Verr. II, 13.

in: in istum animadversum sit; Verr. II, 157. concitarentur; ib. V, 163. convenire; ib. I, 128. dicere in istum; ib. II, 171. esse dictum; ib III, 50. essent dicta; ib. IV, 33. dixi; Tull. 4. fingere; Verr. a. pr. 15. incidit in istum; Piso 70. inquiro; Verr. IV, 4. invectus est in istum; Phil. II, 79. mitigasset; Verr. I, 82. — gravius in istum fore; Verr. II, 160. — lenitudine; Verr. IV, 136. testes; ib. III, 122.

penes; penes istum esset redacta; Verr. III, 171.

per: per istum gerebantur; Verr. I, 95. se per istum reddidisse; ib. III, 123.

praeter: neminem video praeter istum; Verr. III, 218. nemo praeter istum; ib. V, 81. omnes praeter istum; ib. I, 117. num cui praeter istum? ib. IV, 60.

propter: propter istum accidisset; Verr. III, 127.

5. **istam:** istam esse; dom. 69. — istam effugere; Cael. 38. habere; Rabir. 25. videbit; Cael. 33. — in istam quadrare; Cael. 69.

6. **istud, istuc** (acc.): visum esse istuc; Tull. 49. — istud debuit; Flacc. 77. dicere; Marcell. 25. egit; Ligar. 12. facere; Phil. II, 81. facere istud; Sulla 48. fecisset; Ligar. 26. nescio; Muren. 23. petisti; Rab. Post. 17. postulo; Ligar. 12. renuntiavit; Cluent. 143. suspicari; Sex. Rosc. 58. vetat; Phil. VIII, 28. adde istuc; Phil. XI, 23. attribuebat; Verr. III, 156. concedam; div. Caec. 27. largiri; Verr. III, 215. negant; Phil. XIII, 34. obiecit; Sulla 23.

7. **istius:** a. **Substantiva:** omnia istius; Verr. II, 82. — de absolutione istius; Verr. I, 6. de istius abstinentia; ib. IV, 48. accitu istius; ib. III, 68. acerbitatem istius; ib. 129. acta; ib. V, 94. adfines istius; ib. II, 36. admonitu istius; ib. 60. adseculae istius; ib. III, 30. adventus istius; ib. I, 38. adventu; ib. IV, 131. adventu istius; ib. II, 138. ante istius adventum; ib. IV, 3. 118. adventus istius (acc. pl.); ib. I, 49. adulteria; ib. III, 6. aera; ib. V, 33. aetas; har. resp. 59. amentiae; Verr. II, 98. amicitia; ib. IV, 81. V, 30. ad istius amicitiam; ib. III, 158. amicus istius; ib. IV, 146. amici; ib. I, 17. II, 102. amicis istius; ib. I, 20. ex istius amicis; ib. IV, 136. animus; ib. 110. animum; ib. V, 139. 143. animos; div. Caec. 33. istius anno; Verr. III, 97. apparitor istius; ib. 86. avaritia; ib. II, 35. III, 103. 127. ×. V, 91. 107. avaritiae; ib. II, 190. V, 24. 108. propter istius avaritiam; ib. III, 120. V, 63. auctoritas; ib. II, 67. audacia; ib. V, 101. audaciam; ib. II, 109. III, 213. IV, 73. ad istius audaciam; ib. V, 108. ad istius aures; ib. IV, 64. in istius castris; ib. V, 31. causae; ib. II, 162. causam; ib. a. pr. 19. censu; ib. II, 138. ex istius; cibariis; ib. 12. clientes; ib. IV, 140. coactu istius; ib. II, 34. cohors istius; ib. 46. comites; ib. I, 66. consuetudinem; ib. III, 171. convivium; Piso 22. copiis istius; Verr. V, 174. in istum crimina; ib. II, 10. crudelitatem; ib. 95. de istius crudelitate; ib. V, 72. 159. culpam; ib. IV, 91. culpas istius; ib. V, 42. cupiditas; ib. IV, 39. cupiditati; ib. 42. cupiditatem; ib. 85. hanc istius ‖eius‖ cupiditatem; ib. I, 45. in istius cupiditatem; ib. V, 81. cupiditates; ib. II, 35. cupiditatum; ib. 136. damnatione istius; ib. V, 130. in istius damnatione; ib. II, 16. decreta; ib. 135. Phil. II, 62. decretis; Verr. II, 169. divitiae; ib. a. pr. 3. domus; ib. IV, 7. istius domi; Quinct. 21. ex edicto istius; Verr. I, 125. III, 129. ex istius edicto; ib. 70. edicta; ib. 200. emissarius; ib. II, 22. in istius emissarium; ib. III, 99. epistula; ib. 189. excursor; ib. II, 22. facinus; ib. IV, 68. factum; ib. III, 191. de istius facto; ib. IV, 91. ex istius facto; ib. 113. in istius facto; ib. III, 188. facta; ib. IV, 49. 57. facta istius; ib. II, 118. de istius factis; ib. I, 62. ex istius factis; ib. V, 9. familia; Tull. 48. in istius familiaritatem; Verr. II, 169. 171. fide; Sex. Rosc. 110. filius istius; Verr V, 125 per istius flagitium; ib. IV, 102. cum istius flagitio; ib. V, 34. flagitiorum istius; ib. II, 136. furor; dom. 109. furorem; Catil. I, 2. ab istius furore; dom. 141. de istius furto; Verr. I, 129. furta; ib. 97. II, 180. 189. IV, 149. furta istius; ib. II, 171. furtorum; ib. I, 41. II, 51. 177. IV, 150. furtis; ib. IV, 83. ad istius furta; ib. 97. in furtis istius; ib. 38. ad istius honores; ib. II, 152. imperio; ib. I, 14. II, 51. 120. IV, 50. 79. imperio istius; ib. a. pr. 13. in istius imperio; ib. V, 58. 124 125. 143. impetus; div. Caec. 33. improbitatem; Verr. II, 108. V, 99. de istius improbitate; ib. I 111. III, 45. 143. IV, 65. V, 141. impudentiae; Flacc. 50. de istius impudentia; Verr. I, 32. IV, 86. in istius impudentia; ib. II, 52. inimicitiae; ib. III, 162. ex hac iniquitate istius; ib. II, 50. iniuria; div. Caec. 56. Verr. III, 120. IV, 68. iniuriae; ib. I, 74. iniuria; ib. II, 35. propter istius iniuriam; ib. 83. iniuriae; ib. I, 119. II, 163. iniurias; ib. I, 103. II, 9. 63. 156. IV, 38. iniuriis; ib. II, 9. III, 46. IV, 114. de istius iniuriis; ib. II, 171. III, 200. ex istius iniuriis; ib. IV, 140. innocentia; ib. II, 24. innocentiam; ib. III, 216. insanias; ib. II, 35. insidiae; ib. a. pr. 4. institutum; ib. I, 111. instituta; II, 32. cum istius invidia; ib. III, 69. iussu; ib. ib. II, 154. iussu istius; ib. 56. IV, 31. latrocinio; ib. I, 152. ad istius laudationem; ib. II, 45. laudator; ib. 13. lege istius; dom. 70. liberis istius; Quinct. 25. libertus; Verr. II, 69. liberti istius; ib. III, 154. libido istius; ib. I, 120. libidini; ib. V, 82. *istius libidini;* Scaur. c. 2 § 7. libidinem; Verr. II, 39. 55. ex libidine istius; ib. 41. libidines; ib. IV, 111. ad istius libidines; ib. I, 64. II, 134. eandem istius licentiam; ib. III, 77. lictor; ib. I, 72. lictor istius; ib. 67. litteris istius; ib. IV, 58. per litteras istius; Quinct. 28. in istius ludos; har. resp. 29. meritum; Planc. 71. minas; Phil. II, 107. minister; Verr. III, 75. monumentum istius; ib. II, 163. mos istius; ib. I, 63. more; ib. II, 128. in istius moribus; Qu. Rosc. 20. natura; Verr. I, 8. navi istius; ib. IV, 18. necessarios istius; ib. I, 139 nequitia; ib. III, 7. 77. nequitiae; ib. 66. nequitiam; ib. I, 121. II, 134. Piso 12 o istius nequitiam! Verr V, 92. nomen istius; ib. a. pr. 15. nomine; ib. II, 52. 182. ex nomine istius; ib. 18. ad nutum istius; ib. a. pr. 13. II, 67. sine istius nutu; ib. V, 140. de istius officiis; ib. II, 172. opera; ib. 52. de istius pallio; ib. IV, 55. pater istius; ib. II, 95. [pater istius]; ib. 96. patris istius; ib. a. pr. 23. I, 128. pecuniam; ib. I, 19. pecunias istius; ib. II, 170. perfidiam; ib. I, 77. ab istius petulantia; ib. a. pr. 14 poena; Catil. I, 31. dom. 105. in istius potestate; Verr. II, 67. praedam istius; ib. I, 150. ad istius praedam; ib. III, 110. praeturam; ib. II, 63. IV, 144. de istius praetura; ib. II, 17. procuratores istius; ib. III, 50. cum proditione istius; ib. I, 41. quaestor istius; ib. IV, 146. in quaestura; ib. II, 18. recuperatores; ib. III, 29. 31. rem; ib. 153. sagacitatem; ib. IV, 29. satelles istius; ib. III, 128. scelus; ib. I, 68. sceleris istius; ib. IV, 113. scelere istius; ib. 60. V, 159. de istius scelere; ib. I, 75. III, 122. 153. har. resp. 10. scelera; Verr. II, 39. scribae istius; ib. 170. sententia; ib 76. sententiam; dom. 69. servi; Verr. IV, 99. in istius societatem; Marcell. 7. socios istius; Verr. III, 50. sodalis istius; ib. I, 91. inter istius sortem; Muren. 41. spes; Verr. V, 178. spem; ib. a. pr. 16. statua; ib II, 160. statuae istius; ib. statuam; ib. 50. 160. statuam istius; ib. IV, 90. Piso 93. statuarum istius; Verr. II, 160.

studium; ib. III, 142 ad istius studium; ib. IV, 1. stultitia istius ||illius||; Caecin. 23. supplicio; Verr. I, 8. 9. tabulas; ib. 60. taciturnitas; ib. 80. ex istius tempore; ib. a. pr. 33. tutela; ib. I, 98. vestigium istius; ib. 113. virtus; Planc. 67. virtute istius; Verr. V, 1. vitae; ib. I, 32. vitam; ib. a. pr. 10. Piso 71. de istius vita; Verr. V, 177. in istius vita; ib. III, 5. vitiorum; Phil. II, 43. vituperatio; Verr. V, 101.

b. **Adjectiva:** istius cupidi; Verr. II, 12. dissimilis istius; Cael. 38. similis istius; dom. 120. similem dici; Verr. I, 117. nihil istius simile; ib. III, 44.

c. **Verba:** istius est; Verr. III, 130. Caecin. 19. fuisse; Verr. III, 50. futuram (esse); dom. 115. intererat istius; Verr. II, 34.

d. **Präposition:** istius causa; Verr. II, 180. ×.

8. **isti** (dat.): a. **Verba:** isti adducebat; Quinct. 24. aderis; Verr. IV, 79. esse aedificatam (navem); ib. II, 13. gratias isti egerunt; ib. 172. commodaturum (esse); ib. IV, 91. confecit; ib. 59. dabat; ib. 48. dedit; dom. 112. dedisset; Verr. II, 125. dedisse; ib. 119. ×. erat isti data; ib. III, 140. datam esse; ib. V, 56. eripuit; dom. 115. est; Verr. III, 166. sunt; ib. II, 152. sit; ib. a. pr. 26. II, 13. esset; ib. 97. V, 28. esse; Caecin. 17. esse isti amicam; Verr. IV, 136. fuit; ib. III, 54. IV, 103. isti (fuisses); Deiot. 19. futurum (esse); Sex. Rosc. 58. exciderant (Dat.); Verr. II, 136. gratulationem esse factam; ib. a. pr. 21. color immutatus est; ib. I, 141. legasti; Sest. 33. licitum esse; Verr. III, 222. mittuntur isti; ib. IV, 41. nuntiatur; ib. II, 48. nuntiabatur isti ||illi||; ib. 100. nuntiatum est; ib. V, 63. ostendit; ib. I, 97. esse perscriptas; ib. V, 48. placeret; ib. IV, 42. polliceretur; ib. 87. renuntiaretur; ib. 79. renuntiatum est; ib. V, 141. respondero; Phil. II, 10. rettulerunt; Font. 3. succederet; Verr. II, 10. successit; ib. V, 55. successit isti; ib. III, 122. succedere; ib. IV, 42. successum isti; ib. 90. videatur; ib. a. pr. 26. videantur; Flacc. 39. *videbantur* isti; Tull. 15. videretur; Verr. III, 23. videri; ib. I, 132.

b. **Adjectiva:** dissimillimus esse videar; Verr. III, 5. inimicissimus isti esset; ib. 166. par esse possit; ib. 23. perniciosius sit; ib. 213. nundinatio ... isti non nova; ib. V, 10.

9. **isto:** a. **abl. comp.:** isto fore festivius; Verr. III, 162.

b. **abl. abs.:** isto absoluto; Verr. V, 173. ×. isto ||ipso|| absoluto (Abl.); ib. I, 20. audiente; Quinct. 66. calumniante; ib. 67. cognoscente; Verr. II, 20. damnato; ib. I, 8. imprudente; ib. II, 58.

c. **Präpositionen:** ab: ab isto exierant; Verr. II, 61. exire ab isto; ib. 57. exspectaveritis; ib. I, 141. mercabantur; ib. II, 170. mercatus est; ib. 122. nundinarentur; ib. I, 119. petiverunt ab isto; ib. III, 214. petisse ab isto; ib. 191. repetisse; ib. V, 163. — Passiv: ab isto adhibitum (esse); Verr. V, 24. administratus est; ib. III, 104. actum esse; ib. V, 70. esset actum; dom. 69. coepta sunt ab isto; Verr. V, 174. de rebus ab isto cognitis; ib. II, 118. commissa sunt; ib. I, 103. commissa sunt ab isto; ib. a. pr. 15. coniectus esset; ib. V, 160. data est ab isto; ib. IV, 23. datam (esse); ib. 51. defensa est; ib. V, 42. delectus est; ib. 169. devinciebatur; ib. 82. dissoluta sunt; ib. 33. cum multis ab isto eiectis; ib. III, 53. sunt ab isto exinaniti; ib. 199. esse factum; ib. 193. factum esse; ib. 222. factam (esse); ib. 174. habitam esse; ib. 128. indictum (esse); ib. IV, 72 laesus; ib. I, 15. laudatus sit; har. resp. 46. missus; Phil. II, 74. missum ab isto esse; Verr. IV, 18. oppressus est; ib. III, 53. perfecta sunt; ib. IV, 116. [de permissa ab isto licentia]; ib. III, 106. est ab isto perseveratum; ib. IV, 85. praepositus; ib V, 94. provisum est; ib. 42. quaesitum esse; ib. a. pr. 6. reiectus est; ib. V, 114. simulacra ... ab isto retrusa; ib. I, 7. spoliata est; ib. IV, 122. spoliata sit; ib. III, 75. sublatus est; ib. V, 84. sublatum esse; ib. I, 13. violatos (esse); ib. IV, 71. violata sunt; ib. V, 187.

cum: cum isto conferatur; Verr. II, 27. coniunctus esset; ib. 172. decidere; ib. III, 69. fuisse cum isto; ib. I, 52 futurae sint; ib. III, 162. furati sunt; ib. I, 97. profectam (esse); ib. IV, 150. se sermocinaturam (esse); ib. I, 138. vivit; Quinct. 15. Piso 68.

de: de isto audisse; Verr. IV, 55. crescere; ib. V, 173. dicam; ib. IV, 97. Planc. 71. existimarunt; Verr. III, 50. locutus est; ib. II, 48. transigamus; ib. III, 60. — de isto confessio; Verr. III, 142. praeiudicium futurum (esse); ib. 153.

ex: quaerebant ex isto; Verr. V, 94.

in: in isto cogitare; Piso 66. putabatur; Verr. I, 74. reperietis; ib 60.

pro: pro isto declamasset; Verr. IV, 149. pugnas; ib. 79.

II. **Plural:** 1. **isti:** a. **Activ:** isti arbitrantur; leg. agr. II, 49. arbitrarentur; Font. 37. ceperint; Planc. 61. coeperunt; Sex. Rosc. 26. conantur; imp. Pomp. 64. sunt; Sex. Rosc. 17. Muren. 77. sunt isti; Catil. III, 22. essent; Verr. V, 81. isti (fuerunt); Planc. 28. existiment; Verr. I, 26. exstinguentur; har. resp. 55. faciunt; Verr. V, 58. ferunt; ib. IV, 12. habeant; Flacc. 61. ignorant isti; imp. Pomp. 67. intellexerunt; Sex. Rosc. 28. malunt; Scaur. 15. negent isti; Verr. IV, 19. observarunt; dom. 71. possunt; Catil. II, 18. proficiscuntur; Verr. II, 62. queruntur; Catil. II, 16. reliquerunt; ib. III, 27. isti ||illi|| repudiaverunt; Flacc. 76. sentiant; dom. 31. videntur esse; Tull. 33. volunt; Muren. 82. velint isti; Font. 36.

b. **Passiv:** isti auferantur; Verr. IV, 32. habebuntur; Flacc. 21. isti (timendi sunt); Muren. 79.

2. **istae:** istae (nationes) suscipiunt, gesserunt; Font. 3.

3. **ista** (nom.): ista deferbuerint; Cael. 77. ista erumpunt; Phil. II, 100. sunt; Verr. IV, 45. Planc. 45. Phil. XIII, 49. sunt ista; Verr. IV, 12. Piso 60. erant ista; Muren. 66. erunt; ib. — ista adempta sunt; Verr. V, 175. facta sunt; ib. II, 161. rumpantur; Vatin. 10.

4. **istos:** istos esse; Verr. III, 184. Cael. 58. solere; Verr. I, 65. — audire istos cupio; Sex. Rosc. 132. coëgit; Flacc. 89. coniunxit; Verr. III, 22. incitent; Flacc. 66. quaero istos; Phil. I, 20. reddam; leg. agr. II, 102. vicerit; Verr. IV, 98. — apud istos curavit; ib. 28. relinquebantur; ib. per istos curabat; ib.

5. **istas:** istas (tabulas) exspectant; Catil. II, 18.

6. **ista** (acc.): ista conferri; Milo 70. esse ista; Muren. 15. facta (esse); Sex. Rosc. 143. — ista aestimas; Verr. IV, 13. concedam; ib. V, 22. contempsimus; Rab. Post. 17. detulisset; Muren. 64. dicis; Planc. 75. dicito; Caecin. 61. extorquebat ista; Phil. II, 113. feceris; ib. XIII, 34. intellegere; Verr. IV, 33. laedunt; leg. agr. II, 32. meditari; Planc. 51. neglegimus ista; Phil. I, 25. passurae esse; Catil. II, 20. possunt; Rabir. 29. praedicare; Piso 2. quaero ista; Phil. I, 20. sentit; Quinct. 93. videbimus; ib. 19.

7. **istorum:** in alicuius istorum Tusculanum; Verr. IV, 126. nemo istorum; ib. V, 126. Cluent. 105. leg. agr. III, 8. Catil. II, 16. a nullo istorum; imp. Pomp. 21. cuiquam istorum; Phil. XI, 38. nihil istorum; Flacc. 86. Phil. II, 111. — istorum accessio; Cluent. 87. animos; Balb. 57. audacias; Verr. III, 208. ad istorum consilia; Verr. a. pr. 17. cupiditati; Font. 45. cupiditate; Flacc. 27. delicias; Cael. 67. contra impetum istorum ||istum||; Scaur. 20. contra istorum impetus; Font. 44. impudentiam; Verr. a. pr. 16. iniuria; Sex. Rosc. 143. iniuriae; Verr. I, 31. libertatis; dom. 112. maleficia; Sex. Rosc. 101. ante oculos istorum; leg. agr. II, 59. pecuniis; ib. 78.

ab istorum periculis; ib. 100. haec istorum provincia; Cael. 64. de istorum scelere; Sex. Rosc. 123. de istorum scelere et iniuriis; Sex. Rosc. 25. villae; Verr. V, 127. villas; ib. II, 183.

8. **istis** (dat.): istis abstulerunt; Flacc. 39. extorquebit istis; Phil. VI, 16. videatur; imp. Pomp. 67.

9. **istis** (abl.): ab: ab istis compositum esse; leg. agr. II, 53. esse conlecta; Deiot. 33. constituta (sunt); Verr. a. pr. 26. dicitur; Milo 17. noceri; Catil. III, 27. postulatos esse ab istis; Sex. Rosc. 119. praedicabatur; Catil. II, 9. vinci; leg. agr. II, 101. ab istis ||his|| vocantur; Sulla 61.

de: de istis neminem; Catil. IV, 10.

ex: ex istis ||his|| sumam; Cael. 36.

istic, da, dort: sedeo: quoniam istic sedes; Sex. Rosc. 84. nihil opus fuit te istic sedere; ib. 104.

sum: quid fuit istic antea scriptum? Verr. II, 104. istic est; Tull. 19.

istinc, von da, von dort: explico: ut te istinc ... (non) possis explicare; Phil. XIII, 25.

sum: si istinc causa corrumpendi iudicii, si istinc pecunia, istinc Staienus, istinc denique omnis fraus et audacia est, hinc pudor, honesta vita ..; Cluent. 83.

istuc, dahin, dorthin: accedo: accessit istuc ||his||; Muren. 60.

delabor: istuc sunt delapsi; Muren. 29.

descendo: istuc descendunt; Quinct. 51.

ita, so, also, so sehr, in dem Grade, auf diese Weise, in so fern: I. **allein**: 1. **Verba**: abdo: ac ne forte ea ... ita abdita latuisse videantur, ut ..; Verr. II, 181. si qui se ita litteris abdiderunt, ut ..; Arch. 12.

absolvo: ita a Cn. Pompeio absolutus est, ut ..; Verr. II, 113. ut Milonem absolvatis .. ita ..; Milo 79.

accedo: si ... ita emptores accessissent, ut ..; Verr. III, 40. ita .. ad rem publicam accessit, ut ..; Phil. V, 50.

accido: si ita forte accidisset; Piso 14. si ita accidisset; ib. 44.

accipio: qui non putaret sibi expedire ita accipere; Verr. I, 134. quae (Roma) me ita accepit, ut ..; Piso 52.

accuso: audebis ita accusare alterum, ut ..; div. Caec. 31. M. Fonteius ita duabus accusationibus accusatus est, ut ..; Font. 40.

addico: libidini cuiusque nos ita addixit, ut ..; Phil. V, 33.

adfero: nisi res manifesta erit ita adlata, ut ..; Verr. III, 145. ita Caelium ad illam attulisse; Cael. 53.

adficio: ita sum animo adfectus, ut ..; Muren. 55. qui cum ita adfectus esset, ut ..; Phil. IX, 2. est .. ita adfectus, ut ..; ib. 12.

adfligo: quos ita adflictos ... accepissetis, ut ..; Font. 34.

administro: quod (annus) ... est ... ab isto ita administratus, ut ..; Verr. III, 104. rem navalem .. ita dico esse administratam ..., uti ..; ib. V, 43. ita res est administrata, ut ..; imp. Pomp. 10. quamquam haec omnia .. ita sunt a me administrata, ut ..; Catil. III, 18.

adopto: qui ... ita adoptet, ut ..; dom. 36.

adsentior: ita sum eius sententiae libenter adsensus; Phil. XI, 15.

aestimo: cum ... id frumentum senatus ita aestimasset; Verr. III, 188. [ita ... HS ııı milibus lis aestimata est]; ib. IV, 22.

agito: quae vero ita sunt agitata ab illis, ut ..; Planc. 4.

ago: ita res a me agetur; Verr. a. pr. 48. ita res agatur, ut ..; ib. II, 43. ipse Crassus non ita causam ... egit, ut ..; Caecin. 69. non ita tecum ago; dom. 18. quae mihi quidem ita .. acta ... videntur esse, ut ..; Sest. 122. ita quidam agebat ..., ut ..; Ligar. 21.

alo: qui ita plebem Romanam ab sese ali volunt, ut ..; Verr. III, 102.

appello: si ita est appellanda (calamitas); dom. 76. quem gladiatorem non ita appellavi, ut ..; Phil. VII, 17.

arbitror: ita ... arbitrantur; Quinct. 34.

aspicio: quis ... (eum) ita aspexit, ut perditum civem? Catil. II, 12.

audio: ut haec ... ita audiatis, ut ..; Sex. Rosc. 129. ita me de praeturae criminibus auditote, ut ..; Verr. I, 103. quin ita me audiatis, ut ..; ib. II, 17. haec vos ... ita audistis, ut ..; ib. III, 49. neque umquam illa ita de suo scelere ... audiet, ut ..; Cluent. 12. ea ... ita illos audituros ..., ut ..; Sulla 31. quos utinam ita audires, ut erant audiendi; Piso 42.

averto: cum ... sint ... ita a re publica aversi, ut ..; Phil. VIII, 32.

aufero: ita Pamphilus scyphos optimos aufert; Verr. IV, 32. ita Sopater de statua C. Marcelli ... vix vivus aufertur; ib. 87.

augeo: ita se in provincia rem augere oportere, ut ..; Verr. II, 73. quod .. ita avocatur a Mutina, ut ..; Phil. VI, 6.

cado: ita quemquam cadere in iudicio, ut ..; Muren. 58. horum uterque ita cecidit victus, ut ..; har. resp. 54.

capio: ita prima Haluntinorum navis capitur; Verr V, 90.

careo: qui ludis suis ita caruit, ut ..; Phil. I, 36.

caveo: cum ita caverent; Verr. I, 31.

censeo: ita censuerunt, ut ..; Catil. III, 14. de ea re ita censeo, uti ..; Phil. III, 37. de ea re ita censuerunt; ib. VIII, 14. quas ob res ita censeo; ib. 33. quas ob res ita censeo; ib. IX, 15. de ea re ita censeo; ib. X, 25. ita censeo; ib. XIV, 36.

certo: ita de hereditate certaret; Verr. I, 115. in quo uno ita summa fortuna cum summa virtute certavit, ut ..; Balb. 9.

circumseco: qua (serrula) illud potuisse ita circumsecari videretur; Cluent. 180.

cito: ita reum citatum esse illum, ut ..; Cluent. 49.

cognosco: ita a patronis res cognita est, ut ..; Sulla 60

cogo: (ea res) ita cogit ..., ut ..; leg. agr. II, 47.

commendo: quem ego vobis ... ita commendo, ut ..; Muren. 90.

committo: haec ita commissa sunt ab isto, ut ..; Verr. a. pr. 15.

comparo: quia ius a maioribus nostris ... ita comparatum est, ut ..; dom. 77.

compono: ita causa componitur, ut ..; Verr. II, 54. hoc interdictum ita esse compositum, ut ..; Caecin. 86.

comprehendo: ut ... rem ita comprehenderem, ut ..; Catil. III, 4.

comprobo: ita mihi meam voluntatem ... vestra ... existimatio comprobet, ut ..; Verr. V, 35.

concedo: qui vobis ita summam ordinis .. concedunt, ut ..; Catil. IV, 15.

concito: ita nationes multae ... concitabantur; imp. Pomp. 23.

condemno: sin ... hominem miserum ... ita condemnasset; Verr. II, 74. ita tum Fabricius ... est condemnatus; Cluent. 59.

condo: ne forte ea ... ita condita fuisse ... videantur, ut ..; Verr. II, 181.

confero: ita ... conferetur; Sex. Rosc. 93. contulit se ad eius competitores, sed ita .. ut ..; Milo 25. legio Martia et legio quarta ita se contulerant ad auctoritatem senatus ..., ut ..; Phil. XI, 20.

conficio: ita tantum bellum ... Cn. Pompeius ... confecit; imp. Pomp. 35.
confugio: quo .. nunc non ita confugiunt, ut ..; Verr. V, 126.
confundo: cum ita confusum esset, ut ..; Cluent. 173. an tu haec ita confundis ..., ut ..? dom. 127.
conicio: quot ego tuas petitiones ita coniectas, ut vitari posse non viderentur ..., effugi! Catil. I, 15.
consequor: ita Gaditana civitas ... (id) consecuta est; Balb. 35. ita ... immortalitatem estis consecuti; Phil. XIV, 33.
conservo: ita vectigal conservari potest; imp. Pomp. 15. quae ... ita conservanda ... arbitratus sum, ut ..; Phil. I, 23. qui ita conservandus est, ut ..; ib. XI, 24. ita trium imperatorum virtute ... res publica est conservata ..; ib XIV, 28.
considero: de me .. ita considerent; Quinct. 55.
constituo: ita constituit id ipsum iudicium, ut ..; Quinct. 9. ita constituit; ib. 18. cum maiores ita constituerint, ut ..; ib. 33. ita testis constituam, ut ..; Verr. a. pr. 55. mihi .. renuntiatur ita constitui a tuis patronis; ib. II, 149. cum haec ita essent constituta; ib III, 21. cum rem ita constitutam accepisses; ib. 43. ita enim causa constituitur; ib. V, 1. fortunas eius ita constitutas fuisse familia ..., ut ..; ib. 20. crimen a Plaetorio .. ita constitutum est; Font. 19. cum ... ita constituis; Caecin. 35. ita constitui, fortiter esse agendum; Cluent. 51. cum ita constitutum sit; ib. 102.
consuesco: is qui ita natus est et ita consuevit; Milo 68.
contemno: se ... a te solo ita esse contemptum ..., ut ..; Verr. IV, 43. ita contempsit hanc prudentissimam civitatem, ut ..; sen. 15. qui ita iudicia .. contempserat, ut ..; Milo 43.
contendo: Cn. Pompeius ita cum C. Iulio contendit, ut tu mecum; div. Caec. 63. ita nostri cum illo rege contenderunt imperatores, ut ..; imp. Pomp. 8. de quo ipso tecum ita contendam ..., ut ..; Planc. 10. ita contendo; Rab. Post. 9. ita cum maiore numero hostium contenderit, ut ..; Phil. XIV, 38.
contineo: ita diei brevitas conviviis ... continebatur; Verr. V, 26. ut omnes ita familias suas continerent, ut ..; Tull. 8. ita mihi maxime communione beneficiorum ... contineri videtur; Balb. 29.
convenio: neque enim ... ita convenit, ut ..; Sest. 98. nunc .. primum ita convenimus, ut ..; Phil. III, 5. ita sibi convenisse cum Dolabella, ut ..; ib. XIII, 37.
corruo: qui homines ... corruant .. ita, ut ..; Catil. II, 21.
credo: ita credo; Quinct. 39. Sex. Rosc. 120. Verr. III, 8.
creo: ita magistratus annuos creaverunt, ut ..; Sest. 137.
curro: is ... ita cucurrit; Phil. X, 10.
debeo: ei locus ille ... ita deberi putabatur, ut ..; Verr. II, 128. qui ita Romae debuit, ut ..; Sulla 58.
decedo: cum ita ex ea provincia decessissem, ut ..; div. Caec. 2.
decerno: senatus ... ita decernit, ut ..; Verr. III, 42. ita in frumentum imperatum HS duodetriciens ... Verri decernebatur; ib. 163. decretum ita esse, ut ..; ib. IV, 141. de me senatus ita decrevit ..., ut ..; Piso 35. hoc .. tempore ita censeo decernendum; Phil. V, 45. de exercitu .. C. Caesaris ita censeo decernendum; ib. 53. ita . est decretum; ib. VI, 4. est .. ita decretum; ib 9. quando ita decerni vidisti? ib. X, 6. at vero ita decernunt; ib. XI, 32.
defendo: nunc ita defenditur; Sex. Rosc. 148. tu mihi ita defendis; Verr. II, 26. ita palaestritas defendebat, ut; ib. 54. si ita defenderet; ib. 101. te ita illud defendere; ib. III, 151. ita M. Antonii exemplo istius audaciam defendis? ib. 213. ut monumenta maiorum ita suorum quisque defendat; ib. IV, 79. qui in eis rebus non ita defendatur; ib. V, 18. is ita defendat, ut ..; ib. 131. si ita posset defendere; ib. 148. si ... tibi libitum esset ita defendere; Tull. 32. ita ego defendo M. Fonteium; Font. 1. quis se ita defenderit; Caecin. 38. tibi ita defendisse videor, ut ..; Cluent. 143. quoniam ita defensus sit; ib. 156.
defero: ad quem ... causam ita detulit; Flacc. 49.
defetiscor: ita defessa ... accusatione; Verr. a. pr. 31.
deficio: ita id ... deficit, quod ..; Quinct. 4. ita eum ... ingenium illud ... defecit; Catil. III, 11.
deformo: quae ita deformata sunt ..., ut ..; Sulla 72.
deicio: duo et quinquaginta aratores ita video deiectos, ut ..; Verr. III, 120. si ... ego ita deiectus essem; Caecin. 62.
delector: ita ... forensibus parricidiis delectatur, ut ..; Phil. VI, 4.
demonstro: esse ab omnibus ita demonstratum Metello; Verr. III, 157.
deprecor: ita me nudum ... Italia ... deprecata est; Quir. 16.
deprehendo: nisi eum mulieres exornatum ita deprehendissent; har. resp. 44.
despicio: se ... a te solo .. esse ... ita despectum, ut ..; Verr. IV, 43.
detraho: ita ... anulus de digito detractus est ..; Verr. IV, 58.
dico: ita contra me ille dicet, ... ut ..; div. Caec. 44. multi .. ita dicent; Verr. I, 103. omnes antea ius ita dixisse; ib. 114 ita dicis; ib. II, 150. qui ita dicunt; ib. III, 37. quod ... Hortensius .. ita dicet, ut ..; ib. 223. qui ita dicant; ib. IV, 70. ut quisque aetate ... antecedebat, ita sententiam dixit ex ordine; ib. 143. ita dicam, ut ..; ib. V, 72. *nempe ita* dicebas; Tull. 39. nihilo minus tamen ita dicis; ib. cum ita dicis; Caecin. 35. ut ita dicam; ib. 84. Sest. 114. Phil. VI, 19. VII, 8. de Lucullo ... ita dicam .., ut ..; imp. Pomp. 10. longum est de singulorum virtute ita dicere; Cluent. 107. cum ita || ista || dixi; ib. 142. ita .. dixisti, ut ..; Flacc. 83. ne quis a nobis hoc ita dici forte miretur; Arch. 2. de quo quidem tribunatu ita dictum est ..., ut ..; Sest. 14. qui ita dicebat; Balb. 36. qui ita semper testimonium de ambitu dicunt; Planc. 55. cum ita dicis; Rab. Post. 20. nam ita dixisti; Phil. II, 3. cum Caesar ita dixisset; ib. 80. cum ita dixit; ib. VIII, 2. ita enim dixisti; ib. X, 5.
dictito: qui ita dictitat; Verr. a. pr. 4. qui semper ita palam dictitasset; ib. I, 131. aiunt .. te ita dictitare; ib. III, 151.
diligo: populus Romanus ita sibi ipse dilegit idoneum ducem .., ut ..; Phil. XI, 17.
diluo: si iam nollem ita diluere crimen, ut ..; Milo 72.
dimico: ita L. Cornelium de fortunis omnibus dimicare, ut ..; Balb. 5.
discedo: ita sine vadimonio disceditur; Quinct. 23. ita tum disceditur, ut ..; ib. 29. rex ita discessit, ut ..; Verr. IV, 62.
discribo: illud septiens miliens ... ita discribetur, ut ..; Phil. XIII, 12.
disputo: non .. ego ita disputo; Sex. Rosc. 106. qui ita disputant; dom. 19. ac tamen ita disputabant; Rab. Post. 16. ita enim disputabant; ib. 17.
dissentio: qui ita de ambulatione ... cum colonis dissenserunt, ut ..; Sulla 61. ita dissensi ab illo, ut ..; prov. cons. 40.
dissideo: ita dissident a nobis; Verr. V, 182.
dissolvo: ita dissolvit, ut ..; Font. 1.
distribuo: me ita distribuisse .. causam; Sex.

Rosc. 122. ita (se) triennium illud ... distributum habere, ut ..; Verr. a. pr. 40.

do: de suis bonis ita dat, ut ..; Verr. I, 114. ita secundum eum possessio daretur; ib. leges ita Siculis ... dedisset, ut ..; ib. II, 90. ita Iovis illud sacerdotium ... Theomnasto datur; ib. 127. cum iudicium ita daret, ut ..; Tull. 12. si ita iudicium daretur, ut ..; ib. 27. si ita iudicium datum esset; ib. 31. legioni Martiae et legioni quartae ita darent .., ut ..; Phil. V, 53. ita populus Romanus consuli potius Crasso ... bellum gerendum dedit; ib. XI, 18.

domo: nulla gens est quae non ... sit ... ita domita, ut ..; prov. cons. 31.

duco: ut ... res ita duceretur, ut ..; Verr. a. pr. 26. ita tempus duceretur, ut ..; ib. I, 30. utrum res ab initio ita ducta est? ib. II, 61. ita eundem anulum ... testem virtutis duceremus; ib. III, 187. ita ... ille ... liberos amittere iucundum esse duxit; Cluent. 28.

educo: qui ... ita educatus est ..., ut ..; Verr. IV, 126.

efficio: ita perpetuos defensores Macedoniae vexatores ... effecisti; Piso 84.

eicio: ita .. eiciuntur, ut ..; Sex. Rosc. 72.

eludo: ita ... magnam exspectationem iudicii ... eludemus; Verr. a. pr. 30.

eluo: ita libentissime severitate iudicandi sordis suas eluet; Phil. I, 20.

eripio: ita ab una civitate ... eripiuntur tritici medimnum $\overline{XXIII}$; Verr. III, 73.

erro: si ... tu ita errasti, ut ..; Planc. 41.

erumpo: quae si ita erumpunt, ut ..; Cael. 28.

evenio: ut ita cuique eveniat, ut ..; Phil. II, 119.

evoco: ita Agyrio magistratus et quinque primi accitu istius evocantur; Verr. III, 68.

excello: ita ... excellunt, ut ..; Quinct. 31.

exigo: columnas ita se exacturum esse confirmat; Verr. I, 134.

existimo: hoc ita existimavit; Tull. 9. ego ita existimo; Font. 20. ita ... existimari potest; Cluent. 70. in eis singulis ita semper existimabitis; Milo 78. ita me hercule existimo; Ligar. 12. ita de quoque ... existimant; Phil. XIV, 19.

expono: cum ita rem exposuissem; Verr. II, 100.

exsilio: ita properans de sella exsilit; Verr. II, 75.

exstinguo: non .. ita sunt exstincti quos vici ..., ut ..; Sulla 84. externa bella ... ita exstincta sunt, ut ..; Sest. 51. ita saepe magna indoles virtutis exstincta est; Phil. V, 47.

facio: cum haec ita facta sint; Quinct. 73. quod si ita fecisset; Verr. I, 107. ita fecit, ut ..; ib. II, 99. id ita fieri quasi liceat; ib. III, 204. qui ... ita factus (est) ..., ut ..; ib. IV, 126. ita quaestor sum factus, ut ..; ib. V, 35. ita quaestus duplex unius missionis fiebat; ib. 62. ne .. haec populus Romanus ... ita fieri velit; ib. 126. cum omnia ita facta essent; Caecin. 17. quod si ita fecissent; Cluent. 126. sed ita fecistis; leg. agr. II, 3. me ... consulem ita factum (esse), ut ..; ib. 7. ita perturbatis sacris ... factus es eius filius contra fas; dom. 35. ita enim fecit; dom. 44. ita ludos eos ... servi fecerunt; har. resp. 24. qui ita fecerant; Sest. 141. hoc ita fit, ut ..; Piso 81. ita ... huius dignitatis iactura facienda est; Planc. 6. illud acerbum iudicium si ... ita fecisses, ut ..; ib. 41. ita fidem maiorem varietas ipsa faciebat; Scaur. 40. quod ita factus est; Phil. II, 10. — fit: ita fit, ut ..; Quinct. 8. Sex. Rosc. 1. ita fiet, ut ..; Verr. a. pr. 34. Phil. XII, 16. ita factum est, ut ..; Verr. II, 171. tamquam ita fieri non solum oporteret, sed etiam necesse esset; ib. IV, 84. omnes ... approbant ita fieri oportere; ib. 142. dicit ita fieri oportere; ib. V, 105. cum haec ita fierent; ib. 107. si esset ita factum; Cluent. 174. ut non numquam ita factum esse etiam populus admiretur; Muren. 35. qua re ita factum esset intellegi potuit; ib. 36. sit ita factum; Milo 49. ita fit ..., ut ..; Phil. VIII, 3.

fero: ita sui periculi rationes ferre; Verr. V, 105. si tempus ita ferret; Caecin. 75. quod Sulla ipse ita tulit de civitate, ut ..; ib. 102. ita tulerunt, ut ..; Cluent. 112. si ita commodum vestrum fert; leg. agr. II, 77. ita latum est, ut ..; ib. III, 8. ita (legem) tuli, ut ..; Muren. 5. quoniam ita tulit casus infestus, ut ..; Sulla 1. non est ita latum, ut ..; dom. 71. quae ita lata essent; har. resp. 48. quis ... ignorat ita naturam rerum tulisse, ut ..? Sest. 91. quae feruntur ita .., ut ..; ib. 109. quod ita existimabam tempora rei publicae ferre; Piso 5. nos .. ex delectis iudicibus ... constitutos iudices ita feremus, ut ..; Planc. 41. *quoniam ita tulit casus infestus;* Scaur. c. 1, § 1. si ita res tulisset; Phil. IV, 14.

flagro: ita flagrare cupiditate ... coepit; Verr. IV, 75 ita flagrare coepit amentia, ut ..; Cluent. 12.

flector: quibus ego rebus .. ita flectebar animo ..., ut ..; Sulla 18.

frango: hic se ita fractum ... putavit, ut ..; Sulla 15.

fumo: quod ita domus ipsa fumabat, ut ..; Sest. 24.

gero: qui ante ... quaesturam ita gessisset; Verr. I, 101. ego hoc tibi gestum esse concedam; ib. II, 106. ut ita potestatem gererent, ut ..; ib. 138. haec ita gesta esse .. cognoscite; ib. III, 175. placet ita geri magistratus, ut geruntur: ib. 208. ita se in isto infinito imperio M. Antonium gessisse, ut ..; ib. 213. neque enim ita se gessit in his rebus, ... sed prorsus ita, quasi ..; ib. IV, 49. ita sese ... gessit, ut ..; ib. 72. in qua (provincia) tu te ita gessisti, ut ..; ib. V, 39. his rebus ita gestis; Caecin. 23. cum mihi ... constitutum sit, ita gerere consulatum ..., ut ..; leg. agr. I, 25. non ita gerendum consulatum (esse), ut ..; ib. II, 6. ita me gessi .., ut ..; Catil. III, 25. ille damnatus ita se gerebat ..., ut ..; Sulla 15. ita se gessit in tribunatu, ut ..; ib. 65. [ita] se iam tum gessisse pro cive; Arch. 11. qui .. ita se gerebant, ut ..; Sest. 96. si .. ita sese gerat, ut ..; Cael. 49. qui te ita gesseris, ut ..; Piso 82. ita me gessi in iudiciis ..., ut ..; Planc. 75. haec ... ita gesta sunt; Milo 30. in provincia pacatissima ita se gessit, ut ..; Ligar. 4. quod ita erit gestum; Phil. I, 26. quod ita rem publicam gerit; ib. II, 10. non .. ita gerimus nos hoc bello consulares, ut ..; ib. VIII, 32.

glorior: ita .. mihi gloriari visus es laudatione Pergamenorum; Flacc. 74. si mihi non licet per aliquos ita gloriari; prov. cons. 44.

guberno: haec quaestio sola ita gubernatur? Cluent. 147. ita guberna rem publicam, ut ..; Phil. I, 35.

habeo: ita res se habet; Quinct. 2. ita se res habet; Sex. Rosc. 124. quae cum ita se res haberet; Verr. II, 124. ita populos habent universos ... administros; ib. III, 76. ita se frumenta habere, ut ..; ib. 147. cum ... res suas ita constitutas habeant, ut ..; ib. V, 8. itane .. mulier ... quaestionem habere conata est? Cluent. 182. ita populus Romanus ... neque regem sacrorum neque flamines ... habebit; dom. 38. eius rationem ... ita haberi, ut ..; Phil. V, 46.

iaceo: ita ... mihi ad pedes misera iacuit, quasi ..; Verr. V, 129.

iacto: ita iactantur fluctibus, ut ..; Sex. Rosc. 72. qui ita se ... iactarat, ut ..; Sest. 114.

ignosco: ego tamen ... ita ignoscerem; Phil. II, 56.

immineo: imminere [ita] fructuosissimis insulis populi Romani videbatur; leg. agr. II, 87.

inaedifico: in qua (domo) .. ita est inaedificatum sacellum, ut ..; har. resp. 31.

inf ero: ita gentes eae ... bellum nobis prope iustum intulerunt; prov. cons. 4.
insero: huic .. populo ita fuerat ... libertas insita, ut ..; Piso 15.
instituo: viro ... non ita instituto, ut ..; Quinct. 11. qui heres institutus esset ita; Caecin. 53. nos ita a maioribus instituti ... sumus, ut ..; Phil. X, 20.
intellego: ita ... licet iam intellegamus; Verr. II, 142.
intercedo: in quibus (rebus) ita intercessit; Verr. I, 119.
interdico: ubi ita interdictum est; Tull. 29.
interpono: ita prope XL diebus interpositis; Verr. a. pr. 31.
invenio: ita in his rebus unus est solus inventus, qui ..; Sest. 130.
iubeo: ita iussisti; Verr. IV, 12. ita iubet, ut ..; Caecin. 88.
iudico: hoc vobis ita iudicandum est; Verr. II, 152. qua re ita necesse fuerit iudicari; Cluent. 63. ita senatus si iudicat; Muren. 67. qui ita iudicarint; Piso 95.
lateo: f. abdo.
laudo: cuius ego ingenium ita laudo, ut ..; div. Caec. 44. ita porro laudatus (est) ..., ut ..; Verr. II, 113. ita ... legatio laudet, ut ..; ib. 114. ita .. laudent, ut ..; ib. IV, 150. ×. qui in eis rebus ... ita laudetur; ib. V, 18. qui .. ipsi mortem ita laudant, ut ..; Scaur. 5. ita ... laudasti; Phil. II, 18.
libero: ita cum maximis eum rebus liberares; Deiot. 10.
loquor: ita loqui homines; Sex. Rosc. 28. optimus .. quisque ita loquebatur; Verr. a. pr. 20. cum his ita loquitur; ib. 27. tametsi ita ... loquor; ib. I, 29. ita loquitur; Cluent. 148. qui ita loquantur; Rab. Post. 38. idem illi ita mecum loquuntur; Phil. I, 28. qui ita locuti sunt, ut ..; ib. V, 1. qui ita loquantur; ib. VI, 16. ita locutus est, ut ..; ib. IX, 9. ×.
mando: quod sibi ita mandatum esset; Verr. IV, 16. ita .. mandatum ... est; ib. 17.
mereor: ita de populo Romano meritus est, ut ..; Verr. IV, 81. si ita de se meritum esset; Muren. 51. non quo illi ita de me merito onus illud imponerem; dom. 16. quod de me civi ita de re publica merito tulisses; ib. 42. proscriptionem ... in me, ita de sua salute merito, ... comprobavissent? ib. 58. huic ... ita de me ... merito viro numquam ... praeripiam eum .. reum; har resp. 7. me .. miserum illorum ita me meritorum miseriis! ib. 10. quod ita meritus erat; ib. 38. si virum bonum (adfecisset), sed non ita meritum; Balb. 7. ad perniciemne ... ita de sua laude meriti .., ita de re publica, ... ille tam crudelis ... fuisset? Piso 75. quod ita de me meriti sunt illi ipsi ..., ut ..; Planc. 56. ita de me est meritus ille ordo; Rab. Post. 6. cum Ser. Sulpicius Q. F. Lemonia Rufus ita de re publica meritus sit, ut ..; Phil. IX, 17.
mitto: ita mittam in consilium, ut ..; Verr. I, 26. ad quod bellum duobus consulibus ita missis, ut ..; Muren. 33.
moderor: id ita moderabor, ut ..; Muren. 10.
morior: ita moriuntur, ut ..; Sex. Rosc. 72. illum ... ita esse mortuum; Cluent. 168.
moveo: istius furtis ... ita moveor, ut ..; Verr. IV. 83.
mulco: ita est mulcatus, ut ..; Milo 37.
muto: rationem illi defendendi ... ita [tamen] mutandam, ut ..; div. Caec. 25.
narro: si ita narrassem; Verr. I, 27.
nascor: qui ita natus ... est ..., ut ..; Verr. IV, 126. is qui ita natus est et ita consuevit; Milo 68.
navigo: ut ipse Cleomenes, ita ceteri navigabant; Verr. V, 90.
necesse est: ita necesse est; Quinct. 71. si ita necesse est; Verr. III, 196. quoniam ita necesse est; ib. V, 105. si ita necesse est; Milo 104. Phil. I, 27.
neco: cum ita esset necatus; Verr. V, 113. ita mulierem ... necavit; Cluent. 31.
nomino: ita is locus nominatur; Verr. V, 87. si ita se isti malunt nominari; Scaur. 15.
noto: ita .. senatus rem ... notavit; Milo 31.
obduco: haec obstructio nec diuturna est neque obducta ita, ut ..; Sest. 22.
observo: Agathinum ita observabat, ut ..; Verr. II, 89. qui ita suum consulem observavit, ut ..; Sest. 8.
obsideo: quem ita obsides ..., ut ..; Phil. XIII, 25.
obtero: ut viro forti ... dignum fuit, ita calumniam .. eius obtrivit; Caecin. 18.
occulto: quam ob rem ita pirata iste occultatus est? Verr. V, 67.
odi: si te ... tribules ita oderunt, ut ..; Vatin. 39.
odoror: ita odorabantur omnia ..., ut ..; Verr. IV, 31.
offendo: ita .. amicissimi hominis existimatio offendenda est; Planc. 6.
offero: qui se ita obtulerit, ut ..; Sest. 14.
opinor: ita opinor; Verr. IV, 37.
oppono: ita rei publicae sanctissimum nomen opponebat; Ligar. 21
orno: urbem pulcherrimam, Syracusas, ... ita reliquit ornatam, ut ..; Verr. II, 4.
oro: ita vos L. Murena .. orat; Muren. 87.
paco: nulla gens est quae non ... sit ... ita pacata, ut ..; prov. cons. 31.
pareo: paret senatui? credo, ... sed ita, ut ..; Phil. XII, 4.
pario: quod eas (provincias) ita partas habent ei ..., ut ..; prov. cons. 3.
pecco: nemo .. ita tum peccabat, ut ..; Verr. II, 191.
pello: qui ... ne pulsus quidem ita sim, ut ..; dom. 88.
perago: ita est a me consulatus peractus, ut ..; Piso 7.
percrebresco: quod ita percrebruit; div. Caec. 12.
perdo: ita HS deciens Q. Dionem ... perdidisse; Verr. II, 20.
perfero: si hoc ita perlatum erit in Galliam; Font. 36.
perfruor: ita mihi salva re publica vobiscum perfrui liceat, ut ..; Catil. IV, 11.
permuto: id ... ita perturbatum itaque permutatum est, ut ..; har. resp. 45.
perscribo: ita perscriptum erat; Verr. IV, 140.
persequor: possumus ita rem nostram persequi, ut ..? Quinct. 45.
persuadeo: hoc ... ipsis Siculis ita persuasum est, ut ..; Verr. IV, 106. quod ita tibi persuaseris; Vatin. 38. cui semper ita persuasum fuerit; Piso 93.
pertineo: ita ... ad eum ... pertinebant; Sex. Rosc. 82.
perturbo: ita sum perturbatus, ut ..; Cluent. 51.
pessumdo: quemquam hominem ita pessumdare alterum verbis velle, ut ..; Scaur. 45.
peto: quod a ceteris .. ita petitum sit ut dicerent, ut ..; Sex. Rosc. 4. ita credo petisse ab isto aratores, ut ..; Verr. III, 191. qui cum ... ita petisset, ut ..; Muren. 53.
placeo: si ita placet; Flacc. 96. (contio) quae mihi ita placuit, ut ..; Phil. I, 8.
posco: a quo populus Romanus frequens ita salutem D. Bruti una voce poposcit, ut ..; Phil. XIV, 5.
possideo: ita possideto, ut ..; Quinct. 85. ita se possedisse, ut ..; Caecin. 92.

postulo: quod ita postulatur ab hominibus, ut ..; Verr. III, 4. ita in eum iudicium de professione iugerum postulabatur; ib. 39.

praedico: tamen ita praedicabas; Phil. II, 49.

praedor: ex ista reperietis istum ita praedatum, ut ..; Verr. II, 45.

praescribo: ita sibi ab his ... esse praescriptum, ut ..; Catil. III, 9.

praesentio: quod optimi ... cuiusque animus ita praesentit in posterum, ut ..; Rabir. 29.

praesum: ita provinciae praefuisse, ut ..; Verr. V, 57.

praetereo: haec ita praetereamus, ut ..; Sest. 13.

probo: cuius ego ingenium ... ita probo, ut ..; div. Caec. 44. quod meum factum lectissimi viri ... ita probarunt, ut ..; Verr. I, 15. ita probet armatum; Caecin. 61. ita se probatum vobis ... voluit, ut ..; ib. 103. qua in legatione ... ita se probavit, ut ..; Ligar. 2.

proficiscor: quem ad modum ... instituerant, ita ... profecti sunt; Cluent. 22. ita profectus est, ut ..; Milo 27.

proicio: quod erat ... (Phaselis) ita proiecta in altum; Verr. IV, 21.

propulso: ut ... ita castellis et operibus ab ingressione fori populum ... propulsari videres; Phil. V, 9.

provideo: ita mihi res tota provisa ... est, ut ..; Verr. IV, 91.

puto: quin ita calamitatem illam putaret illorum, ut ..; Verr. V, 121. ita ... haec mulier satis firmum accusatorem ... neminem putavit; Cluent. 190. nolite .. ita putare; Piso 46. ita putavit senatus; Planc. 37. quod si ita putasset; Milo 31. quod si ita putas; Phil. I, 33.

quaero: ita quaero abs te ..., ut ..; Sex. Rosc. 73. quaerere ita debetis; ib. 118. hoc non ita quaeram, .. ut ..; ib. 125. ita quaeram, quem ad modum ..; Verr. V, 4. ita quaero quae in Servilio causa fuerit; ib. 141. ita mihi ... modus in dicendo quaerendus est; imp. Pomp. 3. nisi forte ex te ita quaesitum est; dom. 35. huius de facto .. ita quaeri, ut ..; Balb. 10.

queror: ita questus est Laelius; Flacc. 81.

quiesco: hic .. ita quievit, ut ..; Sulla 17.

recido: nationes eas ... ita ab eodem esse .. recisas ..., ut ..; prov. cons. 31.

redeo: ut ita redirem; Sest. 128.

redigo: quaestum illum ... ad se ita redegit, ut ..; har. resp. 42.

refero: cum scirem ita esse indicium relatum in tabulas publicas, ut ..; Sulla 42. ita ea ... semper ad facilitatem .. referebat; Phil. IX, 11.

refuto: nemo .. horum .. ita te refutandum ... arbitrabatur; Vatin. 1.

regno: qui ... ita regnat, ut ..; imp. Pomp. 7.

reicio: ita reieci iudices, ut ..; Verr. I, 18.

relinquo: Herbitensis ager ... ita relictus erat ..., ut ..; Verr. III, 47. ita ... hic homo ... potestatem reliquit; leg. agr. II, 27.

remitto: ita remissis manubiis; leg. agr. II, 62.

repello: si ... ita venientem reppuleris; Caecin. 76. itaque ... amici illi tui ... ita repellebantur, ut ..; dom. 49.

reprehendo: si quid est in me ipso ita reprehensum, ut ..; Planc. 4.

respondeo: cum esset ita responsum; Catil. III, 21. itaque severitati tuae, ut oportet, ita respondere non audeo; Cael. 30. si tibi ita respondeam; Planc. 58. ita respondebo, ut ..; Phil. VI, 1.

restituo: ita me restitui iussit; Caecin. 82.

retineo: ita dum pauca mancipia ... retinere volt; div. Caec. 56.

rogo: nemo horum ... te ... ita rogandum ... arbitrabatur; Vatin. 1.

rumpo: si vincula ita rupisset, ut ..; Verr. V, 79.

ruo: ita ruebant; Sex. Rosc. 91.

saepio: omnes fori aditus ita saepti (sunt), ut ..; Phil. V, 9.

saluto: quod cum admoneris, tamen ... ita salutas? Muren. 77.

sancio: multa videmus ita sancta esse legibus, ut ..; Verr. I, 108.

satis do: quin ita satis dare iuberetur; Quinct. 30.

scribo: scriptum enim ita dicunt esse; Sex. Rosc. 126. nempe scriptum ita est; Verr. II, 127. quod ita scribit; ib. III, 85. utrum ita scripserit; ib. etenim scriptum esse ita; ib. IV, 144. erant .. [scriptae] ... ita; Catil. III, 12. ita de me illum ... hostem ... scripsisse ..., ut ..; Sest. 73.

sentio: ita sensit, ut ..; Verr. I, 37. semper ita sentiet; Flacc. 104. sin hoc nemo vestrum ita sentit; Milo 31.

sequor: cuius sententiam ita frequentissimus senatus secutus est, ut ..; Sest. 129.

servo: ne ita hunc videar voluisse servare, ut ..; Sex. Rosc. 95.

solvo: sin ... aequum est ita solvi aratoribus; Verr. III, 182.

specto: a vobis ita arbitror spectari oportere; Verr. IV, 13.

statuo: neque tu ipse hoc ita statueras; Verr. III, 101. nisi hoc ita statuisses; ib. 133. hoc si ita statuetis; Caecin. 47. statuerunt .. ita maiores nostri, ut ..; Cluent. 128.

sum: itane est? Quinct. 38. Sex. Rosc. 113. Cluent. 143. quod cum ita est; Quinct. 65. si ita est; ib. si eos ita videtur in possessione esse oportere; ib. 84. cum id ita futurum T. Roscius Capito ... appromitteret; Sex. Rosc. 26. quae cum ita sint; ib. 120. Qu. Rosc. 12. 17. 25. Verr. a. pr. 8. 15. imp. Pomp. 69. Cluent. 123. Rabir. 5. Catil. I, 10. 20. II, 26. IV, 18. 23. Muren. 2. 86. Arch. 10. 31. dom. 142. Vatin. 29. Piso 94. Planc. 82. Phil. V, 52. VI, 7. XI, 40. XIII, 50. non ita est; Sex. Rosc. 121. div. Caec. 16. Verr. IV, 132. Cluent. 148. an ita est? Qu. Rosc. 53. quod si ita est; Qu. Rosc. 56. Verr. III, 223. Muren. 5. 30. quae cum ita essent; Verr. a. pr. 23. II, 104. Cluent. 94. Deiot. 11. ita est; Verr. I, 98. III, 122. si ita esset; ib. II, 15. Cluent. 90. fac ita esse; Verr. II, 141. quod cum ita sit; ib. 179. III, 119. Caecin. 33. Phil. XII, 22. ita civitas una sociorum ... duabus deterrimis mulierculis Verre praetore vectigalis fuit; Verr. III, 79. hoc cum ita esset; ib. 113. non enim ita est; ib. 147. ni ita esset; ib. 149. verum ut ita sit; ib. 151. ita in eo frumento primus tibi ille quaestus erat; ib. 179. est .. ita, ut dicitur; ib. IV, 117. ita in una civitate bis improbus fuisti; ib. V, 59. quin ita sit non dubitabitis; Tull. 26. verum ita est; Caecin. 37. si reperientur ita fuisse; ib. 61. cum haec ita sint; ib. 104. imp. Pomp. 22. ita neque hic locus vacuus umquam fuit; ib. 2. ut hoc ita esse perspicere possitis; Cluent. 43. utrum ... ita sit; ib. 123. quia ita fuerit; ib. ita is ... ipse contentus non fuit; ib. 134. nunc ita est; ib. 148. non est ita; Cluent. 162. Flacc. 53. Phil. VIII, 16. ut in suis rebus, ita in re publica luxuriosus est nepos; leg. agr. II, 48. non est ita; Rabir. 29. non ita mos est; ib. 35. horum nihil ita fore putatum est; Muren. 36. si ita rectius sit, ib. 63. ut hoc veri simile est ..., ita scitote, iudices, esse cetera; Flacc. 82. ita (est); Sulla 3. si ita sum; ib. 22. haec cum ita sint; dom. 45. Phil. XII, 30. me ita esse in re publica, .. ut; dom. 71. ita est .. interpretatio illa pontificum; har. resp. 13. sed ita est; Sest. 24. quod non ita est; ib. 115. quod si iam ita esset; Balb. 37. ita nescio quid istuc fractum ... est; Piso 62. nam si ita esset; Planc. 8. id ita esse; Scaur. c. 3. § 1. ita est;

Rab. Post. 17. ita sine cura consules sunt, ut ..; Phil. 1, 12. si ita in actis fuit; ib. 17. quod ita futurum esse confido; ib. IV, 10. quae cum ita sint; ib. X, 25. ni ita esset; ib. XI, 27. quod si non ita est; ib. XII, 3. non quo ita sit; ib. 18.

sustento: cuius ego clientibus ... ita sum sustentatus, ut ..; sen. 20.

tardo: ita illum in persequendi studio maeror ... tardavit; imp. Pomp. 22.

teneo: nemo ita in manifesto peccatu tenebatur, ut ..; Verr. II, 191. ita te ... tenebo ... privatis aratorum pactionibus ..., ut ..; ib. III, 107. teneo .. ita, ut ..; ib. 137.

tollo: ita cetera de oratione mea tollam, ut ..; Verr. III, 103. ita ab se invito phaleras sublatas gratis; ib. IV, 29. illud Flamininus ita ex aede sua sustulit, ut ..; ib. 129. nulla gens est quae non .. ita sublata sit, ut ..; prov. cons. 31.

tracto: si te .. ita tractatum esse senatum docuisses, ut ..; Verr. I, 85. ita me in re publica tractabo, ut ..; Catil. III, 29. cum ... videret ita tractata esse comitia ..., ut ..; Milo 24.

triumpho: ita triumpharunt, ut ..; imp. Pomp. 8.

tueor: tuere ita vitam corpusque, ita fortunas, ita rem familiarem, ut ..; Phil. XIII, 6.

vasto: hos (campos) ita vastatos ... videbam, ut ..; Verr. III, 47.

vendo: ita se vendidisse, ut ..; Verr. III, 123. id emptum ita vendidisti, ut ..; prov. cons. 7.

veneo: ut frumenta nata sunt, ita decumae veneunt; Verr. III, 147. ut ... ita bona veneant, ut ..; Rab. Post. 46.

venio: si ita quidem venisset; Phil. V, 24. ita veni in senatum, ut ..; ib. VI, 2.

versor: qui tot annos in ... iudiciis publicis ita sim versatus, ut ..; div. Caec. 1. ego, qui ... in iudiciis ita versor, ut ..; ib. 41. difficile est in ... regnis interiorum nationum ita versari, ut ..; imp. Pomp. 64.

vexo: quam (provinciam) iste ita ... vexavit, ut ..; Verr. a. pr. 12. qui aratores ita vexavit, ut ..; ib. III, 101. quae (Macedonia) nunc ... ita vexata est, ut ..; prov. cons. 5.

video: videro hoc ... ita, ut ..; Cael. 35. — videor: ita videbare; Quinct. 63. si ita tibi videretur; Verr. V, 168. nuper ita vobis ... esse visum, ut ..; imp. Pomp. 60. ita enim videtur Antonio; Phil. XIII, 36.

vinco: vicerunt Agyrinenses fratres ita, ut ..; Verr. II, 25.

vivo: ita vivunt ..., ut ..; Sex. Rosc. 72. qui semper ita vixerit, ut ..; ib. 88. ita vixerunt, ut ..; ib. 91. ita vixerunt ..., ut ..; ib. 119. semper ita vivamus, ut ..; Verr. II, 28. nemo ita vivebat, ut ..; ib. 191. vivendum ita esse, ut ..; ib. III, 5. qui ita vixerint, ut ..; ib. 8. Ita vivere ..., ut ..; ib. 9. hic ita vivebat iste bonus imperator ..., ut ..; ib. V, 26. non ita vixeras, ut ..; ib. 74. cum illi ita viverent, ut ..; Cluent. 46. si quis ... ita vivit, ut ..; ib. 111. vives ita, ut vivis; Catil. I, 6. ita vivendi (causa); Muren. 62. nisi forte regium tibi videtur ita vivere, ut ..; Sulla 25. qui tot annos ita vivo .., ut ..; Arch. 12. si .. Plancius ita vixit, ut ..; Planc. 41. ita inter hos vixi ..., ut ..; ib. 75. quod ita vivit; Phil. II, 10. qui ita a puero vixeras, ut ..; ib. 86.

ulciscor: Crassus .. ita Brutum ultus est, ut ..; Cluent. 141.

volo: quoniam ita vis; Rabir. 20. quoniam ita Murena voluit; Muren. 54. respondisti .. te ita velle; dom. 35. quoniam senatus ita volt; dom. 147. si ita voltis; prov. cons. 19. quoniam ita tu vis; Planc. 82. si ita vis; Marcell. 25. ut ... ita bis uti velis; Phil. XIII, 6.

2. **Adjectiva und adjectivische Participia:** ambitiosus: qui ita sit ambitiosus, ut ..; Flacc. 42.

amens: ita ... fatuus et amens es; Deiot. 21.

amicus: qui isti ita et amicus et necessarius est, ut ..; Verr. III, 166.

animatus: Syracusanam .. civitatem ... ita in te esse animatam videmus; Verr. IV, 151.

antiquus: sunt ea perampla ..., sed non ita antiqua; Verr. IV, 109.

apertus: quae ita aperta ... sunt, ut ..; Sex. Rosc. 95.

ardens: ita .. se recipiebat ardens odio vestri ..., ut ..; Phil. IV, 4.

bonus: ita vir bonus est, ut ..; Verr. III, 166.

caecus: ita te caecum ... fuisse, ut ..; Quinct. 83.

carus: ita cariorem (eum fuisse), ut ..; Rabir. 8. ita carus utrisque est atque iucundus, ut ..; Sulla 62.

clarus: incredibile dicam, sed ita clarum, ut ..; Verr. IV, 57.

clausus: cum ita clausa nobis erant maria omnia, ut ..; imp. Pomp. 53.

communis: ita communis erat omnium ille hostis, ut ..; Milo 78.

concinnus: poëma porro facit ... ita concinnum ..., ut ..; Piso 70.

contentus: numquam animadversionibus censoriis hanc civitatem ita contentam ut rebus iudicatis fuisse; Cluent. 119.

crudelis: quem ... non ita crudelem fuisse, ut ..; dom. 134.

cupidus: ita sim cupidus, ut ..; Sex. Rosc. 2. ita .. quaestus te cupidum esse oportebat, ut ..; ib. 55.

demens: ita ille demens erat, ut ..; Deiot. 21.

diligens: ita diligens erat; Quinct. 13.

doctus: Heraclides ille Temnites, homo ... ita doctus, ut ..; Flacc. 42.

elegans: poëma porro facit ... ita elegans .., ut ..; Piso 70.

effrenatus: ipse L. Saturninus ita fuit effrenatus ..., ut ..; har. resp. 41.

facilis: ita faciles aditus ad eum ... esse dicuntur; imp. Pomp. 41.

fatuus: f. amens.

festivus: poëma porro facit ita festivum ..., ut ..; Piso 70.

firmus: fuit quondam ita firma haec civitas ..., ut ..; har. resp. 60.

fixus: id non ita fixum esse deberet; Cluent. 126.

florens: qui ita florens fuit, ut ..; Sest. 128.

fractus: f. 1. frango.

funebris: ita .. illud epulum est funebre, ut ..; Vatin. 30.

gratus: non ita (sunt) grati quos servavi, ut ..; Sulla 84.

gravis: ita se gravis esse, ut ..; Quinct. 75. qui tamen ita gravis est accusator ..., ut ..; Muren. 58. quid ego .. ita gravem personam duxi, ut ..? Cael. 35.

horridus: capillo ita horrido (fuit), ut ..; Sest. 19.

incolumis: cum ... eius copias occidione occiderit, suo exercitu ita incolumi, ut ..; Phil. XIV, 36.

infirmus: harum trium partium prima illa ... ita fuit infirma ..., ut ..; Muren. 11.

inimicus: ita ob eam ipsam causam est mihi inimicus; Sest. 111. quoniam .. ita egomet mihi || ita mihimet || fui inimicus, ut ..; Piso 63.

inlustris: quod ita fuit inlustre notumque omnibus, ut ..; Verr. V, 34.

inusitatus: tamen est ita inusitatum ..., ut ..; Deiot. 1..

iucundus: haec res est ... ita populo Romano iucunda, ut ..; Verr. a. pr. 37. quod ita iucundum est, ut ..; leg. agr. II, 9. f. carus; Sulla 62.

iustus: qui ita iustus sit ..., ut ..; Caecin. 78.

levis: [ita leves sint]; Quinct. 75. qui ... ita levem habebit auctorem, ut ..; Planc. 57.

liber: ita liberae querimoniae ... esse dicuntur, ut ..; imp. Pomp. 41. fuit .. longo intervallo ita liber senatus, ut ..; Phil. VI, 2

longus: interim neque ita longo intervallo libertus ... ad Hermippum venit; Flacc. 47.

Lupercus: ita eras Lupercus, ut ..; Phil. II, 85.

maestus: ita maestus rediit, ut ..; Phil. VI, 10.

magnus: res ita notas, ita testatas, ita magnas, ita manifestas proferam, ut; Verr. a. pr. 48. ita magni fluctus eiciebantur; ib. I, 46. ita magnum (hoc est), ut ..; ib. II, 154. impositis ita magnis decumis, ut ..; ib. III, 88. erat .. sola illa navis ... ita magna, ut ..; ib. V, 89. animadvertit ... aedificium non ita magnum; Tull. 19. belli genus non esse ita magnum, ut ..; imp. Pomp. 20. cum .. bellum sit ... ita magnum, ut ..; ib. 49. utrumque ita magnum est, ut ..; leg. agr. II, 43. negarent ea .. ita magni ... ponderis apud vos esse debere; Planc. 4. qui est .. cum illo maximis vinculis .. propinquitatis ... coniunctus, sed ita magnis amoris, ut ..; ib. 27 quae quidem ego nisi ita ||tam|| magna esse fatear, ut ..; Marcell. 6.

malitiosus: quod est ... ita malitiosum, ut ..; leg. agr. II, 28.

manifestus: f. magnus; Verr. a. pr. 48. — 1. adfero; Verr. III, 145.

maturus: venit tempus ... ita maturum, ut ..; Phil. VI, 19.

multus: non ita multis ante annis; Sex. Rosc. 64. magistratuum autem nostrorum iniurias ita multorum tulerunt, ut ..; Verr. II, 8. ita multi (hoc fecerunt), ut ..; ib. III, 190. quoniam Quinctius ad causam pertinere putavit res ita multas; Tull. 8. quoniam sunt ita multi, ut ..; Catil. II, 22. hortatores ad me restituendum ita multi fuerunt; Quir. 9. invitatus .. ita multa ad istum de ipso quoque scripsit, ut ..; Piso 70. ita multa Romae geruntur, ut ..; Planc. 63. ut non ita multum mihi gloriae sit ... repetendum; ib. 64. itaque tribuis tu quidem tuis ita multa, ut ..; Ligar. 31. in hac causa ita me multa perturbant, ut ..; Deiot. 1. erant fortasse gladii, sed absconditi nec ita multi; Phil. II, 108. Dolabella non ita multos secum habuit ... insignes latrones; ib. XI, 10.

necessarius: belli genus esse ita necessarium, ut ..; ib. 49.

neglegens: ita neglegens esse coepit, ut ..; Sex. Rosc. 59. qui ... ita neglegens vobis esse videbitur, ut ..; Planc. 57.

notus: f. inlustris. magnus; Verr. a. pr. 48

obscurus: saepe (tempestas) ita obscura est, ut ..; Muren. 36.

par: esse ista in L. Murena .. ita paria, ut ..; Muren. 15.

paratus: ita paratus venis; div. Caec. 50. intellegit me ita paratum ... in iudicium venire, ut ..; Verr. a. pr. 7. ita sint parati, ut ..; ib. V, 183.

parvus: an ita parva est pecunia? Verr. II, 61.

peritus: (qui) ita peritus (est) ..., ut ..; Caecin. 78.

perspicuus: est ... ita perspicua veritas, ut ..; Quinct. 80. cum id ita perspicuum sit; div. Caec. 15. iam .. est ita perspicuum, ut ..; Verr. II, 165.

perversus: quod est .. ita perversum, ut ..; leg. agr. II, 28.

placidus: ita eum placidum .. reddidi, ut ..; Caecin. 28.

planus: hoc ... ita vobis planum faciemus, ut ..; Verr. a. pr. 56. si planum fit hoc ita; ib. II, 178.

praeclarus: ita ... ea laus praeclara ... est; dom. 98. ita praeclara est recuperatio libertatis; Phil. X, 20.

praesens: ita praesentes his temporibus opem ... tulerunt, ut ..; Catil. III, 18. illud vero nonne ita praesens est, ut ..? ib. 21.

promptus: ita promptum ... est, ut ..; Sex. Rosc. 118. (cuius) ita (sit) prompta fides, ut ..; Caecin. 78.

propinquus: ei hereditas ... venerat a muliere quadam ... ita propinqua, ut ..; Verr. II, 53.

propitius: ita mihi deos velim propitios, ut ..; div. Caec. 41. ita mihi omnis deos propitios velim ..., ut ..; Verr. V, 37.

sanctus: hoc perfugium est ita sanctum omnibus, ut ..; dom. 109.

severus: ita erat severa domi disciplina, ut ..; Verr. V, 93.

studiosus: ita studiosus est ..., ut ..; Verr. IV, 38.

testatus: f. magnus; Verr. a. pr. 48.

timidus: cum partim e nobis ita timidi sint, ut ..; Phil. VIII, 32

vehemens: qui cum ita vehemens .. venisset, ut ..; Caecin. 28.

utilis: hoc ita est utile, ut ..; Sex. Rosc. 55.

Superlativ: qui ita dignissimus est scena ... ut dignissimus sit curia; Qu. Rosc. 17. ut quisque te maxime ... attingebat, ita maxime manus tua putabatur; Verr. II, 27. ut quisque aetate ... antecedit, ita primus solet sua sponte dicere; ib. IV, 142. ut quisque in fuga postremus, ita in periculo princeps erat; ib. V, 90. ut quisque maxime est ..., ita te ... maxime eius pudet? ib. 136. ut quisque (morbus) est difficillimus, ita medicus nobilissimus ... quaeritur; Cluent. 57. ut quaeque causa difficillima est, ita deterrimus .. patronus adhibetur; ib.

3. Adverbia: acute: scripta lex ... ita acute est, ut ..; Verr. III, 20.

aequaliter: ita .. tum aequabiliter omnes erant eius modi; Verr. I, 56.

aperte: ita sunt aperte pronuntiata, ut ..; Phil. IV, 10.

apte: ita apte in scaphiis aureis includebat, ut ..; Verr. IV, 54.

bipartito: ibi in proximis villis ita bipartito fuerunt, ut ..; Catil. III, 5.

commode: cum ... neque ita commode posset rationem reddere; Quinct. 14. eum non ita commode posse ... vendere; Quinct. 16.

continuo: qui ut primum in illud oppidum venit, statim ... ita continuo ... imperavit; Verr. IV, 84.

diligenter: ita diligenter ... morem gerunt; Quinct. 9. scripta lex ita diligenter est, ut ..; Verr. III, 20 ita diligenter constituta sunt iura ..., ut ..; ib.

diu: ita diu iactata [ista res] est, ut ..; Cluent. 88.

dolenter: cum ita dolenter ageret causam meam, ut ..; Sest. 123. cum mihi hoc responderis ... ita dolenter, ut ..; Vatin. 10.

graviter: qui priore actione ita testimonia graviter ... dixerunt, ut ..; Verr. II, 156.

impudenter: cum mihi hoc responderis .. ita impudenter, ut ..; Vatin. 10

libenter: ita libenter confitetur, ut ..; Caecin. 24.

longe: iam vides ... meum ... reditum ita longe tuo praestitisse, ut ..; Piso 63.

magno: intellexit iste ita magno venisse; Verr. III, 77. cur ... non ita magno vendidisti? ib. 124.

multo: nec ita multo post; Quinct. 15. neque ita multo post; Sex. Rosc. 78. neque ita multo post A. Caecinae nupsit; Caecin. 17. nec ita multo post edictum Bruti adfertur et Cassii; Phil. I, 8.

multum: non ita tecum multum fuit; Verr. II, 49. ut ita tibi multum temporis ad dicendum sumas, ut ..; Tull. 6. ita multum agitata ... [ista

res] est, ut ..; Cluent. 88. nec ita multum provectus reiectus austro sum; Phil. I, 7.
penitus: si tibi ita penitus inhaesisset ista suspicio; Milo 68.
raro: quod ita raro exstitit; ut ..; Sex. Rosc. 38.
raptim: ageret illam rem ita raptim ..., uti ..; dom. 139.
saepe: ita saepe et ita vehementer esse petitum, ut ..; div. Caec. 14. non ita saepe (vidimus); Sest. 77. a quo ita saepe dissentio, ut ..; Phil. X, 2.
scite: ita scite in aureis poculis inligabat ..., ut ..; Verr. IV, 54. ita .. sunt perscriptae scite (litterae) ..., ut ..; Piso 61.
severe: scripta lex ... ita severe est, ut ..; Verr. III, 20.
vehementer: litteram illam ... ita vehementer ad caput adfigent, ut ..; Sex. Rosc. 57. qui ita vehementer eos ... respuat; Sest. 114. f. saepe; div. Caec. 14.

4. **zum ganzen Satz**: an me ad M. Antonii aestimationem frumenti ... revocaturus es? „ita", inquit, „ad M. Antonii"; Verr. III, 213. ita ut ipsum ... dicere audistis; ib. V, 101. *si igitur ... ita quoque, si illum ipsum locum ... tuum fuisse .. verum factum esset;* Tull. 53. frugi .. hominem ... videtis positum in vestra fide ac potestate, atque ita, ut commissus sit fidei, permissus potestati; Font. 40. ita ut nostra praedia ... consecraret; dom. 128. nec tamen ita, ut ... putet; har. resp. 46. boni ... ad extremum ... incitantur, ita ut ..; Sest. 100. ita si verum tibi Caelius dixit; Cael. 53. bellum adfectum videmus ..., sed ita, ut ..; prov. cons. 19. ita ut quantum tuis operibus diuturnitas detrahet, tantum adferat laudibus; Marcell. 12. ita ut adsolet; Phil. II, 82. ita uti e re publica fideque sua videretur; ib. III, 39. ita ... ut populum Romanum comitem haberemus; ib. VII, 22. honesta oratio, sed ita, si bonos cives ... salvos velis; ib. VIII, 13. hostium dico? ita; ib. XIV, 12.

II. **Verbindungen**: atque: f. **atque**, II, 1. atque ita (5 St.) B. I, S. 310, a. — 2, e, ε (4 St.) B. I, S. 321, a. — 2, g. atque ita (12 St.) B. I, S. 323, b.
et: f. **et**, B, II, 1, i. et ita (17 St.) S. 229, b.
itane? Phil. VI, 15. itane ‖eine‖? ib. XIII, 35. f. vero.
nonne ita? Verr. II, 104.
ut mihi semper Scipionis fore videantur itaque dicantur; Verr. II, 87. itaque dissolute decumas vendidisti; ib. III, 90. qui semper apud omnes sancti sunt habiti itaque dicti; Arch. 31.
quid ita? Sex. Rosc. 84. Qu. Rosc. 25. Verr. I, 143. Tull. 52. Caecin. 41. Cluent. 61. dom. 77. Sest. 80. Milo 17. quid ita non profers? Qu. Rosc. 4. quid ita de hac pecunia ... compromissum feceris? ib. 12. quid ita Flavio sibi cavere non venit in mentem? ib. 35. quid ita satis non dedit? ib. quid ita ... tu ... sis factus; ib. 54.
appelletur ita sane; Milo 12.
ita vero ... excitandus nobis erit ab inferis C. Marius; Font. 36. ita vero .., ut precamini, eveniat; Phil. IV, 10. — itane vero? Qu. Rosc. 25. 53. Verr. I, 40. III, 19. 211. V, 77. 153. Caecin. 34. 45. leg. agr. II, 52. 83. Rabir. 29. dom. 4. 24. Phil. V, 27.

itaque, also, daher: I. **allein**: 1. **Aussage**: a. **direct**: abicio; Cluent. 149. absoluti sunt; ib. 116. accepit; Ligar. 2. accusarunt; div. Caec. 71. adhibebantur; Verr. V, 28. aditum est; ib. IV, 108. adsentior; Phil. XI, 15. adsum; Balb. 43. aestuabat; Verr. II, 74. ago; Marcell. 34. animadvertistis; Verr. III, 80. animadvertisti; Deiot. 10. antevertit; Milo 45. arbitrantur; Verr. IV, 72. asciverunt; Balb. 51. audet; Verr. V, 69. ausus est; ib. 59. audeo; Cael. 30. auditum est; Verr. III, 3. audistis; ib. 109. audivi; Marcell. 25. augebo; Phil. XIV, 11. — cepit; Scaur. 8. celebrabuntur; Marcell. 9. censuerunt; Verr. III, 15. coepit; Quinct. 22. Verr. II, 90. coepisset; Cluent. 24. coeptus est; Milo 34. coactus est; Sulla 66. comparatum est; Sex. Rosc. 102. composuerunt; Muren. 25. conceditur; Verr. IV, 142. concidit; ib. V, 142. concurritur; ib. IV, 95. condemnant; ib. II, 42. condemnatus est; Cluent. 101. contulerunt; Muren. 52. contulisti; Planc. 47. confidit; Qu. Rosc. 11. confiteor; Cluent. 79. confugit; ib. 57. coniunxit; Verr. III, 22. conquievit; Ligar. 4. constitutum est; Sex. Rosc. 111. constituit; Caecin. 15. construuntur; Phil. II, 97. contemnimur; Verr. a. pr. 48. contemno; Catil. II, 5. contendo; Font. 1. continui; har. resp. 1. convertit; Flacc. 86. convocat; Verr. II, 173. corrigebatur; Sulla 63. cupiebam; leg. agr. II, 11. cupiunt; Phil. VIII, 9. — damnarunt; Cluent. 76. debilitantur; Caecin. 42. decedebam; Planc. 65. decreverunt; Verr. IV, 76. decernam; prov. cons. 17. decrevi; Milo 14. Phil. XIII, 8. decertavit; prov. cons. 33. declaravit; leg. agr. II, 4. dedicaverunt; Arch. 19. deducitur; Verr. V, 160. defensa est; ib. 42. est defendenda; imp. Pomp. 14. defertur; Verr. II, 94. detulisti; ib. V, 38. detulit; ib. 130. deiectus est; Muren. 76. est delapsa; Cael. 15. deligit; Verr. II, 131. deligitur; Flacc. 11 delegit; Milo 21. denuntiat; Caecin. 19. deportavit; dom. 111. devinxit; Phil. XI, 2. dicebantur; Verr. II, 95. dico; Sulla 43. Phil. VII, 7. dixerunt; Quir. 17. Cael. 41. dixit; prov. cons. 45. Deiot. 25. dicunt; Phil. VII, 3. dicenda sunt; ib. X, 2. dilexit; Arch. 20. discedunt; Verr. II, 71. discessit; ib. 73. Deiot. 18. discedit; Verr. II, 92. discessimus; ib. IV, 147. discedam; Planc. 6. disputabo; Flacc. 51. est data; div. Caec. 63. dederunt; Phil. XII, 24. donarunt; Arch. 5. dubitat; Catil. IV, 10. ducti sunt; Verr. II, 63. duxit; ib. IV, 72. duxi; Quir. 14. — eruenda est; Muren 16. est; Verr. III, 190. Caecin. 24. Cluent. 1. Muren. 40. prov. cons. 14. sunt; Verr. IV, 89. eram; ib. 137. erant; ib. V, 28. fuit; Verr. I, 41. Cluent. 193. Rabir. 32. Muren. 28. dom. 76. Cael. 29. exciderunt; Piso 21. exceperunt; Verr. II, 159. excipitur; leg. agr. II, 24. excitavit; Cluent. 68. excitavi; Muren. 51. excogitat; Verr. I, 141. V, 82. Cluent. 70. expiscatus est; Piso 69. exposuit; Cluent. 141. fuit expressa; Scaur. 26. exstitit; sen. 26. Phil. XIII, 17. exspectatur; har. resp. 9. est exspectandus; prov. cons. 17. extimesco; Planc. 2. — fit; Sex. Rosc. 25. Verr. II, 129. factus est; ib. 3. facta est; ib. 42. fecit; ib. 55. Cluent. 22. faciunt; Verr. II, 95. IV, 140. fecerunt; ib. II, 138. 172. V, 75. Phil. XIII, 46. fiebant; Verr. V, 66. feci; Cluent. 51. facit; ib. 71. facti sunt; Catil. III, 20. faciebat; dom. 64. fecisti; Deiot. 19. faciam; Phil. VI, 5. fecistis; ib. 18. ferebatur; Verr. V, 140. fixa est; ib. 169. fracti (sunt); Piso 28. fracti sumus; Phil. XII, 4. — gratulabantur; ib. 18. — habetis in animo; Verr. II, 149. habui rationem; ib. 182. habent; ib. IV, 132. Sest. 104. habuistis; Quir. 14. habebant; Phil. V, 47. — imperavit; Flacc. 29. implevit; Verr. I, 119. imponebatur; ib. II, 138. incitaverunt; Sulla 76. institui ‖constitui‖; ib. 41. intellegitis; Phil. XIII, 13. interrogavit; Cluent. 33. intuentur; imp. Pomp. 41. invenit; Verr. a. pr. 6. II, 88. iudicaverunt; Flacc. 48. Phil. I, 20. iudico; ib. XIII, 1. — laudant; Cluent. 196. legat; ib. 33. liberavit; imp. Pomp. 56. licet; Rab. Post. 25. locaverunt; Verr. IV, 79. — maluit; ib. II, 89. malim; Phil. I, 34. mansi; ib. II, 89. manebo; ib. XII, 24. mirantur; ib. X, 14. misit; ib. II, 73. — nascuntur; leg. agr. II, 29. necesse est; Verr. III, 110. Ligar. 2. negat; Verr. I, 124. neglegunt; ib. V, 127. nescio; Ligar. 1. nominabat; Verr. II, 5. nominabant; Phil. VIII, 3.

notavit; prov. cons. 15. nubit; Cluent. 28. numerabamus; Deiot. 12. — obsecrat; Quinct. 99. obsignavi; Verr. II, 182. obstiterunt; Caecin. 21. obtinuisti; Phil. II, 71. offendebant; Sest. 105. omittam; Flacc. 16. oppetiverunt; Catil. IV, 7. opponit; Verr. II, 22. oppressus est; Cluent. 91. oro; Rabir. 35. ostendam; Cluent. 121. — pepercit; Verr. IV, 120. patefecit; Phil. V, 49. patiebantur; Verr. IV, 134. patiar; Flacc. 5. patior; Cael. 23. sum passus; Phil. II, 49. perdidistis; Muren. 28. Phil. II, 92. perduxerunt; leg. agr. II, 91. pertulerunt; Verr. III, 228. perfectum est; sen. 4. perficiam; Phil. II, 7. pernegatur; Verr. IV, 76. persolvi; Sulla 87. perscribit; Verr. V, 54. pervenit; Qu. Rosc. 30. petiverunt; Cluent. 48. peto; Sest. 3. Balb. 19. posuit; Verr. II, 93. Muren. 34. potest; Sex. Rosc. 69. possumus; Verr. IV, 132. potuit; imp. Pomp. 25. Arch. 25. Phil. XIV, 16. possum; ib. VIII, 17. praecipitur; Verr. IV, 93. sum praedicaturus; imp. Pomp. 48. praedicabo; dom. 30. praefuerunt; Font. 18. praetermittam; Verr. I, 32. praetermitto; prov. cons. 8. procrastinant; Verr. II, 90. prodiderunt; Milo 8. producuntur; Verr. V, 10. protulit; Qu. Rosc. 7. profitebor; Muren. 28. profugit; Verr. II, 41. sunt promissa; Phil. XI, 39. erat promulgata; Verr. V, 178. prosequebantur; Piso 31. fuit puniendum; Milo 18. putantur; Sex. Rosc. 117. putavit; Caecin. 18. putavi; Catil. III, 4. har. resp. 5. Phil. VI, 2. putatur; Arch. 22. putabam; Sest. 49. putarem; Phil. IX, 5. XI, 27. — quaeramus; ib. V, 45. — rapiebantur; Verr. V, 72. sunt receptae; Balb. 31. recepisset; Rab. Post. 37. redemerunt; Verr. III, 85. reducti sumus; sen. 28. reliquit; Sex. Rosc. 15. Verr. IV, 124. Cluent. 108. reliquerunt; Sex. Rosc. 50. relinquitur; Verr. II, 71. relinquo; ib. 189. relinquam; Flacc. 13. renuntiat; Verr. I, 141. repellebantur; dom. 49. reperietur; Caecin. 100. reperietis; leg. agr. II, 88. repressus est; Verr. IV, 41. reservabo; ib. III, 84. restiterunt; Muren. 71. respexit; Cluent. 58. respondit; Verr. I, 135. respondent; ib. III, 68. respondistis; sen. 6. retardavit; Phil. IX, 2. retexo; ib. II, 32. rosit; ib. XIII, 27. — scio; Ligar. 12. scriptum fuit; Verr. IV, 108. segregabant; har. resp. 26. sentio; Cluent. 80. sevocabat; Quinct. 13. solet; Caecin. 71. 92. solebant; Rab. Post. 10. Fr. A, III, 15. solebamus; Deiot. 28. sperabam; Verr. I, 19. statuerunt; ib. II, 48. statuit; ib 116. Cluent. 47. statuo; Muren. 46. suffragatur; div. Caec. 23. sumpsi; leg. agr. II, 15. — tenetis; Verr. I, 29. tenuit; ib. 97. tenebantur; Cluent. 25. terrebant; dom. 141. tollam; har. resp. 33. traducta est; Cael. 66. transigit; Cluent. 39. tribuunt; dom. 17. tribuis; Ligar. 31. — valuit; Verr. V, 55. sen. 25. Phil. VI, 3. valeat; Milo 32. venitur; Verr. II, 71. veni; ib. 182. venit; ib. IV, 61. Flacc. 47. Sest. 79. Ligar. 22. venimus; Verr. IV, 138. veneram; Tull. 1. venio; Caecin. 3. versor; Muren. 48. versabatur; Sest. 110. videmus; Balb. 30. videtis; prov. cons. 11. videor; Verr. I, 5. Planc. 8. videbatur; Verr. I, 152. visus est; Cluent. 72. videtur; Rabir. 25. videntur; ib. 29. Muren. 29. videmur; sen. 3. vincamus; Phil. XIII, 7. vindicavit; Sulla 59. vocatae sunt; Caecin. 12. vocavi; Catil. III, 5. vocabatur; Sest. 126. voluerunt; Quinct. 51. Catil. IV, 8. voluit; Verr. V, 84. usi sumus; ib. II, 5. usus est; ib. 64.

b. **indirect:** itaque omnes liberatos discessisse; Verr. IV, 140. itaque Titurium .. quaternos denarios ... exegisse; Font. 19. itaque restitui non oportere; Caecin. 90. itaque nihil esse sacrosanctum; Balb. 38. itaque (P. Clodium) repente Romam constituisse proficisci; Milo 46. itaque senatum populumque Romanum existimare; Phil. V, 36.

2. **Frage:** itaque ... num quis eorum ... in iudicium est vocatus? Balb. 48. itaque num tibi videor in causa Ligarii esse occupatus? Ligar. 29. — itaque quando illius postea sica illa ... conquievit? Milo 37. — itaque ... quantas calamitates ... nostri exercitus ferant quis ignorat? imp. Pomp. 37.

3. **Aufforderung: a. Imperativ:** itaque attende, Torquate; Sulla 33. itaque civitatis pudentis ... querellas cognoscite; Flacc. 55. itaque ... qua ratione Habitum veneno tollere conatus sit cognoscite; Cluent. 45. itaque ex his scribis ... percontamini; Verr. III, 183. itaque perscrutamini penitus naturam .. criminum; Flacc. 19. itaque ex illo die recordamini eius usque ad Idus Martias consulatum; Phil. II, 82. itaque in Sicilia ... Timarchidem ... scitote regnasse; Verr. II, 136. itaque videte quo vultu ... dicant; Flacc. 10.

b. **Conjunctiv:** itaque ab eodem Cn. Pompeio omnium rerum egregiarum exempla sumantur; imp. Pomp. 44.

II. **Verbindungen:** (vgl. I, 2) cum: f. **cum, b.** itaque (19 St.) B. I, S. 739, a.

si: itaque si quam habeo laudem ..., quaesita in foro; Planc. 66 (vgl. **si**).

item, ebenfalls, ebenso, auch, desgleichen: I. **allein:** 1. **Verba:** accido: si hoc ... item ceteris ... accidisset; Muren. 9.

adsum: adsunt Ferentani ..., Marrucini item pari dignitate; Cluent. 197.

arcesso: deinde item arcessitus est L. Statilius; Catil. III, 6.

ascribo: ascribit item ||eidem|| auctioni Corinthios agros; leg. agr. II, 51. qui item ascribunt; Phil. VI, 13.

audio: ut item, quae reliqua sunt, audiatis; Cluent. 66.

aufero: Chio .. signa dico abstulisse, item Erythris et Halicarnasso; Verr. I, 49. ab Aeschylo Tyndaritano istum pateram abstulisse, a Thrasone item Tyndaritano patellam; ib. IV, 48.

augeo: auxerat .. meam quidem spem, credo item vestram; Phil. XII, 2.

censeo: item (censuerunt) uti C. Cethegus, L. Statilius ... in custodiam traderentur; Catil. III, 14.

condemno: cuius frater Pollis item pecuniae publicae est condemnatus; Flacc. 43.

conicio: prandiorum [item] crimina ... in tuam nimiam diligentiam .. coniecta sunt. Muren. 73.

conloco: comites eius item apud ceteros hospites conlocantur; Verr. I, 63.

constituo: illud alterum interdictum consideremus, quod item nunc est constitutum; Tull. 46.

converto: scribas item universos ... video ... esse conversos; Catil. IV, 15.

defendo: defendi item consul L. Murenam; Flacc. 98.

defero: bona ... de Tusculano item ad vicinum alterum consulem deferebantur; sen. 18. praetura item maioribus delata est tuis; Piso 2.

dico: item de ceteris navibus dicit; Verr. V, 112. dixit hoc comes item P. Clodii; Milo 46.

diligo: itaque ille Marius item eximie L. Plotium dilexit; Arch. 20.

do: item prandia si volgo essent data; Muren. 67.

expilo: quam (Minervam) item [iste] ... expilavit; Verr. V, 184.

facio: item non numquam uno die longiorem mensem faciunt; Verr. II, 129. permulta item contra eam legem verba fecisti; imp. Pomp. 52. ut item illi facerent; Catil. III, 10. num illos item (facere) putatis? Flacc. 12. item si ceteri reges ... fecissent; Phil. XI, 31.

immitto: Segestam item ad immunem civitatem Venerius Symmachus decumanus immittitur; Verr. III, 92.

imploro: ceteros item deos deasque omnis imploro; Verr. V, 118.

iuvo: si ... item C. Cassium ... iuvissent; Phil. XI, 31.
lego: sunt item lecti iudices; Phil. V, 14.
mitto: litterae mittuntur isti a patre vehementes, ab amicis item; Verr. IV, 41. missis item in oram Illyrici maris ... navibus; imp. Pomp. 35.
occido: Salarium item occidendum curavit; Fr. B, II, 6.
ostendo: ut ante demonstrabant, quid ubique esset, item nunc quid undique ablatum sit ostendunt; Verr. IV, 132. si item a Gabinio seiunctam (causam) ostendero; Rab. Post. 8.
peto: ut item palaestritae Bidini peterent ab Epicrate hereditatem; Verr. II, 54.
postulo: simul illud item postulare non desistebant; Verr. II, 60.
praetermitto: item de sumptu ... dicere praetermittam; Verr. I, 86.
puto: item populus Romanus ... putat se bonum ... habuisse custodem; Verr. III, 119.
repudio: (provinciam) quam item magno animo ... C. Cestius repudiavit; Phil. III, 26.
scio: scio item virum fortem ... fuisse otiosum; Piso 54.
soleo: item incolis vestris ... ostendere soletis; Verr. IV, 26.
sum: item ante hos deos erant arulae; Verr. IV, 5. qui nunc item Pompei sunt; ib. 25. est item urbs Massilia; Font. 13. quas (centurias) item sine suffragio esse voluit; Phil. VII, 16.
supero: ego mihi satietatem magno meo labore superavi et tu item |[idem]| fortasse; Muren. 21.
usu venit: quod item nuper ... usu venit; Qu. Rosc. 30.
2. **Adjectiva und attributive Bestimmungen**: foederatus: cur Tauromenitanis item foederatis navem imperasti? Verr. V, 49.
magnus: vgl. 1. repudio.
nobilis: alias item nobilis (phaleras te abstulisse); Verr. IV, 29.
par: vgl. 1. adsum.
summus: civis item summa virtute; Balb. 53.
ex: quaedam foedera exstant, ut Cenomanorum ..., non nullorum item ex Gallia barbarorum; Balb. 32.
3. **Substantiva**: minister: Atidius, istius item minister in decumis; Verr. III, 75.
pax: magna pax Antonio cum eis, his item cum illo; Phil. VII, 23.
4. **adverbielle Bestimmung**: Ciliciam ad praetorem item extra ordinem transtulisti; dom. 23.
II. **Verbindungen**: aut: me tuum aut item te meum servum esse; Caecin. 96.
et: me et mihi et item rei publicae ... reliquos amplissimos viros ... reddidit; Marcell. 13. f. **et**, B, II, 1, i (3 St.) S. 229, b.
que: qui deorum simulacra ... venerabantur, itemque cetera signa; Verr. I, 59. omnis ager ... decumanus est, itemque ante imperium populi Romani ... fuit; ib. III, 13. ad aedem Honoris et Virtutis itemque aliis in locis videmus; ib. IV, 121. cum indigne pateretur uxor Cleomenis Syracusani ... itemque uxor Aeschrionis; ib. V, 31. cum ex senatus consulto itemque ex lege Terentia ... frumentum .. emi ... oporteret; ib. 52. vir clarissimus ... vestris beneficiis .. adfectus ... itemque summis ornamentis ... praeditus; imp. Pomp. 51. quaesivit a Gallis ... itemque a Volturcio; Catil. III, 11. itemque (nominarei) M. Laterensem; Vatin 26. (leges) quae iubent ei, qui de vi itemque ei, qui maiestatis damnatus sit, aqua et igni interdici; Phil. I, 23. a ... consulibus designatis itemque a ceteris, qui provincias obtinent, obtineri ex lege Iulia; ib. III, 38.
ut: item ut illo edicto ... in Sicilia de hereditatum possessionibus dandis edixit idem; Verr. I, 117. item ut vos Romae cognovistis; ib. II, 134. fecisti item, ut praedones solent; ib. IV, 21. quibus superiores omnes [praetores] item ut ceteris imperarant; ib. V, 53. cum item, ut in Sicilia permulti Venerii sunt, sic illi Larini in Martis familia numerarentur; Cluent. 43. cur non item ut tum ... petierunt? leg. agr. II, 44.

iter, Weg, Straße, Gang, Reise, Fahrt, Marsch: I. **absolut**: 1. accedit: furtivum iter per Italiam (accessit); Piso 97.
est: sibi .. iter esse Romam; Verr. V, 160. quod iter Romam eius mulieris fuisse existimatis? Cluent. 192. huic misero notiora sunt itinera iudiciorum ... quam campi; Sulla 89. iter a porta ... erat eius modi, ut ..; Sest. 131. cuius iter in provinciam fuit eius modi, ut ..; prov. cons. 9. huius iter necessarium (fuisse), illius etiam potius alienum; Milo 52. iter sollemne ... Miloni esse Lanuvium; ib. 27. ex eo non iter, sed cursus et fuga in Galliam (fuit); Phil. XIII, 20.
habet: totum iter Antoniorum quid habuit nisi depopulationes? Phil. V, 25.
patet: cum nostris civibus pateat ad ceteras iter civitates; Balb. 29.
elliptisch: inde iter Alexandream contra senatus auctoritatem; Phil. II, 48.
2. Ausruf: quod iter paludati! Phil. III, 24. quod autem eius iter Brundisium! ib. V, 22.
II. **nach Verben**: 1. adfecto: dominatio ... quod iter adfectet videtis; Sex. Rosc. 140. videte .. quod adfectent iter apertius quam antea; leg. agr. I, 5.
comparo: age nunc iter expediti latronis cum Milonis impedimentis comparate; Milo 55.
conficio: sic confecto itinere ... eadem lectica usque in cubiculum deferebatur; Verr. V, 27. cum illud iter Hispaniense pedibus fere confici soleat; Vatin. 12.
contendo: quae res eum ... tantum itineris contendere coëgit? Sex. Rosc. 97.
converto: ex hoc cursu sceleris ... iter ad fugam ... converterit; Catil. II, 14.
demonstro: demonstrabo iter; Catil. II, 6. ne forte ille sibi me potius peperisse iam honores quam iter demonstrasse adipiscendorum putet; Planc. 59.
deposco: cum iter hoc ... depoposcisset; Verr. I, 63.
facio: f. **facio**, III. iter (13 St.) S. 305.
ignoro: ne ignorans verum iter gloriae gloriosum putes plus te unum posse quam omnis; Phil. I, 33.
ingredior: cum iter ingressus ero; Phil. XII, 22.
patefacio: Gallia, per quam legionibus nostris iter ... patefactum est; imp. Pomp. 30.
peto: tum ... iter a Vibone Brundisium terra petere contendi; Planc. 96.
praesto: cum omnia illa municipia ... iter mihi tutum ... praestiterunt; Planc. 97.
probo: illud unum derectum iter ad laudem cum labore qui probaverunt; Cael. 41.
saepio: ne saeptum sit eis iter .. ad hoc amplissimum praemium civitatis; Balb. 43.
suscipio: hic ... Eubulidas hoc tantum ... laboris itinerisque suscepit; Verr. V, 128. hoc .. tempore P. Sestius ... iter ad C. Caesarem ... suscepit; Sest. 71. hoc primum iter designatus rei publicae causa suscepit; ib.
vito: cum Brundisium iterque illud ... non sine causa vitavissem; Phil. I, 7.
2. committo: si me huic itineri tam infesto ... commiserim; Phil. XII, 25.
do: dabat se labori atque itineribus; Verr. V, 27.
occurro: itineribus occurrere ... coepit; Sest. 88.
3. utor: (avaritia), quae antehac occultis itineribus ... uti solebat; Verr. III, 219. utrum velitis casu illo itinere Varenum usum esse; Fr. B, II, 14.

4. consumo in: quod tempus ... praetores in itineribus consumere consuerunt; Verr. V, 29.
mitto ex: missa est (epistula) ... ex itinere; Verr. III. 154.
redeo ad: sed ad iter Italiamque redeamus; Phil. II, 101.
III. **nach Substantiven:** alqd: s. II, 1. contendo. suscipio; Verr. V, 128.
angustiae: aliquid ... itinerum angustiis defendatur; leg. agr. II, 52.
causa: illi ne causa quidem itineris (fuit); Milo 45.
controversiae: qui ... de minimis aquarum itinerumque controversiis interdicit; Caecin. 36.
iura: quae diligentissime descripta a maioribus iura ... itinerum sunt; Caecin. 74.
labor: itinerum .. laborem ... accipite quam facilem sibi iste ... reddiderit; Verr. V, 26.
longitudo: itaque non illum ... longitudo itineris ... retardavit; Phil. IX, 2.
peragratio: quae fuit eius peragratio itinerum! Phil. II, 57.
termini: quorum ... agros .. Hercules ipse itinerum ... suorum ... terminos esse (voluit; Balb. 39.
IV. **Umstand:** 1. contineri: filii parvi desiderium mei lacrimaeque . . . itineribus necessariis ... continebantur; Quir. 8.
mitti: eos in Galliam ... eodem itinere cum litteris ad Catilinam esse missos; Catil. III, 4.
pervenire: quem scias umquam legatum Hispaniensem istis itineribus in illam provinciam pervenisse? Vatin. 12.
zum Satz: cum itinere toto urbes Italiae festos dies agere adventus mei videbantur; Sest. 131.
2. in: accidit, ... ut in illo itinere veniret Lampsacum; Verr. I, 63. Q. Lollius ... in itinere occisus est; ib. III, 63.

iterum, abermals, wiederholt, zum zweiten Male: I. **nach Verben:** accipio: audierat ... se a me bis salutem accepisse, separatim semel, iterum cum universis; dom. 134.
adduco: iterum ... ne eam civitatem ... armatus in discrimen adducerem; dom. 76.
advoco: satis longo intervallo iterum advocantur; Cluent. 177.
arcesso: ipse alterum iterum ambitus crimine arcesseret; Cael. 16.
conficio: qui nationem Allobrogum et reliquias suis iterum armis conficiat; Font. 36.
consecro: cuius simulacrum ... bis ... consecratum, semel ipsorum religione, iterum P. Africani victoria, tollendum ... curavit; Verr. V, 185.
conservo: cum vos ... iterum a me conservatam esse rem publicam conclamastis; Phil. VI, 2.
defero: Sopater iterum flens ad senatum rem defert; Verr. IV, 85. nisi iterum ... nomen hic detulisset; Cael. 56.
dico: iterum iam dico; Quinct. 19. ut non auderet ... iterum dicere; Caecin. 28.
do: pecuniam semel atque iterum ... dare coacti sunt; Font. 26. ille iterum ... pecuniam dedit; Deiot. 14.
duco: duxit iterum uxorem; Sest. 7.
facio: quod iterum tribunus plebis fieri voluit; Catil. IV, 4.
gero: iterum gessit hereditariam quaesturam; Verr. III, 177.
iudico: tum iterum de eisdem (magistratibus) iudicabatur; leg. agr. II, 26.
mitto: mittit iterum; Verr. IV, 66. unde iterum iam salus huic urbi .. missa est; Sulla 23.
nomino: iterum ... nominavi; Sex. Rosc. 60.
opto: sive Sulla sive Marius ... sive iterum Sulla sive alter Marius ... civile bellum optavit; Phil. XIII, 1.
peto: studuit Catilinae iterum petenti; Cael. 11.
praeiudico: ut re semel atque iterum praeiudicata condemnatus in iudicium venerit; Cluent. 49.
quaero: iterum ... quaero abs te; Verr. I, 118. iterum quaero sitne eius rei aliqua actio an nulla; Caecin. 33.
reduco: reducam iterum equitem Romanum; Verr. V, 156.
refero: iterum iste ... Romam se rettulit; Flacc. 50.
servo: unus bis rem publicam servavi, semel gloria, iterum aerumna mea; Sest. 49. me posse rem publicam iterum servare; Piso 78.
sum: testis est iterum et saepius Italia; imp. Pomp. 30.
supero: idem iterum Sulla superavit; har. resp. 54.
testor: si iterum ... vos sum testatus; dom. 145.
triumpho: ut iterum eques Romanus ... triumpharet; imp. Pomp. 62.
vendo: duobus pretiis unum et idem frumentum vendidisti: semel civitatibus, ... iterum populo Romano; Verr. III, 179.
venio: iterum ad Sopatrum Timarchides venit; Verr. II, 70. iterum iste ad illos aliquanto post venit; ib. IV, 85.
video: quantam (multitudinem) iterum nunc in eodem homine praeficiendo videmus; imp. Pomp. 69.
II. **nach Substantiven:** consul: P. Africanus iterum consul; har. resp. 24.
imperator: nos M. Lepidus, imperator iterum, ... ad pacem adhortatur; Phil. XIII, 7.
testis: s. I. sum.
tribunus: res erat cum L. Saturnino iterum tribuno plebis; Sest. 37.

iubeo, befehlen, gebieten, verordnen, genehmigen: I. **absolut:** alqs: eo ||eodem|| die, quo iusseris; Verr. III, 192. non iubeo; Catil. I, 13. tribuno plebis rogante VELITIS IUBEATISNE; dom. 80. si ... Fidulii centum se velle et iubere dixerint; ib.
lex: sicut lex tua iubebat; Piso 61.
plebes: haec, nisi plebes iussisset, fieri vetuit; dom. 128.
populus: cum populus iubet; Verr. III, 172. qui (populus) iussit; Balb. 65. quem ad modum senatus censuit populusque iussit; Planc. 41.
praetor: iussurum (praetorem) sciebas? quid? cum iussisset, tum mittere nonne poteras? Quinct. 82. praetor .. iussisset; ib. cum .. praetor iussisset; ib. 83.
II. **mit Ergänzung:** 1. **Infinitiv:** aut satis dare aut sponsionem iubet facere; Quinct. 31. Beneventi esse iussit apud eos; Verr. I, 36. in possessionem se ire iussurum; ib. 125. reverti iubet; ib. 138. Verres adesse iubebat; ib. II, 26. (praetor) iubet recuperatores reicere; ib. III, 26. qui adire iussit; ib. 188. iubet iste posterius ad se reverti; ib. IV, 66. comprehendi iussit; ib. V, 14. qui secum fugere ... iussit; ib. 104. iubet qua velit agere iumentum; Caecin. 54. cum .. eo restitui iubet; ib. 88. iubet .. eodem iure esse; ib. 102. ut alter in aerarios referri ... iubeat; Cluent. 122. iussit equum traducere; ib. 134. iubet Rullus ... habere comitia Rullum; leg. agr. II, 20. iubet ferre de his legem curiatam; ib. 28. quid attinet ... legem curiatam ferre iubere? ib. 29. id ... ad eos referre iubet; ib. 59. deinde emi iubet; ib. 71. si tribunus plebis duci iusserit; ib. 101. arma capere et se sequi iubent; Rabir. 20. municipiis dispertiri iubet; Catil. IV, 7. cur Albanum venire iubet? Flacc. 92. consul imperiosus exire ex urbe iussit; sen. 12. iube adesse; dom. 83. si requiri iusseris; ib. cum audiat esse legem quae de seditiosis .. civibus quaeri iubeat; Cael. 1. iubet lex Iulia persequi ab eis; Rab. Post. 8. neque quaeri umquam iussisset; Milo 15. ipse iubebat

occidi; Ligar. 12. (leges) quae iubent ei ... aqua et igni interdici; Phil. I, 28. ascribi iussit in fastis ad Lupercalia; ib. II, 87. adesse in Capitolio iussit; ib. III, 20. adesse iu senatum iussit; ib. V, 19. fortitudo dimicare iubet; ib. XIII, 6.

2. **nomin. c. infin.:** quin ita satis dare iuberetur; Quinct. 30. a Dolabella .. pro quaestore iussus est esse; Verr. I, 90. adesse iubentur postridie; ib. II, 41. cum repente iubetur dicere; ib. 72. Apronio ... lucelli aliquid iussi sunt dare; ib. III, 72. quo quisque vehere iussus esset; ib. 192. si harum ipsarum civitatum militibus ... Syracusanus Cleomenes iussus est imperare; ib. V, 84. si ... iussus sis, quem hominibus armatis deieceris, restituere; Caecin. 60. eo restitui sum iussus; ib. 82. cum Aebutius restituere iubebatur; ib. 83. eo [tu] restitui sis iussus; ib. 89. simul atque ire in exsilium iussus est; Catil. II, 12. haec iam tum ... ridicula .. videbantur: homines ... iuberi abire; Muren. 26. qui neque adesse sit iussus neque citatus; dom. 46. non adesse eram iussus; ib 62. si iussus est (accusare); Cael. 2. cum alterius populi maiestas conservari iubetur; Balb. 36. si Antiochus ... Tauro tenus regnare iussus esset; Deiot. 36. me tuis litteris bene sperare non frustra esse iussum; ib. 38. iussus es renuntiari consul; Phil. II, 79. qui ... Karthagiuem ire iussi erant || sunt ||; ib. V, 27.

3. **acc. c. infin.:** iussit bona proscribi eius; Quinct. 25. iubet P. Quinctium ... sponsionem facere; ib. 30. quod ... fieri iubebat; ib. 60. praetor te quem ad modum possidere iussit? ib. 84. quod sibi expensum ferri iussisset; Qu. Rosc. 2. vocari ad se Agonidem iubet; div. Caec. 56. hunc iubet sine cura esse; Verr. a. pr. 19. ignem ex lignis viridibus ... fieri iussit; ib. I. 45. Rubrium ... ad Philodamum deduci iubet; ib. 64. cur ad nos filiam tuam non intro vocari iubes? ib. 66. milites remigesque ... pedibus reverti iubet; ib. 87. renuntiationem eius ... tolli iusserat; ib. 88. iste Habonium quiescere iubet; ib. 134. sibi ipsum iubet satis dare Habonium; ib. 146. statuas iussum esse in foro ponere; ib. II, 21. C. Fuficium duci iussit petitorem; ib. 31. iubet ... citari Heraclium; ib. 42. iubet cuidam amicorum suorum numerari HS LXXX; ib. 54. pecuniam referri iubet; ib. 56. ut se ad leges suas reiciat aut ex lege Rupilia dicam scribi iubeat; ib. 59. iste Epicratis bona Bidinos omnia possidere et sibi habere iussit; ib. 61. Heraclium restitui iusserat; ib. 63. quisquis erat eductus senator Syracusanus ab Heraclio, duci iubebat; ib. id irritum iussit esse; ib. 66. M. Petilium equitem Romanum ... iubet operam dare; ib. 71. cum repente iste testis citari iubet; ib. 75. paratum ad causam dicendam venire ... iubet; ib. 91. Sthenium citari iubet; ib. 92. iubet eum de litteris publicis in absentem Sthenium dicere; ib. mane Kalendis Decembribus ... Sthenium citari iubet; ib. 97. quae (lex) in annos singulos Iovis sacerdotem sortito capi iubeat; ib. 126. iubet extra sortem Theomnastum renuntiari; ib. 127. iubet iste sibi legem recitari; ib. conici iubet tris (sortis); ib. ut ... in eum diem || in eo die || Kalendas Martias proscribi iuberet; ib. 129. eximi iubet ... ex anno unum dimidiatumque mensem; ib. is eum censum observari iussit; ib. 138. Peducaeanum censum observari iussit; ib. 139. Heraclio Syracusanos tuos illos palaestritas bona restituere iussit; ib. 140. ea, quae in magistratu gessisti ... inrita iussit esse; ib. quas (statuas) tu paulo ante ... poni inscribique iussisti; ib. 167. hominem corripi ... iussit; ib. III, 57. publice sibi convivia parari ... iubebat; ib. 65. iubes HS XXX lucri dari; ib. 73. iubet in tabulas pro med. $\overline{\text{VIII}}$ C referri $\overline{\text{VII}}$ D; ib. 77. ut ... frumentum omne decumanos auferre iusserit; ib. 97. tribunos suos ... de provincia decedere iusserunt; ib. 134. utrum .. te lex Terentia Siculorum pecunia frumentum emere an populi Romani pecunia ... iussit? ib. 173. iubeas ibi me metiri; ib. 198. iussisti .. ipsum in tabulas referre; ib. IV, 12. in convivium Sex. Cominium protrahi iussit; ib. 24. quem ... in tenebras abripi iussit; ib. iubet me scyphos sigillatos ... adferre; ib. 32. iubeo promi utrosque; ib. iussit Timarchidem aestimare argentum; ib. 35. conquiri Diodorum tota provincia iubet; ib. 39. iste non dubitat iubere nomen deferri; ib. 40. Dionysiarchum ad se ... vocari iubet; ib. 50. omne argentum .. ad se comportari iuberet; ib. Archagathum Haluntinum ... vocari iussit; ib. 51. iubet omnis proferre quod haberent; ib. artifices omnis ... convocari iubet; ib. 54. aurificem iussit vocari in forum; ib. 56. hominem in foro iubet sellam ponere; ib. iubet illos discedere; ib. 65. hominem de provincia iubet ante noctem decedere; ib. 66. iubet omnia conquiri; ib. 73. in ea (statua) Sopatrum ... divaricari ... iubet; ib. 86. quam (statuam) sibi ... poni iusserat; ib. 90. praetor aequus ... dimitti iubet senatum; ib. 146. eum vocari ad se iussisse; ib. V, 7. quem ... de tribunali citari iussit; ib. 16. eum statim exhiberi iubet; ib. 17. iste hominem abripi a tribunali ... iubet; ib. cur hunc eundem Apollonium Verres ... de carcere emitti iusserit; ib. 22. illos duci in carcerem iubent; ib. 77. tabernacula ... carbaseis intenta velis conlocari iussit; ib. 80. classi ... Cleomenem Syracusanum praeesse iubet; ib. 82. eos Syracusano dicto audientis esse iussisti; ib. 85. signum dari iussit; ib. 88. praedonum dux ... classem ... inflammari incendique iussit; ib. 91. nauarchos ad se vocari iubet; ib. 102. ut ..., quae vellet, iu litteras civitatum ... referri iuberet; ib. 103. quos dicto audientis esse iussi; ib. 104. nauarchos ad se vocari iubet; ib. 106 hominem iubet Lilybaeum vadimonium Venerio servo promittere; ib. 141. eum repente hominem proripi atque ... nudari ac deligari et virgas expediri iubet; ib. 161. iubet undique hominem vehementissime verberari; ib. te iubere in ea parte figere (crucem); ib. 169. (lex) quae iubeat impune occidi eum; Tull. 47. quem cum in contionem Gracchus vocari iuberet; Font. 39. qui ... restitui factam (vim) iubet; Caecin. 36. lex usum et auctoritatem fundi iubet esse biennium; ib. 54. ita me restitui iussit; ib. 82. quo me restitui iuberet; ib. 84. (eo me) restitui iussit; ib. si populus iusserit me tuum ... servum esse; ib. 96. lectum illum genialem ... in eadem domo sibi ornari ... iubet; Cluent. 14. eum partiri cum Dinaea matre iussit; ib. 21. HS sescenta quadraginta milia deferri ad se domum iussit; ib. 69. illud (iudicium) pro potestate dimitti iussit; ib. 74. iubet lex ea ... iudicem quaestionis ... quaerere de veneno; ib. 148. iubent venire agros Attalensium; leg. agr. I, 5. iubent eos agros venire; ib. 6. qui venire iubeant eos ipsos agros; ib. iubet eosdem xviros ... vectigal imponere; ib. 10. id ad xviros referri iubet; ib. 12. iubet .. pecuniam, si qua ... recipiatur, hac uti xviros; ib. 13. his colonis agrum Campanum ... dividi iubet; ib. 20. contionem in primis advocari iubet; ib. II, 13. iubet .. tribunum plebis ... creare xviros; ib. 16 iubet .. habere comitia xviris creandis eum; ib. 20. praesentem .. profiteri iubet; ib. 24. eam legem ab eo praetore ... ferri iubet; ib. 26. iubet ... eum legem curiatam ferre; ib. 28. iubet [auspicia] coloniarum deducendarum causa xviros habere pullarios; ib. 31. id xviros iubet vendere; ib. 38. quin id venire iubeat; ib. 48. iubet venire quae Attalensium ... fuerint; ib. 50. hac pecunia iubet agros emi; ib. 63. iubet agros emi; ib. 66. colonias ab his xviris deduci iubet; ib. 73. eis colonis agros dari iubet; ib. 75. quinque milia colonorum Capuam scribi iubet; ib. 76. quamquam me vester honos ... omnis rei publicae partis intueri iubet; ib. 77. crucem ad civium supplicium ... constitui iubes; Rabir. 11. si te interfici ius-

sero; Catil. I, 12. exire ex urbe iubet consul hostem; ib. 13. tabulas proferri iussimus; ib. III, 10. Volturcius .. subito litteras proferri ... iubet; ib. 12. idem .. iusserunt simulacrum Iovis facere; ib. 20. bona .. publicari iubet; ib. IV, 8. eum de his rebus iussi si quid vellet ... dicere; Muren. 51. quae sciseret plebes ... iuberi vetarique voluerunt; Flacc. 15. lex ... iudicum signis obsignari (litteras) iubet; ib. 21. Sulla ... statim ... iubere ei praemium tribui; Arch. 25. me ... redire iussistis; sen. 27. cum edictis tuis tabernas claudi iubebas; dom. 53. cum eos ... adesse iussisti; ib. 54. cum hunc clarissimum virum ... a pedisequis conculcari iuberes; ib. 110. qui .. ambustas fortunarum mearum reliquias suas domos comportari iuberent; ib. 113. eandem domum populus Romanus ... ordinum suffragiis eodem iure esse iussit; har. resp. 11. servos de cavea exire iubebant; har. resp. 26. hunc .. Deiotarum ... tu .. regem appellari ... iubes; ib. 29. qua (voce) incendi (domum) iusseras; ib. 33. qui adesse nobilissimos adulescentis ... iusserit; Sest. 27. se ... ex urbe exire a consulibus iuberi; ib. 30. Antiochum Magnum illum maiores nostri ... intra montem Taurum regnare iusserunt; ib. 58. hunc Cn. Pompeius ... regnare iussit; ib. an ... non se referri iussit? ib. 80. cum eum ... ab tabula Valeria conlegae tui mitti iuberent; Vatin. 21. constitui locum iussit balneas Senias; Cael. 62. quos ... hesterno die Cn. Pompeius ... secum ... contendere iubebat; Balb. 59. ego L. Catilinam ..., interitum urbis ... molientem, egredi ex urbe iussi; Piso 5. cum quidam tribunus plebis ... magistros ludos ... facere iussisset; ib. 8. mensam tolli iubet; ib. 67. cum Thessalonicam fide tua venire iussisti; ib. 83. iubes Plancium de vitiis Laterensis dicere; Planc. 63. silent .. leges inter arma nec se exspectari iubent; Milo 11. prehendi hominem iussit; Deiot. 31. iubes .. eum bene sperare; ib. 38. in aes incidi iubebitis .. illa legitima; Phil. I, 26. quem ipse victor ... in Italiam ire iussisset; ib. II, 5. illam suam suas res sibi habere iussit; ib. 69. se ... Dolabellam consulem esse iussurum; ib. 80. qui ... fortissimos viros optimosque civis iugulari iusserit; ib. III, 4. immunitates in aes accepta pecunia iubebat incidi; ib. V, 11. quo (die) me adesse iusserat; ib. 20. domum ad se venire iussit centuriones; ib. 22. nostros quo iubemus ire? ib. 27. saga sumi iuberet; ib. VI, 16. ut ... reserare nos exteris gentibus Italiam iuberet; ib. VII, 2. cum dilectus haberi tota Italia iussistis; ib. 13. id adfixum gestari iussit in pilo; ib. XI, 5. pontifici .. flaminem parere iussit; ib. 18. quem Antonius ... loris in convivio caedi iubebat; ib. XIII, 26. quaestores urbanos ad eam rem pecuniam ... solvere iubeant; ib. XIV, 38.

4. **ut**: Centuripinorum senatus ... iussit, ut ... eas (statuas) quaestores demoliendas locarent; Verr. II, 161. tibi in mentem non venit iubere, ut ... referret? ib. IV, 28. velitis iubeatis, ut M. Tullius in civitate ne sit bonaque eius ut mea sint; dom. 44. velitis iubeatis, ut M. Tullio aqua et igni interdicatur; ib. 47. velitis iubeatis, ut, quod ... vindicarit; Piso 72.

III. **mit Object**: alqd: qui si dixisset quod iste iussisset; Verr. I, 74. iudex nequam et levis quod praetor iusserit iudicet; ib. II, 30. quantum populus Romanus iusserat; ib. III, 174. tamquam hoc ... populus Romanus iussisset; ib. IV, 84. quod populus iubere ... non possit; Caecin. 95. quicquid populus iusserit; ib. 96. quae populus iuberet; Flacc. 15. si tamen id xxx curiae iussissent; dom. 77. cum iussisset populus Romanus aliquid; Balb. 20. cum aliquid populus Romanus iussit; ib. 22. quod postea populus iussisset; ib. 33. cum populus Romanus nihil umquam iusserit; ib.

foedus: hoc quia vos foedus non iusseritis; leg. agr. II, 58.

legem: de quo legem populus Romanus iusserat; Verr. III, 82. legem se sociorum causa iussisse; ib. V, 126. (lex) quam numquam ipse iusserit; Cluent. 155. legem populum Romanum iussisse de civitate tribuenda; Balb. 38.

potestatem: quibus senatus legum dicendarum ... omnem potestatem permiserat populusque Romanus iusserat; Verr. III, 19.

iucunde, ergötzlich, angenehm: condio: ista .. erunt ... condita iucundius; Muren. 66.

sum: cum in convivio comiter et iucunde fuisses; Deiot. 19.

vivo: illa vero .. in illo homine mirabilia fuerunt ..., cum remissis iucunde ... vivere; Cael. 13.

iucunditas, Annehmlichkeit, Liebenswürdigkeit, Beliebtheit: I. est: maior est virtutis victoriaeque iucunditas; Verr. I, 57. cuius .. in dicendo ... tanta iucunditas ... fuit, ut ..; har. resp. 41. ex quo .. maximus est fructus iucunditasque sapienti; Marcell. 19.

II, 1. habeo: o consuetudo peccandi quantam habes iucunditatem improbis et audacibus! Verr. III, 176. f. III. alqd.

ostendo: quibus ista agri spes et iucunditas ostenditur; leg. agr. II, 79.

2. sum: itaque ille unus dies ... tantae mihi iucunditati fuit, ut ..; dom. 76.

3. sum: (orationem) numquam neque eloquentia neque iucunditate || neque eloquentiam iucunditate || fuisse maiore; Sest. 107.

III. alqd: quae (causa) ... iucunditatis in agendo ... minus habebit; Verr. III, 10. haec .. plurimum solent et auctoritatis habere ad probandum et iucunditatis ad audiendum; ib. 209.

fructus: quod honestissimo ordini cum splendore fructus quoque iucunditatis est restitutus; Muren. 40.

IV. elabi: qui neque elabi ex iudicio iucunditate sua neque emitti gratia potest; Sest. 134.

sustentare: quem vos ... liberorum iucunditate sustentate; Cael. 79.

teneri: ipsam rationem arandi ... iucunditate ... teneri; Verr. III, 227.

iucundus, liebenswürdig, angenehm, erfreulich, beliebt: alqs: ut ... uni isti ... iucundus videretur; Verr. III, 23. cuidam hominum generi paulisper iucundior fuit; Cluent. 110. quis iucundior eodem ex studio isto? Muren. 66. ita carus utrisque est atque iucundus, ut ..; Sulla 62. erat temporibus illis iucundus Metello; Arch. 6. ipsi illi C. Mario ... iucundus fuit; Arch. 20. ut utrique eorum ... iucundus esset; Sest. 6. multitudini iucundi non erant; ib. 105. qui ... concitatae multitudini iucundi esse voluerunt; ib. 140. quis clarioribus viris quodam tempore iucundior (fuit)? Cael. 13. qui eis .. debet esse iucundus; Planc. 50. eis ... iucundus fuit; Scaur. 39.

alqd: cum .. nihil esset quod sibi iucundius facere posset; Sex. Rosc. 51. quid .. natura nobis iucundius ... esse voluit? Verr. I, 112. quibus haec iucunda sunt; ib. IV, 134. quae iucunda videntur esse; ib. V, 35. id mihi ... iucundum putem; ib. 72. quid est praeter fratrem quod iucundum ... esse possit? Font. 47. ita ... ille ... liberos amittere iucundum esse duxit; Cluent. 28. quae populo ... iucunda sunt; leg. agr. I, 23. quod ita iucundum est, ut ..; ib. II, 9. neque enim .. illud vobis iucundum ... debet videri; ib. 10. qua (patria) nihil potest esse iucundius; sen. 1. nihil cuiquam fuit umquam iucundius; Quir. 3. quae numquam cara ac iucunda duxit; dom. 98. qui ea ... multitudini iucunda volebant esse; Sest. 96. quibus nihil mihi potest esse iucundius; Planc. 69. iucundum (erat) amicis; Phil. I, 37. non tam iucundum mihi videri debuit non interfectum me a te; ib. II, 5. quod quicquam stabile aut iucundum in regno putas; ib. VIII, 12.

agri: agri iucundi et fertiles (eodem capite inclusi continentur); leg. agr. II, 40.
causa: est illa causa ... populo ... iucunda; Verr. V, 173.
comes: dederitis mihi comitem ad contionem populo ... iucundum; Catil. IV, 11.
convivium: rex gaudere praetori ... satis iucundum ... illud esse convivium; Verr. IV, 63.
conspectus: mihi semper frequens conspectus vester multo iucundissimus ... est visus; imp. Pomp. 1.
cruor: nullus ei ludus videtur esse iucundior quam cruor; Phil. IV, 11.
dies: si non minus nobis iucundi ... sunt ei dies; Catil. III, 2.
fletus: (filia), cuius fletus adsiduus sordesque lugubres vobis erant iucundae; dom. 59.
functio: ut eis iucundior esset muneris illius functio; Verr. III, 15.
genus: cum praesertim genus ipsum accusationis ... senatori ... iucundum esse posset; Balb. 54.
honos: etiam si mihi iucundissimus est honos populi; Verr. V, 37. magnus honos viri iucundus mulieri fuisset; Caecin. 12.
labor: itinerum laborem ... accipite quam facilem sibi iste et iucundum ... reddiderit; Verr. V, 26.
leges: leges ... sunt ... tribuniciae vobis ... iucundae; leg. agr. II, 21.
liberi: si ad iucundissimos liberos ... redire properaret; prov. cons. 35.
libertas: iucundiorem .. faciet libertatem servitutis recordatio; Phil. III, 36.
ludus f. cruor.
memoria: ut Siculis omnibus iucundam .. memoriam quaesturae ... relinquerem; div. Caec. 2.
pecunia: illa (fuit pecunia) iucunda; Qu. Rosc. 23.
perseverantia: hanc suam .. perseverantiam .. eis ... iucundam fuisse; dom. 8.
reditus: si vobismet ipsis ... iucundum meum reditum intellegitis esse; dom. 147.
res: haec res est ... ita populo Romano iucunda, ut ..; Verr. a. pr. 37. quod mihi magna res et iucunda visa est; Arch. 28. iucunda res plebei (fuit); Sest. 103. multarum rerum iucundissimarum varietatem dedit; Cael. 41. res .. ipsa cum iucunda tum salutaris (est); Phil. XIII, 1.
societas: hanc iucundissimam vitae ... societatem certi homines ... diremerunt; dom. 28.
solum: cui non ... [hoc] commune patriae solum .. sit ... iucundum; Catil. IV, 16.
sordes f. fletus.
spectaculum: hoc iucundissimum spectaculum omnibus ... praebebat; Verr. V, 66.
spiritus: potestne tibi ... huius caeli spiritus esse iucundus? Catil. I, 15.
studia: quae (studia) et mihi et vobis ... iucunda sunt; Muren. 61.
suburbanitas: populo Romano iucunda suburbanitas est huiusce provinciae; Verr. II, 7.
triumphus: ipse autem triumphus quam ob rem ... populo Romano .. fuit iucundissimus? Verr. V, 66.
valetudo: bona valetudo iucundior est eis; Quir. 4.
verbum: (verbum) quod non iucundum ... ad auris tuas accidat; Vatin. 4.
vir: ut virum ... iucundissimum his .. calamitatibus liberetis; Cluent. 202.
vita: quae (vita) mihi ... antea iucunda fuerit; Verr. III, 5.
voluntas: est mihi iucunda ... vestra erga me voluntas; Catil. IV, 1.

iudex, Richter, Beurtheiler: I. **absolut:** 1. **Subject und Apposition beim Subject:**
abhorrent: non debent togati iudices a Musarum honore ... abhorrere; Arch. 27.
absolvunt: eos ‖ eosdem ‖ eidem iudices absolvant; Cluent. 116.
accipiunt: accepisse pecuniam iudices; Cluent. 77.
ambulant: nolo eos iudices ... ambulare; Verr. V, 173.
amplectitur: quae si iudex non amplectetur omnia consilio; Font. 25.
arbitratur: f. **arbitror,** II. iudex (6 St.) B. I, S. 280, b.
aspiciunt: ut cicatrices populus Romanus iudicesque aspicerent; Verr. V, 3.
attendunt: iudices diligenter attendere; Sex. Rosc. 60. in litibus aestimandis .. iudices ... neglegentius attendunt cetera; Cluent. 116.
audiunt: submissa voce agam, tantum ut iudices audiant; Flacc. 66. ut audire ea ... iudices ... viderentur; Scaur. 26.
cogitant: semper ... sapientes iudices in rebus iudicandis quid utilitas civitatis ... (posceret) cogitaverunt; Flacc. 98.
comprobant: quasi omnia eius facta ... iudices comprobarint; Verr. III, 213.
considunt: vos ... repentini in nos iudices consedistis; Sulla 92.
credit: potest .. testibus iudex non credere; Font. 20.
debet: qua re victus sis non debere iudicem quaerere; Planc. 14. f. abhorrent.
declarant: nihil iudices sententiis (declaraverunt); sen. 6.
dicit: ac si qui mihi hoc iudex .. dicat; Caecin. 8.
erigit: quo tempore .. auris iudex erigeret; Verr. I, 28.
emittunt: quod te iudices emiserunt excussum; har. resp. 37.
est, sunt: de conventu ac negotiatoribus nulli iudices (fuerunt); Verr. II, 34. possesne severis iudicibus salvus esse? ib. III, 121. ne iniquis iudicibus ... iudicium capitis in se constitueretur; ib. V, 141. is ... videatur ... cupidior quam sapientem iudicem esse aequum est; Caecin. 8. qui alios in se severos esse iudices non volt; imp. Pomp. 38. utrum iudices in eos solos essent severi; Cluent. 56. legum ministri magistratus, legum interpretes iudices, legibus ... omnes servimus; ib. 146. idem editicios iudices esse voluisti; Muren. 47. fuisse iudicem ex illis equitibus Romanis; Balb. 11. honestis iudicibus nocentium salus desperata est; Phil. V, 15. quod tam turpes iudices essent; ib. 16.
eunt: in consilium erant ituri iudices XXXII; Cluent. 74.
faciunt: quid existimas hoc [iudices] facere posse? Verr. IV, 36. quid .. illi iudices facere potuerunt? Cluent. 60. an vero putas idcirco minus iudices mea causa facturos (esse)? Planc. 78.
ferunt: utrum .. censes hos [iudices] gravius ferre oportere? div. Caec. 54. quidnam sententiae ferrent ... nummarii iudices; Cluent. 75. iudices cum prae se ferrent ... quid essent ... iudicaturi; Balb. 52.
habent: omnes habuerunt leges promulgatas, in eis multas ... C. Cosconius, iudex noster; Vatin. 16. id haberent iudices; Planc. 8.
infligunt: quam .. illi iudices ... graviorem potuerunt rei publicae infligere securim? Planc. 70.
init: P. Sulpicius, iudex ... integer, magistratum ineat; Verr. a. pr. 30.
iudicat: iudex nequam et levis quod praetor iusserit iudicet; Verr. II, 30. ut. L. Octavius Balbus iudex ... non possit aliter iudicare; ib. 31. eum iudicem falsum iudicasse iudicavit; ib. 66. te ... oblitum esse quid ... iurati iudices iudicarint; Rabir. 7. iudices iudicabunt ei; Piso 94. f. ferunt; Balb. 52.

nolunt: quam causam suscipere iurati iudices noluerunt; leg. agr. I, 12.

obtinet: [hic alteram decuriam senatoriam iudex obtinebit?] Verr. II, 79.

parent: iudices ... suae potius religioni ... paruerunt; Cluent. 121.

ponderat: quod ponderaret iudex ipse per se; Scaur. 14.

potest: f. credit. faciunt. infligunt. iudicat; Verr. II, 31. — II, 1. reperio; ib. III, 138.

praebet: qui sui periculi iudex non sibi se aequiorem quam reo praebeat; Deiot. 4.

praeest: cum huic eidem quaestioni iudex praeesses; Sex. Rosc. 11. non surdum [iudicem] huic muneri ... praeesse; Font. 25.

putat: cum iudex alium de suo iudicio putaret iudicaturum; Verr. II, 33. quod persaepe ... sapientissimi iudices ... dubitandum non putaverunt; Font. 23. nemo illorum iudicum ... audiendum sibi ... putavit; Flacc. 98.

quaerit: illo ipso acerrimo iudice quaerente; Sex. Rosc. 85. quam iniquum sit ... iudicem quid agi potuerit ... quaerere; Caecin. 8. iubet lex ea ... iudicem quaestionis ... quaerere de veneno; Cluent. 148. f. debet.

reclamant: una voce omnis iudices ne is iuraret reclamasse; Balb. 12.

respondent: quid enim tandem illi iudices responderent? Cluent. 61.

resistunt: semper ... nimis magnis accusatorum opibus ... iudices restiterunt; Muren. 59.

rident: hic iudices ridere; Cluent. 59.

scit: aliud si is ||aliud si | iudex nihil scisset; Cluent. 104.

sedet: si qui quaereret sedissentne iudices; Cluent. 105. quarum (societatum) ex numero multi sedent iudices; Muren. 69. iudex sedi; Rab. Post. 9. vos idem in A. Gabinium iudices sedistis; ib. 10.

sequuntur: iudices non crimina ... sequentur; Verr. a. pr. 20. ut id esse secutos iudices dicas; Cluent. 97.

statuunt: quod illi iudices multo in leviore causa statuerunt; Verr. II, 109. in Fausto .. illi iudices statuerunt; Cluent. 94.

veniunt: eius modi iudices infesti tum reo venerant; Cluent. 75.

vident: respersas manus sanguine paterno iudices videant oportet; Sex Rosc. 68. quam (aedem) iudices ... videbunt; Verr. I, 154. — videntur f. audiunt.

2. **Prädicat**: sum: si tu iudex ... fuisse videbere; Quinct. 5. iudex est is; Qu. Rosc. 15. quis (erat) iudex? ib. 42. qui qua de re iudex fuisset testis esset; ib. 47. de iniuria ... neminem nostrum graviorem iudicem esse oportet; div. Caec. 58. iudex est M. Caesonius; Verr. a. pr. 29. cum iudex in Iuniano consilio fuisset; ib. qui cum iudex esset; ib. 39. erat in consilio .. aequissimus iudex ipse Verres; ib. I, 73. L. Octavius iudex esto; ib. II, 31. quod rei privatae iudex esset; ib. 71. nunc eidem in eum iudices si essent; ib. 180. ecquis est iudex cui non ... persuasum sit? ib. III, 142. cum iudices sitis de pecunia capta conciliata; ib. 218. cuius filium sciebat ... iudicem esse; ib. IV, 42. si iudex non esses; ib. 70. qua re non dubito quo animo iudex huius criminis esse debeas; ib. iudex esse bonus nemo potest; ib. V, 65. cum eius consilii iudex non esset; Caecin. 29. in quem iudices non estis; Cluent. 29. cum iudex esset; ib. 85. cum esset iudex quaestionis; ib. 89. neminem voluerunt maiores nostri ... esse iudicem; ib. 120. quoniam iudex es in A. Cluentium; ib. 198. te .. existimo ... satis idoneum officii tui iudicem esse potuisse; Sulla 50. tune † magni dignitatis iudicem putas esse populum? Planc. 7. semper (populus) dignitatis iniquus iudex est qui .. invidet; ib. ut postea princeps inter suos ... sanctissimus et iustissimus iudex (fuerit); ib. 32. eosdem fore testis et iudices; ib 37. cum in Gabinium iudex esses; Rab. Post. 12. tam es tu iudex quam ego; ib. 17. qua re .. iudici mihi non esse liceat; ib. dic te .. de facto Ligarii iudicem esse; Ligar. 30. Cretensis iudex isque nequissimus; Phil. V, 14.

abl. absol.: nihil est cur alius alio iudice melior ... existimetur; Font 22. te iudice vincamus necesse est; Caecin. 38. verbo quidem superabis me ipso iudice; ib. 59. re .. ne consistes quidem ullo iudice; ib. illis ipsis iudicibus; Cluent. 134. (eum) servare his iudicibus ... debuisti; ib. 187. neque .. ille ipse ... vobis iudicibus damnatus esset; Flacc. 95. tribulibus .. iudicibus ... severitatem illorum ... ferre possemus; Planc. 45.

3. **Vocativ**: iudices; Sex. Rosc. 1. 6. 7. ×. 9. 10. 12. ×. 14. 17. 20. 21. 23. 25. 27. 29. 30. 31. 34. ×. 49. 59. 60. 62. 66. 71. 76. 77. 78. ×. 82. 88. 91. 95. 98. 101. 105. ×. 107. 109. 116. 117. 118. 121. 122. 123. ×. 124. 125. 127. 128. 129. ×. 131. 134. 135. 136. 138. 140. 142. 149. ×. 150. ×. ×. 151. 152. 153. 154. div. Caec. 1. 2. 4. 5. ×. 9. 11. 14 16. 43. 71. 73. Verr. a. pr. 1. 2. 3. 16. 17. 20. 26. 32. 43. 48. 50. ×. 55. ib. I, 1. 2. ×. 5. 6. 10. 11. 15. 19. 20. 22. 23. ×. 42. 46. 58. 60. 63. 72. 81. 120. 130. 138. ib. II, 1. 2. 6. 7. 11. 13. 16. 20. ×. 28. 50. ×. 53. 62. 69. 76. 98. 104. 109. 153. 158. 163. 169. 170. 180. 181. 183. 186. 191. ib. III, 1. 3. 5. ×. 10. ×. 11. ×. 12. ×. 20. 21. 22. 24. 25. 26. 30. 39. 45. ×. 46. 49. 50. 53. 56. 57. 58. 59. 60. ×. ×. 61. 62. ×. 64. 66. ×. ×. 67. 70. 74. 79. 80. 87. 95. 98. ×. ×. 100. 102. 103. 104. ×. 106. 109. ×. ×. 110. 111. 112. 122. 126. 127. 129. 130. 141. 144. 152. 154. 157. 162. ×. 163. 165. 166. 169. 170. ×. 171. 175. 178. 180. 181. 182. ×. 188. 189. 192. 194. ×. 196. 218. 220. 221. 225. ×. 226. 227. 228. ib. IV, 1. 6. 7. 10. 14. 16. 17. 30. 32. 38. 43. 45. 47. 48. 52. 55. 60. 63. 68. 71. 72. 77. 91. 93. 94. 97. 99. 102. 103. 105. ×. 106. 113. 114. 117. 124. ×. 126. 131. 132. ×. ×. 133. 140. 141. 151. ib. V, 1. 2. 3. 11. 25. 26. 37. 41. 42. 44. 50. 54. 56. 57. 62. 65. 69. 96. 111. 114. 115. 123. 125. 127. 128. 129. 130. ×. 139. ×. ×. 140. 141. 143. 145. 146. 154. 162. 163. 166. 169. 172. 173. × 183. Font. 1. 3. 5. 11. 12. 16 17. 19. ×. 20. 28. 33. ×. 34. 36. 37. 40. 42. 43. 44. 46. 47. 48. 49. ×. Cluent. 1. 3. 4. 6. 7. 8. ×. 9. 10. 11. ×. 17. 29. 30. 42. 49. ×. 58. 59. 62. 63. 66. 67. 70. 89. 91. 95. 96. 99. 118. 119. 131. 142. 144. 147. 148. 152. 158. 159. 164. 169. 173. 175. 183. 185. 187. 188. 195. ×. 196. 197. 199. 200. ×. 201. 202. ×. Muren. 1. 2. 3. 7. ×. 8. 10. 11. 12. 14. 17. 31. 43. 48. 54. 56. 58. 60. 61. 72. 78. ×. 79. ×. 80. × 81. 82. 83. ×. 86 ×. ×. 87. ×. ×. 88. 90. ×. Flacc. 1. 2. 3. 4. ×. 5. 6. 24. 26. 27. 37. 38. 40. 48. 50. 53. 60. 66. 67. 82. 94. 99. 101. 104. ×. 105. ×. 106. ×. Sulla 1 2. ×. 10. ×. 13. 18. 21. 25. 27. 28. 35. 51. 56. 58. 59. 61. 62. 68. 69. 72. 73. 74. 76. ×. 77. 78. 79. ×. 80. ×. 83. 84. 85. 87. 88. ×. ×. 89. ×. ×. 92. ×. 93. Arch. 1. 12. 18. 19. 28. ×. 31. ×. 32. ×. Sest. 1. 2. 3. 6. 8. 15. 22. 24. 27. 31. 35. ×. 36. 42. 44. 45. 49. 50. 51. 71. 77. 81. 83. 91. 96. 100. 115. 119. 133. 134. 144. 146. ×. 147. Vatin. 34. Cael. 1. 2. 3. 13. 14. 18. 19. 20. 21. 22. 25. ×. 29 31. 35. ×. 39. 43. 45. 54. 55. 57. 62. 66. 69. 70. 77. 78. ×. 79. 80. Balb. 2. 4. 7. 10. 15. ×. 17. 18. 19. ×. 20. 26. 27. 30. 34. 41. 44. 46. 49. 55. 56. 59. 60. 62. 64. 65. Planc. 1. ×. 2. ×. 3. ×. 4. ×. 5. 21. 29. 35. 39. 56. 64. 65. 66. 80. 82. 96. 99. 102. 103. 104. Scaur. c. 1 § 1. c. 2 § 5. c. 3 § 1. 13. 14. 15. 19. 21. 31. 37. 46. Rab. Post 1. 2. ×. 3. 6. 9. 11. 28. 36. 41. ×. 44. 46. 48. Milo 1. 2. 4. 5. 6. ×. 8. 10. 11. 20. 21. 23. ×. 30. 33. 34. ×. 36. 42. 43 47. ×. 52. 53. ×. 61. 62. 65. 78. ×. 79. 83. 85. 92. 93. 95. 99. 100. 101. 103. 104. ×. Ligar. 30. Fr. A, III, 12. 15. B, II, 8. VI, 11.

II. **nach Verben:** 1. **Accusativ:** addo: addo etiam iudices manipularis ex legione Alaudarum; Phil. I, 20.
adduco: adducti iudices sunt; Cluent. 104.
adgredior: quo modo adgrediatur iudicem; Caecin. 71.
cito: iste ... iudices citari iubet; Verr. II, 41. si Lysiades citatus iudex non responderit; Phil. V, 14.
coërceo: iudex ipse coërcebitur; Quinct. 71. qua (vi) abs te hi iudices ... coërceantur; Cluent. 147.
cogo: cogendi iudices inviti (sunt); Muren. 42.
comprobo: qui omnium iudicio comprobatus est [iudex]; Qu. Rosc. 42.
constituo: qui ... novi iudices erunt constituti; Verr. V, 178. qui de quaque re constituti iudices sint; dom. 33. nos .. ex delectis iudicibus ... constitutos iudices ita feremus, ut ..; Planc. 41. antesignanos et manipulares et Alaudas iudices se constituisse dicebat; Phil. V, 12. hanc sibi iudicem constituit; ib. 50.
corrumpo: ne pretio quidem corrumpi iudex ... potest; Caecin. 72. sedecim dico iudices ... corrumpendos fuisse; Cluent. 87.
deligo: f. **deligo,** III. iudices (4 St.) S. 61, a.
depello: iudices quaestionum de proximis tribunalibus esse depulsos; Vatin. 34.
devincio: iudicem ... devinctum esse legibus oportere; Cluent. 160.
dico: utrum ... iudicem an arbitrum ... dici oporteret; Muren. 27.
do: f. **do,** III. iudicem (11 St.) S. 143, b. — IV, 3. Verr. II, 33. IV, 90. Milo 44 (S. 148, b).
doceo: ut de eius iniuriis iudices docerent; Verr. IV, 113. qui te nunc sero doceant, iudices non sero; ib. V, 164.
edo: editos ad reiciendum iudices; Planc. 41. hunc eis iudicibus editis ... absolutum putarem; ib. 42.
eligo: qui in iudicibus legendis optimum ... quemque elegit; Milo 104.
emo: Verrem emptos habere iudices; Verr. III, 145.
exspecto: iudicem (testem exspectabis)? Qu. Rosc. 42.
excito: quem iudicem ex illis ... excitares? Planc. 43.
fero: quem ego si ferrem iudicem; Qu. Rosc. 45. f. constituo; Planc. 41.
fugio: hunc quaesitorem ac iudicem fugiebant; Sex. Rosc. 85. declarat non fuisse fugiendos tribulis huic iudices; Planc. 43.
habeo: hunc iudicem ... non habebimus; Verr. a. pr. 29. Q. Manlium et Q. Cornificium, duos ... integerrimos iudices, ... iudices non habebimus; Verr. a. pr. 30. cum ex eo numero iudices haberet quos postularat; ib. II, 44. ut eos iudices habeamus; ib. 174. quoniam iudicem ne haberes providisti; ib. III, 97. quem tu ... iudicem habebas; ib. 137. ut istos ego iudices tam severos ... non habeam; ib. 143. Albam habebo iudicem; ib. 146. habeo iudices tecum principes civitatis; ib. 210. praeclaros .. existimas iudices nos habere; ib. 223. te ipsum habebo iudicem; Caecin. 48. habebit ... populus Romanus iudicem; Cluent. 129. ecquid sentis lege iudiciaria lata quos posthac iudices simus habituri? Piso 94. cum eos iudices habere nolueris; Planc. 46. ut eos iudices haberemus; Phil. V, 15. f. emo.
lego: de quibus causis ... non liceat .. iudicem legi; Cluent. 120. secrevit in iudicibus legendis amicos meos; Milo 21. ei lecti iudices isque praepositus est quaestioni; ib. 23. sunt item lecti iudices; Phil. V, 14. ut hos iudices legere auderet; ib. 16.
nomino: si iudices ... nominandi sunt; Planc. 70.
novi: Cortynium .. iudicem quis novit aut quis nosse potuit? Phil. V, 13.
opprimo: L. Lentulum, hunc iudicem nostrum, ... opprimere voluisti; Vatin. 25.
pello: P. Varium ..., iudicem nostrum, pellere possessionibus ... conatus est: Milo 74.
posco: quos .. nunc populus iudices poscit; Verr. II, 174.
postulo: coepit Scandilius ... iudicem postulare; Verr. III, 135.
propono: ceterarum rerum selecti iudices ... proponi solent; Verr. II, 32.
puto: quem populus Romanus ... sapientissimum iudicem putabat; Sex. Rosc. 84.
quaero: non quaero iudices Cassianos; Verr. III, 146. nec ante turpes iudices quaesiti (sunt); Phil. V, 15.
reicio: dum iudices reiecti sunt; Verr. a. pr. 16. in reiciendis iudicibus mea diligentia istorum impudentiam vicerat; ib. quod ... nuper cum in reiciundis iudicibus commemorassem; ib. 41. reiectis ab accusatore iudicibus socios ... senatorio consilio .. posse defendi; ib. I, 4. sciebam in reiciundis iudicibus non nullos ... suspicionem non vitasse; ib. 17. donec ad reiciundos iudices venimus; ib. ita reieci iudices, ut ..; ib. 18. cum P. Galbam iudicem reiecisset; ib. itaque iudicibus reiectis sperabam; ib. 19. quibus ne reiciendi quidem amplius quam trium iudicum praeclarae leges Corneliae faciunt potestatem; ib. II, 77. sic habuisti statutum cum animo ac deliberatum, omnis ... iudices reicere; ib. III, 95. qui ... primus ab isto iudex reiectus est; ib. V, 114.
reperio: idoneum iudicem ... nullum posse reperiri; Verr. III, 138. non .. reperies quemquam iudicem; Caecin. 61. pulcherrimorum agrorum iudex ... reperietur; leg. agr. II, 43. quis ... reperietur ... iudex qui reum damnare audeat? Phil. I, 22.
requiro: cur ... Staienum iudicem ... non requirebant? Cluent. 88.
retineo: quem ego hominem ... iudicem non retinuissem; Verr. a. pr. 31. ob eam causam idem iudices retineantur; Rab. Post. 36.
seligo: selecti e conventu ... iudices nulli (sunt); Verr. II, 34.
sequor: neque .. quicquam aliud in hac lege nisi editicios iudices es secutus; Planc. 36.
sortior: ut de eo praetor iudices ex P. Rupilii decreto ... sortiatur; Verr. II, 32. negavit se iudices ex lege Rupilia sortiturum; ib. 39. ait se iudices ex lege velle sortiri; ib. 42. negare non potes te ex lege Rupilia sortiri iudices debuisse; ib. 44. cur post illius fugam iudices alios sortitus es? ib.
subdo: quis in meum locum iudicem subdidit? dom. 85.
subsortior: quod e lege subsortitus [iudicem] non esset; Cluent. 96.
sumo: te iudicem sumpsit; Quinct. 32. eundemne tu ... iudicem sumebas? Qu. Rosc. 12. iudicem sumpsisti; ib. 42. Q. Naso ... iudex sumitur; Flacc. 50.
teneo: sin autem in rebus iudicandis ... sapientia iudices tenet; Font. 21.
tollo: nam ... iudices sustulerunt; Sex. Rosc. 91.
vitupero: non dubium est utrum iudices an iuris consulti vituperandi sint; Caecin. 69.

2. **Genetiv:** sum: est boni iudicis ... coniecturam facere; Verr. IV, 34. [bonique] iudicis (esse) voluntatem scriptoris .. defendere; Caecin. 65. est .. sapientis iudicis ... cogitare tantum sibi ... esse permissum; Cluent. 159.

3. **Dativ:** credo: nega iudici tuo credi oportere; Qu. Rosc. 48.
denuntio: iudici hic denuntiavit; Qu. Rosc. 26.

desum: ut reus iudicibus ... defuisse videatur; Verr. a. pr. 3.
dico: illud .. potest dici iudici; Caecin. 72.
dispertio: pecuniam illam ... iudicibus dispertiendam ... esse; Cluent. 69.
divido: quam (pecuniam) iudicibus divideret; Verr. a. pr. 39.
do: ut ... daretur iudici libera potestas ad credendum; Verr. II, 178. dico C. Aelio Staieno iudici pecuniam grandem Statium Albium ... dedisse; Cluent. 65. audete negare ab Oppianico Staieno iudici pecuniam datam; ib. cum ... iudici pecuniam ... datam ... esse fateamini; Cluent. 65. ego dem iudicibus? ib. 70. ut quadragena milia sedecim iudicibus darentur; ib. 87. Oppianicum iudici ... dedisse pecuniam iudicatum est; ib. 102. Cluentii nummus nullus iudici datus ... reperietur; ib. ipse ... pecuniam iudici dederit; ib. 125.
eripio: cum ... iudici pecuniam ... post iudicium ereptam esse fateamini; Cluent. 65.
facio: cum planum iudicibus esset factum; Sex. Rosc. 65. satis .. iudici fecisse videar; Qu. Rosc. 14. convicium C. Iunio iudici quaestionis maximum fecit; Cluent. 74.
inicio: hoc iniecto metu iudicibus; Verr. II, 67.
licet: tantum iudici licet suspicari; Verr. II, 176.
minor: omnibus illis iudicibus ... minabatur; Cluent. 108.
necesse est: non necesse erit L. Octavio iudici cogere P. Servilium Q. Catulo fundum restituere? Verr. II, 31.
obicio: non numquam ... bono viro [iudici] error obici (solet); Caecin. 71.
permitto: ut iam ipsis iudicibus ... coniecturam facere permittam; Verr. V, 22.
polliceor: ut pecuniam quibusdam iudicibus levissimis polliceatur; Cluent. 71.
praescribo: si hoc iudici praescriptum lege ... putatis; Font. 22.
probo: his ego iudicibus non probabo C. Verrem ... pecuniam cepisse? Verr. I, 10. ego meum consilium .. iudicibus ... probavi; ib. 31. ut hoc ... probari aequissimo iudici possit; ib. III, 164. non vereor ne hoc officium meum P. Servilio iudici non probem; ib. IV, 82. malo mehercule id ... his [iudicibus] ... probari; ib. V, 153. quorum si unum quodlibet probare iudici potuerit; Tull. 45. quod iudicibus probaverint; Cluent. 98. me eius causam ... his iudicibus ... probaturum ... esse; ib. 158.
reservo: ut ... tertium illum uberrimum .. annum iudicibus reservaret; Verr. a. pr. 40.
servio: servi .. eis etiam iudicibus; Marcell. 29.
servo: ipsa quaestio iudicibus ... cur non servata est? Cluent. 186.
sum: fuit illis iudicibus divinum ac singulare consilium; Font. 25.

4. **Ablativ**: **opus est**: nobis .. te iudice magis opus esse arbitrati sumus; Quinct. 92. quid mihi opus est sapiente iudice? Font. 21. quid opus erat ad eam rem iudice sequestre? Cluent. 87.
utor: qua lege populus Romanus de pecuniis repetundis ... severissimis iudicibus usus est; Verr. a. pr. 51. illis quinque iudicibus uti se negat; ib. II, 42. ignotis te iudicibus uti malle; Planc. 42.

5. **mit Präpositionen**: (vgl. V): **abeo ab**: ab eo iudice abiit; Flacc. 50.
animadverto in: animadvertisse censores in iudices quosdam; Cluent. 119. cum animadversum esset in iudices; ib. 133.
averto a: a iudicibus oratio avertitur; Flacc. 69.
aufero a: Oppianici pecunia post iudicium factum ab iudice ablata est; Cluent. 102.
defero ad: quid refert .. tanto post ad iudices deferantur (tabulae) an omnino non deferantur? Flacc. 21.
discerno a: ubi discerni (possit) stultus auditor ab religioso et sapienti iudice; Font. 23.
distribuo in: quadragena milia nummum in singulos iudices distributa; Cluent. 74.
impetro a: qui nihil a iudicibus debeam umquam impetrare; Planc. 75.
peto a: ab iudicibus petit ut tu mihi anteponare; div. Caec. 23.
redimo a: pecunia se a iudicibus palam redemerat; Milo 87.
refero in: qui iurati debent optimum quemque in lectos iudices referre; Cluent. 121.
sum in: quod ... in iudicibus sit necesse est; Verr. II, 77. est in iudicibus ille familiaris meus; ib. V, 136.
sumo a: pecuniam sumpsit mutuam a Sex. Stloga, iudice hoc nostro; Flacc. 46.
venio ad: spes .. ad talem .. virum iudicem veniendi; Quinct. 32. quo die ad te iudicem venimus; Quinct. 92. ad iudicem venire est ausus; Qu. Rosc. 13. quanto periculo venturi simus ad eos iudices; Verr. I, 22. ut a ... magna parte horum iudicum ... ad iudices alios veniremus; ib. 30. si ad suum civem iudicem venerant; ib. II, 33. ad eiusdem ordinis homines te iudices esse venturum; ib. III, 95. ut ... ad iudices venerit: Arch. 9. ut nos invito te .. ad iudices ... veniremus; Planc. 41.
utor in: qua (proscriptione) est usus in veteres iudices; Cluent. 151.

III. **nach Adjectiven und Adverb**: 1. **cupidus**: quis tam novarum rerum [iudiciorum iudicumque] cupidus (fuit); Verr. I, 19.
2. **satis**: quantum ... iudicibus satis futurum sit; Verr. a. pr. 41. quod satis est iudici; Planc. 16. f. II, 1. facio; Qu. Rosc. 14.
3. **fretus**: ut ... veritas vocem contra invidiam his iudicibus freta miserit; Cluent. 88.

IV. **nach Substantiven**: 1. **Genetiv**: **animi**: eam (vitam) ... in animis iudicum ... exponere; div. Caec. 27. non intellegebat animos iudicum ... commoveri; Cluent. 58. ut animos ... iudicum commoverem; ib. 139. quo animi illorum iudicum ... incenderentur; ib. 140. quasi .. moveant animos iudicum suis testimoniis; Planc. 55.
auctoritas: ne libido violandae necessitudinis auctoritate iudicum comprobaretur; div. Caec. 63. non enim me ... iudicum auctoritas ... deterret; Verr I, 157.
avunculus: avunculus huius iudicis nostri ... occisus est; Milo 16.
cohortatio: recitavit ... cohortationem quandam iudicum; Cluent. 138.
consessus: ut ante consessum meorum iudicum videam quam ..; Planc. 40. o consessum iudicum praeclarum! Phil. V, 12.
consilium: si umquam res publica consilium ... iudicum imploravit; Flacc. 3.
conspectus: non idem iudicum comissatorumque conspectus (est); Cael. 67.
copia: haec copia ... iudicum, cohors non Q. Scaevolae, ... sed C. Verris; Verr. II, 34.
crudelitas: hic ... ad iudicum crudelitatem videretur esse servatus; Verr. V, 3.
culpa: iudicum culpa ... etiam censorium nomen ... nunc poscitur; div. Caec. 8. sed haec iudicum culpa, non mea est; Phil. XI, 11.
damnatio: damnatio est .. iudicum, quae manebat; Sulla 63.
decuria: totum ... chorum in tertiam decuriam iudicum scitote esse coniectum; Phil. V, 15.
dilectus: dilectus .. et notatio iudicum etiam in nostris civibus haberi solet; Phil. V, 13.
disciplina: qualis vir M. Iuventius Pedo fuit ex vetere illa iudicum disciplina? Cluent. 107.
dubitatio: ut omnes ... omni iure civili sine cuiusquam ... iudicis ... dubitatione utantur; Caecin. 97.

excusatio: accipietne excusationem is ... Graeculi iudicis? Phil. V, 14.
exemplum: dubitabitis exemplum iudicum illorum sequi? Verr. II, 109.
exspectatio: nonne aut in tabulis aut in testibus omnis exspectatio iudicum est? Verr. I, 26.
familiaritas: statim ad ... iudicis .. familiaritatem se applicavit; Cluent. 66.
fides: fides iudicis consolabitur; Quinct. 59. cuius propter fidem et religionem iudicis testis comparabat; Qu. Rosc. 45. ut eo fautore uteretur cupidiore, quam fides iudicis postulabat; Cluent. 61.
forma: num est ex iudicum genere et forma? Phil. V, 13.
frater: dixit Cn. Fannius ..., frater germanus Q. Titinii, iudicis tui; Verr. I, 128.
genus: varia iudicum genera (fuerunt); Cluent. 75. quo in genere iudicum praemia rata essent; Balb. 54. f. forma.
gravitas: nihil est quod humilitatem cuiusquam gravitas et virtus iudicis consoletur; Quinct. 5.
interpretatio: dabo etiam iudicum (interpretationem); Balb. 52.
ius iurandum: potero ... confugere ad ius iurandum iudicum; Scaur. 17.
libido: quis tantam libidinem iudicum ferre potuisset? Cluent. 61.
mentio: ne mentionem .. cuiquam iudicum aut iudiciorum facere liceat; Sest. 89.
misericordia: omnes tibi aditus misericordiae iudicum ... esse praeclusos; Verr. V, 21.
nomen: nomen iudicum amittemus; Cluent. 6. an vero nuper clarissimi cives nomen editicii iudicis non tulerunt? Planc. 41.
notatio: f. dilectus
numerus: hunc hominem in iudicum numero habebimus? Verr. II, 79. ex quo iudicum numero? ib. III, 70. tot viros primarios .., praesertim ex iudicum numero, ... esse ... conscios; ib. IV, 123. vidi egomet non nullos imperitos homines, nostros civis Athenis in numero iudicum; Balb. 30.
oculi: oculi omnium iudicum ... in Oppianicum coniciebantur; Cluent. 54.
ora: qui ... ora iudicum aspicere ... auderet; Verr. I, 1.
pars: ut a ... magna parte horum iudicum ... ad iudices alios veniremus; Verr. I, 30. hic si ... aequi iudicis has partis esse existimatis; Font. 21.
periurium: ex eo ... suspicor de tuorum iudicum manifesto periurio dici; har. resp. 36.
poena: maior mihi iudicum ... poena illa visa est; Piso 95.
potestas: qui istius causam ... in iudicum potestate ... positam arbitrabantur; Verr. a. pr. 19. Caecilius ... iudicum potestatem perpetuandam ... putavit; Sulla 64. ut eidem potestatem habeant iudicum; har. resp. 13.
reiectio: quod populus Romanus in reiectione iudicum iudicavit; Verr. a. pr. 10. postea quam reiectio iudicum facta est; ib. 16. de ipso .. ambitu reiectionem fieri voluerit iudicum alternorum; Planc. 36.
religio: sine ulla religione iudicis condemnatur; Caecin. 7. f. fides; Qu. Rosc. 45.
sapientia: ubi est .. sapientia iudicis? Rab. Post. 12.
seminarium: huc accedunt Alaudae. ... seminarium iudicum decuriae tertiae; ib. XIII, 3.
sententiae: ut Sex. Roscii vita ... sententiis iudicum permitteretur; Sex. Rosc. 149. eum ... iuratorum iudicum sententiis damnari oportere; Verr. V, 19. ita tum Fabricius ... sententiis iudicum est condemnatus; Cluent. 59. ad sententias iudicum corrumpendas; ib. 125. hac rogatione non iudicum sententia, sed legis vitium corrigebatur; Sulla 63. quem reum sententiis iudicum tradidisset; Milo 2.
severitas: in quo primum iniuriae gradu resistere incipiet severitas iudicis; Verr. III, 220. non iudicis solum severitatem ... suscipere debes; ib. IV, 69. salutis suae rationem iudicum severitati reservavit; ib. V, 74. cum te implicatum severitate iudicum ... esse videam; ib. 150. severitatem iudicis ... requirit; Caecin. 6.
signa: lex ... iudicum signis obsignari (litteras) iubet; Flacc. 21.
spes: qui adfecti iniuriis ad spem iudicum supplices .. confugiunt; Font. 33.
subsortitio: de subsortitione illa Iuniana iudicum nihil dico; Verr. I, 157. eius modi subsortitionem ... suorum quoque iudicum fore putavit; Verr. I, 158.
tabellae: neque in tabellis paucorum iudicum ... nostram fortunam pendere; Piso 98.
turpitudo: hanc .. suspicionem augeret ... non nullorum eius similium iudicum turpitudo; Cluent. 79.
virtus: f. gravitas.
2. **mit Präpositionen:** iudicium de: reliquum iudicium ... de iudicibus ... futurum est; Verr. V, 177.
lex de: lege de iudiciis iudicibusque novis promulgata; Verr. V, 177.
V. **Umstand:** ab: ab isdem .. iudicibus ... locus ei primus est constitutus; Cluent. 59. reum condemnari ... ab isdem iudicibus; ib. 62. locus ab iudicibus ... non est constitutus; ib. 94. (iudicia) quae ... ab iuratis iudicibus repudiari ... videatis; ib. 122. a iudicibus fortasse praetermissam esse (causam) arbitrantur; leg. agr. I, 12. (domus) quam senatus ... a iudicibus muniendam putavit; har. resp. 16. a iudicibus condemnandus est; Planc. 8.
ad: cum ad iudicem causam labefactari animadvertunt; Qu. Rosc. 13. illa (oratio) ad iudicem fuit; ib. 15 eius testis ad iudicem fidem infirmabit; ib. 45. ego me ad iudicem sic defendam, ut ..; Tull. 29. sic agi solet ad iudices; Ligar. 30. ad iudicem sic ... loquor; ib.
apud: apud iudicem causam ... dicat; Quinct. 43. facile me paterer ... apud Cassianos iudices ... dicere; Sex. Rosc. 85. id apud iudicem grave ... esse ducetur; Qu. Rosc. 6. ut ille ... apud iniquum [inimicum] iudicem reperire posset quod diceret; Verr. II, 92. qui apud alium iudicem multo acrior ... actor .. esse deberes; ib. IV, 70. graviorem apud sapientis iudices se fore ab inferis testem; ib. V, 113. apud eosdem iudices est reus factus; Cluent. 59. qui bis apud eos iudices offendisset; ib. 63. causam nescio quam apud iudicem defendebat; ib. 74. tenentur apud iudicem; ib. 82. cum res agatur ... apud severissimos iudices; Arch. 3. ipso nomine patrio valeret apud clementis iudices; Planc. 31. quid diceret ... apud tribulis suos iudices? ib. 43.
cum: quam diu alium praetorem cum eis iudicibus ... in consilium iturum putasti; Verr. I, 51. iubet lex ea ... iudicem quaestionis ... cum eis iudicibus ... quaerere de veneno; Cluent. 148.
de: qui propter offensionem iudiciorum [de veteribus iudicibus] lege nova novi iudices erunt constituti; Verr. V, 172.
ex: quod ex tam multis iudicibus absoluto Falcula nemo reus factus est; Cluent. 114. qua quisque lege ex illis iudicibus reus factus esset; ib. 115. cum ex CXXV iudicibus ... V et LXX reus reiceret; Planc. 41. nos .. ex delectis iudicibus ... constitutos iudices ita feremus, ut ..; ib.
in: in nullo iudice ... ne tenuissima quidem suspicio ... constituta sit; Verr. a. pr. 38. in iudice .. spectari et fortuna debet et dignitas; Phil. I, 20.
per: quae (pecunia) nunc petitur per iudicem; Qu. Rosc. 9. hunc per iudicem condemnabis; ib. 25. subsortitionem ... iudicum fore putavit per sodalem suum Q. Curtium, iudicem quaestionis suae;

Verr. I, 158. ne lege ea ... per paucos iudices astringatur; Cluent. 155. viginti pondo (auri expensum est) paulo amplius per hunc L. Peducaeum, iudicem nostrum; Flacc. 68.

iudicatum, Urtheilsspruch, Entscheidung: facio: cum iudicatum non faceret; Flacc. 48.

fateor: edictum probas, iudicatum fateris; Flacc. 68.

nego: si iudicatum negaret; Flacc. 49.

solvo: ut procurator iudicatum solvi satis daret; Quinct. 29. ut sibi Quinctius iudicatum solvi satis det; ib. 30. iudicatum solvi satis accipiat; ib. 44. P. Quinctium iudicatum solvi satis daturum; ib. 85. iudicatum solvi satis daturos (se) esse dicebant; Verr. II, 60.

iudicatus, Richteramt: isti ordini iudicatus lege Iulia ... non patebat? Phil. 1, 20.

iudicalis, gerichtlich: consuetudo: quae autem remota a .. iudicali consuetudine ... locutus sum; Arch. 32.

suppressio: statuit ad easdem esse sibi ... suppressiones iudicalis revertendum; Cluent. 68.

tabella: huic iudicalis tabella committetur? Verr. II, 79.

iudiciarius, gerichtlich: controversia: ut finis . iudiciariae controversiae constitueretur; Verr. I, 5.

lex: ecquid sentis lege iudiciaria lata quos posthac iudices simus habituri? Piso 94. nonne omnes iudiciariae leges Caesaris dissolvuntur? Phil. I, 19. legem etiam iudiciariam tulit; ib. V, 12. ne sua iudiciaria lex abrogetur; ib. VIII, 27.

res: eiusdem modi omnis res iudiciaria (fuit) in Sicilia; Verr. II, 31.

quaestus: hic ille ... quaestu iudiciario pastus ... contrahit frontem; Cluent. 72.

iudicium, Gericht, Gerichtsbarkeit, Urtheil, Entscheidung, Meinung, Ueberlegung: I. **absolut:** 1. **Subject:** absunt: non enim ius abesse videbatur a foro neque iudicia; Verr. V, 31.

accedit: ad horum omnium iudicia tot atque tanta domesticum iudicium accessit; Piso 97.

adiuvat: iam nihil te iudicium Neronis adiuvat; Verr. I, 83.

appropinquat: postea .. quam appropinquare huius iudicium ei nuntiatum est; Cluent. 192.

coniungit: quicum me deorum .. iudicium coniunxerat; div. Caec. 65.

consequitur: vehemens ac liberum populi Romani iudicium consequetur; Verr. V, 176.

conticescunt: cum ... iudicia conticuissent; Piso 26.

debet: f. est; leg. agr. II, 52. prov. cons. 41. obest; Cluent. 98. valet; Verr. I, 41.

deest: ut iudicium .. rei publicae ... defuisse videatur; Verr. a. pr. 3.

desinunt: postea quam iudicia severa Romae fieri desierunt; Verr. IV, 133.

discrepat: ut ... vestrum iudicium ab suo iudicio ne discrepet; div. Caec. 14.

displicent: f. est; Sest. 92.

est: quod iudicium gravissimum est; Quinct. 32. quod aliud est iudicium; Qu. Rosc 10. iudicium esse ... de fama fortunisque P. Quinctii vides; ib. 33. ut facilius iudicium sit; ib. 44. quod putares hic ... iudicium futurum; Sex. Rosc. 61. maleficium, de quo iudicium est; ib. 117. iudicium est pecuniae certae; ib. si .. qua sunt privata iudicia; ib. 16. cuius de ea re proprium non erat iudicium; ib. 25. huiusce rei iudicium ... video futurum; div. Caec. 47. aperte iam ... nulla esse iudicia; Verr. a. pr. 20. si .. iudicia nulla sint; ib. 41. quod eius modi iudicia sint; ib. nulla .. iam existimantur esse iudicia; ib. 43. de iure .. libertatis ... suum putat esse iudicium; ib. I, 13. cum coëgeris homines miseros, ... quasi desperatis nostris ... iudiciis, ad vim; ib. 82. si iudicium sit eius modi; ib. II, 31. iudicia huius modi (fuerunt); ib. quod esset iudicium, cum ..? ib. III, 30. cum .. verbo iudicium sit in edicto; ib. 33. iudicium .. quod fuerit isto praetore ... scire debetis; ib. 39. ecquod iudicium Romae tam dissolutum ... fore putasti? ib. 131. qui modo iudicia Romae fore putaret; ib. 132. quaero cuius modi tu iudicia Romae putaris esse; ib. IV, 8. utitur hac lege, qua iudicium est; ib. 17. iudicium de pecuniis repetundis ne sit hoc tempore; ib. 82. cum iudicium certa lege sit; ib. V, 4. reliquum iudicium ... de iudicibus ... futurum est; ib. 177. itaque tum vestrum difficilius iudicium ... fore videbatur; Tull. 1. vestrum difficilius iudicium ... fore videbatur; ib. 2. iudicium vestrum est, recuperatores; ib. 7. de hoc iudicium est; ib. 23. nullum est iudicium; ib. 35. unum est enim et simplex aurium iudicium; Font. 22. est enim turpe iudicium; Caecin. 8. de quo (iure) iudicium est; ib. 10. si quod erit armorum iudicium; ib. 61. iuris iudicium cum erit; ib. cum iudicium de vi sit; ib. 104. nulla iudicia esse; Cluent. 77. quorum iudicium ... est; ib. 80. ista multa iudicia quae sunt? ib. 88. non fuit illud .. iudicium iudicii simile; ib. 96. Iunii iudicium video esse eius modi, ut ..; ib. 103. illa igitur ... seditiosa iudicia fuerunt; ib 113. ipsi inter se censores sua iudicia tanti esse arbitrantur; ib. 122. utrum censorum iudicium grave velis esse; ib. 135. invidiosum illud iudicium fuisse; ib. 138. penes Cn. Pompeium omne iudicium ... debet esse; leg. agr. II, 52. hoc quantum iudicium, quam intolerandum ... sit quem praeterit? ib. 57. horum erit nullum iudicium ..., quid residuum sit; ib. 59. iudicium acerbum (est); Rabir. 35. meum .. gravius esse iudicium; Sulla 3. intelleges ... iudicium meum et horum par atque unum fuisse; ib. 5. in qua civitate ... (essent) nulla iudicia; Quir. 14. liberum senatus iudicium propter metum non fuit; dom. 10. qua die iudicium sit futurum; ib. 45. cuius est gravissimum iudicium de iure legum; ib. 71. non obscurum de meis in rem publicam beneficiis suum iudicium .. esse voluerunt; ib. 74. qui mihi tale populi iudicium ... dedecori putaret esse oportere; ib. 88. censor .., penes quem maiores nostri ... iudicium senatorum de dignitate esse voluerunt; ib. 130. si ... iudicia non essent; Sest. 86. iudicia displicent aut nulla sunt; ib. 92. quod iudicium populi Romani in honoribus eius futurum sit nemini dubium esse debet; ib. 113. est quidem ista vestra existimatio, sed iudicium certe parentis; Cael. 4. si liberum vestrum iudicium fuisset; prov. cons. 13. illius mihi iudicium gratum esse debebat; ib. 41. animadversio .. et iudicium senatus (fuerat); Piso 14. sin autem mavis illud esse iudicium; Planc. 10. cum iudicia penes equestrem ordinem essent; Scaur. c. 1. § 2. iudicia populi Romani parum magna vobis videbantur? Phil. I, 36. nullum fuisse de alea lege iudicium; ib. II, 56. nihil bonorum virorum iudicio optatius; ib. V, 50. occulta .. fuit eorum voluntas iudiciumque de Antonio; ib. VII, 21. quod fuerit de hoc bello iudicium senatus; ib. IX, 7.

instat: instabat iudicium; Verr. a. pr. 24.

iuvat: quid igitur te iuvat Neronis iudicium? Verr. I, 84.

manent: qui iudicia manere apud ordinem senatorium volunt; div. Caec. 8.

nascuntur: unde haec omnia [iudicia] nascuntur? Quinct. 46. cum ... omnia iudicia ... ex improborum iniquitate ... nata sunt; Tull. 8.

obest: hoc vos Cluentio iudicium putatis obesse oportere? Cluent. 92. hoc Bulbi iudicium non plus huic obesse causae debet, quam illa ... duo iudicia; ib. 98.

patet: hoc C. Caesaris iudicium ... quam late pateat attendite; Marcell. 13.

perennt: iudicia perierunt; har. resp. 60.
pertinet: quod videretur ad summam illius existimationem hoc iudicium pertinere; Caecin. 6.
potest: tribus locis significari maxime populi Romani iudicium ... potest; Sest. 106.
relinquunt: illa iudicia senatoria ... defensioni nullum locum reliquissent; Cluent. 61.
valet: haud scio an ... plus iudicium voluntatis valere quam sortis debeat; Verr. I, 41. si existimabit iudicium accusatoris ... valere oportere; Muren. 60. ius valeat necesse est, id est, iudicia; Sest. 92. quin ... in eodem (genere) iudicia imperatorum valerent; Balb. 54.
veniunt: in invidiam .. magnam illa iudicia venerant; Cluent. 130.
versatur: ne ipsius quidem iudicium in civium Romanorum iure esse versatum; Arch. 11.
vincit: etenim iudicium ... me uno defendente vicit; Verr. I, 139.
videtur: hoc ... inimici iudicium grave videretur; Verr. II, 139. f. absunt. deest. est; Tull. 1. 2. pertinet. II, 1. compono. contemno. corrumpo; Cluent. 75. facio; Sex. Rosc. 95. Caecin. 4. Flacc. 40. reduco.

2. **Prädicat:** sum: hoc est iudicium; Verr. a. pr. 47. quid est hoc? ... iudicia in socios fidelis? ib. III, 66. illa tandem quaestio ... aut iudicium fuit? Cluent. 90. possunt eidem illud iudicium fuisse defendere? ib. 92. fuit ... quidvis potius quam iudicium; ib. 96. qui illud iudicium fuisse arbitretur; ib. aestimationem litium non esse iudicium; ib. 116. quod iudicium lege non erat; Flacc. 50. in quo illud primum debes putare, comitiis ... studium esse populi, non iudicium; Planc. 10. si in communi gaudio populi Romani uni gratulabantur, magnum iudicium (est); Phil. XIV, 13.

3. **Ausruf:** quod iudicium senatus! Phil. VI, 6. f. II, 1. commemoro.

II. **nach Verben:** 1. **Accusativ:** accipio: f. **accipio,** III, iudicium (8 St.) B. I, S. 41, a.
administro: ut ... per ... imperitos adulescentulos ... iudicia administrentur; div. Caec. 68. opinor ... totum hoc iudicium ... quasi mente quadam regi legis et administrari; Cluent. 147.
appello: hoc iudicium appellabitur? Verr. IV, 104. quo nomine iudicium hoc appellatur; ib. V, 127. ut neque appellata umquam iudicia sint neque existimata; Cluent. 88. quod si qui illud iudicium appellet; ib. 103. ut incursionem potius seditionis ... quam iudicium appellandum putem; ib. quod iudicium appellari non oportet; ib. 115. quod illi iudicium appellant; ib. 117. si ista iudicia appellare voltis; ib. 122. vobis in mentem venit haec appellare iudicia; ib.
aufero: ut ab senatu iudicia ... auferantur; Verr. I, 23.
celebro: quorum studio ... celebrari hoc iudicium ... vides; Sulla 4.
cognosco: cognoscite nunc iudicium senatus; Balb. 55. f. interpono.
commemoro: o commemoranda iudicia! Verr. a. pr. 42. o praeclarum et commemorandum iudicium! ib. III, 28. tu, qui iudicia facta commemoras; Cluent. 112.
committo: iudicium inter sicarios ... committitur; Sex. Rosc. 11. existimationis suae iudicium extra cohortem suam committendum fuisse nemini; Verr. III, 142. omne suum erga meam dignitatem ... iudicium ... commissum ... esse arbitrabuntur; dom. 142.
communico: erant iudicia cum equestri ordine communicata; Cluent. 130.
comparo: non esse hoc iudicium iudicii ... causa comparatum; Scaur. 30.
compono: M. Lucullus ... primus hoc iudicium composuit; Tull. 8. severissimum iudicium ... per vos videri esse compositum; ib. 36.
comprobo: vident iudicia comprobari; Cluent. 152.
confirmo: quarum legionum fortissimum .. iudicium confirmat senatus; Phil. IV, 6.
conflo: eius rei, quae conflavit hoc iudicium; Sex. Rosc. 5. quae (Venus) illam totam accusationem iudiciumque conflarat; Verr. II, 116.
coniungo: hoc iudicium cum illo non esse coniunctum; Cluent. 97. illorum iudicium coniunctum cum re esse defendito; ib. 124.
conqueror: non illi ... iniqua iudicia ... conquerebantur; Verr. IV, 111.
constituo: iudicium de pecuniis repetundis est constitutum; div. Caec. 11. ne quod iudicium ... constitueretur; Verr. II, 60. f. **constituo,** III. iudicium (23 St.) B. I, S. 658, a.
contemno: qui ita iudicia .. contempserat, ut ..; Milo 43. D. Bruti iudicium ... num cui tandem contemnendum videtur? Phil. IV, 7. qui semper senatus iudicium ... contempserit; ib. VI, 5.
contineo: quae res totum iudicium contineat; Sex. Rosc. 34.
corrumpo: f. **corrumpo,** II. iudicium (42 St.) B. I, S. 711, a.
decerno: cuius .. de illo incesto stupro iudicium decernendi senatui potestas esset erepta; Milo 13.
declaro: maximum .. populi Romani iudicium universi consessu gladiatorio declaratum est; Sest. 124.
defendo: quae ... defendenda sunt: ... iudicia, iuris dictio, fides; Sest. 98. nos .. iudicia ... defendimus; Phil. VIII, 8.
defero: si ad causas iudicia iam facta domo deferemus; Cluent. 6.
defugio: ne quis te iudicia defugere arbitraretur; Vatin. 34.
denuntio: nec mihi ille iudicium populi ... denuntiabat; Sest. 40.
desidero: qui severiora iudicia desiderant; Verr. II, 174.
dimitto: dimittitur iudicium; Verr. II, 70.
dissolvo: f. **dissolvo,** II. iudicium (5 St.) S. 134, b. — disturbo: f. **disturbo,** II. iudicium (5 St.) S. 136, a. — do: f. **do,** III. iudicium (28 St.) S. 143, b.
duco: ut duceret iudicium; Flacc. 82.
eripio: eripueras senatui ... imperatoris deligendi iudicium; Vatin. 36.
exerceo: f. **exerceo** iudicium (4 St.) S. 264, b.
existimo: ut intellegatis cuius modi ista iudicia .., cuius modi istius de cohorte recuperatores existimati sint; Verr. III, 29.
exprimo: si universi populi iudicium verum ... expressero; Sest. 119.
exspecto: f. **exspecto,** III. iudicium (5 St.) S. 282, b. — facio: f. **facio,** III. iudicium (32 St.) S. 305, b. **de,** III. iudicium facio (19 St.) S. 16. f.
fero: quorum ... iudicium ac potestas erit non ferenda; leg. agr. I, 9.
habeo: f. **habeo,** III, iudicium (4 St.) S. 440, a.
horreo: iam tum crimen et iudicium horrueris; Verr. V, 74.
imminuo: nullum iudicium de se senatus imminutum putat; Deiot. 36.
impedio: sin ipsa iudicia vis impediret; sen. 19. qui ... cum iure ... iudicium impedire non posset; Vatin. 33.
impetro: iudicium ex edicto non potest impetrare; Verr. III, 152.
improbo: quod Sacerdotis iudicium improbare istum ausurum non arbitrabatur; Verr. II, 68. vestrum ab illis de eodem homine iudicium ... improbari; imp. Pomp. 63.

infirmo: hic tu Cn. Pompei ... iudicium et factum infirmare conaris; Balb. 51.
instruo: hoc .. ipsum iudicium ... a matre hoc tempore instruitur; Cluent. 18.
interpono: cognoscite nunc populi Romani iudicium multis rebus interpositum; Balb. 53.
invenio: quod ... ne postulatum quidem iudicium invenitur; Verr. III, 33.
labefacto: nemo labefactare iudicium est conatus; Sulla 64.
metuo: iam hoc magnum iudicium hominum ... neminem metuisse; Verr. I, 111. iudicia non metuis; Phil. II, 115. — homines .. iudiciorum metuentes ... non se rem improbare dicebant; dom. 69.
minitor: praesertim cum idem ille ... Catoni ... iudicium minitanti ... respondisset; Muren. 51.
neglego: qui ... iudicium bonorum omnium neglexisset; dom. 114.
nomino: maiores .. nostri numquam .. iudicium nominarunt; Cluent. 117.
obruo: senatus vero iudicia de illo ... quae umquam vetustas obruet? Deiot. 37.
omitto: omitto civitatium ... de meis in omnis mortalis meritis unum iudicium; dom. 75.
opto: nihil innocenti ... tam optandum (esse) quam aequum iudicium; Cluent. 7.
perdo: senatoria iudicia perdita .. esse arbitratur; Verr. a. pr. 8.
perfringo: qui ... potest ... neque leges ac iudicia perfringere; Sest. 134.
pertimesco: iudicium in causa tam turpi (pertimescendum fuit)? dom. 57.
peto: nova iudicia petebantur; Verr. I, 137.
polliceor: nos libertatem nostris militibus .., iura, iudicia ... pollicemur; Phil. VIII, 10.
posco: populus Romanus ... iudicia poscebat; Verr. a. pr. 44.
postulo: iudicium postulas; Quinct. 61. nihil nisi ex edicto iudicium in octuplum (postulat); Verr. III, 28. in quem iudicium ... postulatum sit; ib. 29. ita in eum iudicium de professione iugerum postulabatur; ib. 39. causa erat iudicii postulandi; ib. abs te iudicium postulatur; ib. 135. ſ. invenio.
probo: quod eius ordinis iudicia minus iam probari populo arbitrabatur; Cluent. 77. quae (iudicia) probata non essent; ib. 138.
profero: alterius rei causam vosmet ipsi .. vobis .. prolato iudicio sustulistis; Caecin. 9. videamus ecquod aliud iudicium ... proferre possimus; Cluent. 103.
propono: si hoc iudicium plebi Romanae propositum sit; Cluent. 157.
puto: si illud iudicium putaretur; Cluent. 119. ut ... bonorum iudicia nihili putaret; Sest. 114. volnus illud rei publicae, ... non iudicium putandum est; Planc. 70. cum ei ... fugiunt, non plausum illum, sed iudicium puto; Phil. I, 37.
recuso: fatetur ... Alfenum ... iudicium ... non recusasse; Quinct. 63.
reddo: cui ... neque iudicium redditum est usitatum; Quinct. 71. vestra de me multa iudicia nobis uno tempore omnia reddidistis; sen. 2.
redigo: quo edicto omnia iudicia redegerat in suam potestatem; Verr. II, 33.
reduco: ut ... iudicia ... mecum simul reducta videantur; dom. 17.
refero: nisi ad equestrem ordinem iudicia referantur; Verr. III, 223.
rego: ſ. administro; Cluent. 147.
relinquo: hoc voluit clarissimum relinquere iudicium; Verr. I, 130.
reperio: neque tamen ullum iudicium reperietur; Verr. III, 29. cum omnia iudicia ... poeniendorum maleficiorum causa reperta sint; Caecin. 6. ut ... vestra iudicia ... reperiantur; Flacc. 94.
reprehendo: hoc iudicium reprehendas tu; Cluent. 114. ut alter alterius iudicium ... reprehendat; ib. 122. ut viderentur ... iudicia reprehendisse; ib. 130. nemo iudicium reprehendit; Sulla 63. ut ... iudicium populi Romani reprehendatis; Planc. 8.
rescindo: cum ... iudicium C. Sacerdotis rescidisset; Verr. II, 74. simul ac tute coeperis tua iudicia rescindere; ib. V, 19. ne tuum iudicium videar rescindere; ib. 20. illi sua ... ipsi iudicia rescinderent; Cluent. 60. quod cum fit, non iudicia rescinduntur; ib. 116.
restituo: alia iudicia Lilybaei ... restituta sunt; Verr. II, 63.
sequor: vos nunc utrum illorum iudicium an voluntatem sequi malitis considerate; Verr. II, 175. tua sequar iudicia; ib. V, 19. qui in iudicando superiora iudicia secuti sunt; Cluent. 106. huius tu ... nec iudicium sequere nec vim pertimesces? Catil. I, 17.
significo: ut ... iudicium significent; Cluent. 196. ſ. I, 1. potest.
solvo: ſ. V, 1. tribui; Phil. V, 41.
specto: duo sunt tempora, quibus nostrorum civium spectentur iudicia de nobis; Vatin. 10.
statuo: istum statuisse in provincia sua existimationis suae iudicium; Verr. III, 142.
subeo: L. Flacco ... lectissimorum virorum iudicium esse subeundum; Flacc. 2. quod iudicium cumque subierat; Sest. 68. subiit etiam populi iudicium; Scaur. c. 1. § 1.
sustineo: hic ... totum iudicium sustinebit; div. Caec. 48. iam intellegitis quantum iudicium sustineatis; Cael. 70.
tempto: iudicium illud pecunia esse temptatum; Cluent. 9. ab Oppianico temptatum esse iudicium; ib. 80.
teneo: nos non tenebimus iudicia diutius; Verr. a. pr. 20. quadringentos (annos) iudicium nationemque censoriam (tenueramus); Piso 10.
timeo: mihi videlicet ... iudicium timendum fuit; Milo 36. ego ... iudiciumne timui? ib. qui isto modo iudicia non timeat; Phil. II, 115.
tollo: ut iudicium tolleretur; Verr. a. pr. 41. licet omnia de pecuniis repetundis iudicia tollatis; ib. II, 27. lege Hieronica iudicia ... sublata uno nomine omnia sunt; ib. 34. impudenter tollis exspectatum existimationis tuae iudicium; ib. III, 139. tollitur vestrum iudicium leg. agr. II, 58. cuius iudicium ... tollitur; ib. 60. ille ambitus iudicium tollere ... voluit; Sulla 15. postea quam ab eodem iudicia sublata esse vidit; sen 19. tota causa iudiciumque sublatum sit; dom. 45. qui ... ausus est dicere ... iudicia tolli; har. resp. 55. ut ... gravissimum iudicium sanctissimi magistratus de re publica tolleretur; Sest. 55. vim fuisse illam, flammam quassatae rei publicae ... iure iudiciisque sublatis; ib. 73. qui vi iudicia ipsa tolleret; Milo 70. vetera iudicia sublata (sunt); ib. 85. quid ageret vir ad virtutem ... natus ... iudiciis sublatis? ib. 89. censorium iudicium ... non esse ... sublatum; prov. cons. 46. num etiam tuum de auspiciis iudicium interitus Caesaris sustulit? Phil. II, 88.
transigo: quasi metueret ne Petilius privato illo iudicio transacto ... cum ceteris in consilium reverteretur; Verr. II, 75.
transfero: quis poterit ... de transferendis iudiciis recusare? Verr. a. pr. 20. postea quam iudicia ad senatum translata sunt; ib. 37. iudiciis ad senatorium ordinem translatis; ib. 38. desinemus nos de iudiciis transferendis recusare; ib. I, 6. qui de transferendis iudiciis possit recusare; ib. III, 224. iudicium de pecuniis repetundis ad xviros translatum videtis; leg. agr. II, 59.
tueor: patres conscriptos iudicia male ... tueri; Verr. a. pr. 44.
vendo: in eam .. venerat .. consuetudinem in vendendis istius ... iudiciis; Verr. II, 169.

video: (urbs) quae primum iudicium de capite vidit M. Horatii; Milo 7.
violo: idem iste ... iudicia violavit; har. resp. 43.

2. **Genetiv:** sum: quod vestri iudicii est; Cluent. 164. qui ... sui iudicii ... voluit me esse; Balb. 4. f. IV, 1. oratio.
venit in mentem: numquamne tibi iudicii ... venit in mentem? Verr. V, 144.

3. **Dativ:** aedifico: quasi pro theatro illi (gradus) iudicio aedificati videbantur; Cluent. 93.
commendo: quem pater moriens ... iudiciis vestris commendatum putavit; Verr. I, 151.
committo: incommoda sua ... nostris committere .. iudiciis ... maluerunt; Verr. I, 82. sin ... hominum delictum fortunae iudicio committere minime censorium est; Cluent. 129.
confido: monet hominem, ne nimis iudicio Sacerdotis ... confidat; Verr. II, 69. nos ... imperitae multitudinis iudicio confidimus; Flacc. 97.
conflo: summam illi iudicio invidiam ... esse conflatam; Cluent. 79.
consentio: in Oppianico ... superioribus consentire iudiciis debuerunt; Cluent. 60.
desum: posse te .. illi .. iudicio non deesse; div. Caec. 47.
intersum: tot iudiciis interfuistis; Verr. III, 64
permitto: regna xvirum dicioni, iudicio potestatique permissa ... esse dico; leg. agr. II, 39.
praesum: si ... ei iudicio Chrysogonus praeesset; Sex. Rosc. 72. cum praetor iudicio eius praefuisset; Verr. I, 157. qui praesunt iudiciis summa cum gravitate; Sulla 64.
praesideo: vobis ... huic iudicio praesidentibus haec tanta virtus ex urbe expelletur? Milo 101.
reservo: nisi te ... huic iudicio reservasset; Verr. I, 114. gratiam iudicio et accusationi reservant; Muren. 45. meae mortis poenas iudicio et posteritati reservari; sen. 33. crimen iudicio reservavi; Milo 14.
resisto: oportere ... iudiciis resistere; Sest. 86.

4. **Ablativ:** abutor: quid est aliud iudicio ... abuti ad quaestum? Sex. Rosc. 54.
libero: cum ... me defendente capitis iudiciis essent liberati; prov. cons. 24.
opus est: quid opus est iudicio? Verr. III, 34. nihil opus fuisse iudicio; Tull. 9.
utor: nihil tam invidioso iudicio ... uterer; Quinct. 47. qua lege populus Romanus de pecuniis repetundis optimis iudiciis ... usus est; Verr. a. pr. 51. ut eis ne in suis quidem beneficiis libero iudicio uti liceret; ib. II, 164.

5. **mit Präpositionen:** abeo ab: quin ab iudicio abeas turpissime victus; Qu. Rosc. 41.
absum ab: quam doleo abesse ab huius iudicio L. Volusienum! Cluent. 198.
accedo ad: ad horum omnium iudicia tot atque tanta domesticum iudicium accessit; Piso 97.
addo in: ut adderet in iudicium INIURIA; Tull. 38. quod ergo ideo in iudicium addi voluisti; ib. 39.
adduco in: qui primus in iudicium adductus esset; Sex. Rosc. 28. [reus] in iudicium adductus est [C. Verres]; Verr. a. pr. 2. hostem sacrorum ... in vestrum iudicium adduximus; ib. I, 9. qui adductus est in iudicium; ib. 155. possumne ... magis reum condemnatum in iudicium adducere? ib. II, 174. qui erit adductus in iudicium; ib. III, 207. quis apertior in iudicium adductus est? Cluent. 48. quod homo nequam ... in iudicium sit adductus; ib. 97. ipse adductus in iudicium pecuniam iudici dederit; ib. 125. non L. Saturninus ... in vestrae severitatis iudicium adducitur; Catil. IV, 4. adductus est in iudicium Polemocrates; Flacc. 74. quod si te in iudicium quis adducat; Phil. II, 34.
adfero ad: qui nihil se arbitrantur ad iudicia ... adferre oportere; div. Caec. 25. quid adfers ad iudicium? Muren. 67. — in: quam honestatem in iudicium tuum ... attulit; Quinct. 99. simplex in iudicium causa (adlata est); Cluent. 49. quas (causas) .. in iudicium adferri non oportuit; ib. 91. si in iudicium nihil praeter invidiam attulissent; ib. 160. tu fortunas ... in iudicium adferas; ib. 186. nolo accusator in iudicium potentiam adferat; Muren. 59. neque attulit in iudicium quicquam ad laedendum; Flacc. 11. quantum auctoritatis in iudicium adferatis; ib. 65.
adsum ad: sese ... ad iudicium non adfuturos; div. Caec. 28. C. Verrem ... ad iudicium adfuturum (esse); Verr. I, 1. Heraclius ... capit consilium ... non adesse ad iudicium; ib. II, 41. — in: utinam adesset in iudicio! Qu. Rosc. 12. ut in iudicio adessent; Verr. IV, 113. cur hi neque in iudicio adsunt neque in decreto nominantur? Flacc. 45. idem non adfuit alio in iudicio; Sulla 81.
ago de: coepi ... de iudicio agere et cogitare; Verr. a. pr. 26.
ascribo ad: ascribat ad iudicium suum ... suam ... sententiam; Rab. Post. 1.
cogito de: f. ago de.
committo in: quod temere commisisti in iudicium; Qu. Rosc. 26.
commoneo de: aras ... lamentationibus de vestro iudicio commoneri; Font. 47.
comparo ad: hoc tibi defensionis ad iudicium tuum comparabas; Verr. III, 32. cur non eius damnatione aliquid ad hoc iudicium praeiudicii comparasti? Planc. 55.
concludo in: qua ratione ... in hoc singulare iudicium causa omnis concluderetur; Quinct. 67.
congruo cum: (lex) quae congruebat cum iudicio senatus; har. resp. 29.
coniungo cum: quin illa damnatio ... cum ... vestro iudicio coniuncta esse possit; Cluent. 98.
conloco in: haec (pecunia fuit) ... in iudicio conlocata; Qu. Rosc. 23.
consequor ex: ex vestro iudicio fructum est amplissimum consecutus; imp. Pomp. 2.
consisto in: vos, quorum ... consistit ... ius ‖ honos ‖ in iudiciis; leg. agr. II, 102.
convenio ad: quanta multitudo hominum convenerit ad hoc iudicium vides; Sex. Rosc. 11.
decedo ad: qui ... ad iudicium decederet; Verr. V, 40.
deduco ad: qui ad hoc iudicium deducti non sunt; Flacc. 9.
defero in: quoniam ... in forum deferri iudiciumque voluisti; Cael. 35.
depono in: potero ego hoc onus tantum .. in hoc iudicio deponere? Verr. V, 179.
detraho in: cum in iudicium detrahi non posset; Milo 38.
dico de: de quo iudicio si velim dicere omnia; Verr. I, 155. ut .. de rebus ab isto cognitis iudicatisque et de iudiciis datis dicere desistamus; ib. II, 118.
dimitto ab: plebem a iudicio dimisimus; Planc. 21.
discedo ab: quod ... inlusos se ... ab iudicio discessuros videbant; Verr. III, 30. — ex: ut spoliis ex hoc iudicio ornati .. discedant; Sex. Rosc. 8. se ex iudicio discessisse victum; Cluent. 111.
discrepo ab: ut ... vestrum iudicium ab suo iudicio ne discrepet; div. Caec. 14. cum ceteri soleant in iudicando ne ab aliorum iudiciis discrepent providere; Cluent. 60.
dissentio ab: nec ab iudicio omnium mortalium ... dissentire possunt; Phil. IV, 9.
disputo de: dum de his singulis disputo iudiciis; Cluent. 89.
dissideo de: cum adventu L. Sullae maximi

exercitus in Italia civium dissiderent *de* iudiciis; Font. 6.
dominor in: videt ... sese in iudiciis diutius dominari non posse; div. Caec. 24.
elabor, emitto ex: qui neque elabi ex iudicio iucunditate sua neque emitti gratia potest; Sest. 134.
emergo ex: emerserit ex peculatus etiam iudicio; Verr. I, 12.
eripio ex: si ex hoc iudicio aliqua vi sese eripuerit; Verr. II, 77. istum mihi ex hoc iudicio ereptum ad illud populi Romani iudicium reservari; ib. V, 173.
fero de: nihil de iudicio ferebat; Sulla 63.
floreo in: qui nuper in ... iudiciis maximis floruerunt; Font. 26. qui omnes in iudiciis publicis ... floruerunt; Cluent. 107.
habeo in: si HS miliens in iudicium haberet; Qu. Rosc. 50.
instruo ad: ad iudicium nondum se satis instruxerat; Verr. IV, 41.
iudico de: cum iudex alium de suo iudicio putaret iudicaturum; Verr. II, 33. quid .. censores de illo iudicio corrupto iudicasse dicantur; Cluent. 123.
lego ad: cum ad vestrum iudicium civis amplissimos legavit; Balb. 42.
mitto ad: quem ... ad hoc iudicium legatum ... Centuripina civitas misit; Verr. III, 114. qui ad hoc iudicium legatus ... missus est; ib. 200. idem nunc lectissimos viros ... ad hoc iudicium ... miserunt; Cael. 5. laudatores ad hoc iudicium ... missos videtis; Balb. 41. — in: si inconstanter nomen suum misit in hoc iudicium; Flacc. 5.
nascor ex: ex hominum iudicio (crimen nascitur); Verr. II, 162.
perduco ad: si istum ... ad aliud iudicium perducere poterimus; Verr. I, 11.
pertineo ad: quae ad iudicium pertinebant; Verr. a. pr. 24. quae ad iudicium pertinerent; ib. III, 170. non intellegis haec ... ad peculatus iudicium pertinere? ib. 83. quae ad iudicium pertineant; ib. V, 174. quid ad hoc iudicium recitari istas leges pertinuerit; Tull. 48. quod ad vestrum iudicium pertineret; Caecin. 27. quae ... ad vestrum iudicium minime pertinerent; Cluent. 164. quod ad iudicium non pertineat; Planc. 63.
peto ab: quo minus miremini Siculos ... auxilium ... ab iudiciis petivisse; Verr. III, 72.
pono in: salutem ... in hoc uno iudicio positam esse ... putetis; Flacc. 3.
produco in: si vivus in iudicium produceretur; Verr. V, 113. tu in iudicium archipiratam domo producere ausus es; ib. 136.
proicio in: hoc ex genere si qui se in hoc iudicium forte proiecerint; Cael. 22.
profero in: adversaria in iudicium protulit nemo; Qu. Rosc. 7.
proficiscor ad: ipse ... ad privatum Staieni iudicium profectus est; Cluent. 74. — ex: ipse e publico iudicio ... profectus est; ib.
quaero de: si de meo iudicio quaeris; Phil. II, 75.
rapio in: rapientur homines in haec iudicia ex omni ... invidia; Rab. Post. 18.
removeo ab: civitas ... summorum aratorum, remotissimorum a ... iudiciis (spoliata est); Verr. III, 75. (pars) quae procul ab iudicio remota est; Cluent. 2.
reperio in: opto, ut in hoc iudicio nemo improbus praeter eum ... reperiatur; Verr. a. pr. 50.
reservo ad: quin istum fortuna ... voluerit .. ad vestrum iudicium reservare; Verr. I, 71. ego illum ad iudicium meum ... reservavi; ib. V, 77. istum mihi ex hoc iudicio ereptum ad illud populi Romani iudicium reservari; ib. 173.
retraho ad: cum Verrem ... ad iudicium retraxisset; Verr. I, 23.
revoco ad: mihi videntur fructum reditus ... ad suorum sacerdotum .. iudicium revocasse; dom. 143.
rogo de: si ipse A. Cluentius sententiam de iudiciis rogaretur; Cluent. 136.
sedeo in: quod vestitum in iudicio sedere vides; Sex. Rosc. 147.
sentio de: de iudicio animi mei, ut volet, quisque sentiat; Rab. Post. 44.
servo ex: quo ex iudicio te ulla Salus servare posset; Verr. III, 131.
sto in: ut illi plane stare in suo iudicio non liceret; Piso 76. — circum: qui circum iudicium stabant; Sulla 31.
subscribo de: quae de iudicio corrupto subscripserunt; Cluent. 126.
sum in: quid est in iudicio? Qu. Rosc. 11. fuit ista severitas in iudiciis; Verr. V, 45. in iudiciis veritati (esse locum); Cluent. 202. qui locus tibi in legibus et in iudiciis esse potest? Phil. II, 87.
traduco ad: ex agro homines traduci ... ad insolitam litem atque iudicium; Verr. III, 26.
versor in: ut in iudicio versarere; Sex. Rosc. 95. qui tot annos in ... iudiciis publicis ita sim versatus; div. Caec. 1. ego, qui ... in iudiciis ita verser, ut ..; ib. 41. num quid aliud in illis iudiciis versatum est praeter hasce insidias? Cluent. 62. num quid aliud in illis iudiciis versatum est? ib. 63. versatam esse in iudicio mentionem; ib. 78. versatam esse in iudicio pecuniam constat; ib. 81. quia nulla in iudicio seditio ... versata est; ib. 103. (dignitas) quae in iudiciis publicis versari debet; ib. 107. vehemens erat in iudiciis ... invidia versata; ib. 130. (exspectatio) quae versari in iudiciis solet; Flacc. 21. quod si ullo tempore magna causa in sacerdotum populi Romani iudicio ... versata est; dom. 1. idem ... crimen quod versetur in iudicio requirat; Cael. 1.
venio ad: qui .. ad hoc ipsum iudicium ... venit; Sex. Rosc. 13. ad iudicium ... venimus; Qu. Rosc. 10. ut nemo umquam ... compositior ad iudicium venisse videatur; Verr. a. pr. 32. si diligens et firmus accusator ad iudicium veniret; ib. II, 1. itaque ad iudicium venitur; ib. 71. frequentissimi venerunt ad hoc iudicium mercatores; ib. V, 154. ad iudicium ... veniebat; Cluent. 93. — in: non necesse esse famam alterius in iudicium venire; Quinct. 30. venerat ... haec res in iudicium; Qu. Rosc. 42. te paratum in iudicium venturum arbitraris; div. Caec. 43. intellegit me ita paratum ... in iudicium venire, ut ..; Verr. a. pr. 7. hic ... bonis patriis ... spoliatus venit in iudicium; ib. I, 152. venerat res in iudicium; ib. III, 140. minore periculo in iudicium venturus esset; ib. IV, 49. qui in iudicium veniat; ib. 71. scelerum Furias in tuum iudicium esse venturas; ib. V, 113. ut hoc solum in iudicium veniret; Tull. 12. nisi putamus eum in iudicium venire; ib. 32. si venit id in iudicium; ib. 35. venerit ea res in hoc iudicium necne; ib. 38. videtis ... sanguinem in iudicium venire; ib. 42. quod in iudicium venire ausus est; Caecin. 2. in his causis non verba veniunt in iudicium; ib. 63. factum illius ... in iudicium venire; ib. 83. in iudicium non venire utrum A. Caecina possederit necne; ib. 104. ut ... condemnatus in iudicium venerit; Cluent. 49. mihi videor in iudicium venire; ib. 51. qui in iudicium venerant; dom. 49. (res) quae veniat in iudicium; Milo 7. non illud iam in iudicium venit; ib. 31. num quid igitur aliud in iudicium venit? ib.
voco in: f. **in**, A, I. voco (36 St.) S. 631.
III. **nach Adjectiven:** 1. cupidus: quis tam novarum rerum [iudiciorum iudicumque] cupidus (fuit)? Verr. I, 19.
ignarus: si quis .. forte nunc adsit ignarus .. iudiciorum; Cael. 1.

metuens: f. II, 1. metuo; dom. 69.
peritus: quis iudiciorum ... peritior (commemorari potest)? Cluent. 107.
plenus: ubi forum plenum iudiciorum ... est; Verr. V, 143. cum est forum plenum iudiciorum; Flacc. 57.
proprius: (pars) quae propria est iudicii vestri; Cluent. 2.
similis: non fuit illud .. iudicium iudicii simile; Cluent. 96.

2. accommodatus: (pars) quae contionibus ... accommodatior est quam ... iudiciis; Cluent. 2.
dissimilis: erat huic iudicio longe dissimilis illa contentio; Sulla 49.
funestus: exorta est illa rei publicae, ... iudiciis publicis funesta quaestura; har. resp. 43.
similis: (ea) partim ruinae similiora ... quam iudicio ... fuisse; Cluent. 88.

3. dignus: qua re dignus ... sim singulari iudicio; leg. agr. II, 2.
indignus: quem iam ante iudiciis indignum putavit; Verr. V, 178.

4. iratus de: quam iratus (P. Septimius) de iudicio; Flacc. 11.

IV. **nach Substantiven**: 1. **Genetiv**: alqd: quid reliqui est iudicii, quod in aratorem dari possit? Verr. III, 34.
actio: quod a nobis ... prima actio sui iudicii transacta sit; Verr. I, 156.
actor: iniquum est non eum .. iudicii actorem idoneum maxime putari; div. Caec. 65.
arbiter: vos, ... legum iudiciorumque arbitri, ... imploro; Verr. V, 186.
arma: statim me esse adrepturum arma iudiciorum; har. resp. 7.
auctor: cum loquar apud senatores ..., iudiciorum et iuris auctores; Verr. V, 171. qui auctor huius iudicii est; Rabir. 33. legem ... iudiciariam tulit, homo castus atque integer, iudiciorum et iuris auctor; Phil. V, 12.
auctoritas: homines ad ... iudiciorum auctoritatem quam ... integerrimos ... accedere; div. Caec. 70. ut mea diligentia constituta auctoritas iudiciorum videatur; Verr. I, 5.
calamitas: omnia ... honoris insignia ... unius iudicii calamitate occiderunt; Sulla 88. qui ne equestrem quidem gloriam incolumem a calamitate iudicii retinere potuisset; Planc. 12.
causa: suscipe causam iudiciorum; Verr. a. pr. 51.
commemoratio: recitavit ... commemorationem cum aliorum iudiciorum ... tum illius ipsius iudicii Iuniani; Cluent. 138.
consuetudo: (genus) quod ... a consuetudine iudiciorum ... abhorreat; Arch. 3. quod meis studiis aptius quam consuetudini iudiciorum esse videatur; Planc. 74. ubi consuetudo iudiciorum? Rab. Post. 31.
crimen: pauca vobis illius iudicii crimina exponam; Cluent. 20.
culpa: ad quos maxime culpa corrupti iudicii ... pertinebit; Verr. V, 183.
decus: testis ... dixit senator populi Romani, ... decus atque ornamentum iudiciorum; Caecin. 28.
definitio: illa definitio iudiciorum aequorum ... retineatur; Cluent. 5.
desiderium: iudiciorum desiderio tribunicia potestas efflagitata est; div. Caec. 8.
dignitas: qui ... omnem dignitatem iudiciorum tenebat; Rabir. 20.
disciplina: homines ... ex vetere illa disciplina iudiciorum ... non liquere dixerunt; Cluent. 76.
discrimen: in ipso discrimine ... iudiciorum vestrorum; Verr. a. pr. 2. cum huiusce iudicii discrimen ab opinione tua non abhorreret; ib. III, 52.
dissolutio: qui post iudiciorum dissolutionem aediles facti sunt; Verr. IV, 133.
dominatio: quoniam haec te omnis dominatio iudiciorum ... delectat; Verr. a. pr. 35.
dominus: qui iudiciorum se dominos dici volebant; Verr. I, 58.
existimatio: adduxi .. hominem in quo reconciliare existimationem iudiciorum amissam ... possetis; Verr. a. pr. 2. si me ... existimatio offensa ... iudiciorum non hoc facere coëgisset; ib. II, 117. agitur existimatio veritasque iudiciorum; ib. IV, 113.
exitus: quisnam exitus illius iudicii futurus esset; Cluent. 63. nolite .. existimare eos ... non exspectare huius exitum iudicii; Flacc. 105. quos ... huius exitum iudicii exspectantis videtis; Milo 3.
exspectatio: ita ... magnam exspectationem iudicii eludemus; Verr. a. pr. 30. eos ... huius exspectatio iudicii ... sollicitat; Cluent. 195.
fama: eandem illam famam iudicii corrupti secuti sunt; Cluent. 133.
forma: haec novi iudicii nova forma terret oculos; Milo 1.
fructus: huius iudicii ... fructum ... omnium puto esse oportere; Verr. a. pr. 54. quo .. tempore cepi ... fructum immortalem vestri in me ... iudicii; Piso 31.
genus: ut genus hoc totum multarum atque eius modi iudiciorum tolleretur; Verr. I, 156. ut totum genus amplectamini iudiciorum; ib. II, 32. temporum magis ego nunc vitio quam genere iudicii plura dicam; Balb. 15. quod genus iudiciorum si est aequum; Planc. 36. acerbum omnino genus iudicii (est); ib. 37. inducatur sane etiam consuetudo huius generis iudiciorum nova; Rab. Post. 8. id hoc genere iudicii redigi solere; ib. 37.
gravitas: in mentem tibi non venit quid negotii sit ... gravitatem iudiciorum defendere; div. Caec. 27. cum ... gravitatem iudicii .. susceperis; div. Caec. 37.
ignominia: misera est ignominia iudiciorum publicorum; Rabir. 16.
imago: si .. imaginem iudiciorum aut simulacrum aliquod futurum in civitate reliquum credidisset; Sest. 30.
imperium: qui imperium iudiciorum tenere volt; Verr. II, 77.
indignitas: cuius propter indignitatem iudicii saepissime est actum in senatu, ut ..; Verr. I, 156.
infamia: in hac ... iudiciorum infamia ... cum hoc unum ... remedium esse arbitrarer; div. Caec. 9. quoniam totus ordo ... urgetur infamia iudiciorum; Verr. a. pr. 36. negem fuisse illam infamiam iudicii corrupti? Cluent. 4. cum de infamia iudiciorum disputarem; ib. 138.
inimicus: ego vero istos ... iudiciorum .. inimicos tantum abest ut ornem, ut ..; Phil. XI, 36.
iniquitas: istum nihil aliud ... agere, nisi uti ... per iniquitatem iudicii totum agrum ... suum facere possit; Quinct. 90. ecquis est ex ... iudiciorum iniquitate qui hoc non iam dudum statuerit? Verr. III, 143.
invidia: quod unum ad invidiam ... iudiciorum sedandam ... pertinebat; Verr. a. pr. 1. accessi .. ad invidiam iudiciorum levandam; ib. I, 5. quid tam e re publica fuit quam in tanta invidia iudiciorum adducere hominem? ib. 21.
initium: voce tantum attigi legum initium et iudicii; har. resp. 7.
iter: huic misero notiora sunt itinera iudiciorum ... quam campi; Sulla 89.
iudicium: non esse hoc iudicium iudicii; Scaur. 30.
ius: ianua se ..., non iure legum iudiciorumque texit; Milo 18.

lacrimula: mihi lacrimulam Cispiani iudicii obiectas; Planc. 75.
laquei: putant ... multos sibi laqueos ... iudiciorum propositos esse oportere; Cluent. 150. cum ... illam beluam, iudicii laqueos declinantem, iam inretitam teneret; Milo 40.
laus: laus .. iudicii testimoniique nostri tribuenda Bruto est; Phil. V, 35.
levitas: iudiciorum levitate ordo quoque alius ad res iudicandas postulatur; div. Caec. 8.
macula: neglegi macula iudiciorum posse non videbatur; Cluent. 130.
magnitudo: quantam exspectationem magnitudo iudicii sit adlatura; div. Caec. 42. quem existimetis facillime posse magnitudinem ... iudicii sustinere; ib. 73.
mentio: audes ullius iudicii mentionem facere? Verr. III, 33. quo ... ore mentionem corrupti iudicii facitis? Cluent. 65. ne mentionem .. cuiquam iudicum aut iudiciorum facere liceat; Sest. 89.
metus: nullus iudicii metus (tibi fuit)? Verr. II, 40. „ut ... ne se commoveat reliquus metus iudicii sit"; ib. III, 34. cuius iudicii metu ... magnae pecuniae coactae sunt; ib. 39. quod ... plus aliquanto apud te pecuniae cupiditas quam iudicii metus posset; ib. 131. sese ... summo metu legum et iudiciorum teneri; ib. IV, 75. ut metum iudicii propositum habere deberes; ib. V, 74. ut interea magistratus reliquos ... sine metu iudiciorum ... petere possetis; leg. agr. II, 99. sit ... iudiciorum maior quidam metus; Rab. Post. 17. cum saeptus sis legibus et iudiciorum metu; Phil. XII, 25.
mora: cum ad iudicii moram familiaris funeris excusatio quaereretur; Rabir. 8.
mos: quem hunc morem novorum iudiciorum in rem publicam inducimus? Rab. Post. 9. qui ... pristinum morem iudiciorum requirunt; Milo 1.
nomen: ut nomine iudiciorum omnium bona ... in istius unius essent potestate; Verr. II, 67. quae ille cum accepisset nomine iudicii Safiniani; Cluent. 99.
offensio: qui propter offensionem iudiciorum [de veteribus iudicibus] lege nova novi iudices erunt constituti; Verr. V, 178. cum omnis offensiones iudiciorum ... proferrem; Cluent. 139.
oratio: illa oratio potius temporis mei quam iudicii ... fuit; Cluent. 139.
ornamentum: f. decus.
periculum: multa (sunt) pericula ... iudiciorum; Verr. III, 98. ut omnis mearum fortunarum status unius iudicii periculo contineretur; Cluent. 81. eos ... iudiciorum novorum periculis non carere; ib. 154. is periculum iudicii praestare debet; Muren. 3. simul ac periculum iudicii intendi; har. resp. 1.
perturbatio: [perturbatione iudiciorum ...] novae dominationes ... quaeri putabantur; leg. agr. II, 8. neque vero illa popularia sunt existimanda, iudiciorum perturbationes, rerum iudicatarum infirmationes; ib. 10.
poena: hos ... veritos poenam iudicii ... profugisse; Verr. IV, 30. non fuit in me poena ulla peccati; at fuit iudicii; dom. 77. nullius neque privati neque publici iudicii poenam effugere potuerunt; ib. 108.
potestas: numquam (te) sub ... iudiciorum potestatem casurum esse duxisti? Verr. V, 144.
praesidium: vitam ... fugae praesidio, non iuris iudiciorumque defendit; Sest. 76.
procella: se ... vitam illam ... remotam a procellis ... iudiciorum sequi maluisse; Cluent. 153. alia quaedam civem egregium iniqui iudicii procella pervertit; Sest. 140.
prolatio: [cum] alteri ad prolationem iudicii biduum quaereretur; Rabir. 8.
ratio: iudicii rationem M. Messala ... suscepit; Sex. Rosc. 149. necesse est ... aliam rationem requirat iudiciorum; Verr. I, 22. ne oratio mea aliena ab iudiciorum ratione ... esse videatur; ib. IV, 109. me longius esse prolapsum, quam ratio vestri iudicii postularit; Caecin. 101. num ... alia ratio illius iudicii ... nunc est? Cluent. 92.
redemptio: redemptio est huius iudicii facta; Verr. a. pr. 16.
religio: sin istius ingentes divitiae iudiciorum religionem ... perfregerint; Verr. a. pr. 3.
remedium: nisi ... sine iudiciorum remediis salvi esse possimus; Cluent. 95.
severitas: qui accusare possunt, iudiciorum severitatem desiderant; div. Caec. 8. spem ..., quam habent ... in iudicii severitate positam; ib. 21. veterem iudiciorum severitatem non requiro; Verr. III, 146. vos severitatem iudiciorum ... misericordia mitigate; Sulla 92. haec est illa exoptata iudiciorum severitas? Rab. Post. 6.
signum: maximum signum illo die dedit voluntatis et iudicii sui; Phil. V, 38.
silentium: tu silentium perpetuum iudiciorum ... in maledicti loco pones? Piso 32.
simulacrum: f. imago.
status: ut adhuc habuit se status iudiciorum; Verr. III, 205.
summa: in hoc summa iudicii ... consistit; Quinct. 32. summa iudicii mei spectat huc; Phil. XIII, 46.
supplicium: numquam illud extremum ... supplicium legis ac iudicii ... videre te volui; Piso 99.
suspicio: iudicii corrupti nulla suspicio (erat); Cluent. 49.
tabella: datur tibi tabella [iudicii]; Rab. Post. 12.
tempus: sese ... tempus ipsum emisse iudicii sui; Verr. a. pr. 8. Habitus usque ad illius iudicii tempus nullum testamentum umquam fecerat; Cluent. 45.
turpitudo: quis tantam turpitudinem iudiciorum ... ferre potuisset? Cluent. 61. hoc .. accusante pristini illius sui iudicii turpitudinem desperabat; Sest. 89.
veritas: eius modi res publica debet esse ..., veritate iudiciorum constituta; Verr. III, 162. neque huius iudicii veritatem ... in voluntate testium conlocari sinam; Cael. 22.
vestigium: ne quod iudiciorum esset vestigium; Sex. Rosc. 91.
vinculum: is vincula revellit ... iudiciorum; Caecin. 70.
vis: populus Romanus interea ... illam veterem iudiciorum vim ... requirit; div. Caec. 8.
2. **Ablativ:** adulescens: te sororis filius Postumius, adulescens gravis, senili iudicio, notavit; Sest. 111.
3. **mit Präpositionen:** crimen de: de perduellionis iudicio ... meum crimen est; Rabir. 10.
edictum de: EDICTUM DE IUDICIO IN OCTUPLUM; Verr. III, 26.
impunitas a: quorum impunitas fuit ... a iudicio; Rab. Post. 27.
iter ad: (iter adfectat) ad iudicia vestra; Sex. Rosc. 140.
iudicia de: quae facta postea iudicia de illo iudicio dicerentur; Cluent. 88.
lex de: lege de iudiciis iudicibusque novis promulgata; Verr. V, 177. de provinciis, de iudiciis, eas .. Caesaris leges nos ... evertendas putamus? Phil. I, 24. possum (dicere) et eiusdem Cottae legem de iudiciis privatis; Fr. B, VI, 8.
opinio de: si quam .. graviorem de illo iudicio opinionem attulistis; Cluent. 142.
sententia de: f. II, 5. rogo de.
severitas in: nulla in iudiciis severitas; Verr. a. pr. 43.
verba de: cum alii ... multa de conlegii iudicio verba fecissent; har. resp. 13.
V. **Umstand:** 1. **Ablativ:** absolvere: iudicio absoluti ... sunt; Sex. Rosc. 65. cur ... iudicio

non absolvitur? Qu. Rosc. 36. ut ... a Fannio iudicio se absolvat; ib. qua de causa Flavius ... iudicio absolveretur a Fannio; ib. 40. in quo video Neronis iudicio non te absolutum esse; Verr. I, 72. illarum ipsarum rerum iudiciis absoluti sunt; Cluent. 120. quod te iudices emiserunt ... suo iudicio absolutum; har. resp. 37. ut non absolutus iudicio illo nefario videretur; Milo 86.

adoptare: magno quidem studio, iudicio (adoptarunt); Phil. II, 107.

aestimari: quanti haec eorum iudicio ... aestimentur; Verr. IV, 13.

agi: neque quicquam aliud agitur hoc iudicio nisi uti ..; Verr. III, 228. nihil agi illo iudicio, nisi ut ..; Fr. A, III, 19.

amittere: P. Lentulus ... iudicio senatus ... praetoris ius ... amiserat; Catil. III, 15. quem (consulatum) iudicio amiserat; Sulla 68.

amplificari: hanc auctoritatem ... vestris iudiciis amplificatam ... valituram esse; imp. Pomp. 46.

appellari: alter est rex iudicio senatus per nos ... appellatus; har. resp. 29.

arcere: qui illum ... suo consilio atque iudicio ... ut hostem arcuit Gallia; Phil V, 37.

arcessere: ut hunc hoc iudicio arcesseret; Flacc. 14.

auferre: *neque* vestro iudicio *abstu*leritis mihi*; Rabir. 34.

capere: ille .. fructum omnis ante actae vitae ... cepit ... iudicio tuo gravissimo; Marcell. 3.

celebrari: plurimis atque amplissimis iudiciis videam esse celebratas (laudes); Planc. 93.

circumvenire: quem vos ... innocentem falso iudicio circumventum esse dicitis; Cluent. 39. si senator iudicio quempiam circumvenerit; ib. 145. ne quis iudicio circumveniretur; ib. 151. quo facilius circumvenire iudicio capitis ... filium possit; ib. 192.

comparare: in omnis imperatores ... quaestionem suo iudicio comparant; leg. agr. I, 12.

comprobare: eum iudicio tuo comprobabas; Quinct. 76. qui omnium iudicio comprobatus est [iudex]; Qu. Rosc. 42. ne quisquam iam audeat reprehendere consulatum meum ..., tam ornatis iudiciis ... comprobatum; dom. 76. quod (foedus) populus Romanus ... iudicio vetustatis ... comprobat; Balb. 35. (iudicium senatus) quod semper iudicio est populi comprobatum; ib. 55. id ego unius iudicio delatum comprobem? Phil XI, 25.

concidi: nondum erat vestris tam gravibus tamque multis iudiciis .. concisus; Phil. XII, 11.

condemnare: turpissimo iudicio condemnetur necesse est; Sex. Rosc. 113. istum a me in iudicium iam omnium iudicio condemnatum vocari; Verr. a. pr. 35. at quorum iudicio condemnatum (possum adducere)? ib. II, 174. qui te suo iudicio condemnarunt; ib. 175. equites Romani ... horum iudicio condemnari noluerunt; ib. 175. maturo iudicio ..., condemnatur; Caecin. 7. ita tum Fabricius .. suo iudicio ... est condemnatus; Cluent. 59. si .. ipsum Oppianicum bis suis iudiciis condemnatum absolvissent; ib. 61. illo iudicio reum condemnari; ib. 62. quo quis iudicio publico condemnaretur; ib. 148. quod ... libertus erat eius turpi iudicio condemnatus; Flacc. 10. tuum factum non esse condemnatum iudicio amicorum; Piso 39. non suis propriis iudiciis rei facti condemnari solent; Rab. Post. 37.

confirmare: periculosum provinciis genus iniuriae confirmari iudicio; Verr. III, 225. vis ea ... iudicio confirmata esse videatur; Caecin. 5. vos hoc iudicio omnium bonorum mentis confirmare ... potestis; Sest. 147.

conflictari: ut honestiore iudicio conflictere; Quinct. 44.

coniungere: quem ego civem meo iudicio cum deorum immortalium laude coniungo; Piso 20.

consequi: uti C. Verrem ... dignus exitus eius modi vita ... vestro iudicio consequatur; Verr. V, 189. ita Gaditana civitas, ... quod ... consequi potuit ... iudicio senatus ..., consecuta est; Balb. 35.

conservari: clementiae tuae iudicio conservati sumus; Marcell. 12.

constare: se superioribus suis iudiciis constare putabant oportere; Cluent. 76.

constitui: quae sociorum causa constituta est [lege iudicioque sociali]; Verr. II, 15.

contineri: hic meus reditus .. vestro iudicio continetur; dom. 100. iudicia (valeant), quibus omne ius continetur; Sest. 92.

convinci: non nemo ... iudicio turpi convictus; Quinct. 49. confiteatur se omnibus iudiciis convinci necesse esse; Verr. III, 135. te summae neglegentiae tuo iudicio convictum esse fateare? Sulla 44. eius devotionis me esse convictum iudicio deorum immortalium; Quir. 1.

damnari: is ... quo iudicio damnabitur? Sex. Rosc. 113. his iudiciis ... pecuniosum hominem ... neminem posse damnari; Verr. a. pr. 1. istius vitam ... iam pridem ... iudicio damnatam; ib. 10. qui suo iudicio damnatus sit;. ib. V, 19. ut ceteri turpi iudicio damnati ... omni honore ... privantur; Cluent. 119. damnatus turpissimis iudiciis domi (est); Flacc. 34. eum damnatum iudicio ad eam ipsam vim reverti; Phil. I, 21.

dare: huic misero puero ... hoc iudicio vivendi praecepta dabitis; Flacc. 106. hanc vos igitur .. iudicio ... tribuno plebis potestatem dabitis? dom. 44. cui superior annus ... praetextam populi iudicio togam dederit; Sest. 144.

decernere: uno iudicio de fortunis omnibus decernit; Quinct. 6.

declarare: declarabitis hoc iudicio quid sentiatis; Flacc. 105. id quod ... etiam improborum iudicio declaratum est; Vatin. 41.

defatigari: qui .. iudiciis ... defatigati ... se in illa castra conferre dicuntur; Catil. II, 21.

defendere: sese ... iudicio defendere; Quinct. 27. quod numquam factum esse iudicio defendimus; ib. 45. qui absens iudicio defensus non fuerit; ib. 60. neminem exstitisse qui Quinctium iudicio defenderet; ib. 62. non est istud ... iudicio defendere; ib. 63. defensum esse iudicio absentem Quinctium; ib. 65. ut omnes intellegere possent iudicio defendi Quinctium; ib. 66. quem iudicio nemo defenderit; ib. 84. reliquum est ut eum nemo iudicio defenderit; ib. 87. Nympho cum se aequo vellet iudicio defendere; Verr. III, 54. iudicio centumvirali hanc sententiam defendit; Caecin. 52. absens iudicio bonorum defensus esse maluit; Phil. X, 7.

deligere: quin vos M. Laterensis suo iudicio ... ad suam spem aliquam ... delegerit; Planc 39.

dicere: quae illo iudicio in Staienum dicta sunt; Cluent. 100.

dimanare: meus hic forensis labor ... dimanavit ad existimationem hominum paulo latius ... iudicio meorum; Cael. 6.

dissolvi: quae (crimina) erant antea ... iudicio dissoluta; Verr. II, 68.

distringi: me hoc iudicio districtum ... fore; Verr. a. pr. 24.

effugere: hic illo privato iudicio ... calumniam non effugiet; Cluent. 163.

eripi: vita erepta est superiore iudicio; Sulla 89.

esse: meo iudicio pietas fundamentum est omnium virtutum; Planc. 29. tune es ... C. Rabirii iudicio ... filius? Rab. Post. 45.

everti: quo iudicio indicta causa fortunis omnibus everti necesse sit; Verr. II, 42.

excitari: Galliam totam hortatur ad bellum, ipsam ... suo iudicio excitatam; Phil. IV, 8. hoc vestro iudicio ... excitatus ita Kalendis Ianuariis veni in senatum, ut ..; ib. VI, 2.

exigere: si iudicio vis a me exigere; Verr. III, 34.
eximi: ut ... id ... iudicio eximeretur; Tull. 11.
expendi: (laus) quae prudentium iudicio expenditur; Rab. Post. 43.
experiri: indicio gravi experiri nolebas; Qu. Rosc. 25.
expiari: omnia mihi videntur deorum immortalium iudicio expiata; Phil. V, 40.
ferre: declaravit ... quam illa ... temporum magis necessitate quam iudicio tulisset; Phil. V, 38.
fieri: me ... universi populi Romani iudicio consulem ita factum (esse), ut; leg. agr. II, 7.
filius: f. esse; Rab. Post. 45.
florere: illi ... populi iudiciis ... florebant; Sest. 105.
frangi: qui cum videret sceleratum civem ... iudicio esse frangendum; sen. 19.
frenare: (furores) quos ... nullis iudiciis frenare poteramus; Milo 77.
habere: qui amplissimo populi .. iudicio exercitus habuistis; leg. agr. I, 12.
honestari: quem ... tot vides iudiciis senatus ... honestatum; dom. 82.
improbari: cum M. Papirii sui fratris esset testamento et iudicio improbatus; dom. 49.
incolumis: eram etiam tuo iudicio civis incolumis; dom. 62.
inretire: cum ... homines ... iudiciis iniquissimis inretires; Vatin. 12.
iudicare: vos multis iam iudiciis iudicavistis; Catil. IV, 5.
laudare: quae sunt maxima illa quidem, sed adhuc hominum magis iudiciis quam publice laudata; Phil. V, 35.
liberare: homines nocentissimi propter pecunias iudicio liberati (sunt); Verr. a. pr. 13. ne Philodamus [Neronis iudicio] liberaretur; ib. I, 72. facile eo iudicio est liberatus; ib. II, 68. si improborum exemplis improbi iudicio ... liberabuntur; ib. III, 207. ut uno iudicio quam plurimos improbos liberetis; ib. 221. quo in crimine propinquus C. Rabirii iudicio clarissimo ... est .. liberatus; Rabir. 8. M.' Aquilium patres nostri ... iudicio liberaverunt; Flacc. 98. si erit vestro iudicio liberatus; Sulla 88. una mea domus iudiciis omnibus liberata in hac urbe sola est; har. resp. 11. (domus) quae ... omnibus iudiciis liberata est; ib. domum meam iudicio pontificum religione liberatam videri; ib. 13. mea (domus) .. his tribus omnibus iudiciis ... liberata est; ib. 30. quod is ... mea domo iudicio pontificum liberata secundum fratrem suum iudicatum esse dicebat; ib. 31. homines confitentem iudicio liberaverunt; ib. 38. qui dictus est adiutor fuisse ..., iudicio est liberatus; Cael. 23.
magnus: magna laus meoque iudicio omnium maxima (est); Phil. XI, 7.
mitigare: dolorem imminutae libertatis iudicio .. mitigat; Caecin. 35.
niti: quae (fundamenta) firmissima sunt, si nituntur iudicio suorum; Cael. 5.
notari: sciasne te severissimorum hominum ... iudicio notatum (esse)? Vatin. 36.
opprimere: quo is .. quem velit iniquo iudicio opprimere possit; Quinct. 7. qui ... suspicari possit Oppianicum iudicio oppressum ... esse innocentem; Cluent. 30. cum eis gravissimo iudicio taciturnitatis oppressus; Catil. I, 16.
ornatus: qui ornatiores tuo iudicio ad testimonia dicenda venerunt; Verr. III, 186. quorum amplissimis iudiciis ornatus quaestor factus est; Flacc. 5.
pati: non est istud *iudicio* pati; Quinct. 63. neque eum ... minus iudicio pati paratum fuisse; ib 87. amici ... iudicio ||iudicium|| se passuros ... dicebant; Verr. II, 60. Agyrinenses ... iudicio ||iudicium|| se passuros esse dicebant; ib. III, 68.
pelli: cum civis is ... nullo iudicio ... pelleretur; Piso 23.
perfundere: mihi videris ... nos iudicio perfundere; Sex. Rosc. 80.
persequi: iudicio ut arator decumanum persequatur? Verr. III, 26. ut ... aequo iure Apronium ... iudicio recuperatorio persequantur; ib. 27. te ... bona tua repetere ac persequi ... iudicio; ib. 32. hunc aestuantem ... iudicio illic persequitur; Flacc. 47.
persolvere: quas (poenas) veritus esset ne iste ... vestro iudicio non esset persoluturus; Verr. V, 163.
pervenire: potuisti ad tuum ius faciliore ... iudicio pervenire; Caecin. 8. se potuisse iudicio populi Romani in amplissimum locum pervenire; Cluent. 153.
peti: cum tanta hereditas ... iudicio peteretur; Verr. II, 37. uno iudicio multa est ab eo petita; Cluent. 103.
poni ut haec ipsa aedilitas ... iudicio populi in loco esse posita videatur; Verr. V, 37.
posse: his iudiciis pecuniam plurimum posse; Verr. I, 6.
princeps: quem omnium iudicio longe principem esse civitatis videbat; dom. 66.
probari: ut is hoc iudicio probatus cum populo Romano ... in gratia esse possit; Verr. a. pr. 51. homo et Cn. Pompei clarissimi viri iudicio ... probatissimus; ib. II, 102. ea ... probare suo iudicio putaretur; Cluent. 16. decessit illinc Pompei iudicio probatissimus; Cael. 73.
proficisci: iudicio ac voluntate ad ea arma profectus sum; Ligar. 7.
recuperare: ille ... iudicio suum recuperare nullo modo potest; Verr. III, 35.
repellere: ipsae (leges) ... te a cognitione sua iudicio publico reppulerunt; Balb. 32.
repetere: reperietur aliqui fortis ... arator, qui ... iudicio repetat; Verr. III, 28. f. persequi; ib. 32.
reprehendi: neque id ullo modo senatoriis iudiciis reprehendi posse; Verr. III, 224.
revinci: numquam .. hic amicorum iudicio revincetur; Arch. 11.
sceleratus: qui non omnium iudicio sceleratissimus haberetur; dom. 108
sequi: qui suo iudicio essent illam condicionem vitae secuti; Rab. Post. 16. (legiones) quae optimo iudicio auctoritatem nostram ... secutae sunt; Phil. III, 8.
stare: censores .. ipsi saepe numero superiorum censorum iudiciis ... non steterunt; Cluent. 122. si .. L. Gellii iudicio stetit Lentulus; ib. 132. si statuimus vestro nobis iudicio standum esse de vobis; Flacc. 65. hos talis viros non suo stare iudicio; Sulla 22.
statuere: statuerunt equites Romani illo iudicio improbum civem esse; Rabir. 24. ut statuatis hoc iudicio; Balb. 65.
superare: eum iure iudicioque superare; Caecin. 1.
temptari: quid aliud hoc iudicio temptatur? Sex. Rosc. 13. quae res hoc iudicio temptetur; Flacc. 4. quorum ius iudicio hoc temptatur; Rab. Post. 13.
tollit: censorias subscriptiones esse sublatas ... iudiciis eorum, qui ..; Cluent. 121.
tribui: qui ei quoque rei fructum suo iudicio tribuendum esse duxerunt; imp. Pomp. 2. ut omnium iudicio plus homini quam deae tribueretur; Balb. 9. hunc honorem a senatu tributum iudicio senatus soluto et libero; Phil. V, 41.
vincere: quod vicisset iudicio; Qu. Rosc. 53. ipse omnibus turpissimis iudiciis victus est; Flacc. 42.
zum Satz: silebitur toto iudicio de maximis ... illius furtis; div. Caec. 32.

2. **Präpositionen:** ante: cum ... iudici pecuniam ante iudicium datam ... esse fateamini; Cluent. 65.

apud: quem legibus apud iudicium ut reum persequor? Verr. IV, 104.

causa: adest .. vir ..., legatus huius iudicii causa domo missus; Verr. IV, 17. f. II, 1. comparo.

cum: quacumque velint summo cum .. iudicio ... vagari ut liceat; leg. agr. II, 34. si concessum sit inimicis Cn. Pompei ... cum iudicio ... vagari; ib. 54. in ipsa castra xviri cum ... iudicio ... mittuntur; ib. 60. ut volitaretis interea per gentis ... cum iudicio infinito; ib. 99. mihi ... cum amplissimis omnium iudiciis restitutio maledicti locum ... obtinebit? dom. 86.

ex: ex ipsius Chrysogoni iudicio Rosciorum factum consideremus; Sex. Rosc. 108.

extra: si qua putas te occultius extra iudicium facere posse; Verr. V, 174. si quid extra iudicium est; Caecin. 104.

in: qui in hoc iudicio partis accusatoris obtinet; Quinct. 8. cum in tali iudicio testimonia creditorum existimentur; ib. 88. qua vociferatione in ceteris iudiciis accusatores uti consueverunt; Sex. Rosc. 12. iste .. vir ... in suo iudicio tabulis suis testibus uti conatur; Qu. Rosc. 1. an Manilio et Luscio iuratis in alieno iudicio credas; ib. 45. ego in hoc iudicio mihi Siculorum causam receptam ... esse arbitror; div. Caec. 26. id .. Verres in iudicio suo non audiet; ib. 33. cuius modi accusatores in tanto iudicio simus habituri; ib. 49. de quo ... nulla in hoc ipso iudicio exspectatio futura sit; ib. 71. neque tanto opere pertimui, ut nunc in ipso iudicio; Verr. a. pr. 3. qua (cupiditate) ... in quibusdam iudiciis usus es; ib. 35. abstineant in hoc iudicio manus .. ab hoc scelere nefario; ib. 36. qui ... in eodem iudicio ... pecuniam acciperet; ib. 39. hoc in illo maiestatis iudicio si licuisse sibi ostenderit; ib. I, 12. omnes in hoc iudicio conentur omnia; ib. 15. dictum est hoc in Dolabellae iudicio; ib. 45. in Philodami iudicio dices id actum; ib. 84. quid igitur in iudiciis sequemur? ib. 128. cum omnes ante te praetorem Rupilias leges ... in iudiciis maxime servassent; ib. II, 40. quod .. tibi erat in tuo iudicio optatissimum; ib. 99. ut in eo ipso iudicio Pompeius hunc hospitio suo dignissimum statueret; ib. 113. se in iudicio dicturum esse aiebat; ib. III, 69. nihil putas valere in iudiciis coniecturam; ib. 146. homines in iudiciis ... non quid fecerit quispiam proferre solent; ib. 218. ne forte plura de isto ab aliis in sermone quam a me in iudicio vos audisse diceretis; ib. IV, 55. quid ... Romae in iudicio audiret; ib. 57. in iudicio M.' Aquilii quantum auctoritatis ... oratio M. Antonii habuisse existimata sit; ib. V, 3. quod ... dici .. in iudicio de pecuniis repetundis necesse est; ib. 45. in iudiciis qui decem laudatores dare non potest; ib. 57. in iudicio ... producere eum; ib. 75. magno tuo periculo peccabitur in hoc iudicio; ib. 174. tulit haec civitas ... regiam istam .. dominationem in iudiciis; ib. 175. quibus excusationibus ... in alio quodam iudicio studium tuum defendere solebas; ib. 176. istuc totum DOLO MALO additur in hoc iudicio eius causa; Tull. 26. hoc ... adeo plane idem est in hoc iudicio; ib. 31. hic in iudicio queri praetoris iniquitatem; ib. 38. in hoc iudicio videtis agi de vi; ib. 42. ne quod .. scutum dare in iudicio viderentur eis; ib. 43. si in eo iudicio ... civium Romanorum omnium testimoniis .. premeretur; Font. 34. quam multa M'. Aquilius audivit in suo iudicio; ib. 38. si ... tantum ... in iudiciis impudentia valeret; Caecin. 1. ac mihi quidem ... fuisse videtur Aebutius ... impudens in iudicio; ib. 2. quasi vero .. idem possit in iudicio improbitas; ib. in iudicio si causa more institutoque omnium defendatur; ib. et hoc dicit in iudicio; ib. 24. ut aliquo in iudicio eius testimonio creditum putaretur; ib. 27. quantum in Albiano iudicio accepisset; ib. 28. si ... vis armatorum hominum in iudicio approbata videatur; ib. 38. in quo iudicio ... de verbis quaesitum esse dicatur; ib. sic in iudiciis deterior causa sit eorum; ib. 46. eae res appellantur in iudicio; ib. 63. illud .. in iudiciis ... defendi mihi mirum videri solet; ib. 67. itaque in ceteris ... iudiciis ... fictus testis subornari solet; ib. 71. negem esse illam rem ... iactatam in iudiciis? Cluent. 4. iaceat (invidia) in iudiciis; ib. 5. ut in iudiciis .. sine invidia culpa plectatur; ib. in iudicio filii de turpitudine parentis dici vix oportere; ib. 17. his rebus in .. iudicio patefactis; ib. 25. in illo iudicio cum Scamandrum nos defendere videremur; ib. 54. quibus in iudiciis alter a Staieno solo absolutus est; ib. 62. doce in illorum iudiciis quid ... sit obiectum; ib. sicut in Oppianici iudicio postea, reticuit; ib. 99. id quod fuit in illo iudicio invidiosissimum; ib. 103. haec ... in iudicio demonstrata sunt; ib. 108. si in ambitus iudiciis hoc eis obfuit; ib. 114. (diligentia) quae solet adhiberi in cetero iudicio ||in ceteris iudiciis||; ib. 115. quod idem facere censores ... in iudicio civium ... qui convenit? ib. 128. eundem Popilium .. Lentulus in ambitus iudicio ... laudat; ib. 132. (orationes) quas in iudiciis habuimus; ib. 139. in hominis honesti .. iudicio ... meo consilio uti consuevi; ib. 144. (invidia) quae in iudiciis valere non debet; ib. 201. si qua calamitas hunc in hoc iudicio adflixerit innocentem; ib. quo in iudicio perspici non potest; leg. agr. I, 10. quam immanes divitiae xviris in ... tot iudiciis ... quaerantur videtis; ib. II, 62. in iudicio consulis designati is potissimum ... defensor periculi esse debet; Muren. 3. ita quemquam cadere in iudicio, ut ..; ib. 58. (auctoritas) quae in iudiciis .. nihil valere .. debet; ib. 67. vos .. in privatis minimarum rerum iudiciis testem .. expenditis; Flacc. 12. vidi ego in quodam iudicio nuper Philodorum testem Trallianum; ib. 53. (res publica) quam vos universam in hoc iudicio ... sustinetis; ib. 94. me existimasti haec iniuratum in iudicio non esse dicturum? Sulla 34. grave esse videtur eum ... dicere in iudicio ..; ib. 85. ne cui vestrum mirum esse videatur me ... in iudicio publico ... hoc uti genere dicendi; Arch. 3. (persona) quae ... minime in iudiciis .. tractata est; ib. cum a me voluntas eorum in privato iudicio esset offensa; sen. 21. hora fortasse sexta diei questus sum in iudicio ..; dom. 41. an vero in iudicio periculi nihil fuit? ib. 58. quod idem in iudicio capitis durum ... est; har. resp. 13. quanta mea memoria numquam ullo in iudicio fuit; Sest. 36. si ... de ludis in iudicio loquar; ib. 119. eas (contiones) in hoc iudicio esse recitatas; Vatin. 3. ut in hoc iudicio T. Annium isdem verbis laudares; ib. 40. si auctoritates patronorum in iudiciis valent; Balb. 1. ut aliqui sermones hominum ... in iudicio ipso redundarent; ib. 56. cum .. audirem ... eandem rem adversariam esse in iudicio Cn. Plancio; Planc. 1. cur tu id in iudicio ut fiat exprimis? ib. 16 pater ut in iudicio capitis ... obesse filio debeat! ib. 31. quaero ex te num id in iudicio Calidii putes ... Metellum ... non fuisse facturum; ib. 70. ita me gessi in iudiciis ..., ut ..; ib. 75. num .. toto illo in iudicio Postumi nomen audistis? Rab. Post. 10. (tabulae) quae in iudicio A. Gabinii recitatae non sunt; ib. 11. vobis inspectantibus in iudicio ... excitabantur; ib. 34. cum in his iudiciis ne locus quidem novo testi soleat esse; ib. 36. in illo primo iudicio planum factum sit; ib. 37. patri tuo Curtio magno adiumento in iudicio capitis fuisse ..; ib. 47. in iudicio ... numquam existimavi spem ullam esse habituros Milonis inimicos; Milo 5. facti .. in eculeo quaestio est, iuris in iudicio; ib. 57.

ob: cum ... ob iudicia pecuniae dabantur; Verr.

II, 26. qui ... ob tuum iudicium pecuniam .. dandam ... putabant; ib. 57.

per: praeiudicium se de capite C. Verris per hoc iudicium nolle fieri; Verr. III, 152. aliud per hoc iudicium nihil agi nisi ut ..; Font. 17.

post: constat ... post haec constituta iudicia nullum hoc splendore ... consilium fuisse; Verr. a. pr. 49. crimen est hoc ... post iudicia de pecuniis repetundis constituta gravissimum; ib. III, 130. cum ... iudici pecuniam ... post iudicium ereptam esse fateamini; Cluent. 65. Oppianici pecunia post iudicium factum ab iudice ablata est; ib. 102.

praeter: qui nullo praemio proposito praeter hoc ... iudicium bonorum ... inimicitias suscepit; Sest. 86.

propter: petitioni ... servire propter iudicium non licebat; Verr. a. pr. 24. ego tuum consilium .. propter singulare animi mei de tua virtute iudicium vituperare non possum; Muren. 60.

sine: sine iudicio controversiaque discessum est; Cluent. 161. mulierem ... sine iudicio reddidit Ceio; ib. 162. ceteri agri omnes ... sine iudicio senatus xviris addicentur; leg. agr. II, 57. qua (lege) civis ... sine iudicio ... rei publicae esset ereptus; sen. 8. nego potuisse iure publico ... quemquam civem ulla ... calamitate adfici sine iudicio; dom. 33. ut nihil ... de bonis sine iudicio senatus aut populi aut eorum ... detrahi possit; ib. nefarium, ne in sceleratissimo quidem civi sine iudicio ferendum; ib. 47. utrum ... iudicium mihi fuit pertimescendum an sine iudicio privilegium? ib. 57. si sine populi iudicio restituti videremur; ib. 69. mihi sine ullo iudicio populi .. cum amplissimis omnium iudiciis restitutio maledicti locum ... obtinebit? ib. 86. civem Romanum sine ullo iudicio ut edicto ex patria consul eiecerit; Sest. 29. erat autem expulsus sine iudicio; ib. 53. non posse quemquam de civitate tolli sine iudicio; Sest 73. quem .. cursum industria mea tenere potuisset ... sine iudiciis? Phil. VIII, 11.

VI. **verdorbene Stelle:** qui Sex. Roscii nomen deferendum curavit [hoc iudicium]; Sex. Rosc. 132.

iudico, Recht sprechen, aburtheilen, entscheiden, beurtheilen, dafür halten, glauben, erklären: I. **absolut:** 1. **substantivisch:** a. **nach Verben:** duco ad: non dilectu aliquo ... ducitur ad indicandum; Planc. 9.

relinquo ad: ut his aliquid ad iudicandum relinquas; Tull. 6.

voco ad: quos ad iudicandum nec opinantis vocatis; Phil. I, 20.

b. **nach Adjectiven:** dissolutus in: etiam sane sit aliqui dissolutior in iudicando; Verr. III, 143.

salutaris in: nec vobis .. hanc salutarem in iudicando litteram ... dedisset; Milo 15.

severus ad: ex familia ... ad iudicandum severissima; Verr. a. pr. 30. — in: neque (potest) severus esse in iudicando; imp. Pomp. 38.

tardus ad: vos ... iuris dubitatio tardiores fecit .. ad iudicandum; Caecin. 9.

c. **nach Substantiven:** α. facultas: si facultatem vere atque honeste iudicandi ... fecero; Verr. II, 179.

ius: ut revertar ad ius publicum iudicandi || dedicandi ||; dom. 136.

mora, religio: sperarunt ... se iniecturos vobis ... iudicandi iustam || istam || moram ac religionem; Caecin. 4.

potestas: vobis iudicandi potestas erepta sit; Verr. I, 22.

severitas: ita libentissime severitate iudicandi sordis suas eluet; Phil. I, 20.

β. cohortatio ad: recitavit ... cohortationem ... ad honeste iudicandum; Cluent. 138.

dubitatio in: cum .. vestram in iudicando dubitationem (considero); Caecin. 4.

prudentia in: a quibus tanta in iudicando prudentia non erat postulanda; Phil. X, 12.

mora ad: eandem moram esse ad indicandum; Caecin. 7.

religio in: vestram ... religionem in iudicando non improbo; Verr. III, 146.

d. **Umstand:** causa: cum illam iudicandi causa tabellam sumpserit; Cluent. 159.

in: quod eos in iudicando nimium sui iuris .. cognosset; Verr. I, 18. si vos semel in iudicando finem aequitatis ... transieritis; ib. III, 220. leges in iudicando religiose defendere; ib. 225. quod ... id viri boni ... in iudicando facinnt; Caecin. 6. cum ceteri soleant in iudicando ne ab aliorum iudiciis discrepent providere; Cluent. 60. qui in iudicando superiora iudicia secuti sunt; ib. 106. multi saepe in iudicando peccata ... misericordiae concesserunt; ib. 195. quid vos in iudicando spectare oporteret; Milo 15.

ob: cum ob iudicandum ... pecuniam acceperat; Verr. III, 156.

2. **verbal:** a. **unpersönlich:** quod putatis onus esse grave ... iudicare; Verr. I, 22. antea .. iudicari primo poterat; ib. 26 quod putabam tum denique recte iudicari posse; ib. II, 1. sin ... aliter iudicari dicunt oportere, male iudicari oportere dicunt; Caecin. 68. „est aliquando contra iudicatum"; ib. 69. sic est iudicatum; ib. qua re ita necesse fuerit iudicari; Cluent 63. quod is ... mea domo iudicio pontificum liberata secundum fratrem suum iudicatum esse dicebat; har. resp. 31. quod est contra illud iudicatum; Rab. Post. 20.

b. **persönlich:** alqs: quos traditoros sperabas, vides iudicare; Sex. Rosc. 61. laudabunt omnes, si recte et ordine iudicaris; ib. 138. quo minus secundum illum iudicetis; Qu. Rosc. 2. cur secundum Roscium iudicari debeat; ib. 14. quem nos ... secundum nos iudicare velimus; ib. 15. ut oculis iudicare possitis; div. Caec. 16. M. Crepereius ..., L. Cassius ..., Cn. Tremellius ... non iudicabunt; Verr. a. pr. 30. qui recte possint iudicare; ib. I, 22. isti turpe sibi existiment non primo iudicare; ib. 26. quibus est iudicandum; ib. 29. quod pronuntiatum est, non per Neronem iudicatum ... existimabatur; ib. 75. uti C. Verres P. Caelius praetores ... iudicarent; ib. 130. Verres iudicabat; ib. II, 26. sint in eorum potestate ... qui iudicant; ib. 30. ut .. L. Octavius Balbus iudex ... non possit aliter iudicare; ib. 31. si QUI PERPERAM IUDICASSET; ib. 33. qui institueras in eos animadvertere, qui perperam iudicassent; ib. 57. quibus non licet iudicare; ib. III, 96. praesertim cum ea lege iudicaretis; ib. 127. qui audeant in provincia ... contra fortunas iudicare; ib. 135. qui aliter iudicare nullo modo possent; ib. 136. pertinere ad utilitatem eorum, qui iudicent; ib. 223. minore periculo provinciarum omnium iudicaretis; ib. 224. tu sine ulla bona arte ... intellegis et iudicas? ib. IV, 98. qui erant iudicaturi; ib. V, 3. de consilii sententia iudicaras; ib. 12. ab eis ipsis, qui iudicassent (levarentur); ib. 13. ut ipse, qui iudicaret, ... dimiserit; ib. qua religione hi iudicent; ib. 175. qui iudicabant; Font. 24. noli mihi instare ut iudicem; Caecin. 8. cum sciens perperam iudicarit; ib. 71. is ipse numquam auderet iudicare; ib. 73. quibus iudicandum est; ib. 81. quin secundum nos iudicetis; ib. 90. [nisi .. ex ipsis causis iudicabimus]; Cluent. 6. ut in primis Bulbo et Staieno et Guttae esset iudicandum; ib. 75. certe gratis iudicasse (existimas); ib. 112. qua (lege) vos hoc tempore iudicatis; ib. 151. vos eosdem existimaturos putem, qui iudicavistis; agr. II, 2. iudicare per quinquennium poterunt; leg. ib. 34. cum idem possit iudicare qui dixerit; ib. 39. cum idem ... iudicabit; ib. 40. ut idem iudicaret et venderet; ib. 64. vos multis iam iudiciis iudicavistis; Catil. IV, 5. ego .. de meo sensu iudico; ib. 11. quotienscumque de me senatus sententiam

dixit, totiens iudicavit; dom. 69. ut vos facillime potestis ex hac ... molestia iudicare; Sest. 6. filium criminis in loco poni ab accusatoribus .. his iudicantibus oportuit; Cael. 4. etiam si iudicat; Planc. 9. cur .. se divinare malueris quam eos ... iudicare; ib. 46. vidit ... vos tamen fortiter iudicaturos; Milo 21. satis iudicatum est a Pompeio; ib. 70. sine odio et sine invidia iudicabunt; Marcell. 29. quicumque ordinem duxit, iudicet; ib. qui libere iudicare non audeant; ib. sic iudico; ib. III, 5. sic arbitrabar .. vos iudicare; ib. IV, 7. ut intellegamus illos ... bene et e re publica iudicavisse; ib. XI, 11. ut Alaudae in tertia decuria iudicarent; ib. XIII, 37.

civis: libere civi iudicare non licebat; Verr. II, 33. cum civis Centuripinus inter duos civis iudicavisset ‖diiudicavisset‖; ib. 66.

xviri: xviri prima actione non iudicaverunt; Caecin. 97.

di: quem ad modum omnes iam di atque homines iudicarunt; dom. 26. omnes di atque homines iudicarunt; ib. 44.

eques: quam ob rem ... in nullo iudice [equite Romano iudicante] ne tenuissima quidem suspicio ... constituta sit; Verr. a. pr. 38. si equites Romani iudicarent; ib. III, 168.

homines: quoniam gravis homines ... severe iudicaturos putabat; Cluent. 71. f. di.

iudices: iudices iudicabunt ei; Piso 94. f. alqs; Verr. II, 31.

magistratus: ut ter ante magistratus accuset intermissa die quam ... iudicet; dom. 45.

ordo: cum equester ordo iudicaret; Verr. a. pr. 38. III, 94. cum senatorius ordo iudicaret; ib. a. pr. 40 hunc ordinem si dignitate antecellere non existimabas, ne hoc quidem sciebas, iudicare? ib III, 93. dum equester ordo iudicavit; ib. 224.

pater: ipse pater si iudicaret; Verr. V, 136.

populus: ut ... populus Romanus iudicaret; Verr. I, 20. parumne videbatur populus Romanus iudicare? Sest. 123. non enim comitiis semper iudicat populus; Planc. 9. „male iudicavit populus“. at iudicavit; ib. 11.

praefecturae: praefecturas num aliter iudicare censetis? Phil. IV, 7.

praetores: f. alqs; Verr. I, 130.

publicanus: quod ... putasset nefas esse publicanum iudicare contra publicanum; Flacc. 11.

recuperatores: itaque recuperatores contra istam rem ... iudicaverunt; Flacc. 48.

res publica: quod si ipsa res publica iudicaret; Phil. X, 12.

senatores: possitne senatoribus iudicantibus homo nocentissimus .. damnari? Verr. a. pr. 47. si senatores iudicent; ib. III, 223.

senatus: senatus ex aliqua civitate qui iudicet datur; Verr. II, 32. ita senatus si iudicat; Muren. 67. satisne tibi videtur a senatu iudicatum? dom. 50. senatus ipse iudicabit, qui ... frequentissimus antea iudicavit; har. resp. 14.

tribus: Maeciam (tribum), non quae iudicaret, sed quae reiceretur esse voluisti; ib. 38.

viri: boni viri iudicent; Vatin. 9. in quo (consilio) ex cunctis ordinibus amplissimi viri iudicarent; Milo 5.

II. **mit Ergänzung: 1. de:** quibus de sartis tectis ... iudicatum non esset; Verr. I, 130. quibus eis de rebus ... fuit ... iudicandum; Cluent. 29. si L. Catilina ... hac de re posset iudicare; Muren. 83. f. **de,** I. iudico (72 St.) S. 7, f.

2. **indirecte Frage:** iudicabitis ... quid cum omnibus senseritis; Flacc. 4. idem ... iudicant quantum cuique libidini tribuendum esse videatur; sen. 15. ex quo iudicare potestis quanta vis illa fuerit; dom. 67. ut nemo posset utrum posterior an infelicior esset iudicare; prov. cons. 8. non queo vetera illa populi Romani gaudia quanta fuerint iudicare; Milo 77.

2. **nomin. c. infin.:** unus homo plures esse homines iudicarentur; Caecin. 62. qui tabulas publicas ... corrupisse iudicatus sit; Cluent. 125. dignitatis habuisse nimis magnam iudicatus est cupiditatem; Sulla 73. cupidior hic fuisse iudicatus est quam ceteri; ib. ne illa ... esse lex iudicaretur; dom. 68. regnum appetisse est iudicatus; ib. 101. ut (locus) ab ipsis ... sacer non esse iudicatus sit; har. resp. 14. ut ... non hominis occidendi causa habuisse telum iudicaretur; Milo 11. magna in hoc certe vis et incredibilis animus ... iudicantur; ib. 67. quod ... defendere provinciam iudicata est; Fr. B, 1, 1.

3. **accus. c. infin.:** ne videretur iudicasse bona sua ex edicto possessa esse; Quinct. 31. virum optimum esse eum iudicatote; Sex. Rosc. 109. qui ... iudicavit sibi pecuniam non deberi; Qu. Rosc. 13. nihil hunc ... fraudis fecisse iudicasti; ib. 25. iudicabimus Roscium suas ... litis redemisse; ib. 39. populus Romanus iudicavit istius pecuniam ... apud se ... nihil posse debere; Verr. I, 19. eum iudicem falsum iudicasse iudicavit; ib. II, 66. is mihi etiam Sthenium litteras publicas corrupisse ... iudicavit; ib. 105. ea (civitas) ... iudicarit C. Verris statuas esse in urbe sua non oportere; ib. 163. civitatem tam gravem statuas iudicasse C. Verris demoliendas; ib. 164. illum viris fortissimis iudicarunt patres conscripti remittere de summa non potuisse; ib. III, 82. te mulieri deterrimae recte remisisse senatores iudicabunt? ib. quod peccare ipsos aliqua in re iudicarent; ib. 134. qui in sua provincia iudicarit absolvi se nullo modo posse; ib. 138. ita eundum anulum ... abs te donatum comitem pecuniae iudicamus; ib. 187. si licere pecunias isto nomine capi iudicatis; ib. 219. quod licere iudicatum est; ib. quos ipse cum consilio belli faciendi causa consensisse iudicavit; ib. V, 18. quoniam sibi me non esse inimicum potuit ... Fabius iudicare; Tull. 5. necesse erat te dolo malo meo vi deiectum iudicari; ib. 30. id sine dolo malo factum iudicabitur? ib. 32. totum facinus sine dolo malo factum iudicabitis? ib. 34. si praetor iudicet eius modi caedes fieri iuri posse; ib. 40. ne ipsi iudicarent posse homines servos iure arma capere; ib. 43. id vi aut clam factum iudicaretur; ib. 53. ut vos iudicetis huius rei ius ... in mentem maioribus nostris non venisse; Caecin. 40 [iudica hoc factum esse]; ib. 72. iudica, quod mulier ... promiserit, deberi; ib. iudicat non esse eum liberum; ib. 99. illum tabulas publicas ... corrupisse decuriones universi iudicaverunt; Cluent. 41. non gratis id ab eo factum esse ... iudicabant; ib. 78. Oppianicum iudici ... dedisse pecuniam iudicatum est; ib. 102. iudicat (Popilium) accepisse a Cluentio pecuniam; ib. 132. iudicat ... gratis esse Oppianicum condemnatum; ib. senatus universus iudicavit illud corruptum esse iudicium; ib. 136. ea ... ne retineri quidem potuisse iudicabuntur; leg. agr. I, 3. iudicabit Alexandriam regis esse; ib. II, 43. patria ... te nihil iudicat nisi de parricidio suo cogitare; Catil. I, 17. si ... depelli a vobis omne periculum iudicarem; ib. II, 3. quam ... urbem hostium esse iudicaverunt; ib. IV, 16. eam (multitudinem) iudico esse turpem; ib. 20. ut ... non ante quam illum vita expulit bellum confectum iudicarit; Muren. 34. exportari aurum non oportere ... senatus ... iudicavit; Flacc. 67. senatum iudicasse ... eum rem publicam salvam noluisse; sen. 25. cum rem publicam meis consiliis conservatam ... iudicassetis; ib. 26. quam (rem publicam) .. omnes unius opera servatam iudicaverunt; Quir. 5. nihil humanarum rerum sibi prius quam de me agendum iudicavit; ib. 11 (civitas) quae suam dignitatem non posse se tenere ... iudicavit; ib 25. iudicavit senatus M. Drusi legibus ... populum non teneri; dom. 41. video .. quosdam clarissimos viros ... aliquot locis iudicasse te ... agere potuisse; ib. 42. quam

legem esse homines alienissimi a P. Clodio iudicarent; ib. 70. eam (legem) nullam esse frater P. Clodii ... iudicavit; ib. eam (legem) nullam esse iudicavit; ib. 71. quod ... omnes mortales ... iudicarunt sine meo reditu rem publicam salvam esse non posse; ib. 99. cuius urbis servatorem me esse senatus ... iudicarit; ib. 101. quia illud aequum accidisse populus Romanus Maelio iudicavit; ib. cuius unius opera senatus atque omnes boni civitatem esse incolumem ... iudicassent; ib. 122. quem vos patriae conservatorem esse saepissime iudicaritis; har. resp. 58. illam meam cladem vos ... maximum esse rei publicae volnus iudicastis; Sest. 31. quam (legem) non iure rogatam iudicarat; ib. 101. quem praevaricatorem esse ab initio iudicasses; Vatin. 3. quin eas tribus ... iudicarit officiis ab hoc observatas (esse); Planc. 39. quis iudicabit non fuisse causam? Scaur. 19. caedem ... senatum iudicasse contra rem publicam esse faciam; Milo 12. quin simul iudicetis omnibus ... esse pereundum; ib. 30. quod senatus contra rem publicam factum iudicavit; ib. 31. iudicavit a plerisque ignoratione ... bellum esse susceptum; Marcell. 13. omnis fratres tecum iudicares fuisse; Ligar. 34. hunc ... qui Gallia prohibet ... iudicat verissimeque iudicat non esse consulem; Phil. III, 12. tuto haberi senatum sine praesidio non posse iudicavistis; ib. 13. nullam Antonii sortitionem fuisse iudicaverunt; ib. 25. (leges) quas iudico non rogatas; ib. V, 16. tamen ... censeo iudicandum nullos VIIviros fuisse; ib. 21. ex quo iudicari potest virtutis esse quam aetatis cursum celeriorem; ib. 48. ei cum senatu quicquam commune iudicarem; ib. VIII, 24. quorum votis iudicavit se a morte revocatum; ib. X, 16. (lex) quam senatus per vim latam iudicavit; ib. XI, 13. ex quo iudicare debetis me non cum homine solere ... dissidere; ib. 15. id .. deos immortalis spero aequissimum iudicare; ib. 39. senatus consulta falsa delata ab eo iudicavimus; ib. XII, 12. sestertium septiens miliens avertisse Antonium pecuniae publicae iudicavistis; ib. quod maxime interesse rei publicae iudicaro; ib. 30. itaque ... eum detestabilem civem rei publicae natum iudico; ib. XIII, 1. sin hominibus tantum licere iudicas; ib. 15. senatum ... iudicare eorum trium imperatorum virtute ... populum Romanum liberatum (esse); ib. XIV, 37.

III. **mit einfachem Object**: alqm: quem iudicatum hic duxit Hermippus; Flacc. 45. cum iudicatus esset; Flacc. 50. sicut Gabinius iudicatus est; Rab. Post. 38.

alqd: hoc iudicassem; Sex. Rosc. 138. iudicant recuperatores id; div. Caec. 56. quod populus Romanus in reiectione iudicum iudicavit; Verr. a. pr. 10. ut esset hoc iudicatum; ib. I, 5. iudex nequam et levis quod praetor iusserit iudicet; ib. II, 30. SI QUID PERPERAM IUDICARIT SENATUS; ib. 34. eum .. ostendam ... coactu istius quod non senserit iudicasse; ib. qui quod imperatum esset iudicarent; ib. 41. exspectas etiam quid hi iudicent? ib. 140. hoc vobis ita iudicandum est; ib. 152. nos, qui iam ... quantulum iudicare possemus ostendimus; ib. III, 3. ecquis hoc non ex eo iudicavit? ib. 142. ecquis est ... qui hoc non ... iudicarit? ib. 143. si haec ... ipsius amici defensoresque iudicarunt; ib. 152. Metellus quidem certe iam hoc iudicabat; ib. 158. neque hoc potestis iudicare; ib. 220. qui haec subtiliter iudicat; ib. IV, 127. nemo .. posset haec iudicare; Tull. 27. si ... ipse id ... non audeat iudicare; Caecin. 8. id leve in iure civili iudicabitur; ib. 43. quod non oporteat iudicari; ib. id fuit ius, quod iudicatum est; ib. hoc ... Sulla vivo iudicatum est; ib. 97. cum .. incensum vendit, hoc iudicat; ib. 99. quid ratio interdicti de iure admoneat ut iudicetis; ib. 104. quid iudicarit, obscurum non est; Cluent. 34. quid est illa damnatione iudicatum? ib. 55. cum esset non dubium quid iudicari necesse esset; ib. 63. si ... essent rogati quid iudicassent; ib. 105. quid tum esse existimas iudicatum? ib. 112. qui ab illis satis ..., iudicata arbitretur; ib. 127. quod ipsum haec eadem mulier iudicarat; ib. 184 cui liceat idem ‖ eidem ‖ iudicare; leg. agr. II, 39. quod iam .. a nobis est .. iudicatum; ib. 40. hic ego consul populi Romani ... nihil iudico; ib. 41. (P. Rullus) verum ‖ utrum ‖ iudicabit? ib. 43. te ... oblitum esse quid ... iurati iudices iudicarint; Rabir. 7. quod nemini dubium potest esse, id iudicare; Muren. 68. idemne ... sapientissimi viri iudicabunt? ib. 83. quod ille ... hostis rei publicae iudicaret; ib. ipsi coniectura nihil iudicabitis? Flacc. 6. quasi nihil esset ... iudicatum; ib. 49. ea iudicarit; dom. 73. quod cum iudicassem; ib. 96. quid ergo ei possum aliud iudicare ac iudicaverunt? har. resp. 14. quid iudicare oporteat dubitandum putatis? Sest. 81. quid optabilius ..., quam omnis hoc civis meos iudicare? Vatin. 8. me dicere quae Gaditani iudicarint? Balb. 41. iudices cum prae se ferrent ... quid essent ... iudicaturi; ib. 52. qui hoc iudicavi; ib. 65. gravius de te iudicatum putarem, quam est hoc, quod tu metuis ne a populo iudicatum esse videatur; Planc. 9. ut vobis voce praeirent quid iudicaretis; Milo 3. mihi .. Cn. Pompeius ... nihil gravius contra Milonem iudicasse ... videtur; ib. 15. ut intellegatis ... licere vobis quod sentiatis libere iudicare; ib. 71. haec populum Romanum ... iudicare quidam moleste ferunt; Phil. XIV, 19.

causam: eadem vestra (fides) sit in iudicanda (causa); Verr. V, 188. est .. haec causa ... quasi quaedam appendicula causae iudicatae; Rab. Post. 8. quae (causa) iudicata est; ib. 11.

falsum: s. **falsus**, B. iudico (3 St.) S. 318, b.

hereditatem: cur populi Romani hereditatem xviri iudicent; leg. agr. II, 44.

ius: si ... de iudicato vobis iure esse constituendum videtis; Balb. 64.

rem: nos rem iudicari nolle; Quinct. 34. accusatoris ingenio res iudicatur; Sex. Rosc. 62. ordo quoque alius ad res iudicandas postulatur; div. Caec. 8. nulla res ... nisi ad nutum istius iudicata est; Verr. a. pr. 13. M. Caesonius, ... homo in rebus iudicandis spectatus; ib. 29. quae ... in rebus iudicandis nefarie .. facta sunt; ib. 37. ne tenuissima quidem suspicio acceptae pecuniae ob rem iudicandam constituta sit; ib. 38. quod ille ob rem iudicandam pecuniam accepisset; ib. eos pecuniam ob rem iudicandam accepisse; ib. 39. quod si in rebus iudicandis populi Romani existimationi satis facere voluissent; ib. 44. alium .. ordinem ad res iudicandas quaerendum arbitrabuntur; ib. 49. ut haec res iudicetur; ib. 54 cum haec res ... esset iudicata; ib. I, 5. ecquam rem putatis esse in Sicilia nisi ad nutum istius iudicatam? ib. II, 67. praetorem ... malle rem iudicatam non rescindere; ib. 69. res erat iudicata; ib. 70. ut sit qui vobiscum res iudicet; ib. 76. ob rem iudicandam pecuniam accipere; ib. 78. te ... viris primariis ... remotis de re iudicata iudicavisse; ib. 81. ut .. de rebus ab isto cognitis iudicatisque et de iudiciis datis dicere desistamus; ib. 118. possumne rem magis iudicatam adferre? ib. 174. quos ei ... arbitrantur res iudicare oportere; ib. dum res iudicetur; ib. III, 55. cum (res) iudicata sit; ib. quod ob iudicandam rem pecuniam accepisses; ib. 206. rem cunctus senatus Catinensium legibus iudicabat; ib. IV, 100. res iudicatae rescindantur; ib. V, 12. cum populus Romanus aliud genus hominum ... ad res iudicandas requirit; ib. 177. ut quam primum res iudicaretur; Tull. 11. sin autem in rebus iudicandis ... sapientia iudices tenet: Font. 21. quam ob rem ille nescio quis sapiens homo ... ad res iudicandas requiratur; ib. 25. minis commotos rem ad illorum libidinem iudicasse;

ib. 36. eadem (res) ... tardissime iudicatur; Caecin. 7. si ad rem iudicandam verbo ducimur; ib. 55. ex aequo et bono ... rem iudicari oportere; ib. 65. rem ... iudicatam labefactare conari impudentiae (esse); Cluent. 57. paucis verbis accusat, ut de re iudicata, Cannutius; ib. 58. quis tantam inconstantiam rerum iudicatarum ... ferre potuisset? ib. 61. qui his rebus iudicatis standum putet; ib. 96. illos ob rem iudicandam pecuniam accepisse; ib. 98. accepisse ob rem iudicandam (eum pecuniam); ib. 103. qui se ... rei iudicatae constitisse dicit; ib. 106. cuius accusatio rebus iudicatis nitebatur; ib. 114. quae res si rei iudicatae pondus habuisset; ib. 116. maiores .. nostri numquam ... proinde ut rem iudicatam observarunt; ib. 117. numquam ... hanc civitatem ita contentam ut rebus iudicatis fuisse; ib. 119. qui rem iudicarint; ib. 152. qui rem iudicassent; ib. 153. [infirmatione rerum iudicatarum] novae dominationes ... quaeri putabantur; leg. agr. II, 8. neque vero illa popularia sunt existimanda, iudiciorum perturbationes, rerum iudicatarum infirmationes; ib. 10. qui res iudicant; Muren. 24. qui tum rem illam iudicabant; ib. 58. re iudicata stari ostendit placere; Flacc. 49. semper ... sapientes iudices in rebus iudicandis quid utilitas civitatis ... (posceret) cogitaverunt; ib. 98. in quo res iudicatas videatur voluisse rescindere; Sulla 63. status .. rei publicae maxime iudicatis rebus continetur; ib. utrum igitur peccato meo nomen subeo an re iudicata? dom. 72. hoc in genere solo rem iudicatam referri posse voluerunt; ib. 78. quae (iura) nec vis temporum ... nec res iudicata ... labefactare possit; ib. 80. si quis ob rem iudicandam ||iudicatam|| pecuniam cepisset; Rab. Post. 16. itaque viri fortissimi ... res et iudicant et iudicaverunt; Phil. I, 20. ut ei res in tertia decuria iudicent; ib. quam attulisti rationem? ... rem indicta causa iudicatam; ib. II, 56. nec debere eodem tempore Romae et Athenis res iudicare; ib. V, 14.

sponsiones: attuli sponsiones ... ab ipso prohibitas iudicari; ib. 144.

verum: etsi alii pecunia accepta verum iudicabant; Cluent. 76.

IV. **mit Object und Ergänzung:** 1. **de:** s. **de,** 1. iudico; Verr. I, 52. Caecin. 68. imp. Pomp. 2. Cluent. 92. Catil. IV, 6. Arch. 5. dom. 73. Milo 23. Deiot. 4. Phil. IV, 8. XI, 9 (S. 7, f.).

2. **doppelter Accusativ:** hunc adfinem culpae iudicatote; Sex. Rosc. 18. illum Atilium ... hominem ... inhonestissimum iudicares; ib. 50. ut ... nemo istum comperendinatum, sed condemnatum iudicaret; Verr. I, 20. ista tua fuga nefaria proditio consulis tui conscelerata iudicaretur; ib. 37. quaeretis ex quo genere hominem istum iudicetis; ib. 45. id ... tua manu numeratum iudicari necesse est; ib. II, 27. hunc hominem ... tam nefarium nolunt iudicare; ib. 77. quem ... audacia sui simillimum iudicavit; ib. III, 22. ut ... eo maiore odio dignam istius incredibilem audaciam iudicetis; ib. IV, 73. ceteri omnes simili periculo indignissimi iudicentur; ib. V, 171. [quod inermi armati iudicarentur]; Caecin. 62. non posse nostrum sacramentum iustum iudicari; ib. 97. sacramentum nostrum iustum iudicaverunt; ib. quam (fidem) hostes ... sanctissimam indicarint; imp. Pomp. 42. quem Pompeius legatum semper iudicavit; ib. 46. eum ... speculatorem quam legatum iudicari ||iudicare|| maluerunt; ib. conscientias eius modi facinorum supplicio dignas iudicarent; Cluent. 56. ac ne ex facto solum sapientis illos iudicetis; ib. 107. duos solos video auctoritate censorum adfinis ei turpitudini iudicari; ib. 127. videtur id senatus factum iudicare; ib. 136. hoc me inertiorem consulem iudicabo; leg. agr. I, 8. licebit .. quod videbitur publicum iudicare, quod iudicarint vendere; ib. 9. ut (agri) publici iudicentur; ib. II, 57. tu occupes locum quem idoneum ad vim tuam iudicaris? ib. 74. si hoc optimum factu iudicarem; Catil. I, 29. qui ... hanc suam patriam iudicant; ib. IV, 16. cum saepe ... fortunatos eos homines iudicarem; Muren. 55. quem vos praesentes ... iustissimum praetorem ... iudicavistis; Flacc. 8. ut ... innocens iudicetur; Sulla 84. hanc animi adversionem humanissimam ... iudicaretis; Arch. 16. ut erga duces ipsos ... satis gratus iudicarer; sen. 24. si xviri sacramentum in libertatem iniustum iudicassent; dom. 78. quem patres conscripti custodem patriae iudicassent; ib. 102. qui est optimus populi Romani iudicatus; har. resp. 27. haec paene oratio iudicanda est; ib. 63. si ipse ... te omni honore indignissimum iudicavit; Vatin. 39. quem hic ordo ... conservatorem patriae iudicarat; Piso 23. qui te indignum aedilitate iudicavissent; Planc. 9. hunc ... principem esse ordinis iudicatum; ib. 35. non potestis hoc facinus improbum iudicare; Milo 30. quem omnes gentes urbis ac vitae civium conservatorem iudicarant; ib. 73. eum ... simillimum deo iudico; Marcell. 8. nunc melior ea (causa) iudicanda est; Ligar. 19. ut tui eum studiosum et bonum virum indicares; ib. 36. nisi eum furiosissimum iudicas; Deiot. 15. ait nescio quem ex eo numero servum iudicatum; ib. 24. ego tamen frugalitatem ... virtutem maximam iudico; ib. 26. quin id suum facinus iudices; ib. 43. quod ego gravissimum crimen iudico; Phil. II, 3. quorum causam Caesar dissimilem iudicarit; ib. 98. si eum consulem iudicavisset; ib. III, 6. quem qui armis persequuntur, conservatores rei publicae iudicantur; ib. est hostis a senatu nondum verbo appellatus, sed re iam iudicatus Antonius; ib. IV, 1. nisi forte vos .. consulem, non hostem iudicatis Antonium; ib. 6. M. vero Antonium quis est qui civem possit iudicare? ib. V, 21. quorum principem iudicastis eum; ib. 28. si Galliam Antonii provinciam iudicasset; ib. VI, 8. si pacem adferent, cupidum me; si bellum, providum iudicatote; ib. 17. impudentissimus iudicetur; ib. VIII, 25. qui semper vestrum consensum gravissimum iudicavisset; ib. IX, 8. cum crudelissimi Poeni iudicati sint in hoste; ib. XI, 9. nec enim nunc primum ... Brutus ... salutem ... morem optimum iudicavit; ib. 27. qui unum Deiotarum fidelem populo Romano iudicavit; ib. 34. illa impios civis iudicavit; ib. XII, 7. num ea vera possumus iudicare? ib. 12. est ... id optimum iudicandum; ib. XIII, 6. ego vero hunc ... clarissimum imperatorem iudico; ib. XIV, 26. vos vero patriae natos iudico; ib. 32. — dignum: s. **dignus,** A. alqs; Verr. III, 94. Cluent. 41. Rabir. 3. Catil. I, 19. Muren. 23. Sest. 114. Balb. 42. Piso 76. Marcell. 31. Phil. II, 32. — hostem: nec tum hostem Antonium iudicastis; Phil. VII, 10. idem imprudens hostis iudicavit; ib. XIV, 22. s. **hostis,** II, 1. iudico (35 St.) S. 512, a.

iugerum, Morgen, Landbe, Juchert: I. sunt: si pareret iugera eius fundi plura esse quam colonus esset professus; Verr. III, 55.

II, 1. adsigno: duo milia iugerum campi Leontini Sex. Clodio rhetori adsignasti; Phil. II, 43.

continuo: ista dena iugera continuabunt; leg. agr. II, 78.

discribo: in eo (agro) duodena discribit in singulos homines iugera; leg. agr. II, 85.

do: si ... dena iugera dari vobis ... posse ... intellegetis; leg. agr. II, 79.

possideo: possideat in agro publico campi Leontini duo milia iugerum immunia; Phil. III, 22.

profiteor: ut aratores iugera sationum suarum profiterentur; Verr. III, 38. minus te iugerum professum esse dico; ib. 70. iugera professi sunt omnes aratores ... instituto tuo; ib. 112.

sero: quot iugera sint sata; Verr. III, 112. quot milia iugerum sata essent; ib. 113. ut pluribus

aliquanto medimnis decumas emerent quam iugera erant sata? ib.

2. discribo in: in iugera dena discribat; leg. agr. II, 79.

do ex: medimnum .. ex iugero decumano dari oportebat; Verr. III, 113. — in:

exaro ex: ut plus quam decem medimna ex iugero exararent; Verr. III, 113.

III. numerus: non quo iugerum numerum vere profiteri esset difficile; Verr. III, 39. ex edicto illo praeclaro ... numerum iugerum professum esse; ib. 53. iudicium de numero ‖ modo ‖ iugerum dabatur; ib. 117.

professio: ita in eum iudicium de professione iugerum postulabatur; Verr. III, 39. Verres in Xenonem iudicium dabat illud suum damnatorium de iugerum professione; ib. 55.

subscriptio: in Leontino iugerum subscriptio ... non est plus xxx; Verr. III, 113.

IV. ad: professio est agri Leontini ad iugerum xxx; Verr. III, 116.

in: minus tribus medimnis in iugerum neminem dedisse decumae; Verr. III, 114. ut in iugera singula ternis medimnis decidere liceret; ib. ne amplius in iugera singula quam terna medimna exigeret; ib. ut in iugera singula ternis medimnis decidere liceret; ib. 117. — in iugero Leontini agri medimnum fere tritici seritur; ib. 112.

pro: ei cum pro iugeribus quinquaginta medimna DCC decumae imperarentur; Verr. III, 56.

V. elliptiſch: in qua (tabula) scriptum fuisse aiunt IUGERA CC; leg. agr. II, 67. medico tria milia iugerum; Phil. II, 101.

iugulo, abſchlachten, töten, vernichten: alqm: P. Quinctium propinquum tuum iugulare non potes; Quinct. 44. funestum est a forti ... viro iugulari; ib. 95. eum iugulandum vobis tradiderunt; Sex. Rosc. 29. venistis, ut hic .. iuguletis ... [Sex. Roscium]? ib. 32. T. Caelium ... inventum esse .. iugulatum; ib. 64. quos sectores ... iugulare non potuissent; ib. 151. postea quam tam multis eum factis decretisque iugulasset; Verr. II, 64. his te litteris ... iugulatum esse non sentis? ib. III, 126. sua confessione ... iuguletur necesse est; ib. V, 166. cum Oppianicum iam ... iugulatum praeiudiciis videret; Cluent. 68. quia te non iugulavit; Planc. 71. quia iugulari passus non est; ib. optabilius Miloni fuit dare iugulum P. Clodio ..., quam iugulari a vobis; Milo 31. quia se non iugulandum illi tradidisset; ib. hic et Suessae iugulavit eos; Phil. III, 10. eos ante pedes suos ... iugulari coëgit; ib. V, 22. quia Mylasis myrmillo Thraecem iugulavit; ib. VI, 13.

causam: „quo facilius reviviscat Pompeianorum causa totiens iugulata"; Phil. XIII, 38. si (causa) iugulata, numquam exsurgeret; ib.

centuriones: qui ... ex eis optime sentientis centuriones iugulaverit; Phil. III, 30.

civem: iugulare civem ne iure quidem quisquam bonus volt; Quinct. 51. qui ... fortissimos viros optimosque civis iugulari iusserit; Phil. III, 4.

deteriores: deteriores .. iugulari cupio; Phil. XIII, 40.

familiarem: qui familiarem iugularit; Phil. VII, 18.

miserum: illum miserum fugientem iugulavit; Phil. VII, 17.

patrem: patrem meum ... iugulastis; Sex. Rosc. 32.

viros: ſ. civem; Phil. III, 4.

iugulum, Kehle: 1. do: certe optabilius Miloni fuit dare iugulum P. Clodio; Milo 31.

tutor: ut aliquo praesidio caput et cervices et iugulum ... tutetur; Sest. 90.

2. intendo: ego tela ... intenta iugulis civitatis ... de coniuratorum .. manibus extorsi; Piso 5.

3. averto a: qui primus Antonii ... crudelitatem ... a iugulis nostris ... avertit; Phil. XIV, 25.

deicio a: mucrones eorum a iugulis vestris deiecimus; Catil. III, 2.

iugum, Joch, Geſpann, Paar: I. deicio: cuius a cervicibus iugum servile deiecerant; Phil. I, 6.

II, 1. multitudo: ut non solum iugorum, sed etiam dominorum multitudinem quaereremus; Verr. III, 47.

2. bellum contra: quasi vero non idem unumque bellum sit contra hoc iugum impiorum nefarium; Phil. XI, 6.

III. arare: qui singulis iugis arant; Verr. III, 27. uti ei minus multis iugis ararent; ib. 120.

remanere: eos in agris ... minus multis iugis remansisse; Verr. III, 121.

iumentum, Zugvieh: ago: iubet qua velit agere iumentum; Caecin. 54. agere si velit iumentum per M. Scauri Tusculanum; ib.

iungo, verbinden: alqm: qui et sermonis et iuris ... societate iuncti sunt; Verr. V, 167. qui se tecum omni scelere parricidioque iunxerunt; Catil. I, 33. ut ... tum etiam nuptiis iungerentur; Scaur. 9.

amicitias, al.: cum hominibus nostris consuetudines, amicitias, res rationesque iungebat; Deiot. 27.

dolorem: ut cum illo commodo ... animi quidam dolor iungeretur; Phil. III, 40.

iuratus, geſchworen, vereidigt: A. **bei Subſtantiven**: alqs (vgl. B): utrum potius Chaereae iniurato ... an Manilio et Luscio iuratis in alieno iudicio credas; Qu. Rosc. 45. si qui istum ... iurati sententia sua liberarint; Verr. I, 9. qui iuratus apud vos dixit; ib. 14. dixit iuratus P. Titius; ib. 139. Q. Minucius [iuratus dicit pecuniam datam]; ib. II, 80. quod nuper ipse iuratus docuit; ib. V, 15. ex quo vos priore actione iurato rem omnem .. cognostis; ib. 90. cum ea dicimus iurati; Font. 29. cum ipse hoc de se iuratus praedicet; Caecin. 25. qui iurati statuere ... debuerunt; Cluent. 121. qui iurati debent optimum quemque in lectos iudices referre; ib. cum iuratus dicas; Sulla 21. quae iuratus in maxima contione dixissem; ib. 34. L. Cotta ... in senatu iuratus dixit; dom. 84. cum mihi ... opera mea hanc urbem ... esse salvam iurato dicere fas fuisset; ib. 94. qui hoc iurati dicere audebunt; Cael. 20. quibus cum iuratus adfirmasset; Piso 93. L. Lucullus iuratus se quaestionibus habitis dixit comperisse; Milo 73.

homines: ut discoloribus signis iuratorum hominum sententiae notarentur; Verr. a. pr. 40.

iudices: eum ... iuratorum iudicum sententiis damnari oportere; Verr. V, 19. (iudicia) quae ... ab iuratis iudicibus repudiari ... videatis; Cluent. 122. quam causam suscipere iurati iudices noluerunt; leg. agr. I, 12. te ... oblitum esse quid ... iurati iudices iudicarint; Rabir. 7.

populus: cum (populus) meum ius iurandum tale atque tantum iuratus ipse ... approbavit; Piso 7.

princeps: eius .. legationis principem ... iuratum dicere audistis; Verr. II, 13.

senatus: erant ea testimonia non concitatae contionis, sed iurati senatus; Flacc. 17.

vir: talis vir iuratus hoc ius in civitate constituat; Quinct. 64.

B. **allein**: I. debent: de quo iurati sententias ferre debebant; Cluent. 29.

dicit: si diceret iuratus; Qu. Rosc. 46. 47. videamus quid idem iste iuratus dixerit; Verr. I, 84. iuratus dicit Timarchidem dixisse; ib. II, 80. non hoc idem iuratum dicere audistis; ib. IV, 50. cum id iurati dicunt; Caecin. 3.

laudant: iurati privatim et publice laudent; Font. 32.

legunt: iurati legerent eum; Cluent. 126.
II, 1. **committo**: ut ... malim iurato suam (tabellam) ... committere; Verr. a. pr. 32.
2. **audio ex**: id quod ex multis iuratis audistis; Verr. V, 27. quid nos opinemur audietis ex iuratis: Cael. 4.
III. **religio**: ipsius iurati religionem .. percipite; Cael. 55.
testimonium: huius ... iurati testimonio neque in C. Fimbriam neque in C. Memmium creditum est; Font. 24.

iurgium, Zank: omnia sunt alia non crimina, sed maledicta iurgii petulantis; Cael. 30.

iuro, schwören: I. **absolut**: 1. **causa**: cum quidam ... iurandi causa ad aras accederet; Balb. 12.
2. **alqs**: impetrant ut ne iurent; Verr. I, 123. nisi ex testamento patroni iurasset; ib. das possessionem ei, qui non iuravit; ib. 124. adimis tu ei, qui iuravit; ib. vos ... cum Gallis iurare malitis? Font. 32. qui si aram tenens iuraret; Flacc 90. una voce omnis iudices ne is iuraret reclamasse; Balb. 12. cum is mihi tantum modo ut iurarem permitteret; Piso 6. sine ulla dubitatione iuravi; ib. etiam si per plures deos iuret; Rab. Post. 36. cum bis iurasset; Fr. B, VI, 2.
libertus: libertus iurat; Verr. I, 123.
II. **mit Ergänzung**: 1. **in**: f. **in**, A, I. iuro (7 St.) S. 624, a.
2. **acc. c. inf.**: scripsit ut heredes iurarent se curaturos; Verr. I, 123. docent non oportere se id iurare facturos esse; ib. cur non iuret se Gadibus fuisse; dom. 80. iuravit in contione se in gratiam non redisse; prov. cons. 18.
III. **mit Object**: de qua ne aliquid iurares destitisti; Planc. 52.

ius, Recht: I. **absolut**: 1. **Subject**: **abest**: non enim ius abesse videbatur a foro; Verr. V, 31. mecum iura magistratuum ... afuerunt; sen. 34.
cadunt: omnia ... iura ceciderunt; Flacc. 3.
cogit: pro quo (pareute) mori ipsum ... iura divina ... cogebant; Sex. Rosc. 37. a quibus etiam oculos cohibere te religionum iura cogebant; Verr. IV, 101. eum aut caerimoniarum ius aut civitatis salus coëgerit; dom. 31.
consistit: vos, quorum ... consistit ... ius ‖honos‖ in iudiciis; leg. agr. II, 102.
custodiunt: nostram salutem nullae leges, nulla iura custodient; Deiot. 30.
dat: vestitus .. neminem commovebat is, quem illi mos et ius ingenuitatis dabat; Verr. I, 152.
deterret: quos ... a libidinosa sententia certum et definitum ius religionis ... deterret; dom. 4.
est: quod si tum par tibi ius cum Alfeno fuisse non putas; Quinct. 71. nullum ius tam sanctum ... esse; Sex. Rosc. 109. sunt iura ..., ne quis ... errare possit; Qu. Rosc. 24. negabant mirandum esse, ius tam nequam esse verrinum; Verr. I, 121. eiusdem modi totum ius praetorium ... fuit in Sicilia; ib. II, 31. ius esse certum Siculis inter se quo iure certarent; ib. 39. in aequa causa populorum ... varium ius ... fuisse; ib. V, 49. quod est huiusce rei ius? ib. 76. quid enim est ius civile? Caecin. 73. hoc iuris in hac civitate ... dico fuisse; dom. 33. quod est .. ius adoptionis? ib. 34. an etiam apertius aliquod ius populi atque legum (quaeris)? ib. 41. quorum ius, fortuna, condicio infima est; Balb. 24. cui iam ... erat nullum civile ius; Milo 74. est utique ius vetandi; Fr. B, VI, 13. f. IV, 1. consuetudo.
interest: inter hanc vitam perpolitam humanitate et illam immanem nihil tam interest quam ius atque vis; Sest. 92.
manet: ut unum ius, aequitas ... in civitate maneret; Milo 77.
oriuntur: adsunt Athenienses, unde ... iura ... (orta) putantur; Flacc. 62.
pendet: non ex verbis aptum pendere ius; Caecin. 52.
praescribunt: ut maiorum iura .. praescribunt; Font. 46.
prosunt: multum vero haec eis iura profuerunt! Verr. V, 124.
revocat: non (te) hospitii ius ... ab scelere ... revocare potuit; Verr. V, 108.
valet: apud quem non ius ... valeret; Verr. I, 136. neque cetera Siculorum iura valuisse; ib. II, 120. nec ius civile in causis semper valere oportere; Caecin. 67. ius valeat necesse est, id est, iudicia; Sest. 92.
venit: huius rei ius ... in mentem maioribus nostris non venisse; Caecin. 40.
versantur: omnia sua iura ... in vestris sententiis versari arbitrantur; Verr. V, 172.
2. **Prädicat**: **sum**: nisi tu quod esset tuum ius ... docuisses; Quinct. 33. non opinor id ius esse; ib. 48. hoc ius nationum exterarum est; div. Caec. 18. qui id statuat esse ius; Caecin. 68. id fuit ius, quod iudicatum est; ib. 69. illud ... non esse ius; ib. SI QUID IUS NON ESSET ROGARIER; Caecin. 95. quod ius non sit; ib. si quid ius non esset rogari; dom. 106. ius igitur statuetis esse; ib. se hoc ius esse velle; Balb. 40. sciebat homo sapiens ius semper hoc fuisse; Phil. II, 96. cui portas huius urbis patere ius non erat; ib. VIII, 28.
3. **Ausruf**: o ius eximium nostrae civitatis! Verr. V, 163. o iura praeclara! Balb. 31.
II. **nach Verben**: 1. **Accusativ**: **abscondo**: f. 4. dico de; dom. 138.
accipio: quid iuris a maioribus acceperitis; leg. agr. II, 26. hocine a maioribus accepimus ius rogandi? Phil. I, 26. f. amitto; Rab. Post. 18.
adsequor: actio .. iniuriarum non ius possessionis adsequitur; Caecin. 35.
ago: cum ius amicitiae ... ageretur; Quinct. 53.
amitto: ut homines miseri ... ius suum ... amittant; Verr. a. pr. 53. ius amitti non potest; Caecin. 75. hoc vos ... ius a patribus acceptum amittetis? Rab. Post. 18. omne .. et exercitus et imperii ius amittit is; Phil. X, 12.
calleo: si neque Poenorum iura calles ... neque nostras potuisti leges inspicere; Balb. 32.
cognosco: prius iura Siculorum ... cognoscite; Verr. II, 32. ut ille ... libertatis iura cognosceret; ib. V, 169.
commemoro: sed quid ego hospitii iura ... commemoro? Verr. V, 109.
communio: si parum communitum ius est civile; Caecin. 74.
commuto: quis enim umquam conatus est iura omnia ... commutare? Verr. III, 51.
comparo: quia ius a maioribus nostris ... ita comparatum est, ut ..; dom. 77.
confirmo: quoniam census non ius civitatis confirmat; Arch. 11.
considero: iura .. civitatum ... considero; Verr. V, 124.
constituo: f. **constituo**, III. ius (20 St.) B. I, S. 658.
contemno: qui ius civile contemnendum putat; Caecin. 70.
contineo: iudicia, quibus omne ius continetur; Sest. 92.
convello: hic primus ... ius societatis convellere ... ausus est; Verr. III, 15.
converto: (mulier) quae ... in deterrimas partis iura hominum convertit; Cluent. 199.
corrumpo: cum comperisset suum comitem iuris ... corrumpendi causa ... pecuniam accepisse; Verr. II, 57. ut huius urbis iura ... corrumperes; Deiot. 32.
defendo: qui eius iura ... defenderem; div. Caec. 65. ubi defendis ius nomenque legati? Verr. I, 83. quod sociorum ... iura defendi; ib. II,

166. ut ... ius commune defensum velitis; Caecin. 94. quo minus ... vestrum ius .. defendam; imp. Pomp. 58. si ius ||quis|| suum defenderet; dom. 20. ut ... in re publica iura tribunatus ... defenderet; Sest. 95.

deleo: (lex) quae omnia iura ... delevit; Sest. 56

deploro: ut homines miseri ... deplorandi iuris sui potestatem non habeant; Verr. a. pr. 53.

depono: populi ius in vestra fide ac religione deponit; Caecin. 103.

describo: quae diligentissime descripta a maioribus iura finium ... sunt; Caecin. 74. ut homines ... civili iure descripto fusi ... vagarentur; Sest. 91.

desero: quoniam ... suum ius non deseruit; Caecin. 103.

dico: f. **dico,** III. ius (22 St.) S. 103.

dimitto: concessa omnibus iura dimitto; Cael. 30. sui quemque iuris et retinendi et dimittendi esse dominum; Balb. 31.

disco: dum est unde ius civile discatur; Verr. I, 115. (Servius) ius civile didicit; Muren. 19. quod .. ius civile didicisti; ib 23. disce ab homine religionibus dedito ius totum ||iusto tum|| omnium religionum; dom. 127.

discribo: ubi paulisper in cubiculo pretio ... iura discripserat; Verr. V, 27.

dissolvo: quoniam omnia iura dissolvit; Phil. XI, 14.

do: ius imaginis ad memoriam posteritatemque prodendae (datum esse); Verr. V, 36.

edico: si hoc iuris non unius hominis causa edixisses; Verr. I, 110.

eripio: neque ... Naevio ius ereptum; Quinct. 87. eripias tu ... ius omnibus? Verr. I, 114. senatores clamare sibi eripi ius; ib. IV, 146. cui ius imperatorium ... eripitur; leg. agr. II, 60.

everto: everte ... iura vivorum; Verr. II, 46.

exaequo: qui omnia iura pretio exaequasset; Verr. II, 123.

experior: qui ad constitutum experiundi iuris gratia venissent; Caecin. 33. [ut ius experiretur]; Sest. 92.

exprimo: iura non utilitate communi ... exprimis; Caecin. 49.

exquiro: non sum in exquirendo iure augurum curiosus; dom. 39. homines oportet in rebus bonis non exquirere ea iura; prov. cons. 46.

exstinguo: qui ad ... exstinguenda omnia iura atque instituta maiorum se illis fascibus ... ornatos esse arbitrabantur; Sest. 17.

firmo: tribunorum plebis tota reperientur hoc iure firmato; dom. 47.

guberno: iura omnia praetoris urbani nutu ... gubernari; Verr. V, 34.

habeo: qui civium Romanorum iura ... (sancta) apud omnis haberi velit; Verr. III, 6. quam potestatem habuisti? ... quod ius? Piso 47. ut haberet omnia ... iura regni venalia; Phil. III, 10. nec privatos focos ... videtur nec libertatis iura cara habere; ib. XIII, 1. f. **habeo,** III. ius (10 St.) S. 440, a.

ignoro: ius omne noster iste magister mutandae civitatis ignorat; Balb. 27. quod ius si Cn. Pompeius ignoravit; ib. 64.

impedio: quod foedere civitatis mutandae ius impediretur; Balb. 52.

imminuo: cur imminuisti ius legationis? Verr. I, 84. quod per te imperii ius ... imminutum est; ib. IV, 20.

impetro: non praetorem modo a quo ius impetraret invenire potuit; Quinct. 96.

interpretor: ut amplissimi ... cives ... religionum ius ||religionibus|| sapienter interpretando rem publicam conservarent; dom. 1.

intorqueo: verbo ac littera ius omne intorqueri; Caecin. 77.

iudico: si ... de iudicato vobis iure esse constituendum videtis; Balb. 64.

labefacto: leges ac iura labefactat; Caecin. 70. f. oppugno.

laedo: ius officii laedimus; Sex. Rosc. 116.

macto: cum videant ius civitatis ... esse mactatum; Verr. IV, 26.

mando: quae litteris mandabantur! iura populi Romani; Phil. II, 105.

muto: quod tua sponte ... iura provinciae Siciliae mutaveris; Verr. III, 17. (mater) naturae nomen et iura mutavit; Cluent. 199.

neglego: ius ... neglegit; Verr. I, 116. (omnia) ... auspiciorum [publica] iura neglexisti; Rabir. 17.

nosco: ut iura societatis ... nosse posset; Quinct. 11. etiam controversum ius nosse et tractare videare; Muren. 28. qui eius civitatis ... non iura noritis; Piso 30. cum ius illius populi nosset; Balb. 14. se ... omnia iura belli perdiscere ac nosse potuisse; ib. 47. norunt isti homines ... iura belli? Phil. V, 25.

nundinor: qui ab isto ius ad utilitatem suam nundinarentur; Verr. I, 119.

obtineo: ubi nostrum ius ... obtineremus; Quinct. 34. postea quam ius suum obtinere non potuit; Verr. I, 65. ut magistratibus nostris in obtinendo iure nostro ne contemptissimi ... esse videamur; ib. III, 98. ne suum ius suis moribus ... obtinere possent; ib. IV, 146. cum idem alii iuris ex eadem causa non obtinerent; ib. V, 56. ne hoc quidem iuris obtinuit; ib. 15. ne certum ius non obtinuisse videatur; Caecin. 10. quoniam omnia ... iura ... legibus obtinemus; Cluent. 155.

oppugno: eorum commoda a me labefactari atque oppugnari iura dicet; Verr. III, 182.

perdisco: f. nosco; Balb. 47.

perdo: cum omnia sua .. iura ... perdidissent; Verr. II, 9.

persequor: cur his ... persequendi iuris sui ... adimis potestatem? div. Caec. 21. quem ad modum meum ius persequar; Caecin. 8. ut ... tenuissimarum (rerum) iura statuerint persecutique sint; ib. 34. ut omnes ... suum ius persequantur; ib. 97. ius legationis verbo violatum illi persecuti sunt; imp. Pomp. 11.

perverto: hic ... umquam ausus esset ... civium ... ius libertatemque pervertere? Sest. 30.

peto: nova iura ... petebantur; Verr. I, 137.

polliceor: nos libertatem nostris militibus .., iura, iudicia ... pollicemur; Phil. VIII, 10.

polluo: cum omnia ... humana iura scelere nefario polluisset; Sex. Rosc. 65. qui omnia deorum hominumque iura novo ... scelere polluerit; Phil. XI, 29.

postulo: ius postulabas; Phil. II, 72.

prodo: cum hoc iuris a maioribus proditum sit; dom. 77.

propono: proponam ius ... aequum; Phil. I, 27.

quaero: ab eo nunc hospitii iura ... quaeramus? Verr. V, 109. nec ius et iniuriam quaeri nusquam putarunt oportere; Tull. 42. eius rei ius .. quaeramus; Caecin. 32.

recupero: populus .. Romanus brevi ... ius suum ... recuperabit; Verr. V, 173. si alia ratione ius nostrum recuperare possemus; Caecin. 9. cum omne ius rei publicae recuperavisset; Phil. X, 7.

reddo: se ... ius ipsorum ... reddidisse; Verr. III, 123.

redimo: pretio abs te ius foederis ... redemerunt; Verr. V, 50.

relinquo: iure Quiritium legitimo tutelarum ... relicto, factus es eius filius contra fas; dom. 35.

repeto: ecquid auctoritatis apud vos in suo iure repetundo socii ... habere debeant; div. Caec. 17.

reprehendo: neque ius || his || est hoc reprehensum Licinia et Mucia lege; Balb. 54.

repudio: quibus in rebus ... hominum iura repudiavit; Verr. II, 126.

retineo: qui suum ius retinere se contra Apronium posse erant arbitrati; Verr. III, 37. qui tamen in bello religionum et consuetudinis iura retineret; ib. IV, 122. retineri .. putatis oportere iura libertatis; ib. V, 143. armari multitudinem iuris retinendi causa non convenit; Caecin. 33. nihil esse in civitate tam diligenter quam ius civile retinendum; ib. 70. retinet ius civitatis; ib. 98. videte quam diligenter retineat ius tribuniciae potestatis; leg. agr. II, 30. nam ... ius suae potestatis retinuissent; ib. III, 1. ius hoc Gaditanis esse retinendum; Balb 43. religiones ... commosse se videntur et ius in illo suum retinuisse; Milo 85. f. dimitto; Balb. 31.

revoco: civitatis ius, bona ... omnium in dubium ... revocabuntur; Caecin. 76.

seiungo: ius et aequi bonique rationem esse seiunctam; Caecin. 80.

servo: qui ... integrum ius libertatis defendo servari oportere; Rabir. 11.

significo: non denique omnia potius (significat), quam ius? Quinct. 82.

statuo: hoc reperies in omnibus (legibus) statui ius; Verr. I, 109. ut ... iura ipsorum permissu statuerit; Balb. 43. si omne ius decretis eius statueretur; Phil. X, 12. f. persequor; Caecin. 34.

suscipio: cum ius populi Romani ... susceperis; div. Caec. 37.

tempto: quorum ius iudicio hoc temptatur; Rab. Post. 13.

teneo: hoc praetore Siculi ... neque communia iura tenuerunt; Verr. a. pr. 13. ut per interdictum meum ius teneam; Caecin. 32. numquam ... qui a re publica defecerunt civium iura tenuerunt; Catil. I, 28.

tollo: quos ... implorantis iura libertatis ... in crucem sustulit; Verr. I, 7. sustulisti ius imperii; ib. V, 50. cum ... ius illud matrimonii castum ... sublatum arbitraretur; Cluent. 175. ut ... omne nostrum || vestrum || ius ... tollatur; leg. agr. II, 29. hac lege ius (tolletur); ib. III, 11. vim fuisse illam, flammam quassatae rei publicae ... iure iudiciisque sublatis; Sest. 73. quam causam ... afferebat, nisi quod ... ius tribunicium sublatum ... esset? Phil. II, 53.

tracto: f. nosco; Muren. 28.

tueor: ut suum ius tueretur; Ligar. 18.

turbo: tu .. insolentia elatus omni auspiciorum iure turbato Casilinum coloniam deduxisti; Phil. II, 102.

vallo: ius legatorum ... divino iure esse vallatum; har. resp. 34.

violo: ardebat amore illius hospitae, propter quam hospitii iura violarat; Verr. II, 116. ubicumque terrarum et gentium violatum ius civium Romanorum est; ib. V, 143. ut ... iura omnia officii humanitatisque violarent; Flacc. 57. idem iste ... ius ... violavit; har. resp. 43. ut omnia ... humanitatis iura violentur; Deiot. 30. f. persequor; imp. Pomp. 11.

2. **Genetiv:** memini: ut sui iuris ... meminissetis; Verr. II, 73.

sum: id quod summi iuris est; Verr. III, 192.

3. **Dativ:** facio: tametsi iniuriam facio ... iuri civitatis; Verr. V, 141.

4. **Ablativ:** privo: QUAE OPTIMO IURE PRIVATA SUNT; leg. agr. III, 7.

sum: Siculi hoc iure sunt, ut ..; Verr. II, 32. hoc iure sunt socii, ut ..; ib. 65. homo, quamquam erat et Siculus et reus, hoc est, .. iure iniquo; ib. 70. qui iure aequo omnis putat esse oportere; ib. III, 6. ut eodem iure essent quo fuissent; ib. 12. quae optimo iure ... esse debet; ib. 211. quae colonia est in Italia tam bono iure? ib. V, 58. nempe hoc iure fuit; ib. 125. quod is deteriore iure esset; Caecin. 18. eodem iure esse voluerunt; ib. 63. quae patrimonia tua iure mancipii sunt; ib. 74. iubet .. eodem iure esse; ib. 102. qui ... praecipuo iure esse deberet; imp. Pomp. 58. ei xviri .. eodem iure sint; leg. agr. II, 29. id ... eodem iure putas esse oportere? ib. 31. EA OMNIA EO IURE SINT; ib. III, 7. quo iure (sint)? ib. ut meliore *iure* tui soceri fundus Hirpinus sit; ib. 8. optimo .. iure ea sunt profecto praedia; ib. 9. libera meliore iure sunt quam serva; ib. mitto quod nullo iure || nullo in iure || (sunt); Flacc. 79. quae cum esset civitas aequissimo iure; Arch. 6. eandem domum populus Romanus ... eodem iure esse iussit; har. resp. 11. multae sunt domus in hac urbe ..., atque haud scio an paene cunctae iure optimo, sed tamen iure privato, iure hereditario, iure auctoritatis, iure mancipi, iure nexi; ib. 14. quo iure Gaditana civitas esset nesciebat; Balb. 14. sit pro praetore eo iure quo qui optimo; Phil. V, 45. sanctiore erunt .. iure legati; ib. XIII, 47.

utor: si hoc iure legati populi Romani ... uterentur; Verr. I, 68. semper hoc iure usi sumus; ib. 114. hoc .. iure et maiores nostri et nos semper usi sumus; ib. 115. qui aequo iure uterentur; ib. 118. hoc iure ... Siculi semper usi sunt; ib. III, 15. utimur eodem iure in aedibus; Caecin. 54. ut omnes ... omni iure civili ... utantur; ib. 97. qui nunc ... suo iure .. utuntur; leg. agr. II, 86. ut illi populi .. iure eo ... uterentur; Balb. 20. quo iure uti velint; ib. 22.

5. **mit Präpositionen:** abeo a: ut ab iure non abeat; Verr I, 114.

accedo ad: cum adversario eius ad ius accusationis summa vis potestatis accederet; Cluent. 94.

adeo in: ante quam aditum in ius esset; Verr. II, 55. cum ad praetorem in ius adissemus; ib. IV, 147. cum ... direptoribus . bonorum meorum in ius adeundi potestatem non fecerit; sen. 22.

adgredior ad: prius quam adgrediar ad ius .. Cornelii; Balb. 18.

confugio ad: qui ab iure ... ad caedem confugerit; Caecin. 93.

consisto in: cum in earum rerum iure provincia Sicilia consistat; Verr. III, 48

constituo de: f. 1. iudico

consulo de: qui de iure civili consuli solent; Verr. I, 120. si tibi necesse putas .. adversariis amicorum .. de iure consulentibus respondere; Muren. 9. cum de iure praediatorio consuleretur; Balb. 45.

curro de: ut statim de iure aliquis cucurrerit; Quinct. 79.

decedo de: de meo iure decedam; Sex. Rosc. 73.

decurro ad: ad haec ... inimicissima iura ... decurrebas; Quinct. 48.

deminuo de: ut de nostro iure aliquid demineretur; Balb. 20.

detraho de: de meo iure aliquid ... detraho; Verr. I, 25. non de iure civili detrahit; Caecin. 70.

dico de: de iure rei publicae dicam; dom. 32. me ... nihil de abscondito iure pontificum dicturum (esse); ib. 138. quod mihi de iure subtilius dici videretur; Balb. 2. — pro: me posse pro meo iure dicere; Caecin. 85. pro meo iure dico; Flacc. 95.

discepto de: de civitatis .. iure ... disceptamus; Balb. 29. qui ... periculo suo de publico iure disceptat; ib. 64.

disputo de: eos ... de iure et iniuria disputare noluerunt; Tull. 42. quae sunt adhuc a me de iure dedicandi disputata; dom. 138. nunc tantum disputo de iure populi; Planc. 8. nihil disputo de iure belli; Phil. XIII, 33.

distribuo in: quae (oratio) cum sit in ius religionis et in ius rei publicae distributa; dom. 32.

dubito de: ne diutius ... de communi iure dubitetis; Caecin. 9.
educo in: ut te in ius educerent; Quinct. 33. ad istum in ius eductus est; Verr. III, 56.
instituo de: de iure civili si quis novi quid instituit; Verr. I, 109.
iudico de: ut aliud iudicari de iure ... oporteat; Caecin. 68. si de iure vario quippiam iudicatum est; ib. 69. quid ratio interdicti de iure admoneat ut iudicetis; ib. 104.
loquor de: nondum de iure possessionis nostrae loquor; Caecin. 34. cum de iure ... loquimur; ib. 47. nihil loquor de pontificio iure; dom. 121.
nascor ex: ut ex iure civili ... bonitas nata videatur; Caecin. 78.
pertineo ad: quid denique ad ius civile (id pertinet)? Caecin. 35. hic totus locus disputationis ... pertinet ad commune ius mutandarum civitatum; Balb. 30.
pervado per: quantum incendium ... per iura libertatis ... pervaserit; Verr. III, 66.
pervenio ad: potuisti ad tuum ius faciliore ... iudicio pervenire; Caecin. 8. — in: copulati in ius pervenimus; Verr. IV, 148.
proficiscor a: quae proficiscebantur ... a iure civili; Phil. IX, 11.
recedo a: ut ... ab iure omnium Siculorum ne recedatur; Verr. II, 38.
relinquo in: illum in iure metu conscientiaque peccati mutum ... relinquo; Verr. II, 189.
respondeo de: qui sibi hunc falsum de iure respondisse dicat; Planc. 62.
revertor ad: ut revertar ad ius publicum iudicandi ||dedicandi||; dom. 136.
subiungo sub: f. IV, 1. dicio.
sum in: † tam in iure quam lege fuit hic ipse Villius; dom. 43. omnes .. in consulis iure et imperio debent esse provinciae; Phil. IV, 9.
sumo a: rata auctoritas harum rerum .. ab iure civili sumitur; Caecin. 74.
tollo ex: provincias universas ex imperii populi Romani iure sustulerit; Phil. III, 30.
venio a: maior hereditas uni cuique nostrum venit ... a iure; Caecin. 74.
versor in: volt se ... in eodem quo ceteri iure versari; leg. agr. II, 61. ne ipsius quidem iudicium in civium Romanorum iure esse versatum; Arch. 11. versor in medio iure publico; dom. 34. — inter: quod ... inter sociorum iura ... versetur; Verr. I, 85.
voco in: in ius vocas; Quinct. 61. in ius ad Metellum Carpinatium voco; Verr. II, 187.
III. **nach Adjectiven und Adverb: 1. Genetiv:** consultus: iuris consultorum auctoritati obtemperari non oportere; Caecin. 65. nec iuris consultis concedi ... oportere; ib. 67. iuris consultis ... obtemperari non oportere; ib. 68. non dubium est utrum iudices an iuris consulti vituperandi sint; ib. 69. non potius contra iuris consultos ... aliter pronuntiatum est; ib. ut contra iuris consultos diceret; ib. me iuris consultum [esse] profitebor; Muren. 28. rettulit ad iuris consultos; Flacc. 80. quaeris num disertus sit? ... num iuris consultus? Planc. 62. nec enim ille magis iuris consultus quam iustitiae fuit; Phil. IX, 10.
ignarus: dicat se ... non ignarum bellici iuris fuisse; Balb. 47.
imperitus: ego homo imperitus iuris ... hanc puto me habere actionem; Caecin. 32. si imperitos iuris esse dicit; ib. 70.
peritus: qui ex iuris peritorum consilio ... restipularetur; Qu. Rosc. 56. ut .. L. Octavius Balbus iudex, homo et iuris et officii peritissimus, non possit aliter iudicare; Verr. II, 31. quam personam ... cognoscitis ..., inter mulieres periti iuris; Caecin. 14. ut quisquam iuris numeretur peritus; ib. 68. o peritum iuris hominem! Flacc. 84. peritus .. nostri moris ac iuris nemo umquam ... in aliam se civitatem dicavit; Balb. 30. sapientes homines et publici iuris periti ... a senatu de foedere postulaverunt; ib. 34. quos peritissimos bellici iuris ... esse arbitramur? ib. 45. cum de iure praediatorio consuleretur homo iuris peritissimus; ib. quis dubitet ... de toto iure pacis ... hominibus iuris peritissimis imperatores nostros anteferre? ib. quotus quisque iuris peritus est? Planc. 62. Cn. Pompeium, iuris publici ... peritissimum, ... iudicium exspectaturum fuisse; Milo 70.
retinens: nimium retinens equestris iuris ... videtur; Planc. 55.
2. **Dativ:** adversarius: (vis) quae iuri maxime est adversaria; Caecin. 5.
iniquus: nec iuri quicquam tam iniquum ... est; Caecin. 33.
3. **Ablativ:** consultus: qui ... [ab ipsis cautis iure consultis eorum sapientiam compilarit]; Muren. 25. transit idem iure consultus; ib. 26. nemo .. iure consultus ... ex ista syngrapha debere dicet; Phil. II, 96. qui tibi uni est iure consultus; ib.
peritus: quis P. Octavio Balbo ... iure peritior ... commemorari potest? Cluent. 107.
4. **mit Präpositionen:** fugitivus a: neque tam fugitivi illi ab dominis (fuerunt) quam tu ab iure; Verr. IV, 112.
una cum: quae quidem leges ... una ... cum omni iure publico conflagraverunt; Vatin. 18.
IV. **nach Substantiven: 1. Genetiv:** alqs: quod eos in iudicando nimium sui iuris ... cognosset; Verr. I, 18.
alqd: quod in una quaque re beneficio senati populique Romani iuris habui; div. Caec. 19 nihil levius, quam praetorem urbanum hoc iuris in suo magistratu constituere; Verr. I, 127. hoc iuris in omnis constitueres; ib V, 168. quid abs te iuris constituatur vide; Cluent. 147. ut sine lege curiata idem iuris habeant; leg. agr. II, 29. qui locus solus ... hoc praecipue iuris habet; har. resp. 14. si idem nos iuris haberemus quod ceteri; Balb. 29. f. I, 1. est; dom. 33. II, 1. accipio; leg. agr. II, 26. edico. obtineo; Verr. V, 56. 126. prodo.
aequitas: ubi illa aequitas iuris? Planc. 33.
auctor: cum loquar apud senatores ..., iudiciorum et iuris auctores; Verr V, 171. legem .. iudiciariam tulit, homo castus atque integer, iudiciorum et iuris auctor; Phil. V, 12.
auctoritas: f. sententia.
causa: quia non iuris ... causam verbis amplecteris; Verr. I, 110. placet causam iuris ... constituere in verbo? Caecin. 81.
cognitor: me cognitorem iuris sui ... esse voluerunt; div. Caec. 11.
condicio: est hoc ... ex condicione iuris ... firmissimum argumentum; Qu. Rosc. 37. paucas tribus non certa condicione iuris ... ad usurpandam libertatem vocare; leg. agr. II, 17.
consuetudo: consuetudo iuris eius, quod erat tum; Verr. I, 104.
contentio: cum ... de privatorum hominum contentione iuris loquemur; Caecin. 41.
custos: f. defensor.
defensio: cum maiores vim armatam nulla iuris defensione texerint; Caecin. 83. vidit .. etiam in confessione facti iuris tamen defensionem suscipi posse; Milo 15.
defensor: quem sibi .. defensorem sui iuris ... adoptavit; div. Caec. 54. popularis vero tribunus plebis es, custos defensorque iuris! Rabir. 12.
dicio: ut sub vestrum ius, [iuris] dicionem ... terrarum orbem subiungeretis; leg. agr. II, 98.
dictio: f. **dictio** (9 St.) S. 105, b.
disceptatio: lator ipse legis ... iuris .. disceptationem esse voluit; Milo 23.
dubitatio: vos ... iuris dubitatio tardiores fecit; Caecin. 9.

genus: iam intellegis omni genere iuris ... te tribunum plebis non fuisse; dom. 42.

gloria: quin ad consulatum adipiscendum multo plus adferat dignitatis rei militaris quam iuris civilis gloria; Muren. 22.

incendium: ego ... ex illo incendio .. iuris ... cedens ... Siciliam petivi; Planc. 95.

intellegentia: qui in hac civitate intellegentiam iuris habuerunt; Phil. IX, 10.

interpres: qui .. interpretes iuris vituperat; Caecin. 70. o praeclarum interpretem iuris! Balb. 20.
interpretatio: habetis ... clarissimorum virorum interpretationem iuris; Balb. 52.
iudicium: iuris iudicium cum erit; Caecin. 61.
merces: ea fuit merces ... iuris; Verr. V, 59.
nundinatio: quam .. in omnibus locis nundinationem iuris ... fore putatis? leg. agr. I, 9.
pars: suam quisque partem iuris possideat; Qu. Rosc. 32. non solum pars aliqua iuris deminuta (est); Caecin. 5. si isti agri partem aliquam iuris ... attingunt; leg. agr. III, 8.
patrimonia: ea ... patrimonia iuris ... retinere debetis; Caecin. 75.
praedo: adduxi ... praedonem iuris urbani; Verr. a. pr. 2.
praesidium: vitam ... fugae praesidio, non iuris iudiciorumque defendit; Sest. 76.
quaestio: facti .. in eculeo quaestio est, iuris in iudicio; Milo 57.
ratio: non vos tam propter iuris obscuram .. rationem ... dubitasse; Caecin. 6. quam me ratio iuris eius ... coëgerit; ib. 10. quae (actio) ... rationem iuris amplecteretur; ib. 40. ratio iuris ... respuit hanc defensionem; ib. 56. non alia ratio iuris in hoc genere dumtaxat; ib. 57. qui iuris civilis rationem numquam ab aequitate seiunxerit; ib. 78. ecquid te ratio iuris ... commovet? ib. 93.
salus: qui hoc existimant, iuris ... salutem in istius damnatione consistere; Verr. II, 16.
scientia: delectat .. me hominis .. scientia iuris; Verr. I, 106. quoniam mihi videris istam scientiam iuris tamquam filiolam osculari tuam; Muren. 23.
sententia: ea (vis) ... sententia .. iuris atque auctoritate retinetur; Caecin. 63.
silentium: in foro silentium esse summum causarum atque iuris; Verr. V, 31.
societas: qui et sermonis et iuris ... societate iuncti sunt; Verr. V, 167.
studium: [eos] ad iuris studium devenire; Muren. 29.
testes: cum ... cives amplissimos legavit, testis huius iuris; Balb. 42.
vicarius: quasi quidam paene dominus, hoc est, alieni iuris vicarius; Caecin. 57.
vis: haec vis est istius et iuris et verbi; Balb. 21.
vox: *sin* iuris haec vox est; Caecin. 76. iuris (vox est), deiectum esse, qui prohibitus sit; ib. iuris (vox est) rem ... plurimum ... valere oportere; ib. 77.

2. **Dativ:** hostis: fueris ... iuri civium hostis; Verr. V, 169.

3. **mit Präpositionen:** alqd de: de hoc iure permulta praetereo; Caecin. 101. cum de iure civitatis nihil potuerit deperdere; ib. 102.

iudicium de: de iure .. libertatis ... suum putat esse iudicium; Verr. I, 13. ut ... de iure civili iudicium fieri videretur; Caecin. 4. cuius est gravissimum iudicium de iure legum; dom. 71. quo de iure hoc iudicium constitutum est; Balb. 44.

lex de: cedo mihi ... omnis .. de iure civili (leges); Verr. I, 109. leges, quae sunt de iure; Sest. 56. innumerabiles aliae leges de civili iure sunt latae; Balb. 21. Sulla cum Sulpicio de iure legum (contentionem fecit); Phil. VIII, 7. Sulla cum Scipione inter Cales et Teanum ... de iure civitatis leges inter se ... contulerunt; ib. XII, 27.

libelli de: quos (libellos) M. Brutus ... de iure civili reliquit; Cluent. 141.

quaestio de: Pompeius de iure ... quaestionem tulit; Milo 31.

scientia in: singularem quandam laudem eius praestabilem esse scientiam ... in ... iure; Balb. 15.

VI. **Umstand:** 1. **Ablativ:** abducere: quo iure equitatum a consule abduceret? Phil. XI, 27.
accusare: si iure posses eum accusare; div. Caec. 62.
adire: quas ... amicorum urbis adisti legationis iure; Verr. I, 54. eum ... patronum quem suo iure adire ... posset habere neminem; ib. II, 36.
adfici: nego potuisse iure publico ... quemquam civem ulla ... calamitate adfici sine iudicio; dom. 33.
adimi: quibus (id) adimi iure non poterat; leg. agr. II, 81. Massiliensibus iure belli adempta reddituros vos pollicemini; Phil. XIII, 32.
admitti: admissus est nemo: iure id quidem; Phil. II, 105.
adsequi: id ... iure imperii nostri ... adsecuti sunt; Verr. V, 51.
advolare: quo iure (advolas)? Phil. II, 103.
agere: quod iure agere cum Epicrate nihil possent; Verr. II, 59. non agam summo iure tecum; ib. V, 4. qui armis quam iure agere maluissent; Tull. 42. agi .. usitato iure ... potuit; ib. 54. ne summo iure egisse ... videatur; Caecin. 10. te cum plebe iure agere potuisse; dom. 42. iure (te) egisse dicebant; ib. quin ab isto ... nihil iure esset actum; ib. 69. nihil de me actum esse iure; Sest. 73.
amittere: quo is iure amittit civitatem? Caecin. 98.
animadvertere: quam ob rem in eum iure animadverteretur; Verr. V, 19. in quem animadvertere ... suo iure posset; Milo 71.
antecellere: (civitas) quae longe iure libertatis ceteris civitatibus antecellit; leg. agr. II, 29.
anteponere: hunc tu igitur diem tuis maximis ... gratulationibus iure antepones; Marcell. 11.
appellare: qua re suo iure noster ille Ennius sanctos appellat poëtas; Arch. 18. quod tu iure eandem sororem et uxorem appellare possis; dom. 92.
cadere: nihil ipsis iure incommodi cadere possit; Quinct. 51.
caedi: qui ... responderit iure (Ti. Gracchum) caesum videri; Milo 8. auctorem ipsum iure caesum fatemur; Phil. XIII, 2.
capere: quo tempore possent suo iure arma capere; Tull. 12. posse homines servos iure arma capere; ib. 43.
certare: ius esse certum Siculis inter se quo iure certarent; Verr. II, 39.
civis: duarum civitatum civis noster esse iure civili nemo potest; Balb. 28.
cogi: cogantur etiam nummi ab aratore? ... quo iure? Verr. III, 198.
commeare: Baias suo iure libidines omnium commearent; Cael. 38.
committi: quae tum ... commissa non sunt neque odio hostili ... neque iure victoriae; Verr. IV, 116.
commoveri: ut facile appareat te pretio, non iure esse commotum; Verr. I, 110.
comparare: qui sibi licere volt tuto esse in foro ..., iure praesidium comparat; Sest. 90.
concedi: quasi vero hoc scribis ... sit .. ullo iure concessum; Verr. III, 182. iure haec ei ||et|| tribui et concedi putaremus; Balb. 9. quod roganti concedi non iure possit; Planc. 25.
confirmare: confirmabuntur (agri) optimo iure; leg. agr. III, 14.

conici: ut honestis decuriis potius dignus videatur quam in turpem iure coniectus; Phil. I, 20.
conquiescere: omnia bella iure gentium conquiescant; Rab. Post. 42.
contendere: ut .. secum iure contenderent; Quinct. 96. meo iure .. contendam; Verr. V, 19. si ... summo iure contenditur; Caecin. 65.
contineri: nullum .. regnum fuit umquam, quod non ... iure aliquo ... contineretur; leg. agr. II, 35.
contingere: quod quidem ei merito atque optimo iure contigit; Marcell. 4.
damnari: propter quam (vim) sit iure damnatus; Phil. I, 21. ut iure damnatus sit Dolabella; ib XIII, 25.
dari: quod iure umquam dari posse ne putari quidem deberet; Tull. 11. uti quod optimo iure publice sepulcrum datum esset; Phil. IX, 17.
deberi: quibus ... omnis iure optimo poena debetur; Sest. 94.
decertare: sed erat non iure ... decertandum; Planc. 87.
dedicare: quo iure (dedicabas)? dom. 127.
deducere: possesne ... eo coloniam novam iure deducere? Phil. II, 102. negavi in eam coloniam ... coloniam novam iure deduci; ib.
defendere: ut ... lacessiti iure se ... defenderent; Tull. 8. qui agri finis armis proferre mallet quam iure defendere; ib. 14. cum .. suo iure populus Romanus ... suam auctoritatem ... possit defendere; imp. Pomp. 63. qui agrum Recentoricum possident, ... non iure ... defendunt; leg. agr. II, 57. me rei publicae iure defenderem; dom. 122. ut etiam acta illa Caesaris ... meo iam iure possim defendere; prov. cons. 44.
denegare: quod non putent posse suo iure denegare ||se denegare||; leg. agr. II, 21.
deprecari: civis a civibus communis humanitatis iure ... deprecarer; Flacc. 24.
devinciri: domitae sunt a Caesare maximae nationes, sed ... nondum iure certo ... devinctae; prov. cons. 19.
dicere: cum de eo mihi iure dicendum sit; Caecin. 5. quo iure Accius quae voluit dixit? Cluent. 147. iure hoc meo dico; Phil. VIII, 20.
diffidere: nos prope iure diffidimus; har. resp. 35.
disceptare: Heraclius ... postulat, ut sibi ... aequo iure disceptare liceat; Verr. II, 38. qua de re iure disceptari oporteret; Caecin. 1.
disturbare: cum aedificium tuo iure disturbare non potueris; Tull. 53.
evertere: si .. sacrorum iure pontifices ... totum evertunt tribunatum tuum; dom. 41.
experiri: si quid ... summo iure experiretur; Quinct. 38.
exturbare: iure posse ... quemvis civem nominatim ... ex civitate exturbari? Sest. 65.
facere: ista omnia ... iure gentium facta (esse); Sex. Rosc. 143. [iure fecerunt multi]; Qu. Rosc. 32. iure omnium, qui consulebantur, testamentum P. Annius fecerat; Verr. I, 107. quo id iure ... fecisti? ib. III, 118. hoc neque exemplo cuiusquam neque iure ullo fecit; ib. quo iure fecisti? ib. V, 151. id tametsi nullo iure fieri potuerit; Tull. 39. si praetor iudicet eius modi caedes fieri iure posse; ib. 40. id quaeri ... utrum iure facta (essent) an iniuria; ib. 42. quod nullo tempore iure fieri potest; Caecin. 4. sin ... id ... ab se iure factum esse defenderent; ib. (Mytilenae) quae .. vestrae ... victoriae iure factae sunt; leg. agr. II, 40. qui id non iure factum esse fateatur; Catil. I, 5. quae quoniam iure et more sunt facta; Flacc. 14. nego istam adoptionem pontificio iure esse factam; dom. 36. quaero ... quo iure feceris; ib. 128. ut fundi populi ... non suo iure fiant; Balb. 21. quod eum tu facere iure concedis; Piso 64. quod dicitur Atinae factum a iuventute vetere quodam in scenicos iure maximeque oppidano; Planc. 30. recte et iure factum esse; Milo 8. si id iure fieri non potuit; ib. 30. quod te sacerdotii iure facere posse dixisti; Phil. II, 81.
ferre: quo iure ... legem nominatim de capite civis indemnati tulisti? dom. 43. Iulias leges ... iure latas negant; prov. cons. 45. perniciosissimae res ... iure latae videbuntur; ib. graviter id iure ferremus; Balb. 25.
florere: iure tum florebat populi Romani nomen; div. Caec. 69.
foederatus: qui Aricinum tanto opere despicit, ... iure foederatum; Phil. III, 15.
gerere: te omnino nihil gessisse iure; dom. 34. quicquam iure gestum videri potest? ib. 53.
habere: iure auctoritas huius imperii ... gravis habebatur; div. Caec. 69. EODEM IURE ..., QUO HABUERUNT IIIVIRI LEGE SEMPRONIA; leg. agr. II, 31. magni honores habiti Cn. Pompeio ..., et quidem iure; Phil. V, 43.
impedire: qui .. cum iure ... iudicium impedire non posset; Vatin. 33.
imperari: ut quererer ..., tam iniquo iure sociis ... imperari; Verr. II, 164.
indici: de me ipso ... id funus ... iure indictum esse dicebant; dom. 42.
inferre: iam mihi consuli ... iure optimo vim ... intulisset; Catil. I, 21.
inimicus: non quaero iure an iniuria sint inimici; Verr. II, 150. iure ei me inimicum esse arbitrarere; ib. III, 7. huic .. ipsi ... inimicus .. quis iure esse potuit? Balb. 58. quia iure ei inimicus fui; Phil. II, 17.
inscribere: qui suo iure in porta nomen inscripsit; Phil. XIII, 26.
interfici: interfectum iure concedas necesse est; Rabir. 19. insidiatorem iure interfici posse; Milo 11. cum omnes fateantur iure interfectum esse qui abiecerit; Phil. II, 86.
intromitti: ut ... intromissus ... iure amicitiae me in meo lectulo trucidaret; Sulla 52.
invadere: quoniam in alienam pecuniam ... nullo iure invaserit; Sex. Rosc. 6.
irasci: ne quis vir clarus ... huic ordini iure irasci posse videatur; prov. cons. 39.
iugulare: iugulare civem ne iure quidem quisquam bonus volt; Quinct. 51.
laedere: laesisset rem publicam, sed ... iure laesisset; Sest. 78.
laetari: illud in primis mihi laetandum iure esse video; imp. Pomp. 3.
laudare: L. Flaccus et C. Pomptinus praetores ... merito ac iure laudantur; Catil. III, 14. cur consilium maiorum ... iure laudare ... possimus; dom. 2. tu hoc loco laudas Milonem et iure laudas; Sest. 86. quos tu iure laudas; Planc. 28. iure laudantur; Phil. V, 4. qui et antea iure laudatus a vobis ... est; ib X, 13. L. Pisonis ... vox ... etiam in contione iure laudata est; ib. XII, 14.
liber: qui .. potest iure Quiritium liber esse is? Caecin. 96.
mittere: si (Asia) ... nec iure ... nec integre ... nomen suum misit in hoc iudicium; Flacc. 5.
muniri: hoc tu igitur homo popularis iure munitam civitatem ... putas esse oportere? dom. 80. nego esse ullam domum ... divino iure munitam; har. resp. 14.
mutare: iure .. nostro neque mutare civitatem quisquam invitus potest; Balb. 27.
necari: si tempus est ullum iure hominis necandi; Milo 9.
obtinere: (iniuria) quam iste intercessoris iniquissimi beneficio obtinuit, non iure praetorio; Phil. II, 3. qui optimo iure eam provinciam obtinuerit; ib. XI, 30.
occidere: quod toti Asiae iure occisus videbatur istius ille verbo lictor; Verr. I, 72. servos

M. Tullii occidere iure non potuisti; Tull. 53. te tuo iure potuisse occidere; ib. eum iure potuerit occidere; ib. 56. occisusne sit ..., sed iure an iniuria; Milo 31. quem iure ... non est ausus, hunc iniuria ... non dubitavit occidere? ib. 41. occideritne? occidit. iure an iniuria? ib. 57. nisi forte iure Germanum Cimber occidit; Phil. XI, 14.

perscribi: hoc si minus civili iure perscriptum est; har. resp. 32.

persequi: ut ... aequo iure Apronium ... iudicio recuperatorio persequantur; Verr. III, 27.

petere: Halaesini ... suo iure ... leges ab senatu nostro petiverunt; Verr. II, 122.

possidere: possidere omnia eo iure deberes; Quinct. 85. habet (agros) incertos ac nullo iure possessos; leg. agr. III, 14.

praecipere: hoc meo iure praecipio; Sest. 51.

proferre: etsi iure (proferre) poteram a te lacessitus; Phil. II, 9.

prohibere: eum congressione patrio iure et potestate prohiberet; Phil. II, 46. ut prohiberet Syria Dolabellam? qua lege? quo iure? ib. XI, 28.

quaerere: qui ... legitimo et pontificio iure quaerat; dom. 36.

queri: non .. omnia ... eadem queri iure possumus; Flacc. 57.

regnare: qui cum lege nefaria Ptolemaeum ..., eodem iure regnantem, causa incognita publicasses; dom. 20.

repetere: civibus cum sunt ereptae pecuniae, ... privato iure repetuntur; div. Caec. 18. earum rerum ... A. Licinius fructum a me repetere prope suo iure debet; Arch. 1.

reprehendere: quis me tandem iure reprehendet? prov. cons. 20.

rescindere: rescindi iure non possit; Caecin. 40.

rogare: quae (lex) iure rogata videatur; dom. 50. etiam si iure esset rogatum; Sest. 73. quam (legem) non iure rogatam iudicarat; ib. 101. si illud iure rogatum dicere ausi sunt; prov. cons. 45. CONSULES POPULUM IURE ROGAVERUNT; Phil. I, 26.

saepire: quod haec iure civili saepta sunt; Caecin. 75. domicilia coniuncta . . . invento et divino iure et humano *ut* moenibus saepserunt; Sest. 91.

sanciri: hoc ... communi iure gentium sanctum est; har. resp. 32.

scribi: nihil esse iure scriptum ||inscriptum|; dom. 68.

sciscere: POPULUS IURE SCIVIT; Phil. I, 26. quo iure (scivit)? ib.

succensere: quis mihi iure succenseat? Arch. 13.

sumere: si arma iure sumpta concedis; Rabir. 19. ea (arma) Ti. Graccho interempto iure optimo sumpta esse defendit; Planc. 88. contra quem iure arma sumpta sunt; Phil. IV, 2.

superare: eum iure iudicioque superare; Caecin. 1.

tegere: ianua se ..., non iure legum iudiciorumque texit; Milo 18. cum ... non iure legum, sed ianuae praesidio ... consulis vita tegeretur; Vatin. 22.

tenere: id eo iure teneret, quo ..; leg. agr. III, 11.

terrere: Laelio praesenti ... iure accusationis ... terrenti ... nihil temporis causa scripsisse ... videantur; Flacc. 36.

tollere: quae signa ... imperatorio iure sustulit; Verr. I, 57. Apronius ... tritici septem milia medimnum ... non redemptionis aliquo iure tollit; ib. III, 54.

tradi: ut liberis eius bona patria ... iure .. tradita eriperes; Verr. I, 113.

tribuere: f. concedere.

tueri: quam (domum) ipse privato iure tueretur; har. resp. 16.

vallari: ius legatorum ... divino iure esse vallatum; har. resp. 34.

venire: bona quo iure ... venierint quaero; Sex. Rosc. 126.

vexari: a quo erat ... et saepe et iure vexatus; Phil. III, 23.

vindicare: maximam .. partem quasi suo iure fortuna sibi vindicat; Marcell. 6.

vituperare: meo iure possum ... vituperare; Sex. Rosc. 135.

ulcisci: potuitne ... iure se ulcisci? Milo 38. numquam illum res publica suo iure esset ulta; ib. 88.

2. **Präpositionen**: contra: contra ius ... detruditur; Quinct. 28. iam vero illud ... contra omnia iura Siculorum (est); Verr. III, 38. ut sibi ... contra omnia iura ... vadimonium promittant aratores; ib. 92. quia contra ius moremque facta sit; Caecin. 2. istam adoptionem ... contra omne pontificum ius factam pro nihilo esse habendam; dom. 38. oratores contra ius fasque interfectos (esse); har. resp. 34. neque enim est meum contra ius optime meritae civitatis ... dicere; Balb. 34.

de: quis dubitet ... de toto iure pacis ... hominibus iuris peritissimis imperatores nostros anteferre? Balb. 45. videbat .. populos de suo iure, non de nostro fundos fieri solere; ib. 48.

ex: SI PARET FUNDUM CAPENATEM ... EX IURE QUIRITIUM P. SERVILII ESSE; Verr. II, 31. [ex iure] ... id ... factum esse; ib. III, 205. quod agas mecum ex iure civili ... non habes; Caecin. 34. non ex callido versutoque iure rem iudicari oportere; ib. 65. ut haec ex iure civili proferunt; ib. 100. cum ex nostro iure duarum civitatum nemo esse possit; ib. EUM EGO EX IURE QUIRITIUM MEUM ESSE AIO; Muren. 26. INDE IBI EGO TE EX IURE MANU CONSERTUM VOCO; ib. UNDE TU ME .. EX IURE MANU CONSERTUM VOCASTI; ib. non ex iure manu consertum ... repetunt; ib. 30.

in: quae (Chelidon) ... in iure civili privatorumque omnium controversiis populo Romano praefuit; Verr. I, 136. id leve in iure civili iudicabitur; Caecin. 43. QUANDOQUE TE IN IURE CONSPICIO; ib. 54. in iure nihil est eius modi; ib. 71. QUANDO TE IN IURE CONSPICIO; Muren. 26. in omni .. iure civili aequitatem reliquerunt; ib. 27. qui cum ..., praetura probata in iure, ... petisset; ib. 53. cur me a ceteris clarissimis viris ... in defensionis iure secernas; Sulla 3.

per: si .. absentem defendit per ius; Quinct. 68.

pro: tum etiam pro suo iure contendet; Verr. V, 2.

sine: sine iure civili fieri non potest; Caecin. 74. poenam in civis Romanos nominatim sine iure constitutam (esse); dom. 43.

ius iurandum, Eid: I. est: quibus ius iurandum iocus est; Flacc. 12.

II, 1. accommodo: ut ... ad eius testimonium vestrum ius iurandum accommodetis; Sex. Rosc. 101.

approbo: cum meum ius iurandum tale atque tantum iuratus ipse ... approbavit; Piso 7.

comprehendo: quibus (verbis) ius iurandum comprehenditur; Qu. Rosc. 46.

do: introducti .. Galli ius iurandum sibi et litteras ... data esse dixerunt; Catil. III, 9.

emo: desinat .. se putare posse emere ... ius iurandum; Verr. III, 144.

habeo: cum habeas ... integerrimi municipii ius iurandum; Arch. 8.

2. confugio ad: potero ... confugere ad ius iurandum iudicum; Scaur. 17.

pertineo ad: quod ad vestrum ius iurandum pertinet; Cluent. 164.

III. proximus in: in ipso testimonio ac iure iurando proximus fuit; Verr. IV, 18.
IV, 1. fides: quibus abroges fidem iuris iurandi responde; Qu. Rosc. 44.
periculum: cum interrogabuntur, obligentur ... iuris iurandi ... periculo; Verr. II, 177.
religio: an vero istas nationes religione iuris iurandi ... commoveri arbitramini? Font. 30.
socius: quem vos socium ... iuris iurandi facile esse patiamini; Cael. 54.
verba: non iuris iurandi, sed laedendi verba meditatur; Flacc. 11.
2. iter ad: (iter adfectat) ad ius iurandum; Sex. Rosc. 140.
V, 1. constringi: sic sunt expressa ista praeclara ... psephismata ..., non iure iurando constricta; Flacc. 15.
devinciri: ex qua domo recitatur vobis iure iurando devincta auctoritas; Cael. 55.
2. in: eius rei initium in vestro iure iurando ... quaeri; Sex. Rosc. 152.
per: per quorum .. ius iurandum id adsequantur; Sex. Rosc. 8.

iussum, Befehl, Verordnung: I. est: quaero de te putesne ... id iussum ratum atque firmum futurum; Caec. 96. num id iussum esset ratum; dom. 77. (aes) in quo populi iussa ... esse voluit; Phil. I, 16.
II, 1. comprobo: cum ... iussa nostra ... comprobat; Balb. 42.
facio: omnia ... populi iussa ... rei publicae causa esse facta fateamur; Vatin. 8.
habeo: nullum populi nostri iussum Gaditanos habere; Balb. 38.
vendo: iussa populi [Romani] ... vendidit; Piso 48.
2. accommodo ad: (ius) quod ipsi pontifices semper ... ad populi ius accommodaverunt; dom. 136.
III. facere: cum praesertim deorum immortalium iussis ... id fecisse dicantur; Sex. Rosc. 66.

iussus, Befehl, Geheiß, Verordnung, Beschluß: amittere: civitatem ... nemo umquam ullo populi iussu amittet invitus; dom. 78.
caedere: cum eum iussu Antonii in convivio servi publici loris ceciderunt; Phil. VIII, 24.
cogi: vestro iussu coactus ... partem militum ... dimisit; imp. Pomp. 26.
comprehendi: iussu eius homines ... comprehensi sunt; Verr. V, 10.
concurrere: concurrunt iussu meo plures ... librarii; leg. agr. II, 13.
dare: dicebant quantum cuique eius iussu nummorum esset datum; Verr. II, 47. HS trecenta milia iussu praetoris data esse; ib. illud non addunt, iussu istius (se dedisse); ib. 56. quibus in tabulis refert sese Q. Tadius dedisse iussu istius Graecis pictoribus; ib. IV, 31. fidem publicam iussu senatus dedi; Catil. III, 8.
deferre: C. Caesari ... M. Antonium consulem populi iussu regnum detulisse; Phil. IV, 87.
denuntiari: quae sibi iussu vestro denuntiarentur; Phil. IX, 7.
dependere: ipsum latorem Semproniae legis iussu populi poenas ... dependisse; Catil. IV, 10.
duci: ad mortem te .. duci iussu consulis iam pridem oportebat; Catil. I, 2. cum hodierno die mane per forum meo iussu ... coniurati ... ducerentur; Catil. III, 21.
facere: decem naves iussu L. Murenae populus Milesius ... fecerat; Verr. I, 89. nisi ... eius iussu faceret; dom. 136.
ferire: cum ... iussu tuo securi cives Romani ferirentur; Verr. V, 113.
ferre: si non iussu huius expensum tulisset; Qu. Rosc. 2.
interfici: cum avum suum iussu consulis interfectum ... esse dixit; Catil. IV, 13. M. Baebius ... interfectus iussu tuo? Piso 88.
ire: si in exsilium iussu consulis ieris; Catil. I, 23.
muniri: illam coloniam meo iussu ... esse munitam; Catil. I, 8.
patere: viam ad civitatem populi iussu patere passi sunt; Balb. 54.
petere: se iussu senatus a nobis petere; Verr. IV, 137.
praedicare: si palam praeco iussu tuo praedicasset; Verr. III, 40.
promittere: si ... domini iussu quidpiam promisisset; Quinct. 19.
prosequi: cum ... Verrem ... prosequeretur iussu Dolabellae; Verr. I, 52.
remanere: qui ... iussu eius ... in commeatu Syracusis remanserit; Verr. V, 111.
reponi: iussu Dolabellae reponuntur (signa); Verr. I, 46.
testis: proagori Sopatri iussu (testis est); Verr. IV, 92.
tollere: quae (Marcellia) illi istius iussu sustulerunt; Verr. II, 154. statim .. iussu praetoris in crucem esse sublatum; ib. V, 7.
vexare: multos iussu Caesaris vexatos (esse); Deiot. 33.

iuste, gerecht: accuso: ut ... iuste .. accusaret; Cluent. 42.
decerno: quam iuste (est decretum)! Cluent. 136.
discepto: qui haec iuste sapienterque disceptet; Milo 23.
facio: cum aliquid ... iuste .. factum, in iracundia praesertim, ... audimus; Marcell. 9.
orno: ornari hunc iustissime posse intellegebant; leg. agr. II, 23.

iustitia, Gerechtigkeit: I. est: summa est ... hominis ... iustitia; Cluent. 196.
florescit: haec [tua iustitia ...] florescet cotidie magis; Marcell. 12.
valet: ceterae .. virtutes ... multum valent, iustitia, fides; Muren. 30.
II, 1. comprobo: nomine ipso Aequimaelii iustitia poenae || stultitia poena || comprobata est; dom. 101.
probo: vestram ... iustitiam ... is maxime probabit; Milo 104.
quaero: nihil quaesivit [aliud] nisi iustitiam; Milo 22.
2. sum: qui profecto nec iustitiae suae putaret esse; Milo 2.
3. fingo ad: finxit .. te ipsa natura ad ... iustitiam; Muren. 60.
transduco ad: eos ex feritate illa ad iustitiam ... transduxerunt; Sest. 91.
III. consultus: nec enim ille magis iuris consultus quam iustitiae fuit; Phil. IX, 10.
plenus: res illa (erat) plena iustitiae; dom. 130.
IV. magistra: vita autem haec rustica ... iustitiae magistra est; Sex. Rosc. 75.
virtus: aliis ego te virtutibus ..., iustitiae, fidei ... omni honore semper dignissimum iudicavi; Muren. 23.
V. carus: cuius virtute terribilior erat populus Romanus exteris gentibus, iustitia carior? Phil. II, 65.
praestare: in Q. Scaevolam, virum omnibus .. iustitia .. praestantem, aspere ... dicta commemorem? Planc. 33.
teneri: quod (foedus) cum ... iustitia nostra ... teneretur; Balb. 34.

iustitium, Gerichtsstille, Gerichtsferien: concoquo: nocturnis vigiliis ... iustitium illud concoctum ... est; har. resp. 55.
edico: qui in contione ausus est dicere iustitium edici oportere; har. resp. 55. cum ille edicto

iustitio domum decedens rogasset Granium; Planc. 33. iustitium edici ... dico oportere; Phil. V, 31. iustitium edici ... dixi placere; ib. VI, 2.

iustus, recht, rechtmäßig, gerecht, billig, begründet, triftig: alqs: qui ita iustus sit ..., ut ..; Caecin. 78. qui unus omnium iustissimus fuisse traditur; Sest. 141. (eum) iustum in socios fuisse; Planc. 63. mercatoribus iustus ... eram visus; ib. 64. quia iustus est; Phil. V, 41.

alqd: qui nondum etiam omnia ... iusta solvisset; Sex. Rosc. 23. omnia sollemnia ac iusta ludorum ... esse servata; har. resp. 21. certe illud est ... iustum; Milo 9. ut omnia ... legitima et iusta haberentur; Phil. XI, 28.

amicitia: vetus est .. lex illa iustae veraeque amicitiae; Planc. 5.

arma: cum vi prope iustorum armorum profugisset; Sest. 50. quorum contra furorem et bellum et iusta arma cepimus; Phil. XI, 37.

bellum: palam iam cum hoste ... bellum [iustum] geremus; Catil. II, 1. ita gentes eae ... bellum nobis prope iustum intulerunt; prov. cons. 4. quem antea iustis .. bellis adiuverat; Deiot. 13. quibus persuasum est foedissimum hostem iustissimo bello persequi; Phil. XIII, 35.

causa: quibus .. causa iustissima est; Quinct. 58. necesse est eam (causam) .. iustam ... fuisse; Sex Rosc. 40. causam necessitudinis ... iustam videri oportere; div. Caec. 59. hanc causam ... in te iustam ad necessitudinem violandam videri; ib. 60. nullam .. iustiorem ... causam necessitudinis posse reperiri; ib. 61. illa erat causa iustissima; ib. 64. rationem diligenter habere debetis ... Siciliae .. plurimis iustissimisque de causis; Verr. II, 2. reperietis ... eas ipsas causas .. iustas esse damnationis; ib. 13. qui cum accusatore tuo satis iustam causam coniungendae necessitudinis putant; ib. IV, 145. semper satis iustam mihi causam necessitudinis esse duxi; Rabir. 1. quae iustissima mihi causa ad hunc defendendum esse visa est; ib. datam ... iustam ... causam esse dicendi; har. resp. 10. fuit in his omnibus, etsi non iusta ... causa, gravis tamen; ib. 43. nulla enim potest cuiquam male de re publica merendi iusta esse causa; ib. 44. neque erit iusta causa ad portas sedenti imperatori; Sest. 52. si causa iusta est; Cael. 21. vos causam putare esse iustam; ib. aliam .. causam mortis voluntariae nullam .. iustam reperietis; Scaur. 5. quae fuisset igitur iusta causa restituendi mei? Milo 36. nec erit iustior in senatum non veniendi morbi causa quam mortis; Phil. I, 28. cum omnino nulla causa iusta cuiquam esse possit; ib. II, 53. quam ob causam iustam ... senatus consultum his verbis censeo perscribendum; ib. V, 40. quae causa iustior est belli gerendi? ib. VIII, 12. immo aliae causae iustae, haec nessaria est; ib.

comitia: quae (comitia centuriata) maxime maiores comitia iusta dici .. voluerunt; sen. 27.

condicio: iustiorem nobis mortis condicionem relinquemus; Rabir. 30.

consules: ubi .. mihi praesto fuissent .. tam fortes consules, si minus fortes, at tamen tam iusti; Planc. 88.

dolor: quorum iustissimum videas dolorem in petendo; Ligar. 31. aliquam veniam iusto dolori date; Phil XII, 19. dolorem iustissimum ... occultabo; ib. 21.

excusatio: Sappho ... dat tibi iustam excusationem; Verr. IV, 126. nemo sibi ... excusationem ... satis iustam ullam || iustam ut illam || putavit; Sest. 112. satis iustam excusationem esse visam; Piso 36. erat tunc excusatio oppressis, misera illa quidem, sed tamen iusta; Phil. VII, 14.

facta: iusta Catilinae facta sunt; Flacc. 95.

foedus: o conservandus civis cum tam pio iustoque foedere! Phil. XIII, 37.

funus: casum illum meum funus esse rei publicae, sed funus iustum; prov. cons. 45.

genus: tu ... de iustissimo ... genere hominum ... ea iura constituebas; Verr. III, 27.

gloria: est [levis] animi lucem splendoremque fugientis iustam gloriam ... repudiare; Piso 57.

gratia: quorum ego testimonio ... iustam et debitam gratiam refero; Balb. 59.

homo: quem ... potius quam hunc C. Altium ... hominem iustissimum edidisset? Planc. 43. hominem dici ... fortem, iustum, severum ..., hae sunt regiae laudes; Deiot. 26.

honos: multi saepe honores dis immortalibus iusti habiti sunt; Catil. III, 23. honeres ... iustiores numquam (habiti sunt); ib. qui meritam dis immortalibus gratiam iustis honoribus ... persolvunt; Planc. 80. si cuiquam iustus honos habitus est in morte legato, in nullo iustior .. reperietur; Phil. IX, 2. iustus honos (est); ib. 4.

imperium: quod iusto cum imperio ex senatus consulto in provinciam suam venerat; Ligar. 27.

inimicitiae: qui ... inimicitias iustas persequeretur; Verr. I, 15. C. Rabirium ... non .. veteres iustae .. inimicitiae .. in discrimen capitis vocaverunt; Rabir. 2. cum a clarissimis viris ... iustissimas inimicitias ... depositas esse vidissem; Flacc. 2. si iustas inimicitias putabas; ib. 77.

iracundia: quantum ... iustae iracundiae concedendum putetis; Sest. 4.

iudex: ut postea princeps inter suos ... sanctissimus et iustissimus iudex (fuerit); Planc. 32.

lex: lege Caesaris iustissima ... omnis erat tibi Achaia ... addicta; Piso 37.

mora: sperarunt ... se iniecturos vobis ... iudicandi iustam || istam || moram ac religionem; Caecin. 4.

necessitudo: mihi ad defendendum Plancium ... parum iustae necessitudines erant familiaritatis; Planc. 72.

nomen: (nomen) quod saepe iustum fuisset; Phil. I, 4.

odium: cum ... agnoscas odium omnium iustum ... tibi debitum (esse); Catil. I, 17. (libidines) quarum .. exstat indicium ... paene ad iustum odium imperii nostri; prov. cons. 6. mihi ... in tanto ... odio, iusto praesertim ..., quaevis fuga ... esset optatior; Piso 33. quantum odium illius et in homine iniusto quam etiam iustum fuisse (creditis)? Milo 35. fortitudo ... iustum odium incendit; Phil. XIII, 6.

poena: cum ei ... ante iniusta poena luenda sit quam iusta repetenda; Milo 11. vobis illae ... iustae .. et debitae poenae solutae sunt; Milo 85.

praetor: quem vos praesentes ... iustissimum praetorem ... iudicavistis; Flacc. 8.

preces: neque intellegit ... iustis precibus deorum mentis ... posse placari; Cluent. 194.

querellae: pateat .. hoc perfugium ... iustis querellis; Scaur. 39.

querimonia: ut a me ... quandam prope iustam patriae querimoniam detester; Catil. I, 27.

religio: s. mora.

rogatio: cum ... iusta illa rogatione sua vir bonus dominum se in meis bonis esse voluisset; dom. 107.

sacramentum: non posse nostrum sacramentum iustum iudicari; Caecin. 97. sacramentum nostrum iustum iudicaverunt; ib.

servitus: qui in servitute iusta fuerunt; Caecin. 99.

supplicationes: cum supplicationes iustissimas ex eis litteris ... decernere debeamus; Phil. XIV, 11.

supplicia: dubitas ... vitam istam, multis suppliciis iustis .. ereptam, fugae .. mandare? Catil. I, 20.

triumphus: C. Curionis, M. Luculli iustissimos triumphos vidimus; Piso 44. erat angusti animi atque demissi iusti triumphi honorem .. contemnere;

ib. 57. flagrat .. cupiditate iusti et magni triumphi; ib. 59. iustissimos omnium Metellorum ... triumphos gloria et laude superavit; Planc. 89. is .. demum est ... iustus triumphus ac verus; Phil. XIV, 13.

vir: non tu quidem vir melior esses ... nec iustior; Muren. 64. quem mecum eadem respublica ... in consulatu virtute ... iustissimi viri .. coniunxit; Piso 35. si ... decem soli essent in civitate viri ... iusti; Planc. 9. me recreat ... Cn. Pompei, ... iustissimi || illustrissimi || viri, consilium; Milo 2. neque enim hoc cogitavit vir iustissimus; ib. 21.

iuvenis, Jüngling, junger Mann, jung: I. video: praegestit animus iam videre, primum lautos iuvenes; Cael. 67.

II. centuriae: qui te totiens ... iuniorum centuriis illo honore adfici pronuntiavit; Verr. V, 38.

iuventus, Jugend, junge Mannschaft: I. **Subject:** accurrit: cum ... cuncta nobilitas ac iuventus accurreret; Rabir. 21.

languet: quamquam languet iuventus; Piso 82.

parcit: parcat iuventus pudicitiae suae; Cael. 42.

venit: quo omnis iuventus natandi causa venit; Cael. 36.

II. **nach Verben:** 1. armo: si dilecta iuventus ... contra Milonis impetum armata est; Milo 67.

excutio: iuventutem omnem ex tota Italia excussimus; Phil. XII, 16.

intueor: intuemini paulisper animis iuventutem; dom. 47.

2. adfero: ut ... iuventuti utilitatis et nomini Romano laudis aliquid adferrent; Phil. II, 20.

ascribo: imperia ascribebantur nova iuventuti; dom. 129.

do: praeclara .. illa praecepta dederat iuventuti; Sest. 103.

interdico: qui etiam meretriciis amoribus interdictum iuventuti putet; Cael. 48.

praescribo: ut eius oratio ... videretur ... iuventuti rei publicae capessendae auctoritatem ... praescribere; Sest. 14.

3. orbo: cum orbabas Italiam iuventute; Piso 57.

4. vivo cum: illa vero .. in illo homine mirabilia fuerunt, ... cum iuventute comiter ... vivere; Cael. 13.

III. **nach Adjectiven:** 1. plenus: erat ea navis plena iuventutis formosissimae; Verr. V, 63.

2. praeclarus: rem quaeris praeclaram iuventuti ad discendum; Sest. 96.

IV. **nach Substantiven:** 1. chorus: Catilinam ... stipatum choro iuventutis (videbant); Muren. 49.

corruptor: quis corruptor iuventutis ... inveniri potest qui ..? Catil. II, 7.

custos: te ... P. Africanus ... iuventutis illorum custodem ... voluit esse; Verr. V, 185.

flos: Castricium ... florem iuventutis appellant; Flacc. 75. illos ego praestantissimos viros ... vivere volebam, ... omnem praeterea florem ... iuventutis; Phil. II, 37.

grex: „utrum lenocinium .. a grege delicatae iuventutis ... petebas"? Muren. 74.

infamia: tu mihi videbare ex communi infamia iuventutis aliquam invidiam Caelio velle conflare; Cael. 29.

inlecebra: quae tanta umquam in ullo homine iuventutis inlecebra fuit quanta in illo? Catil. II, 8.

libidines: si quae est invidia communis ... aeris alieni ..., libidinum iuventutis; Cael. 30.

memoria: memoriam iuventutis suae ... senectutis dedecore foedavit; Scaur. c. 3. § 2.

princeps: tantus in adulescente clarissimo ac principe iuventutis pudor fuit; Verr. I, 139. C. Curionem ... cum filio principe iuventutis ... delere voluisti; Vatin. 24.

signifer: cum signifer esset iuventutis; Sulla 34.

suboles: consules ex Italia expulsos (esse), ... magnam partem senatus, omnem subolem iuventutis; Phil. II, 54.

subsidium: potest .. stare res publica freta veteranis sine magno sudsidio iuventutis? Phil. X, 18.

vitia: dixit ... multa de vitiis iuventutis; Cael. 25.

2. doctrina: mihi sumpsi hoc loco doctrinam quandam iuventuti; Sest. 119.

V. **Umstand:** a: quod dicitur Atinae factum a iuventute vetere quodam in scenicos iure maximeque oppidano; Planc. 30.

apud: studiis militaribus apud iuventutem obsoletis; Font. 42.

cum: cum isti xviri ... cum illa delecta finitorum iuventute ... vagabuntur; leg. agr. II, 45.

in: quod in iuventute habemus inlustrius exemplum veteris sanctitatis? Phil. III, 15.

iuvo, unterstützen, helfen, erfreuen: I. classis, al.: virtus ... classes, commeatus multum iuvant; Marcell. 6.

II. alqm: quid igitur te iuvat Neronis iudicium? Verr. I, 84. iuvat me haec praeclara nomina ... concidisse; ib. IV, 12. illum noluisse sua laudatione iuvare L. Lucullum; ib. 147. quid vos Asiae portus, quid scriptura, quid omnia transmarina vectigalia iuvabunt? leg. agr. II, 80. quemquam ego iuvarem? Sulla 45. in hoc .. casu ... per vos iuvari .. cupiunt; ib. 61. haec auctoritas nostra ... nihil hunc .. iuvabit? ib. 80. quis me ... civis ... iuvare dubitavit? dom 85. quem ... commeatu pecuniaque iuverunt; Balb. 40. frumento Catilinam esse putasses iuvandum; Piso 14. quod me .. vi pulsum ... iuverit; Planc. 26. si ... item C. Cassium ... iuvissent; Phil. XI, 31. nisi aut emisero Brutum aut frumento iuvero; ib. XIII, 34.

causam: iuvari hac confessione causam suam putavit; Tull. 1.

commeatus: qui nostros ... commeatus periculo suo iuverit; Balb. 23.

imperium: ut multis bellis saepe numero imperium populi Romani iuverint; Phil. XI, 31.

patronum: ne posset patronum suum proscriptum iuvare; Verr. I, 124. quod patronum iuvabat eum; ib.

populum: Mamertini iuvare populum Romanum debuerunt; Verr. V, 52.

proscriptum: quae (lex) proscriptum iuvari vetaret; Verr. I, 123. proscriptum iuvat; ib 124.

publicanos: cum senatus usura publicanos saepe iuvisset; Verr. III, 168.

rem publicam: cum ... senatui ... iuvare rem publicam ... liceret; Piso 23.

iuxta, ebenso: iuxta ac si meus frater esset; sen. 20.

Nachträge zum zweiten Bande.

damno, civem: si optime meritum civem damnaverimus; Fr. A. III, 19 (S. 2, b).

de, I. accipio: de Taurea ... aliquid acceperat; Piso 24 (S. 3, b).

— consto: dum haec .. de Oppianico constabunt; Cluent. 125 (S. 4, b).

— diluo: cum ego una quaque de re dicam et diluam; Cluent. 6 (S. 5, b).

— disputo: dum .. de singulis sententiis breviter disputo; Phil. XIII, 22 (S. 5, b).

— do: dabatur .. de publico; Verr. IV, 9 (S. 6, a).

— dubito: is possitne de istius improbitate dubitare? Verr. III, 143 (S. 6, a).

— extimesco: de fortunis communibus extimescebam; Deiot. 3 (S. 7, a).

— incido: curia, in qua publice erat de huius beneficiis scriptum et incisum; Verr. II, 112 (S. 7, b).

— iudico: si L. Catilina ... hac de re posset iudicare; Muren. 83. de hac re iudicabitis; Fr. A. II (S. 8, a).

— loquor: quid ego de P. Sulpicio loquar? har. resp. 41 (S. 8, b).

— quaero: quaerebat ... de me quid ..; Piso 18 (S. 10, b).

— scribo: curia, in qua publice erat de huius beneficiis scriptum; Verr. II, 112. quos (libellos) de contemnenda gloria scribunt; Arch. 26 (S. 12, a).

— tollo: censorium iudicium ... non esse ... de civitate sublatum; prov. cons. 46 (S. 13, b).

— II. reliquus: ut illa de Cn. Carbonis pecunia reliqua HS sexcenta facta sint; Verr. I, 92 (S. 13, b).

— III. iudicium: facio: ibi de tua existimatione iudicium fieri; Verr. III, 139 (S. 16, a).

— lex: promulgo: cum is de uno imperatore ... constituendo legem promulgasset; imp. Pomp. 52 (S. 16, b).

— litterae: mitto: litteras misit de vilico P. Septimii; Flacc. 88 (S. 17, a).

— nuntius: pervenit: nullus umquam de Sulla nuntius ad me (pervenit); Sulla 14 (S. 17, a).

— IV. de sella; Verr. I, 124 (S. 19, a).

— V, 1. sed de hoc quidem hactenus; Phil. XI, 20 (S. 19, b).

debeo, III. consulere: prospicere: consulere vivi ac prospicere debemus; Verr. I, 153 (S. 20, b. 23, b).

— esse: qualis ipse debeat esse civis; Flacc. 106 (S. 21, b).

— frui: res publica ... frui debet summi viri vita; imp. Pomp. 59 (S. 22, b).

— IV: poenam: poenam iam diu improbitati ... debitam; Catil. II, 11 (S. 26, a).

December: Kalendae: a. d. VIII Kalendas Decembris; Phil. III, 19 (S. 27, b).

decessio: dolor: cum sustentare vix posses ... dolorem .. decessionis; Piso 89 (S. 31).

declaro, II, 2. declarasti enim verum esse id; Phil. X, 1 (S. 32, b).

decretum, II, 1. corrumpo: decreti ... corrumpendi causa; Verr. II, 57 (S. 34, a).

— V, 1. appellare: quem senatus hoc nomine saepe honorificentissimis decretis appellavisset; Deiot. 10 (S. 34, b).

dedecus, V, 2. quas .. turpitudines Antonii libenter [cum dedecore] subierunt; Phil. XIV, 9 (S. 39, a).

dedo: ad miserrimum ... dominatum dedi patiamini; Fr. B. VII, 11 (S. 40, a).

defendo, III, alqm: ut ... alienissimos defendamus; Muren. 8 (S. 42, a).

defero, III. honorem: utrum populus Romanus eum (honorem), cui velit, deferat; leg. agr. II, 46 (S. 49, b).

deinde, A, II, 1. primum: primum [..] opera danda est, ut eos ... educamus ...; deinde ... ut vindicemus; Verr. II, 28 (S. 54, b). primum permittitur infinita potestas ...; deinde orbis terrarum ... datur cognitio; leg. agr. II, 33 (S. 55, a).

delectus, II, 1. habeo: qui in Gallia dilectus habent; Phil. VII, 21 (S. 58, a).

deleo urbem: quam (urbem) delere cuperet; har. resp. 12 (S. 59, a).

delibero, I (3). quicum deliberarit; Sex. Rosc. 58 (S. 59, b).

deliciae, (III) consulis ... liberi a deliciis; leg. agr. I, 27 (S. 60, a).

denique, I, 1, a. lustra libidines, luxuries, omnia denique inaudita vitia ac flagitia; Cael. 57 (S. 65, a).

— 2. templa deorum immortalium, tecta urbis, vitam omnium civium, Italiam [denique] totam; Catil. I, 12 (S. 65, b).

— 3, a, δ. non: non amicus istius, non hospes, non denique aliquis Siculus; Verr. IV, 146 (S. 67, b).

— 4. hunc denique ipsum pertulissent; Verr. II, 9 (S. 68, b). mihi denique homines praecipue gratulabantur; Sest. 20 (S. 69, a).

— II, 2. nunc: pecuniam petit. nunc denique? Quinct. 42 (S. 69, b).

desum, I. alqs: neque se privatum publice susceptae causae defuturum esse; Sest. 41 (S. 81, a).

— virtus: virtutem suam non defuturam esse; Phil. III, 34 (S. 82, a).

detraho, II. puncta: quantum hae conquestiones ... punctorum nobis .. detraxerint; Muren. 72 (S. 83, b).

dico, I, 2, a. ut vere dicam; Fr. A, III, 14 (S. 92, b).

— II, 1, a. Frage: quid .. potest ... prodesse nostra legatio? prodesse dico? Phil. XII, 7 (S. 93, a).

— 2, c. ille reliquisse etiam dicitur Archimedem illum; Verr. IV, 131. aliquantum esse commotus dicitur; Cluent. 140 (S. 96).

— d. Praes. dicis; Qu. Rosc. 43. dicit; Verr. IV, 17. dicat; ib. 55. — Imperf. dicebat; Phil. XI, 11. diceretis; Verr. IV, 55. — Perf. dixit; Quinct. 65 (S. 97).

— III. alqd: id: cum id dicerem; Fr. B, VI, 16 (S. 99, b). — quod: quod postea quam dixi; Verr. IV, 139 (S. 100, b). — **de:** quid? quid de tribunis aerariis (dicemus)? Rabir. 27 (S. 102, b).

dies, I, 1. est: Parilibus, qui dies hodie est; Phil. XIV, 14 (S. 106, b).

— II, 1. praestituo: praestituta die; Vatin. 37 (S. 108, a).

— V, 2. Zeit: cum illo die minus valerem; dom. 15. illo primum die conlegam tibi esse voluisti; Phil. I, 31 (S. 110).

— 3. in: cum ... malum .. manaret in dies latius; Phil. I, 5 (S. 111, a).

diffido, III. alicui: homines ... diffisi ipsi sibi; prov. cons. 38. (S. 112, b).

direptor, I. sum: custosne urbis an direptor ... esset Antonius? Phil. III, 27 (S. 125, b).

diu, II quam? quam diu quidem hoc animo erga vos illa plebs erit? Fr. B, VI, 28 (S. 137, a).

ducentiens, zweihundertmal (zwanzig Millionen) S. 165, b.

duo, I, 1. duo censores (nom.); Cluent. 120 (S. 168, a).

Ecqui, B, **b,** I. est: ecquid tibi iam sit necesse; Catil. III, 12 (S. 172, b).

ego, A, I, 1, a. laboro; Qu. Rosc. 48. sum; ib. suscipiam (fut.); Catil. IV, 8. vereor; Phil. XII, 29 (S. 181, b).
— 2, c. ME DEIECIT; Caecin. 91. desideravit; Phil. II, 26 (S. 183, b).
— d. ad: revertor; Cael. 6 (S. 184, b).
— 4, c, β. esset ... dicendum; Muren. 33 (S. 188, a).
— II, 1, a. diffidimus; har. resp. 35 (S. 189, b).
— 2, c. fefellit; Phil. V, 12 (S. 190, b).
— 4. patriam omnium nostrum; Catil. IV, 2. communem omnium nostrum condicionem; Muren. 55. non sine communi omnium nostrum laude; Arch. 22. nemo; Rab. Post. 29. quemvis; Verr. IV, 4 (S. 190, b).
— 6, a. sunt; Phil. VII, 13 (S. 191, a).
eicio: alqm ex: e fundo ornatissimo eiectus; Quinct. 98 (S. 193, b).
eligo, II. nomen: me ... hoc fingere et eligere nomen; Verr. V, 164 (S. 195, a).
eloquentia: II, 2. sum: (huius orationem) numquam .. eloquentia ... fuisse maiore; Sest. 107 (S. 195, b).
ementior, III. auspicia: quem ipse ementitis auspiciis vitiosum fecerat; Phil. III, 9 (S. 196, b).
emergo, I. alqs: qui numquam emergunt; Catil. II, 21 (S. 196, b).
emitto: alqd: nihil facilius emittitur (quam maledictum); Planc. 57 (S. 197, a).
emo, III. alqd: ut ... emeret a quibus vellet quod videretur; leg. agr. II, 64 (S. 197, b).
enim, A, I, 1, b: vindicis; Phil. XI, 14 (S. 199, b).
— 2. firmissimis; Qu. Rosc. 43.
— 3, a. tu; Verr. I, 80.
— c. id; Phil. II, 50.
— d. quas; Verr. II, 121.
— e. quae? prov. cons. 14 (S. 200, a).

Facile, I. depello: non facile hanc tantam molem mali a cervicibus vestris depulissem; Catil. III, 17 (S. 288, b).
facinorosus, A. homo: homini .. facinorosissimo Sex. Clodio ... omne frumentum privatum et publicum ... lege tua tradidisti; dom. 25 (S. 291, a).
— B, I. habent: facinerosi verae laudis gustatum non habent; Phil. II, 115 (S. 291, a).
facinus, II, 1. vindico: improbum facinus ... fortasse adhuc in nullo etiam vindicatum; Verr. III, 194 (S. 292, a).
facio, III. litteras: propter magnitudinem furti sunt . litterae factae; Verr. IV, 35.
fastus, B, II, 1. habeo: fastos .. volgo non habebant; Muren. 25.
ferrum, IV, 1. interitus: quid .. erat actum ... de quo ad senatum cum gratulatione aliqua scribi abs te oporteret? ... an exercitus nostri interitus ferro? Piso 40 (S. 340, a).
ferus, A. alqd: nihil ... tam ferum (existimo) quam committere ut beneficio ... victus esse videare; Planc. 81 (S. 340, b).
fides, II, 3. credo: ut ... omnium civium . . foci ... vestrae sapientiae, fidei, potestati .. (crediti) ... esse videantur; dom. 1 (S. 344, a).
firmus, acta: actis Caesaris firmis; Phil. XIII, 12 (S. 353, a).
fortis, A. civis: ex desiderio clarissimi [ac fortissimi] civis; Vatin. 19 (S. 368, a).
fortuna, II, 1. restituo: omnium vestrum .. fortunas ... vobis .. (restitutas) videtis; Catil. III, 1 (S. 373, b).
— IV, 1. culpa: est .. fortium virorum ... fortunae culpam non extimescere; Phil. XIII, 5 (S. 375, a).
— mulieres, viri: omnes viri ac mulieres omnis fortunae ac loci; Piso 52 (S. 375, b. 376, a)

furtum, II, 1. cognosco (S. 401, a): f. **cognosco,** III. furtum (3 St.) B. I, S. 561, a.

Habeo, III. alqd, haec: haec antea singula per illos habuerimus; sen. 2 (S. 436, b).
— auctorem: (S. 437, b. u. 444) vgl. **auctor,** II, 1. habeo (B. I, S. 232, b).
hic, A, I, a. hic ... Claudius; Verr. II, 107. hic A. Licinius; Arch. 1 (S. 450).
— II. haec (adversaria); Qu. Rosc. 7 (S. 450, b). hanc contentionem; Sest. 47. hoc corollarium; Verr. III, 118 (S. 452, b). haec tot detrimenta atque damna; ib. 228 (S. 453, a). hoc *exemplo*; Tull. 29 (S. 453, b). huius inperi; Fr. B, XVI, III, 2 (S. 454, b). ad hoc ipsum iudicium; Sex. Rosc. 13 (S. 455, a). ex hoc (iudicio); Verr. I, 12. in hoc uno (iudicio); Cluent. 7. huic legi; leg. agr. II, 85 (S. 455, b). hoc ... mendacium; Qu. Rosc. 48 (S. 456, b). hac (pecunia); leg. agr. I, 13 (S. 457, b). haec portenta; ib. II, 55 (S. 458, a). in his .. reliquiis; Sulla 1 (S. 458, b). in his (signis); Verr. II, 87. ex his (statuis); ib. 150. in his (studiis); div. Caec. 39 (S. 459, b).
— B, I, a, 1, a. quid est? har. resp. 42 (S. 461, a).
— — b, 3, c. horum similibus; Cluent. 158 (S. 464, b).
— C, 3. hunc quasi gradum quendam ... factum intellegetis; leg. agr. II, 38 (S. 470, b).
— 2, b. haec, sive ambitio est sive liberalitas; Muren. 72 (S. 470, b).
hostis, II, 1. iudico: nec tum hostem Antonium iudicastis; Phil. VII, 10. idem imprudens hostis iudicavit; ib. XIV, 22 (S. 512, a).

ille, A, II, 1. illi antiqui; Catil. IV, 8 (S. 549, b). illo senatus consulto; Planc. 78 (S. 550, b). illam flammam; dom. 144 (S. 551, b).
— C, I, 1, a. illi noluerunt; Verr. V, 85 (S. 562, a). tradiderunt; prov. cons. 2 (S. 564, b).
— — I, 2, b. do: illis autem id tempus impugnandi detur; Quinct. 8 (S. 568, a).
— — II, 1. implorat: minus illa deos hominesque implorante ... ademit; Verr. I, 153 (S. 574, b).
indicium, II, 1. requiro: indicium victoriae ... requirebant; Verr. IV, 93 (S. 682, b).
industria, I. inlustrat: quos ... ipsorum inlustravit ... industria; Balb. 18 (S. 685, b).
infectus, künftig: SATIS DET DAMNI INFECTI EI ..; Verr. I, 146 (S. 688, b).
innocens, B, II, 1. circumvenio (S. 710, b): f. **circumvenio,** II. innocentem (4 St.) B. I, S. 513, b.
insidior, I, 1. locus: nullus erat alius insidiandi locus? Deiot. 19 (S. 718, b).
III. magnum crimen .. in legatis insidiandis; Cael. 51 (S. 719, a).
integritas, V, 2. cum: qui cum summa ... integritate vixistis; Sulla 79 (S. 726, b).
intellego, II, 1. facile intellexi ..., quid de me iudicaretis; imp. Pomp. 2 (S. 727, a).
intercedo, consulibus: consulibus legem curiatam ferentibus ... est intercessum; leg. agr. II, 30 (S. 733, a).
invenio: instituta: ut tuis praeclaris abs te principe inventis ... institutis uteretur; Verr. III, 43 (S. 744, a).
invidia, II, 4. deonero ex: cum ... ex illius invidia deonerare aliquid ... coeperit; div. Caec. 46 (S. 747, a).
iudex, II, 1. lego: qui in iudicibus legendis optimum ... quemque elegit; Milo 105. hos ille demens iudices legisset; Phil. V, 15. f. II, 5. refero in (S. 797, a).

Druck von A. Neuenhahn in Jena.